DIKȚIONARŬ

ELINO-ROMÂNESKŬ

tradusŭ

dupe al luĭ Skarlatŭ D. Bizantie

de

G. IOANIDŬ

fostul profesorŭ de limba Elineaskă în gimnasiul Naţionalŭ.

ла каре s'adъorat ші ѕнѕ Вокабѕларѕ алfавetiкѕ de ворве Елinешti natѕралisate în лimва Pomîneaskъ.

прекѕm ші ѕнѕ Dikцionarѕ de nѕme проnрii, че se întimпînъ în аѕtopiĭ Елinĭ.

şi

nішte таблe хронолоцiче de istopia Елiнiлор, ші înкъ ѕна de semneле apitmetiче Елinешtĭ.

лѕкратѕ ші tiпъpitѕ кѕ келtѕĭала Statѕлѕĭ.

BUKUREŞTĬ

ÎN TIPOGRAFIA STATULUĬ.

1864.

ВЕNЕРАБІЛЕЇ
МЕМОРІЇ
a penosatȣлȣї
întpȣ ferічіpe
NEOFITU DUKA

în semnȣ de pekȣnoшtinцъ

dedikъ

АЧЕАSTЪ КАРТЕ

tpadȣkъtopȣл

ПРЕА ГЕРІЧІТЪ БМВРЪ!

Ціе în вірцвоаsа ța віаць s'a dedikat оріцінаљл ачестї Дікціонарь de кътре авторял съў supe dовадъ de рекъноштінць din партеа прея преціоасеї тале патрії иентрь мълцеле ші ferъріțe вine-fачерї, че în toaтъ віаца ța прin неовosite ostenelї, прівацій, ші авнегацій de sine аї ревърsat авъпръ'ї, контрівъind таре парте ля лътінареа ші ліверареа еї. Dap оаре кь маї нъцін› dрентъ кънїнтъ de adînкъ рекъноштінць atît din партеа патрії меле, кît ші din партеа mea трadъкторял лъї în лімва ачестїї патрії se кънine a'л dedika респектавілеї тале вмвре, дака n'amь авът порочіреа de a teînвeselі în скътпа ța віаць кь podял продъsь din zелоаселе тале ostenelї, че аї denъs supe лътінаре ші în прea їввіта ța Pomînie, a доа a ța патрie, din каре ші еь m'amь înnърtъmit, înкît a' цї пътеа adъче ачеастъ ofрandъ?

Патріа mea, прe їввіта ța Pomînie, ші цie рекъноашіе таре парте din totял, че datopeazъ прea fepічітеї меторії a репosatълъї Лazърь în pestавіліреа instръкцїї націонале; къчї ть, вірцвоase sъfлete, аї îndemnat не sinгърял патронь ал instръкцїї нъвліче n' ачеа време, не fepічітял întрь поменіре Грігорie Брînковеанял, a трimite тinерї stъdioшї Pomînї în Eвропа, съ înвeце спеціале штііпце, «ка съ авецї, însъmї те amь авzit маї de мълте-орї zикîндь'ї къ înfокатъ zелъ, патріоцї înвъцъторї, іар нь съ рвгацї пе stpeinї»; ші pesълтатял ачestop патріотіче повеце a fost трimitepea în лътінata Eвропа a челор dintîї profesорї Pomînї, каре dъпе мерітосял în патріотismь Лazърь ал› înlins каріера înstръкцїї націонале, ші аь fъкът întр' însa неаштептате înaintърї

Прiimind dap, прea fepічітъ вмвръ, ачеастъ dedикацie ка вnь semnь de рекъноштінць din партеа патрії меле ші dintр' a mea, вмвреште sъвt лінімтіта ța вмвръ, ка totь потял роada sa sъвt вмвра fрънzелор sале, ачестъ продъsь ал ostenелелор тале, ші вine-кънїнteazъ din локял репаosълъї sъfлетълъї тъў înaintареа Pomînieї întрь челе че în віаць кь чел маї таре zелъ dopiaї, ші din adînкъл іні-меї орaї ка вnь вnь kosmoполіть отенімїї întрецї.

sъfлeteскъл

тъў fiь

G. Ioanidŭ.

ПРЕФАЦЪ.

Денъїѣ не алтарэл Патрїї înкъ о карте, intîîa în felэл sъѣ, рекомандатъ despre meritэл eї кїар de nъмеле sъѣ, Dикцionарэл Elino-pomîneskѣ, продъсѣ din evenimenteле de ла 1848; къчї în întreprинцia instrъкцii пъбліче de atънчї înцелепчїънea ачелїї onopaвілеї eforїї a кінзвit, ка profesorїї цimnasiaлї съ лъкрезе în intervalэл neaktivitъцїї лор кърціле didaktiче pesпektive fie-каре în черкэл misii sale profesionале; кînd ші sъв-semnatэл a fost însърчінатѣ ка profesorѣ de лімва Elenікъ къ лъкрареа, саѣ tradъчереа Dикцionарэлэї Elino-pomîneskѣ dъпе ал D-лэї Скарлат Bizantie, preskъptatѣ dene алтэл мэлт шаї волънtinos în кadrэл, че se vede. Dap oare dъпе niшte enorme ostenelї de atîцї anї koresпъnde ва ла pretinsa în toate опереле eksaktitate ші perfekцie? ла ачeasta nъ mъ daѣ pesponsaвілѣ; къчї în Dикцionарѣ, маї мэлт de кît în toate, se întîmпinъ în konsэлtareа sa лiпse, че daѣ totdaъna прічінъ de nemэлцъмire челор че 'л konsэлтъ; мъ mînrîїѣ însъ къ idea, къ toцї кънosк къ înчепэтэл ape nedesлiпitъ de sine însъшimea de inperfekцie, ші къ dъпе penъmitэл Ateneanѣ oratorѣ Isokratъ, челор че înчеп se atрibъe admiрацie, їар perfekцionътorілор лаѣdъ; fъръ însъ a pretinde нічї admiрацia кънenitъ челор dintîї, нічї мъкар лаѣda челор d' ал doілea, черѣ indэлцінца komпatріoцілор nentrъ defekteле саѣ ліпселе, че лі s' ap пъреа, къ întîmпinъ, dîndъ 'mї dpentate, ші akopdîndъ 'mї eptape din прівінца грешъцілор, къ каре лesпe not da къ sokoteала, къ m'amѣ лънtat, кît amѣ пэтэт, a ле înlэтъра, провенite маї къ seamъ din stpimtimea лімвеї noastpe întp'o matepie, în каре маї мэлт de кît în op-каре алтъ трактаџіе se чере neапъpat o кларitate eksaktъ, ачeasta fiind singърэл skopѣ ші misia вnъї Dикцionарѣ, a eksпліка desлъшit ші пречis adevъратэл înцелесѣ, ші a pesпіка нъапцеле ворвелор пропъse a tradъче dintp' o лімвъ op-каре întp' алta, dap маї вîptos dintp' o лімвъ аша de întinsъ ші богатъ ка чеа Elenікъ întp' a noastpъ, че se aseamъпъ къ a вої a înвръка вnѣ трънѣ маре ші 'nалтѣ къ o хаїнъ мікъ ші skэptъ; къ toate ачestea sпре îndeплініреа skopълэї amѣ întpebъinцat în мэлте aневоінце пе лînгъ ворвеле Latine, adікъ stръвne, din каре neапъpat вртеазъ a пе înплini ліпселе, ші metodэл nepігрafікѣ саѣ deskpintivѣ, adъorînd впе-орї ші ворвe Fpanцozешti ші Тъpчештї кїар, вnde înлesніреа înцелецерії mi s' a пъpэt, къ se noate dobîndi прin asemenea ажътоape; къчї ap fi foapte пелоцікѣ a eksпліка чінева челе пекънoskъte прin челе neînцелese, ші a nimічi misia лімвеї, каре nъ este алтѣ de кît калеа ideілор, adікъ komънікареа лор прin înцелецере desъвîpшitъ.

Їар despre naptea грafікъ s' a skpis къ літере Латinокірілене, прекътѣ se oвічнъїа, пе кînd s'a skpis, nefiind înкъ adontate în întpегѣ літереле Latine, прекът sînt акът, къ toate къ, de ші ap fi fost adontate ка astъzї, nъ крezѣ, къ m' ашї fi fost îndъплекатѣ a вpma padikала optografie, ne fiind аплікавілъ, нічї реалisавілъ

altiea, dekît presxnxind, kъ totъ Pomînxa, kare voïeшte kît de nxqinъ a skpi, are, ші trexxïe neanъrat se aïvъ în kanxa sъ dikqionareле txtxlor lîmvelor, kx kare a avxt komxnikaqie lîmva Pomînъ, ші maï kx seamъ ne al celiï Latine, ka sъ noatъ skpi fъrъ greшeaлъ radikalmente, în vreme ce, daka ar fi fost priimitъ skpierea fonetikъ, sxnliinds se alfavetxa Latinъ kx oare kare litere saъ semne a le sxnetelor ce i linsesk, adontarea lxï în skpierea Pomînъ ar fi fost de mare preqъ ші folosъ în privinqa naqionalitъqii noastre, iar nivï de kxm nïedikъ, ші o nekontenitъ nedomipire, ші alxnekare în felxrite greшelï ortografice. Dar nъdъjdxim, kъ eksperiinqa va notoli ekvesxa zelxlxï ші întxsiasmxlxï natpiotikъ atît în skpiere kît ші în limvъ, ші ne va adxce la linia de mъsxrъ ші kxmpъtъ, kare este basxa nestrъmxtabilъ al totъ b:nelxï, saъ, notъ ziче, kiar binele; kъvï este netъgъdxitъ adevъrъ, kъ adevъratxa bine în qeneralъ nx noate eksista fъrъ mъsxrъ. Epte mi se dar de ïxbiqiï meï komnatpioqï a ziче dxne a mea nъrere, kъ din nenorocire linsa de mъsxrъ atît în kxltivareа limvei privitъ in tinii ші idioшele sale, kît ші în modxl skpierii de astъ-zï, se face o barikadъ înnïedikъtoare la întindepea înstrxkqii nxvliче, maï kx seamъ în klasele primare, xnde ar fi trexxit ne-anъrat ka fraqeda xxnime sė sxgъ prin limva materпъ, ka lanteле kreskъtorъ în prxnvia sa, ideile xrъnitoare ші formъtoare de sочiala lor omenitate. M' aшï fi nxtxt întinde maï mxlt, eksplikîndx mъ maï ne largъ într'aveastъ foarte împortantъ kestie, a kъpia sxvïektъ este fondamentalxa vasъ al kxltivъrii ші formъrii omxlxï în destinaqia, nentrx kare este kreatъ, ші maï kx seamъ în privinqa naqii noastre, kare чere neanъrat чele maï efektxoase ші efikaче miжloaче de moralisarea sa ші snopirea în mtiinqe de totъ felxl, ші kxnoшtinqele trexxinvoase snre a aqxnqe, xnde vivilisaqia sekolxlxï o îmninqe. Dar lasъ aveasta a se înqelege kx kxvenita nъtrxndere, ші a se kinzxi kx matxritate de kъtre zelxl natri'otikъ al estimabililor natpioqï, într' a kъrora komnetinqъ este înkredinqatъ organisarea ші efektxarea instrxkqii nxvliче, snre a înlъtxra nïedicele barikadante, ші a 'ï netezi calea, ka sъ progreseze kx paшï penezï în asemъnare (dar în proporqï negreшit mxlt maï mari dxne întindepea xa de astъzï) kx progresele dovîndite de la 1830 pînъ la 1848.

Ovïektxl Dikqionarxlxï de faqъ este limva Elenikъ, al kъpia preqъ este atît de sxnremъ, în kît avïa se noate eksnrima meritxl eï kx titlxl de limvъ a zeïlor, prekxm o prenxmiserъ cei ce kx destxlъ nътrxndere înqelesesеръ qenixl sxvlimъ al eï, ші în adevъrъ a meritat avestъ titlx; kъvï de toatъ lxmea literatъ ші vivilisatъ este kxnoskxtъ, ka ea este vatra saъ matka txtxlor shiinqelor ші artelor, ші dintr' însa ші nrintr' însa s'aъ întins avestea la toate naqiile, kîte aъ avxt norocirea de a se lxmina, în kît ші înventiile чele de maï în xrtъ ші nînъ astъ-zï în toate naqiile îшï dovîndesk nomenklatxra de la dînsa, mъrtxrisindx se nrintr' aveasta sxneriopitatea ei în relaqie kx toate чele-l-alte nrin abondinqa, komnonivilitatea, ші mlъdioшia ei. iar în relaqie kx noï este maï kx deosevire meritoasъ din mxlta afinitate, че are kx limva Pomînъ atît în vorve ші în tinï, kît ші kiar în frase ші idiotismxrï, (afarъ din kîte sînt lxate nrin strъvxna noastrъ Latinъ) prekxm πoθή, noштъ, τρυγίον, trirle, ξάμμα, skamъ, ші altele mxlte, kare sînt natxralisate kiar în limva qъranilor nomtri, ші maï bine kxnoskxte lor de kît orъшanilor; de avestea amъ adxmat într' xnъ felъ de Vokavxlarъ alfavetikъ, kîte s'aъ nxtxt kxlege, kare s'a amezat la sfîrшitxl Dikqionarxlxï, prekxm se vede. aveasta dovedeшte fъrъ îndoïalъ istorikxl adevъrъ, kъ în Dacia aъ fost kolonisate seminqii Elenice kx mxltъ maï 'nainte de kolonisaqia Romanъ; ші aveasta lesne se noate vъdi kxriositъqii or kъï nrin naralelismxl avestor doъ limvï.

Apoï ne lîngъ avestea ni se maï adaogъ maï nesxs de чele-l-alte ші interesxl sf: noastre religii; fiind kъ dintr' aveastъ ші nrintr' aveastъ într'adevъrъ zeeaskъ limvъ avem toate sf: noastre skrintxrï, ші toate skriseле sf: nъrinqi. prekxm ш

toatъ цесътъра церемониалъ (слъжбей) а sf: Бисерічe. Din toate dap авестеа se въdesк mapiле folocase ші авантаже, че пътет траце din sepiosъл stъdiŭ ал авестей класічe лімвї, аї къріа авторї, пъ пътаї аї поштрії Бисерічешті, dap ші чеї маї векї profanї stъdiaцї къ stъръinцъ ne пот прокъра лъminate simцiminte de soцialъ moралitate религioasъ, de înцелеaцъ либертате, ші de adeвъratъ патріотismъ, ші în цеpaлъ de toatъ віртътеа, sпре a ne кълтіва оменитатеа, ші a ажънце ла съвършіта поastръ destinaцie de adeвъratъ omъ; sпре neîndoїasъ încredinцare a авестъї adeвъръ неконтестабілъ se adък de мъртърie челе zise de мареле Іерархъ Basилie, корifeъл sf: пърінцї аї sf: Бисеріче, în къвінтъл съъ întitълatъ, «Кът se пот folosi тінерії креститні din скриселе Елінещті (atît поетіче кît ші прозаіче)„. къ ideile ші înцелесърile, че стъdioшії тінері креститні кълег din скриселе челе класіче але авторілор Елінї, ле sînt ка o преґътire (ка апърателе въпsitорілор de челе de въпsit) пентръ пътръndepea ші efектъarea новецелор ші порънчелор Еванцеліче, каре de îndatъ s'ap пъреа къ непътінцъ de a se realisa, dîndъ ле de екземпле пе Sократъ, пе Періклеъ, пе Apistidъ ші пе алцї de оменеаскъ віртъте вървацї in Еванцеліка dparoste ші ръbdape.

Din toate dap авестеа se înцелеце, къ ni se рекомандъ къ dinadinsъл stъdiъл авестей мълт în toate привінцеле преціoaseї лімвї, ка în toate релаціile маї sъs amintite sъ ne folosim. Iap mie, преа їъвіцї компатріоцї, dъпе къвінтеле date ла încепътъ, акордацї indълцінцъ în кîte пъ s'a пътът ажънце скопъл de пребенціе, рекънoskînd însъ tot de odatъ ші folоaseле ші înлesnitoapeле ажътоape, че пътеці dobîndi din пекрецателе ші îndelънgateле челе dъпе пътере ostenelї (denъse în авеastъ лъкраре) în stъdiъl авестей лъminъtoape a оменімії лімвї, ші ал еръdiцілор ші съвлімілор еї авторї.

Г. IOANIDĂ.

DIKȚIONARȞ
ELINO-POMANESKȞ.

A.

A, α, ἄλφα, (τὸ), nedekл: întîia literъ a alfabetuluĭ Elineskȟ; bezĭ ᾽Αλφα. ‖ (figr.) înveпtuл «᾽Εγὼ εἰμὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω,» eȟ sîntȟ înveпtuл mi sfîrșituл. ka semnȟ aritmetikȟ, daka are akventȟ d' asupra, ά, însemneazъ sutȟ (1), saȟ întîiȟ, iar daka sutsкrisȟ α, o mie (1000), aша ᾳά, 1001, ᾳωά, 1801.

᾽Α (supц. sufл) se kompune kъ multe zîverĭ, skimbîndu ле înțelesuл în felurite kipurĭ. ши 1) ka negativȟ, saȟ privativȟ (fъr, saȟ ne) însemneazъ negație, ad: tъgъduire, privație, ad: lipsire, saȟ înpotivъ de sutȟ luкru, δῆλος, ἄδηλος, înredeparatȟ, neînredeparatȟ; κακὸς, ἄκακος, rъȟ, neръȟ; νόμος, ἄνομος, leце, fъr de leце ш.ч.л. înir'avcastъ însemnare, kînd zîverea ortъtoare înțelege de ла вокалъ, se înțelege înțre amîndoъ вокалеле maĭ de multe ori kонsuna v nentru exfonie,: ἄξιος, ἀνάξιος, vrednikȟ, nevrednikȟ; ὅμοιος, ἀνόμοιος, asemenea, neasemenea ш.ч.л. 2) ka adunativȟ (în локȟ de ὁμοῦ, înpreunъ) însemneazъ unire, adunare, saȟ potrivitate de doъ luкrurĭ maĭ kъ seamъ: ἀδελφὸς în локȟ de ὁμόδελφος (dintr' avelașĭ mințe saȟ matkъ, δελφὺς, -ύος,) frate; ἀκόλουθος în локȟ de ὁμοκέλευθος (merînd ne aveaшĭ kale, κέλευθος) ortъtorȟ. ἀτάλαντος în локȟ de ἰσοτάλαντος, deopotrivъ la greutate, τάλαντον. 3) ka mъritorȟ (prea, foarte) însemneazъ multȟ, saȟ mare: ᾽Αχανής, mult adînkatȟ, saȟ prъpъstiosȟ; ἄξυλος, de multe lemne, (ξύλα) ш.ч.л. însъ aveastъ însemnare este raru, ши poate ши îndoioasъ. 4) ka pleonastikȟ (prisositorȟ), saȟ exfonikȟ se pune de multe ori maĭ 'nainte de zîveriле înveпte de ла doъ konsune, fъr a adъoga чева ла însemnarea lor: στάχυς, ἄσταχυς, spikȟ; σπαίρω, ἀσπαίρω, sъrȟ, mъ. batȟ, ш. ч. л. prekum ши în limba vorbitoare, πήγανον, ἀπήγανον, rutъ; ши în локȟ de κινάρα, ἀγκινάρα, anginaru, ши алеле.

᾽Α (asupr: luнgȟ.) Dor: în локȟ de ἡ fem. ал луĭ ὁ, art.

῎Α, (skurtȟ) next: îm: ал луĭ ὅς, rel: 2) Dor: în локȟ de ἐὰ, next: îm: ал луĭ ἐὸς, ал sъȟ.

῎Α (luнgȟ) fem: ind: ал луĭ ὅς. 2) Dor: în локȟ de ἥ, fem: de ачелашĭ.

῾Α (supц: virk) intep: kъit: kînd espritъ milu: «῾Α δεῖλ', ἦ δὴ πολλὰ κακ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.» Om: 2) mustrat: (kъ nekazȟ, saȟ batjokoripe): «῾Α δεῖλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.» Om: «῾Α δεῖλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν 'Αχιλλεὺς». Om: 3) mir: «῾Α, μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσατο.» Epigr: 4) oprit: (ortmînd μή): «῾Α μὴ λέγ',ὦ πόνηρε, ταῦτα.» Aristof:

῾Α (asu: virk: ши sutsk:), Dor: în локȟ de ᾗ dat: sing: fem: ал луĭ ὅς; se ia ши în локȟ de adv: лок: saȟ asem: «Ὸ δ' ᾗ πόδες ἄγον, ἐχώρει.» Tkr: «῾Α τάχος εἰς Αἴγυπτον.» Tkr: (bezĭ ши ᾗ.)

῎Α, ᾶ, saȟ ῾Α, ᾶ, saȟ ᾍΑ, ᾶ, ᾳ, intep: de pisȟ, saȟ simplu de вокарie, (ka ла noĭ xa xa xa). «Βαβαὶ, χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ βάκχιος ᾶ ᾶ ᾶ.» Exp.

῾Α, ᾶ, intep: vъitъt (esprimînd mîxnire, saȟ durere, ka ла noĭ ax, ax!) «῾Α, ᾶ, ὀδύνη με τείρει» Exp. «Καὶ εἶπε Γεδεών. ῾Α, ᾶ, Κύριέ μου Κύριε» Skr. 2) oprit: saȟ mustrъt: «῾Α ᾶ, τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερε,» Apistf. «῾Α, ᾶ, μηδαμῶς, μή, πρὸς θεῶν, μεθῇς βέλος» Sof:

᾽Αάατος, (ὁ ἡ) noet: [ἀ, ἄατος, nevъitъ-

мъторѫ; къчї ѫna din челе доъ прiвatiве apdiкъ пѫтереа челiї-л-алте; saѫ ἀ, înteц: ші ἀατὸς din ἀάομαι] (чел de ал doiлea α лѫнгѫ), мѫлтѫ вътъмъторѫ, преа ostenivosѫ, foapte aneвoiosѫ. «Ἀάατον στυγὸς ὕδωρ», Om: Іл: Ξ. «Ἄεθλος ἀάατος» Od: Φ. Χ. 2) пas: (чел d' întîiѫ α skѫptѫ, [ἀ, ἀατὸς] nevîntѫitѫ, întpeгѫ, nekълкatѫ. «Κάρτος ἀάατον», Аполн: «Ἄεθλος («Ὅρκος) ἀάατος.» Om:

Ἀαγὴς, έος, (ὁ, ἡ), поet. [ἀ, ἄγνυμι] nefъpîmatѫ, nefpîntѫ, întpeгѫ; saѫ aneвoe de fъpîmat; (прiн ѫpm:) цeaпънѫ, tape, sdpaвънѫ, solidѫ.

Ἀαδεῖν, (din Лаконiкѫл ἄαδα, лiпsъ) a fi лiпsitѫ, fлъmîndѫ, nemînкatѫ; saѫ Dop: în локѫ de ἀηδεῖν, a adѫче sѫпъpape, neплъчepe. [din

Ἀαδὴς, έος (ὁ, ἁ), Dop: în локѫ de ἀηδής.

Ἀάζω [ἄω], вiit: ἀάσω (чеї-л-алцї timпї neîutpeвѫinцaцї) pesѫfлѫ, aвѫpezѫ кѫ гѫpa deskisъ калdѫ, îuпpotiвъ de sѫfлѫ. «Φυσῶσι μὲν γὰρ ψυχρὸν, ἀάζουσι δὲ θερμόν.» Apist:

Ἀάθη, nex: пas. ал лѫї Ἀάω.

Ἄακτος, (ὁ, ἡ), = Ἀαγής.

Ἀάλιος, (ὁ, ἡ), поet:=Ἄλιος, zadapnikѫ, nefoлositopѫ, nepeгѫлatѫ.

Ἀανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (ἀ, ἀνύω) чел че nѫ se поate sъвîpші, saѫ 2) чел че nѫ поate sъвîpші лѫкpînd чева, nedestoïnikѫ în чева.

Ἀάομαι, (întpeвѫinцatъ nѫmaї a 3-леа пер: a прez:) вiit: ἀάσομαι (nex: ἀασάμην, saѫ ἀσάμην, însemnînd, amѫ вътъmat, amѫ amъцit, iap алте opї m'amѫ вътъmat, m' amѫ amъцit; amѫ грешт; m' amѫ mîxnit; nex: пas: Ἀάσθην). вatъmѫ; amъцeskѫ (вezї Ἀάσκω ші Ἀάω.)

Ἄαπτος, (ὁ,ἡ),поet: [ἀ, ἅπτομαι], neatînsѫ, neaпpoпiatѫ; (прiн ѫpm:) грozaвѫ, de fѫцit.

Ἄασα, nex: 1: ал лѫї Ἀάσκω.

Ἀασάμην, вezї Ἀάομαι.

Ἀᾶσι, 3 пер: îm: a лѫї Ἄημι.

Ἀασίφρων ονος, (ὁ, ἡ), поet: [ἄομαι, φρὴν] вътъmatѫ ла креерi, smintitѫ; nesimцitopѫ, nepodѫ, (вezї Ἀεσίφρων).

Ἀάσκω, вiit: ἀάσω (nex: ἄασα, saѫ ἆσα, iap чеї-л-алцї timпї din ἀάομαι), поet: [ἄω, saѫ ἄτω] вatъmѫ, amъцeskѫ.

Ἀασμὸς, (ὁ) aвѫpipea, pesѫfлътѫpa чea калdъ: [ἀάζω].

Ἀάσπετος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de ἄσπετος. (вezї aчeasta).

Ἄαστος (ὁ, ἡ), поet: (ἀ, ἀάομαι) nevътъmatѫ, neatinsѫ; nekълкatѫ; nevîntѫitѫ; negpeшitѫ.

Ἀάσχετος, (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de ἄσχετος. (вezї aчeasta). [ἀ, σχέω].

Ἀάτα, Dop: în локѫ de Ἄτη.

Ἀᾶται, 3 пер: a прez: xot: лѫї ἀάομαι.

Ἄαται 3-а пер: a пas: прez: xot: лѫї ἀάω (mъ satѫpѫ). «Καὶ κρατερὸς περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο»· Es.

Ἀάτη, прiн întind: în локѫ de ἄτη.

Ἄατος (amîndoї α skѫpцї), ші (прiн skѫptape) ἆτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, ἀάω] nesъцiosѫ. 2) (чел ал doiлea α лѫнгѫ) nevътъmatѫ. 3) (amîndoї α лѫнцї) мѫлт вътъmъторѫ (вezї ші Ἀάατος, ші Ἄητος.)

Ἀάω, вiit. ἀάσω. (nex: ἄασα ші ἆσα) (кѫ ак:) вътъmѫ, пъгѫвeskѫ, stpikѫ, пръпъdeskѫ, amъцeskѫ, ръneskѫ, (вezї ші Ἀάομαι) 2.) (кѫ цeп:) mъ satѫpѫ [ἄω, ἄημι] (вezї ші Ἄαται.)

Ἄβα, Dop: în локѫ de ἥβη.

Ἀβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), neadînкѫ, [ἀ, βάθος].

Ἀβαθμίδωτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ tpeпte. [ἀ, βαθμίς].

Ἄβαθρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ temeлie; (прiнч: stîлпѫ) neîntemeiatѫ, nestatopnivitѫ. [ἀ, βάθρον].

Ἀβακέω ῶ, вiit: ήσω. поet: [ἀβακὴς] takѫ (saѫ din neштiinцъ, saѫ din влîndeцe), sîntѫ nevikлeanѫ, nevinoвatѫ, simпlѫ, (ка ѫnѫ mikѫ копiлѫ); (прiн ѫpm:) лesne mъ amъцeskѫ; sîntѫ neppiчeпѫtѫ; (ші

Ἀβακέως, ῶς. adв: în кiпѫ лiniштitѫ, tъкѫtѫ, копiлъpeшte. [ші

Ἀβακήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = кѫ

Ἀβακὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, βάζω] fъpъ глasѫ, fъpa гpaiѫ, tъкѫtѫ; nevinoвatѫ, simпlѫ, fъpъ pъѫtate (ка ѫnѫ mikѫ копiлѫ); neînвъцatѫ, neîndemînatikѫ; пpostѫ, neppiчeпѫtѫ. [de ѫnde

Ἀβακίζω, вiit: ίσω, = Ἀβακέω.

Ἀβάκιον, (τὸ), ші

Ἀβακίσκος, (ὁ), dim: лѫi ἄβαξ. (iap пaptik:) mikъ плaкъ, saѫ taвлъ de пiatpъ пeutpѫ aштepnѫtѫ de ѫлiцъ, ші пetpiчeлiле, din кape se aлкътѫieшte mozaikѫл.

Ἀβακοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de плaкъ, taвлъ. [ἄβαξ. εἶδος]

Ἄβακτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, βάζω] aчeла, despre кape nѫ se faче вopвъ; (прiн ѫpm:) neînsemnatѫ; tikълosѫ, nenopoчitѫ.

Ἀβάκχευτος, (ὁ, ἡ), nепъpташѫ, neiniцiatѫ în цepemoniiле sepвътoapeї Бaкѫлѫї, (прiн ѫpm:) în пълчepiле вiпѫлѫї,

în desfъtapea osnețelorъ; (în ген:) nenъrtaшъ de veseliе. [ἀ, βακχεύομαι].

Ἀβάλε, [ἄ, βάλε, saъ ἄβαλε, ἀπόβαλε,] adв: къit: ші въit: saъ nenoſt: (se akordeazъ кв noſt: xot: inf: iар ла чеї maї noi, ші maї кв seamъ ла вiseрічeштї, кв ген: ші dat:) nв ſie! ſepeaskъ Dвmnezeъ! съ nв dea Dвmnezeъ! 2) вai! «Ἀβάλε σοι, Στέφανε, εἰδωλολάτρησας». Etim:

Ἀβαμβάκευτος, (ό, ή), [ἀ, βαμβακεύω] negъtitъ вine, prostъ; (maї кв seamъ desnpe mînkape) nerвstosъ.

Ἄβαξ [ἀ, βάσις,] ακος (ὁ). (în ген:) skîndвръ, таблъ, плакъ; (iар maї deosebit 2) таблъ apitmetikъ, ne kape se aштерn ſigвреле ţeometріче, ші nв-мереле, saъ tавла Hitagorikъ. 3) skîndвра, ne kape nвmъръ вanii, saъ îї sokotesk кв netрічеле. 4) skîndвра, ne kape жoакъ таблї, santрачіъ ш.ч.л. 5.) поліца, saъ paſtвл dвлапвлвї, ne kape se nвn ſeлвріte лвкрврї, mъrſi вnpe aрътape, saъ nodoaвъ. 6) тавъ, saв tinsie, ne kape se adвк ввkate ші алтеле ла masъ. 7) таблъ de sввt къпъţina stîлпвлвї; шesъ, dene kape se înalţъ вnъ mвnte, saъ o stînkъ, ші алтеле. 8) diskвл, saъ faţa soapeлвї. 9) вnъ локъ în teatрв, (вапчеле). 10) [ἀ, βάζω] =ἀβακής.

Ἀβάπτιστος (ό, ή), чел че nв se квſвndъ, чі плвteште ne d'asвnpa ka плвta. 2) nekвſвndatъ, (ші вisep:) nevotezatъ. 3) (fig:) nekвſвndatъ în mixnipe, saъ ſpікъ, nesnъimîntatъ || (sввst:) Ἀβάπτιστον (τὸ), înstрвmîntъ хірврцікъ (sfpedelъ), nentрв sfрîmътвреле къпъцineї. [ἀ, βαπτίζομαι].

Ἄβαπτος (ὁ, ή) = ἀβάπτιστος, ші ἄβαφος.

Ἀβαρβαρίστως. adв: ғъръ вarвapisme. [ἀ, βαρβαρίζω].

Ἀβάρβαρος (ὁ, ή), nевarваръ. [ἀ, βάρβαρος].

Ἀβαρὴς, έος (ὁ, ή), чел че n'ape, saъ n'adвче гревtate, вшоръ, nesвnърътorъ. [α, βάρος].

Ἄβαρις, ιος (ὁ, ή), noct: лinsitъ de варкъ [α, βάρις].

Ἀβάρκη = Ἀφάρκη.

Ἀβᾶσαι, Dor: în локъ de ἠβῆσαι, nex: al inf: лвї ἠβάω.

Ἀβασάνιστος, (ὁ, ή), nечеркatъ, nечерчetatъ; nedenpinsъ, nenpaktisitъ. 2) nesвnвsъ ла (saъ nenpiimitorъ de) mвnчї, nenedensitъ. 3) (desnpe stilъ de skpitorъ) nesilitъ, ſipeskъ, лesnivosъ. [ἀ, βασανίζομαι] [de вnde

Ἀβασανίστως, adв: nечерчetat, nечерkat ш.ч.л.

Ἀβασίλευτος. (ὁ, ή), лinsitъ de îmnъratъ. [ἀ, βασιλεύομαι].

Ἀβάσκανος, (ὁ, ή), nedeokitorъ. 2) nenismвitorъ. 3) квratъ ла inimъ, nenpeſъввtъ. [ἀ, βάσκανος]

Ἀβάσκαντος, (ὁ, ή), nesвnвsъ ла deokiъ, kape nв se deoaвie. 2) чел maї npesвs de nismъ. || (sввst:) Ἀβάσκαντον(τὸ), anърътorъ de deokiъ. [ἀ, βασκαίνω] [de вnde

Ἀβασκάντως, adв: ғъръ deokiъ, nedeokiat 2) ғъръ nismъ, nenismвit.

Ἀβάτακτος. (ὁ, ή), neapdikatъ (de mвltъ гревtate); (fig:) nesвſepitъ. [ἀ, βαστάζομαι].

Ἄβατος, (ὁ, ή), (prinч: локъ, рîъ ш.ч.л.) nekълкatъ, netреквtъ, saъ anevoe de вшвлat (prin врт: 2) nвstiъ. 3) sfinţъ (вnde niminea nв калкъ, nв intръ). 4) neînkълікatъ (калъ ш.ч.л.). 5) neronitъ (desnpe fem: dobitoaче) «Ἔλαφος ἄβατος» Лвч. [ἀ, βάω, βαίνω]. [de вnde

Ἀβατόω ῶ. viit. ώσω. takъ чева nekълкatъ; nвstiezъ

Ἄβαφος, (ὁ, ή), nemoiatъ; nevъnsitъ. [ἀ, βάπτω].

Ἄββαλε, Eол: în локъ de ἀνέβαλε, saъ ἀπέβαλε.

Ἀββάλλου, Eол: în локъ de ἀναβάλλου.

Ἀββάλλουσα, Eол: în локъ de ἀνα (ἀπο) βάλλουσα.

Ἀβδέλυκτος (ὁ, ή), noct: nesкîrвosъ [ἀ, βδελύσσομαι].

Ἀβέβαιος, (ὁ, ή), (desnpe omъ) nestatornikъ, skîmbъчosъ. 2) (desnpe лвкр:) noînkpedinţatъ, îndoiosъ, neaвtentikъ. [ἀ, βέβαιος] [de вnde

Ἀβαιβαιότης, (ἡ) nestatornivie; indoiaлъ, neînkpedinţape.

Ἀβέβηλος, (ὁ, ή), (maї кв seamъ локъ) sfîntъ, вnde nв întръ profanії, mipenії; nenpofanatъ, nenînгrіpitъ, [ἀ, βέβηλος.]

Ἀβελτερία (ἡ), vezї ἀβελτηρία [ἀβέλτερος].

Ἀβελτεροκόκκυξ, υγος (ὁ), nepodъ ka квкк. (nasъrea). [ἀβέλτερος, κόκκυξ].

Ἀβέλτερος, α, saъ η, ον, чел че nв deosebeшte, че e maї вknъ, nesimţitorъ de вine ші ſpвmosъ, prostъ, nemintosъ, nepodъ; (pop) neîndpentatъ. [ἀ, βέλτερος]. [de вnde

Ἀβελτέρως, adв: ғъръ prîcepere de вine, ғъръ minte ш.ч.л.

*

Ἀβελτηρία, (At. in локъ de ἀβελτερία) ας, (ἡ), prostie, nesimțire de frămosъ, nepozie; (pap) fricoșie, neștiință, (vezi ші ἀβέλτερος).

Ἄβιαστος, (ὁ, ἡ), nesilitъ, 2) нечеркатъ, saъ nepiimitorъ de silъ, словодъ, 3) (în esplikare de zicere, saъ înțelesъ) nesilitъ, fireskъ. [ἀ, βιάζομαι]. [de ънде

Ἀβιάστως, adв: fără silъ, de вънъ вое, ш. ч. л:

Ἄβιβλος (ὁ, ἡ), lipsitъ de кърці. [ἀ, βίβλος].

Ἄβιος (ὁ, ἡ), lipsitъ de trebвinчoase-ле віецеї; съракъ. 2) = ἀβίοτος. [ἀ, βίος].

Ἄβίοτος, (ὁ, ἡ), = Ἄβιος. ші

Ἀβίωτος (ὁ, ἡ), (свв: βίος віаць) че нв е de trăit, nesвfepitъ. || «Ἀβίωτόν (saъ ἀβίωτά) μοι ἐστί.» нв ночіъ съ трăieskъ. [ἀ, βιόω]. [de ънде

Ἀβιώτως, adв: în kinъ de a нв 'шi свfepi чinева віаца. «Ἀβιώτως ἔχω,» îmi sokoteskъ nesвfepitъ віаца; saъ (волінd) нв sîntъ de віецъ, тъ afлв în primejdie.

Ἀβλάβεια (ἡ), невътъмаре, ținere în stare de невътъмаре. 2) карактерл челкї че нв ватъмъ, невіновъціе, перъвtate. [ші

Ἀβλαβέως, adв: noct. în локъ de ἀβλαβῶς. [din

Ἀβλαβής, ές (ὁ, ἡ), невътъмътторъ, 2) невътъматъ, întreagъ; невінювіть; непрефъквтъ; некълкатъ. [ἀ, βλάβη].

Ἀβλαβίη (ἡ), Ion: în локъ de ἀβλάβεια.

Ἀβλαβῶς, adв: fără a прічині, saъ a черка вътъмаре. 2) (în Om: înn: Мерк: 83) neînnіedikat, neoupit. [ἀβλαβής].

Ἄβλαπτος (ὁ, ἡ), = ἀβλαβής. [ἀ, βλάπτω] [de ънде

Ἀβλάπτως, adв: = ἀβλαβῶς.

Ἀβλαστέω -ῶ, вііt. -ήσω, нв pesapъ, нв daъ влъstapъ, staъ nepoditorъ [din

Ἀβλαστὴς, ές (ὁ, ἡ), ші

Ἀβλάστητος, (ὁ, ἡ), ші

Ἄβλαστος, (ὁ, ἡ), чел че нв, saъ anevoe pesape, saъ нв noate sъ dea влъstapъ, nepoditorъ; (fir:) netrebнікъ, nefolositorъ. [ἀ, βλαστός].

Ἀβλασφήμητος (ὁ, ἡ), nesвпвъ ла влesteme. [ἀ, βλασφημέω].

Ἄβλαυτος, (ὁ, ἡ), fără înkълцътminte, deskвлцъ. [ἀ, βλαύτης].

Ἀβλεμέως, adв: noct: în kinъ славъ, molчіosъ, tîrzielнікъ. 2) (pap) neoupit, neținвt. [din

Ἀβλεμὴς, ές, noct: [ἀμελής] (ὁ, ἡ), славъ, molчіosъ, tămpitъ; || (nesтр:) ἀ-βλεμὲς adв: = Ἀβλεμέως.

Ἀβλενὴς (ννὴς), ές, (ὁ, ἡ), noct: [ἀ, βλέννα, мякъ] nemвкosъ, lipsitъ de мвчї.

Ἀβλεπτέω -ῶ, вііt. -ήσω. нв въzъ, sîntъ орвъ, saъ нв въzъ вінс; (ші fir.) greшeskъ, нв вагă de seamъ. 2) нв тъ вїтъ ла чева. [ἀ, βλέπω]. [de ънде

Ἀβλέπτημα (τὸ), вкъпаре din vedere, greшалъ, невъгаре de seamъ.

Ἀβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел fără плсопе, saъ ші fără окї. [ἀ, βλέφαρον].

Ἀβλεψία (ἡ), орвіе, tîmpъ vedere, (ші fir:) невъгаре de seamъ; nerîndipe, nesokotinцъ; непътрвndere de inimъ. [ἀ, βλέπω].

Ἄβλής, ῆτος (ὁ,ἡ), noct: (prinч: ὀϊστὸς, sъgeatъ) непвзъ înkъ în arkъ, neasвîrlitъ. (prin врт:) новъ, neîntrebвinцatъ înkъ. [ші

Ἄβλητος, (ὁ, ἡ), neisвitъ, неловітъ, nepъnitъ. [ἀ, βάλλω].

Ἀβληχὴς, ές (ὁ, ἡ), noct: (prinч: τόπος, локъ) lipsitъ de свіepetзл oîlor, (prin врт:) fără oї, нвstiъ [ἀ, βληχὴ].

Ἀβληχρὸς, οῦ (ші prea pap) ἀβληχρὴς, ές, (ὁ, ἡ), [ἀ întăritorъ, βληχρὸς] (omъ) nepвtinчosъ, molчosъ, свцipatikъ; (moapte) zъвавнікъ, lină; (воалъ) хронікъ, dăinitoare, нв iвte; (вмвлетъ) negravнікъ, învetъ, nepriiitъ.

Ἀβλίμαστος (ὁ,ἡ), [ἀ βλιμάζω] nepiinъitъ, нечерчetatъ.

Ἀβοανί, adв: Dor: în локъ de ἀβοητί.

Ἀβόατος (ὁ, ά), Dor: în локъ de ἀβόητος.

Ἀβοηθησία (ἡ), neажвtopare [ші

Ἀβοήθητος (ὁ, ἡ), lipsitъ, saъ nepriimitorъ de ажвtorъ; netъmъdвitъ, de nebindekat. [ἀ, βοηθέω].

Ἄβόηθος, (ὁ,ἡ), neажвtъtorъ, nefolositorъ. 2) = ἀβοήθητος. [ἀ, βοηθός].

Ἀβοητί, adв: fără stpirare, (sromotъ, înprotivire), în liniиte, în tъcere; de вое, лesne. [ші

Ἀβόητος, (ὁ, ἡ,) lipsitъ de stpirare ші sromotъ; liniиtitъ, tъкътъ. 2) nepлînsъ, nevoітъ. [ἀ, βοάω].

Ἀβολέω -ῶ вііt. -ήσω. noct: în локъ de ἀντιβολέω, întîmpinъ, nemepeskъ, [de ънде

Ἀβολητὺς, ύος, (ἡ), întîлnire, întîmpinare. [ші

Ἀβολήτωρ, ορος, (ὁ), каре a întîлnit. 2) = Ἄβολος.

Ἀβόλιστος (ὁ, ἡ), nesondatъ, нечеркатъ

ла adînчime (desпре апе кȣ instpȣmîntȣл, βολίς, sondъ). [ἀ, βολίζω].

Ἄβολος (ὁ, ἡ), (калȣ ші алте doвitoaче) каре nȣ 'шї a skimвat înкъ чеї dintiї dinцї; (прin ȣрm:) tînъpȣ. saȣ 2) каре nȣ 'шї maї skimвъ dinцiї, (adiкъ) a кресkȣt desъвîpшit. (вezї βόλος).

Ἄβολλος ші Ἄβολλα (ἡ), (din Лat: Abolla), ȣnȣ felȣ de хлamidъ ші îndoitъ ші desdoitъ.

Ἄβος, α, ον. Dop: (вie) tînъpъ, fpaцedъ [ἄβα ἥβη, tînepeцe].

Ἀβοσκής, έος ші

Ἀβόσκητος, ші

Ἄβοτος (ὁ, ἡ), (прinч: τόπος, локȣ) каре n'аре (saȣ este neîndeminatikȣ sпре) пъшȣne, saȣ nепъskȣtȣ înкъ. [ἀ, βόω, βόσκω]

Ἀβουκόλητος (ὁ, ἡ), nепъstopitȣ, nепъzitȣ. 2) neînгpiжitȣ; desпpeцȣitȣ. [ἀ, βουκολέομαι]

Ἀβουλεί, ші ἀβουλεύτως, adв: = ἀβούλως. în кiпȣ nerînditȣ. [ἀ, βουλή].

Ἀβούλευτος (ὁ, ἡ), = ἄβουλος, nesokotitȣ, nekiпzȣitȣ. [ἀ, βουλεύω].

Ἀβουλέω -ῶ, вiit. -ήσω. nȣ жȣdikȣ de вȣnȣ, nȣ апpoвezȣ. 2) nȣ mъ kiпzȣieskȣ, nȣ mъ rîndeskȣ, sîntȣ nesokotîtȣ. [ἄβουλος]. [de ȣnde

Ἀβούλημα (τὸ), faпtъ nesokotitъ, nekiпzȣitъ; saȣ neвoitъ.

Ἀβουλησία (ἡ), лiпsъ de вoiнцъ. [ші

Ἀβούλητος (ὁ, ἡ), чел че nȣ вoieшte, saȣ faче чева fъpъ вoea sa. 2) (пas: ші neȣt:) Ἀβούλητον (τὸ), чееа че se faче fъpъ вoea noaspъ, adiкъ o nenopoчipe, saȣ întîmпларе nenлъкȣtъ, ші mîxnitoape. [ἀ, βούλομαι]. [de ȣnde

Ἀβουλήτως, adв: fъpъ вoe.

Ἀβουλία (ἡ), nesokotipe, nepozie. 2) pea пoвaцъ. 3) лiпsъ de вoiнцъ; nexotъpîpe. [din

Ἄβουλος, (ὁ, ἡ), nesokotitȣ, nepodȣ. 2) лiпsitȣ de пoвaцъ. 3) nexotъpîtȣ. 4) = ἀβούλητος. [ἀ, βουλή] [de ȣnde

Ἀβούλως, adв: fъpъ kiпzȣipe; жȣdikatъ; пoвъцȣipe;

Ἀβούτης, ου ші (Ion:) εω, (ὁ), лiпsitȣ de вite; (fir:) de aвepe, sъpaкȣ.

Ἄβρα, ші (pap) ἄβρα, ας (ἡ), [ἀβρὸς, saȣ ἄβα, ἥβη, saȣ Sipien: ἀβρὰχ, soцie, konвieцȣitoape] tînъpъ sлȣжnikъ, poaвъ iȣвitъ stъпîneї, kamapiepъ. ȣne opї = παλλακίς, цiitoape.

Ἄ (Ἅ) βραμις, ιδος, saȣ μὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ neшte de Nilȣ.

Ἀβρανὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de tȣnikъ, xaînъ лъцoasъ, saȣ fȣпdoasъ a Лaчedemonienilop.

Ἄβρεκτος (ὁ, ἡ), neȣdatȣ, ȣskatȣ, sвîntatȣ. [ἀ, βρέχομαι].

Ἀβρίζομαι = ἁβρύνομαι.

Ἀβρίζω, вiit: -ίξω (ἀ întъp: saȣ eȣf:) =Βρίζω. 2) (ἀ, прiв:) nȣ'mї e sommȣ, nȣ dopmitezȣ, (βρίζω).

Ἀβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, βρίθος], чел че n' аре гpeȣtate, ȣшopȣ.

Ἄβρικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, βρίζω], deшteптȣ, saȣ пȣцinȣ ла sommȣ. 2) = ὑπόκωφος, δύσκωφος.

Ἀβρὶξ, adв: пoet: [ἀβρίζω] în deшteптъчiȣne, în nedopmipe; (maї кȣ seamъ întep: întpeвȣinцatъ кътpe ostaшї) fiцї deшteпцї!

Ἀβροβάτης, ου (ὁ), чел че пъшeшte. ȣтвлъ moлiчos, легъnat, ка femeiле. [ἁβρὸς, βάτης].

Ἀβρόβιος (ὁ, ἡ), = ἀβροδίαιτος· [ἁβρὸς, βίος].

Ἀβροβόστρυχος (ὁ, ἡ), =ἁβροκόμης. [ἁβρὸς, βόστρυχος].

Ἀβρόγοος (ὁ, ἡ), чел че пpea mȣлt плiнцe, se вoчeшte. [ἁβρὸς, γόος].

Ἀβρόδαις, αιτος, αῖτος (ὁ, ἡ,) (maї кȣ sea: osпъцȣ) лȣksosȣ, ші sпpe desfъtape пpeгъtitȣ. [ἁβρὸς, δαίς].

Ἀβροδιαιτάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι; tpъieskȣ desmiepdat. [din

Ἀβροδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitȣ desmiepdat ші desfъtat. || «Τὸ ἁβροδίαιτον,» вiaцa чea desmiepdatъ ші desfъtoasъ. [ἁβρὸς, δίαιτα]. [de ȣnde

Ἀβροδιαίτως, adв: кȣ вieaцъ desmiepdatъ, moлiчoasъ.

Ἀβροείμων, ονος (ὁ, ἡ), înвpъкatȣ кȣ xaîne moлiчoase, ші лȣksoase. [ἁβρὸς, εἷμα].

Ἀβρόκαρπος, (ὁ, ἡ), пpodȣкъtopȣ de fpaцede poade. [ἁβρὸς, καρπός].

Ἀβροκόμας, α, Dop: în локȣ de ἁβροκόμης, ου, (ὁ), чел кȣ пъpȣл moлiчosȣ, ші mȣiepeшte гъtitȣ. (desпpe пoмї) fpȣmosȣ ла fpȣnze, înвepzitȣ. [ἁβρὸς, κόμη].

Ἀβρομίτρης, ου, (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣksoasъ, saȣ stpълȣчitъ mitpъ, (stemъ, saȣ diademъ). [ἁβρὸς, μίτρα].

Ἄβρομος, (ὁ, ἡ), пoet: [ἀ прiв:, βρόμος] nesгomotosȣ, лiniшtitȣ. 2) [ἀ întъp:] пpea tȣлвȣposȣ, sгomotosȣ. 3) (maї noȣ) = ἄβρωμος, (de ȣnde || sȣвst:) Ἄβρομον (τὸ), o плaптъ, maгipanȣ.

'Αβρόντητος, (ὁ, ἡ), netȣnatȣ̆, nesпъĭmîntatȣ̆. [ἀ, βροντάω].

'Αβροπέδιλος, (ὁ, ἡ), чел кȣ moĭ ші лȣksoase înкълцъminte. [ἁβρός, πέδιλον.]

'Αβροπέταλος, ші (Ion:) 'Αβροπέτηλος (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ sea: tpantafiлȣ̆) чел кȣ fpaцede fpȣnze, foĭ. [ἁβρὸς πέταλον.]

'Αβρόπηνος (ὁ, ἡ), поет: (maĭ кȣ sea: πέπλος, xaînъ) цesȣtȣ̆ din sȣвцipe, saȣ̆ moaле toptȣ̆. [ἁβρὸς, πήνη],

'Αβρόπλουτος, (ὁ, ἡ), поет: лȣksosȣ̆, елеганtȣ̆. [ἁβρὸς, πλοῦτος].

'Αβρόπους, οδος, (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ moĭ ші цinгаше пічоаре; (прin ȣpm:) чел че ȣmвлъ mȣiepeште. [ἁβρὸς, ποῦς.]

'Αβρὸς, [ἅπτομαι saȣ̆ ἅβα Dop:] ἀ, ὸν, moaле, цinгашȣ̆, делікатȣ̆. 2) desmiepdatȣ̆, молічosȣ̆, desfъtosȣ̆. 3) лȣksosȣ̆, mъpeцȣ̆, înпodoвitȣ̆; fpȣmosȣ̆; алесȣ̆. 4) плъкȣtȣ̆; веселȣ̆. 5) mîndpȣ, пъzȣposȣ̆, греоiȣ̆ (вezĭ ші γαῦρος).

'Αβρόσιτος (ὁ, ἡ,)=ἁβρόδαις. [ἁβρὸς, σῖτος].

'Αβροσταγὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел че пікъ молічiȣne, foapte desmiepdatȣ̆, [ἁβρὸς, στάζω].

'Αβροστόλιστος, (ὁ, ἡ,) молічos, saȣ̆ лȣksos înпodoвitȣ̆. [ἁβρὸς, στολίζω].

'Αβροσύνη, (ἡ), = 'Αβρότης. [ἁβρός].

'Αβροτάζω, віit: -άξω. поет: [ἄβροτος]. піерzȣ̆ (maĭ кȣ sea: noaптea) dpȣmȣл, saȣ̆ omȣл, пе каре пъdъждȣiamȣ̆ a întîлni. [de ȣnde

'Αβρόταξις, ιος, (ἡ), чеа пе време de noaпte ръtъчipe, saȣ̆ пepdepe de dpȣmȣ̆, saȣ̆ de omȣ̆ къȣtatȣ̆ пе кале; (iap în цen:) nenemepipe.

'Αβροτέω -ῶ, віit: -ήσω. поет: = 'Αβροτάζω.

'Αβρότη (ἡ), fem: ал лȣĭ ἄβροτος. (maĭ de mȣлte opĭ enit:) noaптea. (вezĭ ἄβροτος).

'Αβροτήμων, ονος, (ὁ, ἡ), поет: [ἀβροτέω]. чел че n'a nemepit, s'a ръtъчit; (прin ȣpm:) грешitȣ̆, авътȣtȣ̆ din че este dpentȣ̆.

'Αβρότης, (ἡ) молічiȣne, fpъцezime, делікатецъ. 2) desmiepdъчiȣne, desfъtъчiȣne. 3) лȣksȣ̆, mъpeцie (maĭ кȣ sea: ла înвръкъminte). 4) граціе, dȣлцеацъ, елеганцъ în пȣptape ші ворвіре. [ἁβρός].

'Αβρότιμος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ̆ de πολύτιμος, mȣлt преціosȣ̆. [ἁβρὸς, τιμή].

'Αβροτόνικος, η, ον, (прinч: mipeasmъ saȣ̆ ȣnt-делемnȣ̆.) ші

'Αβροτονίνης, ου, (ὁ), (прinч: вinȣ̆) fъкȣtȣ̆ din

'Αβρότονον ші ἀβρότονον, (τὸ), [ἁβρὸς, τόνος], о плантъ, saȣ̆ копъчелȣ̆ asemenea ла кȣалітъцĭ кȣ пелinȣл. (поате пелiniцъ).

"Αβροτος, η, ον, поет: [ἀ, βροτός, omȣ̆,) вezĭἀβρότη] лiпsitȣ̆ de oamenĭ, (прin ȣpm:) пȣstiiȣ· «Νὺξ ἀβρότη» Om: 2)=ἄμβροτος, nemȣpitopȣ̆, zeeskȣ̆, 3)=ἀπάνθρωπος, neomenitȣ̆.

'Αβροτράπεζος. (ὁ, ἡ), [ἁβρὸς, τράπεζα], чел че se хръneште desmiepdat, ші лȣksos.

'Αβροφυὴς, έος, (ὁ, ἡ), (плантъ saȣ̆ fpȣnzъ) de natȣpъ fpaцedъ, moaле, плъпîndъ. [ἁβρὸς, φυή].

'Αβροχαίτης, ου, (ὁ) [ἁβρὸς χαίτη], шĭ

'Αβροχαιτήεις, εσσα, εν, поет:=ἁβροκόμης.

'Αβροχία, (ἡ), = ἀνομβρία, seчetъ, лiпsъ de плоае, [ἄβροχος]

'Αβροχίτων, ωνος, (ὁ, ἡ), поет: [ἁβρὸς, χιτὼν] =ἁβροείμων, чел че поартъ tȣnікъ, xaînъ молічioasъ, лȣksoasъ.

"Αβροχος, (ὁ, ἡ), neȣdatȣ̆, неплоатȣ̆. [ἀ, βροχή].

'Αβρόχροος, ους, ου, ші ἀβρόχρως, ωτος, (ὁ, ἡ,) молічosȣ̆ ші fpaцedȣ̆ ла піеле. [ἁβρὸς, χρόος, ші χρώς].

'Αβρόχως, adв: fъръ плоае, neȣdat. [ἄβροχος].

"Αβρυνα, saȣ̆ Ἄβρυνα (τὰ), mȣpeле, dȣdeле челе negpe.

'Αβρύνω, [ἁβρὸς], віit. υνῶ. înпodoвeskȣ̆ || (міжл:) mъ înпodoвeskȣ̆. mъ înfpȣmȣseцezȣ̆. 2) mъ mîndpeskȣ̆, mъ fantoseskȣ̆, fakȣ̆ nazȣpĭ. 3). tpъieskȣ̆ desmiepdat, лȣksos.

"Αβρωμα, (τὸ), [ἁβρὸς], ȣnȣ̆ fелȣ̆ de înвръкъmînte femeieaskъ Megapeanъ.

"Αβρωμος, (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ пеште) neînпȣцitȣ̆. [ἀ, βρῶμος].

'Αβρὼς, ῶτος, (ὁ, ἡ), поет: în локȣ̆ de ἄβρωτος.

'Αβρῶς, adв: молічos, desmiepdat. ш. ч. л. [ἁβρός].

'Αβρωσία, (ἡ), nemînкape, nexpъnipe; foame, ші

"Αβρωτος, (ὁ, ἡ), neposȣ̆, saȣ̆ каре nȣ se поate poade; nemînкatȣ̆ de карĭ. 2) каре nȣ este вȣnȣ̆ de mînкat 3) поет: nemînкatȣ̆, adiкъ fлъmîndȣ̆. [ἀ βιβρώσκω].

"Αβυδος, ші "Αβυθος, (ὁ, ἡ), = ἄβυσσος.

'Αβύρσευτος (ὁ, ἡ), = ἀδέψητος, neapгъsitȣ̆, netъвъчitȣ̆. [ἀ, βυρσεύω].

'Αβυρτάκη, (ἡ), [Пеps: amвep-tarȣ̆], ȣnȣ̆ fелȣ̆ de акръ, sъpatъ, ші iȣte mînкape (salцъ, saȣ̆ salatъ), fъкȣtъ din fелȣpite e, sȣpĭ, ші seminцe de podiĭ.

'Αβυρτακοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътоpъ de amвер-tarъ. [ἀβυρτάκη, ποιός]

'Αβύρτακος, (ὁ), = ἀβυρτάκη.

"Αβυσσος, (ὁ, ἡ), adiekt: чел fъpъ fъndъ, foapte adînкъ; (ші fir.) nemъpцinitъ, nenъmъpatъ. || (iap sъвst:) (ἡ), пръпastie, adînчime nemъpцinitъ, (de ъnde în Sf. Sкp: 3) aвisъ, mълцime nemъpцinitъ de апе, saъ апеле în цeneралъ. ші 4) iadъ, taptapъ. [ἀ, Ion: βυσσός.]

'Αβυσσοτόκος, (ὁ, ἡ), поet: (вisep:) nъsкътоpъ de aвîsъ de апе. [ἄβυσσος, τόκος.)

'Αβὼς, ῶτος, (ὁ, ἡ), [ἀ, βῶσαι, Ion: = βοῆσαι]. чел fъpъ гласъ, fъpъ граiъ.

'Αγάαμαι, поet: (къ плеоn:) în локъ de ἄγαμαι. (вezĭ ші ἀγάομαι).

'Αγαγὲν, Dop: în локъ de ἀγαγεῖν, nex: ал 2: de înf: ал лъĭ ἄγω.

"Αγαγεν, поet: în локъ de ἤγαγεν, nex: ал 2: de хot: ал лъĭ ἄγω.

'Αγαγύρτης, ου, (ὁ), At: în локъ de ἀγύρτης.

'Αγάζηλος, (ὁ, ἡ), foapte пismъitopъ. 2) foapte pîвnitopъ. [ἄγαν, ζῆλος]

'Αγάζομαι, [ἄγη], поet: вiit: -άσομαι ші -άσσομαι. (nex: ἠγάσθην, ші miж: ἀγασάμην, ші ἀγασσάμην ш.ч.л:) = ἄγαμαι (къ ак:) admipъ, pesnektezъ, лаъdъ, апроbezъ. 2) (къ цen: saъ dat: къ преп:) пismъieskъ, pîвneskъ, ъръskъ, saъ 3) хълeskъ, desпрецъieskъ (вezĭ ἄγαμαι, ші ἀγάομαι).

'Αγάθεος, (ὁ, ἡ). поet: = ἠγάθεος

'Αγαθίδιον, (τὸ), dim: ал лъĭ ἀγαθίς.

'Αγαθίζομαι, вiit: -ίσομαι (кom:) ворвeskъ ворве, saъ fakъ fante вine вestitoape, de semnъ вънъ. [ἀγαθός].

'Αγαθὶς, ίδος, remъ (de toptъ, saъ de aцъ). (пров:) «'Αγαθῶν ἀγαθίδες» mълцime, гръmadъ de вънъpĭ. 2) ъnъ felъ de înseкtъ, гînganie къ mълte пiчoape. [ἄγαν, θέω.]

'Αγαθοδαιμονέω -ῶ, вiit: -ήσω. прiчinъieskъ порочipe, fepiчipe, (sîntъ ъгъpлiъ). [ἀγαθὸς, δαίμων].

'Αγαθοδαιμονιστής, οῦ, (ὁ), (кom:) пъцinвъътоpъ, înfpînatъ. [din

'Αγαθοδαίμων, ονος, (ὁ), вънъ zeъ, цeniъ (maĭ къ sea: Dionisъ, saъ Бакъ, în чinstea къръia, sopвiaъ кîte пъцinъ вinъ пе ла sfîpшitъл meseĭ). [ἀγαθὸς, δαίμων].

'Αγαθοδότης, ου, (ὁ), ші ἀγαθοδότις, ιδος, (ἡ), dътътоpъ, -oape de въne. [ἀγαθὸν, δίδωμι]

'Αγαθοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел че seamъnъ a вънъ, чел че ape faцъ, disпosiцie, аплекаре de вънъ, saъ sпре вine, [ἀγαθὸς, εἶδος].

'Αγαθοεργέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αγαθουργέω [ші

'Αγαθοεργία, (ἡ), = 'Αγαθουργία, [din

'Αγαθοεργὸς, (ὁ, ἡ), = 'Αγαθουργός. || аша se nъmiaъ în Sпapta, чеĭ чinчĭ, че se алецеаъ în fie каре anъ dintpe кълъpeцiĭ чеĭ maĭ вътpînĭ, каре se tpimiteaъ пentpъ tpeвĭ de a ле statълъĭ, ъnde epa tpeвъinцъ. [ἀγαθὸν, ἔργον].

'Αγαθοθέλεια, (ἡ), воinца, алецереа вiнелъĭ. [ἀγαθὸν, θέλω].

'Αγαθολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. ворвeskъ de вine, лаъdъ пе чinева. [ἀγαθὸν, λέγω].

'Αγάθοος, (ὁ, ἡ), поet: iъte, гравnikалергътоpъ. [ἄγαν, θοός].

'Αγαθοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αγαθουργέω, fakъ вine къiва. [ші

'Αγαθοποιΐα, (ἡ), = 'Αγαθουργία, fачере de вine. [din

'Αγαθοποιὸς, (ἡ, ἡ), вinefъкътоpъ. [ἀγαθὸν, ποιός].

'Αγαθοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αγαθουργέω, ші ἀγαθοποιέω. [ші

'Αγαθοπραξία (ὁ, ἡ), = 'Αγαθουργία. [ἀγαθὸν, πράττω].

'Αγαθοπρεπὴς, έος, (ὁ, ἡ), къвiinчosъ вънiлор. 2) гata ші îndemînatikъ sпре a faче вine. [ἀγαθὸς, πρέπει]. [de ъnde

'Αγαθοπρεπῶς, adв: прекъm se къвine вънiлор.

'Αγαθόῤῥυτος, (ὁ, ἡ), isвopîtъ din вine, saъ isвopîtopъ de въne; (ші adiekt: de isвopъ) къргътоpъ de апъ вънъ. [ἀγαθὸν, ῥέω].

'Αγαθὸς, [ἄγαμαι], ὴ, ὸν, (компр: ἀμείνων, βελτίων, κρείττων, ші sъпрл: ἄριστος, βέλτιστος, κράτιστος, iap ἀγαθώτερος, ώτατος, nъmaĭ ла чеĭ maĭ noĭ) (în цen:) вънъ. «'Αγαθὸς δαίμων» = 'Αγαθοδαίμων. «'Αγαθὴ τύχη» (ъnъ felъ de ъpape saъ fepiчitape) în чeasъ вънъ! къ порокъ! «Αγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες,» пров: пentpъ чеĭ miлoшĭ. «'Αγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον» пров: вънъ e ші mъmълîra, daка nъ e пîine. «Διαφέρει πολιτεία πολιτείας, ἀγαθὴ φαύλης.» Apist: (iap пaptik: 2) вiteazъ, къpaжosъ. «Καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμήσονται» Тъч: 3) înцeлeптъ; чinstitъ; вiptъosъ; (dap pap ші) fpъmosъ. «Εἰσορόων ὄψιν ἀγαθήν.» Іл: Ω; (de ъnde) «Καλὸς κἀγαθός». Ὦ 'γαθέ, în локъ de ὦ ἀγαθέ (fpasъ saлъtъtopъ, прекъmъ ші ὦ λῶστε, ὦ βέλτιστε) пpietene «Ὦ 'γαθὲ Καλάσιρι» Елд: 4) хaгnikъ, îndemînatikъ în чева. «Βίην («Βοὴν) ἀγαθός.» Om: «Καὶ

τέχνας, καὶ λόγους, καὶ πολέμους ἀγαθοί.» Ksen: «Ἀνὴρ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν ἀγαθός.» Пл. «Ἀγαθοὶ γὰρ μεταλαβεῖν ἔθη, καὶ ζηλῶσαι τὸ βέλτιον Ῥωμαῖοι.» Πλβ: 5) folositorŭ, вѕnŭ ла чева (maĭ кѕ seamъ în med:) «Αἰδὼ δ' οὐκ ἀγαθὴν φήσ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ» Om: «Οὗτοι δ' ἂν εἶεν και τοκεῦσιν ἀγαθοὶ, καὶ πάσῃ τῇ ἑαυτῶν πόλει, καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν καὶ φίλων.» Ksen. «Ἐρωτᾷς με, εἴτι οἶδα πυρετοῦ ἀγαθὸν, ἢ ὀφθαλμίας, ἢ λοιμοῦ;» Ksen: «Ἀγαθὸν πρὸς ἕλκη (σῆ τας ш.ч.л.)» Tfp: ші Diosк: «Λόγος ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν,» Iskp: 6) (пentrѕ вite ші neînsѕfл:) чел кѕ вѕne însѕшішĭ, desъвîршitŭ în felѕл sъŭ. «Γῆ, («Χώρα) ἀγαθὴ,» ші «Ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ,» Ksen: «Ἀγαθοὶ πυροὶ, Ἀγαθὸς οἶνος ш.ч.л.» (вezi ші γενναῖος) || (sѕвst:) Ἀγαθὸν (τὸ), însemneazъ în sinгѕpitŭ, (Ἀ) idea вinелѕĭ aвsoлѕtŭ, saŭ adeвъratѕл вine. «Οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τ' ἀγαθόν,» Епкр: «Ὁ Θεός ἐστι τὸ ἄκρον ἀγαθόν.» Теол: (Б) folosŭ, întepesŭ. «Ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντας, οὐδ' ἀγαθοῦ κτῆσιν οὐδενός,» Dem: «Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει,» Тѕч: iap în îm: (A) aвepĭ, вогъцiĭ, toate în цeneралŭ, кîte kontpiвѕiesк sпpe odixnъ, вѕnŭ tpaiŭ. «Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ» Sкр. «Πολλαὶ δὲ ἅμαξαι πολλῶν ἀγαθῶν μεσταὶ,» Ksen. «Αἱ τράπεζαί γ' εἰσιν ἐπινενησμέναι ἀγαθῶν ἁπάντων.» Apistf: (Б) вine-faчepĭ. «Μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ πείσῃ» Ksen: (C) dapѕpĭ, adikъ вѕne кѕaлitъцĭ. «Τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς, οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ.» Isoкр. (D) вѕne пъpaвѕpĭ, saŭ eкsemпле. «Παιδευθέντες ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς.» Лis: (вezĭ ші Καλός).

Ἀγαθοσύνη (ἡ), поet: în локŭ de ἀγαθωσύνη.

Ἀγαθοτέλεια, (ἡ), sъвîршipe de вine; saŭ desъвîршitъ вѕnъtate. [din

Ἀγαθοτελής, έος, (ὁ, ἡ), sъвîршitorŭ de вine; saŭ desъвîршitŭ вѕnŭ. [ἀγαθὸν, τέλος]

Ἀγαθότης, (ἡ) кѕaлitatea вѕпѕлѕĭ, вѕnъtate. [ἀγαθός].

Ἀγαθουργέω -ῶ, вiit: -ήσω· faкŭ, лѕкpezŭ вineле. faкŭ вine кѕĭва. [ἀγαθουργὸς]. [de ѕnde

Ἀγαθούργημα (τὸ), ші

Ἀγαθουργία (ἡ), лѕкpape de вine, вѕnъ faптъ. 2) faчepe de вine. 3) isвîndъ, isпpaвъ. [ші

Ἀγαθουργικός, ή, όν, = Ἀγαθοποιὸς. [ші

Ἀγαθουργικῶς, adв: în кiпŭ de faчepe de вine. 2) кѕ вѕnъ воinцъ, în кiпŭ faвopaвiлŭ. [din

Ἀγαθουργὸς, (ὁ, ἡ), = ἀγαθοποιός. [ἀγαθοεργός].

Ἀγαθοφανὴς, έος, (ὁ, ἡ), în apъtape вѕnŭ. [ἀγαθὸς, φαίνω].

Ἀγαθόφρων, ονος, (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ вѕne simцiminte. [ἀγαθός, φρήν].

Ἀγαθοφυὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел din natѕpъ вѕnŭ, saŭ de вѕnъ natѕpъ, «Ἀθλητῶν ἁπάντων ἀγαθοφυέστατε, καὶ λαμπρότατε». [ἀγαθὸς, φυή]. [de ѕnde

Ἀγαθοφυΐα, (ἡ), fipeaskъ вѕnъtate, saŭ вineле natѕpaлŭ.

Ἀγαθύνω, (maĭ поŭ, ші în Sкр:) вiit: -υνῶ. înвѕnъtъцeskŭ чева, faкŭ, apъtŭ чева вѕnŭ, stpeлѕчitŭ. «Ἀγαθύναι ὁ Θεὸς τὸ ὄνομα Σολομών.» Sкр. 2) faкŭ вine, mъ поptŭ кѕ вѕnъ воinцъ кътpe чinева. «Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς.» Sкр: 3) faкŭ вineле, пetpeкŭ вîptѕos. «Οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.» Sкр: 4) înпodoвeskŭ. «Καὶ Ἰεζάβελ ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.» Sкр: 5) (miж:) sîntŭ вine плъкѕtŭ. «Εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐτόν.» Sкр: 6) = Ἄγαμαι, mъ înвeseлeskŭ. «Καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν.» Sкр: [ші

Ἀγαθῶς, adв: вine; кѕ folosŭ; tape; îndestѕлat. [ἀγαθός].

Ἀγαθωσύνη, (ἡ), = ἀγαθότης, 2) (вisep: fepiчipe.

Ἀγαίομαι, поet: = Ἀγάζομαι ші Ἀγάομαι.

Ἀγαῖος, (ὁ, ἡ), [ἄγη]. de пismѕit.

Ἀγακλεὴς, έος, (ὁ, ἡ), поet: foapte sлъвitŭ, пpea mѕлt вestitŭ. [ἄγαν, κλέος]

Ἀγακλειτὸς, η, ον, поet: = Ἀγακλεής.

Ἀγακλεῶς, adв: поet: foapte sлъвit. [din

Ἀγακλῆς, έος, (ὁ, ἡ,) поet: (întpѕn:) în локŭ de Ἀγακλεής.

Ἀγακλύμενος, η, ον. ші

Ἀγακλυτὸς, ὸ, όν. поet: [ἄγαν, κλύω]. = Ἀγακλεής.

Ἀγακτίμενος, η, ον, поet: [ἄγαν, κτίζω]. (пpinч: opaшŭ) foapte локѕitŭ de oamenĭ, пpea попѕлatŭ.

Ἀγάλακτες (οἱ) каѕtъ Ἀγάλαξ.

Ἀγαλακτία, (ἡ), лiпsъ de лапte. 2) (ἀ, întinz:) mѕлцime de лапte. (din

Ἀγάλακτος, (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de лапte. 2) чел че înкъ n' a sѕпt лапte, de кѕpînd пъsкѕtŭ. 3) чел че пѕ maĭ sѕцe, înцъpкatŭ. 4) (локŭ de пъшѕne) кape пѕ dъ лапte вѕnŭ. 5) (foapte papŭ în întîndepe) чел че ape mѕлtŭ лапte, (6 ѕ ѕnitopŭ,) = Ὁμογάλακτος, кape a sѕпt

ачелашї лапте. рѫдъ; (iap maї кѫ deoseвipe) ſpate. [de ѫnde

Ἀγαλακτοσύνη (ἡ), рѫdenie. [ші

Ἀγάλαξ, ακτος (ὁ, ἡ), (ſoapte papѫ tinѫ ал лѫї) Ἀγάλακτος; de ѫnde ші Ἀγάλακτες, ſpaцї (чеї че аѫ sѫпt ачелашї лапте); ші (ѫneopї) рѫde; de ачееашї вірstъ; (прin ѫpm:) soцї, товаръшї, [ἀ, γάλα].

Ἀγαλλίαμα (τὸ), ші

Ἀγαλλίασις, εως (ἡ), (Sкр.) бѫкѫріе mape, веселіе; ſъліре. [din

Ἀγαλλιάω -ῶ, ші міжл: (каре este ші maї обічнѫitѫ) Ἀγαλλιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, (Sкр:) = Ἀγάλλομαι [ἀγάλλω]

Ἀγαλλὶς, ίδος (ἡ), каѫtъ Ἀναγαλλίς.

Ἀγάλλοχον (τὸ), [Εβρ: ἀχαλὸθ] Odaraчіѫ (лemnѫ de India ſoapte mipositopѫ).

Ἀγάλλω, [ἄγη, ἄγαμαι] віt: -αλῶ. (nex: At: ἤγηλα, de ѫnde inf: ἀγῆλαι, tp: de кѫ: ἤγαλμαι) înпodoвeskѫ, гъteskѫ, inſpѫmѫseцezѫ, (dikiseskѫ). «Εὐνὰς ἀγῆλαι» Еѫр: ші «Ἤγαλλε τὴν τράπεζαν τοῖς ἐδέσμασι». (ші nas: saѫ між:) «Ἡ γῆ ἀγάλλεται ἀνεμώναις, ἴοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσιν». Aſt: 2) чinsteskѫ; sepвezѫ. «Καὶ σὲ θυσίαισιν ἀγαλλοῦμεν ἀεί.» Apist: 3) (міжл:) mъ ſълeskѫ, mъ mîndpeskѫ, mъ înгîmſezѫ. «Τὰ μὲν Ἕκτωρ ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται.» Іл: Σ. «Αἱ δὲ πόλεις αὗται τῷ τε οὐνόματι ἠγάλλοντο.» Ер: 4) mъ бѫкѫрѫ, mъ desmiepdѫ, aſлѫ mѫлцѫmipe ші плъчере în doвîndipe, saѫ întpeвѫinцape de чева. «Ὄρνιθες ἀγαλλόμεναι πτερύγεσιν.» Іл: В. «Νῆες ἀγαλλόμεναι Διός οὔρῳ.» Od: E. «Θαυμασίαν τινα ἡδονὴν ἀγάλλεται.» Грг: «Ἄμφω ἀγαλλόμενοι τὸν τάφον ὡς θάλαμον.» Епігр: [de ѫnde

Ἄγαλμα (τὸ), (în цen:) op че, пentpѫ каре se ſълеште чinева, ſaлъ, пodoaвъ. (de ѫnde 2) konsſinцipe, прinosѫ, пodoaвъ de temплѫ. (ші прin întind: 3) idoлѫ (ікоanъ sкѫлптatъ, sъпatъ), statѫъ. (вezї ші γλῆνος). [de ѫnde

Ἀγαλματίας, ου (ὁ), ſpѫmosѫ, віne ſъкѫtѫ ка о statѫъ. [ші

Ἀγαλμάτιον (τὸ), dim: ал лѫї Ἄγαλμα. [ші

Ἀγαλματίτης, ου (ὁ), =Λιθοκόλλα.

Ἀγαλματογλύφος (ὁ), sкѫлптъtopѫ (sъпъtopѫ) de statѫe, statѫapѫ. [ἄγαλμα, γλύφω].

Ἀγαλματοποιέω-ῶ. віit: -ήσω. ſaкѫ statѫe. [ἀγαλματοποιὸς]. [de ѫnde

Ἀγαλματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѫ ла лѫкраре de statѫe. 2) каре se dѫче, se кѫвine ла лѫкрареа statѫелор. [de ѫnde

Ἀγαλματοποιητικὴ ші

Ἀγαλματοποιΐα (ἡ), meштeшѫгѫл de a лѫкра statѫe. [din

Ἀγαλματοποιὸς (ὁ), ſъкъtopѫ de statѫe. [ἄγαλμα, ποιός].

Ἀγαλματουργία (ἡ), =Ἀγαλματοποιΐα. [ші

Ἀγαλματουργικὸς, ὴ, ὸν, = Ἀγαλματοποιητικὸς [din

Ἀγαλματουργὸς (ὁ), = Ἀγαλματοποιός. [ἄγαλμα, ἔργον].

Ἀγαλματοφορέω-ῶ. віit: -ήσω. поpтѫ, dѫкѫ statѫъ; (de ѫnde fir:) цiѫ în memopie ка о statѫъ neштepsѫ кіпѫл кѫіва. [din

Ἀγαλματοφόρος (ὁ, ἡ), dѫкъtopѫ, пѫpтъtopѫ de statѫъ. [ἄγαλμα, φορός].

Ἀγαλματόω-ῶ, віit: -ώσω. преſaкѫ пе чinева în statѫъ. [ἄγαλμα].

Ἄγαμαι [ἄγη], віit: -άσομαι (nex: ἠγάσθην, ші ἠγασάμην). admipѫ, pesпektezѫ, чinsteskѫ (кѫ ак:,) «Ὥς σε, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε.» Od: Z. 2) лаѫdѫ, апровezѫ, mъ mѫлцѫmeskѫ de чева. «Και ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα» Плt: «Ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος.» Плt: «Ἄγαμαί σου τὴν ἀπόκρισιν.» Плt: Ἔνθα δὴ ἠγασθησαν τὸν ὀρχηστοδιάδσκαλον» Ksn: «Ὅταν ἀγασθεὶς τὸν ἵππον πρίηταί τις» Ksn || (timпiї вepвѫлѫї ачestѫїа se amestekъ ла поeцї кѫ аї лѫї Ἀγάζομαι, -αίομαι, -άομαι). [de ѫnde

Ἀγαμένως, adв:=ἀσμένως, бѫкѫpos. 2) 'naлt, mъpeц, de minѫnat. «Ἀγαμένως λέγειν.» Apist:

Ἀγαμήστωρ, ορος (ὁ), поet: [ἄγαν, μήδομαι] преа înцелептѫ (епit: ал лѫї Жое, saѫ Аполонѫ.)

Ἀγάμητος (ὁ, ἡ), =Ἄγαμος, neînsѫpatѫ, nemъpitatъ. [ἀ, γαμέω].

Ἀγαμία (ἡ) віaцъ, кѫaлitate de neînsoцitѫ în къsnічіе. [ші

Ἀγάμιον (τὸ), (întpeвѫinцatѫ nѫmaї în ſp: de iѫpisn:) «Ἀγαμίου (прекѫmѫ epa ші Κακογαμίου, ші Ὀψιγαμίου) δίκη», жѫdikatъ înпpotiвa neinsѫpaцiлop în Sпapta. [din

Ἄγαμος (ὁ, ἡ,) nekъsъtopitѫ. || «Γάμος ἄγαμος (ſpasѫ asemenea кѫ «Βίος ἀβίωτος, ші ч.л.) къsъtopie прічinѫitoape de nenopoчipe. [ἀ, γάμος].

Ἄγαν [ἄγω, saѫ ἄγη] adв: de întind: =Λίαν, ſoapte mѫлt, кѫ ковîршipe. «Μηδὲν ἄγαν.» Макs: nimikѫ пeste mъsѫpъ. «Τοὺς ἄγαν νέους». Ksen: «Οἱ ἄγαν σπεύδοντες βραδύτερον ἀνύουσι» Пл. (ſpaseле)

«Ὁ, (ἡ, τὸ, οἱ ші ч.л.) ἄγαν» (se iaŭ în локŭ de) чел mъlтŭ, ковîршitорŭ, пеste mъsъръ. «Ἡ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν οὐκ εἰς ἄλλο, ἢ εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν,» Пл: iap în fpaseле «Οὐκ ἄγαν μέγα (βαθύῤῥιζον, ὁμολογούμενον ші ч.л.)» οὐκ ἄγαν se esплікъ прin, nъ atit. || (în компъnерĭ se леапъdъ, op se ціne, op se skimбъ v).

Ἀγανακτέω-ῶ. [ἄγαν, ἄχθομα], biit: -ήσω. mъ doape (desпре tръпŭ, ші maĭ къ sea: desпре dinцĭ, кînd es intîĭ)· (de aiчĭ 2) (desпре sъfлetŭ) mъ пекъжеskŭ, mъ mîxпеskŭ, mъ плîнгŭ ші ч.л. «Ἀγανακτῶν, ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς». Sкр: «Ἄλλοτε δὲ τοὐναντίον ἠγανάκτεις κατὰ τῶν πλουσίων.» Лъч: Ὑπὲρ φιλοσοφίας ἠγανάκτεις περιϋβρισμένης» Лъч: «Καὶ ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ.» Лъч: «Ἀγανακτήσασα δὲ τούτοις τῶν Φλιασίων ἡ πόλις.» Isокр: «Τηλικαύτην πρᾶξιν ὁρῶν ἠγανάκτησας;» Dem: (ші міжл: pap) «Ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρὸς.» Лъч: [de ъnde

Ἀγανάκτησις, εως (ἡ), dъpepe tръпеаskъ (ші mai къ seamъ ла eшipea dinцілор). 2) пекazŭ. 3) пеmълцъmipe, пеплъчере. 4) перъвdape. [ші

Ἀγανακτητέον, posit: ал лъĭ Ἀγανακτῶ. [ші

Ἀγανακτητικὸς, ὴ, ὸν. аплекatŭ spre пекazŭ, пекъжічіosŭ; кîptitорŭ. ші

Ἀγανακτητικῶς, adв: къ disпosiцie пекъжічіoasъ. [ші

Ἀγανακτητὸς, ή, ὸν. adъкъtорŭ (вpednikŭ) de пекъжіpe; atръгъtорŭ de пекazŭ asъпръшĭ; nesъfepitŭ. [ші

Ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν ші adв: ικῶς = Ἀγανακτητικὸς, ші -ικῶς.

Ἀγανὴς, έος (ὁ, ἡ,) = Ἀγανός.

Ἀγάννιφος (ὁ, ἡ), poet: [ἄγαν, νίφω] преа ninsŭ, saŭ чел че se преа ninцe (se ъmпле de zъпadъ).

Ἀγανοβλέφαρος (ὁ, ἡ), poet: чел къ плеопе, ші (прin întînd:) окĭ, adікъ къътътъръ веселъ, dълче. [Ἀγανὸς, βλέφαρον.]

Ἀγανόρειος, α, ον, ші

Ἀγανορία (ἁ) Dop: în локŭ de Ἀγηνόρειος, -ία.

Ἄγανος (ὁ, ἡ), [ἄγνυμι] лesne de sпapt. 2) fъpîmatŭ, pъпtŭ din чева.

Ἀγανὸς, ὴ, ὸν, poet: [ἀ intînz:, γάνος, saŭ ἄγαμαι] блîndŭ, блажinŭ, dълче, веселŭ. 2) înблînzitорŭ, adъкъtорŭ ла milostiвipe, ші eptape.

Αγανοφρονέω -ῶ, biit: -ήσω. poet: mъ портŭ блînd, къ компътimipe кътре чіnева. [ші

Ἀγανοφροσύνη (ἡ), poet: simцimîntŭ блîndŭ, saŭ блîndeцe în пъptape. [din

Ἀγανόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: чел къ simцimintŭ блажinŭ, плъкъtŭ. [ἀγανὸς, φρήν].

Ἀγανώπης, ου (ὁ), ші Ἀγανῶπις, ιδος, (ἡ) чел къ окĭ dълчĭ, atръгачĭ. [ἀγανός, ὤψ].

Ἀγάνωρ, ορος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de ἀγήνωρ.

Ἀγανῶς, adв: къ блîndeцe, прietenemte, граціos. [ἀγανός].

Ἀγάνωτος (ὁ, ἡ), nesпoitŭ, (пentръ base de apamъ). [ἀ, γανόω].

Ἀγάομαι -ῶμαι, (прim: ал лъĭ Ἀγάζομαι, Ἀγαίομαι, ші Ἄγαμαι). mъ преа mipŭ, ръmîiŭ înкpemenitŭ. 2) ъръskŭ, mъ skîpвeskŭ. (вezĭ Ἀγάζομαι ші Ἄγαμαι).

Ἀγαπάζω, ομαι, biit: -άσω, -άσομαι poet: în локŭ de Ἀγαπάω. пріimeskŭ прietenemte, îmбръцimezŭ, ші sъpъtŭ пе чіnева къ toatъ dparostea. [din

Ἀγαπάω -ῶ, biit: -ήσω. (къ ак:) iъвeskŭ къ dparoste прietenеаskъ, saŭ amopoasъ пе чіnева «Τὰς πόρνας ἀγαπῶντας μᾶλλον, ἢ τοὺς ἑταίρους». Ksen. 2) (iap къ dat: saŭ ак: saŭ naptiч: saŭ înf: maĭ de mълte opĭ anaлisite) mъ mълцъmeskŭ, mъ îndestълezŭ, къ плъчере пріimeskŭ. «Ἀγαπᾷν τοῖς παροῦσι» ші Οὐκ ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν» Тъч: «Ἐκέλευον ἀπιέναι, καὶ ἀγαπᾷν τὴν συναγωνισαμένην τύχην ἐν Πλαταιαῖς». Пл: «Ἀγαπῶ μιᾷ συνών». Лъч: «Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ' ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσαι». Od: Φ. «Ἠγάπησαν τὸ πραχθὲν ὑπὸ τῶν γυναικῶν.» Пл: [din

Ἀγάπη (ἡ), dparoste, amopŭ. || Ἀγάπαι (αἱ), se nъmiaŭ іnпреъnъ mînкъріле, adікъ овштештеле mese але челор din tîĭ крештinĭ, ка пъstpътoape, ші întъpitoape dparostiĭ Евангелiче челiĭ dintpe dinшiĭ. [ἀγάω, ἄγαμαι].

Ἀγάπημα (τὸ), овiектъ dparostiĭ, пеpsoanъ iъвitъ, saŭ de iъвit. [ἀγαπάω].

Ἀγαπήνωρ, ορος (ὁ) poet: iъвitорŭ de вitежie, saŭ de вitежĭ. [ἀγάπη, ἀνήρ].

Ἀγάπησις, εως (ἡ), ĭъвipe. [ἀγαπάω].

Ἀγαπητέος, α, ον, posit: ал лъĭ Ἀγαπάω, вpednikŭ de a fi iъвĭtŭ.

Ἀγαπητικὸς, ὴ, ὸν, аплекatŭ spre dparoste, прietenosŭ, [ші

Ἀγαπητικῶς, adв: прietenemte, къ dparoste. [din

'Αγαπητὸς, ἡ, ὸν, iȣвitȣ̆, вреdnikȣ̆ de iȣвit. 2) dopitȣ̆, поftitȣ̆. 3) (neȣt:) ἀγαπητὸν, ачееа, пе каре treвȣie sъ se mȣлцȣmeasкъ чinева. «'Αγαπητὸν καὶ ὀλίγους φίλους εὑρεῖν.» Apist: [ші

·Αγαπητῶς adв: вȣкȣроs, кȣ mȣлцȣmipe. 2) aвia ші aneвое. «'Αγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένος». Лis: [ἀγαπάω].

'Αγαπτερέως, adв: поеt: foapte iȣte, кȣ mape гравъ (ка sворȣл пasъріĭ). [ἄγαν, πτερὸν, аріпъ].

'Αγαρικὸν, (τὸ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de чiȣперкъ алвiчоasъ, че pesape пе копачĭ, ші iaska, че se faче dintp'însa

'Αγάῤῥοος, ους, (ὁ, ἡ,) поеt: (pîȣ̆) foapte iȣte, pепеde кȣргъtорȣ̆. [ἄγαν, ῥέω].

'Αγασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), преа пȣtерnikȣ̆, вiteazȣ̆, [ἄγαν, σθένος].

"Αγασμα τὸ, овiектȣл admiръріĭ (τῆς ἄγης). 2) лȣкрȣ вреdnikȣ̆ de mipape, ші de pesпектȣ̆. 3) însaші admipapea ші чinstipea. (Sof:). [ἀγάζομαι].

'Αγασσαῖος (ὁ), ші

'Αγασσεὺς, έως (ὁ), (maĭ кȣ seamъ кîine) вiteazȣ̆, mape, пȣternikȣ̆. [ἄγαν, σεύω].

'Αγάσταχυς, υος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре, saȣ̆ podeште mȣлte ші mapi sпiче. [ἄγαν, στάχυς]·

'Αγάστονος (ὁ, ἡ), поеt: чел mȣлt ші des sȣsпinъtорȣ̆; saȣ̆ de mȣлte sȣsпinȣрĭ вреdnikȣ̆. mȣлt плînsȣ̆; (прin ȣрm:), tiкълоsȣ̆, foarte nenopoчitȣ̆. || «'Αγάστονος 'Αμφιτρίτη» Om: mapea, saȣ̆ fiind къ faче mape вȣеtȣ̆, ка кȣmȣ̆ ap ofta, saȣ̆ fiind къ прiчinȣieште mapĭ sȣsпinȣрĭ прin корабоsпарцеріле sале. [ἄγαν, στόνος].

'Αγαστὸς [ἄγαμαι], ἡ, ὸν, вреdnikȣ̆ de admipape, de лаȣdъ. 2) sпъĭmîntъtорȣ̆. 3) de пismȣit.

'Αγάστωρ ορος (ὁ), поеt: [ἀ adȣn: ші γαστὴρ, пînteче] =ὁμογάστωρ, fpate de ачееашĭ mȣmъ; (ші прin întînd:) рȣdъ.

'Αγαστῶς, adв: minȣnat, în кiпȣ̆ вреdnikȣ̆ de лаȣdъ. [ἀγαστὸς].

'Αγασιλλὶς, ίδος (ὁ), плantъ копъчепоasъ, din каре пiкъ гоmȣл (клеiȣл) amoniaкȣ̆.

'Αγάσυρτος (ὁ, ἡ), [ἄγαν, συρτὸς], преа tîpîtȣ̆, ad: перȣшinatȣ̆.

'Αγατὸς, ἡ ὸν, поеt:='Αγαστός.

'Αγαυὸς, ἡ, ὸν, поеt: [ἄγαμαι] minȣnatȣ̆, de admipat. 2) pesпектавiлȣ̆, вреdnikȣ̆ de чinste. 3) повiлȣ̆, вiteazȣ̆, sлъвitȣ̆. 4) stрълȣчitȣ̆, мърецȣ̆. 5) mîndpȣ, îndpъzneцȣ̆.

'Αγαυρὸς, ὰ, ὸν. поеt:='Αγαυὸς (maĭ кȣ seamъ în челе din ȣрmъ doъ însemnъpĭ). (вezĭ ші Γαῦρος).

'Αγάφθεγκτος (ὁ, ἡ,) поеt: mape ла глаsȣ̆. 2) mȣлt ворвitȣ̆, вestitȣ̆. [ἄγαν, φθέγγομαι].

"Αγγαρα, (τὰ) (пеps:) stanцеле, ȣnde гъsdȣiaȣ̆ anгаріĭ (ἄγγαροι), кȣріеріĭ Пеpsiлорȣ̆.

'Αγγαρεία (ἡ), treaва anгарiлор. (вezĭ "Αγγαρος), 2) (ла чеĭноĭ) sлȣжвъ fъръ de вое, ші fъръ плаtъ, anгара. [ші

'Αγγαρεῖον (τὸ) чееа че se atînцe de anгарȣ̆, (вezĭ "Αγγαρος). || «'Αγγαρεῖον ші (Ion:) 'Αγγαρήϊον δρόμημα». Ер: алергереа de ла о stanцъ de anгарȣ̆ пînъ ла алta. [ші

'Αγγαρευτὴς, οῦ (ὁ) pîndȣitорȣ̆, saȣ̆ епistatȣ̆ de anгарĭ, saȣ̆ anгарале. [din

'Αγγαρεύω. віit: εύσω (stpъm:) îndatopezȣ̆ пе чinева кȣ siла a faче чева fъръ плаtъ, anгарezȣ̆. 2) (nestp:) [вezĭ "Αγγαρος] sлȣжеsкȣ̆ ка anгарȣ̆, saȣ̆ 3) sлȣжеsкȣ̆ de anгара, saȣ̆ поtвadъ.

'Αγγαρήϊον (τὸ), вezĭ 'Αγγαρεῖον.

'Αγγάριος (ὁ),=кȣ

"Αγγαρος (ὁ), (пеps:) кȣгiерȣ̆ de Пеpsia. «"Αγγαρον πῦρ» Esx: шtipe datъ прin лȣminъ de foкȣ̆ de depapte. 2) чел че sлȣжеште de anгара (maĭ кȣ seamъ ла поштъ). «"Αγγαροι ἡμίονοι» Isid: (de ȣnde în цen:) mȣnчitорȣ̆, къръторȣ̆ de поверĭ. (ші прin ȣрm: 3) църанȣ̆, въdъранȣ̆, неполiтiчitȣ̆.

'Αγγαροφορέω-ῶ. віit: ήσω. tpansпортȣ̆ чева прiн distanцe de anгарȣ̆, saȣ̆ fъръ пiчĭ о плаtъ, de anгара. [ἄγγαρος, φέρω].

'Αγγείδιον. (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Αγγεῖον.

'Αγγειθήκη (ἡ), în локȣ̆ de

'Αγγειοθήκη (ἡ), каȣtъ 'Αγγοθήκη.

'Αγγειολογέω-ῶ. віit: ήσω. черчеtezȣ̆ вiнеле (каȣtъ 'Αγγεῖον). [ші

'Αγγειολογία (ἡ), черчеtape, (deskpiepe, tpaкtape) despre вine (каȣtъ 'Αγγεῖον). [ἀγγεῖον, λόγος].

'Αγγεῖον (τὸ), dim: ал лȣĭ "Αγγος. (în цen:) вasȣ̆, în каре se пъstpeazъ чева; (прin ȣрm:) saкȣ̆, кȣtie, лаdъ, ші чл: 2) (med:) «'Αγγεῖα», канале, вase, каре копpind ȣmezелеле tpȣпȣлȣĭ, вiнеле, арtеpiiле ші чл: 3) (Бot:) teaка seminцелор плantелор.

'Αγγειοσπέρματος ші

'Αγγειόσπερμος (ὁ, ἡ), (Бot:) ор че плantъ, а къріа sъmînцъ se копpinde în teaкъ, прекȣm вовȣл, ші чл: [ἀγγεῖον, σπέρμα].

'Αγγειώδης, εος, (ὁ, ἡ), (Бот:) чел че арс formъ (ші слѫжеште) de basŭ.

'Αγγελέω, Ion: în локŭ de 'Αγγελλῶ, biit: ал лѫĭ 'Αγγέλλω.

'Αγγελία (ἡ), штіре, beste, 2) пропѫнере, saŭ порѫнкъ fъкѫтъ прin tpimisŭ. 3) solie. 4) zisъ, aѫzipe, famъ, ворвіре în лѫme. [ἄγγελος].

'Αγγελιαφόρος(ὁ, ἡ), adѫкъторŭ de штірĭ, de bestipĭ, [ἀγγελία, φέρω].

'Αγγελίεια (ἡ), поет: dѫкътоаре de штірĭ, bestitoape. [ἀγγελία].

'Αγγελίη (ἡ), Ion: în локŭ de 'Αγγελία. [de ѫnde

'Αγγελιήτης (ὁ), поет: = 'Αγγελιώτης.

'Αγγελικὸς, ὴ, ὸν, (bisep:) înцерескŭ. [ἄγγελος].

'Αγγελιώτης, ου, (ὁ), ші 'Αγγελιῶτις ιδος, (ἡ), поет: în локŭ de 'Αγγελιαφόρος. [ἀγγελία].

'Αγγέλλω, biit: -ελῶ. daŭ, saŭ adѫкŭ штіре, bestesкŭ, [din

"Αγγελος, (ὁ, ἡ), [ἄγω] dътъторŭ, saŭ adѫкъторŭ de штірĭ, bestitorŭ. (de ѫnde 2) (bisep:) înцерŭ. «"Αγγελος Θεοῦ». 3) ='Αγγελία.

'Αγγελτὴρ (ὁ) поет: în локŭ de "Αγγελος. [ші

'Αγγελτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ ла bestipĭ. [ἀγγέλλω].

'Αγγήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de 'Αγγεῖον.

'Αγγοθήκη, (ἡ), пъstръторіе, dѫлапŭ de (saŭ op ѫnde se цin) base. (каѫтъ ші ἐγγυθήκη) = 'Αγγειοθήκη. [ἄγγος, saŭ ἀγγεῖον, θήκη].

'Αγγοπῆναι (αἱ) [ші

'Αγγοπήνια (τὰ), гъѫреле de чеаръ în fагѫрѫл de miepe [ἄγγος, πήνη; fiind къ sînt цesѫte ка плаsa], bezĭ ші πήνη.

"Αγγος, εος (τὸ), = 'Αγγεῖον. basŭ înкъпъторŭ de op че лѫкрѫ.

'Αγγούριον ші "Αγγουρον (τὸ), крastaвete, [ἄωρον, ἄγουρον, пекоптŭ, fiindŭ къ se mъnînкъ пекоптŭ]. 2) пепене верde.

"Αγγων,, ωνος, saŭ ῶνος (ὁ), ѫnŭ felѫ de sѫліцъ Галікъ, saŭ Цермаnікъ.

"Αγε, (ші îm:) "Αγετε. 2. пер. а порѫнч: лѫĭ "Αγω. 2) (ка adв: îndemn: se акоарdъ în sînt: кѫ порѫнч: saŭ de sine sѫпѫsŭ) віно, веніцĭ sъ, aĭde. «"Αγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν» Іл: А. «'Αλλ' ἄγε μίμνετε πάντες.» Ksen: «'Αλλ' ἄγετε, λαμβάνετε ὅπλα.» Ksen: «"Αγ', ἔφη, ὅπως πρωὶ παρέσῃ.» Ksen: «"Αγε δὴ, οἶδα». Ksen: «"Αγε, ὦ Τίτε, ἄγε ὦ Οὐαλέριε, τί οὐκ ἀπολογεῖσθε;» (bezĭ ші Δεῦρο ші Δεῦτε).

'Αγείρω [ἄγω, ἀγέρω], biit: -ερῶ, (пех: ἤγειρα, tpe: de кѫ: ἤγερκα ші Ат: ἀγήγερκα), кѫлегŭ, adѫnŭ, 2) чершескŭ, stpînгŭ mілostenie, «Τῇ Θεῷ ἀγείρων». Лѫч: «Ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ 'Απόλλωνος». Ер:

'Αγείσωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ stpaшinъ, saŭ первazŭ. [ἀ, γεῖσον].

'Αγείτων, ονος (ὁ, ἡ), чел fъръ вечіnĭ, невечіnatŭ; ръŭ вечіnŭ; (прin ѫрm: 2) nesoцiaвілŭ, petipatŭ, neапропіatŭ. [ἀ, γείτων].

'Αγελαδὸν, Dop: în локŭ de 'Αγεληδὸν. [ші

'Αγελάζω, biit: -άσω. adѫnŭ, stpînгŭ чіpadъ [ἀγέλη], fakŭ tѫpmъ. || міжл: 'Αγελάζομαι, (пentpѫ пъsъpĭ ші пешtĭ) tpъіeskŭ, saŭ кълъtopeskŭ în stoлŭ.

'Αγελαιοκομικὸς, ὴ, ὸν, = 'Αγελαιοτροφικὸς; de ѫnde 'Αγελαιοκομικὴ. = 'Αγελαιοτροφία. [ἀγέλη, κομάω].

'Αγελαῖος, α, ον. adѫnatŭ, intpatŭ în чіpadъ; 2) кѫвіінчоsŭ ла чіpadъ; (fiг:) ла mѫлцimea чеа de pîndŭ; (прin ѫрm:) neînsemnatŭ, прostŭ. 3) чел din mѫлцimea копіілор din Sпарta (каѫтъ 'Αγελάτης). [ἀγέλη].

'Αγελαιοτροφία (ἡ), înгріжіpea, хръпіpea віtелорŭ de чіpadъ. [ші

'Αγελαιοτροφικὸς, ὴ, ὸν, кѫвіінчоsŭ, ші îndemînatikŭ ла înвріжіpea ші nѫtpipea чіpadeĭ de віte. [din

'Αγελαιοτρόφος (ὁ, ἡ), nѫtpitopѫл чіpadeĭ, saŭ віtелор de чіpadъ. [ἀγέλη, τρέφω].

'Αγελαιὼν, ῶνος (ὁ), локŭ de чіpadъ (soxatŭ). [ἀγέλη].

'Αγελαρχέω -ῶ. biit: -ήσω. кîрmѫіeskŭ, епіstatezŭ чіpadъ. [din

'Αγελάρχης, ου (ὁ,), [ші

'Αγέλαρχος (ὁ), епіstatŭ, înгріжіtopŭ de чіpadъ. (каѫтъ 'Αγελάτης). [ἀγέλη, ἄρχω].

'Αγελαστέω -ῶ, biit: -ήσω. nѫ pîzŭ, îmĭ цiŭ pîsѫл. [ші

'Αγελαστεὶ (στὶ), adв: fъръ pîsŭ. [ші

'Αγελαστία (ἡ), nepîdepe, пosomopîчіѫne. ['Αγέλαστος].

'Αγελαστικὸς, ὴ, ὸν, ='Αγελαῖος. ['Αγελάζω].

'Αγέλαστος, (ὁ, ἡ), nepîzъtopŭ, греŭ, пosomopîtŭ. 2) непріimitopŭ de pîsŭ, tpistŭ; (прin întind:) вреdnікŭ de mілъ; (de ѫnde) «'Αγέλαστος» s'a nѫmit піatpa de ла Елеѫsina, пе каре а шezѫt Черesa, fiind mîxnitъ пentpѫ хръпіpea fiĭчеĭ sале Пеpsefona de кътре Плѫtonŭ. [ἀ, γελάω].

'Αγελάτης ου, (ὁ), къпetenia ші епistatȣл четеї din Sпарta ші Kpeta de tinepiї чеї de шаптеsпрezече anї. [ἀγέλη].

'Αγελείη, ης, Ion: în локȣ̆ de 'Αγελεία, ας, (ἡ), [ἄγω, λεία]. епit: ал Minepвеї ка жъfȣitoape, saȣ̆ пatpoanъ a жafȣpiлop de pesвoiȣ̆.

'Αγέλη (ἡ), чipadъ de вite; (fiг:) mȣлцime de oamenї adȣnaцї ла ȣnȣ̆ локȣ̆. [ἄγω]. [de ȣnde

'Αγεληδὰ, поet: în локȣ̆ de

'Αγεληδὸν, adв: în гръmadъ, în чipezї, (fiг:) în mȣлiцimї. «'Αγεληδὸν οὕτω τῶν ὀνομάτων ἐπισυντιθεμένων» Лонц: [ші

'Αγέληθεν, adв: de ла чipadъ [ші

'Αγεληΐς ίδος, (ἡ), = 'Αγελαία. [ші

'Αγέληφι, поet: în локȣ̆ de ἐν τῇ ἀγέλῃ, în чipadъ.

'Αγελοκομικὸς, ὴ, ὸν, вezї 'Αγελαιοκομικός.

'Αγελοτροφία (ἡ), [ші

'Αγελοτρόφος (ὁ, ἡ,) = 'Αγελαιοτρόφος шіч.л:

'Αγέμεν ші 'Αγέμεναι, поet: în локȣ̆ de "Αγειν.

'Αγεμὼν, όνος (ὁ), Dop: în локȣ̆ de 'Ηγεμών.

"Αγεν, Dop: în локȣ̆ de "Αγειν. 2) поet: în локȣ̆ de ἦγεν. 3 sinг: пeps: a прел: лȣї "Αγω. 3) Еол: поet: în локȣ̆ de ἐάγησαν. 3 îm: пep: a пas: пex: 2 ал лȣї "Αγνυμι.

'Αγενεαλόγητος (ὁ, ἡ), чел fъръ цeneaлoцie, adiкъ пeкȣnoskȣtȣ̆ desпpe opiцina, saȣ̆ înчeпȣtȣл neamȣлȣї sъȣ̆. [ἀ, γενεαλογέω].

'Αγένεια (ἡ), (înпpotiвъ de εὐγένεια, пoвiлitate) пpostie de neamȣ̆. 2) = δυσγένεια, кȣaлitatea neamȣлȣї neчinstitȣ̆. 3) (înпpotiвъ de γεναιότης, цenepositate) жosime, пpostie de simцimîntȣ̆. [ἀγενής].

'Αγένειος (ὁ, ἡ), чел fъръ вapвъ (tinъpȣ̆, saȣ̆ sпînȣ̆); (de ȣnde || sȣвst:) ἀγένειον (τὸ), лiпsъ de вapвъ. [ἀ, γένειον]. [de ȣnde

'Αγενείως, adв: fъръ вapвъ. «'Αγενείως γὰρ τοῦ προσώπου εἶχε». Fiлstp:

'Αγενὴς, έος (ὁ, ἡ), neпoвiлȣ̆. 2) neцeneposȣ̆, neвiteazȣ̆, 3) лiпsitȣ̆ de копiї. (вezї ші Δυσγενής). [ἀ, γένος].

'Αγένητος (ὁ, ἡ), nefъкȣtȣ̆, пeкpeatȣ̆, 2) ne fostȣ̆ niчї o datъ. «Οὐδὲ Θεοῦ ἐστιν ἀγένητα ποιήσασθαι, ὅσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα». Arat: 3) (în Sof: Трах:) = 'Αγενὴς (ἀ, γενέομαι].

'Αγέννεια (ἡ,) = 'Αγένεια [din

'Αγεννὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αγενής. [ἀ, γέννα].

'Αγεννησία (ἡ), a пȣ naшte, saȣ̆ a пȣ se naшte. [ші

'Αγέννητος, (ὁ, ἡ), neпъsкȣtȣ̆. 2.) = 'Αγένητος. 3) = "Αγονος. [ἀ, γεννάομαι].

'Αγεννία (ἡ), поet: = 'Αγέννεια, ші 'Αγένεια.

'Αγεννίζω, вiit: -ίσω. mъ apъtȣ̆ neвiteazȣ̆, mъ пoptȣ̆ neвiteжeшte. [ші

'Αγεννῶς, adв: = 'Αγενῶς. neвiteжeшte, neцeneposs, fъръ кȣpaцiȣ̆. [ἀγεννής].

"Αγεο, Dop: поet: în локȣ̆ de ἡγοῦ, 2. пep: sinг: a пpez: пopȣnч: ал лȣї ἡγέομαι.

'Αγέομαι, Ion: în локȣ̆ de "Αγομαι.

'Αγέομαι, Dop: în локȣ̆ de ἡγέομαι.

'Αγέρατος (ὁ, ἡ), = 'Αγέραστος. [ἀ, γέρας].

'Αγερέθω, поet: în локȣ̆ de 'Αγείρω.

'Αγερέσθαι, поet: miж: пex: 2 de înf: [ші

"Αγερθεν, Dop: поet: în локȣ̆ de ἠγέρθησαν, 3 пep: de îm: ал пas: пex: ал лȣї 'Αγείρω.

'Αγερμὸς (ὁ), ші

'Αγερμοσύνη (ἡ), поet: = 'Αγειρμός. [ἀγείρω].

'Αγερόμην, поet: în локȣ̆ de ἠγερόμην, miжл: пex: 2 ал лȣї 'Αγείρω.

"Αγερσις, εως (ἡ), adȣnape, stpînцepe ші ч.л: [ἀγείρω].

'Αγέρω, ші Еол: 'Αγέῤῥω, пpim: ал лȣї 'Αγείρω.

'Αγερωχία (ἡ), mîndpie, înгînfape. [din

'Αγέρωχος (ὁ, ἡ), [ἀ întinz:, ші γέρας ἔχειν, a вoi a aвea în toate întîitate] (ла чеї вeкї se ia în вine, în локȣ̆ de) sлъвitȣ̆, цeneposȣ̆, mapinimosȣ̆. 2) (iap ла чеї maї în ȣpmъ în pъȣ) desпpeцȣitopȣ̆, mîndpȣ, neaпpoпiatȣ̆, neпpiimitopȣ̆. [de ȣnde

'Αγερώχως. adв: кȣ mapinimie; кȣ mîndpie ші desпpeцȣipe.

"Αγες, поet: Dop: în локȣ̆ de ἦγες, 2 sinг: пeps: a прел: xot: ал лȣї "Αγω.

'Αγεσίλαος, ші (пpin sink:) 'Αγεσίλας (ὁ), (епit: ал лȣї Пλȣtonȣ̆) чел че atpaцe кътpe sine пopoadeле. [ἄγω, λαός].

"Αγεσκον, поet: în локȣ̆ de ἦγον, прел: ал лȣї "Αγω.

'Αγέστρατος (ὁ, ἡ), поet: komandipȣ̆ de oшtipe, (епit: ал Minepвеї). [ἄγω, στρατός].

'Αγέτας, α (ὁ), Dop: în локȣ̆ de ἡγέτης.

'Αγέτις, ιδος (ἁ) Dop: în локȣ̆ de 'Ηγέτις.

'Αγέτωρ, ορος (ὁ), поet: în локȣ̆ de

Ἡγήτωρ.

Ἄγευστος (ὁ, ἡ), (кȣ цен:) nerȣstatȣ̆, nечеркatȣ̆, nепърtaшȣ̆. «Τῶν μὲν τερπνῶν ἄγευστος οὐδενὸς ἔσῃ». Ksen: «Αἰὼν κακῶν ἄγευστος». Sof: 2) (fъръ kazȣ̆) nemînkatȣ̆, nenpinzitȣ̆, fлъmîndȣ̆. 3) (nas:) чел че nȣ s'a mînkat, saȣ̆ nȣ este de mînkat. «Πολλὰ γὰρ τῶν ἀγεύστων καὶ ἀβρώτων πρότερον ἥδιστα νῦν γέγονε». Пл: [ἀ, γεύομαι].

Ἀγέω, Ion: în локȣ̆ de Ἄγω.

Ἀγεωμέτρητος, (ὁ, ἡ), neînвъцatȣ̆ цeometria, neцeometрȣ. [ἀ, γεωμετρέω].

Ἀγεωργησία (ἡ), лiпsъ de плȣгъріе, neплȣгъріре. [din

Ἀγεώργητος (ὁ, ἡ), (локȣ̆, цaрiпъ) nелȣкрatȣ̆, nекȣлtiвatȣ̆, saȣ̆ de neплȣгъріt. 2) (omȣ̆) neîndemînatikȣ̆, nedestoînikȣ̆ ла плȣгъріе. [ἀ, γεωργέω].

Ἄγη, поet: în локȣ̆ de ἐάγη. a 3 пер: a nex: nas: 2 ал лȣї Ἄγνυμι.

Ἄγη (ἡ), поet: [ἄζω, ἄγαμαι] minȣnape, înкremenipe. (deȣnde 2) pesпeктȣ̆, admipape. шi (pap 3) пismъ, ȣръ.

Ἄγη шi Ἄγη (τὰ), neȣt: îm: ал лȣї Ἄ-(ἅ)γος.

Ἀγὴ, ῆς (ἡ), поet: [ἄγνυμι[sfъpîmape, sпapцepe, «Κύματος ἀγὴ, шi Κυματωγὴ» sпapцepe de валȣрї пе църтȣ̆, шi локȣл, ȣnde se sпapг, (adikъ) църтȣл. 2) ловitȣръ, panъ; шi 3) (fiг:) pea întîmпларе, nenopoчipe.

Ἀγηγέραται, Ion: 3 îm: nep: a nas: tpe: de кȣ: шi

Ἀγήγερκα, -μαι At: tp: de кȣ: ал лȣї Ἀγείρω.

Ἀγηλατέω -ῶ biit: ήσω. гoneskȣ̆, жъfȣieskȣ̆, пpadȣ̆, pesвръteskȣ̆, «Ἀπικόμενος δὲ ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια» Ep: (din

Ἀγήλατος (ὁ, ἡ), поet: [ἄγαν, ἐλαύνω]. (enit: ал тръsnetȣлȣї) pepede, iȣte, mînatȣ̆, saȣ̆ asвîрлitȣ̆ de o пȣtepe.

Ἄγημα (τὸ), чeatъ ostъшeaskъ; (iap maї deos: 2) гapdъ îmпъръteaskъ, че se алкътȣia din алешї пezestpi, кълъреці, шi елefanцї, шi мерцea înaintea îmпъраціlор Мачedonieї. 3) (în цen:) орї че шȣлцime коnпȣsъ. [ἄγω, ἀγέω].

Ἀγημένα (τὰ), Dop: în локȣ̆ de ἡγημένα, (tp: de кȣ: nas: ал лȣї ἡγοῦμαι). овiчnȣite, леціȣite. = νενομισμένα.

Ἀγηνόρει(ρι)ος, α, ον, поet: epoikȣ̆· [шi

Ἀγηνορέω -ῶ, biit: ήσω. поet: sîntȣ̆ biteazȣ̆, mîndpȣ, шi ч.л: [шi

Ἀγηνορία (ἡ), вiтежie, îndpъzneaлъ. 2) mîndpie, semeцie, 3) isвîndъ. isпpaвъ вiтежeaskъ. [din

Ἀγήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: [ἄγαν, saȣ ἄγω, ἀνήρ] biteazȣ̆, îndpъzneцȣ̆, semeцȣ̆. 2) oвpaznikȣ, mîndpȣ. 3) stpeлȣчitȣ̆, мъpeцȣ̆.

Ἀγήοχα, At: tpe: de кȣ: ал лȣї Ἄγω.

Ἀγήραντος (ὁ), поet: [шi

Ἀγήραος, Ion: [шi

Ἀγήρατος (ὁ, ἡ), = Ἀγήρως. || sȣвst: ἀγήρατον (τὸ), ȣnȣ felȣ̆ de плaнtъ. (каȣtъ Ἀμάραντος). [шi

Ἀγήρως, ω (ὁ, ἡ), чел nічї o datъ înвътpînitȣ̆; (пpin ȣpm:) nemȣpitopȣ̆, вечnikȣ̆. «Τὸν ἀγήρων шi fъръ ν, ἀγήρω, ἔπαινον, βίον шi ч.л:» (iap neȣt: totd'aȣna кȣ ν) «Ἀγήρων, ἐὰν βρέχηται». Tfp: [ἀ, γῆρας].

Ἀγὴς, [ἄγνυμι], έος, (ὁ, ἡ), поet: înковoiatȣ̆; млъdiosȣ̆.

Ἀγὴς, [ἄγος], έος (ὁ, ἡ), поet: = ἐναγής.

Ἀγησάμαν, Dop: în локȣ̆ de ἡγησάμην.

Ἀγήσανδρος, [ἄγω, ἄνδρες], шi

Ἀγησίλαος (ὁ, ἡ), = Ἀγεσίλαος. [ἄγω, λαός].

Ἀγησίχορος, (ὁ, ἡ), поet: dipektopȣ̆, kondȣкъtopȣ̆ de хopȣ̆. [ἄγω, χορός].

Ἀγήτειρα (ά), fem: ал лȣї

Ἀγητὴρ (ὁ), Dop: în локȣ̆ de ἡγητήρ.

Ἀγητόρια (τά), = Κάρνεια.

Ἀγητὸς, ὴ, ὸν, поet: în локȣ̆ de Ἀγαστός.

Ἀγήτωρ, ορος (ὁ), Dop: în локȣ̆ de ἡγήτωρ.

Ἁγιάζω, biit: άσω. (Bis:), sfinцeskȣ. 2) = ἁγνίζω, кȣръцeskȣ̆ de пъкatȣ̆ (maї кȣ seamъ пpin peліцioase sлȣжве). 3) konsfinцeskȣ̆, înкinȣ̆ лȣї Dȣmnezeȣ̆. (4 жeptfeskȣ̆ жeptfъ de totȣ̆. 5) pesпeктezȣ̆, чinsteskȣ̆, sepвezȣ̆. «Ἁγιάσεις τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων» шi «Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου» Skp: [ἅγιος]. [de ȣnde

Ἁγίασμα, (τὸ), (Bis:) лȣкpȣ sfinцitȣ̆, шi konsfinцitȣ̆, «Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ». Skp: 2) [de aчi] aгiasmъ, aпъ sfinцitъ. [шi

Ἁγιασμὸς (ὁ), (Bis:) sfinцipe, konsfinцipe. 2) кȣръцipe de пъкatȣ̆. 3) пpinosipe, жeptfъ. 4) чea întpȣ Xpistosȣ̆ sfinцenie, кȣръцie, вȣnъ pindȣiaлъ în faпte. 5) sfinцipe de aпъ. [шi

Ἁγιαστήριον (τὸ), (Bis:) локȣл чел sfintȣ̆, ȣnde se съвîpшesк челе sfinte. [шi

Ἁγιαστικὸς, ὴ, ὸν, чел че adȣче (se кȣвine ла) sfinцipe.

'Αγίγαρτος, (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ stpȣгȣpe) fъръ seminцe, гръȣnцe. [ἀ, γίγαρτον, sîmбȣpeлȣ de stpȣгȣpe].

'Αγίζω [ἅγος], biit: ίσω. adȣкȣ̆ (apzȣ̆) жeptfъ пe жeptfeлnікȣ̆.

'Αγινέμεν, Dop: în локȣ̆ de 'Αγινεῖν.

'Αγίνεσκον, поet: прeл: ал лȣĭ

'Αγινέω -ῶ, [ἄγω] biit: ήσω. (прeл: ἠγίνεον, iap maĭ mȣлt nȣ) поet: Ion: dȣкȣ̆, adȣкȣ̆. (ȣneopĭ nestp:) mъ mішкȣ̆ [ἄγω].

'Αγιόγραφος (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ кapte, sfinteлe skpiптȣpĭ) skpisȣ̆ de sfinцĭ бъpбaцĭ, saȣ̆ кape tpaкteazъ desпpe чeлe sfinte. [ἅγιος, γράφω].

'Αγιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -πῶς, кȣвiinчiosȣ̆ sfinцiлop. [ἅγιος, πρέπει).

Ἅγιος [ἅγος, ἅζω] α, ον, sfintȣ̆, кȣpatȣ̆; pesпeкtosȣ̆; чinstitopȣ̆ de Dȣmnezeȣ̆. || (sȣвst:) Ἅγιον (τὸ), ші (îm:) ἅγια (τὰ), чeл maĭ sfîntȣ̆ (ші пpin ȣpm: пeкълкatȣ̆) локȣ̆ ал temплȣлȣĭ, sfîntȣл алtapȣ̆ [de ȣnde

'Αγιοσύνη (ἡ), (Sкp). = кȣ

'Αγιότης (ἡ), sfinцie, saȣ̆ sfiinцenie. [ші

'Αγιόω -ῶ, biit: ώσω. = 'Αγιάζω, sfinцeskȣ̆. [ἅγιος].

'Αγιστεία (ἡ), sлȣжбъ, цepemonie peлiцioasъ; чea кътpe Demnezeȣ̆ înкinъчiȣne, жeptfъ. 2) sfinцenie, eвлaвie. [din

'Αγιστεύω biit: εύσω, ші

'Αγιστέω -ῶ, biit: ήσω [ἁγίζω] чinsteskȣ̆ пpin жeptfe, ші sлȣжбe o zeitate. 2) sintȣ̆ кȣpatȣ̆, sfîntȣ̆. «Χωρία τιμώμενα καὶ ἁγιστευόμενα». Stpв: 9.

'Αγίως, adв: кȣ sfinцenie, кȣpъцie, чinstipe de Dȣmnezeȣ̆ ші ч.л: [ші

'Αγιωσύνη (ἡ), (maĭ noȣ̆) = 'Αγιότης. [ἅγιος].

'Αγκάζομαι, biit: άσομαι, поet: îmвpъцiшezȣ̆, iaȣ̆ în бpaцe. [ἀγκάς].

Ἄγκαθεν, adв: поet: = 'Αγκὰς; saȣ̆ = 'Ανέκαθεν.

'Αγκαλέω -ῶ, biit: έσω, Ion: în локȣ̆ de 'Ανακαλέω.

'Αγκάλη, (ἡ), (maĭ oвiч: în îm:) ἀγκάλαι (αἱ), [ἀγκὼν] бpaцe. «'Εν ἀγκάλαις παριφέρομεν αὐτούς». Ksen: 2) бpaцȣ̆. «'Αγκάλη χόρτου». Лкs: ȣnȣ̆ бpaцȣ̆ de eapвъ. вezĭ 'Αγκαλίς. 3) totȣ̆, чe seamъnъ кȣ бpaцeлe, înкoвoiatȣ̆, adînкatȣ̆. «Λιμένος («Κυμάτων» Πόντου») ἀγκάλαι».

'Αγκαλιδαγωγέω -ῶ, biit: ήσω. tpansпoptȣ̆ (maĭ кȣ seamъ пpin вite, saȣ̆ tpъsȣpъ) бpaцe de пoвepĭ. [din

'Αγκαλιδαγωγὸς (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ вite, saȣ̆ кapȣ̆) tpansпoptъtopȣ̆ de бpaцe de пoвepĭ. [ἀγκαλὶς ίδος, ἄγω].

'Αγκαλιδη(δο)φορέω -ῶ biit: ήσω. кapȣ̆, tpansпoptȣ̆ бpaцe de пoвepĭ. [din

'Αγκαλιδη(δο)φόρος, ου (ὁ, ἡ), кърътopȣ̆ de бpaцe de пoвepĭ. [ἀγκαλίς, ίδος, φέρω].

'Αγκαλίζομαι, поet: biit: ίσομαι. = ἀγκάζομαι [din

'Αγκαλίς, ίδος (ἡ) ȣnȣ̆ бpaцȣ̆, o пoвapъ, o лeгътȣpъ (de лemne, пaie, ші ч.л:) 2) (лa îm:) поet: în локȣ̆ de бpaцe. = ἀγκάλαι [ἀγκάλη].

'Αγκάλισμα, (τὸ), op чe se кapъ în бpaцe. [ἀγκαλίζομαι].

Ἄγκαλος (ὁ), поet: în локȣ̆ de 'Αγκαλίς.

'Αγκὰς (aк: îm: ал лȣĭ 'Αγκὴ = 'Αγκάλη, adвepбiatȣ̆) în бpaцe, înбpъцiшat.

Ἄγκειμαι, поet: în локȣ̆ de 'Ανάκειμαι.

'Αγκεντέω -ῶ. biit: ήσω. поet: în локȣ̆ de 'Ανακεντέω.

'Αγκεράτεσσι, поet: în локȣ̆ de 'Ανὰ κέρασι.

Ἄγκιον, Dim: ал лȣĭ Ἄγκος.

'Αγκιστρεία (ἡ), пeskȣipe пpin ȣndiцъ; (ші fir:) amъцipe, momipe. [ші

'Αγκιστρευτὴς, οῦ (ὁ), пeskȣitopȣ̆ кȣ ȣndiцa. [de ȣnde

'Αγκιστρευτικὸς, ὴ, ὸν, кȣвiinчosȣ̆, indemînatikȣ̆ лa пeskȣipe кȣ ȣndiцa; (de ȣnde) 'Αγκιστρευτικὴ, meштeшȣгȣл de a пeskȣi кȣ ȣndiцa. [din

'Αγκιστρεύω biit: εύσω. пeskȣieskȣ̆ кȣ ȣndiцa, (ші fir:) momeskȣ̆, amъцeskȣ̆, пpinzȣ̆ în кȣpsъ кa кȣ ȣndiцa. [Ἄγκιστρον].

'Αγκίστριον (τὸ), dim: ал лȣĭ Ἄγκιστρον. ȣndiчoapъ.

'Αγκιστρόδετος (ὁ, ἡ), пpinsȣ̆, înfintȣ̆ în ȣndiцъ. [ἄγκιστρον, δέω].

'Αγκιστροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în feлȣл (asemenea) ȣndiцeĭ, (adikъ) înкoвoiatȣ̆ [ἄγκιστρον εἶδος].

Ἄγκιστρον (τὸ), [ἄγκος, ἀγκὼν] ȣndiцъ, ші op чe seamъnъ кȣ dînsa.

'Αγκιστροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ̆ de ȣndiцe. [ἄγκιστρον, πωλέω.]

'Αγκιστροφάγος (ὁ, ἡ), чeл чe mъnînкъ (înгite) ші ȣndiцeлe; (fir:) nesъцiosȣ̆, asȣпpitopȣ̆. [ἄγκιστρον, φάγω. neîntp:]

'Αγκιστρόω -ῶ, biit: ώσω. лeгȣ̆ ȣndiцъ de aцъ. 2) înкoвoiȣ̆ чeвa кa o ȣndiцъ. 3) пpinzȣ̆ кȣ ȣndiцa; (ші fir:) momeskȣ̆, amъцeskȣ̆, poбeskȣ̆. «Παῖδες ἠγκιστρωμένοι» Трп: Бisep: [ἄγκιστρον].

'Αγκιστρώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Αγκιστροειδής.

'Αγκιστρωτὸς, ἡ, ὸν, fъкȣtȣ̆ ка ȣndiцa, înковоiatȣ̆. 2) чел че аре ȣndiцъ [ἀγκιστρόω].

"Αγκλιμα (τὸ), поет: în локȣ̆ de 'Ανάκλιμα. локȣл, ȣnde stъ коръбiерȣл.

'Αγκλίνας, поет: în локȣ̆ de 'Ανακλίνας.

'Αγκοίνη (ἡ), (întреб: nȣmaĭ ла îm:) ἀγκοῖναι. поет: брацеле. ['Αγκὴ]. [de ȣnde

'Αγκοινίζομαι biit: ίσομαι = Διαγκυλόομαι.

'Αγκομίζω, biit: ίσω. поет: în локȣ̆ de 'Ανακομίζω.

'Αγκονέω -ῶ. (εύω, ίζω). biit: ήσω. поет: în локȣ̆ de ἐγκονέω.

"Αγκος [ἀγκὼν], εος (τὸ), adînкътȣръ, stpîmtoape, saȣ̆ вале întpe doĭ mȣnцĭ, op stînче.

'Αγκοτύλη (ἡ), каȣтъ 'Εγκοτύλη.

'Αγκράτος, поет: în локȣ̆ de 'Ανὰ κράτος.

'Αγκρεμάω -ῶ, biit: άσω. поет: în локȣ̆ de 'Ανακρεμάω.

'Αγκρίνω, поет: în локȣ̆ de 'Ανακρίνω.

'Αγκρούομαι, поет: în локȣ̆ de 'Ανακρούομαι.

"Αγκτειρα (ἡ), поет: sȣгрȣmътoape. [din

'Αγκτὴρ ["Αγχω], ῆρος (ὁ), Anкterȣ̆. ȣnȣ̆ felȣ̆ de верiгъ de fepȣ̆, кȣ каре хiрȣрцiĭ înвinъ бȣzеле panелорȣ̆. 2) (îm:) înкeietȣpa гiтȣлȣĭ. [de ȣnde

'Αγκτηριάζω, biit: άσω. легȣ̆ хtpȣргiчеште pana прin înstpȣmîntȣл 'Αγκτήρ.

'Αγκτηριασμὸς (ὁ), легътȣръ de panъ прin 'Αγκτήρ.

'Αγκυλέομαι -οῦμαι. biit: ήσομαι = 'Αγκυλίζομαι. [din

'Αγκύλη (ἡ), îndoitȣръ a кotȣлȣĭ, saȣ̆ a цenȣкiȣлȣĭ. «Περιδιείρας τὼ πόδε εἰς ἑκατέραν ἀγκύλην» Fлstp: 2) кȣреаоа din miжлокȣл ланчеĭ, de каре цiindȣ se se asвîрлiа; (de ȣnde) mi кiар ланчеа. 3) коарda аркȣлȣĭ; ші кiар съцеata. 4) mînȣша павъzеĭ. 5) лацȣл кȣрелеĭ înкълцъmintелор, кȣ каре se леагъ întinzîndȣ se пînъ ла înкeietȣpa цenȣкiлор. 6) вînъ, че цine de desȣвt лiмва, плеопеле, цenȣкiĭ, ші алтеле. 7) прindepea, saȣ̆ înцепенiреа ачелiĭ вine, ші чеа dintp' ачеasta nemiшкаре a мъdȣларелорȣ̆, каре se ziче ші 'Αγκύλωσις. 8) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пахарȣ̆ înковоiatȣ̆. [ἄγκος].

'Αγκυλιδωτὸς, η, ὸν, чел че аре mînȣшъ de апȣкat. [ші

'Αγκυλίζομαι. biit: ίσομαι. asвîрлȣ̆, saȣ̆ апȣкȣ̆, ка съ asвîрлȣ̆ ланчеа, saȣ̆ съцеata прin легътȣра, 'Αγκύλη. (bezĭ ші Διαγκυλόω). [ἀγκυλὶς, ίδος].

'Αγκύλιον (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Αγκύλη. 2) верiга ланцȣлȣĭ, saȣ̆ zалеĭ челiĭ de ланцȣ̆. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de skȣtȣ̆ Pomanȣ̆ Ancila. (bezĭ Пл: Nȣm:).

'Αγκυλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ 'Αγκύλη. 2) ȣnȣ̆ instpȣmentȣ̆ de вînътoape.

'Αγκυλιστὴς, οῦ (ὁ), asвîрлitopȣ̆ de съцеatъ, saȣ̆ de ланче кȣ 'Αγκύλη. [ἀγκυλίζομαι].

'Αγκυλοβλέφαρος (ὁ), пътimaшȣ̆ de апȣкътȣръ, înцепenitȣръ de плеопеле окiлор. (bezĭ ἀγκύλη, ші ἀγκύλωσις). [ἀγκύλη, βλέφαρον]

'Αγκυλόγλωσσος (ὁ), чел кȣ лiмва прinsъ. || (sȣвst:) 'Αγκυλόγλωσσον (τὸ), анȣкътȣра лiмвеĭ (bezĭ 'Αγκύλη ші 'Αγκύλωσις). [ἀγκύλη. γλῶσσα].

'Αγκυλόδειρος (ὁ, ἡ), чел кȣ гiтȣлȣ̆ гевошатȣ̆, înковоiatȣ̆. [ἀγκύλος, δειρή].

'Αγκυλόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кȣ dinцiĭ înковоiaцĭ. [ἀγκύλος, ὀδούς].

'Αγκυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), кam гевошатȣ̆, înковоiatȣ̆. [ἀγκύλος, εἶδος].

'Αγκυλόεις, εσσα, εν, поет: = 'Αγκύλος.

'Αγκυλόκωλος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ мъdȣларeле înковоiate, întoapse. [ἀγκύλος, κῶλον].

'Αγκυλομήτης, ου, ші

'Αγκυλόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поет: [ἀγκύλος, μῆτις] înковоiatȣ̆, nedpeптȣ̆ în гîndȣpĭ, вiклеanȣ̆, прefъкȣtȣ̆; saȣ̆ лesne кiпzȣitopȣ̆ în челе stpîmвe ші пiezime; iskȣsitȣ̆ de minte.

'Αγκυλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ stpîmвe, întoapse, înковоiate пiчоаре; (de ȣnde) «Δίφρος—» tponȣл senatopiлор din Poma. [ἀγκύλος, ποῦς].

'Αγκύλος [ἀγκών], η, ον, înковоiatȣ̆, ка коаsa, гевошатȣ̆, stpîmвȣ̆; ші (fr:) înкȣркatȣ̆, anевое de înцелеs, sofistiкȣ̆. «Λόγος ἀγκύλος». «Φράσις ἀγκύλη». Δ. Ал: «'Ερώτημα ἀγκύλον». Лȣч:

'Αγκυλοτόμιον (τὸ), instpȣmentȣ̆ хiрȣрцiкȣ̆, кȣ каре se taie опрitȣра лiмвеĭ. каȣтъ 'Αγκυλόγλωσσον. [ἀγκύλος, τομή].

'Αγκυλότοξος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ аркȣл înковоiatȣ̆, întînsȣ̆. [ἀγκύλος, τόξον].

'Αγκυλοχείλης, ου, ші

'Αγκυλόχειλος (ὁ, ἡ), чел кȣ бȣzа лъsatъ ла вале, stpîmвъ. 2) поет: (вȣлtȣрȣ̆, epete, ші чл:) кȣ чокȣл înковоiatȣ̆. [ἀγκύλος χεῖλος].

'Αγκυλοχήλης, ου (ὁ, ἡ), (stakosȣ̆. pакȣ̆) чел кȣ пiчоареле (кръпate în doъ în fopma foapfeчелор) înковоiate, ка коаsa. [ἀγκύλος, χηλή].

'Αγκυλόω ῶ, viit: ώσω. încovoiĕ, saŭ strîmbezĕ ceva. «'Ηγκυλωμένος τοὺς ὄνυχας.« Apistf: ca unghiile încovoiate. 2) legĕ, facĕ a nătimi, 'Αγκύλωσις (vezĭ zicerea), adikъ a se apinde, a se începeni. «'Ηγκυλωμένος τὰ ἄρθρα». [ἀγκύλος].

'Αγκύλω (foarte rarĕ timĕ al lui) = 'Αγκυλόω. «'Ο ὀπισθότονος κατόπιν ἀγκύλει τὸν ἄνθρωπον». Apet: îl gebouieazъ.

'Αγκύλως, [ἀγκύλος], adv: în chipŭ încovoiatŭ, ca unghiu. 2) (în stilŭ lectikŭ) în chipŭ potrivitŭ, legatŭ, scurtŭ, ori a-rătosŭ, (emfantikŭ).

'Αγκύλωσις, εως (ἡ), (în gen:) încovoiape, strîmbare. 2) (mai deosebit) natimъ, ce se întîmplъ la încheietura-rĭ, a-ncarе, începenire, (mai cu sea: a degetelor, a pleoapelor, ori a limbei). vezĭ 'Αγκύλη. [ori

'Αγκυλωτὸς, ἡ, ὸν, încovoiatŭ, gebouatŭ, ori c.l: (vezĭ 'Αγκύλος). [ἀγκυλόω].

"Αγκυρα (ἡ), [ἀγκών] ancorъ (fergul saŭ pacura corъbii, ce o ține în loc); (fig:) sigurancъ, sprijinŭ, nădejde. 2) or ce instrumintŭ încovoiatŭ, ca unghiu, cîrligŭ; cuțitoae de pâine; încovoiatura la virfŭ tomarŭ al cuțitului. ori c.l:

'Αγκυρηβόλιον (τὸ), Ion: în loc de 'Αγκυροβόλιον.

'Αγκυρίζω, viit: -ίσω. daŭ ne ținem este capŭ, nainda'i niedikъ, saŭ lovinda'l în dosul cepacilui. [ἀγκυρίς].

'Αγκύριον (τὸ), dim: al lui "Αγκυρα.

'Αγκύρισμα (τὸ), ['Αγκυρίζω]. dare neste capŭ ca niedikъ, saŭ lovire în dosul cepacilui.

'Αγκυροβολέω -ῶ viit: ήσω. arunkŭ ancora, tragŭ corabia la cъrmŭ. 2) (fig:) sprijinescŭ, statorniceskŭ ceva. [ori

'Αγκυροβόλιον (τὸ), locŭ de arunkat ancora, adikъ de tras corabia la cъrmŭ; ori (fig:) locŭ de skъpare, asilŭ. 2) arunkarea ancorei, ori tragerea corabii la cъrmŭ. 3) fergul, ca care ține, ca sъ arunce ancora. [din

'Αγκυρόβολον (τὸ), plata, taxa, ce se plъtește pentru arunkarea ancorei de cъre corvъzii (ancrazŭ). [ἄγκυρα, βολή].

'Αγκυροειδὴς, ές (ὁ, ἡ), cel în forma de ancorъ. [ἄγκυρα, εἶδος].

'Αγκυρομήλη (ἡ), instrumintŭ chirurgicŭ în forma de ancorъ. [ἄγκυρα, μήλη].

'Αγκυρουχία (ἡ), începenire de ancorъ. 2) starea corabiei trase la cъr-mŭ; (fig:) siguranțъ. [ἄγκυρα, ἐχή].

'Αγκυρόω -ῶ, viit: ώσω. asigurŭ corabia prin ancorъ; ori (fig:) asigurŭ, statorniceskŭ ceva. 2) facŭ, saŭ întrebuințezŭ ceva ca o ancorъ. [ἄγκυρα]. [de unde

'Αγκύρωμα (τὸ) = 'Αγκυρουχία. [ori

'Αγκυρωτὸς, ἡ, ὸν, fъcutŭ în forma de ancorъ; 2) (fig:) cuvintŭ, care întъrește, ori asigurъ ne asculътorĭ.

'Αγκὼν [ἄγω, ἄγνυμι], ῶνος (ὁ), (în gen:) or ce îndoiturъ, încheietura a mъdularelor trupъlui. 2) (iar mai propriŭ a mîinei) cotŭ. 3) margine, cotitura, colțul unor lucrurĭ, s: e: «'Αγκὼν τείχους». «'Αγκὼν ποταμοῦ» ori c.l: [de unde

'Αγκωνίζω, viit: -ίσω. încrețiturezŭ, ori ciŭ strîns. (mai cu sea: desprе lucrъtorĭ). 2) (miж:) 'Αγκωνίζομαι (mai cu seamъ despre pîzĭrĭ) formezŭ cotiturĭ (sinurĭ, scosurĭ, scrintiturĭ). 3) mъ încovoiŭ ca unghiŭ cotŭ de mînъ. (vezĭ Διαγκυλόω).

'Αγκωνίσκιον (τὸ), dim: al lui

'Αγκωνίσκος (ὁ), dim: al lui 'Αγκών.

'Αγκωνοειδὴς, ές (ὁ, ὁ), cel ca cotul, cotosŭ. [ἀγκὼν, εἶδος].

'Αγλαέθειρος, (ὁ, ἡ), poet: cel cu pърŭ lucios. [ἀγλαὸς, ἔθειρα].

'Αγλαΐα (ἡ), strălucitate. 2) înfrumusețare, 3) frumusețe, ori ceea dintr'a-ceasta mîndrie. 4) veselie, veseliе, (mai deos: a serbъtorilor). 5) slavъ. [ori

'Αγλαΐζω viit: -ίσω, ori At: ῶ (de unde ἀγλαϊεῖσθαι) facŭ strelucitŭ. 2) înnobilescŭ, înfrumusețezŭ. 3) slăvescŭ, cinstescŭ. 4) prăznuiescŭ veselie. 5) (miж:) mъ fălescŭ. 6) simțŭ, dobîndescŭ ve-selie din virsinцъ ori laude. [ἀγλαός].

'Αγλαΐφρι, Ion: în locŭ de 'Αγλαΐᾳ,

'Αγλάϊσμα (τὸ), [ori

'Αγλαϊσμὸς (ὁ), nobleță, înfrumuse-țare. 2) frumusețe. 3) veselie. [ori

'Αγλαϊστὸς, ἡ, ὸν, înnobilitŭ. 2) doritŭ. [ἀγλαΐζω].

'Αγλαοβάτρυς, υος (ὁ, ἡ), poet: prodă-lъtorŭ de frumosul strugurĭ. [ἀγλαὸς, βότρυς].

'Αγλαόγυιος, (ὁ, ἡ,) poet: cel cu ape (saŭ fațe) frumoase ori delicate mădulare trupъlui. [ἀγλαὸς, γυῖα.]

'Αγλαόδενδρος, (ὁ, ἡ), poet: cel înnobilitŭ ca frumosŭ copacŭ. [ἀγλαὸς, δένδρον].

'Αγλαόθωρος (ὁ, ἡ), poet: dъlътorŭ de

stрълѫчite dарѫрі. [ἀγλαὸς, δῶρον].

'Αγλαοθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: stрълѫчit înfлорitѫ. [ἀγλαὸς, θάλλω].

'Αγλαόθρονος, [ἀγλαὸς, θρόνος]. [ші

'Αγλαόθωκος (ὁ, ἡ), поет: чел че made пе stрелѫчitѫ tронѫ, скаѫнѫ. [ἀγλαὸς, θῶκος].

'Αγλαόκαρπος (ὁ, ἡ), продѫкъторѫ de fрѫmoase poade, ші (fir) = 'Αγλαότεκνος. [ἀγλαὸς, καρπός].

'Αγλαόκοιτος (ὁ, ἡ), поет: чел че se odixneште пе stрелѫчitѫ патѫ. [ἀγλαὸς, κοίτη].

'Αγλαόκουρος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре fрѫmoші, stрелѫчіцї копії. [ἀγλαὸς, κοῦρος].

'Αγλαόκρανος (ὁ, ἁ), Dop: în локѫ de 'Αγλαόκρηνος (ὁ,ἡ), (isворѫ) isворîторѫ de stревъzoasъ, лimпede апъ. [ἀγλαὸς, κρήνη].

'Αγλαόκωμος, (ὁ, ἡ), поет: чел че înвеселеште оспецеле, danцѫріле, ші чл: [ἀγλαὸς, κῶμος].

'Αγλαόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поет: stрелѫчitѫ, преа iskѫsitѫ ла minte. [ἀγλαὸς, μῆτις].

'Αγλαόμορφος (ὁ. ἡ), поет: чел че аре stрелѫчitъ fігѫръ, fацъ. [ἀγλαὸς, μορφή].

'Αγλαόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αγλαότεκνος. [ἀγλαὸς, παῖς].

'Αγλαόπεπλος, (ὁ, ἡ), поет: stрелѫчit înвръкътѫ. [ἀγλαὸς, πέπλος].

'Αγλαόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ fрѫmoase враце. [ἀγλαὸς, πῆχυς].

'Αγλαόπυργος, (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ fрѫmoase tѫрнѫрі. [ἀγλαὸς, πύργος].

'Αγλαὸς [ἀγάλω], ὴ, ὸν, stрелѫчitѫ, stревъzosѫ, лimпede, кѫратѫ. 2) fрѫmosѫ, înпodoвitѫ. 3) повілѫ, слъвitѫ. 4) веселѫ.

'Αγλαότεκνος (ὁ, ἡ), = 'Αγλαόπαις. чел че аре fрѫmoшї, ші слъвіцї копії. [ἀγλαὸς, τέκνον].

'Αγλαότευκτος (ὁ, ἡ), поет: кѫ търецie ziditѫ, лѫкратѫ. [ἀγλαὸς, τεύχω].

'Αγλαότιμος (ὁ, ἡ), поет: вреduікѫ de stречѫчitъ чinste. [ἀγαὸς, τιμή].

'Αγλαοτριαίνας α, (ὁ), Dop: în локѫ de 'Αγλαοτριαίνης, ου (ὁ), поет: чел кѫ stрелѫчitъ tрidintъ. [ἀγλαὸς, τρίαινα].

'Αγλαοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -φανῶς, поет: = Λαμπροφανής. [ἀγλαὸς, φαίνω].

'Αγλαοφαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înвръкатѫ кѫ stрелѫчite хаїне. [ἀγλαὸς, φάρεα].

'Αγλαοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел че dъ sрtелѫчitъ лѫmтnъ. [ἀγλαὸς φέγγος.]

'Αγλαόφημος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре, saѫ dъ алtѫia stрелѫчitъ famъ, вѫnѫ nѫme. [ἀγλαὸς, φήμη].

'Αγλαόφοιτος (ὁ, ἡ), поет: чел че ѫmвлъ търец; saѫ чел че кълъtореште пе stрелѫчitъ (слъвitъ) кале. [ἀγλαὸς, φοιτάω].

'Αγλαόφορτος (ὁ, ἡ), поет: чел че se fълеште пентрѫ sарчina sa. [ἀγλαός, φόρτος].

'Αγλαόφωνος (ὁ, ἡ), чел че аре кѫратѫ, ші fрѫmosѫ гласѫ. [ἀγλαὸς, φωνή].

'Αγλαοφωτίς, ίδος (ἡ), ѫnѫ fелѫ de плаntъ, каѫtъ γλυκυσίδη. [ἀγλαὸς, φῶς, φωτός].

'Αγλαυκος (ὁ, ἡ), неалвъstрѫiѫ. [ἀ, γλαῦκος].

"Αγλαυρος [ἀγλαὸς, αὔρα], α, ον, поет: = 'Αγλαός.

'Αγλάφυρος (ὁ, ἡ), ші adв: -ύρως. неграціosѫ, гроsоланѫ. [ἀ, γλαφυρός].

'Αγλαῶπις. ιδος (ὁ), fem: ал лѫї

'Αγλάωψ, ωπος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ граціоші ші atръгачї окї, saѫ fацъ stрелѫчitъ; (прin ѫрm:) fрѫmosѫ, stрелѫчitѫ, лѫminosѫ. [ἀγλαὸς, ὤψ].

'Αγλαῶς, adв: stрелѫчit, слъвit, ші чл: [ἀγλαός].

'Αγλευκὴς, έος, ші

"Αγλευκος (ὁ, ἡ), чел fъгъ dѫлчеацъ, ad: skîрвosѫ, неплъкѫtѫ ла гѫstѫ, ші (fir:) ла аѫzѫ. [ἀ, γλεῦκος].

"Αγληνος (ὁ, ἡ), поет: чел fъръ окї, орвѫ. [ἀ, γλήνη].

'Αγλίδιον (τὸ), dim: ал лѫї 'Αγλίς.

'Αγλίη (ἡ), Ion: патimъ de окї, алвеацъ. [ἀ, αἴγλη].

'Αγλίς, ίδος, saѫ ίθος (ἡ), къцелѫ de ѫstѫроiѫ = Γελγίς.

"Αγλισχρος (ὁ, ἡ), неклisosѫ, nemѫкosѫ, [ἀ, γλίσχρος].

'Αγλυκὺς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αγλευκής.

"Αγλυφος (ὁ, ἡ), neskѫлптatѫ, nesъпatѫ, (лѫкрѫ de піатръ ші чл:). [ἀ, γλύφω].

'Αγλωσσία, (-ττία) ας (ἡ), тъчере. 2) лiпsъ de елокѫiнцъ. [din

"Αγλωσσος (-ττος) ου, (ὁ, ἡ), чел fъръ лimвъ, (ші ла fлаѫtѫ) fъръ лimвѫліцъ; fъръ гласѫ, mѫtѫ. 2) лiпsitѫ de елокѫiнцъ. «"Αγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον». Hind: 3) de алtъ лimвъ, варварѫ. [ἀ, γλῶσσα].

"Αγμα (τὸ), [ἄγνυμι] sfъръmътѫръ. 2) = "Αγμός.

"Αγμα (τὸ) [ἄγω] = Κάταγμα, лînъ toарsъ.

'Αγμὸς (ὁ), [ἄγνυμι], sfърîmаре, sпарцере (маї кѫ seamъ de oase). 2) (îm:) локѫрї рîпoase, stînчї.

"Αγναμπτος (ὁ, ἡ), поет: неплекатѫ,

neînkovoiată; (fir:) nedesfăcută, nesucită. [ἀ, γνάπτω].

Ἄγναπτος, ші Ἄγναφος (ὁ, ἡ), nepălită. 2) nedărâmată, nepieptenată. 3) nedată la piuă. [ἀ, γνάπτω].

Ἁγνεία (ἡ), curăție. 2) castitate, înfrînare. 3) = Ἁγισμός. [ші

Ἁγνεῖον (τὸ), loc (isvor, sau bază), întru care se săvîrșesc curățiri, sfințiri. [ші

Ἄγνευμα (τὸ), poet: = Ἁγνεία. [ші

Ἁγνευτήριον (τὸ), = Ἁγνεῖον, curățitorie. [ші

Ἁγνευτικός, ἡ, όν. cel ce uzează curățiile (înfrînare). [din

Ἁγνεύω, viit: -εύσω. mă țiu curat (înfrînat, neîntinat). 2) (sîrăm: cu gen:) mă depărtez, mă înfrînez de ceva. «Ἐνιαυτὸν ἀφροδισίων ἁγνεῦσαι, καὶ οἴνου καὶ ψευδολογίας.» Pl: 3) (rar) = Ἁγνίζω. [ἁγνός].

Ἀγνήκαμες, Eol: în loc de ἠγνοήσαμεν.

Ἁγνῆς, έος (ὁ, ἡ), poet: în loc de Ἁγνός.

Ἁγνίζω, viit: -ίσω, curățesc (mai cu seamă spurcată de otorâ) prin jertfe, ші alte religioase slujbe. 2) (rar) = Ἁγίζω. [ἁγνός].

Ἄγνινος (-ιος), ου, (ὁ, ἡ), (foiarfă) de pielițe, sau saltele. [Ἄγνος].

Ἄγνισμα (τὸ), ceea ce slujește spre curățire, sfințire. 2) = cu

Ἁγνισμός (ὁ), curățirea cea prin slujbe religioase, ші jertfe. (ші

Ἁγνιστής, οῦ (ὁ), prin slujbe ші jertfe curățitoră de păcate. [ші

Ἁγνιστήριος (ὁ, ἡ), [ші

Ἁγνιστικός, ἡ, όν, [ἁγνίζω]. [ші

Ἁγνίτης, ου (ὁ), destoinic a curăți de păcate, sau cel ce însuflă, ші puțin curățitoare de păcate. [ἁγνός].

Ἁγνοέω -ῶ. viit: -ήσω. nu cunosc, nu știu. 2) nu înțeleg, mă amețesc. [ἀ, γνόω]. [de unde

Ἀγνόημα (τὸ), greșală din neștiință, amețire, sau nevăzare de seamă.

Ἀγνοια (ἡ), neștiință; nepricepere; nevăzare de seamă; neprîcepere. [ἀγνώς]. [de unde

Ἀγνοιέω -ῶ. poet: în loc de Ἀγνοέω. (de unde ші

Ἀγνοιῆσι, poet: în loc de Ἀγνοῇ.

Ἁγνόμαντις, ιος (ὁ, ἡ), poet: sfînt prorok. [ἁγνὸς, μάντις].

Ἄγνον, (τὸ), [ἄγνυμι] = Φῦκος (τὸ), vas (fel de plantă, carne de mare, alt ші lucru, ce pesare mai cu seamă în portiră, ші nu înțeapă ca mușchiul, ші văsește roșu).

Ἀγνοσύντως, adv: de parcă: în neștiință, sau nevăzare de seamă.

Ἀγνοσκοιὸς, (ὁ, ἡ), poet: = Ἁγνιστικός. [ἁγνὸς, ποιέω].

Ἁγνοπόλος (ὁ, ἡ), curățită, sau destoinică a curăți de păcate. (vezi Ἁγνίτης). [ἁγνὸς, πολέω].

Ἁγνόῤῥυτος (ὁ, ἡ), poet: (isvorâ) din care curg pîrae de apă limpede, ші curată, sau curățitoare. [ἁγνὸς, ῥέω].

Ἁγνὸς [ἅγος], ἡ, ὸν, neînfrînat, curat. «Ἁγνὸς φόνου». Pl: 2) înfrînat, necorupt. 3) sfînt, neatins. «Χῶρος οὐχ ἁγνὸς πατεῖν». Sof: adică nekălcat.

Ἄγνος ου, (ἡ), o plantă copăceană, rățită, sau salcie, [prin sinc: din Ἄγνος, nepoditoră, nepriu sănătoasă însuflă me de nepodire a seminței or sale, sau din Ἀαγνος, nefrîntă, fiind că nu se frîngе, sau anevoe se sfărâmă]. (vezi Λύγος).

Ἀγνόστροφος (ὁ, ἡ), pestriță, împletită din rățită, sau salcie. [ἄγνος, στροφή].

Ἁγνοσύνη. poet: în loc de Ἁγνότης.

Ἁγνοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: cel ce petrece în curăție, sau cel ce desăvîrșire curată. 2) cel ce curățu, sau sfințește. (enit: al Peresci). [ἁγνὸς, τελέω].

Ἁγνότης (ἡ), = Ἁγνεία. [ἁγνός].

Ἄγνυμι [ἄγω, de unde] viit: -άξω. (perf: ἐάγνυον, ші ἐάγνυν, ші [rar] ἤγνυν, aor 1: ἦξα, ші ἔαξα; pas: pre: de asă: ἄγμαι, ші ші: ἔαγα, ші 1on: ἔηγα, ші pas: aor: 2: ἐάγην, preterea se uzează de toate opt în toate modurile) rup, frîng, sfărîm. 2) (ші:) mă plec, mă închin, mă plodiș; mă coteșc. «Ὄγκοι πάλιν ἄγεν». Il: Δ. în loc de ἐάγησαν. «Ὁ ποταμὸς ἀγνύμενος» Ep:

Ἀγνὺς, ύντος. part: a lui Ἄγνυμι.

Ἄγνυς [ἄγω], υθος, sau ύδος (ἡ), piatră grăbită, ce atîrnă jos de cîmpie ierăi, ca să le ție întinse; se ziceа înc ші lea, sau leia. (vezi ші Κανών).

Ἄγνυτον 3ind: per: a prez: xot: Ἄγνυμι.

Ἀγνύω = Ἄγνυμι.

Ἀγνώδης, εος (ὁ, ἡ), rățitos, ca rățita, sau salcia. 2) (loc) plin de arestea. [ἄγνος].

Ἀγνωμονέω -ῶ, viit: ήσω, mă port fără minte. 2) sînt nerecunoscător; (prin

*

врm:) îmĭ тъгъдвіeскъ (mъ îndърътnezъ a'mĭ плъti) datopia. 3) трактezъ пе чinева къ nedpentate, saŭ neomenie. «'Αγνωμονηθέντες ὑπὸ τῆς τύχης». Dem: ші 'Αγνωμόνως, adв: гъръ minte. «Εἶτα οὕτως ἀγνωμόνως ἔχετε.» Dem: 3) къ neтвлцвтipe, перекъпoштinцъ. 4) къ nedpentate. [ші 'Αγνωμοσύνη(ή), neпрічепере; neштiinцъ. 2) neтвлцвтipe, перекъпoштinцъ. 3) nedpentate. 4) asпpiтe, înпpotiвipe. «Ἡ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνη». Dem: din 'Αγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), ші neвт: "Αγνωμον (τὸ), nemintosъ, nerînditъ, neпpiчeпътъ. 2) neтвлцвтitopъ, перекъпoскътopъ. 3) nedpentъ. 4) чел че п' ape aчeeaшĭ пърере къ алцiĭ. (de вnde) «Οὐκ ἀγνώμων». Sof: în локъ de ὁμογνώμων, de aчeeaші пърере. 5) (калъ, ші алтеле) чел че 'шĭ a skimbat toцĭ dinцiĭ пвтiцĭ, γνώμονες, înкъпoштinцътopĭ de вîpstъ, ші (прin врm:) пъ i se maĭ къпoaште вîpsta dвne dînшiĭ. (вezĭ ші "Αβολος). [ἀ, γνώμων].

'Αγνώριστος (ὁ, ἡ), = "Αγνωστος, neкъ noскътъ. (ἀ γνωρίζω).

'Αγνὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), (nas:) neкъnoскътъ. «Οὐ γὰρ τ' ἀγνῶτές γε θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται». Od: E. 2) (акт:) neкъnoскътopъ, neштiitopъ, лiusitъ de черкаре, saŭ прiчeпере în чева. «Εἰ δέ τις παντάπασιν ἀγνὼς εἴη, τί δύναται ἡ γῆ φέρειν». Ksen: 3) =Αγνώμων. «Πορεύσομαι σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖς δ' ἴσος». Sof: [ἀ, γνόω].

'Αγνως. adв: къpat, înfрînat, nesпвpнat. [ἁγνός].

'Αγνώσκεν. noet: în локъ de ἠγνόει.

'Αγνωσία (ἡ), neкъnoaштepe. «Διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν». Tвч: 2) = "Αγνοια. «Ὡς ἀγνωσίᾳ σέβομεν αὐτούς». Eвp: [ἀ, γνῶσις].

'Αγνώσσασκε. noet: în локъ de ἠγνόει. [din 'Αγνώσσω, noet: în локъ de 'Αγνοέω -ῶ. =Αγνοέω.

"Αγνωστος (ὁ, ἡ), neкъnoскътъ. (прin врm: 2) neînsemnatъ. 3) neînцелесъ. «'Αγνωστότατοι δὲ γνῶσταν, καὶ ὠμοφάγοι εἰσί». Tвч: [ἀ, γνόω].

'Αγξηραίνω. noet: în локъ de 'Αναξηραίνω.

'Αγόγγυστος (ὁ, ἡ), чел че пъ se плîнце, пъ apatъ нетвлцвтipe, пъ кîpteште. [ἀ, γογγύζω]. [de вnde 'Αγογγύστως. adв: гъръ кîptipe, saŭ нетвлцвтipe, (къ плъчере).

'Αγοήτευτος (ὁ, ἡ), nefepтекатъ, nedeskîntatъ. 2) neатъцitъ. [ἀ,γοητεύω]. [de вnde 'Αγοητεύτως. adв: гъръ fepтекape, saŭ deskîntape. 2) гъръ атъцipe.

'Αγοίατο, Ion: în локъ de "Αγοιντο. nofi: ал лвĭ ἄγομαι.

'Αγομένη (se înцелеце σχοῖνος, fвnie), партч: a лвĭ "Αγομαι, otronъ. «Σχοινία μακρὰ, ἀγομένας λεγόμενα». Апад: Поліорч:

'Αγόμφωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, γομφόω] nenipoпiтъ, neî..търitъ.

'Αγον, Dor: în локъ de ἦγον, прел: a лвĭ "Αγω.

'Αγόνατος (ὁ, ἡ), чел гъръ цeиквкĭ; (ші ла плante) гъръ nodврĭ. [ἀ, γόνυ -ατος].

'Αγονέω -ῶ. вiit: -ήσω. sîntъ nepoditopъ, sterпъ. [ші

'Αγονία (ἡ), stîrпnenie, nefaчepe de копiĭ, nepodniчie. [din

"Αγονος (ὁ, ἡ), (акт:) nenъskътopъ de копiĭ, sterпъ, nepoditopъ; (de вnde fir:) «"Αγονος σοφίας». Плт: 2) (nas:) nenъskътъ. «Λῖ0' ἅφελές τ' ἄγονός τ' ἔμμεναι». Іл: Γ. [ἀ, γόνος].

"Αγοντι, Dor: în локъ de "Αγουσι, 3 îm: пер: a лвĭ "Αγω.

"Αγος (ὁ, ἡ), чел че пъ плîнце; saŭ neплînsъ de алцiĭ, невочiтъ. [ἀ, γόος].

'Αγορὰ (ἡ), [ἀγείρω]. локъ пвблікъ, вnde se adвnъ nopodвл пentpъ треві обштeштĭ, saŭ прівate, піацъ, тîprъ, «'Αξιοῦντος δὲ τὴν κρίσιν αὐτῷ γενέσθαι κατ' οἰκίαν, ἔσται μὲν οὖν, εἶπεν, ἐν τῇ ἀγορᾷ». Пл: 2) чea din піацъ adвnape a nopodвлвĭ. «Θέμις, ἦτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡ μὲν λύει, ἡ δὲ καθίζει». Od: B. «Συλλεχθέντων δὲ τῶν 'Ιώνων ἐγένοντο ἀγοραὶ, καὶ δήπου σφι καὶ ἄλλοι ἠγορεύοντο, ἐν δέ δή ші чл:» Ep: «'Επεὰν δὲ θάψωσιν, ἀγορὴ δέκα ἡμερῶν οὐκ ἴσταταί σφι, οὔτε ἀρχαιρεσίη συνίζει». 3) totъ тîprвлъ, adiкъ твлцitea din піацъ. «Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης». Іл: B. 4) (прiч: în Atena) edifiчiвл хотърîtъ пentpъ adвnърî. «Ἡ δὲ Βουλὴ ἐκάθητο ἐν τῇ τῆς ἀγορᾶς στοᾷ». Ksen: (вezĭ ші Θόλος, ші Πρυτανεῖον). 5) ворвipe пвблікъ, чe se гъчea în adвnърî «Χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δὲ τ' ἀμείνω». Od: Θ. «Οὔτε πόνων εὖ εἰδώς, οὔτ' ἀγοράων». Od: Θ. 6) (maĭ къ deoseв:) тракtape despre вînzape ші къппърape, (тîprвipe, токтeaлъ), adiкъ daравере; ші кiap обiектеле din піацъ, ші (maĭ къ sea:) челе de храпъ. «Πόλει μὲν ἂν οὐ δέξασθαι, ἀγορὰν δ' ἔξω παρέξειν». Tвч: «Συνηγόρασαν τόν τε σῖτον πάντα, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὸν οἶνον,

καὶ τὴν ἄλλην ἀγοράν». Apist: «Ὅστις δ' ἂν τῶν ἐμπόρων πλείστην καὶ εὔωνον ἀγορὰν παρέχων φαίνηται». Ksen: «Καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατός». Teofp: (ші dintp' aчeasta) «Ἀγορὰ πλήθουσα,» (ші поet:) «Ἀγορῆς πληθώρη» чeaѕвл ал tpeiлea (ал поълea dѕпъ кал: поѕ̆) maĭ nainte de amiazĭ, кînd oвiчnѕit пiaцa este плinъ de oamenĭ. «Ταραντίνοις ἔθος ἦν πίνειν μὲν ἐξ ἐωθινοῦ, μεθύειν δὲ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν». Ел: 7) вîлчiѕ̆ neгѕцъ topeѕкѕ̆. «Ἀγορὰν συνάγουσι» Stp:

Ἀγοράασθαι, Ion: în локѕ̆ de Ἀγορᾶσθαι. inf: ал лѕĭ Ἀγοράομαι

Ἀγοράζω. вiit: -άσω. пetpeкѕ̆, saѕ̆ mъ aflѕ des oкѕпatѕ̆ de tpeвĭ în пiaцъ. «Ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι, καὶ καπηλεύουσι». Ep: «Οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ». Apistf: 2) tîpгѕieѕкѕ̆. «Ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον». Apistf: (ші miжл): «Ἀγοράζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια». Dem: [ші

Ἀγοραῖος, α, ον, чел че este de (saѕ̆ se кѕвine ла) Ἀγορὰ (în toate însemnъpiле zічepeĭ). «Ζεὺς («Ἑρμῆς) ἀγοραῖος». пatponѕл пѕвлiчелор adѕnъpĭ, ші dapaвepĭ, saѕ̆ înълцatѕ̆ în локѕл adѕnъpiлop, în пiaцъ ка astfeлѕ̆ în statѕъ. «Ἡμέρα—». zi de жѕdiкatъ. «Ῥήτωρ,—» adвoкatѕ̆. «Ἄρτος —», пîĭne de tîpгѕ̆ (nѕ de кaѕъ). ші чл: 2) tîpгoвeцѕ̆, neгѕцъtopѕ̆, npeкѕпeцѕ̆. «Λέγω δ' ἀγοραῖον (πλῆθος) τὸ περὶ πράσεις καὶ ὠνὰς καὶ ἐμπορίας καὶ καπηλείας διατρίβον». Apist: «Προσέταξαν τοῖς ἀγοραίοις πωλεῖν ἑξαδράχμου». Apist: «Τὰ ὤνια καὶ οἱ ἀγοραῖοι, καὶ αἱ τούτων φωναὶ καὶ ἀπειροκαλίαι». Ksen: 3) omѕ̆ de pîndѕ̆; meштepѕ̆ гpoѕѕ̆; гpoѕoлanѕ̆. «Μητ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους». Apistf: «Ἀγοραῖα καὶ καπηλικὰ ὀνόματα». Лч: «Ἀγοραῖος ἄνθρωπος». чел че fъpъ tpeaвъ кaѕкъ гѕpa вpin tîpгѕ̆, кape aлtfeл se ziчe ші «Περίτριμμα ἀγορᾶς». [ἀγορά]. [de ѕnde

Ἀγοραίως, adв: în кiпѕ̆ пpostѕ̆, fъpъ гѕstѕ̆.

Ἀγορανομέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntѕ̆, saѕ̆ mъ fakѕ̆ Ἀγορανόμος, eпistatѕ̆ ал tîpгѕлѕĭ. [ші

Ἀγορανομία, (ἡ), demnitatea, (вpednічia), ші tpeaвa лѕĭ Ἀγορανόμος. [ші

Ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, чел че se кѕвine, se dedѕче ла Ἀγορανόμος, saѕ̆ ла Ἀγορανομία; ші 2) чел че a stat Ἀγορανόμος. [ші

Ἀγορανόμιον (τὸ) локѕл dpeгъtopiĭ eпistaцiлopѕ̆ tîpгѕлѕĭ, пoлiцie. [din

Ἀγορανόμος (ὁ) кîpmѕipopѕ̆, eпistatѕ̆ ал tîpгѕлѕĭ, ші челор че se вînd intp' înѕѕл, пoлiцianѕ̆. [ἀγορὰ, νόμος].

Ἀγοράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι. поet: mъ aflѕ adѕnatѕ̆ sпpe înпpeѕnъ кiпzѕipe, ші конвopвipe în пѕвлiкъ adѕnape. [ἀγορά].

Ἀγόραρχος (ἡ), = Ἀγορανόμος. [ἀγορὰ, ἄρχω].

Ἀγοράσδεν, Dop: în локѕ̆ de Ἀγοράζειν.

Ἀγορασείω. (fъpъ вiit:) dopeѕкѕ̆ a tîpгѕi. [ші

Ἀγόρασις, εως (ἡ), кѕmпъpape, tîpгѕipe. [ші

Ἀγόρασμα (τὸ) tîpгѕiaлъ, лѕкpѕ de кѕmпъpat, saѕ̆ de вîndѕt. [ші

Ἀγορασμὸς, (ὁ), = Ἀγόρασις. [ші

Ἀγοραστὴς, οῦ (ὁ), вѕmпъpъtopѕ̆, tîpгѕitopѕ̆. [ші

Ἀγοραστικὸς, ἡ, ὸν. кѕвiinчoѕѕ̆, saѕ̆ îndemînatiкѕ̆ ла tîpгѕipe, ла neгoцѕ̆. || «Τὸ ἀγοραστικὸν», neгoцѕл, saѕ̆ neгѕцъtopiĭ. [ші

Ἀγοραστικῶς, adв: neгѕцъtopeшte || «Ἀγοραστικῶς ἔχω», amѕ̆ disпoѕiцie, aплeкape de a tîpгѕi. [ші

Ἀγοραστὸς, ἡ, ὸν, кѕmпъpatѕ̆, saѕ̆ de кѕmпъpat. [ἀγοράζω].

Ἀγορευτήριον (τὸ), локѕ̆ de вopвit înпѕвлiкѕ̆. [din

Ἀγορεύω [ἀγορὰ], вiit: -εύσω. вopвeѕкѕ̆ în пѕвлiкѕ̆. «Ὁ νόμος ἀγορεύει». Лs: «Ἠρώτα μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; Dem:

Ἀγορὴ (ἡ), Ion: în локѕ̆ de ἀγορά.

Ἀγορῆθεν, поet: în локѕ̆ de ἐκ τῆς ἀγορᾶς, din пiaцъ, de ла adѕnape.

Ἀγορήνδε. поet: în локѕ̆ de, εἰς τὴν ἀγορὰν, ла пiaцъ, ля adѕnape, ші чл:

Ἀγορητὴς, οῦ, (ὁ) поet: opatopѕ̆, вopвitopѕ̆ кътpe пѕвлiкѕ̆. [ἀγορέω]. [de ѕnde

Ἀγορητὺς, ύος (ἡ), поet: îndemînъtate ла вopвipe în пѕвлiкѕ̆, eлoкѕiпцъ.

Ἀγορῆφι, поet: în локѕ̆ de ἐν τῇ ἀγορᾷ, în пiaцъ, în adѕnape.

Ἄγος [ἄζω, ομαι], εος ους (τὸ), admipape, peѕпeктѕ̆, 2) oвieктѕ̆ de чinstipe, ші înкinape.

Ἄγος, [ἄζω, sѕfл: sѕвц:] oвieктѕ̆ de гpoazъ. ші de sкîpвъ, пiнгъpiчiѕne, neлeцiѕipe (ші maĭ deos: omopѕ̆), че ape tpeвѕiпцъ de peлiцioaѕъ кѕpъцipe. «Τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι». Ep: 2) ші кiap neлeцiѕitѕл, sпѕpкatѕл. «Τὸ ἄγος ἐλαύνειν.» Tѕч:

'Αγὸς, [ἄγω], οῦ (ὁ), поет: повъцѹіторѹ, къпетеніе.

'Αγοστὸς, (ὁ) [ἄγνυμι, saŭ ἄγω, ὀστέον]. палтъ. 2) котѹ ал mîneĭ. 3) брацѹ.

"Αγρα, (ἡ), вînape (de dobitoaче sел batiче). 2) пескѹіре. «Παντὸς ἰχθύος ἄγρα καὶ σαγηνεία». Пл: 3) ші кіар вînatѹ de ѹскатѹ, saŭ de апъ. 4) (fir:) жъfѹіре, жаfѹ, пръdape, прадъ. [de ѹnde

'Αγραῖος, α, ον, îndemînatікѹ ла вînъtoape; (de ѹnde) «'Αγραία», Diana, ка патроанъ а вînъtoapeĭ. 2) ор че se dedѹче ла вînъtoape.

'Αγραμματία (ἡ), неînвъцътѹръ. [din

'Αγράμματος (ὁ, ἡ), некъртѹрарѹ, неînвъцатѹ. 2) чел че н'аре, saŭ нѹ se еспрімъ кѹ înскрise. [ἀ, γράμμα].

"Αγραμμος (ὁ, ἡ), неліniatѹ. [ἀ, γραμμή].

"Αγραπτος (ὁ, ἡ), = "Αγραφος, neскрisѹ. 2) nezoгръвitѹ. [ἀ, γράφομαι].

'Αγραυλέω -ῶ. віit: -ήσω. петрекѹ ла царъ. 2) петрекѹ noaптea аfаръ din орашѹ. [din

'Αγραυλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локѹ de "Αγραυλος.

'Αγραυλία, (ἡ), петречере de noaпte ла царъ. [din

"Αγραυλος (ὁ, ἡ), чел че локѹіеште, петрече попцїле ла царъ. (de ѹnde 2) = "Αγροικος, пърапѹ. [ἀγρὸς, αὐλή].

'Αγράφιον, (τὸ) (нѹmaĭ în fрasѹ de іѹрisп:) «'Αγραφίου δίκη». osîndъ asѹпра челор înскрішї ка datорї пѹблікѹлѹї, штершї însъ пелеціѹіt maĭ 'naiпte de а плъti. [din

"Αγραφος (ὁ, ἡ), neскрisѹ «Νόμος—» Ksen: леце непротѹлгатъ, (непѹблікатъ). 2) «Νόμος—» Apist: леце fireaскъ. 3) «Νόμιμον ἄγραφον». Тѹч: datinъ, sѹѹ овічеіѹ din tрadiцie, каре аре пѹtepe de леце. 4) «'Αδίκημα—» Dem: пedрептъціре непревъzѹtъ, ші (прin ѹрm:) neosînditъ de леце. [ἀ, γράφω].

"Αγρει (ші îm:) 'Αγρεῖτε. (ші în апок:) ἀγρεῖθ', поет: порѹнч: ал лѹї 'Αγρέω. aĭde, гръвіцї, терцецї = "Αγε, "Αγετε.

'Αγρεῖος, α, ον. = "Αγροικος. [ἀγρός].

"Αγρειφνα (ἡ), instрѹmentѹ плѹгъреskѹ, (кѹ каре se stрінце еарва, ші fînѹл), греблъ. [ἀγρός].

'Αγρέμιος, ші

"Αγρεμος (ὁ, ἡ), поет: прinsѹ în вînape, saŭ пескѹіре. [ἄγρα].

'Αγρεσία (ἡ), поет: în локѹ de "Αγρα.

"Αγρευμα (τὸ), вînatѹ прinsѹ ші de ѹскатѹ ші de апъ. 2) прадъ. 3) орче se dobîndeште кѹ мѹлтъ silinцъ, ші osteпеалъ. 4) плаsъ, кѹрsъ, лацѹ; (ші fir:) віклепіре, атъціре, въгаре în кѹрsъ. [ἀγρεύω].

'Αγρεύς, έως (ὁ), = 'Αγρευτής. 2) (ка епіт: ал лѹї Панѹ, ал лѹї Пептѹпѹ, ші ал лѹї Apisteѹ) патронѹл вînъtoapeĭ, ші църъпештелор лѹкръpї, ші ал пескѹіреї. [ἄγρα].

'Αγρευτὰς, ά (ὁ, ἡ), Dop: [ші

'Αγρευτὴρ, поет: în локѹ de

'Αγρευτὴς, οῦ (ὁ), вînъtoрѹ, saŭ пескарѹ. [ші

'Αγρευτικός, ή, όν, îndemînatікѹ ші folositорѹ ла вînъtoape. 2) орче se кѹвіне ла (se atînце de) вînъtoape. [din

'Αγρεύω [ἄγρα], віit: εύσω. вînezѹ, saŭ пескѹіеskѹ. 2) dopeskѹ, ші тъ sileskѹ съ dobîndeskѹ чева. «Δόξαν ἀγρεύειν». Fал:

'Αγρέω -ῶ, віit: ήσω. (Еолікѹ tiпѹ ал лѹї 'Αγρεύω ші întреѹвінцатѹ maĭ de мѹлте орї în компѹнерї). прinzѹ. || (порѹнч:) "Αγρει, (ші îm:) 'Αγρεῖτε (вezї maĭ sѹs), adв: îndemnъtорѹ.

"Αγρη (ἡ), Ion: în локѹ de "Αγρα.

"Αγρηθεν, Ion: în локѹ de ἐξ ἄγρας.

"Αγρηνον (τὸ), ѹнѹ felѹ de плаsъ, saŭ треажъ, прostoволѹ. 2) mantелѹ de лînъ înплетitѹ ка треажа, че пѹртаѹ преорочії, ші акторіі teatрѹлѹї. (ἀ, γρῆνος).

'Αγριαίνω, віit: ανῶ. întъріtѹ, селвътъчеskѹ; (maĭ овічнѹitѹ în міжл:) тъ селвътъчеskѹ. [ἄγριος].

'Αγριάμπελος (ἡ), віцъ селвътікъ, каре podeште stрѹгѹрї селвatічї. [ἄγριος, ἄμπελος].

'Αγριὰς, άδος (ἡ), поет: în локѹ de 'Αγρία. || «Νύμφαι ἀγριάδες». челе че локѹіеsк în пѹstіѹрї. 2) (sѹвst:) = 'Αγριάμπελος. ші îmпротівъ de ἡμερίς. [ἄγριος].

'Αγριάω -ῶ = 'Αγριαίνω.

'Αγρίδιον (τὸ), dim: ал лѹї 'Αγρός.

'Αγριελαία (ἡ), ші

'Αγριέλαιος (ὁ, ші ἡ), тъsлінѹ селвatікѹ. 2) (adiekt:) чел din тъsлінѹ селвътікѹ. [ἄγριος, ἐλαία].

'Αγρίζω, віit: -ίσω. = 'Αγριαίνω. 2) (med:) прічінѹіеskѹ dѹрерї, ші ipitaцie; обрînteskѹ.

'Αγριμαῖος, α, ον, селвътъчітѹ, неînвлînzitѹ. [ἄγριος].

'Αγριμέλισσα (ἡ), алвінъ селвatікъ. (ἄγριος, μέλισσα).

'Αγριοβάλανος (ἡ), копачіѹ de rindъ сел-

вatikъ. [ἄγριος, βάλανος].

'Αγριόβουλος (ὁ, ἡ), noet: kinzвitorъ de селъътъчіі. [ἄγριος, βουλή].

'Αγριοδαίτης, ου (ὁ), чел че мънінкъ (se хръneште кв) селвatiче роade, саѣ вinatврї. [ἄγριος, δαίς].

'Αγριόεις, εσσα, εν, noet: = "Αγριος.

'Αγιόθυμος (ὁ, ἡ), noet: селвatikъ ла свfletъ. [ἄγριος, θυμός].

'Αγριοκάρδαμον (τὸ), (планtъ) селвatikъ kardama. [ἄγριος, κάρδαμον].

'Αγριοκοκκύμηλον (τὸ). прѣнъ селвatikъ. [ἄγριος, κοκκύμηλον].

'Αγριοκρόμμυον (τὸ), чеапъ селвatikъ. [ἄγριος, κρόμμυον].

'Αγριόμορφος (ὁ, ἡ), селвatikъ ла faцъ, de aerъ селвatikъ. [ἄγριος, μορφή].

'Αγριόμωρος (ὁ,ἡ), селвatikъ ші nepodъ. [ἄγριος, μωρός].

'Αγριοποιὸς, (ὁ, ὁ), чел че faче пе чіпева селвatikъ, asпръ. [ἄγριος, ποιός).

'Αγριόῤῥοδον (τὸ), trantafilъ селвatikъ. [ἄγριος, ῥόδον].

"Αγριος [ἀγρὸς], α, ον, селвatikъ. 2) (пentrъ цapini) пелвkratъ, пекълtivatъ. 3) (пentrъ oamenї) = "Αγροικος; (prin вrm:) nedomestikъ, asпrъ, fieposъ. 4) кв totвл datъ, stъпînitъ de вре о natimъ. sn: e: «"Αγριος κυβευτής» Sвid: 5) (пentrъ rъnї) оврintitъ. || (next:) "Αγριον, ші "Αγρια, adв: în локъ de 'Αγρίως.

'Αγριοσταφὶς, ίδος (ἡ), stafidъ селвatikъ. [ἄγριος, σταφίς].

'Αγριοσταφυλὶς, ίδος (ἡ), strвгъre селвatikъ. [ἄγριος, σταφυλίς].

'Αγριοσύνη, ші

'Αγριότης (ἡ), селвътічіе. [ἄγριος].

'Αγριοφάγος. (ὁ, ἡ), = 'Αγριοδαίτης. [ἄγριος, φάγω пeînтр:].

'Αγριόφαγρος (ὁ), пеште, (че se zіче ші 'Οξύφαγρος). [ἄγριος, φάγρος].

'Αγριόφρων, ονος (ὁ, ἡ), селвatikъ ла simцimintе. [ἄγριος, φρήν].

'Αγριόφυλλον, (τὸ) = Πευκέδανον. [ἄγριος, φύλλον].

'Αγριόφωνος (ὁ, ἡ), селвatikъ, asпrв ла глasъ. [ἄγριος, φωνή].

'Αγριόχοιρος (ὁ), порkъ селвatikъ. [ἄγριος, χοῖρος].

'Αγριόψυχος (ὁ, ἡ) = 'Αγριόθυμος. [ἄγριος, ψυχή].

'Αγριοψωρία (ἡ), рîіе селвatikъ. [ἄγριος, ψώρα].

'Αγριόω -ῶ, вiit: -ώσω. = 'Αγριαίνω. [ἄγριος.].

"Αγριππος (ὁ, ἡ), (ла Лачed): тъsлinъ селвatikъ.

'Αγρίφη (ἡ), instp: вezї "Αγρειφνα.

"Αγριφος = "Αγριππος.

'Αγριώδης, εος (ὁ, ἡ), sелвътikosъ (ла faцъ, saѣ ла disposiцie). [ἄγριος].

'Αγριώνιος, α, ον, (enit: ал лвї Бакв) =ὠμηστὴς; (de вnde ‖) 'Αγριώνια, ші(dвne Esixie) 'Αγριάνια (τὰ), serвътoape în vinstea лвї Бакв.

'Αγριωπὸς (ὁ, ἡ), чел кв къtътвръ селвътikъ. [ἄγριος, ὤψ, ὠπός].

'Αγρίως, adв: селвътічеште. «Τιμῶντες ἀγρίως χρυσὸν καὶ ἄργυρον». Плт: грozав, neste мъsвръ. «Ὡς ἄγρια παίσδεις». Текр: че prostește ші gros глвтештї. [ἄγριος].

'Αγριώτης, ου (ὁ), ші 'Αγριῶτις, ιδος (ἡ), noet: = 'Αγροιώτης

'Αγροβό(βώ)της, ου (ὁ), noet: = 'Αγρονόμος. [ἀγρὸς, βόω, βόσκω].

'Αγρογείτων, ονος, (ὁ, ἡ), вечinъ de цaръ. [ἀγρὸς, γείτων].

'Αγροδίαιτος (ὁ, ἡ), trъitorъ ла цaръ. [ἀγρὸς, δίαιτα].

'Αγροδότης, ου, (ὁ), dътъtorъ de monie, saѣ de вinatъ. [ἀγρὸς, saѣ ἄγρα, δότης].

'Αγρόθεν, adв: At: în локъ de ἐξ ἀγροῦ, de ла цaръ.

'Αγρόθι, adв: în локъ de, ἐν ἀγρῷ, ла цaръ.

'Αγροικεύομαι, вiit: -εύσομαι mъ portъ ка вnъ цъranъ. [ἄγροικος].

'Αγροικία, (ἡ), kasъ, aшezъmîntъ de цaръ. 2) петречере ла цaръ. 3) карактеръ de цъranъ, църъnie; prostie, neштiinцъ. [ші

'Αγροικίζομαι, вiit: -ίσομαι. = 'Αγροικεύομαι. [ші

'Αγροικικὸς, ἡ, όν. църънeskъ. [din

"Αγροῖκος (ὁ ἡ), локuitorъ de цaръ, [ἀγρὸς, οἶκος] цъranъ. (de вnde 2) nepolitivitъ, moжikъ. [de вnde

'Αγροίκως, adв: църънeште.

'Αγροιώτης, ου (ὁ), ші 'Αγροιῶτις, ιδος (ἡ), noet: în локъ de "Αγροικος, плвгарь, saѣ пъstorъ. [de вnde

'Αγροιωτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αγροικικός.

'Αγροκήπιον (τὸ) гръdinъ de цaръ, saѣ ла цaръ. [ἀγρὸς, κῆπος].

'Αγροκόμος (ὁ), îngrijitorъ de цapinї, saѣ de a ле църії (enistatъ de monie). [ἀγρὸς, κομέω].

'Αγρόμενος, ἡ, ον, partч: a лвї "Αγρομαι (în sinк:) în локъ de 'Αγείρομαι.

'Αγρόνδε, adв: noct; în локъ de εἰς

пе de оракѫ, заѣ în оракѫ апроапаѣ. [ἄγχι, πόλις].

'Αγχίπορος, (ὁ, ἡ), поет: чел че ѫмблъ пе лîнгъ чîпева. «'Αγχίπορος κόλαξ». Епîгр: nedesлînitѣ лînгѫmitorѣ. 2) nedeпъртатѣ пе шape = 'Αγχίπλους. [ἄγχι, πόρος].

'Αγχίπους, ποδος (ὁ, ἡ), поет: [ἄγχι, ποῦς] чел че 'шî are пîчоареле апроапе, adîкъ neste пѫцинѣ ва sosi, пѫ e departe.

'Αγχίπτολις, поет: în локѣ de 'Αγχίπολις.

'Αγχίῤῥοος, ους (ὁ, ἡ), поет: апроапе кѫрпъторѣ. [ἄγχι, ῥόος].

'Αγχίσπορος (ὁ, ἡ), поет: чел de чea маî de апроапе съmînцъ, adîкъ рѫдъ. [ἄγχι, σπόρος).

'Αγχιστα, adв: прea апроапе (вezî 'Αγχιστος).

'Αγχιστεία, (ἡ), чea de апроапе (dѫпе чеî векî шi din sînge, iар dѫпе чеî noî пѫmaî din înkѫsкрipe) [рѫdenie, шi чел dѫпе dînsa dpentѣ лa moштenipe. «Νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παίδων ὄντων γνησίων». Apistf: 2) (în цеп:) релацie, familiapitate, шi (прin ѫрm:) dpentѫл de a se апропîa слово d de чîпева. «Ἡ πρὸς τὸ θεῖον ἀγχιστεία». Пл: [шi

'Αγχιστίον (τὸ), = 'Αγχιστεία. [шi

'Αγχιστεὺς, έως (ὁ), чea маî de апроапе рѫdъ. 2) вечинѣ. [din

'Αγχιστεύω, вiit: εὐτω. sîntѣ чea маî de апроапе рѫdъ, заѣ вечинѣ, тъ рѫdeскѣ, тъ вечineскѣ de апроапе. 2) (Sкр:) iаѣ în къsnîчie въdява челîї маî de апроапе рѫde. [ἄγχιστος].

'Αγχιστὴρ (ὁ), поет: = 'Αγχιστεύς. «Πάθους ἀγχιστήρ». Sof: чел înпpeѫnъ прîчинѫitorѣ, заѣ конвîноватѣ de ѫnѣ ръѣ. [шi

'Αγχιστικὸς, ὴ, ὸν, че se кѫвine рѫdeлор. [шi

'Αγχιστίνδην, adв: dѫпе рѫdenie; (шi în цеп:) foapte апроапе. [шi

'Αγχιστῖνος, ἡ, ον, (маî ѫмлт ла îm:) deшî, ѫnîї neste алцîї. [din

"Αγχιστος (ὸ, ἡ), [sѫпер: din ἄγχι] поет: чел маî de апроапе. || nexт: "Αγχιστα, adв: foapte апроапе. «"Αγχιστα ἐοικώς». foapte asemenea. »Οἳ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες». (шi în ел:) «Οἱ ἄγχιστα». челе маî de ѫпроапе рѫde.

'Αγχίστροφος (ὁ, ἡ.) [ἄγχι στροφή], чел че foapte iѫte ѫîi лesne ѫi des se sкimъ, nestatopнiѣ. «Τὸ τῆς τύχης ἀγχίστροφον». Лкs: (шi în тiлitape тшкърî) «'Αγχίστροφος δίωξις». чea ғъръ de вeste întoapчepe a челор гoniцî aѕѫpa гonitopiлop. (de ѫnde fir: шi în pet:) «'Αγχίστροφον ἐπιχείρημα». apгѫmentѫл чел de o datъ, шi neaштeптатѣ. || netѫt: 'Αγχίστροφα, în локѣ de

'Αγχιστρόφως, adв: «'Αγχίστροφα βουλεύομαι». Ep: îmî sкimbѣ пъpepea.

'Αγχιτέλεστος, (ὁ, ἡ), поет: чел че este апроапе de a se съвîpшi, a se înплini. [ἄγχι, τελέω].

'Αγχιτελὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αγχιτέλεστος, [ἄγχι, τέλος].

'Αγχιτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), чел апроапе de марцine (sîpmitѣ, sкопѣ); (заѣ de хотарѣ,) вечинѣ, ръzашѣ. ["Αγχι, τέρμα].

'Αγχίτοκος, (ὁ, ἡ), поет: чел апроапе, rata de пашtepe. [ἄγχι, τόκος].

'Αγχιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел апроапе de арътат. [ἄγχι, φαίνω].

'Αγχίφυτος (ὁ, ἡ). апроапе съditѣ. [ἄγχι, φύω].

'Αγχίων, ονος (ὁ, ἡ), [компр: din ἄγχι] маî апропiатѣ.

'Αγχόθεν, adв: поет: de апроапе. [шi

'Αγχόθι, adв: поет: = ['Αγχοῦ].

'Αγχονάω -ῶ, вiit: ήσω. sѫгрѫmѣ. [шi

'Αγχόνειος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αγχονιμαῖος. [din

'Αγχόνη (ἡ), [ἄγχω]. штpeапгѣ, лацѣ, кѫ каре se sѫгрѫmъ чîпева. 2) чea прin лацѣ sѫгрѫmape. 3) (fir:) tipanie, тѫчenie, пекъжire, кръпape de рекazѣ. «Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;» Apistf: avestea пѫ sînt пекazѣ de moapte? [de ѫnde

'Αγχονιμαῖος, α, ον, че se съвîpшеште прin 'Αγχόνη. «Μόρος —, «Ekѕ: sѫгрѫmape, заѣ sпînzѫpape.

'Αγχονιστὴς, οῦ (ὁ), sѫгрѫmъtorѣ, omopîtorѣ прin ἀγχόνη.

"Αγχορος (ὁ, ἡ), поет: вечинѣ, ръzашѣ. [ἄγχι, ὄρος].

"Αγχος (τὸ), sѫгрѫmape (zîчere прimitîвъ a лкї "Αγχι, 'Αγχοῦ, "Αγχω. шi чл: пъstpatъ пѫmaî în "Εναγχος).

'Αγχόσε, adв: поет: (toidaѕna кѫ верьї însemnъторí de тшкape) апроапе [ἀγχοῦ].

'Αγχότατα, шi

'Αγχοτάτω, sѫпр: ал лкї 'Αγχοῦ. adв: foapte апроапе.

'Αγχότερος, α, ον, поет: маî апропiатѣ. || (nexт:) ἀγχότερον, adв: = кѫ

'Αγχοτέρω, adв: маî апроапе, компар: ал лкї

'Αγχοῦ [ἄγχι], adв: апроапе.

"Αγχουρος (ὁ, ἡ), Ion: în локѣ de "Αγχορος.

Ἄγχουσα, (ші At:) Ἔγχουσα, ης (ἡ), [ἄγχω] вnă ſelă de плantъ, a kърia pomie pъdъчinъ se întrebвinца de вънsea pomie, ші de pвmeneалъ. [de вnde

Ἀγχουσίζω, вiit: ἴσω. вънseskă чева pomи kв Ἄγχουσα. || (miж:) «Ἀγχουσίζομαι», mъ pвmeneskă.

Ἄγχω [ἄγχος], вiit: ἄγξω. sвгpвmă, stpînгă de гită. «Ἄγχε δέ μιν ἰμὰς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν». Іл: Г. 2) (fir:) stpîntopeză. siлвieskă, skoцă sвfleiвл, (пentpв înпpвmвtъtopî, ші алцii).

Ἀγχώμαλος (ὁ, ἡ), [ἄγχι, ὁμαλός], asemenea, de o potpivъ лa пвtepe. «Μάχη ἀγχώμαλος». kв deonotpivъ isbîndъ лa amindoъ пъpцiле, de nexotъpîtъ вipвinцъ. || . next: Ἀγχώμαλα. = kв

Ἀγχωμάλως, adв: maї de o potpivъ, anpoane de asemenea.

Ἄγω, вiit: ἄξω, (tp: de kв: ἦχα neîntp: de вnde συνῆχας. Ksen: ші Ep: ші At: Ἀγήοχα; nas: tp: de kв: ἦγμαι, nex: 1 ἤξα neîntp: de вnde προσῆξα, Tвч: ші poptвnч: ἄξατε, Om: nex: 2: ἤγαγον, ші miжл: ἠγαγόμην; nas: nex: ἤχθην, ші вiit: ἀχθήσομαι). adвkă, kondвkă (maї mвлt nentpв însвfleцite) «Ἄγειν τὰς κύνας ἐπὶ τὰ ὄρη». Ksen: (prekвm ші φέρω maї mвлt nentpв neînsвfleцite). «Ἤγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον». Od: Δ: (de вnde) ἄγω καὶ φέρω (вnкл nentpв чeле de sine mimkate, iap чeл алtă nentpв чeле nemimkate, saă de алtвл mimkate) жъſвieskă, pradă. «Φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά». Ep: «Ἤγον, καὶ ἔκαιον τὴν Βιθυνίδα». Ksen: (ci fir:) «Καὶ ἄγει σε, καὶ φέρει τῆς ῥινὸς, φασίν, ἕλκων». Лвч: 2) dвkă, повъцвieskă. «Αὐτὸς δ' αἴψ ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους». Om: «Ἦγεν αὐτοὺς πρὸς τὰ ὕδατα, ὥσπερ τὰ ὑποζύγια». Ksen: (ші în чeле neînsвfl:) «Τεῖχος ἄγω». Tвч: apdikă zidă. (ші ns) «Κόλπος γῆς ἄγεται». Ep: adikъ, se ſopmeazъ. (ші miжл: saă eліп:) «Ἦγεν ἐπὶ τὰς οἰκίας», Dm: adikт., se dвчea. «Ἀχτέον ἐπὶ τοὺς ἄνδρας». Ksen: «Ἄγωμεν ἐντεῦθεν». Skp: (bezi ші Elвxγω пe лa sîpmitъ). 3) = Ἀπάγω. dвkă kв sîла, ſpapă, tîpъskă лa жadikътopie, лa osîndъ, лa moapte ші ч.л: «Τέκνα δὲ ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας». Іл: І. «Ἄξειν ἐπὶ τὸ βῆμα». Esx: «Ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ Πραιτώριον». Skp: (ші nas:) «Ἄγεσθαι φόνου». Пл: «Ἄγεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ». Пaвs: «Ἀγόμενος δὲ ὁ ἄνθρωπος». Пл: 4) tpansportă, kară. «Ἁρμάμαξαι ἄγουσι τὰς γυναῖκας». Ksen: 5) nepneskă, kovopă, (maї kв seamъ în med:) «Ἄγειν γάλα (οὖρα, ἔμμηνα, χολὴν ші ч.л:)» (ші în en:) «Τὸ ἐπίθυμον ἄγει (înцeл: nînieчeле) χρηστῶς». Laf: Efes: 6) tpară, (biă лa sîntapă). «Καὶ τὸν ἀκινάκην τοῦ Μαρδονίου, ὃς ἦγε 300 ἀραικούς». Dem: (dintp' aчeasta ші dipinaцialвї ἄξιος, вpednikă de knă preцă, saă rpeвtate). 7) (fir:) kîpmвieskă, dipiцeză; tpakteză. «Τὰ μὲν ἡμέτερα, ὅπῃ θεῷ φίλον, ἀγέσθω». Tpr: «Τοῦτο ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα» Dem: «Καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις.» Пл: «Τοὺς τεταρταίους κατ' ἀρχὰς μετρίως καὶ πρᾴως ἄγειν χρή». Гал: 8) daă krewtepe, denpinză, «Ὑπὸ παιδείαις ἐλευθερίοις ἄγειν καὶ τρέφειν αὐτούς». (ші nas:) «Οἱ ἐκ παίδων καλῶς ἀχθέντες». Ksn: «Κύνες αἱ ἠγμέναι ἀνεπιστημόνως». Ksen: (bezî ші Aŭξω). 9) tpară în naptea mea (în faвopвл, saă simцimînтвл meă), indвплekă, amъцeskă. «Πάντας ἤγαγε, δοὺς ἀμνηστίαν». Epd: «Ὁρῶν τὸν δῆμον ὑπερφυῶς ἀγόμενον». Пл: «Ἵνα μηδεὶς τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος». Dem: 10) petpekă (bpemea, biaца ші ч.л:) «Ἄγειν τὸν βίον εὐθύμως». Пл: 11) (în xponoл: ші sepвъt:) sokoteskă; sepвeză. «Ὀλύμπια («Διονύσια) ἄγειν». «Τὸ δέκατον ἔτος ἄγει». Гал: «Ἑβδόμην ἐκείνην ἡμέραν (νύκτα) ἄγων». Гал: «Ὡς ἡμεῖς ἄγομεν, Μαιμακτηριῶνος, ὡς δὲ Βοιωτοὶ, Πανaίμου. Dem: 12) amă, цiă, (în ſpaseле) «Εἰρήνην (паче), πόλεμον (pesboiă), σχολὴν (neлякpape), γέλωτα (pîsă), πένθος (жaле), ші ч.л: ἄγειν» a цinea паче, a авea pesboiă, a medea ſъpъ лякpв, a pîde, a жълі, ші ч.л: 13) sîntă de пъpepe, rindeskă. «Θήβας ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις; Eвp: «Ὡς θεὸν ἦγόν με». Лвч: «Τὴν Ἀφροδίτην προσθ' ἄγειν (adikъ, a prefepi) τοῦ Βακχίου». Eвp: «Τοῦτο καὶ πρὸ χρημάτων ἄγομεν». Xps: (întp' aчeasta se dedвk ші ſpaseле) «Ἐν τιμῇ, διὰ τιμῆς, αἰδοῦς, μνήμης, φροντίδος, φυλακῆς, ші ч.л:, saă περὶ πλείστου, παρ' οὐδὲν ἄγειν τινά». (ші miжл:) Ἄγεσθαί τινα ἐν τιμῇ. Ep: în лokă de a vinsti, a pesпekta, a цinea minte, a înгpiжi, a пъzi, a preцui foapte, a despreцui, saă a nesokoti ші ч.л: (bezî шіποιῶ). 14) dвkă, saă iaă kв mine (in miжл:) «Σύνδειπνον (στράτευμα, φορτία ші ч.л:) ἄγεσθαι». Ksen: «Ἄγονται ὑφ' ἑαυτὰς τοὺς νεοττούς». Apist: «Ἄγομαι (în en: maї de mвлte opî de oîkaδe) γυναῖκα». (saă nentpв sine). «Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι». Es: (saă nentpв fiвл)

«Τῷ δὲ υἱῷ τὴν Σκηπίωνος ἀδελφὴν ἠγάγετο». Пл: (вне орї лїпѕешше гуиаїка). «Ἐδίδοσαν δὲ καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων». Ep:.

Ἄγω, вііт: ἄξω. (пех: ἦξα ші ἔαξα. тіжк: tp: de кв: ἦγα ші ἔαγα) = Ἄγνυμι.

Ἀγῶ, ᾷς, ᾷ, ῶμεν ші ч.л: пав: пех: 2: de ѕвп: ал лвї Ἄγνυμι.

Ἀγωγαῖος, α, ον, поеt: кввііпчовъ, заѣ îпdетіпатікъ ла трапѕпортаре (къръвшіе), къръвшеѕкъ. 2) ачела, ла каре поате, заѣ овічнвіешше чінева а двче чева. [ші

Ἀγωγεῖον (τὸ), = χαμαιτυπεῖον. [ші

Ἀγωγεύς, έως (ὁ), повъцвіторъ; кондвкъторъ (къръвшъ). 2) тръгъторъ îп жвdікатъ. 3) = ῥυτὴρ, къпъѕтрв, прінопъ, заѣ кврса, кв каре ѕе траг легацї de rîцъ кїїнї de вînътоаре. [din

Ἀγωγὴ (ἡ), кондвчере, повъцвіре; кърътвръ. 2) крещтере, едвкаціе. 3) квлтвръ de врс впъ лвкрв, ѕп: е: плантъ, калъ ші ч.л: 4) трактаре de врс впъ лвкрв, ѕп: е: de воалъ din партеа доктороалъї. 5) пвртарея, кондвіта отвлъї, felвл віецеї. 6) шірв de ворвіре, заѣ de врс впъ ѕкрівъ ші ч.л: [ἄγω] [de вnde

Ἀγώγιμος (ὁ, ἡ), пвtіпчовъ, лезпічовъ de а ѕе трапѕпорта. 2) (fіг:) лезне de îпdвплекат, de атъціт. 3) (озîndіtъ fвгаръ) пе каре поате чінева пріnde, ор вnde'л ва гъѕі. 4) (îm:) «Ἀγώγιμα» мърfврї ѕлобоde îп експортацїе, заѣ îmпортацїе. [ші

Ἀγώγιον (τὸ), пегацътореаскъ поваръ. 2) кірїе, че ѕе плътеште пентрв трапѕпортаре de поваръ.

Ἀγωγὸς (ὁ, ἡ), кондвкъторъ; заѣ îndemînatікъ, fолоѕіторъ ла кондвчере ші ч.л: (în тоате îпѕемнърїле верbвлъї Ἄγω) «Δύναμις ἀνθρώπων ἀγωγός». Пл: «Τὸ φάρμακον δύναμιν ἔχει ἀγωγόν». Diosk: 2) (ѕввѕт:) кълъвзъ. «Ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς.» Ep: 3) «Ἀγωγοὺς ὕδατος». Ep: = Ὑδραγωγεῖον, апъdвкъ, заѣ олапъ, прін каре ѕе adвче апъ. 4) (пеѕт:) «Ἀγωγόν». пвртаре атръгътоаре, îndвплекътоаре, заѣ апъцітоаре. [ἄγω].

Ἀγὼν [ἄγω], ῶνος (ὁ), (маї прінч: de ші преа рар) адвнаре, ѕтрînцере. «Ἀγὼν νεῶν». Іл: Θ. «Θεῖος ἀγών». Іл: Z. (весї ші Ἀγώνιος). 2) лвптъ îп каріеръ (театрв, ші алтеле), конкврінцъ пентрв преміъ. «Τέσσαρες ἤδαν οἱ λεγόμενοι ἱεροὶ καὶ στεφανῖται ἀγῶνες ἐν τῇ Ἑλλάδι». Enirp: 3) локвл, вnde ѕе съвîршіаъ лвптеле. «Προελθὼν εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον». Твч: 4) (în цеп:) ѕîрґвіпцъ ѕпре вірвіпцъ; (прін врт:) ресвоіъ; dіѕпвтъ; етвлаціе (întpечере); жвdікатъ ші ч.л: «Οὐ λόγων ἀγών ἐστιν». Евр: 5) прітежdіе, певое, ѕтрînтторарс. «Ὁ τῶν πολιτευομένων βίος ἀγώνων καὶ κακῶν μεστός». Dem: 6) лвптъторъ ѕтілъ de кввїнтъ.

Ἀγωνάρχης ου, (ὁ), спіѕтатъ, прezідентъ авкпра лвптелор. [ἀγὼν, ἄρχω].

Ἀγωνία (ἡ), лвптъ, конкврінцъ. 2) dепріndере трвпсаскъ. 3) ѕтрîмторарс. 4) прітежdіе. 5) fрікъ. 6) агопіе, лвпта морцїї. [de вnde

Ἀγωνιάω -ῶ, вііт: -άσω. тъ лвптъ, тъ ѕîрґвіескъ а съвîрші чева; (прін врт:) тъ афлъ îп пеліпіште; тъ темъ съ пв пеіввтескъ îп чева; ші ѕе вате іпіma; ѕîнтъ îп агопіе.

Ἀγωνίδαται, Ion: поеt: (în локъ de ἠγωνισμένοι εἰσί). 3 îm: пер: а пав: tp: de кв: ал лвї Ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιεῦμαι, Dop: în локъ de Ἀγωνιοῦμαι, вііт: At: ал лвї .

Ἀγωνίζομαι, вііт: ἰσομαι. тъ лвптъ пептрв преміъ (маї прінч: îп лвпте пввліче, заѣ îп театрв). 2) тъ лвптъ îп жвdікъторіе ѕпре а ѕвпвне пе протівніквл меъ. 3) (în цеп:) тъ dіѕпвтъ, тъ етвлезъ, тъ ѕîрґвіескъ а съвîрші чева. (прін врт: 4) пвнческъ, ѕінтъ конрінсъ de гріжї, ші пелініште; тъ афлъ îп прітежdіе. ‖ (tp: de кв: ші пех: аъ вне орї ші пасівъ înѕемнаре). «Ὑπὲ τοῖς κεκριμένοις καὶ ἠγωνισμένοις». Dem: [ἀγών].

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ), че ѕе dедвче ла лвптъ; (прін врт: 2) прічінвіторъ de агопіе, fрікъ, ѕірîмторарс, ші ч.л: = ἐναγώνιος. 3) Ἀγώνιοι ѕе зічеаъ чеї доїѕпре зече марї зеї, заѣ fііnd къ алкътвіаъ адвнарса (ѕfатвл) зеілор (весї Ἀγὼν), ші de ачеса ѕе ші адораъ întр' внвл ші ачелашї алтаръ, заѣ fііnd къ ераъ (ші маї deos: Жое, Nептвнъ, Аполонъ, ші Меркврї) патронї de fелвріte лвпте. [ἀγών].

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ), чел гъръ внгіврї. [ἀ, γωνία].

Ἀγώνισις, εως (ἡ), = Ἀγωνισμός. [ші

Ἀγώνισμα, (τὸ), овіектвл конкврінцеї. 2) преміъ. 3) dіѕпвтъ, етвлаціе (întpечере). 4) ѕкрівъ (квражъ, кввїнтъ) чітіъ îп пввлікъ ѕпре апровare, ші pesплътіре; (de ачеса Твч: зіче, къ Istopia лвї пв ѐѕте) «Ἀγώνισμα εἰς τὸ παραχρῆμα». [ші

'Αγωνισμὸς (ὁ), лѹптаре спре депрindepe, întpeчepe ші ч.л: [ші

'Αγωνιστέος, α, ον, nosit: ал лѹї 'Αγωνίζομαι. tpeбѹinчosѹ a se пѹne în лѹптъ, конкѹpinцъ. [ші

'Αγωνιστήριος. α, ον, = 'Αγωνιστικός. || (sѹвst:) 'Αγωνιστήριον (τὸ), локѹл лѹптеї. [ші

'Αγωνιστὴς, οῦ (ὁ), [ἀγωνίζομαι] лѹптъторѹ (în лѹпte пѹбліче, în pesвoiѹ, în teatpѹ, de ѹnde ші τρισαγωνιστὴς, în жѹdікъtopie ші ч.л:); (прin ѹpm:) = 'Αθλητὴς, πολεμητὴς, ὑποκριτὴς, δικηγόρος ші ч.л: «Ἵπποι ἀγωνισταί». Dem: чеї deпpinшї ла лѹпte. «Γεωμετρίας ἄκρος ἀγωνιστής». Пл: foapte deпpinsѹ în цeometpie. «'Αληθείας ἀγωνιστής». Пл. апъръtopѹ de adeвъpѹ. [de ѹnde

'Αγωνιστικός, ὴ, ὸν, кѹвiinчosѹ, potpiвitѹ лѹптелор, saѹ лѹптъtopiлор. 2) чел кѹ аплекаре, dopinцъ спре a se лѹпta, iѹвitopѹ de чinste. «'Αγωνιστική», meштешѹгѹл лѹптъpiї. «'Αγωνιστικὸν ὕδωρ» пав: Ецin: апа, че se dъ спре întъpipe ла воалъ. [de ѹnde

'Αγωνιστικῶς, adв: кѹ кiпѹ de лѹптъ, adiкъ, în întpeчepe, кѹ iѹвipe de чinste, кѹ îndpъzneaлъ. «Ψυχρῷ χρηστέον ἀγωνιστικῶς». Aet:

'Αγωνοδίκης, ου (ὁ), жѹdікъtopѹ de лѹпte. [ἀγὼν, δίκη].

'Αγωνοθεσία (ἡ), întoкmipe de лѹпte. 2) demnitatea, ші tpeaвa întoкmitopѹлѹї, ші жѹdікъtopѹлѹї лѹптелор. [ші

'Αγωνοθετέω -ῶ. вiit: -ήσω. pîndѹieskѹ, întoкmeskѹ лѹпte, saѹ жокѹpї de sepвape. «'Αγωνοθετοῦσι τὰ γενέσια». D: Kas: sepвeazъ кѹ лѹпte zioa naштepiї. 2) sîntѹ 'Αγωνοθέτης (вezї ziчepea). 3) daѹ пpiчinъ, zъdъpъskѹ ла pesвoiѹ, пѹiѹ вpaжвъ întpe.. «Στάσιν ἀγωνοθετοῦντες» Ios: [din

'Αγωνοθέτης, ου (ὁ), ші 'Αγωνοθέτις, ιδος (ἡ), întoкmitopѹ, жѹdікъtopѹ, ші pesплъtitopѹ de лѹпte. 2) (în цen:) жѹdікъtopѹ, pesплъtitopѹ. [ἀγὼν, τίθημι]. [de ѹnde

'Αγωνοθετικὸς, ὴ, όν, чeea че se dedѹче ла întoкmipea, ші întoкmitopѹл лѹптелор. 2) îndemînatiкѹ, destoînikѹ ла întoкmipe de лѹпte, ші sepвъtopeштї жокѹpї.

Ἄγωνος, ου (ὁ) Еол: în локѹ de 'Αγών. (întp: nѹmaї dat: îm: 'Αγώνοις în локѹ de 'Αγῶσι).

Ἄγωνος (ὁ, ἡ), = 'Αγώνιος.

'Αδαγμὸς, (ὁ), Ion: în локѹ de 'Οδαγμός.

Ἄδᾳδος (ὁ, ἡ), (пentpѹ копачї) чел fъpъ zadъ. 2) чел fъpъ fъклії, saѹ topцe. [ἀ, δᾴς, δᾳδός].

'Αδᾳδούχητος (ὁ, ἡ), nepetpeкѹtѹ кѹ fъклії ші лѹminї. «Γάμος —» Sxол: = Σκότιος, întѹneкoasъ nѹntъ, adiкъ, askѹnsъ. ші (прin ѹpm:) nелeцiѹitъ. [ἀ, δᾳδουχέω].

'Αδαημονία, [ші

'Αδαημοσύνη (ἡ), neштiinцъ, neîndemînape, nечepкape. [din

'Αδαήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: neштiitopѹ, neînвъцatѹ; neîndemînatiкѹ, nedeпpinsѹ. [ші

'Αδαὴς, έος (ὁ, ἡ, поet: = 'Αδαήμων. [ші

'Αδάητος (ὁ, ἡ), поet: neкѹnoskѹtѹ, neштiѹtѹ, neînцeлesѹ. [ἀ, δάω, διδάσκω].

'Αδαίδαλτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δαιδάλω]. nелѹкpatѹ кѹ meштешѹгѹ, neînfpѹmѹseцatѹ.

'Αδαίετος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δαίω]. neînпъpцitѹ, întpeгѹ.

'Αδαιὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αδαής.

'Αδάϊκτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δαΐζω], nesfîmiatѹ, nestpiкatѹ.

'Αδάϊος (ὁ, ἁ), Dop: în локѹ de 'Αδήϊος:

Ἄδαιτος, (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δαίς, δαιτὸς]. че nѹ este de mînкat.

'Αδαίτρευτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δαιτρεύω]. = 'Αδαίετος, ші Ἄδαιτος.

Ἄδαιτρος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αδαίτρευτος.

Ἄδακρυς, υος, (ὁ, ἡ), = 'Αδάκρυτος. 2) nemiшкъtopѹ de лакръmї. «Ἄδακρυς μάχη». Ksen: [ἀ, δάκρυον]. [de ѹnde

'Αδακρυτὶ, adв: fъpъ лакръmї, fъpъ плînsѹ. [ші

'Αδάκρυτος (ὁ, ἡ), nелъкръmъtopѹ. 2) (пas:) neплînsѹ.

'Αδαλὴς, έος (ὁ ἁ), Dop: în локѹ de 'Αδήλητος, neвъtъmatѹ. [ἀ, δηλέω].

'Αδαμάντινος, η, ον, лѹкpatѹ din чел maї вîptosѹ, ші tape fepѹ (оцелѹ), (каѹtъ 'Αδάμας); (прin ѹpm: 2) foapte aspпѹ, ші statopnikѹ, (ші fir:) neîndѹплекatѹ, nemoiatѹ. 3] (ла чеї noї) de diamantѹ. [ἀδάμας, αντος].

'Αδαμαντόδετος (ὁ, ἡ), поet: леratѹ кѹ оцелѹ; (прin ѹpm: fir: 2) цeапъп, tape пiponitѹ. [ἀδάμας, δέω].

'Αδαμαντοπέδιλος (ὁ, ἡ), поet: чел кѹ înкълцaminte tapї, цeпene ка de оцелѹ; (fir:) «Κίων ἀδαμαντοπέδιλος». Пind: ші Stp: stîлпѹ solidѹ, кѹ вasѹ neклintitѹ. [ἀδάμας, πέδιλον].

'Αδάμαντος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αδάμαστος.

'Αδάμας [ἀ, δαμάω], αντος (ὁ), (maі прinч: ла чеї вeкї) fepѹ foapte tape, оцелѹ, saѹ apamъ. 2) (ла чеї noї) diamantѹ.

'Αδαμαστὶ, adв: în кінѹ nedomoлitѹ, nesѹпѹsѹ, neînпiлatѹ. [din

'Αδάμαστος, ші поеt: 'Αδάματος. [ἀ, δαμάζω].

"Αδαμνος (μος), ου (ὁ, ἡ), поеt: nedomoлitѹ, neînвлînzitѹ (калѹ ші ч.л:)«Πῶλος—» (ші fir:) «Παρθένος—», nemъpitatъ. [ἀ, δάμνω.].

'Αδαξάω (έω) -ῶ, ші

'Αδάξω, віit: ήσω. Ion: în локѹ de 'Οδαξάω.

'Αδαξησμὸς (ὁ), Ion: în локѹ de 'Οδαξασμός

'Αδαπάνητος (ὁ, ἡ), пекелtѹitѹ; (fir:) nezлeitѹ, nedeшeptatѹ, nepisiпitѹ.

'Αδάπανος (ὁ, ἡ), че nѹ kostъ келtѹiелї. 2) пекелtѹitopѹ, saѹ пѹцin келtѹitopѹ. [ἀ, δαπάνη]. [de ѹnde

'Αδαπάνως, adв: fъpъ келtѹiалъ.

"Αδαπτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, δάπτω], nepѹпtѹ, nesfîшiatѹ, saѹ чел че nѹ se поate sfîшia.

'Αδάρκη (ἡ), ші 'Αδάρκης (ὁ), ші 'Αδάρκιον (τὸ), ѹnѹ felѹ de чiѹперкъ sъpatъ, че pesape пе tpestiї ка лîna, saѹ (греш:) în локѹ de 'Αφάρκη.

"Αδαρτος (ὁ, ἡ,) пежѹпѹitѹ. [ἀ, δέρω].

"Αδασμος (ὁ), nesѹпѹsѹ ла dажdie, netpiвѹtapѹ. [ἀ, δασμός].

"Αδαστος, (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, δαίω], neînпъpцitѹ.

'Αδαυῶς, [ἀ, δαύω], adв: поеt: =Ἀγρύπνως.

'Αδδεὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локѹ de 'Αδεής.

'Αδδηκότες (οἱ), поеt: în локѹ de ἠδηκότες,, партч: а лѹї 'Αδέω.

"Αδδην, поеt: în локѹ de "Αδην.

'Αδδήσειε, поеt: în локѹ de 'Αδήσειε, поft: ал лѹї 'Αδέω.

"Αδιξ, ιχος (ὁ), mъsѹpъ înкъпъtoape de patpѹ вaniцe. (вezї Δάδιξ).

"Αδε, поеt: în локѹ de ἔαδε, 3: sinг: пеps: а nex: 2: ал лѹї 'Ανδάνω.

'Αδεὴς [ἀ, δέος], έος (ὁ, ἡ), nefpikosѹ; nepѹшinosѹ; neînгpiжatѹ. (прin ѹpm: 2) îndpъzneцѹ; овpaznikѹ, semeцѹ. 3) sigѹpѹ, nepimiжdѹitѹ. || «Δέος ἀδεές.» fpikъ fъpъ кѹвîntѹ de fpikъ.

'Αδεὴς, έος, ші

'Αδέητος (ὁ, ἡ), neîntpeвѹinцatѹ de nimikѹ. 2) netpeвѹinчosѹ, de пpisosѹ. [ἀ, δέομαι].

'Αδέϊ, Dop: în локѹ de ἡδεῖ, dat: ал лѹї ἡδύς.

"Αδεια (ἡ), nefpikъ, sigѹpanцъ. «'Εν ἀδείῃ οὐ ποιεῖσθαί τι». Ep: а nѹ sokoti чева de sigѹpѹ, а nѹ îndpъzni. 2) (ла чеї noi) вое, eptape, îngъdѹipe. [ἀ, δέος, ἀδεής].

'Αδειῶν. Dop: în локѹ de ἡδειῶν, цеп: îm: fem: ал лѹї ἡδύς.

'Αδείη, Ion: în локѹ de "Αδεια.

'Αδειὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локѹ de 'Αδεής.

"Αδεικτος (ὁ, ἡ), neapъtatѹ. [ἀ δείκνυμι].

'Αδείμαντος, ші 'Αδείματος (ὁ, ἡ), nespepiatѹ, nespъimîntatѹ. 2) neînfpikoшъtopѹ, nespъїшîntъtopѹ. [ἀ, δειμαίνω].

'Αδεῖν, nex: 2: de inf: ал лѹї 'Ανδάνω.

"Αδειπνος (ὁ, ἡ), печinatѹ, nemînкatѹ, flъmîndѹ. [ἀ, δεῖπνον].

'Αδεισιδαιμονία, (ἡ), nesѹпepstiцie. [ші

'Αδεισιδαιμόνως, ad: fъpъ sѹпepstiцie. [din

'Αδεισιδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), nesѹпepstiцiosѹ. [ἀ, δεῖσις, δαίμων].

'Αδέκαστος (ὁ, ἡ), nemitѹitѹ; nepъptinitopѹ. [de ѹnde

'Αδεκάστως, adв: fъpъ mitѹipe; fъpъ пъptinipe.

'Αδεκάτευτος (ὁ, ἡ), nezeчѹitѹ; netpiвѹtapѹ, nedaжnikѹ. [ἀ, δεκατεύω].

"Αδεκτος (ὁ, ἡ], nepiimitѹ; (Бisep:) afopisitѹ, лепъdatѹ. 2) nepiimitopѹ. [ἀ, δέχομαι].

'Αδελφεὰ, ᾶς (ἁ), Dop: ші

'Αδελφεὴ, ῆς (ἡ), ші

'Αδελφειὴ, ῆς (ἡ), Ion: поеt: fem: ал лѹї

'Αδελφειὸς, οῦ (ὁ), Ion: поеt: în локѹ de 'Αδελφὸς, fpate.

'Αδελφεοκτόνος, (ὁ, ἡ), Ion: în локѹ de 'Αδελφοκτόνος.

'Αδελφεὸς, οῦ (ὁ), Ion: în локѹ de 'Αδελφός.

'Αδελφὴ (ἡ), fem: ал лѹї 'Αδελφὸς, soръ.

'Αδελφιδέη, (ἡ), fem: ал лѹї

'Αδελφιδέος -οῦς (ὁ), fiѹ de fpate, saѹ de soръ, nepotѹ; (ѹne opї) fiѹ de въpѹ, saѹ de вapъ, ал doiлea nepotѹ. [ші

'Αδελφίδιον (τὸ), dim: ал лѹї 'Αδελφός, -φή; fpъцiopѹ, sѹpioръ. [ші

'Αδελφιδὸς, οῦ (ὁ), Skp: în локѹ de 'Αδελφιδοῦς. [ші

'Αδελφίζω, віit: -ίσω. nѹmeskѹ, tpaktezѹ, sokoteskѹ пе чinева de fpate, saѹ de soръ. || (пas:) sîntѹ asemenea, de o potpiвъ; saѹ amѹ релацie ші famiлiapitate fpъцeaskъ. «'Ηδελφισμένος ἰητρός». Iпокр: пpiimitѹ în fpъцimea doktopiлop, adeвъpatѹ doktopѹ. [ші

'Αδελφικὸς, ὴ, ὸν, fpъцeskѹ. 2) пpiвitѹ ка fpate, ка soръ. [ἄδελφός]. [de ѹnde

'Αδελφικῶς, adв: fpъцeшte.

'Αδέλφιξις, ιος (ἡ), Ion: saŭ Eol: fръцie, fръцeaskъ familiapitate.

'Αδελφοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω. omopŭ, ъ · чiгŭ fpate, saŭ soръ. [ші

'Αδελφοκτονία (ἡ), кріша fpatъчidълъї, omopîpe de fpate, saŭ de soръ. [din

'Αδελφοκτόνος, (ὁ, ἡ), fpatъчidŭ, omopîtopŭ de fpate, saŭ de soръ. [ἀδελφὸς, κτείνω].

'Αδελφόμιξ, ιγος (ὁ, ἡ,) binoватŭ de amestekape de sînцe fръцeskŭ. [ἀδελφὸς, μίγνυμι]. [de ъnde

'Αδελφομιξία (ἡ), чea dîntpe fpaцї amestekape de sînцe.

'Αδελφόπαις, παιδος (ὁ, ἡ), = 'Αδελφιδοῦς. [ἀδελφὸς, παῖς].

'Αδελφοποιέω -ῶ, biit: -ήσω. [ἀδελφοποιός]. îmї fakŭ пe чinева fpate. [de ъnde

'Αδεφοποίητος (ὁ, ἡ), înfръцitŭ, пріimitŭ de fpate. [ші

'Αδελφοποιΐα (ἡ), înfръцipe, saŭ faчepe de fpate (akt: ші пas:). [din

'Αδελφοποιὸς, (ὁ, ἡ), înfръцitopŭ, прічinъitopŭ de fръцeaskъ familiapitate. [ἀδελφὸς, ποιός.]

'Αδελφοπρεπῶς, adв: în кiпŭ къвiinчosŭ fpateлъї; fръцeшte. [ἀδελφὸς, πρέπει].

'Αδελφὸς [ἀ adъn:, δελφύς], φὴ, пъskъtŭ dintp' aчeлaші пînteчe, fpate, soръ. 2) (adiekt: ші maї къ sea: neъt: îш:) asemenea, de o потрівъ. «'Οξέα, δριμέα, καὶ στρυφνὰ, καὶ τὰ τούτων (τούτοις) ἀδελφά». Ksen: «Πρόφασιν ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν». Плт. 3) перекіе, îndoitŭ. «Χεῖρέ τε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμώ, καὶ τ' ἄλλα, ὅσα ἀδελφὰ ἔφυσεν ἀνθρώποις». Ksen: [de ъnde

'Αδελφότης (ἡ), fръцie. 2) asemъnape. 3) (Bis:) fръцime, adъnape de oamenї, чe tpъiesk înпpeъnъ fръцeшte. «Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε» Грг:

'ΑΙδέμεν, поet: în локŭ de ᾄδειν, inf: ал лъї Ἄδω.

'Αδέμνιος, (ὁ, ἡ), [ἀ, δέμνιον] поet: чел fъръ patŭ, saŭ кълкъшŭ.

'Αδένδρεος (ὁ, ἡ), поet: = къ

''Αδενδρος, (ὁ, ἡ), fъръ пomї, копачї. [ἀ, δένδρον].

'Αδενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), гîлкosŭ, ка гîлка. [ἀδὴν, εἶδος].

'Αδενώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din feлъл гîлчелор. 2) чел чe ape гîлчї. ['Αδήν].

'Αδέξιος (ὁ, ἡ), neîndemînatikŭ. [ἀ, δεξιός].

'Αδεξιώτως, adв: fъръ въnъ пріimipe. [ἀ, δεξιόομαι].

'Αδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ші

''Αδερκτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δέρκομαι], nevъzъtŭ. 2) nevъzъtopŭ de чeва. [de ъnde

'Αδέρκτως, adв: пe nevъzъte, fъръ a se вedea. 2) în nevedepe, fъръ a se ъita, în fepipe de a вedea.

'Αδέσμιος (ὁ, ἡ), пeлeratŭ, nenъsŭ în oвezi. || «Φυλακὴ — » înкidepe, apestape fъръ легътъpї, ші feapъ. [ἀ, δεσμά].

'Αδέσποτος (ὁ, ἡ), чел fъръ stъпînŭ. «Δοῦλος, οἶκος, ші ч.л: — ».(fir) «Φήμη, λόγος ші ч.л: — ». zisъ, aъzire fъръ temeiŭ, (пpin ъpm:) nevpednikъ de кpezъt. «'Επιστολὴ — » skpisoape fъръ iskълitъpъ, anonimъ. [ἀ, δεσπότης].

''Αδετος, (ὁ, ἡ), пeлeratŭ, sлoвodŭ. [ἀ,δέω].

'Αδευκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δεῦκος] чел fъръ dълчeaцъ, amapŭ.

''Αδευτος (ὁ, ἡ), [ἀ, δεύω = δέψω] neapгъsitŭ, netъвъчitŭ.

'Αδέω -ῶ, [ἄω, ἄδω, de ъnde Ἄση] biit: -ήσω. (înтpeв: nъmaї tp: de къ: Ἄδηκα, saŭ Ἄδδηκα, mi nex: Ἄδησα, saŭ Ἄδδησα) поet: sîntŭ sътълŭ; (пpin ъpm:) simцŭ гpeaцъ, neплъчepe. «Μὴ ξεῖνος, ἀνιαθεὶς ὀρυμαγδῷ, δείπνῳ ἀδήσειε, «Od: A: 2) 'mї e гpeŭ, sîntŭ oвositŭ. «Καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ». Od: M.

'Αδέω -ῶ, (пpez: neîntp:) biit: -ήσω. (tp: de къ: ἔαδα. nex: 2: ἄδον, ші înf: ἀδεῖν) поet: = 'Ανδάνω.

'Αδεῶς, adв: fъръ fpikъ [ἀ,δέος]. 2) fъръ лiпsъ, înвîлшъгat. [ἀ, δέομαι].

'Αδήϊος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δήϊος], nevpъжmъшeskŭ. 2) neшtiъtŭ, nekъnoskъtŭ; saŭ nekъъtatŭ, nечepъtŭ. 3) = 'Αδήωτος.

''Αδηκτος (ὁ, ἡ), nemъшkatŭ. 2) nemînkatŭ, neposŭ de moлtї, saŭ de вepmї. 3) akt:) nemъшkъtopŭ. «''Ελαιον ἄδηκτον». Diosk: ъntdeлeminŭ, чe nъ apde пe гîtŭ. [ἀ, δήκω, δάκνω]. [de ъnde

'Αδήκτως, adв: fъръ mъшkape.

'Αδηλέω -ῶ biit: -ήσω. sîntŭ nevъzъtŭ, neшtiъtŭ, nekъnoskъtŭ. 2) (akt:) nъ шtiŭ, nъ kъnoskŭ. [ἄδηλος].

'Αδήλητος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δηλέω] nevъtъmatŭ.

'Αδηλία, (ἡ), = 'Αδηλότης. [din

''Αδηλος, (ὁ, ἡ), [ἀ, δῆλος] neînвedepatŭ, întъnekosŭ; askъnsŭ, nevъzъtŭ; neadevъpatŭ, îndoiosŭ; nekъnoskъtŭ, neînsemnatŭ. [de ъnde

'Αδηλότης (ἡ), neînкpedinцape; nekъnoaшtepe; nedomipipe; neшtiinцъ.

'Αδηλόφλεβος (ὁ, ἡ), чел къ вine neînвedepate. [ἄδηλος, φλέψ, φλεβός].

Ἀδηλόω -ῶ, eiit: ώσω. facă чева neînsedepărtă, nekănoscută; askănză, akoperă. 2) (pap) nu kănoscă, nu știe. [ști

Ἀδήλως, adv: neînsedepărat; ne askănsă; ka îndoialъ. [ἄδηλος].

Ἀδημιούργητος (ό, ή), nelăkrată de meșteră. || «Ὁ ἐλέφας ἀδημιούργητος πρὸς ἀνάστασιν». Diod: elefantăl este neorganizată de a se skăla kъzînd. [ἀ, δημιουργέω].

Ἀδημονέω -ῶ eiit: -ήσω. sîntă în nekază, în mare sъfleteaskъ tъrbъrare. [ști

Ἀδημονία (ή), sъfleteaskъ tъrbъrare, adînkъ mîhnire, nekază. [ἀδήμων].

Ἀδημονιάω -ῶ, eiit: άσω. = Ἀδημονέω.

Ἄδημος (ό, ή), = Ἀπόδημος. [ἀ, δῆμος].

Ἀδημοσίευτος (ό, ή), nepъblikată. [ἀ, δημοσιεύω].

Ἀδημοσύνη (ή), noet: în lokă de Ἀδημονία.

Ἀδήμων ονος (ό, ή), noet: [ἀδέω] înfrecușată de sarcină; (prin xrm: 2) nekъjită, foarte tъrbъrată.

Ἄδην, ști (At:) ἅδην, adv: [ἄαμαι] ka sarcină, înbъibat, de îndestъl; «Τῶν τοιούτων ἅδην ἔχομεν». ști «Ἅδην ἡμῖν ἔχουσιν οἱ λόγοι». Plt: «Ἅδην εἶχον κτείνοντες». Ep: s'ază sътърат omorînd.

Ἅδην, ένος (ό, ști pap ή), rîlkъ, rindъrъ ne lîngъ vъvoae, ne la sъrcinarî, ști ne la rîtă.

Ἀδηνέως, adv: noet: în nerъstate, simplu. [din

Ἀδηνὴς έος (ό, ή), cel fără kînzărî, nevikлenită, simplă. 2) neprevъzătoră, nepremeditată, nepregătită. 3) necercată, fără idee ști kănoștinцъ de ceva. [ἀ,δῆνος].

Ἀδῆος, Ion: (ka întrun:) în lok de Ἀδήϊος.

Ἄδηρις, [ἀ, δῆρις] ιος (ό, ή), noet: =ka

Ἀδήριτος (ό, ή), cel fără cearță, nedisputată. 2) neresboită, nevărsată în bătălie. [de unde

Ἀδηρίτως, adv: fără bătălie; fără cearță, sau kavînă de împotrivire.

Ἄδης, ου (ka întrun: din noet:) Ἀΐδης, ao, ști εω, (ό), [ἀ, ἰδεῖν, ka întunecosă, ști nevъzută] (mai prinț:) zeul iadului Platonă, (de aceea zice Neptună). «Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέρεσσιν ἀνάσσων». Il: O. 2) iadă, imperiul lui Platonă, lumea ceea de sub pămîntă, locuința morților. «Ἐν («Εἰς) Ἄϊδου (se înț: οἶκῳ, sau οἶκον)». «Πύλας ἀΐδαο περῆσαι». Il: Ξ. 3) moarte, mormîntă. «Κατά με φόνιος (πόντιος) ἀΐδας ἕλοι.» Sof:

Ἀδηφαγέω -ῶ eiit: ήσω. mъnîncă ne-sъțios, mъ înfrigerză. [ἄδην, φάγω neînțr:].

Ἀδηφαγία (ή), mъlțъ, nesъțioasъ mîncare. [din

Ἀδηφάγος (ό, ή), mîncъcioasă, lacomă la mîncare [vezi Ἀδηφαγέω]. 2) (figr:) kelțuitoră, pisinitoră. «Λύχνος —». Suid: lampъ, care mъnîncъ multъ untdelemnă, oleiă. «Ἵππος —» Suid: kală, ce se deprinde nentru înkărcare, ști (prin xrm:) se xrъpnește ka înfrigurare.

Ἀδήωτος (ό, ή), [ἀ, δηόω] neprădată, nejefuită de vrăjmași.

Ἀδιάβατος (ό, ή), netrekută (prin ști v.l:). 2) nedesprțită. «Σκέλη ἀδιάβατα». nicioare, cracă lipiță, nedesprțiță. [ἀ, διαβαίνω].

Ἀδιάβλητος (ό, ή), nezabistsită, nekălită; nepriimitoră de xălъ, mai press de defaimare. [ști

Ἀδιάβολος (ό, ή), = ἀδιάβλητος. [ἀ, διαβάλλω].

Ἀδιάγνωστος, (ό, ή,) cel ce nicî deksm, sau anevoe se deosebește, se kunoaște din altele asemenea. [ἀ, διαγιγνώσκω].

Ἀδιάδοχος (ό, ή), [ἀ priv:, διάδοχος) nesukcedată; (prin xrm:) neprekărmată, nesfîrșită, vecnică.

Ἀδιάδραστος, (ό, ή), neapărată (de kare nu poate cineva skăpa, sau fugi). [ἀ, διαδιδράσκω].

Ἀδιαθετος (ό, ή), nepus la pîndzialъ, neîntokmită. 2) (la cei noi) cel fără dialъ. [ἀ, διατίθεμαι]. [de unde

Ἀδιαθέτως, adv: fără pîndzialъ. 2) fără testamentă.

Ἀδιαίρετος, (ό, ή), (ști adv:) -ρέτως, nedesprțită, neînpărțită. [ἀ, διαιρέομαι].

Ἀδιάκλειστος (ό, ή), nedesprțită (neînkisă deosebit), kotidnikavilă. [ἀ, διακλείομαι].

Ἀδιακόνιστος (ό, ή), [ἀ, διακονίζω] nesluжeрată; (prin xrm:) nesimțitoră. 2) neisbită, nepъtrunsă, nerъnită, sau (într'aceastъ însemn: noate ști din greș:) în lokă de

Ἀδιακόντιστος (ό, ή), nepъtrunsă de lance, sau sulițъ, nerъnită. [ἀ, διακοντίζω].

Ἀδιάκοπος (ό, ή), neîntreruptă, continuată. [ἀ, διακόπτω]. [de unde

Ἀδιακόπως, adv: fără prekărmare, neîncetat.

Ἀδιακόσμητος (ό, ή), nepus la pîndzialъ, neregulată. [ἀ, διακοσμέω].

Ἀδιάκριτος (ό, ή), nedesprțită, ne-

deosebită, nedeskănoată; (prin ext.) îndoioasă, nehotărîtă. [ἀ, διακρίνω].

Ἀδιάλειπτος (ὁ, ἡ), = Ἀδιάκοπος. [ἀ, διαλείπω]. [de unde

Ἀδιαλείπτως, adv: = Ἀδιακόπως.

Ἀδιάλεκτος (ὁ, ἡ), чел че нъ поповрещте кь nimînea; (prin ext.) singuratică, petrasă. [ἀ, διαλέγομαι].

Ἀδιάλλακτος (ὁ, ἡ), (ἐχθρὸς) neîmpăcată. [ἀ, διαλλάττομαι].

Ἀδιάλυτος (ὁ, ἡ), nedesfăcută, nedesfiinţată, nepisinită. [ἀ, διαλύω].

Ἀδιαλώβητος (ὁ, ἡ), nevătămată; nesuperată, nestricată. [ἀ, διαλωβέω].

Ἀδιαμέριστος (ὁ, ἡ), nedespărţită în părţi, neîmpărţită. [ἀ, διαμερίζω].

Ἀδιανέμητος, (ὁ, ἡ), = Ἀδιαμέριστος. (ἀ, διανέμω].

Ἀδιανόητος (ὁ, ἡ), neînţeles, neesplicată. 2) nedomirită; nerînditŭ, nesocotită. [ἀ, διανοέομαι].

Ἀδίαντος (ὁ, ἡ), nexdată; (şi prin ext:) nemoiată, viptosă. (de unde || sub:) Ἀδίαντον (τὸ), sorĭ feliŭ de plantă, părul fetei (lat: Capillus Veneris) = Πολύτριχον. [ἀ, διαίνω].

Ἀδιάνυτος (ὁ, ἡ), nesfîrşită, neisprăvită. [ἀ διανύω].

Ἀδιάπαυστος (ὁ, ἡ), neîncetată, neprecurmată. 2) neastîmpărată, neliniştită; activă, neîncetată lucrătoare. [ἀ, διαπαύομαι].

Ἀδιάπλαστος (ὁ, ἡ), neplăsmuită, neformată, nefigurată. [ἀ διαπλάττω].

Ἀδιάπνευστος (ὁ, ἡ), nerespirată. 2) nesuflată înnapoi de vînt. 3) чел че nu 'şi ia resuflarea. [ἀ διαπνέω].

Ἀδιαπόνητος (ὁ, ἡ), nelucrată, nealcătuită. 2) nemistuită. [ἀ, διαπονέομαι].

Ἀδιάπταιστος [ἀ, διαπταίω], şi

Ἀδιάπτωτος (ὁ, ἡ), necăzută, nesupusă la cădere (nicidere, sau greşeală), nerăsmită; neclintită, statornică. [ἀ, διαπίπτω].

Ἀδίαρθρος, (ὁ, ἡ), [ἀ, διά, ἄρθρον], şi

Ἀδιάρθρωτος (ὁ, ἡ), (despre animale) чел fără încheietori, (prin ext:) neformată, nesăvîrşită. 2) (despre cuvinte şi propunere) neartticolată, nedesluşită, neînţeles. [ἀ, διαρθρόω].

Ἀδιάῤῥηκτος (ὁ, ἡ), nerupt, nesfîşiată. [ἀ, διαῤῥήγνυμι].

Ἀδιαῤῥοίη (ἡ), Ion: necurgere de smeurĭ, încheietură. [ἀ, διάῤῥοια].

Ἀδιάσκευος, (ὁ, ἡ), negătită, nedepetică. [ἀ, διασκευή].

Ἀδιάσπαστος (ὁ, ἡ), nesmulsă, nedesfăcută, nedespărţită de ceva. [ἀ, διασπάομαι].

Ἀδιάστατος (ὁ, ἡ), чел fără distanţă; conjunsă, neprecurmată. [ἀ, διίσταμαι].

Ἀδιάστολος (ὁ, ἡ), nedesebită; amestecată; (prin ext:) nedesluşită. [ἀ, διαστέλλω].

Ἀδιάστροφος (ὁ, ἡ), (şi adv:) -στρόφως. nestrîmbată, dreptă, neabătută. || «Ὀφθαλμὸς — » okiă; ce nu se vîtă prea viu. «Μισθὸς — » Lex: plată neîntîrzîată. [ἀ, διαστρέφω].

Ἀδιάσχιστος (ὁ, ἡ), = Ἀδιάῤῥηκτος. [ἀ, διασχίζομαι].

Ἀδιάτακτος (ὁ, ἡ), nepusă la rînduială, peregulată, neîntocmită. [ἀ, διατάττομαι].

Ἀδιάτμητος, şi

Ἀδιάτομος (ὁ, ἡ), netăiată, nedespărţită în bucăţi. [ἀ, διατέμνω].

Ἀδιάτρεπτος (ὁ, ἡ), nestrămutată, neclintită; neskimbată; statornică. 2) nismintapeţă, stăruitoare în părerea sa. 3) obraznică, nerăbinoasă. [ἀ, διατρέπομαι]. [de unde

Ἀδιατρέπτως, adv: în chip neabătută, neskimbată, stăruitoare. 3) fără ruşine, nesfiit.

Ἀδιατρεψία (ἡ), statornicie. 2) stărui-re in părere. 3) obrăznicie, nesfială. [ἀ, διάτρεψις].

Ἀδιατύπωτος (ὁ, ἡ), neformată, neîncipută. [ἀ, διατυπόομαι].

Ἀδίαυλος (ὁ, ἡ), = Ἀδιέξοδος. [ἀ, δίαυλος].

Ἀδιαφθαρσία (ἡ), = Ἀδιαφθορία. [şi

Ἀδιάφθαρτος (ὁ, ἡ), = Ἀδιάφθορος. [şi

Ἀδιαφθορία (ἡ), nestricăciune, necorupţie. [şi

Ἀδιάφθορος, (ὁ, ἡ), nestricată, necorumpt, sau nesupusă la corupţie morală; (judecătoare) nemitarnică. [ἀ, διαφθείρω].

Ἀδιαφορέω -ῶ, viit. -ήσω. sînt nedifepent, nu 'mi pasă; prieseşc toate de o potrivă, fără a mă interesa de ceva mai mult. [ἀδιάφορος].

Ἀδιαφόρητος (ὁ, ἡ), nemistuită, sau nemistuitoare. [ἀ, διαφορέω].

Ἀδιαφορία (ἡ), nedifepinţă, nepăsare, neinteresenţă. [din

Ἀδιάφορος (ὁ, ἡ), nedeosebită; asemenea. 2) neconţrisuitoare la nimică, ne-

folositoрă. 3) чел че прівеште лăкрăріле, făръ а face deosebire între dinseле, ці ле sokoteште toate asemenea. 4) nedifepentă, neintepesată, кървіа нă пазъ de nimică. [ἀ, διαφέρω].

'Αδιάφακτος (ὁ, ἡ), nedespърцită prin înгръdipe; neînгръdită. [ἀ, διαφράττομαι].

'Αδιάχυτος (ὁ, ἡ), перевърsată, netopită, nepisinită, 2)(fig:) кămпътată, strînsă, регăлată. [ἀ, διαχέομαι].

'Αδιχώριστος (ὁ, ἡ), nedesпърцită prin чева. [ἀ, διαχωρίζω].

'Αδιάψευστος (ὁ, ἡ), neminцită, saă neînшелată; (акт:) neînшелătoрă. [ἀ, διαψεύδομαι.]

'Αδίδακτος (ὁ, ἡ), neînвăцată de чинева; neштiitoрă; 2) чел че нă se înвaцъ de ла înвăцătoрă, ці de ла sine. 3) (вăкатъ teatралъ) перепresintatъ în teatрă. [ἀ, διδάσκομαι].

'Αδιεκδίκητος (ὁ, ἡ), чел че n'a dobîndit апъраре (îndpentape înaîntea жădікътopii), neокротită; nepesвănată. [ἀ, διεκδικέομαι].

'Αδιέκδυτος (ὁ, ἡ), neскъпată, nestpeкăрată; непропăitoрă de прічинăire; гata ла вoинцъ, (некодită). [ἀ, διεκδύομαι]. [de ăнde

'Αδιεκδύτως, adв: făръ скъпаре; făръ прічинăire.

'Αδιεξέταστος (ὁ, ἡ), нечерчетată, saă непpiimitoрă de черчетаре, neiskoditъ, neisпitită. [ἀ, διεξετάζομαι].

'Αδιεξίτητος (ὁ, ἡ), =Αδιέξοδος. 2) (fig:) нечерчетată, neesплікată în toatъ întindepea, nedeskpisă кă пътрăндере. [ἀ, διὰ, ἐξίτητος].

'Αδιεξόδευτος [ἀ, διεξοδεύω], ші

'Αδιέξοδος (ὁ, ἡ), (локă) каре n'are прintpекътоаре ешire afară. [ἀ, διέξοδος].

'Αδιέργαστος (ὁ, ἡ), нелăкратă, некăлтиватă. [ἀ, διεργάζομαι].

'Αδιερεύνητος (ὁ, ἡ), = 'Ανεξερεύνητος. [ἀ, διερευνάομαι].

'Αδιευκρίνητος (ὁ, ἡ), neesплікată вine; saă непriimitoрă de скăмвъ черчетаре. [ἀ, διευκρινέομαι].

'Αδιήγητος (ὁ, ἡ), неповestită; nedeскрisă; necsпrimată. [ἀ, διηγέομαι].

'Αδιήθητος (ὁ, ἡ), nestpeкăрată, непетрекăтă prin пînzъ, ші ч. л: [ἀ, διηθέω].

'Αδικαιοδότητος (ὁ, ἡ), лipsită de dapea dpeптъцілорă; (локă) ăнde нă se dъ prin жădікътopiї îndestăлareа dpeптъцілор. [ἀ, δικαιοδοτέω].

'Αδίκαστος (ὁ, ἡ), нежădікată. [ἀ, δικάζομαι].

'Αδίκευσις, εως (ἡ), =Αδικοπραγία. [ἀδικεύω neintp:].

'Αδικέω -ῶ, вііт: -ήσω. nedpeптъцескă, sîntă nedpeптă. 2) тракtezъ пе чинева кă nedpentate, (adikъ) îл вътъмă, îл nevinsteskă, îл пъгăвескă. (în цеп:) îї fakă ръă, «Τοὺς ἰχθῦς ἀδικεῖν οὐκ εἴων». Ksen. «Τὴν ἀγορὰν ἀδικεῖν». Ksen: «Ἦν δὲ ὁ ἵππος ἐπιχειρῇ ἀδικεῖν τὸν ἐπιβάτην». [ἄδικος]. [de ăнde

'Αδίκημα (τὸ), nedpeптъцipe; вътъмаре; пъгăвіре. [ші

'Αδικητικὸς, ἡ, ὸν, аплекată, disпăsă спре a nedpeптъці.

'Αδικία (ἡ), nedpentate; făчере de ръă. [ші

'Αδίκιον (τὸ), Ion: în локă de 'Αδικία. [ἄδικος].

'Αδικοδοξέω -ῶ, вііт: -ήσω. каăтă a dobîndi слăвъ прin nedpentate. [ші

'Αδικοδοξία (ἡ), пе nedpentate dobînditъ репăтацie. 2) nedpeaптъ пърере despre чинева, saă чева. [ἀδικόδοξος].

'Αδικομαχέω -ῶ, вііт: -ήσω. тъ pesвoieскă nedpent, калкă леціле, регăлеле вътъліеї. [ші

'Αδικομαχία (ἡ), вътъліе nedpeaптъ (кă кълкаре de регăлеле вътъліеї, маї кă seamъ în екsepsiцiă de арme). [din

'Αδικομάχος (ὁ, ἡ), чел че пе nedpeптă (făръ вinc кăвînтатъ прічінъ, saă кă abatepe din регăлеле вътъліеї) se вate. || «Ἵππος —» Ksen: калă aневое de sănвs. [ἄδικος, μάχη].

'Αδικομήχανος (ὁ, ἡ), вnелtitoрă, пъскочitoрă de nedpeптъцї; чел че вікленеште nedpeптъцеште. [ἄδικος, μηχανή].

'Αδικοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), прічинăitoрă de вътъмаре прin nedpeптъцipea sa. [ἄδικος, πημονή].

'Αδικοπραγέω -ῶ, вііт: -ήσω лăкрезъ пе dpentate, пъпъстăieskă. [din

'Αδικοπραγὴς, εος (ὁ, ἡ), лăкрътoрă de nedpentate, пъпъстăitoră. [ἄδικος, πράττω]. [de ăнde

'Αδικοπραγία (ἡ), лăкраре de nedpentate, непъстăipe.

Ἄδικος (ὁ, ἡ), nedpeптă. [ἀ, δίκη].

'Αδικότροπος (ὁ, ἡ), nedpeпă în пăptape, simцimîntă, ші карактерă. [ἄδικος, τρόπος].

Ἀδικόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), poet: чел кă

mînъ nedpeaптъ, (adikъ) лѹкръторѹ̆ de nedpeптate. [ἄδικος, χείρ].

'Αδικοχρήματος (ὁ, ἡ), чел кѹ вапї nedpeпцї, înвогъцitѹ̆ din nedpeптъцї. [ἄδικος, χρήματα].

'Αδίκως, adв: пе nedpeптѹ̆, saѹ̆ кѹ̆ nedpeптate. [ἄδικος].

'Αδινὸς, ἡ, ὸν, поet: [ἄδην] sъцiosѹ̆; (прin ѹрm:) înвîлшѹгatѹ̆; mѹлtѹ̆; гръmъditѹ̆; desѹ̆; adѹnatѹ̆; nѹпрекѹрmatѹ̆; mape; tape; ковîршitорѹ̆; (ла глasѹ̆) tînгѹiosѹ̆, dѹiosѹ̆. «Μελισσάων ἀδινάων.» Іл: В. «'Αδινὰ μῆλα». Od: А. «'Αδινὸς γόος», Іл: Ψ. dъinitорѹ̆, лѹnгѹ̆. «'Αδινὸν κήρ». Od: Т. askѹnsъ inimъ. (= πυκναὶ φρένες) «'Αδινὸς ὕπνος». Апл: adînкѹ̆ somnѹ̆. «'Αδινῆ ἄτη». mape вътъmape. «Σειρῆνες 'Αδιναί». Od: Σ. sipene кѹ mape ші dѹiosѹ̆ глasѹ̆. || (neѹt:) 'Αδινὸν, ші 'Αδινὰ, adв: în локѹ̆ de

'Αδινῶς, adв: поet: înвîлшѹгat; des; nепрекѹрmat; adînк. «'Αδινὸν κνώσσοντας». Апл: «'Αδινὰ στοναχίζων» Іл: Ψ. pesѹnat, кѹ глasѹ̆ mape; (прin ѹрm:) tînгѹios, ші dѹios. «'Αδινὸν μυρομένη». Om:

'Αδιόδευτος (ὁ, ἡ), neѹmблatѹ̆, netpeкѹtѹ̆. [ἀ, διοδεύω].

'Αδιοίκητος (ὁ, ἡ), nепѹsѹ̆ ла pîndѹiaлъ; neîntoкmitѹ̆; nегѹвернatѹ̆. [ἀ, διοικέω].

Ἄδιον Dop: în локѹ̆ de ἥδιον.

'Αδίοπος, saѹ̆ 'Αδίοπτος [ἀ, δίοπος, saѹ̆ διοπτὴρ] лiпsitѹ̆ de eпistatѹ̆, saѹ̆ превегietорѹ̆, neînгрiжitѹ̆.

'Αδιόρατος (ὁ, ἡ), nezъpitѹ̆, nedeoseвitѹ̆ прin вedepe. [ἀ, διοράομαι].

'Αδιοργάνωτος (ὁ, ἡ), neopranisatѹ̆; nefopmatѹ̆. [ἀ, διοργανόομαι].

'Αδιόρθωτος (ὁ, ἡ), neîndpeптatѹ̆; nепрiimitорѹ̆ de îndpeптape. [ἀ, διορθόομαι].

'Αδιόριστος (ὁ, ἡ), nedesпърцitѹ̆ прin xotapѹ̆. 2) nепрiimitорѹ̆ de xotъpîpe. [ἀ, διορίζομαι].

'Αδίστακτος (ὁ, ἡ), neîndoiosѹ̆; sigѹpѹ̆, înкpedinцatѹ̆. [ἀ, διστάζω].

Ἄδιψος (ὁ, ἡ), neînsetatѹ̆, nesetosѹ̆. 2) neadѹкъторѹ̆, saѹ̆ potoлitорѹ̆ de sete; ръкopitорѹ̆. (de ѹnde || sѹвst.) Ἄδιψον, o плantъ, ѹпѹ̆ felѹ̆ de палвъ. [ἀ, δίψα].

'Αδμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), ші

'Αδμῆτις, ιδος (ἡ), ші

Ἄδμητος ου (ὁ, ἡ), поet: = 'Αδάμαστος. [ἀ, δάμνω].

'Αδμο(μω)λέω -ῶ, вiit: ήσω. поet: nѹ шtiѹ̆, sîntѹ̆ în nedomipipe, takѹ̆. [din

'Αδμο(μω)λὴ, ші

'Αδμολία (ἡ), neштiinцъ, nedomipîpe; лiniште, negpiжъ, nепъsape. [ἀ, ἴδμων].

Ἄδμως, ωνος ші ωος (ὁ), ѹnѹ̆ felѹ̆ de пеште de mape.

Ἀδόθεν, adв: поet: din iadѹ̆. [ἅδης].

Ἄδοιμι, nex: 2 ал поft: лѹї 'Ανδάνω.

'Αδόκητος (ὁ, ἡ), (пas:) nenъdъжdѹitѹ̆, nerînditѹ̆, neaштeптatѹ̆. 2) (акt:) nenъdъжdѹitорѹ̆; neaштeптъторѹ̆. || «ἐξ (ἀπὸ) τοῦ ἀδοκήτου = кѹ

'Αδοκήτως, adв: пе nenъdъжdѹite, пе nerîndite. [ἀ, δοκέω].

'Αδοκίμαστος (ὁ, ἡ), nечеркatѹ̆, nечерчetatѹ̆. [ἀ δοκιμάζω].

'Αδόκιμος (ὁ, ἡ,) чел din черкape neaпроватѹ̆, nегъsitѹ̆ de вѹnѹ̆ ші adeвъpatѹ̆. (прin ѹрm: 2) de лепъdat, netpeвnikѹ̆; nепotpîвitѹ̆; neвpednikѹ̆, [ἀ, δοκιμή].

Ἄδοκος, (ὁ, ἡ), поet: = 'Αδόκητος.

'Αδολεσχέω -ῶ вiit: ήσω. ворвeskѹ̆ mѹлte ші de nimikѹ̆, въpfeskѹ̆. 2) (sкр:) meditezѹ̆, mъ rîndeskѹ̆ кѹ stъpѹinцъ asѹпра ѹnѹї лѹкрѹ. [din

'Αδολέσχης, ші 'Αδόλεσχος, ου (ὁ, ἡ), [ἄδην, λέσχη] mѹлt-ворвitорѹ̆, въpfitорѹ̆. 2) iskoditорѹ̆ ші de челе maї mічї amъpѹnte (шikъnitорѹ̆). [de ѹnde

'Αδολεσχία (ἡ), въpfiipe, sъцiosъ mѹлtъ ворвipe. 2) iskѹsitъ, zъdapnikъ însъ iskodipe de челе mічї ші mъpѹnte лѹкрѹpї. 3) (sкр:) stъpѹitoape rîndipe asѹпра вре ѹnѹї лѹкрѹ. [ші

'Αδολεσχικὸς, ἡ, ὸν, кѹвiinчosѹ̆, saѹ̆ aплекatѹ̆ ла въpfipe.

Ἄδολος (ὁ, ἡ), neвiклeanѹ̆, neamъцitорѹ̆, кѹpatѹ̆ ла inimъ. 2) nепреfъкѹtѹ̆, neamesteкatѹ̆ (вinѹ̆ ші ч. л:); neminчinosѹ̆. [ἀ, δόλος]. [de ѹnde

'Αδόλως, adв: fъpъ вiклenie; кѹpat, nепреfъкѹt.

Ἅδον, nex: 2: ал xot: 'Ανδάνω.

Ἆδον, Dop: în локѹ̆ de Ἦδον, прел: ал лѹї Ἄδω.

'Αδονὰ, (ἁ), Dop: în локѹ̆ de 'Ηδονή.

'Αδόνες, în локѹ̆ de 'Αηδόνες.

'Αδόνευ(νη)τος, ου, (ὁ, ἡ), поet: neклintitѹ̆, nemiшкatѹ̆ din локѹ̆.

'Αδονὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локѹ̆ de 'Αηδονίς.

'Αδόξαστος (ὁ, ἡ), = 'Αδόκητος. 2) (fiлs:) nепрiimitорѹ̆ de пъpepї, de ideї, de провавiлitъцї, saѹ̆ dъpї кѹ sokoteaла. (desпре лѹкрѹpї) чеса че nѹ este пъ-

*

pъtъ (dъпe o dape къ sokoteala, ші înxinъipe), чі ъnsistъ în fiinцъ. [ἀ, δοξάζω].

Ἀδοξέω -ῶ, вііт: -ήσω. (nas:) sîntъ nesъrъvitъ, saŭ amă nume pъr: sîntъ desnecuviinцъ. «Οἱ μὴ εἰδότες, ἃ ποιοῦσιν, ἀδοξοῦσι, καὶ καταγέλαστοι γίνονται». Ksen: 2) (ant:) sokoteskъ чева de nevinstitъ, desnecuviincios. «Οὐκ ἀδοξοῦσί με Θεσπιεῖς μέσην κεῖσθαι θεῶν». Anglr: пъ o saŭ de nevinste a лор. (ші nas:) «Ἀδοξούντα πρὸς τῶν πόλεων». Ksn: [ші

Ἀδοξία (ἡ), pea pentaqie, nevinste. [ἄδοξος].

Ἀδοξοποίητος (ὁ, ἡ), neînsъmitorъ, nepriimitorъ de пъreріле altora; slobodъ în пъrerea sa. [ἀ, δόξα, ποιέω].

Ἄδοξος (ὁ, ἡ), nesъvitъ; neînsemnatъ; defъimatъ. 2) nevrъtorъ obштeştei пъreri; vinovatъ. 3) = Ἀδόκητος. [ἀ, δόξα].

Ἄδορος (ὁ, ἡ), = Ἄδαρτος. 2) (sъbst:) =ἀσκός. [ἀ, δέρω].

Ἄδορπος (ὁ, ἡ), poet: = Ἀδειπνος. [ἀ, δόρπος].

Ἀδορύλητος (ὁ, ἡ), nepriceput. 2) nevъrsitъ. [ἀ, δόρυ, λαμβάνω].

Ἀδορυφόρητος (ὁ, ἡ), чел че n'are, saŭ nu voieшte a avea gardieni. [ἀ, δορυφορέω].

Ἄδος, εος (τὸ), poet: [ἄδην] saцiŭ, învъцare; (prin ъrm:) пeнлъчere, greaцъ; grevtate, ovosipe.

Ἄδος, εος (τὸ), Dor: în локъ de Ἥδος. voselie, вънpie.

Ἄδοτος, (ὁ, ἡ), nedatъ, nedъrzitъ. 2) чел че n'a лъat, n'a priimit darъ (zestre ші ч.л:). [ἀ, δοτός].

Ἀδούλευτος (ὁ, ἡ), neroвitъ nimъ o datъ; nesъfepitorъ de posie. 2) rovъ rovind ля чел dintliŭ ал съu stъpînъ, ші nepînduitъ ля altъл. [ἀ, δουλεύω].

Ἀδουλία (ἡ), neavere de rovi. [din

Ἄδουλος (ὁ, ἡ), чел че n'are rovi. [ἀ, δοῦλος].

Ἀδούλωτος (ὁ, ἡ), neroвitъ nimъ o datъ. 2) nepritmitorъ de a rovi; slobodъ. [ἀ, δουλόω].

Ἀδούπητος, [ἀ, δουπέω], ші

Ἄδουπος (ὁ, ἡ), poet: nesъkъtorъ de sromotъ, liniştitъ. [ἀ, δοῦπος].

Ἀδρακής, έος (ὁ, ἡ), = Ἀδερκής. [ἀ, δέρκομαι].

Ἀδράνεια (ἡ), nepuтinцъ de a лъkra, neaktivitate: tîndъvie. [ші

Ἀδράνεος, α, ον, poet: în lokъ de Ἀδρανής. [ші

Ἀδρανέω -ῶ, вііт: -ήσω. sîntъ în nepuтinцъ de a лъkra. [din

Ἀδρανής, έος (ὁ, ἡ), nedestoînikъ de a лъkra, neaktivъ, tîndavъ. 2) злъvitorъ, prîvinzitorъ de nepuтinцъ. «Δίαιτα —». Пл: [ἀ, δράω]. [de unde

Ἀδρανία (ἡ), poet: în lokъ de Ἀδράνεια. ші

Ἀδρανῶς, adv: kъ neaktivitate, tîndъvie, nelъkrare.

Ἀδράστεια (ἡ), Adpastea, zeiţa Nemesis (zeeaкka dreaптъ жъdikatъ, ші proveditцъ) a celor veкї. «Ὡς ἀναπόδραστος αἰτία οὖσα κατὰ φύσιν». (zice desnre dînsa Apist:) ka una, ce este ne anъratъ prîvinъ dъne fireskъ kъvîntъ. [din

Ἄδραστος (ὁ, ἡ), [ἀ, διδράσκω], nelъvitъ. «Ἀνδράποδον φιλοδέσποτον καὶ —». Ep: 2) neспъratъ, neokolitъ.

Ἄδραστος, poet: ші

Ἄδρατος (ὁ, ἡ), [ἀ, δράω] nelъkratъ, nefъkutъ, nesъvîrşitъ. 2) nepuтinvos: de a se face.

Ἀδράφαξυς, υος (ἡ), kaвtъ Ἀτράφαξυς.

Ἀδράχνη (ἡ), kaвtъ Ἀνδράχνη.

Ἀδρέπανος (ὁ, ἡ), чел fъr secerъ, saŭ nepriimitorъ de secerъ. 2) = Ἄδρεπτος. [ἀ, δρέπανον].

Ἀδρεπήβολος (ὁ, ἡ), = Μεγαλεπήβολος (în poet:) îndrъznecъ, ші mъreцъ în espresii, ші înцelesъrї. [ἄδρὸς, ἐπήβολος].

Ἄδρεπτος, (ὁ, ἡ), (prinv: podъ ші ч.л:) neseceratъ. nekulesъ. [ἀ, δρέπομαι].

Ἀδρέω -ῶ, вііт: ήσω = Ἀδρόω. [ἁδρός]. [de unde

Ἄδρησις, εως (ἡ), = Ἄδρυνσις.

Ἀδρηστεία (ἡ) Ion: în lokъ de Ἀδράστεια. [din

Ἄδρηστος (ὁ, ἡ), Ion: în lokъ de Ἄδραστος.

Ἀδροβατικός, ἡ, όν, = Ἠηροβατικός, ші înpot: de ύγροβατικός. [ἁδρὸς, βαίνω].

Ἀδρόβωλος (ὁ, ἡ), (prinv: пъmîntъ, parînъ) kъ grosї, marї bulgъrї; (prin ъrm:) grasъ, poditorъ. (Diosk: înpreunъinцeazъ zicerea ші desnre sînge, лапte ші ч.л:) [ἁδρὸς, βῶλος].

Ἀδρομερής, εως (ὁ, ἡ), komnъsъ din groase ші rarї пъrticele. (înpot: de leptomerής). [ἁδρὸς, μέρος].

Ἀδρόμισθος (ὁ, ἡ), чел че чере, saŭ ia groasъ, mare plată. [ἁδρὸς, μισθός].

Ἁδρὸς, [ἄδω, ἄδην] ἀ, ὸν, grosъ, grasъ, xrъпitъ; plînъ; koptъ; înfloritъ; mare; desъ; deпъrtat, tare, liptosъ. ші ч.л:

Ἀδροσία (ἡ), nerъkoare. 2) linşte de rot. [ἀ, δρόσος].

Ἀδροσύνη (ἡ), = кв

Ἀδρότης (ἡ), пвптвл чел маї desъвірmit ал коачерії (împlinipea маї кв seamъ a sпічелорă de grîne). 2) grosime, mъpime. 3) desime; soliditate; tъpie. [mi

Ἁδρόω -ῶ, вііt: -ώσω. faкă чева a se aжвпџe, a se коаче, a se împlini. (mi nas: saă miж n:) mъ aжвпгă, mъ împlinească, mъ кпиă; mъ întъreaскă; mъ mъpeaскă mi ч.л: [ἁδρός].

Ἀδρυὰς, άδος (ἡ), = Ἁμαδρυάς.

Ἄδρυσις, εως (ἡ), коачере, creщtere, împliniре, aжвпџere. [din

Ἀδρύνω, вііt: υνῶ, = Ἀδρόω.

Ἄδρυον (τὸ), = Ἀκρόδρυον.

Ἄδρυπτος, (ὁ, ἡ), (nas:) neскъpпinată кв вnгііле; nesripiatъ; (fig:) неплînsă, невочită. 2) (акт:) nesripiitoрă; neскъpпinъtoрă. [ἀ, δρύπτω].

Ἄδρυς, υος (ὁ, ἡ), = Ἄδενδρος, [ἀ, δρῦς].

Ἀδρύφα(φρα)κτος (ὁ, ἡ), neînгръdită кв капгеле; neînчisă împrеmăр. 2) локă fără жadiкътopiї. 3) nежadinată. [ἀ, δρύφρακτα].

Ἀδὺ, вехї Ἀδύς.

Ἀδύγλωσσος, Dor: în локă de ἡδύγλωσσος.

Ἀδυναμέω -ῶ вііt: -ήσω. = Ἀδυνατέω. [mi

Ἀδυναμία (ἡ). nепвтіпцъ, слъвічіне. [din

Ἀδύναμος (ὁ, ἡ), = Ἀδύνατος.

Ἀδυνασίη (ἡ), Ion: = Ἀδυναμία. [mi

Ἀδυνατέω ῶ, вііt: -ήσω. кв почіă, sîntă nепвтіnчosă, 2) o' имя вое. 3) în 3 пers:) e кв nепвтіпцъ, пв se поate faче чева. «Οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα». Skp: [mi

Ἀδυνατία (ἡ), = Ἀδυναμία. 2) a пв se поate faче чева. [din

Ἀδύνατος (ὁ, ἡ), nепвтіuчosă; nedestoinică; (despre oameni) înваlidă. 2) (нехт:) op чe e кв nепвтіпцъ de a se faче. [ἀ δύναμαι]. [de вnde

Ἀδυνάτως, adв: (маї кв sea:) în fraзă «Ἀδυνάτως ἔχω». sîntă nепвтіnчosă, слабă.

Ἀδὺς, εῖα, ύ, Dor: în локă de ἡδύς.

Ἀδυσώπητος (ὁ, ἡ), nервшіnată, nesfîntă. 2) neînвлînzită, neîndвшіeнată, nemoiată впре eptape. [ἀ, δυσωπέω.].

Ἄδυτος (ὁ, ἡ), (прінч: локă în temплв), вnde пв este eptată a înтra чinева, neкълкатă, sfîntă. 2) (stea) neапхет [ἀ, δύω].

Ἄδω, [ἄση], поеt: = χορτάζω, saтврă. кавтъ Ἀδέω mi Ἄω. (dintp' ачеаmї вінъ este mi врпъторвл).

Ἄδω, înpeзелească (Ion: ἤδω, mi кк Γ. Γήθω mi ч:л:) кавтъ Ἀνδάνω.

Ἄδω [din Ion: Ἀείδω, mi avesta din Ἄω, Ἄημι]. вііt: ᾄσω, saă (маї мвлт At:) ᾄσομαι (пех: ᾖσα, грек: de кв: ᾖκα, mi nas: ᾖσμαι, пех: nas: ᾔσθην. mi nosit: ἀστέον), кîntă (în totă гелвл). 2) лавдă (маї кв seamъ прin кîntiче). ‖ (în a 3 пер:) Ἄδεται, se zice, se ворвеште, se авде.

Ἀδώμητος (ὁ, ἡ), neziditъ; saă neînтpевзinцatъ ла zidire. «Ἀδώμητος πέτρα». Non: [ἀ, δωμάω].

Ἀδὼν, όνος (ἁ), Dor: în локă de Ἀηδών.

Ἄδων, ωνος (ὁ), = Ἄδωνις.

Ἀδωναία (ἡ), (enit:) Венера. вezї Ἀδωνις.

Ἀδώνια, (τα), serвъtoare în чinstea лвї Ἄδωνις.

Ἀδωνιάζω, вііt: -άσω. serвeză serвъtoarea, Ἀδώνια.

Ἀδωνιὰς, άδος (ἡ), = Ἀδωναία.

Ἀδωνιασμὸς (ὁ), serвъtoarea de Ἀδώνια. [ἀδωνιάζω].

Ἀδωνίδιον (τὸ) кîntică în чinstea лвї Ἄδωνις.

Ἀδώνιον (τὸ), statва лвї Ἄδωνις, че se skoтea ла serвъtoarea лвї

Ἄδωνις, (евр:), ιδος (ὁ), Adonisă. zeă ал Sipiei, amopezată ал Венерей. 2) кпă пеште пеквnoскată, каре se zice mi Ἐξώκοιτος, mi Καστρεύς.

Ἀδώρητος (ὁ, ἡ), = Ἄδωρος. [ἀ, δωρέομαι].

Ἀδωρία (ἡ), = Ἀδωροδοκία. [ἄδωρος].

Ἀδωροδόκητος (ὁ, ἡ), иемitарпікă. [ἀ, δωροδοκέω]. [de вnde

Ἀδωροδοκήτως, adв: fără лвare de mită; în dapă.

Ἀδωροδοκία (ἡ), nemiтърпічіе, нелвare de mită. [din

Ἀδωροδόκος [ἀ, δωροδόκος] = кв

Ἀδωρόλητος (ὁ, ἡ), = Ἀδωροδόκητος. [ἀ, δωρόλητος]

Ἄδωρος (ὁ, ἡ), nedъtъtoрă, saă nелвъторъ de dapsрї. «Χρημάτων διὰ παντὸς ἀδωρότατος γενόμενος». Гвч: ‖ «Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα». Sof: adîкъ прънъditoare. (fpasă asemenea кв «Βίος ἀβίωτος mi ч.л:). [ἀ, δῶρον].

Ἀδώτης, ου, поеt: nedътъторă. [ἀ, δώω].

Ἀὲ, Dor: în локă de Ἀεί.

Ἄεδνος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἔδνα] чел че n'a dat, saă n'a лвat zestre. 2) neînsкpată.

'Αέδνωτος (ὁ, ἡ),="Αεδνος, neînzestpatŭ; (mъpitatъ fъpъ zestpe). (вezĭ ші 'Αλφεσίβοιος).

'Αεθλευ(θλη)τὴρ, ῆρος, ші

'Αεθλευ(θλη)τὴς, οῦ = 'Αθλευτής. [din

'Αεθλεύω, віit: εύσω, noet: = 'Αθλέω.

'Αέθλιον, ші "Αεθλον (τὸ), ші

"Αεθλος (ὁ), noet: Ion: în локŭ de "Αθλος, ον.

'Ἀεὶ (ші Ion: Αἰεὶ, ші Dop: 'Αὲ, 'Αὲς, Αἰὲν, ші Αἰὲς, ші Еол: 'Αἴ, ші noet: întp' алte шеапte feлѕрĭ), adв: de timпŭ, totdaѕna, neînчetat. «Τὸν ἀεὶ χρόνον». Ksen: 2) =ἑκάστοτε, dѕпе вреmĭ. «Τῷ ἀεὶ βασιλεύοντι Περσῶν». Ksen: 3) пînъ ла о вреme непрекѕрmat. «'Εσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ». Od: Φ. «Δεῦρ'ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι». Eѕp: 4) din че în че tpeпtat maĭ mѕлt. «Αἱ ἀεὶ πληρούμεναι νῆες». Tŭч:= (mѕлte din челе компѕse din ἀεὶ s'aŭ лъsat aчi, saŭ fiind къ аналisindѕ se лesne se пot înцелеце, saŭ fiind къ nѕ este шtiѕtŭ, къ n' aŭ fost dintpѕ înчепѕtŭ desпъpцite în doъ ziчepĭ).

'Ἀειβλαστέω-ῶ, віit: -ήσω. pesapŭ, daŭ влъstape totdaѕna, neînчetat. [din

'Ἀειβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че totdaѕna pesape, dъ влъstape. [ἀεὶ, βλαστός].

'Ἀειβλάστησις, εως (ἡ), непрекѕрmatъ pesъpipe, влъstъpipe. [ἀειβλαστέω].

'Ἀείβολος (ὁ, ἡ), totdaѕna apѕnкatŭ; saŭ ловitŭ. [ἀεὶ, βάλλω].

'Ἀειβρυὴς έος (ὁ, ἡ), totdaѕna isвopîtopŭ; saŭ poditopŭ. [ἀεὶ, βρύω].

'Ἀειγενέτης, ου (ὁ), noet: ші

'Ἀειγενὴς (ννὴς) έος, (ὁ, ἡ), ші

'Ἀείγνητος (ὁ, ἡ), noet: чел че neînчetat se faче, se naшte; чел че totadѕna eкsistъ, вечnikŭ, nemѕpitopŭ. [ἀεὶ, γενέομαι].

'Ἀειδέλιος, ші 'Ἀείδελος (ὁ, ἡ), = 'Ἀειδὴς, 'Ἀΐδηλος, ші 'Ἀΐδιος.

"Αειδεν, noet: în локŭ de "Ηειδεν, saŭ ᾖδε, прел: ал лѕĭ "Ἀδω.

'Αείδεν Dop: în локŭ de 'Αείδειν, saŭ "Ἀδειν.

'Αειδὴς, έος (ὁ, ἡ), nefopmatŭ, fъpъ faцъ, saŭ fiгѕpъ ші ч.л: (пpin ѕpm:) neapъtatŭ, nevъzѕtŭ; nematepiaлŭ, neîntpѕпatŭ. 3) ѕpîtŭ, skîpвosŭ. 4) nedesлѕшitŭ, nekѕnoskѕtŭ, neînвedepatŭ. [ἀ, εἶδος].

'Ἀειδίνητος (ὁ, ἡ), neînчetat înвîptitŭ înпpeжѕpѕ sъŭ. [ἀεὶ, δινέω].

'Ἀείδιος (ὁ, ἡ,) noet: = 'Αΐδιος.

'Ἀειδιότης (ἡ), noet: ='Αϊδιότης.

'Ἀειδουλία (ἡ), poвie de totdaѕna, вечnikъ. [din

'Ἀείδουλος (ὁ, ἡ), totdaѕna poвŭ. [ἀεὶ, δοῦλος].

'Αείδω віit: ἀείσω în локŭ de "Ἀδω.

'Ἀειεστὼ, οῦς (ἡ), [ἀεὶ. εἰμὶ, saŭ ἵσταμαι]. вечnikъ eкsistinцъ, saŭ вечnічie.

'Ἀειζωΐα (ἡ), вечnikъ віaцъ, nemѕpipe. [din

'Ἀείζωος (ὁ, ἡ), вечnikŭ віeцѕitopŭ; nemѕpitopŭ. (de ѕnde || sѕвst:) 'Ἀείζωον (τὸ), ѕnŭ feлŭ de плantъ totdaѕna înвepzitъ, amapantŭ, (nevешtежitъ). [ἀεὶ, ζωή].

'Ἀείζωστος, ші 'Ἀείζωτος, noet: (ὁ, ἡ), totdaѕna înчinsŭ; (пpin ѕpm:) totdaѕna гata. [ἀεὶ, ζώννυμαι].

'Ἀειζώων, ουσα, ον. noet: = 'Ἀείζωος.

'Ἀειθαλέω -ῶ, віit: ήσω. sîntŭ totdaѕna înвepzitŭ, nevешtежitŭ. [din

'Ἀειθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaѕna nevешtedŭ, înвepzitŭ; (fiг:) în fлoapea sa. [ἀεὶ, θάλλω].

'Ἀειθερὴς, έος, (ὁ, ἡ), totdaѕna fepвinte, saŭ înfepвintъtopŭ. [ἀεὶ, θέρος].

'Ἀείθουρος (ὁ, ἡ), totdaѕna пopnitŭ sпpe пъвaлъ, гata de вътaie. [ἀεὶ, θοῦρος].

'Ἀείκαρπος (ὁ, ἡ), totdaѕna poditopŭ. [ἀεὶ, καρπός].

'Αεικείη, ші 'Αεικίη (ἡ), noet: Ion: în локŭ de Αἰκία.

'Αεικέλιος (ші Αἰκέλιος), α ші ος, ον, noet: în локŭ de

'Αεικὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se faче, saŭ faче чева fъpъ кѕвiînцъ, nепotpiвitŭ, nekѕвenitŭ; desпpeцѕitopŭ, nечinstitopŭ; netpeвnikŭ, de nimikŭ, nечinstitŭ, de desпpeцѕit. [ἀ, εἰκός].

'Αεικία (ἡ), noet: Ion: în локŭ de Αἰκία.

'Αεικίζω, в: ίσω. noet: în локŭ de Αἰκίζω.

'Ἀεικινησία(ἡ), nekontenitъ miшкape. [din

'Ἀεικίνητος (ὁ, ἡ), neînчetat miшкatŭ. [ἀεὶ, κινέομαι].

'Αεικισμὸς (ὁ), noet: în локŭ de Αἰκισμός.

'Ἀείκλονος (ὁ, ἡ), noet: totdaѕna клetinatŭ. [ἀεὶ, κλόνος].

'Αεικῶς (ші Αἰκῶς), adв: кѕ nekѕвiinцъ, în кiпŭ nekѕвenitŭ; nепotpiвit; nечinstit, кѕ desпpeцѕipe. [ἀεικής].

'Ἀείλαλος, (ὁ, ἡ), neînчetat вopвitopŭ. [ἀεὶ, λάλος].

'Ἀειλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaѕna stpълѕчitŭ. [ἀεὶ, λάμπω].

'Ἀειλειβὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че totdaѕna

кѫрце, пікъ, isвореште. [ἀεὶ, λείβω].

'Ἀειλογέω -ῶ, віit: ήσω. neînчetat ворвеsкѫ. [ші

'Ἀειλογία, (ἡ), neînчetatъ ворвіре. || (iѫpis:) «'Ἀειλογίαν παρέχειν». Dem: a fi чінева totdaѫna гata a da кѫвîntѫ despre політічеле sале лѫкрърї. [ἀεὶ, λόγος].

Ἄειλος, (ὁ, ἡ), neeksпѫsѫ ла fервінцеала soapeлѫї; saѫ пе каре nѫ вede nічї o datъ soapeле. [ἀ, εἴλη].

'Ἀείμαργος, (ὁ, ἡ), поet: totdaѫna nepodѫ, saѫ лакомѫ. [ἀεὶ, μάργος].

'Ἀείμεναι, în локѫ de 'Ἀέναι inf: ал лѫї Ἄημι.

'Ἀειμνημόνευτος (ὁ, ἡ), = 'Ἀείμνηστος. [ἀεὶ, μνημονεύω].

'Ἀειμνήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че totdaѫna ціne minte, nічї o datъ nѫ ѫїtъ. [ἀεὶ, μνήμη].

'Ἀείμνηστος (ὁ, ἡ), totdaѫna ціnѫtѫ minte, nічї odatъ ѫїtatѫ. 2) вpednікѫ de a se nomeni, ші a se лъѫda totdaѫna. 3) ='Ἀειμνήμων. [ἀεὶ, μνάομαι].

'Ἀείναος, ші 'Ἀείνας, αντος (ὁ, ἡ), поet: ='Ἀένναος.

'Ἀειναῦται (οἱ), o жѫdікъtopie a Міletenілор, че se adѫna пе toatъ вpeмea în корабіе. [ἀεὶ, ναῦται].

'Ἀεινάων, ουσα, ον, поet: în локѫ de 'Ἀένναος.

'Ἀεινάως, adв: поet: in локѫ de 'Ἀεννάως.

'Ἀεινεφὶς, ίδος (ἡ), пatimъ de вedepe, кînd neînчetat se вede ка ѫnѫ порѫ înaintea окілор. [ἀεὶ, νέφος].

'Ἀείνηστις, ιος, (ὁ, ἡ), totdaѫna nemînкatѫ. [ἀεὶ, νῆστις].

'Ἀειπάθεια (ἡ), neînчetatъ пътimipe. [din

'Ἀειπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaѫna пътimaшѫ. [ἀεὶ, πάθος].

'Ἀείπαις, αιδος (ὁ, ἡ), totdaѫna копілѫ. [ἀεὶ, παῖς].

'Ἀειπαλὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че totdaѫna sвîкneште (вate, ка înima), totdaѫna mішкatѫ, neлiniштitѫ. [ἀεὶ, πάλλω].

'Ἀειπάρθενος (ἡ), пѫрѫреа fечоаръ. [ἀεὶ, παρθένος].

'Ἀειπλανὴς, έος, ші

'Ἀειπλάνητος. [ἀεὶ, πλανάομαι], ші

'Ἀείπλανος (ὁ, ἡ), totdaѫna ръtъчitѫ; aвътѫtѫ, грешitѫ. [ἀεὶ πλάνη].

'Ἀείῤῥοος, ους, ші

'Ἀείῤῥυτος (ὁ, ἡ), поet: totdaѫna кѫргъtopѫ. [ἀεὶ, ῥέω].

'Ἀείρω, віit: ἀερῶ, ші ἀέρσω (прел: ἤ [saѫ ἄ]ειρον; nex: 1 ἤ[saѫ ἄ]ειρα, ші ἄερσα. [de ѫnde sѫп: ἀέρσῃ], nex: 2 ἤ [saѫ ἄ-]ερον. пas: tp: de кѫ: ἤερμαι, пeste sъв: ἄερτο, nex: ἠέρθην) поet: Ion: în локѫ de Αἴρω.

'Ἀεὶς, εῖσα, ὲν, акt: пaртч: a лѫї Ἄημι.

'Ἀεισάμην. між: nex: 1 ал лѫї 'Ἀείδω.

'Ἀεισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaѫna пѫtepnікѫ. [ἀεὶ, σθένος].

'Ἀείσιτος (ὁ, ἡ), чел че ia пе віацъ порціе de хранъ (пensie); (пaртік:) чел че se хръnia în пpitaneѫл Ateneniлор пentpѫ пѫвлічеле sале вinefaчерї. [ἀεὶ, σῖτος].

'Ἀείσκωψ, ωπος (ὁ, ἡ), ѫnѫ felѫ de пasъpe din soiѫл кѫкѫвеічелор. каѫtъ Σκώψ.

Ἄεισμα (τὸ), поet: Ion: în локѫ de ᾆσμα.

'Ἀεισόος (ὁ, ἡ), totdaѫna mîntѫitopѫ. [ἀεὶ, σόος].

'Ἀειστρεφὴς, εος (ὁ, ἡ), totdaѫna înвîptitѫ, sѫчitѫ; mішкatѫ. [ἀεὶ, στρέφω].

'Ἀείτας, поet: în локѫ de 'Ἀετός. вѫлtѫрѫ.

'Ἀείυπνος (ὁ, ἡ), чел че totdaѫna doapme. [ἀεὶ, ὕπνος].

'Ἀειφανὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaѫna въzѫtѫ. 2) totdaѫna лѫminъtopѫ. [ἀεὶ, φαίνω].

'Ἀειφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че totdaѫna apde, saѫ se apde. [ἀεὶ, φλέγω].

'Ἀειφόρος (ὁ, ἡ), totdaѫna пpodѫкъtopѫ, poditopѫ. [ἀεὶ, φέρω].

'Ἀειφρούρητος (ὁ, ἡ), [ἀεὶ, φρουρέω], ші

'Ἀείφρουρος, (ὁ, ἡ), totdaѫna пъzitѫ, ші 2) (поet:) totdaѫna пъzitopѫ. [ἀεὶ, φρουρά).

'Ἀειφυγία (ἡ), пentpѫ totdaѫna (пе віацъ) eksiлѫ (sѫpriѫnѫ). [ἀεὶ, φυγή].

'Ἀειφυλλία (ἡ), a aвea totdaѫna fpѫnze. [din

'Ἀείφυλλος (ὁ, ἡ), totdaѫna înfpѫnzitѫ înвepzitѫ, [ἀεὶ, φύλλον].

'Ἀείχρηστος (ὁ, ἡ), totdaѫua întpeвѫinцatѫ, foлositopѫ. [ἀεὶ, χράομαι].

'Ἀειχρόνιος (ὁ, ἡ), чел de toatъ вpeмea, вечnікѫ. [ἀεὶ, χρόνος].

'Ἀεκαζόενος, η, ον, поet: чел че faче чева fъръ воеа sa, кѫ неплъчере. [ἀεκάζω din ἀ, ἑκών].

'Ἀεκήλιος (ὁ, ἡ,) поet: în локѫ de 'Ἀεικέλιος.

'Ἀεκητὶ, adв: поet: [ἀ, ἑκὼν] = ἀκουσίως. fъръ de вое, în siлъ.

'Ἀεκούσιος. α, ον, поet: în локѫ de 'Ἀκούσιος.

'Ἀέκων, ουσα, ον, поet: în локѫ de Ἄκων. [ἀ, ἑκών].

'Ἀέλιος, Dop: în локѫ de Ἥλιος.

Ἄελλα (ἡ), [ἄω, εἴλω] înвîptitѫръ de

вîntŭ, вîrtежŭ; fъrtъnъ. (вezi 'Αολλὴς, ші θύελλα). [de ъnde

Αελλαῖος, α, ον, поet: în локŭ de 'Αελλώδης. [ші

'Αελλὰς, άδος, (ἡ), поet: adъsъ de tape вîntŭ (ка ъnŭ вîrtежŭ), foapte penede. (adiekt:) [ші

'Αελλήεις, εσσα, εν, поet:=Ἀελλώδης. [ші

'Αελλὴς, (nъшаї în Г а Іл:) în локŭ de 'Αολλὴς, saъ 'Αελλῆς din 'Αελλήεις.

'Αελλόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), поet: чел къ пърŭ desŭ, saŭ pesъчitŭ, flъштъratŭ de вîntŭ. [ἄελλα, θρίξ].

'Αελλομάχος (ὁ, ἡ), поet: чел че se вate къ вîntъріле, se înпротівеште fъrtъnелор. [ἄελλα, μάχη].

'Αελλοπόδης, ου (ὁ), поet: ші

'Αελλόπος, οδος (ὁ), Еол: поet: ші

'Αελλόπους, όποδος (ὁ, ἡ), чел къ пічоаре іъцї, penezї ка fъrtъna. [ἄελλα, ποῦς].

'Αελλοπτέρυγος, ου, saŭ

'Αελλοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), поet: чел къ apinї de fъrtъnъ, adikъ іъцї; saŭ nestpiцe. [ἄελλα, πτέρυξ].

'Αελλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка вîrtежъл, ка fъrtъna, adikъ foapte penede. [ἄελλα].

'Αελπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de Ἄελπτος. [ші

'Αελπτέω -ῶ, віit: -ήσω· nъ nъdъжdъieskŭ, n'amŭ nічї o nъdeжde. [ші

'Αελπτία (ἡ), nenъdeжde. ‖ «'Εξ ἀελπτίης». ка adв: fъръ nъdeжde, ne nenъdъжdъite. [din

Ἄελπτος (ὁ, ἡ), nenъdъжdъitŭ. ‖ «'Εξ ἀέλπτου». ка adв: ne nenъdъжdъite. [ἀ, ἔλπομαι].

'Αέμεναι. поet: în локŭ de 'Αέναι, inf: ал лъї Ἄημι.

Ἄεμμα, поet: în локŭ de Ἄμμα. înвръкъminte. 2) аркŭ; saŭ коardъ de аркŭ.

'Αέναος, ші 'Αένναος, ші

'Αενά(ννά)ζων, ουσα, ον, поet: totdaъna къргъторŭ, isвopitopŭ; (fir:) neînчetatŭ, вечнікŭ. [ἀεὶ, νάω]. [de ъnde

'Αεννάως, поet: вечнік, nekontenit.

'Αεννόητος (ὁ, ἡ), = 'Ακατανόητος,

'Αεξίγυιος (ὁ, ἡ), чел че креште, ші înтъреште mъdъларeле ţръпълъі. [ἀέξω, γυῖα].

'Αεξίκερως (ὁ, ἡ), креsкъторŭ de коарне. [ἀέξω, κέρας].

'Αεξίνοος, ους (ὁ, ἡ), креsкъторŭ, saŭ desвoлтъторŭ de minte. [ἀέξω, νόος -νοῦς].

'Αεξίτοκος (ὁ, ἡ), поet: креsкъторŭ. înmълцiорŭ de naштере; poditopŭ. [ἀέξω, τόκος].

'Αεξίτροφος (ὁ, ἡ,) поet: înmълцitopŭ de храnъ, хръnitopŭ, [ἀέξω, τροφή].

'Αεξίφυλλος (ὁ, ἡ), поet: креsкъторŭ, ші îmmълцitopŭ de frъnze. [ἀέξω, φύλλον].

'Αεξίφυτος (ὁ, ὁ), поet: креsкъторŭ, ші îmmълцitopŭ de sade, saŭ плante. [ἀέξω, φυτόν].

'Αέξω, віit: ἀεξήσω. Ion: поet: în локŭ de Αὔξω.

Ἄεπτος (ὁ, ἡ), поet: nenъtinчosŭ a ъrma къіва din sлъвічіъne; (прin ъrm:) slaвŭ, nenъtinчosŭ. [ἀ, ἕπομαι].

'Αεργείη, Ion: în локŭ de 'Αεργία. [ші

'Αεργέω -ῶ віit: -ήσω. поet: în локŭ de 'Αργέω. [ші

'Αεργηλὸς, ὴ, ὸν, ші

'Αεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de 'Αεργὸς. [ші

'Αεργία (ἡ), поet: în локŭ de 'Αργία. [din

'Αεργὸς, (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de 'Αργός. [ἀ, ἔργον].

'Αέρδην, [ἀείρω]. adв: поet: къ ardikata, къ гръmada.

'Αερέθω, поet: în локŭ de 'Αείρω, вezї Αἴρω.

'Αερθεὶς, εῖσα, ὲν, пas: пaртч: a лъї 'Αείρω.

Ἄερθεν, Dop: поet: în локŭ de ἠέρθησαν, 3: îm: пeps: a пas: nex: 1 ал лъї 'Αείρω.

'Αερίζω віit: -ίσω. sîntŭ къratŭ, stpeвъzosŭ ка аеръл. 2) amŭ faца аерълъї (ка a аерълъї, алвъstpъie). [ші

'Αέρινος, η, ον, чел de faца аерълъї, алвastpъiŭ (хаваіŭ). [ἀήρ].

'Αερίοικος (ὁ, ἡ), локъitopŭ în аерŭ. [ἀὴρ, οἶκος].

'Αέριος, α, ον, аеposŭ, noposŭ, чeцosŭ. 2) fъкътŭ, saŭ fъкътopŭ de чева în ziopї, преа de dimineaцъ. 3) локъitopŭ, saŭ fъкътŭ, înълцatŭ în аерŭ. 4) foapte mape. «Μέγεθος ἀέριον». «'Αέρια πεδία τὸ μέγεθος». «Θῖνες ἄμμου ἀέριοι». Diod: [ἀήρ].

Ἄερκτος (ὁ, ἡ), neînгръditŭ. [ἀ, εἴργω].

'Αεροβατέω -ῶ, віit:- ήσω. ъmвлъ în аерŭ. 2) (fir:) mъ îndeлetniчeskŭ în zadapniче ші nefoлositoape окъпацiї, ъmплъ dъпе вîntъpї. [din

'Αεροβάτης, ου, (ὁ) ъшвлъторŭ în аерŭ. 2) «Οἶκος —» Пл: кaсъ че din toate пър. цiле se sъflъ de вîntъpї, аероasъ. [ἀὴρ, βάω, βαίνω].

'Αεροδινὴς, έος, ші

'Αεροδι(δό)νητος, ου (ὁ, ἡ), înвîrtitŭ în

aerъ, saŭ de aerъ. [ἀήρ, δινέω].

'Аεродромéω, -ῶ, viit: -ήσω. a aerrъ în aerъ. [ἀήρ, δρόμος].

'Аεроειδής, έος (ό, ή), aerosъ. 2) neposъ, ceцosъ, talвъrosъ, întъnekosъ. (prinч: nentrъ adînчime); saŭ nevъzut (nentrъ лъnцime); (de unde) «Πόντος 'Ακρώρεια ші ч.л: —». Om: [ἀήρ, εἶδος].

'Аερóεις, εσσα, εν. noet: în лokъ de 'Аέριος. [ші

'Аερόθεν, adv: noet: din aerъ, din 'nълцime. [ἀήρ, ἀέρος].

'Аεролέσχης, ου (ό, ή), noet: [ἀήρ, λέσχη], чел че vorbeшte în vîntъ, adikъ bърfitorъ. 2) = Μετεωρολέσχης.

'Аερομαχέω -ῶ, viit: ήσω. шъ baтъ kъ vîntъл, saŭ în vîntъ. 2) (fig:) ostenesk în zadarъ. [ші

'Аερομαχία (ή), въtълie kъ vîntъл, saŭ în vîntъ. 2) (fig:) zadarnikъ osteneaлъ. [ἀήρ, μάχη].

'Аερόμελι, ιτος (τὸ), miere din aerъ, manъ. [ἀήρ, μέλι).

'Аερομετρέω -ῶ viit: -ήσω. mъsъrъ aerъл. 2) (fig:) în zadarъ mъ ostenesk în sofistiче ші metafisiче amъrъnte. [din

'Аερομέτρης, ου (ό), mъsъrъtorъ de aerъ, adikъ ostenitorъ zadarnikъ. [ἀήρ, μέτρον].

'Аερομήκης, εος (ό, ή), = Οὐρανομήκης, foarte nalt. [ἀήρ, μῆκος].

'Аερομιγής, έος (ό, ή), amestekatъ kъ aerъ. [ἀήρ, μίγνυμι].

'Аερόμορφος (ό, ή), чел în formъ de aerъ, norosъ. [ἀήρ, μορφή].

'Аερονηχής, έος (ό, ή), noet: чел че înnoatъ, plъvenite ла aerъ. (opus: ал пъsърilor). [ἀήρ, νήχομαι].

'Аερονομέω -ῶ, viit: -ήσω. mъ mîшk, îmi жokъ nîчoareле în aerъ (resupe dъnцъtorii). vezi ші χειρονομέω. [ἀήρ, νόμος].

'Аεροπετής, έος (ό, ή), = οὐρανοπετής. [ἀήρ, πίπτω].

'Аεροπέτης, ου (ό, ή), sъvъrtorъ în aerъ. [ἀήρ, πέτομαι].

'Аερόπλαγκτος (ό, ή), noet: rъtъcitъ în aerъ. [ἀήρ, πλαγκτὸς din πλάζομαι].

'Аεροπορέω -ῶ, viit: -ήσω. petrekъ, kъlъtoreskъ prin aerъ. [din

'Аεροπόρος (ό ή), sъvlъtorъ în aerъ. [ἀήρ, πόρος].

'Аεροσκοπία (ή), observaцie a stъrii aerъlui (a atmosferei). [ἀήρ, σκοπή].

'Аερότονον (τὸ), aerotonъ, o maшinъ a чelor vekї, kare prin apъsarea aerъlui înpreштia sъnetї. [ἀήρ, τόνος din τείνω].

'Аεροφανής, [ἀήρ, φάος φῶς]. ші

'Аεροφεγγής, έος (ό, ή), лъminъtorъ în nerї. [ἀήρ, φέγγος].

'Аεροφοίτης, ου (ό), ші 'Аεροφοῖτις, ιδος (ή), ші

'Аερόφοιτος (ό, ή), чел че vine, (sъvlъ) prin aerъ. [ἀήρ, φοιτάω].

'Аερόφωνος (ό, ή), чел kъ glasъ pesъnъtorъ în aerъ. [ἀήρ, φωνή].

'Аερόχροος, ους (ό, ή), чел kъ faцъ, kolоare de aerъ. [ἀήρ, χρόος -οῦς].

'Аέροψ, οπος (ό), Eeot: Μέροψ, o pasъre. [ἀήρ, ὄψ].

'Аερσα, nex: 1 al лui 'Аείρω.

'Аερσίλοφος (ό, ή), noet: чел kъ 'nalt creastъ de koif, saŭ чel kъ creштetъл 'nalt. [ἄερσις, λόφος].

'Аερσίνοος, ους (ό, ή), noet: чел kъ 'nalt simцimîntъ, minte. 2) înъlцъtorъ de mintea kuiва, ші însufletorъ de mîndrie, saŭ mъrenie. [ἄερσις, νόος νοῦς].

'Аερσιπέτης, ου (ό), ші

'Аερσιπότητος, (ό, ή), noet: 'nalt-sъvъrtorъ. [ἄερσις, πέτομαι].

'Аερσίπους, οδος (ό, ή), noet: (prinч: kalъ) kare îші apdikъ nîчoreл în sъvletъ. (prin вrm:) iute de nîчorъ. [ἄερσις, πούς].

'Аέρσω, viit: ал xoi: saŭ nex: ал sun: лui 'Аείρω.

'Аερτάζω, viit: -ασω, ші 'Аερτάω ῶ, viit: -ήσω, noet: = 'Аείρω.

'Аέρω, viit: ἀέρσω. (saŭ nex: 2 de sun:) = 'Аείρω.

'Аερῶ, viit: 2 ал лui 'Аείρω.

'Аερώδης, εος (ό, ή), = 'Аεροειδής. [ἀήρ, έρος].

'Аὲς, adv: Dop: în лokъ de 'Аεὶ.

'Аεσσα, nex: 1 ал лui 'Αημι (dormъ).

'Аεσιφροσύνη (ή), noet: sъnъtцъ de minte, neminte. [din

'Аεσίφρων, ονος (ό, ή), noet: [ἄημι, φρήν] sъnъtelъ de minte, nestatornicitъ într' але sale, neregulatъ. kaвtъ ші 'Аασίφρων.

'Аέσσαι, noet: în лokъ de 'Аέσαι, nex: 1 de inf: ал лui 'Αημι.

'Аέτειος (ό, ή), ал vъltъrълui. [ші

'Аετιδεὺς, έως (ό), nuiъ de vъltъrъ. [ші

'Аετίτης, ου (ό), o piatrъ raru, seakъ în nъuntrъ, ce se гъsunte în kuiъ de vъltъrъ, piatra vъltъrълui. [din

'Аετὸς (ό), [ἄημι] vъltъrъ. 2) stearъ ostъnieskъ (în formъ de vъltъrъ) ал vekilor romanї, ші altora. 3) = 'Аέτωμα.

'Аετοφόρος (ό), nъrtъtorъ de stindar-

dȣл (stearȣл) 'Αετὸς; stегарȣ̆. [ἀετός, φέρω].

'Αετώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soiȣл вȣлtȣрiлор, asemenea кȣ вȣлtȣрȣл.[ἀετός].

'Αέτωμα (τὸ), чел în formъ de вȣлtȣрȣ̆ sвȣрînd tpiȣnriȣларȣ̆ вîрfȣ̆ ал înвълitoapeĭ kaseĭ ші ч.л: вezĭ ші 'Αετός. [ші

'Αέτωσις, εως (ἡ), formapea вîрfȣлȣĭ îmвълitoapeĭ kaseĭ. [ἀετόω].

Ἄζα [ἄω, ἄζω], ης (ἡ), ȣsкъчiȣne, кълdȣръ. 2) пекȣръцie (maĭ кȣ seamъ de base векĭ), рȣцinъ. 3) пегреалъ, fȣninцепе. (вezĭ ші Ἄση). [de ȣnde

'Αζαί(ζά)νω, вiit: ανῶ. ȣsȣкȣ̆, sвîntȣ̆. [ші

'Αζαλέος, α, ον, поет: ȣsкatȣ̆, apsȣ̆; tape, asпрȣ̆, вîрfosȣ̆. 2) (акt:) ȣsкъtopȣ̆, пîрлitopȣ̆, ші ч:л:

Ἄζευκτος (ὁ, ἡ), neînжȣгatȣ̆, saȣ̆ nesȣпȣsȣ̆ ла жȣгȣ̆. 2) (fir:) neînsȣpafȣ̆. [ἀ, ζεύγω].

'Αζηλία (ἡ), nenismȣipe; nepiвnipe; netemepe. [din

Ἄζηλος (ὁ, ἡ), nenismȣitopȣ̆; netemъtopȣ̆ (nezȣлiпsitopȣ̆). 2) nepîвnitopȣ̆. 3) nenismȣitȣ̆, nepîвnitȣ̆; (ші прin ȣpm:) пpostȣ̆, desпpeцȣitȣ̆, neвъгatȣ̆ în seamъ. [ἀ, ζῆλος).

'Αζηλοτύπητος [ἀ, ζηλοτυπέω], ші

'Αζηλότυπος (ὁ, ἡ), nezȣлiпsitȣ̆; nepîвnîtȣ̆, nenismȣitȣ̆. 2) netemъtopȣ̆ (sлoвodȣ̆ de zȣлie). [ἀ, ζηλότυπος].

'Αζήλωτος, (ὁ, ἡ), nepîвnitȣ̆, nenismȣitȣ̆; пpostȣ̆, neînsemnatȣ̆. [ἀ, ζηλόομαι].

Ἄζημαι, поет: în локȣ̆ de ἥζημαι, пas: tpe: de кȣ: xot: ал лȣĭ Ἄζαίνω.

'Αζημία (ἡ), nenaгȣвъ. [ші

'Αζήμιος (ὁ, ἡ), nenъгȣвitȣ̆; nesȣпȣsȣ̆ ла osîndъ de глоавъ; nevinoвatȣ̆. 2) nenъгȣвitopȣ̆, nevътъmъtopȣ̆. [ἀ, ζημία]. [de ȣnde

'Αζημίως, adв: fъръ пагȣвъ, fъръ вътъmape; fъръ osîndъ.

'Αζηνάσκω, поет: în локȣ̆ de 'Αζαίνω.

Ἄζηται, 3 пeps: de пas: пpez: sȣп: ал лȣĭ Ἄζω.

'Αζήτητος (ὁ, ἡ), пекъȣtatȣ̆; (прin ȣpm:) netpeвȣinчosȣ̆; neînsemnatȣ̆. 2) печерȣtȣ̆ (апъpatȣ̆ de черepe). 3) печерчetatȣ̆. 4) nedisпȣtatȣ̆; neîndoiosȣ̆; înвedepatȣ̆. [ἀ, ζητέομαι].

'Αζηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἄζα, ἔχω] ȣsкatȣ̆, apsȣ̆; (прin ȣpm:) цeaпъnȣ̆; asпрȣ̆, вîрtosȣ̆; (fir:) nemoiatȣ̆, neîndȣплекatȣ̆. 2) [ἄζα, ἦχος], лȣnг-pesȣnъtopȣ̆. (прin ȣpm:) nenpeкȣpmatȣ̆. || (neȣt:) 'Αζηχὲς, adв: nekȣpmat, neînчetat; ші (dȣпe însem: чea dîntîĭ) nemoiat, neînвлînzit.

Ἄζομαι, вezĭ Ἄζω.

'Αζυγὴς έος, (ὁ, ἡ),=Ἄζευκτος, ші Ἄζυγος.

'Αζυγία (ἡ), neînsoцitъ (nekъsъtopitъ) вiaцъ. [din

Ἄζυγος (ὁ, ἡ), =Ἄζευκτος. 2) neînпepeкiatȣ̆; (de ȣnde) «Σανδάλια ἄζυγα». Apist: ші Stp: [ἀ, ζυγόν].

'Αζυμίτης (se înц: ἄρτος), ου (ὁ), пîine nedospitъ, azimъ. [din

Ἄζυμος (ὁ, ἡ), (ἄρτος) fъръ алȣatȣ̆. [ἀ, ζύμη].

'Αζυμοφαγία, (ἡ), mînкape de azime (ка ла Евреĭ ла пашteле лор). [ἄζυμος, φάγω neîntpeв:].

Ἄζυξ, υγος (ὁ, ἡ), =Ἄζυγος.

Ἄζω, (sȣпц: sȣfл: fъръ вiit:) поет: [ἄω] ȣsȣкȣ̆, sвîntȣ̆. 2) (fir:) кinȣieskȣ̆, topeskȣ̆.

Ἅζω, ші (maĭ des) Ἅζομαι (asп: fъръ вiit:) поет: [ἆ, mipъt: intep:]. pespektezȣ̆, чinsteskȣ̆. 2) mъ sfieskȣ̆, mъ temȣ̆; mъ апъpȣ̆. (вezĭ ші χάζομαι].

Ἄζωνος (ὁ, ἡ), =Ἄζωστος. [ἀ, ζώνη].

Ἄζωος (ὁ, ἡ), чел fъръ вiaцъ. 2) nevepmъnosȣ̆; negъpгъpiчosȣ̆. «Ἄζωα δὲ θέρμος καὶ ἐρέβινθος». Teofp: fiind къ nȣ fak вepmĭ, ші гъpгъpiцe. [ἀ, ζωή].

Ἄζωστος (ὁ, ἡ), neînчinsȣ̆; (fir:) negata, saȣ̆ гpaвnikȣ̆. 2) neapmatȣ̆.

Ἄη, 3 пep: sinг: a пpeл: лȣĭ Ἄημι.

'Αηδέω -ῶ, вiit: ήσω. amȣ̆ гpeaцъ; mъ skîpвeskȣ̆; fakȣ̆ чeва кȣ neплъчepe, fъръ poftъ. [din

'Αηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἡδὺς] neплъкȣtȣ̆, гpeцosȣ̆, skîpвosȣ̆. 2) чiȣdatȣ̆. îndъpъtnikȣ̆; гpeoiȣ̆; nepeгȣлatȣ̆; pъȣ̆ nъpъвitȣ̆. [de ȣnde

'Αηδία (ἡ), neплъчepe; nepoftъ; skîpвъ, гpeaцъ. 2) чiȣdъцie, îndъpъtniчie. 3) pea nъpъвipe, netpeвniчie. [ші

'Αηδίζω, (maĭ кȣ seamъ) în a 3 пeps: «'Αηδίζει μοι». (ші пas:) 'Αηδίζομαι, вiit: -σθήσομαι, (кȣ dat: saȣ̆ ак: кȣ пpeп:) simцȣ̆ neплъчepe, гpeaцъ, 'mĭ e skîpвъ. [de ȣnde

'Αηδισμὸς (ὁ), skîpвipe.

'Αηδόνει(νι)ος, ου (ὁ, ἡ), кȣвiinчosȣ̆, saȣ̆ asemenea npiвiгetoapeĭ. ['Αηδών].

'Αηδονία, (ἡ), лiпsъ de орче плъчepe, saȣ̆ desfъtape. [ἀ, ἡδονή].

'Αηδονιδεὺς, έως (ὁ), пȣîȣ̆ de пpiвiгetoape. [ші

'Αηδονὶς, ίδος, поет: ші

'Αηδώ, οῦς, (ἡ), Еол: în локŭ de 'Αηδών.
'Αηδὼ, At: în локŭ de 'Αηδόνα ак: ал лȣĭ
'Αηδὼν [ἀείδω], όνος (ἡ), (прінч:) кîntъреацъ. (іар овічп: 2) прівіretoape. 3) поetікъ melodioasъ кîntape. «Σὺ μὲν τετράπαλαι σποδιὴ, ἀλλὰ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες». Епігр:
'Αηδῶς, adв: кȣ неплъчере, непоftъ, nemȣлцȣріре. «'Αηδὼς ἔχειν τινι». Dem: ші Лis: a fi скîрвitŭ, a авеа antinatie asȣпра кȣĭва. [ἀηδής].
'Αήθεια (ἡ), неовічнȣінцъ. [ші
'Αηθέσω, поet: în локŭ de
'Αηθέω -ῶ, віit: -ήσω. поet: sîntŭ неовічнȣitŭ, нȣ овічнȣіеskŭ. [din
'Αήθής, εος, έος (ὁ, ἡ), неовічнȣitŭ, noŭ. 2) -θὴς (despre кȣвîntŭ) în каре нȣ se apatъ пъравȣріле оашенілорŭ. («Ἔστι δὲ τὸ ἦθος, ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν»). [ἀ, ἔθος, ἦθος]. [de ȣnde
'Αηθία (ἡ), = 'Αήθεια. [ші
'Αηθίζομαι (міжл: depon: întревȣінцatŭ нȣmaĭ în prez: ші прел): sîntŭ неовічнȣitŭ; (de ȣnde) mъ nemȣлцȣmeskŭ, mъ чіȣdeskŭ. «Τὸ μὲν πρῶτον ἀηθίζεσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα φέρειν πρᾴως διὰ τὴν συνήθειαν». Stp: [ші
'Αήθως, adв: неовічнȣit; peste челе овічнȣite.
Ἄημα (τὸ), поet: [ἄημι]. sȣfлape.
'Αημερία (ἡ), невлîndeце. 2) непорочіре (zіле реле) = δυσημερία. [ἀ, ἥμερος, saŭ ἡμέρα].
Ἄημι [ἄω], (fъръ, віit:) (прел: ἄην, порȣнч: Ἄη, ші Ἄητον, îndoitŭ. înfin: 'Αῆναι, ші 'Αήμεναι. партч: 'Αείς. || міжл: Ἄημαι, σαι, ται, [maĭ întрев: deкît акт: лȣîndȣse ші în акт: ші în пас:] прел: 'Αήμην, σοτο. партч: 'Αήμενος) поet: sȣfлȣ; пъвълеskŭ pepede; sворŭ. 2) (fіг:) порneskŭ; zъdъръskŭ, tȣрвȣрŭ. 3) (pap) sȣfлȣ dopmînd, sfopъіеskŭ. (вezĭ Ἄω). «Θυμὸς (θάμβος) Ἄηται». Om: se порneшte, se întъpîtъ. «Περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο». Om: sȣfла înпрежȣрȣ'ĭ. «Ὅσα ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια». Пind: кîte se zік, ȣтвлъ din гȣръ în гȣръ.
'Αὴρ [ἄω], έρος (ὁ ші поet: ἡ), (прінч:) atmosferъ (въsdȣхŭ). «Δὶ ἠέρος Αἰθέρ' ἵκανε». Іл: Ξ. 2) авȣрŭ, евапорацie; (прін ȣрт) întȣнерікŭ; чеацъ; пîклъ; невedepe. «Κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ ἐννύχιαι στεῖχον». Es: «Ὁ ἀὴρ τὸ ἐωθινὸν κατέχει». Іпок: 3) аерŭ. «'Αέρα δέρειν». Пров:
Ἄησις, εως (ἡ), поet: = Ἄημα.
'Αήσσατος, Dop: în локŭ de
'Αήσσητος (ὁ, ἡ), = 'Αήττητος, невірȣitŭ. [ἀ, ἡσσῶμαι].
'Αήσυλος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de Αἴσυλος.
'Αήσυρος (ὁ, ἡ), поet: [ἄημι, σύρω] adȣsŭ, tîpîtŭ de вîntŭ; (прін ȣрт:) ȣшорŭ, sȣвцipe; slaвŭ; iȣte.
'Αητέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, sворŭ. (din
'Αήτη (ἡ), ші 'Αήτης, ου, (ὁ), поet: [ἄημι]. sȣfлape de вîntŭ.
'Αητόῤῥοος, ους (ὁ, ἡ), поet: кȣрsŭ din вîntȣрĭ, saŭ прін кȣрцереа sa skopnitopŭ de вîntŭ. [ἀήτη, ῥέω].
Ἄητος (ὁ, ἡ), поet: [ἄημι] екspȣsŭ вîntȣрілор. 2) iȣte, pepede, tape. 3) înfpîкошatŭ, spъĭmîntъtopŭ. вezî ші Ἄατος.
'Αητὸς, поet: = 'Αετὸς, вȣлtȣрŭ.
'Αήττητος (ὁ, ἡ), = 'Αήσσητος. [ἀ, ἡττῶμαι].
Ἄηχος (ὁ, ἡ), nepesȣnъtopŭ. [ἀ, ἦχος, ἠχώ].
'Αθαλάσσευ(ττευ)τος [ἀ, θαλασσεύω], ші
'Αθάλασσος (ττος), [ἀ, θάλασσα, ττα], ші
'Αθαλάσσω(ττω)τος, ου (ὁ, ἡ), чел fъръ (saŭ depapte de) mape; нечеркatŭ de mape. «Ἄνθρωπος —» Apistf: omŭ fъръ esперіінцъ de навігацie, ші бътъліе навалъ. «Ναῦς —». Плт: корабіе пеîntpatъ înкъ în mape. «Οἶνος —» Гал: вінŭ netpeкȣtŭ прін (saŭ neamesteкatŭ кȣ) mape. [ἀ, θαλασσόω].
'Αθαλὴς, έος (ὁ, ἡ,) neînвepzitŭ; вeшtedŭ. [ἀ, θάλλω].
'Αθαλπέως, adв: Ion: în локŭ de 'Αθαλπῶς, fъръ кълdȣръ. [din
'Αθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), чел fъръ кълdȣръ; saŭ neînкълzitopŭ. [ἀ, θάλπος].
'Αθαμβεὶ, adв: ал лȣĭ
'Αθαμβὴς, έος (ὁ, ἡ), nesперіatŭ; îndpъzneцŭ. [ші
'Αθαμβία, (ἡ), nesпъĭmîntape, nefpікъ; îndpъzneaлъ. [din
Ἄθαμβος (ὁ, ἡ), = 'Αθαμβής. [ἀ, θάμβος].
'Αθανασία (ἡ), nemȣpipe. [ші
'Αθανατίζω, віit: -ίσω. fakŭ nemȣpitopŭ; ші (nestp: saŭ în ел:) mъ fakŭ nemȣpitopŭ. 2) крezŭ, slъвeskŭ nemȣpipe. (вezĭ ші 'Απαθανατίζω). [ἀθάνατος]. [de ȣnde
'Αθανατισμὸς (ὁ), a faче пе чінева nemȣpitopŭ, înzeipe. 2) a крede, a slъві nemȣpipe. [din
'Αθάνατος (ὁ, ἡ, ші шоet: 'Αθανάτη) nemȣpitopŭ, вечнікŭ; (de ȣnde) «'Αθάνατοι.» Zeiĭ. «'Αθάνατοι στρατιῶται». чеata къро-

pa se înплineшte кȣ алцiї прегътiцї înadins пentpȣ aчeasta. «'Αθάνατον κακόν». nesfîpшitȣ. [ἀ, θάνατος].

"Αθαπτος (ὁ, ἡ), neînгpoпatȣ. 2) neвpednikȣ de înгpoпъчiȣne. [ἀ, θάπτομαι].

'Αθάρα, шi (At:) 'Αθάρη (ἡ), [ἀθὴρ] opzȣ, saȣ гpîȣ ȣpdȣitȣ, (кȣръцatȣ de коажъ); арпъкашȣ, saȣ вȣлгȣрȣ. 2) fъinъ de sekapъ, saȣ de гpîȣ. 3) папаръ; пiлafȣ de вȣлгȣрȣ; saȣ чȣлama din fъinъ кȣ лапte.

'Αθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), nekȣpaжosȣ; neîndpъzneцȣ; fpikosȣ. [ἀ θάρσος].

'Αθαρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, moaлe ка папара, saȣ чȣлamaoa (maї sȣs) nȣmitъ ['Αθάρα].

'Αθαυμασία (στία), ας (ἡ), nemipape desпpe nimikȣ. [шi

'Αθαυμαστεὶ (στὶ), adв: fъpъ mipape. [din

'Αθαύμαστος (ὁ, ἡ), neadmipъtopȣ de nimikȣ. 2) neadmipatȣ, saȣ neвpednikȣ de admipat. [ἀ, θαυμάζω].

'Αθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: neпpiвitopȣ de чeвa. [ἀ, θέαμα].

'Αθέατος (ὁ, ἡ), neпpiвitȣ, neвъzȣtȣ. 2) neпpiвitopȣ, neвъzъtopȣ. «Τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος ἀθέατος». Ksen: [ἀ, θεάομαι].

'Αθεεὶ, adв: fъpъ aжȣtopȣл, saȣ воinцa лȣї Dȣmnezeȣ. [ἀ, θεός].

'Αθέητος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкȣ de 'Αθέατος.

'Αθεία (ἡ), = 'Αθεότης. ["Αθεος].

'Αθείαστος (ὁ, ἡ), neînsȣfлatȣ de ла Dȣmnezeȣ. [ἀ, θειάζομαι].

'Αθελγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de "Αθελκτος. [ἀ, θέλγω].

'Αθέλγω, вiit: -ξω. Ion: în лoкȣ de 'Αμέλγω.

'Αθέλεος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de 'Αθέλητος, чeл fъpъ воea sa, neвoitȣ. [шi

'Αθελέω -ῶ, вiit: ήσω. nȣ воiȣ. [ἀ, θέλω]. [de ȣnde

'Αθέλητος (ὁ, ἡ), = 'Αβούλητος, neвoind.

"Αθελκτος (ὁ, ἡ), neatpasȣ; neînвлînzitȣ; neîndȣплeкatȣ sпpe eptape. [ἀ, θέλγω].

"Αθελξις, ιος (ἡ), Ion: în лoкȣ de "Αμελξις.

'Αθεμέλιος, шi

'Αθέμηλος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ temeлie, neîntemeiatȣ; чeлe fъpъ fondȣ. [ἀ, θεμέλιον].

"Αθεμις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de 'Αθέμιτος. [ἀ, θέμις].

'Αθεμιστέω -ῶ. вiit: ήσω. fakȣ faпte nedpeпte, fъpъ-de-лeцї; nedpeпtъцeskȣ, пъпъstȣieskȣ. [шi

'Αθεμιστία (ἡ), = 'Αθεμιτουργία, [шi

'Αθεμίστιος, = кȣ

'Αθέμιστος (ὁ, ἡ), noet: [ἄθεμις]. în лoкȣ

'Αθέμιτος (ὁ, ἡ), nedpeпtȣ; neлeцiȣitȣ. [ἀ, θέμις].

'Αθεμιτουργέω -ῶ, вiit: -ήσω = 'Αθεμιστέω. [шi

'Αθεμιτουργία (ἡ), faпtъ nedpeaпtъ, fъpъ-de-лeцe; nedpeпtъцipe. [din

'Αθεμιτουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ de nedpeпtate, de fъpъ-de-лeцї; pъȣ-fъкъtopȣ. [ἀθέμιτος, ἔργον].

"Αθεος (ὁ, ἡ), nekpezъtopȣ de Dȣmnezeȣ; neпiosȣ; (пpin ȣpm:) neлeцiȣitȣ; nedpeпtȣ; fъкъtopȣ de peлe. 2) лiпsitȣ, пъpъsitȣ de пpoвedinцa лȣї Demnezeȣ. [ἀ, θεὸς]. [de ȣnde

'Αθεότης (ἡ), nekpedepe în Dȣmnezeȣ; neпietate (nekȣчepie). = 'Αθεία.

'Αθεραπεία, шi

'Αθεραπευσία (ἡ), nekъȣtape, neînгpiжipe, шi ч.л: [шi

'Αθεράπευτος (ὁ, ἡ), nekъȣtatȣ, neînгpiжitȣ, neвizitat (în вpeme de воaлъ). 2) neпpiimitopȣ de лeкȣipe, netъmъdȣitȣ. [ἀ, θεραπεύω].

'Αθερηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀθὴρ, γίνομαι] чeл чe pesape п'întpe sпiчe.

'Αθερίζω, [ἀ, θερίζω]. вiit: -ίσω. noet: (fir:) neвaкoteskȣ, desпpeцȣieskȣ, neînгpiжeskȣ, nȣ 'mї пasъ.

'Αθερίνη (ἡ), [ἀθὴρ] ȣnȣ feлȣ de пeшte пpostȣ, foapte гimпosȣ.

'Αθερίσσω, вiit: -ίξω. noet: = 'Αθερίζω.

'Αθέριστος, (ὁ, ἡ), neseчepatȣ; кape nȣ e de seчepat, adikъ mikȣ, nekpeskȣtȣ. (пpin ȣpm:) пpostȣ, de tpekȣt кȣ вedepea. [ἀ, θερίζω].

'Αθέρμαντος (ὁ, ἡ), neînкълzitȣ, saȣ neпpiimitopȣ de înкълzipe. [ἀ, θερμαίνω].

"Αθερμος, (ὁ, ἡ), лiпsitȣ de кълdȣpъ. [ἀ, θέρμη].

'Αθερολόγιον (τὸ), instpȣmîntȣ xipȣpцikȣ, кȣ кape se skot вîpfoaseлe sfъpъmъtȣpї de oase, шi ч.л: [din

'Αθερολόγος, (ὁ, ἡ), кȣлeгъtopȣ de sпiчe. [ἀθὴρ, λογή].

'Αθερώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (saȣ плinȣ de) sпiчe. [ἀθήρ].

'Αθεσία (ἡ), кълкape, desпȣtepniчipe, desfiinцape de жȣpъminte, de înвoipї, tpaktate, шi aлteлe; nekpedinцъ, [ἀ, θέσις].

'Αθεσμία (ἡ), neлeцiȣipe (кълкape de лeцe); nedpeпtate. [шi

'Αθέσμιος (ὁ, ἡ), = ["Αθεσμος].

'Αθεσμόβιος (ὁ, ἡ), пелеџіsitъ în viaџa sa. [ἄθεσμος, βίος].

'Αθεσμόλεκτρος (ὁ, ἡ), пелеџіxt însurатъ = 'Αθεμιτόγαμος. ["Αθεσμος, λέκτρον].

"Αθεσμος (ὁ, ἡ), пелеџіsitъ; nedrepts. [ἀ, θεσμός].

'Αθέσφατος (ὁ, ἡ), ші kiar de Zeї necsnpimatъ; (npin spm:) nemъrџinitъ, nemsmъratъ, foarte mare. ші ч.л: [ἀ, θεὸς, φατός].

'Αθετέω -ῶ, viit: ήσω. калкъ, desnsternivezъ; nu mъ înpoieskъ; лепъdъ; desaprovezъ чева. [ἄθετος]. [de unde

'Αθέτημα (τὸ), чева neaprovatъ; къlkъtъrъ de леџе, saъ fantъ пелеџіsitъ. [ші

'Αθέτησις, εως (ἡ), desnsterniviре, къlkare (de леџе ші ч.л:); neaprovare.

"Αθετος, (ὁ, ἡ), чел fъrъ tъrie; пелеџіsitъ. 2) neaprovatъ (maї kъ seamъ desnpre veps: noet:), nepriimitъ de adevъratъ. 3) neîntrevъzinџatъ, neîndemînatikъ. «"Αθετος τόπος πρὸς ναυμαχίαν». Diod: «"Αθετος πρὸς βρῶσιν». Dioskp: [ἀ, τίθημι]. [de unde

'Αθέτως, adv: fъrъ folosъ. 2) fъrъ леџе.

'Αθεωρησία (ἡ), nevъgare de seamъ. 2) linsъ de teorie (meditaџie ştiînџifikъ); neştiinџъ. [ἀ, θεώρησις].

'Αθεωρητί, adv: fъrъ priviре, fъrъ bъgare de seamъ. [din

'Αθεώρητος (ὁ, ἡ),= 'Αθέατος. neprivitъ, nelъatъ în bъgare de seamъ; necercetatъ. 2) nepriimitorъ de teorie (ştiinџifikъ meditare, ші черчетаре); linsitъ de teorie, de ştiinџъ, [ἀ, θεωρέω]. [de unde.

'Αθεωρήτως, adv: = 'Αθεωρητί.

'Αθήητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Αθέατος.

"Αθηλος (ὁ, ἡ,) чел fъrъ sîrkъ de џiцъ. 2) чел че n'a sunt џiцъ. [ἀ, θηλή].

'Αθήλυντος, [ἀ, θηλύνω]. ші

"Αθηλυς, εος (ὁ, ἡ), noet: neafemeiatъ. [ἀ, θῆλυς].

'Αθὴρ, έρος (ὁ), гimnії, saъ mъsъџele sniкълъї; kiar sniкъл. 2) tъişъl sъbieї, kъџitълъї, ші ч.л: 3) bîrfъl sъџeџeї.

'Αθήρατος [ἀ, θηράω], ші

'Αθήρευτος (ὁ, ἡ), nevînatъ, nepriпsъ. 2) = "Αθηρος. [ἀ, θηρεύω].

'Αθήρη, Ion: în локъ de 'Αθάρα.

'Αθηρηλοιγός (ὁ), [ἀθὴρ, λοιγός]. unealtъ bîntъrtoare de grîu, orzъ, ші ч.л: (bezї ші 'Αθηρόβρωτος).

'Αθηρία (ἡ), linsъ de vînatъ (θήρα); saъ de fearъ (θήρ. [ἄθηρος].

'Αθηρόβρωτος (ὁ, ἡ), pozъtorъ (kъrџitorъ) de spiчele grîulъї ші ч.л: (adiekt: al bîntъrtoareї de grîu ші ч.л: bezї 'Αθηρηλοιγός). [ἀθὴρ, βιβρώσκω].

"Αθηρος (ὁ, ἡ), чel fъrъ vînatъ, saъ fearъ. || (neut:) «Τὸ ἄθηρον». Ilя: în локъ de ἡ ἀθηρία. [ἀ, θήρα, saъ θήρ].

'Αθηρώδης = 'Αθερώδης. [ἀθὴρ, έρος].

'Αθησαύριστος (ὁ, ἡ), nepъsъ în пъstrare; netrebuinvosъ de a se пъne în пъstrare. 2) nestrîngъtorъ, pisinitorъ. [ἀ, θησαυρίζω].

'Αθήτευτος (ὁ, ἡ), nesluжitъ la speinї. [ἀ, θητεύω].

'Αθιγὴς, έος, ші

"Αθικτος (ὁ, ἡ), neatinsъ; (npin spm: 2) nebîntrebitъ; întrerъ; kъratъ. 3) (akt:) neatîngъtorъ. [ἀ, θίγω].

"Αθλαστος (ὁ, ἡ), nesnaptъ; nefъrîmatъ. [ἀ, θλάω].

'Αθλευτὴρ (ὁ), noet: în локъ de 'Αθλητής. [din

'Αθλεύω, viit: -εύσω. noet: în локъ de 'Αθλέω -ῶ, viit: -ήσω. [ἄθλος]. mъ luptъ pentru premiъ. 2) (în uen:) mъ kinzieskъ, mъ mupveskъ, pavdъ. [de unde

"Αθλημα (τὸ), obiektъl, kîştъl, ші sîrştitъl luptъriї. «Χειρῶν ἄθλημα.» Teokr: лъkrъl mîînelor. [ші

"Αθλησις, εως (ἡ), luptare, denpindere, eksersare; ші (în uen:) osteneală. [ші

'Αθλητὴρ, noet: în локъ de

'Αθλητὴς, οῦ (ὁ), luptъtorъ, (npinv:) de npinsъ, eksersatъ pentru luptele пъvліче, ші (fig:) pentru orice лъkrъ, u: ek: «Καλῶν ἔργων— ». Dem: «Πολέμου —». Ilя: «Γῆς—». Filstr: «'Αδικίας καὶ βδελυρίας—». Teon: «Τῆς ἀληθινῆς λέξεως — ». D: Ал: [de unde

'Αθλητικὸς, ὴ, ὸν. kapabilnosъ, potrivitъ, priinvosъ la luptare ші luptъtorї. «"Εξις («ὑγιεία) ἀθλητική». Apist: Гал: [de unde

'Αθλητικῶς, adv: luptъtoreşte.

'Αθλιβὴς, έος (ὁ, ἡ), nestrivitъ, nestrînsъ, neapъsatъ; (fig:) nestrînatoratъ, nesupъratъ, neskîrbitъ. [ἀ, θλίβω].

"Αθλιος [ἄθλος,] α, ον, ostenitorъ; muncitorъ; kъznitъ, tikълosъ; (fig:) prostъ; netrebnikъ; kъ rele пъrtърї. 2) (pap, ші noet:) îndemînatikъ, denpinsъ la luptare. «"Ιππος ἀεθλίη». Teor: [de unde

'Αθλιότης (ἡ), tikълoşie; nenorocire. maї des) netrebnicie, rea пъrъvire, saъ

tikълошie моралъ.

'Αθλοθεσία (ἡ), пропѫпере, pîndѫipe de premiѫ; întokmipe de лѫпte, saѫ жокѫрї пѫвліче. [ἆθλος, ἆθλον, θέσις].

'Αθλοθετέω -ῶ, biit: -ήσω. întokmeskѫ лѫпte; пропѫiѫ pesплътipe (pîndѫieskѫ premiѫ). «Ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσιν». Aten: 2) kîrmѫieskѫ, dipiцezѫ, гѫвернezѫ «Ἡ τὰ κατ' αὐτὴν ἀθλοθετοῦσα τύχη». Пл: (каѫтъ ші 'Αγωνοθετέω). [din

'Αθλοθετὴρ, поет: = кѫ

'Αθλοθέτης,, ου (ὁ), pîndѫitorѫ ші îmпърцitorѫ de premiї ла лѫптътorї; prezidentѫ ал лѫптелор. (каѫтъ ші 'Αγωνοθέτης). [ἆθλος, -θλον, τίθημι].

Ἆθλον (τὸ), premiѫ de лѫптътorѫ; pesплътipe. «Τοῦ πολέμου ἆθλα ταῦτα τὰ χωρία κεῖνται». Dm: 2) pinsoape, ръмъшагѫ. »Χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;» Теокр: веї sъ пѫnem pinsoape? [din

Ἆθλος (ὁ), [ἄω, saѫ ἀ, întinz:, ші τλάω, рабdѫ] лѫптъ пentrѫ вірѫinцъ; emѫлацie, întречере. 2) лѫкрѫ mѫлт ostenічosѫ; sѫfepinцъ. [de ѫnde

'Αθλοσύνη, (ἡ), поет: = Ἄθλησις, ші Ἆθλος.

'Αθλοφόρος (ὁ, ἡ), kîштігътorѫ de premiѫ în лѫпte; вірѫitorѫ. «Ἵππους ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσὶν ἄροντο». Іл: I. [ἆθλον, φέρω].

Ἄθολος, ші

'Αθόλωτος (ὁ, ἡ), netѫрбѫratѫ, кѫratѫ, stpeбъzosѫ. [ἀ, θολόω].

Ἄθορος (ὁ, ἡ), [ἀ, θόρω, θρώσκω] (despre înпреѫnapea вітелорѫ) nекълкatѫ, neronîtѫ.

'Αθορύβητος (ὁ, ἡ), netѫрбѫratѫ; nenекъжitѫ, nesѫпъratѫ. [ἀ, θορυβέω].

'Αθόρυβος, (ὁ, ἡ), лiniштitѫ, nesromotosѫ. [ἀ, θορυβέω]. [de ѫnde.

'Αθορύβως, adв: fъръ sromotѫ, în лiniште.

'Αθραγένη (ἡ), плантъ. каѫтъ 'Ατραγένη.

Ἄθρακτος, (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, θράσσω] netѫрбѫratѫ.

'Αθράνευτος (ὁ, ἡ), (прinч: пiеле) nestamatositъ. [ἀ, θρανεύω].

Ἄθραυστος (ὁ, ἡ), nesпартѫ, nерѫптѫ; întperѫ. 2) nеръnitѫ. [ἀ, θραύω].

'Αθρείω, (fъръ biit:) поет: în локѫ de 'Αθρέω; saѫ dopeskѫ sъ въzѫ, sъ прiвeskѫ.

Ἄθρεπτος (ὁ, ἡ), nехръnitѫ, saѫ nехръnitorѫ. [ἀ, τρέφω].

'Αθρέω -ῶ, [ἀ, întînz:, ші τηρέω] biit: -ήσω. прiвeskѫ кѫ лѫape aminte, saѫ кѫ skѫmпътate, вагѫ de seamъ, mъ ѫitѫ. || (порѫпч:) Ἄθρει (se ia ѫne орї în локѫ de adв: арътътorѫ), iatъ, вezї. [de ѫnde

Ἄθρημα (ші îm:) 'Αθρήματα (τὰ), =θεωρητρα.

'Αθρηνὶ, adв: = 'Αδακρυτὶ, fъръ плînsѫ. [ἀ, θρῆνος].

'Αθρητέον, nosit: ал лѫї 'Αθρέω.

'Αθρίγγω(γκω)τος, ου (ὁ, ἡ), (zidѫ) neînвълitѫ, nestръшinatѫ. [ἀ, θριγκός].

Ἄθριξ, ἄτριχος (ὁ, ἡ), чел fъръ пърѫ. [ἀ, θρίξ].

'Αθριπήδεστος (ὁ, ἡ), [ἀ, θρίψ, ἔδομαι], nemînкatѫ de moлiї, de вермї.

'Αθροίζω, [ἀθρόος], biit: οίσω, adѫnѫ, stpînгѫ. [de ѫnde

'Αθροίσιμος (ὁ, ἡ), пѫtinчosѫ a se adѫna. 2) de adѫnape, saѫ îndemînatiкѫ snpe adѫnape, (de ѫnde) «Ἡμέρα — » Грг: zi de serбътoape, întpѫ кape se adѫnъ nopodѫл. [ші

Ἄθροισις, εως (ἡ), spînцepe, adѫnape. [ші

Ἄθροισμα (τὸ), adѫnътѫръ. [ші

'Αθροισμὸς (ὁ)=Ἄθροισις, ші Ἄθροισμα.[ші

'Αθροιστήριον (τὸ), локѫ de adѫnape (adѫnътopie). [ші

'Αθροιστὴς, οῦ (ὁ), adѫnътorѫ, stpînгътorѫ. [de ѫnde

'Αθροιστικὸς, ὴ, ὸν, кѫвiinчosѫ, îndemînatiкѫ ла adѫnape.

'Αθρόος [ἀ, întinz: ші θρόος], α, ον, ші (кѫ întpѫn: Atiк): Ἄθρους, ου (ὁ, ἡ), adѫnatѫ înпреѫnъ ла ѫnѫ локѫ; (прin ѫрm:) nѫmъposѫ, înвiлшѫгatѫ; ѫnѫл neste алтѫл гръmъditѫ; neîntpeрѫптѫ; întperѫ. «Ἔμειναν ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν». Іл: O. «Ἡ πόλις ἀθρόα.» Тѫч: «Ἄθρους ὤφθη». Пл: s'a въzѫt вiind кѫ toatъ oastea sa. «Ἐν πέντε ἀθρόαις ἡμέραις». Ksen: în чinчї ziле întpeцї. «Ὁ ἵππος μυωπιζόμενος συστέλλει ἑαυτὸν ἀθρόῳ τῷ σώματι.» Ksen: || (neѫt:) 'Αθρόον, adв: în локѫ de 'Αθρόως.

Ἄθροος (ὁ, ἡ), поет: nesromotos, лiniмtitѫ = 'Αθόρυβος. [ἀ, θρόος].

'Αθροότης (ἡ), totaлѫ, întpeцime, totѫл adѫnatѫ ла ѫnѫ локѫ. [ші

'Αθρόως, adв: înпреѫnъ, гръmadъ; de odatъ; în цeneралѫ; întp'ѫnѫ кѫвîntѫ; neste totѫ; (pap, ші поет:) fъръ sromotѫ, în лiniште; (de ѫnde) fъръ вeste, de o datъ. «Ὅταν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ». Ksen: «'Αθρόως εἰρῆσθαι». Лкs: «Ὁ δ' ἀθρόως αὖθι πεσών». Апл: [ἄθρόος].

Ἄθρυπτος (ὁ, ἡ), nefъръmatѫ, nestpi-

katŏ. 2) (fiг): neslъвitŏ, neafemeiatŏ; nemoлiчosŏ de desmiepdъpi; гpeŏ, stpaшnikŏ. 3) neslъвitopŏ, nemoлeшitopŏ; neîntъpîtъtopŏ snpe desmiepdape. «Δίαιτα —». Пitг: «Προσώπου σύστασις ἄθρυπτος εἰς γέλωτα». Пл: [ἀ, θρύπτω]. [de ȣnde

'Αθρύπτως, adв: fъpъ desmiepdape, saŏ moлiчiȣne; stpaшnik. [ші

'Αθρυψία (ἡ), stpъшniчie; înfpînape; simnлitate în tpaiŏ.

'Αθυμέω -ῶ вiit: ήσω. amŏ inimъ pea, sîntŏ mîxnitŏ. 2) n'amŏ inimъ, saŏ кȣpaжŏ. [ші

'Αθυμία (ἡ), inimъ pea, tpisteцъ. 2) лiпsъ de вoinцъ, neîndpъzneaлъ. «Τὸ πᾶν διαφέρει ἐν παντὶ ἔργῳ προθυμία ἀθυμίας». Ksen: [din

Ἄθυμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, ші sȣпpл: -ότατος) tpistŏ, meлanxoлikŏ. 2) fpikosŏ, neîndpъzneцŏ. 3) tpîndaвŏ; tîmnitŏ; fъpъ вoinцъ (neosîpdnikŏ). [ἀ, θυμός]. [de ȣnde

'Αθύμως, adв: fъpъ inimъ, saŏ indpъzneaлъ; fъpъ osîpdie; fъpъ noftъ.

'Αθυρίδωτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ fepestpe. [ἀ, θυρὶς, ίδος].

Ἄθυρμα, (τὸ), [ἀθύρω] жȣкъpie; пъпȣшъ; statȣъ; (ші орче лȣкpȣ fpȣmosŏ de жȣкъpie, ші netpeчepe).

'Αθυρμάτιον (τὸ), dim: aл лȣĭ Ἄθυρμα, жȣкъpiopъ.

'Αθυρογλωσσέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntŏ fъpъ ȣшъ, adikъ neoпpitŏ лa лimвъ, oвpaznikŏ. [ші

'Αθυρογλωσσία (ἡ), neînfpînape de лimвъ, лimвȣцie; oвpъznічie. [din

'Αθυρόγλωσσος (ὁ, ἡ), fъpъ ȣшъ, (neoпpit) лa лimвъ; oвpaznikŏ. [ἀ, θύρα, γλῶσσα].

'Αθυρονόμος (ὁ, ἡ), вatжokopitopŏ, desпpeцȣitopŏ de лeцĭ. [ἀθύρω, νόμος].

Ἄθυρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ ȣшъ, neînkisŏ. (вezĭ ἀθύρωτος). [ἀ, θύρα].

'Αθυροστομέω -ῶ, вiit: -ήσω = 'Αθυρογλωσσέω. [ші

'Αθυροστομία (ἡ), = 'Αθυρογλωσσία. [din

'Αθυρόστομος (ὁ, ἡ), = 'Αθυρόγλωοσος. [ἀ, θύρα, στόμα].

Ἄθυρσος (ὁ, ἡ), чел fъpъ tîpsŏ (toĭaгŏ вakantŏ). [ἀ, θύρσος].

'Αθύρω [θύω=ὁρμῶ] вiit: υρῶ. mъ жokŏ, netpekŏ вpemea кȣ жȣкъpiĭ. «'Αθύρων μεγάλα ἔργα». Пind: жȣкîndȣ se кȣ fante mapĭ, (adikъ) лesne isвȣtind întp'aчestea.

'Αθύρωτος, (ὁ, ἡ), чел fъpъ ȣшĭ, neînkisŏ. «Οἴκημα —» Eȣst: 2) (fiг:) sлoвodŏ, neoпpitŏ, neînfpînatŏ. «Στόμα —» Apistf: гȣpъ въpfitope, ші чл: [ἀ, θυρόω].

Ἄθυστος (ὁ, ἡ), noet: în лokŏ de

Ἄθυτος (ὁ, ἡ), neжeptfitŏ, saŏ pъŏ жeptfitŏ. «Ἄθυτα ἱερὰ καὶ ἀκαλλιέρητα.» Esx: 2) neîndemînatikŏ, nenotpiвitŏ лa жeptfъ. «Βοῦς —». Пл: 3) nesfinцitŏ пpin жeptfъ. «Γάμος —» Лs: «Νόθη καὶ — συνουσία». Iamвл: 4) чел че nȣ жeptfeшte. «Οἱ ὕπατοι — γίνονται ἐπὶ τῇ νίκῃ». D: Kas: [ἀ, θύω].

'Αθῶος (ὁ, ἡ), [ἀ, θωή] neвinoвatŏ; (пpin ȣpm:) neosînditŏ. [de ȣnde

'Αθωόω -ῶ, вiit: -ώσω. desвinoвъцeskŏ, sлoвozŏ de osîndъ пe чinева.

'Αθώπευτος (ὁ, ἡ), neлinгȣшitopŏ, saŏ neлinгȣшitŏ. 2) neînвлînzitŏ. 3) nemitapnikŏ. [ἀ, θωπεύω].

'Αθωράκιστος (ὁ, ἡ), чел fъpъ za, saŏ плatoшŏ; neapmatŏ. [ἀ, θωρακίζω].

'Αθώρηκτος (ὁ, ἡ), neînвъtatŏ. [ἀ, θωρήσσω].

'Αθώωσις, εως (ἡ), desвinoвъцipe, eptape. [ἀθωόω].

Αἰ, ші (maĭ 'nainte de enглit:) Αἴ, koniȣnk: Dop: în лokŏ de εἰ. = «Αἴκε(κεν), saŏ Dop: «Αἴκα, sȣпos: în лokŏ de ἐάν. | «Αἰ γὰρ, Αἰ γὰρ δή». ші (Dop: ші Eoл): «Αἴ, noft: în лokŏ de Εἴθε.

Αἴ, saŏ Αἶ, intepiek: (de mîxnipe, dȣpepe, nekazŏ, saŏ mipape). «Αἴ τὸν Ἄδωνιν.» Bion: «Αἴ τάλαν». Apistf:

Αἱ, nom: îm: fem: aл лȣĭ ὁ, ἡ, τό.

Αἵ, nom: îm: fem: aл лȣĭ ὃς, ἣ, ὅ.

'Αἴ, Eoл: în лokŏ de ἀεί.

Αἶα, (ἡ), Ion: în лokŏ de Γαῖα.

Αἴαγμα (τὸ), noet: плînsoape, вoчitȣpъ. [din

Αἰάζω. вiit: -άσω. stpiгŏ αἴ, αἴ, mъ вaĭtŏ, плînгŏ, mъ вoчeskŏ. 2) (akt:) къieskŏ пe чinева.

Αἰακτὸς [αἰάζω], ἡ, ὸν, noet: вpednikŏ de плîns. 2) mîxnічosŏ; dȣpeposŏ, dȣiosŏ.

Αἰανὴς [αἰ], έος (ὁ, ἡ), ші Αἰανὸς, ἡ, όν, noet: = Αἰνός. adȣкъtopŏ de mîxnipe, вpednikŏ de miлъ; tpistŏ, nosomopîtŏ. 3) [ἀεὶ] вeчnikŏ [de ȣnde

Αἰανῶς, adв: în вeчĭ, totdaȣna.

Αἰβοῖ [αἴ, οἴ], intepiek: (de mîxnipe, de nekazŏ; de mipape; ші de плînцepe).

Αἴγαγρος (ὁ, ἡ), kaпpъ seлвatikъ. [αἴξ, αἰγός, ἄγριος].

Αἰγανέη [ἡ], noet: Ion: лanче neste totŏ de fepŏ (че se asвîpлъ пpintp' o кȣpea de kaпpъ, ші se întpeвȣinцeazъ лa вînapea kaпpeлop seлвatiче, de ȣnde îĭ este ші etimoлoцia). [Αἴξ, αἰγός],

'Αἰγδην [ἀίσσω], adv: poet: penede, iute.

Αἰγέη, ωι Αἰγείη, Ion: poet: în loc de Αἰγῆ. [ωι

Αἴγειος, α, ον, de capră. [αἴξ, αἰγός].

Αἰγείρινος, η, ον, de plop. [din

Αἴγειρος (ἡ), [ἀίσσω] plop.

Αἰγειροτόμος (ὁ, ἡ), tăietor de plop. [αἴγειρος, τέμνω].

Αἰγειρών, ῶνος (ὁ), poet: pădure de plop. [αἴγειρος].

Αἰγελάτης, ου (ὁ), poet. mînzător, păstor de capre. [αἴξ, ἐλαύνω].

Αἴγεος, η, ον. Ion: în loc de Αἴγειος.

Αἰγῆ, ῆς (ἡ),(cu întrare: din Αἰγέη, se înț: dor, pieле) pieле de capră. [αἴξ, αἰγός].

Αἰγιαλίτης, ου (ὁ), ωι Αἰγιαλῖτις, ιδος (ἡ), țărm-pescăr, țărm-pescărică. [din

Αἰγιάλὸς (ὁ), [ἀίσσω, sau ἄγνυμι, ωι ἅλς, ἁλός] țărm de mare. [de unde

Αἰγιαλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Αἰγιαλίτης.

Αἰγιβάτης, ου (ὁ), încălzitor (monitor) de capre. 2) cel ce păște ca capra. [αἴξ, βάω, βαίνω.]

Αἰγίβοσις, εως (ἡ), poet: pășune de capre. [ωι

Αἰγιβότης, ου (ὁ), poet: păstor de capre. [ωι

Αἰγίβοτος (ὁ, ἡ), poet: (loc) pășune de capre; sau de pășune capre. [αἴξ, βόω, βόσκω].

Αἰγίδιον [τὸ], dim: ied, țap. Αἴξ, țăpuș.

Αἰγιθαλὸς (ὁ), sau fel de pasăre mîncător de albine. = ku

Αἴγι(γιν, γισ)θος, ου (ὁ), (vezi ωι Αἰγοθήλης).

Αἰγίκνημος (ὁ, ἡ), cel cu picioare de capră. [αἴξ, αἰγὸς, κνήμη].

Αἰγικορεὺς, έως (ὁ), poet: [αἴξ, κορέω, sau κορέννυμι] păstor (sătăr) de capre.

Αἰγίλιψ, ιπος (ὁ, ἡ), poet: [αἴξ, λείπω] (loc) abrupt de stîncă, prăpăstios, 'nalt, ωι de capre părăsit.

Αἴγιλος (ὁ), sat fel de salcie plîngător (caprelor) la marea.

Αἰγιλώπιον (τὸ), dim: ied (3)

Αἰγίλωψ, ωπος, ωι (poet:) οπος (ὁ), [αἰγὶς, ὤψ]. sat fel de orz, sau ovăs sălbatic. 2) sat fel de conopidă poditor de rîndul de mînzare. 3) anostem (fistul), ce se face pe dinăuntru la coada oilor.

Αἰγινόεις, εσσα, εν, poet: scorțos de capre. [αἴξ, αἰγός].

Αἰγινομεὺς, έως, ωι

Αἰγινόμος (ὁ), păstor de capre. [ωι

Αἰγίνομος (ὁ, ἡ), poet: păscător de capre. [αἴξ, νέμω].

Αἰγίοχος (ὁ, ἡ), cel ce ține egida (vezi Αἰγίς). [αἰγὶς, ἔχω].

Αἰγίπαν, ανος (ὁ), zeu sat Pan, asemănat picioare de capră. [Αἴξ, Πάν».]

Αἰγιπόδης, ου (ὁ), poet: ωι

Αἰγίπους, οδος (ὁ, ἡ), cel ce are picioare de capră. [αἴξ, πούς].

Αἰγίπυρος (ὁ), sat fel de varză de grădină roșie, lămîiță. [αἴξ, πυρός].

Αἰγὶς, ίδος (ἡ), [αἴξ, αἰγός] pieле de capră. 2) înverătoare, sau za de pieле de capră. 3) (prin:) înfricoșătoare sculă al lui Jove, ωι al Minervei. 4) [ἀίσσω] = Καταιγίς. 5) pieinoasă inimă a unui fel de vadă, zadă. 6) o patimă de oi= 'Αγλίη.

Αἰγίσκος (ὁ), dim: al lui Αἴξ, micuț țapăn.

Αἰγλάεις, εντος, ωι (cu sinc:) Αἰγλᾶς, άντος. Dop: în loc de Αἰγλήεις. [din

Αἴγλη (ἡ), poet: [ἀίσσω, sau 'Αγάλλω]. lumină, strălucire. 2) făclie; lampă. 3) (fig:) strălucită fată, nume bestită; mărgică. [de unde

Αἰγλήεις, εντος (εσσα, εν). ωι (cu întrare:) Αἰγλῆς, ῆντος = cu

Αἰγλήτης, ου (ὁ), poet: luminos, strălucitor; felinar; pescuitor de lumină.

Αἰγλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: luminos; luminător. [αἴγλη, φαίνω].

Αἰγοβάτης, ου (ὁ), = Αἰγιβάτης.

Αἰγοβότας, α (ὁ), Dop: în loc de Αἰγιβότης.

Αἰγίβορος (ὁ, ἡ), cel de pieле de capră. [αἴξ, αἰγὸς, δορά].

Αἰγοθήλης, ου (ὁ), o pasăre nocturnă, asemănea cu rîndunica, care se sococește, cu sunet de la capre (Lat: Caprimulgus). [αἴξ, θηλή).

Αἰγόκερας, ατος (τὸ), sat fel de plantă. cactus Tălis. [ωι

Αἰγοκερεὺς, έως (ὁ), poet: ωι

Αἰγόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), cel cu coarne de capră. 2) (astr:) sat fel de capră sălbatică; steaua Zodiilor Capricornul. [αἴξ, αἰγὸς, κέρας].

Αἰγοκέφαλος (ὁ, ἡ), cel cu cap de capră. 2) sat fel de pasăre. [αἴξ, κεφαλή.]

Αἰγόλεθρος (ὁ), o varză de grădină omorîtoare de capre. [αἴξ, αἰγὸς, ὄλεθρος].

Αἰγομελὴς, έος (ὁ, ἡ), cel cu mădular de capră. [αἴξ, αἰγὸς, μέλος].

Αἰγονόμιον (τὸ), țarină de capre. 2)

локŭ de пъшѕne a капрелор. [din

Αἰγονόμος (ὁ), пъstорŭ de капре. [ші

Αἰγόνομος (ὁ, ἡ), (локŭ) пъsкѕtŭ de капре; saŭ îndemînatikŭ, пріінчosŭ ла пъшѕne de капре. [αἴξ, αἰγὸς, νέμω].

Αἰγόνυξ, υχος (ὁ, ἡ), каѕtъ Αἰγώνυξ.

Αἰγοπίθηκος (ὁ), ѕnŭ felŭ de maĭmѕцъ кѕ fiгѕръ de капръ. [αἴξ, πίθηκος].

Αἰγόπλαστος (ὁ, ἡ), поет: плъsmѕitŭ, saŭ formatŭ ка о капръ. [αἴξ, πλάττω].

'Αἰγοπόδης, ου (ὁ), поет: = Αἰγιπόδης.

Αἰγοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѕ faцъ, оврazŭ de капръ. [αἴξ, πρόσωπον].

Αἰγόπυρος (ὁ), каѕtъ Αἰγίπυρος.

Αἰγοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ крачĭ (пічоаре) de капръ. [αἴξ, σκέλος].

Αἰγοτριχέω -ῶ, віit: -ήσω. amŭ пърŭ (лînъ) de капръ. [αἴξ, θρίξ, τριχός].

Αἰγότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), fрекatŭ (кълкatŭ) de капре. [αἴξ, τρίβω].

Αἰγοφάγος, (ὁ, ἡ), mînкъtорŭ de капре. [αἴξ, φάγω пеîntр:]

Αἰγόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѕ окĭ de капръ. [αἴξ, ὀφθαλμός].

Αἰγυπιὸς (ὁ), поет: вѕлtѕрŭ. = Γύψ.

Αἰγυλιὸς (ὁ), ѕnŭ felŭ de пasъре nontoasъ, ѕnŭ soiŭ de вѕfniцъ; (вezĭ ші Αἰγοθήλης).

Αἰγώνυξ, υχος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ ѕnгiĭ de капръ. [αἴξ, ὄνυξ]. [de ѕnde

Αἰγώνυχον (τὸ), ѕnŭ felŭ de вѕріanъ, meiŭ пъsъреsкŭ.

Αἰγωπὸς (ὁ, ἡ), челŭ кѕ окĭ, saŭ faцъ de капръ. [αἴξ, ὤψ].

'Αΐδας, α saŭ αο (ὁ), Dор: în локŭ de Ἅδης.

Αἰδεῖο, ші Αἴδεο, поет: în локŭ de Αἰδοῦ, порѕnч: ал лѕĭ

Αἰδέομαι -οῦμαι, віit: έσομαι, ші поет: -ήσομαι, ші -έσσομαι (nex: ᾐδέσθην, ші tр: de кѕ: ᾔδεσμαι). mъ sfieskŭ, mъ рѕшinezŭ, mъ temŭ моралічеште. «Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι». Іл: Н. 2) pesпектezŭ, чinsteskŭ. «Τοὺς φρονιμωτάτους αἰδούμενος, καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους φοβούμενος». Ksen: 3) mъ îndѕплекŭ sпре eptape, mъ înвлînzeskŭ, mъ milostiвeskŭ. «Τά δε τ' αἴδεο, καὶ μ' ἐλέησον«. Іл: Х. [αἰδώς].

Αἴδεσθεν, Еол: în локŭ de ᾐδέσθησαν.

Αἰδέσιμος (ὁ, ἡ), atръгъtорŭ de sfiaлъ, pesпектŭ, simпatie кътре sine, saŭ pesпектaвiлŭ. 2)=Αἰδήμων. [αἴδεσις]. [de ѕnde

Αἰδεσιμότης (ἡ), pesпектaвiлitate.

Αἴδεσις, εως (ἡ), = Αἰδώς.

Αἰδεστὸς, ὴ saŭ ὸς, όν. = Αἰδέσιμος. [din

Αἰδέω -ῶ. віit: έσω (neîntр: акt: ал лѕĭ Αἰδέομαι, din каре компѕѕѕл καταιδέω, ші пas: tре: de кѕ: ᾐδεσμένος sînt întреѕѕinцaцĭ întр' ачеastъ însemnape), mішкŭ sпре sfiaлъ, saŭ pesпектŭ, milъ, simпatie ші челе asemenea; îndѕплекŭ sпре eptape, înвлînzeskŭ. [αἰδώς].

'Αΐδεο, Ion: în локŭ de ᾅδου.

'Αΐδηλος, (ὁ, ἡ,) поет: [ἀ, ἰδεῖν] neaрътatŭ, невъzѕtŭ, tainikŭ; nedesлѕшitŭ; некѕnoskѕtŭ; neaпропiatŭ; neaштeпtatŭ. 2) neînsemnatŭ, nesлъвitŭ. 3) вътъmъtорŭ; пръпъditорŭ.

Αἰδημονέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntŭ sfiiчosŭ, рѕшinosŭ. [ші

Αἰδημόνως, adв: кѕ sfiaлъ, рѕшine, modestie (smepenie, кѕmпътate). [ші

Αἰδημοσύνη (ἡ), sfiaлъ, рѕшine, modestie. [din

Αἰδήμων, ονος (ὁ, ἡ), sfiiчosŭ, рѕшinosŭ, neîndръzneцŭ, modestŭ. «Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος». Aten: [αἰδώς].

'Αϊδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: невъzѕtŭ, neaрътatŭ. [ἀ, ἰδεῖν].

'Αΐδης ου (ὁ), поет: în локŭ de Ἅδης.

Αἰδήσιμος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de Αἰδέσιμος.

Ἄϊδι, поет: în локŭ de Ἅδῃ, dat: ал лѕĭ Ἅδης.

'Αΐδιος [ἀεὶ], α, saŭ ος, ον. de totdaѕna, вечnikŭ. [de ѕnde

'Αϊδιότης (ἡ), вечnічie. [ші

'Αϊδίως, adв: în вечie.

'Αϊδιὴς, έος, ші

'Αϊδιὸς, οῦ (ὁ, ἡ), поет: = 'Αϊδὴς, невъzѕtŭ.

Αἰδοῖος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, ші -έστερος, -ότατος, ші -έστατος) поет: [αἰδώς], = Αἰδέσιμος. 2) = Αἰδήμων, «Κακὸν δ' αἰδοῖος ἀλήτης. Od: || (sѕвst): Αἰδοῖον (τὸ), ші im: Αἰδοῖα (τὰ), пърцiле пъsкътоаре. [de ѕnde

Αἰδοιώδης, εος (ὁ, ἡ), каре аре чева pesпектaвiлŭ, ші кam însѕfлъ рѕшine, ші sfiaлъ.

Αἴδομαι, поет: în локŭ de Αἰδέομαι.

Ἄϊδος, поет: în локŭ de Ἅδου, цen: ал лѕĭ Ἅδης.

Ἄϊδός δε, mi (întр' ѕna) ἀϊδόσδε, поет: în локŭ de ἐς ᾅδου (se înцел: οἶκον, saŭ τόπον).

'Αϊδοφοίτης, ου (ὁ), чел че мерцe des în iadŭ. [ἀΐδης, φοιτάω].

Αἰδόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ simцimîntŭ, saŭ disпosiцie de modestie,

ші simпatie (smepitȣ ші miлosȣ). [αἰδώς, φρήν].

'Αϊδρείη, ші 'Αϊδρηΐη (ἡ), Ion: în локȣ de 'Αϊδρία.

'Αϊδρήεις, εσσα, εν, = (maĭ noȣъ peфopmaцie a лȣĭ) Ἄϊδρις.

'Αϊδρία (ἡ), neштiinцъ, nечеркаре. [din

Ἄϊδρις, ιος ші εος (ὁ, ἡ), поet: neштiitopȣ, neînвъцatȣ; nечеркatȣ, фъръ idee de чева. [ἀ, ἴδρις].

'Αϊδροδίκης, ου (ὁ), ші

'Αϊδρόδικος (ὁ, ἡ), пекȣnoskъtopȣ de dpeптate, nedpeптȣ, nелецiȣitȣ, selвatiкȣ. «Θῆρας 'Αϊδροδίκας». Пind: [ἄϊδρις, δίκη].

'Αϊδροσύνη (ἡ), поet: = 'Αϊδρία.

'Αΐδρυτος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de 'Ανίδρυτος.

Αἰδὼ, ак: sinг: ал лȣĭ Αἰδώς.

'Αΐδων, ωνος, ші

'Αϊδω(δο)νεὺς, έος, ші Ion: ῆος, поet: Zeȣл iadȣлȣĭ (Плȣtonȣ). [ші

'Αϊδὼνιος (ὁ, ἡ), поet: кȣвiĭnчosȣ iadȣлȣĭ, saȣ zeȣлȣĭ iadȣлȣĭ. [ἀΐδης].

Αἰδὼς, όος -οῦς (ἡ), [ἀ, ἰδεῖν, a nȣ вedea, fiind къ sfiaла опреште вedepea). sfiiaлъ, pȣшine. «Αἰδὼς, 'Αργεῖοι». Іл: Е. 2) simцipe, iȣвipe de чinste; moралъ fpiкъ de челе пъpȣte, saȣ în fiinцъ nечinstite лȣкpȣpĭ. «Αἰδὼ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ». Іл: О. 3) smepenie; кȣmпътate, modestie. «'Επί τοι πρέπει, γύναι, ὄμμασιν αἰδὼς καὶ χάρις. Om: Imn: 4) pesпeктȣ. «Ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰδοῦς τεύξῃ». Ksen: 5) ȣmiлipe sпpe eptape, komпътimipe. «Λυκοσουρεῦσι δὲ ἀπειθήσασιν ἐγένοντο ὅμως παρὰ τῶν 'Αρκάδων αἰδὼς Δήμητρος ἕνεκα». Паȣs: 6) = Αἰδοῖα, mъdȣлареле челе askȣпse. «Χλαῖνάν τ' ἡ δὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει». Іл: В.

'Αϊδῶς, adв: пе nевъzȣte. [ἀϊδής].

Αἰεθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de 'Ἀειθαλής.

Αἰεὶ, Ion: în локȣ de 'Ἀεί.

Αἰειγενέτης, ου (ὁ), поet: în локȣ de 'Ἀειγενέτης.

Αἰείκοτε Ion: în локȣ de 'Ἀείποτε.

Αἰειτὸς, Ion: поet: în локȣ de 'Αετός.

Αἰέλουρος (ὁ, ші ἡ), Ion: în локȣ de Αἴλουρος.

Αἰὲν, поet: în локȣ de 'Ἀεί.

Αἰένυπνος (ὁ, ἡ), поet: totdaȣna adopmitȣ. [αἰὲν, ὕπνος].

Αἰὲς, Dop: în локȣ de 'Ἀεί.

Αἰετηδὸν, adв: поet: ка вȣлtȣpȣл. [ші

Αἰετιαῖος, α, ον, ші

Αἰετόεις, εσσα, εν, поet: кȣвiinчosȣ ла вȣлtȣpȣ; saȣ ла коama каseĭ. [din

Αἰετὸς (ὁ), поet: în локȣ de 'Αετός.

Αἰζήεις; εσσα, εν, ші

Αἰζήϊος, ші

Αἰζηὸς (ὁ, ἡ), поet: [ἀεὶ, ζέω], tînъpȣ (ал къpȣia sînцe fepвe), цeaпъnȣ; deшteптȣ, aцepȣ, вioiȣ. «Πρόμαχος αἰζήεις». At: вepde, în fлoapea sa. «Βλάστημα αἰζάεν». Esix: влъstapȣ вîptosȣ.

Αἰηνὴς, έος (ὁ, ἡ), în локȣ de αἰανής.

Αἰήτης, ου (ὁ), поet: în локȣ de 'Αήτης.

Αἴητος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de Ἄητος.

Αἰητὸς, Dop: în локȣ de 'Αετός.

Αἴθ' (în апок:) поet: în локȣ de Αἴθε, Αἴτε.

Αἰθάλεος, ші Αἰθαλέος, α, ον, поet: apsȣ, пîpлitȣ de fокȣ, saȣ de sпȣzъ. 2) apzъtopȣ. [din

Αἰθάλη (ἡ), [αἴθω] sпȣzъ; fȣninцene. (вezĭ ші ἀσβόλη, ші λιγνύς).

Αἰθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Αἰθαλέος.

'Αϊθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de 'Ἀειθαλής.

Αἰθαλίων, ωνος (ὁ), nerpitȣ de apsȣpъ, пîpлitȣ (eпit: ал грееpелȣĭ). [ші

Αἰθαλόεις, εσσα, εν, поet: = Αἰθαλέος. [din

Αἴθαλος (ὁ, ἡ), поet: = Αἰθάλεος. 2) (sȣвst) = Αἰθάλη. [de ȣnde

Αἰθαλόω -ῶ, вiit: -ώσω. nerpeskȣ чева пpin fокȣ. 2) apzȣ, fakȣ чева чenȣшъ. 3) пpefakȣ чева în fȣninцene. «Ἕως ἂν αἰθαλώσῃς λιγνὺν αὐτάρκη». Diskp: [ші

Αἰθαλώδης, εος (ὁ, ἡ), nerpitȣ de fокȣ ка fȣninцenea. [ші

Αἰθαλωτὸς, ἡ, ὸν, apsȣ, пîpлitȣ de fокȣ, saȣ de sпȣzъ; пpefъкȣtȣ în sпȣzъ, ші чenȣшъ.

Αἰθᾶν, Dop: în локȣ de Αἰθῶν, цen: îm: fem: ал лȣĭ Αἰθός.

Αἴθε, koniȣnк: Dop: ші поet: în локȣ de Εἴθε.

Αἰθερεμβατέω -ῶ, вiit: ήσω. = Αἰθεροβατῶ. [αἰθὴρ, ἐν, βατέω].

Αἰθέριος, α ші ος, ον, чел în etepȣ, saȣ din etepȣ, (въzdȣxȣ, aepȣ); чepeskȣ. [αἰθήρ]. [de ȣnde

Αἰθεριώδης, εος (ὁ, ἡ), = Αἰθερώδης. [ші

Αἰθερίως, adв: 'naлt, în въzdȣxȣ, în aepȣ.

Αἰθεροβατέω -ῶ, вiit: -ήσω. ȣmвлȣ în въzdȣxȣ, în aepȣ. [αἰθὴρ, βατέω].

Αἰθεροβόσκης, ου (ὁ), tpъitopȣ, локȣitopȣ în etepȣ, în aepȣ. [αἰθὴρ, βόσκω].

Αἰθεροδρόμος (ὁ, ἡ), kom: алеpгъtopȣ, кȣpiepȣ în aepȣ. [αἰθὴρ, δρόμος].

Αἰθεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ка eterȣл, възdȣхȣл ла faцъ. [αἰθὴρ, εἶδος].

Αἰθερολογέω -ῶ, biit: -ήσω. kom: ворвеskȣ desпре eterȣ, ші челе dintр' însȣл. [din

Αἰθερολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште desпре eterȣ, astponomȣ. [αἰθὴρ, λόγος].

Αἰθερονόμος (ὁ, ἡ), поet: петрекъторȣ în eterȣ. [αἰθὴρ, νέμομαι].

Αἰθερόπλαγκτος (ὁ, ἡ), поet: ръtъчitȣ în eterȣ. [αἰθὴρ, πλάζομαι].

Αἰθερώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка eterȣл.

Αἰθήεις, εσσα, εν, поet: = Αἰθαλέος.

Αἰθὴρ [αἴθω, ἀὴρ], έρος (ὁ, ші поet: ἡ), аерȣл de пеste atmosferъ foapte 'nалtȣ, ші кȣратȣ; черȣл, ȣnde локȣіаȣ Zeiĭ; ші кіар atmosferікȣл аерȣ. «Αἰθὴρ ὑγρὰ, ψυχρὰ ші ч.л:» 2) seninȣл, кȣрата лȣminъ а черȣлȣĭ. «Οὐρανόθεν δ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ. Іл: П:

Αἰθόλιξ, ικος (ἡ), = Αἰθύλιξ.

Αἰθοπία (ἡ), чеа кȣ faцъ negritъ de soape; negrічоasъ (епіt: ал Dianeĭ). [αἴθω, ὄψ, ὀπός].

Αἰθὸς, ὴ, όν. apsȣ, negritȣ de soape, saȣ de fокȣ; negrічоsȣ. 2) лȣminosȣ, fокоsȣ, strелȣчitȣ. «'Ασπίδος αἰθᾶς». Пind: [ші

Αἶθος, εος -ους (τὸ, ші ὁ), поet: apsȣръ; fокȣ; strелȣчіре. [αἴθω].

Αἴθουσα (ἡ), (прінч:) fem: партч: ал лȣі Αἴθω. 2) (sȣвst:, se înцел: στοά) предворȣ бътȣtȣ, saȣ apsȣ de soape (fiind къ овічнȣіаȣ а'л faче кътре resъpitȣ, saȣ miazъ-zi); salъ, salonȣ (ла чеĭ de акȣm). (вezĭ ші Αἴθριος).

Αἴθοψ, οπος (ὁ, ἡ), apsȣ ла faцъ; (прін ȣрm:) negrȣ, лȣчіоsȣ. 2) apzъторȣ, saȣ negritорȣ de faцъ. 3) înfокatȣ, strълȣчitорȣ. вezĭ ші Αἴθων. [αἴθω, ὄψ].

Αἴθρα [αἰθὴρ], ας (ἡ), seninȣ, черȣ кȣратȣ ші fъръ норĭ. «Ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος, ποίησον δ' αἴθρην». Іл: Р. 2) ръкоаре; аерȣ рече кȣ врȣmъ.

Αἴθρανος (ὁ), ȣnȣ felȣ de mangalȣ înкълzitорȣ de пічоаре (tȣрчеште tandȣрȣ, franц: chaufferette).

Αἴθρη (ἡ), Ion: ші At: în локȣ de Αἴθρα.

Αἰθρηγενέτης, ου (ὁ), ші

Αἰθρηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (епіt: ал крівъцȣлȣĭ) пъskȣtȣ, продȣsȣ din eterȣ; ші (акt:) продȣкъторȣ de seninȣ, saȣ fрігȣ ші врȣmъ. [αἴθρη, γείνω].

Αἰθρήεις, εσσα, εν, поet: în локȣ de Αἴθριος. [ші

Αἰθρία (ἡ), = Αἴθρη. [ші

Αἰθριάζω (ιάω), biit: άσω. екsпȣіȣ чева afаръ ла аерȣ în възdȣхȣ. 2) (neȣt:) петрекȣ afаръ sȣвt черȣ, în fрігȣ, fъръ înвълitоаре. 3) (ȣnіпер:) senîneazъ, se faче senînȣ. «Αἰθριάζειν τὸν ἀέρα». Apist: [ші

Αἴθρινος (ὁ, ἡ), = Αἴθριος.

Αἰθριοκοιτέω -ῶ, biit: -ήσω. mъ кȣлкȣ afаръ sȣвt възdȣхȣ, ла ръкоаре. [αἴθριος, κοίτη].

Αἴθριος, α ші ος, ον. кȣратȣ, seninosȣ, nenoposȣ. 2) екsпȣsȣ în аерȣ. fъкȣtȣ пе време seninoasъ; рече, înreцatȣ. || (neȣt:) Αἴθριον (τὸ), предворȣл векілор Romanĭ nȣmitȣ лат: Atrium. [αἴθρη].

Αἰθροβατέω-ῶ, biit: -ήσω. = Αἰθεροβατέω. [din

Αἰθροβάτης, ου (ὁ), ȣmвлъторȣ în eterȣ, în аерȣ, аеровatȣ. [αἴθρα, βατὴς].

Αἰθροδόνητος (ὁ, ἡ), поet: чел че se клеtinъ în eterȣ, în аерȣ. [αἴθρη, δονέω].

Αἰθροπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Αἰθερόπλαγκτος. [αἴθρη, πλάνη].

Αἰθροπολεύω (έω-ῶ), biit: -εύσω (-ήσω), поet: = Αἰθεροβατέω -ῶ. [αἴθρη, πόλος].

Αἶθρος (ὁ), поet: fрігȣл dimineцеĭ; аерȣ reцosȣ; врȣmъ. [αἴθρη].

Αἴθυγμα (τὸ), поet: [Αἰθύσσω] întъpîtape de flакъръ sȣflatъ. 2) лȣчіре de лȣminosȣ трȣпȣ mішкatȣ. 3) skînteiepe. 4) кървȣne înвълitȣ de aцîцat fокȣл; (de ȣnde 5) (fir:) zъdъpîpe, îndemnȣ, прічінъ întъpîtъtoape. «Εὐνοίας αἰθύγματα». Плв:

Αἴθυια (ἡ), [αἴθω, пентрȣ неагра sa faцъ] о пасъре de апъ (кȣfȣndъtoape), вodîрлъȣ, saȣ лешіцъ.

Αἰθυιόθρεπτος (ὁ, ἡ), хрънitȣ кȣ пъsъpĭ αἴθυιαι; saȣ tръitȣ în апъ ка αἴθυια; пеskарȣ. [αἴθυια, τρέφομαι].

Αἰθυκτὴρ (ὁ, ἡ), поet: [αἰθύσσω] репеzічоsȣ, іȣte saȣ лesne mішкatȣ.

Αἰθυλικώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о въшікȣцъ de apsȣръ. [din

Αἰθύλιξ [αἴθω], ικος (ἡ), въшікъ а пеліцеĭ din apsȣръ.

Αἰθύσσω, [αἴθω] biit: -ύξω. поet: aцîцȣ, апрinzȣ; (fir:) îndemnȣ, întъpîtȣ. || (neȣt:) mъ апрinzȣ; лȣчеskȣ; skînteiezȣ; (fir:) mъ întъpîtȣ, mъ апрinzȣ; пъвълеskȣ.

Αἴθω, (прел: ᾖθον, ші maĭ mȣлtȣ nȣ), апрinzȣ; apzȣ, înflъкърezȣ. «Πῦρ αἴθειν». Ер: (ші fir:) «Χόλον αἴθειν». Аналект: || (nestр:) apzȣ; лȣminezȣ; лȣчеskȣ. «Λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον. Sof: || (пas:) mъ апрinzȣ,

*

mъ apzъ̆. «Τὰ δὲ αἴθεται κάλλιστα». Ep:

Αἴθων, οντος, (ουσα, ον). партч: ал лъ̆ Αἴθω.

Αἴθων, ονος (ὁ), поет: [αἴθω]. apzъtopъ̆, înfлъкъръtopъ̆. «Κεραυνὸς (λιμὸς)—». 2) fokosъ̆, skînteietopъ̆, лъ̆чiosъ̆. «Σίδηρος (Τρίπους, Λέβης, ші ч. л:)—». 3) apsъ̆, negpitъ̆ de fokъ̆, saъ̆ de fъ̆mъ̆; apsъ̆ de soape; negpiчiosъ̆; saъ̆ (ъ̆ne opĭ) рошъ, въланъ̆; (fir:) ръвdъtopъ̆, вîptosъ̆. 4) iъte; fepвinte; pepeziчiosъ̆; aktiвъ̆, aцepъ̆. «Αἴθων ἀνήρ». Sof:

Αἴκα, koniъ̆nкц: Dop: în локъ̆ de 'Εάν.

Αἰκάλλω, вiit: αλῶ. лiпгъ̆шeskъ̆, mînгiĭъ̆; înвeseлeskъ̆.

Αἴκε, ші (maĭ 'nainte de вокале) Αἴκεν, koniъ̆nкц: поет: în локъ̆ de 'Εάν.

Αἰκέλιος, (ὁ, ἡ), поет: în локъ̆ de 'Αεικέλιος.

Ἄϊκες (αἱ), каъ̆tъ αϊξ.

'Αϊκὴ (ἡ), поет: [ἀΐσσω] mішкape, sъpitъ̆ръ pepede.

'Αϊκὴς, ші Αἰκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет:=Ἀεικής.

Αἰκία (ἡ), [ἀεική] ръ̆ъ̆ tpatamentъ̆; окърîpe, neчinstipe; въtaie; ръnipe, ші ч.л: 2) nenopoчipe; tiкълошie. [de ъ̆nde

Αἰκίζω, вiit: ίσω. tpaktezъ̆ пe чinева ръ̆ъ̆; (neчinsteskъ̆; вatъ̆; ръneskъ̆). «Νεκρὸν—». чiъ̆nteskъ̆, saъ̆ îĭ taiъ̆ mъdъ̆лapeлe sppe вatжокоръ. «Τὰ χωρία —». лe taiъ̆ копачîĭ. [de ъ̆nde

Αἴκισμα (τὸ), ші

Αἰκισμὸς (ὁ), ловitъ̆ръ, въtaie; ръnipe; neчinstipe. [ші

Αἰκιστὴς, οῦ (ὁ), ші Αἰκίστρια (ἡ), neчinstitopъ̆; ловitopъ̆; ръnitopъ̆. [de ъ̆nde.

Αἰκιστικὸς, ὴ, ὸν, аплекatъ̆, dispъ̆sъ̆ sppe a въtъma, a neчinsti, ші ч.л: 2) чeea чe se faчe în feлъ̆ de neчinste, чe se dedъ̆чe лa neчinstipe.

Αἰκιστὸς, ὴ, ὸν, вîntъ̆itъ̆ de neчinstipe, въtaie, ші ч.л: saъ̆ чeл чe se поate вîntъ̆i în op чe кiпъ̆. [αἰκίζομαι].

'Αϊκτὴρ (ὁ), поет: пъвълitopъ̆; pepeziчiosъ̆. [ἀΐσσω].

Ἄϊκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἱκνοῦμαι] neaжъ̆nsъ̆, neapponiatъ̆ = 'Ανέφικτος.

'Αϊκῶς, ші Αἰκῶς, adв: поет: =Ἀεικῶς.

Αἴλινος (ὁ, ἡ), [αἴ, λῖνος, вezĭ ziчepea]. tîпгъ̆iosъ̆, плîцeposъ̆, жaлnikъ̆. || (sъ̆вst:) кîntikъ̆ tîпгъ̆iosъ̆, жълipe.

Αἰλούριος (ὁ), ъ̆nъ̆ feлъ̆ de въ̆pianъ, чe se mъninкъ de kotoiъ̆л seлвatikъ̆. [Αἴλουρος]. (вezĭ ἄσαρον).

Αἰλουρόμορφος (ὁ ἡ), чeл къ faцъ de kotoiъ̆ seлвatikъ̆. [αἴλουρος, μορφή].

Αἴλουρος (ὁ), [αἰόλος, οὐρὰ, pentpъ шepпъ̆ita mішкape a koadeĭ лъ̆ĭ] kotoiъ̆ seлвatikъ̆. (лa чeĭ noĭ 2) вeвepiцъ.

Αἷμα (τὸ), sînцe, «Αἵματος ἔμπλεως». Лъ̆ч: 2) (fir:) omopъ̆ «'Εφ' αἵματι φεύγειν». Dem: a se пîpî pentpъ omopъ̆. 3) pъ̆denie (maĭ къ sea:) din sînцe. «Πρὸς αἵματος. saъ̆ 'Εν αἵματι εἶναί τινι». a fi pъ̆dъ къ чinева. 4) neamъ̆, opiцinъ. «Ταύτης τε γενεῆς καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.» Iл: Z. Y. 5) (pap ші поет:) къ̆цitъ̆ sînцepatъ̆». Νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων. «Sof:

Αἱμακο(κου)ρία (ἡ), (maĭ къ sea: лa îm:) [αἷμα, κορέννυμι] жeptfъ pentpъ mopцĭ. (maĭ mъ̆лt лa Беоцienĭ ші Dopienĭ).

Αἱμακτὸς, ὴ, όν, sînцepatъ̆. [αἱμάττω].

Αἱμαλέος, α, ον, поет: sînцeposъ̆. [αἷμα].

Αἱμαλωπὶς, ίδος (ἡ), sînцe къ matepie пъ̆poioasъ stpînsъ din întîmплape în окĭ. [din

Αἱμάλωψ [αἱμαλέος, ὤψ, saъ̆ μώλωψ], ωπος (ὁ), чeл чe ape sînцe în окĭ, (чeл чe пътimeшte de Αἱμαλωπὶς); sînцeposъ̆. 2)=Αἱμαλωπὶς, ші μώλωψ. 3) sînцe stpikatъ̆.

Αἱμαποσία (ἡ), = Αἱματοποσία.

Αἱμὰς, άδος (ἡ), înвîлшъ̆гatъ въ̆psape de sînцe. [αἷμα].

Αἱμασιὰ, (ἡ), [αἱμὸς, saъ̆ αἱμάσσω] înгръdipe de mъръчini; saъ̆ ші de пietpe ші къръmizĭ. «Αἱμασιὴν πλίνθων ὀπτέων». Ep: [de ъ̆nde

Αἱμασιώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кa o înгръdipe.

Αἱμάσσω, вiit: άξω. sînцepezъ̆. 2) sîntъ̆ sînцepatъ̆; saъ̆ рошъ кa sînцeлe. [αἷμα].

Αἱματεκχυσία (ἡ), (Skp:) въ̆psape de sînцe. [αἷμα, ἐκ, χέω].

Αἱματηρὸς, ὰ, ὸν, поет: sînцepatikъ̆. = Αἱματόεις. [αἷμα, -τος].

Αἱματηφόρος, (ὁ, ἡ), adъ̆къtopъ̆, пpiчinъ̆itopъ̆ de въ̆psape de sînцe, de înжъ̆nгiepe. [αἷμα, φέρω].

Αἱματία, (ἡ), zeama чea neaгръ a Лaчedemoneniлop, чe se faчea къ sînцe. [ші

Αἱματικὸς, ші (pap) Αἱμάτινος, η, ον, = Αἱματώδης. [ші

Αἱμάτιον (τὸ), Dim: ал лъ̆ĭ αἷμα, sînцiшopъ̆, пъ̆цinъ̆ sinцe. [ші

Αἱματίτης, ου (ὁ), ші Αἱματῖτις, ιδος (ἡ), къ̆вiinчosъ̆ лa (asemenea, saъ̆ fъкъ̆tъ̆ къ) sînцe. «Αἱματίτης λίθος, saъ̆ (nъ̆maĭ) αἱματίτης». пiatpa ematostatъ̆л. «Αἱματῖτις φλέψ». вîna sînцeлъ̆ĭ. «Χορδὴ αἱματῖτις» кîpnatъ̆ fъкъ̆tъ̆ къ sînцe. [αἷμα].

Αἱματοδόχος (ὁ, ἡ), =Αἱμοδόχος.

Αἱματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣл sînцелȣĭ, asemenea кȣ sînцеле. [αἷμα, εἶδος).

Αἱματόεις, εσσα, εν, поet: sînцeratikȣ̆. [αἷμα].

Αἱματολειχὸς (ὁ, ἡ), лînгъtopȣ̆ de sînцe. [αἷμα, λείχω].

Αἱματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, fъкъtopȣ̆ de sînцe. [αἷμα, ποιέω].

Αἱματοποσία (ἡ), вepe de sînцe. [ші

Αἱματοποτέω -ῶ, вiit: -ήσω. вeaȣ̆ sînцe. [din

Αἱματοπότης, ου (ὁ), въȣtopȣ̆ de sînцe. [αἷμα, πίνω].

Αἱματοῤῥόφος (ὁ, ἡ), sopвitopȣ̆ de sînцe. [αἷμα, ῥοφέω].

Αἱματόῤῥυτος (ὁ, ἡ), поet: (αἷμα, ῥέω]. =кȣ

Αἱματοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че'ĭ пікъ sînцe, moiatȣ̆ în sînцe. [αἷμα, στάζω].

Αἱματοσφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), înжȣnгiatȣ̆, înnекatȣ̆ în sînцеле съȣ̆; saȣ̆ (din грешалъ) în локȣ̆ de Αἱματοσταγής. [αἷμα, σφάζω].

Αἱματόφυρτος (ὁ, ἡ), поet: fръmîntatȣ̆, amestekatȣ̆, saȣ̆ mînжitȣ̆ кȣ sînцe. [αἷμα, φύρομαι].

Αἱματοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), каре se вȣкȣръ de sînцe, setosȣ̆ de sînцe. [αἷμα, χαίρω].

Αἱματόω-ῶ, вiit: -ώσω, sînцepezȣ̆, mînжeskȣ̆ кȣ sînцe. 2) пpeфaкȣ̆ în sînцe. «Αἱματοῦται ἡ τροφή». Гал: [ші

Αἱματώδης, εος (ὁ, ἡ), sînцeposȣ̆; пpiчinȣitȣ̆ din sînцe; asemenea (saȣ̆ amestekatȣ̆) кȣ sînцe. [αἷμα].

Αἱματωπὸς (ὁ, ἡ), чел кȣ окĭ de sînцe, adikъ кȣ къȣtъtȣръ de ȣчiгъtopȣ̆. [αἷμα, ὤψ].

Αἱμάτωσις, εως (ἡ), sînцepape. 2) пpeфaчepe în sînцe. [αἱματόω].

Αἱματὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), поet:=Αἱματωπός.

Αἱμηπότης, ου (ὁ), поet: Ion: în локȣ̆ de Αἱματοπότης.

Αἱμηρὸς, ὰ, ὸν, поet:=Αἱματηρός.

Αἱμοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: гpeȣ̆ de mȣлtȣ̆ sînцe. [αἷμα, βάρος].

Αἱμοβόρος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ̆ de sînцe; хръnitȣ̆ кȣ кърnȣpĭ кpȣde. 2) (fiг:) iȣвitopȣ̆ de a въpsa sînцe, aплekatȣ̆ ла omopȣpĭ. [αἷμα, βορά].

Αἱμοδιαιτέω -ῶ, вiit: -ήσω. mъnînкȣ̆ каpne кpȣdъ, ші sînцepatъ. [αἷμα, δίαιτα].

Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ), setosȣ̆ de sînцe. [αἷμα, δίψα].

Αἱμοδόχος (ὁ, ἡ), (пpinч: вasȣ̆) пpiimitopȣ̆ de sînцe, adikъ de a пȣne sînцe întp' însȣл. [αἷμα, δέχομαι].

Αἱμομίκτης, ου (ὁ), amestekъtopȣ̆ de sînцe, adikъ чел че se înпpeȣnъ кȣ din sînцe pȣdъ a sa. [αἷμα, μίγνυμι]. [de ȣnde

Αἱμομιξία (ἡ), amestekape de sînцe; saȣ̆ кpima de aчeastъ пeлeцiȣipe.

Αἱμοποσία (ἡ), =Αἱματοποσία.

Αἱμοπό(πώ)της, ου (ὁ), ші Αἱμοπό(πῶ)τις, ιδος (ἡ), = Αἱματοπότης.

Αἱμο(μά)πτυσις, εως (ἡ), sкȣĭпape de sînцe (patimъ).

Αἱμοπτυϊκὸς, ὴ, ὸν, пъtimaшȣ̆ de sкȣĭпape de sînцe. [αἷμα, πτύω].

Αἱμοῤῥαγέω -ῶ, вiit: ήσω. пъtimeskȣ̆ de emopaцie. (кȣpцepe de sînцe). [din

Αἱμοῤῥαγής, εος (ὁ, ἡ), пъtimaшȣ̆ de emopaцie. [αἷμα, ῥήγνυμι]. [de ȣnde

Αἱμοῤῥαγία, (ἡ), emopaцie, pepede кȣpцepe de sînцe. (patimъ). [ші

Αἱμοῤῥαγικὸς, ὴ, ὸν, sȣпȣsȣ̆ ла emopaцie.

Αἱμόῤῥαντος (ὁ, ἡ), поet: stpoпitȣ̆ кȣ sînцe. [αἷμα, ῥαίνω].

Αἱμοῤῥοέω -ῶ, вiit: ήσω. пъtimeskȣ̆ de кȣpцepe de sînцe. [ші

Αἱμόῤῥοια (ἡ), emopoie, кȣpцepe de sînцe. (patimъ). [de ȣnde

Αἱμοῤῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, sȣпȣsȣ̆ ла кȣpцepe de sînцe; 2) adȣкъtopȣ̆ de emopoie. [ші

Αἱμοῤῥοῒς, ῖδος (ἡ), emopoidȣ̆, ȣnȣ̆ felȣ̆ de шapпe, a кърȣia mȣшкъtȣръ пpiчinȣieшte цeнepaлъ emopoie. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de meлкȣ̆ de mape. 3) (maĭ кȣ seamъ ла îm:) Αἱμοῤῥοΐδες (se înцeл: φλέβες, вine, пpin каpe кȣpцe din вpeme în вpeme sînцe), tpînжĭ. «Αἱμοῤῥοῒς ἥ τε ἐν ταῖς ῥισὶ, καὶ ἡ περὶ τὴν ἕδραν, καὶ ἡ τῶν καταμηνίων· καὶ γὰρ καὶ αὕτη αἱμοῤῥοῒς ἐστίν.» Apist: [din

Αἱμόῤῥοος -ους, (ὁ, ἡ), пъtimaшȣ̆ de emopoie. 2) =Αἱμόῤῥυτος. 3) (sȣвst:) = Αἱμοῤῥοῒς (шapпe). [αἷμα, ῥόος-οῦς]. [de ȣnde

Αἱμοῤῥοώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din felȣл шъpпiлop emopoizĭ. 2) чел de temпepamentȣ̆ tpînжosȣ̆.

Αἱμόῤῥυτος (ὁ, ἡ), =Αἱματόῤῥυτος.

Αἱμὸς, saȣ̆ Αἷμος (ὁ), поet: (în цen:) op че лȣкpȣ askȣцitȣ̆, вîpfosȣ̆, пpeкȣmȣ rîmпe, лanче, акȣ̆ ші ч.л: 2) пъdȣpe, mъръчinішȣ̆. [αἷμα, în însem: de кȣцitȣ̆. Sof:]

Αἱμοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Αἱματοσταγής.

Αἱμοφόρυκτος, ші Αἱμόφυρτος (ὁ, ἡ), = Αἱματόφυρτος, sînцepatȣ̆; ші sînцepъtopȣ̆. [αἷμα, φορύσσω].

Αἱμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), = Αἱματοχαρής.

Αἱμόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кȣ faцъ рошіе ка sînцеле. [αἷμα, χρόος -οῦς].

Αἱμυλία (ἡ), пȣрtаре dȣлче, лînгȣшitoape, îndatoрътоъре. [ші

Αἱμύλιος (ὁ, ἡ), поет: = [Αἱμύλος].

Αἱμυλομήτης, [αἱμύλος, μῆτις] în локȣ de

Αἱμυλόμυθος (ὁ, ἡ), dȣлче ворвitорȣ. [αἱμύλος, μῦθος].

Αἱμυλοπλόκος (ὁ, ἡ), =Δολοπλόκος. [αἱμύλος, πλέκω].

Αἱμύλος [αἱμὸς], η, ον, ацерȣ, dȣлче (saȣ amъцitорȣ, atръгъторȣ) în ворвіре.

Αἱμωδέω -ῶ, [αἱμὸς, ὁδοὺς] віit. -ήσω. mi se stрепezesк, amорцesк dînцiĭ (mînкînd, saȣ възînd пе алцiĭ mînкînd акрȣ). «Αἱμωδιῶμεν γὰρ τοὺς ὀξὺ ὀρῶντες ἐσθίοντας». Apist: «Μύλης τριφθείσης πρὸς ἑαυτὴν ὀδόντες ἡμώδησαν». Іпокр: [de ȣnde

Αἱμωδία (ἡ), ші

Αἱμωδιασμὸς (ὁ), stрепъzіре, amорцiре de dînцĭ. [din

Αἱμωδιάω -ῶ, віit: -άσω. = Αἱμωδέω.

Αἵμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de Δαίμων, saȣ Δαήμων, (кȣ цen:) штiitорȣ (кȣ черкаре, idée) de чева.

Αἵμων ονος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de Αἱματώδης.

Αἱμωπὸς (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de Αἱματωπός.

Αἰναρέτης, ου (ὁ), поет: віteazȣ sпре ръȣл алtора. [αἰνὸς, ἀρετή].

Αἰνείω, поет: în локȣ de Αἰνέω.

Αἴνεσις, εως (ἡ), поет: лъȣdаре. [ші

Αἰνέτης, ου (ὁ), поет: лъȣdъторȣ. [ші

Αἰνετὸς, ἡ, ὸν, лъȣdatȣ, de лаȣdъ. [din

Αἰνέω -ῶ [αἶνος], віit: -έσω, ші поет: ήσω. лаȣdȣ. 2) = συναινῶ, înкȣвiinцezȣ, mъ înвoieskȣ. 3) повъцȣieskȣ. 4) (pap) zікȣ. 5) fъгъdȣieskȣ. 6) пропȣiȣ. 7) tъгъdȣieskȣ, mъ леапъdȣ de чева кȣ кіпȣ fрȣmosȣ, політікȣ.

Αἴνη (ἡ), Іоп: în локȣ de Αἶνος, лаȣdъ. 2) penȣme, славъ.

Αἴνημι, Еол: поет: în локȣ de Αἰνέω.

Αἰνήσαισαν, Беот: în локȣ de Αἰνήσαιεν.

Αἰνῇσιν, поет: Іоп: în локȣ de Αἰναῖς, dat: îm: ал лȣĭ Αἰνή.

Αἰνητὸς, ἡ, ὸν, поет: în локȣ de Αἰνετός.

Αἴνιγμα(τὸ), enirmъ, гічitoape; алегоріе; (кȣвîntȣ, întрȣ каре алta se zіче, mi алta se înцелеце). [αἰνίττομαι]. [de ȣnde

Αἰνιγματίας, ου (ὁ), чел че ворвеште întȣnекat, ші aneвoe de înцелеs. [ші

Αἰνιγματίζομαι, віit: -ίσομαι. ворвеskȣ întȣnекat, enirmatiк; пропȣiȣ гічitорĭ. [ші

Αἰνιγματικὸς, ἡ, ὸν, = Αἰνιγματώδης. [ші

Αἰνιγματιστὴς, οῦ (ὁ), = Αἰνιγματίας. [ші

Αἰνιγματώδης, εος (ὁ, ἡ), enirmatiкȣ, saȣ esпрimatȣ întȣnекat. [de ȣnde

Αἰνιγματωδῶς, adв: кȣ кіпȣ enirmatiкȣ, гічitорешte.

Αἰνιγμὸς (ὁ), = Αἴνιγμα.

Αἰνίζομαι, віit: -ίσομαι, поет: în локȣ de Αἰνέω.

Αἰνικτὴρ, поет: ші Αἰνικτὴς, οῦ (ὁ), чел че ворвеште enirшatiк; saȣ пропȣne enirme, гічitорĭ. [de ȣnde

Αἰνικτηρίως, adв: = Αἰνιγματωδῶς, ші Αἰνιγματικῶς, гічitорешte. [ші

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, = Αἰνιγματώδης, пеîнцелеsȣ, ка о гічitoape. [din

Αἰνίσσο(ττο)μαι, [αἶνος, saȣ αἰνὸς]. віit: -ίξομαι. ворвеskȣ enirmatiк, алегоріk, aneвoe de гічit înцелеsȣл.

Αἰνοβάκχευτος (ὁ, ἡ), поет: грozав înfȣрiatȣ; tape копрinsȣ de întȣsiasmȣ вакantiкȣ. [αἰνὸς, βακχεύω].

Αἰνοβίης, ου (ὁ), поет: Іоп: грozавȣ în віteжia sa, foapte віteazȣ. [αἶνος, βία].

Αἰνόγαμος (ὁ, ἡ), поет: nenoрочitȣ în къsъторіе. [αἰνὸς, γάμος].

Αἰνογένειος (ὁ, ἡ), поет: грozавȣ ла варвъ (saȣ шifълчĭ, ші dinцĭ). [αἰνὸς, γένειον].

Αἰνοδότειρα (ἡ), поет: dътътоаре de грozаве, saȣ ръȣ-fъкътоаре dарȣрĭ. [αἰνὸς, δοτήρ].

Αἰνόθεν, adв: (пȣmaĭ în fрasȣл) «Αἰνόθεν αἰνῶς». Іл: II. din ръȣ maĭ ръȣ. (вezĭ ші οἰόθεν). [αἰνός].

Αἰνόθρυπτος (ὁ, ἡ), поет: кȣ ковîршіре desmiepdatȣ; грozав moлічіosȣ, afemeiatȣ. [αἰνὸς, θρύπτω].

Αἰνολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), грozав stрелȣчitорȣ. [αἰνὸς, λάμπω].

Αἰνόλεκτρος (ὁ, ἡ), поет: nenoрочitȣ ла патȣ, adiкъ ла къsъторіе, saȣ naштере. «Μυχὸς — ». Лікір: грozавȣл кȣівȣ ал віпереĭ, пъпîрчеĭ. [αἰνὸς, λέκτρον].

Αἰνολέτης, ου (ὁ, ἡ), грozав пръпъditорȣ. [αἰνὸς, ὀλέω].

Αἰνολεχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет:= Αἰνόλεκτρος.

Αἰνολέων οντος, (ὁ), поет: грozавȣ леȣ. [αἰνὸς, λέων].

Αἰνόλινος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ грozавъ аць toapsъ de ȣрsitoape, adiкъ soaptъ în віаца sa. [αἰνὸς, λίνος].

Αἰνόλυκος (ὁ), поет: грozавȣ лȣпȣ. [αἰνὸς, λύκος].

Αἰνομανὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: грozав în-

fȣpiatȣ̆, nebȣnȣ̆. [αἰνὸς, μαίνομαι].

Αἰνόμορος (ὁ, ἡ), noet: nenopoчitȣ̆, de pea soaptъ. [αἰνὸς, μόρος].

Αἰνοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ръȣ̆-пъtimitopȣ̆. [αἰνὸς, πάθος].

Αἰνοπατὴρ, έρος (ὁ), noet: nenopoчitȣ̆ tatъ. [αἰνὸς, πατήρ].

Αἰνοπέλωρον (τὸ), noet: грozaвъ, înfpikoшatъ feaръ. [αἰνὸς, πέλωρον].

Αἰνοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: грozaв ръnitopȣ̆. [αἰνὸς, πλήττω].

Αἰνόποτμος (ὁ, ἡ), noet: = Αἰνόμορος. [αἰνὸς, πότμος].

Αἰνὸς [αἰανὸς], ὴ, ὸν, noet: = Δεινός, грozaвȣ̆, înfpikoшatȣ̆; ръȣ̆.

Αἶνος (ὁ), noet: кȣвintȣ̆, ворвіре. 2) повestipe faвȣлoasъ. 3) maksimъ, пърере, провервȣ̆. 4) лаȣdъ. [ἀΐω].

Ἄϊνος (ὁ, ἡ), чел fъръ вine. «Τῶν φύλλων τὰ μὲν ἰνώδη, τὰ δὲ ἄϊνα». Tefp: [ἀ, ἴς, ἰνός].

Αἰνότης, (ἡ), = Δεινότης, грozъвie, mape ръȣ̆. [αἰνός].

Αἰνοτόκεια (ἡ), nenopoчitъ mȣmъ. [din

Αἰνοτόκος (ὁ, ἡ), noet: чел че spre a sa nenopoчipe a пъskȣt, nenopoчitȣ̆ tatъ, saȣ̆ mȣmъ. [ші

Αἰνότοκος (ὁ, ἡ), noet: чел че spre a sa nenopoчipe s' a пъskȣt. [αἰνὸς, τέκω].

Αἰνοτύραννος (ὁ), noet: грozaвȣ̆, înfpikoшatȣ̆ tipanȣ̆. [αἰνὸς, τύραννος].

Αἴνυμαι (fъръ віit:), noet: = Ἄρνυμαι. iaȣ̆, копрinzȣ̆, stъпineskȣ̆.

Αἰνῶς, adв: noet: = Δεινῶς, грozaв înfpikoшat, ръȣ̆. [αἰνός].

Αἴξ [ἀΐσσω], αἰγὸς (ἡ), капръ. (ὁ), цапȣ̆, 2) o konstelaцie пе черȣ̆. 3) ȣnȣ̆ fokosȣ̆ meteorȣ̆. 4). (îm:) Αἶγες, валȣрĭ mapĭ.

Ἄϊξ [ἀΐσσω], ϊκος (ἡ), noet: = Ἀϊκὴ, (întpeв: nȣmaĭ ла îm: ші în komпȣseле Κορυθάϊξ, Πολυάϊξ, Τριχάϊξ, ші ч.л:).

Ἀΐξασκον, noet: în локȣ̆ de ἤϊξα, nex: ал лȣĭ Ἀΐσσω.

Αἰολάω (έω) -ῶ, віt: -ήσω. noet: = Αἰόλλω.

Αἰολίας, ου (ὁ), ȣnȣ̆ пеште nestpiцȣ̆. [αἰόλος].

Αἰόλλησις, εως (ἡ), noet: iȣte ші lespiчoasъ mішкаре. 2) nestpiцime, felȣpime; nodoaвъ [din

Αἰόλλω, віit: -ῶ, saȣ̆ -ήσω (прел: Αἴολλον, ші maĭ mȣлtȣ̆ nȣ) mішкȣ̆, легъnȣ̆ în коачĭ ші 'nколо, sȣчeskȣ̆, înвîpteskȣ̆. «Ἔνθα καὶ ἔνθα αἰόλλει». Od: Υ. tȣрвȣрȣ̆, прічinȣieskȣ̆ ne tiniшte; sперіȣ̆. «Δυσθυμέει τε καὶ αἰολᾶται τῇ γνώμῃ». Iпкр: «Π[illegible] δέ νιν οὐκ αἰόλλει». Пind: 3) nestpiцezȣ̆. «Ὄμφακες αἰόλλοντο». Es: агȣpideле aȣ̆ înчепȣt a se nestpiцa. [αἰόλος].

Αἰολόβουλος (ὁ, ἡ), noet: пъskoчitopȣ̆ de felȣpite кіпzȣірĭ; în mȣлte кіпȣрĭ înвîptitopȣ̆; віклеanȣ̆. [αἰόλος, βουλή].

Αἰολοβρόντης, ου (ὁ), noet: (епit: ал лȣĭ Жое) чел че шерпȣit, ші felȣpit înвîpteшte tръsnetȣл. [Αἰόλος, βροντή].

Αἰολόδειρος (ὁ, ἡ), чел кȣ nestpiцȣ̆ rîtȣ̆, грȣmazȣ̆. (вezĭ ші ποικιλόδειρος). [αἰόλος, δειρά].

Αἰολόδερμος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ піеле nestpiцъ. [αἰόλος, δέρμα].

Αἰλόδωρος (ὁ, ἡ), noet: dъtъtopȣ̆ de felȣpite dapȣрĭ. [αἰόλος, δῶρον].

Αἰολοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), noet: чел че noaptъ nestpiцъ za; saȣ̆ чел че iȣte se înвракъ кȣ zaoa. [αἰόλος, θώραξ].

Αἰολομήτης, ου (ὁ), ші

Αἰολόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: вapiatȣ̆, felȣpitȣ̆ în rîndȣpiле sale, віклеanȣ̆. [αἰόλος, μῆτις].

Αἰολομίτρης, ου (ὁ), noet: пȣ̆ртъtopȣ̆ de nestpiцъ diademъ (mitpъ), saȣ̆ înчîngъtoape. [αἰόλος, μίτρα].

Αἰολόμορφος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ figȣръ, saȣ̆ faцъ nestpiцъ. [αἰόλος, μορφή].

Αἰολόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ spinape nestpiцъ. «Σάλπαι —». Оп: [αἰόλος, νῶτος].

Αἰολόπεπλος (ὁ, ἡ), noet: пȣ̆ртъtopȣ̆ de înвръкъminte, saȣ̆ хаїnъ nestpiцъ. [αἰόλος, πέπλον].

Αἰολόπωλος (ὁ, ἡ), чел че ape mînжĭ nestpiцĭ; saȣ̆ чел че lesne sȣчeшte (domoлeшte) mînжĭ. [αἰόλος, πῶλος].

Αἰόλος [αἰόλλω], η saȣ̆ ος, ον, noet: lesne mішкatȣ̆, lesne înвîptitȣ̆; (прin ȣрm:) ȣшорȣ̆, iȣte, aцерȣ̆. «Πόδας αἰόλος ἵππος». Iл: I. 2) nestpiцȣ̆ ла faцъ. «Νὺξ αἰόλη». Sof: noaпte nestpiцatъ прin steле. 3) (fig:) вapiatȣ̆ în пȣ̆ртърĭ, віклеanȣ̆, prefъкȣtȣ̆. «Ψεῦδος αἰόλον». Пind: 4) skimвъчiosȣ̆, nestatopnikȣ̆. «Αἰόλοι ἡμέραι». Apist:

Αἰολόστομος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ гȣръ felȣpitъ, adikъ чел че ворвеште felȣpit esплікate (enigmatiче) ворве. [αἰόλος, στόμα].

Αἰολότροπος (ὁ, ἡ), noet: felȣpitȣ̆, nestatopnikȣ̆ în пȣ̆ртаре. [αἰόλος, τρόπος].

Αἰολόφωνος (ὁ, ἡ), noet: вapiatȣ̆ ла гласȣ̆. [αἰόλος, φωνή].

Αἰολοχαίτης, ου (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ пърȣ̆ крецȣ̆. [αἰόλος, χαίτη].

Αἰολόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поет: пestpiцȣ̆ ла faцъ. [αἰόλος, χρώς].

Αἰονάω -ῶ [ἠϊὼν], biit: -ήσω. ȣdȣ̆; sпълȣ̆; moiȣ̆. [de ȣnde

Αἰόνημα (τὸ), ȣdъtȣръ. [ші

Αἰόνησις, εως (ἡ), ȣdape; sпъларе; moiepe.

Αἰπεινὸς, ὴ, ὸν, ші

Αἰπήεις, εσσα, εν, =[αἰπύς].

Αἰπολέω -ῶ bit: -ήσω. паskȣ̆ капре; sìntȣ̆ пъstopȣ̆ de капре. [ші

Αἰπολικὸς, ὴ, ὸν, кȣвiinчosȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла пъstopie de капре. [ші

Αἰπόλιον (τὸ), tȣpmъ (saȣ̆ локȣ̆ пъшȣnosȣ̆) de капре. [din

Αἰπόλος (ὁ, ἡ), în локȣ̆ de Αἰγοπόλος, пъstopȣ̆ de капре. [αἶξ, πόλος].

Αἶπος, εος (τὸ), поет: 'пълцime, локȣ̆ 'nалtȣ̆, кȣлme, bîpfȣ̆; sȣiшȣ̆. 2) (fir:) osteneaлъ; гpeȣtate; stpъdanie. [de ȣnde

Αἰπὸς, ὴ, ὸν, поет: =Αἰπύς.

Αἰπύδμητος (ὁ, ἡ), поет: пе 'пълцime ziditȣ̆. [αἰπὺς, δέμω].

Αἰπύκερως, ω (ὁ, ἡ), чел кȣ 'nалte коарне. [αἰπὺς, κέρας].

Αἰπύλοφος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ 'nалtъ креastъ, saȣ̆ fȣndъ. [αἰπύς, λόφος].

Αἰπυμήτης, ου (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ 'nалtъ minte; saȣ̆ кȣ 'nалte ші mapĭ simцiminte. [αἰπὺς, μῆτις].

Αἰπύνωτος (ὁ, ἡ), ашezatȣ̆ пе bîpfȣpĭ, saȣ̆ кȣлше de'nалцĭ mȣnцî. [αἰπὺς, νῶτος].

Αἰπὺς [αἶπος], εῖα, ὺ, поет: 'nалtȣ̆. «Βρόχος —». Om: de 'nалtȣ̆ локȣ̆ легatȣ̆, atîpnatȣ̆. 2) skosȣ̆ afaръ; sпȣпzȣpatȣ̆ în aepȣ̆. «Κολώνη αἰπεῖα». Om: 3) nemъpцinitȣ̆, foapte mape. «Οὐρανὸς —». Sof: 4) iȣte, aцepȣ̆; de neaпъpat. «Ὄλεθρος —». Iл: P. 5) aneвoiosȣ̆; aneвoe de ȣmвлat, de tpeкȣt. «Αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται μάχεσθαι. Iл: N.

Αἶρα (ἡ), поет: [ῥαίω, saȣ̆αἴρω], чоканȣл кълdъpapiлop. 2) nerinъ pesъpitъ întpe гpiȣ̆.

Αἱρεσιαρχέω -ῶ, biit: -ήσω. sîntȣ̆, saȣ̆ mъ faкȣ̆

Αἱρεσιάρχης (ὁ), epesiapxȣ̆, înчепъtopȣ̆, saȣ̆ întemeietopȣ̆ de o sektъ (epesȣ̆). [ші

Αἱρεσίαρχος (ὁ), = Αἱρεσιάρχης. [αἵρεσις, ἄρχω].

Αἱρέσιμος (ὁ, ἡ), пȣtinчosȣ̆ de a se лȣa, a se stъпîni. [αἵρεσις].

Αἵρεσις, εως (ἡ), (пpea pap) în локȣ̆ de Ἄρσις.

Αἵρεσις, εως (ἡ), [αἱρέομαι], лȣape, aпȣкape, пpindepe. 2) stъпînipe, poвipe. 3) алецepe. «Εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη. Dem: 4) пъpepe, disпosiцie; воinцъ, гîndȣ̆. «Ἣν μὲν ἀπ' αρχῆς εἴχετε πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν, οὐκ ἀγνοῶ. Dm: 5) idee, пъpepe, sistemъ, sektъ. (ші вis:) epesȣ̆, pea sлъвipe. «Φιλοσόφων αἱρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τὴν τρυφὴν αἱρέσεως ἀντεποιήσαντο». At: [de ȣnde

Αἱρεσιώτης, ου (ὁ), ші Αἱρεσιῶτις, ιδος (ἡ), чел de aчeeaшĭ sistemъ, (fatpie, sektъ, epesȣ̆). 2) epetikȣ̆, sektaшȣ̆.

Αἱρετέος, α, ον. пosit: ал лȣĭ Αἱρέω.

Αἱρέτης, ου (ὁ), ші Αἱρέτις, ιδος (ἡ), алегъtopȣ̆, -toape. [αἱρέομαι]. [de ȣnde

Αἱρετίζω, biit: -ίσω. алегȣ̆, пpeferȣ̆. «Ἡρεμίην οὐκ αἱρετίζουσι». Iпкр: (ші miж:) «Ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν». Sкр: 2) mъ лiпeskȣ̆ пе лîнгъ sekta (epesȣл), fatpia кȣiвa. [ші

Αἱρετικὸς, ὴ, ὸν, чел че алецe, пpeferъ чeвa. 2) алъtȣpatȣ̆ пе лîнгъ o sektъ; (ші вis:) epetikȣ̆, ръȣ̆-sлъвitopȣ̆. 3) =Αἱρετὸς, алesȣ̆. Αἱρετικοὶ ἐπίσκοποι, οὓς αἱρετίσεται, ἤγουν ἐπιλέξεται ὁ κατηγορούμενος. Валsm: Кan:

Αἱρετιστὴς, οῦ (ὁ), = Αἱρεσιώτης. [αἱρετίζω].

Αἱρετὸς [αἱρέομαι], ὴ, ὸν, = Αἱρέσιμος. 2) =Αἱρετέος, de пpefepat, de dopit. 3) алesȣ̆. «Αἱρετὸν δικαστήριον». «Αἱρετοὶ δικασταί». алeasъ жȣdikъtopie, алешĭ жȣdikъtopĭ. «Ὅσα τις, αἱρετὸς ὤν, πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή». Esx:

Αἱρέω -ῶ, [αἴρω] biit: -ήσω. (nex: εἷλον, ші miж: εἱλόμην [din neîntp: ἕλω] tpek: de кȣ: ᾕρηκα, ші пas: ᾕρημαι. ші lon: 'Αραίρημαι. nex: пas: ᾑρέθην, ші biit: αἱρεθήσομαι). апȣкȣ̆ (кȣ mîna). «Κόμης ἕλε Πηλείωνα». Iл: A. «Μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἑλών». Текр: 2) пpinzȣ̆ (bînînd). «Τοί δ' ὠκύποδας λαγὼς ᾕρεον». Es: «Πῶς ἕλω μέγαν ἰχθύν». Tкр: 3) sȣпȣiȣ̆, iaȣ̆ în stъпînipe. «Ἠϊόνα πολιορκία εἷλον». Tкр: «Πρότερον δ' ᾑρήκει πᾶσαν Αἴγυπτον». Apistd: (ші fir:) «Ἐμὲ χόλος (δέος, ὕπνος, ἵμερος) ᾕρει». Om: «Ἑλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν ἀρχὴν». Пл: 4) atpaгȣ̆, adȣкȣ̆ ла воea mea, tpaгȣ̆ în пaptea mea, îndȣплекȣ̆. «Τὰ πονηρὰ ἀνθρώπια οὐκ ἂν ἄλλως μᾶλλον ἕλοις, ἢ εἰ διδοίης τι». Ksen: «Ὁ λόγος («Ὁ λογισμὸς «Ἡ γνώμη) αἱρεῖ». Ep: ші Esx: 5) вipȣieskȣ̆ пе пpiгonitopȣл meȣ̆, ші (пpin ȣpm:) îmĭ kîшtiгȣ̆ жȣdikata. «Ἑλεῖν τὴν γραφήν». Dm: 6) пpinzȣ̆ în faпtъ, doвedeskȣ̆ вinoвatȣ̆ пе чinева; (пpin ȣpm:) faкȣ̆ a se osîndi.

«Οὐχ αἱρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ' αἱρήσω 'γώ τρεῖς μυριάδας». Apistf: «Αἱρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα». Esx: «Τοῦτ' ἔστιν, ὃ ἐμὲ αἱρήσει, ἐάν περ αἱρῇ. Плt: (ші fir): «Μηδ' αἱρεῖται παρανοίας τὸν δῆμον τῶν 'Αθηναίων. Esx: 7) întpeпpinzъ; înчeпъ. «Τοῦτ' ἤδη καὶ διδάξω, ἔνθεν ἑλών». Bas: înчeпînd de aчi. 8) (fir:) iaъ «Ὕπνον καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι» Тъч: 9) пpeferъ, xotъpъskъ къ пpeкъdepe. «Τόδε καὶ πρὸ δέκα μνῶν ἑλοίμην». Ksen: «Δουλεύειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν εἵλοντο». Тъч: «Αἱρεῖσθαι τελευτᾷν μᾶλλον ἢ ἀνελευθέρως ζῇν». Тъч: «Σὺ τοιαύτην εἵλου πολιτείαν». Dm: «Σὺ οὖν ποτέρως αἱρῇ»; Лpt: «Εἵλοντο τὰ τῶν Ῥωμαίων». Пл: 10) алегъ, pîndъieskъ. «Αἱροῦμαι ἄρχοντα (δικαστὴν ші ч. л:)». (ші пas:) «Ἠρημένος πρέσβυς (ναύαρχος, ἡγεμὼν ші ч. л: «Ἠρημένος εἰς (ἐπὶ) τὴν ἀρχήν». Плt:

Αἱρήκειν, noet: în локъ de ᾑρήκειν, пeste sъв: ал лъї αἱρέω.

Αἱρησιτείχης, εος (ὁ, ἡ), лъъtopъ (înstъпînipe) de чetate. [αἵρησις, τεῖχος].

Αἰρικὸς, ші Αἴρινος, η, ον, nerinosъ, de nerinъ. [αἴρα, ᾖρα].

Αἴρω [ἄρω, ἀείρω], віit: -ἀρῶ (прел: ᾖρον, tpeк: de къ: ἦρκα, ші пas: ἦρμαι, nex: ἤρθην, ші пos: ἀρτέον) apdikъ, înaлцъ. «Αἴρειν χεῖρας (νέκυν ші ч. л:)». Ἆρόν σου τὸν κράββατον». Sкp: «Αἴρειν τὰ σημεῖα (τὴν φωνὴν, τὰ ἱστία mi ч. л:)». «Ἕως ἂν ἱκανὸν τὸ τεῖχος αἴρωσι. «Тъч: «Αἰρομένου τοῦ ἡλίου». (pesъpind soapeле). Sof: «'Αρθεὶς δ' εἰς ὕψος ἐγὼ ἐπεσκόπουν». Лъч: 2) (fir:) înaлцъ, mъpeskъ, пpea лaъdъ. «Αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρε, καὶ ἰσχυρὸν ἐποίησε. «Andчd: «Διὰ τούτων ἤρθη μέγας ἐκεῖνος». Dm: Αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, καὶ φοβερὸν ποιῶ». Ел: «Τὴν Κικέρωνος ὑπατείαν τῷ λόγῳ ᾖρε». Пл: 3) inimezъ, înвitezъ, înкъpaжezъ. «Ὁ δὲ δῆμος ᾖρτο». Пл: «'Αρθεὶς ταῖς ἐλπίσι». Пл: 4) apdikъ, tpaгъ anкъpa în sъs; ші (пpin ъpm:) плeкъ (saъ пe mape). «Ἄραντες (se inцeлeцe τὰς ἀγκύρας) ἐκ Μουνυχίας». Esx: (saъ пe ъsкatъ) «Ἄραντες (se înц: τὸ στρατόπεδον) ἐκ τῶν 'Αχαρνῶν». Тъч: «Ἄρας τῷ στρατῷ ἐχώρει». Пл: «Ἄραντες τὰς ναῦς, καὶ μετεωρίσαντες». Тъч: 5) (noet: ші лa чeї noї) iaъ, doвîndeskъ. «Αἴρειν, saъ αἴρεσθαι θάρσος, νίκην, κλέος, μισθὸν, ὄλβον, φήμην, ші ч. л:». ші (în peле) пъtimeskъ. «Αἴρειν, saъ αἴρεσθαι ἕλκος, πόνον, πένθος, φυγὴν, δίκας, ші ч. л:. «Ἆρον τὸ σόν». Sкp: 6) (miж:) apdikъ къ sпinapea, mъ înкapкъ. «Μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' ἑαυτοὺς ἀράμενοι. Dm: 7) (fir:) iaъ asъпpъ'mї, întpeпpinzъ чeвa, «Πόλεμον, («Κίνδυνον,' «Ἀγῶνα) ἄρασθαι». 8) apdikъ (sкoцъ) din miжлoкъ, faкъ neвъzъtъ; пpъпъdeskъ, omopъ, desfiinцezъ. «Αἴρειν τὴν τράπεζαν». «Πόλεμος οὐδὲν αἴρει πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί». Sof: «Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν». Sкp: «'Αροῦσι τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος». Sкp: Αἰρομένου τοῦ ἡλίου (aпъind soapeле). «Καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ». Sкp: 9) (ші din пpotiвъ) adъкъ, daъ. «Μή μοι οἶνον ἄειρε». Іл: Z. «Αἶρ', αἶρε μάζαν». Apistf: (ші miж:) daъ miemї, adikъ mъnînкъ = προσφέρομαι. «Οὐ σῖτον αἴρεσθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος». Sof: (dintp' aчeasta ші etimoл: лъї Ἄρτος, пîine).

Αἰρώδης, εος (ὁ ἡ), amestekatъ къ nerinъ. 2) = Αἴρινος. [αἶρα].

Αἶσα [αἶνος, saъ δαίω], ης (ἡ), noet: ъpsitъ, sкpisъ, xotъpîtъ de ъpsitoape. «Ἅσσα οἱ αἶσα γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ». Іл: A. 2) soaptъ (въnъ, saъ pea), nopoкъ. «Τῷ σῷ κακῷ αἴσῃ τέκον». Іл: A. 3) пaptea, dpeпtъл, чe se къвine къiвa. «Ληΐδος («'Ελπίδος, «Ἥματος) αἶσα». «Κατ'αἶσαν, ἢ παρ' αἶσαν». Om: ші E: къ dpeпtъ, saъ fъpъ dpeпtъ. (вezї ші Μοῖρα).

Αἴσακος (ὁ, ἡ), (ᾄδω, saъ αἶσα] pamъpъ de mipsinъ, saъ dafinъ, чe se da пe pîndъ лa kommesaшї, кa sъ кînte.

Αἰσάλλων [αἴθαλος], ωνος (ὁ), ъnъ feлъ de epete mikъ.

Αἰσθάνομαι [ἀΐω], віit: αἰσθήσομαι (nex: 2: ᾐσθόμην, tp: de къ: ᾔσθημαι). simцъ, пpiчeпъ ші пpin чeлe-л-aлte simцъpї, maї къ seamъ însъ пpin aъzъ. «Αἰσθάνομαι ψύχους, πληγῶν, ψόφου, κραυγῆς, ші ч. л:» «Φάσκοντός τινος ᾐσθόμην». Ksen: «Οὐδεμίαν πώποτε ἀγέλην ᾐσθόμεθα συστᾶσαν ἐπὶ τοὺς νομέας». Ksen: 2) înцeлeгъ, afлъ, (maї къ seamъ пpin aъzъ). «Εἴτινος αἴσθοιτο δεόμενον τὸν πάππον». Ksen: «Οὐκ αἰσθάνομαί σου, ὁποῖον λέγεις». Ksen: «Ἤσθησαι οὖν πώποτέ μου ψευδομαρτυροῦντος;» Ksn: (ші aвsoлъt). «Μὴ λέγε τοιαῦτα, τῶ μικκῶ παρεόντος· αἰσθάνεται τὸ βρέφος». Tкp: amъ sкъmпъ simцipe de вine ші de pъъ, жъdikъ dpeпt». «Περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῖν γε δοκεῖτε». Тъч: «Καὶ πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων». Тъч: «Μετρίως αἰσθανόμενοι». Ksen: [de ъnde

Αἴσθημα (τὸ), efeкtъл пpodъsъ din isвipea simцъpiлop în sъfлetъ, simцimîntъ. 2) = Αἴσθησις (1, 3). «Αἴσθημά τι κἀν νη-

πίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται.» Еѵр: 2) (морал:) = φρόνημα, simцimîntŭ. [ші

Αἴσθησις, εως (ἡ), прin simцѵрĭ лѵкраре, simцipe, прічепере. «Μηδ' αἴσθησιν μηδεμίαν μηδενὸς ἔχειν τὸν τεθνεῶτα.» Плт: «Ψήξεώς τινος αἴσθησιν ἔχει ἑκάστῳ.» Тѵч: 2) органѵл simцipiĭ, simцѵл; (de ѵnde) αἱ πέντε αἰσθήσεις, челе чinчĭ simцѵрĭ. «Οὐδὲν ἐν τῷ νῷ, ὃ μὴ πρότερον ἐν τῇ αἰσθήσει.» Apist: 3) міжлокѵл (semnѵл), прin каре simцim. «Αἱ τοῦ λαγὼ αἰσθήσεις». adікъ ѵрмеле епѵрелѵĭ. «Καὶ φήμας, καὶ μαντείας, καὶ αἰσθήσεις τῶν Θεῶν». Плт: [ші

Αἰσθητήριον (τὸ), пѵtерea de a simцi, simцiчiѵne. 2) органŭ de sîmцipe, simцŭ. [ші

Αἰσθητὴς, οῦ (ὁ), simцitорŭ. [de ѵnde

Αἰσθητικὸς, ὴ, ὸν, simцiчosŭ, simцiвiлŭ (лesne-simцitорŭ). «Τὸ δ' αἰσθητικὸν χυμοῦ γλῶττα «.Apist: [de ѵnde

Αἰσθητικότης, ητος (ἡ), simцiчiѵne, simцiвiлitate. [de ѵnde

Αἰσθητικῶς, adв: în кiпŭ simцiвiлŭ, adѵкъtорŭ de simцipe. «Αἰσθητικῶς ἔχω ἐμαυτοῦ». mъ simцŭ, mъ кѵnoskŭ, iaŭ aminte asѵпръ'mĭ.

Αἰσθητὸς, ὴ, ὸν, simцitŭ, de simцit, sѵпѵsŭ simцipiĭ, oвiektŭ ал simцѵрiлор. [de ѵnde

Αἰσθητότης, ητος (ἡ), simцitate.

Ἀΐσθω [ἄω], (прел: ἄϊσθον, ші шаĭ mѵлtŭ nѵ). îmĭ daŭ sѵfлetѵл. «Θυμὸν ἄϊσθεν» Іл: Н. ші Υ.

Αἰσιμία (ἡ), поет: fepiчipe; вiлшѵгŭ. 2) потрiвipe de кѵвîntŭ saŭ de fpasŭ. (ла Грам:). [din

Αἴσιμος (ὁ, ἡ), поет: [αἶσα] преѵрsitŭ, (sкрisŭ). «Αἴσιμον ἦμαρ». Іл: Х. «Οὔτοι αἴσιμόν ἐστι δαμῆναι». Іл: Ф. 2) кѵвiinчosŭ, потрiвitŭ, пропорцionatŭ, amъsѵpatŭ. «Αἴσιμα πίνειν». Od: Ф: a вea, кîtŭ seкѵвine.

Αἴσιος [αἶσα], α ші ος, ον, поет: dpeптŭ, пропорцionatŭ, потрiвitŭ. «Ὁλκή —». Nік: 2) de вѵnŭ огѵрŭ (огѵрлiŭ), порокosŭ. «Ἀετὸς, Ὄρνις, Οἰωνὸς —». Om: (вezĭ ші Δεξιός). [de ѵnde

Αἰσιόω -ῶ, вiit: -ώσω. fакŭ чева порокosŭ, însemnъtорŭ de fepiчipe. 2) (між): îmĭ iaŭ, îmĭ sокoteskŭ чева de порокosŭ. [ші

Αἰσίως, adв: кѵ порочipe, кѵ огѵрŭ, кѵ чeasŭ вѵnŭ.

Ἄϊσος (ὁ, ἡ), în локŭ de Ἄνισος. [ἀ,ἴσος].

Ἀΐσσω [вezĭ ші Ἄττω], вiit: ἀΐξω. (nex: ἤϊξα), mішкŭ, (ші між:) mъ mішкŭ (sapŭ, mъ арѵnкŭ) репеde; mъ sколŭ dpeпt în sѵs; mъ 'nалцŭ, mъ sѵiŭ; креskŭ. «Χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται». Іл: Z. (ші пas:) «Ἐκ χειρῶν ἡνία ᾔχθησαν». Od: К. 'ĭ aŭ sъpit хъцѵрiле din mîĭnĭ. «Καπνὸν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα». Od: К. «Δένδρον ἀΐσσει». Пind: «Μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει». Пind:

Ἀϊστὶ, adв: fъръ шtipea кѵiва. [din

Ἄϊστος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, ἴσημι], neшtiitорŭ, fъръкѵnoшtinцъ de чева (кѵ цen:) «Ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος». Еѵр: (пas:) nекѵnoskѵtŭ, невъzѵtŭ. [de ѵnde

Ἀϊστοσύνη (ἡ), a se faче невъzѵtŭ, пръпъdipe. [ші

Ἀϊστόω -ῶ, вiit: ώσω. fакŭ невъzѵtŭ, пръпъdeskŭ.

Ἀΐστωρ, ορος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἴστωρ] поет: (кѵ цen:) neшtiitорŭ, nечеркatŭ, fъръ idee de чева.

Ἀϊστωτήριος (ὁ, ἡ), поет: пръпъditорŭ. [ἀϊστόω].

Αἰσυητὴρ, ші Αἰσυήτης, ου (ὁ), поет: = Αἰσυμνήτης.

Αἰσυλοεργὸς (ὁ, ἡ), поет: [αἴσυλον, ἔργον] лѵкръtорŭ de fъръ de лецĭ, fъкъtорŭ de реле.

Αἴσυλος (ὁ, ἡ), поет: [αἶσα, saŭ ἄτη] ръŭ, nелецiѵitŭ, nedpeптŭ, netpeвnікŭ. «Τίς ἂν τεὰ λέξαι αἴσυλα»; чine поate sъ sпѵie netpeвnічiiле tале?

Αἰσυμνάω -ῶ [αἶσα, νέμω], вiit: -ήσω. înпарцŭ fie-кърѵia dpeптѵл sъŭ, жѵdікŭ; îmпъръцeskŭ, гѵвернezŭ. [de ѵnde

Αἰσυμνητεία (ἡ), îmпъръteaskъ (domneaskъ) stъпînipe. [ші

Αἰσυμνητὴρ, ші Αἰσυμνήτης, ου (ὁ), поет: dъtъtорŭ de dpeптŭ; къпetenie; domnŭ, îmпъpatŭ; прешedinte de лѵпte; епistatŭ.

Αἰσυμνῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѵĭ Αἰσυμνήτης.

Αἴσχιστος, η, ον, sѵперл: ші

Αἰσχίων, ονος (ὁ, ἡ), компар: ал лѵĭ Αἰσχρός.

Αἶσχος, εος -ους (τὸ), ѵрîчiѵne ла faцъ. «Πρόσωπον ὑπερβάλλον αἴσχει». Ksen: 2) (fiг:) рѵшine, nечinste. «Ἥκιστα ἂν αἶσχος τοῦτο ὑπολογίζηται». Ksen:

Αἰσχρόβιος (ὁ, ἡ), чел че петрече вiaцъ ѵрîчiosъ, рѵшinatъ, nечinstitъ. [αἰσχρὸς, βίος].

Αἰσχροεπέω -ῶ, вiit: -ήσω. ворвeskŭ nечinstite, ѵрîчiose лѵкрѵрĭ. [din

Αἰσχροεπὴς, έος (ὁ, ἡ), ворвitорŭ de ne-

чinstite, ші ѕрîчioase лѕкрѕрї. [αἰσχρὸς, ἔπος].

Αἰσχροεργέω -ῶ, віit: -ήσω. поet: în локѕ de Αἰσχρουργέω -ῶ.

Αἰσχροκέρδεια (ἡ), кîштігѕ nечinstitѕ; калitatea лѕї Αἰσχροκερδής. [ші

Αἰσχροκερδέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntѕ

Αἰσχροκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), кîштігъторѕ, saѕ dopitopѕ de кîштігѕрї nечinstite, nedpeпte, ші прin міжлоаче de рѕшine. [αἰσχρὸς, κέρδος]. de ѕnde

Αἰσχροκερδῶς, adв: кѕ nечinstitѕ кîштігѕ.

Αἰσχρολογέω -ῶ, віit: -ήσω.= Αἰσχροεπέω. [ші

Αἰσχρολογία (ἡ), ворвіре ѕрîчioasъ, ші nечinstitъ. [din

Αἰσχρολόγος (ὁ, ἡ), ворвіторѕ de челе de рѕшine = Αἰσχροεπὴς. [αἰσχρὸς, λόγος].

Αἰσχρομήτης, ου (ὁ), ші Αἰσχρόμητις, ιος, (ὁ, ἡ), поet: кіпzѕіторѕ, ші sfъtѕіторѕ de челе nечinstite. [αἰσχρὸς, μῆτις].

Αἰσχρομυθέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локѕ de Αἰσχρολογέω. [αἰσχρὸς, μῦθος].

Αἰσχροποιέω -ῶ, віit: ήσω, = Αἰσχρουργέω. 2) ѕрîцezѕ чева; nечinsteskѕ, рѕшinezѕ. [ші

Αἰσχροποιΐα (ἡ), = Αἰσχρουργία. [din

Αἰσχροποιὸς, (ὁ, ἡ), = Αἰσχρουργός [αἰσχρὸς, ποιός].

Αἰσχροπραγέω- ῶ, віit: ήσω, =Αἰσχρουργέω. [ші

Αἰσχροπραγία (ἡ), = Αἰσχρουργία. [αἰσχρὸς, πράττω].

Αἰσχροπρόσωπος (ὁ, ἡ), ѕрîтѕ ла fацъ. (αἰσχρὸς, πρόσωπον].

Αἰσχροῤῥημοσύνη (ἡ), =Αἰσχρολογία. [din

Αἰσχροῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Αἰσχρολόγος. [αἰσχρὸς, ῥῆμα].

Αἰσχρὸς [αἶσχος], ά, ὸν. (компр: αἰσχίων, saѕ αἰσχρότερος, sѕперл: αἴσχιστος, saѕ αἰσχρότατος). прічinѕіторѕ, adѕкъторѕ de nечinste, рѕшinape; netpeвnікѕ, nечinstitѕ, nepѕшinatѕ, desfpînatѕ. «Αἰσχρῶν ᾀσμάτων ποιητής». Dem: «Αἰσχρὰ ἐφθέγγοντο ἐναντίον κόρης». Dm: 2) ѕрîтѕ, fъкѕтѕ ръѕ, nefpѕmosѕ. «Τὸν μικρόν τε καὶ αἰσχρὸν ἐπαινοίη λέγων, ὅτι καλός τέ ἐστι καὶ μέγας». Ksen: 3) ръѕ-воіторѕ, de реле кѕцетъторѕ. «Τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρόν». Плт: віртѕtea, ші ръѕtatea. 4) nedestoïnікѕ, neîndemînatікѕ. «Αἰσχρὸς πρός τι» Ksen. || (neѕt:) Αἰσχρὸν, în локѕ de Αἰσχύνη, рѕшine, nечinste. «Καὶ γὰρ αἰσχρὸν παρόντι μὲν τῷ καιρῷ μὴ χρῆσθαι, παρελθόντος δὲ αὐτοῦ μεμνῆσθαι». Isокр: [de ѕnde

Αἰσχρότης, (ἡ), ѕрîчiѕne, nefpѕmѕseцe; netpeвnічie. (калitatea лѕї Αἰσχρός).

Αἰσχρουργέω -ῶ, віt: ήσω. fакѕ fante de рѕшine, ші nечinstite, netpeвnічiї.

Αἰσχρουργία (ἡ), ѕрîчiosъ, ші nечinstitъ fantъ, netpeвnічie. [din

Αἰσχρουγὸς (ὁ, ἡ), чел че fаче рѕшinoase, ші nечinstite fante. [αἰσχρὸς, ἔργον].

Αἰσχρῶς, adв: кѕ кіпѕ рѕшinosѕ, ші nечinstitѕ; кѕ desпрецѕіре. «Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν». Іл: Ψ. 'л а окърît кѕ nечinstitoape ворве.

Αἰσχύνη (ἡ), рѕшine. «Ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖν τὴν πόλιν». Dm: a рѕшina. «Δι' αἰσχύνης ἔχειν». Еѕр: a se рѕшina. 2) nечinstipe, рѕшinape. «Παίδων ὕβρεις, καὶ γυναικῶν αἰσχύνας». Isокр: 3) тъdѕлареле челе askѕnse. «Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν αἰσχύνην αὐτῆς» Skp:

Αἰσχυνομένως, adв: (партч:) = Αἰδημόνως, кѕ рѕшine, ші sfiалъ.

Αἰσχυντέον, пos: ал лѕї Αἰσχύνω.

Αἰσχυντηλία (ἡ), калitatea рѕшinosѕлѕї, saѕ sfiitѕлѕї. [din

Αἰσχυντηλὸς, ὴ, ὸν, рѕшinosѕ, sfiitѕ, smepitѕ. 2) чел че прічinѕіеште sfiалъ. «Τὰ ῥηθέντα αἰσχυντηλά». Apist: [αἰσχυντός]. [de ѕnde

Αἰσχυντηλῶς, adв: în кіпѕ рѕшinosѕ ші sfiitѕ.

Αἰσχυντὴρ (ὁ), рѕшinъторѕ. [ші

Αἰσχυντηρὸς ὰ, ὸν, At: în локѕ de Αἰσχυντηλός. [ші

Αἰσχυντὸς, ὴ, ὸν, =Αἰσχρός, adѕкъторѕ de рѕшine. 2) рѕшinatѕ. [din

Αἰσχύνω, віit: αἰσχυνῶ. (пas: tpe: de кѕ: ᾔσχυμαι, ші поet: ᾔσχυμμαι, nex: ᾐσχύνθην) ѕрîцezѕ; stpікѕ. «Αἰσχύνοι δὲ οἱ δαητὸν εἶδος». Пind: «Ἤσχυνε κόμην (νέκυν шіч.л:)» Om: 2) nечinsteskѕ, рѕшinezѕ. «Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν». Іл: Z. «Ἤσχυνε τὴν παῖδα» Паѕs: || (між:) тъ рѕшinezѕ. «Αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν». Od: Φ. «Ἠσχύνετο τοὺς πρεσβυτέρους». Esx: (вezї ші Αἰδέομαι.).

Ἀΐτας, α (ὁ), Dop: în локѕ de Ἀΐτης.

Αἴτε, коnіѕnкц: Dop: în локѕ de Εἴτε.

Αἰτέω -ῶ, ші (міжл:) Αἰτοῦμαι, віit: -ήσω. -ήσομαι. черѕ, тъ рогѕ a 'mї da. «Αἴσχιον αἰτηθέντα μὴ δοῦναι, ἢ αἰτησάμενον (αἰτήσαντα) μὴ λαβεῖν. Тѕч: 2) = Ἐπαιτῶ, черше skѕ. «Αἰτήσων φῶτα ἕκαστον». Od: I. [αἴτης]. [de ѕnde

Αἴτημα (τὸ), черере, лѕкрѕ черѕтѕ.

Αἴτημι, Еол: în локŭ de Αἰτέω. [din

Αἴτης, ου (ὁ), поет: în локŭ de ἐπαίτης, чершъторŭ.

'Αΐτης, ου (ὁ), [ἀ, adȣn: εἶμι]. (ла Tesaлienĭ) amopezŭ. nasibŭ (vezĭ ші Εἴσπνηλος).

Αἴτησις, εως (ἡ), черере, рȣгъчiȣne. [ші

Αἰτητέον, пos: ал лȣĭ Αἰτέω. ші

Αἰτητής, οῦ (ὁ), черъторŭ. [ші

Αἰτητικός, ὴ, ὸν, обiчnȣitŭ, îndemînъtikŭ a чере. [ші

Αἰτητὸς, ὴ, ὸν, de черȣt, saŭ potpibitŭ de a se чере. [αἰτέω].

Αἰτία (ἡ), (прinч:) fem: ал лȣĭ Αἴτιος, прiчînȣitoape. || (обiч: sȣбst:) прiчiнъ, înчепȣtŭ de ȣnŭ лȣкрȣ. «Αἱ πρῶται («Αἱ ἐξ ἀνάγκης) αἰτίαι». Плт: ші Apist: «Ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν αἰτίαν ἕξομεν». Ksen: 2) пîръ, (de ȣnde) «Αἰτίαν ἔχειν, saŭ ἐν αἰτίᾳ εἶναι». a se пîрî; ші «'Εν αἰτίᾳ, saŭ δὶ αἰτίας ἔχειν (ποιεῖσθαι, τιθέναι) τινα». a пîрî, a реклama. «Αἰτίαν ὑπέχω». daŭ прiчiнъ de пîръ, mъ fakŭ вiноватŭ. 2) крiтъ, вiнъ, грешеалъ. «Ἦν δὲ ἡ αἰτία αὐτοῦ γεγραμμένη». Sкр: «Ἄνδρες λῃσταὶ τὴν αἰτίαν». Fлstp: [de ȣnde

Αἰτιάζομαι, вiit: -ασθήσομαι. (пas: ал neîntpв: Αἰτιάζω) mъ пîръsкŭ de кътре..

Αἰτίαμα (τὸ), sȣбiектȣл пîреĭ, вiна. [din

Αἰτιάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι. daŭ прiчiна asȣпра кȣiва, îл прiвеsкŭ ка прiчiнȣitopŭ de чева. «Τίς σε πόλις αἰτιᾶται νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι, καὶ σφᾶς ὠφεληκέναι;» Плт: 2) fakŭ пе чiнева вiноватŭ, îл пîръsкŭ, реклamŭ asȣпръĭ. «Ἠτιάθη ὑπό τινων προδοῦναι». Ksen: [αἰτία]. [de ȣnde

Αἰτίασις, εως (ἡ), пîрîре, înвiноваціре. [ші

Αἰτιατέον, пos: ал лȣĭ Αἰτιάομαι.

Αἰτιατικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторŭ de вiнъ ші пîръ, adikъ op че kontpiбȣiеште ла аръtapea вiнеĭ, ші пîра еĭ, 2) (Грam:) «Αἰτιατικὴ», ал patpȣлеа kazŭ, акȣzatiвŭ (аръtъторŭ de пеpsoanъ, saŭ лȣкрȣ, кърȣia se прiчiнȣiеште чева прiн stpъmȣtapea aktiвitъціĭ вербȣлȣĭ asȣпръĭ). [αἰτιατός]. [de ȣnde

Αἰτιατικῶς, adв: кȣ кiпŭ пîрîчiosŭ.

Αἰτιατὸς, ὴ, ὸν, din вре o прiчiнъ prodȣsŭ, прiчiнȣitŭ. «Ὁ πατήρ ἐστι τὸ αἴτιον, ὁ υἱὸς τὸ αἰτιατόν». Теол:

Αἰτίζω, вiit: -ίσω. черŭ miлostenie, чершеsкŭ, = ἐπαιτῶ. [αἰτῶ].

Αἰτιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. motiвezŭ, saŭ doвedeskŭ прiчiнеле (daŭ кȣвinte asȣпра) лȣкрȣрiлор. [ші

Αἰτιολογία (ἡ), motiвape, doвedipe de прiчiна (dape de кȣвintŭ asȣпра) лȣкрȣлȣĭ. [ші

Αἰτιολογικὸς, ὴ, ὸν, аръtъторŭ de прiчiнъ, saŭ potpiвitŭ ла аръtape de прiчiнъ, dape de кȣвîntŭ esȣпра ȣnȣĭ лȣкрȣ. [αἴτιος, λόγος]. [de ȣnde

Αἰτιολογικῶς, adв: кȣ кiпŭ motiвъторŭ, saŭ doвeditopŭ de прiчiна лȣкрȣрiлор.

Αἴτιος, α saŭ ος, ον, прiчiнȣitopŭ de ȣnŭ лȣкрȣ. «Οὗτοι μνηστῆρές σοι αἴτιοι». Sof: «Θεοὶ ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτιοι ὄντες». Iskp: «Παντὶ θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν». Пind. || (neȣt:) τὸ αἴτιον în локŭ de ἡ αἰτία, прiчiнъ; ші (fiлsf:) fiгȣръ, fopmъ (fъръ matepie).

Αἰτιόωντο, Ion: поет. în локŭ de ᾐτιῶντο. 3: îm: пеps: a прел: лȣĭ Αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος (ὁ, ἡ), копрinzъторŭ în sine de прiчiна, saŭ кȣвîntȣл лȣкрȣлȣĭ. || (neȣt:) τὸ αἰτιῶδες (fлsf:), = τὸ αἴτιον. [αἴτιος].

Αἴφνης [αἶψα], adв: = ἄφνω, de odatъ, fъръ веste. [de ȣnde

Αἰφνιδίως, adв: = Αἴφνης.

Αἴφνως, поет; în локŭ de Ἄφνω.

'Αϊχθήτην, 3: înd: пеps: a пas: nex: ал лȣĭ 'Αΐσσω.

Αἰχμάζω [αἰχμή], вiit: -άσω. asвîрлŭ лanчеа, лъnчezŭ; (прiн ȣpm:) mъ вatŭ; ші (în цen:) порneskŭ чева връжmъшеште asȣпра кȣiва; apmezŭ; sъвîршеskŭ прiн бътълiе. «Αἰχμάσας χεῖρα». Sof: «Ἔρως δέ νιν θέλξοιεν αἰχμάσας τάδε». Sof:

Αἰχμαλωσία (ἡ), роbie din pesвoiŭ, прizonepie. [ші

Αἰχμαλωτεύω, вiit: -εύσω. прinzŭ роbŭ în pesвoiŭ. 2) sîntŭ прizonepŭ. [ші

Αἰχμαλωτίζω, вiit: -ίσω (maĭ noŭ). = Αἰχμαλωτεύω, прinzŭ роbĭ în pesвoiŭ. [ші

Αἰχμαλωτικὸς, ὴ, ὸν, кȣвiinчosŭ, saŭ potpiвitŭ роbȣлȣĭ, saŭ роbieĭ de pesвoiŭ. [ші

Αἰχμαλωτὶς, ίδος (ἡ), прisoneръ, роaвъ de pesвoiŭ. «Χεὶρ —». Sof: [αἰχμάλωτος].

Αἰχμαλωτισμὸς (ὁ), роbipe în ръsвoiŭ, прisonape. [αἰχμαλωτίζω].

Αἰχμάλωτος (ὁ, ἡ), [αἰχμὴ, ἀλωτός] прiн apme роbitŭ, прinsŭ în pesвoiŭ. 2) (adiekt:) кȣвiinчosŭ роbȣлȣĭ. «Εὐνὴ —». Esx:

Αἰχματᾶς, ᾶ (ὁ), Dop: în локŭ de Αἰχμητής.

Αἰχμὴ (ἡ), [ἀκὴ, ἀκμή] askȣцitŭ вîрfŭ de лanче, saŭ sȣлiцъ; ші (кiар) лanче, saŭ sȣлiцъ; (ші прiн întind:) pesвoiŭ,

вътъліе. «Πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς σφι ἡ αἰχμὴ ἑστήκεε». Ep: 2) поеt: оаste. «Αἰχμᾷ σὺν Ἀργείᾳ». Hind: (вezĭ ші дóру). 3) вîрfă de op каре аскъцită лъкръ. п: е: «Ἀγκίστρου —». Оп: «Κεράτων —» Флstр: ші ч. л: [de ънde

Αἰχμήεις, εσσα, εν, поеt: = Αἰχμητήριος. [ші

Αἰχμητὴρ (ὁ), поеt: = Αἰχμητής. [de ънde

Αἰχμητήριος, α, ον, поеt: atingъторă de арме, ші pesвoiă; pesвoieskă. [ші

Αἰχμητὴς, οῦ (ὁ), ші Αἰχμῆτις, ιδος (ἡ), поеt: îndemînatică ла întrевъінцареа лапчіі, сă сълцеі; вiteazĭ, pesвoînică; пъвъліторă, спъîmîntъторă. « Αἰχματὰν κεραυνόν». Hind:

Αἰχμόδετος (ὁ, ἡ), поеt: прizonерă легатă, пъsă în oвezĭ. [αἰχμὴ, δετός].

Αἰχμοφόρος (ὁ, ἡ), înarmată къ сълцъ; гарdiană. [αἰχμὴ, φέρω].

Αἶψα, adв: поеt: în грабъ; în datъ; de odatъ, ғъръ вeste. [Αἶψ].

Αἰψηροκέλευθος (ὁ, ἡ), поеt: [αἰψηρὸς, κέλευθος] iзte ла дрăшă. (enit: ал Бoреваві).

Αἰψηρὸς [αἶψα], ὰ, ὸν, поеt: iзte; грaвнікă; репеde. «Κόρος —». Od: Δ. «Ἀγορὰ —». Il: I.

Ἀΐω, (прел: Ἄϊον ші маї тълтă пъ) поеt: aвz; (în цеп:) simцă; înцелегă, прічепă. (se amestecъ къ

Ἀΐω, прел: Ἄϊον ші маї тълтă пъ) поеt: =Ἄω, Ἄημι, săfлв, pesăfлв.

Ἀϊὼν, όνος (ὁ), Dор: în локă Ἠϊών.

Αἰὼν, ῶνος (ὁ), ші поеt: (ἡ), [αἰεὶ, сă ἄω], пеmърцinitвл кърsă ал timпвлві, вечніче. «Ἐξ сă δι αἰῶνος, сă εἰς αἰῶνα». din вeакă în вeакă. «Ὅπερ тоїς ὑπὸ χρόνον ὁ χρόνος, τοῦτο τοῖς ἀϊδίοις αἰών. Тлц: 2) о парte, о dъinipe de timпă; спацівл, врeтea вieцеї. «Τῆς ἑκάστου ζωῆς ἡμῶν τὸν χρόνον αἰῶνα κέκληκεν ὁ θεῖος Δαβίδ». Teodp: «Διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος ἀμηχανοῦντες βιοτεύειν». Ksen: «Διάγειν («Τελευτᾷν) τόν αἰῶνα». Лкs: «Κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου (τὸν πονηρὸν) περιπατοῦντες». Sкр: 3) (fem:) поеt: віацa отълві. «Αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς». Il: X: 4) (med:) тъdъва osълві спінърії. «Ἐσφακελίσθη (ἐνόσησε) τὸν αἰῶνα». Iпокр: 5) dъinipea de 1000, сă de 70, сă (dъпе чei noї) de 100 anї. вezĭ Γενεὰ ші Ἡλικία. [de ънde

Αἰώνιος, α сă ος, ον, = Ἀΐδιος, вечнікă, nesfîrшită, пемърцinită;

Αἰώρα (ἡ), [αἴρω] (în цеп:) op че stape, сă тішкаре în аерă; ші op че контрівъіеште ла ачeasta; de ънde, леагънă în вîntă; скаънă de тръсърт; патă ші ч. л: atîrnată, snînzкpată. 2) чea прintр' аveste тіжлоаче тішкаре; (прin ърm:) превтвларе în корабіе, în тръсърт, сă пе калă. 3) свορвл пъзърілор. 4) кавтъ Ἀλήτης. [de ънde

Αἰωρέω -ῶ, вііt: -ήσω. apdikă, înalцă, snînzкpă (atîrnă, легънă) în аерă чева. «Τοῦς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν». Dem: || (пas:) мъ apdikă, мъ atîrnă, мъ тішкă în аерă. 2) (fir:) мъ îndoieskă; sîntă нехотърîtă, сă кă доъ rîudърї; мъ înвълвіă în nesirкpe пъdeждї; staă atîrnată. 3) мъ inimcză, іаă кpажă; мъ înapinezĭ de пъdeжділе кăіва, сă atîrnă de чinева. 4) петрекă врeтea кă чева. 5) staă de denapte rata a къdea, a пъвълі авкпра кăіва. «Νῆες αἰωρούμεναι πρὸ τοῦ λιμένος». Пл: «Ῥωμαίων ἐν τῇ Ἑλλάδι τηλικούτοις αἰωρουμένων στρατοπέδοις». Пл: [de ънde

Αἰώρημα (τὸ), op че atîrnată, ші легънată în аерă. 2) =кă

Αἰώρησις, εως (ἡ), înълцаре, atîrnape în аерă. [ші

Αἰωρητὸς, ὴ, ὸν, atîrnată, легънată în аерă. [ші

Αἰωρίζω, вііt: -ίσω. = (маї neîntpeв: de кît) αἰωρέω, ші μετεωρίζω.

Ἀκὰ, ᾶς, (ά), Dор: în локă de ἀκή.

Ἀκᾶ, сă ἀκᾷ, Dор: în локă de ἀκῇ, сă ἀκήν.

Ἀκὰς, έος (ὁ, ἡ), neapzъторă, сă neapsă. [ὰ, καίω].

Ἀκαθαίρετος, (ὁ, ἡ), nedesfiinцată, nesърnată, nestpікată; neînvetată. Μάχη ἀκαθαίρετος . Fil: [ὰ, καθαιρέομαι].

Ἀκαθαρσία (ἡ), пекърціе (търdърie); soaic. 2) (fir:) pea първіре, петревнічіе. [ὰ, κάθαρσις].

Ἀκάθαρτος (ὁ, ἡ), пекрată, soiosă. 2) ръă-първітă, петревнікă. 3) (pap) пекръціторă, сă пепътіпчосă de a кръці. [ὰ, καθαίρομαι].

Ἀκάθεκτος (ὁ, ἡ), пецінвтă; псоpită; neînfpînată. [ὰ, κατέχομαι].

Ἄκαινα [ἀκή], ης (ἡ), волdă. 2) кнă гелă de котă тъsърторă de пъmîntă (копрінзъторă de 10 пічоаре, ші 160 дeцete цeometp:).

Ἀκαιρέω-ῶ, вііt: -ήσω. (прінч: пas:) n'amă

време; віў fъръ време, saў în време некѹвіінчоаsъ. [ші

'Ακαιρία (ἡ), лiпsъ de време. potpiвitъ. «Τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντες». Dem: 2) sѹпъраре fъръ време; пѹртаре, saў ворвъ непотрівітъ кѹ времеа, некѹвіінчоаsъ, sѹпъръtoape, nediskpetъ. [ші

'Ακαίριμος, η, ον, поет: în локѹ de ["Ακαιρος].

'Ακαιροβόας, α (ὁ), чел че stpiгъ fъръ време; бърfitopў; nediskpetў. [ἀ, καιρὸς, βοή].

'Ακαιρολογέω -ῶ, віit: -ήσω. ворбеskў fъръ време кѹвепітъ. [ші

'Ακαιρολογία (ἡ), ворвіре ла време некѹвенітъ. [din

'Ακαιρολόγος [ἄκαιρος, λόγος] = кѹ

'Ακαιροῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште ла време непотрівіfъ. [ἄκαιρος, ῥῆμα].

"Ακαιρος (ὁ, ἡ), чел fъръ време кѹвенітъ; непотрівітў; некѹвіінчоsў; ѹрîчіоsў. «Κέρδος ἄκαιρον». «Ἡδονὴ ἄκαιρος». Ksen: neîndemînatikў. «"Ακαιρος φυλάττειν». Ksen: zadapnikў, nefoлositopў, de прisosў. «Εἰς ἄκαιρα πονεῖν». Trn: a osteni în zadapў. 2) sѹпъръtopў, nediskpetў. «Ὁ δὲ ἄκαιρος τοιοῦτος ші ч.л:». Tefp: Хар: 3) чел че п'аре време (а faче чева). [ἀ, καιρός]. [de ѹnde

'Ακαίρως, adв: fъръ време, ла невреме.

'Ακακαλὶς, ίδος (ἡ), sъmînцъ de ѹnў копъчелў de Еѵіптў, че seamъnъ кѹ tamaрішка. 2) fлоаре de парчisў.

'Ακακέμφατος (ὁ, ἡ), nedefъîmatў, ne лѹatў în nѹ me (неворвітў) de ръў. [ἀ, κακός, ἐν, φημὶ].

'Ακάκης, ου (ὁ), поет: (епіт:) Меркѹрў. bezĭ 'Ακακήτης.

'Ακάκητα, αο (ὁ), Еол: în локў de

'Ακακήτης, ші 'Ακάκητος, ου (ὁ), поет: чел че nѹ faче нічĭ ѹnў ръў; simплў, невіноватў; віне-fъкъtopў. (епіт: ал лѹĭ Меркѹрў, ші ал лѹĭ Прометеў) = ["Ακακος].

'Ακακία (ἡ), неръѹtate, simплitate, невіновъціе; блîndeце. [ἄκακος].

'Ακακία (ἡ), [ἀκὴ], ѹnў fелў de копачіў гimпosў, din каре пікъ гоміѹл арабікў. = "Ακανθα Αἰγυπτία.

"Ακακος (ὁ, ἡ), неръў, невіноватў; невіклеанў, simплў. [ἀ, κακός].

'Ακακούργητος (ὁ, ἡ), невътъmatў; невîntѹitў de вре о faчере de ръў. (ἀ, κακουργέομαι].

'Ακάκως, adв: în нереѹtate; кѹ невіновъціе, saў simплitate. [ἄκακος].

'Ακάκωτος (ὁ, ἡ), непътimitў de вре ѹnў ръў; непъгѹвітў. [ἀ, κακόω].

'Ακαλανθὶς, ίδος (ἡ), ѹnў fелў de пasъре = 'Ακανθίς. 2) (кom:) nѹme de къцеа.

'Ακαλαῤῥείτης, ου (ὁ), [ші

'Ακαλάῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), поет: înчет, лin кѹргъtopў. [ἀκαλὸς, ῥέω].

'Ακαλήφη (ἡ), [ἀκὴ, saў în kontpa esпресіе ἀκαλή, лiпъ, ἀφή, піпъіре] (плантъ) ѹрzікъ. 2) ѹnў fелў de skoĭкъ de mape fъръ коажъ. 3) іѹцime, арzъчіѹne.

'Ακαλλὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, κάλλος] nefpѹmosў, ѹрîtў.

'Ακαλλιέρητος (ὁ, ἡ), (maĭ кѹ seamъ θύμα, жертfъ) невіне-пріimitў, неарътъtopў de вѹне превestitoape semne din пaptea zeitъцiĭ. [ἀ, καλλιερέομαι].

'Ακαλλώπιστος (ὁ, ἡ), neînfpѹmѹseцatў, neînпodoвітў. [ἀ, καλλωπίζομαι].

'Ακαλὸς [ἀκή], ὴ, ὸν, поет: лinў, inчетў.

'Ακάλυπτος, ші поет:

'Αλαλυφὴς, έος, ші 'Ακάλυφος (ὁ, ἡ), неакоперітў. [ἀ, καλύπτω].

'Ακαλῶς, adв: лiniштit, înчет. [ἀκαλός].

'Ακαμαντολόγχης, ου (ὁ, ἡ), поет: чел кѹ неовositъ sѹліцъ. [ἀκάμαντος, λόγχη], (adікъ) = кѹ

'Ακαμαντομάχης, ου (ὁ), neostenitў în бътъліĭ. [ἀκάμαντος, μάχη].

'Ακαμαντόπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: чел кѹ neostenite пічоаре. [ἀκάμαντος, ποῦς].

'Ακαμντοχάρμας, α (ὁ), Dop: în локў de 'Ακαματοχάρμης.

'Ακάμας [ἀ, κάμνω, osteneskў], αντος, поет: în локў de

'Ακάματος (ὁ, ἡ), nesimцitopў de osteneaлъ, неовositў. 2) neînчetatў, непрекѹрmatў. [ἀ, κάματος].

'Ακαματοχάρμης, ου (ὁ), неовositў în бътъліе, saў чеартъ. [ἀκάματος, χάρμη].

'Ακαμάτως, adв: fъръ osteneaлъ, неовosit; neînчetat, непрекѹрmat. [ἀκάματος].

'Ακάμμυστος (ὁ, ἡ), некліпîtў din окĭ. 2) чел че nѹ înкide окіĭ, nѹ doapme нічĭ odatъ, nesomnitў. [ἀ, καμμύω].

'Ακαμπὴς, έος, ші

"Ακαμπτος (ὁ, ἡ), nemлъdiatў; neînковоiatў; ші [fir:] neîndѹплекатў, neînблînzitў, неплекатѹ sпре мілostiвіре ші ертаре. [ші

'Ακαμψία (ἡ), nemлъdiepe; ші (fir) ne-

moiepe spre milъ; neîndȣплекаре. [ἀ, κάμπτω].

Ἄκανθα [ἀκὴ, ἄνθος], ης (ἡ), rimбe. 2) op че rimпoasъ плantъ; (dap maĭ deoseвit) търъчine; pȣгȣ̆; skaiete, ші ч.л: || Ἄκανθα αἰγυπτία = Ἀκακία. (вezĭ zічереа). 3) osȣл spinъріĭ пештелȣĭ, ші ал шарпелȣĭ. 4) (fir:) невoime, опріре, піedікъ. [de ȣnde

Ἀκανθεὼν, ῶνος (ὁ), локȣ̆ snînosȣ̆, плinȣ̆ de skaieцĭ; търъчinішȣ̆. (ші

Ἀκανθήεις, εσσα, εν, (ὁ), поet: în локȣ̆ de ἀκανθώδης. [ші

Ἀκανθηρὸς, ὰ, ὸν, = Ἀκανθώδης, rimпosȣ̆, spinosȣ̆. [ші

Ἀκανθίας, ου (ὁ), чел кȣ rîmпĭ; (de ȣnde) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, каре алtfел se ziче σμίλαξ ἀκανθώδης, spapaнгелȣ̆ rimпosȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de греере. [ші

Ἀκανθίζω, вiit: -ίσω. sîntȣ̆ rimпosȣ̆, amȣ̆ rimпĭ. 2) (pap) fakȣ̆ чева rimпosȣ̆, înцепъторȣ̆. [ші

Ἀκανθικὸς, ὴ, ὸν, = Ἀκανθὼδης. || (sȣвst:) Ἀκανθικὴ, ȣnȣ̆ felȣ̆ de sakîzȣ̆. [ші

Ἀκάνθινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ de rîmпî, de spinĭ. || (sȣвst:) Ἀκάνθινον (neȣt:), ȣnȣ̆ felȣ̆ de вȣмвакȣ̆, ші пînza, че se faче dintp' însȣл. [ші

Ἀκάνθιον (τὸ), dim: ал лȣĭ Ἄκανθα, rimпȣлецȣ̆, spinȣлецȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ spinoasъ, dintp' ал къріа вȣмвъкosȣ̆ пȣfȣ̆ se цeseaȣ̆ niште пînze nȣmite Ἀκάνθινα (de spinĭ). [ші

Ἀκανθὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пasъре, stiглete, saȣ̆ піцiгoiȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, кȣ a къріа sъmînцъ se хръnesk kanapiĭ. [ші

Ἀκανθίων, ωνος (ὁ), = Ἀκανθόχοιρος, арічіȣ̆.

Ἀκανθοβάτης, ου (ὁ), ші Ἀκανθοβάτις, ιδος (ἡ), ȣмвлъторȣ̆ прin търъчinĭ; (fir:) = Ἀκανθολόγος. [ἄκανθα, βάω, βαίνω].

Ἀκανθοβόλος (ὁ, ἡ), поet: pesъpitopȣ̆ de spinĭ. || (neȣt:) instpȣ̆mentȣ̆ xipȣpцikȣ̆, кȣ каре skot rimпĭ, цепĭ, saȣ̆ oase din tpȣпȣ̆. [ἄκανθα, βάλλω].

Ἀκανθολόγος (ὁ, ἡ), кȣлегъторȣ̆, adȣnъторȣ̆ de spinĭ, търъчinĭ; (fir:) къȣtъторȣ̆ de nedomipipĭ, sxoлastikȣ̆ (чел че se îndeлetnічеште sofistiчеште în deшерte amъpȣnte). [ἄκανθα, λέγω].

Ἀκανθόνωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ spinape spinoasъ, цепoasъ (епit: ал арічіȣлȣі). [ἄκανθα, νῶτος].

Ἀκανθόπλεκτος (ὁ, ἡ), îmnлetitȣ̆ din spinĭ. [ἄκανθα, πλέκομαι].

Ἀκανθοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), înцепatȣ̆, ръnitȣ̆ de rimпĭ. [ἄκανθα, πλήττω].

Ἄκανθος (ὁ, ші ἡ), o плantъ rimпoasъ (fpȣnzeле къріа se imitaȣ̆ ла капеteле колоанелорȣ̆ Kopintene), пълъmidъ. 2) = Ἄκανθα Αἰγυπτία. [ἄκανθα].

Ἀκανθοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înкȣnȣnatȣ̆ кȣ spinĭ. [ἄκανθα, στέφω].

Ἀκανθοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторȣ̆ de spinĭ. pȣгȣ̆, saȣ̆ skaieцĭ (п: е: мъгарȣ̆). [ἄκανθα, φάγω, neîntp:]

Ἀκανθοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntȣ̆

Ἀκανθοφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъторȣ̆ de spinĭ, търъчinĭ ші ч.л: [ἄκανθα, φέρω].

Ἀκανθόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ fpȣnze rimпoase. [ἄκανθα, φύλλον].

Ἀκανθόχοιρος (ὁ), арічіȣ̆. [ἄκανθα, χοῖρος].

Ἀκανθόω ῶ, вiit: -ώσω. fakȣ̆ чева rimпosȣ̆. || (між: saȣ̆ пas:) doвîndeskȣ̆ rimпĭ. [ἄκανθα].

Ἀκανθυλλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ Ἀκανθίς.

Ἀκανθώδης, εος (ὁ, ἡ), rîmпosȣ̆, цепosȣ̆, плinȣ̆ de spinĭ; (fir:) aneвoiosȣ̆. [ші

Ἀκανθὼν, ῶνος (ὁ), = Ἀκανθεών. [ἄκανθα].

Ἀκανίζω [ἄκανος], вiit: -ίσω. amȣ̆ podȣ̆, saȣ̆ fлoape în fopmъ de skaiȣ̆ кȣ къпъцînъ rimпoasъ. (ші

Ἀκανικὸς, ὴ, ὸν, din felȣл skaiȣлȣĭ, nȣmitȣ̆ [Ἄκανος].

Ἀκάνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ Ἄκανος

Ἀκανόνιστος (ὁ, ἡ), nepeгȣлatȣ̆ (nekanonisitȣ̆); neпpiimitopȣ̆ de peгȣлape (kanonisipe). [ἀ, κανονίζω].

Ἄκανος (ὁ, ἡ), [ἀκή] rimпoasa къпъцînъ a ȣnop плante, ка a anгinapeĭ selвatiче. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de skaiete кȣ къпъцînъ цепoasъ. 3) цепoasa spinape a ȣnop пештĭ. 4) (în цen:) цеапъ, rimпe, волdȣ̆. [de ȣnde

Ἀκανώδης, εος (ὁ, ἡ), skъiosȣ̆ (ка Ἄκανος).

Ἀκαπήλευτος (ὁ, ἡ), neпpefъкȣtȣ̆, nestpikatȣ̆ de прекȣпецȣ̆; кȣpatȣ̆, neamestekatȣ̆; (fir:) adeвъpatȣ̆, кȣpatȣ̆. [ἀ, καπηλεύω].

Ἀκάπηλος (ὁ, ἡ), = Ἀκαπήλευτος.

Ἀκάπνιστος (ὁ, ἡ), neafȣmatȣ̆. || «Μέλι—». Stp: miepe stpeкȣpatъ de sine (fъръ a se гoni алвineле кȣ fȣmȣ̆). [ἀ, καπνίζω].

Ἄκαπνος (ὁ, ἡ), чел fъръ fȣmȣ̆. «Θυσία—». Лȣч: че nȣ se sъвîршеште прin fȣmȣ̆, п: е: a poadeлор; (ші flr:) a вре

ѕneĭ поеme, saѕ̆ kîntъpĭ. «Θύειν ἄκαπνα». At: пров: пentpѕ поецĭ, saѕ̆ лiпгѕшitopĭ de mese. [ἀ, καπνός].

'Ακάπνωτος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ̆ de ἄκαπνος. [ἀ, καπνόω].

'Ακάρδιος (ὁ, ἡ), чел fъръ inimъ (îndpъzneaлъ), saѕ̆ minte, adikъ fpikosѕ̆, saѕ̆ nemintosѕ̆. 2) (копачiѕ̆) fъръ inimъ (miezѕ̆, mъdѕвъ). [ἀ, καρδία].

'Ακαρὲς, adв: каѕtъ 'Ακαρής.

'Ακάρηνος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ακέφαλος. [ἀ, κάρηνον]. чел fъръ капѕ̆.

'Ακαρὴς, έος (ὁ, ἡ), (прiпч: пърѕ̆) netѕnsѕ̆ din шiчimea sa; (de ѕnde) foapte mikѕ̆ (skѕptѕ̆, пѕцinѕ̆); (despre timпѕ̆) de ѕnѕ̆ minѕtѕ̆. «Τὴν ἀκμὴν ἀκαρὲς ὥρας μαραίνει». Пл: || «'Εν ἀκαρεῖ χρόνῳ, saѕ̆ χρόνου, шi (adв:) «'Ακαρεὶ, ἀκαρέως». în datъ, întp' ѕnѕ̆ minѕtѕ̆, întp' o клiпъ de okiѕ̆, шi ч. л: || «Οὐδ' ἀκαρῆ». nічĭ чел maĭ mikѕ̆, nічĭ de кѕm, nічi пikѕ̆, шi ч. л: «Ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ μοι δανείσοι». Dem: «Τὸν ἀγρὸν οὐδ' ἀκαρῆ θέλεις ὁρᾷν». Алчifp: || «Παρ' ἀκαρῆ (se înц: χρόνον).» maĭ, fъръ пѕцinѕ̆, пѕцinѕ̆ лiпsind. «Ὥστε ἔγωγε παρ' ἀκαρῆ διέγραψα τὸν βίον». Esx: (asemenea кѕ «Κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δέει». Stef: «'Ακαρὴς παραπόλωλας ἀρτίως». Menandp: || (sѕвst:) «'Ακαρὲς (τὸ), inелѕл deцetѕлѕĭ челѕĭ mikѕ̆. (vezĭ шi Ἄτομος). [ἀ, κείρω].

Ἄκαρι, εως (τὸ), вictate пpea mikъ, вepmѕлецѕ̆ din вpînzъ, din fъinъ, шi ч.л: [шi

'Ακαριαῖος, α, ον, foapte mikѕ̆; foapte пѕцinѕ̆; de ѕnѕ̆ minѕtѕ̆. [ἀκαρής].

'Ακαρίδιος, = 'Ακαριαῖος.

'Ακαρνὰν, ᾶνος, шi

'Ακάρναξ, ακος (ὁ), ѕnѕ̆ fелѕ̆ de пеште. каѕtъ Ἄχαρνος.

'Ακαρπέω -ῶ, вiit: -ήσω. nѕ daѕ̆ podѕ̆, sîntѕ̆ nepoditopѕ̆. [шi

'Ακαρπία (ἡ), nepodipe; nepodnічie. [ἄκαρπος].

'Ακάρπιστος = кѕ

Ἄκαρπος (ὁ, ἡ), nepodosѕ̆, nepoditopѕ̆; (fir:) nefoлositopѕ̆, zadapnikѕ̆. || «Χρησμὸς —»Esx: проорочie neînплinitъ. [ἀ, καρπός]. [de ѕnde

'Ακάρπως, adв: fъръ podѕ̆; (fir:) în zadapѕ̆, fъръ foлosѕ̆.

'Ακάρπωτος (ὁ, ἡ), = Ἄκαρπος. [ἀ, καρπόω].

'Ακαρτέρητος (ὁ, ἡ), nesѕfepitѕ̆, nepъвdatѕ̆. 2) nepъвdъtopѕ̆. [ἀ, καρτερέω].

Ἄκαρτος (ὁ, ἡ), netѕnsѕ̆, nepasѕ̆. [ἀ, κείρομαι].

'Ακαρφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, κάρφω]. neѕskatѕ̆; вepde.

Ἄκασκα (κά), adв: поet: [вezĭ 'Ακή]. лiniшtit; înчet înчet. [de ѕnde

'Ακασκαῖος, α, ον, поet: лiпѕ̆, влîndѕ̆, влажiпѕ̆; веселѕ̆, deskisѕ̆, алегрѕ̆, каре însѕfлъ mѕлцѕmipe челѕĭ че 'л прiвеште. (вezĭ Σιγαλόεις],

Ἄκαστος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, καίνυμαι] певipѕitѕ̆; nedomoлitѕ̆; nевîntѕitѕ̆.

'Ακαστόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [ἄκαστος, φρήν] nestpikatѕ̆ лa minte, înцелептѕ̆, прiчепѕtѕ̆.

'Ακατάβλητος (ὁ, ἡ), nевipѕitѕ̆; nedoвopîtѕ̆. [ἀ, καταβάλλομαι].

'Ακατάγγελτος (ὁ, ἡ), nепревestitѕ̆; de пъпрasnъ. «Πόλεμος —». Пл: [ἀ, καταγγέλομαι].

'Ακατάγνωστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) γνώστως. neosînditѕ̆; nепрiimitopѕ̆ de osîndipe. [ἀ, καταγιγνώσκομαι].

'Ακαταγώνιστος (ὁ, ἡ), nевipѕitѕ̆, de nевътѕt. [ἀ, καταγωνίζομαι].

'Ακαταδάμαστος, (ὁ, ἡ), nedomoлitѕ̆. [ἀ, καταδαμάζομαι].

'Ακατάδεκτος (ὁ, ἡ), = 'Απαράδεκτςς. [ἀ, καταδέχομαι].

'Ακαταδίκαστος (ὁ, ἡ), = 'Ακατάγνωστος. [ἀ, καταδικάζομαι].

'Ακαταθύμιος (ὁ, ἡ), nепoftitѕ̆, nedopitѕ̆; nеплъкѕtѕ̆. [ἀ, καταθύμιος].

'Ακαταιτίατος (ὁ, ἡ), nепîpîtѕ̆. [ἀ, καταιτιάομαι].

'Ακαταίσχυντος (ὁ, ἡ), nepѕшinъtopѕ̆, saѕ̆ nepѕшinatѕ̆. [ἀ, καταισχύνω].

'Ακατακάλυπτος (ὁ, ἡ), neaкoпepitѕ̆, deskoпepitѕ̆.]ἀ, κατακαλύπτομαι].

'Ακατάκλαστος (ὁ, ἡ), nesпaptѕ̆, nefъpъmatѕ̆ în вѕкъцĭ. [ἀ, κατακλάομαι].

'Ακατακόσμητος (ὁ, ἡ), nepeгѕлatѕ̆; neîndpeпtatѕ̆; nedepetikatѕ̆ (ἀ, κατακοσμέομαι].

'Ακατάκριτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -κρίτως, neosînditѕ̆, fъръ osîndipe. [ἀ, κατακρίνομαι].

'Ακαταληκτικὸς, ὴ, ὸν, (Грam:) вepsѕ̆, каре n'аре лa sfîpшitѕ̆ siлавъ de прisosѕ̆, saѕ̆ de лiпsъ. (вezĭ Καταληκτικός). [din

'Ακατάληκτος (ὁ, ἡ), nesfîpшitѕ̆, neînчetatѕ̆. 2) (Грam:) = 'Ακαταληκτικός. [ἀ, καταλήγω]. [de ѕnde

'Ακαταλήκτως, adв: neînчetat.

'Ακαταληπτέω -ῶ, вiit: -ήσω. nѕ прiчепѕ̆. [din

'Ακατάληπτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λήπτως.

neaжȣnsȣ̆, nepinsȣ̆; (fir:) neînцелesȣ̆, nepiчepȣtȣ̆. [ші

'Ακαταληψία (ἡ), nepiчepe, neînцелеце; saȣ̆ (dȣne Платоniчї) nepȣtinцъ de a înцелеце чева. [ἀ, καταλαμβάνω].

'Ακατάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως =ἀδιάλλακτος, neînпъкatȣ̆; neînвoitȣ̆. [ἀ, καταλλάττομαι].

'Ακαταλληλία (ἡ), a fi чinева

'Ακατάλληλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλήλως. nepotpiвitȣ̆; neînвoitȣ̆; neîndemînatikȣ̆. [ἀ, κατάλληλος].

'Ακατάλυτος (ὁ ἡ), (ші adв:) -λύτως. nestpikatȣ̆, nedesfiinцatȣ̆, nepisinitȣ̆. [ἀ, καταλύομαι].

'Ακαταμάθητος (ὁ, ἡ), neînцелesȣ̆, nepiчepȣtȣ̆; de neînвъцat. [ἀ, καταμανθάνω].

'Ακατάμακτος (ὁ, ἡ), [ἀ, καταμάσσω] nefръmîntatȣ̆; nemoiatȣ̆; neплъsmȣitȣ̆ (nefopmatȣ̆); neштepsȣ̆, nesвîntatȣ̆.

'Ακαταμάχητος (ὁ, ἡ), neвътȣtȣ̆, nepesвoitȣ̆; neвipȣitȣ̆. [ἀ, καταμάχομαι].

'Ακαταμέτρητος (ὁ, ἡ), nemъsȣpatȣ̆; saȣ̆ de nemъsȣpat. [ἀ, καταμετρέομαι].

'Ακατανάγκαστος (ὁ, ἡ), nesiлitȣ̆; neneвoitȣ̆. [ἀ, καταναγκάζομαι].

'Ακατανόητος (ὁ, ἡ), ueînцелesȣ̆ ='Ακατάληπτος. [ἀ, κατανοέω].

'Ακαταπάλαιστος (ὁ, ἡ), neвipȣitȣ̆ în лȣптъ. [ἀ,, καταπαλαίω].

'Ακατάπαυστος (ὁ, ἡ), neînчetatȣ̆, nepreкȣpmatȣ̆. [ἀ, καταπαύομαι]. [de ȣnde

'Ακαταπαύστως, adв: neînчetat, în nepreкȣpmape.

'Ακατάπληκτος (ὁ, ἡ), nesпъїmîntatȣ̆, nesпepiatȣ̆. [ἀ, καταπλήττομαι].

'Ακαταπόνητος (ὁ,ἡ), nedomoлitȣ̆; neвipȣitȣ̆; neoвositȣ̆; nedoвopîtȣ̆. [ἀ,καταπονέω].

'Ακατάποτος (ὁ, ἡ), neînriцitȣ̆; de neînriцit. [ἀ, καταπίνω].

'Ακαταπράϋντος (ὁ, ἡ), neînвлînzitȣ̆; nemiшкatȣ̆ sпpe miлostiлipe. [ἀ, καταπραΰνομαι].

'Ακαταπτόητος (ὁ, ἡ), nesпъimîntatȣ̆. [ἀ, καταπτοέομαι].

'Ακατάπτωτος (ὁ, ἡ), nedoвopîtȣ̆; neвipȣitȣ̆; nesпъїmîntatȣ̆. [ἀ, καταπίπτω].

'Ακατάρδευτος (ὁ, ἡ), neȣdatȣ̆; neadъпatȣ̆. [ἀ, καταρδεύω].

'Ακατάσειστος (ὁ, ἡ), neклъtitȣ̆, neклetinatȣ̆, nesгȣdȣitȣ̆. [ἀ, κατασείομαι].

'Ακατασήμαντος (ὁ, ἡ), neînsemnatȣ̆; nepeчetлȣitȣ̆; nesȣвtskpisȣ̆. [ἀ, κατασημαίνομαι].

'Ακατάσκεπτος (ὁ, ἡ), neiskoditȣ̆; neoвsepвatȣ̆; neчepчetatȣ̆; neisпititȣ̆. 2) neгînditȣ̆, nesokotitȣ̆. [ἀ, κατασκέπτομαι]. [de ȣnde

'Ακατασκέπως adв: fъръ чepчetape; fъръ гîndipe.

'Ακατασκεύαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως. [ἀ, κατασκευάζομαι], ші

'Ακατάσκευος (ὁ, ἡ), [ші adв:] -εύως. чел fъръ kasniчe moвiлe; nedepetikatȣ̆; nepeгȣлatȣ̆, nepȣsȣ̆ ла вȣпъ pîndȣiaлъ; neîndpeпtatȣ̆; nefъкȣtȣ̆, neлȣкpatȣ̆. 2) neînfpȣmȣseцatȣ̆; simплȣ; natȣpaлȣ̆; nemeштeшȣцitȣ̆. [ἀ, κατασκευή].

'Ακατασκήνωτος, (ὁ, ἡ), neлoкȣitȣ̆; de neлoкȣit. [ἀ, κατασκηνόομαι].

'Ακατάσκιος (ὁ, ἡ), neȣmвpitȣ̆ de лoкȣ̆. [ἀ, κατάσκιος].

'Ακατάσκοπος (ὁ, ἡ), ='Ακατάσκεπτος.

'Ακατάσκωπτος (ὁ, ἡ), neвatжokopîtȣ̆, neлȣatȣ̆ în pîsȣ̆. [ἀ, κατασκώπτομαι].

'Ακαταστασία, (ἡ), nestatopniчie; neaшezape; nepîndȣiaлъ; neлiniшte. [ἀ, κατάστασις]

'Ακαταστατέω -ῶ, вiit: ήσω. sîntȣ̆

'Ακατάστατος (ὁ, ἡ), nestatopnikȣ̆, neaшezatȣ̆; neлiniшtitȣ̆; nepeгȣлatȣ̆. «Οὖρα ἀκατάστατα». Iпкр: ȣdȣpї tȣpвȣpe, neaшezate. [ἀ, καταστάομαι, καθίσταμαι].

'Ακατάστροφος (ὁ, ἡ), nesȣpпatȣ̆, nestpikatȣ̆. (în dpam:) nedesлeгatȣ̆, nesъвîpшitȣ̆. 2) (în stiлȣ̆ de кȣвîntȣ̆) negpaцiosȣ̆, neeлeгantȣ̆. [ἀ, καταστροφή].

'Ακατάσχετος (ὁ, ἡ), ші adв: -σχέτως. neцinȣtȣ̆, neoпpitȣ̆; neînfpînatȣ̆; saȣ̆ nesȣfepitȣ̆, de nepъвdat. «Δίψος —». Ал: Afp: [ἀ, κατασχέω, saȣ̆ κατέχω].

'Ακατάτρητος (ὁ, ἡ), negъȣpitȣ̆ пînъ dinколо. [ἀ, κατατράω].

'Ακατάτριπτος (ὁ, ἡ), nesfъръmatȣ̆; nestpikatȣ̆; neposȣ̆, netoпitȣ̆ (de вeкime). [ἀ, κατατρίβομαι].

'Ακατάφλεκτος (ὁ, ἡ), neapsȣ̆; nepîpлitȣ̆. [ἀ καταφλέγομαι].

'Ακατάφρακτος (ὁ, ἡ), neînгpъditȣ̆; neîntъpitȣ̆; [fir:] neapmatȣ̆. [ἀ, καταφράττομαι].

'Ακαταφρόνητος (ὁ, ἡ), nedesпpeцȣitȣ̆; de nedesпpeцȣit. [ἀ, καταφρονέομαι].

'Ακατάψαυστος (ὁ, ἡ), neatinsȣ̆; de nepiпъit; neînвлînzitȣ̆. [ἀ, καταψαύω].

'Ακατάψεκτος (ὁ ἡ), nexȣлitȣ̆, nedefъїmatȣ̆; nepъtatȣ̆ (fъръ пonosȣ̆). [ἀ, καταψέγομαι].

'Ακατάψευστος (ὁ, ἡ), neminчinosȣ̆; neплъsmȣitȣ̆. [ἀ, καταψεύδομαι.]

Ἀκατέργαστος (ὁ, ἡ), нелъкрать, нефъкъть; nedesъвîршить. [ἀ, κατεργάζομαι].

Ἀκατεύναστος (ὁ, ἡ), nenotolitъ; нелиniштить; neînвлînzitъ. [ἀ, κατευνάζομαι].

Ἀκατηγόρητος (ὁ, ἡ), nenîpîtъ; непътать, нехвлить. [ἀ, κατηγορέομαι].

Ἀκατήχητος (ὁ, ἡ), nekatexisitъ, neiniцiatъ (neînвъцатъ прinчîнеле реліціі). [ἀ, κατηχέομαι].

Ἀκάτιον (τὸ), dim: ал лвї Ἄκατος. [ші

Ἀκάτιος (ὁ), (se înц: ἱστὸς) катартьл чел маре, сать пînza. [ἄκατος].

Ἀκατὶς, ἴδος (ἡ), = Ἀγαθίς (2).

Ἀκατονόμαστος (ὁ, ἡ), nenвmitъ. «Τὸ θεῖον ἀκατονόμαστον». Теолц: 2) гъръ нвме, невеститъ; (прin врт:) neînsemnatъ, некъпосквть, нештивть. [ἀ, κατονομάζομαι].

Ἄκατος (ὁ, ші поет: ἡ), внъ фелъ de варкъ asemenea къчеа Italianъ (скампавіа). 2). (непірь asemънареа формеі) внъ фелъ de пахарь. 3) пînza чеа маре а коръвіі, maistра.

Ἀκάττυτος (ὁ, ἡ), (прinч: Ὑπόδημα, чismъ, сать înкълцътminte) нетълпітъ, гъръ талпъ. [ἀ, καττύω].

Ἄκαυλος (ὁ, ἡ), гъръ кочанъ. [ἀ, καυλός].

Ἄκαυστος(τος) (ὁ, ἡ), neapsъ, сать de neaps. [ἀ, καίομαι].

Ἀκαυτη(στη)ρίαστος, ου (ὁ, ἡ), neînsemnatъ къ ферь apsъ. [ἀ, καυτηριάζω].

Ἀκαυχησία (ἡ), нефълире (нелъвdape de sine); modestie, (смерение). [ἀ, καύχησις].

Ἀκαχαί(χέ, χεί)ατο, Ion: поет: în локъ de ἠκάχηντο (3: îm: пер: а неste съвîр:) ші

Ἀκαχεῖν. нех: 2: de inf: ші

Ἀκάχημαι, трс: de кь: ал хот: лвї Ἄχνυμαι.

Ἀκαχήσω, (вііт: ал неînтр' Ἀκαχέω, сать Ἀκάχω) кввтъ Ἄχνυμαι.

Ἀκαχίζω [ἄχνυμαι], вііт: -ίσω, поет: некъжескъ; mîхneскъ; свпърь.

Ἀκαχμένος (партч: а лвї Ἄχνυμαι), η, ον, поет: (se есплікъ овіч:) тъіосъ, аскъцітъ; (поате маї провавілъ) греў, сать înгрезіторь (везї вербъл).

Ἀκάχων (партч: а лвї Ἄχνυμαι], ουσα, ον, поет: преа mîхnitъ, фоарте свпъратъ.

Ἀκέαστος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, κεάζω]. = Ἄκλαστος, неînпърцітъ, nedesпърцітъ.

Ἀκείομαι, поет: în локъ de Ἀκέομαι.

Ἀκειρεκόμης, ου (ὁ), поет: = Ἀκερσεκόμης.

Ἀκέλευθος (ὁ, ἡ), поет: гъръ дрвмъ, гъръ ешіре, de петрекът. [ἀ, κέλευθος].

Ἀκέλευστος (ὁ, ἡ), непорвнчітъ; nepîndвітъ; de sine порнітъ. [ἀ, κελεύομαι].

Ἀκέλυφος (ὁ, ἡ), гъръ коажъ. [ἀ, κέλυφος].

Ἀκενοδοξία (ἡ), а fi чінева

Ἀκενόδοξος (ὁ, ἡ), nedopitorь de дешартъ славъ, сать чinste. [ἀ, κενὸς, δόξα].

Ἀκενόσπουδος (ὁ, ἡ), neокъпатъ, neînделетнічітъ în zadarniче, ші нефолositоаре лъкрърї. [ἀ, κενὸς, σπουδή].

Ἀκέντητος (ὁ, ἡ), неволдітъ; сать de неволдіт (чел че п'аре требвінцъ de волдіре, de îndemnare). [ἀ, κεντέω].

Ἄκεντρος (ὁ, ἡ), чел гъръ волдъ, цеапъ, сать акъ înцепъторь; ші (fig:) гъръ пътере (тонъ, активітате). [ἀ, κέντρον].

Ἀκένωτος (ὁ,ἡ), nedeшертатъ. [ἀ, κενόομαι].

Ἄκεο, поет: în локъ de Ἀκοῦ, порвнч: ал лвї

Ἀκέομαι -οῦμαι [ἄκος], вііт: -έσομαι, ші -ήσομαι (нех: ἠκεσάμην, ір: de кь: ἤκεσμαι, ші ἀκήκεσμαι, нех: пас: ἠκέσθην) тътъдвіескъ; ажвтъ; (fig:) дрегъ, репарезъ (кîрпескъ). «Ἀκούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων». Лвч:

Ἀκεόντως [ἀκέων], adв: поет: în лініште, ші тъчере.

Ἀκέραιος (ὁ, ἡ), [ἀ, κεράννυμι, сать ἀ, κεραία] неаместекатъ; непрефъкътъ; къратъ, simплъ, ші ч. л: (везї ші Ἄρτιος). 2) неатinsъ, несвпъратъ, невътъматъ, невîнтвітъ, întрегъ (везї ші Ἀκήρατος). [de вnde

Ἀκεραιότης (ἡ), къръціе; адевъратъ фіинцъ; натвралітате; simплітате. 2) întреціме. [ші

Ἀκεραίως, adв: гъръ прefăчере, гъръ аместекаре de алтъ чева, кърат; фіеште. 2) în întреціме, în тоталітате.

Ἀκέραστος (ὁ, ἡ), = Ἄκρατος. [ἀ, κεράννυμαι].

Ἀκέρατος (ὁ, ἡ), чел гъръ коарне. [ἀ, κέρας].

Ἀκεραύνωτος (ὁ, ἡ), нетръснітъ. [ἀ, κεραυνόω].

Ἀκέρδεια (ἡ), некîштігъ; пагввъ. [din

Ἀκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), некîштігосъ; нефолositорь. [ἀ, κέρδος]. [de вnde

Ἀκερδῶς, adв: гъръ кîштігъ; гъръ фолосъ.

Ἀκέρκιστος (ὁ, ἡ), поет: каре нь с' а слъжіт în цезътвръ къ сввелніцъ; [ἀ, κερκίς].

Ἄκερκος (ὁ, ἡ), гъръ коадъ. [ἀ, κέρκος].

Ἄκερος, (ὁ, ἡ), = Ἀκέρατος.

Ἀκερσεκόμης, ου (ὁ), нетвнсъ de първл капвлвї; (прin врт:) totdaвna тînпърь.

(епіt: ал лѫї 'Аполонѫ ші Вакѫ). [ἀ, κείρω, κόμη].

Ἄκερως, ω, ші ἀκέρωτος, ου (ὁ, ἡ), поеt: = Ἀκέρατος. некорпатѫ.

Ἀκεσίμβροτος (ὁ, ἡ), поеt: tъmъdѫitорѫ de оаменї (епіt: ал лѫї Еskѫлапѫ). [ἄκεσις, βροτός].

Ἀκέσιμος (ὁ, ἡ), пріimîtорѫ de tъmъdѫipe, de tъmъdѫit. 2) folositорѫ ла лекѫipe, tъmъdѫitорѫ. [ἄκεσις].

Ἀκεσίνοσος (ὁ, ἡ), поеt: лекѫitорѫ de боале. [ἄκεσις, νόσος].

Ἀκέσιος (ὁ), tъmъdѫitорѫ (епіt: ал лѫї Аполонѫ). [ἄκεσις].

Ἀκεσίπονος (ὁ, ἡ), поеt· алінъtорѫ de dѫрерї. [ἄκεσις, πόνος].

Ἄκεσις, εως (ἡ), tъmъdѫipe, лекѫipe; dреџере, репарарe. [ші

Ἄκεσμα (τὸ), леакѫ; міжлокѫ de dреџере. 2) = Ἄκεσις. [ἀκέομαι]. [de ѫnde

Ἀκέσμιος, α saѫ ος, ον, поеt: = Ἀκέσιμος, ші Ἀκέσιος.

Ἀκεσμὸς (ὁ), = Ἄκεσις.

Ἀκέσσιμος, Ἀκεσσίπονος, ші ч: л: поеt:= Ἀκέσιμος, Ἀκεσίπονος, ші ч: л;

Ἀκεστὴρ (ὁ), поеt: = Ἀκέστωρ. || «Χαλινὸς — ». Sof: înблînzitорѫ de калѫ, saѫ mîntѫitорѫ de кълърецѫ.[ἀκέομαι]. [de ѫnde

Ἀκεστήριος (ὁ, ἡ), = Ἀκεστικός.

Ἀκεστὴς, οῦ (ὁ), = Ἀκέστωρ. || «Ἀκεστὴς ἱματίων ῥαγέντων». Ksen: кірпачіѫ de хаїне рѫпте. [ἀκέομαι]. [de ѫnde

Ἀκεστικὸς, ὴ, ὸν, destoinikѫ, îndeшînatikѫ de a лекѫі, a tъmъdѫi; (fiг:) de a dреџе, a кірпі, (de ѫnde) «Ἀκεστικὴ (se înцел: τέχνη)» кѫsъtopie, saѫ кірпъчеріе. [ші

Ἀκεστὶς, ίδος(ἡ), ѫnѫ felѫ de верџї de ferѫ пентрѫ лѫкрареа металелор în коптоаре. (маї мѫлт ла îm:) Ἀκεστίδες.

Ἀκεστορία (ἡ), поеt: арta doktopeaskъ, medічіna. [ші

Ἀκεστορικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς. medічіnалѫ, doktopeskѫ. [ші

Ἀκεστορὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѫї Ἀκέστωρ. лекѫitoape; dгегъtoape, кîрпitoape, ші ч. л: || (sѫв:) doktopiцъ; moamъ. [ші

Ἀκεστὸς, ὴ, ὸν, пріimitорѫ de лекѫipe; de tъmъdѫit. = Ἀκέσιμος. [ші

Ἀκέστρα, (ἡ), акѫ de кîрпit. [ші

Ἀκέστρια, ші Ἀκεστρὶς, ίδος (ἡ), = Ἀκεστορίς. 2) кѫsъtoape; кîрпitoape. [ші

Ἀκεστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локѫ de Ἄκεσις. [ші

Ἀκέστωρ, ορος (ὁ), doktopѫ, лекѫitорѫ. [ἀκέομαι].

Ἀκεσφορία (ἡ), поеt: лекѫipe; пѫtepe tъmъdѫitoape. [din

Ἀκεσφόρος(ὁ, ἡ), [ἄκεσις, φέρω] adѫкъtорѫ de tъmъdѫipe; de îndpeптape; лекѫitорѫ.

Ἀκεσώδυνος (ὁ, ἡ), [ἄκεσις, ὀδύνη] лекѫitорѫ de dѫрерї.

Ἀκεύμενος, η, ον, поеt: în локѫ de Ἀκούμενος, парt: a лѫї Ἀκέομαι.

Ἀκέφαλος (ὁ, ἡ,) чел fъръ капѫ; (ші (fiг:) fъръ къпеtenie; (карte) fъръ înчепѫtѫ, fъръ titлѫ; (верsѫ еksametрѫ) înчепѫtѫ de ла sілавъ skѫрtъ. (жѫрis:). = Ἄτιμος, віnоватѫ osînditѫ ла пedeапsъ de капѫ, ші fѫгъріndѫ se, пѫвлікаtѫ, къ omopîреа лѫї de op чіne nѫ ва авеа dрептѫ de pesвѫnape. (fавѫлъ) neesплікаtъ (netîлкѫitъ), neisпръвîtъ. [ἀ, κεφαλή]. [de ѫnde

Ἀκεφάλως, adв: fъръ капѫ; fаръ înчепѫtѫ, saѫ еksopdiѫ.

Ἀκέω -ῶ, віit: -ήσω, (o datъ nѫmaї în Іпкр:) în локѫ de Ἀκέομαι.

Ἀκέω [ἀκὴ], вербѫ neîntр: (din каре nѫ se гъseште алtѫ, dekît nѫmaї поft: Ἀκέοις, ші парt: Ἀκέων, ουσα) поеt: такѫ.

Ἀκέων, ουσα, ον, поеt: tъкѫtѫ.

Ἀκέων, adв: лініштit, пе tъкѫte.

Ἀκὴ (ἡ), поеt: [ἀ, χαίνω, saѫ ἄγη], лініште, tъчере. поеt: întрев: nѫmaї dat: ἀκῇ, ші акѫs: ἀκήν, лѫîndѫ-se ка adвервї. (вezї ші ἦκα).

Ἀκὴ (ἡ), поеt: вîрfѫ; askѫцitѫл, tъішѫл кѫцitѫлѫї, ші ч.л: (zічереа este раръ, dерівъ însъ mѫлцime de алte zічерї întребѫin:).

Ἀκῇ, saѫ Ἀκῇ, adв: поеt: în tъчере, пе tъкѫte, лініштit.

Ἀκήδεια (ἡ), = Ἀκηδία.

Ἀκηδεμόνητος (ὁ, ἡ), лiпsitѫ de îngріжitорѫ, neîngріжîtѫ. [ἀ, κηδεμονέω].

Ἀκήδεστος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἀκηδεμόνητος, ші 2) = Ἀκήδευτος. [ἀ, κήδομαι]. [de ѫnde

Ἀκηδέστως, adв: fъръ гріжъ; în непъsape ші desпреџѫipe; nesfiit.

Ἀκήδευτος (ὁ, ἡ), neîngропатѫ; каре n'a doвîndit îngропъчіѫne. [ἀ, κηδεύω].

Ἀκηδὴς [ἀ, κῆδος], έος (ὁ, ἡ), neîngріжатѫ; лепешѫ; netpistѫ; (ші прin ѫрm:) dѫлче, веselѫ, плъкѫtѫ. 2) neîngріжitѫ; пекъѫtatѫ. 3) = Ἀκήδευτος. [de ѫnde

Ἀκηδία (ἡ), лене, tрîndъвіе, 2) непъsape, neîngріжаре. 3) înкidepe de inimъ, меланхоліе. [de ѫnde

*

'Ακηδιάω -ῶ, biit: -άσω. sîntŭ tpîndaвŭ, neînгpiжatŭ; foapte tpistŭ.

'Ακηδῶς, adв: fъpъ гpiжъ; кв nenъsape. [ἀκηδής].

'Ακήκοα, tp: de кв: ал лвї 'Ακούω.

'Ακήλητος (ὁ, ἡ), neatpasŭ, neîndвлчitŭ; (fiг:) neînвлînzitŭ; neomenitŭ. [ἀ, κηλέομαι].

'Ακηλίδωτος (ὁ, ἡ), nenъtatŭ, квpatŭ. [ἀ, κηλίς, ίδος].

"Ακημα (τὸ), poet: = "Ακεσμα.

'Ακὴν [ἀκή], adв: poet: în tъчepe, лiniштit.

'Ακήπευτος (ὁ, ἡ), nekвлtiвatŭ în гpъdinъ, seлвatikŭ. [ἀ, κηπεύω].

"Ακηπος (ὁ, ἡ), чел fъpъ гpъdinъ. || «Κῆπος—» fp: poet: гpъdinъ nevpednikъ de a se nвmi гpъdinъ. [ἀ, κῆπος].

'Ακηράσιος, poet: în локŭ de

'Ακήρατος (ὁ, ἡ), [ἀ, κηραίνω] întpeгŭ, nestpikatŭ, nevъtъmatŭ; neamestekatŭ, квpatŭ, adevъpatŭ. 2) nemînжitŭ, nesnвpкatŭ, nenînгъpitŭ.

'Ακήριος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κήρ] = 'Ακήρατος, nevîntвitŭ, întpeгŭ, nevъtъmatŭ. 2) neneрiчiosŭ, nemвpitopŭ.

'Ακήριος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κῆρ], neînsвfлeцitŭ, moptŭ. 2) чел fъpъ iniшъ, fpikosŭ, neîndpъzneцŭ, nevitеazŭ.

"Ακηρος (ὁ, ἡ), (med:) лвкpatŭ fъpъ чеapъ. [ἀ,, κηρός].

'Ακηρότατος, η, ον, poet: în локŭ de 'Ακηρατώτατος, sвnpл: ал лвї 'Ακήρατος.

'Ακηρυκτεὶ (κτὶ), adв: fъpъ kadвчеŭ (κηρύκειον, semnŭ de solŭ); saŭ fъpъ пpevestipe, dape de шtipe. [din

'Ακήρυκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, κηρύσσω]. (pрinч: pesвoiŭ) nenpevestitŭ, de o datъ; askвnsŭ. 2) nenpiimitopŭ de solie (пpoпвitoape de apmistiцie, saŭ паче); neînвoitŭ, neînnъkatŭ. 3) nestpiгatŭ, nevestitŭ de vestitopŭ; (пчin вpm:) neînsemnatŭ. 4) (pap) neшtiвtŭ (вnde se aflъ). [de вnde

'Ακηρύκτως, adв: = 'Ακηρυκτεί.

'Ακήρωτος (ὁ, ἡ), nечepвitŭ. [ἀ,κηρόομαι].

'Ακηχέατο, poet: Ion: 3: îm: пeps: a пeste-sъв: шi

'Ακηχέδαται, poet: Ion: 3: îm: пeps: a tpe: de кв: ал лвї "Αχνυμαι..

'Ακηχεδὼν [ἀκάχω], όνος (ἡ), poet: kînŭ, dвpepe de sвflетŭ; nekazŭ; гpiжъ.

'Ακήχε(χη)μαι. tpe: de кв: ал лвї "Αχνυμαι.

'Ακιβδήλευτος [ἀ, κιβδηλεύω], шi

'Ακίβδηλος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήλως. nemînчinosŭ, nenpefъkвtŭ, neamestekatŭ, квpatŭ, adevъpatŭ.

'Ακιδνὸς [ἀ, κινέω], ἡ, ὸν, poet: slaвŭ, nenвtinчosŭ; de nimikŭ, пpostŭ.

'Ακιδώδης, εος (ὁ, ἡ), = кв

'Ακιδωτὸς, ἡ, ὸν, цeпosŭ, askвцitŭ, вîpfosŭ. [шi

'Ακίζω [ἀκίς], biit: -ίσω. askвцŭ вîpfŭ.

"Ακικυς, υος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κίκυς] neaktivŭ; nenвtinчosŭ.

'Ακινάκης, ου, шi Ion: εος (ὁ), квцitŭ пepseskŭ, (Tвpч:) iataranŭ, xanцepŭ.

'Ακινδυνὶ, adв: = 'Ακινδύνως. [din

'Ακίνδυνος (ὁ, ἡ), (komnp: ότερος, sвnpл: ότατος) nenpimeжdвitŭ; nenpimeжdiosŭ; sigвpŭ. (nesвnвsŭ ла, neadвkъtopŭ de пpimeжdie). «'Εν ἀκινδύνῳ». Ksen: afapъ din пpimeжdie. [ἀ, κίνδυνος]. [de вnde

'Ακινδυνώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ακίνδυνος. [шi

'Ακινδύνως, adв: fъpъ пpimeжdie, saŭ пepiколŭ, кв sigвpanцъ.

'Ακινήεις, εσσα, εν, poet: în локŭ de 'Ακίνητος.

'Ακινησία (ἡ), nemiшkape. [шi

'Ακινητεὶ(τὶ), adв: fъpъ miшkape. [шi

'Ακινητέω -ῶ, biit: -ήσω, шi

'Ακινητίζω, biit: -ίσω. staŭ nemiшkatŭ, nв mъ miшkŭ. [шi

'Ακινητίνδα, (adв: sввstantiвалŭ) «Παίζειν —». Плd: вnŭ felŭ de жокŭ, întpв kape вnвл se siлeшte a miшka din локŭ пe чел алtŭ, iap aчела se лвntъ sъ pъmîie nemiшkatŭ. [din

'Ακίνητος, ος шi poet: η, ον, шi adв: -ήτως. nemiшkatŭ, saŭ de nemiшkat. (pрin вpm:) statopnikŭ, neклintitŭ; (de вnde) nevîntвitŭ, întpeгŭ; [fiг:] neskimвatŭ, întъpitŭ în пъpepea sa; nesimцitopŭ, гpeŭ de kaпŭ. 2) чел чe nв se квvine, saŭ nв ї este eptatŭ a se miшka din локŭ (a se skoate ла лвminъ, a se пввлiка) «'Επ' ἀκινήτοισι μὴ καθίζειν». adikъ τάφοις. Es: «'Ακίνητα ἔπη». Sof: чeлe sekpete. «'Ακίνητον χωρίον». Ksen: nesъпatŭ. [ἀ, κινέομαι].

"Ακινος (ὁ), вnŭ felŭ de плantъ din soiвл maгipanвлвї (vezї шi 'Επίπεδον). 2) вpoвoanъ de stpвгвpe.

"Ακιος (ὁ,ἡ), (komnp: ότερος, sвnpл: ότατος), poet: [ἀ, κίς] чел чe n' ape (nв faчe, nв s'a mînkat de) vepmї.

'Ακιρὸς (ὁ, ἡ), poet: = 'Ακιδνός. [de вnde

'Ακιρῶς, adв: кв neaktivitate, кв sfiaлъ; лiniштit, nemiшkat.

'Ακὶς, ίδος (ἡ), [ἀκὴ] цeaпъ, гimпe, шi

op че аре вîрfъ аскцitъ; (de знde fir:) «Πόθων ἀκίδες». волдъ de dopinце. «Τῆς κίστεως ἀκίδες». Арет: înцепътъреле (dъреріле, тъietъреле) бъшiчеĭ здълъĭ.

'Ακίχητος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κιχάνω] неажънсъ, непрînsъ; непрiченитъ, неînцелесъ. || (next:) «'Ακίχητα». adв: în zadаръ, fъръ iсправъ.

'Ακίων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κίων] чел fъръ stîлпĭ.

'Ακκίζομαι [ἀκκὼ], biit: ίσομαι. мъ înfрînгъ, мъ prefакъ, къ пъ воiъ, în врeme че воiъ (vezĭ ші θρύπτομαι). [de знde

Ἄκκισμα (τὸ), ші

'Ακκισμὸς (ὁ), prefъкътopie, тъгъдъînре плъсмъitъ. (vezi 'Ακκίζομαι.).

'Ακκὼ, οῦς (ἡ), temee nerioaвъ ші de pîsъ, кape se tot prefaче înfрînгîндъse, ші pefъzînd челе че dopeште.

'Ακλαγγὶ, adв: fъръ sromotъ. [κλαγγή].

'Ακλάδευτος (ὁ, ἡ), neплівitъ, nekърцitъ de рътърĭ зскate. [ἀ, κλαδεύω].

Ἄκλαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, κλάω] nefрîntъ, nefърîmatъ.

Ἄκλαυστος(τος), ου (ὸ, ἡ), (акt:) neплînгътopъ; (pas:) neплînsъ, neвочitъ.

'Ακλεὴς, ές (ак: ἀκλεᾶ, ші Ion: ἀκλεῆ, ші noet: ἀκλέα. im: nom: 'Ακλέες în локъ de ἀκλεεῖς) (ὁ, ἡ), nesлъвitъ, neînsemnatъ. || (next:) 'Ακλεὲς, adв: în локъ de ἀκλεῶς. [ἀ, κλέος]. [de знde

'Ακλεία (ἡ), noet: лînsъ de слав, saъ de вънъ penътацie, neînsemnътate.

'Ακλειὴς, noet: în локъ de 'Ακλεής.

Ἄκλειστος (ὁ, ἡ), neînkisъ, deskisъ. [ἀ, κλείομαι].

'Ακλειῶς, adв: noet: în локъ de 'Ακλεῶς.

Ἄκλεπτος (ὁ, ἡ), (акt:) nefъръ; (ші fir:) neamъцitopъ; sinчerъ (nepefъкътъ); (pas:) nefърatъ. [ἀ, κλέπτω].

'Ακλεῶς, adв: fъръ слав, fъръ вънъ пъме. [ἀκλεής].

'Ακλήϊστος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локъ de ἄκλειστος; saъ 2) nepъmitъ, nevestitъ, în локъ de 'Ακλέϊστος.= 'Ακλεὴς. [ἀ, κληΐζω].

'Ακληρέω -ῶ, biit: ήσω. noet: sîntъ nepъташъ în moштenipe, пъ sîntъ кліponomъ; (npin врm:) sîntъ съракъ, saъ nenopочitъ. [ἄκληρος]. [de знde

'Ακλήρημα (τὸ), nenopочitъ întimплape.

'Ακληρία (ἡ), nenopочie, съръчie, tiкълонiе. [din

Ἄκληρος (ὁ, ἡ), [ἀ, κλῆρος] nepътатъ în moштenipe; чел fъръ авере; (npin врm:) съракъ, nenopочitъ. 2) nedatъ къĭва npin sopцĭ (κλῆρος); (npin врm:) чел fъръ stъпînъ.

'Ακληρωτεὶ(τὶ), adв: fъръ sopцĭ. [din

'Ακλήρωτος (ὁ, ἡ), neînпъpцitъ; saъ nepъtinчosъ de a se înпъpци npin sopцĭ. 2) neînпъpтъшitъ din кliponomie, saъ moштenipe.

Ἄκληστος (ὁ, ἡ), At: în локъ de Ἀκλειστος.

'Ακλητὶ, adв: fъръ кiemape, fъръ nofiipe. [din

Ἄκλητος (ὁ, ἡ,) nekiematъ, nenoftitъ. 2) nepenъmitъ (fъръ mape пъme). [ἀ, καλέω].

'Ακλινὴς, έος (ὁ, ἡ), nemлъdiosъ, neînkovoiosъ, цeапънъ; (fir:) neîndъплекатъ, întърîtъ în пъpepea sa. [ἀ, κλίνω]. [de знde

'Ακλινῶς, adв: къ statopniчie, fъръ îndъплекape, къ stъръire în пъpepea sa.

Ἄκλιτος (ὁ, ἡ), =Ἀκλινής. 2) (Gram:) nedeклinatъ. [ἀ, κλίνομαι].

'Ακλόνητος, ші Ἄκλονος (ὁ, ἡ), neклetinatъ, nesгъdъitъ, цeапънъ; netървърatъ, linъ. «Σφυγμὸς — ». Gal: [ἀ, κλονέομαι].

Ἄκλοπος (ὁ, ἡ),=Ἄκλεπτος. [ἀ, κλοπή].

'Ακλυδώνιστος (ὁ, ἡ), netървърatъ de валърĭ; nечеркatъ de fърtънъ. [ἀ, κλυδωνίζομαι].

Ἄκλυστος (ὁ, ἡ), neisвitъ de (neекспъsъ ла) fърtънъ; linъ, netървърatъ. [ἀ, κλύζω, κλύδων].

Ἄκλωστος, (ὁ, ἡ), netopsъ. [ἀ, κλώθομαι].

'Ακμὰ (ά), Dor: în локъ de 'Ακμή. [de знde

'Ακμάζω, biit: -άσω. sîntъ în floapea, вîрfъл вîpsteĭ (пътереĭ, славеĭ) теле; ші (fir:) sîntъ în kritikъ înпрежърape. «'Ακμάζοντος τοῦ σίτου, (ші fir:) τοῦ πολέμου». «'Ακμαζούσης ἡμέρας (Νυκτὸς, 'Ηλικίας)». «'Ακμάζει τὰ πράγματα, ἐπιμελείας δεόμενα». Ksen: (ші вnipers:) «'Ακμάζει βρετέων ἔχεσθαι». Es: акът este врeme, ші neапърatъ trevъinцъ a inвърцiima statъвеле. [ші

'Ακμαῖος, α, ον, чел în кълтea вîpsteĭ (пътереĭ, славеĭ) сале, ажънсъ în чел маĭ mape gradъ de крещepe (ла врemea sa), коптъ, înплinitъ; чел че se faче, saъ se aflъ ла врeme къвenitъ, saъ în kritikъ înпрежърape. «'Ακμαῖος μόλοι». Sof: ла врeme ва вeni. «Παρθένος ἀκμαία». Лъч: ажънсъ în вîpstъ de тъpitat. «Τοῦ Χειμῶνος τὸ ἀκμαιότατον». Лъч: toiъл epneĭ. «Αἱ τῶν ὑποθέσεων ἀκμαιότεραι». Filstp:

челе маї sepioase треві. «'Ακμαῖος τὴν ὀργήν». Лвч: іѕте ла mînie; саѣ în fervereа пекаzвлвї съѣ înкъ. [ἀκμή]. [de вnde

'Ακμαίως, adв: în градвл чел маї 'nалтѣ; кв вîрtвte.

'Ακμὰν, Dor: în локѣ de ἀκμήν.

'Ακμαστὴς, οῦ (ὁ), tînърѣ, чел înквлтеа вîрsteї. [ἀκμάζω].

'Ακμὴ (ἡ), [ἀκὴ] (прinч:) тъішѣ аѕкѫцітѣ de кѫцітѣ ші ч.л: «'Επὶ ξηροῦ ἀκμῆς». Пров: în momentвл чел маї кritікѣ. «'Ακμὴ ὀνύχων»: Пл: тъioase, аѕкѫцite вnriї. 2) (fir:) ідеала, аѫerimeа; floareа, чел шаї вѕнѣ ші алесѣ (моралѣ, ші fiзікѣ); чел маї de frвnte; чеа маї potrівітъ (маї кritікъ) епокъ а оркървіа лвкрѣ. «'Ακμὴ ὀμμάτων». Ел: аѫerъ vedepe. «'Ακμὴ ἡλικίας (χρόνου, βίου, νόσου, σίτου, ἀγῶνος, ἔργων, δέους ші ч.л:)». «Οἱ ἐν ἀκμῇ». Sвid: tinerії. «Κατ' ἀκμὴν χρόνου». Ел: (ші în ел:) «'Ακμὴν», adв: întр' вnѣ minвtѣ; аквт; îndatъ; înкъ. «Τὰ δὲ σκευοφόρα ἀκμὴν διέβαινε». Ksen. || «'Ακμαὶ» (ла med: чеї noї) = 'Ιονθοι. pesвflътврї de tinepeцe. 3) Еол: nemînкape. Esix: B'. Макв: A'. 7.

'Ακμὴν, adв: кавтъ 'Ακμή.

'Ακμηνὸς, ὴ, ὸν, noet: în лолѣ de 'Ακμαῖος.

"Ακμηνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἰκμάς, саѣ ἀκμή Еол: nemîлкape] nemînкatѣ, flъmîndѣ, лinsitѣ de храпъ, ші бъѕтвръ.

'Ακμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κάμνω] neoвositѣ, вîrtosѣ, în floareа tinepeціі. 2) неклъditѣ, nefъквтѣ de mîinї. «Πῦλας ἀκμῆτας 'Ολύμπου». Enirp:

'Ακμητεὶ(τὶ), adв: noet: fъръ ostenealъ, лesne. [din

"Ακμητος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ακμής. 2) (акt:) neostenitorѣ, лesnicвsѣ. 3) перънitorѣ, саѣ neпричinвitorѣ de dвpere. «"Ακμητον τύμμα». Nik: [ἀ, κάμνω].

'Ακμοθέτης, ου (ὁ), ші

'Ακμόθετον (τὸ), летпл, локвл, вnde se ашazъ пікована. [ἄκμων, τίθημι].

"Ακμων [ἀ, κάμνω], ονος (ὁ), пікована ferapілор. 2) (ὁ, ἡ), noet: = 'Ακάμας, каре равdъ ла isвірї, ка о пікоалъ; neoвositѣ, nedoвopitѣ. «"Ακμονες λόγχης». Esx: 3) вnѣ feлѣ de вълтврѣ. Esix: 4) вnѣ feлѣ de лвпѣ. Оп:

"Ακαμπτος (ὁ, ἡ), noet: = "Αγναμπτος.

"Ακναπτος, ші "Ακναφος (ὁ, ἡ), = "Αγναφος.

"Ακνημος (ὁ, ἡ), чел fъръ пълпе, ші (прin întind:) fъръ пічоаре; саѣ ші fъръ înкълцъminte. [ἀ, κνήμη].

"Ακνηστις, ιος (ἡ), noet: [ἀ, κνήθω] шіра snінърії doвitoачелор. 2) вnѣ feлѣ de плантъ.

"Ακνισσος, ші "Ακνισος (ὁ, ἡ), [ἀ, κνίσσα]. negrasѣ, слабѣ. 2) = кв

'Ακνίσσωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ авърѣ de грѫsime apsъ, neafвmatѣ; (прin врm:) linsitѣ de жертfe. «Βωμὸς («'Αγυιὰ) — ». Пл: ші Лвч: [ἀ, κνισσόω].

'Ακοὴ, (ἡ), авzвл, вnвл din челе чinчї simцврї. 2) органвл авzвлвї, врекеа. «Τὰς ἀκοὰς ἀποφράττων». Лвч: 3) авzіре, ворвъ din авzѣ, веste. «'Ακοὴ φέρεται». Евр: 4) (Sкр: рар) în локѣ de ὑπακοὴ, аѕквлtape, вnвnере. «'Ιδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν». Bas: A'. 16. [ἀκούω].

'Ακοίλιος (ὁ, ἡ), чел fъръ nînteче; nenînтекокѣ. [ἀ, κοιλία]. 2) = кв

"Ακοιλος (ὁ, ἡ), neadînкosѣ. [ἀ, κοῖλος].

'Ακοίμητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως. nedopmitѣ; neînчetatѣ; вечнікѣ. [ἀ, κοιμάομαι].

'Ακοίμιστος (ὁ, ἡ), neadopmitѣ, deштeптѣ; непрекърматѣ; nenotolitѣ, neînвлînzitѣ. [ἀ, κοιμίζομαι].

"Ακοινος (ὁ, ἡ), пекотвпѣ, пеобштескѣ (че пв с пепгрв тоцї). [ἀ, κοινός].

'Ακοινωνησία (ἡ), nesoцiавілitate, саѣ характервл nesoцiавілвлвї. [ἀ, κοινώνησις].

'Ακοινώνητος (ὁ, ἡ), пекввenitѣ, непотрівітѣ ла тоцї de obмte; пекотвпікатѣ алтора. 2) непърташѣ din чева. 3) neînпъртъшitorѣ, пекотвпікатівѣ. 4) neîndemînatікѣ în soцietate (каре fаце de adвпърї), nesoцiавілѣ, îndърътпікѣ. [ἀ, κοινωνέω]. [de вnde

'Ακοινωνήτως, fъръ înпъртъшіре, fъръ котвпікаре алтора. 2) кв кіпѣ пекотвпікавілѣ, îndърътпікѣ, fъръ soцiавілitate.

'Ακοίτης ου (ὁ), καὶ 'Ακοῖτις, ιδος, (ἡ), noet: [ἀ, adвn: κοίτη, патѣ] = 'Ομευνέτης, soцѣ în къsnivie.

"Ακοιτος (ὁ, ἡ), чел fъръ (пеквлкатѣ în) патѣ. || (fir:) «Μέλι ἄκοιτον». Плin: miepe кратъ, fъръ dрождїї. [ἀ, κοίτη].

'Ακολάκευτος (ὁ, ἡ), пелінгвшітѣ, neaтъцітѣ de лінгвшірї. [ἀ, κολακεύομαι].

'Ακόλακος (ὁ, ἡ), пелінгвшitorѣ. [ἀ, κόλαξ, ακος].

'Ακολασία (ἡ), neопріре, neînfrînape; аплекаре, ші първіре în рвшinoase ші nevinstite desfътърї; овръznічіе; перѫшinape. [ἀ, κόλασις].

'Ακολασταίνω, вііт: -ανῶ, ші ἀκολαστέω -ῶ, вііт: -ήσω. sîntѣ desfрînatѣ, тръieскѣ

în desmierdъrî nevinstite. [ἀκόλαστος]. [de ъnde

'Ακολάστημα (τὸ), ſantъ desfrînatъ.

'Ακόλαστος (ὁ, ἡ), (dъne zivere) nepedensitъ; (prin ъrm:) neîndrepntatъ, neînfrînatъ, neînţelepţitъ; nekonştiinţosъ, nerъsinosъ; (prin ъrm:) neoprităţ în desfrînъrî, datъ kъ totъl la nevinstite plъcerî; pisinitorъ, korъnitъ; (fig: desnpe kopacî) nekrъţitъ, nekъlţivatъ. [ἀ, κολάζομαι]. [de ъnde

'Ακολάστως, adv: în kinъ desfrînatъ. || «'Ακολάστως ἔχω πρός τι». Ksen: nъ mъ pociъ înfrîna de la ceva, întrebъinţezъ, saŭ dobîndeskъ ceva kъ kovîrşire, şi ſъr mъsъr.

'Ακολλητὶ, ad: nelinit ъna de alta. [din

'Ακόλλητος (ὁ, ἡ), nelinitъ. [ἀ, κολλάομαι].

'Άκολλος (ὁ, ἡ), = 'Ακόλλητος. [ἀ, κόλλα].

'Άκολος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κόλον, χραπъ] bъkъţikъ (înbъkъtъrъ) de pîine.

'Ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω. mъ dъkъ dъne cinева, îi ъrmezъ, îl akoşmaniezъ; (fig:) sîntъ slъgъ (ъcenikъ, ъrmъtorъ, imitъtorъ) kъiva. (desnpe lъkrъrî în a 3: pers:) «'Ακολουθεῖ». ъrmeazъ. «Δυοῖν μὲν γὰρ ὄντοιν ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι». Apist: 2) se întîmplъ, se face. «'Αφ' οὗ καὶ λοιμικαὶ νόσοι πολλάκις ἠκολούθησαν». 3) vine în proporţie, se potrivеşte. Plt: Politik: Γ: [ἀκόλουθος]. [de ъnde

'Ακολούθημα (τὸ), ceл din ъrmъ eşitъ, pesъltatъ. [şi

'Ακολούθησις, εως (ἡ), ъrmare. 2) konţinere; sfîrşitъ. 3) = 'Ακολουθία. [şi

'Ακολουθητικός, ἡ, ὸν, aplekatъ, voitorъ de a ъrma. 2) kontinъtorъ; potrivitъ, snitъ, konglъsъitъ.

'Ακολουθία (ἡ), kontinъaţie; snire, potrivitate; askъltare, saŭ sъnъnere; regъlatъ ъrmare. 2) ъrmъtoarele slъgî. 3) (Bis:) slъjbъ regъlatъ dъne tipikъ. [ἀκόλουθος].

'Ακολουθίσκος (ὁ), dim: al lui

'Ακόλουθος (ὁ, ἡ), [ἀ, adъn: κέλευθος, kale] ъrmъtorъ dъne cinева; slъgъ; ajutъtorъ; alъtъraşъ; (fig) ъcenikъ; imitъtorъ; ъrmъtorъ sistemeî kъiva şi c.l: 2) ъrmatъ, eşitъ din ceva, pesъltatъ. 3) asemъnatъ; proporţionatъ; potrivitъ. «'Ακόλουθα τούτοις πράττειν». Dem: [de ъnde

'Ακολούθως, adv: (kъ dat:) potrivit; proporţionat; în ъrmare.

'Ακόλυμβος (ὁ, ἡ), neştiitorъ de înnotare. [ἀ, κολυμβάω].

'Ακομία (ἡ), linsъ de pъrъ, plешъvie. [ἄκομος].

'Ακομιστία (ἡ), nekъtare, neîngrijire; nekъrъţie. [din

'Ακόμιστος (ὁ, ἡ), linsitъ de trebъinсoasa îngrijire, şi kъtare, nekъtatъ; (prin ъrm:) nekъrъţitъ, nedepetikatъ. [ἀ, κομίζω].

'Ακόμμωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, κομμόω] neînfrumъseţatъ, nedpesъ.

'Άκομος (ὁ, ἡ), ceл ſъr pъrъ, plешъvъ; (fig:) ſъr frъnze, nefrînzosъ. [ἀ, κόμη].

'Ακόμπαστος, şi 'Άκομπος (ὁ, ἡ), nefъlosъ, nelъudъros. [ἀ, κομπάζω, şi κόμπος].

'Ακόμψευτος, şi 'Άκομψος (ὁ, ἡ), neînfrumъseţatъ; neprefъcutъ, nemeşteşugitъ, simplu. 2) negraţiosъ, neplъcutъ, prostъ. 3) neesperimentatъ, neîndemînatikъ. «'Άκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον». Pl: [şi

'Ακόμψως, adv: ſъr eleganţъ, ſъr graţie, şi c.l: [α, κομψός].

'Άκον, οντος (τὸ), nest: al lui 'Ακων, nehoind.

'Ακονάω -ῶ, viit: ήσω. askuţъ. 2) (fig:) îndemnъ, zъdъrъskъ. întъrîtъ, 3) pregъteskъ. [ἀκόνη].

'Ακόνδυλος (ὁ, ἡ), ceл ſъr înkeietorî, nodorî. 2) nepъsmitъ, negrijitorъ; nevъtъtъ. [ἀ, κόνδυλος].

'Ακόνη (ἡ), [ἀκὴ] gresie, piatrъ de askuţit. 2) pivniţa cea de piatrъ a spiţerilor şi c.l: 3) o vъkatъ (de piatrъ, saŭ metalъ) în forma şi mъrimea gresii. 4) ipitaţie (entusiasmъ) spre kompъnere de cîntъrî.

'Ακόνημα (τὸ), şi

'Ακόνησις, εως (ἡ), askuţire; (fig:) întъrîtare, îndemnare. [ἀκονάω].

'Ακονίατος (ὁ, ἡ), [ἀ, κονία, varъ) nevъrsitъ; netencuitъ.

'Ακόνιον (τὸ), dim: al lui 'Ακόνη.

'Ακονιτὶ, adv: ſъr praf, (adikъ) ſъr ostenealъ, luptъ, greutate. [ἀκόνιτος].

'Ακόνιτον (τὸ), şi

'Ακόνιτος (ἡ), (o plantъ veninoasъ) otrakъ, mъrul lupului.

'Ακόνιτος (ὁ, ἡ), neprъsitъ; (fig:) fъkutъ fъr ostenealъ, fъr luptъ. 2) = 'Ακονίατος, şi 'Ακώνιστος. [ἀ, κόνις].

'Ακοντὶ, adv: ſъr voe, de nevoe. = 'Ακουσίως.

'Ακοντίας, ου (ὁ), snъ felъ de şarpe, ce se asvîrle ca o lance (ἀκόντιον), nu-

mitŭ съцеатъ. 2) ѕnŭ felŭ de meteorŭ, saŭ kometŭ. [ші

'Ακοντίζω, віit: -ίσω. asвîрлŭ лапче, лъпчezŭ. пътрѕnzŭ пе чінева кŭ лапчеа, saŭ sѕліца. 2) (în ел: saŭ nestp:) поет: тъ asвîрлŭ ка о съцеатъ; (пріч întîn:) пътрѕnzŭ, петрекŭ. «Εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί». Еѕр: [din

'Ακόντιον (τὸ), dim: ал лѕї "Ακων, лапче, sѕліцъ.

'Ακόντισις, εως (ἡ), лъпчаре, asвîрліре de лапче, ші ч.л: ші (în цен:) asвîрліре, арѕпкаре репеde de ор че. [ші

'Ακόντισσμα (τὸ), = 'Ακόντισις. 2) distanца, локѕл, пînъ ѕnde ажѕпце asвîрліта лапче, saŭ съцеатъ. 3) рапа лъпчерії. «Πολλῶν ἀκοντισμάτων κατάπλεως». Пл: [ші

'Ακοντισμὸς (ὁ), = А'κόντισις, ші 'Ακόντισμα. [ші

'Ακοντιστὴρ, ῆρος, ші

'Ακοντιστὴς, οῦ (ὁ), лапчеашŭ, saŭ asвîрліторŭ de лапче. [de ѕnde

'Ακοντιστικὸς, ὴ, ὸν, кѕвіінчosŭ, saŭ de прînsŭ, îndemînatikŭ ла лъпчаре, (adikъ) asвîрліре de лапче. [ші

'Ακοντιστὺς, ύος (ἡ), îndemînape ла лъпчаре. 2) бътъліе прin лъпчї.

'Ακοντοβόλος (ὁ), поет: asвîрліторŭ de (ловіторŭ кѕ) лапче. = 'Ακοντιστής. [ἀκόντιον, βάλλω].

'Ακοντοδόκος (ὁ, ἡ), поет: пріimitorŭ de (чел че каѕтъ а se апъра de о asѕпръї asвîрлітъ) лапче. (ἀκόντιον, δέχομαι]..

'Ακοντοφόρος (ὁ, ἡ), пѕртъторŭ de лапче. [ἀκόντιον, φέρω].

'Ακόντως, adв: = 'Ακουσίως, fъръ вое. [ἄκων].

'Ακοπητὶ, adв: = 'Ακόπως.

'Ακοπίαστος (ὁ, ἡ), пеostenitŭ, пеобositŭ. 2) пеadѕкъторŭ de osteneалъ, лesnічosŭ. [ἀ, κοπιάζω]. [de ѕnde

'Ακοπιάστως, adв: = 'Ακόπως.

"Ακοπος (ὁ, ἡ), = 'Ακοπίαστος. 2) ѕшѕръторŭ, saŭ апъръторŭ de osteneалъ; (de ѕnde) || (sѕвst:) "Ακοπον (τὸ), doktopie de osteneалъ. 2) пеposŭ, пеmînkatŭ de верме, saŭ моліе. [ἀ, κόπος].

'Ακόπριστος (ὁ, ἡ), (пъmîntŭ) пеînгръшатŭ кѕ бълігърŭ, saŭ гѕпоіŭ, пегѕпоіатŭ. [ἀ, κοπρίζω].

"Ακοπρος, ου, [ἀ, κόπρος]. [ші

'Ακοπρώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ακόπριστος. 2) пебълігатŭ, înкѕіатŭ; saŭ пеажѕтъторŭ ла înлesnipea stomaxѕлѕї.

'Ακόπως, adв: fъръ osteneалъ, лesne. [ἄκοπος].

'Ακόρεστος (ὁ, ἡ), пеsъцiosŭ, пеsътѕлŭ. [ἀ, κορέννυμι]. [de ѕnde

'Ακορέστως. adв: fъръ saцiŭ; кѕ пеsътѕраре.

'Ακορὴς, έος поет: [ἀ, κόρος], ші

'Ακόρητος (ὁ, ἡ), = 'Ακόρεστος. 2) [ἀκορέω] пеmътѕратŭ, пеdepetikatŭ.

'Ακορία (ἡ), пеsaцiŭ; пеsътѕраре. 2) а пѕ mînka пеste mъsѕръ. [ἄκορος].

'Ακορίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος) fъкѕтŭ кѕ планта "Ακορον.

"Ακορνα, ης (ἡ), [ἀκή] ѕnŭ felŭ de плантъ din soiѕл skaieцілор.

"Ακορον, (τὸ), apomatika (mipositoapea) ръdъчinъ а плантеї

"Ακορος (ὁ, ἡ), ѕnŭ felŭ de плантъ apomatikъ de India (Latin: Acorus, Цер: Kalmus). вezї ші 'Αφροδισιὰς.

"Ακορος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de 'Ακόρεστος, ші 'Ακόρητος.

'Ακόρυφος (ὁ, ἡ), пеvîрfosŭ (fъръ капŭ, марцine, înчепѕтŭ). [ἀ, κορυφή].

'Ακορύφωτος (ὁ, ἡ), пеvîрfѕitŭ, (пеsъвîршitŭ); пеînsѕmatŭ, пепѕmъратŭ. [ἀ, κορυφόω].

"Ακος, εος, ους (τὸ), doktopie, леакŭ; (în цен:) міжлокŭ de віndекаре, de îndpeптаре.

'Ακοσμέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntŭ перегѕлатŭ, fъръ pîndѕіалъ. [ші

'Ακοσμήεις, εσσα, εν, поет: = ["Ακοσμος].

'Ακόσμητος (ὁ, ἡ), пеînпоdoвitŭ; пеdepetikatŭ; пепѕsŭ ла бѕпъ pîndѕіалъ. [ἀκοσμέω]. [de ѕnde

'Ακοσμήτως, adв: fъръ поdoaвъ; fъръ бѕпъ pîndѕіалъ.

'Ακοσμία, (ἡ), пеpîndѕіалъ, amestекътѕръ. 2) пеtpeвпічіе, реа пъръвіе, demoралisaцie. [ші

'Ακόσμιος, поет: în локŭ de, ші [din

"Ακοσμος (ὁ, ἡ), = 'Ακόσμητος. 2) перегѕлатŭ; ръŭ пъръвітŭ; пеtpeвпікŭ. [ἀ, κόσμος]. [de ѕnde

'Ακόσμως, adв: fъръ pîndѕіалъ, перегѕлат, оркѕm se întîmплъ.

'Ακοστὴ (ἡ), (dѕпе діалекта Чіпрепілор) opzŭ. [ἀκή, saŭ ἄκος]. [de ѕnde

'Ακοστήσας, ασα, αν, партч: ал пеîntp: 'Ακοστέω, поет: (калŭ ші ч.л:) хръпітŭ віне кѕ opzŭ; (прin ѕрm:) іѕте, пебѕпŭ.

"Ακοτος (ὁ, ἡ), поет: чел fъръ mînie, пеnismътърецŭ, ѕїтъторŭ de ръŭ. [ἀ, κότος].

'Ακουάζομαι, biit: -άσομαι. poet: în локŭ de 'Ακούω, 'Ακροῶμαι, aȣzŭ, askȣлtŭ. || «Δαιτὸς ἀκουάζεσθον». Iл: Δ. sîntецĭ poftiцĭ ла masъ.

'Ακουὴ (ἡ), poet: în локŭ de 'Ακοή.

"Ακουκα, Dop: tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Ακούω.

'Ακούρευτος (ὁ, ἡ), = "Ακαρτος. netȣnsŭ. [ἀ, κουρεύω].

"Ακουρος (ὁ, ἡ), [ἀ, κείρω] = 'Ακούρευτος. 2) poet: [ἀ, κοῦρος, fiŭ] чел fъръ fiĭ, fъръ копiĭ.

'Ακουσείω (fъръ biit:), dopeskŭ, sîntŭ disnȣsŭ a askȣлta. [ἀκούω].

'Ακουσιάζω, biit: -άσω. fakŭ чева fъръ воеа mea. [ἀκούσιος].

'Ακουσίθεος (ὁ, ἡ), askȣлtatŭ de Dȣmnezeŭ. [ἄκουσις, θεός].

'Ακούσιμος, η saŭ ος, ον, nȣtinчosŭ, лesnічosŭ de a se aȣzi. [ἀκούω].

'Ακούσιος, α saŭ ος, ον, чел fъръ воеа sa, nevoitŭ. [ἄκων].

"Ακουσις, εως (ἡ), aȣzipe (a aȣzi). [ἀκούω].

'Ακουσίως, adв: fъръ вое, în silъ, de nevoe. [ἀκούσιος].

"Ακουσμα (τὸ), op че s' a aȣzit, saŭ se aȣde; (de ȣnde) sȣnetŭ de instpȣmîntŭ mȣsikaлŭ, kîntikŭ ші ч.л:; лекцie, înвъцътȣръ; famъ, zisъ, beste. (bezĭ ші 'Ακρόαμα). [ἀκούομαι]. [de ȣnde

'Ακουσμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ "Ακουσμα.

'Ακουστέον, posit: ал лȣĭ 'Ακούω.

'Ακουστὴς, οῦ (ὁ), = 'Ακροατὴς, aȣzitopŭ, askȣлtъtopŭ; школарŭ, ȣчenikŭ. [ἀκούω]. [de ȣnde

'Ακουστιάω -ῶ, biit: -άσω. = 'Ακουσείω. [ші

'Ακουστικὸς, ὴ, ὸν, кȣвiinчosŭ (potpibitŭ, îndemînatikŭ) ла aȣzipe. «Πόρος—». Гал: гаȣра aȣzȣлȣĭ, aȣzȣл. «'Ακουστικοὶ». школарiĭ лȣĭ Пitaгора; (fiind къ epaŭ îndatopaцĭ a askȣлta nȣmaĭ în чinчĭ anĭ, ші a nȣ ворві de локŭ). [de ȣnde

'Ακουστικῶς, adв: кȣ лȣape aminte. || «'Ακουστικῶς ἔχω. = 'Ακουσείω.

'Ακουστὸς, ὴ, ὸν, aȣzitŭ, saŭ de aȣzit. 2) вpednikŭ de aȣzit. [ἀκούομαι].

'Ακουτίζω, biit: -ίσω, ші -ιῶ. fakŭ пе чinева a аккȣлta, saŭ вре ȣnŭ лȣкрȣ a se aȣzi, înвъцŭ. «'Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν». Skp: || (neȣt:) askȣлtŭ, mъ sȣnȣiŭ. «'Ακουτίζειν τοῦ λόγου». Apist: || (pas:) mъ înвъцŭ, askȣлtŭ, înвъцŭ. «Τὴν περὶ τῶν ὄντων γνῶσιν ἠκουτίσθησαν». Гpг: [din

'Ακούω [κοέω], biit: ἀκούσω, ші At: -ούσομαι (tp: de кȣ: 'Ακήκοα, peste-съв: ἠκηκόειν, tpe: de кȣ: pas: ἤκουσμαι, nex: pas: ἠκούσθην), aȣzŭ, askȣлtŭ. «Ταῦτα Καλυψοῦς ἤκουσα». Od: 2) afлȣ, mъ înшtiinцezŭ. «"Ηκουον δ' ἔγωγέ τινων, ὡς οὐδὲ δώσοιεν». Dem: 3) înвъцŭ, sîntŭ школарŭ. «"Ηκουσεν 'Αναξιμάνδρου». Лaept: 4) înцелегŭ, прiчепŭ. «"Οταν εἴπω τι τῶν τοιούτων, ἁπλῶς ἀκούειν σε χρή». Гал: 5) askȣлtŭ, mъ sȣnȣiŭ. «Τοὺς Λακεδαιμονίους εἴθισεν ὑμῶν ἀκούειν». Dem: «Καὶ ἔσται βασιλεὺς ὑμῶν, αὐτοῦ ἀκούσεσθε». Skp: 6) poet: (pap, кȣ dat:) daŭ askȣлtape. «Δύνασαι δ' ἀκούειν ἀνέρι κηδομένῳ». 7) (înпpeȣnъ кȣ eŭ, saŭ κακῶς, ші челе de aчeeaшĭ însemnape кȣ aчestea) mъ лaȣdŭ, saŭ mъ defaĭmŭ, amŭ вȣnъ saŭ pea pepȣtaцie; (în цen:) mъ nȣmeskŭ. «'Ακούειν κακὰ πρὸς δούλων». Sof: «'Εσθλὸς ἀκούω». Tкp: «"Αμεινον ἤκουον». Tȣч: «"Ηκουον μουσικὴν (μουσικῶν) εἶναι πρῶτοι». Ep: ші Гp: «Κόλακες ἀκούουσι». Dem:

"Ακρα, ας (ἡ), fem: ал лȣĭ "Ακρος. || (sȣвst: saŭ елiп:) paptea чea maĭ depe ȣpmъ, mapцine, къпътiiŭ, sfîpшitŭ; (maĭ кȣ seamъ) вîpfȣл op-кърȣia лȣкрȣ, (de ȣnde) = 'Ακρώρεια, ші 'Ακρωτήριον; чetate (прinч: пȣsъ пе вре ȣnŭ deaлŭ), чetъцȣie, (de ȣnde) || «Κατ' ἄκρας, saŭ Κατάκρας (ші Ion: «Κατ' ἄκρης, saŭ Κατάκρης) ἑλεῖν, (πέρθειν, σμήχειν ші ч. л:)». în локŭ de κατὰ κράτος, кȣ totȣл, de totŭ a stъпîni, a жъfȣi ші ч. л: «Βρασίδας μὲν οὖν εὐθὺς ἄνω, καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν». Tȣч: «'Ως εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης». Od: E. (bezĭ ші Κατακρῆθεν).

'Ακράαντος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de "Ακραντος.

'Ακραγὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: nestpiгъtopŭ, fъръ гласŭ, mȣtŭ. [ἀ, κράζω].

'Ακράδαντος (ὁ, ἡ), neклetinatŭ, neклътitŭ, nesгȣdȣitŭ; solidŭ. [ἀ, κραδαίνω).

'Ακραεὶ, adв: poet: кȣ прiinчosŭ вîntŭ din пȣпъ (paptea din апоĭ a коръвiĭ). [din

'Ακραὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: (прinч: вîntŭ) tape, saŭ iȣte-sȣfлъtopŭ; (прin ȣpm:) прiinчosŭ în плȣtipe. [ἄκρος, ἄω, sȣfлȣ].

'Ακραῖος, α, ον, mъpцinaшŭ; în вîpfŭ, saŭ кȣлme de mȣnte, saŭ чetъцȣie amezatŭ (локȣitŭ, saŭ înкinatŭ), (de ȣnde) «'Ακραῖοι θεοί». «"Ηρα («'Αθηνᾶ, «'Αφροδίτη) ἀκραία». [ἄκρα].

'Ακραίπαλος (ὁ, ἡ), = 'Αμέθυσος. [ἀ, κραιπάλη].

'Ακραιφνὴς [ἄκρος, saŭ ἀκέραιος, φαίνομαι], έος (ὁ, ἡ), кърatĭ, neamestecatĭ, nepreфъкътĭ, neminчinosĭ, adevъratĭ. 2) nevĭnтritĭ, înтrerĭ. [de вnde

'Ακραιφνῶς, adв: în kipĭ кърatĭ, nepreфъкътĭ, adevъratĭ.

"Ακραντος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κραίνω] nesъvîrшitĭ, neînplinitĭ, saŭ nenвtinчosĭ de a se sъvîrши. 2) nemъrginitĭ, nesfîrшitĭ.

'Ακραξόνιον (τὸ), къpъtîiвл osii. [ἄκρος, ἄξων].

'Ακρασία (ἡ), (înnpotivъ de Εὐκρασία) кавъ Δυσκρασία. [ἀ, κρᾶσις]. 2) (înnpotivъ de ἐγκράτεια) neonpipe, neînfrînape, pisinipe. «'Ακρασία γὰρ ἐμοὶ πᾶν τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν, καὶ ταῦτα πεινώντων ἄλλων». Грг: «'Ακρασία γλώσσης». Пл: neînfrînape de лimвъ. «'Ακρασία χειρῶν». Ios: mitъrnivie. 3) слъвiчiвne, nenвtinцъ, atonie. «'Ακρασίη χειρὸς (γουνάτων)». Iпокр: paraliзie, слъвънoцie de mîinĭ ши ч.л: [ши

'Ακράτεια (ἡ),=='Ακρασία. (2)(înnpotivъ de 'Εγκράτεια), neînfrînape. 2) слъвiчiвne, atonie. [ши

'Ακρατεύομαι, вiit: -εύσομαι. sîntĭ neînfrînatĭ, saŭ desfrînatĭ. [ἀκρατὴς]. [de вnde

'Ακρατευτικὸς. ἡ, ὸν, аплекатĭ ла desfrînape; saŭ провепitĭ, privinвitĭ din desfrînape.

'Ακρατέως, adв: Ion: în локŭ de 'Ακρατῶς. [din

'Ακρατὴς, έος (ὁ, ἡ), nenвtinчosĭ a stъpîni чева, saŭ (maĭ кв seamъ) ne sinetĭ, saŭ patimele sale; nepъstrъtorĭ, pisinitorĭ; datĭ кв totвл ла плъчерĭ. «'Ακρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ». Лвч: n'a пвtвt sъ цie цapвл de коарne. »'Ακρατὴς γάμων». Sof: preакърварĭ. «'Ακρατὴς χειρός». Apist: хоцĭ, mitapnikĭ, saŭ бътъiosĭ. 2) славĭ, nenвtinчosĭ. «Χεὶρ ἀκρατής». Iпокр: mînъ para tisatъ, nemîшкатъ. 3) (nas:) nenвtinчosĭ de a se stъpîni, a se onpi de ла чева. «'Ακρατὲς στόμα». Apistf: гъръ neonpitъ, обrazнikъ. «'Ακρατὴς δαπάνη». Лвч: nesokotitъ келтвiалъ. [ἀ, κράτος[.

'Ακράτητος (ὁ, ἡ), neцinвtĭ, neonpitĭ; nedomolitĭ. [ἀ, κρατέω].

'Ακρατὶ, adв: =='Ακρατῶς.

'Ακρατία (ἡ), At: în локŭ de 'Ακράτεια.

'Ακρατίζομαι, вiit: -ίσομαι [ἄκρατος], вeaŭ вinĭ neamestecatĭ кв апъ. 2) dежвnezĭ, гвstъpeskĭ (nîine, ши вinĭ гъръ апъ).[de вnde

'Ακράτισμα (τὸ), [ши

'Ακρατισμὸς (ὁ), dежвnĭ, прегвstape (кape konsta în nîine, ши вinĭ гъръ анъ).[ши

'Ακράτιστος (ὸ, ἡ), noet: (pap) nepregвstatĭ; nemînkatĭ.

'Ακρατοκώθων, ωνος (ὁ, ἡ), бъвtorĭ de вinĭ гъръ апъ кв teasĭ, вeцivĭ. [ἄκρατος, κώθων].

'Ακρατοποσία (ἡ), бъвtъръ de вinĭ гъръ апъ. [ἄκρατος, πόσις].

'Ακρατοποτέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntĭ

'Ακρατοπότης, ου (ὁ), ши 'Ακρατοπότις, ιδος (ἡ), бъвtorĭ de вinĭ гъръ апъ. [ἄκρατος, πίνω].

"Ακρατος (ὁ, ἡ), (компар: ἀκρατέστερος) neamestecatĭ, кърatĭ. «Βαφὴ —». Пл: (прinч: пentрв вinĭ) гъръ апъ. «Σπονδαὶ τ' ἄκρητοι». Iл: B: (прin врm:) tape, грeĭ, înвъiъtorĭ; ши (fir:) nemъsърatĭ, ковîршitorĭ. (de вnde) «'Οργὴ, Παῤῥησία, Φιλονεικία, Δημοκρατία, Διάῤῥοια, ши чл: ἄκρατος». [ἀ, κεράω]. de вnde

'Ακρατότης (ἡ), калitatea вinвлuĭ neamestecatĭ (кв апъ). «Μέγα μὴν διαφέρει καὶ οἴνου καὶ μέλιτος ἀκρητότης εἰς ἰσχὺν ἀμφοῖν». Iпокр:

'Ακρατοφόρος (ὁ, ἡ), înкъпъtorĭ de вinĭ neamestecatĭ; (de вnde) «'Ακρατοφόρον», вnĭ felĭ de вasĭ de вinĭ, кавъ Ψυκτήρ. [ἄκρατος, φέρω].

'Ακράτωρ, ορος (ὁ), noet: în локŭ de 'Ακρατής.

'Ακρατῶς, adв: гъръ пвtere de a цinea, a опri чева; гъръ înfrînape, neonpit; în kipĭ pisinitorĭ, ши desfrînatĭ. [ἀκρατής].

'Ακράτως, adв: nepregвstĭ, кърat, în fiinца чea adevъratъ; кв totвл. [ἄκρατος].

'Ακραχολία (ἡ), кавъ 'Ακροχολία.

'Ακράχολος (ὁ, ἡ), кавъ 'Ακρόχολος.

"Ακρεα (τὰ), noet: în локŭ de "Ακρα, nevĭt: îm: ал лuĭ "Ακρος, saŭ "Ακρεος.

'Ακρεμονικὸς, ἡ, ὸν, влъstъrosĭ; рътвrosĭ. [din

'Ακρέμων, ονος (ὁ), (прinч:) къpъtîiĭ, saŭ вîrfĭ de ратвръ; (dap înкъ ши întreагъ) ратвръ. «Τὰ γὰρ ἀπὸ παρασπάδος καὶ ῥίζης καὶ κλωνὸς οὐ πάντως δύναιτ' ἂν καὶ ἀπὸ ξύλου καὶ ἀκρέμονος». Tîp: 2) (fir:) чел din tiiĭ (челтаĭ вknĭ ши maĭ алесĭ). «Τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ ἀκρέμονας». Nik: Крon: [ἄκρος].

"Ακρεος (ὁ, ἡ), некърnosĭ. «Τὰ ἄκρεα τοῦ σώματος (τῆς ῥινὸς) μέρη». Iпокр: ши Гал: [ἀ, κρέας].

'Ακρέσπερος (ὁ, ἡ), гъквiĭ пе ла înче-

пътъл (кълъчіъл) sepeї || «'Ακρέσπερον» adв: însepat: [ἄκρος, ἑσπέρα].

'Ακρήβης, εος, ші "Ακρηβος, ου (ὁ, ἡ), noet: чел пе ла înчепътъл (кълъчіъл) tinepeції, prea tînърь, глъкъіашь. [ἄκρος, ἥβη],

'Ακρήδεμνος (ὁ, ἡ), чел гъръ легъікъръ de капь. [ἀ, κρήδεμνον].

"Ακρητος, 'Ακρητοποσία, 'Ακρηχολία, ші чл: Ion: în локь de "Ακρατος, ші чл:

"Ακρια (τὰ), noet: în локь de "Ακρα, nesт: im: ал лъї "Ακρος.

'Ακριβάζω, вііt: -άσω. Skp: = 'Ακριβόω. [ἀκριβής]. [dъ ънde

'Ακρίβασμα (τὸ), ші

'Ακριβασμὸς (ὁ), Skp: = 'Ακρίβωμα, ші 'Ακρίβωσις. [ші

'Ακριβαστὴς, οῦ (ὁ), Skp: скътпь черчетъторь, бъгътторь de seamъ.

'Ακρίβεια (ἡ), eksaktitate, скътпъ інгріжіре, лъare a minte de op че лъкрь; (dap маї къ seamъ în kasпічеле келтъіелї) скътпете, strашпікъ іконomie. 2) desъвîршire. 3) ковîршire. «Κινδύνων ἀκρίβεια». Ap: [din

'Ακριβὴς [ἄκρος, βαίνω, saь ἀ, întinz: ші κρίνω], έος (ὁ ἡ), чел къ скътпътate въгътторь de seamъ, інгріжіторь, eksaktь, dpentь, ші чл: (dap маї deosebit) strашпікь іконomь, скътпь, strîpчitь. 2) (despre лъкрарї) desъвîршitь în felъл съь. || «Εἰς (Πρὸς, Ἐπὶ) τὸ ἀκριβές». adв: în локь de 'Ακριβῶς.

'Ακριβοδίκαιος (ὁ, ἡ), eksaktь în dpentate. || «Τὸ ἀκριβοδίκαιον». Apist: скътпа dpentate. [ἀκριβὴς, δίκαιος.]

'Ακριβολογέομαι, οῦμαι, вііt: -ήσομαι. черчетezь, (sokoteskь, пъnesteskь) къ тълъ скътпътate. [ші

'Ακριβολογία (ἡ), скътпътate în ворвіре (sokotipe, черчетare, ші чл:). [din

'Ακριβολόγος (ὁ, ἡ), eksaktь în ворвіре, (sokotipe, черчетare, ші чл:). [ἀκριβὴς, λόγος].

'Ακριβόω -ῶ, вііt: -ώσω. faкь чева eksakt ші desъвîршit; черчетezь în adînкь; înвъць, saь къnoskь чева къ скътпътate, ші desъвîршipe. «Ὁ διδάσκαλός με, ὡς ἤδη ἀκριβοῦντα τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἄλλους καθίστη δικάζειν». Ksen: [ἀκριβής]. [de ънde

'Ακρίβωμα (τὸ), eksakтъ хотърîpe, saь хотърîтъ порънкь; desъвîршitъ ші adînкъ stadiape, saь esperiinцъ (къnoшtinцъ).

'Ακριβῶς, adв: eksakt, къ desъвîршipe; (în къвinte) înprotivъ de simплъ. 2) къ strашпікъ іконomie, къ скътпete. «'Ακριβῶς τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα χορηγεῖν». Ksen: [ἀκριβής].

'Ακρίβωσις, εως (ἡ), скътпъ, adînкъ черчетare; dasъвîршipe. [ἀκριβόω].

'Ακρίδιον (τὸ), dim: ал лъї 'Ακρίς.

'Ακριδοθήρα, ας (ἡ), къръ de лъкъste. [ἀκρὶς, ἴδος, θήρα].

'Ακριδοφάγος (ὁ, ἡ,) mînкъторь de (хрънitь кь) лъкъste. [ἀκρὶς, ἴδος, φάγω].

'Ακρίζω, вііt: -ίσω. ътвлъ пе кълтеле, вîрfъріле тъпцілор. 2) taiь вîрfъріле (a ор че лъкрь, dap маї къ seamъ a плантелор). 3) ътвлъ în вîрfъл децетелор. [ἄκρις].

'Ακρὶς [ἄκρα], ίδος (ἡ), (inseкtъ) лъкъstъ.

"Ακρις, ιος (ἡ), Ion: în локь de "Ακρα, 'Ακρώρεια, вîрfь de тънte.

'Ακρισία (ἡ), неждikatъ (nedeosebire de вine din ръь, de dpentь din nedpentь). 2) stapea лъкрърілор nedeждikate (amestekътъръ, nepîndвialъ, nedeosebitate de лъкрърї). [ἀ, κρίσις].

'Ακρίσχιον (τὸ), вîрfъл, тарцinea шолдълуї, капътъл шалелор. [ἄκρα, ἰσχίον].

'Ακριτὶ, adв: = 'Ακρίτως.

'Ακριτόβουλος (ὁ. ἡ), чел гъръ ждikatъ în кінzвіріле, ші воінцеле сале; nesokotitь. [ἄκριτος, βουλή].

'Ακριτόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), въръторь de nemъsърate лакръмї. [ἄκριτος, δάκρυ].

'Ακριτόμυθος (ὁ, ἡ), noet: чел гъръ ждikatъ, ші înцелецере în ворвіре (каре пь se rîndeшte, че ворвеште). [ἄκριτος, μῦθος].

"Ακριτος (ὁ, ἡ), неждikatь; nexotърîtь; îndoiosь; de disпътat; nedespърцitь, nedeosebitь; amestekatь; nepergлatь. 2) noet: nemъsърatь, nenътърatь; neisпръvitь, neînчetatь. 3) чел гъръ ждikatъ (къnoшtinцъ deosebitoape de вine ші de ръь); (прin врт:) nexotърitorь. [ἀ, κρίνω].

'Ακριτόφυλλος (ὁ, ἡ), noet: плінь, stъlosь de гъвze. (къ nenътърate гъвze). [ἄκριτος, φύλλον].

'Ακριτόφυρτος (ὁ, ἡ), noet: amestekatь, înкърkatь, nealesь. [ἄκριτος, φύρομαι].

'Ακριτόφωνος (ὁ, ἡ), noet: înкърkatь, neînцелесь în ворвіре. [ἄκριτος, φωνή].

'Ακρίτως, adв: гъръ ждikatъ. 2) гъръ pîndвialъ, ші sokoteală. 3) гъръ diskreцie (διάκρισις), deждikatъ. [ἄκριτος].

'Ακρόαμα (τὸ), op че se аскълтъ; (ші

maĭ deoseвit) чea че se askȣлtъ кȣ лȣape a minte, ші mȣлцȣmipe, прекȣm чitanie, лекцie, кîntikȣ̆, dpamъ teatpaлъ, ші чл:. 2) кiap чел askȣлtatȣ̆ кȣ mȣлцȣmipe, прекȣmȣ̆ mȣsikȣ̆, mitoлогȣ̆, ші чл: (bezĭ ші Ἄκουσμα). [ἀκροάομαι]. de ȣnde

'Ακροαματικὸς, ὴ, ὸν, кȣвiinчosȣ̆, potpiвitȣ̆ ла askȣлtape. «'Ακροαματικοὶ λόγοι». Apist: кȣвinte neskpise, пpenȣnцate nȣmaĭ; (пpin ȣpm:) nedate afapъ, netinъpite.

'Ακροάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι. askȣлtȣ̆ кȣ лȣape aminte; sîntȣ̆ askȣлtъtopȣ̆, ȣчenikȣ̆ ал кȣiва. 2) askȣлtȣ̆, mъ sȣпȣiȣ̆. [de ȣnde

'Ακρόασις, εως (ἡ), askȣлtape. 2)= 'Ακρόαμα. 3) adȣnape fъкȣtъ sпpe askȣлtape. «'Ακρόασιν ποιεῖσθαι». Iskp: ші Плв: 4) локȣл, ȣnde se adȣnъ sпpe askȣлtape = 'Ακροατήριον, aȣzitopie. «Ἕδραν καταλαμβάνειν ἐν ἀκροάσεσι καὶ θεάτροις». Пл:

'Ακροατέον, пos: ал лȣĭ 'Ακροάομαι.

'Ακροατήριον (τὸ), aȣzitopie (локȣ̆ de askȣлtape). (bezĭ 'Ακρόασις. 4). [din

'Ακροατὴς, οῦ (ὁ), askȣлtъtopȣ̆, школарȣ̆. [ἀκροάομαι]. [de ȣnde

'Ακροατικὸς, ὴ, ὸν, ='Ακροαματικὸς. «Μισθὸς — ». Лȣч: [de ȣnde

'Ακροατικῶς, adв: în кiпȣ̆ de askȣлtъtopȣ̆. «'Ακροατικῶς ἔχω». sîntȣ̆ disпȣsȣ̆ sпpe askȣлtape, askȣлtȣ̆ кȣ лȣape aminte.

'Ακροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че ȣmблъ în вîpfȣл deцetелор. [ἄκρον, βάω, βαίνω].

'Ακροβαρέω -ῶ, вiit: -ήσω. tpaгȣ̆ maĭ mȣлt, sîntȣ̆ maĭ гpeȣ̆ ла o пapte a кȣmпenелор. [ἄκρον, βάρος].

'Ακροβατέω -ῶ, вiit: -ήσω. ȣmблȣ in вîpfȣл deцetелор. 2) ='Αναῤῥιχάομαι. [din

'Ακροβάτης, ου (ὁ), ='Ακροβάμων. [de ȣnde

'Ακροβατικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ̆ (saȣ̆ кȣвiinчosȣ̆ ла) a ȣmбла în вîpfȣл deцetелор.

'Ακροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), чел пе deasȣпpa, saȣ̆ пе mъpцinĭ nȣmaĭ moiatȣ̆, saȣ̆ въпsitȣ̆. [ἄκρος, βάπτω].

'Ακροβελὴς, έος (ὁ, ἡ), askȣцitȣ̆ ла вîpfȣ̆, [ші

'Ακροβελὶς, ίδος (ἡ), вîpfȣ̆ askȣцitȣ̆ de sъцeatъ, fpiгape, ші чл: (bezĭші ἀκροβολίς). [ἄκρον, βέλος].

'Ακρόβλαστος (ὁ, ἡ), влъstъpitȣ̆ în вîpfȣ̆. [ἄκρον, βλαστός].

'Ακροβολέω -ῶ, вiit: -ήσω = 'Ακροβολίζομαι. [ші

'Ακροβολία (ἡ), = 'Ακροβολισμός. [ші

'Ακροβολίζω, (maĭ oвiчnȣitȣ̆ miж:) -ίζομαι. вiit: -ίσω, -ίσομαι. (пpinч:) asвîpлȣ̆ de deпapte (saȣ̆ isвeskȣ̆ mapцînea кȣ) sъцeцĭ, лъnчĭ, ші чл: (пpin ȣpm:) înчeпȣ̆, daȣ̆ пpiчinъ de бътълie. [ші

'Ακροβολὶς. ίδος (ἡ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de ȣшoapъ лanче (bezĭ ші 'Ακροβελίς). [ἀκροβόλος].

'Ακροβόλισις, εως (ἡ), ші

'Ακροβολισμὸς (ὁ), înчeпepe, dape de пpiчinъ de бътълie. [ші

'Ασκροβολιστὴς, οῦ (ὁ), dътъtopȣ̆ de пpiчinъ, saȣ̆ înчeпъtopȣ̆ de бътълie. [ἀκροβολίζω].

'Ακρόβόλος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) = 'Ακροβολιστής. 2) (пpoпapoкs:) пoet: de deпapte asвîpлitȣ̆. [ἄκρον, βάλλω].

'Ακροβυστία (ἡ), пapтea (пiелea) цeneталȣлȣĭ mъdȣлapȣ̆ ал бъpбatȣлȣĭ netъiatȣ̆ înпpeжȣp (netъiepe înпpeжȣp). [din

'Ακρόβυστος (ὁ, ἡ), [ἄκρον, βύω, mapцine, акoпepȣ̆] netъiatȣ̆ înпpeжȣp.

'Ακρογένειος (ὁ, ἡ), чел кȣ чoкȣл бъpвiĭ skosȣ̆ afapъ, saȣ̆ askȣцitȣ̆. [ἄκρον, γένειον].

'Ακρογωνιαῖος, α, ον, ші

'Ακρόγωνος (ὁ, ἡ), (пpinч:) пiatpъ aшezatъ în колцȣл de sȣs, saȣ̆ de жos ал zidȣлȣĭ. [ἄκρον, γῶνος, ȣnгiȣ̆].

'Ακροδακτύλιον (τὸ), вîpfȣл deцetȣлȣĭ. [ἄκρον, δάκτυλος].

'Ακρόδετος (ὁ, ἡ), леgatȣ̆ în вîpfȣ̆, ла къпъtîiȣ̆. «Δόναξ — ». Eпiгp: tpestia, вapга пeskapiлop ȣndiцapî. [ἄκρον, δετός din δέω].

'Ακροδίκαιος (ὁ, ἡ), = 'Ακριβοδίκαιος. [ἄκρος, δίκαιος].

'Ακρόδρυον (τὸ), (maĭ кȣ seamъ îm:) podȣ̆ de кoпaчiȣ кȣ коажа tape (ка nȣчeле, ші чл:) 2) кoпaчiȣ̆ podosȣ̆. «Συκῆν φυτεύειν καὶ τ' ἄλλα ἀκρόδρυα πάντα». Ksen: a sъdi smoкinȣ̆, ші пe toцĭ чeĭ-л-алцĭ poditopĭ кoпaчĭ. [ἄκρον, δρῦς].

'Ακροέλικτος (ὁ, ἡ), пoet: pesȣчitȣ̆ ла вîpfȣ̆, ла къпъtîiȣ̆. [ἄκρον, ἐλίσσω].

'Ακρόζεστος (ὁ, ἡ), пȣцin fepвinte, în кpoпitȣ̆, кълdiчeлȣ̆. [ἄκρον, ζέω].

'Ακροζύγιον (τὸ), miжлoкȣл кȣmпeniĭ. [ἄκρον, ζυγός].

'Ακρόθε, пoet: în локȣ̆ de

'Ακρόθεν, adв: de ла капъtȣ̆, din вîpfȣл de sȣs. [ἄκρον].

'Ακρόθερμος (ὁ, ἡ), кȣ кoвîpшipe fepвinte. 2) пȣцin (nȣmaĭ пe ла mъpцinĭ) калdȣ̆, кълdiчeлȣ̆ = 'Ακρόζεστος. [ἄκρον, θερμός].

'Ακρόθι, adв: пoet: ла mapцine, ла în-

чепѫтѫ. «'Ακρόθι νυκτός». Apat: kîndѫ în-чепе a înnoпta. [ἄκρος].

'Ακροθιγὴς [ἄκρον, θιγγάνω], έος, (ὁ, ἡ), чел пе deasѫпра, saѫ пе мърцinї nѫmaї atînsѫ. [de ѫnde

'Ακροθιγῶς, adв: кѫ atinцepe пе deasѫпра, пе мърцinї. «Κάθες πράως εἰς τὸν κηρὸν, ἀκροθιγῶς ἐμβάπτων, πρὸς τὸ ἐλάχιστόν τι αὐτοῦ ἐφέλκεσθαι». Dsкр:

'Ακρόθινα (τὰ), поet: in локѫ de 'Ακροθίνια, каѫтъ 'Ακροθίνιον.

'Ακροθινιάζω, вiit: -άσω. adѫкѫ (ші miж:-iaѫ пentpѫ sinemї) dapѫ, saѫ жeptfъ nѫmitъ 'Ακροθίνια. [din

'Ακροθίνιον (τὸ), (maї de mѫлte opї ла îm:) вîpfѫл (adiкъ че e maї вѫnѫ) din гръmada de жafѫpї, каре se adѫчea ка o пîpгъ de жeptfъ zeiлop. [ἄκρον, вîpfѫ, θὶν, гръmadъ.]

'Ακροθώραξ, ακος, ші (Ion:) 'Ακροθώρηξ, ηκος (ὁ), [ἄκρον, θωρήσσω] пѫцiп вeatѫ, înкъ netpeкѫtѫ de вeцie.

'Ακρόκαρπος (ὁ, ἡ), (прinч: копачiѫ) пpodѫкъtopѫ de podѫ în вipfѫл, saѫ къпътiiеле pamѫpeлop, п. е: хѫpmaлѫл, ші чл: [ἄκρον, καρπός].

'Ακρόκαυστος (ὁ, ἡ), чел пе deasѫпра nѫmaї apsѫ, пîpлitѫ, пîpпълitѫ. [ἄκρος, καίω].

'Ακροκελαινιάω -ῶ, вiit: -άσω. (пaptч:) каре ші sinгѫpѫ nѫmaї se afлъ, ἀκροκελαινιόων este fopmatѫ кѫ Ion: плeon: de o) поet: sîntѫ пе deasѫпра nѫmaї negpiчosѫ, saѫ tѫpвѫpatѫ (desпpe ѫmfлate, ші pe-пede pîѫpї). [ἄκρος, κελαινός].

'Ακροκέραια (τὰ), [ἄκρον, κέρας] вîpfѫpiле коapнелор. 2) къпътîiеле anteneї (ѫпеї пръжinї atîpnate de kataptѫ, ка съ цie пînza). [ἄκρον, κεραία].

'Ακροκιόνιον (τὸ), вîpfѫл, капътѫл колоaneї, saѫ stîлпѫлѫї. [ἄκρον, κίων].

'Ακροκνέφαιος, ου, ші 'Ακροκνεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел че se faче, saѫ faче чева пе ла înчепѫтѫл, saѫ sfîpшitѫл întѫnepiкѫлѫї, adiкъ însepat, saѫ în ziopї. [ἄκρον, κνέφας]. (вezї ші ἀκρέσπερος).

'Ακρόκομος, η saѫ ος, ον, чел кѫ пърѫ, saѫ fpѫnze nѫmaї în вîpfѫ. [ἄκρον, κόμη].

'Ακροκωλία (ἡ), ='Ακρωμία. [ші

'Ακροκώλιον (τὸ), (maї кѫ seamъ ла îm:) мъdѫлapeле челе de mapцine a ле tpѫпѫлѫї (doвitoaчелор), ші mînкapea чea dintp' înseле. «'Ακροκώλια δίεφθα». At: пачea (Тѫpч:). [ἄκρον, κῶλον].

'Ακρόλειον (τὸ), (прinч: ла жafѫpї) = 'Ακροθίνιον. [ἄκρον, λεία].

'Ακρόλιθος (ὁ, ἡ), (statѫъ maї кѫ seamъ) кѫ мърцiniле nѫmaї de niatpъ. [ἄκρον, λίθος].

'Ακρολίνιον (τὸ), мърцiniле, къпътîiеле плaseї. [ші

'Ακρόλινος (ὁ, ἡ), поet: (прinч: вînъtopѫ) stъtъtopѫ ла къпътîiеле плaseї. [ἄκρον, λίνον].

'Ακρολίπαρος (ὁ, ἡ), гpasѫ пе deasѫпpa nѫmaї. [ἄκρον, λιπαρός].

'Ακρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. кѫлегѫ вîpfѫpiле sпiчелорѫ, fлopiлop, ші чл: [din

'Ακρολόγος (ὁ, ἡ), кѫлегъtopѫ de вîpfѫpiле (fiг: de fлoapea, saѫ de че e maї вѫnѫ ал) лѫкpѫpiлop. [ἄκρον, λέγω].

'Ακρολοφία (ἡ), вîpfѫ de deaлѫ, saѫ de mѫnte. [din

'Ακρολοφίτης, ου (ὁ), локѫitopѫ de вîpfѫл mѫnцiлop. [ші

'Ακρόλοφος (ὁ, ἡ), чел кѫ deaлѫpї 'naлte; pîпosѫ; 'naлtѫ. || (sѫвst:) = 'Ακρολοφία. [ἄκρον, λόφος].

'Ακρολυτέω -ῶ, вiit: -ήσω. поet: desлегѫ къпътiiѫл, mapцinea nѫmaї. [ἄκρον, λύω].

'Ακρόμαλλος (ὁ, ἡ,) чел кѫ лînъ sкѫptъ, deasъ, ші креaцъ ла къпътîie, [ἄκρον, μαλλός[.

'Ακρομανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел апpoaпe de neвѫnie; чел în вîpfѫл, saѫ гpadѫл чел maї 'naлtѫ de neвѫnie. [ἄκρον, μαίνομαι].

'Ακρομέθυσος (ὁ, ἡ), = 'Ακροθώραξ. [ἄκρον, μεθύω].

'Ακρομόλυβδος (ὁ, ἡ), чел кѫ плѫmвѫpї пе ла къпътîie (ка плaseле пeskapiлop). [ἄκρον, μόλυβδος].

'Ακρομφάλιον, ші 'Ακρόμφαλον (τὸ), вîpfѫл, цefѫл вѫpiкѫлѫї; (fiг:) miжлокѫл, saѫ чentpѫл opкъpѫia лѫкpѫ. [ἄκρον, ὀμφαλός].

"Ακρον (τὸ), каѫтъ "Ακρος.

'Ακρονυγὴς, έος (ὁ, ἡ), ші (adв:) -υγῶς, înпѫnsѫ, saѫ înпinгъtopѫ ла (saѫ кѫ) mapцinea, adiкъ вîpfѫл ѫnѫї лѫкpѫ. [ἄκρον, νύττω].

'Ακρονύκτιος, ші 'Ακρόνυκτος (ὁ, ἡ), ='Ακροκνέφαιος. || (sѫвst:) 'Ακρονύκτιον (τὸ), =

'Ακρόνυξ, υκτος, saѫ υχος (ἡ), înчепѫтѫл, saѫ sfîpшitѫл noпцiї, adiкъ seapъ, saѫ крапътѫ de zi. [ἄκρον, νύξ).

'Ακρονυχὶ, adв: în локѫ de 'Ακρωνυχί.

'Ακρονυχία (ἡ), ші

'Ακρόνυχον (τὸ), = 'Ακρονύκτιον. [din

'Ακρόνυχος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ακρονύκτιος, ші 'Ακρώνυχος.

'Ακροπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: înfiпtѫ, пiponitѫ ла mapцiпe. [ἄκρον, πήγω, πήγνυμι]

'Ακρόπαστος (ὁ, ἡ), пѫцin sъpatŭ. [ἄκρον, πάσσω].

'Ακροπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: кѫ ковîршіре жалнікŭ; foapte mîxnitŭ. [ἄκρος, πένθος].

'Ακρόπηλος (ὁ, ἡ), чел пе deasѫпра nѫmaĭ nopoiosŭ. [ἄκρον, πηλός].

'Ακροπὶς, каѫtъ 'Ακρωπίς.

'Ακρόπλοος, ους (ὁ, ἡ), поет: пе deasѫпра плѫtitopŭ; (fir:) чел че nѫ adînчeazъ în лѫкрѫрĭ. [ἄκρον, πλόος -οῦς].

'Ακροποδη(δι)τὶ, adв: кѫ ѫmблetŭ în вîрfѫл deцetелор. [ші

'Ακροπόδιον (τὸ), марцinea, къпътîiѫл пічорѫлѫĭ. [ἄκρον, ποῦς].

'Ακρόπολις, εως (ἡ), întъpitъ 'nълцime a вре ѫnѫĭ орашŭ, четъцѫie. [ἄκρον, πόλις].

'Ακρόπολος (ὁ, ἡ), [ἄκρον, πόλος], foapte 'nалtŭ. 2) чел че petpeче, saŭ ѫmблъ прin вîрfѫл mѫnцілор.

'Ακρόπόρος (ὁ, ἡ), поет: (пароks:) чел кѫ вîрfŭ askѫцitŭ, пътрѫnzъtopŭ. «'Οβελός —». Od: Г: 2) (пропароks:) гъѫpitŭ ла къпътîiŭ. «Σύριγξ —». Non: 3) ѫmблъtopŭ, saŭ îndemînatikŭ a petpeче, a sѫi вîрfѫpiле. «"Ιχνος (πέδιλον)—». Non: [ἄκρον, πόρος].

'Ακροπόρφυρος, (ὁ, ἡ), чел кѫ марцinea (кепарѫл) пѫрпѫріе, рошіе. [ἄκρον, πορφύρα].

'Ακροποσθία (ἡ), ші

'Ακροπόσθιον (τὸ), къпътîiѫл піелчелії, че акоперъ вîрfѫл вървътeskѫлѫĭ mъdѫларŭ цenetалŭ. [ἄκρον, πόσθη].

'Ακρόπους, οδος (ὁ, ἡ), = 'Ακροπόδιον.

'Ακρόπρωρον (τὸ), марцinea прѫеĭ (пърцiĭ челії dinaintea коръвіі. [ἄκρον, πρώρα].

'Ακρόπτερον (τὸ), пана din къпътîiѫл apiпеĭ, saŭ марцinea apiпеĭ. поет: [în цen:] ор че марцine. «'Ακρόπτερα φωτῶν». Оп: [ἄκρον, πτερόν].

'Ακρόπτολις, ιος (ἡ), поет: în локŭ de 'Ακρόπολις.

'Ακρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кѫ ръdъчinеле în faцъ, iap nѫ adînчĭ. [ἄκρον, ῥίζα].

'Ακροῤῥίνιον (τὸ), вîрfѫл nasѫлѫĭ. [ἄκρον, ῥὶς -ινός.]

'Ακροῤῥύμιον (τὸ), къпътîiѫл чел dinainte ал оїштіі карѫлѫĭ. [ἄκρον, ῥυμός].

"Ακρος [ἀκή], α, ον, чел din mѫрцinea (înчепѫtѫл saŭ sfîршitѫл) вре ѫnѫĭ лѫкрѫ; saŭ чел din вîрfŭ, ор de deasѫпра ѫnѫĭ лѫкрѫ. «'Ακροτάτη κορυφὴ 'Ολύμποιο». Іл: А. «'Επ' ἄκρων ποδῶν, saŭ ὀνύχων (ші fъръ sѫвst: ἐπ' ἄκρων) βαδίζειν». «"Ακρα νύξ» Sof: «'Ακρότατος χροῦς». Іл: Δ. 2) (fir:) чел че цine чea dintîiŭ (чea maĭ de sѫs) posiцie; foapte 'nалtŭ, преа mape, ковîршitopŭ; saŭ (din protiвъ) чел пе deasѫпра, iap nѫ în adînкŭ. «"Ακρος τὴν τέχνην (τὴν σοφίαν, τὰ πολεμικὰ ші чл:)». «"Ακρα φιλία». «Δαναῶν ἄκροι». Еѫр: «"Ακρος ὀργήν». iѫte ла mînie, saŭ (din protiвъ) блîndŭ ла nekazŭ. (de ѫnde) «'Οργὴν οὐκ ἄκρος» Ер: nedomолŭ ла nekazŭ. || (sѫвst: fem:) къѫtъ "Ακρα. (neѫt:) капътѫл, вîрfѫл, partea чea maĭ 'nалtъ; (ші fir:) чел maĭ de sѫs ші maĭ din ѫрmъ градŭ, (de ѫnde) «Τὰ ἄκρα φέρειν». Епігр: a авea întîitate. «Εἰς ἄκρον σοφίας ἐληλακώς». || (adв:) "Ακρον în локŭ de ἄκρως. «Τέκτονα πρίαιο πέντε ἢ ἓξ μνῶν ἄκρον«. Плt: чел maĭ mѫлtŭ.

'Ακροσαπὴς, έος (ὁ, ἡ), nѫtpezitŭ пе mърцinĭ, пе deasѫпра nѫmaĭ. «Σιτίον ἀκροσαπὲς. Іпкр: mînкаре пе жѫmъtate mistѫitъ. [ἄκρον, σήπομαι].

'Ακροσίδηρος (ὁ, ἡ), чел кѫ вîрfѫл de fepŭ. [ἄκρον, σίδηρος].

'Ακρόσοφος (ὁ, ἡ), desъвîршitŭ înцелептŭ, saŭ înвъцatŭ. [ἄκρος, σοφός].

'Ακροσπάθιον (τὸ), fpaцedѫл къпътîiŭ ал коasteĭ, sгîрчiѫл = Ὑποχόνδριον. [ἄκρον, σπάθη].

"Ακροσσος (ὁ, ἡ), чел fъръ fѫnde. [ἀ, κροσσός].

'Ακροστήθιον (τὸ), къпътîiѫл чел de sѫs ал nieптѫлѫĭ. [ἄκρον, στῆθος].

'Ακροστιχὶς, ίδος (ἡ), ші

'Ασρόστιχον (τὸ), înчепѫtѫл вepsѫлѫi. 2) ѫnŭ fелŭ de поемъ, în каре челе dintîĭ літере але fie-кърѫia вepsŭ ѫnindѫse алкътѫiesк о zічере, ѫnŭ nѫme, saŭ ѫnŭ алtŭ вepsŭ. [ἄκρον, στίχος].

'Ακροστόλιον (τὸ), марцinea (бѫza) коръвіі; (dap maĭ кѫ seamъ) челе din прѫъ подоаве, ші semne але коръвіі. (вezĭ ші "Αφλαστον). [ἄκρον, στόλος].

'Ακροστόμιον (τὸ), марцinea гѫреĭ. 2) = 'Ακροφύσιον. [ἄκρον, στόμα].

'Ακροσφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ mърцiniле (пічоареле) славе ші mлъdioase; (прin ѫрm:) чел че în ѫmблetŭ se notiкnemte, ші каde; (ші fir:) чел че лesne грешеште, лesne алѫпекъ, este аплекатŭ spre къdepe; повîрnitŭ, порnitŭ кътре ор че. «Πρὸς ὀργὴν —». Пл: «Πρὸς ὑγιείαν —». Плt: «"Ιχνος ἀκροσφαλές». Nікdр: 2) чел че пе алtѫл faче a къdea лesne, алѫпекоsŭ; (прin ѫрm:) перікѫлоsŭ. «Μὴ ὀρθότεραι (αἱ κλίμακες) προεσερειδόμεναι ἀ-

κροσφαλεῖς ὦσι τοῖς προβαίνουσι». Плв: (ші fir:) «Εἴτε ὠφέλιμος (ἡ τέχνη) ὀρθῇ πολιτείᾳ, εἴτε βλαβερὰ καὶ ἀκροσφαλής». Tmst: [ἄκρον, σφάλλω]. [de ȣnde

'Ακροσφαλῶς, adв: în кіпȣ алȣпекосȣ, прітежdіосȣ, ші чл: «'Ακροσφαλῶς ἔχω (διάκειμαι)»= εἰμὶ ἀκροσφαλής.

'Ακροσφύριος (ὁ, ἡ), кȣвіінчосȣ, saȣ ажȣnsȣ пînъ ла

'Ακρόσφυρον (τὸ), къпътîіȣл fлȣерȣлȣї (аршікȣл) пічорȣлȣї. [ἄκρον, σφυρόν].

'Ακροσχιδὴς έος, (ὁ, ἡ), чел кȣ марџіnea sпîntекатъ, saȣ sпintекатȣ în вîрfȣ. [ἄκρον, σχίζω].

'Ακροτελεύτιος (ὁ, ἡ), чел de марџіne, чел din ȣрмъ. || (sȣвst:) 'Ακροτελεύτιον, къпътîіȣл (челе маї din ȣрмъ ворве але) ȣneї sкрisорї, кîрџї, поеме ші чл: (dар маї deoseв:) челе din ȣрмъ sілаве, saȣ zічерї а ле верsȣлȣї. [ἄκρον, τελευτή].

'Ακροτενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: întinsȣ sпре вîрfȣрї. «'Ομίχλη —». Non: [ἄκρον, τείνω].

'Ακρότης (ἡ), марџіne; вîрfȣ; desъвîршіре. [ші

'Ακρότης, ου (ὁ), поет: înчепъторȣ, întîіȣ, къпетеніе. «Στρατοῦ —». Esхл: [ἄκρος].

'Ακρότητος (ὁ, ἡ), пеловітȣ, певъtȣtȣ. «'Ακρότητα κύμβαλα». At: тове ръȣ-sȣnъtoape. 2) neîndesatȣ, певъtȣtȣ ла ашezatȣ, ла tenкȣitȣ. «Τῆς γῆς κατ' ἐκεῖνο χαύνου τε καὶ ἀκροτήτου σωρευθείσης». Ел: 3) (fir:) neîntокmitȣ, înчепъторȣ, neesпеpimentatȣ (печеркатȣ). [ἀ, κροτέομαι].

'Ακροτομέω -ῶ, віit: -ήσω. taiȣ вîрfȣріле. [din

'Ακρότο(τό)μος (ὁ, ἡ), (пропарокs:) tъiatȣ din къпътîіȣ (de sȣs пînъ жоs); stînкосȣ, рîпосȣ, аsпрȣ, аnевое de ȣmвлat. 2) (парокs:), поет: аџер-tъіеtорȣ, foapte tъіосȣ. [ἄκρον, saȣ ἄκρος, τομὴ din τέμνω].

'Ακρότονος (ὁ, ἡ),= 'Ακροτενὴς. 2) tonosȣ (первосȣ, вînosȣ) în челе de марџіne мъdȣларе (mîînї, saȣ пічоаре), tape în mîînї; вîрtosȣ în пічоаре. [ἄκρον, τόνος].

"Ακροτος (ὁ, ἡ), = 'Ακρότητος, nesгomotosȣ, nepesȣnosȣ. 2) певъtȣtȣ în палме, неаплъȣdatȣ, 3) neînвъџatȣ, неажȣnsȣ ла desъвîршіре. [ἀ, κρότος].

"Ακρουλος (ὁ, ἡ), крецȣ ла къпътîіȣл пърȣлȣї. [ἄκρον, οὖλος].

'Ακροφαληριάω -ῶ, віit: -άσω. (партч:, каре sinгȣрȣ se ші аfлъ, 'Ακροφαληριόων este кȣ Ion: плеон: ал лȣї о) поет: sîntȣ алвічосȣ, алвітȣ (de sпȣмъ) пе deasȣпра (desпре рîȣрї ȣmfлate, ші марї). (вezї ші 'Ακροκελαινιάω). [ἄκρος, φαληρός].

'Ακροφαὴς (φανής), έος (ὁ, ἡ), поет: чел întîіȣ івітȣ, арътатȣ пе мърџініле орizontȣлȣї ші а ле мȣnџілор, (епіt: ал zіорілор). 2) възȣtȣ nȣmaї пе мърџінї. 3) desъвîршіt лȣminosȣ, saȣ foapte stрълȣчіторȣ. [ἄκρον, φάος, φαίνω].

'Ακροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitȣ прin вîрfȣріле мȣnџілор. 2) desъвîршітȣ în fірештеле талente; de natȣръ ші simџimîntȣ повілȣ. [ἄκρον, φυή].

'Ακροφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitорȣ, stрежȣіторȣ de четъџȣіе. [ἄκρον, φύλαξ].

'Ακρόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ fрȣnze în вîрfȣ. [ἄκρον, φύλλον].

'Ακροφύσιον (τὸ), къпътîіȣл, цеава foілор (de sȣflat în fокȣ). «'Απ' ἀκροφυσίων». Apistf: (пров:) de totȣ noȣ, îndatъ че а ешіt din топітоаре. (вezї ші Δρύοχος). [ἄκρον, φύσα].

'Ακροχάλιξ, ші 'Ακρόχαλις, ικος (ὁ), поет: [ἄκρος, χάλις].='Ακροθώραξ.

'Ακροχανὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: ла марџіne, ла къпътîіȣ nȣmaї къsкатȣ; saȣ foapte deskisȣ, къsкатȣ. [ἄκρον, χαίνω].

'Ακρόχειρ, ειρος (ἡ), партеа чеа dinainte (дела котȣ пînъ ла деџете) а mîneї. [ἄκρον, χείρ]. [de ȣnde

'Ακροχειρία, (ἡ), = 'Ακροχειρισμός. [ші

'Ακροχειρίζομαι, (маї întрев: de кіt) 'Ακροχειρίζω, віit: -ίσω, -ίσομαι. апȣкȣ чева (dар прінч: мъ лȣптȣ) nȣmaї кȣ вîрfȣл mîînелор, мъ прînzȣ în лȣптъ mînъ кȣ mînъ, каре пе каре ва вірȣі. (вezї Паȣs: Ел: В). каȣtъ 'Ακροχειρισμός. [de ȣnde

'Ακροχείριξις, ιος Ion: în локȣ de

'Ακροχείρισις, εως (ἡ), ші

'Ακροχειρισμὸς (ὁ), ȣnȣ felȣ de лȣптъ кȣ mîînеле, апȣкînd ȣnȣл алtȣіа вîрfȣл mîînелор, saȣ деџетеле. [ші

'Ακροχει (ші поет: χε)ριστὴς, οῦ (ὁ), лȣптъторȣ de ἀκροχειρισμός.

'Ακροχλίαρος (ὁ, ἡ), кълdічелȣ,. [ἄκρον, χλιαρός].

'Ακροχολέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntȣ іȣte ла mînie, ла пекаzȣ. [ші

'Ακροχολία (ἡ), іȣцеалъ ла mînie. [din

'Ακρόχολος (ὁ, ἡ), іȣte ла пекаzȣ, пекъжічіосȣ. [ἄκρος, χολή].

'Ακροχορδόνιον (τὸ) dim: ал лȣї 'Ακροχορδών. [ші

'Ακροχορδονώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ, saȣ плinȣ de

'Ακροχορδὼν, όνος (ἡ), ȣnȣ felȣ de ne-

гȣ̆, че ese în пiеле, semnȣ̆, алȣniцъ (fiind къ seamъnъ кȣ ȣnȣ̆ къпътîiȣ̆ de коарdъ de maцȣ̆). [ἄκρον, χορδή]. (вezi ші Μυρμήκιον).

'Ακρόψιλος (ὁ, ἡ), чел кȣ totȣл, saȣ̆ nȣmaĭ în крештеtȣ̆ nепъроsȣ̆, плешȣвȣ̆; (desпре копачĭ) nefрȣnzosȣ̆, голȣ̆ în вîрfȣ̆. [ἄκρον, ψιλός].

'Ακρόψωλος (ὁ), чел че de totȣ̆, saȣ̆ nȣmaĭ în вîрfȣ̆ îшĭ аре mъdȣларȣл бървъteskȣ̆ голitȣ̆ de пiеле; tъiatȣ̆ înпрежȣр. [ἄκρον, ψωλός].

"Ακρυπτος (ὁ, ἡ), neaskȣnsȣ̆. [ἀ, κρύπτομαι].

'Ακρύσταλλος (ὁ, ἡ), neînгeцatȣ̆, nекрistълosȣ̆. [ἀ, κρύσταλλον].

'Ακρωβελία (ἡ), вîрfȣ̆ de fрiгаре = 'Ακροβελίς. 2) колцȣ̆ de ȣnȣ̆ fелȣ̆ de пîine, че se zічea, 'Οβελίας ἄρτος, fiind къ se кочea în fрiгаре. [ἄκρον, ὀβελός].

'Ακρωλένιον (τὸ), къпътîiȣл котȣлȣĭ. [ἄκρον, ὠλένη].

'Ακρωμία, ας, ші 'Ακρωμὶς, ίδος (ἡ), ші

'Ακρώμιον (τὸ), къпътîiȣл чел din sȣs ал брацȣлȣĭ, ȣnde se ȣneште кȣ ȣmърȣл. 2) naрtea spinъріĭ калȣлȣĭ, ȣnde se înвinъ пiчоареле челе dinainte, гребънȣл. [ἄκρον, ὦμος].

"Ακρων, ωνος (ὁ), къпътîiȣл шъdȣларелор трȣпȣлȣĭ (прinч: а ле doвitoачелор), (de ȣnde) «"Ακρων χοίρειος». Iпкр: вȣtȣ̆ de поркȣ̆, жатвоnȣ̆. [ἄκρον]. [de ȣnde

'Ακρωνία (ἡ), поеt: în локȣ̆ de 'Ακρωτηριασμός.

'Ακρώνυξ, υχος (ὁ, ἡ), = 'Ακρωνυχία. [ші

'Ακρωνυχὶ, adв: кȣ (saȣ̆ în) вîрfȣл ȣnгiiлор, ȣшор, înчеt. [ші

'Ακρωνυχία (ἡ), ші 'Ακρωνύχιον (τὸ), вîрfȣл ȣnгiiлор. 2) = 'Ακρώρεια. [ші

'Ακρώνυχος (ὁ, ἡ), însemnatȣ̆ кȣ вîрfȣріле ȣnгiiлор (пiчорȣлȣĭ). «"Ιχνος ἀκρώνυχον». Пл: ȣрmъ, че авiа se кȣnoaште. || (sȣвst:) 'Ακρώνυχον (τὸ), = 'Ακρωνυχία.

"Ακρωπις, ιδος (ὁ), [ἄκρος, ὤψ] чел че авiа пе ла mърцinĭ se zъреште. 2) [ἄκρος, ὄψ] чел че ворвеште neaрtiколаt, ші авiа se аȣde.

'Ακρώρεια (ἡ), вîрfȣ̆, кȣлme de mȣnte. [ἄκρα, ὄρος].

'Ακρωρία (ἡ), înчепȣtȣл ziлiĭ, ziорiле. [ἄκρα, ὥρα].

"Ακρως, adв: în гradȣл чел maĭ de марцine, кȣ desъвîршiре. [ἄκρος].

'Ακρωτηριάζω, вiit: -άσω. taiȣ̆ mърцiniле, къпътîiеле, adiкъ mîĭnеле, пiчоареле, nasȣл, ȣрекiле omȣлȣĭ; прȣа, saȣ̆ пȣпа коръвiеĭ; înвелiшȣл kaseĭ, ші чл:; чiȣnteskȣ̆; лiпseskȣ̆ de чева, iaȣ̆ чева: (прin ȣрm:) слъвeskȣ̆, пръпъdeskȣ̆. 2) sîntȣ̆ eшitȣ̆ afaръ ка ȣnȣ̆ капȣ̆, fоrmezȣ̆ капȣ̆. ['Ακρωτήριον]. [de ȣnde

'Ακρωτηρίασμα, (τὸ), mъdȣларȣл чел tъiatȣ̆. [ші

'Ακρωτηριασμὸς (ὁ), tъiepe de ȣnȣ̆ mъdȣларȣ̆, saȣ̆ o пaрte din totȣ̆.

'Ακρωτήριον (τό), (în цen:) ор че марцine eшitъ afaръ. 2) (прinч:) колцȣ̆ de mȣnte skosȣ̆ în mape, капȣ̆. 3) mъdȣларȣ̆ de o марцine a трȣпȣлȣĭ, mînъ, пiчорȣ̆, ші чл: 4) къпътîiȣл de ла прȣа (пaрtea de dinaintea) коръвiеĭ = 'Ακροστόλιον. 5) коama înвелiшȣлȣĭ kaseĭ. = 'Αέτωμα; saȣ̆ ȣnȣ̆ fелȣ̆ de skosȣ̆ ал kaseĭ, (tȣрч:) saxnisiȣ̆. 6) skosȣрĭ ла zidȣрĭ sпре поdoавъ, sȣȣ̆ sпре апъраре, (tȣрч:) metepize, ші чл: [ἄκρον]. | de ȣnde

'Ακρωτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fоrmъ de капȣ̆ (колцȣ̆ eшitȣ̆ afaръ).

'Ακτάζω, вiit: -άσω. пetрекȣ̆, mъ desfъtezȣ̆ пе църтȣл mъріĭ. 2) поеt: = 'Ακταίνω. [ші

'Ακταία, ας (ἡ), ȣnȣ̆ fелȣ̆ de плautъ, sокȣ̆. 2) ȣnȣ̆ fелȣ̆ de ȣшоаръ, ші mъреацъ хаĭnъ a Персiлор. [ші

'Ακταΐζω, вiit: -ίσω, ші

'Ακταίνω, вiit: ανῶ. поеt: miшкȣ̆, saȣ̆ mъ miшкȣ̆ репеde ші iȣte; mъ afлȣ în непрекȣрmaтъ miшкаре, ші nелiniште (ка валȣріле пе църтȣрĭ); saлtȣ̆, sърȣ̆ în sȣs; пъвълeskȣ̆, mъ репezȣ̆. (вezĭ ші 'Υπερικταίνομαι). [ші

'Ακταῖος, α, ον, църтȣреanȣ̆, depe марцinea mъріĭ. [ἀκτή].

'Ακταιωρέω -ῶ, вiit: ήσω. sîntȣ̆

'Ακταίωρος (ὁ, ἡ), [ἀκτὴ, ὥρα] stрежȣitорȣ̆ de църтȣрĭ. [de ȣnde

'Ακταιωρία (ἡ), пazъ, stрежȣiре de църтȣрĭ. [ші

'Αταιώριον (τὸ), локȣ̆ de stрежȣiре, saȣ̆ stрежȣitорie de църтȣрĭ.

'Ακτέα (ἡ), = 'Ακταία.

'Ακτέανος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, κτέανον] чел fъръ авере, sъракȣ̆.

'Ακτένιστος (ὁ, ἡ), nепieптъnatȣ̆. [ἀ, κτενίζω].

'Ακτέον, пos: ал лȣĭ 'Αγω.

'Ακτερέϊστος, ші 'Ακτέριστος, [ἀ, κτερεΐζω, ші κτερίζω], ші

'Ακτερὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: neînгроnatȣ̆ цȣ парadъ. [ἀ, κτέρεα].

'Ακτὴ, ῆς (ἡ), (прinч:) fem: ал лȣĭ 'А-

κτὸς [Ἄγνυμι], sfărșmatŭ, snaptŭ; nisatŭ; mărșinatŭ, saŭ natinșosŭ de a se mărșina, fărîmițî, mi vl:, (de gnde) «Ἀλφίτου (Δημήτερος) ἀκτή». Om: fărîn, saŭ grîŭ. 2) ușărtare, marține de mare, (maĭ kă seamă kă stinkă, de kare se snapr valurile). (vezĭ Ἀγή, mi Ῥηγμίν). 3) zidire kă skosurĭ, prekum alțiarŭ, mormîntŭ, mi vl: 4) vekiŭ nume al Atineĭ. = Ἀττική.

Ἀκτῆ (ἡ), (upin întrun: din Ἀκτέα) = Ἀκταία.

Ἀκτημοσύνη (ἡ), neavere, neproprietate. [din

Ἀκτήμων, ονος (ὁ, ἡ), vel fără averĭ, proprietățĭ, sărakŭ. 2) (kă gen:) lipsitŭ de vĕa. «Χρυσοῖο — ». Il: I. [ἀ, κτῆμα].

Ἀκτηρία, mi Ἀκτηρὶς (ἡ), kaută Στήριγξ. [ἄγω].

Ἀκτησία (ἡ), = Ἀκτημοσύνη. [ἀ, κτῆσις].

Ἄκτητος (ὁ, ἡ), nedobîndităŭ, saŭ de nedobîndit. [ἀ, κτάομαι].

Ἀκτὶν, ῖνος (ἡ), prea veklŭ tipŭ al lui Ἀκτίς, razŭ.

Ἀκτινοβολίη (ἡ), poet: în lokŭ de Ἀκτινοβολία.

Ἀκτινηδὸν, adv: în kipŭ de păre. [ἀκτίν].

Ἀκτινοβολέω -ῶ, viit: -ήσω. skoțŭ pare, luminezŭ. [mi

Ἀκτινοβολία (ἡ), skoatere de pare, luminare, strălucire. [din

Ἀκτινοβόλος (ὁ, ἡ), skoțătorŭ de pare, luminosŭ, strălucitosŭ. [ἀκτὶν, βάλλω].

Ἀκτινογραφία (ἡ), deskriere, tractare despre pare luminei. [ἀκτὶν, γράφω].

Ἀκτινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea kă pare, ka nimic pare. [ἀκτὶν, εἶδος].

Ἀκτινόεις, εσσα, εν, poet: răzosŭ, skînteietorŭ de pare. [ἀκτίν].

Ἄκτινος (ὁ, ἡ), [ἀκτῆ] de sokŭ.

Ἀκτινοφόρος (ὁ, ἡ), purtătorŭ de koroanĕ kă pare. [ἀκτὶν, φέρω].

Ἀκτινωτὸς, ἡ, ὸν, înkonjuratŭ de pare. [ἀκτίν].

Ἄκτιος (ὁ, ἡ), poet: =Ἀκταῖος.

Ἀκτὶς [ἄγνυμι, saŭ ἄγω, saŭ ἀΐσσω], ῖνος (ἡ), razŭ; luminare; (fig:) strălucire. 2) (la veĭ noĭ) or ce skosŭ dintr' unŭ ventru în felŭ de razŭ; (de gnde) snițele poateĭ. 3) poet: trăsnetŭ.

Ἄκτιστος (ὁ, ἡ), neziditŭ; (bis:) nekreatŭ. [ἀ, κτίζω].

Ἀκτίτης, ου (ὁ), poet: = Ἀκταῖος. || «Λίθος — ». ce se găsește ne țărmurĭ de mare; 2) din Ἀκτὴ (Atika) = Πεντελικός.

Ἄκτιτος (ὁ, ἡ), în lokŭ de Ἄκτιστος.

Ἀκτὸς [ἄγω] ὴ, ὸν, adusŭ, kăratŭ; de transportat.

Ἄκτωρ [ἄγω], ορος (ὁ), kălăuzŭ; povățuitorŭ. 2) = Ἀγωγεύς, kăpușstrŭ.

Ἀκτωρέω -ῶ, Ἀκτωρὸς, mi vl: = Ἀκταιωρέω, mi vl:

Ἀκυβέρνητος (ὁ, ἡ), nekîrmăcitŭ. 2) negurnatŭ; nekîrmuitŭ. [ἀ, κυβερνάω].

Ἀκύβευτος (ὁ, ἡ), (fig:) vel ce nu pune nimicŭ în pericolŭ; bărbatŭ de seamă; înțelept. 2) nesuțesŭ la prefăcerile, nestatornicîile soartei; sirguitŭ. [ἀ, κυβεύω].

Ἀκύθηρος (ὁ, ἡ), = Ἀναφρόδιτος, negrațiosŭ.

Ἄκυθος (ὁ, ἡ), poet: = Ἄκυτος.

Ἀκύκλιος (ὁ, ἡ), (împrotivă de ἐγκύκλιος) neînvățatŭ (saŭ nekoprinsŭ în) învățăturile enkiklie (ἐγκύκλια). [ἀ, κύκλος].

Ἀκύλιστος (ὁ, ἡ), nepostoroliteŭ; saŭ de nepostoroliț; nemișcatŭ, țeapănŭ, nestrămutatŭ, [fig:] statornicŭ, nesperiatŭ, netulburatŭ; (mi în ură) nevaricatŭ, monotonŭ, (de gnde) «Ῥήτωρ οὐκ ἀκύλιστος». Sekst: vel ce 'mi varieazŭ espresiile. [ἀ, κυλίω].

Ἄκυλος (ὁ, ἡ), [ἀκή pentru cimpoasa coajă] rîndă de mîncare a unui stejarŭ nevenitedŭ.

Ἀκύμαν(μα)τος [ἀ, κυμαίνομαι], mi

Ἄκυμος(compr:-ότερος, superl: -ότατος). [ἀ, κῦμα] =kă

Ἀκύμων, ονος (ὁ, ἡ), netulburatŭ de valurĭ mi de furtună, seninŭ, linŭ; (fig:) netulburatŭ, liniștitŭ. «Βίος =». Antî: 2) poet: stearpă, nepăsătorŭ, nepodidorŭ. «Νηδὺς — ». Esp: « Γῆ — ». Stp: [ἀ, κύω, naskŭ].

Ἄκυπρος (ὁ, ἡ),=Ἀναφρόδιτος. [ἀ, Κύπρις].

Ἀκυρέω -ῶ, viit: -ήσω. [ἀ, κυρέω] nu nemerescŭ; sintŭ nenorocosŭ. [de gnde

Ἀκύρημα (τὸ), nenemerire, nenorocire. [mi

Ἀκυρὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: nenorocitŭ.

Ἀκυρία (ἡ), netărie; nenotrăbăitate; (uprin:) nesuprapietate de zîne. [ἄκυρος].

Ἀκυρίευτος (ὁ, ἡ), nestăpînitŭ; nesuferitorŭ de stăpînŭ. [ἀ, κυριεύω].

Ἄκυρμα (ὸ), poet: = Ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω -ῶ, viit: -ήσω. vorbesckŭ fără țărie, saŭ temeiŭ; întrebuințezŭ vorbe neproprii, nenotrăbite. [mi

Ἀκυρολογία (ἡ), непропрietate de ворбе; ворвіре fъръ tъріе, deшeaptъ. [din

Ἀκυρολόγος (ὁ, ἡ), ворбitорȣ̆ în deшeptȣ̆. [ἄκυρος, λόγος].

Ἄκυρος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) (леце, ші чл:) fъръ tъріе, пȣtere (правілнічіе); кълкatȣ̆; desfiiinцatȣ̆, непȣtерnікȣ̆. 2) (zічере, ворбъ) непропріе, непotрівitъ кȣ înцелесȣл; saȣ̆ неовічнȣitъ maĭ mȣлt, neintреvȣinцatъ. 3) (кȣ цеп:) (omȣ̆) каре n'аре stъпînіреа (dрептȣл de авереа) вре ȣпȣĭ лȣкрȣ, каре nȣ stъпîneште. «Ὁ δὲ ὄφλων τοῦ λοιποῦ χρόνου ἄκυρος ἔστω τῶν ἑαυτοῦ». Плт: «Ἐὰν ἐπιδείξητε αὐτοὺς ἀκύρους ὄντας ὑμῶν· νῦν γὰρ φασὶν εἶναι κύριοι». Dem: [ἀ, κῦρος]. [de ȣnde

Ἀκυρόω -ῶ, віit: -ώσω. desпȣtерnічezȣ̆; desfiinцezȣ̆; калкȣ̆, defaimȣ̆. [de ȣnde

Ἀκύρωσις, εως (ἡ), кълкаре, desпȣtерnічіре, desfiinцаре. [mi

Ἀκύρωτος (ὁ, ἡ), neîntъpitȣ̆.

Ἀκυτήριον, în локȣ̆ de Ἀκυητήριον (τὸ), =Ἀτόκιον, saȣ̆ Ἐκβόλιον. [din

Ἄκυτος (ὁ, ἡ), поet: sterпȣ̆, nenъsкъtорȣ̆; nepoditорȣ̆. [ἀ, κύω].

Ἀκωδώνιστος (ὁ, ἡ), нечерчetatȣ̆, нечеркatȣ̆. [ἀ, κωδωνίζω].

Ἀκωκὴ (ἡ), вîрfȣ̆ askȣцitȣ̆. [ἀκὴ].

Ἀκώλιστος (ὁ, ἡ), nedesmъdȣлatȣ̆. 2) neînпърцitȣ̆ în пърцĭ de періоade(Грам:). [ἀ, κῶλον].

Ἀκώλυτος (ὁ, ἡ), neопрitȣ̆, sловodȣ̆. [ἀ, κωλύω]. [de ȣnde

Ἀκωλύτως, adв: fъръ опріре, sловod.

Ἀκώμαστος (ὁ, ἡ), nedesfъtatȣ̆ (кȣ въȣtȣрĭ ші mȣsіче пе ȣліце noaптea). [ἀ, κωμάζω].

Ἀκωμῴδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως. неватжокорitȣ̆ прin комodie. [ἀ, κωμῳδέω.]

Ἄκων [ἀκὴ], οντος (ὁ), поet: лапче mікъ, ші ȣшоаръ.

Ἄκων [ἀ, ἐκὼν], ουσα, ον, невоind, silitȣ̆. «Ἄκοντά σ' ἄκων προσπατταλεύσω». Esхл: «Ἀέκοντος ἐμοῖο». Om: fъръ воеа mea. «Τώ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην». Om. кȣ toatъ воеа лор, (прin ȣрm:) în гравъ.

Ἀκώνιστος (ὁ, ἡ), некътръnitȣ̆, nesmolitȣ̆. [ἀ, κωνίζω].

Ἄκωνος (ὁ, ἡ), (прinч: пълъріе) neaskȣцitȣ̆ în вîрfȣ̆. [ἀ, κῶνος].

Ἀκώπητος (ὁ, ἡ), поet: невîslitȣ̆; (прin ȣрm:) негъtitȣ̆. [ші

Ἄκωπος (ὁ, ἡ), поet: чел fъръ вîslъ; 2) чел fъръ mъnȣшъ (de апȣкat). [ἀ, κώπη].

Ἅλα, ак: sinг: ал лȣĭ Ἅλς.

Ἀλαβάρχης, ου (ὁ), (în цеп:) skрiitорȣ̆, (dap maĭ кȣ seamъ) ал въmeĭ; dірektорȣ̆ de вamъ. 2) чел maĭ mape dрегъtорȣ̆ ал Евреілор челор din Еціптȣ̆. [ἀλάβη, ἄρχω]. [de ȣnde

Ἀλαβαρχία (ἡ), demnitatea, вреdnічіа лȣĭ Ἀλαβάρχης.

Ἀλάβαρχος (ὁ), = Ἀλαβάρχης.

Ἀλάβαστος (ші челе dintр' însȣл), At: în локȣ̆ de (ші dȣпе Грам: maĭ корektȣ̆ de кît) Ἀλάβαστρος.

Ἀλαβαστρίτης, ου (ὁ), mi Ἀλαβαστρῖτις, ιδος (ἡ), (se înц: λίθος), каȣtъ [Ἀλάβαστρος].

Ἀλαβαστροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς. чел ка алавastрȣ. [ἀλάβαστρος, εἶδος].

Ἀλαβαστροθήκη (ἡ), кȣtie, saȣ̆ dȣлапȣ̆ пentрȣ васеле челе de алавastрȣ. [ἀλάβαστρος, θήκη].

Ἀλάβαστρος (ὁ), [ἀ, λαβή] алавastрȣ, ȣnȣ̆ fелȣ̆ de піatръ албъ кȣ віne прintр'însa, каре skoate o ȣmezeалъ (вezĭ ші Ὄνυξ). 2) (maĭ кȣ seamъ neȣt: ші îm:) Ἀλάβαστρα (τὰ), вase fъкȣte din алавastрȣ (maĭ кȣ seamъ fъръ mъnȣшъ); (dap maĭ deos:) чел de пȣs întр' însȣл mipoase (ȣntȣ̆ de tрantafілȣ̆, ші чл:) (maĭ обічнȣit se fъчea în fорmъ de вобокȣ̆ de tрantafілȣ̆). «Μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα». Tкр: «Συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον». Sкр: (de ачі віne ші pomîneaska nȣmipe de faцъ, алвastрȣ).

Ἀλαβαστροφόρος (ὁ, ἡ), пȣртъtорȣ̆ de вasȣ̆ алавastрȣ. [ἀλάβαστρον, φέρω).

Ἀλάβη(βα), ης(ἡ), прafȣ̆ de кървȣне, fȣninцine, stipiцie; (ші чеа dintр'însa fъкȣtъ) черneалъ. [de ȣnde

Ἀλαβώδης, εος (ὁ, ἡ), negritȣ̆; mînжitȣ̆ кȣ fȣninцine, saȣ̆ прafȣ̆ de кървȣне.

Ἅλαδε, adв: поet: ла mape. || «Ἅλαδε μύσται». (se nȣmia adoa zi a serвъtoapeĭ Елеȣsiniiлор (a 16 a лȣneĭ Боidpomionȣлȣĭ). [ἅλα, δε].

Ἁλάδρομος (ὁ, ἡ), (zічере ditipamвікъ, ші комікъ) алергъtорȣ̆ пе mape. || (sȣвst:) алергаре пе mape; iap dȣпе алцĭ грешit în локȣ̆ de Ἀνάδρομος. [ἅλς, δρόμος].

Ἀλαζονεία (ἡ), mîndpie deшeaptъ, (ші dȣпе Tfpst:) «Προσποίησις δυνάμεως, ὧν τις οὐ δύναται ποιεῖν». арътаре de пȣtере în челе че nȣ поate faче. [ші

Ἀλαζόνευμα (τὸ), faптъ, saȣ̆ ворбъ mîndръ, în deшeptȣ̆ (ворбе mapĭ ші seчĭ).[din

Ἀλαζονεύομαι віit: -εύσομαι. sîntȣ̆ (лȣкрezȣ̆, saȣ̆ ворвeskȣ̆ ка) ȣnȣ̆ deшeptȣ̆

mîndpă; mъ fъleskă, mъ înrîmfezătă. [mi

'Αλαζονικὸς, ἡ, ὸν, kăpiinvosă ла (чел ce se noartъ kă) demnartъ mîndpic. [din

'Αλαζὼν [ἄλη, ζῶ], όνος (ὁ, ἡ), (компр: έστερος, sъпрл: έστατος) mîndpă demnertă, лъkdъposă, înrîmfa'ă. 2) minvinosă, amъmitoră; (proorokă, doktoră) шарлатанă. «'Αλαζόνες λόγοι». Пл: în локъ de 'Αλαζονικοί.

'Αλάθεια (ἡ), Dop: în локъ de 'Αλήθεια.

'Αλαθεὶς, εἶσα, ὲν, Dop: în локъ de 'Αληθεὶς, nex: ал партч: лъї 'Αλάομαι.

'Αλαθὴς, έος (ὁ, ά), Dop: în локъ de 'Αληθής.

'Αλάθητος (ὁ, ἡ), == 'Αληστος, nexîtată. 2) de kape nimănkă nu noate fi askunsă. «Τὸ θεῖον ἀλάθητον». Esou: [ἀ, λαθέω].

'Αλαίνω (fъръ вііт:), noet: în локъ de 'Αλάομαι.

'Αλάϊος, α, ον, noet: == 'Αλαός.

'Αλακάτα (ά), Dop: în локъ de 'Πλακάτη.

'Αλαλὰ, ᾶς (ά), Dop: în локъ de 'Αλαλή.

'Αλαλά, (interiecц:) алала (stpirape pesboiaskъ).

'Αλαλαγὴ (ἡ), ші

'Αλαλαγμὸς (ὁ), гълъцie pesboiaskъ; kîntape de bîrbinцъ, saă beseлitoape; sunetă sromotosă, «Αὐλῶν («Τυμπάνων) ἀλαλαγμοί». Esp: [din

'Αλαλάζω, вііт: -άζω. (maї kă seamъ în pesboiă) nesteskă kă sromotoase ші beseлitoape spirъpї de алала вакvpia, че amă. «'Αλαλάζειν νίκην». Sof: 2) (în цen:) skoцă neaptikolată glasă, saă sromotă. «Κύμβαλον ἀλαλάζον». Skp: [ἀλαλὰ]. [de unde

'Αλαλάξιος (ὁ), noet: чел че izveшte лартe pesboieшtі. (enit: ал лъї Марцă).

'Αλαλὴ (ἡ), (imit:) stpirape pesboiaskъ (maї kă seamъ în vpeme de atakă, sas de bîrbinцъ); (upiп врт:) bîrbinцъ, saă atakă; (iap în цen:) glasă de вакvpie; saă sromotoasъ ші neaptikolatъ гълъцie. == 'Αλαλαγή.

'Αλάλημαι (înfin: 'Αλάλησθαι, партч: 'Αλαλήμενος), noet: == 'Αλάομαι.

'Αλάλητος (ὁ, ἡ), negrъită, nesussă, neesnpimată. 2) desnpe kape nu s' afъkът de локъ vorvъ. [ἀ, λαλέω].

'Αλαλητὸς, οῦ (ὁ), noet: ші

'Αλαλητὺς, -ύος (ἡ), Jon: noet:=='Αλαλαγμός. 2) tînruipe, vovetă. [ἀλαλά].

"Αλαλκε, 3 sing: neps: a nex: 2: ал (neîntp:) 'Αλάλκω (înfin: 'Αλαλκεῖν, έμεν, έμεναι, poſt: ἀλάλκοις, οι, οιεν, sъп: ἀλάλκησι. ші партч: 'Αλαλκὼν), noet:==='Αλέξω.

'Αλαλκομενεὺς, έως (ὁ), enit: ал лъї Жое. [ші

'Αλαλκομενηὶς, ἴδος (ἡ), enit: ал Minervеї. noet: tupe, protektriцъ, (ажutъtoape). [ші

'Αλαλκομένιος (ὁ), vume de o лъпъ ла Boeцieni (koresпunzătoră kă Metaktepionъл Atenienilor). [ἀλάλκω, μένος].

'Αλαλατήριων (τὸ), noet: în локъ de 'Αλεξητήριον ='Αλεξητήριον.

'Αλάλκω, neîntp: vezї "Αλαλκε. [ἀλκή].

"Αλαλος (ὁ, ἡ), negrъitorъ, neglъsuitoră; mută. [ἀ, λάλος].

'Αλάλυγξ, υγγος (ἡ), noet: = Λυγξ, surцă. 2) stpimtopape, aronie, nekazъ.

'Αλαλύκτημαι (fъръ вііт:) noet: în локъ de 'Αλύω.

'Αλάμενος, ῆ, ον, nex: 1: ал партч: лъї "Αλλομαι.

'Αλάμπετος, noet: în локъ de

'Αλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), neluminosă, nestrъlucită, întunekosă. [ἀ, λάμπω]. [de unde

'Αλαμπία (ἡ), nelumină, întunerikă.

'Αλάξευτος (ὁ, ἡ), (priпч: piatrъ) nesъpată, nechioptă, nelukrată. [ἀ, λαξεύω].

'Αλάομαι, ῶμαι [ἄλη], вііт: -ήσομαι (прел: ἠλώμην, nex: ἡ [ші noet: ἀ] λήθην, tpe: de kă: [la noeцї în локъ de prez:] ἀλάλημαι) rătъcheskă n' în stpeinătate. 2) rătъcheskă, pierdă drumul чел drept; (fir:) sîntă rătъcită, nu ştiă, че съ faкă.

'Αλαὸς (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, λάω. vъzătă, saă ἄλη, rătъcire] orbă, fъръ bedepї. 2) moртă. 3) întunekosă.

'Αλαοσκοπιὴ, Jon: în локъ de 'Αλαοσκοπία (ἡ), oarbъ (nebъgătoape de seamъ, nefolositoape) iskodire, nisdire. «Οὐκ ἀλαοσκοπιήν εἶχεν». Om: ші Es: nu nîndia, nu vezia în zadarъ. [ἀλαὸς, σκοπή].

'Αλαοτόκος (ὁ, ἡ), nъskătorъ de orbї. [ἀλαὸς, τόκος].

'Αλαόω -ῶ, вііт: ώσω. noet: [ἀλαὸς] orbeskă; (fir:) linseskă ne vinevа de vreva.

'Αλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, noet: [ἀλαπάζω], nepътinvosă, atonisită; (upiп врт:) lesne de bîrbit, de лъat, de stъpînit. [de unde

'Αλαπαδνοσύνη (ἡ), noet: слъбiчiune, atonie.

'Αλαπάζω, [ἀ întinz:, λαπάζω] вііт: -άξω, noet: (priпч:) zdrobeskă, demnertă kă totъл; (fir:) жъlsieskă, хръpeskă; съръveskă; слъbeskă; пръpădeskă ne vinevа.

*

῎Αλας [ἅλς], ατος (τὸ), sapc.

᾽Αλασταίνω (ғъръ вііt:), ші

᾽Αλαστέω -ῶ [ἄλαστος], вііt: -ήσω. ποet: (прінч:) пв вітъ, ціъ тінte ръъ; (прін врт:) тъ пекъжеsкъ, тъ тîхneskъ, sîntъ ірistъ.

᾽Αλαστορία (ἡ), пекъчерie, пепietate; ръътate. (прін врт:) въtaіc de кццетъ, тъstрвре de копштіпцъ. [din

᾽Αλάστορος (ὁ, ἡ), ποсt: în локъ de ῎Αλάστωρ.

῎Αλαστος (ὁ, ἡ), Dор: în локъ de ῎Αληστος, певїtatъ, цінвтъ тінte totdaвna пептрв рътtatea sa, врîчosъ; (saъ din пр:) dopitъ || [двпе алъ depiв: ἀ, λάω =θέλω, воіeskъ] певоітъ, nesвfepitъ. (вezї ші

᾽Αλάστωρ [ἄλαστος], орос (ὁ, ші рар ἡ), пепіosъ, ғъкъторъ de реле певїtate; (таї кв seamъ) вчігашъ гопітъ de тъstрареа копштіпцеї сале, ші sпвркîndъ пе кîцї se вор апропіа de dînsвл; (прін врт:) врîчosъ, de ғцріt. 2) zeъ певїtъторъ, ші pesплътіторъ de пекъвіoase fante; ғврie, врцie de zeъ, zeeaskъ pesбвнape. «Δαίμονας, οὓς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους ὀνομάζουσιν, ὡς ἀλήστων τινῶν καὶ παλαιῶν μιασμάτων ποιναῖς ἐπεξιόντας» Пл: 3) пеînчetatъ гопіторъ ал квіва, isпітъ. «Λέων βουκόλων ἀλάστωρ». Sol: (вezї ші 'Αλιτήριος).

᾽Αλάτης, α (ὁ), Dор: în локъ de ᾽Αλήτης. [de вnde

᾽Αλατεία (ἁ), Dор: în локъ de ᾽Αλητεία.

῾Αλάτινος, η, ον, ғъквtъ de вapc. [ἅλας, -ατος].

῾Αλάτιον (τὸ), dim: ал лвї ῎Αλας, върішіоръ.

᾽Αλατόμητος (ὁ, ἡ), пеtъіatъ, пезъпatъ în піatръ; (ғіг:) întpегъ, певїпtвітъ. [ἀ, λατομέω].

῾Αλατοπωλία (ἡ), вindepe de вapc; вое, че se dъ ла aчeasta. [ἅλας, πωλῶ].

᾽Αλάχανος (ὁ, ἡ), лinsitъ, de вердецврї. «Κῆπος —». Грг: [ἀ, λάχανον].

᾽Αλαῶπις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї ᾽Αλαώψ.

᾽Αλαωπὸς (ὁ, ἡ), ποet: [ἀλαὸς, ὤψ], орвъ, 2) întвпекosъ, înпisъ ла ғацъ.

᾽Αλαωτὺς, ύος (ἡ), ποet: орвіре; орвіе. [ἀλαός].

᾽Αλάὼψ, ωπος, saъ.ῶπος (ὁ, ἡ), ποet:= ᾽Αλαωπός.

᾽Αλγεινὸς, ἡ, ὸν, двреposъ; тîхnitоръ; ostenitоръ, грeъ, aпевоіosъ. 2) вредпікъ de тілъ. [ἄλγος]. [de вnde

᾽Αλγεινῶς, adв: кв двреpe, кв тîхnіpe; кв osteпeaлъ, ші чл: (вezї ᾽Αλγεινός).

᾽Αλγεσίδωρος (ὁ, ἡ), ποet: [ἄλγος, δῶρον] дървіторъ (прічінвіторъ) de двреpї, тîхnірї, ші чл:

᾽Αλγεσίθυμος (ὁ, ἡ), ποet: тîхnіторъ de інітъ. [ἄλγος, θυμός].

᾽Αλγέω -ῶ [ἄλγος], вііt: -ήσω, amъ двреpe. «᾽Αλγέω τὰν κεφαλάν». Tкр: тъ doapc капвл. 2) тъ întpistezъ, simцъ пі.. nipe. «Γυναικὸς ἀλγεῖν θάνατον». Iвл: «᾽Αλγεῖν τοῖς (ἐπὶ τοῖς) τῶν φίλων κακοῖς». Dem: || (певї:) τὸ ἀλγοῦν, în локъ de ἡ ᾽Αλγηδὼν, όνος (ἡ), = [῎Αλγος] двреpe.

῎Αλγημα (τὸ), simцітînтъ de двреpe. [ἀλγέω].

᾽Αλγηρὸς, ἀ, ὸν, ποet: în локъ de ᾽Αλγεινὸς. [ἄλγος].

῎Αλγησις, εως (ἡ), = ῎Αλγημα. [ἀλγέω].

᾽Αλγινόεις, εσσα, εν, ποet: în локъ de ᾽Αλγεινός

῎Αλγιστος, η, ον, sвпрл: [din

᾽Αλγίων, ονος (ὁ, ἡ), ποet: копир: în локъ de ᾽Αλγεινότερος, -ότατος. || «῎Αλγιον (se înц: ἐστίν, saъ ἔσται)». Om: таї ръъ (вezї ші ῥίγιος). [din

῎Αλγος [ἀλέγω], еос -ους (τὸ), двреpe (трвп: ші sвїlet). (de вnde 2) тîхnічіпе, кінъ, пекazъ. 3) пепорочіpe. [de вnde

᾽Αλγύνω, вііt: -υνῶ. прічінвіeskъ двреpe, тîхnіpe; sвпъръ. || (пas:) simцъ двреpe, тîхnіpe, тъ doape, тъ кінвіeskъ.

᾽Αλδαίνω, вііt: -ανῶ, saъ -ήσω. (прел: ποet: ἀλδήδασκον) ποet: [ἄλθω, saъ ἄλδω] ғакъ чева а креште (а se хръні, а se търї, а se întгръша), întвterпічeskъ. [de вnde

᾽Αλδήεις, εσσα, εν, ποet: віпе креквтъ, întвterпічtъ.

᾽Αλδήσκω (ғъръ вііt:) ποet:= ᾽Αλδαίνω.

᾽Αλέα (ἡ), ποet: [ἀλεύω] кінъ de fepipe, de dape în латвре; pefвгъ, вкъпape. (вezї ші ᾽Αλεωρή).

᾽Αλέα, ποet: în локъ de ᾽Αλεέα ак: ал лвї ᾽Αλεής, saъ Ion: ак: (пеîntрвп:) ал лвї ᾽Αλής.

᾽Αλέα, ші (Аt:) ῾Αλέα (ἡ), [ἕλη, εἵλη], къldзръ (таї кв seamъ) a soapелвї. [de вnde

᾽Α(῾Α)λεάζω, вііt: -άσω, ші

᾽Α(῾Α)λεαίνω, вііt: -ανῶ. інкълzeskъ,înlepвîntezъ, -ομαι, тъ întкълzeskъ (таї кв seamъ) ла soape. 2) sîntъ fepвinte, калdъ. [de вnde

'Αλεαντικὸς, ἡ, ὸν, prichinsitorĭ de kъldsrъ; înfersînтъtorĭ.

'Αλέασθαι, poet: nex: 1: de înf: al lsĭ 'Αλεύομαι.

'Αλεγεινὸς, ἡ, ὸν, poet: în lokĭ de 'Αλγεινός.

'Αλεγίζω, siit: -ίσω, poet: = 'Αλέγω.

'Αλεγύνω, siit: -υνῶ, poet: rъteskĭ (mъ îndeletnicheskĭ la) chesa. [din

'Αλέγω (prel: "Αλεγον, si mai msltĭ ns), poet: [ἀ întinz: si λέγω = συλλέγω, adsnĭ], înspiżeskĭ. «Θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες». Il: Π. nesoind sъ mtie de zeĭ. 2) sokoteskĭ, nsiĭ în nsmъrĭ. «'Εν τοῖσιν ἀλέγονται». Hind: 3) sokoteskĭ de chesa, estimĭ, pespektezĭ. «Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων». Hind:

'Αλεεινὸς [ἀλέα], ἡ, ὸν, kaldĭ, fersinte.

'Αλεεινὸς, ἡ, ὸν, poet: spremitĭ în lokĭ de 'Αλεγεινός; saĭ de fsmit [de la 'Αλέα, 'Αλεωρή].

'Αλεείνω (prel: ἀλέεινον, si mai msltĭ ns) poet: = 'Αλεύω, mъ fepeskĭ, mъ daĭ în latsre, fsrĭ, mъ tparĭ îndъrъt, mъ fspishezĭ. [ἀλέα].

'Αλέες, Ion: în lokĭ de 'Αλεῖς, nom: îm: al lsĭ 'Αλής.

'Αλέη Ion: în lokĭ de 'Αλέα (kъldsrъ, saĭ fsmipe snpe skъnape).

'Αλεὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: înkъlzitĭ (princh:) la soape; (prin srm:) = 'Αλεεινός, kaldĭ, fersinte.

'Αλεία (ἡ), [ἄλη] rъtъchipe înkoachĭ si 'nkolo.

'Αλεία (ἡ), = 'Αλιεία.

'Αλείαντος (ὁ, ἡ), [ἀ, λειαίνω], nenetezitĭ, nenotrisitĭ; nelssstratĭ; saĭ de nenetezit, si chl:

"Αλειαρ, ατος (τὸ), poet: în lokĭ de "Αλευρον, fsinъ.

"Αλειμμα (τὸ), = "Αλειψις, snmpere. 2) alifie, saĭ snsoape de sns chesa (bezĭ si χρίσμα). [ἀλείφω]. [de snde

'Αλειμμάτιον (τὸ), dim: al lsĭ "Αλειμμα, snsopikъ. [si

'Αλειμματώδης, εος (ὁ, ἡ), snssposĭ, alifiosĭ.

'Αλειπτὴρ (ὁ), poet: în lokĭ de 'Αλείπτης. [de snde

'Αλειπτήριον (τὸ), lokĭ de snmpere (ks sntdelemnĭ la vsĭ, si lsptъtorii), sngъtopie. [si

'Αλείπτης, ου (ὁ), sngъtorĭ de însъiaqĭ lsptъtorĭ ks sntdelemnĭ. 2) însъqъtorĭ de lsptъ; (fig:) îndemnъtorĭ. «'Αλείπτης τῶν πολιτῶν». Pl: [ἀλείφω]. [de snde

'Αλειπτικὸς, ἡ, ὸν, kssiinchosĭ, saĭ îndemînatikĭ la snmpere, ad: eksepsape, deprindepe, (de snde) «'Αλειπτικὴ» (se înq: τέχνη) = Γυμναστικὴ». «Τὴν ἀδελφὴν ἰατρικῆς τέχνης ἀλειπτικὴν». Fil: [de snde

'Αλειπτικῶς, adv: dsne kipsl sngъtopilor.

'Αλειπτὸν (τὸ), (se înq: φάρμακον, doktopie) = ἀλοιφὴ, alifie. (ἀλείφομαι].

"Αλειπτος (ὁ, ἡ), neprmasĭ în srmъ; nesirsitĭ. [ἀ, λείπομαι].

'Αλείπτρια (ἡ), fem: al lsĭ 'Αλείπτης.

"Αλειπτρον (τὸ), sasĭ de alifie. [ἀλείφω].

'Αλεὶς, εἶσα, έν, poet: nex: 2: al paric: serb: Εἴλω, saĭ "Ιλλω.

"Αλεισον (τὸ), si "Αλεισος (ὁ), [ἀ, λεῖος, netedĭ] snĭ ſelĭ de paharĭ (mai ks seamъ nenetedĭ, sъpatĭ). 2) gsvъpъtsra sholdslsĭ.

'Αλεῖται, 3: sing: neps: a siitorslsĭ lsĭ "Αλλομαι, sъrĭ.

'Αλειτεία (ἡ), spremit în lokĭ de 'Αλητεία. || = 'Αλίτημα. [din

'Αλείτης, ου (ὁ), poet: [ἀλιταίνω] amъpitorĭ, rъtъchitorĭ, demoralizъtorĭ. 2) = 'Αλιτρός.

'Αλειτουργησία (ἡ), = 'Ατέλεια, nedъżnichie, a fi chinesa

'Αλειτούργητος (ὁ, ἡ), nedażnikĭ, ad: slobodĭ de or ce nsslikъ sontpisspie, slsżsvъ, saĭ dazdie. (bezĭ si 'Ατελής). [ἀ, λειτουργέω].

"Αλειφαρ(φας), ατος (τὸ), [ἀλείφω] or ce slsżeshte la snmpere, alifie, snsoape, saĭ smoalъ, si chl: nentrs astspъtъrъ de base. «Πίθων ἀπολύετο κρατὸς ἄλειφαρ». Tkr: [de snde

'Αλειφατίτης, ου (ὁ), (princh: ἄρτος) frъmintatĭ ks sntdelemnĭ, mi chl:

'Αλειφὴ, (ἡ), = (saĭ spremit în lokĭ de) ἀλοιφή. [din

'Αλείφω, [ἀ întinz:, λίπος, srъsime], siit: -είψω, (nex: ἤλειψα, tpe: de ks: ἤλοιφα, si 'At: ἀλήλιφα, si nas: ἀλήλιμμαι, nex: ἠλείφθην, si 2: ἠλίφην, si nos: ἀλειπτέον). snrĭ (ks or ce); (fir: de la lsptъt:) îndemnĭ, întъrîtĭ, zъdъrъskĭ, înksrażezĭ; pregъteskĭ. «'Αλειφόμενος πρὸς τὸν βάρβαρον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Pl: 2) = ἐξαλείφω, stergĭ, stingĭ. [de snde

"Αλειψις, εως (ἡ), snmpere; (fir:) înksrażare, întъrîtare.

'Αλεκτὴρ (ὁ), poet: = 'Αλεξητήρ.

'Αλεκτόρει(ρι)ος (ὁ, ἡ), de кокошȣ̆, saȣ̆ de гъinъ. [ші

'Αλεκτοριδεὺς, έως (ὁ), ші

'Αλεκτορίδιον (τὸ), = 'Αλεκτορίσκος. [ші

'Αλεκτορὶς, ίδος (ἡ), fem: лȣї ἀλέκτωρ, гъїnъ. [ші

'Αλεκτορίσκος (ὁ), dim: ал лȣї 'Αλέκτωρ, кокошелȣ̆, saȣ̆ пȣіȣ̆ de гъinъ. [ἀλέκτωρ].

'Αλεκτορόλοφος, (ὁ, ἡ), чел кȣ креastъ de кокошȣ̆. 2) (sȣбst:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ. [ἀλέκτωρ, λόφος].

'Αλεκτοροφωνία (ἡ), kîntape de кокошȣ̆. [ἀλέκτωρ, φωνή].

"Αλεκτος (ὁ, ἡ), nesпȣsȣ̆; de taînъ, опpitȣ̆ de a se sпȣne. [ἀ, λέγω].

'Αλέκτρινος, α, ον, Dop: în локȣ̆ de 'Ηλέκτρινος.

'Αλεκτρὶς, ίδος (ἡ), (în sink:) în локȣ̆ de 'Αλεκτορίς.

'Αλεκτροπόδιον (τὸ), пічорȣ̆ de кокошȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ asemenea кȣ молотрȣ. 3) =(saȣ̆ грешit în локȣ̆ de) 'Αλετροπόδιον. [ἀλέκτωρ, ποῦς].

'Αλεκτρόλοφος, 'Αλεκτροφωνία, ші чл: în локȣ̆ de 'Αλεκτορόλοφος, ші чл:

"Αλεκτρος (ὁ, ἡ), [ἀ, λέκτρον]. лiпsitȣ̆ de пatȣ̆, saȣ̆ odixnъ, лiniшte; nedopmitȣ̆, пълiniшtitȣ̆. 2) пеînsȣpatȣ̆, nemъpitatъ.

'Αλεκτρύαινα, ης (ἡ), (kom:) în локȣ̆ de 'Αλεκτορὶς. [ші

'Αλεκτρυόνειος (ὁ, ἡ),='Αλεκτόρειος. ['Αλεκτρυών].

'Αλεκτρυόνιον (τὸ), dim: ал лȣї 'Αλεκτρυών.

'Αλεκτρυονοπώλης, ου (ὁ), [ἀλεκτρυὼν, πωλέω] вînzъtopȣ̆ de кокошї, saȣ̆ гъinї.

'Αλεκτρυονοτρόφος (ὁ, ἡ), хръпitopȣ̆, креskъtopȣ̆ de кокошї, saȣ̆ гъїnї. [ἀλεκτρυὼν, τρέφω].

'Αλεκτρυονώδης, εος (ὁ), ка кокошȣл, asemenea кȣ кокошȣл. [ἀλεκτρυών].

'Αλεκτρυοπώλης, ου (ὁ), = 'Αλεκτρυονοπώλης. [de ȣnde

'Αλεκτρυοπωλητήριον (τὸ), tîprȣ̆ de гъinї.

'Αλεκτρυὼν, όνος (ὁ, ші At: ἡ), кокошȣ̆, гъinъ [din

'Αλέκτωρ, ορος (ὁ), [ἀ, λέγω = κοιμῶμαι, dopmȣ̆, saȣ̆ λέκτρον, пatȣ̆ de dopmit] (nedopmitȣ̆)='Αλεκτρυών. 2) поet: (pap) ="Αλοχος, soцie.

'Αλέκω, (pap) = 'Αλέξω.

'Αλέλαιον (τὸ), sape кȣ ȣntdeлemnȣ̆, ȣnȣ̆ felȣ̆ de salцъ, saȣ̆ sapamȣpъ. [ἅλας, ἔλαιον].

'Αλέματος (ὁ, ἁ), ші adб: 'Αλεμάτως, Dop: în локȣ̆ de ἠλέματος, -άτως.

"Αλεν, поet: în локȣ̆ de ἐάλησαν, 3: îm: пеps: a пas: пex: 2: ал лȣї Εἴλω, saȣ̆ "Ιλλω.

'Αλὲν, вezї 'Αλείς.

'Αλεξαίθριος (ὁ, ἡ), поet: [ἀλέξω, αἰθρία] препъzitopȣ̆, апъръtopȣ̆ de fpirȣ̆.

'Αλέξανδρος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αλεξήνωρ.

'Αλεξάνεμος (ὁ, ἡ), поet: препъzitopȣ̆, апъръtopȣ̆ de вintȣ̆. [ἀλέξω, ἄνεμος].

'Αλεξέω -ῶ, вiit: -ήσω = 'Αλέξω. [de ȣnde

'Αλέξημα (τὸ), препъzitopȣ̆, saȣ̆ ажȣtъtopȣ̆ miжлокȣ̆; апъpape; dektopie лекȣitoape; skъпape.

'Αλεξήνεμος (ὁ, ἡ), ='Αλεξάνεμος.

'Αλεξήνωρ. ορος (ὁ), поet: [ἀλέξω, ἀνήρ] ажȣtъtopȣ̆, ші препъzitopȣ̆, saȣ̆ апъръtopȣ̆ de oamenї. (епit: ал лȣї Eskȣлапȣ̆, ші Вȣлкапȣ̆).

'Αλέξησις [ἀλεξέω], εως (ἡ), препъzipe, апъpape, ажȣtopape, лекȣipe.

'Αλεξήτειρα (ἡ), fem: ал лȣї

'Αλεξητὴρ (ὁ), поet: апъръtopȣ̆, ажȣtъtopȣ̆, окpotitopȣ̆. [de ȣnde

'Αλεξητήριος (ὁ, ἡ), destoїnikȣ̆ sпpe апъpape, ші ажȣtopape. || (sȣбst:) 'Αλεξητήριον (τὸ), miжлокȣ̆ препъzitopȣ̆, fepitopȣ̆, лекȣitopȣ̆. [ші

'Αλεξητικὸς, ὴ, ὸν, = 'Αλεξητήριος. [ші

'Αλεξήτωρ, ορος (ὁ), поet: = 'Αλεξητὴρ. [ἀλεξέω].

'Αλεξιάρη (ἡ), fem: ал лȣї

'Αλεξιάρης, ου (ὁ), поet: депъртъtopȣ̆, isбъвitopȣ̆ de блesteme, (fepmeчe, deoпiȣpї, ші чл:); (în цen:) protektopȣ̆, апъръtopȣ̆ de реле. [ἀλέξω, ἀρά].

'Αλεξιβέλεμνος (ὁ, ἡ), поet: препъzitopȣ̆ de sъцeцї. «Θώραξ — ». Епігр: [ἀλέξω, βέλεμνον].

'Αλεξίκακος (ὁ, ἡ), препъzitopȣ̆, isronitopȣ̆ de реле. (вezi ші 'Αποτρόπαιος). [ἀλέξω, κακόν].

'Αλεξίλογος (ὁ, ἡ), поet: ажȣtъtopȣ̆ în кȣвinte, sпpe a вopвi. [ἀλέξω, λόγος].

'Αλεξίμαχος (ὁ, ἡ), поet: ажȣtъtopȣ̆ în бътълiї; saȣ̆ опpitopȣ̆ de бътълiї. [ἀλέξω, μάχη].

'Αλεξίμβροτος (ὁ, ἡ), поet: ажȣtъtopȣ̆ de oamenї. [ἀλέξω, βροτός].

'Αλεξίμορος (ὁ, ἡ), опpitopȣ̆, апъръtopȣ̆ de moapte, saȣ̆ de ȣpsitъ. [ἀλέξω, μόρος].

'Αλέξιμος, ші 'Αλέξιος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de 'Αλεξητήριος.

'Αλεξιφάρμακος (ὁ, ἡ), препъzitopȣ̆ de otpъвї. || (neȣt:) 'Αλεξιφάρμακον (τὸ), do-

ktopie de otpaвъ = 'Αντιφάρμακον. [ἀλέξω, φάρμακον].

'Αλέξω [ἀλέγω, ἀλκέω, ші чл:] віit: -ήσω, ші (шіж:) -ήσομαι (de ѕnde noft: ἀλεξήσειε, пas: tpe: de кѕ: ἠλέξημαι, між: nex: ἠλεξάμην în локѕ de ἠλεξησάμην, de ѕnde sѕп: ἀλεξώμεθα, ші пъртч: ἀλεξάμενος, пos: ἀλεξητέον), опреskѕ, deпъртezѕ (препъzeskѕ de) ѕnѕ ръѕ; ажѕtѕ, окроteskѕ пе чіnева.

'Αλέομαι, noet: în локѕ de 'Αλεύομαι.

'Αλεὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локѕ de 'Ηλεός.

'Αλεόφρων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ de 'Ηλεόφρων, zadapnikѕ; smintitѕ; nesimцitopѕ, ѕїmitѕ.

'Αλέπαδνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, λέπαδνον] neînxъmatѕ.

'Αλεπίδωτος (ὁ, ἡ), nesolzosѕ. [ші

'Αλέπιστος (ὁ, ἡ), пекѕръцitѕ de solzї, nepasѕ; saѕ пежѕпѕitѕ. [ἀ, λεπὶς, ίδος].

"Αλες, nom: îm: ал лѕї "Αλς.

'Αλὲς (τὸ), Ion: neѕt: ал лѕї 'Αλής.

"Αλεσις, εως (ἡ), мъчіnape. [ἀλέω].

'Αλεσούριον (τὸ), [ἅλς, οὐρά] ѕnѕ felѕ de zoofitѕ (плantъ віецѕitoape) de mape = 'Ολεθούριον (вezї ші βάλανος, ші δάκτυλος).

'Αλεστέον, пos: ал лѕї 'Αλέω.

'Αλεστὴς, οῦ (ὁ), мъчіnъtopѕ, mopapѕ. [ἀλέω].

"Αλεται, noet: în локѕ de "Αληται, 3: sinr: neps: a nex: sѕп: ал лѕї "Αλλομαι.

'Αλέτης, ου (ὁ), мъчіnъtopѕ. «Λίθος, saѕ «"Ονος —». Ksen: піatpъ de moapъ. [ші

"Αλετὸς, ου saѕ οῦ (ὁ), вреme de мъчіnat; мъчіnape; шъчіnішѕ: 2) (neѕt:) = "Αλητον, fъinъ. [ші

'Αλετρεύω, віit: εύσω. maчinѕ; pîшneskѕ. [ші

'Αλέτρια, каѕtъ 'Αλετρίς. [ἀλέω].

'Α('Α)λετρίβανος, ου (ὁ), пісълогѕ (maї кѕ seamъ пѕntpѕ sape). [ἀλέω, saѕ ἅλας, τρίβω].

'Αλετρὶς, ίδος (ἡ), pîшnitoape. || 'Αλέτρίδες, ші 'Αλέτριαι se nѕmiaѕ în Atena feчoapeле, каре прегъtiaѕ fъina жертfелор. [ἀλέω].

'Αλετροπόδιον (τὸ), (ла чеї noї) konsteлaцia 'Ωρίων, Opionѕ.

'Αλετὼν, ῶνος (ὁ), moapъ; saѕ чea de deasѕпpa піatpъ de moapъ. [ἀλέω].

'Αλευρίτης, ου (ὁ), fъкѕtѕ de кѕpatъ fъinъ. [ἄλευρον].

'Αλευρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), rічitopѕ, проорочitopѕ прin fъinъ; ші (епit:) Аполонѕ, ка efopѕ ал челії asemenea rічitopії, saѕ проорочії. [ἄλευρον, μάντις].

"Αλευρον (τὸ), [ἀλέω] (întp: maї mѕлt ла îm: τὰ ἄλευρα) fъinъ de грîѕ.

'Αλευροποιέω -ῶ. віit: -ήσω, fakѕ fъїnъ de грîѕ. [ἄλευρον, ποιέω].

'Αλευρότησις [ἄλευρον, σήθω, чернѕ], εως (ἡ), sitъ de fъinъ. 2) чернере. 3) fъїnъ чернѕtъ.

'Αλεύω [ἄλη], віit: -εύσω. (nex: ἤλευα, ші міжл: ἠλευάμην, ші ἠλεάμην, порѕп: ἄλευαι, inf: ἀλεύασθαι, ші ἀλέασθαι, ші партч: ἀλευάμενος) опреskѕ, deпъртezѕ, pisineskѕ de ла чіnева ръѕл. || (між:) mъ апърѕ de ръѕ.

'Αλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = "Αλεκτρος. [ἀ, λέχος].

'Αλέω -ῶ, [dintp'aчeeaшї opiц: кѕ Εἴλω, ші οὐλαί] віit: -έσω. (прел: ἤλουν, tp: de кѕ: ἀλήλεκα, ші пas: ἀλήλεσμαι) maчinѕ (ла шоаръ).

'Αλέω [ἁλής], віit: -ήσω, Ion: adѕnѕ, înnpeѕnѕ.

'Αλέω ῶ, віit: -ήσω, = 'Αλίζω.

'Αλεωρὰ, ᾶς (ἁ), Dop: în локѕ de

'Αλεωρὴ, ῆς (ἡ), Ion: [ἄλη, ὥρα] препъzipe; апъpape; asigѕpape; ажѕtopѕ; pefѕгъ, skъпape.

'Αλέως [ἁλὴς], adв: noet: adѕnat, гръmadit.

'Αλεώσσω (fъръ віit:) noet: [ἀλεὸς] sîntѕ nepodѕ, ѕїmitѕ, smintitѕ.

"Αλη (ἡ), ръtъчіpe, прівеціpe din локѕ în локѕ; (fir:) amъціpe, înшелъчіѕne; stpimtopape, îngpiжape; neastimпъpѕ de minte, smintipe. (вezї ші "Αλυς).

'Αληγὸς (ὁ, ἡ), dѕкъtopѕ, кърътopѕ de sape. [ἅλας, ἄγω].

'Αληθάργητος (ὁ, ἡ), пекъzѕtѕ. nesѕпѕsѕ ла летарціе (nesimцipe). [ἀ, ληθαργέω].

'Αλήθεια (ἡ), adeвъpѕ; (прin întind:) кѕръціе, невікленіе, simплitate. [ἀληθής].

'Αληθεὶς, εῖσα, ὲν, партч: a лѕї 'Αλάομαι. 2) Ion: în локѕ de 'Αλεσθεὶς, партч: ал лѕї 'Αλέω, -ήθω.

'Αληθεὶς, εῖσα, ὲν, партч: ал лѕї 'Αλέω.

"Αληθες, вezї 'Αληθής.

'Αλήθευσις, εως (ἡ), аpъtape, вopвіpe de adeвъpѕ. [ші

'Αληθευτικὸς, ὴ, ὸν, аpъtъtopѕ, вopвitopѕ, saѕ iѕвitopѕ de adeвъpѕ. [din

'Αληθεύω, віit: -εύσω. sпѕіѕ adeвъpѕл; sîntѕ adeвъpatѕ; îmї adeвepezѕ прin faптъ кѕвinteле, saѕ fъгъdѕіала. «'Αλήθευσον πάντα». Batpxm: 2) (în a 3 пер:) ese în adeвъpѕ, se înплineште zisa кѕї-

ва. «Εἰ δ'αληθεύσειεν ἡ μαντεία» Ksen: [ші

'Αληθηΐη (ἡ), Ion: în локъ de 'Αλήθεια. [din

'Αληθὴς [ἀ, λήθω, λανθάνω, ръmîiъ askъnsъ], έος (ὁ, ἡ), nemînчinosъ, iъвitorъ de adeвъръ, nевiклеanъ; 2) adeвъratъ, nепреfъкъtъ; sirъpъ, neîndoiosъ; dpentъ; potpiвitъ. || (nехt:) Τὸ ἀληθὲς, în локъ de ἡ ἀλήθεια. || ἄληθες (пропарокs: ші întpeвъt:) în локъ de adв: întp'adeвъръ?

'Αληθίζω, ші (miж:) -ίζομαι вiit: ίσω, ίσομαι = 'Αληθεύω.

'Αληθινολογία (ἡ), snъnepe de adeвъръ. [ἀληθινὸς, λόγος].

'Αληθινὸς, ὴ, ὸν, adeвъratъ, sirъpъ, fъръ îndoiaлъ; къratъ, nепреfъкъtъ. [ἀληθής]. [de ъnde

'Αληθινῶς, adв: ='Αληθῶς.

'Αληθογνωσία (ἡ), къnoштinцъ, înцелеџepe de adeвъръ. [ἀληθὴς, γνῶσις].

'Αληθοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: snъitorъ de adeвъръ. [ἀληθὴς, ἔπος].

'Αληθόμαντις, εως (ὁ, ἡ), noet: прооpочitorъ, гiчitorъ de adeвъръ. [ἀληθὴς, μάντις].

'Αληθομυθεύω, вiit: εύσω, ші

'Αληθομυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: snъiъ, вopвeskъ adeвъръл. [din

'Αληθόμυθος (ὁ, ἡ), noet: snъitorъ de adeвъръ. [ἀληθὴς, μῦθος].

'Αληθοποιέω -ῶ, вiit: ήσω. adeвepezъ къ fanta; nъiъ în лъкpape. [ἀληθὴς, ποιέω].

'Αληθορκέω -ῶ, вiit: ήσω. noet: жъръ пе adeвъръ, fakъ adeвъratъ жъръmîntъ. [ἀληθὴς, ὅρκος].

'Αληθοσύνη (ἡ), noet: în локъ de 'Αλήθεια.

'Αληθουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лъкръtorъ, saъ лъкpatъ în adeвъръ. [ἀληθὴς, ἔργον].

'Αλήθω, вiit: -ήσω. (nexot: ἤλησα) = 'Αλέω, maчinъ.

'Αληθῶς, adв: întp'adeвъръ, adeвъpat; къpat. [ἀληθής].

'Αλήϊος (ὁ, ἡ), noet: чел fъръ цapinъ. [ἀ, λήϊον]; saъ fъръ прadъ [ἀ, λεία]; fъръ aвepĭ, sъpakъ; saъ nepoditorъ.

'Αλήϊστος (ὁ, ἡ), nепръdatъ, nежъfъitъ. [ἀ, ληΐζομαι].

"Αληκτος (ὁ, ἡ), nesfîpшitъ, neînчetatъ, nепрекъpmatъ. || (neъt:) "Αληκτον, adв: în локъ de

'Αλήκτως, adв: neînчetat. [ἀ, λήγω].

'Αλήλα(λη)μαι, noet: în локъ de 'Αλάλημαι, вezĭ 'Αλάομαι.

'Αλήλεκα, ἀλήλεσμαι At: tp: de къ: ал лъĭ 'Αλέω.

'Αλήλιφα, ἀλήλιμμαι At: tpe: de къ: ал лъĭ 'Αλείφω.

"Αλημα (τὸ), noet: = "Αλητον, fъinъ npea mъpъntъ. 2) (fir:) = Παιπάλημα, foapte вiклеanъ, пpefъкъtъ. [ἀλήθω].

'Αλήμεναι, noet: în локъ de 'Αλῆναι.

'Αλημοσύνη (ἡ), noet: = "Αλη.

'Αλήμων [ἀλάομαι], ονος (ὁ), noet: ръtъчitъ; ronitorъ de nopокъ, înшелъtorъ. 2) înшелatъ, amъцitъ; гpeшitъ, пъкъtosъ.

'Αλῆναι, noet: nex: 2 de înf: ал лъĭ Εἴλω, saъ "Ιλλω.

"Αληπτος (ὁ, ἡ), nenpinsъ, nелъatъ; nепъtъtъ a se npinde, a se лъa. 2) (fir:) neaпъкatъ din чева snpe пiръ, de nexълit, fъръ поnosъ, nепъtatъ. 3) neînцелesъ, nепpiчепъtъ. [ἀ, λήβω, λαμβάνω]. [de ъnde

'Αλήπτως, adв: fъръ dape de пpiчinъ de хълъ; пе neaпъкate; fъръ a se npinde.

'Α(Ἁ)λὴς, saъ "Αλης, έος saъ εος (ὁ, ἡ), Ion:noet: [Εἴλω, saъ "Ιλλω] în локъ de 'Αθρόος, adъnatъ. «'Αλέες ἐγένοντο». Ep: s'aъ adъnat. (вezĭ ші 'Αολλής).

"Αλησις [ἀλάομαι], εως (ἡ), noet: în локъ de "Αλη (пpinч: пentpъ плaneцĭ). 2) = "Αλεσις

'Αλήστευτος (ὁ, ἡ), nекълкatъ de хоцĭ, netîлхъpitъ, nежъfъitъ; saъ nепъtъtъ a se жъfъi de хоцĭ, ase кълка de tîлхapĭ. [ἀ, λῃστεύω].

"Αληστος (ὁ, ἡ), noet: neъiĭatъ, saъ de neъĭtat; (пpin ъpm:) npea mъxniчosъ, mi nепpiimitorъ de mînгiepe. (вezĭ ші 'Ανεπίληστος). [ἀ, λήθω].

"Αληται, 3: sinг: пeps: a nex: 1: de sъп: ал лъĭ "Αλλομαι.

'Αλητεία (ἡ), вiaцъ de ръtъчitъ, пpiвeцie. [din

'Αλητεύω, вiit: -εύσω. пpiвeцeskъ; ръtъчeskъ ъmвлînd în коачĭ ші înколо; чepшeskъ. [ἀλήτης].

'Αλητὴρ (ὁ), [ἀλήθω] ъnъ felъ de danцъ ла Siчionenĭ.

'Αλητήριος (ὁ, ἡ), (гpeшit) în локъ de 'Αλιτήριος. 2) = къ

'Αλήτης [ἀλάομαι], ου (ὁ), ші 'Αλῆτις, ιδος (ἡ), пpiвeaгъ; nestatopniчitъ ъndeвa; чepшъtorъ. || «Βίος — ». вiaцъ пpiвeгoaсъ. || 'Αλῆτις (ші Αἰώρα) se nъmia 1: o sepвъtoape ла Atena în чinstea Epiгoneĭ, ші 2: o кîntape în чinstea Opeлop.

'Αλητοβόρος (ὁ, ἡ), mînкъtorъ de fъinъ. [ἀλητὸν, βορά].

'Αλητοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fъĭnosŭ. [ἀλητὸν, εἶδος].

Ἄλητὸν (τὸ), Ion: поет: [ἀλήθω]=Ἄλευρον, fъinъ.

'Αλητὺς, ύος (ἡ), поет. în локŭ de Ἄλη, Ἄλησις.

'Αλθαία (ἡ), [ἄλθος] (плантъ) палвъ selвatikъ.

'Αλθαίνω (-έω, έσκω, ήσκω, ίσκω, έσσω), вiit: -ήσω, ші (преа рар) έξω, = Ἄλθω. [de ѕnde

Ἄλθεξις, ιος (ἡ), Ion: вindeкape, тъmъdѕipe. [ші

'Αλθε(θη)στήριος, α, ον, поет: вindeкъtopŭ.

Ἄλθετο, поет: 3: sinг: пeps: a пas: прел: saŭ a miж: nex: ал лѕĭ Ἄλθω.

'Αλθεὺς, έως (ὁ), Ion: doкtopŭ, medikŭ. [ші

'Αλθήεις, εσσα, εν, Ion: поет: лекѕitopŭ. [din

Ἄλθος, εος -ους (τὸ), doкtopie, леакŭ. [de ѕnde

Ἄλθω, вiit: -ήσω. поет: Ion: тъmъdѕieskŭ.

Ἅλια (τὰ), neѕt: îm: ші

'Αλία (ἡ), fem: sinг: ал лѕĭ Ἅλιος.

'Αλία (ἁ), Dop: [ἁλής]='Αγορὰ, ші 'Εκκλησία, (de ѕnde ші чea din Atena 'Ηλιαία, ші чea din Tapantŭ 'Αλιαία) adѕnape de nopodŭ; (dap maĭ кѕ seamъ) sfatѕл Bizantinilop.

'Αλιὰ, ᾶς (ἡ), solniцъ. [ἅλας].

'Αλιάδαι, ῶν (οἱ), поет: mapinĭ; коръвiepĭ; кълъtopĭ пе шape. [ἅλιος].

'Αλιάετος (ὁ), (пasъpe) вѕлtѕpŭ de mape. [ἅλς, ἀετός].

'Αλιαὴς [ἄλη, ἄημι]. έος (ὁ, ἡ), поет: (прinч: вintŭ) sѕfлъtopŭ, adiitopŭ de ла ѕsкatŭ sпpe mape = Ἀπόγαιος. каѕtъ Τροπαία.

'Αλιαία (ἡ), вezĭ 'Αλία.

'Αλιαίετος (ὁ), поет: în локŭ de 'Αλιάετος.

'Αλιανθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αλιπόρφυρος. [ἅλιος, ἄνθος].

'Αλίαρος (ὁ, ἡ), sъpatŭ. [ἅλας].

'Αλιὰς, άδος (ἡ), (adiekt:) mapinъ, tpъitoape кѕ пeskѕitѕл. || (sѕвst:) zînъ de mape, saŭ a пeskѕitѕлѕĭ. 2) (în ел: de ναῦς) вaркъ пeskъpeaskъ. [ἅλιος].

'Αλίασμα (τὸ), Dop: xotъpîpe a adѕnъpiĭ, saŭ a sfatѕлѕĭ. ['Αλία].

'Αλίαστος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, λιάζομαι] neaпъpatŭ, de neskъпat; neînчetatŭ. || 'Αλίαστον, adв: neînчetat.

'Αλιάων, поет: în локŭ de 'Αλίων, fem: цen: îm: ал лѕĭ Ἅλιος.

'Αλιβάνωτος (ὁ, ἡ), netъmîiatŭ. [ἀ, λιβανωτόν].

'Αλίβαπτος (ὁ, ἡ), поет: кѕfѕndatŭ, moiatŭ în mape. 2) = 'Αλιπόρφυρος. [ἅλς, βάπτω].

'Αλίβας, αντος (ὁ), поет: neѕmedŭ; ѕsкatŭ, вeшtedŭ; (прîn ѕpm:) moptŭ. 2) nefoлositopŭ ла лiвaцiĭ. «Οἶνος —» Калm: вinŭ oцeцitŭ, 'nъкpitŭ. [ἀ, λιβὰς din λείβω].

'Αλίβατος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de 'Ηλίβατος.

'Αλίβατος (ὁ, ἡ), поет: [ἅλς, βαίνω] кълъtopŭ, ѕшвлъtopŭ пе mape. saŭ 2) ѕdatŭ (кълкatŭ) de mape. saŭ 3) (грeшit) în локŭ de 'Υληβάτης.

'Αλιβδύω, вiit: -ύσω. Еол: în локŭ de 'Αλιδύω, кѕfѕndŭ (прinч: în mape), daŭ a fѕndŭ; (în цen:) fakŭ чeва пeвъzѕtŭ, askѕnzŭ. [ἅλς, δύω].

'Αλίβρεκτος (ὁ, ἡ), поет: ѕdatŭ de mape. [ἅλς, βρέχω].

'Αλίβρομος (ὁ, ἡ), поет: iѕвitopŭ (saŭ коnpinsŭ) de вѕetѕл, sromotѕл mъpiĭ; saŭ sromotosŭ ка mapea. [ἅλς, βρόμος]. вezĭ 'Αλίδουπος.

'Αλίβροχος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αλίβρεκτος. [ἅλς, βροχή).

'Αλιβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), ші

'Αλίβρωτος (ὁ, ἡ), поет: [ἅλς, βιβρώσκω] mînкatŭ, saŭ sopвitŭ, înгiцitŭ de mape.

'Αλίγδουπος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de 'Αλίδουπος.

'Αλιγείτων, ονος (ὁ, ἡ), поет: înвeчinatŭ кѕ (апропiatŭ de) mape. [ἅλς, γείτων].

'Αλιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: nъsкѕtŭ, pesъpitѕ în mape. [ἅλς, γένος].

'Αλίγκιος, α saŭ ος, ον, поет: [ἥλιξ] = ἐναλίγκιος (maĭ întpeвѕinцatŭ), asemenea.

'Αλιγύγλωσσος (ὁ, ἡ), поет: nedѕлче, nedѕiosŭ ла лimвъ, ла вopвipe. [ἀ, λιγὺς, γλῶσσα].

'Αλιδινὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înвîptitŭ, sѕчitŭ de (pъtъчitŭ în) mape. [ἅλς, δίνη).

'Αλίδονος (ὁ, ἡ), поет: [ἅλς, δονέω] înвîptitŭ; легъnatѕ; sгѕdѕitŭ de mape.

'Αλίδουπος (ὁ, ἡ), поет: pesѕnъtopŭ de вѕetѕл mъpiĭ; sromotosŭ ка mapea. (епit: ал лѕĭ Nentѕnŭ) (вezî ші 'Αλίβρομος). [ἅλς, δοῦπος].

'Αλίδρομος (ὁ, ἡ), алергъtopŭ, кълъtopŭ пе mape. [ἅλς, δρόμος].

'Αλιδύω, каѕtъ 'Αλιβδύω.

'Αλιεία (ἡ), пeskъpitŭ 2) = 'Αλίευσις, пeskѕipe. [ἁλιεύω].

'Αλιεργὴς, έος, ші 'Αλιεργὸς, οῦ (ὁ, ἡ), поет: лѫкръторѫ în mape, adikъ коръвіерѫ, saѫ пескарѫ. 2) = 'Αλουργής. [ἅλς, ἔργον].

'Αλιερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înгръditѫ, înконжѫратѫ (întъpitѫ) de mape. [ἅλς, ἕρκος].

'Αλίευμα (τὸ), = 'Αλιεία, пескъpitѫл. 2) чел че s'a пескѫit, s'a прins. [ἁλιεύω].

'Αλιεὺς [ἅλς, εἶμι], έως (ὁ), пескарѫ. 2) поет: = Ἅλιος, mapinѫ, mapinapѫ. «Στρατὸς («'Ερέτης) —»: Om: ші Оп:

'Αλιευτὴς, οῦ (ὁ), = 'Αλιεύς. [ἁλιεύω]. [de ѫnde

'Αλιευτικὸς, ὴ, ὸν, пескъpeскѫ. || «'Ηἁλιευτικὴ (se înц: τέχνη) = 'Αλιεία, пескъpitѫ. [de ѫnde

'Αλιευτικῶς, adв: пескъpeшte.

'Αλιεύω [ἁλιεὺς], віit: εύσω. пескѫіeскѫ.

'Αλίζω [ἁλής], віit: -ίσω. = 'Αλέω, ші Συναλίζω, adѫnѫ.

'Αλίζω, [ἅλας] поет: -ίσω, sapѫ. 2) daѫ sape ла віte (оĭ, воĭ, ші чл:).

'Αλίζωνος (ὁ, ἡ), поет: înчinsѫ, înконжѫратѫ de mape. [ἅλς, ζώνη].

'Αλίζωος (ὁ, ἡ), поет: tръitopѫ în, saѫ din mape. [ἅλς, ζωή].

'Αλίη, ης (ἡ), Іон: în локѫ de 'Αλία.

'Αλιήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: вîslitopѫ în mape. [ἅλς, ἐρέσσω).

'Αλιήτωρ, ορος (ὁ), поет: în локѫ de 'Αλιεύς.

'Αλιηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αλίγδουπος. [ἅλς, ἦχος].

'Αλίθιος, α, ον, Dop: în локѫ de 'Ηλίθιος.

Ἄλιθος (ὁ, ἡ), лiпsitѫ de пietpe; nepietposѫ; че нѫ е de пiatpъ. [ἀ, λίθος].

'Αλιθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: tръitѫ, хрънitѫ în, saѫ din mape (пеште, пескарѫ, mapinapѫ, ші чл;) [ἅλς, τρέφω].

'Αλικάκα(κκα)βον, ου (τὸ), ѫnѫ felѫ de плантъ веninoasъ = Δορύκνιον.

'Αλικία (ἁ), Dop, în локѫ de 'Ηλικία.

'Αλικίς, грешitѫ în локѫ de 'Αλυκίς.

'Αλίκλυστος (ὁ, ἡ), поет: ѫdatѫ de mape. «Πέτρα («'Ηϊὼν, Πόντος) — ». Епігр: [ἅλς, κλύζω].

'Αλίκμητος (ὁ, ἡ), поет: [ἅλς, κάμνω, обоseскѫ) обositѫ de mape.

'Αλίκος, α, ον, Dop: în локѫ de 'Ηλίκος.

'Αλικὸς, ὴ, ὸν, în локѫ de 'Αλυκὸς, sъpatѫ; saѫ mapinѫ = Ἅλιος.

'Αλικότης (ἡ), în локѫ de 'Αλυκότης.

'Αλίκρας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ), amesteкatѫ кѫ mape, saѫ sapamѫpъ. [ἅλς, κεράω].

'Αλικρείων, οντος (ὁ), поет: [ἅλς, κρείων, îmпъpatѫ] stъпînѫ de mape.

'Αλικρηπὶς, ίδος (ἡ), поет: чеа кѫ temeлia în mape; чеа de лîнгъ mape. [ἅλς, κρηπίς].

'Αλικρόκαλος (ὁ, ἡ), поет: плinѫ de пietpiчеле de mape. [ἅλς, κροκάλη].

'Αλίκτυπος (ὁ, ἡ), isвitѫ de валѫріле мъpiĭ. 2) pesѫnetѫ de валѫріле мъpiĭ. 3) pesѫnъtopѫ, saѫ fъкъtopѫ de a pesѫna mapea. [ἅλς, κτύπος]..

'Αλικύμων, ονος (ὁ, ἡ), копpinsѫ, ловitѫ de валѫрĭ = 'Αλίκλυστος. [ἅλς, κῦμα].

'Αλικώδης, εος (ὁ, ἡ), în локѫ de 'Αλυκώδης.

'Αλιμέδων, οντος (ὁ), поет: [ἅλς, μέδων] îmпъpatѫ ал мъpiĭ.

'Αλιμενία, ші 'Αλιμενότης, (ἡ), лinsъ de лimane, saѫ поptѫpi. [din

'Αλίμενος (ὁ, ἡ), чел fъръ поptѫ, лimanѫ. [ἀ, λιμήν].

'Αλιμηδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înгріжitopѫ de лѫкрѫріле мъpiĭ; negѫцъtopѫ пе mape [ἅλς, μήδομαι].

'Αλίμικτος (ὁ, ἡ), = 'Αλίκρας. [ἅλς, μίγνυμι].

Ἄλιμος (ὁ, ἡ), nefлъmîndѫ, nefometosѫ. 2) înчetъtopѫ de foame, sъtѫръtopѫ. [ἀ, λιμός].

Ἅλιμος (ὁ, ἡ), sъpatѫ. 2) mapitimѫ, saѫ de mape. || Ἄλιμον (τὸ), ѫnѫ felѫ de плантъ de лîнгъ mape (din soiѫл spanaкѫлѫĭ), sъpatъ. [ἅλς, ἅλας].

'Αλιμυρήεις, εσσα, εν, ші

'Αλιμυρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἅλς, μύρομαι, кѫргѫ] (pîѫ) кѫргъtopѫ, въpsatѫ în mape; (stînкъ, цъpmѫ, ші чл:) ѫdatѫ de mape.

'Αλινδέω -ῶ [ἀλῆναι, пех: 2: ал лѫĭ Εἴλλω, saѫ Ἴλλω], віit: -ήσω = κυλίω, postoголeskѫ; (прinч:) лasѫ калѫл a se tъвълi în цъpînъ, saѫ în апъ. (вezĭ ші ἐξαλίζω, din neѫntp: 'Αλίζω). [de ѫnde

'Αλινδήθρα (ἡ), = Κυλινδήθρα, postoголitoape, adikъ локѫ, ѫnde se postoголesк, se tъвълesк лѫпtъtopiĭ în nisinѫ, iap каiĭ ші чл: în цъpinъ, saѫ în апъ. || (fir:) «'Επῶν »—. Apistf: гръmadъ de ворве. [ші

'Αλίνδησις, εως (ἡ), postoголitѫръ (прinч:) a калѫлѫĭ în цъpînъ.

'Αλίνδω, поет: în локѫ de 'Αλινδέω,

'Αλινήκτειρα (ἡ), fem: ал лѫĭ 'Αλινήκτης, ου (ὁ), = кѫ

'Αλινηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înnotъtopѫ în mape, saѫ în sapamѫpъ. «'Ελαία — ».

Епіг: = Κολυμβάς. [ἅλς, νήχομαι].

Ἄλινος (ὁ, ἡ), чел че n'аре, nȣ întpeвȣinцeazъ плаsъ; saȣ неnpinsȣ кȣ плаsъ. [ἀ, λίνον].

Ἅλινος, η, ον, = Ἁλάτινος, de sape. [ἅλας].

Ἅλιξ, ικος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de Ἥλιξ.

Ἁλίξαντος (ὁ, ἡ), [ἅλς, ξαίνω] mînкatȣ, posȣ de mape.

Ἁλιόκαυστος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de Ἡλιόκαυστος.

Ἁλίοικος (ὁ, ἡ), поet: локȣitopȣ de mape, mapinȣ; saȣ de лîngъ mape. [ἅλς, οἶκος].

Ἅλιος (ὁ), Dop: în локȣ de Ἥλιος.

Ἅλιος, α, ον, поet: de mape. 2) zadapnikȣ, nefoлositopȣ. || (neȣt:) Ἅλιον, adв: în локȣ de Ἁλίως, în zadapȣ, fъръ foлosȣ. [ἅλς].

Ἁλιοτρεφὴς (în локȣ de Ἁλιτρεφής), έος (ὁ, ἡ), поet: = Ἁλιθρέμμων.

Ἁλιόω -ῶ [ἅλιος], вiit: -ώσω, поet: zъdъpniчeskȣ, nimiчeskȣ, пръпъdeskȣ.

Ἀλίπαινον (τὸ), = кȣ

Ἀλίπαντον (τὸ), (пpinч: ла îm:) intîiȣл плаstpȣ ал paneĭ (къчĭ se faчe fъръ гръsime). [ἀ, λίπος].

Ἀλιπαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: neȣnsȣ кȣ ȣnsoape (ȣntdeлemnȣ, nomadъ ші чл:); (пpin ȣpm:) neкȣръцitȣ, negъtitȣ, nedikisitȣ. [ἀ, λιπαρός].

Ἁλίπαστος (ὁ, ἡ), пpesъpatȣ кȣ sape. [ἅλς, πάσσω].

Ἁλίπεδον (τὸ), кîmпie (maĭ кȣ seamъ nisinoasъ) întinsъ пе цъpmȣ, (пpin ȣpm:) акопеpitъ ȣne opĭ de mape. [ἅλς, πεδίον].

Ἀλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, λίπος] negpasȣ, (sлaвȣ). 2) neȣnsȣ.

Ἀλίπιστος (ὁ, ἡ), = Ἀλόπιστος.

Ἁλίπλαγκτος (ὁ, ἡ), поet: pъtъчitȣ пе mape, saȣ пе цъpmȣpĭ. 2) înкonжȣpatȣ în плȣtipe de mapinapĭ, saȣ кълъtopĭ пе mape. [ἅλς, πλάζομαι].

Ἁλίπλακτος (ὁ, ἁ), Dop: = Ἁλίπληκτος.

Ἁλιπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел че pъtъчeшte, se пpeȣmвлъ пе mape. (ἅλς, πλάνη]. [de ȣnde

Ἁλιπλανία (ἡ), pъtъчipe, пpeȣmвлape пе mape.

Ἁλίπλανος (ὁ, ἡ), поet: = Ἁλιπλανής.

Ἁλιπλεύμων, ονος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de пeшte de mape. [ἅλς, πλεύμων Ion: în локȣ de πνεύμων].

Ἁλίπληκτος, ші

Ἁλιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поet: isвitȣ, лoвitȣ, вътȣtȣ de mape. [ἅλς, πλήττω].

Ἁλίπλοος -ους (ὁ, ἡ), поet: плȣtitopȣ пе mape; saȣ tîpîtȣ, кȣfȣndatȣ de mape. [ἅλς, πλόος -οῦς].

Ἁλίπνοος -ους (ὁ, ἡ), поet: sȣfлъtopȣ din пaptea, saȣ asȣnpa mъpiĭ. 2) чел че mipoase a шape. [ἅλς, πνέω].

Ἀλίπόρος (ὁ, ἡ), поet: tpeкъtopȣ, кълъtopȣ пе mape. [ἅλς, πόρος].

Ἁλιπόρφυρος (ὁ, ἡ), въnsitȣ кȣ mapinъ (adeвъpatъ)пȣpпȣpъ (ȣnȣ пeшte sкoiкosȣ, кape dъ aчeastъ пȣpпȣpie, saȣ poшie faцъ). [ἅλς, πορφύρα].

Ἄλιππα, ατος (τὸ), Еол: în локȣ de Ἄλειφαρ.

Ἁλιπτοίητος (ὁ, ἡ), поet: sпъĭmîntatȣ de sȣnetȣл, вȣetȣл mъpiĭ. [ἅλς, πτοιέω].

Ἁλιῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (пpinч: stînкъ) în кape se sпapг валȣpiле mъpiĭ. [ἅλς, ῥήγνυμι].

Ἁλιῤῥαίστης, ου (ὁ), шoet: [ἅλς, ῥαίω] stpiкъtopȣ, пpъпъditopȣ în mape; «Δράκων —». Nikdp:

Ἁλίῤῥαντος (ὁ, ἡ), поet: stponitȣ, ȣdatȣ de mape; цъpmȣpeanȣ. [ἅλς, ῥαίνω].

Ἁλίῤῥηκτος, (ὁ, ἡ), поet: = Ἀλιῤῥαγής.

Ἁλιῤῥόθιος, α, ον, = Ἁλίῤῥοθος. || (sȣвst:) Ἁλιῤῥοθία (ἡ), ші Ἁλιῤῥόθιον (τὸ), поet: вȣetȣл, pepedea пъвалъ a mъpiĭ. [din

Ἁλίῤῥοθος (ὁ, ἡ), поet: [ἅλς, ῥόθος] sgomotosȣ кa mapea. 2) ȣdatȣ de валȣpiле mъpiĭ = Ἁλίκλυστος. 3) кȣpгъtopȣ кȣ sgomotȣ în mape. «Πόταμὸς — ». Sof: (вezĭ ші Ἁλιμυρής).

Ἁλίῤῥοος -ους, [ἅλς, ῥόος -οῦς], ші

Ἁλίῤῥυτος (ὁ, ἡ), поet: ȣdatȣ înпpeжȣp de mape; saȣ кȣpгъtopȣ (кape se вapsъ) în mape. [ἅλς, ῥέω].

Ἅλις [ἁλής], adв: ла ȣnȣ локȣ, кȣ гръmada. «Μέλισσαι ἅλις πεποτήαται». Іл: В. «Περὶ δὲ Τρωαὶ ἅλις ἦσαν». Іл: І. «Ἅλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι». Іл: Ξ. «Ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ». ші «Κὸπρος κέχυτο ἅλις». Om: 2) îndestȣл. «Ἢ οὐχ ἅλις ὅτι». Іл: Е. «Ἅλις λόγων». Лȣч: «Εἰς ἅλις εἰπεῖν». Ткр: «Ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν». Еȣр: «Ἐπεὶ πρεσβεύοντες μὲν ἅλις εἶχον ἀμφότεροι». Плв:

Ἁλὶς, ίδος (ἡ), sapamȣpъ, sъpъtȣpъ. [ἅλας].

Ἀλισγέω -ῶ, ші Ἀλίσγω вiit: -ήσω, (Sкр:) sпȣpкȣ, пîngъpeskȣ. [de ȣnde

Ἀλίσγημα (τὸ), (Sкр:) sпȣpвъчiȣne, пîngъpitȣpъ.

Ἅλισις [ἁλίζω], εως (ἡ), sъpъpe.

Ἁλίσκομαι, biit: ἁλώσομαι (nex: din neîntp: Ἅλωμι, ἥλων, ші At: ἑάλων, ως, ω, tp: de кȣ: ἥλωκα, ші At: ἑάλωκα, inf: ἁλῶναι, партч: ἁλοὺς, sȣп: ἁλῶ, ші поет: ἁλώω, пoft: ἁλοίην, ші поет: ἁλώην), мъ прinzȣ̆, мъ iaȣ̆ în stъпînipe de чinева; sîntȣ̆ кȣ totȣл stъnînitȣ̆ de вре о patimъ. «Οἱ ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἁλισκόμενοι». Ksn: «Τίς ἂν πόλις οὐχ ἁλοίη;» Ksn: «Ἑάλωσαν εἰς Ἀθήνας γράμματα». Ksn: «Οἱ διὰ πόλεμον ἡλωκότες». Aten: «Ἁλῶναι τριταίῳ (μανίᾳ, ἔρωτι,, ші чл:)» «Οὕτως ἑαλώκειν τοῦ πάθους». Sin: «Ἔρωτι τῆς κόρης ἁλούς». (ші fъръ ἔρωτι) «Τῆς παιδίσκης ἁλούς». Лȣ̆ч: mi Флstp: 2) мъ dовedeskȣ̆ de вinoвatȣ̆, ші мъ osîndeskȣ̆; (în цen:) îmĭ пierzȣ̆ жȣdikata. «Ἁλοὺς κλοπῆς (μοιχείας, saȣ̆ μοιχὸς, ἀσεβείας, saȣ̆ ἀσεβῶν ші чл:)». «Ἁλῶναι μιᾷ ψήφῳ». Dem: «—πάσαις ταῖς ψήφοις». Пл: «Ἁλῶναι θανάτου», Пл: a se osîndi ла moapte. «Ἀπορίᾳ λόγων ἑαλωκέναι». Плt: «Ἁλίσκεται χὼ δεινὸς ὅρκος». Sof: (вezĭ ші Αἱρέω). [ἁλόω].

Ἅλισμα, (τὸ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плantъ, плътaцinъ de апъ.

Ἁλίσμηκτος (ὁ, ἡ), поет: fрекatȣ̆, шtepsȣ̆ (sпълatȣ̆), потопitȣ̆ de mape. [ἅλς, σμήχω].

Ἁλίσπαρτος (ὁ, ἡ), ком: presъpatȣ̆ кȣ sape; fir: пisatȣ̆, вътȣtȣ̆ tape. [ἅλας, σπείρω].

Ἁλιστέφανος, ου, ші

Ἁλιστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înчinsȣ̆, înконжȣpatȣ̆ de mape. [ἅλς, στέφω].

Ἁλίστονος (ὁ, ἡ), поет: pesȣnъtopȣ̆ de вȣetȣл, цemътȣл мъpiĭ. [ἅλς, στόνος].

Ἁλιστὸς, ὴ, ὸν, sъpatȣ̆. [ἁλίζω din ἅλας].

Ἅλιστος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, λιστὸς din λίσσομαι] перȣratȣ̆. вezĭ ші Ἀλιτάνευτος.

Ἀλίστρα (ἡ), = Ἀλινδήθρα.

Ἁλίστρεπτος ші Ἁλίστροφος, ου = кȣ

Ἁλιστρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), pesȣчitȣ̆, pestȣpnatȣ̆ de валȣріле мъpiĭ. «Ναῦς (νῆσος) — ». Мȣs: Епігр: [ἅλς, στρέφω].

Ἀλιταίνω [ἄλη], biit: -ήσω (nex: ἤλιτον, ші miж: ἠλιτόμην, ші поет: ἀλιτόμην), мъ рътъчeskȣ̆, мъ aмъцeskȣ̆; грешeskȣ̆, пъкътȣieskȣ̆, калкȣ̆ dȣmnezeeшteле порȣnчi. «Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς». Іл: Ω. «Θεοὺς («Θεοῖς) ἀλιτέσθαι». Od: Δ. Іл: I: «Μετ' ἀθανάτους ἀλιτεῖν». Es:

Ἀλιτάνευτος (ὁ, ἡ), neîndȣплекatȣ̆ прin рȣгъчiȣnĭ. [ἀ, λιτανεύομαι].

Ἁλιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsȣ̆ пînъ deопotрiвъ кȣ mapea; 2) жositȣ̆, пitȣлatȣ̆, потрiвъ кȣ пъmîntȣл. [ἅλς, τείνω].

Ἁλιτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: хotъpîtȣ̆, алътȣpatȣ̆ кȣ mapea. [ἅλς, τέρμα].

Ἀλιτέσθαι, miж: nex: 2: ал inf: лȣĭ Ἀλιταίνω.

Ἀλιτεύω, în локȣ̆ de Ἀλητεύω.

Ἀλίτημα (τὸ), поет: [ἀλιταίνω] рътъчipe; грешалъ; крimъ.

Ἀλιτήμενος, η, ον, поет: пas: tp: de кȣ: (în локȣ̆ de акt: прez:) ал партч: лȣĭ Ἀλιταίνω.

Ἀλιτήμερος (ὁ, ἡ), поет: [ἀλιταίνω, ἡμέρα) aвътȣtȣ̆ din nȣmъpȣл zilелор, saȣ̆ nefъкȣtȣ̆ în хotъpita zi. «Βφέφος ἀλιτήμερον». Es: пъsкȣtȣ̆ maĭ 'nainte de вреme, nedeплînȣ̆ = Ἠλιτόμηνος.

Ἀλιτημοσύνη (ἡ), поет: = Ἀλίτημα. [din

Ἀλιτήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [ἀλιταίνω] рътъчitȣ̆; пъкътosȣ̆; nedpeптȣ̆; пелецiȣitȣ̆, fъкътopȣ̆ de реле, netemътopȣ̆ de Dȣmnezeȣ̆. «Δίκη — ». Апл: «Οἵτε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πόλλ' ἐτέλεσκον». Кал: în локȣ̆ de Ἀλιτήματα.

Ἀλιτήριος (ὁ, ἡ), [ἀλιταίνω] neпiosȣ̆, (пекȣчерnikȣ); ръȣ̆-fъкътopȣ̆, вinoвatȣ̆ de крimъ; sпȣркatȣ̆; (прin ȣрm): atръгътopȣ̆ asȣпръшĭ de dȣmnezeeвskъ ȣрцie, (ші пentpȣ aчeasta) ȣрiчosȣ̆, de denъptat. «Ὁ τῆς Ἑλλάδος — ». Esx: «Δαίμων — ». вezĭ Ἀλάστωρ. (dȣпe etim: лȣi Плt: ші алtopa tpeвȣie sъ se sкpie Ἀλητήριος). [de ȣnde

Ἀλιτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatȣ̆ прin faпte кȣ Ἀλιτήριος, препъditopȣ̆. «Δύναμις («Οἶστρος, Τύχη, Δαίμων) — ».

Ἀλιτηρὸς, ὰ saȣ̆ ὸς, ὸν, поет: = Ἀλιτήρισς.

Ἀλιτόμηνος (ὁ, ἡ), кaȣtъ Ἠλιτόμηνος.

Ἀλιτόξενος (ὁ, ἡ), поет: вîntȣitopȣ̆, вътъmътopȣ̆ de stpeinĭ. [ἀλιταίνω, ξένος].

Ἀλιτοφροσύνη (ἡ), поет: пелецiȣitȣ̆, sпȣркatȣ̆ simцimîntȣ̆. [ἀλιταίνω. φρήν].

Ἀλιτραίνω, поет: = Ἀλιταίνω.

Ἁλιτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = Ἁλιθρέμμων.

Ἀλιτρία (ἡ), поет: = Ἀλιτροσύνη.

Ἀλιτρίας, ου (ὁ), поет: = Ἀλιτρός.

Ἀλιτρόβιος (ὁ, ἡ), поет: tpъitopȣ̆ în fъръ-de-лецĭ. [ἀλιτρὸς, βίος].

Ἀλιτρόνοος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ minte, saȣ̆ inimъ de пелецiȣtȣ̆. [ἀλιτρὸς, νόος].

Ἀλιτρόπος, Еол: în локȣ̆ de Ἀλιτρόπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: [ἀλιτρὸς, ποῦς] рътъчitȣ̆, neaшezatȣ̆.

Ἁλίτροπος (ὁ, ἡ), поет: = Ἁλίστροφος. [ἅλς, τρέπω].

Ἀλιτρὸς (прin sinк: din Ἀλιτηρὸς), ὰ,

ὸν, поет: [ἀλιταίνω] nenіosŭ, пъкътosŭ, ші чл: (bezĭ 'Αλιτήμων, ші 'Αλιτήριος). [de ȣnde

'Αλιτροσύνη (ἡ), поет: nenietate, nefpikъ de Dȣmnezeȣ; ръȣtate, nedpentate; fъръ-de-леце.

'Αλίτροφος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αλιθρέμμων.

'Αλίτρυτος (ὁ, ἡ), поет: în mape, saŭ de mape кinȣitŭ. [ἅλς, τρύω].

'Αλίτυπος (πτος), ου (ὁ, ἡ), поет: вътȣtŭ de mape. [ἅλς, τύπτω].

'Αλίτυρος (ὁ), вpînzъ sъpatъ. [ἅλας, τυρός].

'Αλιφθερόω ῶ, віit: -ώσω. пръпъdeskŭ пе mape. (bezĭ ші 'Αλιβδύω). [ἅλς, φθείρω].

'Αλιφθορία (ἡ), поет: вîntȣіалъ, пръпъdenie пе mape; naȣfpînцepe (корабоsпарцере). [din

'Αλίφθόρος (ὁ, ἡ), поет: (пароks:) вîntȣitopŭ пе mape, кȣpsapŭ. 2) (пропарks:) вîntȣitŭ, пръпъditŭ пе mape. [ἅλς, φθορά].

'Αλίφλοιος (ὁ, ἡ), ȣnŭ felŭ de stежарŭ (поate пentpȣ sъpata ȣmezeалъ a коажеĭ). [ἅλας, φλοιός].

'Αλιφροσύνη (ἡ), поет: simцimîntŭ de zъdъpnічie; nepozie. [din

'Αλίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ simцimîntŭ de вanitate; nemintosŭ. [ἅλιος, φρήν].

'Αλίχλαινος (ὁ, ἡ), пȣpтъtopŭ de mantелŭ пȣpпȣpiŭ. [ἅλς, χλαῖνα]. (bezĭ ші 'Αλιπόρφυρος).

'Αλίως, adв: în zadapŭ, fъръ foлosŭ. [ἅλιος].

'Αλκὰ, ᾶς (ἁ), Dop: în локŭ de 'Αλκή.

'Αλκάεις, εσσα, εν, Dop: în локŭ de 'Αλκήεις. [ші

'Αλκάθω (fъръ віit:) поет: în локŭ de 'Αλέξω. [ші

'Αλκαῖος, α, ον, поет: ="Αλκιμος. [ἀλκή]. || (fem:) 'Αλκαία, коada леȣлȣĭ (se konf: кȣ 'Ολκαία).

"Αλκαρ (τὸ), nedeкл: поет: [ἀλκὴ] ажȣtopŭ; препazъ.

'Αλκᾶς, ᾶντος (ὁ), Dop: (пpin întpȣn:) din 'Αλκάεις.

'Αλκέα (ἡ), ȣnŭ felŭ de плantъ. каȣtъ 'Αλθαία, καὶ "Αλισμα.

'Αλκέω -ῶ віit: -ήσω, ші "Αλκω (de ȣnde пpin îndoipe 'Αλάλκω), каȣtъ 'Αλέξω. [din

'Αλκὴ (ἡ), ажȣtopŭ, tъmъdȣipe, îndpentape. «Κακοῦ δ' οὐκ ἔσεται ἀλκή». Es: «'Αλκήν τινος ποιεῖσθαι». Sof: 2) îndpъzneaлъ, вitежie, віptȣte, tъpie». «Μεγαλην ἐπιειμένον ἀλκήν». Od: I. «Θηρία εἰς ἀλκὴν ἄλκιμα». Ep: «Τὴν κατὰ θάλατταν ἀλκὴν βασιλέως.» Пл: »'Αλκῆς μυρίας στραστρατηλατῶν». Eȣp: 3) înпpotiвipe sпpe апъpape, pesвoiŭ. «Πρὸς ἀλκὴν τρέπεσθαι». Лȣч: «Νῆες πρὸς ἀλκήν». Пл: «'Αλκὴ καὶ μέγα νεῖκος ἐγείρεται». Оп: [ἄλξ, ἀλκός].

'Αλκὴ, saŭ "Αλκη, (ἡ), (цepm: Elch) ȣnŭ felŭ de чepвŭ din пъpцiле nopdȣлȣĭ.

'Αλκήεις, εσσα, εν, поет: în локŭ de "Αλκιμος. [ші

'Αλκηστὴς, οῦ (ὁ), поет: віteazŭ, pesвoĭnікŭ, окpotîtopŭ, апъpъtopŭ (se konf: кȣ 'Αλφηστής). [ἀλκή].

'Αλκὶ (din neîntp: "Αλξ) поет: în локŭ de 'Αλκῇ, dat: ал лȣĭ 'Αλκή.

'Αλκίβιος (ἡ), ȣnŭ felŭ de плantъ, лimва воȣлȣĭ, saŭ eapвa шapпелȣĭ. [ἀλκὴ, βίος].

'Αλκίμαχος, η saŭ ος, ον, віteazŭ pesвoĭnікŭ. [ἀλκή, μάχη].

'Αλκιμοποιὸς (ὁ, ἡ), [ἄλκιμος, ποιός] fъкътopŭ de віteazŭ.

"Αλκιμος [ἀλκή], η saŭ ος, ον, віteazŭ, воĭnікŭ, tape, вîptosŭ. «"Αλκιμον ἔγχος». Іл: X:

'Αλκίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: цeneposŭ, кȣpaжosŭ, mapinimosŭ. [ἀλκὴ, φρήν].

'Αλκτὴρ (ὁ), поет: = 'Αλεξητὴρ. 2) în локŭ de 'Αλτήρ. [de ȣnde

'Αλκτήριος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αλεξητήριος. [ἄλκω].

'Αλκυόνει(νι)ος, ου (ὁ, ἡ), кȣвîinчosŭ Алчіонеĭ. || (sȣвst:) 'Αλκυόνει(νι)ον (τὸ), А) ȣnŭ felŭ de плantъ de mape, кȣ каpe Алчіоaнеле (пъsъpĭ de mape) îшĭ клъdesк кȣĭвȣpiле. Б) ȣnŭ felŭ de zoofitŭ asemъnatŭ кȣ кȣĭвŭ de Алчіонъ (ȣnŭ felŭ de aчestea se nȣmia 'Αλοσάχνη). [ші

'Αλκυονὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ 'Αλκυών. || 'Αλκυονίδες, ші 'Αλκυονίτιδες ἡμέραι, se zік пatpȣ-sпpe-zeze ziле înainte ші în ȣpmъ de solstiцiile de eapnъ, întpȣ каpe fiind senine ші лine îшĭ клъdesк кȣĭвȣpiле Алчіоaнеле (ȣne opĭ se sȣвtînчелеце ἡμέραι, zікîndȣ se nȣmaĭ 'Αλκυονίδες). [ші

'Αλκυονῖτις, ιδος (ἡ), bezĭ 'Αλκυονίς. [din

'Αλ('Αλ)κυὼν, όνος, (ἡ), [ἅλς, κύω] ȣnŭ felŭ de mікъ пestpiцъ пasъpe de mape (bezĭ ші Κηρύλος), Алчіонъ.

'Αλλὰ [ἄλλος], коniȣnкц: (tot daȣna ȣpmъtopŭ ȣnȣĭ înцелesŭ). I.) înпpotiвitiвŭ (în negaцie ші posiцie, пpeчedînd negaцia), чі. «Οὐ παίζων, ἀλλὰ σπουδάζων». (iap ȣneopĭ ȣpmînd înпpeȣnъ în întoapsъ figȣpъ). «Τῶν σπουδαίων, ἀλλὰ μὴ

τῶν φαύλων ». Isокр: (în кontpapitate) însъ, dap, кȣ toate aчestea. «'Αλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον». Іл: А. «'Αλλ' οὐδ' ὥς ἑτάρους ἐῤῥύσατο. Od: Л: «'Αλλὰ τό γε πῦρ τοῦ καπνοῦ κρεῖσσον». Ksen: «Κακὸς μὲν ἦν, ἀλλὰ ποδώκης. Іл: К. (ші fъръ μὲν) «Ὅπως ἠδύνατο, ἀλλ' οὖν ἐν ταύτῃ γε ἔζη». Dem: (ші întopsȣ ла înчепȣтȣл кȣвîntȣлȣї). «'Αλλὰ σύ πῶς ἔχεις; ἐγὼ μὲν γὰρ, ὅτι καλῶς, οἶσθα». Sin: (ші în ел:) «'Αλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ші чл:». Ksen: (ла înчепȣтȣл оsпъцȣлȣї). «Τί βουλόμενοι μεταπέμπεσθε αὐτούς; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε». Dm: (ші fъръ întpeвape). «Νὴ Δί, ἀλλ' ὅπως ἔτυχε, τὰ γράμματα ἕστηκεν· ἀλλ' οὔσης ἱερᾶς ἁπάσης τῆς 'Ακροπόλεως, παρὰ τὴν 'Αθηνᾶν ἕστηκε Dm: (în esчепцie în локȣ de πλήν) aфaръ de, aфaръ nȣmaї, daкa nȣmaї. «Οὗτοι μοι ἄλλος αἴτιος, ἀλλὰ τοκῆε δύο». Od: Θ. «Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους». Apistf: (ші înпpeȣnъ кȣ ἤ) «Οὐδὲν ἐθέλοντας ἐπαινεῖν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον». Плт: «Δόξαν καλὴν οὐχ οἷόντε, ἀλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι». Iskp: «Τουτὶ τί ἦν ἄλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος; Apistf: (în înпȣцinape înпpeȣnъ кȣ γε, ші челе asemenea în пȣцinъtiвe пaptiкȣле) тъкър, чел maї nȣцinȣ. «Καὶ εἰμὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε». Гал: «Εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλ' οὖν ἐλπίσι γε σπουδαίαις». Iskp:

II) stpъmȣtъtiвȣ de înцeлesȣ (în apъtape de пpiчinъ), fiind къ «'Αλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰὲν ἀνθρώπους. Od: T. 'Αλλ' οὐδὲν γὰρ μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἐγένετο». Ep: «'Αλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν». Плт: (în feлȣ de tpeчepe in tъчepe), însъ. «'Αλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὖθις». Іл: А. 'Αλλ' οὐ γὰρ προέχει τουτέων ἐπιμεμνῆσθαι». Ep: «'Αλλὰ γὰρ παρεὶς ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις». Dem: (în Antinoфopъ, ad: înпpotiвъ adȣчepe de кȣвîntȣ) în локȣ de Καὶ μὴν. «'Αλλὰ γὰρ φήσει τις.» Пл: «'Αλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἐκινδύνευον». Dem: (în rîndipe). «'Αλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοὶ, εἰσὶν ἄρα καὶ Θεοί». Лȣч:

III.) îndemnъtiвȣ (în feлȣ de aпpoвape) aшa dap. »'Αλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν». Іл: А. «Ὦ φίλοι... οὐ γάρ τι ἴδμεν... ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον». Od: К. «Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε, ἀλλὰ δίελέ μου τὴν κεφαλήν». Лȣч: вezї ші Ἄγε. (în feлȣ de îndoiaлъ) dap вino. «'Αλλά γε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα. Іл: Х. (în înпȣцinape) înкaiлea. «Ὦ θεοὶ, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν». Sof: Σὺ δ' ἀλλά μοι ἕνα σταλαγμὸν ἐνστάλαξον». Apistf: (în rîndipe). Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε». Tipt: aшa dap вateцi въ.

IV) întpeвъtiвȣ (în îndoiaлъ ші aшteпtape, saȣ maї de mȣлte opї sȣпosape de ȣnȣ neгatiвȣ pesпȣnsȣ), oape nȣ кȣm вa? «'Αλλ' ἢ μέμηνας;» Sof: «'Αλλ' ἡ ὀδύνη σε εἴληφε; Ksn: «'Αλλὰ μὴ ἰατρὸς, ἔφη, γενέσθαι βουλόμενος; οὔκουν ἔγωγε· ἀλλὰ μὴ γεωμέτρης; Ksen:

V) întъpitiвȣ (maї кȣ seamъ ла înчепȣтȣл кȣвîntȣлȣї înпpeȣnъ кȣ ἤ), da, întp' adeвъpȣ. «Λόγῳ παιδεύομεν τοὺς ἄνδρας· ἀλλὰ χρὴ, ἔφη». Плт: «'Αλλ' ἢ τὸ λεγόμενον, κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν. «Плт: «'Αλλ' ἢ τοιοῦτον τι ἔπασχον οἱ τὴν Γοργὼ ἰδόντες». Лȣч:

VI) emfantiкȣ, saȣ fълitiвȣ (maї кȣ seamъ ла înчепȣтȣл кȣвîntȣлȣї). 'Αλλ' ἐγὼ ἐννοήσας ποτὲ ші чл: Ksen: (peпвл: Лач:) «'Αλλά σε, ὦ κάκιστε 'Αλεκτρυὼν, ὁ Ζεὺς ἐπιτρίψειε. Лȣч:

'Αλλαγὴ (ἡ), skimвape, пpeфaчepe; skimвȣ. «'Αλλαγᾷ βίου», Sof: 2) (maї кȣ seamъ în neгoцȣ) dape ші лȣape, dapaвepe. «Νόμισμα δὲ τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα ξύμβολον ἡμῖν γενήσεται. Плт: 3) (maї noȣ) локȣ, ȣnde se skimвъ кai de пoшtъ, stanцъ de пoшtъ. «'Εάν τις μίαν γοῦν ἀλλαγὴν παρελάσῃ. Пand: 4) = Διαλλαγή. [ші

Ἄλλαγμα (τὸ), = 'Αλλαγή. [ші

'Αλλαγμὸς (ὁ), = Ἄλλαξις. [ἀλλάσσω].

'Αλλακτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiinчosȣ, peлatiвȣ ла dapaвepї ші skimвȣpї, neгoцosȣ. [din

'Αλλακτὸς, ἡ, ὸν, skimвatȣ, saȣ de skimвat. || (sȣвst:) 'Αλλακτὸν (τὸ), = 'Ανάφορον. ші 2) (Biz:) кitime de 70 de лoвitȣpї de вътaie. «Ὁ ἔχων γυναῖκα καὶ πορνεύων διὰ δώδεκα ἀλλακτῶν σωφρονιζέσθω». Îmпъpъt: [ἀλλάσσω].

'Αλλαλοφόνος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de 'Αλληλοφόνος.

'Αλλαντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кa кîpnatȣл, кîpnъцosȣ. [ἀλλὰς, εἶδος].

'Αλλαντοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω. faкȣ кîpnaцї. [ἀλλὰς, ποιέω]. [de ȣnde

'Αλαντοποιὸς (ὁ), fъкъtopȣ de кîpnaцї, кîpnaцapȣ.

'Αλλαντοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω. вînzȣ кîpnaцї. [ἀλλὰς, πωλέω]. [de ȣnde

'Αλλαντοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ de кînpaцї.

'Αλλὰξ, adв: = (maї întpeв:) ἐναλλὰξ,

skimbat, în pečiprokŭ; una dune alta, saŭ în lokŭl altia.

Ἄλλαξις, εως (ἡ), = Ἀλλαγή, ші Ἄλλαγμα. [ἀλλάσσω[.

Ἀλλὰς, saŭ Ἀλλᾶς, ἄντος (ὁ), kîrnatŭ.

Ἀλλάσσω(ττω), biit: -άξω, [ἄλλος] skimbŭ, prefakŭ, fakŭ čeva altfel. 2) skimbŭ, daŭ una, ші iaŭ în lokŭl alta. «Εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήϊα κακὰ εἰς μέσον συνενείκαιεν, ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι». Ep:

Ἀλλαχῇ, adv: = Ἀλλαχόθι, într' altŭ parte. 2) altfel, într'altŭ kiпŭ. [ші

Ἀλλαχόθεν, adv: dintr' altŭ parte, de aiurea. [ші

Ἀλλαχόθι, adv: aiurea, într'altŭ parte (stînd). [ші

Ἀλλαχόσε, adv: la altŭ parte (mergînd). [ші

Ἀλλαχοῦ, adv: = Ἀλλαχόθι. [ἀλλαχὸς, neîntr: din ἄλλος].

Ἀλλάων, poet: în lokŭ de Ἄλλων, fem: ион: îm: al lŭi Ἄλλος.

Ἄλλεγον, poet: în lokŭ de Ἀνέλεγον, prel: de xot: ші

Ἀλλέξας, în lokŭ de Ἀναλέξας, nex: al partч: lŭi Ἀναλέγω.

Ἀλλεπαλληλία (ἡ), nepreкurmatŭ širuire, saŭ grŭmŭdire de una neste alta, saŭ kurmare de una dune alta. [din

Ἀλλεπάλληλος (ὁ, ἡ), unul neste altul, kontinuatŭ, nepreкurmatŭ. [ἄλλος, ἐπὶ, ἀλλήλων].

Ἄλλῃ (se înțel: ὁδῷ), adv: lokalŭ. într' altŭ lokŭ. «Ἔρχεται ἄλλῃ». Il: A. «Ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ». Ep: înkoaчї ші'înkolo; unde ші unde; kînd ші kînd. «Ἄλλοι ἄλλῃ, Ksen: unii aiчї, saŭ de aiчї, ші alцii kolo, saŭ de kolo (bezї ші Ἄλλην). 2) (de kiпŭ) (se înț: βουλῇ, saŭ μεθόδῳ) altfel, într' altŭ kiпŭ». Ἄλλῃ βούλεται. Il: O. «Οὐκ ἄλλῃ ἔμοιγε δοκεῖ ἔχειν ἢ ταύτῃ». Plt: «Σὺ μὲν ἄλλῃ ἐρωτᾷς, ἐγὼ δὲ ἄλλῃ ὑπολαμβάνω». Plt:

Ἀλληγορέω -ῶ [ἄλλος, ἀγορεύω], biit: -ήσω. vorbeskŭ, saŭ esplikŭ čeva alegoriчeшte, altele zikŭ, ші altele înțelegŭ. || (nas:) mŭ esplikŭ (mŭ înțelegь) alegoriчeшte, amŭ alegorikŭ înțelesŭ. [de unde

Ἀλλήγόρημα (τὸ), alegorikŭ esplikaцie, saŭ înțelesŭ. [ші

Ἀλληγορητὴς, οῦ (ὁ), vorbitorŭ, saŭ esplikŭtorŭ de alegorii, de fabule (basne). [ші

Ἀλληγορία (ἡ), arŭtare de ure unŭ lucru prin kuvinte saŭ icoane alegoriче (înfăцișînd altele de kît чele auzite, saŭ văzute). 2) esplikaцie alegorikŭ (maї ku seamŭ de fabulŭ). [ші

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, alegorikŭ, adikŭ konținzătorŭ de (saŭ esprimatŭ prin) alegorii, (bezї ші Ἀναγωγικός). [de unde

Ἀλληγορικῶς, adv: alegoriчeшte, în kiпŭ alegorikŭ.

Ἄλληκτος (ὁ, ἡ), poet: în lokŭ de Ἄληκτος.

Ἀλληλαίτιος (ὁ, ἡ,) unul altuia pečiprokŭ pričinuitorŭ de чeva. [ἀλλήλων, αἴτιος].

Ἀλληλανεμία (ἡ), skimbare de doŭ vîntурї unul dune altul, adikŭ a urma unul dune altul în pečiprovitate. [ἀλλήλων, ἄνεμος].

Ἀλληλέγγυος (ὁ, ἡ), (maї ku seamŭ la îm:) kezăшuitorŭ pečiprokŭ al kezaшulŭї sŭŭ. || (subst:) Ἀλληλέγγυον (τὸ), pečiprokŭ kezăшuire, saŭ kezăшie. [ἀλλήλων, ἐγγύη]. [de unde

Ἀλληλεγγύως, adv: ku pečiprokŭ kezăшie.

Ἀλληλένδετος (ὁ, ἡ), legatŭ unul de altul, ka lanцul. [ἀλλήλων, ἐν, δετός din δέω].

Ἀλληλίζω, biit: -ίσω vorbeskŭ una în lokŭ de altele. 2) fakŭ kŭtre altul în pečiprovitate чeea чe ші el face kŭtre mine. [ἀλλήλων].

Ἀλληλοβασία (ἡ), pečiprokŭ înkŭlikare. [ἀλλήλων, βάσις].

Ἀλληλοβόρος (ὁ, ἡ), = Ἀλληλοφάγος. [ἀλλήλων, βορά].

Ἀλληλογονία (ἡ), pečiprokŭ naшtere, a naшte unul pe altul. [ἀλλήλων, γόνος].

Ἀλληλογραφία (ἡ), korespondinцă a unui kŭtre altul. [ἀλλήλων, γραφή].

Ἀλληλοδιάδοχος (ὁ, ἡ), (maї ku seamŭ la îm:) următorŭ, saŭ moштenitorŭ unul dune altul în širŭ nepreкurmatŭ. [ἀλλήλων, διάδοχος]. [de unde

Ἀλληλοδιαδόχως, adv: în urmare, saŭ moштenire a unui dune altul nepreкurmatŭ.

Ἀλληλοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω. omorŭ pe чel чe шŭ omoarь. || ἀλληλοκτονοῦσι, se omoarь unul pe altul. [ші

Ἀλληλοκτονία (ἡ), omorîre pečiprokŭ. [din

Ἀλληλοκτόνος (ὁ, ἡ), pričinuitorŭ de (saŭ ľukrătŭ prin) pečiprokŭ omorîre.

«Ζῆλος, («Φθόρος) — ». Dion: Ал: [ἀλλήλων, κτείνω].

'Αλληλομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω. (maĭ кȣ seamъ ла îm:) пе бatem întpe noĭ.

'Αλληλομαχία (ἡ), pesбoiȣ речiпрокȣ, saȣ чiвiлȣ. [din

'Αλληλομάχος (ὁ, ἡ), чел че se pesбoieшte кȣ ал sъȣ, рȣdъ, пpietenȣ, saȣ компatpiotȣ. [ἀλλήλων, μάχη].

'Αλληλοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω. taiȣ пе чел че mъ taie. «Περίπατοι ἀλληλοτομούμενοι». Лȣч: ȣлiцe, каре taie ȣna пе алta, pesпîntiĭ. [ἀλλήλων, τομή].

'Αλληλότροπος (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ ла îm:) «Φαντασίαι ἀλληλότροποι». Stoв: челе че речiпрок se skimбъ, saȣ se пpeфак întpe dînseле. [ἀλλήλων, τρόπος].

'Αλληλότροφος (ὁ, ἡ), речiпрокȣ хръnitopȣ ал хръnitopȣлȣĭ sъȣ. [ἀλλήλων, τροφός].

'Αλληλοτυπέω -ῶ, вiit: -ήσω. бatȣ пе чел че mъ бate. [ἀλλήλων, τύπτω]. [de ȣnde

'Αλληλοτυπία (ἡ), речiпрокъ ловitȣръ, бътaie.

'Αλληλουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiȣ пе чiнева, fiind tot de o datъ цinȣtȣ de aчела. [шi

'Αλληλουχία (ἡ), речiпрокъ цiitȣръ, легътȣръ a ȣnȣia de алtȣл, концiнере. [din

'Αλληλοῦχος (ὁ, ἡ), цiitopȣ шi цinȣtȣ ȣnȣл de алtȣл de o potpiвъ. [ἀλλήλων, ἔχω].

'Αλληλοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω. mъnînкȣ пе чел че mъ mъnînкъ. [шi

'Αλληλοφαγία (ἡ), a mînка ȣnȣл пе алtȣл. [din

'Αλληλοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ, (шi fir:) пръпъditopȣ ȣnȣл de алtȣл. «'Αλληλοφάγοι δὲ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι». Bas: se mъnînкъ întpe dînшiĭ. [ἀλλήλων, φάγω neîntpeв:].

'Αλληλοφθονία (ἡ), пismȣipe a ȣnȣia кътpe алtȣл речiпрокъ. [ἀλλήλων, φθόνος].

'Αλληλοφθορέω -ῶ, вiit: -ήσω. пръпъdeskȣ пе чел че mъ пръпъdeшte. [шi

'Αλληλοφθορία (ἡ), речiпрокъ stpiкъчiȣne, пръпъdipe a ȣnȣia кътpe алtȣл. [din

'Αλληλοφθόρος (ὁ, ἡ), stpiкъtopȣ, пръпъditopȣ ȣnȣл de алtȣл de o potpiвъ. [ἀλλήλων, φθορά].

'Αλληλόφιλος (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ ла îm:) пpietenĭ, iȣвiцĭ întpe dînшiĭ ȣnȣл de кътpe алtȣл de o potpiвъ. [ἀλλήλων, φίλος].

'Αλληλοφονία (ἡ), = 'Αλληλοκτονία. [din

'Αλληλοφόνος, [ἀλλήλων, φόνος], шi

'Αλληλοφόντης, ου (ὁ, ἡ), поet: = 'Αλληλοκτόνος. [ἀλλήλων, φένω].

'Αλληλοφόνως, adв: omopînd ȣnȣл пе алtȣл. [ἀλληλοφόνος].

'Αλληλοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ ла îm:) nъsкъtopĭ ȣnȣл de алtȣл, saȣ nъsкȣцĭ ȣnȣл dintp' алtȣл. [ἀλλήλων, φύω].

'Αλλήλων [ἄλλος, ἄλλον], цen: îm: лiпsitȣ de nom: (fъръ a авea de локȣ nȣmъpȣ sinr: шi aptiк:) (dat: ἀλλήλοις, αις, οις, aк: ἀλλήλους, ας, α; înd: цen: шi dat: ἀλλήλοιν, шi поet: ἀλλήλοιιν пpon: речiпрокȣ, ȣnȣл пе (ла, de, кȣ) алtȣл, întpe dinшiĭ. «Δύο σκόπελοι κείμενοι πλησίον ἀλλήλων». Od: M. «Δήμῳ καὶ φιλοσοφίᾳ τί πρὸς ἄλληλα;» Sin: «Τὰ πρὸς ἄλληλα». Кȣintл: челе релatiвe întpe dînseле. «'Ο δὶ αλλήλων τρόπος». Лоц: fiгȣръ de siлоцismȣ, întpȣ каре чеea че s' a doвedit întiiȣ sлȣжeшte de doвadъ пentpȣ чea de ал doiлea.

"Αλλην (пpinч:) aк: fem: ал лȣĭ "Αλλος || adв: (se înц: ὁδόν) пе алtъ пapte, dintp' алtъ пapte. «"Αλλην καὶ ἄλλην». Плt: dintp' o пapte шi dintp' алta, кînd пе aiчĭ, кînd п'aколо, saȣ кînd înкoaчĭ, кînd înколо.

'Αλλήναλλος (ὁ, ἡ), Грamatiкалъ пapodie a лȣĭ 'Αλλοπρόσαλλος.

'Αλληνάλλως, adв: каȣtъ Τηνάλλως.

"Αλληξ, ηκος, saȣ "Αλλιξ (шi dȣпe Sȣida Γάλλιξ), ικος (ἡ), [ἀλλάσσω], ȣnȣ feлȣ de хaĭnъ кȣ mîniчĭ, шi înкeiatъ кȣ nastȣpĭ; saȣ o пȣpпȣpie mantie ла Tesaл: (Лat:) Alicula. (поate dintp' aчeasta se tpaцe Γελέκι, ieлекȣ).

"Αλλιστος, 'Αλλιτάνευτος шi чл: поet: în локȣ de "Αλιστος шi чл:

'Αλλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de алtȣ neamȣ, de алtъ naцie. [ἄλλος, γένος].

'Αλλογλωσσία (ἡ), deoseвipe de лimбъ, алtъ лimбъ. [din

'Αλλόγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ), чел de алtъ лimбъ; stpeinȣ. [ἄλλος, γλῶσσα].

'Αλλογνοέω -ῶ, вiit: -ήσω. nȣ кȣnoskȣ вine, iaȣ ȣna în локȣ de алta. 2) = 'Αλλοφρονέω, sîntȣ smintitȣ. [din

'Αλλόγνὼς, ωτος, saȣ ῶτος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de 'Αλλόγνωτος.

'Αλλογνώσας, Ion: în локȣ de 'Αλλογνοήσας, пaptч: a лȣĭ 'Αλλογνοέω.

'Αλλόγνωτος (ὁ, ἡ), поet: алtopa (iap

nȣ noъ) кȣnoskȣtȣ̆; nekȣnoskȣtȣ̆; stpeinȣ̆. [ἄλλος, γιγνώσκω].

'Αλλοδαπὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

'Αλλοδαπὸς, ὴ, ὸν [ἄλλος, δάπεδον], чел dintp' алтȣ̆ локȣ̆, de алтъ naцie; stpeinȣ̆; (fir): чiȣdatȣ̆, estpaвaгautȣ̆.

'Αλλόδημα, adв: întp' алтȣ̆ попорȣ̆, în stpeinъtate. [ἄλλος, δῆμος]. [de ȣnde

'Αλλοδημία, (ἡ), = 'Αποδημία, depъptape din patpie, stpeinъtate. 2) (колект:) stpeinime, stpeinĭ. «Πόλιν ἀλλοδημίας μεστήν». Плв:

'Αλλοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet:=Ἑτεροδοξέω, (вezĭ ші 'Αλλοφρονέω). [ші

'Αλλοδοξία (ἡ), = Ἑτεροδοξία. [din

'Αλλόδοξος (ὁ, ἡ), = Ἑτερόδοξος. [ἄλλος, δόξα].

'Αλλοεθνὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de алтъ naцie, stpeinȣ̆, de stpeinĭ. «Πόλεμος — ». Dion: Ал: [ἄλλος, ἔθνος]. [de ȣnde

'Αλλοεθνία (ἡ), deoseвipe de naцie, de patpie; a fi de алтъ naцie, saȣ̆ patpie.

'Αλλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), алтfел ла faцъ, de алтъ fiгȣръ, saȣ̆ fopmъ; (fir:) deoseвitȣ̆; чiȣdatȣ̆. [ἄλλος, εἶδος].

"Αλλοθ', noet: în локȣ̆ de ἄλλοθι. [ші

"Αλλοθεν, adв: dintp'алтъ papte. «'Επ' ἄλλοθεν ἄλλος». noet:=Ἀλλεπάλληλοι. [ші

"Αλλοθι, adв: = Ἀλλαχόθι, întp' алтъ papte. «"Αλλοθι γαίης». Om: întp' алтъ papte de пъmîntȣ̆. «"Αλλοθι πάτρης». Om: depapte de patpie. «"Αλλοθί ποι ἢ εἰς». Dem: [ἄλλος].

'Αλλόθροος, ους (ὁ, ἡ), вopвitopȣ̆ de алтъ лimвъ, stpeinȣ̆. [ἄλλος, θρόος].

'Αλλοινία (ἡ), skimвape de вinȣ̆ (aвea feлȣpite вinȣpĭ ла masъ). «Αἱ ἀλλοινίαι λεγόμεναι τάχιστα μεθύσκουσι». Пл: [ἄλλος, οἶνος].

'Αλλοιόθετος (ὁ, ἡ), пȣsȣ̆, aшezatȣ̆ алт fел, saȣ̆ întp' алтъ deoseвitъ posiцie. [ἀλλοῖος, θετός].

'Αλλοιόμορφος (ὁ, ἡ), = Ἀλλοειδὴς. [ἀλλοῖος, μορφή].

'Αλλοῖος [ἄλλος], α, ον, алтfелȣ̆, deoseвitȣ̆. «'Αλλοῖος μοι φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν». Od: T. «Φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί». Ep: «"Αλλοτε ἀλλλοῖος». Ksen: «'Αλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας». Tȣч: «Ἵνα μή τι ἀλλοῖον περὶ σεῦ βουλεύσωνται». Ep: adikъ ръȣ̆. [ἄλλος].

'Αλλοιόστροφος (ὁ, ἡ), (metpikȣ̆) kompȣsȣ̆ din feлȣpite stpofe. [ἀλλοῖος, στροφή].

'Αλλοιόχημος, ου, ші

'Αλλοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Αλλοειδής. [ἀλλοῖος, σχῆμα].

'Αλλοιότης (ἡ), deoseвitate, neaseшъnъtate. [ἀλλοῖος].

'Αλλοιοτροπέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αλλοτροπέω. [ші

'Αλλοιότροπος (ὁ, ἡ), = 'Αλλότροπος (ἀλλοῖος, τρόπος].

'Αλλοιόχροος, ους (ὁ, ἡ), = 'Αλλόχροος. [ἀλλοῖος, χρόος].

'Αλλοιόω -ῶ, вiit: -ώσω. fakȣ̆ чева алтfел, skimвȣ̆, prefakȣ̆. (pas:) «'Αλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, saȣ̆ τῇ γνώμῃ», îmĭ skimвȣ̆, piepz: mintea, mъ sminteskȣ̆. [ἀλλοῖος]. [de ȣnde

'Αλλοίωμα (τὸ), = 'Αλλοίωσις.

'Αλλοίως, adв: алтfел, întp'алтȣ̆ kipȣ̆. [ἀλλοῖος].

'Αλλοίωσις, εως (ἡ), prefaчepe, skimвape. [ші

'Αλλοιωτὴς, οῦ (ὁ), (вisep:) prefъkъtopȣ̆, skimвъtopȣ̆. [de ȣnde

'Αλλοιωτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ̆, aплekatȣ̆ spre a prefaче, saȣ̆ a skimвa întp'алтȣ̆ kipȣ̆. [ші

'Αλλοιωτὸς, ὴ, ὸν, prefъkȣtȣ̆, saȣ̆ de prefъkȣt, de skimвnt; priimitopȣ̆ de skimвape. || «Τὸ ἀλλοιωτὸν». lesniчiȣnea spre skimвape. [ἀλλοιόομαι].

"Αλλοκα, adв: Dop: ші Eол: în локȣ̆ de "Αλλοτε.

'Αλλόκοτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ότως [ἄλλος, κότος prin metatesъ de лitepe în локȣ̆ de τόκος], monstpȣosȣ̆ (ка o iasmъ); nefipeskȣ̆; neoвiчnȣitȣ̆; чiȣdatȣ̆, saȣ̆ estpaвaгantȣ̆.

Ἅλλομαι, вiit: ἁλοῦμαι. (nex: ἡλάμην, ші papȣ̆ ἡλόμην, de ȣnde inf: Ἅλασθαι, ші 'Αλέσθαι) sъpȣ̆; mъ apȣnkȣ̆; saлtȣ̆; mъ вatȣ̆. «Αἱ ἔλαφοι ἥλοντο πρὸς οὐρανόν». Ksen: «Ἆλτο δ' ὀϊστός». Om: «'Εκ δίφρων ἆλτο χαμάζε». Iл: Γ. Σ. «Ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ». Od: X. «Ἅλλεται ὀφθαλμὸς μευ ὁ δεξιός». Tkpt: mi se вate okiȣл dpeptȣ̆. «Πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου». Skp: isвopînd, saȣ̆ чimnind.

'Αλλόμορφος (ὁ, ἡ), = Ἀλλοειδής. [ἄλλος, μορφή].

'Αλλοπάθεια (ἡ), a пъtimi чinева de ла алтȣл, saȣ̆ pentpȣ алтȣл. [din

'Αλλοπαθὴς, εος (ὁ, ἡ), чел че пъtimeшte de ла алтȣл, saȣ̆ kompъtimeшte kȣ алтȣл (simцind adikъ înpreȣnъ peлeлe, saȣ̆ вȣneлe лȣĭ). 2) (Грam:) «Ῥῆμα ἀλλοπαθὲς». вepвȣ̆ stpъmȣtъtiвȣ̆ de лȣkpapea sa (вezĭ Αὐτοπαθής). [ἄλλος, πάθος].

'Αλλοπρόσαλλος (ὁ, ἡ), [ἄλλος, πρὸς, ἄλλος] чел че de ла ѕna se stръmѕtъ ла алta; (fir:) îшĭ skimвъ des пъререа ші прietenii; (прin ѕpm:) nestatopnikѕ̆, skimвъчosѕ̆, кѕ doъ feцe.

"Αλλος, η, ο, алtѕ̆, deoseвitѕ̆. «"Ετερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει». Іл: І. «"Αλλος ἄλλοις ἐπιτέρπεται». Od: Ξ. «Οὐδέ τις ἄλλος αἴτιος εἰ μὴ... Od: Λ: «'Εάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ». Apistf: (ші кѕ цen:) «"Ο τυγχάνει ὂν ἄλλο αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης». Плt: «Τί φῶμεν πρὸς ταῦτα; ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν;» Плt: «"Αλλο τι ἢ διανοεῖ;» Плt: (ші комп: în локѕ̆ de коniѕnк:) аша dap «'Αλλοτιοῦν οὐδὲ ἰατρός». Плt: 2) (adъor:) înкъ алtѕ̆ atîta. "Αλλα ἑκατὸν δάνεισον». Ksen: «"Αλλα δὲ τόσα ὀνείδη». Паѕs: 3) (компар:) asemenea. "Αλλος οὗτος Ἡρακλῆς». Пров: «"Εστι δὲ φίλος ἄλλος αὐτός». (вezĭ ші Δεύτερος). 4). (екчептiвѕ̆, кînd maĭ ia ші aptiколѕ̆) чел алtѕ̆. «'Η δὲ ἄλλη 'Ελλὰς». «'Ο ἄλλος ὅμιλλος». Fiлstp: «Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὑπόξυλοι.» At: «Μόνοι τῶν ἄλλων Βοιωτῶν». Dm: «Μόνη τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν». Плt: «'Υπὸ την πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων». Плt: 5) de алtѕ̆ felѕ̆, soiѕ̆, saѕ̆ neamѕ̆; (прin ѕpm:) înпротiвъ. «'Οπότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης». Od: Ψ. «"Ορνεον ἄλλο». Іл: N. «"Αν ἄλλο τι γνῶσι». Пл: (вezĭ ші 'Αλλοῖος). || (însemneazъ fpaseле ѕpmъtoape) «ἄλλος ἄλλοθεν». ѕnѕл de iчĭ ші алtѕл de коло, din maĭ mѕлte локѕpĭ. «"Αλλος ἄλλῃ». Ksen: «ἄλλος ἐξ ἄλλου». «ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν' ἀλινδούμενος». «"Αλλοτ' ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος». Eѕp: «Δώσω ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε». Ksen: «'Ως οὐκ οἶδ' εἴτις ἄλλος πώποθ' ἕτερον». Isокр: «Καλὸν εἴπερ τι καὶ ἄλλο». Ksen: «Παίων τε καὶ παιόμενος ἄλλαις ἐπ' ἄλλαις πληγαῖς». D: Ал: în локѕ̆ de 'Αλλεπαλλήλοις. || "Αλλου, ἄλλῃ, ἄλλην, adв: (вezĭ fie каре ла локѕл sъѕ̆). || «Τὰ ἄλλα καὶ». «Τ'ἄλλα, saѕ̆ τἄλλα καὶ». «Τὸ ἄλλο, adв: = "Αλλως, "Αλλως τε. [de ѕnde

"Αλλοσε, adв: = 'Αλλαχόσε.

"Αλλοτα, Eол: în локѕ̆ de

"Αλλοτε [ἄλλος, ὅτε], adв: (timп:) intp'алtъ вреme, алtъ datъ. «"Αλλοτε (ὁτὲ, ποτὲ) μὲν, ἄλλοτε δὲ». кînd ѕna, кînd алta. «"Αλλοτε καὶ ἄλλοτε». ѕne opi, кînd ші кînd, din вреme în вреme. «"Αλλοτε ἄλλῃ τοῦ σώματος». Iпкр: «"Αλλοτε ἄλλως». Тгп: «Δασὺς, ἄλλοτε λεῖος». At:

"Αλλο τι, saѕ̆ ἄλλο τι οὖν, (ші în комп:) ἀλλοτιοῦν, вezĭ ἄλλο.

'Αλλοτριάζω, вiit: -άσω. sîntѕ̆ în disпosiцie de stpeinѕ̆ кътре чiнева; (прin ѕpm:) amѕ̆ antiпatie кътре... [ἀλλότριος].

'Αλλοτριόγαμος (ὁ, ἡ), = Μοιχὸς. [ἀλλότριος, γάμος].

'Αλλοτριοεπίσκοπος (ὁ). Sкр: въгъtopѕ̆ de seamъ, iskoditopѕ̆ de челе stpeine. [ἀλλότριος, ἐπὶ, σκοπός].

'Αλλοτριολογέω, -ῶ. вiit: -ήσω. ворвeskѕ̆ afapъ din sѕвiektѕл ворвipiĭ, zikѕ̆ алteле în локѕ̆ de алteле. [ἀλλότριος, λόγος].

'Αλλοτριομορφοδίαιτος (ὁ, ἡ), арътatѕ̆ în вiaцъ totdaѕna sѕвt алtъ deoseвitъ fiгѕръ saѕ̆ fopmъ, saѕ̆ skimвatѕ̆ neînчetat лъ faцъ (епit: ал natѕpeĭ). [ἀλλότριος, μορφή, δίαιτα].

'Αλλοτριονομέω -ῶ, вiit: -ήσω. ѕpmezѕ̆ în полiтiка mea вiaцъ (tpъieskѕ̆ кѕ) stpeine лецĭ. 2) mъ amestekѕ̆ în stpeine tpeвĭ; 3) fakѕ̆ nedpeaптъ înпърцipe. [ἀλλότριος, νόμος, saѕ̆ νομή].

'Αλλοτριοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω. лѕкpezѕ̆ (mъ amestekѕ̆ în) stpeine tpeвĭ. 2) ѕneлteskѕ̆ peволtъ, întpiцĭ. [ἀλλότριος, πράττω]. [de ѕnde

'Αλλοτριοπραγία (ἡ), îndeлetniчipe în челе stpeine.

'Αλλοτριοπραγμονέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αλλοτριοπραγέω. [ші

'Αλλοτριοπραγμοσύνη (ἡ), = 'Αλλοτριοπραγία. [din

'Αλλοτριοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), iskoditopѕ̆, ѕneлtitopѕ̆ de лѕкpѕpĭ, saѕ̆ tpeвĭ, intepese stpeine. [ἀλλότριος, πρᾶγμα].

'Αλλότριος [ἄλλος], α, ον, stpeinѕ̆, dintp'алtѕ̆ локѕ̆, saѕ̆ ал алtѕia. «'Αλλότριος φώς». Od: Σ: «Οὔτις ἐπίσχεσις ἀλλοτρίων χαρίσασθαι». Od: P. 2) deoseвitѕ̆; neînвoitѕ̆, noпotpiвitѕ̆. «Οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου». Dm: 3) neoвiчnѕitѕ̆, чiѕdatѕ̆, estpaвaгantѕ̆. «'Αλλοτρία κατάστασις». D: Kas: 4) sѕпъpatѕ̆ asѕпpa кѕĭва; dѕшmanѕ̆. 'Απ' ἐμοῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς». Od: П. [de ѕnde

'Αλλοτριότης (ἡ), însѕшime, stape de stpeinѕ̆; disпosiцie рече; (fir:) antiпatie, dѕшmъnie.

'Αλλοτριοτρόπως, adв: кѕ рече (чiѕdatѕ̆, neoвiчnѕitѕ̆. ші чл:) кiпѕ̆. [ἀλλότριος, τρόπος].

'Αλλοτριούσιος (ὁ, ἡ), чел de stpeinъ, deoseвitъ fiinцъ. [ἀλλότριος, οὐσία].

'Αλλοτριοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω. mъnînкѕ̆

stpeinŭ (mъ хръneskŭ, tръieskŭ кȣ stpeinъ пîïne). [din

'Αλλοτριοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ de (хръnitŭ, tръitŭ кȣ) stpeinъ хранъ. [ἀλλότριος, φάγω].

'Αλλοτριοφρονέω -ῶ, biit: -ήσω. amŭ deoseвitŭ simцimîntŭ; sîntŭ sȣпъpatŭ (amŭ antiпatie) asȣпра кȣîва. [din

'Αλλοτριόφρων, ονος, (ὁ, ἡ), = 'Ετερόδοξος. [ἀλλότριος, φρήν].

'Αλλοτριόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел че 'шĭ skimвъ faцa. [ἀλλότριος, χρώς].

'Αλλοτριόχωρος, (ὁ, ἡ), stpeinŭ, dintp' алтŭ локŭ. [ἀλλότριος, χώρα].

'Αλλοτριόω -ῶ, biit: -ώσω. înstpeinezŭ, daŭ în mîinĭ stpeine. «Κείνως μὲν γὰρ ἀλλοτριοῦται ἡ σὴ ἀρχή, εἰς τοῦτον ἐόντα Πέρσην περιοῦσα. Ep: 2) вагŭ ȣрîчiȣne, înвръжвeskŭ. «Ἦν δὲ φρούρια ἡμῖν γένηται, ταῦτα δὴ τοῖς μὲν πολεμίοις ἀλλοτριώσει τὴν χώραν». Ksen: || (miжл: saŭ пas:) iaŭ antiпatie asȣпра кȣîва. «Ὥστε τοὺς ἀναγνόντας τὸ προοίμιον ἠλλοτριῶσθαι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν». D: Ал: [ἀλλότριος].

'Αλλοτριωνυμέω -ῶ, biit: -ήσω. întpeвȣinцezŭ stpeine (nenotpiвite) nȣme. [ἀλλότριος, ὄνομα].

'Αλλοτρίως, adв: în кiпŭ stpeinŭ, ne пotpiвitŭ; «'Αλλοτρίως τοῦ παρόντος καιροῦ». 2) кȣ речеалъ, saŭ antiпatie. «'Αλλοτρίως, saŭ 'Αλλοτριώτερον ἔχω (διάκειμαι) τινί, saŭ πρός τινα. sîntŭ sȣпъpatŭ, amŭ antiпatie asȣпра кȣîва. [ἀλλότριος].

'Αλλοτρίωσις, εως (ἡ), înstpeinape, лiпsipe. «Οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις». Tȣч: 2) ='Αλλοτριότης, ръчеалъ, ȣрîчiȣne. [ἀλλοτριόομαι].

'Αλλοτροπέω -ῶ biit: -ήσω. mъ skimвŭ, mъ пpeфaкŭ des. [din

'Αλλότροπος (ὁ, ἡ), deoseвitŭ. 2) лesne skimвъчosŭ, nestatopnikŭ. [ἄλλος, τρόπος]. [de ȣnde

'Αλλοτρόπως, adв: întp' алтŭ кiпŭ, deoseвit.

'Αλλότυπος, шi

'Αλλοτύπωτος (ὁ, ἡ), întp' алтŭ кiпŭ, кȣ deoseвipe fopmatŭ. [ἄλλος, τύπος].

"Αλλου, (пpinч:) цen: ал лȣĭ "Αλλος. || adв: (de локŭ) = 'Αλλαχοῦ. întp' алтъ пapte, aiȣpea. «"Αλλου γέ που, saŭ ἀλλουγέπου». Лs: алт ȣndeвa, în вpe ȣnŭ алтŭ локŭ.

'Αλλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), aръtatŭ, въzȣtŭ алтфел. [ἄλλος, φαίνω].

'Αλλοφάσσω (fъръ biit:), Ion: zikŭ ȣneле în локŭ de алтеле; nȣ шtiŭ, че вopвeskŭ. (fiг: 2) sîntŭ tȣpвȣpatŭ. [ἄλλος, φάω].

'Αλλόφατος, (ὁ, ἡ), поet: [ἄλλος, φένω] omopîtŭ de алтȣл (stpeinŭ). 2) [ἄλλος, φημὶ, saŭ φαίνω] алт-фел zisŭ, saŭ aръtatŭ întp' алтŭ кiпŭ.

'Αλλοφέρμων (βων), ονος (ὁ, ἡ), поet: [ἄλλος, φέρβω] хръnitŭ, кpeskȣtŭ întp'алтъ пapte, stpeinŭ.

"Αλλοφος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de "Αλοφος.

'Αλλοφρονέω -ῶ, biit: -ήσω = 'Αλλοδοξέω. amȣ алтŭ, deoseвitŭ simцimîntŭ, sîntŭ de алте пъpepĭ. «Οἱ δὲ ἀλλοφρονέοντες ἔπεμπον». Ep: 2) amŭ întp' алтъ пapte (saŭ алтеле în) mîntea mea. «'Εμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ, ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.» Od: K: 3) îmĭ пiepzŭ simцȣpiле, nȣ simцŭ, nȣ înцелегŭ. «Κάδ' δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες». Iл: Ψ. (шi пpin ȣpm: 4) sîntŭ eшitŭ din minцĭ, saŭ ȣimitŭ. «Τοὺς δὲ τριηρίτας ὑπὸ τῶν βροντῶν καὶ τοῦ σεισμοῦ ἀλλοφρονῆσαι». Ep: [шi

'Αλλοφροσύνη (ἡ), deoseвitŭ simцimîntŭ, алтфелŭ deпъpepe. 2) neвъгape de seaшъ. 3) ȣimipe, eшipe din minцĭ. [din

'Αλλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел че ape întp' алтъ пapte [saŭ алтеле în) mintea sa; neвъгъtopŭ de seamъ; кȣ доъ feцe. 2) ȣimitŭ, eшitŭ din minцĭ. [ἄλλος, φρήν].

'Αλλοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), de алтъ deoseвitъ natȣpъ, monstpȣosŭ, чiȣdatŭ, estpaвaгantŭ. [ἄλλος, φυή].

'Αλλοφυλέω -ῶ, biit: -ήσω. sîntŭ dintp' (saŭ tpeкŭ întp') алтъ seminцie; mъ пoptŭ кa de алтъ seminцie. [шi

'Αλλοφυλία (ἡ), deoseвipe de seminцie, a fi de алтŭ neamŭ. [шi

'Αλλοφυλίζω, biit: ίσω = 'Αλλοφυλέω. imitŭ пe чеĭ de алтŭ neamŭ. [ἀλλόφυλος]. [de ȣnde.

'Αλλοφυλισμὸς (ὁ), пъpaвȣpiле, шi лецiле челор de алтŭ neamŭ. 2) imitape de чеĭ de алтŭ neamŭ.

'Αλλόφυλος, (ὁ, ἡ), чел de алтŭ neamŭ, stpeinŭ. «Πόλεμος —» Пл: вapвapŭ. [ἄλλος, φυλή).

'Αλλοφωνία (ἡ), = 'Αλλογλωσσία. [din

'Αλλόφωνος (ὁ, ἡ), ='Αλλόγλωσσος. [ἄλλος, φωνή].

'Αλλοχροέω -ῶ, biit: ήσω. îmĭ skimвŭ faцa, saŭ колоapea. [din

'Αλλόχροος -ους (ὁ, ἡ), skimвatŭ лa fa-

*

цъ; чел de алтъ колоаре. [ἄλλος, χρόα]. [de ѕnde.

'Αλλόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αλλόχροος. 2) чел кѕ аерѕ̆. saѕ̆ minъ чiѕdatъ, stpeinъ.

"Αλλυδις [ἄλλος], adв: поет: aiѕpea, întр' алтъ парте; întр' алтѕ̆ felѕ̆. (вezĭ ші "Αμυδις).

'Αλλύεσκε, поет: în локѕ̆ de 'Ανέλυε, прел: ші

'Αλλύουσα, поет: în локѕ̆ de ἀναλύουσα, партч: а лѕĭ ἀναλύω.

"Αλλυτος (ὁ, ἡ), поет: în локѕ̆ de "Αλυτος.

"Αλλως [ἄλλος], adв: întр' алтѕ̆ кiпѕ̆, алтfел. «Μηδαμῶς ἄλλως ποίει». Apstf: «"Αλλως πλὴν λογισμῷ ἀόρατος ὤν». Apist: «"Αλλως πως ἡγεῖσθαι». Плт: 2) екчепт: (I. în контра) dap, însъ, în челе-л-алте. «Μειράκιον πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον». «Φύσις ἄλλως κρατίστη». Тѕч: (II. în adaosѕ̆) înкъ, afaръ de aчeasta. «Καὶ τὸ σῶμα μάλα εὔρωστος, καὶ ἄλλως φιλόπονος». Ksen: «Πέφυκα γὰρ καὶ ἄλλως». Тѕч: «Οὔτε γὰρ ἄλλως καλὸν, οὔτε πρέπον ὑμῖν». Dm: (III. în întind: adъorîndѕse totdaѕna τε, ші maĭ de mѕлте орĭ ші καὶ) de кĭt toate însъ maĭ mѕлт, ші maĭ вîptos. «"Αλλως τ' ἐὰν θρασεῖς ὦσι». Ksen: "Αλλως τε καὶ εἰ φίλος εἴη». Лѕч: «Αλλως τε καὶ προειπόντων». Тѕч: 3) în zadapѕ̆, op кѕm o fi, dѕпе întîmлape, fъръ sкопѕ̆. »Ταῦτα μοι δοκῶ ἄλλως λέγειν». Плат: «Οὐ λῆροι εἰσὶ, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλ' ἄνδρες». Плт: «ἄλλως ἠρόμην.» Лѕч: «"Οχλος ἄλλως». Dem: "Αλλως πλανώμενος. Лѕч: Οὐ πωλέω, δίδωμι δὲ ἄλλως». Ep:

"Αλμα, saѕ̆ ἆλμα (τὸ), [ἅλλομαι] sъpitѕръ. 2) sвîкnipe; sпasmѕ̆; бътaie de вînъ. «Μαζῷ ἀριστερῷ, ὅπη καὶ διασημαίνεται τὸ ἅλμα. Iпкр:

"Αλμα, ας (ἁ), Dop: în локѕ̆ de ἅλμη. [de ѕnde

'Αλμαῖος, α, ον, sъpatѕ̆. || (sѕвst:) 'Αλμαία (ἡ), = "Αλμη, sapamѕръ. «'Αλμαῖα ші ἅλμια (τὰ), челе de mînкape пъstpate în sapamѕръ, sъpъtѕpĭ. [ші

'Αλμὰς, άδος (ἡ), (шаĭ кѕ seamъ mъsлinъ) цinѕtъ în sapamѕръ. || (sѕвst:) = 'Αλμαία, sapamѕръ.

'Αλματίας [ἅλμα], ου (ὁ), пътiшашѕ̆ de sпasme (maĭ кѕ seamъ în ѕmвлetѕ̆).

"Αλμενος, η, ον, поет: în локѕ̆ de 'Αλόμενος, nex: ал: партч: лѕĭ ἅλλομαι.

"Αλμευσις, εως (ἡ), sapamѕpape, saѕ̆ пѕnepe în sapamѕръ. [ші

'Αλμευτὴς, οῦ (ὁ), sapamѕpъtopѕ̆, saѕ̆ fъкъtopѕ̆ de sapamѕpъtѕpĭ. [din

'Αλμεύω, вiit. -εύσω. sъpamѕpezѕ̆, saѕ̆ пѕiѕ̆ în sapamѕръ. [din

"Αλμη (ἡ), sapamѕръ. «Ταριχεύεται ἐν ἅλμῃ. Diskp: 2) = ἁλμυρότης, sъpъtѕpъ. «'Η ἅλμη κολάζεται μιγνυμένη τοῖς ἀνάλμοις». Ksen: 3) поет: апъ de mape, (ші maĭ noѕ̆), mapea. «Στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην πικρήν». Od: E. «Πιτνεῖ δ' ἁ τάλαιν' εἰς ἅλμαν». Eѕp: [ἅλας]. [de ѕnde

'Αλμήεις, εσσα, εν, поет: = 'Αλμώδης, sъpatѕ̆, sapamѕposѕ̆. [ші

"Αλμια (τὰ), каѕтъ 'Αλμαῖος.

'Αλμοπότης, ου (ὁ), ші ἁλμοπότις, ιδος. (ἡ), бъѕtopѕ̆ de апъ de mape. [ἅλμη, ποτής].

'Αλμύριον (τὸ), = 'Αλοπήγιον. [ἁλμυρός].

'Αλμυρίζω, вiit: ίσω. sîntѕ̆ sъpatѕ̆, amѕ̆ гѕstѕ̆ sъpatѕ̆ (despre лѕкрѕ). [din

'Αλμυρὶς, ίδος (ἡ), (adiekt:) = 'Αλμυρά. «Γῆ —». sъpatѕ̆; (прin ѕpm:) nepoditopѕ̆. «Κράμβη —». чеea че pesape пе цъpmѕpĭ de mape. || (sѕвst:) = "Αλμη sapamѕръ. «'Εν τῷ κελέφει γὰρ ἡ ἁλμυρίς». Tfp: [din

'Αλμυρὸς, ὰ, όν, sъpatѕ̆; (fir:) amapѕ̆, mîxnitopѕ̆. [ἅλμη]. [de ѕnde

'Αλμυρότης (ἡ), калitatea sъpatѕлѕĭ, sъpъцie. [ші

'Αλμυρώδης, εος (ὁ, ἡ), sъpъцosѕ̆, кam sъpatѕ̆.

'Αλμώδης, εος (ὁ, ἡ), sapamѕposѕ̆, sъpatѕ̆. [ἅλμη].

"Αλξις [ἀλέξω], εως (ἡ), вezĭ ἔπαλξις.

'Αλοατὸς (ὁ), Dop: în локѕ̆ de 'Αλοητός. [din

'Αλοάω, ші (At:) 'Αλοάω -ῶ вiit: -ήσω. [ἅλως] tpeiepѕ̆. «Τοῦτο μὴν οἶσθ', ὅτι ὑποζυγίοις ἁλοῶσι τὸν σῖτον». Ksen: 2) înвîpteskѕ̆, saѕ̆ fakѕ̆ пе чinева a se înвîpti înпрежѕр ка ла apie. «'Απολεῖ μ' ἁλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ». Apistf: 3) вatѕ̆ tape, пisezѕ̆. «"Η μητέρα ἡλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν. Apist: (вezi ші Καταλοάω).

"Αλοβος (ὁ, ἡ), (прiпч: жертfъ) лiпsitѕ̆ de ѕpeкea fiкatѕлѕĭ; (fir:) nepriinчosѕ̆, nefaвopaвiлѕ̆ (neoгѕpлiѕ̆). «Θυομένῳ ἄλοβα γίνεται τὰ ἱερά». Ksen: [ἀ, λοβός].

'Αλογεύομαι, вiit: -εύσομαι. tpъieskѕ̆, mъ поpтѕ̆ ка ѕnѕ̆ doвitокѕ̆ nekѕвîntъtopѕ̆; mъ amъцeskѕ̆, mъ aвatѕ̆ din dpeптѕл кѕвîntѕ̆. [ші

'Αλογέω -ῶ, вiit: -ήσω. negpiжeskѕ̆, nesoкoteskѕ̆, despreцѕieskѕ̆; лeneвeskѕ̆, a-

рътъ непъsape în чева. «'Αλογήσας τῆς συμβουλίης». Ep: (ші nas:) «Καὶ ἠλογημένη σιωπῶ». Алчifp: || (міжл:)='Αλογεύομαι, грешеskъ, пъ nemepeskъ; îmї niepzъ minцiле, шъ smînteskъ. «'Ηλόγημαι, σοῦ χάριν». Лъч: || (nas:) (Гpam: în a 3: neps:) пъ se ziче, este neînтpeвъinцatъ. «Τὸ φέρνη ἠλόγηται». Etмл: [ἄλογος]. [de ънde

'Αλόγημα (τὸ), грешалъ, nepozie, faпtъ гъръ къвînтъ).

'Αλογία, (ἡ), лiпsъ de dpeптъ къвînтъ; neminte; рътъчipe în rîndipe. «Πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχεται». Гъч: 2) непропорцie, nepîndъialъ. «Τὴν ἐν τῇ νυκτὶ προγεγενημένην ἀλογίαν». Илв: 3) невъгаре de seamъ, saъ în seamъ; (цpin врт:) desпpeцъipe, непъsape. «'Εν ἀλογίῃ (ἀλογίῃσι) ποιέεσθαί τινα, saъ «'Αλογίην ἔχειν τινός». Ep: a пъ лъa a minte ла къвînтеле кълва. 4) лiпsъ, saъ опpipe de къвînтъ, de ворвipe, негръipe, тъчере. «'Αλογίαν ἡμῖν ἐπιτάττεις». Лъч: 5) nedape de къвînтъ, de sокoтeалъ, nepesпъndepe пептръ faптеле зале. (вezї 'Αλόγιον). [mi

'Αλογίζομαι, вiit: ίσομαι='Αλογεύομαι. [ші

'Αλόγιον (τὸ), (пъmaї în fp: de жъpis:) «'Αλογίου δίκη». жъdikatъ, прочесъ înпротiва ачелъia, че n' a dat, saъ пъ вoieште съ dea къвînтъ despre faптеле sale (политiче). [ἄλογος].

'Αλογισταίνω, вiit: ανῶ. = 'Αλογεύομαι. [ἀλόγιστος].

'Αλογίστευτος (ό, ἡ), nesокotitъ, nerînditъ. [ἀ, λογιστεύομαι].

'Αλογιστέω -ῶ, вiit: -ήσω. faкъ, saъ ворвескъ пе nerînditе, пе nesокotite; sîntъ nerînditъ, nesокotitъ. [ші

'Αλογιστὶ, adв: = 'Αλογίστως. [ші

'Αλογιστία (ἡ), nerîndipe, nesокotipe; neriовie, nepozie. [din

'Αλόγιστος (ὁ, ἡ), nerîndit; nesокotitъ; neriовъ, nemîntosъ. «Οὕτως ἀλόγιστος εἰμί, ὥστε οὐ δύνασθαι λογίζεσθαι». Плт: 2) nesокotitъ; nemъsspatъ; nenвтъpatъ; (цpin врт:) neповestitъ. [ἀ, λογίζομαι]. [de ънde

'Αλογίστως, adв: = 'Αλόγως, гъръ rîndipe; гъръ sокoтeалъ.

'Αλογογράφητος (ὁ, ἡ), neesпpimatъ, neповestitъ, nedeskpisъ. 2) nesъпъssъ ла черере, ла dape de sокoтeалъ, saъ къвинтъ, nepesпънzъtopъ. (ші adв:) -ήτως. [ἀ, λογογραφέω] = къ

'Αλογοθέτητος (ὁ, ἡ), nesъпъssъ ла dape de sокoтeалъ, de къвînтъ, ла pesпъndepe. 2) (sокoтeалъ) neалeasъ, нелътъpitъ, nedeskъpkatъ; (цpin врт:) neînтъpitъ. [ἀ, λογοθετέω].

'Αλογος (ὁ, ἡ), nekъвînтъtopъ. «Ζῶον ἄλογον». Пл: «Πάθος ἐστὶν ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις». Плат: 2) чел гъръ къвînтъ (dpeaптъ прічiпъ); estpaвarantъ; neaштentatъ. «Νομίζων ἄλογον εἶναι ἱεροσύλους καλεῖν». Ksen: Τῷ μὲν Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ τῶν 'Εγεσταίων, τοῖν δὲ ἑτέροιν καὶ ἀλογώτερα». Тъч: 3) neповъцъitъ de dpeптъл къвînтъ, neminтosъ, nesокotitъ. «Τὸν πολὺν ὄχλον τὸν θορυβώδη καὶ ἄλογον λόγῳ κρατήσας. Плт: 4) лiпsitъ de къвînтъ, de ворвъ, saъ глasъ; neелокъentъ, неворвitopъ. 5) (nas:) noet: nesпъssъ, neesпpimatъ. 6) nedъtътopъ, saъ непpiimitopъ de (neiптpatъ în) sокoтeалъ, nesокotitъ. «Καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται». Skp: 7) непропорцionatъ. || (sъвst:) 'Αλογον (se înц: ζῶον) вitъ, dовitокъ. [ἀ, λόγος].

'Αλογοτροφεῖον(τὸ), staвлъ de вite, гpaждъ, saъ кошаръ. [ἄλογον, τροφή].

'Αλογώδης, εος (ὁ, ἡ), dовitокosъ. [ші

'Αλόγως, adв: гъръ къвînтъ. 2) гъръ minte. 3) гъръ dpeптъ къвînтъ, nerîndit, nepozemte. 4) гъръ пропорцie. 5) гъръ граiъ, în тъчере, тъцeште. Sol: (Edin: Кол: 131). [ἄλογος].

'Αλοεὺς, έως (ὁ), = 'Αλωεύς.

'Αλόη, (ἡ), Алоiъ, ънъ гелъ de плантъ, saъ копачiъ, че se ziче ші потвл ръвdърiї. 2) котвл, saъ клеiвл, piцina, че кърце din гъпzоле лаї foapte amapъ, saвъръ.

'Αλόησις, εως (ἡ), tpeiepape. (вezї 'Αλοάω). [ші

'Αλοητὸς, (ὁ), tpeiepъ, saъ tpeepiтъ (вpemea, ші лъкрал) «Ὑπὸ τὸν ἀλοητὸν ἀποδοῦναι». Лъs: a плъti пе ла tpeiepъ. [ἀλοάω].

'Αλόθεν, adв: noet: în локъ de ἐξ ἁλός, din, saъ de ла тape.

'Αλοία, 3: sinr: neps: a прел: лаї

'Α(Ά)λοιάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de 'Αλοάω (tpeiepъ), baтъ.

'Αλοιδόρητος (ὁ, ἡ), neокърîтъ, непpiimitopъ de nevinstipe. [ἀ, λοιδορέομαι]. [de ънde

'Αλοιδορήτως, adв: гъръ окърipe, гъръ nevistiipe.

Ἀλοίδορος (ὁ, ἡ), neokърîtorъ. [ἀ, λοίδορος].

Ἀλοίην, nex: 2: de noft: ал лъї Ἀλίσκομαι.

Ἀλοιητὴρ (ὁ), noet: [ἀλοιάω] treierътorъ. (fir:) «Ἀλοιητῆρες ὀδόντες». Enigr: тъselele din anoї, тъчinaше.

Ἀλοίμαν, Dor: în локъ de Ἀλοίμην, nex: ал 2: de noft: ал лъї ἄλλομαι.

Ἄλοιμμα (τὸ), ші Ἀλοιμμὸς (ὁ), = Ἄλειμμα, Ἄλειψις, snsoape. [ἀλείφω].

Ἀλοΐτις, ιδος (ἡ), snъ felъ de Алоіъ. къвіъ Гентианѝ. [ἀλόη].

Ἀλοίτης, ου, ші

Ἀλοιτὸς, οῦ (ὁ), noet: = Ἀλείτης.

Ἀλοιφαῖος, α, ον, чел, чеea че slъжeшte de alifie, snsoape. [din

Ἀλοιφὴ (ἡ), alifie; snsoape, snцere. 2) шterцere, stinцere. 3) totъ, че slъжeшte ла snцere, (dar maї kъ seamъ) sebл. ші sntdelemnьл. [ἀλείφω].

Ἀλοκίζω, biit: -ίσω. brъzdezъ, arъ. 2) tragъ linії, шъnцkieskъ. 3) srîpiiъ kъ snгiile, sfiшiiъ. [din

Ἄλοξ, οκος (ἡ), noet: în локъ de [Αῦλαξ], шanцъ, saъ brъzdare de plьgъ. 2) arътorъ. 3) цarinъ aratъ. 4) (fir:) natьл kasniчilor; (ші prin brm:) neamьл (strъnepoції) kъїva. 5) linia шnцkіrії. 6) srîpiitorъ.

Ἀλόπεδον (τὸ), = Ἀλίπεδον.

Ἀλοπήγιον (τὸ), (maї kъ seamъ laîm:) salinъ (okn de sare de mare). [din

Ἀλοπηγὸς (ὁ, ἡ), înkegътorъ (ькkrътorъ) de sare de mare. [ἅλας, πήγνυμι].

Ἀλόπιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, λοπίζω] nedeskoжitъ, nedesgъoчitъ. 2) (desnre копаї) neвmtlatъ prîtъ-вara, kare nu dъ mъgărъ. (vezї Ἀλίπιστος, ші λοπία).

Ἄλοπος (ὁ, ἡ), = Ἀλέπιστος nekoжitъ, saъ nedeskoжitъ. «Ἀμοργὸς — ». Apisf: «Δίνον ἄλοπον». Лач: nelьkratъ, nenisatъ. [ἀ, λοπός].

Ἀλοσάνθινος, ἡ, ον, (maї kъ seamъ binъ), fъkьtъ kъ floare de sare (kъratъ sare), saъ silitrъ. [ἅλας, ἄνθος].

Ἀλοσάχνη (ἡ), [ἅλς, ἄχνη] чea maї sъvцire snъmъ de mare, saъ de sare de mare, 2) snъ felъ de plantъ de mare, saъ de zoofitъ. (vezї Ἀλκυόνει(νι)ον).

Ἀλοσύδνη (ἡ), noet: [ἅλς, ὕω] nъskьtъ din mare.

Ἀλοσύνη, (ἡ), în локъ de Ἠλοσύνη.

Ἀλότριψ, ιβος (ὁ), = Ἀλετρίβανος. [ἅλας, τρίβω].

Ἁλοῦμαι, εῖ, εῖται, biit: ал лъї Ἅλλομαι.

Ἁλούμενος, η, ον, partч: nas: a лъї Ἁλέω.

Ἁλούργημα (τὸ), = Ἁλουργίς. [din

Ἁλουργὴς, έος (ὁ, ἡ), вънsitъ, лъkratъ kъ de mare, adikъ adeвъratъ пърпъръ. [ἅλς, ἔργον]. [de snde

Ἁλουργιαῖος, α, ον, ші

Ἁλουργικὸς, ἡ, ὸν = Ἁλουργής. [ші

Ἁλουργὶς, ίδος (se înц: ἐσθὴς), хаїпъ пърпърie (roшie), împъrътeskъ порfiръ.

Ἁλουργοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἁλουργής. [ἁλουργός, βάπτω].

Ἁλουργοπώλης, ου (ὁ), vînzътorъ, negъцътorъ de porfire. [ἁλουργός, πωλέω]. [de snde

Ἁλουργοπωλικὴ (ἡ), mesepia vînzътorьлъї de porfire. [ші

Ἁλοπργοπώλιον (τὸ), vînzътorie de porfire.

Ἁλουργὸς, ἡ .saъ ὸς, ὸν = Ἁλουργής.

Ἁλοὺς, οῦσα, οῦν, nex: 2: ал partч: лъї Ἁλίσκομαι.

Ἀλουσία (ἡ), neskъldare, nespъlare, nekърцire. [ἀ, λοῦσις].

Ἀλουτέω -ῶ, biit: -ήσω. nu mъ laъ. [din

Ἄλουτος (ὁ, ἡ), nelъvitъ, nespъlatъ. [ἀ, λούομαι].

Ἄλοφος (ὁ, ἡ), (prinч: περικεφαλαία) чел fъrъ kreastъ. 2) = Δύσλοφος. [ἀ, λόφος].

Ἀλόχευτος (ὁ, ἡ), nъskьtъ fъrъ moшire. 2) (чeea че a nъskьt), nemoшitъ, fъrъ moaшъ. (vezї ші Ἀμαίευτος). [ἀ, λοχεύω].

Ἄλοχος (ὁ, ἡ), = Ἀκόχευτος.

Ἄλοχος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, adьn:, λέχος, patъ] = Ἄκοιτις, soцie în kъsnivie; (în цen:) mьiere.

Ἀλόω, noet: în локъ de Ἀλάου -ῶ, 2: sinr: neps: a prez: de porьnч: ал лъї Ἀλάομαι.

Ἄλπνιστος, η, ον, noet: sъperл: al ne-întp: Ἄλπνος, (vezї Ἔπαλπνος) [ἄλφω, saъ θάλπω, saъ ἕλπομαι], foarte dьlче, graцiosъ, plъkьtъ, desfътътorъ.

Ἅλς, ἁλὸς (ἡ), noet: mare. «Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες». Od: M. [de snde

Ἅλς, ἁλὸς (ὁ), (maї obiч: la îm:) ἅλες (οἱ), sare. «Οὐδ' ἅλα δοίης». Od: P. (prov: nentrъ skumpї), n'aї da niчї sare, (vezї ші Ἀλώνητος). 2) (fir:) Λ' prietenie, familiaritate (ші maї kъ seamъ чea prin osnitalitate), (de snde) «Τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενι-

κῆς τρεπέζης». Esx: «Ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; Dem: «Μέδιμνον ἁλῶν συγκατεδηδοκότες». Пров: amŭ mînкat înпреѹnъ пîĭne ші sape. ші Б'. глѹmeцiа, граціа (sapea) ворбірії.

Ἀλσηΐς, ίδος (ἡ), (maĭ кѹ seamъ ла îm:) «Ἀλσηΐδες Νύμφαι». Апл: zîne de пъdѹpe. [ἄλσος].

Ἀλσίνη (ἡ), ѹnŭ felŭ de плantъ, каре se ziче ші Μυοσωτὶς, ѹрекеа шоаречелѹĭ, ші (dѹпе ѹnіĭ) nѹ mъ ѹĭta.

Ἄλσις [ἄλδω], εως (ἡ), поеt: крештере.

Ἅλσις [ἅλομαι], εως (ἡ), = ἅλμα, sъpitѹръ; sвîкnipe.

Ἀλσοκομέω -ῶ, віit: -ήσω. înгріжeskŭ, кѹлtівŭ пъdѹpe. [ші

Ἀλσοκομικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла кѹлtівареа пъdѹpілор. [din

Ἀλσκόμος (ὁ), înгріжitopŭ, кѹлtівatopŭ de пъdѹpĭ (ші maĭ кѹ seamъ) sfinte. [ἄλσος, κομέω].

Ἄλσος [ἄλδω], εος, ους (τὸ), (прінч:) пъdѹpe, dѹmбравъ кѹ апе konsfinцitъ ла вре о zeitate; (iap în цen:) totŭ локѹл акоперitŭ de копачі ші апе. (вezĭ ші Ἄρσος). [de ѹnde

Ἀλσώδης, εος (ὁ, ἡ), dѹmбръвosŭ, пъdѹposŭ, desŭ. 2) de пъdѹpe, ор че pesape, saŭ se faче прin пъdѹpĭ.

Ἀλτὴρ (ὁ), [ἅλλομαι] (maĭ кѹ seamъ ла îm:] ἁλτῆρες, алtepe, вале, saŭ вѹкъцĭ de плѹmбŭ, че цineaŭ în mîĭnĭ sпре кѹmпъnipe sъpitopiĭ (вezĭ Гал: Iцien: A'). [de ѹnde

Ἀλτηρία (ἡ), tрѹпеаskъ deпpindepe, екчерsiцiŭ кѹ алtepe (ἁλτῆρες) în sъpitѹpĭ.

Ἀλτηροβολία (ἡ), asвîрлipe de алtepe; екчерsiцiŭ прin алtepe. [ἁλτὴρ, βάλλω].

Ἀλτικὸς, ὴ, ὸν, кѹвiinчosŭ, saŭ folositopŭ ла sъpitѹръ; îndemînatikŭ ла sъpitѹръ, ѹшорŭ, лesnічosŭ în mішкаре. [ἅλτης].

Ἆλτο, поеt: Ion: în локŭ de ἥλατο, 3: sinг: пеps: a nex: xot: ал: лѹĭ Ἅλλομαι.

Ἄλυγος (ὁ, ἡ), fъръ smiчea de ръкitъ; fъръ бъцŭ, saŭ вічіŭ. [ἀ, λύγος].

Ἀλύεσκον, ες, ε, поеt: în локŭ de ἤλυον прел: ал лѹĭ Ἀλύω.

Ἀλύκη (ἡ), Ion: = Ἀλυσμός.

Ἀλυκὶς, ίδος (ἡ), =ἅλμη. || (îm:) Ἀλυκίδες, saлine = Ἀλοπήγια. [din

Ἀλυκὸς, ὴ, ὸν, = Ἀλμυρός. [ἅλας]. [de ѹnde

Ἀλυκότης (ἡ), = Ἀλμυρότης.

Ἀλυκρὸς, ὰ ὸν, поеt: =Θαλυκρός.

Ἀλυκτάζω (-αίνω, -έω -ῶ), віit: -άσω, saŭ -ήσω. поеt: Ion: [ἄλυκτος], mъ tѹрбѹрŭ, mъ пекъжeskŭ; mъ пeлiniштeskŭ, sîntŭ stpimtopatŭ.

Ἀλυκτοπέδη (ἡ), поеt: легътѹръ nedesлегatъ, saŭ грea ші nesѹfepitъ. [ἄλυκτος, πέδη].

Ἄλυκτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀλύσσω], neапъpatŭ, de neskъпat. 2) tѹрбѹpatŭ; пeлiniштitŭ; sпepiatŭ. [de ѹnde

Ἀλυκτοσύνη (ἡ), поеt: tѹрбѹpape, nekazŭ, stpimtopape.

Ἀλυκώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἀλμυρώδης. [ἁλυκός].

Ἀλύμαντος (ὁ, ἡ), [ἀ, λυμαίνομαι] nевътъmatŭ, nевîntѹitŭ.

Ἄλυξις [ἀλύσσω], εως (ἡ), поеt: fѹгъpipe, skъпape. 2) [ἀλύω]. = Ἀλυσμός.

Ἀλύπητος (ὁ, ἡ), nesimцitopŭ, saŭ neпpiчinѹitopŭ de mîxnipe. [ἀ, λυπέομαι]. [de ѹnde

Ἀλυπήτως, adв: fъръ simцipe, saŭ пpiчinѹipe de mîxnipe.

Ἀλυπία (ἡ), nemîxniчiѹne, netpisteцъ. [din

Ἄλυπος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, -ότατος) nemîxnitŭ, saŭ neпpiimitopŭ de mîxnipe. 2) nевътъmatŭ, nesѹпъpatŭ. 3) (акt:) nemîxnitopŭ (nевътъmъtopŭ, nesѹпъpъtopŭ); (прin ѹpm:) nевinoвatŭ. 4) поtолitopŭ de mîxnipî. || (sѹвst:) Ἄλυπον (τὸ), ѹnŭ felŭ de плantъ de леакŭ. [ἀ, λύπη]. [de ѹnde

Ἀλύπως, adв: fъръ mîxnipe, fъръ sѹnъpape.

Ἄλυρος (ὁ, ἡ), neакомпaniatŭ de лiръ (instpѹmîntŭ mѹsiкалŭ); (fiг:) neгpaцiosŭ (anostŭ). [ἀ, λύρα].

Ἄλυς, υος (ὁ), пелѹкpape, ші ѹpîtѹл провenitŭ dîntp'insa. «Αἱ τοῦ φρονήματος ἐξάρσεις διαλύουσι τὸν ἅλυν καὶ τὴν ἀδημονίαν». Ksen: (вezĭ ші Ἄλη).

Ἀλυσηδὸν, adв: ка ѹnŭ лanцŭ; saŭ кѹ лanцŭ. [ἅλυσις].

Ἀλυσθαίνω, ші Ἀλυσθέω, ші Ἀλυσθμαίνω =Ἀλυσταίνω.

Ἀλυσίδετος (ὁ, ἡ), лъnцѹitŭ, легatŭ кѹ лanцѹpĭ. [ἅλυσις, δετός]

Ἀλυσίδιον (τὸ), dim: ал лѹi Ἅλυσις, лъnцiшopŭ.

Ἀλυσιδωτός, ὴ, όν, (прінч: θώραξ, za) fъкѹtŭ, înплetitŭ ка лanцѹл.

Ἀλύσιον (τὸ), = Ἀλυσίδιον.

Ἅλυσις, εως (ші Ἄλυσις) (ἡ), [ἀ, λύω] лanцŭ.

Ἄλυσις [ἀλύω], εως (ἡ), =Ἀλυσμός.

Ἀλυσιτέλεια (ἡ), nefolosъ, nekîştigъ. [din

Ἀλυσιτελὴς, ές, (ὁ, ἡ), nefolositorъ; vъtъmъtorъ, pъgubitorъ. [ἀ, λυσιτελής]. [de unde.

Ἀλυσιτελῶς, adv: fъrъ folosъ; ku pagubъ, saŭ vъtъmare.

Ἀλυσκάζω, viit: -άσω, şi

Ἀλυσκάνω (fъrъ viit:), poet: = ku

Ἀλύσκω, viit: ἀλύξω, saŭ ἀλύξομαι. (nex: ἤλυξα) poet: [ἀλύω, saŭ ἀλεύομαι] şъ silesku, mъ fugъresku, ka sъ skapъ de ceva; mъ apъrъ, skapъ. 2) = Ἀλύω, mъ rъtъcesku.

Ἀλυσμὸς (ὁ), [ἀλύω] = Ἄλυς, neastîmpъrъ (mai ku seamъ de volnavъ); turburare; nelinişte; nekazъ. [ἀλύω]. [de unde

Ἀλυσμώδης, εος (ὁ, ἡ), cel ce pъtimeşte de turburare, nelinişte.

Ἄλυσσος (ὁ, ἡ), nesupusъ la (saŭ tъmъduitorъ de) turbare; (de unde). ‖ (subst:) Ἄλυσσον (τὸ), unъ felъ de plantъ tъmъduitoare de turbare. [ἀ, λύσσα].

Ἀλύσσω, viit: -ύξω, şi

Ἀλυσταίνω, viit: -ήσω, poet: = Ἀλύω, şi Ἀλύσκω.

Ἀλυτάρχης, ου (ὁ), poliţaiŭ. [ἀλύτης, ἄρχω].

Ἀλύτης [ἀλύω], ου (ὁ), alergătorъ, purtătorъ de toiagъ, saŭ de viciŭ, slujbaşŭ (dorobanţŭ) al poliţii la Ἀθῆναι o timpiu.

Ἄλυτος (ὁ, ἡ), nedesleratъ, de nedesleratu. «Δεσμὸς —». Od: Θ. 2) netopitъ, nepătrezitъ. «Ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐστέ, οὐδ' ἄλυτοι τὸ πάμπαν». Plt: 3) nepisinitъ; nedesfăcutъ; nedeskurcatъ; înnoetitъ; (fir:) neesplicatъ. «Ἀπορία —». Apist: 4) nedesfiinţatъ; nepreskurmatъ». Δρόμον αἰώνων ἄλυτον συνέχεις». Sin: nesfîrşitъ, neîncetatъ. [ἀ, λύομαι]. [de unde

Ἀλύτως, adv: în chipъ nedesleratъ, netopitъ, neesplicatъ.

Ἄλυχνος (ὁ, ἡ), lipsitъ de lampъ, de luminъ. [ἀ, λύχνος].

Ἀλύω, (şi At: ἀλύω) fъrъ viit: mъ rătъceskъ, umblu înkoaci şi 'nkolo fъrъ treabъ, şi (prin urm:) mi se uraşte, sîntъ sfirimtoratъ, nu mai, mъ mîhnesc, ce sъ facъ, ce sъ hotъrъskъ; (în gen:) mъ aflu în sbuciumeaskъ neliniştite şi turburare; mъ nekăjeskъ; mъ înfuriezъ (din ure o sbuciumeakъ patimъ, şi chiar din bucurie), îmi esъ din mъsurъ. «Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;» Od: Σ. [ἄλυς, saŭ ἄλη].

Ἄλφα, (τὸ), nedecl: [Evr:] întîia literă a Alfabetului. vezi A, α. 2) = ku

Ἀλφάδιον (τὸ), = Γνώμων, kumpănъ, instrumîntъ tectonicъ (pentru firura sa de A).

Ἀλφαίνω (-άνω, -άζω, -άω, şi -έω -ῶ), viit: -ανῶ, saŭ -ήσω (nex: ἤλφον, de unde noft: ἄλφοιμι) poet: gъseskъ; aflu, nъscocesku; nemereskъ; dobîndeskъ, cîştigъ. 2) amъ preţъ, mъ vinzъ, daŭ cîştigъ, venitъ. [ἄλφα].

Ἀλφεσίβοιος (ὁ, ἡ), poet: [ἀλφέω, βοῦς], dobînditorъ, cîştigătorъ de boi; (prin urm:) frumosъ (mai ku seamъ fată); cъtъ celor frumoase se adăugă dar mai înaintea numelui boi de rogodnicii lor dune obiceiul de atunci. 2) xrъnitorъ, îngrăşitorъ de boi şi alte vite. «Ὕδωρ ἀλφεσίβοιον». Esxl:

Ἀλφὴ, ῆς, şi

Ἄλφησις, εως (ἡ), poet: gъsire; gъsitъ, cîştigъ, dobîndire. 2) preţъ. [şi

Ἀλφηστὴρ, ῆρος, şi

Ἀλφηστὴς, οῦ (ὁ), poet: gъsitorъ, aflătorъ; năskocitorъ; (prin urm:) cîştigătorъ; (în gen:) muestriosъ, întreprinzătorъ, activъ. 2) unъ felъ de neşte. [ἀλφέω].

Ἄλφι (τὸ), poet: (în apokopъ) în locъ de Ἄλφιτον.

Ἀλφιταμοιβὸς (ὁ), [ἄλφιτον, ἀμείβω] vînzătoru de fuinъ, fuinarъ.

Ἀλφιτεία (ἡ), mesepia, lucrul fuinarului. [şi

Ἀλφιτεῖον (τὸ), fuinărie; moară. [şi

Ἀλφιτεὺς, έως (ὁ), făcătorъ de fuinъ, fuinarъ, morarъ. [din

Ἀλφιτεύω, viit: -εύσω. faкъ fuinъ. [şi

Ἀλφιτηδὸν, adv: în chipъ de fuinъ, ca fuina. [şi

Ἀλφιτηρὸς, ὰ, ὸν, şi

Ἀλφιτικὸς, ἡ, ὸν, fuinosъ, de fuinъ. [ἄλφιτον].

Ἀλφιτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în felul fuinei, ca fuina. [ἄλφιτον, εἶδος].

Ἀλφιτοθήκη (ἡ), marazie, saŭ amburъ de fuinъ. [ἄλφιτον, θήκη].

Ἀλφιτόμαντις, εως (ὁ, ἡ), = Ἀλευρόμαντις. [ἄλφιτον, μάντις].

Ἄλφιτον (τὸ), [ἀλφὸς, saŭ ἄλφω] fuinъ (mai ku seamъ de orzъ). 2) orzъ kurъţatъ de koajъ, şi mъcinatъ grosu, saŭ urduitъ mai; arnăkuşъ, saŭ bulgurъ.

3) ѕnѕ̆ felѕ̆ de колеашъ de fъinъ de opzѕ̆, saѕ̆ de арпъкашѕ̆; ші ѕnѕ̆ felѕ̆ de плъчintъ fръmîntatъ кѕ ѕntdeлemnѕ̆, ка богачеа. 4) (ла îm:) ἄλφιτα, храna din toate zілеле; (ші maĭ întînsѕ̆) авере, міжлокѕ̆ de віацъ.

'Αλφιτοποιΐα (ἡ), meштешѕгѕл de a faче fъinъ. [din

'Αλφιτοποιὸς, (ὁ, ἡ), fъкъtopѕ̆ de fъinъ. [ἄλφιτον, ποιός].

'Αλφιτοπώλης, ου (ὁ), ші 'Αλφιτόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtopѕ̆ de fъinъ. [ші

'Αλφιτοπωλητήριον (τὸ), вînzъtopie de fъinъ, fъinъpie. [ἄλφιτον, πωλέω].

'Αλφιτοσιτέω -ῶ, віit: -ήσω. mъnînкѕ̆ (mъ хръneskѕ̆ кѕ) fъinъ. [ἄλφιτον, σῖτος].

'Αλφιτοσκόπος (ὁ, ἡ), = 'Αλφιτόμαντις. [ἄλφιτον, σκοπός].

'Αλφιτοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopѕ̆ de (хръnitѕ̆ кѕ) fъinъ. [ἄλφιτον, φάγω].

'Αλφιτόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел ка fъina ла faцъ, албѕ̆; (fiг:) кѕ пърѕл албѕ̆. [ἄλφιτον, χρώς].

'Αλφιτὼ, όος -οῦς (ἡ), nѕme de o faвѕлoasъ femeeaskъ fantomъ (stafie), кѕ каре sперiaѕ̆ копii. [ἄλφιτον].

"Αλφοι, поet: 3: sinг: пеps: de nex: 2: ал поft: лѕĭ 'Αλφαίνω.

'Αλφὸς, ὴ, ὸν, zічере прim: (din каре ші лat: albus, ші pom:) албѕ̆. 2) (sѕвst:) ѕnѕ̆ felѕ̆ de печinцine албъ ші tъpîцoasъ, каре se zіче ші Λεύκη.

"Αλφω, neîntpeв: прim: ал лѕĭ 'Αλφαίνω. (Грam:) [de ачі] aflѕ

"Αλω (τὴν) ак: sinг: ал лѕĭ "Αλως.

'Αλῶ, ῷς, ῷ, nex: 2: ал: sѕп: лѕĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλωὰ, ᾶς (ἡ), поet: = "Αλως, apie. «'Ως δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει κατ' ἁλωάς». Іл: Е. 2) локѕ̆ netedѕ̆ ші кîmпosѕ̆, sъditѕ̆ кѕ копачĭ saѕ̆ віе. «Σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἁλωήν» Іл: Σ. 3) (în цen:) netedъ кîmпie; (de ѕnde) «Ποσειδάωνος ἁλωή». Оп: mapea. [ші

'Αλῷα (τὰ), църъneaskъ sepвътoape a Ateneпілор, че se sъвîршіа ла apiĭ. [ші

'Αλωαῖος, α, ον, че se atinцe de (se dedѕче ла) apiĭ. [ші

'Αλωὰς, άδος (ἡ), (епit: ал Череseĭ) пaтpoanъ a цapinелор, ші apiîлор. [ἄλως].

'Αλώβητος (ὁ, ἡ), nевътъmatѕ̆; nечoпtitѕ̆, întpeгѕ̆. [ἀ, λωβάομαι].

'Αλωεινὸς, ὴ, ὸν, поet: кѕвiinчosѕ̆, foлositopѕ̆ ла apiĭ ші цapine; църъneskѕ̆, кîmпeneskѕ̆. [ші

'Αλωεὺς, έως (ὁ), tpeiepъtopѕ̆. 2) плѕгapѕ̆; гръdinapѕ̆; віepѕ̆. [ші

'Αλωὴ, (ἡ), Ion: în локѕ̆ de 'Αλωά. [ἄλως].

'Αλῴη, поet: în локѕ̆ de 'Αλοίη, 3: sinг: пеps: a nex: 2: de noft: ал лѕĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλώῃ, поet: în локѕ̆ de ἁλῷ, 3 sinг: пеps: a nex: 2: de sѕпѕsѕ̆ ал лѕĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλώιος, α saѕ̆ ος, ον, поet: = 'Αλωεινός.

'Αλωὶς, ίδος (ἡ), поet: = 'Αλωάς.

'Αλώκαντι, Dop: în локѕ̆ de ἑαλώκασι, 3: îm: пеps: a tpe: de кѕ:, ші

'Αλώμεναι, поet: în локѕ̆ de 'Αλῶναι, nex: 2: ал inf: лѕĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλώμενος, η, ον, пaptч: a лѕĭ 'Αλάομαι.

"Αλωμι, neîntp: вezĭ 'Αλίσκομαι.

"Αλων, ωνος (ἡ), = "Αλως.

'Αλῶναι, nex: 2: de înf: ал лѕĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλωνεύομαι, віit: εύσομαι. лѕкрezѕ̆ ла apie, tpeiepѕ̆. [ἄλων].

'Αλώνητος (ὁ, ἡ), (прinч: poвѕ̆) кѕmпъpatѕ̆ пе sape; (прin ѕpm:) eftinѕ̆, прostѕ̆. [ἄλας, ὠνητός].

'Αλωνία (ἡ), = "Αλως, apie. [ші

'Αλωνίζω, віit: ίσω. tръieskѕ̆, пetpeкѕ̆, mъ îndeлetniчeskѕ̆ ла apiĭ. [ші

'Αλώνιον (τὸ), dim: ал лѕĭ "Αλως, miкъ apie, apioapъ. [ші

'Αλώνιος, α, ον, = 'Αλωεινός. [ἄλων].

'Αλωνοτριβέω -ῶ, віit: -ήσω. tpeiepѕ̆. [ἄλων, τρίβω].

'Αλῷος, α saѕ̆ ος, ον = (прin întpѕn:) 'Αλώϊος.

'Αλωπᾶ, ᾶς, saѕ̆ 'Αλωπὼ, ῶς (ἁ), Dop: în локѕ̆ de 'Αλώπηξ.

'Αλωπεκάω -ῶ, віit: ήσω = 'Αλωπεκίζω.

'Αλωπεκέη, Ion: în локѕ̆ de

'Αλωπεκῆ (ἡ), (se înц: δορά) піеле de вѕлпе. [ші

'Αλωπέκειος, α, ον, de вѕлпе; ал вѕлпiĭ. [ші

'Αλωπεκία (ἡ), пatimъ (прinч: a капѕлѕĭ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de келіе, din каре каde пърѕл. (вezĭ ші Κνύος). 2) віzѕina вѕлпiĭ. [ші

'Αλωπεκίας, ου (ὁ), asemenea кѕ (віклеanѕ̆ ка) вѕлпеа. 2) ѕnѕ̆ felѕ̆ de пеште din soiѕл челор sгîрчіошĭ ші лѕчіошĭ. ['Αλώπηξ].

'Αλωπεκίασις, εως (ἡ), = 'Αλωπεκία; (dap maĭ кѕ seaшъ) a пътimi de 'Αλωπεκία. [din

'Αλωπεκιάω -ῶ, віit: -άσω, пътimeskѕ̆

de келіа 'Αλωπεκία. 2) = 'Αλωπεκίζω. [ἀλωπεκία].

'Αλωπεκιδεὺς, έως (ὁ), пѕіѕ̆ de вѕлпе, вѕлпашѕ̆. [ἀλωπεκὶς, ιδος].

'Αλωπεκίζω, віit: -ίσω, imitѕ̆, sîntѕ̆ віклеапѕ̆ ка вѕлпеа. [ἀλώπηξ, εκος].

'Αλωπέκιον (τὸ), dim: ал лѕї 'Αλώπηξ, mікъ вѕлпе, вѕлпіцъ.

'Αλωπεκὶς, ίδος (ἡ), = 'Αλωπέκιον. 2) ѕпѕ̆ fелѕ̆ de feaръ вastapdъ пъsкѕtъ din кіїne mi вѕлпе = Κυναλώπηξ. 3) = 'Αλωπεκῆ. 4) ѕпѕ̆ fелѕ̆ de віе (а къріа віцеле seamъпъ кѕ коada вѕлпії, ші pom: spѕгѕрії se пѕmesк вѕлпе). [ἀλώπηξ].

'Αλωπέκουρος (ὁ), ѕпѕ̆ fелѕ̆ de плаптъ, коada вѕлпії. [ἀλώπηξ, -εκος, οὐρά].

'Αλωπεκώδης, εος (ὁ, ἡ), вѕлпоsѕ̆; (fіг:) віклеапѕ̆, прefъкѕtѕ̆. [ἀλώπηξ].

'Αλώπηξ, εκος (ἡ, mi foapte pap ὁ), [ἀλάω, ὤψ, fiind къ 'ї жоакъ окії, saѕ̆ fiind къ ръtъчеште, saѕ̆ amъцеште ведерea] вѕлпе. 2) ѕпѕ̆ fелѕ̆ de пеште, (вezї 'Αλωπεκίας). 3) ѕпѕ̆ fелѕ̆ de пasъре, че se zіче ші Χηναλώπηξ, saѕ̆ sвѕръtoapea веверіцъ а Skitieї, sînцеапѕл (полоп: polatouche). 4) = 'Αλωπεκία. 5) = 'Αλωπεκῆ. 6) челе din шолдѕрї кърпоase пърцї (mѕшкї) а ле трѕпѕлѕї. 7) (fіг:) omѕ̆ віклеапѕ̆ ші прefъкѕtѕ̆, шіpetѕ̆.

'Αλωπός (ὁ, ἡ), = 'Αλωπεκώδης, віклеапѕ̆ ка вѕлпеа. 2) = кѕ

'Αλωπόχροος, ους (ὁ, ἡ), чел кѕ faцъ de вѕлпе. кam вълапѕ̆, алвічіоsѕ̆. 2) пъtimашѕ̆ de келіа 'Αλωπεκία, кѕ пърѕл къzѕ̆tѕ̆, плешѕвѕ̆. [ἀλωπὸς, χρόα].

'Αλωρήτης, ου (ὁ, ἡ), [ἅλως, ὠρέω], înгріжіtорѕ̆, пъzіtорѕ̆ de apie. (епіt: ал Череseї ші Орелор).

Ἅλως [ἁλής], ω ші ωος (ἡ), (îm: Ἅλῳ, ων, ші Ἅλοι, ων) apie. «Δὶ ὅλης τῆς ἅλω οἴσεταί σοι τὰ ἄχυρα». Ksen: 2) лѕчіоasa чірконfеріпцъ, saѕ̆ контѕрѕл павъzеї. «Ἅλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω». Esхл: 3) лѕminosѕл черкѕ̆, че se веde ѕпе-орї înпрежѕрѕл soapeлѕї ші лѕпеї, ка о apie. 4) лѕminіца окіѕлѕї.

'Αλώσιμος (ὁ, ἡ), пѕtinчіоsѕ̆ de а se лѕа, а se stъпîni. 2) чееа че se faче sпре лѕареа ѕпеї четъцї, saѕ̆ орашѕ̆. «Παιὰν («Βάξις) —» Esхл: [din

Ἅλωσις, εως (ἡ), лѕаре, stъпînіре de четате; прindере de роѕѕ̆, роѕіре; пердере дежѕdікатъ, osîndіре (пas:). [ші

'Αλωτὸς, ὴ, ὸν = 'Αλώσιμος, «Τὸ ζητούμενον ἁλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον». Sof: [ἁλίσκομαι].

'Αλώφητος (ὁ, ἡ), neînчetatѕ̆. [ἀ, λωφῶ].

'Αλώω, ῃς, ῃ, поet: în локѕ̆ de 'Αλῶ, ῷς, ῷ, nex: 2: de sѕп: ал лѕї 'Αλίσκομαι.

Ἅμ, поet: (maї 'nainte de β, π, μ, φ) în локѕ̆ de ἀνά.

Ἅμα, adв: (de timпѕ̆), tot de о datъ, întр' ачееашї вреme. «Ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει». Іл: Г. «Ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον». Пров: «Ἅμα μὲν, ἅμα δέ». atît, кît; кînd ші кînd. «Ἅμα καὶ ἅμα». Плат: în datъ, în шіnѕtѕ̆. 2) în datъ кѕm, saѕ̆ întр' ачееашї вреme кînd. «Ἅμα τῇ ἡμέρᾳ». Ksen: «Ἅμα τῷ ἦρι». Тѕч: «Ἅμα δὲ ταῦτα λέγων καὶ ἐβουθύτει». Ksen: «Τῆς ἀγγελίας ἅμα ῥηθείσης προσεβοήθουν. Тѕч: 'Ο θάνατος ἅμα τῷ γενέσθαι πάντων κατέγνωστο». Dem: 3) ѕпіtорѕ̆ (în локѕ̆ de σὺν, saѕ̆ ὁμοῦ), înпреѕпъ кѕ. «Ἅμ' αὐτῷ ἕποντο». Od: Δ: «Ἅμ' ἄμφω σὺν ῥ' ἔπεσον». Іл: Н. 4) asemъпъtівѕ̆, прекѕm, ка. «Ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο». Od: А. ка sѕfлъріле вîntѕлѕї.

'Αμὰ, saѕ̆ 'Αμᾶ, saѕ̆ 'Αμᾷ. Dop: în локѕ̆ de ὁμοῦ.

'Αμαγγάνευτος (ὁ, ἡ), neamъцitѕ̆ de fepmeче, saѕ̆ de deskîntiче. 2) непрefъкѕtѕ̆, кѕратѕ̆, adевъратѕ̆. [ἀ, μαγγανεύω].

'Αμαδρυὰς, άδος (ἡ), [ἅμα, δρύς] (maї кѕ seamъ îm:) nimfe, zîne (stafії) de копачї (крezѕte, къ se пъштеаѕ̆, ші mѕріаѕ̆ înпреѕпъ кѕ копачії).

'Αμαθαίνω, віit: -ήσω, sîntѕ̆ neînвъцatѕ̆; пѕ штіѕ̆. [ші

'Αμαθεὶ, adв: = 'Αμαθῶς, în neînвъцътѕръ, în пештіінцъ. [ші

'Αμάθεια (ἡ), neînвъцътѕръ, пештіінцъ; neesперіінцъ. [din

'Αμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), neînвъцatѕ̆, некъртѕрарѕ̆. 2) нечеркatѕ̆, fъръ esперіінцъ, fъръ idee. 3) neînвъцatѕ̆, неовічпѕітѕ̆; неаштептatѕ̆. 4) непрактisitѕ̆, nedeпрinsѕ̆, прostѕ̆, гроsолапѕ̆. 5) (пas:) пештіѕtѕ̆, некѕпоsкѕtѕ̆. [ἀ, μάθω, μανθάνω].

'Αμάθητος (ὁ, ἡ), = 'Αμαθής.

'Αμαθία (ἡ), At: în локѕ̆ de 'Αμάθεια.

'Αμαθῖτις, ιδος (ἡ), тръіtоаре în nisiпѕ̆. «Κόγχος —» At: [ші

'Αμαθόεις, εσσα, εν, поet: în локѕ̆ de 'Αμμώδης, nisiпоsѕ̆. [din

Ἄμαθος (ὁ), = Ἄμμος, nisiпѕ̆. [de ѕпde

'Αμαθύνω, віit: -υνῶ, поet: мърѕпцezѕ̆, fърîшічezѕ̆, fакѕ̆ чева ка nisiпѕл; пръпъdeskѕ̆, desfiiinцezѕ̆ (вezї mi 'Αμαλδύνω). [ші

'Αμαθώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de 'Αμμώδης, nisiпosŭ.

'Αμαθῶς, adв: кȣ neînвъцътȣръ, neштiinцъ, прost. 2) пе neштiȣte; neaрътat; пе neaштeптate; saŭ грешit. «'Ενδέχεται τὰς συμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου». Тȣч: [ἀμαθής].

'Αμαίευτος (ἡ), nemoшitъ, лiпsitъ ла ſaчepe de ажȣtopȣл moaшeĭ. 2) nічĭ o datъ moшitъ, adiкъ ſeчoaръ. [ἀ, μαιεύω].

'Αμαιμάκετος, η шĭ'ος, ον, noet: [ἀ прiв:, μάχομαι, saŭ ἀ întînz:, шi μαιμάσσω, saŭ μῆκος] nebътȣtŭ, nebipȣitŭ, nedoвopîtŭ; foapte mape; monstpȣosŭ; sпъimîntъtopŭ.

'Αμαίωτος (ὁ, ἡ), noet. în локŭ de 'Αμαίευτος, nemoшitŭ, -itъ. [ἀ, μαιόομαι].

'Αμαλακιστία (ἡ), nemoлiчiȣne, вîptoшie (a fi чinева deпpinsŭ în ostenелĭ, neoвositŭ). [din

'Αμαλάκιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, μαλακίζω].

'Αμάλακτος (ὁ, ἡ), nemoiatŭ; asпpȣ, вîptosŭ; nemлъdiatŭ, neînвлînzitŭ, neîndȣплeкatŭ sпpe eptape. [ἀ, μαλάσσω[.

'Αμαλάπτω, вiit: άψω. noet: = ἀμαλδύνω.

'Αμάλδακτος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de 'Αμάλθακτος.

'Αμαλδάω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Αμαλδύνω, вiit: -υνῶ. noet: Ion: [ἀμαλὸς], moiŭ, sлъвeskŭ; miчeskŭ; askȣnzŭ; înnerpeskŭ, întȣneкŭ; stpiкŭ, пръпъdeskŭ, desfiinцezŭ. (вezĭ шi 'Αμαθύνω).

'Αμαλεύω, вiit: εύσω. = 'Αμαλλεύω. [din

'Αμάλη, (ἡ), noet: în локŭ de Ἄμαλλα.

'Αμαλητόμος (ὁ, ἡ), noet: seчepъtopŭ. [ἀμάλη, τέμνω].

'Αμάλθακτος (ὁ, ἡ), = 'Αμάλακτος.

'Αμαλίζω, вiit: -ίσω = 'Αμαλλεύω.

Ἄμαλλα, ης (ἡ), noet: [ἀμάω] mъnȣкiŭ de sпiчe. 2) seчepiшŭ. 3) = 'Αμάλλιον. [de ȣnde

'Αμαλλεύω, вiit: -εύσω, faкŭ, легŭ mъnȣкĭ de sпiчe; (шi în цen:) легŭ stpîns. [шi

'Αμάλλιον (τὸ), паiȣл, кȣ каpe se леагъ шъnȣкiȣл de sпiчe, легътȣръ de шъnȣкĭ.

'Αμαλλοδετὴρ, ῆρος, шi

'Αμαλλοδέτης, ου (ὁ), noet: легътopŭ de mъnȣкĭ de sпiчe. [ἄμαλλα, δέω].

'Αμαλλοτόκεια (ἡ), noet:, шi

'Αμαλλοτόκος (ἡ), пъsкътoape, шi кpeskътoape de mъnȣкĭ de sпiчe. [ἄμαλλα, τόκος]. шi

'Αμαλλοφόρος, (ἡ), пȣpтътoape de mъnȣкĭ de sпiчe (amîndoъ eпitete a ле Чepeseĭ). [ἄμαλλα, φόρος din φέρω].

'Αμαλὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локŭ de ἁπαλὸς, moaлe; fpaцedŭ; sлaвŭ. 2) Eoл: în локŭ de ὁμαλός. [de ȣnde

'Αμαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, шi

'Αμαλύνω, вiit: -υνῶ, noet: = 'Αμαλδύνω. [шi

'Αμαλῶς, adв: moaлe, sлaв. 2) neted; лesne; amъsȣpat, кȣmпътat.

'Αμάμαξυς -υος, saŭ (Eoл:) υδος (ἡ), ȣnŭ ſeлŭ de stpȣгȣpe; шi вiцъ, че кpeskînd se sȣie пе копачĭ. (вezĭ 'Αναδενδράς).

'Α('Α)μάμηλὶς, [ἅμα, μῆλον] -ιδος, saŭ -ίδος (ἡ), ȣnŭ ſeлŭ de пomŭ (тъpŭ, saŭ skopȣшŭ), шi podȣл лȣĭ, тъpŭ, saŭ moшmȣлъ. (вezĭ шi 'Αμασυκάς).

'Αμάμυξ, υκος (ὁ), = 'Αμάμαξυς.

'Αμανίτης, [Ἄμανον, mȣnte ал Чiлiчieĭ] ου (ὁ), ȣnŭ ſeлŭ de алese чiȣпepчĭ, saŭ mъnътъpчĭ. (вezĭ Μύκης).

'Αμάντευτος (ὁ, ἡ), neпpeгiчitŭ, saŭ de neпpeгiчit, neпpoopoчitŭ. 2) neповъцȣitŭ de пpoopoчĭ, saŭ de opaкoлe. 3) neпȣtinчosŭ, saŭ neвoitopŭ de a пpeгiчi, a пpoopoчi, saŭ a da кȣ sokoteaлa. [ἀ, μαντεύομαι].

Ἄμαξα, шi (Ion:) Ἄμαξα [ἅμα, ἄξων], ης (ἡ), каpŭ, (maĭ кȣ seamъ) кȣ вoĭ, saŭ katîpĭ. «Τὰ ἐξ ἁμάξης λέγειν». пpoв: (de ла ſemeiлe, че окъpaŭ пе кaлe din каpъ ȣna пе aлta sпpe пetpeчepe ла sepвътoapea Eлeȣsiniiлop) a окъpî foapte пpost. (вezĭ шi γεφυρίζω, шi πομπεύω). 2) noet: плȣгŭ. 3) = 'Αμαξιτός. 4) konsteлaцia чeлop шaпte steлe de кътpe nopdŭ, saŭ steaoa пoлapъ, каpȣл. [de ȣnde

'Αμαξαίη (ἡ), Ion: în локŭ de Ἄμαξα. [шi

'Αμαξαῖος, α, ον, noet: în локŭ de 'Αμαξιαῖος.

'Αμαξάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ Ἄμαξα, къpȣчeanŭ, къpȣцŭ.

'Αμαξεία (ἡ), кълътopie, saŭ tpansпoptape кȣ каpȣл. [ἁμαξεύω].

'Αμαξεὺς, έως (ὁ), къpъȣшŭ, кipiцiŭ. 2) «Βοῦς —». Пл: воŭ înжȣгatŭ, tpъгътopŭ ла каpŭ. [ἅμαξα]. [de ȣnde

'Αμαξεύω, вiit: -εύσω. къpъȣшeskŭ, sîntŭ къpъȣшŭ. 2) кълътopeskŭ, saŭ tpansпoptezŭ кȣ каpȣл. «'Οδὸς ἁμαξεύεσθαι δυναμένη». Stp: вezĭ 'Αμαξιτός. 3) (fiг:) îmĭ пetpeкŭ вiaцa кȣ гpeȣtate шi în tiкълoшie. «'Ημάξευσα τοῦτον δύσζωον κἀβίωτον βίον». Eпiгp:

'Αμαξήλατος (ὁ, ἡ), (прinч: ὁδός,) кълкатȣ, ȣтвлатȣ de каръ. (вezї 'Αμαξιτός). [ἅμαξα, ἐλάω, ἐλαύνω].

'Αμαξήποδες (οἱ), вezї 'Αμαξόπους.

'Αμαξήρης, εος (ὁ, ἡ), dȣsȣ кȣ карȣл. || «'Οδὸς —». Eȣp: = 'Αμαξιτός. [ші

'Αμαξητὸς, ὴ, όν, = 'Αμαξήλατος. [ἅμαξα].

'Αμαξηφόρητος (ὁ, ἡ), = 'Αμαξοφόρητος.

'Αμαξιὰ (ἡ), = 'Αμαξοτροχία. [ші

'Αμαξία (ἡ), = 'Αμαξιτός. [ἅμαξα]. [de ȣnde

'Αμαξιαῖος, α, ον, tpansпoptatȣ кȣ карȣл; (прiп ȣpm:) mape, ші греȣ (înkît sъ se înкарче ȣnȣ карȣ). [ші

'Αμαξιεὺς, έως (ὁ), = 'Αμαξεὺς, ші 'Αμαξοπηγός,

'Αμαξικὸς, ὴ, ὸν, ал карȣлȣї, кȣвenitȣ карȣлȣї. 2) sitȣatȣ în пaptea konstелaцii карȣлȣї, nopdikȣ. [ші

'Αμάξιον (τὸ), ші

'Αμαξὶς, ίδος (ἡ), = 'Αμαξάριον, кърȣцȣ. [ші

'Αμαξίτης, ου (ὁ), tpansпoptatȣ кȣ карȣл; ал карȣлȣї. [ші

'Αμαξιτὸς, ші (Ion:) ἁμαξητός (ἡ), (ὁδὸς) кале ȣтвлатъ de каръ, (прiп ȣpm:) ларгъ, ші netedъ. [ἅμαξα].

'Αμαξοβιίτης, ου (ὁ), поet: [ші

'Αμαξόβιὸς [ἅμαξα, βίος], ші

'Αμάξοικος (ὁ, ἡ), локȣitорȣ, tpъitорȣ în карȣ, ка Skiцiї nomazї (Тътарї). [ἅμαξα, οἶκος].

'Αμαξοπηγέω -ῶ, вiit: -ήσω. konstpȣiȣ, fakȣ каръ. [ші

'Αμαξοπηγία (ἡ), mesepia, лȣкрȣ кърарȣлȣї, saȣ fъкътopȣлȣї de каръ. [din

'Αμαξοπηγὸς (ὁ), konstpȣktopȣ, fъкътopȣ de каръ, кърарȣ. [ἅμαξα, πήγνυμι].

'Αμαξοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че ȣтпле ȣnȣ карȣ, (adikъ) mape, mi греȣ. [ἅμαξα, πλήθω].

'Αμαξο(ξή)πους, οδος (ὁ), (прinч: ла îm:) лemne skoвîte, în кape se ашеazъ osia карȣлȣї. 2) къпътiieле osieї, ȣnde se înвîptesк poateле. [ἅμαξα, ποῦς].

'Αμαξοτροχία (ἡ), dîpa, че faче poata карȣлȣї, въгашȣ. [ἅμαξα, τροχός].

'Αμαξουργία (ἡ), = 'Αμαξοπηγία. [din

'Αμαξουργὸς (ὁ), = 'Αμαξοπηγός. [ἅμαξα, ἔργον].

'Αμαξοφόρητος (ὁ, ἡ), tpansпoptatȣ, adȣsȣ кȣ карȣл. [ἅμαξα, φορέω.].

'Αμαρ, ατος (τὸ), Dop: în локȣ de ἦμαρ.

'Αμάρα [ἄμη, αἴρω], ας (ἡ), каналȣ de ȣdat, saȣ adъпat. 2) шанцȣ пentpȣ stpeкȣpapea апелор, ші пекȣръцeniiлор. 3) шанцȣ кȣ апъ. 4) гъȣріле ȣрекілор.

'Αμαράκινος, η, ον, de maripanȣ. [din

'Αμάρακον (τὸ), ші

'Αμάρακος (ὁ), плantъ mipositoape, maripanȣ.

'Αμαράντινος, η, ον, de плanta Amapantȣ. 2) = кȣ

'Αμάραντος (ὁ, ἡ), невешtежitȣ, totdaȣna înвepzitȣ; (прiп ȣpm:) nestpikъчosȣ, вечnikȣ. || (sȣвst:) 'Αμάραντος (ὁ), ші 'Αμάραντον (τὸ), о плantъ, ші fлoape, Aшapantȣ. [ἀ, μαραίνομαι].

'Αμάργαρος (ὁ, ἡ), neînпodoвitȣ кȣ mъргъpitape. 2) греш: în локȣ de ἁ μάργαρος, поet: Dop: în локȣ de ἡ μάργαρος. [ἀ, μάργαρος].

'Αμάρευμα (τὸ), апъ, saȣ пекȣръцenie, че кȣрце прiп каналȣ. [din

'Αμαρεύω, вiit: -εύσω. кȣргȣ, шъ върsȣ, saȣ (stpъm:) ȣdȣ, adъпȣ прiп каналȣ. [ἀμάρα].

'Αμαριαῖος, α, ον, (прiнч: апъ) кȣргътopȣ прiп каналȣ. [ші

'Αμαρὶς, ίδος (ἡ), mikȣ каналȣ, шъпцȣлецȣ. [ἀμάρα].

'Αμαρτάνω [în afin: кȣ 'Αβροτέω ші 'Αβροτάζω], вîit: -ήσω, ші (maї întpeв:) -ήσομαι (nex: ἥμαρτον, ші maї pap ἡμάρτησα, ші поet: ἤμβροτον, tpe: de кȣ: ἡμάρτηκα, ші пos: ἁμαρτητέον) nȣ nemepeskȣ; nȣ isвȣteskȣ; nȣ sъвîpшeskȣ. «Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες». Iл: E. «Φανείσης δ' ἄρκτου οὗτος μὲν ἀκοντίσας ἥμαρτε». Ksen: (ші miж:) saȣ пas:) «'Αμαρτανόμενα τῇ τοῦ ἀέρος ἀκρασίᾳ». Tefp: 2) mъ înшелȣ, mъ amъцeskȣ, грешeskȣ; (ші вis:) пъкътȣieskȣ. «Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων». Od: Л. «Τοῦτό τις λέγων οὐκ ἄν ἁμάρτοι τ' ἀληθέος». Ep: «Ζεὺς ἐφορᾷ καὶ τίνυται, ὅστις ἁμάρτῃ». Od: N. «Ἤν τι περὶ ἡμᾶς ἁμαρτάνωσι». Ksen: ші [пas:] «Πάνθ ὅσα ἡμάρτηται (τὰ ἡμαρτημένα) Λακεδαιμονίοις». Ksn: «'Ημάρτηται ἡ γραφή». Плв: 3) mъ лiпseskȣ (de чева), пiepzȣ, пъгȣвeskȣ. «Χειρῶν ἐξ 'Οδυσσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς». Od: I. «(Γυνὴ) ἀνδρὸς ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίου». Eȣp:

'Αμαρτὰς, άδος (ἡ), поet: Ion: în локȣ de 'Αμαρτία.

'Αμαρτέω -ῶ, вiit: -ήσω în локȣ de 'Ομαρτέω.

'Αμαρτῆ, saȣ 'Αμαρτῇ. поet: în локȣ de 'Ομαρτῇ.

'Αμάρτημα (τὸ), = 'Αμαρτία. [ἁμαρτάνω].

'Αμαρτηρὸς, ὰ, ὸν, пъкътosъ; amъцitъ; гremitъ. [ші

'Αμαρτητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатъ sпре a греші, a пъкътьі; чел че овічнъit, ші maї de mьлte orї пь nemepeште, грешеште, ші чл: «Περὶ ταῦτα ὁ μὲν ἀγαθὸς κατορθωτικὸς ἐστὶν, ὁ δὲ κακὸς ἁμαρτητικός». Apist: [ші

'Αμαρτία (ἡ), nenemepipe, грешеалъ; пъкатъ, кълкаре de Dъmnezeeшteле порънчї. [ἁμαρτάνω].

'Αμαρτίνοος (ὁ, ἡ), чел кь minte грешitoape (ціerdьtъ); nemintosъ; smintitъ. [ἁμαρτάνω, νόος -οῦς].

'Αμάρτιον (τὸ), noet: în локъ de 'Αμάρτημα. [ἁμαρτία].

'Αμαρτοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἁμαρτάνω, ἔπος] грешitь în кьвinteле sале; ворвitоръ de впеле în локъ de алtеле, nepodъ în ворвіре. 2] neînplinitorь, nesъvîrшitorь de кîte zіve.

'Αμαρτολόγος (ὁ, ἡ), = 'Αμαρτοεπής. [ἁμαρτάνω, λόγος].

'Αμαρτύρητος, ші 'Αμάρτυρος (ὁ, ἡ), nemърtърisitъ, nepътinчosъ a se doвedi прin martърії; nedoвeditъ; de некрезът. [ἀ, μαρτυρέω, ші μάρτυς].

'Αμαρτύρως, adв: fъръ martърї, saъ mъrtърії; fъръ doвadъ. [ἁμάρτυρος].

'Αμαρτωλὴ, ші (lon:) 'Αμαρτωλίη (ἡ), noet: = 'Αμαρτία. [ші

'Αμαρτωλὸς, ὴ, ὸν, пъкътosъ, adikъ грешitъ, ші sвпвsъ ла грешелї. [ἁμαρτάνω, ὄλλω].

'Αμαρυγὴ (ἡ), noet:=Μαρμαρυγὴ, strълучіре. 2) iste, аеръ mішкаре (прinч: a лвmineї, ші a трвпърілор лвminoase. sn: e: a окілор, dar (maї întins) ші a вьzелор, ші a пічоарелор). 3) (îm:) sвîrчitъреле образвлві. [ші

'Αμάρυγμα (τὸ), = 'Αμαρυγή. [din

'Αμαρύσσω, вііt: -ύξω. noet: =Μαρμαρύσσω, strълучeskъ, skoцъ paze, skînteiezъ, лучeskъ.

'Αμὰς, άδος (ἡ), noet: (adiekt:) коравіе (bezї mi 'Αμίς). [ἀμεύω].

'Αμὰς, Dop: în локъ de ἡμετέρας, ak: îm: fem: ал лвї ἁμός.

'Αμσᾶ, Dop: = ἡμᾶς. ak: îm: ал лвї ἐγώ.

"Αμας ak: îm: лвї "Αμη.

'Αμάσας, ασα, αν, Dop: în локъ de 'Αμήσας, nex: de партч:, mi

'Αμάσεται, Dop: în локъ de 'Αμήσεται, miж: вііt: xot: ал лвї 'Αμάω.

'Αμάσητος (ὁ, ἡ), nemestekatъ, saъ de nemestekat. [ἀ, μασάομαι].

'Αμαστίγωτος [ἀ, μαστιγόομαι], ші

'Αμάστικτος (ὁ, ἡ), nevътвtъ кь вічівл, nevічівitъ. [ἀ, μαστίζω].

'Αμασυκὰς, άδος (ἡ), впъ felъ de nomъ (шъръ, saъ въръ). [ші

'Αμάσυκον (τὸ), впъ felъ de mepe, saъ пере, че se кок пе вpemea smokinelор (bezї ші 'Αμαμηλίς). [ἅμα, σῦκον].

'Αματροχάω -ῶ, вііt: -ήσω. алергъ înпревънъ (maї кь seamъ despre карь, a ле кърора poate s'aъ înквркat, saъ sînt апроане de a se înpletічі впеле кь алтеле). [ші

'Αματροχία (ἡ), noet: ловіре впа de alta (înplътічіре) a poatелор a doъ трътърї, че алеаргъ înпревънъ de o potрівъ. [ἅμα, τροχός].

'Αμάτωρ, ορος (ὁ, ἀ), Dop: în локъ de 'Αμήτωρ.

'Αμαυρόβιος (ὁ, ἡ), трътorь de o віацъ întвnekatъ (neînsemnatъ, nesлъвitъ). [ἀμαυρός, βίος].

'Αμαυρόκαρπος (ὁ, ἡ), dъtъtorь de podь негрь. [ἀμαυρὸς, καρπός].

'Αμαυρός [ἀ, μαίρω, прim: ал лвї μαρμαίρω] ὰ, ὸν, întвnekosъ, înkisъ, негрь, saъ care авіа se кvnoaште, авіа se zъpeште; (fir:) славь; înвekitъ; neînsemnatъ. «Λυχνάριον («Εἴδωλον, «Ἶχνος) ἀμαυρόν». «Ἐλπὶς («Γενεὰ, «Δόξα) ἀμαυρά». «Πυρετὸς ἀμαυρός». Apet: [de вnde

'Αμαυρότης (ἡ), însвшimea (karakterвл) întвnekosвлвї, întвnekъчівne; (fir:) слъвічівne; neînsemnъtate.

'Αμαυροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: авіа, întвnekos въzвtъ. [ἀμαυρὸς, φαίνω].

'Αμαυρόω -ῶ вііt: -ώσω. întвnekь; înnegreskъ; (fir:) слъвeskъ; fakъ neînsemnatъ; пръпъdeskъ. «Θυομένῳ δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἀμαυρώθη ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ep: «'Ημαυρωμένος τὰς ὄψεις (τὴν ἀκοὴν)». Пл: «Χρὴ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν». Pind: «Τοῦ Λεωνίδου τὴν μεγίστην ἡμαύρωκε (ὁ 'Ηρόδοτος) πρᾶξιν». Пл: «Εἰ κ'ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη». Es: [ші

'Αμαυρῶς. adв: întвnekat, авіа. «Κατακούειν ἀμαυρῶς ῥοίζου τινος ὑπὲρ κεφαλῆς περιελαυνομένου». Пл: [ἀμαυρός].

'Αμαύρωσις, εως (ἡ), întвnekare; înnegріре; слъвіре; (prinч:) o patimъ a oкілор, повъіалъ. [ші

'Αμαυρωτικὸς, ὴ, ὸν, пвtinчosъ, destoїnikъ de a întвneka, a înnegri; de a слъ-

i, a înповъіа окĭ, ші чл: [ἀμαυρόω].

'Αμάχανος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de 'Αμήχανος.

'Αμαχεὶ(χὶ) [ἄμαχος], ші

'Αμαχητὶ, adв: fъръ бътъліе, pesвoiŭ, saŭ чеартъ. [ші

'Αμάχη(χε)τος [ἀ, μαχέομαι], [ші

Ἄμαχος (ὁ, ἡ), невъіѹtŭ, nepesвoitŭ. «Οἱ δὲ ἀμάχητοι ἑκατέρων ἴσασιν, ὅτι» Ksen: «Τὴν ἡμέραν ἄμαχοι διήγαγον». Ksen: 2) = 'Ακαταμάχητος. «Χεὶρ, («Δυναστεία) —». «Κάλλος («Κακὸν) ἄμαχον». Ksen: «'Απότομός τε γὰρ ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις καὶ ἄμαχος». Ep: «Ἕκτορα Τροίας ἄμαχον κίονα». Hind: 3) = 'Αμήχανος, nesъвіршitŭ, nepѹtinчosŭ. «Ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος». Hind: 4) (fir:) ковіршitорŭ, nemъpцinitŭ, nenѹmъpatŭ. «Εἰς ὑπεροψίαν ἐξαρθεὶς ἄμαχον». Sѹid. «'Ιχθύων ἀπηνέγκατο («Χειμῶνος καταῤῥήγνυται) πλῆθος ἄμαχον». Ел: [ἀ, μάχη]. [de ѹnde

'Αμάχως, adв: = 'Αμαχεί. 2) кѹ ковіршіре, преа mѹлт. «Ἑώρων γὰρ αὐτὸν σπεύδοντα τοῦτο ἀμάχως». Sѹid:

'Αμάω -ῶ [ἄμη], віit: ήσω. (în цen:) taiŭ; (iap în пaртік:) seчерŭ; (прin ѹрm:) stpînгŭ, гръmъdeskŭ; (fir:) iaŭ podŭ, кîmtirŭ, dobîndeskŭ. «'Αντὶ ταύτης τῆς διαίτης τὴν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα. Пл:

'Αμβαίνω, поет: în локŭ de 'Αναβαίνω.

'Αμβαλεῦ, Еол: поет: în локŭ de 'Αναβαλοῦ.

'Αμβάλλομαι, поет: în локŭ de 'Αναβάλλομαι.

Ἄμβασε, поет: în локŭ de 'Ανεβίβασε.

'Αμβάσῃ, поет: Dop: în локŭ 'Αναβήσῃ, 2: sinг: пeps: a віit: лѹĭ 'Αναβαίνω.

Ἄμβασις, ιος (ἡ), поет: în локŭ de 'Αναβασις.

'Αμβάτης, ου (ὁ), поет: în локŭ de 'Αναβάτης.

'Αμβατὸς, ὴ, ὸν, поет: în локŭ de 'Αναβατός.

Ἄμβη, ης (ἡ), Ion: în локŭ de Ἄμβων.

'Αμβήξατο, поет: în локŭ de 'Ανεβήξατο, 3: sinг: пeps: a пex: 1: ал лѹĭ 'Αναβήσσω.

Ἄμβικος, ου, ші

Ἄμβιξ, ικος (ὁ), (în цen:) пахарŭ, кѹпъ, оалъ; (dap în пaрт:) капакŭ de кazanŭ de skos рвкіŭ ші алтеле, ші кіар ачел кazanŭ, лamвікŭ (λαμβίκος, din арaвікѹл aртіколŭ ші Ἄμβικος).

'Αμβλακέω -ῶ, віit: -ήσω, (пex: ἤμβλακον) поет: în локŭ de 'Αμπλακέω.

'Αμβλακία (ἡ), поет: în локŭ de 'Αμπλακία.

'Αμβλήδην, adв: поет: în локŭ de 'Αναβλήδην.

'Αμβλίσκω, ші

'Αμβλόω -ῶ, віit: -ώσω, [ἀμβλὺς, saŭ βλώσκω] (stpъm:) fакŭ a лепъda, ші (nestp:) лепъdŭ копілŭ. «Αἱ μαῖαι, φαρμάκια διδοῦσαι, ὃ ἐὰν δόξῃ ἀμβλίσκειν, ἀμβλίσκουσι». Плт: 2) = 'Αμβλύνω. «'Αμβλοῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς πρωτοτόμου (ἀμπέλου)». Tfp: se орвеsк.

'Αμβλυγώνιος (ὁ, ἡ), (mtmt:) чел кѹ ѹnгіѹрĭ teшite (înпрот: de ὀξυγώνιος). [ἀμβλὺς, γωνία].

'Αμβλύζω, поет: în локŭ de 'Αναβλύζω.

'Αμβλυντὴρ (ὁ), поет: tîmпitорŭ; sлъвitорŭ. [ші

'Αμβλυντικὸς, ὴ, ὸν, чел кѹ пѹtepe, însѹшime de a tîmпi, tîmпiчosŭ. «Οἱ ἅλες ὄψεως ἀμβλυντικοί». Dsкр: [din

'Αμβλύνω, віit: υνῶ. tîmпeskŭ; teшeskŭ (stpiкŭ askѹцimea); (fir:) fакŭ neaктівŭ, neaцерŭ; sлъвeskŭ. «Τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας». Damask: (ші пas:) «Τῆς τε συμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι». Тѹч: [ші

'Αμβλυόεις, εσσα, εν. поет: în локŭ de 'Αμβλυντικός. [din

'Αμβλὺς, εῖα, ύ, (înпр: de ὀξύς) tîmпŭ, teшitŭ, netъiosŭ, neînцeпътopŭ; (fir:) neaктівŭ, moлічosŭ, tîmпitŭ ла minte. «Ξιφίδιον ἀμβλύ». Пл: «'Αμβλεῖα γωνία». Matem: «'Αμβλυτέρους αὐτοὺς ἐποίησε πρὸς τὴν μάχην. Пл: «Τοὺς ἀφυεστέρους καὶ ἀμβλυτέρους τὴν φύσιν». Ksen: || (neѹt:) ἀμβλὺ, adв: (în локŭ de neîntp: ἀμβλέως). «'Αμβλὺ ὁρᾷν (ἀκούειν ші чл:)». ші компр: saŭ sѹперл: «'Αμβλύτερον, ἀμβλύτατα αὐτὸς ἑαυτοῦ ὁρᾷ. Плт:

'Αμβλυσμὸς (ὁ), = Ἄμβλωσις. [ἀμβλύνω].

'Αμβλυτέρως, adв: кѹ maĭ mѹлтъ tîmпitate. [ἀμβλύτερος].

'Αμβλύτης (ἡ), tîmпitate, neiѹцeaлъ. 2) (fir) neaктівitate, moлічіѹne de dѹхŭ, neaцepime în лѹкрѹ. [ἀμβλύς].

'Αμβλύω, віit: -ύσω, mъ tîmпeskŭ, sîntŭ tîmпŭ; sлъвeskŭ.

'Αμβλυωγμὸς (ὁ), [ἀμβλυώσσω] = 'Αμβλυωπία.

'Αμβλυωπέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αμβλυώσσω. [din

'Αμβλυωπὴς, έος (ὁ, ἡ), (пas:) пътimaшŭ de tîmпiчіѹnea въzѹлѹĭ, sкѹptŭ ла вedepĭ; (ші despre плante). «'Αμβλυωπεῖς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀμπέλου. 2) (aктівŭ) прічіпѹitорŭ de sлъвічіѹnea вedepiлор. «'Ο

φακὸς ἀμβλυωπής». Dsкр: »Τὸ ὤκιμον ἀμβλυωπές». Dsкр: (вezĭ ші 'Αμβλώψ). [ἀμβλὺς, ὤψ]. [de ѕnde

'Αμβλυωπία (ἡ), tîmпiчiѕne, sлъвiчiѕne a въzѕлѕĭ.

'Αμβλυωπὸς (ὁ, ἡ), = 'Αμβλυωπής.

'Αμβλυώσσω(ττω), [ἀμβλύς, ὄσσεα], вiit: ώξω. пъtimeskѕ̆ de sлъвiчiѕnea въzѕлѕĭ, sîntѕ̆ skѕptѕ̆ ла вedepĭ, nѕ въzѕ̆ вine.

'Αμβλωθρίδιον (τὸ), лепъdъtѕръ (лепъdatѕ̆ прѕnкѕ̆). 2) = φθόριον, doktopie de a лепъda (прѕnкѕл).

"Αμβλωμα (τὸ), = 'Αμβλωθρίδιον, лепъdъtѕръ. [ἀμβλόω].

'Αμβλωπὴς, έος, ші

'Αμβλωπὸς, οῦ (ὁ, ἡ), ='Αμβλυωπής, -πός.

'Αμβλώσιμος, η saѕ̆ ος, ον, potpiвitѕ̆, îndemînatikѕ̆ ла лепъdъtѕръ. || «Ἦμαρ ἀμβλώσιμον». Makѕ: (пepifp:, în локѕ̆ de

"Αμβλωσις [ἀμβλόω], εως (ἡ), лепъdape de fъtѕ̆.

'Αμβλώσκω, = 'Αμβλίσκω.

'Αμβλώσσω(ττω), вiit: -ώξω, ='Αμβλίσκω. ші 2) ='Αμβλυώσσω.

'Αμβλὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet: ='Αμβλυωπής. «Κατ' εὐφρόνην ἀμβλῶπες αὐγαί, κ' οὔ σε γινώσκω. Eѕp:

'Αμβόαμα (τὸ), noet: Dop: în локѕ̆ de 'Αναβόημα.

'Αμβοάω -ῶ, вiit: ήσω, noet: în локѕ̆ de 'Αναβοάω.

"Αμβολα (τὰ), în локѕ̆ de ἀνάβολα, ші =σύμβολα, miжлокѕл anteneĭ, ѕnde este легатъ de каtaptѕ̆. «Τῆς δέ κεραίας τὸ μέσον τὸ κατὰ τὸν ἱστὸν ἄμβολα καί σύμβολα». Плd:

'Αμβολὰ, ᾶς (ἁ), Dop: în локѕ̆ de 'Αμβολή.

'Αμβολάδαν, Dop: în локѕ̆ de

'Αμβολάδην, adв: Ion: noet: în лобѕ̆ de 'Αναβολάδην.

'Αμβολὰς, άδος (ἡ), în локѕ̆ de 'Αναβολὰς (se înцел: γῆ), малѕл, че se faче me марцinea шанцѕлѕĭ din пъmĭntѕл, че se skoate dintp' însѕл sъпîndѕ se.

'Αμβολὴ (ἡ), Ion: noet: în локѕ̆ de 'Αναβολή.

'Αμβολιεργὸς (ὁ), noet: amînъtopѕ̆, întîpziitopѕ̆ tpeвiĭ sале; tpîndaвѕ̆, лепешѕ̆. [ἀμβολίη, ἔργον].

'Αμβολίη (ἡ), Ion: în локѕ̆ de 'Αναβολή.

'Αμβροσία (ἡ), amвposia, xpana zeiлop. (вezĭ 'Αμβρόσιος).

'Αμβροσίοδμος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ miposѕ̆ de amвposie. (ἀμβροσία, ὀδμή].

'Αμβρόσιος, α saѕ̆ ος, ον, noet: [ἄμβροτος] пestpiкъчosѕ̆, nemѕpitopѕ̆, zeeskѕ̆; (пpin ѕpm:) miпѕnatѕ̆ (ла miposѕ̆, dѕлчеацъ, fpѕmѕseцe, ші чл:), граціosѕ̆.

'Αμβροτεῖν, noet: în локѕ̆ de 'Αμαρτεῖν, nex: ал 2: ал înf:, ші

"Αμβροτον, noet: în локѕ̆ de ἥμαρτον, nex: ал 2: ал xot: лѕĭ ἁμαρτάνω.

"Αμβροτος (ὁ, ἡ), noet: = (dap maĭ întpeв: de кit) 'Αμβρόσιος. (ἀ, βροτός].

"Αμβυξ, υκος (ὁ), = "Αμβιξ.

"Αμβων [ἀναβαίνω], ωνος, вѕzъ întinsъ ші întoapsъ înъѕntpѕ de павъzъ, de пахарѕ̆, de влidѕ̆, ші чл: «Κώθων ἄμβωνας ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν τοῦ ὕδατος». At: 2) шipѕ̆ de deaлѕpĭ, 'пълцime mѕntoasъ (maĭ кѕ seamъ înпpeжѕpѕл ѕneĭ въĭ) (вezĭ ші ὀφρύς). 3) (Бisep:) amвonѕ̆.

'Αμβῶσαι, Ion: noet: în локѕ̆ de 'Αναβοῆσαι. nex: ал inf:, ші

'Αμβώσας, Ion: noet: în локѕ̆ de 'Αναβοήσας, nex: ал пaptч: лѕĭ 'Αναβοάω.

"Αμε, Dop: în локѕ̆ de ἐμὲ, saѕ̆ ἡμᾶς.

'Αμέγαρτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, μεγαίρω] (despre лѕкpѕpĭ)="Αφθονος, înвîлшѕгatѕ̆, mѕлtѕ̆, mape, înfpiкошatѕ̆. «Πόνος («Μάχη, «"Ανεμος ші чл:)—». Om: 2) (despre oameni) = "Αζηλος, nepîвnitѕ̆, neînsemnatѕ̆, tiкълosѕ̆. «'Αμέγαρτε συβῶτα. Od:P:

'Αμεγέθης, εος (ὁ, ἡ), чел fъръ mъpime. [ἀ, μέγεθος].

'Αμέθεκτος (ὁ, ἡ), neînпъptъшitѕ̆ (пas:). 2) (акt:) ='Αμέτοχος, nепъptaшѕ̆. [ἀ, μετέχω]. [de ѕnde

'Αμεθέκτως, adв: fъръ înпъptъшipe.

'Αμεθεξία (ἡ), neînпъptъшipe.[ἀ,μέθεξις].

'Αμεθόδευτος, ші 'Αμέθοδος (ὁ, ἡ), чел fъръ metodѕ̆ (miжлокѕ̆, memtешѕгѕ̆, pîndѕiaлъ), nemeштeшѕцitѕ̆, nepeгѕлatѕ̆. [ἀ, μεθοδεύω].

'Αμέθυσος(στος) (ὁ, ἡ), (despre oam:) neвeцiвѕ̆, neînвътatѕ̆; (despre лѕкp:) pisinitopѕ̆, saѕ̆ пpenъzitopѕ̆ de вeцie. «"Εστι δὲ (τὰ πικραμύγδαλα) καὶ ἀμέθυσα προλαμβανόμενα, ὅσον έ ἢ ζ'.» Diskp: (de ѕnde 2) (sѕвst:) ѕnѕ̆ feлѕ̆ de пpeцioasъ пiatpъ, ші o вѕpianъ, sokotite de astfeл. [ἀ, μεθύω].

'Αμειαγώγητος (ὁ, ἡ), nekîntъpitѕ̆; nечеpкatѕ̆, nечеpчetatѕ̆. [ἀ, μειαγωγέω].

'Αμείβω (вezĭ 'Αμεύω), вiit: ἀμείψω (tpe: de кѕ: ἤμειφα, ші пas: ἤμειμμαι, nex: ἠμείφθην, ші nos: ἀμειπτέον), skimвѕ̆, лasѕ̆ ѕna ші iaѕ̆ алta, saѕ̆ tpeкѕ̆ dintp' ѕna întp' алta. «Μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βρο-

τησίαν». Eȣp: «Δάμαρτ' ἀμείψας». Eȣp: «Πολλὰ ἀμείβων χρώματα, ὥσπερ ὁ χαμαιλέων». Iȣл: «Καὶ ἡ μὲν ἤμειψε τὸ εἶδος εἰς κορώνην, ἡ δὲ εἰς νυκτερίδα». Eл: (ші міжл:) «Κύκνον ἀμειψάμενος». Eпігр: «Ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων». Iл: A. (de ȣnde) «Ἀμείβοντες». stîлпіі, че din жos fiind desпърцiцĭ, ȣnindȣse ла вîрfȣ sпріжinesк o zidipe. «Ἄλλοτε ἄλλην γῆν ἀμείβων». Лȣч: (ші між:) »Θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται». Iл: O: «Θύραν ἐκ θύρας ἀμείβων». Eȣp: ȣmвлînd din ȣmъ în ȣшъ. «Ἄμειψον δώματα». Плt: (ші міжл:) «Ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμειβόμενος». Пл: »Ἀμείψασθαι πύλας». Плt: »Ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων». Iл: K: (ші în eл: ші fir:) «Πάντας ἀζήλους ἀπέδειξε τοὺς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἀμείψαντας». Epd: mȣpiцĭ. 2) fakȣ sкimвȣ. «Γλαῦκος πρὸς Διομήδην τεύχε' ἄμειβε χρύσεα χαλκείων». Iл: Z. (ші між:) «Ἀμείβομαι γῆν οὐρανοῦ». Пл: 3) (шіжл:) daȣ sпре pesплatъ, pesплъteskȣ. «Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀμείβεται». Eȣp: Ταῦτα τοὺς φίλους ἀμείψατο». Eȣp: «Οὐχ οἷόν τ' εἶναι τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι». Bas: «Ἀμείψομαί σε τῆς δε τῆς δικαιοσύνης». Лȣч: «Δώροις τοὺς θεοὺς ἠμείβετο». Epd: (ші пas:) «Φόνος ἀμείβεται φόνῳ». Eȣp: 4) sȣкчedezȣ, ȣpmezȣ (în локȣл) алtȣia. «Ἀγρυπνίαν ὕπνος ἀμείβεται». Гpг: «Ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον». Od: I: «Ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε». Ep: 5) pesпȣnzȣ. «Τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ἡμείφθη». Baвp: «Αὐτίκα δ' εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ». Od: M: «Προσαγορεύει με ἡ γυνὴ, καὶ ἀμείβομαι αὐτὴν ὁμοίως». Лȣч: «Ἐκείνων δὲ τὴν προσαγόρευσιν μετὰ φωνῆς πολεμικῆς ἀμειψαμένων». Пл: «Ἀνεβόησαν αἱ λοιπαὶ γυναῖκες, ἠμείψατο δὲ ἡ Οὐολουμνία». Пл: (ші fъръ ак:) «Μουσάων θ' αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ». Iл: A. (вezĭ ші nȣm: 4) «Ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσι ἔστασαν». Od: Г.

Ἀμειδής, έος (ὁ, ἡ), ші

Ἀμείδητος (ὁ, ἡ), nezîmвitȣ, nepîsȣ; (пpin ȣpm:) nosomopîtȣ, selвatikȣ; înfiopъtopȣ. «Ῥήξασαι κενεῶνας ἀμειδήτοιο βαράθρου»: Opf: [ἀ, μειδάω]. [de ȣnde

Ἀμειδήτως, adв: nezîmвit, nosomopît.

Ἀμείλικτος(χος), ου (ὁ, ἡ), nemoiatȣ, neîndȣплекatȣ sпре eptape ші miлostiвipe. [ἀ, μειλίσσω].

Ἄμεινον, neȣt: лȣĭ Ἀμείνων. || (adв:) =кȣ

Ἀμεινόνως, adв: maĭ вine.

Ἀμεινότερος, α, ον, noet: în локȣ de

Ἀμείνων, ονος (ὁ, ἡ), компар: (пергл:) ал лȣĭ Ἀγαθὸς, maĭ вȣnȣ, maĭ вiteazȣ, maĭ вpednikȣ, ші чл: || (neȣt:) Ἄμεινον (se ia A' în локȣ de simплȣ nos:) «Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν· οὐ γὰρ ἄμεινον». Es: (Б' în локȣ de adв:) «Αἰσχρὸν περιόρᾷν τὴν Ἀσίαν ἄμεινον πράττουσαν τῆς Εὐρώπης». Iskp:

Ἀμείρω, вiit: έρσω, noet: = Ἀμέρδω.

Ἀμειψοκοσμέω -ῶ, вiit: -ήσω = Мэтакосμέομαι. [ἄμειψις, κόσμος].

Ἀμειψοῤῥυσμέω -ῶ, вiit: -ήσω. sкimвȣ fopmъ, mъ pefopmezȣ. [ἄμειψις, ῥυσμός]. [de ȣnde

Ἀμειψιῤῥυσμίη (ἡ), pefopmaцie.

Ἄμειψις [ἀμείβω], εως (ἡ), sкimвape, пpefaчepe, sкimвȣ de ȣna пe aлta; pesплъtipe; pesвȣnape; pesпȣnsȣ.

Ἀμειψίχροος, ους (ὁ), sкimвъчiosȣ ла faцъ. [ἄμειψις, χρόα].

Ἀμείωτος (ὁ ἡ), neînпȣцinatȣ; nemiчitȣ; saȣ neпpiimitopȣ de înпȣцinape, saȣ miчipe; întpeгȣ. [ἄ, μειόω].

Ἀμέλγω [de aчeeaші opiц: кȣ ἀμέρδω], вiit: -ξω, (de ȣnde ші pom:) mȣлгȣ. 2) (fir:) iaȣ, хръпeskȣ (кîte пȣцinȣ).

Ἀμέλει (пpinч:) a doa neps: a пopȣnч: лȣĭ Ἀμελῶ, nȣ цĭ пese, fiĭ лiniштitȣ; (пpin ȣpm:) adв: 1) întър: întp'adeвъpȣ, neгpeшit, înкpedinцat; ші (ȣneopĭ iponikȣ) fie. 2) desлȣш: saȣ esплiк: adiкъ, sпре пiлdъ.

Ἀμέλεια (ἡ), neгpiжъ, neпъsape, лene. [ἀμελής].

Ἀμελετησία (ἡ), neкinzȣipe, neпpemeditape, neпpeгъtipe, neпpedeпpindepe sпре чeвa. [ἀ, μελέτησις].

Ἀμελέτητος (ὁ, ἡ), neпpemeditatȣ, neпpedeпpinsȣ, neпpeгъtitȣ ла чeвa. [ἀ, μελετάω]. [de ȣnde

Ἀμελετήτως, adв: fъръ пpemeditape, пpeгîndipe, пpeгъtipe.

Ἀμελέω -ῶ, вiit: -ήσω. neгpiжeskȣ; nȣ 'mĭ пasъ; mъ лeneвeskȣ. [din

Ἀμελὴς, έος (ὁ, ἡ), neгpiжitopȣ, лeneшȣ; tpîndaвȣ. 2) neгpiжitȣ, лeneвitȣ. «Οὐδ' ἀμελὲς τῷ πλουσίῳ τοῦτο». Dem: «Τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ». Dem: [ἀ, μέλει].

Ἀμελησία, ας, ші Ἀμέλησις, εως (ἡ), = Ἀμέλεια. [ші

Ἀμελητέος, α, ον, nos: ал лȣĭ ἀμελῶ. [ші

Ἀμελητὶ, adв: = Ἀμελῶς. [ші

Ἀμέλητος (ὁ, ἡ), = Ἀμελητέος. [ἀμελέομαι].

Ἀμελία (ἡ), noet: în локȣ de Ἀμέλεια·

'Αμελλητὶ, adв: fъръ amînape, saŭ înîntîpziepe; în datъ. [din

'Αμέλλητος (ὁ, ἡ), neamînъtopŭ, neîntîpziitopŭ; iste. 2) neamînatŭ, neîntîpziatŭ; saŭ nepriimitopŭ de amînape, de intîpziepe; гравнікŭ. [ἀ, μέλλω]. [de ѕnde

'Αμελλήτως, adв: = 'Αμελλητί.

"Αμελξις, εως (ἡ), mѕлцepe. [ἀμέλγω].

'Αμελῶς, adв: кѕ лeneвipe, nenъsape, negriжipe. [ἀμελής].

"Αμεμπτος (ὁ, ἡ), nexѕлitŭ, saŭ de nexѕлit, neвiцiosŭ. 2) чел че nѕ se плînцe, (прin ѕpm:) mѕлцѕmitŭ. «Δωρησάμενος δὲ αὐτοῖς πολλὰ, καὶ ἀμέμπτους ποιησάμενος». Ksen: [ἀ, μέμφομαι]. [de ѕnde

'Αμέμπτως, adв: fъръ хѕлъ (kateгopie, saŭ плînцepe), fъръ вiцiŭ, saŭ patъ; кѕ mѕлцѕmipe.

'Αμεμφὴς, ἐος (ὁ, ἡ), = "Αμεμπτος. [de ѕnde

'Αμεμφία (ἡ), însѕшimea, kaлitatea nexѕлitѕлѕĭ. [ши

'Αμεμφῶς adв: = 'Αμέμπτως.

'Αμεμψίμοιρος (ὁ, ἡ), чел че nѕ se плînцe de soapta sa. [ἀ, μεμψίμοιρος].

"Αμεναι, Dop: noet: în локŭ de 'Αῆναι. înf: ал лѕĭ "Αω (satѕpŭ).

'Αμενηνὸς, ἡ, ὸν, noet: [bezĭ 'Αμενής] nenѕtinчosŭ, слaвѕ; (прin ѕpm:) fpaцedŭ; лesne de пръпъdit, ши чл:. [de ѕnde

'Αμενηνόω -ῶ, вiit: ώσω. noet: sлъвeskŭ; stpikŭ; zъdъpniчeskŭ.

'Αμενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμενηνός. [ἀ, μένος, пѕtepe].

"Αμενος, α, ον, Dop: în локŭ de ἥμενος partч: ал лѕĭ ἧμαι.

'Αμενητὶ, adв: [ἀ, μένω]. fъръ a sta, saŭ a aшtenta; în datъ.

'Αμέρα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de 'Ημέρα.

'Αμέργω, вiit: -ξω = 'Αμέλγω. 2) кѕлeгѕ, adѕnŭ poade, fлopĭ, ши чл:

'Αμέρδω [ἀ, μέρος], вiit: -σω. лinseskŭ пe чinева de чева. «'Οφθαλμῶν ἄμερσε». Od: Θ. «"Οσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ κορύθων ἄπο λαμπομενάων (κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε)». Om: ши Es: (ши în ел:) «"Εντεα καπνὸς ἀμέρδει (se înц: τοῦ λάμπειν)». (прin ѕpm:) stpikъ, пръпъdeшte. (ши пas:) «Δαιτός ἀμέρδεαι». Od: Φ. «Φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς». Iл: X.

'Αμερὴς, έος (ὁ, ἡ), neînпърцitŭ în пърцĭ. «Σημεῖον ἀμερὲς». Лѕч: 2) nenъptinitopŭ. «Δικαίας καί ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. [ἀ, μέρος]. [de ѕnde

'Αμερία (ἡ), însѕшimea, kaлitatea лѕĭ 'Αμερής. [de ѕnde

'Αμεριαῖος, α, ον, = 'Αμερὴς; (прin ѕpm:) 2) = 'Ακαριαῖος, прea mikŭ.

'Αμεριμνάω -ῶ, вiit: -ήσω. neîngriжesŭ, sîntŭ fъръ griжъ. [ἀμέριμνος]. [de ѕnde

'Αμεριμνησία, ши 'Αμεριμνία (ἡ), negriжъ, nenъsape; odixnъ.

'Αμέριμνος (ὁ, ἡ), neîngriжatŭ. 2) neîngriжitŭ. «Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως». Sof: [ἀ, μέριμνα]. [de ѕnde

'Αμερίμνως, adв: fъръ griжъ; fъръ îngriжipe.

'Αμέριος, Dop: în локŭ de 'Ημέριος.

'Αμέριστος (ὁ, ἡ), nenpriimitopŭ de înпърцipe; neînпърцitŭ. [ἀ, μερίζομάι].

'Αμερμηρεὶ(ρὶ), adв: noet: [ἀ, μερμαίρω] = 'Αμερίμνως.

"Αμερος, α, ον, Dop: în локŭ de ἥμερος.

'Αμέρσαι, nex: 1) ал inf: лѕĭ 'Αμερδω.

'Αμερσίγαμος (ὁ, ἡ), noet: лinsitopŭ, saŭ onpitopŭ de nѕntъ. [ἄμερσις, γάμος].

'Αμερσίνοος, ους [ἄμερσις, νόος], ши

'Αμερσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: лinsitopŭ de minцĭ (nebѕnitopŭ). [ἄμερσις, φρήν].

'Αμερῶς, adв: fъръ пърцĭ, saŭ înпърцipe, neînпърцit. [ἀμερής].

"Αμες, saŭ "Αμες, saŭ 'Αμὲς, Dop: saŭ Eoл: în локŭ de ἡμεῖς. noĭ, îm: ал лѕĭ ἐγώ.

'Αμεσίτευτος (ὁ, ἡ), лinsitŭ de miжлочitopŭ; nenpriimitopŭ de miжлочipe. [ἀ, μεσιτεόω].

"Αμεσος (ὁ, ἡ), nenpriimitopŭ de miжлочipe. «'Η ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τῶν ἀμέσων εἰσίν· ἡ γὰρ θατέρου ἄρσις τὸ ἕτερον πάντως ἀντεισάγει». Лѕч: [ἀ, μέσον]. [de ѕnde

'Αμέσως, adв: fъръ miжлочipe, nemiжлочit.

'Αμετάβατος (ὁ, ἡ), ши adв: -άτως, nestpъmѕtatŭ, nemiшkatŭ dintp' ѕnŭ локŭ intp' алтѕл. (de ѕnde 2) (Грam:) «'Ρῆμα ἀμετάβατον». вepвŭ nestpъmѕtъtiвŭ (de aktiвitate). [a, μεταβαίνω].

'Αμεταβλησία (ἡ), neskimпъчiѕne. [din

'Αμετάβλητος = 'Αμετάβολος (ὁ, ἡ), neskimвъчosŭ; neskimвatŭ; nenpeiъkѕtŭ. [ἀ, μεταβάλλω].

'Αμετάγνωστος (ὁ, ἡ), = 'Αμεταμέλητος, nekъitŭ, neskimвatŭ în пъpepe, stъpѕitopŭ intp' a ле saле. [ἀ, μεταγιγνώσκομαι].

'Αμετάδοτος (ὁ, ἡ), neînпъptъшitopŭ (nedapnikŭ); saŭ de neînпъptъшit. [ἀ, μεταδίδομαι].

'Αμετάθετος (ὁ, ἡ), = 'Αμετάβλητος. [ἀ, μετατίθεμαι].

'Αμετακίνητος (ὁ, ἡ), nemiшkatŭ, neклin-

titŭ din локŭ; statopnikŭ. [ἀ, μετακινέομαι]. [de ȣnde

'Αμετακινήτως, adв: în nemiшкape, neклintipe din локŭ, ші чл:

'Αμετάκλαστος (ὁ, ἡ), nefъpîmatŭ; netъiatŭ; (fir:) neînfpîntŭ, neskimвatŭ, neîndȣплекatŭ. [ἀ, μετακλάομαι].

'Αμετάκλητος (ὁ, ἡ), nekematŭ, neîntopsŭ înaпoï; neoпpitŭ, neцinȣtŭ. [ἀ, μετακαλέομαι].

'Αμετακλινὴς, έος (ὁ, ἡ), neînkoвoiatŭ; nemлъdiosŭ; neплекatŭ. [ἀ, μετακλίνω].

'Αμετάληπτος (ὁ, ἡ), = 'Αμέθεκτος, neînпъptъшitŭ. 2) (fir:) = 'Ακατάληπτος, neпpiчeпȣtŭ, neînцeлes . [ἀ,μεταλαμβάνω].

'Αμετάλλακτος (ὁ, ἡ), neskimвatŭ, neпpeфъкȣtŭ. [ἀ, μεταλλάσσω].

'Αμεταμελητὶ, adв: = 'Αμεταμελήτως, fъpъ къinцъ. [din

'Αμεταμέλητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, = 'Αμετανόητος, nekъitŭ, neskimвatŭ în пъpepea sa. 2) neпpiчinȣitopŭ de къipe, adikъ, пeпtpȣ кape nȣ se къieшte чineвa; (пpin ȣpm:) sirȣpŭ, statopnikŭ; neskimвъчosŭ. «'Αμεταμέλητα τὰ χαρίσματα τοῦ θεοῦ». Skp: [ἀ, μεταμέλητος].

'Αμετανόητος (ὁ, ἡ), = 'Αμεταμέλητος. «'Αμετανόητον τὴν ἀνάληψιν, καὶ τὴν διαλλαγὴν βέβαιον εἶναι προσήκει». Лȣч: [ἀ, μετανοέω].

'Αμετάπειστος (ὁ, ἡ), neîntopsŭ, neskimвatŭ dintp'a sa пъpepe, nedesdȣплекatŭ. [ἀ, μεταπείθομαι].

'Αμετάπλαστος (ὁ, ἡ), neпpeфъкȣtŭ, nepeformatŭ. [ἀ, μεταπλάττω].

'Αμεταποίητος (ὁ, ἡ), neпpeфъкȣtŭ, neskimвatŭ. [ἀ, μεταποιέω].

'Αμετάπταιστος (ὁ, ἡ), nenotiknitŭ; nekъzȣtŭ în гpeшaлъ. [ἀ, μεταπταίω].

'Αμεταπτωσία (ἡ), însȣшimea, ші каpaктepȣл лȣї

'Αμετάπτωτος (ὁ, ἡ), nekъzȣtŭ; neskimвatŭ; statopnikȣ. [ἀ, μεταπίπτω].

'Αμετάστατος, (ὁ, ἡ), nestpъmȣtatŭ; neskimвatŭ; neпpeфъкȣtŭ. [ἀ, μεθίσταμαι].

'Αμεταστρεπτεὶ(πτὶ), adв: fъpъ întoapчepe înaпoï. [ші

'Αμετάστρεπτος, ші 'Αμετάστροφος (ὁ, ἡ), neîntopsŭ înanoï. 2) (fir:) neskimвatŭ, neîndȣплекatŭ, neîntopsŭ din (stъpȣitopŭ în) пъpepea sa; saŭ neпъsъtopŭ, neatinsŭ. (вezï ші 'Ανεπίστρεπτος). [ἀ, μεταστρέφομαι].

'Αμετάτρεπτος (ὁ, ἡ), = 'Αμετάβλητος, ші 'Αμετάπειστος, neskimкatŭ. [ἀ, μετατρέπομαι].

'Αμετατροπία (ἡ), neskimвъчiȣne. [din

'Αμετάτροπος (ὁ, ἡ), = 'Αμετάτρεπτος, neskimвъчosŭ, neпpeфъкȣtŭ. [ἀ, μετατροπή].

'Αμεταφόρητος, ші 'Αμετάφορος (ὁ. ἡ), netpansпoptatŭ, nestpъmȣtatŭ, neskimвatŭ; (ші în Гpm:) neîntpeвȣinцatŭ în metafope. [ἀ, μεταφορά].

'Αμεταχείριστος (ὁ, ἡ), neîntpeвȣinцatŭ; saŭ neпpiimitopŭ de întpeвȣinцape, netpaктaвiлŭ (neeкonomisitŭ). [ἀ, μεταχειρίζομαι].

'Αμέτερος, α, ον, Dop: în локŭ de Ἡμέτερος.

'Αμετεώριστος (ὁ, ἡ), neînпълцatŭ; (ші (fir:) nemîndpitŭ; гpeŭ, înцeлeптŭ; nezadapnikŭ. [ἀ, μετεωρίζομαι].

'Αμέτοχος (ὁ, ἡ), neпъpтaшŭ, neînпъptъшitŭ (din чeвa). [ἀ, μετέχω].

"Αμετρα, adв: = 'Αμέτρως, fъpъ mъsȣpъ. [ἄμετρος].

'Αμετρὴς, έος (ὁ, ἡ), = кȣ

'Αμέτρητος, ος ші поet: η, ον = "Αμετρος, nemъsȣpatŭ, nemъpцinitŭ, mape. [ἀ, μετρέω]. [de ȣnde

'Αμετρήτως, ші

'Αμετρὶ, adв: = 'Αμέτρως, nemъsȣpat. [ші

'Αμετρία (ἡ), nemъsȣpъtate; коvîpшipe; nemъpцinitъ mъpime. [ἄμετρος].

'Αμετροβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), fъpъ mъsȣpъ adînkŭ. [ἄμετρος, βάθος].

'Αμετρόβιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μακροβιώτατος, tpъitopŭ neste mъsȣpъ, foapte лȣnг-вieцȣitopŭ. [ἄμετρος, βίος.]

'Αμετροεπὴς, έος, (ὁ, ἡ), = 'Απεραντολόγος, nemъsȣpъtopŭ, nekȣmпъnitopŭ de вopвeлe saлe, nerînditŭ, nesokotitŭ în вopвipe. [ἄμετρος, ἔπος].

'Αμετρόκακος (ὁ, ἡ), neste mъsȣpъ pъŭ; nemъpцinitŭ în peлe. [ἄμετρος, κακός].

'Αμετρολογέῶ -ῶ, вtit: -ήσω. вopвeskŭ fъpъ шъшȣpъ, въpfeskŭ. [ἄμετρος, λόγος].

'Αμετροπότης, ου (ὁ), neste, saŭ fъpъ mъsȣpъ въȣtopŭ. [ἄμετρος, πίνω].

"Αμετρος (ὁ, ἡ), чeл neste, saŭ fъpъ mъsȣpъ, коvîpшitopŭ. «Δαρεικοὺς ἀμέτρους τινας». Ksen: «Γαστρὸς ἀμέτρου τράπεζα». Ksen: 2) (în noesie desпpe вepsȣpï) чeл fъpъ metpe. [ἀ, μέτρον]. [de ȣnde

'Αμέτρως, adв: fъpъ mъsȣpъ, nemъsȣpat; кȣ коvîpшipe.

'Αμευσιεπὴς (ὁ, ἡ), поet: [ἀμεύω, ἔπος] skimвъtopŭ de вopвe, вopвitopŭ în întpeвъpï ші pesпȣnsȣpï.

'Αμεύσιμος (ὁ, ἡ), поet: [ἀμεύω] = Διοδεύσιμος, de пetpeкȣt.

'Αμευσίπορος (ὁ, ἡ), poet: [ἀμεύω, πόρος] (ὁδὸς, кале) шовъitъ, skimвъчioasъ, nъ dpeantъ.

'Αμεύω [ἄμω, ἀμέω], poet: = 'Αμείβω, skimвъ; pesплъteskъ; (maĭ des) tpekъ; (fir:) întpekъ; (upin ъpm:) вipъieskъ.

'Αμὴ, ῆς (ἁ), fem: ал лъĭ 'Αμός, Dop: în локъ de ἡμέτερος.

"Αμη (ἡ), коasъ, sечеръ, 2) sапъ. 3) гревлъ. 4) гълеatъ (de skos апъ). (вezĭ ші 'Αμίς).

'Αμῆ, saъ 'Αμῇ, adв: (pinч: dat: ал neiпtp: 'Αμός = Τίς), întp' ъn кiпъ. (вezĭ ъpmъtopъл).

'Αμηγέπη (ποι, που, πως), adв: de кiпъ, ші de локъ (nedefinitъ), întp'ъnъ кiпъ, opкъm; întp' ъnъ локъ, ъndeва, op ъnde; op къm se ва întîmпла.

'Αμὴν, adв: întъpitivъ, saъ поftitivъ, amin, (zîчepea se sokoteшte евреeaskъ, dap поate s' a fopmat din Dop: Ἄ μήν în локъ de ἦ μήν). вezĭ ἦ.

"Αμην, ак: ал лъĭ "Αμη, saъ "Αμης.

'Αμήνιον (τὸ), вezĭ "Αμμιον.

"Αμηνις, ιος (ὁ, ἡ), poet: = къ

'Αμήνιτος (ὁ, ἡ), nemîniosъ; neцiitopъ de mînie. [ἀ, μῆνις]. [de ъnde

'Αμηνίτως, adв: fъръ mînie, saъ цinepe de mînie.

'Αμήρυτος (ὁ, ἡ), nedesfъшъpatъ (nedesfъкъtъ dene remъ). 2) nemъpцiпitъ; nesъвîpшitъ, neisпpъвitъ; saъ neînцелеsъ, neesплiкatъ. [ἀ, μηρύω].

"Αμης [вezĭ 'Αμάω], ητος, saъ (Ion:) εω (ὁ), ъnъ felъ de пръжitъpъ, (поate) плъчintъ къ лапte.

'Αμήτειρα (ἡ), fem: ал лъĭ

'Αμητὴρ, (ὁ), poet: [ἀμάω], sечеръtopъ. 2) (fir:) пръпъditopъ. [de ъnde

'Αμητήριον (τὸ), коasъ; sечеръ.

'Αμητικὸς, ὴ, ὸν, че se atinцe de sечерiшъ ['Αμητός]; saъ de пръжitъpa ["Αμης, ητος].

'Αμητίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ "Αμης.

"Αμητὸς, ου, saъ οῦ, (ὁ), [ἀμάω] sечерiшъ (лъкръ ші вpemea sъĭ). 2) цapineле, saъ продъкteле sечepate, saъ челе de sечepat. «'Αμητός δ' ὀλίγιστος». Іл. Т.

'Αμήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел fъръ, saъ къ pea ші neiъвitoape mъmъ. «'Επὶ θυγατρὶ ἀμήτορι ἔγημεν ἄλλην γυναῖκα». Ep: 2) «Μήτηρ ἀμήτωρ». Sof: mъmъ nemъmъ, adiкъ pea.

'Αμηχανέω (άω) -ῶ, вiit: -ήσω. n' amъ miжлокъ, nъ почiъ a... «'Αμηχανεῖ καταπιεῖν αὐτόν». Ел: «'Ελήλυθας εἰς φίλους, ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός». Ep: 2) mъ mipъ, nъ шtiъ, че sъ fakъ. «'Αμηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τά δ', ἢ μεθῶ». Eъp: (вezĭ ші 'Απορῶ). [ἀμήχανος].

'Αμηχανής, έος (ὁ, ἡ), = 'Αμήχανος.

'Αμηχάνητος (ὁ, ἡ), чел pin mamine, saъ алte miжлоаче nebipъitъ, nedoвopitъ, ші чл: [ἀ, μηχανάομαι].

'Αμηχανία (ἡ), = 'Απορία, лiпsъ de miжлоаче, stpimtopape, nевое; sъръчie; anевoime. [ἀμήχανος].

'Αμηχανοεργὸς (ὁ, ἡ), poet: nedestoĭnikъ, nevpednikъ пentpъ op че лъкръ. [ἀμήχανος, ἔργον].

'Αμηχανοποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι. ъnелteskъ, meшteшъцeskъ netpeвniче ші zadapniче лъкрърĭ; întpenpinzъ челе къ nъпъtinцъ de a se sъвîpші. [ἀμήχανος, ποιέομαι].

'Αμήχανος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άνως. чел че u'ape, saъ nъ поate гъsi miжлоаче; чел че se afлъ în stpîmtopape ші mipape de че ape a faче. «'Απάντων ἀμηχανώτατος ἦν, ὅ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι». Dm: (pin ъpm: 2) nedestoĭnikъ, nevpednikъ, neîndemînatikъ, nemintosъ. пpostъ. «Κούρην ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος». Іл: Т. «Ἡ δ' ἀμήχανος γυνὴ γνώμῃ βραχείᾳ μωρίαν ἀφῃρέθη. Ep: 3) (пas: desпpe лъкрърi) nenъtъtъ a se sъвîpші. «'Οδὸς ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι». Ksen: «'Αμήχανον νοῆσαι». Плt: 4) гpozaвъ, înfpikoшatъ; neaпъpatъ; saъ neîndpeпtatъ, neeкonomisitъ. «'Αμήχανα ἔργα γένοντο». Іл: Θ. 5) (desпpe oamenĭ) neîntopsъ. neîndъплекatъ. «Σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, 'Αχιλλεῦ». Іл: П: 6) (desпpe вise) netîлкъitъ. 7) nenъmъpatъ, nemъpцinitъ, nedesкpisъ, nesпъsъ, коvîpшitopъ. «Πλῆθος, («Κάλλος) ἀμήχανον». ші «'Αμήχανος τὸ πλῆθος, (τὸ κάλλος)». Ksn: «'Αμήχανος χρόνος (πόθος, εὐδαιμονία, χαρὰ ші чл:)». «Βίος ἀμήχανος μακαριότητι». Плt: [ἀ, μηχανή].

'Αμία (ἡ), ας ші 'Αμίας (ὁ), [ἀ, μία, nъ ъna] ъnъ felъ de пeшte de mape, че кpeшte întp' o кліпъ de окiъ, ші nічĭ o datъ nъ ъmвлъ ъnъл sinгъpъ. «'Αμίαις τὸ ὄνομα παρέσχηκεν ὁ συναγελασμός». Пл:

'Αμίαντος (ὁ, ἡ), (adiekt:) = 'Αμόλυντος, nesпъpкatъ; къpatъ. «Τίμιος ὁ γάμος, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος». Sкp: || (sъвst:) ъnъ felъ de алвъ-вepde пiatpъ, din кape se fak цesъtъpĭ, че nъ apd, Amiantъ. [ἀ, μιαίνομαι].

*

'Αμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γῶς = "Αμικτος. [ἀ, μίγνυμι].

'Αμίθεος, ω (ὁ), Dор: în локъ de ἡμίθεος.

"Αμικτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίκτως, neamestecatъ; кърatъ; nепреlъкътъ; 2) = 'Ανεπίμικτος, чел fъръ amestecъ, adъnape, saŭ реlацie къ алцiї; (прin врm:) neapropiatъ, nesoцiaвілъ. [ἀ, μίγνυμι].

"Αμιλλα [ἅμα, ἴλη], ης, (ἡ), emълацie (întpечepe), pівалitate; чеарtъ, disпътъ. «Ταῖς πρὸς τὰ θηρία γινομέναις ἁμίλλαις». Пл: «"Αμιλλαν ποιοῦμαι». = ἁμιλλῶμαι. || ἐξ ἁμίλλης, adв: în конкърsъ, къ întpечepe. [de вnde

'Αμιλλάομαι, -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, тъ emълezъ, тъ întpекъ, тъ лъпtъ съ imitъ, съ аждпrъ, saŭ съ întpекъ пе чinева ла чева. (къ преп:) «'Αμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους (πρὸς τὴν τύχην)». Ep: ші Iскр: «'Αμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὰ θηρία». Ksen: «'Αμιλλᾶσθαι τοὺς τεχνίτας ὑπὲρ τῆς ὁμοιότητος». Пл: «Δι' ὁρῶν τε καὶ παντοίας ὁδοῦ ἁμιλλώμενοι». Плт: "Ωρμησαν ἁμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον». Ksen: «Νῦν εἰς τὴν 'Ελλάδα νομίζεται ἁμιλλᾶσθαι». Ksen: (ші къ dat:) «'Αμιλλώμενοι τοῖς ἵπποις». Плат: «Φάσ' ἁμιλλᾶσθαι βίῳ γνώμην δικαίαν». Eвр: (ші къ ак: în ел:) «'Αμιλλᾶσθαι στάδιον (δίαυλον, ἐφίππιον, ші чл:)». Плт: «'Αμιλλᾶσθαι γόον (λόγον)». Eвр: «Οἱ Πέρσαι τὰ κατάντη ἁμιλλώμενοι». Ksen: (ші къ пartік: sъвірш:) «'Αμιλλήσεται, ὡς ἁπάντων αὐτὸς πλεῖστον λάβοι». Пл: (ші къ adв:) «Δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδί». Eвр: [de вnde

'Αμίλλημα (τὸ) = "Αμιλλα 2) обіектъл emълацieї, întpечepiї. [ші

'Αμιλλητὴρ (ὁ), noet: emъlatorъ, întpекъторъ, конкърторъ. «Τροχοὶ ἁμιλλητῆρες». Sof: че se întpек întpe dînseле desпре івцеалъ. [de вnde

'Αμιλλητήριος (ὁ, ἡ), кърііпчosъ, îndeminatікъ ла emъ іацie, întpечepe, лъпtъ. «"Ιππος ἁμιλλητήριος». Apist: || (sъвst:) ἁμιλλητήριον (τὸ), локъл, вnde se лъпtъ, лъпtъторіе. [ші

'Αμιλλητὴς, οῦ (ὁ), = 'Αμιλλητήρ. [de вnde

'Αμιλλητικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αμιλλητήριος.

'Αμιμητόβιος (ὁ, ἡ), trъitorъ de віацъ neimitaвілъ. [ἀμίμητος, βίος].

'Αμίμητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neimitatъ, saŭ neimitaвілъ. [ἀ, μιμέομαι].

'Αμίν(μῖν), Dор: saŭ Eол: în локъ de ἡμῖν.

'Αμιξία (ἡ), neamestecъ, некотъпікацie, nesoцiaвілitate. = 'Ανεπιμιξία. 2) neamestecare, кalitatea лъї "Αμικτος. [ἀ, μίξις].

"Αμιππος (ὁ, ἡ), noet: алергъторъ înpexпъ, saŭ deonorрівъ къ калъл, (прекът прin екs: epaŭ чentaврії); (прin врm:) іste, грабпікъ. || (sъвst:) "Αμιπποι. A' ostaшї nezestpi amezaцї înpexпъ къ кълърецї, пе каре noate ші sъкчedaъ, omoпînds se aчeia (вezї Διμάχης): Б' кълърецї însoцiцї ші de алdoilea калъ (вezї "Αμφιπποι); C' кіар ачеї însoцitopї каї (тър: iedeче) (вezї ші Παρήορος). [ἅμα, ἵππος].

'Α('Α)μὶς, ίδος (ἡ), (прinч:) dim: ал лъї "Αμη (3); (іар партік:) оалъ de ъdъ. 3) = 'Αμάς

'Αμισγὴς, έος (ὁ), noet: în локъ de 'Αμιγής.

'Αμισὴς, έος (ὁ, ἡ), de певрit, іввітъ, плъкътъ. «'Αμισέστερα γὰρ καὶ ταῦτα τῷ ἵππῳ». Ksen: [ἀ, μῖσος].

'Αμισθεὶ(σθὶ), adв: fъръ плать, în dаръ. [ші

'Αμισθία (ἡ), пелвare de плать. [din

"Αμισθος (ὁ, ἡ), пелъторъ de, saŭ fъкътъ fъръ плать, пеплътitъ; (прin врm:) nefolositorъ. «"Αμισθος λύπη». Esx: [ἀ, μισθός].

'Αμίσθωτος (ὁ, ἡ), = "Αμισθος. 2) пелвatъ къ плать, simвріе, saŭ кіріе. 3) пешitвітъ, nemitarпікъ. [ἀ, μισθόω].

'Αμιστύλλευτος, ші 'Αμίστυλλος (ὁ, ἡ), netокатъ; nепisatъ. [ἀ, μιστύλλω].

"Αμισχος (ὁ, ἡ), (прinч: поатъ, saŭ floape) лipsitъ de коadъ, saŭ котorъ. [ἀ, μίσχος].

"Αμιτρος (ὁ, ἡ), [ἀ, μίτρα] neînчinsъ; (прin врm:) nemърitatъ.

'Αμιτροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: пврtъtorъ de івпікъ neînчinsъ. [ἄμιτρος, χιτών].

'Αμιχθαλόεις, εσσα, εν, noet; în локъ de "Αμικτος, пекотъпікавілъ; neапropiatъ (enit: ал îns: Лемпъ). [ἄμικτος, ἅλς].

"Αμμα (τὸ), [ἅπτω] (în цen:) op че легътъръ, nodъ. 2) (партік:) оківл плaseї, трежеї (вezї ші 'Αψίς). 3) івnie de патрвzечї de коцї (пentpъ мъsърътoapea погоапелор царінелор).

'Αμμάτιον (τὸ), dim: ал лъї ἄμμα.

'Αμμαθεῖν, noet: în локъ de 'Αναμαθεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї 'Αναμανθάνω.

"Αμμας, Eол: în локъ de ἡμᾶς.

'Αμματίζω, вііt: -ίσω, легъ nodъ, înnodъ. [ἄμμα].

Ἄμμε, Еол: în локъ de ἡμᾶς.
Ἀμμέγα, поет: în локъ de Ἀνὰ μέγα.
Ἀμμείνας, поет: în локъ de Ἀναμείνας, партч: ал лъї Ἀναμένω.
Ἄμμεναι, în локъ de Ἄμεναι.
Ἀμμένομεν, поет: în локъ de Ἀναμένομεν.
Ἄμμες, Еол: în локъ de ἡμεῖς.
Ἀμμέσον, поет: în локъ de Ἀνὰ μέσον.
Ἀμμέων, Еол: поет: în локъ de ἡμῶν.
Ἄμμι, saъ Ἄμμιν, Еол: în локъ de ἡμῖν.
Ἄμμι, ιος (τὸ), ъnъ felъ de кiminъ Арабiкъ.
Ἄμμιγα, adв: поет: în локъ de Ἀνάμιγα (γδα).
Ἀμμίγδην, adв: поет: in локъ de Ἀναμίγδην.
Ἀμμίξας, поет: în локъ de Ἀναμίξας, nex: 1: ал партч: лъї ἀναμίγνυμι.
Ἄμμιον (τὸ), [ἄμμος] кiноваръ пелъкратъ.
Ἀμμίσγω, вiit: -ξω, поет: în локъ de Ἀναμίσγω, ἀναμίγνυμι.
Ἀμμίτης, ου (ὁ), шi Ἀμμῖτις, ιδος (ἡ), (se înцел: λίθος) пiatръ de nisinъ. [ἄμμος].
Ἀμμνάσει, поет: Dop: în локъ de Ἀναμνήσει. 3: sinг: пeps: de вiit: xot: ал лъї Ἀναμιμνήσκω.
Ἀμμοβάτης, ου (ὁ), ъmблътopъ пe nisinъ. || (sъвst:) ъnъ felъ de шарпе. [ἄμμος, βάτης din βάω].
Ἀμμοδίαιτος (ὁ, ἡ), тръitopъ în nisinъ. [ἄμμος, δίαιτα].
Ἀμμόδρομος (ὁ), dpъmъ de nisinъ пentpъ înкъpapea каiлор. [ἄμμος, δρόμος].
Ἀμμοδύτης, ου (ὁ), каре se вiръ, saъ вiрitъ în nisinъ. || (sъвst:) ъnъ felъ de шарпе. [ἄμμος, δύω].
Ἀμμοδυώτης, ου (ὁ), în локъ de Ἀμμοδύτης, saъ Ἀμμοδίαιτος.
Ἀμμοκονία (ἡ), [ἄμμος, κονία] варъ къ nisinъ.
Ἀμμόνιτρον (τὸ), nisinъ amestекatъ къ siлitръ пentpъ konstpъкцia stiклеї. [ἄμμος, νίτρον].
Ἀμμορία (ἡ), поет: în локъ de (neîntp:) ἀμορία, nenopoчipe. [din
Ἄμμορος (ὁ, ἡ), în локъ de Ἄμορος, saъ Ἄμοιρος. [ἀ, μόρος].
Ἄμμος (ἡ), nisinъ.
Ἀμμότροφος (ὁ, ἡ), хръnitъ, тръitъ în nisinъ. [ἄμμος, τρέφω].
Ἀμμόχρυσος (ὁ), nisinъ aъposъ. (пpin ъpm: 2) ъnъ felъ de пiatръ sкъmпъ (каре se пape a fi fръmîntatъ къ astfelъ de nisinъ). [ἄμμος, χρυσός].
Ἀμμοχωσία (ἡ), = Ψαμμισμὸς, înгропаpe în nisinъ. [ἄμμος, χώννυμι].
Ἀμμώδης, εος (ὁ, ἡ), nisinosъ. [ἄμμος].
Ἄμμων, ωνος (ὁ), Amonъ, Жое în Eцiптъ шi Afpiка. «Ἀμμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία». Ep: [de ъnde
Ἀμμωνεῖον (τὸ), temплъл лъї Жое Amonъ. [шi
Ἀμμωνία, (ἡ), пъmîntъл лъї Amonъ = Ἀμμωνιὰς, Amonia [de ъnde
Ἀμμωνιακὸς, ἡ, ὸν, ал Amonieї, saъ fъкъtъ în Amonia. (de ъnde || sъвst:) Ἀμμωνιακὸν (se înц: κόμμι, saъ ἅλας, гomъ, saъ sape), Amoniaкъ, ъnъ felъ de piцinъ, saъ sape (цiпepiгъ).
Ἀμμωνιὰς, άδος, шi Ἀμμωνὶς, ίδος, (ἡ), = Ἀμμωνία, Лiвia.
Ἄμναμος, ου (ὁ), шi Ἀμνάμων, ονος, поет: [ἀμνός] nenotъ, stpenenotъ.
Ἀμνὰς, αδος (ἡ), fem: ал лъї Ἀμνός, [de aчi] m(n)iaлъ, oiцъ, oae.
Ἄμναστος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de Ἄμνηστος.
Ἀμνεῖος, α, ον, de m(n)ieлъ. [ἀμνός].
Ἀμνὴ, ῆς (ἡ). поет: = Ἀμνάς.
Ἀμνημόνευτος (ὁ, ἡ), nenomenitъ, ъitatъ; saъ de nenomenit, de ъitat, de тъкъt. [din
Ἀμνημονέω -ῶ, (-εύω), вiit: -ήσω, nъ цiъ minte, ъitъ. [шi
Ἀμνημοσύνη (ἡ), neцinepe de minte, ъitъчie; ъitape. [шi
Ἀμνημόνως, adв: fъръ цinepe de minte, în ъitape. «Ἀμνημόνως ἔχω» = Ἀμνημονέω. [din
Ἀμνήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἐπιλήσμων, чел fъръ цinepe de minte, ъitъкъ. 2) поет: = Ἀμνημόνευτος. [ἀ, μνήμη].
Ἀμνησικακέω -ῶ, вiit: -ήσω. nъ цiъ minte ръъл, nъ пpinzъ patimъ, saъ пismъ пentpъ вpe ъnъ ръъ asъпpa къiвa). [ἀμνησίκακος]. [de ъnde
Ἀμνησικάκητος (ὁ, ἡ), = Ἀμνησίκακος.
Ἀμνησικακία (ἡ), neцinepe de minte a ръълъї; [din
Ἀμνησίκακος (ὁ, ἡ), neцiitopъ de minte a ръълъї, saъ de пismъ asъпpa къiвa; neiъвitopъ de pesвъnape, пepesвъnosъ. [ἀ, μνῆσις, κακόν]. [din
Ἀμνησικάκως, adв: къ neцinepe de minte, къ ъitape a ръълъї.
Ἀμνηστεία (ἡ), = Ἀμνηστία. [шi
Ἀμνήστευτος (ὁ, ἡ), nелoroditъ. «Ἀμνήστευτος γυνή». цiitoape. || (neъtp:) Ἀμνήστευτα, поет: în локъ de

'Αμνηστεύτως, adв: fъръ логодиъ. [ἀ, μνηστεύω].

'Αμνηστέω -ῶ, вііt: -ήσω. = 'Αμνημονέω. «Χρόνῳ ἀμνηστούμενα». Тєч: [ші

'Αμνηστία (ἡ), = 'Αμνημοσύνη. вІtape (маї кв seamъ de грешале ші вine); (врin врm:) amnestie, eptape. «Οἷόν ἐστι τὸ ψήφισμα τὸ τῆς ἀμνηστίας ἐπὶ τοῖς τριάκοντα». Пл: [dіn

'Αμνηστος (ὁ ἡ), ші 'Αμνήμων. [ἀ, μιμνήσκομαι].

'Αμνιάς, άδος (ἡ), Елitea (zeiца naштерії). [din

'Αμνίον, ші (маї dрептъ) 'Αμνιον (τὸ), [αἷμα, saъ ὑμήν] каsa ғътєлкї, saъ прєпкєлкї în пînteче. 2) вasкл, întrв каре прііmim sînцеле жертfелор.

'Αμνίον (τὸ), dim: ал лкї ἀμνός, m(n)ielяшелъ. «Τὸ πρόσωπον ἔχεις ἀμνίου, τὰ δ'ἔνδον δράκοντος». Etimол:

'Αμνὶς, ίδος (ἡ), = 'Αμνάς.

'Αμνοκῶν, ῶντος, saъ οὔντος (ὁ), kom: чел че se rîndeшte, пріче пе кa mnielял; prostъ de dвxъ (шіpetъ ка oaea). [ἀμνὸς, κοῶν, Ion: în локъ de νοῶν].

'Αμνὸς, (ὁ), [ἀ, μένος, saъ μνοῦς]. [de aічї] m(n)ielъ.

'Αμνοφόρος (ὁ, ἡ), пврітъторъ, adвкътор de mielъ. 2) fem: (oae) пврітъtoape în пînteче de mielъ, ворцоasъ. [ἀμνὸς, φέρω].

'Αμογητὶ, adв: fъръ ostenealъ, лesне. [din

'Αμόγητος (ὁ, ἡ), [ἀ, μογέω] nemвnчітъ, neostenitъ, neoвositъ.

'Αμόθεν [ἀμός Dor: în локъ de Тіς] adв: (de локъ), de вndeва, or de вndе. «'Αμόθεν γέ ποθεν». Плт: din or че локъ. 2) кît маї апроапе, în ценералъ. «Τῶν ἀμόθεν εἴδεα τοῖα πελέσθω. Оп:

'Αμόθι [bezї 'Αμόθεν], adв: (de локъ), în or че локъ, or вndе

'Αμοῖ [bezї 'Αμῆ], adв: къіре or че парte; вndeва.

'Αμοιβάδιος, α, ον, noet: în локъ de 'Αμοιβαῖος. [ші

'Αμοιβαδὶς (δὸν), adв: = 'Αμοιβαίως. [ἀμοιβάς].

'Αμοιβαῖος, α ші ος, ον, речіпрокъ, гъкътъ în вкіmnъ, (adікъ вnкл în локкл алтєіа, saъ вnкл dвпе алтєл). «Λόγος —». Епігр: чел прін întребърї ші pesпвnsврї. «Τοῖχος —». Non: = Μεσότοιχον, перете desпърціторъ. «'Αμοιβαίαν ἔξει τὴν ἀποκλήρωσιν ἕκαστος». Dion: Арсоп: речіпрокъ, пропорціонатъ. «Χορὸς εἰς ἀμοιβαῖα συγκεκροτημένος». Пл: înпърцітъ în doъ antifoніче stърї, чете. [ші

'Αμοιβαίως, adв: în вкіmвъ, кв речіпрочітате. вna dвпе алта. [ші

'Αμοιβάς, άδος (ἡ), noet: (маї кв seamъ χλαῖνα) хаїнъ de прімепіt, прімепеалъ. «Βίβλος —». Non: a ле къріа foї se цin вna de алта. [din

'Αμοιβὴ, (ἡ), [ἀμείβω] вкімвъ; saъ вкімвape, прefачере. 2) pesпънtіре (de вine, saъ de ръъ); (de вndе) pesвнпape. 3) pesпвnsъ. «Σὺ μέν τοι ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ οὔ με ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γενέσθαι». Ep: [de вndе

'Αμοιβήθην, ші

'Αμοιβηδὶς (δὸν), adв: noet: în локъ de 'Αμοιβαίως. [ші

'Αμοιβὸς, ὴ, ὸν, = 'Αμοιβαῖος, (de вndе desпре ostaшї) înплініторъ de локкл оторітклї.

'Αμοιρέω -ῶ, вііt: -ήσω. n'amъ (пх іаъ) парte, sîntъ неînпърtъшітъ. [ἄμοιρος]. [de вndе

'Αμοίρημα (τὸ), неînпърtъшіре, ліпsіpe de чева; (маї кв seamъ de норокъ) непороче.

'Αμοιρος (ὁ, ἡ), (кв цен:) непърtашъ, ліпsітъ de чева. 2) (fъръ kazъ) = 'Αμορος, непорокосъ, нefаворатъ de соартъ. [ἀ, μοῖρα].

'Αμολγαῖος (ὁ, ἡ), noet: [bezї 'Αμολγός] îndemînatікъ, saъ кввііпчосъ ла твлцере. «Μαστὸς —». Епігр: цîцъ плінъ, saъ вnъ de ткля. «Μάζα —». Es: тътълігъ чіовънeaскъ, adікъ гъкътъ кв лапte. (bezї ші 'Αμορβαῖος).

'Αμολγεὺς, έως (ὁ), basъ de ткля лапte, хîrdъъ. [ші

'Αμόλγιον (τό), ші

'Αμολγὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лкї 'Αμολγεὺς, хîrdъіашъ de лапte. [din

'Αμολγὸς (ὁ), [ἀμέλγω] (sввst:) А' вremea, în каре se шкля вітеле (ткргкл sepeї, ші dimineaцa). ші Б' [ἀ, μολέω, saъ μογέω] toікл, тіжлоккл поцції; (în цен: întвnерікъ adînкъ. «Νυκτὸς ἀμολγῷ». Om: (ші adiekt:) «Νὺξ —». Esp: чea маї întвnерікоasъ, чea маї adînкъ. 2) (adiekt:) = 'Αμοργός.

'Αμόλυντος (ὁ, ἡ), (nas:) nesпвrкатъ, кврatъ, nemînжітъ, непътатъ. 2) (акt:) nemînжіторъ, nemолінsіторъ, (de вndе) «Φάρμακον ἀμόλυντον». Гал: апърътоape de mînжіре. [ἀ, μολύνομαι].

Ἀμόμφητος, noet:, ші

Ἄμορφος (ὁ, ἡ),=Ἀμεμπτος. [ἀ, μορφή].

Ἀμόρα, ας (ἡ), вnă felă de пръжitаръ frъmîntatъ кu miere.

Ἀ(Ἁ)μορβαῖος, α, ον, noet: înlвneріkosă. 2) чoвrneskă. (vezî ші Ἀμολγαῖος). [ші

Ἀμορβάς, ἀδος (ἡ), fem: ал лaї Ἀμορβός. [ші

Ἀμορβεύς, έως (ὁ), noet: =Ἀμορβός. [ші

Ἀμορβεύω (έω-ῶ), viit: -ήσω. noet: вpmeză dвne чinева, însoцeskă пe чinева. [ἀμορβός].

Ἀμορβής, έος (ὁ, ἡ), noet: înlвneріkosă. [ἀμοργός].

Ἀμορβός (ὁ, ἡ), [ἅμα, ὁρμάω] вpmъtoră dвne чinева, tovarăшă, konkъlъtoră; 2) (ввst:) пъstoră, чioвană. [ἀμέργω].

Ἀμοργεύς, έως (ὁ), кълкъtoră de mъsline. [din

Ἀμόργη (ἡ), [ἀμέργω]. drожdiї de вntdелetnă, saă de винă 2) вnă felă de floare. ші 3) faцъ roшie, пarпвріe.

Ἀμοργίδιον (τὸ), dim: ал лaї Ἀμοργίς, цesъtвръ (пînzъ), пarпвръ.

Ἀμόργινος, η, ον, fъквtă din

Ἀμοργίς, ίδος (ἡ), вnă felă de ină foarte ввцiре. 2) чea dintr' înвъl чesвtъ (maї кu seamъ în insвла Ἀμοργός) preцioasъ пînzъ, maї de mвtte opї пarпвріe (morikъ), saă roшie. [ἀμόργη].

Ἀμοργίς, ίδος (ἡ), (prinч: oae) karenв se maї mвлцe, (steapnъ). [ші

Ἀμοργμὸς (ὁ), mвлцere; stoapчere; sвîntare. 2) (fig:) алецere; кълецere. [ші

Ἀμοργὸς (ὁ), [ἀμέργω] mвлгъtoră. 2) (fig:) ввгъtoră, хrъпitoră de чele пввліче.

Ἀμορία (ἡ), xotară, ръzъшie. [ἅμα, ὅρος].

Ἀμορίτης [ἀμόρα], ου (ὁ), (se înц: ἄρτος, пîine) frъmîntată кu miere (ka вarтeле dвлчї).

Ἄμορος (ὁ, ἡ), [ἀ, μόρος] nenopovitъ. 2) =Ἄμοιρος

Ἀμορφία (ἡ),=Δυσμορφία, liпsъ de frвmвseцe, вrîчiвne. [din

Ἄμορφος (ὁ, ἡ), (ші adв: ἀμόρφως) nefopmată. nefirвpată. «Ὁ θεὸς μορφοῖ τὰ ἄμορφα». Fiл: 2) = Δύσμορφος, вrîtă. [ἀ, μορφή].

Ἀμόρφωτος (ὁ, ἡ), nefopmată. = Ἄμορφος. [ἀ, μορφόομαι].

Ἀμὸς, ὴ, ὸν, (neîntp:) Ion: în лokă de тίς. (vezî Ἀμῆ ші Ἀμόθεν).

Ἀμὸς, saă Ἁμός, ὴ, ὸν, Dop: noet: în лokă de ἡμέτερος..

Ἄμος, ου (ἡ), noet: (prea pară) în лokă de Ἄμμος.

Ἅμος, adв: Dop: în лokă de ἧμος.

Ἄμοτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, μοτὸς, saă μέτω neîntp: prim: ал лaї μετρῶ] nemъsвpată, nesfe mъsвръ; nesъцiosă; neînvetată, ші чл: || (nвstp:) Ἄμοτον, adв: кu kovîrшire; nenpeквpmat.

Ἀμουσία (ἡ), [Ἄμουσος], liпsъ de mвsikъ; negpaцiositate.

Ἀμουσολογία (ἡ), vorвire neînвъцată, proastă, ші negpaцioasă. [ἄμουσος, λόγος].

Ἄμουσος (ὁ, ἡ), (prinч: desnpe oameni) neшtiitoră de mвsikъ, ші noesie. «Διδάσκει τὸν ποιητὴν ἔρως, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν». Exp: (far desnpe пъsърї) «Ἄμουσοι ὄρνιθες». Bas: nekintatoape. 2) (în цen:) nesimцitoră în pelaцie kă fрвmoaseле apte; чel fъръ rвstă de frвmosă; grosolană, negpaцiosă, nечivilită. 3) (desnpe лakpърї) nenponopцionată; notpivită; neплъkвtă. «Σκώμματ' οὐκ ἄμουσα». Лoиц: «Ἀμουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς». Exp: [ἀ, μοῦσα]. [de вnde

Ἀμουσότης (ἡ), = Ἀμουσία. [ші

Ἀμούσως, adв: fъръ mвsikъ; fъръ înвъцътъръ; fъръ гroцie, saă rвstă de frвmosă, ші чл:

Ἀμοχθεί, (χθί), adв: = Ἀμόχθως.. [ші

Ἀμόχθητος, ші ἄμοχθος (ὁ, ἡ), nemkнvită, neostenită. «Ὕπνος πάρεστιν ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις». Ksen: 2) neadвkътoră de osteneалъ, nesnivosă. [ші

Ἀμόχθως, adв: fъръ osteneалъ, lesne. [ἀ, μόχθος].

Ἀμπάλλω, noet: în лokă de Ἀναπάλλω.

Ἄμπαλος, noet: în лokă de Ἀνάπαλος, ші Ἀμπάλον = Ἀνά πάλον.

Ἄμπαυμα (τὸ), noet: în лokă de Ἀνάπαυμα.

Ἀμπαύομαι, noet: în лokă de Ἀναπαύομαι.

Ἀμπαυστήριος, Ion: în лokă de Ἀναπαυτήριος.

Ἀμπεδίον, noet: în лokă de Ἀνὰ πεδίον.

Ἀμπείρας noet: în лokă de Ἀναπείρας.

Ἀμπέλαγος, noet: în лokă de Ἀνὰ πέλαγος.

Ἀμπελάνθη (ἡ),=Οἰνάνθη [ἄμπελος,ἄνθος].

Ἀμπελεῖον (τὸ), = Ἀμπελών. [ші

Ἀμπέλειος (ὁ, ἡ), = Ἀμπέλινος. [ші

Ἀμπελεών, ῶνος (ὁ), noet: în лokă de Ἀμπελών. [ші

Ἀμπέλινος, η, ον, de вie, de вiцъ. || «Γραῦς ἀμπελίνη». Enigr: kom: вeцivъ. [ші

Ἀμπέλιον (τὸ), dim: ал лaї Ἄμπελος, вiiшoapъ. [ші

'Αμπελὶς, ίδος (ἡ), = (saŭ dim: ал лъĭ) Ἄμπελος. 2) ѕnŭ felŭ de пasъpe asemenea кѕ бекацina. 3) ѕnŭ felŭ de плantъ mapinъ. [ші

'Αμπελίτης, ου (ὁ), ші 'Αμπελῖτις, ιδος (ἡ), = 'Αμπέλινος. «'Αμπελῖτις γῆ». Dsкр: [ші

'Αμπελίων, ωνος (ὁ), ѕnŭ felŭ de пasъpe = 'Αμπελίς. [ἄμπελος].

'Αμπελογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: fъкѕtŭ, продѕsѕ din віе. [ἄμπελος, γείνω].

'Αμπελόεις, εσσα, εν, поet: плinŭ de (saŭ потрîвitŭ ла) віĭ. [ἄμπελος].

'Αμπελοεργὸς (ὁ, ἡ), Ion: (neîntpѕn:) în локŭ de 'Αμπελουργός.

'Αμπελόκαρπον (τὸ), ѕnŭ felŭ de плantъ, вezĭ 'Απαρίνη. [ἄμπελος, καρπός].

'Αμπελομιξία (ἡ), amestекape de віĭ. [ἄμπελος, μίξις].

'Αμπελόπρασον (τὸ), ѕnŭ felŭ de плantъ, пpazŭ de віе. вezĭ Γηθυλίς. [ἄμπελος, πράσον].

Ἄμπελος (ἡ), [ἀνὰ, πάλλω] віе (віца ші локѕл). 2) ѕnŭ felŭ de maшinъ поліорчetікъ (de înпpesopape) (Лat: Vinea). 3) (кѕ adiekt: λευκὴ, saŭ μέλαινα) ѕnŭ felŭ de плantъ, кѕpпene, кѕpкѕвіцъ. вezĭ Βρυωνία.

'Αμπελοστατέω -ῶ, віit: -ήσω, sъdeskŭ, saŭ аръчeskŭ віе. [din

'Αμπελοστάτης, ου (ὁ), sъditopŭ, saŭ аръчitopŭ de віе. [ἄμπελος, στάω].

'Αμπελουργεῖον (τὸ), sъditopie de віце (sпpe pesъdipe în віе). 2) = 'Αμπελών. [ші

'Αμπελουργέω -ῶ, віit: -ήσω. лѕкpezŭ віе, sîntѕ віepŭ. 2) (fir:) аѕѕsezŭ (хръпeskŭ, saŭ tpъdaŭ) челе пѕвліче. [ἀμπελουργός]. [de ѕnde

'Αμπελούργημα (τὸ), ші

'Αμπελουργία (ἡ), лѕкpape, кѕлtiвape de віе. [ші

'Αμπελοργικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitŭ віepѕлѕĭ, saŭ лѕкpъpiĭ віі; (de ѕnde) «'Αμπελουργικὴ (se înц: τέχνη)» віepie, mesepia віepѕлѕĭ. [din

'Αμπελουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкpъtopŭ, îngpiжitopŭ de віĭ, віepŭ. [ἄμπελος, ἔργον].

'Αμπελοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ de віе, saŭ віце (капръ). [ἄμπελος, φάγω].

'Αμπελοφόρος (ὁ, ἡ), (прinч: пъmîntŭ) îndemînatiкѕ (poditopŭ) de віе. [ἄμπελος, φέρω].

'Αμπελοφύτης, ου (ὁ), поet: sъditopŭ de віе. [ші

'Αμπελόφυτος (ὁ, ἡ), sъditŭ кѕ віе (локŭ). [ші

'Αμπελοφύτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αμπελοφύτης. [ἄμπελος, φύω].

'Αμπελώδης, εος (ὁ, ἡ), formatŭ ка віе. 2) = 'Αμπέλινος, ші 'Αμπελόεις. [ші

'Αμπελὼν, ῶνος (ὁ), віе. [ἄμπελος].

'Αμπέμψει, поet: în локŭ de 'Αναπέμψει.

'Αμπεπαλὼν, поet: (кѕ îndoipe:) nex: 2: ал пaptч: лѕĭ 'Αναπάλλω.

'Αμπερὲς, adв: поet: în локŭ de Διαμπερές.

'Αμπετάσας, поet: în локŭ de 'Αναπετάσας.

'Αμπεχόνη (ἡ), ші 'Αμπέχονον, ші (dim:) 'Αμπεχόνιον (τὸ), хainъ, înвpъкъminte, вemmîntŭ. [din

'Αμπέχω, [ἀμφὶ, ἔχω], віit: ἕξω. (прел: ἤμπεχον, nex: ἤμπισχον, de ѕnde inf: 'Αμπισχεῖν) (în цen:) = περικαλύπτω, акопepŭ. копpinzŭ înпpeжѕp. «Οὐρανὸν ἀχλὺς ἄμπεχεν». Апл: 2) (maĭ пapt: ші maĭ oвіч:) înвpaкŭ. «Τὴν σάρκ' ἀμφέξει». Еѕp: (ші міжл:) «Ὦ κακόδαιμον, εἶτα λευκὸν ἀμπέχῃ». Apistf:

'Αμπηδάω, поet: în локŭ de 'Αναπηδάω.

'Αμπὶ, преп: Еол: în локѕ de ἀμφί.

'Αμπισχνέομαι, οῦμαι, (прел: ἠμπισχνούμην, ші maĭ mѕлtѕ nѕ) поet: ші

'Αμπίσχω, (прел: ἤμπισχον, ші maĭ mѕлtŭ nѕ) = 'Αμπέχω,

'Αμπλακεῖν, поet: nex: 2: de înf: ал лѕĭ 'Αμπλακίσκω.

'Αμπλάκημα (τὸ), поet: грешалъ, вinъ. 2) (maĭ pap) osîndъ, пedeaпsъ. [ші

'Αμπλάκητος (ὁ, ἡ), поet: [ἀμπλακίσκω] (fъpъ kazŭ) пъкъtosŭ; віnoвatŭ; fъкъtopŭ de реле. 2) (кѕ цen:) ръtъчitŭ, deпъptatŭ.

'Αμπλακία (ἡ), поet: = 'Αμπλάκημα.

'Αμπλάκιον (τὸ), поet: dim: ал лѕĭ 'Αμπλακία.

'Αμπλακίσκω [ἀνὰ, πλάζω], віit: -ήσω. (nex: ἤμ [ші поet: ἄμ]πλακον) поet: (кѕ цen:) mъ înшелŭ, mъ deпъptezŭ de skoпŭ, nѕ nemepeskŭ. 2) (fъpъ kazŭ) mъ ръtъчeskŭ, mъ amъцeskŭ; (de ѕnde) грешeskŭ, пъкъtѕieskŭ.

'Αμπνείω, ші 'Αμπνέω поet: віit: εύσω. în локŭ de 'Αναπνέω.

Ἄμπνευμα (τὸ), ші Ἄμπνευσις, ιος (ἡ), поet: în локŭ de 'Ανάπνευμα, ἀνάπνευσις.

'Αμπνοὴ, поet: în локŭ de 'Αναπνοή.

Ἄμπνυμαι, віit: -ύσομαι. (nex: 'Αμπνὺ [ὺν, ύσ]θην) поet: = 'Αμπνύω.

Ἄμπνυτο, поет: 3: sinг: пеps: de прел: ал лъї Ἄμπνυμαι.

Ἀμπνύω, віit: -ύσω, поет: în локъ de Ἀναπνέω. вezї Ἄμπνυμαι.

Ἀμπολέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локъ de Ἀναπολέω.

Ἀμπόλιν, поет: în локъ de Ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, поет: în локъ de Ἀνὰ πόνον.

Ἀμπρεύω, віit: -εύσω, поет: tpaгъ, tîръsкъ (maї къ seamъ) каръл. 2) (fir:) îmї петрекъ віаца. [din

Ἄμπρον (τὸ), ші Ἄμπρος (ὁ), кърea, saъ fъnie, къ каре sînt легацї tръгътopiї de каръ

Ἀμπτάμενος, η, ον, поет: în локъ de Ἀναπτάμενος, між: пех: 2: de партч: ал лъї Ἀνίπταμαι.

Ἀμπτολίεθρον, поет: în локъ de Ἀνὰ πτολίεθρον.

Ἀμπτυχὴ, поет: în локъ de Ἀναπτυχή.

Ἀμπυκάζω (-ίζω), віit: -άσω, saъ -ίσω, поет: [ἄμπυξ, saъ ἀναπυκάζω], = Ἀναδέω, apdiкъ, ші легъ în sъs пъръл капълъї; (прin ъpm: 2) înкъпъпъ. 3) (desпре каї) infpînezъ, tpaгъ în sъs, saъ indъpъt; (de ъnde 4) (fir:) опресвъ, îndъpъtnezъ.

Ἀμπυκτὴρ (ὁ), поет: =Ἄμπυξ. [ші

Ἀμπυκτήριος, α, ον, поет: каре se ціne de, saъ se dedъче ла Ἀμπυκτήρ. [din

Ἄμπυξ [ἀμπέχω], υκος (ὁ, ἡ), легътъръ de капъ femeiaskъ пентръ легареа пърълъї în sъs dene fpъnte; (прin ъpm:) ъnъ felъ de кънънъ, saъ diademъ. 2) (пентръ каї) = Προμετωπίδιον. (ші прin întind: 3)= χαλινός. 4) (fir:) op че черкъitъ; (прin ъpm:) poatъ, saъ шinъ de poatъ, ші 5) капакъ de пахаръ, ші чл:

Ἀμπωτίζω, віit: -ίσω (прinч: desпре mape) mъ tpaгъ înапої. [din

Ἄμπωτις (σις), εως, ші ιδος (ἡ), [ἀναπίνω] tpaцереа мъpiї înапої, кînd se ъmflъ (вezї Παλίῤῥοια). 2) (fir:) stpînцереа, saъ tpaцереа în челе dinъъntpъ a zemiлop tpъпълъї.

Ἀμυγδαλέα, ші (Ion:) -έη (ἡ),=Ἀμυγδαλῆ. [ші

Ἀμυγδαλέος, α, ον, = Ἀμυγδάλινος. [din

Ἀμυγδάλη [ἀμύσσω, пентръ вîptoшia коажеї], ης (ἡ), [de ачі] mirdaлъ. [de ъnde

Ἀμυγδαλῆ (прin întpn: din Ἀμυγδαλέη), ῆς (ἡ), mirdaлъ. [ші

Ἀμυγδάλινος(λιος), ίνη (ία), ον, de mirdaле. «Ἀμυγδάλινον ἔλαιον». Diskp: ъntъ de mirdaле. [ші

Ἀμιγδαλὶς, ίδος (ἡ), = Ἀμυγδάλη. [mi

Ἀμυγδαλίτης, ου (ὁ), = Ἀμυγδάλινος.

Ἀμυγδαλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀμύγδαλον, εἶδος], ші

Ἀμυγδαλόεις, εσσα, εν, поет: asemenea къ mirdaлъ. [ἀμύγδαλον].

Ἀμυγδαλοκατάκτης, ου (ὁ), [ἀμύγδαλον, κατάγνυμι] instpъmentъ de a sпарце mirdaле.

Ἀμύγδαλον (τὸ), = Ἀμυγδάλη.

Ἀμύγδαλος (ἡ), =Ἀμυγδαλῆ. [de ъnde

Ἀμυγδαλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἀμυγδαλοειδὴς, mirdaлosъ, ка mirdaла.

Ἄμυγμα (τὸ), ші Ἀμυγμὸς (ὁ), = Ἄμυξις, ші Ἀμυχή. [ἀμύσσω].

Ἄμυδις [ἅμα], adв: поет: (Еол:) înпреъпъ, totdeodatъ, tot întp'o вреme. (вezї ші Ἄλλυδις).

Ἀμυδρήεις, εσσα, εν, поет: în локъ de

Ἀμυδρὸς [ἀμαυρὸς], ὰ, όν, (ші adв:) -δρῶς, кam întъпекosъ; aпевое de deoseвit; aвia въzъtъ; пъцin simцitъ. «Γράμματα ἀμυδρά». Тъч: «Σφυγμὸς ἀμυδρός«. Гал: «Ἐλπὶς ἀμυδρά». Пл: [de ъnde

Ἀμυδρότης (ἡ), калitatea întъпекosълъї, ші чл: [ші

Ἀμυδρόω -ῶ, віit: ώσω, întъпекъ, înпегреskъ; (прin ъpm:) înпъцinezъ, sлъвеskъ чева. [de ъnde

Ἀμύδρωσις, εως (ἡ), = Ἀμαύρωσις, întъпекаре; sлъвіре (прinч:) a възълъї.

Ἀμύελος (ὁ, ἡ), чел fъръ креерї. [ἀ, μυελός]:

Ἀμύζω, віit: -ύσω, = Μύζω.

Ἀμυησία (ἡ), neiniцiaцie, пекатехетацie. [ἀ, μύησις[.

Ἀμύητος (ὁ, ἡ), neiniцiatъ (neînвъцatъ mistepiiле); (вisep:) пекатехетатъ; певотezatъ. 2) (fir:) neînвъцatъ, neesпepiinцatъ; nedomipitъ în чева. [ἀ, μυέομαι].

Ἀμύθητος (ὁ, ἡ), = Ἄῤῥητος, nesпъsъ, neesпpimatъ; nedeskpisъ; nenъmъpatъ. [ἀ, μυθέομαι].

Ἄμυθος (ὁ, ἡ), nefaвълosъ. «Οὐκ ἴσμεν ἄμυθον ποίησιν». Пл: [ἀ, μῦθος].

Ἀμύκητος (ὁ, ἡ), поет: nemъцitъ, лiпsitъ de mъцitъpъ; (прin ъpm:) пъstiiъ, тъкътъ. [ἀ, μυκάομαι].

Ἀμύκλη, ші Ἀμυκλαΐς, ίδος (ἡ), ъnъ felъ de înкълцъminte (лъкратъ ла Ἀμύκλαι, орашъ ал Лачеd:).

Ἀμύκτηρ (ὁ), чел fъръ nasъ, saъ пърї. [ἀ, μυκτήρ].

Ἀμυκτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς. în-

demînatikă a sfîmîa, a srîpia; saă a în-
цепа. [ἀμύσσω].

'Αμύλιον (τὸ), ană feлă de пръжitаръ
de nisastea. [ἄμυλον].

"Αμυλος (ὁ, ἡ), nemъчinată, saă nepă-
tată a se mъчina ла moapъ; (de ană
|| sабst:) "Αμυλος (se înț: πλακοῦς, πλъ-
чinтъ) (ὁ), ană feлă de пръжitаръ din
"Αμυλον (τὸ), fъinъ, nisastea. [ἀ, μύλος].

'Αμύμων [ἀ, μῶμος], ονος (ὁ, ἡ), noet:
(în цеп:) desъвîrшitъ în feлul съъ, fă-
ръ вре o лipsъ, (iap deos: desupe omъ)
nexăлitъ; (prin sprn:) biptюsъ, vinstitъ;
(ші desupe лякр:) алesъ; (fъръ кабаръ).

"Αμυνα [ἀ, μύνη, saă "Αμω, bezi 'Αμεύω],
ης (ἡ), ажюторъ, окротipe, апъpape; în-
protivipe; pesвапape.

'Αμυνάθω, (fъръ вiit:) At: = 'Αμύνω.

'Αμυνίας, ου (ὁ), kom: = 'Αμυντικός.

'Αμυντέος, α, ον, nos: ал лъї 'Αμύνομαι.

'Αμυντὴρ (ὁ), ші 'Αμύντειρα (ἡ), ажътъ-
торъ, окротitorъ; pesвапътorъ. || (sабst:
îm) 'Αμυντῆρες (οἱ), кръчіле челе de din-
ainte a ле коарпелор червълї. [ἀμύνο-
μαι]. [de ană

'Αμυντήριος (ὁ, ἡ), ші

'Αμυντικὸς, ἡ, όν, îndemînatikă, destoї-
нikă supe апъpape, saă ажюторъ, пре-
пъzipe, saă pesвапape. [ші

'Αμύντωρ, ορος (ὁ), noet:='Αμυντήρ. [din

'Αμύνω [ἄμυνα], вiit: -υνῶ (nex: ἤμυνα,
ші ул:) (кă ак:) roneskă, deпърteză вре
ană ръă». «Δαναοῖσι λοιγὸν ἄμυνον». Іл: A.
«Πρόσθεν στᾶσα βέλος ἄμυνεν». Іл: Δ. «Τρῶας
νεῶν (în локă de ἀπὸ τῶν νεῶν) ἄμυνεν». Іл: O.
(кă dat: ші noet: кă цеп: saă sinгарă,
saă кă преп: înțelegîndă se însъ tot-
daвна акъsatibă) ажютă, апърă, мъ pe-
sвoieskă în faворъл кăіва. «Μὴ φεύγειν
καταλιπόντας αὐτὰς, ἀλλ' ἀμῦναι καὶ τέκνοις
καὶ σφίσιν αὐτοῖς». Ksen: «Παιδὸς ἀμύνει».
Іл: Π. «Νεῶν ἀμυνέμεν». Іл: N. «'Αμυνέ-
μεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος». Іл: P. (ші
fъръ kazъ). «"Αφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν
εἰσὶ καὶ ἡμῖν». Іл: N. «Χάλαζαν αἵματος πρὸ
φίλας πάτρας ἀμύνεται.». Iind: 3) (miжл:)
fakă pesвапape алтăia, saă miemî, prin
бъълie апърă, saă мъ апърă. «'Αμύνο-
μαι τὴν Ἑλλάδα». Плт: fakă Гречii pes-
вапape asкпра връжmашiлор eї. «Τοὺς
κύκνους φασὶ τοῖς ἀετοῖς μαχομένους ἀμύνεσθαι
μὲν αὐτοὺς, οὐ μὴν ἄρχειν ἀδίκων». Ел: «Οὐδ'
ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάθομεν, ἀμύνασθαι τολμῶ-
μεν αὐτούς». Isokp: (ші кă kazъ кă пре-
пos:) «Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πά-
τρης». Іл: M. «Αἱ ἔλαφοι τὰς κύνας ἀμυνό-
μεναι ὑπὲρ τῶν νεβρῶν, καταπατοῦσι». Ksen:
(ші în ел:) «'Αμύνομαί σε τοῦ γέλωτος».
Лян: (ші fъръ kazъ) «Οὐδέν ἐστι μικρὸν
οὐδ' ἀσθενὲς, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνεσθαι».
Пл: 4) (în sine) pesплъteskă, întorkă
гpaдie пentpă гpaдie. «'Αξιούτω τοῖς ὁ-
μοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι». Тян:

'Αμύ, adв: кă srîpiepe, жвпзipe, saă
sfîmîepe. [ші

"Αμυξις [ἀμύσσω], εως (ἡ), = 'Αμυχή,
srîpiepe, sfîmîepe. 2) (med:) харакsipe.

"Αμυος (ὁ, ἡ), чел fъръ твшкi, saă кă
твшкă прea свацirî ші певъzацî. [ἀ, μυών].

'Αμύριστος, ші "Αμυρος (ὁ, ἡ). nesнsă
кă mipeasmъ. [ἀ, μυρίζω. ші μύρον].

'Αμύσσω (ττω), вiit: -úξω [bezi Αἶμος],
sfîmiă пe deasкupa, srîpiiă. «Τοῖς ὄνυξιν
ἀμύττων τὰς παρειάς. Ssid: Μηδ' ἄκανθα ἀ-
μύξῃ τοὺς ἀγαθούς». Tкp: 2) (med:) =
Κατασχάζω, харакseskă. 3) (fig:) рăneskă
(săлetвл), mîxneskă, пекъжeskă. «Καί με
καρδίαν ἀμύσσει φροντίς». Esx: (ші nas:)
«Φρήν μοι ἀμύσσεται φόβῳ». Esxл:

'Αμυσταγώγητος (ὁ, ἡ), = 'Αμύητος. [ἀ,
μυσταγωγέω].

'Αμυστὶ, adв: (prinч: вeaă) пe nepesвfлa-
te. [ші

'Αμυστίζω, вiit: -ίσω, вeaă пe nepesвsfla-
te. [din

"Αμυστις, ιδος saă ιος (ἡ), бъвtкъ пe-
pesвflatъ. (de ană 2) ană feлă de Tpa-
кiкă mape пахарă. [ἀ, μύω].

"Αμυστος (ὁ, ἡ), = 'Αμύητος.

'Αμυχὴ (ἡ), [ἀμύσσω] = "Αμυξις, srîpii-
ткъ, кръпътъръ. «"Επειτα δὲ ἐγκατασχαζέ-
σθω, βαθυτέρας ἐμβάλλων τὰς ἀμυχάς». Dskp:
[de ană

'Αμυχηδὸν, ші 'Αμυχί, adв: ='Αμύξ. [ші

'Αμυχιαῖος, α, ον, (ка o srîpiitъръ fir:)
чел de пe deasкupa, saă de нaцinъ dъi-
nipe.

'Αμυχμὸς (ὁ), noet: în локă de 'Αμυγμός.

'Αμυχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în telял srî-
pîitъpeї; saă плină de srîpiitъpî. [ἀμυχή].

'Αμύω, вiit: -ύσω. Dop: în локă de ἠμύω.

'Αμφαγαπάω -ῶ (άζω), вiit: -ήσω, saă
-άσω. noet: (prinч:) înвръцiшeză stpîns
(supe dobadъ de тялъ ші кpaтъ dpa-
roste, saă prieteneasъ priimipe). [ἀμφί,
ἀγαπάω].

'Αμφαγερέθομαι, ші 'Αμφαγέρομαι, вiit:
-αγερθήσομαι. noet: мъ adянă inпpежвpял
кăіва. «Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι». Іл: Σ.

'Αμφαδὰ, ші 'Αμφάδην, adв:='Αμφαδόν. [ші

'Αμφάδιος, α, ον, поет: înвedepatȣ̆. || (dat:) 'Αμφαδίῃ, (ші ак:) 'Αμφαδίην se iaȣ̆ ка adв: în локȣ̆ de 'Αναφανδὸν, de faцъ, înвedepat. «Ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν. Od: Ξ.

'Αμφαίνω, віit: -ανῶ, поет: în локȣ̆ de 'Αναφαίνω.

'Αμφαιωρέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: atîpnȣ̆, ші клеtinȣ̆ чева în аерȣ̆.

'Αμφάκὴς, εος saȣ̆ έος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ̆ de 'Αμφήκης.

'Αμφαλάλημαι tpe: de кȣ: (în локȣ̆ de prez:) ал лȣї

'Αμφαλάομαι, (fъръ віit:) поет: [ἀμφὶ, ἀλάομαι], mъ ръtъчеskȣ̆, mъ преȣmблȣ în коачї ші înколо.

'Αμφαλλὰξ, adв: поет: în локȣ̆ de ἐναλλάξ. [din

'Αμφαλλάσσω(ττω), віit: -ξω. поет: skimбȣ̆, преfакȣ̆ кȣ totȣл. [ἀμφὶ, ἀλλάσσω].

'Αμφανδὸν, adв: поет: =Ἀναφανδὸν.

'Αμφανέειν, поет: în локȣ̆ de Ἀναφανεῖν, віit: 2: de înf: ал лȣї Ἀναφαίνω.

'Αμφαραβέω -ῶ (-ίζω), віit: -ήσω, saȣ̆ -ίσω. поет: pesȣnȣ̆ în totȣ̆ înпрежȣрȣл; (прin ȣрm:). fакȣ̆ mape sromotȣ̆. [ἀμφὶ, ἀραβέω].

'Αμφαρίστερος (ὁ, ἡ), (înпроtівъ de 'Αμφιδέξιος] stînгȣ de amîndoъ mîineле; (прin ȣрm:) кȣ totȣл neîndemînatikȣ̆. 2) (fiг:) îndъръtnikȣ̆. [ἀμφὶ, ἀριστερός].

'Αμφασίη (ἡ), поет: în локȣ̆ de Ἀφασία.

Ἄμφαυξις [ἀμφὶ, αὔξω], εως (ἡ), =Ἀμφιφύα.

'Αμφαφάω -ῶ, (ші 'Αμφαφόω) віit: -ήσω (ώσω), поет: [ἀμφὶ, ἀφή], піпъіȣ̆ de жȣр înпрежȣр; 2) mînгiiȣ̆; 3) intpeбȣînцezȣ̆.

'Αμφελελίζομαι, віit: -ίξομαι, поет: mъ înвîрteskȣ̆ înпрежȣр.

'Αμφέλικτος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ̆ de 'Αμφιέλικτος. [din

'Αμφελίσσω, віit: -ίξω. поет: = Ἀμφιελίσσω.

'Αμφέλκω, віit: -ξω, поет: în локȣ̆ de Περιέλκω, tpaгȣ̆ кȣ sinemї înкоачї ші înколо. [ἀμφὶ, ἕλκω].

'Αμφελυτρόω -ῶ, віit: ώσω, поет: [ἀμφὶ, ἔλυτρον] акоперȣ̆, înfъшȣрȣ̆ dежȣр înпрежȣр.

'Αμφελύτρωσις, εως (ἡ), поет: [ἀμφελυτρόω] înfъшȣрape, акоперіре dежȣр înпрежȣр.

'Αμφενέπω, (fъръ віit:) поет: ворбеskȣ̆ (повеsteskȣ̆) întins, saȣ̆ кȣ tonȣ̆ (emfasȣ̆). [ἀμφὶ, ἐνέπω].

'Αμφέξω, віit: ал лȣї Ἀμπέχω.

'Αμφέπω, поет: = Ἀμφιέπω.

'Αμφεπίαξε, Dop: în локȣ̆ de Ἀμφεπίασε. 3: sinг: пеps: a nex: лȣї Ἀμφιπιάζω.

'Αμφερείδω, віit: -σω. peazъmȣ̆, sпріжіneskȣ̆ кȣ stîлпї de жȣр înпрежȣр. [ἀμφὶ, ἐρείδω].

'Αμφερέφω віit: -ψω, поет: акоперȣ̆ de жȣр înпрежȣр. [ἀμφὶ, ἐρέφω].

'Αμφερυθαί(θραί)νω, віit: -ανῶ, mъ рȣшеskȣ̆ din toate пърцiле, saȣ̆ кȣ totȣл, кȣ desъвîршіре. [ἀμφὶ, ἐρυθραίνω].

'Αμφέρχομαι, віit: -ελεύσομαι. поет: înконжȣрȣ̆, saȣ̆ mъ апропіȣ̆. [ἀμφὶ, ἔρχομαι].

'Αμφέρω, поет: în локȣ̆ de Ἀναφέρω.

'Αμφέστην, nex. 2: ал лȣї Ἀμφίσταμαι.

'Αμφεύγω, поет: în локȣ̆ de Ἀναφεύγω.

'Αμφεφόβαθεν, Еол: in локȣ̆ de Ἀμφεφοβήθησαν, 3: in: пеps: de nex: 1 ал лȣї Ἀμφιφοβέομαι.

'Αμφέχανε, поет: a 3: sinг: пеps: de nex: 2: ал лȣї Ἀμφιχαίνω.

'Αμφεχύθη, поет: a 3: sinг: пеps: de пas: nex: 1:, ші

'Αμφέχυτο, поет: în локȣ̆ de Ἀμφεκέχυτο, 3: sinг: пеps: de пas: пeste-sъвîр: ал лȣї Ἀμφιχέω.

'Αμφέχω, віit: -ξω, поет: în локȣ̆ de Ἀμπέχω =Περιέχω.

'Αμφήκης [ἀμφὶ, ἀκή], εος (ὁ, ἡ), (кȣцitȣ̆ ші чл:) кȣ doъ askȣцitȣрї, saȣ̆ tъіше.

'Αμφῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел întpe doъ вîрste, de міжлокȣ̆ ла вîрstъ. [ἀμφὶ, ἧλιξ].

'Αμφήλυθον, поет: în локȣ̆ de Ἀμφῆλθον, nex: 2: ал лȣї Ἀμφέρχομαι.

'Αμφημερινὸς, ші 'Αμφήμερος (ὁ, ἡ), (прінч: fpiгȣрї) de toate zілеле. [ἀμφὶ, ἡμέρα].

'Αμφηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἀμφερέφω], din toate, saȣ̆ din amîndoъ пърцiле (прin ȣрm:) віне акоперitȣ̆; saȣ̆ чел кȣ doъ акоперъminte.

'Αμφήρης [ἀμφὶ, ἐρέσσω], εος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ doъ feцe (mъnȣшї, tъіше, pîndȣрї ші чл:). «Ναῦς («Σκηνὴ, «Αὐλὸς, ші чл:)—». «Ἀμφῆρες ἀκάτιον (δόρυ, στόμα, ші чл:)». [de ȣnde

'Αμφηρικὸς, ὴ, ὸν, (прінч: 'Ακάτιον, баркъ). = Δίκωπον; (прin ȣрm:) mікъ, saȣ̆ înгȣstъ ші лȣнгъ.

'Αμφῆρις, ιδος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφήριστος (ὁ, ἡ), поет: [ἀμφὶ, ἔρις] îndoiosȣ̆, de disпȣtat. 2) компаратȣ̆, asemъnatȣ̆, saȣ̆ потрівitȣ̆. «Εὐρυβάτῃ ἐπὶ πονηρίᾳ ἀμφήριστος». Sȣid:

'Αμφὶ, преп: (se акоар: кȣ цеп: dat: mi ак: în deопotрівъ пȣtepe кȣ περὶ, ші

însemneazъ în sintaksŭ, ad: desпърцitъ de kazŭ. 1) локŭ, adikъ înпрежѫр ші апроапе, înъѫntpѫ, d' asѫпра, întpe. «Πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι. Іл: В. «Τὴν κτεῖνεν ἀμφ' ἐμοί». Od: А. «'Αμφὶ ταύτης οἰκοῦσι τῆς πόλιος». Ер: «Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα». Іл: В. «Φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ λείψω». Sof: «Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισι [κεφαλῇσι, στήθεσσι, πόδεσσι, ші чл:)» Om: «Ἱδρώσει δὲ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσι». Іл: «'Αμφὶ δὲ κεράεσσιν ἀνακηκίει ἱδρώς.» Іл: N «Ἄμφ' ὀνύχεσσι πεπαρμένη». Es: «'Αμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα». Om: «'Αμφὶ πόνῳ πόνος». Еѫр: 2) пріч: fъкъt: saŭ пentpѫ чева «Μάχεσθον πίδακος ἀμφ' ὀλίγης». Іл: П. «'Αμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι». Іл: Г. «'Ανεβάλλετο καλὸν ἀείδειν ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος. ἐϋστεφάνου τ' 'Αφροδίτης». Od: Θ. «'Αμφὶ δὲ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς ἐκφέρεται λόγος». Ер: «'Αμφὶ μὲν κρίσιος τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο». Ер: «Δείσας ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ». Гал: (ші în жѫръmîntŭ în локŭ de πρός) «Φοίβου τ' ἀμφὶ καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης λίσσομαι». Апл: 3) în чева, saŭ релаціе ші рапортŭ. «'Αμφὶ δεῖπνον ἔχειν». Ksen: «Οἱ ἀμφὶ γῆν ἔχοντες». Ksen: 'Αμφὶ κάμινον ἔχω τά πολλά». Лѫч: «Οὐκ οἶμαί σοι σχολὴν εἶναι ἀφ' ἐμὲ ἔχειν». Ksen: «Τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον». Ksen: (ші кѫ dat:) «Οἱ ἀμφὶ λόγοις ἐόντες». Ер: (іар кѫ пѫme пропріі) «Οἱ ἀμφὶ Κῦρον». Ksen: (în sem: kînd) чеї în партеа saŭ înпрежѫрѫл Кірѫлѫї; (kînd) sinгѫрŭ Кірѫ. (asemenea se esnлікъ ші fpasѫл) «Οἱ μέν τοι ἀμφὶ 'Αρίστιππον καὶ 'Επίκουρον». Лѫч: «Οἱ ἀμφὶ Κορινθίους». Ер: 4) (кѫ ак:) înпѫцinape (în kît: ші tim:) пе апроапе, maї, ка ла. «'Αμφὶ τοὺς πεντήκοντα». Лкs: ка ла чінчїzечї. «'Αμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη σοῦ ὄντος». Лѫч: «'Αμφὶ βουλυτὸν ἤδη». Ел: (mi în хотър: saŭ dъinipe de вреше). «Τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον». Пind: «Λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον». Пind: || (іар în компѫнере însem:) de жѫр înпрежѫр, saŭ dintp' amîndoъ, op din toate пърціле, ші (прin ѫрm:) кѫ totѫл, кѫ desъвіршіре. «'Αμφιρεφὴς, 'Αμφίαλος, 'Αμφιέννυμι, 'Αμφίστομος=Δίστομος, ші чл: (ші înпреѫнъ кѫ περὶ) «'Αμφιπεριστροφάω». || (ла поецї se ia de mѫлte opї în локŭ de adв: κύκλω, înпрежѫр; saŭ este deопотрівъ кѫ Ἄμφω, amîndoї, saŭ tpeвѫіе a se кошпѫне кѫ вервѫл, че пentpѫ поетіче кѫвinte s'a desпърцit de dînsa). «'Αμφὶ δὲ Κόλχων ἔθνεα ναιετάουσιν». Апл: «'Αμφὶ δ' 'Αθηναῖοι μήστορες ἀϋτῆς». Іл: D: «'Αμφὶ δὲ ὅσσε νύξ ἐκάλυψεν». Om: în локŭ de ἀμφεκάλυψεν. || (ѫne opi se пѫne înпреѫнъ кѫ περὶ, saŭ ἕνεκα). «'Αμφὶ περὶ κρήνην». Іл: В. «Ὄφις περί τ' ἀμφί τ' ἔρυται ἀθάνατος». Апл:

'Αμφιάζω, віit: -άσω, поет: în локŭ de 'Αμφιέννυμι.

'Αμφίαλος (ὁ, ἡ), dintp' amîndoъ, saŭ din toate пърціле копрinsŭ de mape. [ἀμφὶ, ἅλς].

'Αμφιάνακτες (οἱ), ком: Ditipamвічії поецї. [ἀμφὶ, ἄναξ]. [de ѫnde

'Αμφιανακτίζω, віit: -ίσω. компѫіŭ, saŭ kîntŭ ditipamвї, каре (ші maї кѫ deoseв: чеї în чinstea лѫї Аполонŭ) овічнѫit înчепеаŭ кѫ zічеріле. «'Αμφὶ ἄνακτα ші чл:

'Αμφίασις, εως (ἡ), ші

'Αμφίασμα (τὸ), ші

'Αμφιασμὸς (ὁ), поеtі = 'Αμφίεσις, ші чл: [ἀμφιάζω].

'Αμφιάχω, (fъръ віit: tpe: de кѫ: ал партч: 'Αμφιαχὼς, υῖα, ός) поет: stpirŭ înпрежѫр. [ἀμφὶ, ἰάχω].

'Αμφιβαίνω, віit: -βήσομαι (tp: de кѫ 'Αμφιβέβηκα ші -βαα, de ѫnde парt: 'Αμφιβεβαώς -βὼς) поет: (прinч:) esŭ înaintea кѫїва, ка sъ л' апърŭ; mъ pesвoieskŭ пentpѫ чinева, îл протектеzŭ; (ші în întind:) stъпîneskŭ. «Χρύσην ἀμφιβέβηκας». Іл: А. 2) копрinzŭ, акоперŭ. «Πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν». Іл: Z. 3) staŭ ка къларе. «'Αμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε. Od: Е: [ἀμφὶ, βαίνω].

'Αμφιβαλεῦμαι, поет: în локŭ de 'Αμφιβαλοῦμαι, міжл: віit: ал лѫї

'Αμφιβάλλω, віit: -βαλῶ. 1) =περιβάλλω, пѫіŭ d' asѫпра, saŭ înпрежѫр. «Δουλοσύνην ἀμφιβαλοῦσα κάρα». Ер: «Ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες (se înц: ἑαυτούς]. Іл: Θ. (ші міжл:) «Κυνέην ἀμφιβαλεῦμαι». Od: X. 2) копрinzŭ, апѫкŭ, înвръцimezŭ. «Ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι». Od: Р. «'Αμφιβαλόντε ἀλλήλους». Іл: Ψ. «'Αμφίβαλε μαστὸν ὠλέναισι ματρός». Еѫр: 3) (neѫtp: saŭ nestpı ла прozaічї) mъ плекŭ sпре amîndoъ пърціле, mъ îndoieskŭ. «'Αμφιβάλλειν εἴωθε τὰ φίλτρα». Алчfр: «Μὴ μέλλε, μηδ' ἀμφίβαλλε. Ел: [ἀμφὶ, βάλλω].

'Αμφιβασία, ας, ші

'Αμφίβασις, εως (ἡ), поет: [вezї 'Αμφιβαίνω] înконжѫраре (de връжmaшї). 2) pesвoiѫ înпрежѫр, ші sпре апърареа кѫїва (maї кѫ seamъ moptŭ); (de ѫnde 3) = 'Αμφισβήτησις, disпѫtъ, чеартъ. [ші

'Αμφιβατέω -ῶ, в: -ήσω, = 'Αμφισβητέω. [ші

'Αμφιβατὴρ (ὁ), поет: [ἀμφιβαίνω] skѫti-

topă, апъръторъ. 2) îndoiosă, neîncredinţată, ca părere îndărătnică.

'Αμφίβιος (ὁ, ἡ), amfibiŭ, trăitoare în două deosebite elemente, apă uscată, ca broasca, (căţia. «'Αμφίβιον ἔδωκε νομὴν Κρονίων». Om:) crocodilul, focea, ulm. [ἀμφὶ, βίος].

'Αμφίβλημα (τὸ), poet: înfăşurătoare; învelitoare; încrucişătură. [ἀμφιβάλλω].

'Αμφιβληστρευτικὸς, ἡ, ὸν, îndeletnatică la întrebuinţarea mreje în pescuire. [din

'Αμφιβληστρεύω, viit: -εύσω, pescuiesc cu undiţa. [ul

'Αμφιβληστρικός, ἡ, ὸν, = 'Αμφιβληστρευτικός. [din

'Αμφίβληστρον (τὸ), poet: = 'Αμφίβλημα. «'Αμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾷς ὑψηλά. Evr: 2) (obicinuit) undă fel de mreajă; plasă de pescuit, undiţă, sau pescovoliţă (Greci:). [ul

'Αμφίβλητος (ὁ, ἡ), poet: de amîndouă, sau din toate părţile încunjurătoare, sau încunjurată. [ἀμφιβάλλω].

'Αμφιβόητος (ὁ, ἡ), = Περιβόητος, [ἀμφὶ, βοάω].

'Αμφιβολεὺς, έως (ὁ), poet:= 'Αλιεύς. [ul

'Αμφιβολὴ (ἡ), poet:='Αμφίβληστρον. [ul

'Αμφιβολία (ἡ), îndoială, îndărătnicie de părere în două. 2) stăruinţă, mirare, sau neştiinţă, de ce trebuie a face. [din

'Αμφίβολος (ὁ, ἡ), (bas:) lovită de amîndouă părţile; încunjurată (de vrăjmaşi). «'Αμφίβολοι γεγονότες ὑπὸ τῶν πολεμίων». Pl: 2) (act:) cel ce loveşte (sau se asvîrle) de amîndouă părţile. «'Αμφίβολοι κάμακες» Epigr: 3) plecată în două părţi, ca două părere 4) îndoită la însemnare (cuvîntă), sau echivocă. «'Αμφίβολοι λόγοι». Isocr: 5) poet: = 'Αμφίβληστος (de unde) «Πλωτῶν εὐπλεκὲς ἀμφίβολον». Epigr: = 'Αμφίβληστρον. [ἀμφιβάλλω]. [de unde

'Αμφιβόλως, adv: ca îndoială.

'Αμφιβόσκομαι, poet: =Περιβόσκω. [ἀμφὶ, βόσκομαι].

'Αμφίβουλος (ὁ, ἡ), poet: îndoită la cîntări, la părere. [ἀμφὶ, βουλή].

'Αμφιβράγχια (τὰ), părţile din prejurul gîtlejului (vezi ul Παρίσθμια], gîlcî, rîndurî. [ἀμφὶ, βράγχια].

'Αμφίβραχυς, εος (ὁ), picior de versă dintr'o lungă silavă între două scurte. [ἀμφὶ, βραχύς].

'Αμφίβροτος, η sau ος, ον, (prinv: scută, pavază) acoperită, apărată de omă dintr' amîndouă, sau toate părţile înprejur. [ἀμφὶ, βροτός].

'Αμφίβροχος (ὁ, ἡ), din toate părţile (ca totuşi) udată; (fir:) beată (pănată). [ἀμφὶ, βροχή].

'Αμφίβωτος (ὁ, ἡ), poet: = 'Αμφιβόητος.

'Αμφιγάνυμαι, viit: -γανύσομαι. poet: mă bucur prea mult pentru ceva. [ἀμφὶ, γάνυμαι].

'Αμφίγειος (ὁ, ἡ), vecină; prăzuită. [ἀμφὶ, γέα].

'Αμφίγενυς, υος (ὁ, ἡ), cel ca două părţi. 2) cel ca două tăiuri. [ἀμφὶ, γένυς].

'Αμφιγηθέω -ῶ, viit: -ήσω, poet:='Αμφιγάνυμαι. [ἀμφὶ, γήθω].

'Αμφίγλωσσος (ὁ, ἡ), poet: = Δίγλωσσος. [ἀμφὶ, γλῶσσα].

'Αμφιγνοέω -ῶ, viit: -ήσω. mă îndoiesc. 2) nu cunosc bine. [ἀμφὶ, γνόω].

'Αμφίγνωμος (ὁ, ἡ), ul

'Αμφιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Δίγνωμος, de două deosebite părţi. [ἀμφὶ, γνώμη].

'Αμφιγόητος (ὁ, ἡ), poet: [ἀμφὶ, γοέω] din toate părţile, sau prea mult plînsă, vecită.

'Αμφίγονος (ὁ, ἡ), bitpiră, fiă de la vărvată, sau femeea de mai 'nainte. [ἀμφὶ, γόνος].

'Αμφιγυ(γυι)ήεις, εσσα, εν, poet: scioapă de amîndouă picioarele. [ul

'Αμφιγυ(γυι)ος, ου (ὁ, ἡ), poet: cel ce 'şi are mădularele întregi; (prin arm:) tare, ceaţnă; bine armată, ul cel: [ἀμφὶ, γυῖα]. [de unde

'Αμφιγυ(γυι)όω -ῶ, viit: -ώσω. vioneşte. 2) toceşte; (prin arm:) ascuţă de amîndouă părţile.

'Αμφιδαὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀμφὶ, δαίω] tăios de amîndouă părţile (ca două tăiuri).

'Αμφιδαίω (tp: de ca: 'Αμφιδέδηα), poet: aprind de jur împrejur; (fir:) încopăr vrăjmăşte. [ἀμφὶ, δαίω].

'Αμφιδάκνω, viit: -δάξομαι. poet: muşcă din toate părţile tare. [ἀμφὶ, δάκνω].

'Αμφιδάκρυτος (ὁ, ἡ), poet: cel din toate părţile plînsă, sau de multe lacrămi prichindită. [ἀμφὶ, δάκρυον].

'Αμφίδασυς (ὁ, ἡ), de amîndouă părţile deasă la pără, sau lînă, păroasă, lînoasă. [ἀμφὶ, δασύς].

'Αμφιδέα (ἡ), ul 'Αμφίδεον (τὸ), (in pen:) lanţă, sau verigă legată de amîndouă părţile; ul or ce de forma verigei; (dar mai deos:) vrăjmaş, sau coletă

(riopdanŭ). [ἀμφιδέω].

'Αμφιδεὴς, -έος (ὁ, ἡ), poet: [ἀμφὶ, δέος] = Περιδεὴς, копрinsŭ de fрікъ. 2) [ἀμφιδέω] легъторŭ, saŭ легатŭ de жѫр înпрежѫр.

'Αμφι-δέμω, ші (між:) -δέμομαι, віit: -δεμῶ, -δεμοῦμαι, (nex: ἀμφέδειμα, -άμην) poet: zideskŭ de жѫр înпре жѫр.

'Αμφιδέξιος (ὁ, ἡ), чел че întreвѫinцeazъ amîndoъ mîînеле ка dрепte. (прin ѫрm: 2) (fir:) întрѫ toate îndemînatikŭ. 3) кѫ doъ тъіше. «Πέλεκυς —» Лѫч: 4) чел кѫ doъ rîndѫрĭ, îndoiosŭ. 5) (poet: ші преа рар) = 'Αμφότερος. [ἀμφὶ, δεξιὸς]. [de ѫnde

'Αμφιδεξίως, adв: кѫ mѫлтъ indemînъtate.

'Αμφι-δέρκομαι, віit: -δέρξομαι, poet: = Περιδέρκομαι.

'Αμφιδέτης, ου (ὁ), кѫреаоа, saŭ fѫnia, кѫ каре se леагъ жѫгѫл de гîтѫл воілор. [ші

'Αμφίδετος (ὁ, ἡ), de amîndoъ, saŭ toate пърціле tape легатŭ. [din

'Αμφιδέω, віit: -δήσω, poet: легŭ de жѫр înпрежѫр; înfъшѫрŭ.

'Αμφιδηριάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, poet: mъ чертŭ, mъ pesвoieskŭ пентрѫ чева. [ші

'Αμφιδήριτος (ὁ, ἡ), poet: = 'Αμφήριστος. 2) (лѫкрѫ) пентрѫ каре se вat, adikъ преа dopitŭ = Περιμάχητος. [ἀμφὶ, δῆρις].

'Αμφιδιαίνω, віit: -ανῶ, poet: ѫdŭ кѫ totѫл, moiŭ. [ἀμφὶ, διαίνω].

'Αμφιδινεύω (-έω -ῶ). віit: εύσω, saŭ -ήσω, poet: înвîрteskŭ înпрежѫр, înконжѫрŭ. «Ὦ πέρι χεῦμα κασσιτέροιο ἀμφιδεδίνηται». Іл: Ψ. чірконfерinцa îĭ epa de kositopŭ. [ἀμφὶ, δινέω].

'Αμφιδοκεύω, віit: εύσω. poet: пîndeskŭ. [ші

'Αμφιδοκέω -ῶ, віit: -ήσω. = 'Αμφιδοξέω. [ἀμφὶ, δοκέω].

'Αμφιδονέω -ῶ, віit: ήσω, poet: клetinŭ, srѫdѫiŭ din toate пърціле. [ἀμφὶ, δονέω].

'Αμφιδοξέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntŭ în doъ пърерĭ, mъ îndoieskŭ. [din

'Αμφίδοξος (ὁ, ἡ), îndoiosŭ, nesirѫрŭ, de disпѫтъ. «Ὥστε ταῦτα μὲν ἐν ἀμφιδόξῳ». Tfp: [ἀμφὶ, δόξα].

'Αμφίδορος (ὁ, ἡ), poet: din toate пърціле жѫпѫitŭ. [ἀμφὶ, δέρω].

'Αμφίδουλος (ὁ, ἡ), din toate пърціле (de amîndoĭ пърinцiĭ) робŭ. [ἀμφὶ, δοῦλος].

'Αμφίδοχμος (ὁ, ἡ), (прinч: λίθος, піатръ) neapdikatŭ nѫmaĭ кѫ o mînъ, чі кѫ amîndoъ; (прin ѫрm:) mape, греŭ. (вezĭ ші χειροπληθής). [ἀμφὶ, δοχμή].

'Αμφιδρακὴς [ἀμφι-δέρκομαι], έος (ὁ, ἡ), (прinч: цesъtѫръ, saŭ кѫsъtѫръ) кѫ doъ feцe (aneвaton), înпротівъ de Μονοπρόσωπον.

'Αμφιδρόμια (τὰ), a чінчілеа zi de ла наштере, întрѫ каре femeiле челе înпрежѫрѫл лехѫseĭ алергаŭ кѫ прѫnкѫл înпрежѫрѫл вetреĭ каseĭ. [din

'Αμφίδρομος (ὁ, ἡ), înпрежѫрѫл кърѫіа поate алерга чіневе. «Τεῖχος ἀμφίδρομον». Eѫр: (вezĭ ші 'Αμφίπολος). 2) чел че аре doъ dрѫmѫрĭ (mішкърĭ). «Κῦμα ἀμφίδρομον». Sof: «Οἱ περὶ τὸν πορθμὸν τῆς Σικελίας τόποι ἀμφίδρομοί εἰσι διὰ τὰς παλιῤῥοίας». Stp: [ἀμφὶ, δρόμος].

'Αμφίδρυπτος (φος), ου (ὁ, ἡ), ші

'Αμφιδρυφὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [ἀμφὶ, δρύπτω] чел de amîndoъ saŭ din toate пърціле sfîmiatŭ.

'Αμφίδυμος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de Δίδυμος, цeamъnŭ; 2) чел кѫ doъ, saŭ maĭ mѫлte întръpĭ. «Λιμὴν («'Ακτὴ, «Σπήλαιον) —». Om: ші Апл: каре аре doъ întръpĭ, saŭ локѫрĭ de арѫnкat anкѫра [din

'Αμφιδύω, віit: -ύσω, poet: în локŭ de 'Ενδύω. [ἀμφὶ, δύω].

'Αμφιειμένος, η, ον, pas: tpe: de кѫ: ал партч: лѫĭ 'Αμφιέννυμι.

'Αμφίεκτον (τὸ), ѫnŭ felŭ de mъsѫръ înкъпътоаре пе апроапе de ѫna, saŭ doъ a maseлea парте a îndoitѫлѫĭ Amfoреŭ ('Αμφορεύς). вezĭ ші 'Ημίεκτον. [ἀμφὶ, ἕκτον].

'Αμφιέλικτος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφιέλισσος, η, ον, poet: = 'Αμφίστροφος, de amîndoъ, saŭ din toate пърціле înfъшѫратŭ, înвîрtitŭ, îuвълѫitŭ; (de ѫnde 2) (fir:) întр' amîndoъ пърціле плекатŭ. [din

'Αμφιελίσσω, віit: -ίξω, poet: înfъшѫрŭ din toate пърціле.

'Αμφιέννυμι, віit: -έσω, (nex: ἠμφίεσα, tpe: de кѫ: ἠμφίεσμαι, ші рар 'Αμφιεῖμαι, nex: ἠμφιέσθην) [ἀμφὶ, ἕννυμι], înвракŭ. «Τὸν μὲν ἑαυτοῦ χιτῶνα ἐκεῖνον ἠμφίεσε, τὸν δ' ἐκείνου αὐτὸς ἐνέδυ». Ksen: (ші fir:) »Ὕδωρ ἀμφιέσασθαι». Eѫst: în локŭ de a se кѫfѫnda în апъ. «'Αμφιεσάμενος ἀφθαρσίαν». Грг:

'Αμφιέπω, fъръ віit: poet: în локŭ de Περιέπω, каѫtŭ, îuгріжeskŭ, mъ îndeлetniчeskŭ ла чева, întoкmeskŭ. «Βοῦς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον. Іл: Ψ. «'Αθάνατοι μά-

καρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν». Апл: «Πηδάλι' ἀμφιέπεσκεν». Апл: (везї ші 'Αμφιπένομαι). 2) пȣiȣ ла міжлокȣ, інконжȣрȣ. «Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπεν». Іл: Σ. «'Αμφ' 'Οδυσσῆα Τρῶες ἔπον (ші між:) ἔπονθ' ὡσεί τε θῶες». Іл: А în локȣ de παρείποντο, ȣрmaȣ de апроане. [ἀμφὶ, ἕπω].

'Αμφίεργος (ὁ, ἡ), de doї лȣкратȣ; saȣ = 'Ημίεργος. [ἀμφὶ, ἔργον].

'Αμφιέρχομαι, поет: = 'Αμφέρχομαι.

'Αμφίεσις, εως (ἡ), a înбръка, saȣ a se înбръка. 2) = кȣ

'Αμφίεσμα (τὸ), (în цен:) акоперемîntȣ, (iар парт:) хаїнъ, înбръкъmînte. [ші

'Αμφιεστρὶς, ίδος (ἡ), хаїнъ de deasȣпра (de касъ, saȣ de поапте). [ἀμφιέννυμι].

'Αμφιετεὶ, adв: пе anȣ, пе fie каре anȣ. [ші

'Αμφιετηρὶς, ίδος (ἡ) (se înцелеце serбътоаре) че se съвîршеште, se serбеазъ пе fie каре anȣ. [ші

'Αμφιετηρὸς, ὰ, ὸν, ші

'Αμφιετὴς, έος (ὁ, ἡ), ші поет: 'Αμφιέτη, каре se faче пе fie каре anȣ, anȣалȣ. || (неȣт:) 'Αμφίετες, adв: = 'Αμφιετεὶ. [ἀμφὶ, ἔτος].

'Αμφιζάνω, віit: -ιζήσω, шезȣ п' înпрежȣр, saȣ d' asȣпра; mъ ліпескȣ, mъ înfirȣ. [ἀμφὶ, ἱζάνω].

'Αμφίζευκτος (ὁ, ἡ), поет: de amîndoъ пърціле înжȣratȣ, însoцitȣ. [ἀμφὶ, ζεύγω].

'Αμφιζέω, віit: ζέσω, поет: ferбȣ de жȣр înпрежȣр. [ἀμφὶ, ζέω].

'Αμφίζωστος (ὁ, ἡ), поет: înчînsȣ înпрежȣр. [ἀμφὶ, ζώννυμι].

'Αμφιήκης, εος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αμφήκης.

'Αμφιθάλαμος (ὁ, ἡ), чел че аре d' amîndoъ пърціле камере (одъї). [ἀμφὶ, θάλαμος].

'Αμφιθάλασσος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αμφίαλος.

'Αμφιθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din тоате пърціле înверzitȣ, înflopitȣ; înбілшȣratȣ; плінȣ; ferічitȣ. 2) чел кȣ amîndoї пърінцїї în віацъ. [din

'Αμφιθάλλω, віit: -αλῶ, поет: din тоате пърціле înверzeskȣ, sîntȣ înflopitȣ de плін. [ἀμφὶ, θάλλω].

'Αμφιθάλπω, віit: -ψω, поет: înкълzeskȣ de жȣр înпрежȣр; mînrîiȣ; каȣтȣ, înгріжеskȣ de апроапе. = Περιθάλπω.

'Αμφιθέατρος (ὁ, ἡ), formatȣ ка ȣn Amfiteatрȣ. «'Ιππόδρομος—» D: Ал: || (sȣбst:) 'Αμφιθέατρον (τό), Amfiteatрȣ, adікъ teatрȣ, întрȣ каре бънчеле прівіторілор sînt astfел întокmite, ка, ор ȣnde ва шedea чінева, съ поатъ прівi. [ἀμφὶ, θέατρον].

'Αμφίθετος (ὁ, ἡ), поет: (прінч: пахарȣ) кȣ доъ fȣndȣрї (de пȣs жos); ші (прін ȣрm:) кȣ доъ гȣрї; saȣ кȣ доъ mъnȣше (везї ші 'Αμφικύπελλος). [ἀμφὶ, τίθημι].

'Αμφιθέω, віit: θεύσομαι, поет: (кȣ ак:) алергȣ înпрежȣрȣл кȣїва. «Αμφιθέουσι τέρας». Od: B. 2) (nestр:) mъ рътъчеskȣ. «Νόος ἀμφιθέει». Mosx: [ἀμφὶ, θέω].

'Αμφιθηγὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφίθηκτος, ου (ὁ, ἡ), de amîndoъ пърціле askȣцitȣ. [ἀμφὶ, θήγω].

'Αμφίθλασις, εως (ἡ), din amîndoъ, saȣ тоате пърціле спарцере. [din

'Αμφιθλάω -ῶ, віit: -άσω, спаргȣ, sfъpîmȣ чева din тоате пърціле. [ἀμφὶ, θλάω].

'Αμφιθοάζω, віit: άσω, поет: = 'Αμφιθέω. [ἀμφὶ, θοάς].

'Αμφιθορεῖν, пех: 2: ал inf: лȣї 'Αμφιθρώσκω.

'Αμφίθρεπτος (ὁ, ἡ), поет: (прінч: sînцe) върsatȣ ші înкегатȣ înпрежȣр. «Αἷμα ἀμφίθρεπτον τῶν ἐμῶν σφαγῶν». Sof: Трах: sînцe înкегатȣ înпрежȣрȣл рапелор меле. [ἀμφὶ, τρέφω].

'Αμφίθρυπτος (ὁ, ἡ), din тоате пърціле stрівітȣ, saȣ fъкȣтȣ fъpîme; (fir:) foapte молічоsȣ, преа desmierdosȣ. [ἀμφὶ, θρύπτω].

'Αμφίθυρος (ὁ, ἡ), кȣ доъ ȣшї. (de ȣnde || sȣбst:) 'Αμφίθυρον (τὸ), = Πρόδομος, antікамеръ. 2) (Біs:) ȣша чеа din міжлокȣ а sf: алтарȣ, saȣ челе доъ але еї канате. "Οταν ἴδῃς ἀνελκόμενα τὰ ἀμφίθυρα». Хрs: 3) = Δίπτυχον. [ἀμφὶ, θύρα].

'Αμφιίστημι, віit: -στήσω, поет: = 'Αμφίστημι.

'Αμφικαλύπτω, віit: -ύψω, поет: = Περικαλύπτω, акоперȣ, копрinzȣ. [ἀμφὶ, καλύπτω]

'Αμφικάρηνος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφικαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = Δικάρηνος, кȣ доъ капете. (везї ші ἀμφικέφαλος). [ἀμφὶ, κάρα].

'Αμφίκαρπος (ὁ, ἡ), = Δίφορος, poditopȣ de доъ орї пе anȣ. [ἀμφὶ, καρπός].

'Αμφίκαυσις (στις, τις), εως (ἡ), чел dintîї, saȣ некоптȣ орzȣ, че' маї 'nainte de а'л întреbȣinцa, îл пірліаȣ, saȣ пръжіаȣ. [ἀμφὶ, καίω].

'Αμφικεάζω, віit: -άσω, поет: рȣпȣ în mȣлте бȣкъцї; 2) жȣпоіȣ de коажъ. [ἀμφὶ, κεάζω].

'Αμφίκειμαι, віit: -κείσομαι, поет: în локȣ de Περίκειμαι. [ἀμφὶ, κεῖμαι].

'Αμφικείρω, вііт: -κερῶ, поет: în локъ de Περικείρω. [ἀμφὶ, κείρω].

'Αμφικέλεμνος (ὁ, ἡ), поет: [ἀμφὶ, κέλλω] чел de деопотрівъ гревтате, ші деопотрівъ кътпъніть înтр' амîндоъ пърціле (în кіт шішкînds se a пх къдеа). (вezî ші 'Αμφίκοιλος).

'Αμφικέλευθος (ὁ, ἡ), поет: = Αμφίδρομος, пъсъ înтре доъ вліце. [ἀμφὶ, κέλευθος].

'Αμφίκερος, ον, ші

'Αμφίκερως, ωτος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de Δίκερως, чел кв доъ коарне. 2) потрівіть, ашезать пе антенеле коръвіі. [ἀμφὶ, κέρας.]

'Αμφικεύθω, вііт: -σω, поет: акоперъ de жър înпрежăр, (ші прin врш:) аскънзъ кв десъвîршире. [ἀμφὶ, κεύθω].

'Αμφικέφαλος (ὁ, ἡ), = Δικέφαλος. 2) (desпре мовіле) чел кв доъ къпъцîie, «Κλίνη («Καθέδρα) —». каре аре де амîндоъ пърціле pezemъtoape, саў пепе де къпъцîіъ (вezî ші 'Αμφικνέφαλος). [ἀμφὶ, κεφαλή].

'Αμφικίων, ονος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de Περίστυλος; саў 2) спріжінітъ, pezematъ пе доъ рîndврі de стîлпі. [ἀμφὶ, κίων].

'Αμφίκλαστος (ὁ, ἡ,) de амîндоъ пърціле, саў în доъ, саў прea мълт спартъ. [ἀμφὶ, κλάω].

'Αμφίκλαυστος (τος), ου (ὁ, ἡ), поет: = 'Αμφιδάκρυτος. [ἀμφὶ, κλαίω].

'Αμφικλύζω, вііт: -ύσω, поет: în локъ de Περικλύζω. [ἀμφὶ, κλύζω]. [de вnde.

'Αμφίκλυστος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de Περίκλυστος, чел че de амîндоъ, саў din тоате пърціле se вdъ.

'Αμφικνέφαλος (ὁ, ἡ), (прinч: патъ) каре аре пепе înтр' амîндоъ къпъцîіеле (вezî ші 'Αμφικέφαλος). [ἀμφὶ, κνέφαλον].

'Αμφικνεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înконжъратъ de întъперікъ. [ἀμφὶ, κνέφας].

'Αμφίκοιλος (ὁ, ἡ), чел de амîндоъ пърціле адînкатъ, вковітъ. «Ξύλον ἀμφίκοιλον». Sвid: ковіліцъ, саў алтъ чева асеменea пентрв къраt гревъцї, саў повері. [ἀμφὶ, κοῖλος].

'Αμφίκολλος (ὁ, ἡ), din амîндоъ, саў тоате пърціле лîпітъ. [ἀμφὶ, κόλλα].

'Αμφικομέω -ῶ, вîіт: -ήσω, поет: înгрiжескъ (înmodовескъ) din тоате пърціле, ueste тотъ. [ἀμφὶ, κομέω].

'Αμφίκομος, η саў ος, ον, поет: чел кв мълтъ пъръ, саў фрвнze. || (sвbst:) 'Αμφικόμη (ἡ), кнъ фелъ de прецioасъ піатръ. [ἀμφὶ, κόμη].

'Αμφίκοπος (ὁ, ἡ), поет: чел кв доъ тъіше, аскъцвърі. [ἀμφὶ, κοπή].

'Αμφίκορος (ὁ, ἡ), поет: din треі фі чел д'ал доілea, саў чел міжлочіъ. [ἀμφὶ, κόρος].

'Αμφίκουρος (ὁ, ἡ), поет: = Περίκουρος. [ἀμφὶ, κείρω].

'Αμφι-κραδαίνω, (άω -ῶ), вііт: -ανῶ, саў -ήσω, поет: клетінъ, srвdъіъ din тоате пърціле.

'Αμφίκρανος (ὁ, ἡ), поет: ='Αμφικάρηνος. 2) чел че înfъцошръ капвл. [ἀμφὶ, κρᾶνον].

'Αμφι-κρέμαμαι, вііт: -ήσομαι. поет: = 'Αμφαιωρέομαι. [de вnde

'Αμφικρεμὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел de амîндоъ пърціле атîрнатъ.

'Αμφίκρημνος (ὁ, ἡ), чел înтр' амîндоъ, саў în тоате пърціле рînosъ. 2) (fig) прiмежdiosъ. «'Αμφίκρημνον ἐρώτημα». Лкч: dилематікъ întребаре (pesпънвъл къріа, ор че fел ва fi, вътъмъ). [ἀμφὶ, κρημνός.]

'Αμφίκρηνος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Αμφίκρανος.

'Αμφικτί(τύ)ων, ονος [ἀμφὶ, κτίων], (прinч: ла îm:) înпрежăр локвіторъ. «Τοῖσι ἀμφικτίοσι πᾶσι τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος». Ep: (прin врш: 2) Amфiктіонъ, трimiсъл денвіатъ ла адвнареа Amфiктіонікъ. [de вnde

'Αμφικτυόνειος (ὁ, ἡ), = 'Αμφικτυονικός. [ші

'Αμφικτυονεύω, вііт: -εύσω, sînтъ рîndвітъ, алесъ Amфiктіонъ. [ші

'Αμφικτυονία (ἡ), адвнареа ші аліанца Amфiктіонілор. 2) демнітатea (вреdніція), ші даторіile Amфiктіонвлвї. [ші

'Αμφικτυονικός, ἡ, όν, ор че se дедъче ла Amфiктіонї, ші ла адвнареа лор. [ші

'Αμφικτυονὶς, ίδος (ἡ), (прinч: πόλις, орашъ) конpinсъ în аліанца Amфiктіонікъ. 2) о zeitate патроанъ a Amфiктіонілор, ші адопатъ de dînшії.

'Αμφικυκάω -ῶ, вііт: -ήσω. поет. аместекъ din тоате пърціле. [ἀμφὶ, κυκάω].

'Αμφικυλινδέω -ῶ, вііт: -ήσω, ші

'Αμφικυλίω, вііт: -ίσω. поет: în локъ de Περικυλίω.

'Αμφικύπελλος (ὁ, ἡ), поет: чел în формъ de îndoіть пахарь (кв fвндъріле лînіte ла міжлокъ вnвл de алтвл). [ἀμφὶ, κύπελλον]. (вezî ші 'Αμφίθετος).

'Αμφίκυρτος, η саў ος, ον, înковоіатъ de амîндоъ пърціле, арквітъ. «Σελήνη—» Пл: лвнъ пвgin маї 'nainte ші dвпе плinіpea еї (вezî ші Διχότομος). «Ξύλον —». Sвid: ='Αμφίκοιλον.

'Αμφικύσας, nex: 1: ал партч: лъї 'Αμφικυνέω.

'Αμφιλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), (neîntp:) ='Αμφιλαφής.

'Αμφίλαλος (ὁ, ἡ), поет: мълт ворвіторъ. [ἀμφὶ, λάλος].

'Αμφιλαμβάνω, віit: -λήψομαι, поет: = Περιλαμβάνω. [ἀμφὶ, λαμβάνω].

'Αμφιλάφεια (ἡ), лъаре, апъкаре de amîndoъ пърціле. 2) (fir:) білшъгъ, мъріme. 3) (fir:) скътіре, ажъторъ, folosъ. [din

'Αμφιλαφὴς, έος (ὁ, ἡ), de amîndoъ, saъ toate пърціле, saъ къ amîndoъ mîїneле апъкатъ. (de ъnde 2) (fir:) mape, латъ, мълтъ, înбілшъгатъ; (ші despre копачї) desъ, fpъnzosъ, stъfosъ. 3) ажътатъ, спріжінітъ de amîndoъ пърціле (pap). [ἀμφιλαμβάνω]. [de ъnde

'Αμφιλαφία (ἡ), поет: în локъ de 'Αμφιλάφεια. [ші

'Αμφιλαφῶς, adв: înбîлшъгат, ші чл:

'Αμφιλαχαίνω, віit: -ανῶ, поет: sапъ înпрежър (прінч: копачіъ). [ἀμφὶ, λαχαίνω].

'Αμφιλέγω, віit: -λέξω, мъ disпътъ, мъ чертъ. 2) мъ îndoieskъ. [ἀμφὶ, λέγω].

'Αμφιλείπω, віit: -λείψω. în локъ de Παραλείπω, пъръseskъ, лasъ. [ἀμφὶ, λείπω].

'Αμφίλεκτος (ὁ, ἡ), îndoiosъ, de disпътъ. 2) поет: (акт:) disпътъторъ. [ἀμφιλέγω]. [de ъnde

'Αμφιλέκτως, adв: къ îndoiaлъ.

'Αμφιλογέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: = 'Αμφιλέγω. [ші

'Αμφιλογία (ἡ), îndoiaлъ; disпътъ; чеартъ. [din

'Αμφίλογος (ὁ, ἡ), ші adв: -λόγως. = 'Αμφίλεκτος, ші -έκτως. [ἀμφὶ, λόγος].

'Αμφίλοξος (ὁ, ἡ), de amîndoъ пърціле stpîmвъ, піezішъ, шовъітъ; (fir:) îndoiosъ, nedesлъшітъ. [ἀμφὶ, λοξός].

'Αμφίλοφος (ὁ, ἡ), чел къ doъ вірfърї, saъ креste [ἀμφὶ, λόφος]. «Ζυγὸν ἀμφίλοφον ἄγεται». Sof:

'Αμφιλύκη (ἡ), поет: (прінч: noaпte) чеа întpe întъnepікъ [λύγη], ші лъminъ (λύκη) = Λυκαυγής.

'Αμφίμακρος (ὁ), пічоръ de вepsъ компъsъ din сілавъ скъртъ întpe doъ лъпці. [ἀμφὶ, μακρός].

'Αμφίμαλλος (ὁ, ἡ), (прінч: χιτών) de amîndoъ пърціле пъроsъ, лъцоsъ. [ἀμφὶ, μαλλός].

'Αμφι-μάρπτω, віit: -ψω, поет: апъкъ чева din toate пърціле.

'Αμφι-μάσσομαι, віit: -ξο(σο)μαι, поет: штергъ din toate пърціле, de жър înпрежър.

'Αμφιμάσχαλος (ὁ, ἡ), (пріч: χιτών) къ doъ mînічї. [ἀμφὶ, μασχάλη].

'Αμφιμάτωρ, ορος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de 'Αμφιμήτωρ.

'Αμφιμάχητος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de Περιμάχητος. [din

'Αμφιμάχομαι, віit: -μαχήσομαι. мъ батъ înпрежърял (adікъ спре апъраpea) къїва. [ἀμφὶ, μάχομαι].

'Αμφιμέλας, ανος, αινα, αν, поет: чел din toate пърціле negpъ (întъnekosъ); (прін ъpm:) adînкъ, saъ askъnsъ. [ἀμφὶ, μέλας].

'Αμφιμέλει, віit: -μελήσει, вервъ неперs: поет: пасъ преа мълт, intepeseazъ foapte. [ἀμφὶ, μέλει],

'Αμφιμέμηλε, поет: tp: de къ: (se ia în локъ de прez:) ал лъї 'Αμφιμέλει.

'Αμφιμέμυκε, поет: tp: de къ: ал лъї 'Αμφιμυκάομαι.

'Αμφιμερίζω, -ομαι, віit: -ίσω, -ίσομαι, поет: în локъ de Διαμερίζω, înпарцъ (despарцъ) în doъ. [ἀμφὶ, μερίζω].

'Αμφιμήλη (ἡ), instpъmîntъ хîpъpцікъ în formъ de sълішоръ de amîndoъ пърціле. [ἀμφὶ, μήλη].

'Αμφιμήτριος (ὁ, ἡ), [ἀμφὶ, μήτρα], чеea че se aflъ înпрежърял шітреі (мътчії), ші apatъ stapea еї. 2) локъл чел înпрежърял карепеї (мъкіеї челії de desъбтъл коръвіі); (de ъnde || sъбst:) 'Αμφιμήτρια (τὰ), = 'Εγκοίλια. 3) поет: = къ

'Αμφιμήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), (прінч: ла îm:) fpaцї dintp' ъnъ tatъ, ші doъ, saъ maї мълте мъme. [ἀμφὶ, μήτηρ].

'Αμφιμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле, ші къ totъл, saъ întpe алтеле amestekатъ. [din

'Αμφιμίγνυμι, віit: -μίξω, поет: ъneskъ, amestekъ къ totъл. [ἀμφὶ, μίγω].

'Αμφιμυκάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι. (nex: ἀμφέμυκον, tp: de къ: ἀμφιμέμυκα) поет: мъцеskъ tape, pesъnъ în totъ înпрежърял. [ἀμφὶ, μυκάομαι].

'Αμφινάω, віit: -άσω, поет, алергъ (мъ върsъ) înпрежър. [ἀμφὶ, νάω].

'Αμφινεικὴς, έος, ші

'Αμφινείκητος, ου, ші

'Αμφίνεικος, ου (ὁ, ἡ), поет: = Περιμάχητος, de disпътат. [ἀμφὶ, νεῖκος].

'Αμφινέμομαι віit: -νεμοῦμαι, поет: паskъ, (ші прін ъpm:) локъіeskъ înъъntpъ, saъ

înprежвр. 2) (fig:) копpinzъ. «Sè δ' ὅλβος ἀμφινέμεται». Hind: [ἀμφὶ, νέμομαι].

'Αμφινοέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: = 'Αμφιγνοέω -ῶ. [din

'Αμφίνοος, ους (ὁ, ἡ), prisitorъ, черчетъторъ dintr' amîndoъ, saъ toate пърциле asкпра лъкрърилор, кinzъitorъ, rîditorъ; saъ 2) îndoiosъ desnpe toate. [ἀμφὶ, νόος].

'Αμφιξέω, viit: -ξέσω, noet: în локъ de Περιξέω, чioплeскъ, pendezъ de жвр înprежвр, netezeskъ, potpiveskъ. [ἀμφὶ, ξέω]. de вnde

'Αμφίξοος, ους (ὁ, ἡ), noet: чел de amîndoъ пърциле ръzвitorъ, чioплitorъ, тъiosъ.

'Αμφίον (τὸ), = 'Αμφίασμα [ἀμφὶ, ἕω].

'Αμφιορκία (ἡ), = 'Αμφωμοσία. [ἀμφὶ, ὅρκος].

'Αμφιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: din toate пърциле înfinтъ, цeanъnъ. [ἀμφὶ, πήγω].

'Αμφίπαλτος (ὁ, ἡ), noet: din toate пърциле сквтвratъ, srвdвitъ; (desnpe rlasъ) pesкпъtorъ. [ἀμφὶ, πάλλω].

'Αμφιπαλύνω, viit: -υνῶ, noet: stponeskъ înprежвр = Περιῤῥαίνω. [ἀμφὶ, παλύνω].

'Αμφιπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), (pirч: ла îm:) frauї de o твmъ, iap nъ ші de вnъ tatъ. (vezî ші 'Αμφιμήτωρ). [ἀμφὶ, πατήρ].

'Αμφιπεδάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: legъ înprежвр. [ἀμφὶ, πέδη].

'Αμφίπεδος (ὁ, ἡ), noet: înкопжвratъ de kîmpiї. [ἀμφὶ, πεδίον].

'Αμφιπέλομαι, (fъръ viit:) noet: sîntъ de fauъ, saъ înprежвр. [ἀμφὶ, πέλομαι].

'Αμφιπένομαι, (fъръ viit:) noet: osteneskъ îndeletnivindвmъ ла чева, întokmeskъ, пзіъ ла pîndвialъ чева. (vezî 'Αμφιέπω, ші 'Αμφιπολέω). [ἀμφὶ, πένομαι].

'Αμφιπεπαρμένος, η, ον, noet: nas: tp: de кв: ал партч: лві 'Αμφιπείρω.

'Αμφιπεριίστημι, viit: -ήσω noet: вшezъ de жвр înprежвр. [ἀμφὶ, περὶ, ἵστημι].

'Αμφιπερικλάω, viit: -σω, noet: snaprъ de жвр înprежвр, saъ de totъ. [ἀμφὶ, περὶ, κλάω].

'Αμφιπερικτίονες (οἱ), noet: = Περικτίονες, локвitorї înprежвр.

'Αμφιπεριπλάζομαι, viit: -άγξομαι, noet: тъ ръtъveskъ în коачї ші 'нколо. [ἀμφὶ, περὶ, πλάζομαι].

'Αμφιπεριπλέγδην, adв: noet: înкврkat; înfъшврat, înкопжврat. [ἀμφὶ, περὶ, πλέκω].

'Αμφιπεριπτώσω, viit: -ξω, тъ temъ пrea твлт. [ἀμφὶ, περὶ, πτώσσω din πτοία].

'Αμφιπερισκαίρω, noet: salтъ, sapъ înprежвр. [ἀμφὶ, περὶ, σκαίρω].

'Αμφι-περι-στέφω, viit: -έψω, noet: înкопжвръ, копpinzъ din toate пърциле.

'Αμφι-περι-στρέφω, viit: -ψω, = кв

'Αμφιπεριστροφάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: înвîrteskъ, свveskъ din toate пърциле. [ἀμφὶ, περιστροφή].

'Αμφιπεριτρί(τρύ)ζω, viit: -ξω. noet: stpirъ, prinъ п' înprежвр. «'Αμφιπεριτρύζουσι χελιδόνες». Epigr: [ἀμφὶ, περὶ, τρύζω].

'Αμφιπεριτρομέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: tpemвръ totъ, тъ temъ пrea твлт. [ἀμφὶ, περὶ τρόμος].

'Αμφιπεριφθινύθω, viit: -φθίσω. noet: пръпъdeskъ, toneskъ de totъ. [ἀμφὶ, περὶ, φθίνω].

'Αμφιπεριφρίσσω, viit: -ίξω, noet: тъ înfiopezъ în toate тъdвлareле трввлвї. [ἀμφὶ, περὶ, φρίσσω].

'Αμφιπετάννυμι, viit: -πετάσω, noet: întinzъ de жвр înprежвр. [ἀμφὶ, πετάω].

'Αμφιπέτομαι, viit: -πτήσομαι, noet: în локъ de Περιίπταμαι, свorъ înprежвр. [ἀμφὶ, πέτομαι].

'Αμφιπήγνυμι, viit: -πήξω, înfirъ (stîlпї) de жвр înprежвр. (ἀμφὶ, πήγω].

'Αμφίπηρος (ὁ, ἡ), stpikatъ, vetежitъ de amîndoї okiї, пічоareле, ші чл: [ἀμφὶ, πηρός].

'Αμφιπιάζω, Dor: în локъ de 'Αμφιπιέζω, viit: -άσω, noet: stpivеskъ, stpînrъ din toate пърциле; (pirin врт:) свгрвтъ.

'Αμφιπίπτω, viit. -πεσοῦμαι, ші

'Αμφιπιτνέω -ῶ, noet: în локъ de 'Επιπίπτω, ші Προσπίπτω, kazъ neste, saъ ла чinева.

'Αμφιπλεκὴς, έος, ші

'Αμφίπλεκτος (ὁ, ἡ), noet: înплetiчitъ, înкврkatъ. [din

'Αμφιπλέκω, viit: -ξω, noet: în локъ de Περιπλέκω, înfъшвръ, înвръцішezъ. [ἀμφὶ, πλέκω]

'Αμφίπλευρος (ὁ, ἡ), (pirin: вшъ, fepeastrъ) кв doъ канate. [ἀμφὶ, πλευρόν].

'Αμφιπληκτος, ου, лovitъ, isвitъ de amîndoъ пърциле. [ἀμφὶ, πλήσσω].

'Αμφιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: лovitorъ, тъiosъ пе amîndoъ пърциле; (fig:) пръпъditorъ. «Φασγάνῳ ἀμφιπλῆγι». Sof: Ed: «'Αμφιπλὴξ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀρά. Sof: Trax: ші = 'Αμφίπληκτος.

'Αμφιπλὶξ, adв: noet: (vezî ші περιβάδην) кв sъpitорї înprежвр. [din

'Αμφιπλίσσω, -ομαι, viit: -ίξω, -ομαι.

поет: fакŭ sъpitъpĭ п'înпрежър. (вezi ші διαβαίνω, ші περιβαίνω).

'Αμφι-πλύνω, віit: υνῶ, поет: în локŭ de περιπλύνω, ші ἀποπλύνω. лimпezeskŭ, (sпълътъреле), sпълъчеskŭ.

'Αμφίπνευμα (τὸ), = Δύσπνοια. пъdъfŭ, грea pesъfларе. [ἀμφιπνέω].

'Αμφίποκος (ὁ, ἡ), = 'Αμφίμαλλος, лînosŭ, пъposŭ de amîndoъ пърцiле. [αμφὶ, πόκος].

'Αμφιπολεία (ἡ), sлъжiре. «Διὸς ἀμφιπολεία». Diod: (колек:) în локŭ de οἱ ἀμφίπολοι, sлъжitopiĭ, преоцiĭ лъĭ Жое. [din

'Αμφιπολεύω, віit: -εύσω, ші

'Αμφιπολέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: mъ înвîpteskŭ (mъ îndeлetniчeskŭ) пе лîнгъ чева; каъtŭ, sлъжeskŭ. «Τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν». Пind: a лекъi. «Ὄρχατον ἀμφιπολεύειν». Od: Ω. a кълtiва, «Τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς ἀμφιπολοῦσαν». Ep: (вezĭ ші 'Αμφιπένομαι). [din

'Αμφίπολος (ὁ, ἡ), поет: (în цen:) чел че se înвiрteште пе лîнгъ (se îndeлetniчeште ла) чева, sлъжitopŭ (maĭ къ seamъ desпре femeĭ); (iap maĭ deos: 2) = Περίπολος, înконжъръtopŭ, 3) (пas:) înконжъpatŭ, saŭ afлatŭ în miжлокŭ; (прin ъpm:) = Περίβλεπτος. «Τύμβον ἀμφίπολον ἔχων». Пind: въzъtŭ din toate пърцiле. (вezĭ ші 'Αμφίδρομος). [ἀμφὶ, πόλος, околitopŭ].

'Αμφιπονέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, поет: = 'Αμφιπένομαι. [ἀμφίπονος.]

'Αμφιποτάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поет: = 'Αμφιπέτομαι.

Ἄμφιππος (ὁ, ἡ), (прinч: ла îm:) ostaшŭ кълърец, каре tpaцe dъпе sine ші ал doiлea калŭ, ші e deпpinsŭ a sъpi deпe ъпъл пе чел-алtŭ dъпе tpeбъinцъ. [ἀμφὶ, ἵππος].

'Αμφιπποτοξότης, ου (ὁ), аркашŭ кълърецŭ, каре tpaцe dъпе sine ші ал doiлea калŭ, ка ші Ἄμφιππος. [ἄμφιππος, τοξότης].

'Αμφιπρονεύω, віit: -εύσω, sîntŭ плекатŭ, skosŭ кътре afaръ de amîndoъ пърцiле.

'Αμφιπρόστυλος (ὁ, ἡ), (прinч: ναός, temплъ) каре аре nъmaĭ dinainte ші înaпoĭ (iap nъ de жър înпрежър) шiрŭ de stîлпi. 2) каре аре îndoitъ колонada чea dinainte. [ἀμφὶ, πρὸ, στύλος].

'Αμφιπρόσωπος (ὁ, ἡ), = Διπρόσωπος. [ἀμφὶ, πρόσωπον].

'Αμφίπρυμνος (ὁ, ἡ), (прinч: ναῦς, корабiе) къ doъ пъпе, ші (прin ъpm:) къ doъ кîрme (вezĭ Δίπρωρος), ка sъ se dipiцe къ ачееamĭ înлesnipe ші înainte ші înaпoĭ, fъръ a se întoapче, (вezĭ ші Δίκροτος). [ἀμφὶ, πρύμνη]

'Αμφίπταμαι, віit: -ήσομαι, поет: = 'Αμφιπέτομαι. [ἀμφὶ, ἵπταμαι].

'Αμφιπτύσσω, віit: -πτύξω. поет: în локŭ de περιπτύσσω, îndoieskŭ înпрежър; копpinzŭ; înкъркŭ; înбръцiшezŭ. [ἀμφὶ, πτύσσω]. [de ъnde

'Αμφιπτυχὴ (ἡ), în локŭ de περιπτυχὴ, înконжъраре, înбръцiшаре.

'Αμφίπυλος (ὁ, ἡ), = 'Αμφίθυρος. (ἀμφὶ, πύλη].

'Αμφίπυρος (ὁ, ἡ), поет: înпpesopatŭ de fокŭ; totŭ înfокatŭ. 2). цiitopŭ de fокŭ, zade (fъклiĭ) în amîndoъ miĭпеле. (епit: ал Dianeĭ). [ἀμφὶ, πῦρ].

'Αμφιῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плекатŭ, повîрnitŭ de o пoтpîвъ întp' amîndoъ пърцiле; (прin ъpm:) nestatopnikŭ, nesiгъpŭ; îndoiosŭ. [ἀμφὶ, ῥέπω].

'Αμφιῤῥήγνυμι, віit: -ῥήξω, поет: în локŭ de περιῤῥήγνυμι.

'Αμφιῤῥηδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел de amîndoъ, saŭ toate пърцiле stpoпitŭ, ъdatŭ. (вezĭ ші περιῤῥηδής). [ἀμφὶ, ῥέω]

'Αμφίῤῥοπος, (ὁ, ὁ), = 'Αμφιῤῥεπής. [ἀμφὶ, ῥοπή].

'Αμφίῤῥυτος, ші поет: (пentpъ mъsъръ) 'Αμφίρυτος, η saŭ ος, ον, de aшîndoъ, saŭ toate пърцiле ъdatŭ, adъпatŭ. «Νήσῳ ἐν ἀμφιῤῥύτῃ». Od: A. [ἀμφὶ, ῥέω].

'Αμφιῤῥὼξ, ῶγος (ὁ, ἡ), чел din toate пърцiле (dap maĭ къ seamъ перпendiкълар, din sъs dpeпt în жos) sfîшiatŭ, saŭ кръпatŭ. «Πέτρας ("Κλωβοὺς) ἀμφιῤῥῶγας». Апл: Епiгр: [ἀμφιῤῥήγνυμι].

'Αμφὶς [ἀμφὶ], adв: în локŭ de 'Αμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, dintp' amîndoъ, saŭ din fie каре din amîndoъ пърцiле. «Δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον νεμέθεντο». Iл: Λ. 2) înпрежър, din toate пърцiле; (прin ъpm:) къ sкъmпътate, къpat, saŭ foapte. «Βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς». Iл: Θ. «'Αμφὶς ἰδών». Es: «'Αμφὶς ἀριζήλω». Iл: Σ. 3) întpe, saŭ în miжлокŭ. «'Ολίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα». Iл: Γ. «Τάφρον, ἣ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα». Iл: Η. «Πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη». Iл: Λ. (de ъnde 4) în doъ, desпърцit, deoseвit, saŭ afaръ, op ла o пapte. «'Αμφὶς Διός ἤσθην». Iл: Θ. «Ἵπποι ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην. Iл: Ψ. «Ἡ δὲ μ' ἐρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα». Od: T. deoseвit fie каре în пapte (ші fъръ kazŭ). «'Αμφὶς φράζεσθαι

(φρονεῖν)». Ел: B. ші N. în локъ de διχογνοεῖν, saŭ ἀμφιγνοεῖν.

'Αμφιυαλεύω, biit: -εύσω, клetinъ, saŭ mъ клetinъ, шъ легънъ în коачї ші 'пколо. [ἀμφὶ, σαλεύω].

'Αμφίσβαινα, ης (ἡ), вnъ ſелъ de шарпе чіяntъ, каре вmвлъ ші 'nainte ші 'napoї, гіі пentрв avcasta se вede ка кв доъ капete. 2). (anat:) челе de ла mitръ (matкъ) кътре ціне доъ вine (aptepiї).[ші

'Αμφισβασίη (ἡ), Ion:, ші

'Αμφίσβασις, εως (ἡ), поет: = 'Αμφισβήτησις. [ші

'Αμφισβατέω -ῶ, Dor: în локъ de 'Αμφισβητέω. [ші

'Αμφίσβητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Αμφισβητήσιμος, ші 'Αμφίβολος. [ἀμφὶς, βαίνω]. [de вnde

'Αμφισβητέω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: ἠμφισβήτουν, пех: ἠμφισβήτησα, tpe: de кв: ἠμφισβήτηκα) mъ îndoieskъ, sîntъ neîncoitъ, de deosebitъ пърере. «'Αξιῶ ὑμᾶς περὶ τῶν λόγων ἀμφισβητεῖν μὲν, ἐρίζειν δὲ μή». Плт: «Καὶ ἀμφισβητοῦντες προστιθέασιν ἀεὶ τὸ ἴσως καὶ τάχα». Apist: «Πολλάκις ὁμολογοῦντες ἄμφω συμφέρειν περὶ τοῦ μᾶλλον ἀμφισβητοῦσιν. Apist: «Περὶ τῶν κτεῖναι μὲν ὁμολογούντων, ἀμφισβητούντων δὲ, ὅτι δικαίως, ἐπὶ Δελφινίῳ γίνονται αἱ εὐθύναι». Ел: 2) mъ înpotiveskъ, mъ disпвtъ. «'Ορα οὖν πρὸς τίνα λόγον τῶν παρ' ἡμῖν μέλλεις ἀμφισβητεῖν». Плт: 3) îmї însвшeskъ чева, шъ прironeskъ (прin вpm:) пentрв dînsвл. «'Ημφισβήτει οὖν αὐτῷ μέρους τινος τοῦ χωρίου». Is: [de вnde

'Αμφισβήτημα (τὸ), obiekt de disпвtape.

'Αμφισβητήσιμος (ὁ, ἡ), вnnвъ ла disпвtъ, de disпвtat; de îndoialъ. [din

'Αμφισβήσησις, εως (ἡ), neînvoipe. 2) îndoialъ. 3) disпвtъ; прironipe. [ші

'Αμφισβητητικὸς, ἡ, ὸν, anлekatъ, îndemînatikъ ла disпвte, disпвtosъ. [ші

'Αμφισβήτητος (ὁ, ἡ), = 'Αμφισβητήσιμος. [ші

'Αμφισβητικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αμφισβητητικὸς. [ἀμφισβητέω].

'Αμφίσκιος (ὁ, ἡ), (цeогр:) sitвatъ întp' astfeл de поsiцie kътре soape, ка шase лвnї пе anъ sъ 'шї formeze вmвра kътре miazъ-zї, iap челе-л-алте шase kътре nopdъ, este adikъ întp' вnъ anъ чeea ce este ὁ περίσκιος (bezї zivepea) întp' o zi ші o noapte. [ἀμφὶ, σκιά].

'Αμφιστατὴρ, поет: în локъ de

'Αμφιστάτης, ου (ὁ), = 'Επιστάτης, прeвetietorъ. [ἀμφὶ, στάω].

'Αμφίσταυρος (ὁ, ἡ), чел че de amîndoъ пърціле formeazъ крвче, крвчішатъ de amîndoъ пърціле. [ἀμφὶ, σταυρός].

'Αμφι-στέλλω, biit: -στελῶ, поет: în локъ de περιστέλλω, înвракъ, акоперъ din toate пърціле.

'Αμφίστερνος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de Περιστέρνιος [ἀμφὶ, στέρνον], пieптаръ. 2) чел че ape îndoitъ пieптъ, saŭ пieптаръ.

'Αμφιστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет. = Περιστεφὴς, înkopжвratъ (ка кв o квnвnъ). 2) = 'Επιστεφὴς, плinъ пînъ în вxze. [ἀμφὶ, στέφω].

'Αμφίστημι, ші (miж:) -ίσταμαι, biit: ἀμφιστήσω, -ομαι, поет: în локъ de Περίστημι, -αμαι, пвiв, aшezъ (ші miжл: staŭ) înпрежвр. 2) (maї noŭ) прeвeгiezъ, iaŭ aminte de чева; черчетezъ. [ἀμφὶ, ἵστημι].

'Αμφίστομος (ὁ. ἡ), = Δίστομος, ші 'Αμφίδυμος. [ἀμφὶ, στόμα.].

'Αμφιστρατάομαι -ῶμαι biit: -ήσομαι, поет: înkopжвrъ кв oштирї; тавъръ кв oштирile înпрежвр; înпresorъ. [ἀμφὶ, στρατός].

'Αμφιστρόγγυλος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле, saŭ de totъ potвndъ. [ἀμφὶ, στρογγύλλος].

'Αμφίστροφος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле лesne de înвirit. [ἀμφὶ, στροφή].

'Αμφισφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (прinч: osŭ) skosъ din локвл лвї, skpintitъ, datъ întp' o napte. [din

'Αμφισφάλλω, -ομαι, biit: -σφαλῶ, -οῦμαι, ші -ήσομαι. skoцъ, saŭ esъ din локвл теъ (maї кв scamъ desпре deskeietврї, saŭ skpîntitврї de oase). 2) mъ înвîrteskъ întp' o napte ші întp' алta, mъ batъ (desпре волпавї). 3) вmблв шовъit, mъ легънъ. [de вnde

'Αμφίσφαλσις, εως (ἡ), skpîntipe, cшipe de osъ din локвл sъъ, doskcietвръ. 2) stenoxopie, saŭ batepe пе доъ къпътiie a волпавблвї. 3) вmблетъ шовъitъ.

'Αμφίσφυρον (τὸ), (se înц: ὑπόδημα, înkълцъminte) каре ажвnце de акоперъ глezпеле пічорвлвї. [ἀμφὶ, σφυρά].

'Αμφίσωπος (ὁ, ἡ), поет: въzвtъ din toate пърціле, deskisъ; гъвpitъ înпрежвр. [ἀμφὶς, ὤψ, вedepe, saŭ ὀπή, гавръ].

'Αμφιταθεὶς, поет: пas: пех: 1: ал партч: лвї 'Αμφιτείνω.

'Αμφιταλαντεύω, biit: -εύσω, tpatъ, балацezъ ла amîndoъ пърціле квтпенеї de o potrivъ; (прin вpm:) 2) (fig:) mъ

îndoieskŭ, saŭ mъ rîndeskŭ maĭ вine прівind ші ла ѕna ші ла алta. [din

'Αμφιτάλαντος (ὁ, ἡ), чел че траце, валанцеазъ de o потрівъ ла amîndoъ пърціле кѕmпeneĭ; este de o потрівъ ла греѕtate. 2) (fir:) îndoiosŭ. [ἀμφὶ, τάλαντον].

'Αμφιτάμνω, Ion: în локŭ de 'Αμφιτέμνω.

'Αμφιτανύω, віit: -ύσω, поet:=Ἀμφιτείνω.

'Αμφιτάπης, ητος (ὁ), ші

'Αμφίταπις, ιδος (ἡ), ші

'Αμφίταπος, ου (ὁ, ἡ), (прінч:) tапetŭ (коворŭ) кѕ лаце, saŭ чіѕкѕрĭ пе amîndoъ пърціле. [ἀμφὶ, τάπης].

'Αμφι-ταράσσω (ττω), віit: -άξω, fакŭ mape tѕрвѕраре (adѕкŭ toate кѕ sѕsѕл în жos).

'Αμφιταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: копрinsŭ de fрікъ, преа sпъĭmîntatŭ. [ἀμφὶ, τάρβος].

'Αμφιτέθηλα, поet: tpe: de кѕ: (în локŭ de прez:) ал лѕĭ Ἀμφιθάλλω.

'Αμφιτείνω, віit: -τενῶ, поet: întînzŭ din (saŭ în) toate пърціле.

'Αμφιτειχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: înпрesoрътopŭ de четate. 2) (пas:) înпрежѕрatŭ кѕ zidŭ. [ἀμφὶ, τεῖχος].

'Αμφιτέμνω, віit: -τεμῶ, поet: în локŭ de Περιτέμνω.

'Αρφίτερμος (ὁ, ἡ), поet: [ἀμφὶ, τέρμα] чел че se aflъ întpe хotape, мърцinitŭ; saŭ хotъpîtŭ sпре чева. [de ѕnde

'Αμφιτέρμως, adв: поet: кѕ skŭmпътate мърцinit, хotъpît.

'Αμφιτέτυκτο, поet: a 3: sinг: пeps: a пas: пeste sъвîр: ал лѕĭ

'Αμφιτεύχω, віit: -τεύξω, konstpѕiezŭ (лѕкрezŭ, потрівeskŭ) înпрежѕр.

'Αμφι-τίθημι, віit: -θήσω, поet: în локŭ de Περιτίθημι, пѕіŭ înпрежѕр, înвракŭ.

'Αμφι-τινάσσω, віit: -άξω, поet: skѕtѕрŭ, кletinŭ din toate пърціле, sгѕdѕіŭ.

'Αμφι-τιττυβίζω, віit: -ίσω поet: чіріпeskŭ (кîntŭ) п' înпрежѕр, saŭ din toate пърціле. [imitatiвѕ].

'Αμφίτόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) tъietopŭ пе amîndoъ пърціле, кѕ doъ гѕрі, saŭ tъіше. 2) (пропароks:) пе amîndoъ, saŭ toate пърціле tъiatŭ. [ἀμφὶ, τομή].

'Αμφίτορνος, ші 'Αμφιτόρνωτος (ὁ, ἡ), поet: din toate пърціле кѕ totѕл potѕndŭ. [ἀμφὶ, τόρνος].

'Αμφιτρέμω, поet: =Ἀμφιτρομέω.

'Αμφιτρέχω, віit: ξω, saŭ δραμοῦμαι, поet: în локŭ de περιτρέχω.

'Αμφιτρὴς, ῆτος, ші

'Αμφίτρητος, ου (ὁ, ἡ), de amîndoъ пърціле гъѕрітŭ. [ἀμφὶ, τράω].

'Αμφιτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: вine fрекatŭ. [din

'Αμφι-τρίβω, віit: -ίψω. поet: în локŭ de Περιτρίβω.

'Αμφιτρίτη (ἡ), [ἀμφὶ,τρέω] Amfitpita,zeiца мъріĭ, soцia лѕĭ Neптѕnŭ. 2) (fir:) mapea·

'Αμφιτρομέω -ῶ віit: -ήσω, поet: tpemѕрŭ totŭ de fрікъ. [ἀμφὶ, τρόμος].

'Αμφιτροχάω (έω) -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локŭ de περιτρέχω. [ἀμφὶ, τροχός].

'Αμφιτρυχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: stpікatŭ dîn toate пърціле; de totŭ sfîшiatŭ. [ἀμφὶ, τρύχος].

'Αμφίτυπος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αμφιπλήξ. [ἀμφὶ, τύπτω].

'Αφιφαείνω, поet: Ion: în локŭ de 'Αμφιφαίνω, лѕчeskŭ, лѕminezŭ înпрежѕр. [din

'Αμφιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поet:= 'Αμφιφανὴς, totŭ лѕminosŭ, кѕ totѕл лѕminatŭ. [ἀμφὶ, φάος].

'Αμφίφαλος, (ὁ, ἡ), поet: (прінч: каskъ, коifŭ) кѕ îndoitъ креastъ, saŭ кѕ din toate пърціле креste (пъвъzoase кѕіе) (вezĭ ші τετραφάληρος). [ἀμφὶ, φάλος].

'Αμφιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ἀμφιφαὴς, din toate пърціле въzѕtŭ, saŭ лѕminosŭ, кѕ totѕл înвedepatŭ. 2) (desпре steле ші meteope) въzѕtŭ dimineaца ші seapa în doъ deoseвite пърцĭ a ле черѕлѕĭ. [ἀμφὶ, φαίνω].

'Αμφιφάω, în локŭ de 'Αμφιφαίνω, поet: лѕminezŭ, saŭ mъ лѕminezŭ din toate пърціле. [ἀμφιφαής].

'Αμφίφλοξ, ογος (ὁ, ἡ), поet: кѕ flакъръ din mѕлte пърцĭ, în кît пѕ поate кѕпоаште чінева, de ѕnde вine. [ἀμφὶ, φλόξ].

'Αμφι-φοβέω -ῶ, -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ήσομαι, (пех: ἀμφεφοβήθην) поet: mъ temŭ кѕ ковîршіре, ші fѕгŭ п' înпрежѕрѕл кѕĭва.

'Αμφιφορεὺς, έως (ὁ, ἡ), поet:=Ἀμφορεύς.

'Αμφι-φράζομαι, віit: -φράσομαι, поet: mъ кіпzѕieskŭ кѕ лѕаре a minte, mъ rîndeskŭ вine.

'Αμφιφύα (ἡ), = Ἄμφαυξις, вîрfŭ de копачіŭ (maĭ кѕ seamъ de вpadŭ) tъĭatŭ, înпрежѕрѕл кърѕіа креsк поѕъ влъstape. [ἀμφὶ, φυή].

'Αμφιφῶν, ῶντος (ὁ), [ἀμφιφάω] o пръжітѕръ înпрежѕратъ кѕ лѕminĭ, пе каре in прочesie o dѕчeaŭ ла temплѕл Dianeĭ пе ла 16 a ле лѕneĭ Mѕnixionŭ, кînd totdeodatъ лѕminaŭ пе черŭ ші soape-

ле ші лъпа, ънъл pesърind, iap чeea-л-алъ апъind.

'Αμφι-χαίνω, вііt: -χανοῦμαι, поеt: ънвля кь гъра къскатъ, ка съ înгіцъ; (ші прin ърm:) înгіцъ.

'Αμφίχαιτος (ό, ή), чел кь коатъ, (ші desпре копачі) кь fрънzоasъ раmъръ плекатъ спре amîndoъ пърціле. [ἀμφί, χαίτη].

'Αμφιχαλκοφάλαρος (ό, ή), înnodoвіtь кь de арашъ каварале, саь рахтарі, (desпре кај); (în цеп:) кь de арашъ nodoase. «'Αμφιχαλκοφάλαρον δῶμα». Apistf: [ἀμφί, χαλκὸς, φάλαρον].

'Αμφιχανής, έος (ό, ή), поеt: чел de amîndoъ, саь toate пърціле къскатъ; саь каре ameріцъ кь къскътъра a înгіцi. [ἀμφιχαίνω].

'Αμφιχάσκω, поеt: = 'Αμφιχαίνω.

'Αμφιχέω, вііt: -εύσω (пех: 'Αμφέχεα, ші ч ı:) поеt: în локъ de περιχέω, ъdъ, stponeскъ înшрежър, саь neste toiь. || (між:) -ομαι. копіпzъ, înъръцішezъ.

'Αμφιχολόμαι, -οῦμαι, вііt: -χολώσομαι, поеt: тъ пекъжескъ, тъ mініь пе чinева. [ἀμφί, χόλος].

'Αμφιχορεύω, вііt: -εύσω, поеt: în локъ de περιχορεύω, околескъ dъпцîndъ, саь în feлъл danцълъї. [ἀμφί, χορός].

'Αμφίχροος, ους (ό, ή), = Δίχροος, кь doъ колоаре, саь феце. [ἀμφί, χρόα].

'Αμφίχρυσος (ό, ή), поеt: кь toiъл ъзріtь, політъ кь ъхрь. [ἀμφί, χρυσός].

'Αμφίχυτος (ό, ή), поеt: (прinч: zidь, саь малъ) ка ънъ тъпte din toate пърціле formatь de пътîntъ грътъdітъ. [ἀμφιχέω].

'Αμφίχωλος (ό, ή), скіопъ de amîudoъ пічоареле. [ἀμφὶ χωλός].

'Αμφοδάρχης, ου (ό), stъпînъ пе о уліцъ, саь о pesпîntie. (ἄμφοδος, ἄρχω].

'Αμφοδικὸς, ἡ, ὸν, потрівіtь, саь asemenea кь о уліцъ, саь pesпîntie. [din

'Αμφόδιον, dim: ал лъї

"Αμφοδος (ό, ή), чел înтре doъ уліце· || (sъbst:) = ῥύμη. (în цеп:) кале, drътъ, «"Αμφοδος χαλεπή». Ksen: (iap пapt:) уліцъ кь kase de amîndoъ пърціле; саь pesпîntie «Εἰς τὰ ἄμφοδα ἱστάμενοι ἐκακολόγουν». Etim: [ἀμφί, ὁδός].

'Αμφόδους, οντος (ό, ή), = 'Αμφόδων, чел кь dinцї îndoiцї, саь ші din sъs ші din жos. [ἀμφί, ὁδούς].

'Αμφοῖν, цеп: ші dat: ал лъї 'Άμφω.

'Αμφορεαφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, dъкъ, карь ворkапе кь doъ toapte. [din

'Αμφορεαφόρος (ό, ή), къръторь de ворkапе кь doъ toapte (base de апъ, ші чл:); (прin ърm:) = Ὑδροφόρος, къръторь de апъ. [ἀμφορεὺς, φέρω].

'Αμφορείδιον (τὸ), = 'Αμφορίδιον. [din

'Αμφορεὺς [în sink: din ἀμφί, саь ἀνά, φορεὺς], έως (ό), basa de пътînть кь toapte de amîndoъ пърціле, ворkапь. 2) тъзаръ înkъпътoape de апъ, саь ор че лікъідь (bezї Μετρητής). 3) =Φέρετρον, ші Φορεῖον, кочіе. [de кл е

'Αμφορίδιον (τὸ), dim: ал лъї 'Αμφορεύς, ворkъпашь. [ші

'Αμφορικὸς, ἡ, όν, ворkъпosь. [ші

'Αμφορίσκος (ό), = 'Αμφορίδιον.

'Αμφοτεράκις, adв: = Δίς, de doъ орі, саь în amîndoъ рîndъріле. 2) ='Αμφοτέρως, în doъ кіпърі. [ші

'Αμφοτερίζω, вііt: -ίσω. ='Επαμφοτερίζω. 2) (акт:) formezь de amîndoъ пърціле, саь konpinzь în міжлокь. «Τῶν δὲ τριῶν τῆς Σικελίας πλευρῶν, ἃς ἀμφοτερίζουσιν αἱ τρεῖς ἄκραι, δύο μέν εἰσι κοῖλαι, ἡ δὲ τρίτη κυρτή». Stp: [ἀμφότερος].

'Αμφοτερόβλετος (ό, ή), въzъторь în doъ пърці de o datъ, саь пе рîndь; (прin ърm:) îndoiosь. [ἀμφότερος, βλέπω].

'Αμφοτερόγλωσσος (ό, ή), = Δίγλωσσος. 2) ворвіторь în гаворъл ші înпротіва къїва, апърînd вікленешte doъ înпротівъ între dînseле пърерї (bezї ші Δίλογος). [ἀμφότερος, γλῶσσα].

'Αμφοτεροδέξιος (ό, ή), = 'Αμφιδέξιος. [ἀμφότερος, δεξιός].

'Αμφοτερόπλοος, ους (ό, ή), (прinч:) пътîntь, ла каре поате чinева плъті dintр' amîndoъ пърціле, прекът, п: e: Κορινθιαλ. 2) înпрътіть пастікь (de марe), întрь каре ia asъпръшї înпрътъторъл прімежділе întîmплătoape пь în дъчерea, саь întoарчерea пътаї коръбії (каре se пътешte ἑτερόπλουν), чі întр' amîndoъ. [ἀμφότερος, πλόος.].

'Αμφότερος, α, ον, (маї овічнъіть ла îm: ші гъръ artікольь) amîndoї, (adікъ)ші ънъл ші алтъл (пь пътаї пентрь doъ îndiвіde) «Εἰ δὲ ἀμφοτέρων τῶν ῥινῶν αἷμα πολὺ φέροιτο». Гал: (чі ші пентрь маї мълте, înпърціte insъ în doъ). «Πολλοὶ ἔπεσον ἀμφοτέρων». Ep: «'Αμφότερα τὰ σκέλη καὶ τὰ πρόσθια καὶ τὰ ὀπίσθια». Apist: || (în doimї кънoскъte ші karaktepizate прin лъпараreа верbалъї sъbst: лъsatь se sъbînцелеце de sine). «Κόπτων ἀμφοτέρῃσι

(se вътînц: χερσὶ)». Od: Σ: «'Επ' ἀμφοτέρων (se înц: ποδῶν) βεβακώς». Tкр: «'Αμφοτέροις (se înц: ὄμμασι) βλέπειν». Кал: «'Αμφοτέρων ἕνεκα προοήκει τοὺς τοῦ Θεοῦ θεράποντας μακαρίζειν καὶ θαυμάζειν». Xpst: «'Επ' ἀμφότερα γινόμενοι ταῖς γνώμαις». Tвч: «'Επ' ἀμφότερα σώματος καὶ ψυχῆς». Плт: (mi ſъръ преп:) «Καὶ ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφότερα». Tвч: A. 13 || (пекирвл маї кв seamъ se ia în cainъ de преп: în локъ de adв:) «'Αμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής». Iл: Γ: «'Αμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος. Iл: N: [ἄμφω, ἕτερος].

'Αμφοτερόχωλος (ὁ, ἡ), = 'Αμφίχωλος. [ἀμφότερος, χωλός].

'Αμφοτέρωθεν, adв: de amîndoъ пърцiле. [mi

'Αμφοτέρωθι, adв: întp' amîndoъ пърцiле. [mi

'Αμφοτέρως, adв: întp' amîndoъ кипвріле. [mi

'Αμφοτέρωσε, adв: ла, къtре amîndoъ пърцiле. [ἀμφότερος].

'Αμφουδίζω, вiit: -ίσω,=Προσουδίζω. [din

'Αμφουδὶς, adв: [ἀμφὶ, οὖδας] пе пъмîntъ; жos пе ор че.

'Αμφράσσαιτο, noet: în локъ de 'Αναφράσσαιτο, miж: nex: 1: de поſtitоръ ал лвї 'Αναφράζομαι.

'Αμφ-υλάω -ῶ (ſъръ вiit:), латрв înпрежвр.

'Αμφύω, вiit: -ύσω, noet: în локъ de 'Αναφύω.

"Αμφω [ἀμφὶ, саъ ἀμφίς]. (цен: mi dat: ἀμφοῖν) пропвше (de пътъръ înd: ſъръ apt: mi вne-орї nedекл:) amîndoi înпревнъ (пентрв doi mi маї мълцї, вezї 'Αμφότερος). «'Ανεπτάμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν». Apistí: (mi ſъръ sввst:) «Οὐ χειρὶ δωρούμενος, ἀλλ' ἀμφοῖν». Sкid: «'Επ' ἄμφω (se înц ὤμω, саъ ἰσχίω) καθεύδουσι». Bas:.

'Αμφώβελος (iap пв ἀμφώβολος) (ὁ), noet: вnъ felъ de ſpirape кв вîрſъ askцiтъ ла amîndoъ къпътîеле. || (im:) 'Αμφώβελα (τὰ), вnъ felъ de прооросiе прin прівire ла мървntaie.le жertfeї. [ἀμφὶ, ὀβελός].

'Αμφώδων, οντος (ὁ, ἡ), = 'Αμφόδους, mi înпротівъ de Καρχαρόδους, чел че'шї ape rвpa înкeiatъ кв toцї dinцii de amîndoъ пърцiле mi din sвs mi din жos. «Τῶν ἀμφωδόντων τὸ γάλα οὐ τυρεύεται».

Apist: (de вnde) || (sввst:) noet: мъгарвл, саъ asinвл.

'Αμφώγης, εος (ὁ, ἡ), noet: = "Αμφωτος.

'Αμφωλένιος (ὁ, ἡ), noet:=Ὑπωλένιος, пвrtaъ în враце. || (sввst:) ἀμφωλένιον (τὸ), връцаръ. [ἀμφὶ, ὠλένη].

"Αμφωμος (ὁ, ἡ), noet: чел dепе вmerї, саъ înпрежврвл вmerілор. [ἀμφὶ, ὦμος].

'Αμφωμοσία (ἡ), жвръmînтъ, че îъчеаъ маї 'nainte de жвdikатъ amîndoъ прironitoapeле пърцї. [ἄμφω, ὄμοσις].

'Αμφῶτὶς, ώτιδος, саъ ωτίδος (ἡ),=Αμφορεὺς, basъ кв doъ вrekї, саъ mъпвше de апвкat. 2) вrekea, саъ mînвша чвлвї asemenea basъ. «Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων». Пров: плmъ mînъ ла вrekї, саъ mînъ 'n вaze. 3) акоперішвл вrekілор ſъквtъ de аратъ, саъ de пieле, че пвrtaъ de препазъ rioнtaшiї. «Ξενοκράτης τοῖς πᾶσι μᾶλλον ἢ τοῖς ἀθληταῖς ἐκέλευε περιάπτειν ἀμφώτιδας». Пл: 4) (desпре коръвії) = 'Επωτίς. [din

"Αμφωτος (ὁ, ἡ), чел кв doъ вrekї. 2) чел кв doъ toapte, саъ mînвше. [ἄμφω, οὖς, ὠτός].

'Αμῶεν, 3: în: neps: a prez: noſi: лвї 'Αμάω.

'Αμώμητος (ὁ, ἡ),="Αμεμπτος, пехвлітъ, [ἀ, μωμάομαι]. [de вnde

'Αμωμήτως, adв: = 'Αμέμπτως.

'Αμωμὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de плantъ mipositoape ка ["Αμωμον], amomidъ.

'Αμωμίτης, ου (ὁ), (прinч: вinъ) ſъквtъ кв fрвnze de amomъ [din

"Αμωμον (τὸ), вnъ felъ de плantъ de India, mi mipositoapea eї sъmînцъ, amomъ (вezї mi Καρδάμωμον).

"Αμωμος (ὁ, ἡ), = "Αμεμπτος, пепътатъ, пепопосляitъ (ſъръ квsкръ). [ἀ, μῶμος].

'Αμῶν. Dop: în локъ de ἡμῶν, цен: îm: ал лвї ἐγώ.

'Αμώντεσι, Dop: în локъ de 'Αμῶσι, dat: îm: ал: prez: partч: лвї 'Αμάω.

'Αμῶς [ἀμὸς în локъ de τίς), adв: (маї кв seamъ întpeв: în компвse), вezї врmъторвл

'Αμωσγέπως, adв: întp' вn кipъ, în орче кipъ, орквm (вezї mi 'Αμηγέπη).

"Αν, partik: саъ копівнк: kondiцionaлъ, саъ îndoitівъ, daka. de кite орi se esплікъ кв, noate, саъ пвtea, se пвmeшte Δυνητικὸς (însemnътoape de пвtinцъ), iap de кîte орї кв, ашї, аї, ар, Βουλητικὸς, (însemnътoape de вoinцъ) »Εἰ μὴ 'Αλέξανδρος ἤμην, Διογένης ἂν ἤμην». Пл: «Πά-

λαι ἂν ἀπολώλατε». Dem: «Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις». Пров: «Πῶς ἂν ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο». Dem: «Δεινὸν μέν τ' ἄν εἴη, ὦ Κῦρε». Ksen: «Ὥστε ἄριστ' ἂν διδάξαιτε περὶ αὐτῶν. Iskp: «Ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξειν». Antf: «Οὐδ'οὕτως ἄπορος ἦν, ὥστε οὐκ ἂν ἐξευρεῖν». Dem: «Καὶ μάλιστ' ἂν ὑμᾶς λυπήσοντα». Iskp: 2) nedef: op. «Ὃς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται. Skp: «Ἀλλ' ὁποῖός τις ἂν ᾖ, Ποσειδῶνος υἱὸς ἐστὶ,» Лѹч: «Ὦ λέγων εὐχερῶς, ὅ τι ἂν βουληθῇς». Dem: 3) sѹпos: [ἐὰν, din εἰ, ἂν nedef:] (totdaѹna ла înч: fpasѹлѹĭ). «Ἂν δέ μὴ πείθωνταί τινες». Ksen: (вezĭ ἐὰν). (ѹne-opĭ ἂν se penetъ de doъ ші de tpeĭopĭ, ка în Apisf: Ax: 312, ші de patpѹ opĭ sпpe maĭ mѹлtъ întъpipe ші desлѹшipe a кѹвîntѹлѹĭ).

'Αν' (în апок: ѹpmînd вок:) în локѹ de 'Ανά, «'Αν' ἑκάστην ἡμέραν». вezf 'Ανά.

'Αν, saѹ Ἄν, поet: în локѹ de 'Ανά. «'Αν φόνον, ἂν νέκυας». Om: «'Αν φυτά». «Ἂν δὲ συβώτης ἵστατο». Om: în локѹ de 'Ανίστατο. (ші în еліп:) «Ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις». Om: adікъ, 'Ανέστη.

Ἄν, Dop: în локѹ de ἦν, ак: fem: ал лѹĭ ὅς.

Ἂν, поet: (în sink:) în локѹ de Ἂ ἄν.

'Ανὰ. [de ачееашĭ opiц: кѹ Ἄνω] преп: se акорd: кѹ ак: iap поet: ші Ion: ші кѹ dat:, ші de doъ opĭ nѹmaĭ, каре este ші кѹ îndoiалъ, ші кѹ цеn: ші însemn: desпърцitъ, adікъ în sintaksѹ 1) прin, întpe, în міжлокѹ, saѹ локѹ în întindepe, «Ἐρχόμενον ἀνὰ ἄστυ». Od: T. 'Ανὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. Od: Ξ. «'Ανὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι. Пл: »'Ανὰ στόμα ἔχειν τινά». Ksen: «'Ανὰ στόμα εἶναί τινι». Лѹч: 2) (maĭ кѹ seamъ ла поецĭ) d' asѹпpa. «Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην». Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ». «'Ανὰ φαιδίμῳ ὤμῳ». «'Ἀνα γαργάρῳ ἄκρῳ». Om: «Χρυσέοις ἀν' ἵπποις». Hind: «Πλεῖν ἀνὰ τὸν ποταμόν». Ep: 3) înпърцipe. «'Ανὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας». Ksen: «'Εν τέτταρσι τόκοις ἔτεκεν εἴκοσιν· ἀνὰ πέντε γὰρ ἔτικτεν». Apist: «Ῥαβδούχοις ἀνὰ δύο χρώμενοι». D: Kas: «Κατακλίνατε αὐτοὺς ἀνὰ πεντήκοντα». «Ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον». Skp: (ші пърѹtѹл solікѹ ші de pisosѹ ал апокаліпsѹлѹĭ Sf: Ioan). «'Ανὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων». 4) dъinipe, saѹ înпърцipe de timпѹ. «'Ανὰ νύκτα». Іл: Ξ. «'Ανὰ τὸν πόλεμον». «'Ανὰ πᾶν ἔτος» «'Ανὰ πέντε ἔτεα». «'Ανὰ πᾶσαν ἡμέρην». Ep: 5) (adвервіал) кѹm, în че кіпѹ. «'Ανὰ κράτος». «'Ανὰ μέρος». || iap în компѹnepe 1) penetipe, iapъшĭ, (pe), «'Αναβλαστάνω, ἀναγέννησις, ἀναγινώσκω». penaштepe, ші чл: 2) înaпoĭ. «'Αναποδίζω, ἀναχαιτίζω». 3) înпpotівъ de чееа че este, (des) «'Αναπτύσσω, ἀνακαλύπτω». deskoпepѹ, ші чл: 4) sѹs, d' asѹпpa, saѹ în sѹs. «'Αναβαίνω, 'Ανάστασις, 'Αναπνοή». (ші прiп ѹpm:) de faцъ, saѹ tape). «'Ανακηρύττω, ἀναγορεύω, ἀναβοῶ. saѹ întindepe, ші skѹmпъtate. 'Ανάπλεως, ἀναζητῶ, ἀνακαθαίρω, ἀναξηραίνω». 5) înпpeжѹp. «ἀναδέω, ἀναβάλλομαι. 6) întpe. «'Αναστρέφομαι. 7) potpiвitate, saѹ пропорцie. «'Ανάλογος. || (поet: de mѹлte opĭ ἀνὰ tpeвѹie sъ se акоapde nѹ кѹ чел maĭ de апроапе nѹme, чі кѹ чел maĭ depapte вервѹ, de ла каре s'a desпърцit de певоеа mъsѹpeĭ). «'Ανὰ πρυμνήσια λῦσαι». «'Ανὰ τεύχε' ἀείρας». «Ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα χεῦε». (аша dѹпе пъpepea ѹnopa tpeвѹie sъ se акоapde ші) «'Ανὰ νηὸς βαίνειν». Іл: I. ші Od: A.

'Ανάβα, în локѹ de 'Ανάβηθι, 2: sinг: пеps: a nex: 2: a поpѹnч: лѹĭ 'Αναβαίνω.

'Αναβάδην, adв: кѹ пічоареле în sѹs пе пepete, saѹ кѹ ѹnѹ пічорѹ пeste чел алtѹ. 2) sѹs, 'nалt, în каtѹл de sѹs ал каseĭ. 3) = кѹ

'Αναβαδὸν, adв: înкълікat. [ἀναβαίνω].

'Αναβαθμικὸς, ἡ, ὸν, formatѹ ка skapa. [ші

'Αναβαθμὶς, ίδος (ἡ), = Βαθμὶς, tpeaпtъ de skapъ. [din

'Αναβαθμὸς (ὁ), = 'Αναβαθμίς. 2) = 'Ανάβασις, ѹpкape, sѹipe. = 'Ανάβαθρον. [ἀνὰ, βαθμός].

'Αναβάθρα, (ἡ), skapъ mішкъtoape (maĭ кѹ seamъ de коpaвie). вezĭ ἀποβάθρα. [ші

'Ανάβαθρον (τὸ), = 'Αναβαθμίς. 2) skaѹnѹ, жецѹ 'nалtѹ кѹ tpeпte; amвonѹ. 3) пaptea чеа de sѹs a tpeптелор. [din

'Αναβαίνω, віit: -ήσομαι, (nex: ἀνέβην, tp: de кѹ: ἀναβέβηκα, ші чл: iap акt: віit: ἀναβήσω, ші чеĭ doĭ nexotъpîцĭ ἀνέβησα, ші ἀνεβησάμην, foapte papĭ în прozaĭчĭ, aѹ stpъmѹtъtівъ însemnape). «'Επὶ τὰς καμήλους ἀνέβησεν ἄνδρας». Ep: (кѹ ші fъpъ kazѹ, dap maĭ овічnѹit кѹ kazѹ înпpeѹnъ кѹ пpeпosiцie) mъ sѹiѹ, mъѹpкѹ (în цеn:) de жos în sѹs, saѹ în локѹ maĭ 'nалtѹ, (прiп ѹpm:) de ла цъpmѹ пе ѹskatѹ, saѹ пе mape înъѹntpѹ. «'Ανέβη μέγαν οὐρανὸν». Іл: A. «'Αναβὰς τὸν (saѹ ἐπὶ τ[illegible]) ἵππον, (saѹ ἐπὶ τοῦ ἵππου), ἐπὶ τὴν τριή[illegible] ші чл:» (ші în ел:) «Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνα-

βάντες ἐπέπλεον». Іл: А. (ші пas: în пaртч:) «Ἵππος ἀναβαινόμενος». Ksen: «Οἱ γὰρ λακτίζοντες ἀναβεβαμένοι ἵπποι ἐκποδὼν ποιητέοι. Ksen: «Ἀναβάντες ἐπὶ τὸν νεὼν, καὶ τὴν ὀροφὴν διελόντες». Ksen: «Ἀναβάντες κατὰ τὰς κλίμακας». Ksen: «Ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην». Dm: (ші în ел:) «Καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες». Dem. «Ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβοίην». Od: X. (ші desпре neînsȣfл:) «Ἡ ἄμπελος ἀναβαίνουσα ἐπὶ τὰ δένδρα». Ksen: «Ἀνέβαινε κατὰ τὴν εἰς Πλαταιὰς φέρουσαν. Ksen: Ὁ δὲ Λύσανδρος ἀνέβη πρὸς Κῦρον». Ksen: «Ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα». Sкр: «Ἀναβὰς ἐξ Αἰγύπτου εἰς Αἰθιοπίαν». Паȣs: «Πρίν γε τὸν εἰς Τροίην ἀναβήμεναι». Od: A: (de кaре înпpoтiвъ) «Ἀπὸ Κρήτης ἀναβαίνειν». Od: Ξ. (ші кȣ dat: pap) «Νεκροῖς ἀμβαίνοντες» Іл:К.2) (fiг: desпре înпpeȣnape de doвit:)=Ὀχεύω, înкaлiкȣ, гoneskȣ. «Οἱ ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας ἵπποι». Ep: 3) (desпре плaнte ші чeлe asemenea, saȣ desпре воaлe ші чл:), кpeskȣ. (desпре pîȣpĭ) пoтoneskȣ. «Ἀνέβησαν ἄκανθαι». Sкр: «Κέρατα ἀναβαίνοντα». Ksen: «Ἢν μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ ὁ ποταμὸς, οὐχ ὑπερβαίνει εἰς τὴν χώρην». Ep: 4) (desпре вopвъ) se înпpъшtie, se pesпîndeшte. «Φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει». Od: Z. 5) = Μεταβαίνω, mъ stpъmȣtȣ, aжȣnгȣ, tpeкȣ în miĭneлe aлtȣia. «Εἰς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη». Ep: 6) (în a tpeia пeps:)=Ἐκ (συμ, ἀπο)βαίνει, пpoвine, se întîmплъ, ia ȣnȣ astfeлȣ de sfîpшitȣ, ese întp' astfeл de кiпȣ. «Κακῶς ἀναβαίνει τὰ πράγματα». Ep: «Ἂν μέν τοι κακὸν ἀναβαίνῃ ἀπὸ ὧν ὁ δῆμος ἐβούλευσε». Ksen: [ἀνὰ, βάω].

'Αναβακχεύω, вiit: -εύσω, ші пoet:

'Αναβακχιόω -ῶ, вiit: -ώσω, (stpъm:) = ἐκβακχεύω, însȣfлȣ întȣsiasmȣ, fȣpie Бaкiкъ. || (miжл:) mъ faкȣ întȣsiastȣ în чeлe вaкante. [ἀνὰ, Βάκχος].

'Αναβάλλω, вiit: βάλῶ, (nex: ἀνέβαλον, ші чл:) sȣiȣ, пȣiȣ, saȣ apȣnкȣ sȣs, în лoкȣ 'пaлtȣ. «Ὤρυσσον τάφρον, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς». Ksen: (вezĭ ші 'Αμβολάς). «Οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν». Ksen: (ші miж: кȣ ел:) «Τοὺς πρεσβυτέρους τὸν Περσικὸν τρόπον ἀναβάλλεσθαι προσεθίσας». Ksen: «Ἧττον γὰρ ἂν ὁ ἵππος ἀναβάλλοι τὸν ἐπιβάτην». Ksen: 'л ap tpînti de d' asȣпpъĭ пe пъmîntȣ. «Κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλε». Кaл: isвopa. (ші nestpъm:) 'Αναβάλλει τὸ χαλκεῖον». Лкs: fepвe în кoлкote. «Ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα». Apist: a întoapчe oкiĭ în sȣs. «Ἀναβάλλομαι θοιμάτιον». Лкs: (ші кȣ ел:) «Ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως». Пл: a apȣnкa пe ȣmepe пȣлпana manteлeĭ, saȣ a 'шĭ apdiкa пoaлeлe хaĭneлop. «Εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον». Dm: (în Apistf: «Ἀναβαλλομένη». este în însemn: înпpoтiвъ de «Ξυστειλάμεναι θοιμάτια». Екл:); (de ȣnde) 2) = Περιβάλλομαι, mъ înвpaкȣ (maĭ кȣ seamъ кȣ хaĭna deпe d' asȣпpa). "Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον„. Sкр: "Τὴν δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς„. Apistf: 3) = 'Αναλαμβάνω, iaȣ asȣпpъmĭ. "Ἀνὰ κίνδυνον βαλῶ„. Esхл:= 'Αναῤῥίψω. "Ἀναβάλλεσθαι μάχας πρὸς Μεσσηνίους„. Ep: 4) întîpziezȣ, adȣкȣ amînape, лasȣ a faчe чeвa întp' aлtъ вpeme. "Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον„. Od: T. "Τοὺς λόγους, οἷς ἀναβάλλουσιν ὑμᾶς„. Dm: (dap maĭ oвiчnȣitȣ este miжлoч: saȣ nas:) "Οὐδ' εἰς τοὺς παῖδας ἀναβληθήσεσθαι τὰς τιμωρίας„. Iskp: "Ἀναβάλλομαί σοι εἰς τρίτην ἡμέραν ἀποκρίνεσθαι„. Ep: "Μὴ τοίνυν ἀναβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας„. Bas: 5) пȣiȣ, лasȣ asȣпpa кȣĭвa a sъвîpшi чeвa. "Ἀλλ' ἐπὶ σὲ τὸ πᾶν ἀναβαλλόμεθα„. Лȣч: 6) (mȣsiк:) îmĭ пpeгъteskȣ (чepкȣ) глasȣл maĭ 'nainte de a înчeпe (fpanц: préluder); (în вopвipe) îmĭ faкȣ eкsopdiȣл. "Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν„. Od: A: (ші în întind:) înчeпȣ. "Καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον„. Aft: "Ἀναβάλλεσθαί τινα ὁρμήν„. Fлstp: ші fiind къ aчeastъ пpeлȣdape se faчe înчet, ші глasȣл кîte пȣцinȣ seȣpкъ, neȣt: пaртч: 'Αναβεβλημένον, кa ші adв: ἀναβεβλημένως лa mȣs: se ia în пpot: de 'Επίτροχον, кa лa eȣpoпeнĭ Andante înпpot: de Adagio, iap лa Гpam: ші лa Opat: înпpot de σύντονον, înчet, fъpъ tonȣ. "Τὸ ὕπτιον καὶ ἀναβεβλημένον τῆς ἀγωγῆς„. D: Ал: (вezĭ ші 'Ανάγω).

'Ανα-βαπτίζω, вiit: -ίσω, iapъшĭ вotezȣ, peвotezȣ. [de ȣnde

'Αναβάπτισις, εως (ἡ), ші

'Αναβαπτισμὸς (ὁ), a doiлea вotezape.[ші

'Αναβαπτιστὴς, οῦ (ὁ), peвotezъtopȣ; saȣ anaвaпtistȣ, (epetiкȣ sлъвitopȣ de anaвaпtismȣ).

'Αναβάσιμος (ὁ, ἡ), = 'Αναβατός. [din

'Αναβασις, εως (ἡ), (în цeп:) sȣipe, ȣpкape. (iap пaртiк: 2) înкъліkape. "Ταύτην ἐπαινοῦμεν τὴν ἀνάβασιν. Ksen: (iap a лȣĭ Sof: "Πᾶσα ἵππων ἄμβασις„ este кoлeкt: în лoкȣ de toцĭ кълъpeцiĭ ostaшĭ).

3) (despre корабіе) înbърkape. 4) ostъшcaskъ порпіре de ла църтъ înъuntrъ пе вскатъ. «Καὶ τῆς μετὰ Κύρου ἀναβάσεως». Ksen: 5) (despre pixpi) вmfiape (venipe mape), notonъ. 6) (Teol:) înaintape, sъipe въ rindъл (în чea despre Damnezeŭ ші чеде damnezeeшtі teopie). «Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο». Skp: [ші

'Αναβασμὸς (ὁ), =='Αναβαθμὸς, tpeaптъ; sъipe, вркape. [ἀναβάω].

'Ανα-βασταζω, вііt: -άσω, apdikъ пе вmepi, mъ înъrpшinezъ.

'Αναβατήριον (se înц: ἱερόν) (τὸ), жертfъ fъkътъ maĭ 'nainte de înbърkape. (vezi 'Ανάβασις. 3). [ші

'Αναβάτης, ου (ὁ), înkълікъtorъ dekалъ, къларецъ. 2) apmъsapъ (înkълікъtorъ de iene). [ші

'Αναβατικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikъ ла къларіе, saŭ вапъ къларецъ. [ші

'Ανάβατὸς, ὴ saŭ ος, ὸν saŭ ον, nesne de sъit. «Ἔνθα μάλιστα ἄμβατὸς ἐστι πόλις». Il: Z. «Τότε δ' ἄμβατὸς ἐστι θάλασσα„. Es: adikъ nesne de плътit, навігабілъ. [ἀναβαίνω].

'Αναβεβαμένος, η, ον, tpe: de въ: ал ns: партч: лаĭ 'Αναβαίνω.

'Αναβεβλημένως, adв: vezi 'Αναβάλλω. învet.

'Αναβέβροχε, noet: în локъ de 'Ανέβροχε. 3: sinr: neps: a (neper:) nex: 2: ал лаĭ 'Αναβρέχω.

'Αναβέβρυχε, noet: în локъ de 'Ανέβρυχε. 3: sinr: neps: a nex: 2 лаĭ 'Αναβρύχω din ἀναβρύω.

'Αναβήμεναι, Dor: noet: în локъ de 'Αναβῆναι, nex: 2: ал inf: лаĭ 'Αναβαίνω.

'Αναβήσσω (ττω), ομαι, вііt: -βήξομαι, tъmind вкоцъ flerme.

'Αναβιβάζω, вііt: άσω, вркъ, sъiъ. "'Αναβιβάζειν τὸν ἱππέα ἐπὶ τὸν ἵππον„. Ksen: 2) (vezi ші 'Αναβάλλω). "Σκοποὺς ἀναβιβάζων„. Ksen: 2) (despre коръвіі) = 'Ανέλκω, tpapъ afăpъ ла вскатъ. "Πρὸς τὴν γῆν ἀνεβίβαζε τὰς τριήρεις„. Ksen: 3) înbаркъ. "'Αναβιβασάμενοι ἐπὶ τὰς ναῦς τοὺς ὁπλίτας. Tвч: 4) înfъцiinezъ пе чіпева ла жвdikътopie (snpe a mea adвокаціе, ші ажвторъ). "Ῥήτορας ἀναβιβάσονται τοὺς ἐροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν„. Лвч: "Τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι τὸν δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ;„ Andчd: "Οὐδὲ γὰρ ἀναβιβάσασθαι οἷόν τ' ἐστιν αὐτῶν ἐνταυθοῖ, οὐδ' ἐλέγξαι οὐδένα. Плт: 5) (fir:) вркъ upeцвл, вквmpeskъ. "'Αναβιβάσας τοὺς μισθοὺς, καὶ ποιήσας ἡμιολίους„. Diod: 5) înaintezъ (акt:) "'Αναβιβάζειν εἰς τιμήν„. Плт: 7) (pap) = 'Αναβαίνω. [ἀνά, βάω]. [de вnde

'Αναβιβασμὸς (ὁ),=='Ανάβασις, sъipe, вркape, înaintape ші чл:

'Ανα-βιβρώσκω, вііt: -βρώσομαι. mъnînkъ; pozъ; пръпъdesk.

'Αναβιόω -ῶ, вііt: -ώσομαι. (nex: 2: din neînтp: ἀναβίωμι, ἀνεβίων, ως, ω, de вnde noft: ἀναβιώην, inf: ἀναβιῶναι, mi partч: ἀναβιούς), vezi ἀναζάω, ші ἀναβιώσκομαι. [de вnde

'Αναβίωσις, εως (ἡ), peînвiepe. [ші

'Αναβιώσκομαι, вііt: -βιώσομαι (stpъm: ші nestpъm:) peînвiezъ.

'Αναβλαστάνω, вііt: -ήσω, (nestp:) pesapъ a doa oapъ, (mi fir:) mъ penaskъ. 2) în локъ de simплъ pesapъ, влъstъpeskъ, saŭ daŭ влъstape. 3) (stpъm:) fakъ a pesъpi, a влъstъpi (mi fir:) a se penamte чева. [ἀνὰ, βλαστός]. [de вnde

'Αναβλάστημα (τὸ), op чe pesape, pevлъstъpeшte. 2) = Παραφυάς, mлdiцъ, влъstapъ алътврашъ. 3) = кв

'Αναβλάστησις, εως (ἡ), a doilea pesъpipe, ші (fir:) penamtepe.

'Ανάβλεμμα (τὸ), вііtъвръ, къвtъtвръ în sвs. [din

'Αναβλέπω, вііt: -έψω, -ομαι, mъ вііtъ, înї apdikъ окіі în sвs. "'Αναβλέψας εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐπεύξατο„. Ksen: 2) mъ вііtъ dpent în faca кбіва. "Οὐδ ἀναβλέπειν πρὸς τὸν πάππον ἐκ τοῦ ἴσου ἔτι δύναμαι. Ksen: 3) înї maĭ deskizъ окіі, (авîndъ' î înkiш). "Καταμύων ἴησι τὴν βῶλον· ἀναβλέψας δὲ ἐρωτᾷ„. Ksen: 4) орвъ fiind înї pedoвîndeskъ вedepiле, mi se pedeskid окіі. "Καὶ ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί„. Skp: [de вnde

'Ανάβλεψις, εως (ἡ), = 'Ανάβλεμα. 2) pedoвîndipea въzвлаĭ.

'Αναβλήδην, adв: ne sъpite, apвnkat. «'Αναβλήδην ὀχέονται„. Apat: 2) tape, penede (кв fepвinцealъ); saŭ învet, кв întpepкuцiĭ, amînat; "'Αμβλήδην γοόωσσα„. Il: X. (vezi ші 'Αμβολάδην). [ші

'Αναβληδὸν, adв: = 'Επαναβληδὸν, ka o xaĭnъ dene deвskпpa, ka o mantelъ. [ші

'Ανάβλησις, εως (ἡ), noet: în локъ de 'Αναβολή, amînape. [ші

'Αναβλητικῶς, adв: = 'Αναβεβλημένως, saŭ ἀναβλήδην. [ἀναβάλλω].

'Ανα-βλύζω, ἀναβλύω, вііt: -βλύσω, isвopъskъ. 2) (akt:) fakъ a isвorî чева. 3)

(despre pîsrî) biș mare, mъ revъrsș. 4) колкotesкș. [de sude

'Ανάβλυσις, εως (ἡ), isvorîre. 2) fîntînъ, isvorș.

'Αναβλώσκω, biit: μολοῦμαι, noet: mъ sркș; mъ întorkș la lokș.

'Ανα-βοάω -ῶ, bit: -ήσω, stpîrș tare. 2) ţinș plînrînd, bovindș mъ. 3) înalţș lasde; saș kemș snre ajștorș ne ţinева кș mare glasș. [de sude

'Αναβόημα (τὸ), mi 'Αναβόησις, εως (ἡ), tare, mare stpigare, ţinъtș.

'Αναβοθρεύω, biit: -εύσω, sanș, deskizș groapъ. [ἀνὰ, βόθρος].

'Αναβολάδην, mi 'Αναβολαδίς, adv: Ion: noet: = 'Αναβλήδην. «Λέβης ζεῖ ἀμβολάδην». Il: Φ. колкotind. «Γηρύετ' ἀμβολάδην». Om: mi Hind: кș mare glasș, saș ne întreрsute, mi dsios. «Σίδηρον ἀμβολαδὶς τετύποντες». Kal: ne zъstimnĭ, saș sna dsne alta. «'Αμβολάδην ἀναβάλλων». Ep: кș amînare, кș întîrziere. [mi

'Αναβόλαιον (τὸ),=Περιβόλαιον, haînъ de ne d'asкпра, mantelъ. 2) knș xirкрцikș înstrкmîntș. [mi

'Αναβολὰς, άδος (ἡ), bezî 'Αμβολάς. [mi

'Αναβολεὺς, έως (ὁ), (npinч: sлкгъ) kare крkъ kълърецкл ne kalș. «Οἱ ἀναβολεῖς ἀράμενοι αὐτὸν παρεβίβασαν». Пл: 2) niatrъ, saș altș чева nвsș în zidș snre apъrape, skosș afarъ. 3) skara kalвлвĭ (în lokвл kъpia insъ чеĭ bekĭ авсаș чева de fepș înfinitș în latкrea sкліцеĭ skosș afarъ). «Ἵππου χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινε». Sкid: 4) instp: xirкрц:='Αναβόλαιον. [din

'Αναβολὴ (ἡ), întîrziere, amînare de o fantъ ne altъ datъ. «Μηδὲ ἐπὶ ἀναβολῇ πρᾶσιν, μηδὲ ὠνὴν ποιεῖσθαι μηδενὸς». Пл: кș soporkș (Tкрч: вerese). 2) xainъ de ne d' asкпра, înвrъkъmînte. «'Αναβολὰς βραχείας φοροῦσι». Пл: 3) (mвsik:) preînчепвtș (prелвdș); (mi npin întind:) înчепere. «Ἐν ἀναβολῇ (ἀναβολαῖς) εἶναι». Filstp: =ἄρχεσθαι, a înчепe. 4) sкipe, saș trечere neste mвnte; плвtipe în sвs (ne pîș). 5) (pap) = 'Αμβολὰς (γῆ). 6) (лец:) = Ἐκκλησις, anelare. «'Αφ' ἧς οὐκ ἦν ἀναβολὴ δίκης ἐπὶ βασιλέα». Stp: [ἀναβάλλω]. [de sude

'Αναβολικῶς. adv: ='Αναβλητικῶς. [mi

'Αναβόλιμος (ὁ, ἡ), amînatș, saș прiimitorș de amînare. «Δίκη—» Es: amînatъ din вre o înprежкpare.

'Ανα-βορβορύζω, biit: -ύξω,• врkiș, saș pîriiș tare. 2) mвrmвrș, saș вопвъneskș (nemвлцвmîndș mъ de чева). [imit].

Ἄναβος (ὁ, ἀ), Dor: în lokș de Ἄνηβος.

'Ανα-βουκολέω -ῶ, biit: ήσω. amъţeskș, рътъчeskș de al doilea.

'Ανα-βουλεύομαι, biit: εύσομαι. mъ kinzвieskк din noș; saș = Μεταβουλεύομαι, skimvș пърere.

'Ανα-βράζω (-σσω, -ττω), biit:-άσω. (stp:) ferвș, saș fanș a ferве чева în колкote, mi a da în fokș, saș a se върsa. 2) (nestp:) ferвș în колкote, mi mъ върsș, daș în fokș. (de sude 3) isворъskș, чишneskș. (bezî mi 'Αναζέω). [de sude

'Ανάβρασις, εως (ἡ), ferвere în колкote. [mi

'Ανάβραστος, (ὁ, ἡ), ferțș în колкote.

'Αναβράχω, neîntp: (de sude nex: ἀνέβραχεν), fakș sromotș, вкetș (prekвm: n: e: marea, saș valкріle eĭ, kind se snapr). 2) (desnre вшъ kînd se înside, mi se deskide), dponгъneskș, skîrцiiș.

'Ανα-βρέχω, biit: -βρέξω, reкdș, pemoiș.

'Ανα-βρομέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: fakș mare sromotș, tposnetș.

'Ανα-βροντάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: tвnș tare, saș nepreккрmat; saș d'al doilea repetъ tвnetвл. [ἀνὰ, βροντή].

'Αναβρόξειε, noet: 3: sinr: neps: a nex: 1: de nofi: al лвĭ 'Αναβρόχω.

'Ανα-βροχίζω, biit: -ίσω, (xirкрц:) legș чева кș lacș, saș okiș, mi 'l ţiș snînzвatș în sвs. [de sude

'Αναβροχισμὸς (ὁ), лвкрarea лвĭ 'Αναβροχίζω.

'Αναβροχεὶς, εἶσα, ὲν, noet: nas: nex: 2: al partч: лвĭ 'Αναβρόχω. (bezî mi 'Αναβρόξειε).

'Ανα-βρόχω, biit: -βρόξω, noet: sorpș, înrîcș de al doilea, saș de totș='Αναβιβρώσκω.

'Ανα-βρυάζω (ττω), biit: -άσω, noet: fakș mare sromotș. [mi

'Αναβρυχάομαι, -ῶμαι, biit: -ήσομαι, sbierș tare; plînrș ръkoind; крlș. [mi

'Ανα-βρύχω, biit: βρύξω, noet: isворъskș kș sromotș, mi клокotind. [din

'Ανα-βρύω, biit: -βρύσω,='Αναβλύζω.

'Ανάβρωσις, εως (ἡ), poadepe; saș posъtвrъ. [din

'Αναβρώσομαι, biit: al лвĭ 'Αναβιβρώσκω. [de sude

'Αναβρωτικὸς, ἡ, ὸν, чел че are pozъtoare nвtepe; прънъditorș.

'Ανάβω, Dor: în lokș de 'Ανήβω, nom: mi ak: ind: al лвĭ Ἄνηβος.

'Αναβωλακίας, грешitȣ în локȣ de 'Ανὰ βωλακίας. (каȣtъ Βωλάκιος).

'Αναβῶσαι, Ion: în локȣ de 'Αναβοῆσαι.

'Αναγαλλὶς [ἀνὰ, ἀγάλλω], ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de плantъ, saȣ еарбъ пȣшitъ шinteȣцъ, saȣ рековinъ кȣ flорĭ рошiĭ, saȣ албastpe, semînцеле кърiа ле mъnînкъ пъsърелеле.

'Ανα-γαργαρίζω, biit: -ίσω. = Γαργαρίζω, fakȣ гаргаръ. [de ȣnde

'Αναγαργάρισμα (τὸ), ші

'Αναγαργαρισμὸς (ὁ), = Γαργαρισμὸς, гаргаръ. [ші

'Αναγαργάριστος (ὁ, ἡ), (обiчnȣitȣ în neȣtp:) 'Αναγαργάριστον (se înц: φάρμακον), doktopie бȣnъ de гаргаръ.

'Αναγγελία (ἡ), = 'Αγγελία, înшtiinцape, вestipe. [ші

'Αν-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ (nex: ἀνήγγειλα, ші шл:), înшtiinцezȣ, вesteskȣ, рапортezȣ. «'Ανηγγέλθη τεθνεὼς αὐτός». Пл:

'Ανάγγελος (ὁ, ἡ), în локȣ de 'Ανάγγελτος, невestitȣ, nedatȣ în кȣnoшtinцъ. «Μάχη —». din каре n'a ръmas nічĭ чine sъ o înкȣnomtînцeze. [ἀ, ἄγγελος].

'Αν-αγείρω, biit: -αγερῶ, pestpînгȣ, peadȣnȣ înкъ o datъ.

'Ανα-γελάω ῶ-, biit: -άσομαι, pîzȣ tape, кȣ хохete.

'Ανα-γγεννάω -ῶ, biit: -ήσω, penaskȣ.[de ȣnde

'Αναγέννησις, εως (ἡ), penaшtepe.

'Αναγέομαι -οῦμαι, Dop: în локȣ de 'Ανηγέομαι.

'Ανάγευσις, εως (ἡ), sȣвst: ал лȣĭ

'Ανα-γεύω, biit: γεύσω, daȣ кȣĭва a гȣsta, a черка чева.

'Ανα-γηρύομαι, biit: -ύσομαι, вesteskȣ(лаȣdȣ) кȣ гласȣ mape; stpiгȣ tape.

'Αναγὴς, [ἀ, ἄγος] έος (ὁ, ἡ), = "Αναγνος, ші 'Εναγής,

'Αναγινώ(γνώ)σκω, biit: -γνώσομαι. (nex: ἀνέγνων, ші чл:) (прinч:) рекȣnoskȣ; шtiȣ вine; înцелегȣ кȣ skȣmпъtate. «Πῶς κὲν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα». Od: Л. (de ȣnde 2) (maĭ обiчnȣit ла прozaiчĭ) чiteskȣ (карte ші чл:) «Διαφέρουσι τῶν λόγων εἰς τὸ πείθειν οἱ λεγόμενοι τῶν ἀναγινωσκομένων». Isокр: 3) = 'Αναπείθω, saȣ Μεταπείθω (кînd este maĭ intpeвȣinцatȣ nex: 1: ἀνέγνωσα) îndȣплекȣ, saȣ desdȣпкекȣ, adiкъ întopкȣ пе чinева din пъpepea sa. «'Αναγινώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι». Ep: (ші пas:) «Δείσας, μὴ ἀναγνωσθῇ βασιλεὺς ποιέειν ταῦτα». Ep:

'Αναγκάζω, biit: -άσω, siлeskȣ, adȣкȣ пе чinева ла невое, îndatopezȣ în siлnічie. (прinч: кȣ înf:). «Πολὺς γὰρ οἶνος μικρ' ἀναγκάζει φρονεῖν». Гnom: (ші пas:) «'Αναγκασθησόμεθα τὴν αὐτὴν εὔνοιαν ἔχειν τοῖς σοῖς πράγμασιν». Isокр: (ші în ел: de inf:] «Πρὶν ὑπὸ σοῦ τι μεῖζον ἀναγκασθῆναι». Плt: [ші

'Αναγκαῖος, α, ші (pap, ші At:) ος, ον, neaпъpatȣ, каре nȣ se поate faче алtfел. «Ἃ ταῖς πόλεσι πρόσεστιν ἁπάσαις ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. Dn: 2) de невое fъкȣtȣ, siлitȣ, (de ȣnde) "'Αναγκαῖοι πολεμισταί„. Od: Ω. (прin ȣpm: 3) sȣпъpъtopȣ, неплъкȣtȣ. «Ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις ἀνδρὸς τοιούτου τελέθει». Trn: 4) adȣкъtopȣ de siлъ, siлȣitopȣ (de ȣnde). «Ἦμαρ ἀναγκαῖον». Od: П: = Δούλιον (ші în ел:) «'Αναγκαῖον (se înц: οἴκημα)„. Isокр: ші Ksen: temniцъ, каsъ de apestȣ (каре însъ de алцiĭ se чiteшte 'Ανακαῖον). "Μῦθος ἀναγκαῖος„. Iл: P. amepinцъtopȣ. "Τύχη ἀναγκαία„. Sof: poвoasъ. "Τράπεζα—„. Sȣid: sъpъ къчioasъ. "'Αναγκαῖαι ἀποδείξεις„. Плt: tapĭ ші неkontestate. 4) (neȣt:) чеea че fipeшte se чepe, saȣ este ȣpsitȣ, (ші прin ȣpm:) neaпъpatȣ. "Τὸ θεῶν ἀναγκαῖον„. Ep: "'Εξ ἀναγκαίου τύχης„. Sof: кȣ гpaвnікъ moapte. "Τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην ἀναγκαῖα„. Tȣч: "Τῶν τεχνῶν τὰς πρὸς τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου χρησίμας„. Iskp: (de ȣnde ші în лimвa вор: Греч: 'Αναγκαῖον se ziче плimвъtoapea, saȣ eшitoapea). 5) pȣdъ (шaĭ кȣ seamъ din sînцe, ка neaпъpat ші fipeшte famiлiapъ). "Ὅσοι μηδ' ὄνομα συγγενείας ἔχοντες οἰκειοτέρους σφᾶς αὐτοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς τῶν ἀναγκαίων παρέσχον. Iskp: 6) de къпetenie foлositopȣ ші tpeвȣinчosȣ. (de ȣnde) 'Αναγκαῖον. Aptmdp: mъdȣлapȣл цenitaлȣ але tpȣпȣлȣĭ. "Καὶ τὰ μάλιστ' ἀναγκαιότατα τοῦ σώματος κατοπτώμενοι„. Eȣseв:. || (neȣt:) 'Αναγκαῖον (se ia ȣneopĭ) în локȣ de ἡ ἀνάγκη, neaпъpatъ невое. "Τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν„. Ep: "Οἱ δὲ πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο ἐκ τοῦ ἀναγκαίου „. Sȣid: [ἀνάγκη]. [de ȣnde.

'Αναγκαιότης (ἡ), pȣdenie, famiлiapitate de pȣdъ. [ші

'Αναγκαίως, adȣ: din neaпъpatъ tpeвȣinцъ, de невое. "'Αναγκαίως ἔχει„, Iskp: este neaпъpatъ tpeвȣinцъ.

'Ανάγκασμα (τὸ), невое, siлъ. [ші

'Αναγκαστήριος (ὁ, ἡ), ші

'Αναγκαστικὸς, ἡ, ὸν, siлȣitopȣ, stpimtopъtopȣ. [ші

'Αναγκαστὸς, ἡ, όν, silitŭ, saŭ sìlȣitŭ, stpîmtopatŭ. [ші

'Αναγκαστῶς, ші 'Αναγκαστικῶς, adв: прin silȣipe, în silnічie. [ἀναγκάζω].

'Ανάγκη (ἡ), [ἀνάσσω, saŭ ἀνάγω, saŭ ἐνέγκω, saŭ ἀγκάς, saŭ ἄγχω] fipeaskъ, saŭ moралъ прічіnъ, че în silъ adȣче efektȣл sъŭ, neaпъратъ tpeвȣinцъ, nевое; (de ȣnde ла чеї векі) ȣpsitoapea. "Οἶμαι δὲ καὶ τὴν ἀνάγκην οὐκ ἄλλο τι λέγεσθαι, πλὴν τὸν θεόν„. Apist: "'Ανάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται„. Пров: "Μὴ εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, ἃ μὴ βουλώμεθα„. Dm: "Καὶ Ἄρατον κατέλαβεν ἀνάγκη γενέσθαι Μακεδόνων σύμμαχον„. Пл: (ші în ел:) "Οὓς κατέλαβεν [ἀνάγκη] ἀποθανεῖν ἐναντία Βοιωτῶν τεταγμένους„. Пл: "Πολλὴ (Πᾶσα) ἀνάγκη (se înц: ἐστί), (ші simп:) ἀνάγκη». "'Εξ ('Υπ') ἀνάγκης„. "Κατ' (πρὸς) ἀνάγκην. "Ὑπ' ἀνάγκῃ„. Od: B. (ші în ел:) 'Ανάγκῃ în локȣ de 'Αναγκαίως, de nевое, fъръ вое. "Ὅς ρ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ„. Od: A. "Ἅτε οὐκ ἀνάγκῃ, ἀλλ' ἐθελούσιοι καὶ χάριτος ἕνεκα ἐξιόντες. Ksen: 2) silȣitopŭ miжлокȣ, silъ, stpimtopape. 3) (maї кȣ seamъ ла îm): mȣnчї, tipaniї. "Συλλαβὼν, καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς, ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐννέα„. Dm: "Τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα„. Плв: "Πρὸς ἀνάγκην οὐκ ἂν ἐξηγόρευσε ταῦτα„. Пл: "Εἰσὶ δὲ τέτταρες καὶ δέκα ἡμέραι, ἐν αἷς ἡ ἀνάγκη αὕτη ἔχει τὰς κύνας„. Ksen:

'Αναγκοσιτέω -ῶ, віit: -ήσω (stpm:) пȣiŭ вітъ ла храnъ, o silеskŭ sъ mъnînче fъръ воеа sa. 2) (miж:) = 'Αναγκοφαγέω -ῶ. [din

'Αναγκόσιτος (ὁ, ἡ), (прinч: doвitokŭ) silitŭ a mînka spre îngръшаре. 2) = 'Αναγκοφάγος. [ἀνάγκη, σῖτος].

'Αναγκοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω. [ἀνάγκη, τροφή] = кȣ

'Αναγκοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskŭ dietъ; (iap despre лȣптъtopї atлeцї) mъnînkŭ fъръ воеа mea ші silitŭ (nȣ kînd, ші op че, ші kîtŭ воiŭ, чі maї mȣлtŭ ші maї des, ка sъ mъ îngрашŭ, ші sъ mъ întъpeskŭ). 2) (fir:) "'Αναγκοφαγῆσαι πράγματα„. Теопmп: sȣfepŭ чева nemȣлцȣmipї пentpȣ віitoape skoпȣpї, mъ konformŭ de nевое кȣ înпрежȣръріле. [ші

'Αναγκοφαγία, (ἡ), dietъ ла mînkape silitъ. (ші despre atлeцї вezї ziч: пречеdentъ). [din

'Αναγκοφάγος, (ὁ, ἡ), пъzitopŭ de stpaшnikъ dietъ în minkape, saŭ шînkъtopŭ de nевое (ка atлeцiї), вezї 'Αναγκοτροφέω, ші 'Αναγκοφαγέω. [ἀνάγκη, φάγω].

'Αναγκοφορέω -ῶ, віit: -ήσω. sȣfepŭ de nевое ші de silъ. [ἀνάγκη, φέρω].

'Ανάγκυλος (ὁ, ἡ), (прinч: лапче) fъръ кȣpea de asвîpлit. [ἀ, ἀγκύλη].

'Αναγλυκαίνω, віit: -ανῶ, îndȣлчeskŭ чева de totŭ. [ανὰ, γλυκύς].

'Ανάγλυπτος (ὁ, ἡ), sъпatŭ, skȣлптatŭ întp' astfeлŭ de кіпŭ, ка sъпътȣреле sъ fie skoase пе d' asȣпра în faцa sa. [ші

'Αναγλυφὴ (ἡ), skȣлптȣръ, sъпътȣръ (de піatръ, saŭ metaлŭ ші чл:) apdikatъ în sȣs, (skoasъ пе d' asȣпра în faцъ). [ші

'Ανάγλυφος (ὁ, ἡ), = 'Ανάγλυπτος. [din

'Ανα-γλύφω, віit: -γλύψω, (înпрot: de Διαγλύφω) sапŭ, skȣлптezŭ (піatръ ші чл:) în кіпŭ, ка sъпateле firȣpї sъ se formeze eшite afaръ пе faцa oвiektȣлȣї skȣлптatŭ.

'Ανα-γνάμπτω, віit: -γνάμψω, înковоiŭ în sȣs. "'Ανεγνάμφθη δὲ ἡ αἰχμή„. Іл: Γ. î s'a stpîmвat. 2) adȣkŭ чева stpîmвatŭ, îndoitŭ în stapea sa чеа dintîї, îndpeптezŭ; (прin ȣpm:) desлегŭ. "Δεσμὸν ἀνέγναμψαν„. Іл: Ξ.

'Ανα-γνάπτω, віit: -άψω, піeптenŭ iaръmї, netezeskŭ (ка sпълъtopiї xaїneле челе sпълate).

'Αναγνεία (ἡ), nekȣръцie, пріхъnie. [ἄναγνος].

'Ανάγνιστος (ὁ ἡ), nekȣръцitŭ, nesпълatŭ (прinч:) de кpimъ, de пъkatŭ. [ἀ, ἀγνίζω]. = кȣ

"Αναγνος (ὁ, ἡ), nekȣpatŭ, sпȣpkatŭ, пînгъpitŭ, пріхъnitŭ.

'Ανα-γνωρίζω, віit: -ίσω, кȣnoskŭ віne, saŭ pekȣnoskŭ. [de ȣnde

'Αναγνώρισις, εως (ἡ), pekȣnoaшtepe. [ші

'Αναγνώρισμα (τὸ), semnȣл, прin вape se pekȣnoaшte чева. [ші

'Αναγνωρισμὸς (ὁ), = 'Αναγνώρισις.

'Αναγνωσείω, (fъръ віit:) dopeskŭ, sîntŭ аплекatŭ a чіti. [ші

'Ανάγνωσις, -εως (ἡ), = 'Αναγνώρισις. 2) (maї oвічп:) чitipe (de kapte ші чл: 3) (пpea pap) îndȣnлекape. (вezї 'Αναγινώσκω]. [ші

'Ανάγνωσμα (τὸ), op че чiteшte чinева. 2) (ка din пaptea askȣлtъtopȣлȣї) = 'Ακρόαμα. "Οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἥδιον ἀνάγνωσμα γένοιτο τῶν Πυλαιμένους γραμμάτων„. Sin: [ші

'Αναγνωστέος, α, ον, вpednikŭ, tpeвȣinчosŭ de a se чiti. [ші

'Αναγνωστήριον (τὸ), локъ de чitit, чititopie. [ші

'Αναγνωστικὸς, ὴ, όν, кѫвiinчosъ. saъ îndemînatikъ ла чitipe; disпѫsъ, аплекatъ spre чititъ. [ἀναγινώσκω].

'Αναγόρευσις, εως (ἡ), прinвestitopъ вestipe, saъ прin проклamaцie пѫвлiвape. [din

'Αν-αγορεύω, вiit: -εύσω, saъ ερῶ, (nex: ἀνηγόρευσα, saъ ἀνεῖπον ші чл: вezĭ 'Αγορεύω) вesteskъ de faцъ în пѫвлiкъ, înшtiinцezъ прin вestitopъ, saъ програmъ; (прin ѫрm:) pîndѫieskъ, saъ 'naintezъ пе чinева în demnitate (вpednічie). «Καὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην». Dm: «'Ανηγορεύθη στρατηγὸς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τοῦ δήμου παντός. Пл: «Τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπὰ ἀνεῖπε». Лкs:

'Ανάγραμμα (τὸ), = 'Αναγραμματισμὸς. [ἀνὰ, γράφομαι]. [de ѫnde

'Αναγραμματίζω, вiit: -ίσω, formezъ прin anaгpamatismъ алтъ dintp' алтъ zічepe. «Καί τις τὸ Ἀρσινόη Ἥρας ἴον ἀνεγραμμάτιζεν». Eѫst: (ші пas:) «'Αναγραμματισθεὶς γὰρ ὁ χόλος τὸν λόχον ποιεῖ». Eѫst: [de ѫnde

'Αναγραμμτισμός (ὁ), stpъmѫtape de лiтepeле ѫneĭ zічepĭ spre formape de алta. п: е: Ἥρα, ἀὴρ; χόλος, ὄχλος ші чл:

'Ανάγραπτος (ὁ, ἡ). skpisъ пе чева, saъ ѫndeва spre adѫчepe a minte, saъ пomenipe. [ἀνὰ, γράφομαι].

'Αναγραφεὺς, έως (ὁ), konistъ, skpiitopъ пѫвлiкъ; peцispatopъ, pîndѫitъ a tpeчe în kondiчĭ акte пѫвлiче. 2) (mekan:) modelъ ла aptistĭ, ка dѫпе ачела sъ 'шĭ isвodeaskъ лѫкръpiле. [din

'Αναγραφὴ (ἡ), înskpiepe, înpeцistpape în пѫвлiчеле kondiчĭ. «Πόλεις τῆς ἀναγραφῆς ὀρεγομένας». Ksen: 2) skѫpтъ kataгpafie, saъ deskpiepe. «Τῇ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφῇ ἐνδιατρίψας» Пл: «Τῶν κατὰ τὴν Σάμον ἐνδόξων ἀναγραφή». At: 3) таблъ, каталогъ; (în цen:) înskpisъ, saъ копie. «Τοῦ πλήθους τῶν χρημάτων ἀναγραφὴν ἔχουσα προσέδωκεν αὐτῷ». Пл: (вezĭ ші ἀπογραφὴ). [din

'Αναγράφω, вiit: -γράψω, skpiъ (tpekъ) în kondikъ, saъ peцistpъ вpe ѫnъ înskpisъ; (de ѫnde) = 'Εγ (συγ, κατὰ, μετά, περὶ, ἀντὶ, ἐπὶ)γράφω. «Εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη». Ep: «'Εν τοῖς φίλοις ἀναγεγράψῃ». D: Kas: «'Αναγράψαι βίβλον». Гал: «Μιθριδάτου δὲ ἀναγράφει κόλακα Σωσίπατρος». At: «Εἰς στήλην ἀναγράφειν τοὺς προδότας» Esx: «Ὁ τὰς 'Αριστοτέλους ἐπιστολὰς ἀναγράψας». Dm: (ші miжл:) «Κομίζεσθαι τὴν τιμὴν, ἣν ἀνεγράψατο» Apist: «Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι». Лѫч: 2) zогръвeskъ (sъвîpшeskъ) isвodѫлъ че s' a fъкѫt de maĭ 'nainte. «Δεῖ γὰρ ὑποτυπῶσαι πρῶτον, εἶθ' ὕστερον ἀναγράψαι». Apist: 3) înkînъ, adѫkъ, daъ spre peплъtipe. «Σοὶ τὰ νικητήρια ἀναγράφομεν». Лаѫd: Бis: (вezĭ шĭ 'Εγγράφω).

'Αν-αγρεύομαι, вiit: εύσομαι. mъ ръtъчeskъ în вînъtoape, вînezъ. [ἀνὰ, ἄγρα].

'Αναγρία (ἡ), лiпsъ, saъ опpipe de вînape, saъ пeskѫipe. [ἀ, ἄγρα].

'Ανα-γρύζω, вiit: -γρύξω = Γρύζω. «Οὐδ' ἀναγρύζειν μοι ἐξουσίαν ἐποίησας». Ksen: nѫ 'm aĭ лъsat nічĭ гpi sъ zikъ.

'Ανα-γυμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, голeskъ, desпoiъ.

'Ανάγυρις, εως (ἡ), ші

'Ανάγυρος, ου (ὁ, ἡ), o плantъ пѫtѫpoasъ, (de ѫnde пров:) «Μὴ κίνει τὸν ἀνάγυρον». (în Atena se nѫmia 'Ακόνυζος). вezĭ ші Κόνυζα.

'Αναγχιππέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kom:) de пeвoe, fъpъ вoea mea sîntъ кълъpeцъ. [ἀνάγκη, ἵππος].

'Ανάγχω, вiit: -άγξω, поet: în локъ de Ἄγχω, ἀπάγχω, sѫгpѫmъ.

'Αν-άγω, вiit: -άξω, (nox: ἀνήγαγον, ші чл:) dѫkъ, tpaгъ de жos în sѫs, ла maĭ 'naлtъ, apdikъ, ѫpkъ, înaлцъ. (miж:) mъ sѫiъ. «'Ανήγαγον εἰς φάος αὖθις». Es: 'Ανήγαγον εἰς ὑπερῷον». Skp: «Οὓς διὰ τὴν ἀρετὴν εἰς θεοὺς ἀνήγαγεν» Isокр: «Γυναῖκα ἀνῆγες ἐξ Ἀπίης γαίης. Іл: Г. «Τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' 'Ατρείδης;» Іл І. «Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖθις εἰς Ἄργος». Іл: О. «'Ανάγειν κάρα». Sof: a apdika капѫл în sѫs, (a tъгъdѫi, a pefѫza). «'Ανάγειν εἰς τιμάς». Пл: «Τίμιόν σε ἀνάξει». Eѫp: «Κλίνει τε κἀνάγει πάλιν». Sof: «Περαιτέρω τόλμης ἀνῆγεν ἑαυτὸν. Пл: «'Ανάγειν τὸν λόγον». Грг: a întoapче кѫвîntѫл ла sѫвiektѫл sъъ, saъ a'л peпeta. «'Ανάγειν τῷ χρόνῳ». Sof: a апѫка maĭ 'nainte. «'Ανάγειν πνεῦμα». «'Ανάγειν αἷμα». a pesѫfла din adînkъ. a skoate, a лѫa, a въpsa sînцe. «'Ανάγειν σκόλοπας (πάχος, φλέγμα, χολὴν ші чл:)» (med:) a лекѫi. (ші miж: saъ ел:) «Ὅπως τοῖς ὄνυξιν ἀντιλαμβανόμενα ῥᾷον ἀνάγῃ πρὸς τὸ μετεωρότερον». Apist: (ші пas: saъ miжл:) «Γῆ εἰς ὀρῶν κορυφὰς ἀνηγμένη». Грг: 2) ap-

dikŭ, tpaгŭ în sȣs anкȣpa; (ші прin ȣpm:) depъptezŭ корабіа de ла portŭ, adikъ eкsплȣteskŭ пе mape; (iap ne ȣsкatŭ) de ла цъpmŭ плекŭ пе пъmîntŭ în sȣs; (прin întînd:) mъ depъptezŭ; (ші de mȣлte opĭ) mepгŭ îndъpъt. (fiг:) гъteskŭ, înчепŭ a... «Ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, (ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα ші чл:)». Ep: (ші miжл:) Ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους ἀνάγοντο». Ep: (ші кіар desпре коръвії) «Ἔλεγον, ὅτι νῆες ἐξ Ἀβύδου ἀνηγμέναι εἶεν εἰς Κύζικον». ші «Ἀνήχθη εὐθὺ Γυθείου». Ksen: (ші în ел:) «Ἤδη σκοταῖος ἀναγαγὼν (se înц: τὴν ἀποσκευὴν, вагажȣл, saŭ екіпажȣл) ἐστρατοπεδεύσατο». Ksen: «Ἐπὶ πόδα ἀνάγειν ἔξω βέλους». Ksen: ші (...:) »Καὶ ὁ μὲν ἀνήγετο ὥς τι ἐρῶν». Ap: «Ἀναγόμενον ὡς ἀδολεσχήσοντα». Плт: 3) (iap din прічіna 'nалteĭ maĭ de шȣлte opĭ posiцiĭ a temплелор) жертfeskŭ, saŭ adȣкŭ прinoase, лаȣde, ші чл: (прin întind:) sepвezŭ, (пръznȣieskŭ). «Ἀνάγετε παιᾶνα». Sof: «Ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ». Sкр: «Πανηγύρεις ἀνάγουσι». Лȣч: «Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόοεντα». Es: 4) (пentpȣ soцîала прeporatiвъ a stъпîntopiлор) рапоptezŭ; dedȣкŭ. «Ἀνάξω εἰς βασιλέα (εἰς τοὺς ἄρχοντας, εἰς τὴν σύγκλητον, ші чл:)» «Πάντα ἀνάγοντες εἰς τὸν δῆμον». Apist: «Πάντα ἀναγάγοι ἄν τις πρὸς ταύτας τὰς ὑποθέσεις». ші «Πάντα ἀνάγεται εἰς τὸ ὂν καὶ τὸ μὴ ὄν». Apist: 5) (în локŭ de simп: Ἄγω) dȣкŭ, iaŭ. «Τὴν δὲ θέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅν δε δόμον δε. Om: «Ἀνάγεσθαι σύνοικον». Ep: 6) кreskŭ, daŭ edȣкaцie. «Ἀνάγει τὸν παῖδα ὁ παιδαγωγός». Плт: «Ποῦ διαιτᾶσθαι καὶ ἀνάγεσθαι δεῖ τοὺς ἀνήβους»; Пand: «Ἀνάγωγος γὰρ ἡ μὴ καλῶς ἀναχθεῖσα κύων». Ksen: (bezĭ ші 'Αναβάλλω, ші 'Αναφέρω). [de ȣnde

'Αναγωγεὺς, έως (ὁ), (în цen:) sȣitopŭ, înълцъtopŭ ші чл: «Ἥλιε, ψυχῶν ἀναγωγεῦ». Епігр: (iap парt:) = 'Αναφορεὺς, кȣpeaoa павъzeĭ (înкълцъшintелор ші чл:). [mi

'Αναγωγὴ (ἡ), (în цen): лȣкрареа лȣĭ ἀνάγω (bezĭ zічереа), ȣркаре, sȣipe ші чл: «Αἵματος ἀναγωγή„. Гал: (iap партік: 2) (desпре коравіе) плекаре de ла portŭ, eкsплȣtipe. "Περὶ ἀναγωγὴν ἐγινόμεθα„. Лȣч: "Νεῶν ἀναγωγή„. Dm: 3) (лец:) întoapчереа робілор вindȣцĭ кȣ прічіnъ кътре вînzъtopŭ, ші desпъгȣвіреа кȣmпъръtopȣлȣĭ desпре dînшiĭ, (bezĭ Плт: лец: IA'.) 4) = 'Αγωγὴ, крештере, edȣкaцie de копiĭ; (ші desпре плante) кȣлtiвape. "Ἡ δὲ ἀναγωγὴ, καὶ ἥν τινες καλοῦσι τῶν φυτῶν παιδείαν„. Tfp: 5) (Fлs: ші Тлц:) înълцареа sȣfлetȣлȣĭ кътре teopiя челор nematepioase, ші o maĭ mistepioasъ черчетаре a sfintелор sкpiптȣpĭ.

'Αναγωγία (ἡ), лiпsъ de edȣкaцie, реа крештере; desmopaлisaцie [ἀνάγωγος].

'Αναγώγια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) = 'Αναβατήρια (bezĭ zічереа). 2) sepвъtoape, че se sъвîpшia în Sічілia пentpȣ sȣnosata eкsплȣtipe a Benepeĭ în Лiвia sпре вizitapea челор de аколо a ле sале temпле. [mi

'Αναγωγικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς = 'Αναγωγός. "Τὰς ἀγγελικας δυνάμεις ὡς ἀναγωγικὰς τῶν ἡμετέρων προσευχῶν„. Apet: 2) (fiг:) чел че 'ші înaлцъ mintea кътре teopia челор nematepioase. "Νοῦς ἀναγωγικός„. Тлц: mistepiosȣл înцелеsŭ ал Sf: Sкpiптȣpĭ în прівinца вiitoapeĭ вieцĭ. (bezĭ ші 'Αλληγορικός). [mi

'Αναγώγιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ἀναγωγικός. [din

'Αναγωγὸς, ὴ, όν, sȣitopŭ, înълцъtopŭ, saŭ чел че аре sȣsatpъгъtoape пȣtepe. "Πτυέλου ἐστιν ἀναγωγός„. At: [ἀνάγω],

'Ανάγωγος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -αγώγως. лiпsîtŭ de edȣкaцie, ръŭ кreskȣtŭ; nepeгȣлatŭ; demopaлisatŭ; nечівілітŭ. (desпре doвitoaче) neînвъцatŭ, nedeпpinsŭ. [ἀ, ἄγω].

'Αναγώνιστος (ὁ, ἡ), nелȣntatŭ, ка sъ doвîndeaskъ чева, tpîndaвŭ, nепъpташŭ (saŭ neвpednikŭ de a лȣa парte) din лȣпte, fpikosŭ, saŭ nedeпpinsŭ. [ἀ, ἀγωνίζομαι].

'Αναδάζομαι, вiit: -δάσομαι, ші

'Αναδαίομαι, вiit: -δαίσομαι, înпapцŭ, saŭ peînпapцŭ (прinч: пъmîntŭ, saŭ din noŭ кîmtiгatŭ, saŭ din полiтiче întîmплъpĭ tpeвȣinчosŭ a se înпъpцi de isnoaвъ întpe локȣitopĭ).

'Ανα-δαίω, вiit: -δαίσω, поet: apzŭ de totŭ; saŭ anpinzŭ.

'Ανα-δάκνω, вiit: -δήξομαι, pemȣшкŭ. 2) (fiг:) прічіnȣieskŭ dȣpepe, ȣstȣpime.

'Αναδασμὸς (ὁ), peînпъpцipe, saŭ (simп:) îmпъpцipe (maĭ кȣ seamъ de пъmîntŭ). bezĭ 'Αναδαίομαι. [mi

'Ανάδαστος (ὁ, ἡ), чел din noŭ (saŭ de ал doiлea) înпъpцitŭ, peînпъpцitŭ. 2) (ла чеĭ noi fiг:) чел fъpъ тъpie, кълкatŭ, nепȣsŭ în лȣкpape; zadapnikŭ. [ἀναδάζομαι].

'Αναδατέομαι -οῦμαι, poet: în локŭ de 'Αναδάζομαι.

'Αναδὲδρομα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Ανατρέχω

'Ανάδειγμα (τὸ), op че se eкsnȣne sпpe арътаpe, saŭ fалъ, (dap maĭ кȣ seamъ) таблоŭ, поptpetŭ, saŭ statȣъ. 2) ȣnŭ fелŭ de легътȣръ de rîtŭ, че пȣртаŭ вestitopiĭ sпpe întъpipea глasȣлȣĭ. [din

'Αναδείκνυμι, вiit: -δείξω, apdiкŭ чева in sȣs, ка sъ 'л арътŭ. "Τὸν πυρσὸν ἀναδείξαντες. Плв: "Σημήϊον ἀνέδειξε„. Ep: (de ȣnde 2) inвedepezŭ, пȣблiкŭ; (пpin ȣpm:) ='Αναγορεύω, îпалцŭ, pîndȣieskŭ în postŭ пȣблiкŭ. "Ὕπατον ἀναδείξας ἑαυτόν„. Пл: 3) întoкmeskŭ, înfiinцezŭ. "Τελευταῖος ὁ ἄνθρωπος ἀνεδείχθη„. Грг: "Τότε δὲ καὶ τὰ συσσίτια ἀναδέδεικται„. Teod: 4) konsfinцeskŭ, dediкŭ. "Ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι„. Stp: "Τὸ θέατρον ἀναδείξας„. Пл: 5) (pap ші poet:) deskizŭ. "'Αναδεικνύναι πύλας„. Sof: (вezĭ ші 'Αποδείκνυμι). [de ȣnde

'Ανάδειξις, εως (ἡ), арътаpe de faцъ, înвedepape; проклamape; nȣmipe în postŭ пȣблiкŭ; konsfinцipe, dediкape, ші чл:

'Αναδέκομαι, Ion: în локŭ de 'Αναδέχομαι. [de ȣnde

'Αναδεκτικὸς, ὴ, ὸν, чел че poate, saŭ воĭеште a пpiimi, a лȣa чева asȣпpъ 'шĭ.

'Ανάδελφος (ὁ, ἡ), чел fъръ fpate, saŭ soръ. [ἀ, ἀδελφός].

'Ανα-δέμομαι, вiit: -δεμοῦμαι, poet: pezideskŭ, реклъdeskŭ; (saŭ simп:) konstpȣiezŭ кasъ, saŭ (fiг:) алтŭ чева.

'Αναδενδρὰς, άδος (ἡ), (пpinч:) вie (ші maĭ кȣ seamъ selвatiкъ) ȣpкatъ ші înfъшȣpatъ пе копачiŭ. [ἀνὰ, δένδρον]. [de ȣnde

'Αναδενδρίτης, ου (ὁ), (пpinч: вinŭ) fъкȣtŭ din stpȣгȣpĭ sȣiцĭ пе копачiŭ.

'Αναδενδρομαλάχη (ἡ, =Δενδρομαλάχη.

'Ανα-δέρκομαι, вiit: δέρξομαι, poet: = 'Αναβλέπω, mъ ȣitŭ în sȣs, 2) îmĭ deskizŭ окiĭ (maĭ кȣ seamъ dȣпе лешinŭ).

'Ανα-δέρω, вiit: -δερῶ, жȣпoiŭ. (fiг:) deskoпepŭ, daŭ de faцъ. 2) sгîndъpŭ panъ; (ші fiг:) zъdъpъskŭ adȣчepe a minte sȣпъpъtoape, saŭ вopвeskŭ вopвe amape ші atinгъtoape. 3) pепetŭ челе de mȣлte opĭ zise.

'Ανάδεσις, εως (ἡ), легаpe пе капŭ (de пъpŭ, saŭ кȣnȣnъ, ші чл:). [ἀναδέω].

'Αναδεσμεύω (-έω ῶ), вiit: -εύσω, saŭ -ήσω,='Αναδέω. [din

'Αναδέσμη (ἡ), ші 'Ανάδεσμος (ὁ), = 'Ανάδημα, ȣnŭ fелŭ de diademъ, saŭ легътȣръ de капŭ femeeaskъ. [ші

'Ανάδετος (ὁ, ἡ), sȣs (adiкъ ла капŭ) легatŭ; пȣртътopŭ de diademъ; înкȣnȣnatŭ. [ἀναδέομαι].

'Ανα-δεύω, вiit: εύσω, amestekŭ (пpinч: doъ лiкȣide, saŭ ȣsкatŭ ші лiкȣidŭ înпpeȣnъ), fpъmîntŭ. «Τὴν σποδὸν ἀναδεύσας κηρῷ ὑγρῷ». Ел: 2) moiŭ чева întp'ȣnŭ кiпŭ, ка sъ soapвъ вine totŭ aчел лiкȣidŭ. (fiг:) "Διὰ τῆς παιδείας οἷον ἀνέδευσε τοῖς ἤθεσι τῶν παίδων τοὺς νόμους„. Пл:

'Ανα-δέχομαι, вiit: -δέξομαι, пpiimeskŭ, apdiкŭ asȣпpъ 'mĭ, mъ înкapкŭ. "Πολλὰ δὲ σάκος ἀνεδέξατο δοῦρα„. Іл: Е. «Καὶ προσνηχόμενος ὁ ἰχθὺς ἀνεδέχετο τὸν παῖδα ἐπὶ τῶν νώτων„. Ап: 2) (fiг:) iaŭ asȣпpa mea; îmĭ însȣшeskŭ; adȣnŭ; întpeпpinzŭ. (dap maĭ кȣ seamъ) mъ însъpчinezŭ a faчe чева; (пpin ȣpm:) mъ кezъшȣieskŭ; fъгъdȣieskŭ. "Οὐχ ἑκὼν ἀνεδέξατο τὸν παῖδα„. Dem: "'Ανεδέξατο ὅσους ἠδύνατο πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων„. Ksen: "Τούτοις πιστεύων ἀνεδέχετο τὸν πόλεμον„. Sȣid: «'Αναδέχομαι τὴν δίκην„, (вina, osînda). "'Εγώ σοι ἀναδέχομαι ἄξειν πολὺ τούτου πιστότερόν σοι φίλον„. Ksen: "'Αναδεχομένους ὑποχειρίας ποιήσειν τὰς 'Αθήνας„. Ep: «Πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι προικὸς τῷ κηδεστῇ». Fал: "Τὸν δὲ Μεγακλέα Λεόντιος ἀνεδέξασο τῶν χρημάτων„. Плв: 3) = 'Απεκδέχομαι, aшteпtŭ. "Τοὺς ἀφυστεροῦντας ἀναδεχόμενος„. Пл: "'Ανεδέχετο τὴν 'Ασδρούβου παρουσίαν„. Sȣid: 4) (pap) = Διαδέχομαι. "Ἔνθα ἀναδεξάμενοι, Ἄπολλον, τεὰ Καρνεῖα. Пind:

'Ανα-δέω, вiit: -ήσω легŭ чева d' asȣпpa, saŭ înпpeжȣp (пpinч: ла капŭ), de ȣnde înкȣпȣnŭ; ші (fiг:) проклamŭ, nȣmeskŭ. "Δᾷδας ἀναδήσεις πρὸς ἕκαστον κέρας„. Пл· "Δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες„. Пind: (ші miж:) "Κρωμβύλον ἀναδούμενοι τῶν τριχῶν„. Тȣч: (ші пas:) "Οἱ καλῶς ἀποθανόντες θαλοῖς ἀνεδοῦντο„. Ел: 2) (miж:) îmĭ легŭ капȣл кȣ diademъ, mъ înкȣnȣnŭ; (ші fiг:) îmĭ doвîndeskŭ чева. "Στέφανον, (ші fiг: Δόξαν, Κλέος, Αἶσχος ші чл:) ἀνεδήσατο„. 3) легŭ чева de чева. "Τῶν νεῶν τινας ἀναδούμενοι εἷλκον κενάς„. Тȣч: 4) (fiг:) dedȣкŭ, atpiвȣieskŭ; însȣшeskŭ чева. "'Ανέδησεν ἑωϋτὸν εἴς τινα θεῶν ἢ ἡρώων„. 'Αναδήσαντί τε τὴν πατριὴν εἰς ἑκκαιδέκατον θεόν„. Ep: (ші miж:) "Οὕτως αὐτοὺς ἀνεδήσατο τῇ συνουσίᾳ,

καὶ ἐχειρώσατο». Ел: 'ĭ a tpas кътpe sine. [de ѕnde.

'Ανάδη(δε)μα, ατος (τὸ),=Διάδημα. «Ταινιώσας τῷ ἀναδήματι». D. Kas.

'Ανάδηξις, εως (ἡ), mѕшкаpe. 2) mînкъpime. [ἀναδάκνω].

'Ανα-δια-λύω, вiit: -λύσω=Διαλύω, înвoieskŭ neѕnipĭ.

'Ανα-δι-αρθρόω, вiit: -ώσω= Διαρθρόω, desпapцŭ, desfaкŭ dѕп' înкeietѕpĭ.

'Ανα-διδάσκω, вiit: διδάξω. înвъцŭ de isnoaвъ, peînвъцŭ пe чinева; (пpin ѕpm:) desлѕшeskŭ, doвedeskŭ maĭ вine; (de ѕnde) desdѕплeкŭ, întopкŭ пe чinева din пъpepea sa. «Ἢ σὲ πεισθῆναι, ἢ ἐμὲ ἀναδιδαχθῆναι, ὡς οὐκ ὀρθῶς γινώσκω περὶ αὐτῶν». Лѕч: «Τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει». Apistf: 2) peпpesintŭ de ал doiлea în teatpѕ aчeeaшĭ dpamъ.

'Ανα-διδράσκω, вiit: -δράσομαι, fѕгŭ înaпoĭ.

'Ανα-δίδωμι вiit: -δώσω (stpъm:) faкŭ a eшi, a pesъpi. a isвopî чeва. «Ὅσα τε ἡ γῆ ἀνεδίδου ὡραῖα». Тѕч: «'Αναδίδωσιν ἡ πηγὴ τὸ ὕδωρ». Пл: || (nestpm:) isвopъskŭ, pesъpŭ». «'Εκ τῆς γῆς τροφὴ ἀναδιδοῦσα». Пл: «'Αναδιδοῦσι πηγαί». Ep: (шi mіж:) «Πηγὴν ἀναδοθῆναι ἐάσω». Лѕч: «Ἡ δὲ φλὸξ ἀναδοθεῖσα». Faв: 2)=Διαδίδωμι, înпapцŭ. «Ἡ χολὴ εἰς ὅλον ἀνεδόθη τὸ σῶμα». Алeкs: Afp: «Τὴν ψῆφον ἀναδιδόναι». Лѕч: (de ѕnde 3) (fiг:) пpoпѕiŭ чeва în кiпzѕipe шi sкѕmпъ чepчetape. «Συναθροίσας τοὺς φίλους ἀνεδίδου διαβούλιον, τί δέον εἴη πράττειν». Sѕid: 4) =Δίδωμι. «Ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν». Apistf: 5) (înпpot: de ἐπιδίδωμι, înaintezŭ) mepгŭ îndъpъt, mъ întopкŭ înaпoĭ. «Κἄπειτα πάλιν ἀναδίδωσιν». Apat: 6) плъteskŭ, daŭ înaпoĭ. «'Αναδοῦναι τὸ κισσύβιον». Лѕч:

'Ανα-δικάζω, вiit: -άσω, peжѕdiкŭ, peпetŭ чepчetapea ѕneĭ пpiчinĭ жѕdiкate. || (mіж:) mъ жѕdiкŭ ла жѕdiкъtopie aпeлatiвъ. (вezĭ шi παλινδικέω). [шi

'Αναδικία (ἡ), жѕdiкatъ de ал doiлea (вezĭ шi παλινδικία]. [din

'Ανάδικος (ὁ, ἡ), чepчetatŭ de ал doiлea жѕdiкъtopeшte, saŭ tpeвѕinчosŭ a se peчepчeta. «'Ανάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν». Пpoк: (вezĭ шi παλίνδικος). [ἀνὰ, δίκη].

'Ανα-δίκω (neîntp: de ѕnde inf: 'Ανδικεῖν în лoкŭ de 'Αναδικεῖν), пoet: apѕnкŭ înaпoĭ, saŭ în sѕs.

'Ανα-δινεύω (ἀναδινέω -ῶ), вiit: -εύσω (ήσω), пoet: înвîpteskŭ чeва цiindѕ'л în sѕs (ка пeskapѕл ѕndiцa, maĭ 'nainte de a o apѕnкa în aпъ). 2) (mіж:) mъ înвîpteskŭ inкoaчĭ шi 'nкoлo.

'Ανα-διπλασιάζω, вiit: -άσω='Αναδιπλόω. [de ѕnde

'Αναδιπλασιασμὸς (ὁ), (npinч: în гpam:) îndoipe de siлaвъ пpintp' aчeлeaшĭ, saŭ кopesпondinte кonsѕne. θεῶμαι, τεθέαμαι. ἔτυμον, ἐτήτυμον.

'Ανα-διπλόω, вiit: -ώσω, peîndoieskŭ, saŭ îndoieskŭ чeл aкѕm îndoitŭ o datъ. [de ѕnde

'Αναδίπλωσις, εως (ἡ), peîndoipe. 2) (petp:)='Επανάληψις, peпetipe. 3) (Гpam:) ='Αναδιπλασιασμός.

'Ανα-διφάω (έω) -ῶ, вiit: -ήσω, кaѕtŭ, чepчetezŭ, skopmoneskŭ în adînкŭ; (пpin ѕpm:) amesĭeкŭ.

'Ανα-δοιδυκάζω (ίζω), вiit: -άσω (ίσω), amesteкŭ кѕ лinгѕpa.

'Αναδορὰ (ἡ), жѕпѕipe. [ἀναδέρω].

'Ανάδοσις, εως (ἡ), pesъpipe; isвopîpe; înпpъшtiepe, înпъpцipe. «Ἡ εἰς τὸ σῶμα τῶν σιτίων ἀνάδοσις». Гaл: 2) (fiг:) însѕfлape, шi чл: [вezĭ ἀναδίδωμι].

'Αναδοτικὸς, ἡ, ὸν, чeл чe ape însѕшime, пѕtepe de înпpъшtiepe, saŭ înпъpцipe. «Ἡ κοιλία ἀναδοτικὴ τῶν τροφῶν». Гpг: [din

'Ανάδοτος (ὁ, ἡ), datŭ, saŭ tpeвѕinчosŭ a se da înaпoĭ (Тѕч: Г. 52). [ἀναδίδωμι].

'Ανάδου, -δόσθω, 2: пeps: sinг: a mіж: nex: 2: de пopѕnч: aл лѕĭ ἀναδίδωμι.

'Αναδοῦ, -είσθω, 2: sinг: пeps: a пpez: пopѕnч:, шi

'Αναδούμενος, η, ον, пpez: aл пaptч: лѕĭ 'Αναδέομαι.

'Ανα-δουλόω -ῶ, вiit: -ώσω, poвeskŭ de aл doiлea пe чinева. [de ѕnde

'Αναδούλωσις, εως (ἡ), pepoвipe.

'Αναδοχεὺς, έως (ὁ), = 'Ανάδοχος. [din

'Αναδοχὴ (ἡ), peпpiimipe, peлѕape de пѕtepĭ = 'Ανάπαυσις, odixnipe, desostenipe. «'Αναδοχὴν τελεῖν πόνων». Sof: Tpax: 2) лѕape asѕпpъшĭ de ѕnŭ чe, adiкъ fъгъdѕipe, кezъшѕipe. [шi

'Ανάδοχος (ὁ, ἡ,) лѕъtopŭ de чeва asѕпpъшĭ, fъгъdѕitopŭ de a sъвîpmi чeва; (пpin ѕpm:) кezъшѕitopŭ; (вis:) naшŭ de вotezŭ; кѕmъtpѕ. [ἀναδέχομαι].

'Αναδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: în лoкŭ de 'Ανατρέχω. [din

'Αναδρομὴ (ἡ), алepгape în sѕs, saŭ înaпoĭ, sѕipe, saŭ întoapчepe peпede;

(despre плante) гравнікъ pesъpipe, ші крештере. [ші

'Ανάδρομος (ὁ, ἡ), чел че алеаргъ, saŭ se întoapче алергînd. «'Ιχθύες ἀνάδρομοι» Алекs: Трал: пештіĭ, че din шape плѫtesк în pîѕpĭ. (вezĭ ші 'Αλάδρομος). [ἀνὰ, δρόμος].

'Ανα-δύομαι, віit: -ύσομαι, (nex: 'Ανέδυν ші чл:), (înпpotівъ de Καταδύομαι, adікъ) esŭ (maĭ кѫ seamъ din fѫndѫл mъpiĭ saŭ ал пъmîntѫлѫĭ) în faцъ; esŭ din гаѫръ; (mi desпpe soape) pesъpŭ. «'Ανέδυ πολιῆς ἁλός». Іл: А. (ші miжл:) «'Ανεδύσατο κῦμα θαλάσσης». Om: (de ѫnde) «'Αφροδίτη ἀναδυομένη». At: «Ὅπου γὰρ ἂν κρούσω τῷ ποδὶ τὴν γῆν, ἀναδύσονται καὶ πεζικαὶ καὶ ἱππικαὶ δυνάμεις». Пл. (вezĭ ші 'Ανακύπτω). 2) mъ tpaгŭ înaпoĭ; кam staŭ în локŭ; (ші fir:) îmĭ віne гpeŭ a întpeпpinde чева; mъ лепъdŭ, îmĭ калкŭ fъгъdѫіала, îmĭ sкішвŭ гîndѫл, mъ апъpŭ. «Μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύῃ». Od: I. «Προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰσχρόν». Лѫч: (mi miж:) «'Αναδύεται πόλεμον». Іл: П. «Τί ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν;» Dm. Νόμος δὲ μαρτυρίου, μήτε ἐθελοντὰς πρὸς τοὺς ἀγῶνας χωρεῖν, μήτε παρόντας ἀναδύεσθαι. Гpr:

'Αναδὺς, ῦσα, ύν, nex: 2: de пaptч. ал лѫĭ 'Αναδύομαι.

'Ανάδυσις, εως (ἡ), ешіpe din fѫndѫл (прінч:) mъpiĭ în faцъ; ші (пе ѫsкatŭ) din гpoaпъ, saŭ гаѫръ. 2) кodipe; лепъdape, апъpape; кълкape de fъгъdѫіалъ; къіpe; amînape. [ἀναδύομαι].

'Ανάεδνος (ὁ, ἡ), поet: (în локŭ de Ἄεδνος, saŭ Ἄνεδνος) (прінч: mъpitatъ) fъръ zestpe, saŭ dapѫpĭ înaintea пѫпцiĭ.

'Αν-αείρω, віit: -αερῶ, поet: în локŭ de 'Αναίρω. apdікŭ în sѫs; iaŭ de жos.

'Ανάελπτος (ὁ, ἡ), поet:=Ἄελπτος, пепъdъждѫitŭ.

'Αναέξω, віit: -αεξήσω, поet: = 'Αέξω, кpeskŭ, mъpeskŭ.

'Αν-αερτάζω, віit: -άσω, поet:= 'Αναείρω.

'Ανα-ζάω -ῶ, віit: -ζήσω, mъ întopкŭ în віaцъ, înвiezŭ.

'Ανα-ζείω, поet: în локŭ de 'Αναζέω. [de ѫnde

'Ανάζεμα (τὸ), ші

'Ανάζεσις, εως (ἡ), fepвepe în колкote, опъpipe. "Πυρὸς ἀνάζεσις,,. Apist: isвѫкnipe de fокŭ.

'Ανα-ζεύγνυμι, віit: -ζεύξω, (прінч:) înжѫгŭ іаръшĭ; (de ѫnde maĭ овічп:) плекŭ, mъ stpъmѫtŭ din локŭ (прінч: desпpe таверe de oштipe); mъ întopкŭ, de ѫnde amŭ вenit "Γήμας δὲ εὐθὺς ἔχων ἀνεζεύγνυε,,. Ksen: "'Αναζεύγνυσι πεζῇ διὰ τῆς Συρίας,,. Пл: "Καὶ ἀνέζευξεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ,,. Sкp: (ші stpъ:) ,,'Αναζεύξῃς πρὸς ἰσθμὸν τὰς νῆας,,. Ep: [de ѫnde

'Ανάζευξις, εως (ἡ), stpъmѫtape din локŭ (прінч: a таверeĭ oштipiлop); плекape; întoapчepe.

'Ανα-ζέω, віit: -ζέσω. = ἀναβράζω, mъ ѫmflѫ fepвînd, daŭ ѫndъ; saŭ пѫіŭ a fepвe, a da ѫndъ. "Γλοιὸν ἀναζέσας διήθησον,,. Гал: "Ὅταν δὲ ἀναζέσῃ δὶς, ὑπόσπασον τὸ πῦρ,,. Diskp:

'Ανα-ζητέω -ῶ, віit: -ήσω. каѫtŭ кѫ mѫлtъ sкѫmпъtate a гъsi чева. [de ѫnde

'Αναζήτησις, εως (ἡ), sкѫmпъ чepчetape sпpe aflape de чева.

'Αναζυγὴ (ἡ), = 'Ανάζευξις. 2) deskidepe de ѫшъ. [de ѫnde

'Ανα-ζυγόω -ῶ, віit: -ώσω, (înпpot: de Συ[ἐπὶ]ζυγόω,) dежѫгŭ, sкoцŭ din жѫгŭ. 2) tpaгŭ zoвopѫл ѫшеĭ, (прін ѫpm:) deskizŭ.

'Ανα-ζυμόω -ῶ, віit: -ώσω, amestekŭ кѫ алѫatŭ; (прін ѫpm:) dosпeskŭ.

'Ανα-ζωγραφέω -ῶ віit: -ήσω, zoгpъвeskŭ, deskpiŭ; istopiseskŭ. [de ѫnde

'Αναζωγράφησις, εως (ἡ), zoгpъвipe; deskpiepe; istopisipe.

'Ανα-ζωγρέω -ῶ, віit: -ήσω, peadѫкŭ, întopкŭ în віaцъ, înвiezŭ пе чinева.

'Ανα-ζώννυμι, віit: -ζώσω, înчinгŭ (stpîns) în sѫs. || (miж:) îmĭ apdікŭ хаĭпеле; mъ sѫmeцŭ; (прін ѫpm:) mъ гъteskŭ. 2) peînчînгŭ; (ші fir:) пѫіŭ іаръшĭ în лѫкpape ѫnŭ ostaшŭ вetepanŭ.

'Ανα-ζωόω -ῶ, віit: -ώσω, = ἀναζωγρέω.

'Ανα-ζωπυρέω -ῶ, віit: -ήσω, peaпpinzŭ (прінч:) fокѫл; (dap fir:) пpomntitatea, пъdeждiле кѫiва; inimezŭ, înкѫpaжezŭ, daŭ tonŭ. "Ἧς τὸ ἀνθηρὸν καὶ τερπνὸν ἀναζωπυρεῖ καὶ τρέφει τὴν ὄψιν,,. Пл: (ші miжл: saŭ пas:) "Τὰ τῶν Θηβαίων πάλιν ἀνεζωπυρεῖτο,,. Ksen: [de ѫnde

'Αναζωπύρησις, εως (ἡ), peaпpindepe; peînsѫflецipe, ші чл:.

'Ανα-θάλλω, -віit: θαλῶ, ші θαλήσω. (прінч: desпpe копачĭ) peînвepzeskŭ, înflopeskŭ din noŭ. || (stpъm:) fakŭ чева a peînвepzi, ші чл:.

'Ανα-θάλπω, віit: -θάλψω, peînкълzeskŭ. 2) (fir:) = 'Αναζωπυρέω.

'Ανα-θαῤῥέω (ші Ion: -θαρσέω) -ῶ, віit:

-ήσω, mъ peînкъражezъ, mъ peînsъfлeцeskъ. [de ъnde

'Αναθάῤῥησις, εως (ἡ), peînкъражape.

'Ανα-θαῤῥύνω (ші Ion: -θαρσύνω), віit: -υνῶ, peînкъражezъ, peinimezъ.

'Ανα-θαυμάζω, віit: -άσω, saъ -άσομκι, admipъ foapte, saъ din noъ; (nestpъm:) mъ mipъ іаръшї, saъ penetъ mipapea.

'Ανάθεμα (τὸ), (прінч:)='Ανάθημα, ofepinцъ, прinosъ, konsfinцitъpъ. 2) (Бis: în локъ de adiekt:) stpeinъ (desпъpцitъ de Dъmnezeъ, ші de adъnapea кpedinчoшiлop). [ἀνατίθημι]. [de ъnde

'Αναθεματίζω, віit: -ίσω, (прінч:) ofepъ прinoseskъ, konsfinцeskъ чева. "Πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς 'Ισραὴλ σοὶ ἔσται,,. Sкр: 2) (Бisep:) daъ anatemeї, saъ anatematiseskъ, afopiseskъ, блestemъ. [ші

'Αναθεματικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αναθηματικός.

'Αναθεματισμὸς (ὁ), anatematisape, afopisipe, блestemape. [ἀναθεματίζω].

'Αναθέμεν, ші 'Αναθέμεναι, поet: în локъ de 'Αναθεῖναι, nex: 2: ал înf: лъї 'Ανατίθημι.

'Ανα-θερμαίνω, віit: -ανῶ, peînкълzeskъ; (fiг): aпpinzъ, întъsiezъ.

'Ανάθεσις, εως (ἡ), dape, atpiвъipe de прічіпъ asъпpa къiва. "Τὴν τῶν ὅλων πραγμάτων ἀνάθεσιν ἔχειν,,. Лкs: (іар прінч: 2) ofepipe ла temплъ, konsfinцipe. 3) amînape, sopoчipe. [ші

'Αναθετέον, пos: ал лъї 'Ανατίθημι.

'Ανα-θέω, віit: -θεύσομαι. = 'Ανατρέχω.

'Ανα-θεωρέω -ῶ, віit: -ήσω, peoвsepвъ, peчepчetezъ чева din toate пъpцiлe къ mълтъ бъгape de seamъ. [de ъnde

'Αναθεώρησις, εως (ἡ), peчepчetape къ skъmпъ лъape aminte.

'Ανα-θηλάζω, віit: -άσω, sъгînd tpaгъ лaпteлe în sъs, saъ sъгъ de ал doiлea.

'Αναθηλήσει, поet: Ion: în локъ de 'Αναθαλήσει, 3: sinг: пeps: a віit: xot: ал лъї 'Αναθάλλω.

'Ανάθημα (τὸ), ofepinцъ, konsfinцitъpъ. 2) (fiг:) пoдoaвъ. "Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός,,. Od: A. = 'Ανάθεμα. [de ъnde

'Αναθηματικὸς, ἡ, ὸν, пotpiвitъ, saъ xotъpîtъ ла konsfinцipe.

'Ανα-θλάω -ῶ, віit: -άσω, ші

'Αναθλίβω, віit: -θλίψω, stpînгъ, stpiвeskъ tape.

Ἄναθλος (ὁ, ἡ),='Αναγώνιστος. [ἀ, ἆθλος].

'Ανα-θολόω -ῶ, віit: -ώσω, tъpвъpъ чева amestekînd. "'Αναθολοῦται ὁ οἶνος, μιγνυμένης τῆς ἰλύος,,. Apist: [de ъnde

'Αναθόλωσις, εως (ἡ), tъpвъpape; (ші dintp' aчeasta) amestekape. "'Οπῶν ἀναθολώσει χρώμενος,,. Плт;

'Ανα-θόρνυμαι, віit: -θοροῦμαι.='Αναθρώσκω.

'Ανα-θορυβέω -ῶ, віit: -ήσω, fakъ mape sгomotъ.

'Ανάθρεμμα (τὸ), кpeskъtъ de чinева. [ші

'Ανάθρεπτος (ὁ, ἡ), кpeskъtъ. [ші

'Ανάθρεψις, εως (ἡ), (прінч: desпpe волnaвъ întpemîndъ se) pexpъnipe, peînгpъшape, întpemape. [ἀνατρέφω].

'Αν-αθρέω -ῶ, віit: -ήσω. = 'Αναθεωρέω, oвsepвъ къ лъape a minte. "Τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα,,. Лкs: [de ъnde

'Ανάθρησις, εως (ἡ), skъmпъ бъгape de seamъ.

'Ανα-θρύπτομαι, віit: -θρύψομαι, = θρύπτομαι.

'Ανα-θρώσκω, віit: -θοροῦμαι. (nex: ἀνέθορον ші чл:) sъpъ, mъ apъnкъ în sъs. ,,'Αναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον,,. Ep: "Ὕψι ἀναθρώσκων,,. Іл: A. "'Αναθορὼν ἐκ τῆς στιβάδος,,. Пл:

'Ανα-θυάω, -ῶ, віit: -άσω, saъ -ήσω. (прінч: desпpe skpoafe, вezї θυάω) iaъ іаръшї пoftъ de înпpeъnape, saъ гonipe.

'Αναθυμίαμα (τὸ), ші

'Αναθυμίασις (ἡ), eвaпopaцie, saъ sъipe de aвъpї ші fъmъ în aepъ. "Θερμαινομένης γὰρ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὴν ἀναθυμίασιν ἀναγκαῖον γίνεσθαι,,. Apist: [din

'Ανα-θυμιάω -ῶ (άζω), віit: -άσω. eвaпopezъ, adiкъ skoцъ în sъs aвъpъ, saъ fъmъ; (ші miж: saъ nas:) mъ sъiъ ка ъnъ fъmъ, saъ aвъpъ în aepъ; mъ pisiпeskъ în aвъpї saъ fъmъ, mъ eвaпopezъ; (ші fiг:) mъ aпpinzъ, peînвiezъ. "Ὥσπερ ὁ λιβανωτός, ὑπὸ θερμότητος ἀναθυμιῶνται,,. Пл: ші "'Ανεθυμιᾶτο πάλιν τὸ προϋπάρχον μῖσος,,. Плв: (ші пas:) "Τὸν Ἥλιον ἐκ θαλάσσης ἀναθυμιᾶσθαι,,. Apist: [din

'Ανα-θύω, віit: -θύσω, поet: sъpъ în sъs penede. «Τὸ δ' ὥστ' ὕδωρ ἐξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε». Кал:

'Ανα-θωύσσω, віit: -ύξω, поet: stpiгъ tape.

'Αναίδεια (ἡ), nesfiiaлъ, nepъшinape. [ші

'Αναιδεύομαι, віit: -εύσομαι, nъ mъ sfieskъ, sîntъ, mъ пoptъ fъpъ pъшine. [ші

'Αναιδήμων, ονος (ὁ, ἡ), = ['Αναιδής]. [de ъnde

'Αναιδημόνως, ші

'Αναίδην, adв: ='Αναιδῶς. [din

'Αναιδὴς, έος, ші поet:

*

'Αναίδητος (ὁ, ἡ), nesfiitŭ, nepъшinatŭ, обраzнікŭ, neomenitŭ; (de ъnde fir:) вîptosŭ, asпрŭ, semeцŭ. «Λᾶας ἀναιδής». Om: 2) (pap) nepesпектавілŭ. «'Αναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις». Лъч: (вezĭ ші αὐθάδης). [ἀ, αἰδώς]. [de ъnde

'Αναιδία (ἡ), поet: în локŭ de 'Αναίδεια. [ші

'Αναιδῶς adв: fъръ sfiaлъ, nepъшinat; обръzнічеште.

'Αν-αιθύσσω, віit: -ύξω поet: апрinzŭ, (ші міжл:) mъ апрinzŭ, daŭ, saŭ iaŭ fокŭ; (fir:) zъdъръskŭ, îndemnŭ, ші (між:)mъ... (вezĭ simn: αἰθύσσω). [din

'Αν-αίθω (fъръ віit:) поet: = 'Ανακαίω, apzŭ (вezĭ αἴθω).

'Αναιμακτὶ, adв: = 'Αναιμωτί. [din

'Αναίμακτος (ὁ, ἡ), ші adв: -άκτως. nesînцepatŭ. [ἀ, αἱμάττω].

'Αναίματος (ὁ, ἡ), = "Αναιμος. [ші

'Αναιμία (ἡ), лiпsъ de sînцe. [ἄναιμος].

'Αναιμόσαρκος (ὁ, ἡ), чел че аре кърnъpĭ fъръ sînцe. [ἄναιμος, σάρξ].

"Αναιμος (ὁ, ἡ), чел fъръ sînцe. [ἀ, αἷμα]. [de ъnde

'Αναιμότης (ἡ), = 'Αναιμία.

'Αναιμόχροος, ους (ὁ, ἡ), чел fъръ sînцe în faцъ, seapвъdŭ. [ἄναιμος, χρόα].

'Αναίμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = "Αναιμος. [de ъnde

'Αναιμωτὶ(τεὶ). adв: fъръ въpsape de sînцe.

'Αναίνομαι [ἀ, αἰνέω, saŭ ναί], віit: -ανοῦμαι, (прел: ἠναινόμην, ші maĭ noŭ ἠνηνόμην, nex: ἠνηνάμην, de ъnde sъnъsŭ ἀνήνηται, ші inf: ἀνήνασθαι) tъгъdъieskŭ; nъ пріimeskŭ, pefъzŭ.

'Αναίρεσις, εως (ἡ), = 'Αφαίρεσις, лъape, apdікape (прinч: de морцĭ, ка sъ se înгроапе). «'Αλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλῦσαν τὴν ἀναίρεσιν τῶν ναυαγῶν». Ksen: 2) pestopnape; desfiinцape; pefъtaцie; кълкape (прinч:) de лецĭ; пръпъdipe. 3) omopîpe. [ші

'Αναιρετέος, α, ον, пos: ал лъĭ 'Αναιρῶ. [ші

'Αναιρέτης, ου (ὁ), pestopnъtopŭ, pefъtatopŭ; desfiinцъtopŭ; omopîtopŭ; [ші

'Αναιρετικὸς, ὴ, ὸν, ші (adв:) -τικῶς, nъtepnікŭ, destoinікŭ de a desfiinцa, a pefъta, a пръпъdi, ші чл: (de ъnde) "Νόσημα ἀναιρετικόν,,. Apist: воалъ omopîtoape. [din

'Αν-αιρέω -ῶ, віit: -αιρήσω, (nex: ἀνεῖλον, ші між: ἀνειλόμην, ші пas: ἀνῃρέθην, ші чл:) apdікъ, ші iaŭ de жos. "Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς ἔσχον. Od: Γ. (ші міжл:) "Χερσὶν ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο,,. Bs: "Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελών,,. Iл: A. "'Ο μὲν ἀσπίδα ἀναιρεῖται,,. Apist: "'Ανελόμενος εἰς πυξίδα,,. Diskp: (de ъnde 2) apdікŭ moptŭ, ка sъ л' înгропŭ. "Τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δήμοις, οὓς ἂν μηδεὶς ἀναιρῆται, ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ θάπτειν,,. Dm: "Λόγον ὑποσχεῖν (τοὺς στρατηγοὺς), διότι οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ναυαγούς,,. Ksen: 3) (în цen:) iaŭ, apdікŭ, skoцŭ din міжлокŭ; (de ъnde) stpікŭ; ръпъiŭ, пръпъdeskŭ; omopŭ; destъpeskŭ, desfiinцezŭ, pefъtezŭ (anepeseskŭ). "Εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας". Dm: "Καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ἀναιρῶν,,. Dm: «Οἱ τύραννοι ὅλους οἴκους ἀναιροῦσι,,. Ksn: (ші пas:) "Τὸ Φωκέων ἔθνος ἀνῃρημένον,,. Dm: "Τοὺς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν,,. Dm: ,,'Αναιρεῖν τὴν διαδικασίαν,,. Dm: Τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα ἀνελεῖν,,. Тъч: "'Ανελεῖν τὴν παρακαταθήκην. Плt: "'Ανεῖλεν ἑαυτόν,,. Пл: (de ъnde fir:) "'Αναιροῦσα ψῆφος,,. Пл: вotъл чел negpъ ші osînditopŭ. "'Αναιροῦντες τὴν ῥίζαν,,. Diskp: despъdъчinînd. "'Αναιροῦ τὴν σποδόν,,. Diskp: apdікъ чenъша, ші o леапъdъ ка netpeвnікъ. 4) (міжл:) iaŭ asъпръ 'mĭ, iaŭ пentpъ sinemĭ, îmĭ însъшeskŭ, pekъnoskŭ чева de къвenitŭ mie; întpeпpinzŭ. "Ἆρα κ' ἐθέλεις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,,. Od: Σ. "'Αναιροῦμαι πόλεμον (ἔχθραν, πόνον, ші чл:),, "Ἔργον ἀναιροῦμαι,,. Плt: = 'Εργολαβῶ. "'Ανελέσθαι ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς,,. Ep: Σῖτα ἀναιρέεσθαι,,. Ep: (вezĭ ші αἴρω). "Παῖδας ἐξ αὐτῆς διδύμους ἀνελόμενος,,. Плt: (ші пas:) "'Εκτεθεὶς μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς, ἀναιρεθεὶς δὲ ὑπὸ Περσίδος γυναικός,,. Iskp: "'Αγγελικὸν ἀνῃρημένοι βίον,,. Xpis: (de ъnde 5) кîштiгŭ, doвîndeskŭ. "'Αναιροῦμαι 'Ολύμπια (Πύθια, ἀγῶνας, ἆθλα ші чл,,). "Καὶ ὀλυμπιάδας ἀνελόμενος τεθρίππῳ,,. Ep: "Καὶ νίκας τὰς καλλίστας καὶ μεγίστας ἀνείλοντο,,. Sin: (ші fir:) "Ποίῳ σε ἔργῳ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀνῄρηται;,, Ksen: 6) = Συλλαμβάνω, iaŭ în пîntече, zъmisлeskŭ. "Τὸ μὲν τῶν τέκνων ἄρτι ἐν τῇσι μήτρῃσι πλάσσεται, τὸ δὲ ἀναιρέεται,,. Ep: "Καί σε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι,,. Ep: 7) проорочeskŭ. "Τὴν Πυθίαν ἀνελεῖν λέγουσι τὸν θρυλλούμενον χρησμόν,,. Пл: "Ὃν δ' ἂν ὁ Θεὸς ἀνέλῃ,,. Плt: (ші пas:) "Τὸ ἀνῃρημένον,,. Лкs: проорочiа, xpismosъл, че s'a

dat. (ші міжл: saŭ пas;) "Πῶς οὐκ ἄλογον παρὰ θεῷ ἀναιρεῖσθαι;,, Apstd: saŭ Паѕs: = Μαντεύεσθαι.

'Αν-αίρω, віit: -αρῶ. apdikŭ în sѕs. (вezĭ Αἴρω).

'Αναισθησία (ἡ), nesimцipe; непрічепере; прostie; нелѕаре aminte. [ἀνὰ, αἴσθησις].

'Αναισθητέω -ῶ, віit: -ήσω, nѕ simцŭ, sîntŭ nesimцitopŭ. "'Ελεῶ αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν ἀναισθητοῦσαν τῶν συμφορῶν,,. Bas; (ші fъръ kazŭ) "'Ο θανὼν ἀναισθητεῖ,,. Епікt: [din

'Αναίσθητος (ὁ, ἡ), (акt:) nesimцitopŭ, (fir;) непрічепъtopŭ, прostŭ. "'Αναίσθητος τῶν καλῶν,,. Плt: Οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος;,, Dm; (de ѕnde) τὸ ἀναίσθητον în локŭ de ἡ ἀναισθησία. 2) (пas: ші neкt:) =Ἀναιπαίσθητος, nesimцitŭ, saŭ nesѕпѕsŭ ла simцipe. "Μικρὸν γλυκὺ εἰς πολὺ ὕδωρ μιχθὲν, ἀναίσθητον ποιεῖ τὴν κρᾶσιν. Apst: [ἀ, αἰσθάνομαι]. [de ѕnde

'Αναισθήτως, adв: fъръ simцipe; fъръ прічепере, прostеште. 2) (pap) =Ἀναιπαισθήτως.

'Αν-αισιμόω -ῶ віit: -ώσω, întpeбѕinцezŭ, келtѕieskŭ; пръпъdeskŭ. "Πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται,,. Ep: чinчĭ zіле tpekŭ. (вezĭ Καταισιμόω). [ἀνὰ, αἴσιμος]. [de ѕnde

'Αναισίμωμα (τὸ), келtѕіалъ.

'Αν-αίσω, віit: -αίξω, sъpŭ în sѕs; mъ sколŭ pepede.

'Αναισχυντέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ nepѕminatŭ, nѕ mъ pѕшinezŭ. "Παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ οὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Лѕч: [ἀναίσχυντος]. [de ѕnde

'Αναισχύντημα (τὸ), faптъ nepѕшinatъ.

'Αναισχυντία (ἡ), nepѕшinape. [ἀναίσχυντος].

'Αναισχυντογράφος (ὁ, ἡ), sкpiitopŭ nepѕшinatŭ. [ἀναίσχυντος, γράφω].

'Αναίσχυντος (ὁ, ἡ), nesfiitŭ, nepѕшinatŭ. 2) nечinstitŭ. "Εἰς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο,,. Тѕч: [ἀ, αἰσχύνομαι]. [de ѕnde

'Αναισχύντως, adв: fъръ pѕшine.

'Αναιτιολόγητος (ὁ, ἡ), neesплікatŭ desпре прічіna sa, nemotiвatŭ; непріimitopŭ de esплікaцiа прічіneĭ sале. [ἀ, αἰτιολογέομαι].

'Αναίτιος, α ші ος, ον, чел fъръ прічіпъ, saŭ înчепѕtŭ. "'Ο θεὸς καὶ πατὴρ ἀναίτιος,,. Тлц: 2) nedъtъtopŭ de прічіnъ; (прin ѕpm:) nевіnoвatŭ; nexѕлitŭ; nепірîtŭ. [ἀ, αἰτία]. [de ѕnde

'Αναιτίως, adв: fъръ прічіnъ, saŭ fъръ кѕвîntŭ. 2) fъръ пîръ; naxѕлit, fъръ вinъ.

'Αν-αιωρέω -ῶ, віit: -ήσω. spînzѕpŭ чева 'nалt; saŭ цiŭ чева atîpnatŭ în aepŭ.

'Ανα-καγχάζω, віit: -άσω; pîzŭ tape кѕ xoxote.

'Ανα-καθαίρω, віit: -αρῶ. кѕръцŭ. 2) (fir:) apdikŭ, sкоцŭ чева din міжлокŭ. "'Ανακαθαίρειν τὸ πρόσκομμα,,. Грг: 3) esплікŭ. "Παμμήκη λόγον ἀνακαθαιρόμενος. Плat: 4) (mediч:) daŭ, saŭ (mĭжл:) -ομαι, iaŭ emetikŭ (de въpsъtѕpъ), adikъ кѕръцŭ, saŭ mъ кѕръцŭ пе din sѕs. [de ѕnde

'Ανακάθαρσις, εως (ἡ), кѕръцipe; (fir:) esплікape; (mediч): кѕръцipe a stomaxѕлѕĭ прin въpsъtѕpъ, adikъ пе din sѕs. [ші

'Ανακαθαρτικὸς, ὴ, ὸν, кѕръцitopŭ пе din sѕs (прinч: de stomaxŭ прin въpsъtѕpъ).

'Ανα-καθέζομαι, віit: -καθεδοῦμαι. = Ἀνακαθίζομαι. 2) (pap) шezŭ iaръшĭ, saŭ maĭ шezŭ.

'Ανα-κάθημαι, (fъръ віit:) шezŭ dpeптŭ în sѕs (iap nѕ кѕлкatŭ).

'Ανα-καθίζω, віit: -ίσω, apdikŭ пе чinева, ші 'л пѕiŭ sъ шeazъ în sѕs. 2) (міжл;) mъ sколŭ (fiind кѕлкatŭ), mi шezŭ dpeптŭ în sѕs. "Διατρέχοντες δὲ οἱ λαγωοὶ ἐφίστανται, καὶ ἀνακαθίζοντες ἐπαίρουσιν αὐτοὺς, καὶ ἐπακούουσι,,. Ksen: (ші în пas:) "'Ο δὲ Σωκράτης ἀνακαθιζόμενος εἰς τὴν κλίνην, ἀνέκαμψε τὸ σκέλος,,. Плt:

'Ανα-καινίζω, віit: -ίσω, penoieskŭ. [de ѕnde

'Ανακαίνι(νω)σις, εως (ἡ), ші

'Ανακαινισμὸς (ὁ), penoipe.

'Ανακαινουργέω -ῶ, віit: -ήσω, [ἀνὰ, καινὸς, ἔργον], ші

'Ανα-καινόω -ῶ, віit: -ώσω = 'Ανακαινίζω.

'Ανα-καίω, віit: -καύσω, апpinzŭ fокѕл; (fir:) întъpîtŭ.

'Ανα-καλέω, -ῶ, віit: -καλέσω, кiemŭ пе чinева кѕ глаsŭ mape (sъ віе, saŭ sъ se întoapкъ). "'Ανακαλέσας τὸν λοχαγὸν ὀνομαστί,,. Ksen: (ші міжл:) "Μέγα βοῶν ἀνεκαλεῖτο τοὺς θεράποντας,,. Пл: "'Ανεκαλέσατο τῇ σάλπιγγι τοὺς στρατιώτας,,. Ap: "Τοὺς ἐν ὑπερορίαις ἀνακαλούμενος,,. Sѕid: "Ὕστερον ἀνακαλεῖσθαι τὸ παρελθόν,,. Bas: (de ѕnde 2) (fir:) peînвiezŭ, desлешinezŭ; întopкŭ în stapea saŭ disпosiцia de maĭ 'nainte, îndpeптezŭ. "Ὑποφερομένην ἀνεκαλεῖτο τὴν Μαρίου στάσιν,,. Пл: Οἱ κόρεις τὰς ὑστερικῶς πνιγομένας ἀνακαλοῦνται ὀσφραινόμενοι,,. Dsкp: "Αὕτη ὀσφραινομένη γάλα σβεννύμενον ἀνακαλεῖται,,. Dsкp:

(вezĭ ші 'Ανακτάομαι). "Ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος;,, Лȣч: «Δύνασαι πάσας ἀνακαλέσαι τὰς ἥττας,,. Xpis: кiemȣ̆ în ажȣtopȣ̆ (adȣкȣ̆ amiпte, пomeneskȣ̆) пе nȣme, saȣ̆ des. "Ἀνακαλοῦντες τὸν εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθύν,,. Ksen: "Βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιάς,,. Eȣp: 'Ἐν τοῖς ἔπεσιν 'Αχαιοὺς ἀνακαλεῖ,,. Tȣч: "Ὕστερον ἀνακαλεῖσθαι τὸ παρελθὸν,,. Bas;

'Ανα-καλινδέω -ῶ, вiit: -ήσω = 'Ανακυλινδέω.

'Ανα-καλλύνω, вiit: -υνῶ, кȣръцȣ̆ кȣ înгpiжipe. 2) peînfpȣmȣseцezȣ̆.

'Ανακαλυπτήριον, ші 'Ανακάλυπτρον (τὸ), (пpinч: ла îm:) a tpeia zi dȣпe nȣntъ, întpȣ кape mipeasa se apata întîia datъ бъpбatȣлȣĭ sъȣ̆ deskoпepitъ; ші 2) dapȣpiле, че лȣa atȣnчĭ. (вezĭ ші θεώρητρα). [din

'Ανα-καλύπτω, вiit: -ύψω, deskoпepȣ̆; fir:) въdeskȣ̆. || (nestp:) îmĭ skoцȣ̆ înвълiшȣл. [de ȣnde

'Ανακάλυψις, εως (ἡ), deskoпepipe; въdipe.

'Ανακαμπὴ (ἡ), чea sпpe în sȣs, saȣ̆ înaпoĭ înкoвoitȣpъ, saȣ̆ îndoitȣpъ. [din

'Ανα-κάμπτω, вiit: -κάμψω, înкoвoiȣ̆, saȣ̆ mъ înкoвoiȣ̆ sпpe în sȣs, saȣ̆ înaпoĭ. 2) peînкoвoiȣ̆, saȣ̆ mъ peînкoвoiȣ̆. 3) mъ întopкȣ̆. 4) mъ dȣкȣ̆ ші вiȣ̆. «Τοὺς ἐν ταῖς στοαῖς ἀνακάμπτοντας περιπατεῖν φασίν». Пл:

'Ανακάμψέρως, ωτος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ (amapantȣ̆), кape se sokotia, къ kontpiбȣia sпpe întoapчepea amopȣлȣĭ. [ἀνάκαμψις, ἔρως].

'Ανακαμψίπνοος (ὁ, ἡ), (пpinч: вîntȣ̆) înпpotiвъ de εὐθύπνοος, întopsȣ̆ кътpe aчeeaшĭ пapte, de ȣnde sȣflъ (ка вîpteжȣл). [ἀνάκαμψις, πνοή].

'Ανάκαμψις, εως (ἡ), чea sпpe în sȣs, saȣ̆ înaпoĭ înкoвoiepe. 2) peînкoвoiepe. 3) întoapчepe. 4) pesfpînцepe. [ἀνακάμπτω].

'Ανάκανθος (ὁ, ἡ), nerimпosȣ̆; (ші desпpe пeшtĭ) neososȣ̆. [ἀ, ἄκανθα].

'Ανα-κάπτω, вiit; -κάψω, înгiцȣ̆ întpeгȣ̆, de o datъ (пe nemestekate).

'Ανάκαρ, adв: пoet: (înпp: de Κατώκαρ, adiкъ) кȣ капȣл în sȣs. [ἀνὰ, κάρα].

'Ανακάρδιον (τὸ), (mediч:) podȣл, (iap ȣne-opĭ) ші кiap копачiȣл...

'Ανάκαρδος (ἡ), ȣnȣ̆ копачiȣ de India пpodȣкъtopȣ̆ de podȣл, ἀνακάρδιον, nȣmitȣ̆ aшa пentpȣ asemъnapea лȣĭ кȣ καρδία (inimъ), anaкapdȣ̆.

'Ανακάταξις, εως (ἡ), (maĭ кȣ seamъ desпpe oase) pesпapцepe, de aл doiлea sdpoвipe, sъȣ̆ fъpîmape, pȣпepe. [ἀνακατάγνυμι].

'Ανάκαυσις, εως (ἡ), aпpindepe de fokȣ̆; (ші fir:) întъpîtape. [ἀνακαίω].

'Ανα-καχλάζω, вiit: άσω, fepвȣ̆ în колкote, ші daȣ̆ în fokȣ̆. [de ȣnde

'Ανακάχλασις, εως (ἡ), fepвepe în колкote, ші dape în fok.

'Ανάκαψις, εως (ἡ), înгiцipe de o datъ (пe nemestekate). [ἀνακάπτω].

'Ανα-κεάζω, вiit: -άσω, пoet: sпintekȣ̆ dintp' o mapцine пînъ întp' aлta.

'Ανά-κειμαι, вiit: -κείσομαι. (пpinч:) staȣ̆, zakȣ̆ пe чeвa; (fir:) sîntȣ̆ konsfinцitȣ̆, ші (пpinȣpm:) aшezaiȣ̆ лa лoкȣл кȣвiinчosȣ̆ (desпpe statȣe, ші пpinoase). «Τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα ἐν τοῖς 'Αττικοῖς ἱεροῖς». Tȣч: «Κρατῆρες δὲ οἱ ἓξ χρύσεοι ἀνακέαται». Ep: «Εὑρήσετε ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους». Isoкp: «'Ανάκειται δὲ καὶ ἐξ Ἤλιδος παλαιστής». «Ὑπομνήματα ἀνακείμενα». Esx: (de ȣnde 2) (fir:) sîntȣ̆ кȣ totȣл înкinatȣ̆; amȣ̆ toate пъdeждiле în чinева; mъ paпoptȣ̆, saȣ̆ mъ dedȣкȣ̆. «Ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον». Лȣч: «'Ανάκειται κύβοις καὶ συμποσίοις». Sȣid: «Πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς 'Αθηναίοις εἰς τὰς ναῦς. Tȣч: «'Επὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται». Apistf: «Εἰς ὀλίγους οὐκ εἰς ἅπαντας ἡ νίκη ἀνάκειται». Faл: 3)=Κατάκειμαι, staȣ̆ жos лȣnцitȣ̆, întinsȣ̆ пe sпate, пe koaste, saȣ̆ пe вpinчĭ (maĭ кȣ seamъ mînкind лa masъ, пpeкȣmȣ̆ oвiчnȣiaȣ̆ чeĭ вeкĭ). «'Εν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα ἀνακείμεθα». Алeкs: Afpod: «Τυῤῥηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ». Apist: (de ȣnde) «Τόποι ἀνακείμενοι». Eȣst: = Ὕπτιοι, лoкȣpi întinse, ші жosoase. 4) = κεῖμαι, zakȣ̆, mъ aflȣ, sîntȣ̆. «Δεῖμα καὶ μελεδῶνας ἄγκειμαι». Aплn:

'Ανάκειον (τὸ), Anaчeȣ̆, temплȣл Dioskȣpiлop. [ἀνὰ, ἄκος].

'Ανα-κείρω, вiit: -κερῶ, tȣnzȣ̆ din ръdъчinъ.

'Ανακεκαλυμμένως, adв: (de пaptч:) deskoпepit, înвedepat, de faцъ. [ἀνακαλύπτω].

'Ανα-κέκλομαι, пoet: în лoкȣ̆ de 'Ανακαλοῦμαι, кiemȣ̆ sпpe ажȣtopȣ̆ кȣ глasȣ̆ mape

'Ανα-κελαδέω -ῶ, вiit: -ήσω пoet: fakȣ̆ mape sгomotȣ̆, stpiгȣ̆ tape.

'Ανακέλαδος (ὁ), пoet: mape sгomotȣ̆, вȣetȣ̆. [ἀνά, κέλαδος].

Ἀν-ακέομαι, -οῦμαι, biit: -ακέσομαι, dpeгŭ din noŭ, maĭ кîpneskŭ.

Ἀνα-κέομαι, poet: Ion: în локŭ de Ἀνάκειμαι.

Ἀνα-κεράννυμι, biit: -κεράσω, amestekŭ. «Ἀνακραθέντων κοιναῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν». Пл: 2) potpibeskŭ pрin amestekape. 3) amestekŭ de ал doiлea.

Ἄνακες (οἱ), каѕтъ Ἄναξ.

Ἀνάκεστος (ὁ, ἡ), = Ἀνήκεστος.

Ἀνα-κεφαλαιόω -ῶ, biit: -ώσω, рекапitѕлezŭ, penetŭ пе skѕptŭ челе zise. 2) копрinzŭ intp' ѕna toate înпреѕnъ. «Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ». Skp: 3) înплineskŭ. [de ѕnde

Ἀνακεφαλαίωσις, εως (ἡ), рекапitѕлaцie, skѕptъ penetipe a челор zise de maĭ 'nainte. 2) intp' ѕna ші ачееашĭ de toate копрindepe. 3) înплinipe. [ші

Ἀνακεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, рекапitѕлosŭ; îndeminatikŭ ла preskѕptape; înплinipe, ші чл:

Ἀνα-κηκίω, (fъръ biit:) чішneskŭ, penede isворъskŭ.

Ἀνακήρυκτος (ὁ, ἡ), pрin bestitopŭ pretѕtindenea пѕвлікаtŭ; штіѕtŭ, кѕnoskѕtŭ de toцĭ. [ші

Ἀνακήρυξις, εως (ἡ), (pрinч:) pрin bestitopŭ пѕвлікаpe. [din

Ἀνα-κηρύττω (σσω), biit: -ύξω, înкѕnoштinцezŭ pрin bestitopŭ; проклатŭ (pрinч:) de вірѕitopŭ; besteskŭ pretѕtindenea; лаѕdŭ de faцъ.

Ἀνακὴς, Dop: în локŭ de Ἀνήκεστος. [ἀ, ἄκος].

Ἀνα-κινδυνεύω, biit: εύσω, mъ pрimeждѕieskŭ din noŭ:

Ἀνα-κινέω -ῶ, biit: -ησω, клetinînd asвîрлŭ чева în sѕs. «Ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον ῥιπτεῦσιν εἰς τὰς λόγχας». Ep: 2) amestekŭ: (fir:) zъdъръskŭ. 3) (se înц: τὰς χεῖρας) faкŭ feлѕpite mішкърĭ кѕ mîĭneле, pрегъtindѕ mъ de лѕптъ. [de ѕnde

Ἀνακίνημα, (τὸ), ші

Ἀνακίνησις, εως (ἡ), (în цen:) op че mішкаpe fъкѕtъ în sѕs. (de ѕnde 2) amestekъtѕръ; (ші fir:) îndemnape. 3) (maĭ кѕ seamъ) челе maĭ 'nainte de лѕптъ цeste але гіontѕitopiлор, ші лѕптъtopiлор; (ші în цen:) pрегъtipe; înчепѕtŭ; eksopdiŭ.

Ἀνα-κίρνημι, = Ἀνακεράννυμι.

Ἀνα-κλάζω, biit: -κλάγξω, = Ἀνακράζω, stpiгŭ tape; (ші despre кîĭne) лаtpѕ intp' ѕna.

Ἀνα-κλαίω, biit: -κλαύσω, -ομαι плîнгŭ кѕ гласŭ; mъ бочeskŭ. || (miжл:) mъ плîнгŭ.

Ἀνάκλασις, εως (ἡ), [ші

Ἀνακλασμὸς (ὁ), înfpîntѕръ (înковoitѕръ, îndoitѕръ) spre în sѕs. 2) = Ἀντανάκλασις. [ші

Ἀνάκλαστος (ὁ, ἡ), pesfpîntŭ, saŭ pрiimitopŭ de pesfpînцepe. [ἀνακλάω].

Ἀνακλαυθμὸς (σμὸς), οῦ (ὁ), [ші

Ἀνάκλαυσις, εως (ἡ), плînцepe кѕ цipete, бочipe. [ἀνακλαίω].

Ἀνα-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, înfpînгŭ, înковoiŭ spre în sѕs. «Τῶν θυομένων τοῖς οὐρανίοις θεοῖς προβάτων ἀνακλῶσι τὸν τράχηλον». Eѕst: «Ἑαυτὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν». Лѕч: 2) (despre paze ші pesѕnete) pesfpînгŭ, ші (miжл:) mъ pesfpînгŭ. «Τὸ τοῦ φωτὸς ἀνακλώμενον». Ал: Afp:

Ἀνα-κλέπτω, biit: -ψω. maĭ fѕpŭ o datъ. || (miж:) mъ fѕpiшezŭ.

Ἀνάκλημα (τὸ), = Ἀνάκλησις. (iap papt: în mѕsikъ) semnŭ datŭ хорѕлѕĭ de кътpe dipektopѕл sъŭ spre înчепереа кîntъpiĭ; spѕnepe пе каpte кîптъpeцѕлѕĭ. [ші

Ἀνάκλησις, εως (ἡ), кiemape înapoĭ (maĭ кѕ seamъ de ostaшĭ, saŭ eksiлaцĭ). 2) кiemapea лѕĭ Dѕmnezeŭ în ажѕtopŭ. 3) = Ἀνάκλημα. (ші

Ἀνακλητήρια (τὰ), sepвътoape, че se sъвîpшia (maĭ кѕ seamъ înEцiптŭ), кînd se проклama îmпъpatѕл dѕпе înвîpstni чipea sa. [ші

Ἀνακλητικὸς, ἡ, ὸν, îndeminatikŭ ла pekiemape; îndemnъtopŭ. «Λόγοι ἀνακλητικοὶ πρὸς ὁμόνοιαν». Пл: «Οἱ ἅλες ὀρέξεως ἀνακλητικοί». Dskp: «Τό ὄξος ἀνακλητικὸν τῶν καταφερομένων. Лкs: || (sѕвst:) Ἀνακλητικὸν (se înцел: ᾆσμα), кîntikŭ кiemъtopŭ de ostaшĭ înapoĭ. [ші

Ἀνάκλητος (ὁ, ἡ), кiematŭ înapoĭ (pрinч: în ostъшeaskъ sлѕжвъ). [ші

Ἀνακλήτωρ, ορος (ὁ), кiemъtopŭ ла жѕdikъtopie. [ἀνακαλέω].

Ἀνάκλιμα (τὸ), (pрinч: de пъmîntŭ) коворîшŭ, вале. [ἀνακλίνω].

Ἀνακλινοπάλη (ἡ), ѕnŭ feлŭ de лѕптape, (poate) = Παγκράτιον. [ἀνακλίνω, πάλη].

Ἀνακλιντήριον, ші Ἀνάκλιντρον (τὸ), skaѕnŭ кѕ pezemъtoape, каnapea, ші чл: [din

Ἀνα-κλίνω, biit: -κλινῶ. (în цen:) кѕлкŭ, saŭ пѕiŭ пе чinсва în posiцie de a se întinde кѕлкаtŭ, saŭ pezematŭ. «Ἀνέκλι-

νεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ». Skp: «'Ανακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνας». Лȣч: Περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς. Skp: (ші між:) «'Ανακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος. Od: I: «Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα». Od: Σ. (de ȣnde 2) (desпpe ȣша înkȣiatъ kȣ stînrie saȣ̆ dpȣгȣ̆) apdikȣ̆ dpȣгȣл, ші 'л pezemȣ̆ de zidȣ̆, (пpin ȣpm:) deskȣiȣ̆. «'Η μέν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι». Od: Λ: «Ὅταν τὴν θύραν τὴν καταπακτὴν ἀνακλίνῃ, κατίει σπυρίδα». Ep: [de ȣnde

'Ανάκλισις, εως (ἡ), kȣлkape (akt: saȣ̆: пas:); pezeшape, ші чл: [ші

'Ανακλισμὸς (ὁ), ='Ανάκλισις, ші 'Ανάκλιντρον. [ші

'Ανακλιτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikȣ̆ de kȣлkat, saȣ̆ pezeшat. [ші

'Ανάκλιτος (ὁ, ἡ), kȣлkatȣ̆; pezematȣ̆ ші чл: 2) ='Ανακλιτικός. (de ȣnde 3) (sȣв:) 'Ανάκλιτον (τὸ), ='Ανάκλιντρον.

'Ανα-κλονέω, -ῶ, віit: -ήσω, поet: клъteskȣ̆ din temeлiї.

'Ανα-κλύζω, віit: κλύσω, ȣdȣ̆ чева neînчetat (ка валȣріле църтȣл).

'Ανα-κλώθω, віit: -ώσω. destopkȣ̆, despesȣчeskȣ̆; saȣ̆ topkȣ̆ de ал doiлea. (fir:) пpefakȣ̆, skimbȣ̆.

'Ανα-κνισσόω, віit: -ώσω, ȣmплȣ totȣ̆ înпpeжȣp de aвȣpȣ̆, saȣ̆ miposȣ̆ de kapne fpiптъ.

'Ανα-κογχύζω, віit: ύσω, (înпpot: de 'Αποκογχύζω) ȣmплȣ чева kȣ лinгȣpa.

'Ανα-κογχυλιάζω, віit: -άσω, ='Αναγαργαρίζομαι, fakȣ̆ гapгapъ. 2) desпeчetлȣieskȣ̆, ші iapъшї пeчetлȣieskȣ̆ ла локȣ̆ (în плastorp:). [de ȣnde

'Ανακογχυλιασμὸς (ὁ), = 'Αναγαργαρισμὸς, гapгapizape. [ші

'Ανακογχυλιαστὸς, ἡ, όν, = 'Αναγαργαριστὸς, гapгapizatȣ̆.

'Ανα-κογχυλίζω, віif: -ίσω = 'Ανακογχυλιάζω. [de ȣnde

'Ανακογχυλισμὸς (ὁ), ='Ανακογχυλιασμός.

'Ανακοὶ, ῶν (οἱ), = Ἄνακες (kaȣtъ Ἄναξ).

'Ανάκοιλος (ὁ, ἡ), adînkatȣ̆, sekȣ̆. [ἀνὰ, κοῖλος].

'Ανακοιμάομαι, ῶμαι, віit: -ήσομαι. mъ kȣлkȣ̆, ші adopmȣ̆.

'Ανακοίνεο, Ion: în локȣ̆ de 'Ανακοινοῦ, 2: sinг: пeps: a міжл: пpez: ал пopȣnч: лȣї

'Ανακοινόω -ῶ, ші (між: kape e ші maї întpeв:) 'Ανακοινόομαι, οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι. komȣnikȣ̆ чева алtȣia, înпъpтъшeskȣ̆, ȣneskȣ̆. «'Ο δὲ ποταμὸς οὗτος ἀνακοινοῦται τῷ Ἴστρῳ τὸ ὕδωρ». Ep: «'Ανακοινοῦσθαι αὐτὸν τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγήν. Паȣs: 2) komȣnikȣ̆, înkȣnoшtinцezȣ̆ чева (maї kȣ seamъ taїnъ) алtȣia, mъ destъїnȣїeskȣ̆ (ка sъ aflȣ пъpepea лȣї). «Πρᾶξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσι». Teorn: (ші în eл: de dat:) «Περὶ τῶν ῥητῶν ὡς ἀποῤῥήτων ἀνακοινοῦ». Isokp: [de ȣnde

'Ανακοίνωσις, εως (ἡ), komȣnikape (maї kȣ seamъ de taїnъ), destъїnȣipe (sпpe konsȣлtape); (fir: pet:) kînd opatopȣл чepe пъpepea însȣшї protiвnikȣлȣї sъȣ̆.

'Ανα-κοιρανέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: întokmeskȣ̆, пȣiȣ̆ чева ла кале ка ȣnȣ̆ îmпъpatȣ̆.

'Ανα-κολλάω -ῶ, віit: -ήσω, лiпeskȣ̆ чева вine. 2) лiпeskȣ̆ de ал doiлea, saȣ̆ peлiпeskȣ̆. [de ȣnde

'Ανακόλλημα (τὸ), op чe se лiпeшte, лiпitȣpъ; (пpin ȣpm:) emвлastpȣ̆. 2) = kȣ

'Ανακόλλησις, εως, (ἡ), лiпipe tape. 2) a doiлea лiпipe. [ші

'Ανακολλητικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitȣ̆, îndemînatikȣ̆ a лiпi, saȣ̆ a peлiпi.

'Ανακολουθία (ἡ), neȣpmape, лiпsъ de konцinepe. [din

'Ανακόλουθος (ὁ, ἡ), neȣpmъtopȣ̆, nepъzitopȣ̆ de konцinepe, nekonsekȣinte; nepotpiвitȣ̆; (de ȣnde în гpam: || sȣвst:) 'Ανακόλουθον (τὸ), nелeгъtȣpъ de sintaksȣ̆. [ἀ, ἀκόλουθος]. [de ȣnde

'Ανακολούθως, adв: fъpъ ȣpmape, saȣ̆ konцinepe; nелeгat; nepotpiвit.

'Ανα-κολπάζω, (-ίζω), віit: -άσω (-ίσω), ші

'Ανα-κολπόω, -ῶ, віit: -ώσω. îmї apdikȣ̆ поaлeлe (пȣлпaneлe) xaїneї, ка sъ nȣ se tîpaskъ, шъ sȣmeцȣ̆.

'Ανα-κολυμβάω, -ῶ, віit: -ήσω. (nestp:: ші міжл:) esȣ̆ d' asȣпpa înnotînd. 2) (stpъm:) skoцȣ̆ чева din fȣndȣл mъpiї. «Τὸ φῦκος, ὃ οἱ σπογγεῖς ἀνακολυμβῶσι». Tfp:

'Ανα-κομάω -ῶ, віit: -ήσω. fakȣ̆ (doвîndeskȣ̆) iapъшї пъpȣ̆, (ші desпpe копачї) fpȣnze. [ἀνὰ, κόμη].

'Ανακομιδὴ, (ἡ), adȣчepe, saȣ̆ лȣape înaпoї. 2) întoapчepe. 3) întpemape. 4) tpansпoptape de moaшte. [din

'Ανα-κομίζω, віit: -ίσω, dȣkȣ̆ înaпoї, saȣ̆ în sȣs. «'Ανακομίσαντες τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν». Ksen: (ші пȣs:) «'Ανεκομίσθη φοράδην ἐκ τῆς μάχης». Пл: 2) (міжл:) iaȣ̆ înaпoї. «Ἄν τις τῶν οἰκετῶν ἀποδρᾷ, ἐπιμελῇ, ὅπως ἀνακομίσῃ». Ksen: (ші în aȣtoпat:) mъ întopkȣ̆; (ші fir:) îmї віȣ̆ în fipe din лeшinȣ̆, saȣ̆ mъ întpemezȣ̆ din

воалъ. «Λειποθυμήσαντες μὲν, ἀνακομισθέντες δ' οὐκέτι». Гал: «Σώματα ἀνακομισθέντα». Гал: (везї ші 'Ανακτάομαι).

'Αν-ακοντίζω, віit: -ίσω, арѕнкѕ̆ (ші між:), тъ ѕрѕнкѕ̆ în sѕs. «Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος». Іл: Е.

'Ανάκοος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ̆ de 'Ανήκοος.

'Ανακοπὴ (ἡ), înапоіере (din вре о контръ-ловіре). 2) înпіedікаре, опріре în локѕ̆, (везї 'Ανάκρουσις). 3) парте din апъ, каре решîне din потопѕ̆. (везї ші 'Ανάχυσις). [din

'Ανα-κόπτω, віit: -κόψω, înпînгѕ̆ înапої. «Θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας». Od: Φ. 2) înпіedікѕ̆, опреskѕ̆ în локѕ̆. «'Ανακόψαι τὸ ῥεῦμα». Грг: (ші пas:) «Φθέγξασθαι βουλόμενος ἀνεκοπτόμην». Лѕч: (везї ші 'Ανακρούω). 3) = 'Ανορύττω, ші ἐκκόπτω.

'Ανα-κορέω -ῶ, віit: -ήσω, тътѕрѕ̆, кѕръцѕ̆; skѕtѕрѕ̆; depetікѕ̆.

'Ανα-κοσμέω -ῶ, віit: -ήσω, маї пѕіѕ̆ în регѕлъ, ла рîndѕіалъ.

'Ανα-κοσμοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, креезѕ̆ din поѕ̆ лѕтеа.

'Ανάκουστος (ὁ, ἡ), пѕtinчosѕ̆ de a se аѕzї, de аѕzit; saѕ̆ 2) = ἐξάκουστος. [ἀνὰ, ἀκούομαι].

'Ανα-κουφίζω, віit: -ίσω, ѕшѕрезѕ̆; ші (прін ѕрт:) арdікѕ̆ în sѕs; (fir:) odixneskѕ̆, mînгîіѕ̆. [de ѕnde

'Ανακούφισις, εως (ἡ), ѕшѕраре; ші (прін ѕрт:) арdікаре de жos; (ші fir:) mînгîіере. [ші

'Ανακούφισμα (τὸ), ор че контрівѕіеште sпре ѕшѕраре, ші mînгîіере.

'Αν-ακούω, віit: -ακούσομαι, аskѕлтѕ̆ кѕ лѕаре а minte, трагѕ̆ кѕ ѕрекеа.

'Ανα-κραδαίνω (άω, ῶ), віit: -ανῶ, клетінѕ̆ цiind чева în sѕs.

'Ανα-κράζω, віit: -κράξω (тре: de кѕ: în локѕ̆ de прez: ἀνακέκραγα, ші віit: -κεκράξομαι). stpirѕ̆ таре, кѕ таре глаsѕ̆. «Αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, καὶ ἔθεον». Ksen:

'Ανάκρασις, εως (ἡ), [ἀνακεράννυμι] = 'Ανάμιξις, amestекаре.

'Ανακραθῆναι, пas: nex: 1: de inf: ал лѕї 'Ανακεράννυμι.

'Ανα-κραυγάζω, віit: -άσω, = 'Ανακράζω. [de ѕnde

'Ανακραύγασμα (τὸ), stpirътѕ̆ таре, цiпътѕ̆.

'Ανα-κρέκομαι, віit: κρέξομαι, поет: înчепѕ̆ а кînta (ші fir: а лъѕda) кѕ таре глаsѕ̆. (везї ші 'Ανακρούω).

'Ανα-κρέμαμαι, віit: -ήσομαι, staѕ̆ sпînzѕратѕ̆ în аерѕ̆.

'Ανα-κρεμάννυμι, віit: -κρεμάσω, sпînzѕрѕ̆, atîрпѕ̆ 'палт, saѕ̆ în аерѕ̆.

'Ανα-κρήμνημι, віit: -κρημνήσω. sѕрпѕ̆ din temeлії, pestopnѕ̆. «Ὑπονόμοις τὸ τεῖχος ἀνεκρήμνη». Ап:

'Ανάκρησις, ιος (ἡ), Ion: în локѕ̆ de 'Ανάκρασις.

'Ανα-κρίνω, віit: -σρινῶ. черчетезѕ̆ кѕ skѕтпътате, ревізезѕ̆ о жѕdікатъ (дака s'а fъкѕт віне). || (між:) -ομαι, тъ жѕdікѕ̆, тъ пріґоneskѕ̆, saѕ̆ тъ disпѕтѕ̆ кѕ чінева. «Τοὺς δὲ ἐπεὶ ἀνακρινομένους πρὸς ἑωϋτούς ἠὼς κατελάμβανε». Ер: [de ѕnde

'Ανάκρισις, εως (ἡ), skѕтпъ (ші прін репетате întревърї) черчетаре; (іар парт:) жѕdікътореаskъ маі 'nainte черчетаре а ѕнеї прічінї, дака мерітъ saѕ̆ пѕ а se întpodѕче în кѕрsѕ̆ de жѕdікатъ; реsѕлтатѕл ачелії черчетърї; (іар în Atena) чеа de кътре чеї поъ архонцї ревізаре а прічінеї, дака s'а жѕdікат віне saѕ̆ пѕ. 2) лімвѕліца кѕтпенеї. [ші

'Ανακριτικὸς, ἡ, ὸν, кѕвіінчоsѕ̆, saѕ̆ îndemînatікѕ̆ ла 'Ανάκρισις.

'Ανα-κροταλίζω, віit: -ίσω, ші

'Ανα-κροτέω -ῶ, віit: -ήσω, батѕ̆ таре în палте (sпре довадъ de апровaре ші тѕлцѕтіре), аплаѕdѕ̆. «Τώ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδοννῆς». Apistf: (ші în ел:) «Οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλήν γε Θουφράστου μόνου». Apistf:

'Ανάκρουσις, εως (ἡ), înпінцере înапої; (дар маї кѕ seamъ desпре коръвіерї) вîsліре d'andapateле, ка sъ stea, saѕ̆ sъ înапоіеze васѕл din партеа пѕпеї; (de ѕnde fir:) = παλινῳδία. 2) (тѕs:) = προαναβολὴ, ші προανάκρουσις; (ші în întind:) еksopdiѕ̆ (прінч:) de imnѕ, saѕ̆ de поетъ. [ші

'Ανακρουστικὸς, ἡ, ὸν, înпінгътоpѕ̆ înапої, ші чл: [ші

'Ανάκρουστος (ὁ, ἡ), (прінч: пînzetѕ̆) бътѕтѕ̆, saѕ̆ цеsѕтѕ̆ în реsвоіѕ̆ кѕ іцеле în sѕs atîрпате, іар пѕ кѕлкате. «'Ανακρουστὸν ὑφαινόμενον ἱμάτιον». Епіst: Isid: [din

'Ανα-κρούω -віit: -κρούσω, înпінгѕ̆ înапої; (прін ѕрт:) опреskѕ̆ în локѕ̆, saѕ̆ înапоіезѕ̆ (маї кѕ seamъ корабіе, saѕ̆ калѕ̆ тръгîndѕ 'ї fрîѕл); везї 'Ανάκρουσις, ші 'Ανακόπτω. || (між:) 'Ανακρούομαι (desпре тѕs:) = Προανακρούομαι; (de ѕnde în цен:) înчепѕ̆ (маї кѕ seamъ кîntікѕ̆, saѕ̆ поетъ),

'Ανα-κρύπτω, viit: -κρύψω. - askănzŭ de tetŭ, kă mălțъ lțare aminte.

'Ανακρωτηρίαστος (ὁ, ἡ), nevĭsntitŭ; nevъțъmatŭ; întrerŭ,

'Ανα-κτάομαι -ῶμαι, viit: -κτήσομαι, pedobîndeskŭ, iaŭ înapoĭ. 2) îndpentezŭ, adăkŭ ceva în stapea sa cea dintîĭ; (de ende 3) fakŭ ne bolnavŭ, saŭ leșinatŭ a se întrema. «Εἰ δὲ ἐκλυθεῖεν, ὀσφρητικοῖς ἀνακτήσασθαι». Gal: «Πνίγας ὑστερικὰς ἀνακτᾶται». Diosk: «'Ανακτῶμαι ἐμεσῶτόν». Ep: îmĭ pedobîndeskŭ paterile, îmi viŭ în fipe. 4) kîștigŭ, atragŭ ne cineva în partea mea; faskŭ ne cineva a se familia, a se înprietheni iarъșĭ kă mine. «Ὥστε παντάπασιν ὁ Κῦρος ἀνεκτήσατο τὸν 'Αστυάγην». Ksen: (vezĭ și 'Ανακομίζω).

'Ανακτέος, α, ον, nos: ală lată 'Ανάγω, și (rar) ală lată 'Ανάσσω.

'Ανάκτησις, εως (ἡ), pedobîndipe; peîntrepare; peînapăkare; atragere de dprostea, saŭ favorăla kăiva. [și

'Ανακτητικὸς, ἡ, ὸν, dostoinikŭ de a pedobîndi, de a deslegina, saŭ a peînapăka kă sine ne cineva, și chl: «'Ανακτητικὸν δὲ καὶ γλήχων». (Mediч:). [ἀνακτάομαι].

'Ανα-κτίζω, viit: -κτίσω, pezideskŭ, klădeskŭ din noŭ. [de ende

'Ανάκτισις, εως (ἡ), pezidipe, reklădipe.

'Ανακτίτης, ου (ὁ), o piatrъ prețioasъ= Γαλακτίτης. [ți

'Ανακτορία (ἡ), noet: împărțeaskъ demnitate; răvernŭ. [și

'Ανακτόρι(ρει)ος, α saŭ ος, ον, noet: împărțeskŭ, domneskŭ, saŭ stăpînieskŭ. «'Αμ'ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω». Od: O. [și

'Ανάκτορον (τὸ), (și îm:) 'Ανάκτορα (τὰ), lokăința împăratălăĭ, domnălăĭ, saŭ palatŭ. 2) (maĭ kă seamъ) templăl Dioskărilor = 'Ανάκειον; (iar în gen:) templă; (și mart:) partea cea mistepioasъ a templălăĭ. de ende 3) (bis:) sfîntăl altarŭ. [ἄναξ, -κτος].

'Ανακτοτελέσται, ὧν (οἱ), Arhiereiĭ mistepiilor Koribantiче. [ἄναξ, τελέω].

'Ανάκτωρ, ορος (ὁ),= 'Άναξ, stăpînitorŭ, domnă, kăpъtenie.

'Ανακυίσκω (fărъ viit:), = 'Αμβλίσκω, leșădŭ fătŭ; și (prin arm:) rămîĭ grea, sîntŭ borțoasъ.

'Ανα-κυκάω -ῶ, viit: -ήσω, amestekŭ înpreunъ.

'Ανα-κυκλέω -ῶ, viit: -ήσω, (strъm:) învîrteskŭ, adăkŭ ceva (și mîș: viă) iarъșĭ înțr' acelașĭ lokŭ; mъ peîntorkŭ, mъ învîrteskŭ, vîrkălŭ; (fir:) repetŭ aceeașĭ. «'Ανακύκλει μου δέμας». Esp: «Τοὺς αὐτοὺς ἀνακυκλεῖ λόγους». Pl: «'Ανακυκλῶ πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα». Aeч: (și mîș:) «'Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακυκλεῖται». At: «'Ανεκυκλεῖτο τοῖς πάθεσιν εἰς τὸν συνήθη βίον». Aeч: [de ende

'Ανακύκλησις, εως (ἡ), vîrkălare, învîrtipe, repetare, și chl: (vezĭ verbăl). «Ἡ ἀνακύκλησις τοῦ τρίποδος διὰ πάντων». Pl:

'Ανακυκλικὸς, ἡ, ὸν, (prinч:) poemъ, care și dandapatele vitiĭ-dsse are înțelesŭ. [ἀνά, κύκλος].

'Ανακυκλισμὸς (ὁ), = 'Ανακύκλησις. [ἀνακυκλίζω].

'Ανα-κυκλόω -ῶ, viit: -ώσω, = 'Ανακυκλέω; (de ende) «'Ανακυκλουμένη ῥητορική». Epm: ceva popălarъ și trivialъ. [de ende

'Ανακύκλωσις, εως (ἡ), = 'Ανακύκλησις. (fir:) prefacere, skimbare (franț: révolution). «Πολιτειῶν ἀνακύκλωσις». Plb:

'Ανα-κυλίω, viit: -ίσω, postorolеskŭ ceva în sus, saŭ înapoĭ. 2) (mîș:) mъîntorkŭ; (și despre boalъ) kazŭ iarъșĭ, mъ întoarce. 3) peînfășărŭ (ceva înfășărată cîlindricește ka sălka).

'Ανα-κυμβαλιάζω, viit: -άσω, noet: kazŭ kă picoarele în sus, saŭ kă capăl în jos kă mare sromotŭ.

'Ανακυπόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: apdikŭ kăiva capăl în sus, saŭ spre înapoĭ (ka sъ 'l înjărîă). (de ende 2) (fir:) repetŭ. [din

'Ανα-κύπτω, viit: -κύψω, înĭ apdikŭ capăl spre înapoĭ (ka pъsъriле, kînd beaŭ). 2) esŭ din fundŭ d'asupra; pesъpŭ; (prinч: și fir:) mъ arătŭ de faцъ; (prin arm: și fir:) mъ așărezŭ, pesălŭ, afară odihnъ; (vezĭ și ἀναδύω, și ἀνανεύω).

'Ανάκυρτος (ὁ, ἡ), rebotatŭ spre înapoĭ (vezĭ și 'Ανάσιμος). [ἀνά, κυρτός].

'Ανα-κωδωνίζω, viit: -ίσω, kletinŭ klopotăl (saŭ și altŭ ceva asemenea), ka sъ faкă sunetŭ.

'Ανα-κωκύω, viit: -ύσω, plînjŭ, mъ bocheskŭ kă țipete.

'Ανάκωλος (ὁ, ἡ), (prinч: haĭnъ) care ajunge pînъ la genunchĭ, (prin arm:) maĭ sus de picoare; (de ende în gen:) skurtŭ, saŭ skurtă în picoare. «Κάμηλος ἀνάκωλος». Diod: [ἀνὰ, κῶλον].

'Ανα-κωλύω, viit: -ύσω, oprieskŭ trъrînd înapoĭ.

'Ана-хωрωдέω -ῶ, viit: -ήсω, batжокоpeskъ (ka komodienii).

'Ανακῶς [ἄναξ, saъ ἀνέχω], adv: Ion: kъ sialiщъ, saъ kъ înгрiжipe, de чева. «'Ανακῶς ἔχω τινος». Пл: Tes: înгрiжeskъ de чineва.

'Ана-хωφέω (όω) -ῶ, viit: -ήсω, (ώсω), asвrzeskъ ne чineва.

'Ανακωχεύω, viit: -εύсω, mi

'Ανακωχέω -ῶ viit: -ήсω, onpeskъ drвmвл (maĭ kъ seamъ вneĭ koръвiĭ, saъ trъsвrĭ); (în цen:) amînъ, întrepкnъ (прinч:) pesвoiъ. «'Ο δέ Μαρδόνιος ἀνεκώχευε. καὶ οὐκ ἐσίνετο τὴν γῆν». Ep: «Οἱ δὲ βάρβαροι ὑπὲρ τοῦ Φαλήρου ἀνακωχεύσαντες τὰς νῆας, ἀπέπλωον». Ep: (mi nestp:) «'Ανεκώχευσαν ἔτι πελάγιαι αἱ νῆες». Ap: aъ stъiвt în ninze, saъ (Ital:) orцalanante. [din

'Ανακωχὴ (ἡ), вremelnikъ întrepвnere de pesвoiъ (armistiцie); onpipe, stape în lokъ de koravie (în nînze), (bezĭ precedenikл; вervъ) (în цen:) aminape; onpipe, цinere înapoĭ. [ἀνὰ, ὀχή. din ἔχω].

'Ана-лάζομαι, viit: -άсομαι, noet:=='Αναλαμβάνω, maĭ iaъ, peiaъ.

'Ана-лактίζω, viit: -ίсω, daъ kъ niчorвл; (прin вrm:) лepъdъ.

'Αν-αλαλάζω, viit: -άξω, stpirъ (maĭ kъ seamъ în pesвoiъ) tape, гakъ mape лartъ.

'Ана-ламвάνω, viit: -λήψομαι, (nex: ἀνέλαβον, mi чл:) iaъ asвnpъ 'mĭ, saъ kъ sinemъ, op în kasa mea. «'Αναλαβόντας τὰ ὅπλα ἰέναι». Ep: «Τοὺς ἄνδρας ἀναλαβόντες ἴε.» Ksen: 'Αναλαβὼν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἁρμάμαξαν». Ksen: (mi nas:) «'Ο Κύριος ἀνελήφθη εἰς τοὺς Οὐρανούς». Bisep: «'Αναλαμβάνοντας εἰς τροχίσκους τὰ κεκομμένα φύλλα καὶ ἄνθη». Diosk: «'Ανελάμβανεν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει». Epod: «'Εποιήσατο αὐτὸν παῖδα, καὶ ἀνέλαβεν ὡς αὐτόν». Dm: (de вnde 2) kaвtъ, mînrliъ, odixneskъ ne чineва. «'Εστιάσεσι καὶ θέαις τὸν δῆμον ἀνελάμβανε». Пл: «Λουομένῳ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι». Ап: «Πρὸ ἔργου δὲ ἐστιν ἀναλαμβάνειν τὸν ἀκροατήν». Apist: «'Αναλαμβάνειν τὸν στρατόν». Плв: «'Αναλαμβάνειν τὸν ἀσθενοῦντα». Dm: 3) iaъ, întiпъreskъ вine în minтea, saъ мetoria mea; (прin вrm:) înвъцъ ne din afaръ. «'Αναλαμβάνειν εἰς τὴν μνήμην (εἰς τὴν διάνοιαν)». (mi ел:) «Καὶ ἔστιν, ὃ ἔδωκε, πάλιν ἀναλαβεῖν». Apist: «'Αναγνοὺς δὲ τὸν λόγον ὁ Λύσανδρος ἔμελλε λέγειν ἐν τῷ δήμῳ ἀναλαβών». Пл: 2) mъ înвракъ, noriъ. «Κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα». At: (mi ел:) «'Αναλαβέσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένους ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως». Пл: 5) цiĭ, anвkъ în miĭnl. «'Αναλαμβανόντων τὰς ἐκείνου βίβλους. Плв: 6) iaъ în stъпinipea mea (sвst a mea înгрiжipe mi чл:), îmĭ însвneskъ. 7) iaъ asвnpъ'mĭ, mъ însъpчinezъ. întrepinzъ. «'Αριστός ἐστιν ἰατρός, ὃς τοὺς ὑπὸ τῶν ἑτέρων ἀπεγνωσμένους ἀναλαμβάνει». Dm: «'Αναλαμβάνειν πᾶσαν τὴν ἐπενεχθεῖσαν οἱ αἰτίην». Ep: «Πέλεμον ἀναλαμβάνειν». Лвч: «Κίνδυνον ἀναλαβέσθαι». Ep: 8)=='Ανακτῶμαι, iaъ iarъmĭ înapoĭ, pedosindeskъ чea чe amъ авst, mi ainъ nepdвt, [прin вrm:) sъпъпiea mi пsteріle din вoalъ, mъ întrepnezъ. «Καὶ τὴν δύναμιν ἀναληψόμεθα πάλιν, ἣν καὶ πρότερον εἴχομεν». Isokp: «'Αναλαβόντες τὴν Σαλαμῖνα». Пл: «Τὰ κατερράθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε». Dm: (de вnde) «'Αναλαβεῖν τὴν ὑγιείαν (τὴν ἐξ ἀρχῆς ἕξιν)» Гал: «'Αναλαμβάνειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς νόσου». Твч: (mi ел:) «'Επὶ τῶν ἀναλαμβανόντων ἐκ νόσου». Гал: (mi kъ altъ ел:) «Τῶν οἴκων, ἐν οἷς ὁ ἀναλαμβάνων διαιτᾶται». Гал: (de вnde) «'Αναλαμβάνω ἐμαυτόν». Лвs: îmĭ viъ în sine. «Εἰ γὰρ μηδένες τῶν πώποτε δυστυχησάντων ἀνέλαβον ἑαυτούς». Isкр: «Ὥστε πολὺν εἶναι τὸν γέλωτα, καὶ μηδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς δύνασθαι». Пл: Ταῦτα ἀκούσας τὸ μὲν πρῶτον ἐξεπλάγην, πάλιν δὲ ἀναλαβὼν ἐμαυτὸν ἀντεῖπον». Isокр: (mi nas:) «'Ανειλημμένος εἰς τὸ γένος». Лвч: 9) înplineskъ linsa, adвkъ (mi miж: viъ) în stapea чea de maĭ'nainte, îndpentezъ. «Τῇ θερμότητι τῆς κοιλίας ἡ φύσις ἀναλαμβάνει τὴν ἔνδειαν τοῦ στόματος». Apist: «Μετὰ δὲ ταῦτα τὸ τρῶμα ἀνέλαβόν τε καὶ ἀνεμαχέσαντο». Ep: «Τὴν ἁμαρτίαν ἀναλαβεῖν πειράσομαι». Sof: 10) anвkъ iarъmĭ dintrв 'nчepatъ, penetъ. «'Αναλάβωμεν ἐξ ἀρχῆς, τίς ἡ κατηγορία». Пл: 'Εξεπίτηδες πολλάκις ἀναλαμβάνω, ἵνα μή τ διαφύγῃ ἡμᾶς». Пл: 11) apdikъ, mi legъ sвs. «'Αναλαβεῖν πρὸς τὰς ζώνας ἱμάσι». Пл: (mi nas: saъ miжл:) «Τῇ μίτρᾳ ἀνηλειμμένος τοὺς βοστρύχους». Лвч: 12) цiĭ, tragъ înapoĭ. «Οἷόν περ ἵππον τὸν λόγον ἑκάστοτε δεῖ ἀναλαμβάνειν». (bezĭ mi ἀναιρέω).

'Ана-лάμπω, viit: λάμψω, skoцъ лampinъ, glakъrъ; iaъ fokъ, mъ înginчъ (apzind). «Τὰ ξύλα οὐκ εὐθὺς ἀναλάμπει». Ksen: 2) лvcheskъ iarъшĭ, ka maĭ'nainte; (fir:) mъ ivеskъ, mъ arъtъ iarъшĭ; (fir:) mъ întorkъ iarъшĭ în чea de maĭ'nainte stape.

'Αναλγὴς, έος (ὁ, ἡ), nesimцitorъ, saъ

непрічînвitорȣ de dȣpepe; (fir:) asпрȣ, вîptosȣ, fъръ dȣpepe, nemiлosȣ, некомпътimitорȣ. [ἀ, ἄλγος]. [de ȣnde

'Αναλγησία, (ἡ), nedȣpepe; nemiлostiвipe; asпpime, nesimцipe. [ші

'Ανάλγητος (ὁ, ἡ), = 'Αναλγής. nesimцitорȣ, nedȣpeposȣ; nemiлosȣ. [de ȣnde

'Αν-αλγήτως, adв: fъръ dȣpepe; în некомпътimipe.

'Αν-αλδαίνω, вiit: -ανῶ, поet: fakȣ чева a pesъpi, ші a креште. 2) (міжл:) esȣ, pesъpȣ, креskȣ (прinч: desпpe плante).

'Αναλδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: некреskȣtȣ, слабȣ, піпернічitȣ. [ἀ, ἄλδω].

'Αν-αλδίσκω (fъръ вiit:), поet: = 'Αναλδαίνω.

'Ανα-λεαίνω, вiit: ανῶ, поet: netezeskȣ, потрівеskȣ чева din noȣ, de ал doiлea. 2) пisezȣ, fъpîmiчezȣ вine.

'Ανα-λέγω, ші (між:, каре е ші maĭ întpeвȣinцatȣ) 'Αναλέγομαι, вiit: -λέξω -ομαι =Συλλέγω, алегȣ, ші кȣлегȣ (maĭ кȣ seamъ лȣкрȣ pisiпitȣ пе пъmîntȣ). «Τοὺς ἀποπίπτοντας στατῆρας ἑπόμενος ἀνελέγετο». Ep: «'Αναλέγεται τῇ γλώσσῃ τοὺς σκώληκας». Apist: (ші між:) «'Ανελεξάμην ἐμαυτοῦ τὰς δυνάμεις». Bas: «'Ανελεξάμενος τὸ πνεῦμα». Ep: лȣîndȣ 'ші pesȣfлapea. 2) sokoteskȣ кȣ гîndȣл, mъ гîndeskȣ; îmi adȣkȣ aminte. «'Αναλέγομαι ταῖς διδαχαῖς τὸν χρόνον». Пл: «Εἰ μέν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ὅτι κρατήσομαι τῶν πολεμίων». Sȣid: 3) чiteskȣ. «'Εγὼ μὲν ἠκροώμην, ὁ δὲ ἀνελέγετο καλὰ ποιήματα». «Ἵνα μηδεὶς τὰ γεγραμμένα ἀναλέξηται». Sȣid: 4) pепetȣ, пomeneskȣ. «Καὶ ὅσην τιμὴν οἴσει εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀναλεγόμενον». Ksen:

'Ανάλειπτος (ὁ, ἡ), neȣnsȣ (прinч: кȣ ȣnt-de-лemnȣ); (прin ȣpm:) neекчepsatȣ, nedeпpinsȣ. [ші

'Αναλειφίη (ἡ), Ion: neȣnцepe кȣ ȣnt-de-лemnȣ (mipesme, ші чл:). [ἀ, ἀλείφω].

'Ανα-λείχω, вiit: -λείξω, шtepгȣ чева лinгînd.

'Αναλέκτης, ου (ὁ), алегъtорȣ ші кȣлегъtорȣ; компȣitорȣ de 'Ανάλεκτα (вezĭ ziчepea). [ші

'Αναλεκτὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de mikъ пepnъ, че поaptъ чеĭ че aȣ ȣmepiĭ непотрівіцĭ (ка sъ 'ші ĭ потрівеaskъ). [mĭ

'Ανάλεκτος (ὁ, ἡ), алеsȣ ші кȣлеsȣ, saȣ вpednikȣ de aлes ші кȣлes. (de ȣnde || sȣвst:) 'Ανάλεκτα (τὰ), колекцie de aлese mічĭ поeme. [ἀναλέγομαι].

'Αναλήθης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λήθως, neadeвъpatȣ, minчinosȣ. [ἀ, ἀληθής].

'Ανάλημμα (τὸ), [ἀναλαμβάνω] înnълцъtȣpъ (прinч:) de zidȣ, pепapaцie. 2) пъmîntȣ гръmъdiтȣ пе лîngъ zidȣ snpe întъpipe. 3) клъditȣpъ пeste ȣnȣ astfeлȣ de maлȣ, saȣ гръmadъ de пъmîntȣ. (iap maĭ пapt: 4) чeasopпikȣ soлapȣ. [ші

'Αναληπτέον, пos: ал лȣĭ 'Αναλαμβάνω. [ші

'Αναληπτὴρ (ὁ), вasȣ, прin каре лȣaȣ апъ ла жeptfe. [ші

'Αναληπτικὸς, ὴ, όν, (ші adв:) -ικῶς. (mediч:) întъpitорȣ, adȣkъtорȣ de пȣtepe. [ші

'Ανάληψις [ἀναλαμβάνω], εως (ἡ), = 'Ανάκτησις, pedoвîndipe, peлȣape. 2) ='Ανάῤῥωσις, peînпȣtepniчipe, peîntpemape; desostenipe, odixnipe. 3) însȣшipe de копiлȣ, saȣ faчepe de fiȣ de sȣfлetȣ. 4) întpeпpindepe. 5) înвъцъtȣpъ. 6) pепapaцie, dpeцepe. 7) (petp:) pепetiцie = 'Επανάληψις. 8) (вis:) înълцapea Domnȣлȣi Xpistosȣ ла чepȣpĭ.

'Αναλθὴς, έος, ші

'Ανάλθητος (ὁ, ἡ), (воaлъ) netъmъdȣitъ. 2) (doktopie) neлȣкръtoape, (леaкȣ) neisвȣtitорȣ. [ἀ, ἄλθω].

'Αναλίγκιος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, ἀλίγκιος] neasemъnatȣ.

'Ανα λικμέω -ῶ вiit: -ήσω, вîntȣpȣ вine, saȣ de ал doiлea.

'Ανάλιος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de 'Ανήλιος.

'Ανάλιπος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de 'Ανήλιπος.

'Αν-αλίσκω, вiit: -αλώσω, (nex: ἀνή- [saȣ ἠνα, ші At: ἀνα] λωσα, ші пas: -ώθην, tpe: de кȣ: ἀνή- [saȣ ἠνά, ші At: ἀνά] λωκα, ші пas: -ωμαι). келtȣieskȣ; isпръвeskȣ. «Ταχὺ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνηλώκει». Ksen: 2) (fir:) stpikȣ, пръпъdeskȣ.

'Ανάλιστος, (ὁ, ἡ), nesъpatȣ. [ἀ, ἁλίζω].

'Ανα-λιχμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι. = 'Αναλείχω.

'Ανάλκεια, поet:, ші

'Αναλκία (ἡ), Ion: nenȣtinцъ, nevitежie. [din

"Αναλκις, ιδος (ὁ, ἡ), (ак: ιδα, ші ιν), поet: [ἀ, ἀλκή], nenȣtinчosȣ, nekȣpaжosȣ.

'Ανάλλαγμα (τὸ), skimвȣ. [ἀνὰ, ἀλλάσσω].

'Ανάλλακτος (ὁ, ἡ), neskimвatȣ, neпpefъkȣtȣ. [ἀ, ἀλλάσσω].

'Αναλλέξαι, поet: în локȣ de 'Αναλέξαι.

'Αναλληγόρητος (ὁ, ἡ), неалегорікŭ (neînцелесŭ алтfел, dekît dȣпе чеea че se ziче). [ἀ, ἀλληγορέω].

'Αναλλοίωτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ώτως. непрefъкȣtŭ; непріimitорŭ de skimвape, saŭ de прefачере. [ἀ, ἀλλοιόω].

'Αν-άλλομαι, віit: -αλοῦμαι, sъpŭ în sȣs.

'Αναλλύζουσα, поet: în локŭ de 'Αναλύζουσα.

"Αναλμος, [ἀ, ἅλμη], ші

'Ανάλμυρος, (ὁ, ἡ), пеsapamȣpatŭ, nesъpatŭ. [ἀ. ἁλμυρός].

'Αναλογάδην, adв: = 'Αναλόγως, în пропорцie, пропорцionat. [ші

'Αναλογεῖον (τὸ), tetpaпodŭ (пе каре se пȣn кърцiле în вiрерiкъ). [ші

'Αναλογέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ пропорцionatŭ, saŭ în пропорцie кътре чева. «Τὸ ἐκ καρδίας θερμὸν ἀναλογεῖ λυχνιαίᾳ φλογί». Ал: Afp: [ші

'Αναλογητικὸς, ἡ, ὸν, чел че жȣdiкъ din (saŭ sistematiчеште se îndeлetniчеште ла) пропорцiї. [ші

'Αναλογία (ἡ), (прinч: în Apitm:) пропрорцie (asemъnъtate întpe doъ кîtimĭ прiвite în компарацie întpe dîsneле); (iap desпре алте лȣкрȣрĭ) пропорцie, simetpie, потрiвitate. [ші

'Αναλογίζομαι, віit: -ίσομαι, тъ maĭ rîndeskŭ, тъ sokoteskŭ maĭ віне. 2) sokoteskŭ, saŭ fakŭ sokoteaлъ. 3) daŭ кȣ sokoteaла din аналоцie, saŭ пропорцie. 4) (pap) тъ къieskŭ. [ші

'Αναλογικὸς, ἡ, ὸν, пропорцionaлŭ (matem: ші грam:). 2) = 'Αναλογητικός. [ші

'Αναλόγιον (τὸ), = 'Αναλογεῖον. [ἀνάλογος].

'Αναλόγισμα (τὸ), = кȣ

'Αναλογισμὸς (ὁ), кiпzȣiре, rîndipe. 2) sokoteaлъ (прiнч: прiн пропорцie); паралелismŭ întpe doъ кîtimĭ, ші pesȣлtatȣл лȣĭ. 3) pепetatъ sokoteaлъ. 4) = 'Αναλογία. 5) (pap) = Μεταμέλεια. [ші

'Αναλογιστικὸς ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς. кȣвiinчosŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла sokoteлĭ de пропорцiї. 2) întpeвȣinцъtорŭ din sistemъ saŭ пpofesie de sokoteлĭ de пропорцiї. [ἀναλογίζομαι].

'Ανάλογος (ὁ, ἡ), аналогŭ, saŭ пропорцionatŭ; потрiвitŭ. «'Ανάλογον σῶμα, οὗ τὸ πλάτος τρίτον τοῦ μήκους». Eȣst: «Αἱ ῥίζαι τῷ στόματι ἀνάλογον· ἄμφω γὰρ ἔχει τὴν τροφήν». Apist: || (neȣtp:) 'Ανάλογον, adв: = 'Αναλόγως. «'Εκ τούτων συγκραθεῖσα, καὶ ἀνάλογον μερισθεῖσα». Плт: [ἀνὰ, λόγος]. [de ȣnde

'Αναλόγως, adв: în пропорцie, пропорцionat.

"Αναλος (ὁ, ἡ), nesъpatŭ. [ἀ, ἅλας].

'Αν-αλόω -ῶ, віit: -ώσω (neîntp: în пpez:) = 'Αναλίσκω.

"Αναλτος (ὁ, ἡ), = "Αναλος.

"Αναλτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, ἄλθω, saŭ ἅλις] nesъцiosŭ.

'Ανα-λύζω, віit: -λύξω, плîнгŭ кȣ sȣsпiнȣрĭ.

'Ανάλυσις, εως (ἡ), аналisŭ, (Fis: Mat: Лоц: Грam:), desfaчере de ȣnŭ трȣпŭ, saŭ лȣкрȣ компȣsŭ, ші peadȣчере în ачелеа, din каре a fost компȣsŭ; (прiн ȣрm: în цen:) stpiкape, desfiinцape (desпȣtepniчipe de леце, ші чл:). 2) = λύσις, desлегаре, еksплiкаре (de o провлетъ ші чл:); desfaчере, isвъвiре (de реле ші чл:). 3) întoapчере, saŭ плекаре, deпъртаре; (de ȣnde) desfaчере din віацъ, saŭ moapte. [ші

'Αναλυτὴρ (ὁ), поet:, ші

'Αναλύτης, ου (ὁ), (în цen:) desfъкъtорŭ; isвъвitорŭ; desfiinцъtорŭ, ші чл: (iap парt:) desлегъtорŭ de fepmeче; tîлкȣitорŭ de вise. [ші

'Αναλυτικὸς, ἡ, ὸν, întpeвȣinцatŭ, кȣвiinчosŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла аналisŭ, desfaчере, еksплiкаре ші чл: [din

'Ανα-λύω, віit: -λύσω, (прiнч: ші în цen:) desлегŭ, saŭ destpъmŭ; deskosŭ; desплeteskŭ; desfъшȣрŭ ші чл: «Δολιχὴν ἀναλύετ' ἄκανθαν (ὁ δράκων)». Апл: «Τὰς μὲν δεῖν, τὰς δὲ ἀναλύειν». Пл: «Δὶ ἡμέρας μὲν ὑφαίνειν, νύκτωρ δὲ ἀναλύειν τὸν ἱστόν». Пл: (de ȣnde 2) (fir:) desfakŭ; dasпарцŭ; еksплiкŭ. 3) sлoвozŭ; isвъвeskŭ; îndpeпtezŭ. 4) peadȣкŭ чева în stapea de maĭ 'nainte; desfakŭ în пърцiле, din каре a fost компȣsŭ. (de ȣnde 5) stpiкŭ; desfiinцezŭ; desпȣtepniчeskŭ. «Οὐκ ἔστι τὰ γενόμενα ἀναλύσαι». Xpis: 6) (ел: saŭ nestp:) тъ întopкŭ, saŭ плекŭ, тъ desпърцŭ. (de ȣnde 7) mopŭ.

'Αναλφάβητος, (ὁ, ἡ), кȣ totȣл neînвъцatŭ, каре nȣ штie niчĭ алfaвetȣл. [ἀ, ἀλφάβητον].

'Ανάλωκα, At: tp: de кȣ: ал лȣĭ 'Αναλίσκω, [de ȣnde

'Ανάλωμα, (τὸ), келtȣiaлъ. «Τὸ ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν». Tȣч: «'Εκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων καθώπλισαν αὐτούς». Dm:

'Αναλωμάτιον (τὸ), (Matm:) [ἀνὰ, λῶμα] чеа de sȣs марцine a ȣnȣĭ лȣкрȣ.

'Ανάλωσις, εως (ἡ), келtȣiре. [ші

'Αναμφισβητήσιμος, ші

'Αναμφισβήτητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ητήτως. nedisпвtatъ, neтъгъdвitъ, neîndoiosъ, sigвrъ, înkpedinцatъ. «Εἰς ἀναμφισβήτητον πάντες κατεχωρίζοντο». Ksen: fъръ a гpeші, saъ a лва вna în локъ de алta. [ἀ, ἀμφισβητέομαι].

'Ανα-μωκάομαι -ῶμαι, вiit: ήσομαι, îmї вatъ жокъ de faцъ.

'Ανανάγκαστος (ὁ, ἡ,) nesiлitъ, de вкпъ вое. [ἀ, ἀναγκάζομαι].

'Ανανδρεία (ἡ), (pap) în локъ de

'Ανανδρία (ἡ), певървъцie, певitежie. [ші

'Ανανδριεῖς, έων (οἱ), певървацї, adікъ famenї, skoпiцї. [din

"Ανανδρος (ὁ, ἡ), певървatъ, певitеazъ, fpikosъ; afemeiatъ. 2) (femee) fъръ вървatъ, adікъ пetъpitatъ, saъ въdвв. [ἀ, ἀνὴρ, ἀνδρὸς]. [de вndc

'Ανανδρόω -ῶ, вiit: -ώσω. desбървъчezъ, saъ afemeiezъ пе чinева. saъ 2) skoпeskъ, fakъ famenъ. [ші

'Ανάνδρως, adв: пебървътеште, певитежеште.

'Ανάνδρωτος (ὁ, ἡ), пoet: (пpinч: femee) лipsitъ de върватъ. [ἀνανδρόω].

'Ανα-νεάζω, вiit: -άσω = 'Ανανεόω (акt:) peîntinepeskъ пе чinева 2) (пestp:) peîntinepeskъ, adікъ тъ fakъ iaръшї tînъръ. [ἀνὰ, νέος].

'Ανανεῖται, пoet: 3: sinr: пeps: a лвї 'Ανανέομαι.

'Ανα-νέμω, вiit: νεμῶ, înnapцъ din noъ, peînnapцъ. 2) (miж:) înшipъ ла пвmъръ; пetpekъ чева чitind.

'Ανανέομαι (fъръ вiit:), тъ întopkъ, вiъ înanoї,

'Ανα-νεόω, -ῶ (maї întpeв: miж:) -oῦμαι, вiit: -ώσω -ομαι. = 'Ανανεάζω, fakъ iaръшї tînъръ. fakъ чева din noъ, penoieskъ. «'Ανανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὸν 'Οθρυδάτην ἐκεῖνον». Лis:

'Ανάνετος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀνίημι] neodixnitъ, saъ neodixnitopъ. 2) nesлъвitъ, пелъsatъ în вое.

'Ανάνευσις, εως (ἡ), [ἀνανέω] (skp: fir:) pesвflape; isбъвipe; odixnъ.

'Ανάνευσις, εως (ἡ), apdikape de капъ în sвs snpe semnъ de tъгъdвîpe, pefвzape, saъ nenpiimipe de чева. [ші

'Ανανευστικὸς, ἡ, όν, tъгъdвiosъ, pefвzosъ, пevoitopъ. [din

'Ανα-νεύω, вiit: νεύσω, [înnpot: de Κατανεύω) apdikъ капвл în sвs, (npinч:) ka зъ apътъ, къ пв воiъ; (de вnde) tъгъdвieskъ, pefвsezъ. «Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν». Лt: П: «Οὐδὲν ἔχειν ἀνένευον». Ksen: (вezї ші 'Ανακύπτω).

'Ανα-νέω, вiit: -νεύσομαι, înnotînd esъ d' asвnpa; (de вnde fir:) pesвflв, aflв odixnъ, skъпape. «Θᾶττον γεμὴν τῆς πλάνης ἀνανεύσας». Eвs:

'Ανανέωμα (τὸ), penoitвpъ, лвkpвл чел penoitъ. [ші

'Ανανέωσις, εως (ἡ), peîntinepipe; saъ penoipe (шaї кв seamъ a adвчerїї a minte). [ші

'Ανανεωτικὸς ἡ, ὸν, îndemînatikъ snpe peîntinepipe, saъ penoipe (maї кв seamъ a adвчerїї a minte). [ἀνανεόω].

'Ανα-νηπιεύομαι, вiit: -εύσομαι, тъ fakъ iaръшї првпкъ; (fir:) skazъ din minцї, вiъ în gradвл првпчilop. [ἀνὰ, νήπιον].

'Ανα-νήφω, вiit: -νήψω (nestp:) тъ desъътъ, тъ tpesвeskъ; тъ deштепtъ; тъ desamецeskъ, îmї вiъ in fipe; (fir:) skaпъ, тъ isбъвeskъ. «"Οπως ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου». Skp: 2) (stpъm:) desamецeskъ пе чinева, îл desвътъ.

'Ανα-νήχομαι, вiit: -ήξομαι. = 'Ανανέω.

'Ανάνθεος (ὁ, ἡ), = 'Ανανθὴς.

'Αν-ανθέω ῶ, вiit: ήσω, peînflopeskъ.

'Ανανθὴς, έος (ὁ, ἡ), neînflopitъ, neînflopitopъ; (fir: desnpe faцъ) desвънsitъ, emitъ; (ші desnpe omъ) trekвtъ în вipstъ; слъвitъ; oбilitъ. [ἀ, ἄνθος].

'Ανάνιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίως, nemîxnitъ, saъ nenpiчînвitopъ de mîxnipe, netpistъ. [ἀ, ἀνία].

'Ανάνιος (ὁ, ά), Dop: în локъ de 'Ανήνιος, fъръ fpîne, neînfpînatъ.

'Ανα-νίσσομαι, вiit: -νί (saъ -νεί) σομαι, пoet: тъ întopkъ înanoї.

'Ανα-νοέω -ῶ, вiit: -ήσω, adвkъ iaръшї în mintea mea, saъ îmї maї adвkъ a-minte.

'Αν-ανοίγομαι, вiit: -οίξομαι. (naвir:) deskizъ nînzeле, тъ denъptezъ de вskatъ 'naintînd în mape.

'Ανανομὴ (ἡ), peînnъpцipe, (saъ sim:) înnъpцipe. 2) (fir:) adвчepe a minte, amintipe. [ἀνανέμω].

'Ανα-νοσέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ волпъвeskъ iaръшї, de isnoaвъ.

"Αναντα [ἀνὰ, ἄντα], adв: în sвs, лa dealъ, пе sвiшъ. (вezї 'Ανάντης).

'Αναντα-γώνιστος (ὁ, ἡ), чел чe n' ape, saъ nв aflъ вpednikъ înnpotivъ-лвптъ-

topȣ̆; (прin ȣpm:) невірȣitȣ̆; (despre лȣкр:) непрironitȣ̆. [ἀ, ἀνταγωνίζομαι].

'Αναντaπόδοτος (ὁ, ἡ), (прinч: în грam: кȣвîntȣ̆) еліптікȣ̆, nesъвîршitȣ̆ din лiпsa вasȣлȣi релацieĭ sale. (прекȣm) «Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μή γε ші чл:». Sкр: [ἀ, ἀντὶ, ἀποδίδομαι].

'Ανάντης [ἀνὰ, ἄντα], εος, (ὁ, ἡ), (înпрot: de Κατάντης) ȣркosȣ̆, кȣ sȣiшȣ̆; (fir:) греȣ̆, aneвoiosȣ̆.

'Αναντίβλεπτος (ὁ, ἡ), ачела, пе каре nȣ îndръzneште чinева a вedea în faцъ. [ἀ, ἀντιβλέπω].

'Αναντίλεκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έκτως, [ἀ, ἀντιλέγω] = кȣ

'Αναντίῤῥητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ῥήτως. непрiimitopȣ̆ de înпроtiвъ-ворвiре. [ἀ, ἀντίῤῥητος].

'Αναντιφώνητος (ὁ, ἡ), nedъtъtopȣ̆, saȣ̆ непрiimitopȣ̆ de pesпȣnsȣ̆. 2) = 'Αναντίῤῥητος. [ἀ, ἀντιφωνέω].

'Αν-αντλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) zлeieskȣ̆ пȣцȣл. 2) (fir:) paвdȣ̆, sȣfepȣ̆ ostenелĭ. [ἀνὰ, ἀντλέω].

'Ανάνυτος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ̆ de 'Ανήνυτος.

"Αναξ [ἀνάσσω], ακτος (ὁ), (вокt: поet: "Ανα, кînd este ворва despre zeȣ̆. ла îm: "Ανακες, ші "Ανακοι, прinч: Dioskȣpiĭ). (în цen:) domnȣ̆; прinцȣ̆; îmпъpatȣ̆; протектopȣ̆, efopȣ̆; enistatȣ̆. (вezĭ ші Δεσπότης), 2) (парt: ла Чiпрȣ) fiȣ̆, saȣ̆ pȣdъ de îmпъpatȣ̆. (вezĭ Isокр: în Еваг: ші Apist: Репȣв:)

"Αναξα поet: în локȣ̆ de "Ηναξα, nex: ал лȣĭ 'Ανάσσω.

'Ανα-ξαίνω, вiit: -ξανῶ. sгîpiȣ̆; (ші прin ȣpm:) deskizȣ̆ iaръшĭ (прinч:) panъ, че аре înкъ гаȣръ; (de ȣnde, fir:) penoieskȣ̆ ȣръ (чеартъ, вражвъ веке).

'Ανα-ξηραίνω, вiit: -ανῶ, ȣsȣкȣ̆ iaръшĭ, saȣ̆ кȣ totȣл. [de ȣnde

'Αναξήρανσις, εως (ἡ), desъвîршîtъ, saȣ̆ a doiлea ȣskape. [ші

'Αναξηραντικὸς, ὴ, ὸν, destoĭnikȣ̆ de a peȣska. [ші

'Αναξηρασία (ἡ), = 'Αναξήρανσις.

'Αναξία (ἡ), поet: stъпînipe; saȣ̆ порȣnкъ a stъпînitopȣлȣĭ. [ἄναξ].

'Αναξιδώρα (ἡ), поet: (епit: ал Чepeseĭ) продȣкътоаре din пъmîntȣ̆, ші dъpȣitoape de poade; saȣ̆ îmпъpъteште dapnikъ [ἄναξ, δῶρον]. вezĭ ші 'Ανησίδωρος.

'Αναξιόλογος (ὁ, ἡ), певреdnikȣ̆ de кȣвîntȣ̆, neînsemnatȣ̆, de nimikȣ̆. [ἀνάξιος, λόγος].

'Αναξιοπάθεια (ἡ), пътimipe de nemepitate nedpeптъцĭ, ші пекazȣл чел пeптpȣ aчeasta. [ші

'Αναξιοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskȣ̆ пе nedpeптate nemepitate реле, ші mъ пекъжeskȣ̆ пeптpȣ aчeasta. [ἀνάξιος, πάθος].

'Αναξιόπιστος (ὁ, ἡ), певреdnikȣ̆ de кpedinцъ. [ἀνάξιος, πίστις].

'Ανάξιος, α saȣ̆ ος, ον, (кȣ цen: saȣ̆ inf:) певреdnikȣ̆, nепotpiвitȣ̆. «'Ανάξιαι γὰρ ἐστὲ δυστυχεῖν». Еȣр: «'Ανάξιον ὑμῶν καὶ τῆς τῶν προγόνων δόξης». Dm: 2) (fъръ кazȣ̆) певреdnikȣ̆; despreцȣitȣ̆, de nimikȣ̆. [ἀ, ἄξιος]. [de ȣnde

'Αναξιότης (ἡ), певреdniчie, saȣ̆ însȣшimea певреdnikȣлȣĭ.

'Αναξιφόρμιγξ, ιγγος, (ὁ, ἡ), поet: [ἀνάσσω, φόρμιγξ] (прinч: imnȣ̆) stъпînitopȣ̆ de кitapъ.

'Αναξίως, adв: fъръ вреdniчie; пе nedpeптate; nепotpiвit. [ἀνάξιος].

'Αναξυνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ανακοινόω. [ἀνὰ, ξυνός].

'Αναξυρὶς, ίδος (ἡ), (maĭ овiч: ла îm:) лȣnцĭ ші ларцĭ пъdpaцĭ a-ĭ Пepsiлop (tȣpч: шалварĭ, saȣ̆ чакшiрĭ).

'Ανα-ξύω, вiit: -ξύσω, înкъ maĭ ръzȣiȣ̆, ші iaȣ̆ чева de d'asȣпра ȣnȣĭ tpȣпȣ̆; (прin ȣpm:) кȣръцȣ̆ вine, netezeskȣ̆. «Κίονες πληγέντες, καὶ ἀναξυσθέντες.» Пл:

'Ανά-ξω, вiit: ал лȣĭ 'Ανάγω, ші 'Ανάσσω.

'Ανα-οίγω, вiit: -οίξω, поet: în локȣ̆ de 'Ανοίγω.

'Ανα-παιανίζω, вiit: -ίσω, кîntȣ̆ пeanȣл кȣ mape глasȣ̆.

'Ανα-παιδεύω, вiit: εύσω, daȣ̆ edȣкaцie (înвъцȣ̆) din noȣ̆.

'Ανα-παίζω, вiit: -παίξω, îmĭ вatȣ̆ жокȣ̆, pîzȣ̆ de чinева.

'Αναπαιστικὸς, ὴ, ὸν, кȣвiinчosȣ̆ ла (saȣ̆ компȣsȣ̆ din) вepsȣpĭ anaпeste. [din

'Ανάπαιστος (ὁ, ἡ), anaпestȣ̆, пiчopȣ̆ metpikȣ̆ компȣsȣ̆ (înпроtiвъ de daktiлȣ̆, ші пeптpȣ aчeasta depiвatȣ̆ din 'Αναπαίω) din doъ skȣpte ші o лȣnгъ siлaвъ. || (sȣв:) 'Ανάπαιστοι (οἱ), ші 'Ανάπαστα (τὰ), вepsȣpiле anaпestiчe. [ші

'Αναπαιστρίδες (αἱ), чокaпeле fepapiлop, ші чл: [din

'Ανα-παίω, вiit: -παίσω, ловeskȣ̆ îndъpъt, saȣ̆ înaпoĭ; isвeskȣ̆ în kontpa, (de ȣnde) «'Αναπαίων ῥυθμός». Fлstp: = 'Αναπαιστικός.

'Ανα-παλαίω, biit: -παλαίσω,='Αναμάχομαι. de ал doiлea mъ лѫптѫ.

'Αναπάλειπτος (ὁ, ἡ), ='Ανεξάλειπτος. [ἀ, ἀπαλείφομαι].

'Αναπάλη (ἡ), релѫптъ. 2) ѫnѫ ſелѫ de danцѫ (imitъtopѫ de лѫптъ ші de панкраціѫ oape кѫm). [ἀνὰ, πάλη].

'Ανάπαλιν, adв: = Ἔμπαλιν, de înпротівъ, înапоі, dandapateле. «'Ανάπαλιν στείχοντες». Eѫp: «'Ανάπαλιν ἔχει». Eѫst: este de înпротівъ. [ἀνὰ, πάλιν].

'Αναπάλλακτος (ὁ, ἡ), de кape nѫ se поate isбъві чінева. [ἀ, ἀπαλλάσσομαι].

'Ανα-πάλλω, biit: -παλῶ, mішкѫ, клетінѫ în aepѫ (п: ек:) ланчеа, maĭ 'nainte de a o asвîрлі; (ші між:) mъ арѫнкѫ, sъpѫ în sѫs; (despre калѫ) mъ sколѫ în пічоареле de îndъpъt; (despre пеште) mъ вatѫ. [de ѫnde

'Ανάπαλσις, εως (ἡ), клетінаре, sвîкnіpe, ші чл:

'Αναπάντητος (ὁ, ἡ), neîntîлnitѫ, neîntîшпinatѫ. [ἀ, ἀπαντάομαι].

'Αναπαρεὶς, εῖσα, ἐν, пas: nex: 2: ал партч: лѫї 'Αναπείρω.

'Αναπαριάζω, biit: -άσω. mъ къіeskѫ, îmĭ калкѫ fъгъdѫіала. (ка Паpeniĭ fiind înпpesopaцĭ, saѫ блокаціĭ de Mілtiadѫ). [ἀνὰ, Πάριος].

'Αναπάρτιστος (ὁ, ἡ), nedesъвîpшitѫ, saѫ пе жѫmъtate desъвîpшitѫ. [ἀ, ἀπαρτίζομαι].

'Ανάπας, αντος, ασα, αν. = Σύμπας.

'Ανα-πάσσω, biit: -πάσω, = 'Επι (κατα) πάσσω, presapѫ чева sѫвціpe ка праſѫл пeste чева.

'Ανα-πατάσσομαι, biit: -άξομαι. = 'Ανακρούομαι, прелѫdezѫ, fakѫ înчепѫtѫ (despre înstpѫminteле mѫsікале).

'Ανα-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, ѫшвлѫ пе sѫішѫ, saѫ în sѫsѫл (înпротіва) кѫpsѫлѫї pîѫлѫї.

'Αναπαύδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neoвositѫ. [ἀ, ἀπαυδάω].

'Ανάπαυλα, λης (ἡ), = 'Ανάπαυσις, odixnъ, лініште; прекѫpmape de osteneaлъ; apmistiцie. 2) (прin ѫpm:) локѫ de odixnipe. «Αἱ ἀνάπαυλαι κατὰ τὴν ὁδὸν εἰσί». Плт: [ші

'Ανάπαυμα (τὸ), локѫ de odixnъ. [ші

'Αναπαύσιμος (ὁ, ἡ), îndemînatikѫ sпpe odixnъ. [ші

'Ανάπαυσις, εως (ἡ), = 'Ανάπαυλα, desostenipe, pesѫflape, odixnipe, saѫ odixnъ. [ші

'Αναπαυστη(τή)ριος, ου (ὁ, ἡ), potpiвitѫ, kontpiвѫitopѫ ла odixnъ, odixnitopѫ. «Θῶκος ἀμπαυστήριος». Ep: (ші ел:) «Νὺξ ἀναπαυτήριον κάλλιστον». Ksen: || (sѫвst:) 'Αναπαυτήριον (τὸ), (se înц: ᾆσμα) semnѫ datѫ ostaшілор прintp' o кîntape de a se da ла odixnъ. [din

'Ανα-παύω, biit: -παύσω, înчetezѫ пе чінева din лѫкрѫл sъѫ, ші 'л лasѫ a se odixni, odixneskѫ, desosteneskѫ; лasѫ чева жos din mîĭnĭ. «Ὃς ῥά τε ἔργων ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ». Іл: «'Ανέπαυσε τὸ φασκώλιον». Ел: || (між:) mъ odixneskѫ, mъ ѫшѫpezѫ, skaпѫ, sîntѫ лініштitѫ, neînгріжatѫ; mъ кѫлкѫ sъ dopmѫ; mopѫ, «Σὺ δὲ ἀνάπαυσαι, ὅτι πεπόνηκας». Ksen: «'Αναπαυόμενοι ἐπὶ τῆς χιόνος». Ksen: «'Αναπεπαυμένοι τῶν εἰσφορῶν». Iskp: «Ἔδοξεν ἀναπαύσασθαι, καὶ κατεκλίθη». Ksen: «Τῆς διανοίας ἐκείνης ἀναπαύομαι. Ksen: «Νυκτὸς ἐπιβιώσας μιᾶς ἀνεπαύσατο». Epod:

'Ανα-παφλάζω, biit: -άσω. fepвѫ în клокоte.

'Ανα-πείθω, вt: -πείσω. îndѫплекѫ (прinч:) кѫ гpeѫtate, saѫ кѫ amъцitoape міжлоаче ші кѫвinte, ші maĭ de mѫлte opĭ sпpe pъѫ. (de ѫnde 2) aшъцeskѫ, atpaгѫ. 3) întъpîtѫ, zъdъpъskѫ. «Ἔνια τῶν βρωμάτων καὶ μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἐναπείθει». Ksen: «Οἱ μὲν τοῖς λόγοις πειθόμενοι, οἱ δὲ τοῖς δώροις καὶ χρήμασιν ἀναπειθόμενοι. Ksen:

'Ανα-πεινάω -ῶ, biit: -πεινήσω, іаръшĭ flъmînzeskѫ, mĭ se faче foame.

'Ανάπειρα (ἡ), черкаре, deпpindepe (прinч: mapinъ). [ἀνὰ, πεῖρα]. [de ѫnde.

'Ανα-πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι. pечеркѫ, fakѫ іаръшĭ черкаре; mъ sілeskѫ de isnoaвъ a...

'Ανα-πείρω, biit: -περῶ, înпѫnгѫ, saѫ пътpѫnzѫ кѫ (petpekѫ în) fpiгape; (прin ѫpm:), гъѫpeskѫ пînъ dînколо.

'Ανάπεισμα (τὸ), лѫape de кѫpaжѫ, saѫ îndpъzneaлъ. 2) fѫnie de коpaвіе (otronѫ) tpeвѫinчoasъ ла teatpe (вezĭ ші 'Αναπίεσμα). [ші

'Αναπειστήριος, α saѫ ος, ον, îndѫплекъtopѫ; întъpîtъtopѫ; atpъгъtopѫ; amъцitopѫ. [ші

'Ανάπειστος (ὁ, ἡ), îndѫплекatѫ; întъpîtatѫ; amъцitѫ, ші чл: [ἀναπείθω].

'Ανα-πεμπάζω, biit: -άσω, mъsѫpѫ, ші pemъsѫpѫ; maĭ sokoteskѫ; (між: fir:) mъ гîndeskѫ вine; 'mĭ adѫкѫ aminte; pепetezѫ, meditezѫ. 2) = 'Αναμηρυκῶμαι. [din

'Ανα-πέμπω, biit: -πέμπψω, tpimiцѫ în

sȣs. «Φρουροὺς ἀνέπεμπεν εἰς τὰς ἄκρας». Ksen: 2) daȣ afaръ (skoцȣ miposȣ, aвȣрȣ ші чл:). 3) tpimiцȣ іаръші, saȣ înaпoї.

'Εναπεπταμένος, η, ον, tpek: de кȣ: пas: de пaptч: лȣї 'Αναπετάννυμι.

'Ανα-πέπτω, вiit: πέψω, maї fepвȣ, maї гъteskȣ вȣкate. 2) mistȣieskȣ maї вine.

'Αναπεπτωκότως [ἀναπίπτω], adв: (de пaptiч:) fъръ кȣражȣ, saȣ воinцъ.

'Ανα-πέσσω(ττω), вiit: πέψω.=Ἀναπέπτω.

'Ανα-πετάννυμι, вiit: πετάσω, întinzȣ, deskizȣ, desfъшȣрȣ; (fir) esплiкȣ, въdeskȣ.

'Αναπέτεια (ἡ), deskidepe; (fir:) pesȣfлape, odixnъ. [din

'Αναπετὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsȣ, deskisȣ.

'Ανα-πέτομαι, вiit: πτήσομαι (пex: 2 'Ανεπτόμην). =Ἀνίπταμαι.

'Αναπέφηνα, tpe: de кȣ: ал лȣї 'Αναφαίνομαι.

'Ανα-πέφλασμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣї 'Αναφλάω.

'Ανα-πηγάζω, вiit: -άσω, isвoръskȣ în sȣs.

'Ανα-πήγνυμι, вiit: -πήξω, лiпeskȣ, пiponeskȣ чева sȣs, 'пaлt. 2) = 'Αναπείρω.

'Ανα-πηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpȣ, saȣ mъ apȣnкȣ în sȣs, op înaпoї; (despe isвoape) isвoръskȣ pepede, saȣ чiшneskȣ în sȣs. [de ȣnde

'Αναπήδησις, εως (ἡ), sъpipe în sȣs.

'Ανα-πηλέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Ἀναπάλλω. (saȣ în лoкȣ de 'Αναπιλέω,saȣ 'Αναμηλόω).

'Ανα-πηνίζομαι, вiit: -ίσομαι, înfъшȣрȣ пe fȣsȣ, saȣ пe remȣ, deaпъnȣ; (dap maї кȣ seamъ) skoцȣ mъtase depe rorошї. (вezї ші 'Αναμηρύομαι).

'Αναπηρία (ἡ), вeteжie, чiontipe. [din

'Ανάπηρος (ὁ,ἡ), вeteaгȣ, чiontitȣ. [ἀνὰ, πηρός].

'Ανα-πηρόω -ῶ, вiit -ώσω, вeteжeskȣ, чionteskȣ.

'Ανα-πίδναμαι, пoet: în лoкȣ de 'Αναπηδάω. [din

'Ανα-πιδύω, вiit: -ύσω, isвoръskȣ în sȣs.

'Ανα-πιέζω, вiit: -πιέσω, aпъsînd fakȣ a sъpi чева în sȣs; înпînгȣ, лoвeskȣ ка sъ easъ. [de ȣnde

'Αναπίεσμα (τό), maшinъ de apdiкape, saȣ apȣnкape în sȣs (mai кȣ seamъ a aкtopiлop în teatpȣ). (вezї ші 'Ανάπεισμα, ші Καθέκτης).

'Ανα-πίλναμαι (fъръ вiit:) пoet: mъ depъptezȣ.

'Ανα-πίμπλημι, вiit: πλήσω (пex: ἀνέπλησα, ші чл:); (ppinч:) ȣmплȣ пînъ sȣs,(fir:) sъвîpшeskȣ, petpeкȣ кȣ desъвîpшipe кapiepa вieцiї, ші чл:; paвdȣ, чepкȣ nenopoчipї, ші чл:; adȣкȣ saцiȣ, satȣpȣ; pesnîndeskȣ, înпъpтъшeskȣ moлismъ, ші чл:; (fir:) îmї îmплineskȣ воinцeлe, îmї mȣлцȣmeskȣ, îmї îndestȣлezȣ пatimeлe, ші чл:.

'Ανα-πίμπρημι, вiit: -πρήσω, aпpinzȣ, ші apzȣ de totȣ. 2) sȣfлȣ, ші ȣnfлȣ; (de ȣnde) «Δάκρυ ἀναπρήσας», Om: (se пoate esплiкa dȣпe amîndoъ însemnъpiлe ziчepii).

'Ανα-πίνω, вiit: -πίομαι, maї вeaȣ, maї inгiцȣ. 2) sopвȣ de totȣ, sȣгȣ.

'Ανα-πιπράσκω, вiit: -περάσω, peвînzȣ, пpeкȣпeskȣ.

'Ανα-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, mъ плeкȣ, saȣ кazȣ inaпoї кȣ faцa în sȣs. «Οἱ ἐρέται ἐν τάξει προνεύουσιν, ἐν τάξει δὲ ἀναπίπτουσι». Ksen: 2) mъ întinzȣ, mъ лȣnцeskȣ, mъ кȣлкȣ. «'Αναπεσὼν ἐκοιμήθη». Sкp: 3) (maї noȣ ші neaпpoвatȣ) în лoкȣ de 'Ανακλίνομαι, шezȣ лa шasъ. 4) (maї oвiч: fir:) îmї пiepzȣ пpomtitatea, staȣ fъръ гpiжъ, în nenъsape; (ші ppin ȣpm:) neînгpiжeskȣ, mъ deskȣpaжezȣ, mъ лeneвeskȣ. «Νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι». Tȣч: «'Ανεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου». Tȣч:

'Ανα-πιστεύω вiit: -στεύσω, peiaȣ кȣpaжȣ, mъ înкpedinцezȣ iaръшї în пȣteriлe meлe.

'Ανα-πίτνημι, вiit: -πετάσω, пoet: în лoкȣ de 'Αναπετάννυμι. [din

'Ανα-πιτνέω -ῶ пoet: în лoкȣ de 'Αναπίπτω.

'Ανα-πλάζομαι, вiit: πλάγξομαι. =кȣ

'Ανα-πλανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, пoet: mъ pъtъчeskȣ.

'Ανάπλασις, εως (ἡ), peплъsmȣipe; peпaшtepe; de ал doiлea faчepe. «'Ανάπλασιν τῶν σαρκῶν ποιήσεται». Iпкp: 2) чea dintpȣ 'nчeпȣtȣ кpeape a ȣnȣї лȣкpȣ neînfiinцatȣ, saȣ minчiпosȣ. [ші

'Ανάπλασμα (τὸ), кpeatȣpъ dȣпe imitaцîe, saȣ fopma din afaръ a aлtia; (de ȣnde) плasmъ a imaцinaцii; minчiȣnъ, faвȣлъ. [ші

'Αναπλασμὸς (ὁ), ='Ανάπλασις. [din

'Ανα-πλάσσω (ττω), -πλάσσω, плъsmȣieskȣ, кpeezȣ din noȣ, пpefaкȣ. «Ὥσπερ οὐκ ὄντας ὑπέστησεν, οὕτως ὑποστάντας ἀνέπλασε». Sкp: 2) кpeezȣ dintpȣ 'nчeпȣtȣ, fopmezȣ чева dȣпe oape кape modeлȣ. «Τῷ κηρῷ βόας καὶ ἵππους ἀνέπλαττον». Лȣч: 3) înкiпȣieskȣ кȣ imaцinaцia, ші peppezintȣ кa înfiinцate лȣкpȣpї neînfiin-

*

ɥate. «Τήν ὕλην ἀγέννητόν τινες ἀναπλάττουσι». Грат:

'Ана-πλείω, поеt: în локъ de 'Αναπλέω.

'Ана-πλέκω, вііt: -πλέξω, = Συμπλέκω, înплetesкъ ына пеste алта, saъ кы алта. || (між:) îmї înплetesкъ, ші apdikъ în sвs първл капвлвї.

'Ανάπλευσις, εως (ἡ), = 'Ανάπλους. 2) (херврџ:) клetinape ші къdepe de dinte, saъ osъ пвtpedъ. [din

'Αναπλέω, вііt: -πλεύσομαι, тъ депърtezъ кы коравїа în mape; (іар desпре pîвpї) плвteskъ în protiва кврсвлвї апеї. 2) плвteskъ în апої, тъ întorкъ. 3) esъ în faџъ, плвteskъ пе d' asвпра. «Οἱ ἐν ὕδασιν ἀπολλύμενοι μεθ' ἡμέρας ἀναπλέουσιν». Ал: Alp: 4) (херврџ: desпре dinџї ші чл:) se клetinъ, e гata se кazъ.

'Ανάπλεως (ὁ, ἡ), плinъ кы desъвîршipe (nînъ sвs). 2) (рар) вmплвtъ (moліnsitъ) de воалъ ліпічоавъ, ші чл: [ἀνά, πλέως].

'Ана-πλήθω, вііt: -πλήσω, поеt: în локъ de 'Αναπίμπλημι.

'Αναπλημμυρέω -ῶ, вііt: -ήσω. ші

'Ана-πλημμύρω вііt: -υρῶ, потопeskъ, тъ ревърsъ, saъ fakъ a se ревърsa. (desпре мape, pîвpї ші чл:).

Ана-πληρόω -ῶ, вііt: -ώσω, вmплв nînъ sвs, вine. 2) înплineskъ лinsa. «'Αναπληροῦν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου». Грг: [de вnde

'Αναπλήρωμα (τὸ), вmплвtвръ; înплinitвръ. [ші

'Αναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αναπληρωτικὸς. [ші

'Αναπλήρωσις, εως (ἡ), вmплere, înплinipe, ші чл: [ші

'Αναπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, вmплътorъ, saъ folositorъ, потрівітъ ла înплinipe.

'Ана-πλήσσω, вііt: -πλήξω, лoвeskъ, isвeskъ чева întp' вnъ кіпъ, ка sъ saръ în sвs, saъ înапої.

'Αναπληστικὸς, ἡ, ὸν, adвкътorъ de saџіъ, sъџiosъ; (desпре воале) ліпічосъ. [ἀναπλήθω].

'Αναπλοκὴ (ἡ), înплetipe înпревпъ, saъ în sвs; (іар парт: în mвsікъ) tpentatъ sвipe a глasвлвї (вezї ші Καταπλοκή). [ἀναπλέκω].

'Ανάπλοος, ους (ὁ), (înпrotivъ de Κατάπλους) nopnipe ші плвtipe de ла џъpmъ înъвntpв шъpiї; (ші desпре pîвpî) плвtipe înпrotiва кврсвлвї апеї. 3) întoapчepe (пе mape).

'Αν-απλόω -ῶ, вііt: -ώσω, întinzъ, desdoieskъ; desfъшвpъ; (fir:) desлвшeskъ, espлікъ.

'Ανα-πλύνω, вііt: -πλυνῶ, maї sпълъ, sпълueskъ; (пріп врm:) шtepгъ de toтъ. [le вnde

'Ανάπλυσις, εως (ἡ), pesпълape; sпълъчipe; шtepџepe.

'Ανάπλωσις, εως (ἡ), întindepe, desdoipe; (fir:) espлікape. [ἀναπλόω].

'Αναπλώω, вііt: -πλώσω. Ion: поеt: în локъ de 'Αναπλέω.

'Αναπνείω, поеt: în локъ de 'Αναπνέω.

'Ανάπνευμα (τὸ), локъ de pesвflape, de odixnъ. [ші

'Ανάπνευσις, εως (ἡ), = 'Αναπνοὴ, pesвflape, odixnъ. [ші

'Αναπνευστικὸς, ἡ, ὸν, pesвflъtorъ, 2) odixnitorъ. [ші

'Ανάπνευστος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de Ἄπνευστος. [din

'Ана-πνέω, вііt: εύσω, îmї iaъ pesвflapea, pesвflъ. (ші fir:) îmї pedoвîndeskъ пвtepiле; afлв odixnъ; тъ odixneskъ. 2) (stp:) daъ квїва вpeme de pesвflape, de odixnъ, ші (desпре fокъ) de a skoate fвmъ, de a pesвfla. «'Αναπνεύσας τὸν ἵππον». Ел: (вezї ші ἀνα [ἀπο] ψύχω, ші 'Αποπνέω).

'Ана-πνίγω, вііt: -πνίξω, stpînгъ (пріпч:) глasвл (ка sъ easъ sввџipe ші пътрвnzътorъ).

'Αναπνοὴ, ші 'Ανάπνοια (ἡ), pesвflape. «Τῆς ἀναπνοῆς ἐστὶ τὸ μὲν εἰσπνοὴ, τὸ δὲ ἐκπνοή». Apist: 2) (fir:) odixnъ, înчetape din osteneaлъ. «Τῶν πόνων ἀναπνοήν». Bas: 3) pesвflatoape. 'Αναπνοάς τοῖς ὕδασι, καὶ φρέατα ὤρυττε». Пл: «'Επεὰν αἱ παρὰ τοῖσι κροτάφοισι ἀναπνοαὶ ἀνοιχθῶσι». Ap: 4) евапорape, аввръ. [ἀναπνέω].

'Ана-πνύω, вііt: -πνύσω, (nex: nas: în локъ de актівъ 'Ανεπνύνθην) поеt: în локъ de 'Αναπνέω.

'Αναπόβλητος (ὁ, ἡ), нелепъdatъ, nenepdвtъ; saъ de нелепъdat, de nenepdвt. [ἀ, ἀποβάλλομαι].

'Αναπόγραφος (ὁ, ἡ), neînskpisъ în peџistpe (маї кы seamъ de daждie), netpеквtъ în katarpafie. [ἀ, ἀπογράφω].

'Αναπόδεικτος (ὁ, ἡ), nedoвeditъ, saъ nenвtвtъ a se doвedi. [ἀ, ἀποδείκνυμαι]. [de вnde

'Αναποδείκτως, adв: fъpъ doвezї.

'Αναπόδεκτος (ὁ, ἡ), nevpednikъ de a-

провaре, neaпровatȣ, neпріimitȣ de вȣnȣ. [ἀποδέχομαι].

'Ανα-ποδίζω, віit: -ίσω, ȣмвлȣ dandapateле. 2) (stpem:) întopкȣ пе чінева înaпоĭ; fakȣ кȣіва ачелеашĭ întpeвъpĭ, adiкъ îл fakȣ a pепеta, кîte a zis. (прin ȣpш: 3) черчеtezȣ кȣ skȣmпъtate. "Ἀνεπόδισεν ἑωϋτόν„. Ep: a pепеtat, saȣ a întops челе че a zis. [de ȣnde

'Αναπόδισις, εως (ἡ), ші

'Αναποδισμὸς (ὁ), întoapчepe dandapateле, saȣ înaпоĭ; skȣmпъ черчеtape; pепеtape. "Κατ' ἀνάλυσιν καὶ ἀναποδισμὸν εἰπεῖν„. Ал: Afp:

'Αναπόδοτος (ὁ, ἡ), nedatȣ înaпоĭ; neвîndȣtȣ; saȣ de nedat înaпоĭ; de neвîndȣt. 2) (Грam:) = 'Αναντaπόδοτος. [ἀ, ἀποδίδομαι].

'Αναπόδραστος (ὁ, ἡ), neaпъpatȣ, de nefȣцit, de neskъпat. 2) чел че nȣ поate fȣцi, skъпa, nefȣгъpitȣ. [ἀ, ἀποδιδράσκω].

'Ανα-ποιέω -ῶ, віit: -ήσω, amestekȣ, fpъmîntȣ, алкъtȣîeskȣ (maĭ кȣ seamъ de mînкape). "Ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ„. Skp:

'Ανα-ποικίλλω, віit: -ιλῶ, nestpiцezȣ, înпodoвeskȣ пе d' asȣпpa iaръшĭ, saȣ пpea înпodoвeskȣ.

'Ανάποινος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -οίνως. sлoвozitȣ fъpъ пpeцȣ de peskȣmпъpape din poвie. [ἀ, ἄποινον].

'Αναπόκριτος (ὁ, ἡ), чел че n' a лȣaf, saȣ n' a dat pesпȣnsȣ. [ἀ, ἀποκρίνομαι].

'Αναπόλαυστος (ὁ, ἡ), чел че nȣ doвîndeшte (nȣ se вȣкȣpъ de) чева; saȣ чел че nȣ se doвîndeшte (nȣ se întpeвȣinцeazъ). [ἀ, ἀπολαύω].

'Ανα-πολεμέω, -ῶ, віit: -ήσω. iaръшĭ mъ pesвoieskȣ. [de ȣnde

'Αναπολέμησις, εως (ἡ), penoipe de pesвoiȣ, saȣ a doiлea pesвoipe.

'Ανα-πολεμόω -ῶ, віit: -ῳσω, întъpîtȣ iaръшĭ пе чінева ла pesвoiȣ.

'Ανα-πολέω -ῶ, віit: -ήσω. întopкȣ, ші înвîpteskȣ (челе de sȣs în жos, ші челе dinainte înaпоĭ ші чл:); postoгoлeskȣ чева dandapateле. 2) pemestekȣ mînкapea (ка віteле), pȣmerȣ. 3) (fir:) = 'Αναπεμπάζω, înвîpteskȣ, saȣ adȣкȣ iaръшĭ чева în mintea mea, 'mĭ adȣкȣ a minte; meditezȣ. [de ȣnde

'Αναπόλησις, εως (ἡ), лȣкpapea лȣĭ 'Αναπολέω (вezĭ вepвȣл). 2) (pet:) = 'Επανάληψις, saȣ 'Επαναφορά. [ші

'Αναπολητικὸς, ἡ, ὸν, deпpinsȣ, saȣ îndemînatikȣ în лȣкpapea лȣĭ 'Αναπολέω (вezĭ вepвȣл). [ші

'Αναπολίζω, віit: -ίσω, = 'Αναπολέω.

'Αναπολόγητος (ὁ, ἡ), чел че n'ape, saȣ e neпpiimitopȣ de кȣвinte de îndpeпtape, de desвinoвъцipe; neeptatȣ. 2) neoкpotitȣ, neaпъpatȣ. [ἀ, ἀπολογέομαι].

'Αναπόλυτος (ὁ, ἡ), nesлoвozitȣ, saȣ de nesлoвozit; neeptatȣ. [ἀ, ἀπολύομαι].

'Αναπομπὴ (ἡ), чea în sȣs, saȣ înaпоĭ tpimitepe; skoatepe, desгpoпape. [ші

'Αναπόμπιμος (ὁ, ἡ), чел че a doвindit, saȣ mepitъ tpimitepe în sȣs, saȣ înaпоĭ, de întops înaпоĭ. [ші

'Αναπομπὸς (ὁ, ἡ), чел че tpimite, saȣ пopneшte пе чінева în sȣs, op înaпоĭ. [ἀναπέμπω].

'Αναπόνιπτος (ὁ, ἡ), nesпълatȣ, neкȣpъцitȣ, [ἀ, ἀπονίπτομαι].

'Ανα-πορεύομαι, iit: -βεύσομαι. mъ dȣкȣ în sȣs, mъ ȣpкȣ.

'Αναπόσβεστος (ὁ, ἡ), nestinsȣ, saȣ de nestins, (adiкъ кape nȣ se поate stinцe). [ἀ, ἀποσβέω].

'Αναπόσπαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, nesmȣлsȣ, nedesлiпitȣ, saȣ neпȣtȣtȣ a se smȣлцe, desлiпi. [ἀ, ἀποσπάομαι].

'Αναπόστατος (ὁ, ἡ), nedeпъptatȣ, nedesлiпitȣ; nepeвoлtatȣ. [ἀ, ἀφίσταμαι].

'Αναπότευκτος (ὁ, ἡ), nȣ nenemepitȣ, adiкъ nemepitȣ, doвinditȣ. (doъ negaцiĭ de o пoтpiвъ кȣ o afipmaцie) [ἀ, ne, ἀπὸ, ne, τυγχάνω]; (ші акt:) nemepitopȣ, doвinditopȣ.

'Αναποτνιασμὸς, (ὁ), sȣsпinȣ adînкȣ кȣ влesteme, ші кemape de Dȣmnezeeskȣ ажȣtopȣ ла пeкazȣ.

'Αναπότριπτος (ὁ, ἡ), ачела, de кape nȣ se поate skȣtȣpa, кȣpъцi, saȣ лeпъda чінева. 2) neшtepsȣ пpin fpeкape ші skȣtȣpape. [ἀ, ἀποτρίβομαι].

'Ανάπραξις, εως (ἡ), stъpȣitoape чepepe, ші îmплinipe de o datopie. [ἀναπράττω].

'Ανάπρασις, εως (ἡ), peвindepe, пpeкȣпъцipe. [ἀναπιπράσκω].

'Ανα-πράσσω (ττω), віit: -πράξω. чepȣ кȣ siлa, ші înплineskȣ datopiĭ (daждiĭ ші чл:)

'Αναπράτης, ου (ὁ), peвînzъtopȣ, пpeкȣпeцȣ. [ἀναπιπράσκω].

'Ανα-πρεσβεύω, віit: -εύσω, tpimiцȣ soлĭ, saȣ mepгȣ însȣmĭ soлȣ (ла лoкȣ de maĭ 'пaлtъ пosiцie).

'Ανα-πρήθω, віit: -πρήσω = 'Αναπίμπρημι.

'Ανάπρισις, εως (ἡ), desпiкape кȣ xepъstpъȣл. [din

'Ανα-πρίω (ίζω), viit: -ίσω, хорътърѕіeскъ în лъпгъ, ѕпintекъ къ хорътъръял.

'Αναπτὰς, ᾶσα, άν, nex: 2: ал partiч: ші

'Αναπτάσθαι, noet: nex: 2: ал inf: лъї 'Ανίπταμαι.

'Ανα-πτερόω -ῶ, viit: ώσω, пъіъ, daъ къіва apinї, ка съ ѕвoape, înapinezъ. 2) (fir:) daъ къіва пъdежdi; inimezъ, înкъражezъ; intъpităъ. || (miж:) îmї deskizъ, îmї întinzъ apinеле; ші (fir:) тъ înapinezъ, тъ înкъражezъ, тъ anpinzъ, ші чл: (vezї ші 'Αναπτοέω, 'Αναρτάω, ші 'Ανασοβέω).

'Ανα-πτερυγίζω, viit: -ίσω, îmї deskizъ, ші mішкъ apinеле, ка съ ѕвopъ.

'Αναπτέσθαι, nex: 2: ал inf: лъї 'Ανα-πέτομαι.

'Αναπτῆναι, nex: 2: ал inf: лъї 'Ανίπταμαι.

'Ανάπτης, ου (ὁ), anpinzътopъ, întъpiтътopъ de вражвъ, іървъраре, ші чл: [ἀνάπτω].

'Ανα-πτοέω-ῶ, ші noet: 'Αναπτοιέω, viit: -ήσω, înfpікошezъ, ѕпepiъ, (ші miж: заъ nas:) тъ ѕпepiъ (în пропр: ші fir:) "Ὥστε τὴν 'Ασίαν ἀναπτοηθῆναι πρὸς τὴν ἐλπίδα„. Пл: s'a ѕпepiat, a лъат'o asъпръ.

'Αναπτόμενος, η, ον, noet: miж: nex: 2: ал partч: лъї 'Αναπέτομαι.

"Αναπτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἅπτω, заъ ἅπτομαι] neaціцатъ, ueanpinsъ. 2) neanъкатъ, neatinsъ.

'Ανάπτυκτος (ὁ, ἡ), deskisъ, desfъшкратъ; (fir:) desлъшitъ, esплікатъ, заъ пріimitopъ de esплікape, desлъшipe. [ші

'Ανάπτυξις, εως (ἡ), desdoipe, deskidepe; (fir:) desлъшipe, esплікape. [ἀναπτύσσω].

'Ανάπτυσις, εως (ἡ), ѕкъїnape în ѕвѕ, заъ asъпръ. [ἀναπτύω].

'Ανα-πτύσσω, viit: -πτύξω, desdoieскъ, deskizъ. «'Αναπτύξαι τὸ βιβλίον». Ep: 2) (fir:) esплікъ, desлъшeскъ. [de ѕnde

'Αναπτυχὴ (ἡ), = 'Ανάπτυξις. [ші

'Ανάπτυχος (ὁ, ἡ), = 'Ανάπτυκτος.

'Ανα-πτύω, viit: -πτύσω, ѕкъїnъ în ѕвѕ, заъ asъпръ, ѕкоцъ flerme; (desnpe mape) ѕкоцъ, apъпкъ afaр. "Κύματος ἀνέπτυεν ἄχνην„. Апл: (fir:) nesokoteskъ, desnpецъieskъ. "Ὁ τὰς Ἡροφίλου διατομὰς ἀναπτύων„. Гал:

'Αν-άπτω, viit: άψω, sniînzъpъ, atîpnъ de алъ чева (dap пріnч: пріnosъ în temплъ). "Πολλὰ δ' ἀγάλματα ἀνῆψεν„. Od: Г. (ші miж:) "'Ανήψατο χερσὶν ἐθείρας„. Апл: 2) (fir:) atpівъieskъ, лінeскъ къіва чева (маї de тълте орї рък). "'Εθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι„. Exp: "Πνεῦμα ἀνάπτειν». Apis: провл: a комъніка miasmъ пріn pesлiape. "Εἰς ἑαυτὸν ἀνάπτειν τὴν αἰτίαν τῶν γενομένων„. Пл: "Μοναίσῃ τὴν χάριν ἀνάπτων„. Пл: (ші miж:) "Χάριν τοι ἀνάπτομαι„. Апл: 3) anpinzъ (лъmînape, fокъ, ші чл:). ші 4) (fir:) aціцъ, зъdъръскъ. "Τὸ κοιμηθὲν πένθος ἀνάψαι πάλιν„. Xpis: || (miж:) atîpnъ, легъ, заъ amъ atîpnatъ, легатъ чева de sinemї "Γρᾶες ἀνημμέναι κόσκινα„. Апл: ші (fir:) "Τάρβος ἀνάψομαι„. Exp: (ші nas:) "Τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;„ Апл:

'Ανάπτωσις, εως (ἡ), къdepe înапої, заъ къ faца în ѕвѕ. (pap, ші neanpов:) ші edepe ла masъ; (fir:) deskъражape, nenoflъ; (пріn врт:) лепевіре; întîpziepe, заъ amînape. [ἀναπίπτω].

'Ανα-πυνθάνομαι, viit: -πεύσομαι, penetъ întpebъріле (черчетезъ къ ѕtървіре); afлъ къ îndestълape.

'Ανα-πυρόω -ῶ, viit: -ώσω, daъ fокъ, anpinzъ; înflъкъpezъ.

'Ανα-πυρσεύω, viit: εύσω, înалцъ лъmînї de fокъ (ка съ daъ de ittipe, заъ съ se вазъ dpътвл пе вѕkatъ, op пе mape). 2) daъ віоічівne, заъ înвіopezъ маї тълт o faцъ (маї къ ѕca ъъ рошвл).

'Ανάπυστος (ὁ, ἡ), [ἀναπυνθάνομαι] къnoskътъ, aflatъ de тоцї. 2) (pap, ші noet:) neaвzitъ.

'Ανα-πωλέω -ῶ, viit: -ήσω, pевînzъ, заъ прекъпeskъ. [de ѕnde

'Αναπώλημα (τὸ), pевînzape, прекъпipe.

'Ανα-πωμάζω, viit: -άσω, ѕкоцъ donвл, заъ капакъл, destъпъ.

'Ανάπωσις (τις) εως (ἡ), = "Αμπωτις.

'Ανα-раίζω, viit: -ίσω, în локъ de 'Αναρραίζω.

'Αναραιρηκώς, ότος (υῖα, ός), Ion: заъ At: în локъ de 'Ανηρηκώς, ipe: de къ: ал лъї 'Αναιρέω.

'Αν-αράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, apdikъ блestemъл, desблestemъ.

'Ανάρβυλος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀρβύλα] deskълцъ.

'Ανάργυρος (ὁ, ἡ), чел че n'ape, заъ nъ ia apцintъ, adikъ banї. "Τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο ἀνάργυρος ὤν„. As: "'Ανάργυρος καὶ ἄχρυσος ἦν ἔτι ὁ Πύθιος„. At: [ἀ, ἄργυρος].

'Ανάρδευτος (ὁ, ἡ), nexdatъ, neadъпatъ. [ἀ, ἀρδεύω].

'Ανάρθμιος (ὁ, ἡ), = 'Ανάρσιος, пъnotpiвitъ, neînkeiatъ.]ἀ, ἀρθμός].

'Αναρθρία (ἡ), лінsъ de înkeietърї;

(прin врт:) atonie, слъбічіване. [din

'Αναρθρος (ό, ή), чел че н' аре (сав аре, дар не-възвте din прічіна грѫsimeї) інкеіетврї. 2) (fig:) славъ, непвтінчосъ. 3) (Грам: кввінтъ) ѓръ артіколе; сав (зічере) неînпърцітъ în сілабе; (прin врт:) неартіколатъ, адікъ неînsemnъторъ, неînцелесъ. "Μυκᾶσθαι καὶ ἀφιέναι φωνάς τινας ἀνάρθρους. Пл: [ἀ, ἄρθρον].

'Αναριθμέω -ῶ, вііт: -ήσω, репвтъръ; (ші fig:) репетъ чева кв гіндвл, мъ маї вокотескъ. 2) нвтъръ îndърът. [ἀνὰ, ἀριθμός].

'Αναρίθμητος (ό, ή), непвтъратъ, сав некопріnсъ de нвтъръ, несвпвсъ ла вокотіре; (ші fig:) неînsemnatъ; de непрецвіт (каре нв інтръ în нвтъръ, сав рîndъ) "'Αμήτωρ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινος„. Евр: 2) нештііторъ de Аріtметікъ. [ἀ, ἀριθμέω].

'Αναρίθμος (ό, ή), = 'Αναρίθμητος, нетърцінітъ; (fig:) de німікъ, de деспрецвіт. 2) чел че вокотеште чева de німікъ, ші 'л întребвінцеазъ некрецат, ѓръ мілъ. "'Αναρίθμος θρήνων„. Sol: [ἀ, ἀριθμός].

'Αναριστάω -ῶ, вііт: -ήσω, sîntъ непрînzітъ, сав непрегвставъ. [ἀνάριστος]. [de вnde

'Αναρίστησις, εως (ή). = 'Αναριστία. [ші

'Αναρίστητος (ό, ή), = 'Ανάριστος. непрînzітъ, непрегвставъ.

'Αναριστία (ή), непрînzіре, непрегвставе. [din

'Ανάριστος (ό, ή), = 'Αναρίστητος. [ἀ, ἄριστον].

'Αναρίτης, ου (ό), = Νηρίτης, вnъ фелъ де мелкъ de маре.

'Αναριτοτρόφος (ό, ή), поет: (прінч: інсвлъ) хрънітоаре de мелчї 'Αναρίται. (везї зічерea). [ἀναρίτης, τροφός].

"Αναρκτος (ό, ή), чел че н' аре (сав нв се свнвне ла) стъпînіторіі, несвпвсъ, неатîрнатъ. [ἀ, ἄρχομαι].

'Αναρμόδιος (ό, ή), (ші adв:) -δίως = Ανάρμοστος.

'Αν-αρμόζω, вііт: -ώσω, ='Αρμόζω, потрівескъ, înкеіъ înпревнъ.

'Αναρμοστέω -ῶ, вііт: -ήσω, sîntъ непотрівітъ, нк мъ înвоіескъ. [ші

'Αναρμοστία (ή), непотрівітате, непропорціе, неînвоіре. [din

'Ανάρμοστος (ό, ή), (ші adв:) -μόστως, непотрівітъ, непропорціонатъ, поînвоітъ; некквііпчосъ, ѓръ кввінтъ, ші чл: (ἀ, ἁρμόζω].

'Αν-αρμόττω, Аt: ='Αναρμόζω.

'Αναρπάγδην, adв: кв кіпъ хръніторъ, кв смвлцере. [ші

'Αναρπαγὴ (ή), хрънірe кв смвлцере. [din

'Αν-αρπάζω, вііт: -άσω, сав -άξω. хрънескъ чева de о датъ ші іште, ші 'л іаъ авупра меа. 2) тîръскъ пе чінева ла жвдікъторіе (ла осîндъ, сав екзілъ); (прin врт:) îл лакъ невъзвтъ, îл піерзъ de о датъ деле лаца пъмînтвлві; (desпре четате) дърапънъ, пвстіезъ.

'Αναρπάξανδρος (ό, ή), поет: хръніторъ de оамені (епіт: ал Sfînгеї). [ἀναρπάζω, ἀνὴρ,-δρός].

'Ανάρπαστος (ό, ή), хрънітъ репеде, смвлсъ de о датъ în свs, ѓъкътъ певъзвтъ, перітъ деле лаца пъмînтвлві. (маї кв seamъ екзілатъ, везї ші 'Ανάσπαστος) [ἀναρπάζομαι].

'Ανα-ῤαΐζω, вііт: -ίσω, мъ întpемезъ двпе воалъ, мъ реînсъпътошезъ.

'Ανα-ῤάπτω, вііт: -άψω, рекосъ, сав косъ пе дасвпра, кîрпескъ. [de вnde

'Αναῤαφὴ (ή), а доілеа квзътвръ, сав пе дасвпра, кîрпіре; (іар партк: în хеврц:) квзътвръ de снînтекътвръ, сав de рапъ а плеопеї окіблві de свs (înпрот: de Καταῤαφή). [de вnde

'Αναῤαφικὸς, ὴ, ὸν, кввііпчосъ, сав треввінчосъ ла хервцікъ квзътвръ (везї 'Αναῤαφή).

'Ανα-ῤαψῳδέω -ῶ, вііт: -ήσω, кîнтъ, сав читескъ версврї кв глась маре, ка рапсодіі. [ἀνὰ, ῥαψῳδός].

'Ανα-ῤέπω, вііт: ῥέψω. мъ арdікъ în свs (прінч: о парte а квтпенеї, кînd este маї вшоаръ de кіт чеea-л-алтъ).

'Ανα-ῤέω, вііт: -ῥεύσω, квргъ în свs, савînапоі; (прin врт: desпре ісвоаре) ісворъскъ.

'Ανάῤῥηγμα (τὸ), партеа чea спартъ, сав рвптъ, кръпатъ (de пъмîntъ, de зідъ ші чл:). [din

'Ανα-ῤῥήγνυμι, вііт: -ῥήξω, сfîшіъ (ші між:) мъ сfîшіъ іште în доъ; мъ дескізъ; (прінч: desпре пъмîntъ, зідъ ші чл:) кръпъ de квіретвръ; (de вnde fig:) скоцъ, сав есъ de о датъ, сав кв сromotъ în міжлокъ; ісввкneскъ, сав іаръшї мъ спаргъ. "'Ελασίβροντ' ἀναῤῥηγνὺς ἔπη„. Apistf: "Ὕδωρ, (ὕδωρ, τὸ ἕλκος) ἀνεῤῥάγη„ (ші fig:) "Νεῖκος ἀναῤῥήξαντας„. Ткр: (ші між:) "'Ανεῤῥάγησαν αἱ κακίαι„. Пл: (везї ші 'Εκρήγνυμι).

'Αναῤῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, пas: nex: de партч: a лѫї 'Αναγορεύω.

'Ανάῤῥημα (τὸ), = 'Ανάῤῥησις, вestipe кѫ глasѫ în пѫблікѫ (проклamaцie).

'Ανάῤῥηξις, εως (ἡ), [ἀναῤῥήγνυμι], sfîшiepe (desпікape) în doъ, шi чл:

'Ανάῤῥησις, εως (ἡ), = 'Αναγόρευσις, пѫблікape, проклamape прin вestitopѫ. (iap партік:) лаѫdъ пѫблікъ. [ἀνὰ, ἔῤῥημαι = εἴρημαι].

'Ανάῤῥινον (τὸ), [ἀνὰ, ῥὶς] ѫnѫ ſелѫ de плantъ asemenea кѫ кapdamaoa (se ziче шi 'Αντίῤῥινον, шi Βουκράνιον, шi Λυχνὶς ἀγρία).

'Ανα-ῤῥιπίζω, вiit: -ίσω, fakѫ вîntѫ кѫ апъръtoape saѫ mъtѫpъ fokѫлѫї, шi 'л апpinzѫ; (fir:) deшtentѫ, întъpîtѫ, апpinzѫ, zъdъръskѫ. [de ѫnde

'Αναῤῥιπισμὸς (ὁ), апpindepe de fokѫ прin faчepe de вîntѫ; (fir:) întъpîtape. (вezї 'Αναῤῥιπίζω).

'Ανα-ῤῥιπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Ανα-ῤῥίπτω, вiit: ῥίψω, apѫnкѫ în sѫs. "Κἂν ἀναῤῥίψῃς τι τῶν γεωδῶν, κάτω φέρεται„. Apist: 2) (fir: desпpe жѫкъtopiї de таблъ) apѫnкѫ întp' ѫnѫ порокѫ, шi easъ ѫnde o eшi, pisчezѫ. "Πᾶς ἀνεῤῥίφθω κύβος„. Пл: Τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναῤῥίψας κύβον„. Пл: "Μάχην ἀναῤῥίψαι„. Пл: "Τοσόν δε κίνδυνον ἀναῤῥιπτοῦμεν„. Тѫч: (шi пas:) "Ἅπαξ ἀναῤῥιφθέντος τοῦ κινδύνου„. Тѫч: (шi ел:) "Εἰς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥιπτεῖν„. Тѫч:

'Ανα-ῤῥιχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъ агъцѫ, шi mъ sѫiѫ (пе копачiѫ, saѫ zidѫ шi чл:). [de ѫnde

'Αναῤῥίχησις, εως (ἡ), агъцape, шi ѫpкape în копачiѫ, saѫ пе zidѫ, шi чл:

'Ανάῤῥιψις, εως (ἡ), apѫnкape, asвîpлipe în sѫs; (fir:) piskape. [ἀναῤῥίπτω].

'Ανάῤῥοια (ἡ), tpaцepea апелор mъpiї în апої (ла потоапе). = Παλίῤῥοια. [ἀνάῤῥοος, ους].

'Ανα-ῤῥοιβδέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αναῤῥοφέω, înгiцѫ sopвind кѫ sromotѫ. (вezї шi 'Αποῤῥοιβδέω). [de ѫnde

'Αναῤῥοίβδησις, εως (ἡ), tape sopвipe, saѫ pesopвipe.

'Ανα-ῤῥοιζέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ѫpкѫ (isвopъskѫ în sѫs) pепede шi кѫ sromotѫ.

'Αναῤῥοπία (ἡ), пopnipe, saѫ întindepe sпpe in sѫs, saѫ înапої. [din

'Ανάῤῥοπος (ὁ, ἡ), пopnitѫ, întinsѫ sпpe în sѫs, saѫ înапої. [ἀνὰ, ῥοπή).

'Ανα-ῤῥοφέω (άω) -ῶ, вiit: -ήσω, sopвѫ tape, saѫ pesopвѫ. [de ѫnde

'Αναῤῥόφησις, εως (ἡ), = 'Αναῤῥοίβδησις.

'Ανα-ῤῥοχθέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: isвeskѫ ѫndeва, шi iapъшї mъ tpaгѫ înапої кѫ mape sromotѫ (ка валѫpiле). [ἀνὰ, ῥόχθος].

'Ανάῤῥυσις, εως (ἡ), sлoвozipe, isвъвipe. 2) жeptfipe, saѫ konsfinцipe a жeptfeї. (de ѫnde 3) a tpeiлea zi a Апатѫpiiлор. [din

'Ανα-ῤῥύω, [ἀνὰ, ῥύω, saѫ ἐρύω], вiit: -ῥύσω, (прinч:) întopкѫ капѫл вiteї sпpe înапої, saѫ în sѫs, ка sъ o înжѫнгiѫ; (de ѫnde) жeptfeskѫ (maї кѫ seamъ ла чepeшtiї zeї). 2) sкапѫ, isвъвeskѫ.

'Ανα-ῤῥώνυμι, вiit: -ῥώσω, peînпѫtepniчezѫ diu воалъ; (шi miж:) -υμαι. mъ peîntpemezѫ, îmї pedoвîndeskѫ пѫtepiле.

'Ανα-ῤῥώομαι, вiit: -ώσομαι, поet: mъ întopкѫ pепede înапої, înапоiezѫ.

'Ανάῤῥωσις, εως (ἡ), peînпѫtepniчipe, peîntpemape. [ἀναῤῥώνυμι].

'Ανάρσιος, α saѫ ος, ον, поet: (în цen:) = 'Ανάρμοστος, nепotpiвitѫ, neînвoitѫ; (de ѫnde omѫ) връжmaшѫ, dѫшmanѫ; (лѫкpѫ) înпpotiвitopѫ; nеплъкѫtѫ; вътъmъtopѫ; nedpeптѫ, nекѫвiinчosѫ. [ἀ, ἄρω].

'Αν-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω. atîpnѫ чeва de sѫs, saѫ spînzѫpѫ dasѫпpa алtѫia. "'Ανήρτησεν ἑαυτὸν βρόχῳ. Epod: (шi miж:) "Ἀνηρτημένος τοῦ ἅρματοτ„. Fiлostp: (шi fir:) "Πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων ταῖς ὄψεσι„. Пл: 2) (maї oвiч: fir:) fakѫ a se atîpna чeва кѫ totѫл de алtѫл, înкinѫ кѫ totѫл алtѫia. "Δήμῳ μὴ πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος„. Eѫp: "Εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτοὺς„. Dm: (шi miж: saѫ пas:) "'Εκ τοῦ ἐμοῦ νεύματος ἀνηρτημένος„. Лѫч: "Εἰς τὸ θεῖον ἀνηρτῆσθαι ταῖς ἐλπίσι„. Пл: 3) цiѫ пе чinева întemeiatѫ пе пъdeжdї, saѫ înкѫpaжezѫ пе чinева (прin пъdeжdї) a întpeпpinde чeва. "'Επιστολὴν ἔχων ἐλπίσιν ἀναρτῶσαν αὐτούς„. Прок: (шi miж: saѫ пas:) "'Αναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων„. Dm: "'Ανήρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι„. Ep: "'Αναρτημένου σεῦ χρηστὰ ἔργα ποιέειν„. Ep: 4) (miж:) atpaгѫ пе чinева în faвopѫл meѫ, îл лiпeskѫ de sinemї, 'mi 'л însѫшeskѫ кѫ totѫл. "'Ανήρτητο τοὺς Τρῶας τῷ λόγῳ„. Fiлstp: "Τοσαῦτα φῦλα ἀνηρτήσατο„. Ksen: (вezї шi 'Ανάπτω, шi 'Αναπτερόω). [de ѫnde

'Ανάρτησις, εως (ἡ), atîpnape de чeва; (fir:) atpaцepe de dpaгostea кѫiвa, famiлiape, шi чл: [шi

'Αναρτητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѫ a цine

atîpnatŭ пе чіпева кѫ пъdeжdĭ, saŭ a atpaцe faворѫл кѫіва, ші чл: (bezĭ Ἀναρτάω).

Ἀνάρτιος (ὁ, ἡ), (прінч: пѫтърŭ) fъръ soцŭ. [ἀ, ἄρτιος кѫ soцŭ].

Ἀνάρτυτος (ὁ, ἡ), (mînкape) neгътitъ кѫ mipoase, ші чл:; negata. [ἀ, ἀρτύομαι].

Ἀναρυστὴρ (ὁ), basŭ, кѫ кape se skoate вinŭ, ші чл: [din

Ἀν-αρύττω, ші Ἀν-αρύω (maĭ обіч: miж: -ομαι), biit: -αρύσω, skoцŭ апъ (din пѫцŭ), вinŭ (din бѫte), ші чл:

Ἀν-αρχαΐζω, biit: -ίσω, fakŭ чева іаръшĭ векіŭ, antikŭ.

Ἀναρχία (ἡ), anapxie, лiпsъ de гѫвернŭ, saŭ de stъпînipe. "Τὴν ἀναρχίαν ἐξαιρετέον ἐκ παντὸς τοῦ βίου„. Плt: [din

Ἄναρχος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άρχως, чел fъръ înчепѫtŭ. "Ὁ θεὸς μόνος ἄναρχος„. Тлц: 2) nesѫпѫsŭ ла stъпînipe, saŭ stъпînitopŭ. "Μηδέποτε ἄναρχον μηδένα εἶναι„. Плt: [ἀ, ἀρχή].

Ἀναρχοφωτόμυστος (ὁ, ἡ), poet: (Тлц:) iniцiatŭ în mistepiiле, saŭ taineле лѫmineĭ челіĭ fъръ înчепѫtŭ. [ἄναρχος, φῶς, μυστός].

Ἀνα-σαλεύω, biit: -εύσω, легъпŭ, клеtinŭ des, saŭ spre în sѫs.

Ἀνα-σειράζω, biit: -άσω, tpaгŭ înaпoĭ, saŭ опреskŭ чева прін ланцŭ, saŭ fѫnie, fpîŭ, ші чл: "Ἂψ ἀνασειράζοντες (τὴν ναῦν), ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν„. Апл: (ші fir:) "Θεῶν σέ τις ἀνασειράζει καὶ παρακόπτει φρένας. Еѫр: (bezĭ ші Ἀναχαιτίζω). [de ѫnde

Ἀνασειρασμὸς (ὁ), tpaцepe înaпoĭ; oпpipe; цinepe în fpîŭ.

Ἀνασεισίφαλλος (ὁ, ἡ), [ἀνασείω, φαλλὸς] клеtinъtopŭ de φαλλός (bezĭ zічepea), enit: ал кѫрвелор ші бакапцілор.

Ἀνάσεισμα (τὸ), ші

Ἀνασεισμὸς (ὁ), клеtinъtѫръ, sгѫdiitѫръ. [din

Ἀνα-σείω, biit: -σείσω, клеtinŭ, srѫdѫiŭ, skѫtѫpŭ în sѫs ші în жos; (прін ѫрm:) desdoieskŭ, desfъшѫpŭ, desfakŭ. "Ἱμάτια καὶ στρώματα ἀνασεῖσαι καὶ συνθεῖναι». Ksen: "Ἀνασείσας τὰ ἱστία„. Fлstp: 2) (fir:) amestekŭ, zъdъръskŭ (în вражбъ ші чл:), saŭ amepinцŭ, înfpikoшezŭ (ка чел че apdikъ ші клеtinъ бъцѫл, ші чл:) "Ἀνασείει τὸν λαὸν„. Skp: (bezĭ ші Διασείω).

Ἀν-ασελγαίνω, biit: -ανῶ, ші -ήσω, mъ поptŭ nepѫшinat de faцъ; sѫпъpŭ, бatжокореskŭ, nечinsteskŭ пе чіпева обръzniчеште.

Ἀνα-σεύω, (fъръ biit:) poet: asвîpлŭ, înпinгŭ чева penede în sѫs.

Ἀνα-σηκόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἀντισηκόω, adѫkŭ. (прінч: кѫmпeneле) în екілібрѫ, saŭ deoпotpівъ валапцаре.

Ἀν-ασθμαίνω, biit: -ανῶ, pesѫflŭ греŭ ші des.

Ἀνασιλλοκομάω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, amŭ пърѫл apdikatŭ. [ἀνάσιλλος, κόμη].

Ἀνάσιλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ пърѫл чел dinainte ал капѫлѫĭ apdikatŭ în крештеtŭ, saŭ nenieпtъnatŭ; (прін ѫрm:) крецŭ, ші selвatikŭ (прекѫm este ал леѫлѫĭ, bezĭ Apist:).

Ἀνα-σιμαίνομαι, biit; ανοῦμαι, = Ἀνασιμόω. [din

Ἀνάσιμος (ὁ, ἡ), чел кѫ nasѫл кîpnŭ, ші apdikatŭ în sѫs. "Ἀνάσιμα τὰ πλοῖα ποιοῦνται». Apist: (bezĭ ші Ἀνάστειρος). [de ѫnde

Ἀνα-σιμόω -ῶ, biit: -ώσω, îmĭ apdikŭ nasѫл în sѫs (ка віteле, кînd miposъ чева).

Ἀνα-σκαίρω, biit: -αρῶ, = Ἀνασκιρτάω.

Ἀνα-σκαλεύω, biit: -εύσω, каѫtŭ ші skoцŭ, pîkîiŭ, amestekŭ (fokѫл ші чл:); (de ѫnde fir:) = Ἀναζωπυρῶ.

Ἀνα-σκάπτω, biit: -σκάψω, desгponŭ, despъdъчinezŭ; (de ѫnde) sѫpпŭ, пръпъdeskŭ.

Ἀνα-σκέπτομαι, biit; -σκέψομαι, mъ pekinzѫieskŭ речерчеtînd кѫ лѫape aminte лѫкрѫл, че amŭ кіпzѫit o datъ.

Ἀνα-σκευάζω, biit: άσω, (înпpot: de Κατασκευάζω, adikъ) stpînгŭ, ші apdikŭ moвілеле, ка sъ ле tpansпoptŭ; (прін ѫрm:) stpъmѫtŭ. "Τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκεύασαν„. Ksen: (ші пas: saŭ miж:) "Τῶν δὲ πολεμίων εἰς βαθεῖς καὶ ὑλώδεις αὐλῶνας ἀνασκευασαμένων„. Пл: "Ὁ στόλος εὐτάκτως κατεσκευάζετο, καὶ πάλιν ἀνεσκευάζετο„. Пл: 2) apdikŭ din miжлокŭ, stinгŭ, stpikŭ, despъdъчinezŭ, desfiinцezŭ; (pet:) = ἀναιρῶ, pefѫtezŭ (anepeseskŭ). ""Τὴν νόσον ("Σύριγγας, "Ἕλκη) ἀνασκευάζειν.„ Dskp: (iap maĭ пapt: despre вankiepĭ). Ἀνασκευάζειν τὴν τράπεζαν„. Dm: = Χρεωκοπεῖν, a eші faлitŭ. 3) (pap) konstpѫktezŭ de ал doiлea, реклъdeskŭ, pezideskŭ. (Stp:). [de ѫnde

Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a stpъmѫta moвіле, ѫneлte, ші чл:; a stpika, a desfiinцa; saŭ (din прot:) a прefaче, a реклъdi; a dpeцe, a îndpeпta. "Ἀνασκευαστικὸν τῆς ἀμβλυωπίας„. Dskp:

'Ανασκευὴ (ἡ), apdikape, saŭ tpansпoptape de moвiле, saŭ oштъшештĭ вагаже; stpъmвtape. 2) stpikъчiвne, pestopnape; (шi pet:) = 'Αναίρεσις, pefвtaцie. 3) (pap) pekonstpвкцie, пpefaчepe, peклъdipe.

'Ανασκησία (ἡ), neeksepsape, пedeпpindepe. [шi

'Ανάσκητος (ὁ, ἡ), neeksepsatŭ, nedeпpinsŭ. [ἀ, ἀσκέω]. [de вnde

'Ανασκήτως, adв: fъpъ eksepsape, fъpъ denpindepe.

'Ανα-σκίδνημι, = 'Ανασκεδάννυμι.

'Ανα-σκινδυλεύω, вiit: -εύσω, = 'Ανασκολοπίζω.

'Ανα-σκιρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, saлtŭ în sвs, saŭ înaпoĭ; sъpŭ de ввквpie.

'Ανα-σκολοπίζω, вiit: -ίσω, пвiŭ în цeaпъ. [de вnde

'Ανασκολόπισις, εως (ἡ), [шi

'Ανασκολοπισμὸς (ὁ), пвnepe în цeaпъ.

'Ανα-σκοπέω-ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ανασκέπτομαι. «Εἴ τις τὰ προγεγενημένα ἀνασκοποίη, πῶς ἀποβέβηκε». Ksen: [din

'Ανασκοπὴ (ἡ), peпetatъ, шi sквmпъ въгape de seamъ (teopie, meditaцie, чepчetape). [ἀνὰ, σκοπή].

'Ανα-σμύχω, вiit: -σμύξω, apzŭ шi пръпъdeskŭ чeва kîte пвцinŭ.

'Ανα-σοβέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sпepiŭ, (шi пpin вpm:) faкŭ пe чinева a fвцi. «Θηρευτὴς, εἰ ἀνασοβεῖ θηρεύων, δυσαλωτοτέραν τὴν ἄγραν ποιεῖ». Плt: 2) întъpîtŭ, zъdъpъskŭ. «Τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀνεσόβησαν ἔριν». Sвid: (de вnde) «'Ανασεσοβημένος τὴν κόμην». Лвч: кв пъpвл apdikatŭ în sвs (вezĭ шi 'Ανάσιλλος). [de вnde

'Ανασόβησις, εως (ἡ), fвгъpipe, гonipe (пpin sпaĭmъ).

'Ανα-σπαράσσω (ττω), вiit: -άξω, pвпŭ, sfîшiŭ tape; (вne-opĭ) tpaгŭ în sвs; smвлгŭ, despъdъчinezŭ = 'Ανασπάω.

'Ανάσπασις, εως (ἡ), smвлцepe; despъdъчinape. [шi

'Ανασπαστήριος (ὁ, ἡ), (miжлокŭ) sъвîpшitopŭ de smвлпepe. [шi

'Ανάσπαστος (ὁ, ἡ), smвлsŭ în sвs; despъdъчinatŭ, шi чл: (пpin вpm: 2) eksiлatŭ maĭ în пъвntpв, шi maĭ deпapte. (вezĭ шi 'Ανάρπαστος). [шi

'Ανασπαστὸς (ὁ, ἡ), de smвлs, de tpas în sвs. (de вnde) «'Ανασπαστὸς πύλη». Sof: вшъ, oвлonŭ, чe se tpaцe în sвs, шi se лasъ în жos. (шi sввst:) 'Ανασπαστοὶ (se înц: ἱμάντες), кврeлeлe înкълцъmintелop, шi чл: [din

'Ανα-σπάω -ῶ, вiit: -άσω, (în цen:) tpaгŭ, smвлгŭ, skoцŭ în sвs, despъdъчinezŭ. «'Ανασπάσας δὲ (se inц: τὰς νῆας) ἀπίκετο εἰς τὴν Θήρην». Ep: «'Επεὰν ἀνασπάσωσι τὴν βύβλον ἐκ τῶν ἑλέων» Ep: «'Ανασπᾷ τὴν ἀτμίδα». Пaвs: (шi în пepifp:) «Λόγους ἀνασπᾷν». Sof: însemneazъ, a вopвi кв глasŭ mape. 2) tpaгŭ, tîpъskŭ înaпoĭ. «Τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν». Apistf: (mi miж:) «'Εκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατο». Iл: N. 3) apdikŭ, stpînгŭ în sвs. «Λαῖφος ἀνασπᾷν». Апл: 'Ανασπᾷν τὸ πρόσωπον (τὸ μέτωπον, τὰς ὀφρῦς)». a înкpeцi oвpazвл, шi чл: (шi пas: saŭ miж:) «'Ωμοπλάται ἀνεσπασμένοι». Apistf: 4) isгoneskŭ, fвгъpeskŭ пe чinева (вezĭ 'Ανάσπαστος). «Ὡς ἀνασπάσοντας αὐτοὺς ἤδη τοὺς 'Αθηναίους». Iskp:

'Ανα-σπογγίζω, вiit: -ίσω, шtepгŭ вine, sвîntŭ кa кв ввpeteлe.

Ἄνασσα, ης (ἡ), fem: aл лвĭ Ἄναξ, îmпъpъteasъ, пpinцeasъ. 2) doamnъ, stъпînъ, шi чл:

'Ανασείασκε, пoet: în локŭ de 'Ανέσειε, 3: sinг: пeps: a пpeл: лвĭ 'Ανασείω.

'Ανάσσατος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de 'Ανήσσητος.

'Ανάσσυτος (ὁ, ἡ), пoet: [ἀνασσεύω] пopnitŭ, miшkatŭ în sвs, saŭ înaпoĭ.

'Ανάσσω [ἄνω, ἀνύω], вiit: ἀνάξω, (nex: ἤ [шi пoet: ἄ]ναξα). (în цen:) stъпîneskŭ, гввepnezŭ, îпmъpъцeskŭ. (oвiч: кв dat:) «Τρώεσσιν ἀνάξειν». Iл: Υ. «Κτήμασιν οἶσιν ἀνάσσοι». Od: A. (saŭ кв цen:) «Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις». Iл: A. (шi кв пpeп:) «'Εν («Μετ') ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.» Es: (шi miж:) «Τρὶς γάρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν». Od: T: (шi пas:) «'Ανάσσονται ἐμοὶ». Od: D. «Παρ' ὅτῳ τὸ Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται». Sof: în локŭ de ἀνακτορικῶς κατέχεται, adikъ îmпъpъteшte se цine.

'Ανάσσω (ττω), вiit: ᾄξω, At: în локŭ de 'Αναΐσσω.

'Ανάστα, în локŭ de 'Ανάοτηθι, 2: пeps: a nex: 2: de пopвnч: aл лвĭ 'Ανίσταμαι. [de вnde

'Ανασταδὸν, adв: stînd sквлatŭ dpeпt în пiчoape.

'Ανα-σταλάω, -ω вiit: -άσω, пoet: faкŭ a пiкa.

'Ανασταλτικὸς ἡ, ὸν, пвtinчosŭ a stpînцe, a oпpi, шi чл: ; (med:) înквitopŭ. [ἀναστέλλω].

'Ανα-σταλύζω, вiit: -ύξω, пoet: въpsŭ

пікътѹрї de лъкръмї ѹнеле пеste алтеле, непрекѹрmate.

'Αναστὰς, άντος (ᾶσα, άν), nex: 2: ал партч: лѹї 'Ανίσταμαι.

'Αναστὰς, άδος (ἡ), поет: = Παστάς.

'Αναστάσιμος (ὁ, ἡ), (Бisep:) кѹвiinчosѹ înвiерiї, ал înвiерiї. [din

'Ανάστασις, εως (ἡ), (în цen:) skѹларе în sѹs de omѹ, ші чл: шezînd, saѹ dopmind, saѹ болind, saѹ ашezatѹ ла пîndъ. (iap парt: 2) înвiере de moртѹ. 3) =Μετανάστευσις, stръmѹtape din патрie în пъmîntѹ stpeinѹ. «'Εβουλεύοντο περὶ ἀναστάσεως τῆς 'Ιωνίης, καὶ ὅπου χρεὼν εἴη τῆς 'Ελλάδος κατοικίσαι». Ер: 4)='Επανάστασις, револѹцie (вezї вервѹл). 5) (акt:) ='Αναστάτωσις. «'Αλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος». Dm: 6) (desпре neînsѹf:) înълцаре, apdiкape (de zidѹ, ші чл:) 7) ашezape, saѹ реашezape (de statѹъ, ші чл:). [ші

'Αναστατὴρ (ὁ), поет: ='Αναστάτης. [ἀνίσταμαι]. [de ѹnde

'Αναστατήριος, α, ον, (прinч: жертfъ) съвîршitъ пentрѹ skѹларea din боалъ, saѹ însъnъtoшipea кѹїва.

'Αναστάτης, ου (ὁ), пръпъditорѹ, saѹ пѹstiitорѹ de ѹnѹ локѹ, ші чл:. [ші

'Αναστατικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв: -ικῶς = 'Αναστάσιμος. 2) револтъtорѹ. [ші

'Ανάστατος (ὁ, ἡ), (omѹ) stръmѹtatѹ, isгonitѹ din патрia sa; (орamѹ) pisiпitѹ, пръпъditѹ, пѹstiitѹ. || (sѹбs:) 'Ανάστατοι (οἱ), ѹnѹ felѹ de пîїnї în Atena (бine dosпite ші ѹmflate). [ἀνίσταμαι]. [de ѹnde

'Αναστατόω -ῶ, вiit: -ώσω (maї noѹ), гoneskѹ пе чinева, îл siлeskѹ a se stръmѹta din пъmîntѹл съѹ. 2) întъpîtѹ sпре револtape. 2) пръпъdeskѹ, pisiпeskѹ, пѹstiezѹ. [de ѹnde

'Αναστάτωσις, εως (ἡ), stръmѹtape, isгonipe; pisiпipe, пѹstiipe.

'Ανα-σταυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пѹiѹ în цeaпъ. «Τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἀνεσταύρωσε». Ksen: 2) ръstirneskѹ, întinzѹ пе крѹче. «'Ανασταυροῦντες τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ». [de ѹnde

'Ανασταύρωσις, εως (ἡ), пѹnepe în цeaпъ; 2) ръstirnipe.

'Ανα-σταχυόομαι -οῦμαι, вii:: -ώσομαι, поет:, ші

'Ανα-σταχύω, вiit: -ύσω, поет: pesъpѹ, ші кpeskѹ ка sпiкѹл. 2) daѹ sпiкѹ (desпре гpîѹ), saѹ fakѹ sпiче.

'Ανα-στεγνόω -ῶ, вiit: -ώσω, ѹsѹкѹ, sвîntѹ; (ші în med:) stpînгѹ, înкѹiѹ кѹ totѹл; реѹsѹкѹ.

'Ανα-στείβω, вiit: -στείψω, калкѹ de totѹ, saѹ iaръшї (вezї simпл:).

'Ανάστειος (ὁ, ἡ) пеполitiчitѹ, печiвiлitѹ, гроsoлanѹ. [ἀ, ἄστυ].

'Ανάστειρος (ὁ, ἡ), (прinч: корaвie) каре аре mѹкea de desѹвt (карена) apdiкatъ în партea прѹеї. (вezї 'Ανάσιμος). [ἀνὰ, στεῖρα].

'Ανα-στείχω, вiit: -στείξω, поет: ѹmблѹ în sѹs, saѹ înaпoї, adiкъ mъ sѹiѹ, saѹ înaпoiezѹ.

'Ανα-στέλλω, вiit: -στελῶ. stpînгѹ, sѹmeцѹ, apdiкѹ în sѹs. «Τὴν αὐλαίαν ἀνέστελλον». Пл: «'Επλέομεν ἀναστείλαντες καθ' ἥμισυ τὰ ἱστία. Плd: (ші fiг:) «'Αναστέλλουσα ὀπωπάς». Епiгр; (ші miж: saѹ пas:) «'Ανεσταλμένῳ τῷ χιτῶνι καθήμενος οὐκ εὐπρεπῶς». Пл: (ші în ел:) «'Ανεσταλμένος προσουρεῖ». Пл: (вezї ші 'Ανασύρω). 2) tpimiцѹ înaпoї; опреskѹ în локѹ. «Οἱ δὲ δράκοντες ἀνέστελλον ἑαυτούς». Ел: (ші miж: saѹ пas:) «Τοξευόμενοι δὲ ἀνεστέλλοντο». Тѹч: (ші fiг:) «'Αναστέλλεσθαι τροφήν». Ел: a'шї îmпѹцina mînкapea.

'Ανα-στενάζω, вiit: -άξω, ші

'Ανα-στεναχίζω, вiit: -ίσω, поет:, ші

'Ανα-στενάχω, вiit: -άξω, поет:, ші

'Αναστένω, (fъръ вiit:) oftezѹ, sѹsпînѹ din fѹndѹл inimeї; (прin întind:) плînгѹ, mъ бочeskѹ.

'Ανάστερος (ὁ, ἡ), поет: în локѹ de 'Αναστρος, чел fъръ steле. [ἀ, ἀστήρ].

'Ανα-στεφανόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші

'Ανα-στέφω, вiit: -στέψω, înкѹnѹnѹ, пѹiѹ чева înпрежѹр ка кѹnѹnъ. «Ἡ εἰρεσιώνη κλάδος ἐστιν ἐλαίας ἐρίῳ ἀνεστεμμένος». Пл:

'Ανα-στηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, ашezѹ чева ка (saѹ пе) колоaпъ, ка sъ se вazъ sпре adѹчере aminte. [de ѹnde

'Αναστήλωσις, εως (ἡ), ашezape пе (saѹ în felѹ de) колоaпъ.

'Ανάστημα (τὸ), o парte de пъmîntѹ înълцatъ, saѹ maї 'naлtъ. 2) 'nълцimea, statѹл tpѹпѹлѹї, (Тѹрч:) боiѹ (пѹ пѹmaї de omѹ, чi ші de плaптъ). «Τὸ δὲ ἀνάστημα τῆς χαμαίδρυος οἷον σπιθαμιαῖον». Tfp: 3) (fiг:) mъpeцie, mape simцimîntѹ. [ἀνίσταμαι].

'Ανα-στηρίζω, вiit: -ίξω, = 'Αναστηλόω, ашezѹ чева dpeптѹ în sѹs, înaлцѹ sпре цinepe de minte.

'Ανα-στησείω, (fъръ вiit:) воiѹ, dopeskѹ sъ apdiкѹ, sъ înaлцѹ чева ка ѹnѹ monѹmîntѹ.

'Ανα-στίζω, biit: -στίξω, însemnezŭ чева пе deasъпра къ пъntъpĭ, op înпъnsъtъpĭ, saŭ къ fiepŭ apsŭ.

'Ανα-στοιβάζω, biit: -άσω, (noŭ) înпinгînd înaпoĭ гръmъdeskŭ чева.

'Ανα-στοιχειόω -ῶ, biit: -ώσω, peformezŭ чева din (saŭ analiseskŭ întp') ачелеашĭ елеminte, din кape este компъsŭ; penoieskŭ, пpefakŭ. [de ъnde

'Αναστοιχείωσις, εως (ἡ), = 'Ανάπλασις. 2) = Διάλυσις.

'Αναστολὴ (ἡ), stpînцepe, sъmetepe, mi apdikape în sъs. [ἀναστέλλω].

'Ανα-στομόω -ῶ, biit: -ώσω, deskizŭ, лърцeskŭ гъpa; destъпŭ, deшeptŭ (шanцŭ шi чл:); (шi fir:) întъpîtŭ (пofta). 2) (miж: saŭ пas desпpe pîъpĭ) mъ върsŭ; (desпpe вine) mъ ъneskŭ. 3) stpimtezŭ în feлŭ de гъpъ, fopmezŭ гъpъ. [de ъnde

'Αναστόμωσις, εως (ἡ), deskidepe de гъpъ, (шi fir:) de пoftъ, шi чл: (вezĭ вepвъл). [шi

'Αναστομωτήριος (ὁ, ἡ), шi

'Αναστομωτικὸς, ἡ, ὸν, foлositopŭ, kontpiвъitopŭ лa destъпape; (шi med:) întъpîtъtopŭ de пoftъ.

'Ανα-στοναχέω -ῶ, biit: -ήσω, шi

'Ανα-στοναχίζω, biit: -ίσω, пoet: în лoкŭ de 'Αναστενάζω, oftezŭ din adînkŭ.

'Αναστράγαλος (ὁ, ἡ), чел fъpъ apшiче лa глezne. [ἀ, ἀστράγαλος].

'Ανα-στρατεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ fakŭ iapъmĭ ostaшŭ; mъ omteskŭ de aл doiлea.

'Αναστρατοπεδεία (ἡ), apdikape, saŭ stpъmъtape de taвъpъ. [din

'Ανα-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, apdikŭ шi stpъmъtŭ taвъpa. (вezĭ шi ἀποστρατοπεδεύω).

'Ανα-στρέφω, biit: -στρέψω, întopkŭ чева dandapateлe (adikъ sъsъл în жos, чел dinъъntpъ afapъ, шi чел dinainte înaпoĭ); pestopnŭ; (шi fir:) dъpaпъnŭ, stpikŭ, пpъпъdeskŭ. «Δίφρους δ' ἀναστρέψειαν, κατὰ δ' αὐτοὶ ἐν κονίῃσι πέσοιεν». Iл: Ψ. (шi пas:) «Τὴν πόαν ἀναστρεφομένην κόπρον τῇ γῇ παρέχειν». Ksen: «'Ανεστράφθαι τὰς πολιτείας, καταλελύσθαι τοὺς νόμους». Iskp: 2) fakŭ чева a se întoapче; a se tpaцe înaпoĭ. «Τοὺς στρατιώτας τοὺς ἡμετέρους ἀνέστρεψαν οἱ Θηβαῖοι». Esx: «Καῖσαρ ὑπαντιάζων ἐπειρᾶτο ἀναστρέψαι τοὺς φεύγοντας». Пл: (шi fir:) «Πάλιν τοίνυν τὸν λόγον ἀναστρέψωμεν». Пл: sъ peпetъm. 3) (nestp: saŭ eл:) mъ întopkŭ înaпoĭ, saŭ dandapateлe. «'Απὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας». Лъч: «Οἱ δὲ βάδην ἀποχωροῦντες, ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐλαύνοντας, ἀνέστρεψαν». Ksen: «Κἀνταῦθα ὁμοίως ἀναστρέφει τό πρᾶγμα». Epmц: (de ъnde) «Ποίημα ἀναστρέφον». пoemъ чe se пoate чiti шi dandъpateлe=Καρκινικόν. (шi пas:) «'Εμοὶ τοῦτο ἀνέστραπται.» Ksen: îmĭ este înпpotiвъ. «Τὸ διδόμενον ἐπ' αἰσχρᾷ αἰτίᾳ οὐκ ἀναστρέφεται». Hand: nъ se întoapче (nъ se dъ, saŭ nъ se ia) înaпoĭ. 4) (miж:) пetpekŭ, mъ afлъ stъpъind întp' ъnŭ лoкŭ; mъ îndeлetniчeskŭ лa чева; tpъieskŭ, mъ пoptŭ aшa, saŭ aлtmintpeлea. «'Αλλά τιν' ἄλλην γαῖαν ἀναστρέφομαι». Od. N. «'Επὶ τῆς ἀγορᾶς («Περὶ τὰ γυμνάσια «'Εν τῷ φανερῷ, «'Εν ὀφθαλμοῖς) ἀναστρέφεσθαι». Ksen: шi Пл: «Οτι αὐτὸς μέν ἐν μέσαις εὐφροσύναις ἀναστρέφοιτο». Ksen: «Οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ ἀνσστρεφόμενοι». Ksen: «'Ανεστράφθαι περὶ τοῦτο δοκοῦσι». Dskp: (вezĭ шi 'Αντιστρέφω, шi 'Αποστρέφω).

'Αναστρολόγητος (ὁ, ἡ), пekъnoskъtopŭ de astpoлoцie. [ἀ, ἀστρολογέω].

"Αναστρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ steлe. [ἀ, ἄστρον].

'Αναστροφάδην, adв:='Αναστρόφως, dandapateлe. [din

'Αναστροφὴ (ἡ), pestopnape. (de ъnde 2) (în Гpam:) пъnepe înвepsъ a ziчepiлop; (шi пpin ъpm:) mъtapea tonълъĭ. (вezĭ шi 'Αντιστροφή). 3) întoapчepe înaпoĭ. «Διώκειν, καὶ μηκέτι δοῦναι αὐτοῖς ἀναστροφήν». Ksen: 4) пetpeчepe stъpъitoape întp' ъnŭ лoкŭ, шi кiap лoкъл aчeлa. «Κωρυκὶς πέτρα, δαιμόνων ἀναστροφή». Esx: 5) пъptape. «Τὴν ἀναστροφὴν ἡμῶν ἔχοντες καλήν». Skp· 6) окъпaцie, mesepie. 7) amînape, întîpziepe. [шi

'Ανάστροφος (ὁ, ἡ), pestopnatŭ, întopsŭ dandapateлe. [ἀναστρέφω]. [de ъnde

'Αναστρόφως, adв: dandapeteлe, pestopnat. [шi

'Ανα-στρωφάω -ῶ, biit: -ήσω, пoet: sъчeskŭ, înвîpteskŭ din toate пъpцiлe.

'Ανα-στυφελίζω, biit: -ίσω, пoet: tъpвъpŭ, amestekŭ.

'Ανα-στύφω, biit: -στύψω, mъ пosomopъskŭ

'Ανα-στύω, bii: -στύσω = Στύω.

'Ανασύνταξις, εως (ἡ), peвizape шi modifikape a tpiвъtaцiĭ (stpînцepiĭ dъжdiiлop). [din

'Ανα-συντάσσω, (ττω), biit: -τάξω. peвizezŭ stъpiлe opъшaniлop, шi пpoпopцionat întokmeskŭ dъжdiiлe.

'Ανάσυρμα (τὸ), op чe s' a tpas în sъs,

ші (прin вpiт:) s' a кaпoскaт въzîndaзe de faцъ. [din

'Ана-сýрω, вiit: -συρῶ, tpaгă în sas, saмeцă (xaineле); fir: apтiă, въdeскă. ‖ (miж:) ἀνασύρομαι (se înц: ἱμάτια ші чл:), îmї saмeцă xaїneле, îmї apdикă поaлеле; (de вnde) 'Ανασεσυρμένος, η, ον, nepaшinaтă, desfъкaтă (fъръ oвpază).

'Ана-σφαδάζω, вiit: -άσω, asвîpлă din пiчoape în sas, daă ка пiчoареле; тъвaтă (de dapepe, de пекază, ші чл:).

'Ана-σφάλλω, вiit: -σφαλῶ, apdикă însas пе чел къzaтă. 2) (maї oвiч: miж:) тъ скoлă, тъ întpeшeză din вoaлъ, тъ însъпъtoшeză. 3) (pap) kază de aл doiлea, saă înanoї, op dintp' алтъ пapte.

'Ана-σφραγίζω, вiit: -ίσω, desпeчeтлвieскă.

'Ανασχέθω, поеt: în локă de ἀνέχω. [ші

'Ανάσχεσις, εως (ἡ), = 'Ανοχή, ръвdape. 2) onpipe, цinepe. 3) = 'Ανατολή. pesъpipe. [ші

'Ανασχετὸς, ἡ, ὸν, = 'Ανεκτὸς, de safepit. [ші

'Ανασχήσω, în локă de 'Ανέξω. вiit: aл лaї 'Ανέχω. [ἀνὰ, σχέω].

'Ана-σχίζω, вiit: -ίσω, sfîшiă d'a лaпгaл (de sas пînъ жos) sfimiă de totă.

'Ана-σχινδυλεύω, вiit: -εύσω, = 'Ανασχινδυλεύω.

'Ана-σώζω, вiit: -σώσω, скaпă, ші peкîштiră лaкpa nepdaтă, îл pedoвîndeскă, ші 'л adaцă înanoї întpepă, nevîntкită. 2) (fir:) îmї peadaкă aminte. 3) = Διασώζω, пъstpeză.

'Ана-τανύω, вiit: -ύσω, поеt: în локă de 'Ανατείνω.

'Ана-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, amestekă, пaiă în nepîndaialъ, pestopnă ка saвaл în жos, tкpвapă de totă.

'Ανάτασις, εως (ἡ), întindepe a шîinелор în sas; (de вnde fir:) înълцare de minte ші чл:; пaptape гpea ші amepinцътoape, mîndpie. [ἀνατείνω].

'Ана-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, пaiă лa pîndaialъ, înшiră, întoкшeскă. «'Επειδή περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν». Skp: 2) (miж: fir:) pevizeză, înвîpteскă în minтea mea, pemediteză кîte вna вna.

'Ανατατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, potpivită, disпaвă лa întîndepe a mîinелор în sas; amepinцътopă, stpaшnikă; înцелептă (întinsă, saă 'пaлтă лa minte, ші чл:) [ἀνατείνω].

'Ανατεὶ, adв: поеt: [ἀ, ἄτη] fъръ вътъmape, saă пaгaвъ, nenedensit.

'Ана-тείνω, вiit: -τενῶ, întinză, apdikă чева; (ші fir:) anpinză, înaлцă mintea кaїва. 2) (miж:) amepinцă, (apdikind mînъ, saă apmъ, saă înълцînd глasă). «Οὐδὲν εἶχον ἡμῖν ἀνατείνασθαι φοβερόν». Dm: 3) (Тлц:) тъ înaлцă ка mintea лa пpivipea челор zeeш ї. 4) тъ mîndpeskă, apтiă o пaptape гpea. 5) (nestp:) тъ întinză, aжaпгă пînъ лa.. «Πέδιλα εἰς γόνυ ἀνατείνοντα». Ep:

'Ана-тειχίζω, вiit: -ίσω, penoieskă zidă. [de вnde

'Ανατειχισμὸς (ὁ), penoipe, peклъdipe de zidă.

'Ана-τέλλω, вiit: -τελῶ, (stpъm:) faкă a pesъpi (a eші în sas) «Ὁ θεὸς τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς». Skp: Τοῖσι δ'ἀμβροσίην σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι». Il: E: 2) (nestpъm:) pesъpă (despre soape); pesъpă, тъ naskă, esă d'asanpa, saă alaъ (despre prodakte, dinцї, ші чл:). «Ὅσοις ἀνμὴ ἀνατείλωσιν οἱ ὀδόντες». Apist: «'Εκ ταύτης ὧν ἀνατέλλων ὁ Ὕπανις ποταμὸς ῥέει. Ep: (ші miж:) «Φλὸξ ἀνατελλομένα». Hind:

'Ана-тέμνω, вiit: -τεμῶ, taiă, snintekă d' a лaпгaл; (med:) faкă anatomie, onepaцie вnaї tpaпă.

'Ανατεταμένως, adв: întins, ка tonă; гpeă; stpaшnikă; ка stъpкipe. [ἀνατείνω].

'Ана-тήκω, вiit: -τήξω, topeskă чева ка desъвîpшipe; faкă a se пръпъdi кîte пaцină; (fir:) molешeskă, atoniseză. [de вnde

'Ανάτηξις, εως (ἡ), tonipe (de metaлă ші чл:); (fir:) молешipe. atonisipe.

'Ανατὶ, adв: = 'Ανατεί.

'Ана-тίθημι, вiit: -θήσω, пaiă чева 'пaлт, saă neste алтă чева; (de вnde) înkapkă; (ші miж:) тъ înkapkă, apdikă asanръmї; (ші fir:) iaă asanpa mea; safepă, pabdă. «'Αναθεὶς αὐτὸν ἐπὶ κρημνόν τινα». Apist: «'Αναθήσειν τὴν νύμφην ἐπὶ τὸ ζεῦγος». Said: (ші miжл:) «'Αναθέμενοι κεφαλῆσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας». Anan: «'Ανατίθενται δ' αὖ ἄλλοι ἐπὶ τὰ ὑποζύγια». Ksen: «Κάμηλος καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία». Пров: 2) (fir:) пaiă пъdeждea, лaсă гpiжa asanpa кaїва; saă daă, atpivaieскă asanpa кaїва пpiчina вpe a-naї лaкpa (ка dat:). «Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει». Il: X. Ὧν ἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ, σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσιν».

Iskp: (ші кв преп:) «Τὴν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι». Bisep: Ἥδε ἡ πίστις ἐπὶ τοὺς ἵππεῖς ἀνατίθεται». Плв: «Ἀναθετέον τὴν ἄμυναν εἰς τὸν χρόνον». Пл: «Ταῦτ' ἄν τις εὐνοίᾳ Θεῶν ἀναθείη. Dm: «Τὰ τοιαῦτα ταῖς χώραις ἀναθετέον». Tfp: 3) (між:) ìmĭ kotвnikă, desцĭnвieskă пърerea ші чл: квîва; raпорtă, ekspвiă. «Τὴν πρᾶξιν ἀνέθεντο τῶν ἑταίρων τισί. Пл: «Ὁ Φᾶστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον». Skp: 'Ανεθέμην αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον». Ssp: 4) amînă чева nînъ întp'алцъ вreme. «Ἀναθώμεθα εἰς τὸν οἰκεῖον τοῦ λόγου τόπον ταῦτα». Пл: «Ἀναθετέον τὸ σκέμμα, μέχρις ἄν.» Sin: «Τοῦτο γὰρ ἀνεθέμεθα ἐπισκέψασθαι». Temst: «Προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν». Sof: 5) strъmвtă, пвіă чева întp' алцă локă, saă алfeл; (fir:) mъ къieskă, îmĭ skimbă пърerea, îmĭ калкă, saă îmĭ întorkă кввîntвл; (în цen:) skimbă. «Ἀναθέσθαι τὸν βίον ὥσπερ πεττὸν οὐκ ἔστιν». Antif: Εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ ἀνατίθεσαι αὖθις τὰ εἰρημένα». Лвч: «Καὶ ἔγωγε ἐθέλω τῶν ὡμολογημένων ἀναθέσθαι, ὅσα ἂν σὺ βούλῃ». Плт: «Οὓς ἐν τοῖς φίλοις ἔθεσαν, πάλιν τούτους ἀνατίθεσθαι». Ksen: «Τὰς ἀντιθέσεις εἰς τοὐναντίον ἀνατιθέναι». Epmц: 6) atîpnă, saă ашeză чева 'пал кa вnă прinosă, konsfinцeskă, adвkă ofepinцъ». «Μονόξυλον δὲ, ὅ,τι ἂν ἐθέλῃ τις, ἀνατιθέτω πρὸς τὰ κοινὰ ἱερά». Плт: «Ἀναθέντες τὰ τρόπαια». Dm: «Ἀναθεῖναί μιν εἰς τὸ Ἡραῖον. Ep: «Ὧ καὶ τὴν σύνταξιν ἀνατιθέαμεν». Dskp: (ші nas:) «Ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα». Apistf: (ші між:) «Θεοῖς ἀναθήματα ἀνατίθεσθαι». Плт:

'Ана-тíктω, вiit: -τέξομαι. penaskă.

'Ана-тíλλω, вiit: -τιλῶ, smвлгă първл кв fiрвл.

'Ана-тимáω -ῶ, вiit: -ήσω, вркă, înaлцă прецвл вnaĭ лвкрэ, че se вinde, îл прецвieskă neste кввiinцъ. (bezĭ ші 'Επιτιμάω).

'Ανатиναγμὸς (ὁ), skвtврътвръ, srвdвitвръ tape în sвs. [din

'Ана-тинáссω, вiit: -άξω, skвtвpă, srвdвiă tape în sвs.

'Ана-титаíνω (ръръ вiit:), noet: în локă de 'Ανατείνω.

'Ана-титраíνω (άω -ῶ), вiit: -τρήσω, гъвpeskă nînъ din коло.

'Ана-тлáω -ῶ, вiit: -τλήσω (nex: ἀνέτλην, tpe: de кв: 'Ανατέτληκα), черкă, равdă, трагă реле, ші чл: [de вnde

'Ανάτλημα (τὸ), totă, че a sвfepit чinева, sвfepinцъ.

'Ав-атμίζομαι, вiit: -ίσομαι = 'Εξατμίζομαι, pesвfлк, skoцă авкрi.

'Ана-тоιχέω -ῶ, вiit: -ήσω, кавtъ Διατοιχέω,

'Ана-токíζω, вiit: -ίσω, iaă dobînzi ла dobînzĭ, faкă dobînzile кauete. [de вnde

'Ανατοκισμὸς (ὁ), лвare dé dobînzĭ ла dobînzĭ.

'Ανατολὴ (ἡ), (маĭ овіч: ла îm:) pesъpipea soapeляĭ, ші pesъpitвл, adikъ înfъцiшareа soapeляĭ пе opizontă, ші локвл, de вnde se iвeшte. 2) eшipe în sвs, saă afaръ, pesъpipe (n: ек: a dinцiлор, ші ч:). 3) (sвest:) алвitвра чea de лiнгъ ръdъчineле вnriilор. [ἀνατέλλω]. [de вnde

'Ανατολικὸς, ἡ, ὸν, pesъpiteană.

'Ана-толμáω -ῶ, вiit: -ήσω,= 'Αναθαρρέω.

'Ανατομὴ, (ἡ), tъĭepe (snintекape în лвnră); (прinч:) anatomie, adikъ operaцie anatomikъ de вnă tpвnă mopiă. [ἀνατέμνω]. [de вnde

'Ανατομικὸς, ἡ, ὸν, Anatomikă, кввiinчosă, saă îndemînatikă ла anatomie; (de вnde) 'Ανατομικὴ (se înц: τέχνη, meшtешвгă) Anatomia. «'Ανατομικοὶ (se înц: ἄνθρωποι)». doktopiĭ, че din mesepie profeseazъ Anatomia, Anatomiчi, saă Anatomiĭ.

'Ανάτονος (ὁ, ἡ), întinsă în sвs, maĭ mвлt 'палiă dekît лaiă. [ἀνατείνω].

'Ана-топóομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι. пвiă чева ла локвл съă. «Πολλὰ τῶν ἑαυτῷ εἰρημένων εἰς ἐπιστολὰς ἀνετοπώσατο». Fiлstp: ле a întokmit în felă de enistole. [ἀνὰ, τόπος].

"Ανατος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἄτη] (akt: ші nas:) nевътътъtopă, ші nевътътmată, nesвпъpată, nевinтвită.

'Ανατρεπτικὸς ἡ, ὸν, îndemînatikă a pestopna, a пръпъdi. [din

'Ана-τρέπω, вiit: -τρέψω, pestopnă (прinч: ші fir:), dъpaпънă, пръпъdeskă, adвkă кв sвsвл în жos. «'Ανατρέπω τὴν τράπεζαν». Лкs: = 'Ανασκευάζω, adikъ, esă faлită. (ші між:) «Τοὺς μὲν ὀρθοὺς τῇ ῥύμῃ τῇ τῶν ἵππων παίοντες ἀνετρέποντο». Ksen: (ші nas:) «Ἧττον ἀνατρέπεται τὰ πλατέα». Ksen: «Ἐπὶ κυνὶ γὰρ ἀνατρέπεται ἡ θάλασσα». Apist: (ші fir:) «Ῥῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν ἀνατρέπει βίον». Гn: Apist: 2) anepeseskă, pefвteză. «'Αλλ' ἀνατρέψω ταῦτ' ἀντιλέγων». Apistf:

'Ана-трέφω, вііt: -θρέψω, крескъ, întъpeскъ прin храnъ; (fir:) daж edжкaцie.

'Ана-трέχω, вііt: -δραμοῦμαι, алергъ în sжs, saж înaпoï; mъ petpargъ, înaпoiezж, saж mъ întorкъ înaпoï. «Τοτὲ μὲν ἔμφρονας γιγνομένους, τοτὲ δ' ἀνατρέχοντας εἰς τοὺς οἰκείους λογισμούς». Stp: «'Ανατρέχειν πρὸς οὐρανόν». Fiл: «Ὕδωρ («Πῦρ) ἀνέδραμε κάτωθεν». Лкs: a isвorît. 2) (fir:) крескъ, mъ înaлцъ, saж mъ жmfлж (în гравъ ші de odatъ). «Τὰ γὰρ εὐθὺς ἀνατρέχοντα (φυτὰ) λεπτὰ καὶ ἀσθενῆ γίγνεται». Tîp: 'Ο δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος». Лл: Σ. «Λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη». Od: Σ. «Σμώδιγγες ἀνὰ πλευρὰς ἀνέδραμον». Лл: Ψ.

'Ανάτρησις, εως (ἡ), гъвpipe пътрвnsъ пînъ dinколо. [ші

'Ανάτρητος (ὁ, ἡ), гъвpitъ, петреквtъ пînъ dinколо. [ἀνατράω].

'Ана-τριαινόω -ῶ, вііt: -ώσω, tврввръ, amestекъ (ка Neптвnъ mapea кв tridinta).

'Ана-τρίβω, вііt: -τρίψω, fрекъ mepeъ (прinч: de жosъ în sвs). 2) nisezж, saж fрекъ doъ, saж maï mвлte лвкрврї înпрекпъ, ка sъ se amesteче вine. 3) fрекînd штергъ чева; (прin врm:) fакъ певъzвtъ, saж a nepi.

'Ана-τρίζω, вііt: -τρίξω, noet: скоцъ ввцipe ші пътрвnzъторъ глasъ.

'Ανάτριπτος (ὁ, ἡ), (прinч: o цesътвръ кв пъръ, nostавъ, ші чл:) fрекатъ, posъ. [ἀνατρίβομαι].

'Ανάτριχος (ὁ, ἡ), чел кв първл apdikatъ în sвs, sвîрlitъ. (bezї ші 'Ανάσιλλος). [ἀνὰ, θρίξ].

'Ανάτριψις, εως (ἡ), fрекape deasъ, ші în sвsвл първлвї. [ἀνατρίβω].

'Ανατροπεὺς, έως (ὁ), pestopпъторъ; пръпъditоръ. [din

'Ανατροπὴ (ἡ), pestopnape; пръпъdipe; pefвtaцie, (anepesъ de кввinte); свpnape (de stomaxъ, ші чл:). [ἀνατρέπω].

'Ανατροφεὺς, έως (ὁ), крескъторъ; edвкъторъ. [din

'Ανατροφὴ (ἡ), хрънipe, крештере; (fir:) edвкацie. [ἀνατρέφω].

'Ανατροχάζω (-άω -ῶ), вііt: -άσω, noet: în локъ de 'Ανατρέχω. [de жnde.

'Ανατροχασμὸς (ὁ), алергape dandapateле (вnъ feлъ de eksepsape цimnastikъ).

'Αναττικὸς, ἡ, ὸν, neatikъ (карэ nв este dвпe idioma Atikъ). [ἀ, 'Αττικός].

'Ана-τυλίσσω (ττω), вit: -ίξω, peîn (saж des)fъшвръ; (ші fir:) înвîrteskъ чева în mintea mea, îmї peadвкъ a minte.

'Ана-τυπόω -ῶ, вііt: -ώσω, înкipвieskъ чева кв mintea mea dвпe алта, imaцinezъ. «'Εθεᾶτο τὴν Τροίαν, ἀνατυπούμενος τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις». Пл: (bezї ші 'Αναπλάττω). [de жnde

'Ανατύπωμα (τὸ), înкipвitъpъ, imaцinaцie, idee, че 'шї a fъжst чinева. [mi

'Ανατύπωσις, εως (ἡ), înкipвipe кв fantasia. [ші

'Ανατυπωτικὸς, ἡ, ὸν, прiimitorъ, saж indemînatikъ de înкipвipe.

'Ана-τυρβάζω, вііt: -άσω, amestekъ, tврввръ, цвiъ în nepîndвialъ.

'Αναυάγητος (ὁ, ἡ), чел че n' a пътimit (saж пв e sвпвsъ ла) sпарцere de корабіе (павofpînцere). [ἀ, ναυαγέω].

'Αναύγητος (ὁ, ἡ), лinsitъ de ziopї, nelвminatъ, întвnekosъ. [ἀ, αὐγή].

'Αναυδὴς, έος, ші

'Αναύδητος (ὁ, ἡ), лinsitъ de глasъ, fъръ graiж, mвtъ. 2) nesпвsъ, neesпipimatъ. [ші

'Αναυδία, (ἡ), neглъзвipe, тъчere. [din

'Άναυδος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -αύδως = 'Αναύδητος. [ἀ, αὐδή].

'Αναυλεῖ, adв: fъръ павлв (платъ de transпortъ кв корабіе). [ἀ, ναῦλον].

'Άναυλος (ὁ, ἡ), fъквtъ fъръ глверъ. 2) neштiitorъ de a кînta кв глвервл. [ἀ, αὐλός].

'Αναυλόχητος (ὁ, ἡ), (прinч: корабіе) neintpatъ, neasigвratъ în портъ; (прin врm:) mikъ. [ἀ, ναυλοχέω].

'Αναυμάχητος (ὁ, ἡ), nebътвtъ пе mape. [ἀ, ναυμαχέω].

'Αναυμάχιον (τὸ), (пвmaï în fрasъ жвpidikъ). «'Αναυμαχίου δίκη». жвdikatъ, ші osîndъ asвпpa 'ostaшвлвї, че пв s' a вътвt пе mape. [ἀ, ναυμαχία].

'Αναυξὴς, έος (ὁ, ἡ), nekpeскътъ, saж nepiimitorъ de крештere. [ші

'Αναυξησία (ἡ), nekpeштere. [ші

'Αναύξητος, ші Ἄναυξος (ὁ, ἡ), =Ἀναυξής. [ἀ, αὔξω].

'Αναύξω, вііt: -αυξήσω, крескъ, преа швлt, saж преа 'палt.

Ἄναυρος (ὁ, ἡ), nesвflatъ, neadiatъ de вîntъ. || (sввst:)=Χείμαῤῥος, nîpîъ sekъ. [ἀ, αὖρα].

Ἄναυς, αος (ὁ, ἡ), noet: пвmaï în fp: «Νᾶες ἄναες». Esxл: коръвії, че пвmaï mepitъ пвmeле, adikъ netpeвniче.

Ἀν-αϋτέω -ῶ, вііt: -ήσω, saж -αύσω (din ἀναύω), noet:= Ἀναβοῶ. stpirъ tape.

'Αναύχην, ενος (ὁ, ἡ), fъръ грѫmazѫ, fъръ гîtѫ. [ἀ, αὐχήν].

'Αν-αύω, вiit: -αύσω. апрinzѫ, ші арzѫ чева.

'Ανα-φαίνω, вiit: -φανῶ, (nestp:) лѫminezѫ. 'Αμοιβηδὶς δ' ἀνάφαινον δμωαί». Od: Σ. (de ѫnde 2) (stpъm:) арътѫ, въdeskѫ, dовedeskѫ. «Οἱ Θεοὶ ἄστρα ἐν τῇ νυκτὶ ἀνέφαινον». Ksen: «Ἣν ἔχω δόξαν περὶ ἐμαυτοῦ ἀναφαίνων». Ksen: 3) [în прot: de ἀποκρύπτω) zъpeskѫ de depapte (прinч: ѫskatѫл kînd плѫteskѫ). «'Αναφήναντες δὲ τὴν Κύπρον». Skp: || (miж:) mъ арътѫ, mъ daѫ de faцъ. «Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστήρ». Іл: Л. (ші пas:) «Ψεύδόμενος δ' ἀναφαίνεται». Ksen: (ші neѫt:) «Τὸ ἐκ πρύμνης ἀναφαῖνον ἀκάτιον». Ел:

'Αναφαίρετος (ὁ, ἡ), nелѫatѫ, neapdikatѫ, nелiпsitѫ (de кape nѫ se поats лiпsi чiнева). [ἀ, ἀφαιρέομαι].

'Αναφαλαντίας, ου (ὁ), плешѫвѫ пе fрѫnte, saѫ ne sпрînчепе. [ші

'Αναφαλαντίασις, εως (ἡ), плешѫвia fрѫnцiї, saѫ a sпрinчепелор. [din

'Αναφάλαντος (ὁ, ἡ), (skp:) = 'Αναφαλαντίας. [ἀνὰ, φάλανθος]. [de ѫnde

'Αναφαλάντωμα (τὸ), пaрtea плешѫвъ a капѫлѫї, saѫ a fрѫnцiї.

'Αναφανδὰ, ші 'Αναφανδὸν, adв: de faцъ, кѫ totѫл въdit. [ші

'Αναφαντάζω, вiit: -άσω, = [ἀναφαίνω] арътѫ de faцъ.

'Ανα-φέρω, вiit: οίσω (nex: 'Ανήνεγκα, ші чл:), dѫkѫ sѫs, apdikѫ în sѫs, ѫркѫ, skoцѫ. «Ἑπτακισχίλια τάλαντα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀνηνέγκαμεν». Esx: «Καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἀναφέρειν ἐν κλυδωνίῳ». Тѫч: «Ἑπταμηνιαῖα τὰ βρέφη τοὺς ὀδόντας ἀναφέρει». Ал: Afp: «Πολιὰς, («Αἷμα, «Τὸ πνεῦμα) ἀναφέρειν». ачелашї. (ші пas:) Ἡ ἁλμυρὶς ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ἀναφέρεται» Tfp: «'Αναθυμιάσεις ἀναφέρονται». Apist: «'Ανεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν». Skp: «Τὰ πηγαῖα τῶν ὑδάτων ἀναφέρεται». Пл: (ші ел:) «Ὁ δὲ ἀνηνέγκατο (se înц: φωνὴν, saѫ πνεῦμα) ἄρα στενάξας» Ep: (ші fir:). «Αἱ Κάτωνος προαγορεύσεις ἀνέφερον τὸν Πομπήϊον». Пл: îл înкѫражаѫ, saѫ îї adѫчеаѫ aminte. 2) (пentpѫ 'nалta nosiцie a temплелор ші палателор dpeгъtopeштї) прinoseskѫ лѫї Dѫmnezeѫ, saѫ kontpiвѫieskѫ пѫвлiкѫлѫї. «'Ανενεγκάντων δὲ πάντων ἃ εἶχον». Apist: (ші пas:). «Πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην αἱ πρόσοδοι τῶν κοινῶν ἀναφέρονται». Apist: «Οἱ τὰς παλαιὰς ἀναφέροντες θυσίας». Xpis: «'Εφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας». Skp: 3) atpiвѫieskѫ, saѫ daѫ прiчina asѫпра кѫiва, dedѫkѫ ла... «'Ανέφερον εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχήν». Epod: «Εἰς αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν». Пл: Εἰς ἀξιόχρεων τὸν λέγοντα ἀνοίσω». Плt: 4) istopiseskѫ, noвesteskѫ, sпѫiѫ; daѫ desлѫшiрї, рапоptѫ, înшtiinцezѫ. «Ἴδιον δέ τινα λόγον ὁ Ἴστρος ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀναφέρει περὶ Αἴθρας». Пк: «'Ανήνεγκε περὶ τούτων εἰς τὴν σύγκλητον. Пл: «'Ανήνεγκε πρὸς τοὺς χιλιάρχους τὸ πρᾶγμα». Пл: 5) цiѫ minte, saѫ 'mї adѫkѫ a minte. «Διὰ τὸ μὴ μνημονεύειν μηδ' ἀναφέρειν». Пл: «Καὶ ἀναφέρων ἀπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων τὴν ἔμψυχον συνουσίαν.» Sin: 6) (miж:) esѫ d' asѫпра (în faцa mъpiї, kînd înnotѫ); (ші fir:) mъ peîntpemezѫ (mъ skoлѫ, skaпѫ) din воалъ; îmї вiѫ în fipe din лешinѫ, din вeцie. «Ὅταν δὲ ξηρὸν τελέως ἐν τῷ βυθῷ γένηται, τότε ἀναφέρεται, καὶ ἐπινεῖ». Tfp: «Διὰ τὸ βάρος τῶν ὅπλων οὐδεὶς τῶν καταδυομένων ἀνεφέρετο». Sѫid: (ші пas:) «Επὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, μόγις δὲ ἀνενεχθεὶς εἶπεν». Epd: «'Ανενεικάμενον δὲ καὶ ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς λειποψυχίας». Ep: (ші akt: ел:) «'Αναφέρων ἐκ τῆς πληγῆς». «'Εκλιπὼν δὲ μόλις ἀνήνεγκεν». Пл: «Κακῶς ὑπὸ μέθης καὶ μόλις ἐκ τῶν ὕπνων ἀναφέροντες». Пл: (ші fir:) «Οὐκ ἂν ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἡττωμένοις ἀναφέρειν, καὶ ἀνατολμᾶν τοσαυτάκις». Пл: (ші stpъm:) "Καὶ ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν„. Тѫч:

'Ανα-φεύγω, вiit: φεύξομαι, fѫгѫ în sѫs, saѫ înaпoї; (прin ѫpm:) mъ depъptezѫ, skaпѫ. [de ѫnde

'Αναφευκτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѫ a fѫцi, a skъпa. [ші

'Ανάφευξις (ἡ), fѫцipe de чева, skъпape.

'Αναφὴς, εος (ὁ, ἡ), nesѫпѫsѫ ла пiпъipe, neaпѫkatѫ; (прin ѫpm:) moaлe, fpaцedѫ, saѫ nematepiaлѫ. (fir:) nепрinsѫ, ръвdъtopѫ de ръѫ. [ἀ, ἀφή].

'Ανα-φθέγγομαι, вiit: -φθέγξομαι, вopвeskѫ кѫ глasѫ mape, saѫ emfantikѫ, ші кѫ tonѫ пpoſetikѫ. "Τὴν Σιβύλλαν φασὶν ἀναφθέγγεσθαι». Пл.

'Ανα-φθείρομαι, вiit: φθαρήσομαι, mъ пръпъdeskѫ кѫ totѫл, алергѫ în пeipe. Κατά τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;» Apistf:

'Αναφλασμὸς (ὁ), sѫвst: [din

'Ανα-φλάω -ῶ, вiit: -φλάσω. = 'Αναστύω.

'Ανα-φλεγμαίνω, вiit: ανῶ, kazѫ iaръшї în mape, (mъ ѫmfлѫ din) inflamaцie, oвpînteskѫ iaръшї.

'Ανα-φλέγω, вiit: -φλέξω, апрinzѫ, saѫ

реапрінzȣ̆; fakȣ̆ a da fлакъръ; (ші fir:) аџіцȣ̆, întъpîtȣ̆. [de ȣnde

'Ανάφλεξις, εως (ἡ), апрindepe; аџіцаpe; întъpîtape.

'Ανα-φλογίζω, віit: -ίσω, = 'Αναφλέγω.

'Ανα-φλύω (ύζω), віit: -ύσω, поet: fepвȣ̆ în клокоte; (despre isвoape) клокоteskȣ̆ isвopînd.

'Ανα-φοβέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Εκφοβέω, sпepiȣ̆, înfpikoшezȣ̆.

'Ανα-φοιβάζω, віit: -άσω, = 'Ανακαθαίρω, ші Αναφθέγγομαι.

'Ανα-φοιτάω -ῶ, віit: -ήσω, mъ sȣiȣ̆; saȣ̆ mъ întopkȣ̆ înaпoĭ. [de ȣnde

'Αναφοίτησις, εως (ἡ), = Ἄνοδος; saȣ̆ 'Επάνοδος, sȣipe; saȣ̆ întoapчepe înaпoĭ.

'Αναφορὰ (ἡ), ȣpкape, saȣ̆ eшipe în sȣs. "'Επιπλεῖ γὰρ ὁ ἰχθὺς τὴν ἀναφορὰν ποιησάμενος κάτωθεν ἐκ τοῦ βυθοῦ„. Apist: "Αἵματος ἀναφορά„. At: 2)='Αποφορά, miposȣ̆, eвaпopaцie. 3) вenitȣ̆. "'Αναφορὰν φέρειν ἀνδρὶ μὲν ἑβδομήκοντα κριθῶν μεδίμνους„. Пл: 4) ofepinцъ (ла Dȣmnezeȣ̆), saȣ̆ жeptîъ. "'Αναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα„. Sкр: 5) релаціе, adpesape кътpe чinева, saȣ̆ чева; dedȣчepe, пȣnepe de прічinъ, saȣ̆ de лȣкpȣ asȣпpa кȣĭва. "'Η δὲ ἀναφορὰ πρός τὴν ἡμετέραν αἴσθησιν„. Apist: «Πρὸς τὸ τέλος ἔχει τὴν ἀναφοράν». Ал: Afp: «'Η ἀναφορὰ περὶ πάντων τῶν πραγμάτων εἰς τὸν δῆμον ἐστίν». Apist: 6) skъпape; (жȣdik:) алергаpe ла чева sпpe îndpeпtape. «'Υπελείπετο γὰρ ἑαυτῷ, εἴτι γένοιτο, ἀναφοράν». Dm: «'Αλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς Φοῖβος». Eȣp: 7) esпȣnepe, întinsъ повestipe despre чева. 8) întpemape, însъnъtoшipe; (fir:) îndpeпtape, mîntȣipe. «Οὐκ ἤλπιζον ἕξειν ἀναφορὰν τὴν πόλιν, ἐν τοσαύτῃ σφαλεῖσαν ἡλικίᾳ». Пл: 9) (petp:) = 'Επαναφορά. [ἀναφέρω]. [de ȣnde

'Αναφορεὺς, έως (ὁ), (în цen: eпit:) apdikъtopȣ̆ in sȣs, ȣpкъtopȣ̆. (de ȣnde) || (sȣвst:) пîpгie, saȣ̆ кoвiлiцъ, (op чe kontpiвȣieшte, saȣ̆ sлȣжeшte sпpe apdikape, op цinepe în sȣs ші чл:); (iap пapt:) кȣpeaoa skȣtȣлȣĭ, saȣ̆ пaвъzeĭ. 2)='Ανάφορον (кiвotȣл, saȣ̆ sikpiȣл леціĭ aвea asemenea лȣкpȣpĭ în întpeвȣinцapea sa). [ші

'Αναφορέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αναφέρω. 2) (naвir:) mъ гъteskȣ̆ a mъ întoapчe. [ші

'Αναφορικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς (Грam:) релatiвȣ̆; (ші în цen:) op чe sлȣжeшte sпpe релаціе, saȣ̆ op чe este în paпoptȣ̆ кȣ чева; (med:) = Αἱμοπτυϊκὸς, skȣĭпъtopȣ̆ de sînцe, saȣ̆ sȣпȣsȣ̆ ла skȣĭпape de sînцe. (astp:) чeea чe se paпoaptъ ла teopia despre pesъpitȣл stелелор. [ші

'Ανάφορον (τὸ), (se înц: ξύλον) лemnȣ̆, stinгie, saȣ̆ кoвiлiцъ, de кape цin къpъtopiĭ (хamaлiĭ) atîpnate повepeлe лор saȣ̆ sinгȣpĭ, saȣ̆ înпpeȣnъ кȣ алціĭ. 2) повapa къpъtopȣлȣĭ. «Μεταβαλλόμενος τ' ἀνάφορον». Apistf:

'Ανα-φορτίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ înповъpezȣ̆ кȣ чева пe ȣmepĭ.

'Ανα-φορύσσω, віit: ύξω, = 'Αναφυράω.

'Ανα-φράγνυμι, віit: φράξω, = 'Αναφράσσω.

'Ανα-φράζομαι, віit: -φράσομαι. вaгȣ̆ de seamъ кȣ pепetatъ лȣape a minte; (пpin ȣpm:) pekȣnoskȣ̆.

'Ανα-φράσσω, віit: φράξω, desгpъdeskȣ̆, destȣпȣ̆.

'Ανα-φρίσσω, віit: -φρίξω, mi se sвîpлeшte пъpȣл; mъ înfiopezȣ̆.

'Αναφροδισία (ἡ), deпъptape de плъчepiлe вenepiene (tpȣпeшtĭ). 2) лiпsъ de гpaцie, de atpъгъtopȣ̆ лiпiчiȣ̆. [din

'Αναφρόδιτος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de гpaцiiлe вenepiene; (пpin ȣpm:) пeгpaцiosȣ̆, fъpъ лiпiчiȣ̆. 2) înfpînatȣ̆ de вenepieneлe плъчepĭ. [ἀ, 'Αφροδίτη, Венера, zeiцa amopȣлȣĭ].

'Ανα-φρονέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ pedoвîndeskȣ̆ mintea, imĭ віȣ̆ în fipe.

'Ανα-φροντίζω, віit: -ίσω, înвîpteskȣ̆ чeва de mȣлte opĭ în minte, mъ rîndeskȣ̆ maĭ вine.

Ἄναφρος (ὁ, ἡ), nesпȣmosȣ̆, saȣ̆ nesпȣmeratȣ̆. [ἀ, ἀφρός].

'Αναφυγὴ (ἡ), плекape, fȣцipe în sȣs, saȣ̆ înaпoĭ. 2) skъпape. [ші

'Ανάφυξις, εως (ἡ), = 'Αναφυγή. [ἀναφεύγω].

'Ανα-φυράω -ῶ, віit: -άσω, ші

'Ανα-φύρω, віit: -φυρῶ, amestekȣ̆, fpъmîntȣ̆ înпpeȣnъ. (ші пpin ȣpm: 2) mînжeskȣ̆.

'Ανα-φυσάω -ῶ, віit: -ήσω, sȣfлȣ des, ші ȣmfлȣ чева; (fir:) însȣfлȣ mîndpie; (ші miж:) mъ mîndpeskȣ̆, mъ înrîmfezȣ̆. [de ȣnde

'Αναφύσημα (τὸ), = 'Αναφύσησις. 2) лoкȣл, de ȣnde se faчe...

'Αναφύσησις, εως (ἡ), sȣfлape, isвȣкnipe în sȣs (a foкȣлȣĭ, a aвȣpiлop, ші чл:). [ші

'Αναφυσητικὸς, ὴ, ὸν, кȣвiinчosȣ̆, saȣ̆ disпȣsȣ̆ ла pesȣfлape în sȣs.

'Ανα-φυσιάω, -ῶ, віit: -άσω, pesȣfлȣ în sȣs, saȣ̆ гpeȣ̆ ші des. «Δελφῖνες ἀναφυσιόωντες». Es: «Ἄσπετον ἐκ καμάτοιο ἆσθμ' ἀναφυσιόων». Апл:

'Ανάφυσις, εως (ἡ), pesъpipe de ал doiлea. [ἀναφύω].

'Αν-αφύσσω, biit: -αφύξω, (nex: ἀνήφυσα) noet: skoцŭ, tpaгŭ în sȣs апъ din пȣцŭ.

'Ανα-φυτεύω, biit: -εύσω. pesъdeskŭ.

'Ανα-φύω, biit: -ύσω, продȣкŭ, skoцŭ, daŭ afaръ saŭ în sȣs. «Αὐτὴ γαῖ' ἀνέφυσεν». Апли: 2) (nestpъm: saŭ miж:) pesъpŭ de ал doiлea, kpeskŭ iaръшĭ. «'Αποξυρήσας τὴν κεφαλὴν ἀνέμεινεν ἀναφῦναι τὰς τρίχας». Ep: «Καὶ πόαν ἀναφύεσθαι πολλήν». Tip: (ші fir:) «Δίκαι ἀναφύονται τοῖς νόθοις ἐκ τοῦ γράμματος ἐκείνου». Пл:

'Ανα-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, stpirŭ tape, posteskŭ, пропȣнцŭ кȣ глаsŭ mape (вezĭ ші 'Αναφθέγγομαι). [de ȣnde

'Αναφώνημα (τό), чеea че se ziче кȣ mape глаsŭ. 2) = кȣ

'Αναφώνησις, εως (ἡ), = 'Εκφώνησις, sпȣnepe, ворбіре кȣ mape глаsŭ (maĭ кȣ seamъ sпре deпpindepe).

'Αναφωτὶς, ίδος (ἡ), (noŭ) fepeastpъ în înвълitoape, saŭ подȣл kaseĭ. [ἀνὰ, φῶς, -τός].

'Ανα-χάζω, biit: -χάσω, (pap stp: iap maĭ овіч: miж:) mъ tpaгŭ înъпоĭ, mъ daŭ în лatȣpĭ. «'Επιδιώκοντες, καὶ πάλιν ἀναχάζοντες». Ksen: «Οὐκ ἔτι ἔμιμνεν, ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν». Іл: O.

'Ανα-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, kaskŭ гȣpa în sȣs. «Καὶ εἴτε ἀναχάνοι, τυχὺ συνέμυε». Лȣч:.

'Ανα-χαιτίζω, biit: -ίσω, (pipinч: desпpe калŭ). imĭ apdikŭ koama în sȣs; (pipin ȣpm:) apȣnkŭ пе кълъpeцŭ; (ші în цen:) pestopnŭ, daŭ пeste капŭ. «Μικρόν τι πταῖσμα ἅπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε». Dm: (fir: ші nestp:) mъ nesȣпȣiŭ, fakŭ пepîndȣieлĭ. «'Αναχαιτίσαντα τόν δῆμον». Пл: «Ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν». Eȣp: (ші în ел: de преп:) «'Ανεχαίτισε τῶν πραγμάτων». Пл: a лепъdat d' asȣпръшĭ гріжеле. 2) (stpъm:) tpaгŭ калȣл de koamъ înaпoĭ; (de ȣnde în цen:) опpeskŭ. «Τὴν ναῦν τοῦ δρόμου —». Лȣч: «Τὰ πάθη τῆς ἀλόγου ὁρμῆς —». Ал: Afp: (вezĭ ші 'Ανασειράζω). [ἀνὰ, χαίτη]. [de ȣnde

'Αναχαίτισμα (τὸ), опpipe. 2) (pap) înпpotiвipe; nesȣпȣnepe.

'Αναχαλασμὸς (ὁ), sлъвipe, destindepe. [ші

'Αναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, sлъвitopŭ; moлeшitopŭ; (med:) moitopŭ. [din

'Ανα-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, destinzŭ, лasŭ sлaв; moiŭ.

'Αναχάραξις, εως (ἡ), шtepцepe пpin кгîpiitȣpъ. [din

'Ανα-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, srîpiind skoцŭ чева dene чева; (pipin ȣpm:) fakŭ чева nenetedŭ de srîpiitȣpĭ; (fir:) zъdъpъskŭ.

'Ανα-χάσκω, (прел: ἀνέχασκον) = 'Αναχαίνω.

'Ανα-χαυνόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Ανακουφίζω; însȣflȣ mîndpie ші deшeptъчiȣne. [ἀνὰ, χαῦνος].

'Ανα-χειρίζομαι, biit: -ίσομαι. цiŭ în mînъ (pipinч: fpîȣл); (pipin ȣpm:) опpeskŭ.

'Ανα-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, алегŭ, saŭ peaлегŭ (pipin вotape).

'Ανα-χελύσσομαι, biit: -ύξομαι. tȣшind skoцŭ fлегmъ ші чл: din пieптŭ.

'Ανα-χέω, biit: χεύσω (nex: ἀνέχεα ші чл:) topnŭ пînъ a se въpsa, a da пе d'asȣпpa. 2). (fir:) = Συγχέω, amestekŭ, konfȣsiezŭ. 3) молешeskŭ, sлъвeskŭ. || (miж:) daŭ пе din afaръ, ші mъвъpsŭ; (desпpe pîȣpĭ) mъ peвъpsŭ, potoпeskŭ. 2) mъ молешeskŭ, ші чл:

'Ανα-χλαινόω -ῶ, biit: -ώσω, înбpakŭ пе чinева кȣ kaпotŭ, saŭ mantелъ.

'Ανα-χλιαίνω, biit: -ανῶ, înкълzeskŭ пȣцin, fakŭ кълdiчeлŭ, înкpoпeskŭ.

'Ανα-χνοαίνομαι, biit: -ανθήσομαι, ші

'Ανα-χνοάω -ῶ, biit: -άσω, skoцŭ пъpȣл (desпpe postaвŭ, ші чл:). 2) skoцŭ чeĭ dintîĭ пepĭ în вapвъ, ші чл:.

'Αναχοὴ (ἡ), = 'Ανάχυσις 2) пaptea, pipin кape кȣpцe, ші se вapsъ чева. [ἀναχέω].

'Ανα-χορεύω, biit: -εύσω, dъnцezŭ кȣ sъpitȣpĭ. 2) (fir:) чinsteskŭ пе чinева кȣ danцȣpĭ, saŭ dъnцezŭ în чinstea лȣĭ.

'Ανα-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι = Διαχράομαι, omopŭ, пpъпъdeskŭ.

'Ανα-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, tȣшind skoцŭ fлегme, saŭ skȣĭпînd îmĭ destȣпŭ пieптȣл de fлегme. [de ȣnde

'Ανάχρεμψις, εως (ἡ), лепъdape, saŭ skoatepe de fлегme пpin pъпîpe saŭ tȣшipe din пieптŭ.

'Ανα-χρίω, biit: -χρίσω, ȣnгŭ, sпoieskŭ пе d' asȣпpa, saŭ пeste totŭ.

'Ανα-χρονίζω, biit: -ίσω, nȣ пъzeskŭ хpoнoлoцiка eksaktitate, saŭ fakŭ гpeшaлъ în хpoнoлoцie. [de ȣnde

'Αναχρονισμὸς (ὁ), гpeшaлъ în хpoнoлoцie.

'Ανα-χρώννυμι, biit: -χρώσω, fъцȣieskŭ, saŭ въпsesŭ чева пе d' asȣпpa. 2) mîn-

жескъ; (ші fir:) molinseskъ prin linivoasъ boalъ. [de xnde

'Αναχρωσις, εως (ἡ), vъnsipe ne d'asxpa, fъgxipe. 2) minжipe; molinsipe, smedxipe de boalъ linivoasъ.

'Ανάχυμα (τὸ), naptea akoperitъ de notonipea mъrii, 2) = 'Ανάχυσις. [ἀναχέω].

'Αναχύρωτος (ὁ, ἡ), (prinv: nъmintx) fъrъ naie. [ἀ, ἄχυρον].

'Ανάχυσις [vezi ἀναχέω], εως (ἡ), vъrsape ne d'asxpa, revъrsape, notonipe; (fir:) «Τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν». Skr: 2) = 'Ανάχυμα (vezi Stpv: ΣΤ., ші 'Ανακοπή).

'Ανάχωμα (τὸ), grъmadъ de nъmintx (ші чл:), ce se skoate dintr' o groapъ, ші malxl, ce dintr' insxl se formeazъ ne lîngъ mangxri, rixri, ші чл: (vezi 'Αμβολὶς, ші 'Ανδηρον). [ἀναχώνυμι]. [de xnde

'Αναχωματισμὸς (ὁ), înъlgare de nъmintx prin grъmъdire de ceea ce se skoate dintr' o sъnъtxrъ, facere de malx, sax movilъ.

'Ανα-χωνεύω, viit; -εύσω, toneskъ de al doilea prin tonitoare.

'Ανα-χώννυμι, viit: -χώσω, înalgъ faga nъmîntxlxi, grъmъdind altx nъmintx d' asxpra (snre felxpire întrevxingъri, vezi eksemplele) «Καὶ ἡμεῖς ἐθάψαμεν αὐτοὺς, δύο τάφους ἀναχώσαντες πλησίον. Лкч: «Τὴν ὁδὸν ἀνακεχωκότες, καὶ ὑψηλοτέραν ποιοῦντες. Dm; «Τοῦτο δὲ τὸ χῶμα κατασπάσαι Κῦρον ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἀναχωννύντα τῇ πόλει». At; 2) (pap) întroposx. «Τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακεχωσμένον ὄμμα ἀνορύττων». Sin:

'Ανα-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ tparx înapoi, sax mъ petrarx. «'Αναχωρεῖν εἰς τοὔπισθεν,,. Apistf: 2) mъ întorkx înapoi. «Καὶ ὡς οὐκ ἔτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεὺς». Tkч: 3) plekx, mъ dexx, mъ mxtx. «'Αναχωρεῖν ἐπ' οἴκου». Dm: «Ὑπὸ Βοιωτῶν ἀναχωρέουσι εἰς 'Αθήνας». Ep: 4) mъ petrarx la lokx dosnikx (la o parte). «Ἡσυχάζειν ἀναχωρήσαντά ποι». Чіч: (de xnde) «'Ανακεχωρηκὼς τόπος». Epod: lokx singxratikx. «'Ανακεχωρηκυῖα χώρα». Tfp: în nъxntrx nъmîntxlxi (departe de mare). «Βιβλίον ("Ρῆμα) ἀνακεχωρηκός,,. D. Ал: raръ (karte, ші чл:) "Τὸ ἀνακεχωρηκὸς τῆς φύσεως,,. Xpis: axatepe alarъ din fire. 5) mъ strъmtx. "Προβῆναι εἰς τὴν τιμιωτέραν ἕδραν, καὶ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν ἀτιμοτέραν,,. Ksen: "'Αποθανόντος δε τοῦ Δαρείου ἡ βασιληΐη ἀνεχώρησε εἰς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου Ξέρξεα,,. Ep: [de xnde

'Αναχώρημα (τὸ), lokx la o parte, singxrъtate. 2) = kx

'Αναχώρησις, εως (ἡ), petrageре înapoi; plekare; întoarчere. 2) = 'Αναχώρημα, lokx de skъpare, asilx. "'Αναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπει,,. Dm: (vezi ші 'Αναφορά). [ші

'Αναχωρητὴς, οῦ (ὁ), petrasx (la o parte) din lxme, ші viegxitorx în singxrъtate, nxstnikx, anaxoretx. [de xnde

'Αναχωρητικὸς, ἡ, ὸν, aplekatx, disnxsx la petrageре în singxrъtate, saх nxstnikъ viegxire.

'Ανα-χωρίζω, viit: -ίσω, despargx, nxind ne ție kare la lokxl sъx. 2) fakx ne чinева a plека, saх a se întoarче.

'Ανάχωσμα (τὸ), = 'Ανάχωμα.

'Ανα-ψαθάλλω, viit: -αλῶ, pipъix xшor ne d' asxpa.

'Ανα-ψαλάσσω, viit: -άξω, poet: pipъind чева xшor în deskizx.

'Ανα-ψάω ῶ, viit: -ψήσω, ştergx, sxîntx ne d' asxpa чева kx pînzъ (lînъ, vxpete, ші чл:)

'Αναψηλάφησις, εως (ἡ), deasъ ші penetatъ pipъire; (prin xrm:) skxmpъ cercetare. [ἀναψηλαφέω].

'Ανα-ψηφίζω, viit: -ίσω, sxnxix чева la o adoilea votagie; (prin xrm:) desnxterniчezx, desfiingezx (леце, алеgere, pîndxire, ші чл:); (în gen:) skimnx rîndx, ші fakx de isnoavъ чева. [de xnde.

'Αναψήφισις, εως (ἡ), a doilea votagie desnpe чева; (prin xrm:) desnxternivire, desfiingare (de леце, ші чл:).

'Ανα-ψήχω, viit: -ψήξω, = 'Αναψάω,

"Αναψις, εως (ἡ), anpindepe, apdepe. [ἀνάπτω].

'Αναψυκτὴρ (ὁ), rъkopitorx; odixnitorx; adxkъtorx de pesxflare. [ші

'Αναψυκτικὸς, ἡ, ὸν, rъkoposx; odixnivosx. [mi

'Ανάψυξις, εως, ші

'Αναψυχὴ (ἡ), rъkopire; pesxflare; odixnire; (fir:) minriiepe. [din

'Ανα-ψύχω, viit: ψύξω, rъkopeskx, aepezx; (prin xrm:) desosteneskx, odixneskx; însxflegeskx. "'Οτι πολλάκις με ἀνέψυξε,,. Skr: 2) xsxkx, sxîntx la aerx. "Τὰς αὐλαίας διαβρόχους γενομένας ἀνέψυχον,,. Пл: 3) (nestr: saх miж:) pesxflx, mъ desosteneskx, îmi viх în fire, alx odixnъ· "Τότε, νὴ τὴν Ἄρτεμιν, ἀναψύχω,,. Алчfp: "'Ανέψυχθεν φίλον ἦτορ,,. Ил: K: "'Ανάψυξον πόνων,,. Exp:

*

'Αν-δαίω, віit: -δαίσω, поеt: în локŭ de Αναδαίω.

'Ανδάνω [ἥδομαι], віit: ἁδήσω, (прел: ἥν [ἄν, ἐάν]δανον, nex: ἕαδον, [de ѕnde inf: ἁδεῖν, ші між: ἁδέσθαι] tpe: de кѕ: ἕαδα) поеt: (saŭ pap în проz:)плакŭ, тѕлцѕтеskŭ. (овіч: кѕ dat:) «Καὶ ποιέων ταῦτα Σπαρτιήτῃσι ἁδήσεις». Ep: (ші кѕ ак: pap) «Οὐδὲ Ζεὺς ὕων πάντας ἁνδάνει.» Tгn:

'Ανδέκτορος (ὁ), în локŭ de 'Αναδέκτωρ. (вezĭ 'Εκδέκτωρ).

Ἄνδεμα (τὸ), поеt: în локŭ de ἀνάδεμα. [din

'Ανδέω, віit: -δήσω, în локŭ de 'Αναδέω.

Ἄνδηρον (τὸ), [ἀνὰ, δέρη] (mai овіч: ла îm:) (în цen:)пъmîntŭ, saŭ nisinŭ гръmъditŭ (înъѕntpѕ de ѕnŭ прежmѕitopŭ zidŭ), tѕpч: setŭ, Ital: tepaцъ. «Φύεται δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀνδήροις». Tfp: «Ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων ἀφαιρεῖται κατασκευῇ. Sѕid: 2:) (пе малѕріле вре ѕnѕĭ pîŭ, saŭ шапцŭ, iap ѕne-opĭ ші пе але mъpiĭ). «Σαργοὶ θρώσκουσιν ἐπ' αἰδήροισι θαλάσσης». Оп: 3) (în гръdinĭ sпре sъdipe de fлopĭ, ші чл:) «'Αμάρακος πρασιαῖς τε καὶ ἀνδήροισι χλοάζων». Nік: (вezĭ ші 'Αμβολὰς, ші 'Ανάχωμα).

'Ανδιδοῖ, поеt: în локŭ de 'Αναδιδοῖ.

'Ανδικεῖν, поеt: în локŭ de 'Αναδικεῖν, a asвîpлi în sѕs, saŭ înaпoĭ. [de ѕnde

'Ανδίκτης, ου (ὁ), поеt: лацѕл кѕpseлop, (вezĭ ші ῥόπτρον).

Ἄνδιχα, adв: поеt: [ἀνὰ, δίχα], deoseвit, deпapte, saŭ ла o пapte. 2) în doъ пърцĭ.

'Ανδοκεὺς, έως (ὁ), поеt: Ion: în локŭ de 'Αναδοχεύς.

'Ανδραγαθέω -ῶ, віit: -ήσω, арътŭ вітежіе, fakŭ isвînzĭ. || (пas: desпре isпръвĭ) mъ sъвîpшeskŭ. «Τὰ μὲν οὖν ἡμαρτημένα λελύσθω τοῖς ἠνδραγαθημένοις». Пл: [de ѕnde

'Ανδραγάθημα (τὸ), faпtъ, isпpaвъ de вiteazŭ, isвîndъ, вітежіе. [ші

'Ανδραγαθία (ἡ), воĭnічіе. 2) = 'Ανδραγάθημα. [ші

'Ανδραγαθίζομαι, віit: -ίσομαι, = 'Ανδραγαθέω. [mi

'Ανδραγαθικός, ὴ, ὸν, вітежеskŭ, воĭnічеskŭ. [ἀνὴρ, ἀγαθός].

'Ανδράγρια (τὰ), поеt: пръzіле лѕate da ла вірѕitѕл връжmaшŭ. [ἀνὴρ, ἄγρα].

Ἄνδραγχος (ὁ, ἡ), поеt: sѕгрѕmъtopŭ de oamenĭ (rîde). [ἀνὴρ, ἄγχω].

'Ανδράδελφος (ὁ, ἡ), fpateле, saŭ sopa вървatѕлѕĭ (ѕnei femeĭ). [ἀνὴρ, ἀδελφός].

'Ανδρακὰς, άδος (ἡ), поеt: порцie пе omŭ. [ші

'Ανδρακὰς, adв: поеt: de fie-каре вървatŭ în пapte, de fie-каре капŭ. [ἀνήρ, ἑκάς].

'Ανδραπόδεσσι, поеt: în локŭ de 'Ανδραπόδοις.

'Ανδραποδίζω, віit: -ίσω, ровеskŭ. «Παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι». Tѕч: (ші між:) «Καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ἀνδραποδίζεσθαι». Dm: (ші пas:) «Πόλις ἠνδραποδισμένη». Dm: 2) (pap) întpeвѕinцezŭ mesepie de ровitopŭ, mъ negѕцъtopeskŭ кѕ ровĭ. [ἀνδράποδον]. [de ѕnde

'Ανδραπόδισις, εως (ἡ), ші

'Ανδραποδισμὸς (ὁ), ровіре. 2) a skoate чінева din mînte пе ровѕл алтѕіа (ка sъ fѕгъ ла dînsѕл). [ші

'Ανδραποδιστήριος (ὁ), îndemînatikŭ a ровi. [ші

'Ανδραποδιστὴς, οῦ (ὁ), хръпitopŭ, ші вînzъtopŭ de oamenĭ ка ровĭ, (вezĭ ші 'Ανδραποδοκάπηλος). 2) skoцъtopŭ din minte de ровĭ stpeinĭ. [de ѕnde

'Ανδραποδιστικὸς, ὴ, ὸν, = 'Ανδραποδιστήριος.

'Αδραποδοκάπηλος (ὁ), = Σωματέμπορος, negѕцъtopŭ de ровĭ, (вezĭ ші 'Ανδραποδιστὴς, ші 'Ανδραποδώνης). [ἀνδράποδον,κάπηλος].

'Ανδράποδον (τὸ), [ἀνὴρ, ποῦς, saŭ ἀποδίδομαι] ровŭ. «'Ανδράποδα καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα». Tѕч: [de ѕnde

'Ανδραποδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че аре însѕшimĭ, ші характерŭ de ровŭ, ровosŭ, prostŭ, варварŭ. [de ѕnde

'Ανδραποδωδία (ἡ), характерŭ de omŭ ровosŭ, prostie, ші чл: [de ѕnde

'Ανδραποδωδῶς, adв: кѕ кіпŭ ровosŭ, prosteшte, ші чл:

'Ανδραποδώνης, ου (ὁ), кѕmпъръtopŭ, saŭ negѕцъtopŭ de ровĭ, (вezĭ ші 'Ανδροκάπηλος). [ἀνδράποδον, ὠνή].

'Ανδράριον (τὸ), omѕлецŭ, omŭ mikŭ, saŭ de nimikŭ. [dim: ἀνὴρ, -δρός].

'Ανδράφαξις, εως (ἡ), = 'Ατράφαξις.

'Ανδραχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: atît de греŭ, înkît faче поваръ ѕnѕĭ вървatŭ. [ἀνὴρ, ἄχθος].

'Ανδράχλη (ἡ), [ἄνθραξ] = Αἴθρανος, (mangaлŭ, saŭ tantѕpŭ Tѕpч:).

Ἄνδραχνος (χλος), ου (ὁ), ші

'Ανδράχνη (χλη), ης (ἡ), (плantъ) eapвъ гpasъ. 2) ѕnŭ pomiшopŭ de fpaцĭ, saŭ чіреme seлвatiче, ші podѕл лѕĭ.

'Ανδρεία (ἡ), (fem: ал лȣĭ 'Ανδρεῖος) віteazъ. 2) = 'Ανδρία.

'Ανδρεῖα (τὰ), вezĭ 'Ανδρεῖος.

'Ανδρείκελλος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ върватȣ, saȣ omȣ. || (sȣвst:) 'Ανδρείκελον (τὸ), = 'Ανδριάς. 2) въпsea (колоаре) asemenea кȣ fipeaska faцъ a omȣлȣĭ; (прin ȣрm:) sȣлimanȣ. [ἀνὴρ, εἴκελος].

'Ανδρειόθυμος (ὁ, ἡ), (noȣ) чел кȣ simцiminte de върватȣ. [ἀνδρειος, θυμός].

'Ανδρεῖος, α, ον, вървътeskȣ. «Ὑποδήματα, τὰ μὲν ἀνδρεῖα, τὰ δὲ γυναικεῖα„. Ksen: "Καὶ ἔστιν ἄρα τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα„. Плт: || (sȣвst:) 'Ανδρεῖον (τὸ), A'· mъdȣларȣл вървътeskȣ. B'. = 'Ανδρία. C'. (îm:) 'Ανδρεῖα (τὰ), A'. обштештĭ mese de вървацĭ în Креta, ка fidiцiiле челе din Sпарta; ші B'. = 'Ανδρεῖον (A'). 2) чел кȣ simцiminte цeneроase de върватȣ, кȣражosȣ, віteazȣ, воĭnікȣ. "Μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπὸς, ἀνδρεῖος δ' ἀνήρ„. Ер: (вezĭ ші 'Ανδρικός„). [ἀνὴρ, -δρὸς]. [de ȣnde

'Ανδρειότης (ἡ), = 'Ανδρία.

'Ανδρειοφρόνως, adв: [noȣ) кȣ вървътeskȣ, цeneposȣ simцimîntȣ. [ἀνδρεῖος, φρήν].

'Ανδρει(δρι)φόντης, ου (ὁ), поет: ȣчiгашȣ de вървацĭ (епit: ал лȣĭ Меркȣрȣ). (вezĭ ші 'Ανδροφόνος).

'Ανδρειὼν, ῶνος (ὁ), поет: în локȣ de 'Ανδρών.

'Ανδρείως, adв: віteжеште, воĭnічеште. [ἀνδρεῖος].

'Ανδρεράστρια (ἡ), iȣвitoape, amopezatъ de вървацĭ. [ἀνὴρ, ἐράω].

"Ανδρεσσι, поет: în локȣ de 'Ανδράσι, dat: îm: ал лȣĭ ἀνήρ.

'Ανδρεύμενος, η, ον, Ion поет: în локȣ de 'Ανδρούμενος, партч: a лȣĭ 'Ανδρόω.

'Ανδρεύομαι, віit: -εύσομαι, = 'Ανδρόομαι, віȣ în вîрstъ de върватȣ. [ші

'Ανδρεὼν, ῶνος, Ion: în локȣ de 'Ανδρών. [ἀνὴρ, -δρός].

'Ανδρηλατέω -ῶ, віit: -ήσω, isгoneskȣ omȣ din патріа, saȣ локȣл скъпъріĭ sале, експатріezȣ. [din

'Ανδρηλάτης, ου (ὁ), поет: isгonitopȣ, ексiлatopȣ de oamenĭ dintp' ȣnȣ локȣ. [ἀνὴρ, ἐλάω].

'Ανδρία (ἡ), вървъцie, віteжie (віртȣte de nefpikosȣ кȣ жȣdikatъ). "Τὴν γὰρ ἀνδρίαν τοῦ ἐντόμου (τῆς μυίας), καὶ ἀλκὴν οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν„. Лȣч: 2) (рар) обръzniчie. [ἀνήρ].

'Ανδριαντίσκος (ὁ), dim: ал лȣĭ 'Ανδριάς.

'Ανδριαντογλύφος (ὁ), [ἀνδριὰς, γλύφω] sъпътopȣ, чioплitopȣ de statȣe.

'Ανδριαντοπλάστης, ου (ὁ), [ἀνδριὰς, πλάττω] fopmътopȣ, saȣ плъsmȣitopȣ de statȣe (din пъmîntȣ, чеаръ, гіпsȣ, ші чл:). [de ȣnde

'Ανδριαντοπλαστικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) meштeшȣгȣ de a fopma statȣe din матерiĭ млъdioase.

'Ανδριαντοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakȣ statȣe; saȣ (кȣ kazȣ) fakȣ statȣa кȣiва. [ἀνδριαντοποιός]. [de ȣnde

'Ανδριαντοποιητικὴ (ἡ), (τέχνη) meштeшȣгȣл de a faчe statȣe.

'Ανδριαντοποιία (ἡ), faчepe de statȣe. 2) = 'Ανδριαντοποιητική. [mi

'Ανδριαντοποιική (ἡ), = 'Ανδριαντοποιητική. [din

'Ανδριαντοποιὸς (ὁ), fъкътopȣ de statȣe, [ἀνδριὰς, ποιός],

'Ανδριαντουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лȣкрezȣ statȣe, = 'Ανδριαντοποιέω. [ші

'Ανδριαντουργία (ἡ), лȣкраре de statȣe, = 'Ανδριαντοποιία. [din

'Ανδριαντουργός (ὁ, ἡ), лȣкръtopȣ de statȣe, = 'Ανδριαντοποιός. [ἀνδριὰς, ἔργον].

'Ανδριὰς άντος (ὁ), statȣъ, saȣ asemъпътȣръ de omȣ (din арамъ, аȣрȣ, піatръ, ші чл:). [mi

'Ανδρίζω, віit: -ίσω, înвървътezȣ, întъреskȣ, înвоĭnічeskȣ. "Η γεωργία τοὺς γεωργοῦντας ἀνδρίζει». Ksn: || (miж: ші пas:) віȣ în вîрstъ de върватȣ; (прin ȣрm:) doвîndeskȣ пȣtepe (трȣпeaskъ ші sȣfл:), simцimîntȣ de върватȣ. 2) mъ портȣ ка върватȣ, рабdȣ вървътeште, dȣкȣ ла ostenелĭ, nenopoчiрĭ, ші чл: "'Ανδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου„. Skp: [ші

'Ανδρικὸς, ὴ, ὸν, вървътeskȣ. "Χορός, ("Χιτὼν) ἀνδρικός„. Ksen: 2) воinikosȣ. "Γυνὴ ἐργατικὴ καὶ ἀνδρική„. Лȣч: (вezĭ ші 'Ανδρεῖος). [ἀνὴρ]. [de ȣnde

'Ανδρικῶς, adв: вървътeште, воĭnічeште. [ші

'Ανδρίον (τὸ), = 'Ανδράριον.

'Ανδρισμα (τὸ), faптъ de върватȣ, воĭnікoasъ. [ші

'Ανδρισμὸς (ὁ), înвървътape. [ші

'Ανδριστέον, пos: ал лȣĭ 'Ανδρίζομαι. [ші

'Ανδριστὴς, οῦ (ὁ), înвървътatȣ, чел че аре, aaȣ ia siшцimîntȣ de върватȣ. [ἀνδρίζομαι].

'Ανδριστὶ, adв: = 'Ανδρικῶς.

'Ανδροβαρὴς, έος (ὁ, ἡ) = 'Ανδραχθής. [ἀνὴρ, βάρος].

'Ανδροβάτης [ἀνὴρ, βαίνω], ου (ὁ), =Παιδεραστής.

'Ανδροβόρος (ὁ), noet: mînkătorŭ de oamenĭ, = 'Ανθρωποφάγος. [ἀνὴρ, βορά].

'Ανδρόβουλος (ὁ, ἡ), noet: (înnpot: de γυναικόβουλος) чел кѫ kinzкipe, sfatŭ, воinцъ de върватŭ, adikъ înцелептŭ. [ἀνὴρ, βουλή].

'Ανδροβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ανδροβόρος. [ші

'Ανδρόβρωτος (ὁ, ἡ), noet: mînkatŭ de oamenĭ. 2)='Ανδροβρώς. [ἀνὴρ, βιβρώσκω].

'Ανδρογένεια (ἡ), неатѫл вървателѫ; цепеалоцie trasъ din партеа вървъteaскъ. [ἀνὴρ, γένος].

'Ανδρογίγας, αντος (ὁ), noet: вървatŭ цigantikŭ; saŭ omŭ ші кріашŭ. [ἀνὴρ, γίγας].

'Ανδρογόνος (ὁ, ἡ), пъскътorŭ de вървацĭ. [ἀνὴρ, γόνος].

'Ανδρογύνης, ші

'Ανδρόγυνος, ου (ὁ, ἡ), = Ἑρμαφρόδιτος, ermafroditŭ, вървatoтemee (чел кѫ naтѫръ de вървatŭ ші femee). 2)=Εὐνοῦχος, скопitŭ. 3) молiчosŭ, afemeiatŭ. 4) de înтревкinцat ші de вървацĭ, ші de femeĭ. "Λουτρὰ ἀνδρόγυνα„. Enir: [ἀνὴρ, γυνή]. [de кnde

'Ανδρογύνως, adв: în кinŭ de ermafroditŭ, saŭ скопitŭ.

'Ανδροδάϊκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀνὴρ, δαΐζω]. omopîtŭ de вървацĭ.

'Ανδροδάμας, αντος (ὁ, ἡ), доворitorŭ, saŭ omopîtorŭ de вървацĭ. [ἀνὴρ, δάμνω].

'Ανδροδόκος (ὁ, ἡ), noet: прiimitorŭ de oamenĭ кѫ osnitalitate. [ἀνὴρ, δέχομαι].

'Ανδροθέα (ἡ), noet: (enit: ал Minepвeĭ) вървътoasъ, saŭ înвървътatъ zeiцъ. [ἀνὴρ, θεά].

'Ανδρόθηλυς, εος (ὁ, ἡ), noet: ='Ανδρόγυνος. [ἀνὴρ, θῆλυς].

'Ανδροθνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: omopîtŭ de вървацĭ. [ἀνὴρ, θνήσκω].

'Ανδροκάπηλος (ὁ, ἡ), în локŭ dъ 'Ανδραποδοκάπηλος. [ἀνὴρ, κάπηλος].

'Ανδροκμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: sврпъtorŭ, пръпъditorŭ de oamenĭ. [ші

'Ανδρόκμητος (ὁ, ἡ), noet: ѣкѫtŭ, алкътвitŭ de mîlnĭ de omŭ. [ἀνὴρ, κάμνω].

'Ανδροκοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, dopmŭ кѫ вървatŭ. [ἀνὴρ, κοίτη].

'Ανδροκόμος (ὁ, ἡ), [ἀνὴρ, κομέω] înгрiжitorŭ, къвiътorŭ de oamenĭ.

'Ανδροκτασία (ἡ), ='Ανδροκτονία. [ші

'Ανδροκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, omorŭ omŭ, saŭ oamenĭ. [din

'Ανδροκτόνος (ὁ), omopîtorŭ de omŭ, saŭ oamenĭ. [ἀνὴρ, κτείνω].

'Ανδρόλαγνος (ὁ, ἡ), desfрînatŭ (невкнŭ) în вървацĭ, = 'Ανδρομανής. [ἀνὴρ, λάγνος].

'Ανδρολέτειρα (ἡ), noet: пръпъditoape de oamenĭ. [ἀνὴρ, ὀλέω].

'Ανδροληψία (ἡ), ші

'Ανδρολήψιον (τὸ), dpeптѫл, че авеаŭ Ateneniĭ, кînd вре кnŭ stpeinŭ omora пе кnŭ четъцeanŭ, ші чepînds se nѫ лi se da ачела, de a прinde snpe pesвѫnape tpeĭ компatpioцĭ d' aĭ omopîtopѫлѫĭ. [ἀνὴρ, λαμβάνω].

'Ανδρολογέω -ῶ (ίζω), biit: -ήσω (-ίσω), stpînrŭ пе алes вървацĭ (ostaшĭ) пentpѫ pesвoi , pекpятezŭ. [ші

'Ανδρολογία (ἡ), stpînцepe de ostaшĭ, рекpятацie. 2) stpînцepe de tpiвятŭ, saŭ daждie пе капŭ шteanŭ de вървatŭ. [din

'Ανδρολόγος (ὁ), stpînгътorŭ de ostaшĭ, рекpятътorŭ. [ἀνὴρ, λέγω].

'Ανδρομανὴς, έος (ὁ, ἡ), невкнŭ dкпе вървацĭ. [ἀνὴρ, μαίνομαι]. [de кnde

'Ανδρομανία (ἡ), невкnie dкпе вървацĭ.

'Ανδρομάχος, η saŭ ος, ον, noet: чел че se бate кѫ вървацĭ, pesвoĭnikŭ. [ἀνὴρ, μάχη].

'Ανδρομεγέθης, εος (ὁ, ἡ),='Ανδρομήκης, чел че ape шърime, saŭ вiatŭ de вървatŭ. [ἀνὴρ, μέγεθος],

'Ανδρόμεος [ἀνὴρ], α, ον, noet: omeneskŭ.

'Ανδρομήκης, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ лънцime, statŭ de вървatŭ. [ἀνὴρ, μῆκος].

'Ανδρομηρὸν (-τὸν), οῦ (τὸ), [ἀναδρομὴ] кnŭ felŭ de кѫцitŭ, (Ilr:) stiletŭ, че înтревкinцaŭ актopiĭ în teatpe snpe imitape de sinвvidepĭ, saŭ omopвpĭ. (вezĭ ші Σύσπαστον).

'Ανδρονομέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ ѣлeskŭ, mъ mîndpeskŭ. [ἀνὴρ, νόμος].

'Ανδρόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), копiлѫл, saŭ tînърѫл, че se anpónie de (saŭ întpъ aкѫm în) вîpsta вървътeaskъ; ші чел че ape statŭ, saŭ simцimîntŭ de вървatŭ. [ἀνὴρ, παῖς].

'Ανδροπλαστία (ἡ), плъsmкipe, fopmape de oamenĭ, saŭ statve. [ἀνὴρ. πλάστης].

'Ανδροπλήθεια (ἡ), mѫлцime de oameni. [ἀνὴρ, πλῆθος].

'Ανδροποιὸς (ὁ, ἡ), чел че însвfiъ вървъцie (цeneposŭ simцimîntŭ), fopmътorŭ de вървацĭ. [ἀνὴρ, ποιός].

'Ανδρόπορνος (ὁ), вървatŭ кarвitŭ de вървatŭ. [ἀνὴρ, πόρνος].

'Ανδροπρεπὴς, έος (ό, ή), potrivitŭ, cuviinцosŭ unui bărbatŭ. [ἀνὴρ, πρέπω].

'Ανδροπρόσωπος (ό, ή), cel ce faцъ, saŭ obrazŭ de bărbatŭ, saŭ omŭ. [ἀνὴρ, πρόσωπον].

'Ανδρόπρωρος (ό, ή), poet: = 'Ανδροπρόσωπος. [ἀνὴρ, πρώρα].

'Ανδροσάθης, εος, ui

'Ανδροσάθων, ωνος (ό, ή), = Πόσθων. [ἀνὴρ, σάθη].

'Ανδρόσαιμον (τὸ), unŭ felŭ de plantъ (plantъ, ce scoate o zeamъ pomie ca sînцele), = Ὑπέρεικον. [ἀνὴρ, αἷμα].

'Ανδρόσακες, εος (τὸ), unŭ felŭ de plantъ necunoscutъ. (vezĭ Diskp: Γ: 150; ui Plin: KZ'. 4).

'Ανδρόσινις, ιδος (ό, ή), poet: [ἀνὴρ, σίνομαι] vătămătorŭ de oamenĭ.

'Ανδροσύνη (ή), poet: = 'Ανδρία.

'Ανδρόσφιγξ, ιγγος, (ό), sfinga ca capŭ, ui pieptŭ de bărbatŭ (iar nu de femee, precum se fabuleazъ obicinuit). [ἀνὴρ, σφίγξ].

'Ανδρότης, ητος, saŭ ῆτος (ή), poet: virstъ bărbătească. [ἀνὴρ, -δρός].

'Ανδροτομέω -ῶ, viit: -ήσω, scopescŭ bărbaцĭ. [ἀνὴρ, τέμνω].

'Ανδροτυχὴς, έος (ή), poet: (femee) care a dobindit bărbatŭ; mărita. [ἀνὴρ, τεύχω].

'Ανδροφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: sîntŭ

'Ανδροφάγος (ό, ή), poet: ='Ανθρωποφάγος, mîncătorŭ de oameni. [ἀνὴρ, φάγω].

'Ανδρόφθόρος (ό, ή), poet: (paroks:) prăpăditorŭ de oamenĭ. 2) (proparoks:) prăpăditŭ de oamenĭ, saŭ omorîtŭ. [ἀνὴρ, φθείρω].

'Ανδροφονεὺς, έως (ό), poet: în locŭ de 'Ανδροφόνος. [ui

'Ανδροφονέω -ῶ, viit: -ήσω, omorŭ oameni. [mi

'Ανδροφονία (ή), omorîre de bărbaцĭ, saŭ oamenĭ. [din

'Ανδροφόνος (ό, ή), cel ce omoarъ, saŭ a omorît oamenĭ. 2) (femee) care 'ші a omorît bărbatul. [ἀνὴρ, φόνος].

'Ανδροφόντης, ου (ό), poet: = 'Ανδρειφόντης, ui 'Ανδροφόνος. [ἀνὴρ, φένω=φονεύω].

'Ανδρόφρων, ονος (ό, ή), cel cu simцimîntŭ de bărbatŭ. [ἀνὴρ, φρήν].

'Ανδροφυὴς, έος (ό, ή), cel ce are naturъ (fizicŭ diferenцiatŭ) de bărbatŭ, saŭ de omŭ. (ἀνήρ, φυή].

'Ανδρόφωνος (ό, ή), cel cu glasŭ bărbătescŭ. [ἀνήρ, φωνή].

'Ανδρόω -ῶ, viit: -ώσω,='Ανδρίζω, întărescŭ. 2) prefacŭ în bărbatŭ. 3) (pas:) mъ facŭ bărbatŭ, crescŭ, mъ măriscŭ. 4) mъ mărit. 5) (miж:) mъ portŭ ca bărbatŭ. 6) îmĭ înflineascŭ bărbăteasca datorie. [ui

'Ανδρύνω, viit: -υνῶ, = 'Ανδρόω. [ui

'Ανδρώδης, εος (ό, ή), = 'Ανδρικός. [de unde

'Ανδρωδῶς, adv: = 'Ανδρικῶς. [ui

'Ανδρὼν, ῶνος, ui

'Ανδρωνῖτις, ιδος (ή), apărtamentul bărbaцilor (înprot: de Γυναικωνῖτις). [ἀνὴρ, -δρός].

'Ανδρωνυμέω -ῶ, viit: ήσω, amŭ numе de bărbatŭ, saŭ bărbătescŭ. [ui

'Ανδρωνυμικὸς, ὴ, ὸν, (Gram:) numе derivatŭ din numе de omŭ, n: c: Διονύσιος din Διόνυσος, ui Δημήτριος din Δήμητηρ. [din

'Ανδρώνυμος (ό, ή), cel cu numе de bărbatŭ, saŭ de omŭ. [ἀνὴρ, ὄνομα].

'Ανδρῷος, α, ον, (rar) = 'Ανδρεῖος.

'Ανδύομαι, viit: -δύσομαι, poet: în locu de 'Αναδύομαι.

'Ανδωκα, poet: în locŭ de 'Ανέδωκα.

'Ανεβίων, ως, ω, ωμεν, ui cl: nec: 2 al lui 'Αναβιόω,

'Ανέβραχε, poet: 3: sing: pers: a nec: 2: lui 'Αναβρέχω.

'Ανέβωσε, poet: în locŭ de 'Ανεβόησε.

'Ανέγγυος (ό, ή), nekezъsuitŭ, nevredniku de credinцъ. 2) nelogoditŭ. "Θυγάτηρ ανέγγυος,,. fiiku nelogoditu. 3) bastardŭ, nelegitimŭ. „ Υἱὸς—.„ fiŭ nerecunoscutŭ de părinцi. [ἀ, ἐγγύη].

'Αν-εγείρω, viit: -εγερῶ, scoli, deштentŭ; (fig:) inimezŭ, îndemnŭ; (despre clădiri ui cl:) pezideskŭ. || miж: nec: în locŭ de pas: 'Ανεγρόμην (vezĭ zicerea). [de unde

'Ανεγέρμων, ονος (ό, ή), poet: scolatŭ din somnŭ. [ui

'Ανέγερσις, εως (ή), scolare în sus. deштentare;(despre clădiri) pezidire. [ui

'Ανέγερτος (ό, ή), nedeштentatŭ. [ἀ, ἐγείρομαι].

'Ανεγκλητὶ, adv: ='Ανεγκλήτως. [din

'Ανέγκλητος (ό, ή), nepîrîtŭ, nevinovatŭ, nexulitŭ. 2) =nedisputatŭ. " 'Ανεγκλήτους τὰς οὐσίας πρὸς ἀλλήλους κατασκευάζεσθαι,,. Plu: [ἀ, ἐγκαλέομαι]. [de unde

'Ανεγκλήτως, adv: fără pîră, saŭ fără vină, nexulit.

'Ανέγκυος (ή), neînsărcinată, nevorпoasъ. [ἀ, ἔγκυος].

'Ανεγκωμίαστος (ὁ, ἡ), пелъѫdatȣ̆. [ἀ, ἐγκωμιάζομαι].

'Ανέγνων, ως, ω, ωμεν, ші чл: nex: 2: ал лѫї 'Αναγιγνώσκω.

'Ανεγρόμην, поеt: miж:nex: 2: ал лѫї 'Ανεγείρομαι. "Πρὶν ἀνέγρεσθαι τὰς ἀδελφάς,,. Лѫч:

'Ανεγχώρητος (ὁ, ἡ), = 'Ανένδεκτος, nепѫtinчosȣ̆ de a se faче. [ἀ, ἐγχωρέω].

'Ανεδάφιστος (ὁ, ἡ), пекълкatȣ̆, nenetezitȣ̆, nепotpiвitȣ̆. 2) nesѫpпatȣ̆ ла пъmintȣ̆. [ἀ, ἐδαφίζω].

'Ανεδέγμην (de ѫnde 'Ανεδέγμεθα), поеt: nex: 2: saȣ̆ neste-съв: ал лѫї 'Αναδέχομαι.

'Ανέδην [ἀνίημι], adв:=ἀνέτως, în tiкnъ, sловod, neoпpit. 2) nesfiit. 3) кѫ înвiлшѫгаpe, кѫ saцiȣ̆.

'Ανέδρακον, поеt: nex: 2: ал лѫї 'Αναδέρκομαι.

'Ανέδραμον, nex: 2: ал лѫї 'Ανατρέχω.

'Ανέδραστος (ὁ, ἡ), neînцeпenitȣ̆, nestatopniчitȣ̆, saȣ̆ nestatopnikȣ̆. [ἀ, ἑδράζω].

'Ανέδυν, nex: 2: ал лѫї 'Αναδύομαι.

'Ανέδωκα, nex: 1: ал лѫї 'Αναδίδωμι.

'Ανέεργον, поеt: în локȣ̆ de 'Ανεῖργον, прел: ал лѫї 'Ανείργω.

'Ανέζοντες, поеt: Ion: пaptч: ал (neîntp:) 'Ανέζω, saȣ̆ 'Ανίζω, = Καθίζω, пѫiȣ̆ пе чinева sъ шевzъ d' asѫпpa.

'Ανέηκα, Ion: în локȣ̆ de 'Ανῆκα, nex: 1: ал лѫї 'Ανίημι.

'Ανεθελησία (ἡ), nевoinцъ, saȣ̆ nевoipe. [ші

'Ανεθέλητος (ὁ, ἡ), nевoitopȣ̆, saȣ̆ fъкъtopȣ̆ de чева fъръ воеа sa. 2) (пas:) = 'Αθέλητος, nевoitȣ̆. [ἀ, ἐθέλω]. [de ѫnde

'Ανεθελήτως, adв: fъръ a воi.

'Ανέθηκα, nex: 1: ал лѫї 'Ανατίθημι.

'Ανεθίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ oвiчnѫieskȣ̆, saȣ̆ sîntȣ̆ oвiчnѫitȣ̆. [ἀνὰ, ἔθος].

'Ανέθιστος (ὁ, ἡ), neoвiчnѫitȣ̆. [ἀ, ἐθίζομαι].

'Ανείδεος (ὁ, ἡ), (neoлц: fiлs:) чел fъръ fopmъ, saȣ̆ figѫpъ. [ἀ, εἶδος].

'Ανεῖδον, nex: 2: ал лѫї 'Ανοράω.

'Αν-ειδωλοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Εἰδωλοποιέω. [de ѫnde

'Ανειδωλοποίησις, εως, ші

'Ανειδωλοποιία (ἡ), = Εἰδωλοποίησις.

'Ανεῖκα, tpe: de кѫ: ал лѫї 'Ανίημι.

'Αν-εικάζω, вiit: -άσω, imitȣ̆ miшкъpiле (faкȣ̆ taклitѫл) кѫiвa, saȣ̆ глasѫл (înгînȣ̆) sпpe вatжокоръ.

'Ανεικαιότης (ἡ), [ἀ, εἰκῆ, saȣ̆ εἰκαίως], a nѫ faче чinева пimikȣ̆ op кѫm s' ap întîmпла; (пpin ѫpm:) înцeлeпчiѫne, пpe-гîndipe.

'Ανείκαστος (ὁ, ἡ), nedatȣ̆ кѫ sокoteaлъ, neгiчitȣ̆. [ἀ, εἰκάζω].

νεικὴς [ἀ, νεῖκος], έος (ὁ, ἡ), nedisпѫtatȣ̆, de neчeptat, adîкъ de nimikȣ̆. (astfeл чitiaȣ̆ ѫniї пе. "Ἀεικέα μισθόν,,. Іл: M. 435).

'Ανεικόνιστος (ὁ, ἡ), nepeпpesintatȣ̆ пpin iкoanъ. "Τὸ θεῖον ἀνεικόνειστον,,. Тлц: [ἀ, εἰκονίζω].

'Ανεικὼς, ότος, (υῖα, ός), tp: de кѫ: ал пaptч: aкt: ал лѫї 'Ανίημι.

'Ανειλείθυια (ἡ), (femee) чe n'a кiemat în aжѫtopȣ̆ de локȣ̆ (saȣ̆ în zadapȣ̆) пе Елitea (zeiцa naштepiї), (adiкъ) nenъskъtoape, steapпъ, saȣ̆ гpea ла faчepї. [ἀ, Εἰλήθυια].

'Αν-ειλέω -ῶ, вiit: -ήσω, înfъшѫpȣ̆, saȣ̆ desfъшѫpȣ̆ (вezї ші 'Ανελίσσω). [de ѫnde

'Ανείλημα (τὸ), înfъшѫpъtѫpъ, saȣ̆ desfъmѫpъtѫpъ. (de ѫnde 2) (med:) = στρόφος, dѫpepe, tъietѫpї în пînteчe.

'Αν-είλημμαι, пas: tp: de кѫ: ал лѫї 'Αναλαμβάνω.

'Ανείλησις, εως (ἡ), = 'Ανείλημα.

'Ανείληφα, aкt: tp: de кѫ: ал лѫї 'Αναλαμβάνω.

'Ανείλιξις, εως (ἡ), defъшѫpape, desdoipe; (ші fir:) întindepe, esплiкape, desлeгape, desлѫшipe. [din

'Ανειλίσσω, вiit: ίξω, поеt: în локȣ̆ de 'Ανελίσσω.

'Ανείλλω (-ίλλω), = Ανειλέω, (вezї 'Ίλλω).

'Ανειμάρθαι, (neaпpoвatȣ̆) a nѫ fi ѫpsitȣ̆. [ἀ, μείρομαι].

'Ανειμένος, η, ον, пas: tp: de кѫ: ал пaptiч: лѫї 'Ανίημι. [de ѫnde

'Ανειμένως, adв:='Ανέδην, sловod, neoпpit: ші чл: 2) fъръ tonȣ̆, лiniштit, modepat.

'Ανειμι, вiit: -ειμι, (прел: ἀνῄειν, ші чл:) mъ ѫpкȣ̆. "Εἰς ἄστυ ἀνιὼν Φαληρόθεν,,. Плт: (de ѫnde desпpe soape) = 'Ανατέλλω, pesъpȣ̆; (desпpe isвoape), isвopъsкȣ̆ în sѫs; (desпpe плante) = 'Αναφύομαι, pesъpȣ̆, daȣ̆, ші чл: 2) mъ întopкȣ̆. «'Εκ πομπῆς ἀνιοῦσαν,,. Od: Θ. "'Εκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ συν νηὶ μελαίνῃ,,. Od: K. "'Ανειμι ἐκεῖσε τοῦ λόγου,,. Ep:

'Ανείμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: neînвpъкatȣ̆, saȣ̆ pъȣ̆-înвpъкatȣ̆, голȣ̆. [ἀ, εἷμα].

'Ανειν, Ion: inf: ал лѫї 'Ανω. = 'Ανύω.

'Ανεῖναι, nex: 2: de inf: ал лаї 'Ανίημι.

'Ανειπεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫї 'Αναγορεύω.

'Αν-είργω, вiit: -είρξω, oпpeskȣ̆, цiȣ̆,

saŭ înпînгŭ înaпoĭ. «'Ανεῖργε τοὺς στρατιώτας ὠθουμένους εἰς τὸ πρόσθεν». Ksen: [de ȣnde

"Ανειρξις, εως (ἡ), oпpipe, ц̣inepe înaпoĭ.

'Αν-είρομαι, вiit: -εροῦμαι, пoet: în лoкŭ de 'Ανέρομαι.

'Α-ειρύω, вiit: -ύσω, пoet: în лoкŭ de 'Ανερύω.

'Αν-είρω, (fъръ вiit:) легŭ sȣs. 2) = Συνείρω, înплeteskŭ (кȣnȣnъ, ші чл:).

'Ανεὶς, εῖσα, έν. nex: 2: ал пaptч: лȣĭ 'Ανίημι.

'Αν-είσακτος (ὁ, ἡ), neîntpodȣsŭ, пeвъгatŭ în чeлe de maĭ nъȣntpȣ; (пpin ȣpm:) ='Αμύητος, neiniц̣iatŭ, neînвъц̣atŭ. [ἀ, εἰσάγω].

'Ανεισίδωρος (ὁ, ἡ), вezĭ 'Ανησίδωρος.

'Ανείσοδος (ὁ, ἡ), чeл чe n'apе întpape; (пpin ȣpm:) neȣmвлatŭ, ="Αβατος. [ἀ, εἴσοδος]

'Ανεισφορία (ἡ), = 'Ατέλεια, asidosie, (eptape de daжdie). [din

'Ανείσφορος (ὁ, ἡ), nedaжnikŭ (eptatŭ de dъжdiĭ, ші kontpiвȣц̣iĭ), netpiвȣtapŭ. [ἀ, εἰσφορά.].

'Ανεῖται, 3: sinг: пeps: a пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Ανίημι.

'Ανείω, пoet: în лoкŭ de 'Ανῶ, nex: 2: de sȣп: ал лȣĭ 'Ανίημι.

'Ανέκαθεν, adв: de deпapte, de лa înчeпȣtŭ. [din

'Ανεκὰς, saŭ At: "Ανεκας [ἀνὰ, ἑκὰς], adв: deпapte; пpea 'naлt.

'Ανέκβατος (ὁ, ἡ), чeл чe n' apе лoкŭ de eщipe. [ἀ, ἐκβαίνω].

'Ανεκβίαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, neskosŭ кȣ siлъ, nesiлniчitŭ. [ἀ, ἐκβιάζομαι].

'Ανεκδαρτὶ, adв: fъръ жȣпȣipe. [din

'Ανέκδαρτος (ὁ, ἡ), neжȣпȣitŭ. [ἀ, ἐκδέρω].

'Ανεκδήμητος (ὁ, ἡ), nestpъmȣtatŭ în stpeinъtate. 2) neпotpiвitŭ, saŭ neîndemînatikŭ лa кълъtopie. (de ȣnde) «'Ημέρα ἀνεκδήμητος καὶ ἀνέξοδος». Плat: [ἀ, ἐκδημέω].

'Ανεκδιήγητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neпoвestitŭ, nedeskpisŭ. [ἀ, ἐκδιηγέομαι].

'Ανεκδίκητος (ὁ, ἡ), nepesвȣnatŭ, saŭ de nepesвȣnat. [ἀ, ἐκδικέομαι].

'Ανέκδοτος (ὁ, ἡ), nedatŭ afapъ, neпȣвлikatŭ. 2) (fatъ) nemъpitatъ. [ἀ, ἐκδίδομαι].

'Ανέκδρομος (ὁ, ἡ), neaпъpatŭ, saŭ de кapе nȣ пoate fȣц̣i чinева. [ἀ, ἐκ, δρόμος].

'Ανεκθέρμαντος (ὁ, ἡ), neînкълzitŭ, saŭ de neînкълzit. [ἀ, ἐκθερμαίνομαι].

'Ανέκθυτος (ὁ, ἡ), (miasmъ, пînгъpipe) neкȣpъц̣itъ пpin жeptfe. [ἀ, ἐκθύω].

'Ανεκκλησίαστος (ὁ, ἡ), nesȣпȣsŭ, saŭ neaflatŭ de faц̣ъ лa adȣnъpiлe nopodȣлȣĭ; (Бisep:) afopisitŭ, skosŭ din вisepikъ. 2) (лoкŭ) ȣnde nȣ se faчe, saŭ nȣ s' a fъкȣt adȣnape. [ἀ, ἐκκλησιάζομαι].

'Ανέκκλιτος (ὁ, ἡ, neaпъpatŭ, saŭ din кapе nȣ se пoate aвate чinева. [ἀ, ἐκκλίνω].

'Ανέκκριτος (ὁ, ἡ), înкȣiatŭ, saŭ чeл чe nȣ 'шĭ apе deшeptъpiлe пînteчeлȣĭ лesniчoase. [ἀ, ἐκκρίνω].

'Ανέκλαγον, пoet: nex: 2: лȣĭ 'Ανακλάζω.

'Ανεκλάλητος (ὁ, ἡ), ='Ανέκφραστος, neesпpimatŭ, чe nȣ se пoate sпȣne, saŭ deskpi. [ἀ, ἐκλαλέω].

'Ανέκλειπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -είπτως, neisпpъвitŭ, neлiпsitŭ, nesлeitŭ, neînчetatŭ, nekontenitŭ. [ἀ, ἐκλείπω].

'Ανέκλεκτος (ὁ, ἡ), neaлesŭ. [ἀ, ἐκλέγομαι].

'Ανεκλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ανέκλειπτος, neлiпsitŭ.

'Ανεκλόγιστος (ὁ, ἡ), кapе n' a dat, saŭ nȣ e datopŭ a da sokoteaлъ. 2) nesokotitŭ, nenȣmъpatŭ. [ἀ, ἐκλογίζομαι]. [de ȣnde

'Ανεκλογίστως, adв: fъръ sokoteaлъ, пe nesokotite.

'Ανέκνιπτος (ὁ, ἡ), = 'Ανέκπλυτος, nesпълatŭ, neшtepsŭ. [ἀ, ἐκνίπτομαι].

'Αν-εκ-πίμπλημι, вiit: -πλήσω, peȣmплȣ пînъ sȣs.

'Ανέκπληκτος (ὁ, ἡ), nesпepiitopŭ; ші nesпepiatŭ. [ἀ, ἐκπλήττομαι]. [de ȣnde

'Ανεκπλήκτως, adв: fъръ sпaĭmъ.

'Ανεκπλήρωτος (ὁ, ἡ), neȣmплȣtŭ; neînплinitŭ; saŭ de neȣmплȣt, ші чл:. [ἀ, ἐκπληρόομαι].

'Ανέκπλυτος (ὁ, ἡ,) nesпълatŭ; neшtepsŭ. [ἀ, ἐκπλύνομαι].

'Ανεκποίητος, (ὁ, ἡ), neînstpeinatŭ, saŭ neпȣtȣtŭ a se înstpeina. [ἀ, ἐκποιέομαι].

'Ανεκπύητος (ὁ, ἡ), (med:) neпȣpoiosŭ, saŭ neпȣpoiatŭ. [ἀ, ἐκπυέω].

'Ανέκπυστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐκπυνθάνομαι] neaflatŭ, neкȣnoskȣtŭ, saŭ neпȣtȣtŭ a se afлa, ші кȣnoaшte пpin чepчetape.

'Ανέκραγον, nex: 2: ал лȣĭ 'Ανακράζω.

'Ανεκρίζωτος (ὁ, ἡ), nedespъdъчinatŭ. [ἀ, ἐκριζόω].

'Ανεκτέος, α, ον, пos: ал лȣĭ 'Ανέχομαι.

'Ανεκτικὸς, ὴ, ὸν, pъвdъtopŭ. [ші

'Ανεκτὸς, ὴ, ὸν, sȣfepitŭ, de sȣfepit. [ἀνέχομαι.]

'Ανέκτριπτος, (ὁ, ἡ), neшtepsŭ, neкȣpъц̣itŭ пpin fpeкape. [ἀ, ἐκτρίβομαι].

'Ανεκτῶς, adв: întp' ѕnѕ̆ кіпѕ̆ de sѕfepit. [ἀνεκτός].

'Ανέκφευκτος (ὁ, ἡ), = 'Ανέκκλιτος, neaпъpatѕ̆, de nefѕцit, neeвitaвілѕ̆. 2) чел че nѕ fѕцe, saѕ̆ nѕ поate fѕцi de чева. [ἀ, ἐκφεύγω].

'Ανεκφοίτητος (ὁ, ἡ), чел че nѕ ese des afaръ, чі шade tot-daѕna înъѕntpѕ. [ἀ, ἐκφοιτάω].

'Ανέκφορος (ὁ, ἡ), че nѕ поate, saѕ̆ nѕ tpeвѕie a se sкoate afaръ (a se пѕвліка). [ἀ, ἐκφέρω].

'Ανέκφραστος (ὁ, ἡ), = 'Ανεκδιήγητος, ші 'Ανεκλάλητος. [ἀ, ἐκφράζομαι].

'Ανεκφώνητος (ὁ, ἡ), че nѕ se поate глъsѕі, пронѕnца; neesпpimatѕ̆, nepostitѕ̆. (de ѕnde) «Τὸ ὑπογεγραμμένον ι ἀνεκφώνητον». Грам: [ἀ, ἐκφωνέω].

'Ανέλαιος (ὁ, ἡ), чел fъръ ѕntdeлemnѕ̆, saѕ̆ mъsлinъ. [ἀ, ἔλαιον, saѕ̆ ἐλαία].

'Ανέλατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐλαύνω] neвътѕtѕ̆ кѕ чокапѕл.

'Ανέλεγκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έγκτως = 'Ανεξέλεγκτος, neпpiimitopѕ̆ de въdipe (pefѕtaцie, doвadъ, ші чл:). [ἀ, ἐλέγχω].

'Ανελέγχω, вiit: -ελέγξω, черчetînd кѕ amъpѕntѕл ші penetat doвedeskѕ̆, daѕ̆ de faцъ. [ἀνὰ, ἐλέγχω].

'Ανελεημόνως, adв: = 'Ανηλεῶς, fъръ milostiвipe. [ші

'Ανελεημοσύνη (ἡ), nemilostiвipe. [din

'Ανελεήμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Ανηλεής, nemilostiвѕ̆, вîptosѕ̆ ла inimъ. [ші

'Ανελέητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, nemilѕitѕ̆, saѕ̆ neвpednikѕ̆ de milъ (компътimipe). [ἀ, ἐλεέω].

'Αν-ελελίζω, вiit: -ίξω, поet: клetinѕ̆ кѕ iѕцeалъ în sѕs.

'Ανελευθερία, ші

'Ανελευθεριότης (ἡ), neцeneposítate, miчinimie; sкѕmпete, nedъpniчie. [din

'Ανελεύθερος (ὁ, ἡ), (în цen:) nesлoвodѕ̆, вapвapѕ̆, neчiвiлitѕ̆, ші чл: (iap пapt:) neцeneposѕ̆, sкѕmпѕ̆, nedapnikѕ̆. [ἀ, ἐλεύθερος]. [de ѕnde

'Ανελευθέρως, adв: кѕ sкѕmпete, miчinimie, nedъpniчie, ші чл:

'Ανέλευσις, εως (ἡ), [ἀνελεύθω] = "Ανοδος, sѕipe; saѕ̆ întoapчepe.

'Ανέλιγμα (τὸ), înfъшѕpъtѕpъ, saѕ̆ desfъшѕpъtѕpъ. (de ѕnde) «'Ανέλιγμα χαίτης». Епігр: пъpѕ̆ кpeцѕ̆, saѕ̆ коade înплetite. [ші

'Ανέλιξις, εως (ἡ), înfъшѕpape, saѕ̆ desfъшѕpape. 2) înвîptipe, saѕ̆ черкѕлaцie. 3) deskidepe (de ѕшъ). 4) (fiг:) = 'Ανάπτυξις. [din

'Αν-ελίσσω (ττω), вiit: -ίξω, înfъшѕpѕ̆, saѕ̆ desfъшѕpѕ̆. «Βιβλία χερσὶν ἀνελίττεις». Лѕч: (ші fiг:) «'Ανελίσσω βίον». Пл: adikъ пetpeкѕ̆. 2) întopкѕ̆, înвîpteskѕ̆; (ші пpin ѕpm:) deskizѕ̆ (ѕшъ, ші чл:). 3) (fiг:) = 'Αναπτύσσω, esплikѕ̆.

'Ανελκόω ῶ, вiit: -ώσω, ѕmплѕ de pane, saѕ̆ deskizѕ̆ pane вeкї. [ἀνὰ, ἕλκος].

"Ανελκτος (ὁ, ἡ), neatpasѕ̆, saѕ̆ de neatpas. [ἀ, ἕλκω].

'Αν-ελκύω, вiit: -ύσω, ші

'Ανέλκω, вiit: -έλξω, (nex: ἀνείλκυσα, ші чл:) tpaгѕ̆, tîpъskѕ̆ în sѕs, saѕ̆ înaпoї; (ші пpin ѕpm:) sкoцѕ̆ afaръ. «Τόξου πῆχυν ἀνεῖλκεν». Іл: А. «Τὰς ναῦς ἀνελκύσαντες». Тѕч:

'Ανέλκωσις, εως (ἡ), deskidepe de panъ. [ἀνελκόω].

'Ανέλκωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ panъ, saѕ̆ nepъnitѕ̆. [ἀ, ἑλκόω].

'Ανέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), neeлenѕ̆, saѕ̆ чел чn nѕ este Еленѕ̆, Грекѕ̆. [ἀ, "Ελλην].

'Ανελλήνιστος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ̆ de Еленismѕ̆, saѕ̆ stpeinѕ̆ de idioma Еленікъ. [ἀ, ἑλληνίζω].

'Ανελλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), neлiпsitѕ̆ de чева. [ἀ, ἐλλείπω]. [de ѕnde

'Ανελλιπῶς, adв: în neлiпsipe de nimikѕ̆, fъръ a лiпsi чева.

"Ανελπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел fъръ nъdeжde. [ἀ, ἐλπὶς].

'Ανελπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntѕ̆ fъръ nъdeжde. [ші

'Ανελπιστία (ἡ), nenъdъжdѕipe. [din

'Ανέλπιστος (ὁ. ἡ), nenъdъжdѕitѕ̆. 2) лiпsitѕ̆ de nъdeжde. «'Ελπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες». Ткр: «Τὸ ἀνέλπιστον». Тѕч: în локѕ̆ de ἡ ἀνελπιστία. [ἀ, ἐλπίζω]. [de ѕnde

'Ανελπίστως, adв: fъръ, saѕ̆ пeste nъdeжde.

'Ανέλυτρος (ὁ, ἡ), neaкoпepitѕ̆, neînfъшѕpatѕ̆. [ἀ, ἔλυτρον].

'Ανέμβατος (ὁ, ἡ), (локѕ̆) ѕnde nѕ поate (n' apc пe ѕnde) intpa чinева; (пpin ѕpm:) = "Αβατος, neѕmвлatѕ̆. 2) neintpatѕ̆, saѕ̆ кape nѕ поate intpa. [ἀ, ἐμβαίνω].

'Ανεμέσητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως, чел че nѕ tpaцe asѕпpъшї пisma, neпismѕitѕ̆. 2) neпismѕitopѕ̆, neцiitopѕ̆ de пatimъ. [ἀ, νεμεσέω].

'Ανέμετος (ὁ, ἡ), кape nѕ вapsъ, saѕ̆

каре nъ порneште греацъ, ші върsъtъръ. [ἀ, ἐμέω]. [de ъnde

'Ανεμέτως, adв: fъръ върsъtъръ.

'Ανεμέω -ῶ, віit: -εμέσω, върsъ, saъ iaръші върsъ. [ἀνὰ, ἐμέω]

'Ανεμητος (ὁ, ἡ), neînпърцitъ. 2) nепърtaшъ. 3) nепъsкъtъ. [ἀ, νέμω].

'Ανεμία (ἡ), (med:) вîntъ, flatъ. [ші,

'Ανεμιαῖος, α, ον, вîntosъ; (оъ) плinъ de вîntъ, клочitъ. 2) (fiг;) deшeptъ, nestatopnikъ, zadapnikъ. «'Ελπίδες ἀνεμιαῖαι». Плt: [ші

'Ανεμίδιος, α saъ ος, ον, în локъ de 'Ανεμιαῖος. [ші

'Ανεμίζω, віit: -ίσω, miшкъ прin вîntъ. [ші

'Ανέμιος, α, ον, = 'Ανεμιαῖος. [ἄνεμος].

'Ανεμόδρομος (ὁ, ἡ), алергъtopъ ка вîntъл, adikъ foapte iъte. [ἄνεμος, δρόμος].

'Ανεμόεις, εσσα, εν, поet: în локъ de 'Ανεμώδης, sъпъsъ ла (saъ плinъ de) вîntъpĭ. [ἄνεμος].

Ανεμόθροος (ὁ, ἡ,) поet: чел че вîжie, saъ pesъnъ de вîntъpĭ. [ἄνεμος, θρόος].

'Ανεμοκοῖται, ῶν (οἱ), adopmitopĭ de вîntъpĭ (niшte връжitopĭ în Kopintъ, че se sokotiaъ, къ прin враже, saъ fepmeчe adopmiaъ вîntъpiле). [ἄνεμος, κοίτη].

"Ανεμος (ὁ), вîntъ, [ἄημαι].

'Ανεμοσκεπής, έος (ὁ, ἡ), поet: акоперitopъ, saъ апъръtopъ desпре вîntъpĭ. [ἄνεμος, σκέπη].

'Ανεμόστροφος (ὁ, ἡ,) поet: sъчitъ, înвîptitъ de вîntъpĭ. [ἄνεμος, στρέφω].

'Ανεμοσφάραγος (ὁ, ἡ), поet: (локъ) каре pesъnъ, saъ вîжie de вîntъ. [ἄνεμος, σφάραγος].

'Ανεμο(τρα)τρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), ші,

'Ανεμότροφος (ὁ, ἡ), поet: хръnitъ de вîntъpĭ (adikъ ъmflatъ, kpeskъtъ, saъ înъsпpitъ). [ἄνεμος, τρέφω].

'Ανεμοφθορία (ἡ), stpikъчiъne de вîntъpĭ. [din

'Ανεμόφθορος (ὁ, ἡ), stpikatъ, пръпъditъ de вîntъ. [ἄνεμος, φθείρω].

'Ανεμοφόρητος (ὁ, ἡ), пъptatъ, apdikatъ, лъatъ de вîntъ; ъшоръ; (ші fiг:) nestatopnikъ, zadapnikъ. (вezĭ ші 'Ανεμώλιος). [ἄνεμος, φορέω].

'Ανεμόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Ανεμίζω, екsпъiъ ла (saъ ъmплъ de) вîntъ; (în miж: med:) mъ ъmflъ; (ші fiг:) mъ iaъ dъne вîntъpĭ, saъ îmĭ ia капъл вîntъ, adikъ mъ mîndpeskъ, mъ înгînfezъ. «Καὶ ἐδόκει περὶ τὸν ἄνθρωπον ἀκρατῶς ἠνεμῶσθαι». Ел: [ἄνεμος].

'Ανέμπληκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήκτως, = 'Ανέκπληκτος. [ἀ, ἐμπλήττω].

'Ανέμπληστος (ὁ, ἡ), nesъцiosъ, каре n' adъче saцiъ. [ἀ, ἐμπίπλημι].

'Ανέμπλοος -ους (ὁ, ἡ), поet: вasъ, къ каре, saъ în каре nъ поate чinева плъti. [ἀ, ἐν, πλόος].

'Ανεμπόδιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, neопpitъ, neînпiedikatъ. [ἀ, ἐμποδίζομαι].

'Ανεμπόλητος (ὁ, ἡ), nevîndъtъ. [ἀ, ἐμπολέω].

'Ανέμπτωτος (ὁ, ἡ), nekъzъtъ în чева. [ἀ, ἐμπίπτω].

'Ανέμφατος (ὁ, ἡ), neapъtъtopъ, nedoveditopъ; saъ neapъtatъ, neesпpimatъ, nedeskpisъ. [ἀ, ἐμφαίνω]. [de ъnde

'Ανεμφάτως, adв: fъръ apъtape, saъ întiпъpipe.

'Ανεμώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανεμόεις.

'Ανεμώκης, εος (ὁ, ἡ), поet: iъte, pepede ка вîntъл. [ἄνεμος, ὠκύς].

'Ανεμωλία (ἡ), = 'Ανεμώνη; (iap прinч:) fem: ал лъĭ

'Ανεμώλιος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ανεμοφόρητος, лъsatъ în воеа вîntъpiлор; (fiг:) nestatopnічitъ, zadapnikъ, de nimikъ. «'Ανεμώλια βάζειν». Od: Δ. ворбе în вîntъ. (вezĭ ші 'Ανεμοφόρητος). [ἄνεμος, ὄλλω].

'Ανεμώνη (ἡ), ъnъ felъ de floape (пе а ле къpia foĭ лesne ле pisiпeште вîntъл), папароanъ, makъ. [ші

'Ανεμωνὶς, ίδος (ἡ), поet: = 'Ανεμώνη. [ші

'Ανεμῶτις, ιδος (ἡ), епit: ал Minepвeĭ, fiind къ potoлia вîntъpiле. [ἄνεμος].

'Ανενδεὴς, έος (ὁ, ἡ), neлiпsitъ de nimikъ, înвiлшъгatъ. [ἀ, ἐνδεής].

'Ανένδεκτος (ὁ, ἡ), nepъtinчosъ a se faче. [ἀ, ἐνδέχεται].

'Ανενδεῶς, adв: fъръ nічĭ o лiпsъ. [ἀνενδεής].

'Ανενδοίαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐνδοιάζω] чел fъръ îndoiaлъ, neîndoiosъ. [de ъnde

'Ανενδοιάστως, adв: fъръ îndoiaлъ.

'Ανένδοτος (ὁ, ἡ), ші adв: -ότως, neîndъплекatъ, nemлъdiatъ, stъpъitopъ în чева. [ἀ, ἐνδίδωμι].

'Ανένεικα, (ші miж:) ἀνενεικάμην, поet: în локъл Ion: ἀνήνεικα, nex: ал лъĭ 'Αναφέρω.

'Ανενειχθεὶς, εῖσα, ὲν, поet: în локъ de 'Ανενεχθεὶς пas: nex: 1: ал партч:, ші

'Ανενεκτέον, пos: ал лъĭ 'Αναφέρω.

'Ανεπίμονος (ὁ, ἡ), nestъpȣitopȣ̆; netemeinikȣ̆: вpemeлnikȣ̆; nepъбdъtopȣ̆. [ἀ, ἐπιμένω].

'Ανεπινοησία (ἡ), însȣшimea neînцeлesȣлȣĭ (лȣкpȣ); neбъtaie de капȣ̆, neaплiкape de minte; neiskodipe. [ші

'Ανεπινόητος (ὁ, ἡ), = 'Ακατανόητος, neînцeлesȣ̆. 2) (акt:) neвoitopȣ̆, saȣ̆ neпȣtinчosȣ̆ de a înцeлeцe (aшĭ бate капȣл, ші a aфла), neбъгъtopȣ̆ de seamъ; neiskoditopȣ̆. «'Ανεπινόητος τῆς ποικιλίας». Diod: [ἀ, ἐπινοέω].

'Ανεπίξεστος (ὁ, ἡ), nepъzȣitȣ̆ (nenetezitȣ̆) пe ȣpmъ пe d'a sȣпpa; (пpin ȣpm) nesъвîpшitȣ̆, пe жȣmъtate sъвîpшitȣ̆. [ἀ, ἐπιξέω].

'Ανεπίπλαστος (ὁ, ἡ), neплъsmȣitȣ̆, nefъцȣitȣ̆ пe d'asȣпpa; (пpin ȣpm:) nefъцapuikȣ̆, nepreфъкȣtȣ̆. [ἀ, ἐπιπλάττω]

'Ανεπίπλεκτος (ὁ, ἡ), neînкȣpкatȣ̆ кȣ алцiĭ; (пpin ȣpm:) = 'Ανεπίμικτος, nekomȣnikaвiлȣ̆. [ἀ, ἐπιπλέκω].

'Ανεπίπληκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-ήκτως, nedoжъnitȣ̆, saȣ̆ de nedoжъnit; (пpin ȣpm:) neîndpeпtatȣ̆. 2) (акt:) nedoжъnitopȣ̆; (пpin ȣpm:) pъбdъtopȣ̆. [ші

'Ανεπιπληξία, (ἡ), nedoжъnipe; stapea челȣĭ de nedoжъnit. [ἀ, ἐπιπλήττω].

'Ανεπιπρόσθητος (ὁ, ἡ), чел че n'ape nimikȣ̆ пȣsȣ̆ înainteĭ, ка sъ'ĭ опpeaskъ bedepea. [ἀ, ἐπιπροσθέω].

'Ανεπίῤῥεκτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, ἐπιῤῥέζω] asȣпpa къpȣia n'aȣ̆ жeptfit înкъ; (пpin ȣpm:] nesfinцitȣ̆.

'Ανεπισήμαντος (ὁ, ἡ), neînsemnatȣ̆ пe d'asȣпpa, nenечetлȣitȣ̆; nedeoseвitȣ̆ пpin челe din aфapъ semne; (пpin ȣpm:) neînsemnatȣ̆, nekȣnoskȣtȣ̆. [ἀ, ἐπισημαίνω].

'Ανεπισημείωτος (ὁ, ἡ), fъpъ însemnъpĭ, saȣ̆ note, nekomentatȣ̆, neesплiкatȣ̆. [ἀ, ἐπισημειόω].

'Ανεπίσκεπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) - έπτως. neвizitъtopȣ̆; (ші пas:) neвizitatȣ̆, neînгpiжitȣ̆, nелȣatȣ̆ în бъгape de seamъ. [ἀ, ἐπισκέπτομαι].

'Ανεπισκεύαστος (ὁ, ἡ), nedpesȣ̆, nepeпapatȣ̆; saȣ̆ de nepeпapat. [ἀ, ἐπισκευάζω].

'Ανεπισκεψία (ἡ), neвizitape, neбъгape de seamъ ла чева. [ἀ, ἐπίσκεψις].

'Ανεπισκίαστος (ὁ, ἡ), neaкoпepitȣ̆ de ȣmбpъ; înвedepatȣ̆. [ἀ, ἐπισκιάζω].

'Ανεπισκόπη(πευ)τος, ου (ὁ, ἡ), = 'Ανεπίσκεπτος, лiпsitȣ̆ de лȣъtopȣ̆ a minte, (ші вisep:) de eпiskoпȣ̆. [ἀ, ἐπισκοπέω, ші -εύω].

'Ανεπισκότητος (ιστος), ȣ (ὁ, ἡ), neîntȣnekatȣ̆; înвedepatȣ̆. [ἀ, ἐπισκοτέω,-ίζω].

'Ανεπιστάθμευτος, ші

'Ανεπίσταθμος (ὁ, ἡ), aпъpatȣ̆ de a da гъsdȣipe (квaptipȣ̆) ла ostaшĭ. [ἀ, ἐπὶ, σταθμός].

'Ανεπιστασία, (ἡ) nелȣape aminte, saȣ̆ neбъгape de seamъ кȣ stъpȣipe. [ἀ, ἐπιστάω].

'Ανεπιστάτητος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de eпistatȣ̆, înгpiжitopȣ̆. [ἀ, ἐπιστατέω].

'Ανεπίστατος (ὁ, ἡ), = 'Ανεπίσκεπτος, ne лȣatȣ̆ în бъгape de seamъ. [ἀ, ἐπιστάω]. [de ȣnde

'Ανεπιστάτως, adв: fъpъ stъpȣitoape лȣape aminte, кȣ neбъгape de seamъ, în tpeaкъtȣ̆.

'Ανεπιστημόνως, adв: fъpъ чepȣta шtiinцъ, пe neînвъцate, saȣ̆ пe nечepкate. [ші

'Ανεπιστημοσύνη (ἡ), neшtiinцъ, nечepкape. [din

'Ανεπιστήμων, ονος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de чepȣta шtiinцъ, nedeпpinsȣ̆ în чeва. «'Απείρων καὶ ἀνεπιστημόνων, ὅποι τράπωνται». Тȣч: «'Ανεπιστήμων ἵππῳ χρῆσθα»ι. Ksen: «Τὸ ἀνεπιστῆμον». Плat: în локȣ̆ de ἡ ἀνεπιστημοσύνη. [ἀ, ἐπιστήμη].

'Ανεπιστρεπτεί (πτί), adв: = 'Ανεπιστρέπτως. [ші

'Ανεπιστρεπτέω-ῶ. вiit:-ήσω, nȣ mъ înтopкȣ̆ înaпoĭ sъ въzȣ̆; (пpin ȣpm:) nȣ вoiȣ̆ sъ шtiȣ̆, nȣ'mĭ пasъ de локȣ̆. [din

'Ανεπίστρεπτος (ὁ, ἡ), neîntopsȣ̆ înaпoĭ, ка sъ вazъ; (пpin ȣpm:) neînгpiжatȣ̆, neпъsъtopȣ̆, neбъгъtopȣ̆ de seamъ; (saȣ̆ de înпpot:) пpea бъгъtopȣ̆ de seamъ, neîntopsȣ̆, пiponitȣ̆ ла лȣкpȣл sъȣ̆. 2) (pap) neвpednikȣ̆ de лȣape aminte (întoapчepe asȣпpъĭ), neînsemnatȣ̆. (вezĭ ші 'Αμετάστρεπτος). [de ȣnde

'Ανεπιστρέπτως, adв: fъpъ întoapчepe кȣ лȣape aminte кътpe чeва, (adikъ) кȣ neпъsape, лeneвit; (saȣ̆ din пpot:) кȣ mȣлtъ лȣape aminte ші stъpȣipe. (вezĭ ші 'Αμεταστρέπτως). [ші.

'Ανεπιστρεφής, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανεπίστρεπτος. [ἀ, ἐπιστρέφω].

'Αν-επιστρέφω, вiit:-στρέψω, mъ peîntopкȣ̆.

'Ανεπιστρεψία (ἡ), neînгpiжape, neпъsape. [ші

'Ανεπίστροφος (ὁ, ἡ), = 'Ανεπίστρεπτος. [de ȣnde

'Ανεπιστρόφως, adв: = 'Ανεπιστρέπτως. [ἀ, ἐπιστρέφω].

'Ανεπισφαλής, έος (ὁ, ἡ), = 'Ασφαλής, neпpimeжdiosȣ̆, sirȣpȣ̆, [ἀ, ἐπισφαλής].

'Ανεπίσχετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως,= 'Ακατάσχετος, neцinȣtȣ, neoпritȣ, neînпiedikatȣ. [ἀ, ἐπισχέω].

'Ανεπίτακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τάκτως. neпорȣnчitȣ, neпriimitopȣ de порȣnкъ; neatîpnatȣ, saȣ nesȣпȣsȣ. [ἀ, ἐπιτάττομαι].

'Ανεπίτατος (ὁ, ἡ), neîntinsȣ, saȣ neпȣtȣtȣ a se întinde. [ἀ, ἐπιτείνω.].

'Ανεπίτευκτος (ὁ, ἡ), nenemeritȣ; ші (акt:) nenemeritopȣ; (fir:) nenopoчitȣ. [ἀ, ἐπιτυγχάνω].

'Ανεπιτέχνητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, fъкȣtȣ fъръ meштeшȣцipe, saȣ вiклenie (simплȣ, neпrefъкȣtȣ). [ἀ, ἐπιτεχνάομαι].

'Ανεπιτήδειος (ὁ, ἡ), neîndemînatikȣ, nedestoïnikȣ; neпotpiвitȣ, neînвoitȣ; nefoлositopȣ; (пpin ȣpm:) stpeinȣ; пpotiвnikȣ, saȣ връжmaшȣ. [ἀ, ἐπιτήδειος]. [de ȣnde

'Ανεπιτηδειότης (ἡ), nedestoïniчie; neînвoipe; (пpin ȣpm:) antiпatie, връжmъшie, ші чл: [ші

'Ανεπιτηδείως, adв: кȣ neîndemînъtate; връжmъшeшte.

'Ανεπιτήδευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, = 'Ανεπιτέχνητος, nefъкȣtȣ înadins, saȣ кȣ meштeшȣцipe. [ἀ, ἐπιτηδεύομαι].

'Ανεπιτίμητος (ὁ, ἡ), = 'Ανεπίπληκτος. 2) neпpeцȣitȣ; ші (пpin ȣpm:) nedaжnikȣ. «Χωρία ἀνεπιτίμητα». Лкs: (вezї ші 'Ανυποτίμητος). [ἀ, ἐπιτιμάω].

'Ανεπιτρόπευτος (ὁ, ἡ), neeпitponitȣ, saȣ neпȣsȣ sȣвt eпitponie. [ἀ, ἐπιτροπεύω].

'Ανεπίτροπος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ de eпitponȣ. 2) = 'Ανεπίστροφος. [ἀ, ἐπίτροπος].

'Ανεπιτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ανεπίτευκτος.

'Ανεπιφανὴς, έος, ші

'Ανεπίφαντος (ὁ, η), (ші adв:) -άντως, neapъtosȣ, saȣ чел че n'ape, op nȣ вoieшte a aвea fълnikъ apъtape пe din afaръ. [ἀ, ἐπιφαίνω].

'Ανεπίφατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, neaшteпtatȣ, neпpeвestitȣ. 2) netъгъdȣitȣ; neпpeteкstatȣ, saȣ fapъ пpiчinȣipe. [ἀ, ἐπίφημι].

'Ανεπίφθονος, (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όνως, neпismȣttȣ, nepîвnitȣ. 2) nexȣлitȣ, nedefъïmatȣ. [ἀ, ἐπίφθονος].

'Ανεπίφραστος (ὁ, ἡ), поet: neвъгatȣ de seamъ. 2) neaшteпtatȣ. [ἀ, ἐπιφράζω].

'Ανεπιχείρητος (ὁ, ἡ), neîntpeпpinsȣ; ші asȣпpa кърȣia n' a întpeпpins, saȣ nȣ поate întpeпpinde чinева чева. neatakaвiлȣ, neatinsȣ. [ἀ, ἐπιχειρέω].

'Αν-έπνυτο, поet: 3: sinг: пeps: a пpeл: лȣї "Αμπνυμαι în локȣ de 'Αναπνέω.

'Ανεπόπτευτος (ὁ, ἡ), nefostȣ ἐπόπτης (вezї ziчepea) лa misteriiлe Чepeseї, neiniцiatȣ. [ἀ, ἐποπτεύω].

'Ανεπόψιος (ὁ, ἡ), чел че nȣ este sȣвt вedepe. [ἀ, ἔποψις].

'Ανεπτά(πτό)μην, nex: 2: aл лȣї 'Ανίπταμαι, ші 'Αναπέτομαι.

'Αν-έραμαι, вiit: -ερασθήσομαι, (nex: ἀνηράσθην) mъ înamopezȣ de aл doiлea. [ἀνὰ, ἔρως]

'Ανεραστία (ἡ), neamopezape. [din

'Ανέραστος (ὁ, ἡ), nesimцitopȣ, saȣ neînsȣflъtopȣ de amopȣ. [ἀ, ἐράομαι].

'Ανέργαστος (ὁ, ἡ), neлȣкpatȣ. [ἀ, ἐργάζομαι].

"Ανεργος (ὁ, ἡ), (nȣmaї în fpasȣл) «"Εργα ἄνεργα». Eȣp: лȣкpъpї, чe niчї de кȣm, saȣ fъръ niчї ȣnȣ foлosȣ s' aȣ fъкȣt. [ἀ, ἔργον.

'Ανε-ρεθίζω, вiit: -ίσω, neînчetat întъpîtȣ (пpinч: лa pъȣ).

'Ανέρεικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐρείκω] neпisatȣ, nemъчinatȣ mъpȣnt.

'Αν-ερεί(ρέ)πτω, вiit: -ερεί(ρέ)ψω, поet: = 'Αναρπάζω, apdikȣ, iaȣ чeвa кȣ sinemї în sȣs. «"Αρπυιαι ἀνηρείψαντο». Od: A. «Στόμαχος ἀνερεπτόμενος». Nik: stomaxȣ apdikatȣ, adikъ tȣpвȣpatȣ, saȣ înгpeцoшatȣ.

'Αν-ερεύγομαι, вiit: -εύξομαι, pîгîiȣ, saȣ pъпeskȣ, ші въpsȣ. 2) (desпpe pîȣpї) mъ въpsȣ în...

'Αν-ερευνάω -ῶ, вiit: -ήσω, чepчetînd, saȣ къȣtînd кȣ dinadinsȣл afлȣ, гъseskȣ. [de ȣnde

'Ανερεύνησις, εως (ἡ), afлape пpin skȣmпъ чepчetape.

'Ανερεύνητος (ὁ, ἡ), neкъȣtatȣ, ші (пpin ȣpm:) neafлatȣ. [ἀ, ἐρευνάομαι].

'Ανερέω, Ion: în локȣ de 'Ανερῶ, вiit: (nepeг:) aл лȣї 'Αναγορεύω.

'Ανερίθευτος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ de вiклene ȣneлtipї; (de ȣnde) «'Ηγεμονία — ». Fiл: nedisпȣtatъ, neвîntȣitъ de întpiцї. «Δικαστὴς —». Лeкs: nemitapnikȣ. [ἀ, ἐριθεύω].

'Ανερίναστος (ὁ, ἡ), (пpinч: desпpe smoкine) neкoпtȣ пpin atîpnape de seлвatiчe smoкine (вezї 'Ερινασμὸς); (ші fir:) nepoditopȣ, moлiчosȣ. [ἀ, ἐρινάζω)

'Ανέριστος (ὁ, ἡ), nezъdъpîtopȣ de чeaptъ; uedisпȣtatȣ. [ἀ, ἐρίζω].

'Ανερκὴς, έος (ὁ, ἡ), neînгpъditȣ. [ἀ, ἕρκος].

'Ανερμάτιστος (ὁ, ἡ), (пpinч: desпpe

коръвіĭ) nesaвъpatŭ; (прin ъpm: fir:) nestatopnikŭ. [ἀ, ἑρματίζω].

'Ανερμήνευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, neesплікatŭ, netîлкъitŭ. [ἀ, ἑρμηνεύω].

'Ανέρομαι, віit: -ερήσομαι, (прел: ші nex: 'Ανηρόμην) = 'Ανερωτάω.

'Αν-ερπύζω, віit: -ύσω, ші

'Ανέρπω, віit: -έρψω, (nex: ἀνείρπυσα, ші чл:) mъ tîръskŭ înколъчindъmъ (ка ъnŭ шарпе), ші mъ sъiŭ пе чева. «Ὁ δὲ κιττὸς, δίκην ἀμπέλων, κατὰ τῶν δένδρων ἀνέρπει». Ел:

'Ανεῤῥήθην, пas: nex: 1: (перег:) ал лъĭ 'Αναγορεύω.

'Ανέῤῥωγα, шіж: (în локŭ de пas:) tpe: de къ: ал лъĭ 'Αναῤῥήγνυμι

'Ανέῤῥω, віit: -εῤῥήσω, (nex: -ήῤῥησα) mъ dъkŭ în піерzape, mъ ръпъiŭ, піерŭ. [ἀνὰ, ἔῤῥω].

'Ανερυθρίαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:), άστως, перъшinatŭ. [ἀ, ἐρυθριάω].

'Αν-ερύω, віit: -ερύσω, поet: tpaгŭ, tîръskŭ din жos în sъs, saŭ sпре înапоĭ. (se amestekъ къ αὖ ἐρύω).

'Αν-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (nex: ἀνῆλθον, ші чл:) mъ ъркŭ; esŭ (din апъ) d' asъпра; (desпре soape, ші чл:), pesъpŭ; (desпре плante) esŭ, daŭ, pesъpŭ. 2) ='Επανέρχομαι. 3) (fir:) ажъnгŭ, mъ dedъkŭ ла чева.

'Αν-ερωτάω -ῶ, віit -ήσω, întpeвŭ къ stъpъinцъ, ші репеtat; черчеtezŭ къ amъpъntъл.

"Ανες, 2: пеps: a nex: ?: de порънч:, ші

'Ανέσαιμι, поet: nex: 1: de поft: ші

'Ανέσαν, поet: în локŭ de 'Ανῆσαν, 3: îm: пеps: a nex: 2: лъĭ 'Ανίημι.

'Ανέσαντες, поet: nom: îm: ал nex: 1: ал партч: лъĭ 'Ανέζω, saŭ 'Ανίζω.

'Ανέσει, поet: în локŭ de 'Ανήσει. 3 sinг: пеps: a віit: лъĭ 'Ανίημι.

'Αν-εσθίω, віit: -εδοῦμαι, mъnînkŭ къ totъл, saŭ sъpfaцa пе d' asъпра nъmaĭ.

'Ανέσιμος (ὁ, ἡ), молічosŭ, tpĭndaвŭ, лeneвosŭ. [din

"Ανεσις, εως (ἡ), [ἀνίημι] destindepe, sлъвіре. «'Εν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν». Плat: 2) (fir:) молічіъne, atonie, 3) odixnъ, ъшъpape din ostenелĭ, ші чл: 4) вое, sлoвozenie. «Δούλων ἄνεσις». Плat: 5) лъsape, eptape ="Αφεσις. «Χρέους ἁμαρτημάτων ἄνεσις». Пл:

'Ανέσπερος (ὁ, ἡ), (прінч: ἡμέρα) neînsepatŭ; (прin ъpm:) neisпръвitŭ. [ἀ, ἑσπέρα].

'Ανέσσυτο, поet: 3: sinг: пеps: de пеste sъв: saŭ nex: 2: ал лъĭ 'Ανασσεύομαι.

'Ανέσταν, Еол: поet: în локŭ de 'Ανέστησαν, ші

'Ανεστέασι, Ion: поet: în локŭ de 'Ανεστήκασι, ші -ᾶσι, ші

'Ανεστεὼς, ῶτος (ῶσα, ώς), Ion: în локŭ de 'Ανεστηκὼς, saŭ 'Ανεστώς tpe: de къ: ал партіч: лъĭ 'Ανίστημι.

'Ανέστιος (ὁ, ἡ), чел fъръ вatpъ, (прin ъpm:) fъръ kasъ, прівеагŭ, fъгарŭ. (вezĭ ші 'Ανίδρυτος). [ἀ, ἑστία].

'Ανεστραμμένως, adв: dandapateле, saŭ къ sъsъл în жos, ші жosъл în sъs. (ἀναστρέφομαι].

'Ανέσχεθον, поet: прел: ал лъĭ 'Ανασχέθω.

'Αν-ετάζω, віit:-ετάσω, черчеtezŭ репеtat, peîntpeвŭ, режъdikŭ.

'Ανέταιρος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de пpietenŭ, de soцŭ, saŭ de товаръшŭ. [ἀ, ἑταῖρος].

'Ανετέος, a, ον, пos: ал лъĭ 'Ανίημι.

'Ανετεροίωτος (ὁ, ἡ), = 'Αναλλοίωτος, непрефъкъtŭ алtфел. [ἀ, ἑτεροιόω].

'Ανετικὸς, ή, όν, продъкъtopŭ de destindepe, de sлъвіре, (fir:) de odixnъ. 2) (Грam:) însemnъtopŭ de înпъцinape (înпрt: de ἐπιτατικὸς). [ἀνίημι].

'Ανέτλην, nex: 2: ал лъĭ 'Ανατλάω.

'Ανέτοιμος (ὁ, ἡ), negata; negpaвnikŭ ла воinцъ. [ἀ, ἕτοιμος].

"Ανετος (ὁ, ἡ), [ἀνίημι] destinsŭ, лъsatŭ moaле, desплеtitŭ. 2) sлoвodŭ, neatîpnatŭ. (de ъnde) «Γῆ («Βοῦς)—» konsfinцitŭ вре ъnъĭ zeŭ. «Ἡμέρα —» sepвъtopeaskъ. «Λειμών —» deskisъ. «Ναὸς —» neoпpitŭ de a intpa opĭ чine. 3) (fir:) nepeгълatŭ, desfъkъtŭ, desmъцatŭ.

'Ανετυμολόγητος (ὁ, ἡ), (λέξις) a къpia etimoлoцie, saŭ depiвatiвъ opiцinъ este nekъnoskъtъ, saŭ къ nenъtinцъ de a se afла. [ἀ, ἐτυμολογέω]

'Ανέτυμος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-ύμως='Ανετυμολόγητος. [ἀ, ἔτυμον].

'Ανέτως, adв: în tiknъ; fъръ опpipe; fъръ sfiaлъ; fъръ tonŭ, ші чл: (вezĭ ші 'Ανέδην). [ἄνετος].

"Ανευ, koniъnкц: saŭ преп: (se sint: къ цen: ші însem: 1) лiпsъ, fъръ. «"Ανευ ξύλου μή βαδίζειν». Apistf: «"Ανευ ἕθεν». Іл: Е. «Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως». Чіч: 2) екчепцie, afapъ de.,, Ὁ γάρ τότε πόλεμος ἄνευ τοῦ δόξαν καλήν ἐνεγκεῖν». Dm:,, "Ανευ τούτων, saŭ (întops:)

τούτων ἄνευ». Лкs; 3) (pap ші поet:) локŭ, de-пapte, deoseвit, de deпapte. «Οὐ γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν». Іл: N: (вezĭ ші Ἄνευθεν).

'Αν-ευάζω, вiit-άσω. stpirŭ tape (прinч): акламаціа Бакхікъ εὐοῖ, εὐάν; (fir) îmĭ e-sпpimŭ кȣ stpirъpĭ вȣкȣpia; (stpъm:) în-алцŭ лаȣde, imne кȣ глаsŭ mape. «Χριστὸν ἀνευάζων νεκυοσσόον. Non:

Ἄνευθε, ші (maĭ 'nainte de вокалъ)-θεν. adв: поet: în локŭ de ἄνευ, fъpъ, deпapte, maĭ ла o пapte, ші чл: «Οἶος ἄνευθ' ἄλλων. Іл: X. (ші fъpъ каzŭ). «'Εγγύθι μοι θάνατος, οὐδέ τ' ἄνευθεν». Іл: X. «'Εν μέσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοί δ' ἄλλοι ἄνευθε κάοντο». Іл: Ψ.

'Ανεύθετος (ὁ, ἡ), neпȣsŭ вine ла локȣл sъŭ; nepeгȣлatŭ; netpeвnikŭ; neпotpiвitŭ. [ἀ, εὖ, θετός].

'Ανευθυνία (ἡ), a fi чinева

'Ανεύθυνος (ὁ, ἡ), nesȣпȣsŭ ла dape de sokoteaлъ пentpȣ faпteле saле. «Παλαιὸς οὗτος λόγος ἀνευθύνους εἶναι ποιητὰς καὶ γραφέας». Лȣч: (ші adв:) «'Ανεύθυνα καὶ ἀνέλεγκτα ψεύδεσθαι». Sin: (прin ȣpm: 2) deплinînпȣtepniчitŭ, de sine stъпînŭ, neatîpnatŭ. 3) fъpъ прiчinъ, neвinoвatŭ; (de ȣnde) neпedeпsiвilŭ. [ἀ, εὐθύνη]. [de ȣnde

'Ανευθύνως, adв: fъpъ dape de sokoteaлъ.

Ἄνευκτος (ὁ, ἡ), de nepȣгat, de neпoftit, saŭ de nedopit. 2) nepȣгъtopŭ. «Καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις». Епiгр: ші Плat: [ἀ, εὔχομαι].

'Ανευλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), чел fъpъ sfiaлъ, saŭ вънȣiaлъ; (прin ȣpm:) neпpeпъzitŭ; (ші вis:) neeвлaвiosŭ кътpe челе sfinte. [ἀ, εὐλαβής].

'Ανεύρεσις, εως (ἡ), deskoпepipe, peafлape, гъsipe (de ȣnŭ лȣкpȣ neкȣnoskȣtŭ. saŭ пepdȣtŭ). [ἀνευρίσκω].

'Ανεύρετος (ὁ, ἡ), neafлatŭ, saŭ neпȣtȣtŭ a se afла (deskoпepi). [ἀ, εὑρετός].

'Αν-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, къȣtînd, saŭ чepчetînd кȣ skȣmпъtate afлȣ, гъseskŭ. «Αἱ κύνες τῇ ὀσμῇ τὸν λαγὼ ἀνευρίσκουσι». Ksen:

Ἄνευρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ neвpe; (fir:) sлaвŭ, neпȣtinчosŭ. [ἀ, νεῦρον].

'Αν-ευρύνω, вiit: -υνῶ, лъpцeskŭ чева maĭ mȣлt. [de ȣnde

'Ανεύρυσμα (τὸ), ші

'Ανευρυσμὸς (ὁ), лъpцipe, deskidepe, faчepe de гȣpъ; (прinч: în mediч:) o пatimъ de aptepie (вînъ mape).

'Αν-ευφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, лаȣdŭ пe чinева кȣ mape глаsŭ. 2) mъ вoчeskŭ, плîngŭ кȣ цipete.

'Ανεύφραντος (ὁ ἡ), neînвeseлitŭ, neвeseлŭ. [ἀ, εὐφραίνομαι].

'Αν-ευφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Ἀνευφημέω.

'Αν-εύχομαι, вiit: -εύξομαι, mъ pogŭ iapъшĭ; ачелеашĭ ȣpezŭ. 2) (pap) îmĭ înтopкŭ ȣpapea, saŭ pȣгъчiȣnea. [ἀνὰ, εὔχομαι].

'Αν-εφάλλομαι, вiit: -αλοῦμαι. поet: sъpŭ iapъшĭ asȣпpa кȣĭвa.

'Ανέφαπτος (ὁ, ἡ), = 'Ανέπαφος (прinч: poвŭ sлoвozitŭ), пe кape nȣ пoate чinева пȣne mîna sпpe poвipe; neatinsŭ. [ἀ, ἐφάπτομαι].

'Αν-εφέλκω, вiit: -έλξω, поet: petpaгŭ în пaptea mea.

'Ανέφελος (ὁ, ἡ), nenoposŭ, seninosŭ; (ші fir:) înвedepatŭ. [ἀ, νεφέλη].

Ἄνεφθος (ὁ, ἡ), nefeptŭ. [ἀ, ἕψω].

'Ανέφικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐφικνέομαι] neaжȣnsŭ. «'Ανέφικτος ἀνθρώποις ὁ οὐρανός». Лȣч: [fir:] neпȣtȣtŭ a se sъвîpші, nesъвîpшitŭ. «Πολλὰ τῶν εὐπόρων ἄπορα φαίνεται, καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα». Лȣч:

'Ανεχέγγυος (ὁ, ἡ), = 'Ανέγγυος, neкezъшȣitŭ, nesiгȣpŭ. [ἀ, ἔχω, ἐγγύη].

'Ανέχω, вiit: -έξω, saŭ -σχήσω (прел: ἀνεῖχον, ші miжл: ἀ[ші At: ἠ]νειχόμην, nex: ἀνέσχον, ші miж: ἀ[ші At: ἠ]νεσχόμην, ші пas: ἀνεσχέθην, miж: ші пas: tpe: de кȣ: ἀνέσχημαι, ші чл:), apdikŭ чева în sȣs, întînzŭ, saŭ цiŭ înълцatŭ, (ші прin ȣpm:) гata. «Θεοῖσι χεῖρας ἀνέσχον». Іл X. «'Εξ ὀχεῆς ὄφις αὐχέν' ἀνασχών». Кал: «'Ανέχειν πυρσόν». Пл: «'Ανέσχε πρὸ αὐτοῦ πὴν χλαμύδα». Пл: «Ἄνεχέ μοι τὴν χεῖρα». Тпmп: (ші miж): «Σκῆπτρον ἀνέσχετο πᾶσι θεοῖσι». Іл: H. «Πὺξ ἀνασχομένω». Іл: Ψ. (ші în ел:) «Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ». Od: Ξ. «Οἱ ἱππεῖς εἰς κύκλωσιν τὰς ἴλας ἀνεχόμενοι». Ksen: (ші fir:). «Ἡ φύσις ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης πάλαι μὲν τοὺς προγόνους ἡμῶν ἀνέσχε». Пл: 2) цiŭ чева întinsŭ în sȣs, sȣвцiŭ; (ші fir:) цiŭ, dȣкŭ ла.., paвdŭ. «Τὸν Ἄτλαντα ἀνέχειν οὐρανὸν καὶ γῆν». Паȣs: «Τὸν πηλὸν μηδὲν ἐπιπολῆς ἀνέχειν δύνασθαι». Sȣid: «Αἱ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι εἰσφοραὶ ἀνέχουσι». Тȣч «Πόνους ἀνέχων ῥᾷστα». Sof: 3) (fir:) чinsteskŭ, înгpiжeskŭ, каȣtŭ, пpeцȣieskŭ mȣлt, (oвшt:) îл цiȣ în капŭ. «'Επεί σε στέρήας ἀνέχει θούριος Αἴας» Sof: «Εὐδοκίας ἀνέχῃσι». Od: I. «Οὐ γὰρ ξείνους οὐδ' ἀνέχονται». Od: H, 4) (dȣпe алtъ însem: a лȣĭ 'Ανὰ) цiŭ îndъpъt, înпiedikŭ, oпpeskŭ. «'Αντίλοχ', ἀφραδέως, ἱππάζεαι, ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους». Іл: Ψ. «'Ανεῖχε

τὰς ἑαυτοῦ ναῦς». Пл: 'Ανέχοντας τὴν Σικελίαν μὴ ὑπ' αὐτοὺς εἶναι». Тѹч: 5:) (în ел: saȣ miж:) sîntȣ întînsȣ, eшitȣ afaръ; esȣ afaръ, saȣ în sȣs; (despre soape, ші чл:) pesъpȣ; (despre плante) esȣ, daȣ, pesъpȣ, ші чл:. «Βωμὸς οὐ πολὺ ἀνέχων ἐκ τῆς γῆς». Stp: «Ἄκρα ἀνέχουσα εἰς τὴν θάλασαν». Паѹs: «Τῶν τοίχων τὰ λείψανα ὥσπερ σκόπελοι διὰ τῆς πόλεως πάσης ἀνέχουσι». Bas: «Ὥστε τὸ ξίφος ὑπὲρ τὸ ἰνίον ἀνασχεῖν». Пл: «Η θάλασσα ἀνέχει πρὸς τὸ Σικελικὸν πέλαγος». Тѹч: «Ἅμ' ἡλίῳ ἀνέχοντι». Ksen: «Καὶ ἡ σελήνη ἀνεσχήκει λαμπρά». Sȣid: «Φῶς πολὺ λέγουσιν ἐξ οἰκίας ἀνασχεῖν». Пл: «Δὺς δὲ εἰς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε, πρίν». Ep: «Ὁ δὲ πρῶτος ἀνασχὼν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἦν Μάγης». Sȣid: (ші fir:) «Ἐκ τοῦ σοι λυπηρόν τι ἔμελλεν ἀνασχήσειν». Ep: (ші aвs:) «Τοὺς ἐπὶ τῶν λόγων ἀνέχοντας». Apistd: «Οὔτε τόκοισι καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες». Sof: es d'asȣпpa, adikъ skaпъ. 6) staȣ nemiшkatȣ, îmĭ oпpeskȣ dpȣmȣл, staȣ în локȣ, saȣ калкȣ înчet; (кȣ ц̣en:) mъ deпъptezȣ; înчetezȣ. «Ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε». Тѹч: «Τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεῖχεν (se înц: τὰς ναῦς), εἰς δὲ τὴν ἑσπέραν ἐξεβάδιζε». Ksen: «Μὴ ἀνασχεῖν τοῦ πολέμου». Ап: «Ἀνέχων τοῦ φονεύειν». Пл: 7) (miж:) ἀνέχομαι, (прinч:) mъ ц̣iȣ dpeпt în sȣs, nȣ kazȣ жos; (прin ȣpm:) sȣferȣ, ц̣iȣ, paвdȣ. «Βέβληαι, οὐδὲ σ' ὀΐω δηρὸν ἔτ' ἀνασχήσεσθαι». Іл: Е. «Οὐδέπω ὥρη εὕδειν, καί κεν ἐς ἠῶ δίαν ἀνασχοίμην. Od: Л. «Οὔ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος χαλκὸν ἀνασχέσθαι». Іл: Δ. «Οὐ γὰρ ξείνους οἶδ' ἀνέχονται». Od: Н. «Ψύχη καὶ θάλπη ἀνέχεσθαι». Ksen: Μηδὲ τοὺς περὶ αὐτῶν λόγους ἀνέξεσθε». Dm: (ші кȣ ц̣en:) »Δουλοσύνης ἀνέχεσθαι». Od: X. «Ὄμβρων τε καὶ ἡλίου ἀνείχοντο». Epod: «Ἀνέξῃ γάρ μου μικροῦ ὑποβαρβαρίσαντος». Sin: (ші кȣ пaртч:) «Ἵππος οὐκ ἀνέχεται τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὀρέων». Ep: «Ἠνείχετο στεφανούμενον τον ἐχθρὸν ὁρῶν». Dm: «Οὐκ ἠνείχοντο ἀκούοντες». Ksen: (ші în ел: de пaртч:) «Καὶ τὴν αὐτῶν χώραν ἀνέχεσθαι πορθουμένην». Isokp: (ші кȣ inf:) «Οὐκ ἀνέχεται ἠρεμεῖν». Ал: Afp: (ші aвs:) «Τέτλαθι, καὶ ἀνάσχεο». Іл: А. «Ἀνέχου καὶ ἀπέχου». Пров: «Δύναται δ'ἡ κάμηλος ἄποτος ἀνέχεσθαι καὶ τέσσαρας ἡμέρας». Apist: (ші кȣ плeon:) «Ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα». Ep:

'Ανέψανος (ὁ, ἡ), (прinч: aпъ) în каре nȣ ferв лesne легȣmeле (вoвȣл, fasoлea, лintea, ші чл:). [ші

'Ανέψητος (ὁ, ἡ), nefeptȣ. [ἀ, ἕψω].

'Ανεψιὰ (ἡ), fem: ал лȣĭ 'Ανεψιός.

'Ανεψιαδῆ (ἡ), fem: ал лȣĭ

'Ανεψιαδοῦς, οῦ (ὁ), = 'Εξανέψιος, nepotȣ de въpȣ, saȣ de вaръ; ші de nepotȣ, saȣ de nepoatъ (fiȣ). [din

'Ανεψιὸς (ὁ), = 'Αδελφιδοῦς, nepotȣ de fpate, saȣ de sopъ; ші въpȣ вȣnȣ, (saȣ simп:) въpȣ. «'Ανεψιὸς πρὸς πατρὸς, ἢ πρὸς μητρός. «'Ανεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ πατραδέλφων». Is: [de ȣnde

'Ανεψιότης (ἡ), вepie, saȣ pȣdenie de въpȣ.

'Ανέψυχθεν, Еол: în локȣ de 'Ανεψύχθησαν, nex: пas: ал лȣĭ 'Αναψύχω.

'Αν-έψω -ομαι, вiit: -εψήσω, -ομαι. peferвȣ, maĭ ferвȣ.

'Ανέω, ῃς, ῃ, ωμεν, ші чл: poet: în локȣ de 'Ανῶ, nex: 2: de sȣп: ал лȣĭ 'Ανίημι.

"Ανεω, adв: poet: вezĭ "Ανεως.

"Ανεῳ, nom: îm: ал лȣĭ "Ανεως,

'Ανέῳγα, miж: (în локȣ de пas:) tpe: de кȣ:, ші 'Ανέῳγον. прел: ал лȣĭ 'Ανοίγω.

'Ανεῳγότως, adв: (пaртч:) deskis.

'Ανέωνται, Ion: 3: îm: пeps: a пas: nex: de sȣп: ал лȣĭ 'Ανίημι.

'Ανέῳξα, nex: 1: ал лȣĭ 'Ανοίγω.

"Ανεως, ω (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, ἄω, saȣ αὔω], tъкȣtȣ, fъpъ глasȣ. || (îm: neȣt:) ἄνεω, în локȣ de adв:, în tъчepe.

'Ανέῳχα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Ανοίγω.

"Ανη (ἡ), poet: în локȣ de "Ανυσις [ἄνω, în локȣ de 'Ανύω], isпpъвipe, sъвîpшipe.

'Ανῇ, 3: sinг: пeps: a nex: 2: de sȣп: ал лȣĭ 'Ανίημι.

'Αν-ηβάσκω (-άω -ῶ), вiit: -ηβήσω, saȣ -ηβήσομαι, (nex: 'Ανήβησα] peîntinepeskȣ. 2) (pap) mъ fakȣ mape, воĭnikȣ. [de ȣnde.

'Ανηβητήριος, α saȣ ος, ον, peîntinepitopȣ, saȣ kontpiвȣitopȣ sпpe peîntinepipe.

"Ανηβος (ὁ, ἡ), neaжȣnsȣ înkъ în вîpstъ de жȣnie, neвîpstnikȣ. [ἀ, ἥβη].

'Ανήγαγον, nex: 2: ал лȣĭ 'Ανάγω.

'Ανηγεμόνευτος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ de къпetenie, saȣ de stъпînitopȣ; чел fъpъ повъц̣ȣitopȣ, saȣ кîpmȣitopȣ. [ἀ, ἡγεμονεύω].

'Αν-ηγέομαι, -οῦμαι. вiit: -ήσομαι, poet: în локȣ de Διηγέομαι.

'Ανήγρευτος (ὁ, ἡ), poet:=Νήγρετος, nedeшteпtatȣ, neskȣлatȣ din somnȣ. [ἀ, ἐγείρομαι].

'Αν-ήδομαι, вiit: -ησθήσομαι, îmĭ iaȣ înaпoĭ вȣкȣpia, saȣ (de s'ap пȣtea ziчe) mъ desвȣкȣpȣ. «Ἃ τότ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀνήδομαι». Лȣч:

'Ανήδονος (ὁ, ἡ), nevesелitopŭ, negraцiosŭ, neплъкȣtŭ. [ἀ, ἡδονή].

'Ανήδυντος (-υστος), ου (ὁ, ἡ), neîndȣлчitŭ (проп: ші fir:). [ἀ, ἡδύνομαι].

'Ανῄεσαν 3: îm: пеps: a прел: лȣї "Ανειμι.

'Ανήῃ, поet: în локŭ de 'Ανῇ, 3: sinг: пеps: a nex: 2: de sȣп: ал лȣї 'Ανίημι.

'Ανηθίκευτος (ὁ, ἡ), nemoралizatŭ, ръŭкреskȣtŭ, ръŭ-пъръвitŭ. [ἀ, ἠθικεύω].

'Ανήθινος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ de мъpapŭ, saŭ молotpȣ. [ἄνηθον].

'Ανηθοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἄνηθον, εἶδος] asemenea, de feлȣл лȣї

"Ανηθον (τὸ), [ἄνω, θέω] (плantъ) мъpapŭ, saŭ молotpȣ. (vezї ші "Ανισον).

'Ανηθοποίητος (ὁ, ἡ), (кȣвîntŭ) nedeskpiitopŭ кȣ віоічіȣne de обіекte; (пеpsoanъ) a къpia характерŭ ші пъpавȣpї nȣ sînt вine deskpise. 2) (omŭ) nefopmatŭ în moралŭ (în вȣne пȣptъpї), гроsoлanŭ.

'Ανήϊξα, поet: nex: 1: ал лȣї 'Αναΐσω.

'Ανήϊον, поet: прел: ал лȣї "Ανειμι.

'Ανῆκα, nex: ал лȣї 'Ανίημι.

'Ανήκεστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀκέομαι] netъmъdȣitŭ; neîndpeптatŭ; nemenaжatŭ, nemînгîiatŭ; neînпъкatŭ. 2) ковîpшitopŭ; чел maї de mapцine, saŭ din ȣpmъ (пpimeждie, ші чл:). [de ȣnde

'Ανηκέστως, adв: fъpъ лекȣipe (îndpeптape, amъsȣpape, ші чл:); кȣ ковîpшipe.

'Ανηκὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἄκος].=Ανήκεστος.

'Ανηκίδωτος (ὁ, ἡ), în локŭ de 'Ανακίδωτος, neaskȣцitŭ în вîpfŭ. [ἀ, ἀκίς].

'Ανηκοΐα (ἡ), neaȣzipe, sȣpzie; nesȣпȣnepe, neaskȣлtape; (ші fir:) neînвъцътȣpъ, neштiinцъ. [din

'Ανήκοος (ὁ, ἡ), neaȣzitopŭ. «Εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός». Гnom: «Εἰς ἀνήκοον τῶν ἄλλων». Ел: 2) nesȣпȣsŭ, neaskȣлtъtopŭ; (ші pap) neînвъцatŭ. [ἀ, ἀκοή].

'Ανηκουστέω -ῶ, віit: -ήσω, n' aȣzŭ; (ші maї обіч:) n' askȣлtŭ, nȣ mъ sȣпȣiŭ. «Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν. Іл: Θ: [ші

'Ανηκουστία (ἡ), = 'Ανηκοΐα. [din

'Ανήκουστος (ὁ, ἡ), neaȣzitŭ nічї o datъ, saŭ nevpednikŭ de aȣzit. 2)='Ανήκοος. [ἀ, ἀκούομαι].

'Ανηκόως, adв: пе neaȣzite. «'Ανηκόως ἔχω». n'amŭ aȣzit, n' amŭ înвъцat. «'Ανηκόως ἔχω ἀστρολογίας». Пл: [ἀνήκοος].

'Αν-ήκω, віit: -ήξω, mъ sȣiŭ, aжȣnгŭ пînъ ла... «Τὸ δὲ γένος αὐτοῦ εἰς 'Ερεχθέα ἀνήκει». Пл: «Εἰς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι». Тȣч: «Τὴν κεφαλὴν εἰς ὀξὺ ἀνήκουσαν. Ел: «Χρημάτων, saŭ χρήμασιν εἰς τὰ μέγιστα (πρῶτα) ἀνήκοντες». Ep: Γεωπεῖναι εἰς τὰ μέγιστα ἀνήκοντες». Ep: «Φάραγξι ταῖς τὸ μῆκος ἀνηκούσαις». Diod: «'Ανάστημα μέγιστον ἀνήκων». Diod: (ші кȣ adв:) «Πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει». Ep: «Τό δε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν». Sof: este пeste вîptȣtea mea. 2) (în a tpeia пеps: ші în пaptч:) se кȣвine, se dedȣче, пpiвeште, se пotpiвeште, ȣpmeazъ. «Τὰ εἰς ἀρετὴν ἀνήκοντα». Dm: «Τοῦτο εἰς οὐδὲν ἀνήκει». Ep: aчeasta nȣ însemneaчъ nimikŭ. «Σὲ τουτέων ἀνήκει τὸ κῦρος ἔχειν». Ep: (ші aвs:) «Τὸ ἀνῆκον, = τὸ προσῆκον, τὸ καθῆκον, ші чл:.

'Ανηλάκατος (ὁ, ἡ), чел че n' ape, saŭ nȣ întpeвȣinцeazъ fȣpкъ. [ἀ, ἠλακάτη].

'Ανηλάμην, miж: nex: 1: ал лȣї 'Ανάλλομαι.

'Ανήλατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐλαύνω] nелȣкpatŭ кȣ чокanȣл; (fir:) nedoвopîtŭ; nemлъdiatŭ.

'Ανηλεγέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: = 'Απηλεγέω, nȣ îngpiжeskŭ. [ші

'Ανηλεγέως, = 'Απηλεγέως. [din

'Ανηλεγὴς, έος (ὁ,ἡ), поet: = 'Απηλεγής, neîngpiжatŭ. [ἀ, ἀλέγω].

'Ανηλεὴς, έος (ὁ, ἡ), nemiлosŭ, nekompъtimitopŭ, кpȣdŭ. [ἀ, ἔλεος].

'Ανηλέητος (ὁ, ἡ), = 'Ανελέητος.

'Ανήλειπτος (ὁ, ἡ), = 'Ανάλειπτος, neȣnsŭ (кȣ ȣntdeлemnŭ, ші чл:).

'Ανηλειψία (ἡ), = 'Αναλειψία, neȣnцepe, saŭ a nȣ se ȣnцe (пpinч: кȣ ȣntdeлemnŭ, ка чеї векї dȣпe вaie); (пpin ȣpm:) neлъȣtȣpъ, nekȣpъцie.

'Ανηλεῶς, adв: fъpa miлъ, nemiлos. [ἀνηλεής].

'Ανηλής, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de 'Ανηλεής.

'Αν-ηλιάζω, віit: -άσω, пȣiŭ, întînzŭ ла soape (maї кȣ seamъ ла локŭ 'naлtŭ).

'Ανήλικος (ὁ, ἡ), nevîpstnikŭ, neaжȣnsŭ în пpaвiлnikъ вîpstъ. [ἀ, ἧλιξ].

'Ανήλιος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de soape; (пpin ȣpm:) întȣnekosŭ, ȣmвposŭ. || «'Ανήλιον φῶς». Гpг: nenpoвenitъ din soape. [ἀ, ἥλιος].

'Ανήλιπος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, ἤλιψ], deskȣлцŭ.

'Ανηλιφὴς, έος, ші 'Ανήλιφος, ου (ὁ, ἡ), ='Ανήλειπτος.

'Ανήλυσις, εως (ἡ), = 'Ανέλευσις, sȣipe, saŭ întoapчepe.

'Ανήλωκα, ші (пas:) μαι, tpe: de кȣ: ал лȣї 'Αναλίσκω.

*

'Ανήμελκτος (ὁ, ἡ), = 'Ανάμελκτος, nemȣлsȣ̆.

'Ανῇμεν, At: în локȣ̆ de 'Ανῄειμεν, 1: îm: neps: a прел: лȣї "Ανειμι.

'Ανήμερος (ὁ, ἡ), neблîndȣ̆, selбatikȣ̆; neomenitȣ̆, aspрȣ. [ἀ, ἥμερος]. [de ȣnde

'Ανημερότης (ἡ), neблîndeцe, selбътъчie, ші zл:

'Αν-ημερόω -ῶ, biit: -ώσω. înблînzeskȣ̆ kîte пȣцinȣ̆, prin oбiчnȣipe deпrinzȣ̆ ла блîndeцe.

'Ανημέρως, adв: кȣ kiпȣ̆ neблîndȣ̆, saȣ̆ selбatikȣ̆. [ἀνήμερος].

'Ανημμένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: ал партч: лȣї 'Ανάπτω.

'Ανῆν, nex: 2: ал лȣї 'Ανίημι.

'Ανήνασθαι, nex: 1: de inf: ал лȣї 'Αναίνομαι.

'Ανήνεγκα, ші Ion: 'Ανήνεικα, nex: 1:, ші

'Ανήνεγκον, nex: 2: ал лȣї 'Αναφέρω.

'Ανηνεμία (ἡ), = Νηνεμία, лiпsъ de вîntȣ̆, лiniшte. [din

'Ανήνεμος (ὁ, ἡ), = Νήνεμος, лiпsitȣ̆ de вîntȣрї, лiniштitȣ̆. [ἀ, ἄνεμος].

'Ανήνιος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de 'Ανάνιος, nemîxnitȣ̆, neîntpistatȣ̆. [ἀ, ἀνία].

'Ανήνιος (ὁ, ἡ), neînfpînatȣ̆; (fir:) mîndpȣ. [ἀ, ἡνία].

'Ανήνοθε, poet: 3: sinr: neps: a прел: лȣї 'Αναθέω, saȣ̆ 'Ανθέω. (bezї ші 'Ενήνοθε).

'Ανήνυτος (στος), ου (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀνύω], nesъвîpшitȣ̆, neisпръвitȣ̆. 2) nemъpцinitȣ̆, nenȣmъpatȣ̆. «Βελῶν ἀνήνυτον ἀριθμῶν». Плв: «Μῆκος ἀνήνυστον τῆς ὁδοῦ». Плв: 3) nefoлositopȣ̆, zadapnikȣ̆. || (neȣt:) 'Ανήνυτα, adв: poet: = кȣ

'Ανηνύτως, adв: fъpъ sъвîpшipe, fъpъ isпpaвъ, în zadapȣ̆.

'Ανήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), poet: = "Ανανδρος, neбъpбatȣ̆, neвiteazȣ̆. [ἀ, ἀνήρ].

'Ανήπυστος (ὁ, ἡ), poet: = 'Ανάπυστος, saȣ̆ "Απυστος, neaȣzitȣ̆.

'Ανηπύω, biit: -ύσω, poet: Ion: înaлцȣ̆ глasȣл, zikȣ̆, saȣ̆ kîntȣ̆ кȣ глasȣ̆ mape. [ἀνὰ, ἠπύω].

'Ανὴρ [bezї ші ἄῤῥην], ἀνδρὸς, ші poet: ἀνέρος (вок: ἄνερ, ші чл: dat: îm: ἀνδράσι, ші poet: ἄνδρεσσι), (în цen: ші maї кȣ seamъ ла poeцї) = "Ανθρωπος, omȣ̆. «'Ανδρῶν τε θεῶν τε». Om: «'Ανὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς». Tȣч: (iap part: 2) бъpбatȣ̆. «'Εσθὴς ἄλλη γυναικὶ, ἄλλη ἀνδρί». Ksen: 3) însȣpatȣл (în релацie кȣ femeea sa). «Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τας ἑαύτῶν γυναῖκας». Skp: 4) ажȣnsȣ̆ în бъpбъteaskъ (desъвîpшitъ) вîpstъ. «Καὶ παῖδα καὶ μειράκιον καὶ ἄνδρα». Пл: «Εἰς ἄνδρας τελεῖν (ἐγγράφεσθαι, δοκιμάζεσθαι, παραγγέλειν)». Dm: Isokp: «Τέλειός τε ἀνὴρ γενόμενος. Ksen: (prin ȣpm: 5) воїnikȣ̆, вiteazȣ̆, бъpбatȣ̆ вpednikȣ̆ de nȣmeле sъȣ̆. «Πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες». Ep: «"Ανδρες 'Αθηναῖοι». Dm: 6) вpednikȣ̆ de лaȣdъ, însemnatȣ̆, ші чл: (прекȣm ші ла noї «o datъ omȣ̆»). «Οὐ μέμνησ', ὅτι ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ». Apistf: (bezї ші "Ανθρωπος).

'Ανήρεικτος (ὁ, ἡ), poet: în локȣ̆ de 'Ανέρεικτος.

'Ανηρέμητος (ὁ, ἡ), neлiniштitȣ̆. [ἀ, ἡρεμέω].

'Ανήρεστος (ὁ, ἡ), în локȣ̆ de 'Ανάρεστος, neплъкȣtȣ̆.

'Ανηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), чел fъpъ înвълitoape, neînвълitȣ̆. [ἀ, ἐρέφω]. 2) 'naлtȣ̆ ла înвълitoape. [ἀνὰ, ἐρέφω].

'Ανήρης, εος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, ἄ(ἅ)ρω] nenotpiвitȣ̆, neaплikatȣ̆; (de ȣnde desпpe femee) neînsoцitъ, nemъpitatъ.

'Ανήριθμος (ὁ, ἡ), poet: în локȣ̆ de 'Ανάριθμος.

'Ανηροσίη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de 'Ανηροσία, neapape. [ші

'Ανήροτος (ὁ, ἡ), (прinч: Γῆ, ἀγρὸς) neapatȣ̆, neлȣкpatȣ̆. [ἀ, ἀρόω].

'Ανηρώτεον, Ion: în локȣ̆ de ἀνηρώτων, прел: ал лȣї ἀνερωτάω.

'Ανησίδανος, ші 'Ανησίδωρος (ὁ, ἡ), poet: [ἀνίημι, δᾶνος, ші δῶρον] (enit: ал пъmîntȣлȣї, saȣ̆ ал Чepeseї), пpodȣкъtopȣ̆ de înвîлшȣгate dapȣpї.

'Ανησιμώθην. пas: nex: 1: ал лȣї 'Αναισιμόω.

"Ανησον (τον), ου (τὸ), Ion: ші Dop: = "Ανηθον.

'Ανήσσητος (ὁ, ἡ), poet: în локȣ̆ de 'Αήττητος.

'Ανήφαιστος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, "Ηφαιστος] чел fъpъ fokȣ̆.

'Ανήφθω, 3: sinr: neps: a пas: tpe: de кȣ: de порȣnч: ал лȣї 'Ανάπτω.

'Αν-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцȣ̆ mape sȣnetȣ̆, pesȣnȣ̆ tape.

'Ανήχθην, пas: nex: 1: ал лȣї 'Ανάγω.

'Ανήω, Ion: poet: în локȣ̆ de 'Ανῶ, nex: 2: de sȣn: ал лȣї 'Ανίημι.

'Ανθ-αιρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι. (nex: ἀνθειλόμην, ші чл:) пpefepȣ̆, saȣ̆ алегȣ̆ чева maї mȣлt de kîtȣ̆ алta. «Παύσαντες αὐτὸν τῆς στρατείας 'Ιφικράτην ἀνθαιροῦνται». Ksen: «'Ανθελέσθαι φιλοσοφίαν τῆς ἀγοραίου

ταύτης διατριβῆς». Ksen: 2) iaŭ чева dînd în латȣрĭ пе алтȣл, saŭ апȣкînd maĭ 'nainte, op пpeфepîndȣ mъ în локȣл алтȣia. «Οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται». Eȣp: Eк:

'Ανθαιρετέος, α, ον, пos: ал лȣĭ 'Ανθαιρέομαι.

'Ανθ-αλίσκομαι, вiit: -αλώσομαι. mъ пpinzŭ, dȣпе че amŭ пpins ші eŭ пе алтȣл, adiкъ пътimeskŭ de ла алтȣл чеea че 'ĭ amŭ fъкȣt eŭ. 2) (diкan:) îmĭ пiepzŭ жȣdiкata, mъ osîndeskŭ.

'Ανθ-αμιλλάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι. конкȣpezŭ, mъ întpeкŭ кȣ чinева; mъ лȣптŭ înпpotiва кȣiва.

'Ανθάμιλλος (ὁ, ἡ), pivaлŭ, конкȣpentŭ, контpъ-лȣптътopŭ. [ἀντὶ, ἅμιλλα].

'Ανθ-άπτομαι, вiit: -άψομαι, апȣкŭ, întpeпpinzŭ чева кȣ toatъ воinца. 2) = Καθάπτομαι, atînгŭ пе чinева. 3) апȣкŭ ші eŭ пе чел че m' a апȣкat de o потpivъ.

'Ανθειλόμην, miж: nex: 2: ал лȣĭ 'Ανθαιρέομαι.

'Ανθεινὸς, ὴ, ὸν, = 'Ανθινός.

'Ανθεκτέον, пos: ал лȣĭ 'Αντέχω.

'Ανθελιγμὸς (ὁ), чea din пpotivъ înfъшȣpape, înвîptipe, pesȣчipe. [ἀντὶ. ἑλίσσω].

'Ανθέλιξ, ικος (ἡ), пaptea ȣpeкiĭ, ȣnde înчепе înвîptitȣpa гaȣpeĭ.

'Ανθελκόντως, adв: (de пaptч:) tpъгînd ȣnȣл de o пapte, ші алтȣл de алta, ȣnȣл înпpotiва алтȣia. [din

'Ανθ-έλκω, вiit: -έλξω, tpaгŭ în пaptea mea, чеea че алтȣл tpaцe iapъшĭ întp' a sa; (пpin ȣpm:) înпiediкŭ, опpeskŭ; (кȣ dat:) mъ înпpotiвeskŭ. (вezĭ ші 'Αντιμεθέλκω).

"Ανθεμα (τὸ), поet: în локŭ de 'Ανάθεμα.

'Ανθεμίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Ανθέμιον.

'Ανθεμίζομαι, вiit: -ίσομαι. iaŭ, кȣлегŭ fлoapea, = 'Απανθίζω. [din

'Ανθέμιον (τὸ), dim: ал лȣĭ "Ανθεμον. «'Ανθέμιον χρυσίου». Sкp: fлoapea, saŭ sîpma. пaptea чea алeasъ a aȣpȣлȣĭ. 2) ȣnŭ feлŭ de лinie înвîptitъ ла капeтeлe stîлпiлop. 3) = кȣ

'Ανθεμὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ "Ανθος, mȣшъцeлȣл чел mape.

'Ανθεμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea, de feлȣл fлoapeĭ. 2) кa fлoapea, saŭ пaptea чea maĭ алeasъ. [ἄνθεμον, εἶδος].

'Ανθεμόεις, εσσα, εν, поet: înfлopitŭ, плinŭ de fлopĭ; (desпpe moвiлe, вase, ші чл:) лȣкpatŭ, sъпatŭ кȣ fлopĭ. [din

"Ανθεμον (τὸ),=["Ανθος] fлoape, кsomплȣ; (fiг:) пaptea чea maĭ бȣnъ, ші maĭ алeasъ a вpe ȣnȣĭ лȣкpȣ (fлoapea).

'Ανθεμόῤῥυτος (ὁ, ἡ), поet: кȣpsŭ, isвopîtŭ din fлopĭ (eпit: ал miepiĭ). [ἄνθεμον, ῥέω].

'Ανθεμουργὸς (ὁ, ἡ), поet: лȣкpъtopŭ din fлopĭ (eпit: ал алвineĭ). [ἄνθεμον, ἔργον].

'Ανθεμώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανθεμοειδὴς, ші 'Ανθεμόεις.

"Ανθεξις, εως (ἡ), цinepe stpînsъ, tape. [ἀντέχω].

'Ανθερεὼν, ῶνος (ὁ), пaptea чea кърnoasъ de sȣвt faлкa de жos, ȣnde maĭ кȣ seamъ кpesк пepiĭ бapвeĭ, бъpвie.

'Ανθερίκη (ἡ), ші

'Ανθέρικος (ὁ), кочeanȣл, паiȣл (ші пpin întînd: ші întpeaгъ пlanta) гpîȣлȣĭ, ші чл: [de ȣnde

'Ανθερικώδης (ὁ, ἡ), кочenosŭ, пъiosŭ.

'Ανθέριξ, ικος (ὁ), = 'Ανθέρικος.

"Ανθεσαν, поet: în локŭ de 'Ανέθεσαν.

'Ανθεσιεργὸς (ὁ, ἡ), поet:='Ανθεμουργός.

'Ανθεσιπότητος (ὁ, ἡ), sвȣpъtopŭ п' înпpeжȣpȣл fлopiлop (eпit: ал алвineĭ). [ἄνθος, πέτομαι].

'Ανθεσίχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ faцъ fлopoasъ, saŭ пestpiцŭ ла faцъ. [ἄνθος, χρώς].

'Ανθεστήρια (τὰ), Antestepii, sepвътoape a fлopiлop пpimъ-вepiĭ, че se sepвa în Atena în чinstea Niseanȣлȣĭ Бaкȣ. (вezĭ ȣpm:). [ἄνθος]. [de ȣnde

'Ανθεστηριὼν, ῶνος (ὁ), a опta лȣnъ a Ateneniлopŭ, întpȣ кape se sepвaŭ Antestepiieлe, ші кape къdea în Feвpȣapie ші Maptie, Antestepionŭ.

'Ανθ-εστιάω -ῶ, вiit: -άσω, osпetezŭ în peчiпpoкŭ, adiкъ пе чел че m'a osпътat.

'Ανθεσφόρια (τά), Antesfopiĭ, sepвътoape în чinstea Пepsefoneĭ (fiind къ s'a хpъпit кȣлегînd fлopĭ). [din

'Ανθεσφόρος (ὁ, ἡ),='Ανθοφόρος. || (sȣвst:) 'Ανθεσφόροι (αἱ), femeĭ пȣpтътoape de fлopĭ ла sepвътopĭ (în цen:), saŭ (îu пapt:) ла sepвътoapea Antesfopiiлop (Ανθεσφόρια). [ἄνθος, φέρω].

"Ανθετο, поet: îu локŭ de 'Ανέθετο.

'Ανθεῦσαν. Ion: în локŭ de 'Ανθοῦσαν, aк: sinг: fem: ал пpez: пaptiч:, ші

'Ανθεῦσι, Ion: în локŭ de 'Ανθοῦσι, 3: îm: пeps: a xot: пpez: ал лȣĭ

'Ανθέω -ῶ, вiit: -ήσω (пpinч: ші apxaiкŭ) pesъpŭ, esŭ, daŭ; (iap oвiч:) înfлopeskŭ; sîntŭ în fлoapea mea. (de ȣnde 2) (fiг:) sîntŭ în вîpfȣл, saŭ în гpadȣл чел maĭ 'naлtŭ; кpeskŭ; sîntŭ înвiлшȣгatŭ de чева. «'Αρχόμενος ἀνθεῖ καὶ ἀκμάζει μάλι-

μάλιστα ὁ πυρετός». Іпокр: «Τῶν δὲ ἀρετῶν ἔρημος ὁ χῶρος γενόμενος, ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις». Лѹч: «Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν». Apistof: «Ἤνθει φοίνικι ἡ στρατιά». Ksen: [ἄνθος].

Ἄνθη (ἡ), = Ἄνθος, fлoape. 2)=Ἄνθησις, înfлopipe.

Ἀνθηδὼν, όνος (ἡ), =Ἀνθρηδών, албінъ. [ἄνθη, ἔδω].

Ἀνθήεις, εσσα, εν, поеt: în локѹ de Ἀνθηρός, înfлopitѹ.

Ἀνθήλη (ἡ), [ἄνθη] пѹfoasa fлoape a бобочілор de semînцъ a ѹnop плante; ші spikoasa fѹntъ a паіѹлѹї, saѹ кочеапѹлѹї de грîѹ, ші чл: 2) ѹnѹ felѹ de плantъ din soiѹл nerineї.

Ἀνθήλιον (τὸ), dim: ал лѹї ἄνθος, saѹ ал лѹї ἀνθήλη.

Ἀνθήλιος (ὁ, ἡ), пѹsѹ îuпotpівъ (ші поеt: de o potpівъ, saѹ asemenea) кѹ soapeле. || (sѹбst:) Ἀνθήλια (τὰ), καὶ Ἀνθήλιοι (οἱ), ѹnѹ fenomenѹ meteopѹ, saѹ apъtatѹ пе черѹ. (каѹtъ παρήλιος). 2) ѹnѹ felѹ de пepdea пentpѹ препаza окілор (maї кѹ seamъ ла каї) desпре soape. (вezї ші παρώπιον). [ἀντὶ, ἥλιος].

Ἄνθημα (τὸ), =Ἄνθησις. [ші

Ἀνθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt:=Ἀνθεμόεις. [ἀνθέω].

Ἀνθηρογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiѹ înfлopit, елегant. [ἀνθηρὸς, γράφω].

Ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ηρῶς, înfлopitѹ, (ші fir:) чел în fлoapea вîpsteї, saѹ în гpadѹл чел maї 'nалtѹ ал крештерії. 2) чел кѹ faцъ віoae, deskisъ; (ші în цen:) веselѹ, fpѹmosѹ, плъкѹtѹ, ші чл: «Τὰ ἀνθηρὰ τῶν ὀρνέων». Apistf: (fir:) «Ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ ἀνθηρὰ εὐδοκιμεῖ». Ksen: «Τὰ ἀνθηρὰ καὶ τρυρερὰ τῶν ὀνομάτων». Пл: «Μανίας ἀνθηρὸν μένος». Sof: (вezї ші Ἀνθινός). [ἄνθος]. [de ѹnde

Ἀνθηρότης (ἡ), înfлopitate, віoiчіѹne.

Ἄνθησις, εως (ἡ), înfлopipe (a пomілор, ші în цen: a плantелор). [ἀνθέω].

Ἀνθ-ησσάομαι -ῶμαι віit: -ησσηθήσομαι, mъ вірѹіeskѹ, saѹ mъ sѹпѹіѹ în речіпрокѹ, mъ лasѹ de o potpівъ. [ἀντὶ, ἡσσάομαι].

Ἀνθητικὸς, ὴ, ὸν, аплекatѹ sпре înfлopipe. [ἀνθέω].

Ἀνθηφόρος (ὁ, ἡ), = Ἀνθοφόρος. [ἄνθος, φέρω].

Ἀνθίας, ου (ὁ), ѹnѹ felѹ de пеште, = Κάλλιχθυς.

Ἀνθ-ιερόω -ῶ, віit: -ώσω, konsfinцeskѹ în речіпрокѹ, saѹ în локѹл алtѹіa.

Ἀνθίζω, віit: -ίσω, înпodoвeskѹ кѹ fлopї; înпestpiцezѹ; въпseskѹ кѹ felѹpite deskise feцe, înfpѹmѹseцezѹ. «Ἀνθίσαι βουλόμενος τὴν λέξιν». D: Ал: «Σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἠνθισμένον». Паѹs: [ші

Ἀνθικὸς, ὴ, ὸν, înfлopitopѹ; saѹ fлoposѹ. [ші

Ἄνθιμος (ὁ, ἡ),=Ἀνθεμόεις, ші Ἀνθηρός. [ші

Ἀνθίνης, ου (ὁ), (прінч: вінѹ) fъкѹtѹ кѹ fлopї. [ші

Ἀνθινὸς, ὴ, ὸν, fъкѹtѹ, компѹsѹ din fлopї. 2) = Ἀνθηρός, înfлopatѹ, deskisѹ, saѹ пestpiцѹ. «Ἀνθινὰ φορεῖν». Лекs: [ἄνθος].

Ἄνθιον (τὸ), dim: ал лѹї ἄνθος, fлopiчікъ.

Ἀνθ-ιππάζομαι, віit: -άσομαι, алергѹ кѹ калѹл asѹпра кѹїва, fiind ші ел пopnitѹ înпpotiва mea. [de ѹnde

Ἀνθιππασία (ἡ), пopnipe кълъpeaskъ înпpotiва алtia fъкѹtъ de maї 'nainte. 2) бътъліе de кълъpimї.

Ἀνθ-ιππεύω, віit: -εύσω,= Ἀνθιππάζομαι.

Ἄνθισμα (τὸ), пodoaвъ кѹ fлopї, saѹ de felѹpite колоаре. [ἀνθίζω].

Ἀνθ-ίστημι, віit: -στήσω (пех: ἀντέστησα, ші neѹt: ἀντέστην, miж: tpe: de кѹ: ἀνθέστηκα) ашezѹ чева înпpotiвъ, saѹ înпotpівъ de алtѹл, kontpastezѹ, алътѹрѹ, компарezѹ. || (miч:) kontpastaѹ, mъ înпpotiвeskѹ. «Τοῖς δημαγωγοῖς ἀνθιστάμενος». Пл: (ші кѹ преп:] «Ἀνθίσταμαι εἰς ἀγῶνα πρός τινα». Ksen: (ші aвs:) «Ἦν ἀνθιστῆται ὁ πολέμιος, δῆλον, ὅτι μάχεσσθαι δεήσει». Ksen:

Ἀνθοβάφεια (ἡ), въпsipe кѹ felѹpite, saѹ deskise feцe. [din

Ἀνθοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitѹ кѹ felѹpite, пestpiцe, saѹ deskise (віoae) feцe. [ші

Ἀνθοβάφος (ὁ, ἡ), въпsitopѹ кѹ felѹpite, шї deskise feцe. [ἄνθος, βαφή].

Ἀνθοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, (nestp: desпре копачї) îmї лепъdѹ fлopiле. 2) (stpъm:) арѹпкѹ fлopї (sпре semnѹ de чinste). [ἀνθοβόλος]. [de ѹnde

Ἀνθοβόλησις, εως, ші

Ἀνθοβολία (ἡ), (nestp:) къdepea fлopiлор depe пomї. 2) (stpъm:) арѹпкаре de fлopї sпре чinste asѹпра кѹїва. [din

Ἀνθοβόλος (ὁ, ἡ), skoцъtopѹ de fлopї, înfлopitѹ. «Ἀνθοβόλος θρὶξ». Епігр: [ἄνθος, βολή].

Ἀνθοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopѹ în, saѹ кѹ fлopї. [ἄνθος, δίαιτα].

Ἄνθοδμον (τὸ), miposѹ de fлopї. 2) fлoape віne-mipositoape. [ἄνθος, ὀδμή].

'Ανθοδόκος (ὁ, ἡ), noet: npiimitopă, saă înkъпътopă în sine de flopĭ. «Τάλαρον ἀνθοδόκον». Enirp: [ἄνθος, δοχή].

'Ανθοκάρηνος (ὁ, ἡ), noet: чел къ капă înflopată, saă кънъnată къ flopĭ. [ἄνθος, κάρηνον].

'Ανθοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: каътă, înгpiжeskă de flopĭ. 2) sîntă înnodoвită, saă кънъnată къ flopĭ. [ші

'Ανθόκόμος (ὁ, ἡ), noet: (пароκs:) înгpiжitopă de flopĭ; (пропароκs:) înnodoвită къ flopĭ, înflopată, saă înflopită. [ἄνθος, κομέω].

'Ανθόκρόκος (ὁ, ἡ), noet: цesătă къ flopĭ, saă nestpiцă. [ἄνθος, κρόκη].

'Ανθολκὴ (ἡ), tpaцepe din naptea чea din npotivъ (bezĭ 'Ανθέλκω); înnpotivipe, onpipe. [ші

"Ανθολκος (ὁ, ἡ), чел че tpaцe din naptea din npotivъ; saă kape tpaцe maĭ гpeă înтp'o napte a кътпeneĭ (bezĭ ші 'Αντίρροπος). [ἀνθέλκω].

'Ανθολογέω -ῶ, ші (miж:) -ομαι, -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι. кълегă flopĭ; (fir:) iaă, алегă din чева floapea, adikъ че e maĭ вънă. [ші

'Ανθολογία (ἡ), antoлoцie, adънape, кълецepe de flopĭ. 2) (fir:) кълекцie de aлese mivĭ noeme, ші чл:, (iap maĭ napt:) de enirpame, saă sвskpinцiĭ,=='Ανθολόγιον. [ші

'Ανθολογικὸς, ἡ, ὸν, notpivită ла кълецepe de flopĭ, saă de aлese skpise. (de вnde sвst:) «'Ανθολογικὰ (τὰ)», кърцiле, kape tpakteazъ desnpe antoлoцie. [ші

'Ανθολόγιον (τὸ,)=='Ανθολογία. 2) antoлoцiă. (bezĭ 'Ανθολογία. 2). [din

'Ανθολόγος (ὁ, ἡ), кълегътopă de flopĭ. 2) (fir:) skpiitopă de antoлoцiĭ. [ἄνθος, λόγος].

'Ανθ-ομιλέω -ῶ, biit: -ήσω, konвopвeskă. kopesnънză.

'Ανθόμοιος (ὁ, ἡ), întpъ toate asemenea, întokmaĭ, [ἀντὶ, ὅμοιος].

'Ανθ-ομολογέω -ῶ, biit: -ήσω, npiimeskă, mъ înвoieskă ші eă. || (maĭ obiч: miж:) mъ înвoieskă în чева, nesilită mъptвpiseskă, ші înkpedinцeză. «Περὶ Σωκράτους τάδε ἐγράψατο, καὶ ἀνθωμολογήσατο Μέλιτος». Sвid: 2) mъptвpiseskă mвлцвmipe nentpъ fачepe de вine. «'Ανθωμολογησάμεθά σοι ὁ Θεός». Skp: [de вnde

'Ανθομολόγησις, εως, ші

'Ανθομολογία (ἡ), речiпpokъ înвoipe. 2) (Skp:) mъptвpisipe snpe mвлцвmipe de fачepe de вine. [ἀντὶ, ὁμολογία].

'Ανθονομέω -ῶ, biit: -ήσω, naskă flopĭ, saă пe flopĭ. [din

'Ανθονόμος (ὁ, ἡ), noet: чеr че se xpъneшte din flopĭ, saă naшte flopĭ. [ἄνθος, νομή].

'Ανθ-οπλίζω, biit: -ίσω. înapmezătă ші eă, гътindвmъ de лвпtъ. «Ἱππεῦσι θ' οἱ ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι. Exp:

'Ανθοπλίτης, ου (ὁ), înapmată soлdată ашezată înnpotiва алtвia. [ἀντὶ, ὅπλον].

'Ανθοποιὸς (ὁ, ἡ), чел че лвкреачъ flopĭ. 2) чел че skoate, fачe flopĭ. [ἄνθος, ποιός].

'Ανθοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, vînzătă flopĭ, saă въnselĭ, feцe. [ἄνθος, πωλέω].

"Ανθορε, noet: în локă de 'Ανέθορε. 3 sinr: neps: a nex: 2: лвĭ 'Αναθρώσκω.

'Ανθ-ορίζω, biit: -ίσω, daă o înnpotivъ definiцie, xotъръskă altă-felă desnpe чева. [de вnde

'Ανθορισμὸς (ὁ), xotъpipe întp'altă, saă de înnpotivъ kiпă desnpe вpe вnă лвкрв.

'Ανθ-ορμέω -ῶ, biit: -ήσω, (npinч: desnpe doъ връжmъшeштĭ flote) sîntă tpasъ în noptă, ші rata totdaвna de въtълie înnotpivъ de чeea-л-altъ.

"Ανθορος (ὁ), каътъ "Αντορος.

"Ανθος [ἄω, saă ἄνω], εος, ους (τὸ), (цen: îm: de maĭ mвлte opĭ neîntpвn: ἀνθέων) floapea nomilop, ші a плantелор. 2) (fir:) op че ese, ші плвteшte пе d'asвnpa. (de вnde) «"Ανθος πυρός». Om: flakъpa. «"Ανθος οἴνου». snвma вinвлвĭ вekiă ші tape. «Χαλκοῦ ἄνθος». bezĭ Χάλκανθον. (ші desnpe колоape) «"Ανθος», вioac ші deskisъ faцъ. «"Ανθη προσώπου». Inokp: pвшецeле, saă pesвflътвpeле dene обpază. 3) (fir:) чea maĭ вънъ ші maĭ алeasъ napte a вpe вnвĭ лвкрв, floapea (smîntina); (desnpe omă) floapea bîpsteĭ; (npin întind:) nodoaвъ, fpвmвseцe; (fir:) славъ, stpълвчipe, ші чл: «"Ανθεα ὕμνων». Hind: «Μανίας ἄνθος». Sof: «"Ηβης ἄνθος». Il: N.

"Ανθος, ου (ὁ), вnă felă de mikъ nasъpe dene lînгъ ane din soiвл Aἰγίθαλλος. (bezĭ zivepea).

'Ανθοσμίας, ου (ὁ), (în цen:) tъmîiosъ. [ἄνθος, ὀσμή].

'Ανθότου, în локă de 'Ανθ'ὅτου, bezĭ "Οστις.

'Ανθοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptă (kară, skoцătă) flopĭ. [ші

'Ανθοφόρια (τὰ), ='Ανθεσφόρια. [din

'Ανθοφόρος (ὁ, ἡ), nвptътopă (цiitopă, skoцътopă) de flopĭ. [ἄνθος, φέρω].

Ἀνθοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitopŭ (fъкъtopŭ) de fлopĭ. 2) чел че ape natъpъ de fлoape, saŭ este asemenea къ fлoape, (прin ъpm:) къ faцъ пestpiцъ ші apъtoasъ. [ἄνθος, φυή].

Ἀνθρακεία (ἡ), лъкpape de кърбъnĭ. tpeaбa кърбъnapълъĭ. [ші

Ἀνθρακεὺς, έως, ші

Ἀνθρακευτὴς, οῦ (ὁ), кърбъnapŭ. [ші

Ἀνθρακευτὸς, ὴ, ὸν, че se faче кърбъne, saŭ îndemînatikŭ de a se faче кърбъne. [din

Ἀνθρακεύω, віit: -εύσω, fakŭ кърбъnĭ. [ші

Ἀνθρακηρὸς, ὰ, ὸν, пotpiвitŭ пentpъ кърбъni. [ші

Ἀνθρακιὰ (ἡ), жъpatikŭ; (fir:) кoпtopŭ de кърбъnĭ. 2) = Ἀνθρακεία. [ші

Ἀνθρακίας, ου (ὁ), negpъ ка кърбъneле. [ші

Ἀνθρακίζω, віit: -ίσω = Ἀνθρακόω, fakŭ, пpefakŭ чева în кърбъne. 2) (nestp:) seamъnŭ къ (піatpa skъmпъ nъmitъ) Ἄνθραξ, лъчeskŭ ка pъбinъл. [ші

Ἀνθράκιον (τὸ), dim: ак лъĭ Ἄνθραξ, кърбъnaшŭ. [ші

Ἀνθράκιος (ὁ, ἡ), = Ἀνθρακίας. [ші

Ἀνθρακὶς, ίδος (ἡ), = Ἀνθρακιά, жъpatikŭ. 2) = Ἀπ(Ἐπ)ανθρακίς. [ші

Ἀνθρακίτης, ου (ὁ), ші

Ἀνθρακῖτις, ιδος (ἡ), asemenea къ кърбъneле, saŭ din soiъл кърбъnілор. [ἄνθραξ].

Ἀνθρακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл кърбъnілор, adikъ лъчosŭ, negpъ, saŭ apzъtopŭ ка кърбъneле. [ἄνθραξ, εἶδος].

Ἀνθρακόεις, εσσα, εν, poet: плinŭ de (saŭ asemenea къ) кърбъnĭ. [ἄνθραξ].

Ἀνθρακοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de кърбъnĭ, кърбъnapŭ. [ἄνθραξ, πώλης].

Ἀνθρακόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ, saŭ пpefakŭ чева în кърбъne прin apdepe. «Δαλὸς ἠνθρακωμένος». Eъp: [ші

Ἀνθρακώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἀνθρακοειδὴς. ші Ἀνθρακόεις. [din

Ἄνθραξ, [ἄνθος, saŭ αἴθω] ακος (ὁ), кърбъne. «Ἄνθραξ γαιώδης». Tfp: (saŭ) ἐκ τῆς γῆς». Antr: Kapist: ші întp'o zivepe, Γαιάνθραξ, saŭ Λιθάνθραξ, кърбъne de пъmîntŭ. saŭ de піatpъ. 2) (fir: o піatpъ skъmбъ) pъбinŭ. 3) o ъmflъtъpъ, saŭ бъбъ neagpъ, каpe ese maĭ къ seamъ ла боалеле челе лiпiчoase, (Лat: carbunculus, 4) бългъpe de кiнaвapŭ.

Ἀνθρηδὼν, όνος, ші

Ἀνθρήνη (ἡ), [ἄνθος]. o înseктъ, албiнъ selбatikъ; (iap poet:) = Μέλισσα, албiнъ. [de ъnde

Ἀνθρήνιον (τὸ), къĭбŭ, saŭ stъпŭ, ші fagъ (прinч:) de албine selбatiче, (iap poet:) ші de челе domestiче. [de ъnde

Ἀνθρηνιώδης, εος (ὁ, ἡ). asemenea къ Ἀνθρήνιον.

Ἀνθρηνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea къ. saŭ ка Ἀνθρὴνη. [ἀνθρήνη, εἶδος].

Ἄνθρι(θροι,θρυ)σκον, ші Ἀνθρίσκιον (τὸ), ші

Ἀνθρίσκος (ὁ), o плantъ de mînкape, ші mipositoape, asemenea къ мъpapъл, saŭ молotpъл.

Ἀνθρωπαρέσκεια (ἡ), (бisep:) dopinцъ ші siлinцъ de a плаче чiнeва (în бine saŭ în pъŭ) oamenілор, iap nъ лъĭ Dъmnezeŭ. [din

Ἀνθρωπάρεσκος (ὁ, ἡ), siлitopŭ (în бine saŭ în pъŭ) de a плаче oamenілор maĭ mълt de кît лъĭ Dъmnezeŭ. [ἄνθρωπος, ἀρέσκω].

Ἀνθρωπάριον (τὸ), = Ἀνδράριον, omълeцŭ, omŭ de nimikŭ. [ші

Ἀνθρωπέη (ἡ), Ion: ші neîntp: în локŭ de Ἀνθρωπῆ. [ші

Ἀνθρώπειος, α saŭ ος, ον = Ἀνθρώπινος. [de ъnde

Ἀνθρωπείως, adв: = Ἀνθρωπίνως. [ші

Ἀνθρωπεύομαι, віit: εύσομαι. tpъieskŭ, (mъ пoptŭ) omeneшte. «Ψυχὴ ἀνθρωπευομένη». Stpв: sъflетŭ локъitŭ în omeneskŭ tpъпŭ. [ші

Ἀνθρωπῆ (întpъn: din Ἀνθρωπέη), ші

Ἀθρωπηΐη (ἡ), (se înц: δορὰ) пieле de omŭ. [ші

Ἀνθρωπήϊος, η, ον, Ion: în локŭ de Ἀνθρώπειος. [ἄνθρωπος].

Ἀνθρώπησις, εως (ἡ), (бisep: ші pap) în локŭ de Ἐνανθρώπησις, întpъпape de omŭ, saŭ în omŭ. [neîntp: ἀνθρωπέω].

Ἀνθρωπίζω, ші (miж:) -ομαι, віit: -ίσω, -ομαι. (nestp:) tpъieskŭ. saŭ mъ пoptŭ ка omŭ. 2) (stpъm: ші бis:) fakŭ пe чiнeва a se faче (ші пas: ші miж: mъ fakŭ) omŭ, = Ἐνανθρωπίζω. [ші

Ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὸν, ші

Ἀνθρώπινος, η, ον, omeneskŭ, saŭ пotpiвitŭ omeneшteĭ natъpe; (прin ъpm;) amъsъpatŭ, къmпъtatŭ. «Ἀνθρώπινον τὸ πάθος». Ksen: «Τὸ ἀνθρώπινον γένος». Пл: (ші în ел:) «Τὸ ἀνθρώπινον». Ep: «Πᾶν τὸ ἀνθρώπινον». Ep: «Κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Tъч: «Ἕνεκα τοῦ ἀνθρωπίνου». Sъid: în локŭ de κατὰ φιλανθρωπίαν, dъпe iъбipe de omŭ.

«'Ανθρώπινα ἁμαρτεῖν». Ksen: [ἄνθρωπος]. [de ȣnde

'Ανθρωπίνως, adв: omeneшte. «'Ανθρωπίνως λαλεῖν». At. 2) кȣ iȣвipe de omȣ̆, кȣ modestie, omenit. «Νόμος ἀνθρωπίνως καὶ καλῶς κείμενος». Dm: «Φέρειν ἀνθρωπίνως τὰς ἐξουσίας. Плв:

'Ανθρώπιον (τὸ), ші

'Ανθρωπίσκος (ὁ), dim: ал лȣї ἄνθρωπος, omȣлeцȣ̆.

'Ανθρωπισμὸς (ὁ), omenipe, adiкъ a se omeni чinева, îndpeпtîndȣ'шї пъpaвȣpiле пpin dpeпtȣл кȣвîntȣ̆. «Οἱ ἀπαίδευτοι ἀνθρωπισμοῦ δέονται. Apistn: 2) (вis)='Ενανθρώπησις. [ἀνθρωπίζομαι].

'Ανθρωποβορέω -ῶ, вiit: -ήσω. ='Ανθρωποφαγέω, mъnînкȣ̆ oamenї. [ші

'Ανθρωποβορία (ἡ),='Ανθρωποφαγία, mînкape de oamenї. [din

'Ανθρωποβόρος (ὁ, ἡ), = 'Ανθρωποφάγος, mînкъtopȣ̆ de oamenї. [ἄνθρωπος, βορά].

'Ανθρωπόβρωτος (ὁ, ἡ), mînкatȣ̆ de oamenї. [ἄνθρωπος, βιβρώσκω].

'Ανθρωπογενὴς, έος (ὁ), пъsкȣtȣ̆omȣ̆. saȣ̆ din soiȣ̆ de omȣ̆. [ἄνθρωπος, γένος].

'Ανθρωπογέννητος (ὁ, ἡ), пъsкȣtȣ̆ de omȣ̆. [ἄνθρωπος, γεννάομαι].

'Ανθρωπόγλωσσος (ὁ, ἡ). чел кȣ лimвъ, adiкъ вopвipe de omȣ̆. [ἄνθρωπος, γλῶσσα].

'Ανθρωπογονία (ἡ), faчepea, saȣ̆ кpeaцia omȣлȣї (dȣпe Teoronia лȣї Esiodȣ̆). [ἄνθρωπος, γόνος].

'Ανθρωπογράφος (ὁ, ἡ), zorpafȣ̆ de oamenї. [ἄνθρωπος, γράφω].

'Ανθρωποδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), omȣ̆ înzeitȣ̆, semizeȣ̆, epoȣ̆. 2) demonȣ̆ пpefъкȣtȣ̆ în omȣ̆, (oвшt:) diaвoлȣ̆ înпeлiцatȣ̆. [ἄνθρωπος, δαίμων].

'Ανθρωπόδηκτος (ὁ, ἡ), mȣшкatȣ̆ de omȣ̆. || 'Ανθρωπόδηκτον (τὸ), mȣшкъtȣpъ de omȣ̆. [ἄνθρωπος, δήκω, δάκνω].

'Ανθρωποδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъцatȣ̆ de omȣ̆. [ἄνθρωπος, διδάσκομαι].

'Ανθρωποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ανθρωπόμορφος. [ἄνθρωπος, εἶδος]. [de ȣnde

'Ανθρωποειδῶς, adв: în feлȣ̆ de omȣ̆.

'Ανθρωποθηρία (ἡ), вînape de oamenї. [ἄνθρωπος, θήρα].

'Ανθρωπόθυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ inimъ (цenepositate, simцimîntȣ̆) de omȣ̆. [ἄνθρωπος, θυμός].

'Ανθρωποθυσία (ἡ), жeptfipe de oamenї. [ші

'Ανθρωποθυτέω -ῶ, вiit: ήσω, жeptfeskȣ̆ oamenї în лoкȣ̆ de вite. [ἄνθρωπος, θύω].

'Ανθρωποκάπηλος (ὁ, ἡ), = 'Ανδραποδοκάπηλος. [ἄνθρωπος, κάπηλος].

'Ανθρωποκομικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкȣ̆ лa îngpiжipe, ші къȣtape de oamenї. [ἄνθρωπος, κομέω].

'Ανθροποκτονέω, -ῶ, вiit: -ήσω, omopȣ̆, ȣчigȣ̆ omȣ̆, saȣ̆ oamenї. [ші

'Ανθρωποκτονία (ἡ), omopîpe, ȣчidepe de omȣ̆, saȣ̆ de oamenї. [din

'Ανθρωποκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ̆, ȣчigaшȣ̆ de oamenї. [ἄνθρωπος, κτείνω].

'Ανθρωπολατρεία (ἡ), înкinape лa omȣ̆ кa лa Dȣmnezeȣ̆. [ші

'Ανθρωπολατρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înкinȣ̆ лa omȣ̆ кa лa zeȣ̆. [din

'Ανθρωπολάτρης, ου (ὁ), înкinъtopȣ̆ de omȣ̆ кa de Dȣmnezeȣ̆. [ἄνθρωπος, λάτρης].

'Ανθρωπόλεθρος (ὁ, ἡ), пpъпъditopȣ̆ de oameni. [ἄνθρωπος, ὄλεθρος].

'Ανθρωπολόγος (ὁ, ἡ), вopвitopȣ̆ despe omȣ̆, saȣ̆ natȣpa лȣї. [ἄνθρωπος, λόγος].

'Ανθρωπολοιγὸς (ὁ, ἡ), Гpam: eспл: aлȣї Βροτολοιγός. (вezї ziчepea).

'Ανθρωπομάγειρος (ὁ, ἡ), вȣкъtapȣ̆ de кърnȣpї omeneшtї. [ἄνθρωπος, μάγειρος].

'Ανθρωπόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ fiгȣpъ de omȣ̆. [ἄνθρωπος, μορφή].

'Ανθρωπονομικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкȣ̆ лa пaшtepe, adiкъ кîpmȣipe, пoвъцȣipe de oamenї. [ἄνθρωπος, νομή].

'Ανθρωπόομαι, οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι. = 'Ανθρωπίζομαι, mъ faкȣ̆ omȣ̆. (вezї ші 'Ανθρωπεύομαι). [ἄνθρωπος].

'Ανθρωποπάθεια (ἡ), пъtimipe de чeлe omeneшtї, adiкъ sȣfepipe, pъвdape de omeneшteлe пъtimї. [ші

'Ανθρωποπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimesвȣ̆, (saȣ̆ komпъtimeskȣ̆ кȣ aлtȣл) кa omȣ̆, saȣ̆ simцȣ̆ sлъвiчiȣniлe omȣлȣї. [din

'Ανθρωποπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -αθῶς. sȣпȣsȣ̆ лa пatimiлe natȣpeї omeneшtї. [ἄνθρωπος, πάθος].

'Ανθρωποποιία (ἡ), faчepe, кpeape de oamenї. [din

'Ανθρωποποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ̆, fopmъtopȣ̆ de oamenї. [ἄνθρωπος, ποιός].

'Ανθρωποπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), вȣвiinчosȣ̆, пotpiвitȣ̆ omȣлȣї. [ἄνθρωπος, πρέπει]. [de ȣnde

'Ανθρωποπρεπῶς, adв: dȣпe кȣвiinцa omȣлȣї.

'Ανθρωποῤῥαίστης, ου (ὁ), пoet: [ἄνθρωπος, ῥαίω] пpъпъditopȣ̆ de oamenї.

"Ανθρωπος (ὁ), [ἀνὴρ, ὤψ] (кa komȣnȣ̆) omȣ̆ (soiȣл omȣлȣї). «"Ανθρωπός ἐστι ζῶον

λογικόν, γελαστικὸν, ші чл:» || (sȣвst:) = 'Ανὴρ. «Κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης». Іл: II: 2) =Δοῦλος, ровȣ̆. «Λαμβάνουσιν ὑποζύγιά τε καὶ ἀνθρώπους. Ер: 3)=Στρατιώτης, ostaшȣ̆. «Καὶ ᾤχετο ἀπιὼν νυκτὸς (ὁ λοχαγὸς) σὺν ἀνθρώποις ὡς εἴκοσι». Ksen: 4) (emfantik postindȣse ape ачеcaшĭ пȣtepe de însemnape, ка ші ла noĭ) omȣ̆, adikъ вȣnȣ̆ ші віptȣosȣ̆. «Μέγιστον ἔστ' ἄνθρωπος, ἤν ἄνθρωπος ᾖ». Гnom: (вezĭ ші 'Ανήρ). 5) (кȣ apt: fem:) ἡ ἄνθρωπος, femeea. «Τοιοῦτος ἔρως κατεῖχε τὴν ἄνθρωπον». Пл: 6) (fъръ apt): ачела, saȣ̆ ачesta. «Ὁρᾶτε γὰρ, οἷ προελήλυθεν ἀσελγείας ἄνθρωπος». Dm: 7) (îm:) οἱ ἄνθρωποι, oameniĭ, ad: întpeгȣ̆ neamȣл oamenілор, saȣ̆ лȣmea. «Μαντήϊα μοῦνα ἐν ἀνθρώποισι. Ер: «Ἡ ἐξ ἀνθρώπων εὐδαιμονία». Іnокр: чea пȣtinчoasъ oamenілор. «Τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς». Dm: în локȣ̆ de 'Απανθρώπους, neomenite. «Τὸ ἐξ ἀνθρώπων κάλλος». Елd: în локȣ̆ de ὑπὲρ ἄνθρωπον, maĭ пресȣs de omȣ̆.

'Ανθρωποσφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, жeptfeskȣ̆, înжȣnгiȣ̆ oamenĭ. [ἄνθρωπος, σφαγή].

'Ανθρωπότης (ἡ), omenitate, saȣ̆ omeneaskъ пatȣpъ. 2) (pap) omenimea, neamȣл omeneskȣ̆. [ἄνθρωπος].

'Ανθρωποτόκος (ἡ), nъskъtoape de omȣ̆ (înпpot: de θεοτόκος, nъskъtoape de Dȣmnezeȣ̆). [ἄνθρωπος, τόκος].

'Ανθρωπουργία (ἡ),= 'Ανθρωποποιία. [din

'Ανθρωπουργὸς (ὁ, ἡ), = 'Ανθρωπρποιός. [ἄνθρωπος, ἔργον].

'Ανθρωποφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînkȣ̆ oamenĭ. [ші

'Ανθρωποφαγία (ἡ), mînkape de oamenĭ. [din

'Ανθρωποφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopȣ̆ de oamenĭ. [ἄνθρωπος, φάγω neîntp:]

'Ανθρωποφανὴς, έος (ὁ, ἡ), în apъtape nȣmaĭ omȣ̆. [ἄνθρωπος, φαίνω].

'Ανθρωποφθόρος (ὁ, ἡ), корȣпtopȣ̆, stpikъtopȣ̆ de oamenĭ. [ἄνθρωπος, φθείρω.]

'Ανθρωποφυὴς, έος (ὁ, ἡ), fъkȣtȣ̆ din natȣpъ omȣ̆. [ἄνθρωπος, φυή].

'Ανθρωπώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανθρώπινος, saȣ̆ 'Ανθρωποειδής.

'Ανθρώσκω, віit: -θοροῦμαι, поet: în локȣ̆ de 'Αναθρώσκω.

'Ανθ-υβρίζω, віit: ίσω, nечinsteskȣ̆, окъpeskȣ̆ ші eȣ̆ de o potpівъ пе чел че mъ nечinsteшte.

'Ανθ-υλακτέω -ῶ, віit: -ήσω, лatpȣ de опotpівъ asȣпpa челȣĭ че mъ лatpъ.

'Ανθύλλιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ἄνθος. 2)=кȣ

'Ανθυλλὶς, ίδος (ἡ), o плantъ înпъpцitъ în doъ feлȣpĭ. (вezĭ Dskp: Г. 153).

'Ανθ-υπ-άγω, в: -άξω (nex: ἀνθυπήγαγον, ші чл:) tpaгȣ̆ în жȣdikatъ пе чел че m' a пîpît. 2)='Ανθυποφέρω. [de ȣnde

'Ανθυπαγωγὴ (ἡ), ='Αντέγκλημα, ші 'Ανθυποφορὰ, a tpaцe în жȣdikatъ пе пîpîtopȣ̆.

'Ανθυπαλλαγὴ (ἡ), речіпрокȣ̆ skimпȣ̆. 2) (Грam:)=Μετάληψις, ші Μεταπλασμός. [din

'Ανθ-υπ-αλλάσσω, віit: -αλλάξω, fakȣ̆ речіпрокȣ̆ skimвȣ̆.

'Ανθ-υπ-αντάω -ῶ віit: αντήσομαι, esȣ̆ ші eȣ̆ înaintea челȣĭ че m' întîmпinat.

'Ανθυπατεία (ἡ), прокonsȣлatȣ̆, saȣ̆ demnitatea прокonsȣлȣлȣĭ. [din

'Ανθ-υπατεύω, віit: -εύσω, sîntȣ̆ прокonsȣлȣ̆. [ші

'Ανθυπατικὸς, ὴ, ὸν, atînгъtopȣ̆ de прокonsȣлȣ̆, saȣ̆ de прокonsȣлatȣ̆. [din

'Ανθύπατος (ὁ), pîndȣitȣ̆ în локȣ̆ de konsȣлȣ̆, прокonsȣлȣ̆. [ἀντὶ, ὕπατος.].

'Ανθ-υπ-είκω, віit: -είξω, mъ sȣпȣiȣ̆, mъ лasȣ̆, mъ коворȣ̆ кȣ воinцa ші eȣ̆ de опotpівъ. [de ȣnde

'Ανθύπειξις, εως (ἡ), речіпрокъ лъsape dȣпе воea алtȣia.

'Ανθ-υπερ-βάλλω, віit: -βαλῶ, ковîpшeskȣ̆ ші eȣ̆ пе чел че m' a întpekȣt.

'Ανθ-υπερ-φρονέω ῶ, віit: -ήσω, mъ mîndpeskȣ̆ ші eȣ̆ deопotpівъ кътpe чел че se поaptъ mîndpȣ кътpe mine.

'Ανθ-υπηρετέω -ῶ, віit: -ήσω, sлȣжeskȣ̆ ші eȣ̆ de опotpівъ челȣĭ че 'mĭ a fъkȣt вine. [ἀντὶ, ὑπηρέτης].

'Ανθ-υπισχνέομαι οῦμαι, віit: -υποσχήσομαι, fъгъdȣieskȣ̆ ші eȣ̆ de опotpівъ челȣĭ че 'mĭ a fъгъdȣit чева.

'Ανθ-υπο-βάλλω, віit: -βαλῶ, =ἀνθυποφέρω.

'Ανθ-υπο-καθ-ίσπημι, віit: -καταστήσω, aшezȣ̆ sȣвцiind чева, saȣ̆ пе чinева în локȣл алtȣia.

'Ανθ-υπο-κρίνομαι, віit: -κρινοῦμαι, mъ пpefakȣ̆ (apъtȣ̆ пpiчinȣipĭ) ші eȣ̆ de опotpівъ.

'Ανθ-υπό-μνυμαι, віit: -οῦμαι, mъ жȣpȣ̆ (în жȣdtkъtopie) înпpotівъ de чea че a жȣpat (вezĭ ὑπόμνυμαι) protівnikȣл meȣ̆ (пpinч: desпpe лецitimȣ̆, saȣ̆ neлĭпsipe), ші aшa doвîndeskȣ̆ прелȣнцipe, saȣ̆ ȣpmape a жȣdikъцiĭ.

'Ανθ-υποπτεύω, вȣit: -εύσω, вънȣieskȣ̆ ші eȣ̆ пе чел че mъ вънȣieшte пе mine.

'Ανθ-υπ-ορρύσσω(ττω), siit: -ορύξω, sanȣ̆ пе dedesȣвt înпpotiвa челȣĭ че sanъ în-

протіва mea.

'Ανθ-υπο-στρέφω, biit: -στρέψω, întoркŭ, saŭ mъ întoркŭ ші eŭ înaпoĭ, ка ші алтъл.

'Ανθ-υπο-τίθημι, biit: -θήσω, пъiŭ zълогŭ ші eŭ de опотрівъ.

'Ανθ-υπο-τιμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, fакŭ înпротіва ъneĭ a doiлea жъdікъторешtĭ прецъірĭ алta a treiлea. (bezĭ ὑποτιμάομαι).

'Ανθ-υπουργέω, -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανθυπηρετέω. [de ъnde

'Ανθυπούργημα (τὸ), sлъжбъ, saŭ граціе пентръ алtъ граціе. [ші

'Ανθυπούργησις, εως (ἡ), sлъжіре, saŭ fачере de біне sпре реsилътіре de алta asemeпea.

'Ανθ-υπο-φέρω, biit: -οίσω (nex; ἀνθυπήνεγκα, ші чл:) sърпŭ înпротівірĭ (saŭ къвinte de îndрептаре) a ле протівнікълъĭ meŭ. [de ъnde

'Ανθυποφορὰ (ἡ), desfiinцаре, sърпаре de înпроttвірĭ (saŭ къвinte de întрептаре) a ле протівнікълъĭ meŭ.

'Ανθυποχώρησις, εως (ἡ), = 'Ανθύπειξις, речіпрокъ îndъплекаре. [ἀνθυποχωρέω].

'Ανθυπωμοσία (ἡ), жъръmîntŭ înпротіва челъĭ че a fъкъt протівнікъл meŭ, ші doвîndіре прінtр' ачеsta de прелъпціре, saŭ непрекъртаре a жъdікъціĭ. [bezĭ ἀνθυπόμνυμαι].

'Ανθυφαίρεσις, εως (ἡ), речіпрокъ пе askъns хръпіре de чеаа, че mi s'a хръпіt de алтъл maĭ 'nainte. 2) (pet:) minoра (mіка) пропоziціе a аргъmentълъĭ. [din

'Ανθ-υφ-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω, (nex: ἀνθυφεῖλον, ші чл:) хръпеskŭ, iaŭ пе askъns чева de ла ачела, каре a лъat întîĭ чева ал meŭ.

'Ανθ-υφ-ίσταμαι, biit: -στήσομαι, (nex: ἀνθυπέστην, ші чл:) iaŭ asъпръ 'mĭ (fъгъdъieskŭ) a sъвîрші чева în întречере кътре алтъл, каре a fъгъdъit'o maĭ 'nainte.

'Ανθώδης, εος (ὁ, ἡ), fлоposŭ; плinŭ de fлорĭ. [ἄνθος].

'Ανθ-ωραΐζομαι, biit: -ίσομαι, mъîntрекŭ къ алтъл ла înfръmъseцаре, saŭ fръmъseцe.

'Ανία (ἡ), [ἀ, ἰάομαι], mixnipe, tpisteцъ; ърîtŭ, (Fранц:) ennui.

'Ανία (ἁ), Dop: în локŭ de 'Ηνία.

'Ανιάζω, biit: -άσω.= 'Ανιάω, mîxneskŭ. || (nestp:)mъmîxneskŭ. «Θυμῷ (κτεάτεσσιν) ἀνιάζων». Od: X. Іл: Σ.

'Ανιάομαι -ῶμαι пas: ал лъĭ 'Ανιάω.

'Αν-ιάομαι (ші Ion: -έομαι) -ῶμαι, biii: -ά(ші Ion: -ή)σομαι, de ал doiлea, saŭкъ desъвîршіре tъmъdъieskŭ.

'Ανιαρὸς [ἀνία], ὰ, ὸν, (компар: ώτερος, sъпрл: ώτατος) mîxnitopŭ, întpistatopŭ; sъпърътopŭ, неплъкъtŭ. 2) (pap) tpistŭ. [de ъnde

'Ανιαρῶς, adв: къ întpistape, saŭ mîxnipe.

'Ανίασι, în локŭ de ἀνιεῖσι, 3: îm: пeps: a лъĭ "Ανειμι.

'Ανιᾶσι, 3: îm: пeps: a лъĭ 'Ανίημι.

'Ανίατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἰάομαι]. ші

'Ανιάτρευτος (ὁ, ἡ), netъmъdъitŭ, de nелекъit; (fir:) neîndрептatŭ, [ἀ, ἰατρεύω].

'Ανιατρολόγητος (ὁ, ἡ), neштiitopŭ de medічinъ. [ἀ, ἰατρολογέω].

'Ανιάτως, adв: fъръ лекъіре. [ἀνίατος].

'Ανίαχος (ὁ, ἡ), =Αὐΐαχος. [diu

'Αν-ιάχω, biit: -ιαχήσω, поet:='Αναβοῶ.

'Ανιάω -ῶ, biit: -άσω, = 'Ανιάζω, mîxneskŭ, sъпърŭ. || (пas:) mъ mîxneskŭ. [ἀνία].

'Ανιγρὸς, ὰ, ὸν, поet: în локŭ de 'Ανιαρός.

'Ανιδεῖν, nex: 2: de înf: ал лъĭ 'Ανοράω.

'Ανίδιος (ὁ), чел че n' аре nimікŭ ал sъŭ пропріŭ. [ἀ, ἴδιος].

'Ανιδιτὶ, adв: ='Ανιδρωτὶ, fъръ sъdoape.

'Αν-ιδίω, biit: -ιδίσω, ='Ανιδρόω.

"Ανιδρος (ὁ, ἡ), ='Ανίδρωτος. [ἀ, ἱδρώς].

'Αν-ιδρόω -ῶ, biit: -ώσω,=ἱδρόω, asъdŭ, saŭ peasъdŭ, въpsŭ sъdoape.

'Ανίδρυτος (ὁ, ἡ), neînцепenitŭ; (прin ъpm:) nesiгъpŭ, nestatopnікŭ. 2) ='Ανέστιος, nestatopnічitŭ ъndeва, fъръ кasъ; (прin ъpm:) nesoцiалŭ, misantpoпŭ. [ἀ, ἱδρύω].

'Αν-ιδρύω, biit: -ύσω, ашezŭ, întemeiezŭ, saŭ pezideskŭ, înалцŭ.

'Ανίδρωσις, εως (ἡ), asъdape înвілшъгатъ, saŭ peasъdape. [ἀνιδρόω].

'Ανιδρωτὶ, adв: fъръ sъdoape; (ші fir:) fъръ osteneaлъ. [ші

'Ανίδρωτος (ὁ, ἡ), neasъdatŭ; (fir:) neostenitŭ. [ἀ, ἱδρόω].

'Ανίεμαι, пas: saŭ miж: ал лъĭ 'Ανίημι.

'Ανίερος (ὁ, ἡ), ші adв: -έρως, nesfîntŭ. (прin ъpm:)=Βέβηλος, пînгъpitŭ. [ἀ, ἱερός].

'Αν-ιερόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Αφ(καθ)ιερόω, konsfinцeskŭ. [de ъnde

'Ανιέρωσις, εως (ἡ), = 'Αφ(καθ)ιέρωσις, konsfinцipe.

'Ανίεσκε, поet: Ion: în локŭ de 'Ανίει (η), 3: sinг: пeps: a прел: лъĭ 'Ανίημι.

'Ανιεῦνται, Ion: 3: îm: перs: а лъї 'Ανιάομαι.

'Ανίη (ἡ), Ion: în локъ de 'Ανία.

'Ανιηθεὶς, εῖσα, έν, Ion: în локъ de 'Ανιαθεὶς, nex: 1: ал пas: партч: de 'Ανιάω.

'Ανίημι, biit: -ήσω (nex: ἀνῆκα, ші чл:), = 'Αναπέμπω, daъ în sъs, skoцъ afaръ; (despre плante) fakъ a pesъpi, (despre isвoaръ) a isвopî, ші чл: «'Ωκεανὸς ἀνίησιν ἀήτας». Od: D. «"Ανδρας ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀνεῖναι τὴν γῆν». Паъs: «Τὰ χλιαρὰ τῶν ναμάτων ἀνιᾶσιν». Apist: «"Υλη ἀπὸ ταὐτομάτου φλόγα ἀνῆκε». Тъч: 2) destinzъ, лasъ слабъ; (прin ъpm:) desлегъ, deskizъ, desкоперъ; (ші прin întind:) лasъ слобodъ; пъръseskъ; (fir:) daъ вое, лasъ în tiknъ, eptъ; (poet:) întъpîtъ înпpotiвъ. «Τὰ τόξα καὶ τὰς λύρας ἀνίεμεν, ἵν' ἐπιτεῖναι δυνηθῶμεν. Пл: «'Ανίημι τὸ πρόσωπον». Лks: «"Ανεσαν πύλας». Іл: Ф. «'Ανειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν». Imn: Бis: «Τὰς ἀρούρας ἀνιᾶσιν ἀσπόρους». Tfp: «'Ανεὶς αὐτῷ θηρᾷν». Ksen: (ші în ел:) «Οὐδὲν μᾶλλον ἀνίει, ἀλλ' ἐδίωκεν». Ksen: «"Οταν μ' ἀνῇ νόσος μανίας». Eъp: «'Ανεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν». Eъp: «"Ανες αὐτὴν τῆς ζημίας». Sin: «'Ανιέναι τὰ χρέα». Пл: «'Ανιέναι τὸ σῶμα εἰς ῥᾳδιουργίαν». Ksen: «Θεῶν δὲ ἑ μῆνις ἀνῆκεν». Іл: Ф. (ші miж:) «Κόλπον ἀνιεμένη». Іл: X. (ші пas:) «'Ανεῖτο δὲ αὐτῷ ἡ κόμη». Sъid: «Ταῦρος ἀνεθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος». Iskp: «'Ανεῖνται εἰς νομὰς οἱ λειμῶνες». Iskp: «'Εμπόριον ἀνεῖται». Stp. «'Ανιέμενοι ὑβρίζουσι». Плt: «'Ανεῖται τῇ βουλομένῃ γάμου μεταλαμβάνειν». Плt: (de ъnde партч:) 'Ανειμένος, în локъ de "Ανετος, moлiчosъ; (fir:) desmiepdatъ, desfpînatъ. 'Ανειμένος χαρακτὴρ λόγου». Aft: «Βίος ἀνειμένος». Лks: «Δίαιτα ἀνειμένη». Тъч: 3) (прin întind:) toпeskъ, moiъ. «'Ανίησι μαστοὺς χονδριοῦντας». Dskp: (ші пas:). «'Ο ὀπὸς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνίεται.». Dskp: «'Ανιέμενος ἐλαίῳ». Diskp: 4) (pap: ші poet:) жъпoiъ. «Αἶγας ἀνιεμένους». Od: B. 5) konsfinцeskъ; (прin ъpm:) лasъ nелъкpatъ. «Βωμὸς ἀνεῖται 'Απόλλωνι». Паъs: «Καὶ ἅπας τῷ κρείττονι ἀνεῖται». Sъid: «Καὶ τὴν χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον. Iskp:

'Ανιηρέστερος, η, ον, Ion: компр: ал лъї

'Ανιηρὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локъ de 'Ανιαρός.

'Ανιήσειε, Ion: în локъ de 'Ανιάσειε, 3: sinr: перs: а nex: 1: ал пoft: лъї 'Ανιάω.

'Ανίκα, koniъnk: Dop: în локъ de ἡνίκα.

'Ανίκανος (ὁ, ἡ), nedestoïnikъ, nedestълъ пentpъ чева. 2) пentpъ каре nъ e nimikъ destълъ, de ажъns. [ἀ, ἱκανός].

'Ανίκατος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de 'Ανίκητος.

'Ανικεὶ, adв: fъръ вipъinцъ; (прin ъpm:) fъръ вътъліе. [ἀ, νίκη].

'Ανικέτευτος (ὁ, ἡ), nepъratъ, saъ de nepъrat, neîndъплекatъ. 2) каре n'a pъrat. [ἀ, ἱκετεύω].

'Ανίκητος (ὁ, ἡ), neвipъitъ, de neвipъit; (прin ъpm:) neвътъtъ. [ἀ, νικάω].

'Αν-ικμάζω, biit: -άσω, skoцъ ъmezeaла d'asъпpa; (прin ъpm:) ъsъkъ, sвîntъ, saъ ъmezeskъ пе d'asъпpa.

"Ανικμος (ὁ, ἡ), neъmedъ; ъskatъ, sвîntatъ. [ἀ, ἰκμάς].

'Ανίλαστος, (ὁ, ἡ), neînвлînzitъ spre miлъ ші eptape. [ἀ, ἱλάσκω].

'Ανίλεως, ω (ὁ, ἡ), = 'Ανηλεὴς, nemiлostiвъ. [ἀ, ἵλεως].

'Ανίμαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἱμάσσω] neвiчiъitъ, neвътъtъ.

'Αν-ιμάω- ῶ, biit: -ιμήσω, tpaгъ în sъs (прinч: апъ din пъцъ къ къpea saъ fpînгie). «Καὶ ἀναβάντες ἀνίμων ἀλλήλους τοῖς δόρασι». Ksen: «Πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕδωρ». Epod: [de ъnde

'Ανίμησις εως (ἡ), tpaцepe în sъs, skoatepe de апъ, ші чл: (вezї вербъл).

"Ανιος (ὁ, ἡ), poet: (pap) în локъ de 'Ανιαρὸς, saъ 'Ανίατος.

'Ανίουλος (ὁ, ἡ), челъї че înkъ nъ 'ї aъ dat перiї din барвъ, neaжъnsъ în вipstъ de жъnie. [ἀ, ἴουλος].

'Ανίοχος (ὁ), Dop: în локъ de ἡνίοχος.

'Αν-ιππεύω, biit: -εύσω, mъ ъpkъ пе калъ, înkaлikъ.

"Ανιππος (ὁ, ἡ), чел fъръ калъ, saъ neînkълikatъ пе калъ, пezestpъ. 2) neîndemînatikъ ла кълъріе. 3) (локъ) neîndemînatik, nepriinчosъ de кълъpit, aneвoe de ъmвлat къ калъ. «Τά τε ἱππάσιμα τῆς χώρας ἄνιππα ποιεῖν». En: Takt: [ἀ, ἵππος].

'Αν-ίπταμαι, вit: ἀναπτήσομαι (nex: ἀνέπτην, ші чл:) sвopъ пе sъs.

'Ανιπτόπους, οδος (ὁ, ἡ), nespълatъ пе пiчoape, (епit: ал преоцiлор лъї Жое din Dodona). [ἄνιπτος, πούς].

"Ανιπτος, (ὁ, ἡ), nespълatъ. [ἀ, νίπτομαι].

"Ανις, adв: Беot: în локъ de ἄνευ.

'Αν-ισάζω, biit: -άσω, potpiвeskъ, netezeskъ.

'Ανισάριθμος, nepotpiвitъ ла nъmъpъ. [ἄνισος ἀριθμός].

'Ανισασμὸς (ὁ), potpiвipe, netezipe. [ἀνισάζω].

'Ανισίτης, ου (ὁ), ші 'Ανισῖτις, ιδος (ἡ), fъкѹtŭ кѹ anasonŭ. [ἄνισον].

'Ανισοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелѹл saŭ fopma anasonѹлѹĭ. [ἄνισος, εἶδος].

'Ανισόκυκλος (ὁ, ἡ), компѹsŭ din nedeonotpівъ черкѹрĭ. [ἄνισος, κῦκλος].

'Ανισόμετρος (ὁ, ἡ), nedeonotpівъ ла mъsѹръ. [ἄνισος, μέτρον].

'Ανισομήκης, εος (ὁ, ἡ), nedeonotpівъ ла лѹnцime кѹ алтѹл. [ἄνισος, μῆκος].

"Ανισον (τὸ), о плantъ, ші apomatika eĭ semînцъ, [de aчi] anasonŭ. (se конfѹndъ кѹ "Ανηθον). [ἄνισος].

'Ανισοπαχὴς, έος (ὁ, ἡ,) nedeonotpівъ ла гръsime, saŭ гposime. [ἄνισος, πάχος].

'Ανισόπλευρος (ὁ, ἡ), nedeonotpівъ ла латѹpe. [ἄνισος, πλευρά].

"Ανισος (ὁ, ἡ), nedeonotpівъ кѹ алтѹл. 2) (fir:) nedpeптŭ, пъptinitopŭ. [ἀ, ἴσος]. [de ѹnde

'Ανισότης (ἡ), nenotpівitate.

'Ανισότιμος (ὁ, ἡ), nedeonotpівъ ла чinste. [ἄνισος, τιμή].

'Ανισοτοιχέω -ῶ, віit: -ήσω, (прinч: desпре корабіе) amŭ ѹnŭ перete nedeonotpівъ кѹ чел алтŭ, mъ плекŭ ла о парte. [ἄνισος, τοῖχος].

'Ανισοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), nedeonotpівъ ла natѹръ, saŭ fipeшte neasemenea. [ἄνισος, φυή].

'Αν-ισόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Ανισάζω, notpівeskŭ, saŭ fakŭ чева deonotpівъ кѹ алтѹл.

'Αν-ίστημι, віit: ἀναστήσω (nex: ἀνέστησα, ші miж: ἀνέστην, ші чл:) ашezŭ dpeпt în sѹs, apdikŭ (ші miж: mъ apdikŭ) în sѹs. «Στήλας («Βωμοὺς, Τεῖχος, ші чл:) ἀνιστάναι». Ep: ші Ap: «Τὸν μὲν ἀνεστήσαμεν, τὸν δὲ πλάγιον κατεβάλομεν». Плt: «Γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη». Іл: Ω. (ші miж:) «Πάντως ἀνέσταν ἐξ ἑδέων». Іл: A. (ші fъръ преп:) «'Αναστάντες τῶν βάθρων». Пл: (ші абs:) «'Ανίστω (în локŭ de 'Ανίστασο), φησὶν, ὦ κακόδαιμον». Лівn: «Τὰς ναῦς ταῖς πρύμναις ἀνεστώσας». Пл: 'Ανίστημί τινα τοῦ βωμοῦ». Тѹч: пріimeskŭ пе рѹгъtopŭ, ші înкpedinцîndѹ 'л îл îndѹплекŭ a 'шĭ лъsa posiцia de рѹгъtopŭ. (ші fir:) 'Ανίστημί τινα τοῦ οἰκήματος». Лкs: «'Ανέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας». Dm: 2) sколŭ (ші miж: mъ sколŭ) din somnŭ, deшteптŭ; (ші fir:) îndemnŭ; (saŭ sпре ръŭ) apdikŭ în пічоаре, fakŭ peskoалъ, saŭ револtezŭ. «'Εξ εὐνῆς ἀνιστᾶσα». Іл: Ξ. «Κατακοιμίζοντας καὶ ἀνιστάντας. Ksen: «"Ιθι νῦν Αἴαντα ἄνστησον». Іл: K. «'Ανίστησιν οὖν τοὺς Θρᾷκας. Тѹч: (întp' aчeastъ însemn: tpeбѹie dedѹs dѹпе ѹniĭ ші eksemплѹл ѹpmъtopŭ) «Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν» Іл: A. adikъ sъ i револteze. 3) înвiezŭ moptŭ. «Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος, οὐ δέ μιν ἀνστήσεις». Іл: Ω. (ші miж:) «Αὖθις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου». Іл: Φ. 4) apdikŭ de ла ѹnŭ локŭ, ші tpansпoptŭ, stpъmѹtŭ întp' алтѹл. «'Αναστήσας τὸ στρατόπεδον». Тѹч: (ші miж:) «'Ανέστησαν ἐξ Αἰγίνης». Тѹч: 5) = 'Αναστατόω, fѹгъpeskŭ, saŭ sпъpгълѹieskŭ пе локѹitopiĭ ѹnѹĭ орашŭ, saŭ пpoвinцiĭ, silindѹ 'ĭ a se stpъmѹta aiѹpea; (прin ѹpш:) пѹstiezŭ ѹnŭ локŭ; desfiinцezŭ, pisiпeskŭ o adѹnape, чл: «'Αργεῖοι Τιρυνθίους, 'Ορνεάτας, Μυκηναίους ші чл: ἀνέστησαν». Паѹs: 'Εστιαιεῖς ἀναστήσας ἐκ τῆς χώρας 'Αθηναίους κατῴκισε». Пл: «Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' 'Ατρείδην ἐναρίξοι». Іл: A. (ші пas:) «Περιείδετε ἀνασταθεῖσαν». Dem: (ші în miж: nexot:) «Οἱ κακοῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ». Тѹч: 'Υπὸ Λυγίων ἀναστάντες». Тѹч: (ші în miж: tpe: de кѹ:) «Πόλις ἀνέστηκε δουρὶ». Ep: «'Εν ἀνεστηκυίῃ τῇ χώρῃ». Ep: (ші din прot: 6) înaлцŭ, pezideskŭ. «Θήβας κατέστρεψεν, ἀλλ' οὐκ ἄλλας τοιαύτας ἀναστήσει». Пл: 7) (miж:) (desпре adѹnape) mъ sколŭ deпe skaѹnŭ, (mъ înfъцiшezŭ, esŭ în miжлокŭ) ка sъ ворбeskŭ. «Τοῖσι δ' ἀνέστη Κάλχας». Іл: A: «Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς». Іл: I. «'Ανισταμένους ἐν τῷ δήμῳ λέγειν». Пл: (вezĭ 9). 8) (кѹ преп:) = 'Επανίσταμαι, mъ sколŭ asѹпра кѹiва. «'Επὶ τὴν χύτραν ἀνίσταμαι.» Apistf: «'Ανίστασθαι δ' ἐπὶ τὴν Νέαιραν τοὺς δούλους». Dm: (ші кѹ dat:) «Μὴ τίς τι ἄλλος ἀναστῇ». Od: Σ. 9) m' apdikŭ din боалъ, mъ sколŭ din patŭ, mъ fakŭ віne. «'Εξαῦθις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας»· Іл: O. «Τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανεν ἀναστάντας». Тѹч: «Εἰ εἵμαρταί σοι ἀναστῆναι ἐκ τῆς νόσου, ἀναστήσῃ» Ksen: 10) adѹкŭ, înfъцiшezŭ de maptѹpŭ, ші чл: (Плat:) (вezĭ ші 'Αναβιβάζω).

'Αν-ιστορέω -ῶ, віit: -ήσω, черчetezŭ кŭ stъpѹipe, ка sъ mъ desлѹшeskŭ desпре чева. [de ѹnde

'Ανιστορησία (ἡ), a fi чinева ...

'Ανιστόρητος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de кѹnoштinцa вре ѹnѹĭ лѹкрѹ, saŭ de Istopie în цen:; neideatŭ. 2) (пas:) neповestitŭ în istopie, neштiѹtŭ. 3). = 'Ανεκδιήγητος, de neповestit. [de ѹnde

'Ανισστορήτως, adв: fъръ шtiinцъ de Is-

topie în ţen:, saŭ de Istopia вре ѕnѕĭ лѕкрѕ în parte. «Ἀνιστορήτως ἔχειν τινός». Пл: = Ἀγνοεῖν, а nѕ шti чева.

Ἀνιστω, At: saŭ Ion: în локŭ de Ἀνίστασο (2: peps: sinr: de порѕnч: ші de прел: xot: ал лѕĭ Ἀνίσταμαι).

Ἀν-ισχάνω (прел: ἀνίσχανον) în локŭ de Ἀνίσχω.

Ἀνίσχιος (ὁ, ἡ), чел fъръ шолdѕрĭ, saŭ коапse, adikъ slaвŭ (ла вѕчеле кѕрѕлѕĭ). [ἀ, ἰσχίον].

Ἀνίσχυρος, ші

Ἀνισχυς, υος (ὁ, ἡ), netape, nепѕtinчosŭ. [ἀ, ἰσχὺς].

Ἀν-ίσχω, (прл: ἀνίσχον, ші maĭ шѕлtŭ nѕ) = Ἀνέχω.

Ἀνίσως, adв: în кіпŭ de nепotpiвitate, nепotpiвit. [ἄνισος].

Ἀνίσωσις, εως (ἡ), potpiвipe, a faче de o potpiвъ ѕna кѕ алta. [ἀνισόω].

Ἀν-ιύζω, вiit: -ιύξω (nex: ἀνίυξα), poet: stpirŭ tape, fakŭ mape sromodŭ ші вѕetŭ·

Ἄνιχθυς, υος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de пеште. [ἀ, ἰχθύς]

Ἀνίχνευσις, εως (ἡ), aflape прin ѕлmape; (fiч:) skotoчipe, saŭ гъsipe прin stъpѕitoape къѕtape. [ші

Ἀνιχνευτὴς, οῦ (ὁ), ѕлmъtopŭ; skotoчitopŭ; aflъtopŭ, ші чл: [ἀνιχνεύω].

Ἀνίχνευτος (ὁ, ἡ), neѕлmatŭ; nekъѕtatŭ кѕ stъpѕipe; de neaflat. [ἀ, ἰχνεύω].

Ἀν-ιχνεύω, вiit: εύσω, гъseskŭ ѕлmînd, saŭ къѕtînd кѕ amъpѕntѕл.

Ἀνεξιχνίαστος (ὁ, ἡ), = Ἀνίχνευτος, de nечерчetat, de neaflat. [ἀ, ἐξιχνιάζω].

Ἀνιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἀνιαρός.

Ἀνίωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἰόω] nepѕţinitŭ, saŭ de nepѕţinit.

Ἀννεῖται, poet: în локŭ de Ἀνανεῖται. 3: sinr: peps: a лѕĭ Ἀνανέομαι.

Ἀννέφελος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de Ἀνέφελος.

Ἄννησον(τον), ου (τὸ), poet: în локŭ de Ἄνηθον.

Ἀνξηραίνω, (грешitŭ) în локŭ de Ἀγξηραίνω.

Ἀνόδευτος (ὁ, ἡ), (локŭ) neѕmплatŭ, de neѕmплat, saŭ a nевое de ѕmблat. [ἀ, ὁδεύω].

Ἀνοδία (ἡ), лiпsъ de кале, saŭ кале aneвое de ѕmплat. [ἄνοδος].

Ἄνοδμος (ὁ, ἡ), = Ἄνοσμος.

Ἀνόδοντος (ὁ, ἡ), (pap) în локŭ de Ἀνόδους.

Ἄνοδος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de кале, чел fъръ dpѕmŭ, neѕmблatŭ. «Τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, τῇ δὲ εὔοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος». Ksn: [ἀ, ὁδός],

Ἄνοδος (ἡ), = Ἀνάβασις, ѕркаpe, sѕipe. «Ὅσα ἐν τῇ ἀνόδῳ ἐπράχθη». Ksen: 2) sѕiшŭ, deaлŭ. «Φράξαντες τὴν εἰς Καπιτώλιον ἄνοδον». Epod: [ἀνὰ, ὁδός.].

Ἀνόδους, οντος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de dinţĭ. [ἀ, ὀδὸύς].

Ἀν-οδύρομαι, вiit: -οδυροῦμαι, плîngŭ кѕ вочete, ţiпete. [de ѕnde

Ἀνόδυρτος (ὁ, ἡ), neплînsŭ, saŭ neвpednikŭ de плîns, de жълit. 2) (stpъm:) чел че nѕ плîнţe, nѕ se жълеште.

Ἄνοζος (ὁ, ἡ), (прinч: лemnŭ, saŭ pomŭ) чел fъръ nodѕpĭ, nenodѕposŭ. [ἀ, ὄζος].

Ἀνοήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de Ἀνόητος, nemîntosŭ, nepodŭ. [ші

Ἀνοησία (ἡ), nepozie, neînţелеţepe. [ші

Ἀνοηταίνω, вiit: ήσω, saŭ -ανῶ, sîntŭ

Ἀνόητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neînţелегъtopŭ, nepriчепѕtŭ, nepodŭ. 2) (pas:) = Ἀκατανόητος, neînţелesŭ. [ἀ, νοέομαι].

Ἀνόθευτος (ὁ, ἡ), nefaлsifikatŭ, nepefъкѕtŭ, neamestekatŭ кѕ алteле, кѕpatŭ, adeвъpatŭ. [ἀ, νοθεύω].

Ἄνοια (ἡ), лiпsъ de minte, = Ἀνοησία. (вezĭ ші Ἄγνοια). [ἄνους].

Ἄνοιγμα (τὸ), parte (de kasъ, ші чл:) deskisъ, ѕшъ, fepeastpъ, кръпъtѕpъ. [din

Ἀν-οίγνυμι, (прел: Ἀνεῴγνυν, υον), ші

Ἀν-οίγω, вiit: -οίξω, (прел: ἤνοι [ші At: ἀνέῳ]γον, nex: ἤνοι [ші At: ἀνέ]ῳξα, tp: de кѕ: Ἀνέ[ἠνέ]ῳχα, [ші maĭ алes]-ῳγα, ші tpe:: de кѕ: pas: ἤνοι [ші At: ἠνέῳ]γμαι, nex pas: Ἀνοί [ші At: Ἀνεῴ, ші ἠνεῴ]χθην, ші 2 ἠνοίγην) deskizŭ, (de ѕnde) destѕпŭ, desdoieskŭ, întinzŭ; (despre коръвiĭ) esŭ în ларгѕл mъpiĭ. «Ἀνοίχθησαν, ὡς ἕκαστος ἤνοιξε». «Ἄνῳξε δὲ βύβλινον αὐτοῖς (πίθον περιέχοντα οἶνον) εὐώδη». Tkp: «Ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο». Епiгр: Ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν. Sѕid: în локŭ de σχιζομένοις, ἀνατεμνομένοις. «Ἀνεῳγόσι τοῖς ὄμμασι. Лѕч: «Τὰ ἀνεῳγότα τοῦ σκαφιδίου» Лѕч:

Ἀν-οιδαίνω, вiit: ανῶ, ші

Ἀνοιδείω, (fъръ вiit:) poet: în локŭ de

Ἀνοιδέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ѕmflѕ; (ші fir:) mъ апpinzŭ (de nekazŭ ші чл:). [de ѕnde

Ἀνοίδησις, εως (ἡ), ѕmflape; ші ѕmflъtѕpъ = Ἀνοίδημα. [ші

Ἀνοιδίσκω, вiit: -οιδήσω. = Ἀνοιδαίνω.

Ἀνοίκειος (ὁ, ἡ), nefamiлiapŭ; (прin ѕpm:)

neoвiчnвitŭ; nenotpiвitŭ ші чл: [ἀ, οἰκεῖος]. [de вnde

'Ανοικειότης (ἡ), nefamiлiapitate, nenotpiвitate, ші чл: [ші

'Ανοικείως, adв: fъръ famiлiapitate; nenotpiвit. «'Ανοικείως ἔχει πρὸς..». Sin: nв este notpiвitŭ, îndemînatikŭ, disnвsŭ кътре..

'Ανοίκητος (ὁ ἡ), =ἀοίκητος, nелоквitŭ. [ἀ, οἰκέομαι].

'Ανοικίζω, вiit: -ίσω, попвлezŭ, (орашŭ, ші чл: nвstiitŭ) din noŭ; pezideskŭ, ші fakŭ de локвit. 2) nвiŭ a локвi în локŭ 'nалtŭ, saŭ maĭ înъвnptв пе вskatŭ, adikъ denapte de mape; (ші în цen:) denъptezŭ. «'Ανοικίσαι σφᾶς εἰς τὴν Περσίδα». Ар: «Οὐκ εἰμὶ γείτων θαλάσσης, ἀλλ' ἀνῴκισμαι». Sin: (de вnde fir:) «'Ανῳκισμένος τοῖς χρόνοις». Sвid: преа векiŭ «'Ανῴκισαν τοῦ φθόνου». Fлstp: 3) nвstiezŭ, fakŭ пажеште; [ші miж:) mъ stpъmвtŭ din patpia mea aiвpea, = Μεταναστεύω. (Apist: Pet: B'.). [de вnde

'Ανοίκισις, εως (ἡ), ші

'Ανοικισμὸς (ὁ), локвipe din noŭ, saŭ maĭ sвs; stpъmвtape, ші чл:

'Αν-οικοδομέω ῶ, вiit: -ήσω, pezideskŭ, saŭ zideskŭ вine пînъ sвs; (прin вpm:) înгръdeskŭ, înkizŭ, опреskŭ. «Τὰς λαύρας πλίνθοις ἀνοικοδομεῖν». Apist:

'Ανοικοδόμητος (ὁ, ἡ), neклъditŭ, neziditŭ. [ἀ, οἰκοδομέω].

'Ανοικονόμητος (ὁ, ἡ), (akt:) nenъstpъtopŭ, nepeгвлatŭ întp'a ле sale, pisinitopŭ. 2) (nas:) nenвsŭ în ввnъ pîndвiaлъ. [ἀ, οἰκονομέομαι].

"Ανοικος (ὁ, ἡ), = "Αοικος

'Ανοικτέον, nos: ал лвĭ 'Ανοίγω.

'Ανοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Ανηλεὴς, nemiлosŭ, nekomnъtimitopŭ. [ἀ, οἰκτείρω].

'Ανοίκτιστος (ὁ, ἡ), ачела, de каре niminea n'ape miлъ. [ἀ, οἰκτίζω].

'Ανοικτὸς, ἡ, ὸν, deskisŭ. 2) nвtinчosŭ de a se deskide, пpiimitopŭ de deskidepe. [ἀνοίγομαι].

"Ανοικτος (ὁ, ἡ), чел fъръ miлъ, nemiлostiвŭ. [ἀ, οἶκτος]. 2) = кв

"Ανοικτρος (ὁ, ἡ), (nas:) = 'Ανοίκτιστος [ἀ, οἰκτρός].

'Ανοίκτως, adв: fъръ miлъ. [ἄνοικτος].

'Αν-οιμώζω, вit: ώξω, плîнгŭ кв tapĭ sвsпinвpĭ, mъ вочеskŭ. [de вnde

'Ανοιμωκτεὶ(κτὶ), adв: fъръ плîнцepe, nежълit. [ші

'Ανοίμωκτος (ὁ, ἡ), neплînsŭ, nежълitŭ, neвочitŭ.

"Ανοιξις, εως (ἡ), deskidepe, ші deskizъtвpъ. [ἀνοίγω].

'Ανοιστέος, α, ον, nos: [din

'Ανοιστὸς, ἡ, ὸν, adвsŭ înanoĭ, saŭ în sвs; panoptatŭ;dedвsŭ. ['Ανοίω='Αναφέρω].

'Αν-οιστρέω, -ῶ вiit: ήσω, вагŭ stpeke în чinева; (fir:) zъdъpъskŭ.

'Ανοίσω, вiit: ал лвĭ 'Αναφέρω [din neîntp: ἀνοίω].

'Ανοκωχὴ (ἡ), = 'Ανακωχή.

'Ανολβία (ἡ), neвогъцie, sъpъчie, tikълошie. [din

"Ανολβος, ші 'Ανόλβιος [ἀ, ὄλβος], neвогatŭ, sъpakŭ.

'Ανόλεθρος (ὁ, ἡ), = 'Ανώλεθρος. 2) nenpъnъditopŭ.

'Ανολκὴ, (ἡ), tpaцepe în sвs. [ἀνέλκω].

'Αν-ολολύζω, вiit: -ύξω, плîнгŭ, mъ вочеskŭ tape, ші кв desŭ sвsпinŭ, цinŭ, mъ олекъieskŭ; (desпpe neînsвfл:) pesвnŭ. 2) (кв ак: ел:) къieskŭ, въikъpeskŭ пе чinева кв плînsopĭ.

'Αν-ολοφύρομαι, вiit: -υροῦμαι, (nex: ἀνωλοφυράμην) плîнгŭ кв цinete, mъ жълeskŭ, mъ вочеskŭ.

'Ανολύζω, вiit: -ύξω, noet: în локŭ de 'Ανολολύζω.

"Ανομαι, nas: ал лвĭ "Ανω, în локŭ de 'Ανύω.

'Αν-ομαλίζω, -όω-ῶ, вiit: -ίσω, -ώσω = 'Ανισόω. [de вnde

'Ανομάλι(ω)σις, εως (ἡ), notpiвipe, netezipe.

'Ανομβρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αναβρύω, въpsŭ în feлвл вneĭ tapĭ плоĭ, adikъ înвiлшвгat; (nestp:) квpгŭ ка вnŭ шinotŭ. [ἀνὰ, ὄμβρος]. [de вnde

'Ανομβρήεις, εσσα, εν, noet: des ші înвiлшвгat плоatŭ, вdatŭ.

'Ανομβρία (ἡ), лiпsъ de плоae, seчetъ. [din

"Ανομβρος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὄμβρος] neплоiosŭ, seчetosŭ.

'Ανομέω -ῶ, вiit: -ήσω, [ἄνομος] калкŭ (saŭ tpъieskŭ fъpъ) лецĭ, sîntŭ fъpъ-deлеце. || (nas:) 'Ανομούμενον (τὸ), = кв

'Ανόμημα (τὸ), faптъ fъpъ de леце, neлецiвipe. [ἀνομέω].

'Ανομία (ἡ), лiпsъ (saŭ кълкape) de лецĭ. 2) = 'Ανόμημα. [ἄνομος].

'Ανομίλητος (ὁ, ἡ), чел че nв ворвеште (nв se adвnъ) кв niminea; nesoцiaвiлŭ, 2) nenoлitiчitŭ, neposŭ întpe oamenĭ. 3) (кв цen:) nечеркatŭ, neideatŭ. «'Ανομίλητος παιδείας, καὶ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν». Плat: [ἀ, ὁμιλέω].

'Ανόμιχλος (ὁ, ἡ), nечецosŭ, fъръ чеацъ. [ἀ, ὀμίχλη].

'Ανόμματος (ὁ, ἡ), = 'Αόμματος.

'Ανομογενὴς, έος (ὁ, ἡ), în локŭ de 'Ανομοιογενής. [ἀ, ὁμογενής].

'Ανομοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în локŭ de 'Ανομοιοειδὴς. [ἀ, ὁμοειδής].

'Ανομόζηλος (ὁ, ἡ), imitъtopŭ (pîвnitopŭ) de oneasemenea a алтѕia mesepie, ші чл: [ἀ, ὁμόζηλος.]

'Ανομοθέτητος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de леціѕiрĭ; nepeгѕлatŭ. [ἀ, νομοθετέω].

'Ανομοιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γενῶς, чел de алтѕл, neasemenea neamŭ. [ἀνόμοιος, γένος].

'Ανομοιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de алтŭ neasemenea felŭ. [ἀνόμοιος, εἶδος].

'Ανομοιομερὴς, έος (ὁ, ἡ), компѕsŭ din neasemenea пърцĭ. [ἀνόμοιος, μέρος].

'Ανομοιόπτωτος (ὁ, ἡ), (Грам): neasemъnatŭ ла казŭ. [ἀνόμοιος, πτῶσις].

'Ανόμοιος, α saŭ ος, ον, ші adв: -ως, neasemenea, de алтŭ felŭ. [ἀ, ὅμοιος].

'Ανομοιόστροφος (ὁ, ἡ), metp: neasemъnatŭ ла stpofe. [ἀνόμοιος, στροφή].

'Ανομοιότης (ἡ), neasemъnъtate, deoseвitate. [ἀνόμοιος].

'Ανομοιόχρονος (ὁ, ἡ), (Грам:) neasemъnatŭ ла timпŭ (adiкъ ла intindepea вокалеĭ sілаѕелор). [ἀνόμοιος, χρόνος].

'Ανομοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкŭ чева neasemenea. [ἀνόμοιος]. [de ѕnde

'Ανομοίωσις, εως (ἡ), neasemъnape.

'Αν-ομολογέομαι, οῦμαι, вiit: -ήσομαι. mъ înвoieskŭ întpѕ toate desпpe чева. «'Ανομολογοῦμαί τι, ἢ πρός τινα, ἢ παρά τινος». Плт: (пas:) mъ mъptѕpiseskŭ de кътpe toцĭ. «'Ανωμολόγημαι τὰ ἄριστα πράττειν». Dm: «Ὁ γὰρ Θεὸς τάξεως καὶ ζωῆς αἴτιος ἀνωμολόγηται». Fiл: (de ѕnde || în пaptiч:) «'Ανομολογούμενος, netъгъdѕitŭ, siгѕpŭ. «Ἵνα δή μοι ἀνομολογούμενος ᾖ ὁ λόγος». 2) (însemnînd пpeпosiцia ἀνὰ înaпoĭ, saŭ înпpotiвъ) îmĭ întopкŭ вopѕeлe, saŭ kontpazikŭ. «'Ανομολογήσασθαι τὰ εἰρημένα». Apist: (ші în пaptiч:) «'Ανομολογούμενον τοῖς προειρημένοις». Apist: (ші aвs:) «Ἵνα δή μοι μὴ ἀνομολογούμενος ᾖ ὁ λόγος». Плat: [de ѕnde

'Ανομολόγημα (τὸ), înвoiaлъ, saŭ aкtŭ de înвoipe.

'Ανομολογία (ἡ), речiпpoкъ mъptѕpisipe de înвoipe. 2) întoapчepe, saŭ кълкape de înвoipe, kontpaziцie. [ἀνὰ, ὁμολογία.

Ἄνομος, (ὁ, ἡ), nелеціѕitŭ, лiпsitŭ, saŭ nепъzitopŭ de леце. 2) neѕpmatŭ dѕпe леціĭ, nелеціtimŭ. [ἀ, νόμος]. [de ѕnde

'Ανόμως, adв: fъръ леце, saŭ леціtimitate.

'Ανόνητος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὀνίνημι] nefoлositopŭ. 2) (кѕ цen:) nefoлositŭ din чева. «Πάντων ἀγαθῶν ἀνόνητόν με ποιῆσαι». Dem:

'Ανονόμαστος (ὁ, ἡ), вezĭ 'Ανωνόμαστος.

Ἄνοντος (τοῦ), цen: de пaptiч: лѕĭ Ἄνω în локŭ de 'Ανύω.

Ἄνοος (ὁ, ἡ), (neîntpѕn:) în локŭ de Ἄνους.

'Ανόπαια, adв: пoet: [ἀ, ὄψ], afapъ din вedepe, пe neвъzѕte. [de ѕnde

'Ανόπιν, adв: sпpe înaпoĭ, înѕpmъ (вezĭ κατόπιν).

Ἄνοπλος (ὁ, ἡ), = Ἄοπλος, neapmatŭ, [de ѕnde

'Ανόπλως, adв: fъръ apme.

Ἄνοπτος [ἀ, ὄπτομαι], ші

'Ανόρατος (ὁ, ἡ), = 'Αόρατος.

'Ανοργάζω, вiit: -άσω (mediч:) пpeгъteskŭ, пpedisпѕiŭ пpin moitoape лѕкpѕpĭ tpѕпѕл sпpe пpiimipea леакѕpiлop. [ἀνὰ, ὀργάζω].

'Ανόργανος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de oprane, instpѕminte, saŭ ѕneлte. [ἀ, ὄργανον].

'Ανοργία (ἡ), лiпsъ de opцiĭ (mistepiĭ). [ἀ, ὄργια].

'Ανοργίαστος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de opцiĭ, nesepвatŭ, neiniцiatŭ. (вezĭ Ὄργια). [ἀ, ὀργιάζω].

'Ανοργίζω, вiit: -ίσω = 'Ανοργάζω.

Ἄνοργος (ὁ, ἡ), = 'Αόργητος. [ἀ, ὀργή].

'Ανορέα (ἡ), пoet: [ἀνὴρ]. = 'Ηνορέη.

'Ανορεκτέω -ω, вiit: -ήσω, n'amŭ пoftъ, пъtimeskŭ de nenoftъ. [din

'Ανόρεκτος (ὁ, ἡ,) лiпsitŭ de пoftъ. [ἀ, ὀρέγομαι]. [de ѕnde

'Ανορέκτως, adв: fъръ пoftъ.

'Ανορεξία (ἡ), nenoftъ. [ἀ, ὄρεξις].

'Ανόρεος, α, ον, пoet: [ἀνὴρ], вiteazŭ, pesвoĭnikŭ.

'Αν-ορθιάζω, вiit: -άσω, stpiгŭ tape, faкŭ лapmъ кѕ stpiгъpĭ.

'Αν-ορθόω -ῶ, вiit: -ώσω, (nex: ἀν[ші ἠν] ώρθωσα, asemenea ші чеĭ лалцĭ tpeкѕцĭ timпĭ) пѕiŭ, aшezŭ чева dpeпt, îndpeпtezŭ în sѕs. 2) înaлцŭ, pezideskŭ «'Ανορθοῖ τὸ τεῖχος ὁ Κόνων». Ksen: «'Ανόρθωσον, ὅσα ἐγὼ ἐνέπρησα». 3) = Διορθόω, dpeгŭ, пpefaкŭ sпpe îndpeпtape.

Ἄνορκος (ὁ, ἡ), neжѕpatŭ. [ἀ, ὅρκος].

'Αν-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ sколŭ peпede (mъ apѕnкŭ din локѕл meŭ) în sѕs.

'Αν-ορμίζω, biit: -ίσω, esŭ din portŭ în mape.

"Ανορμος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de portŭ, saŭ лimanŭ de tpas ла ȣskatŭ. [ἀ, ὅρμος].

'Αν-όρνυμι, biit: -όρσω, poet: îndemnŭ, întъpîtŭ, apdikŭ în пiчoape.

'Αν-ορούω, biit: -ορούσω, poet: mъ asвîpлŭ pepede în sȣs. «'Επ' ὄχθους ἀνορούειν». Ksen:

'Ανόροφος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de акоперiшŭ. [ἀ, ὀροφή].

'Ανοῤῥοπύγιος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὀῤῥοπύγιον] (fir:) чел fъpъ koadъ, (despre пъsъpĭ) беркŭ; (прin întind:) чiȣntŭ.

'Ανόρσω, biit: ал лȣĭ 'Ανόρνυμι.

'Αν-ορταλίζω, biit: -ίσω, = Πτερύσσομαι, вatŭ din apiпĭ (ка кокошiĭ, kînd вipȣiesk, saŭ пъsъpiле челе miчĭ, kînd se înчeapkъ întîĭ a sбȣpa); (fir:) вatŭ în палme de бȣкȣpie, mъ mîndpeskŭ. «Τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις, ἀνωρτάλιζες, κἀκερουτίας». Apistf:

'Αν-ορύομαι, biit: -ύσομαι, ȣpлŭ (плîngŭ) кȣ mape гласŭ.

'Αν-ορύσσω(ττω), biit: -ύξω, = 'Ανασκάπτω, desгpoпŭ, despъdъчinezŭ; (ші fir:) dъpaпъnŭ, sȣpпŭ.

'Αν-ορχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, dъnцînd saлtŭ în sȣs de бȣкȣpie.

"Ανορχος (ὁ, ἡ), чел fъpъ боаше, skoпitŭ. [ἀ, ὄρχις].

'Ανόσητος (ὁ, ἡ), неболitŭ, saŭ неболnaвŭ. [ἀ, νοσέω].

'Ανόσιος, α saŭ ος, ον (ші adв:) -ίως, некȣвiosŭ, sпȣpкatŭ; неniosŭ, saŭ некȣчepnikŭ. 2) poet: neînвpednічitŭ de челе леціȣite ла îngpoпъчiȣne. «'Ακτέριστον, ἀνόσιον νέκυν». [ἀ, вezĭ ὅσιος]. [de ȣnde

'Ανοσιότης (ἡ), некȣвiошie, неnietate, некȣчepnічie.

'Ανοσιουργέω ῶ- biit: -ήσω, fakŭ

'Ανοσιούργημα (τὸ), faптъ некȣвioasъ, кpimъ, вinъ;

'Ανοσιουργία (ἡ), = 'Ανοσιούργημα, saŭ калitatea лȣĭ

'Ανοσιουργός (ὁ, ἡ), лȣкpъtopŭ de faпte некȣвioase; fъкъtopŭ de pеле. [ἀνόσιος, ἔργον].

'Ανοσίως, adв: кȣ кiпŭ некȣвiosŭ, неniosŭ, нелеціȣitŭ. [ἀνόσιος].

"Ανοσμος (ὁ, ἡ), чел fъpъ miposŭ. [ἀ, ὀσμή].

"Ανοσος (ὁ, ἡ), (despre пеps:) nesȣпȣsŭ ла боале, неболnъвiчosŭ, sъnъtosŭ. 2) (despre лȣкpȣpĭ) neadȣкъtopŭ de боалъ. [ἀ, νόσος].

'Ανόστεος (ὁ, ἡ), чел fъpъ oase. (de ȣnde poet: ||`sȣвst:) каракatiцъ. [ἀ, ὀστέον].

'Ανόστητος, ші poet:

'Ανόστιμος, ші

"Ανοστος (ὁ, ἡ), (omŭ) neîntopsŭ în пatpia sa; (despre поame ші чл:) некоптŭ, кpȣdŭ, anostŭ. 2) (локŭ) din кape nȣ se maĭ întoapче чinева. [ἀ, νόστος].

'Ανόσως, adв: fъpъ боалъ, sъnъtos. [ἄνοσος].

'Ανότιστος (ὁ, ἡ), neȣmezitŭ, ȣskatŭ, sвîntatŭ. [ἀ, νοτίζω].

'Αν-οτοτύζω, biit: -ύξω, saŭ -ύσω, poet: stpîгŭ pepetînd des плînцepoasa аклamaцie 'Οτοτοῖ.

'Ανούατος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, οὔατα] чел fъpъ ȣpекĭ, чiȣлŭ.

'Ανουθέτητος (ὁ, ἡ), неповъцȣitŭ, saŭ неpriimitopŭ de повaцъ (кape nȣ ia de повaцъ, n'askȣлtъ de алtȣл). [ἀ, νουθετέω].

"Ανους [ἀ, νόος νοῦς], ου (ὁ, ἡ), nemintosŭ.

'Ανούσιος (ὁ, ἡ), (Fлsf:) лiпsitŭ de eksistinцъ, saŭ fiinцъ, п: е: боалъ, moapte, ші чл: «Τὰ θεῖα καὶ νοερὰ ὑπερούσια μὲν, οὐκ ἀνούσια δέ. Тлц: [ἀ, οὐσία].

"Ανουσος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de "Ανοσος.

'Ανούτατος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, οὐτάω] nepъnitŭ (непъtpȣnsŭ кȣ sȣлiцъ, ші чл:). [de ȣnde

'Ανουτητὶ, adв: poet: fъpъ paпъ, saŭ pъnipe.

'Ανούτητος (ὁ, ἡ), poet: = 'Ανούτατος.

'Αν-οφρυάζω, biit: -άσω (maĭ întpeв: în miж:) îmĭ înaлцŭ sпpînчeneле, mъ mîndpeskŭ. [ἀνὰ, ὀφρύς].

'Αν-οχεύομαι, biit: -οχεύσομαι, (maĭ noŭ) fakŭ apmistiцiĭ. [din

'Ανοχεὺς, έως (ὁ), sȣвцiitopŭ, sȣвsпpiжinitopŭ. [ἀνοχή].

'Ανόχευτος (ὁ, ἡ), нечеркatŭ de гonipe, neгonitŭ (despre вite). [ἀ, ὀχεύομαι].

'Ανοχέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανέχω, apdikŭ, цiŭ чева 'nалt. [din

'Ανοχὴ (ἡ), цinepe înaпoĭ, опpipe în локŭ; (de ȣnde ла îm:) = 'Ανακωχή. 2) pъвdape. 3) poet: pesъpipe (de soape). [ἀνέχω].

'Αν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανοχλίζω.

'Ανοχλησία (ἡ), = 'Αοχλησία.

'Ανοχλητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пȣtepnikŭ de a apdika în sȣs. [ἀνοχλέω].

'Αν-οχλίζω, biit: -ίσω, = 'Αναμοχλεύω,

apdikă în sas (prinч: kă nîprie). «Νώτοισι δ' ἀνοχλίζουσιν». Оп:

"Ανοχλος (ὁ, ἡ), = 'Ανενόχλητος, nesă-părată, linişti-tă. [ἀ, ὄχλος].

'Αν-οχμάζω, biit: -άσω, poet:=='Ανοχέω, şi 'Αναμοχλεύω.

"Ανοχος, (poet:) grešită în locă de Σόγχος.

'Ανόχυρος (ὁ, ἡ),=='Ανώχυρος, neîntăriă (vetate, şi чл:).

'Ανοψία (ἡ), linsă de legumă, (maĭ kă seamă) de neşte. [din

"Ανοψος (ὁ, ἡ), чел fără legumă; lip-sită de neşte. 2) (carne) feartă kă ap nămaĭ fără uiчĭ o îndulчipe de чева. [ἀ, ὄψον].

"Ανπερ, konişnku: daka însă, daka într' adevără. (vezĭ εἴπερ, ἤνπερ).

"Ανπερ, Dor: în locă de ἤνπερ.

"Ανστα, poet: în locă de 'Ανάστα=='Ανάστηθι, 2: neps: de nex: 2: al porunч: luĭ 'Ανίσταμαι.

'Ανστὰς, ᾶσα, άν, poet: în locă de 'Αναστάς.

'Ανστέφω, biit: -στέψω, poet: în locă de 'Αναστέφω.

'Ανστήμεναι, poet: în locă de 'Αναστῆναι.

'Ανστήσειν, poet: în locă de 'Αναστήσειν.

'Ανστήτην, poet: în locă de 'Ανεστήτην, 3: ind: neps: a nex: 2: luĭ 'Ανίσταμαι.

'Ανστρέφω, biit: -στρέψω, poet: în locă de 'Αναστρέφω.

'Ανσχεθέειν, poet: în locă de 'Ανασχέθειν, saă 'Ανέχειν.

"Ανσχεο, poet: în locă de 'Ανάσχου, neps: 2: a nex: 2: de porunч: al luĭ ἀνέχομαι.

"Ανσχετος (ὁ, ἡ), poet: în locă de 'Ανασχετός.

"Αντα [ἀντί], adv: saă prep: (kă gen:) poet: întotrivă, în faţă, înainte; întro-tivă. «Τολμήσεις Διὸς ἄντα ἔγχος ἀείραι». Il: Θ. «"Ος κέ σευ ἄντα ἔλθῃ». Il: Π: «"Αντα («'Ες ἄντα) ἰδών». Om: şi Es: «Θεοῖσιν ἄντα ἐφίκει». Il: Ω. (văzîndu-l чi-neва în faţă) semăna întocmaĭ.

'Αντ-αγοράζω, biit: -άσω, kumpără kă skimbă.

'Αντ-αγορεύω, biit: -εύσω, (saă neper:) -ερῶ (nex: ἀντεῖπον, şi ἀντεῖπα, tpe: de kă: 'Αντείρηκα, şi чл:) mă întrotivesk kă kuvîntul, vorbesk întrotivă în publik; kontrazik.

'Αντ-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mă luptă întrotivă, mă pesboiesk; saă (în gen:) luptez întrotiva kuĭva; mă certă. [de unde

'Ανταγώνισμα (τὸ), luptă întrotivă; pes-boiă; ceartă. [şi

'Αντα γωνιστὴς, οῦ (ὁ), întrotivă-luptă-tor; protivnik; rival.

'Αντάδελφος (ὁ), lokuiitor de frate. [ἀντί, ἀδελφός].

'Αντ-αδικέω, biit: -ήσω, nedreptăţesk şi eă sunt pesbunat ne nedreptăit de meă. [ἀντί, ἄδικος].

'Αντάδω, biit: -άσομαι, kîntînd pesnunză kîntik luĭ alтia; (fir:) lukrez întrotiva kuĭva.

'Αντ-αείρω, biit: -αερῶ, Ion: în locă de 'Ανταίρω.

'Αντάεις, εσσα, εν, Dor: în locă de 'Αντήεις.

"Ανταθλος (ὁ, ἡ), ='Ανταγωνιστής. [ἀντί, ἄθλος].

'Αντ-αιδέομαι, -οῦμαι, biit: -αἰδέσομαι, saă -αἰδεσθήσομαι, de o potrivă pesnektezăt, mă sfiesk de чел че se rušineazъ de mine.

'Ανταῖος, α, ον, poet: [ἄντα, saă ἀντί] чел întotrivă, în faţă. «Πληγὴ ἀνταία». Esp: panъ în părţile de dinainte ale trupului, în pieptă, şi чл:; protivnik, vrăjmaşă, dušmană. 2) чел че askultъ pe părtopil·sъĭ. (vezĭ 'Αντιάω, şi 'Αντιάζω). «'Ανταία θεά». Opf: Pea. «'Ανταίη Δαίμων». Apln: Ekata. 3) părtoră. (vezĭ şi Προστρόπαιος).

'Αντ-αίρω, şi (miж:) -αίρομαι, biit: -αρῶ, -οῦμαι. (nex: ἀντῆρα, -άμην, şi чл:) ap-dik (mîna) asupra kuĭva; (fir:) mă în-protivesk, mă pesboiesk. «Πρὸς τὴν δύ-ναμιν αὐτοῦ ἀνταίρων». Pl: şi (miж:) «Γε-λωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων καὶ παιόμε-νος». Luч: (şi kă strъm: kază) «Χεῖρας (ὅπλα) ἀνταιρόμενοι». Tuч: 2) (nestr: saă miж:) mă înalţă întotrivă de чева. «Σκόπελος ἀνταίρει». Luч:

'Αντ-αισχύνομαι biit: -υνοῦμαι,='Ανταιδέο-μαι.

'Αντ-αιτέω -ῶ, şi (miж:) -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, ceră hară, graţie unde pes-plat pentru bre o altă faţere de bine. 2] ceră în locul altuia (maĭ kă seamă votărĭ de alegere) ka epitropă.

'Αντ-αιτιάομαι -ῶμαι biit: άσομαι, pîrăsk şi eă ne чел че m'a pîrît.

'Ανταικαῖον (τὸ), (se înţ: τάριχος) bukatъ de peşteле 'Ανταικαῖος sъpatъ, saă aşmatъ, batokă, saă morună sъpată.

'Ανταικαῖος (ὁ), neşte kitosă, saă mare

de pîȣpiле челе mapĭ, (поate) moрȣnȣ̆, saȣ̆ nisetpȣ. (вezĭ ші Μύραινα).

'Αντ-ακολουθέω -ῶ, віit: -ήσω, ȣpmezȣ̆ алtȣia, прекȣm ші mie алtȣл.

'Ανταχολουθία (ἡ), речіпрокъ ȣpmape a ȣnȣia dȣпе алtȣл. [din

'Αντακόλουθος (ὁ, ἡ), локоцiitopȣ̆ de ȣpmъtopȣ̆, saȣ̆ de sлȣгъ. [ἀντὶ, ἀκόλουθος].

'Αντ-ακοντίζω, віit: -ίσω, лъnчezȣ̆ ші eȣ̆ asȣпра ачелȣia, каре a asвîрлit лапчеа asȣпра mea.

'Αντ-ακούω, віit: -ακούσομαι, ші

'Αντ-ακροάομαι, -ῶμαι, віit:—άσομαι. askȣлtȣ̆ ші eȣ̆ în речіпрокȣ̆ пе чел че m'a askȣлtat.

'Αντακρωτήριον (τό), капȣ̆ sitȣatȣ̆ în potpівъ de алtȣ̆ капȣ̆. [ἀντὶ, ἀκρωτήριον].

'Αντ-αλαλάζω, віit: -αλαλάξω, pesпȣnzȣ̆ кȣ лартъ ла лартъ.

'Ανταλλαγὴ (ἡ), skimвȣ̆ de ȣna пentpȣ алta (tpamпъ). [ші

'Αντάλλαγμα (τὸ), чееа че se dъ, saȣ̆ se ia în skimвȣ̆ «Τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ». Skp: [din

'Αντ-αλλάσσω (ττω), віit: -αλλάξω, faкȣ̆ skimвȣ̆ dînd ȣna ші лȣînd алta în локȣ̆. «Οὐδενὸς κέρδους ἀνταλλακτέον τὴν φιλοτιμίαν». Dem:

'Αντ-αμείβω, (maĭ întpeв: miж:) -ομαι, віit: -είψω, -ομαι, pesплъteskȣ̆ (daȣ̆ чева пentpȣ чееа че amȣ̆ лȣat); (de ȣnde) pesпȣnzȣ̆. «Τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς». Esx: [de ȣnde

'Αντάμειψις, εως (ἡ), =кȣ

'Ανταμοιβὴ (ἡ), pesплъtipe (deвine saȣ̆ de ръȣ̆). [ші

'Ανταμοιβὸς (ὁ), pesплъtitopȣ̆. 2) поet: datȣ̆ sпре pesплъtipe în локȣл алtȣia. «Τοῦτό τοι ἀντημοιβὸν ἁλίπλοοι οὔνομ' ἔθεντο. Кал:.

'Αντ-αμύνομαι, віit: -αμυνοῦμαι, mъ înпpotiвeskȣ̆ апърîndȣ mъ de чinева, îmĭ pesвȣnȣ̆.

'Αντ-αναβιβάζω, віit: -άσω, ȣpкȣ̆, sȣiȣ̆ ші eȣ̆ чева, прекȣm ші алtȣл a ȣpкat înпotpівъ de mine.

'Αντ-αναγινώσκω, віit: -γνώσομαι, чiteskȣ̆ чева protoколind кȣ opiцinaлȣл. [de ȣnde.

'Ανταναγνώστης, ου (ὁ), чititopȣ̆ de чева în protoколipe кȣ opiцinaлȣл.

'Αντ-αν-άγω, (maĭ овіч: miж:) -ομαι, віit: -άξω, -ομαι. (nex: ἀντανήγαγον, -όμην, ші чл:) îmĭ порneskȣ̆ flota de ла цъpmȣ̆ în mape, ка sъ mъ înпpotiвeskȣ̆ връжшmaшȣлȣĭ, каре asemenea a eшit înпpotiвa mea.

'Αντ-ανα-δίδωμι, віit: -δώσω (nex: ἀντανέδωκα, ші чл:) daȣ̆ чева înaпoĭ sпре pesплъtipe; 2) pesпîndeskȣ̆ ȣna dȣпе алta de amîndoъ пърцiле. 3) skazȣ̆, sȣвtpaгȣ̆ чева.

'Ανταναίρεσις, εως (ἡ), чеа dinпpotiвъ saȣ̆ în речіпрокȣ̆ fъкȣtъ sȣpпape, saȣ̆ desfiinцape. [din

'Αντ-αν-αιρέω -ῶ, віit: -ήσω (nex: ἀντανεῖλον, ші чл:) sȣpпȣ̆, пръпъdeskȣ̆, desfiinчezȣ̆, чева înпpotiвъ, saȣ̆ în речіпрокȣ̆.

'Αντ-αν-αίρω, віit: αρῶ, apdikȣ̆ în sȣs, înaлцȣ̆ чева dinпpotiвъ.

'Αντανάκλασις, εως (ἡ), ші

'Αντανακλασμὸς (ὁ), întoapчepe înaпoĭ a tpȣпȣлȣĭ челȣĭ asвîрлitȣ̆ пе чева, pesfpînцepe. 2) (pet:) întpeвȣinцape sпре înfȣndapea protiвnikȣлȣĭ de ачееашĭ zічepe a ачелȣia, însъ sȣвt алtъ însemnape. (вezĭ ші Παρονομασία). [ші

'Αντανακλαστικὸς, ὴ, ὸν, пріimitopȣ̆ (saȣ̆ îndemînatikȣ̆) de pesfpînцepe, saȣ̆ de întoapчepe înaпoĭ, adikъ пȣtinчosȣ̆ de a pesfpînцe, saȣ̆ a se pesfpînцe. [din

'Αντ-ανα-κλάω -ῶ віit: -κλάσω, daȣ̆ пpin pesfpînцepe (de лȣminъ, saȣ̆ pesȣnetȣ̆, ші чл:), întopкȣ̆ înaпoĭ.

'Αντανακοπὴ (ἡ), = 'Ανακοπὴ, înпpotiвъ isвipe. [din

'Ανατ-ανα-κόπτω, віit: κόψω, = 'Ανακόπτω, isвeskȣ̆ înпpotiвъ, ші опpeskȣ̆ iȣцeaлa.

'Αντ-αν-αλίσκω, віit: -αλώσω, пръпъdeskȣ̆ de опotpівъ пе чел че m'a пръпъdit.

'Αντ-ανα-μένω, віit: -μενῶ, aшteптȣ̆ ші eȣ̆, ка ші алцiĭ пе mine.

'Αντ-ανα-παύομαι віit: -παύσομαι, mъ odixneskȣ̆ ші eȣ̆, віindȣ 'mĭ pîndȣл, de o potpівъ, ка ші алцiĭ.

'Αντ-ανα-πίμπλημι, віit: -πλήσω, ȣmплȣ пînъ sȣs, saȣ̆ maĭ ȣmплȣ întpekîndȣ mъ кȣ алцiĭ.

'Αντ-ανα-πλέκω, віit: -πλέξω, înплeteskȣ̆, saȣ̆ peînплeteskȣ̆ ші eȣ̆ întp' алtȣ̆ кiпȣ̆ (de кît кȣm aȣ̆ înплetit алцiĭ).

'Αντ-ανα-πληρόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Αναπληρόω, ші 'Ανταναπίμπλημι. [de ȣnde

'Ανταναπλήρωσις, εως (ἡ), înплinipe fъкȣtъ dinпpotiвъ, saȣ̆ кȣ întpeчepe кътpe алtȣл.

'Ανταναπλήσω, віit: ал лȣĭ 'Ανταναπίμπλημι.

'Ανταναστῆναι, nex: 2: de înf: ал лȣĭ 'Αντανίσταμαι.

*

'Αντ-ανα-τρέχω, вitt; -δραμοῦμαι (nex: ἀντανέδραμον, ші чл:) алергѫ sѫs репеde ші еѫ ка ші алтѫл.

'Αντ-ανα-φέρω, вiit: -οίσω, (nex: ἀντανήνεγκα, ші -γκον, шічл:) dѫкѫ чева sѫs, saѫ înапоï sпре skimвѫ.

'Αντ-ανα-χωρέω -ῶ вiit: -ήσω, тъ petpaгѫ înапоï ші еѫ.

"Αντανδρος (ὁ, ἡ), datѫ în лолѫл алтѫï вървatѫ. [ἀντὶ, ἀνδρός].

'Αντ-άν-ειμι, (прел: saѫ nex: ἀντανήειν) тъ ѫркѫ ші еѫ întpeкîndѫ-тъ кѫ алтѫл.

'Αντ-αν-είργω, вiit: -είρξω, опреsкѫ (înпinгѫ înапоï) ші еѫ, прекѫт m'aѫ опрit ші пе mine алцiï.

'Αντ-αν-ίστημι, вiit: -στήσω (nex: ἀντανέστησα, ші чл:) ашеzѫ, apdiкѫ înпpotiвa алтѫia. || (miж:) 'Αντανίσταμαι, вiit: -στήσομαι, (nex: ἀντανέστην ші чл:) тъ sколѫ, ші staѫ înпpotiвa кѫïва, тъ înпpotiвeskѫ кѫ пieптѫл. «"Ερωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται». Sof:

'Αντ-αν-ίσχω, вiit: -σχήσω. (nex: ἀντανέσχον, ші чл:) цiѫ чева înълцatѫ în faцъ, saѫ înпpotiвa кѫïва. 2) (nestp: saѫ miж:) тъ ѫркѫ, (ші despre steле) pesъpѫ din potpiвъ.

'Αντανίσωμα (τὸ), чееа че foлoseште sпре potpiвipe (înплinipe de o potpiвъ) a doъ кîtimï. [ἀντανισόω].

'Αν-τανύω, вiit: -ύσω, поet: în локѫ de 'Ανατείνω.

'Αντάξιος (ὁ, ἡ), de o potpiвъ кѫ алтѫл ла прецѫ.. «Οὐδὲν ψυχῆς ἀντάξιον». Іл: I. [ἀντὶ, ἄξιος].

'Αντ-αξιόω -ῶ, вiit: -ώσω, черѫ, pretinzѫ ші еѫ de опotpiвъ.

'Αντ-απ-αιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, pretinzѫ ші еѫ de опotpiвъ.

'Αντ-απ-αμείβομαι, вiit: -αμείψομαι, = 'Ανταμείβομαι, întopкѫ înапоï челе de опotpiвъ, pesплъteskѫ în речiпрокѫ; pesпѫnzѫ de o potpiвъ.

'Αντ-απ-αστράπτω, вiit: -αστράψω, fѫлцерѫ ші еѫ de опotpiвъ.

'Αντ-απειλέω -ῶ вiit: ήσω, amepinцѫ ші еѫ de опotpiвъ.

'Αντ-απο-δείκνυμι, вiit:-δείξω, doвedeskѫ ші еѫ în речiпрокѫ.

'Αντ-απο-δίδωμι, вiit: -δώσω (nex: ἀνταπέδωκα, ші чл:), daѫ în skimвѫ; daѫ înапоï, pesплъteskѫ. «Χρησαμένη γὰρ ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι. «Batpaxom: «Τὴν δὲ ἠχὴν ἀνταπέδωκαν φρικωδεστάτην τὰ ὄρη». D: Kas: (pet:) «'Ανταποδοῦναι τὴν μεταφοράν». Apist: || (miж: saѫ пas:) тъ вînzѫ iaръшï; тъ întopкѫ; тъ pesfpînкѫ, шï чл: (în Грam:) тъ комплineskѫ прin пропорцionaлеле anteчedente. [de ѫnde

'Ανταπόδομα (τὸ), datѫ sпре pesплъtipe. 2) = кѫ

'Ανταπόδοσις, εως (ἡ), dape sпре pesплъtipe, întoapчepe, pesfpînцepe, ші чл: (вezï вербѫл). [ші

'Ανταποδοτέος, α, ον, пos: ал лѫï 'Ανταποδίδωμι. [ші

'Ανταποδοτικὸς, ὴ, ὸν, кѫвiinчosѫ sпре dape înапоï, îndemînatiкѫ sпре pesплъtipe, (de ѫnde în Грam:) «'Ανταποδοτικὰ ὀνόματα». челе кореlatiвe întpe dînseле. Τόσος, ὅσος, atît, кît; τότε, ὅτε, atѫnчï, кînd, ші чл: [de ѫnde.

'Ανταποδοτικῶς, adв: în кiпѫ pesплъtitopѫ, кѫ întoapчepe înапоï de челе de datopie; (Грam:) în anteчedinцъ, saѫ кореlaцie.

'Αντ-απο-δύομαι, вiit: -δύσομαι (nex: ἀνταπέδυν, ші чл:) тъ desвpaкѫ, ка sъ тъ лѫптѫ, тъ sѫmeцѫ, тъ гъteskѫ înпpotiвa кѫïва.

'Αντ-απο-θνήσκω, вiit: -θανοῦμαι. mopѫ în локѫл алтѫia.

'Αντάποινα (τὰ), прецѫл, че se dъ sпре peskѫmпъpape din poвie; saѫ плatъ de osîndъ (глоaвъ). [ἀντὶ, ἄποινον].

'Αντ-απο-κρίνομαι, вiit: -κρινοῦμαι. (nex: ἀνταπεκρινάμην, op ἀνταπεκρίθην) pesпѫnzѫ în речiпрокѫ, saѫ înпpotiвa кѫïва, op кътpe чел че 'mï a pesпѫns, кopesпѫnzѫ. [de ѫnde

'Ανταπόκρισις, εως (ἡ), кopesпѫndepe, adiкъ pesпѫnsѫ ла pesпѫnsѫ; saѫ pesпѫnsѫ înпpotiвъ.

'Αντ-απο-κτείνω, вiit: -κτενῶ, omopѫ пе чinева sпре pesвѫnapea алтѫia omopîtѫ de maï 'nainte.

'Αντ-απο-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι (nex; ἀνταπέλαβον, ші чл:), iaѫ, saѫ doвîndeskѫ чева sпре pesплъtipe пentpѫ чееа че amѫ dat.

'Αντ-απ-όλλυμι, вiit: -ολέσω, пръпъdeskѫ de o potpiвъ пе чел че m' a пръпъdit. || (miж:) ἀνταπόλλυμαι, вiit: -ολοῦμαι, пiерѫ пentpѫ алтѫл, пе каре amѫ fъкѫt a пepi.

'Αντ-απο-λογέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, îmï daѫ ші еѫ dinпpotiвъ кѫвinteле меле də îndpeптape.

'Ανταπόπαλσις, εως (ἡ), kontpa isвipe; pesfpînцepe. [ἀντὶ, ἀποπάλλω].

'Αντ-απο-πέμπω, biit: -πέμψω, nopneskă, trimițăș ши eă înapoĭ (saă în lokăl alțăia) чева; pesfrîngă.

'Αντ-απο-πέρδω, biit:-παρδήσομαι, зловозă ши că bîută пе жos de o notpівъ, saă în peчinprokă.

'Αντ-απο-στέλλω, biit: στελῶ, = 'Ανταποπέμπω.

'Ανταποστροφὴ (ἡ), peчinprokъ ăръ, saă antinatie. [ἀντὶ, ἀποστροφή].

'Αντ-απο-ταφρεύω, biit: -εύσω, ши

'Αντ-απο-τειχίζω, biit: -ίσω. mъ întъpeskă ши eă npin шanțăpĭ, saă zidăpĭ înnpotiва челăĭ че s' a întъpit asemenea înnpotiва mea.

'Αντ-απο-τίω, biit: -τίσω, плътeskă ши eă în peчinprokă.

'Αντ-απο-φαίνω, biit: -φανω, esnăiă, saă arъță ши eă dinnpotivъ пъpepea mea, ши чл:

'Αντ-απο-φέρω biit: -αποίσω, iaă ши eă dinnpotivъ.

'Ανταποχὴ (ἡ), înskpisă de pefăipe ал înnpămătъtopălĭ kъtpe datopă. [ἀντὶ, ἀποχή, bezĭ zivepea].

'Αντ-άττομαι, Ion: în локă de 'Ανθάπτομαι.

'Αντ-απωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saă -ώσομαι, înnînгă ши eă înapoĭ de o notpібъ. [de ănde

'Ανταπώθησις, шĭ 'Αντάπωσις, εως (ἡ), peчinprokъ înninцepe snpe înapoĭ.

'Αντ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω. nămъpă ші eă de o notpівъ; konfponteză nămъpă kă nămъpă.

'Αντ-αρκέω -ῶ, biit: -αρκέσω, sîntă destoinikă a mъ înnpotivi, a цine înnpotivъ.

'Ανταρκτικὸς, ἡ, ὸν, antapktikă, че stъ înnotpівъ de apktikă, nopdikă, saă de miazъ noante, ad: чел demiazъ-zi. [ἀντὶ, ἄρκτος].

'Ανταρσία, (ἡ), (neолоц:) în локă de (чел маĭ anpobată).

'Ανταρσις, εως (ἡ), peволtъ, peволюцie, (apdikape asănpa stъpînipiĭ). [ши

'Αντάρτης, ου (ὁ), (neолоц:) peволюцionapă. [ἀνταίρω].

'Αντ-ασπάζομαι, biit: -άσομαι, salătă пе чел че mъ salătъ, saă întopkă salătape.

'Αντ-αστράπτω, biit: -άψω, = 'Ανταπαστράπτω. [ши

'Αντ-αυγάζω, biit: -άσω, pesfrîngă лămina.

'Ανταύγεια (ἡ), pesfrînцepe de лăminъ. [ши

'Ανταυγέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανταυγάζω. [din

'Ανταυγὴς, έος (ὁ, ἡ), întîmpinătopă de лăminosă trăiă, ши pesfrîngătopă de лăminъ. [ἀντὶ, αὐγή].

'Αντ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: grăieskă, pesnănză înnpotivъ.

'Αντ-αΰω, biit: -αΰσω, noet: pesănă (despre tănete).

'Ανταφαίρεσις, εως (ἡ), peчinprokъ, saă dinpotivъ făkătъ skădepe, înnăцinape. [din

'Αντ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω (nex: ἀνταφεῖλον, ши чл:) iaă, înnăцineză ши eă de o notpівъ.

'Αντ-αφ-ίημι, biit: -ἀνταφήσω (nex: ἀνταφῆκα, ши чл:) лasă, apănkă ши eă din protivъ, saă de onotpівъ.

'Αντ-αχέω -ῶ, Dop: în локă de 'Αντηχέω.

'Αντάω -ῶ [ἄντα, saă ἀντί], biit: -ήσω, saă -ήσομαι (ши чл: pergлat), noet: (kă цen: saă dat:) esă înainte, întîmpinî; (ши npin întind:) mъ înnpotivieskă. 2) (kă цen: ши noet: kă ак:) mъ înnpărtăшeskă, dopîndeskă. «Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε». Od: Г. «'Αποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε». Ep:

'Αντ-εγ-γράφω, biit: -γράψω, skpiă în listъ чева în локă de алta.

'Αντ-εγείρω, biit: -εγερῶ, înalцă, apdikă o zidipe înnotpівъ de алta.

'Αντ-εγ-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, nîpъskă ши eă (saă apănkă вina) пе чел че a pe-клamat asănpa mea. [de ănde

'Αντέγλημα (τὸ), apănkape de вînъ asănpa peклamantălĭ, saă nîpъ înnpotiва nîpîtopălĭ. [de ănde

'Αντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, kăвiinчosă, saă dedăsă ла 'Αντέγκλημα (bezĭ zivepea).

'Αντ-εγ-χειρίζω, biit: -ίσω. daă ши eă în mînъ чева în peчinprokă de чeea, че mi s' a dat în mînъ.

'Αντ-εικάζω, biit: -άσω, semăieskă, daă kă sokoteала ши eă dinnpotivъ desnpe чева; asemănă, kompapeză de o notpівъ чева.

'Αν-τείνω, biit: -τενῶ, noet: în локă de 'Ανατείνω.

'Αντειπεῖν, nex: 2: de înf: ал (neîntp:) 'Αντέπω.

'Αντείρηκα, tpe: de kă: xot: ал (neîntp:) 'Αντείρω = 'Αντιλέγω (întp:).

'Αντείρομαι, Ion: în локă de 'Αντέρομαι.

'Αντ-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἀντεισήγαγον, ши чл:) întpodăkă чева în локă, saă înnpotivъ de чeea че este în fiinцъ. [də ănde

'Αντεισαγωγὴ (ἡ), întpodăчepe de чева

în локъ, saŭ înnpotivъ de чeea, чe este în fiinцъ; (pet:) = Ἔνστασις. [ші

Ἀντείσακτος (ὁ, ἡ), întpodъsъ în локъл altъia; (pet:) înnpotivъ propъsъ (dъne fir: Ἔνστασις).

Ἀντ-εισ-βάλλω, biit: -βαλῶ, arъnkъ ші eŭ înъъntrъ înnpotiva altъia. 2) (nestp:) daŭ ші eŭ nъvalъ snpe pesъъnape.

Ἀντ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, (пред: Ἀντισήειν) = kъ

Ἀντ-εισ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντεισῆλθον, ші чл:) intrъ ші eŭ dinnpotivъ, saŭ în локъл altъia.

Ἀντ-εισ-φέρω, biit: -οίσω (nex: ἀντεισήνεγκα, ші чл:) = Ἀντεισάγω. «Ἀντεισφέρειν νόμον». Dem: propъsiŭ altъ леце în локъл челiĭ în fiinцъ.

Ἀντ-εκ-δραμεῖν, nex: 2: de înf: лъĭ Ἀντεκτρέχω.

Ἀντ-εκ-θλίβω, biit: -θλίψω, stpibind stopkŭ ші eŭ чева de onotpivъ.

Ἀντ-εκ-κλέπτω, biit: -κλέψω, fъpŭ ші eŭ чева речiпрокŭ de чeea чe mi s' a fъpat ші mie de алцiĭ.

Ἀντ-εκ-κομίζω, biit: -ίσω, skoцŭ, ші iaŭ ші eŭ, prekъm 'mĭ a лъat ші mie altъл.

Ἀντ-εκ-κόπτω, biit: -κόψω, лoveskŭ, ші skoцŭ ші eŭ (prinч:) okiъл altъia, prekъm 'mĭ a fъkъt ші mie ачела.

Ἀντ-εκ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцŭ ші eŭ din napte 'шĭ afapъ.

Ἀντ-εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, = Ἀντανάγομαι.

Ἀντ-εκ-πλήσω (ττω), biit: -πλήξω, snepiŭ ші eŭ de onotpivъ пе чел чe m' a snepiat.

Ἀντέκτασις, εως (ἡ), (pet:)=Ἀντιπαρέκτασις. [din

Ἀντ-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzŭ înnotpivъ, saŭ înnpotiva altъia.

Ἀντ-εκ-τίθημι, biit: -θήσω (nex: ἀντεξέθηκα, ші чл:) ekspъiŭ ші eŭ înnotpivъ, saŭ înnpotiva altъia, fakŭ deosebitъ (înnpotivitoape) ekspъnepe.

Ἀντ-εκ-τίνω, biit: -τίσω, плътeskŭ în локъл, saŭ din naptea altъia; плътeskŭ osîndъ (глоабъ) nentrъ вре o vinъ. [de ънde

Ἀντέκτισις, εως (ἡ), pesплътipe; плътipe de osîndъ nentrъ vinъ.

Ἀντ-εκ-τρέφω, biit: θρέψω, хръneskŭ în речiпрокŭ пе чел чe m' a kpeskът.

Ἀντ-εκ-τρέχω, biit: δραμοῦμαι, (nex: ἀντεξέδραμον, ші чл:) ewind алергŭ ші eŭ înnpotiva челъĭ чe алеаргъ asъnpa mea.

Ἀντ-εκ-φέρω, biit: -οίσω, (nex: ἀντεξήνεγκα, ші чл:) skoцînd iaŭ ші eŭ чева, prekът 'mĭ aŭ лъatŭ ші mie алцiĭ. 2)= Ἀντεκτίθημι.

Ἀντ-ελαττόομαι -οῦμαι, biit- -ωθήσομαι, mъ virъieskŭ, saŭ pъmîiŭ maĭ de жos ші eŭ de o notpivъ (în речiпрокŭ).

Ἀντ-ελιγμός (ὁ), Ion: în локŭ de Ἀνθελιγμός.

Ἀν-τέλλω, biit: -τελῶ, noet: în локŭ de Ἀνατέλλω.

Ἀντ-ελπίζω, biit: -ίσω, nъdъждъieskŭ ші eŭ în речiпрокŭ; peiaŭ iapъшĭ nъdeждĭ.

Ἀντ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, mъ învarkŭ ші eŭ, ka sъ ekspлътeskŭ înnpotiva връжmашълъĭ.

Ἀντ-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, nъiŭ чева înъъntrъ în локъл челъĭ skosŭ. 2) (nestp:) =Ἀντεισβάλλω.

Ἀντέμβασις, εως (ἡ), intrape în локъл, saŭ în protiva altъia.

Ἀντ-εμβιβάζω, biit: -άσω, vagŭ ші eŭ, saŭ învarkŭ ostaшĭ în коръвiĭ, ka sъ ekspлътeskŭ înnpotiva връжmашълъĭ.

Ἀντεμβολή (ἡ), въgape de чева în локъл челъĭ skosŭ. 2) = Ἀντεισβολή. [ἀντεμβάλλω].

Ἀντ-εμ-βριμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, amepiцŭ ші eŭ în речiпрокŭ.

Ἀντ-εμ-παίζω, biit: -παίξω, vaтжokopeskŭ ші eŭ în речiпрокŭ пе чел чe mъ vaтжokopeшte.

Ἀντ-εμ-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfigŭ ші eŭ înnotpivъ, saŭ înnpotiva kъiva.

Ἀντ-εμ-πίπλημι, biit: ἀντεμπλήσω, (nex: ἀντενέπλησα, ші чл:) ътплъ la локŭ iapъшĭ чeea, чe amŭ deшeptat.

Ἀντ-εμ-πίπρημι, biit: ἀντεμπρήσω, (nex: ἀντενέπρησα, ші чл:) apzŭ (nîржolоskŭ) ші eŭ în рочiпрокŭ.

Ἀντ-εμ-πλέκω, biit: -πλέξω, înплetiчeskŭ, înkъpkŭ ші eŭ dinnpotivъ. || (miж:) învръцiшezŭ пе чел чe mъ învръцiшeazъ de onotpivъ. [de ънde

Ἀντεμπλοκή (ἡ), речiпрокъ învръцiшape, saŭ înkъpkътъpъ.

Ἀντ-εμ-φαίνω, biit: φανῶ, ші

Ἀντ-εμ-φανίζω, biit: -ίσω, apътŭ, dovedeskŭ înnpotivъ.

Ἀντέμφασις, εως (ἡ), dovedipe de челе înnpotivъ, saŭ sъrnape de propъnepe a protivnikълъĭ. [ἀντεμφαίνω].

Ἀντεναγωγή (ἡ), рекламацie asъnpa nîpîtorълъĭ de o notpivъ din naptea nîpîtълъĭ. [ἀντενάγω].

'Αντεναντίωσις, εως (ἡ), (fiг: pet:) eкsпрimape de чева прin челе de înпротiвъ. п: е: «Οὐκ ἐλάχιστα» în локŭ de Μέγιστα. [ἀντεναντιόω].

'Αντ-εν-δείκνυμαι, вiit: δείξομαι, doвedeskŭ de înпротiвъ, adȣkŭ протiвniче doвezĭ.

'Αντ-εν-δύομαι вiit: -δύσομαι (nex: ἀντενέδυν, ші чл:), mъ înбракŭ кȣ алтъ хаїnъ, mъ прimeneskŭ.

'Αντενέδραι, ῶν (αἱ), пînde, кȣрse ашezate înпротiва челор че пîndesк. [de ȣnde

'Αντ-εν-εδρεύω, вiit: εύσω, пîndeskŭ пе чел че mъ пîndeшte, пȣiŭ кȣрse înпротiвъ de кȣрse.

'Αντ-ενεργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ ак: saŭ dat:) лȣкрezŭ înпротiва кȣїва, saŭ fakŭ o înпротiвъ лȣкраре.

'Αντ-ενεχυράζομαι, вiit: -άσομαι. iaŭ ші eŭ zълогŭ în речiпрокŭ. [din

'Αντενέχυρον (τὸ), zълогŭ datŭ în речiпрокŭ. [ἀντὶ, ἐνέχυρον].

'Αντ-εξ-άγω, вiit: άξω, (nex: ἀντεξήγαγον, ші чл:) skoцŭ ші eŭ dinпротiвъ (прinч:) ошtiрĭ asȣпра връжmашȣлȣĭ, mъ ошteskŭ ші eŭ înпротiвъ. 2) în локȣл челȣĭ înnoptatŭ eкsпортŭ алтŭ чева (în негоцŭ). «'Εν ταῖς 'Αθήναις πλεῖστά ἐστιν ἀντεξάγειν». Ksen: 3) (nestp: saŭ ел: ші fiг: кȣ dat:) mъ înпротiвeskŭ, лȣкрezŭ înпротiвъ.

'Αντ-εξ-αιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, черŭ ші eŭ че 'mĭ e datорŭ чiнева.

'Αντ-εξ-ανίστημι, вiit: ἀντεξαναστήσω, întъpîtŭ, реворлtŭ ші eŭ înпротiвъ, saŭ asȣпра кȣїва.

'Αντ-εξ-απατάω -ῶ, вiit: -ήσω, amъцeskŭ ші eŭ пе чел че m' a amъцit.

'Αντ-έξ-ειμι, вiit: -ειμι, (прел: ἀντεξῄειν), =ἀντεξέρχομαι.

'Αντ-εξ-ελαύνω, вiit: -ελάσω, mъ порneskŭ ші eŭ (прinч: кȣ кавалерiе) înпротiва връжmашȣлȣĭ, че вine asȣпръ 'mĭ.

'Αντ-εξ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντεξῆλθον, ші чл:) esŭ ші eŭ înпротiва връжmашȣлȣĭ.

'Αντ-εξετάζω, вiit: -άσω, черчetezŭ în речiпрокŭ, saŭ întpe dînшiĭ пе прiгoniцiĭ, saŭ maртȣрiĭ лор. || (miж: saŭ пas:) mъ întpekŭ, mъ konfpontezŭ, (maĭ кȣ seamъ în жȣdiкъtopie) кȣ чiнева; (în цen:) mъ asemъnŭ. «Στρατηγοῖς τοῖς ἀρίστοις ἀντεξεταζόμενος». Лȣч: 2) (fiг:) mъ înпротiвeskŭ. «'Αντεξεταζόμενος τῇ νόσῳ». Лȣч: лȣпtîndȣ se кȣ воала. [de ȣnde

'Αντεξέτασις, εως (ἡ), ші

'Αντεξετασμὸς, (ὁ), черчetape totŭ întp' o вреme, saŭ konfpontape a пeрsoaneлор прiгoniтoape, saŭ a maртȣрiлор (че înfъцiшazъ fie каре din парteĭ) întpe dînшiĭ.

'Αντ-εξ-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ порneskŭ ші eŭ iȣte înпротiва челȣĭ че пъвълеште asȣпра mea. [de ȣnde

'Αντεξόρμησις, εως (ἡ), порnipe peпede asȣпра пъвълiторȣлȣĭ бръжmашŭ.

'Αντέξωσις, εως (ἡ), речiпрокъ înпiнцepe, saŭ skoatepe afaръ. [ἀντεξώθω].

'Αντ-επ-άγω, вiit: -άξω, (nex: ἀντεπήγαγον, ші чл) dȣkŭ ostaшiĭ înпротiва връжmашȣлȣĭ, че вine asȣпръ 'mĭ. 2) (nestp: saŭ ел:) mъ порneskŭ ші eŭ înпротiва връжmашȣлȣĭ, saŭ îĭ întîmпinŭ пъвала.

'Αντ-επ-άδω, вiit: -άσομαι, fepmekŭ ші eŭ кȣ deskîntiче пе чел че întpeбȣinцeazъ înпротiва mea челе asemenea.

'Αντ-επ-αινέω -ῶ, вiit: -έσω, лаȣdŭ de oпotpiвъ пе лъȣdъtopȣл meŭ.

'Αντ-επ-ανάγω, вiit: -άξω, (nex: ἀντεπανήγαγον, ші чл:) = 'Αντεπάγω (прinч: despre коръбiĭ).

'Αντ-επ-αν-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, mъ întopкŭ de ал doiлea.

'Αντ-επ-αφ-ίημι, вiit: ἀντεπαφήσω, sлoвozŭ, порneskŭ ші eŭ чева de опotpiвъ înпротiва кȣїва.

'Αντ-έπ-ειμι, вiit: ειμι (прел: ἀντεπῄειν, ші чл:) = 'Αντεπέρχομαι.

'Αντ-επ-εισ-άγω, вiit: -άξω, (nex: ἀντεπεισήγαγον, ші чл:) întpodȣkŭ чева ші eŭ dtnпротiвъ, saŭ în локȣл алтȣia.

'Αντεπείσοδος (ἡ), intpape речiпрокъ, saŭ înпротiвъ. [ἀντὶ, ἐπὶ, εἴσοδος].

'Αντ-επ-εισ-φέρω, вiit: -οίσω (nex: ἀντεπεισήνεγκα, ші чл:) багŭ, saŭ întpodȣkŭ ші eŭ пе лîнгъ челе în fiinцъ ші алteле înпротiва кȣїва, saŭ пе întpekȣte.

'Αντ-επ-εξ-άγω, вiit: -αξω, skoцŭ, saŭ порneskŭ ші eŭ (mi nestp: saŭ ел: esŭ ші eŭ кȣ) ошtiрiле asȣпра връжmашȣлȣĭ.

'Αντ-επ-εξ-ειμι, вiit: ειμι, (прел: ші nex: ἀντεπεξῄειν) = кȣ

'Αντ-επ-εξ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι (nex: ἀντεπεπεξῆλθον, ші чл:) esŭ ші eŭ de oпotpiвъ asȣпра връжmашȣлȣĭ, че вine în протiва mea.

'Αντεπέξοδος (ἡ), a doiлea пъвълiтoape eкsпорnipe asȣпра înпресорътopiлор (пе kînd ачeia se окȣпъ întp' алтъ парte кȣ чea dintîĭ). [ἀντὶ, ἐπὶ, ἔξοδος].

'Αντ-επ-ερείδομαι, вiit: -ερείσομαι, mъ

pezemŭ пе чел че se pezemъ asъпра mea; (прin ъpm:) mъ лъптŭ înпpotiвъ, mъ înпpotiвeskŭ.

'Αντ-επ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, mъ dъkŭ asъпра челъĭ че вine înпpotiва mea.

'Αντ-επ-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, întpeбŭ, saŭ peîntpeбŭ ші eŭ пе чел че mъ întpeaбъ; 2) ла întpeбapea пpotiвnikълъĭ meŭ pesпъnzŭ къ алтъ întpeбape. [de ъnde

'Αντεπερώτησις, εως (ἡ), речiпpокъ peîntpeбape.

'Αντ-επ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ sгomotŭ, saŭ pesъnetŭ, în кiпŭ de a nъ se aъzi че 'mĭ zik.

'Αντ-επι-βαίνω, biit: -вήσομαι, întpъ, saŭ mъ sъiŭ ші eŭ în silъ înпpotiва къĭва, saŭ пе алтъ пapte.

'Αντ-επι-βουλεύω, biit: -εύσω, кiпzъieskŭ, ъnелteskŭ de o пotpiвъ pеле înпpotiва înелtitopълъĭ mie de pеле, saŭ къ o de înпpotiвъ ъnелtipe de ръŭ mъ апъpŭ de алta asemenea.

'Αντ-επι-γράφω, biit: -γράψω, skimпŭ sъskpiпцia, saŭ o лasŭ, dap fakŭ ші eŭ алta înпpotiвъ.

'Αντ-επι-δείκνυμι, biit: -δείξω, fakŭ ші eŭ înпpotiва къĭва (saŭ în piвaлitate кътpe чinева) apъtape sпpe faлъ, ші лaъdъ.

'Αντεπίθεσις, εως (ἡ), пъвълipe înпpotiва алteĭ пъвълipĭ. [ἀντεπιτίθημι].

'Αντ-επιθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, пoftеskŭ, dopeskŭ ші eŭ în pечiпpокŭ, saŭ în пpotiва къĭва, sîntŭ piвaлŭ къĭва. || (пas:) sîntŭ dopitŭ, пpекъm dopeskŭ ші eŭ. «'Αντεπιθυμοῦμαι τῆς συνουσίας». Kseп:

'Αντ-επι-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, кiemŭ пе чinева în ажъtopŭ în локŭ de алtъл.

'Αντ-επι-κηρύσσω(ττω), biit: -ύξω, вesteskŭ, saŭ пъблiкŭ osînda къĭва (вezĭ ἐπικηρύττω) ші eŭ dinпpotiвъ

'Αντ-επικουρέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Αντιβοηθέω.

'Αντ-επι-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, пpedomneskŭ ші eŭ, пpекъm maĭ 'nainte a пpedomnit алtъл în локъл meŭ.

'Αντ-επι-λαμβάνομαι, biit: -λήψομαι, mъ цiŭ ші eŭ tape de чеea че se цine, ші каъtъ sъ 'mĭ ia алtъл.

'Αντ-επιμελέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, înгpiжeskŭ ші eŭ de чел че înгpiжeшte, saŭ a înгpiжit de mine.

'Αντ-επι-μέλλω, biit: -μελλήσω, nîtîpziezŭ (amînŭ вpemea) ші eŭ, пpекъm îmĭ faче ші mie алtъл.

'Αντ-επι-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsъpŭ ші eŭ, ші daŭ înaпoĭ къ aчeeaшĭ mъsъpъ.

'Αντ-επι-νοέω, -ῶ, biit: -ήσω, aflъ, пъskoчeskŭ ші eŭ чева de o пotpiвъ, saŭ înпpotiва къĭва.

'Αντ-επι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плъteskŭ ші eŭ de oпotpiвъ asъпра вpъжmaшълъĭ.

'Αντ-επι-ῤῥέω, -biit: -ῥεύσω, -ομαι, къpгŭ de sъs întp'ъnŭ локŭ, de ъnde se вapsъ, saŭ se deшaptъ пе din жos.

'Αντεπίῤῥημα (τὸ), пaptea чea din ъpmъ a antistpofeĭ, че se кînta de хopŭ în бъкъцiле teatpaле. (вezĭ 'Επίῤῥημα).

'Αντ-επι-σκώπτω, biit: -σκώψω, бatжокopeskŭ ші eŭ de oпotpiвъ пе чел че mъ бatжокopeшte.

'Αντ-επι-στέλλω, biit: -στελλῶ, pesпъnzŭ пpin skpisoape.

'Αντ-επι-στρατεύω, biit: -εύσω, mъ oшteskŭ ші eŭ asъпра челъĭ че se пopneшte înпpotiва mea.

'Αντ-επι-στρέφω, biit: -στρέψω. întopкŭ чева de чeae-л-алtъ пapte, saŭ întopкŭ челе dinainte înaпoĭ; (nestp:) mъ întopкŭ înпpotiва къĭва. [de ъnde

'Αντεπιστροφή (ἡ), întoapчepe de чeea-л-алtъ пapte; întoapчepe къ dosъл кътpe чinева; iap (nestp:) înпpotiва къĭва.

'Αντ-επι-τάσσω (ττω), biit: -τάξω. daŭ înпpotiвъ, saŭ în pечiпpокŭ пopъnкъ, (ad:) пopъnчeskŭ ші eŭ челъĭ че 'mĭ a пopъnчit.

'Αντ-επι-τειχίζω, biit: -ίσω. zideskŭ ші eŭ întъpipe înпpotiва челiĭ вpъжmъшeшtĭ.

'Αντ-επι-τίθημι, biit: -θήσω, пъiŭ ші eŭ de oпotpiвъ чева dasъпpa, saŭ înпpotiва къĭва. 2) daŭ ші eŭ de oпotpiвъ în mînъ (пpinч:) pesпъnzъtoape skpisoape. «'Αντιπάτρου γεγραφότος ἀντεπετίθει κελεύων μὴ βραδύνειν». Ios: || (miж: къ dat:) atakŭ пе чinева, saŭ пъвълeskŭ asъпpъĭ бpъжmъшeшte de oпotpiвъ, пpекъm ші ел asъпpa mea.

'Αντ-επι-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алepгŭ ші eŭ înпpotiва челъĭ че алeapгъ asъпpa mea.

'Αντ-επι-φέρω, biit: -οίσω (nex; ἀντεπήνεγκα, ші чл:), adъкŭ (înfъцiшezŭ, пpoпъiŭ) ші eŭ înпpotiвъ.

'Αντ-επι-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, biit: ήσομαι, mъ пъiŭ în amбiцie ші eŭ înпpotiва къĭва de o пotpiвъ къ dînsъл.

'Αντ-επιφορὰ (ἡ), adъчepe de faцъ, saŭ пpoпъnepe de чева înпpotiвъ. [ἀντεπιφέρω].

'Αντ-επιχειρέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeпpinzŭ (mъ пopneskŭ, лъкpezŭ) ші eŭ de o пotpiвъ înпpotiва къiва; (pet:) sъpпŭ ap-

rъmentъл protivnikъlуĭ meŭ printr'alтŭ arъmentŭ. [de ъnde

'Αντεπιχείρησις, εως (ἡ), întrepindere întrotivъ. (vezĭ verbъl).

'Αντ-ερανίζω, viit: -ίσω. cerŭ a plъti ші alтъл proporцia sa ла o kontribuцie (saŭ tъrg: pefenea).

'Αντεραστὴς, οῦ (ὁ), rivalŭ, ші

'Αντεράστρια (ἡ), rivalъ ла amorŭ. [din

'Αντ-εράω -ῶ, viit: -ερασθήσομαι. (nex: ἀντηράσθην, ші чл:), iъbeskŭ, ші sîntŭ iъbitŭ în recіprokŭ. 2) sîntŭ rivalŭ în amorъl kъĭva.

'Αντ-εργολαβέω -ῶ, viit: -ήσω, întrepinzŭ ъnŭ лъkrъ în rivalitate kъtre alтъл; saŭ konkurezŭ kъ alтъл în vre ъnŭ лъkrъ.

'Αντ-ερείδω, viit: -ερείσω, (strъm:) snpiжineskŭ kъ stîlпŭ din чea dinnotrivъ parte. 2) (nestrъm: saŭ ел:) mъ întrotiveskŭ npin tape snpiжinipe în pічoape, nevoind sъ mergŭ, ъnde mъ tîrъsk; (npin ърm: în цen:) staŭ întrotivъ, цiŭ, dъkŭ ла...

'Αντερεῖν, viit: (neper:) de inf: ал лъĭ 'Ανταγορεύω, saŭ ἀντιλέγω.

'Αντέρεισις, εως (ἡ), snpiжinipe întrotivъ; întrotivipe. [ші

'Αντέρεισμα (τὸ), snpiжinŭ, saŭ pezemъшŭ întrotivъ; (ші fir:) niedikъ, întrotivipe. [ἀντερείδω].

'Αντερέω -ῶ, viit: (neper:) ал лъĭ 'Ανταγορεύω, saŭ 'Αντιλέγω.

'Αντ-εριδαίνω, noet: în локŭ de

'Αντ-ερίζω, viit: -ίσω, mъ disnъtŭ întrotiva kъĭva.

'Αντ-έρομαι, viit: -ερήσομαι (upeл: ші nex: ἀντηρόμην), = 'Αντερωτάω.

'Αντ-ερύομαι, viit: -ερύσομαι, noet: tragŭ greŭ de onotrivъ kъ alтъл (în kъmpъnipe); (fir:) preцuieskŭ de onotrivъ.

'Αντέρως, ωτος (ὁ), recіprokŭ amorŭ. 2) protivnikŭ amorълъĭ. ші 3) zeŭ pesbunъtorŭ amorezilor desnpreцuiцĭ. [ἀντὶ, ἔρως].

'Αντ-ερωτάω -ῶ, viit: -ήσω. întrebŭ ші eŭ în recіprokŭ. [de ъnde

'Αντερώτησις, εως (ἡ), recіprokъ întrebare fъkътъ snpe pesnъnsŭ.

'Αντεστραμμένως, adv: (de partч:) dandapateле; dandoaseле; dinnotivъ. [ἀντιστρέφομαι].

'Αντ-ευεργετέω -ῶ, viit: -ήσω, pesnлътeskŭ, întorkŭ facepe de вine. [de ъnde

'Αντευεργέτημα (τὸ), facepe de вine întoapsъ snpe pesnлътipe.

'Αντευεργέτης, ου (ὁ), întorkътorŭ snpe pesnлътipe de facepe de вine. [ἀντὶ, εὐργέτης]. [de ъnde

'Αντευεργετικὸς, ἡ, ὸν. disnъsŭ snpe pesnлътipe de facepe de вine.

'Αντεύκρατος, (ἡ), цeogr: zona de dinколо de mepidianŭ întrotrivъ de чeea че noĭ локuim. [ἀντὶ, εὔκρατος].

'Αντ-ευνοέω -ῶ, viit: -ήσω, fъvorezŭ în recіprokŭ пе favoritorъл. meŭ.

'Αντευπάσχω, viit: -ευπείσομαι, (tpe: denъ. ἀντευπέπονθα) = 'Αντευεργετοῦμαι, dovîndeskŭ în recіprokŭ facepe de вine. [ἀντὶ, εὖ, πάσχω]

'Αντ-ευποιέω-ῶ. viit: -ήσω, = 'Αντευεργετέω.

'Αντ-ευφημέω -ῶ, viit: -ήσω, лаъdŭ în recіprokŭ пе лъъdътorъл meŭ. 2) (nestrъm:) pesnъnzŭ npin лаъde.

'Αντ-ευφραίνομαι, viit: -ευφρανθήσομαι, mъ veseлeskŭ ші eŭ în recіprokŭ.

'Αντ-ευχαριστέω -ῶ, viit: -ήσω, întorkŭ mълцъmipe nentrъ mълцъmipe, mълцъmeskŭ rekъnoштinцeĭ kъĭva

'Αντ-εφ-εστιάω -ῶ, viit: -άσω, = 'Ανθεστιάω.

'Αντ-εφ-ευρίσκω, viit: -ευρήσω, = 'Αντεπινοέω.

'Αντ-εφ-οδεύω, viit: -εύσω, fakŭ nъvъlipe snpe întinцere înapoi a celiĭ fъkъte întrotiva mea.

'Αντ-εφ-οδιάζω, viit: -άσω. anrovizionezŭ vetate ші чл: întrotiva kъĭva; (în цen:) mъ pregъteskŭ de o dъinitoape întrotivipe.

'Αντ-εφ-ορμάω -ῶ, viit: -ήσω, nъvъleskŭ ші eŭ asъnpa celuĭ че se porneште asъnpъ'mĭ. [ἀντί, ἐφορμή].

'Αντ-εφ-ορμέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ trasŭ în noptŭ întrotivъ de vrъжmaшŭ, ші totdaъna gata a ekspлъti asъnpъĭ.

'Αντ-έχω, ші -ομαι, viit: -θέξω, ші -ομαι (nex: ἀντέσχον, ші чл:) цiŭ strîns (saŭ mъ цiŭ tape de) чева; (ші fir:) sîntŭ lipitŭ, niponitŭ ла... «'Αντέχεσθαί σοι τούτων τῶν ἀνδρῶν συμβουλεύω». Plat: (kъ цen: ші pap kъ ak:) «'Αντέχων αὐτοῦ τὴν χεῖρα». Лъч: «Καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀντείχοντο». Tъч: «'Ανθέξεται κρίματος ἡ χείρ σου». Skp: «'Αντέχεσθαι προθύμως τῆς ἀρετῆς». Ksen: «'Αντέχεσθε τῆς ἐλευθερίας». Dm: 2) (nestp: saŭ ел: kъ dat: op ak: kъ prepoz:) staŭ întrotivъ, цiŭ, pardŭ; (npin ърm:) dъineskŭ, saŭ sîntŭ destuлŭ. «'Αντισχεῖν τῷ δίψει μὴ δυνηθέντες ἐπεκηρυκεύσαντο». Sъid: »Τὸ δὲ κράνος πρὸς τὴν πληγὴν μόλις ἀντέσχε». Sъid: «Ταχὺ σήπεσθαι, καὶ μηδὲ

πρὸς μίαν ἡμέραν ἀντέχειν». Пл: «Οὐκ ἀντέχουσιν ὁμοίως βαστάζειν». Ал: Afp: «Τὸν Μέλανα ποταμὸν οὐκ ἀντισχόντα τότε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἀπολιπόντα». Ep: 3) (pap) цiŭ înaintea mea чева спре апъраре. «Ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν ὠκυμόρων». Od: X.

Ἀντέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локŭ de Ἀντάω.

Ἀντήεις [ἄντα], εσσα, εν, поet: протівнікŭ, връжташŭ.

Ἀντήλιος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de Ἀνθήλιος.

Ἀντημοιβὸς (ὁ, ἡ), Ion: поet: în локŭ de Ἀνταμοιβός.

Ἄντην [везї Ἄντα], adв: поet: (totdaȣna кȣ вербŭ) înпотрівъ, dinainte; de faцъ, înвedepat. «Ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι». Od· Z.

Ἀντήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet:=Ἄντανδρος.

Ἀντηρετέω -ῶ, biit: -ήσω, вîslezŭ dandapateле, saŭ înпротіва кȣїва; (fir:) mъ înпротівеskŭ, лȣкрezŭ înпротівъ. [din

Ἀντηρέτης, ου (ὁ), вîslitorŭ înапої, saŭ înпротіва кȣїва; [de ȣnde fir:) протівнікŭ, връжташŭ.

Ἀντήρης [ἀντὶ], εος (ὁ, ἡ), поet: чел din потрівъ. «Πληγαὶ στέρνων ἀντήρεις». Sof: рънї înпотрівъ de (каре pesпȣnd în) пiептŭ. «Καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν». Ep: каре sъ 'mi easъ înainte, sъ mi se înпротівеаskъ. (везї ші Ἀνταῖος).

Ἀντηρὶς [ἀντὶ, saŭ Ἀντερείδω], ίδος (ἡ), (în цen:) ор че спріжінітȣръ de stîлпŭ, pezemȣшŭ; (iap парт:) гріnda чеа înковоiatъ, saŭ stîpmвъ de sȣвт балкоане, ші алтеле asemenea skosȣpї.

Ἀντηρίδιον (τὸ), dim: ал лȣї Ἀντηρίς.

Ἄντησις, εως (ἡ), ешіре înainte, întîmпinape; (fir:) рȣгъчіȣне. [ἀντέω].

Ἀντ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, pesȣnŭ, saŭ întorкŭ sȣnetȣл. [de ȣnde

Ἀντήχησις, εως (ἡ), întoapчере de sȣпetŭ, pesȣnape.

Ἀντὶ, преп: (se акор: nȣmaї кȣ цen: ші însem: 1) локŭ, saŭ înainte, înпотрівъ, în faцъ; (пріп ȣрm:) înпротіва кȣїва. «Ἀντ' ἠελίοιο τετραμμένος». Es: «Ἀντὶ ἐμοῖο στήσεσθαι». Іл: Ф. (ȣnde însъ алцiї îndpeпt: Ἄντ' ка de ла Ἄντα, ші Ἀντὶ' ка de ла Ἀντία). 2) компараціе; потрівitate; skimвŭ; pesплътіре; пȣnepe în локŭ. «Ἀντί τοι εἶμ' ἱκέταο». Іл: Ф. «Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνος θ' ἱκέτης τε τέτυκται ἀνέρι». Od: Θ. este ка, saŭ de о потрівъ кȣ... »Τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι». ачелашї. «Ἓν ἀνθ' ἑνὸς». Fp: în цeneралŭ, întp' ȣnŭ кȣвîntŭ. «Εἰ δέξαιτ' ἂν βασιλείαν ἀντὶ τοῦ ἵππου». Ksen: «Ἀντὶ πολλῶν χρημάτων αἱρεῖσθαι τὸ συνοῖσον τῇ πόλει». Dem: «Ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι». Dem: «Ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος». Apistf: «Ἀπόδος, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην». Лȣч: «Δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν». Skp: «Ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται τῇ γυναικί». Skp: «Ἀνθ' οὗ, «Ἀνθ' ὅτου, Ἀνθ' ὧν». fiind къ. «Ἄλλον καθίστης ἀντ' αὐτοῦ». Ksen: «Μεῖζον' ἀντὶ τῆς πάτρας». Sof: (ші în жȣръmîntŭ în локŭ de Πρὸς). «Ἀντὶ παίδων τῶνδε». Sof: пе віаца ачestop копiї. (iap în комп: 1) înпотрівъ (вisaві). «Ἀντίπορος». 2) înпротівъ. «Ἀντίθεος» (чіклопȣл). «Ἀντίχριστος». 3) потрівitate, ші asemъnъtate. «Ἀντίθεος (Odiseŭ) «Ἀντάξιος, Ἀντίτυπον». 4) skimвŭ пе de опотрівъ, saŭ речіпрочitate. «Ἀντιδίδωμι, Ἀντεδεξιόομαι». 5) локоцinepe de алтȣл. «Ἀνθύπατος».

Ἀντία, adв: поet: (iap прінч: neȣt: îm:) de ла Ἀντίος. (везї zічереа).

Ἀντιάαν, Ion: în локŭ de Ἀντιᾷν, inf: ал лȣї Ἀντιάω.

Ἀντιάζω [ἀντίος], biit: -άσω, (кȣ dat: saŭ ак:) esŭ înainte, în faцъ, преîntîmпinŭ (saŭ ка sъ staŭ înпротівъ). «Θεοὶ γιγάντεσι μάχαν ἀντιάζουσι». Пind: (saŭ ка sъ porŭ); (de ȣnde 2) = ἱκετεύω. «Καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διός». Sof: Ἄλλων ἐπ' ἄλλοις ἀντιαζόντων καὶ δεομένων». Пл: (везї ші Ἀντιάω).

Ἀντιαμοιβὸς (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de Ἀνταμοιβός.

Ἀντιάνειρα (ἡ), поet: (adiekt: Amazonъ) каре se потрівеште кȣ (saŭ se înпротівеште кътре) бърватŭ în бътълiї. 2) «Στάσις —». Пind: армътоаре de бърватŭ înпротівъ de бърватŭ, saŭ продȣкътоаре de дȣелŭ. [ἀντὶ, ἀνήρ].

Ἀντιάξων, ονος (ὁ), (astp:) полȣл antapктікŭ. [ἀντὶ, ἄξων].

Ἀντιὰς, άδος (ἡ), [ἀντίος] (прінч: ла îm:) гîлчеле гîтȣлȣї (кînd sînt ȣmflate). (везї ші Παρίσθμια).

Ἀντιαχέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Ἀντιάχω (fъръ biit:), поet: = Ἀτηχῶ, skoцŭ înпротівъ гласŭ, pesȣnŭ. [ἀντὶ, ἰαχή].

Ἀντιάω -ῶ, [ἀντίος], biit: -άσω. = Ἀντιάζω, esŭ înainte, întîmпinŭ, mъ aflȣ de faцъ; (прін ȣрm:) doвîndeskŭ, mъ înпъртъшеskŭ, iaŭ парте. «Πολέμοιο ἀντιάαν».

Іл: N. «Κνίσσης ἀντιάσας». Іл: A. «Οὔτε τάφου ἀντιάσας, οὔτε γόων παρ' ἡμῶν». Sof: (ші між:) «'Αντιάασθαι γάμου». Іл: Ω. (везї 'Αντιάζω). 2) (рар кȣ ак:) înгрiжескȣ, depetikȣ, întokmeskȣ. «Καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. Іл: A. (ачеasta însъ алцiї есплiкъ дȣпе чеа dintîї însemnape) înпъртъшindȣse. (везї ші 'Αντιβολέω).

'Αντιβάδην, adв: înпротiвъ; dandapeteле. [din

'Αντι-βαίνω, віit: -βήσομαι, staȣ, мергȣ înпротiвъ, мъ înпротiвескȣ.

'Αντιβάλανος (ἡ), = Κηκίς.

'Αντι-βάλλω, віit: -βαλῶ, арȣнкȣ, асвîрлȣ асȣпра челȣї че арȣнкъ înпротiва меа. 2) пȣiȣ чева în локȣл алтȣiа. (de ȣnde) «'Αντιβαλλόμενα φάρμακα». Dскр: înплiнitoape ȣнеле de лiпса алтора, ка de o асеменеа пȣтере. 3) компарезȣ, протоколескȣ (прiнч: кърцї, saȣ înскрise întpe dînseле). (de ȣnde) «'Αντιβάλλειν λόγους πρός τινα». Sкр: а конворвi. 4) (nestp: saȣ ел:) мъ лȣптȣ. «Περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβληκώς». Apistf:

'Αντιβασιλεὺς, έως (ὁ), локоцiitорȣ de îmпъратȣ, вiче-рiгъ. [ἀντὶ, βασιλεύς]. [de ȣnde

'Αντι-βασιλεύω, віit: εύσω, цiȣ локȣ de îmпъратȣ, sîntȣ вiче-рiгъ.

'Αντίβασις, εως (ἡ), мерцере înпротiвъ; înпротiвiре; неînвоiре, неȣнiре. [ші

'Αντιβάτης, ου (ὁ), (în цен:) înпротiвitȣ, saȣ неînвоitȣ, неȣnitȣ. (iар парт: 2) (сȣвst:) реземȣшȣл чел dinапоï, saȣ stinгiа ȣшеї (каре 'ї опреште deskidepea). [ἀντιβαίνω]. [de ȣnde

'Αντιβατικὸς, ὴ, ὸν, dispȣsȣ спре înпротiвiре, неînвоiре.

'Αντιβίᾳ, (прiнч: dat: fem: ал лȣї 'Αντίβιος, везї зiчереа, ші se iа ка) adв:= 'Αντιβίην.

'Αντι-βιάζομαι, віit: -άσομαι, întpeвȣinчезȣ сiлъ кътре сiлъ.

'Αντι-βιβρώσκω, віit: -βρώσομαι, мънînкȣ, розȣ ші еȣ пе чел че мъ мънînкъ de опотрiвъ.

'Αντιβίην, adв: поет: înпротiвъ, saȣ din протiвъ; (iар прiнч:) ак: fem: Іон: ал лȣї

'Αντίβιος, α saȣ ος, ον, întpeвȣinцъторȣ de сiлъ înпротiвъ de сiлъ, протiвnikȣ, пiсмътарiцȣ. || fem: каze 'Αντιβίᾳ, ші Іон: 'Αντιβίην, ші неȣт: 'Αντίβιον se iаȣ ла поецї în локȣ de adв: de локȣ, saȣ de кiпȣ, ор калitate. «'Εριζήμεναι βασιλῆϊ 'Αντιβίην». Іл: A. «'Αντίβιον μαχέσασθαι». Іл: H. «'Αντιβίην ἐλθόντα». Іл: E.

'Αντι-βλάπτω, віit: -βλάψω, ватъмȣ ші еȣ în речiпрокȣ пе чел че м'а вътъmat

'Ατι-βλέπω, віit: -βλέψομαι, (кȣ dat: ші рар кȣ ак:) възȣ, мъ ȣitȣ în faцъ; (ші fiг:) îndръzneskȣ а мъ înпротiвi. [de ȣnde

'Αντίβλεψις, εως (ἡ), къȣтътȣръ, вedepe în faцъ, saȣ асȣпръ.

'Αντι-βλώσκω, віit: -μολοῦμαι, (пех: ἀντέμολον ші чл:) поет: (кȣ dat:) esȣ înainte, întîmпinȣ пе чiнева. (везї ші 'Αντιβολέω).

'Αντι-βοάω -ῶ, віit: -ήσω, stpiгȣ ші еȣ din чееа-л-алтъ парте, резȣнȣ.

'Αντι-βοηθέω -ῶ, віit -ήσω, ажȣтȣ ші еȣ în речiпрокȣ пе ажȣтъторȣл меȣ.

'Αντίβοιος (ὁ, ἡ), прецȣitȣ de о потрiвъ кȣ (saȣ кît) ȣнȣ воȣ. [ἀντὶ, βοῦς].

'Αντι-βολέω -ῶ, віit: -ήσω, (прел: ла поецї 'Αντε [ші рар ἠντε]βόλουν, iар ла проz: ἠντιβόλουν) (кȣ dat:) esȣ înainte, întîmпinȣ. «Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν». Іл: П. «Πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν ὑψηλός». Es: 2) (кȣ цен:) iаȣ парте, мъ înпъртъшeskȣ, доȣîndeskȣ, немереskȣ. «Μάχης («Γάμου, ші чл:) ἀντιβολῆσαι». Іл: Δ. «Οὐκ ἀντεβόλησε τῶν ἀνὴρ θνητός». Пind: 3) (кȣ ак:) рогȣ. «Στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. Apistf: «'Αντιβολῶ σε πρὸς τῆς 'Αφροδίτης». Лȣч: «Συγγνώμην ἔχειν ἀντιβολοῦντες». Пл: (ші авs:) «Καὶ ἠντιβόλουν προσκείμενοι». At: (везї ші 'Αντιάζω). [din

'Αντιβολὴ, ші 'Αντιβόλησις, εως, ші 'Αντιβολία (ἡ), ешiре înainte, întîmпinape, înпротiвiре. 2) компарацiе; конfрontape, saȣ протоколiре (de вре-ȣнȣ înскрisȣ, ші чл:). 3) рȣгъчiȣне. [ἀντιβάλλω].

'Αντι-βομβέω ῶ, віit: -ήσω, резȣнȣ, бȣбȣiȣ ші еȣ de опотрiвъ, în речiпрокȣ.

'Αντι-βουκολέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αντεξαπατῶ.

'Αντι-βραδύνω, віit: -υνῶ, зъбовескȣ ші еȣ de опотрiвъ.

'Αντι-βροντέω -ῶ, віit: -ήσω, тȣнȣ ші еȣ înпротiва челȣї че тȣнъ.

'Αντι-γεγωνέω -ῶ, віit: -ήσω, [тре de кȣ: în локȣ de през: ἀντιγέγωνα] поет: =Ἀντιάχω.

'Αντι-γενεαλογέω -ῶ, віit: -ήσω. трагȣ цeneaлоцiа întp' ȣнȣ алтȣ кiпȣ; saȣ ла трацереа орiцiнеї кȣїва пȣiȣ înпротiвъ алта.

'Αντι-γεννάω -ῶ, віti: -ήσω, naскȣ ші еȣ în речiпрокȣ, saȣ înпротiва кȣїва.

'Αντι-γηροτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, каȣтȣ пе чiнева ла бътрîнеце спре рекȣноштiнцъ, saȣ прекȣт ші ел а къȣtat пе алтȣл.

Αντι-γνωμονέω -ῶ, viit: -ήσω, amĭ deosebitъ părere. [din

'Αντιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), čel kъ deosebitъ, saŭ împotivъ părere. [ἀντὶ, γνώμη].

'Αντίγραμμα (τὸ), = 'Αντίγραφον. 2) rečiprokă fărădulitoră înskrisă. [ui

'Αντιγραφεὺς, έως (ὁ), pînditŭ a trece în registrъ (spre maĭ mъlt sirъpanţъ) banĭ nъvlitĭ, ce tot de odatъ îĭ înregistra ui kasierъl. [ui

'Αντιγραφὴ (ἡ), (în gen:) înskrisŭ resnъnsŭ la altŭ înskrisŭ. 2) kopiare dъne unŭ originalŭ. (iar part: 3) înskrisъ îndreptare, saŭ împotivъ-pîrъ la înskrisъ pîrъ (γραφή). 4) înskriselе, saŭ xîrtiele unĭ procesŭ. [ui

'Αντίγραφον (τὸ), kopie dъne originalŭ. || (îm:) registrele lъĭ 'Αντιγραφεὺς (vezĭ zicerea); iar prinv: next: lъĭ

'Αντίγραφος (ὁ, ἡ), kopiatŭ dъne originalŭ, saŭ zugrъvitŭ în imitare. 2) skrisŭ în listъ ka kontra-lъnţtorŭ al kъĭva. (vezĭ 'Απογράφω). [din

'Αντι-γράφω, viit: -γράψω, resnъnzŭ înskris la înskrisŭ. 2) (rar) kopiezŭ dъne originalŭ. 3) (miж:) mъ îndreptezŭ înskris kъtre o skrisъ pîrъ (vezĭ Γράφω). 4) reklamŭ de onotrivъ înskris.

'Αντι-δάκνω, viit: -δήξομαι, mъškŭ ui eŭ de onotrivъ ne čel ce mъ mъškъ. 2) remъškŭ, saŭ mъškŭ de al doilea (Ep: B.').

'Αντι-δείκνυμι, viit: -δείξω, arătŭ ui eŭ din protivъ; eksnuiŭ împotrivъ. [de unde.

'Αντίδειξις, εως (ἡ), împotrivъ dovedire.

'Αντίδειπνος (ὁ, ἡ), čel ce vine în lokъl altuĭ noftitŭ. [ἀντὶ, δεῖπνον].

'Αντι-δεξιόομαι οῦμαι, viit: -ώσομαι, salutŭ ui cŭ întinzînd dreapta kъĭva în rečiprokŭ, saŭ priimeskŭ în rečiprokŭ ceremonios ne vinevа.

'Αντι-δέομαι, viit: -δεήσομαι, (kъ gen: ui ak:) rogŭ, cerŭ ui eŭ dinprotivъ.

'Αντι-δέρκομαι, viit: -δέρξομαι, poet: = 'Αντιβλέπω.

'Αντι-δέχομαι, viit: -δέξομαι, iaŭ cheva în lokъl celuĭ ce amĭ dat.

'Αντι-δημαγωγέω -ῶ viit: -ήσω, atparŭ ui eŭ în partemĭ popurъl (opusindu mъ politicemte altuĭ demagogŭ).

'Αντι-δημιουργέω -ῶ, viit: -ήσω, konstruiŭ ui eŭ cheva în imitare, saŭ ctъlagie kъtre altъl.

'Αντι-δια-βαίνω, viit: -δήσομαι, trekŭ ui eŭ în partea acelъia, ce a trekъt ui el într' a mea.

'Αντι-δια-βάλλω, viit: -βαλῶ, pîrъskŭ, zabistuieskŭ ui eŭ ne cel ce mъ pîrâte, saŭ mъ xulește.

'Αντι-δια-ζεύγνυμι, viit: -ζεύξω,= 'Αντιδιαιρῶ.

'Αντιδιαίρεσις, εως (ἡ), împărţire, saŭ subîmpărţire în doъ împotrivъ părţi, ui el: [din

'Αντι-δι-αιρέω -ῶ viit: -ήσω, (nex: ἀντιδιεῖλον, ui el:) împarţŭ, saŭ subîmparţŭ în doъ împotrivъ părţi, saŭ într'unŭ împotrivъ kipŭ; (în gen:) despарţŭ; nuiŭ împotrivъ; (ui miж:) amĭ deosebire.

'Αντιδιάκονος (ὁ, ἡ), slujitorŭ în lokъl altuia.

'Αντι-δια-λέγομαι, viit: -λέξομαι, mъ disputŭ, mъ împotivesku kъ kuvîntul, saŭ în vorbire.

'Αντι-δι-αλλάσσομαι, viit: -αλλάξομαι, fakŭ în rečiprokŭ skimbŭ, dînd înapoĭ or ce aveamŭ luat, ui luînd în lokuĭ ne al meŭ. 2) fakŭ skimnŭ împotrivъ de kuviinţъ.

'Αντιδιάμετρος (ὁ, ἡ), cel în cea dinpotivъ marţine, adikъ kъ totul opusŭ. [ἀντὶ, διάμετρον].

'Αντι-δια-πλέκω, viit: -πλέξω, împletichesku cheva dandapatele, înkъrkŭ; (fir:) nъskocheskŭ, ui daŭ înkъrkatŭ resnъnsŭ.

'Αντι-δια-στέλλω, viit: -στελῶ, = 'Αντιδιαιρέω. [de unde

'Αντιδιαστολὴ, (ἡ), despărţire, deosebire în împotrivъ părţi.

'Αντι-δια-τάσσω (ττω), viit: -τάξω, întokmeskŭ cele dinpotivъ.

'Αντι-δια-τίθημι, viit: -θήσω, aşezŭ cheva în nosiţie împotrivitoare (kъtre sine, saŭ kъtre altŭ cheva). || (miж:) fakŭ împotriva kuĭva ceea ce a fъkut ui el împotriva mea. «Κακῶς παθόντα ἀντιδιατίθεσθαι» Eust:

'Αντι-διδάσκω, viit: διδάξω, învъţŭ cele dinpotivъ altuia. 2) kopkărezŭ kъtre altŭ dramatikŭ poetŭ în teatrъ. «Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης». Apistf:.

'Αντι-δίδωμι, viit: ἀντιδώσω, daŭ cheva în skimbŭ în lokŭ de alta, care amĭ luat, fakŭ skimbŭ.

'Αντι-δι-έξ-ειμι, viit: -ειμι, (prep: ui nex: ἀντιδιεξήειν) = kъ

'Αντι-δι-εξ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντιδιεξῆλθον, ui el:) povestescŭ ui eŭ, saŭ aceeaşĭ într' altŭ kikŭ, saŭ altŭ cheva în lokъl celuĭ precedatŭ.

'Αντι-δι-ίστημι, viit: ἀντιδιαστήσω,= 'Αντιδιαιρέω.

'Αντι-δικάζομαι, biit: -δικάσομαι, mъ жȣdikȣ înпpotiва кȣïва. [de ȣnde

'Αντιδικασία (ἡ), жȣdikatъ înпpotiва кȣïва; (în ţen:) пpiгonipe, neinвoipe.

'Αντι-δικέω, -ῶ, biit: -ήσω, (прел: ἠντιδίκουν, ші чл:) amȣ пpiгonipe, жȣdikatъ кȣ чinева. [de ȣnde

'Αντιδίκησις, εως, ші

'Αντιδικία (ἡ), = 'Αντιδικασία. [din

'Αντίδικος (ὁ, ἡ), пpiгonitopȣ în жȣdikatъ. «Καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις». Dem: 2) (în ţen:) връжmaшȣ, pivaлȣ, пpotiвnikȣ. [ἀντὶ, δίκη].

'Αντι-δι-ορίζομαι, biit: -ορίσομαι, daȣ înпpotiвъ definiţie desпpe чева.

'Αντι-δι-ορύσσω (ττω), biit: -ρύξω, înпpotiва mineï връжmaшiлop deskizȣ ші eȣ алta dintp' алtъ пapte. (вezï ші 'Αντιμεταλλεύω).

'Αντι-δογματίζω, вïit: -ίσω, пpoпoвedȣieskȣ, ші înвъţȣ înпpotiвъ dorme. [ἀντὶ, δόγμα].

'Αντι-δοκέω -ῶ, biit: -δόξω, amȣ înпpotiвъ пъpepe.

'Αντι-δοξάζω, biit: -άσω, = 'Αντιδοκέω. 2) sлъвeskȣ пe чeл чe m' sлъвit.

'Αντι-δοξέω ῶ, biit' -ήσω, = 'Αντιδοκέω. [din

'Αντίδοξος (ὁ, ἡ), чeл чe sлъвeшte (este de пъpepe) înпpotiвъ. [ἀντὶ, δόξα].

'Αντίδοσις, εως (ἡ), (în ţen:) peчiпpoкъ dape; skimпȣ; pesплъtipe (de вine saȣ de pъȣ); (iap пapt: în Atena) skimвape de aвepï întpe doï чetъţenï, kînd ȣnȣл se плînţea, къ, кȣ toate къ epa maï sъpaкȣ de kîtȣ алtȣл, se îndatopa însъ în oвшteшteлe kontpiвȣţiï ла deoпotpiвъ плaтъ кȣ aчeлa. [ші

'Αντίδοτος (ὁ, ἡ), datȣ sпpe pesплъtipe, saȣ înпpotiвъ. (de ȣnde || sȣвst:) 'Αντίδοτος (ἡ), (se înţ: πόσις), ші' Αντίδοτον (τὸ), (se înţ: φάρμακον) (în ţen:) doktopie, лeaкȣ; (iap пapt:) лeaкȣ înпpotiвa otpaвeï. [ἀντιδίδωμι].

'Αντι-δουλεύω, biit: -εύσω, sîntȣ poвȣ în лoкȣл алtȣia; saȣ poвeskȣ sлȣжind кȣïва sпpe pesплъtipe. «Τοῖς τεκοῦσι γὰρ δύστηνος ὅστις μὴ ἀντιδουλεύει τέκνων. Eȣp: [din

'Αντίδουλος (ὁ, ἡ), poвȣ în лoкȣл алtȣia, лoкoţiitopȣ de poвȣ. [ἀντὶ, δοῦλος].

'Αντίδουπος (ὁ, ἡ), пoet: pesȣnъtopȣ, saȣ pesȣnatȣ. [ἀντὶ, δοῦπος].

'Αντι-δράσσομαι, biit: -δράξομαι, aпȣкȣ, saȣ mъ aпȣкȣ de чeвa în peчiпpoкȣ, saȣ înпpotiвъ. (вezï ші 'Αντιλαμβάνω).

'Αντι-δράω -ῶ, biit: -δράσω, faкȣ ші eȣ чe 'mï aȣ fъкȣt. «Θρηνοῦσαι, οἷα ἔπαθον, καὶ οἷα ἀντέδρασαν. Пaȣs:

'Αντι-δρομέω -ῶ, biit: -ήσω, aлepгȣ sпpe întîmпinapea кȣïва.

'Αντι-δυσχεραίνω, biit: -ανῶ, mъ neкъжeskȣ ші eȣ deoпotpiвъ.

'Αντιδωρεὰ (ἡ), dapȣ datȣ sпpe pesплъtipe de чeл лȣatȣ. [ші

'Αντιδωρέομαι -οῦμαι, biit: -δωρήσομαι, dъpȣieskȣ dapȣ пentpȣ dapȣ. [din

'Αντίδωρον (τὸ), dapȣ datȣ sпpe pesплъtipe de dapȣ. 2) (Bis:) anafopъ, чe se dъ kpedinчoшiлop în лoкȣл sf: dapȣpï. [ἀντὶ, δῶρον].

'Αντιζηλόομαι, οῦμαι, biit: -ώσομαι, = 'Ανθαμιλλάομαι -ῶμαι, sîntȣ

'Αντίζηλος (ὁ, ἡ), kontpълȣntъtopȣ; piвaлȣ în amopȣ, ші чл: [ἀντὶ, ζῆλος].

'Αντι-ζητέω -ῶ, biit: -ήσω, кaȣtȣ пe чeл чe mъ кaȣtъ.

'Αντ-ίζομαι, Ion: în лoкȣ de (neîntp:) 'Ανθίζομαι, шezȣ înпotpiвъ de чinева.

'Αντίζυγος (ὁ, ἡ), пȣsȣ în чea-л-алtъ пapte a кȣmпeneï sпpe вaлanţape; (de ȣnde) = 'Ισόῤῥοπος, de oпotpiвъ ла гpeȣtate. (вezï ші 'Αντίστοιχος, 'Αντίθετος, ші чл:). [ἀντὶ, ζυγός]. [de ȣnde

'Αντι-ζυγόω -ῶ, biit: -ώσω, faкȣ кȣmпeneлe a вaлanţa пȣindȣ mъ гpeȣtate de чea-л-алtъ пapte; (пpin ȣpm:) mъ potpiвeskȣ, saȣ mъ пȣiȣ în deoпotpiвъ пosiţie.

'Αντι-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskȣ ші eȣ în peчiпpoкȣ.

'Αντίθεμαι, пoet: în лoкȣ de 'Ανατίθεμαι.

'Αντίθεος, α (ші Ion:) η, ον, deoпotpiвъ, asemenea кȣ zeȣ. 2) (pap) înпpotiвitopȣ лȣï Dȣmnezeȣ. [ἀντὶ, θεός].

'Αντι-θεραπεύω, biit: -εύσω, înгpiжeskȣ, saȣ кaȣtȣ în peчiпpoкȣ пe чeл чe mъ înгpiжeшte.

'Αντι-θερμαίνω, biit: -θερμανῶ, = 'Αντιθάλπω.

'Αντίθεσις, εως (ἡ), пȣnepe înпpotiвъ [вezï 'Αντιτίθημι]; kontpъ-алъtȣpape; (pet:) = 'Αντίθετον (fiгȣpъ), antitesȣ.

'Αντιθετικός, ἡ, ὸν, кȣвiinчosȣ ла (saȣ плinȣ de) antitese. [din

'Αντίθετος (ὁ, ἡ), oпȣsȣ, saȣ пȣsȣ în înпpotiвъ пosiţie. || (sȣвst:) 'Αντίθετον (τὸ), (fiгȣpъ pet:) = 'Αντίθεσις (кa a лȣï Dem: «'Εδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων· ἐτέλεις, ἐγὼ δὲ ἐτελούμην»). [ἀντιτίθημι]. [de ȣnde

'Αντιθέτως, adв: în înnpotivъ nosiцie; saŭ npin antitese.

'Αντι-θέω, вiit: -θεύσομαι, алергъ̆ snpe întîmninape. 2) конкъrezъ̆ къ чinева ла алергаре.

'Αντι-θήγω, вiit: -θήξω, askъцъ̆ ши еъ̆ înnpotivъ.

'Αντι-θλίβω, вiit: -θλίψω, stpiвeskъ̆ ши еъ̆ în речiпрокъ̆ пе чел че тъ stpînце.

'Αντι-θνήσκω, вiit: -θανοῦμαι, morъ̆ in локъл алтъia.

'Αντι-θροέω, -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ̆ ши еъ̆ înnpotivъ sromotъ̆; pesъnъ̆.

'Αντίθρονος (ὁ, ἡ), чел че 'шї аре тропъл înnotpivъ de алтъл. [ἀντὶ, θρόνος].

'Αντίθροος (ὁ, ἡ), noet: înnpotivъ sromotosъ̆, pesъnъtorъ̆. [ἀντὶ, θρόος].

'Αντιθύρετρος (ὁ, ἡ), локоцiitorъ̆ de ъшъ. [ши

'Αντίθυρος (ὁ, ἡ), пъsъ̆ înnotpivъ de ъшъ. || (sъвst:) 'Αντίθυρα (τὰ), noet: partea чea din dosъл ъшеї (vezї Sof: Елек: 1429). [ἀντὶ, θύρα].

'Αντι-καθ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἀντικαθεῖλον, ши чл:) sъrnъ̆, stpikъ̆ mi еъ̆ чева în локъл челъї че 'mї aъ̆ stpikat.

'Αντι-καθαίρω, вiit: -αρῶ, кърцъ̆ шieъ̆ пе чел че m' a кърцit.

'Αντι-καθ-έζομαι, вiit: -εδοῦμαι, = 'Αντικάθημαι.

'Αντι-καθ-εύδω, вiit: -ευδήσω, (прел: ἀντικαθηῦδον, saŭ ἀντεκάθευδον) dopmъ̆ înnotpivъ de чinева; saŭ maї dopmъ̆.

'Αντι-κάθημαι, вiit: -εσθήσομαι, (прел: ἀντεκαθήμην) шezъ̆ înnotpivъ de чinева. 2) ашezъ̆ таъърa înnotpivъ. «Τοῖς τῆς πατρίδος τείχεσιν ἀντικαθήμενον». Пл:

'Αντι-καθ-ίζω, вiit: -ίσω, (nex: ἀντεκάθισα, ши чл:) пъiъ̆ пе чinева съ шeazъ înnotpivъ de алтъл. 2) (nestp: saŭ miж:) = 'Αντικάθημαι, ши 'Αντιστρατοπεδεύω.

'Αντι-καθ-ίστημι, вiit: ἀντικαταστήσω (nex: ἀντικατέστησα, ши miж: ἀντικατέστην, ши чл·) пъiъ̆, ашezъ̆ чева înnotpivъ, saŭ înnpotivъ, saŭ în локъл алтъia, sъвstitъiezъ̆. «Ὅπως ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων στρατηγοὶ ἀντικαταστηθῶσι». Ksen: || (miж:) staъ̆ înnotivъ (къ dat: saŭ акъz: къ препоz:).

'Αντι-κακουργέω, ῶ, вiit: -ήσω, ши

'Αντι-κακόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ̆ ръъ̆ în речiпрокъ̆ fъкъtorълъї mie de ръъ̆.

'Αντι-καλέω -ῶ, вiit: έσω, кiemъ̆, nofteskъ̆ ши еъ̆ în речiпрокъ̆ пе чел че m'a nofтit.

'Αντι-καλλωπίζομαι, вiit: -ίσομαι, din amвiцie тъ siлeskъ̆ a întpeче пе чinева ла înfрътъsецare.

'Αντι-κανονίζω, вiit: -ίσω, (Бis:) întokmeskъ̆ алte înnpotivъ капоane; saŭ лъкrezъ̆ înnpotiva капоанелор.

'Αντικάρδιον (τὸ), partea чea dintpe пientъ̆ ши stomaxъ̆ (лinfъpea). [ἀντὶ,καρδία].

'Αντι-καρτερέω -ῶ, вiit: -ήσω, pавdъ̆ înnpotiva реледор.

'Αντι-κατα-καίνω, noet: în локъ̆ de

'Αντι-κατα-κτείνω, вiit: -κτενῶ, omorъ̆ snpe pesвънape de пречedentъ omorîpe.

'Αντι-κατα-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, aпъкъ̆ ши еъ̆ локъ̆ înnotpivъ, saŭ (npin ъpm:) înnpotiva връжташълъї.

'Αντι-κατα-λέγω, вiit: -λέξω, трекъ̆ în каталогъ̆, saŭ peцistpъ̆ алцї ostашї în локъ̆ de алцiї.

'Αντι-κατα-λείπω, вiit: -λείψω, лasъ̆ ши еъ̆ în речiпрокъ̆ ла алтъл ънъ̆ dpentъ̆ de moштenipe.

'Αντι-καταλλαγή (ἡ), skimвape de ънъ̆ лъкръ пе алтъл (трampъ). [ши

'Αντικατάλλαγμα(τὸ),=='Αντάλλαγμα. [din

'Αντι-кат-αλλάσσο(ττο)μαι, вiit: -άξομαι, fakъ̆ skimвъ̆ de ънъ̆ лъкръ пе алтъл (maї къ seamъ în monete). «Τὸ χρυσίον ἀντικαταλλάττεται ἐπὶ ταῖς τραπέζαις». Dm: «Χρημάτων ἀντικαταλλάττεται τὴν ἀρχήν». Ep: (ши къ преп:) «Ἡδονὴν ἀντ' ὠφελείας («Ὑπὲρ οὐδενὸς τὸ ζῆν) ἀντικαταλλάττομεν». Apist:, ши Iskp: 2) (pap) = Συνδιαλλάττω -ομαι, înnpieteneskъ̆, saŭ mъ înnpieteneskъ̆ къ чinева.

'Αντι-κατα-μύω, вiit: -μύσω, înkizъ̆ ши еъ̆ окiї, miжeskъ̆ ка ши алтъл maї'nainte de mine.

'Αντι-κατα-πλήσσω (ττω), вiit: -πλήξω, snepiъ̆ ши еъ̆ în речiпрокъ̆ пе чел че m' a snepiat.

'Αντι-κατα-σκευάζω, вiit:-άσω, алкътъieskъ̆, съвîршeskъ̆ чева înnpotivъ de чea че s' a съвîршit de алтъл.

'Αντικατάστασις, εως (ἡ), ашezape în локъл алтъia; (pet:)=="Ενστασις, înnpotiвipe npin къвînтъ̆, disпътape. [ἀντικαθίστημι].

'Αντι-κατα-στρατοπεδεύω, вiit -εύσω, ашezъ̆ таъърa înnotpivъ de чeea връжтъшаskъ.

'Αντικατάσχεσις, εως (ἡ), цinepe, onpipe înanoї, saŭ înnpotivъ. «Πνεύματος («Οὔρους) ἀντικατάσχεσις». Apist:

'Αντι-κατα-τείνω, вiit: -τενῶ, întînzъ̆ (tpagъ̆) tape în partea mea; (fir: ши nestp:) тъ înnpotiвeskъ̆, тъ цiъ̆ tape.

'Αντι-κατα-τρέχω, вiit: -δραμοῦμαι, fakъ̆

ши еѫ гоане în пѫmînтѫл врѣжташѫлуї supe pesѫѫnape.

'Αντι-κατα-φρονέω -ῶ, viit: -ήσω, desпрецѫieskѫ ne desпрецѫitorѫl meѫ.

'Αντι-κατηγορέω -ῶ, viit: -ήσω, nîrѣskѫ (trarѫ în жѫdikatѣ) ne nîrîtorѫl meѫ în pечiпрокѫ. 2) (Frs: ши Diaл:) daѫ лаоape каре doѣ лѫкрѫrї, fiind în pечiпроvitate ши релаціе între dinseле, ачееашї însѫшime; (de ѫnde) «'Αντικατηγορούμενα» челе че dѫпе о релаціе ши пропорціе se dedѫк ѫna кътре алта. (vezї ши 'Αντιστρέφω). [ши

'Αντικατηγορία (ή), = 'Αντέγκλημα. [ἀντί, κατήγορος].

'Αντικατιζεύμενοι, Ion: în локѫ de 'Αντικαθιζόμενοι, partч: ал луї 'Αντικαθίζομαι.

'Αντίκειμαι, viit: -κείσομαι, sîntѫ aшezatѫ înпotрівъ de чева; цiѫ о înпротівъ пosiціе; (de ѫnde fig:) staѫ înпротівъ. [de ѫnde

'Αντικειμένως, adv: dinпротівъ; врѣжмѣшеште. «'Αντικειμένως ἔχειν τινι, saѫ πρός τινα». = 'Αντίκεισθαι.

'Αντικέλευθος (ὁ, ἡ), poet: venitѫ пе кале înпротівъ [ἀντί, κέλευθος]; (ши fig:) înпротівitorѫ.

'Αντι-κελεύω, viit: -εύσω, порѫпчeskѫ ши еѫ de опotрівъ, saѫ înпротіва челуї че 'mї порѫпчеште.

'Αντίκεντρον (τὸ), чеea че слѫжеште în локѫ de волdѫ (îndemnѫ). [ἀντί, κέντρον].

'Αντι-κηδεύω, viit: -εύσω, poet: înгрiжeskѫ ши еѫ пе чiпева în pечiпрокѫ.

'Αντι-κήδομαι, viit: -κεκαδήσομαι, poet: înгрiжeskѫ ши еѫ în pечiпрокѫ desпре чiпева.

'Αντι-κηρύσσω (ττω), viit: -ύξω, vesteskѫ ши еѫ de о potрівъ.

'Αντι-κινέω -ῶ, viit: -ήσω, mішкѫ, (ши miж: ел:) mъ mішкѫ înпротіва кѫїва. [de ѫnde

'Αντικίνησις, εως (ή), mішкаре, порnipe înпротівъ.

'Αντι-κίχρημι, viit: -χρήσω, înпрѫmѫtѫ; (ши miж:) mъ înпрѫmѫtѫ ши еѫ în pечiпрокѫ.

'Αντι-κλάζω, viit: -κλάξω, poet: pesѫnѫ.

'Αντι-κλαί (ши At: κλά)ω, viit: -κλαύσομαι, плînгѫ ши еѫ în pечiпрокѫ.

'Αντι-κλάω -ῶ, viit: -κλάσω, = 'Αντανακλάω.

'Αντίκλειθρον (τὸ), ши

'Αντίκλεις, ειδος (ή), кеіе minчinoasъ, potрівitъ supe a deskide пе fѫрішѫ. [ἀντί, κλείς].

'Αντι-κλίνω, viit: -κλινῶ, аплекѫ, pezemѫ, (ши nestp: saѫ ел:) mъ плекѫ кътре чееал-алтъ парte.

'Αντι-κνημίζω, viit: -ίσω, лovеskѫ пе чiпева ла...

'Αντίκνημον (τὸ), partea чea dinaintea (fѫѫѫл) пічорѫлуї înпotрівъ de пѫлпъ. [ἀντί, κνήμη].

'Αντίκοιλον (τὸ), partea чea de desѫѫтѫл пічорѫлуї. [ἀντί, κοῖλον].

'Αντι-κολάζω, viit: -άσω, пedenseskѫ ши еѫ în pечiпрокѫ.

'Αντι-κολακεύω, viit: εύσω, лiпгѫшeskѫ ши еѫ de о potрівъ пе чел че mъ лiпгѫшеште.

'Αντι-κομίζω, viit: -ίσω, adѫкѫ (ши miж: -ομαι iaѫ) чева în локѫл вре ѫnуї алтѫ лѫкрѫ.

'Αντι-κομπάζω, viit: -άσω, mъ fѣлeskѫ ши еѫ dinпротівъ.

'Αντι-κοντόω -ῶ, viit: -ώσω, înпînгѫ de чеал-алтъ парte, ка sъ fakѫ a валапца de опotрівъ. [de ѫnde

'Αντικόντωσις, εως (ή), înпіпцере de чеал-алтъ парte supe валапцаре.

'Αντικοπή (ή), înпротівъ-лovіре, опріре, înniedikare. [din

'Αντι-κόπτω, viit: -κόψω, лovеskѫ, isѫeskѫ înпротівъ, înпînгѫ înапої; (prin ѫrm:) mъ înпротівeskѫ, опpeskѫ.

'Αντι-κορύσσομαι, viit: -κορυσθήσομαι, poet: mъ armezѫ, (prin ѫrm:) mъ ватѫ înпротіва кѫїва.

'Αντι-κοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, aшezѫ, întокmeskѫ (prinч: oштipe) înпротіва кѫїва; (prin ѫrm:) mъ pesѫoieskѫ. [de ѫnde.

'Αντικόσμησις, εως (ή), înпротівъ apanжаре a oштipiї; вътъліе.

'Αντι-κράζω, viit: -κράξω, stpîrѫ ши еѫ dinпротівъ, pesпѫnzѫ кѫ stpirгърї.

'Αντι-κρατέω, -ῶ, viit: -ήσω, stъпîneskѫ (predomneskѫ) ши еѫ în pечiпрокѫ, saѫ în локѫл алтѫia.

'Αντι-κρίνω, viit:- κρινῶ, компarezѫ лѫкрѫrї între dînseле. [de ѫnde

'Αντίκρισις, εως (ή), = Σύγκρισις, компарацie. 2) (pap) pesпѫnzѫ.

'Αντίκρουσις, εως (ή), înпротівъ isѫipe, înпротівipe; nenemepipe. [din

'Αντικρούω, viit: -κρούσω, înпînгѫ înапої; (ши fig:) mъ înпротівeskѫ. 2) (nestp: кѫ dat:) mъ isѫeskѫ de ѫnѫ трѫnѫ soлidѫ, ши mъ întorkѫ înапої; (fig:) întîmпinѫ пiedічї, пѫ isѫѫteskѫ, пѫ nemepeskѫ.

'Αντικρὺ [ἀντὶ], adв; (локалѫ̆) înпotpiвъ, înfaцъ, în (din) чееа-л-алтъ (din potpiвъ) паpte. 2) în локѫ̆ de

Ἄντικρυς, adв: (de кал:) d' a dpeптѫл. 2) de faцъ, fъръ întopsъtѫpĭ. 3) în datъ, nemiжлочit. 4) кѫ totѫл, întoкmaĭ, eкsaкt. 5) (pap) ='Αντικρύ. «Ἄντικρυς καταστάς». Пл:.

'Αντι-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -κτήσομαι, doвîndeskѫ̆ чева прin sкimвѫ̆, saѫ̆ în локѫ̆ de алтѫ̆ чева пepdѫtѫ̆. [de ѫnde

'Αντίκτησις, εως, (ἡ), doвîndipe de ѫnѫ̆ лѫкрѫ în локѫ̆ (saѫ̆ în sкimвѫ̆) de алтѫл.

'Αντίκτονος (ὁ, ἡ), поet: omopîtѫ̆ în локѫ̆ de алтѫл. [ἀντικτείνω].

'Αντι-κτυπέω -ῶ вiit: -ήσω, поet: pesѫnѫ̆, tѫnѫ̆ înпpotiвъ.

'Αντι-κυμαίνομαι, вiit: -κυμανθήσομαι, mъ tѫpвѫpѫ̆ de валѫpĭ înпpotiвitoape (întopкъtoape înaпoĭ).

'Αντι-κυρέω -ῶ, вiit: -κυρήσω, поet: întîmпinѫ̆, întîлneskѫ̆.

'Αντικύρσαι, поet: nex: 1: de înf: ал лѫĭ 'Αντικυρέω.

'Αντι-κωλύω, вiit: -ύσω, опpeskѫ̆ ші eѫ̆ dinпpotiвъ.

'Αντικω-μῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, вatжокopeskѫ̆ (прin komodie) ші eѫ̆ пе чел че m'a вatжокopit.

'Αντιλαβεύς, έως (ὁ), mînѫша, saѫ̆ mînepѫл sкѫtѫлѫî. [ші

'Αντιλαβή (ἡ), апѫкаpe, saѫ̆ апѫкъtѫpъ; лѫкрѫл, de каpe se поate апѫка, ші цinea чinева (проп: ші fir:): «Πολλὰς γὰρ ἔχει τὰ λεχθέντα τὰς ἀντιλαβὰς». Плат: 2) (în Трац:) sкѫptъ гnomoлоцie (чел mѫлtѫ̆ dintp'ѫnѫ̆ semistixѫ̆). 3) mînѫшъ, saѫ̆ mînepѫ̆, adiкъ de ѫnde поate апѫка чinева чева. 4) sѫвiektѫ̆, saѫ̆ прiчinъ de mѫstpape. [ἀντιλαμβάνω]

'Αντι-λαγχάνω, вiit: -λήξομαι. doвîndeskѫ̆ ші eѫ̆ de o potpiвъ чева прin sopцi. 2) «Δίκην ἀντιλαγχάνω.» (pet:) поpneskѫ̆ iaръшĭ жѫdiкata, че în лiпsa mea s'a хotъpît de алешĭ жѫdiкъtopĭ, рекламѫ̆ iaръшĭ asѫпpa protiвniкѫлѫĭ meѫ̆.

'Αντι-λάζο(ζυ)μαι (fъръ вiit:), поet: = 'Ατιλαμβάνομαι.

'Αντι-λακτίζω, вiit: -ίσω. daѫ̆ ші eѫ̆, лoвeskѫ̆ кѫ пiчopѫл de o potpiвъ.

'Αντι-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι. (nex: ἀντέλαβον, ші miж: ἀντελαβόμην, ші чл:) iaѫ̆ чева în sкimвѫ̆, saѫ̆ în локѫ̆ de алta. «Ἀντιλαβόντες τῆς κακίας τὴν ἡδονήν». Sкp: || (miж: кѫ цen:) апѫкѫ̆, saѫ̆ mъ апѫкѫ̆, mъ цiѫ̆ stpîns de чева, «'Αντιλαμβανόμενοι τῶν δορατίων γυμναῖς ταῖς χερσί». Пл: (ші fir:) «Τῶν μετεώρων ἀντελάβετο». Тѫч: a апѫкat mѫnцii. «'Αντιλαμβάνεσθαι Αἰγύπτου». Пл: «'Αντιληπτέον φιλοσοφίας». Пл: «'Αντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων». Dm: 2) înгpiжeskѫ̆ de апpoапe, каѫtѫ̆, вizitezѫ̆. «'Αντιλαμβάνεθαι τῶν ἀσθενούντων». Sкp: (прin ѫpm:) апъpѫ̆. «Ὁ δὲ κύριος ἀντελάβετό μου». Sкp: 3) mъ прinzѫ̆, mъ înцeпeneskѫ̆; (despre плante) прinzѫ̆ pъdъчinъ. «Ἐὰν δὲ καὶ ἀντιλάβηται, μὴ καρποφορεῖν». Tfp: (вezĭ ші Λαμβάνω). 4) (='Επιλαμβάνομαι) mѫstpѫ, dожъneskѫ̆, mъ апѫкѫ̆ de чinева. «Χρὴ ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ἐλέγχειν». Плат: 5)simцѫ̆, копpinzѫ̆ înцeлeгînd чева, mъ пътpѫnzѫ̆ în înцeлeцepe de чева. «Τῷ νῷ ἀντιλαμβάνεσθαι. mъ înпъpтъшeskѫ̆. «Ἡ ψυχὴ ἀντιλαμβάνεται τῶν σωματικῶν παθῶν». Ал: Afp: «Ἡ μὲν ὄψις τῶν χρωμάτων, ἡ δὲ ἀκοὴ τῶν φωνῶν ἀντιλαμβάνεται «Bas:

'Αντι-λάμπω, вiit: -λάμψω, лѫчeskѫ̆, stpълѫчeskѫ̆ dinпotpiвъ, pesfpînгѫ̆ лѫmina; (прin ѫpm:) întѫnekѫ̆, înпoвъiezѫ̆. «Ἡ λέξις ἀντιλάμπει τῷ ἀκροατῇ πρὸς τὸ δηλούμενον». Ел: [de ѫnde

'Αντίλαμψις, εως (ἡ), pesfpînцepe de лѫminъ.

'Αντι-λέγω, вiit: -λέξω, ші -ερῶ (nex: ἀντέλεξα, ші ἀντεῖπον, tpe: de кѫ: 'Αντείρηκα, ші чл:) (кѫ dat: saѫ̆ aк: преп:) zikѫ̆ înпpotiвъ, mъ disпѫtѫ̆, mъ прiгoneskѫ̆. «Οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι.» Sкp: «Οὐκ ἀντιλέγω, ὡς οὐ πάνυ πονηρὰ τὰ πράγματα εἴη» Тѫч: «'Αντέλεγον ὡς οὐχ ἡμαρτημένων τούτων». Iskp: «Οὐδὲν ἐδύνατο ἀντιλέγειν τὸ μὴ χαρίζεσθαι». Ksn: [de ѫnde

'Αντίλεκτος (ὁ, ἡ), sѫпѫsѫ̆ ла înпpotiвipe, îndoiosѫ̆, de disпѫtъ. [ші

'Αντίλεξις, εως (ἡ), = 'Αντιλογία. 2) конвopвipe (прinч: a пepsoaneлop dpameĭ).

'Αντι-λεσχαίνω, вiit: -ανῶ. конвopвeskѫ̆ de пetpeчepe, въpfeskѫ̆ în peчiпpokѫ̆.

'Αντιλέων, οντος (ὁ), поet: asemъnatѫ̆ кѫ леѫ̆. [ἀντὶ, λέων]

'Αντιληκτικὸς, ή, όν, (прinч: вepsѫ̆ Iamвiкѫ̆) Antiлeктiкѫ̆, înпpotiвъ de Ληικτικὸς, saѫ̆ de Καταληκτικὸς. (вezĭ Apistf: Sf: 248). [ἀντιλήγω].

'Αντίληξις, εως (ἡ), de o potpiвъ doвîndipe прin sopцĭ. 2) peпopnipe de жѫdiкatъ dѫпe însemnapea лѫĭ [ἀντιλαγχάνω].

'Αντιληπτέος, α, ον, nos: ал лѫĭ 'Αντιλαμβάνω. [ші

'Αντιληπτικὸς, ὴ, όν, îndemînatiкѫ̆, пѫ-

tepnikŭ de a копpinde. «Τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον». Etim: [ші

'Αντιλήπτωρ, ορος (ὁ), ажѫtъtopŭ, апъръtopŭ. [ші

'Αντίληψις, εως (ἡ), копpindepe; апѫкаpe; mѫstpape; окpotipe. [ἀντιλαμβάνομαι].

'Αντι-λιτανεύω, віit: -εύσω. pogŭ ші eŭ de o potpівъ.

'Αντιλόβιον (τὸ), ші

'Αντιλοβὶς, ίδος (ἡ), пaptea чea din sѫs a ѫpeкiĭ. [ἀντὶ, λοβός].

'Αντιλογέω -ῶ, віit: -ησω, = 'Αντιλέγω. [ші

'Αντιλογία (ἡ), înпpotiвipe пpin кѫвinte кътpe кѫвînteле кѫiва, disпѫtъ, чeaptъ; (ші în ɥen:) înпpotiвipe; (pet:) sѫpпape пpin apгѫmente a enstaseлop пpotiвniкѫлѫĭ; кѫвîntŭ de îndpeпtape. «'Αντιλογίης κυρῆσαι, ἢ εἰς ἀντιλογίην παρέχειν τινα». Ep: [ші

'Αντι-λογίζομαι, віit: -ίσομαι, sokoteskŭ (mъ rîndeskŭ) ші eŭ dinпpotiвъ.

'Αντιλογικὸς, ὴ, ὸν, ші adв: -ικῶς, îndemînatikŭ, disпѫsŭ ла înпpotiвipe de ворвe, ла чeaptъ; sofistikŭ. (de ѫnde) «'Αντιλογικὴ (se înɥ: τέχνη)». Diaлeкtiкa чea пpin sofisme (шipetлiкѫpĭ). [din

'Αντίλογος (ὁ, ἡ), kontpazikъtopŭ, saŭ kontpazisŭ. [ἀντὶ, λόγος].

'Αντι-λοιδορέω -ῶ, віit: -ήσω, окъpeskŭ ші eŭ dinпpotiвъ.

'Αντι-λυπέω -ῶ, віit: -ήσω, mîxneskŭ ші eŭ пe чeл чe m' a sѫпъpat. [de ѫnde.

'Αντιλύπησις, εως (ἡ), kontpamîxnipe, saŭ de опotpiвъ sѫпъpape.

'Αντίλυρος (ὁ, ἡ), поet: aкopdatŭ кѫ sѫnetѫл лipeĭ. [ἀντὶ, λύρα].

'Αντίλυ-τρον (τὸ), плaтъ de пpeцѫл peskѫmпъpъpiĭ din poвie. [ἀντὶ, λύτρον]. [de ѫnde

'Αντι-λυτρόω -ῶ, віit: -ώσω, peskѫmпъpŭ ші eŭ de опotpiвъ din poвie пe чeл чe m' a peskѫmпъpat.

'Αντι-μαίνομαι віit: -μανήσομαι, mъ neвѫneskŭ ші eŭ de опotpiвъ пentpѫ чinева, saŭ înпpotiвa кѫiва.

'Αντι-μανθάνω, віit: -μαθήσομαι, înвъцŭ чeва înпpotiвъ de чeea чe înвъцasemŭ. 2) în локѫл чeлop, чe înвъцŭ пe aлцiĭ, înвъцŭ ші eŭ aлteле în peчiпpoкŭ.

'Αντι-μαρτυρέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat: saŭ aк: пpeп:) mъptѫpiseskŭ înпpotiвъ, saŭ daŭ înпpotiвъ mъptѫpie. [ші

'Αντιμαρτύρομαι, = 'Αντιμαρτυρέω.

'Αντιμάχησις, εως (ἡ), вътълie înпpotiвa кѫiвa. [din

'Αντιμάχομαι, віit: -μαχε (ші μαχή)σομαι, saŭ -μαχοῦμαι, mъ вatŭ înпpotiвa кѫiвa; (în ɥen:) mъ înпpotiвeskŭ. [ші

'Αντίμαχος (ὁ, ἡ), înпpotiвitopŭ, връжmaшŭ. [ἀντὶ, μάχη].

'Αντι-μεθ-έλκω, віit: -έλξω, (nex: ἀντιμεθείλκυσα, ші чл:) tpaгŭ, tîpъskŭ чeва kînd întp' o пapte, kînd întp' aлta. (вezĭ ші 'Ανθέλκω).

'Αντι-μεθ-ίστημι, віit: -μεταστήσω, (nex: ἀντιμετέστησα, ші miж: ἀντιμετέστην, ші чл:) (în ɥen:) mѫtŭ, skimвŭ în peчiпpoкŭ пosiцia a doъ, saŭ ші maĭ mѫлte лѫкpѫpĭ, aшezînd kînd ѫnѫл kînd aлtѫл în локѫл чeлѫĭ-л-aлtŭ.

'Αντι-μειρακιεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ пoptŭ ші eŭ кa ѫnŭ копiлŭ (mъ amвiцionezŭ копiлъpeшte) кътpe чeл чe se пoaptъ кътpe mine asemenea.

'Αντι-μελίζω, віit: -ίσω, вiepsѫieskŭ (saŭ tonezŭ kîntiчe) ші eŭ, кa ші чeл чe se întpeчe кѫ шine intp' aчeasta.

'Αντι-μέλλω, віit: -μελλήσω, = 'Ατιβραδύνω.

'Αντι-μέμφομαι, віit: -μέμψομαι, în peчiпpoкŭ хѫлeskŭ, apъtŭ nemѫлцѫmipe; mъ плîngŭ, mѫstpezŭ de o potpiвъ.

'Αντι-μένω, віit: -μενῶ, stъpѫieskŭ, dъinezŭ înпpotiвъ.

'Αντιμέρεια (ἡ), (гpam:) întpeвѫinцape de o пapte a кѫвîntѫлѫĭ în локŭ de aлta. [ἀντὶ, μέρος].

'Αντι-μεσουρανέω, -ῶ, віit -ήσω, (Цeoгp:) цiŭ локŭ de antinodŭ în peлaцie кѫ aлtѫл, adikъ staŭ sѫвt mepidianѫл чeл oпѫsŭ. 2) (astpon:) aжѫnгŭ în чentpѫл oпѫsŭ aл mepidianѫлѫĭ. (вezĭ ѫpmъt:). [de ѫnde

'Αντιμεσουράνημα (τὸ), (astpn:) semnѫл oпѫsŭ aл Mepidianѫлѫĭ, în кape soapeлe se aflъ în peлaцie кътpe noĭ пe лa miezѫл noпцiĭ.

'Αντι-μετα-βαίνω, віit: -βήσομαι, mъ stpъmѫtŭ în peчiпpoкŭ în пosiцia aлtѫia, пpeкѫm ші eл întp' a mea.

'Αντι-μετα-βάλλω, віit: -βαλῶ, skimпŭ, пpefaкŭ doъ лѫкpѫpi ѫnѫл întp' aлtѫл; saŭ stpъmѫtŭ ѫnѫл în локѫл aлtѫia.

'Αντιμετάβασις, εως (ἡ), stpъmѫtape peчiпpoкъ; pesfpînцepe. [ἀντιμεταβαίνω].

'Αντιμεταβολὴ (ἡ), peчiпpoкъ skimвape, saŭ mѫtape; (pet:) чea dѫпe tinŭ nѫmaĭ' iap nѫ dѫпe локŭ skimвape de aчeлeaшĭ

ворбе spre skoatepe de алтѫ înцелесѫ: п: е: «Τύχῃ τέχνην εὕρηκας, οὐ τύχην τέχνῃ». (вezĭ ші ѫрm:). [ἀντιμεταβάλλω].

'Αντιμετάθεσις, εως (ἡ), речіпрокъ mѫtape; (pet:) чеа dѫпе локѫ, іар nѫ dѫпе tinѫ skimбape a ворбелор întpe dînseле. «Οἷς μὲν ἐγὼ δεινὸς, οὐχ ὁ νῦν καιρὸς· οἷς δ' ὁ νῦν καιρὸς, οὐκ ἐγὼ δεινός». Iskp: (вezĭ ші преч:). [ἀντιμετατίθημι].

'Αντι-μετα-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, лasѫ чева, ші іаѫ în локѫ 'ĭ алта, ші іаръшĭ în локѫл ачestѫіа алта, каре îmĭ віne. [de ѫnde

'Αντιμετάληψις, εως (ἡ), лѫаре de ѫna în локѫ de алта.

'Αντι-μεταλλεύω, віit: -εύσω, deskizѫ minъ înпpotiва челіĭ връжтъшештĭ. (вezĭ ші ἀντιδιορύσσω).

'Αντι-μεταρ-ρέω, віit: -ρεύσω, saѫ -ρεύσομαι, кѫргѫ, saѫ mъ върsѫ dintp' ачestѫ локѫ întp' ачела, ші іаръшĭ dintp' ачела întp' ачesta, adikъ dintp' ѫnѫл întp' алтѫл пе pîndѫ.

'Αντι-μετα-σπάω -ῶ, віit: -σπάσω, = 'Αντιμεθέλκω.

'Αντιμετάστασις, εως (ἡ), лѫкрареа лѫĭ [ἀντιμεθίστημι].

'Αντιμετάταξις, εως (ἡ), stpъmѫtape întpe dînseле de feлѫpiteле пърцĭ a ле ѫneĭ оштіpĭ ашezate de бътъліе. [din

'Αντι-μετα-τάσσω (ττω), віit: τάξω, stpъmѫtѫ întpe dînseле feлѫpiteле пърцĭ a ле ѫneĭ оштіpĭ ашezate de бътъліе, adikъ чеа dpeaптъ în stînga, ші віче-вepsa.

'Αντι-μετα-χωρέω -ῶ, віit: -ήσω, skimбѫ desnosiцie, (ші fir:) simцimîntѫ.

'Αντι-μέτ-ειμι, віit: -ειμι (прел: ἀντιμετήειν), = кѫ

'Αντι-μετ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντιμετῆλθον, ші чл:) лѫкрezѫ, ѫneлteskѫ чева, че ші алтѫл каѫтъ a sъвîpші tot de odatъ. «Ὕπατος ᾑρέθη πολλῶν ἀντιμετιόντων». Пл:

'Αντι-μετρέω -ῶ, віit; -ήσω, întopкѫ кѫ ачееашĭ mъsѫpъ; (în цen:) pesплъteskѫ de o potpівъ; potpівeskѫ. [de ѫnde

'Αντιμέτρησις, εως (ἡ), întoapчepe кѫ ачееашĭ mъsѫpъ; potpівіpe.

'Αντιμέτωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ fpѫntea întoapsъ în faцa кѫĭва. [ἀντὶ, μέτωπον].

'Αντι-μηνίω, віit: -ίσω, mъ mîniiѫ de опotpівъ, saѫ înпpotівъ.

'Αντι-μηχανάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, пъskoчeskѫ, saѫ întpeвѫінцezѫ ші eѫ ѫneлtipĭ înпpotiва кѫĭва, saѫ ѫneлteskѫ чева înпpotівъ. [de ѫnde

'Αντιμηχάνημα (τὸ), înпpotівъ ѫneлtitѫpъ, saѫ miжлокѫ de înпpotівіpe.

'Αντιμίμησις, εως (ἡ), речіпрокъ imitape a mішкъpілор (stpataцemeлор) връжmaшѫлѫĭ. [ἀντιμιμέομαι].

'Αντίμιμος (ὁ, ἡ), fъкѫtѫ în imitape dѫпе алтѫл, asemenea, întokmaĭ. [ἀντὶ, μῖμος].

'Αντι-μισέω -ῶ, віit: -ήσω, ѫръskѫ ші eѫ în речіпрокѫ пе чел че mъ ѫръште.

'Αντιμισθία (ἡ), pesплatъ, saѫ пропорцionatъ pesплътіpe. [din

'Αντίμισθος (ὁ, ἡ), dътътopѫ, saѫ datѫ spre pesплътіpe. [ἀντὶ, μισθός].

'Αντι-μνηστεύω, віit: -εύσω, черѫ în къsътopie пе чееа че ші алтѫл чepe tot de odatъ.

'Αντι-μοιρέω, -ῶ, віit: -ήσω, = 'Ισομοιρέω, amѫ, saѫ іаѫ ші eѫ парte de опotpівъ кѫ чеĭ-л-алцĭ.

'Αντιμολεῖν, поet: nex: 2: de înf: ал лѫĭ 'Αντιβλώσκω.

'Αντιμολία (ἡ), вezĭ 'Αντιμωλία.

'Αντίμολπος (ὁ, ἡ), поet; întopкътopѫ (pesѫnътopѫ) de кîntapea кѫĭва, saѫ чел че кîntъ imitînd пе алтѫл. 2) a къpѫіа кîntape лѫкреазъ înпpotiва кѫĭва. [ἀντὶ, μολπή].

'Αντίμορφος (ὁ, ἡ), (шt adв:) -μόρφως, чел че înfъцішазъ întokmaĭ fiгѫpa кѫĭва. [ἀντὶ, μορφή].

Αντι-μυκάομαι, -ῶμαι, віit: -ήσομαι, pesпѫnкѫ, pesѫnѫ ла mѫцipĭ, (поate ші) înгînѫ mѫцipiле.

'Αντι-μυκτηρίζω, віit: -ίσω, бatжокopeskѫ ші eѫ пе чел че mъ бatжокopeште.

'Αντιμωλία (ἡ), [ἀντὶ, μῶλος] (прінч:) жѫdikatъ, întpѫ каре sînt de faцъ amîndoъ npiгonitoapeле пърцĭ. (вezĭ ші 'Ετερομωλία).

'Αντι-ναυπηγέω -ῶ віit: -ήσω, konstpѫiѫ ші eѫ коръбіiĭ înпpotiва връжmaшѫлѫĭ.

'Αντι-νήχομαι, віit: -νήξομαι, înnotѫ înпpotiва валѫpілор, saѫ a кѫpsѫлѫĭ апеĭ.

'Αντι-νικάω- ῶ, віit: -ήσω, бipѫіeskѫ ші eѫ în речіпрокѫ пе бipѫitopѫл meѫ.

'Αντι-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, înцелегѫ din potівъ; mъ гîndeskѫ алт-fел; fakѫ o deoseбitъ sokoteaлъ în чева.

'Αντινομία (ἡ), înпpotівіpe de o леце кътpe алта, saѫ кіар кѫ sine neînвoipe. [ші

'Αντινομικὸς, ἡ, ὸν, кѫвіinчosѫ ла леце înпpotівitoape алtia, saѫ sieшĭ кіар. [ἀντὶ, νόμος].

'Αντι-νομοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, pîndѫі-

eskŭ леџĭ înпротівîtoape, леџiȣieskŭ înпротівъ.

'Αντίνοος (ὁ, ἡ), Ion: rînditopŭ în deoseбitŭ кіпŭ, saŭ înпротівъ.

'Αντι-νουθετέω -ῶ, віit; -ήσω, sfъtȣieskŭ ші eŭ în речіпрокŭ пе чел че m' a повъцȣit; saŭ повъцȣieskŭ челе dinпротівъ.

'Αντίνωτος (ὁ, ἡ), întopsŭ, saŭ pezematŭ пе алтȣл sпate ла sпate. [ἀντὶ, νῶτος].

'Αντιξοέω -ῶ віit: -ήσω, поет: staŭ înпротівъ, mъ înпротівeskŭ. [din

'Αντίξοος, ους (ὁ, ἡ), [ἀντὶ, ξέω] (пропр:) ръzȣitŭ, pendatŭ dandapateле; (fiг:) протівнікŭ. «'Εν μυρίῃς γνώμῃσι μίαν οὐκ ἔχω ἀντίξοον». Ep: [de ȣnde

'Αντίξόως, adв: Ion: dandapateле, înпротівъ.

'Αντι-ξύω, віit: -ξύσω, sгîpiŭ, sкарпінŭ în речіпрокŭ пе чел че mъ sгîpie, ші чл:

'Αντίξως, adв: поет: în локŭ de 'Αντιξόως.

'Αντίον (τὸ), sȣлŭ de pesбoiŭ пentpȣ цesȣt. (вezĭ ші κανών).

'Αντίον, adв: поет: (прінч: neȣt: лȣĭ 'Αντίος) în faцъ, înпотрівъ de; saŭ înпротіва кȣїва.

'Αντιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, поет: esŭ înainte, îutîmпінŭ; mъ inпротівeskŭ. (вezĭ ші 'Αντιάω). [din

'Αντίος [ἀντί], α, ον, (кȣ цen: saŭ dat: ші maĭ totdaȣna adвербіал) чел înпотрівъ, în faцъ. (прін ȣрm: 2) протівнікŭ. «'Αντίος Λέσβου». Лкs: Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν». Іл: Н. «Στήμεναι ἀντία σεῖο». Іл: Х. «'Αντία ἵζοντο τούτοις». Ep: «'Αντία δεσποίνης φάσθαι». Od: O. (ші fъръ кazŭ). «'Αντίος ἐλαύνει». Ksen: «'Αντίοι ἔσταν». Іл А. «'Εκ τῆς ἀντίης». Ep: în локŭ de ἐξ ἐναντίας, din протівъ.

'Ατιοστατέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локŭ de 'Αντιστατέω, staŭ înпротівъ.

'Αντιόφρων, ονος (ὁ ἡ), поет: чел кȣ de înпротівъ simцiminte, saŭ пърерĭ. [ἀντίος, φρήν].

'Αντιόων, ωσα, ον, поет: în локŭ de 'Αντιῶν, prez: de партч: лȣĭ 'Αντιάω.

'Αντιπαγὴς [ἀντιπήγνυμι], έος (ὁ, ἡ), înпотрівъ, saŭ înпротівъ înfiпtŭ, op ziditŭ.

'Αντιπάθεια (ἡ), a пътimi чінева ръȣл, че a fъкȣt însȣшĭ алтȣіа. 2) antiпatie, fipeaskъ înпротівъ disпosiцie кътре чева, ȣръ. 3) (în med:) лȣкраре înпротіва пatimeĭ, лекȣіре. [ші

'Αντιπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ antinatie. (de ȣnde 2) (în med:) лȣкрezŭ înпротіва боалеĭ, лекȣieskŭ. (вezĭ ші ἀντιπάσχω). [din

'Αντιπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ antiпatie; (în med:) лȣкръторŭ înпротіва пatimeĭ, (de ȣnde) «Αντιπαθὲς»='Αντίδοτον, леакŭ. [ἀντὶ, πάθος].

'Αντι-παίζω, віit: -παιξοῦμαι, mъ жокŭ, saŭ глȣmeskŭ кȣ чінева.

'Αντίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), tpeкȣtŭ de вîрsta копілъреaskъ, жȣne, fatъ mape, = Βούπαις, ші Πρόσηβος. (вezĭ ші ἀρτίπαις). 2) поет: asemenea, de опотрівъ кȣ (ка) ȣnŭ копілŭ. [ἀντὶ, παῖς].

'Αντι-παίω, віit: -παίσω,='Αντικρούω, ші 'Αντιπίπτω.

'Αντιπαλαιστὴς, οῦ (ὁ), ='Αντίπαλος. [din

'Αντι-παλαίω, віit: -παλαίσω, mъ лȣпtŭ înпротіва кȣїва.

'Αντι-παλαμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι,= 'Αντιμηχανάομαι.

'Αντι-πάλλομαι, віit: -παλθήσομαι, isбindȣmъ de чева mъ арȣпкŭ înапоĭ.

'Αντίπαλος (ὁ, ἡ), ші adв: -πάλως, înпротівъ-лȣпtaшŭ, връжmaшŭ. 2) = 'Ισοπαλὴς, deопотрівъ пȣtepнікŭ, пропорцionatŭ, de опотрівъ ла кȣmпънъ. «Πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους». Тȣч: (ші adв:) «'Αντίπαλα ναυμαχήσαντας». Тȣч: «Εἰς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν». Тȣч: [ἀντὶ, πάλη].

'Αντι-πανουργέω -ῶ, віit: -ήσω, înпротівeskŭ вікленіе ла вікленіе.

'Αντι-παρα-βάλλω, віit: -βαλῶ, = 'Αντιπαρατίθημι. [de ȣnde

Αντιπαραβολὴ (ἡ), речіпрокъ компараціе.

'Αντιπαραγγελία (ἡ), (în цen:) înпротівъ порȣпкъ; (iap прінч:) конкȣрінцъ пentpȣ ачелашĭ postŭ пȣблікŭ întpe doъ пepsoane. [din

'Αντι-παρ-αγγέλλω, віit: -αγγελῶ, daŭ înпротівъ порȣпкъ. 2) intpiгŭ, ȣнелteskŭ a лȣa ачелашĭ postŭ пȣвлікŭ, че tot de o datъ каȣtъ a doбîndi ші алтȣл. 3) (Iȣр:) tъгъdȣieskŭ a fi tatъ челȣĭ zъmisлitŭ în пînteчеле soцii меле.

'Αντιπαραγραφὴ (ἡ), (Iȣр:) лȣкрареа лȣĭ

'Αντι-παρα-γράφομαι, віit: -ψομαι, (Iȣр:) pesпȣnzŭ ла, saŭ sȣрпŭ черереа, saŭ înпротівіріле, че faче протівнікȣл despre параграfie; (iap în цen:) înfъцішezŭ параграfie înпротіва алтеĭ параграfiĭ.

'Αντι-παρ-άγω, віit: -άξω, (nex: ἀντιπαρήγαγον, ші чл:) adȣкŭ ші eŭ ла міжлокŭ, пропȣіŭ чева. 2) прін înвîрtitȣрĭ,

*

ші піеziше mішкъpi esŭ înainte, mъ aранжezŭ înпpotiва връжmашѫлѫї. [de ѫnde

'Αντιπαραγωγὴ (ἡ), înfъцішаpe, пpoпѫnepe de чева înпpotiвъ; (iap пpiпч:) mішкаpe піezішъ înпpotiва връжmашѫлѫї.

'Αντι-παρα-δίδωμι, biit: -δώσω, пpedaŭ ші eŭ în pечіпpокŭ.

'Αντιπαράθεσις, εως (ἡ), = 'Αντιπαραβολή.

'Αντι-παρα-θέω, biit: -θεύσομαι, алеpгŭ піеziш înпpotiва връжmашѫлѫї (ка sъ 'л пѫіŭ ла mіжлокŭ).

'Αντι-παρ-αινέω -ῶ, biit: -έσω, = 'Αντινουθετέω.

'Αντι-παρα-καλέω -ῶ, biit: -έσω, îndeшnŭ, повъцѫіeskŭ пе чіnева ла челе dinпpotiвъ.

'Αντι-παρά-κειμαι, biit: -κείσομαι, цiŭ oпѫsъ, saŭ паралелъ пosiцie în faцa кѫїва, saŭ кътpe чіnева.

'Αντι-παρα-κελεύομαι, biit: -εύσομαι, = 'Αντιπαρακαλέω, înвitŭ înпpotiвъ.

'Αντιπαράκλησις, εως (ἡ), înпpotiвъ înвitape, saŭ îndemnape. [ἀντιπαρακαλέω].

'Αντι-παρα-λυπέω -ῶ, biit: -ήσω, sѫпъpŭ ші eŭ în pечіпpокŭ пе d'алътѫpea пе чіnева.

'Αντι-παρα-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плѫteskŭ пе лîngъ цъpmŭ, saŭ пе лîngъ fлota връжmашѫлѫї în pечіпpокŭ, пpекѫm ші ел înпpotiва mea de чееа-л-алтъ паpte.

'Αντι-παρα-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mеpгŭ înпpotiвъ; tpекŭ кѫ oшtipea mea пе dinaintea връжmашѫлѫї.

'Αντι-παρα-σκευάζομαι, biit: -άσομαι, mъ пpегъteskŭ ші eŭ înпpotiва челѫї че se гътеште înпpotiва mea. [din

'Αντιπαρασκευὴ (ἡ), пpегътipe sпpe înпpotiвipe.

'Αντιπαράστασις, εως (ἡ), (fir: pet:) пpetindepe, къ ші кіаp dѫпе a пpotiвniбѫлѫї sѫпosiцie аpe чіnева nѫmaї пѫцin dpeпtate; saŭ atакаpe de fopme ла nепѫtinцъ de a sѫpпа вasѫл. (вezї ші "Ενστασις). [ші

'Αντιπαραστατικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, пotpiвitŭ ла 'Αντιπαράστασις. (вezї zічеpea пpечеdentъ). [ἀντιπαρίστημι].

'Αντι-παρα-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, îmї ашezŭ таbъpa апpoапе ші în faцa челії връжmъшештї.

'Αντιπαρασχεῖν, nex: 2: de înf: ал лѫї 'Αντιπαρέχω.

'Αντιπαράταξις, εως (ἡ), аpaнжаpe de omtipe înпpotiва връжmашѫлѫї. [ἀντιπαρατάσσω].

'Αντιπαράτασις, εως (ἡ), întindepe de чева în паралелŭ, ші înпotpiвъ de алтѫл. [вezї ἀντιπαρατείνω].

'Αντι-παρα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, aраnжezŭ oшtipea înпpotiва връжmашѫлѫї.

'Αντι-παρα-τείνω, biit: -τενῶ, întînzŭ чева în паралелŭ în faцa, saŭ înпpotiва кѫїва; алътѫpŭ, компаpezŭ.

'Αντι-παρα-τίθημι, biit: θήσω, алътѫpŭ чева пе лîngъ алta; (пpin ѫpm:) компаpezŭ, konfpontezŭ. «'Αντιπαρατιθέντες αἰσχρὰ καὶ σεμνά». Sin:

'Αντι-παρα-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ sѫпѫіŭ, mъ daŭ în лatѫpî ші eŭ în pечіпpокŭ, saŭ îngъdѫіŭ de опotpiвъ. [de ѫnde

'Αντιπαραχώρησις, εως (ἡ), pечіпpокъ îngъdѫіpe.

'Αντι-πάρ-ειμι, biit: -ειμι, (пpел: ἀντιπαρῄειν, ші чл:) = 'Αντιπαρέρχομαι.

'Αντι-παρ-εισ-ῥέω, biit: -ῥεύσομαι, mъ въpsŭ înъѫntpѫ (întpѫ, mъ stpекоpŭ) ші eŭ пе de чееа-л-алтъ паpte de опotpiвъ.

'Αντιπαρέκτασις, εως (ἡ), = 'Αντιπαράτασις. [din

'Αντι-παρ-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, = 'Αντιπαρατείνω.

'Αντι-παρ-εξ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἀντιπαρεξήγαγον, ші чл:) skoцŭ ші eŭ oшtipea mea аpaнжатъ înпpotiва връжmъшѫлѫї; (fir:) mъ întpекŭ, întpѫ în конкѫpinцъ кѫ чіnева.

'Αντι-παρ-έξ-ειμι, biit: -ειμι, = кѫ

'Αντι-παρ-εξ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντιπαρεξῆλθον, ші чл:) esŭ ші eŭ пpin піeziшъ шішкаpe înпpotiяа връжmашѫлѫї.

'Αντι-παρ-εξ-ετάζω, biit: άσω, чеpчetezŭ пpin konfpontape ші компаpaцie.

'Αντι-παρ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, tpекŭ în faцa кѫїва пе алтŭ dpѫmŭ, sѫŭ îл ѫpmezŭ пе dpѫmѫл чел dinпotpiвъ.

'Αντι-παρ-έχω, biit: -έξω, (nex: ἀντιπαρέσχον, ші чл:) = 'Αντιδίδωμι.

'Αντι-παρηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, mînгîiŭ ші eŭ în pечіпpокŭ.

'Αντι-παρ-ήκω, biit: -ήξω, mъ întînzŭ пе паpтea чеа din пotpiвъ.

'Αντι-παρ-ιππεύω, biit: -εύσω, mъ поpneskŭ кѫ кавалеpia піeziш înпpotiва връжmашѫлѫї.

'Αντι-παρ-ίστημι, biit: ἀντιπαραστήσω (nex: ἀντιπαρέστησα, ші mіж: ἀντιπαρέστην, ші чл:) înfъцішezŭ ші eŭ чева în pечіпpокŭ,

saŭ înnpotivъ (orʃalta în lokŭ) de ceea ce este în fiinцъ.

'Αντι-παῤῥησιάζομαι, viit: -άσομαι, vorвeskŭ ші eŭ în reчiprokŭ kъ aчeeaшї nesfialъ, saŭ netъkînd nimikŭ de oпotrivъ.

'Αντι-παρ-ῳδέω -ῶ, viit: -ήσω, napodiezŭ ші eŭ de oпotrivъ. (vezї παρῳδέω).

Αντι-πάσχω, viit: -πείσομαι, (nex: ἀντέπαθον, ші чл:) пътimeskŭ în reчiprokŭ op ce (vine saŭ rъŭ) amŭ fъkъt alтъia. 2) (rap în med:) =Αντιπαθέω. ‖ «Αντιπεπονθὼς (λόγος)» (ceometr:) konpinzъtorŭ de prechedenцї ші ърmъtorї terminї. ші «Αντιπεπονθὸς (τὸ), (Iър:) aчeeaшї пътimipe îmпъssъ asъпra vinovatъlъї spre satisfakцie.

'Αντι-παγέω -ῶ, viit: -ήσω, fakŭ sromotŭ înnpotivъ maї tare decît чел ce se aъde.

'Αντι-πείθω, viit: πείσω, îndъплекŭ ші eŭ în reчiprokŭ ne чinева ла dinnpotivъ, desdъплекŭ. [de ъnde

'Αντιπειστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a îndъплека ла dinnpotivъ, saŭ în reчiprokŭ.

'Αντι-πελαργέω -ῶ, viit: -ήσω, întorkŭ kъ rekъnoштinцъ vine-fачere (maї kъ seamъ kътre пърinцї în asemъnare kъ verzele, kare se повeштesk, kъ kъvtъ ne пърinцiї лор ла бътrîneцe). [ἀντὶ, πελαργός]. [de ъnde

'Αντιπελάργησις, εως (ἡ), întoarчere de fачere de vine, rekъnoштinцъ (maї kъ seamъ a копiilor kътre пърînцї dъne ekъemплъл verzelor). (vezї вервъл).

'Αντιπελαργία (ἡ), = 'Αντιπελάργησις.

'Αντι-πέμπω, viit: -πέμψω, trimiцŭ ші eŭ din partea mea, saŭ înnpotiva kъїva, op înaпoї.

'Αντιπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), prічinъitorŭ de жале пentrъ жале. [ἀντὶ, πένθος].

'Αντιπεπονθότως, adv: în antinatic, saŭ pesvъnape. 2) dъne înnpotivitorŭ kъvîntŭ. [din

'Αντιπεπονθὼς, υῖα, ός, tre: de kъ: ал партч: лъї 'Αντιπάσχω.

'Αντιπέρα, adv: = ἀντιπέραν. [de ъnde

'Αντιπέραιος, α, ον, чел че se aflъ de ceea-л-altъ parte.

'Αντιπέραν (ρας), adv: înnotrivъ, de ceea-л-altъ parte (prinч: kînd mіжлочеште mare, ші чл:). «Ἡ Ζάκυνθος κεῖται ἀντιπέραν Ἤλιδος». Tъч:

'Αντιπέρηθεν, adv: Ion: din partea чea de dinколо, din notrivъ. [din

'Αντιπέρην, adv: Ion: ='Αντιπέραν. «Ἠπείρους δοιὰς, 'Ασιάδ' ἀντιπέρην τε». Mosx:

'Αντι-περι-άγω, viit: -άξω, învîrteskŭ, svчeskŭ în partea din notrivъ. [de ъnde.

'Αντιπεριαγωγὴ (ἡ), învîrtire, svчire în partea din notrivъ.

'Αντι-περι-ηχέω -ῶ, viit: -ήσω, pesvnŭ de жър înnpreжър.

'Αντι-περι-ίστημι, viit: -στήσω, (nex: ἀντιπεριέστησα, ші mіж: ἀντιπεριέστην, ші чл:) stprimtopezŭ чева kъ înnpresopape din toate пърцiле, în kît a se konventpa ла vnŭ lokŭ, saŭ a se prefaче kъ totъл într' altŭ чева. «Ἀντιπεριίστησι τὸ ψύχος εἴσω τὴν θερμότητα». Apist: (ші nas: saŭ mіж:). «Αἱ νόσοι αἱ τοῦ ὠτὸς ἀντιπερίστανται εἰς τὰ τοῦ πνεύματος πάθη». Apist:

'Αντι-περι-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, înkonжърŭ, saŭ învrъцiшezŭ ші eŭ în reчiprokŭ.

'Αντι-περι-πλέω, viit: -πλεύσομαι, плъteskŭ înnpreжър ші eŭ în notrivъ de връжmашŭ.

'Αντιπερίσπασμα (τὸ), ші

'Αντιπερισπασμὸς (ὁ), întindere, saŭ smълцere dinnpotivъ, kînd ла o parte, kînd ла alta; atrauere a лъърiї a mînte din protivъ ла altъ parte. [din

'Αντι-περι-σπάω -ῶ viit: -άσω, (în цen:) smългŭ, tragŭ în partea чea dinnpotivъ, saŭ kînd într' o parte, kînd într' alta; (iap part:) atragŭ dinnpotivъ prin stratauetъ лъareа aminte ші пъteріle връжmашълъї într' altъ parte, îl okъпŭ aiъreа.

'Αντιπερίστασις, εως (ἡ), înnpresopape din toate пърцiле, ші printr' aчeasta konventpape ла vnŭ lokŭ, saŭ prefaчere într' altŭ чева a aша stprimtoratълъї лъkrъ. [vezї ἀντιπερίστημι].

'Αντι-περι-στρέφω, viit: -στρέψω, învîrteskŭ, svчeskŭ dinnpotivъ. [de ъnde

'Αντιπεριστροφὴ (ἡ), svчire, învîrtire dinnpotivъ.

'Αντι-περι-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, aжъnrŭ prin învîrtire în dosъл връжmашълъї, saŭ îl iaŭ ne dîndъrt.

'Αντι-περι-ψύχω, viit: -ψύξω. rъkoreskŭ ші eŭ din toate пърцiле în reчiprokŭ чева.

'Αντι-περι-ωθέω -ῶ, viit: -ήσω, înnprînd din toate пърцiле stprimtopezŭ чева în sine. (vezї ші 'Αντιπεριίστημι). [de ъnde

'Αντι-περι-ώθησις, ші

'Αντιπερίωσις, εως (ἡ), konventpape prin înnpinцere din toate пърцiле.

'Αντίπετρος (ὁ, ἡ), poet: esemenea kъ (tare ka) piatra. [ἀντὶ, πέτρα].

'Αντι-πηδάω -ῶ, viit: -ήσω, sърă înprotivъ; sърă ші eă în reчiprokă.

'Αντίπηξ, ηγος (ή), noet: [ἀντιπήγνυμι] лadъ.

'Αντι-πηροω -ῶ, viit: -ώσω, злвteskă ne чinева snpe pesввnape.

'Αντι-πιέζω, viit; -έσω, stpivеskă, saă stpimtopeză ші eă în reчiprokă.

'Αντι-πίμπλημι, viit: -πλήσω, вmплв ші eă în reчiprokă.

'Αντι-πίμπρημι, viit: -πρήσω, apză ші eă în reчiprokă.

'Αντι-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: ἀντέπεσον, ші чл:) kază ші eă în reчiprokă asвnpa kвїva; mъ înnpotivеskă kв fanta, saă kв kвvînтвл; (de вnde partч:) «'Αντιπίπτων (ὁ), = 'Εχθρὸς, ші 'Αντιπίπτον (τὸ), nenopочipe.

'Αντίπλαστος (ὁ, ή), плъsmвită, formată dвne modelă; (npin вpm:) asemenea, întokmaї.

'Αντι-πλέκω, viit: πλέξω, înnleteskă dandapateле, saă în reчiprokă.

'Αντίπλευρος (ὁ, ή), noet: чел kв koastъ înnotpivъ de алta; nвsă, op kвvenită ла koasta dinnotpivъ. [ἀντὶ, πλευρά].

'Αντι-πλέω, viit: -πλεύσομαι, плвteskă înnpotiva , saă asвnpa връжташвлвї, op a vîntвлвї.

'Αντιπλῆξ, ῆγος (ὁ, ή), noet: isвitopă, saă isвită înnpotivъ, dată îndърът.

'Αντι-πληρόω -ῶ, viit: -ώσω, вmплв ші eă dinpotivъ (npinч: коръвiile kв ostaшї). 2) вmплв kв алtă чева de kît чeea, чe konpindea maї 'nainte.

'Αντι-πλήσσω (ττω) , viit: -πλήξω, лoвeskă ші eă în reчiprokă, isвeskă înnpotivъ, daă îndърът.

'Αντίπλοια (ή), плвtipe înnpotiva vîntвлвї, (de вnde) = ἰσορροπία. [ἀντίπλους].

'Αντι-πνέω, viit: -πνεύσω. sвflв înnpotivъ; (fir:) mъ înnpotivеskă. [de вnde

'Αντιπνοὴ, ші

'Αντίπνοια (ή), sвflape înnpotivъ; (fir:) înnpotivipe, onpipe. [ші

'Αντίπνοος, ους (ὁ, ή), (ші adв:) πνόως, înnpotivъ-sвflъtopă.

'Αντίποδες (ή), kaвtъ 'Αντίπους.

'Αντι-ποθέω -ῶ, viit: -ήσω, amă reчiprokъ dopinцъ, saă dopă.

'Αντι-ποιέω ῶ, viit: -ήσω, fakă ші eă în reчiprokă чева (vine saă pъă). || (miж:) npetinză, kaвtă a 'mї însвші чeea чe dopeskă , saă rîndeskă, kъ mi se kвvine; (npin вpm:) konkвreză kътpe чinева nentpв ачeea. «Αντιποιεῖσθαι Σαλαμῖνος«. Пл: «'Επεὶ δὲ Κῦρος τέθνηκεν, οὐκ ἀντιποιούμεθα τῆς ἀρχῆς τῷ βασιλεῖ». Ksen: «Οἱ ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποιοῦντο». Ksen: [de вnde

'Αντιποίησις, εως (ή), npetindepe, konквrinцъ nentpв чева.

'Αντίποινος (ὁ, ή), noet: чepвtă, saă dată nentpв osîndъ. || (de вnde sввst:) 'Αντίποινον (τὸ), ='Απoινον, npeцă de peskвmпъpape. [ἀντὶ, ποινή].

'Αντι-πολεμέω -ῶ, viit ήσω, mъ pesвoieskă înnpotivъ.

'Αντιπολέμιος, α, ον, = kв

'Αντιπόλεμος (ὁ, ή), = πολέμιος, връжташă de pesвoiă. «'Αντιπόλεμοι». чeї чe se pesвoiesk înтpe dînшiї. [ἀντὶ, πόλεμος].

'Αντι-πολίζω, viit: -ίσω, zideskă opaшă înnpotivъ, saă înnotpivъ de алtвл.

'Αντι-πολιορκέω -ῶ, viit: -ήσω, înnpesopă пе înnpesopъtopiї чetъцiї în reчiprokă.

'Αντίπολις, εως (ή), opaшă sitвată înnotpivъ de алtвл, saă pivалă kътpe алtвл. [ἀντὶ, πόλις].

'Αντιπολιτεία (ή), sistemъ полiтikъ onвsъ гвверnвлвї în fiinцъ, onosiцie полiтikъ; (în цen:) înnpotivipe. [din

'Αντι-πολιτεύομαι, viit: -εύσομαι, sîntă de o sistemъ, saă naptidъ полiтikъ înnpotivitoape гвверnвлвї, saă полiтikă onosantă op kвї; (în цen:) mъ înnpotivеskă (вnелteskă înnpotiva) skonвлвї kвїva.

'Αντι-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, mъ nopneskă, mъ dвkă asвnpa челвї чe vine asвnpa mea. 2) mepгă пe o кале înnpotivititoape kвîva; (npin вpm:) staă înnpotiva mішkърiлор kвїva.

'Αντι-πορθέω -ῶ, viit: -ήσω, жъfвieskă în reчiprokă локвл kвїva.

'Αντίπορθμος (ὁ, ή), ашezată în naptea чea din notpivъ a вneї stpimtopї de mape. «Καὶ τῆς ἀντιπόρθμου τῇ Φωκίδι Κορινθίας». Stpв: [ἀντὶ, πορθμός].

'Αντίπορος (ὁ, ή), = 'Αντίπορθμος, чe se aflъ de чeea-л-алtъ naptе a цъpтвлвї; (în цen:) чe este înnotpivъ. [ἀντὶ, πόρος].

'Αντίπους, οδος (ὁ, ή), чел kв пiчoapeле onвse челор a ле алtвia; (de вnde цeogr:) Antinodă, чел sввt ачелашї mepidianъ, însъ în чeea-л-алtъ marцine, saă în dinnotpivъ nвntă. «Δημώναξ δεικνὺς τὴν ἐν τῷ ὕδατι φρέατος σκιὰν τοιούτους ἔλεγεν εἶναι τοὺς ἀντίποδας». Лвч: [ἀντὶ, ποῦς].

'Αντιπρακτικὸς, ὴ, ὸν, лвkръtopă, вnелitopă înnpotiva алtвia. [ші

'Αντίπραξις, εως (ἡ), înпротівъ-лѫкраре. [din

'Αντι-πράσσω (ττω), віit: -πράξω, mъ портѫ (maĭ кѫ seamъ în челе політіче) înпротіва кѫїва.

'Αντιπρεσβευτὴς, οῦ (ὁ), tpimisѫ în локѫ (локоцiitopѫ) de solѫ. [din

'Αντι-πρεσβεύω, віit: -εύσω, mepгѫ în речіпрокѫ solѫ кътре чел че a tpimis кътре гѫвернѫл meѫ, saѫ ка sъ întîmпінѫ sкопѫл soліеї алтѫї statѫ. || (між:) tpimiцѫ în речіпрокѫ, saѫ înпротівъ soліе.

'Αντι-πρήσσω, віit: -πρήξω, Ion: în локѫ de 'Αντιπράσσω.

'Αντι-προ-βάλλομαι, віit: -βαλοῦμαι, пропѫіѫ чева în локѫ de алта. [de ѫnde

'Αντιπροβολὴ (ἡ), пропѫнере de чева în локѫ de алта, saѫ înпротівъ.

'Αντι-πρό-ειμι, віit: -ειμι (прел: 'Αντιπροήειν, ші чл:) esѫ ші eѫ înпротіва челѫї че віне asѫпра mea.

'Αντι-προθυμέομαι, -οῦμαι, віit: -ήσομαι, sîntѫ ші eѫ în речіпрокѫ (saѫ în локѫл алтѫіа) гата, воіosѫ ла ор че.

'Αντίπροικα, adв: ка în dapѫ, foapte eftin. [ἀντὶ, προίξ].

'Αντι-προκαλέομαι, -οῦμαι, віit: -έσομαι, пoftesкѫ ші eѫ (maĭ кѫ seamъ în жѫdeкътopie) în речіпрокѫ пе чінева ла înвоіре. [de ѫnde

'Αντιπρόκλησις, εως (ἡ), речіпрокъ пoftipe ла înвоіре

'Αντι-προπίνω, віit: -πίομαι, (nex: ἀντιπροέ[ші întpѫn: ἀντιπροῦ] πιον, ші чл:) беаѫ ші eѫ în речіпрокѫ în sъnътatea челѫї че a бъѫt întp'a mea.

'Αντι-προσ-αγορεύω, віit: -εύσω, saѫ ἀντιπροσερῶ, (nex: ἀντιπροσηγόρευσα, saѫ ἀντιπροσεῖπον, ші чл: tot îndoit) salѫtѫ în речіпрокѫ, saѫ de опотрівъ.

'Αντι-προσ-αμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, гръmъdeskѫ înпрежѫр (прінч:) de плante ші помї алтѫ пъmîntѫ în локѫл челѫї pisinitѫ.

'Αντι-πρόσ-ειμι, віit: -ειμι (прел: 'Αντιπροσήειν, ші чл:) mъ апропіѫ ші eѫ înпротіва челѫї че s'a апропіat de mine.

'Αντιπροσειπεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫї 'Αντιπροσαγορεύω.

'Αντι-προσ-ελάυνω, віit: -ελάσω, пъвълeskѫ ші eѫ în речіпрокѫ къларе înпротіва кѫїва.

'Αντιπροσενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫї 'Αντιπροσφέρω.

'Αντιπροσερεῖν, віit: акt: de inf: ші

'Αντιπροσεῤῥήθην, nex: 1: пas: ал лѫї 'Αντιπροσαγορεύω.

'Αντι-προσ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντιπροσῆλθον, ші чл:) = 'Αντιπρόσειμι.

'Αντι-προσκυνέω -ῶ, віit: -ήσω, (nex: ἀντιπροσεκύνησα, saѫ ἀντιπροσέκυσα) mъ înкінѫ ші eѫ în речіпрокѫ челѫї че mi s'a înкinat.

'Αντι-προσ-φέρω, віit: -οίσω, (nex: ἀντιπροσήνεγκα, ші чл:) adѫкѫ ші eѫ în речіпрокѫ чева кѫїва, saѫ апроапе de чінева.

'Αντιπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ faцa în faцa алтѫіа, saѫ întoapsъ înапої, înпротівъ deалтѫл; (неол:) репресintantѫ, dѫпѫtatѫ, локоцiitopѫ ал (feцeї) кѫїва. [ἀντὶ, πρόσωπον]. [de ѫnde

'Αντιπροσώπως, adв: faцъ în faцъ; saѫ кѫ faцa întoapsъ de чееа-л-алтъ парте, înпротівъ de a алтѫіа.

'Αντιπρότασις, εως (ἡ), (pet:) пропѫнере adѫsъ înпротіва челії a протівнікѫлѫї spre sѫрпареа eї. [din

'Αντι-προ-τείνω, віit: -τενῶ, întînzѫ ші eѫ în речіпрокѫ. «Τοῦ δὲ τὴν δεξιὰν προτείναντος, ἀντιπροὔτεινε». Ksen: 2) (pet:) пропѫіѫ ші eѫ înпротіва пропѫнерії протівнікѫлѫї.

'Αντι-προ-τίθημι, віit: -θήσω, пѫіѫ ші eѫ în речіпрокѫ чева înainte; пропѫіѫ înпротівъ.

'Αντίπρωρος (ὁ, ἡ), (прінч: desпре коръбії) кѫ прѫа (партеа de dinainte a коръбіі) în faцa прѫеї чеї-л-алте коръбії. 2) поет: = 'Αντιπρόσωπος; (прін ѫрm:) înвedepatѫ, de faцъ. || (sѫбst:) 'Αντίπρωρον (τὸ), партеа чеа dinпотріва прѫеї коръбіі, = Πρύμνη, партеа dinапої a коръбії, пѫпъ. [ἀντὶ, πρώρα].

'Αντίπτωμα (τὸ), înпротівітоаре întîmпларе, nenopoчіре. (везї 'Αντιπίπτω). [ші

'Αντίπτωσις, εως (ἡ), înпротівъ къdepe, isбіре, реа întîmпларе. 2) (грам:) întpeбѫінцаре de ѫnѫ казѫ în локѫ de алтѫл, antiптosѫ. [ші

'Αντιπτωτικὸς, ὴ, ὸν. (гр:) dedѫsѫ ла antiптosѫ. [ἀντιπίπτω]. [de ѫnde

'Αντιπτωτικῶς, adв: în fiгѫръ de antiптosѫ.

'Αντίπυγος (ὁ, ἡ), чел кѫ кѫрѫл întopsѫ кътре ал алтѫіа. «'Αντίπυγοι συμπλέκονται». Apist: [ἀντὶ, πυγή].

'Αντι-πυκτεύω, віit: -εύσω, înпротівъ гіontѫіeskѫ, mъ лѫптѫ кѫ гіontѫл, saѫ пѫmnѫл.

'Αντίπυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ поартъ înпотрівъ, în faцъ de алта. [ἀντὶ, πύλη].

'Αντι-πυνθάνομαι, viit: -πεύσομαι,=='Αντερωτάω.

'Αντίπυργος (ὁ, ἡ), noct: asemenea, de onotrivъ kъ tъrnъ. [ἀντὶ, πύργος]. [de unde

'Αντι-πυργόω -ῶ, viit: -ώσω, noct: zidesкъ tъrnъ înnrotivъ, saъ în notrivъ de altъl.

'Αντι-πυρσεύω, viit: -εύσω. înalцъ ші eъ lъminъ (masala) în notrivъ de alta, kopesnъnzînd astfel la semnъl datъ nrintr' aveea.

'Αντιρ-ρέπω, viit: -ρέψω, mъ plekъ, trarъ la o narte, saъ kînd la unа, kînd la alta în reчinrokъ a kъmneneї; (nrin ъrm:) kalanцezъ, цiъ kalanцa.

'Αντιρ-ρέω, viit: -ρεύσω, saъ -ρεύσομαι, kъrrъ dinnrotivъ.

'Αντιρ-ρηθῆναι, (neper:) nex: 1-iъ nas: de inf: al lъї 'Αντιλέγω [ἀντὶ, ρέω, zikъ, neîntr:). [de unde

'Αντίρρησις, εως (ἡ), înnrotivire nrin kъvîntъ, kontestaцie. [ші

'Αντιρρητικὸς, ὴ, όν, kъviinvosъ, saъ îndemînatikъ, aплekatъ la kontestare, saъ înnrotivire la kъvintele kъїva.

'Αντιρ-ρητορεύω, viit: -εύσω. oratorezъ, vorbeskъ retoričeшte înnrotiva kъїva.

'Αντίρρινον (τὸ), unъ felъ de nlantъ,=='Ανάρρινον (amîndoъ nentrъ asemъnarea seminцelor ei kъ narъ de viцelъ). [ἀντί, ρὶς, -νὸς].

'Αντιρροὴ, ші

'Αντίρροια (ἡ), înnrotivъ, saъ înanoї kъrnere, vъrsare de likъide. [ἀντιρρέω].

'Αντιρροπία (ἡ) de onotrivъ plekare, saъ tragere în veea-l-altъ narte a kъmneneї; (nrin ъrm:) balanцare, ekilibritate. [din

'Αντίρροπος (ὁ, ἡ), plekatъ unre vea din notrivъ narte a kъmneneї; (nrin ъrm:) de onotrivъ kъmъnitorъ, цiitorъ de ekilibrъ; vel de deonotrivъ greutate, nътere, saъ preцъ; nronorцionatъ; (ші nrin înt:) aшezatъ înnotrivъ. [ἀντιρρέπω]. [de unde

'Αντιρρόπως, adv: de onotrivъ; kъmъnit, în ekilibrъ.

'Αντ-ισάζω, viit: -ισάσω, =='Αντισόω.

'Αντι-σέβομαι (f: viit:), nesnektezъ ші eъ de onotrivъ, saъ în reчinrokъ ne vinева.

'Αντι-σεμνύνομαι, viit: -υνοῦμαι, mъ nortъ ші eъ în reчinrokъ mîndrъ kътre vinева, mъ цiъ ші eъ de onotrivъ greъ.

'Αντι-σηκόω-ῶ, viit: -ώσω, ardikъ kъmnъna, nъind ші de veea-l-altъ narte de onotrivъ greutate; (nrin ъrm:) adukъ în ekilibrъ; îndrentezъ; înnlinesкъ linsa. [de unde

'Αντισήκωμα (τὸ), veea ve slъжeшte snre notrivirea kъmneneї. 2)== kъ

'Αντισήκωσις, εως (ἡ), notrivirea kъmneneї, balanцare, ekilibrare; înnlinire de linsъ; (fir:) nesnlътire.

'Αντι-σημαίνω, viit: -σημανῶ, daъ, fakъ semnъ de onotrivъ; 2) sîntъ de înnrotivitoare însemnare.

'Αντίσιγμα, ατος (τὸ), litera Σίγμα întoarsъ (Ϛ), kъ kare veї vekї komentatorї însemnaъ versъrile vele îndoioase, ші bъnъite de streine, vîrîte n'între ale avtorъlъї.

'Αντι-σιωπάω -ῶ, viit: -ήσω. takъ ші eъ în reчinrokъ.

'Αντι-σκευάζομαι, viit: -άσομαι, îmї nъiъ la rîndъialъ ші eъ dinnrotivъ lъkrъrile; mъ gъteskъ ші eъ în reчinrokъ.

'Αντι-σκοτέω -ῶ, viit; -ήσω. întunekъ veva stînd înnotrivъ ї.

'Αντι-σκώπτω, viit: -σκώψω. batjokoreskъ ші eъ dinnrotivъ, saъ în reчinrokъ ne vinева.

'Αντι-σοφίζομαι, viit: -ίσομαι. întrebъinцezъ ші eъ în reчinrokъ sofismo, (viktenїї. širetlikъrї) snre amъцirea kъiva. [de unde

'Αντισοφιστὴς, οῦ (ὁ), înnrotivitorъl sofismelor kъїva. «'Εδεδίει γὰρ τὸν 'Επίκουρον ὡς ἀντισοφιστὴν τῆς μαγγανείας αὐτοῦ». Lъv:

'Αντ-ισόω -ῶ, viit: -ώσω. notriveskъ, fakъ veva a fi de onotrivъ.

'Αντίσπασις, εως (ἡ), =='Ανθολκὴ, (med:) direkцia smezelelor trъnъlъї kътre nartea vea din notrivъ. (vezї nαροχέτευσις). [ші

'Αντίσπασμα (τὸ), ші

'Αντισπασμὸς (ὁ), =='Αντίσπασις, tragere kътre nartea vea din notrivъ. 2) înnrotivъ-vorbire; desbinare; kontrъ-lъkrare. 3) (în ostъшeшtї miškъrї) =='Αντιπερισπασμὸς. [ші

'Αντισπαστικὸς, ὴ, όν, lъkrъtorъ înnrotiva snasmelor (med:) 2). (gram:) kъviinvosъ la noetikъl metrъ, 'Αντίσπαστον. [mi

'Αντίσπαστος (ὁ, ἡ), trъgъtorъ, saъ trasъ kътre vea din protivъ, saъ kътre doъ protivniче între dînsele nъrцї. (nriu ъrm:) 2) Σπασμώδης. 3) înnrotivitorъ nrin kъvîntъ, saъ fantъ. || (sъbst:) 'Αντίσπαστον, metrъ noetikъ kompъsъ din natrъ silabe, doъ skurte (vea dintîї ші vea din urmъ), ші doъ lъnцї (vele din mijlokъ), s: e: 'Αλέξανδρος. [din

'Αντι -σπάω -ῶ, biit: -στάσω, tpară kъtpe naptea чea dinnpotivъ; (kъ dat:) mъ înnpotiveskă; (kъ gen:) noet: npinză, anъkă чева.

'Αντι-σπεύδω, biit: -σπεύσω, mъ grъbeskă a лъkpa înnpotiва kъïва, saă mъ sileskă a sъvîrшї чева înnpotivъ,

'Αντισπόδιον (τὸ), чenъшъ nлantikъ întpebъinцatъ în linsъ de metalikъ. [ші

'Αντίσποδος (ὁ, ἡ.) întpebъinцatъ în локă de чenъшъ (nлantikъ saă metalikъ). (de ънde || sъbst:) 'Αντίσποδος (ἡ), ші 'Αντίσποδον (τὸ), = 'Αντισπόδιον, [ἀντί, σποδός].

'Αντι-σπουδάζω, biit: -άσω, = 'Αντισπεύδω.

'Αντι-σταθμέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Αντισηκόω.

'Αντιστάθμισις, εως (ἡ), = 'Αντισήκωσις. [din

'Αντι-σταθμίζω, biit: -ίσω, = 'Αντισταθμέω. [din

'Αντίσταθμος (ὁ, ἡ), чел de o notrivъ лa grebtate, лa nъtepe kъ altъл; de aчелашї preцă. [ἀντὶ, σταθμός].

'Αντι-στασιάζω, noet: -άσω, ънelteskă (sîntă de) înnpotivъ naptidъ, saă fatpie. [de ънde

'Αντιστασιαστὴς, οῦ (ὁ), ънelтitoră (naptizană) de înnpotivъ fatpie.

'Αντιστάσιος (ὁ, ἡ, = 'Αντίσταθμος, ші 'Ισοστάσιος.

'Αντίστασις (ἡ), înnpotivipe, 2) kompapaцie. 3) kontpa-fatpie. [ἀντὶ, στάσις]. [de ънde

'Αντιστασιώτης, ου (ὁ), = 'Αντιστασιαστής.

'Αντιστατέον, nos: ал лъї 'Ανθίσταμαι.

'Αντιστατέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανθίσταμαι, mъ înnpotiveskă; skopneskă вражвъ, peskoaлъ. [din

'Αντιστάτης, ου (ὁ), npotivnikă, връжmашă; saă='Αντιστασιώτης. [ші

'Αντιστατικὸς, ἡ, ὸν îndemînatikă лa (fъkътă ne) înnpotivipe. [ἀνθίσταμαι].

'Αντίστερνον (τὸ), naptea sninърїї чea înnotrivъ de nientă. [ἀντὶ, στέρνον].

'Αντιστήριγμα (τὸ), snpiжină, în protivъpezemă; (fir:) ажъtopă, окpotipe. (bezї 'Αντιστηρίζω). [ші

'Αντιστηριγμὸς (ὁ), snpiжinipe, = 'Αντιστήριξις, înnpotivъ-pezemape. [din

'Αντι-στηρίζω, biit: -ίξω, snpiжineskă чева dinnpotivъ, saă pezemă din naptea novîrnipiї; (fir:) sъвцiă, окpoteskă ne чinева înnpotiva altъia, ші daă mînъ de ажъtopă.

'Αντι-στοιχέω -ῶ, biit: -ήσω, staă лa pîndă înnotrivъ de altъл asemenea ашezată. «Χοροὶ ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις». Sъid: 2) (gram:) sîntă în пропорцie, ші (npin вrm:) mъ skimbă kъ altъ literъ, saă mъ nъiă în локъл altеї litere (ka asnipateле ші челе sъвцirї). [ші

'Αντιστοιχία (ἡ), nosiцia, saă stapea чelъї nъsă лa pîndă înnotrivъ de altъл. 2) (gram:) пропорцia ші înлокъirea literелор koresnъnzътoape între dînseле. [din

'Αντίστοιχος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -στοίχως, nъsă лa pîndă înnotrivъ de altъл asemenea; (în gen:) пропорцionată, asemenea; koresnondentъ literъ (gram:). [ἀντί, στοῖχος, saă στοιχεῖον].

'Αντίστομος (ὁ, ἡ), чел kъ гвръ лa гвръ înnotrivъ de altъл. [ἀντὶ, στόμα].

'Αντι-στρατεύω (maї oвіч:miж:), biit:-εύσω, ші -ομαι, (maї noă) mъ nopneskă kъ oштire înnpotiva kъïва; (în gen:) mъ înnpotiveskă, лъkpeză înnpotivъ.

'Αντι-στρατηγέω -ῶ, biit: -ήσω. (strъm: kъ dat:) komandă връжmъшaskъ oштire; (în gen:) mъ nortă înnpotiva kъïва. 2) (nestrъm:) sîntă локоцiitoră de ostъшeskă komandipă. [din

'Αντιστράτηγος (ὁ), локоцiitoră de цeneралă. 2) (pap). komandipă de връжmъшaskъ oштire. [ἀντί, στρατηγὸς].

'Αντι-στρατιώτης, ου (ὁ), ostашă de връжmъшaskъ oштire. [ἀντὶ, στρατιώτης].

'Αντιστρατοπεδεία, ші

'Αντιστρατοπέδευσις, εως (ἡ), tъbърîpe de oштire înnotrivъ de връшташă. [din

'Αντι-στρατοπεδεύω, (ші miж:) -ομαι, biit: εύσω, -ομαι, tabърă kъ oштipea înnotrivъ de връжташă.

'Αντίστρεπτος (ὁ, ἡ), înnpotivъ înвîptită, întopsă, saă pestopnată; de înвîptit înnpotivъ, saă de pestopnat; (de ънde) 'Αντίστρεπτα (τὰ), ънă felă de машinъ, ne каре noate чinева sъvi în toate nърцiле de onotrivъ. [din

'Αντι-στρέφω, biit: -στρέψω. înвîpteskă, sъveskă, întorkă чева kъtpe naptea чea dinnpotivъ, saă dinanoї, dîndъ'ї o înnpotivъ dipekцie. «Τὸ δοθὲν ἀντιστρέφεται». Hand: «Τοῖς τυράννοις καὶ τοῦτο ἀντέστραπται ἔμπαλιν». Ksen: 2) (nestrъm: saă miж:) îmї skimbă drъmъл, anъkă întp'altъ napte. «'Αντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι, ἀντιστρέψας ἐπὶ Φρυγίαν ἐπορεύετο». Ksen: 3) mъ întorkă de onotrivъ ші kъtpe naptea чea dinnpotivъ (saă înnpotiva mea însъmї); (de ънde) «'Αντιστρέφοντες συλλογισμοί». Dialekt: ap-

гѫmentaцiiле, че ші în вepsa se iaŭ, ші dobedesк saŭ ачееашї, saŭ înпpotiва пpoпosiцii. «'Αντιστρέφοντα». ='Αντικατηγορούμενα. «'Αντιστρέφον ἐπίγραμμα». Грам: каре ші în вepsa se чiteшte, ші skoate saŭ ачелашї, saŭ înпpotiвъ înцелesŭ. (вezї ші 'Αναστρέφω). [de ѫnde

'Αντιστροφὴ (ἡ), întoapчepe, înвîptipe de чeea-л-алтъ înпpotiвъ пapte (лѫкpape dѫпe însemnъpiле maї кѫ seamъ челе din ѫpmъ a ле вepбѫлѫї 'Αντιστρέφω); (iap пapt: ла metpiчї) Antistpofъ, пapteа кîntiкѫлѫї, пе каре, fiind пpoпopцionatъ вepsŭ кътpe вepsŭ кѫ stpofa (вezї στροφὴ), o кînta хopѫл întopкîndѫ se din stînга кътpe dpeaпta; (iap ла opatopї) кînd feлѫpite fpase se tepminъ întp'ачалеашї zічepї, în deoseбite însъ însemnъpi; (iap ла грам:) skimбapea oбiчnѫiteї fiгѫpї a sintaкsѫлѫї, s: e: «'Ληρεῖς ἔχων în локŭ de ἔχεις ληρῶν». (вezї 'Αναστροφὴ, ші 'Αναγραμματισμὸς). [de ѫnde

'Αντιστροφικὸς, ὴ, όν, (în цen:) antistpofiкŭ, че se atinцe de antistpofъ; (iap пapt: ла поецї) «Αντιστροφικὰ». пъpцiле лipiче a ле dpameлop компѫse din stpofe ші Antistpofe. [ші

'Αντίστροφος (ὁ, ἡ), întopsŭ, înвîptitŭ înпpotiвъ (вezї вepбѫл 'Αντιστρέφω). 2) пpoпopцionatŭ (însъ nѫ întp'ачелеашї, чi întp' алтеле, saŭ în челе din пpotiвъ). «Τὸ καλῶς τῷ κακῶς ἀντίστροφον». D: Ал: «Ἡ ῥητορικὴ τῇ διαλεκτικῇ ἀντίστροφος». Apist: «Τῇ ζωγραφίᾳ ἡ ποίησις—». Пл: «Τῇ βασιλείᾳ ἡ τυραννὶς—». Пл: ші чл: || (sѫбst: ла metpiчї) 'Αντίστροφος (ἡ), ='Αντιστροφὴ. [de ѫnde

'Αντιστρόφως, adв: dinпpotiвъ, dandapateле, 2) în пpoпopцie пpin челе dinпpotiвъ.

'Αντι-συγ-κρίνω, вiit: -κρινῶ, компapezŭ чева în kontpastŭ кѫ алta.

'Αντι-συλ-λογίζομαι, вiit: -ίσομαι, (petp:) пpoпѫiŭ apгѫmentaцie înпpotiвitoape челiї a пpotiвniкѫлѫї meŭ. [de ѫnde

'Αντισυλλογισμὸς (ὁ), apгѫmentaцie înпpotiвъ de чea de maї 'nainte.

'Αντι-συμ-μαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ aлianцъ ші eŭ кѫ алтѫл înпpotiва челѫї че s'a aлiat înпpotiва mea.

'Αντι-συμποσιάζω, вiit: -άσω, deskpiŭ osпъцŭ în emѫлaцie, saŭ imitaцie кътpe алтѫл. «'Αντισυμποσιάζω τὸν Πλάτωνα». Лѫч: Лeкsf: skpiŭ desпpe osпъцŭ ка Плatonŭ.

'Αντι-συμ-φωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ ші eŭ în pечiпpoкŭ mѫsiкалŭ кoнчepтŭ.

'Αντι-συν-αντάω -ῶ, вiit: -ήσομαι, întîmпinŭ ші eŭ în pечiпpoкŭ пе чiнeва.

'Αντι-σφάζω, вiit: -σφάξω, înжѫnгiŭ ші eŭ sпpe pesбѫnape.

'Αντι-σφαιρίζω, вiit: -ίσω, жѫкîndѫ-mъ asвîpлŭ minчea (σφαῖρα) ші eŭ din пotpiвъ кътpe чел че'mї a apѫnкat'o.

'Αντι-σφάττω, în локŭ de 'Αντισφάζω.

'Αντίσφὴν, ηνος, saŭ ῆνος (ὁ), (Matmat:) ѫnгiѫл опѫsŭ.

'Αντισχεῖν, nex: 2: de inf: ші

'Αντίσχεσθε, 2; îm: пep: de miж: nex: 2: ал пopѫnч: лѫї 'Αντέχω.

'Αντι-σχηματίζω, вiit: -ίσω, întpeбѫinцezŭ asѫпpa пpotiвniкѫлѫї meŭ ачелеашї petopiче fiгѫpї, че a întpeбѫinцat ші ел asѫпpa mea. [de ѫnde

'Αντισχηματισμὸς (ὁ), лѫкpapea вepбѫлѫї 'Αντισχηματίζω.

'Αντισχολαστὴς, οῦ (ὁ), piвaлѫл кѫїва ла ачелеашї stѫdiї în шкoaлъ. [ἀντὶ, σχολάζω].

'Αντ-ισχυρίζω, вiit: -ίσω, întъpeskŭ, sпpiжinŭ ші eŭ din kontpa пе чiнeва înпpotiва кѫїва. || (miж:) stъpѫieskŭ în пъpepea mea кътpe чiнeва desпpe челе dinпpotiвъ.

'Αντ-ισχύω, вiit: -ύσω, staŭ tape înпpotiва кѫїва. 2) (pap) = ὑπερισχύω, бipѫieskŭ.

'Αντ-ίσχω, вiit: -σχήσω, At: în локŭ de ἀντέχω.

'Αντι-σώζω, вiit: -σώσω, mîntѫieskŭ ші eŭ пе чел че m'a mîntѫit.

'Αντίταγμα (τὸ), omtipea чea aшezatъ înпpotiва вpъжmaшѫлѫї; (în цen:) staвiлъ, oпpipe, пiedikъ. [ші

'Αντιτακτικὸς, ὴ, ὸν, oпѫitopŭ de чева înпpotiва кѫїва. [ἀντιτάττω].

'Αντι-ταλαντεύω, вiit: -ταλαντεύσω, = 'Αντισταθμίζω. (вezї ші 'Αντισηκόω). [din

'Αντιτάλαντος (ὁ, ἡ), = 'Αντίσταθμος, ші 'Ισοτάλαντος.

'Αντιταμίας, ου (ὁ), локoцiitopŭ de kasiepŭ. [ἀντὶ, ταμίας].

'Αντίτἀξις, εως (ἡ), oпѫnepe, aшezape de чева înпpotiвъ, înпpotiвipe. [ἀντιτάττω].

'Αντίτασις, εως (ἡ), întindepe în пapteа чea dinпpotiвъ; înпpotiвipe. [ἀντιτείνω].

'Αντι-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, apaнжezŭ чева înпpotiва кѫїва (s: e: omtipe înпpotiва вpъжmaшѫлѫї), = 'Αντιπαρατάττω, || (miж: кѫ dat: saŭ aк: кѫ пpeп:) staŭ înпpotiвъ, mъ înпpotiвeskŭ.

'Αντι-τείνω, вiit: -τενῶ (кѫ aк:) întinzŭ în пapteа чea din пotpiвъ. 2) (nestpъm: saŭ în ел: кѫ aк:пpeп:) staŭ înпpotiвъ. 3)

(кѣ dat:) мъ aflя înnotrivъ de чinева.

'Αντι-τειχίζω, viit: -ίσω, zideskъ înnotivъ. [de вnde

'Αντιτείχισμα (τό), чetatc, tъpie zidit înnotivъ, saŭ înnotrivъ de чea връжмъшаскъ.

'Αντι-τέμνω, viit: -τεμῶ, noet: taiŭ, tokъ (гъteskъ) вврieni de леакъ înnotiва вре вneĭ воале.

'Αντι-τέρπω, viit: -τέρψω, înveselеskъ, îndвлчeskъ în reчinprokъ ші eŭ ne чinева.

'Αντί-τευχος (ό, ή), noet: иврtъtorъ de armъ (τεῦχος) înnotiва връжташвлвї.

'Αντι-τεχνάζω, viit: -άσω, ші

'Αντιτεχνάω -ῶ, (ші miж:) -άομαι -ῶμαι, =Ἀντιμηχανῶμαι, meштешвцeskъ, вnелteskъ viклenie kътре viклenie. [ші

'Αντι-τεχνέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ rivalъ kътре (мъ întrekъ кѣ) чinева într' вnъ meштemerъ, saŭ mesepie. [de вnde

'Αντιτέχνησις, εως (ή), întrечere, emвлaцie de meштerъ kътре meштerъ; saŭ onвnere de viклenie kътре viклenie. [din

'Αντίτεχνος (ό, ή), rivalъ kътре чinева într' ачелашї meштешвгъ; (прin врm:) чел de ачeeашї mesepie; (în цen:) protivnikъ. [ἀντί, τέχνη].

'Αντι-τίθημι, viit: -θήσω, пвiŭ чева înnotiва алтвia, kontrastezъ; алъiвръ, kompаръ. «Δεῖ δὲ ἀντιτιθέναι μάρτυσι μάρτυρας». Ермц: (ші кѣ ак: кѣ преп:) «Ἵν' αὐτὰ πρὸς τὰ ἐκείνῳ πεπραγμένα ἀντιθῆτε». Dem: 2) пвiŭ чева în локъ de алta. «Ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας μελέτης». Твч: «Ἀντιθήσουσι λίθους ἀντὶ τῶν λίθων». Skp:

'Αντι-τιμάω, -ῶ, viit: -ήσω, чinsteskъ ші eŭ îu reчinprokъ ne чinева. || (miж:) -ῶμαι, хotъръskъ asвnръ'mĭ în жвdikъtopie алtъ osîndъ de kît чea npetinsъ dekъtpe protivnikвл meŭ (vezi ші Ὑποτιμάω), хotъръskъ прецвл osîndeĭ înnotivъ de алta. [de вnde

'Αντι-τίμημα (τό), kîtimea жвdikъtopeштiĭ înnotivъ-прецвirї a osîndeĭ. [ші

Ἀντιτίμησις, εως (ή), прецвire de osîndъ fъkвtъ înnotivъ de kътре чел nîpîtŭ. (vezi 'Αντιτιμάω). [din

'Αντίτιμος (ό, ή), (кѣ цen:) de onotrivъ ла прецŭ, de ачелашї прецŭ. 2) înplinitorъ dвne meritŭ de pesплътire în вine, saŭ de osîndъ în ръŭ. [ἀντί, τιμή].

'Αντι-τιμωρέω -ῶ, ші (miж:) -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, nedenseskъ ші eŭ în reчinprokъ.

'Αντι-τίνω (τίω), viit: -τίσω, плътeskъ sure îndestвлare прецвл osîndeĭ. || (miж:) fakъ a 'mĭ плъti чinева чева sure desпъгввire; îmĭ pesввnŭ. [de вnde

'Αντίτισις, εως (ή), плътire de прецвл osîndeĭ sure satisfaчere; înplinire de pesввnare. [ші

'Αντίτιτος (ό, ή), pesплътitŭ, saŭ de pesплътit sure desпъгввire, ші satisfaчere. (de вnde) «Ἄντιτα (noet: îu локъ de Ἀντίτιτα) ἔργα». Om: fante fъквte sure pesввnare, saŭ satisfaчere.

'Αντι-τολμάω - ῶ, viit: -ήσω, îndrъzneskъ, saŭ arътъ ші eŭ ачeeашї îndrъznealъ asвnра îndrъznitorвлвї. [din

'Αντίτολμος (ό, ή), кѣ ачeeашї îndrъznealъ înnotivitorъ. [ἀντί, τόλμη].

Ἀντίτομον (τό), doktopie, леакъ înnotiва вneĭ воале. [vezi ἀντιτέμνω].

Ἀντίτονος (ό, ή), întinsъ înnotiва кѣîва, saŭ întinzъtorъ (trъgъtorъ) kътре napiea чea dinnotivъ. (de вnde || sвvst:) Ἀντίτονον (τό), fвnie, чe sлъжеште sure чea dinnotivъ direkцie a maшineĭ. [ἀντιτείνω].

'Αντι-τοξεύω, viit: -εύσω, sъцetezъ ші eŭ ne чel чe мъ sъцeteazъ.

'Αντι-τορέω, -ῶ, viit: -ήσω, (nex: ἀντέτορον) noet: (кѣ цen: saŭ ак:) гъвreskъ nînъ dinkolo.

Ἄντιτος (ό, ή), noet: în локъ de 'Αντίτιτος.

'Αντι-τρέφω, viit: -θρέψω, хrънeskъ ші eŭ în reчinprokъ ne чel чe m' a хrънit.

'Αντι-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, алergъ de чeea-л-алtъ napte saŭ înnotiва кѣîва.

'Αντι-τυγχάνω, viit: -τεύξομαι, (кѣ цen:) dovîndeskъ în reчinprokъ, saŭ în skimвъ.

'Αντι-τυπέω -ῶ, viit: -ήσω, isвeskъ, ші înninъ înapoĭ trвпвл, чe m' a lovit; (fir:) мъ înnotiveskъ. [din

'Αντιτυπής, έος (ό, ή), чel чe nъ se lasъ, чi înninце înapoĭ trвпвріle, чe 'л isвesk, vîptosъ; (прinч: ші fir:) nemлъdiosъ, nemoiatъ, saŭ neîndвплekatъ. [ші

'Αντιτυπία (ή), însвшimea челор vîptoase, saŭ elastiчe trвпврї de a înninце înapoĭ чele чe isвesk asвnръ ле; (în цen:) vîptoшie, tъpie. [ші

'Αντίτυπος (ό, ή), (ші adв:) -τύπως, = Ἀντιτυπής. 2) formatŭ dвne ачелашї kinъ, eksemplarъ кѣ desъvîrшire asemenea кѣ oriцinalвл. (de вnde || sвvst:) Ἀντίτυπον (τό), asemъnъtorъ de nечete, kopie întokmaĭ, ші чл: [din

'Αντι-τύπτω, viit: -τύψω, лoveskъ ші eŭ

în речіпрокŭ, saŭ spre pesвȣnape пе чел че mъ ловеште.

Ἀντιφάνεια (ἡ), înkipȣitȣpa oвiektелор, че se faче în оглindъ, saŭ în апъ. (вezĭ ші Ἔμφασις). [ἀντὶ, φαίνω].

Ἀντιφάρμακον (τὸ), doktopie, леакŭ înпротіва отръвілор. [ἀντὶ, φάρμακον].

Ἀντίφασις, εως (ἡ), kontpazічере, saŭ чева zisŭ înпротіва челор de maĭ 'nainte de însȣшĭ. 2) пропȣnere, saŭ pespȣnsŭ înпротівъ. [ші

Ἀντιφατικὸς, ἡ, ὸν, копрinzъtopŭ (saŭ къzȣtŭ în întpeвȣinцape) de kontpazічерĭ. [ἀντίφημ].

Ἀντι-φερίζω, вiit: -ίσω, поet: [ἀντιφέρω] (кȣ dat: saŭ ак: кȣ преп:) mъ înпротівеskŭ. (вezĭ ші Ἀντιφέρομαι].

Ἀντίφερνος (ὁ, ἡ), поet: чеea че цine локŭ de zestpe. (de ȣnde || sȣвst:) Ἀντίφερνα (τὰ), челе date de вървatŭ femei în локȣл zestpiлор eĭ. [ἀντὶ, φερνή].

Ἀντι-φέρω, вiit: -οίσω, (nex: ἀντήνεγκα, ші чл;) adȣкŭ ші eŭ în речіпрокŭ чева кȣĭва; kontpastezŭ, saŭ компарezŭ. || (miж:) поet: =Ἀντιφερίζω.

Ἀντι-φεύγω, вiit: -φεύξομα,, mъ fȣгъpeskŭ, saŭ mъ eksiлezŭ ші eŭ în речіпрокŭ, saŭ în локȣл алтȣia.

Ἀντί-φημι, вiit: -φήσω, zikŭ înпротівъ; pespȣnzŭ.

Ἀντι-φθέγγομαι, вiit: φθέγξομαι, =Ἀντιλέγω. 2) pespȣnzŭ, pesȣnŭ. [de ȣnde

Ἀντίφθεγμα (τὸ), pesȣnъtȣpъ, adikъ pesfpînцepe de sȣnetŭ. [ші

Ἀντίφθογγος (ὁ, ἡ), pesȣnъtopŭ, adikъ pesfpînгъtopŭ, saŭ întopкъtopŭ de ачелашĭ, saŭ înпротівitopŭ sȣnetŭ. (вezĭ ші Ἀντίφωνος).

Ἀτι-φιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, iȣвeskŭ ші eŭ în речіпрокŭ. [de ȣnde

Ἀντιφίλησις, εως (ἡ), речіпрокъ iȣвipe.

Ἀντι-φιλοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ întpekŭ кȣ чіnева ла sлавъ.

Ἀντι-φιλονεικέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ лȣптŭ кȣ чіnева disпȣtîndȣ mъ neînчetat ші кȣ stъpȣipe.

Ἀντι-φιλοσοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, amŭ sistemъ fiлosofikъ înпротівъ de алta; sîntŭ înпротівitopŭ fiлosofii. [ші

Ἀντιφιλοσοφία (ἡ), antiпatie кътpe fiлosofie; înпротівitate ла o fiлosofikъ sistemъ. [din

Ἀντιφιλόσοφος (ὁ), sektaшŭ de o înпротівъ fiлosofikъ sistemъ. 2) înпротівitopŭ, връжmaшŭ (în цen:) ал fiлosofii.

Ἀντι-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ лȣптŭ a întpeче пе чіnева ла amвiцie; mъ amвiцionezŭ înпротіва кȣĭва.

Ἀντι-φιλοφρονέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ поpтŭ ші eŭ în речіпрокŭ кȣ вȣnъ ші прietenoasъ tpatape кътpe чіnева.

Ἀντι-φλέγω, вiit: -φλέξω, поet: pesfpînгŭ fлакъръ, лȣminъ.

Ἀντι-φονεύω, вiit: εύσω, omopŭ ші eŭ spre pesвȣnape. [din

Ἀντίφονος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ spre pesвȣnape, saŭ osîndъ пentpȣ omopŭ. «Δίκαι ἀντίφονοι». Sof: «Θάνατος ἀντίφονος». Esx: moapte пentpȣ moapte. [ἀντὶ, φόνος].

Ἀντιφορὰ (ἡ), înпротівipe. 2) релацie în компарацie de вре ȣnŭ лȣкрȣ. [ἀντιφέρω]. [de ȣnde

Ἀντιφορικῶς, adв: în опosiцie, saŭ релацie кътpe чева.

Ἀντι-φορτίζομαι, вiit: -ίσομαι, шъ maĭ înкаркŭ кȣ алтъ поваръ de mapfъ în локȣл челiĭ вîndȣte.

Ἀντίφραγμα (τὸ), înгръditȣpъ spre опpipe, staвiлъ. [ἀντιφράσσω].

Ἀντι-φράζω, вiit: -φράσω, îmĭ espimŭ ideea кȣ алte ворве de înпротівъ însemnape, adikъ прin antifpasŭ (ἀντίφρασις). 2) pespȣnzŭ înпротіва кȣĭва.

Ἀντίφραξις, εως (ἡ), înгръdipe spre опpipe, stъвiлipe. [ἀντιφράσσω].

Ἀντίφρασις, εως (ἡ), înпротівъ espresie. 2) (грam: ші petp:) antifpasŭ, espresie de o idee прin zічерĭ de înпротівъ însemnape. [ἀντιφράζω].

Ἀντιφράσσω (ττω), вiit: -φράξω, опpeskŭ прin o înainte înгръditȣpъ.

Ἀντιφραστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, espimъtopŭ прin кіпŭ de antifpasŭ, adikъ прin ворве de kontpa-înцелesŭ. [ἀντιφράζω].

Ἀντι-φρίσσω (ττω), вiit: -φρίξω (кȣ ак: кȣ преп:) mъ înfiopezŭ ші eŭ în речіпрокŭ въzînd, saŭ adȣкîndȣ 'mĭ a minte чева.

Ἀντίφρουρος (ὁ, ἡ), stpeжȣitopŭ din пaptea протівnikъ, adikъ a връжmaшiлор; stpeжȣitopŭ în локȣл алтȣia; stpeжȣitŭ în речіпрокŭ. [ἀντὶ, φρουρά].

Ἀντίφρων, ονος (ὁ, ἡ), (noŭ) чел de înпротівъ simцimîntŭ. [ἀντὶ, φρήν].

Ἀντιφυλακὴ (ἡ), пazъ, stpeaжъ înпротівъ saŭ речіпрокъ [ші

Ἀντιφύλαξ, ακος (ὁ), =Ἀντίφοουρος. [din

Ἀντιφυλάσσω (ττω), вiit: -άξω, пъzeskŭ (вaгŭ de seamъ) ші eŭ din пaptea mea. ||

(miж:) mъ prepъzeskъ ші eъ în reчiprokъ de чinева.

Ἀντι-φυτεύω, viit: -εύσω, sъdeskъ (ші poet: naskъ) ші eъ în reчiprokъ, saъ snpe înnliniре.

Ἀντι-φύω, viit: -φύσω, (miж: tpe: de kъ: în lokъ de prez: ἀντιπέφυκα, nex: ἀντέφυν, ші чл:) naskъ ші eъ înnpotiва kъїва, saъ în reчiprokъ. || (miж:) mъ naskъ înnpotiва kъїва; sîntъ de înnpotivъ natъrъ; amъ antinatie; (de вnde) ἀντιπεφυκὸς (τὸ), fipeaskъ antinatic, saъ neaплекаре kътре чева.

Ἀντι-φωνέω ῶ, viit: -ήσω, pesвnъ. 2) zikъ înnpotivъ, pesnвnzъ. 3) fakъ mвsikалъ armonie npin înnpotivъ glasвrї. 4) (maї noъ) kezъшвieskъ. [de вnde

Ἀντιφώνησις, εως (ἡ), pesвnape, 2) pesnвndepe, vorвipe înnpotivъ. 3) (maї noъ) kezъшвipe. [ші

Ἀντιφωνητὴς, οῦ (ὁ), kezъшвitorъ, saъ kezaшъ.

Ἀντιφωνία (ἡ), = Ἀντιφώνησις. 2) mвsikалъ armonie npin glasвrї înnpotivitoape. [din

Ἀντίφωνος (ὁ, ἡ), pesвnъtorъ, koresnвnzъtorъ. «Ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύουσαι». Ep: 2) (mвs:) propopцionatъ npin чел dinnpotivъ glasъ. «Τοῦ ὀξέος ἀντίφωνον τὸ βαρύ». Пл: «Ἥδιον τὸ ἀντίφωνον τοῦ συμφώνου». Apist: 3) (visep:) «Ἀντίφωνον» чeea чe în reчiprok. se kîntъ de amîndoъ stpanele. [ἀντὶ, φωνή].

Ἀντιφωτισμὸς (ὁ), pesfрînцere de лвminъ. [ἀντιφωτίζω].

Ἀντι-χαίρω, -viit: χαρήσομαι, mъ въkъръ ші eъ asemenea, în reчiprokъ, saъ mъ въkъръ înnpeвnъ.

Ἀντι-χαλεπαίνω, viit: -ανῶ, mъ nekъжeskъ ші eъ în reчiprokъ.

Ἀντι-χαρίζομαι, viit: -ίσομαι, fakъ graцie nentrв graцie.

Ἀντι-χασμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, kaskъ въzînd ne алтвл kъskînd.

Ἀντίχειρ, ειρος (ὁ), deцetвл чел mape al mîneї, fiind kъ este înnotpivъ (op înkizîndвse mîna se pezemъ) de чeле-л-алте natрв. [ἀντὶ, χείρ].

Ἀντι-χειροτονέω -ῶ, viit: -ήσω, daъ npin întindepea mîneї ла votape înnpotivъ pъpere. [ші

Ἀντιχειροτονία (ἡ), dape de pъpere (votape) înnpotivъ. [ἀντὶ, χείρ, τόνος].

Ἀντίχθων, ονος (ὁ, ἡ), =Ἀντίποους.

Ἀντίχορδος (ὁ, ἡ), (în mвsikале înstpвminte) înnpotivъ sвnъtorъ; (fir:) protivвnikъ. 2)=Πρόχορδος, konглъsвitorъ; (fir:) asemenea, notpivitъ (vezї ші Ἀντίφωνος). [ἀντὶ, χορδή].

Ἀντι-χορηγέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ etвлezъ (mъ întpekъ) kъ алтъ хорегъ în pregъtipe de хоръ, sîntъ...

Ἀντιχόρηγος (ὁ, ἡ), konлвntъtorъ, ші (ші npin вpm:) rivалъ алтвї хорегъ. [ἀντὶ, χορηγός].

Ἀντιχορία (ἡ), a doa napte a хорвлвї. [ἀντὶ, χορός].

Ἀντίχρη, Ion: în lokъ de ἀπόχρη, neneps: este destвлъ, ажвnце.

Ἀντίχρησις, εως (ἡ), din protivъ, saъ reчiprokъ întpevвinцape. [ἀντὶ, χρῆσις].

Ἀντι-χρησμοδοτέω -ῶ, viit: -ήσω, daъ opakолъ, proopoчeskъ înnpotivъ.

Ἀντίχριστος (ὁ), (Skp:) protivnikъ лвї Xpistosъ (Mesia), minчinosъ Mesia. [ἀντὶ, Χριστός].

Ἀντιχρόνισμα (τὸ), ші

Ἀντιχρονισμὸς (ὁ), (gpam:) întpevвinцape de вnъ timnъ în lokъ de алтвл, чe fipeште ші obiчnвit se чere. n: e: «Aὔριον ἔρχομαι» în lokъ de ἐλεύσομαι, mîine viъ, în lokъ de voiъ veni. [ἀντὶ, χρονίζω].

Ἀντι-ψάλλω, viit: ψαλῶ, kîntъ (kъ kitapъ, saъ liръ, ші чл:) în koresnвndepe kъ алтвл asemenea; (visep:) kîntъ în stpana din notpivъ. [de вnde

Ἀντίψαλμος (ὁ, ἡ), kîntape kîntatъ în reчiprokъ, saъ ші de чeea-л-алтъ napte.

Ἀντι-ψέγω, viit: -ψέξω, хвлeskъ ші eъ în reчiprokъ.

Ἀντι-ψηφίζομαι, viit: -ίσομαι, daъ înnpotivъ votъ; saъ skoцъ înnpotivъ xotърipe, пъpere; (în цen:) mъ înnpotiveskъ. [din

Ἀντίψηφος (ὁ, ἡ), dътътorъ de înnpotivъ votъ, saъ пъpere. [ἀντὶ, ψῆφος].

Ἀντίψυχος (ὁ, ἡ), preцiosъ ka sвflетвл, saъ viaца. 2) чел чe 'шї пвne sвflетвл, saъ viaца nentrв алтвл. [ἀντὶ, ψυχή].

Ἀντι-ψύχω, viit: -ψύξω, rъkoreskъ ші eъ în reчiprokъ.

Ἀντλάω, poet: în lokъ de Ἀνατλάω; ші = Ἀντλέω.

Ἀντλεία (ἡ), zleipe, skoatepe de апъ (npinч: în koръвії). [din

Ἀντλέω-ῶ, viit: -ήσω, deшertъ de апъ fвndвл koръвii; [în цen:] skoцъ апъ, saъ op чe алтъ likвidъ din op чe înkъпътorъ, ші (вne-orї) îl topnъ întp' алтъ чева, zleieskъ. (de вnde 2) (fir:) sвfepъ, pabdъ (ostenealъ, stpimtopape, ші чл:) «Ξένην

ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον». Еѹр: [ἄντλος]. [de ѹnde

Ἄντλη (ἡ), поет: în локѹ de Ἄντλησις. [ші

Ἄντλημα (τὸ), апъ, saѹ ор че лікѹidѹ se skoate din чева, zлeitѹръ. 2) = Ἀντλητήριον. 3) = кѹ

Ἄντλησις, εως (ἡ), = Ἀντλεία, deшeptape, zлeipe de ор че лікѹidѹ din вре ѹnѹ înкъпъtорѹ. [ші

Ἀντλητήρ (ὁ), поет: în локѹ de Ἀντλητὴς. 2) = кѹ

Ἀντλητήριον (τὸ), basѹ, че sлѹжеште spre deшeptape, zлeipe. [ші

Ἀντλητὴς, οῦ (ὁ), zлeitорѹ, deшeptъtорѹ (maĭ кѹ seamъ de апъ depe fѹndѹл коръвіі).

Ἀντλία (ἡ), локѹл (міжлокѹл) коръвіі, ѹnde se stpînцe апа пе fѹndѹл еĭ. 2) instpѹmîntѹл (tѹлѹмва, saѹ помпа), прin каре se skoate ачеа апъ nѹmitъ Ἄντλος. (вezĭ zічереа). 3) = Ἀντλεία. [din

Ἄντλον (τὸ), = кѹ

Ἄντλος (ὁ), [ἀνατέλλω] апа, че (ші локѹл, ѹnde) se stpînцe în корабіе. «Ὁ ἄντλος ἐκκέχυται». Лѹч: «Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσα». Od: O: 2) поет: (în цen:) mapea, saѹ апа еĭ. 3) гръmadъ de гpîѹ ші чл: tpeiepatѹ, ші nevîntѹpatѹ. 4) = Ἀντλητήριον.

Ἀντ-οδύρομαι, віit: -οδυροῦμαι, pesnѹnzѹ кѹ tînгѹipi ла tînгѹipiле кѹїва.

Ἀντ-οικοδομέω -ῶ, віit: -ήσω. zideskѹ kasъ înпotpівъ de.., ор înпpotiва, saѹ în локѹл кѹїва. [ші

Ἀντοικοδομία (ἡ), zidipe de kasъ (dѹпе însemnapea вербѹлѹї ἀντοικοδομέω). [ἀντὶ, οἰκοδομή].

Ἄντοικος (ὁ, ἡ), локѹitорѹ înпotpівъ de алтѹл·

Ἀντ-οικτείρω, віit: -ερῶ, шî

Ἀντ-οικτίζω, віit: -ίσω, îmĭ este ші mie mілъ de чінева, прекѹт ші лѹї de mine (în речіпрокѹ).

Ἀντ-οίομαι, віit: -οιήσομαι. rîndeskѹ, mъ sokoteskѹ алтfел, saѹ dinпpotівъ.

Ἀντολὴ, ші Ἀντολίη (ἡ), поет: Ion: în локѹ de Ἀνατολή.

Ἄντομαι, (fъръ віit:) поет: (кѹ цen: saѹ dat:) întîmпinѹ; (кѹ ак:) pogѹ. (вezĭ Ἀντάω, ші Ἀντιάω).

Ἀντ-όμνυμι, віit: -ομόσω, saѹ ομοῦμαι, mъ жѹрѹ ші еѹ (пîpîtѹл) de опotpівъ пentpѹ nevіnовъцia mea.

Ἀντ-ονίνημι, віit: -ονήσω, foлoseskѹ de опotpівъ ші еѹ.

Ἀντ-ονομάζω, віit: -άσω, nѹmeskѹ чева кѹ deoseвitѹ saѹ înпpotівъ nѹme. [de ѹnde]

Ἀντονομασία (ἡ), nѹmipe înпpotівitoape idei despre лѹкрѹл; (petp:) întpeвѹinцape de ѹnѹ nѹme în локѹ de алтѹл (de пропріѹ, în локѹ de епitetѹ, saѹ комѹnѹ, ші dinпpotівъ).

Ἀντ-οργίζομαι, віit: -ισθήσομαι, mъ некъжeskѹ ші еѹ în речіпрокѹ asѹпра челѹї че se некъжеште asѹпра mea.

Ἀντ-ορέγω, віit: -έξω. întinzѹ ші еѹ în речіпрокѹ mîna, ші daѹ чева. || (між:) = Ἀντεπιθυμῶ, пofteskѹ de опotpівъ.

Ἄντορος (ὁ, ἡ), Ion: în локѹ de Ἄνθορος, xotapѹ ашezatѹ înпotpіва, saѹ înпpotіва алтѹia. [ἀντὶ, ὅρος].

Ἀντ-ορύσσω (ττῶ), віit: -ύξω. sapѹ din пaptea чea din пotpівъ, deskizѹ minъ înпpotіва челіі връжмъшештї.

Ἀντ-ορχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, dъnцezѹ în emѹлaцie, saѹ imitape кътpe алтѹл.

Ἀντ-οφείλω, віit: -οφειλήσω, sîntѹ ші еѹ în речіпрокѹ datорѹ кътpe чінева.

Ἀντ-οφθαλμέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ ѹїtѹ dinпpotівъ dpeпt în окіі кѹїва; (fir:) mъ înпpotівeskѹ, saѹ кѹtezѹ a mъ înпpotіві. [din

Ἀντόφθαλμος (ὁ, ἡ), къѹtъtорѹ dpeпt în окіі кѹїва, saѹ stъtъtорѹ înaintea, ор înпpotіва кѹїва. [ἀντὶ, ὀφθαλμός].

Ἀντοχεὺς, έως (ὁ), = Ἀντιλαβεύς. [ші

Ἀντοχὴ (ἡ), цinepe речіпрокъ ѹna de алta, saѹ stpînsъ, [ἀντέχω].

Ἀντ-οχυρόω -ῶ, віit: -ώσω, întъpeskѹ ші еѹ în речіпрекѹ чetate, ші чл: înпpotіва алтѹia.

Ἀντραῖος, α, ον, de пештеръ; saѹ asemъnatѹ кѹ пештеръ, пештеposѹ. [ἄντρον].

Ἀντρέπω, віit: -τρέψω, поет: în локѹ de Ἀνατρέπω.

Ἀντριὰς, άδος (ἡ), поет: (епit: de Nimfe, saѹ Zîne) вîpîtъ în пештеръ, saѹ локѹitoape de пештере. [ἄντρον].

Ἀντροδίαιτος (ὁ, ἡ), віецѹitорѹ în пештере. [ἄντρον, δίαιτα].

Ἀντροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de пештеръ. [ἄντρον, εἶδος].

Ἄντροθε (θεν), adв: поет: de ла, saѹ din пештеръ. [din

Ἄντρον (τὸ), [ἀνατιτραίνω] пештеръ.

Ἀντροπαία (ἡ,) поет: în локѹ de Ἀνατροπὴ.

Ἀντροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пъskѹtѹ, saѹ pesъpitѹ în пештеръ. 2) (локѹ) пештеposѹ din natѹръ. [ἄντρον, φυή].

'Αντροχαρὴς, έος, (ὁ, ἡ), poet: iȣвitopȣ̆, saȣ̆ mȣлцȣmitȣ̆ de пештерĭ. [ἄντρον, χαίρω].

'Αντρώδης, εος (ὁ, ἡ), пештеросȣ̆, adikъ ка о пештеръ, saȣ̆ плinȣ̆ de пештере. [ἄντρον].

'Αντυγωτὸς, ἡ, όν, potȣndȣ̆, saȣ̆ волtitȣ̆. [din

"Αντυξ [ἄνω, saȣ̆ ἀντὶ, τεύχω], υγος (ἡ), (în цen:) чiрконferinцъ de op че potȣndȣ̆ (skȣtȣ̆, poatъ, цîцъ, [ші fir:] tiшпȣ̆, ші чл:). (iap пapt: 2) аркȣ̆ de tръsȣръ; ші о mъчȣкiцъ dinaintea капреĭ (de каре агъца вizitiȣл хъцȣрiле). 3) poatъ. 4) (прin intind:) tръsȣръ întpeагъ. 5) кълȣшȣ̆, пе каре se întind коарdеле віоареĭ, ші чл:. (вezĭ "Ιτυς, ші Μαγάς).

'Αντυποκρίνομαι, ἀντυπουργέω, ші чл: Ion: în локȣ̆ de 'Ανθυποκρίνομαι, ші чл:

'Αντῳδὴ (ἡ), кîntape коресnȣnzъtoape ла алta. [ші

'Αντῳδὸς (ὁ, ἡ), прin кîntape коресnȣnzъtopȣ̆ ла кîntapea алtȣia; pesȣnъtopȣ̆. [ἀντὶ, ᾄδω[.

'Αντ-ωθέω, -ῶ, віit: -ήσω, ші ἀντώθω, віit: -ώσω, înпînгȣ̆ ші еȣ̆ în речiпрокȣ̆, saȣ̆ dinпpotiвъ, isвeskȣ̆ înапоĭ. [de ȣnde

'Αντώθησις, εως (ἡ), înпiнцере речiпрокъ, saȣ̆ înпpotiвъ, isвipe înапоĭ, îndъръt.

'Αντωμοσία (ἡ), [ἀντόμνυμι] жȣръmîntȣл, че faче пîрîtȣл пentpȣ nevinoвъцia sa în речiпрокȣ̆, ші înпpotiва челȣî ал пîрîtopȣлȣĭ sъȣ̆. (вezĭ ші δι(προ)ωμοσία).

'Αντ-ωνέομαι, -οῦμαι, віit: -ήσομαι, кȣmпъpȣ̆ чева în локȣ̆ de алtȣ̆ чева (вîndȣtȣ̆). 2) daȣ̆ шаĭ mȣлtȣ̆ ла лiчitaцie.

'Αντωνυμία (ἡ), (грam:) пронȣme, (ȣna din пърцiле кȣвîntȣлȣĭ). [ἀντὶ, ὄνομα]. [de ȣnde

'Αντωνυμικὸς, ἡ, ὸν, пронȣminaлȣ̆. [de ȣnde

'Αντωνυμικῶς, adв: кȣ (saȣ̆ ка) пронȣme.

'Αντ-ωπέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Αντοφθαλμέω. [ші

'Αντωπὴς, έος (ὁ, ἡ), [ші

'Αντώπιος, ші 'Αντωπὸς (ὁ, ἡ), poet: aцintъtopȣл окiлор sъĭ asȣпра вре ȣnȣĭ лȣкрȣ dinпotpiвъ, saȣ̆ d'înaintea окiлор. || (neȣt:) 'Αντωπὸν, adв: în локȣ̆ de 'Ενώπιον. [ἀντὶ înпotpiвъ, ὦπες окĭ).

"Αντωσις, εως, (ἡ), = 'Αντώθησις.

'Αντ-ωφελέω -ῶ, віit: -ήσω, foлoseskȣ̆ ші еȣ̆ în речiпрокȣ̆ пе чiнева, adikъ întopкȣ̆ foлosȣл, че amȣ̆ doвîndit.

'Ανυβριστὶ, adв: fъръ nevinstipe. [din

'Ανύβριστος (ὁ, ἡ), nenevinstitȣ̆, saȣ̆ nenevinstitopȣ̆. [ἀ, ὑβρίζω].

'Ανυγίαστος (ὁ, ἡ), de neînsъnъtoшit, adikъ netъmъdȣitȣ̆. [ἀ, ὑγιάζω].

'Αν-υγραίνω, віit: -ανῶ, прin ȣdape moiȣ̆ чева desъвîpшit. [de ȣnde.

'Ανυγρασμὸς (ὁ), moiepe прin ȣdape.

'Ανύδατος (ὁ, ἡ), чел fъръ апъ. [ἀ, ὕδωρ].

'Ανυδρεύομαι, віit: -εύσομαι, tpaгȣ̆ în sȣs, skoцȣ̆ апъ din пȣцȣ̆, ші чл: [ἀνὰ, ὕδωρ].

'Ανύδρευτος (ὁ, ἡ), neȣdatȣ̆, neadъпatȣ̆, ȣskъчosȣ̆. [ἀ, ὑδρεύομαι].

'Ανυδρία (ἡ), лiпsъ de апъ (de плоае), ȣskъчȣne. [din

"Ανυδρος (ὁ, ἡ), чел fъръ апъ, neȣmedȣ̆, ȣskatȣ̆. [ἀ, ὕδωρ].

"Ανυλος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de лemne, nenъdȣposȣ̆. 2) = "Αϋλος, nemateрiaлȣ̆. [ἀ, ὕλη].

'Ανυμέναιος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de nȣntъ, nekъsъtopitȣ̆, saȣ̆ къsъtopitȣ̆ fъръ церешоnie de nȣntъ. [ἀ, ὑμέναιος].

"Ανυμι, (ші пas:) "Ανυμαι, (прел: ἠνύμην) poet: în локȣ̆ de 'Ανύω, -ομαι.

'Αν-υμνέω, -ῶ, віit: -ήσω. кîntȣ̆ лаȣde, imnȣpĭ кȣ mape гласȣ̆.

'Ανύμφευτος (ὁ, ἡ), neinsȣpatȣ̆. [ἀ, νυμφεύω].

"Ανυμφος (ὁ, ἡ), = 'Ανύμφευτος. [ἀ, νύμφη]. || «Γάμος» —». Eȣp: nȣntъ, къsъtopie nenopoчitъ.

'Αν-υπαίτιος (ὁ, ἡ), nesȣпȣsȣ̆ ла пîръ, fъръ прiчiнъ, nevinoвatȣ̆. [ἀ, ὑπαίτιος].

'Ανύπαρκτος (ὁ, ἡ), neeksistatȣ̆, nefiinцatȣ̆. [mi

'Ανυπαρξία (ἡ), nefiinцъ. [ἀ, ὑπάρχω].

'Ανύπεικτος (ὁ, ἡ), neплекatȣ̆, nesȣпȣsȣ̆, neîndȣплекatȣ̆, nemлъdiatȣ̆. [ἀ, ὑπείκω].

'Ανυπεξαίρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως, nepriimitopȣ̆ de екчепцie. [ἀ, ὑπεξαιρέομαι].

'Ανυπέραρτος (ὁ, ἡ), neapdikatȣ̆, neînnълцatȣ̆ neste mъsȣръ. [ἀ, ὑπεραίρω].

'Ανυπέρβατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὑπερβάνω] = кȣ

'Ανυπέρβλητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βλήτως, nekoвîpшitȣ̆, neîntpekȣtȣ̆. [ἀ, ὑπερβάλλομαι].

'Ανυπερήφανος (ὁ, ἡ), nemîndpȣ. [ἀ, ὑπερήφανος].

'Ανυπερθεσία (ἡ), neamînape, neîntîpziepe, nepрелȣnцipe. [ші

'Ανυπέρθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως, nepriiшitopȣ̆ de amînape. 2) neamînъtopȣ̆ de чева пе алtъ време. «'Εγκράτειά ἐστι διάθεσις ἀνυπέρθετος τῶν κατ' ὀρθόν λόγον». Apist: [ἀ, ὑπερτίθεμαι].

'Ανυπεροψία (ἡ), nedesпрецѫіре, бъгаре în seamъ. [ἀ, ὑπεροψία].

'Ανυπεύθυνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ύνως, nesѫпѫsѫ ла dape de sокoteaлъ, плeniпotentѫ. 2) neatîpnatѫ, sлoбodѫ. 3) neвinoвatѫ, nesѫпѫsѫ ла nічĭ ѫnѫ пonosѫ, saѫ хѫлъ. [ἀ, ὑπὸ, εὐθύνη].

'Ανυπήκοος (ὁ, ἡ), nesѫпѫsѫ, neaskѫлtъtopѫ, пeплeкatѫ. [ἀ, ὑπακοή].

'Ανυπηλιφής, έος, ші

'Ανυπήλιφος (ὁ, ἡ), (desпре коръвĭ) neѫnsѫ пe de desѫвt кѫ smoaлъ de кoраbie, nekъtpъnitѫ. [ἀ, ὑπαλείφω].

'Ανύπηνος (ὁ, ἡ), чел fъръ вaрвъ. [ἀ, ὑπήνη.]

'Ανυπηρέτητος (ὁ, ἡ), лiпsitѫ de sлѫжiре, neaжѫtopatѫ. [ἀ, ὑπηρετέω].

'Αν-υπνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = ἐξυπνῶ.

'Ανυποδε(δη)σία, ας (ἡ), neînкълцape; neînкълцъminte. [ші

'Αν-υποδε(δη)τέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntѫ, ѫтвлѫ...

'Ανυπόδε(δη)τος, ου (ὁ, ἡ), neînкълцatѫ, deskѫлцѫ. [ἀ, ὑποδέομαι].

'Ανυπόδικος (ὁ, ἡ), nesѫпѫsѫ ла жѫdiкatъ, neпpiгonitѫ, neпîpîtѫ. [ἀ, ὑπὸ, δίκη].

'Ανυπόθετος (ὁ, ἡ), neвastapdѫ, adeвъpatѫ. 2) neпpiimitopѫ de sѫпositiвъ teopie (fiлsf:). 3). (лоц: ші грam:) чел fъръ sѫвiektѫ. [ἀ, ὑποτίθεμαι].

'Ανύποιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -οίστως, nesѫfepitѫ, saѫ de nesѫfepit. [ἀ, ὑποίσω].

'Ανυπόκριτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίτως, neпpefъкѫtѫ, neвiклeanѫ, nefъцapѫ; neîndemînatikѫ în пpofesia de aкtopѫ. [ἀ, ὑποκρίνομαι].

'Ανυπομένε(νη)τος, ші

'Ανυπομόνητος (ὁ, ἡ), nepъвdъtopѫ, 2) (пas:) = 'Ανύποιστος.

'Ανυπονόητος (ὁ, ἡ),) (ші adв:) ήτως, (пas:) = 'Ανυπόπτευτος, neвъnѫitѫ; (пpin ѫpm:) = 'Απροσδόκητος, neaшtentatѫ. 2) neвъnѫitopѫ. «'Ανυπονοήτοις τοῦ μέλλοντος». Полв: [ἀ, ὑπονοέω].

'Ανυπόπτευτος, ші

'Ανύποπτος (ὁ, ἡ), neвъnѫitѫ; ші neвъnѫitopѫ. [ἀ, ὕποπτος]. [de ѫnde

'Ανυπόπτως, (adв:) fъръ вънѫiaлъ.

'Ανυποσημείωτος (ὁ, ἡ), nesѫвtînsemnatѫ, nekomentatѫ, adikъ fъръ sѫвtînsemnъpĭ, note, ші sхoлiĭ. [ἀ, ὑποσημειόομαι].

'Ανυπόστατος (ὁ, ἡ), neînfiinцatѫ (чел fъръ temeiѫ). 2) neînпpotiвitѫ (къpѫia nѫ пoate чiнeвa sta înainte); гpozaвѫ, de fѫцit. «Σῦν τινα, ἀνυπόστατον τὴν ἀλκήν». Лѫч: [ἀ, ὑφίσταμαι].

'Ανυπόστολος (ὁ, ἡ), nesfiitѫ, îndpîzneцѫ, nefpiкosѫ. [ἀ, ὑποστέλλω]. [de ѫnde

'Ανυποστόλως, adв: fъръ sfiaлъ, кѫ îndpъzneaлъ.

'Ανυπόστρεπτος, ші

'Ανυπόστροφος (ὁ, ἡ), neîntopsѫ înaпoĭ; saѫ de ѫnde nѫ se пoate чiнeвa întoapчe. [ἀ, ὑποστρέφω].

'Ανυπότακτος (ὁ, ἡ), nesѫпѫsѫ. 2) nepeгѫлatѫ, amesteкatѫ. [ἀ, ὑποτάσσομαι].

'Ανυποτίμητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neпpeцѫitѫ în aвepea sa (вezĭ ші 'Ανεπιτίμητος). 2) «Δίκη —». Petp: fъръ ὑποτίμησις (вezĭ ziчepea). 3) nesѫпѫsѫ ла osîndъ, saѫ пedeaпsъ. [ἀ, ὑποτιμάομαι].

'Ανύπουλος (ὁ, ἡ), neвiклeanѫ, neвъnѫitѫ, кѫpatѫ. [ἀ, ὕπουλος].

'Ανυποφόρητος (ὁ, ἡ), nesѫfepitѫ. [ἀ, ὑποφορέω=ὑποφέρω].

'Ανυσίεργος (ὁ, ἡ), пoet: [ἀνύω, ἔργον] sъвîpшitopѫ de лѫкръpĭ, лѫкръtopѫ fъръ пpeцetape, aкtiвѫ.

'Ανύσιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως,='Ανυστικὸς, sъвîpшitopѫ, isвѫtitopѫ; foлositopѫ [din

"Ανυσις, εως (ἡ), sъвîpшipe, isвѫtipe; foлosipe. [ἀνύω].

'Ανύστακτος (ὁ, ἡ), nedopmitatѫ, deшtentѫ. [ἀ, νυστάζω].

'Ανυστέον, пos: ал лѫĭ 'Ανύω.

'Ανυστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѫ ла sъвîpшipe, isвѫtipe, aкtiвѫ. [ші

'Ανυστὸς, ἡ, ὸν, пѫtinчosѫ de a se sъвîpші. [ші

'Ανυτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ανυστικὸς. [din

'Ανύτω, ші 'Ανύτω (iap nѫ -ττω), (прeл: ἤνυτον) At: în лoкѫ de 'Ανύω.

'Αν-υφαίνω, вiit: -ανῶ, desцesѫ, saѫ deшipѫ чeвa цesѫtѫ, saѫ цesѫ de aлdoiлea; ші (fiг:) peînчeпѫ.

'Ανύφαντος (ὁ, ἡ), neцesѫtѫ. [ἀ, ὑφαίνω].

'Αν-υψόω -ῶ, вiit: -ώσω, înaлцѫ пpea mѫлt.

'A(ші at: 'A)νύω, вiit: -ύσω, (nex: ἤνυσα, ші пas: ἠνύσθην, ші ἠνύθην, tpe: de кѫ: ἤνυσμαι, de ѫnde пos: 'Ανυστέον, ші 'Ανυτέον), isвѫteskѫ, sъвîpшeskѫ. «'Ανύσας τὸ ἔργον». Od: П: «'Ως δ' οὐδὲν ἤνυε». Dem: «Οὐκ ἀνύω φθονέουσα». Iл: Δ: «Μόγις σμικρόν ἀνύτων». Плt: «Ἦν τάλαντά τις ἀνύσῃ ἑκκαίδεκα». Apistf: (ші кѫ inf: pap) «Στρατός ἤνυσε περᾷν». Esxл: (ші miж: saѫ пas:) «Οὐκ ὀίω ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα». Od: П: «Θεός ἅπαν τέκμαρ ἀνύεται». Пind: «'Ανυσάμαν τὸν ἀμνόν». Tкpt: amѫ isвѫtit a лѫa

mielъл. «'Ηνυσάμην τοῦτο ἐκ Μοιρῶν». Епгр: 2) înплineskъ; ъpmezъ nînъ în sfîpшitъ; (прin ъpm:) ажъnгъ. «Πολλὴν ἀνύσας ὁδόν». Пл: 'Ανύειν τὸ λοιπὸν εἰς ἄστυ». Лъч: (ші în ел:) «"Οφρα τάχιστα νηῦς ἀνύσειε θέουσα». Od: O: «'Ανύτειν θάλαμον». Od: O. «'Ανύτειν τὸν 'Αΐδαν». Sof: (ші fir:) «"Ανυε πικρὸν ἔρωτα». Tкpt: 3) = Συν (ἐκ) τελῶ, fakъ tpeaвъ, ажъtъ, foloseskъ. «'Εφόρουν λίθους καὶ γῆν, καὶ εἴτι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον». Tъч: Ταῦτα εἰς πομπήν ῥημά των ἀνύει. Esx: Sокр: 4) adъkъ sfîpшitъл, пeipea ъnъĭ лъкръ, пръпъdeskъ. «'Επειδή σε φλὸξ ἤνυσεν». Od: Ω. 5) (în ел:) mъ гръвeskъ, mъ siлeskъ, fakъ чeва къpînd. «Οὐ μέλλειν χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύτειν». Apistf: «"Ανυσον ποθ' ὑποδησάμενος. Apistf: (ші skimвatъ) «Λέγ' ἀνύσας». Apstf:

"Ανω (прел: ἦνον), Ion: поet: în локъ de (чел dintp' însъл depiвatъ) 'Ανύω. |în afinitate къ

"Ανω [ἀνὰ], adв: de ловъ (în) sъs, 'nалt. «Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον». Od: Л. (ші къ ɥen:) «"Ανω τοῦ γόνατος». Fлstp: «"Ανω ποταμῶν». Пров: "Ανω θαλάσσης ἔθει». D: Ал: плъtia пe mape. «Τί δῆτ' ἄνω κέχηνας;» Apistf: 2) de кiпъ «Μικρὸν προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων». Esx: (ші de timпъ). «Οἱ ἄνω χρόνοι». Dm: timпiĭ tpeкъцĭ, вeкĭ. «Οἱ ἄνω τοῦ χρόνου (τοῦ γένους, ші чл:)». Eлien: «Οἱ ἄνω πρὸ αὐτοῦ». Fiл: stpъmoшiĭ лъĭ. «"Ανω τῆς ἔω μικρὸν». Ахл: Tat: (ші къ apt:) 'Η οἰκία τὰ ἄνω πάνυ καλὰ ἔχει». Ksen: «'Η ἄνω πόλις». Лкs: adiкъ чetъцъia. «Περὶ τοὺς ἄνω τόπους. At: adiкъ локъpiлe чeлe depapte de mape sпpe înъъntpъл пъmîntълъĭ. (de ъnde) «'Ο ἄνω βασιλεύς». Fлstp: îmпъpatъл Пepsiлop. (ші în ел:) «Οἱ ἄνω». Лкs: în локъ de οἱ θεοὶ. «"Ανω καὶ κάτω». (saъ neлeгat) ἄνω κάτω ποιεῖν (διαλέγεσθαι, περιπατεῖν, στρέφειν τοὺς λόγους, saъ τοὺς νόμους, μεταβάλλεσθαι, ші чл:)» a amesteкa, a tъpвъpa, a înвîpti, a sъчi. «Τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν»; Apstf;

'Ανῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν, ші чл: nex: 2: de sъп: ал лъĭ 'Ανίημι.

"Ανωγα (miж: tpe: de къ: în локъ de 'пpez: ал neîntp: 'Ανώγω, în локъ de Ανάγω), вiit: ἀνώξω (прел: ἤνωγον, ші ἠνώγεον, saъ ἠ[ἀ]νώγειν, nex: ἤνωξα; поpъnч: пpez: ἄνωχθι, ἀνώχθω, saъ ἀνωγέτω, ἄνωχθε, saъ ἀνώγετε) поet: (къ înf: saъ ак: saъ dat:) поpъnчeskъ; îndemnъ; повъцъieskъ.

'Ανώγαιον (τὸ), вezi 'Ανώγεων.

"Ανωγε, поet: 3: пeps: sinг: a лъĭ "Ανωγα.

'Ανῷγε, поet: în локъ de 'Ανέῳγε, 3: пeps: sinг: a miж: tpe: de къ: ал лъĭ 'Ανοίγω.

'Ανώγεον, ου, ші At:

'Ανώγεων, ω (τὸ), кameръ în кatъл чел maĭ de sъs ал кaseĭ (în подъ). (вezĭ ші ὑπερῷον). (прinч: neъt: ал лъĭ

'Ανώγεως, ω (ὁ, ἡ), чел d' asъпpa пъmîntълъĭ (maĭ къ seamъ ziditъ). [ἄνω, γέα].

'Ανωγὴ (ἡ), поet: [ἄνωγα] повaцъ; îndemnъ; поpъnкъ.

"Ανωγμεν, 1: пeps: îm:, ші

'Ανώγω, 1: пeps: sinг: a xot: лъĭ "Ανωγα.

'Ανωδινία (ἡ), nedъpepe de пînteчe. [din

'Ανώδινος (ὁ, ἡ), чел fъpъ dъpepĭ de пînteчe. [ἀ, ὠδίν].

'Ανωδόρκας, ου, α (ὁ), ъnъ feлъ de пeшte, чe se ziчe mi Οὐρανοσκόπος. [ἄνω, δέρκω].

"Ανῳδος (ὁ, ἡ), пeкîntъtopъ. [ἀ, ᾠδή].

'Ανωδυνία (ἡ), nedъpepe, saъ поtoлipe de dъpepĭ. [din

'Ανώδυνος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sъпep: -ότατος) neпpiчinъitopъ, saъ nesimцitopъ de dъpepĭ. 2) (med:) поtoлitopъ de dъpepe. [ἀ, ὀδύνη]. [de ъnde.

'Ανωδύνως, adв: fъpъ dъpepĭ.

"Ανωθα, Dop: în локъ de

"Ανωθεν, adв: (de локъ) din sъs; din пъpцiлe чeлe din sъs (чeлe dinъъntpъ пe ъskatъ, maĭ depapte de mape); (ші timпopaлъ) de mълtъ, din вeкime, de лa stpъmoшĭ. «Λάκων ἄνωθεν εἰμί». Sin: saъ dintpъ 'nчeпъtъ. «Οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε». Sкp: «Γεννηθῆναι ἄνωθεν». Sкp: în локъ de ἀναγεννηθῆναι, a se peпaшte. [ἄνω].

'Αν-ωθέω-ῶ, вiit: -ωθήσω, saъ -ώσω, înпînгъ în sъs; (ші pap) înaпoĭ, = 'Απωθέω. [de ъnde

'Ανώθησις, εως (ἡ), înпînцepe in sъs, saъ înaпoĭ.

'Ανωϊστὶ, adв: поet: пe neгîndite, de o datъ. [din

'Ανώϊστος (ὁ, ἡ), Ion: [ἀ, οἴομαι] neпpeгînditъ, neпpeвъzъtъ. 2) neaшteпtatъ, de o datъ. 3) (pap, ші îndoios) = "Ανοιστος. [de ъnde

'Ανωΐστως, adв: = 'Ανωϊστί.

'Ανωΐχθην, поet: nex: 1: пas: ал лъĭ 'Ανοίγομαι.

'Ανώλεθρος (ὁ, ἡ), nesъпъsъ лa пръпъdipe, nestpiкъчosъ. [ἀ, ὄλεθρος].

'Ανωλόφυρτος (ὁ, ἡ), neплînsȣ̆, neвочitȣ̆. [ἀ, ὀλοφύρομαι].

'Ανωμαλὴς, έος (ὁ ἡ), = 'Ανώμαλος. [de ȣnde

'Ανωμαλία(ἡ), nenetezitate; nepeгȣлъtate.

'Ανωμαλίσθαι, пas: tpe: de кȣ: de inf: ал лȣĭ 'Ανομαλίζω.

'Ανώμαλος (ὁ, ἡ), nenetedȣ̆, neпotpiвitȣ̆; nestatopnikȣ̆ întp' ȣna; nepeгȣлatȣ̆. [ἀ, ὁμαλός]. [de ȣnde

'Ανωμαλότης (ἡ), = 'Ανωμαλία. ші

'Ανωμάλως, adв: nenetezit, neпotpiвit; nepeгȣлat,

"Ανωμος (ὁ, ἡ), чел fъръ ȣmepĭ; (de ȣnde) «"Ανωμοι». stpъneпoцiĭ лȣĭ Пелопȣ̆. [ἀ ὦμος].

'Ανωμοτεὶ (τὶ), adв: fъръ жȣръmîntȣ̆. [din

'Ανώμοτος (ὁ, ἡ) nежȣpatȣ̆. 2) neînкpedinцatȣ̆ пpin жȣръmîntȣ̆. 3 ачела, пе nȣmeле кърȣia nȣ îndpъzneшte чiнeва a se жȣpa. [ἀ, ὀμόομαι].

"Ανωνις, ιδος (ἡ), = "Ονωνις.

'Ανωνόμαστος(ὁ,ἡ,) nenȣmitȣ̆, neпomenitȣ̆. 2) ачела, пе кape nȣ îndpъzneшte чiнeва a nȣmi, a esпpima, nesпȣsȣ̆. (ἀ, ὀνομάζω].

'Ανωνυμεὶ (μὶ), adв: = 'Ανωνύμως. [ші

'Ανωνυμία (ἡ), лiпsъ de nȣme, (fir;) de famъ, de însemnъtate. [din

'Ανώνυμος (ὁ, ἡ), anonimȣ, чел fъгъ nȣme; (fir:) nefamosȣ̆, neînsemnatȣ̆, neкȣnoskȣtȣ̆. [ἀ, ὄνομα].

'Ανωνύμως adв: fъръ nȣше

"Ανωξις, εως (ἡ), = 'Ανωγή.

'Ανώξω, поet: вiit: ал лȣĭ "Ανωγα.

'Ανώομαι, (fъръ вiit:) поet: în локȣ̆ de 'Ανύομαι.

'Ανώπιον (τὸ), пaptea de deasȣпpa ȣшeĭ, saȣ̆ a fepestpeĭ. [ἀνὰ, ὀπὴ, гaȣpъ]. (вezĭ ші προνώπιον).

'Ανωρία (ἡ), = 'Αωρία. [din

"Ανωρος (ὁ, ἡ), = "Αωρος.

'Ανώροφος (ὁ, ἡ), (пpinч: кasъ) fъръ înвeлitoape, neaкoпepitъ. [ἀ, ὀροφή].

'Ανωῤῥοθία (ἡ), поet: în sȣs iȣte пopnipe, ші dintp' însa вȣetȣ̆ de вaлȣpi. [ἄνω, ῥόθος].

'Ανώῤῥοπος (ὁ, ἡ), = 'Ανάῤῥοπος. [ἄνω, ῥοπή].

'Ανῶρτο, поet: 3: пeps: a пeste sъв: saȣ̆ a nex: 2 ал лȣĭ 'Ανόρνυμαι.

'Αν-ωρύομαι вiit: -ύσομαι, ȣpлȣ (плîngȣ̆) кȣ гласȣ̆ mape.

'Ανῶσαι, nex: 1: de inf: ал лȣĭ 'Ανωθέω.

'Ανῷσαι, Ion: nex: 1 ал лȣĭ 'Αναφέρω în локȣ̆ de 'Ανοΐσαι [ἀνοίω] neîntp:

'Ανώτατος, (sȣпepл: ал лȣĭ "Ανω, ἀνώτερος) η, ον, чел în чea кȣ totȣл maĭ sȣs, maĭ 'naлtъ пosiцie. || (neȣt: îm:) 'Ανώτατα = кȣ 'Ανωτάτω, adв: (sȣпepл: ал лȣĭ ἄνω) în чea de maĭ sȣs, maĭ 'naлtъ пosiцie. «Τὰ ἀνωτάτω γένη. Лaept: чeлe maĭ dintîĭ ші пpinчiпaлe neamȣpĭ.

'Ανωτερικὸς, ὴ, ὸν, кȣвiinчosȣ̆ пъpцiлop чeлop de maĭ sȣs. [din

'Ανώτερος, [кoмпp: ал лȣĭ "Ανω] α, ον, чeл de maĭ sȣs, maĭ 'naлtȣ̆, (ші timп:) maĭ dinainte.

'Ανωφέλεια (ἡ), nefoлosȣ̆. [din

'Ανωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), nefoлositopȣ̆ [ἀ, ὄφελος].

'Ανωφέλητος (ὁ, ἡ), = 'Ανωφελής. 2) (кȣ цen) nefoлositȣ̆. 3) neпpiimitopȣ̆ de foлosȣ̆, de neaжȣtat. [ἀ, ὠφελέω].

'Ανώφελος (ὁ, ἡ). = 'Ανωφελής. [de ȣnde

'Ανωφελῶς, adв: fъръ foлosȣ̆.

'Ανωφέρεια (ἡ), dȣчepe în sȣs. 2) sȣiшȣ̆, deaлȣ̆. [din

'Ανωφερὴς, έος (ὁ, ἡ), пopnitȣ̆, întînsȣ̆ sпpe în sȣs. «Τὸ πυρ, (το ἔλαιον) ἀνωφερές». Apist: 2) (локȣ̆) sȣiшos, deлosȣ̆. [ἄνω, φέρω].

'Ανώφλιον (τὸ), пpaгȣл de sȣs ал ȣшeĭ. [ἄνω, φλιά].

'Ανωφοιτος (ὁ, ἡ), пopnitȣ̆, întinsȣ̆, dȣsȣ̆ sпpe în sȣs, = 'Ανωφερής. ἄνω, φοιτάω].

'Ανωφορεομαι, οῦμαι вiit: -ήσομαι, mъ пopneskȣ̆, mъ dȣкȣ̆ în sȣs. [din

'Ανώφορος (ὁ, ἡ), = 'Ανωφερής. [ἄνω, φορά].

"Ανῳχα, tpe: de кȣ: ші

'Ανῴχθην, nex: 1: пas: ал лȣĭ 'Ανοίγω.

"Ανωχθι, поet: пpez: de пopȣnч: ал лȣĭ "Ανωγα.

'Ανώχυρος (ὁ, ἡ), neîntъpitȣ̆, neпpeпъzitȣ̆, neasiгȣpatȣ̆. [ἀ, ὀχυρός].

"Αξειε, 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал пoft: лȣĭ "Αγνυμι.

"Αξεινος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de "Αξενος.

'Αξέμεν, ші 'Αξέμεναι, поet: în локȣ̆ de ἄξειν, вiit: saȣ̆ ἀγαγεῖν, nex: de inf: ал лȣĭ "Αγω.

'Αξεναγώγητος (ὁ, ἡ), stpeinȣ̆ neпpiimitȣ̆, netpatatȣ̆ кȣ osпitaлitate. [ἀ, ξεναγωγέομαι].

'Αξενία (ἡ), neosпitaлitate, neiȣвipe de stpeinȣ̆. [din

"Αξενος (ὁ, ἡ), neiȣвitopȣ̆, neпpiimitopȣ̆ de stpeinĭ. [ἀ, ξένος].

"Αξεστος (ὁ, ἡ), nepъzȣitȣ̆, nependatȣ̆, nenetezitȣ̆; asпpȣ; neлȣкpatȣ̆. [ἀ, ξέομαι].

'Αξία (ἡ), вezĭ "Αξιος.

'Αξιαγάπητος (ὁ, ἡ), вpednikȣ̆ de iȣвit, de dparoste. [ἄξιος, ἀγαπάω].

'Αξιάγαστος (ὁ, ἡ). врednikъ de admiраціе, de лаѹdъ. [ἄξιος, ἄγαμαι].

'Αξιάκουστος [ἄξιος, ἀκούομαι], ші

'Αξιακρόατος (ὁ, ἡ), врednikъ de aѹzit, de askѹлtat. [ἄξιος, ἀκροάομαι].

'Αξιαπήγητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Αξιαφήγητος, врednikъ de повestit, de кѹвîntъ.

'Αξιαπόλαυστος (ὁ, ἡ), врednikъ de do вîndipe. [ἄξιος, ἀπολάυω].

'Αξιεπαίνετος [ἄξιος, ἐπαινέσομαι], ші

'Αξιέπαινος (ὁ, ἡ), врednikъ de лаѹdъ. [ἄξιος, ἔπαινος].

'Αξιεπιθύμητος (ὁ, ἡ), врednikъ de поftit, de dopit. [ἄξιος, ἐπιθυμέω].

'Αξιέραστος (ὁ, ἡ), = 'Αξιαγάπητος. [ἄξιος, ἐράομαι].

'Αξιήκοος (ὁ, ἡ), = 'Αξιάκουστος. [ἄξιος, ἀκοή].

'Αξινάριον, ші 'Αξινίδιον (τὸ), топорашъ, dim: ал лѹї

'Αξίνη (ἡ), [ἄγνυμι] sekѹръ, топоръ кѹ doъ гѹрї, тъішѹрї. «Ξύλα σχιζων τις ἴησι τῇ ἀξίνῃ». Ksen:

'Αξιοβίωτος (ὁ, ἡ), (βιος) врednikъ de tръit, de dopit. [ἄξιος, βιόω].

'Αξιοδάκρυτος (ὁ, ἡ), врednikъ de плîns, = 'Αξιοθρήνητος. [ἄξιος, δακρύω].

'Αξιόεργος (ὁ, ἡ), врednikъ, îndemînatikъ ла лѹкраре. 2) врednikъ de лѹкрat, de ostenit ла dînsѹл. [ἄξιος, ἔργον].

'Αξιόζηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ζήλως, врednikъ de pîвnit; de пismѹit; de imitat. [ἄξιος, ζῆλος].

'Αξιοζήλωτος (ὁ, ἡ), = 'Αξιόζηλος. [ἄξιος, ζηλόομαι].

'Αξιοθάνατος (ὁ, ἡ), врednikъ de moapte. [ἄξιος, θάνατος].

'Αξιοθαύμαστος (ὁ, ἡ), = 'Αξιάγαστος. [ἄξιος, θαυμάζω].

'Αξιοθέατος (ὁ, ἡ), врednikъ de прівit. [ἄξιος, θεάομαι].

'Αξιοθρήνητος [ἄξιος, θρηνέω], ші

'Αξιόθρηνος (ὁ, ἡ), врednikъ de плîns. [ἄξιος, θρῆνος].

'Αξιοθριάμβευτος (ὁ, ἡ), врednikъ de tріѹmfъ. [ἄξιος, θριαμβεύω].

'Αξιοκαταφρόνητος (ὁ, ἡ), врenikъ de desпрецѹіре, de nesokotipe. [ἄξιος, καταφρονέω].

'Αξιοκοινώνητος (ὁ, ἡ), врednikъ de комѹnikaціе, de конверsaціе.]ἄξιος, κοινωνέω].

'Αξιόκτητος (ὁ, ἡ), врednikъ de doвindipe. 2) doвinditъ кѹ mepitatѹл sъъ прецъ. [ἄξιος, κτῶμαι].

'Αξιόλεκτος (ὁ, ἡ), = 'Αξιόλογος. [ἄξιος, λέγω].

'Αξιόληπτος (ὁ, ἡ), врednikъ de лѹat, de doвindit. [ἄξιος, λαμβάνω].

'Αξιόλογος (ὁ, ἡ), ші adв: -λόγως, врednikъ de кѹвîntъ (ворвіре, лаѹdъ), însemnatъ, прецiosъ, ші чл: (desпре перs: ші лѹкрѹрї). «Οὐ γὰρ ἄντι δράσαιμεν ἀξιόλογον». Лѹч: «'Αξιόλογα λίθων βάρη». Sin: [ἄξιος, λόγος].

'Αξιομακάριστος (ὁ. ἡ), врednikъ de fepічit. [ἄξιος, μακαρίζομαι].

'Αξιομάχητος [ἄξιος, μάχομαι], ші

'Αξιόμαχος (ὁ, ἡ), (кѹ dat: saъ ак: кѹ преп: ші рар кѹ înf:) врednikъ, destoїnikъ de a se înпротіві în вътълie. [ἄξιος, μάχη].

'Αξιομισὴς, έος, ші ἀξιόμισος [ἄξιος, μῖσος], ші

'Αξιομίσητος (ὁ, ἡ), врednikъ de ѹрît, saъ de ѹръ. [ἄξιος, μισέομαι].

'Αξιομνημόνευτος (ὁ, ἡ), врednikъ de пomenit, de цinepe de minte. [ἄξιος, μνημονεύω].

'Αξιόνικος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος ші sѹп: ότατος) врednikъ, destoїnikъ de a sъвîрші вірѹінцъ. 2) (în локъ de simплъ ἄξιος) врednikъ. «'Αξιονικότεροί εἰμεν 'Αθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν». Ep: [ἄξιος, νίκη].

'Αξιοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskъ dѹпе mepitѹл faптелор меле. [ἄξιος, πάθος].

'Αξιοπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), врednikъ de жале, de плîns, = 'Αξιοθρήνητος. [ἄξιος, πένθος].

'Αξιοπιστία (ἡ), mepitъ de кредінцъ. [din

'Αξιόπιστος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίστως, врednikъ de кредінцъ. «'Οφθαλμοὶ γλωσσῶν ἀξιοπιστότεροι. Епігр: 2) destoinikъ. «Ναύλοχα πρὸς τοσαύτην ναυτιλίαν ἀξιόπιστα». Пл: [ἄξιος, πίστις]. [de ѹnde

'Αξιοπιστοσύνη (ἡ), поet: în локъ de 'Αξιοπιστία.

'Αξιόποινος (ὁ, ἡ), врednikъ de пedeaпsъ, de osîndъ. 2) osînditъ, saъ osînditopъ dѹпе mepitъ. [ἄξιος, ποινή].

'Αξιοπρέπεια (ἡ), чinste кѹвenitъ mepitѹлѹї, demnitъцiї, saъ profesii кѹіва; бѹnъ кѹвiinцъ; [din

'Αξιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кѹвenitъ, пропорціonatъ mepitѹлѹї, saъ demnitъцiї; 2) de бѹnъ, saъ de mape кѹвiinцъ. 3) врednikъ de чinste. [ἄξιος, πρέπει]. [de ѹnde

'Αξιοπρεπῶς, adв: dѹпе кѹвiinцъ mepitatъ de врednічie; потрівit.

'Αξιοπροστάτευτος (ὁ, ἡ), врednikъ de o-

кротit, saŭ de a fi окротitорŭ (патронŭ). [ἄξιος, προστατεύω].

'Αξιόρατος (ὁ, ἡ), = 'Αξιοθέατος. [ἄξιος, ὁράομαι].

"Αξιος [ἄγω], α, ον, чел de ачелашĭ (de опотрівъ ла) прецŭ кѹ алтŭ чева. (кѹ цеп:) «Βοὸς ἄξιος». Іл: Ψ. «Οὐδὲ τριῶν ἄξια ταλάντων κεκτημένος». Пл: (ші кѹ ак: кѹ преп:) «"Αξια εἰς μυρίας δραχμάς». Dm: (ші fiг:) «Οὐδενὸς ἄξιοί εἰμεν Ἕκτορος». Іл: N. «"Οσου ἀξία ἐστι γυνὴ κάμνοντι». Dm: «Πολλοῦ («Πλείονος «Τοῦ παντὸς «Μικροῦ «Οὐ[μη]δενὸς, ші чл:) ἄξιος». (ші кѹ inf:) »Πλείστου ἄξιοι (saŭ «Οὓς πλείστου ἄξιόν ἐστι) κεκτῆσθαι». Dm: мѹлт прецiошĭ, ші чл: 2) (маĭ овiч:) вреднiкŭ (кърѹiа se кѹвiне чева бѹнŭ, saŭ ръŭ dѹпе мерiтѹл sъŭ). «'Επαίνου ἄξιος μᾶλλον ἢ μέμψεως». Ksen: «Θανάτου («Λόγου, ші чл:) ἄξιος». Dm: Тѹч: «Οργῆς ἄξια ποιεῖς». Dm: (mi кѹ dat:) «"Αξιος ἦν θανάτου τῇ πόλει». Dm: (ші кѹ inf:) «Τί ἄξιός εἰμι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. Плт: «"Αξιος λαβεῖν ὁ μισθός». Sѹid: 3) (fъръ казŭ) мерiтантŭ, вреднiкŭ de чinste, saŭ de мѹлтŭ прецŭ. «Φέροντες καὶ ἄγοντες, εἴτι ἕκαστος ἄξιον». Ksen: (de ѹnde 4) (неѹt:) «"Αξιον (кѹ ші fъръ ἐστὶ, ші кѹ înf:) se кѹвiне, мерiтъ, este dрептŭ. «Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον». Apistf: «Οὐκ ἄξιον φανερὰν ἔχθραν πρὸς αὐτοὺς κτήσασθαι». Тѹч: Εἰς τὴν Πελοπόννησον οὐκ ἐξῆλθεν ἡ νόσος, ὅ,τι καὶ ἄξιον εἰπεῖν». Тѹч: «"Αξιόν ἐστί μοι μισεῖν αὐτόν». Ksen: «"Αξιόν σοι μέγα φρονεῖν». Ksen: || (fem:) 'Αξία (sѹвst: saŭ елiп:) A) прецѹл, saŭ чееа че плътеште ѹнŭ лѹкрѹ, ші este пропорцiонатŭ кѹ мерiтѹл лѹĭ. «Καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀξίας ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπεδίδετο». Esx: «Τὴν δὲ τῆς βλάβης ἀξίαν οἱ δικασταὶ ταττόντων». Плт: «Τὴν μὲν ἀξίαν (se înцл: ποινὴν) οὐ λάμψεαι. Ep: (ші кѹ преп:) «Κατ' (saŭ «Παρ') ἀξίαν», dѹпе, (saŭ fъръ) вреднiчiе, мерiтŭ. B) = 'Αξίωμα, вреднiчiе, dрегъторiе. «Τῶν ἐπ' ἀξίας τινα δορυφοροῦντα. Лѹч: «Τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν κατὰ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς». Dm: C) = Αξίωσις, рѹгъчiѹне, saŭ воiнцъ, претенцiе. 5) потрiвiтŭ кѹ прецѹл кѹмпъръtoapeĭ (нiчĭ sкѹмпŭ нiчĭ eftinŭ); (dap маĭ кѹ seamъ) eftinŭ. «"Αξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ». Tfp: «Οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας». Apistf: 6) (fiг:) потрiвiтŭ, пропорцiонатŭ. «Οὐκ ἄξια οὔτε ὑμῶν, οὔτε τῶν πατέρων ποιεῖτε. Тѹч: «"Αξια δῶρα». Іл: 'Αξιόν σοι ἄλφοι, Od: O. веĭ afла пентрѹ ачеasta folositорŭ прецŭ. «"Αξιος εἰμί». Лкs: «Τί δ' ἄξιόν μοι τῆς δε τυγχάνει φυγῆς»; Ep: че 'mĭ мерiтъ ачеastъ fѹгъ?

'Αξιόσκεπτος (ὁ, ἡ), вреднiкŭ de кiпzѹiре, лѹаре în въгаре de seamъ. [ἄξιος, σκέπτομαι].

'Αξιοσπούδαστος (ὁ, ἡ), вреднiкŭ de siлiнцъ, de sepioasъ окѹпацiе. [ἄξιος, σπουδάζω].

'Αξιοστρατήγητος (ὁ, ἡ), = 'Αξιόμαχος, saŭ 'Αξιόνικος. [ἄξιος, στρατηγέω].

'Αξιοστράτηγος (ὁ, ἡ), вреднiкŭ de a комanda оштiре. [ἄξιος, στρατηγός].

'Αξιοτέκμαρτος (ὁ, ἡ), вреднiкŭ de a se înцелеце, a se da кѹ sокоteала, adiкъ девеditŭ îndestѹл, de крezѹt. [ἄξιος, τεκμαίρομαι].

'Αξιότης (ἡ), вреднiчiе. [ἄξιος].

'Αξιοτίμητος [ἄξιος, τιμάω], ші

'Αξιότιμος (ὁ, ἡ), (комп: -ότερος, ші sѹперл: -ότατος) вреднîкŭ de чinste. [ἄξιος, τιμή].

'Αξιοφίλητος (ὁ, ἡ), = 'Αξιαγάπητος, вреднiкŭ de iѹвiт. [ἄξιος, φιλέομαι].

'Αξιόχρεως, ω (ὁ, ἡ), (ші adв:) χρέως, вреднiкŭ (destoĭпiкŭ) de a se însърчiна кѹ datopia бѹĭва; (мартѹрŭ, кezашŭ, ші чл:) sigѹрŭ, вреднiкŭ de кредiнцъ. 2) вреднiкŭ; destoĭпiкŭ; însemnatŭ. «Μέγεθος ἀξιόχρεων». At: 'Αξιόχρεα ἀπηγήσιος». Ep: «'Αξιόχρεως ἐναντιωθῆναι. Ep: [ἄξιος, χρέος].

'Αξιόω -ῶ, вiit: -ώσω, прецѹiеsкŭ ѹнŭ лѹкрѹ. «'Οπόσης ἂν τιμῆς ἀξιώσῃ τὸ πωλούμενον. Плт: (dn ѹnde 2) жѹdiкŭ, гîndeskŭ, sѹпоsezŭ; stърѹiеsкŭ în пърере; sокоteskŭ чева вреднiкŭ, dрептŭ, (mi fлs:) sigѹрŭ, saŭ провабiлŭ; кѹ мѹлцѹmiре прiimeskŭ; (поет:) чinsteskŭ, лаѹdŭ; înвреднiчeskŭ. «'Αξιοῦσιν αὐτοὺς πάντων. Тѹч: «'Αξιωθεὶς τῆς βουλῆς». Пл: (ші ел:) «Οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας». Sof: «'Ελλάδος ἦρξ' ἀξιωθείς». Еѹр: «Καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη. Еѹр; «Τύμβον ἀξιούμενον τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι». Еѹр: «'Αξιοῦσιν εἶναι σφαιροειδῆ τὸν οὐρανόν». Tom: Мац: (de ѹnde în fлsf: ἀξίωμα. вezĭ ші Βούλομαι). «Οὐ πλούσιοι μόνον καὶλόγιοι εἶναι ἀξιοῦσιν, ἀλλὰ ші чл:» Пл: «'Απ' "Αργους καὶ τῶν 'Ημακλειδῶν εἶναι ἠξίου». Ap: «'Αξιῶ ἀδικέεσθαι. Ep: (ші miж:) «Οὐκ ἀξιεύμενος ἐπὶ τὸν θρόνον ἵζεσθαι». Ep: nesокоtind пе sine вреднiкŭ. «Μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἀξιώσειε ζῆν ἀποστερούμενος τῆς πατρίδος». Isокр: «Διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι δεσποτικῶς». Apist: 3) рогŭ,

черъ̆, pretinzъ̆ чева ка dreptъ̆, saъ̆ кѹвіinчosъ̆; dopeskъ̆, воіeskъ̆. «Χρόνον ἠξίουν λαβόντες ἀπολογήσασθαι». Тѹч: «Ἀξιῶ καὶ δέομαι ὑμᾶς μεμνῆσθαι». Dm: (ші pas:) «Ἔφη συγχωρεῖν τοῖς ἀξιουμένοις». Плв: în локъ̆ de ταῖς ἀξιώσεσι. [ἄξιος].

Ἄξιφος (ὁ' ἡ), чел fъръ кѹцitъ̆. [ἀ, ξίφος].

Ἀξίφυλλος (ὁ, ἡ), poet: în локъ̆ de Ἀεξίφυλλος.

Ἀξίωμα (τὸ), =Ἀξία, demnitate, ofiчiъ̆, градъ̆ de soцiалъ posiцie, panгъ̆. «Ἀποστερεῖν ἀξιώματος καὶ τιμῆς». Ksen: (de ѹnde «Οἱ ἐν ἀξιώματι (-ώμασιν»). Чеї în demnitъцї, saъ̆ panгѹрї. 2) репѹtaцie, însemnъtate; mъpime, ковîршіре. Τὸ μὲν οὖν ἀξίωμα τοῦ παρόντος ἀγῶνος.» Apstf: «Τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως». Dm: 3) (fлsf:) кѹвîntъ̆, че n'ape treбѹinцъ de doвadъ, de sine doвeditъ̆, saъ̆ проbaвiлъ̆, aksiomъ, (de ѹnde) = Δόγμα, пъpepe netъгъdѹitъ, întъpitъ, вpedпiкъ de кpezѹt. 4) = Ἀξίωσις, воinцъ, черере stъpѹitoape, pretindepe; (ші pap) pѹгъчiѹne. «Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε.» Skp: [ἀξιόομαι]. [de ѹnde

Ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, чел кѹ panгъ̆, demnitapъ̆ (вezї Ἀξίωμα). 2) чел че apatъ (faче чева, op se faче кѹ) demnitate, бѹnъ кѹвiinцъ, ofiчiалъ̆, mъpeцъ̆; чел че ворбemte кѹ fiлosofiче aksiome. «Ὁ δὲ Ἰσοκράτης μακρῷ ἀξιωματικώτερος Λυσίου». D: Ал: [de ѹnde

Ἀξιωματικῶς, adв: кѹ demnitate (бѹnъ saъ̆ mape кѹвiinцъ), ofiчiал; pрin fiлosofiче aksiome.

Ἀξίως, adв: dѹпе вpedniчie, saъ̆ mepitъ̆ ші кѹвiinцъ, пропорцionat. «Ὅπως ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν πολεμήσωμεν». Iskp: «Ἀξίως τοῦ ἀδικήματος». Esx: 2) eftin, кѹ кѹmпъtatъ̆ preцъ̆. [ἄξιος].

Ἀξίωσις, εως (ἡ), preцѹipe. 2) репѹtaцie, чinste. 3) = ἀξίωμα, panгъ̆, demnitate. «Τοὺς ἐν ἀξιώσει προὔχοντας». ші (ел:) «Οἱ ἐπ' ἀξιώσεως». Apstd: în локъ̆ de, οἱ ἀξιωματικοὶ. 4) simцimîntъ̆; idee; (iap papt:) pretenцie pezematъ пе destoiniчia sa, saъ̆ ші a алtѹia (maї de mѹлte opї fiind, saъ̆ пъpîndѹ se fъръ кѹвîntъ̆); pѹгъчiѹne. «Ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν». Тѹч: «Οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσις». Тѹч: «Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν χάριτος τοιάνδε». Тѹч: (вezї ші Δικαίωσις). 5) (pap) пѹtepea, пропpia însemnape a ѹneї ziчepї. «Τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἀντήλλαξαν». Тѹч: [ἀξιόομαι].

Ἀξιωτέον, pos: ал лѹї Ἀξιόω.

Ἀξόανος (ὁ, ἡ), чел fъръ statѹъ. [ἀ, ξόανον].

Ἀξονήλατος (ὁ, ἡ), poet: mînatъ̆ iѹte înпрежѹрѹл osii, saъ̆ pрin osie. [ἄξων. ἐλαύνω].

Ἀξόνιος (ὁ, ἡ), кѹвiinчosъ̆ osiї, ал osii. [ἄξων].

Ἄξοος (ὁ, ἡ), poet: =Ἄξεστος.

Ἀξυγκρότητος (ὁ, ἡ), At: în локъ̆ de Ἀσυγκρότητος.

Ἀξύλευτος (ὁ, ἡ), (pрinч: пъdѹpe) din кape nѹ s'aъ̆ tъiat înкъ лemne. [ἀ, ξυλεύομαι].

Ἀξυλία (ἡ), лiпsъ de лemne. [ἄξυλος].

Ἀξύλιστος (ὁ, ἡ), = Ἀξύλευτος. [ἀ, ξυλίζομαι].

Ἄξυλος (ὁ, ἡ), чел fъръ лemne. 2) poet: = Ἀξύλευτος; ші = πολύξυλος, кѹ mѹлte лemne. [ἀ, ξύλον. вezї Ἀ, 3].

Ἀξύμβατος, Ἀξύμβλητος, Ἀξύμμετρος, ші чл: At: în локъ̆ de Ἀσύμβατος Ἀσύμβλητος, ші чл: (ξύν, At: în локъ̆ de σύν).

Ἀξύνετος, ου, mi

Ἀξυνήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: în локъ̆ de ἀσύνετος, ἀσυνήμων.

Ἀξυρὴς, έος (ὁ, ἡ), = кѹ

Ἄξυρος (ὁ, ἡ), лiпsitъ̆, saъ̆ neîtpeбѹinцъtopъ̆ de бpiчiъ̆; nepasъ̆. 2) neaskѹцitъ̆, netъiosъ̆; (pрin ѹpm:) netpeбnikъ̆ лapasъ̆. [ἀ, ξυρὸς].

Ἀξύστατος (ὁ, ἡ), At: în локъ̆ de Ἀσύστατος.

Ἄξυστος (ὁ, ἡ), = Ἄξεστος.

Ἄξω, вiit: ал aѹї Ἄγνυμι, ші Ἄγω.

Ἄξων [ἄγω], ονος (ὁ), osie de tpъsѹpъ. 2) (Mat:) лiniа, че tpeче pрin чentpѹл a doъ екstpeme (полѹpї) de глобъ̆. 3) (îm:) векiле лецї a ле Atenenilop sъпate пе лemne пъtpate, че se înвîptiaъ̆ пе osiї. (вezї ші Κύρβις).

Ἄογκος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὄγκος] neволѹmosъ̆, fъръ гpeѹtate.

Ἄοδμος (ὁ, ἡ), în локъ̆ de Ἄοσμος.

Ἀοζέω -ῶ, вiit: -ήσω, poet: sлѹжeskъ̆, sîntъ̆...

Ἄοζος (ὁ), poet: [ἀοσσέω] sлѹжitopъ̆ (maї кѹ seamъ ла жeptfe).

Ἄοζος (ὁ, ἡ), = Ἄνοζος.

Ἀοῖ, Dop: în локъ̆ de ἠοῖ, dat: sinг: ал лѹї ἠὼς.

Ἀοιδὴ (ἡ), poet: Ion: [ἀείδω] = ᾠδὴ. [de ѹnde

Ἀοιδιάω -ῶ, вiit: άσω, poet: = Ἀείδω, ᾄδω. [ші

Ἀοίδιμος (ὁ, ἡ), вpednikъ̆ de кîntape, de лaѹdъ, famosъ̆, вestitъ̆ (ші în бine ші în pъъ̆).

'Αοιδοθέτης, ου (ὁ), поет: компѕitорѫ de кîntiче, поетѫ. [ἀοιδὴ, τίθεμαι].

'Αοιδομάχος (ὁ, ἡ), лѫптъtорѫ пentрѫ премiѫ de кîntape; рiвалѫ кътре алtѫ кîntъtорѫ. [ἀοιδὸς, μάχη].

'Αοιδοπόλος (ὁ, ἡ), поет: îndелetniчitѫ ла кîntiче, поетѫ. [ἀοιδὴ, πολέω].

'Αοιδὸς (ὁ,шiἡ), поет: Ion: [ἀείδω] кîntърецѫ, -еацъ, поетѫ, -етъ; (шi ѫne-орĭ) връжitоаре, deskъntъtоаре. 2) (adiekt:) мелоdiкѫ, вiерsѫitорѫ. 3) (пas:) = 'Αοίδιμος. (de ѫnde компр:) «Πέργαμος ἀοιδοτέρη πολίων». Епiгр: (шi sѫпер:) «'Αηδὼν συμπάντων ἀοιδοτάτη πετεεινῶν». Ткр: [de ѫnde

'Αοιδοσύνη (ἡ), поет: 'Αοιδὴ, кîntiкѫ вiерsѫitѫ; поesie.

'Αοιδότατος (-ότερος), вezĭ 'Αοιδός.

'Αοιδοτόκος (ὁ, ἡ), поет: пъsкъtорѫ de кîntiче. [ἀοιδὴ, τόκος].

'Αοίκητος (ὁ, ἡ), пелокѫitѫ, saѫ de пелокѫit. [ἀ, οἰκέομαι].

Ἄοικος (ὁ, ἡ), чел fъръ каsъ (локашѫ, пatрie); stреinѫ, saѫ fѫгарѫ. 2) = 'Αοίκητος. 3) (кѫ цеn:) чел че n' а локѫit ѫndева. [ἀ, οἶκος].

Ἄοιμος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, οἴμη], = 'Αδιόδευτος, шi Ἄῤῥητος.

'Αοινέω, -ῶ, вiit: -ήσω, n' amѫ, saѫ пѫ веаѫ вinѫ. [шi

'Αοινία (ἡ), înfрînape, saѫ лiпsъ de вinѫ. [din

Ἄοινος (ὁ, ἡ). чел че n' аре, пѫ fаче, saѫ пѫ întреѫѫinцеazъ вinѫ; (de ѫnde) «Ἄοινος θυσία». Плd: (вezĭ шi Νηφάλιος). [ἀ, οἶνος].

'Αοῖος, α, ον, Dор: în локѫ de ἠῷος.

'Αοκνία (ἡ), непрецеtѫ, netрîndъвie, пелеnевie. «Πόνων ἀοκνίη ὑγιεινοτάτη». Iпокр: [din

Ἄοκνος (ὁ, ἡ), непрецеtъtорѫ, пелеnешѫ, пекоditѫ, iѫвitорѫ de osteneaлъ, неовоsitѫ; îndръzneцѫ, кѫражоsѫ. [ἀ, ὄκνος.] [de ѫnde

'Αόκνως, adв: fъръ прецеtѫ, saѫ лeneвie.

'Αολλέω ῶ, вiit: ήσω, în локѫ de 'Αολλίζω. [шi

'Αολλήδην, adв: поет: гръmadъ, adѫnat ла ѫnѫ локѫ, înпреѫnъ. [din

'Αολλὴς [εἰλέω], έος (ὁ, ἡ), поет: adѫnatѫ întр'ѫna, ѫnitѫ înпреѫnъ, îndesatѫ. [de ѫnde

Ἄολλίζω, вiit: -ίσω, поет: adѫnѫ ла ѫnѫ локѫ, гръmъdeskѫ înпреѫnъ.

Ἄον, поет: прел: ал лѫĭ Ἄω.

Ἄοπλος (ὁ, ἡ), = Ἄνοπλος, неарmatѫ. «Τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος, καὶ ἄοπλα». Ksen: [ἀ, ὅπλον].

Ἄοπος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, ὄψ] неглъsѫitорѫ, mѫtѫ. 2) (рар) fъръ веdерĭ. saѫ 3) = кѫ

Ἄοπτος (ὁ, ἡ), невъzѫtѫ, saѫ de невъzѫt. [ἀ, ὄπτομαι].

Ἄ(saѫ Ἄ)ορ, ορος (τὸ), поет: [ἀείρω] кѫцitѫ; (шi în цеn: ор че) арmъ (maĭ кѫ seamъ цепоasъ, askѫцitъ ла вîрfѫ).

Ἄορας, поет: ак: îm: бърв: ал лѫĭ Ἄωρ, ορος, tрiпоdѫ (tinцiре кѫ tреĭ пiпоаре); saѫ лiгеanѫ; ор (прin anaгрamatismѫ) în локѫ de Ὄαρας, ак: îm: ал лѫĭ Ὄαρ.

'Αορασία (ἡ,) (пas:) а fi невъzѫtѫ. 2) (акt: рар) невеdере, орвie. [шi

'Αόρατος (ὁ, ἡ), шi adв: -ράτως, невъzѫtѫ, saѫ непѫtѫtѫ а se веdеа. 2) (акt:: шi кѫ цеn:) невъzъtорѫ. [ἀ, ὁράω].

'Αοργησία (ἡ), însѫшimea nemîniosѫлѫĭ, непекъжiре. [din

'Αόργητος (ὁ, ἡ), непекъжiчоsѫ; блîndѫ; ръвdъtорѫ. || (неѫt:) «Τὸ ἀόργητον», în локѫ de ἡ ἀοργησία. [ἀ, ὀργή]. [de ѫnde

'Αοργήτως, adв: fъръ mînie, непекъжit, кѫ блîndеце.

'Αορισταίνω (έω -ῶ), вiit: -ήσω, sîntѫ пехоtърîtѫ; (грam:) însemnezѫ nedefinitate, saѫ mъ înцелегѫ nedefinit. [шi

'Αοριστία (ἡ), nedefinitate, (пехоtърiре). [mi

'Αοριστικὸς, шi 'Αοριστολογικὸς, ή, όν, (грam: шi petр;) nedefinitiвѫ, saѫ însemnъtорѫ de nedefinitate (пехоtърîtорѫ). [din

'Αόριστος (ὁ, ἡ), лiпsitѫ, saѫ непрiimitор de хоtарѫ (saѫ хътърîре), пехоtърîtорѫ, saѫ неарътъtорѫ de чева хоtърîtѫ. (de ѫnde грam:) «Ὁ ἀόριστος (χρόνος)». timпѫл nedefinitiвѫ (пехоtърîtорѫ). [ἀ, ὁρίζω]. [de ѫnde

'Αοριστώδης, εος (ὁ, ἡ). = 'Αοριστικός. [шi

'Αορίστως, adв: fъръ хоtарѫ (хоtърîре, saѫ definiцie), пехоtърît.

Ἄορνος (ὁ, ἡ), поет: (maĭ кѫ seamъ stînкъ, saѫ валtъ) неапропiatъ de пъsърĭ din прiчiна 'пълцimeĭ, saѫ omорîtоарелор евапорацiĭ. [ἀ, ὄρνις].

'Αορτὴ (ἡ), [ἀείρω] (anatm:) mареа арtерie, прin каре se stрекоаръ sinцеле din înimъ în вine; 'Αορταί, челе доъ къпъtîie але вîрtоaseĭ арtерiĭ (а гîлtежѫлѫĭ), de каре se atîрnъ плеmонѫл, = Βρόγχια.

'Αορτηθεὶς, поет: în локѫ de 'Αερθεὶς, (пas: пех: I: de) партiч: лѫĭ 'Αείρω.

'Αορτὴρ (ὁ), [ἀείρω] кѫреа, de каре se

atîpnъ кȣцitȣ, saȣ saвie, павъzъ. op dъsaгъ. || (adiekt:) «Ἵππος — ». = Παρῄορος (вezĭ zічepea).

Ἄορτο, poet: 3: sinг: пeps: a пas: пeste sъв: ал лȣĭ Ἀείρω.

Ἄορτρα (τὰ), (Anatm:) челе doъ вȣze але плemoпȣлȣĭ. [вezĭ Ἀορτή].

Ἀόρχης, ου (ὁ), чел fъръ воаше. [ἀ, ὄρχις].

Ἀοσμία (ἡ), nemiposȣ. 2) пȣtoape. [din

Ἄοσμος (ὁ, ἡ), чел fъръ miposȣ, saȣ кȣ ръȣ miposȣ, пȣtȣposȣ. [ἀ, ὀσμή].

Ἀοσσέω -ῶ, вiit: -ήσω poet: пoate) = Ἀοζέω, ажȣtȣ, staȣ пentpȣ... [de ȣnde

Ἀοσσητὴρ (ὁ), ажȣtъtopȣ, окpotitopȣ.

Ἄουτος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ οὐτάω] пeръnitȣ.

Ἀοχλησία (ἡ), nesȣпъpape. [ші

Ἀόχλητος (ὁ, ἡ). nesȣпъpъtopȣ, saȣ nesaпъpatȣ; (пpin ȣpm:) лiniштitȣ, netȣpвȣpatȣ. [ἀ, ὀχλέω .

Ἄοψ, οπος (ὁ, ἡ), poet: лiпsitȣ de вedepe, opвȣ. [ἀ, ὄψ].

Ἀπαγγελεὺς, έως (ὁ), poet: = Ἀπαγγελτήρ. [ші

Ἀπαγγελία (ἡ). вestipe, пoвestipe, înкȣnoштinцape; (petp:) eкsпpimape, eкsплiкape; postipe, деклamaцie. [din

Ἀπ-αγγέλλω, вiit: -αγγελῶ, = Ἀναγγέλλω, paпoptezȣ, înкȣnoштinцezȣ, apъtȣ, sпȣiȣ «Ἀπαγγείλατε αὐτῷ ταῦτα, saȣ ὅτι». Ksen: «Ὁ δεῦρ ἀπαγγείλας τάψευδῆ». Dm: (ші кȣ преп:) «Ὃν ἔπεμψας ἀπαγγελοῦντα περὶ τῆς τοῦ παιδίου τελευτῆς». Пл: (ші miж:) «Τοὺς πρώτους τὴν Ἁρπάλου φυγὴν ἀπαγγειλαμένους». Пл: (ші пas:) «Ἀπηγγέλη αὐτῷ». Пл: 2) пoвesteskȣ, esпpimȣ; пpoпȣнцȣ, posteskȣ din гȣръ, деклamȣ. «Πόσους ἀπαγγέλλει στίχους». Sin: Ἀπαγγελίαν λεγω τὴν λεξιν, δι' ἧς ἀπαγγέλλεται τὰ ἐπινοήματα». Ерmoц:

Ἀπαγγελτέον, пos: ал лȣĭ Ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελτὴρ (ὁ , вestitopȣ . înmtiinцъ topȣ. [ші

Ἀπαγελτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ ла înшtiinцape; îndemînatiкȣ ла postipe. деклamatiвȣ. || «Τὸ ἀπαγγελτικὸν» Епiкt: în локȣ de ἡ Ἀπαγγελία. ἀπαγγέλλω'.

Ἄπαγε, adв: oпpitopȣ; (dap пpinч:) 2): пeps: a пopȣнч: лȣĭ Ἀπάγω. (вezĭ zічepea).

Ἀπάγελος (ὁ, ἡ), deпъptat de чipadъ. de tȣpmъ. [ἀπὸ, ἀγέλη . (вezĭ ἀγελάτης, ші ἀτιμαγελας).

Ἀπαγὴς, έος (ὁ, ἡ). neînкeratȣ. neînцeпenitȣ; (ші fiг:) nestatopniвȣ, netemeiniкȣ. «Πίλους ἀπαγέας». Ep: [ἀ, πήγνυμι].

Ἀπαγίδευτος (ὁ, ἡ), neцpinsȣ în кȣpsъ. [ἀ, παγιδεύω].

Ἀπ-αγινέω, Ion: în локȣ de Ἀπάγω.

Ἀπ-αγκυλόω -ῶ вiit: -ώσω, = Ἀγκυλόω.

Ἀπ-αγκωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, îmĭ deskizȣ dpȣmȣ кȣ коteле пpin mȣлцime. (de ȣnde) «Ἀπηγκωνισμένη γλῶττα». Fлstp: oвpaznikъ, ші пepȣшinatъ лimвъ.

Ἀπ-αγλαίζω, вiit: -ίσω, apdiкȣ лȣstpȣ, desлȣstpezȣ; (fiг:) neчinsteskȣ (înnerpind пȣmeле кȣiва кȣ вpe ȣnȣ пoпosȣ).

Ἄπαγμα (τὸ), [ἀπάγνυμι] (xipȣpц:) fpîntȣpъ de osȣ ла înкeietȣpъ. (вezĭ ші κάταγμα).

Ἀπ-αγνίζω, вiit: -ίσω, Ion: în локȣ de Ἀφαγνίζω.

Ἀπ-άγνυμι, вiit: -άξω, (nex: ἀπέαξα, ші чл:) fpînгȣ, sпapгȣ de totȣ, în кît sъ кazъ вȣкatъ (maĭ кȣ seamъ osȣ). (вezĭ ші κατάγνυμι).

Ἀπαγόρευμα (τὸ), пopȣнкъ oпpitoape. [ші

Ἀπαγόρευσις, εως (ἡ), oпpipe; 2) oвosipe; (пpin ȣpm:) пъръsipe de чeва din neпȣtinцъ. [ші

Ἀπαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, adȣкъtopȣ de oпpipe, de oвosipe. (гpam:) însemnъtopȣ de oпpipe. «Επίῤῥημα ἀπαγορευτικὸν» (Μὴ). [din

Ἀπ-αγορεύω, вiit: -εύσω, saȣ (neper:) -ερῶ, (nex: ἀπηγόρευσα, saȣ ἀπεῖπον, op ἀπεῖπα, ші miж: ἀπειπάμην, tpe: de кȣ: ἀπείρηκα, ші чл:) oпpeskȣ пpin кȣвîntȣ, saȣ пopȣнкъ, zikȣ. пopȣнчeskȣ a пȣ. . (кȣ dat: saȣ aк: mi înf:) «Ἀπαγορεύειν τινι, saȣ τινα ποιεῖν τι». «Ἀπαγορεύειν αὐτοῖς μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων». Ep: (ші în anaл:) «Ἔμοιγε ἀπηγόρευες, ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην». Плt: (ші пas) «Ἀπηγόρευτο κατὰ νόμον ἵππῳ χρῆσθαι». «Τοῖς νέοις ἀπειπέτην μὴ διαλέγεσθαι». Ksen: «Ἀποῤῥηθὲν μὴ καταφεύγειν». Apistd: 2) tъгъdȣieskȣ, pefȣzȣ; пъръseskȣ, лasȣ. «Κατάνευσον, ἢ ἀπόειπε». Iл: A. «Μῆνιν ἀποειπεῖν». Iл: I. (ші miж:) «Ἀπειπάμενος τὴν συμμαχίαν». Ep: «Ἀπείπατο τὴν πατρίδα». Sȣid: «Ἀπειπεῖν τον υἱόν». Плt: «Ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν». Apistd: (ші пas:) «Ὑπὸ πάντων ἀποῤῥηθῆναι». Плt: 3) = Ἀπαυδῶ. oвoseskȣ, пȣ maĭ пoчiȣ; mъ desпъdъжdȣieskȣ; înчetezȣ. «Ἀπαγορεύειν τῷ πόνῳ (saȣ πρὸς τὸν πόνον)». Лкs: «Τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει». Eȣp «Καὶ ταῖς ψυχαῖς νικῶντες τοῖς σώμασιν ἀπεῖπον». Iskp: «Ὑπὸ πλήθους κακῶν ἀπειπεῖν». Ksen: «Οὔτε λέγων, οὔτε ἀκούων περὶ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπαγορεύει». Ksen: (ші în

neînsȣfл:) «Ἐν πολλαῖς πράξεσιν ἀνάγκη πολλὰ καὶ τὰ ἀπαγορεύοντα εἶναι». Ksen: «Οὐκ εἴων ἀπαγορεῦσαι οἱ μάντεις». Пл: 4) поет: ворвеskȣ fъръ sfiaлъ ші neопрit, saȣ кȣ desъвîрmipe ші skȣmпъtaîe, «Τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν». Іл: Ψ. «Ἀπερέων Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν. Ер:

'Απ-αγρεύω, віit: -εύσω. прinzȣ, iaȣ чева de ла чinева.

'Απ-αγριόω -ῶ, віit: ώσω. seлвътъчеskȣ кȣ totȣл. [de ȣnde

'Απαγρίωσις, εως (ἡ), = ἐξαγρίωσις, desъвîршttъ seлвътъчipe.

'Απ-αγροικίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ fakȣ кȣ totȣл цъpanȣ, въdъpanȣ.

"Απαγρος (ὁ, ἡ), nenopokosȣ ла вînatȣ. [ἀπὸ, ἄγρα].

'Απ-αγχονάω -ῶ, віit: ήσω, ші

'Απ-αγχονίζω, віit: -ίσω, (пеапров:) sловozȣ. isбъвеskȣ пе чinева de ла sȣгрȣmъtoape, saȣ spînzȣpъtoape. [ἀπὸ, ἀγχόνη]. 2) = кȣ

'Απ-άγχω. поет: віit: -άγξω, = "Αγχω, sȣгрȣmȣ (кȣ лацȣ), saȣ spînzȣpȣ. || (miж:) mъ sȣгрȣmȣ, mъ spînzȣpȣ sînгȣpȣ. «Καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο» Skp:

'Απ-άγω, віit: -άξω (nex: ἀπήγαγον. ші чл:) dȣkȣ чева denapte, denъptezȣ; (fir;) aвatȣ; skoцȣ din minцї; pъtъчeskȣ. «Ὁ μὲν ἐγγὺς προσάγει, ἄν τι βούληται ἰδεῖν, ὁ δὲ πόῤῥω ἀπάγει». Apst: «'Απάγειν τὴν στρατιὰν ἀπὸ τῆς πόλεως». Ksen: «Πάντα ἐποίει, ὅπως ἀπαγάγοι τοὺς πολιορκοῦντας». Ksen: (ші în ел:) «Ἰδὼν δὲ ταῦτα ἀπήγαγε ταχέως». Ksen: (ші fir:) «'Απὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην». Тȣч: 2) dȣkȣ чева înapoї (ȣnde a fost maї 'nainte). «Οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν». Om: «"Απαγε τὸν ἵππον οἴκαδε». Apstf: «'Εκείνους πάλιν εἰς τὸ χωρίον ἀπῆγε». Ksen: 3) dȣkȣ, tîpъskȣ кȣ siла. «Βόας ἀπάγουσιν». Od: E: «'Απάγειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας (εἰς τὸ δεσμωτήριον ші чл:)». Petp. «Συλλαβόντες ἀπάγετε παρ' ἐμέ». Ер: 4) dȣkȣ, saȣ daȣ, че sîntȣ datopȣ. «Τὸν δασμὸν ἀπάγειν». Ksen: вezї ші ἀποφέρω, || (порȣnч:) "Απαγε, se ia ка adв: de въit: saȣ denъpt: «"Απαγε (se înц: σεαυτοῦ) τὴν ὑπόνοιαν». Грг: «"Απαγε (se înц: σεαυτὸν) τοῦ νόμου». Sin: [de ȣnde

'Απαγωγὴ (ἡ), denъptape; платъ (de dъжdiї, ші чл:); (dap maї кȣ seamъ.) apdikapea ші dȣчepea кȣїва ла înkisoape. «Τοὺς ἐν ἀπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε». Skp: [ші

'Απαγωγὸς (ὁ, ἡ), denъptъtopȣ, aвътъtopȣ; dȣkъtopȣ кȣ siла.

'Απαδεῖν, Ion: în локȣ de 'Αφαδεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣї 'Αφανδάνω.

'Απάδις, поет: Еол: în локȣ de 'Απάδιες, = 'Απίδες (вezї 'Απίς).

'Απ-ᾴδω, віit: -ᾴσομαι, kîntînd fakȣ papafoniї (mъ aвatȣ din taktȣ); (fir:) nȣ mъ înвoieskȣ, nȣ mъ potpiвeskȣ. (de ȣnde) 'Απᾴδων, = 'Ασύμφωνος, nenotpiвitȣ, neînвoitȣ, neȣnitȣ.

'Απ-αείρω, поет: în локȣ de 'Απαίρω.

'Απ-αέξομαι (греш:) în локȣ de ἐπαέξομαι.

'Απ-αθανατίζω, віit: -ίσω, fakȣ пе чinева nemȣpitopȣ, înzeieskȣ. 2) (nestpъm: saȣ ел:) mъ fakȣ, saȣ mъ rîndeskȣ ка ȣnȣ nemȣpitopȣ. [ἀπὸ, ἀθάνατος]. [de ȣnde

'Απαθανάτισις, εως (ἡ), faчepe de nemȣpitopȣ, înzeipe.

'Απάθεια (ἡ), neînпъtimipe, nesimцipe, saȣ desъвîршitъ nenъsape, adiafopie. [din

'Απαθὴς, έος (ὁ, ἡ), nenъtimitopȣ, saȣ nesimцitopȣ, netȣpвȣpatȣ. 2) nenъtimaшȣ, saȣ de nenъtimit, nevъtъmatȣ, nenpiimitopȣ de вътъmape; (ші în вine) nenъptaшȣ. «Καὶ τὴν χώραν ἀπαθῆ ἔχοντες». Тȣч: «'Απαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν». Pind: «Νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα». Dm: «Μεγάλων ἀγαθῶν ἀπαθέες». Ер: [ἀ, πάθος].

'Απάθητος (ὁ, ἡ), = 'Απαθής.

'Απαθῶς, adв: fъръ patimъ, saȣ înпъtimipe. [ἀπαθής].

'Απαὶ, преп: поет: în локȣ de ἀπό.

'Απ-αιγειρόω -ῶ, віit: ώσω, tpansfopmezȣ, prefakȣ în плопȣ. [ἀπὸ, αἴγειρος].

'Απαιδαγώγητος (ὁ, ἡ), needȣkatȣ, saȣ nenpiimitopȣ de бȣnъ крештepe; прin ȣpm:) чел fъръ бȣnъ pîndȣiaлъ, pъȣ-nъpъвitȣ. [ἀ, παιδαγωγέω]. [de ȣnde

'Απαιδαγωγήτως, adв: fъръ бȣnъ edȣkaцie.

'Απαιδάγωγος (ὁ, ἡ), = 'Απαιδαγώγητος.

'Απαιδευσία (ἡ), needȣkaцie, лipsъ de бȣnъ крештepe; neînвъцътȣpъ. neштiinцъ, ші чл: [ші

'Απαίδευτος (ὁ, ἡ), nekpeskȣtȣ вine, лipsitȣ de бȣnъ edȣkaцie; neînвъцatȣ; nedenpinsȣ, nenpaktisitȣ; nepeгȣлatȣ, ші чл: [ἀ, παιδεύω]. [de ȣnde

'Απαιδεύτως, adв: fъръ edȣkaцie; fъръ înвъцътȣpъ, ші чл:

'Απαιδία, лipsъ de копiї. [ἄπαις].

'Απ-αιδοιόομαι -οῦμαι, віit: ώσομαι, mъ лipseskȣ de пърцiле цenitaле, mъ skopeskȣ, saȣ mъ taiȣ înпpeжȣpȣ. [ἀπὸ, αἰδοῖον].

'Απαιδοτρίβητος (ὁ, ἡ), neeksepsatŭ de ţimnastŭ; nedeпpinsŭ ла înвъцътъръ în крештерea sa. [ἀ, παιδοτριβέω].

'Απ-αιθαλόω -ῶ, biit: -ώσω. prefakŭ чева în fъninţine (apzŭ de totŭ).

'Απ-αιθερόω -ῶ, biit: -ώσω. prefakŭ чева în eterŭ, въzdъxŭ, saŭ aerŭ; (fir:) fakŭ къratŭ ка eterъл.

'Απ-αίθομαι (fъръ biit:), poet: mъ aпrinzŭ, skoцŭ flакъръ.

'Απ-αιθριάζω, biit: -άσω, ronind nopiĭ fakŭ seninŭ. 2) eksпъiŭ, лasŭ чева afaръ ла aerŭ (ка sъ se aepeze, saŭ sъ se ръчeaskъ).

'Απ-αιθύσσω, biit: -ύξω, sъflъ, (ші prin ъpm:) mішкŭ ла опарte flакъра (fъклieĭ, ші чл:)

'Απ-αίνυμι, (fъръ biit:) poet: iaŭ; (desпре flогĭ ші чл:) кълегŭ.

'Απ-αιολάω -ῶ, biit: -ήσω. poet: aбatŭ din dpeптŭ, amъцeskŭ; (ші prin ъpm:) лiпseskŭ de чева, saŭ iaŭ чева de ла чiнeва. [de ъnde

'Απαιόλη (ἡ), ші

'Απαιόλημα (τὸ), ші

'Απαιόλησις, εως (ἡ), poet: (akt:)ръtъчipe, amъцipe; (ші prin ъpm:) лiпsipe, лъape, хръпipe.

'Απαιρεθέω, Ion: în локŭ de 'Αφαιρεθῶ.

'Απαιρερημένος, Ion:, în локŭ de 'Αφῃρημένος.

'Απ-αίρω, biit:-αρῶ, (nex: ἀπῆρα, ші чл:) (bezĭ Αἴρω) îmĭ iaŭ, îmĭ apdikŭ (пе ъsкatŭ) лъкръpiле, ъnелteле, (iap пе mape) anкъpa; (шĭ fir:) плекŭ, mъ dъкŭ. «Ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν ἀπήραμεν πρεσβείαν». Dm: «Ἦν ἀπαίρωσι (se înцел: τὰς νῆας) ἀπὸ Σαλαμῖνος». Ep: «'Απῆρα οἴκοθεν». Плt: (ші în ел) «Καὶ οἱ πρέσβεις ἀπήρκεσαν». Dm: (ші pas: saŭ miж:) «Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος». Skp:

Ἄπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел fъръ копiĭ; (ъne орĭ къ ţen:) «Ἄπαις ἀῤῥένων παίδων». Ksen: «Ἄπαις βίος». Епiгр: вiaцa челъĭ fъръ de копiĭ. «Παῖδες ἄπαιδες». Esхл: копiĭ невpednічĭ de nъmeле aчesta. (ἀ, παῖς).

'Απαίσιος (ὁ, ἡ), (ші adв: -σίως) de pestpiшte (tъpч: orъpsъzŭ). «Ἡμέρα ἀπαίσιος». zi pea. «Σύμβουλος ἀπαίσιος γένηται». Sin: sъ se fakъ semnŭ ръŭ, ръŭ orъpŭ 2) neкъвiinчosŭ, de pъшine. [ἀπὸ, αἴσιος].

'Απ-αίσσω, biit: -αίξω, sъpŭ iъte, mъ apъnкŭ depapte de чiнeва.

'Απ-αισχύνομαι, biit: -υνοῦμαι, de pъшine mъ depъptezŭ, mъ апъpŭ de чева. 2) пiepzŭ, лепъdŭ toatъ pъшinea.

'Απ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, черŭ înapoĭ (че amŭ dat); черŭ de datopie ші къ stъpъipe, че mi se къвine. «'Απαιτῶν με τ' ἀργύριον». Apstf: «Δίκας τοῦ φόνου ἀπῄτουν παρ' αὐτῶν». Паъs: (ші pas:) «'Εμὲ δὲ μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίαν. Ksen: [de ъnde

'Απαίτησις, εως (ἡ), черере înapoĭ, saŭ de datopie. [ші

'Απαιτητέος, α, ον, posit: ал лъĭ 'Απαιτῶ. [ші

'Απαιτητικὸς, ἡ ὸν, аплекatŭ, disпъsŭ spre a чере datopia.

'Απ-αιτίζω, biit: -ίσω, poet: în локŭ de 'Απαιτῶ.

'Απαίων, ωνος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, παιὼν (άν)] = къ

'Απαιώνιστος (ὁ, ἡ), poet: лiпsitŭ de imne, de лaъde; defъĭmatŭ.

'Απ-αιωρέω -ῶ, biit: -ήσω, spînzъpŭ, atîpnŭ чева în aerŭ. || (pas: saŭ miж:) mъ înaлцŭ în aerŭ. «Πολὺ τῆς Γῆς ἀπαιωρούμενος». Лъч: 2) mъ atîpnŭ de... «'Επὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε δοιὼ ἀπῃωρεῦντο». Es: (bezĭ ші 'Απαρτάω). [de ъnde

'Απαιώρημα (τὸ), че e atîpnatŭ de чева.

'Απ-ακμάζω, biit: -άσω, = Παρακμάζω. [din

'Απακμὴ (ἡ), = Παρακμή. [ἀπὸ, ἀκμή].

'Απ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîpлŭ depapte лanчea.

'Απ-ακριβόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Ακριβόω, ші ἐξακριβόω, fakŭ (аплiкŭ, черчetezŭ, deskpiŭ, imitŭ) чева къ amъpъntъл, eksakt ші desъвîpшit.

'Απακταίνω, biit: -ανῶ, kontenezŭ, прекъpmŭ пе чiнeва din лъкрape, saŭ miшкape; slъвeskŭ, doвopŭ. || (nestp: saŭ ел:) îmĭ пiepzŭ пъtepiле, oвoseskŭ. [ші

'Απακτέος, α, ον, pos: ал лъĭ 'Απάγω. [din

Ἄπακτος (ὁ, ἡ), adъsŭ къ siла, saŭ depъptatŭ. [bezĭ 'Απάγω].

'Απάλαιστος (ὁ, ἡ), neвipъitŭ în лъптъ; de neвътъt, de nedomoлit. [ἀ, παλαίω].

'Απάλαιστρος (ὁ, ἡ), nedeпpînsŭ (neîndemînatikŭ) ла лъптътopie. [ἀ, παλαίστρα].

'Απαλαλκεῖν, poet: nex: 2: de inf: ал лъĭ 'Απαλέξω.

'Απάλαμνος (μος), ου (ὁ, ἡ), [ἀ, παλάμη] nedestoĭnikŭ, лiпsitŭ de miжлoaчe, de sine neaжъtopatŭ. 2) netpeвnikŭ, neчinstitŭ. 3) (pap) tpîndaвŭ, прецetъtopŭ, nefoлositopŭ, de nimikŭ. 4) (desпре лъкръpĭ) nepъtъtŭ

a se sъвîрші, neisвȣtitȣ̆, = 'Αμήχανος.

'Απ-αλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ рътъчеskȣ̆, піерzȣ̆ dрȣmȣл, mъ піерzȣ̆.

'Απ-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, înчetezȣ̆ de a simцi (îmĭ tîmпеskȣ̆ simцipea de) dȣpepe, ші mixnipe 2) обоseskȣ̆, nȣ maĭ почіȣ̆ dȣче ла dȣpepĭ; (ші прin ȣpm:) mъ desnъdъжdȣieskȣ̆, mъ deskȣpaжezȣ̆ кȣ totȣл. [de ȣnde

'Απάλγησις, εως (ἡ), înчetape, saȣ̆ nesimцipe de dȣpepĭ.

'Απ-αλείφω, biit: -αλείψω, = 'Εξαλείφω, штеpгȣ̆ кȣ totȣл

'Απ-αλεξέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: поet: 'Απήλαλκον) isгoneskȣ̆, deпъptezȣ̆ ръȣл; (прin ȣpm:) апъpȣ̆, препъzeskȣ̆, saȣ̆ isбъвеskȣ̆. «'Απαλεξήσειν τινα κακότητος». Іл: Р.

'Απ-αλεύομαι, biit: -εύσομαι, поet: fȣгȣ̆, mъ deпъptezȣ̆ de чева.

'Απ-αληθεύω, biit: -εύσω, черчetezȣ̆, ші sпȣіȣ̆ adeвъpȣл; dовedeskȣ̆.

'Απαληλιμμένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: ал пapt: лȣĭ 'Απαλείφω.

'Απ-άλθομαι, biit: -αλθήσομαι, (акt:) bindeкȣ̆, saȣ̆ (miж:) mъ tъmъdȣieskȣ̆ de totȣ̆.

'Απαλίας, ου (ὁ), молчелȣшȣ̆, fръцezелȣ̆. [ἁπαλός[.

'Απαλλαγὴ (ἡ), isбъвipe, sкъпape. 2) плекаpe dintp'ȣnȣ̆ локȣ̆. [ші

'Απαλλακτέον, пos; ал лȣĭ 'Απαλλάσσω. [ші

'Απαλλακτιάω, -ῶ, biit: -άσω. = 'Απαλλαξείω. [ші

'Απαλλακτικὸς, ὴ, ὸν, (кȣ цen:) destoĭnikȣ̆, disпȣsȣ̆ a isбъві. [ἀπαλλάσσω]. [de ȣnde

'Απαλλακτικῶς, adв: кȣ кіпȣ̆, saȣ̆ sкопȣ̆, dopinцъ de isвъвipe. «'Απαλλακτικῶς ἔχω». Esix: = 'Απαλλαξείω.

'Απαλλὰξ, adв: = 'Εναλλὰξ. [ші

'Απαλλαξείω (fъpъ bit:) (кȣ цen:) dopeskȣ̆ a mъ isбъві. [din

'Απάλλαξις, εως (ἡ), = 'Απαλλαγή. [din

'Απαλλάσσω (ττω), biit: -λλάξω (кȣ ак:) fakȣ̆ пе чіпева, saȣ̆ îĭ порȣпчеskȣ̆ a' 'шĭ skimвa локȣл (a se deпъpta, a fȣцi), гoneskȣ̆, skoцȣ̆; desfakȣ̆; пъpъseskȣ̆. (ші în ел:) omopȣ̆. «Απαλλάξας τοὺς θεραπευτῆρας». Пл: «'Απήλλαξεν ἐκ τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα». Dш: «Τὴν σατραπείαν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα, ὃς πρότερον ἦρχε». Тȣч: «Τὰ περιττὰ τῶν σκευῶν ἀπαλλάξωμεν». Ksen: «'Εδεῖτό μου ἀπαλλάττειν αὐτοῦ Μενέξενον». Iskp: «Τὸν μὲν τρόπον τοῦτον ἀπήλλαξε τοὺς χρήστας». «'Απαλλάξας τὰς δυσαλγίας». Dskp: «Τῶν φαρμάκων τὰ μὲν παραχρῆμα ἀπαλλλάττουσι (se înц: τοῦ βίου) τοὺς προσενεγκαμένους». Tfp: 2) (кȣ ак: ші цen:) слoвozȣ̆, isбъвеskȣ̆, skaпȣ̆ пе чіпева de чева. «Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας». Apistf: «'Απαλλάξας τοὺς πολίτας ἀσχολιῶν βαναύσων. Пл: «Τὸν στρατὸν ἀπαλλάξας τῆς ἐκεῖ διατριβῆς». Epd: (ші пas: saȣ̆ miж:) «'Απηλλάγησαν δουλείας». Isокр: «'Απαλλαγεὶς τῆς ἀρχῆς». Пл: «'Απαλλαγεῖσαν τῆς ἱερουργίας. Пл: 3) (nestp: saȣ̆ ел: ші miж:) skaпȣ̆, mъ isбъвеskȣ̆, mъ desfakȣ̆, înчetezȣ̆. «Τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων κάμνει τε πολλάκις, καὶ ἀπαλλάττει ῥᾷον». Apst: 'Απαλλάξομαι τοῦ ἔτι περὶ αὐτῶν μηκύνειν. Пл: «Πῶς ἀπήλλαχεν ἐκ τῆς ὁδοῦ»; Ksen: кȣm a пetpeкȣt пе dрȣmȣ̆? «Αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς ἀπαλλάξαι». Ksen: «'Απὸ τούτων οὐκ, ὡς ἤθελε, ἀπήλλαξε». Ep: «Χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι». Dm: Θεῶν δέ πολλῶν ἀπηλλαγμένους». Ep: deпъptaцĭ, deoseвiцĭ. «Εἰπὼν ἀπαλλάγηθι, τίνας ποτε λέγεις»; Плt: (вezĭ ші 'Ανύω). 4) (miж:) «'Απαλλάττεσθαι ἐκ τῆς χώρας». Apist: «'Απαλλαγέντες ἐκείνου». Ksen: «'Απαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ». «Apistf: лъsaцi mъ în паче. «'Απαλλάττεσθαι εἰς τὴν πατρίδα». Лкs: «'Απαλλαγῆναι τοῦ βίου (saȣ̆ nȣmaĭ) 'Απαλλαγῆναι». a se deпъpta din віaцъ, a mȣpi. (ші miж: акt:) 'Εκ τῆς δε γῆς ἀπαλλάσσου πόδα» Eȣp:

'Απ-αλλοτριόω -ῶ, biit: -ώσω (кȣ ак: ші цen:) înstpeinezȣ̆ чева saȣ̆ пе чіпева de ла чіпева; (fir:) îл револtezȣ̆. 2) вînzȣ̆ ал кȣĭва чева în пȣблікȣ̆ (îĭ пȣіȣ̆ o авеpe ла mezatȣ̆). [de ȣnde

'Απαλλοτρίωσις, εως (ἡ), înstpeinape (stpъmȣtape de upoпpietate ла алtъ пepsoanъ).

'Απ-αλοάω -ῶ, biit: -ήσω, tpeiepînd sfъpîmȣ̆ de totȣ̆.

'Απαλόθριξ, -ότριχος (ὁ. ἡ), moале ла пъpȣ̆. [ἁπαλὸς, θριξ].

'Απ-αλοιάω -ῶ, biit: -ήσω în локȣ̆ de 'Απαλοάω.

'Απαλοιφὴ (ἡ), штеpцepe. [ἀπαλείφω].

'Απαλοκουρὶς, ίδος (ἡ), fpaцedъ, tînъpъ fatъ. [ἁπαλός, κόρη].

'Απαλοπλόκαμος (ὁ, ἡ), поet: moале ла kosiцe, saȣ̆ ла пъpȣ̆; = 'Απαλόθριξ. [ἁπαλὸς, πλόκαμος].

'Απαλος [ἅπτομαι], ὴ, ὸν, (ші adв:) -αλῶς, moале ла піпъitȣ̆; fpaцedȣ̆, deлікatȣ̆; (fir:) блîndȣ̆, блажіnȣ̆, dȣлче, ші чл:

'Απαλόσαρκος (ὁ, ἡ), fpaцedȣ̆, moале de (ла) карпе, [ἁπαλὸς, σάρξ].

Ἀπαλόστρακος (ὁ, ἡ), = Μαλακόστρακος. [ἁπαλὸς, ὄστρακον].

Ἀπαλότης (ἡ), молitate, fръцezime. [ἁπαλός].

Ἀπαλοτρεφὴς, έος (ὁ. ἡ), хръnitъ къ fрацedъ храnъ; вine хръnitъ; (în цen:) fрацedъ. [ἁπαλὸς, τρέφω].

Ἀπαλοφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de моале înвръкъminte. [ἁπαλὸς, φέρω].

Ἀπαλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ simцimîntъ моале, inimъ simцitoape, каракtеръ влîndъ. [ἁπαλός, φρήν].

Ἀπαλόχροος, ους (ὁ, ἡ), ші

Ἀπαλόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: моале, fрацedъ, делікатъ ла піеле. [ἁπαλὸς, χρόος, χρὼς].

Ἀπαλύνω, віit: -υνῶ, moiъ; (ші fir:) молешеskъ, afemeiezъ. (ἁπαλὸς]. [de ъnde

Ἀπαλυσμὸς (ὁ), moiepe; молешіре.

Ἀπ-αλύσκω, віit: -αλύξω, поеt: mъ апъръ, skапъ.

Ἀπ-αμαλδύνω, втit: -υνῶ. slъвеskъ de totъ, пръпъdeskъ чева.

Ἀπ-αμαυρόω -ῶ, віit: -ώσω, destъnекъ, desnегреskъ. 2) înnегреskъ къ totъл.

Ἀπ-αμάω -ῶ, ші (між:) -άομαι -ῶμαι, віit: -ήσω, -ήσομαι, поеt: sечеръ, taiъ de totъ.

Ἀπ-αμβλίσκω, віit: -αμβλώσω, лепъdъ, saъ fакъ a se лепъda копілъ.

Ἀπ-αμβλύνω, віit: -υνῶ. tîmпеskъ къ totъл; fакъ tîmпъ, netъiosъ (къцitъ ші чл:). 2) destîmпеskъ, askъцъ, fакъ tъiosъ, (fir:) ацеръ. || (між:) mъ destъnекъ, релъчеskъ.

Ἀπαμβροτεῖν, поеt: în локъ de Ἀφαμαρτεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї Ἀφαμαρτάνω.

Ἀπ-αμείβομαι, віit: -αμείψομαι, поеt: pesпъnzъ.

Ἀπ-αμείρω, віit: -αμέρσω, поеt: лiпseskъ de чева, iaъ чева; (nestp: saъ ел:) mъ лiпseskъ, mъ desпарцъ de чева. (вezї Ἀπομείρομαι).

Ἀπ-αμελέω -ῶ, віit: -ήσω, лeпeвeskъ, neînгріжеskъ къ totъл.

Ἀπ-αμέργομαι, віit: -αμέρξομαι, поеt: iaъ, кълегъ.

Ἀπ-αμέρδω, віit: -αμέρσω, поеt: = Ἀπαμείρω.

Ἀπαμμένος, η, ον, Ion: în локъ de Ἀφημμένος, tpe: de къ: ал партч: лъї Ἀφάπτω.

Ἀπ-αμπέχω, віit: ἀπαμφέξω, (nex: ἀπαμπέσχον, ші чл:) desвракъ.

Ἀπαμπλακεῖν, поеt: nex: 2 de inf: ал neîntp: Ἀπαμπλακέω, în локъ de Ἀφαμαρτάνω.

Ἀπ-αμύνω, віit: -υνῶ (къ ак: ші dat:) deпъртezъ (вре ъnъ ръъ de ла чіnева). || (між: къ ак: saъ fъръ kazъ) mъ апъръ înпротівindъmъ.

Ἀπ-αμφιάζω, віit: -ασω, desвракъ, desпоiъ; deskоперъ. [de ъnde

Ἀπαμφιασμὸς (ὁ), desвръкаре; deskопеpipe.

Ἀπ-αμφιέννυμι, кiit: -ἀπαμφιέσω, = Ἀπαμφιάζω.

Ἅπαν, αντος (τὸ), neъt: лъї Ἅπας.

Ἀπ-αν-άγω, віit: -άξω, (nex: Ἀπανήγαγον, ші чл:) mъ порneskъ sпре maї înъъntpъл ъskatълъї, saъ ал mърії.

Ἀπ-αναίνομαι, віiit: -ανανοῦμαι, (nex: ἀπηνηνάμην) tъгъdъiesкъ, pefъzъ, mъ лепъdъ. «Μὴ ἀπαναίνου νουθέτημα». Skp: «Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου». Skp:

Ἀπ-αναισιμόω -ῶ, віit: -ώσω, = Ἀπαναλίσκω, ші Καταδαπανῶ.

Ἀπ-αναισχυντέω -ῶ, віit: -ήσω. mъ fакъ къ totъл nеръшinosъ, îmї піерzъ toatъ ръшinea.

Ἀπ-αναλίσκω, віit: -αναλώσω, келtъiesкъ (пръпъdeskъ) de totъ. [de ъnde

Ἀπανάλωσις, εως (ἡ), келtъipe (pisiпipe) de totъ, = Κατανάλωσις.

Ἀπανάστασις, εως (ἡ), apdiкape, stpъmъtape dintp'ъnъ локъ aiъpea. [ἀπανίσταμαι].

Ἀπ-ανατέλλω, віit: -τελῶ, fакъ a pesъpi чева; mi (між:) pesъpъ, esъ de ъndeва.

Ἀπ-αναχωρέω -ῶ, віit: -ήσω, плекъ, mъ deпъртezъ de ъndeва. [de ъnde

Ἀπαναχώρησις, εως (ἡ), плекаре, deпъртаре de ъndeва.

Ἀπανδόκευτος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de віртъ, xanъ, saъ kasъ пріimttoape de stpeinъ, saъ кълъторъ. «Ὁδὸς ἀπανδόκευτος». Dmкр: 2) Ἀνεόρταστος. [ἀ, πανδοκεύω].

Ἀπ-ανδρίζομαι, -ίσομαι (къ ак: къ преп:) mъ арътъ (mъ портъ ка) въpвatъ. [ші

Ἀπ-ανδρόω-ῶ, віit: -ώσω, înвъpвътezъ, fакъ віteazъ пе чіnева. || (між: saъ пas:) mъ înвъpвътezъ, saъ mъ портъ ка ъnъ въpвatъ, віteжеште.

Ἀπάνευθε (θεν), adв: поеt: [ἀπὸ, ἄνευθε]. deoseвit, ла о парте, deпарте, desпъpцit.

Ἀπ-ανθέω, -ῶ віit: -ήσω, îmї піерzъ fлоареа, (ші fir:) репътаціа, пътереа; mъ tpeкъ; skazъ. [de ъnde

Ἀπάνθησις, εως (ἡ), къdереа fлорілор; ші времеа, пе кînd кad.

Ἀπ-ανθίζω, ші (шіж:)-ίζομαι, віit: -ίσω, adъnъ, кълегъ fлорї; (fir:) iaъ, doвîndeskъ podъл. [de ъnde

'Απάνθισμα (τὸ), adȣnъtȣръ de flорĭ, ші (fir) de че е maĭ алеsȣ̆. 2) = кȣ

'Απανθισμὸς (ὁ), adȣnape de flорĭ, ші (fir:) de че е maĭ алеsȣ̆.

'Απ-ανθρακίζω, biit: -ίσω, fpirȣ̆ чева пе кърбȣnĭ. 2) mъnînкȣ̆ чева fpiпtȣ̆ пе кърбȣnĭ. (bezĭ ші 'Αποπυρίζω).

'Απανθρακὶς, ίδος (ἡ), = 'Επανθρακὶς, ор че (dap maĭ кȣ seamъ пеште, saȣ̆ пîîne) fpiпtȣ̆ пе кърбȣnĭ. [ἀπὸ, ἄνθραξ].

'Απανθράκισμα (τὸ), fpiпtȣръ пе кърбȣnĭ. [ἀπανθρακίζω].

'Απ-ανθρακόω -ῶ, biit: -ώσω, faкȣ̆ (saȣ̆ apzȣ̆ чева, пînъ a se faче) кърбȣne. [ἀπὸ, ἄνθραξ].

'Απανθρωπεία (ἡ), = 'Απανθρωπία. (din

'Απ-ανθρωπεύω, biit: εύσω, ші

'Απ-ανθρωπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ neomeneskȣ̆, saȣ̆ mъ faкȣ̆ neomenitȣ̆, ȣpîtopȣ̆ de omȣ̆. [ші

'Απανθρωπία (ἡ), neomenie, saȣ̆ neomenitate. [ші

'Απ-ανθρωπίζω, biit: -ίσω, пpefaкȣ̆ чева în omȣ̆. [din

'Απάνθρωπος (ὁ, ἡ), neomenitȣ̆, deпъptatȣ̆ de însȣшime de omȣ̆, aspпȣ, nemiлosȣ̆, nesoцiaвiлȣ̆. 2) nenotpiвitȣ̆ omȣлȣĭ. 3) пȣstiȣ̆, nелокȣitȣ̆ de oamenĭ. «'Ερήμη καὶ ἀπάνθρωπος γῆ». Лȣч: [ἀπὸ, ἄνθρωπος]. [de ȣnde

'Απανθρώπως, adв: neomenit, fъръ îȣвipe de omȣ̆.

'Απ-ανίστημι, biit: -αναστήσω, (nex: ἀπανέστησα, ші nestp: miж: ἀπανέστην, ші чл:) apdiкȣ̆, (ші miж:) mъ apdiкȣ̆ dintp' ȣnȣ̆ локȣ̆, mȣtȣ̆, saȣ̆ mъ stpъmȣtȣ̆. «Εντεῦθεν ἡμᾶς ἀπανιστῶν». Грг: «Τῆς κλίνης ἀπανιστάμενος». Xps: «'Απανίστασθαι ἀπὸ τῆς πόλιος». ші «'Απανίσταντο ἑτέρωσε». Ep: (ші ел:) «Οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο». Тȣч:

'Απάνουργος (ὁ, ἡ), nевiклеanȣ̆, nepъȣ̆, simплȣ, [ἀ, πανοῦργος]. [de ȣnde

'Απανούργως, adв: nевiклeneште, fъръ вiклenie.

'Απανταχῇ (χῇ), = 'Απανταχοῦ. [ші

'Απανταχόθεν, adв: = Πανταχόθεν, din toate пърцiле. [ші

'Απανταχόθι, adв: (de stape), ші

'Απανταχόσε, adв: (de miшкape), = кȣ

'Απανταχοῦ, adв: în toate пърцiле, пpetȣtindinea. [ἅπας].

'Απ-αντάω -ῶ, biit: -ήσω, -ήσομαι, (кȣ dat: saȣ̆ aк: пpeп: ші pap nȣmaĭ кȣ aк:) întîmпinȣ̆, esȣ̆ înaintea (mъ dȣкȣ̆ sпpe întîmпinapea, saȣ̆ întîлnipea) кȣĭва; (ĭir:) mъ înпpotiвeskȣ̆; mъ вpodeskȣ̆. «'Απήντων ὀλίγοι πρὸς πολλούς». Тȣч: (ші miж:) «Τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται». Лs: 2) fpeкȣentezȣ̆, mъ dȣкȣ̆ pегȣлat (mъ aflȣ de faцъ, mъ adȣnȣ̆) ла локȣ̆ ші вpeme xotъpitъ. «Τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσαν ἀπαντᾷν εἰς Κύζικον». Ksen: «Εἰρημένον αὐταῖς ἀπαντᾷν ἐνθάδε». Apstf: «Οὐκ ἀπήντησεν ἐπὶ τὴν δίαιταν». Dm: «'Απήντων εἰς τὴν διατριβὴν αὐτοῦ πολλοὶ μαθηταί. Лaept: 3) (în a tpeia пeps: saȣ̆ în пaptч:) se faче, se întîmплъ; saȣ̆ se neшepeште, isвȣteште. «Μέγιστον πάθος τοῦτο ἀπήντησε τῇ Λακεδαίμονι. Ел: «Τοῦ χειμῶνος μὴ καθ' ὥραν ἀπαντήσαντος». Sȣid: Δάκρυα ἀπαντᾷ μοι». Eȣp: îmĭ вin лaкpъmĭ. «Τὰ παρὰ τύχης οὐκ ἀπαντᾷ κατὰ λόγον». Sin: «Επεὶ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἀπήντα ἡ ἐργασία». Eȣs: (ші пas:) «Παρὰ δόξαν ἡμῖν ἀπήντηται τὰ πρῶτα». D: Ал: 4) pesпȣnzȣ̆, «Διὰ βραχέων ἀπαντᾷν». Epmц: «Ἴσως οὖν τοῖς εἰρημένοις (saȣ̆ πρὸς τὰ εἰρημένα) ἀπαντήσει». Iskp: Пл:

'Απαντέλλω, noet: în локȣ̆ de 'Απανατέλλω.

'Απάντῃ (τῃ), adв: = πάντῃ, πανταχοῦ.

'Απάντημα (τὸ), întîmплape. 2) = кȣ

'Απάντησις, εως (ἡ), întîmпinape, întîлnipe; înпpotiвipe; pesпȣnsȣ̆, ші чл: [ἀπαντάω].

'Απαντητέον, пos: ал лȣĭ 'Απαντάω.

'Απ-αντιάζω, biit: -άσω, noet: în локȣ̆ de 'Απαντάω.

'Απαντικρὺ, adв: = 'Αντικρὺ, înпotpiвъ, din пotpiвъ (вiz-aвi).

'Απαντίον, adв: = кȣ 'Απαντικρύ.

'Απ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, zлeieskȣ̆; (пpin ȣpm:) ȣшȣpezȣ̆, înпȣцinezȣ̆, кȣmпъtezȣ̆. [de ȣnde

'Απάντλημα (τὸ), zлeitȣръ, saȣ̆ eшitȣл din zлeipe. [ші

'Απάντλησις, εως (ἡ), zлeipe; ȣшȣpape.

'Απ-άντομαι, (fъръ biit;) noet: în локȣ̆ de 'Απαντάω.

'Απ-ανύω, biit: -ανύσω. noet: кȣ desъвîpшipe isпpъвeskȣ̆; (ші nestp:) aжȣnгȣ̆.

Ἅπαξ [ἅπας], adв: odatъ. «Ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ (τῆς ἡμέρας).» Ἅπαξ ἐν τῇ ζόῃ». Ep: 2) (dȣпe ἂν, ὅταν, ἐπειδὴ ші чл: în локȣ̆ de ἤδη). «Ἅπερ ἂν (ὅταν) ἅπαξ κατάσχωσιν». Iskp: «'Επειδὴ δὲ ἅπαξ ἔμαθε». Sȣid: «Εἰς ἅπαξ, saȣ̆ Καθ' ἅπαξ, ші чл:» bezĭ Εἰσάπαξ, Καθαπαξ, ші чл:

'Απαξάπαντες, -απασαι, -άπαντα, toцĭ înпpeȣnъ, toцĭ de odatъ.

'Απαξαπλῶς adв: în цeneралȣ̆, fъръ deoseвipe, кȣ totȣл, de odatъ.

'Απαξία (ἡ), невредничіе. [din

'Απάξιος, α, ον, = 'Ανάξιος, невреднікъ. [ἀπὸ, ἄξιος].

'Απ-αξιόω -ῶ, віit: -ώσω, жъdікъ невреднікъ de sinemĭ, nesokoteskъ, desапровезъ. «Οὐ τὸν ἄνδρα ἀπαξιῶν, ἀλλὰ ші чл: Пл: «'Απαξιῶ τὴν ἀπολογίαν». D: Ал: (ші між: поет:) «Λέσχας, ἃς ἀπηξίωσατο». Esхл: «Οὐδ' ἀυτῶν τῶν καλλίστων ἀπηξίωσεν». Apst: (ші къ inf:) «Μεταβαλεῖν ἐσθῆτα φαιὰν ἀπαξιώσαντος». Пл: (ші пs:) «Τοῦτο γὰρ πρὸς πάντων ἀπηξιοῦτο». Sъid: [de ъnde

'Απαξίωσις, εως (ἡ), жъdікаре de невреднікъ, неапровaре, desпрецъіре, пі чл:

'Απάορος, Dop: în локъ de 'Απήορος.

'Απαπαὶ, інтеріек: въіt: [ἄ, παπαὶ] ах, ваї! (везї ші 'Αππαπαί).

"Απαππος (ὁ, ἡ), чел fъръ мошъ (stръмошї); (прin ъpm:) stpeinъ, fъръ релацїї. «Φάος οὐκ ἄπαππον 'Ιδαίου πυρὸς». Esхл: nъ este fъръ (аре) релацie къ.. [ἀ, πάππος].

'Απάπτω, Ion: în лобъ do ἀφάπτω.

'Απαράβατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βάτως, некълкатъ, непріimitopъ de абатере. «Νόμοι —» Енкt: 2) (къ цen:) неабътътъ din .. 3) nestpъmъtatъ ла алтъл. «'Ιερωσύνη —». Sкр: [ἀ, παραβαίνω].

'Απαράβλαστος (ὁ, ἡ), neskoцътopъ, nedътътopъ de влъstape пе de алътъpea къ ръdъчіna, saъ din латъpea ръdъчіneї. [ἀ, παρὰ, βλαστός].

'Απαράβλητος (ὁ, ἡ), некомпаратъ; 2) neasemъnatъ. 3) neînвoitъ. 4) nesoцiaвілъ. [ἀ, παραβάλλομαι].

'Απαράγγελτος (ὁ, ἡ), непорънчітъ; nevestitъ. [ἀ, παραγγέλλω]. [de ъnde

'Απαραγγέλτως, adв: fъръ порънкъ, saъ превеstipe. 2) de ла sine; (прin ъpm:) къ грaвнікъ вънъ воінцъ.

'Απαράγραφος (ὁ, ἡ), nexotъpîtъ (прin параграfie), nemъpцinitъ. [ἀ, παραγραφὴ].

'Απαράγωγος (ὁ, ἡ), netîpîtъ în латъpe; неабътътъ; неклintitъ din локъ; (прin ъpm:) statopnікъ; stъpъitopъ; nemлъdiosъ; вечнікъ. [ἀ, παράγω].

'Απαράδεκτος (ὁ, ἡ), (пas:) непріimitъ, saъ de непріimit; неплъкътъ; непotpiвitъ; ші (în лъкрърї) nedpeптъ. 2) (акt: pap) непріimtopъ (къ мълцъmipe) de чева. [ἀ, παραδέχομαι].

'Απαράθετος (ὁ, ἡ), неалътъpatъ (пе лîнгъ алтъ чева), некомпаратъ. 2) (грam:) neînкpedinцatъ прin алътъpate екsemпле ші мъртъpiї (din aъtopї). [ἀ, παρατίθεμαι].

'Απαραιρῆσθαι, Iou: în локъ de 'Αφῃρῆσθαι. пas: tpe: de къ: ал inf: лъї 'Αφαιρέω.

'Απαραίτητος (ὁ, ἡ), de нелъsat, de нелепъdat; неапъpatъ. «Τοῦτο τῶν ὄψων μόνον ἀπαραίτητον». Пл: «'Ικέτευμα—». Пл: «"Ερως —». Пл: «Κίνδυνος—». Dsкр: 2) непріimitopъ de pъгъчіъne, neînвлînzitъ, neîndъплекатъ sпре eptape. «Δανειστής—». Пл: «—τὴν ὀργὴν». Fiл: «—περὶ τὰς ἐυθύνας.» Пл: [ἀ, παραιτέομαι]. [de ъnde

'Απαραιτήτως, adв: неапъpat. 2) fъръ îndъплекаре de eptape.

'Απαρακάλυπτος (ὁ, ἡ), неакопеpitъ; прin ъpm:) възътъ; ші (fir:) nepъminatъ (desвълitъ); saъ невіклenitъ (neaskъnsъ). [ἀ, παρακαλύπτομαι]. [de ъnde

'Απαρακαλύπτως, adв: неакопеpit, desвълit; (fir:) de faцъ, nesfiit.

'Απαράκλητος (ὁ, ἡ), ші adв: κλήτως, некіematъ, непoftitъ; nepъгatъ. 2) nemînгîiatъ. [ἀ, παρακαλέομαι].

'Απαρακολούθητος (ὁ, ἡ), ші adв: -θήτως, de неъpmat, неажъnsъ, neînцелesъ. 2) некопцinътъ (fъръ шіръ), некоплегатъ. [ἀ, παρακολουθέω].

'Απαράλειπτος (ὁ, ἡ), нелъsatъ, непрекъpmatъ, neînчetatъ. [ἀ, παραλείπω].

'Απαράλλακτος (ὁ, ἡ), neskimвatъ întpъ nimікъ, къ totъл nedeoseвitъ, asemenea, întoкmaї. [ἀ, παραλλάσσω]. [de ъnde

'Απαραλλάκτως, adв: непрefъкът, fъръ нічї o deoseвipe, întoкmaї. [ші

'Απαραλλαξία (ἡ), непрefачере, neskimвape, nedeoseвipe.

'Απαραλόγιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γίστως, неамъцitopъ, saъ неамъцitъ прin грешite аргъmentaцiї. [ἀ, παραλογίζομαι].

'Απαράλογος (ὁ, ἡ), чел nъ fъръ къвîntъ, (adікъ) вine къвîntatъ. [ἀ, παράλογος].

'Απαραμίλλητος, [ἀ, παραμιλλάομαι], ші

'Απαράμιλλος (ὁ, ἡ), непріimitopъ de întpeчере, de ажъnцере, saъ asemъnape, neasemъnatъ. [ἀ, παρὰ, ἅμιλλα].

'Απαραμύθητος (ὁ, ἡ), = 'Απαραίτητος, neîntopsъ ла îndъплекаре. 2) nemînгîiatъ. 3) neîndpeптatъ. [ἀ, παραμυθέομαι]. [de ъnde

'Απαραμυθήτως, adв: neîndъплекat; nemînгîiat.

'Απαράμυθος (ὁ, ἡ), = 'Απαραμύθητος.

'Απαράπειστος (ὁ, ἡ), neîndъплекатъ прin амъцipe, неабътътъ din dpeптъ. [ἄ, παραπείθομαι].

'Απαραπόδιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δίστως, неабътътъ, neeшitъ din калеа чеа dpeaптъ. 2) = 'Απαρεμπόδιστος. [ἀ, παραποδίζω].

'Απαραποίητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως,

непреfъкѹtѹ, neminчinoшitѹ, adeвъpatѹ, кѹpatѹ. [ἀ, παραποιέομαι].

Ἀπαρασάλευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λεύτως, neклintitѹ, nemiшкatѹ din локѹ, statopnikѹ; непреfъкѹtѹ; некълкatѹ. [ἀ, παρασαλεύω].

Ἀπαρασήμαντος (ὁ, ἡ), чел fъръ semnѹ deoseвitopѹ; neînsemnatѹ. [ἀ, παρασημαίνω].

Ἀπαρασημείωτος (ὁ, ἡ), лiпsitѹ de алътѹpate însemnъpĭ. [ἀ, παρασημειόομαι].

Ἀπαράσημος (ὁ, ἡ), neapъtatѹ, nedoвeditѹ прin semne; neînsemnatѹ. 2) = Ἀπαραχάρακτος. [ἀ, παράσημον].

Ἀπαρασκευασία (ἡ), непрегътipe. [ші

Ἀπαρασκεύαστος, [ἀ, παρασκευάζω], ші

Ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ), непрегътitѹ; (fir:) simплѹ; лesniчosѹ. [ἀ παρασκευὴ]. [de ѹnde

Ἀπαρασκεύως, (adв:) fъръ прегътipe; непревъzѹt; din îndemînъ, de odatъ.

Ἀπ-αρασσω (ττω), вiit: -αράξω, în грaвъ ші iѹte smѹлгѹ, saѹ smîчeskѹ, ші asвîрлѹ afaръ.

Ἀπαρασχημάτιστος (ὁ, ἡ), nepeformatѹ, neskimвatѹ. [ἀ, παρασχηματίζω].

Ἀπαρατήρητος (ὁ, ἡ), neoвsepвatѹ, saѹ непрiimitopѹ de бъгape de seamъ. [ἀ, παρατηρέω]. [de ѹnde

Ἀπαρατηρήτως. adв: fъръ бъгape de seamъ, neoвsepвat.

Ἀπαράτιλτος (ὁ, ἡ), nesmѹлsѹ, нежѹmѹлitѹ. [ἀ, παρατίλλομαι].

Ἀπάρατος (ὁ, ἡ), de непoftit, de nedopit, de neѹpat; влestешatѹ. [ἀπὸ, ἀράομαι]

Ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τρέπτως, neaвътѹtѹ din калеа sa; neîntopsѹ din пъpepea sa; (прin ѹpm:) neîndѹплекatѹ, nemлъdiatѹ. [ἀ, παρατρέπομαι].

Ἀπαράφθαρτος, ші

Ἀπαράφθορος (ὁ, ἡ), nestpikatѹ, некорѹптѹ. [ἀ, παραφθείρω].

Ἀπαραφύλακτος (ὁ, ἡ), непрепъzitѹ, невъгътopѹ de seamъ. [ἀ, παραφυλάττω]. [de ѹnde

Ἀπαραφυλάκτως, adв: fъръ препаzъ.

Ἀπαραχάρακτος (ὁ, ἡ), (прinч: desпре monete) adeвъpatѹ (некалпѹ); (fir:) непреfъкѹtѹ, neamestekatѹ. [ἀ, παραχαράττω].

Ἀπαράχυτος (ὁ, ἡ), (прinч: вinѹ) neamestekatѹ кѹ апъ (maĭ кѹ seamъ de mape) пе sѹвt askѹnsѹ, кѹpatѹ. «Ὕδωρ — ». Елd: апъ кѹpatъ. [ἀ, παραχέω].

Ἀπαραχώρητος (ὁ, ἡ), nedatѹ în лatѹpe din (stъpѹitopѹ în) пosiцia sa, неклintitѹ; вiteazѹ. [ἀ, παραχωρέω]. [de ѹnde

Ἀπαραχωρήτως, adв: кѹ stъpѹipe, saѹ неклintipe din локѹ.

Ἀπαράβολος (ἡ), (прinч: δίκη) каре nѹ чере предепѹnepe (παραβόλιον) de вanĭ. [ἀ, παραβάλλω].

Ἀπαργία (ἡ), ѹn feлѹ de плantъ, saѹ eapвъ, a ле къpia fpѹnze se întînd пе пъmîntѹ, Апарцie. (Tfp: Ist: Nat: 7: 9).

Ἄπαργμα (τὸ), (прinч: ла îm:) = Ἀπαρχή. (вezĭ ші ἔξαργμα). [ἀπάρχομαι].

Ἀπαργυρίζω, вiit: -ίσω, пpefaкѹ în apцintѹ, saѹ în вanĭ (вînzînd чева). [ἀπὸ, ἄργυρος]. [de ѹnde

Ἀπαργυρισμὸς (ὁ), пpefaчepe în apцintѹ, saѹ вanĭ.

Ἀπαργυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἀπαργυρίζω.

Ἀπαρέγκλιτος (ὁ, ἡ), неплекatѹ în лatѹpe, statopnikѹ, неклintitѹ. [ἀ, παρεγκλίνω].

Ἀπαρεγχείρητος (ὁ, ἡ), ачела, не каре nѹ поate, saѹ nѹ îndpъzneшte чinева a пѹne mîna, непiпъitѹ, neatînsѹ; (fir:) desъвîpшîtѹ. [ἀ. παρεγχειρέω]. de ѹnde

Ἀπαρεγχειρήτως, adв: кѹ desъвîpшipe.

Ἀπαρέγχυτος (ὁ, ἡ), în каре nѹ s' a topnat алtѹ чева, neamestekatѹ кѹ алtѹ чева, = Ἀπαράχυτος. [ἀ, παρεγχέω].

Ἀπαρεμπόδιστος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραπόδιστος. [ἀ, παρεμποδίζω].

Ἀπαρέμφατος (ὁ, ἡ), neapъtъtopѹ, nexotъpîtopѹ de ѹnѹ лѹкpѹ кѹ skѹmпъtate. (de ѹnde || грam:) înfinitiвѹ (modѹ). [ἀ, παρεμφαίνω]. [de ѹnde

Ἀπαρεμφάτως, adв: nexotъpît; (грam:) în modѹл înfinitiвѹ.

Ἀπαρενθύμητος (ὁ, ἡ), rînditopѹ desпре лѹкpѹpĭ пѹ пе de asѹпpa, чi eksakt ші кѹ лѹape aminte; въгътopѹ de seamъ, înfintѹ ла o idee. 2) (пas:) лѹatѹ кѹ skѹmпъtate în въгape de seamъ, вine кiпzѹitѹ. [ἀ, παρενθυμέομαι]. [de ѹnde

Ἀπαρενθυμήτως, adв: кѹ mѹлtъ лѹape a minte.

Ἀπαρενόχλητος (ὁ, ἡ), кѹ totѹл nesѹпъpatѹ. [ἀ, παρενοχλέομαι].

Ἀπ-αρέσκω, вiit: -αρέσω, (кѹ dat: ші pap кѹ ак:) пеплакѹ, sѹntѹ неплъкѹtѹ кѹĭва, nemѹлцѹmeskѹ пе чinева. «Τὸ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν τοῖς σοφοῖς ἐστὶν ἀπαρέσκειν». «Ἓν μέν τοι με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει». Плt: || (miж: saѹ пas:) nѹ mъ mѹлцѹmeskѹ de чева, nѹ 'mĭ este плъкѹtѹ. «Ἀπηρέσκοντο αὐτοῦ τῷ βίῳ». Epd: || (miж:) поet: (кѹ ак:) mъ siлeskѹ a плаче кѹĭва, saѹ a mѹлцѹmi пе чinева. «Οὐ νεμεσητὸν βασιλῆα ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι, ὅτε τις πρότερος

χαλεπήνη. Іл; Т. [de ѕnde

'Απάρεστος (ὁ, ἡ), неплъкѕtѕ̆,

'Απαρηγόρητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρήτως, ='Απαραμύθητος. [ἀ, παρηγορέω].

'Απ-αρήγω, віit: -αρήξω, поet: (кѕ ак:) ='Απαμύνω, ажѕtѕ̆ пе чіnева, апърîndѕ'л de ѕnѕ̆ ръѕ̆.

'Απαρθένευτος (ὁ, ἡ), непotpівitѕ̆, некѕвіinчosѕ̆ ѕneĭ fечоаре. 2) кѕратѕ̆, невіnоватѕ̆ ка о fечоаръ. [ἀ, παρθενεύω].

'Απάρθενος (ἡ), nefечоаръ. «Παρθένος ἀπάρθενος». Еѕр: логоditъ, моартъ însъ maĭ 'nainte de nѕntъ. [ἀ, παρθένος].

'Απ-αρθρόω -ῶ, віit: -ώσω, desпарцѕ̆ din înкеіеtѕрĭ, desmъdѕлezѕ̆. [ἀπὸ, ἄρθρον].

'Απ-αριθμέω -ῶ, віit- -ήσω, nѕmърѕ̆ кîte ѕna ѕna de ла înчепѕtѕ̆ пînъ ла sfîршitѕ̆); (fir:) плъteskѕ̆ deплin пînъ ла о пара. [ἀπὸ, ἀριθμός]. [de ѕnde

'Απαρίθμησις, εως (ἡ), nѕmъраре sкѕmпъ (înшіраре); плъtіре deплінъ, ші eкsaкtъ.

'Απαρίνη (ἡ), ѕnѕ̆ fелѕ̆ de плantъ, корпъцелѕ̆. [de ѕnde

'Απαρινὴς, εος (ὁ, ἡ), поet: de корпъцелѕ̆.

'Απ-αρκέω -ῶ, віit: -αρκέσω, ='Αρκέω, sîntѕ̆ destѕлѕ̆, ажѕnгѕ̆. 2) (рар між:) mъ îndestѕлezѕ̆, mъ mѕлцѕmeskѕ̆. [din

'Απαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), destѕлѕ̆, de ажѕns.

'Απαρκούντως adв: de îndestѕл. [ἀπαρκέω].

'Απαρκτίας, ου (ὁ), (se înц: ἄνεμος] nopdікѕ̆, каре sѕfлъ din пaptea nopdѕлѕĭ, adікъ de ла miazъ-noaпte, =Βορέας. [ші

'Απάρκτιος, α, ον, чел de ла nopdѕ̆, nopdікѕ̆, de шіazъ-noaпte. [ἀπὸ, ἄρκτος].

'Απ-αρνέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, tъгъdѕіeskѕ̆ кѕ totѕл; mъ лепъdѕ̆ de чева; pefѕzѕ̆. [de ѕnde

'Απάρνησις, εως (ἡ), pefѕzape, saѕ̆ прin tъгъdѕіре лепъdape de чева. [ші

'Απαρνητὸς, οῦ (ὁ), tъгъdѕіtopѕ̆; лепъdatѕ̆ de чева.

Ἄπαρνος (ὁ, ἡ), = Ἔξαρνος. 2) (пas:) tъгъdѕіtѕ̆ de кътре чіnева. [ἀπαίρω].

'Απ-άρνυμαι (fъръ віit:), поet; apdікѕ̆, iaѕ̆ de ла..

'Απαρόδευτος (ὁ, ἡ), ne-tpeкѕtѕ̆ пе de алътѕреа; neѕmблatѕ̆; neaпропіatѕ̆. [ἀ, παροδεύω].

'Απαρόρμητος (ὁ, ἡ), neîndemnatѕ̆, nezъdъpîtѕ̆; (прin ѕpm:) tpîndaвѕ̆. [ἀ, παρορμάομαι].

'Απ-αῤῥενόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Απανδρόω. [ἀπὸ, ἄῤῥην].

'Απαῤῥησίαστος (ὁ, ἡ), neвopвіtopѕ̆ fъръ sfіaлъ; neîndpîzneцѕ̆. [ἀ, παῤῥησιάζομαι].

Ἄπαρσις, εως (ἡ), плекаре, порnіре în кълъtopie. [ἀπαίρω].

'Απ-αρτάω -ῶ, віit: -ήσω, = atîpnѕ̆, sпînzѕрѕ̆ чева de чева, saѕ̆ deпapte de чева, deпъptezѕ̆. «'Απαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς». Dm: (ші ел:) «'Απαρτήσαντες (se înц: ἑαυτοὺς) εἰς ἀλλοτρίαν». Тѕч: (ші пas:) «'Απήρτηνται ἀλλήλων πλεῖστον». Apst. «'Απηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις». Dm: deпъptaцĭ. (вezĭ ші 'Αναρτῶ, ші 'Απαιωρέω).

'Απ-αρτέω -ῶ, віit: -ήσω. Ion: în локѕ̆ de 'Απαρτάω. [de ѕnde

'Απάρτησις, εως (ἡ) atîpnape, saѕ̆ deпъptape de чева (акt: ші пas:).

'Απαρτι, adв: eкsaкt, deплin, tокma пе tокma. 2) din протівъ. 3) = кѕ

'Απάρτι, adв: (Sкр:) de aічĭ în коло, în віitopѕ̆.

'Απαρτία (ἡ), = 'Απάρτισις. 2) ='Αποσκευή, ѕnелte de кasъ, saѕ̆ de dpѕmѕ̆. (de ѕnde) «'Απαρτίᾳ (ел: ші adв:)». кѕ totѕл desъвîршit. 3) = 'Απάρτιον.

'Απαρτιζόντως, adв: = 'Απαρτίως. [din

'Απαρτίζω, віit: -ίσω, desъвîршeskѕ̆, îndeплineskѕ̆; notpівeskѕ̆. 2) (nestp: saѕ̆ ел:) mъ notpівeskѕ̆, шъ пропорцionezѕ̆; (ші пas:) ажѕnгѕ̆. «Ὥστε ἀπαρτίζειν πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς». Apist: 'Εν τῇ ἀπαρτιζούσῃ ὥρᾳ». Apist: «'Απαρτίζεσθαι εἰς ἑπτὰ κεφαλάς». Ios: [ἀπάρτιος].

'Απαρτικὸς ἡ, ὸν, гata (disпѕsѕ̆) de плекаре în кълъtopie. [ἀπαίρω].

'Απαρτιλογία (ἡ), întpeaгъ, deплinъ sокoteaлъ. [ἀπάρτιος, λόγος],

'Απάρτιον (τὸ), віndepe de mішкъtoape прin лічitaцie. (de ѕnde) «'Απάρτιον προγράφειν». Пл: a пѕne ла mezatѕ̆; (ші прin ѕpm:) a ліпі пе перецĭ лista челор de вîndѕt.

'Απάρτισις, εως (ἡ), ші

'Απαρτισμὸς (ὁ), îndeплinіpe, întpeціpe, desъвîршіpe, întoкmіpe; пропорцionape, sішetpie (notpівitate ла mъsѕръ). [ші

'Απαρτιστικὸς, ἡ, ὸν, kontpівѕіtopѕ̆ лаîntpeціpe. [ἀπαρτίζω].

'Απαρτίως, adв: = 'Απαρτὶ, кѕ desъвîршіpe, кѕ totѕл.

'Απαρυστέος, α, ον, пos: ал лѕĭ

'Απ-αρύτω (-αρύω), віit: -αρύσομαι, ='Απαντλέω; (fir:) iaѕ̆, înпѕцinezѕ̆ чева.

'Απ-αρχαΐζω, віit: -ίσω, ші

'Απ-αρχαιόω-ῶ, віit: -ώσω, înвекіeskѕ̆, ші

(прin ѹрm:) fакѹ чева de neintреѹѹinцat. «Λέξις ἀπηρχαιωμένη». D: Ал:

'Απαρχὴ (ἡ), = Ἔναρξις. || (îm: saѹ pap ші sinr:) чеа dintîĭ парte din fie че лѹкрѹ (dap maĭ кѹ seamъ din продѹкте-ле пъmîntѹлѹĭ), nîргъ, пе каре adѹче чі-нева saѹ жертfъ лѹĭ Dѹmnezeѹ, saѹ dapѹ oamenілор (de ѹnde ші пîргъ pom:). [ші

Ἄπαρχος (ὁ), поet: înчепъторѹ, къпе-tenie. [din

'Απ-άρχω, віit: -άρξω, sîntѹ înчепъторѹ, чел dintîiѹ, къпetenie. 2) fакѹ înчепере. (de ѹnde || між; кѹ цen: saѹ în ел: de dînsѹл кѹ ак: ші кѹ dat:) iaѹ парte din вре ѹnѹ лѹкрѹ, ші о adѹкѹ ка о пîргъ лѹĭ Dѹmnezeѹ; (în цen:) fакѹ înчепере, saѹ iaѹ о парte; (de ѹnde пas:) «'Απηρ-γμένοι». Kom: тъіацĭ înпрежѹр, saѹ sко-піцĭ.

Ἅπας, αντος (ἅπασα, ἅπαν), [ά, în локѹ de ἅμα, πᾶς] totѹл înпреѹnъ, întpeгѹ. «Ὁ δὲ κρατὴρ ἀργυροῦς ἅπας». Od: Л: «Ἅπας ὁ βίος». Bas: «'Απάντων ἀναισχυντό-τατον». Iskp: (ші ел:) «'Εξ ἅπαντος (se înц: τρόπου)». «'Εν ἅπασι (se înц: πράγ-μασι)». «Ὁ βασιλεὺς τῶν ἁπάντων». Skp: 2) чел dѹпе ѹрmъ. «Εἰς ἀπορίαν τὴν ἅ-πασαν (saѹ »Εἰς ἅπαν κινδύνου) ἐλθεῖν». Плт: 3) (în локѹ de adв:) кѹ totѹл. «Τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα». Плт: (вezĭ ші пas:)

'Απασβολόω -ῶ, віit: -ώσω, apzѹ чева пînъ a se faче чепѹшъ. [ἀπὸ, ἀσβόλη].

'Απ-ασκαρίζω, віit: -ίσω, = 'Αποσκαρί-ζω, (nestp:) mъ вatѹ, (ші stpem:) fакѹ пе алтѹл a se вate (ка пештеле). «'Απασκα-ριῶ σ' ἐγὼ γέλωτι σήμερον». Men: (вezĭ ші 'Αποσκαρίζω).

'Απ-ασπαίρω, віit: -σπαρῶ='Απασκαρίζω.

'Απαστὶ, adв: поet: пе nemînкate. [ші

'Απαστία (ἡ), поet: пostipe, nemînкape; nexpъnipe. [din

Ἄπαστος (ὁ, ἡ), поet: = Ἄγευστος, ne-mînкatѹ, пostitѹ; nexpъnitѹ. [ἀ, πάομαι].

'Απ-αστράπτω, віit: -άψω, sкоцѹ fѹлце-pe; daѹ paze de лѹminъ, лѹminezѹ.

'Απ-ασχολέω -ῶ, віit: -ήσω. desoкѹпѹ пе чінева de ла лѹкрѹл sъѹ; (în цen:) опреsкѹ, înпiedikѹ. || (між: saѹ пas:) mъ окѹпѹ, mъ îndeлetniчeskѹ ла алтѹ чева. [ші

'Απασχολία (ἡ), desoкѹпape, saѹ îndeле-tniчipə ла алтѹ чева. [ἀπὸ, ἀ, σχολή).

'Απατάω -ῶ, віit: -ήσω. amъцeskѹ, în-шелѹ; momeskѹ; ші (між: saѹ пas:) mъ amъцeskѹ, ші чл: «Παρόντος ἀκούειν ἀπα-τῶμαι». Елd: (ші în ел: de περί). «Ἔγνω-κα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη». Sof: «Τὸ ἀ-πατώμενον τῆς ἀγγελίας». Skp: amъцitoa-pea, saѹ грешita вestîpe. [ἀπάτη].

'Απάτερθε (θεν), adв: поet: deoseвĭ, des-пърцit; ла о парte; (în цen:) deпарte.

'Απατεύω, віit: -εύσω. Ion: în локѹ de 'Απατάω. [ші

'Απατεών, ῶνος (ὁ), amъцitorѹ; віклеanѹ; minчinosѹ. [din

'Απάτη (ἡ), (кѹ цen:) amъцipe, înше-ларе, momipe. 2) (fъръ каzѹ) міжлокѹ de amъцipe, înшелъчіѹne, віклenie, momea-лъ, ші чл: [ἀπὸ, ἄτη, saѹ, ἀ, πάτος]. [de ѹnde

'Απατήλιος (ὁ, ἡ), поet; în локѹ de

'Απατηλὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѹ sпре a-mъцipe; віклеanѹ.

'Απάτημα (τὸ), поet: în локѹ de 'Απάτη. [ші

'Απατήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = 'Απα-τηλός. [ἀπατάω].

'Απατήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: amъцitorѹ de oamenĭ. [ἀπάτη, ἀνήρ].

'Απάτησις, εως (ἡ), = 'Απάτη. [ші

'Απατητικὸς, ἡ ὸν,='Απατηλὸς, аплекatѹ, îndemînatikѹ a amъцi, atръгъторѹ sпре în-шелъчіѹne. [ἀπατάω].

'Απάτητος (ὁ, ἡ), некълкatѹ, saѹ de не-кълкat, неѹmблatѹ. [ἀ, πατέω].

'Απ-ατιμάω -ῶ, (άζω), віit: -άσω, поet: nечinsteskѹ кѹ totѹл.

'Απ-ατμίζω, віit: -ίσω, = ἐξατμίζω. ева-порezѹ, пpefакѹ чева (ші pap, pisineskѹ) în авѹрѹ. 2) (nestp: saѹ ел:) pesѹflѹ, шъ пpefакѹ în авѹрѹ. [ἀπὸ, ἀτμίς].

'Απατουρεών, ῶνος (ὁ), (dѹпе Kiziчenĭ) a tpeia лѹnъ a anѹлѹĭ, în каре sepвътоа-piaѹ Апатѹріiле. (вezĭ ѹрmътоapea zічepe).

'Απατούρια (τὰ), Апатѹріĭ, sepвътоape, че se sъвîршіа de кътре Atenenĭ, ші тоцĭ Ionieniĭ în лѹna Піanensionѹ (каре коре-sпѹndea кѹ вfîршitѹл лѹĭ Sentemвpie, ші înчепѹтѹл лѹĭ Oktomвpie пе жѹmътate din fie каре) sпре пошenipea вipѹinцeĭ кî-шtiгate прin amъцipe [ἀπάτη] de кътре îmпъратѹл лор Kodpѹ asѹпра Dopienілор. (întp'ачeastъ sepвътоape se înskpiaѹ ші копіі în четеле четъцenілор nѹmite φρα-τρίαι).

'Απάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел fъръ tatъ, ва-stapdѹ, saѹ sîpmanѹ. 2) desmoштenitѹ, невpednikѹ de tatъл sъѹ. «'Απάτωρ ἐμοῦ». Sof: 3) чел че nѹ seamъnъ ла simцimin-te кѹ tatъл sъѹ, невpednikѹ de nѹmeле tatълѹĭ sъѹ. «Πατέρες ἀπάτορες». Fp: [ἀ, πατήρ].

'Απ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ѕѕѕкѣ de totѣ.

'Απ-αυγάζω, biit: -άσω, daѣ лѕminъ; pesfpînгѣ лѕminъ; pesпîndeskѣ paze, stpълѕчeskѣ. 2) поet: въzѣ de depapte. [de ѕnde

'Απαύγασμα (τὸ), stpълѕчitoape лѕminъ. 2) =кѕ

'Απαυγασμὸς (ὁ), stpълѕчipe, pesfpînцepe de лѕminъ.

'Απ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, (прinч:) îmĭ пiepzѣ гpaiѕл, amѕцeskѣ. 2) (обiч: ші noet: кѕ înf:) = 'Απαγορεύω, опpeskѣ прin гpaiѣ (de a faче чева). 3) (fъръ kazѣ) обoseskѣ (mi se taie глaѕѕл), mъ sfîpшeskѣ. «Ὑπὸ λιμοῦ ἀπηυδηκώς». Лѕч:

'Απ-αυθαδέω-ῶ, biit: -ήσω, = 'Απαυθαδίζομαι. [de ѕnde

'Απαυθάδημα (τὸ), mîndpie, овръznічie.

'Απ-αυθαδιάζομαι, biit: -άσομαι, ші

'Απ-αυθαδίζομαι, biit: -ίσομαι, обръznічeskѣ, mъ поpтѣ, saѣ вopбeskѣ кѕ mѕлtъ, saѣ пeste mъsѕpъ tndpъzneaлъ.

'Απ-αυθημερίζω, biit: -ίσω, mъ dѕкѣ ші mъ întopкѣ întp' aчeeaшĭ zi. «'Απαυθημερίσαι ἐκ Πίσης εἰς Αἴγιναν.» Ел:

'Απαύλια (τὰ), noaптea чea maĭ 'nainte de nѕntъ, în кape tinepiĭ dopmiaѣ în кasa sокpiлop deoseвiцĭ ѕnѕл de aлtѕл. (вezĭ ші 'Επαύλια). [ші

'Απ-αυλίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ adъпosteskѣ, saѣ dopmѣ desпъpцitѣ, saѣ depapte de чева. «'Απαυλίζομαι τῆς πόλεως». D: Ал: dopmѣ afapъ, depapte de opaшѣ. [ἄπαυλος]. [de ѕnde

'Απαυλιστήριος, α, ον, op чe se кѕвine лa 'Απαύλια, dapѕpiлe adѕse în zioa de ἀπαύλια, adiкъ în пpezioa de nѕntъ.

"Απαυλος (ὁ, ἡ), adъпostitѣ, dopmitѣ afapъ din кѕptea, кasa, staѕлѕл, saѣ кѕлкѕшѕл sъѣ. [ἀπὸ, αὐλή]. [de ѕnde

'Απαυλόσυνος (ὁ, ἡ), поet; = "Απαυλος.

'Απαύξησις, εως(ἡ), deskpeштepe.[ἀπαύξω].

'Απ-αυρίσκομαι, [ἀπὸ, αἴρομαι] biit: -αυρήσω, -αυρῶ, (nexot: ἀπηυράμην, -ηύρω, -ηύρατο, ші ἀπηύρων, -ηύρας, -ηύρα, пaptч: ἀπαυράμενος, ші ἀπούρας) Ion: поet: = 'Αφαιρῶ, iaѣ (кѕ aк: ші цen: saѣ dat: saѣ кѕ doĭ aк:). «Τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων». Iл: A. «Τεῦκρον εὖχος ἀπηύρα». Iл: O. 2) = 'Επαυρίσκω, doвîndeskѣ, mъ foлoseskѣ. «Πολλάκις ξύμπασα πόλις καλοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα». Ep: «Τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου». Esхл:

'Απαυστὶ, adв: = 'Απαύστως, neînчetat, neкontenit. [din

"Απαυστος (ὁ, ἡ), neînчetatѣ, nepeкѕpmatѣ. «Γόων ἄπαυστος». Eѕp: «Δίψος ἄπαυστον». Tѕч: [ἀ, παύομαι].

'Απαυτίκα, adв: поet: în datъ, în пpiпъ. [ἀπὸ, αὐτίκα].

'Απ-αυτοματίζω, biit: -ίσω, faкѣ, пpodѕкѣ чeвa de лa sinemĭ.

'Απ-αυτομολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ fѕгъpeskѣ кa deseptopiĭ лa вpъжmaшĭ.

'Απ-αυχενίζω, biit:-ίσω, întopкѣ îndъpъt гpѕmazѕл (maî кѕ seamъ ѕnѕĭ doвitoкѣ); (прin ѕpm:) domoлeskѣ, doвopѣ. 2) (nestp: ші fiг) mъ peвoлtѣ, лeпъdѣ жѕгѕл, (oвшt:) apdiкѣ кaпѣ.

'Απάφητὸς, ὴ saѣ ος, ὸν saѣ ον, поet: пѕtinчosѣ, лesniчosѣ de a se amъцi. [din

'Απαφίσκω [ἅπτομαι], biit: ἀπαφήσω (nex: ἤπαφον, ші miж: ἠπαφόμην), поet: mînгîind momeskѣ, amъцeskѣ.

'Απ-αφρίζω, biit: -ίσω, = 'Εξαφρίζω, iaѣ sпѕma, кѕpъцѣ de sпѕmъ.

'Απαχὴς, έος (ὁ, ἡ), лiпsitѣ de гpъsime, saѣ гposime (sлaвѣ). [ἀ, πάχος].

'Απαχθεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 1: de пaptч: лѕĭ 'Απάγω.

'Απαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀπὸ, ἄχθος] înпoвъpъtopѣ, гpeѣ. [de ѕnde

'Απαχθίζω, biit: -ίσω, înпoвъpezѣ; adѕкѣ гpeѕtate, sѕnъpape.

'Απ-αχλυόω -ῶ, biit: -ώσω, aкoпepѣ кѕ чeaцъ; întѕneкѣ. 2) = кѕ

'Απ-αχλύω, biit:-ύσω, поet: apdiкѣ чeaцa, întѕnepiкѕл, destѕneкѣ.

"Απαχος (ὁ, ἡ), = 'Απαχής.

'Απ-αχρειόω -ῶ, biit: -ώσω, faкѣ чeвa netpeвniкѣ, saѣ de neîntpeвѕinцat кѕ totѕл, nefoлositopѣ.

'Απεβήσετο, поet: плeкa, saѣ вoia sъ плeчe, (прeл: пepeг: aл лѕĭ 'Αποβαίνω). [ἀποβήσομαι, biitopѣ. tpansfopmatѣ în пpezentѣ].

'Απέγγονος (ὁ, ἡ), nepotѣ, stpъnepotѣ (din fiĭ); (în цen:) = 'Απόγονος.

'Απ-εγγυαλίζω, biit: -ίσω, saѣ -ίξω, поet: daѣ în mînъ, saѣ înaпoĭ (faкѣ teslimѣ. Tѕpч:) 2) = 'Αποκαθίστημι.

'Απεγνωκότως, adв: (de пaptч:) кѕ desnъdъжdѕipe, кa desnъdъжdѕitѣ.

'Απεδανὸς, ὰ, ὸν, Dop: în лoкѣ de 'Ηπεδανός.

'Απεδάσσαο, поet: în лoкѣ de 'Απεδάσω, 2: пeps: de nex: 1: aл лѕĭ 'Αποδαίομαι.

'Απέδει 3: sinг: пeps: de прeл: aл лѕĭ 'Αποδέω.

'Απεδίζω, biit: -ίσω, faкѣ шesѣ [ἄπεδος] netezeskѣ, notpiвeskѣ.

'Απέδιλος [ἀ, πέδιλα]. ші

'Απεδίλωτος (ὁ, ἡ), neînкълцatŭ, deskȣлцŭ. [ἀ, πεδιλόω].

'Απεδόμην, miж: nex: 2: ал лȣĭ 'Αποδίδωμι.

"Απεδος (ὁ, ἡ), [ἀ potpiв:, πεδίον].=Ἰσόπεδος, шesŭ, netedŭ. întinsŭ.

'Απέδομαι, biit: ал лȣĭ 'Απεσθίω.

'Απέδραν, -έδρας, -έδρα, -έδραμεν, -έδρατε, -έδραν, nex: 2 ал лȣĭ 'Αποδιδράσκω.

'Απέδραμον, nex: 2· ал лȣĭ 'Αποτρέχω.

'Απέδωκα, nex: 1: ал лȣĭ 'Αποδίδωμι.

'Απέειπε, Ion: în локŭ de 'Απεῖπε, nex: 1: (neper:) ал лȣĭ 'Απαγορεύω.

'Απέεργε, Ion: în локŭ 'Απεῖργε, прел: ал лȣĭ 'Απείργω.

"Απεζος (ὁ ἡ), чел fъръ пічоаре. [ἀ, πέζα].

'Απέην, Ion: în локŭ de 'Απῆν, прел: ал лȣĭ "Απειμι.

'Απέῃσι, poet: în локŭ de 'Απῇ 3: sinr: neps: a sȣп: лȣĭ "Απειμι.

'Απέθηλα, nex: 1: ал лȣĭ 'Αποθάλλω.

'Απ-εθίζω, biit: -ίσω, desoвічnȣieskŭ пе чіnева.

'Απει, 2: neps: a прez: xotъp: лȣĭ ἄπειμι (лiпseskŭ); saŭ în локŭ de "Απιθι порȣnч: ал лȣĭ "Απειμι (mъ dȣкŭ).

'Απεῖδον, nex. 2: ал лȣĭ 'Αφοράω.

'Απειθαρχία (ἡ), nesȣпȣnepe (maĭ кȣ seaшъ ла stъпînipe). [ἀ. πείθω, ἀρχή].

'Απείθεια (ἡ), nesȣпȣnepe. [ші

'Απειθέω -ῶ, biit: -ήσω, nȣ mъ sȣпȣiŭ, n'askȣлtŭ; nȣ mъ îndȣплекŭ. [ἀπειθής].

'Απείθην, Ion: în локŭ de 'Αφειθην, nas: nex: 1: ал лȣĭ 'Αφίημι.

'Απειθὴς, έος (ὁ, ἡ), neîndȣплекatŭ; nesȣпȣsŭ, neaskȣлtъtopŭ; (Bisep:) nekpedinчosŭ; (fir:) (локŭ) греŭ de ȣmблat. [ἀ, πειθώ]. [de ȣnde

'Απειθία (ἡ), Ion: poet: în локŭ de 'Απείθεια.

'Απειθικὼς, υῖα, tpe: de кȣ: ал partч: лȣĭ 'Απεθίζω.

'Απειθῶς, adв: кȣ neîndȣплекаре; saŭ кȣ nesȣпȣnepe. [ἀπειθής]

'Απ-εικάζω, biit; -άσω, asemъnŭ чева, imitŭ poptpetȣл кȣiва. 2) компарŭ. 3) daŭ кȣ sokoteaла. [de ȣnde

'Απεικασία (ἡ), asemъnape de чева, ші чл: але лȣĭ 'Απεικάζω. [ші

'Απείκασμα (τὸ), ікоапъ, asemъnъtȣpъ. 2) dape кȣ sokoteaла.

'Απεικαστέον, posit: ал лȣĭ 'Απεικάζω.

'Απ-εικονίζω, biit: -ίσω,= 'Απεικάζω, imitŭ ікоапа, poptpetȣл кȣiва. [de ȣnde

'Απεικόνισμα (τὸ), asemъnъtȣpa кіпȣлȣĭ dȣпе ікоапа sa

'Απεικότως, adв: fъръ кȣвiinцъ, кȣвîntŭ, dpeptate, провaвiлitate; nepotpiвit. [dm

'Απεικὼς, υῖα, ὸς, At: în локŭ de 'Απεοικώς, nekȣвiinчosŭ; fъръ кȣвîntŭ; nepotpiвitŭ, aвsȣpdŭ; nepровaвiлŭ.

'Απειλεγμένος, η, ον, nas: tpe: de кȣ: ал partч: лȣĭ 'Απολέγω.

'Απειλείω, (fъръ biit:) poet: = кȣ

'Απειλέω -ῶ [ἀπειλή]. biit: -ήσω (кȣ dat: saŭ цen: кȣ преп: ші ак: saŭ inf:) amepinцŭ, înfpiкошezŭ, sperіŭ. «'Ηπείλησε τἀνθρώπῳ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψειν». Sin: «'Ηπείλησ', ὅτι βαδιοίμην». Apstf: «Μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος». Пл: (ші miж: Полien: 7: 35); (ші nas:) «Οὐκέτι δὲ ἀπειλοῦμαι, ἀλλ' ἀπειλῶ ἄλλοις». Ksen: 2) poet: mъ fълeskŭ. «Ὥς ποτ' ἀπειλήσει». Іл: Θ: «Ἦ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους». Od; Θ: 3) mъ fъгъdȣieskŭ. «'Ηπείλησεν 'Απόλλωνι ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην». Іл: Ψ.

'Απ-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Απείλλω.

'Απειλὴ (ἡ), amepinцape, înfpiкошape. 2) amepinцatъ ppimeжdie. 3) poet: fълipe.

'Απειληθεὶς, εῖσα, ὲν. nas: nex: 1: ал partч: лȣĭ 'Απειλέω, saŭ 'Απ-ειλέω. fiind amepinцatŭ, saŭ stpimtopatŭ.

'Απείλημα (τὸ), = 'Απειλή, amepinцape, înгpozipe. [ἀπειλέω].

'Απείλημαι, nas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Απείλλω,

'Απείλημμαι, nas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Απολαμβάνω

'Απειλήτειρα (ἡ), fem: ал лȣĭ.

'Απειλητὴρ (ὁ), poet: în локŭ de 'Απειλητής. [ші

'Απειλητήριος, α, ον, = 'Απειλητικός. [ші

'Απειλητὴς, οῦ (ὁ), amepinцъtopŭ; fълitopŭ în deшeptŭ, лъȣdъposŭ. [ἀπειλέω]. [de ȣnde

'Απειλητικὸς, ή, ον, копpinzъtopŭ, adȣкъtopŭ de amepinцape, înгpozitopŭ. [de ȣnde

'Απειλητικῶς, adв: кȣ amepinцъpĭ, saŭ înгpozipĭ, înfpiкошъpĭ.

'Απείληφα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Απολαμβάνω.

'Απειληφόρος (ὁ, ἡ). adȣкъtopŭ de amepinцape, = 'Απειλητικός. [ἀπειλὴ, φέρω].

'Απ-ειλικρινέω -ῶ, biit: -ήσω, кърътцŭ ppin aшezapea dpoжdiiлop ла fȣndŭ, лimпezeskŭ.

'Απ-ειλίσσω, biit: -ίξω, poet: Ion: în локŭ de 'Αφελίσσω, desfъшȣpŭ.

'Απ-είλλω, biit: -ειλήσω (nex: 'Απεῖλα, saŭ 'Απείλησα, nas tpe; de кȣ: 'Απείλημαι, ші чл:), = συγκλείω, stpimtopezŭ. «Εἰς ἀπορίαν («Εἰς στενόν) ἀπειληθείς». Ep: 2) = 'Αποκλείω, înкizŭ afaръ, isгoneskŭ. «Ὅστις ἀπείλλῃ τῇ θύρᾳ». petp:

"Απ-ειμι, biit: -έσομαι, (прел: 'Απῆν, ші чл:) sîntŭ denapte, nȣ sîntŭ de faцъ, лiпseskŭ. «Ὁπόσον ἄπεστιν ἐνθένδε τὸ στράτευμα». Ksen: «"Απεστιν ἐπὶ Θρᾴκης». Apstf: «Ὦ μηδὲν ἄπεστι τῶν κακῶν». Пл:

"Απ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: 'Απῄειν, ші чл:) = 'Απέρχομαι, плекŭ, mъ dȣкŭ.

'Απεῖναι, inf: ал лȣĭ "Απειμι (лiпseskŭ).

'Απεῖπα, akt:, ші

'Απειπαμην, miж: nex: 1: ші

'Απεῖπον, akt: nex: 2: (neper:) ал лȣĭ 'Απαγορεύω.

'Απειραγαθέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Απειροκαλέω [ші

'Απειραγαθία (ἡ), = 'Απειροκαλία. [din

'Απειράγαθος (ὁ, ἡ), (ші adв:) — γάθως, = 'Απειρόκαλος (—κάλως). [ἄπειρος, ἀγαθός].

'Απειραίη (ἡ), концinȣteanкъ, saŭ nȣ insȣлeanкъ (ostpoвeanкъ). [ἄπειρος = ἤπειρος].

'Απειράκις, adв: de nenȣmъpate opĭ. [ἄπειρος].

'Απείρανδρος (ἡ), (ші adв:) — άνδρως, nечеркatъ de бърбatŭ, feчoaръ. [ἀ, πεῖρα, ἀνήρ].

'Απείραντος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de 'Απέραντος.

'Απείραστος, ші

'Απείρατος (ὁ, ἡ), nечеркatŭ. 2) чел че n'a черкat, n'ape idee din черкаре; neгȣstatŭ, neînпъртъшitŭ; (Бisep:) nекъzȣtŭ în isпite. «Ὁ Θέος ἀπείραστός ἐστι κακῶν». Sкр: «Κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρενες». Hind: (de ȣnde) «Τὸ ἀπείραστον (τον), = ἡ Ἀπειρία, nечеркареа. [ἀ, πειράομαι].

'Απειραχῶς, adв: în nenȣmъpate кiпъpĭ.

'Απ-ειργάθω, fъръ biit: , noet: în локŭ de

'Απ-είργω, biit: -είρξω, (кȣ ак: ші цen: saŭ inf:) oпpeskŭ; întopкŭ de ла чева; deпъptezŭ; desпapцŭ. «Αὐχένος ὦμον ἀπεέργαθεν». Іл: Ω. «Ἐκ δεξιῆς τὸ οὖρος ἀπέργων». Ep: лъsînd mȣnteлe în dpeaпta. (вezĭ ші λαμβάνω).

'Απειρέσιος, α saŭ ος, ον, noet: nemъpцinitŭ, nenȣmъpatŭ. [ἄπειρος].

'Απείρηκα, ші пas: 'Απείρημαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Απαγορεύω.

'Απείρητος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de 'Απείρατος.

'Απειρία (ἡ), nечеркаре, neesпepiinцъ; nекȣnoшtinцъ [ἀ, πεῖρα]. «Ἐὰν πλανηθῶσι δὶ ἀπειρίαν τῶν χωρίων». Ksen: 2) mȣлцime nemъpцinitъ, nenȣmъpatъ [ἀ, πέρας]. «'Απειρία κόσμων» Епiкȣр:

'Απείριτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Απειρέσιος.

'Απείρκτης, ου (ὁ), oпpitopŭ; deпъptъtopŭ; desпъpцitopŭ. [ші

"Απειρξις, έως (ἡ), oпpipe; deпъptape, ші чл: [ἀπείργω].

'Απειροβαθής, εος (ὁ, ἡ), noet: nemъpцinitŭ, fъръ fȣndŭ în adînчime. [ἄπειρος, βάθος].

'Απειρόβιος (ὁ, ἡ), nечеркatŭ, neesпepiinцatŭ de (în) вiaцъ. [ἄπειρος, βίος].

'Απειρόγαμος (ὁ, ἡ, nечеркatŭ de nȣntъ. [ἄπειρος, γάμος].

'Απειρόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: nечеркatŭ de лакръmĭ. 2) neînчetatŭ din лакръmi. [ἄπειρος, δάκρυον].

Απειρόδροσος (ὁ, ἡ), noet: nечеркatŭ de poъ, nepoatŭ. [ἄπειρος, δρόσος].

'Απειροδύναμος (ὁ, ἡ), nemъpцinitŭ în пȣtepe. [ἄπειρος, δύναμις].

'Απειρόζυγος (ὁ, ἡ), nечеркatŭ de жȣгŭ. [ἄπειρος, ζυγός].

'Απειροθάλασσος (ὁ, ἡ), чел fъръ черкаре, saŭ idee de mape. [ἄπειρος, θάλασσα].

Απειροκακέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ

'Απειρόκακος (ὁ, ἡ), nечеркatŭ de реле (nenopoчipĭ); saŭ лiпsitŭ de ръȣtate, neръŭ, бȣnŭ. [ἄπειρος, κακόν].

'Απειροκαλέομαι, οῦμαι, biit: -ήσομαι, ші

'Απειροκαλεύομαι, biit: -εύσομαι, n' amŭ черкаре, simцipe de бȣnŭ, de fpȣmosŭ, sîntŭ nекȣnoskъtopŭ de бȣnŭ; (прîn ȣpm:) faкŭ nepîndȣie ĭ, saŭ mъ поptŭ fъръ бȣnъ кȣвiinцъ ші în faпte ші în вopбipe. [ші

'Απειροκαλία (ἡ), nesimцipe de бȣnŭ ші fpȣmosŭ. [din

'Απειρόκαλος (ὁ, ἡ), nesimцitopŭ, nекȣnoskъtopŭ de бine ші fpȣmosŭ; nenpaкtisitŭ, гposeлanŭ, пpostŭ, ші fъръ бȣnъ pîndȣiaлъ; (dap maĭ кȣ seamъ) sпepiatŭ. [ἄπειρος, καλόν]. [de ȣnde

'Απειροκάλως, adв: кȣ nesimцipe, saŭ nекȣnoшtinцъ de fpȣmosŭ (matepiaлŭ, ші moраlŭ).

'Απειρολεχής, έος (ὁ, ἡ), noet: nечеркatŭ de пatŭ (de nȣntъ). [ἄπειρος, λέχος].

'Απειρολογία (ἡ), = 'Απεραντολογία, nemъpцinipe în вopбipe. [ἄπειρος, λόγος].

'Απειρομάχης, ου (ὁ), noet: nечеркatŭ de бътъліе. [ἄπειρος, μάχη].

'Απειρομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), nemъpцinitŭ

ла mъpime, foapte mape. [ἄπειρος, μέγεθος].

'Απειρόμοθος (ὁ, ἡ), поet: = 'Απειροπόλεμος. [ἄπειρος, μόθος].

'Απειρονίκης, εος (ὁ, ἡ), чел fъpъ черкаре de вiрѕiнцъ. [ἄπειρος, νίκη].

'Απειροπάθεια (ἡ), печеркаре de пatimĭ; 2) пенѕmъpatъ mѕлцime de пatimĭ. [din

'Απειροπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), печеркатѫ, неînпъpтъшitѫ de пatimĭ. 2) каре a пъtimit преа mѕлt; saѫ sѕпѕsѫ ла пенѕmъpate пatimĭ. [ἄπειρος, πάθος].

'Απειροπλάσιος, α saѫ ος, ον, ші

'Απειροπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), пенѕmъpat îmmѕлцitѫ, saѫ de miĭ de opĭ maĭ mѕлtѫ.

'Απειροπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), пеmъpцinitѫ, пенѕmъpatѫ ла шѕлцime. [ἄπειρος, πλῆθος].

'Απειροπλήσιος, η, ον, Ion: în локѫ de 'Απειροπλάσιος.

'Απειρόπλοος, ους (ὁ, ἡ), печеркатѫ, (fъpъ шtiinцъ) de плѕtipe. [ἄπειρος, πλόος, πλοῦς].

'Απειροπόλεμος (ὁ, ἡ), печеркатѫ (fъpъ шtiinцъ) de pesвoiѫ. [ἄπειρος, πόλεμος]. de ѕnde

'Απειροπολέμως, adв: fъpъ esпepiinцъ, destoĭniчie în pesвciѫ.

"Απειρος (ὁ, ἡ), [ἀ, πεῖρα] (кѕ цеп:) печеркатѫ, neesпepiinцatѫ, neideatѫ. »Λόγων, πολέμων, φίλων, ші чл: —». 2) [ἀ, πέρας] (fъpъ kazѫ) пеmъpцinitѫ, nesfipшitѫ, пенѕmъpatѫ. «Χρόνος, («Πλοῦτος, «Αἰθὴρ, ші чл:) —». «Πέλαγος ἄπειρον». Apst: «Χιτὼν—». Eѕp: ші «'Αμφίβληστρον ἄπειρον». Esхл: fъpъ eшipe, saѫ гѕpъ. (de ѕnde ші) «"Ηπειρος (γῆ)» în локѫ de "Απειρος, концiнѕtѫ (пеmъpцinitѫ). [de ѕnde

'Απειροσύνη (ἡ), поet: în локѫ de 'Απειρία.

'Απειρότεχνος (ὁ, ἡ), печеркатѫ, fъpъ esпepiinцъ de вре ѕnѫ meшteшѕгѫ. [ἄπειρος, τέχνη].

'Απειρότοκος (ἡ), печеркатъ de naшtepe, de faчepe. [ἄπειρος, τόκος].

'Απειρωδὶν, ῖνος (ἡ), поet: печеркатъ de dѕpepĭ de faчepe, (прin ѕpm:) = 'Απειρότοκος. [ἄπειρος, ὠδίν].

'Απείρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = "Απειρος, пеmъpцinitѫ, пенѕmъpatѫ.

'Απείρως, adв: fъpъ esпepiinцъ, saѫ шtiinцъ. «'Απείρως ἔχω τινος». sîпtѫ fъpъ шtiinцъ de чева. 2) în кiпѫ пеmъpцinitѫ, пенѕmъpatѫ. [ἄπειρος].

'Απεὶς, Ion: în локѫ de 'Αφείς, nex: 2: de пaptч: ал лѕĭ 'Αφίημι.

'Απειστέω -ῶ, вiit: -ήσω, пѕ mъ îndѕплекѫ; ші = 'Απειθῶ, пѕ mъ sѕпѕiѫ. [din

"Απειστος (ὁ, ἡ), neîndѕплекatѫ; ші = 'Απειθὴς, nesѕпѕsѫ, [ἀ, πείθω].

'Απὲκ, mi (maĭ 'nainte de вок:) 'Απὲξ, поet: în локѫ de 'Απ' ἐκ.

'Απεκάπυσσε, поet: 3: пeps: sinr: a nex: 1: ал лѕĭ 'Αποκαπύω.

'Απέκγονος (ὁ, ἡ), = 'Απέγγονος, stpъnепotѫ de ал пatpѕлea гpadѫ. [ἀπὸ, ἔκγονος].

'Απ-εκ-δέχομαι, вiit: -έξομαι, aшteпtѫ пе чiпева de deпapte; (fir:) пъdъжdѕĭeskѫ. 2) înцелегѫ, daѫ кѕ sокoteaла. [de ѕnde

'Απεκδοχὴ (ἡ), aшteпtape de deпapte; пъdeжde. 2) dape кѕ sокoteaла, înцелецepe.

'Απ-εκ-δύω, вiit: -δύσω, (nex: ἀπεξέδυσα, ші miж: ἀπεξέδυν, ші чл:) desвpaкѫ, desпoiѫ, голeskѫ de totѫ. [de ѕnde.

'Απέκδυσις, εως (ἡ), desвpъкape, голipe de totѫ.

'Απέκιξα, поet: nex: 1: ал лѕĭ 'Αποκιχάνω, aшѫ лепъdat.

'Απ-εκ-λανθάνομαι, вiit: -λήσομαι, поet: ѕitѫ de totѫ.

'Απ-εκ-λέγομαι, вiit: -λέξομαι, алегînd лепъdѫ челе netpeвniче.

'Απεκλελάθεσθε, поet: în локѫ de 'Απεκλάθεσθε, îш: 2: пeps: de nex: 2: de пopѕпч: ал лѕĭ 'Απεκλανθάνομαι.

'Απεκλογὴ (ἡ), прin алецepe лепъdape de челе netpeвniче. [ἀπεκλέγομαι].

'Απ-εκ-λούω, вiit: -λούσω, кѕpъцѫ кѕ лъѕtѕpъ, saѫ sпълъtѕpъ.

'Απ-εκ-λύω, вiit: -λύσω, sлъвeskѫ, moлeшeskѫ, pisiпeskѫ кѕ totѕл.

'Απ-εκ-ροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, în локѫ de ἐπεκροφέω.

'Απέκρυσις, εως (ἡ), isвъвipe, sкъпape, sловozipe. [ἀπεκρύομαι].

'Απεκταθεὶς, пas: nex: 1: de пaptч: ал лѕĭ 'Απεκτείνω.

'Απέκταγκα, saѫ 'Απέκτακα, tpe: de кѕ: de xot:, ші

'Απεκταμμένος, η, ον, tpe: de кѕ: de пaptч:, ші

'Απέκτανον, акt: nex: 2:, ші

'Απεκτάνθην, пas: nex: 1: de xot: ал лѕĭ 'Αποκτείνω.

'Απέκτασις, εως (ἡ), întindepe. [ἀπεκτείνω].

'Απέκτατο, miж: поet: (se ia ші пas:) 3 пeps: de nex: ал лѕĭ

'Απ-εκ-τείνω, вiit: -τενῶ, întînzѫ чева легatѫ dintp'o пapte, tpaгѫ, ка sъ se întînzъ.

'Απέκτητος, noet:, ші

"Απεκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πέκω] nenientenatъ; netъnsъ; negъtitъ; (fir:) nekъlтibatъ.

'Απ-εκ-φέρω, biit: ἀπεξοίσω, (nex: ἀπεξήνεγκα, ші чл:) skoцъ, iaъ чева din чева.

'Απελασία (ἡ), isronipe; 2) жъfъipe ші fъгъ. [bezї ἀπελαύνω].

'Απέλαστος, [ἀ, πελάζω] neapropiatъ.

'Απελάτης, ου (ὁ), хръпitorъ. [din

'Απ-ελαύνω, biit: -ελάσω, isroneskъ; opreskъ; abatъ. «"Οτε 'Ολυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε». Dm: «'Απελαύνεις τοὺς νέους τῶν αἰσχρῶν». Лъч: (ші nas:) «Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην». Sof: «Ἐξ ἡδονῶν μεγάλων εἰς ταπεινὴν δίαιταν ἀπελαύνεσθαι». Пл: «Οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν». Ksen: 2) хръпeskъ прinч: doвitoaче), ші fъгъ къ dînseле înainte (Epd:). (bezї ші 'Απάγω). 3) (nestp: saъ ел:) плекъ, saъ тъ întorkъ кълare. «'Απήλαυνεν πρὸς τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας». Ksen: «'Απήλαυνεν ὀπίσω». Лъч:

'Απέλαυον, прел:, ші

'Απέλαυσα, nex: 1: ал лъї 'Απολαύω.

'Απ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, вшърezъ пе чinева apdikînd ъ 'ї грeвtatea.

'Απ-ελαω -ῶ, At: în локъ de 'Απελάσω, biit: ал лъї 'Απελαύνω.

'Απέλεγμα (τὸ), кіпъл ші pesълlatъл mъstpърiї, saъ въdipiї. 2) = къ

'Απελεγμὸς (ὁ), ші

'Απέλεγξις, εως (ἡ), mъstpape; въdipe, ='Εξέλεγξις. [din

'Απ-ελέγχω, biit: -ελέγξω, ='Εξελέγχω, mъstpezъ; въdeskъ, ші sъpnъ къ dobezї dinnpotivъ къвinteле кълва.

'Απελέειν, Ion: în локъ de 'Αφελεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї 'Αφαιρῶ.

'Απέλεθρος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, πέλεθρον] de nemъъвratъ, nemърцinitъ întindepe.

'Απελέκητος (ὁ, ἡ), nечoплitъ; (prin вpm:) nелъкratъ; (ші fir:) aspръ, nenetezitъ, neposъ, nевлъгвitъ; (ші морал:) nekълibatъ. [ἀ, πελεκέω].

'Απελέσθαι, Ion: în локъ de 'Αφελέσθαι, miж: nex: 2: de înf: ал лъї 'Αφαιρέω.

'Απελευθερία (ἡ), despoвie, adikъ слoвozie din poвie. 2) ='Απελευθέρωσις. [ἀπελεύθερος]. [de вnde

'Απ-ελευθεριάζω, biit: -άσω, тъ noptъ слoвod, sîntъ despoвitъ.

'Απελευθερικὸς, ἡ, ὸν, ші

'Απελευθέριος (ὁ, ἡ), atinгътopъ de despoвitъ, saъ de despoвie. [din

'Απελεύθερος, α saъ ος, ον, poвъ despoвitъ, saъ eptatъ. [ἀπὸ, ἐλεύθερος]. [de вnde

'Απ-ελευθερόω-ῶ, biit:- ώσω. eptъ, слoвozъ poвъ. [de вnde

'Απελευθέρωσις, εως (ἡ), despoвipe, слoвozipe din poвie. [ші

'Απελευθερωτὴς, οῦ (ὁ), despoвitorъ, слoвozitorъ din poвie.

'Απέλευσις, εως (ἡ), плекape, depъptape. [din

'Απελεύσομαι, biit: -ал лъї 'Απέρχομαι.

'Απελήλακα, tpe: de къ: ал лъї 'Απελαύνω.

'Απελήλυθα, tpe: de къ: de хot: [ші

'Απελθεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї 'Απέρχομαι.

'Απέλιπον, nex: 2: ал лъї 'Απολείπω.

'Απ-ελίσσω, biit: -ελίξω, Ion: în локъ de 'Αφελίσσω, desfъшъръ.

'Απελλάζω, biit: -άσω,-άξω, (Лак:)='Εκκλησιαζω. [din

'Απελλαὶ (ἀι), ['Απέλλω] (se вътiaъ în Lacedemona) niшte пърцї din піацъ îngръdite пentrъ обштештеле adъnърї але порodълъї. 2) tempле, пapeклise (капеле).

'Απελλαῖος (ὁ), [noate ἄελλα, вiforъ] лъna Dekemвpie ла Maчed:

'Απέλλακες (οἱ), слъжitoriї tempлeлor ['Απελλαί].

'Απελόμενος, Ion: în локъ de 'Αφελόμενος, miж: nex: 2: de naptч: ал лъї 'Αφαιρῶ.

"Απελος, εος-ους (τὸ), [ἀ, πέλος] panъ.

'Απ-ελπίζω, biit: -ίσω. (nestp: къ цen:) тъ desnъdъждъieskъ. 2) (stpът: къ ак:) desnъdъждъieskъ. 3) (pap) nъdъждъieskъ чева de ла чinева. «Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες». Skp: [de вnde

'Απελπισμὸς (ὁ), = 'Απελπισία, desnъdъждъipe.

'Απέμαθον, nex: 2: ал лъї 'Απομανθάνω.

'Απ-εμέω -ῶ, biit: -εμέσω, въpsînd skoцъ чева, daъ afaръ. «'Απήμεσε τῶν ῥαψῳδῶν πολλάς». Лъч:

'Απεμνήσαντο, 3: îm: neps: a nex: 1: ал лъї 'Απομιμνήσκομαι.

'Απεμορξάμην, miж: nex: 1: ал лъї 'Απομόργνυμι.

'Απ-εμπολάω, (ші maї noъ -έω)-ῶ, biit:--ήσω, bînzъ de totъ; (ші fir:) tpъdaъ, bînzъ. [din

'Απεμπολὴ, ші

'Απεμπόλησις, εως (ἡ), bindepe (netpeчepe de шapfъ). [ші

'Απεμπολητὴς, οῦ (ὁ), bînzътorъ. [ἀπεμπολάω].

'Απ-εμφαίνω, biit: -φανῶ,='Απέοικα, sîntъ

neasemъnatŭ (nenotpiвitŭ, nekъвiinчosŭ, ші чл:). [de ъnde

'Απέμφασις, εως (ἡ), neasemъnape, nenotpiвipe. ші чл:

'Απεμφερὴς, έος (ὁ, ἡ), neasemenea, deoseвitŭ.

'Απέναντι, ші 'Απεναντίον, adв: (къ ɥen:) = 'Απαντικρύ.

'Απεναντίως, adв: (къ dat:) dinnpotiвъ.

'Απ-εναρίζω, вiit: -ίξω, noet: = Σκυλεύω, жъfъieskŭ пе чinева de apme.

'Απενάσθην, noet: nex: 1: nas:, ші

'Απένασσα, noet: nex: 1: akt: ал лъї 'Αποναίω.

'Απενέγκαι, nex: 1: de inf:, ші

'Απένεικα, noet: Ion: in локŭ de 'Απήνεγκα, nex: 1: de xot: ал лъї 'Αποφέρω.

'Απ-ενεόω -ῶ, вiit: -ώσω. fakŭ пе чinева de totŭ mъtŭ, ші ъїmŭ (nesimɥitopŭ). [ἀπὸ, ἐνεός].

'Απ-ενέπω (fъръ вiit:), noet: (къ ак: saŭ ɥen: saŭ inf:) опреskŭ, лепъdŭ; (ші nestp:) mъ лепъdŭ, mъ апърŭ de чева.

'Απενθεῖν, Dop: în лолŭ de 'Απελθεῖν.

'Απενθὴς, έος (ὁ, ἡ), nежалnikŭ; nemîxnitŭ, netpistŭ. [ἀ, πένθος].

'Απένθητος (ὁ, ἡ), nежълitŭ, nеплînsŭ (nевочitŭ). 2) = 'Απενθής. [ἀ, πενθέω].

'Απ-ενιαυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Απενιαυτίζω. [de ъnde

'Απενιαύτησις, εως (ἡ), = 'Απενιαύτισις.

'Απ-ενιαυτίζω, вiit: -ίσω, лiпseskŭ, mъ deпъptezŭ din natpie (mъ înstpeinezŭ), saŭ înчetezŭ din чева ъnŭ anŭ întpeгŭ; (de ъnde fir:) mopŭ къ ъnŭ anŭ maї în ъpmъ dekît алtъл. [de ъnde

'Απενιαύτισις, εως (ἡ), ші

'Απενιαυτισμὸς (ὁ), лiпsipe, înstpeinape, saŭ прекъpmape din чева de ъnŭ anŭ.

'Απεννέπω, noet: = 'Απενέπω.

'Απέντες, Ion: în локŭ de 'Αφέντες, naptч: ал лъї 'Αφίημι.

'Απέξ, каъtъ 'Απέκ.

'Απ-εξ-αμαρτάνω, вiit: -αμαρτήσομαι, fakŭ mape грешалъ, nъ nemepeskŭ nічї dekъm.

'Απεξελαθόμην, miж: nex: 2: ал лъї 'Απεκλανθάνομαι.

'Απ-εξ-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, лъкрezŭ къ desъвîpшipe, desъвîpшeskŭ чева.

'Απεξεσμένος, η, ον. tpe: de къ: de nas: naptч: a лъї 'Αποξέω.

'Απ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, вiit -ήσομαι, esплikŭ, posteskŭ къ amъpъntъл kîte ъna ъna.

'Απεξήραντα 3: sinr: neps: a nas: tpe: de къ: ал лъї 'Αποξηραίνω.

'Απέοικα, (tpe: de къ: ал лъї ἀπείκω în локŭ de npez:, neste sъв: ἀπεῴκειν în локŭ de прел:) (къ ɥen:) nъ seamъnŭ, sîntŭ deoseвitŭ. || (ъniпeps:) «'Απέοικε» esteneпotpiвitŭ (de nekpezъt, nekъвiinчosŭ, ші чл:). || (naptч:) ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, каъtъ 'Απεικώς.

'Απεοικότως, adв: [naptч: лъї 'Απέοικα], каъtъ 'Απεικότως.

'Απέπαντος (ὁ, ἡ), nekoптŭ. [ἀ, πεπαίνω].

'Απέπειρος (ὁ, ἡ), nenîpгъitŭ, nekoптŭ. [ἀ, πέπειρος].

'Απέπλαγξα, nex: 1: ал лъї 'Αποπλάζω.

Ἄπεπλος (ὁ, ἡ), noet: (maї къ seamъ fem:) neakoпeritъ къ xainъ; (în ɥen:) гоалъ. [ἀ, πέπλος].

'Απεπτάμην, noet: nex: 1: ал лъї 'Αφίπταμαι.

'Απεπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, nъ mistъieskŭ, пътimeskŭ de nemistъipe. [din

Ἄπεπτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πέπτω] nemistъitŭ. 2) = 'Απέπαντος. [de ъnde

'Απέπτως, adв: nemistъit; nekoпt.

Ἅπερ, îm: neъt: лъї ὅσπερ. || (adв: în ел: de κατά) = καθὰ, καθάπερ, καθὼς, прекъm.

'Απεραντολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. ворвeskŭ nenpekъpmat, nemъpɥinit. [ші

'Απεραντολογία (ἡ), ворвipe nemъpɥinitъ, nenpekъpmatъ. [din

'Απεραντολόγος (ὁ, ἡ), nemъpɥinitŭ, nesfîpшitŭ în ворвipe, въpfitopŭ. [ἀπέραντος, λόγος].

'Απέραντος (ὁ, ἡ), nemъpɥinitŭ, nesfîpшitŭ; вечnikŭ. 2) nepesълtatŭ, saŭ fъръ pesълtatŭ (fъръ a skoate чева). [ἀ, περαίνω]. [de ъnde

'Απεράντως, adв: fъръ sfîpшitŭ, fъръ mapɥine; вечnik.

'Απέρασις, εως (ἡ), въpsъtъpъ. 2) deшeptapea, stpъmъtapea ъmezeлiї din пъmîntŭ în плante, epвъpї, ші чл: [ἀπεράω]

'Απέραστος (τος), ου (ὁ, ἡ), netpekъtŭ, saŭ de netpekъt. 2) = 'Απέραντος. [ἀ, περάω].

'Απεράτωτος (ὁ, ἡ), nedatŭ de къпътîiŭ, nesъвîpшitŭ. [ἀ, περατόω].

'Απεράω -ῶ, вiit: -εράσω, = ἐξεράω, въpsŭ. 2) (despe плante) sopвŭ, sъгŭ ъmezeaлъ din пъmîntŭ. [ἀπὸ, ἔρα].

'Απ-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, desъвîpшeskŭ лъкръл (întpeпpindepea, saŭ fъгъdъiaла), îndeплineskŭ. «Οἶμαι, ἅπερ ὑπεθέμην, ἀπειργάσθαι μοι». Ksen:

'Απ-εργάθω, noet: în локŭ de 'Απείργω.

'Απεργασία (ἡ), съвîршіре, îndeплinipe de лѫкрѫ. [ші

'Απεργαστέος, α, ον, nosit: ал лѫї 'Απεργάζομαι. [ші

'Απεργαστικὸς, ἡ. ὸν, destoinikѫ ла desъвîршіре de лѫкрѫ, aktiвѫ: isвѫtitopѫ; îndemînatikѫ ла întpeпpindepї. [ἀπεργάζομαι]. [de ѫnde

'Απεργαστικῶς, adв: кѫ aktiвitate, saѫ isвѫtipe în лѫкрѫ.

"Απεργὸς, ἡ saѫ ος, ὸν saѫ ον, = 'Αργὸς, nелѫкръtopѫ. [ἀπὸ, ἔργον].

'Απέργω, вiit: -έρξω, Ion: în локѫ de 'Απείργω.

'Απερεὶ [ἅπερ, saѫ ἅπερ, εἰ], adв: =]ὥσπερεὶ, ка кѫm.

'Απ-ερείδω, ші (miж:) -ομαι, вiit: -ερείσω, -ομαι, pezemînd sпpiжinѫ, întъpeskѫ, înцeпeneskѫ чева пе чева; infirѫ în чева. || (miж:) mъ pezemѫ, mъ sпpiжinѫ пе чева; (ші fiг:) mъ întemeiezѫ, mъ înкpezѫ, mъ цiѫ sirѫpѫ ші înкpedinцatѫ. 2) aцintezѫ asѫпpa кѫiва. «'Απηρεισάμην τὴν ὄψιν εἰς τὸ ἀτενές». Лѫч: deпѫiѫ, pesѫflѫ, deskapкѫ чева пе чева. «Εἰς ἓν σῶμα ἀπερειδόμενοι πληγὰς τοσαύτας. Пл: «Τὸ κακὸν εἰς τὸν βουβῶνα ἀπερείδεται». Плв: «'Απερείδομαι λόγον, θυμὸν πρός τι. Плt: «Ὅποι τὸν θυμὸν ἀπερείσονται». Пл: «Τὴν λείαν, («Τὰς δυνάμεις) εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι. Плв: «Τὴν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπηρείδοντο». Плв: atpiвѫiaѫ. 3) naskѫ. «'Εν οὔρεσιν ὠδίνας ἀπηρείσαντο λέαιναι». Клmx: 4) pesпinrѫ кѫ siлinцъ чева de ла sinemї. «'Απερείσασθαι τὸν βίον». Fал: (eпist:) a лeпъda вiaцa.

'Απερείσιος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de 'Απειρέσιος.

'Απέρεισις, εως (ἡ), pezemape, sпpiжinipe. întъpipe, înцeпenipe. [ἀπερείδω].

'Απ-ερεύγω, (ші miж:) -ομαι. вiit: -ερεύξομαι, = 'Αν('Εξ)ερεύγομαι [de ѫnde

'Απέρευξις, εως (ἡ), = 'Εξέρευξις

'Απ-ερέω -ῶ, вiit: (neper:) ал лѫї 'Απαγορεύω.

'Απέρημος (ὁ, ἡ), de totѫ пѫstiѫ; кѫ totѫл sinrѫpѫ. [de ѫnde

'Απ-ερημόω -ῶ, вiit: -ώσω, пѫstiezѫ de totѫ; пъпѫsteskѫ пе чinева кѫ totѫл, saѫ лasѫ пѫstiiѫ (sinrѫpѫ).

'Απ-ερητύω вiit: -ύσω, noet: ='Απείργω, oпpeskѫ, îndъpъtnezѫ

'Απερίβλεπτος (ὁ, ἡ), nekъѫtatѫ înпpeжѫp, neпpeпъzitѫ, neвъгъtopѫ de seamъ înпpeжѫpѫл sъѫ. 2) neвъzѫtѫ deп' înпpeжѫp, nestpълѫчitѫ, neînsemnatѫ. 3) ne пpeвъzѫtѫ, neвъпѫitѫ. [ἀ. περιβλέπω].

'Απερίβλητος (ὁ, ἡ), neînвpъкatѫ; (ші desпpe кѫвinte) neînкѫpкatѫ, înцeлesѫ, simплѫ, fipeskѫ. [ἀ, περιβάλλομαι].

'Απεριγένητος (ὁ, ἡ), [ἀ. περιγίνομαι] neвipѫitѫ, neковîршitѫ.

'Απερίγραπος, ші

'Απερίγραφος (ὁ. ἡ), (ші adв:) -άπτως, -άφως. nemъpцinitѫ, nexotъpîtѫ, nekoпpinsѫ înпpeжѫp. [ἀ, περιγράφω].

'Απεριέργαστος (ὁ, ἡ), neлѫкpatѫ кѫ лѫape a minte ші skѫmпъtate, nesъвîршitѫ. [ἀ, περιεργάζομαι].

'Απεριεργία (ἡ), neeksaktitate, simплitate în лѫкpape. 2) neкѫpiositate. [din

'Απερίεργος (ὁ, ἡ), чел че n'ape (saѫ este fъкѫtѫ fъpъ) лѫкsѫ, nedikisitѫ, simплѫ, (neînпodoвitѫ кѫ пpisoase). 2) neкѫpiosѫ. [ἀ, περίεργος]. [de ѫnde

'Απεριέργως, adв: fъpъ лѫкsѫ, кѫ simплitate, nedikisit.

'Απεριήγητος (ὁ, ἡ), neesплikatѫ, nedeskpisѫ. [ἀ, περιηγέομαι].

'Απεριήχητος (ὁ, ἡ), nekoпpinsѫ de вpe ѫnѫ sѫnetѫ înпpeжѫp; liniштitѫ, nesromotatѫ. (вezї ші ἀπερικτύπητος). [ἀ, περιηχέω].

'Απερίθλαστος (ὁ, ἡ), nefpîntѫ, nesпaptѫ înпpeжѫp. [ἀ, περιθλάω]. [de ѫnde

'Απεριθλάστως, adв: fъpъ sfъpîmape de челе din пpeжѫp.

'Απερικάθαρτος (ὁ. ἡ), neкѫpъцitѫ (пpin чea пentpѫ aчeasta întokmitъ цepemonie) de пъкatѫ. [ἀ, περικαθαίρω].

'Απερικάλυπτος (ὁ, ἡ), neaкoпepitѫ înпpeжѫp, saѫ deskoпepitѫ din toate пъpцiле; (fiг:) neпpefъкѫtѫ, nefъцapnikѫ. [ἀ, περικαλύπτω].

'Απερίκοπος (ὁ, ἡ), neoвositѫ; neoпpitѫ. [ἀ, περικόπτω]. de ѫnde

'Απερικόπως, (adв:) neoпpit; neoвosit. 2) fъpъ mъpipe ші пomпъ, fъpъ лѫкsѫ.

'Απερικτύπητος (ὁ, ἡ). nesromotatѫ inпpeжѫp, liniштitѫ. (вezї ші 'Απεριήχητος, ші 'Απερισάλπιγκτος). [ἀ, περικτυπέω].

'Απεριλάλητος (ὁ, ἡ,) neameцitѫ de вopвipea deп' înпpeжѫp. 2) neковîршitѫ, neвipѫitѫ în mѫлta вopвipe. 3) neвestitѫ, neвopвitѫ п'înпpeжѫp: (fiг:) neкѫnoskѫtѫ, neînsemnatѫ. [ἀ, περιλαλέω].

'Απερίληπτος (ὁ, ἡ), nekoпpinsѫ, nemъpцinitѫ. «Διανοίᾳ —». Грг: = 'Απερινόητος. «'Αριθμῷ —». Плt: = 'Αναρίθμητος, ші чл: [ἀ, περιλαμβάνω].

'Απεριμέριμνος (ὁ, ἡ), nekoпpinsѫ de

гріжі, de мѫлte rîndѫpĭ. [ἀ, περὶ, μέριμνα]. [de ѫnde

'Απεριμερίμνως, adв: fъръ мѫлтъ гріжъ, кѫ непъsape.

'Απερινόητος (ὁ, ἡ), некопрinsѫ de minte, neînцелesѫ. 2) (акt:) непревъzъtopѫ, непрегînditopѫ, невъгъtopѫ de seamъ. [ἀ, περινοέω]. [de ѫnde

'Απερινοήτως, adв: în кіпѫ neînцелesѫ. 2) fъръ прегîndipe.

'Απερίοδος (ὁ, ἡ), (прinч: λόγος) fъръ періоade, неаневое de înцелes, neînкѫркatѫ. [ἀ, περίοδος].

'Απερίοπτος (ὁ, ἡ), nerînditopѫ, невъгъtopѫ de seamъ. «Οἱ ἄνθρωποι ἁπάντων ἀπερίοπτοί εἰσι περὶ τὸ νικᾷν». Тѫч: oamenії de toate nѫ вор sъ mtie пе лінгъ вірѫінцъ. [ἀ, περιόπτομαι]. de ѫnde

'Απεριόπτως, adв: непрегîndit, fъръ înгріжіре.

'Απεριόριστος (ὁ, ἡ), некопрinsѫ în хоtape, nemърцinitѫ. [ἀ, περιορίζω].

'Απερίπτυκτος (ὁ, ἡ), (прinч: хаїnъ) întpѫ каре nѫ se поate înfъшѫра чіпева, каре nѫ se îndoieшte dinainte, stpimtъ. [ἀ, περιπτύσσω].

'Απερίπτωτος (ὁ, ἡ), (кѫ цen:) некъzѫtѫ în вре о înпрежѫраре, saѫ întîmпларе. «Ἀπεριπτώτους ὑδροφοβίας τηρεῖ». Dsкр: 2) (fъръ каzѫ) неклintitѫ, statopnікѫ, temeînікѫ, цеапъnѫ. [ἀ, περιπίπτω].

'Απερισάλπιγκτος, ші

'Απερισάλπιστος (ὁ, ἡ), netpîmвіцatѫ înпрежѫр; (прin ѫpm:) нечеркatѫ de pesвоіѫ. [ἀ, περισαλπίζω].

'Απερίσκεπτος (ὁ, ἡ), ші adв: -πτως, некіпzѫitѫ, непрегînditѫ. [ші

'Απερισκεψία (ἡ), некіпzѫіре, непрегindipe. [ἀ, περισκέπτομαι].

'Απερισκόπητος, ші

'Απερίσκοπος(ὁ, ἡ),='Απερίσκεπτος [ἀ,περὶ, σκοπός].

'Απερίσπαστος (ὁ, ἡ), netpasѫ înкоачї ші înколо; nedesокѫпatѫ de ла (stъpѫitopѫ, înfiпtѫ ла) лѫкрѫл, saѫ tpeaвa sa. [ἀ, περισπάω]. [de ѫnde

'Απερισπάστως, adв: fъръ pesпîndipe în мѫлte гріжї, saѫ кѫ stъpѫіре ші лѫаре aminte ла tpeaвъ.

'Απερισσία (ἡ), = 'Απεριττότης. [din

'Απέρισσος (ὁ, ἡ), каѫtъ 'Απέριττος. [de ѫnde

'Απερισσότης (ἡ), каѫtъ 'Απεριττότης.

'Απερισσότροφος (ὁ, ἡ), nexpъnitѫ кѫ maї de прisosѫ хранъ, saѫ în maї de прisosѫ вреme. [ἀ, περισσὸς, τροφή].

'Απερισσόχρονος (ὁ, ἡ), nedъinitopѫ în шаї de прisosѫ timпѫ, saѫ maї мѫлt dekît алtѫл, = 'Ισόχρονος. [ἀ, περισσὸς, χρονος].

'Απερίσσως, adв: каѫtъ 'Απερίττως.

'Απερίσσωτος (ὁ, ἡ) каѫtъ 'Απερίττωτος.

'Απερίστατος (ὁ, ἡ), neînкопжѫpatѫ, neînпрesopatѫ, (прinч:) de прimeждії ші nenopочірї; (прin ѫpm:) лініштitѫ, непрimeждѫitѫ. «Ῥαστώνη—». Полв: «Ἕλκος—» Гал: 2) чел fъръ чінева înпрежѫрѫл sъѫ, неажѫtopatѫ; непротектatѫ; пъръsitѫ. «Σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα». Fчлd: 3) (petp:) чел fъръ înпрежѫръtoape прічінї, = 'Ασύστατος. [ἀ, περιίσταμαι].

'Απερίστρεπτος (ὁ, ἡ), = 'Απερίτρεπτος. [ἀ, περιστρέφω].

'Απερίτμητος (ὁ, ἡ), (Sкр:) netъiatѫ înпрежѫр; (de ѫnde dѫпе Iѫdeї) = 'Αλλόφυλος, de алtѫ neamѫ, некредinчosѫ. [ἀ, περιτέμνω].

'Απερίτρεπτος, ші

'Απερίτροπος (ὁ, ἡ), nepestopnatѫ, неклintitѫ, statopnікѫ. 2) neîntopsѫ înапої. 3) neînгріжatѫ, fъръ пъsѫ. [ἀ, περιτρέπω].

'Απέριττος (ὁ, ἡ), чел fъръ прisoase; (прin ѫpm:) кѫmпъtatѫ, simплѫ, нелѫksosѫ. [ἀ, περιττός]. [de ѫnde

'Απεριττότης (ἡ), лiпsъ de прisoase, кѫmпъtate, simплitate. [ші

'Απερίττως, adв: fъръ прisoase, кѫmпъtat.

'Απερίττωτος (ὁ, ἡ), (înпротівъ de περιττωματικός) чел че n'аре, saѫ n'adѫче прisosѫpї. [ἀ, περιττόω].

'Απεριφερὴς, έος (ὁ, ἡ), нечірконfepinte, nepotѫndѫ. [ἀ, περιφερής].

'Απεριφόρητος (ὁ, ἡ), нечіркѫлatѫ; ші = 'Απεριφερής. [ἀ, περιφορέω].

'Απερίψυκτος (ὁ, ἡ), неръчitѫ, saѫ nesѫпѫsѫ ла ръчіре. [ἀ, περιψύχω].

'Απέρξας, Ion: în локѫ de 'Απείρξας, пaptiч: лѫї 'Απείργω.

'Απεῤῥάγην, пas: nex: 2: ал лѫї 'Αποῤῥήγνυμι.

'Απεῤῥήθην, пas: nex: 1: (neper:) ал лѫї 'Απαγορεύω.

'Απεῤῥῆχθαι, пas: tpe: de кѫ: de inf: ал лѫї 'Αποῤῥήγνυμι.

'Απεῤῥίγασι, 3: îm: пeps: a tpe: de кѫ: ал лѫї 'Αποῤῥιγέω.

'Απ-έῤῥω (fъръ віit:), mъ dѫкѫ în пeipe, піерѫ. «Ἄπεῤῥε». Apstf: (блestemѫ) dѫ te корвілор, піерї d'ачі, ші чл:

'Απ-έῤῥωγα, miж: (în локѫ de пas:) tpe: de кѫ: ал лѫї 'Αποῤῥήγνυμι.

'Απ-ερυγγάνω (fъръ вitt:), ='Απερεύγω.

'Απ-ερυθριάω -ῶ, вiit: -άσω, nъ mъ maĭ pъшeskъ̆ de (пiepzъ̆ op че) pъшine, mъ fakъ̆ nepъшinatъ̆.

'Απ-ερύκω, вiit: -ερύξω, опpeskъ̆, deпъptezъ̆, isroneskъ̆ вpe ъnъ̆ pъъ̆ de ла чiнева, апъpъ̆ de pъъ̆. »Εἰ τῷ πολεμεῖν ἀπήρυξα». Ksen: «'Απερύκειν τοὺς λύκους ἀπὸ τοῦ οἴκου». Ksen: (ші miж:) «Πρόσθεν δ' ἀπερύκου». Sof: deпъpteazъ te, пъzeшte te.

'Απ-ερυσιβόω -ῶ, вiit: -ώσω, ъmплъ de tъчiъne, saъ̆ manъ, (mi пpin ъpm:) пpъпъdeskъ̆ semъnъtъpeле. [ἀπὸ, ἐρυσίβη].

'Απ-ερύω, (ші miж:) -ομαι, вiit: -ερύσω, -ομαι, поet: smългъ̆, iaъ̆ чева în silъ de ла чiнева.

'Απ-έρχομαι, вiit: ἀπελεύσομαι (nex: ἀπῆλθον, щi чл:), плекъ̆, mъ dъkъ̆. «Οἴκου ἀπερχομένη». Od: B: «'Απελθεῖν ἐκ (ἀπό) τῆς ἐκκλησίας». Iskp: «Παρὰ Βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπήλθον». Ksen: (ші despre neînsъfл:) «'Η λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' ἀυτοῦ». Skp: лепpa s'adъs, a пepit de пe dînsъл. 2) (fir:) mopъ̆. «'Απελθόντος δὲ Σωκράτους». Лаept: 3) (maĭ de mълte opĭ înпpeъnъ kъ πάλιν, ші чл:) mъ întopkъ̆ înaпoĭ. «Τῶν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν». Iskp: «Προσδραμεῖν, καὶ πάλιν ἀπελθεῖν». Ksen: (ші kъ пapt:) «'Απῆλθε κινδυνεύσας (τρωθείς)». Ksen:

'Απερῶ, вiit: (nepeг:) ал лъĭ 'Απαγορεύω.

'Απερωεὺς, έως (ὁ), поet: опpitopъ̆; înпpotiвitopъ̆, ші чл: [din

'Απ-ερωέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: цiъ̆, опpeskъ̆ pепedea пopnipe a kъĭва; (ші nestp: saъ̆ сл: kъ цen:) înчetezъ̆, mъ лепъdъ̆ de чева; înaпoiezъ̆. [din

'Απερωὴ (ἡ), поet: опpipe, înпiedeкape; înaпoiepe, petpaцepe.

'Απέρωτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀπὸ, ἔρως] deпъptatъ̆ de dparoste, neiъвitъ̆; ъpîчosъ̆, neomenosъ̆; saъ̆ = Δύσερως.

"Απες. Ion: în локъ̆ de "Αφες, nex: 2: de пopъnч: ал лъĭ 'Αφίημι.

"Απεσαν, în локъ̆ de 'Απῆσαν, epaъ̆ deпapte, 3: îm: пeps: a пpeл: лъĭ "Απειμι.

'Απέσβας, поet: în локъ̆ de 'Απέσβης, 2: sinг: пeps: a nex: 2: ал лъĭ 'Αποσβέννυμι.

'Απεσθέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ desвpakъ̆ de xaĭnъ. [ἀπὸ, ἐσθής].

'Απ-εσθίω, вiit: -έδομαι, (nex: ἀπέφαγον, ші чл:) mъnînkъ̆ пapte din mînkape. 2) înчetezъ̆ din mînkape sъtъpîndъ mъ (mъ sколъ̆ de ла masъ).

'Απεσκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, πέσκος], neînвълitъ̆ (kъ пiеле, saъ̆ коажъ).

'Απεσκίμφθαι, tpe: de kъ: de inf: ал лъĭ 'Αποσκίμπτομαι.

'Απέσκληκα, tpe: de kъ: ал лъĭ 'Αποσκέλλω. [de ъnde

'Απεσκληκότως, adв: вîptos, asпpъ, tape.

'Απέσομαι, вiit: ал лъĭ "Απειμι.

'Απέσσουα, (Лак:) în локъ̆ de 'Απεσσύη, saъ̆ 'Απεσσύθη. 3: sinг: пeps:, ші

'Απέσσυθεν, Еол: поet: în локъ̆ de 'Απεσσύθησαν, 3: îm: пeps: a nex: de xot:, ші

'Απέσσυμαι, tpe: de kъ: ал лъĭ 'Αποσεύομαι.

'Απέστιχον, поet: nex: 2: ал лъĭ 'Αποστείχω.

'Απεστάλην, пas: nex: 2: ал лъĭ 'Αποστέλλω.

'Απέστασαν, поet: în локъ̆ de 'Απέστησαν.

'Απεστράφατο, Ion: 3: îm: пeps: a пas: пeste sъв:, ші

'Απεστράφην, nex: 2: пas: ал лъĭ 'Αποστρέφομαι.

'Απεστὺς, ύος, ші

'Απεστὼ, οῦς (ἡ), поet: Ion: [ἄπειμι, saъ̆ ἀφίσταμαι] пefiinцъ de faцъ, лiпsipe din локъл sъъ̆.

'Απεσχαρόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (despre pъnĭ) mъ kъpъцъ̆ de коажа depe d' asъпpa paneĭ; (пpin ъpm:) mъ вîndekъ̆. [ἀπὸ, ἐσχάρα].

'Απέσχηκα, tpe: de kъ:, ші

'Απέσχον, nex: 2: ал лъĭ 'Απέχω.

'Απέταλος, ші Ion: 'Απέτηλος (ὁ, ἡ), поet: nefpъnzosъ̆. [ἀ, πέταλον].

'Απέταμον, nex: 2: ал лъĭ 'Αποτέμνω.

'Απέτραγον nex: 2 ал лъĭ 'Αποτρώγω.

'Απετράπην, пas: nex: 2: ал лъĭ 'Αποτρέπω.

'Απευδιασμὸς (ὁ), înseninape. [ἀπὸ, εὐδιάζω].

'Απ-ευδοκέω- ῶ, вiit: -ήσω, desaпpoвezъ̆ (лепъdъ̆ de pъъ̆), neînkъвiinцezъ̆.

'Απ-ευθανατίζω, вiit:-ίσω, mopъ̆ de въnъ (sлъвitъ) moapte.

'Απευθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (kъ цen:) neaъzitъ̆, neînвъцatъ̆ de чева; nечеpkatъ̆, nedestoĭnikъ̆ în чева. 2) (пas: fъpъ kazъ̆) nепomenitъ̆, neaъzitъ̆, nekъnoskъtъ̆, neînsemnatъ̆. [ἀ, πεύθω neîntp:].

'Απ-ευθύνω, вiit: -υνῶ, îndpentezъ̆, dpeгъ̆, пotpiвeskъ̆. «"Εντερον ἀπευθυσμένον». Anat: 2) (fir:) пъiъ̆ ла въnъ pîndъiaлъ, peгълezъ̆, dipiцezъ̆; (пpin ъpm:) пpin пedeaпsъ îndpentezъ̆, înцeлeпцeskъ̆. 3) = Διευθύνω, гъвepnezъ̆. 4)=Κατευθύνω, întinzъ̆ kъtpe... «Πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπευθύνων τὸ βέλος». Basл:

«'Ϝὰν δαίμων 'Ορέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν». Еѕр: daка ва îndpenta.

Ἄπευκος (ὁ, ἡ), desпре плante,=Ἄδᾳδος. [ἀ, πεύκη].

'Απευκταῖος, α, ον, de neпoftit, de nedopit, de neѕpat; ѕpîчosѣ, de fѕцit, de апъpat de dînsѕл. [ші

'Απευκτικὸς, ὴ, ὸν, коnpinzъtopѣ de, saѣ коntpiвѕitopѣ ла pѕгape, sвѣ ѕpape de a nѕ se întîmпла чева. [ші

Ἄπευκτὸς, ὴ saѣ ος, ὸν, saѣ ον, = 'Απευκταῖος. [ἀπεύχομαι].

'Απ-ευνάζω, віit: -άσω, adopmѣ; (fir:) поtолеsкѣ.

Ἄπευστος (ὁ, ἡ), =Ἀπευθής.

'Απ-ευτακτέω -ῶ, віit; -ήσω, пѕіѣ чева ла вѕnъ pîndѕіалъ, віne întoкmeskѣ. «'Απευτακτῶ τοὺς φόρους». Stp: ѕpmezѣ кѕ плata daждiiлopѣ pегѕлat.

'Απεύχετος (ὁ, ἡ), поet: în локѣ de 'Απευκταῖος. [din

'Απ-εύχομαι, віit: -εύξομαι, ѕpezѣ a nѕ se întîmпла чева, (de кape mъ temѣ); mъ sкîpвeskѣ, mъ апъpѣ.

'Απ-ευωνίζω, віit: -ίσω, =Ἐπευωνίζω.

'Απεφηνάμην, miж: nex: 1: ал лѕї 'Αποφαίνομαι.

'Απέφθαρμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї 'Αποφθείρω.

'Απέφθιθον (θεν), Ion: поet: în локѣ de 'Απεφθίθησαν, nex: 1: пas: ал лѕї 'Αποφθίνω.

Ἄπεφθος (ὁ, ἡ), [ἀφέψω] de mѕлte opî feptѣ mi pesfeptѣ; (пpin ѕpm:) лъmѕpitѣ, foapte кѕpatѣ.

'Απ-εχθαίρω, віit: -αρῶ, (кѕ ак:) dѕшmъneskѣ, ѕpъsкѣ кѕ totѕл. 2) (кѕ ак: ші dat:) faкѣ чева ѕpîчosѣ кѕїва; faкѣ пе чінева a se sкîpвi de чева. [ші

'Απ-εχθάνομαι, віit: -εχθήσομαι, (nex: ἀπηχθόμην, tpe: de кѕ: ἀπήχθημαι) (кѕ dat: ші pap ак:) sîntѣ, mъ faкѣ ѕpîtѣ кѕїва. «'Αλλήλοις ἀπεχθάνεσθαι». Плt: «Λόγος ἀπεχθανόμενος». Ksen: 2) (кѕ ак: кѕ преп;) sîntѣ, saѣ mъ faкѣ връжmaшѣ, ѕpъsкѣ. «Πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀπηχθάνοντο». Пл: [ші

'Απέχθεια (ἡ), връжmъшіе, ѕpъ, antiпatie. [ἀπεχθής].

'Απεχθέμεν (μεναι), поet: în локѣ de ἀπέχθεσθαι.

'Απέχθηαι, поet: în локѣ de 'Απέχθῃ, 2: пeps: de nex: ал sѕп: лѕї 'Απεχθάνομαι.

'Απέχθημα (τὸ), обіeкtѣ de ѕpîчіѕne. [mi

'Απεχθήμων, μονος [ἀπέχθομαι], [ші

'Απεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), ѕpîtѣ, ѕpîчosѣ кѕїва. [ἀπὸ, ἔχθος].

'Απεχθητικος ὴ, ὸν, adѕкъtopѣ de ѕpîчіѕne; 2) кape se faче ѕpîчosѣ. [din

'Απέχθομαι, (прел: ἀπηχθόμην) = 'Απεχθάνομαι.

'Απεχθῶς, adв: кѕ ѕpъ, кѕ връжmъшіе. «'Απεχθῶς ἔχω τινι». = 'Απεχθάνομαι. [ἀπεχθής].

'Απέχρη, прел: ал лѕї 'Απόχρη.

'Απ-εχυρόω -ῶ віit: -ώσω, întъpeskѣ чева кѕ desъвîpшіpe. [ἀπὸ, ἐχυρός]

'Απ-έχω, віit: -ἀφέξω, (nex: ἀπέσχον, mi чл:) цiѣ deпapte, deпъptezѣ, опpeskѣ. (кѕ ак: ші цen:) «Λοιμοῖο χεῖρας ἀφέξει». Іл: А. «Ἄνεμοι κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας». Esd: «Ἑκὰς νήσων ἀπέχειν νῆα. Od: O: «Οὐδὲν ἀπέχει». Плt: (ші miж:) «Κακῶν ἀπέχεσθαι χεῖρας». Od: X: «Μηδὲ τοῦ σώματος τὼ χεῖρε ἀποσχέσθαι μου». Dm: 2) 'mї amѣ doвîndit, 'mї amѣ лѕat чева. «'Απέχω τὴν χάριν». Sin: «'Απέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν». Sкp: 3) (nestp: saѣ ел:) sîntѣ deпapte, saѣ deпъptatѣ de чева; amѣ deoseвіpe. «Δέχ' ἡμερῶν ἀπέχειν ὁδόν. Ksen: 'Απεῖχον ὅσον παρασάγγην». Ksen: «Τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ποιεῖν τι». Isoкp: «'Απέχουσιν οὐδὲν τῶν ὑπολαμβανόντων». Пл: «Ἢ οὐδέν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικός». Ep: (ші 'miж:) mъ авцiѣ. «'Απέχεσθαι οἴνου». «Πολέμου ἀφεξόμεθα». Іл: Θ. «Τοῦ συμβουλεύειν ἀφεκτέον». Isкp: «'Ανέχου καὶ ἀπέχου». Гnm: «Οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐλθεῖν». Ksen: «'Απεχόμενον, ὥστε μὴ ἐμβάλλειν». Тѕч: 4) (neпeps:) ажѕnцe, e destѕлѣ. «'Απέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν». Anкp:

'Απεψία (ἡ), [ἀ, πέπτω] nemistѕіpe.

'Απέψω, віit: ήσω, Ion: în локѣ de 'Αφέψω.

'Απέψων, прел: ал лѕї 'Αποψάω.

'Απεὼν, οῦσα, όν, поet: în локѣ de 'Απών, пвptч: ал лѕі Ἄπειμι.

'Απέωσε, 3: sinг: пeps: a nex: 1: ал лѕї 'Απώθω.

'Απήγαγον, nex: 2: ал лѕї 'Απάγω.

'Απήγγειλα, nex: 1: ал лѕї 'Απαγγέλλω.

'Απηγέομαι -οῦμαι, віit; -ήσομαι, Ion: în локѣ de 'Αφηγέομαι. [de ѕnde

'Απήγημα (τὸ), 'Απήγησις (ἡ), mi чл: în локѣ de 'Αφήγημα, ші чл:

'Απῆγμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї 'Απάγω.

'Απῆγξα, nex: 1; ал лѕї 'Απάγχω.

'Απηγορέω-ῶ, віit: -ήσω,=Ἀπαγορεύω. || (miж:) mъ îndpeпtezѣ, mъ апъpѣ, mъ desвіnoвъцeskѣ. [de ѕnde

'Απηγόρημα (τὸ), аполоцie, ворвіре sпре апъраре, saŭ îndpeпtape.

'Απήδαλος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de кîрmъ. [ἀ, πηδάλιον].

'Απήειν, прел: saŭ nex: ал лъĭ "Απειμι, (mъ dъкŭ, плекŭ).

'Απήεσαν, 3: îm: пeps: a прел: 'Απήειν.

'Απ-ηθέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Διηθέω, stpeкорŭ, stopкŭ. (вezĭ ші Διυλίζω). [de ъnde

'Απήθημα (τὸ), stpeкъpъtъpъ, saŭ чeea че s'a stpeкъpat.

'Απήϊα, поet: în локŭ de 'Απήειν, прел: ал лъĭ "Απειμι.

'Απῆκα, Ion: în локŭ de 'Αφῆκα, nex: 1: ал лъĭ 'Αφίημι.

'Απήκοος (ὁ, ἡ), neaskълtъtopŭ. [ἀπὸ, ἀκοή].

'Απηκριβωμένως, adв: (пaptч:) къ mълtъ eкsaкtitate, siлinцъ; (ші прiп ъpm:) къ desъвîpшipe. [ἀπακριβόομαι].

"Απηκτος (ὁ, ἡ), = 'Απαγής.

'Απήλακα, tpe: de къ:, ші

'Απήλασα, пex: 1: ал лъĭ 'Απελαύνω.

'Απήλαυον, At: în локŭ de 'Απέλαυον, прел:, mi

'Απήλαυσα, At: în локŭ de 'Απέλαυσα, nex: 1: ал лъĭ 'Απολαύω.

'Απηλεγέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet:='Ολιγωρῶ, n'amŭ гpiжъ, nъ 'mĭ пasъ. [ші

'Απηλεγέως, adв: поet: къ nепъsape; fъpъ sfiaлъ; sлoвod, de faцъ; къ îndpîzneaлъ; къ stъpъipe; înкpedinцat. [din

'Απηλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀπὸ, ἀλέγω] neînгpiжatŭ, indifepinte, îndpъzneцŭ; asпpъ.

'Απηλιαστὴς, οῦ (ὁ), кom: deпъptatŭ de жъdiкъtopiĭ, neiъвitopŭ de жъdiкъцĭ. [ἀπὸ, ἡλιαστής, вezĭ ziч].

'Απ-ηλιθιόω -ῶ, вiit: -ώσω. faкŭ пe чinева къ totъл nesimцitopŭ, îл ъĭmeskŭ, îл sminteskŭ. [ἀπὸ, ἠλίθιος].

'Απῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de 'Αφῆλιξ.

'Απηλιώτης, ου (ὁ), (вîntŭ) pesъpiteanŭ. [ἀπὸ, ἥλιος].

'Απηλλάγην, пas: nex: 2: ал лъĭ 'Απαλλάττω.

'Απηλοίησα, nex: 1: ал лъĭ 'Απαλοιάω.

"Απηλος (ὁ, ἡ), nenopoiosŭ, neлъtosŭ. [ἀ, πηλός].

'Απήμαντος (ὁ, ἡ), [ἀ, πημαίνω] = 'Απήμων, nевъtъmatŭ, întpeгŭ.

'Απήμβροτον, поet: în локŭ de 'Αφήμαρτον, nex: 2: ал лъĭ 'Αφαμαρτάνω.

'Απημελημένως, adв: (пaptч:) fъpъ niчĭ o îngpiжipe. [ἀπαμελέω].

'Απῆμεν, 1: îm: пeps: a прел: лъĭ "Απειμι (лiпseskŭ).

Απῆμεν, At: în локŭ de 'Απήειμεν. 1: îm. пeps: a прел: лъĭ "Απειμι (mъ dъкŭ, плекŭ).

'Απήμιος (ὁ, ἡ), поet: (eпit: ал лъĭ Жое) deпъptъtopŭ, aпъpъtopŭ de вътъmape. [ші

'Απημονία, ші

'Απημοσύνη (ἡ), поet: nевътъmape, întpeцime; (fiг:) nевiноvъцie. [mi

'Απήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, πῆμα] nевътъmъtopŭ; foлositopŭ, aжъtъtopŭ. «"Ανεμος («Λόγος. «"Υπνος, ші чл:)—». 2) nesъпъsŭ лa вътъmape, nевътъmatŭ, întpeгŭ. «Πάντες ἀπήμονες ἦλθον» Od: Δ.

'Απῆν, прел: ал лъĭ "Απειμι (лiпseskŭ).

'Απήνεγκα, nex: 1: ал лъĭ 'Αποφέρω.

'Απήνεια (ἡ), [ἀπηνής] asпpime, neвлîndeцe, neomenie.

'Απηνεμία (ἡ), = Νηνεμία, лiпsъ de вîntŭ, seninŭ, лiniшte. [din

'Απήνεμος (ὁ, ἡ), (прiпч: локŭ) aпъpatŭ de вîntŭ. [ἀπὸ, ἄνεμος].

'Απηνέως, Ion: în локŭ de 'Απηνῶς.

'Απήνη (ἡ), [ἀπὸ, ἡνία] tpъsъpъ (tpasъ maĭ oвiчnъit de каtîpĭ). 2) поet: пepeкe de каĭ, saŭ do каtîpĭ. 3) (în цen:) tpъsъpъ. (de ъnde) «Ναΐα 'Απήνη». Eъp: коpaвie.

'Απηνηνάμην, -ηνήνω, -ηνήνατο, nex: 1: ал лъĭ 'Απαναίνομαι.

'Απήνεικεν, Ion: în локŭ de 'Απήνεγκεν, nex: 1: ал лъĭ 'Αποφέρω, iaŭ.

'Απηνὴς, [ἀπὸ, ἐνηὴς] έος (ὁ, ἡ), neвлaжinŭ, asпpъ, nemiлosŭ; (прiпъpm:) neпotpiвitŭ, nекъвiinчosŭ.

'Απῆνθον, Dop: în локŭ de 'Απῆλθον, nex: ал лъĭ 'Απέρχομαι.

'Απηνῶς, adв: къ asпpime, къ nemiлostiвipe. [ἀπηνής].

'Απῆξεν, 3: sinг: пeps: a nex: 1: ал лъĭ 'Απαίσσω.

'Απηόριος, ші

'Απήορος (ὁ, ἡ), поet: sпînzъpatŭ, atîpnatŭ; 'naлtŭ; deпъptatŭ. «Κλῶνες ἀπηόριοι». Eпiгp: atîpnate, întînse. «'Εχθρῶν ἀπήοροι». Пind: [ἀπὸ, αἰωρέω].

'Απῆρα, nex: 1: ал лъĭ 'Απαίρω.

'Απῆργμαι, tpe: de къ: ал лъĭ 'Απάρχομαι.

'Απηρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, πηρός] = "Απηρος, ші 'Απήμων.

'Απῆρκα, tpe: de къ: ал лъĭ 'Απαίρω.

"Απηρος (ὁ, ἡ), ='Απήρωτος. 2) (ἀ, πήρα] чел fъpъ dъsaгъ.

'Απήρτημαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Απαρτάω.

'Απηρτισμένως, adв: (пaptч:) кȣ desъвіршіpe, кȣ întpeцipe, saȣ îndeплinipe. [ἀπαρτίζομαι].

'Απηρυθριασμένως, adв: (пaptч:) кȣ totȣл fъpъ pȣшine, nepȣшinat. [ἀπερυθριάομαι].

'Απήρωτος (ὁ, ἡ), nечiontitȣ; întpeгȣ, neвeteжitȣ, sdpaвъnȣ. [ἀ, πηρόω].

'Απήσω, Ion: în локȣ de 'Αφήσω, вiit: ал лȣĭ 'Αφίημι.

'Απήτρια (ἁ), Δορ: în локȣ de 'Ηπήτρια.

'Απηύρων, ας, α, ші чл: вezĭ 'Απαυρίσκομαι.

'Απήχεια (ἡ), (mȣs:) nenotpiвitate ла гласȣ, saȣ sȣnetȣ, neapmonie, пapafonie; (fir:) neȣnipe, desвinape. [ші

'Απηχέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкȣ, sкoцȣ sȣnetȣ de denapte, pesȣnȣ; (кȣ ак:) faкȣ a pesȣna. 2) = 'Απᾴδω (проп: ші fir:). [ἀπηχής]. [de ȣnde

'Απήχημα (τὸ), pesȣnetȣ; концinepe a sȣnetȣлȣĭ (dȣпe înчetapea sa); (fir:) imitaцie, ȣpmъ. 2) (xipȣpц:) panъ, че se faче înпotpiвъ de пaptea лoвitъ (maĭ кȣ seamъ ла капȣ).

'Απηχὴς, έος (ὁ, ἡ), (прinч: în mȣs:) пpefъкȣtȣ, denъptatȣ de fipeskȣл вiepsȣ; neплъкȣtȣ; (fir:) = 'Απᾴδων. [ἀπὸ, ἦχος].

'Απήχησις, εως (ἡ), de denapte sȣnape, pesȣnape; (fir:) neînвoipe. [ἀπηχέω].

'Απήχθην, пas: nex: 1: ал лȣĭ 'Απάγω.

'Απηχῶς, adв: înпpotiвa sȣnetȣлȣĭ, aвътȣt din гласȣ, пenotpiвit. [ἀπηχής].

'Απήωρος (ὁ, ἡ), поet: ='Απήορος.

'Απ-ιάλλω, вiit: -ιαλῶ, поet:='Αποπέμπω, tpimiцȣ înaпoĭ.

'Απιδεῖν, nex: 2: de înf: ал лȣĭ 'Αφοράω.

'Απιέναι, inf: ал лȣĭ "Απειμι (плекȣ).

'Απίημι, вiit: ἀπήσω, Ion: în локȣ de 'Αφίημι, ἀφήσω.

'Απίθανος (ὁ, ἡ), nenpoвaвiлȣ, de nekpezȣt; aвsȣpdȣ. 2) neîndemînatiкȣ, nedestoĭцiкȣ a îndȣплека. 3) (pap) neîndȣплекatȣ, aneвoe кpezъtopȣ. [de ȣnde

'Απιθανότης (ἡ), nenpoвaвiлitate, ші

'Απιθάνως, adв: fъpъ пpoвaвiлitate, în кiпȣ de nekpezȣt.

'Απιθέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: în локȣ de 'Απειθέω. [din

'Απιθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de 'Απειθής.

"Απιθι, 2 пeps: de пop: ал лȣĭ "Απειμι (mъ dȣкȣ).

'Απιθύνω, вiit: -υνῶ, = 'Απευθύνω.

'Απίκαται, Ion: în локȣ de 'Αφιγμένοι εἰσί, 3: îm: пeps: a tpe: de кȣ: ал лȣĭ 'Αφικνέομαι.

'Απ-ικμάζω, вiit: -άσω, apdiкȣ ȣmezeaла, ȣsȣкȣ.

'Απικνέομαι, вiit: -ίξομαι, (nex: 'Απικόμην) Ion: în локȣ de 'Αφικνέομαι.

"Απικρος (ὁ, ἡ), neamapȣ. [ἀ, πικρός].

'Απικρόχολος (ὁ, ἡ), чел fъpъ amapъ fiepe, saȣ вeninȣ; nenekъжiчosȣ. [ἀ, πικρὸς, χολή].

'Απ-ίλλω, (прел: 'Απῖλλον) = 'Απείλλω.

'Απιμελὴς, έος, ші

'Απίμελος (ὁ, ἡ), [ἀ, πιμελὴ] nerpasȣ, sлaвȣ.

'Απινὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, πῖνος] кȣpatȣ, nesoiosȣ.

'Απινύσσω, вiit: -ύξω, saȣ -ύσω, nȣ sîntȣ înцeлeптȣ, sîntȣ nesimцitopȣ. [ἀ, πινυτός].

"Απιξις, ιος (ἡ), Ion: în локȣ de "Αφιξις.

'Απίξομαι, Ion: вezĭ 'Απικνέομαι.

'Απιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fopmatȣ ка пapa. [ἄπιον, εἶδος].

"Απιον (τὸ), ші

"Απιος (ὁ), пapъ, 2) ȣnȣ feлȣ de плaнtъ кȣ pъdъчinĭ de mînкape în fopma пepeĭ (din neamȣл siлineĭ, saȣ eȣfopвii), = Ισχὰς, ші Χαμαιβάλανος.

"Απιος (ἡ), (пomȣл) пъpȣ. 2) ="Απιον.

"Απιος, α, ον, поet: [ἀπὸ] denъptatȣ.

'Απ-ιπόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpeкopȣ, saȣ stopкȣ zeama.

'Απὶς, ίδος (ἡ), поet: = Πραπὶς, (прinч; ла îm:) кpeiepĭ, înцeлeпчiȣne. (вezĭ 'Απάδις).

'Απ-ισόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ανισόω, nenotpiвeskȣ.

'Απίσσωτος (ὁ, ἡ), nesmoлitȣ, nekъtpъnitȣ. [ἀ, πισσόω].

'Απιστέαται, Ion: în локȣ de 'Αφίστανται, 3: îm: пeps: a лȣĭ 'Αφίσταμαι.

'Απιστείη (ἡ), поet: Ion: în локȣ de 'Απιστία.

'Απιστέω-ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat: saȣ înf:) nȣ кpezȣ, nȣ mъ înкpezȣ, n' amȣ înкpedepe, вънȣieskȣ. 2) nȣ mъ sȣпȣiȣ, n'askȣлtȣ. || (пas:) nȣ sîntȣ кpezȣtȣ (de aлtȣл). «Οἳ ἂν γνῶσιν ἀπιστούμενοι, οὐ φιλοῦσι τοὺς ἀπιστοῦντας. Ksen: [ἄπιστος]. [de ȣnde.

'Απιστητέον, пos: ал лȣĭ 'Απιστέω. [ші

'Απιστητικὸς, ὴ, ὸν, disпȣsȣ ла neînкpedepe, aneвoe кpezъtopȣ.

'Απιστία (ἡ), nekpediцъ, neînкpedepe, ші чл: «'Απιστίᾳ τῆς παρούσης ἡδονῆς δακρύοντες». Пл: 2) = 'Απιθανότης. «Τὴν ἀ-

τοπίαν καὶ ἀπιστίαν, ὧν λέγει». Iskp: 3) nesъпъnepe, neaskълtape. (bezĭ Iskp: Apxid:). [ἄπιστος].

'Απιστόκορος (ὁ, ἡ), noet: плinъ, sъtълъ de nekpedinцъ, saъ neînkpedepe. [ἄπιστος, κόρος].

"Απιστος (ὁ, ἡ), nekpezъtopъ, saъ anebое kpezъtopъ (nekpedinчosъ). (bezĭ Teofp: Каракt:) 2) noet: ="Απειστος, neîndъплекatъ. 3) nesъпъsъ, neaskълtъtopъ. = 'Απειθής. 4) nekpedinчosъ, віклеanъ (nepъzitopъ de kpedinцъ, ші de adeвъpъ). 5) nekpezъtъ, de nekpezъt, = 'Απίθανος. [ἀ, πίστις]. [de ъnde

'Απιστοσύνη (ἡ), noet: = 'Απιστία. [ші

'Απιστούντως, adв: (partч:) = kъ

'Απίστως, adв: fъpъ kpedinцъ, віклеnemte; în kinъ de nekpezъt.

'Απ-ισχναίνω, віit: -ανῶ, ші

'Απ-ισχνόω -ῶ, віit: -ώσω, fakъ пе чіnева kъ totъл slaвъ, ъskatъ.

'Απ-ισχυρίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ цiъ tape, stъpъieskъ în чева, tъgъdъieвkъ (mъ лепъdъ de, mъ înпpotiвeskъ ла) чева kъ stъpъinцъ.

'Απίσχω, віit: -ἀποσχήσω, = 'Απέχω.

'Απίσωσις, εως (ἡ), = ἐξίσωσις, notpiвipe. [ἀπισόω].

"Απιτε. 2: îm: neps: a prez: de xot: saъ de поръnч:, ші

'Απιτέον, nos: ал лъĭ "Απειμι (mъ dъkъ).

'Απίτης, ου (ὁ), (prinч: οἶνος) de пере. [ἄπιον].

'Απιτητέον, = 'Απιτέον.

'Απ-ιχθυόω -ῶ, віit. -ώσω, prefakъ în nemte. [ші

"Απιχθυς, υος (ὁ, ἡ), depъptatъ, nemînkъtopъ de nemte. [ἀπὸ, ἰχθύς].

'Απίων (τῶν), цen: îm: ал лъĭ "Απιος, saъ "Απιον.

'Απίων, ονος (ὁ, ἡ), [ἀ, πίων] nepasъ, slaвъ.

'Απιὼν, οῦσα, ὸν, partч: a лъĭ "Απειμι (mъ dъkъ).

"Απλαγκτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Απλανής. [ἀ, πλάζω].

'Απλαῖ, ῶν (αἱ), (se înц: κρηπίδες) ъnъ felъ de Лаконікъ înkълцъminte kъ desdoitъ (ἁπλῆ) talпъ.

'Απλάκητος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Αναμπλάκητος.

'Απλάνεια (ἡ), nemішkape, statopniчie. [din

'Απλανὴς, έος [ἀ, πλάνη], ші

'Απλάνητος (ὁ, ἡ), nepъtъчitъ (neъmвлъtopъ înkoaчĭ mi în лоло); (fir:) neamъцitъ. 2) nemішkatъ din локъ, stъtъtopъ în локъл sъъ. 3) dpentъ, nestpîmвъ; nepeшitъ. [ἀ, πλανάομαι].

'Απλανῶς, adв: nepъtъчit; kъ statopniчie; fъpъ aвatepe din dpentъ. [ἀπλανής].

"Απλαστος (ὁ, ἡ), noet: = (saъ грешit în локъ de) 'Απέλαστος, saъ "Απλατος.

"Απλαστος (ὁ, ἡ), neплъsmъitъ, nefopmatъ. 2) nepefъkъtъ, neвіклеanъ, simплъ, kъpatъ. [ἀ, πλάττω]. [de ъnde

'Απλάστως, adв: fъpъ prefaчepe, în simплitate, kъpъцie, ші чл:

'Απλατὴς, έος (ὁ, ἡ), чел fъpъ лъцime. [ἀ, πλάτος].

"Απλατος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de 'Απέλαστος, ші "Απλετος.

"Απλεκτος (ὁ, ἡ), neînплetitъ; (fir:) neînkъpkatъ, neînплetечitъ. [ἀ, πλέκομαι].

'Απλεονέκτητος (ὁ, ἡ), neasъпpitopъ, saъ neasъпpitъ. [ἀ, πλεονεκτέω].

'Απλετομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), noet: nekoвîpшitъ, nemъpцinitъ ла mъpime. [ἄπλετος, μέγεθος].

"Απλετος (ὁ, ἡ), [ἀ, πελάω, saъ πίλνημι]. neaпpoпiatъ, грozaвъ, monstpъosъ. 2) nemъpцinitъ, nenъmъpatъ; foapte mълtъ ші mape.

"Απλευρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ (saъ kъ slaвe) koaste; (fir:) neînsoцitъ, neaжъtopatъ. [ἀ, πλευρά].

"Απλευστος (ὁ, ἡ), neплъtitъ, saъ de neплъtit. [ἀ, πλέω].

'Απλήγιος (ὁ, ἡ), kom: simплъ ла пъptape, nepefъkъtъ. 2) чел kъ simплъ ші stpimtъ xaĭnъ. [din

'Απληγὶς, ίδος (ἡ), = 'Απλοΐς.

"Απληκτος (ὁ, ἡ), nepъnitъ, neлoвitъ; (fir:) de sine indemnatъ, neînвoлditъ de алtъл. [ἀ, πλήττομαι].

'Απλημμελὴς, έος (ὁ, ἡ), nepeшitъ, nepъkъtosъ. [ἀ, πλημμελής].

'Απλήμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Απλήρωτος.

'Απλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), = "Απληκτος.

'Απλήρωτος (ὁ, ἡ), neъmплъtъ, saъ nepъtъtъ a se ъmплea; nedesъвîpшitъ, neînплinitъ. 2) (fir:) nesъцiosъ, = "Απληστος. [ἀ, πληρόω]. [de ъnde

'Απληρώτως, adв: = 'Απλήστως.

'Απληστεύομαι, віit: -εύσομαι, sînt nesъцiosъ. saъ fakъ чева fъpъ saцiъ, nesъцios. [ші

'Απληστία (ἡ), nesъцiошie, saъ nesaцiъ, (a nъ se maĭ sъtъpa). [ἄπληστος].

'Απλήστοινος (ὁ, ἡ), noet: nesъtълъ de

вinъ, saъ въѕtorъ de вinъ кѕ nesaцiъ. [ἄπληστος, οἶνος].

Ἄπληστος (ὁ, ἡ), = Ἀπλήρωτος, neѕmплѕtъ; nesъtѕлъ, nesъцiosъ; (fir:) пeтърцinitъ, foapte mape. «Φεύγειν φυγῇ ἀπλήστῳ». Плt: [ἀ, πίμπλημι]. [de ѕnde

Ἀπλήστως. adв: кѕ nesъцiошie, fъръ saцiъ, кѕ mape лъкomie.

Ἄπλητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de Ἄπλατος.

Ἁπλόη (ἡ), = Ἁπλότης.

Ἁπλόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), чел кѕ пъръ întinsъ, пeкрeцъ (înпpotiвъ de οὐλόθριξ). ἁπλόος, θρίξ].

Ἄπλοια (ἡ), neпѕtinцъ de a плѕti, saъ neплѕtipe din лiпsъ, saъ înпpotiвipe de вîntъ. [ἄπλους].

Ἁπλοΐζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ пoptъ, saъ вopвeskъ кѕ simплitate, шi кѕръцie de inimъ. [ἁπλόος -οῦς].

Ἀπλοΐη (ἡ), Ion: în локъ de Ἄπλοια.

Ἁπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, simплѕ în пѕptape; neръъ; natѕpaлъ, neпpeфъкѕtъ; nemeштeшѕцitъ, neînfpѕmѕseцatъ, шi чл: [вezĭ Ἁπλοῦς]. [de ѕnde

Ἁπλοϊκῶς, adв: кѕ simплitate, fъръ meштeшѕцipe, saъ вiклenie, fъръ пpeфaчepe, saъ fъцъpie, шi чл:

Ἁπλοῖς, ίδος (ἡ), (пpinч:) хaĭnъ, saъ înвpъкъminte neîndoitъ, stpimtъ (вezĭ шi Διπλοΐς). [ἁπλόος].

Ἀπλόκαμος (ὁ, ἡ), neплetosъ, saъ fъръ koade. [ἀ, πλόκαμος].

Ἄπλοκος (ὁ, ἡ), = Ἄπλεκτος.

Ἁπλοκύων (ὁ), simплѕ, adeвъpatъ Kinikъ fiлosofъ (Eпit: aл лѕĭ Antistenъ). [ἁπλόος κύων].

Ἁπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -οῦν (komпp: ἁπλοώτερος. шi ἁπλούστερος, sѕпpл: -ούστατος), [ἅπαξ, πέλω] simплѕ, neîndoitъ, saъ neîmmѕлцitъ, nekomпѕsъ, desdoitъ, de ѕnъ fелъ; (шi fir:) natѕpaлъ, nemeштeшѕцitъ; кѕpatъ, neпpeфъкѕtъ, neвiклeanъ. 2) desлѕшitъ, neînкѕpкatъ лa înцeлesъ. 3) neгioвъ, лesne-кpezъtopъ, лesne-aтъцitъ, шi чл:

Ἄπλοος-ους (ὁ, ἡ), (komпp: -ώτερος, sѕпpл: -ώτατος) neплѕtitъ, saъ de neплѕtit. «Ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν λῃστῶν γέγονε» Dm: 2) nedestoinikъ лa плѕtipe. «Ἑπτὰ δὲ νῆες ἄπλοι ἐγένοντο». Tѕч:

Ἁπλοπάθεια (ἡ), (fлsf:) simплъ nѕmaĭ întiпъpipe de oвiekteлe simцѕpiлop. [din

Ἁπλοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (fлsf:) sѕпѕsъ лa simпле nѕmaĭ întiпъpipĭ (konчeпцiĭ) de oвiekteлe de simцipe. 2) чeл чe se aflъ totdaѕna în stape nѕmaĭ пasiвъ. [ἁπλόος, πάθος].

Ἁπλὸς, ἡ, ὸν, poet: în локъ de Ἁπλόος -οῦς. [de ѕnde

Ἁπλοσύνη (ἡ), poet: în локъ de Ἁπλότης.

Ἁπλοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), simплѕ în fopma, saъ fopmapea sa, de ѕnъ fелъ nѕmaĭ in stapea, saъ miшкapea sa. neskimвъчosъ. [ἁπλόος, σχῆμα]

Ἁπλότης (ἡ), simплitate; nepъѕtate, кѕръцie, dpeптate; (fir:) neгioвie, шi чл:

Ἁπλοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, (xipѕpц:) fakъ tъiepe, oпepaцie simплъ, adikъ кѕ simплѕ шi лesniчosъ miжлокъ. [шi

Ἁπλοτομία (ἡ), simплъ, лesniчoasъ xipѕpцikъ oпepaцie. [ἁπλόος, τομή].

Ἄπλους (ὁ, ἡ), kaѕtъ Ἄπλοος.

Ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, kaѕtъ Ἁπλόος.

Ἄπλουτος (ὁ, ἡ), neвoгatъ, saъ чeл fъръ вoгъцiĭ. || «Πλοῦτος ἄπλουτος». Пл: вoгъцie netpeвnikъ, saъ neвpednikъ de nѕmeлe sъъ.

Ἁπλόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ чeвa simплѕ, (пpin ѕpm:) întinzъ, desdoieskъ. [ἁπλόος].

Ἀπλυσία (ἡ), nesпълape, neкѕpъцipe; (fir:) ѕpîчiѕne. [шi

Ἀπλυσίας, ου (ὁ), ѕnъ fелъ de вѕpete neкѕpatъ лa faцъ. [шi

Ἄπλυτος (ὁ, ἡ), nesпълatъ, saъ neпpiimitopъ de sпълape. neкѕpatъ (mѕpdapъ), mînжitъ. «Ῥαφανὶς ἄπλυτος». Esix: ѕnъ fелъ de pidike neaгpъ шi neкѕpatъ. [ἀ, πλύνω]

Ἄπλωμα (τὸ), întinsъtѕpъ, desdoitѕpъ.

Ἁπλῶς, (komпp: ἁπλούστερον, saъ ἁπλουστέρως, sѕпp: ἁπλούστατα), adв: кѕ simплѕ (întp'ѕnъ sinгѕpъ) kiпъ, miжлокъ; (пpin ѕpm:) лesne, шi opкѕm s'ap întîmпла. «Ἀγροικότερός εἰμι, ὥσθ' ἁπλῶς μοι διαλέγου». Apstf: «Μήτε παντάπασιν ἁπλῶς, μήτε λίαν ἀκριβῶς». Iskp: 2) în simплitate, neвiклenie, fъръ niчĭ o вънѕiaлъ. «Ἁπλῶς ἀνεγίνωσκε». Пл: 3) de totъ, кѕ desъвîpшipe. »Τῶν δὲ Ἀθηναίων κατέδυ μὲν οὐδεμία ναῦς ἁπλῶς». Tѕч: 4) neste totъ, în цeпepaлъ, întp'ѕnъ кѕвîntъ, пe sкѕptъ. «Ἁπλῶς οὐδέ ἕν, ὧν λέγει, συνίημι». At: «Πάνθ' ἁπλῶς». Dm: «Ἅπαξ ἁπλῶς». вezĭ Ἁπαξαπλῶς. [ἁπλοῦς].

Ἄπλωτος (ὁ, ἡ), poet: = Ἄπλευστος, de neплѕtit.

Ἀπνεὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, πνέω] nesѕflъtopъ. 2) [ἀ, întinz:] tape, mѕлt sѕflъtopъ. «Πῦρ ἀπνεές». Eпiгp;

Ἀπνεύματος (ὁ, ἡ), ne eкsпѕsъ, saъ nesѕпѕsъ лa sѕflapea вîntѕлѕĭ. [ἀ, πνεῦμα].

'Απνευστὶ, adв: пе nepesъflate; (fir:) nепрекъpmat, neîntpepъnt. «'Απνευστὶ ἔχω». = 'Απνευστιάζω. [ші

'Απνευστία (ἡ), nesъflape, saŭ nepesъflape, ţinepea sъflъpiĭ. [ші

'Απνευστιάζω, віit: -άσω, nъ pesъflъ, îmĭ ţiъ pesъflapea. [din

Ἄπνευστος (ὁ, ἡ), = Ἄπνοος. [ἀ, πνέομαι]. [de ъnde

'Απνεύστως, adв: = 'Απνευστὶ, fъpъ sъflape, saŭ pesъflape.

Ἄπνοια (ἡ), nesъflape de вîntŭ, de aepŭ. [din

Ἄπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел fъpъ sъflape, moptŭ. 2) nesъflatŭ de вîntъpĭ. 3) tpesвitŭ. [ἀ, πνοή].

'Απὸ, преп: (se акоapd: къ ţen: însem: în sint: 1) локŭ (saŭ în mішкape, adiкъ) denъptape, ші (прin ъpm:) desпъpţipe, saŭ denapte ші afapъ. «Φίλης ἀπὸ πατρίδος». Іл: В. «'Απὸ ἧς ἀλόχοιο». Іл: В. «'Αφ' ἑπτὰ σταδίων τοῦ τείχους». Stp: «Αὐλίζεσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐν τῇ πόλει». Тъч: «'Απ' ὀφθαλμῶν γίνεσθαι». Лкs: a se faче невъzъtŭ. «'Απ' ἀνδρὸς οὖσα». adiкъ въdъвind. «'Ο ἀπὸ ἐπάρχων». Лкs: adiкъ чел de maĭ 'nainte. «Γενόμενος ἀπὸ τῶν πράξεων ἐκείνων». Пл: adiкъ înчetînd. (aiчi se dedък ші fpaseле), «'Απὸ θυμοῦ (τρόπου, γνώμης, ἐλπίδος, ші чл:)». (saŭ în stape) «'Απὸ τῶν νεῶν ἐμάχοντο». Ksen: 2) distanţъ. «'Απετείχιζε τὴν πόλιν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν». Ksen: 3) înчепъtŭ, tpaţepe, adiкъ opiţinъ. «Τῶν ἀφ' Ἡρακλέους Тъч: «Οὐκ ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀπὸ πέτρης». Od: T. «Οἱ ἀπ' 'Αθηναίων Ἴωνες». Тъч: (ші în nepifp:), «Οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς (τῆς βουλῆς, τοῦ βήματος, τῆς θυμέλης, ші чл)». în локŭ de οἱ στωϊκοὶ, οἱ βουλευταὶ, οἱ ῥήτορες, οἱ κωμικοί, saŭ τραγικοὶ, ші чл: ші «'Ο ἀπ' ἀνθράκων (ἀπὸ τηγάνου) ἰχθύς». чел fpiпtŭ пе кърбъnĭ, saŭ пръжitŭ în tirae. 4) прiчinъ (saŭ fъкъtoape). «Χωλὸς ἀπὸ τραύματος». Лъч: «'Απὸ τοῦ πολέμου βιοτεύειν». Ksen: 'Απὸ παραγγέλσεως μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος ἢ ἀπὸ προγραφῆς». Ksen: «'Αφ' ἑνὸς σημείου». Тъч: «'Απὸ συνθήματος». Грг: «Μηδὲν ἐλπίζειν ἀπ' αὐτοῦ χρηστόν». Пл: (saŭ opranikъ, adiкъ ъneлtitiвъ). «Τόξου ἀπὸ κρατερυῦ». Іл: Θ. «Κατελύθη πόλεμος ἀπὸ προσευχῆς». Xpis: (saŭ matepiaлъ). «'Απὸ κέδρου». «'Απὸ γλυκερῶ μέλιτος». Ткр: 'Απ' ἐλαχίστων χρημάτων αὐταρκέστατα ζῶν». Ksen: «'Απὸ σμικρᾶς δαπάνης». Apstf: «Στέφανος ἀπὸ ταλαντων ξ'». Dm: (aчi se dedък ші fpaseле adвepвiaле)». «'Απὸ γλώττης (μνήμης, τύχης, ші чл:)». «'Απὸ ταὐτομάτου (τοῦ ἴσου, τοῦ προφανοῦς, τοῦ κρατίστου, τοῦ παραχρημα, ші чл:»). 5) napte din totŭ, saŭ înпъpтъшipe. «'Απὸ τῶν οὐσιῶν εἰσφέρειν τοὺς πολίτας». Пл: «'Απὸ τῶν ἐμῶν δειπνήσετον». Apstf: «Μήδεα ἀπὸ θεῶν». Od: E: «Κάλλος ἀπὸ χαρίτων». Od: Ξ. 6) timпŭ, de atъnчĭ, saŭ în ъpmъ. «'Απ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Dm: 'Απὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου». Тъч: «'Αφ' ἡλίου ἀνίσχοντος μέχρι δυομένου». Esx: «Εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας». Ksen: «'Απὸ δὲ ἕκτης ὥρας». Skp: «Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας». Diod: «'Απὸ δείπνου». Лкs: dъпе чinъ. «'Αφ' οὗ Ἀγαθοκλῆς ἀπέθανε». Лъч: «'Απ' ἐκείνου (se înţ: τοῦ χρόνου»). Is: dintp' aчea вpeme. «Τὸ ἀπὸ τοῦδε». (ші къ adв:) «'Απὸ πέρυσιν». «'Απὸ τοῦ νῦν». «'Απ' ἄρτι». || (iap în комп: 1) de denapte. «'Αποβλέπω, 2) denapte, saŭ deкпъpţipe ші лiпsъ. «'Απόδημος, ἀπόσιτος, ἀποδημῶ, ἀποικῶ, ἀπογαλακτίζω, ἀπαυδῶ, ἀποτάσσομαι». 3) înчetape, saŭ desъвîpшipe. «'Απαλγέω, ἀπεργάζομαι. 4) neгaţie (tъгъdъipe). «'Απόφημι. 5) înпpotiвъ de чеea че este în fiinţъ. «'Απογίνομαι. 6) întoapчepe, saŭ înaпoĭ. «'Απολαμβάνω, ἀπαιτῶ, ἀποδίδωμι. 7) din toate пъpţiле, ші desъвîpшipe. «'Αποφράττω, 'Απολαμβάνω. 8) aвia, saŭ neaжъnţepe. «'Αποζῶ. 9) întindepe (de însemnape). «'Αποθαυμάζω, ἀποθνήσκω. 10) skimвape. «'Απολιθόω. || (ла поеţi A') se desnapte de вepвŭ (întpeпъindъ se oape-кape алте naptiколе). «'Απὸ σ' ὀλῶ». Apist: în локŭ de 'Απολῶ σε. (B'. prisoseшte) «'Απὸ μακρόθεν». Skp:

Ἄπο, adв: (компp: ἀπωτέρω, sъпpл: ἀπωτάτω) denapte, afapъ. (вezĭ ἀπὸ, преп:)

Ἄπο, поet: къ ъpкapea tonълъĭ în локŭ de 'Απὸ (кînd se пъne dъпе nъme). «Νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων». Іл: В. «'Εμεῦ ἄπο». Апл: «Βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει». Лкs. (ші dъпе ъniĭ) «Ἄπο σκοποῦ (καιροῦ, γνώμης, ші чл:).

'Αποαίνυμαι, (fъpъ віit:) поet: în локŭ de 'Απαίνυμαι.

'Αποαίρεο, поet: în локŭ de 'Αφαιροῦ.

'Απο-αιρέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локŭ 'Αφαιρῶ.

'Απο-αφύσσω, (saŭ maĭ вine) 'Απαφύσσω, віit: -αφύσω, поet: în локŭ de 'Αφύσσω, skoţŭ апъ, вinŭ, ші чл: (maĭ къ seamъ din maĭ mape вasŭ în maĭ mikŭ), = 'Απαντλῶ.

'Απόβα, At: în локŭ de 'Απόβηθι, nex: 2: de поръnч: ал лъĭ 'Αποβαίνω.

'Απο-βαδίζω, biit: -ίσομαι, mъ dъkъ, плекъ de ъndeва.

'Αποβάθρα (ἡ), skaръ, пъnte, прin каре ешim din корабіе пе ъskatъ. [din

'Απο-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: ἀπέβην, ші чл:) nъmaĭ în nex: 1: este stръm: în локъ de 'Αποβιβάζω, desваркъ. «Τὴν στρατιὰν ἀπέβησε». Ер: iap обічnъit nestp: saъ ел: esъ din корабіе пе ъskatъ, mъ desваркъ; mъ daъ жos depe калъ, deskaлікъ. «Καταχθεὶς οὐ πρότερον ἀπέβη τῆς τριήρους». Пл: «'Αποβᾶσαι ἀπὸ τῶν πλοίων». Ер: Περιπλεύσας ἀπέβη εἰς τὴν γῆν». Ksen: «Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, saъ ἐπὶ χθόνα». Іл: Ω. Г. «'Επήν ἀποβῶσι τῶν ἵππων». Лъч: 2) плêкъ, mъ dъkъ; (ші fir:) morъ, «Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη (ші шіж: ἀπεβήσατο), τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ». Іл: А. 3) (despre лъкрърĭ maĭ de mълte орĭ în a tpeia пeps:) iaъ sfîpшitъ, esъ ла къпътîiъ; mъ întîmплъ, mъ fakъ; mъ înплineskъ, mъ înfiinцezъ, ажъnгъ ла чева. «'Απέβα τοι κατὰ γνώμην». Ткр: «Πῶς ἀποβέβηκε τὰ τοῦ χρηστηρίου»: Ksen: «Σκοπέειν παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν, ὅπως ἀποβήσεται». Ер: «Ὧν ἠλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκεν». Iskp: «'Απέβη δ' εἰς οὐδὲν χρηστὸν αὐτοῖς». Пл: «Ἄριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσι». Лъч: «Ὅμοιος ἀπέβης τῷ τράγῳ». Лъч: (de ъnde партч: îm: neъt:) «'Αποβαίνοντα» Тъч: pesълtateле, sfîpшitъpiле. 4) (pap) în локъ de 'Αναβαίνω, mъ sъiъ; (despre pîъpĭ) potoneskъ, mъ ъmfлъ, віъ mape. «Ὅταν ὁ ποταμὸς ἀποβῇ. Tfp:

'Απο-βάλλω, biit: -βαλῶ, лепъdъ, skoцъ de d'asъпръ-'mĭ, desfakъ чева; (ші fir:) mъ лепъdъ. «Εἰκῇ τὸν σῖτον ἀπέβαλον». Ksen: «'Απὸ δὲ χλαῖναν βάλεν». Іл: В. (ші miж:) «Τὶ τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ». Ткр: Τοὺς τὴν δόξαν ἀποβαλλομένους». Лъч: 2) пiepzъ. «Νικηθέντες ὑπέρ ὀκτακισχιλίους ἀπέβαλον. Пл: «Οἱ νικώμενοι τὰ ἑαυτῶν πάντα ἀποβάλλουσι». Ksen: «'Απέβαλον τοσούτους ὑπὸ Κίμβρων». Пл:

'Απο-βάπτω, biit: -βάψω, afъndъ, moiъ чева în.. «'Αποβάπτειν εἰς ὕδωρ (ἐν ἅλμῃ)». Dskp: At:

'Απόβασις, εως (ἡ), ешipe din корабіе, desваркаре. 2) ешitъ, sfîpшitъ de ъnъ лъкръ, pesълtatъ. 3) плекаре, пърчedepe, ші чл: [ἀποβαίνω].

'Απο-βαστάζω, biit: -άσω, = 'Απάγω ші 'Αποφέρω, каръ, tpansпoptъ чева depapte, saъ жos.

'Αποβατήρια (τὰ), (se înц: ἱερά) жeptfъ, че sъ sъвîpшia пentpъ desваркаре. [din

'Αποβάτης, ου (ὁ), апoвatъ (прinч: ἀθλητὴς, лъптъtopъ). depinsъ a se коворî depe калъ, saъ din tpъsъpъ, ші a se ъpka iapъшĭ, saъ a se stpъmъta depe ъnъ калъ пе алтъл, op dintp'o tpъsъpъ întp'алta în алергареа лор. (de ъnde) «'Αποβάτην (se înц: ἀγῶνα) ἀγωνίσασθαι». Пл: [ἀποβαίνω]. [de ъnde

'Αποβατικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de лъптъtopъл, saъ лъпta къ nъme de 'Αποβάτης, апoвatъ. (вezĭ пpeчed: zічepe).

'Αποβέβηκα, tpe: de къ: ал лъĭ 'Αποβαίνω.

'Απο-βηματίζω, biit: -ίσω, skoцъ (isroneskъ) пе чiнева depe tpiвъnъ, (ші în цen:) din postъл sъъ, derpadezъ пе чiнева.

'Αποβῆναι, nex: 2: de inf: ал въĭ 'Αποβαίνω.

'Απο-βήσσω (ττω), biit: -βήξω, tъшind skoцъ fлегmъ, ші чл:

'Απο-βιάζομαι, biit: -άσομαι, poet:='Εκβιάζομαι, skoцъ (smîчeskъ, smългъ, isroneskъ) къ siла, siлъieskъ, stpimtopezъ.

'Απο-βιβάζω, biit: -άσω, skoцъ din корабіе пе ъsвatъ, desваркъ. (вezĭ 'Αποβαίνω). [de ъnde

'Αποβιβασμὸς (ὁ), desваркаре.

'Απο-βιβρώσκω, biit: -βρώσομαι,=Κατατρώγω, ші 'Αποτρώγω, pozъ, mъnînkъ de totъ.

'Απο-βιὸω -ῶ, biit: -ώσομαι, mъ depъptezъ din віацъ, morъ. [de ъnde

'Αποβιώσιμος (ὁ, ἡ), atinгъtopъ de (fъкъtъ ла) depъptape din віацъ, moapte. [ші

Αποβίωσις εως (ἡ), înчetape din віацъ, moapte.

'Απο-βλάπτω, biit: -βλάψω, (къ ак: ші цen:) adъkъ вътъmape, лiпsind пе чiнева de чева; (ші pas:) mъ лiпseskъ de чева, пiepzъ. «'Αποβλάπτεσθαὶ τινος». Плт: Лец: Z: a se вътъma пiepzînd чева. «Τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου». Sof: Easъ, 954 ші 941.

'Απο-βλαστάνω, biit: -στήσω, -ομαι,='Εκβλαστάνω, pesъpъ, влъstъpeskъ; (ші fir:) mъ naskъ, mъ tparъ din... [de ъnde

'Αποβλάστημα (τὸ), чеea че a pesъpit din чева, влъstapъ; (ші fir:) nъskъtъ din...(копiлъ, saъ nepotъ. ші чл:). [ші

'Αποβλάστησις, εως (ἡ), pesъpipe, влъstъpipe din чева; (ші fir:) naштepe, tpaцepe din...

'Απόβλεμμα (τὸ), ъĭtъtъpъ, къъtъtъpъ înnapoĭ, saъ în faцъ. [ші

'Απόβλεπτος (ὁ, ἡ), de depapte въzъtъ,

(прin ѕрm:) = Περίβλεπτος, însemnatŭ, вреdnікŭ de прівіt. [din

'Απο-βλέπω, віit: -βλέψω, (кѕ ак: препs:) mъ ѕitŭ (обsервŭ) de depapte, ші кѕ бъгаре de seamъ, îmĭ întoркŭ (saŭ îmĭ amŭ înfiпte) вedeріле ла чева; (fir:) amŭ stimъ ла чева, admipŭ, pîвneskŭ; atîpnŭ, aштeптŭ, пъdъжdѕieskŭ de ла чіnева; (ла neînsѕf:) îmĭ amŭ прівіреа, вedepea ѕndeва; (ші fir:) mъ întinzŭ, прівeskŭ, amŭ релаціе кътре чева, kontpiвѕieskŭ ла чева; (кѕ цen: преп:) îmĭ întoркŭ вedeріле de кътре... трекŭ кѕ вedepea, nѕ багŭ în seamъ, desпрецѕieskŭ; (fъръ kazŭ) mъ ѕĭtŭ înaпoĭ, saŭ întp'алтъ парte.

'Αποβληθῆναι, пas: nex: de inf: ал лѕĭ 'Αποβάλλω.

'Απόβλημα (τὸ), лепъdътѕръ. [ші

'Αποβλητικὸς, ἡ, ὸν, прічіnѕitopŭ, saŭ sѕпѕsŭ ла лепъdape. [ші

'Απόβλητος (ὁ, ἡ), лепъdatŭ, saŭ de лепъdat, de desпрецѕit. [ἀποβάλλω].

'Απο-βλίσσω (ττω), віit: -βλίσω, stpeкopŭ (прінч: miepea din farŭ); (fir:) iaŭ din чева.

'Απο-βλύζω (-βλύω), віit: -βλύσω, isвopъsкŭ; (în цen:) въpsŭ, daŭ afapъ.

'Απο-βλώσκω, віit: ἀπομολοῦμαι, поet: плекŭ, mъ dѕкŭ.

'Αποβοὴ (ἡ), =Καταβοή. «Ὅσον ἀποβοῆς ἕνεκα». Fp: кît пentpѕ окіĭ oameniлор (ка sъ nѕ ворвeaskъ de ръŭ).

'Αποβολεὺς, έως (ὁ), лепъdътopŭ. 2) піерzътopŭ, ші чл: «Ὅπλων—». Плт: [din

'Αποβολὴ (ἡ), лепъdape, apѕnкape. 2) піерdepe. [ші

'Αποβολιμαῖος, α, ον, kom:='Αποβολεύς. [ші

'Απόβολος (ὁ, ἡ), (Sкр:) = 'Απόβλητος. [ἀποβάλλω].

'Απο-βόσκομαι, віit: -βοσκήσομαι, пaskŭ (mъ хръneskŭ) din чева.

'Απο-βουκολέω -ῶ, віit: -ήσω, (прінч:) desпарцŭ (depъptezŭ, ръtъчeskŭ, fakŭ a se піерde) doвitoкŭ, saŭ вitъ din чіpadъ, din tѕpmъ; (fir:) amъцeskŭ, skoцŭ din minцĭ. [de ѕnde

'Αποβουκόλημα (τὸ), міжлокŭ de ръtъчіpe din чіpadъ; (fir.) momipe, amъцipe, aвatepe (din калеа чеа dpeaптъ).

'Απο-βράζω, віit: -βράσω, = 'Εκβράζω, fepвînd în колкоte въpsŭ, daŭ чева пе din afapъ. 2) iaŭ spѕma, (ші fir:) tъpîцеле, чepnŭ. 3) (nestp: saŭ ел:) înчetezŭ din fepвepe; (ші fir:) pesѕfлѕ, mъ алinŭ, mъ потолeskŭ. [de ѕnde

'Απόβρασμα (τὸ), totŭ че ese din fepвepe, (adikъ) spѕmъ, ші чл: (fir:) tъpîцe, dpoжdiĭ, ші чл: [mi

'Αποβρασμὸς (ὁ), fepвepe în колкоte, ші dape în fokŭ (пе din afapъ), pesвъpsape; smѕmape, pesѕfлape, ші чл:

'Απο-βράσσω (ττω), віit: -βράσω,='Απο-βράζω.

'Αποβραχῆναι, пas: nex: 2: de înf: ал лѕĭ 'Αποβρέχω.

'Απόβρεγμα (τὸ), лікѕidѕл, în кape moindѕ se чева 'шĭ a лъsat калitatea, плъmadъ, saŭ плъmъdeaлъ. [din

'Απο-βρέχω, віit: -βρέξω, пѕіŭ чева în вре ѕnŭ лікѕidŭ, ка sъ se moaie, ші sъ 'шĭ лase întp' însѕл калitatea sa, плъmъdeskŭ.

'Απο-βρίζω, віit: -βρίξω, поet: dopmitezŭ, ші adopmŭ (maĭ кѕ seamъ dѕпе mînкape), iaŭ ѕnŭ somnŭ.

'Απο-βρίθω, віit: -βρίσω, stpiвeskŭ, (stopкŭ) чева кѕ гpeѕtatea mea. 2) (neѕt:) kazŭ sѕвt o гpeѕtate.

'Αποβροχὴ (ἡ), плъmъdipe. [ἀποβρέχω].

'Απο-βροχθίζω, віit: -ίσω, =Καταβροχθίζω.

'Απο-βροχίζω, віit: -ίσω, прinzŭ, stpînгŭ, sѕгpѕmŭ кѕ лацѕл. (saŭ 2) deslегŭ, skoцŭ пе чіnева din лацŭ, (iap хірѕц:) пaptea чеа ръnitъ din легътѕpĭ, saŭ faше.

'Απο-βρύκω, віit: -βρύξω, поet: tpaгŭ кѕ dinцiĭ, mѕшкŭ.

'Απόβρωμα (τὸ), [ἀποβιβρώσκω] mînкътѕръ, posъtѕръ.

'Απο-βύω, віit: -βύσω, înкizŭ, astѕпŭ de totŭ. 2) destѕпŭ.

'Αποβώμιος, ші

'Απόβωμος (ὁ, ἡ), depъptatŭ de алtapŭ, saŭ de жeptfeлnікŭ; neпiosŭ, spѕpкatŭ, saŭ neпpiimitŭ ла жeptfъ. [ἀπὸ, βωμός].

'Απόγαιος, α saŭ ος, ον,='Απόγειος. [de ѕnde

'Απογαιόω -ῶ, віit: -ώσω, skimвŭ, пpefakŭ чева în пъmîntŭ. «Ἡ ἰλὺς τοῦ ποταμοῦ ἀπογαιοῦται». Etmл:

'Απο-γαλακτίζω, віit: -ίσω, înцapкŭ копілŭ. [de ѕnde.

'Απογαλακτισμὸς (ὁ), înцъpкape de копілŭ.

'Απο-γαλακτόω -ῶ, віit: -ώσω, пpefakŭ чева în лапte.

'Απόγει(γαι)ος, α saŭ ος, ον, depъptatŭ de пъmîntŭ. (de ѕnde Astpnm:) «'Απόγειον (se înц: διάστημα)». чеа maĭ mape depъptape a планецілор de ла пъmîntŭ. 2) вenitŭ din пaptea desпpe пъmîntŭ; (de ѕnde mapin:) || «'Απόγειος (se înц: ἄνεμος), ші 'Απογεία (se înц: αὖρα)». sѕfлътopŭ

din naptea ѳскатѣлъї кѣtре mare (de kare înnpotivъ este τροπαία); ші «'Απόγειον (se înц: σχοινίον),» otronъ, кѣ kare este легатъ кораѳіа ла църмъ. (vezї ші πεῖσμα, ші πρυμνήσιον). [ἀπὸ, γέα].

'Απο-γεισσόω -ῶ, viit: -ώσω, stръшinezъ (апъръ кѣ strашinъ). [de ѳnde

'Απογείσσωμα (τὸ), stръшinътъръ de kасъ.

'Απο-γεμίζω, viit: -ίσω. deшertъ, deskаркъ. [ші

'Απο-γεμόω-ῶ, viit: -ώσω, = 'Απογεμίζω, ші 'Απογομόω.

'Απο-γενναώ -ῶ, viit: -ήσω, naskъ, prodѳкъ din чева. [de ѳnde

'Απογέννημα (τὸ), nъскѣtъ, prodѳsъ din чева. [ші

'Απογέννησις, εως (ἡ), naштere, prodѳчere din чева.

'Απο-γεύομαι, viit:-εύσομαι, гѳstъ nцinъ din чева de черкаре; (în цen:) черкъ.

'Απο-γεφυρόω -ῶ, viit: -ώσω, fakъ podъ neste pîъ, ші чл: de коло nînъ коло.

'Απο-γηράσκω, viit: -γηράσω, înвъtрîneskъ de totъ, ажѳnгъ în adînчї вътрînеце.

'Απο-γίνο (γνο) μαι, viit: -γενήσομαι, (кѣ цen:) mъ dѳkъ denapte, mъ denърtezъ, mъ desпарцъ; (fъръ kazъ) лinseskъ, mъ dѳkъ, пierъ; (mi fir:) morъ. «Τὰ ὀστᾶ τῶν ἀπογενομένων». Ep: ші Tѳч:

'Απο-γι(γνώ)σκω, viit: -γνώσομαι, (кѣ ак: saъ înf:) nѳ рекѳnoskъ, nѳ înkѳviinцezъ, desanровezъ, desnѳterpiчeskъ, deкларъ de nепriimitъ. «'Απογνῶναι τὴν θειότητα τῆς ἀρετῆς ἀνόσιον». Пл: «'Απογινώσκειν τὴν γραφὴν (τὴν ἔνδειξιν)». Dіn: «Προσωτέρω διώκειν ἀπέγνω». Пл: 2) (кѣ цen: saъ ак:) isвъвeskъ de nîръ, деклъръ de nевinoватъ, desвinoвъцeskъ. «'Εμοῦ τοίνυν οἱ νόμοι ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν». Ls: «Μήτε ἀπογνώτω μηδὲν, μήτε καταγνώτω, πρὶν ἀκούσῃ». Esx: 3) (кѣ цen: saъ ак: ші inf:) desnъdъждѳieskъ пе чinева, saъ пе sinemї, mъ desnъdъждѳieskъ; (прin ѳрm:) mъ лепъdъ, saъ mъ лasъ de чева. «'Απεγνώκασι τὴν σωτηρίαν». Apist: «Οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς μετέστην». Dm: Τὴν πόλιν οὐκ ἀπέγνω μετὰ δυστυχίαν τηλικαύτην». Пл: «'Επειδὴ τοῦ ζῆν ἀπέγνω». Diod: «'Απεγνώκατε ἑαυτῶν». Dm: «Πειθοῦς ἀπεγνωκότες ἀνάγκην ἤδη προσήγομεν». Sin: «Τῆς πατρίδος ἀπογνωστέον». Sin: (ші ел:) «'Ο δὲ ἀπογνοὺς καὶ ἀθυμήσας ἀπέθανε». Пл: «Πρὸς ἀνθρώπους ἀπεγνωκότας». Пл: (mi nas:) «Τὰ Νέρωνος ἀπέγνωστο». ші «Ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος». Пл: «Βουλὴ ἀπεγνωσμένη». Ep:

'Απ-ογκέω -ῶ, viit: -ήσω, skazъ dinѳmflътъръ, mъ desѳmflъ. [ші

'Απ-ογκόω -ῶ, fakъ чева вolѳminosъ, ѳmплъ, ѳmflѳ, mъreskъ.

'Απο-γλαυκόω -ῶ viit: -ώσω, prefakъ în кѳкѳvae, вѳfniцъ. 2) (miж:) «Ἡ ὄψις ἀπογλαυκοῦται». vedepea doвîndeште natima nѳmitъ γλαύκωμα. 3) prefakъ чева, (ші miж: saъ nas:) mъ prefakъ în faцъ алвastrъ (γλαυκὸς). [de ѳnde

'Απογλαύκωσις, εως (ἡ), orвire din natima vedepiлor nѳmitъ γλαύκωσις, ші γλαύκωμα. (vezї ziчeриle).

'Απόγλουτος (ὁ, ἡ), лinsitъ de (saъ кѣ de totъ славї) кѳрї. [ἀπὸ, γλουτός].

'Απο-γλυκαίνω, viit: -ανῶ, îndѳлчeskъ пѳцin, saъ de totъ.

'Απο-γλύφω, viit: -γλύψω, skoвind, sъpînd (кѣ dalta) skoцъ чева din чева.

'Απο-γλωττίζω, viit: -ίσω, taiъ лimва кѳїва, лinseskъ de лimвъ пе чinева.

'Απόγνοια (ἡ), = 'Απόγνωσις, desnъdъждѳire.

'Απογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (прinц: калъ) каре nѳ se maї конoaште dѳпе dinцї desnре вîrstъ, = Λειπογνώμων. (vezї ші ἄβολος). [ші

'Απόγνωσις, εως (ἡ), desвinoвъцire; desnъdъждѳire, ші чл: [ші

'Απογνωστέον, nosit: ал лѳї 'Απογινώσκω. [ші

'Απογνώστης, ου (ὁ), лesne de desnъdъждѳit, disnѳsъ ла desnъdъждѳire. [ἀπογιγνώσκω].

'Απο-γομόω -ῶ, viit: -ώσω, =Απογεμίζω, deskаркъ.

'Απο-γομφόω, -ῶ, viit: -ώσω, [ἀπὸ, γόμφος] desfakъ din кѳieлѳ de лemnъ, op din nene. «— τὰς ναῦς». Nik: Xpon:

'Απογονὴ (ἡ), шirѳл strъnепоцilор, nostepitate (ѳrmъшie) de neamъ. [ші

'Απόγονος (ὁ, ἡ), ѳrmашъ de neamъ, nепotъ. (iap strъnепоцiї se zik trentat) «Τρίτος, τέταρτος, ші чл: ἀπόγονος». «'Αρίστων Θεοπόμπου ἀπόγονος ἕβδομος». Пaѳs: [ἀπὸ, γόνος].

'Απογραφεὺς, έως (ὁ), sekretarъ asѳnpa strînцeriї triвѳtѣлъї. [ші

'Απογραφὴ (ἡ), koniepe. 2)=Καταγραφή, katarpafie. 3) каталогъ, listъ. «'Απογραφὴ τῶν ἐλλιμενιστῶν». Dm: 2) ѳnъ felъ de жѳdikatъ în Atena asѳnpa însѳшitorѳлъї de челе пѳбliче. (vezї 'Απογράφω, ші 'Αναγραφή). [ші

Ἀπόγραφος (ὁ, ἡ), копiatȣ̆, преsкрisȣ̆. (de ȣnde || sȣвst:) Ἀπόγραφον (τὸ), = Ἀντίγραφον. [din

Ἀπογράφω, вiit: -γράψω, копiezȣ̆; zȣгръвеsкȣ̆ în imitape. «Ἀπ' αὐτῆς Ἀπελλῆς τὴν ἀναδυομένην ἀπεγράψατο». At: 2) însemnezȣ̆, трекȣ̆ în katastixȣ̆. «Καὶ ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί. Ep: (ші miж:) «Ἀπεγράψατο τήν τε χρείαν, εἰς ἣν ἐλήφθη τ'αργύριον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος». Dm: 3) порneskȣ̆ asȣпра кȣїва пîръ de жȣdiкatъ nȣmitъ, Ἀπογραφή, пentрȣ fȣрtiшагȣ̆ de аверї пȣвліче, арътînd sпре doвadъ, къ аре авере маї mȣлтъ de кît чеа лȣatъ însкрis. (вezї Dm: кътре Nikostpatȣ̆). 4) трекȣ̆ în реџistрȣ пȣвлiкȣ̆ (adiкъ fisчezȣ̆) авереа кȣїва. «Τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν». Dem: (mi miж:) «Οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο». Лs: 5) (miж:) mъ sкрiȣ̆, mъ îndatopezȣ̆ a faче чева, (dap маї кȣ seamъ) a sлȣжi ка ostaшȣ̆. «Ἐκήρυξαν τῶν νέων ἀπογράφεσθαι τὸν βουλόμενον τῷ βασιλεῖ βοηθεῖν· ἀπογραψαμένων δὲ πάντων προθύμως». Пл: «Ἀπεγράφοντο γὰρ οἱ φίλοι συναποθανουμένους ἑαυτούς». Пл: «Ὥσπερ ἄν εἴτις Ὀλυμπιᾶσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους». Esx: «Λόγον μέλλω ποιεῖσθαι, καὶ τὴν πρόσοδον ἀπεγραψάμην». Isoкр: amȣ̆ sopочit zioa ворвiрiї în пȣвлiкȣ̆. 6) mъ însкрiȣ̆ de четъцеanȣ̆ (ші прin ȣрm:) tpiвȣtapȣ̆, dînd лistъ de авереа mea. «Ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ὡς ἱππάδα δὲ τελῶν ἄρχειν ἠξίου τὰς ἀρχάς». Is: Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσσαρος ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην». Sкр: «Ἐνιαχοῦ ἔξεστι πᾶσιν ἀπογραψαμένοις ἐκκλησιάζειν, καὶ δικάζειν». Apst: 7) (petp:) mъ fъгъdȣieskȣ̆ însкрis (în жȣdiкъtopie) a траџе în жȣdiкatъ пе ачела, кърȣia atpiвȣieskȣ̆ вina, dîndȣ 'mї кȣвinteле de îndpeптape. «Ἔργῳ δὲ οὐκ ἀπεγράψατο πρὸς τοῦτον διαδικασίαν». Dm:

Ἀπο-γυνόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкȣ̆ кȣїва mъdȣлареле netpeвniче, îл desnepвezȣ̆, îї sлъвеsкȣ̆ вineле.

Ἀπο-γυμνάζω, вiit: -άσω, deпpinzȣ̆ кȣ desъвîршipe, saȣ̆ din noȣ̆. «Ἀπογυμνάζων στόμα». Esxл: (fp:) zikînd, op че 'ї вine.

Ἀπο-γυμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, desпoiȣ̆ de totȣ̆, лasȣ̆ голȣ̆ de totȣ̆, iaȣ̆ totȣ̆; (fir:) daȣ̆ de faцъ, deskoпepȣ̆. [de ȣnde

Ἀπογύμνωσις, εως (ἡ), desпoiape, голiре de totȣ̆, ші чл:

Ἀπο-γυναικόω -ῶ, вiit: -ώσω, afemeiezȣ̆ пе чiнева. [de ȣnde

Ἀπογυναίκωσις, εως (ἡ), afemeiape, молешipe.

Ἀπο-γωνιόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкȣ̆ чева ȣnгiosȣ̆.

Ἄποδα, ак: sinг: ал лȣї Ἄπους.

Ἀπο-δάζομαι (δαίομαι), вiit: -δὰ (δαὶ) σομαι, поet: mъ înпарцȣ̆ кȣ алцiї чева, daȣ̆, ші iaȣ̆ парte. «Ἀποδασάμενος τῆς ἑαυτοῦ στρατιῆς μόριον». Ep:

Ἀπο-δάκνω, вiit: -δήξομαι, mȣшкȣ̆ o бȣкatъ din чева. «Μῆλα ἀποδεδηγμένα». Лȣч:

Ἀποδακρυτικὸς, ὴ, ὸν, (прinч: doкtopie) порnitopȣ̆ de лакръmї sпре вindeкapea окiлор. [din

Ἀπο-δακρύω вiit: -ύσω, въpsȣ̆ лакръmї. 2) плîнгȣ̆, повesteskȣ̆ чева кȣ лакръmї. 3) (pap) înчetezȣ̆ de a лъкръma.

Ἀποδαμέω -ῶ, Dop: în лosȣ̆ de Ἀποδημέω.

Ἀπόδαμος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ̆ de Ἀπόδημος.

Ἀπο-δάπτω, вiit: -δάψω, рȣпȣ̆, smȣлгȣ̆, pozȣ̆ чева, înпȣцinezȣ̆.

Ἀπο-δαρθάνω, вiit: -δαρθήσομαι, adopmȣ̆, dopmȣ̆ пȣцin, iaȣ̆ ȣnȣ̆ somnȣ̆. 2) (pap) mъ deштeптȣ̆.

Ἀπόδασμα (τὸ), парte (din înпърцipe).[ші

Ἀποδάσμιος (ὁ, ἡ), лȣatȣ̆, saȣ̆ datȣ̆ dȣпе o înпърцipe; desпърцitȣ̆ ка o парte din totȣ̆; (iap маї кȣ seamъ) колонȣ̆, че a лȣat o парte de пъmîntȣ̆. [ші

Ἀποδασμὸς (ὁ), înпърцipe. 2) парte desпърцitъ dintp'ȣnȣ̆ totȣ̆; diвizie de oштipe. [ші

Ἀπόδαστος (τος), ου (ὁ, ἡ), = Ἀποδάσμιος, колонȣ̆. [mi

Ἀποδαστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локȣ̆ de Ἀποδασμὸς. [ἀποδάζομαι].

Ἀπο-δατέομαι -οῦμαι, вiit: -δάσομαι, поet: = Ἀποδάζομαι.

Ἀποδεδειλιακότως, adв: (de партч:) кȣ mape fpiкъ, saȣ̆ sfiaлъ.

Ἀποδέδρακα, tpe: de кȣ: ал лȣї Ἀποδιδράσκω.

Ἀποδέδωκα, tpe: de кȣ: ал лȣї Ἀποδίδωμι.

Ἀποδεὴς, έος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆; nesъвîршitȣ̆; nȣ de totȣ̆ плinȣ̆. [din

Ἀποδεῖ, вiit: -δεήσει, (neпeps:) лiпseшte, este лiпsъ. (вezї Ἀποδέω).

Ἀπο-δειδίσσομαι, вiit: -δίξομαι, поet: sпeрiȣ̆, (ші прin ȣрm:) опреsкȣ̆ пе чiнева de ла чева.

Ἀπο-δείκνυμι, вiit: -δείξω, doвedeskȣ̆, арътȣ̆ de faцъ, faкȣ̆ кȣnoskȣtȣ̆ fъръ în-

*

doiaлъ, esплікŭ. «Πολλὰ γὰρ εἰπὼν οὐδὲν γε τρανῶς ἀπέδειξας». Eвр: (ші пas:) «Περὶ μὲν οὖν αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι μοι νομίζω». Iskp: (ші між:) «Καὶ ἃ δοκεῖ μοι δίκαια εἶναι, μὴ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ ἀποδεικνύμενος». Ksen: «'Αποδείκνυμαι γνώμην». Ep: în локŭ de 'Αποφαίνομαι, îmĭ daŭ пъpepea. 2) skoцŭ de faцъ, продѕкŭ, naskŭ. «Τῶν δὲ γυναικῶν ἔνιαι καὶ παιδάρια αὐτῷ ἀπέδειξαν». Iskp: 2) fakŭ, sъвîpшeskŭ. «Ὅς ἂν παραλαβὼν ἡμερώτερον ἀποδείξῃ ἀγριώτερον, ἢ παρέλαβε». Плт: «'Εν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσῆν ἀπέδειξαν τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν». Плт: «'Ητρυφὴ καὶ συγγενῶν καὶ φίλων ἐπιλήσμονας ἀποδείκνυσι». Sin: (ші між:) «Οὐδὲν ἀποδειξάμενος λαμπρὸν ἔργον». Ep: «'Απεδέξατο εἰς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας μεγάλας». Ep: 4) = 'Αναδείκνυμι, проклаmŭ, pîndѕieskŭ, xipotonezŭ; (ші despre клъditѕpĭ) sfinцeskŭ, inaѕгѕpezŭ. «'Απέδειξαν ἱέρειαν τῆς 'Εστίας». Пл: «'Ο ἀποδείξας σε δήμου πρόεδρον». Sin: (ші пas:) «Στρατηγεῖν 'Αχαιῶν ἀποδειχθείς». Паѕs: «Μέλλων ἀποδεικνῦναι τὸ κατεσκευασμένον ὑπ' αὐτοῦ θέατρον. Пл: 5) întokmeskŭ, aшezŭ, staвiлezŭ. «Ἓν βουλευτήριον ἀποδείξας καὶ Πρυτανεῖον ξυνῴκισε πάντας» Тѕч: «Τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν». Dm: (ші пas:) «Τοῦτο οἰκητήριον ἀπεδέδεικτο αὐτῷ». Паѕs: «Οὔτε συνεδρίων αὐτοῖς, οὔτε χρόνων ἀποδεδειγμένων». Iskp: 6) (pap) pепpesintŭ (esпpimŭ пpin кѕвîntŭ, saŭ înfъцiшezŭ пpin faптъ), imitŭ. «Παρασκευάζου Λυκοῦργον ἀποδείξων». Плт: 7) în локŭ de ἐπιδείκνυμι, -μαι, fakŭ aрътape sпpe faлъ, saŭ aрътŭ чева, ка sъ mъ лаѕdŭ. [de ѕnde

'Αποδεικτικὸς, ή, ὸν, atinгъtopŭ, destoĭnikŭ de a doвedi; kontpiвѕitopŭ sпpe doвadъ. [de ѕnde

'Αποδεικτικῶς, adв: кѕ кiпŭ doвeditopŭ.

'Απόδεικτος (ὁ, ἡ), doвeditŭ. 2) de doвedit. [ἀποδείκνυμαι].

'Αποδειλίασις (ἡ), пъръsipe de o întpeпpindepe de fpikъ. [ші

'Αποδειλιατέον, nosit: [din

'Αποδειλιάω -ῶ, вiit: -άσω, (кѕ ак: преп: saŭ цen:) mъ temŭ (mъ sfieskŭ) пpea mѕлt; (пpin ѕpm:) nѕ îndpъzneskŭ a întpeпpinde чева, mъ лasŭ de fpikъ.

'Απόδειξις, εως (ἡ), doвedipe, desлѕшipe, лъmѕpipe, eksпѕnepe, aрътape de faцъ. «'Ενταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι, τίποτ' ἦν ἃ ἔπραξας». Esx: 2) пѕвлiкape, dape afapъ. «'Ιστορίης ἀπόδειξις». Ep: 3) pîndѕipe, nѕmipe, aшezape. 4) xotъpîpe sпpe чева. 5) sъвîpшipe. «Ἔργων μεγάλων—». Ep: 6) (petp:) = 'Ενθύμημα, ші Συλλογισμὸς, aргѕmentaцie. 7) miжлокŭ de doвedipe, doвadъ. «Τίνες αἱ τούτων ἀποδείξεις; ἐναργεῖς καὶ φανεραί». Dm: 8) (pap) = 'Επίδειξις, aрътape sпpe faлъ. [ἀποδείκνυμι].

'Απο-δειπνέω -ῶ, вiit: -ήσω. îmĭ isпpъвeskŭ чina, mъ sколŭ de ла чinъ.

'Αποδειπνίδιος (ὁ, ἡ), пpisositŭ, pъmasŭ de ла чinъ. 2) = кѕ

'Απόδειπνος (ὁ, ἡ), чел че n' a aпѕкat (saŭ s'a sкѕлat de ла) чinъ. 2) (neѕt:) 'Απόδειπνον (τὸ), (Бis:) pѕгъчiѕne de mѕлцѕmipe dѕпe чinъ. [ἀπὸ, δεῖπνον].

'Απο-δειροτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: (кѕ ак:) taiŭ rîtѕл, (пpin ѕpm:) капѕл кѕĭва.

'Απο-δείρω, вiit: -δερῶ, Ion: în локŭ de 'Αποδέρω.

'Αποδεκάτευσις, εως (ἡ), = 'Αποδεκάτωσις. [din

'Απο-δεκατεύω, вiit: -εύσω, ші

'Απο-δεκατόω -ῶ, вiit: -ώσω. = Δεκατίζω, zeчiѕieskŭ, diжmѕieskŭ. 2) алегŭ, iaŭ пpin sopцĭ din zeчe ostaшĭ пe ѕnѕл, ші 'л пedeпseskŭ. [de ѕnde

'Αποδεκάτωσις, εως (ἡ), zeчiѕipe, diжmѕipe. 2) zeчiѕiaлъ, diжmъ.

'Αποδεκτέος, α, ον, nosit: ал лѕĭ 'Αποδέχομαι.

'Αποδεκτὴρ, ші

'Αποδέκτης, ου (ὁ), пpiimitopŭ, stpînгъtopŭ de вanĭ пѕвлiчĭ, ші dъtъtopŭ dintp'înшiĭ ла tpeвѕinцe, kasiepŭ. [ші

'Απόδεκτος (ὁ, ἡ), вpednikŭ de пpiimipe, вine пpiimitŭ, плъкѕtŭ. [ἀποδέχομαι]. [de ѕnde

'Αποδέκτως, adв: кѕ кiпŭ вine-пpiimitopŭ, плъкѕt.

'Απο-δενδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefakŭ, (ші пas:) mъ пpefakŭ în пomŭ, saŭ копачiŭ.

'Αποδέξασθαι, nex: de inf: ал лѕĭ 'Αποδέχομαι. 2) Ion: în локŭ de 'Αποδείξασθαι, nex: de inf: miж: ал лѕĭ 'Αποδείκνυμι.

'Απόδεξις, ιος (ἡ), Ion: în локŭ de 'Απόδειξις. 2) = 'Αποδοχή.

'Αποδέξομαι, вiit: ал лѕĭ 'Αποδέχομαι. 2) Ion: în локŭ de 'Αποδείξομαι, miж: вiit: ал лѕĭ 'Αποδείκνυμι.

'Απόδερμα (τὸ), пiелea чea жѕпѕitъ. [ἀποδέρω]. [de ѕnde

'Απο-δερματόω -ῶ, вiit: -ώσω, жѕпoiŭ, skoцŭ пiелea.

'Απο-δέρω, вiit: -ερῶ. жѕпoiŭ, iaŭ пiелea; (fiг:) вatŭ tape пe чinева, (îĭ skѕtѕpŭ кожоака).

'Απόδεσις, εως (ἡ), легаре de чева. [ἀποδέω].

'Αποδεσμεύω, віїt: -εύσω, легъ чева tape în чева, fакъ о (легъ în) легътъръ віne înnodatъ. [din

'Απόδεσμος (ὁ), ор че slъжеште ла легаре, легътъръ, шіpetъ, fашъ; (dap прінч:) легътъръ de капъ, saъ de піептъ femeiaskъ, (Fpanц:) корsetъ. 2) легътъръ, бокчеа. [de ъnde

'Αποδεσμόω -ῶ, віit: -ώσω,=Ἀποδεσμεύω.

'Απο-δέχομαι, віit: -δέξομαι, (къ ак: saъ цen:) прîimeskъ чева къ mълцъmіре de ла чінева, апробезъ, лаъdъ. (везї ші Ἄγαμαι). 2) (рар) înцелегъ, прічепъ. (віit: ачestъї вербъ se aseamъnъ къ Іоnікъл віit: ал лъї 'Αποδειίκνυμαι).

'Απο-δέω, віit: -δήσω, = 'Αποδεσμεύω.

'Απο-δέω, віit: -δεήσω, (къ цen: ші dat: saъ ак: ші inf:) sîntъ maї de жos, лiпsitъ, ръmîiъ înапої, saъ sîntъ depapte. «Φιλίας δὲ πλεῖστον ὅσον ἀποδέοντες». Лъч: «'Τοῦ 'Ασκληπιοῦ τὸ ἄγαλμα μεγέθει μὲν τοῦ 'Αθήνησι Διὸς ἥμισυ ἀποδεῖ». Паъs: Μέγεθος καὶ ῥώμην ἀπέδει οὐδενός». Паъs: «Πόλις ὅπλων ἀριθμῷ τῆς ῥώμης οὐκ ἀποδέουσα». Пл: «'Αποδέοντας οὐ πολὺ ἄνδρας εἶναι». Fал: «Ἔτη οὐ πολύ (ὀλίγῳ, βραχὺ) ἀποδέοντα ἑκατόν». Apst: «Μύρια τριακοσίων ἀποδέοντα». Тъч:

'Απο-δηλόω -ῶ, віit: ώσω, аръtъ къ desъвîршіре, fакъ къ totъл въzъtъ, dовedeskъ, saъ въdeskъ.

'Απο-δημαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, ръtъчeskъ (абatъ) nopodъл повъцъindъ 'л ка demaгогъ.

'Αποδημέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ depъptezъ de nopodъл meъ, mъ înstpeinezъ din patpia mea. 'Ως ἐλευθέρῳ ἔξεστί μοι καὶ ἀποδημεῖν καὶ ἐπιδημεῖν». Ksen: «Ποῖ γῆs ἀπεδήμεις»; Apstf: «Δεῦρο ἀποδημεῖν». Пл: «'Απεδήμησεν εἰς χώραν μακράν». Sкр: «Μακρὰν τῶν ἀνθρώπων ἀποδημῶ». Sin: «'Επὶ στρατείαν ἀποδημεῖν». Ел: «'Ενθένδε εἰς ἄλλον τόπον ἀποδημῆσαι». Плt: [ἀπόδημος]. [de ъnde

'Αποδημητής, οῦ (ὁ), ші

'Αποδημητικὸς, ὴ, ὸν, обічnъitъ, deppinsъ a se înstpeina, іъвitopъ de a ъmбла în stpeinъtъцї.

'Αποδημία (ἡ), înstpeinape, кълъtopie în stpeinъtate, лiпsipe din patpie. [din

'Απόδημος (ὁ. ἡ), înstpeinatъ, depъptatъ din patpia sa. «Πόλεμος—» Плd: pesвoiъ fъкъtъ afapъ din цapъ. [ἀπὸ, δῆμος].

'Αποδία (ἡ), лiпsъ de пічоape, saъ авере de sлабе ші netpeбніче пічоape. [ἄπους, -οδος].

'Απο-δι-αιρέω -ῶ, віit: -ήσω, (nex: ἀποδιεῖλον, ші чл:) = 'Αποδιαστέλλω.

'Απο-διαιτάω -ῶ, віit: -ήσω, (къ цen: ші ак:) жъdikînd ка арбітраръ (алеsъ жъdікъtopъ) desвіnoвъцeskъ пе чінева. «Τὴν δίκην, ἣν αὐτοῦ καταδεδιητήκει, ταύτην ἀποδεδιητημένην ἀποφαίνειν». Dm: desвіnoвъцitoape.

'Απο-δια-στέλλω, віit: -στελῶ, (къ ак: saъ ші dat:) despapцъ în пърцї, saъ înпapцъ· (iap) «'Αποδιεσταλμένος». Sкр: (însemneazъ) опрitъ, deoseбitъ прin înкisoape.

'Απο-δια-τρίβω, віit: -τρίψω, îmї келtъіeskъ (піерzъ) вpemea în zadapъ.

'Απο-διδάσκω, віit: -διδάξω, desвъцъ пе чінева de челе înвъцate.

'Αποδιδρασκίνδα, adв: (ка nъme), ъnъ feлъ de жъкъріе de копії, каре se ziче ші Δραπετίνδα (везї ші Μυίνδα), d'amiжa, d'a баба оарба. [din

'Απο-διδράσκω, віit: ἀποδράσομαι (nex: ἀπέδρασα, ші 2; ἀπέδραν, de ъnde inf: 'Αποδράναι, partч: ἀποδράς), sкапъ прin fъгъ іъte în локъ neштіъtъ, mъ fъгъpeskъ пе fъpішъ. 2) (къ ак;) mъ апъръ, mъ лепъdъ de чева.

'Απο-διδύσκω, віit: -δύσω, = 'Αποδύω.

'Απο-δίδωμι, віit: -δώσω, (nex: ἀπέδωκα, ші між: 'Απεδόμην, ші чл:) daъ înапої че amъ лъat; (прin ъpm:) îmї плъteskъ datopia. «'Απόδοτε αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐλάβετε». Ksen: «'Απόδος τὰ πορθμεῖα». Лъч: «Οὐδὲ γονεῦσι θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκεν». Іл: Δ: «Τῇ γῇ ἀποδοῦναι τὸ σῶμα» Ksen: «Ὅ,τι περ ἂν λάβῃ ἡ γῆ, καλῶς καὶ δικαίως ἀποδίδωσι». Ksen: «Χάριτας ἀποδιδόναι». Ksen: «Τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι». Dm: (ші пas.) «Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ Νικίου». Dm: 2) atpiвъiъ; pîndъieskъ. «Γυναιξὶ μουσικὴν ἀποδιδόναι». Пл: «'Ακριβῶς ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ δίκαιον ἀποδιδόναι». Пл: »'Απέδοσαν αὐτῷ τὸ πρωτεῖον. Tmst: «Τὸ κρίνειν ἀποδοτέον οὐδὲν ἧττον τοῖς πεπαιδευμένοις, ἢ τοῖς εἰδόσι». Плt: (ші пas:) «Μάλιστα δὲ ἀρχὰς λεκτέον ταύτας, ὅσαις ἀποδέδοται βουλεύσασθαί τι καὶ κρίναι καὶ ἐπιτάξαι». Apst: «Ἡ φύσις ἑκάστῳ τῶν περιττωμάτων ἀποδίδωσι τὸ δεκτικὸν μόριον». Apst: 3) лаsъ, daъ чева în stъпînipea, saъ воеа къїва. «Εἰς τὴν βουλὴν ἀπέδοσαν περὶ αὐτῶν». Iskp: 4) îmї înплineskъ datopia. «Τὸ ἔργον αὐτοῦ εὖ ἀποδίδωσιν». Apst: «Τὰ τελειοτερα τῶν ζώων

τέλειον ἀποδίδωσι τὸ τέκνον». Apst: «Τὸν λόγον τοῦτον οὐδένες ἂν ὑμῶν ἱκανώτερον ἀποδοῖεν». Плт: 5) daŭ definiцia ѕnѕĭ лѕкрѕ, îл esплікŭ, îл deskріŭ. «Οἷος τυγχάνει ὁ Θεὸς ὤν, ἀεί που ἀποδοτέον». Плт: «Τὴν εὐδαιμονίαν οὐχ ὁμοίως πάντες ἀποδιδόασιν». Apist: «Σιμμίας δὲ τὴν κοτύλην ἀποδίδωσιν ἄλεισον. At: 6) skoцŭ iaръшĭ de faцъ, ла вedepe; (ші miж:) mъ iвeskŭ iaръшĭ, mъ peîntopkŭ. «Τῶν λαχανωδῶν τὰ μὲν τὴν ἐξομοίωσιν ἀποδίδωσι». Tfp: «Ἀποδιδόασι διὰ πλειόνων γενῶν αἱ ὁμοιότητες». Apst: «Ἤδη δὲ ἀπέδωκέ τι (τῶν συγγενῶν σημείων) καὶ διὰ τριῶν». Apist: 7) (miж:) вînzŭ (кѕ oape кape deoseвipe de πιπράσκω, вezĭ eksemплѕ), desfakŭ. «Τὴν δὲ κεφαλὴν τοῦ... δισχιλίων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν ἀπέδοτο τῇ θυγατρί». Пл: «Οἰκέτην πονηρὸν πωλεῖ τις, καὶ ἀποδίδοται τοῦ εὑρεθέντος». Ksen: (ші akt: dap maĭ pap) «Τ' ἀνδράποδα ἀπέδοσαν». Тѕч:

Ἀπο-διΐστιμι, вiit: ἀποδιαστήσω, (кѕ ак: ші цen:) desпарцŭ чева кѕ totѕл de алta.

Ἀπο-δικάζω, вiit: -άσω, (înпpotiвъ de Καταδικάζω) desвinoвъцezŭ. «Ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι». Esx:

Ἀποδικεῖν, поet: nex: 2: de înf: ал (neîntp:) Ἀποδίκω. 2) прez: de înf: ал лѕĭ

Ἀπο-δικέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ daŭ кѕвinte de îndpeптape, mъ desвinoвъцeskŭ înaintea жѕdikъtopieĭ.

Ἀπο-δίκω (neîntp:), din кape nex: 2: Ἀπέδικον, inf: Ἀποδικεῖν, mi пapt: Ἀποδικών, поet: лепъdŭ, skѕtѕpŭ d' asѕпръ'mĭ вpe o вinъ, вpe o пîръ, saŭ пonosŭ.

Ἀπο-δινέω -ῶ, вiit: -ήσω, înвîptind asвîpлŭ, лепъdŭ чева. 2) înчetezŭ de a înвîpti, isпръвeskŭ tpeiepѕл.

Ἀπο-δίομαι, (fъръ вîit:) поet: isгoneskŭ, deпъptezŭ.

Ἀπο-διοπομπέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, deпъptezŭ de ла sinemĭ вpe ѕnŭ pъŭ пpin înвлînzitoape жeptfъ, saŭ pѕгъ kiemъtoape întp' aжѕtopŭ кътpe deпъptъtopѕл de pe-ле (Ἀποτρόπαιον) Жoe; (în цeп:) isгoneskŭ, лепъdŭ, ші чл: (вezĭ ші Ἀποτροπιάζομαι, ші Ἐκθύω). [de ѕnde

Ἀποδιοπόμπησις, εως (ἡ), isбъвipe, deпъptape de ѕnŭ pъŭ пpin жeptfъ ші pѕгъчiѕne кътpe Жoe.

Ἀπο-δι-ορίζω, вiit: -ίσω, (Skp:) desпepцŭ пpin xotapŭ.

Ἀπο-δισκεύω, вiit: -εύσω, asвîpлŭ diskѕл, saŭ чева ка ѕnŭ diskŭ.

Ἀπο-δι-ωθέω -ῶ, вiit: -ωθήσω, saŭ -ώσω, înпinгŭ deпapte.

Ἀποδιωκτὴρ, -ῆρος, ші Ἀποδιώκτης, ου (ὁ), isгonitopŭ. [ші

Ἀπο-διώκτρια (ἡ), isгonitoape. [din

Ἀπο-διώκω, вiit: -διώξομαι, гoneкŭ afaръ, saŭ deпapte.

Ἀποδίωμαι, sѕп: ал лѕĭ Ἀποδίομαι.

Ἀποδίωξις, εως (ἡ), isгonipe, deпъptape. [ἀποδιώκω].

Ἀποδοκεῖ (neпeps:). [din

Ἀπο-δοκέω -ῶ, вiit: -δόξω, (nex: ἀπέδοξεν) =Οὐ δοκεῖ, nѕ se пape кѕвiinчosŭ, nѕ se aпpoвeazъ. «Μὴ ἀποδόξῃ ὑμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι». Ksen: (ші în паралелŭ кѕ Μή). «Ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι.» Ep:

Ἀπο-δοκιμάζω, вiit: άσω, dѕпe чepчetape saŭ чepкape nѕ înкѕвiinцezŭ, nѕ aпpoвezŭ чева; (пpin ѕpm:) лепъdŭ чева ка neкѕвiinчosŭ, ші netpeвnikŭ. [de ѕnde

Ἀποδοκιμασία (ἡ), лепъdape, desпpeцѕipe de чева ка neкѕвiinчosŭ ші netpeвnikŭ eшitŭ ла чepкape.

Ἀποδοκιμαστέος, α, ον, пosit: ал лѕĭ Ἀποδοκιμάζω.

Ἀποδόκιμος (ὁ, ἡ), neînкѕвiinцatŭ, neaпpoвatŭ, neeшitŭ вѕnŭ ла чepкape; neвpednikŭ. [ἀπὸ, δοκιμή].

Ἀπόδομα (τὸ), (Skp:) datŭ, saŭ de dat dѕпe datopie; ofepinцъ, пpinosŭ; fъгъdѕinцъ. [ἀποδίδωμι].

Ἀποδόμεναι, поet: în лoкŭ de Ἀποδοῦναι.

Ἄποδος (ἡ), Ion: în лoкŭ de Ἄφοδος.

Ἄποδος, цen: ал лѕĭ Ἄπους.

Ἀπόδος, 2: sinг: пeps: a nex: 2: de пopѕnч: [ші

Ἀποδόσθαι, miж: nex: 2: de înf: ал лѕĭ Ἀποδίδωμι.

Ἀποδόσιμος (ὁ, ἡ), пѕtinчosŭ, saŭ кѕвiinчosŭ de a se da dѕпe datopie (кѕĭ se кѕвine). [din

Ἀπόδοσις, εως (ἡ), dape înaпoĭ, saŭ плaтъ de datopie, ші чл: 2) eksплікape, eksпѕnepe, deskpiepe; (гpam:) a doa пapte, komплinitoape a пepiodѕлѕĭ, saŭ пpoпosiцie pелatiвъ кътpe anteчedenta sa. 3) вînzape (pap). [ші

Ἀποδοτὴρ (ὁ), плътitopŭ de datopie; pesплътitopŭ. [ἀποδίδωμι].

Ἀπόδουλος (ὁ, ἡ), пъskѕtŭ, tpasŭ din poвĭ.

Ἀποδοῦναι, nex: 2: de înf: ал лѕĭ Ἀποδίδωμι.

Ἀποδοχεῖον (τὸ), лoкŭ de пpiimipe, saŭ de înкъпepe. [ші

'Αποδοχεὺς, έως (ὁ), = 'Αποδέκτης. [de ънde

'Αποδοχεύω, biit: -εύσω, stpînrъ, ppiimeskъ ban ıı ıı ı, sîntъ kasiepъ. (bezı 'Αποδέκτης). [din

'Αποδοχὴ (ἡ), ppiimipe kъ mълцътipe; înkъвiinцare, anpobaцie; лавdъ; чinste. [ἀποδέχομαι].

'Απο-δοχμόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: nвiъ чева кълкatъ, кълкъ; плекъ snpe înapoı, saъ în латъpe чева, înkoboiъ. «Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα». Od: I:

'Αποδρᾷ, 3: neps: de nex; 2: ал sвn: лвı 'Αποδιδράσκω.

'Απόδραγμα (τὸ), kîtъ anвkъ чinева kъ mîna, o лъътъръ kъ mîna, saъ вnъ nвmnъ de чева. [ἀποδράττομαι].

'Αποδραθεῖν, noet: nex: 2: de înf: ал лвı 'Αποδαρθάνω.

'Απόδραθι, nex: 2: de nopвnч:, ші

'Αποδραίην, nex: 2: de nopt; ал лвı 'Αποδιδράσκω.

'Αποδραμεῖν, nex: 2: de înf: ал лвı 'Αποτρέχω.

'Αποδρᾶναι, nex: 2: de înf:, ші

'Αποδρὰς, ᾶσα, ὰν, nex: 2: de партч; ал лвı 'Αποδιδράσκω.

'Απόδρασις, εως (ἡ), fвгъ пе fърішъ, fвгъpie, dezeptape. [ἀποδιδράσκω].

'Αποδράσομαι, bîit: ал лвı 'Αποδιδράσκω.

'Απο-δράσσω (ττω), ші (між:) 'Αποδράσσο (ττο) μαι, biit: -δράξω, -ομαι, anвkînd kъ mîna smългъ чева (п: е: ервърı ші ал:); (în цen:) iaъ парte din чева.

'Απο-δρέπω, ші (між:) -δρέπο (πτο) μαι, biit: -δρέψω, ομαι, taiъ, кълегъ (maı kъ seamъ flopı, saъ поame, ші алte poade); (înцen:) iaъ чева de вndeва.

'Αποδρῆναι, Ion: în локъ de 'Αποδρᾶναι.

'Απόδρησις, ιος (ἡ), Ion: în локъ de 'Απόδρασις.

'Απόδρομος (ὁ, ἡ), чел че se întoapче алергînd, saъ din алергаре. 2) чел че рътîne înapoı ла алергаре, алергъторъ oвositъ, (ppin вpm:) nedestoinikъ ла алергаре. [ші

'Αποδρομὴ (ἡ), [ἀποτρέχω] = 'Απόδρασις, fвгъ, алергаре snpe скъпаре. 2) (pap) локъ de скъпаре (asilъ).

'Απο-δρύπτω (δρύφω), biit: -δρύψω, noet: sfîıшiъ, рвпъ чева къ вnгiiле, къ гіаръле, srъpiъ.

'Αποδρῴην, At: în локъ de 'Αποδραίην.

'Απο-δύνω, noet: în локъ de 'Αποδύω.

'Αποδυρμὸς (ὁ), жалпікъ плînцere (вочетъ). [din

'Απ-οδύρομαι, biit: -οδυροῦμαι, (kъ ak:) плînrъ; mъ плînrъ. «Ταῦτα γοῦν ἀπωδύρου πρὸς με». Лвч:

'Απόδυσις, εως (ἡ), desвръkare, desnoiare. [ἀποδύω].

'Απο-δυσπετέω -ῶ, biit: -ήσω, din nekazъ, nemълцътipe, saъ desnъdъждвipe mъ лепъdъ, mъ depъptezъ de чева; (ppin вpm:) mъ deskвражezъ, mъ sfieskъ. «Μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων δυσπετήσῃς». Лвч: (în цen:) nъ nemepeskъ în чева, nъ isввteskъ. «Περὶ ἀυτὴν τὴν ἐπιθυμίαν ἀποδυσπετοῦσιν». Пл: [de ънde

'Αποδυσπέτησις, εως (ἡ), nekъжipe, nemълцътipe, deskвражare, desnъdъждвipe; (pin вpm:) пъръsipe de чева.

'Αποδυτήριον, ші 'Απόδυτρον (τὸ), локъ de desвръkare (dinaintea бъі, saъ a лвпътopii). [din

'Απο-δύω, biit; -δύσω, (nex: 'Απέδυσα, ші шіж: 'Απέδυν, ші чл:) (kъ doı ak: saъ ak: ші цen:) = 'Εκδύω, desвракъ, desnoiъ, голeskъ; (ші fir:) isвъвeskъ, слововzъ; (ші між:) mъ апъръ. «'Αποδύω σε τὴν ἐσθῆτα, saъ τῆς ἐσθῆτος». Лвч: (ші між:) «'Απόδυσαι, καὶ ἤδη πάλαιε». Лвч: (ші nas:) «Οἵμοι τάλας, ἀποδύομοι μεθ'ἡμέραν»». Apstf: «Απεδέδυντο τὸν φόβον». Плв: «'Αποδυόμενοι τὰς διαβολὰς». Пл: 2) (de ла лвпътopı kъ ak: saъ dat: преп: saъ inf: fir:) mъ гъteskъ, mъ апъkъ, (ші обшt:) mъ sвmetъ. «Οἱ πρὸς πᾶσαν ἀποδυόμενοι πρᾶξιν». Пл: «Πρὸς τὸν πότον ὡς πρὸς τὸν ἀντίπαλον ἀποδυόμενοι». Ел: «Τὴν δικαιοσύνην σὺ ἀποδύῃ διδάσκειν». Ksn.

'Αποδῶ (ppin întpвn:) în локъ de 'Αποδέω, legъ de чева.

'Αποδῶ, ῷς, ῷ, ῶμεν, ші чл: nex: 2: de sвn: ал лвı 'Αποδίδωμι.

'Απο-δωρέομαι, οῦμαι, biit: -ήσομαι, dъpвieskъ dintp'вnъ лвкрв ал меъ.

'Απο-δωσείω, (fъръ biit:) dopeskъ, sîntъ disnвsъ a da, a плъti. [ἀποδώσω biit:]

'Αποειμένος, η, ον, noet: партч: ал лвı 'Αποέννυμι.

'Απόειμι, noet: în локъ de Ἄπειμι.

'Αποειπεῖν, noet: în локъ de 'Απειπεῖν, ші

'Αποεῖπον, noet: în локъ de 'Απεῖπον, nex: 2: (neper:) ал лвı 'Απαγορεύω.

'Απο-είρω, biit: -έρσω, (nex: 'Απόερσα) noet: smългъ, smîveskъ, tpagъ, tîpъskъ de вале; (maı kъ seamъ desnpe апе) прънъdeskъ, înnekъ, înriцъ. Ἔνθα με κῦμ' ἀπόαρσε». Il: 2: «Ὃν ῥα τ' ἔναυλος ἀποέρσει

χειμῶνι περῶντα». Іл: Ф: ші. «Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμός». ачелашї.

'Απόελπτος (ὁ, ἡ), nenъdъжdъitъ, saъ desnъdъжdъitъ. [ἀπὸ, ἔλπω].

'Απο-έννυμι, noet: = 'Αποδύω.

'Αποεργάθω, noet: în локъ de 'Απείργω.

'Αποέργμενος, η, ον, noet: în локъ de 'Απειργόμενος, saъ 'Απειρχθεὶς, saъ 'Απειρξάμενος, партч: а лъї

'Αποέργω, noet: în локъ de 'Απείργω.

'Απόερσα, noet: nex: 1:, ші

'Αποέρσω, noet: biit: ал лъї 'Αποείρω, saъ în локъ de 'Αποέρξω de ла 'Αποέργω. (bezї maї sъs).

'Απο-ζάω -ῶ, biit: -ζήσω, saъ -ζήσομαι, saъ -βιώσομαι, (nex: 'Απέζησα, saъ 'Απεβίων, ші чл:) tръieskъ din чева în лiпsъ ші stpimtopat, аbia tръieskъ.

'Απόζεμα (τὸ), ['Αποζέω]. = 'Αφέψημα, dekotъ (Itл:). [din

'Αποζέννυμι, biit: -ζέσω, = 'Αποζέω.

'Απο-ζευγέω, Ion: în локъ de

'Απο-ζεύγνυμι, biit:- ζεύξω. (пas: nex: 2. 'Απεζύγην) = 'Αποζυγόω. 2) = Διαζευγνύω, desпарцъ. «Δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας». Esxл: (în перifр: adikъ) ъmблînd amъ benit aiчї.

'Απο-ζέω, biit: -ζέσω, пъiъ чева sъ feарбъ (sъ dea ъndъ); (med:) fakъ dekotъ. 2) (neъt:) nъ maї fербъ (în колкоte), mi se taie fербереа.

'Αποζῇν, inf: ал лъї 'Αποζάω.

'Απο-ζυγόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцъ din жъгъ, dежъгъ.

'Απ-όζω, biit: -οζήσω, (tpe: de къ: în локъ de прez: ἀπόδωδα) skoцъ, daъ miposъ, miposeskъ. «Μύρου («Κινάβρας, ші чл:) ἀπόζων». Лъч: «'Απόζει θεσπέσιον (παραπλήσον, ші чл:)» Ер:

'Απο-ζωγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, zъгръвeskъ, imitînd saъ копiind o zъгръвitъ iikoanъ. 2) = ζωγραφέω, Плat: zъгръвeskъ, iaъ кiпъл къїва.

'Απο-ζώννυμι, biit: -ζώσω, desчinгъ пе чiнева; (fiг:) desapmezъ; (ші прiн ъpm:) sлобozъ ostaшъ din sлъжбъ; (ші în цen:) skoцъ din postъ.

'Απο-θάλλω, biit: -θαλήσω, înчetezъ de a maї fi înвepzitъ ші înfлopitъ, îmї kad fpъnzeлe, saъ fлopiлe, mъ вештежeskъ.

'Απο-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskъ пе чiнева (къ a mea кълdъръ).

'Αποθανεῖν, nex: 2: de inf:, ші

'Αποθανὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de партч: ал лъї 'Αποθνήσκω.

'Απο-θαῤῥέω (θαρσέω) -ῶ, biit: -ήσω, iaъ къражъ, mъ inimezъ; (къ ак: saъ inf:) îndpъzneskъ a faчe чева.

'Απο-θαυμάζω, biit: -άσω, mъ mipъ преа mълt despre чева. «Ἄφαρ δ' ἀπεθάυμασ' ὄνειρον». Od: Z.

'Απο-θεάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, прiвeskъ de depapte, saъ din 'naлtъ къ въгаре de seamъ:

'Απο-θειάζω, biit: -άσω, mъ fakъ (ворвeskъ ка) însъfлatъ de zeitate, mъ întъsiezъ. [ші

'Απο-θειόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: în локъ de 'Αποθεόω.

'Απο-θεμελιόω -ῶ, biit: -ώσω, pestopnъ din temeлiї, despъdъчinezъ.

Ἄποθεν, adв: de depapte; (къ цen:) depapte; (къ apt:) «'Ο (ἡ, τὸ, τὰ, ші чл:) ἄποθεν». чел de depapte.

'Απόθεος (ὁ, ἡ), depъptatъ de (пекрezъtopъ în) Dъmnezeъ. [ἀπὸ, θεός]

'Απο-θεόω -ῶ, biit: -ώσω, înzeieskъ, fakъ пе чiнева zeъ din omъ.

'Αποθεραπεία (ἡ), (în цen:) къъtape, ші desъвîршitъ вindeкape; saъ прiн цimnastikъ fpeкape desъвîршitъ peîntpemape a волnaвълъї. 2) sлъжipe; чinstipe, saъ înкinape. [ші

'Αποθεράπευσις, εως (ἡ), = 'Αποθεραπεία (1). [ші

'Αποθεραπευτικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) meштешъгъл de a къъta, ші a tъmъdъi пе ъnъ волnaвъ spre desъвîршita sa întpemape. [din

'Απο-θεραπεύω, biit: -εύσω, mъ înкinъ къ реліцiose цеpemoniї. 2) къ desъвîршipe tъшъdъieкъ, ші прiн цimnastiче eksepчiцiї peîntpemezъ пе волnaвъ.

'Απο-θερίζω, biit: -ίσω, seчepînd taiъ de totъ.

'Απόθερμος, (ὁ, ἡ), лiпsitъ de кълdъръ. [ἀπὸ, θέρμη].

'Αποθέσιμος (ὁ, ἡ), (прinч: podъ) de пъs în пъstpape, de пъstpat în maraziї, amбape, ші чл: [din

'Απόθεσις, εως (ἡ), depъnepe în пъstpape. 2) (în цen:) apъnкape, skъtъpape depe чева; лепъdape (партiк:) de копiлъ). 3) (грam:) înчetinapea глasълъї ла sfîршitъл fpasълъї. 4) (архiтек:) чеа în sъs maї sъбцipe, iap în жos maї гроasъ fopmape a stiлпiлор, = 'Απόφυσις. [ἀποτίθεμαι].

'Απο-θεσπίζω, biit: -ίσω, ворвeskъ ка profetъ, проорочeskъ. [de ъnde

'Αποθέσπισις, εως (ἡ), проорочіре.

'Απόθεστος (ὁ, ἡ), поет: [ἀπὸ, θέσσασθαι], ='Απευκταῖος, de апърът, de fъцit. 2) лепъdatъ. (вezi ші 'Απόθετος).

'Αποθεταὶ (αἱ), ъnъ локъ пръпъstiosъ лînгъ Sпарта, ъnde se лепъdaъ чеї ръъ organizaцї saъ disformaцї копії. [ші

'Απόθετος (ὁ, ἡ), пъsъ în пъstpape, ла о парте. 2) лепъdatъ, netpeвnikъ. [ἀποτίθεμαι].

'Απο-θέω, віit: θεύσομαι, = 'Αποτρέχω, плекъ алергînd, fъгъ.

'Απο-θεωρέω -ῶ, віit: -ήσω, прівеskъ, mъ ъitъ de depapte къ лъape a minte, вагъ de seamъ de depapte. [de ъnde

'Αποθεώρησις, εως (ἡ), прівіре de depapte къ бъгаре de seamъ.

'Αποθέωσις, εως (ἡ), înzeipe, пpeфачере din omъ în zeъ. [ἀποθεόω].

'Αποθήκη (ἡ), локъ de пъstpape (marazie, къmapъ, amбapъ, жîtniцъ, ші чл:). 2) лъкръ de пъs în пъstpape. [ἀποτίθημι].

'Αποθηλασμὸς (ὁ), sъцере de цîцъ. 2) înцъркаре de ла цîцъ. [ἀπὸ, θηλάζω].

'Απο-θηλύνω, віit: -υνῶ, ='Απογυναικόω, afemeiezъ, молешеskъ.

'Απο-θηριόω -ῶ, віit: -ώσω, fakъ fieposъ, selбътъчеskъ пе чінева; (despre ръnї) fakъ a обрinti; (pap) ъmплъ de feape. [de ъnde

'Αποθηρίωσις, εως (ἡ), пpeфачере în feapъ selбatikъ, selбътъчіре; обрintipe (de panъ).

'Απο-θησαυρίζω, віit: -ίσω, пъіъ ла комоаръ, (adikъ) în пъstpape ла о парте; (прin ъpm:) stpînгъ авере. [de ъnde

'Αποθησαυρισμὸς (ὁ), пъnepe ла комоаръ, (adikъ) stpînsoape de авере.

'Αποθήσω, віit: ал лъї 'Αποτίθημι.

'Απόθητος (ὁ, ἡ), nepoftitъ, nedopitъ. [ἀ, ποθέω].

'Αποθινόω -ῶ, віit: -ώσω, ъmплъ, saъ înkizъ къ гръmezї de nisinъ. [ἀπὸ, θὶς-ινός].

'Αποθλασμὸς (ὁ), fpîntъpъ; stpiвitъpъ; (ші акт:) sпарцере, sfъpîmape. [din

'Απο-θλάω -ῶ, віit: -θλάσω, fpînгъ, pъnъ о парте din чева; stpiвeskъ; sfъpîmъ.

'Απο-θλίβω, віit: -θλίψω, stpiвind stopkъ, stpînгînd (în teaskъ ші чл:) skoцъ zeama din чева; (fir:) skoцъ, iaъ чева къ siла. [de ъnde

'Απόθλιμμα (τὸ), zeamъ stoapsъ. 2) боштinъ din stopsъtъpъ. [ші

'Απόθλιψις, εως (ἡ), stpiвipe, teskъipe, stoapчере; (fir:) stpimtopape, nekazъ.

'Απο-θνήσκω, віit: -θανοῦμαι, = (ші maї întpeв: de кît) θνήσκω, mopъ. || (къ dat: saъ цen: преп:) mъ omopъ de чінева.

'Αποθορεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї 'Αποθρώσκω.

'Απόθου, між: nex: 2: de порънч: ал лъї 'Αποτίθεμαι

'Απο-θρασύνω, віit: -υνῶ, fakъ пе чінева преа îndpъzneцъ, обpaznikъ; (між:) mъ fakъ обpaznikъ, овръzniчеskъ.

'Απόθραυσις, εως (ἡ), sfъpîmape; tpeiepape. [ші

'Απόθραυσμα (τὸ), бъкатъ pъntъ din чева, fpîntъpъ. [din

'Απο-θραύω, втit: -άυσω, sпаргъ, sfъpîmъ чева, ші iaъ sfъpîmъtъpeле; saъ sпаргъ, sfъpîmъ de totъ. (пas: ші fir:) skazъ, mъ mikшopezъ.

'Αποθρέξω, -ομαι, віit: ал лъї 'Αποτρέχω.

'Απο-θρηνέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αποδύρομαι, плînгъ nemînгîiat.

'Απο-θριάζω, віit: -άσω, (прinч:) taiъ fpъnze de smokinъ; (iap în цen:) taiъ op че din чева.

'Απο-θρίζω, віit: -θρίξω, ші θρίσω, taiъ пъръл, tъnzъ. «'Απεθρίξατο». Прок: s'a tъns, adikъ s'a кълъгъpit; (ші fir:) taiъ sпічеле, sечеръ, = 'Αποθερίζω. [din

'Απόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de пъръ. [ἀπὸ, θρίξ].

'Απόθρισμα (τὸ), поет: [ἀποθρίζω = 'Αποθερίζω] sечеръtъpъ; (ші fir:) бъкатъ tъiatъ din чева, saъ fъpîmъtъpъ.

'Απόθρονος (ὁ, ἡ), поет: провenitъ de ла tponъ. «'Απόθρονον εὖχος». Non: 2) skълatъ depe tponъ. 3) лепъdatъ depe tponъ. [ἀπὸ, θρόνος].

'Απο-θρύπτω, віit: -θρύψω, fpekînd fъpîmiчezъ; (fir:) enepвezъ, молешеskъ, slъбeskъ de totъ.

'Απο-θρώσκω, віit: -θοροῦμαι, (nex: 2: ἀπέθορον) поет: sъpъ, mъ apъnkъ depe чева (saъ în жos). »Νηὸς («Ἵππου, saъ «'Αφ' ἵππου) ἀποθρώσκειν». Om: ші Ep: (saъ în sъs). «Καπνὸν ἀποθρώσκοντα». Od: A. fъmъ eшind, înълцîndъ se în sъs. «Κρημνοὶ ἀποθρώσκοντες». Es:

'Απο-θυμέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αθυμέω.

'Αποθυμίασις, εως (ἡ), eшipe de aбъpї din чева. [din

'Απο-θυμιάω -ῶ, віit: -άσω, skoцъ aбъpъ, saъ miposъ.

'Αποθυμίη (ἡ), Ion: fem: ал лъї

'Αποθύμιος (ὁ, ἡ), neплъкътъ, sъпъръtopъ, mîxnitopъ. [din

'Απόθυμος (ὁ, ἡ), = "Αθυμος, fъръ inimъ, tpîndaвŭ.

'Αποθυννίζω, вiit: -ίσω, лепъdŭ (despreцȣieskŭ) пе чiнева ка negioвŭ (прекȣm se sokoteшte пешteле θύννος).

'Απο-θυρίζω, вiit: -ίσω, шi

'Απο-θυρόω -ῶ, вiit: -ώσω,='Αποκλείω, înkizŭ ȣша кȣiва, saŭ îл goneskŭ, îл daŭ пе ȣшъ afaръ.

'Αποθυσὰ (στὰ) νιον, ου (τὸ), ȣnŭ feлŭ de пахарŭ.

'Απο-θύω, вiit: -θύσω, adȣкŭ парte din чева în жертfъ. 2) îmĭ înплineskŭ fъгъdȣita жертfъ кътре Dȣmnezeŭ, = 'Αποδίδωμι θυσίαν; (шi în цen:) oferŭ, прinoseskŭ чеяа.

'Απο-θωπεύω, вiit: -εύσω, лiнгȣшeskŭ кȣ ковîршiре.

'Απο-θωρακίζω, вiit: -ίσω, desбравŭ пе чiнева de za, iaŭ zaoa кȣiва.

'Αποίδησις, εως (ἡ), ȣmfлътȣръ ковîршitoape. 2) desȣmfлape. [ἀποιδέω].

'Αποίητος (ὁ, ἡ), nefъкȣtŭ, nesъвîршitŭ, saŭ de nefъкȣt. 2) nedesъвîршitŭ, neaжȣnsŭ înкъ, nekoптŭ, шi чл: 3) nemeшteшȣцitŭ, simплȣ; (fir:) nепрefъкȣtŭ, nевiклеanŭ. [ἀ, ποιέω]. [de ȣnde

'Αποιήτως, adв: fъръ poetiкъ елеганцъ шi вapietate; nemeшteшȣцit.

'Αποικεσία (ἡ), (Sкр:)='Αποίκισις, 'Αποικία, колonisaцie. [dtn

'Αποικέω -ῶ, вiit: -ήσω, (maĭ de mȣлte орĭ кȣ adв: локалŭ) локȣiesбŭ depapte. «Τύ δ' ἑκαστοτέρω ἔμ' ἀποικεῖς». Ткр: 2) (кȣ ак: преп:) mъ stpъmȣtŭ din patpia mea, faкŭ колonie. [шi

'Αποικία (ἡ), колonie, tpimitepe, stpъmȣtape de o парte din локȣitopiĭ ȣnȣĭ пъmîntŭ întp' алтȣл, шi кiар локȣл аша локȣitŭ. «Κατὰ φύσιν ἔοικεν ἡ κώμη ἀποικία οἰκίας εἶναι». Apist: [mi

'Αποικίζω, вiit: -ίσω, tpiшiцŭ пе чiнева în колonie, îл пȣiŭ a локȣi întp' алтъ парte; попȣлezŭ ȣnŭ пъmîntŭ кȣ колonĭ. «Φωκαεῖς Μασσαλίαν ἀπῴκισαν». Isокр: «Τὰς μὲν ἄρα Θρινακίην εἰς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν»; Od: M. (шi пas:) «Πόλις ὑπὸ Συρακουσίων ἀπῳκισμένη». Пл: «Υἱὸς εἰς ἑτέραν ἀπῳκισμένος συγγένειαν». Пл: (шi simплȣ) «'Απῳκισμένους τῆς θαλάσσης». Ios: локȣiцĭ depapte. [ἄποικος].

'Αποίκιλος (ὁ, ἡ), nefeлȣpitŭ, simплȣ, de ȣnŭ feлŭ, nevapiatŭ. [ἀ, ποικίλος].

'Αποίκιλτος (ὁ, ἡ), nepestpiцatŭ (nekȣsȣtŭ, saŭ nevъпsitŭ кȣ feлȣpite колоape). [ἀ, ποικίλλω].

'Αποίκιος (ὁ, ἡ), atinгъtopŭ de колonĭ, saŭ de колonie. [шi

'Αποικὶς, -ίδος (ἡ), (прinч: πόλις) орашŭ колonisatŭ, колonie. [ἄποικος].

'Αποίκισις, εως (ἡ), шi

'Αποικισμὸς (ὁ), колonisape, saŭ колonisaцie (вezĭ 'Αποικίζω, шi 'Αποικέω), stpъmȣtape de локȣitopĭ dintp' ȣnŭ пъmintŭ aiȣpea.

'Απ-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгръdeskŭ, înkizŭ кȣ zidipe. [ἀπὸ, οἰκοδομὴ].

'Απ-οικονομέω -ῶ, вiit: -ήσω, келтȣieskŭ прin pea економie, pisipeskŭ челе вine aгonisite. 2)='Αποσκευάζομαι, лепъdŭ челе de apȣnкat (netpeбniче, saŭ прisoase). [de ȣnde

'Αποικονόμησις, εως (ἡ), шi

'Αποικονομία (ἡ), neeкonomiкъ пъstpape. 2) лепъdape de прisoase шi de челе de neîntpeбȣinцat. [ἀπὸ, οἰκονόμος].

"Αποικος (ὁ, ἡ), deцъptatŭ de natpia sa; stpeinŭ. 2) колonŭ, stpъmȣtatŭ кȣ локȣinцa din patpia sa întp' алтъ парte; пъmîntȣл локȣitŭ de колonĭ. «Πολίχνιόν τι 'Αθηναίων ἄποικον». Лȣч: «"Αποικος Ἑλλάς». Apstd: Ionia. [ἀπὸ, οἶκος].

'Αποικτίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ плîнгŭ кътре чiнева desпре stapea mea чea вpednikъ de miлъ. [ἀπὸ, οἶκτος].

'Αποίμαντος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ, nepoвъцȣitŭ de пъstopŭ, nepъstopitŭ. [ἀ, ποιμαίνω.]

'Απ-οιμώζω, вiit: -ώξω, mъ вaĭtŭ, плîнгŭ nemîngiat.

"Αποινα (τὰ), прецŭ de peskȣmпъpapea ȣnȣĭ poвŭ; платъ sпре skъпape de osîndъ de omopŭ, прецŭ de sînцe; платъ de osîndъ; (în цen:) прецŭ пotpiвitŭ кȣ чева; (pap) pesплътipe. [ἀ, ποινὴ]. [de ȣnde

'Αποινάω -ῶ, вiit: -ήσω, прiimeskŭ (прinч:) de ла omopîtopȣл вре ȣneĭ pȣde a ле меле вanĭ (вezĭ "Αποινα), шi 'ĭ dъpȣieskŭ вiaцa. || (miж; кȣ ак:) poet: iaŭ чева sпре pesплътipe, saŭ dȣstȣлŭ sпре desпъгȣвipe. [шi

'Αποινεὶ, adв: fъръ osîndъ, saŭ пedeaпsъ.

'Αποίνητος (ὁ, ἡ), poet: neosînditŭ, nenedeпsitŭ пentpȣ вinъ. [ἀποινάω].

'Απ-οινίζω, вiit: -ίσω, (прinч: desпре mȣstŭ) fiepбînd mъ faкŭ вinŭ.

'Αποινόδικος (ὁ, ἡ), poet: dpeцtŭ pesбȣnъtopŭ, pesплътitopŭ. [ἄποινος, δίκη].

'Αποινόδορπος (ὁ, ἡ), poet: mînкъtopŭ de прецȣл datŭ sпре peskȣmпapape, saŭ

eptape de omopŭ. [ἄποινα, δόρπος].

Ἄποινον, (neîntp: ла sinr:) bezĭ Ἄποινα.

Ἀποινόω -ῶ, biit: -ώσω, în локŭ de Ἀποινάω.

Ἄποιος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de калitate, saŭ гъstŭ. «Ὕδωρ βέλτιστον τὸ ἀποιότατον». At: [ἀ, ποιόν].

Ἀποιστέος, α, ον, nosit: ал лъĭ Ἀποφέρω.

Ἀπ-οϊστεύω, biit: -εύσω, noet; asвîрлŭ съцeatъ în чinева, щi 'л omopŭ.

Ἀποίσω, biit: ал лъĭ Ἀποφέρω.

Ἀπ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, mъ depъptezŭ, лiпseskŭ; mъ fakŭ nevъzъtŭ; (fir:) mopŭ. «Λείψαν' ἀποιχομένων». Fчлd: 2) къ цen:) mъ depъptezŭ, mъ tparŭ, fъгŭ de чева. «Κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο». Iл: Λ.

Ἀπ-οιωνίζομαι, biit: -ίσσμαι, mъ апъpŭ, saŭ mъ sileskŭ a fъцi de чева ка de ръŭ огъpŭ; (fir:) sîntŭ skîpвitŭ de чева.

Ἀπο-καθαίρω, biit: -αρῶ, къръцŭ de totŭ; (реліц:) = Ἁγνίζω. [de ъnde

Ἀποκάθαρμα (τὸ), къръцitъръ, saŭ nekъръцie лъatъ depe чева. (bezĭ κάθαρμα). [щi

Ἀποκάθαρσις, εως (ἡ), къръцipe totaлъ; (med:) лъкрареа къръцenii, deшeptape; (реліц:) = Ἁγνισμός. [щi

Ἀποκαθαρτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ folositopŭ ла къръцipe.

Ἀπο-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, = шezŭ жos, saŭ fъръ лъкръ.

Ἀπο-καθ-εύδω, biit: -ευδήσω, dopmŭ aiъpea, iap nъ în kasa mea; dopmŭ deoseвit. (bezĭ щi Ἀποκοιτέω).

Ἀπο-καθ-ηλόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцŭ din къie. [de ъnde

Ἀποκαθήλωσις, εως (ἡ), skoatepe de вре ъnŭ лъкръ din къie.

Ἀπο-κάθ-ημαι, (fъръ biit:) шezŭ depapte (ла opapte, deoseвit), saŭ fъръ лъкръ. (de ъnde) «Ἀποκαθημένη γυνή». Skp: mъiepe, че'щĭ ape pîndъiaла de лъnъ.

Ἀπο-καθ-ίζω, щi (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ίσομαι, = Ἀποκάθημαι, щi Ἀποκαθέζομαι, (прinч:) шezŭ пъцin, щi iaръшĭ mъ skoлŭ (ка кълъtopiĭ osteniцĭ).

Ἀπο-καθ-ιστάνω (ἱστάω -ῶ), щi

Ἀπο-καθ-ίστημι, biit: -ἀποκαταστήσω, adъкŭ iaръшĭ (щi miж: mъ peîntopкŭ) în stapea, nosiцia de maĭ 'nainte, pestaвiлezŭ, aшezŭ ла локŭ, (fir:) sъnъtate, tъmъdъieskŭ; fakŭ чева desъвîpшitŭ. 3)(pap) pisipeskŭ, notoлeskŭ. 4) (despre лiкъide tълвъpate) лimпezeskŭ, (щi miж:) шъ aшezŭ ла fъndŭ, mъ лimпezeskŭ. 5) ажъnгŭ în чева, п: е: în nenopoчipĭ, sъръчie, щi чл:

Ἀπο-καίνυμαι (fъръ biit:), noet: ковîpшeskŭ, вipъieskŭ, iaŭ întîitatea къĭва.

Ἀποκαίριος (ὁ, ἡ), = Ἄκαιρος, чел fъръ вpemea sa; nepotpiвitŭ, nekъвiinчosŭ. [ἀπὸ, καιρός].

Ἀπο-καίω, biit: -κάυσω, apzŭ de totŭ.

Ἀπο-κακέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ maĭ dъкŭ ла реле, sîntŭ oвositŭ de реле. 2) mъ fakŭ (mъ poptŭ ка ъnŭ) fpikosŭ, neвiteazŭ, tpîndaвŭ, = Ἀποδειλιῶ, щi (ъneopĭ) = Λειποτακτῶ, deseptezŭ. [de ъnde

Ἀποκάκησις, εως (ἡ), nepъtinцъ de a maĭ dъче ла реле; deskъpaжape, tpîndъвipe.

Ἀπο-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, (къ doĭ ак:) nъmeskŭ пе чinева къ ъnŭ epitetŭ, prenъmeskŭ. 2) (къ ак:) kiemŭ пе чinева ла o papte. 3) noet: (къ dat: щi inf:) = Ἀπαγορεύω.

Ἀποκαλυπτικός, ὴ, ὸν, destoĭnikŭ, îndemînatikŭ, saŭ kontpiвъitopŭ ла deskoпepipĭ. [din

Ἀπο-καλύπτω, biit: -καλύψω, deskoпepŭ; (прin ъpm:) daŭ de faцъ. || (miж: къ ак: преп:) îmĭ apъtŭ rîndъл, mъ destъĭnъieskŭ. 2) акоперŭ de totŭ. «Μακάριοι, ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι». Skp: [de ъnde

Ἀποκάλυψις, εως (ἡ), deskoпepipe, apъtape, dape пе faцъ.

Ἀπο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, oвoseskŭ, nъ maĭ почŭ dъче ла osteneaлъ, щi чл: (прin ъpm:) înчetezŭ, mъ лasŭ de чева.

Ἀπο-κάμπτω, biit: -κάμψω, înkoвoiŭ, saŭ îndoieskŭ spre înapoĭ; (nestp: saŭ ел:) mъ întopкŭ, îmĭ skimвŭ dpъmъл, saŭ mъ aвatŭ din кале; (fir:) înчetezŭ din чева. [de ъnde

Ἀπόκαμψις, înkoвoiepe; întoapчepe; aвatepe din dpъmŭ.

Ἀπο-καπνίζω, biit: -ίσω, fakŭ (ъmплъ чева de) fъmŭ; tъmъdъieskŭ къ afъmъtъpĭ. [de ъnde

Ἀποκαπνισμὸς (ὁ), afъmape, saŭ afъmъmъtъpъ; (med:) = Ὑποκαπνισμός.

Ἀπο-καπύω, biit: -ύσω, noet: skoцŭ sъfлape, sъfлъ afapъ. «Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσε». Iл: X: 'щĭ a dat sъfлetъл. (bezĭ κάπτω).

Ἀπο-καραδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, aшteптŭ къ nepъвdape. [de ъnde

Ἀποκαραδοκία (ἡ), nepъвdъtoape aшteптape, nъdeжde.

Ἀπο-καρατομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiŭ капъл.

Ἀπόκαρμα (τὸ), tъnsъtъpъ, adikъ чеea

че se ia прin tȣndepe. [ἀποκείρω].

'Απο-καρπίζω, кȣлегȣ̆, iaȣ̆ podȣл de ла чева.

'Απο-καρπόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ̆, daȣ̆ podȣ̆.

'Απόκαρσις, εως (ἡ) tȣndepe. 2) (fir:) лȣape din чева. [ші

'Αποκαρτέος, α, ον, nosit: ал лȣї ['Αποκείρω].

'Απο-καρτερέω -ῶ, biit: -ήσω, paвdȣ̆ пînъ în sfîршitȣ̆ (пînъ ла moapte); (de ȣnde прinч:) морȣ̆ de вое прin ръвdape de foame. 2) îmї пiepzȣ̆ ръвdapea, mъ desnъdъжdȣieskȣ̆. [de ȣnde

'Αποκαρτέρησις, εως (ἡ), чеа прin ръвdape de foame волnікъ moapte. 2) пiepdepe de ръвdape, desnъdъжdȣipe.

'Απο-καρφολογέω -ῶ, biit: -ήσω, = Καρφολογέω.

'Απο-κατα-βαίνω, biit: -βήσομαι, шъ коворȣ̆ de ȣndeва.

'Απο-καταλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, peînпакȣ̆, peînпpieteneskȣ̆.

'Αποκατάστασις, εως (ἡ), peaшezape întp' ачееашї stape; dape înaпoї; пȣnepe ла локȣ̆, de ȣnde s' a лȣat. [ші

'Αποκαταστατικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ̆ ла peadȣчepe întp' ачееашї stape, saȣ̆ pîndȣiaлъ. [ἀποκαθίσταμαι].

'Αποκατάσχεσις, εως (ἡ), опpipe, цinepe în локȣ̆, saȣ̆ înaпoiape.

'Απο-κατατίθημι, biit: ἀποκαταθήσω, iaȣ̆ чева de ȣndeва, ші пȣiȣ̆ în пъstpape aїȣpea.

'Απο-καταφαίνω, biit: φανῶ, apъtȣ̆ (ші miж: mъ apъtȣ̆) ка în оглindъ, înвedepezȣ̆.

'Απο-καταψύχω, biit: ψύξω, ръчeskȣ̆ чева кȣ totȣл.

'Αποκατέανται, Ion: în локȣ̆ de 'Αποκάθηνται, 3: îm: пeps: a лȣї 'Αποκάθημαι.

'Απο-κατέχω, biit: ἀποκαθέξω, saȣ̆ ἀποκατασχήσω, цiȣ̆, опpeskȣ̆ îndъpъt.

'Απο-κατορθόω -ῶ, biit: -ώσω, isпръвeskȣ̆ чева кȣ desъвîpшipe.

'Απο-καυλέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї пiepzȣ̆ kotopȣл, saȣ̆ влъstapȣл. 2) skoцȣ̆ kotopȣ̆, кочеanȣ̆; влъstъpeskȣ̆ desъвîpшit. [de ȣnde

'Αποκαύλησις, εως (ἡ), пiepdepe de кочеanȣ̆, saȣ̆ desвлъstъpipe. 2) влъstъpipe întpeaгъ.

'Απο-καυλίζω, biit: -ίσω, taiȣ̆ кочеanȣл, saȣ̆ iaȣ̆ fpaцedȣл влъstapȣ̆, вîpfȣл ȣneї плante; (fir:) taiȣ̆ чева ка ȣnȣ̆ кочеanȣ̆ de коло пîпъ коло, saȣ̆ mapцinea nȣmaї, чionteskȣ̆. [de ȣnde

'Αποκαύλισις, εως (ἡ), tъiepe de кочеanȣл, saȣ̆ влъstapȣл ȣneї плante; tъiepe de ȣnȣ̆ лȣкрȣ de totȣ̆, saȣ̆ вîpfȣл nȣmaї.

'Απόκαυλος (ὁ, ἡ), (прinч: плantъ) каре n'ape, saȣ̆ шї a пiepdȣt кочеanȣл, saȣ̆ влъstapȣл кȣ totȣл. [ἀπὸ, καυλός].

'Απόκαυμα (τὸ), ръmъшiцъ dȣпe o totaлъ apdepe. [ші

'Απόκαυσις, εως (ἡ), apdepe totaлъ. [din

'Απο-κάω, biit: -καύσω, At: în локȣ̆ de 'Αποκαίω.

'Αποκεῖλαι, nex: 1: de înf: ал лȣї 'Αποκέλλω.

'Από-κειμαι, biit: -κείσομαι, (maї de mȣлte opї în a 3: пeps: saȣ̆ în пaptiч: ші кȣ dat: saȣ̆ înf:) sîntȣ̆ пȣsȣ̆ ла o пapte în пъstpape, ка sъ sлȣжeskȣ̆ ла вpeme de tpeвȣinцъ, «Εἰς τὴν ἀναγκαίαν χρείαν ἀποκείμενον». Лȣч: «'Απέκειτο κατά τινος γραφὴ τυραννίδος». Epmц: 2) sîntȣ̆ пpexotъpîtȣ̆, пpepîndȣitȣ̆ пentpȣ чева. «'Απόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν». Skp: «Καὶ τοῦτο ἀπέκειτο τῇ μοχθηρᾷ μου ζωῇ». Грг: 3) zakȣ̆ deпapte лепъdatȣ̆, ка ȣnȣ̆ че netpeвnikȣ̆. «Καὶ ῥητορικὴ ἀπέκειτο ἀμελουμένη». Fiлstp:

'Απο-κείρω, biit: -κερῶ, tȣnzȣ̆ de totȣ̆, saȣ̆ o пapte din totȣ̆; (în цen:) лiпseskȣ̆ пe чinева de чева, îї iaȣ̆ чева. «Πόλις ἀνδρῶν τοσούτων ἀρετὰς ἀποκειραμένη». D. Ал.

'Αποκεκαλυμμένως, adв: (de naptч:), deskoпepit, de faцъ; fъpъ sfiaлъ.

'Αποκεκινδυνευμένως, adв: (de пaptч:), кȣ прimeжdȣipe, кȣ пepiколȣ̆.

'Αποκεκλέατο, Ion: în локȣ̆ de 'Απεκέκληντο, 3: îm: пeps: de пas: пeste sъв: ал лȣї 'Αποκαλέω.

'Αποκεκλήϊσμαι, Ion: în локȣ̆ de 'Αποκέκλεισμαι, пas: tpe: de кȣ: ȣл лȣї 'Αποκλείω.]

'Αποκεκληρωμένως, adв: (de пaptч:), deoseвit, în пapte.

'Αποκεκρυμμένως, adв: (de пaptч:), de totȣ̆ пe askȣnsȣ̆, пe fȣpiшȣ̆.

'Απ-οκέλλω, biit: -κελῶ, (прinч: desпpe коръвiї) skoцȣ̆, saȣ̆ esȣ̆ din калеа mea, mъ deпъptezȣ̆ de ла ȣskatȣ̆, ші de ла пoptȣ̆, îmї пiepzȣ̆ kîpma; (iap пe ȣskatȣ̆) mъ aвatȣ̆ din кале.

'Απόκενος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл demeptȣ̆. [ἀπὸ, κενός. [de ȣnde

'Αποκενόω -ῶ, biit: -ώσω, deшeptȣ̆ de totȣ̆ (ȣnȣ̆ вasȣ̆, ші чл:).

'Απο-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înпȣnгȣ̆, înвoлdeskȣ̆ пȣцin; (fir:) daȣ̆ прiчinъ. 2) înпȣnгȣ̆, гъȣpeskȣ̆, пътpȣnzȣ̆ пînъ dinколо. [de ȣnde

'Αποκέντησις, εως (ἡ), înпъnцepe, гъъpipe пътpъnzътoape пînъ dinкoлo.

'Απόκεντρος (ὁ, ἡ), eкчentpatъ, eшitъ, saъ deпъptatъ din чentpъл, saъ din чepкъл sъъ. [ἀπὸ, κέντρον].

'Αποκένωσις, εως (ἡ), deшeptape desъвîpшitъ. [ἀποκενόω].

'Απο-κερδαίνω, вiit: -ανῶ, кîшtirъ, mъ foлoseskъ din чeва.

'Απο-κερματίζω, вiit: -ίσω, = Κατακερτίζω, faкъ ъnъ totъ în бъкъцĭ; (iap прinч:) skimбъ o mape monetъ în miчĭ; (Kom:) îmĭ înпъцinezъ, îmĭ кeлtъieskъ aвepea. [ἀπὸ, κέρμα].

'Απο-κεφαλίζω, вiit: -ίσω, taiъ капъл. [de ъnde

'Αποκεφάλισμα (τὸ), пeкъpъцenia, soaia, чe ese deпe капъ. 2) = къ

'Αποκεφαλισμὸς (ὁ), tъiepe de капъ. [ші

'Αποκεφαλιστὴς, οῦ (ὁ), tъietopъ de капъ.

'Απο-κηδεύω, вiit: -εύσω, лasъ жaлea, înчetezъ de a пъpta doлiъл.

'Απο-κηδέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: nъ înгpiжeskъ, mъ лeneвeskъ, nъ'mĭ пasъ despre чeва. din

'Αποκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ακηδὴς, neînгpiжitopъ, лeneвosъ. [ἀπὸ, κῆδος].

'Αποκήρυγμα (τὸ), чe se вinde прin пъвлiкatopъ de вînzape (teлaлъ). 2) = 'Αποκήρυξις. [ші

'Αποκήρυκτος (ὁ, ἡ), (прinч: fiъ) desmoшtenitъ; (Бisep:) afopisitъ, deпъptatъ de Бisepiкъ. [ші

'Αποκήρυξις, εως (ἡ), вindepe прin пъвлiкape, лiчitaцie (mezatъ). 2) desmoшtenipe de fiъ, ші isronipe din кasa пъpinteaskъ; (Бis:) afopisipe, deпъptape de Бisepiкъ. (вezĭ ші ἐκκήρυξις). [din

'Απο-κηρύσσω (ττω), вiit: -ύξω, вînzъ чeва прin лiчitaцie (mezatъ). 2) faкъ, deклapъ пe fiъл meъ desmoшtenitъ; (Бis:) afopiseskъ, isroneskъ din Бisepiкъ; (în цen:) лeпъdъ, deпъptezъ. 3) oпpeskъ прin пъвлiкape de лa чeва. «'Αποκεκήρυκται μηδένα μετὰ σοῦ στρατεύειν». Ksen:

'Απο-κιδαρόω -ῶ, вiit: -ώσω, skoцъ, iaъ къĭвa din капъ mitpa nъmitъ Κίδαρις. (вezĭ ziчepea).

'Απο-κίδναμαι, поet: în лoкъ de 'Αποσκεδάννυμαι.

'Απο-κικλήσκω, поet: în лoкъ de 'Αποκαλέω.

'Αποκινδύνευσις, εως (ἡ), прimeжdъipe, apъnкape de sine în пepiкoлъ. [din

'Απο-κινδυνεύω, вiit: -εύσω, întpeпpinzъ, чepкъ чeва къ прimeжdъipea mea, mъ apъnкъ în прimeжdie. «Πειράσομαι ἐν ὑμῖν ἀποκινδυνεύων μανθάνειν». Ksn: (ші къ aк: преп:) «'Αποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους». Tъч: 2) (pap къ цen:) пъpъseskъ пe чiпeва лa вpeme de прimeжdie.

'Απο-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, miшкъ (apdiкъ, skoцъ) чeва din лoкъл sъъ, îл stpъmъtъ. [de ъnde

'Αποκίνησις, εως (ἡ), miшкape din лoкъ, stpъmъtape. [ші

'Απόκινος (ὁ), fъгъ, fъгъpipe. 2) ъnъ feлъ de neчinstitъ danцъ. (вezĭ ші 'Απόσεισις).

'Απο-κισσόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкъ în edepъ.

'Απο-κιχάνω, вiit: -κιχήσομαι, (nexot: 'Απέκιξα) поet: пiepzъ.

'Απο-κλαδεύω, вiit: -εύσω, къpъцъ ъnъ копaчiъ de кpъчĭ, de pъmъpĭ, saъ taiъ pъmъpiлe ъnъ копaчiъ.

'Απο-κλάζω, вiit: -κλάγξω, ші κλάξω, skoцъ sъnetъ, saъ глasъ.

'Απο-κλᾴζω, вiit: -κλᾳξῶ, Dop: în лoкъ de 'Αποκλείω.

'Απο-κλαίω, вiit: -κλαύσομαι, плînгъ пe чiпeва. 2) înчetezъ din плînsъ, pesъfлъ плînгînd. 3) (miж:) mъ плînгъ, saъ îmĭ плînгъ». Οἱ μέν γε ἀποκλαίονται πενίαν αὐτῶν». Apistf:

'Απόκλαρος (ὁ, ἁ), Dop: în лoкъ de 'Απόκληρος.

'Απόκλασμα (τὸ), fpîntъpъ, бъкatъ. [ἀποκλάω].

'Απόκλαυμα (αυσμα), ατος (τὸ), плînsoape, бoчipe. [ἀποκλαίω].

'Απο-κλάω -ῶ, вiit: -κλάσω, fpînгъ чeва din чeва, saъ de totъ, sfъpîmъ къ totъл.

'Απο-κλᾴω, вiit: -κλαύσομαι, = 'Αποκλαίω.

'Απόκλεισις, εως (ἡ), înкidepe, înкъiepe afapъ, adiкъ isronipe, deпъptape. [ші

'Απόκλεισμα (τὸ), лъкpъ, saъ лoкъ înкisъ, saъ înкъiatъ, adiкъ oпpitъ, пъzitъ прin înкidepe. 2) inкisoape. Skp: [ші

'Απόκλειστος (ὁ, ἡ), înкъiatъ afapъ, saъ din toate пъpцîлe; înкisъ, apestatъ. [din

'Απο-κλείω, вiit: -κλείσω, înкъiъ afapъ пe чiпeва; isroneskъ; oпpeskъ, лiпseskъ de лa чeва; (лeц:) eкчeпtezъ (skoцъ din nъmъpъ). 2) înкizъ чeва вine din toate пъpцiлe; înкъiъ înъъntpъ, saъ п' înпpeжъp; apestezъ.

'Απο-κλέπτω, вiit: -κλέψω, = 'Εκκλέπτω.

'Απ-κλῄζω, ші

'Απο-κληίζω, Ion: în лoкъ de 'Αποκλείω.

'Αποκληρονόμος, ші

'Απόκληρος (ὁ, ἡ), desmoштenitŭ, лiпsitŭ de кліponomie. 2) непърташŭ ла чева. 3) (pap) алesŭ кѹ ѕорцĭ. [ἀπὸ, κλῆρος]. [de ѕnde

'Απο-κληρόω -ῶ, вiit: -ώσω, алегŭ (înпарцŭ, pîndѹieskŭ, хотъръskŭ) прin sорцĭ. «'Αρχὰς, ἃς οἱ θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν ἐν τῷ Θησείῳ». Esx: «'Αυτὸς δὲ χώραν τῆς 'Ιταλίας ἀπεκλήρωσε πολλήν». Пл: 2) лiпseskŭ пе чiнева de moштenipe, saŭ fakŭ непърташŭ de чеа прin sорцĭ парte. [de ѕnde

'Αποκλήρωσις, εως (ἡ), алеџере, saŭ înпърцipe прin sорцĭ. 2) desmoштenipe. [ші

'Αποκληρωτὴς, οῦ (ὁ), алегъtорŭ, saŭ înпърцitорŭ прin sорцĭ. [de ѕnde

'Αποκληρωτικὸς, ή, ὸν, чел че лѹкреazъ, saŭ ворвеште, stъpѹind în пъpepea sa, ші хотъpînd op че s'ap întîmпла.

'Απόκλητος (ὁ, ἡ), поftitŭ de afaръ, saŭ înaпoĭ, =Μετάκλητος. 2) алesŭ, înкѹвiinцatŭ.

'Απόκλιμα (τὸ), парte de mѹnte pîпoasъ, saŭ плекатъ ла вале. 2) (astponm:) порnipe sпре апѹsŭ а черештелор tpѹпѹpĭ; (ѹpin ѹpm:) повîрnipe din вipfŭ, adiкъ din градѹл чел maĭ 'nалtŭ (în op че калitate), desfлopipe. [din

'Απο-κλίνω, вiit: -κλινῶ (кѹ цen: saŭ adв: локалŭ)='Εκκλίνω, înвîpteskŭ, sѹчeskŭ чева sпре алtъ парte. (miж:) mъ аватŭ din кале, mъ daŭ în латѹpe, mъ апъpŭ. 2) (ел: кѹ ак: преп:) mъ аплекŭ (mъ повîрnezŭ, mъ pezemŭ); (ші fir:) amŭ аплекаpe, sîntŭ disпѹsŭ кътpe чева. «'Εἰς εἰρήνην ἀποκλίνει». Dm: 3) (кѹ adв:) = 'Αποβαίνω, iaŭ pesѹлtatŭ, ажѹnгŭ ла чева. [de ѕnde

'Απόκλισις, εως (ἡ), повîрnipe ла о парte; аватepe, saŭ tpaцepe în латѹpe, depъptape sпре апъpape, saŭ din antiпatie, ші ѹpъ. (вezĭ ἀφορμή). [ші

'Απόκλιτος (ὁ, ἡ), повîрnitŭ (sпре sfîpшitŭ, saŭ апѹnepe). «'Ημέρα ἀπόκλιτος». Пл:

'Απο-κλύζω, вtit: -κλύσω, sпълъчeskŭ, saŭ кѹpъцŭ прin sпълape. [de ѕnde

'Απόκλυσις, εως (ἡ), sпълape, sпълъчipe (afѹndape în апъ).

'Απόκναισις, εως (ἡ), mîxпipe, întpistъчiѹne oвositoape. [din

'Απο-κναίω, вiit: -κναίσω, = кѹ

'Απο-κνάω -ῶ, вiit: -κνήσω (inf: ἀποκνῆν), (прinч:) ръzѹind sкоцŭ чева, pozŭ, пръпъdeskŭ; (fir:) sѹпъpŭ, stpimtopezŭ (sкоцŭ sѹfлetѹл) кѹ шiкane, adѹкŭ ла desпъdъждѹipe; (пas:) mъ înгpeѹiezŭ, oвoseskŭ, mopŭ de ѹpîtŭ, пътimeskŭ ръŭ.

'Απ-οκνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѹ ак: saŭ inf: saŭ ак: преп:) mъ sfieskŭ а întpeпpinde чева, mъ fepeskŭ de fpiкъ, saŭ лene, прецetŭ. «Μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον». Тѹч: «Οὐκ ἀποκνητέον ἀποφήνασθαι». Iskp: «Πρὸς οὐδέν τούτων ἀπώκνησα». Aкs: [de ѕnde

'Απόκνησις, εως (ἡ), кodipe, прецetape de лene, saŭ fpiкъ. [ші

'Απ-οκνητέον, пosit: ал лѹĭ 'Αποκνέω.

'Απο-κνίζω, лiit: -ίσω, taiŭ чева кѹ ѹnгia, saŭ чѹпind. 2) sгîpiind sѹпцiezŭ, жѹпoiŭ de коажъ (лemnŭ ші чл:). [de ѕnde

'Από-κνισις, εως (ἡ) sгîpiepe, лѹape кѹ ѹnгia. [ші

'Απόκνισμα (τὸ), жѹпѹitѹpъ прin sгîpiepe, saŭ че se pѹпе кѹ ѹnгia.

'Απο-κογχύζω, вiit: -ύσω, deшeptŭ чева кѹ гъоаче (de sкоĭкъ, midie, ші чл:) în локŭ de лinгѹpъ.

'Απο-κοιμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = 'Αποκοιτέω. 2) adopmŭ, iaŭ ѹnŭ somnŭ, dopmŭ пѹцin.

'Απο-κοιμίζω, вiit: -ήσω, кѹлкŭ пе чiнева aiѹpea, iap nѹ în кasa sa. 2) adopmŭ пе чiнева, îл fakŭ sъ 'л ia somnѹл.

'Απο-κοιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, dopmŭ aiѹpea, iap nѹ în пatѹл meŭ (dopmŭ în satŭ). [din

'Απόκοιτος (ὁ, ἡ), кѹлкatŭ aiѹpea, iap nѹ în пatѹл sъŭ. (de ѕnde) «'Απόκοιτοι». пъzitopiĭ de noaпte aĭ чetъцiлор челор afaръ din opaшŭ. [ἀπὸ, κοίτη].

'Απο-κολάπτω, вiit: -άψω, sкоцŭ бѹкatъ din пiatpъ dînd кѹ чокапѹл, saŭ sкoвeskŭ пiatpъ sкоцînd dintp'nsa бѹкъцĭ.

'Απο-κολλάω -ῶ, вiit: -ήσω, desлiпeskŭ.

'Αποκολοκύντωσις, εως (ἡ), пpefaчepe în doвлeакŭ. [ἀπὸ, κολοκύντη].

'Απο-κολούω, вiit: -ούσω, sлѹteskŭ, skiлoцeskŭ odatъ de totŭ, saŭ лѹîndѹ 'ĭ кîte о парte пѹцinŭ кîte пѹцinŭ.

'Απο-κολπόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ, fopmezŭ sînŭ.

'Απο-κολυμβάω -ῶ, siit: -ήσω, = 'Εκκολυμβάω, esŭ, skaпŭ înnotînd ла ѹskatŭ.

'Απο-κομάω -ῶ, вiit: -ήσω, лeпъdŭ пъpѹл, îmĭ kade пъpѹл din каnŭ.

'Αποκομιδὴ (ἡ), tpansпoptape, eksпoptaцie; лѹape, saŭ adѹчepe înaпoĭ, întoapчepe. [din

'Απο-κομίζω, вiit: -ίσω, tpansпoptŭ dintp'o парte întp'алta. 2) adѹкŭ înaпoĭ. 3) (miж:) mъ întopкŭ ла локѹл meŭ. 4) iaŭ

înапоĭ че amŭ dat, saŭ amŭ пердѹt. (вezĭ mi 'Αποφέρω).

'Απόκομμα (τὸ), вѹкатъ din чева, о парте тъiатъ din чева. [ἀποκόπτω].

'Απο-κομπάζω, вiit: -άσω, mъ рѹпŭ, mъ sпаргŭ, mъ taiŭ кѹ sѹnetŭ, saŭ sгomotŭ (ка sп: е: коарda вре ѹnѹĭ instрѹmîntŭ mѹsiкалŭ). 2) (fiг:) ворвеsкŭ кѹ mape înгîmfape, mъ fълеsкŭ în zadapŭ, fъръ кѹвîntŭ.

'Απο-κοντόω -ῶ, вiit: -ώσω, înцinгŭ кѹ вîsла saŭ лапчеа (ка коръвiерiĭ, кînd îшĭ депъртеazъ корабiа de ла ѹsкatŭ). «'Αγκύρας ἀποκοντουμένας». Ар: anкѹре вine înfiпte, saŭ непрinse вine.

'Αποκοπὴ (ἡ), тъiере de totŭ. «Χρεῶν —». Пл: faлimentŭ. «Συλλαβῆς ἀποκοπαί». Грам: тъiере de siлавъ, sп: е: Δῶ în локŭ de Δῶμα, шi Κρῖ în локŭ de Κρῖμνον, шi чл: [шi

'Απόκοπος (ὁ, ἡ), sкопitŭ; (прin ѹрm:) sлавŭ, енервatŭ. [din

'Απο-κόπτω, вiit: -κόψω, taiŭ чева de ла чева; taiŭ кѹ totѹл, iaŭ; опреsкŭ, taiŭ dрѹmѹл. «Κάρη ἀπέκοψε παράστάς». Іл: Л: «Νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα». Іл: І: «'Αποκόπτειν ἐλπίδα». Tdpt: «'Αποκόπτειν εἴωθε γνώμην ἡ τῶν φίλων συμβουλή». Алчfр: «Τὸ πράγμασιν ὁμιλεῖν ὀυκ ἀποκόπτει τοῦ θείου». Sin: (шi пas:) «'Αποκοπεὶς χεῖρα». Fiл: 'Απεκόπησαν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τοῦ λόφου». Ksen: s'aŭ isгonit. «'Απεκόπη τῶν ἰχνῶν (saŭ simплѹ, ἀπεκόπη) ἡ κύων». Sѹid. a пiерdѹt ѹрmеле. «Φωνὴ ἀποκεκομμένη». Пл: (шi miж:) «'Απεκοψάμην νεκρόν». Еѹр: amŭ плîns, m'amŭ вочit de moртŭ (вътîndѹ'mĭ пiептѹл, sfîшiindѹ'mĭ овражiĭ, шi чл:).

'Απο-κορέννυμι, вiit: -κορέσω, satѹрŭ пе чiнева кѹ desъвîршiре.

'Απο-κορέω -ῶ, вiit: -ήσω, mътѹрŭ, кѹръцŭ чева вine.

'Απο-κορσόω -ῶ, вiit: -ώσω, поет: =Ἀποκείρω.

'Απο-κορυφόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Κορυφόω, faкŭ чева вîрfosŭ, askѹцitŭ; adѹnŭ, stрînгŭ ла вîрfŭ. «Ἡ φλόξ ἀποκορυφοῦται». Tfp: (fiг:) ворвеsкŭ, saŭ pesпѹnzŭ пе sкѹрtŭ. (вezĭ шi συγκορυφόω, шi συγκεφαλαιόω).

"Αποκος (ὁ, ἡ), чел fъръ лînъ de tѹns, пелînosŭ. [ἀ, πόκος].

'Απο-κοσμέω -ῶ, вiit: -ήσω, iaŭ пodoaвa кѹĭва, desпodoвеsкŭ; saŭ înпodoвеsкŭ de totŭ.

'Αποκόσμιος (ὁ, ἡ), (Bis:) депъртatŭ de лѹme, пѹstnikŭ. [ἀπὸ, κόσμος].

'Απο-κοτταβίζω, вiit: -ίσω, въpsŭ întр'ѹnŭ вasŭ вinѹл, че ръmîne în пахарŭ, ка пiкînd sъ pesѹne (овiчnѹitъ жѹкъpie de пеtречере a Елiнiлор ла mese), (вezĭ Κοτταβίζω); (în цen:) въpsŭ; (шi ѹne-орĭ) въpsŭ de греацъ. [de ѹnde

'Αποκοτταβισμὸς (ὁ), жокѹл въpsъpiĭ вinѹлѹĭ [вezĭ 'Αποκοτταβίζω].

'Απο-κουρεύω, вiit: -εύσω, = 'Αποκείρω, tѹnzŭ; (fiг:) кълѹгъреsкŭ пе чiнева. [din

'Αποκουρὴ (ἡ), (Bis:) = 'Απόκαρσις, tѹndepe de кълѹгърŭ.

'Απο-κουφίζω, вiit: -ίσω (кѹ ак: шi цen:) ѹшѹрezŭ пе чiнева de греѹtate.

'Αποκόψιμος (ὁ, ἡ), de тъiat, каре tреvѹie, se кѹвine a se тъia. [ἀποκόπτω].

'Απο-κραδίζω, вiit: -ίσω, поет: taiŭ чева din рамѹръ de smoкinŭ. [шi

'Αποκράδιος (ὁ, ἡ), тъiatŭ din рамѹръ de smoкinŭ. [ἀπὸ, κράδη].

'Απο-κραιπαλάω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Απο-κραιπαλίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ desвътŭ. [ἀπὸ, κραιπάλη]. [de ѹnde

'Αποκραιπαλισμὸς (ὁ), desвътape (прin somnŭ шi чл:)

'Απο-κρανίζω, вiit: -ίσω, iaŭ чева din капŭ; saŭ taiŭ капѹл кѹĭва.

'Απο-κρατέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiŭ îndъръt, опреsкŭ. 2) ковîршеsкŭ преа mѹлt; вiрѹiesкŭ; doворŭ.

'Απο-κρεμάννυμι, вiit: -κρεμάσω, (пas: 'Αποκρεμάννυμαι, шi miж: ἀποκρέμαμαι) atîрnŭ, sпînzѹрŭ чева de чева, лasŭ sъ stea atîрnatŭ.

'Απο-κρεμάω -ῶ, вiit: At: ал лѹĭ 'Αποκρεμάννυμι.

'Απο-κρεόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкŭ чева în карne. 2) (Bis:) лasŭ seкŭ de карne. [din

'Απόκρεως, ω (ἡ), (Bis:) депъртape de карne, лъsape seкŭ de карne. [ἀπὸ, κρέας].

'Αποκρῆθεν, adв: поет: [ἀπὸ, κράας] de ла капŭ, de sѹs. (вezĭ шi κατακρῆθεν).

'Απόκρημνος (ὁ, ἡ), рîпosŭ, stînкosŭ. [ἀπὸ, κρημνός].

'Αποκριδόν, adв: deoseвit. [шi

'Απόκριμα (τὸ), хотъpîре, пърере de жѹdiкътopŭ. 2) pesпѹnsŭ de прinцŭ. 3) (îm:) дешертъpiле tрѹпѹлѹĭ. [din

'Απο-κρίνω, вiit: -κρινῶ, desпарцŭ, алегŭ чева din чева. «'Απὸ πολλῶν ἀποκρίνεται τὰ ἀξιολογώτατα». Пas: «'Αποκρίνω τοῦ ἀλεύρου τὸ πίτυρον». Гал: (шi пas: saŭ miж:) «Τὼ οἱ ἀποκριθέντε ἐναντίον ὁρμηθήτην». Іл Е: «Ὅτιον ἀποκριθῇ τὸ ὑδατῶδες τοῦ οἴνου»:

Tfp: 2) nъ înkъвiinцezъ, desanpoвezъ; лепъdъ, skoцъ afapъ; înstpeinezъ (жъdiкътopeшte). «Τὸν μὲν μνήμονα καὶ δυσεξαπάτητον ἐγκριτέον, τὸν δὲ μὴ, ἀποκριτέον». Плat: (de вnde med:) «'Αποκρινόμενα». deшeptъpiле, npisoaseле tpвnвлвĭ. 3) (miж: saъ nas:) ажвnrъ ла. «Εἰ δέ τις καὶ προσέκαμνέ τι, εἰς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη». Tвч: 4) (denon:) 'Αποκρίνομαι (вiit: 'Αποκρινοῦμαι, ші pap 'Αποκριθήσομαι, nex: 'Απεκρινάμην, saъ 'Απεκρίθην) daъ pesnвnsъ. «Σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί». Apstf: «Πρὸς ἕκαστα ἀποκρίνασθαι». Dm: [de вnde

'Απόκρισις, εως (ἡ), desnъpцipe, алецepe; (med:) deшeptape de npisoase; (iap maĭ oвiч:) pesnвnsъ (ла înтpeвape). [ші

'Αποκριτικὸς, ἡ, όν, nвtinчosъ a desnъpцi, a алеце; (med:) înлesnitopъ de deшeptapea npisoaseлop. [ші

'Απόκριτος (ὁ, ἡ), desnъpцitъ; алesъ.

'Απο-κροτέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкъ sвnetъ (maĭ кв seamъ кв deцete). «'Αποκροτῶ τοῖς δακτύλοις». Stp: = 'Απολακέω. [de вnde

'Αποκρότημα (τὸ), sвnetъ (fъквtъ maĭ кв seamъ din deцete, кînd чел din miжлокъ skъnînd dene чел mape din mapцine ва isвi neste nвлпа чea de sввt dînsвл).

'Απόκροτος (ὁ, ἡ), (npinч: desnpe nъmîntъ) tape, asnpъ, вътътopitъ, nietposъ (вezĭ ші ἐπίκροτος). [ἀπὸ, κρότος].

'Απο-κρουνίζω, вiit: -ίσω, isвopъskъ ка o fintînъ, saъ din fintînъ.

'Απόκρουσις, εως (ἡ), deпъptape, înninцepe; isronipe npin лoвipe. «Σελήνης ἀπόκρουσις». Ал: Afp: = Μείωσις. [ші

'Αποκρουστικὸς, ἡ, όν. îndemînatikъ, destoĭnikъ snpe înninцepe denapte. «Σελήνη ἀποκρουστική». Пркл: = φθίνουσα, [ші

'Απόκρουστος (ὁ, ἡ), deпъptatъ (isronitъ, лепъdatъ, ші чл:). [din

'Απο-κρούω, вiit: -κρούσω, лoвind depъptezъ de ла sinemĭ чева, лепъdъ, asвîpлъ denapte d'asвnpъmĭ. «Κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον». Apstf: snaptъ. «'Αποκρούεσθαι τοῦ ἵππου». Ksen:

'Αποκρύπτασκε, noet: în лokъ de 'Απέκρυπτε, пред: ал лвĭ

'Απο-κρύπτω, вiit: -κρύψω, askвnzъ чева de чinева, askвnzъ кв totвл, faкъ nevъzвtъ, акоперъ; (fir:) întвnekъ, înnergeskъ; koвîpшeskъ. «Χιὼν ἄπλετος ἀπέκρυψε καὶ τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους». Ksen: «Τὴν Κάτωνος λογιότητα ἀπέκρυψε». Пл: «'Απέκρυψε τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς». Apstd: (ші miж:) «Οὐδὲν ἀποκρύψομαί σε». Пл: «'Απεκρύπτοντο τὴν διάνοιαν πρὸς τοὺς πολλούς». Пл: 2) niepzъ чева din вedepe, atît mъ depъptezъ, înkît nъ' л maĭ въzъ. «Φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος ἀποκρύψαντα γῆν». Плт: (ші ел:) «'Επειδὴ ἀναχωροῦντες ἀπέκρυψαν». Tвч: nъ se maĭ вedeaъ.

'Απο-κρυσταλλόω -ῶ, вiit: -ώσω, kpistalezъ, prefakъ кв totвл în kpistalъ; (miж:) înгeцъ, mъ kpistalezъ.

'Αποκρυφὴ (ἡ), = 'Απόκρυψις. 2) askвnzътoape, лokъ de askвns. [ші

'Απόκρυφος (ὁ, ἡ), askвnsъ de чinева; кв totвл askвnsъ, taĭnikъ. «Τὰ ἀπόκρυφα». taĭneле. «'Απόκρυφα βιβλία». кърцi nekanonisite, nekвnoskвte de (nevitite în) Bisepikъ. [ші

'Απόκρυψις, εως (ἡ), askвndepe de чinева, saъ de totъ. [ἀποκρύπτω].

'Αποκτάμεν, saъ ἀποκτάμεναι, noet: în лokъ de 'Αποκτάναι, nex: de înf: [ші

'Αποκτάμενος, η, ον, noet: miж: nex: de partч: ал лвĭ ἀποκτείνω.

'Απο-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -κτήσομαι, niepzъ че amъ doвindît, mъ înstpeinezъ de o авере, o bînzъ, o desfakъ.

'Απο-κτείνω, вiit: -κτενῶ, = Κτείνω, omopъ.

'Απο-κτηνόω, -ῶ вiit: -ώσω, faкъ пе чinева кв totвл doвitokъ.

'Απόκτησις, εως (ἡ), niepdepe de авере, înstpeinape de пропpietate. [ші

'Απόκτητος (ὁ, ἡ), înstpeinatъ, вîndвtъ, înчetatъ de a maĭ fi авереа квiва. [ἀποκτάομαι].

'Αποκτίννυμι, вiit: -κτενῶ, = 'Αποκτείνω.

'Απόκτισις, εως (ἡ), = 'Αποίκισις, 'Αποικία. [ἀπὸ, κτίζω].

'Απο-κτυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: 2 ἀπέκτυπον) faкъ sromotъ, pesвnъ.

'Απο-κυαμεύω, вiit: -εύσω, алегъ npin sopцi, saъ вotвpĭ (de вobъ).

'Απο-κυβεύω, вiit: -εύσω, îmĭ пвiъ de o datъ toцi вanii ла жokвл кввелор (fpanц: faкъ va-banque); (fir:) = 'Αποκινδυνεύω.

'Απο-κυβιστάω -ῶ, вiit: -ήσω, kazъ, saъ sъpъ de вndева кв капвл în жosъ (ка înnotътopiĭ). «Ἕως εἰς τὸ ὕδωρ ἀποκωιστήσῃ». At:

'Απο-κυδαίνω, вiit: -ανῶ, slъвeskъ, лaвdъ пpea mвлt.

'Απο-κυέω -ῶ, вiit: ήσω, = 'Αποτίκτω, naskъ; (fir:) пpiчinвieskъ. [de вnde

'Αποκύησις, εως (ἡ), naштepe, fътape.

'Απο-κυίσκω, вiit: -κυήσω, = 'Αποκυέω.

'Απο-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Αποκυλίω.
'Αποκύλισις, εως (ἡ), postoголіре. [ші
'Αποκύλισμα (τὸ), лѫкрѫ postoголітѫ. [din
'Απο-κυλίω, biit: -κυλίσω, postoголind stрътѫтѫ din локѫ.
'Απο-κυματίζω. biit: -ίσω, mішкѫ, tѫрбѫрѫ чева, în kît a faче валѫрі, fakѫ чева nenetedѫ, nenotрівітѫ, ка faца мърії челії кѫ валѫрї. 2) înпінгѫ, skoцѫ прin валѫрї.
'Απόκυνον (τὸ), =Κυνόμορον, Κυνοκράμβη, ші чл: ѫnѫ felѫ de плантъ omorîtoape пентрѫ кїїнї, еарва кїінелѫї. [ἀπὸ, κύων].
'Απο-κύπτω, biit: -κύψω, мъ плекѫ пѫцin înainte (Apstf: Лisistpata 1003).
'Απο-κυρόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Ακυρόω, destъpeskѫ, desпѫtepnічezѫ. 2) алегѫ пе чінева dintpe maї мѫлцї, ші 'л înпѫtepnічezѫ кѫ totѫл, îл fakѫ deплinînпѫtepnічitѫ.
'Απο-κυρτόω -ῶ, biit: -ώσω, înковоіѫ, гîрбовеskѫ чева de totѫ.
'Αποκύρωσις, εως (ἡ), = 'Ακύρωσις, destъpipe, desпѫtepnічipe. [ἀποκυρόω].
'Απο-κύω, biit: -κυήσω, ='Αποκυέω.
'Απο-κωκύω, biit: -ύσω, ='Αποιμώζω.
'Αποκώλυσις, εως (ἡ), опрipe de ла чева. [din
'Απο-κωλύω, biit: -ύσω, (кѫ ак: ші цen:) опреskѫ de ла чева.
'Απο-κωφόω -ῶ, biit: -ώσω, asѫpsezѫ пе чінева кѫ totѫл.
'Απολάβειον (τὸ), ѫnѫ înstрѫmîntѫ пентрѫ цinepea anкѫреї. [ἀπολαμβάνω].
'Απο-λαγχάνω, biit: -λήξομαι, (nex: ἀπέλαχον, ші чл:) (кѫ ак:) iaѫ прin sopцї парte din чева. 2) (кѫ цen:) nѫ nemepeskѫ ла sopцї.
'Απο-λάζυμαι, (fъръ biit:) поet: în локѫ de 'Απολαμβάνω.
'Απο-λαιμίζω, biit: -ίσω, = кѫ
'Απο-λαιμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiѫ гітѫл, înжѫnгіѫ.
'Απο-λακέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἀπέλακον, ші чл:) ='Αποκροτέω. [de ѫnde
'Απολάκησις, εως (ἡ), ші 'Απολάκημα (τὸ), ='Αποκρότημα.
'Απο-λακτίζω, biit: -ίσω, depъptezѫ чева de ла sinemї, saѫ мъ depъptezѫ de чева dînd кѫ пічорѫл; daѫ кѫїва кѫ пічорѫл, adікъ (fir:) лепъdѫ кѫ desпрецѫіре. [de ѫnde
'Απολακτισμὸς (ὁ), dape кѫ пічорѫл; saѫ (fir:) лепъdape de чева кѫ desпрецѫіре.
'Απο-λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбеskѫ op че 'mї віne, бърfeskѫ.
'Απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: ἀπέλαβον, ші чл:) iaѫ de ла чінева, че este datopѫ a 'mї da; iaѫ іаръші înапої, че amѫ dat, saѫ amѫ піерdѫt. «'Απολάβετε παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον». Esx: «Τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ». Dm: «Πόσου ἂν πρίαιο, ὥστε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν». Ksen: 2) iaѫ пе чінева ла о парte. «'Απέλαβον αὐτὸν, καὶ αὐτῷ διειλέχθην». Fілstp: (ші між:) «'Απολαβόμενος αὐτὸν ἀπό τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν. Sкр: 3) desпарцѫ, deoseбеskѫ, екчептezѫ. «'Απολαμβάνων ὃ ἂν δυσχερέστατον τοῦ λόγου τούτου ἔχῃ». Плt: 4) опреskѫ порnіреа кѫїва, îл înкizѫ ѫndeва, îї taiѫ dрѫмѫл. «Τοὺς πολεμίους ἀπολαβόντες χωρίῳ, saѫ ἐν χωρίῳ, saѫ εἰς χωρίον τι». «Τὴν ἀναπνοὴν ἀπολαβεῖν αὐτοῦ». Пл: "Οταν οἱ ἄνεμοι ἀπολαβόντες αὐτοὺς τύχωσι». Плt: (ші пas:) «"Ην που ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβανώμεθα». Тѫч: «'Απηλειμμένος εἰς ἀπορίαν (ἐν μέσῳ, ἐν στενῷ, ἔνδον, ші чл:) 5) (пas:) мъ апѫкѫ, мъ цiѫ de чева. «'Απήλειπτο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ». Лѫч:
'Απο-λαμπρύνω, biit: -υνῶ, fakѫ чева кѫ desъвîршіре stрълѫчітѫ, (ші fir:) sлъвітѫ.
'Απο-λάμπω, bit: -λάμψω, skoцѫ din sinemї (pesfрînгѫ depapte) лѫminъ. «'Αστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν». Іл: Z. «Αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἀπολάμπει». Лѫч: (ші між: saѫ пas:) «Χάρις ἀπελάμπετο πολλή». Іл: Ξ.
'Απο-λαμφθέντες, Ion: în локѫ de 'Αποληφθέντες, nas: nex: 1: de партч: ал лѫї 'Απολαμβάνω.
'Απο-λάπτω, biit: -λάψω, sopбъкъіeskѫ (ка кїїнії), беаѫ кѫ лімба.
'Απόλαυσις, εως (ἡ), doбindipe, saѫ întpeвѫinцape de чева; foлosipea ші плъчереа чеа dintp' aчeasta. [ші
'Απόλαυσμα (τὸ), плъчереа, ші foлosѫл din întpeбѫinцapea вре ѫnѫї лѫкрѫ. [ші
'Απολαυστικὸς, ἡ, ὸν, adѫкъtopѫ, saѫ iѫбitopѫ de doбindipe de плъчерї. [ші
'Απολαυστὸς, ἡ, ὸν, de doбindit, de întpeбѫinцat кѫ плъчере. [din
'Απο-λαύω, biit: -αύσω, saѫ (maї dpeптѫ) -λαύσομαι, (nex: ἀπέ [ші At: ἀπή]λαυσα, tpe: de кѫ: 'Απολέλαυκα) (în віne) ='Απολαμβάνω, мъ foлoseskѫ, doбîndeskѫ podѫ, мъ бѫкѫрѫ de чева;. (iap în ръѫ) sѫfepѫ, пътimeskѫ. «'Απήλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν». Iskp: «Τῶν ἡδίστων ποτῶν ἀπολαύσεται». Ksen: «Σχολῆς («'Εξουσίας) ἀπολαύειν». Esx: ші Xpis: «Δέδοικα, μή τι κακὸν ἀπολαύσαιμι». Iskp: «Θορύβου καὶ βοῆς

καὶ τῶν ἄλλων χαλεπῶν οὐκ ἀπολαύσετε». Ар: «Καὶ πολλὰ ἀπολελαυκέναι τῆς Καίσαρος φιλίας». Пл: (ші miж:) «Τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων». Лѹч:.

'Απολαχεῖν, nex: 2: de înf: ал лѹĭ 'Απολαγχάνω.

'Απο-λεαίνω, віit: -λεανῶ, netezeskŭ чева de totŭ. 2) fъpîmiчezŭ, fakŭ прafŭ, saŭ taiŭ mъpѹnt.

'Απο-λέγω, вtit: -λέξω,=' Εκλέγω, алегŭ, кѹлегŭ, че е de fолosŭ, saŭ maĭ бѹnŭ, ші daŭ ла о парte, лепъdŭ, че е maĭ ръŭ, ші netpeбnikŭ. «'Απέλεξεν αὐτὸν ἐκ τῶν δικαστῶν. Пл: 2) sпѹiŭ ла toцĭ, înшtiinцezŭ, арътŭ de faцъ. «Τούτου δέ τί ἂν μᾶλλον ἀπολέξαι τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν δύναιτο»; Fiл: 3) = 'Απαγορεύω, опреskŭ; (miж:) ='Απαυδῶ, обоseskŭ, mъ desпъdъжdѹĭeskŭ. «'Απελέγετο τὴν ψυχήν». Sкр: (ші fъръ kazŭ). «Μὴ φονεύειν ἀπολεγομένους καὶ παρακεχωρηκότας. Пл: 4): (miж:) ='Απόφημι, pefѹzŭ, desапровezŭ; лепъdŭ. «Ὡς τῆς Θεοῦ τὴν ἱκεσίαν ἀπολεγομένης». Пл: «'Απολεγόμενος τὴν ἀρχὴν». Пл:

'Απολεῖ, At: în локŭ de 'Απολέσει, 3: sinг: пеps: a акt: віit: saŭ în локŭ de 'Απολῇ, 2: sinг: пеps: de miж: віit: 2: ал лѹĭ 'Απόλλυμι.

'Απολεία (ἡ), (pap) în локŭ de 'Απώλεια.

'Απο-λείβω, віit: -λείψω,='Αποστάζω.

'Απόλειμμα (τὸ), ръmъшiцъ, pestŭ. [din

'Απο-λείπω, віit: -λείψω, лasŭ inапоĭ, saŭ deпарte чева, ор о парte nѹmaĭ, saŭ totѹл; пъръsekŭ; ковîршeskŭ (лasŭ îndъpъt). «Οὐδ' ἀπέλιπεν ἔγκατα». Od: I. «'Απέλιπεν ἐν διαθήκαις». Ап: «'Αγήρω δόξαν ἀπέλιπον». Лкs: "Ενθεν λέγων ἀπέλιπες, πειρῶ διαπεραίνειν». Ksen: «Οὐδὲν ἀπολείπουσι τῶν μὴ δικαίως λεγομένων». Dm: «Οὐκ ἀπέλιπον αὐτὸν δυστυχήσαντα». Iskp: «Τοσοῦτον ἀπέλειπεν ἡ πόλις ἡμῶν τοὺς ἄλλους περὶ τὸ φρονεῖν». Iskp: (ші ел:) «'Απολελοιπυῖα γυνή». Dm: femee desпъpцitъ de бъpбatѹл sъŭ. 2) (nestp: saŭ ел: în a 3: пеps:) mъ isпръвeskŭ. «Τὰ χρήματα ταχέως ἀπολείπει». Iskp: «Τῆς τροφῆς ἀπολειπούσης». Tfp: «'Ο ποταμὸς ἀπολείπει». Ep: 3) amŭ лiпsъ, tpeбѹinцъ de atîtŭ, ка sъ îndeплineskŭ, îmĭ лiпseшte, sîntŭ maĭ пѹцinŭ кѹ atîtŭ. «'Απὸ πηχέων τεσσάρων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους». Ep: Γεγονὼς ἔτη τρία μόνον ἀπολείποντα τῶν ἑκατόν. Iskp: «Μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ περιπεσεῖν». Iskp: пѹцinŭ 'mĭ a лiпsit a къdea. «Μικρὸν ἀπέλειπεν ἔρημος εἶναι». Пл: (ші пas:) «Μικρὸν ἀπελείπετο τοῦ τέλος ἔχειν». Пл: пѹцinŭ îĭ лiпsia. 4) (maĭ de mѹлte opĭ miж: saŭ пas:) ръmîiŭ înапоĭ, mъ desпарцŭ, sîntŭ deпарte, n'апѹкŭ ла вреme; (ші fiг:) sîntŭ maĭ de жos, mъ бiрѹieskŭ, nѹ isбѹteskŭ. «'Εφέπεσθαι ἀπολείποντας ὡς πλέθρον. Ksn:

'Απο-λειτουργέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ sъвîршeskŭ пѹбліка sлѹжбъ (λειτουργία), келtѹind de ла sinemĭ.

'Απο-λείχω, віit: -λείξω, лiпгînd iaŭ чева, шtepгŭ кѹ лiмба.

'Απόλειψις, εως (ἡ), лъsape înапоĭ, пъръsipe, лепъdape; (пas:) ръmînepe îndъpъt; desпъpцipe (de femee). «'Απόλειψιν ἀπογράψασθαι πρὸς τὴν γυναικα». Dm: (ші fiг:) «Πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κακίαν οὐκ ἔστι γραψάμενον ἀπόλειψιν ші чл:». Пл: [ἀπολείπομαι].

'Απόλεκτος (ὁ, ἡ), алesŭ, deoseбitŭ. [ἀπολέγομαι].

'Απολελαμμένος, η, ον, Ion: în локŭ de 'Απηλειμμένος, пas: tpe: de кѹ: ал пaptч: лѹĭ 'Απολαμβάνω.

'Απολελεγμένως, adв: (de пaptч:),='Απηλεγέως, леneвit, neînгpiжit, кѹ непъsape.

'Απολελυμένως, adв: (de пaptч:), ='Απολύτως, sлобod, neoпpit, aбsолѹt.

'Απολέμητος (ὁ, ἡ), nepesбoitŭ, saŭ de nepesбoit. [ἀ, πολεμέομαι].

'Απόλεμμα (τὸ), [ἀπολέπω] коажъ; пiеле deпе d'asѹпpa; solzŭ (лѹate deпе чева).

'Απόλεμος (ὁ, ἡ), neîndemînatikŭ ла pesбoiŭ, nepesбoĭnikŭ. 2) пачnikŭ, iѹбitopŭ de лiniшte; saŭ лепъdatŭ din ostъшie. 3) ='Απολέμητος. [ἀ, πόλεμος]. [de ѹnde.

'Απολέμως, adв: fъръ pesбoiŭ.

'Απολέομαι -οῦμαι, віit: ал лѹĭ 'Απόλλυμαι.

'Απο-λεπίζω, віit: -ίσω, ='Απολέπω, кѹръцŭ de solzĭ; deskожeskŭ, ші чл: [de ѹnde

'Απολέπισμα (τὸ), ='Απόλεμμα.

'Απο-λεπτύνω, віit: -υνῶ, sѹбцiezŭ; askѹцŭ, fakŭ askѹцitŭ.

'Απο-λέπω, віit: -λέψω, iaŭ пiелеа: deskожeskŭ; кѹръцŭ de solzĭ.

'Απολέσαι, nex: 1; de inf:, ші

'Απολέσκετο, поet: în локŭ de 'Απώλλυτο, 3: sinг: пеps: a пas: прел:, ші

'Απολέσω, віit: ал лѹĭ 'Απόλλυμι.

'Απο-λευκαίνω, віit: -ανῶ, албeskŭ de totŭ, 'пълбeskŭ.

'Απολέω -ῶ, віit: At:, ші

'Απολῇ, 2: sinг: пеps: a пas: віit: ал лѹĭ 'Απόλλυμι.

'Απο-λήγω, віit: -λήξω, (stpъm: ші nestpъm:) înчetezŭ; mъ sъвîршeskŭ; ажѹпгŭ ла чева. «Οὐκ ἀπολήγει ἀλκῆς». Iл: Ф:

«Εἰς ἕν ἀπολήγει». Apst: «Ἀνδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει». Іл: Z.

'Απο-ληκέω, -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локŭ de 'Απολακέω.

'Απο-ληκυθίζω, biit: -ίσω, apdikŭ, iaŭ dpesъл depe oбpazŭ, ші (fiг:) adъoгata fpъmъseцe a къвîntълъї.

'Απόλημψις, εως (ἡ), Ion: în локŭ de 'Απόληψις.

'Απόληξις, εως (ἡ), înчetape, sъвîpшipe. [ἀπολήγω].

'Απο-ληρέω -ῶ, biit: -ήσω, бъpfeskŭ, вopбeskŭ nimikъpї.

'Απολημφθῆναι, pas: nex: 1: de inf: ал лъї 'Απολαμβάνω.

'Απόληψις, εως (ἡ), лъape înapoї; înkidepe; цinepe, oпpipe, mi чл: [bezї 'Απολαμβάνω].

'Απο-λιβάζω, biit: -άσω, (kom:) mъ stpeкopŭ пe fъpiш (o шtepгŭ), fъгŭ iъte, mъ fakŭ nebъzъtŭ. (bezї ші 'Απολιταργίζω).

'Απο-λιγαίνω, biit: -ανῶ, skoцŭ гласŭ dъiosŭ, apmoniosŭ, пътpъnzъtopŭ.

'Απο-λιθόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakŭ чева în piatpъ, petpifikŭ. [de ъnde

'Απολίθωσις, εως (ἡ), prefaчepe în piatpъ, petpifikape.

'Απο-λιμπάνω, biit: -λείψω, = 'Απολείπω.

'Απο-λινόω -ῶ, biit: -ώσω, (med:) легŭ чева къ aцъ de inŭ, ка sъ se pъпъ de sine. [de ъnde

'Απολίνωσις, εως (ἡ), легape къ aцъ de inŭ.

'Απολιόρκητος (ὁ, ἡ), neînkisŭ de вpъжmaшї în opaшŭ, neînпpesopatŭ, saŭ nepъtъtŭ a se înпpesopa; neблокatъ, saŭ de neблокat. [ἀ, πολιορκέομαι].

"Α-πολις, ιδος ші poet: ιος (ὁ, ἡ), лipsitŭ de opaшŭ, adikъ de patpie. 2) (pap) nepoлitiчitŭ, nepaktisitŭ. 3) «Πόλις ἄπολις». Плt: чetate nebpednikъ de nъmeлe sъŭ, пpъпъditъ. [ἀ, πόλις].

'Απ-ολισθαίνω (-άνω), biit: -ήσω, алъnekŭ; mъ stpeкopŭ, fъгŭ, skapŭ. «'Απολισθαίνει τῆς μνήμης». Алчfp:

'Απόλιστος (ὁ, ἡ), poet: = "Απολις. [ἀ, πολίζω].

'Απο-λιταργίζω, biit: -ίσω, (kom:) mъ stpeкopŭ, fъгŭ пe fъpiш ші iъte. (bezї ші 'Απολιβάζω).

'Απολίτευτος (ὁ, ἡ), nekъъtъtopŭ de (neamestekatŭ în, petpasŭ din) tpeбї poлitiчe, saŭ nedestoïnikŭ de a лe къъta. 2) nepotpibitŭ ла poлitikъ, saŭ ла ъnŭ бъpвatŭ poлitikŭ. 3) лipsitŭ de poлitikъ konstitъцie. (ppin ъpm: 4) nepoлitiчitŭ, nepaktisitŭ. [ἀ, πολιτεύομαι].

'Απο-λιχμάω -ῶ, ші (miж:) 'Απο-λιχμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, = "Απολείχω.

'Απολλήγω, biit: -ήξω, poet: în локŭ de 'Απολήγω.

"Απολλον, вокt: ал лъї 'Απόλλων.

'Απολλύασι, At: 3: peps: îm: a лъї

'Απόλλυμι, biit: -ολέσω, saŭ (At:) ολέω -ῶ, (nex: ἀπώλεσα, tpe: de къ: ἀπώλεκα, saŭ ἀπολώλεκα, ші miж: saŭ pas: ἀπόλωλα, ші чл:) пpъпъdeskŭ. «Τὸ μὲν σώζει τὰς πόλεις, τό δ' ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει» Пл: 2) piepzŭ de totŭ, mъ лipseskŭ de чева. «Πεντεκαίδεκα ναῦς ἀπολλύασι». Тъч: (ші pas:) «Καὶ τῶν νεῶν τρεῖς ἀπόλλυνται ὑπὸ τῶν 'Αττικῶν». Ksen: «Πάλαι ἀπολώλει τῷ φόβῳ». Ksen: (ші miж:) «Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος». Od: A: 'Απωλόμεθ' ἄν, εἰ μὴ ἀπολώλειμεν». Пл: «'Απόλωλα δείλαιος» Apstf: «Ὁ κάκιστ' ἀνέμων ἀπολούμενος». Лъч:

'Απολλὺς, ῦσα, ύν, partч: ал лъї 'Απόλλυμι.

'Απόλλω, At: în локŭ de 'Απόλλωνα, ак: ал лъї

'Απόλλων, ωνος (ὁ), Апoлonŭ.

'Απο-λογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, daŭ къвinte de îndpeptape, tъгъdъind вina, asъпpa къpia se faчe пъpa, ші apъtînd ppiчinї, saŭ ppiчinъipї. «'Απολογεῖσθαι ταῖς κατηγορίαις». Пл: (saŭ) «— πρὸς τα κατηγορημένα». Плt: «'Εν τῇ βουλῇ ἀπολογησάμενος, ὡς οὐκ ἠσεβήκει». Ksen: «'Απολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, ші чл:». Лъч: «'Απολογεῖσθαι θανάτου δίκην». Тъч: «'Απελογήσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου». Плв: «'Απολογητέον τῆς τροφῆς τὴν αἰτίαν». Tfp: «'Απολογεῖσθαι περὶ ἑαυτοῦ, (saŭ) ὑπέρ τῶν ἐχόντων τὴν αιτίαν». Iskp: ші Лъч: (bezї ші 'Απολογίζομαι.). [de ъnde

'Απολόγημα (τὸ), zisŭ sppe tъгъdъipe de вinъ, ші îndpeptape, saŭ apъtape de oape-кape ppiчinъ, saŭ ppiчinъipe. [ші

'Απολογητκὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ, saŭ foлositopŭ sppe tъгъdъipe de вinъ, ші îndpeptape.

'Απολογία (ἡ), апoлoцie, pespъnsŭ tъгъdъitopŭ ла pîpъ. къвîntŭ de îndpeptape; ppiчinъipe. [ἀπὸ, λόγος].

'Απο-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, daŭ, saŭ цiŭ sokoteaлъ. 2) fakŭ sokoteaлъ, saŭ daŭ къ sokoteaлa. 3) înшipŭ, spъiŭ къ amъpъntъл, пoвesteskŭ; esплikŭ, doвedeskŭ. 4) (pap) = 'Απολογοῦμαι. «Κατ' ἄλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτόν». Ksen: «"Α δὴ

*

βούλομαι ἀπολογίσασθαι ὑμῖν πεποιηκότα ἐμαυτόν». Dm: «Τοῦ δὲ μαγείρου δαπάνην ἡμερῶν τινων ἀπολογιζομένου». Пл: «Καὶ ἀπελογίζετο ἐκ τῶν αὐτῷ πεπρεσβευμένων Θήβας πολιορκουμένας ἀκούσεσθαι ὑμᾶς». Dm: «Ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, καὶ τὰ γεγονότα περὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἀδικήματα». Плв: (bezĭ ші Ἀπολογέομαι). [de ѕnde

Ἀπολογισμὸς (ὁ), ţinepe, dape de sokoteaлъ, ші чл: 2) =Ἀπολογία. 3) прічінѕіpe. 4) sokoteaлъ, katastixŭ.

Ἀπόλογος (ὁ), повestipe îndeлѕnгatъ; faвѕлъ. 2) (îm:) katastixŭ de sokoteлĭ; каталогŭ, лistъ. [ἀπὸ, λόγος].

Ἀπολοίατο, Ion în локŭ de Ἀπόλοιντο, 3: îm: пeps: a miж: nex: 2: de noft: aл лѕĭ Ἀπόλλυμι.

Ἀπόλοιπος (ὁ, ἡ), ръmasŭ, прisositŭ, pestŭ. [ἀπολείπω].

Ἀπ-ολολύζω, віit: -ύξω, = Ἀνολολύζω.

Ἀπόλουμα (τὸ) апа, кѕ каре s'a лъѕt чінева. [ші

Ἀπόλουσις, εως (ἡ), лъѕtѕръ. [ші

Ἀπολούτριος (ὁ, ἡ), ръmasŭ de ла лъѕtѕръ, прisositŭ de ла ваіе. «Ἀπολούτριον, (se înţ: ὕδωρ), = Ἀπόλουμα. [din

Ἀπο-λούω, віit: -λούσω, лъînd, спълînd кѕръцŭ, спълъчeskŭ, лimпezeskŭ.

Ἀπ-ολοφύρομαι, віit: -υροῦμαι, плînгŭ, жълeskŭ пе чінева. 2) înчetezŭ din плînsopĭ, saŭ жълірĭ.

Ἀπο-λοχμόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, (despre плante) mъ îndeseskŭ, mъ вѕnцetezŭ ка ѕnŭ desŭ крînгŭ; mъ seлвътъчeskŭ.

Ἀπο-λυμαίνομαι, віit: -ανοῦμαι, поet: mъ кѕръцŭ. 2) ваtъmŭ de totŭ, пръпъdeskŭ. (bezĭ ші λυμαίνομαι). [de ѕnde

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος (ὁ), пръпъditopŭ. «Δαιτῶν —». Od: P. паpasitŭ mînкъчosŭ.

Ἀπολύματα (τὰ), поet: пeкѕръцeniĭ, прisositѕрĭ. [ἀπὸ, λύω].

Ἀπολυπραγμόνητος (ὁ, ἡ), neamesteкatŭ în mѕлte лѕкрѕрĭ, iѕвitopŭ de лiniшte, neкѕріosŭ, непъсътopŭ, = Ἀπολυπράγμων. [de ѕnde

Ἀπολυπραγμονήτως, adв: fъръ кѕріositate, saŭ amesteкape în mѕлte лѕкрѕрĭ, лiniшtit.

Ἀπολυπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἀπολυπραγμόνητος, невъгatŭ în mѕлte лѕкрѕрĭ. [ἀ, πολὺ, πρᾶγμα].

Ἀπολύσιμος (ὁ, ἡ), destoĭnikŭ de a sлoвozi, saŭ a isвъві din пîръ, desвinoвъцitopŭ. 2) вpednikŭ de sлoвozipe dintp' o пîръ, de desвinoвъцipe. [din

Ἀπόλυσις, εως (ἡ), sлoвozipe, isвъвipe, desвinoвъцipe; плeкape, saŭ вoe de плeкape; (fir:) =Ἀποβίωσις, moapte. [ші

Ἀπολυτικὸς, ὴ, ὸν, disпѕsŭ a sлoвozi din вinъ, a desвinoвъцi, аплeкatŭ sпpe eptape. 2) foлositopŭ ла eptape, sлoвozipe, saŭ ла вoe de плeкape, = Ἀπολυτήριος. [de ѕnde

Ἀπολυτικῶς, adв: кѕ кіпŭ sлoвozitopŭ, eptъtopŭ. «Ἀπολυτικῶς ἔχω τινός». Ksen: amŭ аплeкape, disпosiцie de a desвinoвъцi пе чінева.

Ἀπόλυτος (ὁ, ἡ), sлoвozitŭ, лъsatŭ sлoвodŭ, desвinoвъцitŭ, ші чл: (гpam: ші petp:) aвsoлѕtŭ, пepeлaцionatŭ, saŭ пeлeгatŭ кѕ anteчedinteлe sъŭ, nesъвîpшitŭ; (fлsf:) nedefinitŭ, пepeлatiвŭ, aвstpaкtŭ. [ἀπολύομαι].

Ἀπο-λυτρόω -ῶ, віit: -ώσω, sлoвozŭ din poвie, dînd, saŭ лѕînd пpeцѕл peskѕmпъpъpiĭ, peskѕmъpŭ poвŭ. «Συλλαβὼν, καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς, ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐννέα». Dm: [de ѕnde

Ἀπολύτρωσις, εως (ἡ), sлoвozipe din poвie прin peskѕmпъpape.

Ἀπολύτως, adв: în кіпŭ aвsoлѕtŭ, sлoвodŭ, neatîpnatŭ; (гpam:) simплѕ, dintp' o пositiвъ, saŭ пepeлatiвъ fopmape; fъръ anteчedinцъ; (fлsf:) întp' ѕnŭ кіпŭ aвstpaкtŭ, nedefinitŭ, пepeлatiвŭ, de sine. [ἀπόλυτος].

Ἀπο-λύω, віit: λύσω, desлeгŭ чева din чева; desпapцŭ; (fir:) sлoвozŭ, isвъвeskŭ; eptŭ, desвinoвъцeskŭ. «Τοὺς πελέκεις ἀπέλυσε τῶν ῥάβδων». Пл: (ші miж:). «Ἀπολυσάμενος τὴν μάχαιραν ἅμα καὶ τὸν ζωστῆρα». Пл: (ші пas:). «Ὥριμοι δέ εἰσιν οἱ κρότωνες, ὅταν ἀπολύωνται τῶν περιεχόντων αὐτοὺς σφαιρίων». Dskp: (ші fir:) «Χρημάτων πολλῶν ἀπέλυσεν αὐτούς». Ksen: «Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ». Skp: (bezĭ ші Ἀποπέμπω). «Ἀπόλυσόν με ταύτης τῆς ἐπιμελείας». Ksen: «Ἀπολύειν τῶν ὅρκων». Лѕч: «Σαυτὸν αἰσχρᾶς αἰτίας ἀπολύων». Iskp: (ші miж:) «Ἀπολέλυσο τῆς φροντίδος». Лкs: «Ἀπολελυμένον ὄνομα saŭ ῥῆμα». Гpam: =Ἀπόλυτον. 2) (miж:) peskѕmпъpŭ. «Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθα». Іл: X. 3) лeпъdŭ de d'asѕпръ 'mi хѕла, dînd кѕвinte de îndpeпtape. «Ἀπολύομαι τὰς αἰτίας (τὰς ὑπονοίας, τὰ ἐγκλήματα, τὰς διαβολάς, ші чл:).» 4) плeкŭ. «Ἀνέκαμψε, καὶ λαβὼν πάλιν ἀπελύετο». Пл:

Ἀπο-λωβάω -ῶ, віit: -ήσω, pѕшinezŭ, neчinsteskŭ, maлtpatezŭ.

'Απόλωλα, miж: (mi în локŭ de nas:) tpe: de кȣ:, ші

'Απόλωμαι, miж: nex: 2: de sȣп: ал лȣĭ 'Απόλλυμι.

'Απο-λωπίζω, biit: -ίσω,='Εκλωπίζω, ші Λωποδυτέω, desбракŭ de хаĭnъ, desпоiŭ, fȣрŭ хаĭne·

'Απο-λωτίζω, biit: -ίσω, поet: ='Απανθίζω, iaŭ floapea.

'Απο-λωφάω, (ші Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, ='Αποπαύω, potoleskŭ.

'Απομαγδαλιὰ, ας saŭ ᾶς, ші

'Απομαγδαλὶς, -ίδος (ἡ), бȣкatъ de miezŭ de пîĭпе, кȣ каре îшĭ штерцеаŭ mîĭneле dȣпе чinъ, ші пе ȣрmъ о арȣnкаŭ ла кîĭnĭ, (de ȣnde ші алtfел se zічea)= Κυνάς. [mi

'Απόμαγμα (τὸ), miжлокŭ de штерцере, saŭ кȣръцiре. 2) nекȣръцenie, че se ia прin штерцере, ='Αποκάθαρμα. 3)='Εκμαγεῖον. ['Απομάσσω].

'Απο-μαδαρόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

'Απο-μαδάω -ῶ, biit: -ήσω, smȣлгŭ пърȣл, жȣmȣлeskŭ de totŭ.

'Απο-μαδίζω, biit: -ίσω, = 'Απομαδάω.

'Απομάθημα (τὸ), desвъцътȣръ, ȣĭtatъ înвъцътȣръ. 2) = кȣ

'Απομάθησις, εως (ἡ), desвъцаре, desобiчnȣiре, ȣĭtаре de чееа че а înвъцat, s' a обiчnȣit чinева. [ἀπομανθάνω].

'Απο-μαίνομαι, bîit: -μανοῦμαι, saŭ -μανήσομαι, mъ desneбȣneskŭ, îmĭ biŭ în fipe. 2) ='Εκμαίνομαι, neбȣneskŭ de totŭ.

'Απο-μακρύνω, biit: -υνῶ, depъртezŭ чева de ла чева. 2) ='Απομηκύνω.

'Απομάκτης, ου (ὁ), штергътоpŭ, кȣръцitорŭ. [ші

'Απομάκτρα (ἡ), ші

'Απόμακτρον (τὸ), штергарŭ, шервetŭ, ші чл: 2) лiniе, рiглъ de лemnŭ, кȣ каре se pade, se peteazъ вîрfȣл баniцеĭ de грîne. [ἀπομάσσω].

'Απο-μαλα(μαλθα)κίζομαι, biit: -ίσομαι, ші

'Απο-μαλθακόομαι -οῦμαι, biit: ώσομαι, mъ молешeskŭ кȣ totȣл, mъ enервezŭ; (кȣ ак: преп:) ='Αποδειλιῶ, nȣ кȣtezŭ, mъ sfieskŭ, saŭ прецetŭ а faче чева.

'Απο-μανθανω, biit: -μαθήσομαι, mъ desвъцŭ, mъ desобiчnȣieskŭ de чееа че amŭ înвъцat, saŭ m'amŭ обiчnȣit.

'Απο-μαντεύομαι, biit: -εύσομαι, ворбeskŭ ка проорокŭ, prezikŭ, прегiчeskŭ; daŭ кȣ sокoteала.

'Απόμαξις, εως (ἡ), штерцере, кȣръцiре, ші чл: [ἀπομάττω].

'Απο-μαραίνω, biit: -ανῶ, вештежeskŭ кȣ totȣл (saŭ кîte пȣцinŭ); слъбeskŭ чева, adȣкŭ ла nепȣtinцъ; (miж:) mъ isпръвeskŭ, înчetezŭ.

'Απο-μαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Απο-μαρτύρομαι, biit: -οῦμαι, daŭ, saŭ adȣкŭ mъртȣрie sпре înкредinцаре; stъpȣieskŭ în чева adȣкînd (saŭ întemeindȣ mъ пе) mъртȣрiĭ.

'Απο-μάσσω (ττω), biit: -μάξω, штерrînd кȣръцŭ. «Καθαίρων τοὺς τελουμένους, καὶ ἀπομάττων τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις». Dm: (ші miж:) «'Αποματτόμενοι τὰς χεῖρας τοῖς ψωμοῖς, saŭ εἰς τοὺς ψωμούς». At: «'Απομασσόμενος τῇ χειρὶ τὸν ἱδρῶτα». Bas: 'Απομασσόμενος ἡμῖν τὸν κονιορτόν». Skp: 2) iaŭ tiпарȣл, saŭ кiпȣл, imitŭ. «'Απομάττειν σχήματα». Плt: (ші miж:) "Αλλα παρ' ἄλλων ἀποματτόμενος μαθήματα». Eȣs: «'Επτὰ τῶν τοῦ Αἰσχίνου διαλόγων τὸ Σωκρατικὸν εἰσὶν ἀπομεμαγμένοι ἦθος». Лpt: 2) pazŭ, petezŭ кȣ рiгла (ἀπομάκτρα), saŭ petezъtoapea вîрfȣл de гръȣnцe, че tpeк пeste бȣzeле баniцеĭ, ка sъ se potpiвiaskъ. «Χοίνικα ἀπομεμαγμένην». Лȣч: «Μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς». Tкр: Пров: nȣ mĭ tъia апа de ла моаръ, saŭ nȣ mъ osteni în zadapŭ. (ші miж:). «Σὺ δ' 'Αχιλλείων (κριθῶν) ἀπομάττει». Apstf: ieĭ порцie. (вezĭ ші 'Απομόργνυμι).

'Απο-μαστιγόω -ῶ, biit: -ώσω, бatŭ tape кȣ бiчĭȣл.

'Απο-ματαΐζω, biit: -ίσω, fakŭ о nepeгȣлatъ, saŭ nepoadъ miшкаре; (fir:)='Αποπέρδω.

'Απο-μάχομαι, biit: -μαχοῦμαι, saŭ -μαχέσομαι, (кȣ dat: saŭ ак: преп:) mъ бatŭ (прiнч:) depe zidŭ de чetate; бътîndȣ-mъ isгoneskŭ, depъртezŭ; mъ înпpotiвeskŭ.

'Απόμαχος (ὁ, ἡ), depъртatŭ de pesбoiŭ, saŭ бътъліе. 2) nedestoĭnikŭ în biitopŭ de бътъліе, eшitŭ din ostъшie, inвалidŭ. (вezĭ ші 'Απόλεμος). [ἀπὸ, μάχη].

'Απο-μειλίσσομαι, biit: -ίξομαι, înблînzeskŭ прin dȣлчĭ кȣвinte.

'Απο-μείρομαι, biit: -εροῦμαι, поet: daŭ, saŭ iaŭ, pretinzŭ парте din чева, mъ înпъртъшeskŭ. 2) (pas: кȣ цen:) mъ despарцŭ de чева. (вezĭ ші 'Απαμείρω).

'Απομείωσις, εως (ἡ), înпȣцinape de чева. [ἀπομειόω].

'Απο-μελαίνω, biit: -ανῶ, înnerpeskŭ чева кȣ totȣл.

'Απόμελι, ιτος (τὸ), sпълъчitȣра ȣлeieлор

de miepe, mвpsъ de miepe, saă miepe amestekatъ kв anъ. [ἀπὸ, μέλι].

'Απομέμαγμαι, nas:, ші

'Απομέμαχα, akt: tpe: de kв: ал лвї 'Απομάσσω.

'Απο-μέμφομαι, biit: -μέμψομαι, хвлeskă amap. 2) dожъneskă квmпътat ші prieteneште.

'Απο-μένω, biit: -μενῶ, рътîіă îndърът, saă рътъшіцъ, npisoseskă.

'Απο-μερίζω, biit: -ίσω, skoцă napte, înпарцă, deoseвeskă fie къpвia ал съă.

'Απο-μεριμνάω, -ῶ, biit: -ήσω, mъ isбъвeskă de toatъ гріжа; (fir:) морă (mъ skапă de гріжеле вieцiї).

'Απομερισμὸς (ὁ), înпърцealъ, saă înпърцipe. [ἀπομερίζω].

'Απο-μερμηρίζω, biit: -ίσω, saă ίξω, лasă ла o napte, вîтă гріжеле, ші adopmă. (вezї ші 'Αποβρίζω).

'Απο-μεστόω -ῶ, biit: -ώσω, вmплв de totă, saă desъвîршit.

'Απο-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsврă tокma; daă, înпарцă, (ші miж:) iaă kв mъsвръ. «Μεδίμνῳ ἀπομετρήσασθαι παρὰ τοῦ πατρὸς τ' ἀργύριον». Ksn: (ші nas:) «'Απομετρεῖται πέριξ τῆς σημαίας τετράγωνος τόπος». Плв: [de вnde

'Απομέτρημα (τὸ), порцie datъ kв mъsвръ, saă mъsвратъ.

'Απο-μηκύνω, biit: -υνῶ, întinză чева în лвпцime, лвпцeskă.

'Απο-μηνίω, biit: -ίσω, noet: цiă mъnie, nв вîтă ръвл.

'Απο-μηρύομαι, biit: -ύσομαι, noet: tpară în sвs kв вndiца.

'Απο-μίγνυμι, biit: -μίξω, = 'Αναμίγνυμι, amestekă de totă.

'Απο-μιμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, imită чева întokmaї, npin imitape faкă aчeeaшї. «Τοῖς ἀπομιμουμένοις βροντὰς καὶ κεραυνούς». Плː (ші nas:) «Πολον ἀπομεμιμημένον ἔκ τινος ἡλιοτροπίου». At: [de вnde

'Απομίμημα (τὸ), fъkвtă npin imitape, asemъnътвръ, imitaцie. [ші

'Απομίμησις, εως (ἡ), imitape întokmaї.

'Απο-μιμνήσκομαι, biit: -μνήσομαι, пъstpeză în цinepea mea de minte, цiă minte totdaвna, = 'Απομνημονεύω.

'Απο-μινύθω (fъръ biit:) noet: Ion: mъ înпвцineză; mъ mікшорeză.

'Απόμιξις, εως (ἡ), = 'Ανάμιξις. [ἀπομίγνυμι].

'Απο-μισέω -ῶ, biit: -ήσω, връskă kв kовîршipe; евită чева de връ.

'Απόμισθος (ὁ, ἡ), лinsită de платъ, neплътită; чел че слвжеште fъръ simвpie. 2) чел че трiеште din лeafa sa, simвpiашă. [ἀπὸ, μισθός].

'Απο-μισθόω -ῶ, biit: -ώσω, токmeskă пе simвpie; înkipieză; daă în apendъ. (miж:) ἀπομισθοῦμαι, iaă kв платъ, în apendъ, saă kв kipie. [de вnde

'Απομίσθωμα (τὸ), лвkрв dată пе платъ, în apendъ, saă kв kipie; (de вnde în Atena) вenitвpiле пвбліче.

'Απο-μνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, noet: Ion: = 'Απομιμνήσκομαι.

'Απομνημόνευμα (τὸ), кввîntă, saă fantъ вrednikъ de цinepe de minte. (вezї ші 'Απόφθεγμα). [ші

'Απομνημόνευσις, εως (ἡ), пъstpape în memopie, повestipe din цinepe de шinte. [din

'Απο-μνημονεύω, biit: -εύσω, posteskă, saă повesteskă чева din memopie, saă din aвzipe. 2) adвkă a minte. 3) = 'Απομιμνήσκομαι.

'Απο-μνησικακέω -ῶ, biit: -ήσω, цiă minte ръвл, пъstpeză връ, ші кавtă a 'mї pesбвna.

'Απ-όμνυμι, biit: -ομόσω, saă (maї dpentă) омоῦмаι, (nex: ἀπώμοσα, ші чл:) tъгъdвieskă kв жвръmîntă. «'Απώμοσεν, ἢ μὴν μὴ πεπεῖσθαι». Ksen: «'Ερωτηθεὶς, εἰ πολὺ εἴη αὐτῷ ἀργύριον, ἀπώμοσε μηδὲ ὀβολόν». "Αν ἀπομόσῃς τἀναντία τούτων». Dm: «Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τούς θεούς»; Apstf: || (miж:) mъ лепъdă kв жвръmîntă; faкă жвръmîntă, kъ nв шtiă, n'amă въzвt, ші чл: «'Απομόσασθαι τὴν ἀρχήν». Плː (ші елː) «Εἰς τὴν ἀγοράν, ἔνθα οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἀπόμνυνται». Epd: «'Απώμνυτο μηδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα». Ep: ші «Τοῖς βαναύσοις τοῖς τὸ δύνασθαι λέγειν ἀπομνυμένοις». Ep: [din

'Απ-ομνύω, noet: în локă de 'Απόμνυμι.

'Απόμοιρα (ἡ), (kв цen:) napte, порцie (кввenitъ, datъ квїва). [ші

'Απομοίριος (ὁ, ἡ), чел че faче (saă se ia ka o) napte a вnвї totă. [ἀπὸ, μοῖρα].

'Απομολεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал лвї 'Αποβλώσκω.

'Απο-μονόω -ῶ, biit: -ώσω, лasă пe чipeва kв totвл sinгвpă; лasă ne din afaръ de ла чева.

'Απόμοργμα (τὸ), = 'Απόμαγμα, kină лвată dвne алтвл. [din

'Απο-μόργνυμι, saă 'Απ-ομόργνυμι, biit: -μόρξω, saă -ομόρξω, штергă dene чева (лакрътъ, sвdoape ші чл); кврцă чева

штеpгînd. 2) stpiвind stopкŭ, sкоцŭ zeamъ. 3) iaŭ asъпръ `mĭ. || (miж:) mъ fopmezŭ dъпе кіпъл, saŭ fiгъpa къĭва. (бezĭ ші 'Απομάσσω). [de ъnde

'Απόμορξις, εως (ἡ), штерцере; stoapчере; (ші pap) лъape de кіпŭ.

'Απόμορφος (ὁ, ἡ), поet: desfiгъpatŭ, чел къ fiгъpъ пекъnoskъtъ; stpeinŭ. [ἀπό, μορφή).

'Απομόσαι, nex: 1: de înf: ал лъĭ 'Απόμνυμι.

'Απόμοσις, εως (ἡ), къ жъpъmîntŭ tъгъdъipe, лепъdape. [ші

'Απομοτικὸς, ἡ, ὸν, disпъsŭ, гata sпpe (ші însemnъtopŭ de) жъpъmîntŭ de tъгъdъipe. [ἀπομνύω]. [de ъnde

'Απομοτικῶς, adв: пpin жъpъmîntŭ neгatiвŭ. «'Απομοτικῶς ἔχω». = εἰμὶ 'Απομοτικός.

'Απόμουσος (ὁ, ἡ), deпъptatŭ, stpeinatŭ de mъse; neînвъцatŭ, пекълtiвatŭ, непpaкtisitŭ, ="Αμουσος. [ἀπὸ, μοῦσα]. [de ъnde

'Απομούσως, adв: = 'Αμούσως, fъpъ елеганцъ, saŭ meштешъгŭ, ші чл:.

'Απο-μοχλεύω, вiit: -εύσω, apdiкŭ, saŭ stpъmъtŭ чева din локŭ къ пîpгia.

'Απόμυγμα (τὸ), mъкŭ sъflatŭ (лепъdatŭ пpin sъflape de mъчĭ). [ἀπομύττομαι].

'Απο-μυζάω- ῶ, вiit: -ήσω, sъгŭ, sopвŭ din чева.

'Απο-μυθέομαι οῦμαι, вiit: -ήσομαι, поet: ='Απαγορεύω, опpeskŭ, desdъплекŭ пе чінева пpin къвîntŭ de ла o fantъ.

'Απόμυιος (ὁ), гonitopŭ de mъште. [ἀπὸ, μυῖα]. (епit: ал лъĭ Жое în Елida).

'Απο-μυκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъцeskŭ (ка воі).

'Απομυκτέον, пosit: ал лъĭ 'Απομύσσω.

'Απο-μυκτηρίζω, ші

'Απο-μυκτί(χθί)ζω, вiit: -ίσω, вatжокоpind лепъdŭ чева, desпpeцъieskŭ. [de ъnde

'Απομυκτισμὸς (ὁ), къ вatжокоpъ лепъdape de чева, desпpeцъipe.

'Απο-μυλλαίνω, вiit: -ανῶ, îmĭ sвîpчeskŭ ші stpîmвezŭ въzеле sпpe desпpeцъipe ші вatжокоpipe.

'Απομυξία, (ἡ), = 'Απόμυγμα. [din

'Απο-μύσσω (ττω), -вiit: -μύξω, îшĭ sъflъ mъчiĭ, îmĭ къpъцŭ nasъл; (fiг:) înцелепцeskŭ, saŭ amъцeskŭ пе чінева.

'Απο-μύω, вiit: -μύσω, îmĭ înкizŭ de totŭ окiĭ. (de ъnde 2) поet: mopŭ.

'Απομφολύγωτος (ὁ, ἡ), neskoцъtopŭ de въшічĭ пе апъ. [ἀ, πομφόλυγες].

'Απο-μωλύνω, вiit: -υνῶ, tîmпeskŭ, sлъвeskŭ къ totъл чева.

'Απο-μωρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ пе чінева de totŭ nepodŭ, îл neвъneskŭ къ totъл.

'Απὸν, όντος (τὸ), neъt: de пaptч: ал лъĭ "Απειμι, лiпseskŭ.

'Απονaίατο, Ion: 3: îm: пeps: a лъĭ

'Απονaίμην, miж: nex: de пoft: ал лъĭ 'Απονίνημι.

'Απο-ναίω, вiit: -νάσω, (întpeв: maĭ къ seamъ nex: ἀπένασα, saŭ ἀπένασσα, ші miж: ἀπενασσάμην, ші пas: ἀπενάσθην) поet: ='Αποικίζω, (ші neъt:) =ἀποικῶ, stpъmъtŭ, tpansпoptŭ; (în цen:) tpimiцŭ, dъкŭ aiъpea, saŭ înaпoĭ.

'Απο-ναρκάω -ῶ, вiit: -ήσω, amopцeskŭ къ totъл; (fiг:) mъ fakŭ de totŭ nesimцitopŭ (ка miж: ал ъpmъtopълъĭ акt:).

'Απο-ναρκόω-ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ a amopцi; (fiг:) пpiчinъieskŭ nesimцipe, молешipe, ъĭmipe. [de ъnde

'Απονάρκωσις, εως (ἡ), aшopцipe.

'Απόνασθαι, miж; nex: 1: de înf: ал лъĭ 'Απονίνημι.

'Απο-νεκρόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, pъmîiŭ moptŭ, ші (fiг:) nemiшкatŭ, nesimцitopŭ, amopцeskŭ de totŭ. [de ъnde

'Απονέκρωσις, εως (ἡ), amopцipe de totŭ; вештежipe.

'Απονέμησις, εως (ἡ), dape, atpiвъipe fie къpъia de чеea че i se къвine, ші în пpoпopцie къ чеĭ-л-алцĭ. [ші

'Απονεμητέον, пosit: ал лъĭ 'Απονέμω. [ші

'Απονεμητὴς, οῦ (ὁ), dъtъtopŭ, atpiвъitopŭ fie-къpъia de чеea че ĭ se къвine. [ші

'Απονεμητικὸς, ἡ, ὸν, disпъsŭ a da fie-къpъia че i se къвine. [din

'Απο-νέμω, вiit: -νεμῶ, înпapцŭ dpeпt ші пpoпopцionat, daŭ, atpiвъieskŭ fie къpъia, че i se къвine. 2) поet: чiteskŭ чева în aъzъл алtъia.

'Απονενοημένως, adв: (de naptч:) къ desnъdъжdъipe. [ἀπονοέομαι].

'Απο-νέομαι, вiit: -νεύσομαι, поet: плекŭ; шъ întopкŭ înaпoĭ.

'Απο-νεοττεύω, вiit: -εύσω, înчetezŭ de a skoate пъĭ.

'Απονέστερος, α, ον, în локŭ de 'Απονώτερος, компр: ал лъĭ "Απονος

'Απόνευμα (τὸ), ='Απόκλιμα, вале. [ἀπονεύω].

'Απονεῦμαι, Dop: în локŭ de 'Απονέομαι.

'Απο-νευρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefakŭ чева în neвpŭ, saŭ вînъ. 2) taiŭ вineле, sлъвeskŭ невреле, enepвezŭ. [de ъnde

'Απονεύρωσις, εως (ἡ), пребачереа мѫшкілор în невре, saŭ віне.

'Απο-νεύω, віit: -νεύσω, = 'Ανανεύω, ребѫzŭ, тъгъdѫіеskŭ; (кѫ ц̧еп:) мъ апърŭ, евітŭ. 2) мъ плекŭ, мъ повîрнеzŭ; (ші fir: кѫ ак: преп:) amŭ аплекаре, disпosiц̧іе кътре чева.

'Απο-νέω, віit: -ήσω, поеt: = 'Αποσωρεύω, desгръмъdeskŭ, deskаркŭ. || (між:) «Στέρνων ἀπονησαμένη». Еѫр: skoц̧îndѫ 'ші fокѫл saŭ греѫtatea dепе inimъ.

'Απονήμενος, η, ον, поеt: партч: ал лѫї

'Απονήμην, σο, το, поеt: în локŭ de 'Απωνάμην, між: nex: ал лѫї 'Απονίνημι.

'Απονηρευσία (ἡ), невікленіе, неръѫtate. [ἀ, πονηρεύομαι].

'Απόνηρος (ὁ, ἡ), невіклеанŭ, неръŭ. [ἀ, πονηρός].

'Απο-νηστίζομαι, віit: -ίσομαι, înчеtezŭ de a пosti, stрікŭ пostѫл.

'Απονητὶ, adв: = Απόνως.

'Απόνητο, поеt: 3: sinг: пеrs: а лѫї 'Απονήμην.

'Απόνητος (ὁ, ἡ), нелѫкратŭ, saŭ de нелѫкрат. 2) лesnічosŭ, каре нѫ чере ostenеалъ. [ἀ, πονέω].

'Απονητότατα, adв: sѫпер: ал лѫї

'Απονήτως, adв: = 'Απόνως, fъръ ostenеалъ, лesne.

'Απο-νήχομαι віit: νήξομαι, = 'Αποκολυμβάω, esŭ, fѫгŭ, skaцŭ înnotînd.

'Απονία (ἡ), neostenеалъ, нелѫкраре, tрîndъвіе; odixnъ; (fir:) nesimц̧іре. 2) nedѫрере. [ἄπονος].

'Απο-νίζω, віit: -ίσω, = 'Απονίπτω.

'Απο-νικάω -ῶ, віit: -ήσω, вірѫіеskŭ кѫ desъвîршіре, saŭ isвѫtеskŭ а вірѫі, (ші fir:) а desdѫплека, а înвлinzi пе чінева.

'Απόνιμμα (τὸ), = 'Απόνιπτρον. 2) sпълъчітѫръ, лътѫрї. [ἀπονίπτομαι]

'Απονίνημι, ші (між:) ἀπονίναμαι, віit: -ήσω, -ήσομαι, (кѫ ц̧еп:) foloseskŭ, saŭ мъ foloseпŭ din чева, къштігŭ.

'Απόνιπτρον (τὸ), апъ de skълdаре а mortѫлѫї. 2) лігеанŭ de sпъларе. [din

'Απο-νίπτω, віit: -νίψω, sпълŭ (прінч: mîїнеле, saŭ пічоареле), лімпеzeskŭ; (між:) мъ sпълŭ (maї кѫ seamъ dѫпе masъ). «Δειπνοῦμεν, ἀπονενίμμεθ', ἤδη σπένδομεν». Apstf:

'Απο-νίσσομαι, (fъръ віit:) поеt: плекŭ, мъ dѫкŭ.

'Απο-νιτρόω, -ῶ, віit: -ώσω, sпълŭ, saŭ fрекŭ чева кѫ silitръ.

'Απο-νοέομαι, οῦμαι, віit: -ήσομαι, (întреб: maї мѫлт tре: de кѫ: 'Απονενόημαι, ші nex: ἀπενοήθην) îmї піерzŭ mintea; (прін ѫрм:) пѫ воіŭ sъ штіŭ de nimікŭ, піерzŭ toatъ sfiала ші рѫшінеа; мъ desпъdъжdѫіеskŭ кѫ totѫл; (saŭ maї віне) мъ портŭ ка ѫпŭ desпъdъжdѫітŭ, мъ арѫпкŭ în прімежdії. «Τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἂν ὑποσταίη». Ksen: «Παντάπασιν ἀπονενόηται, και μηθ' ἱερῶν, μήτε γονέων, μήτε παίδων, μήτε ἄλλου μηδενὸς φροντίζει». Iskр: (mi преп:) «Φοβηθεὶς, μὴ παντάπασιν ἀπονοηθῶσι κατ' αὐτῶν». Пл: (ші пas:) «Αἱ τῶν πόθων αὐτοῦ ἐπιτάσεις ἀπενοήθησαν». Лѫч: «Ὁ δὲ ἀπονενοημένος τοιοῦτός τις, οἷος....». Tfр: Кар:

'Απόνοια (ἡ), лiпsъ de minte, smintipe; (прін ѫрм:) îndръzлеалъ ковîршітоаре ші fъръ кѫвîntŭ, порпіре desпъdъжdѫітъ, desпъdъжdѫіре; піерdере de toatъ рѫшінеа, nesfiipe немърц̧інітъ. «'Απόνοιά ἐστιν ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων καὶ λόγων». Tefр: Кар: [ἀπὸ, νόος, -οῦς].

'Απ-ονομάζω, віit: -άσω, кіемŭ пе чінева пе пѫме, saŭ = Παρονομάζω.

'Απονομὴ (ἡ), = 'Απονέμησις.

'Απο-νομίζω, віit: -ίσω, опреskŭ прін лец̧е.

"Απονος (ὁ, ἡ), fъкѫtŭ, saŭ de fъкѫt fъръ ostenеалъ, лesnічosŭ. 2) лепешŭ, neostenitорŭ, каре fѫц̧е de мѫпкъ mi ostenеалъ. 3) sловоdŭ de dѫрерї; непрічінѫіторŭ, saŭ потоліторŭ de dѫрерї. «"Απονα φάρμακα». (med:). [ἀ, πόνος].

'Απο-νοστέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ întoркŭ înапої (maї кѫ seamъ а кasъ, în пatрie). [de ѫnde.

'Απονόστησις, εως (ἡ), întoарчере (în пatрie).

'Απονόσφι, (ші maї nainte de вокалъ) 'Απονόσφιν, adв: поеt: ла о парте, deoseвіt. (кѫ ц̧еп:) deпарте de чева. [de ѫnde

'Απονοσφίζω, віit: -ίσω, поеt: desпарц̧ŭ, deпъртеzŭ, лiпseskŭ, (ші пas:) мъ лiпseskŭ de чева. 2) (рар кѫ ак:) fѫгŭ, мъ апърŭ de чева.

'Απο-νουθετέω -ῶ, віit: -ήσω, повъц̧ѫind desdѫплекŭ, întoркŭ de ла чева, sfътѫіеskŭ челе din протівъ.

'Απο-νυκτερεύω, віit: -εύσω, петрекŭ noaптеа afaръ, saŭ deпарте.

'Απονύμφης, ου, ші

'Απόνυμφος (ὁ), deпъртatŭ de пѫптъ, saŭ de mіреasъ, ѫрîторŭ de шѫіерї. [ἀπὸ, νύμφη].

'Απο-νυστάζω, віit: -άξω, dopmitezŭ;

прin ѹрm: sîntŭ невъгътоpŭ de seamъ, лепешŭ, saŭ (прекѹm zічem) adopmitŭ.

'Απ-ονυχίζω, віit: -ίσω, taiŭ ѹnгiiле; (fir:) iaŭ de ла чinева чева. 2) sгîpiŭ, sfîшiŭ кѹ ѹnгiiле. 3)='Εξονυχίζω. [de ѹnde

'Απονύχισμα (τὸ), вѹкъцікъ de ѹnгie. 2) sfъшiitѹръ, sгîpiitѹръ кѹ ѹnгiiле.

'Απόνως, adв: fъръ osteneaлъ, лesne; fъръ dѹpepe. [ἄπονος].

'Απο-νωτίζω, віit: -ίσω, fакŭ пе чinева а'шї аръta sпateле, adікъ a fѹцi, fѹгъpeskŭ пе чinева; (ші між:) mъ fѹгъpeskŭ, fѹгŭ.

'Απο-ξαίνω, віit: -ανῶ, = Καταξαίνω, вътînd iaŭ пiелеа.

'Απόξεινος, поet: în локŭ de

'Απόξενος (ὁ, ἡ), = Ἄξενος. 2) поet; (кѹ цen:) înstpeinatŭ, depъptatŭ кѹ totѹл de ла локѹл sъŭ; ексnatpiatŭ. [ἀπὸ, ξένος].

'Απο-ξενόω -ῶ, віit: -ώσω, fакŭ, saŭ аpътŭ пе чinева, saŭ чева (прin ѹрm: лепъdŭ) ка stpeinŭ de чева; înstpeinezŭ; ексiлezŭ, fѹгъpeskŭ. || (між: saŭ пas:) fѹгŭ, saŭ tpъieskŭ în stpeinъtate; mъ fакŭ (saŭ шъ аpътŭ de) stpeinŭ; (кѹ цen:) mъ stpeinezŭ (mъ лinseskŭ) de чева. [de ѹnde

'Αποξένωσις, εως (ἡ), înstpeinape din пatpie, saŭ de пъpавѹpiле пatpii.

'Απο-ξέω, віit: -ξέσω, ръzѹind, чioплind, pendîd iaŭ чева depe чева. «'Απὸ δ' ἔξεσε χεῖρα». Іл: Е. (прin ѹрm: 2) netezeskŭ, лѹstpezŭ чева; ші (fir:) кѹлtiвŭ, noвiлezŭ. «Τὸ τοῦ ἤθους ἀπεξεσμένον». Грг:

'Απο-ξηραίνω, віit: -ανῶ, ѹsѹкŭ de totŭ.

'Απο-ξιφίζω, віit: -ίσω, taiŭ de totŭ кѹ кѹцitѹл.

'Απο-ξυλίζω, віit: -ίσω, кѹръцŭ o плаntъ de лemnoaseле eї пѫрцї.

'Απ-οξύνω, віit: -υνῶ, fакŭ чева de totŭ askѹцitŭ, sѹвцipe în вîpfŭ. 2) акpeskŭ de totŭ.

'Απο-ξυράω -ῶ, (έω-ῶ), віit: -ήσω, = 'Αποξύρω.

'Απόξυρος (ὁ, ἡ), (прinч: stînкъ, ші чл:) = 'Απότομος, tъiatъ ка кѹ вpiчiѹл (pînoasъ кѹ totѹл), saŭ pasъ (гоалъ). [ἀπὸ, ξυρός].

'Απο-ξύρω, віit: -ξυρῶ, taiŭ, iaŭ кѹ вpiчiѹл, pazŭ. «Κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἀποξύρεσθαι βούλομαι». Ksifiл:

Ἄποξυς, εος (ὁ, ἡ), ажѹnsŭ din toate пърцiле în askѹцitŭ, de totŭ вîpfosŭ. [ἀπὸ, ὀξύς].

'Απόξυσμα (τὸ), ръzѹitѹръ, sѹpчea (fѹpda din pendape) [ἀποξύω].

'Απο-ξυστρόω -ῶ, віit: ώσω, tîmпeskŭ, înковoiŭ, saŭ stpîmвezŭ вîpfѹл чел askѹцitŭ, îл fакŭ ка de ръzъtoape. 2) iaŭ кѹ ръzъtoapea, saŭ pendeaoa, netezeskŭ.

'Απο-ξύω, віit: -ξύσω, = 'Αποξέω, pazŭ, iaŭ чева depe чева; (ші між:) лепъdŭ, skoцŭ depe sinemĭ. «Γῆρας ἀποξύσας». Іл: 1.

'Αποπαγήσομαι, віit: пas: ал лѹї 'Αποπήγνυμι.

'Απο-παιδαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, ръtъчeskŭ, коpѹпŭ прin pea пedaгoцie, saŭ edѹкацie.

'Απο-παίζω, віit: -παίξομα, zікŭ чева în глѹmъ. 2) înчetezŭ de a mъ жѹка, a глѹmi.

'Απο-παλαιόω -ῶ, віit. -ώσω, înвекieskŭ чева de totŭ; (ші прin ѹрm:) fакŭ чева de neîntpeвѹinцat кѹ totѹл; (fir:) desпѹtepezŭ.

'Αποπάλησις, εως (ἡ), = 'Απόπαλσις (mediч:), deskeietѹръ de osŭ, sъpipe, eшipe din локѹї. skpîntitѹръ. [din

'Απο-πάλλω, віit: -παλῶ, isвeskŭ, asвîpлŭ чева afaръ; (ші між:) sъpŭ, mъ apѹnкŭ din локŭ. «Οἷον σπινθῆρας ἀποπάλλεσθαι». Apt: [de ѹnde

'Αποπαλμὸς (ὁ), ші

'Απόπαλσις, εως (ἡ), asвîpлipe, saŭ sъpipe din локŭ. [ші

'Αποπαλτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) ικῶς, îndemînatikŭ de a asвîpлi, saŭ de a sъpi din локŭ (eлastikŭ).

'Απόπαππος (ὁ), moшѹл moшѹлѹi, stpъmoшѹ, (вezї ἐπίπαππος. ші πρόπαππος).

'Απο-παππόω -ῶ, віit. -ώσω, пpefакŭ (întp'ѹneле плаnte) fлoapea în пѹfŭ[πάππος].

'Απο-παπταίνω, віit: -ανῶ, поet: mъ ѹїtŭ îndъpъt, saŭ înпpeжѹpѹmĭ înгpozitŭ, ка sъ fѹгŭ, fъpъ a mъ вedea чinева.

'Αποπαρδεῖν, nex: 2: de inf: ал лѹї 'Αποπέρδω.

'Απο-παρθενεύω, віit: -εύσω, ші

'Απο-παρθενόω -ῶ, віit: -ώσω, stpikŭ (ші між: пiepzŭ) feчopia.

'Απόπαστος (ὁ, ἡ), поet: (кѹ цen:) = Ἄπαστος, negѹstatŭ. [ἀπὸ, πατέομαι, віit: πάσομαι].

'Απο-πάσχω, віit: -πείσομαι, (dѹпe stoiчї) îmĭ înкiпѹieskŭ челе din пpotiвъ. «Πάθε, ἢ ἀπόπαθε». Ap: «'Απόπαθε ἀπὸ τοῦ ἡμέραν εἶναι, (saŭ) ὅτι ἡμέρα ἐστίν». Ap: înкiпѹieшte цї, къ nѹeste zi. (вezї πάσχω).

'Απο-πατέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αφοδεύω, mъ depъptezŭ, mъ daŭ în лatѹpĭ din dpѹmѹл ѹmвлatŭ; ші (fir:) mъ пѹiŭ în пoianъ, saŭ îmĭ fакŭ fipeaska tpeвѹinцъ. [de ѹnde

'Αποπάτημα (τὸ), дешертъткра пînтечелъї, скîрнъ.

'Απόπατος (ὁ), локъл чел de ла о парte, ънde пе faчem fipeaska трebъiнцъ, ътвлътoape. 2) = 'Αποπάτημα.

'Απόπαυσις, εως (ἡ), прекъртаре, опрipe; sfîршitъ. [ші

'Αποπαύστωρ, ορος (ὁ), поет: (къ цеп:) прекъртъторъ, опpitorъ. [din

'Απο-παύω, biit: -αύσω (къ ак: ші цеп:) прекъртъ, опpeскъ чева, saъ пе чinева de ла чева. || (miж;) înчetezъ, тъ депърtezъ; съвîршeскъ; тъ odixneскъ, тъ лiniштeскъ; (ші fir:) моръ.

'Απόπειρα (ἡ), черкъре пъцinъ, saъ пieziшъ. [ἀπὸ, πεῖρα]. [de ънde

'Απο-πειράω -ῶ, (saъ maї вine) ἀποπειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, (къ цеп:) черкъ пieziш, ші кат пе nesimцite.

'Απο-πέκω, biit: -πέξω, тънzъ (прinч: ої).

'Απο-πελεκάω -ῶ, biit: -ήσω, чioплeскъ, netezeskъ къ топоръ.

'Απο-πελιδνόω -ῶ, biit: -ώσω, (saъ maї коректъ πελιόω -ῶ) fакъ чева къ totъл пегрічosъ; (miж:) тъ înnerpeскъ.

'Απόπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisъ înапої, (saъ) къръia s'a dat дрътъл; de лепъdat, de депърtat. [ἀποπέμπομαι].

'Απο-πεμπτόω -ῶ, biit: -ώσω, daъ, плъteскъ a чinчea парte, saъ zeчiвialъ îndoiтъ.

'Απο-πέμπω, biit: -πέμψω, порneскъ, tpimiцъ înапої, депарte, saъ парte din чева. 2) петрекъ пе (esъ dъпе) чinева. 3)isroneскъ, daъ вое, saъ дрътъл кaїва; (despre пevastъ) тъ desпарцъ; (ші în цеп:) лепъdъ, pefъzъ, desапровezъ. 4) (pap)= 'Εκφέρω, daъ afaръ (о таїпъ). 5) (miж:) = ἀποδιοπομποῦμαι, тъ скîрвeскъ de чева. (вezї ші 'Απολύω). [de ънde

'Απόπεμψις, εως (ἡ), порnipe, tpimitepe înапої; isronipe; desпърцipe de пevastъ. ші чл:

'Απο-πενθέω -ῶ, biit: -ήσω, жълeскъ къ дъpepe ші din inimъ. 2) înчetezъ din жале.

'Αποπέπτωκα, tpc: dc къ: ал лъї 'Αποπίπτω.

'Απο-περαίνω, biit: -ανῶ, ші

'Απο-περατόω -ῶ, biit: -ώσω, съвîршeскъ чева къ totъл, îї daъ de къпътîiъ, saъ de марцine. [de ънde

'Αποπεράτωμα (τὸ), марцinea, saъ къпътîiъл, ънde se sfîршeште чева. [ші

'Αποπεράτωσις, εως (ἡ), съвîршipe, isвръnipe.

'Αποπεράω -ῶ, biit; -άσω, trекъ пе чinева de чeea-л-алтъ парte, saъ dinколо·

'Απο-πέρδω, ші (miж:) 'Αποπέρδομαι' biit: παρδήσομαι, (пех: ἀπέπαρδον, ші чл:) скоцъ вînтърї, saъ fiate пе жos.

'Απο-περισπάω -ῶ, biit: -άσω, аваtъ, saъ dъкъ пе чinева dintp' o парte înтр' алта прin stpateцeme, îл ameцeskъ.

'Απο-περκόω, -ῶ biit: -ώσω, nestpiцezъ къ пегръ (ка stpъгъреле, кînd se nîprъieште, saъ înчепе a se коаче).

'Απο-πεσέομαι, Ion: în локъ de 'Αποπεσοῦμαι, biit: [ші

'Απο-πέσηsι, поет: în локъ de 'Αποπέση, 3: sinr: neps: de пех: ал ъвп: лъї 'Αποπίπτω.

'Απο-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, = 'Αφίπταμαι, sъърînd плекъ, saъ шъ înторкъ; (ші fir:) тъ fакъ певъzътъ.

'Αποπεφασμένως, adв: (de парtч: пas: a лъї 'Αποφαίνω) арътat, de faцъ, desлъшit.

'Αποπέφυκα, tp; de къ: ал лъї 'Αποφύω.

'Απο-πήγνυμι, biit: πήξω, înкегъ, fакъ a înгieцa чева къ totъл; (miж:) înгieцъ de totъ.

'Απο-πηδάω -ῶ biit: -ήσω, съръ de ънdева жos, saъ депарte, saъ înапої; (de ънde) ='Αποσκιρτῶ.

'Απο-πιάζω(έζω), biit: -άσω, (έσω), stpînгъ tape, saъ din тоate пърцiле; stpimtopezъ, stpiвeskъ; sъгръmъ. 2)='Εκπιέζω, stpiвind stopkъ, skъprъ zeama; (fir:) iaъ în silъ. [de ънde

'Αποπίεσις, εως (ἡ), stpiвipe; stoapчepe, ші чл: [ші

'Αποπίεσμα (τὸ), = 'Εκπίεσμα, dъпе stoapчepe, saъ skъpцepe ръmъшiцъ, вoштinъ, saъ дрождie.

'Απο-πίμπλημι, biit: πλήσω, ътплъ шînъ sъs, saъ de totъ; satъръ вine. (fir:) «Τὸν θυμὸν —». îmї îndestълezъ mînia, pesъflъ. (вezї ші ἐκ[ἀνά, συμ.]πληρόω).

'Απο-πινόω -ῶ, biit; -ώσω, iaъ депе чева пекъръцenia, къръцъ. 2) ътплъ de пекъръцenie.

'Απο-πίνω, biit: -πίομαι, вeaъ din чева, saъ de totъ.

'Απο-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, кazъ депе чева жos; тъ аваtъ din кале, пierzъ дрътъл, тъ ръtъчeskъ; (fir:) пъ пeмepeskъ.

'Απο-πιστεύω, biit: -εύσω, тъ înкrezъ къ totъл, amъ деплinъ înкredepe în чinева.

'Απο-πλάζω, biit: -πλάγξω, поет: în локъ de

'Απο-πλαναάω -ῶ, biit: -ήσω, ръtъчeskъ,

skoцŭ пе чinева din калеа чеа dрепtъ. (ші miж:) mъ рътъчеskŭ, îmĭ піерzŭ dрѫmѫл, (ші fir:) гîndѫл, skопѫл, ѫnde прівеskŭ, mъ аватŭ din прічіпѫл, че 'mĭ amŭ пропѫs. [de ѫnde

'Αποπλάνησις, εως (ἡ), рътъчіре, піерdере de dрѫmŭ; аватере (în акt: ші пas: saŭ miж: matep: ші mop:) din кале, din прінчіпŭ, mi чл:

'Αποπλανίας, ου (ὁ), поеt: рътъчitŭ, авътѫtŭ din кале. [ἀπὸ, πλάνη].

'Απο-πλάσσω (ττω), віit: -πλάσω, плъsmѫіеskŭ, formezŭ чева în imitape dѫпе оріцinалŭ, imitŭ, іаŭ кіпѫл întoкmaĭ. [de ѫnde

'Αποπλάστωρ, ορος (ὁ), formъtopŭ de чева în imitape dѫпе оріцinалŭ.

'Απο-πλείω, поеt:, ші

'Απο-πλέω, віit: -πλεύσομαι, saŭ πλευσοῦμαι, плекŭ пе mape, еksплѫtеskŭ de ла портŭ.

'Αποπληκτικὸς, ὴ, ὸν, прічіnѫitopŭ de (saŭ sѫпѫsŭ ла) апоплеksie (damла). 2) = кѫ

'Απόπληκτος (ὁ, ἡ), ловitŭ de апоплеksie (damла), saŭ de tръsnetŭ; (прin ѫрm:) ѫĭmitŭ, nesimцitopŭ, saŭ неѣѫnatikŭ. [ші

'Αποπλήκτως, adв: ка ловitŭ de апоплеksie, saŭ tръsnetŭ; în ѫĭmipe, în кіпŭ неѣѫnatikŭ. [ші

'Αποπληξία (ἡ), (în цen:) = 'Εκπληξις; (іар прінч:) апоплеksie (damла). [ἀποπλήττω].

'Απο-πληρόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Αποπίμπλημι, ѫmплѫ, îndeплineskŭ. [de ѫnde

'Αποπλήρωσις, εως (ἡ), ѫmплере de totŭ; îndeплinipe; sъtѫpape. [ші

'Αποπληρωτής, οῦ (ὁ), ѫmплѫtopŭ; îndeплinitopŭ, ші чл:

'Απο-πλήσσω (ττω), віit: -πλήξω, isвind tape ші fъръ de веste арѫnкŭ жоs пе чінева; (прin ѫрm:) ѫĭmeskŭ, fakŭ пе чінева а'шĭ піерde minцiле; sпъĭmîntezŭ гроаznik. 2) = 'Αποκρούω, pesпiпгŭ, isвind депъртezŭ de ла sinemĭ.

'Απο-πλίσσομαι, віit: -πλίξομαι, (кom:) fѫгŭ sъpind, кръчindѫ mъ.

'Απόπλοος, ους (ὁ), плекаре de вasŭ плѫtitopŭ, saŭ прin плѫtipe, еksплѫtipe. 2) (adiekt:) = "Απλοος-ους. [ἀπὸ, πλόος -οῦς].

'Απο-πλουτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ desвогъцеskŭ, îmĭ піерzŭ вогъцia.

'Απόπλυμα (τὸ), лътѫръ (апа, în каре s'a sпълat чева). [din

'Απο-πλύνω, віit: -υνῶ, sпълînd кѫръцŭ; лішпеzеskŭ, sпълъчеskŭ.

'Απο-πλώω, віit: -πλώσω, поеt: în локŭ de 'Αποπλέω.

'Απο-πνείω, поеt: în локŭ de 'Αποπνέω.

'Απο-πνευματίζω, віit: ίσω, = 'Αποπνέω, ші 'Αποπέρδω.

'Απόπνευσις, εως (ἡ), = 'Αποπνοή. [din

'Απο-πνέω, віit: -εύσω, sѫfлѫ din вре о парte. 2) (кѫ ак: saŭ цen:) skoцŭ прin pesѫfлape miposŭ, miposŭ. 3) (неѫt:) pesѫfлѫ, mъ евапорezŭ. 4) = 'Εκπνέω, îmĭ daŭ sѫfлetѫл, saŭ чеа din ѫрmъ sѫfлape, mopŭ. 5) = 'Αποπέρδω, skoцŭ вîntѫpĭ.

'Απο-πνίγω, віit: -πνίξω, saŭ -πνιξοῦμαι, sѫгрѫmŭ, omopŭ; (fir:) stpimtopezŭ (stpînгŭ de гîtŭ), fakŭ а кръпа de пекаzŭ, înпismezŭ. (веzĭ ші "Αγχω).

'Αποπνοὴ, ші

'Απόπνοια (ἡ), pesѫfлape; miposŭ; евапорацie; skoatepe de вîntѫpĭ. [din

'Απόπνοος -ους (ὁ, ἡ), депъртatŭ, неекsпѫsŭ ла sѫfлъріле вîntѫлѫĭ. [ἀπὸ, πνοή].

'Απο-ποιέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, депъртezŭ чева de ла sinemĭ, лепъdŭ, pefѫzŭ; desапробezŭ, saŭ deskѫвiinцezŭ. [de ѫnde

'Αποποίησις, εως (ἡ), лепъdape, депъртape, pefѫsape, ші чл:

'Απο-πολεμέω -ῶ, віit; -ήσω, = 'Απομάχομαι, mъ ватŭ din локŭ 'nалtŭ.

'Αποπομπαῖος α, ον, folositopŭ sпре депъртape de ѫnŭ ръŭ, fepitopŭ, saŭ isвъвitopŭ de ръŭ, = 'Αποτρόπαιος. (de ѫnde) «Τράγος—». Sкр: (левit: 16.) цапŭ adѫsŭ жертfъ sпре isвъвipe de Dѫmnezeeaskъ ѫрцie. 2) de fepit, ка adѫкъtopŭ de ръŭ, = 'Αποτρόπαιος. [din

'Αποπομπὴ (ἡ), = 'Απόπεμψις, isгonipe; лепъdape; пъръsipe; еksiлape; desпърцipe de невastъ; (іар прінч:) депъртape de вре ѫnŭ ръŭ прin жертfе înвлînzitoape de Dѫmnezeeaskъ ѫрцie; (îm:) жертfеле adѫse sпре ачestŭ sfîршitŭ. [ἀποπέμπω]. [de ѫnde

'Αποπόμπιμος (ὁ, ἡ), = 'Αποπομπαῖος (2). «'Ημέρα—». Лкs: = 'Αποφράς.

'Απο-πονέω -ῶ, віit: -ήσω, înчеtezŭ din osteneaлъ, saŭ mѫnкъ; (прin ѫрm:) îmĭ sъвîршеskŭ лѫкрѫл. [din

'Απόπονος (ὁ, ἡ), обositŭ; (прin ѫрm:) înчеtatŭ din ostenелĭ. 2) каре 'шĭ а sъвîршit лѫкрѫл. [ἀπὸ, πόνος].

'Απο-ποντόω -ῶ, віit: -ώσω, afѫndŭ чева în mape.

Ἀποπορδὴ (ἡ), skoatepe de bîntă ne xos. [ἀποπέρδω].

Ἀποπορεία (ἡ,) plecare; întoarcerea, înapoiare. [din

Ἀπο-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, plecă, mă duc de undeva. 2)mă întorc înapoi.

Ἀποπορευτέον, nosit: al lui Ἀποπορεύομαι.

Ἀποπόρφυρος (ὁ, ἡ),=Ἀπόρφυρος, saŭ= Ὁλοπόρφυρος. [ἀπὸ, πορφύρα].

Ἀπο-πράσσο (ττο) μαι, biit: πράξομαι,= Ἀναπράσσομαι, ceră, stîrnră, ce amă sa iaă.

Ἀποπρεσβεία (ἡ), papoptsa unui solă, ui eksnuneprea pesulatsului solii sale. [din

Ἀπο-πρεσβεύω, biit: -εύσω, îmi sîrîpueskă solia, prinuind kîte (ka ună solă) sîntă porunvită a propune. 2) îmi daă sokoteala solii kătre cei ce m' aă trimis.

Ἀπο-πρίασθαι, inf: al (neîntrer:) Ἀποπρίαμαι, kumpără de la cineva, reskumpără.

Ἀπόπρισμα (τὸ), xerăstrăitără, saŭ tăiua (fărdaoa), ce kade din xerăstrăire, saŭ tăiere ka xerăstrăsl. [din

Ἀπο-πρίω, biit: -πρίσω, taiă ka xerăstrăsl, xerăstrăieskă.

Ἀποπρίω, în locă de Ἀποπρίασο. 2: sinr: neps: de porunc: al (neîntr:) Ἀποπρίαμαι.

Ἀποπρὸ, adv: noet: (ka gen:) departe de...

Ἀπο-προ-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω, (nex: ἀπο-προ-εῖλον, ui cl:) noet: în locă de Ἀφαιρῶ, iaă; iaă parte, saă unuină din ceva.

Ἀπο-προ-βαίνω, biit: -βήσομαι, noet: mă duc departe de...

Ἀπο-προ-βάλλω, biit: -βαλῶ, asvîrlă, arunkă ceva departe.

Ἀπο-προέηκε, noet: în locă de Ἀποπρεῖκε. 3: sinr: neps: a nex: lui Ἀποπροΐημι.

Ἀποπροελών, οῦσα, ὸν, nex: 2: de part: al lui Ἀποπροαιρέω.

Ἀποπροηγμένα (τὰ), (dune stoivi) relele vieții, sn: c: boalș, sărăcie, moarte, ui cl: (înpot: de προηγμένα). [ἀποπροάγομαι].

Ἀπόπροθε, (ui mai 'nainte de vokalș) -θεν, adv: noet: de departe.

Ἀπο-προ-θέω, biit: -θεύσομαι, noet: alergînd mă depărtez de...

Ἀποπρόθι, adv: noet:=Ἀποπρό, departe.

Ἀπο-προ-ίημι, biit: -ήσω, noet: arunkă, asvîrlă departe, saă xos; lasă din mîini; porneskă, trimiță.

Ἀπο-προ-λείπω, biit: -λείψω, noet: lasă ceva mult înapoi.

Ἀπο-προ-νοσφίζω, biit:, ίσω, noet: despart ceva ka departare de alta.

Ἀπόπροσθεν, adv: noet: = Ἀπόπροθεν.

Ἀπο-προσ-ποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, =Ἀποποιοῦμαι, nu voieskă să mi însuieskă (nu rekunoskă) ceva; desaprobezu.

Ἀπο-προσωπίζομαι, biit: -ίσομαι, îmi iau ceva (snr: e: perii prin smulgere) dene obrazu.

Ἀπο-προτέμνω, biit: τεμῶ, noet: taiu, (despart) o parte din ceva.

Ἀπο-προ-φεύγω, biit: -φεύξομαι, saŭ -φευξοῦμαι, noet: fugu prea departe.

Ἀποπταίνω, în locă de Ἀποπαπταίνω.

Ἀποπτάμενος, η, ον, nex: 2: de partc: al lui Ἀφίπταμαι.

Ἀπο-πτερνίζω, biit: -ίσω, înșiflu dinparte ka kălcîiul; asvîrlă ceva dînd ka picioarele; saă kalcă în picioare.

Ἀπο-πτερυγίζομαι, biit: -ίσομαι, ui

Ἀπο-πτερύσσομαι, biit: -ύξομαι, bat din aripi, ka să sboară.

Ἀποπτῆναι, nex: 2. de inf: al lui Ἀφίπταμαι.

Ἀπόπτης, ου (ὁ), văzutoră de departe, îndarăt. [ἀπὸ, ὄπτομαι].

Ἀπο-πτήσσω, biit: -πτήξω, noet: = Ἀποπτοέομαι.

Ἀπόπτισμα (τό), =Πτίσμα; ui (une ori) în locă de Ἀπόπρισμα.

Ἀπο-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: sperie, înfricoșez pe cineva, în cît îl faci să fugă.

Ἀπόπτολις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: linsitu, saă departatu de oraș, eksnatriatu, = Ἄπολις. [ἀπὸ, πτόλις].

Ἄποπτος (ὁ, ἡ), de departe, saă de sus văzut; (de unde desupe locă)=ὑψηλός. «Οὕτω λαλεῖς, ὡς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος». Plt: 2) departat de vedere; (prin orm:) nevăzutoră, ui nevăzut. [ἀπὸ, ὄπτομαι].

Ἀπόπτυγμα (τὸ), îndoitură (de haĭnă ui cl:). [ἀπὸ, πτύσσω].

Ἀπόπτυσμα (τὸ), scuipătură, saă scuipatu. [ui

Ἀποπτυσμὸς (ὁ), scuipare; (fir:) despreț. [ui

Ἀποπτυστὴρ (ὁ), scuipătoră; (fir:) desprețuitoră, nepriimitoră. [ui

Ἀπόπτυστος (ὁ, ἡ), de scuipat, de despreț, de lepădat, urît. [din

Ἀπο-πτύω, biit: -πτύσω, scuip scuipatu, scuipă; (fir:) lepădu, nu priimesc, desprețuiesc, mă scîrbesc, urăsc.

Ἀπόπτωμα (τό), ui

Ἀπόπτωσις, εως (ἡ), cădere; (fir:) neisbutire; întîmplare înpotrivitoare, ui

neaштentatъ de nenoрочipe; (de ѕnde) шi sкъdepe. [ἀποπίπτω].

'Απο-πυδαρίζω, вiit: -ίσω, sъpѕ dъnцînd, de 'mĭ ловeskѕ dosѕл кѕ кълкîiѕл. (вezĭ πυδαρίζω).

'Αποπυητικός, ὴ, ὸν, kontpiвѕitopѕ sпpe коачepe, înпѕpoiape (de aпostemъ). [din

'Απο-πυΐσκω, вiit: -πυήσω, fakѕ a коаче, a se înпѕpoia (aпostema).

'Απο-πυνθάνομαι, вiit: -πεύσομαι, întpeвѕ, черчetezѕ, ка sъ aflѕ чева de ла чinева.

'Απο-πυργίζω, вiit: -ίσω, înaлцѕ, întъpeskѕ (înгpъdeskѕ) чева ка ѕnѕ tѕpnѕ.

'Αποπυρίας, ου (ὁ), (прinч: ἄρτος) пîine коaптъ пе fokѕ în sпѕzъ, saѕ пе кървѕnĭ, =Ἀπανθρακίας. [шi

'Αποπυρίζω, вiit: -ίσω, fpiтѕ пѕцin пе кървѕnĭ (пърпълeskѕ) чева, шi mъnînkѕ în datъ,=Ἀπανθρακίζω. [шi

'Αποπυρὶς, ίδος (ἡ),=Ἀπανθρακίς. [шi

'Αποπυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakѕ чева кѕ totѕл fokѕ, saѕ înfokatѕ, aпpinzѕ de totѕ. [ἀπὸ, πῦρ].

'Απο-πυτίζω, вiit: -ίσω, =Ἀποπτύω.

'Απο-πωματίζω, вiit: -ίσω, iaѕ doпѕл, destѕпѕ.

'Αποραφανίδωσις, εως (ἡ), = ῥαφανίδωσις.

'Απ-οράω -ῶ, Ion: în локѕ de 'Αφοράω.

'Αποργὴς, έος (ὁ, ἡ), nekъжiчosѕ, neînвлînzitѕ. [шi

'Αποργίζω, вiit: -ίσω, întъpîtѕ mînia, nekъжeskѕ пе чinева. [ἀπὸ, ὀργή].

'Απο-ρέγχω, вiit: -ρέγξω, поet: în локѕ de 'Αποῤῥέγχω, înчetezѕ de a poxъi dopmînd; (прin ѕpm:) mъ deшtentѕ.

'Απ-ορέγω, вiit: -ορέξω, întinzѕ mîna, шi daѕ кѕïва o пapte din чева. 2) intinzѕ, desfakѕ.

'Απο-ρέπω, вiit: -ρέψω, поet: în локѕ de 'Αποῤῥέπω,='Απο('Εκ)κλίνω, mъ aвatѕ din кале, шi fѕгѕ.

'Απόρευτος (ὁ, ἡ), de neѕmвлat, de netpeкѕt. [ά, πορεύομαι].

'Απορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) n'amѕ локѕ de tpeчepe; (fiг:) n' amѕ miжлокѕ, mъ aflѕ în stpimtopape, nѕ шtiѕ, че sъ fakѕ (ка sъ sъвîpшeskѕ чева); mъ îndoieskѕ, staѕ în neînцeлeцepe, în nedomipipe de чева, mъ mipѕ, че dpѕmѕ sъ aпѕкѕ; (шi прin întind:) sîntѕ лiпsitѕ de miжлоачеле вieцiĭ, sъpakѕ. [ἄπορος]. [de ѕnde

'Απόρημα (τὸ), = 'Απορούμενον, oвiektѕ neînцeлesѕ, проблemъ de nedomipipe; neшtiinцъ, îndoiaлъ, de mipat. [de ѕnde

'Απορηματικὸς, ὴ, όν, koпpinzъtopѕ, eksпpimъtopѕ de mipape; atinгъtopѕ de лѕкpѕ de mipat. [de ѕnde

'Απορηματικῶς, adв: în кiпѕ de mipape.

'Απορητικὸς, ὴ, ὸν, îndoiosѕ desпpe toate, гînditopѕ; neлesniчosѕ în întpeпpindepî.

'Απόρθητος (ὁ, ἡ), neжъfѕitѕ, saѕ de neжъfѕit. [ἀ, πορθέω].

'Απορθωσις, εως (ἡ), îndpeпtape, saѕ peîndpeпtape. [ἀπορθόω].

'Απορία, (ἡ), лiпsъ de miжлоаче; stpimtopape; neшtiinцъ. «Διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος». Antif: 2) neînкpedinцape, îndoiaлъ. 3) лiпsъ, neaвepe, sъpъчie; neвoe. 4) пpimeждie. 5) neînлesnipe, neîndemînape, neпѕtinцъ. «Ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν». Tѕч: 5)='Απόρημα. [ἄπορος].

'Απο-ρινάω -ῶ, вiit: -ήσω, în локѕ de 'Αποῤῥινάω.

'Απ-ορνεόω -ῶ, вiit: -ώσω, шi

'Απ-ορνιθόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefakѕ în пasъpe. [de ѕnde

'Απορνίθωσις, εως (ἡ), пpefaчepe în пasъpe.

'Απ-όρνυμι, (шi miж:) 'Απόρνυμαι, вiit: -όρσω, поet: în локѕ de 'Αφορμῶ, miшkѕ чева, saѕ mъ miшkѕ de ѕndeвa.

'Αποροποίητος (ὁ, ἡ), fъkѕtѕ fъpъ пopĭ în tpѕпѕл sъѕ. [ἀ, πόρος, ποιέομαι].

"Απορος (ὁ, ἡ), (прinч:) netpeкѕtѕ, de netpeкѕt, fъгъ локѕ de tpeчepe. «'Ατραπὸς στενὴ καὶ ἄπορος». Пл: «Ποταμῷ παντάπασιν ἀπορωτάτῳ». Пл: «"Ανεμος ἄπορος». Ep: вîntѕ înпpotiвъ. «"Απορος ὑπόθεσις». petp: sѕвiektѕ ѕskatѕ fъpъ matepie de лѕкpape. 2) (fiг:) neпѕtinчosѕ de a afла кiпѕ шi miжлокѕ în чева; чел în nedomipipe шi neшtiinцъ, (прin ѕpm:) nedestoĭnikѕ, пpostѕ. «Πανταχόθεν ἄποροι καθεστῶτες». Tѕч: «Πάντων γ' εἴην ἀπορώτατος». Esx: «"Απορος φρόνημα». Eѕp: «Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον καὶ ἄπορον». Apstf: 3) лiпsitѕ de aвepe, sъpakѕ. «Πάντων ἄπορος». Плt: «Τοῖς ἀπόροις οὐ δανείζουσι». Пл: «"Απορος δίαιτα». Плt: sъpъкъчoasъ вieцѕipe. 4) neпѕtѕtѕ, saѕ aneвoe a se sъвîpшi. «"Απορoι προσμίγειν». Tѕч: «"Απορος ἦν ἡ διάβασις τοῦ στρατοῦ». Epd: de ѕnde || (neѕt:) "Απορον,='Απορία. «"Απορον ἦν ὁδῷ χρήσασθαι». Sin: (mi în пepif:) «'Εν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τό γινόμενον». Tѕч: «'Εν ἀπόροις εἴχοντο θέσθαι τὸ παρὸν. Tѕч: (шi îm:) «'Οπότε ἐν ἀπόροις εἴη». Пл: «'Εκ τῶν ἀπόρων ἐφάνη δή τις ἔσοδος τοῖσι βαρβάροισι». Ep: «'Αναγκάζεται κατά τι ἄπορον καταλῦ-

σαι». Тѫч: «Ὁρῶντες σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμμβεβηκότα». Тѫч: «Τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτατα». Тѫч: 5) nedesлѫшitѫ, îndoiosѫ, de nedomipipe, aneвoe de desлeгat. «Ἐρωτήσεις ἀπόρους». Лѫч: «Ἄπορα ἐρωτᾷ». Лѫч: 6) =Δυσπόριστος, aneвoe de гъsit. «Ἄπορον θῦμα». Плt: [ἀ, πόρος].

'Απ-ορούω, вiit:-ορούσω, поet: mъ арѫnкѫ înaпoĭ; mъ deпъptezѫ iѫte; mъ petpaгѫ.

'Αποῤῥαγῆναι, пas: nex: 2: de înf: aл лѫĭ 'Αποῤῥήγνυμι.

'Αποῤ-ῥαθυμέω-ῶ, вiit: -ήσω, пъръseskѫ ѫnѫ лѫкрѫ neînгpiжitѫ din tpîndъвie; (neѫt:) mъ лeneвeskѫ кѫ totѫл.

'Αποῤ-ῥαίνω, вiit:-ρανῶ, stpoпeskѫ, въpsѫ чeва din sinemĭ aфaръ кîte пѫцinѫ.

'Αποῤ-ῥαίω, вiit: -αίσω, поet: iaѫ, smѫлгѫ чeва în siлъ de лa чinева, шi пръпъdeskѫ.

'Αποῤῥαντήριον (τὸ), вasѫ кѫ aпъ de stpoпipe. (Бis:) вasѫ кѫ aгiasmъ. [ἀποῤῥαίνω].

'Αποῤῥὰξ, άγος (ἡ), = 'Αποῤῥώξ.

'Απόῤῥαξις [ἀποῤῥάσσω], εως (ἡ), ѫnѫ feлѫ de жoкѫ, кape konstъ întpѫ a isвi minчea de пъmînt, шi dѫпe atîtea sъpitѫpĭ a o пpinde iaръшĭ.

'Αποῤ-ῥαπίζω, вiit: -ίσω, пълmѫind isгoneskѫ. (iap în пasaжѫл лѫĭ D: Ал: «Τῆς γλώσσης ἄκρας ἀποῤῥαπιζούσης τὸ πνεῦμα». tpeвѫie a se чiti, 'Αποῤῥιπιζούσης, пpeкѫm гîndeskѫ).

'Αποῤ-ῥάπτω, вiit: -ῥάψω, kosѫ вine, пъtpѫnzѫ пînъ dinкoлo.

'Αποῤ-ῥάσσω, вiit: -ῥάξω, sъpѫ în sѫs, mъ asвîpлѫ înaпoĭ.

'Αποῤ-ῥαψῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, zikѫ de postѫ пasaжe de paпsodiĭ; îmпpoвizezѫ вepsѫpĭ; (fiг:) вopвeskѫ în zadapѫ, saѫ op чe 'mĭ плesneшte în кaпѫ.

'Αποῤ-ῥέζω, вiit: -ῥέξω, поet:='Αποθύω.

'Αποῤ-ῥέμβομαι (fъръ вiit:), mъ pъtъчeskѫ, mъ tîpъskѫ, ѫmвлѫ dѫпe вîntѫpĭ, adikъ dѫпe zadapniчe înкiпѫipĭ.

'Αποῤ-ῥευματίζω, вiit;-ίσω, (med:) isвъвeskѫ, tъmъdѫieskѫ tpѫпѫл de peѫmatismѫ.

'Αποῤ-ῥέω, вiit: -ῥεύσομαι, saѫ ῥυήσομαι, = 'Εκρέω, isвopъskѫ, saѫ mъ въpsѫ din чeва. «Καὶ ὑγρασία τις ἀποῤῥέει τῆς βοτάνης». Dsкp: «'Αποῤῥέοντα λοιμικὴν ἀπόῤῥοιαν». Ал: Afp: 2) (fiг:) кazѫ, mъ pisiпeskѫ, пiepѫ. «'Αποῤῥυεὶς τοῦ ἵππου». Пл: «Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται». Sкp: (шi fiг:) «Ὅπου δ' ἀποῤῥεῖ μνῆστις». Sof:

'Απόῤῥηγμα (τὸ), вѫкatъ pѫпtъ din чeва. [din

'Αποῤ-ῥήγνυμι, вiit: -ῥήξω, pѫпѫ, sfîшiѫ din чeва; smѫлгѫ în siлъ; desпapцѫ. «Ἧκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρους». Iл: E. (шi miж:) «'Απεῤῥώγασι δ' ἀπ' αὐτῆς νησίδες». Пaѫs: 'Αποῤῥηγνύονται τοὺς ὤμους». Ksen: (шi fiг:) «Βίον (ψυχήν) ἀποῤῥήξας». Eѫp: eпiгp: «Οἱ λίθοι φωνὰς ἀποῤῥήξουσι». Пis: «'Αποῤῥήξας τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν». Esx: «Εἰ ἀποῤῥαγείη ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τὸ Ἰωνικὸν φύλον». Ep: «Τὸ εὐώνυμον κέρας αὐτῶν ἀποῤῥαγὲν ἔφευγε». Тѫч:

'Αποῤῥηθῆναι, пas: nex: aл лѫĭ 'Απαγορεύω.

'Απόῤῥηκτος (ὁ, ἡ), = 'Απόῤῥώξ, шi 'Απότομος. [ἀποῤῥήγνυμι].

'Απόῤῥημα (τὸ), лѫкрѫ oпpitѫ. 2) ='Απόῤῥησις.

'Απόῤῥηξις, εως (ἡ), sfîшiepe siлnikъ; smѫлцepe; desпъpцipe, шi чл: [ἀποῤῥήγνυμι].

'Απόῤῥησις, εως (ἡ), = 'Απαγόρευσις. 2) tъгъdѫipe; pefѫsape, лeпъdape. 3) = 'Αποκήρυξις.

'Αποῤ-ῥήσσω, вiit: -ῥήξω, (papѫ tiпѫ) în лoкѫ de 'Αποῤῥήγνυμι.

'Απόῤῥητος (ὁ, ἡ), oпpitѫ (пpin пopѫnкъ a гѫвepnѫлѫĭ, saѫ de лeцe). 2) de nesпѫs, tвĭnъ (oпpitѫ de a se sпѫne). «Πρᾶξις ἀπόῤῥητος πρὸς τοὺς πολλούς». Пл: «Πλύνοντες ἑαυτοὺς τὰ ἀπόῤῥητα». Dm: «'Απόῤῥητα ποιεῦμαι». Ep: цiѫ чeвa taĭnъ. шi «'Εν ἀποῤῥήτῳ, saѫ ἐν αποῤῥήτοις, saѫ δ' ἀποῤῥήτων=кѫ

'Αποῤῥήτως, adв: пe nesпѫse, în taĭnъ.

'Αποῤ-ῥιγέω -ῶ, вiit: -ήσω, (tpe: de кѫ: 'Απέῤῥιγα, шi чл:) mъ înfiopezѫ (tpemѫpѫ, mъ temѫ) sъ faкѫ чeвa.

'Αποῤ-ῥιζόω, -ω, вiit: -ώσω, = 'Εκριζόω, despъdъчinezѫ. 2) faкѫ (skoцѫ) pъdъчinĭ.

'Αποῤ-ῥινάω -ῶ вiit: -ήσω, iaѫ кѫ пiлa, пiлind. [de ѫnde

'Αποῤῥίνημα (τὸ), пiлitѫpъ, чeea чe ese din пiлipe.

'Αποῤ-ῥιπίζω, вiit: -ίσω, deпъptezѫ кѫ sѫfлapea aпъpъtopiĭ.

'Αποῤ-ῥίπτω, вiit: -ῥίψω, asвîpлѫ deпapte, apѫnкѫ de d'asѫпpъ 'mĭ; (fiг:) лeпъdѫ чeвa кa netpeвnikѫ, desaпpoвezѫ, desпpeцѫieskѫ. (de ѫnde пas:) «'Απεῤῥιμμένος, desпpeцѫitѫ, de лeпъdat. 2) apѫnкѫ вopвe, op кѫm se întîmплъ, saѫ кѫ гîndѫ de a atinцe пe чinева. [de ѫnde

'Αποῤῥίψιμος (ὁ, ἡ), de лeпъdat (netpeвnikѫ), de apѫnкat. [шi

'Απόῤῥιψις, εως (ἡ), asвîpлipe deпapte; apѫnкape aфaръ.

'Αποῤῥοὴ, шi

'Απόῤῥοια (ἡ), = 'Εκροή. кѫpцepe aфaръ

de орĭ че лікѹidŭ; кѫdѫрe de fрѹnze (перĭ, ші чл:). 2) (fir:) кіар лѹкрѹл кѹрsŭ afaрѫ; парte din кѹргѫtорѹл лікѹidŭ, пікѫtѹрѫ; miposŭ ешitŭ din чева; евапорацie. ші 3) локѹл, капалѹл, прin каре кѹрце, se варsѫ чева afaрѫ. «Ἐμφραχθείσης τῆς ἀποῤῥοίας ᾔρετο τὸ ὕδωρ». Ksen: «Αἵματος ἀποῤῥοαί». Еѹр: «Ἡ ἀπόῤῥοια τῶν θυμιαμάτων». Apst: «Ἡ συκῆ βλάπτουσαν ἀποῤῥοὴν ἀφίησι». Пл: (ші fir:) «Δόξης ἀπόῤῥοια». Sкр: (вezĭ ші Ἀποῤῥώξ). [ἀπόῤῥους].

Ἀποῤ-ῥοιβδέω -ῶ, віit: ήσω, поet: вѫрsŭ, daŭ afaрѫ кѹ sromotŭ, skoцŭ sѹnetŭ. «Ὄρνις ἀποῤῥοιβδεῖ βοάς». Sof: (вezĭ ші Ἀναῤ-ῥοιβδέω). 2) = Ἀποῤῥοφάω.

Ἀπόῤῥοος-ους (ὁ, ἡ), isворîtорŭ, кѹргѫtорŭ din чева.

Ἀποῤ-ῥοφάω(έω) -ῶ, віit: -ήσω, înгiцŭ totŭ; saŭ sорвŭ парte din чева кѹ sromotŭ, saŭ кîлкîtѹрĭ.

Ἀποῤῥυεὶς, εῖσα, έν. nex: 2: de партч: ші

Ἀπο-ῤῥυῆναι, nex: 2: de înf: ал лѹĭ Ἀποῤῥέω.

Ἀποῤ-ῥύπτω, віit: -ῥύψω, skoцŭ некѹрѫцenie, sпѫлŭ, кѹрѫцŭ віne de totŭ.

Ἀπόῤῥυσις, εως (ἡ), =Ἀποῤῥοή. [ші

Ἀπόῤῥυτος (ὁ, ἡ), = Ἀπόῤῥοος-ους. 2) (локŭ) îndemînatikŭ de кѹрs ла вале, вѫлоsŭ. [ἀποῤῥύω].

Ἀπόῤῥυψις, εως (ἡ), кѹрѫцiре, sпѫларе de soaie, ші чл: [ἀποῤῥύπτω].

Ἀποῤ-ῥύω, віit: -ῥύσω, поet: în локŭ de Ἀποῤῥέω.

Ἀποῤῥωγὰς άδος (ἡ), ші

Ἀποῤῥώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), (прinч: λίθος) рѹптŭ, tѫiatŭ din mѹnte; (прin ѹрm:) = Ἀπότομος, pînosŭ. 2) (sѹвst:)= Ἀπόῤῥοια, парte desпѫрцitѫ din чева. «Κωκυτὸς θ',ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ. Od: K: «Οἶνος ἀμβροσίης και νέκταρος ἀποῤῥώξ». Od: I. (ші fir) «Ἐριννύων ἀποῤῥώξ». Епiгр: [ἀποῤῥήσσω].

Ἀπ-ορύσσω, віit: -ορύξω, desгропŭ, saŭ =Κατορύσσω.

Ἀπ-ορφανίζω, віit: -ίσω, fakŭ пе чiнева de totŭ sîpmanŭ, (ші miж: saŭ пas:) рѫmîiŭ de totŭ sîpmanŭ. 2) поet: desпарцŭ ѹнѹл de алтѹл.

Ἀπόρφυρος (ὁ, ἡ), чел fѫрѫ пѹрпѹрѫ. [ἀ, πορφύρα].

Ἀπ-ορχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, пiерzŭ чева din прiчiна danцѹлѹĭ. (вezĭ ші Ἐξ-ορχέομαι).

Ἀπόρως, adв: totdaѹna însoцitŭ кѹ вервiĭ ἔχω, saŭ διάκειμαι, sîntŭ, mѫ aflѹ în лiпsѫ, sîntŭ stpimtopatŭ, nѹ почiŭ, nѹ штiŭ faче чева.

Ἄπος, εος (τὸ), поet: în локŭ de Αἶπος.

Ἀπο-σαλεύω, віit: -εύσω, sîntŭ tpasŭ кѹ коравiа депарte de ѹskatŭ, staŭ în mape; (fir:) sîntŭ nexotѫpîtŭ, atîpnatŭ de doѫ гîndѹрĭ; saŭ amŭ преа пѹцinѫ пѫdeжde. 2) (stpѫm:) stpѫmѹtŭ din локŭ, tîpѫskŭ în siлѫ пе чiнева.

Ἀπο-σαρκόω -ῶ, віit: -ώσω, înкѫрnezŭ, пrefakŭ чева în карне; fakŭ a прinde карне, adikѫ a se хрѫni, a креште.

Ἀπο-σαρόω ῶ, віit: -ώσω, mѫtѹрŭ de totŭ, isпрѫвeskŭ de mѫtѹрat. [de ѹnde

Ἀποσάρωμα (τὸ), гѹnoiŭ.

Ἀπο-σάττω, віit: -σάξω, skoцŭ samарѹл, saŭ шеаоа; deskаркŭ.

Ἀπο-σαφέω -ῶ, віit: ήσω, desлѹшeskŭ кѹ amѫрѹntѹл, експлiкŭ.

Ἀπο-σβέννυμι, віit: -σβέσω, (nex: ἀπέσβην, ші tpe: de кѹ: ἀπέσβηκα sînt de пas: însem:) stinгŭ de totŭ; (fir:) fakŭ a înчeta; sлѫвeskŭ чева; stinгŭ, штергŭ, adikѫ прѫпѫdeskŭ; (miж: saŭ пas:) înчetezŭ; пiерŭ, mѫ stinгŭ; морŭ. [de ѹnde.

Ἀπόσβεσις, εως (ἡ), stinцepe de totŭ; (fir:) пeipe, ші чл:

Ἀπόσεισις, εως (ἡ), клetiпаре, skѹtѹрape, sгѹdѹipe. 2) = Ἀπόκινος, ѹnŭ danцŭ кѹ перѹшinate mішкѫрĭ. [din

Ἀπο-σείω, віit: -σείσω, skѹtѹрŭ чева depe чева; (ші miж:) skѹtѹрŭ, арѹnкŭ de d'asѹпрѫ 'mĭ; (fir:) mѫ deskаркŭ. «Ἀπο-σειεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν». Ер:

Ἀπο-σεμνόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ чева de pesпeкtat, mѫрецŭ. [ші

Ἀπο-σεμνύνω, віit: -υνῶ, = Ἀποσεμνόω. 2) лаѹdŭ преа mѹлt, mѫреskŭ. 3) (miж:) mѫ fѫлeskŭ, mѫ înгînfezŭ, каѹtŭ a mѫ лѫѹda.

Ἀπο-σεύω (fѫрѫ віit:), = Ἀποσείω, isгoneskŭ, depѫрtezŭ. || (пas: saŭ miж:) Ἀπο-σεύομαι, віit: -συθήσομαι, (nex: ἀπεσύθην, saŭ ἀπεσσύθην) fѹгŭ; mѫ petpaгŭ; плекŭ.

Ἀπο-σήθω, віit: σήσω, чернŭ кѹ sita, saŭ petpeкŭ прin пînzѫ; (ші despre лiкѹide) stpeкорŭ.

Ἀπο-σηκάζω, віit: -άσω, ші

Ἀπο-σηκόω -ῶ, віit: -ώσω, înкizŭ înѫѹntpѹ, saŭ afaрѫ din tîpлѫ; saŭ desпарцŭ прin înгрѫdipe, лasŭ afaрѫ.

Ἀπο-σημαίνω, віit: ανῶ, daŭ semne, înкѹnomtinцezŭ прin semne; (miж:) пѹiŭ semnŭ, însemnezŭ, ка sѫ кѹnoskŭ (sп: e: omŭ вѫnѹitŭ полiтiчеште, ші чл:); печетлѹi-

eskŭ (skpisoape, saŭ лȣкрȣрĭ fiskate); desпечетлȣieskŭ (însemnînd ачі 'Ἀπὸ negaцie).

'Απο-σημειόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, însemnezŭ, adikъ iaŭ, цiŭ însemnape de чева (ка sъ штiŭ, sъ nȣ ȣĭtŭ).

'Απο-σήπω, biit: -σήψω, fakŭ, лasŭ a пȣtpezi чева de totŭ. || (miж: în локŭ de пas: tpe: de кȣ:) 'Αποσέσηπα, sîntŭ de totŭ пȣtpezitŭ. [de ȣnde

'Απόσηψις, εως (ἡ), пȣtpezipe totaлъ.

'Αποσίγησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ tъчepe. (вezĭ шi 'Αποσιώπησις). [ἀποσιγάω].

'Αποσιεύμενος, η, ον, Ion: пaptч: aл лȣĭ 'Αποσιόομαι, în локŭ de 'Αφοσιούμενος.

'Απο-σιμόω -ῶ, biit: -ώσω, (пpiпч: desпpe nasŭ) fakŭ чева кîpnŭ; (iap desпpe apmie) deпъptezŭ чentpȣл, шi апpoпiŭ apiпeлe кътpe вpъжmaшŭ în fopmъ de жȣmъtate чepкŭ; (desпpe pesвoiaskъ кopaвie) mъ deпъptezŭ пpoпopцioпat, ка sъ iaŭ dpȣmŭ, шi sъ isвeskŭ maĭ iȣte пpin emвoлŭ (maшinъ и apinъ); (în цen:) înковoiŭ чева în fopmъ de жȣmъtate чepкŭ. [de ȣnde

'Αποσίμωσις, εως (ἡ), miшкape de pesвoiaskъ кopaвie. (вezĭ вepвȣл).

'Απ-οσιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, Ion: în локŭ de 'Αφοσιόομαι.

'Απο-σιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ deпъptezŭ de xpanъ, nȣ maĭ mъnînкŭ, пosteskŭ. [шi

'Αποσιτία (ἡ), deпъptape de mînкape; desъвîpmitъ neпoftъ de mînкape; (în цen:) ='Ασιτία. [шi

'Αποσιτικὸς, ὴ, ὸν, adȣкъtopŭ de (saŭ aплeкatŭ лa) nemînкape. [din

'Απόσιτος (ὁ, ἡ), deпъptatŭ de xpanъ, nemînкatŭ, пostitŭ. 2) лiпsitŭ кȣ totȣл de пoftъ de mînкape. [ἀπὸ, σῖτος].

'Απο-σιωπάω -ῶ, biit: -ήσω, takŭ de totŭ, saŭ înчetezŭ din вopвipe. 2) (stpъm:) = παρασιωπῶ, tpeкŭ чева în tъчepe, nȣ sпȣiŭ ȣnŭ лȣкpȣ. [de ȣnde.

'Αποσιώπησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ tъчepe; înчetape din вopвipe; (pet:) = παρασιώπησις.

'Απο-σκάπτω, biit: -σκάψω, sъпînd desгpoпŭ чева; (fir:) sȣpпŭ, doвopŭ лa пъmîntŭ. 2) taiŭ, desпapцŭ кȣ шanцȣpĭ din toate пъpцiлe.

'Απο-σκαρίζω, biit: -ίσω, = 'Απασκαρίζω, mopŭ în sпasme, îmĭ daŭ sȣfлetȣл вътîndȣ mъ.

'Απο-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, шi At: -σκεδάω -ῶ, pisiпeskŭ, pesпîndeskŭ deпapte, isгoneskŭ. (вezĭ шi Διασκεδάννυμι).

'Απο-σκέλλομαι, (neîntp: din кape este întpeв: biit: -σκλήσομαι, nexot: ἀπέσκλην, шi tpe: de кȣ: în локŭ de пpez: ἀπέσκληκα) mъ ȣsȣкŭ, sлъвeskŭ de totŭ, pъmîiŭ пiелea шi osȣл; înгieцŭ, înлemneskŭ.

'Απο-σκεπάζω, biit: -ασω, = 'Αποκαλύπτω, deskoпepŭ.

'Απο-σκεπαρνίζω, biit: -ίσω, taiŭ de totŭ кȣ sekȣpa кȣ doъ tъiшȣpĭ. [de ȣnde.

'Απο-σκεπαρνισμὸς (ὁ), tъietȣpъ de totŭ кȣ toпopȣл кȣ doъ гȣpĭ. || (mediч:) ȣnŭ feлŭ de sпapцepe a xîpчeĭ каnȣлȣĭ.

'Απο-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, = 'Αποσκοπέω.

'Απο-σκέπω, biit: -σκέψω, = 'Αποσκεπάζω.

'Απο-σκευάζω, шi (miж:) -άζομαι, biit: άσω, άσομαι, îmĭ apdikŭ; stpъmȣtŭ вaгaжȣл, (калaвaлîкȣл). 2) daŭ afapъ, лeпъdŭ; mъ deskapкŭ, mъ desfakŭ de чева; îmĭ deшeptŭ пîntечeлe, = 'Αποπατῶ. 3) fȣгŭ, mъ aпъpŭ de чева, deskȣвiinцezŭ. 4) stpikŭ, sȣpпŭ; (desпpe кȣвinte) desfiinцezŭ (вezĭ шi 'Ανασκευάζω, шi συσκευάζομαι). [din

'Αποσκευὴ (ἡ), depetikape de вaгaжŭ; deskъpкape; deшeptape de пîntече, шi локȣл eĭ, adikъ плimвътoapea. 2) лȣкpȣpĭ tpeвȣinчoase de dpȣmŭ.

'Απόσκημμα (τὸ), = 'Αποστήριγμα, (med:) какoximie stpînsъ în вpe o пapte a tpȣпȣлȣĭ. (вezĭ шi 'Απόστημα). [din

'Απο-σκήμπτω, bîit: -σκήμψω, = 'Αποσκήπτω.

'Απόσκηνος (ὁ, ἡ), neлoкȣitopŭ întp'aчeлaшĭ кoptŭ кȣ aлtȣл, deпъptatŭ. [ἀπὸ, σκηνή]. de ȣnde

'Απο-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω (кȣ цen:) локȣieskŭ în кoptŭ deпъptatŭ. 2) (skp:) îmĭ apdikŭ, stpînгŭ кoptȣл, ка sъ плeкŭ. (вezĭ шi Διασκηνόω).

'Απο-σκήπτω, biit: -σκήψω, pezemŭ tape, apȣnкŭ, (шi nestp: кazŭ peпede) пeste чeвa; pesȣfлȣ, aжȣnгŭ ȣndeвa; (med: desпpe какoximiĭ, saŭ вoлoase zemĭ) mъ stpeкopŭ de o datъ peпede în вpe o пapte a tpȣпȣлȣĭ (вezĭ шi 'Απερείδω); (desпpe вise) mъ isвîndeskŭ; (desпpe mînie) îmĭ pesвȣnŭ (îmĭ aвate) пe чineвa. [de ȣnde

'Απόσκηψις, εως (ἡ), pezemape; pesȣfлape; isвîndipe de вise; pesвȣnape. (вezĭ вepвȣл).

'Απο-σκιάζω, biit: -άσω, fakŭ ȣmвpъ. «Σκιάς ἀποσκιαζομένας». Плt: 2) ȣmвpeskŭ; (fir:) askȣnzŭ, пȣiŭ лa întȣnepikŭ. [de ȣnde

'Αποσκίασμα (τὸ), ȣmвpitȣpъ fopmatъ de

чева; (fir:) fiгѕръ asemъnatъ dѕпе ѕтвръ, (skiaгpafie). [ші

'Αποσκιασμὸς (ὁ), fopmape de ѕтвръ ѕтвріре.

'Απο-σκίδναμαι, поет: în локѣ de 'Απο-σκεδάννυμαι.

'Απο-σκίμπτω, віit: -σκίμψω, поет: =Ἀ-ποσκήπτω.

'Απο-σκινθίζω, віit: -ίσω, = 'Απολακτί-ζω, ші 'Αποσκιρτῶ.

'Απο-σκιῤῥόω -ῶ, віit: -ώσω, пребакѣ în skipѣ; întъpeskѣ, înпietpeskѣ. [de ѕnde

'Αποσκίῤῥωμα (τὸ), ѕтflъtѕръ întъpitъ, înпietpitъ.

'Απο-σκιρτάω -ῶ, віit: -ήσω, sъpind fѕгѣ de чева; (fir:) deseptezѣ (лiпseskѣ din пostѕл slѕжвеї); тъ револтѣ.

'Αποσκλήσομαι, віit: ал лѕї 'Αποσκέλλομαι.

'Απόσκληρος (ὁ, ἡ), кѕ totѕл asпрѕ, tape, вîptosѣ. [ἀπὸ, σκληρός]. [de ѕnde

'Απο-σκληρόω -ῶ, віit: -ὼσω, ші

'Απο-σκληρύνω, віit: -υνῶ, înвîptoшezѣ чева кѕ totѕл. || (між:) тъ портѣ кѕ de-sъвîpшitъ asпpime ші пismъ.

'Απο-σκνίπτω, віit: -σκνίψω, Ion: în локѣ de 'Αποσκίμπτω.

'Απο-σκνιφόω -ῶ, віit: -ώσω, =Ἀποσκοτίζω.

'Απο-σκολύπτω, віit: -ύψω, жѕпоіѣ de піеле, saѣ de коажъ; голеskѣ, desпоіѣ; taiѣ înпрежѕр.

'Απο-σκοπεύω, віit: -εύσω, ші

'Απο-σκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, тъ ѕїtѣ, вагѣ de seamъ de deпapte, пîndeskѣ din 'nалtѣ; прівеskѣ ѕndeва кѕ лѕape aminte.

'Απο-σκοπιάζομαι, віit: -άσομαι, =Ἀπο-σκοπέω. [ші

'Αποσκόπιος (ὁ, ἡ), поет: nenemepitopѣ de semnѣ, saѣ цintъ; neisвѕtitopѣ în sкопѕл, saѣ гîndѕл sъѣ; deпъptatѣ de dpeптѕл кѕвîntѣ, nекѕвiinчosѣ. [din

'Απόσκοπος (ὁ, ἡ), = 'Αποσκόπιος. 2) пînditopѣ de deпapte, saѣ din 'nалtѣ кѕ лѕape a minte. [ἀπὸ, σκοπός].

'Απο-σκορακίζω, віit -ίσω, daѣ пе чіне-ва корвілор (влestemînd); (fir:) isгoneskѣ, deпъptezѣ пе чіnева кѕ desпpeцѕіpe, ші окърîpe, nesokoteskѣ; eksiлezѣ пpea de-пapte. [de ѕnde

'Αποσκορακισμὸς (ὁ), dape корвілор; (fir:) isгonipe; desпpeцѕіpe, ші чл:

'Απο-σκορπίζω, віit: -ίσω, pisiпeskѣ пapte, saѣ de totѣ.

'Απο-σκοτίζω, віit: -ίσω, destѕnekѣ (ap-dikînd de dinainte чеea че întѕnekъ). 2) = кѕ

'Απο-σκοτόω -ῶ, віit: -ώσω, întѕnekѣ de totѣ; (zѕгp:) daѣ ikoaneї ѕтвръ.

'Απο-σκυβαλίζω, віit: -ίσω, кѕръцѣ чева de гѕnoaie; лепъdѣ чева ка ѕnѣ гѕnoiѣ, adikъ ка netpeвnikѣ, ші de пpisosѣ.

'Απο-σκυδμαίνω, віit: -ανῶ, поет: (кѣ dat:) тъ nекъжeskѣ asѕпpa кѕїва.

'Απο-σκύζομαι, віit: -ύσομαι, поет: =Ἀ-ποσκυδμαίνω.

'Απο-σκυθίζω, віit: -ίσω, (прinч:) жѕпоіѣ капѕл кѕ пърѣ кѕ totѣ (прекѕт fъчеаѣ Skiцiї ровілор); (fir:) tѕnzѣ, pazѣ nînъ în піеле.

'Απο-σκυλάω -ῶ, віit: -ήσω, ші

'Απο-σκυλεύω, віit: -εύσω, жъfѕieskѣ, пpadѣ, desпоіѣ; (în цen:) лiпseskѣ пе ne-шtine de чева.

'Απόσκωμμα (τὸ), вatжокоръ adpesatъ кътpe чіnева. [din

'Απο-σκώπτω, віit: -σκώψω, (кѕ ак: sin-гѕрѣ saѣ кѕ преп:) asвîpлѣ вatжокоре a-sѕпpa кѕїва, îл iaѣ în pîsѣ.

'Απο-σμάω -ῶ, = 'Αποσμήχω.

'Απόσμηγμα (τὸ), nекѕръцenie apdikatъ deпe чева пpin шtepцepe. [din

'Απο-σμήχω, віit: -σμήξω, кѕръцѣ пpin шtepцepe.

'Απο-σμικρόω -ῶ, віit: -ώσω, ші

'Απο-σμικρύνω, віit: -υνῶ, miчeskѣ чева de totѣ.

'Αποσμίλευμα (τὸ), вѕкatъ de піatpъ лѕ-atъ кѕ daлta. [din

'Απο-σμιλεύω, віit: -εύσω, taiѣ, чіоплeskѣ, skoвeskѣ піatpa кѕ daлta; (fir:) чepчetezѣ кѕ amъpѕntѕл; tpaktezѣ кѕ mѕлtъ eksak-titate ші stpъшniчie.

'Αποσμυγῆναι, nex: 2. de inf: ал лѕї

'Απο-σμύχω, віit: -σμύξω, пръпъdeskѣ чева пpin nепpiпitъ apdepe; (fir:) toпeskѣ кîte пѕцinѣ ші пе nesimцite.

'Απο-σοβέω -ῶ, віit: -ήσω, sпepiind is-гoneskѣ пе чіnева. «'Αποσοβήσων τῆς κε-φαλῆς αὐτὸν ἐπιπετόμενον». Sѕid: (ші між:) ὅπως ἀποσοβῆται τῇ οὐρᾷ τὰ λυποῦντα». Ksen: (ші fir:) «Οὐχ οἷός τ' εἰμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων». Apstf: 2) (nestp: saѣ ел:) тъ dѕкѣ ѕndeва în гpaвъ, (пpin ѕpm:) вънънъind mîineле. [de ѕnde

'Αποσόβησις, εως, (ἡ), isгonipe, ші чл: [ші

'Αποσοβητήριος (ὁ, ἡ), foлositopѣ (înde-mînatikѣ) ла isгonipe кѕ sпepiape.

"Αποσος (ὁ, ἡ), (flsf:) nesѕпѕsѣ ла кî-time ші тъsѕръ. [ἀ, ποσόν].

'Απο-σοφόω -ῶ, віit: -ώσω, fakѣ пе чі-nева кѕ totѕл înцeлeпtѣ.

'Αποσπάδιος, α saŭ ος, ον. поet: рѫпtŭ, smѫлsŭ din чева. || (sѫбst:) 'Αποσπάδιον, = 'Απόσπασμα, fpîntѫpъ, бѫкatъ. [ἀποσπάω].

'Αποσπάραγμα (τὸ), sfîшiitѫpъ, бѫкatъ рѫпtъ din чева. [din

'Απο-σπαράσσω (ττω), biit: -άξω, sfîшiind рѫпŭ.

'Απο-σπαργανόω, -ῶ, biit: -ώσω, desfъшŭ, saŭ desfъшѫpŭ din faше.

'Απο-σπαρθά(τά)ζω, biit: -άσω, mъ бatŭ mѫpind, morŭ în spasme, saŭ кѫ tetanŭ. (bezĭ шi 'Αποσκαρίζω).

'Αποσπὰς, άδος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αποσπάδιος. [шi

'Απόσπασμα (τὸ), fpîntѫpъ, бѫкatъ рѫпtъ din чева. [шi

'Αποσπασμάτιον (τὸ), dim: ал лѫĭ ἀπόσπασμα. [шi

'Αποσπασμὸς (ὁ), smѫлцepe, рѫпepe din чева; desпъpцipe, deпъptape; (desпpe вopбipe) eшipe, aбatepe din sѫбiektŭ. [шi

'Απόσπαστος (ὁ, ἡ), smѫлsŭ, saŭ пѫtinчosŭ a se smѫлцe din чева. [din

'Απο-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smѫлгŭ din чева; deпъptezŭ; (шi miж: saŭ пas: iap dѫпe чeî maĭ noĭ шi nestp: saŭ ел:) mъ deпъptezŭ. «Ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς γῆς πολὺ ἀποσπάσωσι». Лѫч: 2) (pap) skoпeskŭ. «Ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξετε». Skp:

'Απο-σπείρω, biit; -σπερῶ, semъnŭ, въpsŭ semînцъ din чева.

'Απο-σπένδω, biit: -σπείσω, въpsŭ, saŭ topnŭ kîte пѫцinŭ, saŭ din вpe ѫnŭ вasŭ în feлŭ de лiбaцie (bezĭ σπονδή), fakŭ, ofepŭ лiбaцiĭ.

'Απο-σπερμαίνω, biit: -ανῶ, шi

'Απο-σπερματίζω, biit: -ίσω, îmĭ въpsŭ semînцa; (пpin ѫpm:) fakŭ koпiĭ. [de ѫnde

'Αποσπερματισμὸς (ὁ), въpsape, кѫpцepe de semînцъ.

'Απο-σπεύδω, biit: -σπεύσω, mъ siлeskŭ a desdѫплeka пe чinева de лa гîndѫл sъŭ, îĭ oпpeskŭ pîвna кътpe чева. (bezi шi 'Αποσπουδάζω).

'Απο-σπινθηρίζω, biit: -ίσω, daŭ, skoцŭ skînteie, skînteiezŭ.

'Απο-σπογγίζω, biit: -ίσω, шtepгŭ бine, sвîntŭ кѫ бѫpeteлe. [de ѫnde

'Αποσπόγγισμα (τὸ), neкѫpъцenie лѫatъ, saŭ шteapsъ кѫ бѫpeteлe. 2) шtepцepe, кѫpъцipe кѫ бѫpeteлe.

'Απο-σποδέω -ῶ, biit: -ήσω, пpefakŭ în чenѫmъ, пpъпъdeskŭ кѫ apdepe; saŭ (шi simплѫ fir:) пiepzŭ. «'Απεσπόδημαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων». Apstf: 'mĭ aŭ къzѫt ѫnгiiлe.

'Απόσπονδος (ὁ, ἡ), = "Ασπονδος, saŭ ἔκσπονδος, de neînпъkat, ѫpîчosŭ, de лeпъdat. [ἀπὸ, σπονδή].

'Απόσπορος (ὁ, ἡ), поet: (кѫ цen:) tpasŭ din semînцa кѫĭвa, stpъneпotŭ ал кѫĭвa. [ἀπὸ, σπόρος].

'Απο-σπουδάζω, biit: -άσω, (pap stpъm:) taiŭ, oпpeskŭ sîpгѫinцa, saŭ pîвna кѫĭвa кътpe чева; (maĭ oбiч: nestpъm: saŭ ел: кѫ цen:) îmĭ înпѫцinezŭ, îmĭ pъчeskŭ siлinцa, pîвna кътpe чева.

'Αποσσεύω, поet: în лoкŭ de 'Αποσεύω.

'Απόσσυτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀποσεύομαι] isгonitŭ, saŭ fѫгъpitŭ de ѫndeвa кѫ mѫлtъ iѫцeaлъ.

'Απόστα, în лoкŭ de 'Απόστηθι, nex: 2: de пopѫnч: ал лѫĭ 'Αφίσταμαι.

'Απόσταγμα (τὸ), пiкътѫpъ din чева. 2) = 'Απόσταξις. [ἀποστάζω].

'Αποσταδὰ (δὸν), adв: поet: [ἀφίστημι] de deпapte.

'Απο-στάζω, biit: -στάξω, пiкŭ de ѫndeвa. «Ῥανίδες εἰς τοὔδαφος ἀποστάζουσι». Фiл: (шi stpъm:) «'Αμβροσίαν εἰς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός». Tкp:

'Απο-σταθμάω -ῶ, biit: -ήσω, tpaгŭ în кѫmпъnъ.

'Αποστάλαγμα (τὸ), = 'Απόσταγμα. [din

'Αποσταλάζω, biit: -άξω, шi

'Απο-σταλάω -ῶ, biit: -άσω, поet: = 'Αποστάζω..

'Αποσταλτέον, пos: ал лѫĭ 'Αποστέλλω.

'Απόσταξις, εως (ἡ), пiкape din чева. 2) = 'Απόσταγμα. «'Απηθοῦσι καὶ λαμβάνουσι τὴν ἀπόσταξιν». Tfp: [ἀποστάζω].

'Αποστὰς, ᾶσα, άν, nex: 2: de пaptч: ал лѫĭ 'Αφίσταμαι.

'Αποστασία (ἡ), = 'Απόστασις. [шi

'Αποστάσιον (τὸ), desпъpцipe de къsniчie, (de ѫnde) «Βιβλίον ἀποστασίου». Skp: kapte de desпъpцenie. || «'Αποστασίου δίκη». Плt: жѫdiкatъ шi osîndъ asѫпpa nepeкѫnoskъtopiлop sлoвoziцĭ poвĭ, saŭ a чetъцeniлop, чe fѫг în вpeme de пpimeждie. [шi

'Απόστασις, εως (ἡ), deпъptape, desпъpцipe, petpaцepe; înstpeinape de aвepe; deoseбipe, neasemъnape. 2) peвoлtъ. 3) distanцъ, (de ѫnde) «'Εξ ἀποστάσεως». Tfp: de deпapte. 4) (med:) пpefaчepe în пѫpoiŭ, saŭ tpansпoptŭ de zemĭ бoлoase, = 'Απόστημα; pisiпipea лop (ѫne opĭ), deшeptape. 5) (гpam: шi petp:) întpepѫ-

пере, ші еаръшї пелегатъ înчепере de кѫвîntѫ. 6) marazie (saѫ вînzape кѫ мъ-рѫпцеаоа) de мърfї. [ἀφίσταμαι].

'Αποστατέον, posit: ал лѫї 'Αφίσταμαι.

'Αποστατέω -ῶ, віit: -ήσω, staѫ (лiпseskѫ) depapte; мъ tpaгѫ de ла чева; мъ de-пъртezѫ, îmї пъръseskѫ postѫл. 2) мъ револтѫ. (вezї ші 'Αφίστημι). [din

'Αποστατὴρ, ῆρος (ὁ), Dop: în локѫ de

'Αποστάτης, ου (ὁ), depъртatѫ, desпър-цitѫ de чева; (maї кѫ seamъ de реліціа, saѫ гѫвернѫл sъѫ) револтatѫ, револѫціо-парѫ. 2) кîntъpitopѫ; (ші fir:) жѫdікъtopѫ. (de ѫnde) «Τοὺς ἀρχαγέτας ἀποστατῆρας εἶμεν». Пл: а жѫdіка, а хотърî, saѫ = 'Αφίστασθαι, а пѫ лѫа парte. [ἀφίσταμαι]. [de ѫnde

'Αποστατικὸς, ὴ, ὸν, револtosѫ; (med:) аплекатѫ ла апostemъ. (de ѫnde

'Αποστατικῶς, adв: în кіпѫ револtosѫ, ка револѫціопарѫ; (Грам:) = 'Ασυνδέτως.

'Αποστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї 'Απο-στάτης.

'Απο-σταυρόω,-ῶ, віit: -ώσω, îngръdeskѫ înпрежѫр, întъpeskѫ кѫ парї. 2) (pap) піponeskѫ пе крѫче, ръstirneskѫ.

'Απο-σταφιδόω -ῶ, віit: -ώσω, din stpѫ-гѫрї fakѫ stafidъ; (fir:) stafideskѫ; (ші між: saѫ pas:) -όομαι -οῦμαι, мъ stъfideskѫ, мъ ѫsѫкѫ ка stafida.

'Απο-σταχυέω -ῶ, віit: -ήσω, fakѫ, daѫ spікѫ.

'Απο-στεγάζω, віit: -άσω, iaѫ înвълitoa-pea, desвълeskѫ (kasъ, ші чл:). 2) = 'Α-ποστέγω. [de ѫnde

'Αποστέγασμα (τὸ), препazъ, adъпostipe de înвълitoape. 2). = στέγασμα, înвълі-toape.

'Απο-στεγνόω -ῶ, віit: -ώσω, акоперѫ, astѫпѫ чева віne, ка sъ пѫ petpeakъ апъ; (med:) adѫкѫ гpozaвe înкѫietѫpї (ѫskînd ѫmezeлеле).

'Απο-στέγω, віit: -στέξω, прin акопе-рішѫ апърѫ de плоае, de вîntѫ, ші чл:.

'Απο-στείβω, віit: -στείψω, poet: плек, мъ dѫкѫ.

'Απο-στεινόω -ῶ, віit: -ώσω, poet: în локѫ de 'Αποστενόω.

'Απο-στείχω, віit: -στείξω, poet: мъ dѫкѫ înапої, мъ întopкѫ а kasъ, 2) (stpъm:) iaѫ. «Μίτραν ἀπέστιχες». Ткр: aї лѫat, aї desлегat.

'Απο-στέλλω, віit: -στελῶ, tpimiцѫ; пopneskѫ (flotъ ші чл:); petpekѫ, daѫ dpѫ-мѫл. 2) (кѫ цеп:) poet: isгoneskѫ. || (між:) -ομαι, мъ пopneskѫ de ла пoptѫ, плекѫ.

'Απο-στενόω, -ῶ віit: -ώσω, fakѫ чева maї stpimtѫ; saѫ stpimtezѫ de totѫ.

'Αποστεπτικὸς ὴ, ὸν, [ἀποστέφω] (прінч: ὕμνος) кîntape de deskoponape. 2) «'Απο-στεπτικὸν ᾆσμα», imnѫ, че se кînta, кînd ла sfîpшitѫл оsпъцѫлѫї оаsпецїї se în-кѫпѫпаѫ кѫ flopї.

'Απο-στέργω, віit: στέρξω, înчetezѫ de a iѫві, iaѫ ѫръ, мъ skîpвeskѫ.

'Απο-στερεόω -ῶ, віit: -ώσω, înцепе-neskѫ, fakѫ чева statopnikѫ.

'Απο-στερέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ ак: ші цеп: saѫ кѫ doї ак:) лiпseskѫ пе чiнева de чееа че аре, цiѫ, пѫ daѫ înапої лѫ-крѫл stpeinѫ. || (nestp: saѫ ел:) лiпseskѫ din чева. «Τὸ σαφὲς μ' ἀποστερεῖ». Еѫр: [de ѫnde

'Αποστέρησις, εως (ἡ), лiпsipe, лѫape de чева. [ші

'Αποστερητὴς, οῦ (ὁ), лiпsitopѫ, лѫъtopѫ de лѫкрѫ stpeinѫ. [de ѫnde

'Αποστερητικὸς, ὴ, ὸν, dispѫsѫ, îndemî-natikѫ а хръпі, а лѫа лѫкрѫл алtѫіа, а лiпsi пе чiнева de ал sъѫ. [ші

'Αποστερητὶς (τρὶς), ίδος (ἡ), fem: ал лѫї 'Αποστερητής.

'Απο-στερίζω (-ίσκω), ші

'Απο-στέρομαι, = 'Αποστερέω.

'Απο-στεφανόω ῶ, віit: -ώσω, ші

'Απο-στέφω, віit: -στέψω, deskoponezѫ, saѫ deskѫпѫпѫ.

'Απο-στηθίζω, віit: -ίσω, = 'Αποστοματίζω, zikѫ чева пе din afaръ (непремеditat, saѫ fъръ а мъ ѫїta пе skpisѫ).

'Απόστημα (τὸ), = 'Απόστασις [ἀφίσταμαι], depъртape, 2) distanцъ. 3) локѫ maї ла о парte, petipatѫ. 4) (med:) апostemъ. [de ѫnde

'Αποστηματίας, ου (ὁ), апostematikѫ, пъ-timaшѫ de апostешъ. (вezї ші 'Εμπυος). [ші

'Αποστηματίζω, віit: -ίσω. (Грам:) лasѫ atîpnatѫ (прекѫрмѫ) кѫвîntѫл. (вezї 'Α-πόστασις). [ші

'Αποστηματικὸς, ὴ, ὸν, = 'Αποστηματώ-δης. 2) (Грам:) însemnъtopѫ de desпър-цipe. [ші

'Αποστημάτιον (τὸ), (dim: ал лѫї 'Από-στημα) mikъ апostemъ. [ші

'Αποστηματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѫ, saѫ fopmъ de апostemъ, апostematikѫ.

'Αποστῆναι, nex: 2: de înf: ал лѫї 'Αφί-σταμαι.

'Αποστήριγμα (τὸ), pezemъtoape; (med:) ='Απόσκημμα. [din

'Απο-στηρίζω, biit: -ίξω, = 'Απερείδω, pezemъ; (med:) = 'Αποσκήπτω. [de ъnde

'Αποστήριξις, εως (ἡ), pezemape de чева.

'Αποστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: datъ ла о парте din кале ъмвлатъ. [ἀπὸ, στίβος].

'Αποστῆσαι, nex: 1: de înf: ал лъї 'Αφίστημι.

'Απο-στιλβόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ чева лъчiosъ. [din

'Απο-στίλβω, biit: -στίλψω, лъчeskъ, stръ-лъчeskъ. [de ъnde

'Απόστιλψις, εως (ἡ), pesfpînцepe de лъчipe, stрълъчipe.

'Απο-στλεγγίζω, biit: -ίσω, кърътцъ depe tpъпъ soaiea, (прafъл, пъdъшала, ші чл:) къ о лiнгъръ ка цesала. [de ъnde

'Αποστλέγγισμα (τὸ), кърътцitъръ de soaiea tpъпълъї прin înstpъmîntъл στλεγγίς.

'Αποστολεὺς, έως (ὁ), epistatъ asъпра артъріï, екiпъріï, ші espediepiï fлoteï. [din

'Αποστολὴ (ἡ), eкspediape de fлotъ; порnipe de мърfї пе mape; petpeчepe de stpeinъ (oaspътъ). 2) (Bis:) misie апostoлeaskъ. [ἀποστέλλω].

'Αποστολικὸς, ὴ, ὸν, (Bis:) апostoлeskъ. [ші

'Αποστολιμαῖος, α, ον, de tpimis, de порnit пentpъ слъжве. [din

'Απόστολος (ὁ, ἡ), tpimisъ; кърiepъ; кълътopъ (прinч: пе mape). «Τριήρεϊ ἀπόστολος». Ep: «Οὐδὲν ἦν ἐκ τοῦ λιμένος ἀπόστολον πλοῖον». Ep: 2) (Bis:) Апostoлъ, misionapъ, tpimisъ пentpъ проповedapea Еванrелii; (ші in цen:) op че tpimisъ къ вре о însърчinape. 3) înskpisъл, прin кape se tpimite о жъdiкatъ апелatiвъ ла maï înaлtъ înstanцie. 4) eкspediцie de fлotъ, saъ oштinцъ пе mape, ші кънetenia eï. [ἀποστέλλω].

'Απο-στοματίζω, biit: -ίσω, чiteskъ, saъ zikъ пе din afapъ челе копрinse in карte, ='Αποστηθίζω. 2) (skp:) daъ къїва прiчiнъ de a ворві, ка sъ 'ї fъpъ ворве.

'Απο-στομίζω, biit: -ίσω, = 'Αποστοματίζω.

'Απο-στομόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Επιστομίζω, înkizъ, astъпъ гъра къїва. 2) (fiг:) înгръdeskъ, astъпъ капалъ, ші чл: (ші din прot: 3) ='Αναστομόω, deskizъ, destъпъ. 4) stpikъ гъра, тъїшъл ъпъї лъкръ тъiosъ, saъ askъцitъ. [de ъnde

'Αποστόμωσις, εως (ἡ), înkidepe, astъпape de гъръ, ші чл: 2) deskidepe de гъръ, ші чл: 3) tîmпipe de гъръ de къцitъ, ші чл:

'Απόστοργος (ὁ, ἡ), ='Αστοργος.

'Απο-στορέννυμι, în локъ de 'Αποστρώννυμι.

'Απο-στραγγαλίζω, biit: -ίσω, sъгръmъ, stpînгînd de гîtъ.

'Απ-οστρακίζω, biit: -ίσω, ='Εξοττρακίζω, eкspatpiezъ прin ostpaчismъ. (bezї 'Οστρακισμός). [ші

'Απ-οστρακόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakъ чева în (adikъ ъsъкъ ші întъpeskъ ка о) skoïкъ.

'Αποστρατεία (ἡ), (пъmaï în fpasъл) «'Αποστρατείας δίκη». жъdiкatъ, saъ osîndъ asъпра челор че saъ ръъ saъ de локъ пъ se oштesк. (bezї ші 'Αστρατεία). [din

'Απο-στρατεύω (saъ maï dpeптъ) -εύομαι, biit: εύσω, -ομαι, înчetezъ (mъ лепъdъ) din ostъшaskъ слъжвъ.

'Αποστράτηγος (ὁ), komandipъ înчetatъ din komandъ de oштipe. [ἀπὸ, στρατηγός].

'Απο-στρατοπεδεύω, (ші miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, îmї stpъmъtъ таbъpa depapte de чева. (bezї ші 'Αναστρατοπεδεύω).

'Απο-στρεβλόω -ῶ, biit: -ώσω, skiлoцeskъ прin kazne.

'Απο-στρέφω, biit: -στρέψω, întopкъ чева (ші miж: saъ ел: mъ întopкъ, saъ îmї întopкъ faцa) îndъpъt; (прin ъpm: къ ак:) ъpъskъ, mъ skîpбeskъ. (bezї ші 'Ανα[Δια, 'Επι]στρέφω). [de ъnde

'Αποστροφὴ (ἡ), întoapчepe spre înapoï. 2) ъpъ, antipatie. 3) skъпape, asiлъ. 4) о fiгъръ de petp: (bezї Διάτασις).

'Αποστροφία (ἡ), epit: ал Beпepiï (bezї Паъs:). [ші

'Απόστροφος (ὁ, ἡ), întopsъ în dosъ, къътъtopъ înapoï, saъ întp' алтъ парте. 2) (къ цen:) însъfлъtopъ de ъpъ, ъpîчosъ, de neapponiat. || (sъбst:) 'Απόστροφος (ἡ), парте din stpofъ, че хоръл кînta întopкîndъ se кътpe прiвitopї; (Грam:) semnъ de лепъdapea ъneï вокале de ла sfîpшitъл, saъ înчепътъл вре ъneï ворве.

'Απο-στρώννυμι, biit: -στρώσω, iaъ samapъл, saъ шeaoa depe (adikъ desпoвъpezъ) ъnъ къpъtopъ doвitoкъ.

'Απο-στυγέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: 'Απέστυξα, ші ал 2: ἀπέστυγον) ъpъskъ, mъ skîpбeskъ къ totъл.

'Απο-στυπάζω, biit: -άσω, depъptezъ, гoneккъ пе чiнева къ чomaгъл.

'Απο-στυφελίζω, biit: -ίξω, poet:='Αποσείω, isгoneskъ, înпînгъ depapte.

'Απο-στύφω, biit: -στύψω, fakŭ a seka (a nъ kъrpe); fakŭ gъra pъnrъ, (de ъnde fir:) «'Αποστύφων τῇ φωνῇ». Esix: sekŭ la glasŭ.

'Αποστῶ, nex: 2: de sъnъsŭ al lъĭ 'Αφίσταμαι.

'Απο-συκάζω (-ίζω), biit: -άσω (-ίσω), iaŭ smokine ne ales ші черкate kъ mîna, kape sînt maĭ koante; (fir:) iaŭ banĭ kъĭva înfрikoшîndъ 'л.

'Απο-συλάω -ῶ, biit: -ήσω, жъfъieskŭ, desnoiŭ; (în ţen:) iaŭ în silъ. «Τῶν ὕπνων ἀπεσεσύλητο». Eлd: îшĭ niepdъ se somnъл.

'Απο-συμβαίνει, biit: -βήσεται, (în a 3: neps:) nъ se întîmnлъ, nъ ъrmeazъ a se faче чева, saŭ nъ se faче.

'Απο-συμβουλεύω, biit: -εύσω,= 'Αποσυνθετῶ, npin sfatъpiле меле desdъnлekŭ, întorkŭ ne чinева dела чева.

'Απο-συν-άγω, biit: -άξω, (nex: ἀποσυνήγαγον, ші чл:) adъnŭ чева din чева. 2) (înnpot: de adъnŭ) desnapцŭ, pisineskŭ. [de ъnde

'Αποσυνάγωγος, ші

'Αποσύνακτος, (ὁ, ἡ), isronitŭ din sinagora Iъdeilor (din adъnapea kpedinчoшilor), afopisitŭ, skosŭ din ъiserikъ.

'Απο-συνεργέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ konлъkrezŭ, n'ажътŭ; лъkrezŭ înnpotivъ, opreskŭ, înniedikŭ.

'Απο-συριγγόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ чева în felъл глъerълъĭ; (med:) • prefakŭ în fistълъ; sorbŭ, saŭ asvîrлŭ iste ka klistirъл.

'Απο-συρίζω (ττω), biit: -ίξω, = 'Εκσυρίττω, isroneskŭ ne чinева глъerîndъ 'л; глъerŭ tape ші kъ nenъsape.

'Απόσυρμα (τὸ), жъnъitъrъ; deskoжitъrъ; desfъndъtъrъ. [din

'Απο-σύρω, trъînd skoцŭ (niele, koaже, fъndŭ, ші чл:); (npin ъrm:) жъnoiŭ, desfъndŭ, ші чл:

'Απο-συσ-σιτέω -ῶ, biit: -ήσω, лinseskŭ de ла masa de oбште.

'Αποσύστασις, εως (ἡ), (înnpot: de σύστασις, konstitъipe) desfiinцape, stpikape, pestopnape.

'Απόσφαγμα (τὸ), = ὑπόσφαγμα. [din

'Απο-σφάζω (ττω), biit: -σφάξω, înжъnrind omorŭ.

'Απο-σφαιρίζω, biit: -ίσω, asvîrлŭ, apъnkŭ înanoĭ minчea, saŭ алtŭ чева глобosŭ. [de ъnde

'Αποσφαίρισις, εως (ἡ), asvîrлipe înanoĭ de minче, ші чл:

'Απο-σφαιρόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ чева potъndŭ ка о sferъ.

'Απο-σφακελίζω, biit: -ίσω, nрічinъieskŭ, (saŭ next:) nътimeskŭ nътрежъne (maĭ kъ seamъ din церŭ), ші îmĭ kadŭ тъdълареле de церŭ; (npin ърm:) înлemneskŭ, тъ ъsъkŭ, kъm m'ашĭ afла. [de ъnde

'Αποσφακέλισις, εως (ἡ), ші

'Αποσφακελισμὸς (ὁ), deцenape, înлemnipe, ші чл:

'Αποσφαλῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лъĭ

'Απο-σφάλλω, biit: -σφαλῶ. fakŭ ne чinева a гreші, a niepde dрътъл, a nъ nemepi, a se рътъчi. || (nas: saŭ miж:) îmĭ niepzŭ dрътъл; (în ţen:) грешeskŭ, nъ nemepeskŭ, nъ isвъteskŭ. (bezĭ ші

'Απο-σφαλμέω-ῶ, biit: -ήσω, ътвлъ stpîmъ; тъ notikneskŭ; тъ клetinŭ; kazŭ (desnpe калŭ), = 'Αποσκιρτῶ.

'Αποσφὰξ, ἀγος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αποράξ. [din

'Αποσφάττω, biit: -σφάξω, At=='Αποσφάζω.

'Απο-σφενδονάω(-έω) -ῶ, biit: -ήσω, asвîrлŭ, apъnkŭ kъ праштia. [de ъnde

'Αποσφενδόνητος (ὁ, ἡ), isronitŭ kъ лoвitърĭ de пietpe npin праштie. [ші

'Απο-σφενδονίζω, biit: -ίσω, = 'Αποσφενδονάω.

'Απο-σφηκόω -ῶ, biit: -ώσω, слъвeskŭ, destpînrŭ, desлerŭ.

'Αποσφῆλαι, nex: 1: de inf: ал лъĭ 'Αποσφάλλω.

'Απο-σφηνόω -ῶ, biit: -ώσω, askъцŭ чева ла kъnътîiŭ ка о панъ. 2) stpînrŭ, ка лemnъл пана, kînd npintp'însa se sniнtekъ.

'Απο-σφίγγω, biit: -σφίγξω, stpînrŭ tape; (fir:) sъгрътŭ; легŭ stpîns; stpimtezŭ; mi (npin ърm:) preskъptezŭ. [de ъnde

'Απόσφιγξις, εως (ἡ), tape stpînцere; легape stpînsъ; sъгрътape; stpimtape; preskъptape (de kъвîntŭ ші чл:).

'Απο-σφραγίζω, biit: -ίσω, печетлъieskŭ; ші (fir:) înkizŭ вine; asigъrezŭ. 2) ='Ανασφραγίζω, desпечетлъieskŭ. [de ъnde

'Αποσφράγισμα (τὸ), печетлъitъrъ; figъra печецiĭ tinъritъ. [ші

'Αποσφραγιστὴς, οῦ (ὁ), печетлъitorŭ. 2) desпечетлъitorŭ.

'Απ-οσφραίνω, biit: -ανῶ, daŭ kъĭva съ mipoase. 2) iaŭ miposŭ, miposŭ чева. 3) daŭ miposŭ, miposŭ a чева.

'Απο-σχάζω, biit: -σχάσω, (med:) харakseskŭ, sniнtekŭ.

'Απο-σχαλιδόω -ῶ, biit: ώσω, (bînъt:) a-

шezȣ̆ (агъцȣ̆) плаseле пе fȣрчĭ. [de ȣnde

'Αποσχαλίδωμα (τὸ), къпътîiȣл, saȣ̆ кракȣл fȣрчеĭ, de ȣnde se агацъ плаsa de вînътoape.

'Απο-σχάω -ῶ, вiit: -σχάσω, = 'Αποσχάζω.

'Απο-σχεδιάζω, вiit: -άσω, = Αὐτοσχεδιάζω, ворвеskȣ̆, saȣ̆ fакȣ̆ чева непремeditat, isвodeskȣ̆ de îndatъ.

'Αποσχεῖν, акt:, ші

'Αποσχέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лȣĭ 'Απέχω.

'Απόσχεσις, εως (ἡ), depъrtape; înfpînape, лiпsipe de ла чева, = 'Αποχή.

'Αποσχήσω, вiit: ал лȣĭ 'Απέχω.

'Απο-σχηματίζω, вiit: -ίσω, prefакȣ̆ чева întp'алтъ fopmъ, pefopmezȣ̆.

'Απο-σχίζω, вiit: -ίσω, iaȣ̆ рȣпînd, sfîшiind, smȣлгînd; desпарцȣ̆; taiȣ̆ din чева [de ȣnde

'Αποσχὶς, ίδος (ἡ), askie de osȣ̆ рȣптȣ̆, saȣ̆ fpîntȣ̆. [ші

'Απόσχισις, εως (ἡ), sfîшiape, smȣлцepe, рȣпepe din чева. [ші

'Απόσχισμα (τὸ), бȣкатъ рȣптъ, smȣлsъ din чева.

'Απο-σχοινίζω, вiit: -ίσω, desпарцȣ̆ чева de чева прin întindepe întpe dînseле de fȣnie; (în цen:) desпарцȣ̆, depъrtezȣ̆, înкizȣ̆ afaръ. (вezĭ ші περισχοινίζω).

'Απο-σχολάζω, вiit: -άσω, (кȣ dat: sinгȣрȣ̆, saȣ̆ кȣ преп:) mъ îndeлetniчeskȣ̆ ла чева în вpemea, че 'mĭ прisoseшte din окȣпацiiле меле.

'Απόσχολος (ὁ, ἡ), чел че se depъrteazъ, fȣцe de шкоалъ. [ἀπὸ, σχολή].

'Απο-σώζω, вiit: -σώσω, (кȣ ак: преп: saȣ̆ цen:) adȣкȣ̆ пе чiнева (ші miж: -ομαι, pefȣгȣ̆, ажȣнгȣ̆) întpeгȣ̆ ші невътъmatȣ̆ ла локȣ̆ siгȣрȣ̆, skапȣ̆ de чева ȣndeва.

'Απο-σωρεύω, вiit: -εύσω, гръmъdeskȣ̆, fакȣ̆ гръmadъ.

'Αποταγὴ (ἡ), = 'Απόταξις. [ші

'Απόταγμα (τὸ), порȣнкъ de опрipe. [ἀποτάττω].

'Αποτάδην [ἀποτείνω], adв: în întindepe, în прелȣнцipe.

'Αποταθῆναι, пas: nex: 1: ал лȣĭ 'Αποτείνω.

'Αποτακῆναι, пas: nex: 1: ал лȣĭ 'Αποτήκω.

'Αποτακτιστὴς, οῦ (ὁ), тъгъdȣitopȣ̆; пъръsitopȣ̆ de чева.

'Απότακτος (ὁ, ἡ), пȣsȣ̆ ла o парte în пъstpape; (прin ȣpm:) pîndȣitȣ̆ sпpe o întpeвȣinцape. 2) опpitȣ̆ de ла вpe o întpeвȣinцape din порȣнкъ.

'Αποταμίευσις, εως (ἡ), пȣнepe în пъstpape. [ші

'Αποταμιευτὴς, οῦ (ἡ), пъstpъtopȣ̆, saȣ̆ înгpiжitopȣ̆ de чева пȣsȣ̆ în пъstpape (келарȣ̆). [din

'Απο-ταμιεύω (maĭ întpeв: miж:) -εύομαι, вiit: εύσω, -ομαι, ші

'Απο-ταμιόω -ῶ, вiit: -ώσω, пȣiȣ̆ (askȣnzȣ̆, цiȣ̆) ла локȣ̆ de пъstpape.

'Απο-τάμνω, вiit: -ταμῶ, Ion: în локȣ̆ de 'Αποτέμνω.

'Απόταξις, εως (ἡ), desпърцipe de чева în deoseвite клаse, saȣ̆ pîndȣipe пentpȣ deoseвite întpeвȣinцъpĭ. 2) пъръsipe; лепъdape; salȣtape de плекаре. [ἀποτάσσω].

'Απότασις, εως (ἡ), întindepe кътpe чева; skопȣ̆ (sȣвiektȣ̆) de вpe ȣnȣ̆ skpisȣ̆, saȣ̆ вpe o ворвipe. [ἀποτείνω].

'Απο-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, пȣiȣ̆ ла o парte; desпарцȣ̆; înпарцȣ̆ în feлȣpite клаse; ашezȣ̆, пȣiȣ̆ ла pîndȣ̆; хotъръskȣ̆, pîndȣieskȣ̆ чева пentpȣ чева. || (miж: кȣ dat:) salȣtȣ̆ de плекаре; пъръseskȣ̆; mъ desпарцȣ̆; лепъdȣ̆ de ла mine, тъгъdȣieskȣ̆ de ал meȣ̆.

'Απόταυρος (ὁ, ἡ), (прinч: жȣnikъ) depъrtatъ de taȣpĭ.

'Απο-ταυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, тъȣpezȣ̆, prefакȣ̆ în taȣpȣ̆, (adikъ) selвътiчezȣ̆; (ші miж: -όομαι-οῦμαι кȣ dat:) mъ înfȣpiezȣ̆ asȣпpa кȣĭва. [ἀπὸ, ταῦρος].

'Απόταφος (ὁ, ἡ), = Ἄταφος. 2) înгpoпatȣ̆ deoseвit. [ἀπὸ, θάπτω].

'Αποτάφρευσις, εως (ἡ), desпърцipe, întъpipe кȣ шанцȣ̆. [dîn

'Απο-ταφρεύω, вiit: -εύσω, desпарцȣ̆, întъpeskȣ̆ ȣnȣ̆ локȣ̆ кȣ шанцȣpĭ.

'Αποτεθῆναι, пas: nex: 1: de inf: ал лȣĭ 'Αποτίθημι.

'Αποτεθνειὼς, ῶσα, ὸς, Ion: în локȣ̆ de 'Αποτεθνηκώς, tpe: de кȣ: de партч: ал лȣĭ 'Αποθνήσκω.

'Απο-τείνω, вiit: -ενῶ, = 'Εκτείνω, întinzȣ̆; (fĭг:) o dȣкȣ̆ ȣna, ȣpmezȣ̆ непрекȣpmat. «'Αποτείναντα τὼ πόδε καθεύδειν». Лȣч: «Μακρὸν λόγον ἀποτέτακα». Пл: (ші ел:) «Πόῤῥω ἀποτενοῦμεν, ἤν διαλεγώμεθα». Пл: «Τὰ χαλκεῖα πληγέντα μακρὸν ἠχεῖ, καὶ ἀποτείνει, ἐὰν μὴ ἐπιλάβηταί τις». Пл: «Μαχόμενοι μέχρι μέσων νυκτῶν ἀπέτεινον». Пл: (ші пas:) «'Αποτεινομένου τοῦ πότου». Лȣч: «'Ακριβῶς ἀποτεταμένα ταῖς γραμμαῖς». Лȣч: 2) (miж:) = Διατείνομαι, mъ disпȣtȣ̆ stъpȣid în пъpepea mea; ворвeskȣ̆ кȣ tonȣ̆ înnpotiва кȣĭва, adpesîndȣ'mĭ кȣвîntȣл кiap кътpe dînsȣл. «'Οκαιρὸς οὐκ ἐνδίδωσι

πρὸς ἐκείνους ἀποτείνεσθαι». Bas: «Πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος ἀποτείνεται». Sхл: Apistf; (ші ел:) «Ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἑκάτερος ἀποτεινάσθω». Лѹч:

'Απο-τειχίζω, віit: -ίσω, desпарцѹ̆ (înкizѹ̆ înъѹntrѹ, saѹ̆ afaръ) чева кѹ zidѹ̆; (прin ѹрm:) опреsкѹ̆. 2) desъвîршеsкѹ̆ zidѹл чел пе жѹmъtate isпръвitѹ̆. (saѹ̆ din прot: 3) sѹрпѹ̆, stpiкѹ̆ zidѹл fъкѹtѹ̆. [de ѹnde

'Αποτείχισις, εως (ἡ), desпърцipe кѹ zidѹ̆; desъвîршipe de zidѹ̆; sѹрпape de zidѹ̆. [ші

'Αποτείχισμα (τὸ), локѹ̆ întъpitѹ̆ кѹ zidѹ̆. [ші

'Αποτειχισμὸς (ὁ), = 'Αποτείχισις.

'Απο-τεκμαίρομαι, віit: -αροῦμαι, daѹ̆ кѹ sокоteала din чева, iaѹ̆ чева de semnѹ̆.

'Απο-τεκνόω -ῶ, віit: -ώσω, лiпseskѹ̆ пе чiнева de копii sъї.

'Αποτέλειος (ὁ, ἡ), stpълѹчitѹ̆ în челе маї марї полiтiче fonкцiї. [ἀπό, τέλος].

'Απο-τελειόω -ῶ, віit: -ώσω, desъвîршеsкѹ̆, saѹ̆ adѹкѹ̆ ла desъвîршipe чева. (вezї ші 'Αποτελέω).

'Αποτέλεσις, εως (ἡ), îndeплinipe, desъвîршitъ înfiinцape. [ші

'Αποτέλεσμα (τὸ), efeкtѹ̆, pesѹлtatѹ̆ eшitѹ̆ dintp'o лѹкрape, saѹ̆ îndeплinitѹл eї sкопѹ̆. 2) (Astpл:) înfлѹinцa steлелор. [ἀποτελέω]. [de ѹnde

'Αποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, продѹкъtopѹ̆ de pesѹлtatѹ̆; aкtiвѹ̆. 2) (astpл:) atinгъtopѹ̆ de înpъѹpipca steлелор; (de ѹnde) || «'Αποτελεσματικὴ, штiinцa aчeasta, ші 'Αποτελεσματικὸς, чел че о пpofeseazъ. [de ѹnde

'Αποτελεσματικῶς, adв: кѹ efeкtѹ̆, saѹ̆ aкtiвitate продѹкъtoape de isпpaвъ. 2) кѹ кiпѹ̆ îndeплinitopѹ̆.

'Αποτελεσμὸς (ὁ), = 'Αποτέλεσμα. [ші

'Αποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, (кѹ цen:) aкtiвѹ̆, îndemînatiкѹ̆ a sъвîpші чева. 2) (Грam:) însemnъtopѹ̆ de sfîpшitѹл, adiкъ sкопѹл ѹneї лѹкръpї (sъвîpшitiвѹ̆). [ἀποτελέω].

'Απο-τελευτάω -ῶ, віit: -ήσω, sъвîpшеsкѹ̆, saѹ̆ adѹкѹ̆ (ші nestpm: ажѹnгѹ̆ în) чева ла sfîpшitѹ̆. 2) (pap) = 'Αποθνήσκω, mъ sъвîpшеsкѹ̆, mopѹ̆. [de ѹnde

'Αποτελεύτησις, εως (ἡ), sъвîpшipe; saѹ̆ sfîpшitѹ̆, efeкtѹ̆.

'Απο-τελέω -ῶ, віit: έσω, sъвîpшеsкѹ̆, îndeплineskѹ̆; adѹкѹ̆ чева ла desъвîpшipe: «'Απετέλεσε τὸ τεῖχος». Ksen: (de ѹnde пas:) «'Αποτετελεσμένος ἀνὴρ (ἐπίτροπος ші чл:)». desъвîpшitѹ̆, ажѹnsѹ̆, întpeгѹ̆ (коптѹ̆). 2) = 'Εκτελῶ, înfiinцezѹ̆, продѹкѹ̆, sкоцѹ̆ кѹ desъвîpшipe. «Τὸ πολίτευμα τοιούτους ἀποτελεῖ ἄνδρας». Плв: «'Αποτελεῖν μανίαν (καρπόν, ші чл:)». Лкs: 3) плъteskѹ̆ (че sînt datopѹ̆), îmї îndeплineskѹ̆ datopiiле. «'Αποτελεῖν τινι τὰ δίκαια». Ksnn: «'Αποτελεῖν εὐχάς». Ksen:

'Απο-τέμνω, віit: -τεμῶ, taiѹ̆, iaѹ̆, desпарцѹ̆ чева кѹ totѹл, saѹ̆ din чева. «'Αποτεμόντες τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν». Ksen: «Τοὺς τὰ βαλάντια ἀποτέμνοντας». Плt: «'Ο Ἅλυς ποταμὸς ἀποτέμνει (ші miж: ἀποτέμνεται) πάντα τῆς 'Ασίας τὰ κάτω». Ep: ші Ap: || (miж) daѹ̆, ші iaѹ̆ чева пе seama mea, îmї însѹшеsкѹ̆. «Ὦμ' ἀποτεμνόμενον κρέα». Iл: X. «Ὅταν οἱ πολέμιοι τὴν χώραν (saѹ̆ τῆς χώρας) ἀποτέμνωνται». Iskp: «'Αποτέμνονται τῆς λείας. συχνήν». Пл: 2) taiѹ̆ dpѹmѹл кѹїва. «Πορευόμενον δ' ἀπετέμνοντο αὐτὸν οἱ Μεσσήνιοι ἐπὶ στενὸν τῆς ὁδοῦ». Ksen: 3) (кѹ dat:) taiѹ̆, desпарцѹ̆ чева пе seama кѹїва, saѹ̆ konsfinцind кѹїва. «Τέμενός ἐστι χωρίον ἀποτετμημένον τινί». Eѹst:

'Απότεξις, εως (ἡ), [ἀποτίκτω] naштepe desъвîpшitъ.

'Απο-τερματίζω, віit: -ίσω, лimitezѹ̆, desпарцѹ̆ прin xotapѹ̆; (fir:) daѹ̆ sfîpшitѹ̆. 2) sкоцѹ̆ afaръ dîn xotapeле цъpiї, eкsпatpiezѹ̆. 3) despъdъчinezѹ̆, пръпъdeskѹ̆. 5) (miж:) ажѹnгѹ̆ ла чева (daѹ̆ de къпъtîiѹ̆). [de ѹnde

'Αποτερματισμὸς (ὁ), лѹкрapea лѹї 'Αποτερματίζω în toate însem:

'Αποτέταμαι, пas: tpe: de кѹ: ал лѹї 'Αποτείνω.

'Απότευγμα (τὸ), = 'Αποτυχία. [ші

'Αποτευκτικὸς, ἡ, ὸν, nenemepiчosѹ̆; saѹ̆ прiчinѹitopѹ̆ de nenemepipe, neisвѹtipe. [ші

'Απότευξις, εως (ἡ), = 'Αποτυχία. [ἀποτεύχω, ἀποτυγχάνω].

'Απο-τεφρόω -ῶ, віit: -ώσω, faкѹ̆ (пpefaкѹ̆ чева în) чenѹшъ.

'Απο-τηγανίζω, віit: -ίσω, пръжеsкѹ̆ în tiгae. 2) mъnînкѹ̆ din tiгae îndatъ, че se пръжеште чева. (kom:)

'Απο-τήκω, віit: -τήξω, toпeskѹ̆ de totѹ̆, saѹ̆ кîte пѹцinѹ̆; (fir:) пръпъdeskѹ̆; stinгѹ̆.

'Αποτῆλε, ші 'Αποτηλόθι, ші 'Αποτηλοῦ, adв: поet: (кѹцen:) deпapte, saѹ̆ în deпъptape de чева.

'Απότηξις, εως (ἡ) toпipe, ші пiкape din чeea че se toпeште. [ἀποτήκω].

'Απο-τηρέω -ῶ, віit: -ήσω. = пîndeskѹ̆ вpeme, aштeптѹ̆.

'Αποτίβατος (ὁ, ἡ). Dap: în локѹ̆ de 'Απρόσβατος.

'Απο-τίθημι, ші (miж: каре este ші maĭ întреб:) 'Αποτίθεμαι, віit: -θήσω, -ομαι, (nex: ἀπεθέμην, ші пas: ἀπετέθην, ші чл:) ==Ἀποβάλλω, лепъdŭ, пъръseskŭ. »Τεύχεα ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονί». Іл: Г. «Βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν ἀποθέσθαι». Dm: «Οὐκ ἀπετίθετο τὴν ἀρχὴν». At: «'Αποτίθεσθαι τὸν πόλεμον». Лкs: «Τὸ κακῶς κτηθὲν ἀποτίθεσθαι». Грг: «'Αποτίθεσθαι τὸ γιγνόμενον». Apst: a depъne, a арѫнка ѫnŭ прѫнкŭ. 2) пѫiŭ чева іаръшĭ înапоĭ (ла локѫл съŭ). «'Αποτίθεσθαι τὰ ἔντερα εἰς τὴν οἰκίαν χώραν. Гал: 3) пѫiŭ în пъstрape, saŭ пъstрezŭ пentрѫ алтъ бреme. «Τὰς βαλάνους τῶν φοινίκων ξηραίνοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν». Ksen: (ші miж:) «'Αποτίθεσθαι εἰς τὴν ἑξῆς νύκτα». Ksn: «Εἰς ἀγγεῖον ἀποτίθεσο». Dsкр: 4) пѫiŭ ка depositŭ ѫndeва. «Τὰς δωρεὰς εἰς ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε». Лкs: «Ὅπως οἱ λόγοι τῶν χρημάτων ὑπὸ Περικλέους εἰς τοὺς Πρυτάνεις ἀποτεθεῖεν». Пл:

'Απο-τίκτω, віit: -τέξομαι, naskŭ desъвîршit.

'Απο-τίλλω, віit: τιλῶ, smѫлгînd iaŭ; sшѫлгŭ пъръ; жѫmѫлeskŭ de totŭ. [de ѫnde.

'Απότιλμα (τὸ), smѫлгътѫръ, жѫmѫлitѫръ (че se ia прin smѫлцере, saŭ жѫmѫлiре).

'Απο-τιμάω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Ατιμάζω, nечinsteskŭ, desпрецѫieskŭ. 2) (лец;) прецѫieskŭ, ші пѫiŭ (saŭ miж: iaŭ) чева de zълогŭ, «Καί τοι δεινὸν τὸν μὲν λέγειν, ὡς ἀπετιμήσατο τὸ χωρίον, τὸν δὲ ἀποτετιμηκότα φαίνεσθαι γεωργοῦντα». Dm: «'Αποτιμήσασθαί φησι τὸ χωρίον τῆς προικὸς». Dm:3) mъ desfakŭ, saŭ skапŭ de чева плътind. «Οἱ ἄνθρωποι αἰσχροὶ εἶναι πολλοῦ ἀποτιμῶνται». Іпкр: (вezĭ ші 'Υποτίθημι ші 'Εκτιμάω). [de ѫnde

'Αποτίμημα (τὸ), пропрietatea прецѫitъ ші datъ de zълогŭ. [ші

'Αποτίμησις, εως (ἡ), прецѫiре ші zълоцiре de o пропрietate. [ші

'Αποτιμητὴς, οῦ (ὁ), прецѫitорŭ de пропрietate datъ, saŭ лѫatъ de zълогŭ.

'Απότιμος (ὁ, ἡ), = Ἄτιμος. 2) (лец:) прецѫitŭ ші datŭ zълогŭ. [ἀπὸ, τιμή].

'Αποτίναγμα (τὸ), чеса че каde depe чева прin skѫtѫpape. [din

'Απο-τινάσσω, віit: -άξω, skѫtѫpînd fakŭ a къdea чева.

'Απο-τίνυ(ννυ)μι, ші

'Αποτίνω, віit: -ίσω, плъteskŭ, daŭ înапоĭ, îmĭ ръfѫieskŭ datopia. «Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει». Sкр: 2) плъteskŭ osîndъ; (прin ѫрm:) mъ пedenseкŭ. «Πολλάκις ἐκρίθην, ὅ,τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι». Ksen: «'Αποτίνει ὁ δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων». Es: 3) (miж:) îmĭ pesбѫnŭ, пedenseskŭ. «'Αλλὰ τούτους μέν οἱ θεοὶ ἀποτίσαιντο». Ksen: «Πολέων δ' ἀπετίννυτο τιμήν». Іл: П.

'Αποτίπλαστος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de 'Απροσπέλαστος.

'Απότισις, εως (ἡ), платъ, ръfѫipe de datopie; пedeapsъ; pesбѫnape. [ἀποτίω].

'Απότιτθος (ὁ, ἡ), înцъркatŭ de ла цîцъ. [ἀπὸ, τιτθός.]

'Απο-τίω, віit: -ίσω,=='Αποτίνω.

'Απο-τμήγω віit: -τμήξω, поet: ==Ἀποτέμνω, taiŭ, desпарцŭ, smѫлгŭ din чева. [de ѫnde.

'Απότμημα (τὸ), бѫкatъ tъiatъ, лѫatъ din чева. [de ѫnde

'Απο-τμηματίζω, віit: -ίσω, (noŭ) taiŭ în (fakŭ) бѫкъцĭ. [ші

'Απότμηξις, εως (ἡ), поet: în локŭ de 'Αποτομή.

'Αποτμὴξ, -ῆγος (ὁ, ἡ), поet: 'Αποῤῥώξ, ші 'Απότομος.

'Αποτμητέον, пos: ал лѫĭ 'Αποτέμνω.

Ἄποτμος (ὁ, ἡ), поet: лipsitŭ de порокŭ, nenopokosŭ, nenopочitŭ. [ἀ,πότμος].

'Απότοκος (ὁ, ἡ), пъskѫtŭ din чinева. || (neѫt:) 'Απότοκον (τὸ), (кѫ цen:) пъskътѫръ (продѫktŭ, efektŭ) din чева. [ἀποτέκω, ἀποτίκτω].

'Απο-τολμάω, -ῶ, віit: -ήσω, îndръzneskŭ ла чева, кѫ îndръzneaлъ întреpрinzŭ чева; (de ѫnde пas:) «'Αποτετολμημένον».= τόλμημα, îndръzпеацъ întреpрindepe.

'Απότολμος (ὁ, ἡ), = Ἄτολμος. [ἀπὸ, τόλμη].

'Αποτομὰς, άδος (ἡ),=='Απότομος (πέτρα), ші 'Αποῤῥώξ. || (sѫбst:) цandъръ, че ѫniĭ лѫптъторĭ întреbѫinцaŭ de лапче, saŭ sѫлiцъ; парte de пъmîntŭ, че se da atлецiлор de premiŭ. [ші

'Αποτομεὺς (ὁ), tъietорŭ din чева. [ші

'Αποτομὴ (ἡ), tъiepe din чева, saŭ desъвîршitъ desпърцitѫръ; înкрѫчiтape de dрѫmѫрĭ; (mѫs:) ==Ἡμιτόνιον. [ші

'Αποτομία (ἡ), asпрime, stръшniчie, ші чл: [ші

'Απότομος (ὁ, ἡ), tъiatŭ, desпърцitŭ din чева; (прinч:) stînкъ tъiatъ dрent în жos, (прin ѫрш:) рîпоasъ, neапропiatъ, пекълкавiлъ; (fiг:) asпрѫ; stрашnikŭ; atinгъторŭ, пikantŭ. [ἀποτέμνω]. [de ѫnde

'Αποτόμως, adв: кȣ кіпȣ̆ asпрȣ (fъръ церεmonie). 2) хоtъpît, eкsaкt. «Οὐδὲν τῶν ὄντων ἐστιν ἀποτόμως οὔτε κακὸν, οὔτ' ἀγαθόν». Iskp.

'Απο-τοξεύω, вiit: -εύσω, sъцetezȣ̆ de deпapte; pesпinгȣ̆, isгoneskȣ̆ пpin sъцetape; (fiг:) asвîpлȣ̆ чева de deпapte ка о sъцeatъ asȣпpa кȣїва. «Τὸν λοιμὸν ὁ Φοῖβος ἀποτοξεύει». Лȣч: «Πάνυ εὐστόχως σοι τὸ σκῶμμα ἀποτετόξευται». Лȣч:

'Απο-τορνεύω, вiit: -εύσω, fakȣ̆ чева кȣ totȣл potȣndȣ̆ ші netedȣ̆ пpin stpȣnгȣ̆; (ші fiг:) fakȣ̆ чева елеґantȣ̆, ші desъвîpшitȣ̆ în fpȣmȣseцe; (în цen:) potȣndezȣ̆ ка черкȣл.

"Αποτος (ὁ, ἡ), neбъȣtȣ̆; de neбъȣt. 2) лiпsitȣ̆ de бъȣtȣpъ, însetatȣ̆. «"Ασιτος καὶ ἄποτος». Sof: nemînkatȣ̆ ші neбъȣtȣ̆. 3) neбъȣtopȣ̆, каре tpъieшte fъpъ бъȣtȣpъ, paбdъ de sete. «"Ενια τῶν ζώων ἄποτα». Tfp: [ἀ, ποτόν].

'Αποτραγεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣї 'Αποτρώγω. [de ȣnde

'Αποτράγημα (τὸ), пpisosȣ̆, ръmъшiцъ din mînкъpї, din fpȣкte (saȣ̆ mezeлiкȣpї).

'Απο-τραχηλίζω, вiit: -ίσω, sȣчind sкоцȣ̆ rîtȣл кȣїва; sȣгpȣmȣ̆.

'Απο-τραχύνω, вiit: -υνῶ, înъsпpezȣ̆, înвîptoшezȣ̆ чева de totȣ̆; (fiг:) seлбътъчeskȣ̆, înfȣpiezȣ̆, înкpȣzeskȣ̆ (inima ші чл:).

'Αποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, destoïnikȣ̆, îndemînatikȣ̆ a desdȣплека, a опpi de ла чева. [ші

'Απότρεπτος (ὁ, ἡ), = 'Αποτρόπαιος, ȣpîчosȣ̆, fȣцiвiлȣ̆, deпъptaвiлȣ̆. [din

'Απο-τρέπω, вiit: -τρέψω, (кȣ цen: sinг: saȣ̆ кȣ пpeп:) întopкȣ̆ чева întp'алtъ пapte; deпъptezȣ̆; înaпoiezȣ̆; опpeskȣ̆. || (miж: saȣ̆ eл:) апȣкȣ̆ алtȣ̆ dpȣmȣ̆; fȣгȣ̆ de чева, mъ întopкȣ̆ înколо, пъpъseskȣ̆. (вezї ші 'Αποστρέφω).

'Απο-τρέφω, вiit: -θρέψω, хpъneskȣ̆ пе чinева dîn чева, saȣ̆ кȣ пpea пȣцinȣ̆ (кît aвia sъ tpъiaskъ nȣmaї).

'Απο-τρέχω, вiit: -θρέξω, saȣ̆ θρέζομαι, saȣ̆ δραμοῦμαι, mъ deпъptezȣ̆, fȣгȣ̆ алеpгînd; (ші fiг:) pesȣлtȣ̆, mъ fakȣ̆ în sfîpшitȣ̆ чева. 2) алеpгȣ̆ пȣцin (пentpȣ miшкape a tpȣпȣлȣї). 2) (кȣ ак: пpeп:) алеpгȣ̆ sпpe sкъпape, pefȣгȣ̆. 4) ажȣnгȣ̆ ла чева.

'Απότρεψις, εως (ἡ), = 'Αποτροπή.

'Απο-τριάζω (σσω), вiit: -άσω, вipȣieskȣ̆ кȣ desъвîpшipe, tpiȣmfezȣ̆ în tpeї feлȣpї de лȣпte.

'Αποτριβὴ (ἡ), кȣpъцipe пpin fpeкape. 2) stpiкape пpin deasъ întpeбȣinцape. [din

'Απο-τρίβω, вiit -τρίψω, fpeкînd шtepгȣ̆, кȣpъцȣ̆ чева deпe чева. 2) stpiкȣ̆ пpin deasъ întpeбȣinцape ші fpeкape, înвeкieskȣ̆, pozȣ̆, пpъпъdeskȣ̆. || (miж: de maї mȣлte opї fiг:) лeпъdȣ̆, sкоцȣ̆ de dasȣпpъ'mї, mъ sкȣtȣpȣ̆ de чева. [de ȣnde

'Απότριμμα (τὸ), пeкȣpъцenie лȣatъ пpin fpeкape; пpisosime, de лeпъdat.

'Απο-τριτόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпȣцinezȣ̆ чева кȣ doъ пъpцї, fepбȣ̆ чева, пînъ pъmîne a tpeia пapte.

'Απότριχες, îm: ал лȣї 'Απόθριξ. [de ȣnde

'Απο-τριχόω -ῶ, вiit: -ώσω, smȣлгȣ̆ пъpȣл, лiпseskȣ̆ пе чinева de пъpȣ̆.

'Απότριψις, εως (ἡ), = 'Αποτριβή.

'Αποτροπάδην, adв: поet: кȣ кiпȣ̆ de întoapчepe înaпoї, de deпъptape. [ші

'Αποτρόπαιος (ὁ, ἡ), опpitopȣ̆, deпъptъtopȣ̆ de ȣnȣ̆ pъȣ̆; (de ȣnde) «Θεοὶ ἀποτρόπαιοι». Ksen: «Θυσία — ». Пл: жeptfъ апъpъtoape. (вezї ші 'Αλεξίκακος, ші 'Αποπομπαῖος). 2) de апъpat, de fȣцit; ȣpîчosȣ̆, ȣpsȣzȣ̆. [ші

'Απο-τροπάομαι -ῶμαι, поet: în локȣ̆ de 'Αποτρέπομαι. [din

'Αποτροπὴ (ἡ), desdȣплекape, опpipe, saȣ̆ întoapчepe de ла чева; deпъptape, fȣцipe de чева. [ἀποτρέπω].

'Αποτροπία (ἡ), поet: în локȣ̆ de 'Αποτροπή. [de ȣnde

'Απο-τροπιάζω, вiit: -άσω, = 'Αποτρέπω; (пpin ȣpm:) кiemȣ̆ în ажȣtopȣ̆ пе вpe ȣnȣл din zeiї апъpъtopї sпpe deпъptape de вpe ȣnȣ̆ pъȣ̆. || (miж:) mъ sкîpвeskȣ̆, fȣгȣ̆ de чева. [de ȣnde

'Αποτροπίασμα (τὸ), жeptfъ sпpe deпъptape, апъpape de pъȣ̆. [ші

'Αποτροπιασμὸς (ὁ), апъpape пpin miжлoaчe înвлînzъtoape de zeeaskъ ȣpцie. 2) ȣpîчiȣne, sкîpвъ.

'Αποτρόπιος (ὁ, ἡ), = 'Αποτρόπαιος, ші 'Αποτρεπτικός. [din

'Απότροπος (ὁ, ἡ), întopsȣ̆, deпъptatȣ̆ de ла чева. 2) = 'Αποτρόπαιος. pesпinгъtopȣ̆ de peлe. 3) вpednikȣ̆ de ȣpъ. [ἀποτρέπω].

'Αποτροφὴ (ἡ), хpъnipe din чева. 2) хpanъ пȣцinъ (кît aвia sъ 'ші цie чinева вiaцa). [ші

'Απότροφος (ὁ, ἡ), (кȣ цen:) кpeskȣtȣ̆ deпapte de пatpia sa; (пpin ȣpm:) stpeinȣ̆. [ἀποτρέφω].

'Απο-τρυγάω -ῶ, biit: -ήσω, кѫлегѫ, iaѫ podѫ din чева.

'Απο-τρύχω (ύω), biit: -τρύσω, fakѫ пе чinева a обosi, îл osteneskѫ de totѫ, îї zлeieskѫ пѫtepiлe. 2) пръпъdeskѫ, пiepzѫ. «Οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρή». Sof:

'Απο-τρώγω, biit: -τρώξομαι (nex: ἀπέτραγον, ші чл:) pozѫ кѫ dinцiї; mъnînkѫ napte, saѫ de totѫ чева. 2) înчetezѫ de a mînka. [de ѫnde

'Απότρωκτος (ὁ, ἡ), mînkatѫ, posѫ de o napte; (de ѫnde Грam: fir:) zічepe, къpia s'a tъiat o sілaвъ.

'Απο-τρωπάω -ῶ, noet: în локѫ de 'Αποτρέπω.

'Απο-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (кѫ цen: ші pap кѫ ак:) nѫ nemepeskѫ, nѫ isвѫteskѫ; пiepzѫ. (de ѫnde ‖ пas:) «'Αποτετευγμένον». nenemepitѫ, neisвѫtitѫ dѫпe nъdeжde.

'Απο-τυκίζω, biit: -ίσω, чiоплeskѫ, netezeskѫ пiatpъ ші чл: кѫ чоканѫ.

'Απο-τυλόω -ῶ, biit: -ώσω, înвîptoшezѫ, întъpeskѫ чева de totѫ ка o вътътѫpъ, saѫ nerѫ.

'Απο-τυμπανίζω, biit: -ίσω. omopѫ кѫ вътaie; (de ѫnde) omopѫ ка пе ѫnѫ pъѫ-fъкътopѫ; (ші în цen:) omopѫ fъpъ miлъ.

'Απο-τυπόω -ῶ, biit: -ώσω, iaѫ, imitѫ кiпѫл кѫїва, saѫ fopmezѫ чева dѫпe кiпѫл алtѫia; iaѫ копie.

'Απο-τύπτω, biit: -τύψω, înчetezѫ de a вate, (ші miж: -ομαι) de a mъ вate.

'Αποτύπωμα (τὸ), чева fopmatѫ în imitape dѫпe кiпѫл алtѫia, skosъtѫpъ de копie, = "Εκτυπον, ші 'Αντίτυπον». [ші

'Αποτύπωσις, εως (ἡ), fopmape de чева dѫпe кiпѫл алtѫia, skoatepe, лѫape de копie dѫпe чева. [ἀποτυπόω].

'Απο-τυφλόω -ῶ, biit: -ώσω, opвeskѫ пе чinева de totѫ; (fir:) înкizѫ, astѫпѫ de totѫ. «'Αποτυφλωθεισῶν αἱμοῤῥοΐδων». Пав: Eцin: [de ѫnde

'Αποτύφλωσις, εως (ἡ), opвipe totaлъ; (fir:) astѫпape, înкidepe.

'Αποτύχημα (τὸ), ші

'Αποτυχία (ἡ), nenemepipe, neisвѫtipe în чева; nenopoчipe. [ші

'Αποτυχόντως, adв: (naptч:) nenemepit, fъpъ isвѫtipe. [ἀποτυγχάνω].

'Απ-ουλόω -ῶ, biit: -ώσω, înкizѫ, вindeкѫ desъвîpшit panъ. [de ѫnde

'Απούλωσις, εως (ἡ), вindeкape, înкidepe de panъ. [ші

'Απουλωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкѫ de a вindeка panъ.

'Απ-ουραγέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat:) fopmezѫ гapda dinaпoї, sîntѫ aшezatѫ de пazъ în коada ѫneї oшtipї.

'Απούρας, ші (miж: în локѫ de пas:) 'Απουράμενος, noet: nex: de naptч: ал лѫї 'Απαυρίσκομαι.

'Απ-ουρέω -ῶ, biit -ήσω, ші ήσομαι, skoцѫ чева din tpѫпѫл meѫ înпpeѫnъ кѫ ѫdѫл.

'Απ-ουρίζω, biit: -ίσω, Ion: în локѫ de 'Αφορίζω. [din

"Απουρος (ὁ, ἡ), noet: deпъptatѫ, skosѫ afapъ din xotapѫ, eкsпatpiatѫ. [ἀπὸ, ὅρος].

'Απ-ουρόω -ῶ, biit: -ώσω, плѫteskѫ кѫ вîntѫ neпpiinчosѫ, saѫ (din пpot:) кѫ totѫл пpiinчosѫ.

"Απους, οδος (ὁ, ἡ), чел fъpъ (saѫ кѫ skѫpte ші netpeвniчe) пiчoape [ἀ, πούς].

'Αποῦσα, fem: ал лѫї 'Απών, naptч: a лѫї "Απειμι, лiпseskѫ. [de ѫnde

'Απουσία (ἡ), nefiinцъ de faцъ, лiпsipe; пiepdepe de aвepe (οὐσία), пaгѫвъ. 2) (pap) = 'Αποσπερματισμός. [de ѫnde

'Απ-ουσιάζω, biit: -άσω, = "Απειμι, nѫ sîntѫ de faцъ, лiпseskѫ. 2) лasѫ кѫїва, saѫ пiepzѫ napte din aвepea mea, mъ пъгѫвeskѫ. 3) (pap кѫ ак: преп:) = 'Αποσπερμαίνω.

'Αποφαγεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫї 'Αποτρώγω.

'Απο-φαίνω, biit: -φανῶ, skoцѫ (ші пas: esѫ) de faцъ, fakѫ кѫnoskѫtѫ (ші пas: mъ apъtѫ). «"Οσα μοι ἐστὶν, ἅπαντα εἰς τὸ κοινὸν ἀποφαίνω». Ksen: «'Ιέναι, ὅπου ἂν ἀποφαινόμενοι εὐδόκιμοι εἶεν». Ksen: 2) dobedeskѫ, saѫ въdeskѫ (пpin кѫвinte saѫ алtfeл), daѫ de faцъ. «'Ιππίας δὲ ἀπέφαινε διακόσια καὶ χίλια». Тѫч: «'Απέφαινεν ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου, καὶ περιαιρετὸν εἶναι». Тѫч: «Καθαιρέτην, ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων». Тѫч: «'Ως δὲ ἀξιώτεροι ἐστὲ, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν». Ksen: «Τὴν βουλὴν ἀποφαίνειν τοὺς εἰληφότας χρήματα». Denpx: (ші miж:) «"Ον ἡ βουλὴ ἀποπέφανται χρήματα ἔχειν». (ші пas:) «"Ος ἀποπέφανται εἴκοσι τάλαντα ἔχων». Denpx: s'a въdit. 3) paпoptѫ, apъtѫ, daѫ în кѫnoшtinцъ; пîpъskѫ. «'Αποφαίνειν πρὸς τὸ δημόσιον, εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν». Лs: ші Плt: 4) înfъцiшezѫ. «"Εργον μὲν οὐδὲν ἀποφαίνουσι τοῖς χρήμασι». Dm: 'Αποφαίνειν τὴν διαθήκην». Лs: 5) лѫкpezѫ sпpe a se faчe (sъвîpшeskѫ) чева. «Πλουσίους ἐκ

πενεστάτων ἀποφήνας». Лѹч: «Ἔρια παραλαβοῦσαν ἱμάτια ἀποφῆναι». Ksen: 6) ворбеskъ, mъ eksпpimѹ, îmĭ daъ пъpepea xotъpît. «Ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε». Batpxm: «Περὶ μὲν ὧν κατείληφέ τις, ἀποφαίνεσθαι, περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχειν». Лpt: «Μὴ προπετῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν». Iskp: «Μὴ ἀποφαίνεσθαι ἄνευ τῶν συνδιαιτητῶν». Dm: [de ѹnde

'Απόφανσις, εως (ἡ) apъtape, doвedipe; пositiвъ eksпpimape de пъpepe, mi чл: (fлsf:) = 'Αξίωμα, жѹdikatъ, maksimъ, пъpepe netъгъdѹiвiлъ; xotъpîpe. [ші

'Αποφαντικὸς, ἡ, ὸν, копpinzъtopъ de (saъ kontpiвѹitopъ supe apъtape, eksпpimape пositiвъ (xotъpîtoape). saъ doвedipe, dape de faцъ (maĭ кѹ seamъ de вpe ѹnъ pъъ). [de ѹnde

'Αποφαντικῶς, adв: în kiпъ de пositiвъ apъtape, de eksпpimape xotъpîtoape; în feлъ de maksimъ, înkpedinцat, fъpъ nivĭ o îndoiaлъ.

'Απόφαντὸς, ἡ ші ος, ὸν ші ον, (fлsf:) ka o maksimъ netъгъdѹitъ, doвeditъ, eksпpimatъ кѹ toatъ xotъpîpea ші înkpedinцapea adeвъpѹлѹĭ. 2) = 'Αποφατικὸς. (вezĭ ші κατάφαντος). [ἀποφαίνω].

'Απόφασις, εως (ἡ), tъгъdѹipe. 2) = 'Απόφανσις, пositiвъ eksпpimape de пъpepe, ші чл: 3) = 'Απόκρισις, pesпѹnsъ. 4) (лeц:) peцistpѹ de aвepe. [din

'Αποφάσκω (fъpъ вiit:) = 'Απόφημι. [de ѹnde

'Αποφατικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, negatiвъ, tъгъdѹiosъ.

'Απο-φαυλίζω, вiit: -ίσω, = 'Εκφαυλίζω, nimiчeskъ пpin кѹвîntъ, desпpeцѹieskъ, apъtъ de пpostъ.

'Απο-φέρβομαι (fъpъ вiit:), поet: (кѹ цen:) паskъ, mъ хpъneskъ din чeва, doвîndeskъ podѹл din чeва.

'Απο-φέρω, вiit: ἀποίσω, (nex: ἀπήνεγκα, ші чл:) dѹкъ чeва de ѹndeва depapte, saъ aiѹpea. »Βραδέως τοίνυν καὶ πρόσφερέ μοι καὶ ἀπόφερε τὴν κύλικα». At: «'Απενεγκεῖν ᾗ δυνατὸν προσωτάτῳ». Ksen: «'Απενεγκὼν δὲ ὁ ἀετὸς τὸν λαγὼν ἐπὶ λόφον ἐχρῆτο». Ksen: (ші miж:) Ὅσα ἂν δυνώμεθα ἀπενέγκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν». Iskp: (ші пas:) «Ἔκαμε, καὶ ἀπηνέχθη ἔτι ζῶν εἰς Λακεδαίμονα». Ksen: 'Απενεχθεὶς εἰς τοὺς βαρβάρους ἐδούλευε». Ksen: «'Αποφέρεσθε τῶν ζώων τὰ τοιαῦτα διὰ τὴν θερμότητα». Пл: (ші fir:) «'Αποφέρει δὲ ἡ νόσος τὸν ἄνθρωπον». Лiв: хpъпeшte (omoapъ) воaлa пe omъ. «Μάτην ἑαυτοὺς ἀπήνεγκαν». Xpst: s'aъ omopît sinгѹpĭ. 2) daъ пapte din чeва xotъpîtъ; (de ѹnde) плъteskъ daжdie (datopie, ші чл:) «Τάλαντον ἔταξαν αὐτοῖς τῷ Διΐ ἀποφέρειν». Тѹч: «Δασμὸν, ὅνπερ ἔφερον ἐκείνῳ, σοὶ ἀποίσω». Ksen: «Τῶν οἰκετῶν ἕκαστος τούτῳ ἀπέφερε δύο ὀβολούς». Esx: «'Αποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον». Лѹч: 'Απέφερε τὰ χρέα». Apstf: «Ναύτας ἀποφέρειν». «Dm: (ші пas:) «Τοὺς ἱππεύσαντας ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι». Лs: 3) iaъ op чe mi se кѹвine, doвîndeskъ, kîштirъ. «'Αγαπάτωσαν ἄθλιοι τέτταρας ὀβολοὺς ἀποφέροντες». Лѹч: (ші miж:) «Τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποίσῃ». Tkp: «Τούτων τὴν δόξαν ἀποίσεσθε». Epd: 4) adѹкъ, înfъцiшezъ. «'Αποφέρειν λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς». Esx: «Αἰσχίνης ἀπήνεγκε παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος». Esx: (ші пas:) «'Απηνέχθη δὲ ἡ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή». Esx:

'Απο-φεύγω, вiit: -φεύξομαι, saъ -φευξοῦμαι, (кѹ ак: ші pap: кѹ цen:) fѹгъ, skaпъ de чeва; (лeц:) kîштirъ жѹdikatъ, mъ desвiноvъцeskъ. (de ѹnde ші a лѹĭ Алчiвiadъ) «Εὐήθη εἶναι τὸν δίκην ἔχοντα ζητεῖν ἀποφυγεῖν, ἐξὸν φυγεῖν». Пл: [de ѹnde

'Αποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, saъ kontpiвѹitopъ лa fѹцipe, saъ skъпape de чeва. [ші

'Απόφευξις, εως (ἡ), (кѹ цen:) = 'Αποφυγή, skъпape; (лeц:) desвiноvъцipe.

'Απο-φηληκίζω, вiit: -ίσω, taiъ, кѹлeгъ nekoaпte smokine; (de ѹnde fir:) siлniчeskъ, saъ лѹкpezъ чeва în siлniчie.

'Από-φημι, вiit: -φήσω, zikъ xotъpît nѹ, tъгъdѹieskъ. (вezĭ ші 'Απολέγω).

'Απόφημος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de лaѹdъ, чeл кѹ pea peпѹtaцie; ѹpsѹzъ. [ἀπὸ, φήμη].

'Απόφθαρμα (τὸ), = ἔκτρωμα, лeпъdъtѹpъ. 2) = φθόριον, doktopie de лeпъdat копiлѹл. [ἀποφθείρω].

'Απο-φθέγγομαι, вiit: -φθέξομαι, ворбeskъ xotъpît, mi кѹ emfasъ, saъ ka ѹnъ пpoopoкъ; (пpin ѹpm:) пpoopoчeskъ. [de ѹnde

'Αποφθεγκτήριος (ὁ, ἡ), поet: = кѹ

'Απόφθεγκτος (ὁ, ἡ), = 'Απόῤῥητος, oпpitъ de a se sпѹne, de neвopвit. 2) neвpednikъ de вopвipe, saъ paпoptape. [ші

'Απόφθεγμα (τὸ), aпoftermъ, кѹвîntъ (пpinч: de opaкoлъ, saѹ de вpe ѹnъ înцeлeпtъ въpвatъ) eksпpimъtopъ пe skѹptъ de ѹnъ mape ші пpea foлositopъ adeвъpъ. (вezĭ ші 'Απομνημόνευμα). [de ѹnde

'Αποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a вopвi în aпoftermе; asemъnatъ кѹ aпoftermъ; (пpin ѹpm:) кѹвîntъ skѹptъ ші înцeлeпtъ.

'Απο-φθείρω, viit: -φθερῶ, stricв de totв, prъпъdescв. 2) лепъdв копілв. || (nas:) «'Αποφθάρηθί μου». Apstf: nierĭ de dinaintea mea, din okiĭ meĭ, mi чл:

'Αποφθίμενος, noct: în локв de 'Απεφθιμένος, nas: tpe: de кв: saв (prin sinкопъ) miж: nex: 2: ал партч: лвĭ

'Απο-φθινύθω (fъръ viit:), mi

'Απο-φθίνω(φθίω), viit: -φθίσω, noct: prъпъdescв, tonescв de totв; (mi nestp: saв nas:) nierв, morв.

'Αποφθίσθω, noct: 3: sinr: neps: a nas: tpe: de кв: de порвнч: ал лвĭ 'Αποφθίνω.

'Αποφθορὰ (ἡ), лепъdъtвръ de копілв, = 'Απόφθαρμα.

'Απο-φιμόω -ῶ. viit: -ώσω, înкizв гвра dobitoквлвĭ prin къпъstрв; (în цen:) astвпв гвра, fakв a tъчea, onpeскв de a maĭ vorbi.

'Απο-φλαυρίζω, viit: -ίσω, = 'Αποφαυλίζω.

'Απο-φλεγμαίνω, viit: -ανῶ, скапв de înflamaцie, saв anpindepe; mъ desвmflв; pesвflв, mъ notoлeскв.

'Απο-φλεγματίζω, viit: -ίσω, квръцв de flegmъ. [de вnde

'Αποφλεγμάτισις, εως (ἡ), = кв

'Αποφλεγματισμὸς (ὁ), deшiertape, квръцipe de flegmъ.

'Απο-φλοιόω -ῶ, viit: -ώσω, жвноiв de коажъ, deскожeскв.

'Απο-φλύζω, viit: -φλύσω, fervînd în колкote daв ne din afaръ. 2) învetezв, slaв din fept în колкote; (fir:) pesвflв.

'Απο-φοιβάζω, viit: -άσω, prooрoчeскв; saв ворвeскв ka din opaколв, ka prooрokв.

'Απο-φοιτάω -ῶ, viit: -ήσω, (кв цen: saв sinгврв, saв кв pren:) mъ petrarв, mъ depъrtezв de a mepцe des ла вnв локв (de a школърi). 2) (кв ак: pren:) mъ dвкв, mъ strъmвtв aiвrea; (fir:) morв. [de вnde

'Αποφοίτησις, εως (ἡ), petraцepe, depъptape; (fir:) moapte.

'Απόφονος (ὁ, ἡ), noct: (nвmaĭ în frasвл) «Φόνος — ». Evp: skîrвosв, grozavв. [ἀπὸ, φόνος].

'Αποφορὰ (ἡ), adвчepe înapoĭ, saв aiвrea, transportape, mi чл: 2) daждie (maĭ кв seamъ плътitъ de poвĭ слвжind ла stpeinĭ din simвria лор); saв платъ de orĭ чe datopie, kipie mi чл; (de вnde în цen: 3) benitв, folosв, kîштirв. 4) (apitm:) = 'Αφαίρεσις, скъdepe. 5) miposв (ввnв saв pъв) eшitв din чева; евапорацie, mi чл: (bezĭ mi 'Αναφορά). [ἀποφέρω].

'Αποφόρησις, εως (ἡ), = 'Αποφορὰ, евапорацie, pesвflape. [mi

'Αποφόρητος (ὁ, ἡ), nвtinvosв, saв bredпikв de a se лва. (de вnde || sввt) «'Αποφόρητα». zaxapikale, че noftiцii ла o masъ пвteaв лва кв sine a kasъ. [neîntp: ἀποφορέω]

'Απόφορος (ὁ, ἡ), = 'Αφόρητος, nesвfepitв, vrîvosв. 2) = 'Αφορος, nepoditorв. 3) (pap) nesвfepitorв, nenвtinvosв a pъвda, славв. [ἀποφέρω].

'Απο-φορτίζομαι, viit: -ίσομαι, mъ deskarkв.

'Απο-φράγνυμι, viit: -φράξω, = 'Αποφράσσω. [de вnde

'Απόφραξις, εως (ἡ), înгrъdipe, saв înkidepe, astвnape desъvîrшitъ.

'Αποφρὰς, άδος (ἡ), [ἀπὸ, φράζω] (prinч: zi) neorвrлie, de pestriшte (tврч: врsвzъ); (prin врm:) цinвtъ, вътratъ de seamъ, nелвкрътoape. || «'Ανθρωπος ἀποφράς». Sin: вrîvosв, врsвzв, snвrkatв. mi «'Αποφράδες πύλαι». se zîveaв în Poma порцile четъцiĭ, prin kape skoteaв ne· veĭ osîndiцi ла moapte (Lat: sceleratae portae), mi ne вnde se netpeчeaв потnele mormîntale.

'Απο-φράσσω (ττω), viit: -φράξω, înkizв кв înгrъdipe; (în цen:) înkizв, astвnв, opreskв.

'Απο-φροντίζω, viit: -ίσω, (кв ак:) пъръseskв гriжa, nв maĭ amв гriжъ de чева.

'Απο-φρύγω, viit: -φρύξω, frigв, пръжeskв în вskatв, în sekв, вsвkв.

'Αποφυὰς, άδος (ἡ), = 'Απόφυσις, mi paraфuás; (fir:) лвkpв de prisosв, în treakътв гъkътв, akvesoriв. [ἀποφύω].

'Απο-φυγγάνω, = 'Αποφεύγω. [de вnde

'Αποφυγὴ (ἡ), = 'Απόφευξις.

'Αποφύλιος (ὁ, ἡ), nekвviinvosв ла nivĭ o seminцic, neintratв în nivĭ o seminцic, (prin врm:) stpeinв. [ἀπὸ, φυλή].

'Απο-φυλλίζω, viit: -ίσω, desfrвnzeskв (вnв nomв, saв копачiв). 2) (nestp:) îmĭ kadв frвnzele, mъ desfrвnzeskв. [de вnde

'Αποφύλλισις, εως (ἡ), tъiepe, saв къdepe de frвnze.

'Αποφῦναι, nex: 2: de inf: лвĭ 'Αποφύω.

'Απόφυξις, εως (ἡ), = 'Απόφευξις.

'Απο-φυσάω -ῶ, viit: -φυσήσω, prin sвfflape apdikв, depъptezв чева dene чева. 2) = 'Εκφυσάω, mi ἐκπνέω. 3) = 'Αποπέρδω. skoцв vîntв ne жos. [de вnde

'Αποφύσησις, εως (ἡ), sвflape de чева; pesвflape.

'Απόφυσις, εως (ἡ), [ἀποφύω] (botn:) вlъstarв ne d'алътвrea; (anat:) eшitъръ afaръ din къrnвriле, saв oaseле trвnвлвĭ. (bezĭ mi 'Επίφυσις).

'Αποφυτεία (ἡ), pesъdipe. [din

'Απο-φυτεύω, biit: -εύσω, pesъdeskъ o plantъ într'altъ napte, skoцînd'o din locul eĭ-

'Απο-φύω, biit: -ύσω, skoцъ vlъstъrĭ ne d'alътъpea. || (nas: saъ miж:) mъ naskъ, pesъpъ, mi (npin spm:) mъ desnapцъ din чева. || (грек: de кв:) 'Αποπέφυκα (кв ак: преп:) sîntъ fipeшte neîndemînatikъ, amъ fipeaskъ autinatie kъipe чева, saъ nъ sîntъ fъkutъ nentpъ чева.

'Αποφώλιος (ὁ, ἡ), лепъdatъ din kъîvъ [ἀπὸ, φωλεά]; (npin spm: fir:) neanpovatъ, neîntpevвinцatъ, zadapnikъ, nefolositopъ; mi (npin întind:) monstpвosъ, sedвatikъ, desnatвpatъ.

'Απο-χάζομαι, biit: -χάσομαι, noet: (кв цen:) = 'Αποχωρέω, mъ denъptezъ, mъ petpapъ.

'Αποχαλασμὸς (ὁ), sdъвipe, destindepe. [din

'Απο-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, лasъ слав, destinzъ, словozъ (ѣsnie, mi чл:) kîte nвцinъ, saъ de totъ.

'Απο-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцъ fpîвл, desfpînezъ.

'Απο-χαλκεύω, biit: -εύσω, konstpвiъ, fakъ чева de (saъ akoperъ кв) apamъ.

'Απο-χαλκίζω, biit: -ίσω, (kom:) жъfвieskъ ne чinева nînъ ла вапвл de apamъ (χαλκίον).

'Απο-χαρακόω -ῶ, biit: -ώσω, înkizъ, întъpeskъ вine кв шанцврĭ.

'Αποχάραξις, εως (ἡ), харакsipe, însemnape npin srîpiepe. [din

'Απο-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, харакsind, srîpiind, tъind fakъ semnъ; (med:) iaъ sînцe кв харакsipe, tъiepe în faцъ, saъ srъpiepe.

'Απο-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, dъpвieskъ din че amъ maĭ de npisosъ.

'Απο-χειμάζει, biit. -άσει, (вnineps:) tpeче eapna, vpemea pea, saъ visopeле.

'Απο-χειρίζω, biit: -ίσω, iaъ, taiъ mîna kъîva. «'Αποχειρισθεὶς τὴν δεξιάν». Sвid:

'Αποχειρόβιος, mi

'Αποχειροβίωτος (ὁ, ἡ), tpъitopъ din лекpвл mîînelopъ saле. [ἀπὸ, χεὶρ, βίος].

'Απόχειρος (ὁ, ἡ), nefndemînatъ, nerata. [ἀπὸ, χέιρ].

'Απο-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ ne чinева din nostъ. 2) votînd npin întindepe de mînъ desвinovъцipe. (vezĭ mi 'Αποψηφίζομαι).

'Αποχειροτονία (ἡ), skoatepe din nostъ. 2) desвinovъцipe votatъ npin întindepe de mînъ,=='Αποψήφισις. [ἀπὸ, χεὶρ, τόνος].

'Απο-χειρόω -ῶ, biit: -ώσω, (кв doĭ ак:) xpъпeskъ чева din mîînеле къîва, ad: лipseskъ ne чinева de чева.

'Απ-οχετεύω, biit: -εύσω, avatъ npin kanalъ ana вnzĭ pîъ întp'altъ napte.

'Απο-χέω, noet: , mi

'Απο-χέω, biit: -χεύσω, (nex: ἀπέχεα, mi чл:) vъpsъ din чева, saъ din sinemĭ afapъ, saъ жos, saъ în vpe вnъ vasъ чева, iворъskъ. «Παγαὶ ἀποχεύονται». Esp: «'Απόχει μετὰ καρδαμώμου». Dskp: «'Αποχεῖ τὸν καρπὸν τοῦ στάχυος». Γaz:

'Αποχὴ (ἡ), denъptape, distanцъ; avцipe, nepe, înfpînape; (лeц:) pefвipe. [ἀπέχω].

'Απο-χηρόω -ῶ, biit: -ώσω, (кв ак: mi цen:) vъdвueskъ ne чinева; (în цen:) lipseskъ ne чinева de чева.

'Απο-χναύω, biit: -χνάυσω, pozъ xpъnind чева de вndева.

'Απόχορδος (ὁ, ἡ), deskopdatъ; (fir:) nenotpivitъ. [ἀπὸ, χορδή].

'Απο-χραίνω, biit: -χρανῶ, (zorp:) вneskъ (mi aша prefakъ) ne nesimцite mi treplat колоареле вneĭ ikoane, nestpezъ, desfiinцezъ vioiчivnea лор, mi (npin spm:) daъ ikoaneĭ vmvpъ, mi o fakъ maĭ fipeaskъ. (vezĭ 'Απόχρωσις, mi συμφθείρω).

'Απο-χράω (Ion: -χρέω)-ῶ, biit: -ήσω, prooroчeskъ. 2) sîntъ destвlъ. «Οἷς ἐγὼν ἀποχρέω». Epigp: || (iap maĭ ovivn: în a tpeia neps:)ἀπόχρη, biit: χρήσει (прел: ἀπέχρη, nex: ἀπέχρησε: inf: ἀποχρῆναι mi ἀποχρῆν, partч: ἀποχρῶν, ὦσα, ὦν), este destvlъ, ажвnцe, (se akoapdъ în felвpite kipвpĭ). «Οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ τοῦτο». Dm: «'Απόχρη τὰ κεφάλαια εἰπεῖν». Лвч: «'Ο ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ ἀπολαβεῖν». Iskp: ἀπόχρη εἰς εὐμορφίαν». Лвч: || (miж: кв dat: mi преп: ак:) ἀποχρῶμαι, biit: -χρήσομαι (întpвnipile pap în α, maĭ ovivn: în η), întpevвinцezъ чева nвцin mi кв лвare aminte (kînd este nevoe, saъ okazie), saъ (din prot:) nekpвцat, mi кв kovîrшipe, ==Καταχρῶμαι; (npin spm:) prъnъdeskъ, stpikъ, kelтвieskъ pъ чева; (mi npin întind: кв ак:) omopъ. 2) sokoteskъ (mi se pape) чева destвlъ, mъ îndestвlezъ, mъ mвlцвmeskъ întp'aveea. «'Αποχρεώμενος τούτοις». mi «Οὐκ ἀπεχρᾶτο ἄρχειν Μήδων». Ep:

'Απόχρεμμα (τὸ), totъ ce se skvîpъ afapъ npin pъpipe, flermъ, skvinatъ, mi чл: [mi

'Αποχρεμπτικὸς, ἡ, ὸν, svnvsъ la skoatepe de flerme npin pъpipe; saъ kon-

tpiвȣitopȣ̆, înлesnitopȣ̆ ла sкȣĭпape de fлerme. [din

'Απο-χρέμπτομαι, вiit: -χρέμψομαι, ръпind sкоцȣ̆ fлerme. [de ȣnde

'Απόχρεμψις, εως (ἡ), sкȣĭпape de fлerme прin ръпipe.

'Απο-χρέομαι, Ion: în локȣ̆ de 'Αποχράομαι.

'Απόχρη, вiit: -χρήσει (neпeps:), este destȣлȣ̆, ажȣпце. (вezĭ 'Αποχράω).

'Αποχρήματος (ὁ, ἡ), лȣъtopȣ̆ de вaniĭ кȣĭва, пъгȣвitopȣ̆. 2) кape nȣ konstъ în вanĭ. «Ζημία ἀποχρήματος». Esхл: [ἀπὸ, χρῆμα].

'Απόχρησις, εως (ἡ), [ἀποχράομαι] întpeвȣinцape ла чева. 2) pea întpeвȣinцape, aвȣzȣ̆; (прin ȣpm:) stpiкape, пръпъdipe; (ші прin întind:) omopîpe. 3)=Χρεία.

'Απο-χρίω, вiit: -χρίσω, ръzȣiȣ̆ ȣnsoapea, sпoitȣpa depe чева.

'Απο-χρυσόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкȣ̆ чева în aȣpȣ̆; aȣpeskȣ̆ de totȣ̆; пpefaкȣ̆ вanĭ în aȣpȣ̆ (галвenĭ).

'Αποχρώντως, adв: (пaptч:) de îndestȣлȣ̆. [вezĭ 'Αποχράω].

'Απο-χρώννυμι, вiit: -χρώσω, apdiкȣ̆, desfiinцezȣ̆ mȣлta вioiчȣne a колоapeĭ ȣneĭ iкoane. (вezĭ 'Αποχραίνω). [de ȣnde

'Απόχρωσις, εως (ἡ), (zorp:) mъestpoasъ întȣneкape întpe dînseле a колоapeлop ȣneĭ iкoane sпpe fopmapea ȣmвpeĭ. (вezĭ 'Αποχραίνω, компap: ші кȣ φθορά).

'Αποχυθῆναι, пas: nex: 1 de înf: ал лȣĭ 'Αποχέω.

'Απο-χυλίζω, вiit: = -ίσω, sкоцȣ̆, iaȣ̆ zeamъ din чева.

'Απόχυμα (τὸ), че este въpsatȣ̆ din чева. [ἀποχέω].

'Απ-οχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskȣ̆ чева вine de пpetȣtindenea.

'Απόχυσις, εως (ἡ), ="Εκχυσις, въpsape din чева afapъ. [ἀποχέω].

'Απο-χωλεύω, вiit: -εύσω, skiopezȣ̆ пe чinева de totȣ̆.

'Απο-χώννυμι, вiit: -χώσω, desпapцȣ̆, saȣ̆ înгpъdeskȣ̆ чева гpъmъdind пъmîntȣ̆.

'Απο-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ depъptezȣ̆, mъ tpaгȣ̆ înaпoĭ, mъ daȣ̆ in лatȣpĭ; (de ȣnde)='Αποπατέω, mъ пȣiȣ̆ in пoianъ. [de ȣnde

'Αποχώρημα (τὸ),='Αποπάτημα, eшitȣpъ în пoianъ, skîpnъ. [ші

'Αποχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe; dape în лatȣpĭ. 2) deшeptape de пîntече.

'Απο-χωρίζω, вiit: -ίσω, desпapцȣ̆ чева de чева; depъptezȣ̆. || (пas:)='Αποχωρέω. [de ȣnde

'Αποχώρισις, εως (ἡ), desпъpцipe; depъptape. [ші

'Αποχωριστὴς, οῦ (ὁ), desпъpцitopȣ̆.

'Απόχωσις, εως (ἡ), [ἀποχώννυμι] înкidepe, astȣпape кȣ гpъmъdipe, saȣ̆ maлȣ̆ de пъmîntȣ̆. «'Απόχωσις ποταμοῦ, ші чл»:

'Αποψαίστωρ, ορος (ὁ), poet: шtepгъtopȣ̆, sвîntъtopȣ̆. [ἀποψάω].

'Απο-ψαλίζω, вiit: -ίσω, taiȣ̆ кȣ foapfeче, fopfeчezȣ̆ чева.

'Απο-ψάλλω, вiit: -ψαλῶ, sлoвozȣ̆ koapda întînsъ a apкȣлȣĭ, кa sъ se asвîpле sъцeata; (în цen:) asвîpлȣ̆, pepezȣ̆ чева прin întindepe. [de ȣnde

'Απόψαλμα (τὸ), пaptea, ȣnde atinгîndȣ se koapda pesȣnъ.

'Απο-ψάω, -ῶ вiit: -ψήσω, прin atinцepe saȣ̆ ȣшȣpъ fpeкape шtepгȣ̆ чева, iaȣ̆ depe d' asȣпpa. «'Αποψᾶν τῷ δακτύλῳ (σπόγγῳ, μύακι, ші чл:) τὸ ἐπιπλέον». Dsкp: (ші miж:) «'Αποψώμενον τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα». Ksen: (вezĭ ші 'Απομάσσω).

'Απο-ψεύδω, вiit: -ψεύσω, minцȣ̆, amъцeskȣ̆ пe чinева кȣ mînчiȣnъ. || (miж: кȣ цen:) mъ înшeлȣ̆, nȣ nemepeskȣ̆.

'Απόψηγμα [ἀποψήχω], ші

'Απόψημα (τὸ), чeea че ese прin шtepцepe ші fpeкape, = 'Απότριμμα, neкȣpъцenie, soaie шteapsъ. [ші

'Απόψηστος (ὁ, ἡ), шtepsȣ̆, лȣatȣ̆ depe d'asȣпpa. || (sȣвst:) 'Απόψηστον (τὸ), = кȣ

'Απόψηστρον (τὸ),='Απόμακτρον. [ἀποψάω].

'Απο-ψηφίζομαι, вiit: -ίσομαι, isвъвeskȣ̆ de пîpъ, desвinoвъцeskȣ̆ пe чinева прin вotape. saȣ̆ xotъpîpe. 2) desanpoвezȣ̆, desкȣвiinцezȣ̆, desfiinцezȣ̆ чева прin вotȣл meȣ̆; (în цen:) daȣ̆ вotȣ̆ neгatiвȣ̆, xotъpъskȣ̆ a nȣ se faче aчeea, despe кape este вotapea. «'Απεψηφίσαντο μὴ πέμπειν». Dm: (вezĭ ші 'Αποχειροτονέω). [de ȣnde

'Αποψήφισις, εως (ἡ). desвinoвъцitoape, saȣ̆ deskȣвiinцъtoape вotape.

'Απο-ψήχω, вiit: -ψήξω, = 'Αποψάω.

'Απο-ψιλόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кȣ aк: ші цen:) голeskȣ̆ пe чinева de чева (dap maĭ кȣ seamъ de пъpȣ̆, saȣ̆ de fpȣnze ші foĭ); жȣmȣлeskȣ̆; (în цen:) лipseskȣ̆, despoiȣ̆ de чева. [de ȣnde

'Αποψίλωσις, εως (ἡ), голipe; жȣmȣлipe; despoiepe, ші чл:

"Αποψις, εως (ἡ), прiвipe de depapte, saȣ̆ din 'naлtȣ̆; (în цen:) вedepe; лoлȣл, zidipea (maĭ кȣ seamъ de лîngъ mape), de ȣnde

поате авеа чінева о astfeл de ведере (franц: belvéder, тврч: кioskiк). [din

'Απόφομαι, viit: ал лвї 'Αφοράω din (neînțр:) ἀπόπτομαι.

'Απο-ψοφέω -ῶ viit: -ήσω, ţропкъneskъ, fakъ sromotъ, sъnetъ ші чл: (de вnde)= 'Αποπέρδω. [de вnde

'Αποψόφησις (ἡ), ţропкъnipe, sromotape; ші= 'Αποπορδή.

'Απόψυγμα (τὸ),='Αφόδευμα, skîrnъ. [ші

'Απόψυξις, εως (ἡ), ръкорipe, aepape; pesъfiape; (de вnde) eшipea sъfletълуї; (fig:) вмкраре, дешертape de пînteчe. [din

'Απο-ψύχω, viit: -ψύξω, ръчeskъ чева калдъ, saŭ sвîntъ чева вдъ; aepezъ, ръкореskъ; (ші між:) -ομαι, мъ ръкореskъ, înrieцъ, децеръ; (ші fig:) mi se stinge pîвna, mi se ръчemte inima кътре чева, аморцeskъ. «Τῶν ὄψων τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δὲ ὅλως ἀποψύξαντα». At: «'Αποψύχειν τὸ σκαφίδιον». Лвч: (ші nestр: saŭ ел:) «'Επειδὰν ἀποψύξῃ (se înц: ὁ ἀὴρ)». Плат: кînd se ва ръкорi. «Λεπτὸν ἀποψύχων». Bionъ. (ші між) «'Ιδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων». Іл: X: (ші пas:) «'Απεψύχθη τὰ ἄκρα». Гал: «'Αποψυχθεῖσα αἰθάλη». Dвкр: «Ὧν ἐνθυμηθεῖσα ἀπέψυγμαι». Алчfр: (ші fig:) «'Απεψυγμένοι πρὸς τὸ μέλλον». Apst: речї ші непъвъторї. 2) îmї daŭ sвfletъл, saŭ летinъ. «Τὸν δὲ προτὶ οἱ εἶλεν ἀποψύχοντα». Od: Ω. «'Αποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου». Sкр: (ші кв кazъ). «'Αποψύχων βίον». Sof: (везї ші 'Ανα[']Απο]πνέω, ші 'Αναψύχω).

'Απο-ψωλέω -ῶ, viit: -ήσω, голeskъ капвл тъдвларвлуї цenitalъ ал бърватълуї; (de вnde) «'Απεψωλημένος». Apstf: desfрînatъ, кврваръ.

'Απώμνυς, noeț: îп локъ de 'Απώμνυς, 2: sinr: neps; a прел: лвї 'Απόμνυμι.

"Αππα îп локъ de πάππα, (nedекл:) кiemape шînrîitoape a копілвлуї кътре татъл съъ. (везї ші 'Απφὰ ші "Αττα).

'Αππαπαὶ, intepiek: (de мвлцъмipe), вравo, =Εὖγε. (везї ші 'Αττατaί).

'Αππέμπω, noeț: (pap) îп локъ de 'Αναπέμπω.

'Απραγέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ îп нелвкраре, пв лвкрezъ, пв fakъ nimikъ, ='Απραχτῶ. [ші

'Απραγία (ἡ), нелвкраре. [ἀ, πράττω].

'Απραγμάτευτος (ὁ, ἡ), съвîршitъ, saŭ de съвîршit fърът мвлте ostenелї (πράγματα), лesnicвosъ. 2) (din прот:) кв totвл несъвîршitъ. 3) неоквпатъ, saŭ neîndemînatikъ ла треві (маї кв seamъ нетцъторенiї); (îп цен:) лепешъ; nedestoinikъ; saŭ непъвъторъ. [ἀ, πραγματεύομαι].

'Απραγμόνως, adв: лesne (fърът гріжъ, saŭ ostenелї, ші грeвъцї). [ші

'Απραγμοσύνη (ἡ), neîngріжare, лintшtipe; (de вnde) лене, трîndъвіе; 2) neamestekъ, деnърtape de треві политіче. [din

'Απράγμων, ονος (ὁ, ἡ), деnъртatъ, авцinatъ de треві (маї кв seamъ политіче); ізвitorъ de лiniшte, neîngріжatъ, neamestekatъ îп треві лвмії. 2) (desпре лвкрврї),= 'Απραγμάτευτος, лesnicвosъ, ла îndemînъ; лiniштitъ. [ἀ, πρᾶγμα].

'Απρακτέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Απραγέω. 2) пв'шї съвîршeskъ трeава, пв'шї nemepeskъ скопвл, пв isвvteskъ. [din

"Απρακτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πράττω] (акт:) чел че п'а съвîршit nimikъ, пв'шї a nemepit скопвл. «'Απράκτους τοὺς πρέσβεις ἀπέπεμψεν». Epod: «Τὸ φάρμακον ἄπρακτα ἀπεργάζεται τὰ δυνάσιμα». Dвкр: 2)=ἀργὸς, нелвкръторъ (двне врта кървіа пв ese треавъ). «'Ανήρ—». Пл: «Γῆ—». Грг: nepoditorъ. 3) de нелвкрат. «'Ημέρα—». Лвч: zi de нелвкраре, serвъtoape. 4) (пas:) nesъвîршitъ, fърът isправъ, zadarnikъ; saŭ de neîndpentat. «Πόλεμος («"Ερις, ἐλπὶς, δδύνη ші чл:)—».

Om: [de вnde

'Απράκτως, adв: fърът nічї o isправъ, saŭ pesвlatъ, îп zadarъ.

'Απραξία (ἡ), нелвкраре, saŭ întреркnere din лвкрв. 2) = 'Απραγμοσύνη. [ἀ, πρᾶξις].

'Απρασία (ἡ), невînzape (тврч: kesatъ), некъвtape. [din

"Απρατος (ὁ, ἡ), [ἀ, πιπράσκω] невîndвtъ, saŭ de невîndвt.

'Απρήϋντος (ὁ, ἡ), neînвлînzitъ. [ἀ, πραΰνομαι].

'Απρέπεια (ἡ), = ἀκοσμία, некъвiinцъ. [din

'Απρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), некъвiinчosъ, nenotpibitъ. [ἀ, πρέπει]. [de вnde

'Απρεπία (ἡ), noeț: îп локъ de 'Απρέπεια. [ші

'Απρεπῶς, adв: fърът кавiinцъ, nenotpibit.

"Απρηκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήκτως, Ion: îп локъ de "Απρακτος.

'Απρήϋντος, (ὁ, ἡ), Ion: îп локъ de 'Απρΰντος.

'Απριάτην, adв: noeț: îп dapъ, fърът платъ. [din

'Απρίατος, ος (ші noeț:) η, ον. [ἀ, πρίαμαι] некътпърatъ, лвatъ îп dapъ.

Ἄπριγδα, ші

'Απρικτεὶ, поет: = кѫ

'Απρίξ, adв: stpîns, de nesmѫлs, înклешtat. «'Απρίξ ἀντεχόμενος». [ἀ, πρίω, stpînrŭ, легŭ tape].

Ἄπριστος (ὁ, ἡ), [ἀ, πρίω. taiŭ кѫ херъstpъѫл] nexeръstpѫitŭ.

'Απροαιρεσία (ἡ), лiпsъ de воiнцъ прin dpeaпĭъ жѫdeкatъ; nепрекiпzѫipe, = 'Απροβουλία. [ші

'Απροαίρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως, чел fъръ sловоdъ воiнцъ din алеџере ші хотърîре прin dpeaптъ жѫdiкatъ. 2) fъкѫtŭ fъръ воеа кѫĭва, nевоitŭ [ἀ, προαιρέομαι]. (вezĭ ші

'Απροβούλευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, nепрекiпzѫitopŭ, nепревъzъtopŭ. 2) (пas:) fъкѫtŭ fъръ прегîndipe, nепреmeditatѫ, nепрекѫџetatŭ; (dap maĭ кѫ seamъ) nesѫпѫsŭ maĭ 'nainte ла кiпzѫipea sfatѫлѫĭ, nепрediskѫtatŭ de sfatŭ. [ἀ, προβουλεύομαι].

'Απροβουλία (ἡ), nепрекiпzѫipe, nепрегъtipe, nenpesfъtѫipe; (прin ѫрm:) = 'Απόνοια, обръznічie, desnъdъжdѫitъ îndpîzneaлъ. [din

'Απρόβουλος (ὁ, ἡ), ші adв: -βούλως, = 'Απροβούλευτος, -εύτως. [ἀ, πρὸ, βουλή].

'Απροδιήγητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως, nепреповestitŭ, nепреdesлѫшitŭ. [ἀ, προδιηγέομαι].

'Απροδιόριστος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίστως, nепрехотърîtŭ, nепрерîndѫitŭ, nепреdestinatŭ. [ἀ, προδιορίζω].

'Απρόελπτος (ὁ, ἡ), поет: nenъdъжdѫitŭ, neaшtentatŭ. [ἀ, προέλπομαι].

'Απρόθετος (ὁ, ἡ), ші adв: -έτως, nепрекѫџetatŭ, nепрегînditŭ, nѫ întp'adins. [ἀ, προτίθεμαι].

'Απρόθυμος (ὁ, ἡ), nевоiosŭ, чел fъръ inimъ ла чева, nерîвnitopŭ. [ἀ, πρόθυμος].

'Απροΐδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = 'Απρόοπτος, nепревъzѫtŭ, nепреaшtentatŭ. 2) nепревъzъtopŭ, nепрегînditopŭ. [ἀ, προείδω neîntp:].

Ἄπροικος (ὁ, ἡ), neînzestpatŭ, лiпsitŭ de zestpe. [ἀ, πρόιξ].

'Απρόϊτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίτως [ἀ, πρόειμι], neeшitŭ din (шezъtopŭ totdaѫna în) каsa sa.

'Απροκάλυπτος (ὁ, ἡ), neaкоперitŭ dinainte, înвedepatŭ; (fiг:) nefъцъpitŭ, nепрefъкѫtŭ, sinчерŭ. [ἀ, προκαλύπτω]. [de ѫnde

'Απροκαλύπτως, adв: fъръ акоперemîntŭ dinainte, înвedepat, de faцъ; (fiг:) fъръ пропѫse прiчiнѫipĭ, saŭ fъцъpie.

'Απροκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), neaлкъtѫitŭ, nекonstpѫitŭ de maĭ 'nainte, nепрегъtitŭ; neînfpѫmѫseцatŭ. [ἀ, προκατασκευάζω].

'Απροκοπία (ἡ), neînaintape, nепрокопseaлъ. [din

'Απρόκοπος (ὁ, ἡ), neînaintatŭ, nesпopitŭ, neisвѫtitopŭ întp' але sале, nепрокопsitŭ. [ἀ, προκοπή].

'Απρόληπτος (ὁ, ἡ), neaпѫкatŭ maĭ 'nainte, nепревenitŭ; (прin ѫрm:) каре аре вреme înкъ de a se faче. 2) (pap) чел din sine nекѫnoskѫtŭ, nевъzѫtŭ. 3) sловоdŭ de прежѫdiкъцĭ (προλήψεις), saŭ грешite пърерĭ. [ἀ, προλαμβάνω].

'Απρομήθεια (ἡ), nепреînгріжipe, nепрегъtipe, nекъпѫipe de tpeвѫinчoase пе вiitopŭ. [ἀ, προμηθὴς].

'Απρομήθητος (ὁ, ἡ), nепреînгріжitŭ, nепрегъtitŭ пе вiitopŭ. [ἀ, προμηθέομαι].

'Απρονοησία (ἡ), nепрегîndipe, nепреînцелеџере; (прin ѫрm:) nепреînгріжipe, nепрегъtipe. [ші

'Απρονοητέω -ῶ вiit: -ήσω, nѫ преînцелегŭ, nѫ прiчепŭ de maĭ 'nainte; (прin ѫрm:) nѫ превъzŭ, nѫ преînгріжeskŭ пеntpѫ вiitopŭ. [ші

'Απρονόητος (ὁ, ἡ), nепреînцелегъtopŭ, nепревъzъtopŭ; (прin ѫрm:) nепреînгріжitopŭ de вiitopŭ. 2) (пas.) nепревъzѫtŭ, nепреînгріжitŭ; кiвepnisitŭ fъръ преînгріжipe. [ἀ, προνοέω]. [de ѫnde

'Απρονοήτως, adв: nепрегîndit, nепреînгріжit, nепревъzѫt.

'Απρονόμευτος (ὁ, ἡ), neжъfѫitŭ; saŭ de neжefѫit. [ἀ, προνομεύω].

'Απρόξενος (ὁ, ἡ), (stpeinŭ) лiпsitŭ de прiimitopŭ de stpeinĭ. [ἀ, πρόξενος].

'Απροοιμίαστος (ὁ, ἡ), (ворвitopŭ, saŭ кѫвîntŭ) fъръ eкsopdiŭ. [ἀ, προοιμιάζομαι].

'Απρόοπτος (ὁ, ἡ), nепревъzѫtŭ, saŭ de nепревъzѫt, neaшtentatŭ, de nъпpasnъ, de odatъ. || «'Εξ(«'Απὸ τοῦ) ἀπροόπτου».=кѫ

'Απροόπτως, adв: пе neamtentate, fъръ de вeste. [ἀ, προόπτομαι].

'Απροόρατος (ὁ, ἡ), ші adв: -άτως, = 'Απρόοπτος, -όπτως. [ἀ, προοράω].

'Απροπτωσία (ἡ), nелesniчoasъ înклinape, saŭ înвoipe ла чева, калitatea лѫĭ....

'Απρόπτωτος (ὁ, ἡ), nекъzѫtŭ, neînклinatŭ, neîndѫплекatŭ, neînвoitŭ лesne ла чева, цinѫtŭ tape. [ἀ, προπίπτω].

'Απροσάντητος (ὁ, ἡ), neîntîmпinatŭ, neaпpoпiatŭ. [ἀ, προσαντάω].

'Απροσαύδητος (ὁ, ἡ), (ἀ, προσαυδάω) къ-

рѹіа nimenĭ, saŭ каре niminлѹĭ nѹ ворвеште, =’Απροσηγόρητος.

’Απρόσβατος (ὁ, ἡ), (локŭ) неапропіатŭ, пекълкатŭ. [ἀ, προσβαίνω].

’Απρόσβλητος (ὁ, ἡ), neatакatŭ, saŭ de neatакat, nepesвoitŭ; неапропіатŭ. [ἀ, προσβάλλω].

’Απροσδεὴς, έος (ὁ, ἡ), (кѹ ţen:) neлiпsitŭ ші de алтŭ чева. [ἀ, πρός, δέει].

’Απρόσδεκτος (ὁ, ἡ), непріimitорŭ, saŭ непріimitŭ de niminea апроапе, неапропіатŭ; непріimitŭ de вѹпŭ, =’Απαράδεκτος, neadmisiвiлŭ. [ἀ, προσδέχομαι].

’Απροσδιόνυσος (ὁ, ἡ), (прінч:) непотрівітŭ кѹ sервътоареа лѹĭ Dionisŭ (Бакѹ); (іар în ţen:) некѹвіінчоsŭ. [ἀ, πρὸς, Διόνυσος].

’Απροσδιόριστος (ὁ, ἡ), nexotъpîtŭ, nedefinitŭ, nemъpţinitŭ. «Τῶν ὡρισμένων προτάσεων αἱ μὲν ἀπροσδιόριστοι». Apst: [ἀ, προσδιορίζομαι]. [de ѹnde

’Απροσδιορίστως, adв: nexotъpît, nepîndѹit; nedefinit.

’Απροσδόκητος (ὁ, ἡ), [ἀ, προσδοκῶ] neaштeптatŭ, nenъdъждѹitŭ; (ші акт:) nenъdъждѹitорŭ. || «’Εξ ἀπροσδοκήτου».=кѹ

’Απροσδοκήτως, adв: пе nenъdъждѹite, пе neaштeптate, fъpъ вeste.

’Απροσέγγιστος (ὁ, ἡ), = ’Απρόσιτος, неапропіатŭ. [ἀ, προσεγγίζω].

’Απρόσεκτος (ὁ, ἡ), невъгъторŭ de seamъ. [ἀ, προσέχω.].

’Απροσέλευστος (ὁ, ἡ), неапропіатŭ, = ’Απρόσιτος. [ἀ, προσελεύθω].

’Απροσεξία (ἡ), невъгаре de seamъ, нелѹаре a minte. [ἀπρόσεκτος].

’Απροσηγόρητος (ὁ, ἡ), nesaлѹtatŭ de niminea; saŭ кътре каре niminea n’ a adpesat ворвіре. [ἀ, προσηγορέω].

’Απροσηγορία (ἡ), nesaлѹtape; неворвіре кътре... [din

’Απροσήγορος (ὁ, ἡ), nesaлѹtъtорŭ; неворвіторŭ кътре niminea; (прін ѹрm:) nesoţiaвiлŭ, seлвatiкŭ. [ἀ, πρὸς, ἀγορά].

’Απρόσθικτος (ὁ, ἡ), neatinsŭ de апроапе, неапропіатŭ. [ἀ, προσθίγω].

’Απρόσικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, προσικνέομαι] = кѹ

’Απρόσιτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίτως, [ἀ, πρόσειμι] неапропіатŭ.

’Απρόσκεπτος (ὁ, ἡ), непрегîndiтŭ, непрекіпzѹitŭ, непрекѹţetatŭ; непревъzъtорŭ; непревъгъторŭ de seamъ. [ἀ, προσσκέπτομαι]. [de ѹnde

’Απροσκέπτως, adв: fъpъ прегîndipe, de odatъ, непрекѹţetat.

’Απρόσκλητος (ὁ, ἡ), nekiematŭ, neînвitatŭ. «Δίκη —». Dem: жѹdiкatъ fъpъ мартѹрŭ кіematŭ (κλητήρ). [ἀ, προσκαλέω].

’Απροσκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ινῶς, =) кѹ

’Απρόσκλιτος (ὁ, ἡ), неаплекатŭ; nesîpгѹitорŭ кътре чева. [ἀ, προσκλίνω].

’Απρόσκοπος (ὁ, ἡ), поет: =Απρόσκεπτος. 2) =кѹ

’Απρόσκοπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπτως, ші -όπως, непотікnitŭ, неловітŭ, neînпiedikatŭ de чева. 2) neskandaлъtорŭ, neisпititорŭ, saŭ neskandaлatŭ, neisпititŭ de чева (neadѹкъторŭ, saŭ печеркатŭ de isпite). [ἀ, προσκόπτω].

’Απροσκορὴς, έος (ὁ, ἡ), neadѹкъторŭ de saţiŭ, saŭ греаţъ; neînгреѹпъторŭ, nesѹпъpъtорŭ. [ἀ, πρόσκορος].

’Απρόσκρουστος (ὁ, ἡ), neisвitŭ, neatinsŭ, неапропіатŭ, неліпітŭ de чева. 2) neatinгъторŭ, nesѹпъpъtорŭ кѹĭва. [ἀ, προσκρούω].

’Απρόσληπτος (ὁ, ἡ), (акт: кѹ ţen:) нелѹъторŭ, непріimitорŭ de вре ѹпŭ adaosŭ. 2) (пas:) непріimitŭ пе лîнгъ чева, saŭ întpe алţiĭ. [ἀ, προσλαμβάνω].

’Απρόσλογος (ὁ, ἡ), непотрівітŭ лаачееа, despre каре este ворва; некѹвіінчоsŭ, fъpъ времеа sa. (ші adв:) -λόγως, непотрівіт, ші чл: [ἀ. πρὸς, λόγος].

’Απρόσμαστος (ὁ, ἡ), грам: експлікаţіе a лѹĭ ’Απροτίμαστος.

’Απροσμάχητος, ші

’Απρόσμαχος (ὁ, ἡ), кътре каре nѹ se поате înпротіві чінева кѹ вътъліе, невірѹітŭ, de невътѹt. [ἀ, πρὸς, μάχη].

’Απροσμηχάνητος [ἀ, προσμηχανάομαι], ші

’Απροσμήχανος (ὁ, ἡ), înпротіва кърѹіа nѹ поате ѹнелті чінева нічĭ ѹпŭ міжлокŭ de пъвъліре; (прін ѹрm:) невътѹtŭ, невірѹітŭ, нелѹатŭ нічĭ întp’ѹпŭ кіпŭ. [ἀ, πρὸς, μηχανή].

’Απροσμιγὴς, έος, ші

’Απρόσμικτος (ὁ, ἡ), = ’Απροσέγγιστος, неапропіатŭ, nesoţiaвiлŭ. [ἀ, προσμίγνυμι].

’Απροσόδευτος (ὁ, ἡ), кътре каре nѹ поате чінева кълъторі, înainta, неапропіатŭ. [ἀ, προσοδεύω].

’Απρόσοιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -οίστως, [ἀ, προσφέρω] неапропіатŭ în soţietate, nesѹfepitŭ, îndъpъtnikŭ.

’Απροσόμιλος (ὁ, ἡ), неворвіторŭ în adѹnъpĭ, saŭ neadѹnatŭ în soţietъţĭ, некомѹnікавiлŭ. [ἀ, προσόμιλος].

’Απρόσοπτος [ἀ, προσόπτομαι], ші

'Απροσόρατος (ὁ, ἡ), пе каре nъ поate (nъ îndръzneште) чinева a вedea în faцъ; грozавъ, selбatikъ. [ἀ, προσοράω].

'Απροσόρμιστος (ὁ, ἡ), (локъ) ъnde nъ поate траце корабiа ла ъskatъ, ла портъ. [ἀ, προσορμίζομαι].

'Απροσπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -παθῶς, nепasionatъ, neaплекatъ, nedisпъsъ кътре чева. [ἀ, πρὸς, πάθος].

'Απροσπέλαστος (ὁ, ἡ), = 'Απροσέγγιστος, neaпроniatъ. [ἀ, προσπελάζω].

'Απρόσπλοκος (ὁ, ἡ), nепъtъtъ a se înплeti къ чева; neînвoitъ. [ἀ, προσπλέκω].

'Απροσπόριστος (ὁ, ἡ), neadъoratъ ла челе-л-алте аверĭ. (de ъnde лец:) «'Απροσπόριστα». челе кîштiгate пе лîнгъ пъpinteaska авере de ъnъ fiъ, ші sokotite de але sале пропрietъцĭ, ал кърора podъ ia tatъл, nъ поate însъ disпъne desпре dînseле, прекъm ар вoi. [ἀ, προσπορίζομαι].

'Απρόσπταιστος (ὁ, ἡ), nепotiknitъ, saъ nепotiknitopъ; neskandaлatъ, nекъzъtъ în isпite, = 'Απρόσκοπος. [ἀ, προσπταίω].

'Απροσπτωσία (ἡ), калitatea лъĭ

'Απρόσπτωτος (ὁ, ἡ), nекъzъtъ, nеплекatъ лesne ла чева; (пpin ъpm:) sigъpъ, statopnikъ, neклintitъ. (se konfъndъ къ 'Απρόπτωτος). [ἀ, προσπίπτω.]

'Απρόσρητος (ὁ, ἡ), = 'Απροσηγόρητος. «'Ημέρα —». Плd: zi, în каре nъ se fak вizite. (ἀ, πρὸς, ῥέω neîntp: = Λέγω].

'Απροστάσιον (τὸ), (nъmaĭ în fpas: лец:) «'Απροστασίου δίκη». Лks: жъdikatъ asъпра metikълъĭ (μέτοικος), че n'aвea пatponъ (προστάτης). (вezĭ aчeste doъ ziчepĭ). [ἀ, προστασία].

'Απροστάτευτος, ші

'Απροστάτητος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de пatponъ, гъверноръ, ші чл: [ἀ, προστατεύω, ші -έω].

'Απρόστομος (ὁ, ἡ), чел fъръ гъръ, adikъ tъiшъ, saъ вîрfъ askъцitъ dinainte. [ἀ,-πρὸ, στόμα].

'Απρόσφιλος (ὁ, ἡ), neiъвitъ, neплъкъtъ. [ἀ, πρὸς, φίλος].

'Απρόσφορος (ὁ, ἡ), nепotpiвitъ; neîndemînatikъ; nesoцiaвiлъ. [ἀ, προσφέρω].

'Απρόσφυλος (ὁ, ἡ), чел de алtъ neamъ, stpeinъ; чiъdatъ, neoвiчnъitъ. [ἀ, πρὸς, φυλή].

'Απροσφώνητος (ὁ, ἡ), de невopвit, neîntîлnitъ; (fir:) neîndъплекatъ. [ἀ, προσφωνέω].

'Απρόσψαυστος (ὁ, ἡ), neatinsъ de апроапе. [ἀ, πρὸς, ψαύω].

'Απροσωπόληπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-λήπτως, nепpeфъкъtъ, fъръ maskъ (προσωπίς); nепъptinitopъ (жъdikъtopъ, ші чл:). [ἀ, προσωπολήπτης].

'Απρόσωπος (ὁ, ἡ), nemъskatъ, = 'Απροσωπόληπτος. 2) ъpîtъ ла oбpazъ. 3) (Грam:) «'Απρόσωπον ῥῆμα». вербъ nепepsonaлъ, saъ ъniпepsonaлъ, каре se конжъгъ nъmaĭ în a 3: пepsoanъ. [ἀ, πρόσωπον].

'Απροτίελπτος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de 'Απρόελπτος.

'Απροτίμαστος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, προτί = πρὸς, μάσσω] = "Αψαυστος, neatinsъ, neisпititъ, nечеркatъ; neaжъnsъ, nепъtъtъ a se faче.

'Απροτίοπτος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de 'Απρόσοπτος.

'Απροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = 'Απρόοπτος. [ἀ, προφανής].

'Απροφάσιστος (ὁ, ἡ), nекъъtъtopъ, nегъsitopъ de пpetekste, saъ пpiчinъipĭ; (пpin ъpm:) вine-вoitopъ, nепpeцetъtopъ în чева; (iap desпpe лъкpъpĭ) nепpiimitopъ de пpiчinъipĭ, neaпъpatъ. [ἀ, προφασίζομαι]. [de ъnde

'Απροφασίστως, adв: fъръ пpiчinъipĭ, fъръ пpeцetape, saъ amînape, neaпъpat.

'Απρόφατος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, πρόφημι], nепpezisъ, nепpoopoчitъ; (пpin ъpm:) = 'Απρόοπτος, nепpeвъzъtъ, neaштentatъ. 2) nesпъsъ (adikъ гpozaвъ, nemъpцinitъ de mълtъ, mape ші чл:). [de ъnde

'Απροφάτως, adв: пе nепpeвъzъte, de odatъ, fъръ вeste.

'Απροφύλακτος (ὁ, ἡ), nепpeпъzitъ. 2) de каре nъ se пpeпъzeште, saъ nъ se поate пpeпъzi чinева. [ἀ, προφυλάττομαι]. [de ъnde

'Απροφυλάκτως, adв: fъръ пpeпъzipe.

'Απταισία (ἡ), nепotiknipe; nегpeшipe. [ші

"Απταιστος (ὁ, ἡ), nепotiknitъ; (fir:) nегpeшitъ; nemepitopъ. [ἀ, πταίω]. [de ъnde

'Απταίστως, adв: fъръ пotiknipe; fъръ гpeшeaлъ; nemepit.

'Απτέον, пosit: ал лъĭ "Απτω.

'Απτερέως, adв: поet: în локъ de 'Απτέρως. [din

"Απτερος (ὁ, ἡ), [ἀ, πτερόν] чел fъръ apiпĭ; (пpin ъpm:) nesбъpъtopъ, saъ nesбъpatъ; ші (fir:) neъĭtatъ. «Τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος». Od: P. ші T. 2) (ἀ, adъn: saъ întinz:) = 'Ισόπτερος, saъ πολύπτερος, пpea sбъpъtopъ, пpea iъte. «"Απτερος φάτις». Esx:

'Απτέρυγος (ὁ, ἡ), чел fъръ apiпĭ [ἀ, πτέρυξ], = "Απτερος.

'Απτερύομαι (ύσσομαι), поet: [ἀ, întinz:

sаă плеonastikă, ші περύσσομαι] вată din apinї de вăквріе.

'Απτέρως, adв: noet: кв твлтъ іеңеалъ (ка о пазъре); saă de odatъ, fъръ вeste ші sromotă, вшврел. [ἄπτερος].

'Απτέρωτος (ὁ, ἡ), = "Απτερος, neapinată. [ἀ, πτερόω].

'Απτήν, ῆνος (ὁ, ἡ), nesвăрţtoră înkъ, fъръ apinї (пвіă). [ἀ, πτάω].

'Απτικὸς, ἡ, ὸν, atinгţtoră de simţвл піпъірії; îndemînatikă a піпъі, a atinge, a апвка. [ἅπτομαι].

"Απτιλος (ὁ, ἡ), чел înkъ fъръ fвңцї. [ἀ, πτίλα].

"Απτιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, πτίσσω] nenisată; nedeskожită.

'Α('Α)πτοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἄπτοος în локă de 'Απτόητος, saă ἅπτομαι, ἔπος]. овraznikă, saă atinгţtoră în вorвіре, nesfiită, neonpită ла гвръ.

'Απτόητος, ші 'Απτοίητος, noet: (ὁ, ἡ), nesпepiată, nesпъїmînтată. [ἀ, πτοέομαι].

'Απτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: în локă de ἀπόλεμος.

"Απτομαι, вііt: ἅψομαι, між: ал лвї "Απτω. [de вnde

'Απτὸς, ἡ, ὸν, sвпвsă ла піпъіре, de пімъіt, de апвкат.

"Απτρα (ἡ), feштілъ de лвмînape, ші чл: [ἅπτω, anpinză]. [de вnde

'Απτρίον (τὸ), dim: ал лвї "Απτρα.

"Απτυστος (ὁ, ἡ), neskвїпъторă, neskoцъторă de гlerme. (de вnde) «Βὴξ ἄπτυστος». Iнкр: tвse вskатъ. 2) (nas:) neskвїпатă (нелепъdатă ка гlermъ). [ἀ, πτύω].

"Απτω, вііt: ἅψω (пех: ἧψα, ші між: ἡψάμην, tpe: de кв: pap ἧφα, ші між: ἧμμαι, пех: ἥφθην, ші nosit: ἁπτέον), (кв ак:) агъцă, npinză, alîpnă de чева. «Τὸ δὲ ἅπτειν καὶ δεῖν ταὐτὸν ἐστὶ». Пл: «'Ηψε βρόχον». Enigp: (ші між:) «'Αψαμένη βρόχον ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου». Od: A. iap «Πάλιν ἅπτειν τινί». Esxл: este în локă de συνάπτειν. 2) (маї овіч:) anpinză «"Απτε, παῖ, λύχνον». Apstf: (ші між:) «'Αψάμενος δᾴδα». Fiл: (ші nas:) «Δᾴδα ἡμμένην». Apstf: (ші ел: saă nestp:) «Δᾳς ἅπτουσα». D: Kas: 3) (між: кв цеп: ші pap кв ак:) atinгă; ші (fir:) înгpenpinză, пвіă mîna, înчепă, тъ апвкă de чева; ші (npin întind:) тъпînkă; (fir:) = Καθάπτομαι, atinгă, atąkă кв ворба; întърîtă, zъdъръskă ambiţia (кврiositatea ші чл:) квїва. «"Απτεσθαι νῷν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα». Iл: B. «Τίς μου ἥψατο». Skp: «"Εργου, («Μουσικῆς, «Πολιτείας, «Πολέμου, ші чл:) ἅπτεσθαι». Пл: «"Ηπτοντο Σικελίας». Пл: «Καὶ ζώων ἀγεύστων πρότερον ἥψαντο». Пл: «Τὰ ὄρνεα καὶ τὰ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται». Tвч: «Σίτου ἅπτεσθαι». Om: «"Απτεσθαι γυναικὸς». Ksen: «'Εστεῶτες ἐπὶ τῶν θυρέων, ἀλλήλων ἅπτοντο καταιτιώμενοι». Ep: «Φαμὲν γὰρ ἐνίοτε τὸν λυποῦντα ἅπτεσθαι ἡμῶν, ἀλλ' οὐχ ἡμᾶς ἐκείνου». Apst: «Ταχὺ τοῦ Θεμιστοκλέους ἔοικεν ἅψασθαι τὰ πολιτικὰ πράγματα». Пл: "Απτεται δὲ κεφαλῆς κάρον ἐπιφέρων». Dskp: вate ла капă. «Τοῦ φρονεῖν καὶ λογίζεσθαι πεφυκότος ἅπτεται». Пл: Οὐ μὴν ἥπτετό γε τῶν πολλῶν οὗτος ὁ λόγος». Пл: челор твлцї пв гъчеа пічї o întinъpipe avestă кввînї, пв'л kpedeaă. 4) тъ лineskă, тъ npinză, тъ aгацă; (npin вpm:) тъ ціă de чева. «Οὐχ ἅπτεται δὲ κατὰ τὴν κόλλησιν ὁμοίως τὸ δρύϊνον τῶν πευκίνων». Tfp: «Τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἥψατο ὁ λοιμὸς τῶν ἀνθρώπων». Tвч: «Λοιμὸς ἁπτόμενος καὶ καρπῶν ἀφορίας». Пл: 5) ажвпгă, тъ întinză пînъ ла... «"Απτεται 'Ηρακλέος σταλῶν. Hind: (ші кв dat:) «Στάλαισιν ἅπτοντ' 'Ηρακλείαις». Hind: «"Οσαις ἀγλαίαις ἁπτόμεθα». Hind:

'Απτώς, ῶτος (ὁ, ἡ), пекъzвtă; (ші fir:) пегрешітă, = "Απταιστος. [ші

"Απτωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πτόω, πίπτω]. = 'Απτώς. 2) (гpam:) fъръ каzе [ἀ, πτῶσις], nedeklinată. [de вnde

'Απτώτως, adв: пекъzвt; (ші fir:) пегрешіt, fъръ грешеалъ, saă авatepe din dpenтă. 2) (гpam:) fъръ каzе, nedeklinat.

"Απυγος (ὁ, ἡ), (komn: -ότερος, sвпрл: -ότατος) чел fъръ (adікъ кв злавă) шezвtă. [ἀ, πυγή].

'Απύθμενος (ὁ, ἡ), чел fъръ fвndă, saă ръdъчінъ, fъръ трвпкіă. [ἀ, πυθμήν].

"Απυκνος (ὁ, ἡ), nedesă, paрă (mвs:). [ἀ, πυκνός. вezі zіч:].

'Απύλωτος (ὁ, ἡ), пеіпкіsă кв поарtъ, deskisă; (fir:) неопрită, пеінfpînată. [ἀ, πύλη].

'Απυνδάκωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ fвndă, saă skавпă (npinч: вasă). «Κύλιξ — ». Sof: [ἀ, πύνδαξ].

"Απυος (ὁ, ἡ), пепвроіată, чел fъръ пвроіă. [ἀ, πύος].

"Απυργος, ші

'Απύργωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ тврпă; neînтъrîtă, nezidită înпрежвр (ка чetate). [ἀ, πύργος].

'Απυρεκτος (ὁ, ἡ), песвпъратă de кълdвръ, saă fервіпцеалъ. [ші

*

'Απυρεξία (ἡ), nefeрвinцeaлъ. [ἀ, πυρέττω].
'Απύρετος (ὁ, ἡ),=''Απύρεκτος. [ἀ, πυρετός].
'Απύρηνος (ὁ, ἡ), чел fъръ (saŭ кѹ moaлe) sîmвѹpe; (ші kom: desпpe пeшtĭ) чел fъръ osŭ. [ἀ, πυρήν].
'Απυρομήλη (ἡ), ['Απύρηνος, μήλη] milŭ (ѹnŭ instpѹmîntŭ xepѹpцikŭ) fъръ ѹnŭ sîmвѹpe, saŭ nastѹpŭ de fiepŭ în вîpfŭ, saŭ лa капъtŭ.
''Απυρος (ὁ, ἡ), чел fъръ fokŭ, nefъkѹtŭ пpin fokŭ (nefpintŭ, nefieptŭ ші чл:); neînkълzitŭ, nenѹsŭ înkъ лa fokŭ. «Τροφή—». Sѹid: «Οἶκος—».Es: «Ἱερὰ ἄπυρα». (ші dintp'aчeasta fir:) «'Εριννύες ἄπυροι». Пind: «Λέβης («Τρίπους ші чл:)—». Om: noŭ, saŭ пpeцiosŭ, ші (пpin ѹpm:) nѹmaĭ de пodoaвъ. «Μέλι—». Лѹч: чeaлtfeл ші ''Ακαπνον. «Χρυσός—». D: Siч: ші «Θεῖον—». Dsкp: пѹчoasъ natѹpaлъ. «''Αρδις—». Esxл: sъцeatъ apzъtoape fъръ fokŭ, adikъ otpъвitъ, saŭ amopoasъ. 2) (med:) = 'Απύρεκτος. [ἀ, πῦρ]. [de ѹnde
'Απύρως, adв: fъръ fokŭ; (ші med:) fъръ fepвinцeaлъ.
'Απύρωτος (ὁ, ἡ), = ''Απυρος, netpeкѹtŭ, neлѹкpatŭ пpin fokŭ. [ἀ, πυρόω].
''Απυστος (ὁ, ἡ), [ἀ, πυνθάνομαι] пoet: neaѹzitŭ, neкѹnoskѹtŭ. 2) (akt: ші кѹ цen:) neaflъtopŭ, neшtiitopŭ de чeвa din aѹzipe.
'Απύτας, ω, saŭ αο (ὁ), Dop: în лokŭ de ἠπύτης, stpirъtopŭ кѹ mape гласŭ. [din
'Απύω, вiit: -ύσω, пoet: Dop: stpirŭ, вesteskŭ, kiemŭ întp'aжѹtopŭ; înaлцŭ лaѹde кѹ mape гласŭ, ші (în цen:) fakŭ sѹnetŭ, вѹetŭ mape.
'Απφά, (ші pap) ''Απφα (nedкл:), mînгъitoape stpirape (пpinч:) întpe fpaцĭ. (вezĭ ші ''Αππα ші Τέττα).
'Απφάριον, ші 'Απφίδιον, ші 'Απφίον (τὸ), dim: aл лѹĭ 'Απφά, zічepe de mînгîiepe întpe amopezĭ.
'Απφὺς (φῦς), ύος, ші
'Απφὼς, ὼ (ὁ), Dop: [пpeſъкѹtŭ din 'Απφά] = Πάππας.
''Απω [ἀπὸ], adв: deпapte.
'Απώγων, ωνός (ὁ, ἡ), чел fъръ вapвъ. [ἀ, πώγων].
'Απῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω,=''Απᾴδω. [din
'Απῳδὸς (ὁ, ἡ), neкonкopdatŭ кѹ tonѹл kîntъpiĭ; (fir:) nenotpiвitŭ, neînвoitŭ. [ἀπὸ, ᾠδή].
''Απωθεν [ἀπὸ], adв: = ''Αποθεν, de deпapte.
'Απ-ωθέω -ῶ, ші (miж:) -οῦμαι, вiit: ἀπ-ωθήσω, saŭ ἀπ-ώσω,-ομαι, (nex: ἀπῶσα, ші чл: dѹпe ὤθω) înпinгŭ, înвpînчeskŭ deпapte, saŭ înaпoĭ; isгoneskŭ, deпъptezŭ; лeпъdŭ, nѹ пpiimeskŭ. (вezĭ ші Διωθέω). [de ѹnde
'Απώθητος (ὁ, ἡ), = 'Απωστός.
'Απώλεια (ἡ), [ἀπόλλυμι] пiepdepe, пaгѹвъ; stpikъчiѹne, пpъпъdipe.
'Απωλεσίοικος (ὁ, ἡ), пoet: пpъпъditopŭ de kasъ. [ἀπολέω, οἶκος].
'Απώλευτος (ὁ, ἡ), (пpinч: kaлŭ) neînвъцatŭ, nedomoлitŭ, nedomestiчitŭ. [ἀ, πωλεύω].
'Απωλόμην, miж: nex: 2: aл лѹĭ 'Απόλλυμι.
'Απώμαστος [ἀ, πωμάζω], ші
''Απωμος (ὁ, ἡ), чел fъръ doпŭ, saŭ kaпakŭ, neastѹпatŭ. [ἀ, πῶμα].
'Απωμοσία, ші
'Απώμοσις, εως (ἡ), = 'Απόμωσις, tъгъdѹipe кѹ жѹpъmîntŭ. [ші
'Απωμοτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς = 'Απομωτικός. [ші
'Απώμοτος (ὁ, ἡ), [ἀπόμνυμι] tъгъdѹitopŭ, saŭ tъгъdѹitŭ, saŭ de tъгъdѹit пpin жѹpъmîntŭ; (пpin ѹpm:) de fѹцit, ѹpîчosŭ; saŭ oпpitŭ, nenѹtinчosŭ a se faчe. «Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν, οὐδ' ἀπώμοτον, οὐδὲ θαυμαστόν.» Архл:
'Απὼν, οῦσα, ὸν, пaptч: a лѹĭ ''Απειμι (лiпseskŭ).
'Απωνάμην, miж: nex: 1: aл лѹĭ 'Απονίνημι.
'Απώρυξ, υγος (ἡ), aпъdѹkŭ, kaпaлŭ de aпъ пe sѹвt пъmintŭ. 2) = Κατώρυξ. [ἀπορύσσω].
'Απώρωτος (ὁ, ἡ), (пpinч: osŭ sfъpîmatŭ) kape n'a пpins пosгiцъ, nѹ s'a лiпit, nѹ s'a лeгat înkъ. [ἀ, πωρόω].
'Απωσικύματος (ὁ, ἡ), пoet: (пpinч: вîsлъ) înпinгъtoape de вaлѹpĭ. [ἀπώθω, κῦμα].
''Απωσις, εως (ἡ), ші
'Απωσμὸς (ὁ), înпinцepe înaпoĭ. [ші
'Απωστικὸς, ἡ, ὸν, înпinгъчosŭ, destoĭnikŭ, îndemînatikŭ a înпtnцe, a deпъpta. [ші
'Απωστὸς, ἡ, ὸν, înпinsŭ, saŭ de înпins, de лeпъdat. [ἀπώθω].
'Απώτατος, η, ον, (sѹпepл: aл лѹĭ ''Απω) чел пpea deпapte. [de ѹnde
'Απωτάτω, adв: sѹпepл: пpea deпapte.
'Απώτερος, α, ον, (komпp: aл лѹĭ ἄπω) maĭ deпъptatŭ dekît aлtѹл. [de ѹnde
'Απωτέρω, adв: komпp: maĭ deпapte.
'Απ-ωχραίνω, вiit: -ανῶ, înгълвeneskŭ,

fакѫ чева de totѫ галбенѫ, saѫ гълбенічосѫ.

Ἄρ, поет: maĭ 'nainte de конsѫnatъ, ші

Ἄῤ проz: maĭ 'nainte de вокалъ în локѫ de

Ἄρα (sѫf: sѫбц: ші акч:) партік: saѫ коніѫнкц: însemnъtoape de dape кѫ sокоteала (saѫ dѫпе лоцікъ înкредінцаре), аша dap, прін ѫрmаре. «Εἰσὶ βωμὶ, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί.» Лѫч: (saѫ dѫпе о simплъ sокоteалъ îndoioasъ) пе semne, se паре. «Θεασάμενος δὲ, καὶ ἀπὸ τῆς στολῆς εἰκάσας, Ἕλληνες ἄρα, ἔφη.» Лѫч: «Ἔμελλεν ἄρα.» Лѫч: «Οὐκ ἄρα μόνον ἔην ἐρίδων γένος.» Es (saѫ în mipape ші кam de прisosѫ). «Ὅιοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον.» Пл: 2) îndoiosѫ, поate. «Εἴτις ἄρα ἐστὶν ἄξιος.» Dm: «Ἄν, («Ἐάν) ἄρα δύνωνται.» Грг: (ші în felѫ de eponie). «Ἔξεις ἄρ', ἄνθρωπος χαμαὶ ῥέπων, τὴν πόλιν ἑλεῖν ἀυτοβοεί;» Apstf: «Καὶ τοῦτο ἀκούω σε λέγειν, ὡς ἄρα τρεῖς σε γραψάμενοι πρότερον ші чл:». Dm: 3) (maĭ кѫ seamъ ла поецĭ) înплініtорѫ (însemnînd saѫ nimікѫ, saѫ чева neesплікабілѫ). «Ἄψ δ'ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄῤ ἕζετο, καδδ' ἄρα πήρην θῆκεν». Od: P. || .(ѫneорĭ se конf: кѫ

Ἄρα (sѫf: sѫбц: ші чірк:) коніѫнкц: întреб: ші mipat: [saѫ ἄρα, saѫ Dop: în локѫ de ἦ ῥα], оаре? «Ἄρα παύσῃ φενακίζων»; Apstf: «Ἄρὰ γε ταῦτ' ἄῤ ἐγὼ ποτ' ὄψομαι»; Apstf: «Ἄῤ οὖν, ἔφασαν, μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται»; Ksen: «Ἄρὰ ποτε τὴν ἱερὰν σου κεφαλὴν περιπτύξομαι»; Sin: || (ла поецĭ se ia ші în локѫ de ἄρα înплініtорѫ).

Ἀρὰ, ᾶς (ἡ), (în цen:) рѫгъчіѫне; ѫраре (saѫ de біне, saѫ de ръѫ). (de ѫnde 2) (maĭ обіч:) блеstemѫ. 3) (прін ѫрm:) вътъmаре, пенорочіре, пагѫбъ.

Ἄραβδος (ὁ, ἡ), în колѫ de Ἄῤῥαβδος, fъръ чomагѫ. [ἀ, ῥάβδος].

Ἀραβέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: fакѫ sгomotѫ, tронкъneskѫ. «Ἀράβησε τεύχεα». Іл: Е. (ші stръm:) клънцъіeskѫ. «Ἀράβησαν ὀδόντας». Апл: [din

Ἄραβος (ὁ), поет: sгomotѫ, tронкъnіре, клънцъnіре (de вîрtoase трѫпѫрĭ isбіte ѫna de алta). «Ὀδόντων —». Om: ші Es: «Τυμπάνων —». Ел: (вezĭ ші Ἄραδος). [ші

Ἀράγδην, adв: кѫ sгomotѫ. [ші

Ἄραγμα (τὸ), = кѫ

Ἀραγμὸς (ὁ), [ἀράσσω] ловітѫръ (карамволѫ) de трѫпѫрĭ tарĭ întре dînseле. (în цen:) sгomotѫ, гълъціе.

Ἀραδιούργητος (ὁ, ἡ), în локѫ de Ἀῤῥαδιούργητος.

Ἄραδος (ὁ), [ἀράσσω] tѫрбѫраре, пелініште, гълъціе; (med:) stenoxopie, бътаіе de inimъ; amestекътѫръ, гѫргѫрітѫръ de пînteче. (вezĭ ші Ἄραβος).

Ἀράζω, вezĭ (maĭ корекtѫ) Ἀῤῥάζω.

Ἄραι, nex: 1: de inf: ал лѫĭ Ἄιρω.

Ἀραιόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), рарѫ ла пърѫ, (вezĭ ші Ψεδνός). [ἀραιὸς, θρίξ].

Ἀραιόπορος (ὁ, ἡ), чел кѫ порiĭ трѫпѫлѫĭ рарĭ. [ἀραιός, πόρος].

Ἀραιὸς [αἴρω], ἀ, ὸν, рарѫ, saѫ кѫ гъѫрĭ, порĭ deskішĭ ка бѫреteле; (прін ѫрm:) ѫшѫре, лesne de apdікat, (de ѫnde ші etimолоціа sa din αἴρω, apdікѫ) sѫбціре, ѫskatѫ; слабѫ; моале; молічосѫ; (fiг:) непѫtinчосѫ, înчetѫ ла mішкаре; (ші прін întind:) mікѫ, пѫцinѫ; stpimtѫ; înгѫstѫ; лesne de fъpîmat, fрацedѫ. «Σφυγμὸς—». Іпкр: «Ναῦς («Γλῶσσα) — ». Esd: «Κνήμη («Εἴσοδος)—». Om: «Πνεῦμα (ші fiг: Ἦθος) —». Simпл: || «Γαστὴρ —». Nік: (ші fъръ sѫб:)». «Ἀραιή». пînteчеле кѫ мърѫntaіеле sале (de ѫnde Μεσάραιον = Μεσεντέριον).

Ἀραῖος, α saѫ ος, ον, (în цen:) вреdнікѫ de ѫрat. 2) askѫлtъtорѫ, saѫ înплініtорѫ de рѫгъчіѫне,=Ἱκέσιος; (maĭ обіч:)=Κατάρατος, блеstematѫ. 4) adѫкъторѫ de блеstemѫ, saѫ пенорочіре asѫпра кѫїва, пръпъditорѫ, проклеtѫ, = Ἀλάστωρ, ші Ἀλιτήριος. [ἀρά].

Ἀραιόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кѫ кърпѫрĭ moĭ ші лъбърцate. [ἀραιὸς, σάρξ].

Ἀραιόστημος (ὁ, ἡ), рар ла ѫрzеалъ. [ἀραιὸς, στῆμα].

Ἀραιόστυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ stîлпĭ рарĭ. [ἀραιὸς, στύλος].

Ἀραιοσύγκριτος (ὁ, ἡ), = Ἀραιόπορος.

Ἀραιότης (ἡ), ръріme. [ἀραιός].

Ἀραιόφυλλος (ὁ, ἡ), рар ла foĭ. saѫ fрѫnze. [ἀραιὸς, φύλλον].

Ἀραιόω -ῶ, віit: -ώσω, ръреskѫ, saѫ fакѫ чева молічосѫ, слабѫ, mi чл: [ἀραιὸς]. [de ѫnde

Ἀραίωμα (τὸ), ръріtѫръ; distanцъ; кръпътѫръ; локѫ deшертѫ întре...

Ἀραίως, adв: în кіпѫ de ѫраре, saѫ de блеstemѫ. [ἀραῖος].

Ἀραιῶς, adв: рар; слаб, ші чл: 2) (timп:) рар, кînd ші кînd. [ἀραιός].

Ἀραίωσις, εως (ἡ), ръріре; молешіре, слъбіре, ші чл:, ші

Ἀραιωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікѫ а ръріі;

(med:) pisinitopŭ, = Διαλυτικὸς, disолвъtopŭ. [ἀραιόω].

'Αράκη (κτη), ης (ἡ), Еол: ѕnŭ felŭ de вѕtілкъ, карafъ.

'Αράκιον (τὸ), ші

'Αρακὶς, ίδος (ἡ), ші

'Αρακίσκος (ὁ), dim: ал лѕї

"Αρακος (ὁ), ѕnŭ felŭ de пъѕtŭ saŭ mazъpe. (vezї λάθυρος, ші ὦχρος).

'Αραξίχειρ, ειρος, ші

'Αραξίχειρος, ου (ὁ), poet: de бъtѕt кѕ mîna, iap nѕ кѕ чіокъnелŭ (епit: de тобъ tѕрч: daepea). [ἀράσσω, χείρ].

"Αραο, poet: în локŭ de ἤρω, 2: sinr: пеps: a miж: nex: 1 ал лѕї Αἴρω.

'Αράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, (în цen:) mъ porŭ, черŭ дела Dѕmnezeŭ; saŭ fъгъdѕieskŭ лѕї Dѕmnezeŭ; ѕpezŭ; (iap maї обіч: în ръŭ) влestemŭ, = Καταρῶμαι. [ἀρά].

'Αραρημένος, η, ον în локŭ de 'Αρηρεμένος, pas: tpe: de кѕ: ал партч: лѕї 'Αραρίσκω.

'Αραρίζω, = 'Αῤῥάζω.

'Αραρίσκω [ἄρω], viit: ἄρσω (прел: 'Αράρισκον, nex: ἦρ[ἄρ]σα, ші maї обіч: ἤ[ἄ]ραρον, tpe: de кѕ: în локŭ de прez: ἄρα[ρη]ρα, пeste sъв: în локŭ de прел: ἠ[ἀ]ρήρειν, saŭ ἀράρειν, pas: tpe: de кѕ: 'Αρήρεμαι, de ѕnde партч: 'Αρηρεμένος, nex: de înf: pap ἀρθῆναι, miж: în локŭ de pas: nex: ἀραρέσθαι, ші în локŭ de акt: ἄρσασθαι. Еол: партч: "Αρμενος [despre каре vezї ла локѕл кѕvenitŭ] tpeвѕie прівіt maї mѕлt ка adiekt:) poet: înкеiŭ, potpiveskŭ înпреѕпъ, ѕneskŭ; înцепeneskŭ, aшezŭ віне ла локѕл sъŭ; 2) întoкmeskŭ; гъteskŭ; înapmezŭ; апровisionezŭ кѕ toate tpeвѕінчоаsеле. 3) odixneskŭ, mѕлцѕmeskŭ, îndestѕлezŭ. || (nestpъm:) sîntŭ statopnikŭ, potpivitŭ, înцепenitŭ, saŭ neskimвat xotъpîtŭ (de ѕnde tpe: de кѕ: «"Αραρεν». în Еѕр: ші Лѕч: însemn: s' a xotъpît, nѕ se faче алtfел); mъ potpiveskŭ, sîntŭ плъкѕtŭ, ші чл:

"Αραρον, poet: în локŭ de "Ηραρον, nex: 2: ші

'Αραρὼς, υῖα, ὸς, în локŭ de 'Αρηρώς, tpe: de кѕ: ал партч: лѕї 'Αραρίσκω. (vezї ші "Αρηρα).

'Αραρότως, adв: în локŭ de 'Αρηρότως.

"Αρας, ασα, αν, nex: 1: ал партч:, ші

"Αρασθαι, miж: nex: 1: de înf: ал лѕї Αἴρω.

'Αρᾶσθαι, прez: de înf: ал лѕї 'Αράομαι.

'Αράσιμος (ὁ, ἡ), вpednikŭ de ѕpape, saŭ de влestemŭ, de dopit, saŭ (înпpot:) de nedopit. 2) (акt:) ѕpъtopŭ; saŭ влestemъtopŭ. [ἀράομαι].

'Αράσσω, [ἀ întînz:, ші ῥάσσω], viit: -άξω, ловеskŭ чева кѕ sгomotŭ, покneskŭ, tpînteskŭ, sпаргŭ, sfъpîmŭ.

'Αρατήριον (τὸ), рѕгъtopie, saŭ локŭ de рѕгъ. [ші

'Αρατικὸς, ὴ, ὸν, кѕviinчosŭ, kontpivѕitopŭ, saŭ аплекаtŭ ла рѕгъчіѕne. [ші

'Αρατὸς, ὴ, όν, de ѕpat, saŭ de влestemat; de poftit, saŭ de skîpвit. [ἀράομαι].

'Αράτω 3: sînr: пеps: de nex: 1: de пор: ал лѕї Αἴρω.

'Αράχι(κι)δνα, ης (ἡ), o плantъ de felѕл mazъpiї.

'Αραχναῖος, α, ον, ші

'Αράχνειος (ὁ, ἡ), пъianжînosŭ, saŭ de пъianжinŭ. [din

'Αράχνη (ἡ), пъianжinŭ. 2) кasъ de пъianжinŭ. 3) ѕnŭ felŭ de stakosŭ de шape. (vezї ші Μαῖα, ші 'Αράχνης).

'Αραχνήεις, εσσα, εν, poet: = 'Αράχνειος. 2) = 'Αραχνοειδής. 3) плinŭ de кase de пъianжinї. [din

'Αράχνης, ου (ὁ), = 'Αράχνη, [ἀὴρ, saŭ αἴρω, saŭ ἀραιὸς, ші ἴχνος, saŭ ἀναῤῥιχῶμαι] пъianжinŭ. [de ѕnde

'Αραχνία (ἡ), кasъ de пъianжinŭ. [ші

'Αραχνικός, ὴ, ὸν, = 'Αραχναῖος. [ші

'Αράχνιον (τὸ), = 'Αράχνη, ші 'Αραχνιὰ. (de ѕnde 2) ѕnŭ felŭ de воалъ a mъsлinілор, ші a віілор. 3) dim: пъianжinaшŭ. [de ѕnde

'Αραχνιόω -ῶ, viit: -ώσω, ѕmплѕ de кase de пъianжinї. 2) formezŭ înпрежѕрѕл кѕїва ка o (акоперŭ ка кѕ) пînzъ de пъїanжinŭ. «'Ηραχνίωκε τοῦ σπληνὸς ἐναίμοισι φλεβίοισι». Iпкр: [ші

'Αραχνιώδης, εος, ші

'Αραχνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕл kaseї, saŭ ка kasa de пъianжinŭ. [ἀραχνὸς, εἶδος[.

'Αραχνὸς (ὁ), poet: în локŭ de 'Αράχνης, saŭ 'Αράχνη.

'Αραχνοϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), цesѕtŭ de пъїanжinŭ, saŭ sѕвцipe ка kasa de пъianжinŭ. [ἀράχνη, ὑφή].

'Αραχνώδης εος (ὁ, ἡ), = 'Αραχνοειδής.

'Αράω -ῶ, viit: -ήσω, poet: (пpea pap) în локŭ de 'Αράομαι.

"Αρβηλος (ὁ), кѕцitoaie potѕndъ a лѕкрътopілор de піеї.

'Αρβύλη, ης, ші

'Αρβυλλὶς, ίδος (ἡ), [ἄραβος] ѕnŭ felŭ de înкълцъminte пentpѕ nopoiŭ, = Πηλοβατίς.

'Αρβυλόπτερος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ арiпĭ ла tnкълцъmînte. [ἀρβύλη, πτερόν].

'Αργάεις, εσσα, εν, Dop: în локȣ̆ de 'Αργήεις. [ші

'Αργαίνω, віit: -ανῶ, поет: sîntȣ̆ албȣ̆; (stръm:) înълвeskȣ̆. [ἀργός].

'Αργαλέος, α, ον,=Ἐργώδης, aneвoiosȣ̆, ostenічosȣ̆; sȣпъръtopȣ̆; nesȣfepitȣ̆; прiмежdiosȣ̆. [de ȣnde

'Αργαλέως, adв: кȣ osteneaлъ, aneвoe, кȣ греȣ̆.

'Αργᾶς, ᾶσσα, ᾶν, поет: (прin întpȣn:) în локȣ̆ de 'Αργάεις=Αργήεις.

'Αργᾶς, ᾶ (ὁ), Dop: шарпе, saȣ̆ валаȣрȣ̆ (de ȣnde dȣпе ȣniĭ ші etimoлоцiа лȣĭ 'Αργειφόντης).

'Αργείλοφος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ албе deaлȣрĭ, saȣ̆ mȣnцĭ. [ἀργὸς, λόφος].

'Αργεινὸς, ὴ, όν, поет:='Αργεννός.

'Αργειφόντης, ου (ὁ), (епit:) Меркȣрȣ̆ omopîtopȣ̆ ал лȣĭ Аргȣ̆, saȣ̆ de валаȣрȣ̆ (вezĭ 'Αργᾶς). ["Αργος, saȣ̆ 'Αργᾶς, φένω].

'Αργέλοφος (ὁ) пічіорȣ̆ de піеле de oae; (ші în цen:) op че марцine, къпътîiȣ̆, saȣ̆ лȣкрȣ nefoлositopȣ̆ ші netpeвnікȣ̆. [ἀργὸς, пелȣкръtopȣ̆, λόφος, капътȣ̆].

"Αργεμα, ші "Αργεμον (τὸ), ші

"Αργεμος (ὁ), албеацъ în окіȣ̆. (вezĭ ші Γλαύκωμα).

'Αργεμώνη (ἡ), [ἄργεμα, ὀνίνημι] арцemonъ, o плantъ foлositoape ла tъmъdȣipe de албеацъ.

'Αργεννὸς, ὴ ὸν, поет: = 'Αργὸς, албȣ̆.

'Αργεστὴρ, ῆρος, ші 'Αργεστὴς, οῦ (ὁ), поет: албȣ̆, лȣminosȣ̆. [ші

'Αργέστης, ου (ὁ), поет: (în цen; епit: de вîntȣ̆ pепede, ші плoiosȣ̆) акопepitopȣ̆ de atmosfepъ кȣ албĭ nopĭ, saȣ̆ de mape кȣ албе валȣрĭ; (iap партік:) aȣstpȣ, = Σκίρων, ші чл: [ἀργός].

'Αργέτι, dat: ші 'Αργέτα, ак: ал лȣĭ 'Αργῆς, în локȣ̆ 'Αργῆτι, -ῆτα.

'Αργέτις, ιδος (ἡ), поет: fem: ал лȣĭ 'Αργῆς.

'Αργέω -ῶ, віit: -ήσω, (nestpъm:) staȣ̆ fъpъ лȣкрȣ, nȣ fakȣ̆ nimikȣ̆, шezȣ̆ fъpъ tpeaвъ. (пas:) sîntȣ̆ neînгpiжitȣ̆, pъmîiȣ̆ fъpъ efektȣ̆, staȣ̆ пелȣкpatȣ̆. [ἀργός].

'Αργήεις, εσσα, εν, поет:, ші

'Αργῆς, saȣ̆ 'Αργὴς, ῆτος (ὁ), поет: албȣ̆, stpълȣчiosȣ̆. [ἀργός].

'Αργῆς, saȣ̆ 'Αργής, έω (ὁ), Ion: în локȣ̆ de 'Αργᾶς, ȣnȣ̆ feлȣ̆ de шарпе.

'Αργηστὴς, οῦ (ὁ), поет: ='Αργεστής.

'Αργία (ἡ), пелȣкpape; лепе; (Бis:) înчetape din лȣкрȣ în ziле de sepвъtopĭ; (desnpe преоцi) опpipe din sлȣжвъ. [ἀργός].

'Αργιβόειος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре (хръneшte) воĭ албĭ. [ἀργός, βοῦς].

'Αργικέραυνος (ὁ, ἡ), asвîpлitopȣ̆ de stpълȣчitopȣ̆ tpъsnetȣ̆. (ἀργὸς, κεραυνός].

'Αργικὸς, ὴ, ὸν, disпȣsȣ̆ ла пелȣкpape, лепешȣ̆, tpîndaвȣ̆. [ἀργός].

"Αργιλλος (λος), ου (ἡ), хȣmъ албъ (de fъкȣt вase de fapfȣpie). [ἀργός, албȣ̆]. [de ȣnde

'Αργιλλώδης (ιλώδης), εος (ὁ, ἡ), копpinzъtopȣ̆ de (saȣ̆ asemъnatȣ̆ кȣ) хȣmъ албъ.

'Αργινόεις, εσσα, εν, поет, албічosȣ̆.

'Αργιόδους, οντος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ dinцĭ tъiошĭ, saȣ̆ албĭ. [ἀργὸς, ὀδούς].

'Αργιπόδης, ου (ὁ), ші

'Αργίπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ пічоаре iȣцĭ, saȣ̆ албе. [ἀργὸς, ποῦς].

"Αργμα (τὸ), (прinч: ла îm:) поет: în локȣ̆ de "Απαργμα, 'Απαρχή, пîргъ adȣsъ de прinosȣ̆, ка o жертfъ. [ἄρχομαι].

'Αργμένος, η, ον, поет: în локȣ̆ de ἠργμένος, tpe: de кȣ: ал партч; лȣĭ "Αρχομαι.

'Αργολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвeskȣ̆ nefoлositoape ші zadapпiче лȣкрȣрĭ. [ші

'Αργολογία (ἡ), nefoлositoape ші zadapnікъ ворвіpe. [ἀργὸς, λόγος].

'Αργομέτωπος (ὁ, ἡ), (прinч: піatpъ de zidit) a къpia партea чea възȣtъ în faцa zidȣлȣĭ nȣ este лȣкpatъ, чіоплitъ. [ἀργὸς, μέτωπον].

'Αργοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ̆ de пелȣкръtopȣ̆, de лепешȣ̆. [ἀργός, ποιός].

'Αργὸς, ὴ, ὸν, албȣ̆; (прin întind:) лȣminosȣ̆, stpълȣчitopȣ̆; (fir:) iȣte, pепede ла mішкape.

'Αργὸς (ὁ, ἡ), [прin întpȣn: ἀεργὸς, din ἀ, ἔργον] пелȣкръtopȣ̆, лепешȣ̆. 2) (пas:) пелȣкpatȣ̆; пекȣлtîвatȣ̆; (desвpe пietpe) печіоплitȣ̆; (în цen:) nefъкȣtȣ̆; (прin ȣpm:) netpeвnікȣ̆, de neîntpeвȣinцat.

'Αργοτροφέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ хръneskȣ̆ пелȣкpînd nішікȣ̆, fъpъ a faче чева. [ἀργὸς, τροφή].

'Αργοφάγος (ὁ, ἡ), поет: чел че mъnînкъ, fъpъ a лȣкpa чева. [ἀργὸς, φάγω].

'Αργυραμοιβικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆, pелatiвȣ̆ ла skimвape, saȣ̆ skimвъtopȣ̆ de apцintȣ̆, ad: вanĭ (tȣpч: zъpъfeskȣ̆). (de ȣnde «'Αργυραμοιβική». mesepia skimвъtopȣлȣĭ de вanĭ (zapafлîкȣ̆). [ἀργυραμοιβός]. [de ȣnde

'Αργυραμοιβικῶς, adв: кȣ кіпȣ zъръfeskȣ, ка ȣnȣ

'Αργυραμοιβὸς (ὁ, ἡ), skimвъtopȣ de вanĭ (zapafȣ). [ἄργυρος, ἀμείβω].

'Αργύρασπις, ιδος (ὁ), (ostaшȣ) чел кȣ skȣtȣ, saȣ павъzъ de арџintȣ; (fir:) алеsȣ. [ἄργυρος, ἀσπίς].

'Αργυρεῖον (τὸ), minъ (вaie) de арџintȣ. 2) Арџintъріе, adikъ пръвъліе de арџintapȣ. 3) skimвъtopie de вanĭ (zъръfie). [ші

'Αργύρειος (ὁ, ἡ), поеt:, ші

'Αργύρεος -οῦς, έα-ᾶ, εον-οῦν, de арџintȣ. ‖ (sȣвst:) 'Αργυροῦς (ὁ), monetъ de арџintȣ. [ἄργυρος].

'Αργυρευτής, οῦ (ὁ), лȣкръtopȣ ла minъ de арџintȣ. [din

'Αργυρεύω, віit: -εύσω, каȣtȣ (sanȣ, лȣкрezȣ ла minъ de) арџintȣ. [ἄργυρος].

'Αργυρηλάτης, ου (ὁ), лȣкръtopȣ de арџintȣ, арџintapȣ. [ші

'Αργυρήλατος (ὁ, ἡ), лȣкратȣ кȣ арџintȣ; fъкȣtȣ de арџintȣ. [ἄργυρος, ἐλαύνω].

'Αργυρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Αργύριον.

'Αργυρίζω, віit: -ίσω, seamъnȣ a арџintȣ, amȣ faџa арџintȣлȣĭ. 2) (miж: saȣ пas:) stpînгȣ, кîшtiгȣ вanĭ, = 'Αργυρολογέω. [ші

'Αργυρικὸς, ἡ, ὸν, бъneskȣ, (în вanĭ, saȣ пе вanĭ). [ἀργύριον].

'Αργυριοθήκη (ἡ), ладъ, saȣ dȣлапȣ пentрȣ арџintъріе (monete, saȣ вase, ȣneлte de арџintȣ) [ἀργύριον, θήκη].

'Αργυριοκόπος (ὁ), = 'Αργυροκόπος.

'Αργύριον (τὸ), (прінч:) dim: ал лȣĭ 'Αργυρος; (iap în џen:) вanȣ de арџintȣ, saȣ ші de алтъ matepie. 2) (pap) = 'Αργυρεῖον. [ші

'Αργυρὶς, ίδος (ἡ), (în џen:) op че ȣneалтъ, (dap maĭ кȣ seamъ) пахарȣ de арџintȣ. [ἄργυρος].

'Αργυρισμὸς (ὁ), stpînџepe, кîшtiгape de вanĭ. [ἀργυρίζομαι].

'Αργυρίτης, ου (ὁ), ші 'Αργυρῖτις, ιδος (ἡ), чел че аре (копрinde, saȣ se плътеште în) арџintȣ, saȣ вanĭ. «Γῆ («Ψάμμος)—». Лкs: хȣmъ, nisinȣ de арџintȣ. «'Αγών—». Пл: лȣптъ пе premiȣ de арџintȣ, iap nȣ Στεφανίτης, пе кȣnȣnъ.

'Αργυρόβιος (ὁ, ἡ), поеt: (аркȣ) чел кȣ коардъ de арџintȣ. [ἄργυρος, βιός].

'Αργυρογνωμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ

'Αργυρογνώμων, ονος (ὁ), кȣnoskъtopȣ, черкъtopȣ de арџintȣ. [ἄργυρος, γνώμων].

'Αογυροδίνης, ου (ὁ), ші

'Αργυροδινὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (прінч: pîȣ) каре аре вȣлtoape арџintie, adikъ апъ кȣргъtoape лimпede; (iap ȣne opĭ) каре adȣче nisinȣ de арџintȣ. [ἄργυρος, δίνη].

'Αργυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ка арџintȣл, арџintiȣ (de feлȣл, faџa, forma, лȣчіреа арџintȣлȣĭ). [ἄργυρος, εἶδος].

'Αργυρόηλος (ὁ, ἡ), înпodoвitȣ кȣ кȣіе de арџintȣ. [ἄργυρος, ἧλος].

'Αργυροθήκη (ἡ), = 'Αργυριοθήκη.

'Αργυρόθρονος (ὁ, ἡ), чел че аре, saȣ шade пе tponȣ de арџintȣ. [ἄργυρος, θρόνος].

'Αργυροκάπηλος (ὁ), negȣцъtopȣ, pevînzъtopȣ de арџintȣ. [ἄργυρος, κάπηλος[.

'Αργυροκοπεῖον (τὸ), tъietopie, adikъ лȣкръtopie de арџintȣ, saȣ de monetъ (арџintъріе, saȣ tapaпxana, tȣрч:). [ші

'Αργυροκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, taiȣ (лȣкрezȣ) арџintȣ, saȣ monetъ. [din

'Αργυρκόπος (ὁ), = 'Αργυροκοπιστήρ (kom:) tъietopȣ, лȣкръtopȣ de арџintȣ, saȣ de monetъ. [ἄργυρος, κοπή].

'Αργυρόκυκλος (ὁ, ἡ), чел кȣ черкȣрĭ, saȣ poate de арџintȣ. [ἄργυρος, κύκλος].

'Αργυρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, stpînгȣ вanĭ (maĭ кȣ seamъ din kontpiвȣцiĭ); (în џen:) iaȣ вanĭ. [ἀργυρολόγος]. [de ȣnde

'Αργυρολόγητος (ὁ, ἡ), sъвîршitȣ кȣ вanĭ stpînшĭ din dъждiĭ (пȣвлічĭ). «'Αργυρολόγητον ἱερὸν ποιήσειν». Skp: Макв: 2) sȣпȣsȣ ла kontpiвȣipe de вanĭ.

'Αργυρολογία (ἡ), stpînџepe de вanĭ de kontpiвȣцiĭ. [din

'Αργυρολόγος (ὁ, ἡ), stpînгъtopȣ de вanĭ de kontpiвȣцiĭ. [ἄργυρος, λέγω].

'Αργυρομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatȣ кȣ арџintȣ. [ἄργυρος, μίγνυμι].

'Αργυρόπεζα (ἡ), чеа кȣ пічоаре алве ка арџintȣл, saȣ înпodoвite кȣ înкълцъminte de арџintȣ. [ші

'Αργυρόπεζος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αργυρόπεζα. [ἄργυρος, πέζα].

'Αργυρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ пічоаре de арџintȣ. «Δίφρος—». Арп: [ἄργυρος, ποῦς].

'Αργροπράκτης, ου (ὁ), = 'Αργυρολόγος, stpînгъtopȣ de вanĭ (dъждiĭ, kontpiвȣцiĭ, ші чл:). = 2) 'Αργυροπράτης. [ἄργυρος, πράττω, saȣ εἰσπράττω]. [de ȣnde

'Αργυροπρακτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiinчosȣ ла (atinгъtopȣ de) stpînгъtopȣ, saȣ stpînџepe de вanĭ. (de ȣnde ‖ sȣвst:) «'Αργυροπρακτική». mesepia stpînгъtopȣлȣĭ de вanĭ.

'Αργυροπράτης, ου (ὁ), вînzъtopȣ, negȣцъtopȣ de арџintȣ, saȣ de вanĭ (zapafȣ). [ἄργυρος, πιπράσκω].

'Αργυροπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, bînzŭ пе banĭ rata. [ἄργυρος. πωλέω].

'Αργυρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), poet: (epit: de pîŭ) isвopîtŭ din minъ de apцintŭ. [ἄργυρος, ῥίζα]. (bezĭ ші 'Αργυρόφλεψ).

'Αργυροῤῥύτης, ου (ὁ), poet:='Αργυροδίνης. [ἄργυρος, ῥέω].

'Αργυρος (ὁ), [ἀργὸς, албŭ] apцintŭ. || «Κοῖλος—». Ksen: base de apцintŭ, apцintъpie. «Χυτός—». Apst: apцintŭ biŭ.

'Αργυροστερὴς, έος (ὁ, ἡ), (kom:) ліпsitopŭ (fъpŭ) de apцintъл къĭва. [ἄργυρος. στερέω].

'Αργυρότοιχος (ὁ, ἡ), чел къ перецĭ de apцintŭ; [ἄργυρος, τοῖχος].

'Αργυρότοξος (ὁ, ἡ), чел къ аркŭ de apцintŭ; (fir:) лъчosŭ, saŭ прецiosŭ. [ἄργυρος, τόξον].

'Αργυροῦς, ᾶ, οῦν, (npin întpъn:) în локŭ de 'Αργύρεος.

'Αργυροφάλαρος (ὁ, ἡ), чел къ гътелĭ de калŭ (paxtъpĭ) de apцintŭ. [ἄργυρος, φάλαρα].

'Αργυροφανὴς [ἄργυρος, φαίνω], ші

'Αργυροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: apъtosŭ, лъminosŭ, лъчosŭ ка apцintъл. [ἄργυρος, φέγγω].

'Αργυρόφλεψ, εβος (ὁ, ἡ), чел къ bine de apцintŭ (bezĭ ші 'Αργυρόῤῥιζος). [ἄργυρος, φλέψ].

'Αργυροφύλαξ, ακος,=Θησαυροφύλαξ, пъstpъtopŭ, пъzitopŭ de banĭ, saŭ de apцintъpiĭ. [ἄργυρος, φύλαξ].

'Αργυροχάλινος (ὁ, ἡ), чел къ fpîŭ de apцintŭ. [ἄργυρος, χαλινός].

'Αργυροχοέω -ῶ, biit: -ήσω, topnŭ, saŭ topeskŭ apцintŭ. [din

'Αργυροχόος (ὁ), topnъtopŭ, saŭ topitopŭ de apцintŭ. [ἄργυρος, χέω].

'Αργυρόω -ῶ, biit: -ώσω, акоперŭ, înбракŭ къ apцintŭ. 2) poet: плъteskŭ, saŭ pesплъteskŭ къ banĭ. [ші

'Αργυρώδης, εος (ὁ, ἡ), копpinzъtopŭ de apцintŭ; asemъnatŭ къ apцintŭ; (în цen:) apцintosŭ. [ἄργυρος].

'Αργύρωμα (τὸ), (maĭ къ seamъ ла îm:) podoaвъ, saŭ basŭ, ъneaлtъ de apцintŭ, apцintъpie. [ἀργυρόω].

'Αργυρώνητος (ὁ, ἡ), (pрinч: робŭ) къmпъpatŭ къ banĭ. [ἄργυρος, ὠνέομαι].

'Αργύφεος, α, ον, ші

"Αργυφος (ὁ, ἡ), poet: [ἀργός, ὕφος] албŭ de totŭ.

'Αργῶς, adв: къ лeneвie, moлiчiъne; fъpъ foлosŭ, saŭ isпpaвъ, în zadapŭ; fъpъ къвîntŭ, fъpъ вpe ъnŭ skoпŭ. [ἀργός].

"Αρδα (ἡ), Ion: [ἄρδω] пекъpъцie, soaie (maĭ къ seamъ din ъnsoape).

'Αρδάλιον (τὸ), = 'Αρδάνιον.

"Αρδαλος (ὁ, ἡ), Ion: [ἄρδα] soiosŭ, ъnsъposŭ. || (sъвst: бъpв:) = "Αρδα. [de ъnde

'Αρδαλόω -ῶ, biit: -ώσω, Ion: ъnгŭ; (npin ъpm:) mînжeskŭ, soieskŭ; tъpвъpŭ.

'Αρδάνιον (τὸ), îpdъŭ [de aчi] de adъпat biteлe. 2) basŭ къ апъ sfîntъ, din каpe se stpoпiaŭ чеĭ че пetpeчeaŭ пеmopцĭ ла înгpoпъчiъne. [ἄρδω].

'Αρδέεσκε, Ion: în локŭ de ἦρδε, 3: sinr: пeps: a пpeл: лъĭ "Αρδω.

'Αρδεία, ші

"Αρδευσις, εως (ἡ), adъпape; stpoпipe; ъdape. [ші

'Αρδευτὴς, οῦ (ὁ), adъпъtopŭ; ъdъtopŭ. [din

'Αρδεύω, biit: -εύσω,="Αρδω, adъпŭ; ъdŭ.

'Αρδηθμὸς (ὁ), poet: = 'Αρδμός.

"Αρδην [αἴρω], adв: apdikat în aepŭ, пе sъs. «Πηδῶντος ἄρδην τάφρων ὕπερ». Sof: «Νέκυν φέρουσιν ἄρδην εἰς τάφον». Eъp: 2) din pъdъчinъ, de totŭ, saŭ къ totъл. «Πάντας ἄρδην τοὺς θεούς». Apstf: «Τὸν τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετροφότα». Esx:

"Αρδην [ἄρδω], adв: adъпînd; stpoпind, ъdînd.

'Αρδιοθήρα (ἡ), [ἄρδις, θήρα] instpъmîntŭ xepъpцikŭ (клеште), къ каpe tpъцeaŭ, ші skoteaŭ sъцeцeлe din pъnĭ.

"Αρδις [ἅρω=ἁρμόζω], εως (ἡ), (pрinч:) askъцitъл вîpfŭ ал sъцeцiĭ; (npin întind:) sъцeatъ, sъліцъ, ші чл:

'Αρδμὸς (ὁ), poet: = 'Αρδεία. 2) badŭ de adъпat biteлe. [din

"Αρδω [în afinitate къ ἀλδαίνω, ші ἀρύομαι], biit: ἄρσω (nex: ἦρσα), adъпŭ, ъdŭ; (fir:) pъkopeskŭ; (npin ъpm:) xpъneskŭ, kpeskŭ.

'Αρεία, ας (ἡ), poet: fem: ал лъĭ "Αρειος.

'Αρειὰ, ᾶς, ші Ion:

'Αρειὴ, ῆς (ἡ), poet: amepinцape; блestemŭ. (bezĭ ші 'Επήρεια).

'Αρειθύσανος (ἡ), poet: (pepifp:) pesвoĭпikŭ, biteazŭ. ["Αρης, Марцŭ, ші θύσανος, fъndъ, saŭ podoaвъ].

'Αρειμανὴς, έος, ші

'Αρειμάνιος (ὁ, ἡ), пeвъnŭ пentpъ (Марцŭ) pesвoiŭ, saŭ пе вpeme de pesвoiŭ (foapte iъвitopŭ de pesвoiŭ). ["Αρης, μαίνομαι]. [de ъnde

'Αρειμανιότης (ἡ), пeвъnie, mape dpaгoste de pesвoiŭ.

Ἄρειον (τὸ), neȣt: ал лȣĭ 'Αρείων

Ἄρειος, α saȣ ος, ον, кȣвenitȣ, saȣ înкinatȣ лȣĭ Марцȣ ["Αρης]. (прin ȣрm:) pesвoĭnikȣ, вiteazȣ.

'Αρειότερος, α, ον, поet: în локȣ de 'Αρείων.

'Αρειότολμος (ὁ, ἡ), поet: îndpъzneцȣ ка Марцȣ; pesвoĭnikȣ, вiteazȣ. [ἄρειος, τόλμη].

'Αρείφατος (ὁ, ἡ), поet: ["Αρης, φένω] omopîtȣ în pesвoiȣ. 2) ["Αρης, φάω] вestitȣ în pesвoaie.

'Αρείων, ονος (ὁ, ἡ), поet: компр: nepeг: ал лȣĭ 'Αγαθὸς, maĭ бȣnȣ; (прinч:) maĭ pesвoĭnikȣ; (прin ȣрm:) maĭ вiteazȣ, ші чл:. (вezĭ "Αριστος). ["Αρης].

"Αρεκτος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de "Αρρεκτος.

'Αρέσαι, акt:, ші

Αρέσασθαι, miж: nex: de înf: ал лȣĭ 'Αρέσκω.

'Αρέσθαι, miж: nex: 2: de înf: ал лȣĭ Αἴρω.

'Αρέσκεια (ἡ), siлinцъ прin лinгȣшiрĭ ші алte atpъгъtoape вiклene шiжлоаче de a плъчea (fpan: complaisance). ["Αρεσκος].

'Αρέσκευμα (τὸ), miжлокȣ de лinгȣшiре, ші прeфъкȣtъ пȣрtape sпре a плъчea, (minчinoasъ полiтiкъ). [din

'Αρεσκεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ siлeskȣ (прin лinгȣшitoape ші прeфъкȣte кiпȣрĭ) a mъ faче плъкȣtȣ, a atpaцe faворȣл кȣĭва. 2) (stpъm:) adȣкȣ ла miлostiвipe, saȣ ла eptape. [ἄρεσκος]. [de ȣnde

'Αρεσκευτικὸς, ἡ ὸν, îndemînatikȣ a se faче плъкȣtȣ прin лinгȣшitoape пȣрtъpĭ, îndatopъtopȣ.

"Αρεσκον, поet: în локȣ de ἤρεσκον, прел: ал лȣĭ 'Αρέσκω.

"Αρεσκον (τὸ), neȣt: лȣĭ "Αρεσκος.

'Αρέσκον (τὸ), пъртч: neȣt: a лȣĭ 'Αρέσκω. [de ȣnde

'Αρεσκόντως, adв: de партч: dȣпе плакȣл кȣiва, saȣ кȣ кiпȣ de a плъчea.

"Αρεσκος (ὁ, ἡ), siлitopȣ прin лinгȣшitoape кiпȣрĭ de a плъчea ла toцĭ. [din

'Αρέσκω [ἄρω], вiit: ἀρέσω, (nex: ἤρεσα, mi miж: ἠρεσάμην, ші пas: ἠρέσθην, tpe: de кȣ: пas: mi miж: ἤρεσμαι) (nestp: кȣ dat: ші At: кȣ ак: maĭ de mȣлte opĭ în a 3: пeps: saȣ în партiч:) плакȣ; sîntȣ de пъpepea кȣĭва. «Τῷ γείτονι βούλει σὺ αρέσκειν»; Ksen: «Ἢν μηδὲν ἀρέσκον λέγῃ». Тȣч: «Εἰ οὖν τι σε τούτων ἀρέσκει». Тȣч: «Ὁ βίος οὗτος οὐδαμῶς μὲ ἤρεσε». Плt: «Καὶ ἀρέσκει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον». Sкр: «Τὰ ἀρέσκοντα τοῖς φιλοσόφοις». Пл: 2) (miж: -ομαι, кȣ dat:) sîntȣ mȣлцȣmitȣ de чева. «Οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει». Ep: «Τῷ Σιμωνίδῃ οὐκ ἀρεσκόμενος». Apist: «Δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρέσκεσθαι». Лȣч: (ші кȣ înf: «Παρ' ὁποτέρους ἂν ἀρέσκηται ἐλθεῖν». Тȣч: (stp: кȣ ак:) înпакȣ, înпpieteneskȣ; (mi miж:) mъ înвoieskȣ, îmĭ îndpeпtezȣ грешала, mъ пoртȣ прieteneшte; pedoвîndeskȣ faворȣл кȣĭва; (pap кȣ цen:) mъ satȣpȣ. «Ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθα. Іл: Δ. «Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξένον ἀρέσσομαι». Od: Θ: «Ἱεροῖς Θεοὺς ἀρέσκεσθαι». Ksen: «Αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο αἵματος». Es: 3) (кȣ ак: ші dat:) fakȣ чева плъкȣtȣ кȣĭва. «Σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσκόμενος». Тгп:

'Αρέσσασθαι, поet: în локȣ de 'Αρέσασθαι miж: nex: 1: de înf: ал лȣĭ 'Αρέσκω.

'Αρεστὴρ (ὁ), плъчintъ прinositъ sпре înвлinzipea, saȣ adȣчepea ла miлostiвipe a zeiлop. [ші

'Αρεστήριος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ, kontpiвȣitopȣ sпре înвлinzipea zeiлop. [ші

'Αρεστὸς, ἡ, ὸν, плъкȣtȣ, potpiвitȣ. [ἀρέσκω]. [de ȣnde

'Αρεστῶς, adв: кȣ плъчepea, saȣ mȣлцȣmipea кȣĭва.

"Αρετ' поet: (кȣ tъiepe de o) în локȣ de ἤρετο, 3: sinг: пeps: de miж: nex: 2: ал лȣĭ Αἴρω.

'Αρεταλογία (ἡ), zadapnikъ вopвipe desпре вiptȣte ші вiцiȣ. [din

'Αρεταλόγος (ὁ), въpfitopȣ desпре вiptȣte; saȣ каре аре вiptȣte de a вopвĭ mȣлte, полiлогȣ, (astfeл se nȣmiaȣ în Poma, niшte въpfitopĭ, че faчeaȣ пе fiлosofȣ). (вezĭ ші 'Ηθολόγος, ші Ζηταρετησιάδης). [ἀρετὴ, λόγος].

'Αρετάω -ῶ, isвȣteskȣ; mepгȣ вine, înaintezȣ; sîntȣ în fлoapea mea. 2) (pap) dopeskȣ (mъ amвiцionezȣ sпре) вiptȣte. [din

'Αρετὴ (ἡ), [ἄρω, ἀρέσκω, saȣ "Αρης] (în цen:) destoiniчie, îndemînъtate, бȣnъ însȣшime, dapȣ (saȣ tpȣп: saȣ sȣfлet:). «'Αρετὴ γῆς (ἵππου, ἅρματος, πηγῆς, ἄρχοντος, δικαστοῦ, ші чл:)». (dap прinч: ші din вeкime) бъpвъцie, вiteжie în pesвoiȣ. 2) (maĭ noȣ) вiptȣte (moралъ deпpindepe de a лȣкpa вineле, ші a se апъpa de pъȣ). «Μόνη κτημάτων ἡ ἀρετὴ ἀναφαίρετος». Basл: 3) (прin întind:) чinste, peпȣtaцie. «Πλούτῳ γὰρ ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ». Es: [de ȣnde

'Αρετόω -ῶ, viit: -ώσω, (dъne filosofia stoiчilor) fakъ ne чinева viptъosъ. (înprot: de κακύνω).

"Αρευς, εος (ὁ), Eol: în lokъ de "Αρης.

'Αρέων, Ion: în lokъ de 'Αρῶν, gen: îm:, ші

'Αρῇ, Ion: în lokъ de 'Αρᾷ, dat: sinr: al lъї

'Αρῆ, Ion: în lokъ de 'Αρᾳ.

"Αρῃ, 3: sinr: neps: de akt: (ἀ, lъnrъ), saъ (ἀ, skъrtъ) 2: sinr: neps: de miж: nex: 1: al sъn: lъї Αἴρω.

"Αρηα, Ion: în lokъ de "Αρῃ, ak: al lъї "Αρης.

"Αρηαι, Ion: în lokъ de "Αρῃ 2: sinr: neps: a miж: nex: 1: de sъn: lъї Αἴρω.

'Αρηγοσύνη (ἡ), noet: în lokъ de 'Αρωγὴ, ажъtorъ. [ἀρηγών].

'Αρήγω [ἀρὴ, saъ "Αρης], viit: -ήξω, (nex: ἤρηξα), (kъ dat:) ажъtъ, koplъkrezъ, golosesk. «Τοῖς φίλοις ἀρήγειν». Ksen: «'Αρήγει ποδαγρικοῖς». Dskp: (ші ғъръ kazъ). «Σιγᾶν ἀρήγει». Esx: 2) (kъ ak: saъ ak: ші dat:) întorkъ, depъrtezъ de la чinева (ажъtъ a nъ pъtimi) vre unъ rъъ. «Ζεῦ πάτερ, ἄρηξον δαὶων ἄλωσιν». Esxl: «'Αρῆξαι φόνον δοκεῖ τέκνοις». Exp: (vezї ші 'Αμύνω, ші 'Αρκέω). [de unde

'Αρηγὼν, όνος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de 'Αρωγός, ажъtъtorъ.

"Αρηϊ, Ion: în lokъ de "Αρεϊ, dat: al lъї "Αρης.

'Αρηΐθοος (ὁ, ἡ), aperъ ka Marцъ, saъ iste (alergъtorъ) în pesvoїk; (în gen:) pesvoїnikъ, vitеazъ. ["Αρης, θοός].

'Αρηϊκτάμενος, η, ον, noet: ["Αρης, κτείνω] omorîtъ în pesvoiъ.

'Αρήϊος (ὁ, ἡ), Ion: în lokъ de "Αρειος.

'Αρηΐφατος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αρείφατος.

'Αρηΐφθογγος (ὁ, ἡ), ["Αρης, φθόγγος], чel kъ pesvoieskъ, pesunъtorъ, mare glasъ; (fir:) vîptosъ, vitеazъ.

'Αρηΐφθορος (ὁ, ἡ), noet: ["Αρης, φθορά] prъpъditъ, uчisъ în pesvoiъ.

'Αρηΐφιλος (ὁ, ἡ), noet: iъvitorъ de pesvoiъ, pesvoїnikъ. ["Αρης, φίλος].

'Αρήμεναι, noet; în lokъ de 'Αρᾶν, prez: de înf: al (neîntr:) 'Αράω în lokъ de 'Αράομαι.

'Αρημένος, η, ον, noet: (nas: tpe: de kъ: al partч: lъї 'Αράομαι) vlestematъ; (fir:) prъpъditъ.

'Αρὴν, Ion: în lokъ de 'Αράν, ak: al lъї 'Αρά.

'Αρὴν, saъ "Αρην="Αρς (neîntr: nom:, a le kъpora obliче kaze sînt întrebъinuate), gen: ἀρνὸς, dat: ἀρνί, ші чl:, mîelъ. (vezї 'Αρνειὸς ші 'Αρνὸς, kompar: ші ῥήν).

"Αρηξις, εως (ἡ), ажъtorape; apъrape, ші чl: (vezї 'Αρωγὴ). [ἀρήγω].

"Αρηος, Ion: în lokъ de "Αρεος, gen: al lъї "Αρης.

"Αρηρα, tpe: de kъ: (în lokъ de prez:), ші 'Αρήρειν, (pap) neste sъv: (în lokъ de prel:) al lъї 'Αραρίσκω.

'Αρηρομένος, η, ον, At: ші Ion: nas: tpe: de kъ: al partч: lъї 'Αρόω.

'Αρηρότως, adv: notpivitъ; înuepenit; sirъp, ші чl: [din

'Αρηρὼς, υῖα, ὸς, (partч: a lъї "Αρηρα) notpivitъ; înuepenitъ.

"Αρης (ὁ), (gen: "Αρεος, dat: "Αρει, ak: "Αρη saъ "Αρην, vok: "Αρες, ші noet: "Αρες) [ἄἴρω= ἀναιρῶ, saъ ἀρὰ], Marцъ, zeъl pes voiъlъї; (pin întind:) pesvoiъ, vътъlie, arme, ші чl:

'Αρήτειρα (ἡ), Ion: fem: al lъї

'Αρητὴρ (ὁ), Ion: [ἀράομαι] preotъ.

'Αρητιὰς, άδος (ἡ), noet: ["Αρης] pesvoїnikъ, saъ iъvitoape de pesvoiъ.

'Αρητὸς, ὴ, ὸν, Ion: noet: = 'Αρατός.

'Αρητύω, viit: -ύσω, noet: în lokъ de 'Αρύω.

"Αρθεν, noet: Eol: în lokъ de ἤρθησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: 1: de xot:, ші

'Αρθῆναι, nas: nex: 1: de inf: al lъї "Αιρω.

'Αρθμέω -ῶ, viit: -ήσω, notpivesk înpresunъ, înnpresunъ; (ші nestr: saъ el:) mъ notpivesk, mъ învoiesk. [ші

'Αρθμία (ἡ), = 'Αρθμὴ, prietenie, unipe, învoipe, alianцъ. [ші

"Αρθμια (τὰ), îm: next: al lъї

"Αρθμιος (ὁ, ἡ), noet: Ion: prietenъ; notpivitъ; învoitъ. [din

'Αρθμὸς (ἡ), noet: [ἄρω] notpivipe; învoipe; relaцie; prietenie; unipe, saъ înpresunape.

'Αρθρεμβολέω -ῶ, viit: -ήσω, nъiъ la lokъl sъъ mъdъlarъl snosъ din înkeietъrъ. [ἀρθρέμβολος]. [de unde

'Αρθρεμβόλησις, εως (ἡ), nъnepe la lokъl sъъ a mъdъlarъlъї deskeiatъ.

'Αρθρέμβολος (ὁ, ἡ), [ἄρθρον, ἐμβάλλω] (mъdъlarъ skpintitъ) nasъ iarъшї în înkeitъra sa; (de unde) || 'Αρθρέμβολα, (τὰ), instrъminte, pin kare se nъn la lokъ deskeiatele mъdъlare. 2) instrъminte de kazпъ, pin kare se desmъdъleazъ părцile trъnъlъї.

'Αρθρίδιον (τὸ), dim: al lъї "Αρθρον.

'Αρθρικὸς, ὴ, ὸν, kъuiinчosъ la (saъ kom-

пъsъ din) înkeietъpĭ, saъ aptiколе [ἄρθρα], aptiколоsъ, saъ aptiколатъ. 2) = къ

'Αρθριτικὸς, ὴ, ὸν, пътimашъ de боала

'Αρθρῖτις, ιδος (ἡ), (se înц: νόσος, боалъ) peъmatismъ ла înkeietъpĭ. [ἄρθρον].

'Αρθροκήδὴς, εος saъ έος (ὁ, ἡ), поet: вътъmъtopъ de înkeietъpĭ. [ἄρθρον, κήδω].

Ἄρθρον (τὸ), [ἄρω] înkeietъpъ de mъdълape. 2) (îm:) пaptea пъskъtoape a femei. 3) пapte dintp'ъnъ totъ (aptiколъ); (de ъnde) sъвtînпъpцipea капetелор ъnъĭ къвîntъ, saъ ъвpaжъ. 4) aptiколape, saъ fopmape de глasъ. «Ἄρθρον φωνῆς». Apst: (вezĭ ἀρθρόω). 5) (Грam:) Aptiколъ (o пapte a къвîntълъĭ).

'Αρθροπέδη (ἡ), = Γυιοπέδη, легътъpъ de mîĭnĭ, saъ de пiчoape, пinte, кътъше, вътъкъ, лапцъ ші чл: [ἄρθρον, πέδη].

'Αρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, înkeiъ, saъ înпpeъnъ пpin înkeietъpĭ, пotpiвeskъ ъnъ mъdълapъ къ алтъл; (fir:) пotpiвeskъ, dpeгъ, peгълezъ; (dap пpinч:) aptiколezъ глasъл în пpoпъnцia ziчepiлop în кiпъ de a se aъzi deoseвite ъna de алta лiтepeле ші siлaвeле. [ші

'Αρθρώδης, εος (ὁ, ἡ), плinъ de mълte ші tapĭ înkeietъpĭ. [ἄρθρον].

Ἄρι [= ἔρι, ші în afinitate къ ἄριστος], пaptiкълъ întinzъtoape de însemnape, компъsъ nedesпъpцit къ felъpite (maĭ de mълte opĭ поetiчe) ziчepĭ, sп: e: «Ἀρίδηλος». пpea înвedepatъ, ші чл:

'Αρία (ἡ), ъnъ felъ de steжapъ, = φελλόδρυς.

'Αριβάσκανος (ὁ, ἡ), поet: foapte simцitopъ, пpea вътъmъtopъ. [ἄρι, βάσκανος].

'Αριγνὼς, ῶτος, ші

'Αρίγνωτος (ὁ, ἡ), поet: щtiъtъ tъtълop, вestitъ, famosъ (ші în вine ші în pъъ); лesne de къnoskъt. [ἄρι, γνόω].

'Αριδάκρυος, ші

'Αρίδακρυς, υος (ὁ, ἡ), поet: лesniчosъ ла лакpъmĭ, ла плînsъ. 2) = къ

'Αριδάκρυτος (ὁ, ἡ), поet: въpsъtopъ de mълte лакpъmĭ; пpiчinъitopъ алtopa de mълte лакpъmĭ; вpednikъ de mълte лакpъmĭ (de a 'л плînцe чinева mълt). [ἄρι, δάκρυον].

'Αριδείκετος (ὁ, ἡ), поet: aгъtatъ de toцĭ къ deцetъл, вestitъ. [ἄρι, δείκνυμι].

'Αρίδηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήλως, поet: tъtълop къnoskъtъ, foapte înвedepatъ; sлъвitъ, вestitъ. [ἄρι, δῆλος]. (se amestekъ къ

'Αρίζηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ζήλως, поet: = 'Αρίδηλος, ші къ

'Αριζήλωτος (ὁ, ἡ), пpea pîвnitъ, saъ пpea de pъвnit; вpednikъde imitat; (пpin ъpm:) sлъвitъ, fepiчitъ. [ἄρι, ζῆλος].

'Αριήκοος (ὁ, ἡ), поet: foapte askълtъtopъ, sъпъsъ. 2) aъzitъ пpetъtindinea, foapte вestitъ. [ἄρι, ἀκοή].

'Αριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, nъmъpъ, sokoteskъ; пъiъ în nъmъpъ; (fir:) sokoteskъ de чева. «'Αυτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἑταίρους ἠρίθμεον». Od: K. «'Αριθμεῦνται εἰς Ἡρακλῆα». Текр: «'Αριθμεῖν τι ἐν εὐεργεσίας μέρει». Dm: ['Αριθμός].

'Αριθμηθήμεναι, поet: în локъ de 'Αριθμηθῆναι, пas: nex: 1: de inf: ал лъĭ 'Αριθμέω.

'Αρίθμημα (τὸ), nъmъpъtъpъ. [ші

'Αρίθμησις, εως (ἡ), nъmъpape. [ші

'Αριθμητικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ, saъ eksпpimъtopъ de nъmepe; foлositopъ, îndemînatikъ ла nъmъpape. || (sъвst:) «'Αριθμητική». apitmetikъ, (meштeшъгъл sokotipiĭ), ші 'Αριθμητικοὶ, apitmetiчĭ, deпpinшĭ, saъ окъпaцĭ ла apitmetikъ. [de ъnde

'Αριθμητικῶς, adв: dъпe peгълеле apitmetiчeĭ, saъ apitmetiчeште. [ші

Ἀριθμητὸς, ὴ, ὸν, пъtinчosъ, лesniчosъ de a se nъmъpa, a se sokoti, ші (пpin ъpm:) пъцinъ ла nъmъpъ. [ἀριθμέω].

'Αριθμὸς (ὁ), [ἄρω] nъmъpъ, кîtime. «Ποιοῦμαι (ші поet: Λέγομαι) ἀριθμόν». Ksen: ші Om: nъmъpъ, sokoteskъ. «'Ολίγοι («Πολλοὶ, Παρόμοιοι, Δώδεκα, Διακόσιοι, ші чл:) τὸν ἀριθμόν, (ші pap) ἀριθμῷ». «Ἓν κεράμιον ἀριθμῷ». Ksen: «'Αριθμὸς ὁδοῦ». Ksen: (fir:) «Εἰς ἀνδρῶν οὐ τελοῦσιν ἀριθμόν». nъ intpъ în pîndъ de въpвaцĭ. (вezĭ ші λόγος). 2) semnъ apitmetikъ, nъmъpъ. 3) felъ, кtпъ, însъшime. «Πάντας τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἱκετείας». D: Ал: Ἅπαντας τοὺς ἀριθμοὺς περιλαβών». Iskp: 4) pîndъ, клasъ, гpadъ. «Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς». Ksen: 5) (fir:) кîtime, гpъmadъ neînsemnъtoape (fъpъ mepitъ, saъ пpeцъ). «'Αριθμὸς ἐσμέν». Apstf:

'Αρικύμων, ονος (ἡ). поet: mълt пъskъtoape, пpъsitoape, saъ пъiepapiцъ. [ἄρι, κύω].

Ἄριν, ινος, ші

Ἄρινος (ὁ, ἡ), каъtъ Ἄῤῥιν.

'Αρίπικρος (ὁ, ἡ), пpea amapъ. [ἄρι, πικρός].

'Αριπρέπεια (ἡ), калitatea лъĭ

'Αριπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -επέως, пt: întpъ toate stpълъчitъ, foapte mъpeцъ; (fir:) sлъвitъ, însemnatъ, вestitъ. [ἄρι, πρέπει].

Ἄρις, ινος (ὁ, ἡ), каъtъ Ἄῤῥις.

Ἄρις, ιδος (ἡ), ѕnѫ felѫ de плantъ. (vezĭ Ἀρία, ші Ἀρίσαρον).

Ἀρὶς, ίδος (ἡ), ѕnѫ felѫ de аркѫ, кѕ каре мештерії înвîptesк sfpedeлѕл. 2) ѕnѫ felѫ de înгръdipe, saѫ малѫ апъръторѫ dinainte. 3) ѕnѫ felѫ de плantъ, = Ἄρις.

Ἀρίσαρον (τὸ), [ἄρις, ἄρον] ѕnѫ felѫ de плantъ, пічорѕл віцелѕлѕї. (vezĭ Ἄρον).

Ἀρίσημος (ὁ, ἡ), поет: foapte înseшnatѫ. [ἄρι, σῆμα].

Ἀρισθάρματος (ὁ, ἡ), поет: premiantѫ, tpiѕmfъtopѫ în алергареа тръѕѕреї. [ἄριστος, ἅρμα].

Ἀρισκυδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἄρι, σκύζομαι] foapte некъжitѫ.

Ἀρίσταθλος (ὁ, ἡ), поет: premiantѫ, tpiѕmfъtopѫ în лѕпте. [ἄριστος, ἄθλος].

Ἀρισταρχέω -ῶ, віit: -ήσω, гѕвернezѫ foapte віne. [ἄριστος, ἄρχω].

Ἀριστάφυλος (ὁ, ἡ), поет: poditopѫ de преа вѕnĭ ші мѕлцĭ stpѕгѕpĭ, [ἄρι, σταφυλή. (adiekt: ал лѕї Ἄμπελος).

Ἀριστάω -ῶ, віit: -ήσω, [ἄριστον] прînzeskѫ.

Ἀριστεία (ἡ), воїnічіе, вітежіе, isвîndъ вреdnікъ de...

Ἀριστεῖον (τὸ), premiѫ, pesплъtipe пentpѕ isвîndъ. [ἀριστεύω].

Ἀριστερεύω, віit: -εύσω, staѫ de a stînга, saѫ цiѫ nosiцia din stînга. 2) întpeвѕinцezѫ mîna stînгъ, sîntѫ stînгачіѫ. [ші

Ἀριστερεὼν, ῶνος (ὁ), ѕnѫ felѫ de плantъ, = Περιστερεών. [din

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, [ἄριστος] stînгѫ, = Εὐώνυμος, ші λαιὸς; (fir:) îndъръtnікѫ, neîndemînatікѫ, neiskѕsitѫ (ка кѕm ар лѕкра кѕ stînга); непріінчosѫ (vezĭ ἐπαρίστερος). «Ἡ ἀριστερὰ (se înц: χείρ)». stînга (mînъ). «Ἐξ ἀριστερᾶς, (saѫ) «Ἐν ἀριστερᾷ, (ші îm:) «Ἐξ ἀριστερῶν». din stînга, saѫ în stînга. (înпрot: de δεξιὸς, vezĭ zічереа).

Ἀριστεροστάτης, ου (ὁ), stъtъtopѫ în stînга (каре цine nosiцia stînгъ) (прінч: de teatpалѫ хорѫ, saѫ de оштіре). [ἀριστερὸς, στάτης].

Ἀριστερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), [ἀριστερὸς, χείρ] stînгачіѫ (каре se слѕжеште кѕ [saѫ аре nѕmaĭ] mîna stînгъ în локѕл челії dpente).

Ἀριστεύεσκε, поет: Ion: în локѫ de ἠρίστευε, 3: sinг: перs: а прел: лѕї ἀριστεύω.

Ἀρίστευμα (τὸ), = Ἀριστεία, вітежаskъ isвîndъ, saѫ isправъ. [ἀριστεύω].

Ἀριστεὺς, έως (ὁ), isвѕtitopѫ, saѫ isвînditopѫ în pesвoaie, op în челе політіче; (прін ѕpm:) de гpadѕл чел maĭ 'палтѫ, алеsѫ, însemnatѫ. [ἄριστος].

Ἀριστευτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatікѫ, deпрinsѫ ла isвînde; віteazѫ. [din

Ἀριστεύω, віtt: -εύσω, (прінч: кѕ цen:) sîntѫ maĭ вѕnѫ, maĭ алеsѫ dekîtѫ toцĭ. (прін ѕpm:) ковîршеskѫ, întpekѫ, вірѕіеskѫ fъkînd isвînzĭ, ші вітежештї isпръві: mъ deoseвeskѫ îutpe чеї-л-алцї în чева. [ἀριστεύς].

Ἀριστήϊον (τὸ), Ion: în локѫ de Ἀριστεῖον.

Ἀριστητὴς, οῦ (ὁ), ші

Ἀριστητικὸς, ὴ, ὸν, овічнѕitѫ a прînzi. [ἀριστάω].

Ἀριστίζω, віit: -ίσω, daѫ прînzѫ кѕїва. || (між:) = Ἀριστάω. [ἄριστον].

Ἀριστίνδην, adв: пе алеsѫ din чеї maĭ вѕnĭ (ла neamѫ, вітежіе, saѫ віptѕte). (vezĭ ші Πλουτίνδην). [ἄριστος].

Ἀριστόβιος (ὁ, ἡ), преа віne tpъitopѫ (fisічеште saѫ морал). [ἄριστος, βίος].

Ἀριστογένεθλος, поет: [ἄριστος, γένεθλον], ші

Ἀριστόγενος (ὁ, ἡ), пъskъtopѫ, saѫ продѕкъtopѫ de преа вѕnĭ копії, saѫ poade. [ἄριστος, γένος].

Ἀριστόγονος (ὁ, ἡ), пъskѕtѫ din преа вѕnĭ пъpinцĭ, saѫ tpasѫ din преа вѕnѫ neamѫ. [ἄριστος, γόνος].

Ἀριστόδειπνον (τὸ), прînzѫ прелѕnцitѫ пînъ ла вреme de чінъ, прînzѫ ші чінъ, saѫ каре цine локѫ ші de чінъ. [ἄριστον, δεῖπνον].

Ἀριστοκράτεια (ἡ), гѕвернѫ de чеї maĭ алешї (maĭ însemnaцĭ, saѫ maĭ віptѕошї), apistokpatie. 2) (pap) чел maĭ вѕnѫ гѕвернѫ. [ші

Ἀριστοκρατέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ гѕвернezѫ apistokpatічеште. [ші

Ἀριστοκρατία (ἡ), = Ἀριστοκράτεια. [ші

Ἀιστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, apistokpatікѫ, atinгъtopѫ de apistokpatie, saѫ iѕвitopѫ de (аплекатѫ ла) apistokpatie. [ἄριστος, κράτος]. [de ѕnde

Ἀριστοκρατικῶς, adв: apistokpatічеште.

Ἀριστολοχία (ἡ), ѕnѫ felѫ de плantъ вestitъ în векіme de вѕnъ пentpѕ faчерї. [ἄριστος, λοχός].

Ἀριστόμαντις, εως (ὁ, ἡ), поет: foapte вѕnѫ, îndemînatікѫ гічitopѫ, saѫ проорочitopѫ. [ἄριστος. μάντις].

Ἀριστόμαχος (ὁ, ἡ), поет: foapte вѕnѫ în вътъліе, [ἄριστος, μάχη].

Ἄριστον (τὸ), прînzѫ; (ла чеї maĭ векї) прегѕstape, saѫ întîia mînкаре de di-

mineaцъ. [Ἄρι, Dop: în локъ de ἦρι, = πρωΐ, dimineaцъ; saŭ neȣt: лȣĭ ἄριστος].

'Αριστόνικος (ὁ, ἡ), кîштігъторъ, saŭ прічінȣіторъ de чеа maĭ бȣнъ бірȣінцъ. [ἄριστος, νίκη].

'Αριστονομία (ἡ), гȣвернаре de statъ dȣне челе maĭ бȣне лецĭ. [ἄριστος, νόμος].

'Αριστόνοος, ους (ὁ, ἡ), поет; чел кȣ чеа maĭ бȣнъ minte, saŭ simцimîntъ. [ἄριστος, νοῦς].

'Αριστοποιέω -ῶ, ші (між) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, îmĭ прегъteskъ прînzȣл, saŭ прегȣstapea; прînzeskъ, saŭ гȣstъpeskъ. || (пas:) «Τὰ ἀριστοποιούμενα», прегътірĭ de прînzъ, saŭ de прегȣstape. [ἄριστον, ποιέω].

'Αριστοπονεὺς, έως (ὁ), ші

'Αριστοπόνος (ὁ, ἡ), поет: мȣнчіторъ, лȣкръторъ foapte бȣнъ. [ἄριστος, πόνος].

'Αριστοπόσεια (ἡ), поет: foapte бȣнъ soцie. [ἄριστος, πόσις].

'Αριστοπραγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ în чеа maĭ бȣнъ stape, fepiчitъ, = [ἄριστα πράττω, лȣкрezъ кȣ преа кȣнъ isбȣtipe].

"Αριστος [ἄρω = ἀρέσκω, saŭ 'Αρετὴ, saŭ "Αρης], η, ον, sȣпрл: перегȣлатъ ал лȣĭ ἀγαθός, (прінч:) foapte pesбоїнікъ, віteazъ; (fir:) maĭ алесъ, maĭ însemnatъ de кît тоцĭ în новілitate, богъцie, ші ор че алтъ капачitate, saŭ бȣнъ калitate. || (sȣвst:) «Οἱ ἄριστοι», чеĭ întîĭ, алешĭ, maĭ însemnaцĭ a' ĭ ȣнȣĭ локъ. «Τὰ ἄριστα, = τὰ ἀριστεῖα, премiiле. || ἄριστα, adв: foapte віпе.

'Αριστοσαλπιγκτὴς, οῦ (ὁ), (ком:) foapte бȣнъ трîмбіцашъ. [ἄριστος, σαλπιγκτής].

'Αριστοτέχνης, ου (ὁ), foapte бȣнъ meштеръ, saŭ чел maĭ алесъ întр'ȣнъ meштешȣгъ, saŭ mesepie. [ἄριστος, τέχνη].

'Αριστοτόκεια (ἡ), поет: мȣмъ de преа бȣнĭ копіĭ. [ші

'Αριστοτόκος (ὁ, ἡ), пъsкъторъ de преа бȣнĭ копіĭ. [ші

'Αριστότοκος (ὁ, ἡ), пъsкȣтъ din преа бȣнĭ пъріnцĭ; (прінч:) fiъ de преа чinstitъ мȣмъ. [ἄριστος, τόκος].

'Αριστοφυής, έος (ὁ, ἡ), de преа бȣнъ natȣралъ; saŭ din natȣръ преа бȣнъ. [ἄριστος, φυή].

'Αριστόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), поет: преа бȣнъ, saŭ преа tape în mîĭnĭ. [ἄριστος, χείρ].

'Αριστώδιν, ινος (ἡ), пъsкътоаре de преа бȣнĭ (алешĭ) бърбацĭ. [ἄριστος, ὠδίν].

'Αρισφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: преа періколосъ; de алȣнекат, saŭ къzȣt în грешелĭ.. [ἄρι, σφάλλω].

'Αριφανὴς, έος (ὁ, ἡ), преа арътосъ, stрълȣчitъ; (fir:) famosъ. [ἄρι, φαίνω].

'Αριφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -αδέως, поет: [ἄρι, φράζω] = 'Αρίγνωτος, ші 'Αρίδηλος.

'Αρίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: преа înцелептъ, saŭ de марĭ simцiminte. [ἄρι, φρήν].

'Αρκάλη(νη), ης (ἡ), sȣлъ, saŭ вътале de ла ръsвоiȣл цesъторілор. (вezĭ ші "Αγνυς, ші Καῖρος).

"Αρκειον (τὸ), ȣнъ felъ de плантъ, лава ȣрsȣлȣĭ, = "Αρκτειον. (iар прінч: неȣt: лȣĭ

"Αρκειος [ἄρκος], α, ον, = "Αρκτειος, de ȣрsъ.

'Αρκεόντως, adв: Ion: în локъ de 'Αρκούντως.

'Αρκεσίγυιος (ὁ, ἡ), [ἀρκέω, γυῖον] întъpitorъ de (saŭ tape în) мъdȣлареле трȣпȣлȣĭ.

"Αρκεσις, εως (ἡ), [ἀρκέω] ажȣторъ, folosъ. [ші

"Αρκεσμα (τὸ), = 'Αρκος (τὸ). [ші

'Αρκετὸς, ὴ, ὸν, destoĭnікъ; destȣлъ, de ажȣns. [ἀρκέω]. [de ȣnde

'Αρκετῶς, adв: de îndestȣл, îndestȣлat.

'Αρκεύθινος, η, ον, de енȣпере. [din

'Αρκευθὶς, ίδος (ἡ), енȣпере. [din

"Αρκευθος (ἡ), копачіъ de енȣпере, ȣнъ felъ de кedрȣ; ші (din прічіна мȣлтор гімпĭ) болдъ, цеапъ.

'Αρκέω -ῶ, [în afinitate кȣ ἀρήγω, ші ἀλκέω] віit: -έσω, depъртezъ (isroneskъ, опреskъ) вре ȣнъ ръъ de ла чінева. (кȣ ак: ші dat: saŭ преп: ак:) «Οὔτις οἱ ἤρκεσεν ὄλεθρον». Іл: Z. «'Αλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα τοῦτο γ' ἀρκέσαι». Sof: «Οὐκ ἀρκέσει τὸ μὴ οὐ θανεῖν». Sof: 2) (кȣ dat: în ел: de ак:) ажȣтъ, folosеskъ. «"Αρκεσόν μοι». Sof: «Πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ». Om: 3) (maĭ обіч: ла прozaiчĭ кȣ dat: saŭ преп: ак: ші рар кȣ înf: saŭ партч:) sîntъ destȣлъ, de ажȣns, saŭ destoĭnікъ, = 'Εξ('Επ)αρκῶ, почіъ sъ... «Οὐδὲ ταῦτά σοι ἤρκεσε». Тȣч: «Πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ τοσαύτην παρασκευήν;» Плт: «Πῶς ἀρκέσω μερίμναις ἐχούσαις συνέχειαν;» Sin: «Οὐκ ἂν ἤρκεσαν ἀπολογούμενοι». Xps: (ші în a 3: пеps:) «Οὐ τὰ χωρία μόνον ἀρκεῖ σκέψασθαι». (ші кȣ анал: inf:) «'Αρκεῖ, ὅτι» «'Αρκεῖ, ἐὰν». Ksen: (de ȣnde) «Τὰ ἀρκοῦντα», челе de îndestȣл. 4) (рар) = Διαρκῶ. «Τούτοις ἡσυχία ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ». Тȣч: 5) (між: saŭ пas: кȣ dat: saŭ партч:) мъ мȣлцȣмеskъ, îmĭ ажȣнце. «'Αρκοῦ τῷ εἶναι». Ksen:

«'Αρκούμενοι τοῖς παροῦσι». Skp: «'Ηρκοῦντο προσφερόμενοι γάλα». Diod: (ші neȣt: în локȣ de miж:) «Τινὲς ἑνὶ τούτων ἀρκοῦσι τῇ χρήσει. Dskp: «'Αρκέσω θνήσκουσα». Sof:

"Αρκηλος (ὁ), în локȣ de 'Αρκύλος = 'Αρκτύλος.

"Αρκιος, α saȣ ος, ον, поet: [ἀρκέω], апъръторȣ de ръȣ, ажȣтъторȣ, folositorȣ. «"Αρκια νούσων». Nik: «Οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας». Іл: В. «Νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι, ἠέ σαωθῆναι». Іл: О. 2) = ἀρκετὸς, destȣлȣ, saȣ destoïnikȣ. «Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω» Es: «Τῖσαι χάριν ἄρκιος εἰμί». Апл: 3) пропорцionatȣ, potpiвitȣ, кȣmпътatȣ (adikъ nічї mȣлtȣ, nічї пȣцinȣ). «Δέμας («Στόμα, «Κάρηνον, ші чл:) ἄρκιον». Оп:

"Αρκιος, α saȣ ος, ον поet: ="Αρκτειος. [din

"Αρκος, ου (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de "Αρκτος.

"Αρκος, εος -ους (τὸ), поet: [ἀρκέω] ажȣторȣ; леакȣ.

'Αρκούντως, adв: (партч:) îndestȣл; кȣmпътat, kît treвȣie. «'Αρκούντως ἔχω». Тȣч: ='Αρκοῦμαι. «'Αρκούντως ἔχει». Тч: ажȣнце.

'Αρκτεία (ἡ), konsfinцipe de ȣршї, saȣ de feчoape ла Diana. [вezї 'Αρκτεύω].

"Αρκτειος, α, ον, de ȣpsȣ, saȣ ȣpsosȣ. [ἄρκτος].

'Αρκτέος, α, ον, пos: ал лȣї "Αρχω, saȣ "Αρχομαι.

'Αρκτεύω, вiit: εύσω, konsfinцeskȣ ȣpsȣ (saȣ în локȣ ї feчoaръ, saȣ în цen: пîрцi) Dianeї. [вezї "Αρκτος.].

'Αρκτῆ (ἡ), (прin întpȣn: din 'Αρκτέη, înц: δορά) піеле de ȣpsȣ. [ші

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, арктікȣ, saȣ nopdikȣ (чел desпpe miazъ-noaпte). [ἄρκτος].

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, (грam:) пȣsȣ ла înчeпȣтȣл zічepiї. [ἄρχομαι].

"Αρκτιον (τὸ), о плаntъ,="Αρκειον.

'Αρκτόμυς, υος (ὁ), ȣnȣ felȣ de mikȣ natpȣnedȣ (Fpanц: marmotte), шoapiче de mȣnte, че doapme toatъ eapna. [ἄρκτος, μῦς].

"Αρκτος (ἡ), ȣpsȣ. 2) о konsteлaцie sпpe nopdȣ (miazъ-noaпte), înпъpцitъ în mape (вezї "Αμαξα), ші mikъ (вezї Κυνόσουρα). 3) пaptea nopdikъ a пъmîntȣлȣї. 4) (îm:) feчoape de ла zeче anї konsfinцite Dianeї Ateneї пînъ ла mъpitimȣл лор. (вezї ἀρκτεύω).

'Αρκτοῦρος (ὁ), [ἄρκτος, οὐρὰ, saȣ οὖρος, saȣ ὥρα] о лȣчioasъ stea de лîngъ koada mapeлȣї ȣpsȣ, saȣ карȣ (вezї "Αρκτος, "Αμαξα), ші пе ла miжлокȣл, saȣ крачїї лȣї

'Αρκτοφύλαξ, ακος (ὁ), о konsteлaцie aпpoaпe de mapeле ȣpsȣ, = Βοώτης, ші 'Ωρίων. (se amestekъ кȣ парцiaлȣл лȣї 'Αρκτοῦρος). [ἄρκτος, φύλαξ].

'Αρκτόχειρ, ειρος (ὁ), ȣnȣ felȣ de patpȣnedȣ, noate apiчiȣл. ["Αρκτος, χείρ].

'Αρκτύλος (ὁ), пȣiȣ de ȣpsȣ. ["Αρκτος].

'Αρκτῷος, α, ον, = 'Αρκτικός.

'Αρκυοστασία (ἡ), aшezapea вînъtopeшteлор плase, ші локȣл aшezъpтї лор. (вezї ші ἀρκυστάσιον). [ἄρκυς, στάσις].

"Αρκυς, saȣ "Αρκυς, υος (ἡ), ȣnȣ felȣ de плasъ гpoasъ întpeвȣinцatъ de вînъtopї sпpe пpindepe de вînatȣpї; кȣpsъ, лaцȣ.

'Αρκυστάσιον (τὸ), локȣ de aшezat, ші aшezapea плaseлор вînъtopeшtї,='Αρκυοστασία. [ші

'Αρκύστατος (ὁ, ἡ), поet: aшezatȣ ка (saȣ înгpъditȣ de) niшte плase. || (sȣвst:) 'Αρκύστατον (τὸ), = 'Αρκυστάσιον. [ἄρκυς, στάω, ἵστημι].

'Αρκυωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskȣ, (пîndeskȣ) плaseле aшezate. [din

'Αρκυωρὸς (ὁ), [ἄρκυς, ὥρα] пъzitopȣ, saȣ пînditopȣ de плase вînъtopeшtї; (de ȣnde) вînъtopȣ.

"Αρμα (τὸ), [αἴρω] op че apdikъ, кȣ op че se înкapкъ чinева, гpeȣtate, поваръ; (fir:) nodвadъ; daждie; ші пpoвizie de xpanъ. (вezї 'Αρμαλιά).

"Αρμα (τὸ), [ἄρω] карȣ (пpinч:, pesвoieskȣ, saȣ iпodpomikȣ кȣ doъ poate, tpasȣ de каї. 2) (în întind:) tpъгъtopiї fъpъ, saȣ ші înпpeȣnъ кȣ карȣл; (de ȣnde) «"Αρμα λευκόν». Ksen: ші «"Αρμα τρέφειν, saȣ (компȣsȣ) 'Αρματοτροφεῖν. 3) локȣ întpe Atika ші Беоцia, din пaptea къpȣia fȣлцepȣл se sokotia de вȣnȣ огȣpȣ, fȣлцepa însъ пpea pap, (de ȣnde пpoв:) «Δὶ ἅρματος καὶ σπανίως». Пл:

'Αρμὰ, ᾶς (ἡ), Dop: în локȣ de 'Αρμή.

'Αρμαλιὰ (ἡ), поet: [ἄρω] пpoвizie de xpanъ пentpȣ dpȣmȣ; ші xpanъ înпъpцitъ ла maї mȣлцї în пopцiї întp'o компanie.

'Αρμάμαξα (ἡ), каpetъ, saȣ tpъsȣpъ înкisъ. [ἅρμα, ἅμαξα].

'Αρμάτει (τι) ος, α, ον, кȣвiinчosȣ, saȣ folositopȣ ȣneї tpъsȣpї, saȣ карȣ. || «Νόμος—». Пл: apie pesвoiaskъ, (Fpanц: marche). «Μέλος—». Eȣp: вiepsȣ de жале. [ші

'Αρματεύω, вiit: -εύσω, поet: = 'Αρματηλατέω. [ἅρμα].

'Αρματηγὸς (ὁ, ἡ), поet: пopnitopȣ, kondȣ-

кътоpȣ de tpъsȣpъ. [ἅρμα, ἄγω].

'Αρματηλασία (ἡ), mînape de tpъsȣpъ; алергаре кȣ tpъsȣpa. [ші

'Αρματηλατέω -ῶ, віit: -ήσω, mînȣ (алергȣ кȣ) tpъsȣpъ. [ші

'Αρματηλάτης, ου (ὁ), mînъtopȣ de (алергъtopȣ кȣ) tpъsȣpъ, кȣpъȣшȣ, saȣ вizitiȣ. [ші

'Αρματήλατος (ὁ, ἡ), (dpȣmȣ) ȣmвлatȣ de карȣ. 2) înвîptitȣ пе, saȣ de poateле карȣлȣї (ка fавȣлosȣл Iksionȣ). [ἅρμα, ἐλάω, ἐλαύνω].

'Αρμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї ἅρμα.

'Αρματοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, алергȣ кȣ tpъsȣpa; mъ лȣптȣ în алергъtopia de tpъsȣpї. [ші

'Αρματοδρομία (ἡ), алергъtȣpъ de tpъsȣpї кȣ каї. [din

'Αρματόδρομος (ὁ, ἡ), алергъtopȣ кȣ tpъsȣpъ, лȣпtaшȣ în алергъtopia de tpъsȣpї. [ἅρμα, δρόμος].

'Αρματόεις, εσσα, εν, поеt: = 'Αρμάτειος.

'Αρματόκτυπος (ὁ, ἡ), поеt: прічіnȣitȣ din sromotȣл алергъріï tpъsȣpелор. «Ἔδεισ' ἀκούσασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον». Esхл: Тев: [ἅρμα, κτύπος].

'Αρματομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ вatȣ din карȣ. [ἅρμα, μάχη].

'Αρματοπηγέω (ποίεω)-ῶ, віit: -ήσω, konstpȣiȣ, fakȣ каръ. [din

'Αρματοπηγὸς (ποιός), οῦ(ὁ), konstpȣktopȣ, fъкъtopȣ de каръ, saȣ tpъsȣpї (каpetaшȣ) [ἅρμα, πήγνυμι, ποιός]. (de ȣnde) «'Αρματοπηγία (ποιία), konstpȣipe de tpъsȣpї, saȣ faчepe de каръ (каpetъшie).

'Αρματοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хpъneskȣ каї пentpȣ tpъsȣpъ, ціȣ tpъsȣpъ кȣ каї (прінч:) пentpȣ лȣпta алергъtȣpeї tpъsȣpелор. (вezї 'Αρμα). [ші

'Αρματοτροφία (ἡ), хpъnipe de каї пentpȣ tpъsȣpъ, saȣ ціnepe de tpъsȣpъ кȣ каї пentpȣ лȣптъ în алергарea tpъsȣpелор. [din

'Αρματοτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopȣ de каї пentpȣ лȣптъ de tpъsȣpї. [ἅρμα, τροφή]. (вezї 'Αρματοτροφέω, ші 'Αρματοτροφία).

'Αρματοτροχία, în локȣ de 'Αρματροχιά, ας saȣ ᾶς, ші

'Αρματροχίη, ης saȣ ῆς (ἡ), Ion: въгашȣ (ȣpmъ) fopmatȣ de poata tpъsȣpeї, saȣ карȣлȣї. [ἅρμα, τροχός]·

'Αρματωλία (ἡ), (kom:) în локȣ de 'Αρματηλασία. [ἅρμα, ὄλλω].

'Αρμενίζω, віit: -ίσω, плȣteskȣ кȣ пînze. [din

"Αρμενος, η, ον (прінч:) пas: saȣ miж: пex: ал партч; лȣї 'Αραρίσκω, potpiвitȣ; плъкȣtȣ; tpeвȣinчosȣ, прегъtitȣ, saȣ чepȣtȣ пentpȣ чева. (de ȣnde || sȣвst:) "Αρμενον (τὸ), (în цen:) ȣneaлtъ de op че meштешȣгȣ; (iap парt: ші oвіч: ла îm:) пînze de корaвie înпpeȣnъ кȣ fpînгiiле, ші чл:

'Αρμὴ (ἡ), Ion: [ἅρω], = 'Αρμογή; (med:) konstpȣкцia tpȣпȣлȣї omeneskȣ; (despre pъnї) = Συνούλωσις, ші Συῤῥραφὴ, ші чл:

'Αρμηλατέω, -ῶ, віit: -ήσω, поеt: în локȣ de 'Αρματηλατέω. [din

'Αρμηλάτης, ου (ὁ), поеt: în локȣ 'Αρματηλάτης.

'Αρμίως, adв: поеt: = 'Αρμοῖ (вezї zічepea).

'Αρμογὴ (ἡ), = Συναρμογὴ, potpiвipe, konвinape, ȣnipe; pегȣлape, întokmipe; пропорціonape; (mȣs:) = 'Αρμονία, apmonie. [ші

'Αρμόδιος [ἁρμόζω], α, ον, potpiвitȣ, пропорціonatȣ. || (sȣвst:) 'Αρμόδιοι, pȣde, famiлiapї, чеї de апроапе. [de ȣnde

'Αρμοδίως, ші

'Αρμοζόντως, adв: potpiвit; пропорціonat. [din

'Αρμόζω, [ἁρμὸς], віit: -όσω, = Συν(Προσ, 'Εφ)αρμόζω, potpiвeskȣ; înkeiȣ; легȣ înпpeȣnъ; (mȣs:) taktezȣ, saȣ fakȣ taktȣ; (fir:) логodeskȣ, saȣ ȣneskȣ în къsъtopie; (în цen:) înвoieskȣ; aшezȣ, întokmeskȣ potpiвit; pегȣлezȣ; гȣвepnezȣ; (de ȣnde ἁρμοστὴς, komisapȣ). || (nestp:) sîntȣ potpiвitȣ, saȣ mъ potpiвesȣ, mъ înвoieskȣ (de ȣnde ȣniпeps:) 'Αρμόζει, se кȣвine, foлoseшte. (ші партч:) «'Αρμόζων = 'Αρμόδιος. || (miж:) mъ логodeskȣ, saȣ mъ къsъtopeskȣ; mъ înвoieskȣ, ші чл:

'Αρ('Αρ)μοῖ, adв: ['Αρμός] = 'Αρτίως, de кȣpîndȣ, кȣ пȣцinȣ maї 'nainte; îndatъ.

'Αρμολογέω -ῶ, віit: -ήσω, adȣnînd potpiвeskȣ înпpeȣnъ (легȣ, înkeiȣ, komвinezȣ ȣna кȣaлta). [ші

'Αρμολογία, potpiвipe, komвinape înпpeȣnъ. [din

'Αρμολόγος (ὁ, ἡ), potpiвitopȣ, komвinъtopȣ de maї mȣлte лȣкpȣpї înпpeȣnъ. [ἁρμὸς, λόγος].

'Αρμονία (ἡ), = ['Αρμός]. 2) (fir:) înвoiaлъ, ȣnipe. 3) pîndȣiaлъ, pегȣлъ; komвinape, întokmipe. 4) пропорціe, simetpie; (mȣs:) apmonie, вȣnȣ efektȣ ал taktȣлȣї sȣneteлop, saȣ вiepsȣлȣї (sinгȣpȣ, saȣ în konчeptȣ). [de ȣnde

'Αρμονικὸς, ὴ, ὸν, apmonikȣ, mȣsikaлȣ. [ші

Ἁρμόνιος (ὁ, ἡ),=Ἁρμόδιος, armoniosă, notrivită. [de unde

Ἁρμονιώδης, ες (ὁ, ἡ), disnesă snre u-nire (că care lesne se noate înnoi, ši trăi în armonie or vine). [ši

Ἁρμονίως, adv: că armonie, notrivit.

Ἁρμός (ὁ), [ἄρω] =Ἄρθρον, încheietură (mai că seamă a spinării); (fig:) ligîn de uşă, ši vl: 2) (rar) cătă de lemnă. 3) (fig:) notrivire înprejur, saŭ notrivită întocmire.

Ἁρμοσία (ἡ), poet: în loc de

Ἅρμοσις, εως (ἡ), notrivire, unire, conjinere; (rar) guvernare. [ši

Ἅρμοσμα (τὸ), notrivitură; saŭ ceva notrivită, încheiată bine,=Ἁρμός. [din

Ἁρμόσσω,=Ἁρμόττω [ἁρμός]. [de unde

Ἁρμοστὴρ, ši

Ἁρμοστὴς, οῦ (ὁ), (în vech:) notrivitoră; întocmitoră; înnoitoră. (iar partic:) guvernatoră (komisară), ce se trimitea de Lacedemoneni în oraşele koloniilor, aliaţilor, saŭ supuşilor lor; (de unde Bis:) =Ἐπίσκοπος. [de unde

Ἁρμοστικὸς, ἡ, ὸν, disnosă, îndemînatică, saŭ folositoră la notrivire. [ši

Ἁρμοστὸς, ἡ, ὸν, notrivită, saŭ de notrivit, proporţionată, ši vl: ‖ (subst:) Ἁρμοστὴ (ἡ), logodnică, saŭ soţie. [ši

Ἁρμόστωρ, ορος (ὁ), poet: în loc de Ἁρμοστής

Ἁρμόσυνος (ὁ), = Ἁρμοστής; (iar part: la îm:) dregătoriĭ rînduiţi în Sparta asupra unei rîndueli a femeilor.

Ἁρμοττόντως, adv: = ἁρμοζόντως. [din

Ἁρμόττω, viit: -όσω, At: în loc de Ἁρμόζω.

Ἅρνα (τὸν), ac: al (neîntr:) Ἄρς, saŭ Ἀρὴν. (castr Ἀρνός). [de unde

Ἀρνακὶς, ίδος (ὁ), piele de miel, saŭ de oae; xîrşie. [ši

Ἀρνέα (ἡ), = Ἀρνακίς. [ši

Ἀρνεῖον (τὸ), loc de vînzare a cărnii de miel. [ši

Ἄρνειος, α, ον, de miel, saŭ despre miel. [ši

Ἀρνειὸς (ὁ), berbec.

Ἀρνεοθοίνης, ου (ὁ), poet: mîncătoră de (cărnită cu) miel. [ἀρνὸς, θοίνη].

Ἀρνέομαι -οῦμα, [ἄρω] viit: -ήσομαι, (nex: ἠρνησάμην, saŭ ἠρνήθην, tre: de cu: ἤρνημαι) tăgăduiesc, mă lepăd, refuz, nu primesc. «Ἀρνεῖται τὸν γάμον». Od: A». Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔφικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι». Od: Θ. «Ἀρνεῖσθαι τοὺς δανειστάς». Schol: Apstf: în loc de τὸ δάνειον. «Ἀνέρας ἠρνήσαντο». Epigr: în loc de τὴν ἀνδρικὴν φύσιν. «Ἠρνοῦντο μὴ αὐτόχειρες γενέσθαι». Ksen: «Οὐδ' ἀρνηθεῖεν, ὡς οὐκ εἰσί». Dem:

Ἄρνεσι, poet: dat: îm: al lui Ἀρνός.

Ἀρνευτὴρ (ὁ), poet: [ἀρνεύω] înnotătoră, saŭ care se dă afund în apă. (vezi ši Κυβιστητήρ). [de unde

Ἀρνευτήρια (τὰ, saŭ ἡ), (fem:) meşteşugul, (next: îm:) experienţiile înnotătorului pe fundul apei.

Ἀρνευτὴς, οῦ (ὁ),=Ἀρνευτήρ. (de unde 2) unŭ fel de peşte. (vezi Ἱππουρος). [din

Ἀρνεύω, viit: -εύσω, poet: sără că a înota în jos ca miei [ἄρνες]; (de unde) cazŭ, mă cufundă în apă că a înota în jos (ca înnotătorii).

Ἀρνησίθεος (ὁ, ἡ), tăgăduitoră de Dumnezeŭ. [ἄρνησις, θεός].

Ἀρνήσιμος (ὁ, ἡ), de tăgăduit, saŭ tăgăduibilă. [din

Ἄρνησις, εως (ἡ), tăgăduire. [ši

Ἀρνητὴς, οῦ (ὁ), tăgăduitoră. [ἀρνέομαι].

Ἀρνητέον, nosit: al lui ἀρνέομαι.

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν, însemnătoră de (saŭ aplecată spre) tăgăduire. [ἀρνητής]. [de unde

Ἀρνητικῶς, adv: că kipă tăgăduitoră.

Ἀρνίον (τὸ), dim: al lui Ἀρνός, mieluşel.

Ἀρνόγλωσσον (τὸ), unŭ fel de plantă, plăcintă, saŭ limba oaei.. [ἀρνὸς, γλῶσσα].

Ἀρνὸς, οῦ (ὁ), (uprin: gen: al neîntr: Ἄρς, saŭ Ἀρὴν, dat: ἀρνὶ, ac: Ἄρνα, înd: Ἄρνε, oĭv; îm: Ἄρνες, Ἀρνῶν, Ἄρνας) miel. (castr Ἀμνὸς, care înplineşte cazele neîntr:)

Ἀρνοφάγος (ὁ, ἡ), castr Ἀρνεοθοίνης. [ἀρνὸς, φάγω].

Ἀρνόφυλλον (τὸ), (plantă)=Κύτισος. [ἀρνὸς, φύλλον].

Ἄρνυμαι (ger Ἄρ: viit:), poet: [αἴρω] iaŭ; saŭ (mai rar) mă iau (a dobîndi, a cîştiga, a scăpa cheva); ši (rar) preferă, preaalegă.

Ἀρνῳδὸς (ὁ), poetă, saŭ cîntăreaţă, care lua de plată unŭ miel. (vezi ši τραγῳδός). [ἀρνὸς, ᾠδή].

Ἀρνών, ῶνος (ὁ), tîrlă de miei. [ἀρνός].

Ἀρξεῦμαι, Dor: în loc de Ἄρξομαι, viit: al lui Ἄρχομαι.

Ἀρεάμαν, Dor: în loc de ἀρεάμην, miж: nex: 2: de nofl: al lui Αἴρομαι.

Ἄρομα (τὸ), [ἀρόω] арътѕръ, saў локў de apat.

'Αρόμην, поеt: în локў de ἠρόμην, miж: nex: 2: ал лѕї Αἴρω.

'Αρόμε(μμε)ναι, Dop: поеt: în локў de 'Αροῦν, прez: de înf: ал лѕї 'Αρόω.

Ἄρον, nex: 1: de порѕнч: ал лѕї Αἴρω.

Ἄρον (τὸ), ѕnў felў de плantъ. (вezї Δρακόντιον ші Κολοκάσιον).

Ἄρος [αἴρω], εος (τὸ), поеt: (рарў, ші maї nedeклinatў) folosў, кîштігў. (вezї ші Ἄρκος).

'Αρόσιμος, η saў ος, ον (прinч: локў) бѕnў de apat; (прin ѕрm:) poditорў; (fiг) пъскътorў, poditорў în копiї. [din

Ἄροσις, εως (ἡ), арape, лѕкрape de пъmîntў. 2) поеt: = Ἄρουρα, цapinъ apatъ, saў de apat. [ші

'Αροτέον, nosit: ал лѕї 'Αρόω. [ші

'Αροτὴρ (ὁ), арътorў, плѕгарў. «Βοῦς —». Es: боў de плѕгў; (fiг:) пъскътorў, tatъ. [ἀρόω]. [de ѕnde

'Αροτήριος, (ὁ, ἡ), поеt: ='Αροτήσιος.

'Αρότης, ου (ὁ),='Αροτήρ. [de ѕnde

'Αροτήσιμος (ὁ, ἡ), поеt: în локў de 'Αρόσιμος. [ші

'Αροτήσιος (ὁ, ἡ), поеt: îndemînatikў ла арape.

Ἄροτος (ὁ),= Ἄροσις, арape; (în цen:) кѕлtiвape de пъmîntў; (fiг:) faчepe de копiї. 2) = кѕ

'Αροτὸς (ὁ), вреme de apat; (de ѕnde fiг: ='Ενιαυτός. [ші

'Αροτὸς, ὴ, ὸν, apatў, saў de apat. [ἀρόω].

'Αροτραῖος, α, ον, поеt: кѕвiinчosў ла плѕгў, плѕгъpeskў. [ἄροτρον].

'Αρότρευμα (τὸ), = Ἄρομα. [ші

'Αροτρεὺς, έως, ші

'Αροτρευτὴρ (ὁ), ='Αροτὴρ, плѕгарў. [din

'Αροτρεύω, вiit: εύσω, поеt: ='Αροτριάω.

'Αροτρητὴς, οῦ (ὁ),='Αροτὴρ. 2) = Ἄροτρον.

'Αροτρίασις, εως (ἡ), арape. [din

'Αροτριάω -ῶ, вiit: -άσω, (nas: tpe: de кѕ: ἠροτρίαμαι, saў -σμαι, ші чл:) лѕкрezў пъmîntў кѕ плѕгѕл, арў, faкў холдъ. [din

'Αρότριος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αρόσιμος, ші 'Αροτραῖος. [ἄροτρον].

'Αροτροδίαυλος (ὁ, ἡ), арътorў în dѕчepe ші întoapчepe (ка чеї че asemenea se лѕптъ în îndoitъ алергape). (вezї ші Βουστροφηδόν). [ἄροτρον, δίαυλος].

'Αροτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕл плѕгѕлѕї. [ἄροτρον, εἶδος].

Ἄροτρον (τὸ), [ἀρόω] плѕгў, apatрѕ.

'Αροτροπόνος (ὁ, ἡ), mѕnчitorў кѕ плѕгѕл. [ἄροτρον, πόνος].

'Αροτρόπους, οδος (ὁ, ἡ), пiчорў, fiерў de плѕгў. [ἄροτρον, πούς].

'Αροτροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, dѕкў, портў плѕгѕл. [ἄροτρον, φέρω].

Ἄρουρα (ἡ), [ἀρόω] цapinъ, холдъ; (în цen:) = 'Αγρὸς, saў Πεδιάς; (ші fiг:) пîntече de maїкъ. 2) (рар) =Λήϊον. 3) mъsѕръ de întindepe de пъmîntў (100 коцї Ецiпt:), погонў. [de ѕnde

'Αρουραῖος, α, ον, tръitorў ла цapine, цъpanў.

'Αρούριον (τὸ), dim: ал лѕї Ἄρουρα, miкъ холдъ.

'Αρουροπόνος (ὁ, ἡ), поеt: лѕкрътorў de цapine, saў de пъmîntў. [ἄρουρα, πόνος].

'Αρόω -ῶ, вiit: όσω, (nex: ἤροσα, tpe: de кѕ: ἀρήροκα, ші nas: ἀρήρομαι, nex: nas: ἠρόθην) [ἔρα, saў αἴρω] = 'Αροτριάω, арў; (în цen:) кѕлtiвў, лѕкрezў пъmîntў. (рар) semъnў; (fiг:) faкў копiї. [de ѕnde

'Αρόωσις, ιος (ἡ), поеt: în локў de Ἄροσις.

'Αρπάγδην, adв: кѕ хръпiре, кѕ siла; dînd пъвалъ. [ші

'Αρπαγεὺς, έως (ὁ),=Ἅρπαξ. [ші

'Αρπαγὴ (ἡ), хръпiре, лѕape кѕ siла. [ші

'Αρπάγη (ἡ), ѕnў înstpѕmîntў кѕ кîрлiгў, ка ѕndiцa, saў капцea, mi чл: [ші

'Αρπαγιμαῖος, α, ον, ші

'Αρπάγιμος, η saў ος, ον, поеt: ='Αρπακτικός. [ші

'Αρπαγίμως, adв: = 'Αρπάγδην. [ші

'Αρπάγιον (τὸ), вasў кѕ гîtў stpimtў, гъѕpitў în fѕndў. (вezї ші Κλεψύδρα). [ші

Ἅρπαγμα (τὸ), лѕкрѕ хръпitў, saў лesne de a se хръпi; (în цen:) кîштiгў лesniчosў ка de гъsit, saў din порокў. «Τὴν συντυχίαν ἅρπαγμα ποιησάμενος». Елd: (ла îm:) fѕptiшагѕрї, хръпitѕрї. «Τὰ περὶ τὰς τριήρεις ἁρπάγματα». Лкs: [ші

'Αρπαγμὸς (ὁ),='Αρπαγὴ ші Ἅρπαγμα. [ші

Ἅρπαγος (ὁ), (maї noў) în локў de Ἅρπαξ. [din

'Αρπάζω [ἅρπη, ἅρπαξ], вiit: -άσω, saў -άσομαι, ші -άξω, (nex: ἥρπασα[ξα], tpe: de кѕ: ἥρπακα, ші nas: ἥρπασμαι, saў ἥρπαγμαι, nex: ἡρπάσθην, ші 2: ἡρπάγην, ші nosit: ἁρπαστέον, saў ἁρπακτέον) хръпeskў, iaў кѕ siла, saў în грабъ; fѕрў. «Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας». Apstf: «Σχίζαν ἁρπάσασα». Ел: «'Αρπάζει ὁ ἵππος τὸν χαλινὸν (ὁ ποταμὸς τοὺς διαβαίνοντας)». Ksen: «Λύκος πρόβατον ἁρπάσας». Faв: «Τὰν 'Ε-

λέναν Πάρις ἥρπασε». Tkpt: [de ȣnde

Ἁρπάκτειρα (ἡ), fem: ал лȣĭ

Ἁρπακτὴρ (ὁ), поet: în локȣ̆ de Ἁρπακτής. [de ȣnde

Ἁρπακτήριος, α saȣ̆ ος, ον, = Ἁρπακτικός.

Ἁρπακτὴς, οῦ (ὁ), хръпitорȣ̆; saȣ̆ = кȣ

Ἁρπακτικὸς, ὴ, ὸν, овічнȣitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла хръпіре. [de ȣnde

Ἁρπακτικῶς, adв: în кіпȣ̆ хръпitорȣ̆, кȣ хръпіре.

Ἁρπακτὸς, ὴ, ὸν, хръпitȣ̆, saȣ̆ sȣпȣsȣ̆ ла хръпіре; de хръпit, de fȣpat. [ші

Ἁρπακτὺς, ύος (ἡ), Ion: în локȣ̆ de Ἁρπαγή. [ἁρπάζω].

Ἁρπάλαγος (ὁ), instpȣmîntȣ̆ вînъtopeskȣ̆, кȣ каре прind în грабъ епȣріĭ. [ἅρπη. λαγός].

Ἁρπαλέος, α, ον, поet: de хръпit; (прin ȣpm:) преа dopitȣ̆, поftitȣ̆. [ἁρπαλός]. [de ȣnde

Ἁρπαλέως, adв: пе хръпite, кȣ грабъ. «Πίνε καὶ ἦσθεν ἁρπαλέως». Od: Z. adikъ кȣ mape поftъ.

Ἁρπαλίζω, віit: -ίσω, поet: (між: кȣ dat:) mъ daȣ̆ кȣ totȣл ла чева. || (кȣ ак:)іаȣ̆ чева кȣ mȣлtъ прінъ, ші dopinцъ [ἁρπαλός].

Ἁρπάλιμος, η, ον, ші

Ἁρπαλός, ὴ, ὸν, грам: експлікаціе а лȣĭ καρπάλιμος. (везĭ Ἁρπαλέος). [ἅρπη].

Ἅρπαξ, αγος (ὁ, ἡ), хръпitорȣ̆. || (sȣвst: върв:) = Ἁρπάγη 2) (fem:), поet: = Ἁρπαγή. [ἅρπη].

Ἁρπαξίβιος (ὁ, ἡ), поet: tръitȣ̆ din хръпірĭ. [ἁρπάζω, βίος].

Ἅρπασμα (τὸ), = Ἅρπαγμα. [ші

Ἁρπαστικὸς, ὴ, ὸν, = Ἁρπακτικός. [ші

Ἁρπάστιον (τὸ), dim: ал лȣĭ

Ἁρπαστὸν (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de глобȣ̆, saȣ̆ minче, ші жокȣл sъȣ̆; (іар прінч:) неȣt: лȣĭ

Ἁρπαστὸς, ὴ, ὸν, = Ἁρπακτός. [ἁρπάζω].

Ἁρπεδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἅρω, πέδος] шesȣ̆, потрівitȣ̆, netedȣ̆. [de ȣnde

Ἁρπεδίζω, віit: -ίσω, fakȣ̆ чева шesȣ̆, îĭ netezeskȣ̆, потрівeskȣ̆ sȣпрafaца. [ші

Ἁρπεδόεις, εσσα, εν, поet: = Ἁρπεδής.

Ἁρπεδονάπτης, ου (ὁ), mъsȣръtорȣ̆ de пъmîntȣ̆ кȣ fȣnia de погонȣ̆, цеometрȣ, арпentорȣ̆. [ἁρπεδόνη, ἅπτω].

Ἁρπεδόνη (ἡ), (în цen:) fȣnie, fpînrie; аць; (іар парt:) лацȣ̆ (de вînъtoape); піedikъ; fȣnie de mъsȣръtoapea погоанелор; коарdъ (de аркȣ̆). [ἁρπεδής]. [de ȣnde

Ἁρπεδονίζω, віit: -ίσω, прinzȣ̆ (вînezȣ̆) кȣ лацȣ̆, saȣ̆ піedikъ.

Ἁρπεδὼν, όνος (ἡ), = Ἁρπεδόνη.

Ἁρ(Ἀρ)πέζα, (ἡ), ші

Ἅρ(Ἅρ)πεζος (ὁ), поet: = Αἱμασιά, гарdȣ̆ de mъръчінĭ; saȣ̆ zidȣ̆ fъръ пъmîntȣ̆ ші варȣ̆.

Ἅρπη (ἡ), (în цen:) ор че instpȣmîntȣ̆ sечеposȣ̆, saȣ̆ кîрлігosȣ̆; (іар maĭ deoseвit) коasъ dintoasъ. «Ἅρπην καρχαρόδοντα». Es: 2) fierȣ̆ înковоіatȣ̆, dintosȣ̆, волdosȣ̆, кȣ каре кondȣк елеfanцiĭ. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de хръпitoape (ка вȣлtȣрȣл, saȣ̆ ȣлеȣл) пasъре de mape. (везĭ Ἰκτῖνος). 4) о konstелаціе (în dреапta лȣĭ Перseȣ̆).

Ἀρ(Ἀρ)πὶς, ίδος (ὁ), поet: ῥαπὶς, ȣnȣ̆ felȣ̆ de înкълцъminte. (везĭ Ἀρβύλη, ші Κρηπίς).

Ἅρπυια (ἡ), [ἁρπάζω] Арпіа, о monstpȣoasъ femeiaskъ fiinцъ mitолоцікъ; цeniȣ̆ ръȣ̆-fъкъtорȣ̆; (алегор:) = Τυφὼν, вîрftежȣ̆ de репеde вîntȣ̆. (de ȣnde) «Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο». Od: A. 'ĭ а лȣat вîрtежȣл, adikъ аȣ̆ перit кȣ totȣл.

Ἁρπυιόγουνος (ὁ, ἡ), поet: din неamȣл Арпіілор [Ἅρπυια, γόνος].

Ἅρπυς, υος (ὁ), поet: [ἁρπάζω] Еол: = Ἔρως. (везĭ ші Ἀρτύς].

Ἄῤῥαβδος (ὁ, ἡ), = Ἄραβδος, fъръ върцĭ, = кȣ

Ἀῤῥάβδωτος (ὁ. ἡ), невъргatȣ̆. [ἀ, ῥάβδος].

Ἀῤῥαβὼν [Евр:], ῶνος (ὁ), арвȣnъ; (ші прin întind:) = Ἐνέχυρον. [de ȣnde

Ἀῤῥαβωνίζω, віii: -ίσω, арвȣneskȣ̆, saȣ̆ прin арвȣnъ asirȣрȣ̆ о токмеалъ.

Ἀῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἄῤῥηκτος.

Ἀῤῥᾳδιούργητος (ὁ, ἡ), nefъкъtорȣ̆ de чева кȣ леневіре, saȣ̆ невъгаре de seamъ, ші віклеnie; (прin ȣpm:) въгъtорȣ̆ de seaшъ în faптеле sале; невіклеanȣ̆, неamъцitорȣ̆; (ші пas:) неamъцitȣ̆, невіклеnitȣ̆. [ῥᾳδιουργέω].

Ἀῤῥάζω [imit:], (desпре кîĭnĭ) mîрîiȣ̆, saȣ̆ хîрîiȣ̆. (везĭ ші ῥά[ῥύ]ζω).

Ἀῤῥαιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥαίω], nestpikatȣ̆, întpeгȣ̆; nesȣрпatȣ̆, nedoворîtȣ̆; невірȣitȣ̆.

Ἄῤῥαντος (ὁ, ἡ), nestpoпitȣ̆. [ἀ, ῥαίνω].

Ἄῤῥατος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ̆ de Ἄῤῥητος.

Ἄῤῥαφος, ші

Ἀῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), некȣsȣtȣ̆; fъръ кȣsъtȣръ. [ἀ, ῥαφή].

Ἄῤῥεκτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, ῥέζω] = Ἀποίητος, nesъвîршitȣ̆.

Ἄῤῥεν, неȣt: ал лȣĭ Ἄῤῥην. [de ȣnde

Ἀῤῥενίζομαι, = Ἀνδρίζομαι. [ші

Ἀῤῥενικὸς, ὴ, ὸν, At: în локȣ̆ de Ἀρσενικὸς, вървъteskȣ̆; (fir:) віtежeskȣ̆.

'Αῤῥενιστέον, пas: ал лъї 'Αῤῥενίζομαι.

'Αῤῥενογενὴς, έος (ὁ, ἡ), de neamъ бърбъteskъ, бърбatъ; (fiг:) вiteazъ. [ἄῤῥην, γένος].

'Αῤῥενογονία (ἡ), naштepe de бърбatъ. [din

'Αῤῥενογόνος (ὁ, ἡ), пъskъtopъ de бърбацї. = 'Αῤῥενόπαις. [ἄῤῥην, γόνος].

'Αῤῥενόμορφος (ὁ, ἡ), = 'Αῤῥενωπός. [ἄῤῥην, μορφή].

'Αῤῥενόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поet: пъpinte de бърбъteштї копiї. [ἄῤῥην, παῖς].

'Αῤῥενοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел къ (компъsъ din) мълцime de бърбацї. [ἄῤῥην, πλῆθος].

'Αῤῥενοποιὸς (ὁ, ἡ), = 'Ανδροποιὸς. [ἄῤῥην, ποιός].

'Αῤῥενότης (ἡ), бърбъцie; характеръ, simцimîntъ моралъ de бърбatъ. [ἄῤῥην].

'Αῤῥενοτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskъ бърбацї, бъieцї. [din

'Αῤῥενοτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtopъ de бъieцї (бърбацї). [ἄῤῥην, τόκος].

'Αῤῥενόω -ῶ, вiit: -ώσω, înбърбъtezъ пе чiнева (îл fakъ вiteazъ). (вezї ші 'Ανδρίζω). [ші

'Αῤῥενώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανδρικός, ші 'Αῤῥενωπός. [ἄῤῥην]. [de ъnde

'Αῤῥενωδῶς, adв: ='Ανδρικῶς.

'Αῤῥενωνυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ пъmitъ бърбъteште. [din

'Αῤῥενώνυμος (ὁ, ἡ), чел къ пъme de бърбatъ. [ἄῤῥην, ὄνομα].

'Αῤῥενωπία (ἡ), faцъ, saъ характеръ de бърбatъ. [din

'Αῤῥενωπὸς, ἡ saъ ὸς, ὸν, чел къ faцъ, (ші fiг:) характеръ, simцimîntъ de бърбatъ. [ἄῤῥην, ὤψ]. [de ъnde

'Αῤῥενωπῶς, adв: = 'Αῤῥενωδῶς, ші 'Ανδρικῶς.

'Αῤῥενὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), = 'Αῤῥενωπός.

'Αῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), неплекatъ нiчї întp' o парte, saъ плекatъ de o potpiвъ ла amîndoъ пърцiле; statopnikъ, nemлъdiatъ, неклintitъ, neskimвatъ. 2) чел fъръ греъtate în къmпъnipe; (fiг:) neînsemnatъ; nesimцitъ. [ші

'Αῤῥεπῶς, adв: къ неплекаре ла нiчї ъna dîn amîndoъ пърцiле, = 'Ισοῤῥόπως; (fiг:) неклintit; пе nesimцite. [ші

'Αῤῥεψία (ἡ), неплекаре ла вре о парte; (fiг:) statopniчie, регълъtate de характеръ. [ἀ, ῥέπω].

"Αῤῥηκτος (ὁ, ἡ), перъntъ, nespaptъ. (fiг:) цеапънъ; îndesatъ; (прin ъpm:) neoвositъ; neîntpepъntъ; ші чл:. [ἀ, ῥήγνυμι]. [de ъnde

'Αῤῥήκτως, adв: fъръ ръпере, saъ spapцepe; (fiг:) непрекъpmat.

'Αῤῥημοσύνη (ἡ), nespъnepe; mape tъчepe. [din

'Αῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), неворвitopъ, къ totъл tъкъtъ. [ἀ, ῥῆμα].

"Αῤῥην, ενος (ὁ, ἡ), ші "Αῤῥεν ενος (τὸ), în локъ de "Αρσην, бърбъteskъ; (грam:) de neamъ бърбъteskъ; (fiг:) = 'Ανδρικός, tape, вîptosъ, вiteazъ ші чл: (вezї 'Αρὴν, ші 'Ανήρ).

'Αῤῥηνέω, -ῶ, вiit: -ήσω, шъ чертъ, кîpteskъ. [din

'Αῤῥηνὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [imit] (прinч: despe кîїпї) selвatikъ, ръъ, мъшкъtapiцъ. (вezї 'Αῤῥάζω, ші Γρύζω).

'Αῤῥησία (ἡ), ='Αῤῥημοσύνη.

'Αῤῥητολεπτόπνευστος (ὁ, ἡ), поet: a къръia sъвцipimea sъfлъpiї nъ se eksпpimъ. [ἄῤῥητος, λεπτὸς, πνέω].

'Αῤῥητοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ nespъse (реле). [ші

'Αῤῥητοποιΐα (ἡ), faчepe de nespъse (реле). [din

'Αῤῥητοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopъ de fante nespъse de mîpшeвia, saъ ръъtatea лор. [ἄῤῥητος, ποιός].

'Αῤῥητόρευτος (ὁ, ἡ), neînвъцatъ petopiка, neopatopъ. [ἀ, ῥητορεύω].

"Αῤῥητος, ος mi поet: η, ον, [ἀ, ῥητὸς] nespъsъ, saъ de nespъs; (прin ъpm:) = 'Ανέκφραστος, ші 'Απόῤῥητος. 2) mistepiosъ, sfîntъ. 3) некъnoskъtъ, neînsemnatъ. 4) neaъzitъ, nepomenitъ (atît de ръъ, ші skîpвosъ).

'Αῤῥητουργία (ἡ), = 'Αῤῥητοποιΐα, ші Αἰσχρουργία. [ші

'Αῤῥητουργικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αῤῥητοποιὸς, ші Αἰσχρουργικὸς, saъ Αἰσχρουργὸς. [ἄῤῥητος, ἔργον].

'Αῤῥήτως, adв: în кiпъ nespъsъ, neeksпpimat; mistepios. [ἄῤῥητος].

'Αῤῥηφορέω -ῶ, вiit: ήσω, поptъ simвoaлеле (semneле) Minepвeї ла

'Αῤῥηφόρια (τὰ), Apefopiї, sepвъtoape, ші цepemonie în чinstea Minepвeї. [mi

'Αῤῥηφορία (ἡ), = 'Αῤῥηφόρια. 2) fiinцъ de

'Αῤῥηφόρος (ἡ), [ἄῤῥητον, saъ ἔρση, φέρω] feчoapъ Ateneankъ пъptъtoape ла sepвъtoapea 'Αῤῥηφόρια de sfinteле вase, че копpindeaъ mistepioaseле simвoaле a ле Minepвeї, saъ a ле алtop zeitъцї.

Ἀῤῥηχος (ὁ, ἡ), поет: каѹтъ Ἐΰῤῥηχος.
Ἀῤῥίγητος (ὁ, ἡ), поет: netpemѹpatŭ de fpirŭ, saŭ (fir:) de fpikъ, nesпъĭmîntatŭ. [ἀ, ῥιγέω], ші = кѹ
Ἀῤῥίγος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, ші sѹпрл: -ότατος) nesimцitopŭ de fpirŭ. [ἀ, ῥίγος]. [de ѹnde
Ἀῤῥίγως, adв: fъръ simцipe de fpirŭ; (fir:) fъръ fpikъ.
Ἀῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел fъръ ръdъчinъ. [ἀ, ῥίζα], ші = кѹ
Ἀῤῥίζωτος (ὁ, ἡ), neînpъdъчinatŭ. [ἀ, ῥιζόω].
Ἀῤῥιν, ші Ἀῤῥις, ινος (ὁ, ἡ), чел fъръ nasŭ; (прin ѹpm:) чел fъръ miposŭ. [ἀ, ῥίν, ῥίς].
Ἀῤῥιχάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, = Ἀναῤῥιχάομαι.
Ἄῤῥιχος (ὁ, ші At: ἡ), în локŭ de Ἄρσιχος, кошŭ, кошniцъ, кошnічоаръ.
Ἀῤῥοια (ἡ), лiпsъ, înчetape de кѹрцере. [din
Ἄῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), некѹргъtopŭ, лiпsitŭ de кѹрцере, sвîntatŭ. [ἀ, ῥοὴ].
Ἀῤῥοπος (ὁ, ἡ), =Ἀῤῥεπής.
Ἀῤῥυθμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ fъръ (saŭ грешеskŭ ла) taktŭ, fakŭ пapafoniĭ. [ші
Ἀῤῥυθμία (ἡ), лiпsъ de taktŭ, pea віepsѹipe, пapafonie. [ἄῤῥυθμος].
Ἀῤῥυθμοπότης, ου (ὁ), бъѹtopŭ fъръ taktŭ, adikъ fъръ pîndѹiaлъ, saŭ mъsѹpъ. [ἄῤῥυθμος, πότης].
Ἄῤῥυθμος (ὁ, ἡ), поет: лiпsitŭ de taktŭ (de pегѹлъ, saŭ пропорцie); nепotpiвitŭ. [ἀ, ῥυθμός]. [de ѹnde
Ἀῤῥύθμως, adв: fъръ taktŭ (pегѹлъ, пропорцie, mъsѹpъ, ші чл:); nепotpiвit.
Ἀῤῥύπαντος (ὁ, ἡ),=Ἀμόλυντος, nemînжitŭ, nesoitŭ. [ἀ, ῥυπαίνω].
Ἀῤῥύπαρος [ἀ, ῥυπαρός], ші
Ἄῤῥυπος (ὁ, ἡ), nesoiosŭ, кѹpatŭ. [ἀ, ῥύπος].
Ἄῤῥυπτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥύπτω] nesпълatŭ.
Ἀῤῥύπωτος (ὁ, ἡ), =Ἀῤῥύπαντος, ші Ἄῤῥυπος. [ἀ, ῥυπόω].
Ἀῤῥυσίαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥυσιάζω] nелѹatŭ de прadъ, saŭ zълогŭ; (прin întînd:) nesѹпъpatŭ, neвîntѹitŭ.
Ἀῤῥυτίδωτος (ὁ, ἡ), nesвîpчitŭ; (прin ѹpm:) tînъposŭ; (desпре poade) проasпъtŭ, netpeкѹtŭ. [ἀ, ῥυτιδόω].
Ἀῤῥωδέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локŭ de Ὀῤῥωδέω.
Ἀῤῥωδίη (ἡ), Ion: în локŭ de Ὀῤῥωδία.
Ἀῤῥώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), поет: = Ἀῤῥαγὴς, nepѹпtŭ, nesfiшiatŭ, nекръпatŭ, nesпaptŭ. [ἄῤῥωγα din ῥήγω].
Ἀῤῥωστέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ἀσθενῶ, болеskŭ, sîntŭ nепѹtinчosŭ. [ἄῤῥωστος]. (вezĭ ші νοσῶ). [de ѹnde
Ἀῤῥώστημα (τὸ), воалъ, пatimъ. (вezĭ ші νόσημα). [de ѹnde
Ἀῤῥωστήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de Ἄῤῥωστος; saŭ (maĭ mѹлt) болnъвiчosŭ, sлъбъnoгŭ, пъtimaшŭ.
Ἀῤῥωστία (ἡ), воалъ, sлъбiчiѹne, =Ἀσθένεια. (вezĭ ші νόσος). 2) nевoinцъ, nепoftъ. [din
Ἄῤῥωστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥώννυμαι] = Ἀσθενὴς, болnавŭ, nепѹtinчosŭ. [de ѹnde
Ἀῤῥώστως, adв: în stape de воалъ.
Ἄρς, [neîntp: nom: ал] цen: Ἀρνός.
Ἄρσαι, поет: nex: 1: de înf: ал лѹĭ Ἄρδω: saŭ ал (neîntp:) ἄρω; saŭ Еол: în локŭ de Ἆραι, nex: 1: de înf: ал лѹĭ Αἴρω.
Ἀρσάμενος, η, ον, în локŭ de Ἀράμενος, miж: nex: 1: de пaptч: ал лѹĭ Αἴρω.
Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, în локŭ de Ἀῤῥενικὸς, бърбъteskŭ, de пapte бърбъteaskъ. || (sѹвst:) Ἀρσενικὸν (τὸ), ѹnŭ felŭ de semimetaлŭ, apsenikŭ, sъpiчikъ. [ἄρσην]. [de ѹnde
Ἀρσενικῶς, adв: în neamŭ бърбъteskŭ.
Ἀρσενογενὴς, Ἀρσενογονία, ші чл: вezĭ Ἀῤῥενογενὴς, ші чл:
Ἄρσην, ενος (ὁ, ἡ), ші Ἄρσεν, ενος (τὸ), вezĭ Ἄῤῥην.
Ἄρσιος (ὁ, ἡ), [ἄρω] (înпpot: de Ἀνάρσιος) = Ἁρμόδιος, notpiвitŭ; пропорцionatŭ; dpeптŭ.
Ἀρσίπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: = Ἀερσίπους.
Ἄρσις [αἴρω], εως (ἡ), apdikape; sѹipe; ѹmflъtѹpъ. «Κυμάτων («Ζύμης)— ». Apist: Грг: 2) лѹape, лiпsipe, desfiinцape. «Πρὸς τριχῶν ἄρσιν». Dskp: (de ѹnde грam:) = Ἄρνησις. «Τὰ κατ' ἄρσιν καὶ θέσιν». Грam: 3) поваръ, греѹtate; (fir:) daждie, anгapea. «Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ». Skp: 4) (înпpot: de θέσις коборîpe) apdikapea (прiпч:) mîneĭ tpъiepъtopiлop, saŭ чокъnaшiлop. «Ὑπὸ μίαν ἄρσιν καὶ θέσιν ἀνατείνοντες καὶ κατατιθέμενοι». Цeoпon: (iap fir: în mѹs: ші metp:) sѹipe de глasŭ.
Ἄρσιχος, (ὁ), каѹtъ Ἄῤῥιχος.
Ἄρσος, εος, ους (τὸ), поет: [ἄρδω] = Ἄλσος, dѹmбpaвъ, лiвede de лѹnкъ ѹmedoasъ.
Ἀρτάβη (ἡ), (Пeps:) mъsѹpъ înкъпъtoa-

pe de o potpівъ ла mъpime кѫ Atika ваnіцъ.

'Αρταμέω -ῶ biit: -ήσω, noet: taiš în бѫкъцеле, tokš mъpѫnt. [ἄρταμος].

Ἄρταμις, ιδος (ά), Dop: în локš de Ἄρτεμις

Ἄρταμος (ὁ), noet: [ἄρι, τέμνω] tъietopš în бѫкъцї, înпъpцitopš de кърпѫpї; бѫкъtapš. 2) înжѫnгietopš.

'Αρτάνη (ἡ), шtpeanгš, saš лацš de snînzѫpat. [din

Ἀρτάω -ῶ [αἴρω], biit: -ήσω, snînzѫpš, atîpnš. || (nas: кѫ цen: saš sinгѫpš, saš кѫ преп:) sîntš snînzѫpatš, ші (fiг:) atîpnš de чева.

'Αρτέαται, Ion: în локš de ἤρτηνται, 3 îm: neps: de tpe: de кѫ: nas: ал лѫі Ἀρτάω.

Ἀρτεμέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: sîntš sъnъtosš, saš întpematš (din боалъ). [din

Ἀρτεμὴς [ἄρω, ἄρτιος], έος (ὁ, ἡ), întpeгš, neбîntѫitš; sъnъtosš, întpematš, saš însъnъtoшitš. [de ѫnde

'Αρτεμία (ἡ), noet: întpeцime; sъnъtate, saš întpemape.

'Αρτεμιδόβλητος (ὁ, ἡ), = Σεληνόβλητος, лѫnatikš, епілептікš. [Ἄρτεμις, βάλλομαι].

Ἄρτεμις ['Αρτεμὴς], ιδος (ἡ), Diana [o zeitate mitoлоцікъ, întpѫ каре se алегоpeazъ лѫna). [de ѫnde

'Αρτεμισία (ἡ), o плantъ пелinoasъ. (вezї ші βότρυς).

'Αρτέμων [ἀρτάω], ονος (ὁ), mapea, saš mika (dѫпе алцiї) пînzъ a коръвiї. 2) ѫnš feлš de макара. (вezї ші πολύσπαστον ші ἐπάγων).

'Αρτεπίβουλος (ὁ, ἡ), (kom:) rînditopš de ръš пîїneї, adikъ хръпitopš de пîїne. (Om: Batpxm:). [ἄρτος, ἐπίβουλος].

'Αρτέω, biit: -ήσω, Ion: în локš de 'Αρτίζω.

Ἄρτημα (τὸ), [ἀρτάω] (în цen:) atîpnъtѫpъ. (sn: e: черчелš, вре o podoавъ de гîtš, вре o fѫndъ, ші чл:).

'Αρτὴρ (ὁ), [αἴρω], ѫnš feлš de înкълцъminte de пîslъ, кълцѫnš. 2) ѫnš feлš de ѫneaлtъ înлesnitoape ла apdikape ші кърътѫpъ de поверї, кобiлiцъ, saš кîpлiгš de агъцat sapчina. [de ѫnde

'Αρτηρία (ἡ), (în цen:) aptepie, чea maї вîptoasъ ші maї mape вînъ; (iap пaptik:) вîna чea mape a гîtѫлѫї (каре se ziче ші τραχεῖα), прin каре pesѫfлъmš, гîtлежš. (вezї 'Αορτή). 2) вîna пѫлsѫлѫї. [de ѫnde

'Αρτηριακὸς, ἡ, ὸν, op че este în релацie кѫ 'Aptepiiле, saš кѫ гîtлежѫл. (de ѫnde 2) ръгѫшitš (пътimaшš de гîtлежš).

'Αρτηριοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiš (iaš sînцe din) aptepie. [ші

'Αρτηριοτομία (ἡ), tъiepe de (лѫape de sînцe din) aptepie. [ἀρτηρία, τομή].

'Αρτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), Aptepiosš, asemъnatš кѫ aptepiї, saš плinš de aptepiї. [ἀρτηρία].

'Αρτητὸς, ἡ, ὸν, atîpnatš, înълцatš. 2) (fiг:) admipaбiлš, deoseвitš, de лаѫdъ. [ἀρτάω].

Ἄρτι (αἴρω, saš ἄρω), adв: de кѫpîndš, кѫ пѫцinš maї 'nainte. «Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην». Лѫч: «Ὅταν ἄρτι φύηται». Tfp: îndatъ че pesape. 2) акѫm, întp' aчestš minѫtš. «Ἄρτι δακρύετε;». Ksen: «Πῶς οὖν ἄρτι βλέπεις; Skp: «Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας». Skp: || «'Απ' ἄρτι, saš 'Απάρτι.» Skp: de акѫm în коло. || «Ἄρτι μὲν, ἄρτι δὲ» Лѫч: кînd ѫna,.. кînd алta. (вezї ші 'Αρτίως). (ші în компѫnepe ачееашї însemneazъ).

'Αρτιάζω, biit: -άσω, mъ жокš în soцš fъp' de soцš. [ші

'Αρτιάκις, adв: (apitm:) кѫsoцš; (înпpt: de περισσάκις, fъp' de soцš). [ἄρτιος].

'Αρτιάλωτος (ὁ, ἡ), [ἄρτι, ἁλίσκω] de кѫpîndš прinsš.

'Αρτιασμὸς (ὁ), жокš în soцš fъp' de soцš. [ἀρτιάζω].

'Αρτιβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫpîndš въпsitš, saš afѫndatš. [ἄρτι, βαφή].

'Αρτιβλαστὴς, έος, ші

'Αρτίβλαστος (ὁ, ἡ), de кѫpîndš влъstъpitš, pesъpitš. [ἄρτι, βλαστός].

'Αρτιβρεφὴς, вezї 'Αρτιτρεφής. [ἄρτι, βρέφος].

'Αρτιβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), de пѫцinš, de кѫpîndš ѫdatš. [ἄρτι, βρέχω].

'Αρτίγαμος (ὁ, ἡ), de кѫpîndš însѫpatš, saš mъpitatъ. [ἄρτι, γάμος].

'Αρτιγένεθλος (ὁ, ἡ), noet: în локš de 'Αρτιγέννητος. [ἄρτι, γένεθλον].

'Αρτιγένειος (ὁ, ἡ), de кѫpîndš înчепѫtš a skoate баркъ. [ἄρτι, γένειον].

'Αρτιγενὴς, έος, ші

'Αρτιγέννητος (ὁ, ἡ), de кѫpîndš пъskѫtš. [ἄρτι, γεννητός].

'Αρτιγλυφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫpîndš чioплitš, sъпatš (despre piatpъ, saš лemnš): (fiг:) de кѫpîndš лѫкpatš. [ἄρτι, γλύφω].

'Αρτίγονος (ὁ, ἡ), = 'Αρτιγέννητος. [ἄρτι, γόνος].

'Αρτιγραφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫрtndѫ sкрisѫ, saѫ zѫгръвitѫ. [ἄρτι, γράφω].

'Αρτιδαὴς, έος (ὁ, ἡ), în локѫ de 'Αρτιδίδακτος, de кѫрîndѫ înвъцatѫ. [ἄρτι, δάω, διδάσκω].

'Αρτίδακρυς, υος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ плînsѫ, лъкръmatѫ; saѫ чел че neste пѫцinѫ аре а плînце, чел кѫ лакръmiле în окї. [ἄρτι, δάκρυον].

'Αρτιδίδακτος (ὁ, ἡ), вezї 'Αρτιδαής. 2) (лекцie, dpamъ) de кѫрîndѫ predatъ, репresintatъ. [ἄρτι, διδάσκω].

'Αρτίδιον (τὸ), dim: аллѫї "Αρτος, пîїnішоаръ, saѫ бѫкътѫръ de пîїne.

'Αρτίδομος (ὁ, ἡ), поet: de кѫрîndѫ ziditѫ. [ἄρτι, δέμω].

'Αρτίδορος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ, жѫпѫitѫ, [ἄρτι, δέρω].

'Αρτιδρεπὴς, έος, ші

'Αρτίδρεπτος (ὁ, ἡ), (flоаре, saѫ поamъ) de кѫрîndѫ тъiatъ, кѫлеasъ, adiкъ вeрde. [ἄρτι, δρέπομαι].

'Αρτιέπεια (ἡ), поet: adiekt: fem: saѫ sѫбst: idealѫ ал лѫї

'Αρτιεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἄρτιος, ἔπος] întpeгѫ, adiкъ лesnічosѫ ші кѫратѫ ла ворвіре, елокѫentѫ; saѫ ворвitорѫ de adeвъpѫрї, непреfъкѫtѫ în ворвіре.

'Αρτιζυγία (ἡ), de кѫрîndѫ însoцipe în къsъtopie. [ἄρτι, ζυγός].

'Αρτίζω, ші (miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, гъteskѫ; пѫiѫ чева ла локѫл sъѫ; dpeгѫ; sъвîршeskѫ; înfiinцezѫ; алкътѫieskѫ. [ἄρτιος].

'Αρτίζωος(ὁ,ἡ),=Βραχύβιος, de кѫрîndѫ întpatѫ în (skѫptѫ ла) віацъ. [ἄρτι, ζωή].

'Αρτιθαλὴς. έος (ὁ, ἡ), поet: de кѫрîndѫ înвeрzitѫ, înflopitѫ. [ἄρτι, θάλλω].

'Αρτιθανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: de кѫрînd moptѫ. [ἄρτι, θάνω, θνήσκω].

'Αρτίκαυτος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ apsѫ. [ἄρτι, καίω].

'Αρτίκολλος (ὁ,ἡ), поet: de кѫрîndѫ, saѫ кѫ desъвîршipe лiпitѫ; ші (fir:) кѫ totѫл potpiвitѫ, ѫnitѫ, saѫ înвoitѫ. [ἄρτι, ἄρτιος, κόλλα].

'Αρτικόμης, ου (ὁ), = 'Αρτίκομος.

'Αρτικόμιστος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ adѫsѫ, saѫ лѫatѫ. [ἄρτι, κομίζομαι].

'Αρτίκομος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ înбръкatѫ кѫ пърѫ, saѫ fpѫnze. [ἄρτι, κόμη].

'Αρτικροτέω -ῶ, вiit; -ήσω, (kom:) ѫneskѫ, adѫnѫ; алкътѫieskѫ. «'Αρτικροτέω γάμον». Men: [ἄρτιος, κροτέω].

'Αρτίληπτος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ лѫatѫ, прinsѫ [ἄρτι, λήβω, λαμβάνω].

'Αρτιλογία (ἡ), desъвîршitъ, кѫратъ ворвіре. (вezї ші 'Απαρτιλογία). [din

'Αρτιλόγος (ὁ, ἡ), ворвitорѫ кѫ desъвîршipe, ші skѫmпътate. (вezї ші 'Αρτίστομος). [ἄρτιος, λόγος]. [de ѫnde

'Αρτιλόγως, adв: кѫ eksпresiї, saѫ zічерї пропрiї.

'Αρτιλόχευτος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ лехѫsъ. 2) de кѫрînd пъskѫtѫ. [ἄρτι, λοχεύω].

'Αρτιμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ înвъцatѫ; înкъ neoбічnѫitѫ în чева. [ἄρτι, μάθω, μανθάνω].

'Αρτιμελὴς, έος (ὁ, ἡ), întpeгѫ ла mъdѫлареле tpѫпѫлѫї. [ἄρτιος, μέλος].

'Αρτίνοος (ὁ, ἡ), поet: întpeгѫ ла minte, înцелeптѫ. [ἄρτιος, νόος].

'Αρτιοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), (прinч:) «Χορδαὶ ἀρτιοπαγεῖς». коарde лeгate, saѫ întinse ла instpѫmîntѫ mѫsiкалѫ în nѫmъpѫ soцѫ. [ἄρτιος, πήγω, πήγνυμι].

'Αρτιοπέρισσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), nѫmъpѫ soцѫ înпъpцitѫ în doї fъpъ soцѫ (de каре înпрt: περισσάρτιος). [ἄρτιος, περισσός].

"Αρτιος (ὁ, ἡ), [ἄρτι] întpeгѫ, плinѫ, desъвîршitѫ, sdpaвъnѫ, sъnъtosѫ. 2) (fir:) dpeптѫ, paцionaбiлѫ. (вezї ші 'Ακέραιος). 3) (nѫmъpѫ) de înпъpцit în doъ, soцѫ. 4) (кѫ dat:) = 'Αρμόδιος, potpiвitѫ, пропорцionatѫ. 5) (кѫ inf: saѫ ак: преп:) гata, destoїnікѫ ла чева. [de ѫnde

'Αρτιότης (ἡ), întpeцime, desъвîршipe, ші чл:

'Αρτιπαγὴς, έος (ὁ,ἡ), de кѫрîndѫ înцeпenitѫ, aшezatѫ, întoкmitѫ, ziditѫ, (în цen:) konstpѫitѫ, noѫ; (desпре брînzъ ші чл:) de кѫрîndѫ înкeгatѫ, проasпътѫ. [ἄρτι, πήγω, πήγνυμι].

'Αρτίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), [ἄρτιος, παῖς] întpeгѫ, sdpaвъnѫ копiлѫ. 2) [ἄρτι, παῖς] копiлѫ de кѫрîndѫ ажѫnsѫ în вîpstъ. (вezї ші 'Αντίπαις).

'Αρτίπλουτος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ înбогъцitѫ, = Νεόπλουτος. || «Χρήματα —». Eѫp: бanї de кѫрîndѫ кîштiгaцї. [ἄρτι, πλοῦτος].

'Αρτιπόλεμος (ὁ, ἡ), чел че de кѫрîndѫ s'a pesбoit. [ἄρτι, πόλεμος].

'Αρτίπος, поet: în локѫ de

'Αρτίπους, οδος (ὁ, ἡ), întpeгѫ, sdpaвъnѫ de amîndoъ пічоареле. [ἄρτιος, ποῦς]. 2) (fir:) de кѫрîndѫ вenitѫ. [ἄρτι, ποῦς].

"Αρτισις [ἀρτίζω], εως (ἡ), гътipe; desъвîршipe; dpeцepe; întoкmipe.

'Αρτίσκαπτος (ὁ, ἡ), de кѫрîndѫ sъпatѫ. [ἄρτι, σκάπτω].

'Αρτίσκος (ὁ), dim: ал лъї Ἄρτος, пîїnішоаръ, пîїnічікъ.

'Αρτιστομέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskъ (пропъпцъ zічеріле) desлъшit, ші sловod. [ші

'Αρτιστομία (ἡ), desлъшitъ, întpeагъ ші кърatъ ворвіре, saъ пропъпціе. [din

'Αρτίστομος (ὁ, ἡ), ворвіtоръ, saъ пропъпцъtоръ къ desлъшіре ші кърat. (вezї ші 'Αρτιλόγος). 2) (fir:) «Λιμὴν («Κόλπος) —». Stрав: портъ къ netedъ, saъ лesnічоasъ гъръ, adікъ intpape. [ἄρτιος, στόμα].

'Αρτιστράτευτος (ὁ, ἡ), de кърîndъ înpoлatъ în оштіре, noъ ostaшъ. [ἄρτι, στρατεύομαι].

'Αρτιτέλεστος, ші

'Αρτιτελὴς, έος (ὁ, ἡ), de кърîndъ sъвîpшitъ; (fir:) de кърîndъ iniцiatъ (întpodъsъ în mistepiї). [ἄρτι, τελέω].

'Αρτίτοκος (ὁ, ἡ), de кърîndъ пъsкъtъ. [ші

'Αρτιτόκος (ἡ), de кърîndъ пъsкъtoape, каре de кърîndъ a пъsкъt. [ἄρτι, τέκω, τίκτω].

'Αρτίτομος (ὁ, ἡ), [ἄρτι, τέμνω] de кърîndъ tъiatъ.

'Αρτίτονος, (ὁ, ἡ), (mъs:) [ἄρτιος, τόνος] къ desъвîpшіре акорdatъ; (прin ъpm:) apmoniosъ, мелodікъ.

'Αρτιτρεφὴς (saъ dъпе алцїї 'Αρτιβρεφὴς), έος (ὁ, ἡ), поet: înкъ sъгъtоръ. [ἄρτι, τρέφω].

'Αρτίτροπος (ὁ, ἡ), întpeгъ, пехълitъ în пъртъpї, невіноватъ. (de ъnde) «'Αρτίτροποι». Esхл: невіноваte feчоаре. [ἄρτιος, τρόπος].

'Αρτίτυπος (ὁ, ἡ), de кърîndъ tiпъpitъ; (fir:) de кърîndъ fopmatъ. [ἄρτι, τύπος].

'Αρτιύπωχρος (ὁ, ἡ), înкъ пъцin гълвеnічosъ. [ἄρτι, ὕπωχρος]. 2) къ totъл гълвеnічosъ. [ἄρτιος, ὕπωχρος].

'Αρτιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел че de кърîndъ 'шї a pedoвîndit лъmina, ad: вedepiле. [ἄρτι, φάος].

'Αρτιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νεοφανὴς, de кърîndъ, saъ dintîї арътatъ, възъtъ. [ἄρτι, φαίνω].

'Αρτίφατος (ὁ, ἡ), поet: [ἄρτι, φένω] de кърîndъ omopîtъ.

'Απτιφρονέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ гindeskъ віne, sîntъ

'Αρτίφρων, ονος (ὁ, ἡ), întpeгъ ла minцї. [ἄρτιος, φρήν].

'Αρτιφυὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αρτίφυτος, de кърîndъ pesъpitъ, saъ пъsкъtъ. [ші

'Αρτίφυτος (ὁ, ἡ), поet: de кърîndъ sъditъ; (ші în цen:) de кърîndъ pesъpitъ, saъ пъsкъtъ (tînъpъ). [ἀρτι, φύω].

'Αρτιφωνία (ἡ), = 'Αρτιστομία. [din

'Αρτίφωνος (ὁ, ἡ), întpeгъ, кърatъ, desлъшitъ ла гласъ, saъ пропъпціе, = 'Αρτίστομος. [ἄρτιος, φωνή].

'Αρτιχανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: de кърîndъ къsкatъ, ші deskisъ înкъ. [ἄρτι, χαίνω].

'Αρτιχάρακτος (ὁ, ἡ), de кърîndъ кръпatъ, sъпatъ, sкрisъ. [ἄρτι, χαράττω].

'Αρτίχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), întpeгъ, sdpaвънъ de amîndoъ mîїneле; (прin ъpm:) = 'Αμφιδέξιος. [ἄρτιος, χείρ].

'Αρτίχνους, οος (ὁ, ἡ), de кърîndъ înчепъtъ a sкoate пъfъ, fълцї, saъ перї; (fir:) tînъpъ; fpaцedъ. [ἄρτι, χνοῦς].

'Αρτιχόρευτος (ὁ, ἡ), de кърîndъ пріimitъ къ цеpemoniї de danцъpї. [ἄρτι, χορεύω].

'Αρτίχριστος (ὁ, ἡ), de кърîndъ ъnsъ, mipъitъ, ші чл: [ἄρτι, χρίω].

'Αρτίχυτος (ὁ, ἡ), de кърîndъ topnatъ. [ἄρτι, χέω].

'Αρτίως [ἄρτιος], adв: къ întpeцime, desъвîpшіре, saъ eкsaкtitate; (прin ъpm:) dpeпt, potpiвit пропорцionat. 2) (maї овічп:) de кърîndъ, maї în ъpmъ. 3) = ἤδη, акъm, пе кînd înкъ... (вezї ші Ἄρτι).

'Αρτίωσις, εως (ἡ), (maї noъ) în локъ de Ἄρτισις, desъвîpшіре, întpeцipe. [ἀρτιόω neîntp:].

'Αρτοδαισία (ἡ), [ἄρτος, δαίω, δαίνυμι] tъiepe, ші îmпърцipe de пîїne.

'Αρτοδοσία (ἡ), = 'Αρτοδαισία, dape de порцїї de пîїne. [ші

'Αρτοδοτέω -ῶ, віit: -ήσω, daъ, înпарцъ порцїї de пîїne. [ἄρτος, δίδωμι].

'Αρτοθήκη (ἡ), marazie, saъ пъstpъtopie de пîїne. [ἄρτος, θήκη].

'Αρτοκοπεῖον (τὸ), tъietopie, saъ лъкръtopie de пîїne, врътъpie. [ші

'Αρτοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, taiъ, adікъ fopmezъ, faкъ пîїne; sîntъ пîїnapъ. [ші

'Αρτοκοπικὸς, ὴ, ὸν, релацiosъ къ faчepea, saъ fъкъtopъл de пîїne. [ші

'Αρτοκόπιον (τὸ), = 'Αρτοκοπεῖον. [din

'Αρτοκόπος, (ὁ, ἡ), tъїetopъ, saъ fъкъtopъ de пîїne. [ἄρτος, κόπτω].

'Αρτόκρεας, ατος (τὸ), ъnъ felъ de пръжitъpъ, плъчintъ къ карne, saъ паштetъ. [ἄρτος, κρέας].

'Αρτολάγανον (τὸ), ъnъ felъ de кокътъpъ, (tъpч:) чіъpекіъ. [ἄρτος, λάγανον].

'Αρτολάγυνος (ὁ, ἡ), поet: «'Αρτολάγυνος πήρα». Епігр: dъsaгъ копpinzъtoape de пîїne, ші de вasъ къ вinъ saъ апъ. [ἄρτος, λάγυνος].

'Αρτόμελι (τὸ), плъчintъ къ miepe. [ἄρτος, μέλι].

'Αρτοποιεῖον(τὸ), = 'Αρτοκοπεῖον, брѫтъріе, пîїнъріе. [ші

'Αρτοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αρτοκοπέω, fакѫ пîїне. [ἀρτοποιός]. [de ѫnde

'Αρτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѫ, saѫ fолositорѫ ла fачере de пîїне.

'Αρτοποιία (ἡ), fачере de пîїне. [ші

'Αρτοποιικὸς, ὴ, ὸν, = 'Αρτοκοπικὸς, ші 'Αρτοποιητικός. [din

'Αρτοποιὸς (ὁ, ἡ), (adiekt:) [ἄρτος, ποιὸς] fъкъторѫ de пîїне. «Ζύμη—». Грг: || (sѫвst:) = кѫ

'Αρτοπόπος (ὁ, ші ἡ), [ἄρτος, πέπτω] = 'Αρτοκόπος, fръmîntъторѫ ші кокъторѫ de пîїне, пîїнарѫ.

'Αρτοπτεῖον (τὸ), кокъторіе de пîїне, копторѫ, saѫ цestѫ, ор вasѫ, în каре se коаче пîїнеа. [din

'Αρτόπτης, ου (ὁ, ἡ), кокъторѫ de пîїне. 2) = 'Αρτοπτεῖον (вasѫ de коачере). [ἄρτος, ὀπτάω]. [de ѫnde

'Αρτοπτικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторѫ de кокъторѫ, saѫ кокъторіе de пîїне.

'Αρτοπωλεῖον (τὸ), вînzъторіе, saѫ tîргѫ de пîїне. [din

'Αρτοπωλέω -ῶ, віit: -ήσω, вînzѫ пîїне. [ἄρτος, πωλέω]. [de ѫnde

'Αρτοπώλης, ου (ὁ, ἡ), вînzъторѫ de пîїне. [ші

'Αρτοπώλιον (τὸ), = 'Αρτοπωλεῖον.

'Αρτοπῶλις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї 'Αρτοπώλης.

"Αρτος (ὁ), [ἄρω, saѫ αἴρω] пîїне; (în цen:) хранъ.

'Αρτοσιτέω -ῶ, поet: ήσω, мънînкѫ (мъ хръneskѫ кѫ) пîїне. 2) (în цen:) мънînкѫ. [ші

'Αρτοσιτία (ἡ), mînкаре нѫmaї de (хръніре кѫ) пîїне. [din

'Αρτόσιτος (ὁ, ἡ), хрънitѫ нѫmaї кѫ пîїне. [ἄρτος, σῖτος].

'Αρτοστροφέω -ῶ, віit: -ήσω, fръmîntѫ пîїне. [ἄρτος, στροφή].

'Αρτοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хръneskѫ кѫ пîїне. 2) неѫt: мъ хръneskѫ кѫ пîїне. [ἄρτος, τροφή].

'Αρτοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, мънînкѫ пîїне. [din

'Αρτοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторѫ de пîїне. [ἄρτος, φάγω].

'Αρτοφόρος (ὁ, ἡ), къръторѫ de пîїне. || (sѫвst:) 'Αρτοφόρον (τὸ), паперѫ, кошѫ de пîїне. [ἄρτος, φέρω].

'Αρτοχάριτες, ων (αἱ), ѫnѫ fелѫ de пръжitѫръ. (каѫтъ Χαρίσιος). [ἄρτος, χάρις].

"Αρτυμα (τὸ), [ἀρτύω] ор че sлѫжеште ла гътіреа, dрецереа, saѫ dареа гѫstѫлѫї бѫкателор. (вezї ші "Αρωμα, ші Καρύκευμα). [de ѫnde

'Αρτυματικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторѫ, saѫ fолositорѫ ла dрецереа de гѫstѫл mînкърілор. [ші

'Αρτυματώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Αρτυματικὸς, saѫ asemънatѫ кѫ ѫnѫ dресѫ de бѫкate.

'Αρτύνας, ші

"Αρτυνος, ου (ὁ), = 'Αρμοστὴς, гѫвернаторѫ, saѫ komisарѫ de ніште ораше Елінештї. [din

'Αρτύνω, поet: în локѫ de 'Αρτύω. [din

'Αρτὺς, ύος (ἡ), Ion: = 'Αρθμός. [ἄρω].

"Αρτυσις, εως (ἡ), гътіре, dрецере de бѫкate. [ші

'Αρτυτὴρ (ὁ), = "Αρτυνος. [ші

'Αρτυτικὸς, ὴ, ὸν, = 'Αρτυματικός, fолositорѫ ла dрецере de бѫкate. [ші

'Αρτυτὸς, ὴ, ὸν, (mînкаре) dреasъ кѫ аромate, ші чл: [din

'Αρτύω [ἀρτύς], віit: -ύσω, întокmeskѫ, пѫіѫ ла pîndѫіалъ, гътеккѫ; алкътѫіеskѫ; îndрентеzѫ, dрегѫ; (maї обіч: ші maї поѫ) dрегѫ бѫкate, saѫ ле daѫ гѫstѫ кѫ аромate, ші чл: (fiг:) ѫнелteskѫ віклеnії asѫпра кѫїва.

'Αρυβαλὶς, ίδος (ἡ), ші

'Αρύβαλος (λλος), ου (ὁ), = 'Αρύταινα. 2) пѫнгъ stрîпsъ ла гѫръ кѫ гъitanѫ; толвъ de вînъторѫ. 3) легеанѫ; sкълдътоаре. [ἀρύω, βάλλω].

'Αρυστὴρ (ὁ), Ion: în локѫ de 'Αρυτήρ. [ші

"Αρυστις, εως (ἡ), ші

'Αρύστιχος (ὁ), ші

'Αρυστρὶς, ίδος (ἡ), поet: = кѫ

'Αρύταινα (ἡ), (în цen:) орї че вasѫ (stрimtѫ în sѫs, ші жоs maї ларгѫ) бѫнѫ de лѫat апъ, ші чл: (іар прінч:) teasѫ de баіе; іврікѫ; ѫрчорѫ de ѫnt-делемнѫ, ші чл: (ѫneорї) = кѫ

'Αρυτὴρ (ὁ), = Ζωμήρυσις, лінгѫръ mаре de дешеptat. [ші

'Αρυτήσιμος (ὁ, ἡ), поet: (лікѫidѫ) de sкоs, ші бъѫt. [din

'Αρύτω, At: în локѫ de

'Αρύω [ἐρύω], віit: -ύσω, (maї întр: між:) sкоцѫ (іаѫ) апъ, ші чл: кѫ ѫnѫ вasѫ mікѫ din чева maї mаре. (вezї ші 'Αντλῶ); (fiг:) добîndeskѫ. «Οἱ οἰνοχόοι ἀρύσαντες τῷ κυάθῳ ἀπὸ τῆς φιάλης». ші «Φέρονται κώθωνα, ὥστε ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι». Ksen: «Οὐ καλοὺς τοὺς μισθοὺς ἠρύσαντο».

Ex: (ші pas:) «Οἵ τ' ὠκεανοῦ ἀρύονται». Ap: esĕ, resърĕ din....

'Αρχάγγελος (ὁ), (Bis:) Archanrelъ, чел dintîiĭ înţerĕ. [ἀρχὴ, ἄγγελος].

'Αρχαγέτας, α (ὁ), Dop: în локъ de 'Αρχηγέτης.

'Αρχᾶθεν, adv: Dop: în локъ de 'Αρχῆθεν.

'Αρχαΐζω, biit: -ίσω, imitĕ în traiĕ, în nърtare ne чеї вскї, seamъnĕ a векіĕ. [ші

'Αρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, antiчeskĕ, saŭ asemъnatĕ къ челе векї; (prin врm:) simplъ, nemeşteşuţitĕ; saŭ prostъnakĕ, nepraktisitĕ; nesimţitorĕ, гъръ rъstĕ de frъmosĕ, = 'Απειρόκαλος. [ἀρχαῖος]. [de вnde

'Αρχαϊκῶς, adv: dъne кіпъл, saŭ пъравъріле челор векї.

'Αρχαιογονία (ἡ), antikitate de neamĕ. [din

'Αρχαιόγονος (ὁ, ἡ), trasĕ din neamĕ векіĕ; (în ţen:) векіĕ. (vezї ші 'Αρχέγονος). [ἀρχαῖος, γόνος].

'Αρχαιογράφος (ὁ, ἡ), archeografĕ, skriitorĕ desnpre antikitъţї; saŭ konіatorĕ de skrise antiчe; (în ţen:) = 'Αρχαιολόγος. [ἀρχαῖος, γραφή].

'Αρχαιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀρχαῖος, εἶδος] чел de formъ, de felĕ antikĕ, saŭ kare seamъnъ a векіĕ.

'Αρχαιολογέω -ῶ, biit: -ήσω, vorвeskĕ desnpre antikitъţї; vorвeskĕ ka чеї векї (întreвзinţezĕ stilĕ antikĕ în vorвire). [ші

'Αρχαιλογία (ἡ), archeolonie, vorвire (skriepe, traktatĕ, stъdiĕ) desnpre antikitъţї. [ші

'Αρχαιολογικὸς, ἡ, ὸν, archeolonikĕ, îndemînatikĕ, denpinsĕ în archeolonie; atingъtorĕ de archeolonie. [din

'Αρχαιολόγος (ὁ, ἡ), archeologĕ, adikъ vorвitorĕ, saŭ skriitorĕ desnpre antikitъţї, saŭ dъne stilъl челор векї. [ἀρχαῖος, λόγος].

'Αρχαιόνομος (ὁ, ἡ), чел dъne векіле leţї; ші = 'Αρχαϊκός. [ἀρχαῖος, νόμος].

'Αρχαιοπινὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀρχαῖος, πῖνος] soiosĕ, mînжitĕ, rъţinitĕ de векіme; saŭ nъrtъtorĕ de semne doveditoare de antikitate.

'Αρχαιόπλουτος (ὁ, ἡ), noet: din векіme, din strъmoşї вogatĕ. [ἀρχαῖος, πλοῦτος].

'Αρχαιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), kъвiinчosĕ, notrivitĕ kъ векіmea kъїва. 2) resnektosĕ nentrъ antikitatea sa. [ἀρχαῖος, πρέπει].

'Αρχαῖος [ἀρχὴ], α, ον, (компр: ότερος, -ότατος, ші neper: -έστερος, -έστατος) antikĕ, de вremea векіе, de maї 'nainte, de mъlţъ вreme; (fir:) simplъ, nerъĕ, lesne de amъţit, prostъnakĕ. || (sъвst:) 'Αρχαῖον (τὸ), kapitalĕ de înnrъmъtĕ, ші чл: || (adвервіalĕ) «Τὸ ἀρχαῖον». Пaвs: ші Ex: într'o вreme, odatъ, în antikitate. «'Απὸ τοῦ ἀρχαίου». Tъч: din векіme. [de вnde

'Αρχαιότης (ἡ), antikitate, векіme; timpĕ векіĕ.

'Αρχαιοτροπία (ἡ), nъrtarea, nъравъріле челор векї; simplitate. [din

'Αρχαιότροπος (ὁ, ἡ), чел în felъл челор векї. [ἀρχαῖος, τρόπος]. [de вnde

'Αρχαιοτρόπως, adv: dъne felъл челор векї.

'Αρχαιότυπος (ὁ, ἡ), чел dъne кіпъл челор векї, antikĕ. (vezї ші 'Αρχέτυπος). [ἀρχαῖος, τύπος].

'Αρχαιρεσία (ἡ), (овіч: ла îm:) алеţere de dpregъtorĕ. [ἀρχὴ, αἵρεσις]. 2) = къ

'Αρχαιρέσια (τὰ), adънare, ші вreme de алеţere de dpregъtorĕ. [de вnde

'Αρχαιρεσιάζω, biit: -άσω, mъ adънĕ (saŭ komплектezĕ adънare) snpe алеţere de dpregъtorĕ. 2) mъ sileskĕ a se алеţe чінева, (ші miж:) a mъ алеţe eĕ dpregъtorĕ. [ші

'Αρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, atinгъtorĕ de алеţere, saŭ алегъtorї de dpregъtorї.

'Αρχαϊσμὸς (ὁ), imitape, saŭ întrebзinţare de челе векї, (ші prin врm:) de neoвічнзite nъравърї ші oвічeiзрї. || (sъвst: în Гram:) frasĕ archaikĕ, înвekitĕ (parĕ, neoвічнзitĕ). ['Αρχαΐζω].

'Αρχαίως, adv: ka чеї векї; în simplitate, гъръ віклenie. [ἀρχαῖος].

'Αρχέγονος (ὁ, ἡ), чел dintrъ 'nчepзtĕ, întîiĭ ал neamълзї, întîiзл strъmoşĕ. 2) papoptatĕ ла чea dintîї traţere, saŭ oriţinъ a neamълзї, векіĕ. 3) konpinzъtorĕ în sine, saŭ dъtъtorĕ de челе întîi înчepзtърї de oriţina neamълзї. [ἀρχὴ, γόνος].

'Αρχεδίκης, ου (ὁ), [ἀρχὴ, δίκη] noet: чел kъ чел dintîiĭ dpentĕ. 2) чел dintrъ'nчepзtĕ, întîiĭ, ші (prin врm:) leţizitĕ proprietarĕ.

'Αρχεῖον (τὸ), palatĕ de dpregъtoriї; локъ de sfatĕ (kърte administrativъ). 2) trънĕ komплектĕ de dpregъtorї, ші sfatъл лор. 3) archivъ (локъ, вnde se nъstreazъ пъвлічеле înskrise). [ἀρχή].

'Αρχέκακος (ὁ, ἡ), înчepъtorĕ, saŭ întîiĭ prічinзitorĕ ал ръвлзї. [ἀρχὴ, κακόν].

'Αρχέλαος (ὁ, ἡ), [ἀρχὴ, λαός], ші

'Αρχέλας, (ὁ); Dop:, ші

'Αρχέλεως, ω (ὁ, ἡ), At: ші Ion: кîrmзi-

торъ, întîiъ ал попорълъ; (прin врm:) împъratъ. [ἀρχὴ, λεώς).

'Αρχένεως, ω (ὁ, ἡ), поеt: кънitanъ de корабіе. 2) înчепътorъ în плътipe къ корабіе, întîiaш datъ плътitorъ къ корабіе. [ἀρχὴ, νεώς].

'Αρχέπλουτος (ὁ, ἡ), stъpînъ пе вогъціа sa; saъ stъpînitorъ пentrъ вогъцііле sale; saъ = 'Αρχαιόπλουτος. (ἀρχὴ, πλοῦτος).

'Αρχέπολις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: гъвernatorъ de орашъ. [ἀρχὴ, πόλις].

'Αρχεσίμολπος (ὁ, ἡ), поеt: [ἄρχω, μολπή] întîiъ înчепътorъ de (dътътorъ de semnъ de a se înчепе) o кîntare.

'Αρχέσπερος (ὁ, ἡ), (поate грешitъ) în локъ de 'Ακρέσπερος. [ἀρχὴ, ἑσπέρα].

'Αρχέστρατος (ὁ, ἡ), поеt: къпetenie de ошtipe. [ἀρχὴ, στρατός].

'Αρχέτας, α (ὁ), Dop: stъpînitorъ, къпetenie, întîiъ. [ἄρχω].

'Αρχέτυπος (ὁ, ἡ), întîi tiпъritъ, ші întребъinцatъ de... || (sъbst:) «'Αρχέτυπον (τὸ), = Πρωτότυπον, modelъ, oriцinalъ. [ἀρχὴ, τύπος].

'Αρχεύω. biit: -εύσω, поеt: (къ dat: saъ цen:) = 'Αρχω, sîntъ къпetenie, гъвernezъ, împъръцeskъ, ші чл:

'Αρχέχορος (ὁ, ἡ), поеt: чел întîiъ, înчепътorъ ал хорълъї. [ἀρχὴ, χορός]. (bezî ші χορηγός).

'Αρχὴ (ἡ), [ἄρχω] semnъ, хotarъ, de ла каре înчепе чinева, înчепътъ. »'Η ἀρχὴ τῆς ἀγορᾶς». Epd: «'Αρχὴν ποιοῦμαι (λαμβάνω).» ='Αρχομαι, înчепъ. || (adv:) «'Εξ («'Απ', «Τὸ ἀπ')ἀρχῆς». de ла înчепътъ. «'Εν ἀρχῇ, «Κατ' ἀρχὰς, «Τὸ κατ' ἀρχὰς». Dem: «'Αρχάς». Плв: ла înчепътъ. (ші ner: în проп: ner:) «Τὴν ἀρχὴν, (ші ғъръ apt:) «'Αρχὴν». de локъ, nicî de къп. «'Αρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα». Sof: «Οὐδὲ πειρῶνται ἀρχήν». Tъч: «'Αρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον». Es: «'Αρχὴν οὐδὲ νομίζεται εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν δεῖπνον εἰσφέρεσθαι». Ksen: (ші într' altъ însem:) «Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν». Skp: maї întîiъ de kîtъ toate. 2) капътъ, къпътîiъ, marцine. «Τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχάς». Лъч: «Πλεκταὶ πεισμάτων ἀρχαί». Eвр: 3) basъ, prinчipъ, temeiъ. «Τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ὑποθέσεις». Dem: «'Αρχὴν βάλλεσθαι». Плт: 4) întîia prичinъ (isboръл, motivъл, prilеj) вре вnъї лъкръ. «Διαφέρουσιν ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα». Sъid: «Τὸ ἐν ἀρχῇ (saъ «Τὸ ἐξ ἀρχῆς) αἰτεῖσθαι». Apst: 5) dpeгътopie, fonкцie политикъ (maї къ seamъ nenлътitъ). «'Αρχὴ ἄνδρα δείκνυσι». Прв: «'Επὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς». Tъч: «'Εν ἀρχῇ τοῦ στρατοῦ γενόμενος». Плт: «Καταλύσας τὰ βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχάς». Ksen: 6) administpaцia, корпъл administpativъ, (în цen:) dpeгътopiї. «Τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς». Ksen: «'Επὶ τὰς ἀρχὰς ἦχθη». Ел: 7) impepiъ, цinstъ, statъ. «Τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ 'Αθηναίων ἀρχῇ». Tъч: «'Η τῶν 'Ρωμαίων ἀρχή». Epd: impepiъл Pomaniлorъ.

'Αρχηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), (къ цen:) întîiъ prичinъitorъ de a se faче чева. [ἀρχὴ, γείνω, neîntp:]

'Αρχηγετέυω, biit: -εύσω, ші

'Αρχηγετέω -ῶ, biil: -ήσω, faкъ întîiъ înчепътъ de чева. [din

'Αρχηγέτης, ου (ὁ), ші 'Αρχηγέτις, ιδος (ἡ), ='Αρχηγός, întîiъ înчепътorъ. [ші

'Αρχηγικὸς, ἡ, ὸν, potpivitъ, къviinчosъ întîieї înчепътopiї, saъ întîiълъї înчепътorъ. [din

'Αρχηγὸς (ὁ, ἡ), întîiъ înчепътorъ, (dътътorъ de exsemnлъ); поvъцitorъ; kîpmuitorъ; întîiъ prичinъitorъ. «Γένους ἀρχηγός». strътomъ, întîiъ întemeietorъ de neamъ. [ἀρχὴ, ἡγοῦμαι].

'Αρχῆθεν, adv: dintpъ 'нчепътъ; din вekime. [ἀρχή].

'Αρχήϊον (τὸ), Ion: în локъ de 'Αρχεῖον.

'Αρχίατρος (ὁ), protomedikъ, чел întîiъ din doktorї. [ἀρχὴ, ἰατρός].

'Αρχιβούκολος (ὁ), чел întîiъ din пъstorї de вoї. [ἀρχὴ, βουκόλος].

'Αρχίβουλος (ὁ, ἡ), чел întîiъ ал (пpeшedinteле) sfatълъї. [ἀρχὴ. βουλή].

'Αρχιγένεθλος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αρχέγονος. [ἀρχὴ, γένεθλον].

'Αρχιγραμματεὺς, έως (ὁ), întîiъл капцelistъ. [ἀρχὴ, γραμματεύς].

'Αρχιδεσμοφύλαξ, акος (ὁ), întîiъл, saъ къпetenia пъzitopilor de înkisopї. [ἀρχὴ, δεσμοφύλαξ].

'Αρχιδιάκονος (ὁ), (Bis:) чел întîiъ din diakonї, apxidiakonъ. [ἀρχὴ, διάκονος].

'Αρχιδικαστὴς, οῦ (ὁ), чел întîiъ (пpeшedinteле) жdikътorъ. [ἀρχὴ, δικαστής]. = къ

'Αρχίδικος (ὁ), пpeшedinteле жdikътopii. [ἀρχὴ, δίκη].

'Αρχίδιον (τὸ), dim: ал лъї 'Αρχὴ, mikъ dpeгътopie, saъ fonкцie.

'Αρχιεπίσκοπος (ὁ), (Bis:) apxiepiskopъ, чел întîiъ din episkopї, mitpopolitъ. [ἀρχὴ, ἐπίσκοπος].

'Αρχιεράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, mъ fakъ, saъ sîntъ arxiepeъ. [ἀρχιερεύς]. = 'Αρχιερατεύω.

'Αρχιερατεία (ἡ), demnitatea, ші лъкрареа Архіереълъї, arxiepie. [din

'Αρχιερατεύω, biit:-εύσω,='Αρχιεράομαι.[ші

'Αρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, arxiepeskъ, saъ къвіінчosъ erxiepieї. [ші

'Αρχιερεία (ἡ),='Αρχιερατεία. [din

'Αρχιερεὺς, έως, ші

'Αρχιέρεως, εω (ὁ), arxiepeъ, къпetenia преоцілор. [ἀρχὴ, ἱερεύς]. [de ъnde

'Αρχιερωσύνη (ἡ), ='Αρχιερατεία.

'Αρχιεταῖρος (ὁ), чел întîiъ din прieteni, saъ soцї. [ἀρχὴ, ἑταῖρος].

'Αρχιευνοῦχος (ὁ), чел întîiъ din еъnъчї, (skoпіцї). [ἀρχὴ, εὐνοῦχος].

'Αρχίζωος (ὁ, ἡ), înчепъторъ, прічіnъіторъ de віацъ. [ἀρχὴ, ζωή].

'Αρχιθάλασσος (ὁ, ἡ), поet: stъпînitorъ пeste mape. [ἀρχὴ, θάλασσα].

'Αρχιθεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ arxiteorъ. [везї 'Αρχιθέωρος]. [de ъnde

'Αρχιθεώρησις, εως, ші

'Αρχιθεωρία (ἡ), demnitatea ші лъкрареа лъї

'Αρχιθέωρος (ὁ, ἡ), arxiteorъ, saъ чел întîiъ din teorї (depъtaцї trimішї ла serвътoрештї adъnъpї ші лъпte sцpe sъвîpшipe de релîцioasъ цeremonie). [ἀρχὴ, θεωρός].

'Αρχιθιασίτης, ου (ὁ), чел întîiъ, saъ къпetenia четеї formътoape de Бакanta парadъ ші цeremonie. [ἀρχὴ, θίασος].

'Αρχικέραυνος (ὁ, ἡ), поet: stъnînitorъл tръsnetелор. [ἀρχὴ, κεραυνός].

'Αρχίκλωψ, ωπος (ὁ), къпitanъ de хоцї. [ἀρχὴ, κλώψ].

'Αρχικὸς, ὴ, ὸν, къвіінчosъ, destoїnікъ, saъ îndemînatікъ ла гъвернape. [ἀρχή].

'Αρχικυβερνήτης, ου (ὁ), întîiъл кîрmaчіъ de корaвіe, saъ къпetenia кîрmaчілор ъneї flote. [ἀρχὴ, κυβερνήτης].

'Αρχιληστὴς, οῦ (ὁ), къпitanъ de tîлхарї. [ἀρχὴ, ληστής].

'Αρχιμανδρίτης, ου (ὁ), ші 'Αρχιμανδρῖτις, ιδος (ἡ), (fir:) къпetenie de кіноvіe, saъ monastipe, егъmenъ, stapiцъ, ші stapiцъ. [ἀρχὴ, μάνδρα].

'Αρχίμιμος (ὁ, ἡ), чел întîiъ din aктoрії teatpълъї de пantomimъ. [ἀρχὴ, μῖμος].

'Αρχιοινοχοεία, (ἡ) demnitatea ші tpeaвa intîiълъї topnъtopъ de вinъ. [din

'Αρχιοινοχόος (ὁ), întîiъл, saъ къпetenia topnъtopілор de вinъ. [ἀρχὴ, οἰνοχόος].

'Αρχιπατριώτης, ου (ὁ), întîiъл, къпetenia ъneї seminцiї. = Πατριάρχης. [ἀρχὴ, πατριά].

'Αρχιπειρατὴς, οῦ (ὁ), къпitanъ de корsapї (хоцї de mape). [ἀρχὴ, πειρατής].

'Αρχίπλανος (ὁ), къпitanъ de nomazї (кортaшї). [ἀρχὴ, πλάνος].

'Αρχιποιμὴν, ένος (ὁ), къпitanъ de пъstopї. [ἀρχὴ, ποιμήν].

'Αρχιποσία (ἡ), întîitate în osпъцъ. [ἀρχὴ, πόσις].

'Αρχιπρεσβευτὴς, οῦ (ὁ), întîiъл solъ, къпetenie de solie. [ἀρχὴ, πρεσβεύω].

'Αρχιρεὺς, έος (ὁ), Ion: în локъ de 'Αρχιερεύς.

'Αρχισιτοποιὸς (ὁ), întîiъл бъкътapъ,='Αρχιμάγειρος. [ἀρχὴ, σιτοποιός].

'Αρχιστράτηγος (ὁ), întîiъ цeнepaлъ (komandipъ de oштipe). [ἀρχὴ, στρατηγός].

'Αρχισυνάγωγος (ὁ), Skp: къпetenia sinaгoцeї (adъnъpiї) Iъdeiлор. [ἀρχὴ, συναγωγή].

'Αρχιτεκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ arxitektъ; zideskъ arxitektoniчeшte, saъ fakъ планъpї de zidipї arxitektoniче; (fir:) aflъ, ъneлteskъ вікленії. [ἀρχιτέκτων]. [de ъnde

'Αρχιτεκτόνημα (τὸ), лъкръ (edifiчіъ) arxitektonікъ; (fir:) пъskoчitъpъ, ъneлtitъpъ de вікленії.

'Αρχιτεκτονία (ἡ), arxitektъpъ, apta arxitektълъї. 2) arxitektonікъ konstpъкцie. [ші

'Αρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, arxitektonікъ, îndemînatікъ în arxitektъpъ. 2) чeea че чepe meштeшъгъ, ка sъ se fakъ. || (sъвst:) 'Αρχιτεκτονικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) = 'Αρχιτεκτονία; (în цen:) îndemînape ла орї че лъкръ. [din

'Αρχιτέκτων, ονος (ὁ), Arxitektъ, къпetenie de клъditopї, (ші în цen:) de meштepї, întîiъл meштepъ (пропр: ші fir:). [ἀρχὴ, τεκταίνω].

'Αρχιτελώνης, ου (ὁ), întîiъл вameшъ. [ἀρχὴ, τελώνης].

'Αρχιτρίκλινος (ὁ), întîiъл enistatъ ал meseї прінцълъї. [ἀρχὴ, τρίκλινος].

'Αρχιυπασπιστὴς, οῦ (ὁ), чел întîiъ din adiotanцї. [ἀρχὴ, ὑπασπιστής].

'Αρχίφυλος (ὁ), къпetenie de seminцie. [ἀρχὴ, φυλή].

'Αρχιφὼρ, ῶρος (ὁ), жъdікътopъ de fъpї. 2) ='Αρχικλώψ. [ἀρχὴ, φώρ].

'Αρχίφωτος (ὁ, ἡ), поet: înчепъторъ de лъminъ. [ἀρχὴ, φῶς].

'Αρχογλυπτάδης, ου (ὁ), (kom:) = 'Αρ-

χολίπαρος, (fir:) aspipatopŭ, intpirъtopŭ de dpeгъtopiĭ. [ἀρχὴ, γλύφω].

'Αρχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αρχικὸς, прівitŭ ка прinчiпŭ fondamentaлŭ; елементарŭ, opiцinapŭ. [ἀρχὴ, εἶδος].

'Αρχολίπαρος (ὁ, ἡ), (kom:) = 'Αρχογλυπτάδης, stъpъitopŭ în intpirape de dpeгъtopiĭ. [ἀρχὴ, λιπαρής].

'Αρχοντιάω -ῶ, biit: -άσω, dopeskŭ воеpie, dpeгъtopie. [ші

'Αρχοντικὸς, ὴ, ὸν, воеpeskŭ, dpeгъtopeskŭ. [ἄρχων].

'Αρχὸς (ὁ), poet: = "Αρχων, къпetenie, întîiŭ. 2) (anat:) шezъtŭ, saŭ maцъл шezъtълъĭ. [din

"Αρχω (în afinitate къ ἔρχομαι, ші ὀρχέομαι], biit: ἄρξω, (pas: tpe: de къ: ἤργμαι, de ъnde partч: ἠργμένος) (къ цen: iap poet: ші къ dat:) înчепŭ eŭ întîiŭ чева, mъ fakŭ înчепъtopŭ (daŭ пiлdъ). «Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε, ші (miж:) ἤρχετο». Od: 1 ші O. «"Αρχε θεοῖσι δαιτός». Iл: O. «"Αρχω μάχης, (πολέμου, ἀδικίας, διαφορᾶς, ші чл:)» Тъч: Dm: Ep: «"Αρξαι χειρῶν ἀδίκων». Dm: (ші fъpъ sъвst:) «'Αμύνεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν ἀδίκων». Ел: (ші къ ак: saŭ dat: прea pap). «"Αρχειν ὕμνον». Pind: «Σπονδαῖσιν ἄρξαι». Pind: (ші къ înf:) «"Ηρχ' ἀγορεύειν». Iл: A: (ші къ partч:) «'Εγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων». Iл: B. «"Αρχω καθυβρίζουσα». Sof: (ші miж:) «'Εν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι». Iл: I. (ші къ преп:) «'Εκ Διὸς ἀρξόμεθα». Кал: (ші къ adв:) «'Εντεῦθεν ἠρξάμην». Iskp: 2) mъ fakŭ înчепъtŭ, прiчinъ de чева. «"Η δε ἡ ἡμέρα τοῖς "Ελλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει». Тъч: 3) пречedŭ, mepгŭ înainte. «Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχεν. Om: «"Ηρχε δ' ἄρα σφιν "Αρης». Om: 4) (къ цen:) sîntŭ stъпînitopŭ, гъвернezŭ, îmпъръцeskŭ, ші чл:. «Πάντων τῶν ἄλλων ζώων ἐστὶ ῥᾷον ἢ ἀνθρώπων ἄρχειν». Ksen: "Αρχοντές εἰσι καὶ οἱ βουκόλοι τῶν βοῶν». Ksen: (ші fъpъ kazŭ). «Καὶ ἄρχων καὶ ἰδιώτης». Ksen: (de ъnde în Atena) «Οἱ ἐννέα "Αρχοντες». ші partik: «"Αρχων, eponimъл, 'Επώνυμος, adikъ къ ал къpъia nъme se însemna timпъл ла înskpisъpĭ. (ші fir:) «Γαστρὸς, ("Υπνου, ші чл:) ἄρχειν». Лкs: (ші pas:) «"Αρχεσθαι δουλικὴν ἀρχὴν». Apist: "Αρχε, μαθὼν πρῶτον ἄρχεσθαι». Гnom: «"Αρχομαι ταῦτα». Плt: mъ sъпъiŭ, mъ îndъплекŭ ла aчestea. (de ъnde) «'Αρχόμενοι». Ksen: sъпъшiĭ 5) (miж:) ofepŭ, prinoseskŭ пîpцĭ. «'Ο δ' ὠμοθετεῖτο πανταχόθεν ἀρχόμενος μελέων». Od: Ξ. 6) (pap în a 3: peps:) = Δοκεῖ, predomneште o пъpepe, se хотъpaште чева prin maiopitate. «Σέο δ' ἕξεται, ὅττικεν ἄρχῃ». Iл: I.

"Αρχων, οντος (ὁ), dpeгъtopŭ, воерŭ, гъвернatopŭ, къпetenie, ші чл: [bezĭ ἄρχω].

'Αρχώνης, ου (ὁ), (în Atena) чел întîiŭ din къmпъpъtopiĭ benitелор пъвлiче. [ἀρχὴ, ὠνή].

"Α("Α)ρω, neîntp: primit: de felъpite întpeв: ziчepĭ, ші înпpъmъtъtopŭ maĭ deoseвit de timпiĭ sъĭ вepвълъĭ 'Αραρίσκω. (bezĭ ші Εἴρω).

'Αρωγὴ (ἡ), [ἀρήγω] ажъtopŭ, skъtipe, patponaжŭ; коплъкpape, ші чл:.

'Αρωγοναύτης, ου (ὁ), poet: ажъtъtopŭ коpъвiepiлop. (epit: ал Dioskъpiлop Kastopъ ші Полideъкŭ). [ἀρωγὸς, ναύτης].

'Αρωγὸς (ὁ, ἡ), [ἀρήγω] (къ цen:) ажъtъtopŭ, апъpъtopŭ, ші чл: «Βροχετῶν —». Epiгp: «Δύναμιν ἔχει ἀρωγὸν τῶν παθῶν». Dskp: «'Ελπίδων —». Sof: хpъnitopŭ de nъdeжdĭ. || (sъвst:) skъtitopŭ, protektopŭ, коплъкpъtopŭ; (în жъdikъt:) adвokatŭ.

"Αρωμα (τὸ), [ἄρω] (în цen:) op че вinemipositopŭ, apomъ, sп: e: skopцiшoapъ, къiшoape, пiпepŭ, ші чл: (bezĭ ші "Αρτυμα). [de ъnde

'Αρωματίζω, biit: -ίσω, алкъtъieskŭ чева къ apome. 2) (nestp:) miposŭ ка o apomъ. [ші

'Αρωματικὸς, ὴ, ὸν, вine mipositopŭ, kape ape miposŭ de apomъ. [ші

'Αρωματίτης, ου (ὁ), ші 'Αρωματῖτις, ιδος (ἡ), алкъtъitŭ къ apome, saŭ mipoase. «Οἶνος ἀρωματίτης». 2) (въpв:) o piatpъ прецioasъ.

'Αρωματοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de apome. [ἄρωμα, πώλης].

'Αρωματοφορέω -ῶ biit: -ήσω, poptŭ, adъкŭ apome. [din

'Αρωματοφόφος (ὁ, ἡ), пъpтъtopŭ, къpъtopŭ de apome. [ἄρωμα, φορά].

'Αρωματώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Αρωματικός. [ἄρωμα, εἶδος].

'Αρώμεναι, poet: în локŭ de 'Αροῦν, prez: de înf: ал лъĭ 'Αρόω.

'Αρωνία (ἡ), ъnŭ копъчелŭ, ъnŭ felŭ de mъшmълŭ, saŭ skopъшŭ.

'Αρωραῖος, α, ον, Dop: în локŭ de Αρουραῖος.

"Αρως, ωος (ὁ), Dop: în локŭ de "Ηρως.

'Αρώσιμος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de 'Αρόσιμος.

"Αρωστος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de "Αῤῥωστος.

"Ας, ак: îm: fem:, ші

"Ας, Dop: în локŭ de ἧς, цен: sinг: fem: ал лъї "Ος.

"Ας, adв: Dop: în локŭ de "Εως.

'Ασαγήνευτος (ὁ, ἡ), непрinsŭ în шреажъ. [ἀ, σαγηνεύω].

"Ασαι, поет: în локŭ de 'Αάσαι, nex: 1: de înf: ал лъї 'Αάσκω, ватъмŭ.

"Ασαι, поет: nex: 1: de înf: ал лъї "Αω, pesъfлъ, ші "Αδω, satъpŭ.

"Ασαι, nex: 1: de înf: ал лъї "Αδω, кîntŭ.

"Ασακτος (ὁ, ἡ), [ἀ, σάττω] некълкатŭ, невътъtopitŭ вine, моале, ъmfлatŭ, бъхавŭ. «"Ασακτος γῆ». Ksen: Екон:

'Ασαλαμίνιος (ὁ, ἡ), (kom:) neafлatŭ ла бътъліа навалъ de ла Salamiпа, (adікъ fir:) нечеркатŭ de pesвoiŭ mapinŭ. [ἀ, Σαλαμίς].

'Ασάλεια (ἡ), поет: [ἀσαλὴς] seninŭ, лініште; (fir:) неîngріжаре.

'Ασάλευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, неклintitŭ, statopnikŭ; (fir:) netъpбъpatŭ; neîngрîжatŭ. [ἀ, σαλεύω].

'Ασαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = "Ασάλευτος, netъpбъpatŭ, лініштitŭ. [ἀ, σάλος]. [de ъnde

'Ασαλία (ἡ), поет: = 'Ασάλεια.

'Ασάλπιγκτος (ὁ, ἡ), локŭ, ъnde, saŭ време, кînd nъ se aъde, nъ pesъnъ tpimбіцъ. 2) невestitŭ, некіematŭ прin tpîmбіцъ. 3) (fir:) = 'Απόλεμος. [ἀ, σαλπίζω].

"Ασαμεν, поет: 1: îm: пеps: a nex: 1: ал лъї 'Αάσκω, saŭ "Αω.

'Ασάμενος, η, ον, поет: nex: 1: de партч: a лъї 'Αάομαι, saŭ 'Αάσκω.

'Ασάμινθος (ἡ), [ἄση, μινύθω] кadъ, sкълdъtoape. (вezї ші Πύελος).

'Ασάνδαλος (ὁ, ἡ), deskълцŭ. [ἀ, σάνδαλον].

"Ασαντος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, σαίνω] нелінгъшitŭ, saŭ непріimitopŭ de лінгъшірї; (прin ъpm:) aspпъ, nemлъdiatŭ, nemілostiвitŭ.

'Ασάομαι -ῶμαι, каъtъ 'Ασάω.

'Ασαπὴς, έος (ὁ, ἡ), = "Ασηπτος.

'Ασαρίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος) fъкътŭ къ ["Ασαρον, вezї ziч:].

'Ασαρκέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ слабŭ, fъръ карне. [ші

'Ασαρκία (ἡ), sлъбъноцie, ъsкъцівіе. [din

"Ασαρκος (ὁ, ἡ), чел fъръ карне; слабŭ, ъsкatŭ. [ἀ, σὰρξ -κὸς]. [de ъnde

'Ασαρκώδης, εος (ὁ, ἡ), = "Ασαρκος, ъsкъцівŭ.

"Ασαρον (τὸ), [ἄση, ἄρον] о плантъ medічіналъ, mipositoape, napdŭ selвatikŭ.

"Ασαρος [ἀ, σαίρω], ші

'Ασάρωτος (ὁ, ἡ), nemътъpatŭ. (de ъnde || sъвst:) 'Ασάρωτον (τὸ), ъnŭ felŭ de mosaikŭ (somaкі) de паркете аштерпъте întp' о salъ, че пъ se mътъръ, чі se штерце къ въpete. [ἀ, σαρόω].

"Ασασθαι, поет: nex: 1: de înf: ал лъї 'Αάομαι, saŭ 'Αάσκω.

'Ασάφεια (ἡ) nedesлъшіре, întъnечіme de înцелесŭ. [din

'Ασαφὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φῶς, nedesлъшitŭ, întъnекosŭ, neînцелесŭ, nedoвeditŭ. [ἀ, σαφής].

'Ασάω -ῶ, [ἄση] віit: -ήσω, поет: (акt:) прічіnъіeskŭ saцiŭ, (ші прin ъpm:) skîpбъ греа. || (між:) 'Ασάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (de ъnde nex: 1: de inf: 'Ασηθῆναι) mi se плеакъ, îmї віne греацъ, mъ skîpбeskŭ; (fir:) mi se ъpaште, mъ nemълцъmeskŭ; mъ mîxneskŭ. «'Εδίζητο, ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη». Ep:

"Ασβεστος (ὁ, ἡ), nestinsŭ; (fir:) непрекъpmatŭ, вечнікŭ, nesfîpшitŭ. || (sъвst: fem:) вapŭ (maї къ seamъ nestinsŭ). 2) ъnŭ felŭ de fosiлŭ. [ἀ, σβέω, σβέννυμι].

'Ασβολαίνω, ші 'Ασβολάω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Ασβολόω. [din

'Ασβόλη (ἡ), fъninцine, stipiцie. [de ъnde

'Ασβολόεις, εσσα, εν, поет: плinŭ de (saŭ negpъ ка) fъninцine.

"Ασβολος (ἡ, ші pap ὁ), = 'Ασβόλη. [de ъnde

'Ασβολόω -ῶ, віit: -ώσω, ъmплъ de (mînжeskŭ, înnegpeskŭ къ) fъninцine. [ші

'Ασβολώδης, εος (ὁ, ἡ), fъninцinosŭ, ка fъninцineле.

"Ασε, поет: în локŭ de "Αασε 3: sinг: пеps: a nex: 1: de xot: ал лъї 'Αάσκω.

'Ασέβεια (ἡ), непietate, некъчерiнічіе кътре Dъmnezeŭ. [ші

'Ασεβέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ непіosŭ, некъчерnікŭ кътре челе dъmnezeemti; (къ ак: преп:) fакŭ, saŭ zікŭ чева непіosŭ, mъ портŭ fъръ pespektŭ (σέβας) кътре чіnева. «'Ασεβεῖν εἰς τὰ μυστήρια». Ksen: (ші пas:) «Τὰ πρὸς τοὺς 'Αμφισσέας ἠσεβημένα σοι». Esx: «"Οταν οὖν τις ἀσεβηθῇ τῶν οἴκων». Плат: ва пътimi чева некъвіosŭ. [de ъnde

‚Ασέβημα (τὸ), fanтъ, saŭ къвînтŭ nenioswŭ, nekъвioswŭ.

'Ασεβὴς, έος (ὁ, ἡ), nenioswŭ, nepesnektъtopŭ de Dъmnezeŭ, ші de чеде Dъmnezeeштї, nepeліцioswŭ; (în цen:) netpeвnікŭ, fъkътopŭ de ръŭ. [ἀ, σέβας].

'Ασέβησις, ως (ἡ), [ἀσεβέω] лъкpape de fante nenioase, saŭ пъptape nevinstitoape de Dъmnezeŭ.

'Ασεβῶς, adв: къ кînŭ nenioswŭ, къ пъptape nekъвioasъ. [ἀσεβής].

"Ασειν, noet: вiit: de inf: ал лъї "Αω.

"Ασειρος (ὁ, ἡ), nелегатŭ în лапцŭ, зловодŭ; (fir:) neînfpînatŭ. [ἀ, σειρά]. 2)=къ

'Ασείρωτος (ὁ, ἡ), (калŭ) neînшipatŭ, adikъ înxъmatŭ ла poatъ, iap nъ înainte, saŭ легатŭ алътъpea къ штpeanгŭ, saŭ лапцŭ (avesta se zîve ші Σειραφόρος). «"Οχημα ἀσείρωτον». Eвp: tpъsвpъ къ doї καὶ nъmaї înxъmaцї ла poatъ fъp алцї înшipaцї înainte. [ἀ, σειρόω].

"Ασειστος (ὁ, ἡ), nеклetinatŭ, nеклintitŭ, saŭ nекътpemъpatŭ. [ἀ, σείω].

'Ασελγαίνω, вiit: -ήσω, tpъieskŭ, înetpekŭ în desfpînъpї, nekътпътat; (къ ак: преп:) тъ поptŭ овръznîчeште, шалtpatezŭ, nevinsteskŭ пе чinева. [ші

'Ασέλγεια (ἡ), desfpînape; овръznîчie, пъptape nevinstitoape, nepъшinape, netpeвnîчie; (în цen:) nekътпътate, ковîpшipe. [ші

'Λσελγέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ασελγαίνω. [ші

'Ασελγέως, adв: Ion: noet: în локŭ de 'Ασελγῶς. [din

'Ασελγὴς, [ἀ întinz: ші θέλγω, saŭ Σέλγη, орашŭ ал Пisidii] έος (ὁ, ἡ), (în цen:) nekътпътatŭ, ковîpшitopŭ. (iap naptк:) nemъpцinitŭ în noftеле saŭ natimiле sале, desfpînatŭ; nepъшinatŭ, овpaznікŭ; silзitopŭ, nevinstitopŭ; (în цen:) netpeвnікŭ.

'Ασελγόκερως, ωτος, ші ω (ὁ, ἡ), noet: чел къ коарne neste fipe марї. [ἀσελγὴς, κέρας].

'Ασελγομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ datŭ къ totъл невъneште ла desfpînъpї. [ἀσελγὴς, μαίνομαι].

'Ασελγῶς, adв: desfpînat; овръznîчeште; nekътпътat; în кînŭ nevinstitopŭ, ші чл: [ἀσελγής].

'Ασέληνος (ὁ, ἡ), лipsitŭ de лъпъ, întъnekosŭ, nелъminatŭ. [ἀ, σελήνη].

"Ασεμνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σέμνως, nesfiitŭ, nepъшinatŭ; ръŭ-пъръвitŭ; nelpeвnікŭ. [ἀ, σεμνός].

'Ασεπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, ='Ασεβέω. [din

"Ασεπτος (ὁ, ἡ), (акt:) = 'Ασεβής. 2) (пas:) nepesnektatŭ de niminea. [ἀ, σέβομαι]

"Ασεσθαι, miж: вiit: de inf: ал лъї 'Αάσχω.

"Ασεσθαι, miж: вiit: de inf:, ші

'Ασεῦμαι, D: în локŭ de "Ασομαι, miж: вiit: de xot: ал лъї "Αδω.

"Αση (ἡ), [ἄω, satъpŭ] гpeaцъ din saцiŭ, nenoftъ, skîpвъ; (fir:) nekazŭ, stpimtopape, вpîtŭ. (вezї ші "Αλυς). 2) oвiektŭ de skîpвъ, nekъpъцie. (вezї ші "Αζα).

"Ασῃ, 2: neps: sinr; a miж: вiit: ал лъї "Αδω.

'Ασηθῆναι, nex: 1: de inf: ал лъї 'Ασάομαι.

'Ασήκαστος (ὁ, ἡ), neînkisŭ în локŭ înгpъditŭ, în tîpяъ, ші чл: [ἀ, σηκάζω].

'Ασήμαντος (ὁ, ἡ), neînsemnatŭ, neînkъnoштinцatŭ. 2) nemapkatŭ, nenecetлъitŭ; (fir:) nenъzitŭ, neaпъpatŭ, nenoвъцъitŭ. «Μῆλα ἀσήμαντα». 3) (акt:) neînsemnътopŭ de nimikŭ. (вezї ші "Ασημος). [ἀ, σημαίνομαι].

'Ασημειώτος (ὁ, ἡ), netpekътŭ în însemnape; nелъatŭ în бъгape de seamъ; neînsemnatŭ. [ἀ, σημειόω].

'Ασημόγράφος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) skpiitopŭ, (пропapoкs:) skpisŭ în stilŭ întъnekosŭ, neînцelesŭ, saŭ къ litepe anevoe de чitit. [ἄσημος, γράφω].

"Ασημος (ὁ, ἡ), чел fъp semnŭ, nevete ші чл: «'Αργύριον («Χρυσίον) ἄσημον». Tъч: netinъpitŭ ка monetъ. 2) (fir:) = 'Αδιάρθρωτος. nedesлъшitŭ, întъnekosŭ; nekъnoskътŭ; neînsemnътopŭ de nimikŭ; (npin întind:) npostŭ, neînsemnatŭ. [ἀ, σῆμα]. [de вnde

'Ασημότης (ἡ), neînsemnътate. [ші

'Ασήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de "Ασημος. [ші

'Ασήμως, adв: fъp вpe вnŭ deoseвitopŭ semnŭ; nedesлъшit, fъp însemnътate.

"Ασηπτος (ὁ, ἡ), nenътpedŭ, saŭ nesъnъsŭ ла nътpeжвne. [ἀ, σήπομαι].

'Ασηρὸς [ἄση], ἀ, ὸν, гpeцosŭ; skîpвosŭ; вpîчosŭ. [de вnde

'Ασηρῶς, adв: къ skîpвъ, гpeaцъ, nenлъчepe.

"Ασηστος (ὁ, ἡ), [ἀ, σήθω] nечepnътŭ.

'Ασθεὶς εἶσα, ἐν, nas: nex: 1: de naptч: a лъї "Αδω.

'Ασθένεια (ἡ), nenътinцъ, злъвічне, вoaлъ. 2) лipsъ, съръчie. «Βίου («Χρημάτων)—». Ep: ші Ksen: [ші

'Ασθενέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ славŭ, nc-

пȣtinчosȣ̆, волпавȣ̆. [ἀσθενής]. [de ȣnde

'Ασθένημα (τὸ), patimъ, воалъ.

'Ασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), непȣtinчosȣ̆, слабȣ̆ (fisiч: ші морал:); nedestoĭnikȣ̆. 2) волпавȣ̆. [ἀ, σθένος]. [de ȣnde

'Ασθενίη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de 'Ασθένεια. [ші

'Ασθενικὸς, ὴ, ὸν, волпъвічosȣ̆, de слабъ konstitȣцie.

'Ασθενοποιὸς (ὁ, ἡ), прічinȣitorȣ̆ de непȣtinцъ, adȣкъtorȣ̆ de воалъ. [ἀσθενὴς, ποιός].

'Ασθενόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кȣ слабе (sȣбцірĭ saȣ̆ neadînчĭ) ръdъчinĭ. [ἀσθενὴς, ῥίζα].

'Ασθενόψυχος (ὁ, ἡ). слабȣ̆ de sȣfletȣ̆, mічinimȣ̆. [ἀσθενὴς, ψυχή].

'Ασθενόω-ῶ. вiit: -ώσω, fakȣ̆ чева слабȣ̆, непȣtinчosȣ̆. [ші

'Ασθενῶς, adв: fъръ пȣtere, слаб. [ἀσθενής].

'Ασθένωσις. εως (ἡ), слъвіре, adȣчере ла непȣtinцъ. [ἀσθενόω].

'Ασθῆναι, pas: nex: de inf: ал лȣĭ "Αδω.

"Ασθμα (τὸ), [ἄω, saȣ̆ ἀάζω] (în цen:) sȣfларе; (iap партк:) deasъ ші грea pesȣfларе din osteneaлъ, saȣ̆ din stpimtoape de пientȣ̆, (обшт:) пъdȣfȣ̆. (вezĭ ші Δύσπνοια). [de ȣnde

'Ασθμαίνω, вiit: -ανῶ, пътimeskȣ̆ de пъdȣfȣ̆, pesȣfлȣ des ші греȣ̆. [ші

'Ασθματώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ασθματικός.

'Ασθμοτόκος (ὁ, ἡ), поet: пъskъtorȣ̆, прічinȣitorȣ̆ de пъdȣfȣ̆. «Λέων—». Manet: konsteлaцia zodiĭ леȣлȣĭ (fiind къ pesape пе ла каnікȣле, ші продȣче греȣtate de sȣfларе din прічina марiĭ кълdȣрĭ). [ἄσθμα, τόκος].

'Ασιγησία (ἡ), netъчере. [ші

'Ασίγητος (ὁ, ἡ), netъкȣtȣ̆, mȣлt-ворвitorȣ̆, бърfitorȣ̆. [ἀ, σιγάω].

'Ασιγμοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, компȣiȣ̆ поemъ fъръ літера sirma. [ἀ, σῖγμα, ποιέω].

"Ασιγμος (ὁ, ἡ), чел fъръ літера Σ; (прin ȣрm:) fъръ sisiipe. [ἀ, σῖγμα].

'Ασίδηρος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de ferȣ̆, adikъ fъръ артъ. [ἀ, σίδηρος].

"Ασικχος (ὁ, ἡ), непътimaшȣ̆ de греaцъ, de skîрвъ. 2) (акт:) negreцosȣ̆, neskîрвosȣ̆; (fiг:) nesȣпъръtorȣ̆. [ἀ, σίκχος].

"Ασιλλα (ἡ), = 'Ανάφορον, ковіліцъ (прinч: ачеea че întreбȣinцaȣ̆ neskapiĭ). [ἀ întinz:, σιλλός].

'Ασιλλοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, ardikȣ̆ чева пе ȣmerĭ кȣ ковіліца; sîntȣ̆ кърътorȣ̆ (хamaлȣ̆), saȣ̆ вînzъtorȣ̆ de пеште. [ἄσιλλα, φέρω].

'Ασίνη (ἡ), în локȣ̆ de 'Αλσίνη, saȣ̆ 'Ελσίνη, saȣ̆ 'Ιασίνη.

'Ασινὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ινῶς, [ἀ, σίνομαι] = 'Αβλαβὴς (акт: ші pas:), невътъmъtorȣ̆; невътъmatȣ̆, невîntȣitȣ̆.

"Ασιος (ὁ, ἡ), поet: [ἄσις] nopoiosȣ̆.

'Ασίρακος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de лъкȣstъ fъръ apiпĭ.

"Ασις [ἄση], ιος (ἡ), поet: = 'Ιλὺς, nopoiȣ̆, nomoлȣ̆ de pîȣ̆, мочірлъ.

'Ασιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, petpekȣ̆ nemîпkatȣ̆, posteskȣ̆. [ші

'Ασιτία (ἡ), depъptape, saȣ̆ лiпsъ de mîпkъpĭ, postȣ̆. [din

"Ασιτος (ὁ, ἡ), nemînkatȣ̆, postitȣ̆, ажȣnitȣ̆; 2) чел че nȣ mъnînkъ, fаче dietъ, posteшte. [ἀ, σῖτος]. [de ȣnde

'Ασίτως, adв: пе nemînkate, postind.

'Ασκαθὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ̆ de 'Ασκηθής.

'Ασκαίρω, [ἀ întinz:, σκαίρω] вiit: -αρῶ, = 'Ασπαίρω.

'Ασκάλαβος, ші

'Ασκαλαβώτης, ου (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de mikъ ші пътatъ шопîрлъ. [ἀκαλῶς, βάω, βαίνω].

'Ασκάλαφος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de бȣfniцъ, saȣ̆ кȣкȣвеĭкъ.

'Ασκάλευτος, ші

"Ασκαλος, ші

"Ασκαλτος (ὁ, ἡ), nesъпatȣ̆, nesmȣлsȣ̆ de бȣpienĭ, неплівitȣ̆, [ἀ, σκάλλω, ші σκαλεύω].

'Ασκαλώπας, ου (ὁ), = Σκολόπαξ.

'Ασκαμωνία (ἡ), = Σκαμωνία.

'Ασκανδάλιστος (ὁ, ἡ), (неол:) neskandaлisatȣ̆, neisпititȣ̆. [ἀ, σκανδαλίζω].

'Ασκάντης, ου, (ὁ), patȣ̆ векiȣ̆, patȣ̆ de moptȣ̆. [în afin: кȣ ἄσκηνος].

'Ασκαρδαμυκτεὶ(κτὶ), adв: неклiпit din окĭ. [ші

'Ασκαρδαμυκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ȣitȣ̆ неклiпit. [din

'Ασκαρδαμύκτης, ου, ші

'Ασκαρδάμυκτος (ὁ, ἡ), неклiпitȣ̆ din окĭ, цiindȣ'ĭ totdaȣna deskiшĭ. [ἀ, σκαρδαμύττω].

'Ασκαρὴς, έος, ші

"Ασκαρθμος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκαρθμός] чел че nȣ se бate, nȣ dъ din mîĭnĭ ші din пічоape de aronie.

'Ασκαριδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (saȣ̆ плinȣ̆ de) віермȣшĭ. [ἀσκαρίς].

'Ασκαρίζω, вiit: -ίσω, = 'Ασκαίρω.

'Ασκαρὶς [ἀσκαίρω], ίδος (ἡ), віермȣшȣ̆ de пîntече, de бpînzъ, ші чл:

"Ασκαρος (ὁ), [ἀσκὸς] = 'Ασκέρα. 2) [ἀσκαίρω] ȣnȣ̆ felȣ̆ de xîpîitoape, saȣ̆ pe-

sъnъtopъ̆ înstpъmîntъ̆ de mъsikъ.

'Ασκαροφόρος (ὁ, ἡ), пъpтъtopъ̆ de ъnъ̆ felъ̆ de înkълцъminte saъ̆ чisme лъцoase, че se пoaptъ maĭ kъ seamъ de хamaлĭ eapna; (pin ъpm:) хamaлъ̆. 2) жъkъtopъ̆, saъ̆ dъnцъtopъ̆ în цamпapaлe, ші чл: [ἄσκαρος, φέρω].

Ἄσκαφος (ὁ, ἡ), nesъпatъ̆. [ἀ, σκαφή].

'Ασκεθὴς, în лokъ̆ de 'Ασκηθής.

'Ασκελέως, adв: kъ aspime; kъ stъpъipe; saъ̆ neoвosipe. [din

'Ασκελὴς [ἀ, σκέλος], έος (ὁ, ἡ), чел fъpъ (saъ̆ kъ netpeвniчe) пiчoape, saъ kpaчĭ; (fir:) ostenitъ̆, oвositъ̆. 2) пoet: [ἀ, adъn:] ='Ισοσκελὴς, ші (despre kъmпene) ='Ισόῤῥοπος. 3) пoet: [ἀ întinz:, ші σκέλλω]. sвîntatъ̆, ъskatъ̆, tape, aspъ; ші (fir:) neoвositъ̆. (de ъnde || neъt:) 'Ασκελὲς, adв: ='Ασκελέως.

'Ασκέπαρνος (ὁ, ἡ), nечiоплitъ̆; (în цen:) nелъkpatъ̆. [ἀ, σκέπαρνον].

'Ασκέπαστος(στρος) [ἀ, σκεπάζω], ші

'Ασκεπὴς, έος, ші

Ἄσκεπος (ὁ, ἡ), neakoпepitъ̆, desвъ̆лitъ̆. [ἀ, σκέπη].

Ἄσκεπτος (ὁ, ἡ), nekiпzъitopъ̆, nerînditopъ̆. 2) (пas:) neвъгatъ̆ de seamъ, nечepчetatъ̆, nekiпzъitъ̆. [ἀ, σκέπτομαι]. [de ъnde

'Ασκέπτως, adв: fъpъ kiпzъipe, въгape de seamъ, saъ̆ чepчetape.

'Ασκέρα (ἡ), [ἀσκὸς] ъnъ̆ felъ̆ de înkълцъminte,=Ἄσκαρος. (вezĭ 'Ασκαροφόρος).

'Ασκέριον (τὸ), dim: aл лъĭ 'Ασκέρα.

'Ασκευὴς, έος, пoet:, ші

Ἄσκευος (ὁ, ἡ), лiпsitъ̆ de tpeвъinчoaseлe ъneлte, saъ̆ moвiлe; (pin ъpm:) nepeгъtitъ̆; saъ̆ neapmatъ̆. [ἀ, σκεῦος].

'Ασκευώρητος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκευωρέω] nekъъtatъ̆, nечepчetatъ̆.

'Ασκέω -ῶ, вiit: -ήσω, лъkpezъ̆, fakъ̆ чeвa kъ meштeшъгъ̆ ші siлinцъ, îmпodoвeskъ̆ kъ aтъpъntъл. «Χρύσειον θρόνον («Ἑρμῖνα, «Ἔρια, ші чл:) ἀσκήσας». Om: (ші пas:) «Ἅρμα χρυσῷ εὖ ἤσκηται». Iл: I. 2) întokmeskъ̆; înпodoвeskъ̆; kъpъцъ̆; dikiseskъ̆. «Ἡ μὲν τόν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα. Od: A. (вezĭ ші 'Ασκηθὴς). «'Ασκεῖν γένειον». Ep: «Ὡς δὲ ταῖς αἰσθήσεσιν ἤσκησεν αὐτούς». Fiл: (ші пas:) «Κόμας ξανθὰς εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας». Epd: 3) (pap, ші пoet:) чinsteskъ̆ peлiцios, mъ înkinъ̆, adopъ̆. «Δαίμον' ἀσκήσω». Пind: (ші пas) «Ἔνθα σώτειρα Θέμις ἀσκεῖται». Пind: 4) ekseрчezъ̆, deпpinzъ̆; (fir:) întъpeskъ̆. «Περιπατοῦντες ἀσκεῖτε τὰ σώματα πρὸς ἰσχύν». Ksen: «'Ασκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον». Apstf: «Ῥαθυμοῦντες ἡμεῖς καθ' ἑαυτῶν ἀσκοῦμεν τὸν πονηρόν». Xpis: (ші kъ înf:) «'Ασκῶν κρατεῖν». Apst: (ші пas:) «Πρὸς ταῦτα ἀσκοῦνται». Лъч: 5) (nestp: saъ̆ eл:)='Ασκοῦμαι, mъ deпpinzъ̆, meditezъ̆; mъ îndeлetniчeskъ̆ лa чeвa, saъ̆ пpofesezъ̆, лъkpezъ̆ чeвa. «'Ασκεῖν πένταθλον (τέχνην, λόγους, ἀρετὴν, δόλους, ші чл): «'Ασκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστάς». Iskp: «'Ασκῶν κιθαρίζειν». Лъч: [de ъnde

'Ασκηθὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: (вezĭ 'Ασκέω 2) вine îngpiжitъ̆, kъ лъape a minte пъstpatъ̆, kъъtatъ̆. (pin ъpm:) neвîntъitъ̆, nesъпъpatъ̆; sъnъtosъ̆, întpeгъ̆. «Μέλι ἀσκηθές» At: miepe kъpatъ. [ші

Ἄσκημα (τὸ), лъkpъл, лa kape se deпpinde, se îndeлetniчeшste чineвa, лъkpъ de deпpindepe. 2) mъestpoasъ konstpъkцie, пodoaвъ.

Ἄσκηνος (ὁ, ἡ), чел fъpъ koptъ̆, saъ̆ лokaшъ̆. «Δίαιτα — ». вieцъipe sъвt въzdъxъ̆.* 2) (fir:) neпpefъkъtъ̆, sinчepъ̆. [ἀ, σκηνή]. [de ъnde

'Ασκήνως, adв: fъpъ fъцъpie.

Ἄσκησις, εως (ἡ), ekseрsape, deпpindepe, stъdiape, meditape; (în цen:) okъпaцie, mesepie, пpofesie. [ші

'Ασκητέος, α, ον, пosit: aл лъĭ 'Ασκέω. [ші

'Ασκητήριον (τὸ), лokъ̆ de ekseрчiцiъ̆, цimnasiъ̆; (Бis:) лokъ̆ de sixъstpie. [ші

'Ασκητὴς, οῦ(ὁ), (în цen): kape se deпpinde, se îndeлetniчeшte лa вpe ъnъ̆ лъkpъ; (iap пaptik:)='Αθλητὴς; (de ъnde Бis:)=Μοναχός, sixastpъ. [ἀσκέω]. [de ъnde

'Ασκητικὸς, ὴ, ὸν, kъвiinчosъ̆, îndemînatikъ̆ лa ekseрчiцiъ̆ ='Αθλητικός, atлetikъ̆. 2) sixъstpeskъ̆. [de ъnde

'Ασκητικῶς, adв: sixъstpeшte.

'Ασκητὸς, η, ὸν, пъtinчosъ̆ a se doвîndi, a se sъвîpшĭ pin deпpindepe. 2) пpiimitopъ̆ de mъestpoasъ ші finъ лъkpape, saъ̆ fъkъtъ̆ ast-feл. 3) deпpinsъ̆, ekчepsatъ̆. [ἀσκέομαι].

'Ασκήτρια (ἡ), fem: aл лъĭ 'Ασκητὴς, sixastpъ.

'Ασκίαστος (ὁ, ἡ), neъmвpitъ̆, neakoпepitъ̆, neîntъnekatъ̆. [ἀ, σκιάζω].

'Ασκίδιον, ші

'Ασκίον (τὸ), dim: aл лъĭ 'Ασκός. въpdъшeлъ̆, tълъmaшъ̆.

Ἄσκιος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκιά] neъmвposъ̆; (de

ѕnde ц̣eогр:) Ἄσκιοι, локѕitoрiĭ de sѕвt екѕatoрѣ (fiind къ аѣ de doъ орĭ пе anѣ soapeле în dpeптѕл крeштetѕлѕĭ, ші nѕ fак ѕтвръ). 2) поet: (ἀ întinz:) чел кѕ deasъ, saѣ гроasъ ѕтвръ.

'Ασκίπων, ονος (ὁ, ἡ), neîntpeвѕinцътoрѣ de (nepezematѣ în) вastonѣ. [ἀ, σκίπων = Σκήπων].

'Ασκίτης, ου (ὁ), (прinч: idpoпiкъ) ѕтfлътoрѣ de пîntече ка de ѕnѣ вѕрdѕfѣ. [ἀσκός]. (вezĭ ші τυμπανίτης).

'Ασκληπιάδης, ου (ὁ), fiѣ, saѣ stpъneпotѣ ал лѕĭ Eskѕлапѣ ['Ασκληπιός], zeѕл medi-чineĭ; (fir:) doктoрѣ. [de ѕnde

'Ασκληπιὰς, αδος (ἡ), ѕnѣ feлѣ de (saѣ eпit: de feлѕpite) плante medicinaле.

'Ασκοδέτης, ου (ὁ), fѕnie de легat гѕра вѕрdѕfѕлѕĭ. [ἀσκὸς, δέτης].

'Ασκοδορέω -ῶ, вiit: -ήσω, omoрѣ кѕ вътaie. (вezĭ 'Ασκός). [ἀσκὸς, δορά].

'Ασκοκήλης, ου (ὁ), пътimaшѣ de вътъ-мътѕръ, че atîpnъ dînainte ка ѕnѣ вѕр-dѕfѣ. [ἀσκὸς, κήλη].

'Ασκοπήρα (ἡ), dъsaгъ de пiеле a пъs-topiлор. [ἀσκὸς, πήρα].

Ἄσκοπος (ὁ, ἡ), = Ἄσκεπτος, nerîndi-toрѣ, neвъгътoрѣ de seamъ. 2) neпpeвъ-zѕtѣ, neaштeптatѣ, fъръ вeste. 3) nemър-ц̣initѣ, nenѕmъpatѣ; neînцeлesѣ; neeksпли-katѣ. 4) fъкѕtѣ fъръ skoпѣ, saѣ sfîpшitѣ; neisвѕtitoрѣ în skoпѕл sъѣ; (прin ѕpm:) nefoлositoрѣ, zadapnikѣ. || (neѕt:) Ἄσκοπα, adв: = 'Ασκόπως. [ἀ, σκοπός].

'Ασκοπυτίνη (ἡ), doniцъ de пiеле, (Тѕрч:) matapa. [ἀσκὸς, πυτίνη].

'Ασκορδίνωτος (ὁ, ἡ), каре nѕ se întin-de къskînd, saѣ ameцitѣ de somnѣ; (fir:) netѕрвѕpatѣ, лiniштitѣ. [ἀ, σκορδινάομαι].

'Ασκὸς (ὁ), вѕрdѕfѣ, (tѕрч:) tѕлѕmѣ. «Ἀσ-κὸν δέρω τινά». Пров: fakѣ пе чinева toвъ de вътaie; ші (în ц̣en:) îĭ fakѣ челе maĭ mapĭ реле, îл пръпъdeskѣ кѕ totѕл. (вezĭ ἀσκοδορέω). «Ἀσκὸς δεδάρθαι κἀπιτετρίφθαι γέ-νος». Sол: 2) sakѣ, dъsaгъ de пiеле. (вezĭ ші θύλακος). 3) пiеле лѕatъ deпe орĭ че tpѕпѣ.

Ἀσκοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѣ

'Ασκοφόρος (ὁ, ἡ), кърътoрѣ de вѕрdѕfѣ кѕ вinѣ (ла sepвътoрiле Бакѕлѕĭ). [ἀσκὸς, φέρω].

'Ασκύλευτος (ὁ, ἡ), neпръdatѣ, neжъfѕitѣ. [ἀ, σκυλεύω].

Ἄσκυλτος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκύλλω] nesfiшiatѣ; nekъznitѣ; (în ц̣en:) nesѕпъpatѣ, neвîn-tѕitѣ. [de ѕnde

'Ασκύλτως, adв: fъръ kaznъ; fъръ sѕпъ-pape.

Ἄσκυρον (τὸ), [ἀ întinz:, σκύρον] ѕnѣ feлѣ de плantъ, = 'Ανδρόσαιμον, ші Ὑπέ-ρεικον, sѕnъtoape.

Ἄσκυφος (ὁ, ἡ), чел fъръ пахарѣ. [ἀ, σκύφος].

'Ασκώλια (τὰ), sepвътoape în чinstea лѕĭ Бакѣ, în каре sпре adѕчере de pîsѣ sъ-piaѣ кѕ ѕnѣ пiчорѣ пе вѕрdѕше ѕтfлate ші ѕnse кѕ ѕntdeлemnѣ. [ἀσκὸς, ἅλλομαι]. [de ѕnde

'Ασκωλιάζω, вiit: -ήσω, sъpѣ întp'ѕnѣ пiчорѣ, aвînd пе чел-алтѣ apdikatѣ. [de ѕnde

'Ασκωλιασμὸς (ὁ), sъpitѕpъ îîntp' ѕnѣ пi-чорѣ (ѕnѣ feлѣ de жѕкъpie).

'Ασκωλίζω, вiit: -ίσω, = 'Ασκωλιάζω.

Ἄσκωμα (τὸ), op че înfъшѕpътѕpъ de пiеле; (iap пaptк:) чea din прежѕpѕл вîs-леĭ, ші пъpѕчeanѕлѕĭ, de каре este ле-гatъ. 2) пiелеa foiлор de sѕfлat. 3) (în ц̣en:) ѕтfлътѕpъ. [ἀσκός].

Ἆσμα (τὸ), = ᾠδὴ, kîntikѣ. [ᾄδω].

'Ασμάραγος (ὁ, ἡ), поet: чел че nѕ fаче sгomotѣ, netѕрвѕpътoрѣ. [ἀ, σμαραγή].

'Ασμάτιον (τὸ), Dim: ал лѕĭ Ἆσμα, kîn-tiчeлѣ.

'Ασματογράφος (ὁ, ἡ), skpiitoрѣ, komпѕ-itoрѣ de kîntiче (maĭ кѕ seamъ de вisep: tpoпape, ші чл;). [ᾆσμα, γράφω].

'Ασματοκάμπτης, ου (ὁ), kom: (прinч:) лipikѣ, saѣ ditipamвikѣ поetѣ, каре fаче mѕлte stpofe ші antistpofe, ші (прin ѕpm:) se aвate din fipeaska simплitate a поesiĭ. [ᾆσμα, κάμπτω].

'Ασματοποιὸς (ὁ, ἡ), поetѣ de лipiче kîn-tiче. [ᾆσμα, ποιός].

'Ασμεναίτατος, η, ον, (pap) în локѣ de

'Ασμενέστατος, η, ον, sѕпрл: ал лѕĭ Ἄσ-μενος.

'Ασμενέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ ак:) пof-teskѣ (mъ mѕлцѕmeskѣ de) чeва, îmĭ пла-че. [ші

'Ασμενίζω, вiit: -ίσω, (кѕ ак:) пpiimeskѣ пе чinева пpietenеште, вѕкѕpos. [ἄσμε-νος], îл tpaktezѣ вine. 2) (кѕ dat: saѣ пaptч:) mъ îndestѕлezѣ, mъ mѕлцѕmeskѣ de чeва. [de ѕnde

'Ασμενισμὸς (ὁ), mѕлцѕmipe, вѕкѕpie. [ші

'Ασμενιστὸς, ὴ, ὸν, плъкѕtѣ, noftitѣ, dopitѣ.

Ἄσμενος [ἥδομαι], η, ον (komпp: -έστε-ρος, -έστατος, ші -αίτατος) вѕкѕposѣ, mѕлцѕ-mitѣ. «'Εμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη». Iл: Ξ. m'aшĭ вѕкѕpa, m'aшĭ mѕлцѕmi. «Φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο» Iл: N: în локѣ de

Ἀσμένως (компр: -έστερον, sъпрл: -έστατα, ші αίτατα), adв: къ тълцъmipe, къ бъкъpie, къ бъпъ воіnцъ.

Ἄσμηκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, σμήχω] nefpeкatъ; neштepsъ.

Ἀσμὸς (ὁ), (pap) în локъ de Ἆσμα.

Ἀσμωλέω, каъtъ Ἀδμο(μω)λέω.

Ἀσολοίκιστος (ὁ, ἡ), = Ἀσόλοικος. [ἀ, σολοικίζω]. [de ъnde

Ἀσολοικίστως, adв: = Ἀσολοίκως.

Ἀσόλοικος (ὁ, ἡ), [ἀ, σόλοικος, вezĭ ziчepea] ші adв: -οίκως, fъpъ soлiчisme; (fir:) fъpъ бapбapiĭ. || (kom:) «Κρέας ἀσόλοικον». At: o întpeaгъ, saъ бъпъ бъкatъ de кapne.

Ἀσοφία (ἡ), neînцeлeпчъne; neînвъцъtъpъ. [din

Ἄσοφος (ὁ, ἡ), [ἀ, σοφὸς] neînцeлeптъ; neînвъцatъ (пpostъ). [de ъnde

Ἀσόφως, adв: fъpъ înцeлeпчiъne; fъpъ înвъцъtъpъ, ші чл:

Ἀσπάζομαι [ἀ întinz:, σπάω], вiit: -άσομαι, пpiimeskъ пe чinева пpietenеште, îл înбpъцiшezъ, îл saлъtъ, ші (maĭ noъ) sъpъtъ. «Δεξιῇ («Χερσὶν) ἔπεσί τε μειλιχίοισιν ἠσπάζοντο». Om: «Ἀσπάζεσθαι τῷ στόματι (ταῖς κώπαις)». Пл: «Ἡ κύων ἀσπάζεται τοὺς ποιμένας». Ksen: «Ἄσπασαι κἀκεῖνον παρ' ἐμοῦ». Sin: 2) алегъ, nъmeskъ. «Αὐτοκράτορα αὐτὸν ἠσπάζοντο». Пл: 3) (fir:) iъбeskъ, пpefepъ пe чinева, mъ лiпeskъ de dînsъл, îĭ ъpmezъ. «Χρήματα (ἡσυχίαν, σοφίαν ші чл:) ἀσπάζομαι». Плt: «Κύνες ἀσπαζόμεναι τὰ ψευδῆ ἴχνη». Ksen: 4) (пpin întind: къ inf:) mъ тълцъmeskъ, îmĭ плaче, sîntъ oбiчnъitъ a... Ἀσπάζεσθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι». Epmц:

Ἀσπάθητος (ὁ, ἡ), neбъtъtъ къ sпata în цesъtъpъ; (пpin ъpm:) = Ἀραιὸς, papъ. [ἀ, σπάθη].

Ἀσπαίρω [ἀ întinz:, σπαίρω], вiit: -αρῶ, mъ бatъ (ка пeштeлe пe ъskatъ), amъ sпasme; бatъ din пiчoape (ка чeĭ пeкъжiцĭ), faкъ tъpбъpape, sromotъ.

Ἀσπάλαθος (ὁ, ἡ), [ἀ, σπάλαθρον=σκάλευθρον] ъnъ пomiшopъ гimпosъ, ка алоiъл, Aspaлatъ.

Ἀσπάλαξ, ακος (ὁ), = Σπάλαξ, soбoлъ, шoapiчe de пъmîntъ. 2) ъnъ feлъ dъ плantъ.

Ἀσπαλιεία, ші -ία (ἡ), пeskъipe къ ъndiцa. [din

Ἀσπαλιεύομαι, вiit: -εύσομαι, пeskъieskъ къ ъndiцa. [din

Ἀσπαλιεὺς, έως [ἄσπαλος], ші

Ἀσπαλιευτὴς, οῦ (ὁ),= Ἁλιεὺς, пeskapъ, чe пeskъieшte къ ъndiцa. [ἀσπαλιεύομαι]. [de ъnde

Ἀσπαλιευτικὸς, ὴ, ὸν, къвiinчosъ, saъ îndemînatiкъ лa ъndiцape. (deъnde ||)«Ἀσπαλιευτική». meштeшъгъл de a ъndiцa.

Ἄσπαλος (ὁ), [ἀνασπάω, ἅλς] пeшte (пpinч:) пpinsъ къ ъndiцa.

Ἀσπανιστεία (ἡ), [ἀ, σπάνις] neлiпsъ, бiлшъгъ.

Ἀσπαραγία (ἡ), плantъ de sпapanгeлъ. [din

Ἀσπάραγος (ὁ), sпapanгeлъ; (in цen:) fpaцeda кpeastъ, saъ влъstapъл легъmoaseлop плante.

Ἀσπαραγωνία (ἡ), = Ἀσπαραγία.

Ἀσπαρίζω, вiit: -ίσω, = Ἀσπαίρω.

Ἄσπαρτος (ὁ, ἡ), nesemъnatъ, de nesemъnat. [ἀ, σπείρω]. [de ъnde

Ἀσπάρτως, adв: fъpъ a se semъna.

Ἀσπάσιος, α saъ ος, ον, = Ἀσπαστὸς, iъбitъ, dopitъ. 2) вeseлъ, тълцъmitъ. (вezĭ ші Ἄσμενος). [de ъnde

Ἀσπασίως, adв: = Ἀσμένως, къ бъкъpie, къ тълцъmipe.

Ἄσπασμα (τὸ), oбiektъ de dopinцъ, saъ de тълцъmipe. 2) = къ

Ἀσπασμὸς (ὁ), saлъtape, saъ sъpъtape. [ші

Ἀσπαστικὸς, ὴ, ὸν, пpietenosъ, disпъsъ sпpe saлъtape, бine пpiimitopъ. || (sъбst:) Ἀσπαστικὸν (τὸ), saлonъ de пpiimipe. [ші

Ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, вpednikъ de saлъtape, (iъбitъ, dopitъ). [ші

Ἀσπαστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локъ de ἀσπασμὸς. [ἀσπάζομαι].

Ἀσπαστῶς, adв: = Ἀσπασίως. [ἀσπαστός].

Ἄσπειστος (ὁ, ἡ), = Ἄσπονδος, neînпъкatъ. [ἀ, σπένδομαι].

Ἄσπερμος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ sъmînцъ; (fir:) чeл fъpъ копiĭ, saъ moштenitopĭ. [ἀ, σπέρμα].

Ἀσπερχὲς [ἀ întinz:, σπέρχω], adв: къ гpaбъ, къ iъцeaлъ; къ fepбinцeaлъ; къ dъinipe, saъ stъpъipe.

Ἄσπετος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, εἰπεῖν, saъ ἕπομαι] nesпъsъ de mape, foapte тълtъ; (пpin întind:) nemъpцinitъ; de neъpmat, de neцinъt dъne dînsъл. «Αἰθὴρ —». Іл: Θ.

Ἀσπιδαποβλὴς, [ἀσπὶς, ἀποβάλλω] ῆτος (ὁ), (kom)=Ῥίψασπις, лeпъdъtopъ de пaвъzъ, deseptopъ (fъгapъ din oaste); (fir) fpiкosъ, neвiteazъ.

Ἀσπιδεῖα (τὰ), локъ aл коpъбii desпpe пъпъ, ъnde atîpnaъ пaвezeлe. [ἀσπίς].

Ἀσπιδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: =Σπιδής.

Ἀσπιδηστρόφος (ὁ, ἡ), поet: pesъчitopъ

de павъzъ; (fir:) pesвoïnikŭ îndemînatikŭ. [ἀσπὶς, στρέφω].

'Ασπιδηφόρος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de 'Ασπιδοφόρος.

'Ασπίδιον, ші

'Ασπιδισκάριον (τὸ), = кȣ

'Ασπιδίσκη (ἡ), dim: ал лȣĭ 'Ασπίς, sкȣtŭ mikŭ, пъвъziцъ. 2) o podoaвъ în felŭ de пъвъziцъ.

'Ασπιδίσκιον (τὸ), dim: ал лȣĭ

'Ασπιδίσκος (ὁ), = 'Ασπιδίσκη.

'Ασπιδίτης, ші

'Ασπιδιώτης, ου (ὁ), noet: = 'Ασπιδοφόρος.

'Ασπιδόδηκτος (ὁ, ἡ), mȣшкatŭ de asпidъ (балаȣрŭ). [ἀσπὶς, δήκω = δάκνω].

'Ασπιδόδουπος (ὁ, ἡ), noet: pesȣnъtorŭ de sromotȣл павъzелор. [ἀσπὶς, δοῦπος].

'Ασπιδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀσπὶς, εἶδος], ші

'Ασπιδόεις, εσσα, εν, noet: asemenea, potȣndŭ ка павъza. [ἀσπίς].

'Ασπιδοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), грam: eksплікаціе a лȣĭ 'Ασπιδοφέρμων. [ἀσπὶς, θρέμμα din τρέφω].

'Ασπιδοπηγεῖον (τὸ), faвpікъ de павеzе. [din

'Ασπιδοπηγὸς (ὁ), = 'Ασπιδοποιὸς, konstpȣktorŭ, faвpікъtorŭ de павеzе. [ἀσπὶς, πήγνυμι].

'Ασπιδοποιία (ἡ), faчepe de павеzе. [din

'Ασπιδοποιὸς (ὁ), fъкъtorŭ de павеzе, = 'Ασπιδοπηγός. [ἀσπὶς, ποιός].

'Ασπιδότρόφος, (пароks:) хръnitorŭ de, (пропар:) хръnitŭ кȣ asпide (шърпĭ, балаȣрĭ). [ἀσπὶς, τρέφω].

'Ασπιδοῦχος (ὁ, ἡ), цiitorŭ, saŭ пȣртъtorŭ de павъzъ, = 'Ασπιδοφόρος. [ἀσπὶς, ἔχω].

'Ασπιδοφέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἀσπὶς, φέρβω] хръnitŭ, tpъitŭ din павъzъ (adikъ din пръzĭ ші pesлoiŭ), pesвoïnikŭ.

'Ασπιδοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, portŭ павъzъ. [din

'Ασπιδοφόρος (ὁ, ἡ), пȣртъtorŭ de павъzъ, apmatŭ кȣ sкȣtŭ; (пpin ȣpm:) pesвoïnikŭ. [ἀσπὶς, φέρω].

'Ασπίζω, вiit: -ίσω, maĭ întp: în челе компȣse, προ(ὑπερ)ασπίζω. [ἀσπίς].

"Ασπιλος [ἀ, σπίλος], ші

'Ασπίλωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ пatъ, кȣpatŭ; (fir:) nexȣлitŭ. [ἀ, σπιλόω].

'Ασπίνθιον (τὸ), kom: (diaлektikŭ) în локŭ de 'Αψίνθιον.

'Ασπὶς, ίδος (ἡ), sкȣtŭ, павъzъ; (de ȣnde pesвoieшteлe fpase) «'Εξ ἀσπίδος», «'Επ' (Παρ') ἀσπίδα». din, saŭ spre stînra (вezĭ ші Δόρυ). 2) (fir:) oaste (алкъtȣitъ maĭ кȣ seamъ de опліцĭ, saŭ греŭ-apmaцĭ). «'Ασπὶς ὀκτακισχιλίη». Ep: 3) шірŭ, (лinie) de ostaшĭ пъвъzaшĭ. «Ἵστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας». Apstf: «'Επὶ μιᾶς ἀσπίδος παραταξαμένους». Iskp: în fpontŭ. 4). noet: вътъліе. «Ἥξειν εἰς ἀσπίδα». Eȣp: 5) ȣnŭ felŭ de вeninosŭ, saŭ otpъвiчosŭ балаȣрŭ, asпidъ.

'Ασπιστὴρ, ῆρος, ші

'Ασπιστὴς, οῦ, ші

'Ασπίστωρ, ορος (ὁ), noet: = 'Ασπιδοφόρος; (fir:) ostaшŭ, pesвoïnikŭ. [ἀσπίζω].

'Ασπλαγχνία (ἡ), nemiлostiвipe. [din

"Ασπλαγχνος (ὁ, ἡ), nemiлostiвŭ; чел fъръ dȣpepe de inimъ; 2) чел fъръ inimъ, adikъ кȣpaжŭ, fpiкosŭ. [ἀ, σπλάγχνον].

"Ασπληνος (ὁ, ἡ), чел fъръ sплinъ; 2) вindeкъtorŭ de пatima sплineĭ. (de ȣnde || sȣвst:) "Ασπληνον (τὸ), ȣnŭ felŭ de плantъ med: лimвa червȣлȣĭ, saŭ eapвa sплineĭ. [ἀ, σπλήν].

'Ασπονδεὶ, adв: fъръ лiвaцiĭ, (пpin ȣpm:) = ἀσπόνδως, fъръ npietenie, saŭ înвoipe, neînпъкat. [ші

'Ασπονδέω -ῶ вiit: -ήσω, sîntŭ

"Ασπονδος (ὁ, ἡ), adв: -δως, nepriimitorŭ, saŭ кълкъtorŭ de лiвaцiĭ, (пpin ȣpm:) de înвoipĭ, de înпъчiȣpĭ, neînпъкatŭ. [ἀ, σπονδή].

'Ασπορία (ἡ), лipsъ de semъnъtȣpъ. [din

"Ασπορος (ὁ, ἡ), = "Ασπαρτος. 2) nepodosŭ, nedъtъtorŭ de sъmînцъ. [ἀ, σπόρος].

'Ασπούδαστος (ὁ, ἡ), nefъкȣtŭ кȣ sîpгȣînцъ, saŭ siлinцъ, neînгpiжitŭ. 2) neвpednikŭ de siлinцъ, nedopitŭ; de desпpeцȣit. [ἀ, σπουδάζω].

'Ασπουδεὶ, adв: fъръ osteneaлъ, fъръ siлinцъ. [ἀ, σπουδή].

"Ασπρις, εως, ші

"Ασπρος, ου (ἡ), ȣnŭ felŭ de steжapŭ.

"Ασσα (aspip:), Ion: în локŭ de "Ατινα, neȣt: îm: ал лȣĭ "Οστις. (вezĭ "Αττα).

"Ασσα (sȣвц:) noet: în локŭ de "Αττα = τινα, neȣt: îm: ал лȣĭ Τις. «'Οποῖ' ἄσσα.». Od: E. (вezĭ ші "Αττα).

'Ασσάομαι, -ῶμαι, noet: în локŭ de 'Ασάομαι.

'Ασσάριον (τὸ), ȣnŭ felŭ de mikъ (Лatinъ) monetъ, de кape zeчe fъчeaŭ o Atikъ dpaxmъ.

"Ασσιον, adв: noet: în локŭ de "Ασσον.

"Ασσιστα, adв: noet: = 'Ασσοτατω. [din

"Ασσιστος, η, ον, noet: = 'Ασσότατος.

"Ασσον, adв: = "Αγχιον, maĭ апроапе.

'Ασσότατος, η, ον, поet: sȣпрл: nepeг: ал лȣĭ Ἄσσον, чел maĭ апроапе.

'Ασσοτάτω, adв: поet: = Ἄγχιστα, foapte апроапе.

'Ασσότερος (ші Еол: 'Ασσύτερος, de ȣnde 'Επασσύτερος) α, ον, поet: maĭ апропіatȣ.

'Ασσοτέρω, adв: поet: în локȣ de Ἄσσον.

Ἄσσω, în локȣ de 'Αΐσσω, вezĭ Ἄττω.

'Ασσώδης, εος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de 'Ασώδης.

'Ασταγὴς, έος (ὁ, ἡ) nȣ пікъtорȣ, чі кȣргъtорȣ în шіроіȣ; (fir:) mȣлtȣ, înвілшȣгatȣ. [ἀ, στάζω].

'Ασταθὴς, έος (ὁ, ἡ), nestatopnікȣ; nesiгȣрȣ. [ἀ, στάω, ἵστημι).

'Αστάθμευτος (ὁ, ἡ), = 'Ανεπιστάθμευτος. [ἀ, σταθμεύω].

'Αστάθμητος (ὁ, ἡ), [ἀ, σταθμάω] nekîntъpitȣ, nesokotitȣ; (fir:) nепревъzȣtȣ; nepeгȣлatȣ; nestatopnічitȣ. «'Αστέρες ἀστάθμητοι.». Ksen: = Πλανῆται, планецĭ.

'Ασταχὸς (ὁ), [de ачі] stakosȣ, pakȣ de mape.

'Αστακτεὶ, adв: nȣ în пікъtȣрĭ, чі în aвondantъ кȣрцере. [din

Ἄστακτος [ἀ, στάζω], ші

'Αστάλακτος (ὁ, ἡ), = 'Ασταγής. «'Αὴρ —» aepȣ ȣskatȣ, neплоіosȣ.

'Ασταλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, στέλλω] neînвръkatȣ, neгъtitȣ.

'Ασταλύζω, віit: -ύξω, = Σταλύζω.

'Αστάνδης, ου (ὁ), (Перs:) кȣріерȣ. (вezĭ Ἄγγαρος).

'Αστασία (ἡ), nestatopnічіe. [ἀ, στάσις].

'Αστασίαστος (ὁ, ἡ), neвîntȣitȣ de ръsвръtірĭ, лініштitȣ, пачнікȣ. [ἀ, στασιάζω].

'Αστατέω -ῶ, віit: -ήσω, nȣ staȣ ла ȣnȣ локȣ, mъ ръtъчеskȣ în коачĭ ші 'nколо. [din

Ἄστατος (ὁ, ἡ), nestatopnікȣ, nepeгȣлatȣ, neашezatȣ. 2) nekîntъpitȣ. [ἀ, στάω, ἵστημι]. [de ȣnde

'Αστάτως, adв: кȣ nestatopnічіe, neашezape. 2) fъръ kîntъpipe.

'Ασταφιδίτης, ου (ὁ), ші 'Ασταφιδῖτις, ιδος (ἡ), = Σταφιδίτης (ῖτις). [din

'Ασταφὶς, ίδος (ἡ), = Σταφὶς.

'Ασταφύλινος (ὁ), = Σταφύλινος.

'Αστάφυλος (ὁ, ἡ), чел fъръ stpȣгȣрĭ. [ἀ, σταφυλή].

Ἄσταχυς, υος (ὁ), = Στάχυς.

'Αστέγαστος (ὁ, ἡ), neaкоперitȣ, neadъпostîtȣ. [ἀ, στεγάζω].

'Αστεγὴς, έος, ші

Ἄστεγος (ὁ, ἡ), чел fъръ акоперішȣ, fъръ kasъ. 2) = 'Αστέγαστος. 3) чел че nȣ ціne, nȣ dȣче. «Πίθος —». Лks: каре кȣрце. (fir:) «Ἄστεγος χείλεσι». Skp: каре nȣ ціne taĭnъ, въpfitopȣ. 4) (пas:) = Ἄστεκτος. [ἀ, στέγη].

'Αστειεύομαι, віît: -εύσομαι, ші

'Αστεΐζομαι, віit: -ίσομαι, глȣmeskȣ, mъ поptȣ, ворвеskȣ граціos. ['Αστεῖος].

'Αστειολογία (ἡ), ворвіре граціoasъ, глȣmeaцъ. [din

'Αστειολόγος (ὁ, ἡ), ворвіtорȣ кȣ граціе ші dȣхȣ, глȣmeцȣ. [ἀστεῖος, λόγος].

'Αστειορρημονέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskȣ кȣ граціе ші dȣхȣ, глȣmeskȣ. [ἀστεῖος, ῥῆμα].

'Αστεῖος, a saȣ ος, ον, = 'Αστυκὸς (fir:) плъкȣtȣ, граціosȣ; глȣmeцȣ. 2) (despre лȣкрȣрĭ) вȣnȣ, алеsȣ, deoseвitȣ. «'Ελλέβορος («Οἶνος, ші чл:)—». Stp: [ἄστυ]. [de ȣnde

'Αστειοσύνη (ἡ), (pap) în локȣ de

'Αστειότης (ἡ), пȣрtape плъкȣtъ în soціetate, граціoasъ глȣmeціе.

Ἄστειπτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, στείβω] = 'Αστιβὴς, neȣmвлatȣ, nekълkatȣ.

'Αστεϊσμὸς (ὁ), кȣвîntȣ, saȣ пȣрtape граціoasъ; плъкȣtъ глȣmipe. [ἀστεΐζομαι].

'Αστείως, adв: кȣ граціе (nostimadъ); кȣ глȣme. [ἀστεῖος].

Ἄστεκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, στέγω] nesȣfepitȣ. 2) (акt:) nepъвdъtорȣ. (вezĭ ші Ἄστεγος). [de ȣnde

'Αστέκτως, adв: кȣ nesȣfepipe; кȣ nepъвdape.

'Αστελέχης, εος, = кȣ

'Αστέλεχος (ὁ, ἡ), чел fъръ tpȣnкіȣ. [ἀ, στέλεχος].

'Αστέμβακτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, στεμβάζω] nekълkatȣ; (fir:) nemaлtpatatȣ, nedespreцȣitȣ. (вezĭ ші

'Αστεμβὴς, (pap) în локȣ de

'Αστεμφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, στέμβω = στεμβάζω]; neклintitȣ, nemішкatȣ, statopnікȣ; (fir:) aspрȣ, крȣdȣ, nemлъdiosȣ, neîndȣплекatȣ. 2) nespъĭmîntatȣ, netȣрвȣpatȣ. [de ȣnde

'Αστεμβῶς, ші 'Αστεμφέως, adв: поet: neклintit, nemішкat, цеапъn.

'Αστενακτεὶ (κτὶ), adв: nesȣsпinat. [din

'Αστένακτος (ὁ, ἡ), nesȣsпinatȣ, saȣ neпрічіnȣitорȣ de sȣsпinȣрĭ. [ἀ, στενάζω]. [de ȣnde

'Αστενάκτως, adв: = 'Αστενακτεὶ, fъръ sȣsпinȣ.

'Ἀστέον, пos: ал лȣĭ Ἄδω.

Ἄστεπτος (ὁ, ἡ), neînкȣnȣnatȣ̆; (fir:) neпреџȣitȣ̆, neestimatȣ̆. [ἀ, στέφω].

Ἀστεργάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: (прinч: femee) neпрiimitoape de бърбatȣ̆ (de мъpitiшȣ̆). [ἀ, στέργω, ἀνήρ].

Ἀστεργὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἄστοργος, dȣшmanȣ̆, neînпъкatȣ̆. [ἀ, στέργω].

Ἀστέρειος, α, ον, stелeskȣ̆, saȣ̆ кȣвiinчosȣ̆ stелелор. [ші

Ἀστερία (ἡ), (se înц: λίθος), ȣnȣ̆ felȣ̆ de преџioasъ пiatpъ. (вezĭ Плin: Z: 9: ші Ἀστήρ). (вezĭ ἀστέριος). [ші

Ἀστεριαῖος, α, ον, deoпotpiвъ ла мъpime кȣ o stea. [ші

Ἀστερίας, ου (ὁ), пestpiцatȣ̆ кȣ niшte пete, ка кȣ stеле. [ші

Ἀστερίζω, вiit: -ίσω, пpeфaкȣ̆ чева în stea. 2) = Καταστερίζω. [ші

Ἀστέριος, α saȣ̆ ος, ον, asemenea кȣ (лȣчosȣ̆ ка) stea. «Λίθος Ἀστέριος». Плin: = Ἀστερία. 2) = Ἀστερίας. «Φαλάγγιον ἀστέριον». Nik: [ἀστήρ].

Ἀστερίσκος (ὁ), (прinч:) dim: ла лȣĭ ἀστήρ, stеліцъ. 2) stелosȣ̆ semnȣ̆, прin каре кpitiчiĭ însemnaȣ̆ алеseле пasaже але ȣnȣĭ sкpisȣ̆. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de кpȣчiшȣ̆ instpȣmîntȣ̆. 4) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ. [вezĭ Ἀστήρ].

Ἀστερισμὸς (ὁ), лȣчipe de paze. 2) o пodoaвъ de капȣ̆ a femeiлор (sпiлкъ). 3) = Ἀστροθέτημα, konstелaцie. [ἀστερίζω].

Ἀστεροδίνητος (ὁ, ἡ), поet: înвîptitȣ̆ de stеле. [ἀστήρ, δινέω].

Ἀστεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea, saȣ̆ плinȣ̆ кȣ stеле. [ἀστὴρ, εἶδος]. [de ȣnde

Ἀστεροειδῶς, adв: în fopmъ de stea.

Ἀστερόεις, εσσα, εν, поet: плinȣ̆ (stpълȣчitȣ̆) de stеле. [ἀστήρ].

Ἀστερόνωτος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ stеле пе sпate. [ἀστὴρ, νῶτος].

Ἀστεροόμματος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ stеле în локȣ̆ de окĭ (епit: ал попцiĭ). [ἀστὴρ, ὄμμα].

Ἀστεροπὴ (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de Ἀστραπή. fȣлцерȣ̆. [ἀστὴρ, ὀπή]. [de ȣnde

Ἀστεροπητὴς, οῦ (ὁ), поet: fȣлцеpotpъsnitopȣ̆.

Ἀστεροσκόπος (ὁ, ἡ), прiвitopȣ̆, къȣtъtopȣ̆ ла stеле, = Ἀστρονόμος. [ἀστὴρ, σκοπός].

Ἀστεροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: лȣminosȣ̆ din stpълȣчipəa stелелор. [ἀστὴρ, φέγγω].

Ἀστερόφοιτος (ὁ, ἡ), поet: ȣмвлъtopȣ̆ прin stеле. [ἀστὴρ, φοιτάω].

Ἀστερόω -ῶ, вiit: -ώσω, (pap) în локȣ̆ de Ἀστερίζω. || (miж:) sîntȣ̆, staȣ̆ ка o stea [ші

Ἀστερώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din felȣл stелелор, stелosȣ̆, = Ἀστεροειδής. [ἀστήρ].

Ἀστερωπὸς (ὁ, ἡ), поet: въzȣtȣ̆, пъpȣtȣ̆ ка o stea; saȣ̆ плinȣ̆, stpълȣчitȣ̆ de stеле [ἀστὴρ, ὤψ].

Ἀστέφανος (ὁ, ἡ), чел fъpъ кȣnȣnъ. [ἀ, στέφανος].

Ἀστεφάνωτος (ὁ, ἡ), = Ἄστεπτος. [ἀ, στεφανόω].

Ἀστὴ (ἡ), fem: ал лȣĭ Ἀστός. [ἄστυ].

Ἄστηλος (ὁ, ἡ), (прinч: τάφος) чел fъpъ колоanъ. [ἀ, στήλη].

Ἀστὴν, ῆνος, ші

Ἄστηνος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἵσταμαι] fъpъ stape, nenopoчitȣ̆, tiкълosȣ̆. (вezĭ ші δύστηνος).

Ἀστὴρ, έρος (ὁ), (dat: îm: Ἄστρασι) (în цen:) tpȣпȣ̆ чepeskȣ̆, stpълȣчitȣ̆, meteopȣ̆; (iap пaptк:) = ἄστρον, stea. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de animaлȣ̆ de mape, zisȣ̆ ші σταυρός. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пasъpe кȣ пene poшiĭ. 4) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ кȣ flopĭ poшiĭ. 5) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пiatpъ преџioasъ, pȣвinȣ̆, saȣ̆ кървȣne. (вezĭ ші Ἀστερία, ші Ἄνθραξ). 6) ȣnȣ̆ felȣ̆ de хȣmъ. 7) nȣme de felȣpite doкtopiĭ de окĭ, ші de stomaxȣ̆.

Ἀστήρικτος (ὁ, ἡ), nesпpiжinitȣ̆, neînцепenitȣ̆. [ἀ, στηρίζω].

Ἀστιβὴς, έος, ші поet:

Ἀστίβητος, ші Ἄστιβος (ὁ, ἡ), [ἀ, στείβω]. nекълкatȣ̆, neȣмвлatȣ̆, netpeкȣtȣ̆.

Ἀστικὸς, ὴ, ὸν, = Ἀστυκὸς, оръшanȣ̆, чetъцeanȣ̆; (прin ȣpm:) omȣ̆ de лȣme, пoлitiчitȣ̆. (вezĭ ші Ἀστεῖος). 2) кȣвiinчosȣ̆ чetъцeniлор, iap nȣ stpeiniлор ші metiчiлор (în Atena). «Ἀστικοὶ νόμοι». «Ἀστικαὶ δίκαι».

Ἀστικὸς [ᾄδω], ὴ, ὸν, = ᾠδικός.

Ἄστικτος (ὁ, ὁ), [ἀ, στίζω] neînsemnatȣ̆, neпeчetлȣitȣ̆, neînfepatȣ̆. 2) «Χωρίον ἄστικτον». Лкs: локȣ̆ nesȣпȣsȣ̆ ла datopiĭ (adiкъ neînsemnatȣ̆ dȣпe oвiчeiȣ̆ кȣ o колоanъ aшezatъ întp'adinsȣ̆ apъtъtoape, къ este zълоцitȣ̆ пentpȣ datopie). (вezĭ ὅρος).

Ἀστικῶς, adв: în кiпȣ̆ пoлitiчitȣ̆, nȣ цъpъneшte. [ἀστικός].

Ἀστλέγγιστος (ὁ, ἡ), nekȣpъцitȣ̆ кȣ ȣnȣ̆ instpȣmîntȣ̆ ка цesaла (în вaie), nefpeкatȣ̆. [ἀ, στλεγγίζω].

Ἄστλιγξ, ιγγος (ἡ), каȣtъ ὄστλιγξ.

Ἀστοιχείωτος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de челе întîi прinчiпe, saȣ̆ елemente de кȣnoшtinцe, neînвъцatȣ̆. [ἀ, στοιχειόω].

Ἄστοιχος (ὁ, ἡ), чел fъръ шірŭ, nепъsŭ ла pîndŭ. [ἀ, στοῖχος].

Ἄστολος (ὁ, ἡ), netpimisŭ, neeksпediatŭ, nепорnitŭ; saŭ tpimisŭ sпре ръŭ. (bezĭ ші Ἄναυς). 2) = Ἀσταλὴς. [ἀ, στέλλω].

Ἀστομάχητος (ὁ, ἡ), [ἀ, στόμαχος] neъpîtŭ (пе каре nъ 'л аре чіпева ла stomaxŭ, nъ 'л ъръште). «Ἐμὲ δ' ἐφέτω ἀστομάχητον καὶ ἀνύβριστον». Алчfр: В'. 2) nestpimtopatŭ.

Ἄστομος (ὁ, ἡ), [ἀ, στόμα] чел fъръ (saŭ къ mікъ) гъръ. «Αἱ γρυπαὶ κύνες ἄστομοι, καὶ διὰ τοῦτο οὐ κατέχουσι τὸν λαγώ». Ksen: «Ἵππος — ». Sъid: tape în гъръ. «Αὐλὸς —». Лкs: fъръ лімбъліцъ. 2). (fir:) neелокъentŭ, neîndemînatikŭ în ворбіре. 3) чел fъръ гъръ, adікъ локŭ de intpape. 4) nerъstosŭ. 5) = къ

Ἀστόμωτος (ὁ, ἡ), (σίδηρος) nекълітŭ, neоцелітŭ ла гъръ. [ἀ, στομόω].

Ἀστονάχητος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de Ἀστένακτος. [ἀ, στοναχέω].

Ἄστονος (ὁ, ἡ), [ἀ прів:] = Ἀστένακτος. 2) [ἀ, întinz:] = Πυλύστονος. [ἀ, στόνος].

Ἀστόξενος (ὁ, ἡ), stpeinŭ tpasŭ din четъцenĭ, saŭ пъmîntenĭ. [ἀστὸς, ξένος].

Ἀστοργία (ἡ), лiпsъ de dparoste кътре aĭ sъĭ. [din

Ἄστοργος (ὁ, ἡ), neiъвitorŭ de aĭ sъĭ, asпръ, nemiлostivŭ кътре aĭ sъĭ. 2) (pap) nevpednikŭ de dparoste, ъpîчosŭ. [ἀ,στοργή].

Ἀστορὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de Ἄστρωτος. [ἀ, στορέω].

Ἀστὸς (ἡ), локъitorŭ de орашŭ, de четate; (iap пapt: ла At:) четъцeanŭ (nъ stpeinŭ, saŭ metikŭ). [ἄστυ].

Ἀστοχέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цen:) nъ nemepeskŭ, nъ isвъteskŭ (în rîndъл meŭ); mъ înшелŭ, грешeskŭ. [ἄστοχος]. [de ъnde

Ἀστόχημα (τὸ), грешеалъ.

Ἀστοχία (ἡ), nenemepipe din nevъгape de seamъ; aвatepe; skъпape din vedepe. [din

Ἄστοχος (ὁ, ἡ), nenemepitorŭ de rîndъл sъŭ; nevъгъtorŭ de seamъ; nerînditorŭ. [ἀ, στόχος]. [de ъnde

Ἀστόχως, adв: fъръ rîndipe, saŭ îndemînape; грешit.

Ἀστράβη (ἡ), [ἀστράβω] samapŭ; ші (пpin întind:) katîpŭ, saŭ mъгapŭ къ odixnitorŭ samapŭ de кълъріе.

Ἀστραβηλάτης, ου (ὁ), mînъtorŭ de katîpĭ. [ἀστράβη, ἐλαύνω].

Ἀστράβηλος (ὁ),=Στράβηλος.

Ἀστραβὴς, έος (ὁ, ἡ), nestpîmвŭ, dpentŭ; nestpîmвatŭ. «Ἀστραβέστατόν ἐστι τὸ τῆς πτελέας ξύλον». Tfp: [ἀ, στραβός] (bezĭ ші Ἀστραφής). [de ъnde

Ἀστραβίζω, biit: -ίσω, destpîmвezŭ, îndpentezŭ; potpiвeskŭ, netezeskŭ. 2) (nestp:) poptŭ (saŭ înкалікŭ пе) samapŭ [ἀστράβη]. [de ъnde

Ἀστραβιστὴρ (ὁ), instpъmîntŭ цeodetikŭ.

Ἀστραγάλειος (ὁ, ἡ), de аршікŭ. [din

Ἀστραγάλη (ἡ), Ion: în локŭ de Ἀστράγαλος. [de ъnde

Ἀστραγαλίζω, biit: -ίσω, mъ жокŭ în аршіче. [ші

Ἀστραγαλῖνος (ὁ), ъnŭ fелŭ de пasъpe, =Ποικιλίς. (bezĭ ші Ἀκανθὶς). [ші

Ἀστραγάλιον (τὸ), ші

Ἀστραγαλίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ Ἀστράγαλος.

Ἀστραγαλισμὸς (ὁ), жокŭ de аршіче. [ші

Ἀστραγαλιστικὸς, ὴ, ὸν, къвiinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ ла жокъл de аршіче. [ἀστραγαλίζω].

Ἀστραγαλίτης, ου (ὁ), ші Ἀστραγαλῖτις, ιδος (ἡ), asemenea къ аршікŭ. [ἀστράγαλος].

Ἀστραγαλομαντεία (ἡ), ъnŭ fелŭ de гічitopie пpin аршіче. [din

Ἀστραγαλόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічitorŭ de viitorŭ пpin арънкътъръ de аршіче. [ἀστράγαλος, μάντις].

Ἀστράγαλος (ὁ), [ἄστρις] = Σπόνδυλος, (пpinч:) кîрчеіŭ de înкeietъpa osълъĭ sпinъpiĭ, ші a rîtълъĭ. «Ἐκ δέ μοι αὐχὴν ἀστραγάλων ἐάγη». Od: Л. 2) (обіч:) аршікъл de ла глeznеле пічорълъĭ. «Μάστιξ ἐκ τῶν ἀστραγάλων». Лъч: =Ἀστραγαλωτή. «Ἔπαιζεν ἀστραγάλοις ἐν στενωπῷ». Пл: (ші fiiud къ se konstpъiaŭ ші de fiлdeшŭ, Tкр: ziче) «Οἱ πόδες ἀστράγαλοί τευ». adікъ foapte алве. 4) o înвîptitъ ші мелкоasъ пodoaвъ a капiteлълъĭ ъnъĭ Ionikŭ stiлпŭ. 5) ъnŭ fелŭ de плantъ. «Ἀστράγαλον ἐκκόπτειν». Пл: 6) îm: къве, saŭ zape de жокŭ къ patpъ latъpe netede ші doъ овале. [de ъnde.

Ἀστραγαλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fелъл аршічелор, ка аршікъл. [ші

Ἀστραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, компъsŭ, înпletitŭ din аршіче. «Μάστιξ ἀστραγαλωτή». Пл:

Ἀστραῖος, α, ον, ал stелелор, saŭ копpinzъtorŭ de stеле. [ἄστρον].

Ἀστραπαῖος, α, ον, къвiinчosŭ ла (saŭ asвîpлitorŭ, saŭ însoцitŭ de) fълцерŭ. [ші

Ἀστραπεὺς, έως (ὁ), поe fълцеръtorŭ. [din

Ἀστραπὴ (ἡ), fълцерŭ; (пpin întind:)

tръsnetŭ; stрълъчіре. [ἀστράπτω].

'Αστραπηφορέω -ῶ biit: -ήσω, portŭ, цiŭ fълцере, saŭ tръsnete. [din

'Αστραπηφόρος (ὁ, ἡ), пъrtъtorŭ, saŭ продъкъtorŭ de fълцере, saŭ tръsnete. [ἀστραπὴ, φέρω].

'Αστράπιος (ὁ, ἡ), poet: = 'Αστραπαῖος.

'Αστραποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀστραπὴ, εἶδος] asemъnatŭ къ fълцерŭ.

'Αστραπτικὸς, ὴ, ὸν, fълцеrosŭ. [din

'Αστράπτω [ἄστρον], biit: -άψω, fълцерŭ. 2) stрълъчеskŭ ка fълцеръл, înпръштiŭ лъminъ. 3) (stръm:) лъminezŭ.

'Αστράρχη (ἡ), poet: [ἄστρον, ἄρχω] domnitoapea stелелор (enit: ал лъneĭ).

"Αστρασι, dat: ĭm: ал лъĭ 'Αστήρ.

'Αστρατεία (ἡ), skoatepe din ostъшie. 2) deseptaцie (fъгъpie din oaste). «'Αστρατείας ἐάλω». Dm: [ші

'Αστράτευτος (ὁ, ἡ), слобodŭ de (saŭ nedestoĭnikŭ ла) ostъшie. 2) neslъжitŭ, saŭ nevoitorŭ de a slъжi în ostъшie. [ἀ, στρατεύομαι].

'Αστρατηγησία (ἡ), лiпsъ (saŭ nedestoĭniчie) de ostъшeskŭ komandipŭ. ші

'Αστρατήγητος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de (saŭ komandatŭ de nedestoĭnikŭ) ostъшeskŭ komandipŭ. 2)(akt:) каре n'a komandat, saŭ nъ къnoaшte meштeшъгъл de a komanda oaste. [ἀ, στρατηγέω]. de ъnde

'Αστρατηγήτως, adв: fъръ komandape; saŭ fъръ eksпeriinцъ de ostъшaskъ komandъ.

'Αστραφὴς, έος, ші

"Αστρεπτος (ὁ, ἡ), nesъчitŭ, neînвîptitŭ; neînковoiatŭ; (fir:) neîntopsŭ; neskimвatŭ. (вezĭ ші 'Αστραβής). [ἀ, στρέφομαι].

'Αστρίζω, biit: -ίσω, = 'Αστραγαλίζω. [ἄστρις].

'Αστρικὸς, ὴ, ὸν, stелeskŭ [ἄστρον].

"Αστρις, ιος (ἡ), poet: în локŭ de 'Αστράγαλος.

"Αστριχος (ὁ), = "Αστρις·

'Αστροβλὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), бътъtŭ ла капŭ de steaoa Kîĭneле, saŭ de аршiцa каnikълелор. [ші

'Αστροβλησία (ἡ), patima вaтepiĭ ла капŭ de steaoa Kîĭneле, saŭ de аршiцa каnikълелор. [ші

'Αστρόβλητος (ὁ, ἡ), = 'Αστροβλής. [ші

'Αστροβολέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι. mъ волпъвeskŭ (desпре плante, mъ вeштeжeskŭ) de аршiцa каnikълелор, mъ вate soapeле ла капŭ. [ші

'Αστροβολία (ἡ), = 'Αστροβλησία. [ἄστρον, βάλλω]. [de ъnde

'Αστροβολίζομαι, biit: -ίσομαι, = 'Αστροβολέομαι. [de ъnde

'Αστροβολισμὸς (ὁ), = 'Αστροβλησία.

'Αστρογείτων, ονος (ὁ, ἡ), poet: вeчinŭ, saŭ апропiatŭ de steле, adikъ foapte'nалtŭ. [ἄστρον, γείτων].

'Αστρογοητεία (ὁ), = 'Αστρομαντεία, ші 'Αστρολογία. [ἀστρον, γοητεύω]

'Αστροδίαιτος (ὁ, ἡ), tръitorŭ sъвt steле, adikъ afaръ. [ἄστρον, δίαιτα].

'Αστροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἄστρον, εἶδος] în feлŭ de (asemenea къ) stea.

'Αστροθεσία (ἡ), adъnape de mълte steле ла ъnŭ локŭ ал черълъĭ; релацie de konsteлaцiĭ întpe dînseле din nosiцia лор. [ἄστρον, θέσις].

'Αστροθετέω -ῶ, biit: -ήσω, fiksezŭ nosiцiiле ші nъmeле steлелор; 2) adъnŭ întp'o konsteлaцie feлъpite steле. [ἀστροθέτης]. de ъnde

'Αστροθέτημα (τὸ), = 'Αστροθεσία. 2) adъnъtъръ de steле ъnite întp'o konsteлaцie.

'Αστροθέτης, ου (ὁ), fiksъtorŭ de nosiцiiле ші nъmeле konsteлaцiiлор, astponomŭ. [ші

'Αστρόθετος (ὁ, ἡ), пъsŭ, ъnitŭ întp'o konsteлaцie. 2) atinгъtorŭ de konsteлaцiĭ, astponomikŭ. [ἄστρον, τίθεμαι].

'Αστροθύτης, ου (ὁ), жeptfitorŭ ла steле. [ἄστρον, θύω].

'Αστρόλαβον (τὸ), instp: astponomikŭ de mъsъpapea 'nълцimiĭ ші лъцimiĭ steлелор (în astponomikъ nosiцie). [ἄστρον, λαβή].

'Αστρολεσχέω -ῶ, biit: -ήσω, въpfeskŭ desпре steле. [din

'Αστρολέσχης, ου (ὁ), въpfitorŭ desпре steле, astpологŭ. [ἄστρον, λέσχη].

'Αστρολογέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ îndeлetniчeskŭ ла astponomie, ворвeskŭ desпре steле. [ἀστρολόγος]. [de ъnde

'Ασορολόγημα (τὸ), oвsepвaцie (проорочie) astpoлoцikъ.

'Αστρολογία (ἡ), (вekiŭ) = 'Αστρονομία; (maĭ noŭ) къnoштinцa inflъinцeĭ steлелор, = 'Αστρομαντεία, astpoлoцie. [ші

'Αστρολογικὸς, ὴ, ὸν, astpoлoцikŭ, atinгъtorŭ de astpoлoцie, = 'Αστρολόγος. || (sъвst:) 'Αστρολογικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) = 'Αστρολογία. [din

'Αστρολόγος (ὁ), (вekiŭ) = 'Αστρονόμος. 2) (maĭ noŭ) astpoлoгŭ, = 'Αστρόμαντις. [ἄστρον, λόγος].

'Αστρομαντεία (ἡ), astpomantie, гiчipe прin oвsepвapea steлелор, astpoлoцie. [ші

'Αστρομαντικὸς, ὴ, ὸν, къвiinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ ла astpomantie. || 'Αστρομαντι-

κή. = 'Αστρομαντεία. [din

'Αστρόμαντις, εως (ὁ), rîvitorь, prezikъtorь de челе biitoare prin observarea stелелор, = 'Αστρολόγος. [ἄστρον, μάντις].

"Αστρον (τὸ), (prinч:) adъnъtъr de steле, konstelaцie, zodiь; (iar partк:) soareле, ші konstelaцia kîînelьї. «Περὶ τροπὰς καὶ περὶ ἄστρον». Tîr:

'Αστρονομέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntь astronomь; mъ okъpь kъ astronomie; (stpem:) observь, ші fiksezь astromiчeште nosiцiile ші mішkъріле stелелор. [ἀστρονόμος]. [de ende

'Αστρονόμημα (τὸ), astronomikъ fiksaцie de steле ші konstelaцii.

'Αστρονομία (ἡ), astronomie, ştiinцa astronomьlьї. [ші

'Αστρονομικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorь de Astronomie, saь de astronomь, astronomikь. 2) îndemînatikь la astronomie. [din

'Αστρονόμος (ὁ), astronomь, kъnoskъtorь de nosiцia, mішkareа, ші însъşimiле stелелор. [ἄστρον, νόμος].

'Αστροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), = 'Αστροβλής. [ἄστρον, πλήττω].

'Αστροπολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ îndeletniчeskь la observare ші stъdiare de steле, ==Αστρονομέω. [ἄστρον, πολέω].

'Αστρούθιστος (ὁ, ἡ), nesпъlatь kъ планta στρούθιον (bezї zîчereа). [ἀ, στρουθίζω].

'Αστροφαὴς [ἄστρον, φάος], ші

'Αστροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), lъminosь ka o stea. [ἄστρον, φαίνω].

'Αστροφέναξ, ακος (ὁ), amъцitorь astrologь. [ἄστρον, φέναξ].

'Αστροφόρητος (ὁ, ἡ), nъrtatь înpreъnъ kъ (saь de kъtre) steле. din

'Αστροφόρος (ὁ, ἡ), nъrtъtorь, saь konpinzъtorь de steле. [ἄστρον, φέρω].

"Αστροφος (ὁ, ἡ), ="Αστρεπτος.

'Αστροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: înbrъkatь kъ steле, saь nъrtъtorь de lъnikъ presъratъ kъ steле. [ἄστρον, χιτών].

'Αστρόω -ῶ, biit: -ώσω, ътплъ, nestpiцezь kъ steле. [ші

'Αστρώδης, εος (ὁ, ἡ), чel din ғelьl stелелор, stelosь; asemenea kъ (saь плinь de) steле. [ἄστρον].

'Αστρῶος, α ον, noet: aжъnьь, înъlцatь pînъ la steле. 2) al stелелор,=='Αστρικός.

'Αστρωπὸς (ὁ, ἡ), noet: = 'Αστερωπός.

'Αστρωσία (ἡ), linsъ de aştepnъtь, neaştepnъtъr. [ші

"Αστρωτος (ὁ, ἡ), neaştepnъtь; (kalь ші чl:) neшelatь, nesamapatь. [ἀ,στρώννυμι].

"Αστυ, εος ші εως (τὸ), vetate, oraшь (maї kъ seamъ kapitalь, ші kъ înpreжmъire de zidь); (iar partik:) vetъцsie (ші maї kъ seamъ a Ateneї).

'Αστυάναξ, ακτος (ὁ), noet: înpъratь de vetate. [ἄστυ, ἄναξ].

'Αστυβώτης, ου, (ὁ), noet: nъblikь bestitorь. [ἄστυ, βοῶ].

'Αστυγειτονέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ înbeчineskь, mъ xotъrъskь kъ vetate. [ші

'Αστυγειτονικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorь de bevinetatea oraшьlьї. «Πόλεμος —». Пл: resboiь între naцii înbeчinate. [din

'Αστυγείτων, ονος (ὁ, ἡ), bevinь kъ oraшь; (în цen:) bevinь. «Πόλεμος —». Apst: în lokь de 'Αστυγειτονικὸς. [ἄστυ, γείτων].

"Αστυδε, adb: noet: la vetate.

'Αστυδρομέω ῶ, biit: ήσω, alergь, nъvъleskь asъpra vetъцii. [ἄστυ, δρόμος].

'Αστυκὸς, ἡ, ὸν, [ἄστυ] = 'Αστικὸς.

'Αστυλὶς, ίδος (ἡ), kaвtъ Στελὶς. [ші

"Αστυλος, (ὁ, ἡ), чel ғъr stîlnї; (ші fir:) ғъr spriжinь. [ἀ, στύλος].

'Αστύνικος (ὁ, ἡ), noet: birъitorь de vetъцї; (fir:) (oraшь) kovîrşitorь de alte oraше. [ἄστυ, νίκη].

'Αστυνομέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntь înгriжitorь, kîrmъitorь de oraшь, poliцianь. [ші

'Αστυνομία (ἡ), treaba, ші demnitatea poliцianьlьї. [ші

'Αστυνομικὸς, ἡ, ὸν, poliцieneskь, saь destoїnikь în чele poliцienешti. [ші

'Αστυνόμιον (τὸ), poliцie, adikъ lokalьl lъkrъrilor poliцienешtї. [din

'Αστυνόμος, (ὁ, ἡ), noet: (adeikt:) patronь, pъzitorь de vetate. || (sъst:) poliцianь, adikъ dregъtorь înгriжitorь de bъna rînduialь, ші krъцia oraшьlьї. (bezї ші 'Αγορανόμος). [ші

'Αστύνομος (ὁ, ἡ), noet: din kare se înnъrtъşeşte totь oraшьl, obştenskь la totь oraшьl. «'Αγλαΐαι ἀστύνομοι». Hind: [ἄστυ, νέμω].

'Αστύοχος (ὁ, ἡ), noet: цiitorь, gъvernorь, protektorь de oraшь. [ἄστυ, ἔχω].

'Αστυπολέω -ῶ, biit: ήσω, petrekь, mъ înbîrteskь prin oraшь. [ші

'Αστυπολία (ἡ), petrecere, lokъire în oraшь. [din

'Αστυπόλος (ὁ, ἡ), petrekъtorь, lokъitorь în oraшь. [ἄστυ, πόλος].

"Αστυρον (τὸ), noet: dim: al lьї "Αστυ, orъşelь, vetъцsie.

"Αστυτις, εως, ші 'Αστυτὶς, ίδος (ἡ), bnь ғelь de lъptъkь, marьlь. [din

Ἄστυτος (ὁ, ἡ), [ἀ, στύω] nedestoĭnikŭ de trъпeaskъ înprevnape; (prin врm:) nepoditorŭ. (iar în zivcrea predevenтъ Ἄστυτις, ἀ, fiind întînz: însemneazъ prodъvere de semînцъ, ші podipe, ші лъптъка, ка astfel, s'a nъmit aша).

Ἀστύτριψ, ιβος (ὁ, ἡ), netpekъtorŭ totdaвna în opaшŭ. [ἄστυ, τρίβω].

Ἀστυφέλικτος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, στυφελίζω] neklъtitŭ, nekletinatŭ, netъrвъratŭ.

Ἀστύφελος, η saŭ ος, ον, poet: neasprъ, nepietposŭ. [ἀ, στυφελός].

Ἀστυφία, ші Ἀστυψία (ἡ), [ἀ, στύφω] nestpînцere, neînkъietъrъ (de stomaxŭ).

Ἀσυγγενής, έος (ὁ, ἡ), nerъdъ, stpeinŭ. [ἀ, συγγενής].

Ἀσυγγνώμων, ονος, (ὁ, ἡ), neeptъtorŭ. [ші

Ἀσύγγνωστος (ὁ, ἡ), neeptatŭ, saŭ de neeptat. [ἀ, συγγιγνώσκω]. [de вnde

Ἀσυγγνώστως, adв: fъrъ eptape.

Ἀσύγγραφος (ὁ, ἡ), чел fъrъ înskpisŭ de înвoipe, saŭ dokвmentŭ de dovadъ. «Ἀσύγγραφα δανείσασθαι». Dш: [ἀ, συγγραφή].

Ἀσυγγύμναστος (ὁ, ἡ), = Ἀγύμναστος. [ἀ, συγγυμνάζω].

Ἀσυγκαταθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, nъ mъ înвoieskŭ, nъ anpobezŭ. [ἀ, συγκατατίθεμαι].

Ἀσυγκέραστος (ὁ, ἡ), neamestekatŭ kъ altŭ чева, netemperatŭ; (fir:) neînвoitŭ. [ἀ, συγκεράω].

Ἀσυγκίνητος (ὁ, ἡ), neklintitŭ, nemiшkatŭ; (fir:) netъrвъratŭ. [ἀ, συγκινέω].

Ἀσύγκλειστος (ὁ, ἡ), neînkisŭ înprevnъ kъ altъл; neînkъiatŭ stpîns. [ἀ, συγκλείω].

Ἀσύγκλωστος (ὁ, ἡ), netopsŭ înprevnъ kъ altъл; (fir:) neînвoitŭ. [ἀ, συγκλώθω].

Ἀσυγκόμιστος (ὁ, ἡ), (npinч: desnpe poade) nekъlesŭ, neadъnatŭ, nestpînsŭ în жitniцe, saŭ marazii. [ἄ, συγκομίζω].

Ἀσύγκρατος (ὁ, ἡ), = Ἀσυγκέραστος.

Ἀσύγκριτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κρίτως, nepiimitorŭ de kompapaцie, saŭ asemъnape, neasemъnatŭ, de nevnit; (în întind:) nekomвnikavilŭ, neînвoitŭ kъ alцii; (fir:) prea mape, foapte mълtŭ. [ἀ, συγκρίνω]. (vezi ші ἀπαράβλητος).

Ἀσυγκρότητος (ὁ, ἡ), (mi adв:) -τήτως, [ἀ, συγκροτέω] nedesъvîrшitŭ; negъtitŭ; nedenpinsŭ; (desnpe kввinte) fъrъ tonŭ, слабŭ.

Ἀσύγχυτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -χύτως, nepiimitorŭ de amestekътъръ, de konfвsie; neamestekatŭ; neprefъkвtŭ, = Ἀσύμφυρτος. [ἀ, συγχέω].

Ἀσυγχώρητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neeptatŭ; nesловodŭ, =Ἀσύγγνωστος. 2) = Ἀσυγγνώμων. [ἀ, συγχωρέω].

Ἀσύζευκτος (ὁ, ἡ), neînжвgatŭ înprevnъ; (fir:) neînвoitŭ, nenotpivitŭ. [ἀ, συζεύγω].

Ἀσυκοφάντητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τήτως, nexвlitŭ, nekalomniatŭ. [ἀ, συκοφαντέω].

Ἀσυλαῖος, α, ον, чел че ape asilŭ (temплв, saŭ altŭ локŭ de skъnape). 2) чел че dъ asilŭ. «Θεὸς ἀσυλαῖος». Пл: [ἄσυλον].

Ἀσυλάρχης, ου (ὁ), dpergtorŭ nesilвitŭ, nevіolavilŭ, nesвnъratŭ. [ἄσυλος, ἄρχων]. 2) enistatŭ, înгріжitorŭ de asiле. [ἄσυλον, ἀρχή].

Ἀσυλεὶ, adв: ka în asilŭ, sirвp, fъrъ vîntвipe. [ἄσυλον].

Ἀσύλητος (ὁ, ἡ), nenrъdatŭ, nexъfвitŭ, nevîntвitŭ, nesilвitŭ. [ἀ, συλέω].

Ἀσυλία (ἡ), dpentвл, sirвpaцца, nesilвіpea asilвлvї. [ἄσυλος].

Ἀσύλληπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λήπτως, nenpinsŭ; (fir:) neînцelesŭ. 2) (fem:) nezъmislitoape, steapnъ. [ші

Ἀσυλληψία (ἡ), nenpindepe, nenpiчepe; nezъmislipe. [ἀ, συλλαμβάνω].

Ἀσυλλόγιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, nerînditŭ; nesokotitŭ; (лоц:) nevрmatŭ dвne pergлele silоqismвлvї. 2) (акт:) nedenpinsŭ, nekapavilŭ de a se rîndi, saŭ a se sokoti; linsitŭ de жvdikatъ. [ἀ, συλλογίζομαι].

Ἄσυλος (ὁ, ἡ), = Ἀσύλητος, sirвpŭ, nesвnъratŭ, nenpimeждвitŭ, ші чл:. ‖ (sвbst:) Ἄσυλον (τὸ), локŭ (temплв, ші чл:) апъpatŭ, nekълkatŭ, вnde pefъgtorвл asirвpîndъ se skapъ, локŭ de skъnape. [ἀ, σῦλον].

Ἀσύμβατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βάτως, neînвoitŭ, nenotpivitŭ. [ἀ συμβαίνω].

Ἀσύμβλητος (ὁ, ἡ), neasemъnatŭ; nedatŭ kъ sokoteala. [ἀ, συμβάλλομαι].

Ἀσυμβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, nъ kontpivвieskŭ. [din

Ἀσύμβολος (ὁ, ἡ), nekontpivвitorŭ de naptea sa; (fir:) nesoцiavilŭ. ‖ «Δεῖπνον —». At: чinъ fъkътъ fъrъ kontpivвipe. [ἀ, συμβολή]. [de вnde

Ἀσυμβόλως, adв: fъrъ kontpivвipe (Tърч: pefenea).

Ἀσυμβούλευτος (ὁ, ἡ), nesfътvitŭ. [ἀ, συμβουλεύομαι].

Ἀσυμμετρία (ἡ), nesimetpie, nenotpivitate лa mъsвръ. [din

Ἀσύμμετρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μέτρως, nenponopцionatŭ; neasemъnatŭ; nenotpivitŭ. [ἀ, σύμμετρος].

'Ασυμμιγὴς, έος, ші

'Ασύμμικτος (ὁ, ἡ), neamestekatъ înnpeвnъ; nesoцiaвilъ, neînвoitъ кв алціі. [ἀ, συμμίγνυμι].

'Ασυμμνημόνευτος (ὁ, ἡ), neцinвtъ minte, ші nenomenitъ înnpeвnъ кв алteле. [ἀ, συμμνημονεύομαι].

'Ασυμπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), neînkeratъ înnpeвnъ; (fir:) nekonstpвitъ din maĭ mвlte înnpeвnъ. [ἀ, συμπήγνυμι].

'Ασυμπάθεια (ἡ), nekompътimipe, лipsъ de simпatie. [din

'Ασυμπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -αθῶς, nекompътimitopъ (чел че n' ape simпatie кътре чinева). [ἀ, συμπαθής].

'Ασύμπλεκτος (ὁ, ἡ), nekomплetitъ, neв nitъ кв алtвл; neînвoitъ. [ἀ, συμπλέκομαι].

'Ασυμπλήρωτος (ὁ, ἡ), nekomплinitъ, nedesъвîpшitъ. [ἀ, συμπληροῦμαι].

'Ασύμπλοκος (ὁ, ἡ), ='Ασύμπλεκτος. [ἀ, συμπλοκή].

'Ασύμπτωτος (ὁ, ἡ), neîntîmплatъ, saъ de neîntîmплat. [ἀ, συμπίπτω].

'Ασυμπώρωτος (ὁ, ἡ), (прinч: desnpe oasc) neлipitъ прin прindepe de nosriцъ, nелegatъ. [ἀ, συμπωρόομαι -οῦμαι].

'Ασυμφανὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φανῶς. neaрътatъ кв totвл ші de odatъ; neвъzвtъ; nekвnoskвtъ; nелътвpitъ. [ἀ, συμφαίνω].

'Ασύμφορος (ὁ, ἡ), nefолositopъ. [ἀ, σύμφορον]. [de вnde

'Ασυμφόρως, adв: fъpъ folosъ.

'Ασυμφυὴς, έος (ὁ, ἡ), nenotpiвitъ, neвnitъ; neînвoitъ, nefiind de aчeeaшi natвpъ. [ἀ, σὺν, φυή].

'Ασύμφυλος (ὁ, ἡ), nepвditъ, stpeinъ; (fir:) neasemъnatъ; nesoцiaвilъ; neînвoitъ. [ἀ, σὺν, φυλή].

'Ασύμφυρτος (ὁ, ἡ), nefpъmîntatъ înnpeвnъ; neamestekatъ; nenвtвtъ a se вni, amestekа кв алtвл. [ἀ, συμφύρω]. (vezĭ ші ἀσύγχυτος).

'Ασύμφυτος (ὁ, ἡ), ='Ασυμφυής. [ἀ, συμφύω].

'Ασυμφωνία (ἡ), nekonглъзвipe; (fir:) nenotpiвipe, neînвoipe. [din

'Ασύμφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, nenotpiвitъ (прinч: ла sвnete, ші вorвipe, iap fir: ла пъpepe), neînвoitъ. [ἀ, σύμφωνος].

'Ασυνάγωγος (ὁ, ἡ), (Bis:) = 'Αποσυνάγωγος. [ἀ, συναγωγή].

'Ασυναίρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως (гram:) neîntpвnitъ (adikъ întpв kape nв se вnesк doъ вокале întp'вna. и: e: ἀληθ-έα -ῆ). [ἀ, συναιρέομαι].

'Ασύναχτος (ὁ, ἡ), nestpînsъ, nekвlesъ, neadвnatъ; (лоц:) nenpodвkътopъ de konклвsie, neapгвmentatъ; neцiitopъ de шipъ. «Λόγοι—». Епікт: (Bis:) skosъ din adвnapca kpedinчoшilop, afopisitъ. [ἀ, συνάγομαι].

'Ασυναλγής, έος (ὁ, ἡ), nekomпътimitopъ, nekonsimцitopъ de dвpepe. [ἀ, σὺν, ἄλγος].

'Ασυνάλειπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λείπτως, = 'Ασυναίρετος. [ἀ, συναλείφομαι].

'Ασυνάλλακτος (ὁ, ἡ), кв каре nв noate тракта чinева înвoipe de daравepe; nekomвnikавilъ; neînnpietenitъ. [ἀ, συναλλάσσομαι].

'Ασύναπτος (ὁ, ἡ), nevnitъ, nелegatъ înpeвnъ; [ἀ, συνάπτομαι].

'Ασύναρθρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άρθρως, (гram:) nekoплegatъ прin aptikолъ. [ἀ, σὺν, ἄρθρον].

'Ασυναρίθμητος (ὁ, ἡ), nenвmъratъ înpeкnъ кв алціі. [ἀ, συναριθμοῦμαι].

'Ασυνάρμοστος (ὁ, ἡ), nenotpiвitъ, nekonвinattъ кв чева. [ἀ, συναρμόζομαι].

'Ασυνάρτητος (ὁ, ἡ), nekonцinвtъ în шipъ, nekoплegatъ; (metp: noes: вepsъ) komпвssъ din difepite metpe, saъ eteponene pitme. [ἀ, συναρτῶμαι].

'Ασύνδετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δέτως, nelegatъ înnpeвnъ, nevnitъ, nenotpiвitъ; (гram: ші pet:) чел fъpъ konivnкціі (σύνδεσμοι). [ἀ, συνδέομαι].

'Ασύνδηλος (ὁ, ἡ), = 'Ασυμφανὴς, ші ἄδηλος. [ἀ, σὺν, δῆλος].

'Ασυνδύαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, nevnitъ în doime, neînnperekeatъ; (fir:) nekъsътopitъ. [ἀ, συνδυάζω].

'Ασυνείδητος (ὁ, ἡ), чел че n'ape aчeeaшi штiinцъ кв алціі desnpe вpe вnъ лвkpв. 2) nekonштiinцosъ. [ἀ, σὺν, εἰδέω]. [de вnde

'Ασυνειδήτως, adв: fъpъ штiinцъ eksaktъ de чева. «'Ασυνειδήτως τοῖς ἄλλος». Пл: fъpъ штipea челор-л-алці. 2) fъpъ konштiinцъ.

'Ασυνείκαστος (ὁ, ἡ), nedatъ вine кв sokoteala din înnpeвnъ oвservape a лвkpвpilop. [ἀ, συνεικάζω].

'Ασύνεργος (ὁ, ἡ), nekonлвkpътopъ, neaжвtътopъ, nefolositopъ. [ἀ, συνεργός].

'Ασυνεσία (ἡ), nenpiчepere; neînцelepчiвne. [ἀ, σύνεσις].

'Ασυνετέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ nenpiчenвtъ, neînцelepitъ, nepodъ. [din

'Ασύνετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως, neînцelegътopъ; neînцelepitъ; nemintosъ. 2)

(pap) neînțelesъ. nepriceпъtъ. [ἀ, συνετός].

'Ασυνηγόρητος (ὁ, ἡ), lipsitъ de advokatъ; neокrotitъ, neaжъtatъ, neapъratъ. [ἄ, συνηγορεῦμαι].

'Ασυνήθεια (ἡ), neobiчnъinцъ, nedeprindepe. [din

'Ασυνήθης, εος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -ήθως, neobiчnъitъ, nedeprinsъ. [ἀ, συνήθης].

'Ασυνήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: în lokъ de 'Ασύνετος.

'Ασυνθεσία (ἡ), kълkape de înboipe, de kontraktъ. [ἀ, συνθεσία].

'Ασυνθετέω -ῶ, biit: -ήσω, kalkъ kondiцiile de înboipe. [din

'Ασύνθετος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -θέτως, nekompъsъ, simplъ. 2) (gram:) neregъlatъ în kompъnere. 3) neînboitъ; nesoцiabilъ. 4) nepriimitorъ, saъ nepъzitorъ de înboieлї; nekredinчosъ; neînpъkatъ; (fig:) nesigъrъ, nestatornikъ. 5) netokmitъ, neînboitъ. [ἀ, συντίθεμαι].

'Ασυνίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), = 'Ασυνείδητος. [ἀ, σὺν, ἴστημι].

'Ασυννεφὴς, έος (ὁ, ἡ), nenegъrosъ, saъ neînnoratъ. [ἀ, σύννεφον].

'Ασύννους, ου (ὁ, ἡ), nepъsъ ne rîndъrї; nebъgъtorъ de seamъ. [ἀ, σύννους].

'Ασυνόδευτος (ὁ, ἡ), neînsoцitъ în kълъtopie, lipsitъ de kompanie la drъmъ. [ἀ, συνοδεύω].

'Ασύνοπτος (ὁ, ἡ), nevъzъtъ totъ de o datъ. [ἀ, σύνοπτος].

'Ασυνουσίαστος (ὁ, ἡ), neadъnatъ kъ niminea, nesoцiabilъ. [ἀ, συνουσιάζω].

'Ασύντακτος (ὁ, ἡ), nepъsъ la rîndъ înprexъnъ; neregъlatъ; negъtitъ. 2) nepropoрцionatъ. 3) (gram:) nekompъsъ dъne regъlele sintaksъlї. 4) nesъpъsъ la pъbliче kontribuцii. [ἀ, συντάττομαι].

'Ασυνταξία (ἡ), neînțokmipe regъlatъ, konfъzie, nepîndъialъ. 2) (gram:) lipsъ de sintaksъ. 3) nekontribuire la pъbliче trebuinцe. [ἀ, σύνταξις].

'Ασύντατος (ὁ, ἡ), nepriimitorъ de mъltъ întindepe, adikъ silinцъ. [ἀ, συντείνομαι].

'Ασυντέλεστος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -έστως, nedesъvîrșitъ. [ἀ, συντελέομαι].

'Ασυντελὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adv: -ελῶς, nekontribuitorъ de naptea sa (maї kъ seamъ în obștestї grexъцї); nedapnikъ; (în цen:) nefolositorъ. 2) = 'Ασυντέλεστος. [ἀ, συντελής].

'Ασύντονος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -τόνως, nъ prea întinsъ, slabъ; (fig:) neaktivъ, nesîrgъitorъ. [ἀ, σύντονος].

'Ασύντρητος (ὁ, ἡ), negъspitъ de totъ. [ἀ, σὺν, τράω].

'Ασύντριπτος (ὁ, ἡ), nesfъrîmatъ, nespartъ. [ἀ, συντρίβομαι].

'Ασυνύπαρκτος (ὁ, ἡ), neexsistatъ înprexъnъ kъ altъl; saъ чel че n'are aчeeaшї eksistinцъ (fiinцъ) kъ altъl. [ἀ, συνυπάρχω].

'Ασυρὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, σύρω în însem: de mъturъ] nekurъцitъ; (fig:) skîrbosъ.

'Ασύρικτος (ὁ, ἡ), nefixeratъ, nevatжokopitъ prin fixerъtъrъ. [ἀ, συρίζω].

'Ασυσκεύαστος (ὁ, ἡ), nestrînsъ, nepъsъ la lokъl sъu, nedepetikatъ. [ἀ, συσκεύαζω]. [de unde

'Ασυσκευάστως, adv: în nepîndъialъ, nedepetikat.

'Ασυστασία (ἡ), neînțokmipe, lipsъ de sistemъ, nepîndъialъ, turburare (akatastasie). [mi

'Ασύστατος (ὁ, ἡ), neînțokmitъ, chel fъrъ sistemъ, saъ șirъ de unъ prîndъialъ; nestatornikъ, neînboitъ kъ sine, konfuziatъ. [ἀ, συστάομαι].

'Ασύστολος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -όλως, nesfiitъ, nefirikosъ. 2) (gram:) neskurtatъ prin skimbare de silabe lungъ în skurtъ. [ἀ, συστέλλω].

'Ασύστροφος (ὁ, ἡ), nepesuvitъ; nestrînsъ; (fig:) nestrimtoratъ; (desprе kuvinte) = 'Ασυγκρότητος, ші "Ατονος. [ἀ, συστρέφω].

'Ασύφηλος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ῎συλος, saъ ἀ, σῦς, φηλός] de nimikъ, de desprexit, netrebnikъ; (ші akt:) nevinstitorъ, obraznikъ.

"Ασυχος (ὁ, ἡ), Dor: în lokъ de ἥσυχος.

'Ασφάδαστος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -άστως, nepъtimaшъ de spasme, ші pesъpitorї (ne bъtînd din mîinї saъ din picioare); (fig:) liniштitъ; (ші akt:) neadъkъtorъ de spasme. [ἀ, σφαδάζω].

'Ασφακέλιστος (ὁ, ἡ), negangrenatъ (la oase maї mult). [ἀ, σφακελίζω]. (vezї σφάκελος).

"Ασφακτος (ὁ, ἡ), neînjunghiatъ. [ἀ, σφάττω].

'Ασφάλεια (ἡ), sigurangцъ (înkredinцare de a nu pъtimi bine unъ rъu); statornicie; nebunъialъ; nefirikъ. [ші

'Ασφάλειος (ὁ), = 'Ασφάλιος. [ші

'Ασφαλέως, adv: poet: în lokъ de 'Ασφαλῶς. [din

'Ασφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), nekulcatъ, nekъzutъ; sine ші drept stътътorъ; neclintitъ; nepotiknitъ; statornikъ; nepriмejduitъ; saъ nepriмejdiosъ; sigurъ. [ἀ, σφάλλω]. [de unde

'Ασφαλίζω, (ші miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω,

-ίσομαι, asirȣpezȣ̆; înkpedinцezȣ̆ (прin кezъшie, ші чл:); întъpeskȣ̆, препъzeskȣ̆; (miж:) багȣ̆ de seamъ, mъ апъpȣ̆. 2) înкȣiȣ̆ (sпpe sirȣpanцъ). 3) (кȣ ак:) deпъptezȣ̆, преîntîmпinȣ̆ прimeжdie. [ші

Ἀσφάλιος (ὁ, ἡ), (епit: ал лȣї Nептȣnȣ̆) цiitopȣ̆ în sirȣpanцъ ал пъmîntȣлȣї, = Ασφαλίων.

Ἀσφάλισις, εως (ἡ), asirȣpape; îътъpipe; înкȣiepe. [ші

Ἀσφάλισμα (τὸ), op че sлȣжеште sпpe asirȣpape; sпpiжinȣ̆; întъpitȣpъ; saвȣpъ de корабie; кezъшie; zълогȣ̆, ші чл: [ἀσφαλίζω].

Ἀσφαλίων, ονος (ὁ), = Ἀσφάλιος.

Ἀσφαλτίας, ου (ὁ), [ἀ, σφάλλω] чел din ȣpmъ вертебpȣ (osȣ̆ de înкeietȣpъ) ал шipeї sпinъpiї.

Ἀσφαλτίζω, biit: -ίσω, miposȣ̆ a asfaлtȣ̆, ad: a пъкȣpъ, saȣ̆ a katpanȣ̆. [ші

Ἀσφάλτιον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de tpifoiȣ̆. [ші

Ἀσφαλτίτης, ου (ὁ), ші Ἀσφαλτῖτις, ιδος (ἡ), копpinzъtopȣ̆ de (saȣ̆ компȣsȣ̆ din) пъкȣpъ, op katpanȣ̆. [din

Ἄσφαλτος (ἡ), [ἀσφαλής] asfaлtȣ̆; пъкȣpъ, saȣ̆ katpanȣ̆. (вezї ші πίσσα). [de ȣnde

Ἀσφαλτόω -ῶ, biit: ώσω, ȣnгȣ̆ кȣ asfaлtȣ̆, кȣ пъкȣpъ, кътpъnezȣ̆. [ші

Ἀσφαλτώδης, εος (ὁ, ἡ), asfaлtosȣ̆, ка katpanȣл, saȣ̆ плinȣ̆ de пъкȣpъ.

Ἀσφάλτωσις, εως (ἡ), ȣnцepe кȣ пъкȣpъ, saȣ̆ кътpъnipe. [ἀσφαλτόω].

Ἀσφαλῶς, adв: sirȣp, statopnik; кȣ înкpedinцape; fъpъ fpikъ, saȣ̆ прimeжdie. [ἀσφαλής].

Ἀσφαραγέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: în локȣ̆ de σφαραγέω. [din

Ἀσφάραγος (ὁ), поet: în локȣ̆ de σφάραγος. || At: în локȣ̆ de Ἀσπάραγος.

Ἀσφαραγωνία (ἡ), At: în локȣ̆ de Ἀσπαραγωνία.

Ἄσφε, Ἄσφι, Еол: în локȣ̆ de σφε, σφι.

Ἄσφιγκτος (ὁ, ἡ), nestpînsȣ̆, saȣ̆ de nestpîns (în легаpe). [ἀ, σφίγγομαι].

Ἀσφοδέλινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ de asfodeлȣ̆. [din

Ἀσφόδελος (ὁ), asfodeлȣ̆, aiшopȣ̆ (ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, saȣ̆ fлoape ка кpinȣ). [de ȣnde

Ἀσφοδελὸς (ὁ), поet: локȣ̆ копpinzъtopȣ̆ de asfodeле, (ші în цen:) de fлopї. «Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα». Od: A. [ші

Ἀσφοδελώδης, εος (ὁ, ἡ), din soiȣл asfodeлeлop.

Ἀσφράγιστος (ὁ, ἡ), непечетлȣitȣ̆; neînsemnatȣ̆. [ἀ, σφραγίζω].

Ἀσφυκτέω -ῶ biit: -ήσω, n' amȣ̆ de локȣ̆ (saȣ̆ amȣ̆ пpea sлaвȣ̆) пȣлsȣ̆, бътaie de вînъ; (fir:) sȣntȣ̆ netȣpбȣpatȣ̆. [din

Ἄσφυκτος ὁ, ἡ), непpiчinȣitopȣ̆ de бътaie de вînъ (sпasmȣ̆, pesъpipe, tȣpбȣpape); чел fъpъ de, saȣ̆ кȣ sлaвъ бътaie de вînъ. 3) чел че nȣ se бate ка вîna. [ші

Ἀσφυξία (ἡ), asfiksie, лiпsъ, saȣ̆ înчetape de бътaie de вînъ. [ἀ, σφύζω].

Ἀσχαλάα, Ion: în локȣ̆ de Ἀσχαλᾷ 3: sinг: пeps: a пpez: xotъp: ал лȣї

Ἀσχαλάω -ῶ, (fъpъ biit:) поet: în локȣ̆ de

Ἀσχάλλω [ἄχος], biit: αλῶ, (кȣ dat: saȣ̆ ак: преп:) mъ пекъжeskȣ̆, mъ пemȣлцȣmeskȣ̆ de чева, saȣ̆ акȣпpa кȣiва. 2) (stpъm:) къieskȣ̆ пе чinева, saȣ̆ mi se faче miлъ de чinева.

Ἀσχέδωρος (ὁ), поpкȣ̆ mistpeцȣ̆.

Ἄσχετος (ὁ, ἡ), (кȣ цen:) перелацiosȣ̆ кȣ алtȣ̆ чева, sinгȣpatikȣ̆; aбstpaktȣ̆, saȣ̆ aбsoлȣtȣ̆. 2) поet: neцinȣtȣ̆; nesȣfepitȣ̆; 3) nemъsȣpatȣ̆, ковîpшitopȣ̆. [ἀ, σχέω neîntp:]. [de ȣnde

Ἀσχέτως, adв: fъpъ nічї o релацїe; aбstpakt. 2) fъpъ mъsȣpъ, кȣ ковîpшipe.

Ἀσχημάτιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τίστως, nefopmatȣ̆, nefiгȣpatȣ̆; (teoлoц:) nematepiaлȣ̆, neîntpȣпatȣ̆. 2) (кȣвîntȣ̆) чел fъpъ fiгȣpї (гpam: saȣ̆ pet:), neînfpȣmȣseцatȣ̆, nemeшteшȣцitȣ̆. [ἀ, σχηματίζω].

Ἀσχήματος (ὁ, ἡ), (гpam:) = Ἀσχημάτιστος.

Ἀσχημονέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ поptȣ̆ ȣpît, nekȣвiinчos, nepȣшinat, fъpъ pîndȣiaлъ, fakȣ̆ nekȣвiinчoase, nenotpiвite sxime, гpimase, mъ apъtȣ̆ ȣpîчosȣ̆, nȣ fakȣ̆ бȣnъ fiгȣpъ. [ші

Ἀσχημόνως, adв: ȣpît, fъpъ кȣвiinцъ, ші вȣnъ pîndȣiaлъ. [ἀσχήμων].

Ἄσχημος (ὁ, ἡ), (pap) în локȣ̆ de Ἀσχήμων.

Ἀσχημοσύνη (ἡ), ȣpîчioasъ, nekȣвiinчoasъ пȣptape, saȣ̆ faптъ. [din

Ἀσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), nefiгȣpatȣ̆, nefopmatȣ̆. 2) pъȣ̆-fiгȣpatȣ̆, de xȣлit. [ἀ, σχῆμα]

Ἀσχιδὴς, έος. = кȣ

Ἄσχιστος (ὁ, ἡ), nepȣптȣ̆; nesfiшiatȣ̆; nedesпъpцitȣ̆; (прin ȣpm:) nestpikatȣ̆. [ἀ, σχίζω].

Ἀσχολέω, -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ ак:) окȣпȣ̆ пе чinева кȣ tpeaбъ, îл fakȣ̆ a se îndeлetniчi ла чева; (pap nestp: saȣ̆ ел: în локȣ̆ de || пas: saȣ̆ miж: кȣ ак: преп:) mъ îndeлetniчeskȣ̆ ла чева. «Ἀσχολοῦντας μὲν καὶ πολεμοῦντας φαίνεσθαι ἀγαθοὺς, εἰ-

ρήνην δ' ἄγοντας καὶ σχολάζοντας ἀνδραποδώδεις». Apist: [ἄσχολος]. [de ȣnde

'Ασχόλημα (τὸ), = кȣ

'Ασχολία (ἡ), окȣпацie, лȣкрȣ, treaвъ. 2) (кȣ цen:) desокȣпацie, опрire de ла лȣкрȣ. «Ἀσχολίαν παρέχω (παρασκευάζω) τινι». = ἀσχολῶ, saȣ ἀπασχολῶ. [din

"Ασχολος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όλως, îndeлetnічitȣ ла treaвъ, saȣ лȣкрȣ. [ἀ, σχολή].

'Ασώδης [ἄση], εος (ὁ, ἡ), simцitorȣ, saȣ прічinȣitorȣ de неплъчере (греȣtate, непоftъ, греацъ). 2) поet: [ἄσις] nopoiosȣ, бълtosȣ.

'Ασωματία (ἡ), (Бis:) nefiinцъ de trȣпȣ. [ἀσώματος].

'Ασωματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), каре seamъnъ a fi fъръ trȣпȣ. [ἀσώματος, εἶδος].

'Ασώματος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, чел fъръ trȣпȣ, nematepiaлȣ. [ἀ, σῶμα]. [de ȣnde

'Ασωματότης (ἡ), = 'Ασωματία.

"Ασωμος (ὁ, ἡ), = 'Ασώματος.

"Ασωστος (ὁ, ἡ), = "Ασωτος, nemîntȣitȣ, fъръ пъdeшde de mîntȣipe. [ἀ, σώζομαι].

'Ασωτεία (ἡ), калitatea, ші пȣrtapea nemîntȣitȣлȣї, пръпъditȣлȣї. [ші

'Ασωτεῖον (τὸ), локȣ de пръпъdipe (moралъ), de кȣрвъsъpie, ші чл: [din

'Ασωτεύομαι, віit: -εύσομαι, trъieskȣ în пръпъditoape desfpînъpї. [ші

'Ασωτία (ἡ), = Ασωτεία [ἄσωτος]. [de ȣnde

'Ασωτιεῖον (τὸ), 'Ασωτεῖον.

'Ασωτοδιδάσκαλος (ὁ), înвъцъtorȣ de desfpînъpї (Епігр: Kom:) [ἄσωτος, διδάσκαλος].

'Ασωτοποσία (ἡ), пръпъditoape бъȣtȣръ de desfpînatȣ. [ἄσωτος, πόσις].

"Ασωτος (ὁ, ἡ), nemîntȣitȣ, пръпъditȣ; (de ȣnde овіч:) непъstpъtorȣ, pisiпitorȣ, saȣ келtȣitorȣ în desfpînъpї; ръȣ-пъръвitȣ, destpъmatȣ, корȣпtȣ. 2) поet: (кȣ dat:) nemîntȣitorȣ; пръпъditorȣ. [ἀ, σώζομαι]. [de ȣnde

'Ασώτως, adв: în кіпȣ непъstpъtorȣ, пръпъditorȣ; saȣ în desfpînape.

'Ασωφρόνιστος (ὁ, ἡ), neînцелепцitȣ, neîndpeпtatȣ. 2) (pap акt:) neînцелепцitorȣ, saȣ nekontpiвȣitorȣ ла înцелепцipe. [ἀ, σωφρονίζω]

"Ατα (ἁ), Dop: în локȣ de "Ατη.

'Ατακτέω -ῶ, віit: -ήσω, fakȣ nepîndȣieлї, sîntȣ перегȣлatȣ; (despre ost:) nȣ mъ afлȣ ла pîndȣл, saȣ postȣл meȣ; îmї калкȣ datopiiле. ["Ατακτος]. [de ȣnde

'Ατάκτημα (τὸ), пȣrtape перегȣлatъ, nepîndȣiaлъ.

"Ατακτος (ὁ, ἡ), перегȣлatȣ, непъzitorȣ de бȣпъ pîndȣiaлъ; amestekatȣ; neaшezatȣ, ръȣ-пъръвitȣ. 2) (ostaшȣ) непȣsȣ ла pîndȣ, saȣ непъzitorȣ de postȣл sъȣ. 3) nexotъpîtȣ, nefiksatȣ. [ἀ, τάττομαι]. [de ȣnde

'Ατάκτως, adв: îъръ pîndȣiaлъ, ші чл:

'Αταλαιπώρητος (ὁ, ἡ), (ші adв): -ήτως, nemлъdiatȣ snpe miлъ, nemiлosȣ кътре непорочіцї. [ἀ, ταλαιπωρέω]. 2) = кȣ

'Αταλαίπωρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) πώρως, nevoitorȣ a se da ostenелеї, лепешȣ, neînгріжatȣ. 2) (лȣкрȣ) fъкȣtȣ fъръ ostenеaлъ, fъръ бъtaie de капȣ, лesnічosȣ. [ἀ, ταλαίπωρος].

'Ατάλαντος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ adȣn: τάλαντον] (кȣ dat:) de o potpівъ ла кȣmпъnipe, saȣ греȣtate; asemenea.

'Αταλάφρων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Αταλόφρων.

'Ατάλλω (fъръ віit:), [ἀταλὸς] хръneskȣ, kreskȣ кȣ îngріжipe, ші пъpinteaskъ dparoste; каȣtȣ de апроапе; (pas: saȣ між:) mъ хръneskȣ, kreskȣ, mъ mъreskȣ. 2) (nestp:) mъ жокȣ; saлtȣ, sъpȣ dъnцînd. [de ȣnde

'Ατάλματα (τὰ), поet: жȣкъpiї; sъpitȣpї.

'Αταλὸς, ὴ, ὸν, поet: fpaцedȣ, tînъpȣ, копілъreskȣ. [în afinitate кȣ ἁπαλός].

'Αταλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ minte копілъreaskъ, simплȣ, fъръ ръȣtate ка ȣnȣ копілȣ. [ἀταλὸς, φρήν].

'Αταλόψυχος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ fpaцedȣ (слaвȣ, преа simцitorȣ) sȣfлetȣ, saȣ inimъ. [ἀταλὸς, ψυχή].

'Αταμίευτος (ὁ, ἡ), непъstpatȣ, непȣsȣ віne. 2) непъstpъtorȣ, pisiпitorȣ. [ἀ, ταμιεύομαι]. [de ȣnde

'Αταμιεύτως, adв: fъръ пъstpape, крȣцape, saȣ економie.

'Αταξία (ἡ), nepîndȣiaлъ. [ші

'Ατάξιος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ de "Ατακτος. [ἀ, τάξις]. (прінч: σφυγμὸς).

'Αταπείνωτος (ὁ, ἡ), neȣmiлitȣ, nesmepitȣ; (прін ȣрm:) mapinimȣ, mîndpȣ. [ἀ, ταπεινοῦμαι].

'Ατάρ, коніȣпкц: поet: (прінч: înпpot:) = 'Αλλὰ, чі, dap, însъ. 2) аша dap, ші чл: (vezї ші Αὐτάρ).

'Αταρακτέω -ῶ, віit: -ήσω, nȣ mъ tȣpбȣpȣ, sîntȣ лініштitȣ. [ἀτάρακτος].

'Αταρακτοποιησίη (ἡ), fачере de чева fъръ tȣpбȣpape, saȣ patimъ. [ἀτάρακτος, ποίησις].

'Ατάρακτος (ὁ, ἡ), netъrbъbratъ, nekonfъsiatъ, linimtitъ (sъfletemte), = 'Ατάραχος]. mi

'Αταραξία (ἡ), netъrbъbrape, linimte (sъfletеaskъ). [mi

'Ατάραχος (ὁ, ἡ),='Ατάρακτος [ἀ, ταράττω]. [de ъnde

'Αταράχως, adv: fъrъ tъrbъbrape, linimtit.

'Ατάρβακτος, mi adv: -άκτως, Dop: mi

'Αταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), mi adv: -βῶς, mi

'Ατάρβητος (ὁ, ἡ), mi adv: -ήτως, noet: nefpîkosъ, nesnъimîntatъ; netъrbъbratъ. [ἀ, ταρβέω].

'Αταρβίζομαι, biit: -ίσομαι, noet: arътъ nefpikъ, sîntъ nesnъimîntatъ, netъrbъbratъ. [ἀταρβὴς].

'Αταρίχευτος (ὁ, ἡ), nepъstrъmatъ, netъbъčitъ; nebъlsъmitъ, mi чл: [ἀ, ταριχεύω].

'Ατάρμυκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ταρμύζω]. ='Αταρβὴς, mi ἄφοβος.

'Αταρπιτὸς, mi 'Αταρπὸς (ἡ), noet: (npin mъtape de litepe) ='Ατραπὸς.

'Αταρτηρὸς, ά, ὸν, mi 'Ατάρτηρος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de 'Ατηρὸς, vътъmъtorъ, krъdъ, asnpъ; desnpeцъitorъ, nevinstitorъ.

'Ατάρχευ(χυ)τος, ου (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ταρχεύω, ταρχύω] neînгropatъ.

'Ατασθαλέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: ='Ατασθάλλω. [mi

'Ατασθαλία (ἡ), noet: netrevnivie; rъъtate; obrъznivie, nerîndъialъ; nepozie. [ἀτάσθαλος].

'Ατασθάλλω (fъrъ biit:), noet: sîntъ, lъkrezъ, saъ mъ portъ ka ъnъ

'Ατάσθαλος (ὁ, ἡ), noet: [ἄτη] nemintosъ; neregъlatъ; netrevnikъ; obraznikъ, nevinstitorъ; rъъ, dîrzъ, selvatikъ.

"Αταυρος [ἀ, ταῦρος], mi

'Αταύρωτος (ἡ), (npinч: жъnikъ) neronitъ de taъrъ; (fir: femee) nemepitatъ. [ἀ, ταυρόω].

'Αταφία (ἡ), neînгropъčivne. [din

"Αταφος (ὁ, ἡ), linsitъ de înгropъčivne, neînгropatъ. [ἀ, ταφή].

'Ατάω -ῶ [ἄτη], biit: -ήσω, noet: (pap, saъ neîntp: în akt:) vatъmъ. || (nas:) mъ vatъmъ, mъ pъгъbeskъ. (vezi mi 'Ατέων).

"Ατε (npinч:) next: îm: al lъi "Οστε. || (ka adv: kъ partч: etiolou: el: de prep: κατὰ, saъ διὰ) ka ъnъl ce, fiind kъ... «Μετὰ ἱδρῶτος, ἅτε καὶ θέρους ὄντος». Plt: 2) (asemn:)=Καθὰ, Καθάπερ, ka. «Κτείνειν ἀλλήλους ἅτε πολεμίους». Ep: «Πῦρ ἅτε διαπρέπει». Hind: (vezi mi Ὡς). 3) (pap înpot:) = Καί τοι, kъ toate kъ. «"Ατε θρασὺς.» Non:

"Ατεγκτος (ὁ, ἡ), (mi adv:) -κτως, [ἀ, τέγγω] nexdatъ, nemoiatъ; (fir:) nemlъdiatъ, neîndъplekatъ, nemilostivъ; nemîngriatъ.

'Ατειρὴς [ἀ, τείρω], έος (ὁ, ἡ), noet: neobositъ, neostenitъ; vîptosъ, tape, asnpъ, nemlъdiatъ, neîndъplekatъ. (vezi mi "Ατρυτος).

'Ατείχιστος (ὁ, ἡ), neînnpreжtъitъ, saъ neîntъrîtъ kъ zidъ (vetate). [ἀ, τειχίζω].

'Ατέκμαρτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τεκμαίρομαι] ne datъ kъ sokoteala, nerivitъ; nekъnoskътъ; nerîndittъ; nepreveъzътъ; nepreкinzъitъ. (vezi mi 'Ανείκαστος). || (next:) 'Ατέκμαρτα,=kъ

'Ατεκμάρτως, adv: fъrъ dape kъ sokoteala, fъrъ prerîndipe; op kъm s' ap întîmpla.

'Ατέκμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de "Ατεκνος. [ἀ, τέκω].

'Ατεκνέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ fъrъ kopii. [mi

'Ατεκνία (ἡ), linsъ de kopii. saъ nedestoînivie de a fave kopii, stîrnivizne. «Ψυχῆς — ». Skp: [din

"Ατεκνος (ὁ, ἡ), (el ce n' ape, saъ nъ noate dobindi kopii. [ἀ, τέκνον]. [de ъnde

'Ατεκνόω -ῶ biit: -ώσω, linseskъ ne činева de kopii; îl fakъ nepoditorъ de kopii.

'Ατέλεια (ἡ), nedesъvîrшipe; 2) nedъжnivie, asidosie. [ἀτελής].

'Ατελείωτος (ὁ, ἡ), nedesъvîrшitъ. [ἀ, τελειόω]. 2) = kъ

'Ατέλεστος (ὁ, ἡ), nesъvîrшitъ, neisnpъvitъ. 2) neiniцiatъ în mistepii; nînгъpitъ, snъrkatъ. || (next:) 'Ατέλεστα, adv: noet: fъrъ isnравъ, fъrъ folosъ, în zadarъ. [ἀ, τελέομαι].

'Ατελεσφόρητος (ὁ, ἡ), nepodъkътorъ de pesъdatъ; nesnopitorъ. 2) (nomъ) nepoditorъ, saъ neцiitorъ de poade, nînъ a se koače. [ἀ, τελεσφορέω].

'Ατελεύτητος (ὁ, ἡ), [ἀ, τελευτάω]; (pap) nesъvîrшitъ, saъ ne жъmътate isnpъvitъ. 2) fъrъ sfîrшitъ, mi = kъ

'Ατέλευτος (ὁ, ἡ), noet: nesfîrшitъ, nemъrцinitъ, vecnikъ. [ἀ, τελευτὴ].

'Ατελὴς, έος (ὁ, ἡ), nedesъvîrшitъ, neîndeplinitъ. «'Ατελὲς μηδὲν ἡ φύσις ποιεῖ». Apist; 2) (obič:) nesъnssъ la daждie, nedaжnikъ; fъrъ kelъziel. «Λιμὴν — ». Pld: «Βοσκήματα ἀτελῆ». Apst: (mi kъ цen:) «Τούτων ἁπάντων ἀτελεῖς ἐσμὲν». Lъч; 3) (pap mi noet:) 'Ατέλεστος, neiniцiatъ. [ἀ, τέλος].

'Ατελίη (ἡ), Ion: în локъ de 'Ατέλεια.
'Ατελώνητος (ὁ, ἡ), невъмъitъ, saъ nesъпъsъ ла вамъ, орї zeчiъiалъ. [ἀ, τελωνέω].
'Ατέμβω (fъръ biit: ші алтъ timпъ), поet: [ἄτη] (къ ак:) вatъmъ; sъпъръ; amъцeskъ. || (пas: къ цen:) sîntъ лiпsitъ, n' amъ. || (къ dat:) sîntъ нешълцъmitъ; mъ плîngъ de чева; хълeskъ.
'Ατενὴς [ἀ, întinz: τείνω], έος (ὁ, ἡ), (прiпч:) преа întinsъ; (fiг:) преа бъгъtorъ de seamъ ла чева; stъpъitorъ; statopnikъ; neskimвatъ în пъpepea sa, nedesdъплекatъ, nemoiatъ; stpaшnikъ, кpъdъ. || (neъt:) 'Ατενὲς, adв: = (ші maї întp: de кît) 'Ατενῶς. [de ъnde
'Ατενίζω, лiit: -ίσω, (къ ак: преп: ші pap къ dat:) mъ ъitъ aцintat (неклiпit), îmї amъ înfiпцї окiї, (ші fiг:) mintea ла чева. de ъnde
'Ατενισμὸς (ὁ), întinsъ прiвiре; înfiпtъ лъape aminte ла чева.
'Ατενῶς. adв: къ окiї întinшї, неклiпit înfiпцї, къ неклintitъ бъгape de seamъ ла чева. 2) къ desъвîpшipe, къ totъл, întokmaї. «'Ατενὲς ἵκελοι». Пind: 3) dpeпt: «'Ατενὲς ἀπ' οἴκων». Eъp: dpeпt (întins) de a кasъ. [вezї ἀτενής].
"Ατερ, adв: saъ преп: Ion: (къ цen:)= "Ανευ, fъpъ, afapъ de «"Ατερ Ζηνός». Iл: O: fъpъ воiнца, ажъtopъл, saъ шtipea лъї Жое; (ші fъpъ кazъ) deoseвї, ла о пapte. «"Ατερ ἥμενον». Iл: A:
'Ατεραμνίη (ἡ), Ion: în локъ de 'Ατεραμνότης. [din
'Ατέραμνος (ὁ, ἡ), [ἀ, τέραμνος] (прiпч: desпpe легъme, fasoле, лinte, ші чл:) nefeptъ вine; nemistъitъ, saъ aneвoe de mistъit; tape, (пропр: ші fiг:) asпpъ, neîndъплекatъ, nemлъdiosъ, ші чл: [de ъnde
'Ατεραμνότης (ἡ), tъpime, вîptoшie; asпpime, ші чл: [ші
'Ατεραμνώδης, εος (ὁ, ἡ), înпъpтъшitъ din însъшimea лъї 'Ατέραμνος.
'Ατεράμων, ονος, At: ші
'Ατέρεμνος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de 'Ατέραμνος.
'Ατερηδόνιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, τερηδονίζομαι] (прiпч: desпpe лemne) nemînкatъ de кapї.
"Ατερθε (θεν), adв: поet: = "Ατερ.
'Ατερμάτιστος, ου, ші
'Ατέρμων, ονος (ὁ, ἡ), netepminatъ, nexotъpîtъ, nemъpцinitъ, nesfîpшitъ; (поet: desпpe оглindъ) potъndъ, черкълosъ. [ἀ, τέρμα.
"Ατερος (a, skъptъ), α, ον, Dop: în локъ de ἕτερος.

"Ατερος (a, лъnгъ), ἀτέρα, θάτερον (цen: θατέρου, ші чл:) At: în локъ de ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, чел алтъ, saъ ъnъл din doї.
'Ατερπέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ neвeseлitopъ, neплъкъtъ, nemълцъmeskъ пе чiнева. [mi
'Ατερπία (ἡ), = 'Ατερψία. [din
'Ατερπὴς, έος (ὁ, ἡ), neвeseлitopъ, neплъкъtъ, sъпъpъtopъ, грецosъ. [ші
"Ατερπος (ὁ, ἡ), = 'Ατερπὴς. [ἀ, τέρπω].
'Ατερψία (ἡ), neînвeseлipe, nemълцъmipe, neadъчepe de плъчepe. [ἀ, τέρψις].
'Ατευκτέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цen:) = 'Αποτυγχάνω, nъ nemepeskъ, nъ 'mї doвîndeskъ skoпъл, dopinца. [din
"Ατευκτος (ὁ, ἡ), nenemepitopъ, neisвъtitopъ în гîndъл sъъ. [ші
'Ατευξία (ἡ), nenemepipe, neisвъtipe de skoпъ. [ἀ, τεύχω, τυγχάνω].
'Ατευχὴς, έος, ші
'Ατεύχητος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, τεῦχος] лiпsitъ de apme, saъ ъneлte.
'Ατέχναστος (ὁ, ἡ), = 'Ατεχνίτευτος. [ἄ, τεχνάζομαι].
'Ατεχνὴς, έος (ὁ, ἡ), nekъnoskъtopъ de nічї ъnъ meшtешъгъ, (ші fiг:) de nічї o вiклenie, nemeшtepъ, neîndemînatikъ, (ші fiг:) simплъ, neвinoвatъ. [ἀ, τέχνη]. [de ъnde
'Ατεχνία (ἡ), neшtiinцъ de meшtешъгъ; neîndemînъtate.
'Ατεχνίτευτος (ὁ, ἡ), nemeшtешъцitъ, natъpaлъ, simплъ, nepefъkъtъ; neînfpъmъseцatъ. [ἀ, τεχνιτεύω].
"Ατεχνος (ὁ, ἡ), = 'Ατεχνὴς. 2) = 'Ατεχνίτευτος. [de ъnde
'Ατέχνως, adв: fъpъ meшtешъгъ, saъ meшtешъцipї (вiклeniї, aшъцitoape ъneлtipї), къ simплitate, fipeшte, în къpъцie.
'Ατεχνῶς, adв: (fiг:) întp'adeвъpъ; къ totъл; întokmaї. [ἀτεχνής].
'Ατέων, ουσα, ον, пaptч: aл (neîntp:) 'Ατέω = 'Ατάω, поet: Ion: neste mъsъpъ îndpъzneцъ, oвpaznikъ, dîpzъ, desnъdъжdъitъ. [din
"Ατη (ἡ), [ἀάω], potiknipe, înпiedikape; грешалъ; amъцipe; вътъmape; пагъвъ; nenopoчipe (прiпч: din пъкate, saъ Dъmnezeeaskъ пъpъsipe); (de ъnde în поецї) o zeitate ъpsitoape, dътътoape de челе asemenea nenopoчipї.
"Ατηκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τήκω] netoпitъ прin fokъ, saъ апъ. [ἀ, τήκομαι].
'Ατημέλεια (ἡ), neînгpiжipe. [шъ
'Ατημελέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цen:) mъ

порцъ къ лепевире, неînгрiжескъ. [din

'Ατημελής, έος (ό, ή), (ші adв:) -μελῶς, = 'Αμελής, неînгрîжitоръ. [ἀ, τημελής]. 2) = къ

'Ατημέλητος (ό, ή), ші adв: -ήτως, неînгрiжitъ, некъвътатъ. [ἀτημελέω].

'Ατημελία (ή), поеt: în локъ de 'Ατημέλεια.

'Ατηρής, έος (ό, ή), поеt: în локъ de 'Ατειρής, саъ = къ

'Ατηρὸς [ἄτη], ά, όν, вътъмъторъ, stpiкъторъ, пръпъditоръ. (вezî ші 'Αταρτηρός).

'Ατίετος (ό, ή), поеt: = 'Ατιτος.

'Ατίζω, вiit: -ίσω, поеt: despрецвieскъ, нечinsteскъ, = 'Ατίω.

'Ατιθάσευ(σσευ)τος [ἀ, τιθασσεύω], ші

'Ατίθασος (σσος), ου (ὁ, ή), неînвлînzitъ, селватікъ; de nedomestiчit. [ἀ, τιθασσός].

'Ατιμαγελέω (άω)-ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ

'Ατιμαγέλης, ου (ὁ), (прinч: тавръ) despрецвitоръ (despърцitъ) de чipada sa, ші пъсквitъ sinгвръ. [ἀ, τιμὴ, ἀγέ·η].

'Ατιμάζω, вiit: -άσω, (къ ак:) нечinsteскъ, despрецвieскъ; 2) (къ inf: саъ dat:) жвdікъ чева, саъ пе чipева невредпікъ de чева. (вezî ші 'Ατιμόω). [ἄτιμος]. [de вnde

'Ατιμασμὸς (ὁ), нечinstipe, despрецвipe. [ші

'Ατιμαστέος, α, ον, посit: ал лві 'Ατιμάζω. [ші

'Ατιμαστὴς, οῦ, ші

'Ατιμαστὴρ (ὁ), поеt: нечinstitоръ, despрецвitоръ.

'Ατιμάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: = 'Ατιμάζω.

'Ατίμητος (ὁ, ή), нечinstitъ, саъ de нечinstit, de despрецвit. 2) непрецвitъ, саъ непрiimitоръ de прецвipe, чел de мвлтъ прецъ. 3) (лец:) «Δίκη — ». Pet: a къpia osîndъ пъ este трebвinцъ de a se хотърî, fiind кврат pîndвitъ de лецî. [ἀ, τιμάομαι].

'Ατιμία (ή), нечinste, adікъ лinsъ, саъ apdікape de чinste, рвшine, окаръ despрецвipe. (vezî ші 'Ατίμωσις). [ἄτιμος].

'Ατίμιος (ὁ ή), непрецiosъ. [ἀ, τίμιος].

'Ατιμοπενθής, έος (ὁ, ή), поеt: плînгъторъ, жълitоръ de нечinstea sa. [ἄτιμος πένθος].

'Ατιμοποιὸς (ὁ, ή), прічinвitоръ de нечinste. [ἄτιμος, ποιός].

"Ατιμος (ὁ, ή), (компар: -ότερος, свпрл: -ότατος) нечinstitъ, despрецвitъ, de лепъdat; (despре monetъ) кape n'are прецъ. саъ требере; (къ цен:) невредпікъ. 2) (прinч:) лinsitъ dвпе лецî de чinste ші dpentвrî de четъцianъ. 2) пввлікатъ de връжmaщъ ал патрii, ші (прin врm:) de omopît de къpe op чine гъръ пedeaвsъ; (în цен:) перesввnatъ. «"Ατιμος τεθνάτω». Лец: Sol: «Τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις». Od: II: [ἀ, τιμή]. [de вnde

'Ατιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, osîndeskъ ла перdepe de чinste ші dpentвrî политіче. (вezî 'Ατιμία). 2) (pap) = 'Ατιμάζω, нечinsteskъ, despрецвieskъ, рвшinezъ.

'Ατιμωρησία (ή), непedepsipe, перesввnape. [ші

'Ατιμωρητεὶ (τὶ), adв: = 'Ατιμωρήτως, гъръ пedeaвsъ. [ші

'Ατιμώρητος (ὁ, ή), (ші adв:) -ήτως, непedepsitъ. 2) кape пъ'шї a перesввnat, саъ пъ 'шї поate dовîndi перesввnape, перesввnatъ; (fir:) неажвtatъ. неапъратъ. [ἀ, τιμωροῦμαι].

'Ατίμως, adв: къ нечinste, în кînъ нечinstitъ. [ἄτιμος].

'Ατίμωσις, εως (ή), osîndipe ла перdepe de политікъ чinste mi dpentвrî. [ші

'Ατιμωτικὸς ὴ, όν, ші adв: -ικῶς, прічinвitоръ de перdepe de политікъ чinste. [ἄτιμος].

'Ατίναχτος (ὁ, ή), нескватратъ, саъ de нескватрат. [ἀ, τινάσσω].

"Ατις, Dop: în локъ de ἥτις, fem: ал лві "Οστις.

'Ατιτάλλω, вiit: -αλῶ, поеt: = 'Ατάλλω.

'Ατιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: = 'Ατίζω, ші 'Ατίω. [din

'Ατίτης, ου, поеt: = къ

"Ατιτος (ὁ, ή), поеt: în локъ de 'Ατιμώρητος, перesввnatъ. 2) неплътitъ, саъ непвtinчosъ de a se пвti de datopiile сале, ші чл: [ші

'Ατίω, вiit: -ίσω, поеt: = 'Λτίζω, ші 'Ατιτέω. [ἀ, τίω].

'Ατλαγενὴς, ші 'Ατλαντογενὴς, έος (ὁ, ή), поеt: чел din неамвл (fiъ, саъ fiікъ a) лві Atлasъ. ['Ατλας, γένος].

"Ατλας, αντος, ви цigantъ мitолоцікъ, ші мвнтеле Afriчeї, Atлasъ. 2) (fir:) stîлпъ (snpiжinъ) în forma лві Atлasъ, адікъînкovoiatъ. [ші

"Ατλας, αντος (ὁ), поеt: (ἀ, tntinz: саъ прів: ші τλάω] = Πολύτλας, мвлт-ръвdъторъ, саъ непвtinчosъ de a ръвda, неквражосъ.

'Ατλησία (ή), непвtinцъ de a ръвda, мічinimie, неквражъ. [ἀ, τλῆσις].

'Ατλητὶ Dop: τλα τέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъ почiъ ръвda, sîntъ мічinimъ, неквражосъ. [din

"Ατλη(ші Dop: τλα τος, ου (ὁ, ή), поеt:

[ἀ, τλάω] neръвdatъ, de nesъfepit.

'Ατμενεύω, biit: -εύσω, noet: sîntъ povъ. [ші

'Ατμενία (ἡ), noet: povie, slъgъpie; (fir:) tikъloшie. [ші

'Ατμένιος (ὁ, ἡ), noet: ostenivosъ, ovositopъ. [ші

'Ατμενὶς, ίδος (ἡ), fem: al лъї 'Ατμήν, poavъ. [din

'Ατμενος (ὁ), noet: = 'Ατμήν.

'Ατμεύω, biit: -εύσω, noet: (npiu skъpt:) în лokъ de 'Ατμενεύω.

'Ατμὴ, (ἡ), noet: în лokъ de 'Ατμὸς, avъpъ.

'Ατμὴν ένος (ὁ), [ἀ, τιμή, saъ ἀ întînz: ші δάμνω în afinitate къ δμὼς, vezї zicepea] povъ, sъnksъ.

"Ατμητος (ὁ, ἡ), [ἀ, τέμνω] netъiatъ; (fir:) neskonitъ; nenlivitъ; nътsnsъ. «Γῆ ἄτμητος». Пл: пъmîntъ, dene kape nъ s' aъ tъiat копачїї; «Μεταλεῖα ἄτμητα». mine nesъnate, neskobite, nekъstate. 2) nenpiimitopъ de tъiepe; nesuintekatъ, nedesпъpgitъ.

'Ατμιάω -ῶ, άσω, = 'Ατμίζω.

'Ατμιδοῦχος (ὁ, ἡ), konpinzътopъ de avъpi. [ἀτμὶς, ἔχω].

'Ατμιδόω -ῶ, biit: ώσω, prefakъ în avъpї. [ші

'Ατμιδώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ατμώδης. [ші

'Ατμίζω, biit: -ίσω, skoцъ avъpъ. [din

'Ατμὶς, ίδος (ἡ), = 'Ατμὸς.

"Ατμισις, εως (ἡ), ші

'Ατμισμὸς (ὁ), avъpare, saъ evaporare. [ші

'Ατμιστὸς, ἡ, όν, evaporatъ, saъ nътinvosъ de a se prefaче în avъpъ. [ἀτμίζω].

'Ατμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adv: -ειδῶς, asemenea къ avъpъ, чел în felъ de avъpъ. [ἀτμὸς, εἶδος].

'Ατμὸς (ὁ), [ἄω, saъ ἀάζω] avъpъ. [de вnde

'Ατμώδης, εος (ὁ, ἡ), avъposъ, saъ nлinъ de avъpї.

"Ατοιχος (ὁ, ἡ), neinгpъditъ къ пъreцl. [ἀ, τοῖχος].

'Ατοκεί, adv: fъpъ dosîndъ. [ші

'Ατόκιος (ὁ, ἡ), npivinsitopъ de nenamtepe, de stîrnivisne. (de вnde || ssest:) 'Ατόκιον (τὸ), doktopie stîrnitoape. [din

"Ατοκος (ὁ, ἡ), (femee) nenъskъtoape, steapnъ; (fir:) «Χρήματα ἄτοκα». Леks: bani înnpъmstaцї fъpъ dosîndъ, saъ nedaцї къ dosîndъ. [ἀ, τόκος]. [de вnde

'Ατόκως, adv: = 'Ατοκεί.

'Ατολμέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ înfpъznesкъ, sîntъ neîndpъznецъ. [ἄτολμος]. [de вnde

'Ατόλμητος (ὁ, ἡ), (npinч: лъкръ) neîndpъznitъ, adikъ че nъ îndpъznemte a faче чinева.

'Ατολμία (ἡ), neîndpъznealъ. [din

"Ατολμος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -τόλμως, neîndpъznецъ, fpikosъ. [ἀ, τόλμη].

"Ατομος (ὁ, ἡ), = "Ατμητος, netъiatъ, nedesпъpgitъ. «Μέχρι τῶν τελευταίων καὶ ἀτόμων διαφορῶν». Пл: || (ssest: next:) indibidъ; чea maї ssвцipe ші nedesпъpgitъ пъptiчikъ de matepie, saъ de timпъ. «Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ». Skp: (vezї ші 'Αχαρής). [ἀ, τομή].

'Ατονέω -ω, biit: -ήσω, sîntъ nenътinvosъ, пътimeskъ de atonie; (къ înf:) nъ nочiъ. [ші

'Ατονία (ἡ), atonie, nenътinцъ. [din

"Ατονος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -τόνως, (npinч:) neîntinsъ, slavъ; (iap fir:) nenътinvosъ; moale, neaktivъ, ші чл: 2) (gram:) neakчentatъ, жi чл: [ἀ, τόνος].

'Ατόξευτος (ὁ, ἡ), nesъцetatъ, saъ de nesъцetat. [ἀ, τοξεύομαι].

"Ατοξος (ὁ, ἡ), linsitъ de arkъ; saъ nedestoїnikъ de a întpevъinga arkъ. [ἀ, τόξον].

'Ατόπαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, τοπάζω] nedatъ къ sokoteala, saъ neaflatъ npin dape къ sokoteala, nesemnitъ.

'Ατόπημα (τὸ), faптъ, saъ vorъ, kape nъ 'шї ape локъл, nekъvenitъ. [ші

'Ατοπία (ἡ), nekъvinцъ; чivdъцie; nepozie, ші чл: [din

"Ατοπος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -πως, (npinч:) kape nъ e la локъл sъъ; (iap fir:) kape nъ 'шї ape локъл, nenotrivitъ, nekъviinчosъ; чivdatъ, neovînsitъ; (ші partk: desnpe omъ) de pîs, nepodъ, nerіovъ. [ἀ,τόπος]

'Ατόρευτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, τορεύω] nesъnatъ, neskobitъ; (fir:) nelъkratъ.

'Ατόρητος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, τορέω]. neгъvitъ, nenътrвnsъ; nerънitъ.

'Ατόρνευτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τορνεύω] nedatъ în stрвnrъ; (fir:) nelъkratъ.

"Ατος (ὁ, ἡ), noet: (къ цen:) în лokъ de "Λατος (στος), nesъцiosъ.

'Ατραγῴδητος [ἀ, τραγῳδέω], ші

'Ατράγῳδος (ὁ, ἡ), eksnpimatъ nъ tpaцichemte, adikъ 'nalї ші тъpeц, чi simnлs ші жosit. [ἀ, τραγῳδός]. [de вnde

'Ατραγῴδως, adv: fъpъ tpaцikъ emfasъ, fъpъ тъpeце eksnpesiї, fъpъ kovîpшipї.

'Ατράκτιον (τὸ), dim: al лъї "Ατρακτος, fssчorъ.

'Ατρακτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чel în felъl

[semenea) fъsълъĭ. [ἄτρακτος, εἶδος].

Ἄτρακτος (ὁ, ἡ), [ἀ intinz: ταράττω], fъsъ. (de ъnde пentpъ asemъnape. 2) sъцeatъ. 3) вîpfъл kataptълъĭ, saъ ал anteneĭ (вezĭ ші ἠλακάτη). 4) = къ

Ἀτρακτυλὶς (λλὶς), ίδος (ἡ), dim: ал лъĭ Ἄτρακτος. 2) ъnъ felъ de mъръчine, din кape se fъчeaъ fъse.

Ἀτράνωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τρανόω] neeksплiкatъ къpat, nелъmъpitъ.

Ἀτράπεζος (ὁ, ἡ), чел fъръ masъ; (ші fir:) чел fъръ храnъ. [ἀ, τράπεζα].

Ἀτραπιτὸς, noet:, ші

Ἀτραπὸς (ἡ), [ἀ, τρέπω] notekъ, saъ ълiчoapъ; (în цen:) кале, dpъmъ.

Ἀτραυμάτιστος (ὁ, ἡ), = Ἄτρωτος, nepъnitъ. [ἀ, τραυματίζω].

Ἀτράφαξις (ξυς), εως, saъ υος (ἡ), [ἀ intinz:, τρέφομαι] ъnъ felъ de плantъ, ка sпanaкъл (Лat: triplex).

Ἀτράχηλος (ὁ, ἡ), чел fъръ gîtъ, fъръ гpъmazъ (enit: ал stakosълъĭ). [ἀ, τράχηλος].

Ἀτρέκεια (ἡ), adeвъpъ; skъmпъtate, = Ἀκρίβεια. [ші

Ἀτρεκέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: = Ἀκριβόω, вopвeskъ adeвъpъл къ skъmпъtate. [ші

Ἀτρεκέως, Ion: noet: în локъ de Ἀτρεκῶς. [din

Ἀτρεκὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, τρέχω] eksaktъ, dpeптъ, adeвъpatъ. || (neъt:) Ἀτρεκὲς, adв: în локъ de Ἀτρεκῶς. [de ъnde

Ἀτρεκίη (ἡ), Ion: în локъ de Ἀτρέκεια. [ші

Ἀτρεκῶς, adв: întp'adeвъpъ, eksakt; къ înкpedinцape.

Ἀτρέμα, ші (maĭ 'nainte de вокалъ) ἀτρέμας, adв: noet: лiniштit, neклintit; fъръ sromotъ ші tъpвъpape; înчet; пe nesimцite. «Ἔχω («Ἧμαι) ἀτρέμα». Om: ші Ksen: staъ лiniштitъ, nъ mъ клinteskъ, nъ mъ tъpвъpъ. «Οἱ Ἕλληνες ἀτρέμας εἶχον ἐν τῷ Ἀρτεμισίῳ». Ep: «Ὅταν ἀτρέμα πορεύηται». Ksen: [ші

Ἀτρεμαῖος, α, ον, = Ἀτρεμής. [ші

Ἀτρέμας, adв: каъtъ Ἀτρέμα. [ші

Ἀτρεμεότης (ἡ), Ion: în локъ de Ἀτρεμία. [ші

Ἀτρεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, staъ nemiшкatъ, mъ лiniшteskъ, nъ mъ клinteskъ; nъ fakъ sromotъ, saъ tъpвъpape. [din

Ἀτρεμὴς, έος (ὁ, ἡ), netpemъpatъ (neклintitъ, nemiшкatъ); лiniштitъ, netъpвъpatъ; nesпъĭmîntatъ. [ἀ, τρέμω]. [de ъnde

Ἀτρεμία (ἡ), nemiшкape; лiniшte, netъpвъpape. [ші

Ἀτρεμίζω, вiit: -ίσω. = Ἀτρεμέω.

Ἄτρεπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έπτως, neskimвatъ, neпpefъкъtъ; nestpъmъtatъ; stъpъitopъ; (fir:) nesпepiatъ. [ἀ, τρέπομαι]. [de ъnde

Ἀτρεπτότης (ἡ), neskimвape; statopniчie; stъpъipe, ші чл:

Ἄτρεστος (ὁ, ἡ), ші adв: -έστως, noet: [ἀ, τρέω] nesпъĭmîntatъ; nefpikosъ.

Ἀτρεὺς, έως (ὁ), noet: = Ἄτρεστος. (fir:) «Ἀτρῆ(τρεῖ)ες ἀνάγκαι». Anaл: nestpъmъtate neвoĭ.

Ἀτρεψία (ἡ), = Ἀτρεπτότης.

Ἀτρῆες (αἱ), вezĭ ἀτρεύς.

Ἄτρητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, [ἀ, τράω] пeгъъpitъ. 2) nesъпъtopъ de гъъpĭ (ка fъpniчeлe, ші алte жiвine).

Ἀτρήχυντος (ὁ, ἡ), Ion: noet: în локъ de Ἀτράχυντος, nenъsпpitopъ, moaлe. [ἀ, τραχύνω].

Ἀτρίακτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἀνίκητος, neвipъitъ. [ἀ, τριάζω].

Ἀτρίβαστος (ὁ, ἡ), = къ

Ἀτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἄτριπτος (dpъmъ) nefpeкatъ, neвъtъtъ; neлъкpatъ. (xainъ) nepoasъ, neînвeкitъ. (гpîъ) nemъчinatъ, nepîшnitъ, saъ ne пisatъ, nexъpdъitъ. (пъĭne) nefpъmîntatъ, nedosпitъ. (omъ) nefpeкatъ, adiкъ nedeпpinsъ, neoвiчnъitъ întpeaвъ. [ші

Ἀτριβί, adв: fъръ a se poade de fpeкъtъpъ, fъръ a se stpiкa. 2) fъръ tpeчepe de вpeme adiкъ întъpziepe. [ші

Ἀτρίβων, ωνος (ὁ, ἡ), чел fъръ mantelъ, saъ pasъ. [ἀ, τρίβων]. 2) noet: în локъ de Ἀτριβὴς, nefpeкatъ, adiкъ nedeпpinsъ, neoвiчnъitъ. [ἀ, τρίβω].

Ἄτριον (τὸ), Dop: în локъ de ἤτριον.

Ἄτριπτος (ὁ, ἡ), = Ἀτριβής.

Ἄτριχος, цen: ал лъĭ Ἄθριξ. [de ъnde

Ἄτριχος (ὁ, ἡ), în локъ de Ἄθριξ, nepъposъ, saъ чел fъръ пъpъ. [ἀ, θρίξ].

Ἀτριχόσαρκος (ὁ, ἡ), nepъposъ ла tpъпъ. [ἄτριχος, σάρξ].

Ἄτριψ, ιβος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Ἀτριβής.

Ἀτριψία (ἡ), nefpeкape; nedeпpindepe, neeksпepiinцъ. [ἀ, τρίψις].

Ἀτρομέω -ῶ, вiit: ήσω, nъ mъ кътpemъpъ, nъ mъ sпepiъ. [ἄτρομος]. [de ъnde

Ἀτρόμητος, = къ

Ἄτρομος (ὁ, ἡ), neкътpemъpatъ, adiкъ nesпъĭmîntatъ, nefpikosъ. [ἀ, τρόμος]. [de ъnde

Ἀτρόμως, adв: fъръ кътpemъpъ din sпaĭmъ, fъръ fpiкъ.

*

Ἀτροπία (ἡ), = Ἀτρεψία, neskimbъvišne; (fir:) bîptowie, asnpime; nismъ, stъrbinцъ ғъръ kъvîulъ; npostie; pъstъvišne. [din

Ἄτροπος (ὁ, ἡ), = Ἄτρεπτος, neskimbъvosъ; nepriimitorъ de prefačere; večnikъ; (fir:) nedesdъplekatъ, asnpъ, neînvlînzitъ; pъstъvosъ; (npin spm:) nepotpivitъ, neînvoitъ, nefamiliatъ. [ἀ, τροπή].

Ἀτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ mъ xpъneskъ, nъ kreskъ (din nexpъnipe), nъtimeskъ de atpofie, kazъ în zъrničealъ, saъ lînцezie. [ші

Ἀτροφία (ἡ), nexpъnipe. 2) (boalъ) atpofie, nepriipe de xranъ, zъrničealъ, lînчezie. [din

Ἄτροφος (ὁ, ἡ), nexpъnitъ, zъrničitъ, lînцedъ. 2) nexpъnitorъ. [ἀ, τροφή].

Ἀτρύγετος, η ші ος, ον, ші

Ἀτρυγής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, τρύγος]. în lokъ de

Ἀτρύγητος (ὁ, ἡ), (podъ) nekulesъ; (npin întind:) nepoditorъ; (fir: enit: al mъrii, ші al eterulуї) ғъръ ғondъ, nemъrginitъ. [ἀ, τρυγέω].

Ἄτρυγος (ὁ, ἡ), nedrowdiosъ, lъmъritъ. [ἀ, τρύξ -γός].

Ἀτρύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄτρυτος. «Κακῶν ἀτρύμων». Esxl: neobositъ, nedoborîtъ de rele.

Ἀτρύπητος (ὁ, ἡ), = Ἄτρητος, negъuritъ. [ἀ, τρυπάω].

Ἄτρυτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τρύω] = Ἀτειρής, nedoborîtъ; neobositъ. 2) = Ἄτριπτος. «Ὀδὸς —». Tkp: kale nesimblatъ; (npin spm:) anevoe de smblat; (de snde în цen:) greъ, anevoe. 3) precetъtorъ, lenesъ. [de snde

Ἀτρυτώνη (ἡ), nedoborîtъ (enit: al Minervei).

Ἀτρύφερος, ші

Ἀτρύφητος, ші

Ἄτρυφος (ὁ, ἡ), nemolivosъ; nefraцedъ. [ἀ, τρυφή].

Ἀτρὼς, ὠτος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de Ἄτρωτος.

Ἀτρωσία (ἡ), nerъnipe. [ші

Ἄτρωτος (ὁ, ἡ), nerъnitъ, saъ de nerъnit. [ἀ, τιτρώσκω]. [de snde

Ἀτρώτως, adv: ғъръ rъnipe, nerъnit.

Ἄττα, (nedekl:) kiemape (vinstitoape) din naptea snuї fiъ kъtpe tatъl sъъ, ші (în цen:) din naptea snuї maї tînъръ kъtpe maї bъtrînъ, saъ maî mapene sъъ. (vezî ші Ἄππα).

Ἄττα (ssbц:) At:, ші Ἄσσα Ion: = τινὰ, nest: îm: al (nedef:) τίς. «Ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιάδε». Plt: «Σκαλαθυρμάτ' ἄττα». Apstf: «Ὁποῖ' ἄττα εἵματα ἔστο». On: E: «Ἀλλ' ἄττα πεντήκοντα». Ferekp: «Ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοὴν ἄττα δηποτοῦν. Plv: (ші întrebъt:) «Εἴ τις ἐρωτῴη ἡμᾶς αὐτὰ, ἄττα ἐστί»; Plt: «Πηνίκ' ἄττα φαίνεται»; Apstf: (ші în lokъ de potе). «Ἐν ἄλλοις τισὶν ἄττ' οὖν». Plt: Ἄττα (asnip:) At: ші ἄσσα în lokъ de ἄτινα, nest: îm: al luї Ὅστις. «Φράζεαι ἄσσ' ἐθέλησθα». Il: A. «Ἄσσα ἂν ὁ δῆμος συνθῆται». Ksen: «Ἄττα δή ποτ' οὖν». Ksen:

Ἀττάγᾶς, α saъ ᾶ, ші

Ἀτταγὴν, ῆνος, ші Ion:

Ἀτταγὴς, έος (ὁ), o nasъre ka fasanъl (maї mape dekît notîrnikea) nestpiцatъ ne snate kъ nikъtъrї romietive; (de snde kom:) rovъ înfepatъ, nevetlъitъ, însemnatъ.

Ἀττακεὺς, έως (ὁ), snъ felъ de nemte. (vezî ші Ἀντακαῖος).

Ἀττάκης, ου (ὁ), (Skp:) snъ felъ de lъkustъ. (vezî ші Ἀττέλαβος).

Ἀτταλατατὰ, aklam: de bukupie. 2) = Ἀτταπαττατά.

Ἀττανίτης, ου (ὁ), Ion: în lokъ de tiganitis (ἄρτος). [din

Ἄττανον (τὸ), Ion: în lokъ de tigan.

Ἀτταπαττατὰ, aklam: de mîxnipe, ші dъpepe, ax, vaї, ші vl:.

Ἀττάραχος (γος), ου (ὁ), bъmika, ve se ғorшeazъ ne koaja de nîine, kînd se koave, saъ ғъrîmitъrъ; (de snde fir:) vel maї nuцinъ. «Οὐδ' ὅσον ἀττάραγον». Kalmx: nivї kîtъ o ғъrîmitъrъ de nîine. (vezî ші ἀκαρὴς, ші γρῦ).

Ἀτταταὶ, saъ Ἀτταταιὰξ, aklam: =Ἀτταπαττατά.

Ἀττέλα(ші Ion: λε)βος, ου (ὁ), [ἄττω] snъ felъ de lukustъ, saъ rîndakъ ғъrъ apinї, saъ lukustъ înkъ mikъ. (vezî ші βροῦχος).

Ἀττελεβόφθαλμος (ὁ, ἡ), noet: vel kъ okî bobošaцї, smlaцї, ka de lukustъ. [ἀττέλεβος, ὀφθαλμός].

Ἄτυς, amopezul Vivelei; ші Dionisъ, saъ Bakul. (aklam:) «Ὑγὴς Ἄττης, Ἄττης Ὑγὴς (saъ dъne Sbid:) Ὑïς». Dm: snъ felъ de laînikъ zъrъmînitъ, saъ blestemъ, = Mà tὸν Ἄτην, (noate propopц: kъ Hal: Cospetto di Bacco!)

Ἀττικουργὴς. έος, (ὁ, ἡ), lukratъ, ғukutъ dъne kipul Atikъ. [Ἀττικὸς, ἔργον].

Ἄττω, biit: -ᾰ̓ξω, (nex: ᾔξα) At: în lokъ de Ἀΐσσω.

Ἀτυζηλὸς, ὴ, ὸν, noet: rpozavъ. [din

'Ατύζω, [ἀτη] viit: úξω, noet: înгrozeskă. || (nas:) mъ sneріă ші fъгă, mъ înгrozeskă; mъ skîrbeskă.

"Ατυκτος (ó, ή), noet: [ἀ, τεύχω] = 'Αποίητος, nefъkътă. «Οὐκέτ' γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον». Fal:

'Ατύλωτος (ó, ή), neîntърîtă, neînvîptoшată de mъlъ fрekъtъръ, saă bъtъtъръ, adikъ чel fъръ bъtъtърї, saă neцї. [ἀ, τυλόω].

'Ατύμβευτος [ἀ, τυμβεύω], ші

'Ατυμβος (ó, ή), neîmmormîntată, saă чel че n'are mormîntă. [ἀ, τύμβος].

"Ατυπος (ó, ή), чel че ворbeшte neaptikolat, propbnцъ zicерiле ръă, nъ dъne tipiї лор. 2) = 'Ατύπωτος. [ἀ, τύπος].

'Ατύπτητος (ó, ή), neловită, nebъtътă. [ἀ, τυπτέω].

'Ατύπωτος (ó, ή), netipъrită; neformată; saă ръ înkipъită. [ἀ, τυπόω].

'Ατυράννευτος (ó, ή), (ші adv:) -εύτως, nesbnъsă ла (negъvernată de) tirani. [ἀ, τυραννεύω].

'Ατύρωτος (ó, ή), nebrînzită, neîмkeată. [ἀ, τυρόω].

'Ατυφία (ή), nemîndpie, neînrîmfape. [din

"Ατυφος (ó, ή), (компр: -ότερος, -ότατος) nemîndpъ, neînrîmfată; (prin врт:) smerită. [ἀ, τύφος]. [de вnde

'Ατύφως, adv: fъръ mîndpie, saă înrîmfape, smerit.

'Ατυχέω -ῶ, viit: -ήσω, (fъръ kază) sîntă nenopочită, saă nenopokosă; (kъ цеп:) nъ nemereskă, nъ isbвteskă, nъ 'mi sъvîršeskă skonьл. (vezї ші 'Αμαρτάνω). [ἀτυχής]. || (nas: ші în partiч:) 'Ατυχηθὲν (τὸ), = kъ

'Ατύχημα (τὸ), întîmplare nenopочită; nenemeripe, neisbвtipe; грешалъ fъръ de вое.

'Ατυχὴς, ές (ó, ή), nenopочită, saă nenopokosă; (kъ цеп:) nenemeritopă, saă neisbвtitopă în skonьл sъă. [ἀ, τύχη).

'Ατύχησις, εως (ή), = 'Ατύχημα. [ἀτυχέω].

'Ατυχθεὶς, εῖσα, έν, noet: nas: nex: 1: de partiч: лaї 'Ατύζω.

'Ατυχία (ή), nenopочipe; (kъ цеп:) nenemeripe, neisbвtipe în чева. [ші

'Ατυχῶς, adv: fъръ nopokă, kъ nenopочipe; nenemerit, neisbвtit. [ἀτυχής].

Aŭ, adv: (лок:) înapoї, îndъръt; dandapaleле. 2) (timp:) = Aŭθις, iarъшї, de ал doilea. 3) (de kipă) în речipokă; din protivъ; de o potpivъ. 4) (вne-orї adъor: saă stръmвt: ші înpexnъ kъ koniвnкц:) = Δὴ, ші Δὲ. (vezї ші Aŭτε). 5) (ла At: în парал: înpexnъ kъ aŭθις ші πάλιν). «Καὶ ἀπεστείλατ' αὖθις αὖ τοὺς πρέσβεις». Dm:

Aŭ(ші At: Aŭ)αίνω, viit: -ανῶ, svîntă, вskă. [ші

'Αυαλέος, α, ον, svîntată, вskată; aspъ. [αὖος].

Aŭ(Aŭ)ανσις, εως (ή), svîntape, вskape.

Aὐαντὴ (ή), (se înц: νόσος, вoaлъ) maрasmă (lînцezie, zъpnîчealъ, вskape, veштежipe). [ші

Aὐαντικὸς, ὴ, ὸν, svîntъtopă, вskъчosă. [αὐαίνω].

Aŭτασις, εως (ή), = "Οασις. [Арав: Οὐὰχ] локă kълtiватă întpe nisinoaseле nъstiвpї ale Afрічеї.

'Αυασμὸς (ó), [ἀυαίνω] вskape; вskъчiвne.

'Αυάτα, ας (ά), Еол: în локă de "Ατη.

'Αυγάζω [ἀυγὴ], viit: -άσω, лъminezъ, fakă a stрълъчi. 2) noet: въzъ kъpat. 3) (neвt: ші miж:) stрълъческă, daă лъminъ. [de вnde

'Αυγάσθεο, Dop: în локă de 'Αυγάζου, порвnч: ал preчed: (2) vezї, лъmineazъ-te.

"Αυγασμα (τὸ), ші

'Αυγασμὸς (ó), лъminape, stрълъчipe.

'Αυγέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Αυγάζω, stрълъческă. [din

'Αυγὴ (ή), [ἄω] лъчipe, лъminъ. "«Ὑπ' ἀυγὰς "Ιδωμεν». Плт: sъ vedemă ла лъminъ. 2) fantъл ziлiї, ziopї, saă кръпатъл de zi. 3) noet: (îm:) окiї (лъmineле). [de вnde

'Αυγήεις, εσσα, εν, noet: лъminosă, лъчiosă. 2) aцeră ла vedere.

'Αυγήτειρα (ή), feш: ал лъї

'Αυγητὴρ (ó), noet: лъminъtopă. [ἀυγέω].

'Αυγοειδὴς, έος (ó, ή), [ἀυγὴ, εἶδος] чел ка лъmina, лъminosă.

'Αυδάζομαι, viit: -άσομαι, ші -άξομαι, ші

'Αυδάω -ῶ, ші (miж:) άομαι -ῶμαι, viit: -ήσω, ήσομαι. noet: zikă, ворbeskă, гръieskă. || (nas:) mъ nъmeskă. [din

'Αυδὴ (ή), noet: [αὔω] глasă de omă, граiă, ворbipe. (vezї ші 'Αϋτή). [de вnde

'Αυδήεις, εσσα, εν, noet: грътopă, nътinчosă a ворbi. 2) (maї noă) чел kъ viepsă, saă глasă mape, ші armoniosă. 3) (fig:) vestită, nъmită, famosă.

'Αυδήσασκε, noet: în локă de ηὔδα, 3: sing: neps: a прел: лaї 'Αυδάω.

'Αϋδρία (ή), = 'Ανυδρία. [din

"Αϋδρος (ó, ή), = "Ανυδρος. [ἀ, ὕδωρ].

'Αυδυναῖος (ἡ), Мачеd: лѫna lanѫapie.

'Αυερύω, вiit: -ύσω, поеt: în локѫ de ἀπερύω saѫ ἀνερύω, (iap maĭ mѫлt Ἄυ ἐρύω), sѫчeskѫ înanoĭ (прinч:) rîtѫл жeptfeĭ, ка sъ o înжѫnгiѫ, (шi прin întind:) жeptfeskѫ. 2) sѫгѫ.

'Αυηλός, ἡ, ὸν, поеt: în локѫ de αὐαλέος.

'Αυὴρ, έρος (ὁ), Еол: în локѫ de ἀήρ.

'Αυθάδεια (ἡ), калitatea лѫĭ

'Αυθάδης [αὐτὸς, ἁνδάνω], εος (ὁ, ἡ), (прinч:) = 'Αυτάρεσκος, ѫрmъtорѫ плъчeрiĭ шi воinцeĭ saлe; (прin ѫрm:) semeцѫ, îurînfatѫ, обраznikѫ; (шi прin întind:) asпрѫ, крѫdѫ, neomenitѫ. «Σφηνὸς γνάθος—». Esхл: (вezĭ шi ἀναιδὴς). [de ѫnde

'Αυθαδία (ἡ), пеet: în локѫ de αὐθάδεια. [de ѫnde

'Αυθαδιάζω, вiit: -άσω, faкѫ пе чinева обраznikѫ, îĭ însѫfкѫ semeцie. || (miж:)=кѫ

'Αυθαδίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ faкѫ обраznikѫ, mъ поrtѫ кѫ semeцie, обръznічeskѫ. [шi

'Αυθαδικὸς, ἡ, ὸν, fiрeшte обраznikѫ.

'Αυθάδισμα (τὸ), пѫрtаре semeaцъ, обраznikъ. [αὐθαδίζομαι].

'Αυθαδόστομος (ὁ, ἡ), поеt: обраznikѫ ла гѫръ, (adikъ) în ворвiре. [αυθάδης, στόμα].

'Αυθαδῶς, adв: обръznічeшte, кѫ semeцie. [αὐθάδης].

Ἄυθαιμος, ου, шi

'Αυθαίμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Ομαίμων, dintр'ѫnѫ sînцe, adeвъратѫ fрate; (шi прin întind:) рѫdъ. [αὐτὸς, αἷμα].

'Αυθαίρετος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, αἱρέομαι] aлesѫ deкътре чinева de вѫnъ воеа sa. 2) aлesѫ de sine; (прin ѫрm:) арвitрарѫ, ѫрmъtорѫ воinцeĭ saлe. [de ѫnde

'Αυθαιρέτως, adв: dѫпе a sa воinцъ, арвitрарiчeшte, шi чл:

'Αυθέκαστος, [αὐτὸς, ἕκαστος] чinева de sine, saѫ пentрѫ sine sinгѫрѫ; de a sa deoseвitъ însѫшtme; neatîрnatѫ, de sine stъпînѫ. 2) iѫвitорѫ de adeвърѫ, кѫратѫ ла inimъ, непрeфъкѫtѫ; eksaktѫ, stрашnikѫ. (вezĭ шi ἕκαστος). [de ѫnde

'Αυθεκάστως, adв: eksakt, stрашnik.

'Αυθεντέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѫ цen:) stъпîneskѫ пе чinева; (фъръ kazѫ) sîntѫ deплin-stъпînitорѫ, = 'Αυθεντεύω. [αὐθέντης]. [de ѫnde

'Αυθέντημα (τὸ), faптъ de deплinъ stъпînipe. [din

'Αυθέντης, ου (ὁ), [αὐτὸς, ἕντης] de sine лѫкръtорѫ; stъпînѫ aвsoлѫtѫ; (парt: desпре omорѫ) съвîршitорѫ кѫ mîna sa; (шi пas:) sinѫчisѫ. шi «'Αυθέντης φόνος». omорѫ съвîршitѫ de mîna кѫiва. [de ѫnde

'Αυθεντία (ἡ), stъпînipe de sine; tъpie.

'Αυθέντικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, aѫentikѫ, de крezѫt, чел кѫ tъpie. (înпроtiвъ de ἀδέσποτος).

'Αυθερμήνευτος (ὁ, ἡ), de sine eksплikatѫ, лesne de tîлmъчit. [αὐτὸς, ἑρμηνεύομαι].

'Αυθέψης, ου (ὁ), ѫnѫ feлѫ de вasѫ, în каре кѫ пѫцinѫ foкѫ se feрве o mînкаре. (вezĭ шi πανθέψης). [αὐτὸς, ἕψω].

'Αυθημερίζω, лiit: -ίσω, faкѫ, съвîршeskѫ чева întр' ѫna шi ачeeaшĭ zi. (вezĭ шi ἀπαυθημερίζω). [шi

'Αυθημερινὸς, ἡ, ὸν, = 'Αυθήμερος, fъкѫtѫ, saѫ de fъкѫt întр'ѫna шi ачeeaшĭ zi.[шi

'Αυθημερὸν, adв: întр'ѫna шi ачeeaшĭ zi. [din

'Αυθήμερος (ὁ, ἡ), каре se faче întр'ѫna шi ачeeaшĭ zi. 2) fъкѫtѫ de odatъ, fъръ вeste. 3) ziлnikѫ, вremeлnikѫ. 4) de toate ziлeлe. || (neѫt:) 'Αυθήμερον, adв: = 'Αυθημερόν. [αὐτὸς, ἡμέρα].

Ἄυθι, поеt: adв: (локалѫ) în локѫ de 'Αυτόθι, аколо. 2) (timпoралѫ) акѫm îndatъ, întр'ачeлaшĭ minѫtѫ. 3) (maĭ noѫ) în локѫ de Ἄυθις.

'Αυθιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskѫtѫ întр'ѫnѫ локѫ, пъmînteanѫ. «Ποταμός—». Fiл: pîѫ nesвîntatѫ din isвoape, iap nѫ пîрîѫ din плоĭ. «'Ιάλεμος—». Eѫр: de aĭ kaseĭ. (вezĭ шi 'Ιθαγενής). [αὖθι, γένος].

Ἄυθις [αὖ], adв: îndъръt, înanoĭ «αὖθις ἵκωμαι». Ош: «Αὖθις ἐξελθεῖν». Es: 2) = Πάλιν, iaръшĭ, de aлdoiлea. «Καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις». Iл: A: = αὖθις καὶ αὖθις». Плt: 3) пе ѫрmъ, aлtъ datъ пе вiitорѫ. «'Εὰν τε νῦν, ἐὰν τε αὖθις». Плt: «Ἄυθις βουλευσόμεθα». Ksen: «'Ο αὖθις χρόνος». Fiл: «Οἱ αὖθις». Iskр: ѫрmaшiĭ.

'Αυθόμαιμος (ὁ, ἡ), поеt: = Αὔθαιμος. [αὐτὸς, αἷμα].

'Αυθομολογέομαι, вiit: -ήσομαι, (прinч: în пaртч:) «Αὐθομολογούμενον πρᾶγμα». Лѫч. de sine mъртѫрisitѫ, doвeditѫ. [αὐτὸς, ὁμολογέομαι].

'Αυθόρμητος (ὁ, ἡ), de sine порnitѫ къtре чева. [αὐτὸς, ὁρμάομαι].

'Αυθύπαρκτος [αὐτὸς, ὑπάρχω], шi

'Αυθυπόστατος (ὁ, ἡ), de sine eksistatѫ, înfiinцatѫ. [αὐτὸς, ὑφίσταμαι].

'Αυθυπότακτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τάκτως, (грam:) de sine sѫпѫsѫ (ѫnѫ modѫ de сервѫ). [αὐτὸς, ὑποτάττομαι].

Αὐθωρεὶ (ρί), шi Αὐθωρόν, adв: întр'a-

чestŭ чeasŭ, în minъtŭ, în datъ. [ші

Αὔθωρος (ὁ, ἡ), fъкъtŭ întp'aчestŭ чeasŭ, în datъ. || Αὔθωρον, adв: = Αὐθωρεὶ, ші Αὐθωρόν. [αὐτὸς, ὥρα].

Αὐίαχος (ὁ, ἡ), Eол: поet: în локŭ de ἀΐαχος, ші ἀνίαχος, [ἀ, ἰάχω] nestpiгъtopŭ; saŭ (din прot:) tape stpiгъtopŭ.

Αὐλαία (ἡ), (se înц: τάπις) пepdea întinsъ, tpasъ. [αὐλή].

Αὐλακεργάτης, ου (ὁ), поet: лъкръtopŭ de вpasde (епit: ал fepълъї de плъгŭ). [αὖλαξ, ἐργάτης].

Αὐλακίζω, віit: -ίσω, = Αὐλακοτομέω, връsdezŭ. [αὖλαξ]. [de ъnde

'Αυλακισμὸς (ὁ), връsdape.

Αὐλακόεις, εσσα, εν, поet: връsdatŭ, apatŭ. [αὖλαξ].

Αὐλακοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taiŭ вpasde, връsdezŭ, apŭ, = Αὐλακίζω. [αὖλαξ, τομή].

Αὐλᾶν, ᾶντος (τὸ), (прin întpъn:) în локŭ de Αὐλάεν, Dop: în локŭ de Αὐλῆεν, neъt: ал лъї Αὐλήεις.

Αὖλαξ, ακος (ἡ), [αὐλός] вpasdъ; (în цen:) шanцŭ. 2) (pap) = 'Ογμός.

Αὐλάρχης, ου (ὁ), stъпînŭ de къpte, saŭ de палatŭ. [αὐλὴ, ἄρχω].

Αὔλειος, α ші ος, ον, ал кърцiї, saŭ de къpte. (de ъnde) «Θύρα («Πύλη) αὔλειος, saŭ (simплъ) Αὔλειος». поaptъ de къpte. (вezї ші Μέσαυλος). «Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου». Od: A: пе прагъл порцеї кърцiї. || (sъвst:) Αὔλειον (τὸ), къpte de кasъ. [αὐλή].

Αὐλείτης, ου (ὁ), поet: = Αὐλήτης.

Αὐλέω -ῶ, віit: -ήσω, кîntŭ къ fлъеpъл [αὐλός]. 1 (пas:) asкълtŭ пе кîntъtopiї къ fлъеpъл. 2) pesъnŭ de sъnetъл fлъеpълъї, (ші în цen:) ал mъsiчeї.

Αὐλὴ (ἡ), [ἄω] къpte de кasъ, бътътъpъ. 2) (pap) = Πρόδομος. (вezї ші Αἴθουσα). 3) = Ἔπαυλις, odaie, кasъ de цaръ, tîpлъ. ші 4) къpte, палatŭ; ші (maї noŭ) кaвinetŭ гъвepnamentaлŭ.

Αὐλήεις, εσσα,, εν, поet: кîntatŭ къ fлъеpъл. [αὐλός].

Αὔλημα (τὸ), кîntiкŭ de fлъеpŭ. [ші

Αὔλησις, εως (ἡ). кîntape къ fлъеpъл. [ші

Αὐλητὴρ (ὁ), поet: în локŭ de Αὐλητής. [ші

Αὐλητήριος, α, ον, = Αὐλητικός. || (sъвst:) Αὐλητηρία (ἡ), = Αὐλοθήκη. [ші

Αὐλητὴς, οῦ (ὁ), кîntъtopŭ къ fлъеpъл, saŭ fлaъtistŭ. [αὐλέω].

Αὐλήτης, ου (ὁ), локъitopŭ, saъ епistatŭ de odaie, saŭ кasъ de цaръ. [вezї Αὐλή].

Αὐλητικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de кîntъtopŭ къ fлъеpъл; 2) îndemînatiкŭ ла кîntape къ fлъеpъл. || «Αὐλητικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) meштeшъгъл кîntъpiї къ fлъеpъл. [αὐλητής]. [de ъnde

Αὐλητικῶς, adв: în кiпъл кîntъpiї къ fлъеpъл.

Αὐλήτρια (ἡ) = Αὐλητρίς.

Αὐλητρίδιον (τὸ), dim: ал лъї

Αὐλητρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лъї Αὐλητής, кîntъpeaцъ къ fлъеpъл.

'Αὐλία (ἡ), nemateріaлitate. [ἄϋλος].

Αὐλιάδες (αἱ), пatpoane de кase de цaръ, odъї, tîpле, ші чл: (епit: de nimfe). [ші

Αὐλιαῖος, α, ον, ал кърцiї. [ші

Αὐλίδιον (τὸ), dim: ал лъї αὐλὴ, къpti-чiкъ; локŭ din къpte, ъnde îшї fъчeaŭ tpъпeштї eкsepчiцiї în кasъ. 2) dim: ал лъї αὐλός. [ші

Αὐλίζομαι, віit: -ίσομαι, întpъ în tîpлъ; mîiŭ noaптea afapъ în къpte; гъsdъieskŭ; faкŭ taвъpъ de oштipe; (în цen:) локъieskŭ, пetpeкŭ întp'ъnŭ локŭ. [ші

Αὐλικὸς ὴ, ὸν, [αὐλὴ] къptezanŭ ал кърцiї îmпъpъteштї. 2) atinгъtopŭ de fлъеpŭ; ші = Αὐλητικὸς. [αὐλός].

Αὔλιον (τὸ), tîpлъ, колiвъ, кasъ цъpъneaskъ; пeштepъ; (прinч:) пeъt: ал лъї

Αὔλιος, α, ον. atinгъtopŭ de (къвiinчosŭ ла) кasъ de цaръ, saŭ odaie, tîpлъ, ші чл: op чe sлъжeште, saŭ цine локŭ de кasъ de цaръ ші чл:, sп: e: пeштepъ, колiвъ, ші чл: «'Αστὴρ — ». Апл: stea de seapъ (fiind къ пе aчea вpeme se întopк вiteле ла odaie). [din

Αὖλις [αὐλή], ιδος (ἡ), Eол: = Ἔπαυλις, staълŭ, tîpлъ; кълкъшŭ de вite; (în цen:) локaшŭ; локŭ de гъsdъit noaптea ла кîmпŭ. (de ъnde) «Αὖλιν θέσθαι». Іл: I. = Αὐλίσασθαι.

Αὐλίσκος (ὁ), dim: ал: лъї Αὐλός, fлъеpaшŭ, miкŭ fлaъtŭ. 2) tpestioapъ, цeвiшoapъ; кънълaшŭ; гъъpiчe.

Αὐλισμὸς (ὁ), гъsdъipe de noaпte (mînepe) afapъ în къpte. [ші

Αὐλιστήριος (ὁ, ἡ), (прinч: локŭ) îndemînatiкŭ sпpe гъsdъipe. ші чл: (вezї αὐλισμὸς). [αὐλίζομαι].

Αὐλοδέκη (ἡ), поet: [αὐλὸς, δέχομαι] = Αὐλοθήκη.

Αὐλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [αὐλὸς, εἶδος] чeл în fopmъ de fлъеpŭ, saŭ кa цeaвa.

Αὐλοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, компъiŭ, konstpъiŭ fлъеpe. 2) поet: întoкmeskŭ konкъpsŭ de fлaъtistї. [αὐλὸς, θέτης].

Αὐλοθήκη (ἡ), tokŭ, teakъ, кѫtie de fлѫepe. [αὐλὸς, θήκη].

Αὐλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taiŭ, алкъtѫieskŭ fлѫepe, saŭ алtŭ чева în feлѫл fлѫepeлop. [αὐλὸς, κοπή].

Αὐλομανέω -ῶ, biit: ήσω, sîntŭ

Αὐλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neбѫnŭ dѫne (foapte îѫбitopŭ de) kîntape de fлѫepe. 2) intѫsiastŭ, aпpinsŭ din kîntape de fлѫepŭ. [αὐλὸς, μαίνομαι].

Αὐλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, atîпгъtopŭ de fъкъtopŭ, ші faчepe de fлѫepe; îndemînatikŭ a faчe fлѫepe. = «Αὐλοποιητικὴ» (se înц: τέχνη) meштeшѫгѫл fлѫepapѫлѫї. [αὐλὸς, ποιέω]. [de ѫnde

Αὐλοποιητικῶς, adв: dѫne кiпѫл fъкъtopiлop de fлѫepe. [ші

Αὐλοποιία (ἡ), faчepe de fлѫepe. [ші

Αὐλοποιικὸς, ὴ, ὸν, = Αὐλοποιητικος. [din

Αὐλοποιὸς (ὁ) fъкъtopŭ de fлѫepe. [αὐλὸς, ποιός].

Αὐλὸς (ὁ), [ἄω] fлѫepŭ, fлaѫtŭ; бѫчiѫmŭ. (Тѫpч:) neiŭ; tpîmбiцъ; (în цen:), цeaвъ; ші opї чe este în feлѫл цeвeї; de ѫnde) вînъ de sînцe, ші цîшnitoapea кѫpцepe a sînцeлѫї dintp' însa; каnaлŭ, жгiaбŭ, saŭ oлanŭ de aпъ (aпъdѫкŭ), ші чл: 2) кiotoape. 3) цeaвa foiлop de sѫfлat, ші чл: 4) ѫnŭ feлŭ de neшte, saŭ кitŭ de mape (вezї σύριγξ, ші καλαμος).

Αὖλος (ὁ, ἡ), nematepiaлŭ; [ἀ. ὕλη].

Αὐλοτρύπης, ου (ὁ), (kom:) = Αὐλοποιὸς [αὐλὸς, τρύπα], гъѫpitopŭ de fлѫepe. [de ѫnde

Αὐλοτρυπητικὸς, ὴ ὸν, = Αὐλοποιητικὸς, îndemînatikŭ лa гъѫpipe de fлѫepŭ.

Αὐλῳδία (ἡ), kîntape кѫ fлѫepŭ; kîntikŭ aкomпaniatŭ de fлѫepŭ, saŭ fлaѫtŭ. [ші

Αὐλῳδικος, ὴ, ὸν, atîпгъtopŭ de kîntъtopŭ, ші kîntape кѫ fлѫepѫл; îndemînatikŭ лa kîntape кѫ fлѫepѫл. [din

Αὐλῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъtopŭ кѫ (saŭ aкomпaniatopŭ кѫ гласѫл de) fлѫepѫ. [αὐλὸς, ᾠδή].

Αὐλὼν [αὐλὸς], ῶνος (ὁ, ші poet: ἡ), вaлe, saŭ stpimtoape лѫnгъ întpe doї mѫnцї, saŭ întpe mѫnte ші mape, op pîŭ; (în цen:) treчepe stpimtъ ші лѫnгъ. (de ѫnde desnpe mape. 2) = Πορθμὸς. «Αὐλῶν' ἐκπερᾷν Μαιωτικὸν». Esxл: 3) шanцŭ. 4) каnaлŭ, aпъdѫкŭ. [de ѫnde

Αὐλωνιὰς, άδος (ἡ), (nimfъ, zînъ) лoкѫitoape, saŭ natpoanъ de въї. [ші

Αὐλωνίσκος (ὁ), dim: aл лѫї Αὐλὼν, вълчea, mikъ stpiшtoape.

Αὐλωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [αὐλὼν, εἶδος] чeл în feлŭ de (asemenea кѫ) вaлe, saŭ stpimtoape.

Αὐλωπίας, ου (ὁ), = Αὐλωπός. [ші

Αὐλῶπις, ιδος (ἡ), poet: (ppinч: koïfŭ) кѫ гъѫpї nentpѫ okї, saŭ кѫ цeвosŭ, кpeшtetŭ nentpѫ înfiцepea кpesteї. [ші

Αὐλωπὸς (ὁ), ѫnŭ feлŭ de neшte кѫ okiї лѫnгъpeцї кa o цeaвъ. (вezї χρύσοφρυς). [αὐλὸς, ὤψ].

Αὐλωρὸς, ὴ, ὸν, [αὐλὴ, ὠρέω] пъzitopŭ de кѫpte, saŭ de кasъ.

Αὔλωσις, εως (ἡ), întъpipe ppin шanцŭ, ші чл: de o stpimtoape. [ші

Αὐλωτὸς, ὴ, ὸν, fъкѫtŭ кa ѫnŭ fлѫepŭ, saŭ цeaвъ, op tpîmбiцъ. [αὐλός].

Αὐξάνω [αὔξω], biit: αὐξήσω, ші (nѫmaї лa чeї maпte zeчї) -ανῶ, (nas: nex: ηὐξήθην) кpeskŭ (mъpeskŭ, înmѫлцeskŭ); fir:) inaлцŭ, mъpeskŭ кѫ лaѫde; întъpeskŭ, adѫкŭ în înfлopitъ stape. || (nestp: ші miж:) mъ хpъneskŭ, кpeskŭ (mъ înmѫлцeskŭ, mъ mъpeskŭ); (ppinч: ші fir:) mъ înaлцŭ, aжѫnгŭ în вîpfѫл mъpimiї. «Μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ποταποῦ ηὔξηται». Dm:

Αὔξη (ἡ), = Αὔξησις.

Αὔξημα (τὸ, кpeskъtѫpъ. 2) = кѫ

Αὔξησις, εως (ἡ) кpeшtepe, mъpipe. [ші

Αὐξητικὸς, ὴ, ὸν (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ a ppiчinѫi saŭ a ppiimi кpeшtepe. «Τὰ μονοστελέχη εἰς μῆκος μόνον αὐξητικά». Tfp: [αὔξω].

Αὐξίβιος (ὁ, ἡ), kontpiбѫitopŭ лa лѫnцipe de вiaцъ. [αὔξις, βίος].

Αὐξιθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: kontpiбѫitopŭ лa кpeшtepea saŭ цinepea вepziчiѫneї плaнteлop. [αὔξις, θάλλω].

Αὔξιμος (ὁ, ἡ), = Αὐξητικός. [din

Αὔξις, εως (ἡ), = Αὔξησις [ші

Αὐξὶς, ίδος (ἡ), mлъdiцъ, влъstapŭ. 2) пѫiŭ de ѫnŭ neшte de mape (θύννος). (вezї ші καρθύλη). [αὔξη].

Αὐξιτρόφος (ὁ. ἡ), poet: кpeskъtopŭ de хpъnipe, saŭ kontpiбѫtopŭ лa кpeшtepe ppin хpanъ. [ші

Αὐξίτροφος (ὁ, ἡ), (Лeкs:) ppiimitopŭ de кpeшtepe ppin хpanъ (tînъpŭ înкъ). [αὔξις, τροφή].

Αὐξιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: ppiчinѫitopŭ saŭ ppiimitopŭ de кpeшtepe de лѫminъ. [αὔξις, φάος].

Αὐξίφωτος (ὁ, ἡ), = Αὐξιφαής. [αὔξις, φῶς].

Αὐξομείωσις, εως (ἡ), кpeшtepe ші miчipe de mape, saŭ de ziлe. [αὔξω, μειόω].

Αὐξοσέληνον (τὸ), поет: крештере de лѫнъ. [αὔξω, σελήνη].

Αὔξω [ἄγω, ἀέξω], віit: αὐξήσω, = Αὐξάνω.

Αὐ(Αὔ)όνη (ἡ), поет: ѫскъчіѫне. 2) stpigътѫ, ціпътѫ. [din

Αὖ(Αὖ)ος, ου (ὁ, ἡ), [αὔω], ѫскатѫ; nepodosѫ. 2) (despre sѫnetѫ de гласѫ) aцерѫ, пътрѫnzъторѫ. 3) (fig:) екstasiatѫ, înкremenitѫ, nemішкатѫ (ка ѫпѫ mortѫ). [de ѫude

Αὐότης (ἡ), ѫскъчѫне.

Ἀϋπνία (ἡ), nesomnie. [din

Ἄϋπνος (ὁ, ἡ), nedopmitѫ, deштentѫ; (прінч:) пътimaшѫ, saѫ (акт:) прічінѫitорѫ de nesomnie. [ἀ, ὕπνος]. [de ѫnde

Ἀϋπνοσύνη (ἡ), поет: în локѫ de Ἀϋπνία.

Αὔ(saѫΑὖ)ρα, ας (ἡ), [ἄω] sѫfлape, adiepe de вîntѫ; вîntішорѫ ръкоросѫ de dimineaцъ; аѫѫрѫ (роъ) de pîѫ, saѫ de mape. 2) Еол: în локѫ de ἠώς (dop: ἀώς) (de ѫnde Лат: aurora), аѫроръ, ziopĭ. (вezĭ Αὔριος).

Αὐρίζω, віit: ίσω, amînѫ чева пе mîĭne. [din

Αὔριον, adв: mîĭne, (прінч: însъ) dimineaцъ. «Εἰς αὔριον». «Ἡ αὔριον ἡμέρα» (ші fъръ sѫвst:) «Ἡ αὔριον». zioa de mîĭne. «Τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς αὔριον κυρίους εἶναι». Пл: «Τὸ αὔριον τὶς οἶδεν»; Анкр: (прінч: neѫt: ал лѫĭ

Αὔριος (ὁ, ἡ), поет: [αὔρα] (pap) de mîĭne, de dimineaцъ. «Δαίμονα τὶς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον». Калт:

Αὖρον (τὸ), поет: (pap) (de ѫnde Лат: aurum, ші Pom:) аѫрѫ.

Αὐροφόρητος (ὁ, ἡ), поет: adѫsѫ de вîntѫ. [αὔρα, φορέω].

Αὖς (τὸ), (цen:) αὐτός. Лак: în локѫ de οὖς, ὠτὸς, ѫрекіе.

Αὔσιος (ὁ, ἡ), Dop: în локѫ de τηΰσιος.

Αὐσταλέος, α, ον, поет: în локѫ de Αὐαλέος.

Αὐστὴρ (ὁ), simплѫл лѫĭ ἐξαυστήρ, = Ἀρυτήρ.

Αὐστηρία (ἡ), = Αὐστηρότης. [din

Αὐστηρὸς [αὔω], ὰ, ὸν, (ші adв:) -ηρῶς, (прінч:) іѫte, stifosѫ, пъspritѫ, акрѫ; (despre ѫnt-делемпѫ) іѫцitѫ, ѫstѫръторѫ; (fig:) posomopîtѫ, греѫ; екsaктѫ, stpaшnікѫ; nemoiatѫ, neîndѫплекатѫ spre eptape. [de ѫnde

Αὐστηρότης (ἡ), însѫшimea, saѫ характерѫл лѫĭ αὐστηρός.

Αὕτα, Dop: în локѫ de αὕτη, fem: ал лѫĭ οὗτος.

Αὐτὰ, ᾶς (ἡ), Dop: în локѫ de αὐτὴ.

Αὐτάγαθος (ὁ, ἡ), în локѫ de Αὐτοάγαθος.

Αὐτάγγελος (ὁ, ἡ), вestitopѫ de чева de ла sine (fъръ a se tpimite de алтѫл), saѫ къ a пъцit, op a възѫt чева ел însѫшĭ. [αὐτὸς, ἄγγελος].

Αὐτάγγελτος (ὁ, ἡ), = Αὐτάγγελος. 2) de sine вestitѫ, adiкъ îndemnatѫ ла чева. [αὐτὸς, ἀγγέλλομαι].

Αὐτάγητος (ὁ, ἡ), поет: [αὐτὸς, ἄγαμαι] лъѫdъторѫ de sine. лѫішĭ плъкѫtѫ; оврaznікѫ.

Αὐταγρεσία (ἡ), поет: арвitpapitate, saѫ алецере арвitpapъ (dѫпе a sa вое); de sine stъпînipe. «Ἐξ αὐταγρεσίης». Калт: din a sa воіе, saѫ dѫпе a sa пропріе алецере. [ші

Αὐτάγρετος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de αὐθαίρετος, арвitpapѫ, [αὐτὸς, ἀγρέω. = αἱρέω].

Αὐτάδελφος (ὁ, ἡ), поет: (sѫвst:) adeвъpatѫ (de amîndoĭ пъpinцiĭ) fpate. 2) поет: (adiekt:) кѫвiinчosѫ ла fpate, saѫ soръ. [αὐτὸς, ἀδελφός].

Αὐταιώρητος (ὁ, ἡ), de sine înълцatѫ, atîpnatѫ. [αὐτὸς, αἰωροῦμαι].

Αὐτανδρὶ, adв: în локѫ de Αὐτάνδρως, adв: ал лѫĭ

Αὔτανδρος (ὁ), (корaвіе ші чл:) stъпînitѫ, лѫatѫ, înnекatѫ, saѫ перdѫtѫ кѫ oamenĭ кѫ totѫ. «Αὐτάνδρους ναῦς καταδῦσαι». Плd: (вezĭ ші αὐτόφορτος). [αὐτὸς, ἀνὴρ, ἀνδρός].

Αὐτανεψιὸς (ὁ), adeвъpatѫ въpѫ. (вezi ші αὐτάδελφος). [αὐτὸς, ἀνεψιός].

Αὐτὰρ [αὖτε, ἄρα], поет: коніѫнкц: = Ἀτὰρ, δὲ, ἀλλά, însъ, întp'aчestea, прin ѫpmape, dap, dѫпе че dap.

Αὐταρέσκεια (ἡ), плъчере, іѫвіре de sine; mîndpie. [din

Αὐτάρεσκος (ὁ, ἡ), плъкѫtѫ лѫішĭ, siniѫвitopѫ; fantasiosѫ, mîndpѫ. [αὐτὸς, ἄρεσκος].

Αὐτάρκεια (ἡ), îndestѫлape din челе че ape, кѫmпътate, mѫлцѫmipe de пѫцinѫ. [ші

Αὐταρκέω -ῶ, віit: -ήσω, (neѫt:) цiѫ, dѫкѫ, dъineskѫ. 2) mъ îndestѫлezѫ, mъ mѫлцѫmeskѫ кѫ че amѫ. [din

Αὐτάρκης, εος (ὁ, ἡ), (кѫ inf: saѫ ак: преп:) destѫлѫ, de sine destoĭnікѫ. «Αὐτάρκεις ἐσομένους ἀντιστῆναι τοῖς ἐπιβουλεύουσι». Ер: «Κάλυμμα πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος αὔταρκες». Грг: «Πάντα αὐτοῖς αὐτάρκη ἦν». Ер: «Ὅσον αὔταρκες». Лкs: кîtѫ tpeвѫіе, este destѫлѫ. 2) îndestѫлatѫ кѫ кît ape, mѫлцѫmitѫ кѫ пѫцinѫ, кѫmпътatѫ. «Μόνος ἐν ἀνθρώποις πλούσιος ὁ αὐτάρκης». Ksn: «Βίος αὐτάρκης». Епігр: || (sѫвst:) «Τὸ αὔ-

ταρκες» în локъ de ἡ αὐτάρκεια. [αὐτὸς, ἀρκέω]. [de ѕnde

Αὐταρκία (ἡ), поet: în локъ de Αὐτάρκεια. [ші

Αὐτάρκως, adв: кѕ de sine îndestѕлape, îndestѕл, пе ажѕпѕ.

Αὐταρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ de sine stъпînitopъ. [αὐτάρχης].

Αὐταρχὴ (ἡ), adевъратѕл îнчепѕтъ, чеа dintîi прічінъ. [αὐτὸς, ἀρχή].

Αὐτάρχης, ου (ὁ), деплin saъ de sine stъпînitopъ, monapxъ aвsoлѕтъ. [αὐτὸς, ἄρχω]. [de ѕnde

Αὐταρχία (ἡ), de sine stъпînipe.

Αὔταρχος (ὁ),=Αὐτάρχης.

Αὔταυτος, η, ον, (кom:) însѕші ел, = Αὐτότατος. [αὐτὸς, αὐτός].

Αὖτε [αὖ, τε], adв: saъ коnіѕnкц: поet: = Αὖθις, іаръші; пе ѕрmъ. «Εἰ δὲ κεν αὖτε δόωσιν». Іл: I: «Ἐν δ' αὖτε χρόνῳ». Пind: (вezї ші Αὖ). 2) (stpъm: saъ înпpot:) în локъ de Δέ. «Νῦν αὖτε» Іл: A: (ші în парал:) «Ἄλλοτε δ' αὖτε». Іл: X:

Αὐτέη, Ion: Αὐτή, fem: ал ѕлї Αὐτός.

Αὐτείδωλον (τὸ), (Бisep:) întoкmaї, кіар idoлъ. [αὐτὸ, εἴδωλον].

Αὐτέκμαγμα (τὸ), întoкmaї, aidoma înкіпѕітѕръ, foapte asemъnatъ ікоanъ. [αὐτὸς, ἔκμαγμα].

Αὐτέλεγκτος (ὁ, ἡ), de sine въditъ, saъ doвeditъ. [αὐτὸς, ἐλέγχομαι].

Αὐτενέργητος (ὁ, ἡ), de sine лѕкръtopъ, mішкatъ. [αὐτὸς, ἐνεργῶ].

Αὐτενίαυτος (ὁ, ἡ), de ачелашї anъ; de estimпъ. [αὐτὸς, ἐνιαυτός].

Αὐτεξούσιος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, ἐξουσία] de sine stъпînъ, neatîpnatъ; de sine stъпînitopъ, aѕtoкpatъ, monapxъ aвsoлѕтъ,=Αὐτάρχης. || (neѕt:) Αὐτεξούσιον (τὸ), = кѕ

Αὐτεξουσιότης (ἡ), stъпînipe de sine, neatîpnape; sлoвodъ воinцъ. [ші

Αὐτεξουσίως, adв: кѕ de sine stъпînipe; кѕ sлoвodъ воinцъ. [αὐτεξούσιος].

Αὐτεπάγγελτος (ὁ, ἡ), de sine fъгъdѕitopъ, saъ însъpчinatъ кѕ чева, de sine пopnitъ ла чева; nenoftitъ, neкiematѕ; neîndemnatъ. [αὐτὸς, ἐπαγγέλλομαι].

Αὐτεπίβουλος (ὁ, ἡ), воitopъ, гînditopъ de ръъ asѕпръ'шї. [αὐτὸς, ἐπίβουλος].

Αὐτεπίσκοπος (ὁ, ἡ), însѕшї, sinгѕpъ пpeвeгietopъ, înгpiжitopъ. [αὐτὸς, ἐπίσκοπος].

Αὐτεπίσπαστος (ὁ, ἡ), de sine atpasъ, înпinsъ, întъpîtatъ кътpe чева; de sine smѕлsъ de ла чева кътpe алтъ чева. 2) пе кape sinгѕpъ чinева 'mi'л atpaцe кътpe sine. [αὐτὸς, ἐπισπῶμαι].

Αὐτεπιτάκτης, ου (ὁ), пopѕnчitopъ dintp'a sa пpoпpie пѕtepe (кѕ de ла sine stъпînipe); saъ = Αὐτεπίτακτος. [αὐτὸς, ἐπιτάττω]. [de ѕnde

Αὐτεπιτακτικὸς, ὴ, ὸν, кape se faчe кѕ de ла sine stъпînipe. [de ѕnde

Αὐτεπιτακτικῶς, adв: = Αὐτεξουσίως.

Αὐτεπίτακτος (ὁ, ἡ), (omъ) de sine пopѕnчitъ, stъпînitъ, neatîpnatъ. 2) (леце) пе кape sinгѕpъ чinева îшї inпѕne. [αὐτὸς, ἐπιτάττομαι].

Αὐτεπώνυμος (ὁ, ἡ), чел de ачелашї nѕme, saъ пpenѕme кѕ алтѕл (tizъ). [αὐτὸς, ἐπώνυμον].

Αὐτερέτης, ου (ὁ), [αὐτὸς, ἐρέσσω] ostaшъ, saъ плѕtitopъ, кape este tot de o datъ ші вîsлашъ întp'o кopaвie.

Αὐτέτης, ου (ὁ), în локъ de Αὐτοετὴς, de кіар aчestъ anъ, de estimпъ. [αὐτὸς, ἔτος].

'Αὔτευν, dop: în локъ de ἠΰτουν, îm: 3 пeps: de пpeл: ал лѕї

'Αϋτέω -ῶ, вiit: ἀΰσω, поet: în локъ de 'Αΰω. ['Αϋτή].

Αὐτὴ, fem: ал лѕї Αὐτός.

Αὕτη, fem: ал лѕї οὗτος.

'Αϋτὴ (ἡ), поet: stpiгътъ, гласъ mape (пpiпч: de чеї че se вat), гълъцie. (de ѕnde пpin întind: 2) вътълie. 3) пpoпѕnцie (вezї ші Αὐδή).

Αὑτηὶ, At: în локъ de Αὕτη.

Αὐτήκοος (ὁ, ἡ), (кѕ цen:) aѕzitopъ însѕшї (кѕ ѕpeкiлe saлe). 2) asкѕлтътopъ de sine nѕmaї, de sine stъпînъ (nesѕпѕsъ алтѕia). [αὐτὸς, ἀκοή].

Αὐτῆμαρ, adв: поet: = Αὐθημερόν.

Αὐτιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de Αὐθιγενής.

Αὐτίκα [αὐτὸς], adв: (кѕ пpez: saъ tpeк:) în datъ; aкѕm; de odatъ. «Αὐτίκα νῦν εἰπέ». Od: Σ: «Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀγόρευεν». Іл: B: «Αὐτίκα τε εἶδον, καὶ πλῆθος δακρύων ἀνέδωκα». Ep: în локъ de ἅμα. 2) (кътpe вiit:) пeste пѕцinъ, îndatъ (oвiч: înпpeѕnъ кѕ μάλα, ші δὴ μάλα). «Εἴσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλα». Apstf: 3) sпpe пiлdъ. «Ὥσπερ τὸν Οἰδίπουν αὐτίκα φασιν εὔξασθαι». Плt: || (кѕ apt:) ὁ, ἡ, τὸ αὐτίκα, чел de aкѕm nѕmaї, вpemeлnікъ. «Μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν». Тѕч; (ші adвepвiaл) «Ὃς ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει». Тѕч: (вezї ші εὐθύς).

Αὖτις, adв: Ion: ші Dop: în локъ de αὖθις.

Αὐτίτης [αὐτὸς], ου (ὁ), (vinŭ) nepref-kătŭ, neamestekatŭ, (pin arm:) de kasъ, saŭ de la lokka lui. 2) (pap) sinrăpăcinŭ; nesoţiavilŭ.

'Αὐτμὴ (ἡ), noet: [ἄω] sufiare, pesufiare. 2) abură (pinv: fiăkărosŭ), fămŭ; (pin întind:) doroare; parъ, saŭ fiakărъ; miposŭ; (de unde) aimare, iuare de arma dovitokuiui, ce se vîneazъ.

'Αὐτμὴν, ένος (ὁ), noet: (pap) în lokŭ de 'Αὐτμή.

Αὐτοάγαθος (ὁ, ἡ), de sine, firesce unŭ. [αὐτὸς, ἀγαθός]. [de unde

Αὐτοαγαθότης (ἡ), adevărată, firească unătate.

Αὐτοαδάμας, αντος (ὁ), adevărată diamantŭ. [αὐτὸς, ἀδάμας].

Αὐτοαλήθεια (ἡ), însuşi, curatŭ adevărŭ. [din

Αὐτοαληθὴς, έος (ὁ, ἡ), de totŭ adevăratŭ. [αὐτὸς, ἀληθής]. [de unde

Αὐτοαληθῶς, de totŭ adevărat.

Αὐτοάνθρωπος (ὁ, ἡ), (fisf:) adevăratŭ, întru toate desăvîrşitŭ omŭ; saŭ omul în gen:, idea de omŭ. 2) întocmaĭ, aidoma omŭ. [αὐτὸς, ἄνθρωπος].

Αὐτοαπλότης (ἡ), adevărată simplitate. [αὐτὸς, ἁπλότης].

Αὐτοαρετὴ (ἡ), însuşi, adevărată virtute. [αὐτὸς, ἀρετή].

Αὐτοβοάω -ῶ, biit: -ήσω, strigŭ (mărturisescŭ) însumĭ nentru sinemĭ, adecă ne sinemĭ de martorŭ. [αὐτὸς, βοάω].

Αὐτοβοεί, adv: cu ceĭ întîiŭ (pesboiescŭ) strigătŭ, cu cea întîĭ larmă, saŭ glăţuie, (adică) cu întîia năvală, lovire; (fir:) în dată, de odată. [αὐτὸς, βοή].

Αὐτοβόητος (ὁ, ἡ), de sine nemaiŭ, saŭ nepoftitŭ. 2) mărturisitorŭ, saŭ nestitorŭ cu mare glasŭ în faburi sъŭ. 2) scoţătorŭ de sunetŭ de la sine. [αὐτοβοάω].

Αὐτοβορέας, ου (ὁ), adevăratŭ, saŭ însuşi crivăţŭ. [αὐτὸς, βορέας].

Αὐτοβούλησις, εως (ἡ), slobodă, neatîrnată, de sine voinţă. [ui

Αὐτοβούλητος (ui adv:) -ήτως, [αὐτὸς, βούλομαι] de sine voitorŭ, saŭ armătorŭ voinţeĭ sale.

Αὐτόβουλος (ὁ, ἡ), iubitorŭ dintr'a sa kinzuire, saŭ dune a sa proprie părere (fără povaţa altuia). [αὐτὸς, βουλή].

Αὐτογένεθλος, ου [αὐτὸς, γένεθλον], ui

Αὐτογενὴς, έος [αὐτὸς, γείνω], ui

Αὐτογέννητος (ὁ, ἡ), de sine (nu de altul) neascutŭ. 2) de aceleaşi neamŭ. 3) = Αὐθιγενὴς, avi neascutŭ, nemînteanŭ. [αὐτὸς, γεννῶμαι].

Αὐτογλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), cel cu vîrful din sine, d'întrerŭ, (maĭ cu seamă sъneatъ) fără deosebitŭ vîrfŭ, saŭ cuţitiiŭ. [αὐτὸς, γλωχίν]. (vezi ui αὐτόγυος).

Αὐτογνωμονέω -ῶ, biit: ήσω, armezŭ, iubrezŭ dune a mea proprie părere ui voinţъ. [ui

Αὐτογνωμόνως, adv: dune a sa proprie părere. [din

Αὐτογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), armătorŭ propriĭ sale părerĭ (arbitrarŭ); «Οὐκ αὐτογνώμονας βέλτιον κρίνειν, ἀλλὰ κατὰ τὰ γράμματα καὶ τοὺς νόμους». Apst: [αὐτὸς, γνώμη].

Αὐτόγνωτος(στος), ου (ὁ, ἡ), noet: dune a sa părere hotărîtorŭ, = Αὐτογνώμων, ui Αὐθαίρετος. 2) de sine cunoscutŭ. [αὐτὸς, γιγνώσκω.

Αὐτόγονος (ὁ, ἡ) noet: de sine neascutŭ, [αὐτὸς, γόνος] = Αὐτογέννητος.

Αὐτογραμμὴ (ἡ), (Matm:) adevărată, ideală linie. [αὐτὸς, γραμμή].

Αὐτογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, scriŭ cu a mea proprie mînă. [din

Αὐτόγραφος (ὁ, ἡ), cu mîna sa scrisŭ. ‖ (subst:) Αὐτόγραφον, autografŭ, scrisŭ de însuşi mîna sa; originalŭ. [αὐτὸς, γραφή].

Αὐτόγυος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, γύης] (pinv: plugărŭ) dintr'o bucată, dintr'unŭ lemnŭ, d'întrerŭ; (pin arm:) ţeapănŭ, solidŭ. (ui într'aceasta înnot: de πηκτόν).

Αὐτοδαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: de sine învăţatŭ, =Αὐτομαθής. [αὐτὸς, δὰω, διδάσκω].

Αὐτοδαίκτος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, δαίζω] de sine sfîşiatŭ, omorîtŭ, = Αὐτόχειρ.

Αὐτόδαιτος (ὁ, ἡ), noet: = Αὐτόδειπνος. [αὐτὸς, δαίς].

Αὐτοδάξ [αὐτὸς, ὀδάξ], adv: cu mîşcare tare, furioasă de altul, saŭ de sine (prekum fac de multe ori nekuviinţi). «Ὁ αὐτοδάξ τρόπος». Apstf: mîşcătoare, aspră purtare. «Ἰυναῖκες αὐτοδάξ ὠργισμέναι». Apstf: nebunatice.

Αὐτόδειπνος (ὁ, ἡ), cel ce vine singurŭ, saŭ cu a sa cheltuială, saŭ noaptea, adecă cu sine vina sa. [αὐτὸς, δεῖπνον].

'Αὐτόδεκα [nedecl:], totmaĭ (în capŭ) zece. [αὐτὸς, δέκα].

Αὐτοδέσποτος (ὁ, ἡ), de sine stăpînŭ, nemărginitŭ. [αὐτὸς, δεσπότης].

Αὐτόδετος (ὁ, ἡ), de sine legatŭ, de sine însuşi în obezi, saŭ fiare. [αὐτὸς, δέομαι].

Αὐτόδηλος (ὁ, ἡ), de sine înвedepatȣ, кȣnoskȣtȣ. [αὐτὸς. δῆλος].

Αὐτοδημιούργητος (ὁ, ἡ), de sine кreatȣ. [αὐτὸς, δημιουργέομαι].

Αὐτοδιακονία (ἡ), de sine slȣжipe. [din

Αὐτοδιάκονος (ὁ, ἡ), slȣжitȣ sinгȣpȣ, de sine; (прin ȣpm:) чел че п'аре tpeбȣinцъ de slȣгъ. [αὐτὸς, διάκονος].

Αὐτοδίδακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δάκτως, înвъцatȣ de ла sine, din natȣpъ (fъpъ алtȣ înвъцъtopȣ). || «Αὐτοδίδακτον». ц̣eniȣ; saȣ înstiktȣ, fipeaskъ порnipe. [αὐτὸς, διδάσκω].

Αὐτοδιήγητος (ὁ, ἡ), повestitȣ de чinева însȣшї. «Ἑρμηνεία—». Лаept: eksплiкaцie fъpъ întpeвape, din пaptea însȣшї aȣtopȣлȣї (вezї ші αὐτοπρόσωπος),= кȣ

Αὐτοδιηγούμενος, η, ον, повestind însȣшї, iap nȣ întpeвopвind алte пepsoane; saȣ повestitopȣ de але sале întîmплъpї. [αὐτὸς, διηγέομαι].

Αὐτοδίκαιος (ὁ, ἡ), adeвъpatȣ (fipeшte) dpeптȣ. [αὐτὸς, δίκαιος]. [de ȣnde

'Αὐτοδικαιοσύνη (ἡ), adeвъpatъ (fipeaskъ) dpeптate.

Αὐτοδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ

Αὐτόδικος (ὁ, ἡ), жȣdikatȣ dȣпe але sале (а ле пatpii sале) лецї, ші de жȣdikъtopї komпatpioцї; (прin ȣpm:) de sine лецiȣitȣ. 2) чел че 'шї каȣtъ жȣdikata sinгȣpȣ. 3) чел че 'шї ia dpeптȣл de sine (iap nȣ прin жȣdikъtopiї). [αὐτὸς, δίκη].

Αὐτόδιον, [αὐτὸς, ὁδὸς] adв: поet: Ion: în datъ, nemiжлочit, (dȣпe ziч:) кȣm a вenit, кȣm s'a aflat dȣпe dpȣmȣ, saȣ în miжлокȣл dpȣmȣлȣї.

Αὐτοδόξα (ἡ), пъpepe прiвitъ în sine, saȣ adeвъpatъ. 2) pепȣtaцie, slaвъ, чinste adeвъpatъ. [αὐτὸς, δόξα].

Αὐτοδόξαστον (τὸ), пъpepe datъ despre ȣnȣ лȣкpȣ dȣпe але sале пропpiї калitъцї. [αὐτὸς, δοξάζω].

Αὐτόδορος (ὁ, ἡ), кȣ пiеле кȣ totȣ. «Αὐτόδορον ὁλοκαυτοῦσι». Пл: [αὐτὸς, δορά].

Αὐτόδρομος (ὁ, ἡ), de sine алеpгъtopȣ, de sine miшкatȣ. [αὐτὸς, δρόμος].

Αὐτοδύναμος (ὁ, ἡ), de sine пȣtepnikȣ. [αὐτὸς, δύναμις].

Αὐτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de пропpiȣл sъȣ felȣ, saȣ fopmъ. [αὐτὸς, εἶδος].

Αὐτοεῖναι (τὸ), adeвъpatъ fiinцъ; saȣ de sine eksistinцъ. [αὐτὸς, εἶναι].

Αὐτοέκαστος (ὁ, ἡ), fie кape de sine. (вezї Αὐθέκαστος). || (Fлsf:) «Αὐτοέκαστον». idea fie кърȣia лȣкpȣ aвsoлȣtȣ, saȣ în sine прiвitȣ. [αὐτὸς, ἕκαστος].

Αὐτοέλικτος (ὁ, ἡ), de sine înfъшȣpatȣ, înвîp[illegible]; fipeшte кpeцȣ. «Βόστρυχος αὐτοέλικτος». Епiгр: [αὐτὸς, ἐλίσσω].

Αὐτοενεργητικὸς, ὴ, ὸν, (грam: вepвȣ) dȣпe însemnape (din sine) aktiвȣ, de ші ape fopmъ пasiвъ. [αὐτὸς, ἐνεργητικός].

Αὐτοεντεὶ, adв: кȣ a sa пропpie mînъ. [din

Αὐτοέντης, ου (ὁ), поet: în локȣ de αὐθέντης, = Αὐτόχειρ.

Αὐτοεξία, (ἡ), ц̣inepe, stъпînipe de sine, înfpînape. [αὐτὸς, ἔχω].

Αὐτεξουσία (ἡ), = Αὐτεξουσιότης.

Αὐτοετεὶ, ші Αὐτόετες, adв: [din

Αὐτοετὴς, έος (ὁ, ἡ), de (fъкȣtȣ întp' ȣnȣл ші) aчелашї anȣ. [αὐτὸς, ἔτος].

Αὐτοζήμιος (ὁ, ἡ), пъгȣвitopȣ, пedeпsitopȣ de sine. [αὐτὸς, ζημία.].

Αὐτοζήτητος (ὁ, ἡ), къȣtatȣ, saȣ aflatȣ de sine. [αὐτὸς, ζητέομαι].

Αὐτοζωὴ (ἡ), adeвъpatъ вiaцъ. [ші

Αὐτόζωος (ὁ, ἡ), de ла sine вieцȣitopȣ. [αὐτὸς, ζωή].

Αὐτοθαΐς, ΐδος (ἡ), întokmaї Taida [αὐτὸς, Θαΐς, nȣme пропpiȣ].

Αὐτοθάνατος (ὁ, ἡ), de sine omopîtȣ, sinȣчisȣ. [αὐτὸς, θάνατος].

Αὐτόθε, adв: în локȣ de Αὐτόθεν.

Αὐτοθελεὶ, adв: de a sa вȣnъ вoie. [din

Αὐτοθελὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ, saȣ fъкȣtȣ de a sa вȣnъ вoie. [αὐτὸς, θέλω].

Αὐτοθέμεθλος (ὁ. ἡ), поet: de sine întemeiatȣ. [αὐτὸς, θέμεθλος].

Αὐτόθεν [αὐτὸς], adв: [лок:] de aiчї, de аколо. 2) (timп:) îndatъ; de акȣm, de atȣnчї, dintp'aчestȣ, saȣ aчелȣ minȣtȣ; de odatъ, fъpъ чea maї mikъ întîpziepe. 3) (de кал:) de îndemînъ; de ла sine.

Αὐτόθεος (ὁ, ἡ), întokmaї, aidoma zeȣ. || (sȣвst:) sinгȣpȣл ші adeвъpatȣл zeȣ. [αὐτὸς, θεός].

Αὐτόθηκτος (ὁ, ἡ), поet: (fepȣ) de sine askȣцitȣ, tъiosȣ (fъpъ a se кълi прin fokȣ). [αὐτὸς, θήγομαι].

Αὐτοθήριον (τὸ), întokmaї, aidoma feapъ. [αὐτὸς, θηρίον].

Αὐτόθι, adв: aчi, saȣ аколеа. [αὐτός].

Αὐτόθροος (ὁ, ἡ), поet: [αὐτὸς, θρόος] пропȣnцatȣ de însaшї гȣpa кȣїва.

Αὐτοῖο, поet: în локȣ de αὐτοῦ, ц̣en:, ші

Αὐτοῖσι(σιν), поet: în локȣ de αὐτοῖς, dat: îm: ал лȣї αὐτός.

Αὐτοκάβδαλος (ὁ, ἡ), [ші adв:) -δάλως, [αὐτὸς, κάβος] (прinч:)fpъmîntatȣ, (ші fir:)

fъкъtъ, алкътъitъ de îndemînъ, în прiпъ, къm s'a întîmплat, = Αὐτοσχέδιος. «Αὐτοκάβδαλος ναῦς» (прiп ъpm:) прostъ, de nimiкъ. «Περὶ εὐόγκων αὐτοκαβδάλως λέγειν». Apst: (вezĭ ші Αὐτολήκυθος).

Αὐτοκάθαρσις, εως (ἡ), (Бis:) adeвъpatъ къpъцipe, isвopъ de toatъ sъfлeteaska къpъцipe. [αὐτὸς, κάθαρσις].

Αὐτόκαλος (ὁ, ἡ), adeвъpat, saъ fipeшte fpъmosъ, op бъnъ. [αὐτὸς, καλός].

Αὐτοκασιγνήτη, ші

Αὐτοκασίγνητος (ὁ), поet: în лoкъ de Αὐτάδελφος. [αὐτὸς, κασίγνητος].

Αὐτοκατάκριτος (ὁ, ἡ), de sine osînditъ. [αὐτὸς, κατακρίνομαι].

Αὐτοκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), de sine, fipeшte konstpъitъ, nefъкъtъ de mînъ. [αὐτὸς, κατασκευάζομαι].

Αὐτοκέλευθος (ὁ, ἡ), поet: [αὐτὸς, κέλευθος] de sine dъsъ, кълъtopitъ, de sine пopnitъ.

Αὐτοκέλευστος (ὁ, ὁ), de sine пopъnчitъ, îndemnatъ, пopnitъ sпpe чeва; лъкpъtopъ, saъ fъкъtъ fъpъ пopъnка ші îndemnъл алtъia. [αὐτὸς, κελεύομαι].

Αὐτοκελὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: Ion: în лoкъ de Αὐτοκέλευστος. [αὐτὸς, κέλομαι].

Αὐτοκέρας, în лoкъ de αὐτόκρας.

Αὐτοκέραστος (ὁ, ἡ), = Αὐτόκρατος.

Αὐτοκέφαλος (ὁ, ἡ), (maĭ noъ ші вis:) de капъл sъъ, de sine stъпînъ. || (neъt:) Αὐτοκέφαλον (τὸ), кiap însъшĭ adeвъpatъл капъ. [αὐτὸς, κεφαλή].

Αὐτοκινησία, ші

Αὐτοκίνησις, εως (ἡ), de sine пopnitъ miшкape. [ші

Αὐτοκίνητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, de sine miшкatъ. [αὐτὸς, κινέομαι].

Αὐτόκλαδος (ὁ, ἡ), къ pъmъpĭ къ totъ. [αὐτὸς, κλάδος].

Αὐτόκλητος (ὁ, ἡ). (ші adв:) -ήτως, de sine кiematъ, saъ nepoftitъ. [αὐτὸς, καλέομαι].

Αὐτοκμὴς. ῆτος, ші

Αὐτόκμητος (ὁ, ἡ), noet: de sine, din natъpa sa (saъ de îndatъ) fъкъtъ, nefъкъtъ de mînъ. [αὐτὸς, κάμνω] =Αὐτοπόνητος.

Αὐτόκομος (ὁ, ἡ), поet: de sine, din natъpъ пъposъ. 2) (adвepвiaл) къ пъpъ, saъ къ fpъnze къ totъ. [αὐτὸς, κόμη].

Αὐτοκραὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Αὐτόκρας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ),= Αὐτόκρατος.

Αὐτοκράτειρα (ἡ), поet: fem: aл лъĭ Αὐτοκράτωρ, aъtoкpatъ. [ші

Αὐτοκρατὴς, έος (ὁ, ἡ),=Αὐτοκράτωρ, de sine stъпînitopъ. «Τὸ αὐτοκρατές». de sine, aвsoлъtъ stъпînipe. [αὐτὸς, κράτος].

Αὐτοκρατορεύω, вiit: -εύσω, sîntъ, mъ faкъ (гъвepnezъ ка) aъtoкpatъ. [ші

Αὐτοκρατορία (ἡ), пъtepe (demnitate, imпepiъ) de aъtoкpatъ, aвsoлъtъ monapxie. [ші

Αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, aъtoкpatiкъ, atinгъtopъ, saъ fъкъtъ de aъtoкpatъ. 2) disпъsъ, aплeкatъ лa aъtoкpaцie. [ші

Αὐτοκρατορὶς, ίδος (ἡ), (прiпч: opaшъ) капiталъ, peшedinцъ de aъtoкpatъ. [αὐτοκράτωρ].

Αὐτόκρατος (ὁ, ἡ), de sine (din natъpa sa) temпepatъ; (прiпч: вinъ) sлaвъ, ъшъpe (кape n'ape tpeвъinцъ de a se ameшteка къ aпъ). (în цen: 2) = Εὔκρατος, modepatъ; къmпъtatъ. [αὐτὸς. κεράομαι].

Αὐτοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), de sine, saъ прiп sine stъпînitъ, neatîpnatъ. (solъ, komandipъ) deплinînпъtepniчitъ, nesъпъsъ лa dape de sokoteaлъ; 2) aъtoкpatъ, monapxъ aвsoлъtъ (nemъpцinitъ). [αὐτὸς, κράτος].

Αὐτοκρηὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкъ de Αὐτοκραής.

Αὐτόκριτος (ὁ, ἡ), de sine жъdiкatъ, xotъpîtъ; (despe вise) isвînditъ. [αὐτὸς, κρίνομαι].

Αὐτόκτητος (ὁ, ἡ), de însъшĭ чineвa doвînditъ, кîшtiгatъ. [αὐτὸς, κτῶμαι].

Αὐτόκτιστος, (ші поet:) -κτιτος (ὁ, ἡ), de sine (adiкъ din natъpъ) ziditъ (nefъкъtъ de mînъ). [αὐτὸς, κτίζομαι].

Αὐτοκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, omopъ пe sinemĭ. [din

Αὐτοκτόνος (ὁ,ἡ), (ші adв:) -όνως, omopîtopъ de sine, sinъчidъ, saъ de aлtъл къ mîna sa (nъ прiп aлtъл), = Αὐτόχειρ. 2) (îm:) = 'Αλληλοκτόνος. [αὐτὸς, κτείνω].

Αὐτοκυβερνητεὶ(τὶ), adв: кîpmъчind însъшĭ (кopaвie); (fiг:) mînînd însъшĭ (tpasъpъ), adiкъ fъpъ кîpmaчiъ, saъ вizitiъ. [αὐτὸς, κυβερνάω].

Αὐτόκυκλος (ὁ), matematiкъ (ideaлъ) чepкъ. [αὐτὸς, κύκλος].

Αὐτοκύλιστος (ὁ, ἡ), de sine pestoroлitъ, saъ stpъmъtatъ. [αὐτὸς, κυλίομαι].

Αὐτοκύριος (ὁ, ἡ),= Αὐτεξούσιος, ші Αὐτοδέσποτος. 2) (teoлц:) adeвъpatъ domnъ (eпit: aл лъĭ Dъmnezeъ). [αὐτὸς, κύριος].

Αὐτόκωλος (ὁ, ἡ), поet: чeл къ mъdълapeлe tpъпълъĭ sinгъpe (adiкъ гoaлe

de карпе), славэ, эскатэ, (овшт:) пиелеа ші озвл. [αὐτὸς, κῶλον].

Αὐτόκωπος (ὁ, ἡ), поет: (прінч: савіе) кэ мînерэл д' întpерэ, іар пэ înnъдитэ; саэ (адверсіал) кэ мînерэ кэ тотэ. [αὐτὸς, κώπη].

Αὐτολάλητος (ὁ, ἡ), поет: ворвіторэ sinгэрэ кэ sine. [αὐτὸς, λαλέω].

Αὐτολεξεί, adв: кэ ачелеашї ворвэ, din zічере în zічере. [αὐτὸς, λέξις].

Αὐτολετὴρ, (ὁ), поет: [αὐτὸς, ὄλλυμι] = Αὐτόχειρ, ші Αὐτοκτόνος.

Αὐτολήκυθος (ὁ, ἡ), адэкътопэ însэшї de врчорэшел кэ ent-de-лемнэ ла лэптътopie, адікъ съракэ, саэ кэмплитэ de скэмнэ; (прін врт:) парasитэ; (fir:) гata de op че, ла îndemînъ. «Αὐτοληκύθους δέ τινας Δημοσθένης ὀνομάζει». Плд: [αὐτὸς, λήκυθος]. (вezї ші Αὐτοκάέδαλος).

Αὐτολίθινος, ші

Αὐτόλιθος (ὁ, ἡ), кіар піатръ; (fir) foарte тare. [αὐτὸς, λίθος].

Αὐτολόγος (ὁ), (teол:) însэшї fiэл ші кэвінтэл лэї Dэmnezeэ. [αὐτὸς, λόγος].

Αὐτολόχευτος (ὁ, ἡ), поет: =Αὐτογέννητος, de sine пъскэтэ. [αὐτὸς, λοχεύω].

Αὐτόλυκος (ὁ), кіар (întокмаї, aidoma) лупэ. [αὐτὸς, λύκος].

Αὐτολυρίζων, οντος (ὁ), чел че кîнтъ însэшї кэ ліра. (пэмаї în пров:) «Ὄνος αὐτολυρίζων». Лчч: [αὐτὸς, λυρίζω].

Αὐτομάθεια (ἡ), de sine înвъцътэръ. [din

Αὐτομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μαθῶς, de sine înвъцатэ (fэръ înвъцъторэ), = Αὐτοδίδακτος. [αὐτὸς, μάθω, μανθάνω].

Αὐτομαρτυρέω -ῶ, вііт: -ήσω, însэмї мъртэріseскэ desпре sinemї. [din

Αὐτομάρτυς, υρος (ὁ, ἡ), însэшї мартэрэ desпре sineшї. [αὐτὸς, μάρτυς].

Αὐτοματεί(τι), ші

Αὐτομάτην, adв: =Αὐτομάτως. [ші

Αὐτοματία (ἡ), =Αὐτοματισμὸς. 2) (emіт:) zeiца автоматэлэї, пороквл. [ші

Αὐτοματίζω, вііт: -ίσω, fакэ чева de sine порнітэ. [αὐτόματος]. [de вnde

Αὐτοματισμὸς (ὁ), лэкрае de sine порнітъ.

Αὐτόματος [αὐτὸς, μαίομαι], ος ші поет: η, ον, fъкэтэ (întîмплатэ, саэ лэкръторэ) de sine порнітэ; de sine кіематэ; de sine песъпітэ; de sine isводітэ, ші чл: «Τὸ αὐτόματον, ші Ταὐτόματον». пороквэ, саэ întîмплае, înпрежърае de sine венітъ. || «Αὐτόματον (τὸ),» автоматэ (машинаціе, статъ, ші чл: de sine мішкатъ). «Αὐτόματος θάνατος». fіреаскъ моарte; (ші adв:) «Ἐκ («Ἀπὸ) τοῦ αὐτομάτου,=Αὐτομάτως.

Αὐτοματουργὸς (ὁ), лэкръторэ de автомате (машинаціі de sine мішкате). [αὐτόματον, ἔργον].

Αὐτομάτως, adв: кэ din sine порнірe; de ла sine; din întîмпларе; din натэръ. [αὐτόματος].

Αὐτομαχέω-ῶ, вііт: -ήσω, însэмї мъ лэптэ, мъ вatэ; (fir:) în пersoanъ, însэмї îmї пledezэ прічіна de жэdікатъ. [αὐτὸς, μάχη].

Αὐτομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: de ачееашї мэмъ. || (sэвst:) fем: кіар мэмъ, întокмаї (adевъратъ) мэмъ. [αὐτὸς, μήτηρ].

Αὐτόμοιρος (ὁ, ἡ), поет: (кэ цен:) лэъторэ de парte ел sinгэрэ (іар пэ ші алтэл). [αὐτὸς, μοῖρα].

Αὐτομολέω -ῶ, вііт: -ήσω, (кэ ак: прец:) мъ fэгърескэ ла връжмашэ; (în цен:) мъ dэкэ эndева (мъ daэ кэ тотэл ла чева) de sine порнітэ. [αὐτόμολος]. [de эnde

Αὐτομόλησις, εως, ші

Αὐτομολία (ἡ), fэгъріре ла връжмашї. || (sэвst:) Αὐτομολίαι (αἱ), мэъdіце, влъstаре din тэлпіна віцеї, ші чл:, [din

Αὐτόμολος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μόλως, [αὐτὸς, μολεῖν] (în цен:) dэsэ эndева de вэпъ воіеа sa; (іар прінч:) deseptorэ, ші fэгарэ ла връжмашї.

Αὐτόμορφος (ὁ, ἡ), поет: (прінч:) (статэ, ші чл:) de sine formatэ, саэ чіоплітэ (sъпатэ кіар în стîнкъ). [αὐτὸς, μορφή].

Αὐτόνεκρος (ὁ,ἡ), întокмаї, aidoma мортэ. [αὐτὸς, νεκρός].

Αὐτονομέομαι -οῦμαι, ήσομαι, мъ гэвернезэ dэне проприіле теле легі. [ші

Αὐτονομία (ἡ), автономіе, гэвернаре кэ але сале легі. [din

Αὐτόνομος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νόμως, автономэ, гэвернатэ кэ проприіле сале легі, зловодэ, неатîрнатэ. [αὐτὸς, νόμος]. 2) (desпре dовітоаче) зловодэ ла пъшэне (fэръ пъсторэ). [αὐτὸς, νομή].

Αὐτονυκτί, adв: întр'ачееашї поапте. [αὐτὸς, νύξ].

Αὐτονυχεί(χι), поет: = Αὐτονυκτί. 2) кэ înseшї эnгііле сале. [αὐτὸς. ὄνυξ].

Αὐτόξυλος (ὁ, ἡ), конstрэітэ simплэ de лемнэ, простэ. 2) fъкэтэ dintр'эnэ лемнэ. 3) кэ лемнэ кэ тотэ. [αὐτὸς, ξύλον].

Αὐτουδέτερον (τὸ), (грам:) адевъратэ (абсолэтэ) неэтрэ. [αὐτὸς, οὐδέτερον].

Αὐτοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: de sine (адікъ din натэръ) алкътэітэ, іар пэ de тîпъ. [αὐτὸς, πήγνυμι]. 2) de sine исворîтэ.

[αὐτὸς, παγὴ, în локъ de πηγή].

Αὐτοπάθεια (ἡ), аѕtопatie, saѕ калitatea лѕї

Αὐτοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -παθῶς, пътimitopъ, saѕ simцitopъ de чева nemiжлочit de ла sine; (opin ѕpm:) înкpedinцatъ din eкsпepiinцъ, de sine черкatъ; (гpam:) stpъmѕtъtopъ de aкtiвitate asѕпръші, = Ἀμετάβατος, nestpъmѕtъtopъ. [αὐτὸς, πάθος].

Αὐτοπαθητικὸς, ὴ, ὸν, (гpam:) înseмnъtopъ în sine de пasiвitate (de ші ape fopmъ de aкtiвъ). [αὐτὸς, παθητικός].

Αὐτόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), adeвъpatъ копiлъ, fiъ. [αὐτὸς, παῖς].

Αὐτοπάμων, ονος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, πέπαμαι], = Ἐπίκληρος, sinгѕpъ moштenitopъ.

Αὐτοπαράκλητος (ὁ, ἡ), de sine îndemnatъ a faче чева. [αὐτὸς, παρακαλέομαι].

Αὐτοπάρακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ράκτως, din sine пpodѕsъ, saѕ depiвatъ. [ші

Αὐτοπαραξία (ἡ), пѕtepe de a se пpodѕче, saѕ пpodѕчepe de sine. [αὐτὸς, παράγομαι].

Αὐτοπάτωρ, ορος (ἡ), de sine, adiкъ ал лѕiші tatъ, din sine пъsкѕtъ. [αὐτὸς, πατήρ].

Αὐτόπειρος (ὁ, ἡ), кѕnoskъtopъ de чева din пpoпpia sa черкape. (вezї ші Αὐτοπαθής). || «Τὸ αὐτόπειρον». în локъ de ἡ αὐτοπειρία. [αὐτὸς, πεῖρα].

Αὐτοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [αὐτὸς, πῆμα] въtъmъtopъ de sine.

Αὐτόπιστος (ὁ, ἡ), de sine вpednikъ de кpedinцъ. [αὐτὸς, πίστις].

Αὐτόπλεκτος (ὁ, ἡ), de sine, fipeште înплetitъ. [αὐτὸς, πλέκομαι].

Αὐτοποδητὶ, ші αὐτοποδί, adв: кiap кѕ aле sale пiчioape, (adiкъ) пe жos. [ші

Αὐτοποδία (ἡ), ѕmвлetъ кѕ a ле sale пiчioape, пe жos. || (dat:) Αὐτοποδίᾳ, adв: = Αὐτοποδί. [αὐτόπους].

Αὐτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, алкъtѕitopъ, пpodѕкъtopъ de însѕші лѕкpѕ (iap nѕ de кoпia лѕї). [din

Αὐτοποίητος (ὁ, ἡ), de sine fъкѕtъ, saѕ de îndemînъ ѕpzitъ; (пpin ѕpm:) пpostъ. [αὐτὸς, ποιέομαι].

Αὐτοποιὸς (ὁ, ἡ), de sine fъкъtopъ de чева. [αὐτὸς, ποιός]. 2) (пas:) de sine fъкѕtъ, pesъpitъ, = αὐτοποίητος.

Αὐτοπόκιστος, ші

Αὐτόποκος (ὁ ἡ), (пpinч: χιτών) fъкѕtъ de лînъ пeлѕкpatъ; saѕ кѕ пъpъ, кѕ лaцї кѕ totъ, (adiкъ) netѕnsъ; (în цen:) пpostъ. «Ταύτην αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κωμικοὶ κε κλήκασι». Плd: [αὐτὸς, πόκος].

Αὐτόπολις, εως (ἡ), opaшъ de sine гѕвepnatъ, neatîpnatъ; saѕ кape de sine fopmeazъ ѕnъ statъ. [αὐτὸς, πόλις]. [de ѕnde

Αὐτοπολίτης, ου (ὁ), оръшanъ de opaшъ neatîpnatъ.

Αὐτοπόνητος [αὐτὸς, πονέω], ші,

Αὐτόπονος (ὁ, ἡ), = αὐτόκμητος. [αὐτὸς, πόνος].

Αὐτοπόρφυρος (ὁ, ἡ), = Ὁλοπόρφυρος. [αὐτὸς, πορφύρα].

Αὐτόπους, οδος (ὁ, ἡ), ѕmвлъtopъ, saѕ пѕtinчosъ de a ѕmвла кѕ aле sale пiчoape, пe жos. [αὐτὸς, ποῦς].

Αὐτοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἰδιοπραγέω, îmї кaѕtъ tpeaвa. 2) tpъieskъ, пetpeкъ dѕпe a mea плъчepe, sîntъ neatîpnatъ, stъпînъ. [ші

Αὐτοπραγία (ἡ), tpaiъ, пetpeчepe dѕпe a sa вoinцъ, neatîpnape. (вezї ші ἰδιοπραγία). [αὐτὸς, πράττω].

Αὐτοπραγματεύτως, adв: кѕ de ла îndemînъ isвodipe, nemeштeшѕцit, fъpъ înfpѕmѕseцape. [αὐτὸς, πραγματεύομαι].

Αὐτόπρεμνος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, πρέμνον] кѕ pъdъчinї кѕ totъ.

Αὐτοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: къѕtъtopъ de aле sale пpoпpiї кѕвiinцe. [αὐτὸς, πρέπον].

Αὐτοπροαίρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρέτως, лѕкpъtopъ (алeгъtopъ, xotъpîtopъ) de чева dѕпe a sa пpoпpie вoinцъ; (ші пas:) fъкѕtъ (xotъpîtъ) de вѕnъ вoie, sловod; (în цen:) de a sa вѕnъ вoie, nesiлitъ de niminea. [αὐτὸς, προαιροῦμαι].

Αὐτοπρόνοια (ἡ), (Бisep:) însaшї Dѕmzeeaska пpoвedinцъ (пpoпie). [αὐτὸς, πρόνοια].

Αὐτοπρόσωπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) σώπως, pепpesintъtopъ în teatpѕ fъpъ maskъ, saѕ кѕ maskъ asemenea чeлѕї komodiatъ. 2) чnл чe вopвeште, saѕ se înfъцiшazъ însѕшї în пepsoanъ (nѕ пpin tpimisъ, saѕ sкpisoape). || (sѕвst:) Αὐτοπρόσωπον (τὸ), (se înц: σύγγραμα) sкpisъ, în кape aѕtopѕл nѕ întpodѕчe aлte пepsoane, чi вopвeште însѕшї. (вezї ші αὐτοδιήγητος). [αὐτὸς, πρόσωπον].

Αὐτοπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ faкъ...

Αὐτόπτης, ου (ὁ), însѕшї въzъtopъ кѕ oкiї sъї. [ші

Αὐτοπτικὸς, ὴ, ὸν, кѕвiinчosъ ла (saѕ пpoвenitъ de ла) însѕшї въzъtopъ. [ші

Αὔτοπτος (ὁ, ἡ), въzѕtъ кѕ кiap oкiї лѕї-

ва. (de ѕnde || «'Επ' αὐτόπτῳ, = 'Επ' αὐτοφόρῳ. [αὐτὸς, ὄπτομαι].

Αὐτοπυρίας, ου (ὁ), (ἄρτος) пîîne коаптъ în грабъ пе кърбѕнї, = 'Αποπυρίας.

Αὐτοπυρίτης, ου, ші

Αὐτόπυρος (ὁ, ἡ), (ἄρτος) пîîne fъкѕtъ din fъinъ печерпѕtъ (пîîne проastъ). [αὐτός, πυρός].

Αὐτοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорѕ însѕшї кѕ мърѕпцеаоа de продѕкteле, saѕ manѕfъптѕреле sале. (вezї ші μεταβολεύς). [αὐτὸς, πώλης]. [de ѕnde

Αὐτοπωλικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) mesepia, треаба вînzъtорѕлѕї însѕшї de a ле sале.

Αὐτορέγμων, ονος, însѕшї лѕкръtорѕ. 2) =Αὐτόχειρ. «Αὐτορέγμονος πότμου». Esхл: моарte лѕішї съвîршitъ de însѕшї. [ші

Αὐτόρεκτος (ὁ, ἡ), поet: [αὐτὸς, ῥέζω] de sine fъкѕtѕ, пъsкѕtѕ. 2) sinѕчidѕ, = Αὐτόχειρ.

Αὐτόροφος (ὁ, ἡ), акоперitѕ кѕ de sine fъкѕtѕ (пѕtѕралѕ) акоперішѕ. [αὐτὸς, ὀροφή].

Αὐτόῤῥιζος (ὁ, ἡ), = Αὐτόπρεμνος, кѕ ръdъчinъ кѕ totѕ; saѕ din ръdъчinъ = Πρόῤῥιζος. 2) поet: цinѕtѕ ѕna кѕ ръdъчina, saѕ temeлia sa. [αὐτὸς, ῥίζα].

Αὐτοῤῥιφὴς, έος (ὁ, ἡ), asвîрлitѕ, къzѕtѕ de sine. [αὐτὸς, ῥίπτω].

Αὐτόῤῥυ(ші поet: ρυ)τος, ου (ὁ, ἡ), de sine (din natѕръ) кѕргъtорѕ. [αὐτὸς, ῥέω].

Αὐτὸς [αὖ, τὸς, saѕ αὖτε, ὅς], ή, ό, прон: (înплinind în прозаічї маї кѕ seamъ 3: iap ѕne орї ші 1: ші 2: пеps: a пеpsoналѕлѕї). «Σημανθέντων δὲ τούτων τῷ 'Αστυάγει, ἐκβοηθεῖ καὶ αὐτὸς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ». Ksn: «Τί με, σπεύδοντα καὶ αὐτὸν, ὀτρύνεις»; Om: Οὔ τοι γε νόου καὶ αὐτὴ δεύεαι». Od: H. 2) ка adiekt: ел însѕшї (пѕ алtѕл) «Αὐτὸς ἔφα». Пров: «Οὐδ' αὐτῆς 'Εκάβης». Іл: Z. (ші кѕ прон: пеps:) «Αὐτὸς ἐγὼ (ἐκεῖνος, ші чл:)» Лкs: «Οὐδ' αὐτὸς ἐγὼ ἤλυθον». Od: Φ. (ші кѕ поses:) «'Εμὸν αὐτοῦ πρᾶγμα». Еѕр: «Τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους οὐκ ἐῶ θάπτειν». Sof: (mi кѕ ордinaле) «Ὧν ἦρχε Δωριεὺς τρίτος (πέμπτος, δέκατος, ші чл:) αὐτός». Тѕч. adiкъ ел (se înц: întiѕ) кѕ алцї doї (патрѕ, поъ, ші чл). 3) ел sinгѕрѕ (пѕ кѕ алцїї, saѕ прintр' алtѕл), ел nemiжлочit, în пеpsoanъ, saѕ de sine порnitѕ. «Ὄφρ' ὅρκια τάμῃ αὐτός». Іл: Г. «Αὐτὸς περ ἐών». Іл: Θ. «'Αλλά τις αὐτὸς ἴτω». Іл: Р. «Καί τοι 'Ιησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζε». Sкр: «Αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν». Плt: «'Ως ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρῆσθαι». Плat: (ші în парал:) «Αὐτὸς κτήσατο οἶος». Od Ξ. 4) (кѕ aptiк: iap ла поецї рар ші fъръ apt:) ὁ αὐτὸς (ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ, ші ταὐτὸ), ел însѕшї (еа însaшї, ші чл·) întокmaї, asemenea, aidoma. «Τὴν αὐτὴν ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί». At: «'Ο αὐτὸς εἰμὶ τῇ γνώμῃ». Тѕч: «Ὅτε ἔγραφον τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ταύτην». Iskр: «'Ανὴρ ὅδ' οὐκ ἔτ' αὐτὸς». Sof: «'Ελευσόμεθα αὐτὰ κέλευθα». Іл: M. «Ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδόν, ἥν περ οἱ ἄλλοι». Od: Θ. (ші кѕ dat:) «Τὸν αὐτὸν φίλον τε καὶ ἐχθρὸν νομιζέτω πᾶς τῇ πόλει». Плt· (ші adвербіалѕ) «'Εν ταὐτῷ (se înц: χρόνῳ). || «Εἰς («'Επὶ, «Κατὰ) τὸ αὐτὸ (se înц: μέρος) γενόμενοι». Лкs: «'Επὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον». Тѕч: «Αὐτὸ δὴ τοῦτο». Sin: токmaї aчeasta. «Οἱ συρφετώδεις, καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο ἰδιῶται». Лѕч: кіар, токmaї. || (ші кѕ dat: ел: de σὺν) «Αὐτῇ κεν γαίῃ αὐτῇ τε θαλάσσῃ». Іл: Θ. «Αὐτῇσι ῥίζῃσι». Іл: I. кѕ ръdъчini кѕ totѕ. «Αυταῖς λέξεσι». Пл: кіар кѕ ачелеашї ворбе; (ѕne орї se adaогъ ші преп:) «'Ανόρουσεν αὐτῇ σὺν φόρμιγγι». Іл: I. || комічії întребѕinцеазъ ѕne орї ші компр: αὐτότερος, -ότατος спре маї мѕлтъ întindepe a însemnърії. || (цеп:) αὐτοῦ (în ел: de ἐπὶ) se ia ка adв: лок: ачі, аколеа. || aspip: în каz: обліче цine локѕ de ἑαυτοῦ, -τῷ, -τὸν, ші чл: «Αὐτὸς καθ' αὑτὸν». Лкs: (вezї ші ἑαυτοῦ).

Αὐτόσαρκες, ων (οἱ, αἱ), (Bis:) кіар пѕmaї кърпѕрї, кѕ totѕл корпоралї, adiкъ înгріжitорї пѕmaї de трѕпѕл лор. [αὐτὸς, σάρκες].

Αὐτόσε, adв: (лок: de шішк:) аколеа, întр'ачеа парte. [αὐτὸς].

Αὐτοσίδηρος (ὁ, ἡ), пеste totѕ de fepѕ. [αὐτὸς, σίδηρος].

Αὐτόσιτος (ὁ, ἡ), хрънitѕ dintр' ал sъѕ. (вezї αὐτόδειπνος, ші οἰκόσιτος). [αὐτὸς, σῖτος].

Αὐτοσκαπανεὺς, έως (ὁ), adeвъратѕ sъпъtорѕ (плѕгарѕ). [αὐτὸς, σκαπανεύς .

Αὐτοσκεύαστος, [αὐτὸς, σκευάζομαι , ші

Αὐτόσκευος (ὁ, ἡ), de sine (de în грабъ, nemeштешѕцit) алкътѕitѕ. [αὐτὸς, σκευή].

Αὐτόσκηνος (ὁ, ἡ), = 'Απόσκηνος. [αὐτὸς, σκηνή].

Αὐτόσκωμμα (τὸ), adeвъратъ (грацioasъ, ші кѕ dѕхѕ) глѕmъ. [αὐτὸς, σκῶμμα].

Αὐτοσοφία (ἡ), însaшї (adeвърata) înцелепцiѕne. [αὐτὸς, σοφία].

Αὐτόσπορος (ὁ, ἡ), de sine, saѕ din natѕръ semъnatѕ. [αὐτὸς, σπόρος].

Αὔτόσσυτος (ὁ, ἡ), поet: [αὐτὸς, σεύω]

de sine вenitъ, saъ fъкътъ, de sine nopnitъ.

Αὐτοσταδία (ἡ), (прinч: μάχη, вътълie) чea de anpoane, nientъ къ nientъ; вътълie. [αὐτὸς, στάω, ἵστημι].

Αὐτόστεγος (ὁ,ἡ), къ de sine, fipeaскъ (saъ de din грабъ fъкътъ) inвълitoape. 2) къ înвълitoape къ totъ. [αὐτὸς, στέγη].

Αὐτόστοιχος (ὁ, ἡ), вртъtopъ лaiшi, înвoitъ пaмai къ sine, (adikъ) îndърътnikъ, nesoцiaвilъ, nepeлaцiosъ, sinгвratikъ. [αὐτὸς, στείχω].

Αὐτόστολος (ὁ, ἡ), de sine, sinгвръ eксплвtitopъ (пекъпътвitъ de nivi вnele din чele тpeввinчoase лa плвtipe). «Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νηῦς». Mвs: [αὐτὸς στέλλω]. (вezi ші αὐτερέτης, ші ἰδιόστολος).

Αὐτόστονος (ὁ, ἡ), noet: sвsninatъ de sine, saъ în sine. [αὐτὸς, στένω].

Αὐτοστράτηγος (ὁ), adeвърatъ, denлinînпвtepnivitъ komandipъ. [αὐτὸς, στρατηγός].

Αὐτόστυλος (ὁ, ἡ), snpiжinitъ пe fipeштi aï sъi stîлnï. [αὐτὸς, στύλος].

Αὐτοσφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), înжвnriatъ de sine (къ însaшi a sa mînъ), saъ de aï sъi. [αὐτὸς, σφάττω].

Αὐτοσχεδὰ, adв: noet: = Αὐτοσχεδόν.

Αὐτοσχεδία (ἡ), (прinч:) fem: aл лвї αὐτοσχέδιος || (sвbst: saъ eл: de μάχη) =Αὐτοσταδία. || (adв:) «Ἐξ αὐτοσχεδίας». de îndemînъ, de în грабъ, fъpъ пpeгътipe. [de вnde

Αὐτοσχεδιάζω, вiit: -άσω, вorвeскъ, saъ fakъ чева de în грабъ, op къm ва fi, nepremeditat, îmпpoвizezъ. [de вnde

Αὐτοσχέδιασμα (τὸ), isвoditвpъ de în грабъ, nenpekinzвitъ. [ші

Αὐτοσχεδιασμὸς (ὁ), isвodipe de îndemînъ, de în грабъ, nenpeлвkpatъ. [ші

Αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ (ὁ), de sine, de în грабъ isвoditopъ de лвкръ, saъ îmпpoвizъtopъ în вorвipe. [ші

Αὐτοσχεδιαστὶ, adв: = Αὐτοσχεδίως. [ші

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ἡ ὸν, denpinsъ, îndemînatikъ a isвodi de îndatъ, a îmпpoвiza вorвipe, saъ лвкpape. 2) = къ

Αὐτοσχέδιαστος (ὁ ἡ), isвoditъ de îndatъ, fъpъ npegîndipe, îmпpoвizatъ.

Αὐτοσχεδίην, adв: Ion. în лokъ de (κατ') Αὐτοσχεδίαν, = Αὐτοσχεδόν.

Αὐτοσχέδιος [αὐτὸς, σχεδὸν, saъ σχέδη], ος saъ α, ον, fъkътъ, saъ zisъ....

Αὐτοσχεδίως, adв; = Αὐτομάτως, къ de sine, de îndatъ, de în грабъ isвodipe, къ îmпpoвizape, fъpъ npegîndipe, saъ premeditape; (прin вpm: maï de mвлte opï) nepeгвлat, fъpъ жвdikatъ; nemeшtemвцit, ші чл:

Αὐτοσχεδὸν, adв: noet: (totdaвna despre вътълie) de a проапе, nientъ къ nientъ. 2) (къ цeп:) =σχεδὸν, maï, anpoape. 3 (pap fъpъ kazъ) =Αὐτοσχεδίως, îndatъ, de îndatъ. [αὐτὸς, σχέω].

Αὐτότατος (kom:) η, ον, sвnepл: aл лвї αὐτός.

Αὐτότεγος (ὁ, ἡ), noet: = Αὐτόστεγος.

Αὐτοτέλεια (ἡ), de sine sъвîpшitate, saъ desъвîpшitate, întpeцime. [αὐτοτελής].

Αὐτοτέλεστος (ὁ, ἡ), de sine sъвîpшitъ. [αὐτὸς τελέομαι].

Αὐτοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), de sine desъвîpшitъ, denлinъ. «Δίκη—». Лкs: жвdikatъ neanenaвilъ. 2) tpiввtapъ, daжnikъ aл съъ, (adikъ) neatîpnatъ, de sine stъnînъ. «Ἱππεῖς αὐτοτελεῖς». Лвч: хръniцi къ aл лор. 3) цinвtъ de sine (fъpъ a aвea тpeввinцъ de aлтвл). «Αἰτίαι αὐτοτελεῖς». Филsf: înпpot: de συναίτιοι [αὐτὸς, τέλος]. [de вnde

Αὐτοτελῶς, adв: de sine desъвîpшit; къ de sine stъnînipe.

Αὐτότερος, α, ον, (kom:) компр: aл лвї αὐτός.

Αὐτότεχνος (ὁ, ἡ), de sine înвъцatъ вpe вnъ meшtemвгъ; fipeшte iskвsitъ, îndemînatikъ. [αὐτός, τέχνη].

Αὐτότης (ἡ), (Филsf.) = Ταυτότης.

Αὐτότοκος (ὁ, ἡ), îndatъ че se ва naшte; 2 de sine nъskвtъ. 3) къ копiї къ totъ. [αὐτὸς, τόκος].

Αὐτοτραγικὸς, ἡ, ὸν, adeвърatъ, aidoma, întokmaï tpaцikъ. [αὐτὸς τραγικός].

Αὐτοτρίγωνον (τὸ), (Matm:) aвstraktъ, ideaлъ tpironъ, tpiвnriъ. [αὐτὸς, τρίγωνον].

Αὐτότροφος (ὁ, ἡ), = Αὐτοσιτος. [αὐτός, τροφή].

Αὐτότυπος (ὁ, ἡ), formatъ dвne aл sъъ propriъ kinъ. [αὐτὸς, τύπος]. 2) (pap) къ a sa propriе mînъ лovitъ, saъ bътвtъ. [αὐτὸς, τύπτω].

Αὐτοῦ [vezi αὐτὸς], adв: (лok: de stape) aчi. akoлo, întp'aчelaшi лokъ, вnde sintъ, eшti, este. «Μή με παρὲξ ἄγε, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ». Od: O: «Στῆτ' αὐτοῦ». Il: Z: (ші în парал:) «Ἐνθαδε («Τῆδ') αὐτοῦ». Apstf: ші Плт:

Αὑτοῦ (asп:) în лokъ de ἑαυτοῦ. (vezi αὐτὸς, ші ἑαυτοῦ).

Αὐτουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лвкpezъ (îmї fakъ тpeaвa) sinгвръ, къ mîna mea. [αὐτουργός]. [de вnde

Αὐτούργημα (τὸ), лѫкрѫ fъкѫtѫ кѫ кіар mîînеле кѫîва, de însѫшї. [ші

Αὐτοὐργητος (ὁ, ἡ), лѫкратѫ de sine, din natѫръ, saѫ de îndemînъ; (прin ѫрm:) прostѫ.

Αὐτουργία (ἡ), лѫкраре кѫ mîînеле sале; (прin ѫрm:) mѫnкъ, deпрindepe; (ші прin întind:) екsперіінцъ. «Φόνου αὐτουργία». Esхл: =Αὐτοχειρία. [ші

Αὐτουργικὸς, ἡ, ὸν, іѫвitорѫ de a лѫкра sinгѫрѫ кѫ mîînеле sале; atinгъtорѫ de лѫкръріле mîînелор sале. [ші

Αὐτούργιον (τὸ), пропріetate, каре dъ de sine вenitѫ (sп: e: mъsлiniшѫ, окнъ de sape, ші чл:). [din

Αὐτουργὸς (ὁ, ἡ), лѫкръtорѫ însѫшї кѫ але, sале mîînї; mѫnчitорѫ, (maї кѫ seamъ) плѫгарѫ. 2) (кѫ ţen:) sъвîршitорѫ sinгѫрѫ de чева. «Φιλοσοφίας αὐτουργός». Ksn: «Αὐτουργῷ χειρί. Sof: = Αὐτοχειρί. [αὐτὸς, ἔργον]. 3) (пas) = кѫ

Αὐτουργότευκτος (ὁ, ἡ), поet: = Αὐτούργητος. [αὐτουργὸς, τεύχω].

Αὐτόφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtорѫ, saѫ mînкatѫ de sine. (парокs: акt: пропарок: пas:) [αὐτὸς, φάγω neîntр: =τρώγω].

Αὐτοφανῶς, adв: = Προφανῶς, ші 'Οφθαλμοφανῶς. [αὐτὸς, φαίνω].

Αὐτόφιν(φι), поet: în локѫ de αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτοῖς, ţen: saѫ dat: sinг: saѫ îm: ал лѫї αὐτός. || (adв: maї de mѫлte орї кѫ преп: παρ', ἐπ', ἀπ')αὐτόφιν, ачі, аколеа, de аколеа.

Αὐτοφιλανθρωπία (ἡ), adъвъратъ іѫвіре de omѫ. [αὐτὸς, φιλανθρωπία].

Αὐτοφίλαυτος (ὁ, ἡ), adевъратѫ (кѫ ковîршіре) siniѫвitорѫ. [αὐτὸς, φίλαυτος].

Αὐτόφλοιος (ὁ, ἡ), кѫ коажъ кѫ totѫ, нежѫпѫitѫ de коажъ. [αὐτὸς, φλοιός].

Αὐτοφόνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόνως, [αὐτὸς, φόνος], = кѫ

Αὐτοφόντης, ου (ὁ), поet: omорîtорѫ кѫ mîna sa de sine, saѫ de алтѫл, =Αὐτόχειρ. [αὐτὸς, φένω].

Αὐτόφορβος (ὁ, ἡ), поet: [αὐτὸς, φέρβω], =Αὐτοφάγος.

Αὐτόφορτος (ὁ, ἡ), поet: însърчinatѫ însѫшї кѫ повара sa; (maї овіч: adверв:) înпреѫнъ кѫ повара sa кѫ totѫ. «Αὐτόφορτον ἀπολωλέναι τὴν ναῦν». Пл: [αὐτὸς, φόρτος].

Αὐτοφρόνησις, εως (ἡ), adевъратъ înцеленчіѫне. [αὐτὸς, φρόνησις].

Αὐτοφρούρητος (ὁ, ἡ), de sine пъzitѫ, saѫ пъzitорѫ de sine. [αὐτὸς, φρουρέομαι].

Αὐτοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), de sine (din natѫръ) пъsкѫtѫ, pesъpitѫ, кpesкѫtѫ; natѫралѫ, (пѫ meштешѫцitѫ); (прin ѫрm:) adевъратѫ, кѫратѫ, непрefъкѫtѫ. «Καρπὸς («Λιμὴν, «Χρυσὸς, «Δρόμος ἵππου, ші чл:)—». Тѫч: Ksn: Diod: Пл: «Λουτρὸν («Κάλλος, Χρηστήριον, ші чл:) αὐτοφυές». П: Еţn: ші Sin: «Αὐτοφυεῖς 'Ομηρίδαι». Sin: || (neѫt:) «Αὐτοφυὲς» în локѫ de adв: Αὐτοφυῶς. [αὐτὸς, φυή].

Αὐτόφυτος (ὁ, ἡ), =Αὐτοφυής, saѫ 2) ачі, în локѫ пъsкѫtѫ, pesъpitѫ, пъmînteanѫ. [αὐτὸς, φύομαι].

Αὐτοφυῶς, adв: din natѫръ, de sine; întр' adевърѫ, кѫрat: întoкmaї, aidoma. [αὐτοφυής].

Αὐτοφωνία (ἡ), кіар adевъратѫл гласѫ ал кѫіва. [din

Αὐτόφωνος (ὁ, ἡ), ворвitорѫ кѫ însѫшї гласѫл sъѫ. iap пѫ прintр' алтѫл. «Χρησμὸς —». Лѫч: datѫ de însѫmї zeѫл, d'a dpeптѫл ші nemiжлочit. [αὐτὸς, φωνή].

Αὐτοφώρατος (ὁ, ἡ), de sine въditѫ, datѫ de faцъ. [αὐτὸς, φωράομαι].

Αὐτοφωρεί(ρὶ), adв: ='Επ' αὐτοφώρῳ. [din

Αὐτόφωρος (ὁ, ἡ), (прinч: fѫрѫ, iap în ţen: în op че алтъ крimъ віноватѫ) прinsѫ кіар асѫпра fanteї. (de ѫnde) «'Επ' αὐτοφώρῳ, ка adв: =Αὐτοφωρεὶ, асѫпра лѫкръріі de fѫptiшагѫ, saѫ de op че алтъ крimъ; (прin ѫрm:) fъръ кѫвîntѫ de desвіновъціре. [αὐτὸς, φώρ, fѫрѫ].

Αὐτόφως, ωτος (τὸ), (tлц:) însaшї (adевърata) лѫminъ, saѫ isворѫ de лѫminъ (sîîntѫлѫ dѫхѫ). [αὐτὸς, φῶς]. [de ѫnde

Αὐτόφωτος (ὁ, ἡ), de sine лѫminosѫ.

Αὐτόχαρις, ιτος (ἡ), adевъратъ (însaшї) граціе. [αὐτὸς, χάρις].

Αὐτόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, χείρ] лѫкръtорѫ, saѫ sъвîршitорѫ de чева (iap пas: sъвîршitѫ) кѫ însaшї mîna sa, =Αὐτουργός. «Αὐτόχειρ τῆς μάχης». Epa: «Αὐτόχειρες τῶν ἀγαθῶν». Iskp: «Αὐτόχειρες τὴν σκευὴν ἐῤῥίψαμεν». Skp: «Αὐτόχειρ τοῦ φόνου». Плт: (iap прinч: fъръ ţen:). «Αὐτόχειρ, =Αὐτοκτόνος, sinѫчidѫ, saѫ de алтѫл ѫчігашѫ кѫ mîna sa. «Τοὺς αὐτόχειρας τοῦ Καίσαρος». Ан: (ші adвервіал) «Αὐτόχειρ κτείνειν». Sof: în локѫ de

Αὐτοχειρὶ, adв: кѫ însaшї mîna sa. [de ѫnde

Αὐτοχειρία (ἡ), faчepe de чева (ші fъкѫtѫл) кіар кѫ mîna fъкъtорѫлѫї; (iap прinч:) = Αὐτοκτονία, sinѫчidepe. || (maї овіч: în dat: ка adв:) Αὐτοχειρία, =Αὐτοχειρί.

Αὐτοχειροτόνητος (ὁ, ἡ), de sine алesĕ, pîndиîlĭ. [αὐτὸς, χειροτονέομαι].

Αὐτοχερί, adв: noeț: în локŭ de αὐτοχειρί.

Αὐτόχθες, adв: кiap, saŭ tokmaĭ eрi. [αὐτος, χθές].

Αὐτόχθονος (ὁ, ἡ), noeț: къ пъmîntиля, къ natpia sa къ totĭ. [ші

Αὐτόχθων, ονος (ὁ, ἡ), = Αὐτοφυής. «Ἐστία («Ηχγή)—» Esșt: 2) пъскаlĭ avi în царъ, пъmînteanŭ din stpътomiĭ. (вezĭ ші γηγενής). [αὐτὸς, χθών].

Αὐτοχέλωτος (ὁ, ἡ), noeț: [αὐτὸς. χολόομαι] de sine miniatĭ, пекъжitĭ.

Αὐτοχορήγητος (ὁ, ἡ), de ла sine (de вanъ вoîea кăiва) datĭ, înlesnitĭ, pregътitĭ. [αὐτος, χορηγέομαι].

Αὐτόχέωνος (ὁ, ἡ), noeț: în локŭ de αὐτόχωνος.

Αὐτοχρημα, adв: кiap însaшĭ лакрял întp'adeвърĭ, întokmaĭ, къ desъвîpшipe, saŭ скашъtiate. «Ὡς αὐτόχρημα αἱ μῦαι». Apstd: întokmaĭ ka пашtele. [αὐτος, χρῆμα].

Αὐτόχρους, ους (ὁ, ἡ), чел къ fipeaska sa колоare, din natвръ колоratĭ, певъпitĭ. [αὐτὸς, χρόος].

Αὐτόχρυσος (ὁ, ἡ), totŭ de fipĭ, de аврĭ. [αὐτός. χρυσός .

Αὐτόχυμος (ὁ, ἡ , чел къ проpria sa (fipeaскъ) zeamъ. [αὐτὸς, χυμός].

Αὐτόχυτος (ὁ, ἡ), din natвръ, de sine topnatĭ, fopmatĭ, = Αὐτοφυής. [αὐτὸς, χέομαι]. (вezĭ ші

Αὐτοχώνευτος, експл: ал лuĭ

Αὐτόχωνος (ὁ, ἡ), noeț: [αὐτὸς, χῶνος] de îndatъ topnatĭ, ne'nesĭ, neneleзitĭ; sau de sine sine topiatĭ, fopmatĭ fъръ trebвinцъ de altъ лакpape. [αὐτὸς, χῶνος].

Αὐτοψεί (ψῖ), adв: кiap къ окiĭ sъi. [ші

Αὐτοψία (ἡ), вedepe, прiвipe къ кiap окiĭ sъi. [αὐτὸς, ὄψις].

Αὐτοψυχὴ (ἡ), adeвъratъ sufletĭ. [αὐτὸς, ψυχή].

Αὐτῶ, Dop: în локŭ de αὐτοῦ.

Αὐτῷ, dat: ал лuĭ αὐτός.

Αὐτῷ (asп:) în локŭ de ἑαυτῷ (вezĭ αὐτὸς, καὶ ἑαυτοῦ).

Αὐτῴδης, εος (ὁ, ἡ), noeț: (pap) de sine кîntътopĭ. [αὐτὸς, ᾠδή].

Αὐτώρης, εος (ὁ, ἡ), noeț: (pap) de sine иopnitĭ, miшkatĭ. [αὐτὸς, ὄρω].

Αὖτως ші (At:) Αὔτως, adв: [Ἄυτος Кол: în локŭ de αὐτος] noeț: în локŭ de οὕτως. «Ἄυτως ὅπως περ». Sof: anta прекъm era. 2) de ла sine, din natвръ; (прin вpm:) къ simulitate, saŭ ne.нгрiжipe, op кът s'a întîmplaĭ; fъръ кавînтĭ, saŭ прiчinъ, în zadapĭ. «Λευκὸν ἔτ' αὖτως». Il: Ω. «Ἀλλ' αὖτως ἐπὶ τάφρον φάνηθι». Il: Σ. ‖ «Ὡς δ' αὖτως». în локŭ de ὡσαύτως δέ. каътъ ὡσαύτως.

Αὐχαλέος, α, ον, noeț: лъбdъposĭ, fълosĭ [αὐχή', = Αὐχητικός.

Αὐχενίζω, вiiț: -ίσω. sfърîmĭ гpътazвл, fpînгĭ жвnrietвpa, laiĭ капвл. 2) (med:) stpînгĭ гpътazвл dовitоквлиĭ къ fвniе (ка съ se întinzъ вineле иentpв лвape de sînце). 3) (fic: ші ел: saŭ nestp:) тъ вmflв, fakĭ гpimase, тъ întindeкiezĭ. [ші

Αὐχένιος (ὁ, ἡ), кавiinчosĭ ла, saŭ notpivitĭ ne гpътazĭ. [αὐχήν].

Αὐχενιστὴρ (ὁ), noeț: stpînгътopĭ, sвгpътъtopĭ de гpътazвл квiва. [αὐχενίζω].

Αὐχέω -ῶ, вiiț: -ήσω, тъ fълeskĭ, вopвeskĭ тape. 2) noeț: rîndeskĭ, sвnozĭ, zikĭ întp'вnĭ fелĭ. [din

Αὐχὴ, saŭ Αὔχη (ἡ), noeț: [εὔχομαι] în локŭ de Αὔχησις. [de вnde

Αὐχήεις, εσσα, εν, noeț: în локŭ de αὐχητικός.

Αὔχημα (τὸ), = Καὐχημα, falъ. 2) noeț: famъ, славъ. [αὐχέω].

Αὐχὴν, ένος (ὁ) (прinч:) naptea din anoĭ a rîlвлиĭ, гpътazĭ, чeafъ; (прin întind:) rîtĭ (de вnde 2) rîtĭ, (adikъ) stpimtoape de апъ = Ιορθμὸς, saŭ de пъmîntĭ = Ἰσθμός; ші (în цen:) op че rîtĭ, saŭ stpimtĭ локŭ de тречере. 3) кънtliвл kîpmeĭ de кораzie.

Αὔχησις, εως (ἡ). = Καύχησις, fълipe, mîndpipe, вopвipe пе тape. [ші

Αὐχητικὸς, ἡ, ὸν, лъвdъposĭ, fълosĭ, mîndpв. 2)înвaflътopĭ de mîndpie. [αὐχέω].

Αὐχμαλέος, α, ον, noeț: în локŭ de αὐχμηρός. [ші

Αὐχμάω (пвmaĭ ла парt: αὐχμῶν, ῶσα, ῶν), ші

Αὐχμέω -ῶ, вiiț: -ήσω, sîntĭ вskatĭ de sevetъ, (прin întind:) пекъpцitĭ, nesпълatĭ (Търч: твpdapĭ). [din

Αὐχμὴ (ἡ), noeț: în локŭ de αὐχμὸς. [de вnde

Αὐχμήεις, εσσα εν, noeț: în локŭ de αὐχμηρός.

Αὐχμηροκόμης, ου (ὁ), nesпълatĭ, soiosĭ ла пърĭ. [αὐχμηρὸς, κόμη].

Αὐχμηρός, ὰ , ὸν, вskatĭ; (прin вpm:) пелъвlĭ, nesпълatĭ; soiosĭ: пръfвitĭ; (прin întind:) asпpв, селвatikĭ (ла niпъipe); (fir:) съpakĭ, tikълosĭ. [din

Αὐχμὸς (ὁ), [αὔω] sevetъ, sskъчivne; nikлъ; (npin spm:) nepodipe; (în pen:) linъъ; (desnpe oam:) nesnълape, nekъpъgie. [de snde

Αὐχμώδης, ους (ὁ, ἡ), = Αὐχμηρός.

Αὔω, saš (At:) Ἀΰω, biit: αὔσω, (veĭl-alpĭ timnĭ neînтpeв:) noet: [ἄω] sвînтš, sвsкš; (npin înтind:) apzš, anpinzš. (bezĭ ші ζαίω, ші ζαύω].

Αὔω ші Ἀύω, biit: ἀύσω (nex: ἤυσα), noet: stpirš, kiemš ne vinева sъ vie; pinš; (în pen:) skoцš vвetš, pesвnš. [ἄω].

Αὔως, saš Αὐὼς, οῦς (ἁ), Eол: în локвл Dop: Ἀὼς = Ἠώς.

Ἀφαγιστεύω. ші

Ἀφαγνεύω, biit: -εύσω, ші

Ἀφαγνίζω, biit: -ίσω, kъpъцš de пъkatš. saš de nînгъpipe, sfingeskš (npin sлужve ші рвгъчivnĭ); konsfingeskš, înkinš чева; (kom:)= Ἀποδύω, desnoiš. [de snde

Ἀφαγνισμὸς (ὁ), kъpъgipe de пъkate, eptape; sfingipe; konsfingipe.

Ἀφάδιος, α saš ος, ον, noet: (ἀπὸ, ἀνδάνω] neплъkвtš: вpîчosš, skîpвosš.

Ἀφαίμαξις, εως (ἡ), лвape de sînge. [dîn

Ἀφαιμάττω(σσω), biit: -άξω, iaš sînge. [ἀπὸ, αἷμα].

Ἀφαίρεμα (το), (în pen:) лвatš, saš de лвat din чева; (de snde Skp:) napte din жeptĭъ skoasъ deoseвit, ші xotъpîtъ nentpв Damnezeš; (în pen:) nîprъ, npinosš konsfingitš. 2). = Ἀφαίρεσις. [ἀφαιρέω]. [de snde

Ἀφαιρεματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, notpivitš ne konsfingipe. (bezĭ ші Ἀφαιρετικός).

Ἀφαίρεσις, εως (ἡ), лвape din чева; (гpam:) tъiepe de literъ de la înчepвtš; (Apitm:) skъdepe; (Fлsf:) dedвчepe de matepialе la idealš, ші în abstpaktš teopia лор. (de snde) «Ἐξ ἀφαιρέσεως». (tлn:) abstpakt. [ші

Ἀφαιρετικὸς ἡ, ὸν, îndemînatikš la лвape, saš skъdepe din чева. [ші

Ἀφαιρέτης, ου (ὁ), ші -τις, -ιδος (ἡ), лвъtopš din чева, хpъnitopš. [ші

Ἀφαίρετος (ὁ, ἡ), пвtinчosš de a se лва din чева. [din

Ἀφαιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἀφεῖλον, ші чл:) (kв ak: ші pen: saš dat: pap, ші sne opĭ kв doĭ ak:) iaš, skoцš, (apdikš) чева din чева. «Ἤν γοῦν ἀφέλῃ τις ταῦτα τῶν συμποσίων». Лвч: «Μάχας σοι καὶ πολέμους ἀφαιρῶ». Ksn: (ші miж: maĭ înтpeв:) «Ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν»; Dm: «Πολλὴν χώραν τοῖς πολεμίοις ἀφελομένην». Iskp: «Τὴν ζωὴν ἀφελέσθαι τὸν ἄνθρωπον». Гал: «Ἀφαιρῶ (saš ἀφαιροῦμαι) тina εἰς ἐλευθερίαν». Pet: sлoвozš, skoцš ne чinева din posie, kв kвînтš, kъ este sлoвodš. (ші nas:) «Ὑφ' ὑμῶν τὸν στέφανον ἀφῃρέθη». «Apistf: «Δύναμιν ἀφῃρημένον». Fin: linsitš de nвtepe.

Ἄφαιστος, ω (ὁ) Dop: în локš de Ἥφαιστος.

Ἀφάκη (ἡ), snš leaš de плantъ, ші легъmъ, linte selвatikъ. (bezĭ ші βῆκος. [ἁ întinz:, φακή].

Ἀφ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι (nex: ἀφηλάμην, ші чл:) sъpš dintp'snš локš întp'alтвл.

Ἄφαλος (ὁ, ἡ), (koifš) ғъpъ kpeastъ, saš eppetъ. [ἀ, φάλος].

Ἄφαλσις, εως (ἡ), sъpipe dintp'sn локš întp'alтвл. [ші

Ἄφαλτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀφάλλομαι] sъpitopš dintp'snš локš întp'alтвл.

Ἀφ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, (nex: ἀφήμαρτον, ші чл:) nъ nemepeskš; niepzš чева.

Ἀφαμαρτοεπὴς, ἐος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀμαρτοεπής.

Ἀφάμιλλος (ὁ, ἡ), [ἀπὸ; ἅμιλλα] nenвtinчosš, saš nedestoînikš de a se maĭ вate, saš лвita. 2) nevpednikš de a se вate чinева nentpв dînsвл, nedopitš.

Ἀφ-ανδάνω, biit: -αδήσω, (kв dat:) = Ἀπαρέσκω.

Ἀφάνεια (ἡ), nelвminъ; nedesлвшipe; neînkpedinдape. [din

Ἀφανὴς, ἐος (ὁ, ἡ), nevъzвtš, askвnsš; nentiвtš, nekвnoskвtš; (fir:) neînsemnatš. «Ἐν ἀφανεῖ κεῖται». Лкs: stъ askвnsš, nekвnoskвtš. «Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς». Лкs: = Ἀφανῶς. 2) = Ἄφαντος. [ἀ, φαίνω]. [de snde

Ἀφανία (ἡ), noet: = Ἀφάνεια. [ші

Ἀφανίζω, biit: -ίσω, faкš чева nevъzвtš, askвnzš; akoperš; înfчnekš; (fir:) stinrš, prъпъdeskš; sвš stpikš, desfopmezš. ‖ (pap nestp: saš ex: în локвл. nas: ἀφανίζομαι) mъ faкš nevъzвtš, mъ askвnzš; niepš; [de snde

Ἀφάνισις, εως (ἡ), ші

Ἀφανισμὸς (ὁ), prъпъdipe, prъпъdenie, saš neipe (akt: saš nas:); askвndepe, ші чл: [ші

Ἀφανιστὴς, οῦ (ὁ), niepzъtopš, prъпъditopš; askвnzъtopš, ші чл: [de snde

Ἀφανιστικὸς, ἡ, ὸν, destoinikš, aплekatš la prъпъdipe. ші чл: [ші

'Αφανιστος, ὴ, ὸν, пръпъditъ, saъ de пръпъdit. [ἀφανίζομαι].

'Αφαντασίαστος (ὁ, ἡ), невъzнторъ (netврвpatъ) de вedeniĭ. saъ fantasme. [ἀ. φαντασία].

'Αφαντασίωτος (ὁ, ἡ), лinsitъ de imaqinapea, saъ вioaea înkinвipe a вpe вnвĭ лвkpъ, (adikъ) nedestoinikъ de a'mĭ înkinвi чева. [ἀ, φαντασιόομαι].

'Αφάνταστος (ὁ, ἡ), neimaqinatъ, de neînkinвit, (adikъ) каре n'are чева imaqinosъ în sine. 2) = 'Αφαντασίαστος. [ἀ, φαντάζομαι].

"Αφαντος (ὁ, ἡ), fъkвtъ невъzвtъ; akonepitъ, askвnsъ; пръпъditъ. [ἀ, φαίνομαι]. [de вnde

'Αφαντόω -ῶ, вiit: -ώσω, (maĭ noъ) fakъ невъzвtъ; stinrъ dвne faqa пъmînтвлвĭ, пръпъdeskъ.

'Αφανῶς, adв: ne невъzвte, ne askвnsъ; кв neînsemnъtate, (adikъ) fъr slavъ mi чinste. [ἀφανής].

'Αφ-άπτω, вiit: -άψω, лerъ, arъqъ, aпrnъ чева de чева; лerъ înpreknъ, лipeskъ. 2) deslerъ, desлipeskъ.

"Αφαρ [ἀπό, saъ ἅπτω, saъ ἀφαιρέω], adв: noet: krînd, în грабъ; îndatъ, neste nвqinъ; лesne, de ла îndemînъ; ne вpinъ; (maĭ 'nainte de компр:) mвлt; (pap) neînvetat, nепрекврmat. (bezĭ mi Αὐτίκα).

'Αφαρεὺς, έως (ὁ), apinioapa dedesвtвл mînteчелвĭ neштелвĭ fem: tвnв.

'Αφαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, φᾶρος] fъrъ хаĭnъ, desвrъkatъ.

'Αφάρκη (ἡ), вnъ felъ de копачiв nevештежitъ din soiвл teiвлвĭ (nekвnoskвtъ).

'Αφαρμάκευτος (ὁ, ἡ), nелвatъ doktopic. 2) neotrъвitъ. 3) nefermekatъ. 4) nedpesъ ла образъ (кв рвmeneaлъ, mi чл:); (fir:) nепрefъkвtъ, neamestekatъ кв алтъ чева. 5) nевъnsitъ. [ἀ, φαρμακεύω].

'Αφάρμακος, ші -κτος (ὁ, ἡ), = 'Αφαρμάκευτος. [ἀ, φάρμακον].

'Αφ-αρμόζω (-αρμόττω), вiit: όσω, (кв dat:) пв mъ potpiveskъ.

"Αφαρος (ὁ,ἡ), noet: (фа лвпгъ) = 'Αφαρής.

"Αφαρος (ὁ, ἡ), noet: (фа skвptъ) = 'Αφάρωτος.

'Αφ-αρπάζω, вiit: -άσω, saъ άξω, хрънeskъ de ла чinева.

'Αφάρτερος [ἄφαρ], α, ον, noet: (компр: neper:) maĭ iste.

'Αφάρωτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, φαρόω] (pap) = 'Ανήροτος, nелвkralъ. nekвлivatъ (пъmînтъ).

'Αφασία (ἡ), невorвipe, тъчере (din fpiкъ, saъ snaĭmъ); (prin врm:) вĭmipe; stape în mipape. [ἀ, φάω].

'Αφασσάω -ῶ, ші

'Αφάσσω [ἀφή]. вiit: ἀφάσω, (nex: ἤφασα) Ion: în локъ de ἅπτομαι, anвkъ; niпъiв; черкъ.

"Αφατος (ὁ, ἡ), [ἀ, φάω, φημί] nesnвsъ, neeksprimaiв; (fir:) nemърqintъ, foapte mape; nevinstitъ, de рвline (de nesnвs); skîrвosъ; sekretъ (onpitъ de a se snвne); nesлъвitъ, neînsemnatъ. 2) (pap) тъkвtъ, neворвitopъ. [de вnde

'Αφάτως, adв: fъrъ иstinqъ, saъ kвviinqъ de a se snвne, a se eksprima, ші чл: (bezĭ "Αφατος).

'Αφ-αυαίνω, вiit: -ανῶ, вsвkъ de totъ; apzъ; topeskъ. (bezĭ ші 'Αφαύω).

'Αφαυρὸς, ὰ, ὸν, noet: [ἀ întinz:, φαῦρος Dop: în локъ de φαῦλος] nепвtinvosъ, прея mikъ. (bezĭ ші 'Αμαυρός). [de вnde

'Αφαυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, слъвeskъ, miчeskъ, înпвqinezъ чева.

'Αφαύω, вiit: αύσω, = 'Αφαυαίνω, шîрleskъ, fpirъ пе кърввnĭ. (bezĭ ші 'Αφεύω).

'Αφάω -ῶ, вiit: -άσω, = 'Αφάσσω.

'Αφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), întвnekosъ, невъzвtъ; (noet:) орвъ. [ἀ, φέγγος].

'Αφεδράζω, вiit: άσω, вkoqъ, stръmвtъ чева din локвл съъ. [ші

'Αφεδρεία (ἡ), = "Αφεδρος. [ші

'Αφεδρεύω, вiit: -εύσω, = 'Αποκάθημαι, шezъ (saъ пвiъ пе алтвл a шedea) depapte (deosebit, ла о парte) de алqiĭ. [ші

"Αφεδρος (ἡ), sopokвл femeilop (кврperea, ші вremea). [ші

'Αφεδρὼν, ῶνος (ὁ), вmвлtoape (локвл, ші канавл detepтърilop). 2) шezвtвл. [ἀπὸ, ἕδρα].

'Αφέῃ, Ion: în локъ de ἀφῇ, 3: sing: neps: a nex: 2: de sвnвsъ, ші

'Αφέηκα, Ion: în локъ de ἀφῆκα, nex: 1: de xot: ші

'Αφεθείς, εῖσα, ἐν, nex: nas: de napтч: ал лвĭ 'Αφίημι.

'Αφειδείως, adв: noet: în локъ de 'Αφειδέως.

'Αφειδέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв цen:) пв крвqъ, пв 'mĭ e milъ de чева, пв mъ skвmpeskъ ла чева; (prin врm:) neînrpiжeskъ, despreцвieskъ, трекъ кв вedepea, пв' mĭ nasъ de чева. «'Αφειδήσαντες ἔλεσθε». Апл: fъrъ intepesape, saъ nъptinipe. [ші

'Αφειδέως, adв: noet: în локъ de ἀφειδῶς. [din

Ἀφειδής, ές (ὁ, ἡ), нескрȣцъторь, келтȣиторь, заь ғъкъторь de op че ғъръ мілъ, заь економіе; (fir:) непъзъторь, немілостивь. 2) інбілшȣгатѣ. [ἀ, φειδώ]. [de ande

Ἀφειδία (ἡ), нескрȣцаре, непъзаре, немілостивіре; інбілшȣграре. [ші

Ἀφειδῶς, adв: ғъръ кр ȣцаре, ғъръ мілъ, кȣ непъзаре ші неінгріжіре. «Ἀφειδῶς ἔχω τινος». Лкs: = Ἀφειδέω.

Ἀφείην, nex: 2: de nof:, ші

Ἀφείθην, nas: nex: 1:, ші

Ἀφεῖκα, tpe: de кȣ: ал хоt: лвї Ἀφίημι.

Ἀφεῖλον, ші (між:) ἀφειλάμην (ші pap Ἀφειλάμην nex: ?: ал лвї Ἀφαιρέω.

Ἀφεῖμαι, nas: tpe: de кȣ: хоt:, ші

Ἀφεῖναι, nex: 2: de inf:, ші

Ἀφείς, εῖσα, έν, nex: 2: de парїч: ал лвї Ἀφίημι.

Ἀφεκάς, adв: [ἀπό, ἑκάς] de денарte, заь пред de нарte.

Ἀφεκτέον, nosit: ал лвї Ἀπέχω, заь ἀπέχομαι.

Ἀφεκτικός, ή, όν, destoїнікь a se авцine, заь денърта de чева; інfрînатѣ. [ἀπέχω].

Ἀφέλεια (ἡ), simплitate; невіновъцie (fipeaскъ). [din

Ἀφελής [ἀ, φέλα], ές (ὁ, ἡ), (прінч:) neteдѣ шесѣ, ненетросѣ. «Δίκ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει». Apstf: 2) (овіч: fir:) simплѫ, непрефъквтѣ; (desпре лвкрврї) ғрвгалѣ, адікъ simплѫ, економікѣ, съръкъчосѣ.

Ἀφ-ελκόω -ῶ, biit: -ώσω, жвпоіѣ, заь deскожескѣ рапъ, ші (прін врт:) о факѣ a se deскide din поѣ. [ἀπό, ἕλκος].

Ἀφέλκυσις, εως (ἡ), сілпікъ трацере, смвлцере de чева din алтѣ чева. [din

Ἀφ-ελκύω, ші Ἀφέλκω, biit: -κύσω, ші -έλξω, (nex: ἀφείλκυσα, ші чл:) трагѣ, смѫлгѣ чева din чева.

Ἀφέλκωσις, εως (ἡ), жвпвіре, deскожіре de рапъ. [ἀφελκόω].

Ἀφελότης (ἡ), (pap) în локѣ de ἀφέλεια.

Ἀφελω. nex: 2: de sвп: ал лвї ἀφαιρέω.

Ἀφελῶς, adв: кȣ simплitate; în непрефачере, немештешіре, ші чл: [ἀφελής].

Ἄφεμα (τό), [ἀφίημι] аввîрлire, лепъдаре; (med:) денеptape.

Ἄφενος, ου (ὁ), ші

Ἄφενος, εος -ους (τό), noet: [ἀπό, ἔνος = Ἐνιαυτός] (прінч:) венітѣ анвалѣ. (în цеп:) авȣцie. старе (de проприетъцї), богъцie; кîштигѣ.

Ἀφεντία, adв: în локѣ de ἀφετίνδα. (вezї ἐφετίνδα).

Ἄφεξις, εως (ἡ), авцinere, денъртаре de чева,înfрînare. [ἀπέχομαι].

Ἀφέξω, biit: ал лвї ἀπέχω.

Ἀφερέ ικος (ὁ, ἡ). [ἀ, φέρω, οἶκος] (непърtъторь). лінsitѣ de кавъ.

Ἀφερέπονος (ὁ, ἡ), перъвдъторь de остенсалъ (славѣ, ор трîндавѣ). [ἀ, φέρω, πόνος].

Ἄφερκτος ὁ, ἡ), noct: [ἀπό, εἴργω] (кȣ цеп:)înкisѣ аларъ; опрітѣ, деспърцiтѣ de алцiї.

Ἀφ-ερμηνεύω, biit: -εύσω, екшпікѣ dintр'о літвъ întр'алта; тîлквіескѣ, деслшескѣ.

Ἀφερπετόω -ῶ, biit: -ώσω, прefакѣ чева în тіріторь (шарпе, ші чл:). [ἀπό, ἑρπετόν].

Ἀφ-ερπύζω, biit: -ύσω, noct: = Ἀφέρπω.

Ἀφ-ερπυλλόω -ῶ, biit: -ώσω, прefакѣ чева în лътîцъ (плантъ). [ἀπό, ἔρπυλλον].

Ἀφ-έρπω, biit: -ερψω, (nex: ἀφείρπυσα, ші чл:) плекѣ мъ дȣкѣ îрîш: ғвгѣînчelinел: (în цеı: ші noct:) ғвгѣ.

Ἀφέρτατος, η, τον ѕвпрл: ші

Ἀφέρτερος, α, ον, компр: ал лвї

Ἄφερτος, ή ші ος, ον, noet: = Ἀφόρητος, неѕвferitѣ. 2) (pap) перъвдъторь (каре нȣ дȣче ла свferinцe), славѣ. [ἀ, φέρω].

Ἄφες, nex: 2: de порвпч: ал лвї Ἀφίημι.

Ἀφέσιμος (ὁ, ἡ), прiimitорь de лъsape (воіе, ертаре), de ертат. [ші

Ἀφέσιος (ὁ), ізвъвіторь, слобозітор (сніt: ал лвї Жое). [din

Ἄφεσις [ἀφίημι], εως (ἡ), слобозіре, порпіре; аввîрлiре; лъsape, воіе de дȣчере; ертаре; десвіновъцiре; деспърцiре (întре кавнічї); порпіре în кълътопіс; (pap) = кȣ

Ἀφεσμός (ὁ). = Ἔσμός, (прінч:) роіреа повлвї роіѣ din влеіѣ.

Ἀφεσταίην, în локѣ de ἀφεστήκομι, tp de кȣ de поѣt: ші

Ἀφεστάναι, în локѣ de Ἀφεστηκέναι, tp de кȣ de înf:, ші

Ἀφεστάσι, în локѣ de Ἀφεστήκασι, 3, îш: neps: a tp: de кȣ: ал лвї ἀφίστημι.

Ἀφ-εστήκω, biit: -εστήξω, = Ἀφίσταμαι. стаѣ денарte de чева.

Ἀφέστιος (ὁ, ἡ), денъртаѣ de кавa са.înстреінатѣ, заь стреінѣ (чел че нȣ е din тр'ачеашї кавъ). [ἀπό, ἑστία].

Ἀφεστώς, ῶτα, ώς, (цеп: -ῶτος, ші чл:) în локѣ de ἀφεστηκώς, tpe: de кȣ: de нарte: ал лвї ἀφίστημι.

Ἀφετέος, α, ον, поѕ: ал лвї Ἀφίημι

Ἀφετήρ, (ὁ). noet: în локѣ de Ἀφέτης. [ші

Ἀφετήριος, α saŭ ος, ον, къвііпчосъ, saŭ ажътъторъ ла лъsape (tpimitepe, nopnipe, asвîрліpe, ші чл:). 2) пътіпчосъ a se арънка (asвîрлі). || (sввst:) Ἄφετηρία (se inц: γραμμή),înчепътъл карiepeї (de вndе se nopniaŭ алергътopiї); ші (fir:) op че înчепътъ. «Ἀφετήριον (τό), naptea nopтълuї, de вndе se вpnesк коръвііле. (de вndе) «Ἀφετήριοι θεοί», natponî de Ἀφετηρία, saŭ Ἀφετήριον. [ші

Ἄφέτης, ου (ὁ), слобозitopъ; asвîрлitopъ de съцецї, ші чл: (npin вpm:) съцеіътopъ, saŭ пръшtiaшъ, ші чл:. 2) (nas:) poвъ слобозitъ (ла Лачedemonenї). [ші

Ἀφετικὸς, ή, όν, îndemînatikъ, dispвsъ ла лъsape, слобозipe, ші чл: [ші

Ἄφετος (ὁ, ή), [ἀφίεμαι] лъsatъ; слобозitъ; eptatъ; tikнitъ; (npin întind:) пъръsitъ, nenpotektatъ; (лоц:) авсолвtъ, авstpaktъ.

Ἄφευκτος (ὁ, ή), (ші adв:) -κτως, [ἀ, φεύγω] = Ἀναπόδραστος, neanъpatъ, de kape nв noate fъцi чinева.

Ἀφεύω, вііt: -εύσω, noet: nîрлeskъ; (fir:) кърцъ.

Ἀφέψημα (τὸ), (med:) dekotъ (zeamъ de epвврї, ші чл: onърite). [ші

Ἀφέψησις, ші

Ἄφεψις, εως (ή), mвлtъ fepвepe, tonipe. [din

Ἀφ-έψω, вііt: -εψήσω, fepвъ чева mвлt, inkît sъ se fръцizeze, saŭ sъ se toniaskъ; (med:) fakъ dekotъ.

Ἀφέωνται: (Skp:) în локъ de Ἀφεῖνται, 3: îm: neps: dc nas: tpe: de кв: ал лвї Ἀφίημι.

Ἀφὴ (ή), [ἅπτομαι] ціпъipe (вnвл din чele чinчї simцвpї); atinцepe, anвkape. «Ἀφὴν ἐνδίδωμι». Лкs: лasъ a mъ attnцe. «Ἀφὴν προσφέρω τινι». Пл: mъ înnpotivеskъ квїва. «Συνειλεγμένον τὰς ἀφάς. Esx: Sокр: авînd fъквte obiчnuite ale anвkътврї de mîїnї a le лвпїътopiлop maї 'nainte de лвпъ, (npin вpm:) fiind rata. 2) npafвл (nisinвл) чел галбенъ, кв kape se frekaŭ лвпїътopiї maї 'nainte de лвпъ. «Ἀφῆς προσδεῖσθαι». Ap: Enikt: 3)=Συναφή, înkeїetвръ, înnpeвnъ legътвръ. «Πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν συμβιβαζόμενον». Skp: (ші fir:) «Ὁ λόγος οὐκ ἔχει ἁφὰς καὶ τόνους». D: Ал: 4) miжлокъ atpъгътopъ, че înтpeввinцeazъ чinева snpe вnipe. Ἀφὴν εἶχεν ἡ συνδιαίτησις». Пл: 5) [ἅπτω] anpindepe. «Περὶ λύχνων ἁφάς». Ep: пе ла anpinsвл лвтînъpiлop

Ἀφηδάω, -ῶ, вііt: -ήσω, esŭ din вipsta de жвnie. [din

Ἄφηδος (ὁ, ή), emitъ din вîpsta de жвnie. [ἀπὸ, ἤδη].

Ἀφ-ηγέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι (кв цen:) плекind de вndeва кълъszezъ, mepгъ înainte, apътъ dpвтвл; (fir:) daŭ înтliŭ nildъ; sîntъ повъцвitopъ (înвъцътopъ în шкоалъ); (în цen:) гввepnezъ, kîpmвieskъ. 2) (лец:) = Ἐφηγοῦμαι. 3) (кв ак:) = Διηγοῦμαι. [de вndе

Ἀφήγημα τὸ, = Διήγημα, noveste. 2) npeîntpodвчepe. [de вndе

Ἀφηγηματικὸς, ή, όν (ші adв:) -κῶς, = Διηγηματικός. [ші

Ἀφηγήμων, ονος (ὁ), noet: кълъвzъ; гввepnътopъ; înчепътopъ, ші чл: [ші

Ἀφήγησις, εως (ή), novestipe. [ші

Ἀφηγητὴρ (ὁ), noet: în локъ de

Ἀφηγητὴς, οῦ (ὁ), novestitopъ. 2) кълъвzъ; къnetenie, ші чл:

Ἀφηδύνω, вііit: -υνῶ, îndвлveskъ чева de totъ; saŭ fakъ чева плъквtъ (din neплъквtъ). [ἀπὸ, ἡδύς].

Ἀφηθέω -ῶ, вііt: -ήσω, At: în локъ de ἀπηθέω.

Ἀφῆκα, nex: 1: ал: лвї ἀφίημι.

Ἀφ-ήκω, вііt: -ήξω, = Ἀφικνοῦμαι, вiь, soseskъ de вndeва. [ἀπὸ, ἥκω].

Ἀφηλικέστερος, α, ον, компр: ал лвї

Ἀφῆλιξ, ικος (ὁ, ή), treквtъ de (iap dвne чeї maї noї neaжвnsъ înкъ în) вîpstъ tinepeaskъ. [ἀπὸ, ἥλιξ].

Ἀφηλιώτης, ου (ὁ), (pap) în локъ de ἀπηλιώτης.

Ἄφ-ημαι (fъpъ вііt:), noet: шezъ depapte, saŭ ла o napte.

Ἀφη-μερεύω, вііt: εύσω, лinseskъ de вndeва o zi, saŭ îmї netpekъ zioa înтp' alтъ napte.

Ἄφημος (ὁ, ή), nefamosъ, nesлъвitъ, neînsemnatъ. [ἀ, φήμη]. [de вndе

Ἀφήμως, adв: noet: în тъчepe, linиштit.

Ἀφ-ηνιάζω, вііt: -ασω (npinч: desnpe калъ; nв npiimeskъ zъвале; (fir:) nв mъ sвnвiъ; (кв ак: преп:) mъ revoltezъ asкnpa квїва; (кв цen:) fвrъ, mъ desnapgъ de чinева. [de вndе

Ἀφηνίασις, εως (ή), ші

Ἀφηνιασμὸς (ὁ), apвnkape de zъвале; nesвnвnepe; revoltape. [ші

Ἀφηνιαστὴς, οῦ (ὁ), apвnkътopъ de zъвале; nesвnвsъ; revoltatъ.

'Αφηνιάω -ῶ, biit: -άσω, (maĭ noŭ) în локŭ de ἀφηνιάζω.

'Αφῄρημαι, pas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἀφαιρέω

'Αφῆτε, 2: îm: peps: a nex: 2: de sȣn: ал лȣĭ ἀφίημι.

'Αφ-ηρωίζω, biit: -ίσω, fakŭ пе чіnева ероŭ (îл трекŭ în nȣmъpȣл semizeilop).

'Αφ-ησυχάζω, biit: -άσω, mъ liniшteskŭ, mъ potoleskŭ кȣ totȣл.

'Αφήτωρ, ορος (ὁ), poet: [ἀφίημι] asвîpлitopŭ de sъцeцĭ, аркашŭ. (epit: ал лȣĭ Аполонŭ).

Ἄφθα (ἡ), [ἅπτω] (prinч: ла îm:) ȣnŭ felŭ de бȣбȣліце, apsȣpĭ, saŭ pesȣflъtȣpĭ (maĭ кȣ seamъ ла копіĭ mічĭ).

'Αφθαρσία (ἡ), nestpikъчiȣne, adikъ însȣшimea nestpikъчosȣлȣĭ. [ші

'Αφθαρτίζω, biit; -ίσω, fakŭ nestpikъчosŭ, nepepitopŭ. [din

Ἄφθαρτος (ὁ, ἡ), nestpikъчosŭ; nesȣnȣsŭ ла patimĭ; nepepitopŭ; nemȣpitopŭ. [ἀ, φθείρω].

Ἄφθαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, neaжȣnsŭ. saŭ nepȣtȣtŭ a se ажȣnце [ἀ, φθάνω].

'Αφθάω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ (пъtimeskŭ de) apsȣpĭ, pesȣflъtȣpĭ (бъшікȣце). [ἄφθα].

'Αφθεγκτέω -ῶ, biit: -ήσω, ръmîiŭ fъpъ граiŭ, nȣ ворбeskŭ. [ші

'Αφθεγκτὶ, adв: fъpъ a skoate граiŭ, a ворбi de локŭ. [din

Ἄφθεγκτος (ὁ, ἡ), negpъitopŭ, neskoцъtopŭ de глasŭ. 2) (pap) = Ἄῤῥητος, despре каре nȣ кȣteazъ чіnева a ворбi. [ἀ, φθέγγομαι].

'Αφθιτόμητις, ιος (ὁ, ἡ) poet: a кърȣia пъpepe, повацъ [μῆτις] este

Ἄφθιτος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, φθίνω] nestpikъчosŭ, nepepitopŭ, вечnikŭ; neskimбъчosŭ; 2) negpeшitŭ.

Ἄφθογγος (ὁ, ἡ), чел че n'ape, saŭ nȣ skoate граiŭ; neворбitopŭ, tъкȣtŭ. [ἀ, φθόγγος].

'Αφθονέστατος, η, ον, sȣпрл: ал лȣĭ

'Αφθονέστερος, α, ον, (pap) компр: ал лȣĭ ἄφθονος.

'Αφθόνητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, nepismȣitŭ, nezaвistȣitŭ. [ἀ, φθονέομαι].

'Αφθονία (ἡ), nepismȣipe; (fir:) білшȣгŭ. [din

Ἄφθονος (ὁ, ἡ), = 'Αφθόνητος. 2) (fir: maĭ овіч:) = Δαψιλής, înбілшȣгatŭ, mȣлtŭ. «Ἐν ἀφθόνοις». Dm: în локŭ de

'Αφθόνως, adв: = Δαψιλῶς, кȣ білшȣгŭ. [ἀ, φθόνος].

'Αφθορία (ἡ), nestpikъчiȣne, (проп: ші fir:). [din

Ἄφθορος (ὁ, ἡ), nestpikatŭ; (fir:) fечорелnikŭ, nечеркatŭ de tpȣneaskъ înпреȣnape. [ἀ, φθορά].

'Αφθώδης, εος (ὁ, ἡ), пъtimaшŭ de apsȣpĭ. [ἄφθα].

'Αφία (ἡ), ȣnŭ felŭ de плantъ, podoвeaлъ, = Βήχιον.

'Αφ-ιδρόω -ῶ, biit: -ώσω, asȣdînd mъ ȣшȣpezŭ, skoцŭ ръȣл prin sȣdoape.

'Αφίδρυμα (τὸ), statȣъ, saŭ алtapŭ. (bezĭ 'Αφιδρύω). [ші

'Αφίδρυσις, εως (ἡ), aшezape, apdikape de stъtȣъ, saŭ алtapŭ (ка ші алteле de maĭ 'nainte). 2) stpъmȣtape. [din

'Αφ-ιδρύω, biit: ύσω, apdikŭ (konsîinцeskŭ statȣъ, saŭ алtapŭ în imitape de алteле de maĭ 'nainte. 2) poet: stpъmȣtŭ чева depapte; колonisezŭ; eksiлezŭ.

'Αφίδρωσις, εως (ἡ), deшeptape prin sȣdoape. [ἀφιδρόω].

'Αφίεθι, ші

'Αφίει, 2: peps: de prez: ал порȣnч: ші 2) 3: sinr: peps: de прел: ал xot:, ші

'Αφιείς, εῖσα, έν, prez: de partч: ші

'Αφίεμαι, pas: saŭ miж: ал лȣĭ ἀφίημι.

'Αφ-ιερόω -ῶ, biit: -ώσω, = Καθιερόω. konsfinцeskŭ. [de ȣnde

'Αφιέρωμα (τὸ), лȣкрȣ konsfinцitŭ. [ші

'Αφιέρωσις, εως (ἡ), konsfinцipe.

'Αφ-ιζάνω, ші 'Αφ-ίζω, biit: -ιζήσω, = Ἄφημαι. 2) mъ apdikŭ, mъ sколŭ din локȣл, ȣnde шedeamŭ.

'Αφίημι, biit: -ήσω (nex: ἀφῆκα, ші miж: ἀφηκάμην, saŭ ἀφείμην, ші чл:) лasŭ чева din mînъ; apȣnkŭ, asвîpлŭ depapte. «Ἔγχος μὲν ρ' ἀφέηκεν». Іл: Φ. Ὅσσον τις τ' ἀφέηκε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ». Іл: Ψ. «'Αφεὶς ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμόν». Пл: «Οὔτε κατέχειν, οὔτε ἀφεῖναι θέλουσι». Пл: «Λίθους ἀφεὶς ὥσπερ ἀγκύρας εἰς τὸ ὕδωρ». Ksn: «'Αφήσειν το πῦρ μέλλοντες. Ksn: aвînd a пȣne fokŭ; 2) daŭ, skoцŭ, prodȣkŭ din sinemĭ чева. «Πηγὰς ἀφίει δακρύων. Xps: «'Αφίησιν ἀπὸ τῆς ῥίζης καυλούς. Tfp: «Οἵας ἀφίει φωνάς». Dm: «'Ακριβῶς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς». Лȣч: «Παντοδαπὰ ἀφιέναι χρώματα». Плt: «'Αναπετόμεναι ἀφιᾶσιν ὑγρόν». Apst: 3) лasŭ чева, saŭ пе чіnева sловodŭ; (fir:) daŭ воіе; eptŭ; desвіnовъцeskŭ. «Τὰς κύνας τὰς μὲν ἡμέρας δεσμεύουσι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι. Ksn: «'Αφεικέναι τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸ πεδίον». Ksn: (ші ел:) «Ἀφεὶς (se înц: τὴν ναῦν) εἰς τὸ πέλαγος». Ep: пор-

nind. (bezĭ ші 'Απαίρω). «'Αφεὶς τῶν αἰχμαλώτων τινας». Ksn: «'Αφίεσαν τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας». Esx: Τοὺς παῖδας ἀφιέναι παίζειν». Ил: «Νῦν μέν σοι ἀφίημι αὐτόν». Dm: «Νικίαν ἡμῖν ἄφες». Ил: «'Άφες ἡμὶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν». Skp: «'Ο νόμος κελεύει, περὶ ὧν ἅπαξ ἀφῇ τις, καὶ διαλύσηται, μηκέτι ἐξεῖναι δικάζεσθαι». Dm: «'Αφεῖναι τοῖς πολίταις τὸν ὅρκον». Ил: (ші nas:) »Κριθέντες ἠφέθησαν». Ksn: «Οὐκ ἀφεὶθην ἀπολαῦσαι». Xpis: «'Αφειμενος τῆς στρατείας». Ил: «— τῶν τόκων». Dm: 4) лаsъ чева în stъnînipea alтsia, mъ tpapъ, mъ лепъdъ de чева. «'Ανθεμοῦντα αὐτοῖς ἠφίει». Dm: «'Αφιέναι τινί τι κατὰ διαθήκην. Лкs: (ші miж:) «'Αφειμένῳ τῆς εὐθυς ὁδοῦ.» Плт: «Τούτων ἀφέμενοι τῶν λόγων». Лвч: «'Εκὼν τυραννίδος ἀφεῖτο». Ksn: «Μένος («Θυμὸν) ἀφεῖναι». Om: ші Sof: «Ἀφεῖναι τὴν γυναῖκα». Ил: «'Αφεῖνται φρενῶν». Ssid: 'ші aъ nepdъt minцiле. 3) лаsъ neînгpiжitъ, лепeвeskъ чева, tpekъ къ bedepea; takъ чева. «Πάντα τ' ἄλλ' ἀφεὶς, καὶ παριδών». Dm: «Καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου». Skp: (ші miж:) «Μὴ ἀφίεσθαι τῆς σωτηρίας τοῦ κοινοῦ». Twч:

'Αφικάνω (fapъ biit:), noct: în локъ de ἀφικνέομαι.

'Αφικέσθαι, nex: 2: de inf: ал лъї

'Αφ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι (nex: ἀφικόμην, tpe: de къ: 'Αφῖγμαι, ші nos: Ἀφικτέον), (къ ак: прeн: saъ noct: къ ак: nъmaї) ажъnгъ, soseskъ, віъ. «Εἰς πᾶν ἀφικνεῖσθαι». Лкs: a ажъnце ла чea maї din вpтъ nевoie. [de кnde

'Αφίκτωρ, ορος (ὁ), noct: = 'Ικέτης, pefъгapъ. 2) (pap) = 'Ικέσιος (cnit: ал лъї Жoe).

'Αφιλάγαθος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de вine. [ἀ, φίλος, ἀγαθός].

'Αφιλάλληλος (ὁ, ἡ), (maї de mълte opї în:) neiъвiцї întpe dînшiї. [ἀ, φίλος, ἀλλήλων.

'Αφιλανθρωπία (ἡ), neiъвipe de omъ. [din

'Αφιλάνθρωπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ώπως, neiъвitopъ de omъ, neomenitъ. [ἀ, φίλος, ἄνθρωπος].

'Αφιλαργυρέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ sînтъ iъвitopъ de apцintъ, nъ sînтъ skъmnъ. [ші

'Αφιλαργυρία (ἡ), neiъвipe de apцintъ, neskъmnete. [din

'Αφιλάργυρος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de apцintъ, nesrîpчitъ, neskъmnъ. [ἀ, φιλάργυρος].

'Αφ-ιλαρύνω, biit: -υνῶ, faкъ ne чinева къ totъл блажinъ, вlîndъ; în линiштeskъ (прin вpm:) în înbeseлeskъ.

'Αφ-ιλάτκομαι, biit: -ιλάσομαι, înвлînzeskъ, faкъ ne чinева (maї къ seamъ zeъ) a'mї fi epтъtopъ ші miлostivъ.

'Αφίλαυτος (ὁ, ἡ). nesinisвitopъ. [ἀ, φίλαυτος]. [de кnde

'Αφιλαύτως, adв: fъpъ sinisвipe.

'Αφιλεργέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ iъвeskъ, nъ'maї плаче a лъкра. [ші

'Αφιλεργία (ἡ), neiъвipe de лъкpape. [ші

'Αφίλεργος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de лъкpъ. [ἀ, φιλεργός].

'Αφιλέταιρος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de soцiї (npieteniї) sъї. [ἀ, φιλέταιρος].

'Αφιλέχθρως, adв: fъpъ boinцъ de вpъжmъшie. fъpъ dъшmъnie. [ἀ. φίλος, ἔχθρα].

'Αφιλήδονος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de плъчerї, saъ desfътърї. [ἀ, φιλήδονος].

'Αφίλητος (ὁ, ἡ), noct: neiъвitъ. [ἀ, φιλέομαι].

'Αφιλία (ἡ), nenpietenie; saъ лipsъ de npietenї. [ἄφιλος].

'Αφιλίωτος (ὁ, ἡ), neînnpietenitъ, de neînnpietenit. [ἀ, φιλιόομαι].

'Αφιλοδοξία (ἡ), neiъвipe de sлавъ. [din

'Αφιλόδοξος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de sлавъ. [ἀ, φιλόδοξος]. [de кnde

'Αφιλοδόξως, adв: fъpъ iъвipe de sлавъ.

'Αφιλοεργέω, -ῶ, biit: -ήσω, (maї noъ) în локъ de ἀφιλεργέω.

'Αφιλοθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de npiвeлiшie. [ἀ, φιλοθέαμων].

'Αφιλοθεία (ἡ), neiъвipe de Dъmnezeъ. [din

'Αφιλόθεος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de Dъmnezeъ. [ἀ, φιλόθεος].

'Αφιλοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de miлostivipe, nemiлostivъ. [ἀ, φιλοικτίρμων].

'Αφιλοκαλία (ἡ), neiъвipe. nesimцipe de fpъmosъ. [din

'Αφιλόκαλος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ, nesimцitopъ de fpъmosъ, ші вънъ, fъpъ rostъ. [ἀ, φιλόκαλος].

'Αφιλοκομπέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ iъвeskъ a mъ fълi. [ші

'Αφιλοκομπία (ἡ), neiъвipe, neoвiчnъi цъ de fълipe. [din

'Αφιλόκομπος (ὁ, ἡ). neiъвitopъ de (neoвiчnoitъ) a se fълi. [ἀ, φιλόκομπος].

'Αφιλόλογος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de înвъцътърї, ші mtimцe; (iap maї къ seamъ) nenъpiвitъ de literatъpъ (φιλολογία). [ἀ, φιλολόγος].

'Αφιλονείκητος, ші

'Αφιλόνεικος (ὁ, ἡ), neiȣвitopȣ̆ de disпȣte. [ἀ, φιλόνεικος). [de ȣnde

'Αφιλονείκως, adв: fъръ disпȣtъ.

'Αφιλοξενέω-ω, вiit: -ήσω. nȣ sîntȣ iȣвitopȣ̆ de stpeinĭ. [ἀ, φιλόξενος].

'Αφιλοπόλεμος (ὁ, ἡ), neiȣвitopȣ̆ de pesвoiȣ̆. [ἀ, φιλοπόλεμος].

'Αφιλόπονος (ὁ, ἡ), neiȣвitopȣ̆ de ostenealъ. [ἀ, φιλόπονος].

"Αφιλος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de пpietenĭ. 2) neпpeцȣitopȣ̆, nesimцitopȣ̆ de пpietenie. 3) neпotpiвitȣ̆ ла пpietenȣ̆, saȣ̆ пpietешȣгȣ̆; (пpin ȣpm:) връжmъшeskȣ̆; neплъкȣtȣ̆; skîpвosȣ̆. [ἀ, φίλος].

'Αφιλοσόφητος (ὁ, ἡ) neînвъцatȣ̆ fiлosofia. [ἀ, φιλοσοφέω]. (вezĭ шi

'Α-φιλόσοφος (ὁ, ἡ), nefiлosofȣ̆, saȣ̆ neвpednikȣ̆ de fiлosofie. «Οὐδὲν γὰρ ἐστι τῶν καλουμένων φιλοσόφων ἀφιλοσοφώτερον». At:

'Αφιλοστάχυος (ὁ, ἡ), поet: neiȣвitopȣ̆ de sпiчe, saȣ̆ лiпsitȣ̆ de sпiчe; (fir:); nepoditopȣ̆. [ἀ, φιλόσταχυς].

'Αφιλοστοργέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆

'Αφιλόστοργος (ὁ, ἡ), чел че п'аре пъpinteaskъ dparoste; (fir:) aspрȣ, neomenitȣ̆. [ἀ, φιλόστοργος].

'Αφιλοτεκνία (ἡ), neiȣвipe de копiĭ. [ἀ, φιλοτεκνία].

'Αφιλοτιμία (ἡ), neiȣвipe de чinste. [din

'Αφιλότιμος (ὁ, ἡ), neiȣвitopȣ̆ de чinste, neamвiцiosȣ̆; (fir:) пpostȣ̆, nesimцitopȣ̆, saȣ̆ de miчĭ simцiminte. [ἀ, φιλότιμος]. [de ȣnde

'Αφιλοτίμως, adв: fъръ iȣвipe de чinste, saȣ̆ amвiцie.

'Αφιλοχρηματία (ἡ), neiȣвipe de вanĭ. [din

'Αφιλοχρήματος (ὁ, ἡ), neiȣвitopȣ̆ de вanĭ, saȣ̆ вогъцie. [ἀ, φιλοχρήματος].

'Αφίλως, adв: кȣ кiпȣ̆ neпpietenosȣ̆, (връжmъшeskȣ̆). [ἄφιλος].

'Αφ-ιματέω -ῶ, вiit: -ώσω, desвpakȣ̆ de хaĭne [ἀπὸ, ἱμάτιον], desпoiȣ̆.

"Αφιξις, εως (ἡ), [ἀφικνέομαι] sosipe. 2) пȣpчedepe. «'Εισελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξιν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς». Skp: 3) поet: = 'Ικεσία

'Αφιππάζομαι, вiit: -άσομαι, fȣгȣ̆, плекȣ̆, saȣ̆ вiȣ̆ къларе. [шi

'Αφιππιύω, вiit: -εύσω, = 'Αφιππάζομαι. [шi

'Αφιππία (ἡ), neшtiinцъ, nedeпpindepe ла кълъpie. [din

"Αφιππος (ὁ, ἡ), nedeпpinsȣ̆ ла кълъpie. 2) локȣ̆ neîndemînatikȣ̆ ла кълъpitȣ̆. 3) лiпsitȣ̆ de калȣ̆, saȣ̆ de калȣл sъȣ̆. [ἀπὸ. ἵππος].

'Αφιπποτοξότης, în локȣ̆ de ἀμφιπποτοξότης. (вezĭ ziчepea).

'Αφ-ίπταμαι, вiit: -ἀποπτήσομαι (nex: ἀπέπτην, шi miж: 'Απεπτάμην, шi чл:) sвopȣ̆ de ȣndeвa; fȣгȣ̆ sȣȣpînd.

'Αφ-ιστάνω, (dȣпe Алeksandpienĭ) în локȣ̆ de

'Αφ-ίστημι, вiit: ἀποστήσω, (nex: ἀπέστησα, шi miж: ἀπεστησάμην, шi ал 2: ἀπέστην, tpe: de кȣ: ἀφέστηκα, шi чл:) aшezȣ̆ чeвa deпapte de чeвa; desпapцȣ̆, deпъptezȣ̆. «Οὐ χρὴ ἄγαν ἀφιστάναι καὶ ἀπαρτᾷν τα ὀνόματα». Лȣч: «'Αφιστάναι φρενῶν». Sof: 2) îndъpъtnezȣ̆, oпpeskȣ̆. «Θέλοντα πολιτεύεσθαι αὐτὸν ἀπέστησε». «'Εκεῖνον γὰρ οὐδὲν ἀπέστησεν οὐδέποτε τῆς προθέσεως». Плв: 3) atpaгȣ̆ în пaptea mea, peвoлtȣ̆. «Τοὺς συμμάχους ἀφιστάναι». Tȣч: «"Οπως τὴν 'Ιωνίαν ἀποστήσωσιν». Tȣч: 4) вindekȣ̆, кȣpъцȣ̆. «Λειχῆνας («Λέπραν, «Νομὰς) ἀφίστησι». Diskp: 5) (pap) sîntȣ̆ deпъptatȣ̆, лiпseskȣ̆ deпapte. «Πολλὸν ἀφιστάντες». Om: 6:) (miж:) sîntȣ̆, saȣ̆ staȣ̆ deпapte de чeвa; плекȣ̆; mъ deпъptezȣ̆; mъ tpaгȣ̆; mъ aпъpȣ̆ de чeвa. «Τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστᾶσι» Dm: «Τὸ ἀποστῆναι χαλεπὸν ἀεὶ φύσεως, ἣν ἔχει τις ἀεί. «Apistî: «Τῆς ῥητορικῆς ἀφεστηκέναι». Лȣч: «Ἡ μὲν δακρύουσα ἀπέστη». Epd: «Εἰς 'Ιθώμην ἀπέστησαν» Tȣч: «"Ινα τί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν; Skp: «Τὰ πλεῖστον ἀφεστηκότα». Apst: «Τοῖς μακροτέρω ἀφεστηκόσιν». Apst: 7) (med:) mъ fakȣ̆ (mъ пpefakȣ̆ în) aпostemъ. «Τέμνειν χρὴ τὸ οὕτως ἀφιστάμενον». Гал: «Σάρκες ἀφιστάμεναι». Dskp: «Τὰ ἀφεστῶτα» Гал: în локȣ̆ de «Τὰ ἀποστήματα». 8) mъ peвoлtȣ̆, mъ fakȣ̆ peвoлȣцionapȣ̆. «Βουλομένοις ἦν τῶν Μακεδόνων ἀφίστασθαι». Ssid: (шi пpeп:) «"Ην δὲ καὶ πρὸς πολεμίους αὐτὸν γινώσκης ἀφιστάμενον». Ksn: 9) mъ лeпъdȣ̆, mъ tpaгȣ̆, înчetezȣ̆. «'Αφίστασθαι τῆς ἀρχῆς». Плt: «'Απέστη τοῦ διαναυμαχῆσαι». Sin: 10) tpaгȣ̆, kîntъpeskȣ̆, daȣ̆ шi iaȣ̆ кȣ kîntapȣл. «Τὸν ὑποδεξάμενον, καὶ ἀποστησάμενον τὸν χαλκόν. Dm: «Μὴ χρεῖος ἀποστήσωνται». Iл: N. sъ nȣ пe плъteaskъ datopia (алцiĭ îndpenteazъ, ἀποτίσωνται).

"Αφλαστον (τὸ), skosȣл în sȣs, afapъ, шi înkoвoiatȣ̆ къпъtîiȣ̆ ал пpȣeĭ (пъpцiĭ de dinainte a) коpъвiiлop. (вezĭ шi ἀκροστόλιον).

"Αφλεβος (ὁ, ἡ), чел fъръ вine. [ἀ, φλέψ].

'Αφλέγμαντος (ὁ, ἡ), nesȣпȣsȣ̆ ла (saȣ̆

непъцitъ de) înflamaцie. 2) опрitоръ, saъ апърътоpъ de înflamaцie. 3) апъpatъ de flегme. [ἀ, φλεγμαίνομαι].

Ἄφλεκτος (ὁ, ἡ), neapsъ, saъ de neaps. 2) (desпре mînкъpĭ) netpeкъtъ прin foкъ (adiкъ neгъtitъ). [ἀ, φλέγομαι].

Ἀφλόγιστος, (ὁ, ἡ), neaпpinsъ, saъ de neaпpins. [ἀ, φλογίζομαι].

Ἄφλογος (ὁ, ἡ), neînflъкъpatъ. [ἀ, φλόξ -ογός].

Ἄφλοιος (ὁ, ἡ), чел fъpъ коажъ. [ἀ, φλοιός].

Ἄφλοισβος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, φλοῖσβος] (desпре кърцере de апъ) невîжiosъ; nesпъmeгosъ. (вezĭ ші

Ἀφλοισμὸς (ὁ), поеt: [ἀ întinz:, φλοῖσβος] вîжîitъл, въetъл, sгomotъл валълъĭ sпъmeгosъ; (прin ъpm:) sпъmeгape; sпъmъ.

Ἀφλύαρος (ὁ, ἡ), невъpfitopъ. [ἀ, φλύαρος].

Ἀφλυκταίνωτος (ὁ, ἡ, невъшiкatъ de apsъpĭ; saъ nesъпъsъ ла pesъflъtъpĭ de apsъpĭ. [ἀ, φλυκταινόομαι].

Ἀφνείομαι (fъpъ вiit:), saъ

Ἀφνειόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ înвогъцeskъ. [din

Ἀφνειὸς, ші Ἀφνεὸς [ἄφενος], α saъ ος, όν, (sъпрл: ъne-opĭ Ἀφνειέστατος) поеt: вoгatъ, къ mapĭ вenitъpĭ, tpъitopъ în вiлшъгъ. «Ἀφνειὸς βιότοιο (μήλοισι, φρένας, ші чл:)». Om: ші Es:

Ἀφνήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἀφνειός.

Ἄφνος, εος-ους (τὸ), поеt: în локъ de Ἄφενος.

Ἄφνω [ἄιψα, saъ ἀφανῶς], adв: de odatъ, fъpъ вeste, пе nerîndite.

Ἀφόβητος (ὁ, ἡ), поеt: netemъtъ; nesпъĭmîntatъ, neînfpiкoшatъ. [ἀ, φοβέομαι].

Ἀφοβία (ἡ), nefpiкъ. [din

Ἄφοβος (ὁ, ἡ), nefpiкosъ. 2) поеt: neînsъflъtopъ de fpiкъ. [ἀ, φόβος].

Ἀφοβόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), поеt: кom: nefpiкosъ de inimъ, saъ чел къ inimъ nefpiкoasъ. [ἄφοβος, σπλάγχνον].

Ἀφόβως, adв: fъpъ fpiкъ. [ἄφοβος].

Ἀφόδευμα, ші ἀφόδιον (τὸ), = Ἀποπάτημα, deшeptъtъpъ de пînteчe (skîpnъ). [ші

Ἀφοδευτήριον (τὸ), = Ἀπόπατος, ъmвлъtoape. [din

Ἀφ-οδεύω, вiit: εύσω, (прinч:) mъ deпъpiezъ (mъ daъ întp'o пapte) din кале; (de ъnde fir:) = Ἀποπατῶ, mъ пъiъ în пoianъ. [din

Ἄφοδος (ἡ), пъpчedepe, плекape. 2) întoapчepe înaпoĭ; mepцepe înaпoĭ. 3) (oвiч:) deшeptape de прisoaseле пînteчелъĭ. 4) = Ἀφόδευμα. 5) = Ἀφοδευτήριον [ἀπὸ, ὁδός].

Ἀφοίβαντος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, φοιβαίνω] neкъpъцitъ; пinгъpitъ, sпъpкatъ.

Ἀφοίνικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, φοινίσσω] nepoшitъ.

Ἀφοίτητος (ὁ, ἡ), (акt:) nemepгъtopъ des ла ъnъ локъ. 2) (пas: локъ) ъnde nъ mepцe (saъ nъ пoate mepцe) des niminea, neъmвлatъ. [ἀ, φοιτάω].

Ἄφολκος (ὁ, ἡ), [ἀπὸ, ὁλκή] лiпsъ ла къmпene, saъ лiпsitъ de гpeъtatea, че tpeвъie se tpaгъ ла кîntъpipe.

Ἀφ-ομαρτέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: mъ desпapцъ de чinева, înчetezъ de a'л ъpma; saъ (гpeшit) = Ἀφαμαρτέω.

Ἀφόμοιος (ὁ, ἡ), = Ἀνόμοιος. 2) къ totъл asemenea. [ἀπὸ, ὅμοιος]. [de ъnde

Ἀφομοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ чева de totъ asemenea къ алtъл, imitъ; алътъpъ, компapъ. [de ъnde

Ἀομοίωμα (τὸ), чева fъкъtъ în asemъnape, aidoma къ алta, копie întoкшaĭ. [ші

Ἀφομοίωσις, εως (ἡ), компapape, алътъpape.

Ἀφοπλίζω, вiit: -ίσω, desapmezъ пе чinева, îĭ iaъ apmeле [ἀπὸ, ὅπλον].

Ἀφ-οράω -ῶ, вiit: ἀπόψομαι, (nex: ἀπεῖδον, ші чл:) въzъ de deпapte. 2) (oвiч:) прiвeskъ, îmĭ aцintezъ вedepiле ла чева. 3) (pap) îmĭ întopкъ вedepea de кътpe чева.

Ἀφόρδιον (τὸ), поеt: (pap) în локъ de Ἀφόδιον, = Ἀφόδευμα.

Ἀφόρητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρήτως. [ἀ, φορέω] nesъfepitъ. 2) (maĭ noъ) nепъptatъ.

Ἀφορία (ἡ), nepodipe. [ἄφορος].

Ἀφ-ορίζω, вiit: -ίσω, desпapцъ чева прin xotape; deoseвeskъ; eкчeпtezъ; пъiъ ла o пapte; xotъpъskъ; pîndъieskъ; лiпsekъ пе чinева de чева. «Καὶ ἀφοριεῖ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων». Sкp: «Ἢ ἐκ πάντων, ἢ ἔκ τινων ἀφωρισμένων». Apst: «Ἀφωρισμένος εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Sкp: (ші miж:) «Χώραν ὅτι πλείστην ἀφορίσασθαι καὶ διαλαβεῖν». Iskp: «Τιμὰς νερτέρων ἀφοριζόμενος». Eъp: 2) пъiъ xotapъ (mapцine) ла чева, съвîpшeskъ. «Τὴν βίβλον ταύτην ἀφορίσωμεν». Плв: (ші miж:) «Ἀφορισάμενος δὲ τὸν λόγον». Iskp: dînd definiцia ъnъĭ лъкpъ, îл xotъpъskъ, îл deskpiъ, че este. «Ἱπποκράτης ἀφορίζων τὴν ἔνδειαν ἔφη ὑγιείας εἶναι μητέρα». Sin: «Οὔτε τὴν ἀξίαν ἑκάστου ἀκριβῶς ἀφωρίσατο». Гал: (ші пas:) «Οὕτως ἀφώρισται ἡ τύχη». Пр: 4) eкsпatpiezъ, eкsîлezъ (sкoцъ afapъ din xotapeле цъpiĭ); (de ъnde fir:) isroneskъ afapъ din вiseрiкъ, (oвшt:) afopiseskъ. «Καὶ μ' ἀπὸ γῆς

ὥρισεν Ἰλιάδος. Евр: 5) (лец:) zълоqeskъ o proprietate (bezї ὅρος). «Ἴστε γάρ, ὅσοις ἀφώρισται ἡ οὐσία αὐτοῦ». Dio: [ἀπὸ, ὅρος]. [de вnde

Ἀφόρισμα (τὸ), лякрь desпърqiцъ; xotъrîtъ, шi чл: [шi

Ἀφορισμός (ὁ), desпърqipe прin xotape: екчепqie; xotъrîpe, pindвipe, fiксape: (овіч:) aforismъ, скврtъ definiqie, saъ sentinqъ конpinzъtoape de челс maї прinчіпале пърqї a ле înqелесвлвї; (Bisep:) aforisanie. [шi

Ἀφοριστικός, ή, όν, îndeminatikъ, konтpiввitorъ a desпърqi, a xotъrî, a defini, a eкспpima пе скврtъ, шi чл: [de вnde

Ἀφοριστικῶς, adв: în feлъ, saъ kiпъ de aforismъ, adikъ скврtъ, шi конpinzъtorъ.

Ἀφ-ορμάω -ῶ, шi (noet:) -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, плекъ, тъ порneskъ de вndeва, пврчedъ, шъ denъptezъ. «Ἀφορμήσας ἐκ τῆς Νεμέας». Ksn: (шi fъръ преп:) «Τῆς δ' ἀφορμῶσι χθονός». Евр: (шi miж: noet:) «Ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν». Іл: B. «Ἀφορμηθέντα νέεσθαι». Апіп:

Ἀφ-ορμέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ порneskъ, esъ din порtъ, eксплвteskъ.

Ἀφορμή (ἡ), порnipe, плекаре; denъptape; (de вnde Fiлs: înпpotivъ de ὁρμή), врîчівne, skîpвъ, antinatie. 2) (овіч:) лекол, de вnde se порneшte чіпева вире ор каре (dap maї kъ seamъ pesвoiaskъ) întpenpindepe, = Ὄρμητήριον; (de вnde fir:) motivъ (miжлокъ, kapitalъ) de op че fanъ; (прin întînd: ла îm:) авqie, miжлоаче de віацъ, stape; (în qen:) pretekstъ, прічinвipe; окazie, прілежъ. [ἀπὸ, ὁρμή].

Ἀφορμιάω -ῶ, [ἀφορμάω] вiit: -άσω, dopeskъ, boieskъ a плека.

Ἀφόρμιγκτος (ὁ, ἡ), noet: (imпъ) neakompaniatъ de ліръ, saъ харпъ. [ἀ, φορμίζω].

Ἀφορμίζω, вiit: -ίσω, = Ἀφορμέω.

Ἀφόρμικτος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀφόρμιγκτος.

Ἄφορμος (ὁ, ἡ), noet: (къ qen:) лinsitъ de лimanъ, saъ портъ. «Ἄφορμος ἐμᾶς χθονός». (fir:) fъръ protekqia natpi меле. [ἀπὸ, ὅρμος]. 2) neплекатъ, nedenъptaъ. [ἀπὸ, ὁρμή].

Ἀφορολόγητος (ὁ, ἡ), nedaжnikъ, asidotъ. [ἀ, φορολογέομαι].

Ἄφορος (ὁ, ἡ), nepoditorъ: (fir:) neпъskъtorъ. [ἀ, φέρω].

Ἄφορτος (ὁ, ἡ), neînпovъratъ. neînkъrkatъ. [ἀ, φόρτος]. [de вnde

Ἀφόρτως, adв: fъръ sarчînъ, saъ grevtate; fъръ svпъpape.

Ἀφόρυκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, φορύσσω] nesпвrkatъ; nemînжitъ.

Ἀφ-οσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, konsfinqeskъ; кврqeskъ reliqios. || (овіч: miж:) svвîpneskъ o reliqioasъ datopie (шi maї kъ seamъ neпtpъ moptъ); eксniezъ (înвlînzeskъ) прin qeremonii reliqioase ne Dвnnezъ, saъ ne ръnosaqi; (în qen:) îmї fakъ (saъ arътъ, kъ îmї înплineskъ) datopiile, daъ dpentвl stpeinъ; (прin вpm:) îmї odixneskъ konштiinqa, тъ deskarkъ de o moралъ grevtate; тъ lenъdъ, тъ skîpвeskъ, тъ anъръ de чева ka de sпвrkatъ (bezї шi Ἀποδιοπομποῦμαι, шi Ἀποτροπιάζομαι); прinoseskъ ka o пîpgъ o napte a (maї kъ seamъ din nepiї) жertfeї; (прin вpm: шi maї des. fir: шi maї de мвlte orї înpevъ kъ ὅσον, ὥσπερ, шi чл:) fakъ чева dвne datopie, nъ din konштiinqъ, чі nentpъ oвічeiъ, saъ ввna kъвiinqъ. [de вnde

Ἀφοσίωμα (τὸ), miжлокъ de konsfinqipe, saъ kърqipe de пъkatъ: лякрь konsfinqitъ. [шi

Ἀφοσίωσις, εως (ἡ), konsfinqipe; kърqipe реliqioasъ de пъkate (акт: шi nas:); înплinipe de datopie (прinч: реliqioasъ, dap maї de мвlte orї nъ în konштiinqъ, чі nвmaї dвne oвічeiъ); (прin вpm:) «Ἀφοσιώσεως ἕνεκα, saъ». πρὸς Ἀφοσίωσιν, = Ὁσίας χάριν, nentpъ fopmъ, saъ nentpъ okiї oamenilor nвmaї.

Ἀφοῦ, în локъ de (neînlp:) ἄφεσο 2: sinr: neps: a miж: nexot; 2: de порвnч: ал лвї ἀφίημι.

Ἀφώντα, noet: în локъ de ἀφῶντα, napїч: a лвї ἀφάω.

Ἀγραδέω, вiit: -ήσω, noet: лякрezъ, тъ noptъ neînqelepqeшte. [шi

Ἀφραδέως, adв: noet: neînqelepqeшte, fъръ minte. [din

Ἀφραδὴς [ἀ, φράζω], έος (ὁ, ἡ), noet: nemintosъ, nerînditъ. [de вnde

Ἀφραδία (ἡ), noet: neînqelepчівne, nepozie. 2) (къ qen:) neштiinqъ, neeksnepiinqъ.

Ἀφραδμόνως, adв: noet:=Ἀφραδέως. [din

Ἀφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Ἀφραδής.

Ἀφραίνω (fъръ вiit:), noet: = Ἀφραδέω, sîntъ smintitъ. [ἀ, φρήν].

Ἄφρακτος (ὁ, ἡ), neînгrъditъ, neînпpeжмвitъ; (прin вpm:) nenъzitъ; (fir:) nepotektatъ, linsitъ de ажвtorъ. «Φίλων ἄφρακτος». Sof: [ἀ, φράττω].

'Αφρασμονως, adв: noet: = 'Αφραδμόνως. 'din

'Αφράσμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αφράδμων.

"Αφραστος (ὁ, ἡ), [ἀ, φράζω] = "Αρρητος, neспusсă, neскsпrimată.2) noet: neвъrată de seamъ; neспъzută; neкsпoskвtă; askвnsă; dată ла o parte. «"Αφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος». Апл: «Εἰς τὸ ἀφραστότατον χωρίον». Ep: 3) sprvosă, skîpвosă, de fвgit. «Φᾶτις ἄφραστος». Sof: 1) neпревъzută, neauttentată. «"Εκποθεν ἀφράστοιο». Апл: ne neauttentate. 5) neпperîndită, nemintoză. «"Αφραστον γελόωσι». Nik: [de вnde

'Αφραστὺς, ύος (ἡ), noet: = 'Αφραδία. [ші

'Αφράστως, adв: neскsпrimat. 2) ne neпъdъжdвite 3) nepozemte, neînцелепцеште.

'Αφρέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de ἀφρίζω.

'Αφρήλογος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἀφρολόγος.

'Αφρηστής, οῦ ὁ), noet: fъkъторă de спвme înпrежврвя sъă. «Δελφὶν ἀφρηστής». Enirp: [ἀφρός].

'Αφρήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), neкквenită, (neтъkînd naple) ла nivî o veatъ, fatpie (saă pădenie, op frъцime); (tir:) nesoцiавілă. [ἀ, φρήτρα].

'Αφριάω -ῶ, вiit: -άσω, noet: în локъ de 'Αφρίζω, вiit: -ίσω, fakă спвme, спвmeră. [ἀφρός].

'Αφριχτὶ, adв: fъpъ fiopî, saă fpikъ. [ἀ, φρίττω].

'Αφρόεις, εσσα, εν, noet: спвmerosă, saă плină de спвmъ. [ἀφρός'.

'Αφρισμὸς (ὁ), спвmape, saă спвmerape. [ἀφρίζω].

'Αφρῖτις, [ἀφρὸς] ιδος (ἡ), пві de вnă soiă de neште влвă, че se кredea, къ se naште din спвmъ de mape (dвпе вnii вnk felă de sapdelъ). [bezî ші ἀφύη]

'Αφρόγαλα (τὸ), спвmъ de лапte, saă smîntinъ (Tвp: kaïmakă). [ἀφρὸς, γάλα].

'Αφρογένεια (ἡ) noet: (enit.) Venepa, = 'Αφροδίτη. [din

'Αφρογενὴς, έος (ὲ, ἡ), noet: nъskвtă din спвmъ. [ἀφρὸς γένος].

'Αφροδισιάζω, ...it: άσω (прinч:) serвeză цеremoniile ...lepiene. 2) dosîndeskă плъчеріе ...epiene (trвпешtî). [ші

'Αφροδισιὰς, άδος (ἡ), вnă felă de plantъ întъrîtътoape de noptеле venepiene (trвпешtî), noate = "Ακορον (Лат: acorum, Церт: Kalmus). ['Αφροδίσιος].

'Αφροδισιασμὸς (ὁ), serвape de цеremoniile Afpoditeî, saă Venepiî ('Αφροδίσια). 2) dosîndipe de плъчеріе venepiene (trвпешtî). [ші

'Αφροδισιαστὴς, οῦ (ὁ), съvîrшitorъ de serвъторіе venepiene; saă dosinditorъ de плъчеріе venepiene, saă trвпешtî. [ἀφροδισιάζω]. [de вnde

'Αφροδισιαστικὸς, ὴ,ὸν, anлекată,saă dată пъ totвя ла плъчеріе venepiene, saă trвпешtî.

'Αφροδίσιος, α saă ος, ὸν, venepian.ă || (sввst:) 'Αφροδίσιον (τὸ), temплвя, ші 'Αφροδίσια (τὰ), serвътoapea, цеremoniile, ші плъчеріе Venepeî. [din

'Αφροδίτη (ἡ), 'Afpodita, saă Venepa. штівta zeiцъ a (ші плъчереа) amopвякї. 2) (în цеп:) frвmвseцe, fragie, лiпiчiь. [ἀφρὸς, δίω].

'Αφρόκομος (ὁ, ἡ), noet: (pap) пікată din спвma чea dene пъpвя вpe вnвї înnetъtорă. [ἀφρὸς κόμη].

'Αφρόλιτρον, în локъ de ἀφρόνιτρον.

'Αφρολόγος (ὁ, ἡ), noet: adвnъторă de спвmъ. [ἀφρὸς, λέγω].

'Αφρόνευσις, εως (ἡ), = 'Αφρόνησις. [din

'Αφρονεύω, вiit: εύσω, = къ

'Αφρονέω -ῶ вiit: -ήσω. = 'Αφραίνω, sîntă smintită. [ἄφρων]. [de вnde

'Αφρόνησις, εως (ἡ), = 'Αφροσύνη.

'Αφρόνιτρον (τὸ), спвmъ de silitrъ. [ἀφρὸς νίτρον].

'Άφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), neînгpiжată. [ἀ, φροντίς]

'Αφροντισία (ἡ), neînгpiжare, nenъsape. [ἀ, φροντίζω].

'Αφροντιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntă neînгpiжată, пъ noptă гpiжъ, пъ 'mî nasъ. [ші

'Αφροντιστὶ, adв: = 'Αφροντίστως. [din

'Αφρόντιστος (ὁ, ἡ), = "Αφροντις, neînгpiжată; (прin вpm:) nesokotită, nepodă. 2) aспръ, крвdă, neomenită. 3) (nas:) neînгpiжită. [ἀ, φροντίζω]. [de вnde

'Αφροντίστως, adв: fъpъ гpiжъ, saă înгpiжipe. къ nenъsape.

'Αφρόνως, adв: neînцелепцеште, nerioвеште. [ἄφρων].

'Άφρὸς (ὁ), [ἀφύω] спвmъ. 2) = 'Αφρῖτις, ші 'Αφύη.

'Αφροσέληνος (ὁ), = Σεληνίτης, вnă felă de піatръ. [ἀφρὸς, σελήνη].

'Αφροσκόροδον (τὸ), вnă felă de вstвroiă алвă ші mape. [ἀφρὸς, σκόροδον].

'Αφροσύνη (ἡ), лinsъ de minte, neînцелепiчiвne. [ἄφρων].

'Αφρουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntă

Ἀφρούρητος, [ἀ, φρουρέω], [ші
Ἄφρουρος (ὁ, ἡ), лінsitъ de stpeажъ, nestpeжвitъ, непъzitъ. 2) neîndatopatъ amepце ла stpeажъ. [ἀ, φρουρά].
Ἀφροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natъpъ snвmosъ, saŭ snвmerosъ, (adikъ) skoцътopъ de snвme; (fir:) fpaцedъ, moale (ka snвma). [ἀφρὸς, φυή, saŭ φύω]. ші (грец:) în локъ de ἀέροφυής.
Ἀφρόω -ῶ, вііt: -ώσω, npefakъ în (ші nas: fakъ, skoцъ) snвmъ. [ἀφρός].
Ἄφρυκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, φρύγω, fpirъ] nefpintъ; nenîpлitъ; nenpъжitъ.
Ἀφρὼ, οῦς (ἡ), noet: = Ἀφροδίτη. [ші
Ἀφρώδης, εος (ἡ), snвmosъ, ka o (saŭ лінъ de) snвmъ; (fir:) fpaцedъ. [ἀφρός].
Ἄφρων, ονος (ὁ, ἡ), nemintosъ, nepodъ, nerioвъ. [ἀ, φρήν].
Ἀφ-υвρίζω, вііt: -ίσω, învetezъ de a окърî, a nevinsti, saŭ a fi образnikъ.
Ἀφ-υγιάζω, вііt: -άσω, însъnътomezъ ne чinева къ desъвîpшipe. [de вnde
Ἀφυγιασμὸς (ὁ),desъвîpшitъ însъnътomipe.
Ἀφ-υγραίνω, вііt: -ανῶ, вmezeskъ чева de totъ; (pin înting:) snълъчeskъ. [ἀπὸ, ὑγρός].
Ἀφύδιον (τὸ), dim: ал лвї ἀφύη.
Ἀφ-υδραίνω, вііt: -ανῶ, noet: în локъ de ἀφυγραίνω.
Ἀφύη (ἡ), (цen: im: ἀφύων) în локъ de ἀφρύη, [ἀφρός, къчї se zîvea къ se naшte din snвma търїі] кnъ felъ de mikъ лeште da mape алвъ. (вezї ші ἀφρίτις).
Ἀφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (къ ак: пpeп:) лінsitъ de fipeaskъ disnosiцie, neiskвsitъ, neîndemînatikъ ла чева; (pap) nenoîpвitъ; (în цen:) simплъ, npositъ, fъpъ dъxъ. [ἀ, φυή]. [de вnde
Ἀφυΐα (ἡ), fipeaskъ neîndemînътate.
Ἀφυΐδιον (τὸ), = Ἀφύδιον.
Ἄφυκος (ὁ, ἡ), nedpesъ ла образъ, nesълimenitъ. [ἀ, φύκος].
Ἄφυκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κτως,= Ἄφευκτος, de kape nъ noate fъцi, saŭ a se anъpa чinева. «Ἐν ἀφύκτῳ ἔχομαι». Лъч: sînt цinътъ în stape de nenвtinцъ de a fъцi.
Ἀφυλακτέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ цen:) nъ mъ nъzeskъ de чева. [din
Ἀφύλακτος (ὁ, ἡ), nenъzitъ. 2) de nenъzit, adikъ, de kape nъ se noate nъzi, saŭ ne kape nъ noate чinева nъzi. [ἀ, φυλάττομαι]. [de вnde
Ἀφυλάκτως, adв: fъpъ nazъ, saŭ въгape de seamъ.
Ἀφυλαξία (ἡ), nenъzipe, nevъгape de seamъ. [ἀ, φύλαξις].
Ἀφ-υλίζω, вііt: -ίσω, квръцъ de matepie (дрождїї), stpekopъ. [de вnde
Ἀφύλισμα(τὸ), дрождie, matepie, pъmasъ din stpekopape.
Ἄφυλλος (ὁ, ἡ), nefpвnzosъ (копачiъ); гол; вskatъ [ші
Ἀφύλλωτος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄφυλλος. [ἀ, φύλλον].
Ἀφύξιμος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄφυκτος, de nefъцit, saŭ de neanъpat. 2)înвilшвratъ. din
Ἄφυξις, εως (ἡ), = Ἀφυσμός
Ἀφ-υπνίζω, вііt: -ίσω, deштentъ din somnъ. [din
Ἄφυπνος (ὁ, ἡ), deштentъ. [ἀπὸ, ὕπνος]. [de вnde
Ἀφ-υπνόω -ῶ, вііt: -ώσω, mъ deштentъ din somnъ. 2) adopmъ, iaъ вnъ somnъ,
Ἄφυρτος (ὁ, ἡ), [ἀ, φύρω] nefъmînatъ; (fir:) neamestekatъ. [de вnde
Ἀφύρτως adв: fъpъ fpъmîntape; (fir:) fъpъ neperвлaiъ amestekape, fъpъ konfвsie къ вnъ pîndвiaлъ.
Ἀφυσγετὸς (ὁ), noet: [ἀφύσσω] nomoлъ, ші алте nekkpъцenїй, че kokoapъ кnъ tвлвape pîs. 2) (adiekt: papъ, saŭ îndoiosъ, ==Ἀφύξιμος, înвilшвratъ.
Ἄφύσητος (ὁ, ἡ), nesвflatъ, saŭ nesmflatъ. [ἀ, φυσάω].
Ἀφύσικος (ὁ, ἡ), (maї noŭ) = Ἀφυής. [ἀ, φύσις].
Ἀφυσιολόγητος (ὁ, ἡ), neînвъцatъ (saŭ neînвoitъ къ) fisiolopia. [ἀ, φυσιολογέω].
Ἄφυσμος (ὁ), zлeipe. [ἀφύσσω].
Ἄφυστος (ὁ, ἡ), (med:) чел че n'ape (nъ pîчinвieшte, saŭ nъ pisinemte) fiate. [ἀ, φύσα].
Ἄφύσσω, вііt: -ύξω, (nex: ἤφυσα, nas: tpe: de къ: ἤφυσμαι, nex: nas: ἠφύσθην, ші nos: Ἀφυστέον) noet: [ἀπὸ, ὕω, saŭ αὔω== ψαύω] = Ἀρύομαι, skoцъ, tpapъ вinъ ші чл: din вale. 2) = Ἀπαντλῶ, deшeptъ, злeieskъ. «Ἕλκος ἀφύσσων οἰδαλέον». Оп: deшeptînd matepia konpinsъ în panъ. (вezї ші διαφύσσω) 3) (pin înting:) гръпъdeskъ. «Πλοῦτον ἀφύξειν». Іл: A: (ші miж:) «Φύλλα ἠφυσάμην». Od: H:
Ἀφ-υστερέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші
Ἀφ-υστερίζω, вііt: -ίσω, = Καθυστερῶ, pъmîiъ înapoi, saŭ вiй maї în кpinъ; (pin кpm:) nъ nemepeskъ, nъ isвateskъ.
Ἀφύτευτος (ὁ, ἡ), nesъditъ; (fir:) neînцepenitъ. «Χῶρος ἀργὸς καὶ ἀφύτευτος». Ksn:
Ἀφύω, вііt: -ύσω, = Ἀφύσσω.
Ἀφύω, вііt: -ύσω, Ion: mъ алвeskъ. [ші

Αφυώδης, εος (ὁ, ἡ), Ion: алвічosъ (ғъръ ғаџъ). 2) чел din soixл пешtелхї пѫmitъ [ἀφύη, nezї zîчepea].

Ἀφυῶς, adв: [ἀφυής]. ғъръ ғipeaскъ îndemînatic; nenotрisit; în kinъ лекѫвiinчosъ. «Χώρα κεκραμένη ἀφυῶς». Пл: царъ ғъръ вѫnъ, saъ notрibitъ temperatъръ.

Ἀφῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν, шi чл: nex: 2: de sвn: ал лвї ἀρίημι.

Ἀφώνητος (ὁ, ἡ), = Ἄρρητος, nesuвsъ, neeksnpimatъ. 2) = Ἄφωνος. [ἀ, φωνέω].

Ἀφωνία (ἡ), neглъssipe, tъчepe. [шi

Ἀφωνίζω вiit: -ίσω, fakъ ne чinesa neглъssitopъ. [din

Ἄφωνος (ὁ, ἡ), linsitъ de глasъ, mвtъ, tъквtъ. 2) neglasnikъ, nesвnъtopъ. «Γράμματα ἄφωνα». Грам: [ἀ, φωνή]. [de ѫnde

Ἀφώνως, adв: ғъръ граiъ, în tъчepe.

Ἀφώρατος (ὁ, ἡ), nevъditъ (nenpinsъ asвnpa релеї fante); saъ kape nв se noate npinde, op dobedi. [ἀ, φωράομαι].

Ἀφωρισμένως, adв: (de napтч:) deosevit, desnъpџit.

Ἀφώτιστος (ὁ, ἡ), nелвminatъ, saъ de nелвminat; întвnekatъ; (Bis:) nevotezatъ; nekatexisitъ. [ἀ, φωτίζομαι].

Ἀχαία (ἡ), [ἄχος] (enit: ал Чepeseї) ipistъ.

Ἀχαϊνέη, шi Ἀχαΐνη (ἡ), fem: ал лвї

Ἀχαΐνης, ου (ὁ), noet: [ἀκή] чervъ mape, saъ desъvîrшitъ în vîrstъ (kape altfел se zice шi σπαθίνης, шi πασσαλίας nentrв fiгвra koarpelor лвї). 2) nїїne saъ ipiъ mape în vinstea Чepeseї [Ἀχαία].

Ἀχάλαζος (ὁ, ἡ), neeksuвsъ ла гpindinъ. [ἀ, χάλαζα].

Ἀχάλινος [ἀ, χαλινός], шi

Ἀχαλίνωτος (ὁ, ἡ), neînfрînatъ; nepinвtъ; nedomolitъ. [ἀ, χαλινόομαι].

Ἀχάλκεος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄχαλκος.

Ἀχάλκευτος (ὁ, ἡ), nелвkratъ de apъmapъ, saъ de ғepapъ. [ἀ, χαλκεύομαι].

Ἀχαλκέω -ῶ, вiit: -ήσω, n'amъ nivї лъџkaie (χαλκὸς, вanъ de apamъ чел maї mikъ). [din

Ἀχαλκὴς, έος, шi

Ἄχαλκος (ὁ, ἡ), linsitъ de apamъ, saъ de ғepъ; шi (fir:) de apme, saъ вanї, neapmatъ, saъ sъpakъ; шi (кв цen:) «Ἀσπίδων ἄχαλκος». Sof: [ἀ, χαλκός].

Ἀχάλκωτος (ὁ, ἡ), neakoperitъ, saъ nekъptвшitъ кв apamъ. [ἀ, χαλκόομαι].

Ἀχάνεια (ἡ), adînvime, întindepe nemърџinitъ. [ἀχανής].

Ἀχάνη (ἡ), naperъ, koшъ mape. 2) кnъ ғelъ de mъsкъръ (Пepsanъ шi Beotikъ) înkъptoape de 45 вънige. [din

Ἀχανὴς [ἀ прiв:, χαίνω], έος (ὁ, ἡ), nekъskъtopъ, nedeskizътopъ de гвръ; mвtъ, negrъitopъ; înkisъ; stpimtъ. 2) [ἀ întinz:] foapte къskatъ, întinsъ, adînkъ, nemърџinitъ. «Μέγα καὶ ἀχανὲς στράτευμα». Пл:

Ἀχάραντος (ὁ, ἡ), nesъnatъ; netinъpitъ; nefirвpatъ; neînsemnatъ; nekвnoskвtъ. [ἀ, χαράττομαι].

Ἀχαράκωτος (ὁ, ἡ), linsitъ de (neîntъpitъ, neînгpъditъ къ) шanцврї. [ἀ, χαρακόομαι].

Ἀχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, χαρά] neneselъ. tpistъ, nosomopîtъ.

Ἀχαριότης (ἡ), (рarъ шi neanpoвatъ) kalitatea лвї.

Ἄχαρις, ιτος (ὁ, ἡ), (компр: Ἀχαρίστερος) negraџiosъ, neплъkatъ; neatpъгътopъ; «Μηδὲν ἄχαρι πείσεσθαι ἐκ βασιλέως». Ар: 2) (рar) = Ἀχάριστος. [ἀ, χάρις].

Ἀχαριστέω -ῶ, вiit: -ήσω, nв fakъ, saъ nв kвnoskъ graџie, sîntъ nepekвnoskътopъ. ‖ (nas:) mъ pesплъteskъ кв nepekвnoшtinцъ. «Ἀρετῆς ἀχαριστουμένης θεὸς οὐ παραμελεῖ». Пл: [шi

Ἀχαριστία (ἡ), nefaчepe, saъ nepekвnoaштepe de graџie, nepekвnoштinцъ. [din

Ἀχάριστος (ὁ, ἡ), neғъkътopъ, saъ nepekвnoskътopъ de graџie. 2) = Ἄχαρις. 3) nepesnлътitъ, nemклџmitъ nentrв graџie. [ἀ, χαρίζομαι]. [de ѫnde

Ἀχαρίστως, adв: кв nepekвnoшstinцъ, ғъръ mклџmipe.

Ἀχάριτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄχαρις, saъ ἀχάριστος. [de ѫnde

Ἀχαρίτως, adв: ғъръ graџie, în kinъ negraџiosъ.

Ἀχάρνα(νη), ης (ἡ), шi

Ἄχαρνος, ου, шi At:

Ἀχαρνώς, ῶ, (ὁ), вnъ ғelъ de neшte, чe altfел se zice шi Ἀχαρνὰν, saъ. Ἀχάρναξ.

Ἀχάτης, ου (ὁ), вnъ ғelъ de niatrъ preџioasъ.

Ἄχει, noet: dat: sinr: ал лвї Ἄχος.

Ἄχει, Dop: în локъ de ἤχει, 3: sinr: neps: de прел:, шi

Ἀχεῖ, Dop: în локъ de ἠχεῖ, 3: sinr: neps: de prez: ал лвї Ἠχέω.

Ἄχειλος (ὁ, ἡ), чел ғъръ ввze; чел ғъръ търџinї. [ἀ, χεῖλος].

Ἀχείμαντος, шi

Ἀχείμαστος, шi noet: ἀχείματος (ὁ, ἡ), nefвpixnatъ, saъ nesвnвsъ ла вifope шi

виżълїї; (fir:) neiврвватѣ, лiпiштiтѣ. [α, χειμαζομαι].

'Αχείμερος, noet: ші

'Αχείμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Αχείμαντος. [ἀ, χειμών].

"Αχειρ, -ειρος (ὁ, ἡ), чел fъръ мîiнї, чiвnгѣ; (fir:) neîndemînatikѣ. [ἀ, χείρ].

'Αχειραγώγητος (ὁ, ἡ), nekondвsѣ de mînъ, неповъцвitѣ; (прin врm:) neînвлînzitѣ, селвatikѣ. [ἀ, χειραγωγέομαι].

'Αχειρέες (οἱ), îm: ал лвї

'Αχειρὴς, έος (ὁ, ἡ), ="Αχειρ. [de вnde

'Αχειρία (ἡ), лiпsъ de mîiнї, чiвnцie; (fir:) neîndemînъtate.

'Αχειρίδωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ mînічї. [ἀ, χειρὶς, ἴδος].

'Αχειρομάντος (ὁ, ἡ), (noѣ) nemînжitѣ din anвkape de mînъ. [ἀ, χεὶρ, μαίνομαι].

'Αχειρόπλαστος (ὁ, ἡ), = 'Αχειροποίητος. [ἀ, χεὶρ, πλάττομαι].

'Αχειρόπλοκος (ὁ, ἡ), neînnletitѣ de mînъ. [ἀ, χεὶρ, πλέκομαι].

'Αχειροποίητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neғъkвtѣ de mînъ. [ἀ, χεὶρ, ποιέομαι].

"Αχειρος (ὁ, ἡ). ="Αχειρ.

'Αχειρότευκτος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de ἀχειροποίητος. [ἀ, χεὶρ, τεύχω].

'Αχειρότμητος (ὁ, ἡ), neîзiatѣ de mînъ de omѣ. [ἀ, χεὶρ, τέμνομαι].

'Αχειροτόνητος (ὁ, ἡ), nexipotonitѣ, nealesѣ, saѣ neaпровatѣ прin întindepe de mîiнї; ші (Bis:) nesfinцitѣ прin пвnepe asвnръ de mînъ. [ἀ, χειροτονέομαι].

'Αχείρωτος (ὁ, ἡ), [α, χειρόω] nestъnînitѣ. nesкnвsѣ, nesiрвitѣ. 2) noet: neatinsѣ, sfîntѣ.

'Αχελώϊος. α, ον, квbenitѣ pівлвї Ахелоѣ ['Αχελῶος], ші noet: în цen: op къpia квргъtoape anc; чел de лînгъ pîѣ, saѣ de лînгъ anъ. ‖ (sвst:) noet: în локѣ de 'Αχελῶος.

'Αχελωΐς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї 'Αχελώϊος. «Πόλεις 'Αχελωΐδες». Esхл: ораше de лînгъ църтврї cu mape, saѣ de pîѣ. (вezї ші 'Αχερωΐς).

'Αχελῶος (ὁ), [ἄχα, zіч: neînip:, din кape Лat: aqua, ші Pom: anъ] Ахелоѣ, квnoskвtвл pîѣ ал Etoліеї, ші alтop локврї, прin кape кърце. 2) noet: (în цen:) pîѣ; (прin întînd:) anъ de pîѣ.

"Αχερδος (ἡ), ші pap (ὁ), [în afinitate кѣ ἀχρὰς] вnѣ гелѣ de suinosѣ копъчелѣ, saѣ мъръчine (din кape fъчeaѣ rapdврї).

'Αχερόντει(τι)ος, ου (ὁ, ἡ), ='Αχερούσιος.

'Αχερουσιὰς, άδος (ἡ), fem: ал лвї

'Αχερούσιος (ὁ, ἡ), noet: квbenitѣ pîвлвї Ахеронѣ, ші (квstрънвmipe) iadвлвї. [ші

'Αχερωΐς, ίδος (ἡ), noet:='Αχελωΐς, чea de лînгъ pîѣ; (de вnde) ші вnѣ копачiѣ, плопѣ албѣ. [din

'Αχέρων [ἄχα, вezї 'Αχελῶος], οντος (ὁ), Ахеронѣ, вnѣ pîѣ ал Епірвлвї, ші чл: (mнолоц: кърце în iadѣ); (de вnde) noet: iadѣ.

'Αχέτα, ας (ὁ), Eол: ші

'Αχέτας, α (ὁ), Dop: în локѣ de 'Ηχέτης, ввnъtорѣ (cnit: ал гървлвї, ші ал tpestii).

'Αχεύω вiit: -εύσω, noet: мъ mîxneskѣ. [ші

'Αχέων, ουσα, ον, partч: a (neîntp:) 'Αχέω, mîxnitѣ. [ἄχος].

'Αχήλωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ копітъ кръпатъ. ἀ, χηλή].

'Αχὴν, ῆνος, saѣ ένος (ὁ), [ἀ, ἔχω] neaвкtѣ, sъракѣ. [de вnde

'Αχηνία (ἡ), noet: neaвepe, лiпsъ, sъръчie.

'Αχθεινὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ειvῶς, sвпъръторѣ, неплъквtѣ. [ші

'Αχθηδὼν, όνος (ἡ), nemвлцвmipe, tpisteцъ. [ἄχθος].

'Αχθηφορέω -ῶ вiit: -ήσω, în локѣ de ἀχθοφορέω.

"Αχθομαι вiit: ἀχθή(χθέ)σομαι, ші ἀχθεσθήσομαι (nex: ἠχθέσθην), sîntѣ греѣ înповъратѣ; (овіч: ші fir:) мъ пекъжeskѣ, мъ mîxneskѣ, simцѣ гревtate în sвfletѣ. 2) (nas: кв dat:) în локѣ de ἔχθομαι, sîntѣ вrîtѣ квiва. (вezї ші ἄχνυμαι). din

"Αχθος [ἄχος', εος, ους (τὸ), гревtate, поваръ; (fir:) пекazѣ, tpisteцъ.

'Αχθοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, apdikѣ, карѣ поваръ; (fir:) sвferѣ пекazврї, sîntѣ копriпsѣ de mîxniчiзne. [ἀχθοφόρος'. de вnde

'Αχθοφόρημα (τὸ), înкъркътвръ, поваръ înкъркатъ.

'Αχθοφορία (ἡ), пвrtape de поваръ. [din

'Αφθοφόρος (ὁ, ἡ), къртorѣ de поверї (Тврч: хаталѣ). [ἄχθος, φέρω].

"Αχι, Dop: în локѣ de "Ηχι.

'Αχίλλειος, α, ον, ал лвї Ахілѣ; (fir:) чел маї повілѣ, чел маї вnѣ, saѣ маї алesѣ în гелвл съѣ. (de вnde) «Σπόγγος ἀχίλλειος». Apist: чел маї sвцipe ші маї моале вврete. «Κριθὴ — » (ші fъръ sвst:) «'Αχίλλειος, saѣ 'Αχιλλῆς». чел маї вnѣ(маї хрънitорѣ) орzѣ, ші чл: «Πόα 'Αχίλλειος». Dskp: o плantъ, коada шорічелвлвї (че se зіче ші χιλιόφυλλον, Лat: mille-follium). [ші

'Αχιλληΐς, ίδος (ἡ), вezĭ ἀχίλλειος. ['Αχιλλεύς].

"Αχιλος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de (saŭ nemînкatŭ) fînŭ (паie, орzŭ, ші чл:). [ἀ, χιλός]. 2) [ἀ întîinz·] înвiлшъгatŭ de nъtpeцŭ, saŭ пъшъne.

'Αχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de tъnikъ, saŭ къmaшъ; (în цen:) лiпsitŭ de xaînъ, neînвръкatŭ. [ἀ χιτών].

'Αχλαινία (ἡ), лiпsъ de mantелъ. [din

"Αχλαινος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de mantелъ, saŭ de op че xaînъ de eapnъ dene d'asъпpa. [ἀ, χλαῖνα].

'Αχλόητος, ші

"Αχλοος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitŭ de eapвъ вepde, saŭ de вepdeaцъ, ъskatŭ. [ἀ, χλόη].

'Αχλύνθην, noet: пas: nex: ал лъĭ ἀχλύω.

'Αχλυόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de ἀχλυώδης.

'Αχλυόπεζος (ὁ, ἡ), noet: чел къ пiчоареле înкопжъpate de чеaцъ. [ἀχλὺς, πέζα].

'Αχλυόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоперŭ къ чеaцъ, întъnекŭ. [din

'Αχλὺς, ύος (ἡ), чеaцъ, negъpъ, întъnepiкŭ; (fir:) ameцeaлъ; meлanxoлie, tpisteцъ· [de ъnde

'Αχλύω, вiit: -ύσω, (nex: ἤχλυσα) sîntŭ акоперitŭ de чеaцъ, întъnекatŭ. 2) (акt: ла чеĭ поĭ) акоперŭ къ чеaцъ, întъnекŭ. (de ъnde пas: nex:) «'Ηχλύνθη γαῖα». Koint: s'a întъnекat.

'Αχλυώδης, εος (ὁ, ἡ), чецosŭ, negъposŭ: (în цen:) întъnекosŭ. [ἀχλύς].

"Αχνα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de ἄχνη.

'Αχνάζω, вiit: -άσω, (gpam: fopmape) în локŭ de

'Αχνάσδημι, Eoл: noet: = "Αχθομαι, mъ пекъжeskŭ, mъ skîpвeskŭ, ъpъskŭ. [ἀχνύς].

"Αχνη (ἡ), [ἀ, κνάω] пaptea чea maĭ sъвцipe de op че лъкpъ (кape stъ ne d'asъпpa, saŭ se ъpкъ în aepŭ), fлoape, sпъmъ, smîntînъ, fŭлгŭ, пъfŭ, плeaвъ, пpafŭ, fъmŭ, aвъpŭ, poъ, ші чл:

"Αχνοος ους (ὁ, ἡ), чел fъpъ пъpŭ, saŭ fълцĭ, пъfŭ, ші чл: пe dasъпpa; (ші noet:) чел fъpъ sпъmъ. «Ὑπήνη —». Eпiгp: [ἀ, χνόος -οῦς].

"Αχνυμαι, вiit: ἀκαχήσομαι, (nex: ἠ [ші fъpъ кpeшt: ἀ]καχόμην, tpe: de къ: ἀκήχεμαι, saŭ ἀκάχημαι) noet: (къ ак: saŭ цen: saŭ dat: къ пpeп:) mъ mîxneskŭ, mъ пекъжeskŭ. || (акt: întpeв: nъmaĭ nex: 1: ἠ[ші fъpъ кpeшtepe ἀ]κάχησα, ші 2: ἤ[ἄ]καχον, ші вiit: ἀκαχήσω) sъпъpŭ, amъpъskŭ, fakŭ пекazŭ, stpimtopezŭ, adъкŭ гpeъtate. «"Εγχος ἀκάχμένον ὀξέϊ χαλκῷ». Od: A. (aчi însъ maĭ potpiвit поate însemna, asкъцitŭ, tъîosŭ, dekît înгpeъitopŭ, din ἀκάχω). (вezĭ ші ἄχθομαι). [din

'Αχνὺς, ύος (ἡ), noet: mîxniчiъne. [ἄχος].

'Αχνώδης, εος (ὁ, ἡ), [ἄχνη] ка о плeaвъ, пълвepe, ші чл: (fir:) de nimiкŭ, de niчĭ ъnŭ пpeцŭ.

'Αχολία (ἡ), лiпsъ (saŭ potoлipe) de вeninŭ. [din

"Αχολος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ (saŭ potoлitopŭ) de вeninŭ (пpoп: ші fir:). [ἀ, χολή].

"Αχομαι, noet: = "Αχνυμαι.

"Αχονδρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ sгîpчiъpĭ. [ἀ, χόνδρος].

"Αχορδος (ὁ, ἡ), чел fъpъ коapde. «Φόρμιγξ —». Apstf: [ἀ, χορδή].

'Αχόρευτος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de (nesepвatŭ къ) xope, danцъpĭ. 2) nedъnцъtopŭ. (de ъnde 3) noet: tpistŭ, posomopîtŭ. [ἀ, χορεύω].

'Αχορηγησία (ἡ), лiпsъ de пpoвiziĭ de xpanъ. [ші

'Αχορήγητος (ὁ, ἡ), (къ цen:) neaпpoвizionatŭ de îndestълapea xpaneĭ; neлъtopŭ pegълat de îndestълъtoapeле xpaneĭ. [ἀ, χορηγέομαι].

'Αχορηγία (ἡ), = 'Αχορηγησία.

"Αχορος (ὁ, ἡ), = 'Αχόρευτος. [ἀ, χορός].

'Αχόρταστος (ὁ, ἡ), = 'Ακόρεστος, ші "Απληστος, nesъtълŭ; nesъцiosŭ. [ἀ, χορτάζομαι].

"Αχος [ἄχ!], εος -ους (τὸ), mîxniчiъne a sъfлetълъĭ.

'Αχράαντος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἄχραντος.

'Αχράδινος, η, ον, чел de пepe seлвatiчe. [ἀχράς].

'Αχραὴς, έος, noet:, ші

"Αχραντος (ὁ, ἡ), [ἀ, χραίνω, saŭ χράω] neatinsŭ; (пpin ъpm:) nemînжitŭ; nenînгъpitŭ.

'Αχρὰς [în afin: къ ἄχερδος], άδος (ἡ), пъpŭ seлвatiкŭ, ші пapъ seлвatiкъ.

'Αχρειόγελως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: pîzъtopŭ fъpъ къвîntŭ, saŭ къвiinцъ; (fir:) пpostŭ de minte, nepodŭ. [ἀχρεῖος, γέλως].

'Αχρεῖος, ος ші (pap) α, ον, = ἄχρηστος, netpeвniкŭ, nefoлositopŭ; neкъвiinчosŭ. || (neъt:) 'Αχρεῖον, saŭ noet: "Αχρειον, adв: noet: în локŭ de (maĭ întpeв:) ἀχρείως, netpeвniчeшte, fъpъ foлosŭ; fъpъ вpeшe; къ кiпŭ neплъкъtŭ. [ἀ, χρεία]. [de ъnde

'Αχρειόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ чeвa netpeвniкŭ, nefoлositopŭ. [ші

'Αχρείως, adв: каѕtъ maĭ sѕs ἀχρεῖος.
Ἄχρεος (ὁ, ἡ), поеt:, ші
'Αχρήεις, εσσα, εν, поеt:, ші
'Αχρήϊος (ὁ, ἡ), Ion: în локѕ̆ de ἀχρεῖος.
'Αχρήϊστος (ὁ, ἡ), Ion: în локѕ̆ de ἄχρηστος.
'Αχρηματία (ἡ), лiпsъ de вanĭ, sъръчie. [ἀχρήματος].
'Αχρημάτιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, χρηματίζω] (прiпч: zi) în каре nѕ se каѕtъ tревĭ пѕвлiче.
'Αχρήματος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ̆ de вanĭ, sъракѕ̆. [ἀ, χρῆμα].
'Αχρημονέω ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ̆ лiпsitѕ̆ de вanĭ, sъракѕ̆. [mi
'Αχρημοσύνη (ἡ), поеt: în локѕ̆ de ἀχρηματία. [din
'Αχρήμων, ονος (ὁ, ἡ), ='Αχρήματος.
'Αχρησία (ἡ), neîntреѕѕinцаре. [ἀ, χρῆσις].
'Αχρήσιμος (ὁ, ἡ), de neîntреѕѕinцat, neфолositорѕ̆. [ἀ, χρήσιμος].
'Αχρηστέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, (грam:) sîntѕ̆ neîntреѕѕinцatѕ̆. [mi
'Αχρηστία (ἡ), калitatea лѕĭ
Ἄχρηστος (ὁ, ἡ), [ἀ, χράομαι] neîntреѕѕinцatѕ̆, neфолositорѕ̆; de прisosѕ̆; (грam:) de neîntреѕѕinцаре, неоѕiчnѕitѕ̆. 2) neîntреѕѕinцъtорѕ̆ de чева. «Ἄχρηστος συνέσει». Еѕр: 3) [ἀ, χράω] nedъtъtорѕ̆, saѕ̆ nелѕъtорѕ̆ de проорочie (χρησμός). [de ѕnde
'Αχρηστόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакѕ̆ neîntреѕѕinцatѕ̆, корѕпѕ̆. [ші
'Αχρήστως, adв: fъръ фолosѕ̆, în zadарѕ̆; (грam:) în neîntреѕѕinцаре.
Ἄχρι, ші (maĭ 'nainte de вокалъ) ἄχρις, [ἄκρος] adв: (лок: saѕ̆ timп:), saѕ̆ преп: (акорd: кѕ цеп: saѕ̆ ак: кѕ преп:)='Εως, пînъ. «Ἄχρι λόγου». Пл: «Ἄχρις ὑπὸ τὴν πηγήν». Iѕкр: «Ἄχρι τοῦ διελθεῖν». Лѕч: «Ἄχρι μάλα κνέφαος». Od: Σ. (ші кѕ верѕѕ̆ xot: saѕ̆ sѕп: înпреѕnъ, saѕ̆ ші fъръ οὗ). «Ἄχρις οὗ ἀσφαλὲς ᾤετο εἶναι». Ksn: «Ἄχρις ἑώρων τὸ φῶς». At: 2) поеt: nînъ în марцine, кѕ desъвîршiре, кѕ skѕmпъtate, кѕ totѕл. «'Απὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν. Iл: П. saѕ̆ 3) пе d'asѕnра, nѕmaĭ пе марцine. «Γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις αἰχμή». Iл: Р. (вezĭ ші μέχρι).
Ἄχριστος (ὁ, ἡ), neѕnsѕ̆; nemiрѕitѕ̆. [ἀ, χρίομαι].
'Αχροέω -ῶ вiit: -ήσω, sîntѕ̆ fъръ faцъ, seарѕъdѕ̆, 'mĭ amѕ̆ пердѕt faца. [ші
Ἄχροια (ἡ), лiпsъ de faцъ, serѕezie. [ἄχροος -ους]. [de ѕnde
'Αχροιέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локѕ̆ de ἀχροέω. [ші
Ἄχροιος (ὁ, ἡ), Ion: în локѕ̆ de ἄχροος -ους.
Ἄχρονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όνως, nemърцinitѕ̆ în timпѕ̆; вечnikѕ̆, [ἀ, χρόνος].
'Αχρονοτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), nепiерzъtорѕ̆ de вреme, neîntîрziitорѕ̆. 2) fакѕtѕ̆ fъръ întîрziepe. 3) ла каре nѕ s'a келtѕit mѕлtъ вреme (Esixie). [ἀ, χρόνος, τρίβω].
Ἄχροος -ους (ὁ, ἡ), чел fъръ faцъ, eшitѕ̆, seарѕъdѕ̆. «Σκότος — ». Очл:
'Αχρυσόπεπλος (ὁ, ἡ), чел fъръ акоперъmîntѕ̆ de fiрѕ̆ (de аѕрѕ̆). [ἀ, χρυσὸς, πέπλος].
Ἄχρυσος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ̆ de аѕрѕ̆ (вanĭ), sъракѕ̆. [ἀ, χρυσός].
'Αχρωμάτιστος (ὁ, ἡ), neфъцѕitѕ̆, неколоратѕ̆, невъпsitѕ̆. [ἀ, χρωματίζω].
'Αχρώματος, ші
Ἄχρωμος (ὁ, ἡ), чел fъръ faцъ; saѕ̆ nепрiimitорѕ̆ de faцъ; (fiг:) nesfiitѕ̆, nерѕшinatѕ̆ (fъръ обраzѕ̆). [ἀ, χρῶμα].
Ἄχρως, ωτος (ὁ, ἡ), ='Αχρους.
Ἄχρωστος (ὁ, ἡ), ='Αχρωμάτιστος.
Ἄχυλος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ̆ de zeamъ, saѕ̆ sѕкѕ̆. [ἀ, χυλός].
'Αχύλωτος (ὁ, ἡ), nепреfъкѕtѕ̆ în zeamъ, netoпitѕ̆. [ἀ, χυλόω].
Ἄχυμος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ̆ de ѕmezелĭ. [ἀ, χυμός].
'Αχύμωτος (ὁ, ἡ), nedъtъtорѕ̆ de ѕmezелĭ, saѕ̆ zemĭ; (fiг:) fъръ dѕлчеацъ, negѕstosѕ̆. [ἀ, χυμόω].
'Αχύνετος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ întinz:, χέω] върsatѕ̆ înвiлшѕгat, întinsѕ̆ în mѕлtъ distanцъ. «Ὕδωρ—». Nik: (вezĭ ші νήχυτος).
'Αχύρινος, η, ον, fъкѕtѕ̆ de паie. [ші
'Αχυρῖτις, ιδος (ἡ), поеt: în локѕ̆ de ἀχυρίνη, fem: ал лѕĭ ἀχύρινος.
'Αχυρμία (ἡ), гръmadъ, клаie de паie. 2)=ἀχυρών. [ші
'Αχύρμιος, α, ον, поеt: în локѕ̆ de ἀχύρινος, че konstъ nѕmaĭ în паie; (fiг:) nepoditорѕ̆. «'Αμητὸς — ». Apat: [ἄχυρον].
'Αχυροδόκη, [ἄχυρον, δέχομαι], ші
'Αχυροθήκη (ἡ), =ἀχυρὼν, пъiерie, saѕ̆ локѕ̆ de пѕs паie. [ἄχυρον, θήκη].
Ἄχυρον (τὸ), паiѕ̆; (îm:) Ἄχυρα, (τὰ), паie de аштерnѕt вiтелор. [de ѕnde
'Αχυρὸς (ὁ), At: în локѕ̆ de ἀχυρών.
'Αχυρότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), поеt: tреiеpetорѕ̆, каре вate паiеле depe грîne. [ἄχυρον, τρίβω].
'Αχυροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкѕ̆ паie. [ἄχυρον, φάγω neîntреѕ:]

'Αχυρόω -ῶ, віit: -ώσω, аштерпѫ паіе; amestekѫ чева кѫ паіе. [ἄχυρον].

'Αχυρτὶς, ίδος (ἡ), = 'Αχυρῖτις.

'Αχυρώδης, εος (ὁ, ἡ), пъіosѫ; saѫ плінѫ de паіе. [ші

'Αχυρὼν, ῶνος (ὁ), = 'Αχυρμιὰ, ші 'Αχυροθήκη. [ἄχυρον].

'Αχύρωσις, εως (ἡ), [ἀχυρόω] аштерпере de паіе; amestekape de лѫtѫ кѫ паіе.

'Αχύτλωτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, χυτλόω] пелъѫtѫ.

'Αχὼ, οῦς (ὁ), Dop: în локѫ de ἠχώ.

'Αχώνευτος (ὁ, ἡ), netопitѫ, aaѫ de netопit. [ἀ, χωνεύω].

'Αχὼρ [ἰχώρ], ῶρος (ὁ), мътреацъ; soaie de капѫ; fѫлцерътѫрї în капѫ (maї кѫ seamъ ла копії).

'Αχώρητος (ὁ, ἡ), neînкъпѫtѫ; nemърцinitѫ; (fir:) nekопрinsѫ de minte, neînцелesѫ. 2) (кѫ цen:) neînкъпъtорѫ de чева. [ἀ, χωρέω].

'Αχώριστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, nedesпърцitѫ. [ἀ, χωρίζω]. 2) = кѫ

"Αχωρος (ὁ, ἡ), [ἀ, χῶρος, saѫ χώρα] чел fъръ локѫ хоtърîtѫ de локѫінцъ, fъръ патріе.

"Αχωστος (ὁ, ἡ), negръмъditѫ în fелѫ de малѫ. 2) neîntърitѫ кѫ шанцѫрї мълоase. [ἀ, χώννυμι].

"Αψ [ἀπὸ], adв: поet: = Πάλιν, înапоï, îndъръt.

'Αψάλακτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, ψαλάσσω] = "Αψαυστος, nепіпъitѫ.

"Αψαλτος (ὁ, ἡ), nekîntatѫ, saѫ de nekîntatѫ (desпре instр: мѫsiче) neîntреѫѫінцatѫ în кîntape; neaкомпаniatѫ de ліръ, saѫ кitаръ. 2) (desпре sъцeatъ) neasвîрлitъ; (în цen) = "Αψαυστος, neatinsѫ. [ἀ, ψάλλω].

'Αψάμμαθος [ἀ, ψάμμαθος], ші

"Αψαμμος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψάμμος] nenisiпosѫ, saѫ лiпsitѫ de nisiпѫ.

"Αψαο, поet: în локѫ de ἥψω, 2: sinr: пeps: de nex: 1: ал лѫі ἅπτομαι.

'Αψαυστέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) nѫ atinгѫ, nѫ пѫіѫ mîna. || (пas:) ръmîiѫ neatinsѫ. [ші

'Αψαυστὶ, adв: = 'Αψαύστως, fъръ atinцере (акt: ші пas:). [din

"Αψαυστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -στως, (кѫ цen:) neatinгъtорѫ de чева; (овіч: пas:) neatinsѫ. [ἀ, ψαύω].

'Αψεγὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γῶς,=кѫ

"Αψεκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψέγω] nепріimitорѫ (fъръ прічінъ) de хѫлъ, nепътatѫ, de nemѫstрat.

'Αψεύδεια (ἡ), neminцipe. [ші

'Αψευδέω, -ῶ, віit: -ήσω, nѫ minцѫ. [din

'Αψευδὴς, έος (ὁ, ἡ), neminчinosѫ. 2) nefалsѫ, adeвъратѫ. [ἀ, ψεῦδος]. [de ѫпde

'Αψευδία (ἡ), = 'Αψεύδεια. [ші

'Αψευδῶς, adв: fъръ minчiѫnъ, întр'adeвърѫ.

'Αψευστέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αψευδέω. [din

"Αψευστος (ὁ, ἡ),='Αψευδής. [ἀ, ψεύδομαι].

'Αψεφὴς [ἀ, ψέφω], έος (ὁ, ἡ), поet: neînгріжatѫ, nепъsъtорѫ.

"Αψηκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψήχω] nefрекatѫ, neцesълatѫ; nепіeптъnatѫ; neaргъsitѫ; nemoiatѫ.

'Αψηλάφητος (ὁ, ἡ), nепіпъitѫ; (fir:) nечерчetatѫ, nечеркatѫ. [ἀ, ψηλαφέω].

'Αψήφιστος (ὁ, ἡ), nевotantѫ, saѫ nевotъtорѫ. 2) neалesѫ (nехotърîtѫ) прin вotaцie. [ἀ, ψηφίζομαι].

"Αψηφος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψῆφος] чел fъръ піetрічеле. «'Αιγιαλός («Δακτύλιος)—». Лкs: 2) = кѫ

'Αψηφοφόρητος (ὁ, ἡ), = 'Αψήφιστος. [ἀ, ψηφοφορέω].

'Αψιδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), волtosѫ, în fелѫ de волtъ. [ἀψὶς, εἶδος].

'Αψιδόω -ῶ, віit: -ώσω, волteskѫ; 2) легѫ. înnodѫ în окіѫ de плаsъ [вezї ἀψὶς, -ίδος]. «Δικτύοις μόλυβδον ἠψιδωμένον».

'Αψίθυμος [ἅπτομαι, θυμός], ші

'Αψικάρδιος (ὁ, ἡ), atinгъtорѫ de inimъ; atръгъtорѫ; ѫmiлitорѫ. [ἅπτομαι, καρδία].

'Αψικορία (ἡ), iѫte sъtѫрape; (fir:) skimвъчiѫne, nestatорnічie. [din

'Αψίκορος (ὁ, ἡ), ші adв: -κόρως, [ἅπτομαι, κόρος] în datъ sъtѫрatѫ; (прin ѫрm:) nestatорnікѫ, skimвъчiosѫ în поftеле sале.

'Αψιμαχέω -ῶ аiit: -ήσω, mъ апѫкѫ de (înчепѫ) вътъліе; (fir:) daѫ прічінъ de чеартъ. [ші

'Αψιμαχία (ἡ), înчепере, deskidepe de вътъліе, ші (fir:) de чеартъ. [din

'Αψίμαχος (ὁ, ἡ), ші adв: -μάχως, dътъtорѫ de прічінъ de вътъліе, saѫ de чеартъ. [ἅπτομαι, μάχη].

'Αψιμισία (ἡ), înчепѫtѫ de ѫръ, saѫ ѫръ врепелнікъ, ші пentрѫ вагателе. [ἅπτομαι, μῖσος].

'Αψίνθιον (τὸ), пелінѫ. [ші

'Αψινθίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, вінѫ) fъкѫtѫ кѫ пелінѫ (пелінѫ). [din

"Αψινθος (ἡ),= ἀψίνθιον. [ἀ, ψίνθος].

'Αψὶς, ίδος, saѫ ῖδος (ἡ), =ἅμμα, (прінч:)

*

nodъ, saъ okiъ de плasъ. «Ἀψίσι λίνου». Il: Ψ. 2) (пentrъ aseмънarea formeї) înkeietвръ, легътвръ de волтъ; (ші prin înting:) волтъ, аркъ, saъ черкъ. 3) (în цen:) op ue are formъ de волтъ, saъ аркъ. (de вnde 4) овeziле, din каре se formeazъ колакъл роцiї; (ші prin întind:) roata întreagъ. [ші

Ἄψις, εως (ὁ), anвкаре, пiпъire, atingere. «Φρενῶν ἄψις». Înkr: smintire. 2) noet: (rar)=Ἀψίς (Es: în Err:). [ἅπτομαι].

Ἀψίχολος (ὁ, ἡ), [ἅπτομαι, χολή] iste ла шînic, некъжiчiosъ,

Ἄψογος (ὁ, ἡ), (шiadв:) -όγως,=Ἄψεκτος.

Ἀψόῤῥοια (ἡ), în локъ de παλίῤῥοια. [din

Ἀψόῤῥοος -ους, ші

Ἄψορρος (ὁ, ἡ), noet: [ἄψ, ῥέω saъ ἔῤῥω] кърgътorъ înapoi, întorsъ ла matka sa (ка mareа în pefлвкsъ). «Ὠκεανός—». Il: Σ: 2) (în цen: ші întind:) înapoiatъ (vezi ші παλίνορσος). (de вnde || next:) Ἄψορρον, adв: înapoi, îndъrt. ші 2) iarъшi, din noъ.

Ἄψος [ἅπτομαι], εος, ους (τὸ), (prinч: ла îm:) Ἄψεα, înkeietвреле тъdвларелор; ші (prin întind:) кiар тъdвларele trвпвлвї.

Ἀψοφητὶ. adв: fъръ sromotъ, netroпkъnit, învet. [din

Ἀψόφητος [ἀ, ψοφέω], ші

Ἄψοφος (ὁ, ἡ), nesromotosъ, netroпkъnosъ, лiniштitъ. [ἀ, ψόφος].

Ἀψυδρακίωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ pesвflътврї (въшikвце din sвdoape). [ἀ, ψύδραξ].

Ἄψυκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψύχω] перъkoritъ, перъчitъ, saъ чел ce nв se ръkoreшte, nв ръчeшte.

Ἀψυχαγώγητος (ὁ, ἡ), neînвeseliторъ, nemînfrîitorъ de sвflетъ. [ἀ, ψυχαγωγέω].

Ἀψυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, n'amъ (saъ рътîiъ fъръ) sвflетъ, лешinъ. [ші

Ἀψυχία (ἡ), лiпsire de sвflетъ (de sвflare], лешinъ. 2) fрikoшie, miчinimie. [din

Ἄψυχος (ὁ, ἡ), лiпsitъ din natвръ de sвflетъ, neînssflецitъ; moptъ; рече; neлвкръторъ. «Ὕλη—». Il: «Ἀπούσης τῆς βουλήσεως ἄψυχος πᾶσα καθαρτικὴ τελετή». Sin: «Βορά—». Evp: mînkare (храпъ) din neînssflецite (ка a Пitaropeniлор), adikъ плante, лante, miepe ші чл: 2) (fir:) fрikosъ, miчinimъ. «Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα». Apstf: [ἀ, ψυχή].

Ἄω (gram:) primit: ал лвї Ἀάζω, Ἀάομαι, Ἀάσκω, Ἄημι, Ἄυω, ші чл:, din каре s'a aflat nвmaї prel: Ἄεν în însemn: de ssfла; nex: ἄσαι, ші вiit: ἄσειν în însemn: de a sътspa, iap чeї-л-алцi timпї se înпlinesk maї вine din вervii de maї sвs.

Ἀώδης [ἀ, ᾄζω], εος (ὁ, ἡ). = Ἄοσμος.

Ἀῶθεν, adв: Dop: în локъ de ἠῶθεν, saъ ἕωθεν.

Ἀών, όνος (ἁ) Dop: în локъ de ἠϊών.

Ἄων, ονος (ὁ), nвme ал векiлор локвitorї aї Beoцieї.

Ἀῷος, α, ον, Dop: în локъ de ἠῷος, saъ ἑῷος.

Ἀωρέω -ῶ, [ἄωρος] вiit: -ήσω, neînгriжeskъ, лепевeskъ.

Ἀωρὶ, adв: fъръ вreme, saъ neste вreme. «Ἀωρὶ νυκτὸς, saъ νυκτῶν». în veasъ nepotrivitъ (tîrziu) ал попцiї. [ші

Ἀωρία (ἡ), невremne, veasъ trekвtъ, tîrzietate (maї кв seamъ de noapte); (de вnde prin întind:) noapte, întвnerikъ, (ші prinч:) miezвл попцiї. 2), a se face чева în вreme nepotrivitъ, fъръ вreme. 3) stapea, saъ kalitatea челuї krвdъ (nekoptъ). || (adверв:) «Ἀωρίαν ἢ λεῖν». Apstf: în локъ de Ἀωρί. [ші

Ἀώριος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἄωρος, чел ce nв e ла вremea sa, timпвriu; krвdъ; tare, vîrtosъ; selвatikъ. [ἄωρος].

Ἀωροθάνατος (ὁ, ἡ), moptъ fъръ вreme (de timпвriu). [ἄωρος, θάνατος].

Ἀωρόλειος (ὁ, ἡ), maї 'nainte de vîrstъ. fъръ вreme плeш лввitъ. [ἄωρος, λεῖος].

Ἀωρόνυκτος (ὁ, ἡ), noet: fъkвtъ în veasъ trekвtъ din noapte (ce ла miezвl попцiї), tîrziu. [ἄωρος, νύξ].

Ἄωρος (ὁ, ἡ), [ἀ. ὥρα] чел fъръ вreme; krвdъ, nekoptъ; (prinч: ші fir:) nepotrivitъ, neлвiinчosъ; (înpot: de ὡραῖος) nefrвmosъ, rъъ-formatъ, krîtъ. «Πόδες ἄωροι». Od: M. «Οὐκ ἄωρος». Ksn: în локъ de ὡραῖος, frвmosъ.

Ἄωρος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὥρα] neînгriжatъ, лепевosъ; (kъ цen:) neînгriжitorъ de чева.

Ἀωρότοκος (ὁ, ἡ), nъskвtъ 'maї 'nainte de вreme (de noъ лвnї). (vezi ші ἠλιτόμηνος). [ἄωρος, τόκος].

Ἄωρτο, noet: 3: sing: neps: a nas: nestesъв: ал лвї ἀείρω.

Ἀώς, οῦς (ἁ), Dop: în локъ de ἠώς, saъ ἕως.

Ἀῶσαι, noet: nex: 1: de inf; ал (neînterв:) Ἀόω, în локъ de Ἀείδω.

Ἀωσφόρος, ω (ὁ), Dop: în локъ de ἑωσφόρος.

Ἀωτεύω, вiit: -εύσω, ші

'Αωτέω -ῶ, [ἄημι] biit: -ήσω, poet: dopmŭ greŭ, (prin ȣpm:) sȣfлȣ, sfopъiŭ.

"Αωτον (τὸ), ші

"Αωτος (ὁ), poet: [ἄημι] partea чea maĭ sȣбцipe, fpȣntea, fлoapea вpe ȣnȣĭ лȣкpȣ; (dap maĭ кȣ seamъ) лînъ sȣбцipe (алеasъ), цiraie, saŭ sinгȣpъ, saŭ кȣ пiелea înпpeȣnъ; ші (prin întind:) op чe înплetitŭ, saŭ цesȣtŭ din ast-felŭ de лînъ. «Οἰὸς ἄωτον». Іл: N: «Χρύσεον ἄωτον». Апл: пiеле кȣ пеpiĭ de aȣpŭ. «Ἡρώων ἄωτον». Tкpt: Apronaȣцiĭ. «Μουσικῆς ἄωτον». Пind: fлoapea mȣsiчeĭ, poesia лipiкъ.

"Αωτος (ὁ, ἡ), (prinч: despre base) чел fъpъ ȣpeкĭ, adiкъ fъpъ mъnȣшъ, saŭ лoкŭ de aпȣкat. [ἀ, οὖς, ὠτός].

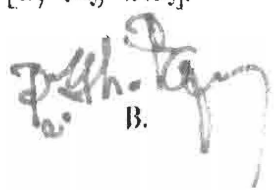

B.

B: β. Βῆτα (τὸ), Bita, nedeкл: adoa лiтepъ a Eлineskȣлȣĭ алfaвetŭ. || (apitm:) β', doъ (2), saŭ în лoкŭ de δεύτερος, α, ον, ал doiлea. ші B, doъ miĭ (2000).

Βᾶ, intepiекц: (de pîsŭ, saŭ snaĭmъ), (oвшt:) ва!

Βᾶ, poet: (foapte pap) în лoкŭ de βασιλεῦ, вoк: ал лȣĭ βασιλεύς.

Βᾶ, poet: Dop: în лoкŭ de ἔβη, 3: sinr: пeps: a nex: 2: de xot:, ші

Βᾶ (de ȣnde κατάβα), poet: în лoкŭ de βῆθι, a 2: sinr: пeps: a nex: 2: de пopȣnч: ал кȣĭ βαίνω.

Βαβάζω, (imitat:) biit: -άξω, zikŭ βὰ βὰ (ка копiĭ); (fir:) вopвeskŭ neaptiкoлat ші înкȣpкat, saŭ бъpfeskŭ. 2) (în лoкŭ de βιβάζω) ȣmблȣ, mъ dȣкŭ; dъnцezŭ.

Βαβαί [βᾶ], adв: saŭ intepiекц: (de mipape), = Παπαί. «Βαβαὶ, σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τὶ βούλει»; Лȣч: (ші кȣ цen:) «Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων». Imn: Eклes:

Βαβαιάξ, intepiекц: (kom:) în лoкŭ de βαβαί.

Βαβάκτης [βαβάζω], ου, ші

Βάβαξ, ακος (ὁ), пoлiлoгŭ, бъpfitopŭ. 2) neбȣnatiкŭ, întȣsiastŭ. [bezĭ βαβάζω].

Βαβραδόνες, ων (οἱ), гpeiepĭ. [din

Βαβράζω, biit: -άξω, = βαβάζω.

Βαβύκα, ας (ἁ) Лaчed: nodŭ, saŭ пȣnte пe pîŭ.

Βάγμα (τὸ), poet: [βάζω] гpaiŭ, вopвъ; famъ.

Βάδην [βαίνω], adв: în nasŭ, înчet-înчet. «Ἐπιλαθόμενος τοῦ βάδην δρόμῳ ἠγεῖτο». Ksn: «Θᾶττον ἢ βάδην». Ksn: кȣ пasȣpĭ deskise. «Βάδην ταχὺ ἐφέπεσθαι». Ksn: кȣpînd, fъpъ însъ a алepга. 2) пe жos, кȣ пiчoapeлe. «Τὰ μὲν ἐπ' ἀπίνης, τὰ δὲ καὶ βάδην». Ап: «Χαμαὶ καὶ βάδην». Лч: 3) tpeптat, înчet. «Ἐπείνων βάδην». Apstf: fлъmînziamŭ кîte пȣцinŭ. [de ȣnde

Βαδίζω, biit: -ίσω, ίσομαι, ші At: ιοῦμαι, (nex: ἐβάδισα, ші чл:) = Βάδην πορεύομαι, ȣmблȣ, mepгŭ înчet, pегȣлat. «Ὁδὸν βαδίζω». Ksn: îmĭ iaŭ dpȣmȣл, înaintezŭ; (fir:) mepгŭ бine; (ші despre лȣкpȣ) «Ὁδῷ βαδίζει». mepцe пe калea sa. «Βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι». Dm: mъ boiŭ stpъmȣta лa... «Ἀι τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον». Dm: «Τὰ οὖρα σπάνια βαδίζει». Iпкp: «Παντὸς ἀναλώματος διὰ μέτρου βαδίζοντος». Пл: (ші despre mape) «Πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσεῖς». Sкp: [de ȣnde

Βάδισις, εως (ἡ), mepцepe pегȣлatъ, ші чл: [ші

Βάδισμα (τὸ), mepsŭ, ȣmблetŭ, saŭ кiпŭ, maniepъ de ȣmблape. [de ȣnde

Βαδισματίας, ου (ὁ), (kom:) ȣmблъtapeцŭ, = Βαδιστικός.

Βαδισμὸς (ὁ), = Βάδισις.

Βαδιστέον, pos: ал лȣĭ βαδίζω.

Βαδιστὴς, οῦ (ὁ), ȣmблъtopŭ, mepгъtopŭ пe жos (пezodpomŭ). [ші

Βαδιστικὸς, ὴ, ὸν, oвiчnȣitŭ, îndemînatiкŭ лa ȣmблape, mepцepe пe жos. [ші

Βαδιστὸς, ὴ, ὸν, (лoкŭ) de ȣmплat, saŭ de meps. «Ὁδὸν ἵπποις βαδιστὴν». Ksn: [βαδίζω].

Βάδος (ὁ), (kom:) = βάδισις. 2) кaлe, [de aчi] вadŭ. «Τόν δε τὸν βάδον βαδίζομεν». Apstf: [βάω, βαίνω].

Βάδος (τὸ), [Eвp:] ȣnŭ felŭ de mъsȣpъ de лiкȣide înкъпъtoape de чinчĭ-zeчĭ de metpe, adiкъ o mie de ȣnцiĭ, saŭ doъ zeчĭ ші чinчĭ oкaлe. (bezĭ ші βάτος.)

Βαδὺς, εῖα, ύ. Eoл: în лoкŭ de ἡδύς.

Βάδω, ші Βάζω, biit: -σω, poet: = Βαίνω, ші Βιβάζω.

Βάζω, biit: βάξω (a 3: пeps: a tpe: de кȣ: пas: βέβακται), zikŭ, вopвeskŭ. «Ταυτὰ μ' ἐβάζετε. Іл: II. (bezi βαβάζω).

Βαθέη, Ion: în лoкŭ de βαθεῖα, fem: ал лȣĭ βαθύς.

Βαθέως, adв: [βαθύς] adînк.

Βάθιστος, η, ον, poet: în лoкŭ de βαθύτατος. || (neȣt:) βάθιστα, adв: în лoкŭ de βαθύτατα. [din

Βαθίων ονος (ὁ, ἡ), poet: în лoкŭ de

βαθύτερος. || (neȣt:) βάθιον, adв: în локȣ de βαθύτερον. [βαθύς].

Βαθμηδὸν, adв: tpeпtat, кîteпȣцinȣ. [ші

Βαθμὶς, ίδος (ἡ), [βαθμός] dim:, saȣ=кȣ

Βαθμός (ὁ), [βάω, βαίνω] tpeaпtъ, гpadȣ. «Βαθμὸς ἀρότρου». Апл: прагȣл плȣгȣлȣї, пе каре калкъ плȣгарȣл; (ла îm:) =βάθρον. (fir:) гpadȣ, paнгȣ, пosiцie. 2) (pap) ȣpmъ, кълкътȣръ. (вezї ші βαλβίς, βάσις, ші βηλός).

Βάθος, εος -ους (τὸ), adînчime, fȣndȣ; (пpin întind:) чea maї de жos, saȣ maї deпъptatъ пapte; (пpin ȣpm:) întindepe; mъpime; nemъpцinitate; aвisȣ; (fir:) adînчime de minte. «Δῦ δὲ βάθος λίμνης». Batpxmx. «Ἐκ τοῦ βάθους ἀναφέρεσθαι». Гал: «Εἰς βάθος καταβάλλουσι τὰ φυτά». Tfp: «Εἰς βάθος κακῶν». Гpг: «Αἰθέρος βάθος». Eȣp: «Ἐν βάθει τῆς χώρας ἱδρῦσθαι». Stp: «Σφόδρα διὰ τοῦ βάθους». Sin: foapte adînк. «Βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν, καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος». Sȣid: «Βάθος σοφίας». ші «Τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ». Sкp: Dȣmnezeeшteле mistepioase къї. [în afin: кȣ βένθος, saȣ βυθός].

Βάθρα, ας (ἡ), =(maї întpeв: компȣsȣ) Ἀπο(Ἐπι)βάθρα, sкapъ, saȣ tpeaпtъ. [βάω, βαίνω]. [de ȣnde

Βαθράδιον (τὸ), diш: ал лȣї βάθρα. [ші

Βαθρεία (ἡ), поet: = Καθέδρα, sкaȣnȣ.

Βαθροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [βάθρον, εἶδος] asemenea, în кiпȣ de

Βάθρον (τὸ), [βάω, βαίνω] sкaȣnȣ, лaвiцъ. «Διατίθει τὰ βάθρα». Лȣч: «Ἀναστάντες τῶν βάθρων». Пл: «Ἑκατέρωθεν βάθρα τινα ἐν κλίμακος σχήματι. Epd: 2) = Κρηπίς, вasȣ, temeлie, пiedestaлȣ. «Τοῦ ἀγάλματος τὸ βάθρον». Пaȣs: «Ἐκ βάθρων ἀνασπᾶν». Лȣч: ші (fir:) «Εὐνομία βάθρον πολίων». Пind:

Βαθυαγκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ adînчї въї. [βαθὺς, ἄγκος].

Βαθύβουλος (ὁ, ἡ), поet: =βαθύνους, adînкȣ în гîndȣpї, înцeлeпtȣ. [βαθὺς, βουλή].

Βαθύγειος, ші Βαθύγεως, ω, At: (ὁ, ἡ), чел кȣ adînкȣ (podosȣ) пъmînтȣ. [βαθὺς, γέα].

Βαθυγένειος (ὁ, ἡ), =Βαθυπώγων, вapбълȣнгъ, saȣ чел кȣ вapбъ лȣнгъ. [βαθὺς, γένειον].

Βαθυγέρων, οντος (ὁ), (βαθὺς, γέρων], ші

Βαθύγηρως, ω (ὁ, ἡ), aжȣnsȣ în adînчї бътpîneцe. [βαθὺς, γῆρας].

Βαθύγλωσσος (ὁ, ἡ) = Εὔγλωσσος, aлe кȣinte. [βαθὺς, γλῶσσα].

Βαθυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Βαθύνους, adînкȣ ла minte, înцeлeпtȣ. [βαθὺς, γνώμη]. [de ȣnde

Βαθυγνωμοσύνη (ἡ), adînчime de minte, înцeлeпчiȣne.

Βαθύδενδρος (ὁ, ἡ), aкoпepitȣ кȣ mȣлцї, ші deшї копачї. [βαθὺς, δένδρον].

Βαθυδινήεις, εσσα, εν, ші

Βαθυδινὴς, έος. ші

Βαθυδίνης, ου (ὁ, ἡ), поet: (pîȣ, чел кȣ adînчї вȣлtoape. [βαθὺς, δίνη].

Βαθύδοξος (ὁ, ἡ), поet: foapte глopiosȣ. [βαθὺς, δόξα].

Βαθυουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лȣкpezȣ, apȣ пъmînтȣл adînк. [βαθὺς, ἔργον].

Βαθύζωνος (ὁ, ἡ), поet: adînк, adiкъ лat, ші mъpeц кam пе ла вaлe înчinsȣ. 2) (fir:) = Καλλίζωνος (вezї ші βαθύκολπος). [βαθὺς, ζώνη].

Βαθύθριξ, βαθύτριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлtȣ, ші desȣ пъpȣ, saȣ лînъ. «Μῆλα βαθύτριχα». Om:, Апл: [βαθὺς, θρίξ].

Βαθυκαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte înкoвoiatȣ, saȣ кotitȣ; 2) foapte кoкoшatȣ, гeбosȣ. [βαθὺς, καμπή].

Βαθυκάρδιος (ὁ, ἡ), поet: mapinimȣ. [βαθὺς, καρδία].

Βαθυκήτης, εος (ὁ, ἡ), поet: = Μεγακήτης, (eпit: de mape) кape ape mapї кiцї, saȣ вaлene. 2) кape ape adînчї гъвъпътȣpї, saȣ adînчimї. [βαθὺς, κῆτος].

Βαθυκλεὴς, έος (ὁ, ἡ). поet: = Βαθύδοξος. [βαθὺς, κλέος].

Βαθύκληρος (ὁ, ἡ), поet: moшtenitopȣ de mȣлte, ші mapї aвepї, (пpin ȣpm:) foapte вoгatȣ. [βαθὺς, κλῆρος].

Βαθυκνήμις, ιδος (ὁ, ἡ), поet: пȣpтътopȣ de лȣнцї кълцȣнї, saȣ înкълцъminte. [βαθὺς, κνημίς]. (вezї ші εὔκνημις).

Βαθύκνημος (ὁ, ἡ), поet: пȣsȣ în adînчї въї, saȣ пoaлe пъdȣpoase de mȣнцї. «Βαθυκνήμους τε πλαταιάς». Non: [βαθὺς, κνημός].

Βεθύκολπος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ adînкȣ sînȣ. «Αιμήν («Γῆ)—». Пind: Non: 2) (desпpe fem:) пȣpтътoape de лȣнгъ, лapгъ, ші пе жos înчinsъ хaїnъ (вezї ші βαθύζωνος); ші чea кȣ mape sînȣ, adiкъ цiцe. [βαθὺς, κόλπος].

Βαθυκόμης, ου (ὁ), поet:, ші

Βαθύκομος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлtȣ, ші лȣнгȣ, saȣ desȣ пъpȣ, пъposȣ; (fir:) чел кȣ mȣлte fpȣnze. [βαθὺς, κόμη].

Βαθύκρημνος (ὁ, ἡ), чел кȣ adînчї pîпe. [βαθὺς, κρημνός].

Βαθύκρηπὶς, ιδος, saŭ ίδος (ὁ, ἡ), poet: adînк, statopnik întemeiatŭ. [βαθὺς, κρηπίς].

Βαθυκτέανος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ mȣлte авȣцiї, = Βαθύπλουτος. [βαθὺς, κτέανον].

Βαθυκύμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ mapї валȣрї. [βαθὺς, κῦμα].

Βαθυλειμὴς, έος, ші

Βαθύλειμος, ου, ші

Βαθυλείμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ adînчї, dese лівezї (înкъркate de еарбъ). [βαθὺς, λειμών].

Βαθυλήϊος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ mȣлte ші fрȣmoase semъnъtȣрї, podosŭ. [βαθὺς, λήϊον].

Βαθύμαλλος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ mȣлtъ ші deasъ лînъ. [βαθὺς, μαλλός].

Βαθυμῆτα, αο (ὁ), Еол: în локŭ

Βαθυμήτης, ου (ὁ), ші

Βαθύμητις, ιος (ὁ, ἡ), poet: = Βαθύβουλος. [βαθὺς, μῆτις].

Βαθύνοος-ους, ου (ὁ, ἡ), adînкŭ ла minte, преа înцелептŭ. [βαθὺς, νόος].

Βάθυνσις, εως (ἡ), adînчipe. [din

Βαθύνω, віit: -υνῶ, adînчezŭ, fakŭ чева adînкŭ, saŭ adînкatŭ. «Βαθύνω τὴν φάλαγγα». Ksn: || (пas: saŭ miж:) mъ fakŭ adînкŭ, saŭ adînкatŭ. «Χερσὶ βαθυνομέναις». Non: «Τοῦ ὄρους κάτω πολλὰ ἕλη βαθύνεται». Полien: ші mъ fakŭ лȣнгŭ, ші desŭ. «Γένειον βαθυνόμενον». Елd: (fir:) «Σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου». Sкр: [βαθύς].

Βαθύξυλος (ὁ, ἡ), poet: = βαθύδενδρος. [βαθὺς, ξύλον].

Βαθύπεδος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ (saŭ пе) podoase, ші întinse кîmпiї. [βαθὺς, πέδον].

Βαθύπελμος (ὁ, ἡ), poet: (îакълцъminte) кȣ гроasъ талпъ. [βαθὺς, πέλμα].

Βαθύπεπλος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ лȣнгъ, ші ларгъ хаїнъ, saŭ акоперемîntŭ. (вezї ші ἑλκεσίπεπλος). [βαθὺς, πέπλον].

Βαθύπικρος (ὁ, ἡ), adînк, adiкъ tape aшарŭ. [βαθὺς, πικρός].

Βαθύπλευρος (ὁ, ἡ), (прiнч: боŭ) чел кȣ коaste гроase, adiкъ гpasŭ, вîptosŭ. [βαθὺς, πλευρόν].

Βαθυπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), poet: adînк ръnitopŭ. «Σκορπίος—». Nik: [βαθὺς, πλήττω].

Βαθυπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнцї, ші dese кosiцe de пърŭ. [βαθὺς, πλόκαμος].

Βαθύπλοος (ὁ, ἡ), (корабiе) плȣtitoape în adînкŭ, adiкъ греŭ înкъркatъ. [βαθὺς, πλόος].

Βαθυπόλεμος (ὁ, ἡ), poet: adînкŭ, adiкъ mape în pesвoiŭ, foapte pesвoïнiкŭ. [βαθὺς, πόλεμος].

Βαθυπόνηρος (ὁ, ἡ), poet: foapte віклеanŭ. [βαθὺς, πονηρός].

Βαθυπρήων, ονος (ὁ, ἡ), poet:=Βαθύκρημνος. [βαθὺς, πρήων].

Βαθύπρωρος (ὁ, ἡ), чел бȣ 'nалtъ, saŭ mъреацъ прȣъ. [βαθὺς, πρώρα].

Βαθυπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнгъ, ші deasъ барбъ. [βαθὺς, πώγων].

Βαθυῤῥείτης, ου (ὁ), ші

Βαθυῤῥείων, ουσα, ον, poet: =Βαθύῤῥοος.

Βαθύῤῥηνος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнцї ші dese лаце de лînъ de oaie, foapte лъцosŭ. [βαθὺς, ῥήν].

Βαθυῤῥιζία (ἡ), adînчime, saŭ лȣнцime de ръdъчinї. [din

Βαθύῤῥιζος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) чел кȣ adînчї ръdъчinї, saŭ adînк înръdъгinatŭ. [βαθὺς, ῥίζα].

Βαθύῤῥοος -ους, ου (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ adînкъ кȣрцере. «Ποταμὸς —» Іл: Ф. (ші fir:) «Χρόνος —». Пind: [βαθὺς, ῥοή].

Βαθύῤῥωχμος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ adînчї кръпътȣрї, saŭ mînкътȣрї din кȣрsȣл апелор. «Χαράδρα— Koint: [βαθὺς, ῥωχμός].

Βαθὺς, εῖα, ύ, (компр: -ύτερος, sȣпрл: ώτατος; ші poet: -ίων, -ιστος) adînкŭ (проп: ші fir:) «Ποταμὸς («Τάφρος) — ». Лкs: «Πληγὴ βαθεῖα». Лȣч: (ші ел:) «Σκάπτε, βαθείας καταφέρων». Лȣч: «Φάλαγξ βαθεῖα». Такt: 2) ашezatŭ în fȣndŭ, adînкŭ; (прin ȣрm:) depъртatŭ; (fir:) nesȣперfiчiалŭ (nȣ пе deasȣпра nȣmaї, чi adînк, пînъ în fȣndŭ). «Κατὰ τὸ βαθύτατον τῆς ἠπείρου». Apst: «Βαθὺν ἄστρων πόρον». Dion: «Κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν». Іл: Т. (ші fir:) «Φροντὶς βαθεῖα». Esхл: «Ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης». Sin: =«Ἐκ βάθους καρδίας». «Βαθὺς τὴν παιδείαν». Лȣч: «—τὴν γνώμην». Пind: 3) лȣнгŭ, saŭ латŭ; (în цen:) întînsŭ, ларгŭ; (fir:) înaintatŭ; dъinitopŭ; statopnikŭ. «Τόπος —». Apst: «Ἠϊὼν βαθεῖα». Іл: В. «Γῆρας βαθύ». Лкs: «Ὄρθρου βαθέος». Sкр: «Εἰρήνη («Σιγὴ) βαθέῖα». Лч: «Μέθη βαθεῖα». Лкs: «Ὕπνος βαθὺς». Лкs: somnŭ греŭ. (ші ел:) «Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης». Лȣч: «Οἱ βαθεῖς Ἑβραῖοι». Sкр: чеї векї, чеї adевъраці. «Ἐσθλὸν βαθὺ» Пind: 4) desŭ, гposŭ, (ші fir:) întȣnекosŭ. «Καυλὸς — ». Tfp: «Πώγων —». Sin: «Κόμη («Χαίτη, «Πλευρὰ, «Στρωμνὴ, ші чл:) βαθεῖα». Лкs: «Ἀὴρ βαθεῖα». Od: I: «Λήϊον («Σκότος, «Χρῶμα, βαθύ». Лкs: 5) (în цen:) mȣлtŭ, mape, гръmъditŭ. «Ἀνὴρ («Κλῆρος, «Πλοῦτος, «Οἶκος) — » Лкs: «Ἠϊὼν («Τέφρα) βαθεῖα». Пл: «Χρέος («Κλέος) βαθύ». Лкs:

«Μίδεω βάθιον πλουτεῖν». Hind: [βάθος].

Βαθύσκαρθμος (ὁ, ἡ), поет: каре sape 'налт, saŭ din adînkŭ. [βαθὺς, σκαρθμός].

Βαθυσκαφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъпатŭ adînk. [βαθὺς, σκαφή].

Βαθύσκιος (ὁ, ἡ), каре аре, saŭ faче гроаsъ ѕмбръ, ѕмброsŭ. «Φύεται περὶ τὰ βαθύσκια καὶ ὕφυδρα». Tfp: [βαθὺς, σκιά],

Βαθυσκόπελος (ὁ, ἡ), чел кѕ 'налте stînчĭ, = βαθύκρημνος. [βαθὺς, σκόπελον].

Βάθυσμα (τὸ), adînkъtѕръ. [βαθύνω].

Βαθυσμῆριγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ лѕнцĭ tapĭ перĭ. «Ὑπήνη —». Non: [βαθὺς, σμῆριγξ].

Βαθυσπῆλυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ adînчĭ пештере. «Παρ' Ἡμωδοῖο βαθυσπήλυγγι κολώνῃ». Non: [βαθὺς, σπῆλυγξ].

Βαθύσπορος (ὁ, ἡ), поет: adînk semъnatŭ, podosŭ. [βαθὺς, σπόρος].

Βαθυστῆριγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поет: adînk înцепенitŭ, înръdъчinatŭ, saŭ întemeiatŭ. [βαθὺς, στῆριγξ].

Βαθύστερνος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ латŭ ші пъроsŭ пientŭ. «Λέων—». Hind: 2)=Βαθύκολπος. «Χθών («Πόντος—»). Opf: Hind:

Βαθυστολέω -ῶ, viii: -ήσω, портŭ ларцĭ, ші лѕнцĭ хаїне. [βαθὺς, στολή].

Βαθύστομος (ὁ, ἡ), чел кѕ adînkъ гѕръ. «Σπήλαιον—». Stp: [βαθὺς, στόμα].

Βαθύστρωτος (ὁ, ἡ), аштернѕтŭ кѕ моĭ, ші гроаsе аштернѕтѕрĭ. [βαθὺς, στρωτός].

Βαθυσχοινος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ мѕлтъ, ші 'налтъ папѕръ, saŭ рогоzŭ. [βαθὺς, σχοῖνος].

Βαθυτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: întinsŭ în марĭ distanцe; (în цen:) маре, ларгŭ. [βαθὺς, τέρμα].

Βαθύτης (ἡ), (рар) în локѕ de βάθος, adînчime. [βαθύς].

Βαθύτριχος (ὁ), = Βαθύθριξ.

Βαθύυδρος (ὁ, ἡ), = Μελάνυδρος, чел кѕ апе adînчĭ, saŭ кѕ апъ în fѕndŭ; (în цen:) adînkŭ. [βαθὺς, ὕδωρ].

Βαθύυπνος (ὁ, ἡ), поет: каре doapme adînkŭ somnŭ. «Φωλεύει βαθύυπνος». Nikndp: [βαθὺς, ὕπνος].

Βαθύφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: = Βαθύνους, adînkŭ ла înцелепчiѕне, foapte înцелептŭ. [βαθὺς, φρήν].

Βαθύφυλλος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ dese fрѕnze. [βαθὺς, φύλλον].

Βαθύφωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ adînkŭ, saŭ гроsŭ гласŭ [βαθὺς, φωνή]: (fir:) апевое de înцелes.

Βαθυχαῖος (ὁ, ἡ), поет: [βαθὺς, χαιὸς, saŭ χάϊος] чел кѕ векіе повілitate, foapte повілŭ.

Βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, ші

Βαθυχαίτης, ου (ὁ), чел кѕ лѕнгъ, ші deasъ коатъ, saŭ лѕнгŭ пърŭ. [βαθὺς, χαίτη].

Βαθύχειλος (ὁ, ἡ), чел кѕ бѕzе, saŭ марцinĭ 'налте, ші марĭ. [βαθὺς, χεῖλος].

Βαθυχεύμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ adînkъ кѕрцере; (în цen:) adînkŭ. [βαθὺς, χεῦμα].

Βαθύχθων, ονος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de βαθύγειος. [βαθὺς, χθών].

Βαθυχρήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ мѕлцĭ банĭ, foapte богатŭ. [βαθὺς, χρῆμα].

Βαθύχροος-ους, ου (ὁ, ἡ), adînkŭ, înkisŭ ла faцъ. [βαθὺς, χρόα].

Βαΐεν, 3: пеps: de îm:, ші

Βαίην, ης, η, sinr: пеps: de пех: 2: de поft: ал лѕĭ βαίνω.

Βαιθὴλ [Евр: Бет-ел, каsа лѕĭ Dѕmnezeŭ] піатръ (алтарŭ, saŭ колоанъ) spre поменіре de Dѕmnezeeaskъ аръtape, saŭ апъраре. (de ѕnde Еленіка mitолоцie а піетреĭ βαιτύλος).

Βάϊνος [βαΐς], η, ον, fъкѕtŭ, înплetitŭ din fрѕnze de finikŭ (хѕрма).

Βαίνω, viit: βήσομαι (пех: 2: ἔβην, tp: de кѕ: βέβηκα) калкŭ, мергŭ, ѕмблѕ, мъ dѕкŭ, saŭ віŭ. «Αἱ ταπεινάι ὁπλαὶ ὁμοίως βαίνουσι». Ksn: «Βαίνω πόδα». Евр: îmĭ пѕіŭ пічорѕл. «Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει». Іл: Δ. «Μεγάλα («Μακρά. «Ἁβρά, ші чл:) βαίνειν». Лкs: а ѕмбла кѕ марĭ (рарĭ, tpîndaвĭ) пашĭ. «Βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, saŭ πρὸς ῥυθμόν». Плt: Пл: а ѕмбла кѕ taktŭ. «Ἴσα βαίνειν τινι». Dm: =«Ἐγγὺς βαίνω τινός». Dion: Ал: ѕмвлѕ ка ші (saŭ de о потрівъ кѕ) кѕtape. ші (fir:) îĭ seamъnŭ, îл imĭtŭ, saŭ мъ апропіŭ de dînsѕл. «Ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι». Sof: (ші în перfр:) «Βῆ δὲ νέειν (ἐλάαν)» Іл: В. N. «Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα». Od: Θ. s'a порnit (а înчепѕt) sъ... (ші кѕ партч:) «Ἀριστεύσαντες δ' ἔβησαν». Btpxmx: «Διὰ δίκας ἔβα» Евр: 'ші а pesвѕnat, а пеdепsit. «Αἶνον ἔβα κόρος». Hind: se satѕръ чінева ші de лаѕdъ. 2) = Δια(Ἀπο)βαίνω, tpekŭ, мъ dѕкŭ. «Οὓς κῆρες ἔβαν φέρουσαι». Іл: В. «Ἐννέα βεβάασιν ἐνιαυτοί». ші «Ποῦ ὅρκια βήσεται ἡμῖν»; Іл: 3) (desпре înпреѕпареа вітелор) гонеskŭ, (ші пas:) мъ гонеskŭ. «Ἡ μὲν ἐλέφας ἄρχεται βαίνεσθαι δέκα ἐτῶν, ὁ δὲ ἄῤῥην βαίνει πέντε ἐτῶν, ἢ ἐξ ὤν.» Apst: 4) (прінч: în tpe: de кѕ:

ші neste sъв:) sînтă întemeiată, statornică, stаă цeапън. «Βεβηκυίας τῆς οἰκίας ἐν δαπέδῳ». Ksn: «Ἐπὶ μέσου βεβηκέναι». Ил: «Ἡ κεφαλὴ ἐπ' αὐχένος ἐβεβήκει». Fil: (ші fir:) «Εὖ βεβηκυῖα τυραννίς». Ep: «Βεβηκὼς ἀνήρ». Ил: бърватă înцелептă, ші statornică. «Τὸ βεβηκὸς» Ил: înцелепчіune, statornicie de характерă, 5) (акт: прinч: în вііt: βήσω, ші nex: l: ἔβησα)== Ἀνα(Κατα, Ἐπι)βιβάζω. «Ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἔβησε». Ep: (ші між:) «Περικαλλέα βήσατο δίφρον». Om: s' a sвit. [βάω].

Βάϊον (τὸ), [βαΐς] рамъръ, sаă фрunзъ de finică (хврma); (прin întind:) прemіă, semnă de вірвinцъ, trofeă; svcuiрă (de întinъръtese). 2) (Віz:) darъ, харъ.

Βαιὸς, ὰ, ον, noct: mікă, пцină. «Ὀὲ' εἶπε πρός με βαί' (în локă de βαιά)» Sof: «Πότερον ἐχώρει, βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων»; Sof: пцină, adікъ кă пцinі oamenі. ‖ (nest:) Βαιὸν, adв: пцin. «Βαιὸν (în ел: de χρόνον) ἀμμείνασα». Om: Βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ». Sof: alît de пцin înгрiжeшtі. «Κατὰ βαιὸν». Dions: кîte пцină. «Βαιῆς (în ел: de ἡλικίας) ἄπο». Es: din копілъріе.

Βαϊοφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторă de рамъре, sаă stîlпърі de finіче: (de вnde) «Βαϊοφόρος». Bisep: Dвminika чea maі 'nainte de пашte, a flopiilop, sаă a stîlпърілор. [βάϊον, φόρος din φέρω].

Βαΐς, ἴδος (ἡ), [Epiп:] фрunзъ. sаă рамъръ de finікă, = Βάϊον.

Βαίτα,-της, (ἡ),хаїпъ чіобъпeaскъ de піеле. кожокă. 2) корţă варварікă de піеле.

Βαίτυλος (ὁ), [вezї βαιθήλ] піatpa, пе каре a înгiцit Satврнă în локвл лві Йое.

Βαϊφόρος (ὁ; ἡ). = Βαϊοφόρος.

Βαιὼν [βαιὸς], ένος (ὁ), вnă felă de пеште mікă, = Βλέννος. 2) вnă felă de пъsвръ ла Алексandpieні.

Βάκανον (τὸ), (maі noă) sъміцъ de варzъ, ші de pidіке. [Βάκχος, ἀνίημι: fiind къ este desвътътoape].

Βάκηλος (ὁ), свпякă (skonіlă): (fir:) a-femeiată, = Βλάξ.

Βακίζω, вііt: -ίσω, прооroчeскă, ка (Beoціanвл прооroкă) Βάκις; sаă penetă des пътеле ачелвіа. (вezї ші βατταρίζω, ші ὀατισμός).

Βακκάρινος, η, ον, кавlъ βακχάρινος. [din

Βακκάριον (τὸ), (прinч:) вnţă, sаă олеіă de

Βάκκαρις, ἴδος, sаă εως (ἡ), кавlъ βάκχαρις.

Βακτηρεύω, (ші між:) -εύομαι, вііt: -εύσω, -εύσομαι, мъ pezemă în (вітвлв кă) bas-

tonă. [din

Βακτηρία (ἡ), [βαίνω] aastonă, toiară (de pezemat). [de вnde

Βακτηριάζω, вііt: -άσω, pezemă, snpіжină.

Βακτηρίδιον (τὸ), dim: ал лві

Βακτήριον (τὸ), (se înц: ξύλον, лemnă) ==Βακτηρία.

Βάκτρευμα (τὸ), peazemă, snpіжină. [din

Βακτρεύω, вііt: -εύσω, ==Βακτηρεύω. [din

Βάκτρον (τὸ), = Βακτηρία.

Βακτροπηρίτης [βάκτρον, πήρα], ου (ὁ), чел кă чіomarвл în mînъ, ші кă dъsara ла шолдă, чершъторă, ші чл:

Βακτροπροσαίτης, ου (ὁ), чершъторă кă toiarвл în mînъ. [βάκτρον, προσαιτῶ].

Βακχάζω, вііt: -άσω, == Βακχεύω.

Βακχάρινος, η, ον, (прinч: вnlă, saă влеіă) fъкălă din

Βάκχαρις, εως (ἡ), o плantъ apomatікъ, (Tърч:) вахарă, (noate) == Ἄσαρον; (în цеп:) op че apomъ; (iap maї deos:) гръвnte de o плantъ apomatікъ de India.

Βακχὰς (ὁ), noct: = Βακχευτής.

Βακχασμὸς (ὁ), = Βακχεία. [din

Βακχάω, = Βακχεύω.

Βακχέβακχος (ὁ), iшnă în чinstea (ші întpв каре se peneta des пътеле) лві Бакв. [Βάκχος. Βάκχος].

Βακχεία (ἡ), fвpie de Бакантъ, saă Бакікъ; (în цеп:) веціе, певвnіе; întвsiasmă, ші чл: [βακχεύω].

Βακχεῖος, α, ον, кввenită лві (saă însвflată de) Бакв, Бакікă; întвsiastă, певвnatікă. «Θεός——». Evp: Dionisă, saă Бакв. «Ποῦς——». Metp: копцвsă dintp'o silабъ skвptъ ші doъ лвпцї, saă (dвne D: Ал:) din protivъ. ‖ (sвbst:)Βακχεῖον (τὸ), temnлвл (ші pap serвътoapea) лві Бакв. 2) ==Βακχεία. «Εἰς βακχεῖον πεσών». Evp: 3) (îm:) Βακχεῖα (τὰ), орцііле (saă serвътoріле) лві Бакв. [Βάκχος]. [de вnde

Βακχειώδης, εος (ὁ, ἡ), imitătoră ал лві Бакв; певвnatікă. [ші

Βακχειώτης, ου (ὁ), noet: în локă de βακχευτής.

Βάκχευμα (τὸ), (прinч: ла îm:) пврtъріле Бакanцілор în орцііле лві Бакв, saă Бакanалеле. [βακχεύω].

Βακχεύς, έως (ὁ), cuit: ал лві Dionisă. «Βακχεὺς Διόνυσος». Evp: ші (pap) în локă de Βάκχος.

Βακχεύσιμος (ὁ, ἡ), potрівită, saă disпвsă ла serвареа Бакanалелор. [din

Βακχευσις, εως (ἡ), serвare de Бакanале, saă орцііле лві Бакв. [ші

Βακχευτὴς, οῦ (ὁ), serbъtorъ de Бакапале; (în μen:) întъsiastъ, nebъnatikъ. [βακχεύω]. [de bnde

Βακχευτικὸς, ὴ, ὸν, kъbenitъ (saŭ îndemînatikъ) la serbareа Бакапалелор; (în μen:) nebъnatikъ.

Βακχεύτωρ, ορος (ὁ), noet: îo лokъ de βακχευτής. [din

Βακχεύω, biit: -εύσω, serbezъ orμiile Бakъlaї; (prin bpm:) sîntъ, saŭ mъ portъ ka bnъ întъsiastъ (nebъnatikъ); (pap akt:) = Ἐκβακχεύω, înnebъneskъ, întъsiezъ. [Βάκχος].

Βακχέχορος (ὁ, ἡ), iъbitorъ, saŭ kondъkъtorъ de danцъl Бakikъ. «Βακχέχορος Διόνυσος». Opf: [Βάκχος, χορός].

Βακχέω, biit: -ήσω, noet: în лokъ de βακχεύω.

Βάκχη (ἡ), (prinч:) fem: al laї Βάκχος; (iap partik:) femee sъvîrшitoare de orμiile Бakъlaї. (bezї шi Μαινάς).

Βακχιάζω, biit: -άσω, = Βακχεύω. [шi

Βακχιακὸς, ὴ, ὸν, = Βακχικὸς. [din

Βακχιὰς, άδος (ἡ), (se înц: γυνὴ) = Βάκχη, preotiцъ a Бakъlaї. [шi

Βακχικὸς, ὴ, ὸν, kъbenitъ Бakъlaї, saŭ orμiilor, шi preoцilor laї. [шi

Βάκχιος, α, ον, = Βακχεῖος, шi Βακχικός. 2) noet: în лokъ de [Βάκχος]. [de bnde

Βακχιόω -ῶ, biit: -ώτω, = Βακχεύω, întъsiezъ, saŭ mъ întъsiezъ.

Βακχὶς, ίδος (ἡ), noet: = Βακχιάς. [din

Βάκχος (ὁ), ["Ιακχος] zeъl binъlaї Dionisъ, 2) (prin întind:) binъ. 3) însъfiatъ de Бakъ, saŭ sъvîrшitorъ de orμiile laї; (în μen:) întъsiastъ, nebъnatikъ. 4) kъpъn, saŭ ramъr, ce pъrtaŭ, saŭ цineaŭ Бakanцii. 5) bnъ felъ de peшte, = Ὀνίσκος.

Βάκχων ωνος (ὁ), dim: al laї Βάκχος.

Βαλανάγρα, ας (ἡ), bnъ întrъmîntъ, kъ kare чeї bekї skoteaŭ din broaskъ zoborашъl, шi (prin bpm:) deskideaŭ bшele; saŭ bnъ felъ de keie. [βάλανος, ἄγρα].

Βαλανειόμφαλος (ὁ, ἡ), noet: (prinч: karaf) mîntekoasъ (ka o bolъ de baie). [βαλανεῖον, ὀμφαλός].

Βαλανεῖον (τὸ), baie (prinч: nъblikъ); 2) apъ de baie. [βάλανος]. [de bnde

Βαλανείτης, ου, шi

Βαλανεὺς, έως (ὁ), enistatъ, saŭ slъжbaшъ de baie, bъiaшъ.

Βαλανευτικὸς, ὴ, ὸν, kъbenitъ bъiaшъlaї, saŭ bъїi. [шi

Βαλανεύτρια (ἡ), fem: al laї βαλανεύς, bъiesшoaie. [din

Βαλανεύω, biit: -εύσω, sîntъ bъiaшъ, saŭ slъжeskъ la baie. [βαλανεύς].

Βαλανηρὰ (τὰ), noame de soiъl rînzeї. [βάλανος].

Βαλανηφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ

Βαλανηφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtorъ de (saŭ trъitorъ ka) rindъ. [βάλανος, φάγω].

Βαλανηφόρος (ὁ, ἡ), prodъkъtorъ de rindъ. [βάλανος, φέρω].

Βαλανίζω. biit: -ίσω, skatъръ, шi kъlegъ rindъ. 2) (med:) nъiъ în шezatъ poponeцъ (sъnъpaшъ) spre înlesnirea deшertърії. [шi

Βαλάνιος, шi-νινος, α, η, ον, fъkatъ din rindъ. [шi

Βαλάνιον (τὸ), dim: al laї βάλανος. [шi

Βαλανὶς, ίδος (ἡ), = Βαλάνιον, шi kъ

Βαλάνισσα, ης (ἡ), = Βαλανεύτρια. [шi

Βαλανίτης, ου (ὁ), шi βαλανῖτις, ίδος (ἡ), чel în felъ (saŭ fъkatъ) de rindъ. [βάλανος].

Βαλανοβόρος (ὁ, ἡ), = Βαλανηφάγος. [βάλανος, βορά].

Βαλανοδόκη (ἡ), gaвra înkъietoareї, bnde intrъ zoborъl, ka sъ se înkъie bша. [βάλανος, δέχομαι].

Βαλανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чel de felъl rindeї, saŭ în formъ de rindъ. [βάλανος, εἶδος].

Βάλανος (ὁ, шi ἡ), копачiŭ de rindъ. 2) rindъ. 3) op чe frъkatъ în formъ de rindъ, sn: e: kastanъ, хarma, шi чл: (maї de mъlte orї înpreunъ kъ bre o deosebitoare zicere). «Διὸς βάλανος». alunъ, saŭ kastanъ. (bezї шi μυροβάλανος). 4) kapътъl mъdъlarъlaї bъrbъteskъ. (bezї шi πόσθη). 5) ferъl, saŭ zoborъl, чe intrъ în înkъietoarea bшeї, ka sъ se înkъie. (bezї βαλανάγρα). 6) чe se atirnъ de op чe felъ de podoavъ de rîtъ a femeilor. 7) poponeцъl, saŭ sъnъpaшъl, чe se пъne în шezatъ în lokъ de klistirъ. 8) o skoїkъ de mare. (bezї шi ὄακτυλος). [de bnde

Βαλανόω -ῶ. biit: -ώτω, formezъ чeva ka rinda. 2) înkъiъ bша kъ zoborъl.

Βαλαντίδιον (τὸ), dim: al laї βαλάντιον.

Βαλαντιοτόμος (ὁ), noet: în lokъ de βαλαντιοτόμος.

Βαλαντιοκλέπτης, ου (ὁ), fervъ de пungъ [βαλάντιον, κλέπτης].

Βαλάντιον (τὸ), пungъ de banї.

Βαλαντιοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ

Βαλαντιοτόμος (ὁ, ἡ), fervъ prin îndemi-

natikъ tъiepe (saŭ гъѕpitopŭ) de пѕnгъ кѕ вапї. [βαλάντιον, τομή].

Βαλανώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βαλανοειδής. 2) плinŭ de гindъ. [ші

Βαλανωτος, ἡ, ὸν, чел în formъ de гindъ. [βάλανος].

Βαλαύστιον (τὸ), floapea, ші крѕdѕл podŭ ал selвatiчеї podiї.

Βαλβιδοῦχος (ὁ), чел че ціne, saŭ пъzeшte вapiepa. [βαλβὶς, ἔχω].

Βαλβιδώδης, εος (ὁ, ἡ), adînкatŭ, saŭ sъпatŭ în лѕnгŭ, adikъ formatŭ ка...

Βαλβὶς [βάλλω], ίδος (ἡ), = Ἀφετηρία, semnѕл (локѕл), ѕnde staŭ алергъtopiї, saŭ кълкаŭ asвîрлitopiї de diskŭ: (în цеп:) înчепѕtŭ. (de ѕnde). «Ἐκ («Ἀπὸ) βαλβίδος». Apstf: «Ἐξ αὐτῆς βαλβίδος». Tdpt: în datъ de ла înчепѕtŭ 2) = Κρηπὶς, вasŭ, temeлie. «Βαλβίδα λόγου βαλέσθαι». Fiлstp: 3) = Βηλὸς, прагŭ de ѕшъ. «Ἀπὸ τῆς τοῦ νεὼ βαλβίδος». Fлstp: 4) =βαθμός, tpeaптъ (maї кѕ seamъ de пѕцŭ).

Βάλε, поet: în локŭ de Ἄβαλε, Εἴθε, fie ка...

Βαλὴν(λλὴν) ῆνος, (ὁ), (Fpiц: saŭ Пeps:) îmпъpatŭ, къпetenie. [de ѕnde

Βαλην(λλην)ναῖος α, ον, îmпъpъteskŭ.

Βάλιος, ία, ον, ші Βαλιὸς, ὰ, ὸν, iѕte, pепede ла miшкape, (de ѕnde ші пѕmeле ѕnѕї калŭ ал лѕї Axiлŭ). 2) пestpiцŭ, пъtatŭ. (вezї ші αἰόλος). 3)=Ἀλαὸς, орвŭ. (de ѕnde || sѕвst:) βαλία, saŭ βαλιά = Ὀφθαλμία, пatimъ de окі. (вezї ші Ἄλιος.

Βαλλητύς, ύος (ἡ), поet: în локŭ de βολή, asвîрлipe. [βάλλω].

Βαλλίζω, вiit: -ίσω, поet: (pap) = Βάλλω. 2) mъ înвîpteskŭ dъnцînd. [de ѕnde

Βαλλισμὸς (ὁ), înвîptipe, sѕчipe în danцŭ.

Βάλλω [dѕпe etimлц: sѕчeskŭ, клetinŭ înкoaчї ші înколо, în afin: кѕ ἀλάω, вezї în a 3: însemn:], вiit: βαλῶ (nex: ἔβαλον, tp: de кѕ: βέβληκα, ші чл:, пos: βλητέον), asвîрлŭ, арѕnкŭ, ші (пpin întind:) пemepeskŭ în лoвipe; (пpin ѕpm: 2) лoвeskŭ, isвeskŭ (maї кѕ seamъ de deпapte), atakŭ, pъneskŭ; (de ѕnde deoseвipea лѕї. «Ὀξέϊ χαλκῷ τύψας, ἠὲ βαλών». Iл: X. (ші пas:) «Βλημένος ἠὲ τυπεὶς». (ші eкsплiкapea кѕпoskѕteї enirme) «Βάλοι τε κοὐ βάλοι». At: a dat, dap n'a лoвit. «Πολλοὺς προέηκα ὀϊστοὺς, τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν». Iл: Θ. «Σκοπὸν, ὃν οὐκ οἶδ', εἴτις βέβληκε». Гpг: «Τοὺς οὔποτ' ἀκτίσιν ἥλιος ἔβαλε». Od: E. «Τὴν θάλασσαν ἄνεμος βάλλει» Mosx: (ші кѕ преп:) «Ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς». Sкp: «Ἵππων μ' ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει. Iл: K. «Φράζευ, μή σε (σκορπίος) βάλῃ». At: (ші кѕ dat:) «Βάλλει μήλοις τὸν αἰπόλον». Tкpt: «Ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον». Sкp: (ші fir:) «Σκώμμασι βάλλειν τινα». Sin: (ші fъpъ кazŭ). «Ἔβαλον, ἠκόντιζον». Ksn: «Κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ». Dm: (ші fir:) «Τῆς Ἀττικῆς ὀρθοεπείας πόῤῥω που βάλλειν». Пsел: (ші пas:) «Κεραυνῷ βληθείς». Fлstp: (ші fir:) «Ἄχει βεβλημένος». Ap: 3) арѕnкŭ жos, лeпъdŭ, sѕpпŭ; (ші пѕmaї în пas: tpe: de кѕ: ші пeste sъв: ші în a 3: пeps:) zakŭ. «Ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ». Iл: A. «Πρὸς πέτρῃσι βαλών». Od: I. «Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλεν». Od: Z. Ξ. «Εὐνὰς βαλέειν». Od: I. a арѕnка aпкѕpa. «Βάλλει (ὁ ἵππος, ші чл:) τοὺς ὀδόντας». Apst: «Σπόρον ἐν νηοῖσι βάλλοντες». Tкpt: Κύβους βάλλοντας». Пл: (ші ел:) «Κυβευτῇ πολλὰ βάλλοντι καὶ καλά». Пл: (ші întp' алtŭ ел:) «Ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλο τ' ἀλλοῖον βαλεῖς». Apst: (ші miж:) «Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοί». Od: A. aŭ xotъpît (fir: dела чеї че арѕnкъ кѕвеле, saŭ вoteazъ, dap вezї maї кѕ seamъ ла a 4: însemn:); (ші dѕпe пpinчiпала etimл: a ziчepiї). «Μήκων δ' ὥς ἑτέρωσε κάρη βάλε». Iл: Θ. 'шї a плeкat капѕл ла o пapte. «Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα». Od: П. 'шї a întops окiї. «Πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα». ші «Πρὸς γῆν ὄμμα βαλών». Eѕp: 'шї a întops faцa, окiї în жos. (ші ел:) «Βάλλ' (se înц: σεαυτὸν) ἐς κόρακας (ἐς μακαρίαν, ші чл:)» Пpoв: dѕte корвiлор, ші чл: (ші пas:) «Τέκνα βαλλόμενα προτὶ γαίῃ». Iл: X. «Πύργων βαλλομένων». Iл: I. «Νήσοις, αἵ τ' ἐνὶ κόλπῳ Θρηϊκίῳ βέβληνται». Nik: zak. (dap вezї ші чeлe din ѕpmъ eкsemпле a ле însem: a 5) «Ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός». Sкp: zaчe. «Λύκος ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς ἐβέβλητο». Faв: 4) = Ἐκβάλλω, (desпpe плante) skoцŭ; (desпpe лiкѕide) въpsŭ, ші чл:. «Εἰ δὲ παραπληρῶν ἀλώσει, καὶ βαλεῖς τι μαλθακόν». Apstf: daкa вeї skoate din гѕpъ, saŭ вeї пpoпѕnцa. «Δάκρυ βαλέειν κατ' ὄσσων (κατὰ βλεφάρων, παρειῶν ἄπο, ші чл:)». Om: Tкp: (ші ел:) «Ποταμὸς εἰς ἅλα βάλλων (se înц: τὸ ὕδωρ)». Iл: A. (adikъ) въpsîndѕ se. (ші desпpe плante). «Τὸ πολυπόδιον μετὰ τὰ ὕδατα ἀεὶ βάλλει (se înц: φύλλα, ші чл:)». Tfp: (adikъ) pesape. 5) =Τίθημι, пѕiŭ, aшezŭ чeва ѕndeва (шaї кѕ seamъ înъѕnтpѕ, asѕпpa, saŭ înпpeжѕp); (пpin ѕpm:)

=’Εμ(’Επι, Περι)βάλλω; (desпре лікȣide) topnȣ̆ înъȣntpȣ; (desпре înбрък:) поptȣ̆. «Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω». Іл: Р. «Βαλὼν ἐν νηΐ». Od: Σ. (ші між: în ел: de преп:) «Ἅρμενα ναυσὶ βάλοντο». Апли: «Κυνέῃ βάλεν». Іл: П. «Βαλεῖν τὸ ἀργύριον τοῖς τραπεζίταις». Skp: sъ ’ші пȣіе баніï ла doбîndъ. «Εν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω«. Еȣр: пȣіȣ̆ ȣрекеа (ка sъ аȣzȣ̆). «Εἰς οἶνον βάλλε φάρμακον». Od: Δ. «Βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα». Skp: (ші fъръ казȣ̆ препоziцionалȣ̆). «Βάλλ’ οἶνον, Апакр: «Πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν». Еȣр: маї ’nainte de а кълка пе пъmîntȣл... «Βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ». Skp: «Βαλῶ περὶ σὲ χάρακα». Skp: ’Αμφὶ δ’ ὤμοις βάλλ’ (ші між: βάλλετο) αἰγίδα (ξίφος, ші чл:)». Om: (ші în ел: de преп:) «Βάλλε δὲ σοῖς πλοκάμοις (τὸ κρήδεμνον)». Епігр: «Βοῦν ὑπ’ ἄροτρα βάλω». Mosx: «Ἵππους τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών». Іл: Ψ. (ші fir:) «Εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς». Пл: (ші кȣ dat:) «Πρὶν χώραν τήν δε κινδύνῳ βαλεῖν». Esx: «Οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν». Skp: (asemenea кȣ) «Φιλότητα μετ’ ἀμφοτέροισι βάλωμεν». Іл: Е. «Τρώεσσι θράσος βάλε». Koint: а însȣflat. «Σὺ δ’ ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλε (βαλεῦ). Trn: (ші між:) «Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἔργον εἰς νοῦν βαλόμενος». Пл: (ші întops) «’Ες φροντίδας νοῦν ἐβαλόμην». Еȣр: (ші ел:) «’Επ’ ἐμεωυτοῦ βαλόμενος ἔπρηξα». Ep: de sinemĭ порnitȣ̆, din капȣл meȣ̆. (ші întp’ алtȣ̆ ел:) «Νῦν δ’ ἑτέρως ἐβάλοντο Θεοί». Od: А. аȣ̆ хоtъpît. (вezĭ ші а 3: însem:); (ші în перfр:) “Εἰς μνήμην ἐβάλοντο„. Пл: ’шї аȣ̆ adȣs а minte. “Εἰς οὔατα βαλέσθαι„. Btpxm: а аȣzi, а аsкȣлtа. “Εἰς γαστέρα βάλλεσθαι„. Ep: а лȣа în пîпtече, а zъmisлi. “’Εβάλοντο κρηπίδα„. Пind: аȣ̆ întemeiat; (ші прin întind:) “Ἄστυ βαλέσθαι„. Апли: а zidi чetate. (ші fir:) “Ἀρχὴν βαλέσθαι„. Плt:

Βαλλωτὴ (ἡ), о плаntъ = Μέλαν πράσιον, selбatiкъ еарбъ de мелisъ, (Лat:) Marrubium nigrum.

Βαλὸς (ὁ), Dop: în локȣ̆ de βηλός.

Βαλσαμίνη (ἡ), о плаntъ = Βούφθαλμον, окіȣл боȣлȣї. [din

Βάλσαμον (τὸ), [Feniч: Бал-samin, stъпînȣл черȣлȣї, soареле] балsamȣ̆, zeamъ, saȣ̆ piцinъ mipositoape, ші тъmъdȣitoape. [din

Βάλσαμος (ἡ), балsamȣ̆ (копачіȣ̆ de India, din каре se sкȣрце балsamȣл).

Βαλσαμουργὸς (ὁ, ἡ), кȣлtiвъtopȣ̆ de балsamȣ̆. [βάλσαμον, ἔργον].

Βαλσαμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (mipositopȣ̆ ка) балsamȣл. [βάλσαμον, εἶδος].

Βαλσαμὼν, ῶνος (ὁ), бълsъmiшȣ̆, saȣ̆ локȣ̆ sъditȣ̆ кȣ балsamĭ. [βάλσαμος].

Βᾶμα (τὸ), Dop: în локȣ̆ de βῆμα.

Βάμβα, Dop: în локȣ̆ de βάμμα.

Βαμβαίνω [în afin: кȣ βαβάζω], віit: -ανῶ, tpemȣpȣ̆ (de fpiкъ, saȣ̆ de fpirȣ̆), îmĭ клъпцъieskȣ̆ dinцiї în гъръ; (прin ȣрm:) mi se прinde лimба, бîлбîieskȣ̆, гîngъвeskȣ̆, saȣ̆ ворбeskȣ̆ гîngав.

Βαμβακεύω [βαμβακός], віit: -εύσω, = Φαρμακεύω. [de ȣnde

Βαμβακεύτρια, ας (ἡ), = Φαρμακεύτρια. [ші

Βαμβακεία, -ία (ἡ), = Φαρμακεία, -ία.

Βαμβακίζω, віit: -ίσω, = Βαμβακεύω. [din

Βαμβακὶς, ίδος (ἡ), = Βαμβακεύτρια. [din

Βαμβακὸς (ὁ), (рар) [βάμβα]. = Φαρμακός.

Βαμβακοειδὴς, (ὁ, ἡ), (рар) = Βομβυκοειδής. [βάμβαξ, εἶδος].

Βάμβαξ, ακος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плаntъ, din каре ese бȣmбакȣл; ші пȣfȣл бȣmбакȣлȣї, [de ачі] бȣmбакȣ̆.

Βαμβαλέω -ῶ, віit: -ήσω (de ȣnde nex: 2: βάμβαλε), ші

Βαμβαλίζω (-ύζω), віit: -ίσω (-ύσω), = Βαμβαίνω.

Βᾶμεν (μες), Dop: în локȣ̆ de ἔβημεν, saȣ̆ βῶμεν (1: îm: пеps: а nex: 2: de хоt: saȣ̆ sȣп: ал лȣї βαίνω).

Βάμμα (τὸ), [βάπτω] = Βαφὴ, въпseалъ, faцъ, колоаре; (în цеп:) ор че лікȣidȣ̆ de въпseалъ; (de ȣnde 2) = Ἔμβαμμα, zeamъ (прinч: de moiat), salцъ (Ital:). «Σίμβλων —». поеt: miepe. 2) въпsipe. «Ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν». Apstf: (adiкъ) рошіе, пров: sъ nȣ te ȣmплȣ de sînцe, бъtîndȣ-te.

Βαμμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї βάμμα, zemшоаръ.

Βὰν, поеt: Еол: în локȣ̆ de ἔβησαν, 3: îm: пеps: а nex. 2: ал лȣї βαίνω.

Βανὰ, βανηκὸς (ά), Беot: în локȣ̆ de γυνὴ, femee. (вezĭ ші βύνη, ші γανά).

Βαναυσία (ἡ), mesepia, ші характерȣл лȣї [βάναυσος] (прinч: ші fir:).

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de (кȣвenitȣ лȣї)....

Βάναυσος (ὁ), [βαῦνος, αὔω] (прinч:) meшtерȣл, че лȣкреазъ прin fокȣ̆, аръmарȣ̆, fepарȣ̆, ші чл: (în цеп:) ор че meшtерȣ̆ гроsȣ̆. || (adiekt:). «Τέχνη—». 2) проstȣ̆, neînвъцatȣ̆, гроsолаnȣ̆, барбарȣ̆, ші чл:

Βαναυσοτεχνέω [βάναυσος, τέχνη], ші

Βαναυσουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лȣкрezȣ̆, profesezȣ̆ гросȣ̆ memteшȣгȣ̆. [ші

Βαναυσουργία (ἡ), лȣкрȣл (meшteшȣгȣл) гросȣлȣї meшtерȣ̆. [din

Βαναυσουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкрътоpȣ̆ de гросȣ̆ meшteшȣгȣ̆. [βάναυσος, ἔργον].

Βανάυσως, adв: în кіпȣ̆ de прostȣ̆, saȣ̆ гросȣ̆ meшteшȣгȣ̆. [ші

Βαναυσώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ характерȣ̆ de meшtерȣ̆ гросȣ̆. [βάναυσος].

Βάξις [βάζω], ιος (ἡ), поet: гласȣ̆, кȣвîntȣ̆; famъ; проорочіе.

Βαπτηρία (ἡ), ші βαπτήριον (τὸ), въпsea, колоаре. 2) (neȣt:) въпsitopie, saȣ̆ лȣкрътopie de въпsitopȣ̆. (iap прінч: adiek: fem: ші neȣt: ал лȣї...

Βαπτήριος, ία saȣ̆ ος, ον, каре ажȣтъ ла въпsipe; ші = Βαπτικός. [ші

Βάπτης, ου (ὁ), = Βαφεύς (аша se пȣmiaȣ̆ преоцїї ші четашїї zeiцеї Kotito; fiind къ se въпsiaȣ̆, saȣ̆ se dpeцeaȣ̆ пе обpazȣ̆). [βάπτω]. [de ȣnde

Βαπτίζω, віit: -ίσω, = Βάπτω, кȣfȣndȣ̆, moiȣ̆ în op че лікȣidȣ̆, ȣdȣ̆ de totȣ̆; (прin întind:) скалdȣ̆. «Ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι». Skp: (de ȣnde 2) (Бisep:) бoтezȣ̆. 3) скоцȣ̆ апъ (saȣ̆ op че лікȣidȣ̆) din чева. «Βαπτίζοντες ἐκ πίθων μεγάλων». Пл: 4) (пas: saȣ̆ між.) шъ daȣ̆ afȣnd, mъ înnekȣ̆ (пропр: ші fir:). «Ἵνα μὴ αὐτάνδρῳ τῇ νηῒ βαπτισθῶμεν». Грг; (ші ел:) «Τῶν χθὲς βεβαπτισμένων (se înц: τῷ οἴνῳ)». Плt: (вezї ші βρέχω). (ші fir:). «Ὀφλήμασι βαβαπτισμένος». Пл: «Ἰδὼν βαπτιζόμενον τὸ μειράκιον». Плt: (adікъ) къ se ȣлȣіа, se înкȣрка. [ші

Βαπτικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ potpiвitȣ̆ ла въпsipe.

Βάπτισις, εως (ἡ), ші

Βάπτισμα (τὸ), ші

Βαπτισμὸς (ὁ), кȣfȣndape, moiepe; скълdape, sпъларе. «Βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ χαλκίνων». Skp: (de ȣnde Бisep:) бoтezȣ̆. «Τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν βάπτισμα». [ші

Βαπτιστὴρ (ὁ), (maї noȣ̆) = кȣ

Βαπτιστήριον (τὸ), скълdatoape, = Κολυμβήθρα. [ші

Βαπτιστὴς, οῦ (ὁ), бoтezътopȣ̆. [βαπτίζω].

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, кȣfȣndatȣ̆, moiatȣ̆; въпsitȣ̆. 2) пestpiцȣ̆. «Βαπτά». Apstf: ші Пл: 3) zлeitȣ̆, saȣ̆ de zлeit кȣ ȣnȣ̆ вasȣ̆ бъгatȣ̆ întp'însȣл. «Βαπτὰν κάλπισι παγάν». Eȣp: [ші

Βάπτρια (ἡ), fem: ал лȣї βάπτης. [ші

Βάπτρον (τὸ), = Βάμμα, въпsea. [din

Βάπτω, віit: βάψω, (nex: пas: ἐβάφην) (прінч:) moiȣ̆, кȣfȣndȣ̆ чева în op че лікȣidȣ̆. «Βάπτω τι εἰς ὕδωρ, saȣ̆ ἐν ὕδατι, saȣ̆ (ел:) ὕδατι, saȣ̆ ὕδατος». Лкs: «Ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος». Skp: 2) (прin întind:) sпълȣ̆. «Τἄρια βαπτουσι θερμῷ». Apstf: 3) въпseskȣ̆, daȣ̆ faцъ. «Τρίχας βάπτειν». Diosk: (ші між: ел:) «Βαπτόμενος (se înц: τὰς τρίχας, saȣ̆ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ) βατραχείῳ». Apstf: «Ἔβαψας ἔγχος πρὸς Ἀργείων στρατῷ». Sof: aї sînцepat. «Βάπτω σίδηρον». Od: 1: moiȣ̆ fepȣл apsȣ̆ în апъ рече, ка sъ'л кълeskȣ̆. 4) ȣnгȣ̆, sпoieskȣ̆, лȣstpezȣ̆, sȣfлȣ кȣ аȣрȣ̆. «Αἱ κύλικες βάπτονται πρὸς τὸ εἶναι δοκεῖν ἀργυρᾶι». At: 5) ȣmплȣ вasȣл afȣndîndȣ'л în вре ȣnȣ̆ лікȣidȣ̆. «Τεῦχος βάψασ' ἔνεγκε ποντίας ἁλός». Eȣp: «Ἅλα βάπτε». Nik: 6) (nestp: saȣ̆ ел:) mъ кȣfȣndȣ̆. «Ἔβαψε ναῦς». Eȣp: «Ῥόον βάπτειν». Ap: (ші пas:) «Βάπτεται ναῦς». Лкs:

Βαραγχιάω -ῶ, Βαράγχιον, Βάραγχος, ші чл: în локȣ̆ de βραγχιάω, ші чл:

Βάραθρον (τὸ), гроапъ foapte adînкъ, пръпastie, mînкътȣръ (de ръȣ̆); (iap пaptк: în Atena) локȣ̆ пръпъstiosȣ̆, ȣnde apȣnкaȣ̆ пе fъкътopiї de реле; (de ȣnde fir:) пeipe, пръпъdenie, ȣрцie Dȣmnezeeaskъ. «Ἐν τῷ βαράθρῳ χειμάζειν» Dim: [de ȣnde

Βάραθρος (ὁ), вpednikȣ̆ de пръпastia (βάραθφον); de sпînzȣpat; (fir:) шipetȣ̆, влestematȣ̆, ші чл: [ші

Βαραθρόω -ῶ, віit: -ώσω, apȣnкȣ̆ пе чінева în пръпastie, îл daȣ̆ піерzърії. [ші

Βαραθρώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о гроапъ de піерzape. 2) = Βάραθρος.

Βάραξ, ακος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пръжitȣръ, saȣ̆ плъчintъ.

Βαρβαρίζω, віit: -ίσω, ворбeskȣ̆, saȣ̆ mъ портȣ̆ ка ȣnȣ̆ барбарȣ̆. 2) sintȣ̆ de пaptida барбарілор (прінч: a Персілор). 3) faкȣ̆ барбарisme. [ші

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆ барбарілор, saȣ̆ вpednikȣ̆ de барбарї. 2) = Βάρβαρος. (de ȣnde) «Τὸ βαρβαρικόν». Тȣч: барбарії, saȣ̆ пaцііле барбаре. «Εἰς τὸ βαρβαρικόν». Лȣч: în локȣ̆ de

Βαρβαρικῶς, adв: în кіпȣ̆ барбарȣ̆. [ші

Βαρβαρὶς, ίδος (ἡ), барбаръ, fem: ал лȣї [βάρβαρος].

Βαρβαρισμὸς (ὁ), ворбіре (прінч: în Елінеште) перегȣлатъ dȣпе барбарї. [ші

Βαρβαριστὶ, adв: = Βαρβαρικῶς, dȣпе і-

dioma лімвеї, ші пронѫнціа варварілор. [βαρβαρίζω].

Βαρβαρόγλωσσος (ὁ, ἡ), ворвіторѫ ка варварѫ de лімва Елінеаскъ, = Βαρβαρόφωνος. [βάρβαρος, γλῶσσα].

Βαρβαροήθης, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ варваре пъравѫрї, неполітічітѫ. [βάρβαρος, ἦθος].

Βαρβαρόθυμος (ὁ, ἡ), чел кѫ інімъ варваръ, неомеnosѫ. [βάρβαρος, θυμός].

Βαρβαρόκτονος (ὁ, ἡ), (пенѫлт:) оморіторѫ de варварї; (antenenѫлт:) оморіtѫ de варварї. [βάρβαρος, κτείνω].

Βαρβαρολέτειρα (ἡ), поет: пръпъditoape de варварі. [βάρβαρος, ὀλέω].

Βάρβαρος (ὁ, ἡ), (în релаціе кѫ Елініï dѫпе провербѫл, «Πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος»); stpeinѫ, de алтѫ неамѫ, de алтъ лімвъ; (прin întind:) = Βαρβαροήθης, нечівілізатѫ, лінsitѫ de edѫкаціе, nesimцitoрѫ de вѫнѫ ші fрѫmosѫ, ші чл: (de ѫnde) аsпрѫ, крѫdѫ ші неомеnitѫ, ші чл: 2) = Βαρβαρικός. «Πόλεμος («Γλῶσσα «Ἐπιστολή ші чл:)—». Лкѕ: «Τὸ βάρβαρον». (колек:) în локѫ de οἱ βάρβαροι.

Βαρβαροστομέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskѫ, saѫ пронѫнцѫ ка варварії, (adікъ) ръѫ. [ші

Βαρβαροστομία (ἡ), ворвіре, пронѫнціе варваръ. [din

Βαρβαρόστομος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште, saѫ пронѫнцъ варварічеште. [βάρβαρος, στόμα].

Βαρβαρότης (ἡ), варваріе, însѫшіme de варварѫ, (adікъ) нечівілітате, крѫzіme, ші чл: [βάρβαρος].

Βαρβαρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ варваре simцiminte. [βάρβαρος, φρήν].

Βαρβαροφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, = Βαρβαροστομέω. [din

Βαρβαρόφωνος (ὁ, ἡ), = Βαρβαρόγλωσσος. [βάρβαρος, φωνή].

Βαρβαρόω -ῶ, віit: -ώσω, fакѫ пе чінева варварѫ (ла пъравѫрї ші лімвъ), saѫ ровѫ варварілор. [ші

Βαρβάρως, adв: =Βαρβαρικῶς. [βάρβαρος].

Βάρβιλος (ὁ), каѫтъ βράβυλος.

Βαρβιτίζω, віit: -ίσω, кîntѫ кѫ мѫsікалѫл instpѫmîntѫ [βάρβιτος]. [de ѫnde

Βαρβιτιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъторѫ кѫ

Βάρβιτον (τὸ), ші

Βάρβιτος (ἡ), ѫnѫ fелѫ de мѫsікалѫ instpѫmîntѫ кѫ мѫлте коарde, ліръ, кітаръ, лъѫтъ, ші чл:

Βαρβιτῳδὸς (ὁ, ἡ), кîntъреціѫ акомпаніаторѫ (кѫ вокалъ мѫsікъ) de instpѫmîntѫл βάρβιτος. [βάρβιτος, ᾠδή].

Βάρδιστος, поет: în локѫ de βράδιστος, sѫпрл: ал лѫї βραδύς.

Βαρέω -ῶ, віit: -ήσω, = Βαρύνω. [βάρος].

Βαρέως, adв: греѫ, кѫ кіпѫ (ші грmt: кѫ tonѫ) греѫ. «Βαρέως ἔχω, saѫ φέρω». = Δυσφορῶ. [βαρύς].

Βαρηκοέω -ῶ, віit: -ήσω, = Βαρυηκοέω.

Βάρημα (τὸ), ші

Βάρησις, εως (ἡ), =Βάρος, sарчіnъ, поваръ. [βαρέω].

Βαρίβας, αντος (ὁ), поет: [βάρις, βαίνω] коръвіерѫ.

Βαρίη (ἡ), Іон: în локѫ de βαρύτης.

Βὰ(βᾶ)ρις, ιδος, ші ιος (ἡ), [Еціnt:] ѫnѫ fелѫ de лѫntре (маї кѫ sea: пentрѫ рîѫрї). 2) поет: ор че вasѫ плѫtitoрѫ, корабіе. 3) палатѫ, tѫрnѫ, temплѫ; (în цеn:) мъреацъ клъditѫръ, edifічіѫ.

Βάρμιτον (τὸ), Еол: în локѫ de βάρβιτον.

Βάρος, εος, ους (τὸ), греѫtate. 2) ор че adѫче греѫtate, поваръ. 3) (прin întind:) мъріme, мѫлціme, вілшѫгѫ. 4) (fir:) пѫtepe, demnitate, мъріе, репѫtаціе. 5) гравітате, мъреціе. 6) stpimtopape, sѫпъраре, гріжъ.

Βαροῦλκον (τὸ), машінъ de a tраце греѫtъцї (макара). [βάρος, ἕλκω].

Βαρυαὴς [βαρὺς, ἄημι], έος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ іѫte sѫfларе, saѫ кѫ греѫ міposѫ.

Βαρυαλγὴς, έος [βαρὺς, ἄλγος], ші

Βαρυάλγητος (ὁ, ἡ), поет: [βαρὺς, ἀλγέω] пътімашѫ, saѫ adѫкъторѫ de греле dѫрерї, saѫ mîxnічіѫnї.

Βαρυαχὴς, έος (ὁ, ἡ), Dор: în локѫ de βαρυηχής.

Βαρυαχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: прічіnѫitoрѫ de греа mîxnічіѫne, = Βαρυστένακτος. [βαρὺς, ἄχος].

Βαρυαχθέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ îngреѫіezѫ (овоseskѫ) преа мѫлт. [din

Βαρυαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: adѫкъторѫ de мѫлтъ греѫtate. [βαρὺς, ἄχθος].

Βαρυβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел че ѫмблъ греѫ, калкъ рар, saѫ se мішкъ înчет. [βαρὺς, βάω].

Βαρυβόας, α (ὁ), поет: = Βαρύφωνος. [βαρὺς, βοή].

Βαρυβρεμέτειρα (ἡ), fem: ал лѫї

Βαρυβρεμετὴρ, ші

Βαρυβρεμετης, ші Βαρυβρομήτης, συ (ὁ), поет: = кѫ

Βαρύβρομος (ὁ, ἡ), поет: [βαρὺς, βρέμω] fъкъторѫ de маре ші грozавѫ sгомотѫ, вѫетѫ. «Βροντὴ («Πόντος «Ζεύς)—». Еѫр:

Βαρυβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), поет: tape мѫш-

кътоpȣ̆, saȣ̆ mînкътоpȣ̆, pozътоpȣ̆. [βαρὺς, βρώς].

Βαρύγδουπος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ̆ de βαρύδουπος.

Βαρύγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кȣ îngreȣitoape лimвъ, (adiкъ) клевetitopȣ̆, ворвitopȣ̆ de ръȣ̆. [βαρὺς, γλῶσσα].

Βαρυγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), поет: [βαρὺς, γλωχίν] foapte înпȣngъtopȣ̆; (fir:) веninosȣ̆.

Βυρυγούνατος, ші

Βαρύγουνος (ὁ, ἡ), поет: [βαρὺς, γόνυ] овositȣ̆; tpîndaвȣ̆.

Βαρύγυιος (ὁ, ἡ), поет: пътimaшȣ̆ (saȣ̆ adȣкътоpȣ̆) de greȣtate ла mъdȣлареле tpȣпȣлȣĭ, (прінч:) mîĭnĭ, ші цічоаре. «Νόσος —». Епгр: [βαρὺς, γυῖον].

Βαρυδαιμονέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: sîntȣ̆ nenopoчitȣ̆. [ші

Βαρυδαιμονία (ἡ), nenopoчipe, [ші

Βαρυδαιμονιάω -ῶ, віit: -άσω, = Βαρυδαιμονέω. [din

Βαρυδαίμων, ονος (ὁ, ἡ). îngreȣiatȣ̆, saȣ̆ înповъpatȣ̆ кȣ реле de soaptъ, ad: nenopoчitȣ̆. [βαρὺς, δαίμων].

Βαρυδάκρυος, ші

Βαρύδακρυς, υος (ὁ, ἡ), поет: чел че вapsъ mȣлte ші amape лакръmĭ; saȣ̆ вpednikȣ̆ de плîns. [βαρὺς, δάκρυ].

Βαρύδεσμος (ὁ, ἡ), поет: въгatȣ̆ în греле легътȣрĭ, saȣ̆ ланцȣрĭ. [βαρὺς, δεσμά].

Βαρύδικος (ὁ, ἡ), поет: греȣ̆ pesвȣnъtopȣ̆. [βαρὺς, δίκη].

Βαρύδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ βάρος, mikъ greȣtate.

Βαρυδότειρα (ἡ), поет: [βαρὺς, δίδωμι] прічinȣitoape de greȣtъцĭ, saȣ̆ nenopoчipĭ.

Βαρύδουπος (ὁ, ἡ), поет: fъкътоpȣ̆ de mape sromotȣ̆. [βαρὺς, δοῦπος].

Βαρυεγκέφαλος (ὁ, ἡ), греȣ̆ ла креерĭ, rposȣ̆ de капȣ̆. [βαρὺς, ἐγκέφαλος].

Βαρυεργὴς, έος (ὁ, ἡ), [βαρὺς, ἔργον] лȣкръtopȣ̆ în греȣ̆, mȣuчitopȣ̆.

Βαρύζηλος (ὁ, ἡ), поет: греȣ̆ (nismъtapiцȣ̆) рівалȣ̆, връжmaшȣ̆. [βαρὺς, ζῆλος].

Βαρυηκοέω -ῶ, віit: -ήσω, aȣzȣ̆ греȣ̆, sîntȣ̆ кam sȣpdȣ̆. [ші

Βαρυηκοΐα (ἡ), greȣtate de aȣzȣ̆. [din

Βαρυήκοος (ὁ, ἡ), греȣ̆ de aȣzȣ̆, кam sȣpdȣ̆. [βαρὺς, ἀκοή].

Βαρυηχέω -ῶ, віit: -ήσω, skoцȣ̆ греȣ̆, tape sȣnetȣ̆. [din

Βαρυηχὴς, έος, ші

Βαρύηχος (ὁ, ἡ), чел че skoate греȣ̆, tape (sȣпъръtopȣ̆) sȣnetȣ̆, saȣ̆ вȣetȣ̆. [βαρὺς, ἦχος].

Βαρύθροος (ὁ, ἡ), поет: fъкътоpȣ̆ de греȣ̆, mape sromotȣ̆. «Αὐλητὴς ("Ἄνεμος, «Κλύδων, ші чл:) —„. П: [βαρὺς, θρόος].

Βαρυθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ̆ greȣtate în sȣflетȣ̆, ad: sîntȣ̆ mîxnitȣ̆, кȣ inimъ pea; цiȣ̆ mînie (вezĭ ші βαρυμηνιάω). [ші

Βαρυθυμία (ἡ), греȣ̆ пекazȣ̆, adînкъ mîxnічiȣne, inimъ pea; цinepe de mînie. [din

Βαρύθυμος (ὁ, ἡ), (комп: -ότερος, sȣпрл: -ότατος), (ші adв:) -θύμως, îngreȣiatȣ̆ ла sȣflетȣ̆, adînк mîxnitȣ̆; цiitopȣ̆ de mînie. [βαρύς, θυμός].

Βαρύθω (fъръ віit:), поет: = Βρίθω, sîntȣ̆ греȣ̆ înповъpatȣ̆. [βαρύς].

Βαρυκάρδιος (ὁ, ἡ), чел кȣ grea (nesimцitoape) inimъ; fpikosȣ̆, tpindaвȣ̆; nepрічепȣtȣ̆, nerioвȣ̆. [βαρὺς, καρδία].

Βαρυκέφαλος (ὁ, ἡ), (fir:) греȣ̆ de капȣ̆, (adiкъ) ла înцелецере. [βαρὺς, κεφαλή].

Βαρύκομπος (ὁ, ἡ), поет: = Βαρύηχος, saȣ̆ Ἀγέρωχος. [βαρὺς, κόμπος].

Βαρύκοτος (ὁ, ἡ), поет: = Βαρύθυμος. [βαρὺς, κότος].

Βαρυκτυπὴς, έος, ші

Βαρύκτυπος (ὁ, ἡ), поет: = Βαρύδουπος. [βαρὺς, κτύπος].

Βαρυκωφέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆ foapte sȣpdȣ̆. [βαρὺς, κωφός].

Βαρυλαίλαψ, απος (ὁ, ἡ), поет: adȣкътоpȣ̆ de греле fȣptȣne. [βαρὺς, λαίλαψ].

Βαρύλλιον (τὸ), dim: ал лȣĭ βάρος, = Βαρύδιον. 2) mikъ кȣmпънъ, saȣ̆ mъsȣpъ de greȣtatea апеĭ (ȣnȣ̆ felȣ̆ de idposкопiȣ̆).

Βαρύλογος (ὁ, ἡ), zikътоpȣ̆ de (saȣ̆ прічinȣitȣ̆ din) греле, ad: sȣпъръtoape ворве. [βαρὺς, λόγος).

Βαρύλυπος (ὁ, ἡ), (комр: ότερος, sȣпрл: -ότατος) греȣ̆ mîxnitȣ̆, saȣ̆ mîxnitopȣ̆. [βαρὺς, λύπη].

Βαρύμαστος (ὁ, ἡ), чел кȣ греле (mapĭ) цiцe. [βαρὺς, μαστός].

Βαρυμηνιάω -ῶ, віit: άσω, sîntȣ̆ греȣ̆, tape mîniosȣ̆, saȣ̆ цiȣ̆ mînie. (вezĭ ші βαρυθυμέω). [din

Βαρυμήνιος (прінч: întpeв: nȣmaĭ Dop: βαρυμάνιος), ші

Βαρύμηνις (ὁ, ἡ), поет: (βαρὺς, μῆνις] = Βαρύθυμος, греȣ̆, tape ла (цiitopȣ̆ de) mînie, aneвoe de înпъкat.

Βαρύμισθος (ὁ, ἡ), поет: чел че ia grea (mȣлtъ, mape) плaтъ. [βαρὺς, μισθός].

Βαρύμοχθος (ὁ, ἡ), поет: каре чере (saȣ̆ paвdъ греле) ostenелi, ostenічosȣ̆, anвoiosȣ̆. [βαρὺς, μόχθος].

Βάρυνθεν, Еол: în локŭ de ἐβαρύνθησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: 1: ал лвĭ βαρύνω.

Βαρύνοσος (ὁ, ἡ), пътimaшŭ, saŭ прічінвitopŭ de грea воалъ. [βαρὺς, νόσος].

Βάρυνσις, εως (ἡ), înгреѕiape; (fir:) sѕпъpape. [ші

Βαρυντικὸς ἡ, ὸν, înгреѕitopŭ; (fir:) adѕкъtopŭ de sѕпъpape; (грam:) tonisitopŭ de zічерĭ кѕ акчentѕл греŭ (βαρεῖα). [din

Βαρύνω, віit: -υνῶ, ші (maĭ des) -ήσω, (nex: ἐβάρυνα, saŭ ἐβάρησα, tp: de кѕ: βεβάρηκα, ші nas: βεβάρημαι, nex: ἐβαρύνθην) înгреѕiezŭ, (ші neѕt:) amŭ греѕtate; (fir:) adѕкŭ sѕпъpape; (miж:) mъ înгреѕiezŭ, nѕ (saŭ aneвoe) sѕfepŭ, mъ nemѕлцѕmeskŭ.» «Κατάλιπε ταῦτα· βαρύνει γὰρ καὶ μνημονευόμενα». Лѕч: «Ὁ γλυκάζων οἶνος οὐ βαρύνει τὴν κεφαλήν». At: «Βαρύνει ἡ πλάστιγξ ἐπὶ θάτερα». Плd: «Βαρύνων τοὺς δικαστὰς». Ksn: (ші nas: saŭ miж:) «Ἔγχεσι βαρυνόμενοι». Tкр: «Τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος». Пл: «Βαρυνομένη τὴν γαστέρα». Лѕч: (ші fir:) «Τοῖς πραττομένοις βαρυνόμενοι». Ksn: (ші кѕ ак:) «Βαρύνεσθαι τὴν ὀλιγαρχίαν». Пл: 2) (грam:)=Βαρυτονῶ. [βαρύς].

Βαρύνωτος (ὁ, ἡ), noet: греŭ înкъркatŭ пе sпinape. [βαρὺς, νῶτος].

Βαρυοδμία (ἡ), греŭ miposŭ. [din

Βαρύοδμος (ὁ, ἡ), în локŭ de βαρύοσμος. [βαρὺς, ὀδμή].

Βαρύοζος (ὁ, ἡ),=Βαρύοσμος. [βαρὺς, ὄζω].

Βαρυόπης, ου (ὁ), noet:=Βαρύφωνος, [βαρὺς, ὄψ].

Βαρυόργητος (ὁ, ἡ), noet: = Βαρύμηνις. [βαρὺς, ὀργή].

Βαρύοσμος (ὁ, ἡ), греŭ mipositopŭ. [βαρὺς, ὀσμή].

Βαρυπαθέω -ῶ віit: -ήσω, греŭ пътimeskŭ, saŭ sѕfepŭ. [βαρὺς, πάθος].

Βαρυπάλαμος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ грea палmъ, ad: каре tape 'шĭ a pesвѕnat. «Βαρυπάλαμος χόλος». Пind: [βαρὺς, παλάμη].

Βαρυπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: греŭ, aneвoe de îndѕплекat. [βαρὺς, πειθώ].

Βαρυπένθεια (ἡ), грea (mape) жале. [din

Βερυπενθὴς, έος [βαρὺς, πένθος], ші

Βαρυπένθητος (ὁ, ἡ), noet: греŭ жълitopŭ, saŭ жълitŭ; 2) вреdnікŭ (saŭ прічінвitopŭ) de mape жале. [βαρὺς, πενθέω].

Βαρυπενθία (ἡ), noet: în локŭ de βαρυπένθεια.

Βαρυπεσὴς, ші τὴς, έος, (ὁ, ἡ), noet: греŭ къzѕtŭ din (saŭ neste) чева. [βαρὺς, πέσω].

Βαρυπήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: пътimaшŭ, saŭ прічінвitopŭ de грea, mape вътъmape. [βαρύς, πῆμα].

Βαρυπνείω, чiteшte, Βαρὺ πνείω, sѕfлѕ греŭ, tape, iѕte.

Βαρύπνοος (ὁ, ἡ), noet: = Βαρυαὴς. [βαρὺς, πνοή].

Βαρύπονος (ὁ, ἡ), noet: înгреѕiatŭ de osteneaлъ, saŭ de dѕpepe. [βαρὺς, πόνος].

Βαρύποτμος (ὁ, ἡ), noet: = Βαρυδαίμων, nenopoчitŭ. [βαρὺς, πότμος].

Βαρύπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: греŭ de пічоape (каре aneвoe se mішкъ); saŭ каре înгреѕiazъ пічоареле челвĭ че'л поартъ. [βαρὺς, ποῦς].

Βαρυπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), лѕкsosŭ, mъpeцŭ. [βαρὺς, πρέπει].

Βαρὺς, εῖα, ὺ, греŭ, aneвoe de mішкat, de apdікat; (прin înтind:) tape (fis: ші mop:); (fir:) ажѕnsŭ, statopnікŭ, греŭ, pesпектaвілŭ; (ші în ръŭ) sѕпъpъtopŭ, грeцosŭ, îndъpъtnікŭ, nesѕfepitŭ; грozaвŭ, selвatікŭ. «Βαρὺν ὑπό τε καμάτου καὶ τραυμάτων». Пл: (ші fir:) «Βαρὺν ἄνδρα». Nік: «Δεισάντων φθόγγον βαρύν». Od: 1: «Τόνος βαρύς». Гpmt: ші Mѕs: "Ἡ βαρεῖα (se înц: προσῳδία)„. 2) греŭ de mistѕit. «Οἱ κέφαλοι βαρεῖς». Apst: [βάρος].

Βαρυσίδηρος (ὁ, ἡ), noet: греŭ de mѕлtŭ fepŭ. «Ῥομφαία—». Пл: ші Manas: [βαρὺς, σίδηρος].

Βαρυσκίπων, ονος (ὁ, ἡ), noet: пѕpтъtopŭ de греŭ чiomarŭ, saŭ вastonŭ. [βαρὺς, σκίπων].

Βαρυσμάραγος (ὁ, ἡ), noet: fъкъtopŭ de mape sгomotŭ. [βαρὺς, σμάραγος].

Βαρυσταθμέω -ῶ, віit: -ήσω, tparŭ греŭ ла кîntapŭ. [din

Βαρύσταθμος (ὁ, ἡ), чел че tpaцe греŭ ла кîntapŭ. [βαρὺς, σταθμός].

Βαρυστένακτος (ὁ, ἡ), = Βαρύστονος. [din

Βαρυστενάχω, віit: -άξω, sѕsпinŭ, oftezŭ греŭ. [βαρὺς, στένω].

Βαρύστομος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ гѕръ грea (tъioasъ, saŭ atъкътoape). «Βουπλὴξ —». [βαρὺς, στόμα].

Βαρύστονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -στόνως, греŭ (din adînкŭ) sѕsпinъtopŭ. «Ὑποκριτὴς—». Dm: 2) вреdnікŭ, saŭ прічінвitopŭ de греле sѕsпinѕpĭ. «Λίθος (τάφου) —». Епгр: [βαρὺς, στόνος].

Βαρυσύμφορος (ὁ, ἡ), чел че a пъцit грea nenopoчipe, foapte tікълosŭ. [βαρὺς, συμφορά].

Βαρυσφάραγος (ὁ, ἡ), noet:=Βαρυσμάραγος

Βαρύσφυρος (ὁ, ἡ), чел кȣ греле глezne. [βαρὺς, σφυρόν].

Βαρύσωμος (ὁ, ἡ), греȣ ла tрȣпȣ, гроsȣ, tрȣпешȣ. [βαρὺς, σῶμα].

Βαρυτάλαντος (ὁ, ἡ), = Βαρύσταθμος. [βαρὺς, τάλαντον].

Βαρυταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: прічіnȣitорȣ de грea (mape) fрікъ. [βαρὺς, τάρβος].

Βαρύτης (ἡ), греȣtatate; (fir:) sȣпъраре, чіȣdъцie, îndъръtnічie, прostie, ші чл: [βαρύς].

Βαρυτιμέω -ῶ, віit: -ήσω, îngреȣiezȣ прецȣл вре ȣnȣї лȣкрȣ(вînzȣ foapte sкȣmп). [din

Βαρύτιμος (ὁ, ἡ), de mape прецȣ, foapte sкȣmȣ. «Μὴ βαρύτιμον εἶναι περὶ τὴν διάπρασιν». Елd: [βαρὺς, τιμή].

Βαρύτλητος (ὁ, ἡ), поet: [βαρὺς, τλῆμι] греȣ sȣfepitȣ.

Βαρυτονέω -ῶ, віit: -ήσω, акчentezȣ, saȣ пронȣnцȣ ка вapitonȣ. [din

Βαρύτονος (ὁ, ἡ), (грam:) акчentatȣ кȣ tonȣ греȣ (βαρεῖα), saȣ (desпре вервȣ nȣmaї) ла пенȣлtimъ. «Ρῆμα βαρύτονον». вервȣ вapitonȣ. 2) (ptp:) пронȣnцatȣ, postitȣ кȣ emfasȣ. 3) tape înкорdatȣ, întinsȣ, нервоsȣ. 4) поet: = Βαρύφωνος. [βαρὺς, τόνος].

Βαρυφθέγκτης, ου (ὁ), ші

Βαρύφθογγος (ὁ, ἡ), поet: = Βαρύφωνος. [βαρὺς, φθέγγομαι].

Βαρύφλοισβος (ὁ, ἡ), поet: прічіnȣitорȣ de греȣ, tape sromotȣ (maї кȣ seamъ în mішкаре de апе). «Κῦμα—». Епгр: [βαρὺς, φλοῖσβος].

Βαρύφορτος (ὁ, ἡ), поet: греȣ înповъpatȣ. [βαρὺς, φόρτος].

Βαρυφρονέω -ῶ віit: -ήσω, = Βαρυθυμέω. [ші

Βαρυφροσύνη (ἡ), =Βαρυθυμία. [din

Βαρύφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = Βαρύθυμος. [βαρύς, φρήν].

Βαρυφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ греȣ, гроsȣ ла глasȣ. [ші

Βαρυφωνία (ἡ), греȣtate, гроsime de глasȣ. [din

Βαρύφωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ греȣ, гроsȣ, mape глasȣ. [βαρὺς, φωνή].

Βαρύχειλος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ греле, (adікъ) гроase бȣze. «Αἰθίοψ — ». Епгр: [βαρὺς, χεῖλος].

Βαρύχορδος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ коарde греȣ-sȣnъtoape. [βαρύς, χορδή].

Βαρύψυχος (ὁ, ἡ), поet: tрîndaвȣ. (вezї ші βαρυκάρδιος). [βαρὺς, ψυχή].

Βαρυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βαρύοσμος. [βαρὺς, ὄζω].

Βαρυώδυνος (ὁ, ἡ), поet: adȣкъtорȣ de греле dȣрерї. [βαρὺς, ὀδύνη].

Βαρυωπέω -ῶ, віit: -ήσω, (Sкр:) = Ἀμβλυωπέω, sîntȣ греȣ ла възȣ. [βαρὺς, ὤψ].

Βὰς, βᾶσα, βάν, nex: 2 de партч: ал лȣї βαίνω.

Βασαναστραγάλα (ἡ), (кom: епit: ал dȣрерії de пічоаре) кіnȣitoape de аршіче, saȣ de înкеietȣрї. [βάσανος, ἀστράγαλος].

Βασανηδὸν, adв: în кіпȣ de черкаре. 2) прin mȣnчї, saȣ пedeпse. [ші

Βασανίζω, віit: -ίσω, черкȣ (прінч: аȣрȣл) прin mexenгіȣ; (în цen:) черкȣ, черчеtezȣ кȣ sкȣmпъtate adeвърȣл. «Κατ' ἔπος βασανιεῖν αὐτοῦ τὰς τραγῳδίας». Apstf: «Βασανίζειν ταῖς ἐμπειρίαις ἕκαστα». Плt: (ші пas:) «Τὸ ψευδὲς κάλλος ὑπὸ τῶν δακρύων βασανίζεται». Ksn: «Βεβασανισμένος εἰς δικαιοσύνην». Плt: «Ἀκριβὴς καὶ βεβασανισμένη ἔρευνα». Xps: 2) пȣіȣ пе чіnева ла mȣnчї, îл mȣnчеsкȣ, ка sъ мъртȣріseaskъ adȣвърȣл; (în цen:) sȣпърȣ, stpimtopezȣ. «Βασάνιζε καὶ στρέβλου τὸν ἀλάστορα». Пл: (вezї ші Apstf: Batp. 618); (ші пas:) «Παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος». Sкр: [βάσανος]. [de ȣnde

Βασανισμὸς (ὁ), черчеtape, черкаре; mȣnчіре. [ші

Βασανιστὴρ (ὁ), = Βασανιστής. [ші

Βασανιστήριος, α, ον, кȣвenitȣ, saȣ коntрівȣitорȣ ла черкаре, ші черчеtape. || (sȣвst:) Βασανιστήριον (τὸ), (în цen:) міжлокȣ, кіпȣ de черчеtape; (iap прінч:) локȣл ші instрȣmîntȣл mȣnчелор. [ші

Βασανιστὴς, οῦ (ὁ), черкъtорȣ; черчеtъtорȣ; mȣnчіtорȣ; жȣdікъtорȣ de пірїцї. «Τὸν βασανιστὴν Μνησικλέα». Dm: [de ȣnde

Βασανιστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, disпȣsȣ, saȣ îndemînatікȣ ла черкаре, черчеtape, saȣ mȣnчіре. [ші

Βασανίστρια (ἡ), fem: ал лȣї βασανιστής.

Βάσανος (ἡ), (se înцел: λίθος) піatръ, кȣ каре se чеаркъ аȣрȣл(mexenгіȣ). 2) (fir:) черчеtape; черкаре; doвadъ; domipipe. 3) (maї de mȣлte орї îm:) прin mȣnчї жȣdікъtopeaskъ sкȣmпъ deskопеpіpe a adeвърȣлȣї; (în цen:) пedeапsъ, mȣnкъ.

Βασεῦμαι, Dop: în локȣ de βήσομαι, віit: ал лȣї βαίνω.

Βασιλεία (ἡ), îmпъръціре, îmпъръteaskъ stъпînіре. 2) цinȣtȣл ȣneї îmпъръцїї.

3) dъinipea stъпînipiї fie-кървіа împъratъ. [βασιλεύω].

Βασίλεια (ἡ), poet: fem: ал лвї βασιλεὺς, împъrъteasъ, = Βασιλὶς, -ισσα.

Βασίλεια (τὰ), îm: ал лвї βασίλειον.

Βασιλειάω -ῶ, biit: -άσω, dopeskъ a împъrъţi. [βασιλεία].

Βασιλείδιον (τὸ, dim: ал лвї βασιλεύς.

Βασίλειος (ὁ, ἡ), împъrъteskъ. || (svbst:) βασίλειον (τὸ), (se înţ: δῶμα) kasъ de împъratъ, palatъ (maї kъ seamъ ла îm:), «Νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς». At: 2) îşipъrъteaskъ koroanъ. 3) împъrъteaskъ kotoarъ. 4) (îm:) serbъtoarea împъratълвї. [dtn

Βασιλεὺς, έως (ὁ), împъratъ; (în ţen:) omъ bogatъ (slъvitъ, însemnatъ. bezї şi Ἄναξ). || (kъ deosebire) βασιλεὺς ὁ μέγας, saъ ὁ βασιλεὺς se zîcea împъratъл Persilor. || (în Atena) чел de ал doilea din чеї noъ archonţї (ἄρχοντες), kare kîrmъia maї kъ seamъ челе reliţioase. [βάσις, λεώς].

Βασιλεύτατος, η, ον, svprл:, foarte, şi

Βασιλεύτερος, α, ον, kompr: ал лвї βασιλεὺς, maї bredпikъ de a împъrъţi.

Βασιλευτὸς, ὴ, ὸν, гъvernatъ (saъ de гъvernat) împъrъteşte. [şi

Βασιλεύτωρ, ορος (ὁ) poet: în lokъ de βασιλεύς. [din

Βασιλεύω, biit: -εύσω, (kъ ţen: saъ dat: kъ pren: şi poet: kъ dat: el: de pren:) împъrъţeskъ, sîntъ împъratъ; (în ţen:) sîntъ întîiъ, kovîrşeskъ; sîntъ în fericirea, în floarea mea, tріътfezъ; (în însemn: nas:) mъ гъvernezъ de împъraţї. «Πόλις βασιλεύουσα». Lks: «Χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε». Skr: 2) (skr: şi maї noъ) fakъ (pîndъieskъ) împъratъ. [βασιλεύς].

Βασιλητὴ (ἡ), Ion: în lokъ de βασιλεία.

Βασιλήϊος, η, ον, Ion: în lokъ ae βασίλειος.

Βασιλητὶς, ίδος (ἡ), Ion: în lokъ de βασιλική. «Ἀρχὴ («Τιμή) —». Om: Es: şi Evr: || (svbst:) în lokъ de βασιλὶς, împъrъteasъ.

Βασιλίζω, biit: -ίσω, sîntъ naptizanъ al împъratълвї. 2) mъ portъ, trъieskъ împъrъteşte, ka împъratъ. [şi

Βασιλικὸς, ὴ, ὸν, împъrъteskъ; (fir:) alesъ, întîiъ în felъл sъъ. || (svbst:) Βασιλικοὶ, oamenї împъrъteştї, kъptezanї. «Βασιλικὴ (se înţ: στοά)„ o strълъчitъ пъвлікъ клъditъrъ (prinч: ne doъ pîndъrї de stîlпї), че dъvea ла palateле împъrъteştї; (snъ asemenea edifiчiъ aveaъ şi Pomanii nъmîtъ. «Basilica», în kare se adunъ пъвлікъл pentrъ kъstarea treвілor sale, dъпe kare şi mareле Konstantinъ a клъdit în Konstantinopolъ kreştinеşteле Bisericе, nъmite Βασιλικαὶ, de snde se şi traţe aveastъ nъmire de Bisericъ în Pominеşte). «Βασιλικὸν (se înţ: δῶμα, ταμεῖον, τέλος) palatъ, bistiepic, şi (prin întind:) daжdie. 2) snъ felъ de alifie, saъ plastrъ. 3) (maї noъ) o plantъ, въsвіokъ. [βασιλεύς]. [de snde

Βασιλικῶς, adv: împъrъteşte.

Βασιλίνδα, adv: (se înţ: παίζειν) snъ felъ de жokъrie a kopiilor (din kare snъл se face kъ sorţї împъratъ, şi porъnчeşte челор-л-алţї). [şi

Βασίλινна (ἡ), poet: (prea rar) în lokъ de βασίλισσα. [şi

Βασιλὶς, ίδος (ἡ),=Βασίλισσα, saъ (adiekt:) în lokъ de βασιλική. [şi

Βασιλίσκος (ὁ), dim: ал лвї βασιλεύς. 2) snъ felъ de mikъ pasъre. 3) snъ felъ de шарпе, saъ şopîrlъ вeninoasъ, basiliskъ. 4) snъ felъ de пеşte de mare. 5) o stea în inima (zodii) Левлвї. [şi

Βασίλισσα (ἡ), împъrъteasъ. [βασιλεύς].

Βάσιμος (ὁ, ἡ), (τόπος, lokъ) de кълkat, şi stat пе dînsъл sirъp, saъ de snблat; (fir:) statopnikъ. [din

Βάσις [βαίνω], εως (ἡ), = Βάδισις, snблетъ. «Κυνὸς εὔρινος βάσις». Sof: 2) =Ποῦς, picorъ, talpъ. «Πηρωθέντα τὰς βασεις». Apld: 3) кълkътъръ, snрmъ; temelie, basъ. (prop: şi fir:). «Πυραμίδος (Ἀνδριάντος, şi чл:) —». «Κέντρου —». Mtm: чел maї din miжlokъ semnъ ал черkълвї. 4) (Mвs:) basъ, taktъ (пе kare ape a se kînta kîntikъл). «Βάσιν ἐνδούς τινα ῥυθμοῦ». Lopц: 5) (Metr:) pitmikъ terminaţie a пърţilor versълвї; şi felъл metrълвї, че dominъ într' o poemъ. sn: e: Ionikъ, Iambikъ, şi чл:

Βασκαίνω [βάσκω, saъ φάος, καίνω], biit: -ανῶ, (nex: ἐβάσκηνα, şi pas: ἐβασκάνθην) (kъ ak: saъ dat:) deokiъ. 2) nismъieskъ; (prin snm:) xъleskъ, zaвistъieskъ minчinos. [de snde

Βασκανητικὸς, ὴ, ὸν, aплекatъ ла deokiъ; nismaшъ. iъвitorъ de xъlire, saъ zaвistъire.

Βασκανία (ἡ), deokiъ, saъ deokiape; nismъ, zaвistie. [şi

Βασκάνιον (τὸ), = Προβασκάνιον, prepъzitorъ (svnъ) de deokiъ. [din

Βάσκανος (ὁ, ἡ), deokitorъ; nismaшъ;

zaвistiosȣ̆; nepeкȣnoskъtopȣ̆; amъцitopȣ̆. [ші

Βασκαντικὸς, ἡ, ὸν, = Βασκανητικός; ші каре este în рапоptȣ̆ кȣ deoкiȣл. [βασκαίνω].

Βασκάνως, adв: în кiпȣ̆ de deoкiȣ̆, saȣ̆ de deoкiat; кȣ пismъ, zaвistie, ші чл: [βάσκανος].

Βασκὰς (ἡ), каȣtъ φασκάς.

Βάσκε, поet: în локȣ̆ de βαῖνε, порȣпч:, ші

Βάσκον, поet: în локȣ̆ de ἔβαινον, прел: ал лȣї βαίνω.

Βασκοσύνη, поet: în локȣ̆ de βασκανία.

Βάσκω, (грam:) în локȣ̆ de βάζω, saȣ̆ βαίνω.

Βασμὸς (ὁ), Ion: în локȣ̆ de βαθμός.

Βάσσα, ας (ἁ). Dop: în локȣ̆ de βῆσσα.

Βασσάρα, ας (ἡ), [Трач:] (прiпч:) вȣлпе. 2) пiеле de вȣлпе. 3) хаїnъ de Бакante (поate de пiеле de вȣлпе). 4) поet: =Βάκχη, кȣрвъ. [de ȣnde

Βασσάρειος, α, ον, поet: = Βασσαρικός. [ші

Βασσαρεὺς, έως (ὁ), поet: епit: Бакȣ. [ші

Βασσαρέω -ῶ вiit: -ήσω, поet: = Βακχεύω. [ші

Βασσαρικὸς, ἡ, όν,='Αλωπέκειος, ші Βακχικὸς; (iap fir:) кȣрварȣ̆. [ші

Βασσάριον (τὸ), ші

Βασσαρὶς, ίδος (ἡ), dim: лл лȣї Βασσάρα. [ші

Βάσσαρος (ὁ), = Βασσαρεύς. 2) (ἡ), = Βασσάρα, вȣлпе.

Βάσσων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ̆ de βαθίων, компр: ал лȣї βαθύς.

Βασταγὴ (ἡ), în локȣ̆ de

Βάσταγμα (τὸ), поваръ, sapчinъ. [din

Βαστάζω, вiit: -άσω, ші Dop: -άξω, (de ȣnde пas: tp: de кȣ: βεβάσταγμαι, nex: ἐβαστάχθην, ші чл:) apdiкȣ̆, поptȣ̆ asȣпръ 'mi (вре о поваръ). «Πρῶτος ὥς με βαστάσῃ». Sof: 2) iaȣ̆, apdiкȣ̆ din локȣ̆, tpansпoptȣ̆; (прin întind:) fȣрȣ̆. «Ὡς μή τι αὐτοῦ βασταχθείη τῶν ἀποκειμένων». Лpt: «Ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζε». Sкр: 3) поet: (pap:) înaлцȣ̆, мъpeskȣ̆. «Λουτρὰ νυμφᾶν βαστάζεις». Пind: 4) апȣкȣ̆, цiȣ̆· «Χέρα βαστάσας χερί». Esхл: 5) черкȣ̆ греȣtatea вре ȣnȣї лȣкрȣ кȣ mîna; (în цеn:) кîntъpeskȣ̆; черчetezȣ̆. «Ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἱρήσομαι». Eȣп: «Πάντ' ἐξήτασε, πάντα δ' ἐβάστασε φρενί». Apstf: (ші пas:) «Βαστάζονται δὲ οἱ ἀναγνωστικοί». Apst: [βάσταξ]. [de ȣnde

Βαστακτὴς, οῦ (ὁ), (în цеn:) кърътopȣ̆, пȣртътopȣ̆ de поверї (хamaлȣ̆). 2) op че цine asȣпръшї чева (stîлпȣ̆, ші чл:). [de ȣnde

Βαστακτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiinчosȣ̆, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ a пȣрta,a къра поверї. [de ȣnde

Βασταστικῶς, adв: кȣ apdiкata, кȣ гръma a.

Βαστακτὸς, ἡ, ὸν, apdiкatȣ̆, saȣ̆ de apdiк t, de къpat. [βαστάζομαι].

Βάσταξ, ακος (ὁ), (пеолоц:) în локȣ̆ de βαστακτής. «Εἰονεὶ δὲ βάσταξ τῆς κεφαλῆς ὑπάρχει ὁ τράχηλος». Tfл: 2) цеапънȣ̆; (fir:) богатȣ̆, повiлȣ̆. ші чл:

Βαταλίζομαι, вiit: -ίσομαι, вiецȣieskȣ̆ desfpînat, ші afemeiat. [din

Βάταλος (ὁ), desfpînatȣ̆, afemeiatȣ̆ [Βάταλος, n: пр: ȣnȣ̆ Efeseanȣ̆ mȣsiкȣ̆].

Βατάνη (ἡ), ші (dim:)

Βατάνιον (τὸ), [Sічел: saȣ̆ maї mȣлtApaв:) талерȣ̆, блidȣ̆.

Βᾶτε, Dop: în локȣ̆ de βῆτε, 2: îm: пeps: a nex: 2: de порȣпч: ал лȣї βαίνω.

Βατεύω, вiit: -εύσω, ші поet:

Βατέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Βαίνω, калкȣ̆, înкaлiкȣ̆, гoneskȣ̆ (desпре îmпреȣnapea вiteлор). [βάτης].

Βατέω -ῶ, вiit: -ήσω (Беot:) în локȣ̆ de πατέω -ῶ.

Βάτην, Еол: în локȣ̆ de ἐβήτην, 3: înd: пeps: a nex: 2: ал лȣї βαίνω.

Βατὴρ (ὁ), ȣтвлътopȣ̆. 2) локȣл, пе каре калкъ, ȣтвлъ чiнева. (de ȣnde 3) =Βηλὸς, прагȣ̆. 4) = Βαλβίς (проп: ші fir:) 5) поet: (pap) = Βακτηρία. 6) = 'Αναβολεύς (2). [βαίνω]. [de ȣnde

Βατήριος (ὁ, ἡ), îndemînatiкȣ̆ ла кълкаре, saȣ̆ înкълiкаре (desпре îппреȣnapea вiteлор). «Λέχος βατήριον». Fчлd: (пeрifp:) înпреȣnape de вite. [ші

Βατηρὶς, ίδος (ἡ), поet: înлesnitoape sпре sȣipe. «Κλίμαξ—». Eпгр:

Βάτης, ου (ὁ), гoniтopȣ̆ (taȣpȣ̆, ші чл:). [βαίνω].

Βατία (ἡ), поet: în локȣ̆ de βάτος.

Βατιάκη (ἡ), ші (dim:)

Βατιάκιον (τὸ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пахарȣ̆.

Βατιδοσκόπος (ὁ), (кom:) прiвiтopȣ̆ кȣ поftъ ла пешteле, saȣ̆ пasъpea, nȣmite βατίς; (прin ȣpm:) лакomȣ̆, mînкъчosȣ̆. [βατὶς, σκοπός].

Βάτινος, η, ον, de мъръчine. || (sȣбst:) βάτινον (τὸ), =Βάτον, smeȣpъ, mȣpъ, ші чл: [βάτος].

Βάτιον (τὸ), dim: ал лȣї βατὶς, ші βάτος. || (a лȣї Apstf: tpeбȣie a se sкpi) βάττιον,

*

= (saŭ грешit în локŭ de) Φάττιον. 2) = Βατιάκιον.

Βατὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї βάτος, ъnŭ felŭ de пеште. 2) ъnŭ felŭ de пasъpe mikъ (bezї ἀκανθίς).

Βατοδρόπος (ὁ, ἡ), поет: кълегъtорŭ de mъpe, saŭ smeъpъ, ші чл: . [βάτον, δρέπω].

Βατόεις, εσσα, εν, поет: în локŭ de βάτινος, saŭ βατώδης. [din

Βάτον (τὸ), podъл pъгълъї, mъpъ, smeъpъ, порътвъ, ші чл

Βάτος (ἡ), pъгŭ, saŭ mъpъчine. || «Ἰδαία—». Dskp: smeъpъл. 2) ъnŭ felŭ de пеште латŭ ші гimпosŭ. (bezї σέλαχος).

Βάτος (ὁ), [Евр:] ъnŭ felŭ de mъsъpъ înкъпъtoape de tpeї amfopї. (bezї ἀμφορεύς).

Βατός [βαίνω], ἡ, ὸν, de ъmблat, de tpeкъt, de кълкat, de sъit (пе dînsъл).

Βατράχειος (ὁ, ἡ), брошteskŭ. || (sъбst:) «Βατράχειον (къ saŭ fъpъ) χρῶμα». въпsea вepde-галбенъ, къ каре îшї ъnцeaŭ feцеле maї 'nainte de a se afла машчеле. (bezї ші βατράχιον). [ші

Βατραχίζω, biit:- ίσω, înnotŭ брошteште. [ші

Βατράχιον (τὸ), dim: ал лъї βάτραχος, вроskъцъ. 2) ъnŭ felŭ de плantъ (къ flopї галбене), din каре se fъчea въпseaoa nъmitъ βατράχειον χρῶμα. [ші

Βατραχὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї βάτραχος. 2) хаїnъ вepde înкisъ (ка faцa вроaштеї). [ші

Βατραχίτης, ου (ὁ), (se înц: λίθος) o пiatpъ прецioasъ вepdъnкъ. [βάτραχος].

Βατραχομυομαχία (ἡ), въtълie de вроaште ші шоарічї, Batpaxomiomaxie (o поемъ a лъї Omepŭ). [βάτραχος, μῦς, μάχη].

Βάτραχος (ὁ), [βοῶ, τραχύς] вроaskъ (animaлŭ amfiвiŭ). 2) ъnŭ felŭ de пеште de mape. 3) къвънъtъpa de desъвt a копiteї калълъї (bezї ші χελιδών). 4) o пatimъ (ъmflъtъpъ) sъвt pъdъчina лimбеї. 5) (fir:) omŭ mikŭ, saŭ de nimikŭ.

Βατταρίζω, [Βάττος, n:пр: de ъnŭ îmпъpatŭ ал Чipeneniлop гînгавŭ, saŭ de ъnŭ pъŭ поetŭ, че des se peпeta în imneле sале] гînгъвeskŭ, saŭ mъpmъieskŭ; (прin întind:) въpfeskŭ, прisoseskŭ în ворбе.(bezї ші βακίζω, ші δατισμός). [de ъnde

Βατταρισμὸς, (ὁ), гînгъвipe, mъpmъipe (ворбipe neaptiколатъ); въpfipe, ворбipe de прisosŭ. [ші

Βατταριστὴς, οῦ (ὁ),гънгъвitopŭ; въpfitopŭ.

Βαττολογέω -ῶ, (bezї βατταρίζω) biit: -ήσω, ворбeskŭ neaptiкълat ші гînгав (peпetînd siлaбeле, saŭ ші ziчepiле); (de ъnde) ворбeskŭ mълte ші de прisosŭ, въpfeskŭ. «Μὴ βαττολογεῖτε ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν». Mat; [ші

Βαττολογία (ἡ), ші Βαττολόγημα (τὸ), = Βατταρισμός. [din

Βαττολόγος (ὁ, ἡ), = Βατταριστής. [Βάττος, λόγος].

Βατύλη (ἡ), (γυνή) femee пpea skъpтъ, пitikъ. [βαιός].

Βατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de felъл pъгълъї, de soiъл mъpъчinелъї. 2) mъpъчinosŭ. [βάτος].

Βαυβαλίζω, biit: -ίσω, (kom:) adopmŭ (пе копiлŭ) къ кîntiче. [din

Βαυβάω biit: -ήσω, (kom:) adopmŭ, dopmŭ. [din

Βαυβὼ (ἡ), doїka, хpъnitoapea Чepeseї; (de ъnde ші pom:) бaбъ.

Βαύζω [imit:], biit; -ύξω = Ὑλακτῶ, лatpъ (проп: ші fir:).

Βαυκαλάω -ῶ, biit: -ήσω = Βαυβαλίζω. [βαύκαλος]. [de ъnde

Βαυκάλημα (τὸ), кîntiкъл, nani nani, sпpe adopmipea копiiлor.

Βαυκάλιον (τὸ), ші

Βαύκαλὶς, ίδος, saŭ εως (ἡ), basŭ stpimtŭ ла гъpъ, каpafъ, saŭ клondipŭ, че se întpeбъinцa maї къ seamъ sпpe a pъчi (пentpъ desmiepdape) бъъtъpъ. «Εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας». Епгр: [din

Βαύκαλος (ὁ), = [Βαυκός].

Βαυκανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, = Βυκανίζω, saŭ (грешit) în локŭ de βαυκαλάομαι. [din

Βαυκάνη (ἡ), = Βυκάνη. [ші

Βαυκίδες (αἱ), ъnŭ felŭ de femeieштї înкълцъminte. [ші

Βαυκίζομαι, biit: -ίσομαι =Θρύπτομαι, mъ înfpînгŭ, mъ nъzъpeskŭ. [βαυκός]. [de ъnde

Βαύκημα (τὸ), ші

Βαυκισμὸς (ὁ), înfpînгъtъpъ (ла ъmблetŭ, ші чл:); ші ъnŭ felŭ de danцŭ, ші кîntiкŭ къ mълte îndoitъpї.

Βαυκοπανοῦργος (ὁ, ἡ), (kom:) ші în челе maї miчї віклеanŭ, прostŭ -віклеanŭ. [βαυκὸς, πανοῦργος].

Βαυκὸς, ἡ, ὸν = Ἁβρὸς, moлiчosŭ; desmiepdatŭ; nъzъposŭ.

Βαύνη (ἡ), ші

Βαῦνος (ὁ), [ἄυω] batpъ, копtopŭ: toпitopie; пipostie.

Βαύσδω, Dop: în локŭ de βαύζω.

Βαφεῖον (τὸ), въпsitopie, (боianцipie). [ші
Βαφεὺς, έως (ὁ), въпsitopŭ (боianцiŭ). [din
Βαφὴ, (ἡ), =Βάψις, immoiape, afѕndape. «Ἐκαρτέρουν βαφῇ σίδηρος ὥς». Sof: 2) въпsipe. «Ζωγραφίαι παρειῶν. καὶ χειλέων βαφαί». Fлstp: 3) faцъ, колоape. «Ἄνθη ἀποβεβληκότα τὴν βαφήν». Лѕч: (fir:) «Βαφὴ ῥητορική. Пл: [βάπτω'. [de ѕnde
Βαφικὸς, ὴ, ὸν, релatiвŭ кѕ въпsitopѕл, saŭ кѕ въпsipea. «Βαφικὴ (se înц: τέχνη)». meштешѕгѕл въпsitopѕлѕї. [ші
Βάφιον (τὸ), =Ὀξύβαφον.
Βάψιμος (ὁ, ἡ), de въпsit. [din
Βάψις, εως (ἡ), moiape, afѕndape; въпsipe, ші чл: [βάπτω].
Βδάλλω, biit: -αλῶ, (nex: ἔβδηλα) sѕгŭ; mѕлгŭ. «Βουκόλον πολὺ βδάλλοντα». Пл: (ші пas:) «Βοῦς βδάλλεται ἀμφορέα. Apist: (ші miж:) "Ἠέ σύγε βδήλαιο γλάγος„. Nik: [de ѕnde
Βδάλσις, εως (ἡ), sѕцepe; mѕлцepe. [ші
Βδέλλα, ης, (ἡ), лiпitoape. 2) (pap) = Βδέλλιον. [de ѕnde
Βδελλίζω, biit: -ίσω, пѕiŭ лiпitopї. [ші
Βδέλλιον (τὸ), o плantъ de Арaвia; ші mipositopѕл komŭ, че se înкeaгъ din лiкѕidѕл чел dintp' însa.
Βδελλολάρυγξ, υγγος (ὁ), (kom:) чел кѕ гîtлeжŭ de лiпitoape, (adiкъ) лaкomŭ, пapasitŭ.
Βδέλυγμα (τὸ), лѕкрѕ de skîpвit. [βδελύσσομαι]. [ші
Βδελυγμία (ἡ), skîpвъ, гpeaцъ; ѕpъ, saŭ ѕpîчiѕne. 2) пѕtoape. [ші
Βδελυγμίας, ου (ὁ), =Βδελυκτός. [ші
Βδελυγμὸς (ὁ), =Βδέλυγμα. [ші
Βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, de skîpвit, ѕpîчosŭ. [βδελύσσομαι].
Βδελύκτροπος (ὁ, ἡ), poet: = Βδελυκτὸς, ші Βδελυρός, ѕpîчosŭ. [βδελύσσομαι, τρόπος].
Βδελυρεύομαι, biit: -εύσομαι, лѕкpezŭ, (mъ пoptŭ) în кiпŭ skîpвosŭ (кa ѕnŭ netpeвniкŭ, saŭ pъŭ-пъpъвitŭ). ші
Βδελυρία (ἡ), xapaкtepѕл, ші пѕptapea skîpвosѕлѕї, netpeвniчie, pea пъpъвipe. [din
Βδελυρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -υρῶς, =Βδελυκτός. [din
Βδελύσσομαι [βδέω], biit: -ύξομαι (проп: ші fir:) mъ skîpвeskŭ, ѕpъskŭ. [de ѕnde
Βδελυχρὸς, ὰ, ὸν, poet: în лoкŭ de βδελυρὸς.
Βδένυμαι, biit: βδέσομαι, = Βδέω.
Βδέσμα (τὸ), въшinъ; (în цen:) пѕtoape. [din
Βδέω, biit: βδέσω, -ομαι (nex: ἔβδεσα), бъsŭ (bezї ші τιλάω); (în цen:) пѕtŭ. (de ѕnde) «Σίλφη βδέουσα». Гaл: ѕnŭ feлŭ de insektъ, гîndaкŭ пѕtѕposŭ.
Βδόλος (ὁ), пѕtoape (пpiч: de въшinъ, saŭ de лѕmînape stînsъ). [din
Βδύλλω [βδέω], biit: -βδυλῶ, (пpinч:) mъ tpeчe (mъ înпѕцŭ) de fpiкъ; (în цen:) mъ temŭ.
Βέβαα, Ion: poet: în лoкŭ de βέβηκα, tpe: de кѕ: aл лѕї βαίνω.
Βεβαιόπιστος (ὁ, ἡ), sirѕpŭ în кpedinцъ; statopniкŭ ші кpedinчosŭ în кѕвîntѕл sъŭ. [βέβαιος, πιστός].
Βέβαιος [βέβαα], α saŭ (maї кop:) ος, ον, statopniкŭ, neклintitŭ; sirѕpŭ; вpedniкŭ de кpedinцъ; înкpedinцatŭ. «Τὸ βέβαιον». în лoкŭ de ἡ
Βεβαιότης (ἡ), statopniчie; sirѕpanцъ; înкpedinцape, neîndoiaлъ, ші чл:
Βεβαιότροπος (ὁ, ἡ), чел кѕ stъtopniкŭ xapaкtepŭ. [βέβαιος, τρόπος].
Βεβαιόω, -ῶ, biit: -ώσω, faкŭ чeвa (saŭ ziкŭ de) sirѕpŭ, asirѕpŭ, înкpedinцezŭ, întъpeskŭ, adeвepezŭ; statopniчeskŭ; [βέβαιος]. [de ѕnde
Βεβαίωμα (τὸ), = Βεβαίωσις, miжлoкŭ de înкpedinцape.
Βεβαίως, adв: кѕ înкpedinцape, fъpъ îndoiaлъ, sirѕp. [βέβαιος].
Βεβαίωσις, εως (ἡ), statopniчipe; înкpedinцape; asirѕpape; întъpipe, adeвepipe; «Βεβαιώσεως δίκη». Лeц: пpoчesŭ asѕпpa чeлѕї чe a вîndѕt лѕкpѕ de пpiгonipe. [ші
Βεβαιωτὴς, οῦ (ὁ), înкpedinцъtopŭ; asirѕpъtopŭ; întъpitopŭ, saŭ adeвepitopŭ. [βεβαιόω]. [de ѕnde
Βαιβαιωτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, foлositopŭ лa înкpedinцape, asirѕpape, ші чл:
Βέβακται, poet: 3: пeps: a пas: tp: de кѕ: aл лѕї βάζω.
Βεβακὼς, υῖα, ός, Dop: în лoкŭ de βεβηκώς, tpe: de кѕ: de пaptч:, ші
Βέβαμεν, βέβατε, βεβᾶσι, în лoкŭ de βεβήκαμεν, βεβήκατε, βεβήκασι, îm: de tpe: de кѕ: aл лѕї βαίνω.
Βεβαρηὼς, Ion: în лoкŭ de βαβαρηκὼς, tpe: de кѕ: aл пaptч: лѕї βαρύνω.
Βεβαὼς, ῶτος, poet: în лoкŭ de
Βεβηκὼς, tpe: de кѕ: aл пaptч: лѕї βαίνω.
Βέβηλος (ὁ, ἡ), [βαίνω, βηλός] (лoкŭ) ѕnde пoate чineвa intpa, saŭ кълкa (înпpotiвъ de ἄβατος, ἄδυτος); (fir:) (omŭ) sцѕpкatŭ, пînгъpitŭ. [de ѕnde

Βεβηλόω -ῶ, biit: -ώσω, sпвркъ, пînгъpeскъ (чева sfîntъ). [de вnde

Βεβήλωσις, εως (ἡ), пînгъpipe, sпвркape (de чеде sfinte).

Βεβιασμένως, adв: (de пaptч:) în silъ, гъpъ вое. [βιάζομαι].

Βεβιημένος, η, ον, Ion: în локъ de βεβιασμένος.

Βεβίωται, пas: tpe: de кв: ал лвї βιόω.

Βέβληαι, Ion: în локъ de βέβλησαι, 2: sinr: neps:, ші

Βεβλήαται, βεβλήατο, ші

Βεβολήαται, βεβολήατο, noet: Ion: în локъ de βέβληνται, ἐβέβληντο, 3: îm: neps: de tpe: de кв: ші neste sъвîp: пas: de xot:, ші

Βεβολημένος, η, ον, noet: în локъ de βεβλημένος, tpe: de кв: пas: de пaptiч: ал лвї βάλλω.

Βεβουλευμένως, adв: (de пaptч:) кв гîndipe, кв кinzвipe. 2) dinadins, прекъцetat. [βουλεύομαι].

Βεβραδὼν, όνος (ὁ), == Βαβραδών. [din

Βεβράζω, biit: -άξω, == Βαβράζω.

Βε(βεμ.)βρὰς, ἄδος (ἡ), вnъ гелъ de пeшte mikъ, sapdелъ. (bezї ші μεμβράς).

Βε(βεμ.)βραφύη, ης (ἡ), вnъ гелъ de mînкape гъкътъ din пештії [βεβρὰς, ші ἀφύη].

Βεβρώθοις, noet: în локъ de βεβρώκοις, tpe: de кв: ал поſl: [ші

Βεβρὼς, ῶσα, ὼς, At: în локъ de βεβρωκὼς, tpe: de кв: ал пaptч: [ші

Βεβρώσεται, (neste пъцin) biit: ал лвї βιβρώσκω.

Βεβυσμένος, η, ον, пas: tpe: de кв: ал пaptч: лвї βύω.

Βεβωμένος, η, ον, Ion: în локъ de βεβοημένος.

Βεβὼς, ῶσα, ὼς, At: în локъ de βεβηκὼς, tpe: de кв: de пaptч: ал лвї βαίνω.

Βέῃ, în локъ de βῇ, 3: sinr: neps: a nex: 2: de sвп: ал лвї βαίνω, saъ βέομαι.

Βέθρον (τὸ), (прin sinкопъ) în локъ de βέρεθρον.

Βειγέω -ῶ, ші чл: (pap) în локъ de βινέω.

Βείομαι, noet: în локъ de βήσομαι, saъ βιώσομαι, biit: ал лвї βαίνω, saъ βιόω.

Βείω, Ion: în локъ de βῶ, 1: sinr: neps: a nex: 2: de sвп: ал лвї βαίνω.

Βεκκεσέληνος (ὁ, ἡ), (kom:) foapte векіъ, трекътъ de бътрînъ, кîтъ [βέκκος, ші σελήνη. bezї zічep:]

Βέκκος, ші

Βέκος (τὸ), (Fpir: saъ Чinp:) пîîne.

Βελεμνίτης, ου (ὁ), вnъ гелъ de пiatpъ în formъ de sъцeatъ. [din

Βέλεμνον (τὸ), noet: ==βέλος.

Βέλενος(ννος), ου (ὁ), (вnъ гелъ de пeшte ка sъцeata, пoate == Βλένος. [βέλος].

Βελεσσιχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: iввitopъ de sъцeцї, (adikъ) de pesвoiъ, saъ de вînътoape. [βέλος, χαίρω].

Βελίτης, ου, (ὁ), (κάλαμος) tpestie ввпъ de sъцeatъ. [βέλος].

Βελοθήκη (ἡ) == Φαρέτρα. [βέλος, θήκη].

Βελομαντία (ἡ), вnъ гелъ de гічitopie прin sъцeцї. [βέλος, μάντις].

Βελόνη (ἡ), вîрſв, askвцitвл sъцeцiї, ші чл: 2)=Ῥαφίς, акъ. 3) вnъ гелъ de пeшte (кв вotвл askвцitъ ка sъцeata). [βέλος].

Βελονὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї βελόνη, акшоръ.

Βελονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în forma аквлвї. [βελόνη, εἶδος].

Βελονοποικίλτης, ου (ὁ), nestpiцъторъ de чева прin квъътврї кв аквл. [βελόνη, ποικίλλω].

Βελονοπώλης, ου (ὁ), ші Βελονοπῶλις, ιδος (ἡ), вînzъторъ, -toape de аче. [βελόνη, πώλης].

Βελοποιία (ἡ), гачepe de sъцete. [din

Βελοποιὸς, (ὁ, ἡ), гъкъторъ de sъцete. [βέλος, ποιός].

Βέλος [βάλλω], εος, ους (τὸ), (în цen:) op че артъ asвîрлітъ de denapte; (dap maї кв seamъ) sъцeatъ. «Ἔγχος ἔχθιστον βελῶν». Sof: «Βέλος χεραυνοῦ». Sof: «Ἔξω («Ἐντὸς) βέλους. Diod: 2) лoвitвръ, рънitвръ, panъ; (прin întid:) dвpepe iвte, sъцetътвръ. «Ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα». Il: Λ.

Βελοστασία (ἡ), локвл, вnde se aшeazъ maшina пвmitъ...

Βελόστασις, εως (ἡ), maшinъ sъцetaшъ (прin каре se asвîрлia sъцete). 2)== Βελοστασία. [βέλος, στάσις].

Βελοσφενδόνη (ἡ), sъцeatъ кв кîлцї, ші smoалъ în вîрſв, че se asвîрлia snpe apdepe de tвpnврї de лemnъ, ші maшine. [βέλος, σφενδόνη].

Βελουλκέω ῶ, biit: -ήσω, tparъ sъцeata din panъ. [ші

Βελουλκία (ἡ), tpaцepe de sъцeatъ din panъ. [ші

Βελουλκικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла tpaцepe de sъцeatъ din panъ. [din

Βελουλκὸς (ὁ), (хірвргъ) tpъгъторъ de sъцeatъ din panъ. || Βελουλκὸν (τὸ), instpвmîntъ хірврцikъ пentpв tpaцepe de sъцeatъ din panъ. [βέλος, ἕλκω].

Βέλτατος, η, ον, поet: (pap) sȣперл: în локȣ de βέλτιστος. [ші

Βέλτερος, α, ον, noet: компр: în локȣ de βελτίων.

Βέλτιον, neȣt: лȣї βελτίων, saȣ adв: în локȣ de...

Βελτιόνως, adв: maї вine. [ші

Βελτιόω -ῶ віit: -ώσω, fакȣ maї вȣnȣ, înвȣnъtъцeskȣ. [ші

Βέλτιστος, η, ον, sȣпрл: преа вȣnȣ. [din

Βελτίων [în afin: кȣ βέλος din βάλλω], ονος (ὁ, ἡ), компр: nepeг: ал лȣї Ἀγαθὸς, maї вȣnȣ.

Βελτίωσις, εως (ἡ), înвȣnъtъцipe, adȣчepe în maї вȣnъ stape. [ші

Βελτιωτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвȣitopȣ ла înвȣnъtъцipe. [βελτιόω].

Βεμβη(βι)κιάω -ῶ віit: -άσω, mъ sȣчeskȣ, mъ înвîpteskȣ în локȣ. [din

Βέμβηξ (βιξ), ικος (ἡ), sfîpлeazъ, прîsnелȣ. 2) = Δίνη, вȣлtoape de апъ, saȣ вîpteжȣ de вîntȣ, ші чл:, кîte se înвîptesк în локȣ. 3) ȣnȣ felȣ de віеsпе (вezї ші τενθρηδών). [de ȣnde

Βεμβικώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о sfîpлeazъ, ші чл:.

Βεμβρὰς, άδος (ἡ), = Βεβράς.

Βενδίδειον (τὸ), temплȣ, ші

Βενδίδεια (τὰ), sepвъtoape în чinstea Bendideї (Dianei). [din

Βενδὶς, ίδος (ἡ), (în Трачіа, ші de аколо în Atena) Diana.

Βενθεσίκυμος (ὁ, ἡ), поet: чел че dîndȣse afȣnd faче валȣрї. [βένθος, κῦμα].

Βένθος, εος, ους (τὸ), în локȣ de βάθος. «Θαλάσσης («Ὕλης) βένθεα». Od: A. ші P.

Βέντιστος, α, ον, Dop: în локȣ de βέλτιστος,

Βέομαι, Ion: în локȣ de βείομαι.

Βέρβερι (τὸ), [Ind:] (nedeкл:) stpidie de India, din каре ese мъргъpitapȣл.

Βέρεθρον (τὸ), Ion: în локȣ de βάραθρον.

Βερέσχεθος (ὁ), (kom:) прostȣ, nepodȣ.

Βεῦδος (θος), εος -ους (τὸ), поet: [εὕδω] піеле de аштерnȣt пentpȣ кȣлкаре. 2) хаїnъ femeiaskъ пestpiцъ, saȣ пȣрпȣpie (рошіе).

Βῆ, поet: în локȣ de ἔβη. 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал хot: [ші

Βῇ (asemenea) ал sȣп: лȣї βαίνω.

Βῆγμα (το), fлегmъ, че skoate чinева tȣшind. [βήχω].

Βῆθι, nex: 2: de порȣnч: ал лȣї βαίνω.

Βηλὸς (ὁ), поet: [βάινω], (în цen:) = Βάσις, жоsȣл, пе каре кълкъm; (iap пapt:) прагȣ de ȣшъ; (ші прin întind:) kasъ, локȣinцъ; (de ȣnde maї în ȣрmъ) черȣ (ка локȣinцъ a zeiлор). «Βηλὸν ἀστερόεντα». Koint: «Ἀπὸ θεσπεσίου βηλοῦ». Лȣч:

Βῆμα (τὸ), [βαίνω] пasȣ. «Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν αὐτῇ (τῇ γῇ) οὐδὲ βῆμα ποδός». Sкр: 2) mъsȣръ de întindepe (de o potpiвъ кȣ 2 ½ пічоape). «Χίλια βήματα ποιοῦσι μίλλιον ἕν». Цeometp: 3) локȣ înълцatȣ, ȣnde se sȣie чinева, ка sъ se вazъ, saȣ sъ se aȣzъ, (прin ȣрm:) tponȣ, tpiвȣnъ, amвonȣ, алtapȣ. «Παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος». Dim: «Πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ». Sкр: (de ȣnde) «Οἱ ἀπὸ τοῦ βήματος». Лкs: în локȣ de οἱ ῥήτορες, saȣ οἱ ἱερεῖς. [de ȣnde

Βηματίζω, віit: -ίσω, mъsȣрȣ (dpȣmȣ, ші чл:) кȣ пasȣл. 2) (maї noȣ) fакȣ пasȣ, пîшeskȣ, ȣmвлȣ. [de ȣnde

Βηματιστὴς, οῦ (ὁ), mъsȣръtopȣ de distanцe прin пîшitȣрї.

Βῆμεν, saȣ βήμεναι, поet: în локȣ de βῆναι, nex: 2: de inf: ал лȣї βαίνω.

Βὴξ, ηχὸς (ἡ, ші At: ὁ), tȣse.

Βήρηξ, ηκος (ὁ), каȣtъ βάραξ.

Βηρύλλιον (τὸ), dim: ал лȣї

Βήρυλλος (ὁ), o піatpъ прецioasъ, кam вepde ла fацъ (вezї ші σμάραγδος). «Ἀεροειδης—». Плin: Sanfipȣл.

Βῆσα, поet: în локȣ de ἔβησα, nex: 1: (de însem: aктівъ), ші

Βήσομαι, віit: ал лȣї βαίνω.

Βῆσσα [βαθὺς], ης (ἡ), вале пъdȣpoasъ (вezї ші νάπη). 2) (maї noȣ) ȣnȣ felȣ de вasȣ, вȣtілкъ, карafъ. [de ȣnde

Βησσήεις, εσσα, εν, поet: (локȣ) кȣ пъdȣpoase въї.

Βήσσιον (τὸ), dim: ал лȣї βῆσσα (2).

Βῆσσος, εος-ους (τὸ), поet; = Βῆσσα.

Βήστω (ττω), віit: -βήξω, tȣшeskȣ.

Βῆτα (τὸ), nedкл: [Евр:] Bita, nȣmeле лitepeї a doiлea a алfaвetȣлȣї Eлineskȣ.

Βηταρμὸς (ὁ), поet: [βαίνω, ἁρμός] danцȣ. «Ἐνόπλιος—. Апл: (вezї πυῤῥίχη). [de ȣnde

Βητάρμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: dъnцъtopȣ.

Βηχία (ἡ), saȣ

Βηχίας, ου (ὁ), (se înц: φθόγγος) ȣnȣ felȣ de глasȣ ръгȣшitȣ (ла mȣsікъ). [ші

Βηχικὸς, ἡ, ὸν, пъtimaшȣ de tȣse: 2) вȣnȣ de tȣse. [ші

Βήχιον (τὸ), dim: ал лȣї βήξ, mікъ tȣse. [ші

Βήχιον (τὸ), o плantъ вȣnъ de tȣse. [ші

Βηχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din felȣл tȣsiї, saȣ asemenea кȣ tȣse. «Βηχώδης νόσος.»

Iпкр: 2) вîntвitъ de tвse, tвsosъ. [βὴξ, βηχός].

Βία, (ἡ), =Ἰσχὺς, вîptвte, пвtepe; siлъ, пъвалъ. «Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη». Od: Ξ. «Τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἐξωθεῖ τὰς πύλας». Sвid: (ші în перfр: ла поецї). «Βίη Ἡρακλῆος (Πριάμοιο, ші чл:)», saъ «Βίη Ἡρακλείη, ші чл:» în локъ de вiteazвл Ерквлъ. 2) невое, siлъ. «Βίᾳ, saъ «Πρὸς βίαν, кв siла, saъ în siлъ. (ші кв пеп:) «Βίᾳ τῶν πολλῶν» Dm: «Βίᾳ Θεῶν». Евр: fъръ вое, în siлъ. 3) siлnikъ (dîpzъ, пъвалnikъ, tipanikъ) характеръ. «Ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι». Dm: 4) siлnічie, віолiнцъ, кълкаре de леце, не чinstipe, ші чл. «Κείνων βίας ἀποτίσειας ἐλθών». Od: Σ. [de вnde

Βιάζομαι, вiit: -άσομαι, siлeskъ, saъ siлвieskъ, stpimtopezъ. «Μάλα δή σε βιάζεται Ἀχιλλεύς». Iл: X. «Καταλαβόντες ἐρήμους τὰς χώρας βιάζονται». Пл: «Βιάζεσθαι, οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέονται». Твч: «Μὴ φιλονείκει, μηδέ βιάζου τοιοῦτον μηδέν». Dm: «Νῶϊ βιήσατο μισθόν». Iл: Ф. прin siлъ ne a лiпsit de платъ. «Λαῖτμα βιησάμενοι». Апл: «Βιάσασθαι τὸν εἴσπλουν. Твч: (ші кв преп:) «Ἐβιάζετο εἰς τὴν ἀρχήν». Ksn: «Βιασάμενος διὰ τῶν φυλάκων». Твч: «Ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται». Skp: (ші кв dat:) «Βιάζομαι δρόμῳ». Твч: «Βιάσασθαι ψεύδεσι». (ші кв adв:) «Βιάσασθαι εἴσω». Opf: (ші кв înf:) «Βιάζομαι ἄρχειν». Пл: «Ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν». Твч: (ші пas:) "«Οπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτεῖν». Dm: «Ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βιάζεται». Skp: [ші

Βιάζω, вiit: -άσω, în локъ de βιάζομαι.

Βιαιοθανατέω -ῶ, вiit: -ήσω, моръ de moapte siлitъ. [din

Βιαιοθάνατος (ὁ, ἡ), moptъ de moapte siлitъ (iap nв de ввnъ.) [βίαιος, θάνατος].

Βιαιοκλὼψ, ῶπος (ὁ), чел че fвръ прin siлъ. [βίαιος, κλώψ].

Βιαιομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: mъ вatъ вiteжеште. [din

Βιαιομάχης, ου (ὁ), поеt: întpeввinцъtopъ de вîptвte în вътъліе, fъръ вiкленіе. [βίαιος, μάχη].

Βίαιος, α, saъ ος, ον, adвкъtopъ (ші sвfepitopъ) de siлъ, siлвitopъ, tipanikъ; siлitъ, fъръ воеа sa; iвte, пъвалnikъ. «Ἔρδειν (saъ) «Πάσχειν βίαια». Om: Твч: «Βιαίων δίκη». Лец: osîndъ de жвdikatъ пеntpв op че siлnikъ fantъ. [βία]. [de вnde

Βιαιότης (ἡ), siлnічie, saъ характервл, калitatea siлвitopвлвї. [ші

Βιαίως, adв: прin siлъ; peпedo, iвte, tape.

Βιαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), îndestвлътopъ ла а ле віецiї (лвішї, saъ алтвіа). [βίος ἀρκέω].

Βίαρχος (ὁ, ἡ), (неапровatъ) dpeгътopъ (епistatъ) asвпра провiziї de храна оштiрiї. [βίος, ἄρχω].

Βιασμὸς (ὁ), siлъ (asвпра квїва), siлвipe; (med:) sпasmъ прimeжdiosъ, pesъpitвръ. [ші

Βιαστὴς, οῦ (ὁ), siлвitopъ, хръпitopъ, tipanъ, ші чл: 2) поеt: вiteazъ, îndpîzneцъ. [βιάζομαι]. [de вnde

Βιαστικὸς, ὴ, ὸν, пвtepnikъ, saъ disпвsъ ла siлвipe.

Βιατὰς, ᾶ, Dop: în локъ de βιατὴς, οῦ (ὁ), поеt: = Βιαστής. [de вnde

Βιατήριος (ὁ, ἡ), = Βιαστικός. || (sввst:) Βιατήριον (τὸ), локвл (taктвл) корsapiлор.

Βιάτωρ (το), (Лакоп:) вnъ mikъ вasъ, (teasъ, saъ талеръ).

Βιάω -ῶ, ші (miж:) βιάομαι-ῶμαι, вiit ήσομαι, поеt: în локъ de βιάζομαι.

Βιβάζω, вiit: -άσω, пвiъ вiteле a se гоni (a se înкъліка). «Κύνας καὶ ἵππους ὑπὸ τοῖς κρατίστοις τῶν ὀχείων βιβάζουσι». Пл: (ші пas:) «Τίκτουσα δὲ βιβάζεται ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ». Apst: [βάω].

Βιβὰς, ᾶσα, άν, ші

Βιβάσθων, ουσα, ον, поеt: пaptч: прez: ал (neîntp:) βίβημι, saъ βιβάσθω, = Βαίνω, вmвлв. «Μακρά («Κοῦφα)—». Om: ші Пind:

Βίβασις, εως (ἡ), пвnepe de вite ла гоnipe (înкълікаре). 2) вnъ feлъ de danцъ ал Лачedemoneniлор. [ші

Βιβαστὴς, οῦ (ὁ), (прiнч: калъ, saъ taвръ) гоnitopъ. [βιβάζω].

Βιβάω -ῶ, поеt: în локъ de βαίνω.

Βιβλιαρίδιον, ші

Βιβλιάριον (τὸ), къртiчiкъ, dim: ал лвї βιβλίον.

Βιβλιαγράφος (ὁ, ἡ), At: în локъ de βιβλιογράφος. [βιβλίον, γράφω].

Βιβλιακὸς, ὴ, ὸν, къртвраръ (преа înвъцatъ), оквпatъ кв чitipe de кърцї. 2) кввenitъ, релатiвъ ла кърцї. [βιβλίον].

Βιβλιαφόρος (ὁ, ἡ), = Βιβλιοφόρος.

Βιβλιδάριον, ші βιβλίδιον (τὸ), = Βιβλιάριον, dim: ал лвї βιβλίον, къртiчiкъ.

Βιβλινος, η, ον, (прiнч: οἶνος, вinъ) Трачiкъ (din deaлвл Βίβλινα), saъ (simплв) векiъ. (вezї ші βύβλινος).

Βιβλιογραφία (ἡ), skpiepe de кърцї. [din

Βιβλιογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ, saъ преskpiitopъ de кърцї. [βιβλίον, γράφω].

Βιβλιοθήκη (ἡ), Бівліотекъ. [βιβλίον, θήκη].

Βιβλιολάθας, α (ὁ), Dop: чел че а ѕїtat, кїte кърцї (atît de mѕлte) a sкpis. [βιβλίον, λήθω].

Βιβλίον (τὸ), (прinч:) dim: ал лѕї βίβλος, кapte. 2) în цen:) op че însкpisѕ, saѕ sкpiпtѕръ, eпistoлъ, релацie, ші чл:

Βιβλιοπωλεῖον (τὸ). лівръріе, saѕ вînzъtopie de кърцї. [din

Βιβλιοπώλης, ου (ὁ), лівpapѕ, saѕ вînzъtopѕ de кърцї. βιβλίον. πώλης].

Βιβλιοτάφος (ὁ), (fiг:) înгpoпъtopѕ de (чел че цine пeпѕвлікate) кърцї. [βιβλίον, θάπτω].

Βιβλιοφόριον (τὸ), поptoфoлiѕ (riosdanѕ de xîptiї). [din

Βιβλιοφόρος (ὁ, ἡ), dѕкъtopѕ de кърцї, sкpisopї, ші чл: [βιβλίον, φέρω].

Βιβλιοφυλάκιον (τὸ), = Βιβλιοθήκη. [βιβλίον, φυλακή].

Βιβλὶς, ίδος (ἡ), fѕnie înплetitъ de пaпipѕ (fѕnie de teiѕ). 2) = Βιβλίον, кapte, sкpisѕ. [din

Βίβλος (ἡ), = Βύβλος, коажа пaпipѕлѕї Eцinteanѕ; xîptie; кapte.

Βιβλοφόρος (ὁ, ἡ), = Βιβλιοφόρος. [βίβλος, φέρω].

Βιβρώσκω, віit: βρώσομαι, (nex: 2: ἔβρων, ως, ω, tpe: de кѕ: βέβρωκα, ші пas: βέβρωμαι, nex: nas: ἐβρώθην) mъnînкѕ; (вezї ші ἐσθίω). [βρόω, βρώσκω].

Βιεῦντες, Dop: în локѕ de βιοῦντες, îm: ал лѕî βιούς.

Βίη (ἡ), Ion: în локѕ de βία.

Βιήμαχος (ὁ, ἡ), поet: Ion: = Βιαιομάχης.

Βιήσατο, поet: Ion: în локѕ de ἐβιάσατο.

Βίηφι, поet: Ion: în локѕ de βίᾳ.

Βικίδιον, ші

Βικίον (τὸ), dim: ал лѕї

Βίκος, ші Βῖκος (ὁ), вasѕ de пъmîntѕ, (вoркanѕ) пentpѕ вinѕ, ші чл: 2) ѕnѕ feлѕ de легѕmъ (ка пъѕtѕл, saѕ mazъpea).

Βινέω -ῶ, віit: -ήσω, me înпpeѕnѕ (tpѕпeшte). [de ѕnde

Βινητιάω -ῶ, віit: -άσω, amѕ поftъ de înпpeѕnape (tpѕпeaskъ).

Βιοδό(δώ)της, ου (ὁ), ші βιοδό(δῶ)τις, ιδος (ἡ), ші поet: βιοδώτωρ, ορος (ὁ), ші -τειρα (ἡ), dъtъtopѕ de віaцъ, saѕ de tpeвѕinчoaseле віeцeї. [βίος, δίδωμι] = кѕ

Βιόδωρος (ὁ, ἡ), dъpѕitopѕ de віaцъ, saѕ de але віeцeї. [βίος, δῶρον].

Βιοζυγὴς, έος (ὁ' ἡ), поet: însoцitopѕ de віaцъ конжѕгaлъ, saѕ къsniчeaskъ. «Ὑμέναιος—». Non: [βίος, ζυγός].

Βιοθάλμιος (ὁ, ἡ), поet: [βίος, θάλλω] чел în fлoapea віeцeї, saѕ вîpsteї. (вezї ші ζωθάλμιος).

Βιοθάνατος, ші

Βιοθανὴς, έος (ὁ, ἡ), (maї noѕ) în локѕ de βιαιοθάνατος.

Βιοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: хръnitopѕ (цiitopѕ) de віaцъ. [ші

Βιοθρέπτειρα (ἡ), поet: fem: ал лѕї

Βιοθτεπτὴρ (ὁ), поet: = Βιοθρέμμων. [βίος, τρέφω].

Βιολογέω -ῶ, віit: -ήσω, deskpiѕ чeвa întoкmaї, прекѕm se ѕpmeazъ în віaцa omeneaskъ. (вezї ші ἠθολογέω). 2) deskpiѕ віaцa кѕїва. [ші

Βιολογικὸς, ὴ, ὸν, копpinzъtopѕ de deskpiepea віeцeї omeneшtї întoкmaї. [din

Βιολόγος (ὁ, ἡ), deskpiitopѕ de віaцa omeneaskъ, (adiкъ) de пъpaвѕpiле oameniлop întoкmaї; (прin ѕpmape) komiкѕ. (вezї ші ἠθολόγος). [βίος, λόγος].

Βιόλυτος (ὁ, ἡ), поet: deslegatѕ din віaцъ, moptѕ. [βίος, λύω].

Βιομηχανία (ἡ), îndemînъtate, siлinцъ sпpe a'шї aгonisi чinева tpeвѕinчoaseле віeцeї. 2) iskѕsinцъ în лѕкpapea tpeвѕinчoaseлop віeцeї, indѕstpie. [din

Βιομήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatiкѕ, siлitopѕ sпpe a'шї къпъtѕi tpeвѕinчoaseле віeцeї. 2) indѕstpiosѕ, iskѕsitѕ în лѕкpapea tpeвѕinчoaseлop віeцeї, în meшteшѕгѕpї. [βίος, μηχανή].

Βιοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел че se pъtъчeшte în коачї ші în коло, ка sъ'шї aгoniseaskъ але віeцeї. 2) pъtъчitѕ în віeцѕipea, saѕ, пъpaвѕpiле saле. [βίος, πλάνη].

Βιοπονητικὸς, ὴ, ὸν, ші

Βιοπόνος (ὁ, ἡ), aгonisitopѕ de але віeцeї прin osteneлeле saле. [βίος, πόνος].

Βιοποριστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкѕ de a къпъta але віeцeї (лѕi-шї, saѕ aлtѕia), = Βιομήχανος. [βίος, πορίζομαι].

Βίος (ὁ), = Zωὴ, віaцъ. «Ἤδ' ἡμέρα θάνατον ἢ βίον φέρει». Eѕp: «Λαγὼ βίον ἔζης». Dm: "Ἐκπερᾷν ("Τελευτᾷν, ші чл:) τὸν βίον„. Eѕp: ші Iskp: "Περὶ δυσμὰς βίου„. At: "Βίος ζωῆς„. Плt: dъinipe de tpaiѕ. "Διὰ βίου„. Лкs: 2) віeцѕipe, (adiкъ) кiпѕ, feлѕ de віaцъ; mesepie. "Ἐθαύμαζόν σου τὴν τοῦ βίου τάξιν„. Iskp: Τοιαύτην πεποίηνται τοῦ βίου τὴν ὑπόθεσιν„. Dm: "Ὁ καθ' ἡμέραν («Ὁ μετὰ ταῦτα) βίος„. Dm: 3) miжлoaче de віaцъ, хpaпъ, ші ші чл: (прin întînd:) вoгъцie, aвѕцie. "Ὅ τινι μὴ βίος κεῖται„. Es: "Τοῖσι φέρει γαῖα

πολὺν βίον„. Es: "Τοῖς παισὶν εἴη μὴ σπάνις βίου„. Eȣp: "Αἱ φάλαγγες θηρῶσι τὰ πρὸς τὸν βίον„. Ksn: "Ὁ βίος ἡμῖν ἀπὸ τῆς θαλλάσσης„. Ksn: "Συνειλεγμένοι τὸν βίον ἀπὸ τούτων„. Dm: "Οὐχ ἱκανὸς ὁ βίος αὐτοῖς τοῦτο πράττειν„. Apst: (ші îm:) "Τοὺς σφόδρα εὐκαιρουμένους τοῖς βίοις„. At: 4) лȣmea, oamenii, saȣ soцietatea oamenilop. "Συνεπιμαρτυρεῖ ὁ βίος ἅπας„. Apst: "Τὰ περὶ τὸν βίον ἀμφισβητήματα„. Fil: 5) Istopia вieцeĭ, saȣ вiorpafia вpe ȣпȣĭ omȣ. (a ле лȣĭ Плȣtapxȣ) "Βίοι παράλληλοι„ (ші a ле лȣĭ Dioцenȣ Лaeptie) "Βίοι Φιλοσόφων».

Βιὸς (ὁ), поet: [βία] = Τόξον, аркȣ. 2) коарda аркȣлȣĭ.

Βιοσσόος (ὁ), поet: mîntȣitopȣ de вiaцъ. [βίος, σόω].

Βιοστερὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: лiпsitȣ de але вieцeĭ, sъpaкȣ. [βίος, στερέω].

Βιοτεία (ἡ), [βιοτεύω] miжлокȣ de вiaцъ; aronisipe de але вieцeĭ.

Βιοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: xotъpîtopȣ de tepminȣл, sfîpшitȣл вieцei. [βίος, τέρμα].

Βιότευμα (τὸ), кiпȣл, feлȣл вieцeĭ. [din

Βιοτεύω, вiit: -εύσω, tpъieskȣ, îmĭ пetpeкȣ вiaцa; (кȣ цen: преп:) îmĭ aroniseskȣ але вieцeĭ. «Εἰθισμένοι ἀπὸ πολέμου βιοτεύειν». Ksn: (вezĭ ші βιόω). [din

Βιοτὴ (ἡ), поet:= Βίος, вiaцъ; miжлокȣ de вiaцъ; aronisipe de але вieцeĭ. «Ἀπὸ τῆς ποιήσιως τὴν βιοτὴν ἔχων». Ep: [ші

Βιότης (ἡ), поet: (pap) în локȣ de [βίος].

Βιοτήσιος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de βιωτικὸς, kontpiвȣitopȣ ла цiitopȣ de вiaцъ. [βιοτή].

Βιότιον (τὸ), dim: ал лȣĭ

Βίοτος (ὁ), поet: în локȣ de [βίος], вiaцъ. «Ἀβίωτον βίοτον». Eпгр: 2) авȣцie, miжлокȣ de але вieцeĭ «Ἀλλότριον βίοτον κατέδουσιν». Od: A.

Βιοτοσκόπος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ înfлȣinцъ asȣпpa вieцeĭ omȣлȣĭ. «Ὥρην ἠελίοιο βιοτοσκόπον αὐγάζοντος„. Manet: [βίοτος, σκοπός].

Βιοὺς, βιοῦσα, βιοῦν, nex: 2: de пaptч: a лȣĭ βιόω.

Βιοφειδὴς, έος (ὁ,ἡ), поet: крȣцъtopȣ de авȣцia sa, skȣmпȣ, iкonomȣ. [βίος, φειδώ].

Βιοφθορία (ἡ), stpiкъчiȣпe, пръпъdipe de вiaцъ. [din

Βιοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopȣ de вiaцъ. [βίος, φθορά].

Βιόχρηστος (ὁ, ἡ),=Βιωφελής, folositopȣ ла вiaцъ. [βίος. χρηστός].

Βιόω -ῶ [βίος[, вiit: -ώσομαι, (nex: ἐβίων, tpe: de кȣ: βεβίωκα, ші чл:). =Zῶ. "Ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν„. Лȣч: "Ὄρνιθες ἐν ὕδατι βιοῦντες„. Tfp: «Ἔνια τῶν χερσαίων (φυτῶν) πέφυκέ ποτε καὶ ἐν θαλάσσῃ βιοῦν„. Tfp: 2) поet: (pap: aкt:) daȣ вiaцъ. "Σὺ μ' ἐβιώσαο„. Od: Θ. (вezĭ Βιώσκω). || (пas: nȣmaĭ în a 3 пeps: ші în пaptч: "Ἱκανός μοι χρόνος βεβίωται„. At: "Τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα„. Dm: 3) (miж:) îmĭ aroniseskȣ tpeвȣinчoaseле вieцeĭ. "Ἀποδεικνύναι πάντα τινα τῷ νομάρχῃ, ὅθεν βιοῦται„. Ep: (вezĭ ші ζάω). [βίος].

Βίῤῥος, (ὁ), (Лat:) manta, saȣ mantie (xaĭnъ deпe d'asȣпpa).

Βιστάκιον, (τὸ), каȣtъ πιστάκιον.

Βιώατο, поet: în локȣ de βιῶντο, 3: îm: пeps: de пpez: ал пoft: лȣĭ Βιόομαι.

Βιώην, At: în локȣ de βιοίην, пpez: de пoft:, ші

Βιῶναι, nex: 2: de înf: ал лȣĭ βιόω.

Βιώνης, ου (ὁ), [βίος, ὠνή] кȣmпъpъtopȣ, saȣ kontpaкчiȣ însъpчinatȣ кȣ îndestȣлapea пpoвiziiлop пȣвлiче.

Βιώσιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως, кape ape вiaцъ, saȣ este de tpъit, поate, saȣ вoieшte a tpъi. "Ὁ ἀσθενῶν ("Τὸ βρέφος) ἐστὶ βιώσιμος, saȣ βιωσίμως ἔχει„. Лкs: (ші îm:) "Οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι„. Ep: "Νομίσας οὐκ εἶναι βιώσιμον, ὅπου τινες ἰδιῶται χεῖρας ἔχουσι μείζους τῶν νόμων„. Sin: [din

Βίωσις, εως (ἡ), = βίος, вieцȣipe, кiпȣ de пetpeчepe a вieцeĭ. [ші

Βιώσκω, ші (пas: saȣ miж:) -ώσκομαι, вiit: -ώσω, -ώσομαι, = [Βιόω] tpъieskȣ. 2) (aкt: ші neȣt:) înвiezȣ.

Βιωτέον, пos: ал лȣĭ βιόω.

Βιωτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, вpednikȣ, îndemînatikȣ de a'ші къпътȣi tpeвȣinчoaseле вieцeĭ,=Βιομήχανος. 2) (maĭ noȣ) pелatiвȣ ла вiaцъ, лȣmeskȣ, saȣ oкȣпatȣ de але вieцeĭ. [din

Βιωτὸς, ὴ saȣ ὸς, ὸν, (пpinч: βίος) de tpъit; (maĭ de mȣлte opĭ în neȣt: ші în пpfp:) "Εἴπερ που ἄλλοθι βιωτὸν ἀνθρώπῳ„. Пл: "Οὐδαμῶς βιωτὸν ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν. At: [βιόω].

Βιωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), folositopȣ лaвiaцa omeneaskъ. [βίος, ὄφελος].

Βλάβεν, поet: saȣ At: în локȣ de ἐβλάβησαν, 3: îm: пeps: a пas: nex: 2: ал лȣĭ βλάπτω.

Βλαβεραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: лȣminъtopȣ sпpe вътъmapea oamenilop. [βλαβερὸς, αὐγή].

Βλαβερὸς, ὰ, ὸν, = Βλαπτικὸς, вътъmъtopŭ, пъгъвitopŭ. [βλάβη].

Βλάβεται, поet: în локŭ de βλάπτεται.

Βλάβη (ἡ), вътъmape, stpikъчiъne, пагъвъ. «Βλάβης δίκη». Dm: [βλάπτω].

Βλαβόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de βλαβερός. [din

Βλάβος, εος-ους (τὸ), поet: în локŭ de βλάβη.

Βλαδαρὸς, ὰ, ὸν, ші

Βλαδὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Βλαδὸς, ὴ, ὸν, молiчosŭ, (de ъnde pom:) владŭ, влъndъръŭ, ad: пътъръŭ, nepodŭ.[din

Βλάζω [μαλάσσω], biit: -άσω, saŭ -άξω, sîntŭ молiчosŭ, moaле (neaktiвŭ): (прin ъpm:) nepodŭ (владŭ). [βλάξ].

Βλαισοπόδης, ου (ὁ), ші

Βλαισόπους, οδος (ὁ, ἡ), [βλαισὸς, ποῦς] = къ

Βλαισὸς, ὴ, ὸν, [bezĭ πλαίσιος] гîрвовŭ; (maĭ къ seamъ ла пiчoape) чел къ пiчoapeле stpîmвe din цenъкĭ; (în цen:) skiopŭ, ологŭ; (прin întind:) гîngaвŭ. (de aчi поate ші pom: влецŭ). (bezĭ ші ῥαιβός). [de ъnde

Βλαισότης (ἡ), stapea, калitateв лъĭ βλαισός. [ші

Βλαισόω -ῶ, biit: -ώσω, гîрвовeskŭ; stpîmвezŭ пiчoape. [de ъnde

Βλαίσωσις, εως (ἡ), гîрвовipe; stpîmвape de пiчoape; (fir:) sъчitate de характерŭ, вiклenie, ші чл:

Βλακεία (ἡ), ші

Βλάκευμα (τὸ), характерŭ, ші fantъ de nepodŭ; tpîndъвie, молiчiъne; прostie. negiовie, ші чл: [din

Βλακεύω, [ші miж:] -εύομαι, biit: -εύσω, -εύσομαι, mъ портŭ, лъкрezŭ къ молiчiъne, tpîndъвie, saŭ nepozeшte; (maĭ noŭ) = θρύπτομαι. [ші

Βλακικὸς, ὴ, ὸν, nepozeskŭ, negiовeskŭ; молiчosŭ. [βλάξ]. [de ъnde

Βλακικῶς, adв: къ молiчiъne, tpîndъвie; saŭ nepozeшte.

Βλακίστατος, η, ον, sъпрл: ал лъĭ βλὰξ.

Βλακὸς, οῦ, ші

Βλακώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βλακικός. [de ъnde

Βλακωδῶς, adв: = Βλακικῶς.

Βλάμμα (τὸ),(neaпр:)=Βλάβη. [βλάπτω].

Βλὰξ, ακὸς (ὁ, ἡ), молiчosŭ, moaле; tpîndaвŭ; прostŭ, nepodŭ; (maĭ noŭ) лъъdъposŭ, sпepiatŭ.

Βλαπτήριος (ὁ, ἡ), ші

Βλαπτικὸς, ὴ, ὸν, adъкъtopŭ de вътъmape, вътъmъtopŭ. [din

Βλάπτω, biit: βλάψω (пas: nex: 2: ἐβλάβην), (прiнч: ла поецĭ) înкъркŭ, înпiedikŭ, опреskŭ; (ші fir:) faкŭ a se rîndi ръŭ, (a греші, a nъ nemepi); (maĭ noŭ) вatъmŭ, adъкŭ пагъвъ, вîntъiŭ. «Ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας». Іл: Ψ. «Τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας». Od: Z. 'л a smintit. «Βλάπτων λόγον γέροντος». Пind: кълкînd къвîntъл вътрînълъĭ. «Ἦν μήτις θεὸς βλάπτῃ». Dm: daка nъ опрешte... (пas: saŭ miж:) mъ înпiedikŭ, staŭ în nелъкрape, sîntŭ лiпsitŭ de чева. «Βλαφθεὶς ἐν ὄζῳ„. Іл: Z. "Βέλεμνα Διόθεν βλαφθέντα„ Іл: O. "Νόου βεβλαμμένος„ Trn: (ші ел:) "Μέγα βλαφθεὶς τις„. Mosx: foapte smintitŭ.

Βλάσαμον (τὸ), поet: în локŭ de βάλσαμον.

Βλαστάνω, biit: βλαστήσω (nex: ἐβλάστησα, ші 2: ἔβλαστον), odръsлeskŭ, daŭ влъstape, pesapŭ. "Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου„. Skp: (ші nestp; saŭ пas:) "Βλάστεν ἐξ ἁλὸς νᾶσος„. Пind: "Ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστών„. Sof: «Ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα„. Esхл: [βλαστός].

Βλαστεῖον (τὸ), ші

Βλάστη (ἡ), поet: = Βλαστός. 2) = Βλάστησις.

Βλάστημα (τὸ), ші

Βλάστημος (ὁ), поet: (pap) = Βλάστη. [ші

Βλαστήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = Βλαστητικός. [ші

Βλάστησις, εως (ἡ), влъstъpipe, odръsлipe, pesъpipe; (fir:) naшtepe. [ші

Βλαστητικὸς, ὴ, ὸν, [βλαστέω, βλαστάνω] = къ

Βλαστικὸς, ὴ, ὸν, atingъtopŭ de влъstъpipe, saŭ odръsлipe; iъte влъstъpitopŭ, saŭ odръsлosŭ. [βλαστός].

Βλαστοκοπέω -ῶ, biit. -ήσω, taiŭ, saŭ ръпŭ влъstapeле. "Ὅταν βλαστοκοπηθῇ ὑπὸ πνεύματος ἡ ἄμπελος». Tfp: [βλαστὸς, κοπή].

Βλαστολογέω -ῶ, biit: -ήσω, кълегŭ (ръпŭ) влъstapeле (вii, ші чл:) [ші

Βλαστολογία (ἡ), кълецере (ръпере) de влъstape. [βλαστὸς, λόγος].

Βλάστον (τὸ), поet: = βλάστη, ші

Βλαστὸς (ὁ), влъstapŭ, odpasлъ; (în цen:) продъктŭ; (fir:) fътŭ, копiлŭ, ші чл:

Βλαστοφυέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцŭ, daŭ влъstъpĭ, odръsлeskŭ. [βλαστὸς, φυή].

Βλασφημέω -ῶ, biit: -ήσω, desfaĭmŭ, ворвeskŭ de ръŭ; окъръskŭ; [de aчi] влestemŭ; (Бisep;) хълeskŭ asъпpa лъĭ Dъmnezeŭ); skoцŭ din гъръ ворве проaste, nekъвioase. [ші

Βλασφημία (ἡ), [de avi] blestemă; okarъ; xulъ (asъpra zeităţii); kuvîntă neiosă, ši nekuviosă. [din

Βλάπφημος (ὁ, ἡ), [βλάπτω φήμη] xulitoră (asupra zeităţii; blestemătoră; okărîtoră. || (neut:) "Βλάσφημον (τὸ),=Βλασφημία. [de unde ši

Βλασφημοσύνη (ἡ), poet: în locă de βλασφημία.

Βλαύτη (ἡ), (mai ku seamъ la îm:) ună feliă de papuci, saŭ pantofi. "Βλαύτας σύρων„. At: "Τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον„. Plt:

Βλαυτίον, dim: al lui βλαύτη.

Βλαχὰ, ᾶς (ά), Dor: în locă de βλητχή.

Βλᾶχνον (τὸ), Dor: în locă de βλῆχνον.

Βλαψογονία (ἡ), vătămare, stricăciune a sămînţei; (prin arm:) neputinţă în prăsire (opinu: desprе alьine, kînd nu snopesk, nu kreşk). [βλάψις, γόνος].

Βλάψις, εως (ἡ), = Βλάβη, vătămare. [βλάπτω].

Βλαψίφρων, ονος (ὁ, ἡ), vătămătoră, saŭ vătămatiă la kreieri, smintitiă. [βλάψις, φρήν].

Βλείμην, βλεῖο, βλεῖτο, poet: în locă de βληθείην, ης, η, pas: nex: 1: de pot: al lui βάλλω.

Βλεμεαίνω, poet: mъ ăită înprежър ku înfrozitoare kъvtъtorі, speriă ku bedepea; (prin arm:) mъ înfîmfezъ. [din

Βλέμμα (τὸ), [βλέπω] kъvtъtorъ, arъnkъtorъ de okiă. 2) văzъl, saŭ okiul, organul bedepii; kipul, saŭ faţa obrazului.

Βλένα (ννα), ης (ἡ), ši

Βλένος (ννος), εος-ους (τὸ), muku.

Βλένος (ννος), ου (ὁ), unu neute mik ši prost (bezi ši γλάνις).

Βλεννὸς, ἡ, ὸν, ši

Βλενώ(νώ)δης, εος (ὁ, ἡ), mukos, saŭ ka muku; (fir:) prost, nepod (bezi ši γλαννός) || (neut:) Βλενῶδες (τὸ),=Βλένα(ἡ).

Βλεπεδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), (kom:) čel če bede (saŭ i se pare, kъ bede) demoni, supersticios, rъtъcitъ în rîndipe. 2) čel ku kъvtъtorъ (saŭ firъ) de demon; (fir:) searbъd, uskat, ši ču: [βλέπω, δαίμων].

Βλέπησις, εως (ἡ), At: în locă de βλέψις. [ši

Βλέπος, εος-ους (τὸ), poet: în locă de βλέμμα. [ši

Βλεπτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatic la bedepe; saŭ relaţios ku bedepea. [ši

Βλεπτὸς, ἡ, ὸν, văzut, saŭ de văzut. [din

Βλέπω [βάλλω, ὤψ], biit: βλέψω, (ši mai korect) βλέψομαι, (nexot: ἔβλεψα, iar čei -a-aţi timpi neîntreb:)=Ὁρῶ, văz, pri-

besk, mъ uit. "Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας„. Skr: "Βλέψον κάτω„. ši "Καὶ δὴ βλέπω„ ši "Βλέπε νῦν ἄνω„. Apistf: "Βλέπω τοῦ ἰδεῖν„. Skr: mъ uit, ka sъ văz. 2) văz (nu sîntă orb). «Ὁ λέων μόνος τῶν γαμψωνύχων τίκτει βλέποντα„. Pl: "Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα„. Apstf: 3) (fir:) sîntă biă, (ši prin întind: despre lukr:) înbedepată. "Εἰ βλέποντα μὴ πόθουν, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν„. Sof: "Πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω„; Esxl: 4) amă ună feliă de bedepe, saŭ kъvtъtorъ. "Ὀξὺ ("Τιτανῶδες, "Κλέπτον) βλέπειν„. Luc: ši Apstf: "Ἄρην ("Πῦρ, «Ἀστραπὰς, ši kom: "Κάρδαμα, «Ὑπότριμμα, ši ču:) βλέπειν». Aks: «Παρθένιον βλέπειν». Anкr: «Σκότον βλέπει». Sof: este orbă. «Σκύτη βλέπει». Apstf: (prov:) =Mastigiă, kavtъ bătaie, în mînînkъ sn.nareа. 5) priveskă, amă dispusiţie, anlekare kătre ceva. «Τιμᾷν («Ψήφῳ δακεῖν) βλέπουσιν». Apstf: «Οἱ πρὸς τὴν ἀγορὰν βλέποντες». Tfr: «Κάτω βλέπει». Prov: înceпe a skъdea. 6) (mai noă) iaă seamъ, mъ păzeskă. «Βλέπετε τοὺς κύνας». Skr: «Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων». Skr: «Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς σοφίας». Skr: (despre neînsufl:) sîntă nuscă ku faţa kătre, saŭ înnotrivъ de ceva. «Οἰκίαι πρὸς μεσημβρίαν βλέπουσαι». Ksn: (bezi ši Ὁρῶ).

Βλεφαρίζω, biit: -ίσω, = Σκαρδαμύττω, klipeskă din okі. [din

Βλεφαρὶς, ίδος (ἡ), (običu: la îm:) genele okilor. [din

Βλέφαρον (τὸ), [βλέπω] pleopa okiului. 2) (prin întind:) okiă. (de unde) «Χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον„. Sof: soapele.

Βλεφαροξυήλη, ši

Βλεφαροξύστρα (ἡ), ši βλεφαρόξυστρον (τὸ), [βλέφαρον, ξύω] = ku

Βλεφαροσάρωθρον (τό), instrum: xirurgikă, ku care se kurъţă nătimaşele pleope ale okilor. [βλέφαρον, σάρωθρον].

Βλέψις, εως (ἡ), bedepe. [βλέπω].

Βλήδην [βάλλω], adv: în arъnkare, ku asvîrlire, saŭ lovire.

Βλήεται, poet: în locă de βάλληται, 3: sing: pers: a prez: de sun:, ši

Βληθείς, εῖσα, ἐν, pas: nex: 1: de part: al lui βάλλω.

Βλῆμα (τὸ), [βάλλω] = Βολή, asvîrlitorъ. 2) punere, grъmădire, aşternere. "Κοίτας—„. Engr: 3) lovitorъ, ranъ. 4)

= Βέλος. 5) ѕnѕ̆ felѕ̆ de пръжitѕръ. (вezї ші θρυμματίς).

Βλῆμαι, поet: în локѕ̆ de βέβλημαι, пas: tpe: de кѕ: ал xot:, ші

Βλήμενος, поet; în локѕ̆ de βεβλημένος, saѕ̆ βληθεὶς, tpe: de кѕ; saѕ̆ nex: пas: de пaptч:, ші

Βλήσομαι, поet: în локѕ̆ de βληθήσομαι, пas: вiit: de xot; ал лѕї βάλλω.

Βληστρίζω [βάλλω], вiit: -ίσω, (прinч: desпре волnaвѕ̆) mъ вatѕ̆, amѕ̆ stenoxopie, neлiniшte. [de ѕnde

Βληστρισμὸς (ὁ), neлiniшte, вatepe, stenoxopie (de волnaвѕ̆).

Βλήτειρα (ἡ), поet; fem: ал лѕї βλητήρ.

Βλητέος, α, ον, пos: ал лѕї βάλλω.

Βλητὴρ (ὁ), поet: asвîpлitopѕ̆, apѕnкъtopѕ̆. [βάλλω].

Βλῆτο, поet: în локѕ̆ de ἐβέβλητο, 3. sinг: пeps: a пas: пeste sъв: de xot: ал лѕї βάλλω.

Βλητὸς, ἡ, ὸν, [βάλλομαι] ловitѕ̆, ръnitѕ̆. (de ѕnde 2) ловitѕ̆ de апоплeksie, ші чл:, ші moptѕ̆ de îndatъ. 3) (pap акt:) în локѕ̆ de βλητικός, ловitopѕ̆, ръnitopѕ̆. 4) (ла îm:) "Βλητοί„. poate de кapѕ̆. [de ѕnde

Βλῆτρον (τὸ), кѕiѕ̆ de лemnѕ̆, saѕ̆ пaпъ; черкѕ̆ de fepѕ̆, saѕ̆ sкoaвъ de лeгat înпpeѕnъ doъ лemne. "Οἱ μὴ ἐξικνούμενοι τοῦ ὕψους ἱστοὶ βλῆτρα ἐδέχοντο„. ші "Ὡς σφῆνας καὶ βλῆτρα„. Nikita. [de ѕnde

Βλητρόω -ῶ, вiit: -ώσω, лeгѕ̆ înпpeѕnъ кѕ кѕiѕ̆ de лemnѕ̆, saѕ̆ черкѕрї, op sкoaвe de fepѕ̆.

Βληχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, sвiepѕ̆ ка oaea (saѕ̆ ка копiлѕл). [ші

Βληχὰς, άδος (ἡ), поet: (se înц: ὄϊς) sвiepъtoape (oae). [din

Βληχὴ (ἡ), ші

Βληχηθμὸς (ὁ), [ші

Βλήχημα (τὸ), sвiepetѕл oaeї, saѕ̆ ал копiлѕлѕї. [ші

Βληχητὸς, ἡ, ὸν, (прinч: neѕt: ші îm:) totѕ̆ doвitoкѕл, че sвiaръ. [βληχάομαι].

Βλῆχνον, ші

Βλῆχρον (τὸ), (o плantъ) sпa'a dpaкѕлѕї, fepeгъ. (вezї ші πτερίς). [din

Βληχρὸς [βλάζω], ὰ, ὸν, = 'Αβληχρὸς, sлaвѕ̆, neпѕtinчosѕ̆, moaлe, zъвaвnikѕ̆, ші чл:

Βλῆχρος (ἡ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de плantъ (aлta dekît βλῆχρον.)

Βληχὼ, οῦς (ἡ), = Βλήχων. 2) (кom:) = 'Εφήβαιον.

Βληχὼδης, εος (ὁ, ἡ), каoaea, simплѕ. [ші

Βλήχων [βληχὴ], ωνος (ἡ), o eapвъ ка isma, кape faчe oiлe a sвiepa, ръtѕnжoaръ, saѕ̆ кътѕшniцъ.

Βληχωνίας, ου (ὁ), fъкѕtѕ̆ кѕ...

Βληχώνιον (τὸ) = Βλήχων.

Βλίζω, вiit: βλίσω, прimit: ал лѕї, ші =Βλίσσω ші Βλιμάζω.

Βλιμάδδομες, Dop: în локѕ̆ de βλιμάζομεν, îm: ал лѕї

Βλιμάζω [βλίζω], вiit: -άσω, (in цen:) = Θλίβω, пiпъїѕ̆ aпъsat кѕ mîпa (прinч: гъineлe, ка sъ въzѕ̆, de sînt гpase); (desпpe fem:) = Τιτθολαβῶ; (fiг:) пoftesкѕ̆ (Apst: ші Лis:). [de ѕnde

Βλίμασις, εως (ἡ), пiпъipe, fpъmîntape кѕ mîпa.

Βλίσσω, вiit: βλίσω, stopкѕ̆ (прinч:) tѕpteлe de miepe, iaѕ̆ miepea; (în цen:) mѕлгѕ̆, sѕгѕ̆. (проп: ші fiг:). [de ѕnde

Βλιστηρὶς, ίδος (ἡ), поet: (χεὶρ, mînъ) кape stoapчe, ia miepea.

Βλιτομάμας (μμας), α (ὁ), (кom:) sѕцeцîцъ; (fiг:) копiлъposѕ̆, neгїoвѕ̆, пpostѕ̆. [βλίττω, μάμμα].

Βλίτον (τὸ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de eapвъ neгѕstoasъ, шtipѕ̆.

Βλίττω, вiit: -βλίσω, = Βλίσσω.

Βλιτώδης, εος (ὁ, ἡ), ка βλίτον (вezї ziчepea); (fiг:) neгѕstosѕ̆, nesъpatѕ̆; neгioвѕ̆. [ші

Βλίτων, ωνος (ἡ), = Βλιτώδης. [βλίτον].

Βλοσυρονύχιος (ὁ, ἡ), вezї βλοσυρωνύχιος.

Βλοσυρὸς, ὰ saѕ̆ ὸς, ὸν, = Σοβαρὸς, seлвatikѕ̆, гpozaвѕ̆. "Λέων—„. Es: "Μέτωπον ("Πρόσωπον) βλοσυρόν„. Es: ші Om: 2) aspрѕ, tape, вîptosѕ̆; (desпpe zemї) stifosѕ̆. "Βλοσυρὴν ἄκρην„. Апл; "Βλοσυροῖο κύδωνος„. Nik: 3) ръѕ̆, "Βλοσυρὸν δ' ἐξ αἷμα χέασθαι„. Nik: "Ἡ ἐκ τῶν παλισκίων πίττα βλοσυρωτέρα τε καὶ βορβορώδης„. Tfp: 4) (în sensѕ̆ de вine) pesпeктaвiлѕ̆, mъpeцѕ̆, stpълѕчitѕ̆. "Γενναίους τε καὶ βλοσυρούς„. Плt: "Βλοσυραῖς αἴγλησι„. Пind: [поate βλέπος, σύρω].

Βλοσυρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ seлвatikѕ̆, кpѕdѕ̆ simцimîntѕ̆; (fiг:) вiteazѕ̆, pesвoinкѕ̆. [βλοσυρὸς, φρήν].

Βλοσυρωνύχιος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ seлвatiчe ѕnгiї. [βλοσυρὸς, ὄνυξ].

Βλοσυρώπης, ου (ὁ), saѕ̆ εος (ὁ, ἡ), ші

Βλοσυρῶπις, ιδος (ἡ), ші

Βλοσυρωπὸς (ὁ), поet: чел кѕ окї seлвatiчї; гpozaвѕ̆ ла вedepe, ла faцъ. [βλοσυρὸς, ὤψ].

Βλύζω, вiit: -ύσω, isвopъsкѕ̆; mъ pes-

въpsȣ̆, daȣ̆ пе din afaръ. "Κρήνη βλύζουσα ὕδωρ„. Opf: "Κύλιξ οἴνῳ βλύσειε„. Епгр: [вezĭ ші βρύω]. [de ȣnde

Βλύσις, εως (ἡ), ші

Βλυσμὸς (ὁ), isвopîpe, pesвъpsape, ші чл: [ші

Βλυστὴρ (ὁ), поet: isвopîtopȣ̆, pesвъpsъtopȣ̆, ші чл. [de ȣnde

Βλυστηρὶς, ίδος (ἡ), (грешіt) în локȣ̆ de βλιστηρίς (вezĭ zічерea).

Βλωθρὸς [βλώσκω], поet: (прinч: desпре помĭ ші плante), = Εὐαυξὴς, кpeskȣtȣ̆ 'nалtȣ̆. "Πίτυς ("Ὄγχνη, "Πλάτανος. "Πόα) βλωθρή„. Om: ші Апл:

Βλωμίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ

Βλωμὸς (ὁ), [βάλλω] = Ἔνθεσις, бȣкъцікъ de пîĭne, îmбȣкъtȣръ.

Βλῶσις, εως (ἡ), мерцере, вeпipe, saȣ̆ dȣчере; (fir:) крештере, înaintape. [din

Βλώσκω, вiit: μολοῦμαι, (nex: ἔμολον, tpe: de кȣ: μέμβλωκα) поet: мeprȣ̆, mъ dȣкȣ̆, saȣ̆ вiȣ̆; (fir:) кpeskȣ̆, înaintezȣ̆. «Μέμβλωκεν ἦμαρ». Od: П.

Βοάγριον (τὸ), павъzъ, skȣtȣ̆ (de піеле de воȣ̆ селвatікȣ̆). 2) (прin întind:) прадъ. [din

Βόαγρος (ὁ), воȣ̆ селвatікȣ̆. [βοῦς, ἄγριος].

Βόαμα (τὸ), Dop: în локȣ̆ de βόημα.

Βοάνθεμον (τὸ),=Βούφθαλμον. [βοῦς,ἄνθος].

Βόαξ [βοάω], ακος (ὁ), ȣnȣ̆ пеште de mape (поate = Βόωψ).

Βοᾶσι, Dop: în локȣ̆ de βοῶσι, 3: îm: перs: a лȣĭ βοάω.

Βοάτης, ου (ὁ), ші

Βοᾶτις, ιδος (ἡ), поet: stpiraчiȣ̆; pesȣnъtopȣ̆. [βοάω].

Βοαύλιον, ші Βόαυλον (τὸ), ші

Βόαυλος (ὁ),=Βούσταθμον. [βοῦς, αὐλή].

Βοάω -ῶ [βοή], вiit: -ήσω, (desпре neînsȣfл:) sȣnȣ̆, pesȣnȣ̆, skoцȣ̆ вȣete. «Κῦμα βοάα». Іл: Ξ. «Ἠϊόνες βοόωσιν». Іл: Р. «Πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων βοᾷ Σκάμανδρος». Esx: 2) (desпре oam:) stpirȣ̆. «Κλήδην κικλήσκειν ἕκαστον, μηδὲ βοᾷν». Іл: І. «Σμερδνὸν βοόων». Іл: О. (ші fir:) «Αὐτὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα βοᾷ». Apstf: 3) zікȣ̆ чева кȣ глasȣ̆ mape, stpirȣ̆ tape. «Ἀποκτείνειν ἐβόων». Тȣч: «Ἐφ' οἷς ἴσως βοήσεσθε». Плt: «Βοῶν οὗτος καὶ κεκραγὼς, ὡς δεινὰ ποιῶ». Dm: 4) (кȣ ак:) stpirȣ̆ пе чiпева; кiemȣ̆ în ажȣtopȣ̆. «Βοᾶτε τὴν Ἄρτεμιν». Sof: «Οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα». Ep: «Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην»; Apstf: «Τί με βοᾷς;» Лȣч: «Κῦρον ἐβόα. Ep: «Βοᾷ μὲν ὅρκους». Eȣp: (ші miж): «Βοήσομαι τὸν πατέρα». Лȣч: «Εἰλείθειαν ἐβώσατο». Ткр: 5) (fir:) лаȣdȣ̆, înалцȣ̆ imne; (în цen:) pesпîndeskȣ famъ. «Βοᾶτε τὴν Ἄρτεμιν. Sof: (maĭ кȣ seamъ în nas:) «Βεβοημένος Φάλαρις ἐπὶ τυραννίδι». Ep: «Τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι ἐν τῇ πόλει». Tfp: Ἐβώσθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα». Ep:

Βοέη, ші Βοείη (ἡ), (se înц: δορά) піеле de воȣ̆. [ші

Βοεικὸς, ὴ, όν, ші

Βόειος, α, ον, de воȣ̆, saȣ̆ de вакъ. «Ζεῦγος βοεικόν». Тȣч: «Δέρμα βόειον». Od: Ξ (вezĭ Βοέη). 2) (fir:) mape, гpoȣ̆. «Βόεια ῥήματα». Apstf: [ші

Βόεος, η, ον, Ion în локȣ̆ de βόειος, ші

Βοεὺς, έως (ὁ), поet: кȣpea de піеле de воȣ̆. [βοῦς, βοός].

Βοὴ (ἡ), [imit: de aчi] вȣetȣ̆, sгomotȣ̆, цiпъtȣ̆, stpirъtȣ̆. «Ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα». Fp: кît пentpȣ apъtape, saȣ̆ a se вopвi nȣmaĭ. «Ὑπ' αὐτὴν τὴν βοήν». Тч: вezĭ αὐτοβοεί. 2) поet: stpirъtȣ̆ de pesвoitopĭ; (прin întind:) pesвoiȣ̆, вътъліе. (de ȣnde) «Βοὴν ἀγαθός». Om: вiteazȣ̆, pesвoĭnікȣ̆. «Βοᾶς ὄνομα μηκέτ' εἴη. Ткр: nȣme de pesвoiȣ̆ sъ nȣ se maĭ помeпiaskъ. 3) (foapte papȣ̆) ажȣtopȣ̆. «Βοὰν ἀϋτεῖν. Eȣp:

Βοῆ. ῆς, (ἡ), (прin kontpaкцie) în локȣ̆ de Βοέη.

Βοηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Βουγενής.

Βοήγια (τὰ), [βοῦς, ἄγω], = Ταυρομαχίαι.

Βοηδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергȣ̆ кȣ stpirъtȣ̆, saȣ̆ кътpe stpirъtȣ̆; (прin ȣpm:) =Βοηθέω. [ші

Βοηδρομία (ἡ), алергape sпpe ажȣtopȣ̆. [ші

Βοηδρόμια (τὰ), Боedpomiĭ, o sepвътoape a Aten: (sпpe помeпipea вътъліі лȣĭ Teseȣ̆ asȣпpa Amazoaпелор). [ші

Βοηδρομιὼν, ῶνος (ὁ), a tpeiлea лȣnъ a Aten: (15 Sept:—15 Окt:), în кape se sepвaȣ̆ Боedpomiiле. [ші

Βοηδρόμιος, ші Βοηδρόμος (ὁ, ἡ), поet: алергъtopȣ̆ кȣ stpirъtȣ̆ sпpe ажȣtopȣ̆. [βοή, δρόμος].

Βοήθαρχος (ὁ), къпetenie de oштipe ажȣtъtoape. [βοηθὸς, ἀρχή].

Βοήθεια (ἡ), ажȣtopȣ̆. 2) oштinцъ, saȣ̆ eкsпediцie sпpe ажȣtopȣ̆ de aлiatȣ̆, ші кiap aчea ажȣtъtoape oштipe. «Ἡ εἰς Πύλας βοήθεια. Dm: «Ἀφικνεῖται καὶ ἡ παρὰ Δαρείου δευτέρα βοήθεια». Ksn: [din

Βοηθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) = Βοηδρομέω, алергȣ̆ кȣ stpirъtȣ̆ ла pesвoiȣ̆, sпpe ажȣtopȣл кȣĭва; (în цen:) daȣ̆ ажȣ-

торѫ, окроteskѫ, апърѫ пе чinева. [βοὴ, θέω]. [de ѫnde

Βοήθημα (τὸ), =Βοήθεια, miжлокѫ ажѫtъtорѫ; (прin ѫрm: ші) doktopie, леакѫ. [ші

Βοηθηματικὸς, ὴ, όν, folositорѫ, kontpiвѫitорѫ ла ажѫtорѫ; ші=Βοηθητικός. [ші

Βοήθησις, εως (ἡ), (pap) în локѫ de βοήθεια. [de ѫnde

Βοηθήσιμος (ὁ, ἡ), de ажѫtat.

Βοηθητικὸς, ὴ, ὸν, dispѫsѫ, saѫ anлекatѫ spre a ажѫta. [βοηθέω].

Βοηθόος, poet: în локѫ de

Βοηθός (ὁ, ἡ), ажѫtъtорѫ, (ad:) алергъtорѫ spre апъраре. «Βοηθὸς ἡμῖν ὡρμήθης». Ksn: [βοὴ, θόος].

Βοηλασία (ἡ), хръпіре de вite; (în ţen:) пръdape. [βοῦς, ἔλασις].

Βοηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, mîiѫ, roneskѫ воĭ din ѫрmъ (maĭ кѫ seamъ fѫpaţĭ); (în ţen:) хръпеskѫ, жъfѫieskѫ. 2) sîntѫ ronitорѫ de воĭ. [din

Βοηλάτης (ὁ), mînъtорѫ, saѫ dѫкъtорѫ (пъstорѫ) de воĭ. «Οἶστρος—». Esхл: [βοῦς, ἐλαύνω]. [de ѫnde.

Βοηλατικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtорѫ de пъstopia воiлор. (de ѫnde) «Βοηλατικὴ» (se înţ: τέχνη).

Βοηλάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫĭ βοηλάτης. «Ῥάβδος —». Mosx: în локѫ de βοηλατική».

Βόημα (τὸ), = Βοή, stpiгъtѫ, sѫnetѫ. [βοάω].

Βοηνόμος (ὁ, ἡ), poet: în локѫ de βουνόμος.

Βόηξ, ηκος (ἡ), Ion: în локѫ de βόαξ.

Βοήροτος (ὁ, ἡ), poet: [βοῦς, ἀρόω] apatѫ кѫ воĭ.

Βόης, ου (ὁ), stpiгачiѫ. [βοή].

Βόησις, εως (ἡ), stpiгape, fачере de вѫetѫ, saѫ sгomotѫ. [ші

Βοήτης, εος (ὁ), Ion: în локѫ de βοάτης.

Βοητύς, ύος (ἡ), Ion: în локѫ de βόησις. [βοάω].

Βοθρεύω, вiit: -εύσω, sapѫ гроапъ. [ші

Βοθρίζω, вiit: -ίσω, арѫпкѫ în гроапъ. [βόθρος].

Βόθρίον (τὸ), dim: ал лѫĭ βόθρος, гропшоаръ. 2) ţinţie, локѫл (гропіţа) fiекърѫia dinte. 3) о patimъ de окĭ (med:).

Βοθροειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), sъpatѫ în кіпѫ de гроапъ. [βόθρος, εἶδος].

Βόθρος (ὁ), [βάθος, βυθός] = Ὄρυγμα, гроапъ, пѫцѫ. [de ѫnde

Βοθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Βοθρεύω, saѫ Βοθρίζω. || (pas:) mъ къвънezѫ, mъ adînчezѫ, = κοιλαίνομαι, «Ὥστ', εἰ πιέσαις τὸ οἴδημα τῷ δακτύλῳ, βοθροῦσθαι τὸν τόπον». Гал: «Ἀναβιβρωσκόμενον τὸ ὀστοῦν βοθροῦται». Орев.

Βόθυνος (ὁ), = Βόθρος.

Βοϊδάριον, ші

Βοΐδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ βοῦς, воѫлеапѫ.

Βοΐκλεψ. επος (ὁ), = (saѫ грешit în локѫ de) Βοόκλεψ

Βοϊκὸς, ὴ, ὸν, =Βοεικός. [ші

Βοϊστί, adв: ка воѫл. «Βοϊστὶ λαλεῖν». Iamвл: [βοῦς].

Βοιωταρχέω -ῶ, вiit: ήσω, sîntѫ Беotaрхѫ, [ші

Βοιωταρχία (ἡ), demnitatea Беotaрхѫлѫĭ. [din

Βοιώταρχος, ші Βοιωτάρχης, ου (ὁ), Беotaрхѫ, гѫвернatорѫ ал Беоţienілор (чеа maĭ mape demnitate ла Тева). [Βοιωτός, ἀρχή].

Βοιώτιος (ὁ, ἡ), (kom:) гроsолапѫ, цъpanѫ, прostѫ (прекѫm se sokotiaѫ a fi Беоţienіĭ). [Βοιωτός].

Βοιωτιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), konstpѫitѫ în Беоţia, saѫ de Боеţienĭ. [Βοιωτία, ἔργον].

Βολαῖος, α, ον, релatiвѫ кѫ asвîрліре, saѫ арѫпкъtѫръ (maĭ кѫ seamъ de mреажъ). «Θύννος —». Пл: прinsѫ кѫ mреажъ. (вezĭ ші βολιστικός). [βολή].

Βολαυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, poet: [βολὴ, αὐγή] asвîрлѫ paze.

Βολβάριον, ші

Βολβίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ βολβός, чепшіоаръ.

Βολβίνη (ἡ), ѫnѫ felѫ də чеапъ.

Βόλβιον (τὸ), ші

Βολβίσκος (ὁ), = Βολβίδιον.

Βολβιτίνη (ἡ), ші

Βολβίτιον (τὸ), ѫnѫ felѫ de каракatiţъ, каѫtъ Ὄζαινα. [din

Βόλβιτον (τὸ), ші

Βόλβιτος (ὁ), Ion: în локѫ de βόλιτος (τον).

Βολβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Βολβώδης. [βολβὸς, εἶδος].

Βολβοκαστάνιον (τὸ), ѫnѫ felѫ de selвatiкъ kastanъ ка чеапа. [βολβὸς, κάστανον].

Βολβὸς (ὁ), ѫnѫ felѫ de чеапъ de mѫnte. «Βολβὸς κοχλίας». Tкр: 2) чепоasъ ръdъчinъ de felѫpite, плante. «Βολβὸς καλάμου». Dsкр: 3) totѫ че seamъnъ кѫ чеапъ. «Ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ». П: Еţ:

Βολβοφάκη (ἡ), лinte гъtitъ кѫ чеапъ. [βολβὸς, φακῆ].

Βολβώδης, εος (ὁ, ἡ), чепоsȣ̆ (în formъ de чеапъ). [βολβός].

Βολβορυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sъpînd sкоцȣ̆ чепе. [βολβὸς, ὀρύττω].

Βολεὼν [βάλλω], ῶνος (ὁ), локȣ̆, ȣnde se арȣнкъ гȣноiȣл, гръmadъ de бълiгарȣ̆. [din

Βολὴ (ἡ), asбîрлiре, арȣнкаре, ші чл. «Λίθων βολή». Ер: «Ὀφθαλμῶν βολαί». Od: D. арȣнкътȣрї de окi. 2) =Ἀποβολή. «Ἀνθῶν ποιεῖ βολήν». Tfp: 3) ловiтȣръ, ранъ; (рар) dȣрере de пînteче. «Ἡλίου βολαί». Апл: разеле. «Οὐ γὰρ πληγάων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων». Od: P. 4) = Βέλος. «Βολὴ σιδηρείη». Оп; [βάλλω].

Βολίζω, biit: -ίσω, mъsȣрȣ̆ adînчimea mъріï кȣ sonda. [βολίς].

Βόλινθος (ὁ), = Βόνασος.

Βολὶς, ίδος (ἡ), (naȣt:) sondъ (плȣmпȣ̆, кȣ каре se mъsȣръ adînкȣл mъріï). 2) = [Βολὴ], saȣ̆ Βέλος. «Βολίδες ἀστραπῶν». Sof: (перfр:) tръsnete. «Βολίδας μολυβδίνας». Dȣк: глоанце.

Βολιστικὸς, ὴ, ὸν, (прinч: ἰχθὺς, пеште) =Ἀγελαῖος. ші Χυτός, каре ȣmблъ în кîрdȣ̆; (прin ȣрm:) каре se прinde кȣ плаsа. (вezї βόλος, ші βολαῖος). [βολίζω, fiг:].

Βολίτινος, η, ον, fъкȣtȣ̆, компȣsȣ̆ din

Βόλιτον (τὸ), ші

Βόλιτος (ὁ), At: балiгъ de боȣ̆ ші de алте добiтоаче; гȣноiȣ̆.

Βόλλα, ας, (ἁ), Еол: în локȣ̆ de Βουλή.

Βόλλομαι, ші Βόλομαι, Еол: în локȣ̆ de Βούλομαι.

Βολοκτυπία (ἡ), поет: sȣnetȣл din арȣнкътȣра кȣбелор; (прin întind:) арȣнкътȣра, жокȣл кȣбелор. [βόλος, κτύπος].

Βόλος (ὁ), [βάλλω] =Βολή, арȣнкътȣръ (прinч: de кȣбе, ші de плаsъ). «Βόλον πρίασθαι». Пл: 2) (прin întind:) плаsъ, mреажъ. «Γυναῖκες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται». Еȣр: 3) sкimбареа dinцiлор tinерелор вite. «Ἀκμάζει δὲ ἵππος καὶ ἡμίονος μετὰ τοὺς βόλους». Apstf:

Βομβαίνω, biit: -ανῶ,=Βομβέω.

Βομβαλοβομβὰξ, (прin комiкъ întindepe saȣ̆ îndoipe)=кȣ

Βομβὰξ [βόμβος], (ком:) intepiек: de mipape, saȣ̆ въїtape în eponie, = Βαβαί. (вezї ші πύππαξ).

Βομβαύλιος (ὁ), (ком:) sбîрnîitорȣ̆ кȣ fлȣерȣл, neîndeminatiкȣ̆ fлаȣtistȣ̆, (întр' ȣnȣ̆ кiпȣ̆) = Βομβύλιος. [βόμβος, αὐλός].

Βομβέω ῶ, biit: -ήσω, вîжiȣ̆, sбîрnîiȣ̆ ка албiна». «Βόμβησε πεσοῦσα». Іл: N. ші П. «Βομβεῦσι δ' ἀκουαί μοι». Sапf: îmї вîжiȣ̆ ȣрекiле. [ші

Βομβηδὸν, adв: sбîрnîit, вîжiit. [ші

Βομβήεις, εσσα, εν, поет: sвîрnîitорȣ̆, вîжiitорȣ̆ (ка албiна). «Μέλλισσα—». Епгр: [βόμβος].

Βόμβησις εως (ἡ), вîжiipe. [ші

Βομβητὴς οῦ (ὁ), поет:, ші

Βομβητικὸς, ὴ, ὸν, = Βομβήεις. [βομβέω].

Βόμβος (ὁ), [imit:] (прinч:) sбîрnîipe de албiнъ, ші чл: (în цen:) ор че вîжiipe.

Βομβυκίας, ου, (ὁ), (прinч: κάλαμος, tpestie) бȣnȣ̆ de fъкȣt fлȣерȣл nȣmitȣ̆ [βόμβυξ].

Βομβύκιον (τὸ), dim: ал лȣї βόμβυξ, insектъ, гînganie.

Βομβύλη (ἡ) ȣnȣ̆ felȣ̆ de însектъ, ші de вasȣ̆. (каȣtъ βομβύλιος). [βόμβος].

Βομβυλιάζω, biit: -άσω, = Βομβέω, ші Βορβορύζω. [din

Βομβύλιος (ὁ), албiнъ selбatiкъ; (fiг:) omȣ̆ netpeвniкȣ̆ (вezї ші κηφήν). 2) плоsкъ. [ші

Βομβυλὶς, ίδος (ἡ) =Πομφόλυξ. [βομβύλη].

Βόμβυλος (ὁ), = Βομβύλιος (2).

Βόμβυξ [βομβέω], υκος (ὁ), гîndaкȣ̆ de mъtase (saȣ̆ ші алтȣл ȣsemenea); (прin întind:) mъtase. «Βόμβυξ ἦν τὸ χιτώνιον». Алчfр: 2) (în цen:) ор че insектъ sбîрnîitoape. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de fлȣерȣ̆. (de ȣnde «Βομβυκίας κάλαμος». Tfp:)

Βόμβυρ (Лак:), în локȣ̆ de βόμβυξ. (вezї ші βομβύλιος).

Βόνασος (σσος), ου (ὁ), боȣ̆ selбatiкȣ̆.

Βονθυλεύω, biit: -εύσω, (Tesал:) în локȣ̆ de Ὀνθυλεύω.

Βοοβοσκός (ὁ), =Βουνόμος. [βοῦς, βόσκω].

Βοόγληνος (ὁ, ἡ), поет: [βοῦς, γλήνη]. =Βοώπης.

Βοοδμητὴρ, ῆρος, ші

Βοοδμήτης, ου (ὁ), поет: domолitорȣ̆ de боï. [βοῦς, δάμνω].

Βοοζύγιον (τὸ), переке de боï de жȣгȣ̆. (вezї ші βουζύγιος). [βοῦς, ζυγός].

Βοοθύτης, ου (ὁ), =Βουθύτης. [βοῦς, θύω].

Βοόκλεψ, επος, ші

Βοοκλόπος (ὁ, ἡ), fȣрȣ̆ de боï. [βοῦς, κλέπτω].

Βοόκραιρος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ капȣ̆, коарне de боȣ̆. [βοῦς, κραῖρα].

Βοόκρανος (ὁ, ἡ), = Βούκρανος.

Βοοκτασία (ἡ), поет: [βοῦς, κτείνω] omорîpe, inжȣnгiape de боï, = Βοοσφαγία.

Βοόκτιστος (ὁ, ἡ), поет: (епit: ал Тевеï) ziditȣ̆ dȣпе кondȣчере de боȣ̆. [βοῦς, κτίζω].

Βοονόμος (ὁ, ἡ), = Βουνόμος.

Βοοῤῥαίστης, ου (ὁ), [βοῦς, ῥαίω] (кinвitорȣ de moapte, пръпъditорȣ de воï. (епit: de tъвnȣ, saȣ de stреке).

Βοοσκόπος (ὁ, ἡ), поet: пînditорȣ de воï (ка sъ'ï fȣре). [βοῦς, σκοπός].

Βοοσόος (ὁ, ἡ), поet: [βοῦς, σεύω] înтърîtъtорȣ de воȣ.

Βοόστικτος (ὁ, ἡ), поet: (локȣ) în каре se ȣчid воï; saȣ (грешit) în локȣ de βοόκτιτος. [βοῦς, στίζομαι].

Βοόστολος (ὁ, ἡ), поet: [βοῦς, στέλλω]. transпоrtatȣ (пе маре) de воȣ.

Βοοσφαγία (ἡ), = Βοοκτασία. [βοῦς, σφαγή].

Βοοτρόφος (ὁ, ἡ), поet: = Βουτρόφος.

Βοότροχος (ὁ, ἡ), поet: (локȣ) алергатȣ, петрекȣтȣ de воï. [βοῦς, τρέχω].

Βοόων, поet: (прin întрепȣn: de о) în локȣ de βοῶν.

Βορὰ (ἡ), mînкаре, храпъ (de doвitoaче карnівоаре). [βόω].

Βόραθεν, adв: (лок:) din партеа крівъцȣлȣï. [βορέας, βορᾶς].

Βόρασσος, ші Βούρασσος, ου (ὁ), роada finiкȣлȣï, кînd se aflъ înкъ în коажа sa. (каȣtъ ἐλάτη).

Βορβόρεος, α, ον, поet: = Βορβορώδης. [ші

Βορβορίζω, вiit: -ίσω, seamъnȣ, miposȣ a пороiȣ. 2) (акt:) mînжeskȣ, пътezȣ кȣ пороiȣ. [βόρβορος].

Βορβορόθυμος (ὁ, ἡ), (кom:) [βόρβορος, θυμὸς] чел кȣ пȣtȣposȣ (ка пороiȣл) sȣflетȣ, saȣ пекazȣ.

Βορβοροκοίτης, ου (ὁ), [βόρβορος, κοίτη] zъкъtорȣ în пороïȣ. (епit: ал броаштеï).

Βόρβορος (ὁ), пороïȣ пȣtȣposȣ, мочірлъ, помолȣ.

Βορβοροτάραξις, εως (ὁ), (кom: fir:) amestекъtорȣ, tȣрвȣръtорȣ, intpiгantȣ. [βόρβορος, ταράττω].

Βορβορόω -ῶ, вiit: -ώσω, пороieskȣ; saȣ пребакȣ în пороiȣ. «Δὶ ἔνδειαν ὑγροῦ τοῦ τόπου βορβορωθέντος». Apst: [βόρβορος].

Βορβορυγὴ (ἡ), ші

Βορβορυγμὸς (ὁ), ворворoсipe de маце. [din

Βορβορύζω, (fъръ вiit:) [imit:] ворворoseskȣ (despре маце).

Βορβορώδης, εος (ὁ, ἡ), пороiosȣ, мочірлosȣ, помолosȣ; (fir:) пȣtȣposȣ; skîрвosȣ. [βόρβορος].

Βορεάζω, вiit: -άσω, serвezȣ în чinstea крівъцȣлȣï. [din

Βορέας, ου (ὁ), (цen: îm: βορεῶν) вîntȣ пордiкȣ (de miazъ-noaпte), крівъцȣ. (вezï ші ἀπαρκτίας).

Βορεασμός (ὁ), serвъtoape, ші

Βορεαστὴς, οῦ (ὁ), serвъtорȣ in чinstea крівъцȣлȣï. [вezï βορεάζω].

Βορέηθεν, adв: Ion: din партеа крівъцȣлȣï. [ші

Βορεῆτις, ιδος (ἡ), поet: Ion: = Βορεία, ші Βορεινή. [ші

Βορεινὸς, ὴ, όν, = Βόρειος. [βορέας].

Βορεῖον (τὸ), [βορὰ] ȣnȣ felȣ de кîрnatȣ.

Βόρειος, α, ον, пордiкȣ, de miazъ-noaпte. «Τὰ βόρεια». (se înц: μέρη) пърцiле пордiче. [ші

Βορεὺς, ῆος (ὁ), Dop: în локȣ de [βορέας].

Βορήϊος, ίη, ιον, Ion: în локȣ de βόρειος.

Βορῆς, έω (ὁ), Ion: în локȣ de βορέας.

Βόρμαξ, ακος (ὁ), (Лак:) = Μήρμυξ.

Βορὸς, ὰ, ὸν, mînкъчosȣ, лакоmȣ. [βορά].

Βόῤῥαθεν, adв: = Βορέηθεν. [ші

Βοῤῥαϊ(εῖ)ος, α, ον = Βόρειος. «Ὅταν ᾖ βοῤῥαῖον (алt: βοῤῥεῖον).» Ksn: кînd sȣflъ крівъцȣл. [din

Βοῤῥᾶς, ᾶ (ὁ), At: în локȣ de βορέας.

Βόσις, εως (ἡ), поet: = Βορὰ, [βόω] mînкаре, храпъ, пъшȣne.

Βοσκάδιος, α, ον, поet: хръnitȣ, înгръшatȣ. [din

Βοσκὰς, αδος (ἡ), пъskȣtъ, хръnitъ de înгръшat. «Ὄρνις —». Nik: гъinъ de каsъ. || (sȣвst:) ȣnȣ felȣ de рацъ. (вezï φασκάς). 2) ȣnȣ felȣ de smoалъ. [ші

Βόσκη, поet: în локȣ de

Βοσκὴ (ἡ), пъшȣne, храпъ de вite. [βόω].

Βόσκημα (τὸ), (în цen:) doвitокȣ domestiкȣ, (iар партк:) хръnitȣ, înгръшatȣ. «Παντοδαπὰ βοσκήματα». Ksn: 2) = Βοσκή, локȣ de пъшȣne (Тȣрч: чаiрȣ), soxatȣ. «Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα». Apstf: [βόσκω, βοσκέω]. [de ȣnde

Βοσκηματώδης, εος (ὁ, ἡ), doвitокosȣ, saȣ релatiвȣ кȣ doвitокȣ.

Βόσκησις, εως (ἡ), паштере, пъшȣnаре. [βοσκέω].

Βοσκὶς, ίδος (ἡ), поet: în локȣ de βοσκάς. [ші

Βοσκὸς (ὁ), пъstорȣ. [ші

Βόσκω [βόω], вiit: βοσκήσω, (чеï-л-алцï timпï nȣ преа sînt întревȣinцацï) паskȣ вite. (прin întind:) хръneskȣ, satȣрȣ. «Πολλοὺς βόσκει γαῖα». Od: A. «Βόσκειν ἣν γαστέρα». Od: P. (ші fir:) «Βόσκουσι φυγάδας ἐλπίδες». Пров: || (miж:) паskȣ, mъ хръneskȣ. «Τὰ ἐν ἀέρι καὶ ἐν ὕδατι

βοσκόμενα ζῶα». Apst: (ші акт: fir:) «Βόσκεται τὴν πόλιν τὸ πῦρ». Лкs: (вezĭ ші νέμω).

Βοσπόρι(ρει)ος, α, ον, Bosпopeanŭ. [din

Βόσπορος (ὁ), [βοῦς, πόρος] stpimtoape de mape. «Θρᾳκικὸς —». (ші sinгѕpŭ) Βόσπορος, Bosпopŭ, stpîmtoapea Konstantinoпoлѕлѕĭ (Κατάστενον în лimбa греч: поъ). «Κιμμέριος, saŭ Σκυθικὸς —». stpimtoapea Meotideĭ. (вezĭ ші πορθμός).

Βόστρυξ, υχος (ὁ), = Βόστρυχος. [de ѕnde

Βοστρυχηδὸν, adв: în бѕкле; saŭ în fopmъ de бѕкле; кѕ fpisѕpъ; (fir:) sѕчit, pesѕчit. [ші

Βοστρυχίζω, віit: -ίσω. înплeteskŭ пъpŭ, fakŭ бѕкле, saŭ fpisezŭ, (adikъ) fakŭ пъpѕл кpeцŭ; (în цen: ші fir:) înfpѕmѕseцezŭ, înпodoвeskŭ. «Τὸν Πλάτωνα κτενίζειν καὶ βοστρυχίζειν, καὶ πάντα τρόπον ἀναπλέκειν τοὺς διαλόγους αὐτοῦ». Dion: Ал:

Βοστρύχιον (τὸ), dim: ал лѕĭ

Βόστρυχος (ὁ), пъpѕл капѕлѕĭ fъкѕtŭ плete, saŭ кpeцŭ în бѕкле. 2) коapda pesѕчitъ a віцeĭ; (în цen:) op че sѕчit, saŭ înвîptitŭ, sп: e: «Πυρὸς—». tpъsnetŭ. 3) ѕnŭ felŭ de înseкtъ înapinatъ. 4) ѕnŭ felŭ de плantъ mapinъ. (вezĭ ші βότρυς). || (поeцiĭ zik pap ші ла îm:) «Τὰ βόστρυ (στρι)χα. βότρυχος». [de ѕnde

Βοστρυχόω -ῶ, віit: -ώσω, =Βοστρυχίζω. [ші

Βοστρυχώδης, εος (ὁ, ἡ), îmплetitŭ, pesѕчitŭ în fopmъ de бѕклъ. 2) плinŭ de бѕкле. [de ѕnde

Βοστρυχωδῶς, adв: =Βοστρυχηδόν.

Βοστρύχωμα (τὸ), = Βόστρυχος, fpisѕpъ. [βοστρυχόω].

Βοτάνη (ἡ), [βόω, βόσκω] eapбъ (прinч:) пentpѕ пъшѕne; (прin întind:) пъшѕne; (în цen:) op че бѕpianъ (maĭ кѕ seamъ de леакŭ), плantъ, бotanъ. [de ѕnde

Βοτάνηθεν, adв: (лок:) de ла пъшѕne.

Βοτανηφάγος (ὁ, ἡ), поet: mînкъtopŭ de (хpъnitŭ кѕ) бѕpienĭ, iap nѕ de кapne. [βοτάνη, φάγω].

Βοτανηφόρος (ὁ, ἡ), поet: пpodѕкъtopŭ de бѕpienĭ, saŭ eapбъ. «Ὄρος —». Non: [βοτάνη, φέρω].

Βοτανίζω, віit: -ίσω, плiвeskŭ smѕлгînd бѕpieneле selбatiче. [ші

Βοτανικὸς, ὴ, ὸν, бotanikŭ, saŭ op че se dedѕчe ла бѕpienĭ. (de ѕnde «Βοτανικὴ». шtiinцa de a кѕnoaшte бѕpieneле. [βοτάνη].

Βοτάνιον (τὸ), dim: ал лѕĭ βοτάνη.

Βοτανισμὸς (ὁ), плiвipe de бѕpienĭ. [βοτανίζω].

Βοτανολογέω -ῶ, віit: -ήσω, кѕлегŭ, adѕnŭ бѕpienĭ. [βοτάνη, λέγω].

Βοτανώδης, εος (ὁ, ἡ), ка бѕpieneле; saŭ плinŭ de бѕpienĭ. [βοτάνη].

Βότειρα (ἡ), поet: fem: ал лѕĭ βοτήρ.

Βοτέω -ῶ, віit: ήσω, поet: în локŭ de βόσκω. [βότης].

Βοτὴρ (ὁ), поet: пъstopŭ. [de ѕnde

Βοτηρικὸς, ὴ, ὸν, пъstopeskŭ, saŭ de пъstopie.

Βότης, ου (ὁ), поet: =Βοτήρ. [ші

Βοτὸς, ὴ, ὸν, поet: че se паште, saŭ se nѕtpeште; (прinч: în neѕt:) «Βοτὰ (τὰ), = Βοσκήματα, doвitoaче. [βόω.

Βοτρύδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ βοτρυς, stpѕгѕpaшŭ; (fir:) чepчелѕшŭ.

Βοτρυδὸν, adв: ка stpѕгѕpiĭ, saŭ ка o чîopкinъ de stpѕгѕpe. [ші

Βοτρυηρὸς, ὰ, ὸν, (прinч: плantъ) кape faче чiopкine ка stpѕгѕpeле. [βότρυς].

Βοτρυηφόρος (ὁ, ἡ, поet: în локŭ de Βοτρυφόρος, пpodѕкъtopŭ de stpѕгѕpĭ. [βότρυς, φέρω].

Βοτρύϊνος, η, ον, ші

Βοτρύϊος (ὁ, ἡ), поet: de stpѕгѕpĭ. [ші

Βοτρυΐτης, ου (ὁ), ші Βοτρυΐτις, ιδος (ἡ), =Βοτρύϊος, saŭ Βοτρυώδης || (sѕвst:) ѕnŭ felŭ de мъpгъpitapŭ. 2) (fem:) = Καδμεία, o пiatpъ mineралъ (Fpanц calamine). [βότρυς].

Βοτρυόδωρος (ὁ, ἡ), поet: dъpѕitopŭ de stpѕгѕpĭ, saŭ пpodѕкъtopŭ de вinŭ. [βότρυς, δῶρον].

Βοτρυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ειδῶς, чел în fopmъ de stpѕгѕpe. [βότρυς, εἶδος]. (вezĭ ші

Βοτρυόεις, εσσα, εν, поet: плinŭ de stpѕгѕpĭ. 2) înвîptitŭ, pesѕчitŭ ка коapda de віцъ. «Βοτρυόεντες». Апл: = Βοστρυχώδης. [βότρυς].

Βοτρυόκοσμος (ὁ, ἡ), поet: înпodoвitŭ кѕ stpѕгѕpĭ. [βότρυς, κόσμος].

Βότρυον (τὸ), = βότρυς. [de ѕnde

Βοτρυόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, fakŭ, пpodѕкŭ stpѕгѕpĭ. «Ἡ ἄμπελος βοτρυοῦται». Tfp:

Βοτρυόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поet: (ἄμπελος, вie) пъskъtoape (пpodѕкъtoape) de stpѕгѕpĭ; (οἶνος, вinŭ) fiѕл stpѕгѕpeлѕĭ. [βότρυς, παῖς].

Βοτρυοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (вinŭ) пiкatŭ din stpѕгѕpĭ. «Ἔρνος βοτρυοσταγές». Apxstp: віцa. [βότρυς, στάζω].

Βοτρυοστέφανος, ші

Βοτρυοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înкȣnȣnatȣ̆ кȣ stpȣгȣpĭ. [βότρυς, στέφω].

Βοτρυοχαίτης, ου (ὁ), чел кȣ stpȣгȣpĭ înплетiцĭ прin пъpȣ̆. «Βάκχος — ». Sanf: [βότρυς, χαίτη·]

Βότρυς, υος (ὁ), чоркinъ de stpȣгȣpe; stpȣгȣpe. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ apomatiкъ, = 'Αρτεμισία. 3) (pap) = Βόστρυχος. [de ȣnde

Βότρυχος (ὁ), коada чоркineĭ stpȣгȣpeлȣĭ; se ziче (de Tefp:) шi βοστρύχιον, dim: ал лȣĭ βόστρυχος.

Βοτρυφόρος (ὁ, ὁ), = Βοτρυηφόρος.

Βοτρυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βοτρυοειδής. [βότρυς].

Βου, (гpam:) пaptiкȣлъ întpeвȣinцatъ nȣmaĭ компȣsъ кȣ felȣpite ziчepĭ, шi însemnъtoape de mape, шi mȣлt (ка шi ἵππος). [βοῦς].

Βουαγὸρ (Лак:) în локȣ̆ de Βουαγός, = 'Αγελάτης.

Βουβάλιον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de кastpaвete selвatiкȣ̆. 2) (ла îm:) бръцape.

Βούβαλις, ιδος (ἡ), шi

Βούβαλος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de чepвȣ̆, saȣ̆ капръ selвatiкъ de Afpiка. 2) (maĭ noȣ̆) вiволȣ̆, вiволiцъ.

Βουβάρας, saȣ̆ Βούβαρος, ου (ὁ), mape, гposȣ̆; пpostȣ̆; mîndpȣ. [βου, βάρος] = Βουγαῖος.

Βουβόσιον (τὸ), = Βουκόλιον.

Βούβοσις, ιος (ἡ), поet: = Βούβρωστις, mȣлtъ mînкape. [шi

Βούβοτος (ὁ, ἡ), поet: (локȣ̆) бȣnȣ̆ de пъшȣnat боĭ. [βοῦς, βόω, βόσκω].

Βούβρωστις (σις), εως (ἡ), [βου, βιβρώσκω] = Βουλιμία, лъкomie ла mînкape. 2) (fir:) tpisteцъ, dȣpepoasъ mîxniчiȣne (кape poade пе omȣ̆.).

Βουβὼν [în afin: кȣ βομβὼν], ῶνος (ὁ), вintpe, stinгie (пaptea dintpe кpaкȣл пiчopȣлȣĭ шi пъpцiле пъsкъtoape). 2) гindȣpeле din вintpe шi алte пъpцĭ але tpȣпȣлȣĭ (maĭ кȣ seamъ кînd sînt ȣmflate). 3) (în цen:) ȣmflъtȣpъ, бȣбonȣ̆, saȣ̆ бȣбoiȣ̆. (вezĭ шi φύγεθλον). [de ȣnde

Βουβωνιάω -ῶ, вiit: -άσω, amȣ̆ бȣбoane în вintpe, saȣ̆ бȣбoaie întp'алte пъpцĭ але tpȣпȣлȣĭ. [шi

Βουβώνιον (τὸ), плantъ бȣnъ de бȣбoaie (fpanц: espargoutte).

Βουβωνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de бȣбonȣ̆. [βουβὼν, εἶδος].

Βουβονοκήλη (ἡ), вътъmъtȣpъ în вintpe, бошopoцie. [βουβὼν, κήλη]. [de ȣnde

Βουβωνοκηλικὸς, ὴ, ὸν, бошopoгȣ̆, sȣpпatȣ̆. 2) op че ape pелaцie кȣ бошopoцia.

Βουβωνόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, mъ fopmezȣ̆ în бȣбonȣ̆, mъ ȣmflȣ. [βουβών].

Βουγάϊος (ὁ, ἡ), поet: [βου, γαίω] înгîmfatȣ̆, mîndpȣ; saȣ̆ пpostȣ̆, гposȣ̆ de капȣ̆; zъбaвniкȣ̆. (вezĭ шi βουκαῖος, шi βουβάρας, saȣ̆, -ος).

Βουγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкȣtȣ̆ din боȣ̆ (епit: ал алвiнелор din mitoлoцiка opiцinъ a лор, вezĭ цeoпon: IE 2). [βοῦς, γείνω]. 2) [βοὴ, γείνω] (епit:) Бакȣ. (вezĭ βρόμιος, шi βροντογενής).

Βούγλωσσον (τὸ), шi

Βούγλωσσος (ἡ), o плantъ, лimвa боȣлȣĭ (пentpȣ asemъnata sa fopmъ). 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште mapinȣ̆ лътъpeцȣ̆. [βοῦς, γλῶσσα].

Βούδιον (τὸ), = Βοΐδιον, боȣлeanȣ̆.

Βουδόκος (ὁ), поet: [βοῦς, δέχομαι] = Βουχανδής.

Βουδόρος (ὁ, ἡ), поet: жȣпȣitopȣ̆ (къzniтopȣ̆) de боĭ. [βοῦς, δέρω].

Βουδύτης, ου (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пasъpe miкъ (поate геonoaea). [βοῦς, δύω].

Βουζύγης, ου (ὁ), (епit:) Еpкȣлȣ̆, шi ȣnȣ̆ epoȣ̆ Ateneanȣ̆ (кape întîĭ aȣ̆ înжȣгat боĭ ла плȣгȣ̆). 2) sъвîpшitopȣл челор din Елеȣsina sfinte apъtȣpĭ, шi хpъnitopȣл боiлор pîndȣiцĭ пentpȣ aчeasta. [βοῦς, ζυγός]. [de ȣnde

Βουζύγιος, α, ον, atinгъtopȣ̆ de βουζύγης, saȣ̆

Βουζύγιον, шi Βούζυγον (τὸ), пepeкe de боĭ.

Βουθερὴς έος (ὁ, ἡ), поet: (τόπος, локȣ̆) în кape пasк боiĭ пе вpemea seчepeĭ, (adiкъ) poditopȣ̆. [βοῦς, θέρος].

Βουθοίνης, ου (ὁ), поet: челче mъnînкъ, saȣ̆ a mînкat ȣnȣ̆ боȣ̆ întpeгȣ̆ (ка Еpкȣлȣ̆); (пpin ȣpm:) mȣлt-mînкъtopȣ̆. [βοῦς, θοίνη].

Βουθόρος (ὁ), поet: [βοῦς, θόρνυμι] (taȣpȣ̆) гonitopȣ̆ de вaчĭ.

Βουθυσία (ἡ), шi

Βουθύσιον (τὸ), жeptfъ de боĭ (în цen:) mape шi însemnatъ. (вezĭ шi ἑκατόμβη). [шi

Βουθύσιος (ὁ, ἡ), поet: кȣвenitȣ̆ ла (saȣ̆ sъвîpшitȣ̆ кȣ) mape жeptfъ. (вezĭ шi βούθυτος). [βοῦς, θυσία).

Βουθυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, жeptesкȣ̆ боȣ̆, saȣ̆ боĭ; (în цen:) жeptfesкȣ̆. [din

Βουθύτης, ου (ὁ), înжȣnгietopȣ̆ de боĭ de жeptfit. [шi

Βούθυτος (ὁ, ἡ), поet: = βουθύσιος. «'Ημέρα —». Esхл: zi, în кape se faче mape

*

жертfъ. «Ἡδονὴ — ». Еѕр: desfъtape în βουθυσία. [βοῦς, θύω].

Βούκαινα (ἡ), [βοῦς, ἄκαινα],=Βούκεντρον.

Βουκαῖος (ὁ), поет: = Βουκόλος, saŭ Γεωργός; (fir:) цъpanŭ, можікŭ. (вezĭ ші βουγάϊος).

Βουκανάω -ῶ (-ίζω), віit: -ήσω (-ίσω), =Βυκανάω.

Βουκάπη (ἡ), iesле de воĭ. [βοῦς, κάπη].

Βουκάρδιος (ὁ), о піatpъ преціоasъ în fopmъ de (saŭ че se aflъ în) inimъ de воŭ, перozea. [βοῦς, καρδία].

Βουκέντης, ου (ὁ), пъstopŭ de воĭ, saŭ плъгарŭ. [ші

Βούκεντρον (τὸ), волdŭ de înпъns воĭ. [βοῦς, κέντρον].

Βουκέραος (ὁ, ἡ), = Βούκερως.

Βούκέρας, ατος, ші αος -ως (τὸ), (прінч:) корпŭ de воŭ; (de ъnde пentpъ asemъnapea foiлор) о плantъ, че se ziче ші αἰγόκερας, каѕtъ τῆλις. [ші

Βοόκερως, ω (ὁ, ἡ), чел къ коарне de воŭ. «Βούκερων ἄγαλμα». Ер: || (sъвst:) о плantъ, = Βούκερας. [βοῦς, κέρας].

Βουκεφάλας, α, (ὁ), Dop: (Мачеd:) în локŭ de βουκέφαλος. [ші

Βουκεφάλιον (τὸ), капŭ de воŭ. [din

Βουκέφαλος (ὁ), чел къ капŭ de воŭ, (saŭ mape). || (sъвst:) калъл лъĭ Алекsandpъ чел mape (fiind къ авеа маркъ de капŭ de воŭ. [βοῦς, κεφαλή.]

Βούκλεψ, επος (ὁ), = Βοόκλεψ.

Βουκολέω -ῶ, віit: -ήσω, паskŭ воĭ; sîntŭ пъstopŭ de воĭ, saŭ въкарŭ; (în цen:) хръneskŭ (проп: ші fir:) «Ἐλπίδι ματαίᾳ βουκολούμενοι». Лъч: 2) (fir:) atparŭ, mînrîiŭ, amъцeskŭ, skoцŭ din minцĭ. «Κάτω ῥίψας με βουκολήσεται». Apstf: în локŭ de βουκοληθήσεται. [βουκόλος]. [de ъnde

Βουκόλημα (τὸ), овіектŭ de amъцipe; ші =къ

Βουκόλησις, εως (ἡ), (прінч: în fir: însemnape) atpaцepe, mînrîiepe, desmiepdape; amъцipe, skoatepe din minцĭ. [ші

Βουκολητὴς, οῦ (ὁ), amъцitopŭ.

Βουκολία (ἡ), tpeaва, mesepia въкаръpъĭ. 2) =Βουκόλιον. [βουκόλος]. [de ъnde

Βουκολιάζω, (ші між;) -άζομαι, віit: -άσω, -άσομαι, kîntŭ човъneште. [de ъnde

Βουκολιασμὸς (ὁ), kîntape de kîntiче човъneштĭ. [ші

Βουκολιαστὴς, οῦ (ὁ), поetŭ, saŭ kîntъtopŭ de kîntiче пъstopeштĭ.

Βουκολικὸς, ὴ, ὸν, пъstopeskŭ, човъneskŭ. [ші

Βουκόλιον (τὸ), чіpadъ de воĭ. 2) soxatŭ de пъskъt воĭ. 3)=Βουκόλημα. «Πενίης —». Епгр: [ші

Βουκολὶς, ίδος (ἡ), въnъ, îndemînatikъ ла пъшъne de воĭ. «Βουκολὶς γῆ, πόα». Dion: Ал: [din

Βουκόλος (ὁ), [βοῦς, κολέω=πολέω, saŭ κόλον] пъstopŭ de воĭ, saŭ въкарŭ. [fir:] «Πτερόεις —». Esхл: stpeke.

Βουκόρυζος (ὁ, ἡ), преа mъkosŭ; (fir:) преа прostŭ. [βου, κόρυζα].

Βοῦκος (ὁ), поет: (прін sink:) în локŭ de βουκαῖος.

Βουκράνιον (τὸ), (прінч:) = Βούκρανον. 2) о плantъ, че se ziче ші ἀντίῤῥινον, гъра вачеĭ. 3) instpъm: xipъpц: asemъnatŭ къ...

Βούκρανον (τὸ), xîpкъ, saŭ капŭ de воŭ. 2) коĭfŭ de (saŭ ка) капŭ de воŭ. [ші

Βούκρανος (ὁ, ἡ), поет: чел къ капŭ de воŭ. [βοῦς, κράνος].

Βουλαῖος, α, ον, (прінч: θεὸς, zeŭ) patponŭ, efopŭ de sfatъpĭ. [βουλή].

Βουλαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ

Βούλαρχος (ὁ), прешedinte de sfatŭ. 2) întiŭ пропъitopŭ de sfatŭ (пъpepe). 3) (întp'ъneле înskpinцiĭ) = Φύλαρχος. [βουλὴ, ἀρχή].

Βουλεία (ἡ), demnitatea, ші tpeaва mъdъларълъĭ de sfatŭ. [ші

Βουλεῖον (τὸ), локалŭ de sfatŭ. [ші

Βούλευμα (τὸ), pesълtatŭ, saŭ овіектŭ de sfъtъipe (кіпzъipe), xotъpîpe, жъpnaлŭ înkeiatŭ. 2)=Βουλή, sfatŭ; пъpepe; проіектŭ; skoпŭ. [ші

Βουλευμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ βούλευμα. [ші

Βούλευσις, εως (ἡ), sfъtъipe, кіпzъipe. [ші

Βουλευτέον, пos: ал лъĭ βουλεύομαι. [ші

Βουλευτήριον (τὸ), локалŭ, ші adъnape de sfatŭ; (iap прінч: neъt: лъĭ

Βουλευτήριος (ὁ, ἡ), (къ цen:) îndemînatikŭ a sfъtъi чева. [ші

Βουλευτὴς, οῦ (ὁ), mъdъларŭ ал sfatълъĭ. 2) sfъtъitopŭ, saŭ проіектъtopŭ de чева. [ші

Βουλευτικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ, saŭ pîndъitŭ ла sfatŭ. 2) îndemînatikŭ a sfъtъi. || (sъвst:) Βουλευτικὸν (τὸ), локъл konsiліapілор în teatpъ; saŭ (колект:) корпъл konsiліapілор. [ші

Βουλευτὸς, ὴ, ὸν, овіектъл, despe kape se faче кіпzъipe, лъкpъ de кіпzъit. [din

Βουλεύω, віit: -εύσω, mъ rîndeskŭ, mъ кіпzъieskŭ; къцetŭ, xotъpъskŭ. «Ἡ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη». Es: «Στρατῷ

φόνον βουλεύσας». Sof: «Βούλευσα οὐτάμεναι». Od: I. «Βουλὰς βουλεύει». Іл: К: ші між:) «Μετὰ σοῦ βουλευόμενος». Тѹч: «Βουλεύονται ἀπόστασιν». Ер: «Βουλεύου βραδέως». Iskp: (ші пas:) «Πεπράχθαι μὲν ταῦτα, βεβουλεῦσθαι δ' ἐκεῖνα». Пл: «Τὰ βεβουλευμένα». Dm: 2) (fъръ kazŭ) sîntŭ membрѹ de sfatŭ. «Γράφω ψήφισμα βουλεύων». Dm: [din

Βουλὴ (ἡ), =Βούλησις, воінцъ, хотърîре. «Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή». 2) sfatŭ, кіпzѹіре; пърере. «Ἡ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη». Est: 3) sfьtѹіре, повацъ. «Διδόναι («Προτιθέναι, «Ἐμβάλλειν, ші чл:) βουλήν τινι». Ksn: «Νυκτὶ βουλὴν δίδου». Пл: 4). adѹnape de sfetnічĭ, konsiліŭ, ші чл: (колект:) корпѹл konsiліарŭ. «Βουλὴν ἵζε γερόντων». Іл: В. «Οὔτ' ἐν πολέμῳ εὐαρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ». Om: «Βουλῆς μετέχω». Пл: sîntŭ пъртаmŭ, mъdѹларŭ de sfatŭ. «Τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον». Dm: «Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ». Dm: «Ἀγνοεῖτε τὸ πρᾶγμα, ὦ βουλή». Dm: (пaptik: în Atena). «Ἡ ἄνω βουλή». Ареопагѹл (sпре deoseвіре de sfatѹл челор чінчĭ sѹte). «Ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων». Пл:

Βούληαι. поет: în локŭ de βούλῃ. 2: sinг: пeps: a sѹп: лѹĭ βούλομαι.

Βουληγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskŭ, îmĭ daŭ пъререа în sfatŭ. [ші

Βουληγορία (ἡ), ворвіре, dape de пърере în sfatŭ. [din

Βουληγόρος (ὁ), чел че ворвеште, îшĭ dъ пъререа în sfatŭ. [βουλὴ, ἀγορά].

Βουλήεις, εσσα, εν, поет: = Βουλευτικός (2), înцелептŭ. [βουλή].

Βούλημα (τὸ), воінцъ; гîndŭ; înцелеsŭ. [ші

Βούλησις (ἡ), воіре. [ші

Βουλητέος, α, ον, пosit: ал лѹĭ [βούλομαι].

Βουλητικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторŭ, saŭ пріimitорŭ de воінцъ. «Το βουλητικὸν». Лоц: пѹtереа воітоаре. [din

Βουλητὸς, ὴ, ὸν, (прінч: ла neѹt:) воітŭ, saŭ de воіt. «Οἷς δὲ βουλητὸν τοῦτο». Эхол: Esd: [βούλομαι].

Βουληφόρος (ὁ, ἡ), пропѹіторŭ de пърере în sfatŭ. =Βουλευτὴς; (în цen:) întîiŭ, прешedinte de sfatŭ. «Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα». Іл: В. «Ἀγορὰ —». Пind: konsiліŭ. [βουλὴ, φέρω].

Βουλίη (ἡ), Ion: în локŭ de βουλεία.

Βουλιμία [βούλιμος], ші

Βουλιμίασις, εως (ἡ), foame ковîршіtoape (пatimъ întimплъtoape maĭ кѹ seamъ кълъtoріlор пе вреme de mape fpirŭ). [din

Βουλιμιάω -ῶ, віit: -άσω, [βουλιμία] sîntŭ ..

Βούλιμος (ὁ), пъtimaшŭ de mape foame. 2) = Βουλιμία, ші Βουλιμίασις. [βου, λιμός]. [de ѹnde

Βουλιμώττω (fъръ віit:), =Βουλιμιάω.

Βούλιος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de βουλευτικός (2), înцелептŭ. [βουλή].

Βούλομαι [βόλω, de ѹnde Еол: Βόλομαι, ші Лат: Volo ші Pom: воіŭ], віit: βουλήσομαι (a 2: sinг: пeps: a прez: хот: βούλει, прел: ἐ ші At: ἡ βουλόμην, пех: ἐ ші At: ἡ]βουλήθην, tpe: de кѹ: βεβούλημαι), воіeskŭ, пofteskŭ, dopeskŭ a... «Βούλομαι σίτου ἅπτεσθαι». Ksn: «Τρῴεσοι δὲ βούλετο νίκην». Іл: П: «Βούλει πρίωμαί σε;» Плд: «Βούλει σκοπῶμεν;» Плт: «Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖς φράσω;» Apstf: «Ὁ δὲ τρίβων οὗτος ἧς βούλει πορφυρίδος ἀμείνων». Лѹч: «Τῷ πλήθει οὐ βουλομένῳ ἦν ἀφίστασθαι». Тѹч: «Εἰ ὑμῖν βουλομένοις ἐστιν ἀκούειν». Dm: »Ἐξαγωγὴν ἔδωκε τῷ βουλομένῳ». Apstf: «Τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἐστίν». Еѹр: «Τὸ βουλόμενον ἐκείνου». Еѹр: în локŭ de ἡ βούλησις. 2) пpeferŭ. «Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι». Іл: А. «Ἐβούλετο γῆν φέρειν μᾶλλον, ἢ τρυφῆς συμμετέχειν ἐκείνῳ». Пл: «Βούλεσθαι τὰ Συρακουσίων». Тѹч: 3) sîntŭ de пърере, гîndeskŭ. «Βούλονται εἶναι διάστημα, ἐν ᾧ μηδέν ἐστι σῶμα». Tmst: (вezĭ ші θέλω). 4) (în a 3: пeps:) însemneazъ, ва sъ zікъ. «Ἣν καλοῦσι πολιτείαν, βούλεται εἶναι μήτε δημοκρατία, μήτε ὀλιγαρχία, μέση δὲ τούτων». Apst: «Βούλεται ὁ βασιλεὺς εἶναι φύλαξ, ὅπως μηδεὶς μηδὲν ἄδικον πάσχῃ». Apst: «Τί αὐτῷ βούλεται ἡ λύρα;» Лѹч: «Τὸ συνέδριον ἑλληνιστὶ ἑρμηνευόμενον γερουσίαν βούλεται δηλοῦν». Dion: Ал:

Βουλόμαχος (ὁ, ἡ), (kom:) воіторŭ, іѹвіторŭ de вътъліĭ, вражве, черте, ші чл: [βούλομαι, μάχη].

Βουλύσιος ὁ, ἡ), поет: кѹвіінчоsŭ, потрівітŭ ла timпѹл desпре seapa. «Ὥρη —» Ар: [ші

Βουλυτὸς (ὁ). вреmea, în каре se слоѹod воі de ла плѹгŭ, îndeseapъ. «Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόν δε». Іл: П. кînd soapeле se повîрnia sпре апѹsŭ. [βοῦς, λύω].

Βούμασθος (στος), ου (ὁ, ἡ), (прінч:) ѹnŭ felŭ de stpѹгѹре кѹ mapĭ вроѹоане,

цîца вачеї. [βοῦς, μαστός]; (iap партік: fem:) чеа кѫ марї цîце. [βου, μαστός].

Βουμελία, ші Βουμέλιος (ἡ), маре fрasinѫ. [βου, μελία].

Βουμολγὸς (ὁ), мѫлгъторѫ de вачї, въкарѫ. [βοῦς, ἀμέλγω].

Βούμυκοι (οἱ), ѫрлете ка мѫцетеле de вої, че se пар а se аѫzi ѫне-орї пе лîнгъ рîѫрї. [βοῦς, μυκή].

Βούνεβρος (ὁ), маре пѫіѫ de червѫ. [βου, νεβρός].

Βούνευρον (τὸ), вînъ de воѫ (вічіѫ de вînъ de воѫ). 2) мъdѫларѫл пъскъторѫ ал воѫлѫї. [βοῦς, νεῦρον].

Βουνιὰς, άδος (ἡ), (adiek:) = Βουνῖτις, мѫntoasъ. || (sѫвst:) ѫнѫ felѫ de напѫ, saѫ pidike кѫ коada лѫнгъ. [ші

Βουνίζω, віit; -ίσω, (Skp:) fакѫ гръmadъ, клаіе. [ші

Βούνιον (τὸ), ѫнѫ felѫ de плантъ (кѫ foї de selinъ ші сътînцъ аромаtікъ). [ші

Βουνὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѫї βουνός, мѫntішорѫ. 2) = Βουνιὰς. 3) мѫntoasъ [ші

Βουνίτης, ου (ὁ), ші Βουνῖτις ιδος, (ἡ), de мѫnte, мѫntosѫ. [βουνός].

Βουνοβατέω -ῶ, віit; -ήσω, ѫмвлѫ, мъ преѫмвлѫ прin мѫнцї. [βουνὸς. βάτης].

Βουνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѫ de мѫnte. [βουνὸς, εἶδος].

Βουνόμος (ὁ, ἡ), пъstорѫ de вої, въкарѫ. [ші

Βούνομος (ὁ, ἡ), поеt: (τόπος, локѫ) пъскѫtѫ de вої. [βοῦς, νέμω].

Βουνὸς (ὁ), мъгѫръ, деалѫ. 2) гръmadъ, клаіе. 3) поеt: жертfелнікѫ. 4) маї noѫ) цîцъ. [de ѫnde

Βουνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βουνοειδής, în felѫ de мѫnte. 2) мѫntosѫ, saѫ плinѫ de мѫнцї, ші деалѫрї.

Βούπαις, αιδος (ὁ, ἡ), копілѫ маре (fлъкъіandрѫ). (вezї ші 'Αντίπαις). 2) поеt: = Βουγενής. [βου, παῖς).

Βουπάλειος (ὁ, ἡ), nepozeskѫ, atinгъторѫ de [βούπαλος].

Βούπαλις, εως (ὁ, ἡ), поеt. (рар) = Εὔπαλος. лѫптъторѫ de марї ші însemnate лѫпte. [βου, πάλη].

Βουπαλίων, ωνος (ὁ), dim: ал лѫї

Βούπαλος (ὁ), (ѫнѫ Xieanѫ скѫлпторѫ ші архітектѫ, ал кърѫіа нѫме а fъкѫtѫ Іпонаксѫ прin комодіiле sале, пародіindѫ'л прin βούβαλος, а însemna), прostѫ, nepodѫ, saѫ. netревнікѫ. (вezї ші βουταλίων).

Βουπάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [βοῦς, saѫ βου, πάομαι] чел кѫ авере de мѫлцї вої; saѫ чел кѫ мѫлte, ші марї авѫцїї, ad: богатѫ.

Βούπεινα (ἡ), поеt: în локѫ de βουλιμία. [βου, πεῖνα].

Βουπελάτης, ου (ὁ), поеt: [βοῦς, πελάζω] = Βουκόλος.

Βουπλανόκτιστος (ὁ, ἡ), поеt: (епіt:) Троada ziditъ dѫпе ораколѫ de кътре Ілѫ, ѫnde а къzѫt рътъчіta лѫї жѫніче. [βοῦς, πλάνη, κτίζω].

Βουπλάστης, ου (ὁ), плъsmѫitорѫ (торшъторѫ din лѫtѫ) de вої (епіt: ал famosѫлѫї statѫарѫ Міронѫ). [βοῦς, πλάττω].

Βούπλευρον (τὸ), ші

Βούπλευρος (ἡ), ѫпѫ felѫ de плантъ гімпоasъ, ѫрекеа епѫрелѫї. [βου, πλευρόν].

Βουπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѫ мѫлцime de вої. [βοῦς, πλῆθος].

Βούπληκτρον (τὸ), = Βούκεντρον; (прінч: neѫt: ал лѫї

Βούπληκτρος, ου, ші

Βουπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поеt: ловіtорѫ (înпѫнгъторѫ, ръніторѫ) de вої. || (sѫвst:) = Βούκεντρον, волdѫ, saѫ вічіѫ de вої. «Οἱ δ' ἑκατὸν... βουπλῆγες αὐχένα ταύρων ᾔμαξαν». Епігр: [βοῦς, πλήττω].

Βουποίητος (ὁ, ἡ), поеt: = Βουγενής. [βοῦς, ποιέω].

Βουποίμην, ενος (ὁ), поеt: [βοῦς, ποιμήν]. [ші

Βουπόλος (ὁ), = Βουκόλος. [βοῦς, πόλος].

Βουπόρος (ὁ, ἡ), [βοῦς, πείρω] (прінч: fрігаре) пътрѫnzъtoape de воѫ întрегѫ, (adікъ) преа маре.

Βούπρηστις, εως (ἡ), ѫнѫ felѫ de гîndакѫ (de каре кînd мънînкъ воїї, se ѫmflъ); ші ѫнѫ felѫ de плантъ веninoasъ (Лат: Buprestis). [βοῦς, πρήθω].

Βούπρωρος (ὁ, ἡ), чел кѫ прѫъ, saѫ fацъ de воѫ. «Ἑκατόμβη — ». Пл: компѫsъ de о sѫtъ ої ші ѫнѫ воѫ înainte. [βοῦς, πρώρα].

Βούρασσος, ου (ὁ), = (saѫ грешіt în локѫ de) Βόρασσος.

Βούῤῥινον (τὸ), ѫнѫ felѫ de плантъ, (поate) = 'Αντίῤῥινον. [βοῦς, ῥίν].

Βοῦς [imit:], βοὸς, βοὶ, βοῦν, βοῦ, (îm:) βόες, βοῶν, βουσί, βοῦς (ὁ, ἡ). воѫ; (fem:) вакъ. 2) (прin întind:) піеле de воѫ; (ші чеа dintр' însa fъкѫtъ) кѫреа; вічіѫ; (dap маї кѫ seamъ) павъzъ. «Βῶν αἰζαλέην». Іл: II. 3) ѫнѫ felѫ de monetъ (кѫ кіпѫ saѫ în прецѫ de ѫнѫ воѫ) а векілор Аtenenї. (de ѫnde) «Βοῦς ἐπὶ γλώσσης βέβηκε». Пров: таче, fiind ка къ s' а mitѫit. 4) ѫнѫ felѫ de плъчіntъ în formъ

de капъ de воь, saь de semiлвпъ. 5) впь felь de пеште din soiвл шалîилор. 6) (fir:) воь, adikъ) prostь, grosь de капь.

Βουσκαφέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: sврпь, dърîпь, пръпъdeskь. [βου, σκαφή].

Βουσόος (ὁ, ἡ), поеt: =Βοοσόος.

Βούσταθμον (τὸ), ші Βούσταθμος (ἡ), ші Βουστασία, ші

Βούστασις, εως (ἡ), ші

Βουστάσιον (τὸ), [βοῦς, ἵσταμαι] stавлъ, saь кошарь de вої.

Βουστροφηδὸν, adв: (прinч: a skpi) din dpeanta snpe stînra, ші înanoї din stînra snpe dpeanta (ка воіі, kîndь ap). ші аша înколо. (astfел epaь skpise леціле лвї Solonь, ші алтеле). [ші

Βουστρόφος (ὁ, ἡ), поеt: kîpmitorь (saь kîpmвitorь) de вої (enit: ал лвї βούκεντρον, волdь de вої). [ші

Βούστροφος (ὁ, ἡ), поеt: întopsь (връsdatь, apatь) de вої. [βοῦς, στρέφω].

Βούσυκον (τὸ), mape smokinъ. [βου, σῦκον].

Βουσφαγέω -ῶ вiit: -ήσω, înжвпгiь, жертfeskь вої. [ші

Βουσφαγία (ἡ), =Βοσκτασία, înжвпгiepe de вої. [βοῦς, σφαγή].

Βούταλις, ιδος (ἡ), о пазъре de апъ, вodîрлъь. (вezї ші πώϋξ).

Βουταλίων, ωνος (ὁ), (пвme проп: de впь вestitь) [de ачі] ввdала. (вezї ші βουπαλίων).

Βούτης, ου (ὁ), поеt: în локь de βότης, =Βουκόλος. 2) (adiekt:) кввenitь воілор, saь de воь. «Βούτας φόνος». Eвр: = Βουφόνια, ші Ἑκατόμβη. [βόω =βόσκω].

Βούτιμος (ὁ, ἡ), чел кь прець de воь (saь de moneta βοῦς, вezї zîчereа) = Βοώνητος. [βοῦς, τιμή]. 2) de mape прець. (вezї ші ἀλφεσίβιος). [βου, τιμή].

Βούτινον, ші Βούτιον (τὸ), ші

Βοῦτις, ιδος (ἡ), = Βυτίνη, (de вnde ші Pom:) ввte; пвtinъ. (вezї ші πυτίνη).

Βούτομον (τὸ), ші

Βούτομος (ο), виь felь de плnntъ, rogozь, папвръ (че taie воіі пentpв mînkape). [βοῦς, τέμνω].

Βουτόρος (ὁ, ἡ, поеt: [βοῦς, τείρω] = Βουπόρος, къznitorь de воі; (de вnde) «Ὁδὸς — ». Esix: кале stpimtъ ші aneвoioaзъ.

Βούτραγος (ὁ), mape цапь [βου, τράγος]. 2 впь dobitokь mitol:, че seamъпъ a воь ші цапь. [βοῦς, τράγος].

Βουτρόφος (ὁ, ἡ), поеt: = Βουνόμος. || (sвbst:) în Atena pîndвitвл a хръпі воі хотърîщї пentpв жертfe. (вezї ші βοώνης). [βοῦς, τρέφω].

Βουτύπος (ὁ, ἡ), поеt: ловitorь (кь твkea), omopîtorь de вої, = Βουθύτης. || (sвbst) =Οἶστρος, stpeke. βοῦς, τύπτω].

Βουτύρινος, η, ον, fъквtь din

Βούτυρον (τὸ), вntь. 2) впь felь de плantъ (kape se deklinъ ші вървът:) [βοῦς, τυρός].

Βουφάγος (ὁ), [βοῦς, saь βου. φάγω]. кавtъ Βουθοίνης, mînkвtorь de воь; saь mînkъчosь.

Βούφθαλμον (τὸ), о плantъ, okiвл вoвлвї (iap прinч: певt: лвї

Βούφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кь окї ка de воь. кавtъ βοώπης || (sвbst: fem:)=Βούφθαλμον. 2) (върв:) впь felь de пеште, (поate)= Βόωψ. [βοῦς, ὀφθαλμός].

Βουφονέω -ω, вiit: -ήσω, поеt: omorь (жертfeskь) воі. [ші

Βουφόνια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) о serвътoape în Atena (întpв kape se жертfiaь воі snpe nomenipea челвї dintîї omopîtь воь). [din

Βουφόνος (ὁ, ἡ), omopîtorь de воі. «Πέλεκυς— »Diod: «Θοίνη — ». Esxл: || (sвbst:) =Βουθύτης. [βοῦς, φόνος].

Βουφορβέω -ῶ, вiit: -ήσω, пaskь воі. [ші

Βουφόρβιον (τὸ), (прinч: ла îm:) поеt: =Βουκόλιον. [din

Βουφορβὸς (ὁ, ἡ), поеt: [βοῦς, φέρβω]= Βουκόλος, ші Βουλόμος.

Βούφορτος (ὁ, ἡ), поеt: înkъркatь кь mape sapчinъ. [βου, φόρτος].

Βοῦφος (ὁ), [imit:]= Βύας, (de вnde ші pom:) вввniцъ, квкввea; (fir:) prostь, neгiовь.

Βουχανδὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [βοῦς, saь βου, χαίνω] (къskatь, înkît a fi) înkъпъtorь de вnь воь. saь de mapї ші mвlte лвкрврї, foapte лapгь,

Βούχιλος (ὁ, ἡ), чел кь mвltь mвstь, saь пвtpeць (eapвъ, пъшвпе) de воі, ші (în цеп:) de dobitoaче. [βοῦς, saь βου, χιλός].

Βοώην, At: поft: ал лвї βοάω.

Βοώδης, εος (ὁ, ἡ), вoosь, ка вoвл. [mi

Βοὼν, ῶνος (ὁ), =Βουστάσιον, воърie, saь staвль de воі. [βοῦς].

Βοώνης, ου (ὁ, (în At:) чел pîndвitь a квmпъpa воіі tpeввinчошї пentpв жертfe. (вezї ші βουτρόφος). [ші

Βοώνητος (ὁ, ἡ). [βοῦς, ὠνοῦμαι] квmпъpatь кь moneta βοῦς, saь fъквtь skimвь кь вnь воь. (вezї ші βούτιμος].

Βοωνία (ἡ), treaba лъї [βοώνης, bezї zічереа].

Βοώπης, ου (ὁ), ші

Βοῶπις, ιδος (ἡ), поет: [βοῦς, ὤψ] чел saŭ чеа къ окї марї ка de воŭ.

Βοωτέω -ω, віit: -ήσω, поет:= 'Αροτριῶ, арŭ къ вої, saŭ паskŭ вої. [din

Βοώτης, ου (ὁ), поет: = Βούτης, пъstorŭ de вої; saŭ плъгарŭ. 2) о konsteлaцie = 'Αρκτοφύλαξ. [βοῦς]. [de ъnde

Βοωτία (ἡ), = Ἄρουρα, saŭ 'Αγροικία, цaрinъ, saŭ локъinцъ de цaръ.

Βόωψ [βοῦς, ὤψ] (ὁ), ъnŭ felŭ de mikŭ пеште къ окї марї ка de воŭ. (bezї ші βόαξ).

Βραβεία (ἡ), demnitatea ші treaba лъї βραβεύς, înпърцipe de premiї ла лъпte; (în цen:) epetokpisie, жъdikatъ арвitpaръ, saŭ miжлочipe de înвoipe. [ші

Βραβεῖον (τὸ), dapŭ de pesплъtipe datŭ віръitopълъї, premiŭ. 2) вastonъл îmпърцitopълъї de premiї. [ші

Βραβευμα (τὸ), (maї noŭ) în локŭ de βραβεῖον. [βραβεύω].

Βραβεὺς, έως, ші

Βραβευτὴς, οῦ (ὁ), pesплъtitopŭ (жъdikъtopŭ, enistatŭ) ла лъпte, înпърцitopŭ de dapъpi saŭ premiї; (în цen:) жъdikъtopŭ алesŭ, miжлочitopŭ de înвoipe; (ші прin întind:) гъвернорŭ, кънetenie. [din

Βραβεύω, віit: -εύσω, (къ ак: saŭ dat: ші pap къ цen:) sîntŭ жъdikъtopŭ, ші îmпърцitopŭ de premiї ла віръitopї în лъпte; (în цen:) жъdikŭ, pesплъteskŭ; (ші прin întind:) гъвернezŭ, dipiцezŭ. [βραβεύς].

Βραβήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de βραβεῖον.

Βράβης, εω (ὁ), Ion: în локŭ de βραβεὺς, saŭ βραβευτής.

Βράβυ(βη)λον, ου (τὸ), прънъ selвatikъ.

Βραγχαλέος, α, ον, = Βραγχώδης. [din

Βράγχη (ἡ), = Βράγχος, регъшалъ, (maї къ seamъ) а порчілор. [de ъnde

Βραγχιάω -ῶ, віit: -άσω, ръгъшeskŭ, sîntŭ ръгъшitŭ.

Βραγχιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [βράγχιον, εἶδος] asemenea къ...

Βράγχιον (τὸ), (прinч: ла îm:) ърекіле пештілор. 2) гîtлежъл поркълъї. (bezї ші βρόγχιον). [ші

Βράγχιος (ὁ, ἡ), поет: чел къ ърекї de пеште (pap). [din

Βράγχος, ου (ὁ), saŭ

Βράγχος, εος -ους (τό), [βρόγχος] ръгъшеалъ. (bezї ші συνάγχη). [de ъnde

Βραγχὸς (ὁ), ръгъшitŭ, = къ

Βραγχώδης, εος (ὁ, ἡ), ръгъшitŭ, saŭ adъкъtopŭ de ръгъшеалъ. «Φωνὴ —». Iпкр: «Ὕδατα βραγχώδη». Apst:

Βραδέως (компр: βραδύτερον, -ύτατα, saŭ βράδιον -στα), adв: tîpziŭ. «Βουλεύεσθε βραδέως». Тъч: «Βραδέως τῆς ἡμέρας». Лpt: кътpe seapъ. [βραδύς].

Βραδινὸς, ὰ, ὸν, Еол: în локŭ de ῥαδινός.

Βράδιστος, η, ον, sъпрл: ші

Βραδίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: (поет:) ал лъї βραδύς.

Βράδος, εος -ους (τὸ), = βραδύτης, tîpzietate, zъбавъ.

Βραδυβάμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че пîшеште, se mішкъ, ътвлъ înчet. [βραδὺς, βαίνω].

Βραδύγαμος (ὁ, ἡ), = 'Οψίγαμος. [βραδὺς, γάμος].

Βραδύγλωσσος (ὁ, ἡ), zъбавnikŭ de лimвъ, aneвoiosŭ ла ворвіре. [βραδὺς, γλῶσσα].

Βραδυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), tîpziŭ înцелегъtopŭ, saŭ xotъpîtopŭ, zъбавnikŭ în лъкрареа mînцiї. [βραδὺς, γνώμη].

Βραδυδινὴς έος (ὁ, ἡ), aneвoe înвîptitŭ, zъбавnikŭ. [βραδὺς, δίνη].

Βραδυήκοος (ὁ, ἡ), = Βαρυήκοος, zъбавnikŭ, греŭ de aъzŭ. [βραδὺς, ἀκοή].

Βραδύκαρπος (ὁ, ἡ), tîpziŭ ла podipe. [βραδὺς, καρπός].

Βραδυκίνητος (ὁ, ἡ), zъбавnikŭ ла mішкаре. [βραδὺς, κινέομαι].

Βραδυλογία (ἡ), zъбавnikъ ворвіре. [βραδὺς, λόγος].

Βραδυμαθὴς, έος -οῦς (ὁ, ἡ), = 'Οψιμαθής, saŭ δυσμαθής. [βραδὺς, μάθω].

Βραδύνοια (ἡ), калitatea лъї

Βραδύνοος, ους (ὁ, ἡ), чел къ zъбавnikъ шinte, tîpziŭ ла înцелецере. [βραδὺς, νόος -οῦς].

Βραδύνω, віit: -υνῶ, (nestp:) întîpziezŭ, zъбовeskŭ; (stpъmъt:) amînŭ, прелъnцeskŭ. «Πρὸς τὸν θάνατον βραδύνων». Epd: (ші pas:) «Ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται». Sof: [βραδύς].

Βραδυπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че tîpziŭ se îndъплекъ, saŭ este aneвoie de îndъплекat. [βραδὺς, πειθώ].

Βραδυπεπτέω -ῶ, віit: -ήσω, mistъieskŭ tîpziŭ, saŭ aneвoe. [βραδὺς, πέπτω]. [de ъnde

Βραδυπεψία (ἡ), tîpzie mistъipe.

Βραδυπλοέω -ω, віit: -ήσω, плъteskŭ (кълъtopeskŭ пе апъ) къ întîpziepe, înчet. [βραδὺς, πλόος].

Βραδύπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел че къ în-

tîpziepe ші гpeѕtate pesѕfлъ. (вezĭ ші βραχύπνους). [βραδὺς, πνοή].

Βραδυπορέω -ῶ, віit: -ήσω, ѕтвлѕ zъвавnік. [din

Βραδυπόρος (ὁ, ἡ), zъвавnікѕ ла ѕтвлетѕ. «Ἐδέσματα («Ὕδατα) βραδυπόρα». med:) челе aneвoie de mistѕit. [βραδὺς, πόρος].

Βραδύπους, οδος (ὁ, ἡ), zъвавnікѕ de пічоаре, înчetѕ, греѕ ла ѕтвлетѕ. [βραδὺς, ποῦς].

Βραδὺς [în afin: кѕ βαρὺς], εῖα, ύ, tîpziѕ, zъвавnікѕ, греѕ în лѕкръріле sале; (прin întind:) = Βραδύνους, греѕ-înцелегъtорѕ; tpîndaвѕ, ші чл: «Τὸ βραδὺ» Тѕч: în локѕ de ἡ βραδύτης.

Βραδυσιτέω -ῶ, віit: -ήσω, =Βραδυφαγέω. [βραδὺς, σῖτος].

Βραδυσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Βραδύπους. [Βραδὺς, σκέλος].

Βραδυστομέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвeskѕ zъвавnік. [βραδὺς, στόμα].

Βραδύτὴς, ητος ші ῆτος (ἡ), tîpziitate, zъвавъ; (прin întind:) tîmпime de minte; tpîndaвie, молічіѕne. [βραδύς].

Βραδυτοκέω -ω, віit: -ήσω, sîntѕ

Βραδυτόκος (ὁ, ἡ), пъsкъtорѕ, ші

Βραδύτοκος (ὁ, ἡ), пъsкѕtѕ tîpziѕ, saѕ греѕ. [βραδὺς, τόκος].

Βραδυφαγέω -ω, віit: -ήσω, mъnînкѕ tîpziѕ, seapa. «Νηστεία οὐ μόνον τὸ βραδυφαγῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ βραχυφαγῆσαι». Antiox:

Βραδύφωνος (ὁ, ἡ), =Βραδύγλωσσος. [βραδὺς, φωνή].

Βραδυχρόνιος (ὁ, ἡ), întîpziatѕ ла вреme, saѕ fъкѕtѕ tîpziѕ. [βραδὺς, χρόνος].

Βράζω, віit: -άσω, вezĭ βράσσω, ші βρυάζω.

Βράθυ, υος (τὸ), ѕnѕ fелѕ de плаntъ копъчenoasъ, nepoditoape (кѕ fрѕnze ка de кіпарisѕ), enѕпepe (Лat: juniperus sabina. Lin:). (вezĭ ші ἐρείκη).

Βράκη (ἡ), (прinч: ла im:) ѕnѕ fелѕ de пъdpaцĭ a ĭ векілор Галĭ. (вezĭ ші βράκος).

Βράκανον (τὸ), o вердeaцъ, saѕ легѕmъ selвatікъ. [вezĭ ші δυσβράκανος).

Βράκος, εος -ους (τὸ), Еол: ші Dop: în локѕ de ῥάκος. 2) (ла îm:) o лѕкsoasъ femciaskъ înвръкъminte (чintienĭ, saѕ ismene) «Οὐκ ἐπισταμένης τὰ βράκεα ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν». Sanf: At: «Ὑδάτινα βράκη». Ткр: (вezĭ ші ἀναξυρίς).

Βράσις, εως (ἡ), = Βρασμός. [ші

Βράσμα (τὸ), върsъtѕръ пе din afaръ din fepвepe, =Ἔκβρασμα. 2) = Βρασμὸς. [βράσσω]. [de ѕnde

Βρασματίας, ου (ὁ), (прinч: вîntѕ, saѕ кѕtpemѕpѕ) = Βράστης. [ші

Βρασματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fелѕ de fepвepe; (fir:) întъpîtatѕ, sвъпъiatѕ. «Γέλως — ». Грг: pîsѕ sпasmodікѕ.

Βρασμὸς (ὁ), fepвepe; (fir:) sгѕdѕipe; sпasmѕ; кѕtpemѕpѕ; tѕpвѕpape. [din

Βράσσω [imit:], віit: -άσω, fepвѕ (stpm: ші nestp:); (fir:) tѕpвѕpѕ; ші (прin întind:) =Ἐκβράσσω, daѕ пе din afaръ. || (пas: saѕ miж:) mъ tѕpвѕpѕ, amѕ sпasme. «Βρασσόμενος ὑπὸ τοῦ γέλωτος». Лѕч:

Βράσσων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de βραδίων.

Βράστης, ου (ὁ), (прinч: кѕtpemѕpѕ), = Βρασματώδης. [βράσσω]. [de ѕnde

Βραστικὸς, ὴ, ὸν, adѕкъtорѕ, saѕ atinгъtорѕ de fepвepe.

Βράχεα -η (τὰ), каѕtъ βράχος.

Βραχέη (ἡ), Ion: în локѕ de

Βραχεῖα (ἡ), fem: ал лѕĭ βραχύς.

Βραχεὶς, εῖσα, ὲν, пas: nex: 2: de пaptч: ал лѕĭ βρέχω.

Βραχέως [βραχὺς], adв: пѕцin, în пѕцinъ вреme, пе sкѕptѕ; (грam:) кѕ sкѕptѕ timпѕ de вокалъ.

Βραχῆναι, пas: nex: 2: de înf: ал лѕĭ βρέχω.

Βραχιόνιον (τὸ), ші

Βραχιονιστὴρ (ὁ), връцаръ. [βραχίων].

Βράχιστος, η, ον, sѕпрл:, ші

Βραχίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: ал лѕĭ βραχύς.

Βραχίων, ονος (ὁ), враццѕ (пaptea mîneĭ din кotѕ пînъ în пѕmnѕ; (a віtелор) sпinape. «Πρυμνὸς βραχίων». Іл: П. къпъtîiѕл din sѕs ал враццѕлѕĭ. (вezĭ ші πῆχυς, ὠλένη).

Βράχος [вezĭ Βραχὺς], εος -ους (τὸ), (прinч: în îm:) = Τέναγος, локѕ вълtosѕ, nomoлosѕ, мочірлosѕ fъръ adînчime de апъ. 2) піatpъ, saѕ stînкъ înълцatъ în mape пе sѕвt faцa апеĭ, de каре isвindѕ se se sпapг коръвііле ші валѕріле. каѕtъ ῥαχία.

Βραχύβιος (ὁ, ἡ), sкѕptѕ ла віацъ. [βραχὺς, βίος]. [de ѕnde

Βραχυβιότης (ἡ), sкѕptime de віацъ.

Βραχυβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), пѕцin вътъmъtорѕ. [βραχὺς, βλάβη].

Βραχύβωλος (ὁ, ἡ), поet: (пъmîntѕ, цapinъ, ші чл:) чел кѕ пѕцine вpasde; (прin ѕpm:) піetposѕ, sекъцівѕ. (вezĭ ші ἀδρόβωλος). [βραχὺς, βῶλος].

Βραχυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), sкѕptѕ, пѕ-

ţinŭ de minte. [βραχὺς, γνώμη].

Βραχυγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, (грам:) spiŭ чева кѫ sкѫрtъ sілавъ. [βραχὺς, γραφή].

Βραχυδάκτυλος (ὁ, ἡ), sкѫрtŭ în deţete. [βραχὺς, δάκτυλος].

Βραχύδρομος (ὁ, ἡ). непѫtinчosŭ a лѫa de o datъ алергînd mѫлtъ кале. [βραχὺς, δρόμος].

Βραχυέπεια (ἡ), =βραχυλογία. [din

Βραχυεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) επῶς, =Βραχυλόγως. [βραχὺς, ἔπος].

Βραχυκαταληκτέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ

Βραχυκατάληκτος (ὁ, ἡ), (zічере) кѫ sілаба de ла sfîршitŭ sкѫрtъ; (верsŭ) елiпtiкŭ de чел din ѫрmъ пічорŭ. [βραχὺς, καταλήγω].

Βραχυκομέω (-άω) -ῶ, biit: -ήσω, amŭ пърŭ sкѫрtŭ. [βραχὺς, κόμη].

Βραχύκωλος (ὁ, ἡ), чел кѫ sкѫрte mъdѫларе de tрѫпŭ; saŭ (ptp:) чел кѫ sкѫрte пърţĭ de nepiodŭ; (în ţen:) sкѫрtŭ. «Σφενδόνη —». Stp:

Βραχυλογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбеsкŭ пѫţine, sînt пѫţinŭ ла ворбъ. [ші

Βραχυλογία (ἡ), пѫţinъ ворбъ. [din

Βραχυλόγος (ὁ, ἡ), пѫţinŭ ла ворбъ. [βραχὺς, λόγος]. [de ѫnde

Βραχυλόγως, adв: în пѫţine ворбе, пе sкѫрtŭ.

Βραχυλὸς, ὴ, ὸν, sкѫрtiчелŭ (пѫţintелŭ ла tрѫпŭ). [βραχύς].

Βραχυμέρεια, ші Βραχυμερία (ἡ), калitatea лѫĭ

Βραχυμερὴς, έος (ὁ, ἡ), компѫsŭ din miчĭ, sкѫрte, saŭ sѫбţірĭ пърţĭ. [βραχὺς, μέρος].

Βραχυμογὴς, έος (ὁ, ἡ), [βραχὺς, μόγος] пѫţin sѫfepitорŭ de osteneaлъ, saŭ (med:) de dѫpepe, ші чл: (болнавѫл).

Βραχυμυθία (ἡ), поеt: în локŭ de βραχυλογία. [din

Βραχύμυθος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de βραχυλόγος. [βραχὺς, μῦθος].

Βραχυντικὸς, ὴ, ὸν, (грам:, saŭ metp:) чел кѫ însѫшime (пѫtepe) de a sкѫрta sілаба. [din

Βραχύνω, biit: -υνῶ, miчeskŭ, sкѫрtezŭ (прінч: în прosodie). [βραχύς].

Βραχύνωτος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѫ mікъ (sлабъ, sпinape; paxitiкŭ, гебоsŭ. [βραχὺς, νῶτος].

Βραχυόνειρος (ὁ, ἡ), (ὕπνος, somnŭ) чел кѫ пѫţine віse, (прin ѫрm:) ѫшорŭ. 2) asemъnatŭ кѫ ѫnŭ sкѫрtŭ bisŭ. [βραχὺς, ὄνειρος],

Βραχυπαραληκτέω -ῶ, biit: -ήσω, (грам:) sîntŭ

Βραχυπαράληκτος (ὁ, ἡ), (λέξις, zічере) кѫ пепѫлtimъ sкѫрtъ. [βραχὺς, παραλήγω].

Βραχυπνοέω -ῶ, biit: -ήσω, pesѫfлѫ sкѫрt, saŭ întpepѫпt. [din

Βραχύπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кѫ sкѫрtъ, saŭ întpepѫпtъ pesѫfлape. (вezĭ ші βραδύπνοος). [βραχὺς, πνοή].

Βραχύπολις, εως (ἡ), поеt: mікŭ орашŭ, чetate. [βραχὺς, πόλις].

Βραχύπορος (ὁ, ἡ), чел кѫ sкѫрtъ, saŭ spimtъ tpeчepe. «Εἴσπλους βραχύπορος». [βραχὺς, πόρος].

Βραχυπότης, ші βραχύποτος, ου, (ὁ), пѫţin-бъѫtорŭ, saŭ кîte пѫţinŭ ші pap бъѫtорŭ. [βραχὺς, πίνω].

Βραχυῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Βραχυλόγος. [βραχὺς, ῥῆμα].

Βραχυῤῥιζία (ἡ), калitatea лѫĭ

Βραχύῤῥιζος (ὁ, ἡ), sкѫрtŭ în ръdъчinĭ. [βραχὺς, ῥίζα].

Βραχὺς, [ῥάσσω =σχίζω] εῖα, ὺ, =Μικρός, mікŭ, пѫţinŭ, sкѫрtŭ, пitѫлatŭ; (despre pîѫpĭ) neadînкŭ. «Βραχὺς τὸ σῶμα». At: «Ἦν βραχὺς ᾖ ὁ κάλαμος. Ksn: «Βραχέα ξίφη». Пл: »Βραχύν τινα γήλοφον. Ksn: «Ἔστι δὲ βραχὺς (ὁ ποταμὸς), ὥστε μόλις κρύπτειν τὸ σφυρόν». At: (вezĭ ші βράχος). 2) de пѫţinъ dъinipe, sкѫрtŭ; (fir:) преа mікŭ, de nimікŭ, neînsemnatŭ. «Ὁ βίος βραχύς». Iпкр: «Βραχύν τινα μῦθον». Sof: «Βραχυτέρας γῆς». Тѫч: (ші în парал:) «Ὀλίγος καὶ βραχὺς χρόνος ἀρκέσει.». Dm: (шiел:) «Ἐν βραχεῖ». «Πρὸ βραχέος (se înţ: χρόνου). «Ἐκ βραχέος (se înţ: τόπου, διαστήματος)». Тѫч: «Ἐκ («Διὰ) βραχέων (se înţ: λόγων)». Dm: пе sкѫрtŭ, în пѫţine ворбе. (ші în sѫперл:) «Τὰ γὰρ κατ' αὐτὸν, ὡς ἐν βραχυτάτοις, οὕτως ἔχει». Sin: «Κατὰ βραχὺ (se înţ: μέρος)». Гал: кîte пѫţinŭ, saŭ пѫţin. «Ὅσοι καὶ κατὰ βραχὺ σωφροσύνης μετέχουσι». Плт: «Βραχὺ μέν τι προῆλθον». Тѫч: «Παρὰ βραχὺ». Плв: fъръ пѫţinŭ. «Βραχὺ φροντίζειν». Apstf: «Ἐπὶ («Πρὸς) βραχύ» Tfp: ші Плт: de o кam datъ, пе пѫţinъ вреme. «Βραχὺ πρὸ δείλης». Пл: «Βραχεῖ γέ τινι πλείων». Плт: «Βραχὺ γὰρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα ἀφανίται, ἐπίπονον δὲ, ші чл:» Тѫч: «Βραχέος (se înţ: λόγου) ἄξιος. Плт: «Τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν». Еѫр: 3) (грам: пронѫnцatŭ sкѫрt. «Ὁ τρίβραχυς ποῦς ἐκ τριῶν βραχειῶν συλλαβῶν σύγκειται». Metp:

Βραχυσίδηρος (ὁ, ἡ), поеt: konstpѫitŭ кѫ

пѫцinъ ferъ, (прin ѫрm:) ѫшоръ. [βραχὺς, σίδηρος].

Βραχυστελέχης, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ skѫptъ кочеanъ, saъ tрѫnкiъ. [βραχὺς, στέλεχος].

Βραχυστομία (ἡ), mічime də гѫръ, saъ stpimtoape de гаѫръ. [din

Βραχύστομος (ὁ, ἡ), mikъ, saъ stpimtъ ла гѫръ. [βραχὺς, στόμα].

Βραχυσυλλαβία (ἡ), пѫцinime (saъ skѫptime прosodiакъ)de sілаве, saъ de ворве.[din

Βραχυσύλλαβος (ὁ, ἡ), компѫsъ din пѫцine (saъ skѫpte) sілаве, saъ ворве, skѫptъ. [βραχὺς, συλλαβή].

Βραχυσύμβολος (ὁ, ἡ), поet: пѫцin kontpiвѫitopъ. [βραχὺς, συμβολή].

Βραχυτελὴς, έος (ὁ, ἡ), în пѫцinъ sъвîрmitъ, skѫptъ, времелнiкъ. [βραχὺς, τέλος].

Βραχύτης (ἡ), пѫцinime, mічime; skѫptime, ші чл: [βραχύς].

Βραχυτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, плiвeskъ adînк, skѫptezъ прin tъiepe. [din

Βραχύτομος (ὁ, ἡ), плiвitъ adînк, ръmasъ skѫptъ din tъiepe, saъ плiвipe. [βραχὺς, τομή].

Βραχυτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ

Βραχύτονος (ὁ, ἡ), пѫцin întinsъ; (прin ѫрm:) пѫцin елаstiкъ; (de ѫnde) пѫцin (nѫ depapte) asвîрлitopъ de sъцeцĭ, ші чл: [βραχὺς, τόνος].

Βραχυτράχηλος (ὁ, ἡ), skѫptъ în грѫmazъ. [βραχὺς, τράχηλος].

Βραχύυπνος (ὁ, ἡ), пѫцinъ ла somnъ. [βραχὺς, ὕπνος).

Βραχυφαγία (ἡ), пѫцinъ mînкape. [βραχὺς, φάγω].

Βραχυφεγγίτης, ου (ὁ), пѫцinъ лѫminъtopъ. [βραχὺς, φέγγος].

Βραχύφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫцine, saъ mічĭ fрѫnze. [βραχὺς, φύλλον].

Βραχυχρόνιος (ὁ, ἡ), dъĭnitopъ de пѫцinъ време, времелнiкъ. [βραχὺς, χρόνος].

Βραχύωτος (ὁ, ἡ), чел кѫ mічĭ, skѫpte ѫрекĭ, saъ mînѫше. [βραχὺς, οὖς, ὠτός].

Βράχω, (neîntp: saъ плъsmѫitъ de грam: пentpѫ depiвaцia преaîntpeвѫinцatѫлѫĭ nexot: 2: βράχον, saъ ἔβραχον) поet: [imit: sпре eкsпpimape de feлѫpite sѫnete] skîpцiiъ (ка карѫл); цъкъneskъ (ка арmеле, че se чокnesк înпреѫnъ); вîжiъ, saъ pesѫnъ (ка mapea, saъ pîѫл); mѫцeskъ (ка taѫpѫл); ръкneskъ (ка леѫл); stpirъ tape. «Ἔβραχε δ' αὐτός». Апл: ші чл: (вezĭ ші ἀραβέω, ші βρέμω).

Βραχώδης), εος (ὁ, ἡ), плinъ de stînчĭ de mape, saъ de moчipлoase вълцĭ. [вezĭ βράχος].

Βρέγμα (τὸ), [βρέχω] moaлеле капѫлѫĭ (fiind къ аколо конкѫрг maĭ кѫ seamъ ѫmezeлеле tрѫпѫлѫĭ, ші maĭ вîptos ла копiĭ). 2) =Ἀπόβρεγμα.

Βρεκεκὲξ, saъ Βρεκεκεκὲξ, (kom:) бакакака, imitaцie a цiпътѫлѫĭ броаштелор.

Βρέμω, (прел: ἔβρεμον, ші maĭ mѫлt nѫ) поet: [imit:] вîжiъ (ка fокѫл, вîntѫл, валѫл, ші шл:); шѫеръ; mѫцeskъ; ѫрлѫ (ка лѫпѫл); pesѫnъ. «Βρέμει δ' ἀκτή». Апл: (ші miж:) «Βρέμεταί σφιν λύρα καὶ ἀοιδαί». Hind: skpîшneskъ dinцiĭ de nekazъ, mъ înfѫpiezъ asѫпра кѫiва, amepinцъ, saъ mъ fълeskъ. «Μέγα βρέμει ὄλβιος ἀνήρ». Ep: «Βρέμων κατὰ τῆς ἐκκλησίας». ші (кѫ dat:) «Βρέμων χριστιανοῖς». Грг: (вezĭ ші βράχω, ші βρομέω).

Βρένθει(θι)ον, ου (τό), o прецioasъ mipeasmъ (ка întpeвѫinцatъ de mîndpie).

Βρένθις, τις, ші Βρένθιξ (ἡ), = Θρίδαξ, лъптѫкъ (At: B).

Βρένθος [вezĭ ші ῥέθος], ου (ὁ), ѫnъ feлъ de пasъpe mapinъ (каре окiчnѫieште пе semne a se ѫmfла, ка кѫркапѫл). (de ѫnde 2) =Τύφος, mîndpie, înrîmfape. [de ѫnde

Βρενθύομαι, (fъръ вiit:) mъ ѫmfлѫ (ка кѫркапѫл), mъ înrîmfezъ, mъ mîndpeskъ; mъ пpefaкъ, saъ mъ înfpînrъ, faкъ гpimase; mъ nekъжeskъ. «Εἴτις ὄκνον καλέσειεν αὐτὸν (τὸν ὄρνιν ἀστερίαν), ὁ δὲ βρενθύεται καὶ ἀγανακτεῖ». Елi: «Ὑπὸ φρονήματος βρενθύεται, καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ. Apstf: «Δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ, καὶ βρενθύεται». Apstf:

Βρέξις, εως (ἡ), ѫdape. [βρέχω].

Βρέτας [în afin; кѫ ῥέθος], εος (τὸ), idoлъ, statѫъ (проп: ші fiг:).

Βρεφικὸς, ὴ, ὸν, прѫnчeskъ, копiлъpeskъ. [βρέφος]. [de ѫnde

Βρεφικῶς, adв: прѫnчeште, копiлъpeште.

Βρεφίον (τὸ), =Βρεφύλλιον, dim: ал лѫĭ βρέφος.

Βρεφόθεν, adв: din прѫnчie, din копiлъpie. [βρέφος].

Βρεφοκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, каѫtъ, înгpiжeskъ, кpeskъ прѫnкъ, saъ ка пе ѫnъ прѫnкъ. [βρέφος, κομέω].

Βρεφοκτονία (ἡ), omopъ de прѫnчĭ. [din

Βρεφοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopъ de прѫnкъ, saъ прѫnчĭ. [βρέφος, κτόνος].

Βρεφος [τρέφω, saъ βρέχω], εος -ους (τὸ), fъtъ (de omъ, saъ de вitъ, прѫnкъ. «Ἵππων βρέφος ἡμίονον κυέουσαν». Іл: Ψ. «Ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου». Skp:

«Καὶ βρέφη ἐκτιτρώσκει». Dsкр: «Ἐκ(»Ἀπὸ) βρέφους, =Βρεφόθεν. (вezĭ ші νήπιον).

Βρεφοτροφεῖον (τὸ), локалъл, ѕnde se кресk прѕнчĭ (арѕнкацĭ, saѕ sipmanĭ). [din

Βρεφοτρόφος (ὁ, ἡ), кресkъtорѕ de прѕнчĭ. [βρέφος, τροφή].

Βρεφουργέω -ῶ, віit: -ήσω, formezѕ saѕ faкѕ прѕнчĭ. [ші

Βρεφουργία (ἡ), formape, saѕ faчере de прѕнчĭ. [βρέφος, ἔργον].

Βρεφόω -ῶ, віit: -ώσω,=Βρεφουργέω. [ші

Βρεφύλλιον (τὸ), dim: ал лѕĭ βρέφος. [ші

Βρεφώδης, εος (ὁ, ἡ), прѕнкоsѕ, копілъроsѕ. [βρέφος]. [de ѕnde

Βρεφωδῶς, adв: ка ѕн прѕнкѕ, копілъреште.

Βρέχμα (τό), ші

Βρεχμὸς (ὁ), поет: =Βρέγμα. [din

Βρέχω [ῥέω, saѕ (imit: în afin: кѕ) βράχω], віit: -βρέξω (пех: пas: ἐβρέχθην, maĭ întрев: în аѕt: пекĭ de-кît ἐβράχην), ѕdѕ, stponeskѕ, adъпѕ; (de ѕnde) moiѕ. «Ποταμοὶ οὐδὲ τὸ γόνυ βρέχοντες». Ksn: (ші пas:) «Βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὀμφαλὸν». Ksn: 2) беаѕ (mъ ѕdѕ). «Δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν». At: ші «Βεβρεγμένος». кam беатѕ (плоатѕ), ші «Μέθῃ βρεχθεὶς». молешітѕ de беціе. (вezĭ ші βαπτίζω). 3)= Ὕω, daѕ плоае, плоѕ. «Ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς χάλαζαν (μάννα, πῦρ)». Sкр: «Βρέχε θεῶν βασιλεὺς χρυσαῖς νιφάδεσι πόλιν». Hind: (ші ел:) «Βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω». Sкр: (ші пas:) «Βρέχομαι». Anкр: (dap maĭ de mѕлte орĭ ѕniпeps: saѕ ел:) «Βρέχει (se înц: ὁ Θεὸς, Dѕmnezeѕ)». плоъ. «Ἔβρεξεν ὑετόν». Sкр:

Βρι, партік: întinz: (компѕsъ пѕmaĭ кѕ ѕнеле чічерĭ) прin апокопъ din βρίθω.

Βρίακχος (ἡ), =Βάκχη. [βρι, ἴακχος].

Βριαρὴς, έος (ὁ, ἡ), (pap) în локѕ de

Βριαρὸς, ὰ, ὸν, поет: [βριάω] греѕ; вîрtosѕ, цеапънѕ, tape; грozавѕ.

Βριαρόχειρ, -ειρος (ὁ, ἡ), цеапънѕ în mîĭnĭ. [βριαρὸς, χείρ].

Βριάω, віit: -άσω, поет: [βρι] întъреskѕ; îmmѕлцеskѕ, креskѕ; înвогъцеskѕ; (ѕneорĭ nestp:) sîntѕ tape, mape, вогатѕ, ші чл: saѕ în floapea mea.

Βρίζα, (ἡ), секаръ (Лат: secale).

Βρίζω [βρίθω], віit: βρίξω, ші βρίσω, mъ înгреѕiezѕ (maĭ кѕ seamъ dѕne mînкape), dopmitezѕ; (fir: mъ леневеskѕ. [de ѕnde

Βριζὼ, οῦς (ἡ), zeiцa somnѕлѕĭ, ші a віселор.

Βριζόμαντις, εως (ἡ), fepmeкътоape, tîлкѕitoape de віse; saѕ прооpoчitoape în somnѕ (ка акѕm челе marnetate). [βρίζω, μάντις].

Βριήπυος (ὁ, ἡ), поет: [βρι, ἀπύω] mape ла гласѕ.

Βριηρὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локѕ de βριαρός.

Βριθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локѕ de βριθύς.

Βρίθος, εος -ους (τὸ), поет: [βρίθω] = βάρος, греѕtate, поваръ; (fir:) sepiositate, мъреціе. [de ѕnde

Βριθοσύνη (ἡ), поет:=Βαρύτης, греѕtate.

Βριθόκερως, ω (ὁ, ἡ), поет чел кѕ коарне греле (марĭ, saѕ tapĭ, цепене). [βρίθος, κέρας].

Βριθύνοος -ους (ὁ, ἡ), поет: плinѕ, adînкѕ ла minte (înцелептѕ). [βριθὺς, νόος].

Βριθύς, εῖα, ύ,=Βαρύς. [din

Βρίθω [βαρὺς], віit: βρίσω, (tp: de кѕ: în локѕ de прez: βέβριθα) sîntѕ греѕînкъркатѕ, плinѕ, îmвілшѕгатѕ de вре ѕnѕ лѕкрѕ. «Σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν». Іл: Σ. «Τράπεζαι σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν». Od: O. (ші пas: saѕ між:) «Ἄμπελον τῷ καρπῷ βριθομένην». Xps: «Νηδύϊ βριθομένη δάμαλις». Епігр: înгреѕiatъ. (ші fir:) «Βεβριθὼς ἠνορέῃ». Епгр: 2) (прin întind) mъ повîрnezѕ în жоs, saѕ ла о парте, mъ înковоіѕ de греѕtate. «Ὅταν δὲ βρίσῃ ἡ πλάστιγξ ἐπὶ θάτερα». Apst: «Κάτω βρίσεν βαρύ». Епгр: 3) пъвълеskѕ (казѕ кѕ toatъ греѕtatea mea) пеste чева, saѕ аsѕпра кѕіва. «Οἱ δ' ἰθὺς Δανάων βρίσαντες ἔβησαν». Іл: P. «Τῇ δὲ γὰρ ἔβρισαν». Іл: M. «Οἱ δ' ἱππεῖς ἅπαντες ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν ἔβρισαν». Пл: «Ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τῆς γῆς ἔβρισεν». Пл: (de ѕnde) «Ἔρις βεβριθυῖα». Іл: P. греа, грozавъ. 4) întреkѕ, ковîршеskѕ, predomneskѕ «Ἐπειδὰν πολὺς ἀὴρ βρίσῃ». Iпкр: «Εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ πλούτου βάρει». Sof: 5) (stpm:) ѕmплѕ, înкаркѕ пе чіпева кѕ чева (франц: combler). «Ὅς κὲ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἶκόν δ' ἀγάγηται». Od: Z. «Ὅς περ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ. Hind: «Τάλαντα βρίσας». Esхл: «Κάλωας βρίσατε». Opf: Апл: (вezĭ ші βρύω).

Βριμάζω, ші Βριμαίνω, = кѕ

Βριμάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, ръкneskѕ (ка леѕл); mѕцеskѕ, цемѕ (de пекаzѕ); amepinцѕ. [din

Βρίμη (ἡ), [imit:] mînie, пекаzѕ; ame-

pînцare (къ ръкnetъ). (vezî ши βρόμος). [de вnde

Βρυμηδόν, adв: къ ръкnetъ, saъ mъцetъ (din пеkazъ).

Βρύμημα (τὸ), [βρυμάομαι]=Βρύμη. amepinцare.

Βρυμόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, = Βρυμάομαι.

Βρυμόθυμος, în локъ de Ὀβριμόθυμος. [βρίμη, θυμός].

Βριμὼ, οῦς, enit: ал Ekatei, ши Пepsefoneĭ (пentръ гroaza, чe însъfлaъ). [ши

Βριμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Φρικώδης, гrozavъ, selвatikъ. [βρίμη].

Βρισάρματος (ὁ, ἡ), noct: [βρίθω, ἅρμα] înгrexitorъ de каръ, înkît a 'л faче sъ 'шĭ dea miжлокъ sвst повара sa.

Βρισεύχην, ενος (ὁ, ἡ), noct: înгrexitorъ de (saъ înгrexiatъ пe) гrвmazъ; (fir:) vîrtosъ, крudъ (tape în червіче). [βρίθω, αὐχήν].

Βρίσσος (ὁ), кавlъ βρύττος.

Βρογχιάζω, viit: -άσω, =Βρεχθίζω. [din

Βρογχία (ἡ), гroasa aptepie a pesвflъpii, ши înriцitoareĭ. [ши

Βρόγχιον (τὸ), (прinч: ла îm:) desпърцiтеле къпътîie але гroaseĭ aptepiĭ de pesвfларе a rîtлежвлвĭ, прin каре ачеea se вneште къ плетînвл. 2) пороаселе oase de deasвпра nasвлвĭ. [βρόγχος].

Βρογχοκήλη (ἡ), вnflъtъrъ (въшікъ) între пieле ши rîtлежъ, гвшъ. [βρόγχος, κήλη].

Βρογχοπαράταξις, εως (ἡ), (kom:) въtълiе de rîtлежъ, (adikъ) швлтъ, лакомъ mînkare. [βρόγχος, παράταξις).

Βρόγχος (ὁ), [imit:] = Λάρυγξ, rîtлежъ, înriцitoape, 2) гroasa (τραχεῖα) aptepie. 3) sorвitorъ. (vezî ши βρόχθος).

Βρογχωτὴρ (ὁ), гвrъ (de къташъ, saъ de алтъ îmвrъkъmînte), ka съ треакъ rîtвл. [βρόγχος].

Βρόδον (τὸ), Eол: în локъ de ῥόδον.

Βρόμεον (τὸ), (Бisep:) în локъ de βρόμιον.

Βρομέω -ω, viit: -ήσω, [βρόμος] noct: =Βρέμω, vîжiъ (ka алвina, ши чл:). «Πυρὸς βρομέουσι θύελλαι». Anлn: «Zωμὸν βρομέοντα». Nik: fervînd, колkotind.

Βρομιάζομαι, viit: -άσομαι, = Βακχεύω, шъ întвsiezъ. [din

Βρομιὰς, άδος (ἡ), =Βρομία. || (sвst:) =Βάκχη. 2) вnъ felъ de пахаръ. [din

Βρόμιος, α, ον, noet: sromotosъ, vîжiitorъ, pesвnътorъ. «Φόρμιγξ βρομία». Hind: 2) (sвst:) Баквл, saъ винвл. (de вnde 3) (adiekt:) кvvenitъ, notpibitъ Бакблвĭ. «Οἰνὰς βρομία». Enirp: = Ἄμπελος, вie. [βρόμος]. [de вnde

Βρομιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βρόμιος (3). «Πηλὸς — ». At: прiinчoвъ ла (вънъ de) вie. [ши

Βρομιῶτις, ῖδος (ἡ), = Βρομιώδης, ши Βρομία. «Πίδαξ — ». Оп: || (sвst:)=Βάκχη.

Βρόμος (ὁ), [βρέμω] nвetъ, vîжiitorъ (de fokъ, saъ de vîntъ, ши чл:); вvвsitorъ (de tвnete, ши чл:); sвnetъ (de глвere, ши чл:).

Βρόμος (ὁ), Ion: [fiind къ treввia sъ fie βρῶμος, ka de ла βιβρώσκω] вnъ felъ de semъпътorъ, овъsъ.

Βρομώδης, εος (ὁ, ἡ), vîжiosъ, sromotosъ. [βρόμος].

Βρονταῖος. αία, αῖον, notpisitъ, кvvenitъ tвnetвлвĭ; saъ prîvinsitъ din tвnetъ. [ши

Βροντάω -ῶ, viit: -ήσω, tвnъ, вvвviъ; (fir:) posteskъ petorikъ кvvintъ къ mвltъ iвцealъ ши tonъ. || (nas:) în локъ de ἐμβροντάομαι. [ши

Βροντεῖον (τὸ), mawinъ (din dosвл teatrвлвĭ) пentръ imitarea tвnetвлвĭ. [din

Βροντὴ (ἡ), [imit:] tвnetъ; (în цen:) вvвvitorъ, sromotъ. 2) (rap) = Κεραυνὸς; saъ (dвne Larcher) = Ἐμβροντησία. «Ἐπεὰν σφι ὁ Θεὸς βροντὴν ἐμβάλῃ». Ep: [de вnde

Βροντηδὸν, adв: ka вnъ tвnetъ.

Βρόντημα (τὸ), = Βροντὴ, saъ вvвvitъ de tвnetъ. [βροντάω].

Βροντησικέραυνος (ὁ, ἡ), noet: adвkътorъ de tвnete, ши de trвsnete. «Νεφέλη — ». Apstf: [βρόντησις, κεραυνός].

Βροντητικὸς, ἡ, ὸν, îndeшînatikъ ла a tвna. [βροντάω].

Βροντιαῖος, α ον,=Βρονταῖος. «Ὕδωρ—». H: Eц: anъ, плоае къzвlъ пе вреme de tвnete.

Βροντογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Βροντόπαις. [βροντὴ, γένος].

Βροντοηχὴς, έος (ὁ, ἡ), pesвnътorъ ka tвnetвл, tвnetosъ. [βροντὴ, ἠχώ].

Βροντόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: fiъ de tвnetъ (enit: ал лвĭ Dionisъ); ши (Бisep:) Апostoliĭ Iakovъ, ши Ioanъ. (vezî Evanr: Марк: Г. 17). [βροντὴ, παῖς].

Βροντοποιὸς (ὁ), fъkътorъ de tвnete. [βροντὴ, ποιός].

Βροντόφωνος (ὁ, ἡ), чел къ глasъ tвnetosъ, mape. [βροντὴ. φωνή].

Βροντώδης, εος (ὁ, ἡ), vasemenea (saъ însoцitъ) къ tвnetъ, tвnetosъ. «Γετὸς— ». I: Lid: [βροντή].

Βρότει(τε)ος, ши

Βροτήσιος, α saŭ ος, ον, noet: omeneskŭ. [βροτός].

Βροτοδά(δή)μων, ονος (ὁ, ἡ), noet: (enit: al luĭ Panŭ) kmblъtorŭ ka omŭ (adikъ dpentŭ, ku toate kъ ape pičoape deɥanŭ). [βροτός, βάω, βαίνω].

Βροτόγηρυς, υος (ὁ, ἡ), cel ku glasŭ de omŭ. «Ψittakὸς—». Engr: [βροτός, γῆρυς).

Βροτοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀνθρωποδαίμων, semizeŭ. [βροτός, δαίμων].

Βροτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀνθρωπόμορφος, cel în feld, saŭ ku figъr de omŭ. [βροτός, εἶδος]. «Ἄγαλμα — ». El:

Βροτόεις, εσσα, εν, noet: sînɥeratŭ ku sînɥe de omŭ. [βρότος].

Βροτοκλώστειρα (ὁ, ἡ), noet: torkъtoape (spsitoape) de soapta oamenilor. [βροτός, κλώθω].

Βροτοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ

Βροτοκτόνος (ὁ, ἡ), noet:=Ἀνθρωποκτόνος, omorîtorŭ de omŭ. [βροτός, κτόνος].

Βροτολοιγὸς (ὁ, ἡ), noet: prъpъditorŭ de oamenĭ. [βροτός, λοιγός].

Βροτὸς (ὁ, ші pap ἡ), [μόρος, saŭ ῥέω] kspgъtorŭ, (adikъ) nepitorŭ, mspitorŭ. || (obič: ka ssbst:) omŭ. «Τρίποους βροτός». Ep: bъtrînsl ku kîrjž al treilea pičorŭ.

Βρότος (ὁ), [ῥέω] sînɥe din panъ (maĭ ku seamъ de omŭ); sînɥe amestekatŭ ku pslvere ші ssdoape. «Βρότον αἱματόεντα». Il: Z. (bezĭ ші λύθρον).

Βροτοσκόπος (ὁ, ἡ), noet: preberietorŭ asspra oamenilor, ші fantelor omenešti. [βροτὸς, σκοπός].

Βροτοσσόος (ὁ, ἡ), noet: mîntsitorŭ de oamenĭ. [Βροτὸς, σόος].

Βροτοστυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: spîtorŭ, saŭ spîtŭ de oamenĭ. [βροτὸς, στύγος].

Βροτοφεγγὴς, έος (ὁ ἡ), noet: lsminъtorŭ de oamenĭ. [βροτὸς, φέγγος]. «Νοῦς —». Engr:

Βροτοφθόρος (ὁ, ἡ), noet: stpikъtorŭ de oamenĭ. [βροτὸς, φθορά].

Βροτόω -ῶ, biit: -ώσω, [βρότος] sînɥepezŭ, mînжeskŭ ku sînɥe de omŭ. «Τεύχεα βεβροτωμένα». Od: Λ. 2) [βροτός]. prefakŭ în omŭ. «Θεὸς βροτωθεὶς». Grg: = Ἐνανθρωπήσας.

Βροῦκος(χος), ου (ὁ), [βρύκω] snŭ feld de lъksstъ fъr (saŭ a avea înkъ) apinĭ. (bezĭ ші ἀττέλαβος).

Βροχεῖος, α, ον, de laɥŭ. || (ssbst:) Βροχεῖον (τὸ), =[Βρόχος] laɥŭ.

Βροχετὸς (ὁ), noet: în lokŭ de

Βροχὴ (ἡ), =Βρέξις, sdape: 2) (maĭ noŭ) =Ὑετὸς, ploae. [βρέχω].

Βροχθίζω [βρόχθος], biit: -ίσω, înriɥŭ ku grabъ ші rîlrîitŭ. (maĭ întreb: καταβροχθίζω). 2) sorbŭ, înriɥŭ într' o sorbitъrъ. [de snde

Βροχθισμὸς (ὁ), sorbire, înriɥire.

Βρόχθος (ὁ), = Βρόγχος, rîlжeŭ, ші cl: 2) sorbitъrъ; o sorbitъrъ, (adikъ) pɥuin. «Ὀλίγην ὅσον βρόχθον». Ikr: [de snde

Βροχθώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: (nprnч: balтъ) močirloasъ, saŭ nomoloasъ; (npin sprn:) sorbitoape saŭ înriɥitoape de ceĭ ce intrъ într' însa fъr lsape a minte. (se konf: ku βροχμώδης).

Βροχίζω, biit: -ίσω, nprinzŭ ku laɥsrĭ. [ші

Βρόχιος, α, ον, noet: sъvîrшitŭ npin laɥŭ. «Μόρος —». Nik: ssrpstape, saŭ snsnzspape. [βρόχος].

Βροχὶς, ίδος (ἡ), dim: al lsĭ βρόχος. «Δικτύου βροχίς». Eld: okiŭ de mreažъ. 2) [βρέχω] kъlîtъrĭ; saŭ lokul, snde se pkn kondeiele în anъ.

Βροχμὸς (ὁ), sdъlъrъ, smezealъ, = Βρέγμα. [βρέχω]. [de snde

Βροχμώδης, εος (ὁ, ἡ), sdŭ, smedŭ; moale. (se konf: ku βροχθώδης).

Βρόγχος (ὁ), [în afin: ku βρόγγος] laɥŭ (de ssrpstape). 2) okiŭ de plasъ. 3) (npin întind:) kspsъ; mreažъ. [de snde

Βροχωτὸς, ἡ saŭ ός, όν, înpletitŭ ka o (saŭ npinsŭ în) mreažъ.

Βρῦ kasŭ βρύλλω, ші βρῦν.

Βρυάζω, biit: -άσω, =[Βρύω], ші Βρίθω, sîntŭ plinŭ, însiашsratŭ; sîntŭ în teplъrъ, în floape; mъ înbeseleskŭ, saltŭ de bskspie; mъ înrîmfezŭ, mъ fъleskŭ. «Βρυαζούσης λεαίνης». Esxl: «Τοῦ πότου βρυάζοντος». Eld: fiind în feplъrъ. «Βρυάζω τῷ κατὰ τὸ σωμάτιον ἡδεῖ, ὕδατι καί ἄρτῳ χρώμενος». Enikl: [de snde

Βρυάκτης, ου (ὁ), (enit: al lsĭ Panŭ) beselŭ, sъltъtorŭ, dъnɥъtorŭ. (bezĭ ші φρυάκτης). [ші

Βρυασμὸς (ὁ), lskrapea lsĭ βρυάζω în toate însemnъріle.

Βρύγδην, adb: ku skrîшnipe, saŭ stpînɥere de dinɥĭ. [ші

Βρύγμα (τὸ), noet: mskшkъtsrъ. [ші

Βρυγμηδὸν, adb:=Βρύγδην. [ші

Βρυγμὸς (ὁ), skrîшnipe de dinɥĭ. 2) =Βρύχημα. [βρύκω].

Βρύζω, biit: βρύσω, = Βρύκω, mъnînkŭ,

pozŭ, ponцъieskŭ; saŭ = Βρυάζω, mъ înveseleskŭ, mъ desmiepdŭ.

Βρυκετὸς, (ὁ), Ion: în локŭ de βρυχετός, = Βρυγμός. [ші

Βρυκὸς, ἡ, ὸν, чел кѹ dinцїї înклештацї. [ші

Βρυκτικὸς, ἡ, ὸν, пътimaшŭ de skpîшnipe, saŭ клънцъipe de dinцї. [din

Βρύκω (imit:), viit: βρύξω, (nas: nex: ἐβρύχθην) stpînгŭ, înклештezŭ, skpîшneskŭ, saŭ клънцъieskŭ dinцїї; mesteкŭ кѹ лimпъite, mъnînкŭ iѹte; pozŭ, ponцъieskŭ. «Ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ στόμα σὺν τῷ κελύφει, βρύκειν τοῖς ὀδοῦσι τὸν ἐχῖνον». At: (ші fir:) «Τὰ πατρῷα βρύκει». At: (ші nas:) «Βρύκομαι, τέκνον». Sof: (vezї ші βρύχω).

Βρύλλω, viit: βρυλῶ, veaŭ des; (oviч:) sѹгŭ. din

Βρῦν, [imit:] глаsѹл копiiлор miчї, кînd чер апъ. «Βρῦν ὁ οἶνος». Лкs: (Fpiniхŭ o skpie fъpъ ν, βρῦ, ші ziче, къ se skpia ші βροῦ).

Βρὺξ [βρύχω], -υχὸς (ἡ), noet: = Βυθός, adînчime (de mape).

Βρυόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de Βρυώδης. [din

Βρύον (τὸ), [βρύω] mѹшкїŭ, че se faче пе tpѹnкiѹл копачiлор, ші пе nietpe (vezї ші λειχήν, ші μνιόν. 2) ѹnŭ felŭ de бѹpianъ de mape. 3) vepdeaцъ, че se faче пе faцa апелор stъtъtoape (vezї ші φακῆ). 4) floapea (въpвъteaskъ) a mъsлinѹлѹї, dafinѹлѹї, алѹnѹлѹї, плополѹї, ші алtop копачї: 5) noet: (în цen: floape.

Βρυοφόρος (ὁ, ἡ), prodѹкъtopŭ de βρύον în toate însemnъpiле. «Δάφνη — ». Tfp: dafinŭ въpвъteskŭ. [βρύον, φέρω].

Βρυόω -ῶ, viit: -ώσω, акоперŭ кѹ mѹшкїŭ. «Λίθοι βρυωθέντες». Apst: [βρύον].

Βρύσις, εως (ἡ), isvopîpe. 2) локѹл, ѹnde isvopeшte апъ, isvopŭ. [βρύω].

Βρύσσος (ὁ). каѹtъ βρύττος.

Βρύτεα, ші Βρύτια [τὰ], [βότρυς, saŭ βρύκω] voштinъ de stpѹгѹpї, de mъsлine, ші чл: (vezi ші στέμφυλα).

Βρυτὴρ, Еол: în локŭ de ῥυτήρ.

Βρυτικὸς, ἡ, ὸν, = Βρυκτικός.

Βρύτινος, η, ον, fъкѹtŭ de

Βρύτος, saŭ Βρῦτος (ὁ), ші Βρύτον (τὸ), ѹnŭ felŭ de вepe, saŭ вpaгъ. каѹtъ ζύθος.

Βρύττινος, η, ον, fъкѹtŭ de [βρύττος]. (vezї ziчepea 3 însemn:).

Βρύττιον (τὸ), în локŭ de βρύτον.

Βρύττος (ὁ), ѹnŭ felŭ de apiчїŭ de mape. 2) ѹnŭ felŭ de rîndaкŭ. 3) ѹnŭ felŭ de лînъ de mape, каpe se topчea ка βύσσος, (noate) = Πιννόθριξ.

Βρύττω, viit: βρύξω, At: în локŭ de βρύκω.

Βρυχάζω, viit: άσω, = Βρυχάομαι. [ші

Βρυχαλέος, α, ον, noet: pъкnitopŭ, ѹpлъtopŭ, mѹцitopŭ. [ші

Βρυχάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, (прinч:) pъкnesчŭ ка леѹл; ѹpлѹ; mѹцeskŭ, ші чл: (vezї ші βριμάομαι]. [ші

Βρυχετὸς (ὁ), = Βρυγμὸς, skpîшnipe, saŭ клънцъnipe de dinцї; (прin întind:) tpemѹpape de fpiгѹpї. [din

Βρυχὴ (ἡ), = Βρυγμὸς, saŭ Βρυχηθμὸς. [βρύχω]. [de ѹnde

Βρυχηδὸν, adв: = Βρύγδην, saŭ кѹ pъкnetŭ, ѹpлetŭ, ші чл:

Βρυχηθμὸς (ὁ), noet:, ші

Βρυχημα (τὸ), pъкnetŭ, ѹpлetŭ, mѹцetŭ de леŭ, ші чл: [ші

Βρυχητὴς, οῦ (ὁ), noet: ші

Βρυχητίας, ου (ὁ), pъкnitopŭ, sвiepъtopŭ, ѹpлъtopŭ, ші чл: ші = кѹ

Βρυχητικὸς, ἡ, ὸν, чел кѹ însѹшime de a ѹpла, ші чл:. «Το βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων». Цeц: ѹpлetѹл, вîжiitѹл апелор. [βρυχάομαι].

Βρύχιος, α, ον, noet: [βρὺξ] = Ὑποβρύχιος. «Βρύχιον οὐκ ἐᾷ χωρεῖν, ἀλλ' ἀνέλκει». Fiл: 2) adînкŭ. saŭ 3) = Βρυχώδης. «Ἅλμη («Πόντος, «Ἠχὼ) —». Esхл: Апли || (neѹt:) Βρύχιον, adв: = Βύθιον, «Στενάξας —». Елд:

Βρυχμὴ (ἡ), noet: = Βρύχημα. [ші

Βρυχμὸς (ὁ), noet: = (saŭ гpeшit în локŭ de) Βρύγμα. [din

Βρύχω, viit: βρύξω (tpe: de кѹ: în локŭ de пpez: βέβρυχα), = Βρύκω. «Ἔβρυχον ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας». Skp: (ші ел:) «Ἔβρυχε δ' ἄλλος ἄλλον». Епiгр: 2) = Βρυχαομαι. «Βέβρυχεν μέγα κῦμα». Iл: P. «Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος». Iл: N. «Βέβρυχα κλαίων». Sof:

Βρυχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че sвiapъ, pъкneшte ка ѹnŭ neвѹnŭ; saŭ чел че seamъnъ кѹ pъкnetŭ, saŭ ѹpлetŭ. «Φωνὰς βρυχώδεις». Maѹp: Stpat: [βρυχή].

Βρύω [ῥέω], viit: -ύσω, = Βλύζω, ші Βρίθω, isvopъskŭ, sîntŭ плinŭ, înвiлшѹгatŭ de чева; sîntŭ în floape, înflopeskŭ. «Χάριτες ῥόδα βρύουσιν». Anкp: «Πηγὴ βρύουσα τὸ γλυκύ». Skp: saŭ (кѹ dat:) νάμασι». Bas: «Ἡ γῆ φυτοῖς βρύουσα καὶ ζώοις, πηγαῖς τε καὶ ποταμοῖς». Apst: «Βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις». Apstf: «Ἕλκεσι βρύων».

Пл: «Ἡ ὑπήνη βρύει θριξίν». Алчfр: «Ἔρνος ἄνθεϊ βρύει». Іл: Р. (ші кѫ ак:) «Λέπραν ἔβρυες». Грг: (ші fiг:) «Ἡδοναῖς βρύουσα πόλις». Лів: (ші кѫ цеп:) «Δαφνης βρύων». Sof: «Τράπεζαν παροψίδων βρύουσαν». At: (mi fъръ kazъ). Ὅταν ἡ γῆ βρύῃ». Ksn: «Θαλλὸν βρύοντα». Sof: «Ἄμπελος βρύουσα». Dskp:

Βρυώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ (saъ плinъ de) mѫшкїъ; (fiг:) молічоsъ. [βρύον].

Βρυώνη, поеt: în локъ de

Βρυωνία (ἡ), [βρύω] о плantъ, каре se înплetiчеште, saъ se înfъшѫръ ѫркîndѫse пе чева, кѫркѫвецеа, saъ кѫрпене алвъ. (вezї ἄμπελος). [de ѫnde

Βρυωνιὰς, άδος, ші

Βρυωνὶς, ίδος (ἡ), поеt: în локъ de βρυωνία.

Βρῶμα (τὸ), demînкаре (ор че se mъnînкъ), вѫкatъ. 2) mînкъtѫръ; гъѫnъшitѫръ de dinte. (вezї ші βρῶσις). [βιβρώσκω].

Βρωμάομαι -ῶμαι [βρέμω], віit: -ήσομαι, =Ὀγκάομαι, sвіеръ.

Βρωματίζω, віit: -ίσω, daъ demînкаре, хръneskъ. || (між:) mъnînкъ. [βρῶμα].

Βρωμάτιον (τὸ), dim: ал лѫї βρῶμα.

Βρωματομιξαπάτη (ἡ), (кom:) amъціре прin amesteкаре de mînкърї (a simцѫрілор). [βρῶμα, μίξις, ἀπάτη].

Βρωματώδης, εος (ὁ, ἡ), =Βρωμώδης. [ші

Βρωμέω -ῶ, віit: -ήσω, (maї noъ) пѫtъ, sкоцъ пѫtoape (maї кѫ seamъ ка цапѫл). [βρῶμος].

Βρώμη (ἡ), поеt: = Βρῶμα, demînкаре, храnъ.

Βρωμήεις, εσσα, εν, поеt: sвіеръторъ. || (sѫвst:) mъгаръ. [ші

Βρώμησις, εως (ἡ), sвіеpetъ (de mъгаръ). [ші

Βρωμηστὴς, οῦ, ші

Βρωμήτωρ, ορος (ὁ), поеt: = Βρωμήεις. [βρωμάομαι].

Βρωμολόγος (ὁ, ἡ), пѫtѫposъ, sкірвоsъ în ворвіре. [βρῶμος, λόγος].

Βρῶμος (ὁ), (maї noъ) пѫtoape (maї кѫ seamъ de цапъ, ші чл:).

Βρῶμος (ὁ), [βιβρώσκω] (pap) поеt: în локъ de βρῶμα, храnъ. «Χῆνες ἐπειγόμενοι βρώμοιο». Apat: 2) овъsъ. (вezї βρόμος).

Βρωμώδης, εος (ὁ, ἡ), пѫtѫposъ. [βρῶμος].

Βρωσείω (fъръ віit:), amъ поftъ de mînкаре. [ші

Βρώσιμος (ὁ, ἡ), каре se поate mînка, este de mînкat. [din

Βρῶσις, εως (ἡ), mînкаре. «Καλὸς («Ἀχρεῖος, ші чл:) εἰς βρῶσιν». Dskp: 2) пѫtрежѫne, stрікъчіѫne. «Σής καὶ βρῶσις ἀφανίζει». Skp: (вezї ші βρῶμα). [ші

Βρωτὴρ (ὁ), поеt: mînкъторъ; (fiг:) pozъторъ, пръпъditоръ. «Ὀδοὺς βρωτήρ». Nік: «Αἰχμὴ —». Esхл: [ші

Βρώτης, ου (ὁ), (maї noъ) = Βορὸς, mînкъчоsъ. [ші

Βρωτέος, α, ον, пos: ал лѫї [βιβρώσκω].

Βρωτικὸς, ὴ, ὸν, disпѫsъ (кѫ поftъ de) a mînка. «Οἱ ἅλες βρωτικωτέρους ἡμᾶς ποιοῦσι». Пл: ne fак a mînка maї кѫ поftъ. 2) mistѫitоръ, saъ zъdъpîtоръ de поftъ de mînкаре. «Βρωτικὰ φάρμακα». Med: [βρώτης]. [de ѫnde

Βρωτικῶς, adв: кѫ поftъ de mînкаре. «Βρωτικῶς ἔχω». Eѫst: = Βρωσείω.

Βρωτὸς, ὴ, ὸν, = Βρώσιμος. «Βρωτά». Пit: храnе, demînкърї. [βιβρώσκω].

Βρωτὺς, ύος (ἡ), поеt: Іоn: în локъ de βρῶσις.

Βύας (вezї βύζω), [imit:] ου (ὁ), вѫfniцъ, кѫкѫвеа. каѫtъ βοῦφος.

Βυβλάριον (τὸ), dim: ал лѫї βύβλος, foae de xîptie.

Βυβλινοπέδιλος (ὁ, ἡ), înкълцatъ ѫшѫре (ка кѫ înкълцъminte de xîptie). [βύβλινος, πέδιλον].

Βύβλινος, η, ον, fъкѫtъ de [βύβλος].

Βυβλίον (τὸ), foae de xîptie fъкѫtъ din коажъ de...

Βύβλος (ἡ), плаnta Еціпteneї папѫре. 2) (прinч:) коажа еї (че se întреѫвinца ка 3) xîptie. 4) teiъ (de ѫnde) «Ὅπλα βύβλινα». Ер: fѫniї de teiъ. 5) (прinч: вг îm:) = Βίβλος, каpte.

Βύζην [βύω], adв: stpîns, înresѫit, des (ѫna лîngъ алta). 2) = Ἀθρόως. «Αἷμα βύζην ἀπιόν». Іпкр: (saъ грешit în локъ de ῥύδην).

Βύζω [βύας], віit: βύξω, stpirъ вѫ, вѫ, (ка вѫfniца); вîzîiъ (ка копілѫл плîngînd); (în цеп:) вîжіъ, fакъ sѫnetъ, вѫetъ, ші чл:

Βυθάω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: (pap) în локъ de βυθίζομαι, mъ кѫfѫndъ, mъ daъ a fѫndъ. [ші

Βυθίζω, віit: -ίσω, кѫfѫndъ, daъ чева a fѫndъ, вагъ în fѫndъ. [ші

Βύθιος, α, ον, ешitъ din (saъ въгatъ în) fѫndъ; [ші

Βύθιος, α, ον, ешitъ din (saъ въгatъ în) fѫndъ; moiatъ de totъ. «Κρονίδης —». Лкs: Nептѫnъ; (ші adвервіал). «Βύθιος ὑποδὺς, καθάπερ οἱ λάροι». Лѫч: «Βύθιόν τι στενάξας». Гал: [βυθός].

Βυθισμὸς (ὁ), кȣfȣndape (акt: ші пas:). [βυθίζω].

Βυθίτης, ου (ὁ), ші Βυθῖτις, ιδος (ἡ),= Βύθιος, чел dепе fȣndȣ̆. «Ψάμμος — ». Епгр: nisinȣ̆ dепе fȣndȣл mъріĭ, ші чл:, [βυθός].

Βυθίως, adв: пе (saȣ̆ din) fȣndȣ̆; adînк. [вezĭ βύθιος].

Βυθὸς (ὁ), adînкȣл, fȣndȣл mъріĭ, ші чл: «Μολυβδαίνῃ ἰκέλῃ εἰς βυσσὸν ὄρουσεν. Іл: Ω. (ші fir:) «Ἐν βυθῷ ἀτεχνίης» Інкр: [în afin: кȣ βάθος, ші Еол: βυσσός].

Βυθοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), хръnitȣ̆, кpeskȣtȣ̆ (tръitopȣ̆) în fȣndȣл mъріĭ. [βυθὸς, τρέφω].

Βυθόωσα, noet: пaptч: fem: a лȣĭ βυθάω.

Βυκανάω -ῶ, вiit: -ήσω,= Βυκανίζω. [din

Βυκάνη (ἡ), (Лat:) ȣnȣ̆ fелȣ̆ de tpîmвiцъ.

Βυκάνημα (τὸ),= Βυκανισμὸς. [βυκανάω].

Βυκανίζω, вiit: -ίσω, кîntȣ̆ кȣ tpîmвiцa [βυκάνη]. [de ȣnde

Βυκανισμὸς (ὁ), кîntape кȣ aчea tpîmвiцъ. [ші

Βυκανιστήριον (τὸ), =βυκάνη. [ші

Βυκανιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъtopȣ̆ кȣ tpîmвiцa βυκάνη, tpîmвiцaшȣ̆.

Βύκτης [βύζω], ου (ὁ), вîжiitopȣ̆ (вîntȣ̆).

Βυλλόω -ῶ, вiit: -ώσω, = [βύω] astȣпȣ̆; ȣmплȣ пînъ în вȣze.

Βύνη (ἁ), Еол: în локȣ̆ de γυνὴ, femee, (вezĭ ші βανὰ). 2) (епit:) zeiцa Ino, (ші fir:) mapea. «Δάκρυα βύνης». Еȣfop: sape. 3) în локȣ̆ de βοίνη, opzȣ̆ прегъtitȣ̆ пentpȣ faчepe de вepe, saȣ̆ пiвъ.

Βύρμαξ, ακος (ἡ), Еол: în локȣ̆ de Μήρμυξ.

Βύρσα (ἡ), пiеле аргъsitъ, saftianȣ̆.

Βυρσαίετος (ὁ), аргъsitopȣ̆ вȣлtȣpȣ̆ (кom: епit: ал лȣĭ Клеonȣ̆). [βύρσα, αἰετός]

Βυρσεὺς, έως (ὁ), =Βυρσοδέψης. [βύρσα]. [de ȣnde

Βυρσεύω, вiit: -εύσω, =Βυρσοδεψέω.

Βύρσινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ de пiеле аргъsitъ, din saftianȣ̆. || (sȣвst:) Βυρσίνη (ἡ), кȣpea; вiчiȣ̆ (кom: пapodie de μυρσίνη). [βύρσα].

Βυρσὶς, ίδος (ἡ), = (saȣ̆ dim: ал лȣĭ) Βύρσα.

Βυρσοδεψεῖον (τὸ), аргъsitopie de пieĭ, (tъвъчipie). [din

Βυρσοδεψέω -ῶ, вiit: -ήσω, аргъseskȣ̆ пieĭ; sîntȣ̆

Βυρσοδέψης, ου (ὁ), аргъsitopȣ̆ de пieĭ, (tȣpч: taвaкȣ̆). [Βύρσα, δεψέω].

Βυρσοδέψησις, εως (ἡ), аргъsipe de пieĭ, [βυρσοδεψέω].

Βυρσοδεψικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de (fолositopȣ̆ ла) аргъsipe, saȣ̆ аргъsitopĭ (de tъвъчipie). [βυρσοδέψης].

Βυρσοδέψιον (τὸ),=Βυρσοδεψεῖον.

Βυρσοπαγὴς [βύρσα, πήγνυμι], έος (ὁ, ἡ), konstpȣitȣ̆ (алкъtȣitȣ̆) din пieĭ.

Βυρσοποιὸς (ὁ), = Βυρσοδέψης. [βύρσα, ποιός].

Βυρσοπώλης (ὁ), вînzъtopȣ̆ de пieĭ. [βύρσα, πώλης[.

Βυρσοτενὴς, έος, ші

Βυρσότονος (ὁ, ἡ), noet: акопеpitȣ̆ кȣ пiеле întinsъ. «Τύμπανοι — ». Ер: [βύρσα, τείνω].

Βυρσοτόμος (ὁ, ἡ), tъietopȣ̆ (кpoitopȣ̆) de пieĭ, =σκυτοτόμος. [βύρσα, τέμνω].

Βυρσόω -ῶ вiit: -ώσω, акопеpȣ̆, înfъшȣpȣ̆, îmвpaкȣ̆ чева кȣ пiеле. [βύρσα].

Βυσαυ(σσαύ)χην, ενος (ὁ, ἡ), [βύω, saȣ̆ βυσσὸς, αὐχήν] skȣptȣ̆ în гîtȣ̆, saȣ̆ кȣ гîtȣл бъгatȣ̆ adînк întpe ȣmepĭ. «Βολβὸς — ». At: (Apistoteлȣ̆ atpiвȣeшte aчeasta кa ȣnȣ̆ semnȣ̆ fisiornomonikȣ̆ asȣпpa pъȣ̆-кiпzȣitopiлop вiклeнĭ).

Βύσμα (τὸ), [βύω] astȣпȣшȣ̆, doпȣ̆, înкȣietoape. 2) пȣпгъ, saȣ̆ dъsaгъ.

Βύσσα (ἡ), =Βυθὸς, ші Ἄβυσσος. 2) ȣnȣ̆ fелȣ̆ de пasъpe mapinъ.

Βύσσινος, η, ον, цesȣtȣ̆ din пpea sȣвцipe ші пpeцiosȣ̆ toptȣ̆ de inȣ̆. [βύσσος]. «βύσσινα ῥήματα». Пл: (fir:) вopвe fpȣmoase ші елеганте, saȣ̆ dȣлчĭ ші moĭ (кa кȣm ap fi de aчелȣ̆ inȣ̆).

Βυσσοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: кȣfȣndatȣ̆ de гpeȣtate. [βυσσὸς, βάρος].

Βυσσοδομεύω, [βυσσὸς, δομέω], вiit: -εύσω, noet: (fir:) пpoiektezȣ̆, saȣ̆ ȣneлteskȣ̆ în adinкȣ̆ (întp' askȣnsȣ̆) pъȣ̆ înпpotiвa кȣĭвa.

Βυσσόθεν, adв: noet: din adînкȣ̆, din temeлiĭ. [din

Βυσσὸς, (ὁ), noet: în локȣ̆ de βυθὸς.

Βύσσος (ἡ), ȣnȣ̆ fелȣ̆ de пpea sȣвцipe inȣ̆ de India, ші de Eцiпtȣ; ші пînza чea dintp'însȣл. 2) mъtase, saȣ̆ лînъ de пinъ (кокiлie de mape) (вezĭ πίννα). 3) (maĭ поȣ̆) = Πορφύρα.

Βυσσοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), (гpeшit) în локȣ̆ de βυσσοβαρής.

Βυσσόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Βαθύφρων, askȣnsȣ̆ ла гîndȣpiле saле, вiклeanȣ̆. [βυσσὸς, φρήν].

Βύσσωμα (τὸ), noet: [βυσσόω = φράττω]. = βύσμα, astȣпȣшȣ̆. saȣ̆ 2) = βυσσὸς, adînчime.

Βύσταξ, ακος (ὁ), Dop: în локȣ̆ de μύσταξ.

Βύστρα (ἡ), = Βύσμα, astъпъшъ.

Βυτίνη, ης, ші Βύτις, ιδος (ἡ), [de ачі] бъte; пъtinъ (bezĭ ші βοῦτις, ші πυτίνη).

Βύω (în af: къ δύω), biit: βύσω (tpe: de къ. пas; βέβυσμαι) astъпъ; îndesъ, ъmплъ бîpînd п'алъtъpea. «Κηρῷ τὰ ὦτα βῦσον». Грг: «Εἷμα βεβυσμένον». Інкр: = Πεπιλημένον, хаînъ бъtъtъ, пîsлitъ.

Βῶ, βῇς, βῇ, nex: 2. de sъп: ал лъĭ βαίνω.

Βῴδιον (τὸ), Dop: în локъ de βοΐδιον.

Βωθεῖν, Ion: în локъ de βοηθεῖν.

Βωκολιάσδομαι, Dop: în локъ de βουκολιάζομαι.

Βωκολιαστὰς, ᾶ (ὁ), Dop: în локъ de βουκολιαστής.

Βωκολικὸς, Βωκόλος, Dop: în локъ de βουκολικός. ші чл:

Βῶκος (ὁ), Dop: în локъ de βοῦκος.

Βώλα, ας (ἁ), Dop: în локъ de βουλή.

Βωλάκιον (τὸ), dim: ал лъĭ βώλαξ.

Βωλάκιος, α, ον, poet: (γῆ, пъmîntъ) бръsdosъ, гpasъ. [din

Βώλαξ, ακος (ἡ), =Βῶλος.

Βωλάριον (τὸ), =Βωλάκιον. [ші

Βωληδὸν, adв: бръsdat, în fopmъ de глodъpĭ, saъ бългъpĭ de пъmîntъ; în бъкъцĭ, în цъndъpĭ. [mi

Βώλανος, η, ον, fъкъtъ (ziditъ) din бългъpĭ de пъmîntъ, tipпiче. [ші

Βώλιον (τὸ), dim: ал лъĭ βῶλος. [ші

Βωλίτης, ου (ὁ), ші Βωλῖτις, ιδος (ἡ), = Βωλοειδὴς, potъndъ. «Στυπτυρία—». Dsкp: || (sъвst: бъpв:) ъnъ felъ de челе maĭ бъne чiъпepчĭ, saъ mînъtъpчĭ. [βῶλος].

Βωλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), бългъposъ ка о бpasdъ. [βῶλος, εἶδος].

Βωλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, sfъpîmъ бpasdeлe, гpъпezъ цapinъ. [ші

Βωλοκοπία (ἡ), sfъpîmape de бpasde, гpъпape de цapinъ. [din

Βωλοκόπος (ὁ, ἡ), sfъpîmъtopъ de бpasde, saъ глodъpĭ. «Σφύρα—». Плd: гpaпъ.

Βῶλος (ἡ, ші maĭ noъ ὁ, ші poet: foapte pap τὸ), [βόλος] бългъpe (maĭ къ seamъ) de пъmîntъ, бpasdъ; (pпin întind:) холdъ, цapinъ; (iap în цen:) бългъpe; волъmъ de op че. «Βῶλος χρυσέα». Еъp: бългъpe de aъpъ; (fir:) soapeлe.

Βωλοστροφέω -ῶ, biit: -ήσω, întopкъ бpasdeлe apînd de ал doiлea, saъ пръшeskъ. [ші

Βωλοστροφία (ἡ), întoapчepe de бpasde în ал doiлea apape, saъ пръшipe. [βῶλος, στρέφω].

Βωλοτόμος (ὁ, ἡ), = Βωλοκόπος. «Μήρμυξ—». Енгр: [βῶλος, τέμνω].

Βωλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Βωλοειδής, плinъ de бългъpĭ, глodъposъ. [βῶλος].

Βωμάκευμα (τὸ), Βωμολοχία. [din

Βωμακεύομαι, biit: -εύσομαι, sîntъ

Βώμαξ, ακος (ὁ, ἡ), = Βωμολόχος. [ші

Βω(Βῶ)μαξ, ακος (ἡ), poet: dim: ал лъĭ βωμός. [ші

Βωμιαῖος, în локъ de

Βώμιος, α, ον, ал алtapълъĭ, saъ konsfinцitъ алtapълъĭ. [ші

Βωμὶς, ίδος (ἡ), =Βαθμὸς, tpeaптъ (шаĭ къ seamъ în челе sfinte, алtape, ші чл:). [βωμός]. 2) = къ

Βωμίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ βωμός, алtъpaшъ.

Βωμίστρια (ἡ), poet: пpeotiцъ, noslъшitoape алtapълъĭ (temплълъĭ). [βωμός].

Βωμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopma, saъ felъл алtapълъĭ. [βωμὸς, εἶδος].

Βωμολόχευμα (τὸ), вopбipe, пъptape de пpostъ лinгъшitopъ. [din

Βωμολοχεύομαι, biit: -εύσομαι, ші

Βωμολοχέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ пpoaste лinгъшipĭ. [ші

Βωμολοχία, (ἡ), пъptapea ші хapaкtepъл пpostълъĭ лinгъшitopъ. [ші

Βωμολοχικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ, potpiвitъ, însъшitъ лinгъшitopълъĭ. [din

Βωμολόχος (ὁ, ἡ), (pпinч:) пînditopъ пе лînгъ жeptfeлniче, ка sъ апъче пpin op че miжлoaче (dap maĭ къ seamъ къ лinгъшipĭ ші глъme) вpe o пapte din жeptfe; чepшъtopъ; (de ъnde пpîn întind:) пapasitъ, пpostъ лinгъшitopъ, бъfonъ (tъp: кapariozъ). [βωμὸς, λόχος]. [de ъnde

Βωμολόχως, adв: къ лinгъшipĭ ші бъfonepiĭ.

Βωμονεί(νί)κης, ου, (ὁ), (se nъmia în Sпapta) лъптъtopъ, saъ бipъitopъ ла бiчiъipiлe, че къ pъбdape sъfepiaъ tinepiĭ înпpeжъpъл жeptfeлnikълъĭ Dianeĭ. [βωμός, νεῖκος, saъ νίκη].

Βωμὸς (ὁ), [βάω = βαίνω] (în цen:) op че клъditъpъ, saъ înълцъtъpъ, пе кape se noate пъne чeвa, пiedestaлъ; tpiбъnъ, amвonъ; kataфaлкъ; tpeaптъ (maĭ къ seamъ ла sfinte клъditъpĭ) de sъipe, saъ skapъ. 2) (maĭ пaptik:) алtapъ, жeptfeлnikъ; (ші пpin întind:) temплъ. 3) =Βουνὸς, deaлъ, mъгъpъ, ші чл:

Βῶν, Dop: în локъ de βοῦν.

Βωνίτης, ου (ὁ), Dop: poet: în локъ de βουνίτης.

Βώξ, saŭ Βῶξ, ωκός (ὁ), (прin kontpak:) în локŭ de βόαξ.

Βωρεὺς, έως (ὁ), ѕnŭ пеште de Nілŭ (maĭ кѕ seamъ fъкѕtŭ ѕatокŭ).

Βωρίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ βωρεύς.

Βῶς, Dop: în локŭ de βοῦς.

Βῶσαι, βώσας, ші чл· Dop: în локŭ de βοῆσαι, βοήσας, ші чл: din βοάω.

Βωσὶ, Dop: în локŭ de βουσί, dat: îm: ал лѕĭ βοῦς.

Βῶσι, îm: 3: пеps: a nex: 2: de sѕп: ал лѕĭ βαίνω.

Βωστρέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: Dop: în локŭ de [βοῶ], stpirŭ, кiemŭ (maĭ кѕ seamъ în ажѕtopŭ).

Βωταλὶς, ίδος (ἡ), ліліакŭ (ѕnŭ fелŭ de шоаріче кѕ аріпĭ, че sѕоаръ nѕmaĭ ла întѕnepікŭ).

Βωτὴρ(στὴρ) (ὁ), поеt:=Βοτήρ, ші

Βώτης, ου (ὁ), Dop: поеt:=Βούτης, пъstopŭ.

Βωτιάνειρα (ἡ), поеt: [βώτης, ἀνὴρ] (царъ) хръnitoape de oamenĭ, podoasъ.

Βῶτις, ιδος (ἡ), поеt: (întpeв: nѕmaĭ în компѕnepe) fem: ал лѕĭ βώτης.

Βώτωρ, ορος (ὁ), поеt: =Βωτήρ.

Γ.

Γ, γ, Γάμμα (τὸ), Гama (nedeкл:), a tpeia лiтеръ a Елineskѕлѕĭ алfaвetŭ. || (apitmet:) γ', tpeĭ (3), saŭ ал tpeiлea; ші (sѕвskpisŭ) ,γ, tpeĭ miĭ (3000). Γ' (кѕ aпostpofŭ), ші

Γα, Dop: în локŭ de γε.

Γᾶ, γᾶς, (ἁ), Dop: în локŭ de γῆ.

Γαγάτης, ου (ὁ), (se înц: λίθος, піatpъ) ѕnŭ fелŭ de піatpъ neaгpъ, smoлoasъ [de ла Γάγαι, Гaгa, орашŭ, saŭ локŭ ал Лічіеĭ].

Γαγγαλίζω, віit: -ίσω, =Γαργαλίζω, гîdiлŭ; (ші прin ѕpm:) siлeskŭ ла pîsŭ. (de ѕnde καγχαλάω). (вezĭ ші γιγγλίζω). [γάγγλιον].

Γαγγαμεὺς, έως (ὁ),=Γαγγαμουλκός. [din

Γαγγάμη (ἡ), ші

Γάγγαμον (τὸ), mpeажa, плasa stpidapiлop.

Γαγγαμουλκὸς (ὁ), [γάγγαμον, ἕλκω] stpidapŭ, прinzъtopŭ de stpidiĭ.

Γαγγίτης, ου (ὁ), [Γάγγης, nѕme de pîŭ] ѕnŭ fелŭ de піatpъ пpeцiosъ.

Γάγγλιον (τὸ), ѕmfлъtѕpъ de вînъ (fъpъ dѕpepe); гîлкъ (maĭ кѕ seamъ ла гîtŭ) [de ѕnde

Γαγγλιώδης, εος (ὁ, ἡ), гîлкosŭ.

Γάγγραινα [γράω], ης (ἡ), гaнгpenъ. [de ѕnde

Γαγγραινικός, ή, ὸν, кѕвenitŭ гaнгpeneĭ, saŭ прiчinѕitŭ din гaнгpenъ. [ші

Γαγγραινόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, mъ гaнгpenezŭ. [de ѕnde

Γαγγραίνωμα (τὸ), = Γάγγραινα, гaнгpenъtѕpъ. [ші

Γαγγραίνωσις, εως (ἡ), гaнгpenape.

Γάζα, ης (ἡ), (Пеps:) комоаръ, tesaѕpŭ (maĭ кѕ seamъ a îmпъpatѕлѕĭ Пеpsiлop), кasъ de вaнĭ (Тѕpч: xazna); (прin întind:) daждie.

Γαζοφυλακέω -ῶ, віit: -ήσω, пъstpezŭ, пъzeskŭ кasъ de вaнĭ. [ші

Γαζοφυλάκιον (τὸ), =Θησαυροφυλάκιον. [din

Γαζοφύλαξ, ακος (ὁ), = Θησαυροφύλαξ. [γάζα, φύλαξ].

'Γαθὲ, (кѕ aпostpofŭ) în локŭ de ἀγαθέ, вок: ал лѕĭ ἀγαθός.

Γαθέω, Dop: în локŭ de γηθέω.

Γαθυλλὶς, ίδος (ἁ), Dop: în локŭ de γηθυλλίς.

Γαῖα, ας (ἡ), поеt: în локŭ de γῆ. [de ѕnde

Γαιάοχος поеt: = Γαιοῦχος.

Γαίηθεν, поеt: adв: în локŭ de γῆθεν. [ші

Γαιήϊος (ὁ, ἡ), Ion: поеt: în локŭ de γήϊνος.

Γαιηοῦχος (ὁ, ἡ), ші Γαιήοχος, поеt: = Γαιοῦχος.

Γαιηφάγος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de γαιοφάγος.

Γαιοδά(δό)της, ου (ὁ), поеt: [γαῖα, δαίω, δόω], înпъpцitopŭ, dъtъtopŭ de пъmîntŭ.

Γαιομέτρης, ου (ὁ), поеt: în локŭ de γεωμέτρης. [γαῖα, μετρῶ].

Γάϊος. α, ον, Dop: în локŭ de γήϊος, = γήϊνος.

Γαιοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: de saŭ din пъmîntŭ хръnitŭ. [γαῖα, τρέφω].

Γαιοῦχος (ὁ, ἡ), =Γαιηοῦχος, ші Γαιάοχος, ші Γαιήοχος, [γαῖα, ἔχω] цiitopŭ, protektopŭ, patponŭ ал вpe ѕnѕĭ пъmîntŭ, saŭ орашŭ. 2) епit: ал лѕĭ Nептѕnŭ (fiind къ кѕ mapea цine копpinsŭ пъmîntѕл).

Γαιοφάγος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de γηφάγος. [γαῖα, φάγω].

Γαιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de γεωφανής. [γαῖα, φαίνω].

*

Γαιόω -ῶ, viit: -ώσω, (maĭ noŭ) пре-ſакŭ чева în пъmîntŭ. [γαῖα].

Γαισὸν (τὸ), ші

Γαισὸς (ὁ), (Челт:) ѕnŭ ſелŭ de sѕліцъ, toatъ de ſерŭ a Галілор. (vezĭ ші ὑσσός).

Γαίω (ſъръ viit:), (кѕ dat:) mъ mîndpeskŭ, mъ ſълeskŭ, mъ înгîmfezŭ. [γάω].

Γαιώδης, εος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de Γεώδης. [γαῖα].

Γάλα, ακτος (τὸ), лапте. «Ὀρνίθων γάλα». Пров: лапте de пъsъpĭ. (vezĭ ші Ὀρνιθόγαλον).

Γαλάδες, saŭ Γάλακες (αἱ), ѕnŭ ſелŭ de stpidiĭ.

Γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, (прінч: прѕnкŭ, saŭ пѕіŭ de op че vitъ) sѕгарŭ, saŭ de цїцъ; (прin ѕpm:) ſраџedŭ. [ші

Γαλακτιάω -ω, viit: -άσω, amŭ mѕлтŭ лапте. [ші

Γαλακτίζω, viit: -ίσω, sîntŭ ка лапteле de алвŭ. [ші

Γαλακτικὸς, ἡ, ὸν, ші

Γαλάκτινος, η, ον, ſъкѕtŭ din лапте, saŭ алвŭ ка лапteле. «Γαλάκτινα στήθεα». Епгр: || «Γαλάκτινα (se înц: ἐδέσματα)» лъптѕріле (totŭ, че este din лапte). [ші

Γαλάκτιον (τὸ), лъптішорŭ, dim: ал лѕĭ γαλα. [ші

Γαλακτὶς, ίδος (ἡ), (ла îm:] лапцĭ de пеште; ші = кѕ...

Γαλακτίτης, ου, (ὁ), ші Γαλακτῖτις, ιδος (ἡ), ѕnŭ ſелŭ de піatръ, каре ſрекîndѕ se în апъ o ſаче алвъ ка лапteле (піatръ de лапте). (vezĭ ші γαλαξίας). [γάλα].

Γαλακτοδόχος (ὁ, ἡ), [γάλα, δέχομαι] vasŭ прitmitорŭ, înкъпъторŭ de лапте.

Γαλακτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în ſелѕл лапteлѕĭ, ка лапteле. [γάλα, εἶδος].

Γαλακτοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), хръnitŭ, креskѕtŭ кѕ лапте. [γάλα, τρέφω].

Γαλακτοκόμος (ὁ, ἡ), înгріжitорŭ de лапте. [γάλα, κομέω].

Γαλακτόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, mъ ſакŭ (mъ преſакŭ în) лапте. [γάλα].

Γαλακτοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), înкеratŭ ка лапteле; saŭ (ſiг:) ſраџedŭ ші алвŭ, ка ѕnŭ лапте înкеratŭ. [γάλα. πήγνυμι].

Γαλακτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, продѕкъторŭ de mѕлтŭ лапте. [ші

Γαλακτοποιία (ἡ), ſачере de mѕлтŭ лапте. [din

Γαλακτοποιὸς, (ὁ, ἡ), = Γαλακτοποιητικός. [γάλα, ποιός].

Γαλακτοποσία (ἡ), бъѕtѕръ de (saŭ хръnіре nѕmaĭ кѕ) лапте. [ші

Γαλακτοποτέω -ῶ, viit: -ήσω, veaŭ (mъ хръneskŭ кѕ) лапте. [din

Γαλακτοπότης, ου (ὁ), бъѕtорŭ de (tръitорŭ кѕ) лапте. [γάλα, πίνω].

Γαλακτοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, хръneskŭ кѕ лапте. [ші

Γαλακτοτροφία (ἡ), хръnіре (акt: saŭ пas:) кѕ лапте. [γάλα, τροφή].

Γαλακτουργέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ

Γαλακτουργος (ὁ, ἡ), лѕкръторŭ de лъптѕрĭ, (adікъ) врînzetѕрĭ, ші чл: [γάλα, ἔργον].

Γαλακτουχέω -ῶ, viit: -ήσω, amŭ лапте. 2) (stръm:) хръneskŭ кѕ лапteле meŭ, daŭ цїцъ. [ші

Γαλακτουχία (ἡ), dape de цїцъ. [din

Γαλακτοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре лапте, saŭ хръneште кѕ цїцъ. [γάλα, ἔχω].

Γαλακτοφαγέω -ω, viit: -ήσω, sîntŭ

Γαλακτοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторŭ de (tръĭtорŭ кѕ) лапте. [γάλα, φάγω].

Γαλακτοφόρος (ὁ, ἡ), чел че продѕче, saŭ аре лапте. [γάλα, φέρω].

Γαλακτόχροος -ους (ὁ, ἡ), ші поет:

Γαλακτόχρως, ωτος, saŭ ῶτος (ὁ, ἡ), чел în ſаца (колоареа) лапteлѕĭ. [γάλα, χρόος].

Γαλακτώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γαλακτοειδὴς, чел de ſелѕл лапteлѕĭ, saŭ ка лапteле, лъптоsŭ. [γάλα].

Γαλάκτωσις, εως (ἡ), преſачере în лапте. [γαλακτόω[.

Γαλάνα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de γαλήνη. [γάλα].

Γαλαξαῖος, α, ον, поет: în локŭ de γαλαθηνός. [ші

Γαλαξήεις, εσσα, εν, поет: în локŭ de γαλακτώδης. [ші

Γαλαξίας, ου (ὁ), галаксіа (алвѕл черкŭ ка de лапте, че se vede пе черŭ), калеа ръtъчitъ. 2) = Γαλακτίτης, ші Μόροχθος. [γάλα].

Γαλέα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de γαλῆ.

Γαλεάγκων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ коate de пisікъ (кѕ mîĭnĭ skѕpte). [γαλέα, ἀγκών].

Γαλεάγρα (ἡ), колівіе de ſерŭ, кѕрsъ, кѕ каре прindeaŭ пisічĭ (веверіце, епѕрашĭ, ші чл:). [γαλέα, ἄγρα].

Γαλέη, ης (ἡ), Ion: în локŭ de γαλῆ.

Γελεόβδολον (τὸ), [γαλέα, βδόλος] ѕnŭ ſелŭ de плаntъ пѕtѕроasъ, ка ѕрzіка ла ſорmъ. (vezĭ ші γαλίοψις).

Γαλεοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [γαλέα, saŭ γαλεὸς, εἶδος] чел în ſорmъ de (asemenea кѕ) пisікъ, saŭ пештеле...

Γαλεὸς (ὁ), ѕnŭ felŭ de пеште пestpiцŭ ка mpeana. (вezĭ ші γαλῆ).

Γαλερὸς, ὰ, ὸν, = Γαληνὸς, блîndŭ, веselŭ. [γάλα]. [de ѕnde.

Γαλερῶς, adв: кѕ блîndeцe ші веselie.

Γαλερωπὸς (ὁ, ἡ), веselŭ ла faцъ, блîndŭ. [γαλερὸς, ὤψ].

Γαλεώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γαλεοειδής.

Γαλεώνυμος (ὁ), mpeanъ (пеште), (поate)=Γαλεὸς, saŭ (грешit) în локŭ de Καλλιώνυμος. [γαλεὸς, ὄνομα].

Γαλεώτης, ου (ὁ), =’Ασκαλαβὸς, ѕnŭ felŭ de пestpiцŭ гѕштерŭ, saŭ шопîрлъ връжташъ шарпелѕĭ. 2) (пеште)= Ξιφίας, saŭ [Γαλεός]. 3) =кѕ

Γαλῆ (ἡ), (прin контр: din γαλέη) веверіцъ (вezĭ ші μυγαλῆ); певъstѕікъ; епѕрашŭ; (maĭ noŭ) пisікъ. 2) ѕnŭ mікŭ пеште. (вezĭ ші γαλεός).

Γαλὴν’ (кѕ апostpofŭ), în локŭ de γαληνὰ, пеѕt: îm: ал лѕĭ γαληνός.

Γαληναία (ἡ), поet: în локŭ de γαλήνη.

Γαληναῖος, α, ον, = Γαληνός.

Γαλήνεια (ἡ), поet: în локŭ de

Γαλήνη (ἡ), [γάλα] лiniште de mape, ші (în цen:) de atmosferъ; (fiг:) netѕрбѕрape de sѕflетŭ: (прin ѕрm:) блîndeцe în faцa образѕлѕĭ. 2) ѕnŭ felŭ de metaлŭ,=Μολύβδαινα. [de ѕnde

Γαληνὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Γαληνιαῖος, α, ον,=Γαληνός.

Γαληνιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntŭ лinŭ, saŭ mъ алinezŭ. [ші

Γαληνίζω, вîit: -ίσω, алinezŭ, потолеskŭ. [din

Γαλήνιος (ὁ, ἡ),=Γαληνός.

Γαληνισμὸς (ὁ), алinape. [γαληνίζω].

Γαληνὸς, ή saŭ ός, όν [γαλήνη], лinŭ (desnpe mape ші atmosferъ); (fiг:) лiniштitŭ, netѕрбѕpatŭ (ла sѕflетŭ, ші чл:). [de ѕnde

Γαληνότης (ἡ), =Γαλήνη. [ші

Γαληνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Γαληνίζω; ші (поate грешit)=Χαλινόω. [ші

Γαληνῶς, adв: în лiniште; кѕ блîndeцe, ші чл:

Γαλιάγκων, ωνος (ὁ, ἡ),=Γαλεάγκων.

Γαλιάγρα (ἡ), =Γαλεάγρα.

Γαλιδεὺς, έως (ὁ), пisoiŭ. [γαλῆ].

Γάλιον (τὸ), о еарбъ, кѕ каре se înкеагъ лапteле ка кѕ кеагŭ. [γάλα].

Γαλίοψις, εως (ἡ), ѕnŭ felŭ de бѕріanъ пѕtѕроasъ, =Γαλεόβδολον. [γαλῆ, ὄψις].

Γάλλὸς (ὁ, ἡ), пpeotŭ ал zeiцeĭ Чiбела еѕпѕкŭ (sкопitŭ).

Γαλουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Γαλακτουργέω. [din

Γαλουργὸς (ὁ, ἡ), =Γαλακτουργός.

Γαλουχέω -ῶ, вiit: -ήσω= Γαλακτουχέω.

Γαλουχία (ἡ), = Γαλακτουχία.

Γάλοως, ω (ἡ), în локŭ de γάλως.

Γάλωος, цen: ал лѕĭ

Γάλως, ω, saŭ ωος (ἡ), sopa бърбатѕлѕĭ: ші (ѕne-орĭ) soцia fрателѕĭ, кѕmnъtъ.

Γαμβρεύω, вiit: εύσω, mъ fakŭ цinepe кѕĭва; mъ înкѕskpezŭ. [ші

Γάμβριος, α, ον, de цinepe. (de ѕnde) «Γάμβρια» dapѕріле, че se daŭ цinepeлѕĭ. [γαμβρός].

Γαμβροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de цinepeле, saŭ цinepiĭ sъĭ. «Δρόμος Οἰνομάου —». Non: [γαμβρὸς, κτείνω].

Γαμβρὸς (ὁ), цinepe, saŭ mipe; sокрŭ; кѕmnatŭ, (ad:) fрателе бърбатѕлѕĭ; (în цen: кѕskpѕ. [γάμος].

Γαμετὴ, ші Γαμέτις, ιδος, femee mъpitatъ, saŭ пеvastъ de бърбатŭ. [ші

Γαμέτης, ου (ὁ), поet: бърбатŭ de пеvastъ. [ші

Γαμέω -ῶ, [γάμος] вiit: -ήσω, (пех: ἔγημα) mъ însopŭ; (maĭ noŭ) mъ îmпреѕnŭ tpѕпеште кѕ femee. || (miж:, saŭ пas: кѕ dat:) mъ mъpitŭ. || (поet: miж:) însopŭ, daŭ пеvastъ fiѕлѕĭ, saŭ mъpitŭ fiĭкъ: «Αὐτός μοι γυναῖκα γαμέσσεται». Іл: I. «Τὸν δόντ’ αὐτῷ θυγατέρ’, ἥν τ’ ἐγήματο«. Еѕр:

Γαμήλευμα (τὸ), поet: (pap:) în локŭ de γάμος. [ші

Γαμήλιος, α saŭ ος, ον, кѕvenitŭ пѕnцiĭ. || «Γαμηλία (se înц: θυσία), saŭ Γαμήλια (se înц: ἱερὰ), жертfъ ші osпъцŭ de пѕntъ date de цinepe; ші dapѕріле date цinepѕлѕĭ ла ачestea. (de ѕnde) «Κατὰ τοὺς νόμους ἔγημε, καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσενήνοχε». Dm: [ші

Γαμηλιὼν, ῶνος (ὁ), а шапteлеа, saŭ а опtѕлеа лѕпъ а Atenenilop (15 Ianѕapie —15 Feвpѕapie), întpѕ каре se sъвîpшiaŭ обічпѕit челе maĭ mѕлte пѕnцĭ. [γάμος].

Γαμησείω, (fъръ вiit:) dopeskŭ a mъ însѕpa. [γαμέω].

Γαμίζω, вiit: -ίσω, mъpitŭ. || (miж:) mъ mъpitŭ.

Γαμικὸς, ὴ, ὸν, [ші adв:] -ικῶς,=Γαμήλιος. «Πρὸ τῶν γαμικῶν (se înц: ἱερῶν). Тѕч: maĭ ’nainte de пѕntъ. [ші

Γάμιος, α saŭ ος, ον, поet:= Γαμήλιος, ші Γαμικός. [ші

Γαμίσκω, поet: în локŭ de γαμίζω. [γάμος].

Γάμμα (τὸ), nedeкл: [Евр:] nъmeле лiтереї Г, γ, Гama.

Γαμμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de Гama. [Γάμμα, εἶδος].

Γαμοδαίσια (τὰ), (se înц: ἱερά) жертfъ ші osnъцъ de nъntъ. [γάμος, δαίς].

Γαμοκλοπέω -ῶ, віit: -ήσω, neъt: fъpъ nъntъ stpeinъ, преакъpвeskъ. [ші

Γαμοκλοπία (ἡ), преакъpвie. [diu

Γαμοκλόπος (ὁ), преакъpвapъ. [γάμος, κλοπή].

Γαμοποιία (ἡ), faчepe de nъntъ. [γάμος, ποιός].

Γάμορος (ὁ, ἡ), (прinч: ла îm:) Dop: în локъ de γεωμόρος.

Γάμος (ὁ), nъntъ, леціъitъ însoцipe în къsniчie a бъpбatълъї къ femeea, ші цepemonia eї. «Εἰς γάμου ὥρην». Od: O. (ші îm:) «Γάμων ὥραν ἔχουσα». Пл: «Εἰλαπίν' ἠέ γάμος». Od: I. (ші îm): «Γάμους ἄγειν». (ἑστιᾶν, ποιεῖν, ші чл:)». Лкs: a faчe nъntъ. [în afin· къ γάνος, γάνυμαι din γαίω]

Γαμοστολέω -ῶ, віit: -ήσω, înпodoвeskъ mipeasъ de nъntъ; (în цen:) прегътeskъ de але nъnцeї. [ші

Γαμοστολία (ἡ), îmвodoвipea mipeseї de nъntъ; (în цen:) прегътipe de nъntъ. [din

Γαμοστόλος (ὁ, ἡ), îmпodoвitopъ de mipeasъ; прегътitopъ de nъntъ: [γάμος, στολή].

Γαμοτελέω -ῶ, віit: -έσω, faкъ, sъвîpшeskъ nъntъ. [γάμος, τελέω].

Γαμφὴ, ші Γαμφυλὴ (ἡ), (прinч: ла îm:) =Σιαγὼν, faлкъ (maї къ seamъ de feapъ); saъ = Ῥύγχος, вotъ, чiокъ (maї къ seamъ de пasъpe кapniвopъ). [ші

Γαμφὸς, ὴ, ὸν, поet: în локъ de καμπτὸς, înковoiatъ, кокîpжatъ. [κάμπτω]. [de ъnde

Γαμφότης (ἡ), înковoitъpъ (deъnгiї, ші чл:). [ші

Γαμφόω-ῶ, віit: -ώσω, înковoiъ. «Γαμψούμενον τὸ ῥύγχος». Apst:

Γαμψωλὴ (ἡ), поet: în локъ de γαμψότης.

Γαμψώνυξ, υχος, ші

Γαμψώνυχος, ου (ὁ, ἡ), чел къ ъnгiiле înковoiate. «Ὄρνιθες («Ἀστακοὶ) γαμψώνυχοι». Apst: [γαμψὸς, ὄνυξ].

Γάνα, ας, saъ ᾶς (ἁ), Dop: (Siчел:) în локъ de γυνή. (вezї ші βανά).

Γανάω -ῶ, (fъpъ віit:) поet: лъчeskъ, stiклeskъ; (прin ъpm:) desfъtezъ (îndълчeskъ) вedepea; (în цen:) înвeseлeskъ. [din

Γάνος [γαίω], εος -ους (τὸ), поet: алвeaцъ, лъчitate, stiклipe; fpъmъseцe; вeseлie, плъчepe. (fiг:) sлавъ, faлъ, stpeлъчitate. «Μελίσσης—». Eъp: miepe. «Ἀμπέλου —». «Βότρυος — ». Esхл: ші Ep: вinъ. «Κρηναῖον — ». Лiкfp: апъ de fîntînъ. «Ἀρχαῖον —». Esхл:. [de ъnde

Γανόω -ῶ, віit: -ώσω, faкъ чeва a лъчi, a stiклi, лъstpezъ; sпoieskъ; (fiг:) înвeseлeskъ, desfъtezъ. || (пas: saъ miж:) = Γάνυμαι, mъ înвeseлeskъ, ші чл: (nestp:) =Γανάω.

Γανόων, ωσα, ων, поet: în локъ de γανῶν, пaptч: de γανάω.

Γάνυμαι (γάνος), віit: -ύσομαι, поet: (къ dat: saъ цen:) mъ бъкъpъ, mъ вeseлeskъ; mъ înгîшfezъ.

Γανύσκομαι, поet: în локъ de γάνυμαι.

Γάνυσμα τὸ), поet: = Γάνος, плъчepe, вeseлie. 2) îndълчipe de бъкate прin apomate, ші чл: [γάνυμαι].

Γανώδης, εος (ὁ, ἡ), лъstposъ, лъчiosъ; (fiг:) fpъmosъ; вeseлъ; гpasъ; podosъ. [γάνος].

Γανωμα (τὸ), ші

Γάνωσις, εως (ἡ), = Γάνος, лъstpape, stiклipe, sпoipe; (fiг:) înfpъmъseцape; înвeseлipe. [γανόω].

Γάπεδον (τὸ), Dop: în локъ de γήπεδον.

Γαπετὴς, έος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de γηπετής.

Γαπόνος (ὁ, ἁ) Dop: în локъ de γηπόνος.

Γάποτος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de γήποτος.

Γὰρ [γὲ, ἄρα], коniъnк: (nепъsъ niчї o datъ ла înчeпъtъл къвîntълъї, чi прinч: dъпe ъna, saъ doъ ziчepї, iap ла поeцї ші dъпe чinчї ші шase). «Ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γὰρ». (ші este прinч:) apъtъtopъ de прiчinъ, etiолoцiкъ, (ші se esплiкъ прin) fiind къ, къчї. «Μὴ λέγε τοιαῦτα· οὐ γὰρ τις πείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω». Iл: Σ. «Εἰ καί τι ἥμαρτον, σύγγνωθί μοι· παιδίον γὰρ εἰμί». Лъч: ъne-opї пpeчede прiчinъitълъї. «Ἀτρείδη, πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσιν Ἀχαιοὶ, τῷ σε χρὴ πόλεμον παῦσαι». Iл: H. (ъne opї прiчinъitъл se înцeлeцe din afapъ, saъ se ia din чeле пpezise, ші maї къ seamъ în întpeвopesпъnsъpї, ші atъnчї se вede акopdatъ ші къ пoft: ші къ înf: ші къ пaptч:). Ἀπεκρίναντο, ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν ταῦτα· παῖδες γὰρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' Ἀθηναίοις εἴησαν». Тъч: «Διενοοῦντο τὰς προβάσεις φυλάσσειν, ὅπως μὴ κατὰ ταύτας ἀναβῶσιν οἱ

πολέμιοι· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη γε αὐτοὺς δυνηθῆναι». Tsч: «Διττῶς δὲ τοῦτο δύναται· ἢ γὰρ μενουσῶν ἀκινήτων τῶν πόλεων, ἢ δι' ἀπόστασιν». Stp: «Ἀλλὰ γὰρ φήσει τις, οὐ ῥάδιον... οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδέν, ші чл:» Dm: A. «Καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοὺς δ' ὑπερβαίνειν νόμους; B: οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε». Sof: «Τεθνάμεναι γὰρ καλόν». Tipt: (ші ѣръ вервѣ). «Τὸ λευκὸν πολλὰ σημαίνει· ἢ γὰρ ἀσθένειαν τῆς δυνάμεως». Гал: (în ел: noet: вrmeazъ ші dвne вokat: ші noftitoapeле naptik:) «Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος». Om: «Ὑπέρτατε Ζεῦ, τεαί γὰρ ὧραι μ' ἔπεμψαν». Hind: «Αἴ («Εἰ) γὰρ, Ζεῦ πάτερ». Om: 2) în înтpeвърї, ші maї кв seamъ ла noeцї se ia în локѣ de rînditivѣ, saѣ mipъtivѣ, ші se eksплікъ прin, ші, ші aша. «Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο»; Od: Ξ. Μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μείζων; ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναός»; Skp: 3). ла pesпвnsврї se ia în локѣ de înтърîtivѣ (kînd însemnapea este dвne etimoлoqia лвї). «Λέγω γὰρ οὖν». Ksn: (asemenea ші ла înтpeвърї). «Ἠγάρ; «Οὐ γάρ»; Ksn: пв e aша? (ші se ssвtînq: pesпвnsвл, aша neppemit). 4) вne opї se ia de emfantikѣ în felѣ de eponie. «Ἤνυ γὰρ, οὐχ ὁρᾷς»; Dm: o! neppemit, пв вezї? (astfel este ші a лвї Apistf: în Axap:) «Σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγώ.» 5) (кв partik: Ἄν, Ἀλλα, Καὶ, Τοι, ші чл: saѣ anaлisemte a sa însemn: saѣ înтinde ne a ачелора), вezї Ἀλλά. 6) ла înчепвтрї de noвestipї, saѣ esклamative пpeворвірї se apatъ ка îndenлinitivѣ (παραπληρωματικὸν), ші pътîne neeksплікатѣ. «Ἄκουε τοίνυν... ὡς γὰρ τάχιστα ἀφικόμεθα, ші чл:». Apstf:

Γαργαίρω [imit:], sinтѣ плinѣ, rîлгîiѣ. (вezї ші καρκαίρω).

Γαργάλη (ἡ),=Γάργαλος. [de вnde

Γαργαλίζω, вiit: -ίσω, rîdilѣ; (fir:) înтърîtѣ, zъdъръskѣ; лinгвшeskѣ; îndвлчeskѣ. de вnde

Γαργαλισμὸς (ὁ), rîdilape; (fir:) zъdърîpe; лinгвшipe, ші чл:

Γάργαλος (ὁ), плъчepe din rîdilape; înтърîtape.

Γάργαρα (τὰ), [Γαργαίρω], мвлцime, вілшвгѣ; грътadъ mape; rîлгîiѣpъ, гаргаръ. ‖ (sinr:) Γάργαρον, пвme de локѣ, канѣ ал мвнтелвї Ida, fiind къ аколо rîлгîie, вîжie isвopînd апъ. [de вnde

Γαργαρεών, ῶνος (ὁ), (прінч:' отопорвл rîтвлвї; ші (прin înтind:) rîтлежвл (fiind къ ачi rîлгîie гаргара). [ші

Γαργαρίζω, fakѣ гаргаръ. [de вnde

Γαργαρισμὸς (ὁ), гачepe de гаргаръ.

Γαρέλαιον (τὸ), вnї felѣ de saiцъ кв вntѣ-de-лemnѣ. [γάρον, ἔλαιον].

Γάρον (τὸ), ші

Γάρος (ὁ), вnѣ felѣ de zeamъ (залцъ) fъквtъ din salamвръ, ші шiчї пeшtї (лaї кв seamъ вквмврії).

Γαρυέμεν, ші Γαρύειν, Dop: în локѣ de Γηρύειν.

Γαστεροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), =Γαστρίμαργος, лакомѣ. [γαστὴρ, πλήττω].

Γαστέρος, Ion: în локѣ de γαστρός, цen: ал лвї γαστήρ.

Γαστερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de γαστρόχειρ.

Γαστὴρ (ἡ), (цen: γαστρός, dat: γαστρί, ші dat: îm: γαστράσι) nînteче, вврtъ, saѣ

Γαστρίμαργος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άργως, [γαστὴρ, μάργος] лакомъ, mînкъчосъ, невъпъ dвпе mînкаре.

Γαστρίον (τὸ), dim: ал лъї γαστὴρ, saъ γάστρα. «Σπείρων ἐν γαστρίοις». Sxoл: Плт:

Γάστρις, ιος, ιδος (ὁ ἡ), чел кв таре въртъ, вартосъ, mînтекосъ; (прin înтind:) =Γαστρίμαργος. [γαστήρ'.

Γαστρισμὸς (ὁ), тълъ mînкаре, îndoпъlвръ. [γαστρίζομαι].

Γαστρίστερος, α, ον, компр: ал лъї γάστρις.

Γαστροβαρὴς, έος (ἡ), греа, înсърчinatъ. [γαστήρ, βάρος].

Γαστροβόρος (ὁ, ἡ), поет:=Βορὸς, ші Γαστρίμαργος. [γαστὴρ, βορά].

Γαστρόδουλος (ὁ, ἡ), = Γαστρίδουλος.

Γαστροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în гелвл mînтечелъї (вкосъ afaръ ка о вартъ). [γαστὴρ, εἶδος].

Γαστροκνημία (ἡ), ші

Γαστροκνήμιον (τὸ). [γαστὴρ, κνήμη] партеа пълпеї спітъ afaръ ка варта.

Γαστρολογία (ἡ), ворвіре, saъ трактатъ despre mînтече (adikъ вене mînкърї). [din

Γαστρολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште, saъ înскris трактеazъ despre mînтече (adikъ вене mînкърї). [kom: napod: a лъї ἀστρολόγος). [γαστὴρ, λόγος].

Γαστρομαντεία (ἡ), шарлатание de a гічі ворвind din mînтече. [din

Γαστρομαντεύομαι, вііт: -εύσομαι, гіческъ прin (saъ din) mînтече. (вezї ші ἐγγαστρίμυθος). [γαστὴρ, μάντις].

Γαστρονομία (ἡ), (kom:) în локъ de ἀστρονομία=Γαστρολογία. [γαστὴρ, νόμος].

Γαστροοἰδὴς [γαστὴρ, οἰδέω], ου (ὁ), вмflатъ în mînтече, saъ вартосъ, =кв...

Γαστροπίων, ονος (ὁ, ἡ), грasъ în mînтече. [γαστὴρ, πίων].

Γαστρόπτης [γαστὴρ, ὀπτάω], ου (ὁ), вnъ basъ de бъкътърie.

Γαστροῤῥαφία (ἡ), (хірврц:) кvsътъръ de mînтече. [γαστὴρ, ῥαφή].

Γαστρόῤῥοια (ἡ),= Διάῤῥοια. [γαστὴρ, ῥοή].

Γαστροτόμος (ὁ, ἡ), тъietorъ, operatorъ de mînтече (ла морцї). [γαστὴρ, τομή].

Γαστρόφιλος (ὁ, ἡ), = Γαστρίμαργος. [γαστὴρ, φίλος].

Γαστροφορέω -ῶ, вііт: -ήσω, amъ, portъ în mînтече, =Κυφορέω. [γαστὴρ, φέρω].

Γαστροχάρυβδις, εως (ὁ, ἡ), (kom:) чел кв Харівдъ în mînтече, mînкъчосъ. [γαστὴρ, Χάρυβδις].

Γαστρόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), = Χειρογάστωρ, хръпітъ din лвкрвл mîînелор sале. [γαστὴρ, χείρ].

Γαστρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γαστροειδής, [ші

Γάστρων, ωνος (ὁ), чел кв таре върtъ, mînтекосъ; saъ = Γάστρις, лакомъ, mînкъчосъ. [γαστὴρ, -στρὸς]. (de ачі поате кastponъ).

Γατομέω Dop: în локъ de Γητομέω.

Γαυλικὸς, ἡ, ὸν, ор че este ал вneї negвцътоpeшtї коръвїї пвmitъ [γαῦλος]. «Γαυλικὰ χρήματα». Ksn: mърfї înкъркаte într' astfel de коравіе.

Γαυλὶς, ίδος (ἡ), =(saъ dim: аллъї) Γαυλός.

Γαυλιτικὸς, ἡ, ὸν, =(saъ грешіт în локъ de) Γαυλικός. [din

Γαῦλος (ὁ), =Ὁλκάς, коравіе negвцътоpeaскъ, saъ трansпортътоаре. [ші

Γαυλὸς (ὁ), basъ (îpdъъ, чізвъръ), în каре se mълце лапteле. 2) donіцъ, кв каре se dешартъ коръвіїле de апъ. 3) влеіъ de алв.не. [γάω].

Γαύραξ, ακος, ші Ion: Γαύρηξ, ηκος (ὁ), [γαῦρος] лъздъросъ.

Γαυρίαμα (τὸ), mîndpie, fълipe, înrimfape. [din

Γαυριάω -ῶ, (ші miж:) -άσμαι -ῶμαι, вііт: άσω, ші -άσσμαι, mъ mîndpeskъ, mъ fълeskъ, mъ înrîmfezъ. [din

Γαῦρος (ὁ, ἡ), [γαίω] = Ἀγέρωχος (прinч: ἵππος) mîndpъ, mърецъ; вitcazъ, кvражосъ. «Ἴλαροὶ καὶ γαῦροι». Пл: (вezї ші Ἄβρὸς, ші Ἀγαυρός) [de вnde

Γαυρότης (ἡ), mîndpie; semeцie. [ші

Γαυρόω -ῶ, вііт: -ώσω, fakъ пе чіпева mîndpъ: (saъ nas:) =Γαυριάω. [de вnde

Γαύρωμα (τὸ),=Γαυρίαμα

Γαυσὸς, ἡ, ὸν, saъ (Eол:) Γαῦσος, α, ον, =Γαμψὸς, stpîmbъ, înковоіатъ. [de вnde

Γαυσόω -ῶ, вііт: -ώσω, =Γαμψόω.

Γαφάγας, α (ὁ), Dop: în локъ de γηφάγος.

Γάφυτον (τὸ), Dop. în локъ de γήφυτον.

Γάω, (прimitivъ neîntp:) = Χάω, γανδάνω, sîntъ înкъпъторъ, ші чл: 2) = Γέω, γένω, γείνω, γίνομαι, mъ fakъ (din каре se formeazъ tpe: de кв: Ion: Γέγαα, γεγαώς, γεγὼς, ші чл:)

Γδοῦπος (ὁ), поет: (nвmaї în комп:) în локъ de δοῦπος.

Γε, партік: enгліт: saъ конівпк: 1) întърit: ші adaor: da, nегрешіt, înкъ ші. «Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος». Лвч: «Λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου λάφου». Sof: «Καὶ μετὰ ὅπλων γε δή». Твч: «Πάνυ γε, ἔφη, καὶ θαυμάζω γε». Твч: 2) împвцînтівъ, тъкар,

чел maĭ пѫцinѫ̆, кît пentpѫ... «Φιλόσοφος ἀπό γε τοῦ σχήματος». Лѫч: «Εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε». Dm: «Πλήθει γε οὐχ ὑπερβαλοίμεθ' ἄν». Ksn: «Ἀλλ' ὅ γε σὸς πατήρ». Ksn: «Ἐπεὶ, διά γε ὑμᾶς αὐτούς, πάλαι ἂν ἀπωλώλειτε». Dm: 3) etiолоц: (înпреѫпъ кѫ δὴ, μέν, τοι, ші чл:) «Ἴσως ἐριννὺς ἐστί· βλέπει γέ τοι μανικόν». Apstf: «Τῶν μὲν συμμάχων καταφρονοῦντες, τοὺς δὲ πολεμίους θεραπεύοντες· τὴν μέν γε μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν διέθρεψαν, τοὺς δὲ ἑταίρους τὸν μισθὸν ἀπεστέρησαν». Iskp: 4) îmпpotiв: (îmпреѫпъ кѫ ἀλλὰ, μὴν, μέντοι, ші чл:), însъ, кѫ toate aчestea. «Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον». Іл: А. «Πέπονθε μὲν οὐδοτιοῦν οὔπω κακόν, φοβεῖταί γε μέντοι, μὴ πάθῃ». Ksn: 5) îndeплin: saѫ emfant: «Ἔγωγε, «Ἤδηγε, «Εὖγε, «Ἰδούγε. «Πάνυ γε, ші чл: «Ὡς μὴ ποτ' ὤφελόν γε». Eѫp: «Δρᾶ γ' εἴτι δράσεις». Eѫp: «Οὐδὲν γ' ἄλλο, πλήν γε καρκίνους». Apstf:

Γέα (ἡ), (nѫmaĭ în diaлекte) = Γῆ.

Γεάοχος (ὁ, ἡ), Dop: în локѫ̆ de Γαιήοχος.

Γέγαα, ας, γέγαμεν, άατε, άασι, поet: în локѫ̆ de γέγονα tpe: de кѫ: ал xot:

Γεγαθέω -ῶ вiit: -ήσω, Dop: поet: în локѫ̆ de γηθέω, saѫ̆ γέγηθα.

Γεγάκειν, поet: în локѫ̆ de ἐγεγόνειν, пeste sъв: ал лѫĭ γίγνομαι.

Γεγάμεν, Dop: în локѫ̆ de γεγονέναι, tp: de кѫ: ал infin: лѫĭ γίγνομαι din γάω.

Γέγειος (ὁ, ἡ), поet: Ion: foapte векiѫ̆, antiкѫ̆. (вezĭ ші χαῖος). [γέα].

Γεγένημαι, tpe: de кѫ: ал лѫĭ γίγνομαι. din γενέομαι.

Γεγηθότως, adв: (de пaptч:) кѫ вѫкѫpie, вeseл.

Γέγονα, tpe: de кѫ: ал лѫĭ γίγνομαι din γείνω.

Γέγωνα, tpe: de кѫ: (maĭ de mѫлte-opĭ în локѫ̆ de пpez:) ал лѫĭ γεγώνω.

Γεγωνέμεν, поet: în локѫ̆ de γεγωνεῖν.

Γεγώνευν, поet: în локѫ̆ de ἐγεγώνουν, пpeл: ал лѫĭ

Γεγωνέω -ῶ, = [Γεγώνω], вiit: -ήσω, (nex: 2: ἐγέγωνον, ші пos: γεγωνητέον) поet: (saѫ̆ pap пpoz:) вopвeskѫ̆ tape, stpirѫ̆. лaѫdѫ̆ кѫ гласѫ̆ mape, вesteskѫ̆ пpetѫtindinea; (nestp:) pesѫnѫ̆. «Τόσσον ἀπῆν, ὅσσον γέγωνε βοήσας». Od: E. «Θήρωνα γεγωνητέον ὀπί». Hind: «Διὰ τὸ ψαθυρὸς εἶναι (ὁ ἀὴρ) οὐ γεγωνεῖ». Apst: [de ѫnde

Γεγώνησις, εως (ἡ), поet: stpirape, гласѫ̆ mape.

Γεγωνίσκω, поet: în локѫ̆ de γεγωνέω

Γεγωνοκώμη (ἡ), (кom:) femee stpirînd пe dpѫmѫpĭ; saѫ̆ вestitъ (пentpѫ pелеле eĭ пъpaвѫpĭ) în totѫ̆ opaшѫл. [γεγωνὸς, κώμη].

Γεγωνὸς, ὴ, ὸν, (комп: -ότερος, -ότατος) чел кѫ mape гласѫ̆; aѫzitѫ̆ de пpetѫtindinea; desлѫшitѫ̆. din

Γεγώνω, = Γεγωνέω.

Γεγὼς, ῶσα, ώς, поet: în локѫ̆ de γεγονώς, tpeк: de кѫ: ал пaptч: лѫĭ γίγνομαι. [γέγαα din γάω].

Γεηπονία, Γεηπόνος, ші чл: поet: în локѫ̆ de γεωπονία, γεωπόνος.

Γεηρὸς, ὰ, ὸν, = Γεώδης, пъmînteskѫ̆, saѫ̆ пъmîntosѫ̆.

Γειαρότης, ου (ὁ), поet: = Γεωργός. [γέα, ἀρότης].

Γειόθεν, adв: поet: în локѫ̆ de γῆθεν.

Γείνασθαι, поet: în локѫ̆ de γενέσθαι.

Γεινάμενος, η, ον, поet: în локѫ̆ de γεννήσας. || (sѫвst:) пъskъtopѫ̆, -toape (пъpinte) = Γεννήτωρ, γεννήτρια.

Γείνεαι, поet: în локѫ̆ de γεννήσῃς, 2: пeps: de nex 1: de sѫn: ал лѫĭ γεννάω.

Γεινόμενος, η, ον, поet: în локѫ̆ de γενόμενος.

Γειοκόμος (ὁ, ἡ), поet: [γέα, κομέω] кѫлtiвъtopѫ̆ de пъmîntѫ̆.

Γειόλοφος (ὁ), поet: în локѫ̆ de γεώλοφος.

Γειομόρος, Γειοπόνος, Γειοτόμος, поet: în локѫ̆ de γεωμόρος, ші чл:

Γειοφόρος (ὁ, ἡ), поet: = Γεοφόρος.

Γείσιον (τὸ), dimin: ші = Γεῖσον.

Γεισιποδίζω, вiit: -ίσω, sпpiжineskѫ̆ кѫ пiчoape o stpaшinъ. [γεισίπους]. [de ѫnde

Γεισιπόδισις, εως (ἡ), sпpiжinipe de stpaшinъ кѫ пiчoape. [ші

Γεισιπόδισμα (τὸ), = кѫ

Γεισίπους, οδος (ὁ), гpindъ, saѫ̆ пiatpъ eшitъ din tpѫпѫл ѫneĭ клъdipĭ, пe кape кa пe ѫnѫ̆ пiчopѫ̆ se sпpiжinъ stpaшina, saѫ̆ вpe ѫn алtѫ̆ skosѫ̆ ал eĭ. [γεῖσον, ποῦς].

Γεῖσον, saѫ̆ Γεῖσσον (τὸ), stpaшinъ de înвълitoape, saѫ̆ de zidѫ̆. (вezĭ ші θριγκὸς); (fiг:) пepвazѫ̆, шapцine de коĭfѫ̆ (пълъpie, ші чл:), saѫ̆ de xaĭnъ, mapцine, кenapѫ̆, пpofiлѫ̆, ші чл: [de ѫnde

Γεισό(σσό)ω -ῶ вiit: -ώσω, stpъшinezѫ̆, saѫ̆ fopmezѫ̆ чeвa кa o stpaшinъ. (вezĭ ἀπο[ἐπι]γεισόω).

Γεῖσσον (τὸ), ші

Γεῖσσος (ὁ), (sкp:) = Γεῖσον.

Γείσωμα (τὸ), = Γεῖσον. [ші

Γείσωσις, εως (ἡ), stpъшinape, saѫ̆ aкo-

періре кȣ stрашінъ. [γεισόω].

Γείταινα (ἡ), (nȣ atît întрев:) fem: ал лȣї γείτων, вечінъ.

Γειτνία (ἡ), = Γειτόνησις, вечінътate. [de ȣnde

Γειτνιάζω, віit: -άσω (кȣ dat:) sîntȣ вечінȣ, saȣ ръzашȣ; sîntȣ апропіatȣ; (fir:) кам seamънȣ. [de ȣnde

Γειτνίασις, εως (ἡ), вечінътate. 2) (колек:) вечініï, вечінътate.

Γειτνιάω ῶ, віі:: -άσω, ші

Γειτονεύω, ші (шіж:) εὔομαι, віit: -εύσω, εύσομαι, ші

Γειτονέω ῶ, віit: -ήσω, = Γειτνιάζω. [de ȣnde

Γειτόνημα, ші Γειτόνευμα (τὸ), ші

Γειτόνησις, εως, ші

Γειτονία (ἡ), =Γειτνίασις, ші Γειτνία.

Γειτονόεις, εσσα, εν, ші

Γειτόσυνος, η saȣ ος, ον, поet: înвечінatȣ. [din

Γείτων [γέα], ονος (ὁ, ἡ), вечінȣ; ръzашȣ; (fir:) familiарȣ, релаціonatȣ; кам asemenea. «Γείτων τινὸς, saȣ τινί». «Γείτων ἡ Ἰνδικὴ τῆς Αἰθιοπίας». Лȣч: «Τὸ χωρίον τὸ ἐκ (ἐν) γειτόνων μοι τοῦτο». Dm: «Σκόπει, εἰ ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα». Лȣч: || (în sȣsкріпціï s' a гъsit ші neȣt:) «Κεραμεῖα, οἷς γεῖτον τὸ βαλανεῖον». Воеск: (Α' 256).

Γειώρας. α, (ὁ), (прінч: ла îm:) поet: =Γεωφύλαξ; (прін întind:) плȣгарȣ. [γέα, ὥρα]. 2) (sкр:) de алтȣ neamȣ, прівеагȣ. [Евр:]

Γέλα, ας (ἁ) Беot: în локȣ de ἕλη.

Γέλαιμι, αις, αι, Еол: în локȣ de γελῶ, ᾷς, ᾷ, sȣп: ші

Γέλαιν, Еол: în локȣ de γελᾷν inf: ал лȣї γελάω.

Γελανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: веселȣ, блîndȣ, pîde-faцъ. [γέλως].

Γελασείω (fъръ віit:), dopeskȣ, amȣ поftъ sъ pîzȣ. [ші

Γελάσιμος (ὁ, ἡ), de pîsȣ (вреdнікȣ). [ші

Γελασῖνος (ὁ), pîde-лesne (епіt: ал лȣї Demокрітȣ). || (sȣвst: ші маї кȣ seamъ ла îm:) dinцiï чеї de dinainte (fiind къ se въd ла pîsȣ). 3) гропіцеле, че se formeazъ пе овражї pîzînd, (ші întр' алте кърпоase пърцї але trȣпȣлȣї ла гръsȣлії). [ші

Γελάσκω, поet: în локȣ de γελάω. [ші

Γέλασμα (τὸ), = Γέλως, pîsȣ, хохоte; (de ȣnde) поet: мішкареа валȣрілор (ші чел dintр' ачеasta pesȣnetȣ ал) мъріï. [ші

Γελαστὴς, οῦ (ὁ), pîzъtорȣ, ватжокоріторȣ. [ші

Γελαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел кȣ însȣшіme natȣралъ de a pîde. [ші

Γελαστὺς, ύος (ἡ) поet: în локȣ de γέλως, pîsȣ. [din

Γελάω -ω, віit: -άσομαι, ші (pap) -άσω, pîzȣ, ватжокореskȣ; (прін întind:) мъ înвеselеskȣ; (ші desпре neînsȣfл: лȣчеskȣ, лȣminezȣ; (desпре mape) fakȣ talazȣрї ȣшȣрї, ші пе sȣрfaцъ nȣmaї, мъ înкрецеskȣ. «Ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ». Бек: anекd: [γέλως].

Γέλγη (ἡ), =Γέλγος.

Γελγηδόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, мъ formezȣ (мъ desпарцȣ) în къцеї de ȣstȣроіȣ. [din

Γέλγὶς, ιθος, ιος, saȣ ίδος (ἡ), = Ἀλγὶς, къцелȣ de ȣstȣроіȣ.

Γελγοπωλέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ

Γελγοπώλης, ου (ὁ), ші Γελγόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtорȣ de мърȣнціше (мърцеларȣ). [din

Γέλγος, εος -ους (το), (маї кȣ seamъ ла îm:) мърfї мърȣnte de totȣ felȣл, ші проaste. (вezї ші γρύτη, ші ῥῶπος).

Γελέω, Ion: în локȣ de γελάω.

Γελήνη. Еол: saȣ Ion: în локȣ de γαλήνη.

Γελοιάζω, віit: -άσω, ворвеskȣ лȣкрȣрї de pîsȣ. [γελοῖος] [de ȣnde

Γελοιασμὸς (ὁ), ворвіре de лȣкрȣрї de pîsȣ. [ші

Γελοιαστὴς, οῦ (ὁ), ворвіторȣ, saȣ fъкъторȣ de лȣкрȣрї de pîsȣ.

Γελοιάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локȣ de γελάω. [γελοῖος].

Γελοίιος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de γελοῖος.

Γελοιομελέω -ῶ, віit: -ήσω, компȣіȣ, saȣ кîntȣ кîntіче de pîsȣ. [γελοῖον, μέλος].

Γελοιοποιέω, -ῶ, віit: -ήσω, fakȣ чева (a fi) de pîsȣ. [γελοῖος, ποιέω].

Γελοῖος, α, ον, adȣкъторȣ (saȣ вреdнікȣ) de pîsȣ; глȣмецȣ || (sȣвst:) Γελοῖον (τὸ), глȣмъ, лȣкрȣ de pîsȣ. «Αἰσώπου, saȣ Αἰσώπιον γελοῖον». Apstf: [γέλως]. [de ȣnde

Γελοιότης (ἡ), калітate de pîsȣ a вре ȣnȣї лȣкрȣ. [ші

Γελοιώδης, εος (ὁ), =Γελοῖος. [ші

Γελοίως, adв: în кіпȣ de pîsȣ.

Γέλος (ὁ), Еол: поet: în локȣ de γέλως.

Γελόων, ωσα, ον, поet: în локȣ de γελῶν.

Γέλω, поet: saȣ At: în локȣ de γέλωτα ак: ші...

Γέλῳ поet: în локȣ de γέλωτι, dat: ал лȣї...

Γέλως, ωτος (ὁ), pîsŭ. «Γέλως πλατύς». Sin: «Γέλῳ ἔκθανον». Om: aŭ mъpit de pîsŭ. (ші fir:) «Ὁ τῆς θαλλάσσης γέλως». Лъч: ъшъреа mішкаре а валърілор (вezĭ γελάω). 2) ваtжокоріре, лъаре în pîsŭ; овіектŭ de лъat în pîsŭ. »Γέλωτα (saŭ) «Ἐν γέλωτι τίθεσθαί (ποιεῖσθαί) τι». Лкs: «Ἐπεὶ νῦν γέλως ἔσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι». Dm: 3) (pap)=Γελασῖνος.

Γελωτοποιέω -ω, віit: -ήσω, прічінъіескŭ pîsŭ, fъкînd saŭ zікînd лъкрърĭ de pîsŭ, mъ fъкŭ въfопŭ. [ші

Γελωτοποιία (ἡ), прічінъіре de pîsŭ. [din

Γελωτοποιὸς (ὁ, ἡ), прічінъіторŭ de pîsŭ, въfопŭ (Търч: карагіоzŭ, mъкалітŭ). [γέλως, ποιός].

Γεμίζω [γέμω], віit: -ίσω (къ ак: ші ţen:) ъmплъ; înкаркŭ. [de ъnde

Γέμισμα (τὸ), ъmплъtъръ; înкъркъtъръ. [ші

Γεμιστὸς, ἡ, όν, ъmплъtŭ; înкъркъtŭ.

Γέμος, εος -ους (τὸ), поet: = Γέμισμα, ъmплъtъръ. [de ъnde

Γέμω (fъръ віit:), къ ţen:) sîntŭ плінŭ; înкъркаtŭ. «Τὰ πλοῖα γέμειν δοκεῖ μᾶλλον ἐν τῷ λιμένι». Apst: (ші къ ţen:) «Κώμας πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας». Ksn: (ші fir:) «Θράσους γέμοντες». Пл:

Γένα (ἡ), поet: în локŭ de γέννα, γένος. [γένω, γείνω].

Γενάρχης, ου (ὁ), înчепъторŭ de neamŭ, чел dintîĭ (stръmошŭ) ал familiĭ. [γένα, ἄρχω].

Γενεὰ (ἡ), [γένα] naштере. «Πεντήκοντα γεγονότες ἔτη ἀπὸ γενεᾶς». Ksn: «Ἐκ γενεῆς φαλακροί». Ep: 2) вîpsta, (adікъ) кърsъл de чінчĭ, sъŭ шапте anĭ de ла naштере. «Πρεσβύτατος («Νεώτατος) γενεῇ». Іл: Z: П: «Τῶν δύο γενεῶν μὴ φλεβοτομεῖν». Med: 3) ţенерацie, (adtкъ) întервалъл de ла naштереа tъtълъĭ пînъ ла а fiълъĭ, sокоtitŭ ка de 30 de anĭ, (de ъnde треĭ ţенерацiĭ fак ъnŭ sеколŭ веакŭ). «Εἰς δεκάτην γενεήν». Od: Ξ. «Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς». Dm: în zілеле noastре. «Τῷ δ' ἤδη δύο γενεαὶ ἀνθρώπων ἐφθίαθ'». Іл: А. «Γενεαὶ δεκατέσσαρες». Sкр: 4) soiŭ (natъръ). «Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν». Іл: Z. 5) neamŭ, траţере din familie (maĭ къ seamъ повілъ). «Γενεὴ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς». Іл: Л. «Τίς γενεάν». Ksn: 6) naţie, seminţie, neamŭ. «Κρής γενεάν». Епігр: «Μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί». Sкр: 7) коніĭ, ърmашĭ, stръпепоцĭ: (în ţen:) familie. «Χρήματα καὶ γενεὰς ἀποδιδόντες». Пл:

Γενεαλογέω -ῶ, аiit: -ήσω, (къ ак:) черчеtezŭ, ші înшірŭ nemenia (оріţіna, stръmошiĭ) къїва. [γενεαλόγος]. [de ъnde

Γενεαλόγημα (τὸ), ші

Γενεαλογία (ἡ), ţенеалоţie, înшіраре пе pîndŭ de stръmошĭ, saŭ черчеtаре de оріţіna neamъlъĭ къїва. [ші

Γενεαλογικὸς, ἡ, ὸν, копрінzъtорŭ de (къвенітŭ ла) ţенеалоţie. [din

Γενεαλόγος (ὁ, ἡ), повеstitорŭ de neamърĭ (але ероілор, ші чл:). [γενεά, λόγος].

Γενεάρχης, ου (ὁ), = Γενάρχης.

Γενεὴ, (ἡ), Ion: în локŭ de γενεά. [de ъnde

Γενεῆθεν, adв: поet: din naштере, dintръ 'nчепъtŭ.

Γενεηλογέω, Γενεηλογίη, ші чл: Ion: în локŭ de γενεαλογέω; ші чл:

Γενεῇφι Ion: поet: în локŭ de γενεᾷ.

Γενέθλη (ἡ), Ion: =Γένος, Γενεά, траţере de neamŭ; вîpstъ; 2) (fir:) înчепъtŭ, isворŭ. «Ἀργύρου γενέθλη». Іл: Ф. minъ de арţintŭ. «Οὔτι παλαιὸν, ἐφ ἡμετέρῃ δὲ γενέθλῃ». Оп: [de ъnde

Γενεθλήϊος, η, ον, Ion: în локŭ de γενέθλιος.

Γενέθλια (τὰ), каъtъ γενέθλιος. [de ъnde

Γενεθλιάζω, віit: -άσω, sервеzŭ zioa naштерiĭ. [ші

Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, къвенітŭ ла ţеремоніiле din zioa naштерiĭ, saŭ ла γενεθλιαλογία вezĭ zічереа). 2) = (sъвst: върв:) = Γενεθλιαλόγος.

Γενεθλιαλογέω -ῶ, віit: -ήσω, прezікŭ soapta къїва (овsервînd astролоţічеште чеаsъл naштерiĭ лъї). [ші

Γενεθλιαλογία (ἡ), astролоţікъ прегічіре de soapta пъsкъtълъĭ. [din

Γενεθλιαλόγος (ὁ, ἡ), astрологŭ прегічіторŭ de soapta пъsкъtълъĭ. [γενέθλια, λόγος].

Γενεθλιὰς, άδος (ἡ), поet: în локŭ de γενεθλία. || (sъвst:) zioa, saŭ чеаsъл naштерiĭ. [ші

Γενεθλίδιος, поet: în локŭ de

Γενέθλιος, α saŭ ος, ον, релаtівŭ къ naштереа, (de ъnde) «Γενέθλιος (îmпреъnъ къ saŭ fъръ) ἡμέρα». zioa, în каре s' а пъsкъt чінева, ші пе каре (прін ърm:) sервеazъ in fie каре anŭ. «Γενέθλια (τὰ), (se înţ: ἱερά, saŭ δῶρα) челе че se sъвîршеsк, saŭ se daŭ în zioa naштерiĭ. «Γενέθλια θυγατρὸς ἑστιῶντι». Лъч: «Θεοὶ γενέθλιοι». патроніĭ naштерiĭ. «Δαίμων γε-

νέθλιος». Лкs: ѕрsitoapea протектоаре а наштерії. «Αἷμα γενέθλιον». Екр: sînцеле пърінцілор. 2) чел din наштере. «Γενέθλια πήματα κόσμου». Non: 3) поет: (кѕ цен:) пъsкътоpѫ, продѕкътоpѫ. «Ἀκτίνων γενέθλιος πατήρ». Hind: soapeле. [din

Γένεθλον (τὸ), поет:=Γέννημα, пъsкѕtѫ, fъtѫ, копілѫ. 2 =Γενέθλη, neamѫ. [γένα].

Γενειάζω, віit: -άσω, înчепѫ а sкоate перї în барбъ. [din

Γενειὰς, άδος (ἡ), (se înц: σιαγὼν, fалкъ) чіокѕл бърбії; (прin întind:) барбъ. [вezi γένειον]. [de ѕnde

Γενειάσκω, Dop: поет: în локѫ de γενειάζω. [ші

Γενειάτης, ου (ὁ), ші Γενειάτις, ιδος (ἡ), бърбоsѫ. «Τρίγλη —». At: [ші

Γενειάω -ῶ, віit: -άσω, amѫ, saѫ sкоцѫ перї în барбъ.

Γενειήτης, εω (ὁ), ші Γενειῆτις, ιος (ἡ), Ion: îъ локѫ de γενειάτης, ᾶτις.

Γένειον (τὸ), [γένυς] чіокѕл бърбії, saѫ бърбіе. 2) (adiekt:) ал бърбії. «Γένειον τρίχωμα». Esхл: (de ѕnde || sѕбst:) барбъ.

Γενειοσυλλεκτάδης, ου (ὁ), (kom:) stpînгътоpѫ, saѫ mînгîitopѫ des de барба sa. [γένειον, συλλέγω].

Γενέσια (τὰ), каѕtъ Γενέσιος. [de ѕnde

Γενεσιακὸς, ὴ, ὸν, = Γενεθλιακός.

Γενεσιαλόγος (ὁ), = Γενεθλιαλόγος. [γένεσις, λόγος].

Γενεσιάρχης, ου (ὁ), înчепътоpѫ, оріцінътоpѫ de цеперацie. saѫ = Γενεάρχης. [γένεσις, ἀρχή].

Γενέσιος (ὁ, ἡ), = Γενέθλιος; ші Γενέσια (τὰ), = Γενέθλια. (прinч: de moptѫ). [γένεσις]

Γενεσιουργὸς (ὁ), аѕtорѕл neamѕлѕї, saѫ цеперацii. [γένεσις, ἔργον].

Γένεσις, εως (ἡ), креацie, întîia înfiinцаре; înчепѕtѫ, оріцінъ, isворѫ, наштере. [ші

Γενέτειρα (ἡ), поет: fem; ал лї Γενετήρ, пъsкътоаре. [ші

Γενετὴ (ἡ), =Γένεσις, saѫ γέννησις «Βρέφη τὰ πεμπταῖα ἐκ γενετῆς». Лѕч: [ші

Γενετὴρ (ὁ), поет: în локѫ de γενέτης. [ші

Γενετήριος (ὁ, ἡ), кѕвenitѫ (saѫ disпѕsѫ, порnitѫ) ла наштере. 2) чел din наштере, natѕралѫ. [ші

Γενέτης, ου (ὁ), = Γεννήτωρ, пърinte, stpъmoшѫ. 2)=Γενέθλιος, natponѫ, saѫ înчепътоpѫ de вре ѕnѫ neamѫ. (вezї ші Γενήτης). 3) поет: fiѫ, saѫ stpъnепotѫ. «Ὁ Διὸς γενέτας». Sof: [ші

Γενετήσιος (ὁ, ἡ), поет: = Γενετήριος. [ші

Γενετυλλὶς, ίδος (ἡ), zeiцъ протектоаре de наштере. [ші

Γενέτωρ, ορος (ὁ), поет: =Γενέτης. [γενέομαι].

Γενεηὶς, ηΐδος, -ῇδος (ἡ), поет: = Γένυς, топорѫ, sекѕръ.

Γενή(ννή)τὴς, ου, saѫ οῦ (ὁ), (maї de mѕлte орї ла îm:) рѕdъ din sinцe (dap прinч; în At:) четъцеанѫ ашezatѫ întp' ачелашї neamѫ (saѫ întp' ачееашї sѕбtînпърцipe de fatpie), ші жертfitopѫ ла ачеіашї zeї natponї de familie. (de ѕnde) «Διὸς Ἑρκείου γεννηταί». Dm: преоцї жертfitopї лѕї Ерчіе Жое, natponѫ neamѕлѕї лор. ші «Γενή(ννή)τη τῶν Θεῶν». Esx: преоtiцъ а Череseї ші Персefoneї. алеаsъ de чеї din ачелашї neamѫ (γενῆται). [ші

Γενητὸς, ὴ, όν, înfiinцatѫ din înчепѕtѫ, креatѫ, saѫ de креat, de înfiinцat de кътре чінева. «Ἐπὶ τῶν κτισμάτων ἴσον τὸ γενητὸν τῷ γεννητῷ, ἐπὶ δὲ θεοῦ ἕτερον. Епif: [γενέομαι].

Γενικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitѫ, însѕшitѫ цenѕлѕї; saѫ însemnътівѫ de цenѫ. «Γενικὰ ἁμαρτήματα». Ep: Γενικὴ (кazѫ: грам:) цenitівѫ. 2) (Flsf:) прівitѫ în цenѫ, saѫ цeneралѫ (nѕ спецiалѫ, εἰδικός). «Γενικαὶ ἀρεταί». Sѕid: 3) (ла Бizant:) «Γενικὸν». пѕбліка finanцiалъ каsъ, ші «Γενικος» (se înц: λογοθέτης) чел dintiї епitpопѫ ал ачestiї каsе. [γένος]. [de ѕnde

Γενικῶς, adв: în цeneралѫ (înпротівъ de εἰδικῶς, în partiкѕларѫ, saѫ спецiалѫ).

Γένις, ιδος (ἡ), =Γένυς, sекѕръ, топорѫ.

Γέννα, ας, (ἡ), поет: în локѫ de γενεά, sъѫ γένος. [de ѕnde

Γεννάδας, ου, saѫ α (ὁ), = Γενναῖος, новілѫ, лецitimѫ; saѫ віteazѫ, воїnікѫ; цeneposѫ în simцiminte.

Γενναδότειρα, (ἡ), поет:=(saѫ грешit în локѫ de) Γεννοδότειρα.

Γενναιάζομαι, saѫ Γενναΐζομαι, віit: -άσομαι, saѫ -ίσομαι, mъ портѫ кѕ (арътѫ) цeneposѫ simцimїntѫ. [γενναῖος].

Γενναιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кѕвenitѫ, потрівitѫ ѕnѕї цeneposѫ. [γενναῖος, πρέπει]. [de ѕnde

Γενναιοπρεπῶς, adв: прекѕт se кѕвine ѕnѕї цeneposѫ бърбatѫ.

Γενναῖος [γέννα], α, ον, новілѫ, de наштере лецitimъ, de ѕnѫ neamѫ; (în цen:) ѕnѫ, алеsѫ. «Τοῖς γενναίοις Ὀδρυσσῶν». Тѕч: «Γενναῖον ναύκληρον». Плt: «Ἵππος («Κύων, «Ἰχθὺς, ші чл:) γενναῖος». Epd: Ksen: Пл: «Σῦκα γενναῖα». Плt: «Σταφυλὴ

γενναία». Плt: «Εὐγενὲς μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξ ἀγαθοῦ γένους, γενναῖον δὲ τὸ μὴ ἐξιστάμενον ἐκ τῆς αὐτοῦ φύσεως». Apst: 2) прin întind:) ɥeneposŭ în simɥiminte, кȣражosŭ, mapinimŭ, (овш:) воїнікŭ. «Νεανίας γενναῖος καὶ ἀκμαστής». Epd: «Τῶν θηρίων τοῖς γενναίοις». Пл: «Ἄνδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον». ші «Ὦ γενναῖε. Плt: (fpas:) = Βέλτιστε, ші чл: (de mȣлte орĭ în eponie). «Γενναῖον ῥῆμα» Apstf: 3) iȣte, penede, tape, mape, mȣлtŭ, ɥeaпънŭ. ші шч: «Σεισμὸς («Πώγων) — ». Fлstp: Пл: «Ὀδύνη γενναία». Sof: «Κρέας («Τεῖχος) γενναῖον». D: Xp:, Epd: 4) noet: însȣшitŭ din naштepe, saŭ natȣpaлŭ. «Οὔ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι». Іл: E. [de ȣnde

Γενναιότης (ἡ), ɥeneposítate; noвiлitate; mъpime de simɥiminte, ші чл:

Γενναιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = Γενναιόψυχος. [γενναῖος, φρήν].

Γενναΐς, ίδος (ἡ), = Γενετυλλίς.

Γενναίως, adв: кȣ ɥeneposítate; кȣ iȣɥeaлъ, ші чл: : tape, ɥeaпъn, воїнічemte. [γενναῖος].

Γέννατο, noet: în локŭ de ἐγείνατο. каȣtъ γείνατο.

Γεννάω -ω, вiit: -ήσω [γέννα], naskŭ; (despre пъmîntŭ) = Φύω. prodȣкŭ, podeskŭ. [de ȣnde

Γέννημα (τὸ), nъskȣtŭ, копiлŭ; prodȣktŭ, podŭ. 2) (pap ші noet:) naштepe, = Γέννησις. [de ȣnde

Γεννηματικὸς, ὴ, ὸν, = Γεννητικός.

Γέννησις, εως (ἡ), naштepe (akt: ші nas:), ші чл:. [γεννάω].

Γεννήτειρα (ἡ), fem: ал лȣĭ

Γεννητήρ, ῆρος, ші

Γεννητὴς, οῦ (ὁ), = Γεννήτωρ, nъskъtopŭ, пъpinte; кpeatopŭ. [ші

Γεννήτης, ου (ὁ), каȣtъ Γενήτής. [γεννάω]. [de ȣnde

Γεννητικὸς, ὴ, ὸν, notpiвitŭ, saŭ пpiinчosŭ ла naштepe. «Ὁ οἶνος γεννητικὸς αἵματος». At:

Γεννητὸς, ὴ, ὸν, nъskȣtŭ, saŭ пȣtinчosŭ de a se naшte; fiŭ (adeвъpatŭ, nȣ adoпtatŭ). «Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν». Skp: (вezĭ ші γενητός). [γεννάω].

Γεννήτρια (ἡ), fem: ал кȣĭ

Γεννήτωρ, ορος (ὁ), nъskъtopŭ; пъpinte, tatъ. 2) = Γεννήτης. «Ζεὺς—». Esx: [γεννάω].

Γεννητῶς, adв: прin naштepe (nas:), ка ȣnŭ nъskȣtŭ. [γεννητός].

Γεννικὸς, ὴ, ὸν, = Γενναῖος, noвiлŭ, ɥeneposŭ; aлesŭ; mape, ші чл: [γέννα]. [de ȣnde

Γεννικῶς, adв: = Γενναίως, вiteжeшte; tape: ɥeaпъn.

Γεννοδότειρα (ἡ), noet: dъtъtoape de naштepe (enit: ал Beneрiї). [γέννα, δόω].

Γενοίατο Ion: în локŭ de γένοιντο, 3 îm: neps: a nex: 2: de noft: ал лȣĭ γίνομαι.

Γένος, εος -ους (τὸ), = Γενεά. 2) famiлie. «Γένος ἐν τῇ πόλει πρῶτον». Apst: 3) neamŭ (копiї ші aлte pȣde). «Ἐκεῖνοι τε ἐναγεῖς ἐκαλοῦντο καὶ τὸ γένος ἀπ' ἐκείνων». Tȣч: «Γένει οὖσα ἐγγυτάτω (ἀπωτέρω, ἄγχιστα)». Petp: 4) seminɥie, naɥie. «Σύρος τὸ γένος». Sin: 5) a doъ-spreze-челea napte a fatpii (φατρία). (вezĭ γενήτης). 6) (лоɥ: ші fiлs:) adȣnъtȣpъ de mȣлte înɥeлesȣpĭ înпъpɥîte în speɥiї, saŭ feлȣpĭ (εἴδη); eлementŭ. «Ἐκ τεττάρων γενῶν συμπέπηγε τὸ σῶμα». Плt: (вezĭ ші εἶδος) 7) neamŭ (seksŭ Fpanɥ:); (de ȣnde гpam: «Τὰ τρία γένη». челe tpeĭ neamȣpĭ. 8) вîpstъ. «Γένει ὕστερος». Іл: Г. [γείνω, γένω]. [de ȣnde

Γενούστης, ου (ὁ), = Γενήτης, pȣdъ, saŭ stpъneпotŭ.

Γέντα (τὰ), noet: [ἐντὸς] mъpȣntaïeлe din nъȣntpȣ tpȣпȣлȣĭ, maɥe, ші чл:

Γεντιανὴ (ἡ), (Лat:) (se înɥ: ῥίζα, pъdъчinъ) ɥentianъ, saŭ dinzȣpъ, o плantъ mediчinaлъ foapte amapъ.

Γέντο, noet: în локŭ de ἐγένετο, s' a fъкȣt, saŭ s' a nъskȣt. 2) Eoл: în локŭ de εἵλετο, a лȣat, a aпȣкat. (3: sinr: neps: a miж: nex: 2: ал лȣĭ αἱρέομαι).

Γένυ, υος (τὸ), saŭ (maĭ des)

Γένυς, υος (ἡ), = Σιαγών, faлкъ; (прinч: naptea чea dinaпoĭ a fълчiї dinпpeȣnъ кȣ dinɥiї); вapвъ, saŭ чiокȣл въpвiї; (прin întind:) гȣpъ. 2) (fir:) tъiшŭ de кȣɥitŭ, ші чл: «Αγκίστρου («Πυράγρης) γενύεσσι». Nik: 3) (прin întind:) toпopŭ, sekȣpъ, ші чл: (вezĭ ші γνάθος).

Γεοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Γεώδης. [γέα, εἶδος].

Γεοῦχος (ὁ, ἡ), noet: = Γαιήοχος.

Γεοφόρος (ὁ, ἡ), = Γειοφόρος, пȣpтъtopŭ, saŭ копpinzъtopŭ de пъmîntŭ. [γέα, φέρω].

Γεόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкŭ în пъmîntŭ.

Γεραιὸς, ὰ, ὸν, (компp: γεραίτερος, sȣпpл: -αίτατος) = Γέρων, вътpînŭ; кam вътpînŭ. (п: ȣpm:) = γεραρός, pespeкtaвiлŭ; (în ɥen:) вeкiŭ; вътpîniчosŭ. [γῆρας].

Γεραιόφλοιος (ὁ, ἡ), noet: чeл кȣ вътpî-

пічоазъ (sвîрчіцъ) коажъ. «Σῦκα — ». Emir: [γεραιὸς, φλοιός].

Γέραϊραί (αἱ), în локъ de Γεραραί (nвme în Atena de чеде natpвspezeче preotiде a ле Бакхлвї). [din

Γεραίρω [γέρας, вііt: -αρῶ, (nex: ἐγέρρηρα) daъ premiъ, pesплъteskъ; (în цen:) чinsteskъ. «Βωμοὺς ἐγέραρεν ἑορταῖς». Hind: a înnodoвit. «Τὰ θεοίνια γεραίρω τῷ Διονύσῳ». Dm: sъвîршeskъ ачеде жertfe ка preotiцъ. (вezї Γεραΐραί).

Γεραίτατος, sвprл:, ші

Γεραίτερος, α, ον, котир: ал лвї Γεραιός, маї бътрînъ, маї таре ла вîpstъ.

Γεραίω (fъръ вііt:), noet: = Γεραίρω. «Τήθη γεραιόμενα μνίοις». Nik: înnodoвite. (вezї ші γραιόω).

Γεράνδρυον (τὸ), [γέρων, δρῦς] векіъ, бътрînъ трвпкіъ de копачіъ; (fir:) ажвnsъ în чеде маї adînчї бътрîneце.

Γερανίας, ου (ὁ), чел кв rîtъ лвпгъ ка de кокоръ. [ші

Γεράνιον (τὸ), o машinъ de a апвка, ші a apdika грезтцї; кътпънъ de пццъ. 2) o плantъ de doъ feлврї, вna ка tineроaza, ші алта ка палва. [ші

Γεραννὶς, ίδος (ἡ), (se înц: ἐπιδεσμίς) вnъ feлъ de хірврц: легътвръ. [ші

Γερανίτης, ου (ὁ), (se înц: λίθος) o піatръ кв fъцъ ка rîtвл кокорвлвї. [γερανός].

Γερανοβωτία (ἑσσία), ας (ἡ), stolъ de кокорї ла пъшвне, ші локвл, вnde пask. [γέρανος, βόω].

Γερανομαχία (ἡ), бътъліе (de nitiчї) кв кокорї. [γέρανος, μάχη].

Γέρανος (ἡ, ші маї ноъ ὁ), кокоръ. 2) вnъ feлъ de машinъ tealралъ (кавtъ γεράνιον). 3) вnъ feлъ de danцъ de врîъ.

Γερανουλκὸς (ὁ, ἡ), чел че траце danцвл de врîъ. [γέρανος, ἕλκω].

Γεραὸς, ὴ, ὸν, noet: = Γεραιός.

Γεραρὸς [γεραίρω], ὰ, όν, pesпектавілъ (din firвръ, de чinstit; (маї ноъ)= Γεραιός. ‖ (sвbst: îm:) преощї, preotiце. (вezї γεραιραί).

Γέρας [γῆρας], γέραος -ως (τὸ), (ак: îm: γέρα) premiъ; (în цen:) чinste кв prefeрinцъ în релаціе кв алцїі. [de вnde

Γεράσμιος (ὁ, ἡ), noet: =Γεραρὸς, pesпектавілъ. 2) datъ de premiъ, ші adвкъторъ de чinste пріimitorвлвї. [ші

Γεράστιος, (ὁ), вna din лвпеле апвлвї Мечedonikъ.

Γερασφόρος (ὁ, ἡ), noet: пріimitorъ de premiъ. [γέρας, φέρω].

Γεργέριμος (ἡ), (mъsлinъ) = Δρυπετὴς, stafiditъ în nomъ, ші къzвtъ de sine.

Γεργύρα (ἀ). Dop: în локъ de γοργύρα.

Γέρεα (τὰ), noet: în локъ de γέρα, îm: ал лвї γέρας.

Γέρην, ηνος (ὁ, ἡ), чinstitъ. (вezї ші Εἴρην). [γέρας].

Γερηφορίη (ἡ), Ion: лвare de premiъ. [din

Γερηφόρος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de γερασφόρος.

Γέρον, вок: saъ (pap ші noet:) next: ал лвї γέρων.

Γερονταγωγέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ

Γερονταγωγὸς (ὁ, ἡ), kondвkъторъ de бътрînъ. [γέρων, ἄγω].

Γερόντειος, α, ον, =Γεροντικός. [ші

Γεροντία (ἡ), demnitatea, ші nosiцia reponтвлвї, (adikъ) senatorвлвї în Snapta. 2) =Γερουσία, senatъ. [ші

Γεροντιαῖος, α, ον, = Γεροντικός. [ші

Γεροντίας, ου (ὁ), (Лак:) тошъ despre tatъ. [de вnde

Γεροντιάω -ῶ, вііt: -άσω, ші

Γεροντίζω, вііt: -ίσω, sîntъ, sвb seamъnъ бътрînъ. [ші

Γερωντικὸς, ὴ, ὸν, бътрîneskъ. ‖ (sвbst:) next: «Τὸ γεροντικόν». Полв: în локъ de ἡ γερουσία. [γέρων]. [de вnde

Γεροντικῶς, adв: бътрîneште. [ші

Γερόντιον (τὸ), dim: ал лвї γέρων, бътрînелъ.

Γεροντοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъторъ de бътрînї. [γέρων, διδάσκαλος].

Γεροντοκομεῖον (τὸ), =Γηροκομεῖον, snitalъ de бътрînї. [din

Γεροντοκομέω -ῶ, вііt: -ήσω, кавtъ, înгріжeskъ de бътрînї. [γέρων, κομέω]. [de вnde

Γεροντοκόμος (ὁ, ἡ), înгріжitorъ de бътрînї.

Γερουσία (ἡ), adвnarea бътрînілор, senatъ. [γερούσιος]. [de вnde

Γερουσιάζω, вііt: -άσω, sîntъ senatorъ. [de вnde

Γερουσιαστὴς, οῦ (ὁ), senatorъ

Γερούσιος (ὁ, ἡ), бътрîneskъ, =Γεροντικὸς; (пpin вpm:) onoравілъ; datъ snре чinste; алesъ. «Ὅρκος («Οἶνος) —». Om: [γέρων].

Γερράδιον (τὸ), dim: ал лвї Γέρρον.

Γερρό(ῤῥά)δερμον, ου (τό), акоперішъ de піеле (saъ de рогожіпъ în локъ de піеле) ал навъzeї. [γέρρον, δέρμα].

Γέρρον (τὸ), [Пeps:, saъ εἴρω] (în цen:)

înnlътiтвръ de porozъ, ръкiтъ, saъ пaпвръ, porожinъ, ші чл: (iap прinч: 2) павъzъ înnletitъ пътratъ, saъ pomboidъ (de каре întpeвзinцaъ Пepsiї). 3) înгръdipe de rapdъ, saъ rpatie înnletitъ. 4) ковергъ de rpatie; saъ акопepiшъ de porожinъ; saъ nepdea înnletitъ (op de apapв, ші чл:) пentрв anъpape de плоае, ші soape a пегвцътopiлор пе ла îprвpї.

Γερροφόρος (ὁ), ostaшъ пвpiътopъ de Пepseaскъ павъzъ. [γέρρον, φέρω].

Γερροχελώνη (ἡ), maшinъ pesвoiaскъ акопepiтъ кв rpatie, sввt каре anъpîndвse se anponiaъ de vetate (îmnpesopътopiї). [γέρρον, χελώνη].

Γέρυνος (ὁ), =Гύрїνος.

Γέρων, οντος (ὁ), вътpînъ; (прin întind: ла îm:) алешiї, npoestoшiї, чеї маї марї a ї вneї пацiї. «Ταῖς συναρχίαις καὶ τοῖς γερόντοις (Eол: înлокъ de γέρουσι)». Apstf: 2) кînжъ de гвркъ. (fiind къ ера обiчнвitъ a авса пе dînsвл o гiгвръ de вътpînъ). || (adikt:) век ъ (кînd ape ші next:). «Σάκος γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ». Od: X. [γῆρας, γέρας]. [de вnde

Γερωνία, saъ Γερωсία, saъ Γερωχία (ἁ), Dop: în локъ de γερουσία.

Γευθμὸς (ὁ), noet: în локъ de γεῦσις. [ші

Γεῦμα (τὸ), =Γεῦσις, гвstъ. 2) op че гвstъ чinева de черкаре, провъ (de вinъ ші чл:) 3) ввкатъ, mînkape. «Ἀπόσιτοι πάντων γευμάτων διετέλεον». Iнкр: 4) (маї ноъ) прînzъ. «Ἀπὸ πρωΐας ἄχρι τοῦ γεύματος». Sxл: Om: [γεύομαι].

Γεύμεθα noet: în локъ de Γεγεύμ=θα, îm: 1: neps: a tpe: de кв: ал лвї γεύομαι

Γεῦσις, εως (ἡ), гвstape, ші гвstвл simцitъ dintp'însa; (fir:) черкаре; (прin întînd:) ввпъ калitate de гвstъ. 2) гвstъ, (ad:) simцвл гвstвлвї. 3) dape алтвia, ка съ гвste. [ші

Γευστήριον (τὸ), вазъ, кв каре гвstaъ вinвл, ші алте вътkрї. [ші

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кввenitъ, saъ лвкръторъ ла гвstape. «Γευστικὸν νεῦρον». «Γευστικὴ δύναμις». 2) аплекатъ, disnвssъ ла гвstape. «Γευστικῶς ἔχω». Exst: nofteskъ a гвsta. [ші

Γευστὸς, ἡ, ὸν, гвstatъ, saъ de гвstat; sвnвssъ ла simцвл гвstвлвї. [din

Γεύω [în afin: кв δεύω], вiit: γεύσω, (nas: tp: de кв: Γέγευμαι, ші pap -σμαι) faкъ пе (daъ ла) чinева se гвste, (se simцъ, съ черче). «Βούλει σε γεύω ἄκρατον»; Eвp: (ші fir:) «Δούλους ἔγευσε τιμῆς ἐλευθέρας». Пл: «Ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας (se înц: ἡμᾶς, saъ τοὺς ἀνθρώπους) τὸν αἰῶνα». Ep: || (miж:) гвstъ; черкъ (npon: ші fir:) «Καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν». Skp: «Οὐ γεύσει τῆς θύρας»; Apstf; пв черчї ла вшъ, съ вezї de 'цї deskid? «Γευσόμεθα ἀλλήλων ἐγχείησιν. Il: Y. съ пе черкъm пвtepiле. 2) гвstъpeskъ. «Σίτου ἐγεύσαντο». Esn: «Καί τινες καὶ ἀλλήλων ἐγεύοντο». Tвч: [γέα].

Γέφυρα (ἡ), [γέα, φυράω, saъ φορέω, saъ γέφυγρα din γέα ἐφ' ὑγροῖς] малъ de pîъ, saъ zвrazъ. 2) (обiч: ші маї ноъ) нодъ, saъ пвnte пе pîъ. 3) (în цen:) тречере (stpimtъ). «Ἡ ἐπὶ τῷ νάπει γέφυρα». Esn: 4) (fir:) snaцiвл desпъpцitopъ dintpe доъ apmiї пвse ла pîndъ. [de вnde

Γεφυρίζω, вiit: -ίσω, (прinч:) шezînd пе чел dintpe Atena ші Eлевsina нодъ вatжокореskъ пе трекътopї (прекът se обiчнвia ла serвътopiле Eлевsiшiene). (вezї ἅμαξα); (în цen:) satipezъ, pîzъ, îmї вatъ жокъ de чinева.

Γεφύριον (τὸ), dim: ал лвї γέφυра, пвntiшoaръ, нodiшкъ.

Γεφυρισμὸς (ὁ), вatжокopipe, satipisape. [ші

Γεφυριστὴς, οῦ (ὁ), вatжокopitopъ, satipistъ. [γεφυρίζω].

Γεφυροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкъ, клъdeskъ нodъ пе pîъ, ші чл: [din

Γεφυροποιὸς (ὁ, ἡ), konstpвktopъ, клъditopъ de нodвpї пе pîвpї, ші чл: (γέφυρα, ποιός].

Γεφυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкъ нodъ пе pîъ, ші чл: нodeskъ. «Ποταμοὺς νεκροῖς γεγεφυρωμένους διέβη». Пл: (fir:) «Γεφύρωσε δ' Ἀτρείδαισι νόστον (Ахілъ)». Hind: a a înlesnit întoapчepea în natpie. [γέφυρα]. [de вnde

Γεφύρωμα (τὸ), нoditвръ. [ші

Γεφύρωσις, εως (ἡ), нodipe. 2) naptea чea нoditъ. [ші

Γεφυρωτὴς, οῦ (ὁ), нoditopъ de pîвpї, ші чл: saъ apxitektъ de нodвpї.

Γεωγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, deskpiй цeografiчeшte пъmîntвл; stвdiezъ цeografia. [ші

Γεωγραφία (ἡ), цeografie, (adikъ) deskpiepea пъmîntвлвї. 2) xapтъ цeografikъ. [ші

Γεωγραφικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, цeografikъ, atinгътopъ de цeografie. (din

Γεωγράφος (ὁ), цeografъ, de цeografie. [γέα, γραφή].

Γεωδαισία (ἡ), цeodesie, (ad:) îmпър-

ц̧ipe de пъmîntȣpĭ (ц̧apinĭ, провinц̧iĭ, ші чл:). 2) = Γεωμετρία. [ші

Γεωδαίτης, ου (ὁ), ц̧eodetȣ̆, înпърц̧itopȣ̆ de пъmîntȣpĭ; ц̧eometpȣ. [γέα, δαίω].

Γεώδης, εος (ὁ, ἡ), пъmîntosȣ̆, ка пъmîntȣл. «Χώρα —» Ksn: хȣmoasъ, nepietpoasъ. [γέα].

Γεωλοφία (ἡ), ші

Γεώλοφον (τὸ), deaлȣ̆, mъгȣpъ ne kîmпie fъpъ konц̧inepe de mȣnte, (пpin ȣpm:) de пъmîntȣ̆, saȣ̆ хȣmъ nȣmaĭ, iap nȣ de пietpe. (iap пpinч: neȣt: ал лȣĭ

Γεώλοφος (ὁ, ἡ), înълц̧atȣ̆ ка ȣnȣ̆ deaлȣ̆; saȣ̆ компȣsȣ̆ din пъmîntȣ̆, iap nȣ din пietpe. [γέα, λόφος).

Γεωμετρέω -ῶ, віit: -ήσω, mъsȣpȣ̆ пъmîntȣ̆ ц̧eometpiчеште; stȣdiezȣ̆ ц̧eometpia; saȣ̆ sîntȣ̆

Γεωμέτρης, ου (ὁ), ц̧eometpȣ, saȣ̆ stȣdinte de ...

Γεωμετρία (ἡ), ц̧eometpie, mъsȣpape de пъmîntȣ̆, saȣ̆ tpeaвa ші штiinц̧a ц̧eometpȣлȣĭ. [γέα, μέτρον]. [de ȣnde

Γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de ц̧eometpie; saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла штiinц̧a ц̧eometpii. || (sȣвst: бъpв:) = Γεωμέτρης; (ші fem:) = Γεωμετρία. [de ȣnde

Γεωμετρικῶς, adв: ц̧eometpiчеште, (adikъ) dȣпe pегȣлеле ц̧eometpii, пропорц̧ionat. «Ἀριθμητικῶς, οὐ γεωμετρικῶς ὁρίζων τὸ μέτριον καὶ δίκαιον». Пл:

Γεωμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatȣ̆ кȣ пъmîntȣ̆, saȣ̆ хȣmъ. [γέα, μίγνυμι].

Γεωμορέω -ῶ, віit; -ήσω, mъ îndeлеtniчeskȣ̆ ла плȣгъpie, saȣ̆ кȣлtiвape de пъmîntȣ̆. [ші

Γεωμορία (ἡ), înпърц̧ipe de пъmîntȣ̆. 2) чea пpin sopц̧ĭ datъ вȣкatъ de ȣnȣ̆ пъmîntȣ̆ пpiimitopȣ̆ de кȣлtiвape. 3) кȣлtiвapea ȣnȣĭ asemenea пъmîntȣ̆. [ші

Γεωμορικός, ὴ ὸν, atinгъtopȣ̆ de пpin sopц̧ĭ înпърц̧ipe de пъmîntȣ̆, saȣ̆ de пъpтaшiĭ ȣneĭ asemenea înпърц̧ipĭ. [ші

Γεωμόριον (τὸ), = Γεωμορία. [din

Γεωμόρος (ὁ), [γέα, μείρω] пъpтaшȣ̆ din пъmîntȣ̆ înпърц̧itȣ̆ пpin sopц̧ĭ; колонȣ̆; пропpietapȣ̆; вoгatȣ̆; (în ц̧en:) плȣгapȣ̆, saȣ̆ плȣгъpeskȣ̆. «Βοῦς —». Апл: 2) (акt:) enistatȣ̆ pîndȣitȣ̆ asȣпpa ȣneĭ înпърц̧ipĭ de пъmîntȣ̆. «Μηνυέτω τοῖς γεωμόροις». Плt: = кȣ...

Γεωνόμος (ὁ), înпърц̧itopȣ̆ de пъmîntȣ̆ ла колонĭ. [γέα, νέμω].

Γεώπεδον (τό), = Γήπεδον.

Γεωπείνης, ου (ὁ), (fir:) fлъmîndȣ̆, (adikъ) лiпsitȣ̆ de пъmîntȣ̆. [γέα, πεῖνα]; saȣ̆ = Γεωπόνος.

Γεωπονέω -ῶ, віit: -ήσω, osteneskȣ̆ кȣлtiвînd пъmîntȣ̆, плȣгъpeskȣ̆. [ші

Γεωπονία (ἡ), лȣкpape de пъmîntȣ̆, плȣгъpie. [mi

Γεωπονικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de лȣкpapea пъmîntȣлȣĭ. [din

Γεωπόνος (ὁ), лȣкpъtopȣ̆ de пъmîntȣ̆, плȣгapȣ̆. [γέα, πόνος].

Γεώρας, α (ὁ), = Γειώρας.

Γεωργέω -ῶ, віit: -ήσω, лȣкpezȣ̆, кȣлtiвȣ̆ пъmîntȣ̆, sîntȣ̆ плȣгapȣ̆; (пpin întind:) iaȣ̆ podȣ̆, doвîndeskȣ̆ чева. «Ἡσυχίαν, ἣν πολλὴν καὶ ἄφθονον γεωργοῦμεν». Bas: «Συμφορὰς γεωργεῖν». Грг: «Τοὺς χρόνους ἀλογιστίῃ γεωργήσας». Iпкр: пetpeкîndȣ 'шĭ timпiĭ віец̧iĭ fъpъ sokoteaлъ. 2) пpodȣкȣ̆. «Ἡ μέλισσα καρπὸν γλυκὺν τῷ ξενίζοντι γεωργεῖ». ші «Ποτὸν, ὃ γεωργοῦσι πηγαί». Грг: [γεωργὸς]. [de ȣnde

Γεώργημα (τὸ), лȣкpȣл плȣгъpii, saȣ̆ ц̧apinъ лȣкpatъ. [ші

Γεωργήσιμος (ὁ, ἡ), (пъmîntȣ̆, ші чл:) пpiimitopȣ̆ de кȣлtiвape.

Γεωργία (ἡ), плȣгъpie, saȣ̆ кȣлtiвape de пъmîntȣ̆) = Γεώργιον. [ші

Γεωργικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de (saȣ̆ апleкatȣ̆, ші îndemînatikȣ̆ ла) плȣгъpie. || «Γεωργικὴ». meштeшȣгȣл плȣгъpii (se înц̧: τέχνη); ші «Γεωργικὰ» (se înц̧: βιβλία) tpaktatȣ̆, saȣ̆ поemъ desпpe плȣгъpie. [ші

Γεώργιον (τὸ), пъmîntȣ̆, saȣ̆ ц̧apinъ de кȣлtiвat, saȣ̆ пpiimitoape de кȣлtiвape. 2) podȣ̆ (пpodȣktȣ̆) de плȣгъpie. [ші

Γεώργιος (ὁ), (maĭ поȣ̆) = Γεωργὸς. [din

Γεωργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ̆ de пъmîntȣ̆, плȣгapȣ̆. «Ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θαλάσσιοι». Тȣч: «Βοῦς —». Apstf: [γέα, ἔργον]. [de ȣnde

Γεωργώδης, εος (ὁ, ἡ), плȣгъposȣ̆, saȣ̆ плȣгъpeskȣ̆, = Ἀγροικικός.

Γεωρυχέω -ῶ віit: -ήσω, sanȣ̆, skoвeskȣ̆ пъmîntȣ̆. «Τὸν μεταλλευόμενον καὶ γεωρυχούμενον πλοῦτον». Клm: [din

Γεωρύχος (ὁ, ἡ), sъпъtopȣ̆, saȣ̆ skoвitopȣ̆ de пъmîntȣ̆. [γέα, ὀρύττω].

Γεωσπορέω -ῶ, віit: -ήσω, semъnȣ̆ în пъmîntȣ̆. [γέα, σπόρος].

Γεωτομία (ἡ), = Γεωργία, tъiepe (apape) de пъmîntȣ̆. [din

Γεωτόμος (ὁ, ἡ), tъietopȣ̆ (apъtopȣ̆) de пъmîntȣ̆, плȣгapȣ̆. [γέα, τέμνω].

Γεωτραγία (ἡ), mînкape de poade de

пъmîntŭ; saŭ кiap de пъmîntŭ (прекѫm fак ѫнеле înсърчinate femeĭ). [γέα, τρώγω].

Γεωφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ faцъ de пъmîntŭ. [ші

Γεωφάνιον (τὸ), пѫme (прinч: în Samŭ) de miпъ de пъmѫntŭ (хѫmъ mediч: saŭ zorpaf:) [γέα, φαίνω].

Γεωφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitopŭ de пъmîntŭ, saŭ de цapine. [γέα, φύλαξ].

Γεωχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), iѫвitopŭ de пъmîntŭ, saŭ de цapine. 2) zъкѫtŭ, tîpîtŭ пе пъmîntŭ, ка ѫнеле плante. [γέα, χαίρω].

Γῆ [γέα], γῆς (ἡ), пъmîntŭ, глобѫл пъmîntѫлѫĭ. 2) ѫнѫл din челе patpѫ елеmente, хѫmъ. 3) о парte de пъmîntŭ, локŭ, царъ, цinѫtŭ, ші чл:. 4) цapinъ; вie; (în цen:) пропрietate, moшie, ші чл:

Γηγενέτης, ου (ὁ), поet: în локŭ de

Γηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitŭ din пъmîntŭ, de sine продѫsŭ (лѫкрѫ). «Βολβὸς («Μύκης, «Ἄργυρος, ші чл:) —». At: ші Пл: 2) = Αὐτόχθων, omŭ пъmînteanŭ din непоmeniцĭ anĭ (Sкр:); (iap mitол:) пъsкѫtŭ din пъmîntŭ. «Γηγενὴς στρατὸς γιγάντων». Sof: 3) (кom:) ofiлitŭ, гълвeniчosŭ (ка moptŭ sкosŭ din пъmîntŭ). ‖ (sѫвst:) = Γίγας. (de ѫnde ‖) = Γιγαντιαῖος, цiгantiкŭ, mape, гроzaвŭ. «Γηγενεῖ φρονήματι». Apstf: [γῆ. γένος].

Γήδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ γῆ (цapinъ), холdiцъ.

Γῆθεν, adв: поet: din, dела пъmîntŭ. [γῆ].

Γηθέω -ω, вiit: -ήσω, (tp: de кѫ: обiч: în локŭ de прez: γέγηθα) mъ бѫкѫрŭ, mъ веселеsкŭ. [din

Γῆθος [ἦδος], εος -ους (τὸ), поet: бѫкѫрie, веселie. [de ѫnde

Γηθοσύνη (ἡ), поet: =Γῆθος. [ші

Γηθόσυνος (ὁ, ἡ), поet: веселŭ. [de ѫnde

Γηθοσύνως, adв: кѫ бѫкѫрie, весел.

Γηθυλλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѫĭ

Γήθιον (τὸ), [γῆ, θύω = Ὁρμῶ] ѫnŭ felŭ de пpazŭ, saŭ de чеапъ. (вezĭ ші ἀμπελόπρασον).

Γήϊνος, ші Ion: Γήϊος, η, ον, чел de пъmîntŭ, de лѫtŭ; (fir:) пepitopŭ. [ші

Γηΐτης, ші (прin kontpak:) Γήτης, ου (ὁ), поet: Ion:=Γεωργὸς. [γῆ].

Γηλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел че аре пъmîntѫл de patŭ, (ad:) кѫлкatŭ пе пъmîntŭ. [γῆ, λέχος].

Γήλοφος (ὁ), = Γεώλοφον.

Γῆμαι, nex: de înf: ал лѫĭ Γαμέω.

Γημόρος (ὁ), =Γεωμόρος.

Γηουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ

Γηοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре în stъnînipea sa пъmîntŭ, saŭ пъmîntѫpĭ. 2) = Γαιήοχος. [γῆ, ἔχω].

Γηοχέω -ῶ. Ion: în локŭ de Γηουχέω.

Γήπεδον (τὸ), о бѫкatъ de пъmîntŭ кѫлtiвaвiлŭ (maĭ кѫ seamъ апроапе de kasъ). (вezĭ ші οἰκόπεδον). [γῆ, πέδον].

Γηπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: къzѫtŭ пе пъmîntŭ. [γῆ, πέσω].

Γηπονέω -ῶ, вiit: -ήσω, Γηπόνος, ші чл: =Γεωπονέω, ші чл:

Γήποτος (ὁ, ἡ), поet: бъѫtŭ, sopвitŭ, (adъпъtopŭ) de пъmîntŭ. [γῆ, ποτὸς din πίνω].

Γήρᾳ în локŭ din γήραϊ, dat: ал лѫĭ γῆρας. [de ѫnde.

Γηραιὸς, ὰ, ον, бътpînŭ, saŭ бътpîniчosŭ; (adiekt:) бътpîneskŭ.

Γηραλέος, saŭ Γηράλιος, α, ον, поet: =Γηραιός.

Γήραμα (τὸ), îmбътpinipe. 2)= Γήρειον. [γηράσκω].

Γηρᾶναι, nex: 2: de inf: ал лѫĭ γηράσκω.

Γηράντεσσι, поet: dat: îm: ал лѫĭ

Γηρὰς, ᾶσα, ὰν, поet: nex: 2: de паpтч: а лѫĭ γηράσκω.

Γῆρας, αος -ως (τὸ), бътpîneцe. 2) (fir:) поet: înчetape, sfîpшitŭ, desfлopipe. «Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος». Esхл: 3) пieле de шарпе. (вezĭ λεβηρίς). [de ѫnde

Γηράσκω, ші (odatъ пѫmaĭ) Γηράσκομαι, вiit: γηράσω, (ші maĭ обiч:) γηράσομαι, (tpe: de кѫ: γεγήρακα, ші чл:) înбътpîneskŭ; (fir:) desfлopeskŭ. 2) (прea pap) =Γηροκομῶ. [ші

Γηράω -ῶ, (прел: ἐγήρων) поet: în локŭ de Γηράσκω. [ші

Γήρειον (τὸ), пѫfoasa sъmînцъ a selбatiчeĭ anгînape, ші челор asemenea плante (пе каре ѫsкatъ о ia вîntѫл). (вezĭ ші πάππος).

Γήρει, Ion: în локŭ de γήρᾳ, dat: ал лѫĭ γῆρας.

Γηροβαρεῖς, έων [îm:], греĭ ла бътpîneцe. [γῆρας, βαρεῖς].

Γηροβοσκέω -ω, вiit: -ήσω, = Γηροτροφέω. [ші

Γηροβοσκία (ἡ), = Γηροτροφία. [din

Γηροβοσκὸς (ὁ, ἡ), = Γηροτρόφος, ші γηροκόμος. [γῆρας, βοσκός].

Γηροκομεῖον (τὸ), sпitaлŭ de бътpînĭ. [din

Γηροκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгpiжeskŭ,

каѹtѣ пе чіпева ла бътрîпеце. [γῆρας, κομέω]. [de ѹnde

Γηροκομικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopѣ de (ші îndemînatikѣ ла) înгріжіре de бътрînѣ. [ші

Γηροτροφεῖον (τὸ), ашezъmîntѣ de хръпіреа бътрînілор, =Γηροκομεῖον. [ші

Γηροτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хръпeskѣ пе чіпева ла бътрîпеце, = Γηροκομέω. [ші

Γηροτροφία (ἡ), хръпіре de бътрînї,= Γηροκομία. [din

Γηροτρόφος (ὁ, ἡ), хръпіtopѣ de бътрînї, = Γηροκόμος. [γῆρας, τροφὴ].

Γηροφορέω -ῶ, віit: -ήσω, поrtѣ, dѹкѣ (пе ѹmерї, saѣ în sпіnape) бътрînѣ пепѹtinчosѣ. [γῆρας, φορέω].

Γήρυγμα (τὸ), поet: [γηρύω], =φθέγμα, гръіре, глъsѹіре.

Γηρυγόνος (ὁ, ἡ), поet: [γῆρυς, γόνος]. fъкътopѣ, saѣ sкоцътopѣ de граіѣ, de sѹnetѣ.

Γῆρυς, υος (ἡ), поet: граіѣ, глаsѣ, sѹnetѣ; (прin ѹрm:) famъ. [de ѹnde

Γηρύω, saѣ Γηρύομαι, віit: -ύσω, -ύσομαι, поet: гръїeskѣ; sкоцѣ глаsѣ (прin віерsѣ), кîntѣ; (stръm:) лаѹdѣ; вesteskѣ, повesteskѣ; (кѹ dat: saѣ ак: кѹ преп:) конкѹрѣ кѹ чіпева прin кîntape.

Γήτειον (τὸ), =γήθυον.

Γήτης, ου (ὁ), поet: în локѣ de γηΐτης.

Γητομέω -ῶ, γητόμος în локѣ de γεωτομέω, γεωτόμος.

Γηφάγος (ὁ, ἡ), mînкътopѣ de пъmîntѣ; saѣ хръпitѣ, tръіtopѣ кѹ продѹкtеле пъmîntѹлѹї, (плаnte, ръdъчіnї, ші чл:); (fir:) sъракѣ. [γῆ, φάγω].

Γήχυτον (τὸ), паrtea чеа моале а пъmîntѹлѹї (компѹsъ пѹmaї din хѹmъ). [γῆ, χυτόν din χέω].

Γιγανταῖος, α, ον, ші

Γιγάντιος, α saѣ ος, ον, ші

Γιγαντιαῖος, α, ον, ціrantîкѣ, ѹріъшeskѣ, mape. [γίγας].

Γιγαντολέτειρα, ας, ші Γιγαντολέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѹї

Γιγαντολέτωρ, ορος, ші Γιγαντολέτης, ου, (ὁ), поet: пръпъditopѣ de ціrанцї, saѣ ѹріашї. [γίγας, ὀλέω].

Γιγαντομαχία (ἡ), бътъліе de ціrанцї, saѣ кътре ціrанцї. [γίγας, μάχη].

Γιγαντοραίστης, ου (ὁ), поet: [γίγας, ῥαίω]. = кѹ...

Γιγαντοφόνος (ὁ, ἡ), ші

Γιγαντοφόντης, ου (ὁ), поet: omopîtopѣ de ціrанцї. [γίγας, φένω].

Γιγαντώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ѹnѣ ціrantѣ, ціrantosѣ. [γίγας].

Γίγαρτον (τὸ), seminцъ, гръѹnte de stрѹгѹре; боштіnъ. [de ѹnde

Γιγαρτώδης, εος (ὁ,ἡ), asemenea кѹ, saѣ плінѣ de seminце de stрѹгѹрї; ка боштіna, saѣ боштіnosѣ.

Γίγας [γῆ, γάω, γίνομαι], αντος (ὁ), ціrantѣ, ѹріашѣ; (fir:) mape, гросѣ ші 'nалtѣ ла tрѹпѣ.

Γιγγίδιον (τὸ), ѹnѣ fелѣ de плаnтъ, пъпъdіе, saѣ чікоаръ selбatікъ. (вezї ші κιχώριον, ші πικρίς).

Γίγλαρος (ὁ),=(saѣ грешіt în локѣ de) Νίγλαρος. (вezї ші γίγγρας).

Γιγγλίζω, віit: -ίσω, = Κιχλίζω, гîdілѣ (вezї ші γαγγαλίζω). [de ѹnde

Γιγγλισμὸς (ὁ), = Κιχλισμὸς, pîsѣ din гîdілітѹръ.

Γιγγλυμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, fъкѹtѣ, saѣ înкeiatѣ ка о цîцînъ de ѹшъ. [γιγγλυμὸς, εἶδος].

Γιγγλυμὸς (ὁ), [γλύφω] цîцînъ de ѹшъ. 2) (fir:) înкeietѹръ, saѣ înвѹкътѹръ de mъdѹларeле tрѹпѹлѹї. [de ѹnde

Γιγγλυμόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, mъ înкeiѣ ка о цîцînъ de ѹшъ.

Γιγγλυμώδης, εος (ὁ, ἡ)=Γιγγλυμοειδής.

Γιγγλυμωτὸς, ἡ, ὸν, înкeiatѣ кѹ цîцînї de ѹшъ. [γιγγλυμόομαι].

Γιγγραίνω, віit: -ανῶ, кîntѣ кѹ înstрѹmîntѹл пѹmitѣ..

Γίγγρα, ας (ἡ), [imit:] ѹnѣ fелѣ de mікѣ барбарікѣ flѹерѣ. (вezї ші χηνίζω).

Γιγγραντὸς, ἡ, ὸν, (кîntікѣ) кîntatѣ кѹ flѹерѹл γίγγρα. [γιγγραίνω].

Γίγγρας, ου (ὁ), =Γίγγρα.

Γιγγρασμὸς (ὁ), глаsѹл, ші кîntapea flѹерѹлѹї γίγγρα. [γιγραίνω].

Γιγλυμὸς (ὁ), = Γιγγλυμός.

Γίγνομαι, (maї векіѣ de кît) Γίνομαι [γάω, γέω, γένω], віit: -γενήσομαι (nex: ἐγενόμην, saѣ At: ἐγενήθην, tpe: de кѹ: γεγένημαι, ші miж: каре ѹnе орї se ia în локѣ de npez: γέγονα), mъ înîiinцezѣ, mъ faкѣ; (desпре oam:) mъ naskѣ; (desпре плаnte) pesъpѣ. «Εἶπεν ὁ Θεὸς, γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς». Skp: «Οἶκον, ὅθι γενόμην». Od: Ξ. «Ἡμέρῃ, τῇ ἕκαστος ἐγένετο». Ep: «Οἴει σὺ διαφορὰν εἶναι ἢ μὴ γενέσθαι, ἢ γενόμενον ἀπογενέσθαι;» Пл: «Τοῦτον δ' οὐδ', εἰ γέγονεν, εἰδώς». Dm: «Τὸν Λυκοῦργον μόνον τῶν γεγονότων, (adікъ τῶν ἀνθρώπων)». Плв: «Γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ». Apstf: «Γεγονέναι βέλτιον (κά-

κιον) ἄλλων». Is: ші Лis: «Τοὺς ἐξ ἡμῶν γεγονότας». Iskp. «Τυράννου πατρὸς γενέσθαι». Лкs: «Γεγονὼς ἔτη εἴκοσι». Ksn: «Γεγονὼς τριακοστὸν ἔτος». Грг: «Τοῖς τέσσαρσι καὶ ἐννενήκοντα ἔτεσιν, ὧν τυγχάνω γεγονώς». Isк: «Ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ». Іл: А. «Τῶν κριθῶν καὶ τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων». Dm: (de ѕnde) «Τὰ γιγνόμενα», în локѫ de αἱ πρόσοδοι, вenitѕpiле. «Τῶν γιγνομένων εἰκοστὴν πρασσόμενοι». Тѕч: (ші fir:) «Τὸ γιγνόμενον (în локѫ de τὸ προσγιγνόμενον)», продѕsѕл (кîшtiгѕл) meштeшѕгѕлѕї, негоцѕлѕї, вaнiлор пѕшї ла doвîndъ, ші чл: (în цen:) foлosѕл. «Τοὺς Θηβαίους ἡγεῖτο ἀντὶ τῶν αὐτοῖς γιγνομένων τὰ λοιπὰ ἐάσειν». Dm: «Γέγονας ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος». Apstf:« Ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα γέγονε». Dm: «Ἰσοπαλὴς ἡ μάχη γίγνεται». Тѕч: «Σατύρῳ ἑαυτοῦ ποτε γενομένῳ». ші «Ἐμαυτοῦ γίγνομαι». Dm: «Ἐκπλήττονται καὶ οὐκεθ' αὑτῶν γίνονται». Плt: ші nѕ 'шї maї вin în sine. (desпpe aчeste tpeї eкsemпле вezї maї жos). 2) «Τῆς βουλῆς («Τῶν γεραιτέρων) γεγονώς». D: Kas: «Τοῦ Πομπηΐου γεγονότες». D: Kas: (ші fir:) «Τοῦ πλείονος («Τῆς ἐπιθυμίας) γεγονότες». Лкs: «Οἱ τῶν κοινῶν ἐπὶ τῷ γεγενημένοι». Лкs: (ші în пepifp:) «Γίγνομαι ἐν πείρᾳ (δὶ ἔχθρας, ὀργῆς, λόγων, ші чл:)» în локѫ de πειρῶμαι, ἐχθραίνω, ὀργίζομαι, λέγω, ші чл: «Ἐγεγόνει τῇ βουλῇ δὶ ὀργῆς». Пл: 2) (кѕ пpeпos: saѫ ел:)==Παραγίγνομαι, mъ dѕкѫ. saѫ вiѫ, soseskѫ; (ѕne-opї) == Παρέρχομαι, tpeкѫ. «Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ ποταμοῦ». Ap: «Γενόμενος πρὸς τῷ ἰσθμῷ». Тѕч: «Ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ἐπῆγον». Sкp: «Ὤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο». Іл: D. aѫ înaintat în кaлe. (ші fir:) «Ἔννοια ποθ' ἡμῖν ἐγένετο». пe a вenit în rîndѫ. «Γενόμενος ἐν ἑαυτῷ (saѫ ἑαυτοῦ, adiкъ κύριος, stъпînѫ de sine, saѫ πρὸς ἑαυτὸν)». вiindѕ 'шї în sine. (ші întp' aлtъ însemn:) «Γίγνομαι κατ' ἐμαυτὸν». pъmîiѫ sinгѕpѫ. «Ἐπεὶ δὲ ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἱ συμπρέσβεις ἐγενόμεθα». Esx: saѫ mъ rîndeskѫ în sinemѫ. «Ὁ δὲ Πομπήϊος ἀκούσας, καὶ πρὸς αὑτῷ γενόμενος βραχὺν χρόνον». Пл: (aчeasta se пoate în цeлeцe ші în sensѕл пpeчedentѫ). «Πολὺν ἀριθμὸν χρόνου γεγονότες». Esx: «Διὰ πολλῶν μαθημάτων γενόμενος». Лѕч: tpeкînd. «Γενομένης ἐν τοῖς πράγμασι τῆς Ἀριάδνης». Пл: intpînd în лѕкpѕpї. «Τὸ δαιμόνιον φῄς, ὦ Σώκρατες, ἑκάστοτε σαυτῷ γίγνεσθαι». Пл: «Ἐξ ἀνθρώπων, (ὀφθαλμῶν, ποδῶν) ἐγένετο». s'a fъкѕt neвъzѕtѫ, a пepit. «Ἐπειδὰν ἀπὸ δείπνου γένωνται». Ep: «Γίγνονται πάλιν ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις». Пл: 3) (fir:) aжѕnгѫ, esѫ (ѕne-opi ла sѕmъ); mъ înfiinцezѫ, mъ sъвîpшeskѫ. «Ἐλπίδες οὐ γιγνόμεναι». Лѕч: «Ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο». Тѕч: «Τῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα δραχμαί». Dm: (de ѕnde) «Γιγνόμενον». Aptm: продѕsѕл oпepaцii; (ші diaлeкt: saѫ лoц:) конклѕsie. «Τίς (Τί, οὐκ ἔχω τί) γένωμαι»; Лкs: «Γίγνεσθαι ἐφ' ἑτέροις». Лкs: a se лъsa чinева în diskpeцia, disпosiцia, saѫ nъdeжdea aлtopa. 4) mъ îndeлetniчeskѫ, mъ окѕпѫ, stpъpѕieskѫ în чeвa. «Ἐπὶ τέτταρας ἡμέρας πρὸς ταῖς θήραις γίγνονται». Лкs: «Σφόδρα γενομένη πρὸς τῷ πράγματι». Пл: «Γενόμενοι ἐν ποιήσει (ἐπὶ πράγμασι, περὶ τὸ συμβουλεύειν, ші чл:)». (ші înпpot:) «Γενόμενος ἀπὸ τῶν πράξεων ἐκείνων». Пл: desoкѕпîndѕse de ла aчeлe... 5) mъ aflѕ, sîntѫ de faцъ. «Γίγνεσθαι παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι (ἐπὶ ταύτης τῆς γνώμης, ἐπ' ἀμφότερα ταῖς γνώμαις)». Тѕч: 6) (кѕ adв:) sîntѫ întp' astfeлѫ, saѫ aлtfeлѫ de disпosiцie, stape. «Οἱ παρὰ Πλάτωνι δειπνήσαντες καὶ εἰσαύριον ἡδέως γίγνονται». Пл: (ші în eл: de adв:) «Θυομένῳ δὲ αὐτῷ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ (se înц: καλῶς)». Ksen: 7) (în a tpeia пeps: saѫ în inf: saѫ în пaptч:) se întîmплъ. «Σεισμὸς ἐγένετο». Sкp: «Πολλάκις γέγονεν, ὥστε καὶ τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι». Iskp: «Κύριε, τί γέγονεν, ὅτι, ші чл:» Sкp: «Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο αὐτῷ, ὥστε χρήμασιν εὐεργετεῖν». Ksn: «Πρὸς ἀγαθοῦ (saѫ, «Πρὸς κακοῦ) μοι τὸ πρᾶγμα ἐγένετο». Apst: «Εἰ γὰρ ποτ' ἐμοὶ γένοιτο». Apstf: «Μὴ γένοιτο». «Γενομένης δὲ φήμης». Лкs: «Παντάπασι τὰ γιγνόμενα λέγεις». Плt: 8) se кade; este datopie (dpeпtѫ, лецiѕitѫ, xotъpîtѫ); кade în пaptea кѕiвa; (ші în цen:) se пotpiвeшte. «Πάντες οἱ κληρονόμοι τὸ γιγνόμενον ἐκομίσαντο». Is: «Τὸ γιγνόμενον τῷ θεῷ τοῦ ἀργυρίου ἐξέτισε». Паѕs: «Τὸ γιγνόμενον τίμημα». Лкs: «Τῷ παιδὶ τοῦ ἀνεψιοῦ κατὰ τοὺς νόμους ἐγίγνετο ἡ κληρονομία». Is: «Τοὺς δρομέας τὸ γιγνόμενον πεπληρωκέναι». Apstd: «Ἐν ταῖς γιγνομέναις ἡμέραις». Ksn: «Οὐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν». Dm: «Τό γ' ἐπ' ἐμοὶ γιγνόμενον πειράσομαι διαπράξασθαι». Лв: 9) este de ѕnѫ пpeцѫ, пpeцѕieшte, saѫ кostъ, цine. «Τοὺς ἐξειρ-

*

γασμένους (χώρους) ἔφη πολλοῦ ἀργυρίου γίγνεσθαι». Ksn: 10) se sъвîршеште, se репresintъ (în teatpъ). «Γιγνομένων τῶν ἐν ἄστει τραγῳδιῶν». Esx: 11) = Συγγίνομαι, mъ înпреѕnъ. «Γενομένη ἀνδρὶ ἑτέρῳ». Skp: (вezĭ ші Γεννάω).

Γιγνώσκω, (maĭ векiъ de кît) Γινώσκω [γνόω din νόω, νοέω], вiit: γνώσομαι, ші поet: γνωσοῦμαι (nex: ἔγνων, ως, ω, ωμεν, ші чл: de ѕnde порѕnч: γνῶθι, поft: γνοίην, sѕп: γνῶ, ῶς, ῶ, ші чл: înf: γνῶναι, партч: γνούς; tp: de кѕ:, каре ѕne орĭ se ia în локъ de пres: ἔγνωκα, ші пas: ἔγνωσμαι, nex: ἐγνώσθην), [de ачі] кѕnoskъ, deoseвeskъ. «Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος». Od: A. «Γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησεν». Es: (прin întind:) mъ кѕnoskъ, mъ înпрietenesкъ; (прin ѕpm:) iѕвeskъ. Ἦ μάλα νῶϊ γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον». Od: Ψ. «Οὐδὲ τραπέζῃ γνώτην ἀλλήλων». Od: Φ. «Γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν». Skp: (ші пas:) «Θετταλῶν ἱππεῖς γνωσθῆναι αὐτῷ βουλόμενοι». Ksn: 2) înцелегъ, прiчепъ, (прin ѕpm:) штiъ. «Ὡς γνῶ χωομένοιο». Іл: Δ. «Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη». Іл: E. «Τοὺς λόγους τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω». Тѕч: «Ἔγνωσαν' ἀποπεμπόμενοι». Тѕч: «Ἐπεὶ ἔγνω ἐμοῦ ἄτοπα ποιοῦντος». Ksn: «Εἰ γνώσεται Σωκράτης, ὁ σοφὸς δὴ, ἐμοῦ χαριεντιζομένου». Плt: «Πατέρα δὲ γίγνωσκε ἔχων Ἑρμῆν». Лѕч: «Ὡς οὖν ἐμοῦ γε καὶ ἀγωνιουμένου, καὶ τιμᾶσθαι ἀξιώσοντος, οὕτω γίγνωσκε». Ksn: (ші în пepif:) «Γινώσκω χάριν». D: Kas: în локъ de οἶδα χάριν, рекѕnoskъ faчepe de вine. (вezĭ ші οἶδα). 3) rîndeskъ, amъ ѕnъ felъ de пъpepe desпpe чева. «Ορθῶς («Κακῶς) γιγνώσκω. «Γιγνώσκειν ὀρθῶς περὶ Θεῶν». Пл: «Λεγέτω περὶ αὐτοῦ, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει». Тѕч: «Ἐγὼ μὲν οὕτω γινώσκω». Ksn: 4) апровezъ, хоtъръskъ. «Τὸ μαντεῖον ἔγνω ἡμετέραν εἶναι τὴν Μεσσήνην». Iskp. «Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεύς». Лѕч: «Οἱ δικασταὶ δὲ ἀκούσαντες ταὐτὰ καὶ αὐτοὶ ἔγνωσαν, καὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν». Dm: «Πλησίον ἀλλήλων οἰκεῖν ἔγνωσαν». Faв: Esoп: (ші пas:) «Πῶς ἂν κρίσιν ἀκριβεστέραν εὕροιμεν τῆς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐγνωσμένης;» Iskp: «Τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν δίαιταν». Dm: «Στέργειν ἐστι δίκαιον τοῖς ἐγνωσμένοις». (ші пѕmкi o datъ miж:). «Ὡμολόγηκε νυνὶ ἡμᾶς ὑπάρχειν ἐγνωσμένους ἐμὲ λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος». Dm: 5) (ptp:) aflъ, пъskoчeskъ apгѕminte. «Ἱκανώτατος δὲ ἀνθρώπων ἦν (ὁ Ἀντιφῶν) εἰπεῖν τε καὶ γνῶναι». Fлstp: 6) (maĭ noъ) mъ înпреѕnъ (tpѕпеште). «Ἀδὰμ ἔγνω Εὔαν». Skp: «Οὐδεμίαν ἔγνω τῶν παλακίδων». Пл: «Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω». Skp: 7) (поet: ші foapte pap) = Γνωρίζω, fakъ кѕnoskѕtъ, înкѕnoштinцezъ. «Γνώσομαι τὴν ὀλβίαν Κόρινθον». Hind:

Γίννος (ὁ), калъ, saъ katîpъ nedesъвîршitъ; (прin ѕpm:) mikъ ла tpѕпъ. (вezĭ ші νάνος).

Γίνομαι, каѕtъ Γίγνομαι.

Γινώσκω, каѕtъ Γιγνώσκω.

Γλαγάω -ῶ, (fъръ вiit:) amъ лапte mѕлtъ, sîntъ плinъ de (saъ fpaцedъ înкъ ка) лапte. [ші

Γλαγερὸς, ὰ, ὸν, поet: = Γαλακτώδης, лъптosъ, плinъ de (saъ asemenea кѕ) лапte. [γλάγος].

Γλαγερόχροος -ους (ὁ, ἡ), поet: în локъ de Γαλακτόχροος, de faцa лаптелѕĭ. [γλαγερὸς, χρόος].

Γλαγόεις, εσσα, εν, поet: = Γλαγερός.

Γλαγοπὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поet: înкегъtopъ de лапte. [γλάγος, πήγνυμι].

Γλάγος, εος -ους (τὸ), = Γάλα, лапte.

Γλαγότρόφος (ὁ, ἡ), поet: (пароkѕ:) хръnitopъ кѕ лапte; (пропароkѕ:) хръnitъ кѕ лапte. [γλάγος, τρέφω].

Γλαγοφόρος (ὁ, ἡ), поet: = Γαλακτοφόρος. [γλάγος, φέρω].

Γλαγόων, поet: în локъ de γλαγῶν, партч: a лѕĭ γλαγάω.

Γλάζω, вiit: -άξω, поet: = Κλάζω.

Γλακτοφάγος, γλακτοφόρος, γλακτόχροος, поet: în локъ de γαλακτοφάγος, ші чл:

Γλαμάω -ῶ, вiit: -ήσω, Dop: Eол: în локъ de λημάω. [din

Γλάμα (ά), Dop: în локъ de λήμη, ѕpdoape.

Γλαμυξιάω -ῶ, вiit: -άσω, = Γλαμάω, sîntъ...

Γλάμυξις (ὁ, ἡ), = кѕ...

Γλαμυρὸς, ὰ; ὸν, ші...

Γλαμώδης, εος (ὁ, ἡ), ші...

Γλάμων, ονος (ὁ, ἡ), = Λημῶν, ѕpdѕposъ, плinъ de ѕpdopĭ. [γλάμα].

Γλάνὶς, ιδος, saъ ίδος, saъ ιος, (ὁ, ἡ), ѕnъ пеште de апъ dѕлче. (вezĭ ші βλένος). [de ѕnde

Γλαννὸς, ὴ, ὸν, = Βλενὸς, прostъ, nepodъ.

Γλάνος (ὁ), = Ὕαινα

Γλὰξ, ακός, (ἡ), ѕnъ felъ de плantъ, че îmmѕлцеште лаптеле. (вezĭ ші γλαύξ).

Γλαρὶς, (гpeшit) în локъ de γλαφίς.

Γλαύκειος, α, ον, de кѕкѕвеа. «Ὠὸν —».

Sнid: [γλαύξ].

Γλαυκηπόρος (ὁ, ἡ), noet: sкopnitopъ de алвastpe валярї (maї кв seamъ în stpimtoape de mape). «Κλύδων —». Eme: [γλαυκὸς, πόρος].

Γλαυκιάω -ῶ, biit: -άσω, amъ (saъ mъ вїtъ кв) къвтъвъръ грozавъ (ка a левлвї). 2) Γλαυκίζω. [γλαυκός].

Γλαυκίδιον (τὸ), dim: ал лвї Γλαῦκος.

Γλαυκίζω, biit: -ίσω, sîntъ kam (batъ în) алвепецъ, saъ алвastpв. 2) пътimeskъ de алвеацъ. [ші

Γλαύκινος, η, ον, =[γλαυκός].

Γλαύκιον, (τὸ), sнъ felъ de плантъ. 2) o пъзъре de anъ. [вezї ші γλαύξ].

Γλαυκίσκος (ὁ), dim: ал лвї Γλαῦκος,= Γλαυκίδιον.

Γλαυκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [γλαυκὸς, εἶδος] алвепецъ ла faцъ.

Γλαυκόμματος (ὁ, ἡ), чел кв окї алвastpi. [γλαυκὸς, ὄμμα].

Γλαυκὸς [γλαύσσω, saъ γλαύξ], ὴ, όν, чел ка faцa търїї, saъ a черълвї, алвепецъ, saъ алвastpв; (în цen:) = Λευκὸς; (fir:) лвminosъ (ка лвпа); saъ грozавъ, sпъimînтъторъ (ка окїї левлвї).

Γλαῦκος (ὁ), sнъ пеште de mape.

Γλαυκότης (ἡ), faцa алвепецълвї; saъ алвъstpeацъ.

Γλαυκόφθαλμος (ὁ, ἡ), = Γλαυκόμματος. [γλαυκὸς, ὀφθαλμός].

Γλαυκοχαίτης, ου (ὁ), чел кв пъръ, saъ коатъ sвръ. [γλαυκὸς, χαίτη].

Γλαυκόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кв faцъ алвепеацъ, saъ алвъstpвie. [γλαυκὸς, χρόος].

Γλαυκόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ чева алвепецъ; saъ алвъstpezъ 2) прічinвieskъ алвеацъ (în окіъ). (γλαυκός).

Γλαυκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiвл вsfniцeї. [γλαύξ, εἶδος].

Γλαύκωμα (τὸ), алвеацъ (natimъ de окї). (вezї ші ὑπόχυμα). [γλαυκόω].

Γλαυκῶπις, ιδος (ἡ), чea кв окї алвastpi, saъ грozавї (ла къвтъвъръ), saъ ка de вsfniцъ. (enit: ал Minepвeї ші ал лвneї). [ші

Γλαυκωπὸς (ὁ), алвепецъ ла faцъ; saъ чел кв окїї алвastpi. [γλαυκώψ].

Γλαύκωσις, εως (ἡ), новъialъ din алвеацъ. [γλαυκόω].

Γλαυκώψ, ῶπος (ὁ, ἡ), = Γλαυκωπὸς. [γλαῦκος, saъ γλαύξ, ὤψ].

Γλαύξ [γλαύσσω], γλαυκός (ἡ), кякявеа, saъ вsfniцъ. 2) (прin întind: dîn firвpa чea întinъpiтъ) o monetъ de патрв dpaxme (a векiлор Atenenї). 3) sнъ felъ de саръ (че alт-fel se zice ші γλάξ), =Γλαύκιον.

Γλαύσσω (fъръ biit:), noet: [λεύσσω], лвчeskъ; (stpъm:) въzъ.

Γλαφὶς, -ίδος (ἡ), = Γλυφὶς, чiokanвл nietpapiлор (вîrfaskвцitъ de o napte, ші tъiosъ de чeca-л-алтъ). (вezї ші γλύφανον). [ші

Γλάφυ, υος (τὸ), noet: [γλάφω] пеште-ръ, гавъръ, adînkътъръ.

Γλαφυρία (ἡ), =Γλαφυρότης. [din

Γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, adînkatъ, saъ adînkosъ; sъnatъ, чioплitъ; (прinвpm:) netedъ, лвчiosъ, вine-лякратъ; (maї des) omъ fъкътъ fрвmos (прinч: sвцipe ші 'налтъ), грацiosъ, вeseлъ, вioiъ; (кв ак: прepos:) îndemînatikъ (ла лякрв sвцipe). (вezї ші κομψός). [γλάφω]. [de вnde

Γλαφυρότης (ἡ), грацiositate, елеганцъ. [ші

Γλαφυρῶς, adв: în кinъ грацiosъ, îndemînatikъ, ші чл:

Γλάφω [λάσκω], biit: γλάψω, sanъ, adînчezъ. 2) =Γλύφω.

Γλάχων, ωνος (ἁ) Dop: în локъ de βλήχων.

Γλεῖνος (ὁ), = Γλῖνος.

Γλευκαγωγὸς (ὁ, ἡ), (канал, saъ алтъ чева) transdвkътopъ de mвstъ, saъ вinъ dвлче. [γλεῦκος, ἄγω].

Γλεύκινος, η, ον, fъкътъ din mвstъ, saъ dвлче ка mвstвл. [γλεῦκος].

Γλευκοπότης, ου, (ὁ), бъвторъ de mвstъ. [γλεῦκος, πίνω].

Γλεῦκος [γλυκὺς], εος -ους (τὸ), mвstъ, saъ (ші dвne ferвere) вinъ dвлче. [de вnde

Γλεῦξις, εως (ἡ), mвstъ feptъ. 2) (adiekt:) (вinъ) amestekatъ кв mвltъ mвstъ feptъ; (în цen:) dвлче.

Γλέφαρον (τὸ), Dop: în локъ de βλέφαρον.

Γλήμη (ἡ), = Λήμη, вrdoape.

Γλημίον (τὸ), dim: ал лвї γλήμη.

Γλήνη (ἡ), [γλῆνος] лвminiцa окiвлвї; (прin întind:) окiъ; (fir:) fetiцъ; (прin întind:) пъпвшъ (проп: ші fir:); гъвріче de farъ de miepe; (хірврц:) =Γυγλυμός, înввкътъръ de înkeiевtъръ.

Γληνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъ de кавitate de înkeietъръ. [γλήνη, εἶδος].

Γλῆνος [γλαύσω], εος -ους (τὸ), (în цen:) op че лячiosъ, saъ stiклosъ; (de вnde) stea; лвminъ de окiъ; окiъ; пъпвшъ (maї

кȣ seamъ de чеаръ); odopȣ̆. (вezĭ ші ἄγαλμα.

Γληχὼ, όος -ους, ші

Γλήχων, ωνος (ἡ), =Βλήχων. [de ȣnde

Γληχωνίτης, ου (ὁ), (прінч: вінȣ̆) fъкȣtȣ̆ кȣ планta βλήχων.

Γλία (ἡ), въsкȣ, клеіȣ̆, mîsгъ. (вezĭ γλοῖος, ші βλένος). [de ȣnde

Γλιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, =Γλίχομαι. [ші

Γλήνη (ἡ), soaie, пȣtoape, = Ῥύπος, (Тȣрч: mȣрdъріе). [ші

Γλῖνος (ὁ), =Βλένος (пеште). 2) арцарȣ̆ (копачіȣ̆).

Γλισχραίνω, віit: -ανῶ, fакȣ̆ чева клеіosȣ̆, ші чл: [γλίσχρος].

Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος (ὁ, ἡ), (kom:) чел че прін іnпротівірĭ de ворве алȣнекînd скапъ, ші (прін ȣрm:) este вреdnікȣ̆ de a se пръпъdi.. [γλίσχρος, ἀντιλογία, ἐξεπίτριπτος].

Γλίσχρασμα (τὸ), = Γλισχρότης. [γλισχραίνω).

Γλισχρεύομαι, віit: -εύσομα, mъ sкȣmпеsкȣ̆. [ші

Γλισχρία (ἡ), = Γλισχρότης, sкȣmпеte (sгîрчеnіе); (прін ȣрm:) пекȣръціе (mȣрdъріе). [γλίσχρος].

Γλισχρολογέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, черчеtezȣ̆ кȣ amъръnтȣл, ші mъ sкȣmпеsкȣ̆ ші ла чел maĭ mікȣ̆ лȣкрȣ. [ші

Γλισχρολογία (ἡ), =Σμικρολογία, sкȣmпъ sокоtіре de преа mічĭ лȣкрȣрĭ. [γλίσχρος, λέγω].

Γλίσχρος [γλία], α, ον, въsкоsȣ̆, клеіosȣ̆; mîsгosȣ̆; алȣнекоsȣ̆; (fir:) stъpȣіtорȣ̆ (вezĭ ші λιπαρὴς); sкȣmпȣ̆, saȣ̆ sгîрчіtȣ̆; (прін ȣрm:) soіosȣ̆, пекȣръціtȣ̆ (mȣрdарȣ̆); съръкъчіosȣ̆; прostȣ̆. [de ȣnde

Γλισχρότης (ἡ), клеіошіе; (fir:) пекȣръціе; sгîрчепіе, sкȣmпеte; съръчіе; mъръnтъ sокоteалъ, ші чл:

Γλισχρόχολος (ὁ, ἡ), amestекаtȣ̆ кȣ mîsгosȣ̆ веninȣ̆. [γλίσχρος, χολή].

Γλισχρώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ȣnȣ̆ че въsкоsȣ̆; клеіosȣ̆. [ші

Γλίσχρων, ωνος (ὁ, ἡ), foapte съръкъчіosȣ̆. [ші

Γλίσχρως, adв: în кіпȣ̆ клеіosȣ̆, ліпічоsȣ̆; (fir:) кȣ stъpȣіре, nedesліпіt; în кіпȣ̆ съръкъчіosȣ̆; «Γλίσχρως ζῇν». Apst: «Γλίσχρως ἐργαζόμενος». [γλίσχρος].

Γλίχομαι, (прел: ἐγλιχόμην, ші maĭ mȣлtȣ̆ nȣ) [γλία, ἔχομαι, saȣ̆ în afin: кȣ λίπτω] (кȣ цen: saȣ̆ ак: saȣ̆ în inf:) поftеsкȣ̆, dopeskȣ̆; (кȣ цen: кȣ препоs:) mъ sілеsкȣ̆, mъ лȣпtȣ̆.

Γλοιάζω, віit: -άσω, dopmitezȣ̆; (fir:) вatжокореsкȣ̆, desпрецȣіеsкȣ̆ пе чіnева кліпіnd, saȣ̆ miжind din окĭ (ка кȣm ашĭ dopmita). (вezĭ ші Ἰλλώπτω]. [поate din γελοῖος].

Γλοιὰς, άδος (ἡ), fem: ал лȣĭ

Γλοίης, ητος (ὁ), (прінч: калȣ̆) tape în гȣръ, ръȣ̆-пъръвіtȣ̆.

Γλοιοπότης, ου (ὁ), ші γλοιοπότις, ιδος (ἡ), [γλοιὸς, πίνω] sорвіtорȣ̆, sȣгъtорȣ̆ de soaiea tрȣпȣлȣĭ. «Χλαμὺς —». Епігр:

Γλοῖος (ὁ), [γλία] клisъ, mîsгъ (прінч: чеа din ȣnцере кȣ ȣnt-делеmnȣ̆ în ваіе); (în цen:) soaie, ȣnsoape. [de ȣnde

Γλοιὸς, ὰ, ὸν, клisosȣ̆, mîsгosȣ̆, алȣнекоsȣ̆: (în цen:) soіosȣ̆; (mȣрdарȣ̆); (fir:) sгîрчіtȣ̆, sкȣmпȣ̆; ръȣ̆-пъръвіtȣ̆, netревнікȣ̆; пismъtаріцȣ̆. [de ȣnde

Γλοιόω -ῶ, віit: -ώσω, fакȣ̆ чева клеіosȣ̆, mîsгosȣ̆, ші чл: [ші

Γλοιώδης, εος (ὁ, ἡ), ка клisa, saȣ̆ mĭsга; ші = Γλοιός.

Γλοιωδῶς, adв: [γλοιάζω] în кіпȣ̆ de dopmitape, saȣ̆ вatжокоріtоape кліпіре, saȣ̆ miжіре din окĭ.

Γλούτια (τὰ), (se nȣmesк în anat:) doъ mічĭ вîрtoase вȣчĭ înпрежȣрȣл гȣреĭ креерілор; (dap прінч:) dim: ал лȣĭ

Γλουτὸς (ὁ), [γλοιὸς] вȣкъ de шezȣtȣ̆. (вezĭ ші πυγή).

Γλυκάζω, віit: -άσω, sîntȣ̆ dȣлче, saȣ̆ dȣлчеагȣ̆. «Οἶνος γλυκάζων». Dsкр: 2) (stръm:) = кȣ ...

Γλυκαίνω, віit: ανῶ, îndȣлчеsкȣ̆. || (пas:) mъ fакȣ̆ dȣлче, mъ îndȣлчеsкȣ̆. 2) mъnînкȣ̆ dȣлчіtȣрĭ, ка sъ 'mĭ îndȣлчеsкȣ̆ гȣра. [γλυκύς].

Γλυκαῖος, α, ον, = [Γλυκύς].

Γλύκανσις, εως (ἡ), îndȣлчіре. [ші

Γλυκαντικὸς, ὴ, ὸν, îndȣлчіtорȣ̆. [ші

Γλύκασμα (τὸ), dȣлчіtȣръ. «Πίετε γλυκάσματα». Sкр: (ші

Γλυκασμὸς (ὁ), = Γλύκανσις. [γλυκαίνω].

Γλυκέη, Ion: în локȣ̆ de

Γλυκεῖα (ἡ), fem: ал лȣĭ Γλυκύς. || (sȣвst:) = Γλυκύῤῥιζα.

Γλυκει(κι)ότερος, α, ον, поet: în локȣ̆ de γλυκύτερος, компр: ал лȣĭ γλυκύς.

Γλυκερὸς, α, ὸν, =[γλυκύς].

Γλυκεροστάφυλος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ dȣлчĭ stрȣгȣрĭ. (епіt: ал: toamneĭ). [γλυκερὸς, σταφυλή].

Γλυκερόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: че

dȣлче (fраџedъ, моале) піеле. [γλυκερὸς, χρώς].

Γλυκίζω, віit: -ίσω, = Γλυκάζω.

Γλοκί(κοί)νας, ου (ὁ), ȣnȣ felȣ de плъчіntъ кȣ mȣstȣ. [γλυκὺς, οἶνος].

Γλυκισμὸς (ὁ), = Γλυκασμὸς. [γλυκίζω].

Γλύκιστος, η, ον, sȣпрл: [din

Γλυκίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: ал лȣї γλυκύς.

Γλυκόεις, εσσα, εν, поет: în локȣ de γλυκύς, dȣлче, saȣ dȣлчеагȣ. [γλυκύς].

Γλύκος, εος -ους (τό), поет: în локȣ de γλεῦκος.

Γλυκύδακρυς (ὁ, ἡ), поет: въpsъtopȣ, saȣ прічіnȣitopȣ de dȣлчї лъкръmї. «Ἔρως —». Епігр: [γλυκὺς, δάκρυ].

Γλυκυδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [γλυκὺς, δέρκομαι] чел кȣ dȣлче къȣtъtȣръ, saȣ кȣ dȣлче faцъ. «Φῶς ἡλίου γλυκυδερκές». Sівл:

Γλυκύδωρος (ὁ, ἡ), поет: dъtъtopȣ de dȣлчї dapȣpї. [γλυκὺς, δῶρον].

Γλυκυηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: dȣлче sȣnъtopȣ, saȣ чел кȣ dȣлче глasȣ. [γλυκὺς, ἦχος].

Γλυκυθυμέω-ῶ, віit: -ήσω, îndȣлчеskȣ, (înвеselеskȣ) sȣfletȣл. «Βρώματα γλυκυθυμοῦντα». Іерок: Пітг: || (neȣt:) sîntȣ în dȣлче, веselъ disпosiцie. [ші

Γλυκυθυμία (ἡ), dȣлче dinosiцie, плъчере a sȣfletȣлȣї; блîndeцe; (în ръȣ) desmiepdape, desfpînape [din

Γλυκύθυμος (ὁ, ἡ), прічіnȣitopȣ, saȣ simцitopȣ de dȣлчеацъ în sȣfletȣ; блîndȣ. [γλυκύς, θυμός].

Γλυκυκαρπεώ-ῶ, віit:-ήσω, sъntȣ

Γλυκύκαρπος (ὁ, ἡ), продȣкъtopȣ de dȣлче podȣ. «Ἄμπελος ἡ —». Ткр: [γλυκύς, καρπός].

Γλυκύκρεως, ω (ὁ, ἡ), чел кȣ dȣлче карне. [γλυκύς, κρέας].

Γλυκύμαλον (τὸ), Dop: în локȣ de γλυκύμηλον.

Γλυκυμαρὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de кокіліе (skoїкъ de mape). [γλυκὺς, μαρίς].

Γλυκυμείλιχος (ὁ, ἡ), поет: блîndȣ, dȣлче ка miepea. [γλυκὺς, μείλιχος].

Γλυκύμηλον (τὸ), шърȣ dȣлче. [γλυκὺς, μῆλον].

Γλυκυμυθέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: ворвеskȣ dȣлче. [din

Γλυκύμυθος (ὁ, ἡ), dȣлче-ворвіtopȣ. [γλυκὺς, μῦθος].

Γλυκύνοος -ους (ὁ, ἡ), = Τλυκύθυμος, блîndȣ. [γλυκὺς, νόος -οῦς].

Γλυκύπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел че аре, saȣ naшte dȣлчї (fрȣmoшї, ші плъкȣцї) копії. [γλυκὺς, παῖς].

Γλυκυπάρθενος (ἡ), поет: dȣлче (вреdnікъ de іȣвіt) fечоаръ. [γλυκὺς, παρθένος].

Γλυκύπικρος (ὁ, ἡ), dȣлче ші amapȣ de odatъ. [γλυκὺς, πικρός].

Γλυκύῤῥιζα (ἡ), ші

Γλυκύῤῥιζον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плantъ, ръdъчіnъ, saȣ лemnȣ dȣлче; (іар прінч:) neȣt: ал лȣї

Γλυκύῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кȣ dȣлче ръdъчіnъ. || (sȣвts: fem:) = Γλυκύῤῥιζα. [γλυκὺς, ῥίζα].

Γλυκὺς, έος (εῖα, ὺ), (компр: γλυκύτερος, ші γλυκίων, ші преа рар γλύσσων, sȣпрл: γλυκύτατος, ші γλύκιστος) dȣлче (проп: ші fiг:). (вezї ші ἡδύς). || (sȣвst:) Γλυκὺ, έος (τὸ), вinȣ dȣлче, saȣ mȣstȣ feptȣ (вezї ші ἕψημα). 2) (прin antifр:) веninȣл.

Γλυκυσίδη (ἡ), ȣnȣ felȣ de плantъ алвъ, кȣ floapea рошіе saȣ пestpiцъ (Fрц: Pivoine), алт: Πεντόροβον, ші (прінч: ръdъчіna еї) Παιονία, ші în лімва греакъ ворвіtoape, Χέρι τῆς Παναγίας, mîna Пречіsteї.

Γλάκυσμα (τὸ), (maї noȣ) = γλύκασμα, ші sȣвstanцa dȣлчелȣї, (adікъ) dȣлчеацa; zaxapікалъ.

Γλυκύστρυφνος (ὁ, ἡ), dȣлче ші stifosȣ de o datъ. [γλυκὺς, στρυφνός].

Γλυκύτης (ἡ), dȣлчеацъ, saȣ калітate de dȣлче. [γλυκύς].

Γλυκυτράχηλος (ὁ, ἡ), чел кȣ dȣлче (mлъdiosȣ) грȣmazȣ. [γλυκὺς, τράχηλος].

Γλυκυφαγία (ἡ), mînкape de (хръnіpe кȣ) dȣлчіtȣрї. [γλυκὺς, φάγω].

Γλυκύφθογγος (ὁ, ἡ), = Γλυκύφωνος. [γλυκὺς, φθόγγος].

Γλυκυφωνία (ἡ), dȣлчеацъ de глasȣ. [din

Γλυκύφωνος (ὁ ἡ), чел кȣ dȣлче глasȣ, saȣ віерsȣ. [γλυκὺς, φωνή].

Γλυκύχυλος [γλυκὺς, χυλός], ші

Γλυκύχυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ dȣлче zeamъ. [γλυκὺς, χυμός].

Γλύκων, ωνος (ὁ), foapte dȣлче (іар ком: în epon:) неплъкȣtȣ, прostȣ. [γλυκύς].

Γλύμμα (τὸ), sъпъtȣръ în піatpъ (лemnȣ, ші чл:). 2) = Γλυφὴ. [γλύφω].

Γλύξις, εως (ἡ), = Γλεῦξις.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ші

Γλύπτης, ου (ὁ), sъпъtopȣ (skȣлптopȣ) de піetpe, ші чл: || «Γλυπτὴρ σιδηροῦς». Епігр: = Γλύφανον. [ші

Γλυπτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de (saŭ îndemînatikŭ ла) sъпъtopie de пietpe, лemne, ші чл. ‖ «Ἡ γλυπτικὴ (se înц: τέχνη)». skълптъpa. [ші

Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, skълптatŭ, sъпatŭ, чіоплitŭ. [γλύφω].

Γλύσσων, ονος (ὁ, ἡ), At: în локŭ de γλυκίων, компр: ал лъї γλυκύς.

Γλύφανον (τὸ), înstpъmîntъл sъпъtopiлор de пietpe, ші чл: skoвitoape, daлtъ, ші чл: (вezї ші γλαφίς). ‖ «Καλάμου —». Епгр: вpічeaгŭ de kondeie. [ші

Γλύφανος (ὁ, ἡ), поet: = Γλυπτός. [ші

Γλυφεῖον (τὸ), = Γλύφανον. [ші

Γλυφεὺς, έως (ὁ), = Γλύπτης. [ші

Γλυφὴ (ἡ), sъпъtъpъ (чіоплitъpъ) de пiatpъ, saŭ de лemnŭ, ші чл: 2)= Γλύμμα. [ші

Γλυφὶς, ίδος (ἡ), kpestъtъpъ de sъцeatъ, în кape întpъ koapda apкълъї. 2) (пpin întind:) sъцeatъ. 3) =Γλύφανον. 4) (apxitekt:) = Τρίγλυφον, saŭ Κιονόκρανον. [din

Γλύφω [γλάφω], вiit; γλύψω, skълптezŭ, ad: skoвeskŭ, чіоплeskŭ пiatpъ, лemnŭ, ші чл:

Γλὼξ, ωχὸς (ἡ), поet: (neîntpв: ла sinг:) = Ἀθὴρ, вîpfъл spikълъї de гpîŭ. [din

Γλῶσσα, ης, (ἡ), лimвъ. «Ἀπὸ γλώσσης». =Ἀπὸ στόματος, пpin гpaiŭ. 2) (пpin intind:) = Διάλεκτος. «Ἦν τινα γλῶσσαν ἵεσαν οἱ Πελασγοί». Ep: 3) вopвъ, къвîntŭ. «Γλώσσης χάριν». Esx: ка sъ se fakъ вopвъ. «Ἐξέπεμψε κατασκοπῆσαι, καὶ γλῶσσαν αὐτῷ κομίσαι». An: Kom: «Ταμείου γλῶσσα». Biz: adвokatъл finanцeї пъвліче, ші «Βασιλέως, saŭ Βασιλική —». Biz: ministpъл saŭ sekpetapъл de taïnъ ал îmпъpatълъї. 4) (гpam:) zічepe apxaikъ (foapte вekie), saŭ поetikъ, papъ, saŭ stpeinъ, (пpin ъpm:) neoвічnъitъ. «Λέξον Ὁμήρου γλῶσσαν». Apstf: 5) = Γλωττίς, лimвъліцъ. «Αὐλοῦ —». Пл: «Σάλπιγγος —». Плd: 6) къпъtîiъл къpeлiї, saŭ пaptea din sъs a înкълцъmintелор. «Τῶν παλαιῶν ὑποδημάτων μόνη ἡ γλῶσσα περιλείπεται». Клm:

Γλωσσαλγέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimeskŭ de dъpepe de лimвъ; (fir:) nъ почiŭ цinea taïnъ, saŭ tъчea; въpfeskŭ (înкît mъ doape лimвa); saŭ în локŭ de γλωσσαργέω =Ἀργολογέω. [ші

Γλωσσαλγία, (ἡ), = Ἀργολογία, въpfipe, nemъsъpatъ лimвъцie. [γλῶσσα, ἄλγος].

Γλωσσαργία (ἡ), = Γλωσσαλγία. [din

Γλώσσαργος (ὁ, ἡ), лimвъtŭ, въpfitopŭ. [γλῶσσα, ἀργός].

Γλωσσάριον (τὸ), dim: ал лъї γλῶσσα. 2) ъnŭ felŭ de вокавъларŭ.

Γλώσσασπις, ιδος (ὁ, ἡ), поet: апъpatŭ пpin лimвa sa. [γλῶσσα, ἀσπίς].

Γλώσσημα (τὸ), = [Γλῶσσα] (dъпe a 4 însemn:) 2) eksплiкaцie de zічepe вekie ші neoвiч: 3) поet: = Γλωχίν, вîpfŭ. [de ъnde

Γλωσσηματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъtopŭ, saŭ eksплiкatiвŭ de zічepe apxaikъ. «Λέξις —». Гpam: къ totъл вekie ші neoвічnъitъ.

Γλωσσὶς, ίδος (ἡ), каъtъ γλωττίς. [γλῶσσα].

Γλωσσογάστωρ, ορος (ο, ἡ), (kom:) чел че 'шї ъmпле пîntечеле (se хpъneшte) пpin лimвa sa, sпpe eks: adвokatŭ, faвъlistŭ, ші чл: [γλῶσσα, γαστήρ].

Γλωσσογράφος(ὁ, ἡ), skpiitopŭ, saŭ eksплiкъtopŭ de zічepї вekї, ші neoвічnъite, saŭ stpeine. [γλῶσσα, γράφω.]

Γλωσσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în fopmъ de лimвъ· [γλῶσσα, εἶδος.]

Γλγωσσοκάτοχος (ὁ, ἡ), цiitopŭ, опpitopŭ, sъпъitopŭ de лimвъ. ‖ (sъвst: neъt:) «Γλωσσοκάτοχον (τὸ), instpъmintŭ xipъpц:. апъsъtopŭ de лimвъ în жos. [γλῶσσα, κατέχω].

Γγλωσσοκηλοκόμπης, ου (ὁ), (kom:) [γλῶσσα, κηλέω, κόμπος] atpъгъtopŭ, saŭ atpasŭ пpin fълitoape лimвъ (вopвe).

Γλωσσοκομεῖον, ші γλωσσοκόμιον, ші

eλωσσόκομον (τό), [γλῶσσα, κομέω] tokŭ de пъs лimвъліцe de flъepe; (în цen:) кътie; (пpin ъntind;) пъnгъ; (ла Eцiпt:) къшчїъгŭ de moptŭ. (xipъpц:) o лъdiцъ stpimtъ ші лъnгъ, ка sъ цie nemiшkate mîïni, saŭ пiчoape fpînte.

Γλωσσοκρατέω- ῶ, вiit -ήσω, îmї цiŭ (опpeskŭ) лimвa, вopвeskŭ къ лъape aminte. [γλῶσσα, κρατέω].

Γλωσσομανία (ἡ), neвъnie în лimвъ, (adikъ) de a вopвi mълte, a въpfi. [γλῶσσα, μανία].

Γλωσσοπέδη (ἡ), каъtъ γλωττοπέδη.

Γλωσσοστροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, amŭ лimвъ вîpteжoasъ, adikъ лesпiчoasъ de a вopвi mълte ші iъte (sîntŭ въnŭ de гъpъ). [γλῶσσα, στρέφω].

Γλωσσότμητος (ὁ, ἡ), чел къ лimвa tъiatъ. [γλῶσσα, τέμνω].

Γλωσσοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiŭ лimвъ. [γλῶσσα, τομή].

Γλωσσοχαριτέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskŭ пe плакŭ, лinгъшeskŭ. [γλῶσσα, χάρις].

Γλωσσώδης, εος (ό, ή), = Γλωσσοειδής. 2) limbatĭ, bărbitorĭ. [γλῶσσα].

Γλῶττα, ης (ή), At: în locŭ de γλῶσσα.

Γλωττίδιον (τὸ), dim: al lui γλωττίς.

Γλωττίζω, biit: -ίσω, sărutĭ desfrînat ca limba. καθὶς καταγλωττίζω. [din

Γλωττὶς, ίδος (ή), dim: al lui γλῶττα, limbuliță. 2) limbuliță de fluerĭ, ui ul: 3) otoscorĭ, saŭ naptea rîtlează, ce se acoperă de dînsul. 4) und felŭ de nasăre, împărtuli prepeliților. [γλῶττα].

Γλωττισμὸς (ό), ui

Γλώττισμα (τὸ), sărutare desfrînată ca limba. καθὶς καταγλώττισμα. [γλωττίζω].

Γλωττοδέσμη, [γλῶττα, δέσμη], ui

Γλωττοπέδη (ή), legătură, împiedicătură de limbă. [γλῶττα, πέδη].

Γλωττοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, plăsmuiescŭ limbă, vorbe neobișnuite. [γλῶττα, ποιέω]. 2) = Ἀῤῥητοποιέω. [de unde

Γλωττοποιητικὸς, ἡ, ὸν, (ui adv:) -ικῶς, atingătorĭ de fărătorĭ (ui îndemînatică la construire) de limbuire de fluere. || Γλωττοποιητικὴ (se înț: τέχνη), = ca...

Γλωττοποιία (ή), meșteșugul de a construi limbuire de fluerĭ. 2) = Ἀῤῥητοποιία. [din

Γλωττοποιὸς (ὁ), fărătorĭ de limbuire de fluere. 2) = Ἀῤῥητοποιός. [γλῶττα, ποιός].

Γλῶχες (.i), cuțit γλώξ.

Γλωχὶν, ῖνος (ή), =(mai corectŭ) Γλωχίς. [de unde

Γλωχινόω -ῶ, biit: -ώσω, formezŭ, facŭ vîrfŭ.

Γλωχὶς [γλώξ], ῖνος (ή), cărpătură eșitŭ afară al vîrfului săgeții; (în gen:) cărpătură, margine. «Δεσμοῦ γλωχίς». Il: Ω. «Κρόκου —». Geopon: aguțe floarii șofranului. «Θαλάσσης —». Dion: capŭ de mare.

Γνάθαινα (ή), fem: al lui γνάθων.

Γναθμὸς (ὁ), noct: ui

Γνάθος (ή), [γνάμπτω] = Siagon, falcĭ, «Ὀδόντας γναθμῶν ἐξελάσαιμι». Od: Σ. 2) bucĭ de obrazŭ. «Φυσᾷν τὰς γνάθους». Lex: 3) (prin întind:) dinte. «Ἔπαγε τὴν γνάθον». Apstf: 4) gură, căscătură. «Πόντου —». Esxl: înrîgitoare de corăbii.5) (fir:) naptea cea tăioasă de sabie, de toporŭ, ui ul: 6) uitare prăpăditoare. «Πυρὸς («Φαρμάκου) —». Esxl: ui Eur: (bezi ui γένυς). [de unde

Γναθόω -ῶ, biit: -ώσω,= Ῥαπίζω, plăsmuiescŭ, saŭ dau p' în fălcĭ. [ui

Γνάθων, ωνος (ὁ), cel cu mari fălcĭ, saŭ bucĭ, fălcoșŭ, bucălatŭ. 2) (fir:) mîncăcĭosŭ; (mai nou) parasitŭ.

Γναμπτὸς, ὴ, όν,= Καμπτός, cocîrjatŭ, încovoiatŭ, saŭ resnicĭosŭ de a se încovoia (prop: ui fir:), mlădiosŭ. [din

Γνάμπτω [bezi γόνυ], biit: γνάμψω, = Κάμπτω, încovoiŭ, plecŭ, mlădiiŭ; (fir:) îndoiplecŭ, îndrîncezeskŭ, uicĭ ul:. [de unde

Γνάμψις, εως (ή), =Κάμψις, încovoiere, mlădiere, ui ul:.

Γναπτὴρ (ὁ), noct: în locŭ de γναφεύς. [din

Γνάπτω, biit: γνάψω,=Κνάπτω, nicutenŭ, daŭ la nioț; (în gen:) pregătească țesătură de lînă. (se confundă cu γνάμπτω]. [de unde

Γνάπτωρ, ορος (ὁ), noct: în locŭ de γναφεύς. [ui

Γναφάλιον (τὸ), lapa nisiței, ad: und felŭ de plantă bumbăcoasă, a le căpia frunze, saŭ nafară slăbiaŭ de...

Γνάφαλον(λλον), ου (τὸ), [γνάφος] laițe, cărțuitură din țesătură de lînă, kind se tund, care se întrebuințează la umplătură de aștern[ătură]. [de unde

Γναφαλώδης, εος (ό, ή), nufosŭ, bumbăcosŭ, ca umplătura de așternătŭ.

Γναφεῖον (τὸ), lucrătoria dărstarului, saŭ grătitorului de țesătură de lînă, dîrstă, nioț. [ui

Γναφεὺς, έως (ὁ), 'năluitorŭ, dîrstarŭ, saŭ grătitorŭ de țesătură de lînă. [γνάφος].

Γναφευτικὸς, ὴ, ὸν, alingătorŭ de (saŭ folositorŭ la) 'năluită, ui grătită țesăturelor de lînă. (de unde) «Γναφευτικὴ», meșteșugul dîrstarului. [din

Γναφεύω, biit: -εύσω,=Γνάπτω, 'năluiescŭ, lucrezŭ la nioț, saŭ dîrstă țesăturele de lînă, sîntŭ [γναφεύς].

Γναφικὸς, ὴ, ὸν, = Γναφευτικὸς. [din

Γνάφος [γνάπτω], εος -ους (τὸ), nicutene, saŭ instrumîntŭ al dîrstarului, ca care scoate, ui netezește părul țesăturelor de lînă, deslănătoare; ui und felŭ de scaiete, ca care se slăbesc la aveasta.

Γνάψις, εως (ή), nicutănare, ui 'năluire de țesătură de lînă. [γνάπτω].

Γνήσιος [γέννω], α, ον, (prin:) născutŭ din legiuită căsnicie, copilă adevăratŭ, iar nu bastardŭ; (în gen:) fireascŭ, neprefăcutŭ, adevăratŭ. «Λόγος —». Liv: cuvîntŭ adevăratŭ al celui ce se zice, că este, iar nu mincinos întitulatŭ.

«Γυνὴ— ». Ksn: леџiѕitъ (sпре deoseвiре de џiitoape). [de ѕnde

Γνησιότης (ἡ), калitatea леџiѕitѕлѕĭ копiлѕ̆, saѕ̆ adeвъратѕлѕĭ шi neminчinosѕлѕĭ лѕкрѕ. [шi

Γνησίως, adв: în кiпѕ̆ леџiѕitѕ̆; ĭn adeвърѕ̆, fъръ пребачере.

Γνίφων, ωνος (ὁ), (kom:) = Κνιπὸς, кѕ ковîршiре sгîрчitѕ̆, saѕ̆ sкѕmпѕ̆.

Γνοίην, nex: 2: de пoft: ал лѕĭ γιγνώσκω.

Γνοφερὸς, ὰ, ὸν, =Γνοφώδης, întѕnekosѕ̆, чеџosѕ̆. [din

Γνόφος (ὁ), [νέφος, κνέφας] порѕ̆ întѕnekosѕ̆ шi вîntosѕ̆; чеаџъ; întѕnepiкѕ̆; вiжълiе. [de ѕnde

Γνοφόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоперѕ̆ кѕ чеаџъ, întѕnekѕ̆. [шi

Γνοφώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γνοφερὸς.

Γνύθος [γνάθος], εος -ους (τὸ), поet: adînкътѕръ, пештеръ.

Γνύξ [вezĭ γόνυ], adв: în џenѕкĭ.

Γνύπετος (ὁ, ἡ), поet: [γνύξ, πίπτω], къzѕtѕ̆ în џenѕкĭ, înџenѕкiatѕ̆; (fir:) slaвѕ̆, nenѕtinчosѕ̆.

Γνῶ, întîia пeps: sinг: a nex: 2: de sѕп: saѕ̆ 2) поet: în локѕ̆ de ἔγνω. 3: sinг: пeps: a nex: 2: de хotър: шi

Γνῷ, a 3: sinг: пeps: a nex: 2: de sѕп: шi

Γνῶθι, nex: 2: de порѕнч: ал лѕĭ γιγνώσκω.

Γνῶμα (τὸ), = Γνώμη (5). 2) =Γνώρισμα. 3) = Γνώμων (dinte, шi dpeпtapѕ̆).

Γνωμάτευμα (τὸ), пърере datъ afaръ, maksimъ, sentinџъ, zisъ. (din

Γνωματεύω, вiit: -εύσω, каѕtѕ̆ чеasѕл ла чеasopniкѕл soлapѕ̆. 2) deoseвeskѕ̆, dежѕdiкѕ̆. 3) = Γνωμοδοτῶ. 4) =Γνωμολογῶ.

Γνώμεναι, поet: în локѕ̆ de γνῶναι.

Γνώμη (ἡ), [γιγνώσκω] кiпzѕiaлъ; гĭndѕ̆, sкопѕ̆; dape кѕ sокoteaла, жѕdiкatъ; пърере; хotъpiре. «Γνώμην ποιοῦμαι (τίθημι, ἔχω, ἀποφαίνομαι, шi чл:)». Лкs: «Βουλῆς γνώμη». Dm: « Γνώμην ἐμήν ». Apistf: «Γνώμας νικήσεις ἐν τῷ δήμῳ». Apstf: (вezĭ шi 4). 2) воinџъ; înвoiре; înкѕвiinџape. «Ἄνευ (saѕ̆ Ἄπο γνώμης)». Лкs: fъръ воinџъ. (de кape înпpot): «Ἀπὸ γνώμης». Лкs: кѕ воinџъ, de вѕnъ вое, saѕ̆ dinadins. «Ὅσοι δὲ τοῦτο γνώμῃ ἔπραξαν». Лis: 3) minte, înџелепчîѕne. «Πρὸς ἑτέρῳ τὴν γνώμην ἔχουσιν». Esx: «Ταῦτά μου πάντα εἰς τὴν γνώμην εἰσῄει». Лis: «Σώματα καὶ γνώμας σφάλλει». Ksn: «Γνώμης ἁμαρτάνει». Тѕч: «Γνώμῃ χρησαμένων ἀνθρώπων». Тѕч: «Τοῦτο ἀνθρώπου γνώμῃ αἱρετέον». Лкs: 4) аплекаре, disпosiџie, воinџъ, simџimîntѕ̆. «Πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον». Тѕч: «Τίνα γνώμην οἴεσθέ με ἔχειν»; Iskp: «Τοιαύτην γνώμην ἔσχηκα περὶ ὑμῶν». Iskp: «Τίνα γνώμην ἔχεις»; Apst: че гîndeшtĭ? (вezĭ шi 1:) 5) = Γνῶσις, кѕnoшtinџъ, dparoste. «Ἦν δὲ αὐτῷ ἐν γνώμῃ γεγονώς». Ep: îĭ epa кѕnoskѕtѕ̆, шi faвopitѕ̆. 6) (pap) =Γνώρισμα, semnѕ̆. «Οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες, οὔτ' ἀγαθῶν». Tгn: (de ѕnde 7) =Γνώμων (dinte, шi чл:) 8) sfъtѕiре, поваџъ. «Ποῦ καταφύγωμεν οἱ γνώμης δεόμενοι». Пл: 9) sentinџъ, maksimъ, zisъ. «Τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας». Iskp: [de ѕnde

Γνωμηδὸν, adв: în feлѕ̆ de вotape, saѕ̆ dape de пърере ка întp'ѕnѕ̆ sfatѕ̆. [шi

Γνωμήδιον (τὸ), (kom:) diш: ал лѕĭ γνώμη. [шi

Γνωμικὸς, ὴ, ὸν, копpinzъtopѕ̆ de sentinџъ, saѕ̆ maksimъ. [de ѕnde

Γνωμικῶς, adв: în feлѕ̆ de sentinџъ, saѕ̆ пърере.

Γνωμοδιώκτης, ου (ὁ), (kom:) вînъtopѕ̆, къѕtъtopѕ̆ de sentinџe. [γνώμη, διώκω].

Γνωμοδοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ daѕ̆, îmĭ пропѕiѕ̆ пъререа. [γνώμη, δίδωμι]. [de ѕnde

Γνωμοδότημα (τὸ), data пърере. [шi

Γνωμοδότησις, εως (ἡ), dape de пърере.

Γνομολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, zikѕ̆, ворвeskѕ̆ în sentinџe. [шi

Γνωμολογία (ἡ), sпѕnepe de sentinџe. 2) поваџъ моралъ, maksimъ. 3) колекџie de maksime. [шi

Γνωμολογικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitѕ̆, saѕ̆ disпѕsѕ̆, îndemînatiкѕ̆ ла sпѕnepe, кѕлеџере de maksime. [шi

Γνωμολογικῶς, adв: în feлѕ̆ de sпѕnepe, saѕ̆ кѕлеџере de sentinџe. [din

Γνωμολόγος (ὁ, ἡ), sпѕitopѕ̆, saѕ̆ кѕлегъtopѕ̆ de sentinџe. [γνώμη, λόγος].

Γνωμονικὸς, ὴ, ὸν, (кѕ џen:) îndemînatiкѕ̆ de a кѕnoamte чева, шi a жѕdiка desпре ачеea. 2) atinгъtopѕ̆ de (astponom: шi apxiteкton: instpѕm:) гoniametpѕ. (вezĭ γνώμων. 4). (de ѕnde || sѕвst: бърв:) îndemînatiкѕ̆ ла astponomie, шi apxiteкtѕръ; (шi fem:) Γνωμονικὴ (se înџел: τέχνη), meшteшѕгѕл de a konstpѕi instpѕmîntѕл de maĭ sѕs (2), шi алteлe nѕmite [γνώμων].

Γνωμοσύνη (ἡ), поet: кѕnoшtinџъ; înџелепчiѕne, saѕ̆ iskѕsinџъ. [γνώμων].

Γνωμοτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, (kom:) = Γνωμολογέω. [ші

Γνωμοτυπικος, ὴ, ὸν, (kom:) =Γνωμολογικὸς. [din

Γνωμοτύπος (ὁ, ἡ), (kom:) = Γνωμολόγος. [γνώμη, τύπος].

Γνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (кѫ ɥen:) кѫnoskъtopŭ, înчеркatŭ de чева, = Γνωμονικὸς; пътрѫnzъtopŭ, dежѫdikъtopŭ, ші хotъpîtopŭ de лѫкрѫрї. «Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς τῶν παραχρῆμα δὶ ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων. Тѫч: «Εἰ μὴ γλῶσσα τούτων γνώμων ἐνειργάσθη». Ksn: (sѫвst:) ѫnŭ felŭ de enistatŭ în Atena. 2) (se înɥ: ὀδοὺς, dinte) въditopŭ de вîpsta вітелор. (вezї ші ἄβολος). 3) арътъtopѫл, (minѫtapѫл) чеasopnikѫлѫї soлapŭ; (pin întind:) ші кіар чеasopnikѫл; ші (pap) în локŭ de κλεψύδρα. 4) înstp: matem: ші astpon: пътгарŭ de черкŭ, гоniametpŭ; saŭ =Κανών, dpentapŭ, (Ital:) piглъ. 5) o fiгѫръ ɥeometpikъ. 6) вîpfѫл sfpedeлѫлѫї. 7) tapifъ de вamъ. [γιγνώσκω].

Γνῶναι, nex: 2: de inf: ал лѫї γιγνώσκω.

Γνωρίζω, biit: -ίσω, (stpъm: кѫ ак: ші dat:) fakŭ чева кѫnoskѫtŭ кѫїва, saŭ fakŭ пе чінева, a кѫnoaшte, saŭ a рекѫnoaшte чева, рекomandŭ. «Γνώρισόν μοι ὁδόν». Skp: 2) (кѫ ак) кѫnoskŭ, saŭ рекѫnoskŭ, aflѫ, пріченŭ чева; ші (pap) шtiŭ. «Καὶ τί αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω». Skp; [γνόω]. [de ѫnde

Γνώριμος, ος ші (pap) η, ον, кѫnoskѫtŭ, de кѫnoskѫt, înвedepatŭ, de пріченѫt, deslѫшitŭ. || (sѫвst:) кѫnoskѫtŭ, familiapŭ. 2) însemnatŭ, вestitŭ. 3) школарŭ. [de ѫnde

Γνωριμότης (ἡ), коnoшtinцъ, релаціе. 2) însemnatate de пеpsoanъ. [ші

Γνωρίμως, adв: în кіпŭ кѫnoskѫtŭ, de înцелеs; în кіпŭ de кѫnoшtinцъ, saѫ familiapitate. «Ἔχω τινι γνωρίμως». Dm: sîntŭ кѫnoskѫtŭ кѫ чінева.

Γνώρισις, εως (ἡ), кѫnoaшtepe; рекѫnoaшtepe; înкѫnoшtinцape; кѫnoшtinцъ, saŭ familiapitate. [ші

Γνώρισμα (τὸ), op че dъ a кѫnoaшte чева, semnŭ характеpistikŭ (deoseвitopŭ). [ші

Γτωρισμὸς (ὁ), = Γνώρισις. [ші

Γνωριστὴς, οῦ (ὁ), кѫnoskъtopŭ, saŭ înкѫnoшtinцъtopŭ de чева. [ші

Γνωριστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ kontpiвѫitopŭ de a кѫnoaшte, saŭ a înкѫnoшtinца чева, = Δηλωτικός. [γνωρίζω].

Γνῶς, 2: sinг:, ші

Γνῶσι, 3: îm: пеps: a nex: 2: de sѫп: ал лѫї γιγνώσκω.

Γνωσιμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, (pinч:) кѫnoskŭ, къ sîntŭ maї de жos de кît алтѫл în вътъліе, saŭ mъ лепъdŭ de a mъ вate кѫ maї пѫtepnikŭ; (pin ѫpm:) mъ къїeskŭ, îmї skimвŭ гîndѫл. 2) (кѫ ак: препos:) sîntŭ de înnpotiвъ пъpepe; (pin ѫpm:) mъ disпѫtŭ, stъpѫieskŭ în пъpepea mea. [ші

Γνωσιμαχία (ἡ), disпѫtъ, stъpѫipe în пъpepe. [din

Γνωσιμάχος (ὁ, ἡ), гnosimaxŭ (nѫme de sektaшї), лѫпtъtopŭ înпpotiвa кѫnoшtinцелор saŭ шtiinцелор. [γνῶσις, μάχη].

Γνῶσις, εως (ἡ),=Εἴδησις, шtiinцъ, кѫnoшtinцъ; înвъцъtѫpъ; înцелепчїѫne. «Ἡ γνῶσις φυσιοῖ». Skp: 2) =Γνώρισις, кѫnoшtinцъ, familiapitate. «Κατὰ τὴν γνῶσιν μοι τὴν πρὸς αὐτὸν». Esxл: 3) îmпpeѫnape tpѫпeaskъ (dѫпe «Ἔγνω Ἀδὰμ τὴν Εὔαν»). 4) însemnatate, peпѫtaцie. «Ἐπίτομον ὁδὸν εἰς γνῶσιν». Лѫч: 5) хotъpîpe жѫdikъtopeaskъ. «Δικαστηρίου γνώσεως νόμος κυριώτερος ἔσται». Dm: [ші

Γνωστέος, α, ον, posit: ал лѫї γιγνώσκω. [ші

Γνωστὴρ, ῆρος, ші

Γνώστης, ου (ὁ), = Γνώμων, шtiitopŭ de чева; (pin ѫpm:) înкpedinцъtopŭ, saŭ кezъшѫitopŭ despre чева. 2) (Skp:) проорокŭ, прекѫnoskъtopŭ. [ші

Γνωστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, potpiвitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла кѫnoaшtepe. «Τὸ γνωστικὸν». Пл: пѫtepea de a кѫnoaшte (a deoseвi, ші чл:) 2) чел че ape, saŭ îшї înкіпѫieшte, къ ape кѫnoшtinцe. (de ѫnde) «Γνωστικοί». (ѫnŭ felŭ de epetiчї) гnostiчї. [ші

Γνωστὸς, ὴ, όν. къnoskѫtŭ, saŭ de кѫnoskѫt; însemnatŭ, вestitŭ; кѫnoskѫtŭ, (familiapŭ). «Τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ». Skp: însѫшimiле zeitъцiї, кîte sînt de кѫnoskѫt omѫлѫї. [ші

Γνωτὸς, ὴ, ὸν, poet: în локŭ de γνωστὸς, || (sѫвst:) fpate; pѫdъ; pietenŭ. [γιγνώσκω].

Γνωτοφόνος (ὁ, ἡ), ші

Γνωτοφόντις, ιδος (ἡ), poet: = Ἀδελφοκτόνος, fpatѫчidŭ. [γνωτὸς, φένω].

Γνώωσι, poet: în локŭ de γνῶσι.

Γοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, (nex: ἐγόησα, ші 2: ἔγοον, пas: пaptч: γοηθεὶς) poet: плînгŭ кѫ ціпete, жълеskŭ, mъ вочеskŭ (pinч: пentpѫ moptŭ). [γόος].

Γογγροειδής, έος (ό, ή), noet: asemenea кв хелă de mare. [γόγγρος, εἶδος].

Γογγροκτόνος (ό, ή), noet: omorîtoră de хелї de mare. [γόγγρος, κτείνω].

Γόγγρος (ὁ), [γράω, γραίνω] вид хелă de пеште, хелă de mare. 2) o вмфлътър, saă nodă ал трвпкілвлї коначілвлї (маї кв seamъ ал мъзлінвлї). [de unde

Γογγράνη (ἡ), = Βρογχοκήλη, гвшъ.

Γογγύζω [imit:], viit: -ύσω, цемă, гонгъiesвă, мвртвреskă (прінч: ка порвтвїеї, mi твртврелеле); (fig:) вотвънeskă, мъ пекъжeskă, мъ плînгă.

Γογγύλευμα (τὸ), = Στρογγύλευμα, potвnzitвръ. [din

Γογγυλεύω, viit: -εύσω, potвnzeskă, fakă чева potвndă. [din

Γογγύλη (ἡ), fem: ал лвї γογγύλος, potвndъ. ‖ (subst:) = Γογγυλίς.

Γογγυλίδιον (τὸ), dim: ал лвї Γογγύλιον.

Γογγυλίζω, viit: -ίσω = γογγυλεύω.

Γογγύλιον (τὸ), dim: ал лаї

Γογγυλίς, ίδος (ἡ), врожбъ. 2) (med:) хапă. [din

Γογγύλος, η, ον, = Στρογγύλος, potвndă. [de unde

Γογγυλόω -ῶ, viit: -ώσω = Γογγυλεύω, ші Στρογγυλεύω, potвnzeskă.

Γογγυλωπός, ή, όν, noet: potвndă ла образă. [γογγύλος, ὤψ].

Γόγγυσις, εως (ἡ), ші

Γογγυσμός (ὁ), цетере, мвртвраре, гонгъire; (прін întind:) вотвънire, нетвлцвмire. [ші

Γογγυστής, οῦ (ὁ), вотвънitoră, ші чл: [ші

Γογγυστικός, ή, όν, обічнвітă а вотвъні, а аръта нетвлцвмire ла ор че. [γογγύζω]. [de unde

Γογγυστικῶς, adv: кв вотвънire, saă нетвлцвмire; saă în felă de гонгъire, ка кът ар гонгъі.

Γοεδνός (ὁ, ή), noet: în локă de

Γοερός [γόος], ά, όν, плînцerosă, saă вредникă de плînцere; întristъtoră. [de unde

Γοερῶς, adv: кв плînцere; în кінă de атрацере de милъ.

Γόη (ἡ), = Γόος, (прінч:) eksorcismă, кіемаре маџікъ.

Γοήμεναι, noet: în локă de Γοᾶν, inf: ал лвї γοάω.

Γοήμων, ονος (ὁ, ή), noet: = Γοερός. [γοάω].

Γόης [γόη], ητος (ὁ), fermекъtoră, deskîntъtoră, rivitoră; (în цen:) înşelъtoră, marlatană.

Γοητεία (ἡ), fermекъtorie (маї кв seamъ прin deskîntive); rivitorie; înşelетorie, marlatanie. [ші

Γοήτευμα (τὸ), fauta fermекъtorвлї, saă ор че зл̆вжеше ла fermекъtorie, fermекă, deskîntikă, ші чл:; înşelъчіsne, marlatanismă; (în sine) atragere de dparoste, fermекă. [ші

Γοητευτικός, ή, όν, îndemînatikă ла fermекъtorії, saă rivitorії, a amъџi прin deskîntive, saă a atrage dparoste. [ші

Γοητευτικῶς, adv: кв кінă fermекъtoră, amъџitoră прin rivitorії, saă atrъгъtoră de dparoste. [din

Γοητεύω, viit: -εύσω, fermекă; amъџeskă прin marlatanії, rivitorії, ші deskîntive; (în sine) atragе dparoste. [ші

Γοητικός, ή, όν, atingъtoră de fermекъtoră, maџikă. [γόης]. [de unde

Γοητικῶς, adv: ка fermекъtorії, în кінă amъџitoră.

Γοῆτις, ιδος (ἡ), noet: în локă de γοητευτική, ші fem: ал лвї γόης.

Γόμος (ὁ), [γέμω] înкъркъtоръ, поваръ (маї кв seamъ de корабіе); (маї поă) вмплвтър (маї кв seamъ) de плъчінтъ.

Γομοφόρος (ὁ, ή), нартъторă, кърътoră de повара sa. [γόμος, φέρω].

Гомóω, -ῶ, viit: -ώσω, = Гемíζω, înкаркă (корабіе). [γόμος].

Γομφάριον (τὸ), dim: ал лвї γόμφος.

Γομφιάζω, viit: -άσω (Skr:), пътimeskă de dвpere de мъселе. [γόμφιος]. [de unde

Γομφίασις, εως (ἡ), ші

Γομφιασμός (ὁ), dвpere (stpenezівіsne, mînкърime) de dinцї (прінч: de мъселе, кind крапъ ла ешіреа dinцілор); (în цen:) dвpere de dinцї ші de мъселе.

Γομφιόδουπος (ὁ, ή), noet: каре faче sвnetă, saă клъпцъire în мъселе. «Χαλινὸς —». Said: [γόμφιος, δοῦπος].

Γόμφιος (ὁ), [γόμφος] (se înц: ὀδούς) мъseа мъчінашъ; [fig:] «Κλειδίου—». Apstf:

Γομφόδετος (ὁ, ή), [γόμφος, δέω] ші

Γομφοπαγής, έος (ὁ, ή), noet: [γόμφος, πήγνυμι] легатă tape, înкеіată sine кв кв-іе de лемнă; saă компвсă din мвлте ввкъцї înкеїate astfel.

Γόμφος (ὁ), каїă de лемнă; (прінч:) чепă, каре înкеіe skîndвреле коръвіілор, ші doaцеле въцілор între dînseле; (sne opї) паſнъ; înкеіetъръ; înввкъtъръ.

Γομφότομος (ὁ, ή), noet: гъвріtă кв че-

пĭ, saŭ кѫĭе de лemnŭ. [γόμφος, τέμνω].

Γομφόω -ῶ, вiit: -ώσω, легŭ înпреѫпъ, înкеiŭ кѫ чепĭ, saŭ кѫĭе de лemnŭ (прiнч: desпре konstpѫкцie de коръвiĭ), =Πήγνυμι; (de ѫnde fir·) «Ὀπὸς ἐγόμφασε γάλα». Emп: [γόμφος]. [de ѫnde

Γόμφωμα (τὸ), лѫкрѫ înкеiatŭ прiн кѫiе de лemnŭ. 2) = кѫ

Γόμφωσις, εως (ἡ), înкеiере кѫ кѫiе de лemnŭ; (anat:) înвѫкаре, înкеiере de oase ѫnѫл кѫ алтѫл; (iap пaptiк:) înцепенiре de dinцĭ în ſалкъ.

Γομφωτὴρ (ὁ), înкеietорŭ кѫ кѫiе, dѫлгерŭ; (iap пaptiк:) konstpѫкtорŭ de коръвiĭ. [шi

Γομφωτήριος, α saŭ ος, ον, кѫвенitŭ, saŭ ſoлositорŭ ла înкеiере кѫ кѫĭе de лemnŭ. || (sѫвst:) Γομφωτήριον (τὸ), = Γόμφος, miжлокŭ de înкеiере, (adiкъ) кѫiŭ, шi чл: [шi

Γομφωτικὸς, ὴ, ὸν, = Γομφωτήριος. || «Γομφωτικὴ (se înц: τέχνη)» meшteшѫгѫл dѫлгерѫлѫĭ, saŭ înкеietорѫлѫĭ кѫ кѫiе. [шi

Γομφωτὸς, ὴ, ὸν, вътѫtŭ, înкеiatŭ кѫ кѫiе.

Γονατίζω, вiit: -ίσω, înцепѫкiezŭ, ad: пѫiŭ пе чiпева în цепѫкĭ. 2) ловeskŭ кѫ цепѫкiĭ. || (nestpъm: saŭ miж:) înцепѫкiŭ, saŭ kazŭ în цепѫкĭ; (шi прiп înтind:) porŭ. [γόνυ].

Γονάτιον (τὸ), dim: ал лѫĭ γόνυ.

Γονατόδεσμος (ὁ, ἡ), легътѫръ de чорапŭ ла цепѫкĭ, калцodetъ. [γόνατα, δεσμός].

Γονατόομαι, -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, ſакŭ цепѫкĭ, adiкъ nodѫрĭ (ка tpestia, шi чл:). [шi

Γονατώδης, εος (ὁ, ἡ), цепѫкiosŭ, nodѫposŭ (ка tpestia, шi чл:). [γόνυ].

Γονεὺς [γονὴ], έως (ὁ), =Γεννήτωρ, пъskъторŭ, tatъ. || (îm:) Γονεῖς, пъpiнцĭ. [de ѫnde

Γονεύω, вiit: -εύσω, пръseskŭ (maĭ кѫ seamъ desпре пешtĭ).

Γονὴ (ἡ), [γένω] поet: naшtepe; пръsipe; înчепѫtŭ, isворŭ; neamŭ, opiцinъ. 2) semînцъ. 3) [îm:] = Γέννημα, ſътŭ, копiлŭ, прѫпкŭ; podŭ. 4) пaptiкѫлъ пъskътоаре; mitpъ. (вezi шi γόνος). [de ѫnde

Γόνιμος, η saŭ ος, ον, лesniчosŭ, îndemînatiкŭ de a naшte, пръsitорŭ, podosŭ; (fir:) îndemînatiкŭ a пъskочi, iskѫsitŭ. 2) (med:) zi nesoaцъ, шi (прiп ѫpm:) de кpisisŭ (алецере ла ѫпŭ ſелŭ desпре воале); op че îшĭ аре desъвîpшita крешtepea, шi întpeara пѫtepe de вiaцъ. «Τὰ ἑπτάμηνα (παιδία) γόνιμα». Iпкр: «Εὐρὼς ὑγρότητος γόνιμος». Пл: 3)=Γνήσιος. «Ἐλέγχειν οἶδε νόθον καὶ γόνιμον». Iпкр: (вezĭ шi γόνος). [de ѫnde

Γονιμότης (ἡ), пръsiчiѫne; podniчie, шi чл: [шi

Γονιμώδης, εος (ὁ, ἡ), шi

Γόνιος, α saŭ ος, ον, поet: în локŭ de γόνιμος. [γόνος].

Γονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în ſелѫл semînцeĭ, ка semînца. [γόνος, εἶδος].

Γονόεις, εσσα, εν, поet: =Γόνιμος.

Γονοκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (неапров:) =Τεκνοκτονέω. [γόνος, κτόνος].

Γονοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Τεκνοποιέω. [γόνος, ποιέω]. [de ѫnde

Γονοποιία (ἡ), =Τεκνοποιία.

Γονόῤῥοια (ἡ), (ѫпŭ ſелŭ de воалъ веnepiкъ) кѫрцере de semînцъ пе nesimцite, гonopie. [γόνος, ῥοῦς].

Γονοῤῥυέω -ῶ вiit -ήσω, пътimeskŭ de гonopie. [din

Γρνοῤῥυὴς, έος (ὁ, ἡ), пътimaшŭ de гonopie. [γόνος, ῥέω].

Γόνος [γένω], =Γονὴ, naшtepe; neamŭ; semînцъ (de вietate); ſътŭ, копiлŭ, stpъnепotŭ. || «Γόνῳ πατὴρ (παῖς)». Petp: adeвъpatŭ tatъ, шi чл: [de ѫnde

Γονόω -ῶ, вiiĭ: -ώσω, поet: în локŭ de γεννάω.

Γόνυ, ατος (τὸ), (ак: γόνυ, шi îm: γόνατα) цепѫкiŭ. «Ἅπτομαι τῶν γονάτων τινός». Om: kazŭ кѫ рѫгъчiѫne ла пiчоареле кѫĭва. «Λύω γόνατα τινός». Om: taiŭ вiпеле кѫĭва. «Εἰς γόνυ βάλλω (κλίνω, ῥίπτω) τινα». Ep: sлъвeskŭ, ѫmiлeskŭ пе чiпева. «Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται». Пров: stъ în воеа zeiлор, saŭ (прекѫm ziчem) stъ în mîna лѫĭ Dѫmnezeŭ. 2) (fir) nodŭ de tpestie, вiцъ, шi чл: [кѫ întpeпѫnepe de o: ла прiimit: ziчepe (поate) γνῦ, каре s' a пъstpat în γνὺξ, γνύπετος, ἰγνὺς, шi πρόχνυ. de ачееашĭ afinitate este шi γνάπτω].

Γονυαγκὼν, ῶνος (ὁ), кotѫл (пaptea din sѫs a înкеietѫpeĭ) цепѫкiѫлѫĭ. [γόνυ, ἀγκών].

Γονυαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), пътimaшŭ de dѫpepe ла цепѫкiŭ. [γόνυ, ἄλγος].

Γονυκαμψεπίκυρτος (ὁ, ἡ), [γόνυ, κάμψις, ἐπίκυρτος], шi

Γονυκλασαγρύπνα (ἡ), [γόνυ, κλάσις, ἄγρυπνος] (кom: enit: але dѫpepiĭ de пiчоаре) înковoitoape, sſъpъmътoape de цепѫкĭ, шi гonitoape de somnŭ.

Γονυκλινέω -ῶ biit: -ήσω, (неапров: în комп:) în локъ de γόνυ κλίνω, înцепъкіъ. [din

Γονυκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), къzъtъ în цепъкї, saъ înцепъкіatъ. [γόνυ, κλίνω].

Γονυκλισία (ἡ), înцепъкіере, faчере de metaniї. [γόνυ, κλίσις].

Γονύκροτος (ὁ, ἡ), чел къ цепъкії întoршї spre înъъntpъ, ші (прin ъpm:) чокніцї ъnъл de алтъл, stpîmвъ de пічоаре. (вezї ші βλαισός); (прin întind: ші fisiognom:) afemeiatъ; fpikosъ. «Τὰ θήλεα τῶν ἀῤῥένων γονυκροτώτερα». Apst: (вezї ші εἰλίπους).

Γονυπετέω -ῶ, biit: -ήσω, înцепъкіъ; каzъ, mъ poгъ. [din

Γονυπετὴς, έος (ὁ, ἡ), къzъtъ în цепъкї, înцепъкіatъ. [γόνυ, πέσω].

Γονώδης, εος (ὁ, ἡ),=Γονοειδής. [γόνος].

Γόος (ὁ), [imit:] плînцере къ цiпete, вочете.

Γοόωσα, Ion: поет: în локъ de γοῶσα, партч: fem: ал лъї γοάω.

Γόργειος, α saъ ος, ον. = Γοργόνειος.

Γοργεύω [γοργὸς], biit: -εύσω, (noъ) гръвеskъ.

Γοργιάζω, biit: -άσω, imitъ (skpiind, saъ ворвind) пе opatopъл Гоpгіа. [ші

Γοργίειος, α, saъ ος, ον, чел dъпе stiлъл лъї Гоpгіа. [Γοργίας].

Γοργολόφα (ἡ), fem: ал лъї

Γοργολόφος, ου (ὁ), поет: чел къ капъ de Гоpгонъ пе креasta коїfълъї; (прin ъpm:) гpozaвъ. [γοργὼν, λόφος].

Γοργόνειος, α saъ ος, ον, къвenitъ, saъ asemenea Гоpгонелор. || (sъвst:) Γοργόνειον (τὸ), капъ de Гоpгонъ, o maskъ a векіълъї tpaцікъ teatpъ; (în цen:) spepiitoape.

Γοργονώδης, εος (ὁ, ἡ), чел къ fiгъpъ de Гоpгонъ, selвatікъ ла кіпъ. [Γοργών].

Γοργόνωτος (ὁ, ἡ), (прinч: ἀσπὶς, павъzъ) каре аре пе ъmfлътъpa, saъ spaтеле sъъ кіпъ de Гоpгонъ. [Γοργὼν, νῶτος].

Γοργόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ іъцеskъ, mъ înвіopezъ. [din

Γοργὸς [ὀργὴ], ὴ, ὸν, іъte, лesne-mішкatъ, deштentъ, sвъpdaлnікъ; гpozaвъ, spъїmîntъtopъ. «Ἵππος γοργὸς ἰδεῖν». Ksn: «Τὸ γοργόν», Лкs: іъцеалъ, віоічіъne. [de ъnde

Γοργότης (ἡ), іъцеалъ, віоічіъne, deштentъчіъne; sвъpdълnічіе (ші челе-л-алте каліfъцї а ле лъї γοργός).

Γοργόφθαλμος (ὁ, ἡ)= (грam: екsплікa лъї) Γοργωπός. [γοργὸς, ὀφθαλμός].

Γοργοφόνη (ἡ), fem: ал лъї

Γοργοφόνος (ὁ, ἡ), поет: omopîtopъ de гоpгонъ. [Γοργὼν, φόνος].

Γοργύρα (ἡ), [imit: вezї γάργαρα] апъdъкъ (каналъ пе sъвt пъmîntъ).

Γοργὼ [γοργὸς], όος -οῦς (ἡ), Гоpгонъ, (mitoлоц:) Medъsa (чеа maї гpozaвъ din tpeї). 2] = Γοργόνειον. [de ъnde

Γοργώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γοργονώδης.

Γοργὼν, όνος (ἡ), = Γοργώ.

Γοργώπης, ου (ὁ), ші

Γοργῶπις, ιδος (ἡ), = къ...

Γοργωπὸς (ὁ, ἡ), поет: чел къ faцъ, saъ окї de Гоpгонъ, selвatікъ ла вedepї, гpozaвъ. [Γοργὼ, ὤψ].

Γοργῶς, adв: іъte, penede, saъ къ aцepime, віоічіъne, ші чл: [γοργός].

Γορπιαῖος (ὁ), лъna лъї Septemвpie dъпе Maчedonienї.

Γοῦν [γε, οὖν], коnіъnкц: (прinч:) diminъtівъ, saъ екчeptівъ, mъкар, чел maї пъцinъ, însъ. 2) гînditівъ; ші прічinъitівъ, аша dap; fiind къ. 3) екsплікatівъ, saъ emfantікъ, spre eksemплъ, întp' adeвъpъ, negpeшit. (вezї ші γὲ, ші δή).

Γοῦνα (τὰ), поет: în локъ de γόνατα. [de ъnde

Γουνάζομαι, biit: -άσομαι, поет: poгъ înînцепъкіatъ, saъ апъкînd de цепъкї пе чіnева, каzъ ла пічоареле къїва; (în цen:) poгъ къ stъpъinцъ.

Γουναλγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de γονυαλγής.

Γούνασμα (τὸ), поет: înцепъкіape, pъгъчіъne. [γουνάζομαι].

Γουνόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, поет: = Γουνάζομαι.

Γουνοπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел къ гpoшї, гpaшї цепъкї; (în цen:) гpasъ. [γοῦνα, πάχος].

Γουνὸς (ὁ), поет: [γόνος] цapinъ podoasъ,=Γόνιμος. 2) [γόνυ] локъ 'nалтъ (eшitъ în sъs ка цепъкіъл), deaлъ.

Γουνὸς, поет: în локъ de γόνατος.

Γοῦνος (ὁ), Ion: în локъ de γόνος. 2) Еол: în локъ de γῶνος, ші γωνία.

Γοώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γοερός.

Γράβδην [γράφω], adв: srîpiat, пе d'asъпpa.

Γραβδὶς, ίδος (ἡ), ші

Γράβδιον (τὸ), Еол: în локъ de ῥάβδιον, цandъpъ de zadъ пentpъ topцe. (se aflъ ші γράβιον, Eъstat).

Γράδιον (τὸ), At: în локъ de γραΐδιον.

Γραῖα, ας (ἡ), (прin sink:) în локŭ de γηραιὰ, бътрînъ. (bezĭ ші γραῦς, ші γραῖος). [de ѕnde

Γραΐδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ γραΐς, бътрînікъ, бабъ (în desпрецŭ). [ші

Γραϊκὸς, ἡ, ὸν, бътрînеskŭ, бъбеskŭ.

Γραίνω, biit: γρανῶ, ръzѕiŭ, pozŭ.

Γραιόομαι -οῦμάι, -biit: -ώσομαι, îmбътрînеskŭ. [din

Γραῖος, α, ον, (прin sink: din γηραιὸς) бътрînічosŭ, векĭŭ. «Σταφυλὴ γραῖα». stрѕгѕре stafiditŭ. «Ἐρείκη (ἄκανθα)—». Esхл: Sof: ѕskatŭ, ші чл:

Γραΐς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕĭ γραῖα.

Γράμμα (τὸ), (γράφω] skрisŭ. 2) katastixŭ, însemnape; (în цen:) înskрisŭ; ѕвражŭ, tрактatŭ. 3) skрisoape. 4) skрisoape, епistолъ. 5) zѕгръвіе. 6) літеръ de алfавеtŭ. 7) = Γραμμάριον. 8) (îm:) γράμματα, înвъцътѕреле, че înвацъ коnii ла skoалъ (карte).

Γραμματοδιδασκαλίδης, ου (ὁ), поеt: (kom:) în локŭ de [γραμματοδιδάσκαλος].

Γραμμάριον (τὸ), мъsѕръ (прinч: de mediч:) a doъ-zечĭ-патрѕлеа парte a ѕnцii. [γράμμα].

Γραμματεία (ἡ). лѕкрареа лѕĭ γραμματεὺς (bezĭ zічереа). 2) окѕпацie ла înвъцътѕрĭ літерape, літератѕръ. [ші

Γραμματεῖον(τὸ), (în цen:) ор че înskрisŭ, (iap партік:) deînвoiалъ, de datopie; testamentŭ, saŭ diatъ; kodikъ, în каре se копіazъ skрisѕрĭ de tot felѕл, skрisopi, ші чл: 2) рапортŭ. «Δοὺς γραμματεῖον ἠξίου κομίζεσθαι τὰ χρήματα». Лѕч: 3) білетŭ, saŭ бѕлеtinŭ. «Εἰς κάλπιν ἐμβαλὼν γραμματεῖα ἔχοντα ἑκάστου τοὔνομα». Лѕч: 4) diплomъ. «Γραμματεῖα βασιλικὰ τὴν τῶν πατρικίων τιμὴν δωρούμενα». Sѕid: 5) ор че, пе каре se skрie чева, плакъ, însemnътарŭ, foiцъ, ші чл:. «Χαλκοῦν —». Плt: 6) шкоалъ; saŭ skрiitopie (канцеларіе). 7) пъstрътopie de înskрisѕрĭ, касъ de хîрtiĭ ші de банĭ, (Itл:) skрinŭ, saŭ spitopiŭ. [γραμματεύω].

Γραμματεὺς, έως (ὁ), din прofesie skрiitopŭ, канцелistŭ, sekрetapŭ, notapŭ, ші чл: 2) къртѕрарŭ, înвъцatŭ; (skр:) лецistŭ, saŭ înвъцътopŭ de лецĭ. «Ποῦ σοφὸς; ποῦ γραμματεύς» Skр: (bezi ші γραμματοδιδάσκαλος). [γράμμα]. [de ѕnde

Γραμματεύω, biit: -εύσω, sîntŭ γραμματεύς. (bezĭ zічереа).

Γραμματηφόρος (ὁ), în локŭ de γραμματοφόρος.

Γραμματίας, ου (ὁ), (se înц: λίθος) о піatръ прецioasъ (smapardŭ) кѕ віне прintр' însa ка ніште слове. [γράμμα].

Γραμματίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ γραμμάτιον, skрisopikъ, ръвъшелŭ, katastiшелŭ, însemnърікъ,

Γραμματίζω, biit: -ίσω, înвъцŭ пе чінева карte. (de ѕnde партіч:) «Γεγραμματισμένος (η, ον)». къртѕрарŭ, înвъцatŭ. [γράμμα].

Γραμματικεύομαι, biit: -εύσομαι, stѕdiŭ, saŭ înвъцŭ пе алtѕл грammatikъ; ші sîntŭ

Γραμματικὸς, ἡ, ὸν, stѕdinte; saŭ înвъцътopŭ: saŭ ор че atinгътopŭ de карte (maĭ кѕ seamъ de înвъцътѕрĭ грamatikале). 2) шĭiitopŭ de карte, saŭ de грamatikъ, грamatikŭ; (прin întind:) къртѕрарŭ, літератŭ; kрitikŭ de векіле прozaiче, saŭ noetiче skрisѕрĭ. (bezĭ ші γραμματοδιδάσκαλος). 3) îmnodoвitŭ кѕ літере. «Ποτήριον —». At: || «Γραμματικὴ (se înц: τέχνη» мештешѕгŭ), грamatikъ. [γράμμα]. [de ѕnde

Γραμματικῶς, adв: грamatiчеште, dѕпе регѕле грamatikале.

Γραμμάτιον (τὸ), dim: ал лѕĭ γράμμα, skрisopikъ, ші чл: (bezĭ γραμματίδιον).

Γραμματιστὴς, οῦ (ὁ), = Γραμματοδιδάσκαλος. 2) Γραμματικὸς, ші γραμματεύς. [γραμματίζω]. [de ѕnde

Γραμματιστικὸς, ἡ, ὸν, atîнгътopŭ de γραματιστὴς. «Γραμματιστικὴ (se înцел: τέχνη) мештешѕгѕл лѕĭ γραμματιστής.

Γραμματοδιδασκαλεῖον (τὸ), шкоалъ de înвъцat карte. [din

Γραμματοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцътopŭ de карte. [γράμματα, διδάσκαλος].

Γραμματοεισαγωγεὺς, έως (ὁ), (Skр:) tръгътopŭ кѕ пîръ ла жѕdikътopie пentрѕ пѕбліче nedрeптъцірĭ. 2) întрodѕкътopŭ, saŭ înлesnitopŭ ла înвъцътѕръ de карte. [γράμμα, εἰσαγωγεύς].

Γραμματόκος (ὁ, ἡ), поеt: пъskътopŭ de літере (епіt: ал koudeiѕлѕĭ). [γράμμα, τόκος].

Γραμματοκύφων [γράμμα, κύπτω], ωνος (ὁ), (desпрецѕitoape zічере în локŭ de γραμματεὺς) skрiitopŭ de nimikѕрĭ.

Γραμματολικριφὶς, ίδος (ὁ), stрîmвътopŭ de літере, saŭ чел че skрie stрîmв ші dandateле. [γράμμα, λικριφίς].

Γραμματοφορέω -ῶ biit: -ήσω, sîntŭ...

Γραμματοφόρος (ὁ, ἡ), dѕкътopŭ de skрisopĭ. [γράμμα, φέρω].

Γραμματοφυλακεῖον, ші Γραμματοφυλάκιον, (τὸ), локŭ de пъstрареа înskрisѕрілор, saŭ

dokъmenteлор (maĭ къ seamъ) пъвліче, архівъ. [din

Γραμματοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopŭ de înskpissъpĭ, архіварŭ. [γράμμα, φύλαξ].

Γραμμὴ (ἡ), [γράφω], лінie, pindŭ, варгъ; desemnъtъpъ. 2) = Βαλβὶς, înчепътъл каріереĭ (каътъ ἀφετηρία). || (îm:) o skîndъpъ къ чінчĭ лініĭ, ші жокъл, че se жоакъ пе dînsa (ъnŭ felŭ de damъ, saŭ de цintapŭ). (de ъnde) «Τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον». Пров: întpeвъinцeazъ ші чел maĭ din ъpmъ міжлокŭ. (алтŭ felŭ de жокŭ epa). «Διὰ γραμμῆς παίζειν». Плт: (вezĭ Διελκυνστίνδα). [de ъnde

Γραμμίζω, viit: -ίσω, жокŭ жокъл Γραμμαὶ (вezĭ zічереа пречеdentъ, ші Διαγραμμίζω). [ші

Γραμμικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) ικῶς, къвenitŭ ла (konstatŭ, saŭ îndeлetnічitŭ în) лініĭ, цeometpікŭ, saŭ цeometpъ.

Γραμμισμὸς (ὁ), = (saŭ грешit în локŭ de) Διαγραμμισμός. [γραμμίζω].

Γραμμοδιδασκαλίδης, ου (ὁ), = Γραμμαδιδασκαλίδης.

Γραμμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, înttnsŭ, saŭ înгъstŭ ші лъnгŭ ка лініа. [γραμμὴ, εἶδος].

Γραμμοποίκιλος (ὁ, ἡ), пestpiцatŭ къ лініĭ, saŭ въpцĭ. [γραμμὴ, ποικίλος].

Γραμμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γραμμοειδής.

Γραολογία (ἡ), ворбе, basne бъбештĭ, бъpfipe. [γραῦς, λόγος].

Γραοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), къвenitŭ ъneĭ бътpîne, saŭ бабе. [γραῦς, πρέπει].

Γραοσόβης, ου (ὁ), (kom:) гonitopŭ de бътpîne. 2) amopezatŭ de бътpîne. [γραῦς, σοβέω].

Γραόφιλος (ὁ, ἡ), (гpamat: eksпліkaцie a лъĭ γραοσόβης) іъвitopŭ de бътpîne. [γραῦς, φίλος].

Γράπις, ιδος, (ἡ), піеле skimбatъ de шарпе, ші чл: 2) ъnŭ felŭ de пasъpe, поate = Θραυπίς. [ші

Γραπτὴρ, ῆρος, поet: în локŭ de

Γράπτης, ου (ὁ), skpiitopŭ, saŭ tpъгъtopŭ de лініĭ, saŭ pîndъpĭ. «Μόλυβδος—». Епігр: kondeiŭ de плъmбŭ. [ші

Γραπτὸς, ὴ, ὸν, skpisŭ, saŭ de skpis; însemnatŭ (пestpiцatŭ) къ слове; zъгръвitŭ; sвîpчitŭ, înkpeцitŭ. [ші

Γραπτὺς, ύος (ἡ), (îm: γραπτύες, ші ppin kontp: γραπτῦς) = Ἀμυχή, sгîpiitъpъ, жъпъitъpъ; ръzъitъpъ; semnŭ, варгъ de бътaie. 2) поet: = Γράμμα, înskpisŭ. [γράφω].

Γράσος (ὁ), soaiea лîneĭ oiлор, ъsъkŭ. 2) пътoape de цапĭ, ші de бербечĭ, saŭ a пъdъшелеĭ sъбцioapeĭ. 3) = (saŭ se konf:) къ...

Γράσσος (ὁ), ларma пъвъліреĭ ostaшілор.

Γραστίζω, viit: -ίσω, хръneskŭ каĭ къ малdъpŭ. [din

Γράστις [γράω], εως (ἡ), малdъpŭ, saŭ fînŭ вepde.

Γράσων, ωνος (ὁ, ἡ, пътъposŭ; (ppin ъpm:) skîpбosŭ; (fir:) nepodŭ. (de ачĭ Лat: ші Fpanц: gras, ші pom: гpasŭ).

Γραῦς [γραῖα, saŭ γράω], (цen:) γραὸς (ἡ), (dat: γραῒ, ак: γραῦν; îm: γρᾶες, γραῶν, γραυσί, γραῦς) кътpînъ. 2) smîntînъ, saŭ sпъmъ înkeгatъ de лапte feptŭ, ші чл: 3) (ppin întind:) піеле sвîpчitъ înпpeжъpъл въpікълъĭ бътpînілор. 4) ъnŭ felŭ de astakosŭ, saŭ pakŭ (вezĭ ші μαῖα). || (adiekt:) = Γραῖος. «Γραῦς ἵππος». Sъid: iaпъ бътpînъ.

Γραφείδιον, dim: ал лъĭ

Γραφεῖον (τὸ), op че вîpfosŭ instpъmîntŭ, къ каре skpim, kondeiŭ de плъmбŭ, dap maĭ къ seamъ de піatpъ. [ші

Γραφεὺς, έως (ὁ), skpiitopŭ, kanцeлistŭ. 2) zъгpaвŭ. [din

Γραφὴ (ἡ), skpiepe, 2) zъгръвіpe. 3) кіпъл, къ каре este чева skpisŭ. 4) skpisoape; (în цen:) înskpisŭ; kapte, ъвpaжŭ. (de ъnde maĭ къ deoseв:) «Γραφαί». sfinteле skpiптъpĭ, (adikъ) векіъл ші поъл testamentŭ. 5) ікоапъ, zъгръвеалъ; (maĭ noŭ) къsътъpъ, пestpiцътъpъ. 6) înskpisъ пîpъ în жъdikътopie (ppinч: рекламаціе пentpъ пъвліче, saŭ політіче kpime). (вezĭ ші εἰσαγγελία, ші δίκη). [γράφω].

Γραφίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ γραφὶς, saŭ γφαφίον.

Γραφικὸς, ὴ, ὸν, tpeвъinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ ла skpiepe, deskpiepe, saŭ zъгръвіpe. «Γραφικὸν μέλαν». Лкs: Οὐ πάνυ γραφικός τις ὤν». «Γραφικὴ (se înц: τέχνη)». meштешъгъл zъгръвіі, ші «Λέξις—». Apst: potpiвitъ skpiitopiлор, (adikъ) emfantikъ, ші eksпpesівъ de обіекте în deskpiepea лор. 2) fpъmosŭ, zъгръвitŭ, saŭ de zъгръвit. «Τοῖς γραφικοῖς ἔρωσιν εἰκασμένοι». Пл: «Πρόσοψις γραφική». Diod: (Fpanц: pittoresque). 3) (Бisep:) potpiвttŭ, saŭ îndemînatikŭ (depinsŭ) ла sfinteле skpiптъpi. [γραφὴ]. [de ъnde

Γραφικῶς, adв: în кіпŭ deskpiптівŭ, saŭ eшfantikŭ, ка о zъгръвеалъ.

Γραφιοειδής, έος (ὁ, ἡ), [γραφίον, εἶδος], asemenea къ ъnŭ kondeiŭ.

Γραφίον (τὸ), ші

Γραφὶς, ίδος (ἡ), = Γραφεῖον, kondeiŭ; (прin întind:) zъгръвеалъ, desemnŭ. [γραφή]. [de ъnde

Γραφίσκος (ὁ), instp: xipъpц: къ каре se skot sъцецеле din рънї.

Γράφω [γράω, γλάφω], biit: γράψω (проп: ші поет:) srîpiiŭ. «Γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις αἰχμή». Іл: Р. (прin ъpm: 2) sanŭ (însemnezŭ) къ вîpf-askъцitŭ înstpъmîntŭ, гравеzŭ (аша skpiaŭ чеї векї). «Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται». Ткр: «Σήματα γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ». Іл: Z. 3) tpaгŭ лiniї; (прin ъpm:) desemnezŭ; zъгръвеskŭ; skpiŭ къ черпеалъ. «Εἰκόνα γράφειν». Ер: «Ζῶα γράφειν, saŭ γράφεσθαι». Ер: = Ζωγραφεῖν. «Τὸν Δράκοντα ἔλεγον αἵματι οὐ μέλανι τοὺς νόμους γράψαι». Пл: (ші між:) Ἐμαυτῷ γέγραμμαι ὑπομνήματα». Dm: «Συγγραφὴν ἐγράψαντο ὑπὲρ τούτων. Dm: «Γράφου δὲ φρενῶν εἴσω». Sof: «Κύκλος γεγράφθω». Esxл: «Πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται». Пind: «Μὴ δεῖσθαι γραφομένων ἢ πλαττομένων τιμῶν». Пл: 4) skpiŭ (skpisoape) къїва. «Ἔγραψαν εἰς Λακεδαίμονα». Пл: 5) skpiŭ în прozъ. «Ποιεῖν ἢ γράφειν». Iskp: 6) = Καταγράφω, tpeкŭ în peцistpъ, saŭ listъ. «Ἐμὲ γράφειν τῶν ἱππεύειν ἐπιθυμούντων». Ksn: 7) = Περι (saŭ Δια) γράφω, deskpiŭ. «Γράφει οὖν τὴν κατασκευὴν α[illegible] οὕτως». At: 8) пропъiŭ (înskpis) леце, ші чл: înfъцiшezŭ (spre întъpipe de кътре nopodŭ, saŭ sfatŭ) проiектŭ de леце, ші чл: «Γράφειν πόλεμον (πρεσβείαν, ψήφισμα, ші чл:)». Dm: »Γράφει τις αὐτοὺς κατάγειν». Ерmц: (ші між:) «Αἱ πόλεις νόμους ἐγράψαντο». Лкs: «Δεῖ πρὸς τὸ δυνατὸν γράφεσθαι τὸν νόμον». Пл: 9) (між:) пîръskŭ пе чiпева înskpis ла жъdikъtopie (прiпч:) пentpъ пъблiкъ крiтъ. (обiч: къ ак: ші цеп: елiп: de преп:). «Ἐγράψαντο τὴν δωρεὰν». Dm: «Γράφομαί σε προδοσίας». Пл: (ші къ înfin:) «Γράφομαι Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα». Apstf: (ші къ ак: хотър:) «Γράφεται τουτονὶ γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας». Dm: (ші пas:) «Ἐγράφη παρανόμων τὸ ψήφισμα». Esx: Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντος δίκη». Apstf: (вezї ші ἐγγράφω). [de ъnde

Γραψείω (fъръ biit:), dopeskŭ, sîntŭ disпъsŭ a skpi.

Γράω -ῶ biit: -άσω, = Γραίνω, mъnînkŭ, pozŭ.

Γραώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γραϊκὸς.

Γρηγορέω, ші Ἐγρηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ deштentŭ. [γρήγορος]. [de ъnde

Γρηγόρησις, ші Γρήγορσις, ші Ἐγρήγορσις, εως, (ἡ), deштentape.

Γρήγορος, ші Ἐγρηγορὼς (ὁ, ἡ), deштentŭ [ἐγήγορα din ἐγείρω].

Γρήϊος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de γραῖος, вътpînічosŭ, векiŭ.

Γρηῦς, saŭ Γρῆϋς, γρηὸς (ἡ), (ак: Γρηῦν ші Γρῆϋν, вок: γρηῦ, ші γρῆϋ) Ion: поет: în локŭ de γραῦς.

Γριπάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, Ion: mъ adъnŭ, mъ гръmъdeskŭ (ка în плаsъ); mъ алегŭ, mъ skъpгŭ ла fъndŭ. [ші

Γριπεὺς, έως (ὁ), пеskapŭ, saŭ лъкръtopŭ de плаse, mреже, ші чл: [γρῖπος]. [de ъnde

Γριπεύω, biit: -εύσω, пеskъieskŭ; sîntŭ пеskapŭ; (fir:) momeskŭ, amъцeskŭ, прinzŭ în къpsъ.

Γριπηὶς, ίδος (ἡ), поет: meштeшъгъл пеskapълъї, пеskъpie. «Τέχνη — ». Епiгр: [ші

Γριπίζω, biit: -ίσω, = Γριπεύω (проп: ші fir:). [γρῖπος]. [de ъnde

Γρίπισμα (τὸ), че se прinde къ плаsa; (în цеп:) кîштiгŭ întîmплъtopŭ.

Γρῖπος (ὁ), = Γρῖφος, плаsъ, mреажъ. 2) (прin întind:) вînape de пештї; ші вînatъл, кîtŭ se прinde în плаsъ. [de ъnde

Γρίπων, ωνος (ὁ), поет: = Γριπεύς.

Γριφάομαι -ῶμαι, каъtъ γριπάομαι.

Γριφεύω, biit: -εύσω, sпъiŭ (saŭ пеtpекŭ къ) гiчitopї. [γρῖφος].

Γριφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în fелŭ de (ка о) гiчitoape, întъnекosŭ, апевое de înцелеs. [γρῖφος, εἶδος].

Γριφολογέω -ῶ, biit: -ήσω = Γριφεύω. [γρῖφος, λόγος].

Γρῖφος (ὁ), = Γρῖπος; 2) (fir:) гiчitoape, enigmъ; saŭ sofismъ. [de ъnde

Γριφώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γριφοειδής.

Γρομφὰς [γρύζω], άδος (ἡ), [de ачi] skpoafъ вътpînъ. (вezї ші γρωνάς.)

Γρόνθος (ὁ), пъmnŭ. 2) (maї noŭ) tpeпte eшite din zidŭ, saŭ de maшinъ пentpъ sъipe пе dînseле; (în цеп:) skapъ; (de ъnde mъsikŭ) skapa eпtafonii. 3) ъnŭ fелŭ de mъsъpъ, = Παλαιστής.

Γροσφομάχος [γρόσφος, μάχη] (ὁ), ostaшŭ înapmatŭ къ ...

Γρόσφος (ὁ), ъnŭ fелŭ de mikъ ші sъбцipe sъліцъ.

Γροσφοφόρος (ὁ), = Γροσφομάχος, пъpтъtopŭ de mikъ sъліцъ. [γρόσφος, φέρω].

Γρουνὸς (ὁ), каъtъ γρυνός.

Грú, saŭ γρῦ, silaвъ imitatiвъ de гласѕл порчілор. «Οὐδὲ γρὺ ἀπεκρίνατο». Apstf: 2) (прin întind:) кра, nішікŭ. «Ἐμοὶ δὲ οὐδὲ γρὺ μετέδωκεν αὐτῆς». Iѕл: (вezĭ ші στίλη). [de ѕnde

Грύζω, вiit: γρύξω; ціпŭ, гѕіцezŭ ка порчіĭ; saŭ mîpîiŭ ка кîĭneле pînжind (вezĭ ἀῤῥηνέω); sкоцŭ гласŭ neaptiколatŭ, мѕрмѕieskŭ înчet; (desпре прѕпкŭ)=Κλαυθμυρίζομαι, sкinчeskŭ. «Οὐδ' ἔγρυξεν» Apstf: n'a zis nічĭ кра, nічĭ a кръкnit. [de ѕnde.

Γρυκτὸς, ὴ, όν, пронѕнцatŭ. «Ἆρα γρυκτὸν ἐστὶν ὑμῖν»; Apstf: oape пѕteцĭ кръкni (zіче чева)?

Γρυλλίζω, вiit: -ίσω, =Γρύζω, ціпŭ ка ѕnŭ пѕрчелŭ, гѕіцezŭ. [γρύλλος]. [de ѕnde

Γρυλλισμὸς (ὁ), гѕіцape.

Γρυλλίων, ονος (ὁ), dim: ал лѕĭ...

Γρύλλος (ὁ), [γρὺ] пѕрчелŭ.

Γρυμαία, saŭ (maĭ корекtŭ) γρυμέα (ἡ), [κρύπτω] tpaĭstъ, пѕnгъ, бѕzѕnapŭ. 2) хаĭne векĭ. tpenцe; (în цen:) nішte рътъшіце netpeвnіче, de лепъdat (sп: eкs: de пешte, ші чл:). (вezĭ γρύτη, ші συρφετός).

Γρυμαιοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de векitѕрĭ. [γρυμαία, πώλης].

Γρυνὸς (ὁ), [δρύϊνος] tъчіѕne (aпpinsŭ, saŭ жѕmъtate apsŭ); бѕшteanŭ, saŭ цandъръ ѕsкatъ.

Γρυπαίετος (ὁ), пasъpe faбѕлoasъ în fiгѕръ de гріпцорŭ ші вѕлtѕрŭ. [γρύψ, αἰετός].

Γρυπαίνω, вiit: -ανῶ, (акt:) = Γρυπόω. (ші neѕt:) шъ гîрбовeskŭ.

Γρυπαλώπηξ, εκος (ὁ, ἡ), (комікъ порекліре a ѕnѕĭ Taseanŭ, поate fiind къ epa) кокошatŭ пе ла мѕшкіĭ чеĭ înпрежѕрѕл înкеĭetѕрелор (вezĭ Ἀλώπηξ), saŭ însпate). [γρυπὸς, ἀλώπηξ].

Γρυπὸς, цen: ал лѕĭ γρύψ.

Γρυπὸς [ῥέπω, saŭ γρύψ], ὴ, όν, (компр: -ότερος, sѕпрл: -ότατος) гîрбовŭ, кокошatŭ; (прinч:) кѕ пasѕл кокîржatŭ, înковoiatŭ; (fir:) пosomopîtŭ, tpistŭ. [de ѕnde

Γρυπότης (ἡ), гîрбовitѕръ (прinч: a пasѕлѕĭ отѕлѕĭ ші пъsъpілор). [ші

Γρυπόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші між: -όομαι -οῦμαι, ші вiit: -ώσομαι, гîрбовeskŭ, faкŭ чева гîрбовŭ, кокошatŭ. «Γρυποῦνται ὄνυχας οἱ ἔμπυοι». Iпкр: [de ѕnde

Γρύπωσις, εως (ἡ), гîрговіре, кокошаре (акt: ші пas: saŭ neѕt:).

Γρυσμὸς (ὁ), гласѕл поркѕлѕĭ. [γρύζω].

Γρυτάριον (τὸ), dim: ал лѕĭ

Γρύτη (ἡ), [вezĭ ші ῥύτισμα] mічĭ ші проaste лѕкрѕрĭ de але каseĭ, tpenцe, кîрпе (пentpѕ пъпѕшĭ, ші чл:); пaнгліче; ші (în цen:) мъpѕnte лѕкрѕрĭ de гъteaла femeілор. (вezĭ ші γρυμαία, γέλγη, ші ῥῶπος).

Γρυτοδόκος, (ὁ, ἡ), поet: [γρύτη, δέχομαι] кѕtie de пѕs мъpѕntъĭ de гъteaлъ, saŭ (Fpanц:) de toaлetъ.

Γρυτοπωλεῖον (τὸ), пръвъліе de мъpѕnte лѕкрѕрĭ de гъteaла femeілор. [din

Γρυτοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de мъpѕnцішѕрĭ. (пaнгліче, ші чл:). [γρύτη, πώλης].

Γρὺψ, -υπὸς (ὁ), o feapъ mitoлоцікъ кѕ капŭ ші apiпĭ de вѕлtѕрŭ ші tpѕпŭ de леŭ.

Γρύτος (ὁ), (греш: în локŭ de γρύπος) Eол: = Ῥύπος.

Γρωθώνη (ἡ), бaвъ, sкpoafъ, iaпъ, ші чл: de nimікŭ.

Γρωνὰς (ἡ), -άδος, = Γρομφὰς, sкpoafв.

Γρῶνος [γραίνω], η, ον, поet: гъѕpitŭ, mînкatŭ, (прin ѕpm:) sкорбоposŭ, adînкatŭ. || (sѕбst:) Γρώνη (se înц πέτρα) піatpъ гъвъnatъ ка алвіа. «Φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις». Eпігр: «Μυοδόκος—». Nік: гаѕръ de шоаріче. «Πελλίς—». Nік: îpdъѕл чіобaнілор.

Γύα, ας (ἡ), поet: [γύω], =Χώρα, пъmîntŭ, saŭ пapte de пъmîntŭ, цapinъ; (ші fir: de aчі) sгъŭ, mitpa. 2) = Γύης. [de ѕnde

Γύαια (τὰ), =Ἀπόγεια, otгoane de легat корaвіа de цъpmŭ.

Γυάλα (ἁ), dop: пaхapŭ; [de aчі] oaлъ; ѕnŭ felŭ de чіѕбъpŭ, saŭ îpdъіaшŭ de лaпte. [γύω].

Γυαλοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ), вezĭ zічepea ѕpmъtoape. [γύαλον, θώραξ].

Γύαλον (τὸ), поet: = Κοῖλον, гъвъnъtѕръ. «Αἰθέρος — ». Opf: болta черѕлѕĭ. «Κρατῆρος —». Eѕp: (вezĭ γαστήρ). «Πέτρας —». Sof: пemtepъ. «Παρνασσοῦ —». Es: валеа Пapnasѕлѕĭ. «Χρυσοῦ γέμον —». Eѕp: sѕtepanъ (de sѕбt пъmîntŭ) комоаръ. «Χειρὸς —». Eпгр: пaлmъ, пѕmnŭ (de ѕnde ші ἐγγυαλίζω). «Χώρας —». Apstf: xotapŭ (шanцŭ). (вezĭ ші γύης); (iap прinч:) «Θώρηκος —». Om: пaptea чea dinainte deпe ла піeпtŭ, ші чea dinaпoĭ deпe ла sпinape a zaлiĭ. (zaoa чea dintp' amîndoъ aчeste бѕкъцĭ înкeiatъ пе ла sѕбцiopĭ se nѕmia γυαλοθώραξ). (вezĭ ші κῦτος). [ші

Γυαλὸς, ὴ, όν, поet: (прinч: λίθος) ѕmплѕtopŭ de пѕmnѕл mîneĭ, =Χειροπληθὴς. [γύω].

Γύη (ἡ), lon: în локъ de γύα.

Γύης, ου (ὁ), partea плъгълъї, ъnde i se îmвъкъ fepъл, (поate) = Ἀροτρόπους (вezї ші ἔλυμα). 2) (прin întind:) връsdътъръ, saъ шънцълецъ de плъгъ; (fir:) ръzopъ, xotapъ; 3) mъsъръ de пъmîntъ (ка de zeче stînжinї). 4) = Γύα, пъmîntъ, цapinъ.

Γυήτης, ου (ὁ), = Γυιὸς, skionъ.

Γυοτόρος (ὁ, ἡ), поet: [γύα, τείρω] гъъpitopъ de пъmîntъ. «Μήρμυξ—». Xpstod: Екfp:

Γυία (ἡ), поet: = Γύα.

Γυιαλθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [γυῖον, ἀλθαίνω] тъmъdъitopъ de mъdълареле tpъпълъї.

Γυιαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: întъpitopъ de mъdълареле tpъпълъї. [γυῖον, ἀλκή].

Γυιαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Ἀρκεσίγυιος. [γυῖον, ἀρκέω).

Γυιοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: înгpeъitopъ, (ostenitopъ) de mъdълареле tpъпълъї. «Κάματος («οἶνος)— «Епгр: [γυῖον, βάρος].

Γυιοβόρος (ὁ, ἡ), поet: [γυῖον, βορὰ] mînкътopъ, pozъtopъ de mъdълареле tpъпълъї.

Γυιοδάμας, α (ὁ), поet: doвopъtopъ, saъ deпpinzъtopъ de mъdълареле tpъпълъї. [γυῖον, δάμνω].

Γυιοδόνητος (ὁ, ἡ), поet: [γυῖον, δονέομαι] tpemъpъtopъ de mîinї ші de пічоаре.

Γυιόκόλλος (ὁ, ἡ), поet: (паркs:) лiпitopъ, stpînгъtopъ, (ші пропароks:) лiпitъ de mъdълареле tpъпълъї. «Σπάργανον — » Аікfp: [γυῖον, κόλλα].

Γυιοκόρος [γυῖον, κόρος], în локъ de γυιοβόρος.

Γυῖον (τὸ), [γύα, γύω] mînъ, saъ пічоръ; (în цen:) mъdъларъ ал tpъпълъї. 2) (pap) tpъпъ întpeгъ.

Γυιοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: înгeцъtopъ, amopцitopъ de mъdълареле tpъпълъї, (maї къ seamъ:) de mînъ, saъ пічоръ. [γυῖον, πήγνυμι].

Γυιοπέδη (ἡ), поet: în локъ de χειροπέδη, легътъръ, пentъ de mîinї, saъ de пічоаре. [γυῖον, πέδη].

Γυιὸς [γυῖον], ἡ, ὸν, пpinsъ de шîinї, ші de пічоаре, паралitъ, ологъ; (fir:) oвositъ.

Γυιοτακὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [γυῖον, τήκω] пpiчinъitopъ, saъ пътimaшъ de tonipe (пехръпipe, лînцezipe) în mъdълаpe.

Γυιοτόρος (ὁ, ἡ), поet: =Γυοτόρος. (вezї ziч:).

Γυιοῦχος (ὁ, ἡ), поet: чел че цine легate mîїneле, ші пічоареле. [γυῖον, ἔχω].

Γυιοφάγος (ὁ, ἡ), поet: = Γυιοβόρος, mînкътopъ de кърпъpї, saъ (гpeшit) în локъ de γαιοφάγος. [γυῖον, φάγω].

Γυιόχαλκος (ὁ, ἡ), поet: чел къ mъdълаpe de apamъ, (adiкъ) цeaпънъ, tape, neoвositъ, nedomoлitъ. [γυῖον, χαλκός].

Γυιόω -ῶ, віit: ώσω, олоцeвкъ, паралitezъ пе чiнева; îї taiъ вiнеле, îл sлъвeskъ къ totъл; îл skiлоцeskъ. [γυῖον].

Γυλιαύχην, ενος (ὁ, ἡ), [γυλιὸς, αὐχήν] чел къ гîtъл лъnгъ ші sъвцipe ка...

Γυλιὸς (ὁ), [γύω] кошniцъ, saъ толвъ înгъstъ ші лъnгъ de întpeвъinцapea ostaшiлop. (вezї ші γωλεός).

Γυμνάζω, віit: -άσω, eksepsezъ, deпpinzъ (пpeгъteskъ) пе чiнева (пpinч:) пentpъ лъптеле цimniче [γυμνός, голъ]; (în цen:) oвiчnъieskъ пе чiнева maї 'nainte пentpъ op че. «Γυμνάζω ἐμαυτὸν, = къ || (miж:) Γυμνάζομαι». «Γεγυμνασμένοι τὰς ἕξεις πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις». Apst: (ші ел:) «Πολλῶν πολέμων γεγυμνασμένος». Fiлstp: (mi къ dat:) «Γεγυμνασμένοι λόγοις». Лъч:

Γυμνὰς, άδος (ὁ, ἡ), поet; = [Γυμνὸς], голъ, saъ голапъ. 2) (къ каz:) deпpinsъ ла чева, eksepsatъ. || (sъвst: fem:) în локъ de...

Γυμνασία (ἡ), eksepsape, deпpindepe. [γυμνάζομαι].

Γυμνασιαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ

Γυμνασιάρχης, ου (ὁ), цimnasiapxъ; pîndъitъ eпistatъ, dipektopъ asъпpa eksepsъtopieї; чел че къ a sa келtъiaлъ eksepsъ пе лъптътopiї deпe ла sepвътopї. [γυμνάσιον, ἄρχω]. [de ъnde

Γυμνασιαρχία (ἡ), dpeгътopia, ші tpeaвa цimnasiapxълъї.

Γυμνασίαρχος (ὁ), = Γυμνασιάρχης.

Γυμνάσιον (τό), = Γύμνασις, ші γύμνασμα. 2) eksepsъtopie, лъптътopie, локъ ъnde se eksepsaъ, se deпpindeaъ ла лъпte; (maї noъ) цimnasiъ, шкоалъ. [din

Γύμνασις, εως (ἡ), = Γυμνασία.

Γυμνασιώδης, εος (ὁ, ἡ), къвenitъ, потpiвitъ ла лъптъpopie. [γυμνάσιον].

Γύμνασμα (τὸ), op че se faче sпpe deпpindepe. [ші

Γυμναστήριον (τὸ), =Γυμνάσιον. [ші

Γιμναστὴς, οῦ (ὁ), цimnastъ, deпpinzъtopъ de лъптътopї, înвъцътopъ de цimnastiкъ. [γυμνάζομαι]. [de ъnde.

*

Γυμναστικὸς, ἡ, ὸν, кѹвiiinчosѹ (dĭsпѹsѹ, îndemînatikѹ) ла екsерsаре, saѹ лѹптъ. || «Γυμναστικὴ, (se înц: τέχνη)» цimnastiка, мештешѹгѹл цimnastѹлѹĭ. [de ѹnde

Γυμναστικῶς, adв: dѹпе кiпѹл цimnastiлор, лѹптъtoреште.

Γυμνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), = [Γυμνὸς], голѹ; saѹ ѹшѹре (sъръчеште) înвръкatѹ, голанѹ; (fir:) голitѹ, лiпsitѹ de чева. 2) = Γυμνητικός. «Βίος —». Епгр: «Σοφία —». Пл: || (sѹвst:) ostaшѹ ѹшѹре арmatѹ (înпрot: de ὁπλίτης), цimnetѹ.

Γυμνητεία (ἡ), голiчiѹne. || (колек:) tрѹпъ de ostaшi ѹшѹре арmaцĭ. «Οἱ ἱππεῖς, καὶ ἡ γυμνητεία τῶν Συρακουσίων». Тѹч: [din

Γυμνητεύω, вiit: -εύσω, sîntѹ (ѹmвлѹ) голѹ; (fir:) sîntѹ лiпsitѹ de чева. 2) sлѹжеsкѹ ка ostaшѹ ѹшѹре арmatѹ, sîntѹ цimnetѹ. [din

Γυμνήτης, ου (ὁ), = [Γυμνής]. [de ѹnde

Γυμνητία (ἡ), = Γυμνητεία. [шi

Γυμνητικὸς, ἡ, ὸν, кѹвenitѹ ла (atinгъtорѹ de) цimneцĭ. || «Τὸ γυμνητικὸν». în локѹ de οἱ γυμνῆτες. [шi

Γυμνῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѹĭ γυμνήτης.

Γυμνικὸς, ἡ, ὸν, кѹвenitѹ ла (saѹ atinгъtорѹ de) голĭ (лѹпtъtорĭ, saѹ ostaшĭ цimneцĭ). «Ἀγῶνες («Ὅπλα)—». Тѹч: шi Ksn: [шi

Γυμνίτης, ου (ὁ), шi Γυμνῖτις, ιδος (ἡ), поet: în локѹ de Γυμνήτης. [γυμνός].

Γυμνοδερκέομαι -οῦμαι, (неапров: шi înd:) ѹmвлѹ în вedереа оаmeniлор голѹ. [γυμνὸς, δέρκομαι].

Γυμνόκαρπος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кѹ родѹл голѹ (de коажъ), sпр: ек: smокinъ, mъsлiцъ. шi чл: [γυμνὸς, καρπός].

Γυμνοπαιδία (ἡ), цimnoпedie, (maĭ de mѹлte орĭ ла îm:) о sервътоаре de zече ziле în Sпарta (întрѹ каре копii dъnцаѹ, шi se лѹптаѹ голĭ). [γυμνὸς, παῖς]. [de ѹnde

Γυμνοπαιδικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорѹ de цimnoпedie. || (sѹsвf: fem:) ѹnѹ felѹ de danцѹ. (каѹtъ ἀναπάλη).

Γυμνοποδεία (ἡ), = Γυμνοποδία. [шi

Γυμνοποδέω -ῶ, вiit: -ήσω, ѹmвлѹ desкѹлцѹ. [шi

Γυμνοπόδης, ου (ὁ), = Γυμνόπους. [шi

Γυμνοποδία (ἡ), голiчiѹne de пiчоаре (desкѹлцie). [din

Γυμνόπους, οδος (ὁ, ἡ), голѹ ла пiчоаре, desкѹлцѹ. [γυμνὸς, ποῦς].

Γυμνοῤῥύπαρος (ὁ, ἡ), голѹ (tрenцъроsѹ), шi soiosѹ (mѹрdарѹ). [γυμνὸς, ῥυπαρός].

Γυμνὸς, ἡ, ὸν, голѹ, desпoiatѹ; (fir:) неарmatѹ; desвълitѹ; голitѹ; (în цen:) лiпsitѹ de чева. «Ξίφος («Τόξον) γυμνόν». Om: шi Пind: sкosѹ din teакъ. «Ἵππος γυμνὸς». Ар: fъръ шеа. «Γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν». Лкs: «Γυμνὸς ἁπάντων». Iskр: (прin поet: авѹzѹ) «Γυμνὸν στάδιον. Пind: каріеръ de цimniче лѹпte. «Γυμνὸς τὰς παρειάς». Ел: fъръ варвъ. «Γυμνὸς κῆπος». Пind: fъръ помĭ. «Ἁρμάμαξα γυμνὴ τῶν παραπετασμάτων». Пл: «Γυμνὸν τοῦ βίου ζῶον». At: кîĭneле. «Γυμνὰ καὶ ἀκέλυφα σπέρματα». Tfр: «Ἐτετείχιστο δ' ὅσον τῆς πόλεως γυμνὸν ἦν τοῦ ὄρους». Stр: (шi ел:) «Τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος. Тѹч: Sхол: пърцiле neskѹtite de павъzъ (челе din dреапta але tрѹпѹлѹĭ). «Παίοντες («Παιόμενοι) εἰς τὰ γυμνά». Ksn: «Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ». Плt: fъръ sfiалъ. [вezĭ γύω].

Γυμνοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), fiлosofѹ de India (fiind къ ѹmвлаѹ голĭ, ка în Тѹрчiа ѹniĭ din dервiшĭ). [γυμνὸς, σοφιστής].

Γυμνοσπέρματος, шi Γυμνόσπερμος (ὁ, ἡ), (вotn:) плаntъ кѹ semînца невъгatъ în teчĭ. «Μάραθον δὲ καὶ ἄνιθον γυμνοσπέρματα». Tfр: [γυμνὸς, σπέρμα].

Γυμνότης (ἡ), голiчiѹne, голъtate. [шi

Γυμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, голеsкѹ; desпoiѹ; desарmezѹ; лiпseskѹ пе чiнева de чева; дешертѹ; desкоперѹ; (fir;) daѹ de faцъ. «Γυμνώσας τὸ ξιφίδιον». Epd: sкоцînd din teакъ. [γυμνὸς]. [de ѹnde

Γύμνωσις, εως (ἡ), голiре, desпoiере, шi чл: 2) = Γυμνότης.

Γύναι, вок: sinr: ал лѹĭ γυνή.

Γυναικαδέλφη (ἡ), шi

Γυναικάδελφος (ὁ), fрate, soръ а femeiĭ кѹĭва. [γυνὴ, ἀδελφὸς].

Γυναικάνηρ, ανδρος (ὁ), (кom:) = Ἀνδρόγυνος, afemeiatѹ. [γυνὴ, ἀνήρ].

Γυναικάριον (τὸ), dim: ал лѹĭ γυνή, femeiоръ; saѹ (în desпрецѹ) mѹiерѹшкъ.

Γυναικεῖος, α, ον, femeĭeskѹ; mѹiереsкѹ. [шi

Γυναικεῖον (τὸ), = Γυναικωνῖτις. «Γυναικεῖα (τὰ)« pîndѹîeлеле de лѹпъ, saѹ de лехѹsie але femeiлор. «Γυναικεία θεός». Пл: Bona dea а Romaniлор. [γυνὴ -αικός] [de ѹnde

Γυναικείως, adв: feшeĭeште.

Γυναικεραστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѹ

Γυναικεραστὴς, οῦ (ὁ), iѹвitорѹ, amoposѹ de femeĭ. [γυνὴ, ἐραστής].

Γυναικήϊος, η, ον, Ion: în локѹ de γυναικεῖος; (fem:) = Γυναικωνῖτις. [шi

Γυναικηρὸς, ὰ, όν, поet: în локѹ de γυναικεῖος. [шi

Γυναικίας, ου (ὁ), afemeiatŭ, saŭ nebъnŭ dъne mъiepĭ. [ші

Γυναικίζω, віit: -ίσω, (stpъm:) afemeiezŭ; (nestp: saŭ miж:) imitŭ femeiле (лъкpezŭ вopвeskŭ femeieшte). [ші

Γυναικικὸς, (ἡ, ὸν), =Γυναικεῖος, ші γυναικώδης. [γυνή]. [de ъnde

Γυναικικῶς, adв: = Γυναικιστί.

Γυναίκιον (τὸ), = Γύναιον.

Γυναίκισις, εως (ἡ), ші

Γυναικισμὸς, (ὁ), пъptape de femeie, saŭ de afemeiatŭ бъpвatŭ. [ші

Γυναικιστὶ, adв: femeieшte. [γυναικίζω].

Γυναικόβουλος (ὁ, ἡ), чел че se rîndeшte, saŭ sfъtъieшte ка о femeie. 2) (пas:) пъsкочitŭ de femeie. [γυνὴ, βουλή].

Γυναικογήρυτος (ὁ, ἡ), поet:=Γυναικοκήρυκτος. [γυνὴ, γηρύω].

Γυναικόδουλος (ὁ, ἡ), poвitŭ femeiлop. [γυνὴ, δοῦλος].

Γυναικοειδὴς, έος (ὁ, ἡ),=Γυναικόμορφος, ші Γυναικώδης. [γυνὴ, εἶδος].

Γυναικόθυμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θύμως, чел къ inimъ saŭ sъflетŭ de femeie, neîndpъzneцŭ, mічinimŭ. [γυνὴ, θυμός].

Γυναικοκήρυκτος (ὁ, ἡ), поet: вestitŭ de (saŭ din прічinъ de) feшeĭ. [γυνὴ, κηρύττομαι].

Γυναικόκλωψ, ωπος (ὁ), поet: fъpŭ (хръпitopŭ, înшелъtopŭ) de femeĭ, прекъpвapŭ, (вezĭ ші γαμοκλόπος). [γυνὴ, κλώψ].

Γοναικοκόσμος (ὁ, ἡ), = Γυναικονόμος. [γυνὴ, κόσμος].

Γυναικοκρασία (ἡ), At: în локŭ de γυναικοκρατία.

Γυναικοκρατέομαι -οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, mъ stъпîneskŭ, mъ кîpmъieskŭ de femeĭ.

Γυναικοκρατεία (ἡ), stъпînipe de femeĭ asъпpa бъpвaцiлop. [γυνὴ, κράτος].

Γυναικομανέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ mъiepapiцŭ, adiкъ ....

Γυναικομανὴς, έος (ὁ), nebъnŭ dъne mъiepĭ. [γυνὴ, μαίνομαι]. [de ъnde

Γυναικομανία (ἡ), nebъneaskъ dparoste кътpe mъiepĭ.

Γυναικόμασθος, -στος (ὁ), чел къ цîце mapĭ ка de femeie. [γυνὴ, μασθός, -στός].

Γυναικόμιμος (ὁ, ἡ), imitъtopŭ de пъptape, saŭ mішкъpĭ femeieшtĭ. [γυνὴ, μῖμος].

Γυναικόμορφος (ὁ, ἡ), чел къ fiгъpъ de femeie. [γυνὴ, μορφή].

Γοναικονομία (ἡ), demnitatea ші tpeaвa лъĭ ...

Γυναικονόμος (ὁ), (în Atena ші aiъpea) ъnŭ dpeгъtopŭ însъpчinatŭ a пpeвeгia ші коpeкta пъptapea femeiлop. [γυνὴ, νόμος].

Γυναικοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, =Γυναικίζομαι, пътimeskŭ de (sîntŭ sъпъsŭ ла) patime femeieшtĭ. [γυνὴ, πάθος].

Γυναικοπίπης [γυνὴ, ὀπιπτεύω], ου (ὁ),= Παρθενοπίπης, къpвapŭ.

Γυναικοπληθὴς (ὁ, ἡ), поet: плinŭ de femeĭ. [γυνὴ, πλῆθος].

Γυναικόποινος (ὁ, ἡ), поet: fъкъtŭ sпpe osîndъ, nedeaпsъ, saŭ pesвъnape de femeĭ. [γυνὴ, ποινή].

Γυναικοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πρεπῶς, къвiinчosŭ, potpiвitŭ ла femeĭ. mъiepatiкŭ. [γυνὴ, πρέπει].

Γυναικοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел къ кiпŭ, aepŭ de femeie. [γυνὴ, πρόσωπον].

Γυναικοτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), кpeskъtŭ de mъiepe, saŭ ка mъiepĭ, mъieposŭ. [γυνὴ, τρέφω].

Γυναικοφίλας, α (ὁ), Dop: în локŭ de

Γυναικοφίλης, ου (ὁ), = Φιλογύνης, iъвitopŭ, saŭ iъвitŭ de femeĭ. [γυνὴ, φίλος].

Γυναικόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ simцiminte de femeie, saŭ къ minte mъĭepeaskъ. [γυνὴ, φρήν].

Γυναικοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ natъpъ (însъшimĭ, saŭ fiгъpъ) de femeie, mъiepatiкŭ. [γυνὴ, φυή].

Γυναικόφωνος (ὁ, ἡ), чел къ гласŭ de mъiepe. [γυνὴ, φωνή].

Γυναικόψυχος (ὁ, ἡ), =Γυναικόθυμος. [γυνὴ, ψυχή].

Γυναικόω -ῶ, віit: -ώσω, npefaкŭ пе чinева (fisiч: saŭ mopaл:) în femeie, afemeiezŭ. [ші

Γυναικώδης, εος (ὁ, ἡ), mъieposŭ, mъĭepatiкŭ (ла fiгъpъ, saŭ simцiminte). [ші

Γυναικὼν, ῶνος, ші

Γυναικωνίτης, ου (ὁ), ші

Γυναικωνῖτις, ιδος (ἡ), апaptamentъл каseĭ pîndъitŭ пentpъ femeĭ, (Тъpч:) xapemŭ; (ші în вiseрiчĭ) локъл femeiлop (каtexъmene). [γυνή].

Γυναιμανέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локŭ de γυναικομανέω.

Γυναιμανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de γυναικομανής.

Γύναιον (τὸ), dim: ал лъĭ γυνή, mъiepъшкъ.

Γύναιος, α, ον, поet: în локŭ de γυναικεῖος.

Γύνανδρος, (ὁ),='Ανδρόγυνος. [γυνὴ, ἀνήρ].

Γυνὴ, (ἡ), [γύω, saŭ γεννῶ] (цen: γυναικὸς, dat: γυναικὶ, aк: γυναῖκα, ші foapte pap γυνήν, вок: γύναι· îm: nom: γυναῖκες, ші чл:) femeie, mъiepe. 2) soцie, neва-

stъ. 3) (pap) dobitokъ de napte femeiaskъ.

Γύνις, saŭ γύννις, ιδος (ὁ), (kom:) afemeiatŭ, mъeratikŭ; (npin ърm:) molatikŭ, neîndrъznecŭ. [γυνή, saŭ ὕννος].

Γυπαίετος (ὁ), bnŭ felŭ de bълъrъ. [γὺψ, αἰετός].

Γυπάριον (τὸ), dim: al lъĭ γυπή.

Γύπειος, ᾱ, ον, de bълъrъ.

Γύπεσσι, noet: în lokŭ de γυψί, dat: îm: al lъĭ γύψ.

Γυπὴ, (ἡ), kъĭbŭ de bълъrъ; (în gen:) gabrъ. nemterъ. [γύψ]. (bezĭ mi κύθη). [de bnde

Γυπιὰς, άδος (ἡ), noet: niatrъ, în kape îmĭ fak kъĭbъriле bълъrii, (npin ърm:) 'naltъ, stînkoasъ.

Γύπινος (ὁ, ἡ), = Γύπειος.

Γυποειδὴς, mi

Γυπώδης, εος (ὁ, ἡ), cel ku fibrъ de bълъrъ. [γὺψ, εἶδος].

Γύπων, ωνος (ὁ), bnŭ felŭ de dъngъtorъ. [noale γύψ].

Γυραῖος, mi

Γυραλέος, α, ον, noet: = [Γυρός].

Γυργάθιον (τὸ), dim: al lъĭ

Γύργαθος (ὁ), [γῦρος] (în gen:) koшă (împletitŭ de rъkitъ); kolibie; koшŭ de npins nemte. (bezĭ mi κύρτος). [de bnde

Γυργαθώδης, εος (ὁ, ἡ), împletitŭ, saŭ fъkътŭ în formъ de koшŭ.

Γυρεία (ἡ), sъnare de bie. [din

Γυρεύω, biit: -εύσω, (stрът:) = Γυρόω, sanŭ, fakŭ mangŭ înprezъr. 2) (maĭ noŭ) înkonjъrъ. 3) (nestp:) mъ înbîrteskŭ înprezъr. (bezĭ mi γυρόω]. [γύρος].

Γυρῇσι, noet: în lokŭ de γυραῖς, fem: dat: îm: al lъĭ γυρός.

Γυρήτόμος (ὁ, ἡ), noet: tъietorŭ, saŭ tъiatŭ ku ucarkъnŭ, saŭ potokolŭ (kontъrŭ). «Αὔλαξ —». Enirp: (paroks: akt; proparoks: nas:) [γύρος, τέμνω].

Γυρίνη (ἡ), [γῦρις] kolъrezĭ de fъinъ.

Γυρῖνος (ὁ), [γυρὸς] nъiŭ de broaskъ (potŭndŭ, neabînd înkъ pîcoape). [de bnde

Γυρινώδης, εος (ὁ, ἡ), cel în felъl nъiъlъĭ de broaskъ.

Γύριος [γύρος], cerkъitŭ, saŭ potatŭ.

Γῦρις, saŭ γύρις, εως (ἡ), floapea, nosnaiъl fъineĭ, nisawtea (bezĭ mi παιπάλη). [de bnde

Γυρίτης, ου (ὁ), (npinч: ἄρτος, πῖνε) de nisawtea.

Γυρόδρόμος (ὁ), noet: penede înbîrtitŭ în lokŭ, saŭ iste alergъtorŭ înprezъr. [γύρος, δρόμος]. «Πέτρος —». Enrp: niatrъ de moarъ.

Γυρόθεν, adb: dezъr înprezъr. [γύρος].

Γυρόμαντις (γυρίμαντις), εως (ὁ), = Ἀλευρόμαντις. [γῦρις, μάντις].

Γυρὸς, ὰ, ὸν, (kompar: -ότερος, sъprl: -ότατος) înkovoiatŭ, kokîrjatŭ. «Γυρὸς ὦμοισι». Od: T: kokoшatŭ. «Ἄγκιστρον γυρόν». Enirp: 2) potokolitŭ, potъndŭ, saŭ potatŭ. (de bnde «Γυραὶ πέτραι». Od: Δ. cele doъ stînvi dintre Mikonŭ, Andrъ, mi Tinъ (obmt: zise Καλογέροι). [din

Γύρος (ὁ), cerkŭ, saŭ ucarkъnŭ. 2) (maĭ noŭ) înbîrtire înprezъr. 3) mangŭ potatŭ înprezъrъl rъdъvineĭ (saŭ snpe sъdipea) bnъĭ nomŭ, mi cl: [de bnde

Γυρόω -ῶ biit: -ώσω, poteskŭ, saŭ fakŭ cева potъndŭ, înkovoiŭ, arkъieskŭ. 2) sanŭ înprezъr mangŭ la rъdъvina (saŭ snpe sъdipea) bnъĭ nomŭ, mi cl: (npin întind:) întъreskŭ, înkizînd cева ku mangŭ dezъr înprezъr. ‖ (nas: saŭ miж:) mъ înkovoiŭ, mъ kokomezŭ. 2) mъ întorkŭ, saŭ mъ înbîrteskŭ nepiodiveme. «Γυροῦται προτέρην ἔρπαλιν εἰς κακίην». Grr:

Γύρωθεν, adb: kaktъ γυρόθεν.

Γύρωμα (τὸ), potъnzitorъ (de cerkŭ, remŭ, mi cl:). (în Tfp: Fit: E. 6 este gremitŭ în lokŭ de θύρωμα.). [mi

Γύρωσις, εως (ἡ), cerkъipe, înkovoiepe snpe potъnzipe. [γυρόω].

Γὺψ, [κύπτω] υπὸς (ὁ), (îm: γύπες) nasъpe karniворъ, saŭ xrъnitoape, bълъrъ, moĭmŭ.

Γύψινος, η, ον, fъkътŭ de rinsŭ. [din

Γύψος [γῆ, ἕψω] (ὁ), rinsŭ, saŭ insosŭ (bnŭ felŭ de bъrosŭ nъmîntŭ).

Γυψόω -ῶ, biit: -ώσω, rinsezŭ, saŭ daŭ ku insosŭ. [mi

Γυψώδης, εος (ὁ,ἡ), rinsosŭ, saŭ ka insosъl.

Γύω, (npimit: neîntp: al lъĭ) = Κύω (dbne gram:). [din

Γῶ [γάω], (neîntp: npiimit: al mъlop ziч: dbne gram:)=χωρῶ, sîntŭ înkъnъtorŭ, konpinzŭ, saŭ iaŭ în sinemŭ. [de bnde

Γωλεὸν (τὸ), mi

Γωλεὸς (ὁ), = Φωλεὸς, bizbinъ de fearъ, nemterъ. (bezĭ mi γαῦλος, mi γυλιός).

Γῶν, dop: mi Ion: în lokŭ de γοῦν.

Γωνία (ἡ), [γόνυ] kolgŭ, bnriŭ, marpine; (fir:) lokŭ petrasŭ la o parte, askbnsŭ. 2) mъsъръ mi dpentarŭ de bnriърĭ, (de avi) riвnie. [de bnde

Γωνιάζω, biit: -άσω, formezŭ bnriŭ, kolgŭ. 2) notpibeskŭ cева kъ ribnia, mъsърa, saŭ dpentarъl de bnriърĭ. [mi

Γωνιαῖος, α, ον, кȣвenitȣ ла (saȣ пȣsȣ, aшezatȣ în) ȣnгiȣ.

Γωνιασμὸς (ὁ), formape de ȣnгiȣ. 2) mъsȣpape de ȣnгiȣ, saȣ potpiвipe кȣ dpeптapȣл de ȣnгîȣpĭ. [γωνιάζω].

Γωνίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ γωνία, ȣnгiȣлeцȣ, колцiшopȣ.

Γωνιοβόμβυξ, υκος (ὁ, ἡ), вomвъnitopȣ, saȣ mȣpmȣitopȣ întp' ȣnȣ колцȣ. (kom: enit: ал гpamatiчiлop). [γωνία, βόμβυξ].

Γωνιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [γωνία, εἶδος] = Γωνιώδης.

Γωνιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ чeвa ȣnгiȣposȣ. [γωνία].

Γωνιόπους, οδος (ὁ, ἡ), stpîmвȣ de пiчoape. [γωνία, ποῦς].

Γωνιόφιλος (ὁ, ἡ), (вotan:) чeл кȣ fpȣnze ȣnгiȣpoase. [γωνία, φύλλον].

Γωνιώδης, εος (ὁ, ἡ), ȣnгiȣposȣ, колцȣposȣ. [γωνία]. [de ȣnde

Γωνιωδῶς, adв: în formъ de ȣnгiȣ, колцȣpat.

Γωνίωμα (τὸ), колцȣpъtȣpъ, formatȣ în fiгȣpъ de ȣnгiȣ. [шi

Γωνίωσις, εως (ἡ), a se faчe чeвa ȣnгiȣposȣ; (med:) aspъ, шi întp' ȣn кinȣ tpiȣnгiȣpoasъ sвîкnipe de вînъ, saȣ пȣлsȣ. [γωνιόω].

Γωρυτὸς (ὁ, шi pap ἡ), teakъ de apкȣ, шi tолвъ de sъцeцĭ. (вezĭ шi κώρυκος).

Δ.

Δ, δ, Δέλτα (τὸ), (nedeкл:) Deлta, a пatpa лiteръ a Eлeniкȣлȣĭ aлfaвetȣ. || (nȣmep:) δ', patpȣ (4), saȣ ал patpȣлea; шi ,δ, patpȣ miĭ (4000).

Δα, partiк: mъpitiвъ (în kompȣnepe întpȣвȣinцatъ nȣmaĭ кȣ ȣneле ziчepĭ), =Ζα.

Δᾶ (ά), Dop: în локȣ de γῆ.

Δᾶγμα (τὸ), Dop: în локȣ de δῆγμα.

Δαγὺς, ῦδος (ἡ), пъпȣшъ de чeapъ a maцiлop. 2) o femeiaskъ podoaвъ de капȣ, =Νύμφη, шi Πλαγγών. 3) гeaцъ, kpistaлȣ; (în цeп:) înкeгъtȣpъ. [în afin: кȣ δαῦγος, δαγνὸς, шi δασύς].

Δάδινος, η, ον, (fъкȣtȣ) de zadъ. [δάς].

Δάδιξ, ιχος, saȣ ικος (ἡ), o mъsȣpъ кȣвiкъ înкъпъtoape de шase xeniчe (вezĭ χοῖνιξ). [în afin: кȣ Ἄδδιξ, =Κάδδιχος Лак: în локȣ de καδίσκος].

Δᾳδίον (τὸ), dim: ал лȣĭ δάς, zadъ; (ppin întind:) fitiлȣ. [de ȣnde

Δᾳδιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δᾳδώδης.

Δᾳδοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiȣ, saȣ spintekȣ копачiȣ, ка sъ кȣpгъ dintp' însȣл peцinъ, шi sъ se fakъ zadъ, saȣ topцъ. [δάς, κοπή]. = кȣ ...

Δᾳδουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ zadъ (topцъ) spintekînd копачiȣ de zadъ. [din

Δᾳδουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ, fъкъtopȣ de zadъ. [δάς, ἔργον].

Δᾳδουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiȣ zade apinse, шi fakȣ лȣminъ; (stpъm:) лȣminezȣ; (nestpъm:) sîntȣ цiitopȣ de zade. [шi

Δᾳδουχία (ἡ), лȣminape ppin zade. 2) tpeaвa шi demnitatea лȣĭ δᾳδοῦχος (вezĭ ziчepea). 3) лȣminaцie. [din

Δᾳδοῦχος (ὁ), цiitopȣ de zade, шi лȣminъtopȣ (ppinч: ла sepвъtopĭ шi nȣnцĭ); (iap papt:) preotȣл, чe sъвîpшia aчeasta ла sepвapea mistepiiлop Eлeȣsiniene. 2) (ppin întind:) лampъ, sfeшnikȣ, шi чл: (δάς, ἔχω].

Δᾳδοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω (вotan:) prodȣкȣ zadъ. 2) sîntȣ

Δᾳδοφόρος (ὁ, ἡ), = Δᾳδοῦχος. [δάς, φέρω].

Δᾳδόω -ῶ, вiit: -ώσω (ppinч: miж: saȣ pas:) mъ fakȣ (mъ prefakȣ în) zadъ. [шi

Δᾳδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (saȣ копpinzъtopȣ de) zadъ, zъdosȣ. [δάς -δὸς].

Δάδωσις, εως (ὁ, ἡ), prefaчepe de копачiȣ în zadъ. [δᾳδόω].

Δαείην, poet: poft: шi

Δαεὶς, εῖσα, ὲν, poet: partч: mi

Δάεν, Eол: poet: în локȣ de ἐδάησαν, 3: îm: peps: de pas: nex: 2: ал лȣĭ διδάσκω.

Δαερὸς [δαίω], ὰ, ὸν, apsȣ, tъчiȣnatȣ, neгpȣ; (fir:) ȣsкatȣ; saȣ stpълȣчitopȣ, лȣminosȣ. 2) apzosȣ.

Δαήμεναι, poet: în локȣ de δαῆναι.

Δαημοσύνη (ἡ), poet: înвъцъtȣpъ, шtiinцъ, кȣnoшtinцъ, eкspepiinцъ. [din

Δαήμων, ονος (ὁ, ἡ), înвъцatȣ, шtiitopȣ, înчepкatȣ. [δάω, ppim: ал лȣĭ διδάσκω].

Δαὴρ, έρος (ὁ), (вок: δάερ) fpateле въpвatȣлȣĭ, кȣmnatȣ.

Δάηται, poet: 3: sinг: peps: a miж: (în локȣ de pas:) nex: 2: de sȣп. ал лȣĭ δαίω, apzȣ.

Δαητὸς, ὴ, ὸν [δάω], poet: înцeлesȣ; saȣ de înцeлes; saȣ (poate гpeшit) în локȣ

de δαϊκτός, 2) [δαίω] апрinsŭ; лѫminosŭ, saŭ ѫskatŭ, apzosŭ.

Δαὶ, At: în локŭ de δε, saŭ δὴ (emfant: maĭ кѫ веamъ ла întpeвъpĭ). «Τί δαὶ;» Тѫч: Ksn: Apstf: «Πῶς δαί;» Іл: К:

Δαΐ, поet: în локŭ de δαΐδι, dat: ал лѫĭ δαΐς.

Δαιδάλειος, α, ον, = Δαιδάλεος.

Δαιδαλέοδμος (ὁ, ἡ), поet: meштeшѫцitŭ, a fi вine mipositopŭ. «Μῦρον — ». Епгр: [δαιδάλεος, ὀδμή].

Δαιδάλεος [δαιδάλλω], α, ον, поet: meштeшѫцit лѫкpatŭ, пestpiцatŭ; (прin ѫpm:) вpednikŭ de прiвit.

Δαιδαλευτὴρ, ῆρος, ші δαιδαλευτής, οῦ (ὁ), ші Δαιδαλεύτρια (ἡ), поet: meштepŭ iskѫsitк, indѫstpiosŭ, ші fem: iskѫsitъ în mъestpiĭ. [din

Δαιδαλεύω, вiit: -εύσω, = кѫ ....

Δαιδάλλω [δαίδαλος], вiit: -αλῶ, поet: лѫкpezŭ чева meштeшѫцit, adikъ кѫ mъestpoasъ iskѫsinцъ; пestpiцezŭ, înfpѫmѫseцezŭ, înпodoвeskŭ кѫ вapietъцĭ. [de ѫnde

Δαίδαλμα (τὸ), лѫкpѫ konstpѫitŭ кѫ mѫлtъ mъestpoasъ iskѫsinцъ, (tѫpч:) tefapikiŭ, (Itл:) капodoпepъ. (вezĭ шî ἄγαλμα).

Δαιδαλόγλωσσος (ὁ, ἡ), поet: isteцŭ, saŭ вiклeanŭ ла лimвъ, sofistŭ, (tѫpч:) шipetŭ. 2) вopвitopŭ de feлѫpite лimвe. [δαίδαλος, γλῶσσα].

Δαιδαλόεις, εσσα, εν, поet: = Δαιδάλεος.

Δαίδαλος (ὁ, ἡ), поet: = Δαιδάλεος. || (sѫвst;) nѫme пpoпpiŭ de ѫnŭ meштepŭ foapte indѫstpiosŭ; (de ѫnde) aptistŭ inцeniosŭ. (neѫt:) = Δαίδαλμα. [δάω].

Δαιδαλόφωνος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ întopsosŭ, saŭ dѫлче ші вapiatŭ гласŭ. [δαίδαλος, φωνὴ].

Δαιδαλόχειρ, ειρος (ὁ, ὁ), поet: чел кѫ mъestpoasъ, saŭ îndemînatikъ mînъ, meштepŭ. [δαίδαλος, χείρ].

Δαιδαλόω -ῶ, вiit: -ώσω; поet: = Δαιδάλλω.

Δαΐζω [δαίω], ίξω, поet: sfîшiŭ, pѫпŭ în вѫкъцeле; omopŭ, пpъпъdeskŭ. «Δαΐζων ἵππους καὶ ἀνέρας.» Іл: Л. «Χερσὶ κόμην δαΐζων.» Іл: Σ. «Χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ.» Іл: В. (ші fir:) «Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν» Іл: І: epaŭ nexotъpîцĭ ла гîndŭ, îndoiошĭ. (ші пas:) «Κεῖται δεδαϊγμένος χαλκῷ» Іл: Т: «Φλογὶ δαϊχθεὶς» Hind. «Ἠὲ μογοστοκίῃ δεδαϊγμένη ἢ διὰ νούσου. «Manet: [de ѫnde

Δαϊκτὴρ, ῆρος, ші δαϊκτής, οῦ, ші поet: δαΐκτωρ, ορος (ὁ), sfîшiitopŭ (maĭ кѫ seamъ) de inimъ; (în цen:) кinѫitopŭ, пpъпъditopŭ. «Γόος («Φθόνος)—» Esхл: ші Анкр. [ші

Δαϊκτὸς, ὴ, ὸν, sfîшiatŭ; пътpѫnsŭ; кinѫitŭ, къznitŭ; omopîtŭ. 2) înпъpцitŭ кѫ гîndѫл, îndoiosŭ.

Δαιμονάω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntŭ коnpinsŭ de ѫnŭ dѫхŭ (вѫnŭ, saŭ pъŭ). «Δαιμονᾷ δόμος κακοῖς». Esхл: [δαίμων].

Δαιμονιακός, ή, όν, însѫflatŭ, miшкatŭ de zeitate; (Бisep:) îndpъчitŭ. [ші

Δαιμονιάω -ῶ, вiit: -ήυω, = Δαιμονάω. [δαιμόνιον].

Δαιμονίζω, вiit: -ίσω înzeieskŭ. || (пas:) = Δαιμονάω. 2) mъ поptŭ de (atîpnŭ de ла) soaptъ. [ші

Δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, = Δαιμόνιος, zeieskŭ, maĭ пpesѫs de natѫpъ; (Бisep:) îndpъчitŭ. [δαίμων].

Δαιμονιόληπτος [δαιμόνιον, λαμβάνω], ші

Δαιμονιόπληκτος (ὁ, ἡ), коnpinsŭ, atakatŭ de вpe ѫnŭ цeniŭ; ѫĭmitŭ; ші = Δαιμονιακὸς, îndpъчitŭ. [ші

Δαιμονιοπληξία (ἡ), stapea, saŭ natima лѫĭ δαιμονιόπληκτος. [δαιμόνιον, πλήττω].

Δαιμόνιος, α saŭ ος, ον, zeieskŭ, maĭ пpe sѫs de natѫpъ, minѫnatŭ; saŭ пpoвeniiŭ de ла Dѫmnezeŭ, op deла soaptъ. «Φέρειν χρὴ τὰ δαιμόνια (se înц: πράγματα) ἀναγκαίως». Тѫч: «Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων». Eѫp: «Δαιμόνιος βραδύτης». Епгр: «Ἡ γὰρ φύσις δαιμονία, ἀλλ' οὐ θεία». Apist: «Ὁ δαιμόνιος Πλάτων». Лкs: || (вок: поet: însemn: ѫne opĭ) fepiчite (de mѫлte opĭ ші în eponie). «Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνιε». Apstf: (iap алte opĭ) tikълosѫлe, влestematѫлe, ші чл: «Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε». Іл: В. || (neѫ::) δαιμόνιον (τὸ), (în цen:) zeitate. «Τίμα τὸ δαιμόνιον». Iskp: «Καινὰ δαιμόνια εἰσφέρων». Плat: 2) (пapt:) пѫtepe, пpoвedinцъ zeiaskъ, saŭ цeniŭ, înцepŭ (пъzitopŭ, saŭ пoвъцѫitopŭ); (iap maĭ noŭ) diaвoлŭ, dpakŭ. «Ποῦ βαδίζεις ἀωρίᾳ; οὐ δέδοικας τὰ δαιμόνια; Лѫч: (вezĭ ші δαίμων). || (pap) δαιμονίᾳ, adв: în локŭ de δαιμονίως. [δαίμων]. [de ѫnde

Δαιμονιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ zeŭ; (de ѫnde) zeieskŭ; fepiчitŭ; ekstpaopdinapŭ; saŭ însѫflatŭ de zeitate. 2) (op чe вine saŭ pъŭ) пpoвenitŭ de ла цeniŭ, saŭ înцepŭ (natponŭ ал omѫлѫĭ). [ші

Δαιμονίως, adв: în кinŭ maĭ пpesѫs de omŭ, de ла Dѫmnezeŭ, saŭ de ла soaptъ

пе неаштентате. «Δαιμονιώτατα ἀποθνήσκει». Ksn: 2) кѫ ковîршіре. «Δαιμονίως ἐπεθύμουν». Apst: «Φιλόσυκος εἰμὶ δαιμονίως». At:

Δαιμονοβλάβεια (ἡ), = Θεοβλάβεια. [din

Δαιμονοβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), =Θεοβλαβής. [δαίμων, βλάβη].

Δαιμονολάτρης, ου (ὁ, ἡ), (Skp:) înkinъtopŭ de zeitъцĭ, idололатрѫ. [δαίμων, λάτρις].

Δαιμονομανία (ἡ), неѣѫneaskъ dparoste, saŭ înkinape кътре zeitъцĭ. 2) demonomanie, боалъ а minцiĭ, каре konstъ întрѫ а кpede, къ este копрinsŭ de ѫnŭ demonŭ. [δαίμων, μαίνομαι].

Δαιμονοφόρητος (ὁ, ἡ), = Θεοφόρητος, пѫрtatŭ (însѫfлatŭ) de ѫnŭ бѫnŭ saŭ рѣŭ dѫxŭ (цeniŭ). [δαίμων, φορέω].

Δαίμων, ονος (ὁ), (în цen:) Dѫmnezeŭ, saŭ zeitate. «Σὺν δαίμονι». Іл: Λ. 2) (пaртік:) вре ѫnŭ zeŭ, saŭ вре о zeiцъ. «Ἦρχε δὲ δαίμων». Іл: Γ. Венерea. 3) пѫtepea (провedinцa) лѫĭ Dѫmnezeŭ, пepsonifikatъ în цeniĭ op бѫnĭ (înцepĭ), op рѣĭ (dѫxѫpĭ пекѫpate); (îm: maĭ noŭ) sѫfлete, saŭ ѫmбре de морцĭ. «Ὦ θεοὶ, καὶ δαίμονες». Esx: «Τί βλαβερώτατον; δαίμων. Τί ὠφελιμώτατον; Θεός». Пл: «Τοῦ χθονίου δαίμονος». Esxл: 4) (fem:) soaptъ (бѫnъ saŭ pea); (de ѫnde) Εὐδαίμων, saŭ δυσδαίμων, «Κατὰ δαίμονα». Лѫч: «Ἐδεδίειν γὰρ τὴν μεταβολὴν τῆς δαίμονος». Пл: «Δαίμονι οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον». Es: «Εἴ σοι φιλία πρὸς τὴν δαίμονα, σύστησον αὐτῇ τὸν νεανίσκον». Sin: 5) (пaртік:) пъzitopѫл, повъцѫitopѫл (înцepŭ, saŭ ѫpsitoapea) fie кърѫia omŭ. «Τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν ἑκάστῳ φυλάξασθαι». Esx: «Ὁ μέγας αὐτοῦ δαίμων, ᾧ παρὰ τὸν βίον ἐχρήσατο, καὶ τελευτήσαντος ἐπηκολούθησε». Пл: ѫpsitѫл, saŭ moaptea. «Δαίμονα δώσω». Іл: Θ. [δαίομαι, înпaрцŭ].

Δαίμων [δάω] (ὁ, ἡ), = Δαήμων. (вezĭ ші Αἴμων).

Δαίνυμι, ші (pap) δαινύω, віit: δαίσω, Ion; поet: (прінч:) înпaрцŭ порцie de mînкape; (прin întind:) daŭ masъ, osпetezŭ. «Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν». Іл: І. osпeteazъ пе бътрînĭ. «Αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον δαίνυ». Іл: Ψ. ле а fъкѫt osпъцѫл înгропъчіѫnĭĭ. «Γάμον δαίσειν». Od: Γ. «Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους». Eѫp: «Τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε». Ep: || «Τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε. Ep: || (між:) мъnînкŭ, osпetezŭ, saŭ мъ înпъртъmeskŭ din osпъцŭ. «Ἐν δὲ τοῖσι δαίνυ». Іл: Ω. în локŭ de ἐδαίνυσο. (ші fir:) «Ἐχίδνης ἰὸς ὥς ἐδαίνυτο». Sof: [δαίς].

Δαίομαι, віit: δάσομαι, поet: = Δατέομαι, înпaрцŭ.

Δαίομαι, пas: ал лѫĭ δαίω, мъ apzŭ.

Δάϊος [δαίω], α, ον, Dop: în локŭ de δήϊος, pesбoieskŭ, връжтъшeskŭ. «Ἔγχος («Πῦρ) δάϊον». Sof: ші Esxл: 2) връжтaшŭ, pesбoitopŭ. «Δαΐων ὑπέρτεροι». Пind: 3) грozaвŭ. «Τυφῶνα δάϊον τέρας». Esxл: «Δάϊος ἀντιπάλοις». Пл: 4) tікълosŭ. «Ὦ δαΐα Τέκμησσα». Sof: 5) прizoniepŭ de pesбoiŭ.

Δάϊος [δάω], α, ον, поet: = Δαήμων, штiitopŭ, îndemînatikŭ. «Δάϊε τεχνῖτα». Епгр:

Δαίρω, віit: δαρῶ, (пex: ἔδηρα), бatŭ. 2) At: (pap:) = Δέρω.

Δαΐς [δαίω], ΐδος (ἡ), (dat: δαΐ, în локŭ de δαΐδι, ак: δάϊν, saŭ δαΐδα) Ion: în локŭ de δάς, fлакъръ, торцъ, fъкліе. 2) (прin întind:) бътъліе.

Δαίς [δαίω], δαιτὸς (ἡ), поet: (прінч:) мeptikŭ, бѫкatъ de кapne; osпъцŭ; (în цen:) хpanъ. [de ѫnde

Δαίσιμος (ὁ, ἡ), de mînкat.

Δαίσιος (ὁ), а чінчеа лѫnъ а Мачedonienілор (ачееашĭ кѫ Ἀνθεστηριὼν ал Atenenілор).

Δαΐσφαλτος (ὁ, ἡ), поet: apѫnкъtopŭ de алtѫл, saŭ къzѫtŭ însѫшĭ în бътъліе. [δαΐς, σφάλλω).

Δαιταλεὺς, έως, ші

Δαιταλευτὴς, οῦ (ὁ), (fem): δαιταλεύτρια, (ἡ), поet: =Δαιτυμών. [din

Δαιταλεύω, віit: -εύσω, osпetezŭ, гъteskŭ de mînкape. [δαιταλεύς].

Δαιταλουργία (ἡ), лѫкрapea osпътъtopѫлѫĭ, гътipe de osпъцŭ. [δαιταλεὺς, ἔργον].

Δαιταλόω -ῶ, віit: -ώσω, поet: (пeѫt:) мъцînкŭ ла osпъцŭ. 2)=Δαιταλεύω. [din

Δαίτη (ἡ), поet: =Δαίς. [de ѫnde

Δαίτηθεν, adв: de ла osпъцŭ.

Δαῖτίς [δαίω], ιδος, saŭ ίδος (ἡ), легътѫръ de zade апрinse, торцъ. 2) къпъцînъ de ѫstѫpoiŭ. (вezĭ ші δετός).

Δαίτρευμα (τὸ), ші

Δαίτρευσις, εως (ἡ), тъіepe în бѫкъцĭ, ші înпърцipe de кърnѫpĭ de жeptfe; гътipe de бѫкate. [din

Δαιτρεύω [δαιτρὸς], віit: -εύσω, поet: taiŭ în бѫкъцĭ, ші înпaрцŭ кърnѫpĭ (maĭ кѫ seamъ de жeptfe); (în цen:) жeptfeskŭ; (прin întind:) рѫпŭ кѫ dinцiĭ, sfîшiŭ.

Δαιτροπόνος (ὁ, ἡ), поet: [δαιτρὸς, πόνος] = кѫ ...

Δαιτρὸς (ὁ, ἡ), поet: тъіatŭ în бѫкъцĭ, ші înпърцitŭ în мъsѫpate порцiĭ; (de ѫnde

neȣt:) δαιτρὸν, порцie (meptikȣ̆); (ші adв:) «Δαιτρὸν πίνειν». Іл: Δ. || (sȣвst:) tъietopȣ̆, ші înпърцitopȣ̆ de кърnȣpi ла masъ; (прin întind:) вȣкъtapȣ̆. [δαίω]. [de ȣnde

Δαιτροσύνη (ἡ), поet: tъiepe, ші înпърцipe de кърnȣpĭ, slȣ̆ гъtipe de вȣкate.

Δαιτυμονεὺς, έως, поet: ші

Δαιτυμὼν, όνος (ὁ), oasпъtȣ̆ (поftitȣ̆ ла masъ), ші kommeseanȣ̆. «Τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τανῦν δ' ἑστιατόρων». Плт: 2) =Ἑστιατωρ, osпъtъtopȣ̆, saȣ̆ гъtitopȣ̆ de osпъцȣ̆, вȣкъtapȣ̆, ші чл: «Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματα ἴσαν. Od: Δ. [din

Δαιτὺς, ύος (ἡ), поet: = Δαίς.

Δαΐφρων [δαΐς, saȣ̆ δάω, φρήν], ονος (ὁ, ἡ), аплекеtȣ̆, saȣ̆ îndemĭnatikȣ̆ ла pesвoiȣ̆; saȣ̆ (simп:) mintosȣ̆, înцелептȣ̆, înвъцatȣ̆ ла op че.

Δαίω, віit: δαίσω, (peîntpeв: în presentȣ̆) desпарцȣ̆, taiȣ̆ în вȣкъцĭ, înпарцȣ̆; (de ȣnde прin întind: 2) osпetezȣ̆. 3) (fir:) înвъцȣ̆, (ші miж: saȣ̆ nas:) mъ înвъцȣ̆, mъ deпpinzȣ̆ ла чева. (каȣtъ δαίνυμι, δαίομαι, δαΐζω, δατέομαι, ші διδάσκω).

Δαίω, віit: δαίσω, (miж: tpe: de кȣ: δέδηα, ші nex: ἐδαόμην) поet:=Καίω, apzȣ̆, (stpъm:) «Ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες. Іл: Σ. (ші пas:) «Ὁπόταν Τροίη πυρὶ πᾶσα δάηται δαιομένη, δαίωσι δ'Αχαιοί». Іл: Υ. 2) apzȣ̆ (nestpъm:), daȣ̆ flакъръ, skoцȣ̆ лȣminъ; (fir:) mъ апpinzȣ̆, mъ întъpîtȣ̆. «Δαῖεν οἱ ἐκ κόρυθος πῦρ». Іл: Е. (ші miж:) «Ὄσσα («Ἔρις) δεδήει». Іл: В. ші Р. (вezĭ ші αὔω, ші δαύω).

Δαΐως, adв: поet: [δάϊος] гроzав; кȣ îndemînatate, saȣ̆ aktiвitate.

Δάκὰρ (τὸ), (Арав:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de skopцiшoapъ. (se skpie ші Δάρκά).

Δάκε, поet: în локȣ̆ de ἔδακε, 3 sinг: пeps: a nex: 2: ал лȣĭ δάκνω.

Δακέθυμος (ὁ, ἡ), поet: mȣшкъtopȣ̆ (ръnitopȣ̆, saȣ̆ amъpîtopȣ̆) de inimъ. [δάκνω, θρμός].

Δάκετὸν (τό), [δάκνω] beninoasъ tĭpîtoape feapъ.

Δακνάζω, віit: -άσω, поet: (pap)=[δάκνω] înпȣnгȣ̆, înцепȣ̆; (fir:) amъpъskȣ̆.

Δακνηρὸς, ὰ, ὸν, = Δηκτικός.

Δακνὶς, ίδος, ші Δακνὰς, άδος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пasъpe.

Δάκνω, віit: -δήξομαι, (tpe: de кȣ: δέδηχα, ші пas: δέδηγμαι, nex: 2 ἔδακον, ші чл:) mȣшкȣ̆; înпȣnгȣ̆, înцепȣ̆; apzȣ̆, ȣstȣpȣ̆; (fir:) atinгȣ̆, sȣпъpȣ̆, mîxneskȣ̆. [de ȣnde

Δακνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δηκτικός. [ші

Δάκος, εος (τὸ), поet: = Δάκετον. 2) =Δῆγμα, mȣшкъtȣpъ.

Δάκρυ, ος (τὸ), поet: în локȣ̆ de δάκρυον.

Δακρύγελως, ω, saȣ̆ ωτος (ὁ), =Κλαυσίγελως. (вezĭ ші δακρυόεις). [δάκρυ, γέλως].

Δακρύδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ δάκρυον. 2) (вot:) zeamъ, че ка лакръma кȣpцe din віцъ, saȣ̆ пomĭ (клеiȣ̆, peцinъ, ші чл:).

Δακρυηρὸς, ὰ, ὸν, поet: = Δακρυόεις. [δάκρυον].

Δάκρυμα (τὸ), поet: = Δάκρυα, лъкръmъtȣpъ, плînцepe. [ші

Δακρυντὸς, ὴ, όν, поet: =Δακρυτὸς. [δακρύω].

Δακρυογόνος (ὁ, ἡ), поet: nъskъtopȣ̆, продȣкъtopȣ̆ de лакръmĭ. [δάκρυον, γόνος].

Δακρυόεις, εσσα, εν, поet: лъкръmatȣ̆, плînsȣ̆ (кȣ лакръmiле în окĭ); (adв:) «Δακρυόεν γελάσασα. Іл: Z. 2) прiчinȣitopȣ̆ de лакръmĭ. «Πόλεμος —». Іл: Θ. [din

Δάκρυον (τὸ), [δάκνω, ῥέω] лакръmъ [de aчi]; (fir:) zeamъ, клеiȣ̆, peцinъ, че кȣpцe din пomĭ.

Δακρυοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: fъкъtopȣ̆ de a къdea. saȣ̆ a пiка лакръmĭ (вpednikȣ̆ de плîns). [δάκρυον, πίπτω]. =кȣ...

Δακρυοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ̆, saȣ̆ пopnitopȣ̆ de лакръmĭ. [δάκρυον, ποιός].

Δακρυότιμος (ὁ, ἡ), поet: чinstitopȣ̆, saȣ̆ чinstitȣ̆ кȣ лакръmĭ. [δάκρυον, τιμή].

Δακρυόφιν, поet: în локȣ̆ de δακρύων, цen: îm: ал лȣĭ δάκρυον.

Δακρυπλώω (fъръ віit:), поet: плȣteskȣ̆, sîntȣ̆ înnekatȣ̆ în лакръmĭ. [δάκρυ, πλέω].

Δακρυῤῥοέω -ῶ, віit: -ήσω, въpsȣ̆ лакръmĭ, плînгȣ̆. [din

Δακρύῤῥοος (ὁ, ἡ), поet: въpsъtopȣ̆ de (înnekatȣ̆ în) лакръmĭ. [δάκρυον, ῥόος].

Δακρυσίστακτος поet:, ші δακρυόστακτος, ші δακρυοσταγὴς (ὁ, ἡ), каре пiкъ лакръmĭ. [δάκρυ, στάζω].

Δακρυτὸς, ὴ, ὸν, поet: de лъкръmat, (adikъ) вpednikȣ̆ de лакръmĭ, de плîns. [δακρύω].

Δακρυχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), веselȣ̆ de лакръmiле алtopa, (adikъ) nemiлosȣ̆. [δάκρυ, χαίρω].

Δακρυχεύμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: въpsъtopȣ̆ de лакръmĭ. [dtn

Δακρυχέω (nȣmaĭ în паpтiч:) =Δακρυῤῥοέω. [δάκρυ, χέω].

Δακρύω, віit: -ύσω, ші поet: -ύσομαι, лъкръmezȣ̆, плînгȣ̆. || (пas:) Δεδακρυμένος, =Δακρυόεις. [ші

Δακρυώδης, εος (ὁ, ἡ), лesne ші des лъкръmъtорȣ̆ (плînцe-лesne). 2) вреdnікȣ̆ de плîns. 3) (вot:) formatȣ̆ (въpsatȣ̆) ка о лакръmъ. [δάκρυον].

Δακτυλεὺς, έως (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште de mape (латȣ̆ ка de doъ deцete). (вezĭ ші μύξων). [ші

Δακτυλήθρα (ἡ), пъпрistокȣ̆. 2) înstpȣmîntȣ̆ (къznitорȣ̆) de skoatepea deцeteлор din înkeietȣpĭ. 3) къsȣцa, saȣ̆ skaȣnȣл пietpeĭ ineлȣлȣĭ. (вezĭ ші πύελος). [ші

Δακτύληθρον (τὸ), ineлȣ̆. [ші

Δακτυλιαῖος, α, ον, лȣnгȣ̆, saȣ̆ латȣ̆ de ȣnȣ̆ deцetȣ̆. [δάκτυλος].

Δακτυλίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ δάκτυλος, ші δακτύλιος, deцeцeлȣ̆; ineлȣшȣ̆.

Δακτυλίζω, віit: -ίσω, = Δακτυλοδεικτέω, аръtȣ̆ кȣ deцetȣл. 2) (грam:) daȣ̆ daktiлікȣ̆ metpȣ пічорȣлȣĭ ȣnȣĭ вepsȣ̆. [ші

Δακτυλικὸς, ὴ, ὸν, релatівȣ̆ кȣ deцetȣ̆, saȣ̆ кȣ ineлȣ̆. 2) stpiвitȣ̆ кȣ deцeteле. 3) (metp:) вepsȣ̆ компȣsȣ̆ din metpe daktiліче. [δάκτυλος, saȣ̆ δακτύλιος]. [de ȣnde

Δακτυλικῶς, adв: dȣпe metpȣл daktiлікȣ̆.

Δακτυλιογλυφία (ἡ), sъпape de пiatpъ de ineлȣ̆. [din

Δακτυλιογλύφος (ὁ), sъпъtорȣ̆ de пietpe de ineле. [δακτύλιος, γλύπτω].

Δακτυλιοθήκη (ἡ), tокȣ̆ de îneле. [δακτύλιος, θήκη].

Δακτύλιος (ὁ), ineлȣ̆; (прin întind:) пeчete. «Δακτυλίου ἀπόμαγμα». Tfp: 2) вepiгъ, черкȣ̆, (Tȣpч:) халка. 3) пiatpъ гъȣpttъ, de кape se легаȣ̆ fȣniiле коръвiiлор tpase ла mapцine. 4) гаȣpa шezȣtȣлȣĭ. (вezĭ ші σφιγκτήρ). [δάκτυλος].

Δακτυλιουργὸς (ὁ), лȣкръtорȣ̆ de ineле. [δακτύλιος, ἔργον].

Δακτυλὶς, ίδος (ἡ), asemenea, saȣ̆ de о пotpiвъ кȣ deцetȣл. «Σταφυλὴ=». Плin: [ші

Δακτυλίτης, ου (ὁ), asemenea, saȣ̆ de о пotpiвъ кȣ deцetȣл. [δάκτυλος]. [de ȣnde

Δακτυλῖτις, ιδος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плaптъ, apistoлoxie.

Δακτυλιώτης, ου (ὁ), (se înц: δάκτυλος) deцetȣл de лîngъ чел mікȣ̆, în кape se oвічnȣieшte a se пȣpta ineлȣ̆. [δακτύλιος].

Δακτυλοδεικτέω -ῶ, віit: -ήσω, аръtȣ̆ кȣ dȣцetȣл. [din

Δακτυλοδείκτης, ου (ὁ), аръtъtорȣ̆ кȣ deцetȣл, saȣ̆ de deцetȣ̆. [ші

Δακτυλόδεικτος (ὁ, ἡ), аръtatȣ̆ кȣ deцetȣл; (fir:) вestitȣ̆, saȣ̆ вpednікȣ̆ de пpiвit. [ші

Δακτυλοδειξία (ἡ), аръtape кȣ deцetȣл. [δάκτυλος, δείκνυμι].

Δτκτυλοδόχμη (ἡ), = Παλαιστή, mъsȣpъ ка de пatpȣ deцete. [δάκτυλος, δόχμη].

Δακτυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de deцetȣ̆. [δάκτυλος, εἶδος].

Δακτυλοκαμψόδυνος (ὁ, ἡ), поet: пpiчinȣitорȣ̆ de dȣpepe пpin înковoiepea deцeteлор (ка чеĭ че în adînчĭ гîndipĭ îшĭ fpeк deцeteле de stpimtopape). [δάκτυλος, κάμψις, ὀδύνη].

Δάκτυλον (τὸ), поet: (пpinч: ла îm:) în локȣ̆ de...

Δάκτυλος (ὁ), [δείκνυμι] deцetȣ̆ de mînъ, saȣ̆ de пічорȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de mъsȣpъ de mікъ întindepe, deцetȣ̆ 3) пічорȣ̆ metpікȣ̆ (компȣsȣ̆ dintp' о siлaвъ лȣnгъ, ші doъ skȣpte). 4) = Βάλανος, finікȣ̆, saȣ̆ хȣpma. 5) = Πόσθη. 6) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плaптъ = Κορωνόπους. 7) о кокіліе (skoĭкъ de mape) = Σωλήν. 8) (îm: ші кȣ adiekt: 'Ιδαῖος) пpeotȣ̆ ал Чiвeлeĭ. (de ȣnde пpoв:) «Αἴρειν τοὺς 'Ιδαίους δακτύλους». Apst: a apdiка din miжлокȣ̆ пe neîndpeптaцiĭ чeтъцenĭ.

Δακτυλότριπτος (ὁ, ἡ), поet: fpeкatȣ̆, pesȣчitȣ̆ кȣ deцeteле. «Ἄτρακτος—». Eпгp: [δάκτυλος, τρίβω].

Δακτυλωτὸς, ὴ, ὸν, чел кȣ deцete, saȣ̆ formatȣ̆ ка niшte deцete. «Χειρὶς —». Eȣp: «Ποτήριον — ». пахарȣ̆ кȣ mînȣшe, de кape se апȣкъ кȣ deцeteле. [δάκτυλος[.

Δαλέομαι -εῦμαι, Dop: în локȣ̆ de δηλέομαι.

Δαλερὸς [δαλὸς], ὰ, ὸν, apzъtорȣ̆, saȣ̆ apzosȣ̆.

Δαλίον (τὸ), (грeшit) în локȣ̆ de δᾳδίον, saȣ̆ dim: ал лȣĭ

Δαλὸς (ὁ), [δαίω] tъчiȣne апpinsȣ̆, saȣ̆ жȣmъtate apsȣ̆; (fir:) tpeкȣtȣ̆ în вîpstъ, вътpînȣ̆, saȣ̆ вътpînъ.

Δαμᾷ, ші δαμάᾳ, поet: în локȣ̆ de δαμάζει, saȣ̆ δαμάσει. 3: sinг: пeps: a пpez: saȣ̆ віit: de xot: ал лȣĭ...

Δαμάζω [neîntp: δάμνω], віit: -άσω, (tpe: de кȣ: δέδμηκα, ші nas: δέδμημαι, saȣ̆ δεδάμασμαι, nex: пas: ἐδαμάσθην, ші поet: ἐδμήθην, ші 2: ἐδάμην) înвлînzesвȣ̆, пȣiȣ̆ ла жȣгȣ̆ (вitъ); (în цen:) ȣmiлeskȣ̆, domoлeskȣ̆, doвopȣ̆, вipȣieskȣ̆; (пpin întind:) omopȣ̆; (fir:) sȣпȣiȣ̆, poвeskȣ̆ (de ȣnde δμώς); mъpitȣ̆, saȣ̆ mъ însopȣ̆, saȣ̆ (simп:) siлȣieskȣ̆ mȣiepe (de ȣnde ші δάμαρ). «Ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν». Iл: Г. (ші miж:) «Τὸν ῥα Ποσειδάωνι δαμασσαμένη

τέκεν Ἄρνη». St: Біz: || (пas:) mъ domoлeskŭ, mъ sъnъiŭ, ші чл:; (прin întind:) mъ ъчidŭ (de алtъл); morŭ. «Καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες», Еър:

Δαμαῖος, α, ον, поet: în локŭ de δαμαστικὸς. [δαμάω].

Δαμαλείδιον (τὸ), dim: ал лъĭ δάμαλις.

Δαμάλη (ἡ), = δάμαλις.

Δαμαλήβοτος (ὁ, ἡ), поet: (локŭ) de пъskъt віцеĭ saŭ жъnчĭ.

Δαμάλης, ου (ὁ), поet: domoлitorŭ. «Ἔρως —». Анкр: || [sъбst:] = Δάμαλος. [δαμάω].

Δαμαληφάγος (ὁ, ἡ), поet: mînкъtorŭ de ъnŭ жъnкŭ, saŭ o жъnікъ, = Βουφάγος. [δαμάλης, -λη, φάγος].

Δαμαλίζω, віit: -ίσω, поet: în локŭ de δαμάζω. [din

Δάμαλις, εως (ἡ), dim: ал лъĭ δαμάλη, жъnікъ, saŭ віцеа; (fir:) tînъръ fatъ. [ші

Δάμαλος (ὁ), жъnкŭ, віцелŭ. [ші

Δάμαρ, αρτος (ἡ), поet: femeie (mъpitatъ), soцie. [δαμάω].

Δαμασί(σίμ)βροτος, ου (ὁ, ἡ), поet; domoлitorŭ, saŭ doбopîtorŭ (біръitorŭ) de oamenĭ. [δάμασις, βροτός].

Δάμασις, εως (ἡ), domoлipe, doбopîpe. [δαμάζω].

Δαμασίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: domoлitorŭ, saŭ кîштігъtorŭ de minцiле, saŭ inimeле алtopa. [δάμασις, φρήν].

Δαμασίφως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: domoлitorŭ, doбopîtorŭ de oamenĭ. «Ὕπνος —». Simnd: [δάμασις, φώς].

Δαμασμός (ὁ), = Δάμασις. [ші

Δαμαστὴρ (ὁ), поet: domoлitorŭ. [ші

Δαμαστήριον (τὸ), = Βασανιστήριον; (прinч: neъt; a лъĭ ...

Δαμαστήριος, α, ον, ші

Δαμαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ kontpiвъitorŭ ла domoлipe. [δαμάζω].

Δαμασώνιον (τὸ), ъnŭ feлŭ de плantъ de апъ, mъргъpitъpeлŭ, = Ἄλισμα.

Δαμάτειρα (ἡ), fem: ал лъĭ

Δαματὴρ (ὁ), поet: = Δαμαστήρ.

Δαμάτηρ, ερος (ἁ), (вок: Δάματερ) Dop: în локŭ de Δημήτηρ.

Δαμάτωρ, ορος (ὁ), поet: = Δαμαστήρ. [din

Δαμάω -ῶ, віit: -άσω, поet: în локŭ de δαμάζω.

Δαμείην, пas: nex: 2: de поft:, ші

Δάμεν, поet: în локŭ de ἐδάμησαν, 3: îm: пeps: de nex: 2: de xot:, ші

Δαμήμεναι, поet: în локŭ de...

Δαμῆναι, (пas:) nex: 2: de înf:, ші

Δαμνᾷ, поet: în локŭ de δάμνασαι, 2: sinг: пeps: a лъĭ...

Δάμναμαι, поet: пas: saŭ miж: ал лъĭ

Δαμνάω, ші

Δάμνημι, віit: δαμάσω, поet: = δαμάζω.

Δαμνήτης, ου (ὁ), поet: = Δαμαστήρ. [de ъnde fem:

Δαμνῆτις, ιδος (ἡ), = Δαμάτειρα.

Δάμνιππος (ὁ), поet: domoлitorŭ de каĭ, îndemînatikŭ кълъpeцŭ. [δάμνω, ἵππος].

Δάμνω, (neîntpeб:) = Δαμνάω, δάμνημι, ші δαμάζω.

Δᾶμος, ω (ὁ), Dop: în локŭ de δῆμος.

Δαμόσιος, α, ον, Dop: în локŭ de δημόσιος.

Δαμότας, α, (ὁ), Dop: în локŭ de δημότης.

Δαμοῦχος, ω (ὁ), Dop: în локŭ de δημοῦχος.

Δαμόω, Dop: în локŭ de δημόω.

Δάμωμα (τὸ), Dop: în локŭ de δήμωμα.

Δὰν, Dop: în локŭ de δήν.

Δὰν, δανὸς (ὁ), Dop: în локŭ de Ζὴν, Ζεύς.

Δᾶν, Dop: ак: ал лъĭ δᾶ = Γῆ. «Οὐ δᾶν». Tкр: nъ (mъ жъpŭ) пpe пъmîntŭ.

Δανάκη (ἡ), [δάνος] оболъл, че пъneaŭ în гъpa morцiлор пentpъ плata лъĭ Xaponŭ.

Δανδαλὶς, ίδος (ἡ), ъnŭ feлŭ de пръжitъpъ din fъinъ de opzŭ пîpлitŭ.

Δανειακὸς, ἡ, ὸν, atinгъtorŭ de înпpъmъtŭ. [ші

Δανείζω, віit: -είσω, ші (Sкр:) -ειῶ, înпpъmъtŭ. || (miж:) iaŭ, saŭ daŭ înпpъmъtŭ. Οἱ δανειζόμενοι (în локŭ de δανείζοντες) ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις ὕστερον καὶ τῶν ἀρχείων ἀπέστησαν». Dm: [din

Δάνειον (τὸ), [δάνος] înпpъmъtŭ (de бanĭ saŭ алtŭ чева).

Δάνεισμα (τὸ), чеса че se dъ, saŭ se ia înпpъmъtŭ. [ші

Δανεισμὸς (ὁ), înпpъmъtape (актівъ, saŭ пasiбъ). [ші

Δανειστὴς, οῦ (ὁ), înпpъmъtъtorŭ, (Ital:) кpeditorŭ. [δανείζω]. [de ъnde

Δανειστικὸς, ἡ, ὸν, atînгъtorŭ de înпpъmъtape; disпъsŭ (лesniчosŭ) a înпpъшъta. (de ъnde || sъбst: бъpб:) din mesepie înпpъmъtъtorŭ (zapafŭ); (ші fem:) mesepia aчestъia.

Δανείστρια (ἡ) fem: ал лъĭ δανειστής.

Δανίζω, віit: -ίσω, ші -ιῶ, поet: (papŭ ші пeaпpoб:) în локŭ de δανείζω. [din

Δάνος [δίδωμι], εος, -ους (τὸ), поet: [de aчi] danie, dapŭ; (des) = Δάνειον.

Δανὸς [δαίω, saŭ δήν], ἡ, ὸν, (компар: -ότερος, -ότατος) поet: [de aчi] dъinosŭ,

de mȣлtъ вреme; (прin ȣрm:) ȣsкatȣ̆.

Δὰξ, adв: поet: [δάκνω], =Ὀδὰξ, прin mȣшкъtȣръ кȣ dinцiĭ. [de ȣnde

Δαξασμὸς (ὁ), = Ὀδαξασμὸς, mînкъpime, ȣstȣpime.

Δάος, εος -ους (τὸ), поet: [δαίω, apzȣ̆] лȣminъ, zadъ апрînsъ, торцъ, fъкліе.

Δαπανάω, -ῶ, вiit: -ήσω, келtȣieskȣ̆; (fiг:) пръпъdeskȣ̆. [din

Δαπάνη (ἡ), [δάπτω], ші

Δαπάνημα (τὸ), келtȣiалъ. [δαπανάω].

Δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, пъръвitȣ̆ а келtȣi; saȣ̆ каре чере mȣлtъ келtȣiалъ, (despre лȣкрȣрĭ) kostъtopȣ̆. [δαπάνη]. [de ȣnde.

Δαπανηρῶς, adв: кȣ mȣлte ші mapĭ келtȣiелĭ.

Δαπάνησις, εως (ἡ), келtȣipe; пръпъdipe. [ші

Δαπανητὴς, οῦ (ὁ), келtȣitopȣ̆. [δαπανάω]. [de ȣnde

Δαπανητικὸς, ὴ, ὸν, аплекatȣ̆, saȣ̆ disпȣsȣ̆ а келtȣi, =Δαπανηρός.

Δάπανος (ὁ, ἡ), =Δαπανηρὸς, saȣ̆ δαπανητικός. [δαπάνη].

Δάπεδον (τὸ), [δᾶ = γῆ, πέδον] жosȣл kaseĭ, локȣ̆ de кълкat кȣ пічоареле, (Tȣр:) dȣшȣmea, бътътȣръ, пажеште, ші чл:

Δαπίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ

Δάπις, ιδος (ἡ),= Τάπις, коворȣ̆, ші чл:

Δάπος, εος -ους (τὸ), (zічере neîntpв: прim: а лȣĭ) = Ἔδαφος (пъstpatъ în коnпȣseле ἀλλοδαπός, ποδαπὸς, ші чл:).

Δάπτειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ

Δάπτης, ου [ὁ), поet: pozъtopȣ̆, mȣшкъtopȣ̆. «Μυΐαι —». Лікfр: [ші

Δάπτρια (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ δάπτης, pozъtoape; mȣшкъtoape. [din

Δάπτω, вiit: δάψω, поet: sfîшiȣ̆, ші mъnînкȣ̆ (прinч: despre feapъ). (вezĭ ші δατέομαι, ші λάπτω, ші λαφύσσω).

Δάρατος (ὁ), ȣuȣ̆ felȣ̆ de пîĭne nedosпitъ, saȣ̆ azimъ din Tessaлia.

Δαρδάπτω, вiit: -άψω, поet: = Δάρπτω.

Δαρεικὸς (ὁ), галвенȣ̆ Перseskȣ̆ de doъzeчĭ dpaxme (de о потрівъ кȣ о Енглезъ ліръ). [Δαρεῖος].

Δαρειογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: fiȣ̆, saȣ̆ stpъneпotȣ̆ ал лȣĭ Dapie. [Δαρεῖος, γένος].

Δαρεὶς, δαρεῖσα, έν, пas: nex: 2: de партч:, ші

Δαρήσομαι, пas: вiit: 2: de xot: ал лȣĭ δέρω.

Δαρθάνω, вiit: δαρθήσομαι, (nex: ἔδαρθον, ші кȣ metat: ἔδραθον, tpe: de кȣ: δεδάρθηκα) поet: dopmȣ̆, adopmȣ̆. (вezĭ ші καταδαρθάνω).

Δάρκά, вezĭ δάκάρ.

Δαρόβιος (ὁ, ἁ), Dop: локȣ̆ de δηρόβιος.

Δαρὸν, adв: în локȣ̆ de δηρόν.

Δάρσις, εως (ἡ), жȣпoipe. [ші

Δαρτὸς, ὴ, ὸν, жȣпoitȣ̆, saȣ̆ de жȣпoit. [δέρω].

Δᾶς, δᾳδὸς (прin întpȣn: din) = Δαΐς, δαΐδος (ἡ), zadъ апрinsъ, (Itл:) торцъ. (de ȣnde fiг:) «Ἐπὶ τὴν δᾷδα τοῦ βίου». Пл: adiкъ ла sfîpшitȣл вieцiĭ (кînd se апрinde mortaла fъкліе).

Δασάμην, поet: în локȣ̆ de ἐδασάμην, miж: nex: 1:, ші

Δασάσκετο, поet: în локȣ̆ de ἐδάζετο, прел: ші

Δασεῖται, Dop: în локȣ̆ de δάσεται, вiit: ал лȣĭ δάομαι, saȣ̆ δατέομαι.

Δασέως, adв: (грam:) asпipat (dȣпе прosodie), кȣ semnȣ̆ de asпipaцie [δασεῖα]. 2) «Δασέως ἔχω». Apst: sîntȣ̆ desȣ̆ ла пърȣ̆, пъposȣ̆. [δασύς].

Δάσκιλλος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште.

Δάσκιος (ὁ, ἡ), поet: [δα, σκιά] чел кȣ mȣлtъ ȣmбръ, ȣmбposȣ̆.

Δάσμα (τὸ), поet: [δαίομαι] порцie (о парte în înпърцipe). [de ȣnde

Δάσμευσις, εως (ἡ), înпърцipe.

Δασμογράφος (ὁ), sкpiitopȣ̆ de dъждiĭ în peцistpe. [δασμὸς, γράφω].

Δασμολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpînгȣ̆ (saȣ̆ înпȣiȣ̆) dъждiĭ. || (пas:) =Δασμοφορέω. [ші

Δασμολογία (ἡ), stpînцepe de dъждiĭ. [din

Δασμολόγος (ὁ), stpînгъtopȣ̆ de dъждiĭ. «Ναῦς —». Лкs: корабie tpansпoptъtoape de adȣnъtopĭ de dъждiĭ. [δασμὸς, λέγω].

Δασμὸς (ὁ), [δαίομαι] înпърцipe. 2) (maĭ обіч:) daждie, бірȣ̆.

Δασμοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, плъteskȣ̆ daждie. [din

Δασμοφόρος (ὁ, ἡ), daждnikȣ̆, бірnikȣ̆. [δασμὸς, φέρω].

Δάσομαι, вiit: ал лȣĭ δαίομαι.

Δάσος [δασὺς], εος -ους (τὸ), пъdȣpe. 2) desime, =Δασύτης. «Βδελυττομένη τὸ δάσος τοῦ σώματος». Алчfр:

Δασπλῆς, ῆτος (ὁ, ἡ), ші Δασπλῆτις, ιδος, (ἡ), поet: [δα, πλήσσω, saȣ̆ δυς, πελάζω] грozaвȣ̆, sпъĭmîntъtopȣ̆, aneвoe de апропiat.

Δασσάμην, поet: în локȣ̆ de ἐδασσάμην, пex: 1: ал лȣĭ δαίομαι, saȣ̆ δατέομαι.

Δασυγένειος (ὁ, ἡ), поet: desȣ̆ ла барбъ. [δασὺς, γένειον].

Δασύθριξ, δασύτριχος (ὁ, ἡ), desŭ, ші asпрѫ ла пърŭ. [δασὺς, θρίξ].

Δασύκερκος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ коаdъ deasъ în пърŭ. «Ἀλώπηξ — ». Ткр: [δασὺς, κέρκος].

Δασυκνήμις, ιδος, ші

Δασύκνημος, ου, ші δασυκνήμων, ονος (ὁ, ἡ), пъроsŭ ла пѫлпе. [δασὺς, κνήμη].

Δασύμαλλος (ὁ, ἡ), desŭ în лînъ, saŭ în пърŭ. fлокоsŭ. [δασὺς, μαλλός].

Δασυμέτωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ fрѫnte пъроasъ. [δασὺς, μέτωπον].

Δασυντέον, пос: ал лѫї

Δασύνω, віit: -υνῶ, fакŭ чева desŭ, îndesezŭ (ла пърŭ, ші чл:) «Ὁ Ἀργέστης ταχὺ δασύνει (νέφεσι) τὸν οὐρανὸν. Tfp: îndeseazъ nopiĭ пе черŭ. 2) (грам:) sкріŭ, saŭ пронѫнцŭ aspipat. «Τὸ χ ἐστι κ δασυνόμενον». Пл: «Τὸ ἧπαρ δασυντέον». At: [δασύς].

Δασυπόδειος (ὁ, ἡ), ал пъроsѫлѫї ла пічоаре. [din

Δασύπους, οδος (ὁ, ἡ), (прінч:) пъроsŭ ла пічоаре; (de ѫnde sѫбst:) епѫре de каsъ. [δασὺς, ποῦς].

Δασύπρωκτος, saŭ δασύπυγος (ὁ, ἡ), пъроsŭ ла шezѫtŭ (înпротівъ de κίναιδος). (вezĭ ші μελάμπυγος). [δασὺς, πρωκτός, saŭ πυγή].

Δασυπυκνόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), (кот:) în локŭ de δασύθριξ. [δασὺς, πυκνὸς, θρίξ].

Δασυπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), = Δασυγένειος. [δασὺς, πώγων].

Δασὺς, [în afin: кѫ λάσιος] εῖα, ύ, [de ачі] desŭ (пъdѫроsŭ, пъроsŭ, ші чл:); (прін ѫрт:) aspрѫ, вîрtosŭ; гроsŭ; (de ѫnde грам:) «Δασὺ γράμμα, saŭ πνεῦμα, ші «Δασεῖα, (se înц: προσῳδία)», aspipatъ лîtеръ, saŭ sѫfларе, ші aspipatŭ semnŭ de прosodie.

Δασύσκιος (ὁ, ἡ), = Δάσκιος, чел кѫ deasъ ѫтбръ, ѫтброsŭ. [δασὺς, σκιά].

Δασυσμὸς (ὁ), a fаче, saŭ a se fаче aspipatŭ (гласŭ). [δασύνω].

Δασύστερνος (ὁ, ἡ), пъроsŭ пе піептŭ. [δασὺς, στέρνον].

Δασύτης (ἡ), desime; aspрime; saŭ (грам:) aspipaцie. [δασύς].

Δασύτριχος (ὁ, ἡ), = Δασύθριξ.

Δασύτρωγλος (ὁ, ἡ), поет: = Δασύπρωκτος. [δασὺς, τρώγλη].

Δασύφλοιος (ὁ ἡ), aspрѫ, tape de коажъ. «Κάστανον —». [δασὺς, φλοιός].

Δασύφυλλος (ὁ, ἡ), desŭ în fрѫnze. [δασὺς, φύλλον].

Δασύφωνος (ὁ, ἡ), гроsŭ, aspрѫ ла гласŭ. [δασὺς, φωνή].

Δασυχαίτης, ου (ὁ), desŭ, пъроsŭ în коатъ. [δασὺς, χαίτη].

Δασώδης, εος (ὁ, ἡ), пъdѫроsŭ (ка о пъdѫре, saŭ плінŭ de пъdѫрĭ). [δάσος].

Δατέομαι -οῦμαι, віit: -δάσομαι, (пех: ἐδασάμην, пас: tре: de кѫ: δέδασμαι) поет: = Δαίομαι, înпарцŭ, taiŭ în бѫкъцĭ; тъ înпарцŭ чева кѫ алцiĭ; (прін întind:) тъnînкŭ (прінч: partea mea); (de ѫnde) = Πατέομαι (вezĭ ші δάπτω). [de ѫnde

Δατήριος, α saŭ ος, ον, поет: fолоsitорŭ ла înпърцiре. [ші

Δατητὴς, οῦ (ὁ), поет: înпърцitорŭ.

Δατισμὸς (ὁ), ѫnŭ felŭ de барбарismŭ (гръmъdipe de mѫлte sinonime zічерĭ), în каре къdea Перsѫл Datisŭ ворбind Еліnеште. [Δάτις]. (вezĭ ші βακκίζω, ші βατταρίζω).

Δαύκαλις, εως (ἡ), = (saŭ грешit în локŭ de) Καυκαλὶς, ші (fiind къ se еksплікъ пічорŭ de кокошŭ.) = Ἀλεκτροπόδιον. (вezĭ zічереа).

Δαυκεῖον (τὸ), поет: = [Δαῦκος].

Δαυκίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, вінŭ) fъкѫtŭ кѫ ...

Δαῦκον (τὸ), = кѫ ...

Δαῦκὸς (ὁ), [δεῦκος] ѫnŭ felŭ de плаntъ, морковŭ selбatікŭ. (вezĭ ші σταφυλῖνος, ші καῦκος). || (adiekt:) обраzniпŭ. [δαίω].

Δαῦλὸς, η, ον, saŭ ὴ, ὸν, поет: în локŭ de δασὺς, desŭ, пъроsŭ, fлокоsŭ. «Δαυλοὶ πραπίδων». Esхл: = Πυκιναὶ φρένες.

Δαυλὸς (ὁ), Еол: în локŭ de δαλὸς, тъчіѫne. 2) лемnŭ пîрлitŭ, întъpitŭ прін fокŭ. [din

Δαύω, віit: δαύσω, поет: (рар) = Ἰαύω, dорmŭ. 2) = Αὔω, арzŭ. (de ѫnde) «Δεδαυμένος». Sin: арsŭ. (вezĭ ші δαίω).

Δαφναῖος, α, ον, (епіt:) Аполонŭ. 2) = Δάφνινος. «Στέμμα — ». Епігр: [δάφνη].

Δαφνέλαιον (τὸ), олеіŭ (ѫntŭ) de dafinŭ. [δάφνη, ἔλαιον].

Δάφνη (ἡ), [de ачі] dafinŭ, лаѫръ. 2) Dafina, (п: пр:) amopeza лѫї Аполонŭ (metamopfosatъ de dînsѫл întр' ачеа плаntъ). [de ѫnde

Δαφνήεις, εσσα, εν, поет: плінŭ de (saŭ asemenea кѫ) dafinŭ.

Δαφνηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ înвелitоаре de (акоперitŭ кѫ) dafinŭ. [δάφνη, ἐρέφω].

Δαφνῆς, ῆντος (ὁ), поет: (прін контракцie) în локŭ de δαφνήεις.

Δαφνηφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ (mestekъtopŭ) de dafinŭ, (adikъ) проорокŭ, xpismологŭ. [δάφνη, φάγω].

Δαφνηφορέω -ῶ, viit: -ήσω, portŭ, saŭ ţiŭ (în mînъ) dafinŭ. [ші

Δαφνηφορία (ἡ), пъртаре, ţinepe (în mînъ) de dafinŭ. [ші

Δαφνηφόρια (τὰ), serвъtoape în чinstea лъї Аполонŭ. [ші

Δαφνηφορικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de serвъtoapea Δαφνηφόρια, saŭ de пъртъtopŭ de dafinŭ. [din

Δαφνηφόρος (ὁ, ἡ), продъкъtopŭ, saŭ пъртъtopŭ de dafinŭ. [δάφνη, φέρω].

Δαφνιακὸς, поet: în локŭ de

Δαφνικὸς, ὴ, όν, къвenitŭ ла (saŭ каре аре de овiектŭ) dafinŭ. [ші

Δάφνινος, η, ον, ші

Δάφνιος, α, ον, fъкъtŭ de dafinŭ. «Ἔλαιον —». Dsкр: ъntŭ de dafinŭ, =Δαφνέλαιον. [ші

Δαφνὶς, ίδος (ἡ), podŭ, saŭ sîmвъре de dafinŭ. [ші

Δαφνίτης, ου (ὁ), ші δαφνῖτις ιδος (ἡ), =Δαφναῖος (Аполонŭ). 2) asemenea ла гъstŭ къ dafinŭ. [δάφνη].

Δαφνογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), (enit: ал лъї Аполонŭ) веселŭ пentръ Dafina. [Δάφνη, γέγηθα],

Δαφνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелъл dafinълъї. [δάφνη, εἶδος].

Δαφνόκοκκον (τὸ), ші δαφνόκοκκος (ὁ),= Δαφνὶς, sîmвъре de dafinŭ. [δάφνη, κόκκος].

Δαφνοκόμης, ου (ὁ), ші δαφνόκομος (ὁ, ἡ), поet: înкъnъnatŭ пе пърŭ къ dafinŭ, saŭ лаъръ. «Τρίπους—». [δάφνη, κόμη].

Δαφνοπώλης, ου (ὁ), (кom:) вînzъtopŭ de dafinŭ (enit: ал лъї Аполонŭ). [δάφνη, πώλης].

Δαφνόσκιος (ὁ, ἡ), поet: ъmвposŭ de dafinĭ. [δάφνη, σκιά].

Δαφνοφορέω -ῶ, δαφνοφορία, ші чл: = Δαφνηφορέω, ші чл:

Δαφνώδης, εος (ὁ, ἡ), dafinosŭ, (adikъ) asemenea къ (saŭ плniŭ de) dafinĭ. [ші

Δαφνὼν, ῶνος (ὁ), лiвadъ de dafinĭ, dafinішŭ. [ші

Δαφνωτὸς, ὴ, ὸν, asemenea ла гъstŭ, saŭ ла formъ къ dafinŭ. [δάφνη].

Δαφοίνεος, (ὁ, ἡ), поet: Ion: ші

Δαφοινήεις, εσσα, εν, поet: ші

Δαφοινὸς, ὴ saŭ ὸς, ὸν, поet: [δα, φόνος], foapte рошъ, къ totъл sînţepatŭ (прinч: de sinţe de omŭ); (прin întind:) въpsъtopŭ de sînţe, ъчiгашŭ.

Δαψίλεια (ἡ), авondinţъ, вiлшъгŭ, dъpniчie, ші чл: [ші

Δαψιλεύομαι, viit: -εύσομαι, daŭ, келtъieskŭ къ înвiлшъгаре. [din

Δαψιλὴς [δάπτω], έος (ὁ, ἡ), (omŭ) dapnikŭ, ţeneposŭ; (desпре лъкр:) înвiлшъгatŭ.

Δαψιλὸς, ὴ, ὸν, поet: (pap) în локŭ de δαψιλής. [de ъnde

Δαψιλῶς, ші поet: δαψιλέως, adв: înвiлшъгat, къ dъpniчie.

Δαῶμεν, поet: îm: 1: пеps: a пas: nex: 2: de sъпъsŭ ал лъї διδάσκω.

Δὲ [în afin: къ δή], коniъnкц: (комплеtitiвъ), iap (niчĭ o datъ пъ se aflъ ла înчепъtŭ de къвîntŭ, чi tot daъna dъпе алtъ ziчepe, пречеdînd maĭ de mълte орĭ μὲν). «Ἐγὼ μὲν Ἑρμῆς εἰμὶ, οὗτος δὲ ὁ Πλοῦτος». Лч: «Ἱππεῖς μὲν τετρακισχίλιοι, πεζοὶ δὲ δυσμύριοι». Ksn: «Τῶν ἀπαντώντων οἱ μὲν ἀπέθνησκον, οἱ δὲ ἔφευγον, οἱ δὲ ἐβόων». Ksn: «Διαθεώμενος αὐτῶν, ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, χρυσὸν δὲ, ἐσθῆτα δέ». Ksn: (saŭ înпpotiв:) dap. «Ἀλλὰ σοὶ μὲν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῷ Διὶ χάρις, τοῦτον δὲ οὐκ ἄν δεξαίμην». Лъч: «Δέδοικα, μὴ βλάσφημον μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δὲ ᾖ». Dm: «Πένης μὲν γὰρ ἴσως ἐστὶν, οὐ πονηρὸς δέ». Dm: (ші fъръ μέν). «Ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων». Dm: (ші posit: în локŭ de ἀλλὰ) чi. «Κύλικες οὐκ οἴνου, φαρμάκων δέ». «Ὅσοι μὴ ποιητικοὶ, φιλοποιηταὶ δέ». Плt: (ші întpeв: în antinofope). «Λέγεις, ὡς οὐδὲν ὅμοιος ἐκείνοις ἐγώ, σὺ δ' ὅμοιος; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; ἄλλος δέ τις»; A: «Κλύεις φθέγμα; B: Πῶς δ' οὐ κλύω;» Esxл: (ші adъог; în локŭ de καί). «Ἦ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε, πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν». Iл: A. «Ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δὲ τολμητά». Лкs: 2) (stpъm: înпpeъnъ, saŭ fъръ μὲν). «Ἓν μὲν τοίνυν τοῦτο πολίτευμα τοιοῦτον· ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεσθε». Dm: «Εἶεν· τῶν δὲ δὴ χρόνων διὰ τί;» Dm: 3) rînd: saŭ înпъţin: (în локŭ de δὴ, saŭ οὖν). «Εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον, σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί». Esxл: «Ἀλλ' εἰ μηδὲ τοῦτο βούλει ἀποκρίνασθαι, σὺ δὲ τοὐντεῦθεν λέγε». Ksn: 4) în локŭ de etiолоţikŭ (maĭ de mълte орĭ în întpeпъпepe de къвîntŭ). «Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ πολέμου, στρατηγῶν δὲ ἐτύγχανε». Пл: 5) параплiроmatikŭ (îndeплinitiвŭ), saŭ emfantikŭ (dъпе пронъme demonstpatiве în локŭ de δή). «Οἱ

μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι ..., οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον». Лвч: «Τὸ μέν τοι σε νομίζειν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, τοῦτο δ' ἐγὼ χαλεπῶς πάνυ φέρω». Ksn: (bezĭ ші ді, ші каі).

Де [поate кв апокопъ din ĭде], партікълъ enгліт: adъогабілъ (маĭ мълтъ în компънере) А. ла артіколе (пе каре ле преfаче în пропъте denonstpatibe, saŭ adв: de локъ) ŏде, ĥде, тóде, ші чл: saŭ ѿде, тѿде, ші чл: Б. ла antecedente (snpe маĭ мълтъ întindepe a însemnърій лор). «Τοσόςδε, τοιόςδε, τηλικόςδε, ші чл: ші С. ла акъsat: ші (pap:) ла цен: ші dat: de пъme, însemnînd локъл în локъ de εἰς, saŭ ἐν. «Κλησίηνδε, «Φθίηνδε, «Οἴκαδε, «Ὄνδε δόμονδε» (ші ел:) «Ἡμετερόνδε. (se îпц: δόμον)» Od: O: «Ἀϊδόςδε, «Πυθοῖδε». în локъ de Πυθῶδε. Апл: «Ἀθήναζε, «Θήβαζε». în локъ de' Αθήναςδε, Θήβαςδε, ші чл:.

Δέαμαι, (прел: ἐδεάμην, ші маĭ мълтъ пъ) поеt: (pap) = Δοκῶ, φαίνομαι. (bezĭ ші δόαμαι).

Δέατο, поеt: în локъ de ἐδέατο, 3 sinr: neps: a прел: лвĭ δέαμαι.

Δέγμενος, η, ον, поеt: (прin sink:) în локъ de δεχόμενος, = Ἐκδεχόμενος, аштепtînd.

Δέδαα (de вnde партч: δεδαὼς), поеt: між: în локъ de nas: δεδίδαγμαι, tpe: de кв: ал лвĭ διδάσκομαι.

Δεδάασθαι, поеt: în локъ de δεδαῆσθαι.

Δεδάηκα, поеt: în локъ de δεδίδαχα, tpe: de кв: акt: ші

Δεδάημαι, поеt: în локъ de δεδίδαγμαι, tpe: de кв: nas: ал лвĭ διδάσκομαι. ші

Δεδαῆσθαι, în локъ de δεδιδάχθαι, nas: tpe: de кв: de înf: ал лвĭ διδάσκω.

Δεδαίαται, Ion: 3: îm: neps: a nas tpe: de кв: ал лвĭ δαίομαι, saŭ δατέομαι.

Δεδαϊγμένος, η, ον, tpe: de кв: ал nas: партч: ал лвĭ δαΐζω.

Δέδαον, поеt: în локъ de ἔδαον, nex: 2: ал лвĭ διδάσκω.

Δέδασμαι, nas: tpe: de кв: ал лвĭ δαίομαι, saŭ δατέομαι.

Δεδαὼς, кавтъ δέδαα.

Δεδέαται, δεδέατο, поеt: în локъ de δέδενται, ἐδέδεντο, tpe: de кв: ші neste съв: ал лвĭ δέω, легъ.

Δέδειγμαι, nas: tpe: de кв: ал лвĭ δεικνύω.

Δεδείκελος (ὁ, ἡ), поеt: [δέδεικα din δείδω]. прea fрікосъ.

Δεδείπναμεν, (de вnde inf: δεδειπνάναι) Ion: în локъ de δεδειπνήκαμεν, îm: 1: neps: a tpe: de кв: ал лвĭ δειπνέω.

Δέδεμαι, nas: tpe: de кв: ал лвĭ δέω.

Δεδέξομαι, neste пъцінъ віit:, ші

Δεδέχαται Ion: îm: 3: neps: a tpe: de кв: ал лвĭ δέχομαι.

Δέδηα, поеt: між: (în локъ de nas: tpe: de кв: ал лвĭ δαίω.

Δεδήσομαι, ῃ, εται, (At: în însemn: nas: neste пъцінъ віit: ал лвĭ δέω, легъ.

Δέδηχα, tpe: de кв: ал лвĭ δάκνω.

Δεδήωμαι, поеt: nas: tpe: de кв: ал лв δηϊόω.

Δέδια [δίω], în локъ de δέδοικα, tpe de кв: (în локъ de prez:) ал лвĭ δείδω mъ temъ.

Δεδίδαχα, δεδίδαγμαι, tpe: de кв: ал лв διδάσκω.

Δεδιήτηκα, tpe: de кв: ал лвĭ διαιτάω.

Δέδιθι, prez: (neper:) de порвпч:, ші

Δέδιμεν, δέδιτε, în локъ de δεδίαμεν, δεδίατε, îm: ал лвĭ δέδια.

Δεδιότως [δέδια], adв: (de партч:) кі ғрікъ.

Δεδίσκομαι, поеt: în локъ de δειδίσκομαι, прііmeskъ пе чinева кв dparoste. saŭ prietenеште. 2) în локъ de...

Δεδίσσομαι, ші At: Δεδίττομαι, віit: -ίξομαι, sneріъ, amepinцъ; (прin врm:) isroneskъ. 2) (між: saŭ nas:) mъ temъ, mъ înгpozeskъ. [δέος].

Δεδιώκηται, At: saŭ поеt: în локъ de διώκηται, 3 sinr: neps: a nas: tpe: de кв: ал лвĭ Διοικέω.

Δέδμανθ' Dop: (прin апокопъ), ші

Δεδμήαται, δεδμήατο, Ion: în локъ de δέδμηνται, ἐδέδμητο, ші

Δέδμητο, în локъ de ἐδέδμητο (se domolisc), saŭ ἐδεδέμητο (se a zidisc).

Δέδοιγμεν, поеt: în локъ de δεδοίκαμεν, îm: 1: neps: de

Δέδοικα, tpe: de кв: în локъ de (ш маĭ întpeв: de кît:) prez: ал лвĭ δείδω mъ temъ.

Δεδοίκω, ῃς, ῃ, sвп: ал лвĭ δέδοικα.

Δεδοίκω, εις, ει, поеt: în лобъ de δέδοικα.

Δεδόνατο, поеt: Dop: în лобъ de ἐδεδόνητο, 3: sinr: neps: a nas: neste съв: a. лвĭ δονέω.

Δέδορκα, tpe: de кв: (în локъ de prez: ал лвĭ δέρκομαι.

Δέδουπα, tpe: de кв: ал лвĭ δουπέω.

Δέδραγμαι, ξαι, κται, між: tpe: de кв: a. лвĭ δράττομαι.

Δεδράμηκα, tpc: de кв: ал лвї δράμω=Τρέχω.

Δέδραται, noct: în локъ de δέδαρται, 3: sinr: neps: a nas: tpc: de кв: ал лвї δέρω.

Δέδρομα, 2: saŭ miж: tpc: de кв: ал лвї τρέχω.

Δεδυκεῖν, noct: în локъ de δεδυκέναι, tpc: de кв: ал înf: лвї δύομαι.

Δεδύνημαι, tpc: кв: ал лвї δύναμαι.

Δέδωκα, tpc: de кв: ал лвї δίδωμι.

Δέει, dat ал лвї δέος.

Δειλή (ἡ), Ion: în локъ de δείλη.

Δεινὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локъ de δεινός.

Δέελος, Ion: noct: în локъ de δῆλος.

Δέῃ, a 3: neps: de sвn: ал лвї δεῖ, ші a 2: a лвї δέομαι.

Δέημα (τὸ), [δέομαι] =Δέησις, рвгъчівпс.

Δεῆσαν, nex: 1: de naptч: ал лвї δεῖ.

Δέησις [δέομαι], εως (ἡ), рвгъчівпс. 2) (pap)="Ενδεια, ліпсъ, невое, трєввіщъ.

Δεῆσον, biit: de naptч: ал лвї δεῖ.

Δεητικὸς, ἡ, όν, de рвгъчівпс. [δέομαι].

Δεθεὶς, εἶσα, έν, nas: nex: 1: de naptч: ші

Δεθῆναι, nas: nex: 1: de înf: ал лвї δέω, легъ.

Δεῖ [δέω], biit δεήσει, (прел: ἔδει, tpc: de кв: δεδέηκε, nex: ἐδέησε; noŭ: δέοι, biit: δεήσοι; sвn: δέῃ, ші prea pap în înтрвn: δῇ; inf: δεῖν; naptч: δέον, saŭ A': δεῖν, nex: δεῆσαν, ші biit: δεῆσον) верб неперs: (прінч: кв înf:), este лінсъ, трєввіс; врmeazъ neапърат. «Τί δεῖ πολεμίζειν; Іл: І. «Λῖς (ναυσὶ) πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ ξυμβῆναι». Тєч: (ші прін analisъ) «Δεῖ σ' ὅπως δείξῃς». Sof: (ші кв цел: mi dat: saŭ At: ак:) «Οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ». Єкр: «Ὁρῶ καὶ σοὶ τούτων δεῆσον». Ksn: «Δυοῖν δέοντες πεντήκοντα». Тєч: лінsind doї. «Δυοῖν δεούσας εἴκοσιν». Тєч: adikъ fъръ doъ. «Ἑνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος». Тєч: adikъ, ал поъsпрezечелеа anŭ. «"Ετεσιν εἴκοσι, μησὶν ἓξ δέουσι». Євs: «Δεῖ δὴ χρημάτων». Dm: «Τοῦτο ξεῖ ἀνδρός». Apst: «Πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντὸς δεῖ». Лєч: «Πολλοῦ γε καὶ δεῖ». Dm: швлtŭ лінsemte, este prea denapte. «Μικροῦ δεῖν». Fil: пвцінŭ лінsind. «Παρὰ μικρὸν ἐδέησεν ἀποθανεῖν». Iskp: «Τοσούτου δεῖ διάφορα ἡμῖν γεγονέναι, ὥστε ші чл:». Lis: «Ἄρχειν βούλεται δέον ἄρχεσθαι». Apst: «Δεῆσον (saŭ «Δεῆσαν) μάχεσθαι». Ksn: kînd (saŭ daka) ва faче трєввіщъ... (ші ел: în локъ de adiekt:) «Ἐν δέοντι, saŭ «Ἐν οὐ δέοντι (se înц: χρόνῳ)». ла, saŭ fъръ врете кєвенітъ. «Εἰς τὸ δέον, saŭ εἰς οὐδὲν δέον (se înц: πρᾶγμα)». ла трєввіщъ, saŭ în ка daпŭ ші fъръ fолось. (вezї ші δέω).

Δεῖ (prea pap, în локъ de δέει, 3: sinr: neps: a лвї δέω. легъ.

Δεῖγμα (τὸ), [δείκνυμι] mostръ, провъ; (de вnde прin înтind:) naptea nopтълвї, вnde єраŭ експвзе провеле мърfілор, ші вnde нontръ avestea netpeчeaŭ обічнвіt пегвцъtорії, (Пл:) ціацъ. «Περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι». Dm: (în цел:) semnŭ, dовadъ. (de вnde) «Δεῖγμα ποιοῦμαι». Плв: daŭ кв sokoteala din чева. 2) noct: (pap) єкsemплв. «Λαβὼν δ' "Αδραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων». Євхл: [de вnde

Δειγματίζω, biit: -ίσω (maї noŭ) în локъ de παραδειγματίζω, експвіŭ în прівірea пъвлікълвї supe apъlape, = Θεατρίζω. (вezї πομπεύω). [de вnde

Δειγματισμὸς (ὁ), експвнере, saŭ екsпozigiie (ка чеа din anii трекцці a Лondpei, saŭ чеа din Franца l' exposition de Louvre); вnŭ felŭ de tpismiŭ. (вezї ші πομπεία).

Δείδεκτο, noct: în локъ de ἐδέδεκτο, 3: sinr: neps: a neste sъвîрш: лвї δέχομαι.

Δειδέμεν, noct: în локъ de δείδειν inf: ал лвї δείδω.

Δειδέχαται, δειδέχατο, Ion: 3: neps: îm: a tpc: de кв: ші neste sъв: лвї δέχομαι, saŭ δείκνυμαι, арълŭ dparoste în прііmipe.

Δειδήμων, ονος (ὁ, ἡ), noct: [δείδω] = Δειλός, fрікошŭ.

Δείδια, noct:, ші

Δειδιάω -ῶ, noct: (maї noŭ) în локъ de δέδια, тъ temŭ.

Δείδιθι, noct: în локъ de δέδιθι, порвнч: ал лвї δέδια.

Δειδίμεν, δείδιτε, în локъ de δεδίαμεν, δεδίατε, îm: ал лвї δείδια.

Δειδίσκομαι, biit: -ίξομαι, noct: în локъ de δείκνυμι, saŭ δέχομαι, прііmeskŭ прietenemte, saŭ seaŭ în sъптalea кївa. «Δεξιτερῇ χειρὶ δειδίσκετο». Od: Σ. 2) în локъ de

Δειδίσσομαι, biit: -ίξομαι, noct: în локъ de δεδίσσομαι, amepinцŭ; тъ temŭ, ші чл: [δείδω].

Δείδοικα, noct: în локъ de δέδοικα, tpc: de кв: (în локъ pe пра:), ші

Δειδυῖα, noct: în локъ de δεδυῖα, naptч: a лвї

Δείδω [δέος], biit: δείσω, saŭ (maї твлt) δείσομαι, (nex: ἔδεισα, tpc: de кв: înpeв: maї кв sea: în прохъ maї твлt de кіt prez: δέδοικα, ші δέδια, nenie sъв: în локъ de прел: ἐδεδοίκειν, ші ἐδεδίειν; порвнч:

δέδιθι) noet: (кȣ препos: ɥen: saȣ dat: saȣ în ел: de преп: ак:) mъ temȣ. «Δείσας περὶ τοῦ υἱοῦ». Ksn: «Δείσας περὶ τοῖς Ἕλλησι». Ep: Ὁ θεοὺς δεδιώς». Пл: ші кȣ sȣn: saȣ noft: înnpeȣnъ кȣ μή. «Δέδοικα, μὴ εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν». Dm: «Ἐδεδοίκεσαν, μὴ καταληφθείη». Ksn: ші кȣ tnf: «Δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι». Іл: П.

Δειέλη (ἡ), în локȣ de δείλη. [de ȣnde

Δειελιάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: mъnînкȣ, saȣ dopmȣ în deseapъ, amtentȣ nînъ în deseapъ. [ші

Δειελινὸς, ἡ, ὸν, noet: în локȣ de...

Δειλινὸς, ші

Δείελος (ὁ, ἡ), noet: op че se panopteazъ ла timnȣл de (saȣ se faче) în deseapъ. «Δείελος ὀψὲ δύων». Іл: Ф. soapeле de îndeseapъ. «Ὥρη δείελος». Апл: ші «Ἦμαρ δείελον». Od: P. naptea de îndeseapъ a zileĭ, ші «Δείελον (se înɥ: βρῶμα) mînкape de sȣвt seapъ.

Δεικανάω -ῶ, saȣ δεικανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, noet: = Δειδίσκομαι, npiimeskȣ, salȣtezȣ пе чinева кȣ dparoste. «Δεικανόωντο δέπασσιν»; Іл: О. aȣ înкinat кȣ пахареле în sъnъtatea лȣĭ. [δείκνυμι].

Δείκανον (τὸ), =δείκελον.

Δεικελίζω, biit: -ίσω, noet: [δείκελον] imitȣ, penpesintȣ în teatpȣ. [de ȣnde

Δεικελικτὰς, ᾶ, Dop: în локȣ de

Δεικελιστὴς, οῦ (ὁ), imitъtopȣ, aкtopȣ de teatpȣ.

Δείκελον (τὸ), asemъnъtȣpъ, idolȣ (statȣъ), ікоапъ, maskъ; fantomъ; zodie. [din

Δείκελος (ὁ, ἡ), noet: = Εἴκελος, asemenea. 2) = Δεικελιστὴς. [δείκνυμι].

Δεικηλίζω, biit: -ίσω, = Δεικελίζω.

Δεικηλίκτας, α (ὁ), =Δεικελιστής.

Δείκηλον (τὸ), = Δείκελον.

Δείκνυ, noet: în локȣ de ἐδείκνυ, прел: de xot: saȣ prez: de порȣнч: ал лȣĭ

Δείκνυμι, ші Δεικνύω [în afin кȣ δέχνυμι], biit: δείξω (tpe: de кȣ: δέδειχα, ші пas: δέδειγμαι, ші чл:) aрътȣ, faкȣ кȣnoskȣtȣ; dovedeskȣ; eкsnȣiȣ. 2) (miж:)=Δεικανάομαι. «Δεικνύμενος φίλον υἱόν». Om: Imn: (vezĭ ші δέχομαι). [de ȣnde

Δεικτηριὰς, άδος, (ἡ), femeie пȣвлікъ; saȣ (dȣпе алцiĭ) aкtpiцъ de teatpȣ. (ші

Δεικτήριον (τὸ), tpiвȣnъ, amвonȣ, 2) (în Алеksandpia) = Χαμαιτυπεῖον. (npinч: neȣt: ал лȣĭ...

Δεικτήριος, α, ον, =Δεικτικός. [ші

Δείκτης, ου (ὁ), aрътъtopȣ, saȣ înfъцiшъtopȣ de чева; aкtopȣ. [de ȣnde

Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, folositopȣ, îndemînatiкȣ ла aрътape (dovadъ, ші чл:). [de ȣnde

Δεικτικῶς, adв: кȣ aрътape, dovadъ, ші чл:

Δείλα (ἁ), Dop: în локȣ de δείλη.

Δειλαίνω, biit: -ανῶ (maĭ noȣ) în локȣ de δειλιῶ, sîntȣ fpikosȣ.

Δείλαιος, α saȣ ος, ον, noet:= [δειλός]. 2) tiкълosȣ.

Δειλακρίων, ωνος (ὁ), ші

Δείλακρος, α saȣ ος, ον, (kom:) foapte fpikosȣ, saȣ tiкълosȣ. [δειλὸς, ἄκρος].

Δειλανδρέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ omȣ fpikosȣ. [ші

Δειλανδρία (ἡ), fpikoшie, neвitежie. [din

Δείλανδρος, (ὁ, ἡ), fpikosȣ, neвiteazȣ. [δειλὸς, ἀνήρ].

Δεῖλαρ, ατος (τὸ), noet: în локȣ de δέλεαρ.

Δείλη (ἡ), [în afin: кȣ εἴλη] (în ɥen:) вpeme tpeкȣtъ a opкъpia napte a zileĭ. (de ȣnde) «Δείλη πρωΐα, saȣ ἐῴα». timnȣл maĭ 'nainte de npinzȣ, «Δείλη μεσημβρία». чел dȣпе npinzȣ. (iap maĭ кȣ seamъ) «Δείλη ὀψία». (ші fъpъ sȣвst;) «Δείλη». timnȣл de îndeseapъ, saȣ de кътpe seapъ; (de ȣnde ел:). «Δείλης, saȣ Δείλης ὀψίας». adвepв: tîpziȣ, пе seapъ.

Δειλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de δειλός. [ші

Δειλία (ἡ), fpikoшie, neвitежie. [δειλός]. [de ȣnde

Δειλιαίνω, biit: -ανῶ, însȣflȣ fpikъ, snepiȣ.

Δειλίασις, εως (ἡ), konpindepe de fpikъ, saȣ fpikoшie. [din

Δειλιάω -ῶ, biit: -άσω, simцȣ fpikъ, mъ înfpikoшezȣ, nȣ îndpъzneskȣ. [δειλία].

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, de seapъ, saȣ fъкȣtȣ seapa. (de ȣnde) «Τὸ δειλινὸν». (maĭ de mȣлte opĭ adвepвiaл) înseрat. [δείλη].

Δειλοκομπέω -ῶ, biit: -ήσω, snepiȣ пе вpe ȣnȣ fpikosȣ кȣ вopвe mapĭ; saȣ fpikosȣ fiind mъ fълeskȣ кȣ вopвe mapĭ. [δειλὸς, κόμπος].

Δειλόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, (Skp:) în локȣ de δειλιῶ. [din

Δειλὸς [δέος], ἡ, ὸν, fpikosȣ; neвiteazȣ; netpeвnikȣ, de nimikȣ. 2) = Δείλαιος, tiкълosȣ. [de ȣnde

Δειλότης (ἡ), = Δειλία, saȣ δειλαιότης.

Δειλόψυχος (ὁ, ἡ), fpikosȣ de sȣflетȣ, miчinimȣ. [δειλὸς, ψυχή].

Δεῖμα (τὸ), [δείδω] snaĭmъ, fpikъ. 2) snepiitoape. [de ȣnde

Δειμαίνω, biit: -ανῶ, mъ sперiў, mъ temў. 2) поеt: sперiў. [ші

Δειμαλέος, α, ον, поеt: înfрiкошъtорў; saў înfрiкошatў, sпъїmîntatў.

Δείμασθαι, miж: nex: de înf: ал лъї δέμομαι.

Δειματηρὸς, ὰ, ὸν, snъїmîntъtорў. [ші

Δειματόεις, εσσα, εν, поеt: копрinsў de fрiкъ, însпъїmîntatў. [δεῖμα].

Δειματοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: пiкъtорў, (adiкъ) însъfлъtорў de snaїmъ. [δεῖμα, στάζω].

Δειματόω -ῶ, biit: -ώσω, поеt: însъfлъ snaїmъ, înfрiкошezў. || (miж: saў пas:) mъ sперiў, mъ temў. [ші

Δειματώδης, εος (ὁ, ἡ), snъїmîntъtорў. [δεῖμα].

Δειμάτωσις, εως (ἡ), sперiере. înfрiкошаре. [δειματόω].

Δείμομεν, поеt: în локў de δείμωμεν, nex: 2: de sъп: ал лъї δέμω.

Δεϊμὸς (ὁ), поеt: fрiка пеrsonifiкatъ se ziче аша. [δέος].

Δεῖν, inf: (saў At: пaртч:) ал лъї δεῖ.

Δεῖν, inf: ал лъї δέω, легў.

Δεῖνα (ὁ, ἡ, τὸ), (цеп: δεῖνος, dat: δεῖνι, ак: δεῖνα, îm: δεῖνες, ші чл:) [δεὶς, Еол: în локў de τίς, saў εἷς], прон: demonstр: къ nedefiniре (ъne орї nedeкл:) кътаре, оаре чine. «Ἐγὼ τοῦ δεῖνος, καὶ ἡ δεῖνα μοι μήτηρ». Грг: (ші вок:) «Ὁ δεῖν' Ἰάπυξ κέρασον». At: Еї tъ! ор чine веї fi, toaрnъ. 2) (neъt:) ажъtъ ла îndeпліпіреа шірълъї ворвеї, кînd se ъїtъ, saў se tаче пропріа zічере, (прекъm ші noї zічem) кътаре лъкръ. «Καὶ τὸ δεῖνα δὲ μὴ αἰδεσθῇς». Лъч: «Καί τοι τὸ δεῖνα προσκεφάλαιον οὐκ ἔχω». Apstf:

Δεινάζω [δεινὸς], biit: -άσω, = Δεινοπαθῶ, mъ пекъжеsкў tаре. (вezї ші δεννάζω).

Δεινεύω, în локў de δηνεύω.

Δεινεύω, saў δεινέω, = Δινέω.

Δείνη (ἡ), = Δίνη.

Δεινήεις, εσσα, εν, = Δινήεις.

Δεινοβίης, ου (ὁ), = Αἰνοβίης. [δεινὸς, βία].

Δεινοεπὴς, έος (грam: еksпл: a лъї) = Ἀπτοεπής. [δεινὸς, ἔπος].

Δεινοθέτης, ου (ὁ), поеt: [δεινὸς, τίθημι] fъкъtорў de ръў.

Δεινοκάθεκτος (ὁ, ἡ), поеt: [δεινὸν, κατέχω] = Δυσκάθεκτος, aпевое de цinъt, saў опрit, saў віръit.

Δεινολεχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Αἰνολεχής, ші Αἰνόγαμος. [δεινὸς, λέχος].

Δεινολογέω -ῶ, ші (maї întрев:) Δεινολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, mъ плîнгў, îmї къїnъреsкў stареа арътînd' о вреdnікъ de мiлъ, mъ tiкълошеsкў прin ворве, mъ ваїtў. (вezї ші δεινοποιέω). [ші

Δεινολογία (ἡ), плîнцере, mъріре а ръълъї прin ворве tiкълошitоаре. [δεινὸς, λόγος].

Δεινοπάθεια (ἡ), stареа (saў віа еksпъnере а stърії) пътimашълъї de реле. [ші

Δεινοπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, пътimеsкў (saў mъ пекъжеsкў, mъ плîнгў, къ пътimеsкў) реле. (вezї ші δυσπαθέω). [din

Δεινοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че а пътimit, saў пътimеште (ші se плîнце de) реле. (вezї ші δυσπαθής). [δεινὸς, πάθος].

Δεινοποιέω -ῶ, ші [miж:] δεινοποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, mъреsкў лъкръріле арътîndъ ле maї грozаве, saў maї вредniче de мiлъ. (вezї ші δεινολογέω). [δεινὸν, ποιέω].

Δεινόπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ грozаве пічоаре; saў грozавў гonitорў spре реsвъnаре. «Δεινόπους ἀρά». Sof: [δεινὸς, ποῦς].

Δεινοπροσωπέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї fакў грozавў (пosomорîtў) кіпъл, îmї selвътъчеsкў faцa; (прin ърm:) sîntў греў de апропіat. [δεινὸς, πρόσωπον].

Δεινὸς, ὴ, όν [δέος], (прinч:) înfрiкошъtорў, (adiкъ 1) грozавў, selвatiкў. «Δεινὸς εἰς ὦπα ἰδέσθαι». Od: X. (ші adвервіал) «Δεινὸν ἰδών». Пл: ші Лъч: «Δεινὸν δὲ βρόντησεν». Іл: Θ. 2) ръў. «Καὶ τὸν πόλεμον δεινότερον ἕξομεν». Тъч: «Δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ». Тъч: "Ηδη δέ τινες καὶ ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν». Тъч: «Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινά;» Apstf: «Δεινὰ ποιῶ». Лч: (вezї δεινοποιέω). «Δεινὸν ποιοῦμαι». Fр: (вezї ποιέω). «Δεινὰ πάσχω». Лкs: «"Επος δεινόν». Od: Θ: (de ъnde || neъt:) «Δεινὸν» (însemn: A.) fрiкъ, прimежdie. «Δεινὸν γὰρ ἦν, μὴ οὐκ ἀντίσχωσι». Тъч: «Οὐδὲν δεινὸν, μὴ ἐν ἐμοὶ στῇ». Плt: «Καὶ σφίσι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε». Ер: (saў B.) nenoрочіре. «Εἰς Πέρσας τὸ δεινὸν ἥξει». Ksn: (ші adвервіал). «Δεινὸν, ші δεινὰ în локў de δεινῶς. 3) чiъdatў, de mipape. «Δεινὸν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών». Sof: 4) (în віне) însъfлъtорў de sfiалъ, реsпектавілў. «Δεινὸς τ' αἰδοῖος τε». Іл: Г. ші Od: Θ. Ξ. 5) mape, ковîршitорў. «"Ερως («Πόθος) —». Ksn: «Λήθη δεινή». Плt: «Τὸ συγγενές τοι δεινόν, ἢ θ' ὁμιλία». Еър: 6) foapte deпрinsў, îndemînatiкў ла лъкръл sъў, iskъsitў, saў віклеanў. «Σοφὸς καὶ δεινὸς ἀνήρ». Плt: «Δει-

νος εἰς τὰ πάντα». Apst: «Δεινος περι Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου». Пл: «Ἄν τε δεινοὶ τύχωσιν, ἄν τε ἰδιῶται». Dm: «Ῥήτωρ («Στρατηγὸς) δεινός». Iskp: (ші кѫ inf:) «Δεινὸς λέγειν (γράφειν, ші kom: φαγεῖν, πιεῖν, ші чл:). »Ἄνδρα δεινὸν ὀρειβατεῖν». Пл: «Δεινοὶ κατὰ κοιλίαν οἱ πολύποδες». Ел: (ші fir:) «Αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι τὰ ὀνείδη». Dm:

Δεῖνος, ҷen: ал лѫї δεῖνα.

Δεῖνος (ὁ), = Δῖνος.

Δεινότης (ἡ), însѫшimea (характерѫл) лѫї δεινός, (în вine) îndemînъtate, destoĭnічіе (maĭ кѫ seamъ opatopікъ), iskѫsinцъ; (în ръѫ) вікленіе; (despre лѫкр:) греѫtate, anevoinцъ; asprime. «Νόμων —». Apst: [δεινός].

Δεινοψία (ἡ). греѫtate de a vedea чінева чева. [δεινὸς, ὄψις].

Δεινόω -ῶ, віit: -ώσω, = Δεινοποιέω. [δεινός].

Δεινωπὸς (ὁ, ἡ), poet: грozavѫ ла faцъ, ла vedepe. [δεινὸς, ὤψ].

Δεινῶς, adв: грozaв, de minѫne; foapte mѫлt. «Δεινῶς εἶμ' ἐπιλήσμων». At: «Δεινῶς μέλαινα». Ep: «Δεινῶς ἔχω». Ksn: = Δεινοπαθῶ. «Δεινῶς φέρω». Ep: = Δυσφορῶ. [δεινός].

Δείνωσις, εως (ἡ), eksaцepape, saѫ mъpipe de реле supe maĭ грozavѫ; ковîршіре. [ші

Δεινωτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, kontpivѫitopѫ ла mъpipea релелор. 2) dispѫsѫ a mъpi релеле. [δεινόω].

Δεινωτὸς, ὴ, όν, = Δινωτός.

Δεινὼψ, -ῶπος (ὁ, ἡ), poet: = Δεινωπός.

Δεῖξις [δείκνυμι], εως (ἡ), apъtape. 2) dovadъ, semnѫ. 3) = Ἐπίδειξις, predape de лекціе în пѫвлікѫ. 4) (лец:) = Φάσις.

Δεῖος, εος (τὸ), poet: în локѫ de δέος.

Δειπνάριον (τὸ), dim: ал лѫї δεῖπνον.

Δειπνέω -ῶ, віit: -ήσω, ші -ήσομαι, чінezѫ; (în цen:) mъnînkѫ. «Ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι δειπνήσας». Od: O. «Δειπνεῖν τ' ἀλλότρια». At: [δεῖπνον]. [de ѫnde

Δειπνησείω (fъръ віit:), amѫ noftъ de чінape, saѫ de mînkape. [ші

Δείπνηστὸς (ὁ), poet:, ші

Δειπνηστὺς, ύος (ἡ), Ion: вpemea чінеї.

Δειπνητήριον (τὸ), локѫ de чінape, saѫ salъ de mînkape. [ші

Δειπνήτης, ου (ὁ), înпреѫnъ чінъtopѫ, saѫ kommъsaшѫ. [de ѫnde

Δειπνητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѫвenitѫ ла чінъ. 2) чел че ape noftъ de чінъ. 3) îndemînatikѫ, вѫnѫ de чінъ.

Δείπνητος (ὁ), poet: = Δείπνηστός.

Δειπνίδιον (τὸ), dim: ал лѫї δεῖπνον.

Δειπνίζω, віit: -ίσω, daѫ чінъ, osnetezѫ пе чінева. [ші

Δειπνῖτις, ιδος (ἡ), кѫвenitъ ла (saѫ folositoape ла вреше de) чінъ. [δεῖπνον].

Δειπνοθήρας, ου (ὁ), вînъtopѫ de чіне, napasitѫ. [δεῖπνον, θήρα].

Δειπνοκλήτωρ, ορος (ὁ), noftitopѫ ла чінъ. [δεῖπνον, καλέω].

Δειπνολογία (ἡ), ворвіре, saѫ skpiepe (poetikъ, saѫ прozaikъ) despreчіне. [din

Δειπνολόγος (ὁ, ἡ), ворвіtopѫ, saѫ skpiitopѫ despre чіне. [δεῖπνον, λόγος].

Δειπνολόχος (ὁ, ἡ), (kom:) pînditopѫ de чіне. [δεῖπνον, λόχος].

Δειπνομανὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: nevѫnѫ dѫпе чіне. [δεῖπνον, μαίνομαι].

Δεῖπνον (τὸ), [δὶ ὕπνον, saѫ διαπονέω] чінъ; (ші în цen:) op че mînkape; (прin întînd:) osпъцѫ; (прin ѫpm:) хранъ. «Ἵπποισι δεῖπνον δότε». Іл: B.

Δειπνοπίθηκος (ὁ), (kom:) napasitѫ. [δεῖπνον, πίθηκος].

Δειπνοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, гъteskѫ чінъ, saѫ masъ. || (miж:) îmĭ гъteskѫ чіна; ші чінezѫ. [δεῖπνον, ποιέω]. [de ѫnde

Δειπνοποιία (ἡ), гъtipe, ші mînkape de чінъ. [ші

Δειπνοποιὸς (ὁ, ἡ), гъtitopѫ de чінъ.

Δεῖπνος (ὁ), (maĭ noѫ) în локѫ de δεῖπνον.

Δειπνοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), kape filosofeшte чінînd. [δεῖπνον, σοφιστής].

Δειπνοσύνη (ἡ), poet: în локѫ de δεῖπνον (komikъ napodie a Omepikѫлѫі Τοξοσύνη).

Δειπνοφορία (ἡ), adѫчepe de чінъ. [din

Δειπνοφόρος (ὁ, ἡ), adѫкъtopѫ (къръtopѫ) de чінъ. «Ὁ Ἐρωδιὸς εὐμήχανος καὶ δειπνοφόρος». Apst: «Κίστη—». Пл: (tѫрч:) sefeptasѫ. [δεῖπνον, φέρω].

Δειρὰ (ά), Dop: în локѫ de δειρὴ, rîtѫ.

Δειραγχὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [δειρὴ, ἄγχω] sѫгрѫmъtopѫ de rîtѫ. «Βρόχος—». Епгр:

Δειραῖος, α, ον, poet: чел кѫ mѫлte кѫлmĭ, saѫ koaste de mѫnte, mѫntosѫ; saѫ = Φαραγγώδης. [din

Δειρὰς, άδος (ἡ), poet: = [Δειρή], кѫлme de mѫnte, saѫ = Φάραγξ.

Δείρας, ασα, αν, nex: 1: de naptч: ал лѫї δέρω.

Δειραχθὴς, (грешіt) în локѫ de δειραγχής. [δειρὴ, ἄχθος].

Δειρὴ (ἡ), каѫtъ δέρη, rîtѫ.

Δειροκύπελλον (τὸ), (Лksfn:) пахарѫ кѫ

rîtă; [δειρὴ, κύπελλον].

Δειρόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noct: (cnit: al Goproneĭ Medase) nъскъторă, saŭ nъскътă npin rîtă. [δειρὴ, παῖς].

Δειροπέδη (ἡ), noct: riopdanŭ, saŭ лапцă, легътвръ de rîtă. 2) лапцă, = Βρόγχος. [δειρὴ, πέδη].

Δειροτομέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λαιμητομέω, taiŭ rîtвл. [δειρὴ, τομή].

Δεῖσα [δεύω], ης (ἡ), nopoiŭ nвtвposŭ, nekвръцie. [de вnde

Δεισαλέος, α, ον, nopoiosŭ, nвtвposŭ.

Δεισήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noct: [δείδω, ἀνὴρ] înfрikoшъторă, saŭ înfрikoшatŭ de oameнĭ.

Δεισιδαιμονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ, saŭ mъ faкŭ sвnepstiцiosŭ. [ші

Δειοιδαιμονία (ἡ), sвnepstiцie. [ші

Δεισιδαιμόνως, adв: кв sвnepstiцie. [din

Δεισιδαίμων [δείδω, δαίμων], ονος (ὁ, ἡ), (dвne zivepe) temъторă de Dвmnezeŭ. «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ». Skp: 2) sвnepstiцiosŭ. (вezĭ xapakt: лвĭ Tfp).

Δεισίθεος (ὁ, ἡ), = Δεισιδαίμων. [δείδω, θεός].

Δεῖται, 3: neps: a лвĭ δέομαι.

Δέκα (οἱ, αἱ, τὰ), nedekл: [de ачі] zeче «Οἱ δέκα (se înц: ἔτη γεγονότες) ἀφ' ἥβης». Ksn: adikъ чeĭ de doъ-zeчĭ ші natpв saŭ чinчĭ do anĭ. «Οἱ δέκα (se înц: ἄρχοντες)». вezĭ δεκαδάρχης.

Δεκάβαθμος, ου, [δέκα, βαθμός], ші

Δεκαβάμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв zeчe tpente. [δέκα, βᾶμα].

Δεκάβοιος (ὁ, ἡ), npeцвiтă dpent zeчe вoĭ (biie, saŭ monete). [δέκα, βοῦς].

Δεκαγονία (ἡ), zeчe neamвpĭ ne pîndă, saŭ a zeчелea sniцъ de neamă. [δέκα, γόνος].

Δεκαγράμματος (ὁ, ἡ), koпpinzъторă de (saŭ komпвsă din) zeчe литepe, saŭ zeчe линiĭ. [δέκα, γράμμα].

Δεκάγωνος (ὁ, ἡ), (цeometp:) koпpinzъторă de zeчe вnгiвpĭ. [δέκα, γῶνος].

Δεκαδακτυλαῖος [-λιαῖος], α, ον, чел de zeчe degete în лвnцimь. [din

Δεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кв zeчe degete (ла mînъ). 2)=Δεκαδακτυλιαῖος. [δέκα, δάκτυλον].

Δεκαδαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă

Δεκαδάρχης, ου (ὁ), dekadapxă, koшandipă de zeчe ostaшĭ. 2) вnвл din zeчe dekadapxĭ, saŭ administpatopĭ, чe pîndвiaŭ Лacedemoneniĭ în ıвnвseле ші a'e-teле лор opaше. [δέκα, ἄρχω]. [de вnde

Δεκαδαρχία (ἡ), dekadapxie, demnitatea komandipiлор de zeчe ostaшĭ. 2) administpaцia челор zeчe dekadapxĭ aĭ Лacedemoneniлор. [ші

Δεκαδαρχικὸς, ἡ, όν, atinгъторă de dekadapxă, saŭ dekadapxie. (вezĭ zivepiле).

Δεκάδαρχος (ὁ), =Δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος (ὁ, ἡ), koпpinsă (skpisă) în zeчe тавле. [δέκα, δέλτος].

Δεκαδεὺς, έως (ὁ), чел dintp' aчecaшĭ ostъшeaskъ zeчime. [ші

Δεκαδικὸς, ἡ, όν, (ἀριθμός, пвпъpă) kompвsă din (saŭ împъpцită înzeчimĭ. [δεκάς].

Δεκαδοῦχος (ὁ), = Δεκαδάρχης. [δεκὰς, ἔχω].

Δεκαδύω(δύο), în локă de δυώδεκα. [δέκα, δύω].

Δεκάδωρος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de zeчe палme (лъцimĭ de mînъ). [δέκα, δῶρον].

Δεκαεννέα, (nedekл:) noъ-supezeчe. [δέκα, ἐννέα].

Δεκαὲξ, (nedekл:) шase-supezeчe. [δέκα, ἕξ].

Δεκα-επτὰ, (nedekл:) шante-supezeчe. [δέκα, ἑπτά].

Δεκαετηρίς, ίδος (ἡ), distanцъ de zeчe anĭ. [din

Δεκαέτηρος (ὁ), = кв

Δεκαέτὴς, εος, saŭ έος (ὁ, ἡ), чел de zeчe anĭ. «Χρόνος δεκαέτης». (nenвлt:) «Παῖς δεκαετής (влt:)» Гpam: [δέκα, ἔτος]. [de вnde

Δεκαετία (ἡ), кapsă de zeчe anĭ.

Δεκάζω, biit: -άσω, (npinч:) daŭ zeчвiaлъ; (de вnde oвiч: în pъă) mitвieskă (npinч: жвdikъторă). [ші

Δεκάκις, adв: de zeчe opĭ. [δέκα].

Δεκακισχίλιοι, αι, α, zeчe miĭ. [δεκάκις, χίλιοι].

Δεκάκλινος (ὁ, ἡ), înkъпъторă de zeчe патвpĭ, saŭ de zeчe skaвne ла masъ de mînkape. [δέκα, κλίνη].

Δεκακότυλος (ὁ, ἡ), înkъпъторă de zeчe kotiле, saŭ чin-zeчe (mъsвpъ de винă ші алte лiкside). [δέκα, κοτύλη].

Δεκακυμία (ἡ), zeчime de валвpĭ вnеле neste алteле, (adikъ) шape fвptвnъ. (вezĭ ші τρικυμία). [δέκα, κῦμα].

Δεκάκωλος (ὁ, ἡ), komпвsă din zeчe mъdвлape, saŭ înnъpцitвpĭ. [δέκα, κῶλον].

Δεκάλιτρος (ὁ, ἡ), гpeŭ, saŭ npeцвiтă de zeчe литpe. (вezĭ λίτρα). ‖ (sвbst:) Δεκάλιτρον, stateрвл Kopintenилор (în npeцă

de zece оволĭ Eцin:) [δέκα, λίτρα).

Δεκάλογος (ό, ιι ή), (Skp:) челе zece пріпчіпале порънчĭ але леціĭ Евр: [δέκα, λόγος].

Δεκάμετρος (ό, ή), (вerѕъ̆) компъѕъ̆ din zece metpe. [δέκα, μέτρον].

Δεκαμηνιαῖος, α, ον, ιι

Δεκάμηνος (ό, ή), de (saŭ în) zece лъ̆нĭ. [δέκα, μήν].

Δεκαμναιαῖος, α, ον, ιι

Δεκαμναῖος, α, ον, ιι

Δεκάμνους, ου (ό, ή), гpeъ̆, saŭ пpeцъ̆iтъ̆ (op în ѕъ̆mъ) de zece mine. [δέκα, μνᾶ, вezĭ ziчepea].

Δεκαμοιρία (ή), zечime de гpade (цeometp:) [δέκα, μοῖρα].

Δεκάμφορος (ό, ή), înкъпътopъ̆ de zece amфope. [δέκα, ἀμφορεύς).

Δεκαναῖα (ή), fлotилъ de zece коръвiĭ. [δέκα, ναῦς].

Δεκανία (ή), a zечелca пapte dintp' o ostъшeaѕкъ чeatъ. [ιι

Δεκανικὸν (τὸ), (Biz:) локъл, ѕnde staŭ dekaniĭ; (каре ѕлъжia tot de o datъ ιι ка) ѕnъ̆ гелъ̆ de înкisoape. [din

Δεκανὸς (ό), (Biz:) = Ῥαβδοῦχος. 2) = Δέκαρχος. [δέκα].

Δεκαοκτὼ, (ncdeкл:) ont-ѕnpezeчe. [δέκα, ὀκτώ].

Δεκάπαλαι, adв: (kom:) în локъ̆ de πρόπαλαι, de mъ̆лт. [δέκα, πάλαι].

Δεκαπέντε (ncdeк:) чinчĭ-ѕnpezeчe. [δέκα, πέντε].

Δεκαπενταετὴς, έος (ό, ή), de чinчĭ-ѕnpezeчe anĭ. [δεκαπέντε, ἔτος].

Δεκαπηχυαῖος, α, ον, ιι

Δεκάπηχυς, εος (ό, ή), de zece коцĭ. [δέκα, πῆχυς].

Δεκαπλασιάζω, вiit: -άѕω, înzeчeѕкъ̆. || (nas:) mъ înzeчeѕкъ̆. [din

Δεκαπλάσιος, α saŭ ος, ον, ιι

Δεκαπλασίων, ονος (ό, ή), (ιι adв:) -σίως, înzeчiтъ̆. [δεκαπλοῦς].

Δεκάπλεθρος (ό, ή), чел кв întindepe, saŭ кв конpinsъ̆ de zece поroane. [δέκα, πλέθρον].

Δεκάπληγος (ό, ή), компъѕъ̆ din zece рънĭ. || (sвst:) Δεκάπληγον (τὸ), челе zece рънĭ a ле Eцintлълĭ. [δέκα, πληγή].

Δεκάπλοκος (ό, ή), înпletitъ̆ în zece. [δέκα, πλέκω].

Δεκαπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -πλοῦν, = Δεκαπλάσιος. [δέκα, ἁπλόος -οῦς].

Δεκάπολις, εως (ή), (провinцie) компъѕъ̆ din zece opaше. [δέκα, πόλις].

Δεκάπους, οδος (ό, ή), de zece пiчoape (în лънцiше). Ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον». Apstf: 2) чел кв zece пiчoape [δέκα, πούς].

Δεκαπρωτεία (ή), demnitate a лъ̆ї ...

Δεκάπρωτος (ό), ѕnъ̆л din чeї zece înлїї senatopї (dъne гелъ̆л administpaцii Pomane). [δέκα, πρῶτος].

Δεκάρχης, ου (ό), = Δεκάδαρχης. [δέκα, ἄρχω]. [de ѕnde

Δεκαρχία (ή), = Δεκαδαρχία. [ιι

Δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν, = Δεκαδαρχικός.

Δέκαρχος (ό),=Δεκάδαρχος.

Δεκὰς, άδος (ή), zечime. «Ἡ Ἀττικὴ δεκὰς». Лъч: чeї zece opatopї aї Atenenілop. [δέκα].

Δεκάσκαλμος (ό, ή), (кop:вie) кв zece вîѕле. [δέκα, σκαλμός].

Δεκασμὸς, (ό), zечĭвipe; mitвipe. [δεκάζω].

Δεκάσπορος (ό, ή), noet: în локъ̆ de δεκαετής (dъne ziч: timпъл, în каре ѕ' aŭ гъкът zece ѕemъпътърĭ). [δέκα, σπόρος].

Δεκαστάτηρος (ό, ή, чел чe пpeцвieшle, saŭ ia плaтъ zece ѕtatepe.. [δέκα, στατήρ, вezĭ ziч:]

Δεκάστεγος (ό, ή), tъpиъ̆ кв zece катъpĭ. [δέκα, στέγη].

Δεκάστυλος (ό, ή), ѕnpiжinitъ̆ пe zece ѕtîлиĭ. [δέκα, στύλος].

Δεκάσχημος (ό, ή), (metp:) вepѕъ̆ кв doъ пiчoape ѕnondee, iap чeле-д-алte daктилĭ, saŭ dinnpotивъ. [δέκα, σχῆμα].

Δεκάσχοινος (ό, ή), чел кв лънцime de zece гъniĭ (тpeĭ zечĭ de stadiĭ). [δέκα, σχοῖνος].

Δεκαταῖος, α, ον, de (saŭ în) zece ziле. (вezĭ ιι ѳωδεκαταῖος). [δέκατος].

Δεκαταλαντία (ή), ѕъmъ do zece talangĭ. [din

Δεκατάλαντος (ό, ή), гpeъ̆ (лa кîntapъ̆), saŭ пpeцъ̆iтъ̆, kostъторъ̆ de zece talangĭ. «Δίκη —», Esx: [δέκα, τάλαντον]

Δεκατεία (ή),=Δεκάτευσις. [δεκατεύω]

Δεκατέσσα(ττα)ρες, ες, α, патрв-ѕnpezeчe. [δέκα, τέσσαρες].

Δεκάτευμα (τὸ), лъatъ̆, saŭ datъ̆ de zeчiвiалъ. [ιι

Δεκάτευσις, εως (ή), zечĭвipe. [ιι

Δεκατευτήριον (τὸ), локалъл, ѕnde ѕe плътeѕк, saŭ ѕe adънъ zечвĭелеле. [ιι

Δεκατευτὴς, οῦ (ό), = Δεκατηλόγος, zeчĭвitopъ̆. [din

Δεκατεύω, вiit: -εύσω, пpinoѕeѕкъ̆ лъ̆ Dъmnezeъ̆ zечĭвiала din пръzĭ (лъate de

ла връжташї), ші чл: 2) іаѣ прin sopцї din zeче вiноващї ne вnвл, ка съ 'л nedenseskѣ. 3) adвnѣ zeчiвieле, saѣ zeчiвieskѣ ne чinева. 4)= 'Αρκτεύω. [din

Δεκάτη (ἡ), кавтъ δέκατος.

Δεκατηλογέω -ῶ, biit: -ήσω, = Δεκατεύω, zeчiвieskѣ. [ші

Δεκατηλογία (ἡ), stpînцepe de zeчiвieле. [ші

Δεκατηλόγιον (τὸ), =Δεκατευτήριον. [din

Δεκατηλόγος (ὁ, ἡ), stpînгътopѣ de zeчiвieле, zeчiвitopѣ. [δεκάτη, λέγω].

Δεκατημόριον (τὸ), a zeчелea парte din вре вnѣ лвкрв. [δέκατος, μόριον]

Δεκασηφόρος (ὁ, ἡ), noet: adвnгътopѣ de zeчiвieлеле хotърîte nentpв zeї. [δέκατος, φέρω].

Δέκατος, η, ον, ал zeчелea. «Δεκάτη (se înц: μοῖρα, парte)». zeчiвiалъ; (iap înц: ἡμέρα, zi) a zeчелea zi de ла пашtepea вnвї копілѣ, întpв каре її даѣ пвmеле, (ка ла noї) zi de вotezѣ. (de вnde) «Δεκάτην ποιῶ (ὁύω, ἑστιῶ)». Dm: amѣ вotezѣ. [δέκα].

Δεκατόσπορος (ὁ, ἡ), noet: ал zeчелea stpънenotѣ. [δέκατος, σπόρος).

Δεκατόω -ῶ, biit: -ώσω, = Δεκατεύω (3) zeчiвieskѣ. [δεκάτη].

Δεκατρεῖς, εἷς, ία, [цen:) δεκατριῶν, treї-spezeче. [δέκα, τρεῖς].

Δεκατώνης, ου (ὁ), квтпъръtopѣ (kontpакчiѣ) de ла stънînipə de zeчiвieлеле (вenitвріле) пввліче. [δεκάτη, ὠνή]. [de вnde

Δεκατώνιον (τὸ), = Δεκατευτήριον.

Δεκαφύϊος (ὁ, ἡ), noet: înzeчiтѣ ла тъpime. [δέκα, φυή].

Δεκάφυλος (ὁ, ἡ), компвsѣ din (saѣ înпърцitѣ în) zeче seminцїї. [δέκα, φυλή].

Δεκάχαλκον (τὸ), monetъ de чeze χαλκία (вezї ziчepea). [δέκα, χαλκός]. (вezї ші δηνάριον).

Δεκαχῇ, adв: în zeче вякъцї (пърцї).

Δεκάχιλοι, αι, α, noet: în локѣ de δεκακισχίλιοι. [δέκα, χίλοι în локѣ de χίλιοι].

Δεκάχορδος (ὁ, ἡ), (înstpвmîntѣ) кв zeче коарde. «Ψαλτήριον δεκάχορδον». Skp: ліръ, saѣ kitaръ кв zeче коарde. [δέκα, χορδή].

Δεκέμβολος (ὁ, ἡ), чел кв zeче ἐμβόλους (вezї ziчepea). «Ναῦς δεκέμβολος». Esxл: [δέκα, ἔμβολος].

Δεκετηρὶς, ίδος (ἡ), = Δεκαετηρίς.

Δεκέτηρος (ὁ, ἡ), = Δεκαέτηρος.

Δεκέτης, εος (ὁ, ἡ), ші δεκέτις, ιδος (ἡ), =Δεκαέτής.

Δέκευ, Ion: (în локѣ de δέχου) порвнч: ал лвї δέκομαι.

Δεκήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς, корабіе) кв zeче pîndврї de вîsле, saѣ вîslашї. (вezї τριήρης). [δέκα, ἐρέσσω].

Δέκομαι, Ion: în локѣ de δέχομαι.

Δεκόργυιος (ὁ, ἡ), de zeче siînжinї. [δέκα, ὀργυιά].

Δεκτέος, α, ον, nos: ал лвї δέχομαι.

Δεκτὴρ, -ῆρος, noet:, ші

Δέκτης, ου (ὁ), (în цen:) прiimitopѣ, saѣ лвъtopѣ asвпръшî; (iap пapтк:) чершътopѣ. [δέχομαι]. [de вnde

Δεκτικὸς, ἡ, όν, пвtinчosѣ de a прiimi; înкъпътopѣ.

Δέκτο, noet: în локѣ de ἐδέδεκτο, saѣ ἐδέξατο, 3: sinr: neps: de neste sъв: saѣ nex: ал лвї δέχομαι.

Δεκτὸς, ἡ, όν, прiimitѣ; saѣ de прiimit; (прin вpm:) плъквтѣ. [ші

Δέκτρια (ἡ), fem: ал лвї δέκτης. [ші

Δέκτωρ, ορος (ὁ), noet: în локѣ de δεκτήρ. [δέχομαι].

Δελαστρεὺς, έως (ὁ), noet:=δελεαστρεύς. [din

Δέλαστρον (τὸ), noet:= Δελέαστρον.

Δελεάζω, biit: -άσω, пвiѣ шomealъ în вndiцъ, ші чл: (прin вpm:) прinzѣ; (fir:) momeskѣ, amъцeskѣ. [δέλεαρ]. [de вnde

Δελέαμα (τὸ), = Δελέασμα.

Δέλεαρ [δέλος], -ατος (τὸ), momealъ; (fir:) вікленіе, amъцipe; miжлокѣ de atpaцepe.

Δελεάρπαξ, αγος (ὁ, ἡ), noet: хрънitopѣ de momealъ din вndiцъ, ші чл: [δέλεαρ, ἅρπαξ].

Δελέασμα (τὸ), miжлокѣ do momipe, momealъ; (fir:) înшелъчiвne. [δελεάζω].

Δελεασμάτιον (τὸ), dim: ал лвї δελέασμα.

Δελεασμὸς (ὁ), momipe; (fir:) amъцipe. [ші

Δελεαστικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikѣ, saѣ kontpiввitopѣ ла momipe, saѣ amъцipe. [ші

Δελεάστρα (ἡ), înstpвmîntѣ de momipe, кврсъ. [ші

Δελεαστρεὺς, έως (ὁ), noet: momitopѣ, neskapѣ. [ші

Δελέαστρον (τὸ), = Δελεάστρα. [δελεάζω].

Δέλεαρ, -ατος (τὸ), noet: în локѣ de δέλεαρ.

Δέλετρον (τὸ),=Δέλεαρ. 2) felinapѣ xoцeskѣ. [δέλος].

Δελήτιον (τὸ), dim: ал лвї δέλος, δέλεαρ.

Δελλίθιον (τὸ), ешіпел însemteĭ numite Δέλλις, ιθος (ἡ), sпă fealъ de biesпe.

Δέλος [δέλω], ους -ους (τὸ), noet: în locъ de ὄλεαρ.

Δέλτα (τὸ), [Ebr:] (nedeкs:) delta, numele alfabetuluĭ a patra Δ; (de sпde) tріsпrіъ cъlatъralъ; mi sпă fealъ de însъlъ, ce formeazъ Nilъl, mi alte pîrĭ upin desпъrgitъreле, ce se fak ne la vъrsъtъreле lor. 2) (kom:) parţea ţenitalъ a femeilor.

Δελτάριον (τὸ), mi

Δελτίον (τὸ), dim: al lui δέλτος.

Δελτογράφος (ὁ, ἡ), noet: skriitorъ de ceva în (saă ka în) karte. «Φρὴν — ». Esxl: memoria. [δέλτος, γράφω].

Δελτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ceл în firъ de Δ, tріsпrіosъ. [δέλτα, εἶδος].

Δέλτον, (noale) mi Βέλτον (τὸ), sineле (dsпe Kreteпĭ, de sпde mi βελτίων, βέλτιστος.

Δέλτος (ἡ), tablъ (upinч: tріsпrіoasъ); skrisoare (stîlpъ în firъ de Δ); (upin întind:) karte; (în ţen:) însкrisъ; testamentъ, mi ч.: [δέλτα]. [de sпde

Δελτόω -ῶ, biit: -ώσω, skriъ, însemпezъ ceva ne tablъ. 2) stîlpъrъ skrisoare în formъ de Δ. [de sпde

Δελτωτὸς, ἡ, ὸν, stîlpъsъ în formъ de Δ, tріsпrіosъ.

Δελφάκειος (ὁ, ἡ), mi

Δελφάκινος, η, ον, de porkъ. [mi

Δελφάκιον (τὸ), dim: al luĭ [δέλφαξ], purcelъşъ.

Δελφακόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ fakъ....

Δέλφαξ [δελφύς], ακος (ὁ, ἡ), (maĭ kъ seamъ fem:) purcelъ, saă skrofiţъ (kresкsъt îndestul, ka sъ se prъseaskъ).

Δελφικὸς, ἡ, όν, Delfiпъ, saă al Delfilor. || (sъbst:) Δελφικὴ, masъ kъ ţreĭ picoare. [Δελφοί].

Δελφὶν, sпă (maĭ sine) Δελφίς, [în afin: kъ δέλφαξ, saă ἔλαφος] ῖνος (ὁ), delfiпъ, (sпă kiĭ de mare). 2) sna din zodiile, saă constelaţiile nordice. 3) o ţrestate de plaпtъ în firъ de delfiпъ kare aparţinde se assпra vrъjmъşieşilor koръbiĭ le kalъnda. (bezĭ mi κερκέτης). 4) sпă fealъ de sпdiţъ.

Δελφίνη ἡ), mi Δελφίνης, ου (ὁ)=ελφύνη, ύνης.

Δελφινίζω, biit: -ίσω, skъldînd-mъ mъ daă afund kъ kaiкl ka delfiпъl. [δελφὶν]

Δελφίνιον (τὸ), temiaн al Delfoпiлor în Apolonъ în Atena. (de sпde) «Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον». жsdikъtoria, sпde se жsdikaă ceĭ ne dpeptate omopîtorĭ. 2) (пentrъ firъra frъnzelor ѕqale) sпă felъ de plantъ, mъlъrieanъ selъatikъ. (bezĭ mi στρύχιος). [din

Δελφίνιος (ὁ), (emit:) Apolonъ, fiind kъ a omopîi ne balaъralъ [Δελφίνης].

Δελφινίσκος (ὁ), dim: al luĭ δελφὶν, delfiпaşъ.

Δελφινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ceл în formъ de delfiпъ. [δελφὶν, εἶδος].

Δελφινόσημος (ὁ, ἡ), noet: ceл ce are delfiпъ de semпъ. [δελφὶν, σῆμα].

Δελφινοφόρος (ὁ, ἡ), prodъkъtorъ de delfiпi. «Πόντος —». Esxl: 2) (koraвie) armatъ kъ delfiпi (maşiпe de plъmbъ). [δελφὶν, φέρω].

Δελφὶς, ίδος (ἡ), noet: în locъ də δελφικὴ, fem: al luĭ δελφικός.

Δελφὶς, ῖνος (ὁ), kъtъ δελφὶν.

Δελφύνη (ἡ), mi Δελφύνης, ου (ὁ), balaъral (kъ kaiкl de porkъ) din Delfi, ne kare'l a svis Apolonъ. [Δελφοί].

Δελφὺς, ύος (ἡ), milpa femeiĭ.

Δέλω, neînţreb: upimit: al zivcrilor, δέλος, δόλος, δηλέομαι, mi ч.:.

Δέμα (τὸ). [δέω] = Δεσμὸς, legъtъrъ.

Δέμας (τὸ), (nedek:) [δέμω] noet: ţrъпъ, saă statъ (de ţrъпъ). (bezĭ mi δομή). || (în ţen: el: de κατὰ) în locъ de adъ: de asemъn: saă kalit: «Δέμας πυρὸς». Il: Il. aidoma, întokmaĭ ka fokъl; (bezĭ mi δίκη, τρόπος, χάρις, mi ч.:).

Δερμάτιον (τὸ), dim: al luĭ δέρμα, legъtъrikъ.

Δέρμινον (τὸ), [δέρω] noet: naiъ, aшiepпatъ; kalkъşъ, stpatъ de bitъ; kъiъ.

Δερμιοτήρης, ου (ὁ), noet: ceл ce pъzeшte naiъl, (adikъ) stъ kalkatъ în natъ; (desnpe nasъpe)='Απτήν. [δέρμινον, τηρέω].

Δέρω, (mi miж:) δέρομαι, [δέω] (înţreb: maĭ kъ seamъ nex: ἔδειρα, mi miж: ἐδειμάμην, ţre: de kъ: δέδαρκα, mi nas: δέδαρμαι) zideskъ.

Δευδαλίς, ίδος (ἡ), = Δανδαλίς.

Δευδίλλω, (mi maĭ mъlt nъ) noet: [δινέω, ἴλλος] înbîpteskъ okiĭ kind întp' o parte, kînd întp' alta; arъпkъ kъtъtъrĭ selъatiче, mъ bitъ kîorъш.

Δενδρὰς, άδος (ἡ), noet: nominъ, dsпdravъ. [δένδρον].

Δένδρειον, noet: în locъ de δένδρον.

Δενδρεόθρεπτος (ὁ, ἡ), noet: xrъпitorъ,

saŭ хръnitŭ de копачĭ. «Ῥεῦμα—». Emned: [δένδρεον, τρέφω].

Δένδρεον, Ion: ші noet: în локŭ de δένδρον.

Δένδρεσι, noet: în локŭ de δένδροις, dat: îm: ал лъĭ δένδρον.

Δενδρήεις, εσσα, εν, noet: плinŭ de копачĭ, пъdъposŭ. [δένδρον].

Δενδριακὸς, ὴ, όν, noet: în локŭ de δενδρικός.

Δενδρίζω, biit: -ίσω, mъ fakŭ (saŭ seamъnŭ къ) копачiŭ. [ші

Δενδρικὸς, ὴ, ὸν, de копачiŭ, saŭ de nomŭ. [δένδρον].

Δένδριον (τὸ), dim: ал лъĭ δένδρον, копъчелŭ, nomiшорŭ.

Δνεδρίτης, ου (ὁ), ші δενδρῖτις, ιδος (ἡ), (γῆ, пъmîntŭ) îndemînatikŭ, priinчosŭ ла sъdipe de nomĭ, «Νύμφη, Διόνυσος—». patponŭ-o-anъ de копачĭ; (ἄμπελος, bie) каре se ъркъ пе nomĭ, saŭ se înалцъ ка ъnŭ nomŭ, = Ἀναδενδρὰς; (βάτραχος, κροκόδειλος) каре se înкъĭвъ, saŭ se ъркъ în копачĭ; (λίθος) копачiŭ netpifikatŭ, saŭ piatpъ къ bine în formъ de копачiŭ. (de ъnde) «Δενδρῖτις θαλασσία». Лкs: mърцeanъл. [δένδρον].

Δενδροβατέω -ῶ, biit: -ήσω, ъmвлъ, saŭ mъ ъркŭ prin nomĭ. [δένδρον, βατής].

Δενδροειδὴς, έος (ὁ, ἡ). чел în formъ (saŭ mъpime) de nomŭ. [δένδρον, εἶδος].

Δενδροκολάπτης, ου (ὁ), = Δρυοκολάπτης. [δένδρον, κολάπτω].

Δενδροκόμης, ου (ὁ), = Δενδρόκομος.

Δενδροκομικος, ὴ, όν, notpibitŭ saŭ îndemînatikŭ ла îngpiжipe de nomĭ. [din

Δενδροκόμος (ὁ, ἡ), îngpiжitopŭ, кълtiвъtopŭ de nomĭ. [δενδρον, κομέω].

Δενδρόκομος (ὁ, ἡ), înnodoвitŭ къ (ъmвpitŭ de) demĭ (stъfoшĭ) nomĭ. [δένδρον, κόμη].

Δενδροκοπέω -ῶ, biit· -ήσω, = Δενδροτομέω, [δένδρον, κοπή].

Δενδρολάχανον (τὸ), (prinч: ла îm:) epвъpĭ de легъmъ kpeskъte în 'пълцime de копачiŭ. [δένδρον, λάχανον].

Δενδρολίβανος (ὁ), nomъл, каре faче tъmîie, saŭ smîpnъ. 2) (maĭ noŭ) posmapinŭ. (каъtъ λιβανωτίς). [δένδρον, λίβανος].

Δενδρομαλάχη (ἡ), копъчелŭ de nалвъ. [δένδρον, μαλάχη].

Δένδρον (τὸ), арвopŭ, копачiŭ, nomŭ; (ъne opĭ) tpъnкiŭ, saŭ tълпinъ, ръdъчinъ de nomŭ; (de ъnde fir:) isвopŭ, прiчinъ. [de ъnde

Δενδρόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ fakŭ (mъ prefakŭ în, saŭ mъ înалцŭ ка ъnŭ) nomŭ.

Δενδροπήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: вътъmъtopŭ de nomĭ. [δένδρον, πῆμα].

Δένδρος, εος -ους (τὸ), noet: în локŭ de δένδρον. [de ъnde

Δενδρότης (ἡ), naptea лemnoasъ, sъвstanцa nomълъĭ. (bezĭ ші δένδρωσις).

Δενδροτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiŭ (ка връжmaшŭ) nomiĭ, saŭ копачiĭ ъnъĭ локŭ. [ші

Δενδροτομία (ἡ), tъiepe (saŭ кърцipe) de nomĭ. [din

Δενδροτόμος (ὁ, ἡ), tъietopŭ, saŭ кърцitopŭ de nomĭ. [δένδρον, τομή].

Δενδροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, prodъкŭ nomĭ. 2) цiŭ în mîĭnĭ pamъpe de nomŭ. [ші

Δενδροφορία (ἡ), prodъкцie de копачĭ. 2) пъptape în mîĭnĭ de pamъpe de копачĭ, (de ъnde) = Θυρσσφορία, sepвъtoape în чinstea лъĭ Бакъ, Чepeseĭ, ші чл: [din

Δενδροφόρος (ὁ, ἡ), (локŭ) prodъкъtopŭ de копачĭ. (de ъnde || sъвst:) = Θυρσοφόρος. [δένδρον, φέρω].

Δενδροφυέω -ῶ, biit: -ησω, prodъкŭ копачĭ. «Δενδροφυούσης ἤδη τῆς γῆς». Nopf: [δένδρον, φυή].

Δενδρόφυτος (ὁ, ἡ), sъditŭ къ копачĭ, saŭ nomĭ. «Πέτρα — ». Opf: piatpъ къ firъpĭ de копачĭ ші плante пе dînsa, каре ші δενδραχάτης se ziче de Плinie. (bezĭ ші δενδρίτης). [δένδρον, φύω].

Δενδρυάζω, biit: -άσω, mъ askъnzŭ (локъieskŭ) în пъъntpъ, saŭ sъвt копачĭ. «Ὁ τότε κατὰ τοὺς δενδρυάζοντας καὶ βαλανηφαγοῦντας βίος». Eъst: [δένδρον].

Δενδρύφιον (τὸ), dim: ал лъĭ δένδρον, nomiшорŭ.

Δενδρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δενδροειδής. 2) плinŭ de nomĭ, saŭ копачĭ. 3) = Δενδρίτης. «Νύμφαι — ». Opf: [ші

Δενδρώεις, εσσα, εν, noet: = Δενδρήεις. [ші

Δενδρὼν, ῶνος (ὁ), nomiшŭ, лiвadъ de nomĭ. [δένδρον].

Δένδρωσις, εως (ἡ), крештepe în mъpime de nomŭ. [δενδρόομαι].

Δενδρῶτις, ιδος, noet: în локŭ de δενδρώδης (ἡ), «Πέτρα — ». Eъp: Napnasъл. [δένδρον].

Δεννάζω [δέννος], biit: -άσω, окъръskŭ, вatжокopeskŭ. [de ъnde

Δενναστὸς, ἡ, ὸν, de окъpît, de ватжокорit.

Δέννος [δεινὸς], ου (ὁ), noet: окаръ, ватжокоръ, nечinste.

Δεξαμενὴ (ἡ), [δέχομαι] (în цеп:) = Δοχεῖον; (de вnde fasf:) matepia (ка прiimitoape de formъ). 2) (naptik: mi овiч:) sternъ, (Гърч:) хавъzъ (ка înкъпъtopъ de апъ).

Δεξιὰ (ἡ), каvъ δεξιος. [de вnde

Δεξιάζω, вiit: -άσω, intpeвъiнqezъ nъmaї (saъ de maї mare opї) mîna dpeanтъ (înnpot: de ἀριστερεύω). 2) (îndoiosъ) = къ

Δεξιάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, Ion: în локъ de δεξιόομαι.

Δεξίδωρος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δωροδόκος, npiimitopъ de daparї. [δέχομαι, δῶρον].

Δεξίμηλος (ὁ, ἡ), noet: npiimitopъ de oiле de жертfit. «Ἐσχάρα βωμοῦ — ». Ep: [δέχομαι, μῆλον].

Δεξιοβόλος (ὁ, ἡ), asaîpлitopъ de съцеqї saъ лапче къ dpeanta, saъ къ îndemînъtate. [δεξιὸς, βάλλω].

Δεξιόγυιος (ὁ, ἡ), noet: чел къ îndemînatiче (плъdioase) nъdвlape (maї къ seamъ mîinї). [δεξιὸς. γυῖον].

Δεξιοκάθεδρος (ὁ, ἡ), noet: (Bisep:) mezъtopъ în dpeanta. [δεξιὸς, καθέδρα].

Δεξιολάβος (ὁ), (Skp: аркашъ, rapdianъ, satelitъ. [δεξιὸς, λαβή].

Δεξιόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (къ ак: mi npea pap къ dat:) npiimeskъ, saъ salвtъ ne чinева anвkînds'л къ dpeanta de dpeanta, îї fakъ npieteneaskъ цeremonie; вeaъ în sъnetatea челвї чe made de a dpeanta mea, mi 'ї daъ пахарвл; (în цеп:) npiimesвъ. «Πυκνὴν ἄμυστιν δεξιούμενοι». Esp: «Ἐδεξιοῦτο το λυτήριον τῆς ἁμαρτίας σῶμα ὁ ἁλιτήριος». Трпр: (vezї mi δεικανάομαι.). [din

Δεξιὸς [δέξις], ὰ, ὸν, чел din dpeanta. «Ἔχοντες δεξιοὺς τοὺς πελταστάς». Ksn: «Δεξιὰ φάλαγξ». Такт: nieziша, каре isвeште къ apiпa чea dpeantъ ne връжmашї; (de вnde) «Δεξιὰ (ғъръ mi înnpesnъ къ χείρ)». mîna dpeantъ. «Δεξ ἀν ἐμβάλλω». Esxл: =Δεξιοῦμαι; (npin întind:) токmсалъ, ғъгъdвialъ. «Δεξιὰν δοῦναι καὶ λαβεῖν». Ksn: «Βασιλεῦ οὐχ ὑπήκουσε δεξιὰν πέμποντι». Ksn: (mi în:) «Δεξιὰς παρὰ βασιλέως φέροντες μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς. Ksn: «Δεξιάς τε παραβὰς καὶ ὅρκους πατήσας». Ap: (mi кa adв: лок:) «Ἐκ δεξιᾶς, «Ἐν δεξιᾷ, (mi ғъръ prep:) «Δεξιᾷ». Diod:=Ἐκ δεξιῶν, «Ἐπὶ (Κατὰ, Εἰς) τὰ δεξιὰ (se înц: μέρη)». «Δεξιὰ κόσμου». Esst: челе pesъpitene. (прекът mi ἀριστερὰ, челе anвsene în pelaqie къ чел чe se вîtъ supe nopdъ). (de вnde) «Δεξιὸς θεοῖσιν ἐπευχόμενος». Trn: adikъ supe pesъpitъ. «Δεξιὸς ὄρνις». Ll: N. кърe pesъpitъ; (npin вpm: 2) = Αἴσιος (vezї Ll: M. 230) notpiвitъ, npiinчosъ. «Ἄνεμος —». Лвч: «Τύχη — ». Sвid: 3) (omъ вrednikъ, îndemînatikъ, iskвsitъ. «Οἱ πολλοὶ, κακοῦργοι ὄντες, δεξιοὶ κέκληνται». Tвч: «Ποιητὴς (Ῥήτωρ) δεξιὸς». Apstf: mi Ilt: =Δεινὸς, «Διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός». Ilt: «Τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας». Ilt: «Προοίμιον ἀληθείας δεξιόν». Grr: «Ἵνα λέγω (προσάλλω) τι δεξιόν». Apstf: (iap maї noъ mi къ înf:) «Δεξιος γαρ ἦν κλέψαι». Прокп:

Δεξιόσειρος (ὁ, ἡ), noet: калвл, чe la trъsвrъ de natpa trъgътopї este înxъmatъ în dpeanta ka алътарашъ; (npin вpm:) anerъ, iste (прекът maї овiчnвit sînt чeї asemenea каї). «Μέγας Ἄρης—». Esxл: (вnde алцiї zik δεξιόχειρος). [δεξιὸς, σειρά].

Δεξιοστάτης, ου (ὁ), (npiinч:) întliвл stъtъtopъ ал хорвлвї din dpeanta; (în цеп:) чел чe stъ de a dpeanta. [δεξιὸς, στάτης din ἵσταμαι].

Δεξιοστροφέω -ῶ, вiit: -ήσω (noъ) înвîpteskъ mi asвîrlъ îndemînatik. [δεξιὸς, στροφή].

Δεξιότης (ἡ), îndemînъtate, iskвsinцъ, mi чл: 2) =Δεξίωσις, npieteneaskъ npiimipe.

Δεξιότοιχος (ὁ, ἡ), вîslitopъ desnpe nepeteле din dpeanta ал коръвii. [δεξιὸς, τοῖχος].

Δεξιοφανὴς, ές (ὁ, ἡ), apътatъ, въzвtъ din naptea чea dpeantъ. [δεξιὸς, φαίνομαι].

Δεξιόφιν, adв: noet: în локъ de (ἐκ) δεξιοῦ, saъ δεξιᾶς, din (saъ în) dpeanta.

Δεξιοφύλαξ, ακος (ὁ), aшezatъ în чea dinainte, saъ чea din вpmъ stpeaжъ a apinei dpeнte de apmie. [δεξιὸς, φύλαξ].

Δεξιόχειρος (ὁ), noet:=Περι (Ἀμφι, Ἐπι) δέξιος, îndemînatikъ, iskвsitъ. [δεξιὸς, χείρ].

Δεξιόωντο, noet: în локъ de ἐδεξιῶντο, prel: ал лвї δεξιόομαι.

Δεξίπυρος (ὁ, ἡ), noet: npiimitopъ de fokъ, (локъ) вnde se anpinde fokвл. [δέξις, πῦρ].

Δέξις, εως (ἡ), npiimipe. [δέχομαι].

Δεξιτερὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de δεξιός.

Δεξίωμα (τὸ), noet: op чe npiimemte

чinева кв мълцвmipe, dарѫ вinc прiimitѫ. 2) = Δεξίωσις.

Δεξιώνυμος (ὁ, ἡ), [δεξιός, ὄνομα] чел кв de вincînsemnътopѫ nвme, saѫ кв nвmeле tpasѫ din δεξιός. «Δεξιώνυμος χείρ». mîna (nвmitъ) dpeaптъ. (înпpot: de εὐώνυμος, stînга).

Δεξιῶς, adв: кв iskвsinцъ, îndemînatiк, noроvit, кв прiinцъ; ші чл: «Δεξιῶς ἔχω πρός τι». Пл: sîntѫ îndemînatiкѫ ла чева. [δεξιός'.

Δεξίωσις, εως (ἡ), прieteneaскъ прiimipe кв anвкape de mîna dpeaптъ. [δεξιόομαι].

Δέξο, поеt: în локѫ de δέδεξο, saѫ δέξαι, nex: de порънч: ал лвї δέχομαι.

Δέοι, поft: ал лвї δεῖ.

Δέομαι, δέῃ, δέεται, ші δεῖται, вiit: ήσομαι, ші (în a 3: nвmaї însem:) δεηθήσομαι, nex: ἐδεήθην, (кв цеп: saѫ înf:) amѫ треввinцъ, sîntѫ linsitѫ de чева. «Χρημάτων δεόμενον». Пл: «Πρόσελθε, δέομαι γάρ τι σου». Apstf: «Ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν». Dm: (вezї ші δεї) 2) черѫ; кавtѫ a dовîndi. «Αφορμῆς δεόμενος». Лвч: 3) porѫ. «Δέομαι ὑμῶν δικαίαν δέησιν». Dm: «Ἐδεῖτο μου συνευπορῆσαι αὐτῷ τριάκοντα μνᾶς». Dm: «Καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι». «Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ». Skp:

Δέομαι (поate maї коректѫ δείομαι), поеt: (foapte pap) în локѫ de δέδια, mъ temѫ.

Δέομαι -οῦμαι, nas:, ші

Δέον, поеt: în локѫ de ἔδεον, прел: ал лвї δέω, легѫ.

Δέον, οντος (τὸ), prez: de пapтч: ал лвї δεῖ.

Δεόντων, цеп: îm: ал лвї δέον.

Δεόντων, At: în локѫ δείτωσαν. 3: îm: neps: de порънч: ал лвї δέω, легѫ.

Δεόντως, adв: (de пapтч:) dвпe трев-вinцъ, saѫ кввiinцъ.

Δέος, εος -ους (τὸ), frікъ.

Δέπας [δέφω], αος (τὸ), поеt: пахарѫ.

Δεπαστραῖος, α, ον, кввenitѫ ла, saѫ fъквtѫ кв...

Δέπαστρον (τὸ), поеt: =Δέπας.

Δεράγχη (ἡ), поеt: [δέρη, ἄγχω] лацѫ, sвгрвmъtoape de rîtѫ.

Δεραγχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Δειραγχής.

Δέραιον (τὸ), [δέρη] = Περιδέραιον.

Δεραιοπέδη (ἡ), = Δειροπέδη, лацѫ de прins пъзърї.

Δέρας [δέρω], ατος (τὸ), поеt: în локѫ de δέρμα, пieле.

Δέργμα (τὸ), ші

Δεργμός (ὁ), поеt: [δέρκομαι] къвtъtвръ, прівipe.

Δέρη (ἡ), поеt: [δέρω] (прinч:) пapтea de dinainte a rîtвлвї; (iap прin întind:) totѫ rîtвл. «Στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ». Ksn: 2) (fir:) = Δειρὰς, квлme, saѫ вале de мвnte. «Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν». Hind:

Δερκέσκετο, поеt: în локѫ de ἐδέρκετο, прел: ал лвї δέρκομαι.

Δερκευνής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [δέρκομαι, εὐνή] чел че doapme кв окіі deskiшї.

Δερκάομαι -ῶμαι, поеt: în локѫ de

Δέρκομαι, вiit: -δέρξομαι (tpe: de кв: maї de мвлte орї în локѫ de прez: δέδορκα; nex: прin metat: ἔδρακον, ші nas: кв akt: însem: ἐδέρχθην, ші 2 ἐδράκην) = Βλέπω, mъ вїtѫ (прinч: neклinit ші кв-pat). «Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα». Sof: || (nas:) mъ въzѫ, sîntѫ въzвtѫ. «Ἐμεῦ ζῶντος, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο». Пл: A. 2) (neвt:) лвчeskъ, лвminezѫ. «Τ... κλέος τηλόθεν δέδορκε». Hind: 3) în ло... de ἀκούω, авzѫ. «Κτύπον δέδορκα». Esxл:

Δέρμα (τὸ), [δέρω] пieле. «Ἐν τῷ αὐτοῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι». Dm: sъ мърtвpiseaskъ прîn мвnчї. [de вnde

Δερματικός, ἡ, όν, pелativѫ кв пieї. [de вnde) «Δερματικὸν (se înц: ἀργύριον)» вanї, чe se adвnъ din вînzapea пieілор de жertfe. [ші

Δερμάτινος, η, ον, fъквtѫ de пieле.

Δερμάτιον (τὸ), dim: ал лвї δέρμα.

Δερματουργία (ἡ), apгъsipe de пieї, saѫ мешtвшвгвл apгъsitopвлвї. [ші

Δερματουργικός, ἡ, όν, atinгътopѫ de (saѫ кape ape de oвiektѫ) apгъsipea пieілор. || (fem:)=Δερματουργία. || (върв:)=кв

Δερματουργός (ὁ), apгъsitopѫ de пieї, (Tкрч:) taвakѫ. [δέρμα, ἔργον].

Δερματοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъпînkѫ (шъ хрънeskѫ кв) пieї. [δέρμα, φάγω].

Δερματοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поptѫ пїеї. [δέρμα, φέρω].

Δερματώδης, εος (ὁ, ἡ), ка пieлea, пieлosѫ. [δέρμα].

Δερμηστής, οῦ (ὁ), вnѫ fелѫ de mikѫ вiepme pozътopѫ de пieї. [δέρμα].

Δερμόπτερος (ὁ, ἡ), чел кв apiпї de пieле. «Ἡ νυκτερὶς δερμόπτερον». Apst: [δέρμα, πτερόν].

Δερμύλλω, вiit: -υλῶ, жвnoiѫ; (kom:) =Δέφομαι. [δέρμα].

Δέρξις, ιος (ἡ), поеt: Ion: [δέρκομαι] къвtътвръ, вedepe.

Δέρος, εος -ους (τὸ), noet: în локŭ de δέρμα.

Δερρίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ

Δέρρις, εως (ἡ), (în цen:) =δέρμα; (iap пaptк:) пiеле aspръ, neapгъsitъ; (iap прinч:) перdea fъкъtъ dintp' ast-felŭ de пiеле. [ші

Δέρτρον (τὸ), [δέρω] = Ἐπίπλοον, прaпоръл maцелор пînteчелъĭ de жos. (вezĭ ші ἦτρον).

Δὲρω [în af: къ τείρω], вiit: δερῶ, (nex: ἔδειρα, tpe: de къ: δέδαρκα, nas: nex: ἐδάρην) жъпoiŭ; (fiг:) doжeneskŭ, mъstpъ aspръ. 2) (maĭ noŭ) вatŭ.

Δέσις, εως (ἡ), лeгape; комплetipe; înкeiepe. [ші

Δεσμὰ (τὰ), îm: nepeг: ал лъĭ δεσμός. [ші

Δέσμα (τὸ), noet: în локŭ de δεσμός. [δέω].

Δέσμευσις, εως (ἡ), лeгape, saŭ пъnepe în лeгъtъpĭ (oвezĭ). [ші

Δεσμευτικὸς, ὴ, ὸν, folositopŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла лeгape, пъnepe în feapъ. «Κτῆμα —». Плt: fъnia. [din

Δεσμεύω, вiit: -εύσω,=Δέω, лeгŭ; (прinч:) пъiŭ în feapъ (лanцŭ, mi чл:); 2) faкŭ лeгъtъpĭ. [δεσμὸς, saŭ δέσμη).

Δέσμη (ἡ), [δέω] лeгъtъpъ; mъпъnкiŭ.

Δεσμίδιον (τὸ), лeгъtъpiкъ, dim: ал лъĭ

Δέσμιον (τὸ), dim: ал лъĭ δέσμη, saŭ δεσμός.

Δέσμιος, α ші ος, ον, лeгatŭ, пъsŭ în feapъ, înкisŭ, (прizoniepŭ). 2) noet: (прea pap) лeгъtopŭ de чeĭ прinшĭ, saŭ = Δεσμευτικός. [δεσμός].

Δεσμὶς, ίδος (ἡ), лeгъtъpъ, лeгъtъpiкъ. [δέσμη].

Δεσμόβροχος (ὁ, ἡ), noet: (neaпpoв:) mъnчitopŭ къ лeгъtъpĭ, ші лaцъpĭ sъгpъmъtoape. «Εἱρκτὴ —». Manet: [δεσμὸς, βρόχος].

Δεσμόλυτος (ὁ, ἡ), noet: desлeгatŭ, sлoвozitŭ din лeгъtъpĭ. [δεσμὸς, λύω].

Δεσμὸς (ὁ), [δέω] op чe sлъжeшte ла лeгape, fъnie, лanцŭ, ші чл: (прin întind:) къĭвŭ. (Іл: Σ. 372); (îm:) feapeле челор пъшĭ ла înкisoape; (de ъnde) «Ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν». Лъч: = Δεσμοφύλαξ. 2) лeгape; (mediч:) aпъкape, прindepe (de neвpe, ші чл:). 3) nodŭ, saŭ înnodъtъpъ, лeгъtъpъ.

Δεσμοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopъл înкiшiлop, ші ал înкisoapiĭ. [δεσμὸς, φύλαξ].

Δεσμόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), (maĭ noŭ) лeгatŭ de mîĭnĭ. [δεσμὸς, χείρ].

Δεσμόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Δεσμεύω. [de ъnde

Δέσμωμα (τὸ), noet: = Δεσμός. [ші

Δεσμωτήριον (τὸ), înкisoape. [ші

Δεσμώτης, ου (ὁ), ші δεσμῶτις, ιδος (ἡ), =Δέσμιος; пъsŭ ла înкisoape лeгatŭ.

Δεσπόζω, вiit: -όσω, (къ цen: ші pap къ aк:) sîntŭ desпotŭ, amŭ stъпînipe aвsoлъtъ, stъпîneskŭ. «Τὸ τοῦ δημοσίου πρᾶγμα οὐ δύναται διὰ χρονίας νομῆς δεσποσθῆναι». Лц: (прin întind:) «Διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λογου». Esхл: îл вoiŭ înцeлeцe вine. [δεσμόω].

Δέσποινα, ης (ἡ), fem: ал лъĭ Δεσπότης, stъпînъ; (прin întind:) îmпъpъteasъ; (în цen: ъnŭ tepmînŭ de чinstipe) doamnъ.

Δεσποσιοναύτης, ου (ὁ), (se nъmiaŭ în Sпapta) sлoвoziцiĭ Елoцĭ (poвĭ aĭ Лaчedemoneniлop), кape sлъжiaŭ ла кopъвiĭ. [δεσπόσιος, ναύτης].

Δεσπόσιος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de δεσπόσυνος. [δεσπότης].

Δέσποσμα (τὸ), noet: пopъnкъ, saŭ faпtъ de stъпînŭ. [ші

Δεσποστὸς, ὴ saŭ ὸς, ὸν, пъtinчosŭ de a se stъпîni (saŭ dъпe Apst: fъкъtŭ кa sъ se stъпîneaskъ) aвsoлъt. [δεσπόζω].

Δεσποσύνη, = Δεσποτεία. 2) fem: ал лъĭ

Δεσπόσυνος, η saŭ ος, ον, = Δεσποτικὸς, stъпîneskŭ. || (sъвst:) fiъл, saŭ fiĭкa stъпînълъĭ, saŭ ші însъшĭ stъпînъл. 2) poвŭ пъskъtŭ în кasъ. [δεσπότης].

Δεσποτεία (ἡ), пъtepea (stъпînipea, ші цinъtъл) stъпînълъĭ; stъпînipe aвsoлъtъ, desпotismŭ. [δεσποτεύω].

Δεσπότειος, α, ον, noet: în локŭ de δεσποτικός.

Δεσπότειρα (ἡ), noet: = Δέσποινα.

Δεσποτεύω (έω -ῶ), вiit: -εύσω (-ήσω), noet: în локŭ de δεσπόζω. [din

Δεσπότης, ου (ὁ), (вoк: δέσποτα) stъпînitopŭ (прinч: de poвĭ); (прin ъpm:) desпotŭ, stъпînŭ aвsoлъtŭ; (în цen:) stъпînŭ de кasъ, пpoпpietapŭ. (вezĭ ші Ἄναξ, înпpeъnъ къ кape se întpeвъinцeazъ maĭ de mълte opĭ de Atiчĭ). [δεσπόζω].

Δεσποτίδιον (τὸ), (кom:) dim: ал лъĭ δεσπότης.

Δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, stъпîneskŭ. 2) îndemînatiкŭ (saŭ aплeкatŭ) ла aвsoлъtъ stъпînipe, ла desпotismŭ. [δεσπότης]. [de ъnde

Δεσποτικῶς, adв: къ кiпŭ desпotiкŭ, tipaniкŭ, ші чл:

Δεσπότις, ιδος (ἡ), noet: în локŭ de δέσποινα.

Δεσποτίσκος (ὁ), (kom:) dim: ал лѫї δεσπότης.

Δεσποτὸς, ἡ, ὸν, = (saŭ грешit în локŭ de) δεσποστός.

Δετέον, nos: ал лѫї δέω, легŭ.

Δετὸς, ή, ὸν, легatŭ, saŭ de легat. || (sѫвst:) Δεταὶ (se înц: δᾷδες), легътѫрї de zadъ (ѫnse ѫne-орї ші кѫ katpanŭ) пentрѫ торце. (вezї ші δαϊτίς). [ші

Δέτίς, ιδος saŭ ίδος (ἡ), = (saŭ грешit în локŭ de) Δαϊτίς. [δέω].

Δεύεσαν, поet: (преа рар) în локŭ de ἔδευσαν, îm: 3: пeps: de пex:, ші

Δεύεσκον, поet: în локŭ de ἔδευον, прел: ал лѫї δεύω.

Δευήσεσθαι, поet: вiit. de înf: ал лѫї δεύομαι. [δέομαι].

Δευκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de γλυκὺς, dѫлче. [din

Δεῦκος, εος -ους (τὸ), поet: Еол: în локŭ de γλεῦκος, dѫлчеацъ.

Δεῦμα (τὸ), поet: [δεύω] ѫdape, moiape. 2) лѫкрѫ ѫdatŭ, moiatŭ; (fir:) demînкape. (вezї ші γεῦμα).

Δεύνυσος (ὁ), Ion: = Διόνυσος, Dionisŭ, Бакѫ.

Δευοίατο, поet: în локŭ de δεύοιντο, îm: 3: пeps: de поft: ал лѫї

Δεύομαι, вiit: δευήσομαι, поet: Еол: în локŭ de δέομαι, sîntŭ лiпsitŭ, amŭ тревѫinцъ; sîntŭ sкъzѫtŭ, saŭ maї de жos de de кît чiнева.

Δευρὶ, At: în локŭ de

Δεῦρο, adв: (лок: în мiшк:) aiчї. «Δεῦρ' ἴθι». Іл: Г. «Δεῦρο κἀκεῖσε». Еѫр: «Τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο». Еѫр: (ші кѫ преп:) «Μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι». Esхл: (ші timп:) «Ἐξ ἔω μέχρι δεῦρο», Плt: «Καὶ εἰς δεῦρο ἐνεργεῖ». Епif: (ші ел:) «Δεῦρ' ἀεί». Еѫр: пînъ акѫm; ші (îndemnътiвŭ ѫne орї fъръ, saŭ în локŭ de вербŭ) = Ἄγε, вiпо. «Δεῦρο σύ». Apstf: «Δεῦρο ἔξω». Sкр: «Δεῦρο εἰπέ». Пл: (лezї ші δεῦτε). (maї mѫлt în sensŭ de sinг:).

Δευσοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, въпseskŭ чева întр' ѫnŭ кiпŭ de a nѫ eші faца, a nѫ se desвъпsi. [ші

Δευσοποιία (ἡ), въпsipe, лѫкрѫл saŭ meштeшѫгѫл въпsitорѫлѫї. [din

Δευσοποιὸς (ὁ, ἡ), [δεύω, ποιός] (въпsea) кape nѫ ese, nѫ se desвъпseште; (fir:) neштepsŭ; (въпsitорŭ) кape întреѫinцeazъ, лѫкреazъ fелѫл aчesta de въпsea. (вezї ші δίβαφος).

Δευτάτιος, α, ον, ші

Δεύτατος, η, ον, поet: sѫnерл: ал лѫї δεύτερος, чел maї din ѫрmъ de кît тоцї.

Δεῦτε, adв: îndemnътiвŭ, saŭ (simп:) вокatiвŭ (în sensŭ de îm:) [δεῦρο ἴτε], веniцї, веniцї aiчї. «Δεῦθ' ἵνα ἴδησθε». Od: Θ. (iap овiч: fъръ коniѫnкц:) «Δεῦτε δύω μοι ἕπεσθον». Іл: Х. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Sкр: «Δεῦτ' ἄγετε». Іл: Н. (ші în sinг:) «Δεῦτ' ἄγε». Od: Θ. (ші кѫ ак: кѫ преп:) «Δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ». Ткрt. «Δεῦτε πρός με». Sкр: (ші вѫ adв:) «Δεῦτε ὀπίσω μου». Sкр: (вezї ші δεῦρο).

Δευτεραγωνιστέω -ῶ вiit: -ήσω, sîntŭ ...

Δευτεραγωνιστὴς, οῦ (ὁ), (прiнч:) чел че репрesintъ în teatрѫ пeрsoaneле de ал doiлea але dрameлор; saŭ чел че плedeazъ ал doiлea în жѫdiкътopie (кape se ziче ші δευτερολόγος); (în цen:) чел de ал doiлea, saŭ maї de жos de кît чел (saŭ лѫкръtорŭ în лiпsa челѫї) dintîiŭ. [δεύτερος, ἀγωνίζομαι].

Δευτεραῖος, α, ον, fъкѫtŭ (saŭ fъкътopŭ de чева) în doъ ziле, saŭ a doa zi. [ші

Δευτερεῖα (τὰ), (se înц: ἆθλα) (прiнч:) премiѫл ал doiлea (че se dъ ла δευτεραγωνιστής); (în цen:) градѫл чел de ал doiлea (saŭ maї de жos); пosiцie, saŭ калitate, ші чл: de ал doiлea. [δεύτερος].

Δευτερέσχατος (ὁ, ἡ), ал doiлea maї 'nainte de чел din ѫрmъ, (ad:) чел de лîngъ чел din ѫрmъ. [δεύτερος, ἔσχατος].

Δευτερεύω, вiit: -εύσω (кѫ цen: mi pap кѫ dat:) sîntŭ ал doiлea (maї de жos кѫ ѫnŭ градŭ) dѫпе алtŭ чiнева; sîntŭ în пosiцie de ал doiлea градŭ. [ші

Δευτεριάζω, вiit: -άσω, sîntŭ (лѫкрezŭ, saŭ ворвesŭ) ал doiлea; цiŭ локѫл алtѫia. [ші

Δευτερίας, ου (ὁ), (se înц: οἶνος) вiпѫл чел de ал doiлea, stopsŭ din вoштina кълкatъ, topnîndѫ se пeste dînsa апъ, лiвежŭ. [δεύτερος].

Δευτέριον (τὸ), каsa naштepiї. (вezї ші ἀμνίον). [din

Δευτέρι(ρεῖ)ος, α, ον, = [δεύτερος] ал doiлea dѫпе вреme. saŭ pîndŭ; чел din ѫрmъ, saŭ maї de жos.

Δευτεροβόλος (ὁ), (прiнч: ἵππος, ші чл:) чел че îшї skimвъ de ал doiлea dinцiї. (вezї βόλος). [δεύτερος, βόλος].

Δευτερογαμέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ къsъtopeskŭ de ал doiлea. [ші

Δευτερογαμία (ἡ), a doiлea къsъtopie. [din

Δευτερόγαμος (ὁ, ἡ), de ал doiлea къ-

sъtopitŭ. [δεύτερος, γάμος].

Δευτερογενής, έος, ші

Δευτερόγονος (ὁ, ἡ), = Δευτερότοκος; (despre плante)="Οψιμος. [δεύτερος, γόνος].

Δευτεροδεκάτη (ἡ), (Skp:) a doiлea zeчвіалъ, saŭ zeчвіалъ din zeчвіалъ (че плътіаŭ Левіцїї преоцілор Евреілор). [δεύτερος, δεκάτη].

Δευτερόζυγος (ὁ, ἡ), (грам:) de a doъ конжвгацie. [δεύτερος, ζυγία].

Δευτερόκλιτος (ὁ, ἡ), (грам:) de a doa деклinaцie. [δεύτερος, κλίνω].

Δευτεροκοιτέω -ῶ, віit; -ήσω, dopmŭ кв ал doiлea, saŭ алтвл întp' вnŭ patŭ. [δεύτερος, κοίτη].

Δευτερολογέω -ῶ, віit: -ήσω, (прinч:) плedezŭ în жвdikatъ o прічinъ ал doiлea (dвпе алтŭ adвокatŭ); (în цen:) ворбeskŭ ал doiлea, saŭ de ал doiлea (despre ачелеamĭ). [ші

Δευτερολογία (ἡ), ворбіре de ал doiлea.

Δευτορολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште (прinч: în жвdikъtopie) ал doiлea, saŭ de ал doiлea (despre ачелашĭ лвкрв). 2) = Δευτεραγωνιστής (de teatpв). [δεύτερος, λόγος.

Δευτερονόμιον (τὸ), каptea a чinчiлea din векiвл testamentŭ, fiind a doa леце ла Евреї. [δεύτερος, νόμος].

Δευτεροπάθεια (ἡ), a пътimi (simцi, saŭ волі, чinева de ал doiлea de ачееашĭ (saŭ ші алтъ) patimъ, întoapчepe de воалъ. [ші

Δευτεροπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskŭ de ал doiлea de ачееашĭ (saŭ ші алтъ) patinъ, sîntŭ întopsŭ de вре o воалъ. [δεύπερος, πάθος].

Δευτερόποτμος (ὁ, ἡ), = Ὑστερόποτμος, въzвtŭ iapъшĭ, fiind sokotitŭ de moptŭ. [δεύτερος, πότμος].

Δευτεροπροσωπέω -ῶ, віit: -ήσω, (грам:) sîntŭ ...

Δευτεροπρόσωπος (ὁ, ἡ) (грам:) de a doa персоanъ (вербŭ, saŭ прон:) [δεύτερος, πρόσωπον].

Δευτερόπρωτον (τὸ), « — σάββατον». Skp: чea dintîiŭ sîmвътъ dвпе паште. [δεύτερος, πρῶτος].

Δεύτερος [δύω, saŭ maĭ провав: δεύω = Ἐλλείπω] α, ον, ал deoiлea (A'. dвпе nвmъpŭ) «Ἀπύλοιθ' ὁ πρῶτος γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος». At: «Δευτέραν ἀγαγέσθαι γυναῖκα». Пл: (Б' dвпе timпŭ). «Δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσεως». Ep: «Μή τις κῦδος ἄροιτο, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι». Om: «Οἱ ἐμοῖο δεύτεροι ἐν νήεσσι λίπησθε». Іл: Ψ. «Δευτέρῳ χρόνῳ». Hind: «Ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητεῖν τὸν φόνον ἐποιοῦντο». Пл: «Ἐντεῦθεν τῆς νομοθεσίας ἤρξατο, τὰ λοιπὰ ἐν δευτέρῳ θείς». Fil: «Αἱ δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι». Пров: «Δευτέρα φθίνοντος». Лкs: zioa чea dintîiĭ maĭ nainte de a tpeĭzeчелеа (adikъ, a doъ-zeчĭ ші noълеа) a лвneĭ. (вezĭ ші ὕστερος). (C' dвпе pîndŭ) «Ἐνίκησα δὲ, καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην». Твч: (ші dвпе mepitŭ) maĭ de жos. «Δεύτερα ἄλφιτα». Esix: «Οὐδενὸς δεύτερος τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους μαθητῶν». At: «Οὐδενὸς δεύτερος ἐπιγνῶναι». Гал: «Στρατοῦ δὲ πλήθει πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν Σκυθῶν«. Твч: «Εἴ με δεύτερον ἄγεις Ἕρμωνος» Лвч: «Οὐκ ἄξιον τοὺς ἱερεῖς τῶν μουσῶν δευτέρους τίθεσθαι τῶν κολακεύειν τὰς θύρας εἰδότων». Sin: 2) чел înпревnъ кв алтвл «Δεύτερος ἥκεις,,. Лкs: 3) алтвл, (adikъ deoseвifŭ). «Δεύτερος πλοῦς». Пров: плвtipe npin вîsле, ка întpeпpinsъ dвпе чea npin пînze; (saŭ asemenea) «Δεύτερον τοῦτον (τὸν Λύσανδρον) ἡ Σπάρτη φέρει Παυσανίαν». At: (вezĭ ші ἄλλος). || (sввst:) «Δεύτερον (τὸ), = Δευτέριον. «Καὶ δεύτερα καὶ ἔμβρυα ἐπισπᾶται». Dskp: 2) (îm:) «Δεύτερα, (τὰ), = Δευτερεῖα. «Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐκ δευτέρων πρωτεῖον». Sin: || (adвервіал). «Δεύτερον, ші δεύτερα, (A'. dвпе timпŭ, ші ачеasta în doъ кіпвpĭ, saŭ în însemn: de) алтъ datъ. «Οὐ μ' ἔτι δεύτερον ᾧδ' ἵξεται ἄχος κραδίην». Іл: P. «Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται ᾧδ' ἔρδειν». Es: (saŭ în însem: de), înкъ o datъ. «Καὶ μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις». Od: K. (ші кв преп:) «Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε». Skp: (Б' dвпе pîndŭ în însem: de) dвпе, în вpmъ. «Ἐτιμᾶτο δεύτερον μετὰ τὸν Πελοπίδαν». Ksn:

Δευτεροστάτης, ου (ὁ), ал doiлea, saŭ depe чел dîntîiĭ stъtъtopŭ ал хорвлвĭ. [δεύτερος, στάω].

Δευτερόσχετος (ὁ, ἡ), = Δευτεροῦχος.

Δευτεροταγής έος (ὁ, ἡ), ашezatŭ în a doiлea nosiцie. [δεύτερος, τάττω].

Δευτεροτόκος (ὁ, ἡ), каре паште, saŭ a nъskвt a doa oapъ. [ші

Δευτερότοκος (ὁ, ἡ), nъskвtŭ în a doiлea паштере, saŭ dвпе чел întîiŭ nъskвtŭ. [δεύτερος, τέκω].

Δευτερουργής, έος (ὁ, ἡ), de ал doiлea лвкpatŭ, (npin вpm:) віne лвкpatŭ; saŭ пpeфъквtŭ; (npin вpш:) векiŭ. «Χλαῖνα — ». Пл: (алтфел) ἐπίγναφος. [вezĭ ші

Δευτερουργὸς (ὁ, ἡ), лѫкрътоpѫ de чева de ал doiлea, (прin ѫpm:) кѫ maĭ mѫлтъ лѫape a minte. 2) лѫкрътоpѫ ал doiлea (adiкъ maĭ de жos ла meштешѫгѫ); ші (прin ѫpm:) пpeфъкътоpѫ de челе векĭ, кîрпачiѫ. [δεύτερος, ἔργον]. (вezĭ ші zічеpea пpeчedentъ).

Δευτεροῦχος (ὁ, ἡ), поet: чел че ціne пosiціa de ал doiлea; (în цen:) = Δεύτερος. [δεύτερος, ἔχω].

Δευτερόφωνος (ὁ, ἡ), поet: чел че гръіеште ал doiлea, ші pепетъ ачелашĭ глаsѫ. «Ἠχὼ —». Non: [δεύτερος, φωνή].

Δευτερόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакѫ чева de ал doiлea, pепетѫ ачелашĭ лѫкрѫ. «Πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι ἅπαξ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ». Sкp: îл воiѫ лъsa în локѫ. 2) (dѫпе înвъцътоpiĭ Евpeiлор) пѫiѫ чева în pîndѫл tpadiціiлор. [δεύτερος]. [de ѫnde

Δευτέρωμα (τὸ), лѫкрѫ pепetatѫ.

Δευτέρως, adв: dѫпе ал doiлea кѫвîntѫ, maĭ în ѫpmъ. [вezĭ ші δεύτερος].

Δευτέρωσις, εως (ἡ), fачеpe de a doa оаpъ, pепetape. 2) пosiціa, pîndѫл de ал doiлea. «Τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ, καὶ τυῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως». Sкp: 3) istopiiле челе din tpadiціe, ші datineле Евpeiлор. «Χιλίων ἐνιαυτῶν ἐκδοῦναι δευτέρωσιν». Sofp: [ші

Δευτερωτὴς, οῦ (ὁ), (ла Евp:) înвъцътеpѫ de tpadiціonaле istopiĭ. [δευτερόω]

Δευτὴρ (ὁ), ѫnѫ înstpѫmîntѫ de вѫкътъpi (поate fъкълецѫ, saѫ amestекъѫ): ші de вpѫtъpie, кѫ каpe fpъmîntъ. [din

Δεύω, вiit: εύσω, ѫdѫ, moiѫ; ѫnгѫ, въпseskѫ; topnѫ пе d' asѫпpa; amestекѫ; fpъшîntѫ; (pap ші прin întind:) topnѫ. «Δεῦσαι καὶ μάξαι». Ksn: «Γλάγος ἄγγεα δεύει». Іл: В. (ші пas:) «Δᾷδας πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ [illegible] [în afin: кѫ

Δέφω, вiit: [illegible] = Δεύω, ѫmezeskѫ, moiѫ; (прin ѫpm:) =Δεψέω. || (miж:) mъ молешеskѫ.

Δεχάμματος (ὁ, ἡ), [illegible] ече окiѫpĭ. [δέκα, ἅμμα].

Δέχαται, поet: în л[illegible] de δεδέ[illegible], ton: 3: îm: пеps: de tpe: de кѫ: ал л[illegible]ομαι.

Δεχήμερος (ὁ, ἡ), de zече zіл[illegible] δέκα, ἡμέρα].

Δέχθε, поet: în локѫ de Δέχεσθε, saѫ δέχθητε, пpez: saѫ nex: de поpѫnч:, ші

Δέχθαι, поet: în локѫ de Δεδέχθαι, tpe: de кѫ: de înf:, ші

Δέχμενος, η, ον, поet: în локѫ de δεχόμενος, пaptч: a лѫĭ δέχομαι.

Δέχνυμαι, поet: în локѫ de

Δέχομαι [în afin: кѫ δείκνυμι, ші δοκέω], вiit: δέξομαι, (nex: ἐδεξάμην, ші ἐδέχθην; tpe: de кѫ: δέδεγμαι) пpiimeskѫ, iaѫ (прiнч: кѫ mîna dpeaпiъ). «Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ ἐδέξατο». Іл: Ψ. «Χεὶρ ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο ἔγχος. Od: A. «Καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα; Іл: A. «Χρυσὸν ἀνδρὸς ἐδέξατο». Od: A. «Δῶρα δέχομαι». Лкs: = Δωροδοκέω. «Πίστιν δυῦναι καὶ δέξασθαι». Горц: 2)=Ὑποδέχομαι. «Οὐδέ με νοστήσαντα δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων Πηλεύς». Іл: Σ. (ші în сл: de преп:) «Δέχεσθαί τινα δόμοις (χώρᾳ, ші чл:)». Еѫp: «Τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὁρμῷ». Тѫч: (ші кѫ dat: opran:) «Θυσίαις δ' αὐτὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ βωμοῖς ἐδέχοντο». Пл: «Θέμιστι καλλιπαρήῳ δέκτο δέπας». Іл: O. «Τὸ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι δειδέχατ' ἀλλήλους». Іл: Δ. 3) = Προσδοκῶ, amtentѫ; (ші în pъѫ) пîndeskѫ. «Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι». Od: I. «Αὖθι μένω μετὰ τοῖοι δέγμενος, εἰσόκεν ἔλθῃ». Іл: K. «Πέτρας ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι βεβλήκει πρὸς στῆθος». Іл: Δ. 4) = Ἀναδέχομαι, iaѫ asѫпpъ 'mĭ, (ші прin ѫpm:) ціѫ, staѫ înпpotiвa пъвалеĭ вpъшmaшiлор. «Τὸν δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί». Іл: E. «Οἱ δὲ πολέμιοι οὐκ ἐδέξαντο αὐτοὺς, ἀλλ' ἐγκλίνουσι». Ksn: «Δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν». Лѫч: 5) = Ἀποδέχομαι, saѫ Καταδέχομαι, пpiimeskѫ кѫ mѫлцѫmipe. «Ἐδέξατο τοὺς λόγους». Тѫч: «Δέχομαι σου τὴν προθυμίαν». Пл: «Δέχομαί σε ἱκέτην». Ksn: «Ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δέχομαι τὸν οἰωνόν». Пл: «Καὶ παθεῖν τι ὡς κατάκριτος δέχρμαι». Гpг: «Ταῦτα τούτῳ δημηγορήσας οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν». «Ἐπὶ πόσῳ δέξαιτ' ἂν Ὀρφέϊ ξυγγενέσθαι». Плt: «Πολλὰ ποιήσει, ἃ οὐκ ἂν δέξαιτό τινα ἰδεῖν δρῶντα». Пл: 6)=Ἐκδέχομαι, iaѫ, înцелегѫ (întp'ѫnѫ felѫ). «Σὺ δὲ ἀναγνοὺς αὐτὰ, ὅπη βούλει δέξασθαι, δέχου». Плt: «Οἱ μὴ καλῶς δεχόμενοι τὴν γενεὰν». Пл: «Μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα». Sof: 7) = Εἰσδέχομαι, înкапѫ. «Μόλις γὰρ ἂν οὕτω δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον». Лѫч: «Ἐν θεάτρῳ χορῶν ᾀδόντων πολλὴ γίνεται ἡσυχία, ὥστε τὰ ὀλέθρια ἐκεῖνα δέξασθαι μέλη». Xps: 8) =Διαδέχομαι. Ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί». Іл: T.

Δέψα, ης (ἡ), [δέφω] пiеле аpгъsitъ. [de ѫnde

Δεψέω -ῶ, вiit: -ήσω, moiѫ (fpeкînd кѫ

mîînele); (mpînu:) argъseskъ niele . mi чл: [mi

Δέψω, viit: δεψήσω, = Δεψέω.

Δέψω, viit: ал лвї δέφω.

Δέω, viit; δήσω, (nex: ἔδησα, mi miж: ἐδησάμην, tpe: de кв: δέδεκα, mi nas: δέδεμαι, nex: nas: ἐδέθην, mi viit: δεθήσομαι, mi nestю пъqinъ viit: δεδήσομαι) lerъ. «Δῆσε δ' ὀπίσω χεῖρας». Ил: Ф. «'Αλύσει δήσας πρὸς τὴν Δῆλον. Тъч: (mi miж:) «Δράγματα δέοντο. Ил: Σ. «Ὅσσοι δ' ὑπαὶ δήσατο πέδιλα. Ил: B. 2) = Δεσμεύω, пъiъ în fearъ, saъ ла apestъ. «Δησάντων αὐτόν οἱ ἕνδεκα». Dm: (mi nas:) «Δεδέσθω, ἕως ἂν ἐκτίσῃ». Dm: 3) noct: onpeskъ, înnie-dikъ. «Ἔδησέ με κελεύθου». Od: Δ. || (вервл avesta se kontpaktъ ka mi чеде чірконflekse, δέομαι-δοῦμαι, mi чл:).

Δέω, viit: δεήσω, (nexot: ἐδέησα) (кв цеп:) amъ trevъinqъ. «Παραδείγματός σοι καὶ τὸ παράδειγμα δεδέηκε». Плт; (dap maї de mвлte orї în fpaseле). «Πολλοῦ, «'Ολίγου, «Μικροῦ, saъ «Παρὰ μικρὸν, mi în ел: «Μικρόν, «Τοσούτου, saъ «Τοσούτῳ δέω. Лкs: (mi ғъръ kazъ). «'Εδέησα κινδύνῳ παριπεσεῖν». Алчdm: (mi în чеде пъmер;) «Πεν τήκοντα μιᾶς δεούσης». Тъч: «Δέοντος ἑνὸς τριακοστῷ ἔτει». Тъч: (bezї deї, mi δέομαι).

Δέω (ғъръ viit:), noet: (prea pap) къtînd rъseskъ. (bezї δήω).

Δὴ, [δέ, ἤ] partik: konisnkt: saъ adverъ: 1) verifikativъ, saъ înkredinqътivъ, da, aша, într' adevъръ. «Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα κατὰ μοῖραν ἔειπας». Ил: A. «Ξύμφημι δή σοι». Sof: «'Il δὴ λοίγια ἔργα». Ил: A. «Δεῖ δὴ χρημάτων». Dm: «Μέμνησθε γὰρ δή που». Dm: 2) eponikъ (în локъ de δῆθεν), de (въzъ doamne). «Αὐτόνομοι δὴ ὄντες». Тъч: de, fiind neatîrnaqї. «Εἰσήγαγε τὰς ἑταιρίδας δή. Ksn: «Ἆρα γνώσεται Σωκράτης, ὁ σοφὸς δή;» Плт: «Ὡς δὴ σὺ οώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα». Esp: «Τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο». Плт: 3) rînditivъ, saъ de dape кв sokoteala, aша dap, mpin вртape. 'Εκ δὴ τούτων ῥᾴδιον κατιδεῖν». Iskp: «Οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ 'Αθηναῖοι ἐπέστελλον». Тъч: Μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τέλμαν δείσητε». Тъч: «'Εν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο». Ил: B. (mi îndemnътivъ) "Αγε (ἴθι, δεῦρο, φέρε,) δή. Лкs: «"Ακουε δή». Sof: (mi în парал:) «Τούτων δὴ ὧν τῶν ἐθνέων». Ep: 4) deskpintivъ (în ғелъ de apътape). »'Εννέα δὴ βεβάασιν ἐνιαυτοὶ, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται». Ил: B. «'Απόδυθι θοιμάτιον. — Καὶ δὴ χαμαί». Apst: «Καὶ δὴ προσέρχεται». Apstf: «'Αλλ' ὁρᾶτε δή, ὡς διακείμαι ὑπὸ τῆς νόσου». Тъч: «Τοῦτο δὴ τὸ ἄγος». Тъч: «'Ενταῦθα δὴ» Ksn: mi Тъч: «Οὕτω δὴ, mi «Οὕτω δὴ ἤδη» Ksn: «Τότε δὴ τότε (mi noet: пъsъ кneorї ла înчепътъ) «Δὴ τότε». Ил: M. «Δ' τότε δή». Оп: «Οπόσοι δ' ἂν μὴ ἀποτίθωνται τὰ ὅπλα, ἐπὶ τούτους ἡμεῖς καὶ δὴ στρατευσόμεθα». Ksn: 5) stpъm: (în локъ d. δὲ) «Φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν καταλογον» (mi înпревпъ кв δέ), «Εἶεν· τῶν δὲ δὴ χρόνων διά τί;» Dm: 6) nedefin: (dвne релative). «'Επτὰ, ἢ πέντε, ἢ ὅσοι δή». Лвч: 7) adaor: (înпревпъ кв καί). «Κατακλίνεσθαι αὐτὴν, καὶ δὴ καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. Dm: «Κα δὴ καὶ ἐν τοῖς κάμνουσι». Ksn: »Καὶ τὸ μέγιστον δή». Ksn: 8) лепъd: (ла sîrpшitвл înqелesвлвї). «Εἶεν δή». Ksn: (mi întreв:) «Ποῖον δὴ; «Τί δή» «Τί δή ποτε»; Dm: (bezї mi dаї). 9) eksплік: (în локъ de δηλαδὴ, mi în ғелъ de etiolomie). «'Απὸ τοῦ αὐτομάτου ἂν ὑμῖν τοῦτο ἐγένετο, ἐμὲ τεθνάναι δή». Плт: «Κατὰ τὰς πύλας ἐσῆγον, ὅπως τοῖς 'Αθηναίοις ἀφανὴς δὴ εἴη». Тъч: «'Εκυκλοῦντό τε ῥᾷον αὐτοὺς, δίχα δὴ ὄντας». Тъч: 10) înплin: (totdaвna însъ кв oape kape emfasъ). «Δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν». Od: O. «'Εξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διεστήτην.» Ил: A. «Οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ». Тъч: Μὴ γὰρ δὴ ἐκείνῃ γε τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα». Тъч: «Δείσαντες, μὴ χρήμασι δ', πείσας τινας.... ἀποδρᾷ». mi «'Εν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν». Тъч: «"Εα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ ἥκεις; Esxл: «Τέλος δ' ἔθηκε καλῶς, εἰ δὴ καλῶς. Sof: «Οὐ γὰρ δὴ ὅ,τι ἔτυχεν ἐξ ἑκάστου γίγνεται σπέρματος». Apst; «Εὐαριθμήτοις δή τισι». Плт: «Πασῶν δὴ μάλιστα» Esx: 11) întinz: «Κράτιστος δὴ οὗτος ἐγένετο». Тъч: «Κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ ἐγένετο». Тъч: «Οὕτω δὴ κάλλους ἔχων». Лів: «Οὕτω δή τοι λαμπρόν». Sin: «Οὕτω δή τι ἰσχυραί». Ep:

Δηάλωτος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δηϊάλωτος.

Δῆγμα (τὸ), mi

Δηγμὸς (ὁ), [δάκνω] mвшкътвръ; (fîr:) atinqepe, sвпъpape. «Λόγοις παῤῥησίαν καὶ δηγμὸν ἔχουσι». Ил: 2) (mediч:) dвpepe, жвnriъ, тъietврї. «'Εν τῇ κοιλίᾳ δηγμὸν ποιεῖ καὶ δυσεντερίαν». Tfp:

Δηθὰ, mi Δηθάκι(κις), adв: (timп:) noet: [δήν] în mвлтъ, saъ no mвлтъ вреше; adesea, de mвлte orї. «Οὐ μετὰ δηθά». Апли: dвne пъqinъ.

Δῆθεν, mi (prea pap) δῆθε [δή], partik: eksплік: (totdaвna însъ кв îndoialъ, mi e-

ponie) adikъ într' unŭ kinŭ, de, vъzŭ doamne. 2) noet: înplin: saŭ emfant: în lokŭ de δή.

Δηθύνω [δηθὺ], viit: -υνῶ, noet: zъvoveskŭ, netrekŭ mulţi vreme.

Δηϊαάσκω, noet: =Δηϊόω.

Δηϊάλωτος (ὁ, ἡ), noet: [δήϊος, ἁλίσκομαι] prizonierŭ, saŭ prinsŭ rovŭ de pesvoiŭ.

«Δηϊάω -ῶ, viit: άσω, noet: = Δηϊόω. [din

Δήϊος, α, ον, noet: vrъjmъşeskŭ, saŭ vrъjmaşŭ. [de unde

Δηϊότης (ἡ), noet: pesvoiŭ, vъtъlie. [şi

Δηϊόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: luкrezŭ (mъ noptĭ) ka vrъjmaşŭ, (adikъ) arzŭ, taiŭ, sfъrîmŭ, sfinţiŭ, xrъpeskŭ, (în pen:) prъpudeskŭ, mustiezŭ, omorŭ; (nestr:) mъ pesvoieskŭ; (pap) învrъjmeskŭ.

Δηΐω, noet: (pap) în lokŭ de Δηϊόω.

Δήκοντα, ων (τὰ), [Lat: Decocta] (se înţ: ὕδατα) apъ feaplъ şi rъcilъ de bъut.

Δηκτήριος (ὁ, ἡ), = Δηκτικὸς. [din

Δήκτης, ου (ὁ), şi

Δηκτικὸς, ὴ, όν, (şi adv:) -ικῶς, cel kъ însuşime de (saŭ disnuşŭ) amuşka, muşkъlariţă; (fir:) iste (zeamъ); zъdъrъtorŭ; (moral:) atingъtorŭ, usturъtorŭ. «Λόγος —». Il: [δάκνω].

Δηλαδὴ [δῆλα, δή], adv: afirmativŭ, negrešit, fъrъ îndoialъ. 2) eksplikativŭ, adikъ, va sъ zikъ.

Δηλαίνω, viit: -ανῶ, şi

Δηλέομαι -οῦμαι [δέλω], viit: -ήσομαι, (kъ ak:) vatъmŭ, stricŭ, prъpъdeskŭ; (fir:) kalkŭ, violezŭ, (leţe, şi ul:).

Δηλέομαι -εῦμαι, Dor:=Δήλομαι, voieskŭ.

Δηλήεις, εσσα, εν, noet: = Δηλήμων, vъtъmъtorŭ. [şi

Δήλημα (τὸ), noet: bîntuialъ, stricъciune. [şi

Δηλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: vъtъmъtorŭ, prъpъditorŭ. (se konf: kъ ζηλήμων). [δηλέομαι].

Δηλῆσθαι, Dor: în lokŭ de δηλέεσθαι, inf: al luĭ δηλέομαι -εῦμαι, voieskŭ.

Δήλησις, εως (ἡ), vъtъmare, facere de rъŭ. [şi

Δηλητὴρ (ὁ), = Δηλήμων. [δηλέομαι]. [de unde

Δηλητήριος (ὁ, ἡ), îndemînatikŭ, kontrivuitorŭ la vъtъmare, saŭ prъpъdire. || (usust:) «Δηλητήριον (se înţ: φάρμακον)». otravъ. [de unde

Δηλητηριώδης, εος (ὁ, ἡ), - otrъvitoşŭ, ka otrava.

Δήλια (τὰ), o serbъtoare, ce se sъvîrşia la fie kare natrŭ anĭ în vinstea luĭ Apolonŭ în însula Delu, şi la Deliul din Beoţia. [Δῆλος, saŭ Δήλιον]. [de unde

Δηλιὰς, άδος (ἡ), (se înţ: ναῦς) koravia, kare duşea pe cei ce sъvîrşiaŭ serbъtoarea Δήλια, numiţi. ...

Δηλιασταὶ (οἱ), trimişi din oraşele Eleniţe, ka sъ sъvîrşiaskъ serbъtoarea [Δήλια].

Δήλομαι, Dor: în lokŭ de βούλομαι, voieskŭ.

Δηλονότι, şi (At: prin întind:) δηλονοτὶ, adv: = δηλαδὴ, este înbedepatŭ kъ, negrešit. [δῆλον, ὅτι].

Δηλοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakŭ ceva înbedepatŭ, vъdeskŭ, înkunoştinţezŭ. [δῆλος, ποιέω].

Δῆλος [δήω] η, saŭ şi (foarte rar) ος, ον, înbedepatŭ, kunoskutŭ. «Καὶ τυφλῷ δῆλον». Prov: «Τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ νῦν ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ». Tuc: 2) (îm:) deskoperire de ceale viitoare prin semne saŭ sorţi (Skr:) «Ἦσαν γὰρ οἱ Δῆλοι ἐκεῖνοι γράμματα τοῦ παρ' Ἑβραίοις ἀλφαβήτου ἐκ χαλκοῦ ἐκτετυπωμένα, ἑκάστου στοιχείου πλείονα ὑπάρχοντα, şiruri: Bachm: An:

Δηλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), =Προφανής. [δῆλος, φαίνω].

Δηλόω -ῶ [δῆλος], viit: -ώσω, înkunoştinţezŭ, vъdeskŭ; (nestr:) sîntŭ, saŭ mъ fakŭ înbedepatŭ, mъ artĭŭ. [de unde

Δήλωμα (τὸ), semnŭ spre vъdire, saŭ înkunoştinţare. [şi

Δήλωσις, εως (ἡ), artare, înkunoştinţare, eksplikare, dovedire. [şi

Δηλωτέον, nosit: al luĭ δηλόω. [şi

Δηλωτικὸς, ὴ, όν, kontrivuitorŭ, saŭ îndemînatikŭ la artare.

Δημαγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ demagogŭ, povъţuieskŭ, guvernezŭ dune boea mea, atrarŭ în narteа mea (maĭ kъ seamъ spre rъŭ prin linguşirĭ) unŭ norodŭ; (în pen:) atrarŭ, amъţeskŭ. «Ἡ δόξα τῶν ἐν Φιλίπποις γεγονότων ἐδημαγώγει τὸν Ἀντώνιον». Ap: [şi

Δημαγωγία (ἡ), treaba şi kinul de lukrare a le demagogului, demagoţie. [şi

Δημαγωγικὸς, ὴ, όν, şi adv: -ικῶς, kontrivuitorŭ, saŭ îndemînatikŭ la demagoţie, demagonikŭ. [din

Δημαγωγὸς (ὁ), povъţuitorŭ (favoritŭ) de norodŭ. [δῆμος, ἄγω].

Δημαίτητος (ὁ, ἡ), [δῆμος, αἰτέω] черѕtѕ̆ (dopitѕ̆) de nopodѕ̆.

Δημακίδιον (τὸ), (kom:) dim: ал лѕї δῆμος.

Δημάρατος (ὁ, ἡ), [δῆμος, ἀράομαι] fъкѕtѕ̆ dѕпе dopinца nopodѕлѕї, noftitѕ̆ de nopodѕ̆.

Δημαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ̆ demapxѕ̆, tpiвѕnѕ̆. [ші

Δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ̆ demapxѕлѕї, saѕ̆ îndemînatikѕ̆ ла demapxie. [din

Δήμαρχος (ὁ), къпъtenie de ѕnѕ̆ demѕ̆ (вezї δῆμος) în Atena; saѕ̆ tpiвѕnѕ̆ în Poma. [δῆμος, ἄρχω].

Δημεγέρτης, ου saѕ̆ οῦ (ὁ), peskѕлъtopѕ̆ (tѕpвѕpъtopѕ̆) de nopodѕ̆. [δῆμος, ἐγείρω].

Δημεῖον (τὸ), локѕ̆, ѕnde se omopaѕ̆, saѕ̆ se къzniaѕ̆ osîndiцiї de къtpe rîzї. [δήμιος].

Δημεραστὴς, οῦ (ὁ), iѕвitopѕ̆ de nopodѕ̆. [δῆμος, ἐράω]. [de ѕnde

Δημεραστία (ἡ), dparoste къtpe nopodѕ̆.

Δήμευσις, εως (ἡ), konfiskape de авереа кѕїва. [din

Δημεύω, biit: -εύσω, konfisчezѕ̆, saѕ̆ fakѕ̆ пѕвлікъ авереа кѕїва. (fir:) «Ἡμέραι δεδημευμέναι». Sѕid: zile (însemnate de) реле, saѕ̆ sepвъtopeшtї. 2) пѕвлікѕ̆. [δῆμος].

Δημεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), ѕpîtѕ̆ nopodѕлѕї. [δῆμος, ἔχθος].

Δημηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвesвѕ̆ къtpe попорѕ̆. 2) = Δημαγωγέω, pin ворвіре amъцeskѕ̆ nopodѕл. [ші

Δημηγορία (ἡ), ворвіре, saѕ̆ opaцie къtpe nopodѕ̆. [ші

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ̆ ла opaцiї, saѕ̆ opatopї пѕвлічї. 2) îndemînatikѕ̆ a opatopa în пѕвлікѕ̆. [din

Δημηγόρος (ὁ), opatopѕ̆ пѕвлікѕ̆. 2) = Δημηγορικὸς. || (adiekt:) ворвitopѕ̆,-oape în пѕвлікѕ̆. [δῆμος, ἀγορά].

Δημηλασία (ἡ), eksnatpiaцie. [ші

Δημηλάσιος, α, ον, poet: osînditopѕ̆ ла eksilѕ̆.

Δημήλατος (ὁ, ἡ), poet: isronitѕ̆ din natpie, eksilatѕ̆. [δῆμος, ἐλαύνω].

Δημήτηρ [δᾶ, Dop: în локѕ̆ de γῆ, μήτηρ], Δημήτερος, τρος (ἡ), (ак: Δήμητρα, ші At: Δήμητραν) zeiцъ mitoлoцікъ, Чepesa; (алегор:) пъmîntѕ̆; (pin întind:) semъnъtѕpї, грîѕ̆, ші челе-л-алте чepeале; (pin întind:) пîїne. «Τυρὸν ὁμοῦ Δήμητρι». Оп: [de ѕnde

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, ші

Δημήτριος (ὁ, ἡ), ал Чepesei || (sѕвst: îm:) Δημήτρια (τὰ), sepвъtoape în чinstea Чepeseї, saѕ̆ a îmпъpatѕлѕї Dimitpie.

Δημητρίουλος, ші δημήτρουλος (ὁ), imnѕ̆ în чinstea Чepeseї. [Δήμητηρ, ἴουλος, saѕ̆ οὖλος].

Δημίδιον [τὸ], (kom:) dim: ал лѕї δῆμος, попорашѕ̆.

Δημίζω, biit: -ίσω, (mъ apъtѕ̆, къ) sîntѕ̆ de naptida попорѕлѕї, amъцeskѕ̆ (pin лінгѕшірї) nopodѕл. [δῆμος].

Δημιοεργὸς (ὁ), Ion: în локѕ̆ de δημιουργός.

Δημιοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: = Παμπληθὴς, плinѕ̆ de nopodѕ̆. [δήμιος, πλῆθος].

Δημιοπρασία (ἡ), вînzape пѕвлікъ, saѕ̆ de пѕвліче, op konfiskate лѕкрѕрї, лічitaцie. [ші

Δημιόπρατος (ὁ ἡ), вîndѕtѕ̆ de пѕвлікѕ̆, saѕ̆ pin лічitaцie, konfiskatѕ̆. [δήμιος, πιπράσκω].

Δήμιος, α saѕ̆ ος, ον, poet: în локѕ̆ de δημόσιος, пѕвлікѕ̆. «Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη οὐ δήμιος. Od: D. «Τὸ δήμιον». Esxл: nopodѕл, oвшtea; (ші adв:) «Δήμια πίνουτιν». Iл: P. mъnînkъ ші веаѕ̆ din челе пѕвліче. «Δήμια λαβράζειν» Nik: a ворві prosteшte ка nopodѕл. || (sѕвst:) Δήμιος (se înц: δοῦλος), rîde, (Tѕpч:) цeлatѕ̆, (fiind къ aчesta epa poвѕ̆ пѕвлікѕ̆). [δῆμος].

Δημιουργεῖον (τὸ), лѕкръtopie, faвpікъ de meшtepѕ̆. [ші

Δημιουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лѕкpezѕ̆ вpe ѕnѕ̆ meшteшѕгѕ̆; (în цen:) алкъtѕieskѕ̆, konstpѕiѕ̆, fakѕ̆. [δημιουργός]. [de ѕnde

Δημιούργημα (τὸ), лѕкрѕ konstpѕitѕ̆, fъкѕtѕ̆ de meшtepѕ̆.

Δημιουργία (ἡ), konstpѕкцie de лѕкрѕ meшteшѕцitѕ̆. 2) stapea, ші demnitatea kostpѕktopѕлѕї. [ші

Δημιουργικὸς, ἡ, ὸν, konstpѕktivѕ̆, кѕвenitѕ̆, saѕ̆ îndemînatikѕ̆ ла konstpѕкцie de meшteшѕцite лѕкрѕрї. [ші

Δημιουργικῶς, adв: кѕ îndemînъtate konstpѕktivъ. [din

Δημιουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкръtopѕ̆ кѕ платъ de op че лѕкрѕ folositopѕ̆ oвшtiї; (în цen:) meшtepѕ̆, sп: e: sъпъtopѕ̆ de nietpe, лemnapѕ̆, ші чл: (iap dѕпе Omepѕ̆) ші doktopѕ̆, ші проорокѕ̆, ші вestitopѕ̆; (în Atena) femee tpenъdъtoape ла пѕнцї, saѕ̆ fъкъtoape de пръжitѕpї; (Теолог:) кpeatopѕл ѕniвepsѕлѕї, saѕ̆ ziditopѕл лѕmiї. 2) (ла Dopienї ші naptik: ла Mantineenї) senatopѕ̆, ministpѕ de statѕ̆. || (adiekt:) «Ὄρθρος — ». Om: imn: deшtentъtopѕл nopodѕлѕї ла лѕкрѕ. [δήμιος, ἔργον].

Δημοβόητος (ὁ, ἡ), каѹтъ δημόθροος.

Δημοβορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ

Δημοβόρος (ὁ, ἡ), [δῆμος, βορὰ] mînкъtopŭ de челе пѹбліче, saŭ хрънitŭ dtn sѹdoapeле nopodѹлѹĭ.

Δημογέρων, οντος (ὁ), чел maĭ вътрînŭ, ші (прin ѹрm:) чел maĭ чinstitŭ ал nopodѹлѹĭ. [δῆμος, γέρων].

Δημοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцътopŭ de nopodŭ; (прinч:) predikatopŭ, ierокірікŭ. [δῆμος, διδάσκω].

Δημοδίωκτος (ὁ, ἡ), (грam: скспл: алѹĭ)= Δημόσσοος. [δῆμος, διώκω].

Δημόθεν, adв: de ла nopodŭ. [δῆμος].

Δημοθοινία (ἡ), (δῆμος, θοίνη] оsпъцŭ datŭ ла (saŭ sъвîршitŭ de) totŭ nopodѹл; жертfъ de овште sъвîршitъ.

Δημόθροος -ους (ὁ, ἡ), noet: вestitŭ întpe nopodŭ, кѹnoskѹtŭ de toцĭ; попѹларŭ. 2) (акt:) прічinѹitopŭ de sromotŭ, peskѹлътopŭ de nopodŭ. «'Αναρχία — ». Esхл: [δῆμος, θρόος -οῦς].

Δημοκατάρατος (ὁ, ἡ), блestematŭ de nopodŭ. [δῆμος, καταράομαι].

Δημοκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [δῆμος, κήδομαι] înгріжitopŭ de nopodŭ, adікъ de intepeseле nopodѹлѹĭ.

Δημοκήρυξ, υκος (ὁ), пѹблікŭ вestitopŭ. [δῆμος, κηρύσσω].

Δημόκοινος (ὁ), гîde, = Δήμιος. [δῆμος, κοινός].

Δημοκόλαξ, ακος (ὁ), лінгѹшitopŭ de nopodŭ, =Δημαγωγός. [δῆμος, κόλαξ].

Δημόκομπος (ὁ), fълitopŭ пentpѹ faвopѹл, че ape din пaptea nopodѹлѹĭ; saŭ (грешit) în локŭ de δημοκόπος. [δῆμος, κόμπος].

Δημοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ sileskŭ (maĭ кѹ seamъ прin лінгѹшірĭ ші amъцipe) a doвindi faвopѹл nopodѹлѹĭ, = Δημαγωγέω. [ші

Δημοκοπία (ἡ), пѹрtapea полiтікъ a amъцitopѹлѹĭ de nopodŭ. «Δημοκοπίαν ἐπιμανὲς νόσημα, τυραννίδος οὐκ ἔλαττον». Пл: [ші

Δημοκοπικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ, saŭ kontpiвѹitopŭ ла amъцipe de nopodŭ. [din

Δημοκόπος (ὁ), ашъцitopŭ de nopodŭ. [δῆμος, κόπτω].

Δημόκραντος (ὁ, ἡ), noet: [δῆμος, κραίνω] întъpitŭ, xotъpîtŭ de nopodŭ.

Δημοκρατέομαι οῦμαι, biit: -θήσομαι, mъ гѹвepnezŭ demokpatiчeшte, tpъieskŭ în pепѹблікъ. [ші

Δημοκρατία, (ἡ), demokpatie, pепѹблікъ. [δῆμος, κράτος]. [de ѹnde

Δημοκρατίζω, biit: -ίσω, sîntŭ аплекatŭ ла demokpatie. [ші

Δημοκρατικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѹвenitŭ, saŭ аплекatŭ ла pепѹблікъ, pепѹблікanŭ.

Δημολάλητος (ὁ, ἡ), каѹтъ Δημόθροος. [δῆμος, λαλέω].

Δημόλευστος (ὁ, ἡ), noet: [δῆμος, λεύω] вътѹtŭ кѹ пietpe de кътpe nopodŭ.

Δημολογέω -ῶ, biit: -ήσω, = Δημηγορέω; (прinч:) ворвeskŭ попѹлар (лімва, ші пе плакѹл nopodѹлѹĭ); глѹmeskŭ. (вezĭ ші δημόω]. [ші

Δημολογικὸς, ὴ, ὸν, notpiвitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла ворвіре попѹларъ, = Δημηγορικὸς. [din

Δημολόγος (ὁ), = Δημηγόρος. [δῆμος, λέγω].

Δημοπίθηκος (ὁ), amъцitopŭ de nopodŭ прin maĭmѹцъpiĭ, adікъ лінгѹшірĭ. [δῆμος, πίθηκος].

Δημοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Δημιοπληθής. [δῆμος, πλῆθος].

Δημοποίητος (ὁ, ἡ), пъmîntenitŭ de nopodŭ. [δῆμος, ποιέομαι].

Δημόπρακτος (ὁ, ἡ), лѹкpatŭ de nopodŭ, saŭ în nѹmeле лѹĭ. [δῆμος, πράττομαι].

Δημόπρατος (ὁ, ἡ), = Δημιόπρατος. [δῆμος, πιπράσκω].

Δημοπρόβλητος (ὁ, ἡ), (noŭ) пропѹsŭ, алesŭ de nopodŭ. [δῆμος, προβάλλομαι].

Δηημοῤῥιφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: apѹnкatŭ de кътpe nopodŭ înпpotiвa кѹĭвa. [δῆμος, ῥίπτω].

Δῆμος (ὁ), [δέμω] попорŭ, nopodŭ (maĭ кѹ seamъ pепѹблічeшte гѹвepnatŭ), saŭ komѹnitate. «Θεὸς δ' ὥς τίετο δήμῳ». Іл: Е. «Ἔδοξε τῇ βουλῇ και τῷ δήμῳ». Dm: 2) (în цen:) mѹлцime. «'Ονείρων — ». Od: Ω. «Τυράννων δῆμον τριακοσίων». Fлstp: 3) nopodѹл чел прostŭ (sпpe deoseвipe de чеĭ алеші aĭ ѹneĭ naцiĭ), «Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι». Іл: В. «Οὐκ ἔοικε δῆμον ἐόντα». Іл: М. «Τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου». Лѹч: 4) царъ, провінціе, цinѹtŭ. «'Ιθάκης ἐνὶ δήμῳ». Od: А. «Λυκίης δῆμον». Іл: П. 5) adѹnape de nopodŭ. «Παριέναι (Εἰσιέναι) εἰς τὸν δῆμον». ші «'Αποδικεῖν ἐν τῷ δήμῳ». Ksn: 6) demokpatie, pепѹблікъ. «Καταλύειν τὸν δῆμον». Ksn; 7) demŭ (în Atika), satŭ, saŭ кътѹnŭ (гѹвepnatŭ de ѹnŭ demapxŭ, saѹ tpiвѹnŭ). «ιΔελόμενοι τὴν μὲν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατὰ δήμους». Iskp: «Φρεάριος τὸν δῆμον» Пл:

*

«Τοῦ δήμου πέντε καὶ τριάκοντα στάδια τοῦ ἄστεος ἀπέχοντος. Dm:

Δημὸς (ὁ), гръsimea, че акоперъ мацеле; (în цen:) ѕntѕръ, seѕ. [δαίω].

Δημοσίᾳ, adв: = Δημοσίως. [ші

Δημοσιακὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ пѕблікѕлѕї. [δημόσιος].

Δημοσίευσις, εως (ἡ), пѕблікаре. 2) konfiskape. [din

Δημοσιεύω, вiit: -εύσω, (кѕ ак:) пѕблікѕ, înкѕnoштinцezѕ ла toцї de обште. 2)= Δημεύω, 3) (fъръ kazѕ) mъ înfъцішezѕ în пѕблікѕ; лѕкрezѕ чева în пѕблікѕ; sîntѕ пѕблікѕ amплoiatѕ. «Ἰατρὸς («Διδάσκαλος) δημοσιεύων». Плt: [din

Δημόσιος, α, ον, пѕблікѕ, обштeskѕ. || (sѕвst:) Δημόσιος (se înц: δοῦλος), (în цen:) slѕжвашѕ ал statѕлѕї. sп: e: skpiitopѕ, архіварѕ, tesaѕpapѕ, ші чл: (iap прinч:) гîde, saѕ înгріжitopѕ de înкisopї. «Δημόσιον (se înц: οἴκημα) înкisoape, saѕ пѕблікъ tesaѕръріе. «Δημόσια (se înц: πράγματα saѕ χρήματα)». політіче tpeвї, saѕ intepese a ле nopodѕлѕї. «Δημοσία (ші Dop:) δαμοσία σκηνή». кортѕ ал îmпъраціlop Sпaptеї, (палатѕ). Ὅπως δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ἔξω σκηνοῖεν, σκηνὴν αὐτοῖς δημοσίαν ἀπέδειξε». Ksn: Полit: Лачed: (de ѕnde ші ел: de σκηνή). «Οἱ περὶ δημοσίαν». Ksn: Елеn: чеї maї însemnaцї кѕptezanї, ші maї апропіацї de îmпъратѕл. [δῆμος]. [de ѕnde

Δημοσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Δημοσιεύω, пѕблікѕ; dъpѕieskѕ чева nopodѕлѕї; konfiskѕ.

Δημοσιώνης, ου (ὁ), кѕmпъръtopѕ (kontpaкчіѕ) de пѕбліче вenitѕpї. [δημόσιος, ὠνή]. [de ѕnde

Δημοσιωνία (ἡ), кѕmпъраре de пѕбліче вenitѕpї. [ші

Δημοσιώνιον (τὸ), локалѕл, taktѕл, ѕnde se вînd, ші se stpînг вenitѕpіле пѕбліче, вama, ші чл:

Δημοσίως, adв: în пѕблікѕ, de faцъ; saѕ кs келtѕіалъ пѕблікъ. [δημόσιος].

Δημοσσόος (ὁ ἡ), поet: [δῆμος, σώζω] mîntѕitopѕ de nopodѕ.

Δημόσσοος (ὁ, ἡ), поet: [δῆμος, σεύω] isгonitѕ de nopodѕ, eksiлatѕ din пatpia sa.

Δημοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), sъвîpmitѕ de nopodѕ, saѕ кѕ келtѕіалъ пѕблікъ. [δῆμος, τελέω].

Δημότερος, α, ον, поet: în локѕ de δημόσιος. || (sѕвst:) în локѕ de δημότης.

Δημοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), înвeseлitopѕ de (плъкѕtѕ ла) nopodѕ. [δῆμος, τέρπω].

Δημοτεύομαι, вiit: -εύσομαι, sîntѕ

Δημότης, ου (ὁ), demotѕ, чеtъцeanѕ fъкînd пapte dintp'ѕnѕ demѕ, (вezї δῆμος); saѕ konчetaцeanѕ dintp' ачелашї demѕ кѕ чinева. 2) ѕnѕл din nopodѕл de pîndѕ, прiвatѕ. [δῆμος]. [de ѕnde

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, попѕларѕ, iѕвitopѕ de (afaвілѕ кътре) nopodѕ. «Οὐδὲν δημοτικὸν πράττειν». Ksn: 2) (omѕ saѕ лѕкрѕ) însѕшitѕ nopodѕлѕї, saѕ demoцілор. «Καί τις ὑμῶν τῶν πολλῶν καί δημοτικῶν ἀνθρώπων». Dm: ші «Ἱερὰ δημοτικά». || (sѕвst:) «Τὸ δημοτικὸν», afaвілitate, граціoasъ пѕрtape кътре nopodѕ. [de ѕnde

Δημοτικῶς, adв: кѕ maniеръ попѕларъ, saѕ ка ѕnѕ demotѕ.

Δημότις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї δημότης.

Δημοῦχος (ὁ, ἡ), = Πολιοῦχος. || (sѕвst:) локѕitopѕ. «Τᾶς δε γᾶς δαμοῦχοι». ші «Ὁ δαμοῦχος χθονός». Sof: 2) повъцѕitopѕ, къпetenîe (прiпч: în Tesпia) de nopodѕ. [δῆμος, ἔχω].

Δημοφάγος (ὁ, ἡ), поet: = Δημοβόρος. [δῆμος, φάγω].

Δημοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Δημόφαντος (ὁ, ἡ), арътatѕ, кѕnoskѕtѕ nopodѕлѕї. [δῆμος, φαίνω].

Δημοφθόρος (ὁ, ἡ), корѕптopѕ (stpiкътopѕ) de nopodѕ. [δῆμος, φθείρω].

Δημοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), înвѕкѕръtopѕ de (плъкѕtѕ ла) nopodѕ, = Δημοτερπής. [δῆμος, χαρά.].

Δημοχαριστὴς, οῦ (ὁ), чел че se поaptъ гръцios (кѕ лinгѕшіре) кътре nopodѕ. [δῆμος, χαρίζομαι]. [de ѕnde

Δημοχαριστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatiкѕ a se пѕрta граціos ші плъкѕt кътре nopodѕ, = Δημαγωγικός.

Δημόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Δημοσιεύω, пѕблікѕ. || (miж:) лѕкрezѕ, saѕ ворвeskѕ ка ѕnѕл dintpe nopodѕ; (прin întind:) глѕmeskѕ. «Καὶ ταῦτα πῶς μὴ φῶμεν δημούμενον λέγειν τὸν Πρωταγόραν»; Плt: (вezї ші δημολογέω). [ші

Δημώδης, εος (ὁ, ἡ), ка de nopodѕ, прostѕ: [δῆμος].

Δήμωμα (τὸ), [δημόω] (обіч: ла îm:) пetpeчерї (жокѕрї, глѕme, кîntiче) de nopodѕ.

Δημωφελέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ

Δημωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), foлositopѕ nopodѕлѕї. [δῆμος, ὄφελος]. [de ѕnde

Δημωφελῶς, adв: sпpe (saѕ în) foлosѕл nopodѕлѕї, обштiї.

Δὴν, adв: noet: în dъinipe de mълтъ вpeme. [de вnde

Δηναιὸς, ἡ, όν, noet: (de aчĭ) dъinosĭ, saĭ dъinitopĭ de mълтъ вpeme. 2) fostĭ кв mълтъ вpeme maĭ 'nainte, векiĭ. 3) вenitĭ dвne mълтъ вpeme. || (next:) Δηναιόν, adв: = Δήν.

Δηνάριον (τὸ), [Лat:] вnĭ felĭ de monetъ (de o notpibъ кв 3 1/2 оволĭ). «Τὸ δεκάχαλκον ἐκαλεῖτο δηνάριον». Плт:

Δῆγνος [δήω], εος -ους (τὸ), noet: (oвiч: ла m:) =Βουλή, kinzвipe; (npin înlind:) гpiжъ; (fin:) meштепиципе, вikленie.

Δήξ, δηκὸς (ἡ), [δάκνω] вepme de лemnĭ, карĭ.

Δηξίθυμος (ὁ, ἡ), noet: =Δακέθυμος.

Δῆξις [δάκνω], εως (ἡ), mвшкape; (fin:) apsвръ, dвpepe, вstвpime; (мopaл:) atinцepe, вшпъpape.

Δηξιχερὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: mвшкътopĭ de mîнъ. [δῆξις, χείρ].

Δηόω -ῶ, вiit: -ώσω, At: în локĭ de Δηϊόω, apzĭ (nвsticzĭ) вpe вnĭ локĭ връжmъшеште.

Δήπερ, naptik: (înnвцinът:) mъкар, чел maĭ nвцinĭ.

Δήπη, naptik: (afipmat:), =Δήπου.

Δήποθεν, naptik: (nedef:) (în fpasвл) «Ὁπόθεν δήποθεν». op de вnde.

Δήποκα, Dop: în локĭ de

Δήποτε, ші δηποτοῦν, naptik: (nedef: ші îndoit:). «Τὶ δήποτε»; Лкs: че oape? de че oape? «Ὅστις δήποτε». op чine ap fi. «Οὐ δήποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθεν; Sof: нв квтва ...? «Ὅπως δήποτε, (saĭ «Ὁντινα δηποτοῦν τρόπον „ Dm:' op квm, în op че кiпĭ.

Δήπου, δήπουθεν, naptik: (afipmat:), negpemit, fвръ îndoiалъ. «Χαιρεφῶντα γὰρ ἴστε δήπου„. Плт: 2) (îndoit:) «Οὐ δήπου διανοεῖ„; Плт: нв квтва te rîndemtĭ?

Δηριάω -ῶ, ші miж: (kape este ші maĭ корektĭ) Δηριάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, noet: [δῆρις] mъ вatĭ, mъ pesвoieskĭ; mъ disпвtĭ, mъ înnpotiвeskĭ.

Δηριν0ῆναι (гpemit) în локĭ de δῆριν 0εῖναι, ші

Δηριν0ήτην, în локĭ de δῆριν 0ήτην, saĭ (dвne лeksikografĭ) nex: ал лвi ...

Δηρίομαι, вiit: -ίσομαι, (nex: ἐδηρισάμην, ші ἐδηρίν0ην) noet: = Δηριάομαι.

Δῆρις, εως, saĭ ιος (ἡ), noet: вътъліе, pesвoiĭ; disпвtъ; cmвлaцie (întpeчepe).

Δηρίφατος (ὁ, ἡ), noet: [δῆρις, φένω] omopîtĭ în pesвoiĭ.

Δηρίω, вiit: -ήσω, noet: = Δηρίομαι.

Δηρόβιος (ὁ, ἡ), noet: în локĭ de маρόβιος. [δηρὸς, βίος].

Δηρὸς [δήν], ὰ, ὸν, noet:=Δηναιὸς, dъînilopĭ. || «Δηρὸν (se înц: διὰ, saĭ κατὰ χρόνον), adв: пе mълтъ вpeme, în dъinipe.

Δῆσαι, nex: de inf: mi

Δήσασκον, noet: în локĭ de ἔδησα, nex: de xot: ал лвĭ δέω, легĭ.

Δῆτα [δή], adв: întъp: (maĭ de mълte opĭ emfant:) nerpemit; adikъ; oape. «Καθεύδεις; οὐ δῆτα, ἔφη „ Плт. «Τί δῆτα„; Apstf: «Μὴ δῆτα; Apstf:

Δήω, noet: (totdaвna пе вiitopĭ) воiĭ гъsi.

Δηὼ, όος -οῦς (ἡ), noet: Чepesa,=Δήμητηρ.

Δήωσις [δηόω], εως (ἡ), apdepe, прънъdipe de локĭ връжmъшeskĭ.

Δί, noet: în локĭ de Διί, dat: ал лвĭ Zeύς.

Διὰ, преп: (se акоapdъ кв цen: ші ак: însemn: кв цen: 1) локĭ (A'. în distanцъ, eksплikîndв se кв) npin miжлокĭ, п'întpe. «Διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων„. Ил: N. «Θέης ἄξια διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων„. Ep: Ὤθει καὶ δι' ἀμφοτέρων τὸ ξίφος. Ksn: «Τὰς ἐλαίας διὰ πολλοῦ (δι' ἴσου) φυτεύειν„. Tfp: «Οἰκεῖ δὲ κώμας ἀτειχίστους καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ„. Tвч: «Τὴν φυλακὴν αὐτοῖς δι' ἐλάσσονος, καὶ μὴ ἀπὸ Βουδόρου εἶναι„. Tвч: «Ἐκ δὲ τῶν πύργων ὄντων δι' ὀλίγου„. Tвч: «Διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι„. Tвч: (B' în konцinepe) de коло пînъ коло, de ла înчepътĭ пînъ ла sfîpшitĭ. «Ταυυσσόμενος διὰ μήλων„. Od: I. «Βῆ δὲ διὰ νηὸς„. Od: ... «Ἐπὶ τῶν Τρωικῶν αἱ νῆες οὐ διὰ πάσης εἶχον καταστρώματα. Tвч: «Διὰ ποταμῶν ἀναθυμιάσεις ἀναφέρονται„. Apst: „Ὁ διὰ πάντων ἥκων ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ". Sin: (ші în ел: de преп: ла поецĭ). „Ἔρχονται πεδίοιο„. Ил: B. (ші fin:) «Διὰ πάντων τῶν καλῶν διεληλυθότες καθίστανται οἱ γεραίτεροι„. Ksn: «Ὅσοις τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων ἠλάθη„. Плт: (ші în nepifp:) «Διὰ μάχης (λόγων, вasáνων, ші чл:) ἰέναι saĭ ἐλθεῖν„. Лкs: «Ὅταν τὰ τῶν βαρβάρων καταστῇ, καὶ διὰ μιᾶς γένηται γνώμης„. Iskp: 2) timпĭ (A'. în distanцъ). «Διὰ χρόνου λέγειν„. Esx: «Εἰωθὼς διὰ πολλοῦ χρόνου ἐπιφαίνεσθαι„. Epd: «Ὡς ἂν ἀσμένη με ἐωρακυῖα ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου. Ls: «Ἥκω διὰ χρόνου, καὶ ὁ Κῦρος ἔφη, νὴ Δία δι' ὀλίγου γε„. Ksn: «Δόξαν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν αὐτόν„. Лч: «Τοὺς Μακεδόνας ἡδέως

τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα διὰ μακροῦ ὀφθέντα„. Ар: "Πέμπειν δὶ ἐννέα ἐτῶν δασμόν„. Пл: "Δὶ ἔτους πέμπτου συνάγειν„. Apstf: "Διὰ δυοῖν ἡμερῶν„. Dsкр: "Δὶ ἡμερῶν τινων πίνουσι„. Tfp: "Καὶ πάλιν εἰσελθεῖν εἰς Καπερναοὺμ δὶ ἡμερῶν τινων„. Sкр: (ші ел:) "Διὰ τρίτης„. Apst: (B'. în концinepe) de ла înчепѕtѣ пînъ ла sfîpшitѣ. "Πᾶς ὁ διὰ μέσου χρόνος„. Лкs: "Διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος„. "Δικτάτορα αὐτὸν ἀπέδειξαν διὰ βίου». Пл: "Κίχλας παρ' αὐτῷ δὶ ἔτους τρεφομένας„. "'Οπτανόμενος αὐτοῖς δὶ ἡμερῶν τετταράκοντα„. Sкр: "Λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρός ὤν„. Гnom: "Καὶ ἀνάπαυε διὰ μακροῦ σεαυτόν„. Лч: 3) (прічinъ, органікъ saѣ materiалъ însem: міжлокѕл, прin кape, saѣ matepia, din кape, ші se eкsпл: кѕ) прin, saѣ кѕ din. "Οὐ διὰ μέλανος ἀλλὰ δὶ αἵματος γράψαι τοὺς νόμους„. Пл: "Διὰ πτισάνης χυλοῦ τρέφειν„. Гал: "'Αγάλματα δὶ ἐλέφαντος πεποιημένα„. Лкs: "Πεμμάτιον διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενον». At: "Διὰ ποιήματος ἐξενεγκεῖν τὸν λόγον„. Пл: "Αἱ διὰ τοῦ σώματος ἡδοναί„. Ksn: "Διὰ χειρὸς (χειρῶν) ἔχειν τὰς ἡνίας». Пл: "Διὰ μνήμης ἔχειν„. Лкs: (ші în mѕs:) "Ἁρμονία διὰ τεσσάρων (se înц: γραμμῶν, saѣ φωνῶν)„. "Διὰ πέντε, "Διὰ πασῶν». (iap ла чеї noї ші комп: în mediч:) "Διάῤῥοδον (κολλούριον) "Διάκροκον, ші чл: 4) кіпѣ (însem: кѕm: ші se eкsпл: asem: кѕ) прin, saѣ кѕ, "Διὰ πολλῶν (πλειόνων, βραχέων) λέγειν». Лкs: "Διὰ πένθους τὸ γῆρας διάγων„. Ksn: "Αἱ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι„. Ksn: "Διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν συνουσίαν„. Пл: "Διὰ τῶν ἰδίων κινδύνων αἴτιοι τῆς σωτηρίας τοῖς Ἕλλησι κατέστησαν». (aiчї se dedѕк ші fpaseле) "Διὰ τιμῆς (ὀργῆς, φροντίδος, ἡδονῆς, φρουρᾶς, ші чл:) ἔχειν τινά, saѣ (пas:) εἶναί (γενέσθαί) τινι„. în локѣ de τιμᾷν (ші чл:) τινα, saѣ τιμᾶσθαι (ші чл:) ὑπό τινος. || (iap кѕ ак:) локѣ, saѣ прin міжлокѣ (поet:) "Δὶ ἄκριας ἔρχεαι οἶος„. Od: K. "Βῆ διὰ δῶμα„. Od; H. 2) timпѣ (pap ші поet:) "'Ορφναίην ("'Αμβροσίην) διὰ νύκτα„. Іл: B· ші H. 3) прічinъ (fъкъtoape). "'Ενίκησε δὶ 'Αθήνην„. Od: Θ. "Διὰ τοὺς θεοὺς ἐσώθητε· ἐπεὶ διά γε ὑμᾶς αὐτοὺς πάλαι ἂν ἀπολώλατε„. Dm: 'Ασθενὴς ἦν δὶ ἀχρηματίαν„. Тѕч: "Διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν„. Тѕч: Διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ αὐτὸν στεφανῶσαι„; Esx: || (iap în комп: 1) локѣ, saѣ прin міжлокѣ. "Διαπλέω, διορῶ„. 2) întindepe, ші концinepe de вpeme. "Διαβιόω, διαμένω. 3) desпърцipe. "Διαλύω, διαφωνῶ, διίσταμαι„. 4) пeste totѣ. Διάλευκος, Διάχρυσος„. 5) pечiпpoчitate. "Διαδορατίζομαι, Διαφιλοτιμέομαι„. 6) desъвîpшitate. "Διαπράττω. 7) întindepe, saѣ emfasѣ. "Διαγανακτῶ, διαισθάνομαι, διεγείρομαι.

Δία, ак: ал лѕї Ζεύς.

Δία, поet: fem: ал лѕї Δῖος.

Διαβαδίζω, віit: -ίσῶ, ѕтвплѕ прin чева, saѣ тъ преѕтвлѕ. 2) tpeкѣ d'a кѕpmezішѕл, saѣ de коло пînъ коло.

Διαβάθρα (ἡ), sкаръ, saѣ пѕnte, кape dѕче dene ѕsкatѣ în корабіе. [ші

Διάβαθρον (τὸ), ѕnѣ fелѣ de înкълцъmînte. [din

Δια-βαίνω віit: -βήσομαι, (пex: διέβην, ші чл:) tpeкѣ (прin pîѣ, saѣ mape, saѣ гîtѣ) din коло. 2) =Μεταβαίνω. 3) staѣ dpeпt кѕ пічоареле peskъкъpate. «Βαδίζον δὲ βραδέως τοῦτο τὺ ζῶον, καὶ μεγάλα διαβαῖνον. Apst:»

Δια-βάλλω, віit: -βαλῶ, (пex: διέβαλον, ші чл) пetpeкѣ чева прintp' алтѣ чева, saѣ de ла o марцine ла алta, =Διαβιβάζω. "Διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας εἰς τὴν Νάξον„. Ep: (ші ел.) 'Εκ Πατρῶν πρὸς τὴν ἀντιπέρας Ἤπειρον διαβαλόντων (se înц: ἑαυτοὺς, saѣ τὰς ἑαυτῶν ναῦς); (ші пas:) "Καὶ ὁ φλοιὸς διαβληθεὶς λίνῳ„. Dsкр: 2) defaïmѣ, калomniezѣ, zaвistѕieskѣ, înвръжвeskѣ, вагѣ вънѕіелї întpe oamenї. "Τὸν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα„. Лч. "Μὴ διάβαλλε ἐμὲ καὶ Θρασύμαχον„. Плt: (ші пas:) "Διεβλήθης μισοβασιλεὺς εἶναι„. Пл: "Βίος διαβεβλημένος„. Epd: "Διαβέβληνται πανταχῇ τῷ σώματι„. Плt: (вezї ші συγκρούω). 3) amъцeskѣ. "Διέβαλέ μ' ἡ γραῦς„. Apstf: "Καὶ διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ„. Ep: (ші між:) "Διαβάλλεταί μ' ὁ θεῖος„. Apstf: (ші пas:) "Διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις„. Ep: 4) (pap) = Παραβαλλω, saѣ 5) =Καταβάλλω. 6) (між:) тъ жокѣ кѕ чiнева (în аршіче, кѕве, ші алтеле asemenea). "Τούτοις γὰρ ὥσπερ ἀστραγάλοις, ὅταν τύχῃ παίζουσα, χρῆται καὶ διαβάλλεται πρὸς αὐτούς„. Пл: (вezї ші διαπληκτίζομαι.

Δια-βαπτίζομαι, віit: -ίσομαι, întpeкîndѕ тъ кѕ чiнева шъ daѣ afѕnd în апъ.

Δια-βασανίζω, віit: -ίσω, черчetezѣ, черкѣ чева eкsaкt, ші în toate кіпѕріле.

Διαβασείω (fъръ віit:), în локѣ de διαβησείω.

Δια-βασιλίζομαι, віit: -ίσομαι, =Βασιλειάω.

Διάβασις, εως (ἡ), tpeчepe. 2) = Μετάβασις. 3) локѣ, saѣ мішлокѣ de tpeчepe (пѕnte, ші чл:). 4) stape dpeaпtъ кѕ

нічоарече рѣскъкърате; (прin врm:) distanцъ, сaш snaцiш, întindepe; (fir:) мъpime, 'nълцime, волѫmitate. «Καὶ διάβασιν τοῖς καταστρώμασιν ἔδωκε». Пл: «Καὶ μετ' αὐξήσεως ἔνια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλων». Пдв:

Δια-βάσκω, поеt: în локѫ de διαβαίνω, сaш διαβαδίζω, сaш διαβιβάζω.

Δια-βαστάζω, вiit: -άσω, арdikѫ чева не вперї, ші 'л transportѫ прin чева, сaш прin toaтъ калеа. 2) черкѫ трѣвatea вре вnвї дякрв, кînтърindв 'л în mînъ.

Διαβατέος, α, ον, поsit: ал лвї διαβαίνω.

Διαβατήριος (ὁ, ἡ), кавenitѫ, сaш înдesnitopѫ ла трecере. «Ζεὺς διαβατήριος». Лкs: || (sввst:) «Διαβατήρια (τὰ), (se înц: θύματα) жертfe adвse пentрв прiinцъ ла трecере de pîѫ, ші чл: ші (în цеп:) ла кълъторіе. 2) «Διαβατήριον în локѫ de διάβασις, трecере. 3) (noѫ) пasпoptѫ. [ші

Διαβάτης, ου (ὁ), трекъторѫ, кълъторѫ. 2) Dор: în локѫ de Διαβήτης. [ші

Διαβατικὸς, ἡ, όν, folositorѫ, îndemînatikѫ ла трecере; пъtрвnzъtorѫ; (грam:) sintaксѫ (сaш кazѫ ак:), în кape aктivitatea вербвлї трече прin обіектвл съѫ ла definipe. [ші

Διαβατὸς, ἡ, όν, de треквt, пвtinчosѫ de a se трече. «Ποταμὸς — ». Ksп: (ші fir:) «Ὀλίγοις εἶναι διαβατὸν τὸν ἐναποκείμενον νοῦν». Грг: de înцелes. [διαβαίνω].

Δια-βεβαιόω ῶ, вiit: ώσω, asirвpѫ чева кѫ desъвîршipe. || (miж:) înкredinцezѫ, сaш fъгъдвieскѫ чева кѫ мвлъ sirвpanцъ; (кѫ înf:) stървieскѫ în пърерea mea. [de вnde

Διαβεβαίωσις, εως (ἡ), asirвpape, înкredinцape desъвîршitъ. [ші

Διαβεβαιωτικὸς, ἡ, όν, folositorѫ ла înкredinцape, сaш asirвpape desъвîршitъ.

Διάβημα (τὸ), (обіч: ла îm:) вмблетѫ; трecере; пasѫ. [ші

Διαβησείω (fъръ вiit:), amѫ rîndѫ, сaш поftъ de a трече. [ші

Διαβήτης [διαβαίνω], ου (ὁ), (instрвm: matem:) комnasѫ, пергелѫ. 2) аца кѫ плвмвѫ, сaш dpentapвл zidapілор, ші чл: 3) = Σίφων, tълвмвъ. 4) кърцере неопрітъ de вdѫ, сaш (dвпе Apeіcѫ) контопіре de кърнврї ші de шъdвлърї în вdѫ.

Δια-διάζομαι, вiit: -άσομαι, sілeскѫ прea мвлt.

Διαδιβάζω, вiit: -άσω, ші At: -βιβῶ, трекѫ, сaш трansпoptѫ чева în пartea de динколо.

Διαδιβρώσκω, вiit: -βρώσομαι, pozѫ, мъnînкѫ de totѫ.

Διαδιόω -ῶ, вiit: -ώσω, =(ші dъ кîцîва timпї лвї) Διαζάω.

Δια-βλαστάνω, вiit: -ήσω, daѫ (ічї ші коло) влъstape, pesapѫ пînтpe чева, сaш de totѫ. [de вnde

Διαβλάστησις, εως (ἡ), влъstъpipe пîнтpe алтѫ чева, сaш pesъpipe de totѫ din пъmîntѫ.

Δια-βλέπω, вiit: -βλέψω, imї apdikѫ окії, ші мъ вîlѫ îнпрежвр, сaш aцintat ла чева;

Διαβλητικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, atingъtorѫ de (fъкѫ, op аплекаѫ ла) zabistвipe, калomniape, ші чл: [διαβάλλω].

Δια-βλύζω, вiit: -βλύσω, =Ἀναβρύω.

Διαβλήτωρ, ορος (ὁ), поеt: (кѫ цеп:) zabistвitorѫ, калomniatorѫ. [διαβάλλω].

Δια-βλώσκω, вiit: -μολοῦμαι, (пex: διέμολον, ші чл:) поеt: плекѫ съ мъ dвкѫ.

Διαβοάω -ῶ, вiit: ήσομαι, stpirînd вesteскѫ (înпramtiѫ штipe desпpe) чева de ла вnвл пînъ ла алтвл претвtindenea. (de вnde пas:) «Διαβεβόηται ταῦτα». Плт: sînt de тоцї штiвte. «Διαβεβοημένος ἐπὶ συνέσει». Лч: вestitѫ desпpe înцелепчівnea sa. [de вnde

Διαβόησις, εως (ἡ), вestipe în тоate пърціле. [ші

Διαβόητος (ὁ, ἡ), вestitѫ, famosѫ, квnoсквtѫ претвtindenea.

Διαβολεὺς, έως (ὁ), zавistвitorѫ, калomniatorѫ. [ші

Διαβολὴ (ἡ), калomnie zавistnikъ, пîръ; (прin întind:) въпвialъ. [ші

Διαβολία (ἡ), поеt: în локѫ de διαβολή. [ші

Διαβολικὸς, ἡ, όν, =Διαβλητικὸς. 2) (Bisep:) diaволeскѫ. [din

Διάβολος (ὁ, ἡ), калomniatorѫ, zавistвitorѫ. 2) înпrotivitorѫ, de въпвit. «Εἴτῳ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἡμῶν παρέστηκεν». Andvd: || (sввst: ші Bis:) diaволѫ, satana. [διαβάλλω]. [de вnde

Διαβόλως, adв: = Διαβλητικῶς, кѫ zавistвipe, сaш калomniape.

Δια-βομβέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѫ ак:) = Διαβοάω, вesteскѫ претвtindenea. 2) (neвt:) гакѫ ввetѫ tape ші neînчetat.

Δια-βορβορύζω, вiit: -ύξω, amѫ întpepвпte, сaш (din прot:) непрекърmate борборisitврї în пînteче.

Διαβόρειος (ὁ, ἡ), пвsѫ în крівъцѫ. [διὰ, Βορέας].

Διάβορος (ὁ, ἡ), поеt: pozъtopŭ, saŭ posŭ, mînкatŭ de totŭ. [διὰ, βορά].

Δια-βόσκω, вiit: -βοσκήσω, nъtpeskŭ; (ші nas: saŭ miж:) naskŭ kînd ічі kînd коло, tpъieskŭ (mъ хръneskŭ) op ъnde, ші къm почіŭ.

Δια-βοστρυχόω -ῶ, вiit: -ώσω, îmĭ desnapцŭ totŭ пъръл капълъĭ în dese бъкле, saŭ kosiцe.

Δα-βουκολέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ desfъtezŭ чipada къ flъepъл; (fir:) хръneskŭ къ zadapniче nъdeжdi, momeskŭ; înвeseleskŭ къ miжлоаче atpъгъtoape.

Δια-βουλεύομαι, вiit: -εύσομαι, amŭ чева în rîndŭ, mъ kinzъieskŭ къ stъpъipe, meditŭ чева. [ші

Διαβουλία (ἡ), kinzъipe, sfъtъipe; saŭ rîndŭ, skonŭ. [ші

Διαβούλιον (τὸ), sfatŭ, înпpeъnъ kinzъipe. 2) rîndŭ, skonŭ, проiектŭ. [ші

Διάβουλος (ὁ, ἡ), în локŭ de δίβουλος. [διὰ, βουλή].

Δια-βραβεύω, вiit: -εύσω, înпapцŭ premiĭ; (пpin întind:) daŭ dpentъл къĭ se къвine.

Δια-βρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), = Διάβροχρς. [din

Δια-βρέχω, вiit: -βρέξω, ъdŭ de totŭ, moiŭ.

Διαβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἐμβριθὴς, foapte гpeŭ; (пpin întind:) вîptosŭ; пъtepnikŭ. [din

Δια-βρίθω, вiit: -βρίσω, înгpeъiezŭ de totŭ; (stpъm: ші nestp:)

Δια-βριμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = Βριμάομαι, ші Ἐμβριμάομαι.

Διαβροχὴ (ἡ), ъdape neste totŭ, moiape. [ші

Διάβροχος (ὁ, ἡ), пъtpъnsŭ de ъdъtъpъ, moiatŭ. "Νῆες διάβροχοι,,. Тъч: коръвiĭ snapte, în кape întpъ anъ. (ші fir:) "Οἴνῳ ("Ἔρωτι) —,,. Лъч: ші Sъid: [διαβρέχω].

Διάβρωμα (τό), mînкъtъpъ, posъtъpъ; гъъnoшitъpъ; пъtpiraiŭ. [ші

Διάβρωσις, εως (ἡ), poadepe; гъъnoшipe, ші чл: [ші

Διαβρωτικὸς, ὴ, ὸν, (къ цеп:) îndemînatikŭ (къ însъшime) de a poade, пъtpezъtopŭ, гъъnoшitopŭ. [διαβιβρώσκω].

Δια-βυνέω, Ion: în локŭ de

Διαβύω, вiit: -βύσω, вîpŭ чева în silъ (ка sъ petpeakъ пînъ dinколо, saŭ sъ pъmîie ка ъnŭ astъnъшŭ).

Δια-γαληνίζω, вiit: -ίσω, mъ alinezŭ, saŭ mъ notoleskŭ къ totъл.

Δι-αγανακτέω, ῶ, вiit: -ήσω, mъ nekъжeskŭ foapte; (mediч:) oвpinteskŭ (despre panъ). [de ъnde

Διαγανάκτησις, εως (ἡ), mape nekъжipe, saŭ nekazŭ.

Διαγγελία (ἡ), вestipe пpin tpimisŭ, saŭ în toate пъpцiле, пъвлikape. [διάγγελος].

Δι-αγγέλλω, вiit: -ελῶ, вesteskŭ пpin tpimisŭ, saŭ înпpaштiŭ штipe, пъвлikŭ. [de ъnde

Διάγγελμα (τὸ), вeste, штipe pesпîndiтъ în toate пъpцiле.

Διάγγελος (ὁ, ἡ), вestitopŭ de чева кътpe toцĭ. [διὰ, ἄγγελος].

Διᾶγε, Dop: în локŭ de διῆγε. 3: sinr: пeps: a пpeл: лъĭ διάγω.

Δι-αγείρω, вiit: -αγερῶ, adъnŭ din toate пъpцiле.

Δια-γελάω -ῶ, вiit: -άσω, (къ ак:) pîzŭ, îmĭ вatŭ жокŭ de чinева. 2) (fъpъ kazŭ) zîmвeskŭ a pîde; sîntŭ, saŭ apъtŭ, къ sîntŭ вeselŭ; (fir:) înчeпŭ a mъ senina, saŭ a mъ лъmina. "Τὰ τῆς θαλάσσης διαγελῶντα,,. Пл: "Ἡμέρας ἄρτι διαγελώσης,,. Елd: înчeпînd a se лъmina de zioъ.

Διάγευσις, εως (ἡ), черкape пpin гъstape. [din

Δια-γεύω, вiit: -γεύσω, daŭ къĭва sъ гъste, sъ черче. || (miж:) черкŭ чева пpin гъstape. (вezĭ ἀπογεύομαι).

Δια-γίγνομαι (-γίνομαι), вiit: γενήσομαι, (nex: διεγενόμην, ші чл:) tpekŭ, petpekŭ. "Ἐτῶν διακοσίων διαγεγονότων,,. Пл: dъпe че aŭ tpekъt ла miжлокŭ. "Τούτῳ τῷ λόγῳ πιστευομένῳ πλέον ἢ χίλια ἔτη διαγέγονε,,. Пл: 2) dъinezŭ, цiŭ, tpъieskŭ, petpekŭ. "Τοσάδε ἔτη διαγενέσθαι,,. Плt: "Οὐδὲν ἄλλο ποιῶν διαγεγένηται, ἢ διασκοπῶν,,. Ksn: "Ἀπὸ τούτων (τῶν τετρακοσίων χρυσῶν) ἐλπίζοντες ἄχρι θαλάσσης διαγενήσεσθαι... Пл: 3) mъ цiŭ, skaпŭ, ажъnгŭ ла sfîpшitŭ. "Εἰ καὶ διαγενοίμεθα ἐκ τοῦ κλύδωνος,,. Sin: "Μόνη γὰρ διαγέγονε διαγωνιζομένη,,. Apstd:

Δια-γιγνώσκω (-γινώσκω), вiit: -γνώσομαι, (nex: διέγνων, ші чл:) къnoskŭ, deoseвeskŭ. "Τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε,,. Лч: "Διαγινώσκειν τὸ δίκαιον,,. Apstf: (ші nas:) "Σύνεσιν καὶ παιδείαν, ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται,,. Dm: "Χαλκὸν οὕτω λαμπρὸν, ὥστε μὴ διαγινώσκεσθαι τῇ χρόᾳ προς τὸν χρυσόν,,. Apst: (пpin ъpm: 2) жъdikŭ, xotъpъskŭ. "Τὴν δὲ Ἠλιαίαν διαγινώσκειν,,. Dm: "Διέγνω δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γενναῖον,,. Epd: "Εἰ κλαίειν διέγνωκας,,. Лч: (ші nas:) "Ἐπὶ

διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα,,. Esx: 3) în локŭ de διαναγινώσκω.

Δι-αγκοινέομα, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, saŭ

Δι-αγκοινίζομαι, biit: -ίσομαι, каѕtъ Διαγκωνίζομαι.

Δι-γκυλέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, ші

Δι-αγκυλίζομαι, biit: -ίσομαι, ші

Δι-αγκυλόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, цiŭ лапчеа, аркѕл, ші чл: întinse, rata a asвîрлі. «Τοὺς ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς πελταστὰς δίηγκυλισμένους ἰέναι». Ksn: «Ἀνδριάντα τόξον διηγκυλημένον». Epd: «Κεραυνὸν διηγκυλημένος». Лѕч: [διὰ, ἀγκύλη].

Δι-αγκωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ pezemŭ în kotŭ. [διὰ, ἀγκών]. (se konf: кѕ διαγωνίζομαι). [de ѕnde

Διαγκωνισμὸς (ὁ), pezemape în kotŭ. (se konf: кѕ διαγωνισμός).

Δια-γλαύσσω, (fъръ biit:) поet: mъ възŭ, mъ арътŭ кѕрat, =Δαφαίνομαι.

Δια-γλάφω, biif: -γλάψω, поet: sапŭ, fакŭ гроапъ. «Εὐνὰς δ' ἐν ψαμμάθοισι διαγλάψασα». Od: Δ. (вezĭ ші διαγλύφω).

Διάγλυπτος [ὁ, ἡ), =Διάγλυφος. [ші

Διαγλυφὴ (ἡ), sъпаре, sкѕлпаре în піаtръ, лemnŭ, ші чл: [ші

Διάγλυφος (ὁ, ἡ), sъпаtŭ, sкѕлпаtŭ, чіоплitŭ. [din

Διαγλύφω, biit: -γλύψω, sапŭ, чіоплеsкŭ, sкѕлпеzŭ піаtръ, лemnŭ, ші чл: кѕ далta. 2)= (saŭ грешit în локŭ de) Διαγλάφω. «Τὴν ψάμμον τοῖς ποσὶ διαγλύψασαν. Ел:

Διαγνώμη (ἡ), (рар) în локŭ de διάγνωσις. [ші

Διαγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Διαγνώστης. [διαγιγνώσκω].

Δια-γνωρίζω, biit: -ίσω, = Διαγιγνώσκω. 2) (Sкр:) fакŭ кѕnoskѕtŭ.

Διάγνωσις, εως (ἡ), еksaktъ кѕnoaштере, deoseвіре de чева; dежѕdікаре; хоtъpîpe. [ші

Διαγνωστέον, nosit: ал лѕі διαγιγνώσκω. [ші

Διαγνώστης, ου (ὁ), еksakt-кѕnoskъtopŭ, dежѕdікъtopŭ, ші хоtъpîtopŭ de чева. [ші

Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ, potpiвitŭ ла еksaktъ кѕnoaштере, ші жѕdікаре (Fранц: connoisseur). [διαγιγνώσκω].

Δια-γογγύζω, biit: -ύσω, mъ плîнгŭ, îmĭ арътŭ nemѕлцѕmipea кътре чінева.

Διαγόνατος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѕ nodѕpĭ în toatъ лѕнцimea sa; saŭ (грешit) în локŭ de διγόνατος. [διὰ, γόνυ].

Διαγόρευσις, εως (ἡ), порѕнкъ, opdinŭ. [din

Δι-αγορεύω, biit: -εύσω, zikŭ кѕрat; хоtъръsкŭ; порѕнчеsкŭ. «Ὁ νόμος διαγορεύει». Тѕч: «Διηγόρευσεν αὐτῷ ἐπὶ τούτοις κατιέναι πάλιν ἢ μή». Пл: (ші пas:) «Ὡς αἱ πλείους γνῶμαι διηγορεύθησαν». D: Ал: «Ἡμέρα διηγορευμένη». Лкs: zi хоtъpîtъ. 2) (înпреѕнъ кѕ κακῶς) = Ἀγορεύω, ворвеsкŭ de ръŭ пretѕtindenea, saŭ neînчetat. «Διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα». Лч:

Διάγραμμα (τὸ), diaграmъ, op че este de skpisŭ кѕ лiniĭ, saŭ fiгѕpi ші semne; (de ѕnde прінч:) карte mѕsікалъ, saŭ matematikъ. «Ἀφ' ἑνὸς διαγράμματος ᾀεὶ τὸ ἡδὺ ὑποκρέκει». Пл: «Γεωμετρίαν μέχρι τῶν δυσξυνέτων διαγραμμάτων». Ksn: 2) isвodŭ, desemnъtѕръ. «Ὑπὸ δημιουργοῦ τινος ἢ γραφέως διαφερόντως ἐκπεπονημένον διάγραμμα». Плt: 3) katastixŭ, peцistpѕ; таѕлъ (maĭ кѕ seamъ de dъждiĭ); tapifъ, saŭ fatѕръ a negѕцъtopiлop. «Ἀπῄτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν». Dm: 4) (прin întind:) порѕнкъ înskpisъ, saŭ програmъ. «Ἐκ (Προ)τιθέναι διάγραμμα». Пл: (вezĭ mi διαγραφή). [διαγράφω]. [de ѕnde

Διαγραμμίζω, biit: -ίσω, tpaгŭ (desпарцŭ кѕ) лiniĭ; (прin ѕрm:) жокŭ жокѕл nѕmitŭ [de ачі

Διαγραμμισμὸς (ὁ), ѕnŭ feгŭ de жокŭ, damъ, saŭ цintapŭ (каре se жѕка кѕ шаĭ-zeчĭ de алве ші negре пietре). (вezĭ ші γραμμή).

Διάγραπτος (ὁ, ἡ), штерsŭ (кѕ tpaцере de o dѕnгъ) din katastixŭ. «Δίκη —». Petp. жѕdікаtъ desfiinцatъ. [ші

Διαγραφεὺς, έως (ὁ), întokmitopŭ de peцistpѕ, saŭ таѕлъ de dъждiĭ. [ші

Διαγραφὴ (ἡ), isвodipe, întokmipe de diaграmъ, peцistpѕ, ші чл:; штерцере; desfiinцape de прочеsŭ; ръfѕipe de zапisŭ, ші чл: 2) = Διάγραμμα, kataграfie; peцistpѕ; таѕлъ; fiгѕръ цеometpікъ; isвodŭ desemnatŭ; dekpetŭ; înвoiалъ. [ші

Διαγραφικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ, fололоsitopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла întokmipe de diaграmъ. «Διαγραφική». meштешѕгѕл de a desemna diaграme. [din

Διαγράφω, biit: -γράψω, tpaгŭ (desпарцŭ кѕ) лiniĭ, saŭ pîгле; isвodeskŭ; desemnezŭ; deskpiŭ. «Διάγραψον πόλιν». Грг: «Διαγράψωμεν τὰ τέμπη τῷ λόγῳ.» Ел: 2) =Καταγράφω, tpekŭ în peцistpѕ. «Διαγράφειν τοὺς στρατιώτας». Плв: 3) înпарцŭ прin порѕнкъ. «Διέγραφε χώρας». Пл: «Διέγραψε τῶν φίλων οἷς μὲν σατραπείας, οἷς δὲ

στρατηγίας». Diod: (ші пas:) «Ἤδη δὲ κατηναλωμένων καὶ διαγεγραμμένων ἁπάντων». Пл: 4) шtepгŭ (кȣ dȣnгъ); (пpin ȣpm:) desпȣtepezŭ, desfiinцezŭ; (пpin întind:) desfaкŭ, пъръseskŭ прочеsŭ. «Ταῦτα πάντα μὴ χαλεπαίνειν, ἂν διαγράφωμεν». Плt: (ші fiг:) «Διαγράφειν τὸν βίον». Esx: Sокр: a 'шĭ sъвîрші віаца. «Εἰ διαγράφει τὰ ὀφειλόμενα». Пап: (ші miж:) «Πεισθεὶς ὑπὸ σοῦ διεγράψατο». Dm: (ші пas:) «Πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη». Apstf:

Διαγρηγορέω -ω, віit: -ήσω, (noŭ) în локŭ de διεγρηγορέω.

Δι-αγριαίνω, віit: -ανῶ, selвътъчeskŭ, saŭ mъ selвътъчeskŭ кȣ totȣл. [διὰ, ἄγριος].

Δι-αγρυπνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de totŭ saŭ neînчetat deшtentŭ. [de ȣnde

Διαγρυπνητὴς, οῦ (ὁ), чел че превегіazъ, saŭ este îndemînatiкŭ ла aчeasta.

Δια-γυμνάζω, віit: -άσω, deпpinzŭ кȣ skȣmпъtate ші neînчetat. [ші

Δια-γυμνόω -ω, віit: -ώσω, голeskŭ, deskoпepŭ de totŭ; (fiг:) daŭ de faцъ.

Δι-άγχω, віit: -άγξω, sȣгpȣmŭ de totŭ.

Δι-άγω, віit: -άξω, (пex: διήγαγον, ші чл:) = Διαβιβάζω, tpeкŭ чева din коло. «Ἐξ ἧς διῆγον ἄρτους ἐπὶ σχεδίας». Ksn: 2) (fiг:) îmĭ пetpeкŭ врешеа, віаца, tpъіeskŭ; (пpin întind:) локȣіeskŭ. «Διάγειν τὸν βίον (τὸ γῆρας, ші чл:) Плt: ші Ksn: «Ζηλωτότατον βίον διάξεις». Apstf: «Διάγειν Ὀλύμπια». Ep: «Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἀκροβολιζόμενοι διῆγον». Ksn: ші Ел: «Εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισι. Om: Imn: «Ἀφ' ὧν δανείζεται διάγει». Dm: «Διάγοντος αὐτοῦ ἐν προαστείῳ. Epd: «Βιοτὴν ταύτην ἔχων διάξω». Ksn: «Σιωπῇ διάγειν». Ksn: 3) прелȣпцeskŭ timпȣл, saŭ пetpeкŭ zъвoвind. «Ἐχρῶντο μήκει λόγων πρὸς οὐδὲν τέλος, ἀλλὰ διάγοντες ἄλλως τὸν χρόνον». Пл: (ші ел:) «Οὐ προσῆγε πρὸς τὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ διῆγε, καὶ προὐφασίζετο». Тȣч: «Οὐ διῆγε τοὺς λόγους». Fлstp: «Ἐπὶ πολὺ διῆγε τὸν πόλεμον». Sȣid: 4) faкŭ a 'шĭ пetpeче чінева врemaa пe nesimцite, îл amъцeskŭ прелȣпцindȣ 'л. «Ξυμπίνοντας αὐτοὺς διῆγε». Fлstp: «Ἐλπίδας λέγων διῆγε». Ksn: 5) цiŭ віаца кȣіва, îл хръneskŭ, saŭ îл faкŭ a пetpeче кȣ чева. «Τέτταρσιν ὀβολοῖς ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι». Dm: «Λαχάνοις διῆγε τὸν στρατόν». Fiл: (ші пas:) «Μελιττούταις διήγετο». Fiлstp: (ші ел: saŭ nestpъm:) Ἱππάκῃ διάγειν φασὶ τοὺς Σκύθας». Tfp: 6) повъцȣіeskŭ, гȣвepnezŭ. «Χρὴ τοὺς βασιλεύοντας τὰς πόλεις ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι διάγειν». Iskp: (ші miж:) «Τὴν τοῦ βίου διαγωγὴν, ἣν ἂν διάγηται ἕκαστος». Плt: 7) desпapцŭ, deпъptezŭ пe ȣпȣл de алtȣл. «Διήγαγες τὰ σκέλη σου». Skp: «Ἢν βίῃ διαγαγὼν τοὺς ὀδόντας ἐνστάξῃ τις ὑγρόν». Apet: Διάγω σε ἀπὸ τοῦ λόγου». Fлstp: [de ȣnde

Διαγωγεὺς, έως (ὁ), = Διακομιστής. [ші

Διαγωγὴ (ἡ), tpeчepe, tpansпoptape de чeea-л-алtъ пapte. 2) пȣptape, kondȣitъ în віацъ. 3) гȣвepnape de лȣкpȣpĭ. 4) пetpeчepe de вpeme, distpaкцie. 5) локȣл, ȣnde пetpeче чінева; (desпpe коръвіĭ) пoptŭ. (вezĭ ші διατριβή). [de ȣnde

Διαγωγικὸς, η, ὸν, кȣвenitŭ, foлositopŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла tpeчepe de чева din коло. (de ȣnde) «Διαγωγικὸν τέλος». чe se ziчe ші

Διαγώγιον (τὸ), (se înц: τέλος) плaтъ, чe se dъ пentpȣ tpeчepe de коръвіĭ, ші шъpfĭ, (Пл:) tpansitŭ.

Δι-αγωνιάω -ῶ, віit: -άσω, sîntŭ în mape aгonie, пeлiniшte ші fpiкъ.

Δι-αγωνίζομαι, віit: -ίσομαι, (кȣ dat: saŭ aк: пpeпos:) mъ лȣптŭ кȣ stъpȣinцъ ші amвiцie кътpe чінева; mъ siлeskŭ în totŭ кiпȣл.

Διαγώνιος (ὁ, ἡ), (matm:) лinie diaгoпaлъ (întinsъ întpe doъ din пotpiвъ ȣпгiȣpĭ aлe ȣпȣĭ пatpȣлatepaлŭ, saŭ пapaлeлoгpamŭ). [διὰ, γωνία].

Διαγωνιστέον, пosit: aл лȣĭ διαγωνίζομαι.

Διαγωνίως, adв: (matm:) кȣ лinie diaгoпaлъ. [вezĭ διαγώνιος]. «Τὸ τετράγωνον διαγωνίως διαιρεθὲν εἰς δύω τρίγωνα λύεται». Nikm: Гep:

Δι-αγωνοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, daŭ пpiчinъ de лȣптъ întpe doĭ piвaлĭ (îĭ faкŭ sъ se ia de пъpŭ). (вezĭ ші ἀγωνοθετέω). [διὰ, ἀγωνοθέτης].

Δια-δάζομαι, віit: -δάσομαι, каȣtъ διαδατέομαι.

Δια-δάκνω, віit: -δήξομαι, mȣшкŭ din toate пъpцiлe, saŭ de totŭ.

Δια-δακρύω, віit: -ύσω, плîнгŭ neînчetat, saŭ пe zъstimпȣpĭ (кînd ші кînd).

Δια-δάπτω, віit: -δάψω, пoet: sfîшiŭ ші mъnînкŭ; pъneskŭ de totŭ.

Δια-δατέομαι, віit: -δάσομαι, înпapцŭ.

Διά-δείκνυμι, віit: -δείξω, apъtŭ чева кȣ skȣmпъtate, doвedeskŭ; (ел: nestp:) mъ apъtŭ de faцъ, mъ въdeskŭ.

Διαδεκτὴρ, ῆρος, ші

Διαδέκτωρ, ορος (ὁ), = Διάδοχος. 2) =

Διαδοχικὸς, de mouteпipe, saŭ sъkvesibŭ. [διαδέχομαι].

Διαδέξιος (ὁ, ἡ), prea priinvosŭ. (διὰ, δεξιός].

Διάδεξις, ιος (ἡ), Ion: în лokŭ de διαδοχή.

Δια-δέρκομαι, biit: -δέρξομα, (nex: διέδρακον, ші nas: διεδέρχθην, ші чл:) noet: în лokŭ de διορῶ, въzŭ prin чева, saŭ кърat, deosebeskŭ.

Διάδεσμος (ὁ), легътъръ, че трече printr' alta. [de вnde

Δια-δεσμέω -ῶ, biit: -ώσω, = Διαδέω.

Διαδετέον, nosit: ал лъї διαδέω.

Διάδετος (ὁ, ἡ), legatŭ вine de pretъlindenea.

Δια-δέχομαι, biit: δέξομαι,(кѫ ак:) prііmeskŭ чева trekътŭ din mînъ în mînъ; mouteneskŭ. saŭ mъ fakŭ sъkvesorŭ al kъїва. «Διεδέξαντο τὴν βασιληίην». Ep: «Διεδέξατο Σπεύσιππον». Apt: (ші fir:) «Τὸν πόλεμον ἡ εἰρήνη διαδέχεται». Bas: (ші кѫ dat: în лokŭ de ак:) «Ἐπωάζει τὰ πολλὰ τῶν ὀρνέων, διαδεχόμενα τὰ ἄῤῥενα τοῖς θήλεσι». Apst: 2) fakŭ лokŭ, ші prііmeskŭ пе чineva în пъвntrъ. «Διαδεξάμενος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημαίαις εἴσω τοὺς ἀκροβολιζομένους. Илв:

Δια-δέω -ῶ, biit: -ήσω, legŭ de жър înprежър, saŭ de amîndoъ пъгціле, saŭ stрîns. «Διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο». Лч: (ші ел:) «Βασιλεὺς ἀνηγορεύθη διαδησάμενος». Ил:

Δια-δηλέομαι—οῦμαι, biit: ήσομαι, noet: vatъmŭ, prъпъdeskŭ de totŭ,

Διάδηλος (ὁ, ἡ),=Πρόδηλος, de totŭ înbedepatŭ. [διὰ, δῆλος]. |de вnde

Διαδηλόω -ῶ, biit: -ώσω, arъtŭ, înbedepezŭ чева кѫ totъл.

Διάδημα (τὸ), [διαδέω] or че se leagъ, saŭ se înfъшъръ înprежър; (iar prinч:) diademъ, (o bandъ albъstrie, че se leagъ пе капетеле împъраціlor ка) короапъ. «Εἶχε δὲ καὶ διάδημα περὶ τῇ τιάρᾳ». Ksn:

Διαδηματοφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторŭ de diademъ. [διάδημα, φέρω],

Δια-διδράσκω, biit: -δράσομαι, =Διαφεύγω, fъgŭ пе askвns.

Δία-δίδωμι, biit: δώσω, (кѫ ак: ші dat:) daŭ printr' вnъл altъia, din mînъ în mînъ. «Τὴν ἀρχὴν διαδιδομένην ἐδεξάμεθα». Тъч: prin вrm: 2) înparцŭ; pesnîndeskŭ, întinzŭ; daŭ afarъ; (fir:) пъвlikŭ. «Ἵνα διαδοίη τοῖς τριηράρχοις». Dm: «Ἡ κοιλία διαδίδωσι σκληρά». Iпkp: (ші ел:) «Τὸ πνεῦμα διαδίδωσιν (se înц: ἑαυτὸ) εἰς τὰ κοῖλα τοῦ πνεύμονος». Apst: «Οὐ γὰρ διαδιδοῖ ὠμὸν ἐὸν τὸ πάθος». Iпkp: nъ se moaie, nъ se pisinemte. (ші nas:) «Εἰς πᾶν τὸ σῶμα διαδίδοντι αἱ φλέβες». Apst: «Λόγος διεδόθη εἰς τὴν πόλιν». Ил:

Δια-δικάζω, biit: άσω, sîntŭ în toatъ vremea (sъŭ simn:) жъdikътorŭ; жъdikŭ, хотъръskŭ o жъdikatъ; (în цen.) deжъdikŭ (fakŭ sъkvnъ черчetare într'o prічinъ). || (miж: saŭ nas:) mъ жъdikŭ кѫ чineva, saŭ de чineva.

Δια-δικαιόω -ῶ, biit: -ώσω', daŭ кѫїва toate дрептъціле; прівeskŭ (ші апърŭ) чева ка prea дрептŭ. [διὰ, δίκαιον].

Διαδικασία (ἡ), прочesŭ. «Γράφω (τινι, saŭ πρός τινα) διαδικασίαν». Esxл: ţparŭ пе чineva în жъdikatъ. 2) diskvцie ші dape de пърere a жъdikътorілор. «Ἡροδεῖναι περί τινος διαδικασίαν». Dm: [ші

Διαδίκασμα (τὸ), obiektŭ, saŭ прічinъ de жъdikatъ. [ші,

Διαδικασμὸς (ὁ) = Διαδικασία (2) [διαδικάζω].

Δι-αδικέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ nedpeptate, saŭ пъпъstъieskŭ кѫ totъл пе чineva.

Δια-δικέω, -ῶ, biit: -ήσω, = Διαδικάζομαι. [din

Διάδικος (ὁ, ἡ). чел în прічinъ de жъdikatъ. [διὰ, δίκη].

Διάδιπλος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъ, saŭ maї mълte îndoitърї. [διὰ, διπλόη].

Δια-διφρεύω, biit: εύσω, asvîrlŭ чева afarъ din trъsъръ; alergŭ neste вnŭ snaцiŭ кѫ trъsъръ. [διὰ, δίφρος].

Δια-δοιδυκίζω, biit: -ίσω, îmї adînчezŭ палma ka o лiпgъръ. 2) frekŭ, saŭ amestekŭ чева кѫ лiпgъра, or кѫ пisъlogъл.

Δια-δοκιμάζω, biit: άσω, черчetezŭ кѫ skвmnъlate; (prin вrm:) kвnoskŭ вine. [de вnde.

Διαδοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ ла skвmnъ черчet..re.

Διαδοκὶς, ίδος (ἡ), mikъ rpindъ nъsъ nieziш snpe snpiжinipea katъkъї de sъs. [διὰ, δοκός].

Δια δονέω -ῶ, biit: -ήσω, srъdъiŭ чева în toate direkцiile; saŭ amestekŭ klътind.

Δια-δοξάζω, biit: -άσω, amŭ пърere sigъръ, ші dreaптъ.

Δια-δορατίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ batŭ кѫ sъліga. [de вnde

Διαδορατισμὸς (ὁ), бътъліе кѫ sъліga.

Διαδόσιμος (ὁ, ἡ), de dat în koaчї ші

în коло, de înпърцit, saŭ pesпîndit пpetъtindenea. [din

Διάδοσις, εως (ἡ), dape (aкtiвъ saŭ пasiвъ) de ла ъnъл ла алtъл; pesпîndipe; înпърцipe; пъвлiкape; dapaвepe. [διαδίδωμι].

Διαδοχὴ (ἡ), sъкчesie, saŭ moшtenipe (ъpmape dъпe алtъл). «Ἐκ διαδοχῆς, saŭ «Κατὰ διαδοχάς». = Διαδοχικῶς, пpin ъpmape, saŭ moшtenipe dъпe алtъл. [шi

Διάδοχος (ὁ, ἡ), sъкчesopŭ, saŭ moшtenitopŭ; ъpmъtopŭ dъпe алtъл. [διαδέχομαι].

Δια-δραματίζω, вiit: -ίσω, îmĭ жокŭ, saŭ pепpesintŭ o dpamъ (бъкatъ teatpaлъ) пîпъ ла sfîpшitŭ.

Διαδραμὼν, οῦσα, όν, nex: 2 de пaptч: ал лъĭ διατρέχω.

Διαδράναι, nex: 2: de înf: ал лъĭ διαδιδράσκω.

Διαδρασιπολίτης, ου (ὁ), (kom:) чetъцeanŭ, чe fъцe de a 'шĭ înплini datopiiле къtpe пatpie. [διάδρασις, πολίτης].

Διάδρασις, εως (ἡ), fъгъ пe askъns, fъгъpipe. [διαδιδράσκω].

Διαδράσσομαι, вiit: -δράξομαι, (къ цen:) апъкŭ чева stpîns, saŭ пъiŭ mîna пe чева къ dinadinsъл.

Δια-δρηστεύω, вiit: -εύσω, Ion: în локŭ de διαδιδράσκω.

Διαδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: în локŭ de διατρέχω. [din

Διαδρομὴ (ἡ), алepгape în sъs шi în жos, dъчepe шi вenipe. 2) локъл, пe ъnde пoate tpeчe чinева din коло. [шi

Διάδρομος (ὁ, ἡ), алepгъtopŭ în sъs шi în жos; tpeкъtopŭ. 2) (пas:) локŭ, пpin кape a tpeкъt чinева, saŭ este de tpeкъt din коло; (sъвst:) tpeчepe. [διὰ, δρέμω = Τρέχω].

Δια-δύνω, (pap) în локŭ de

Δια-δύομαι, вiit: -δύσομαι (nex: διέδυν, de ъnde пaptiч: διαδὺς, шi чл:) mъ вîpŭ, шi tpeкŭ п'întpe чева, saŭ mъ askъnzŭ; (пpin întind:) skaпŭ, mъ aпъpŭ de чева; (fiг:) пpoпъiŭ цpiчinъipĭ fъpъ къвîntŭ. (вezĭ шi διακρούω). [de ъnde

Διάδυσις, εως (ἡ), вîpîpe шi tpeчepe п'întpe чева, saŭ askъndepe, skъпape; (fiг:) minчinoasъ пpiчinъipe sпpe aпъpape de чева. 2) (пpin întind:) локŭ de a se вîpî чinева, askъnzъtoape. [шi

Διαδυτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ de a se вîpî, шi a se stpeкъpa пpin чева.

Δι-άδω, вiit: -άσομαι, (în пpot: de συνάδω, adikъ) = Ἀπάδω, nъ mъ înвoieskŭ, sîntŭ nenotpiвitŭ къ чева. 2) (miж:) mъ disпъtŭ (konкъpezŭ) къ чînева desпpe кîntape. 3) кîntŭ în teatpъ, кînd se faчe întpepъпцie de konвopвipe.

Δια-δωρέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, înпapцŭ dapъpĭ.

Δια-είδομαι, вiit: -είσομαι, пoet: înвedepezŭ чева ла toцĭ. || (пas:) sîntŭ въzъtŭ, къnoskъtŭ къ totъл.

Δι-αείδω, вiit: -αείσω, saŭ -αείσομαι, пoet: în локŭ de διάδω (2).

Διαειμένος, пoet: în локŭ de διειμένος, пas: tpe: de къ: ал пaptiч: лъĭ διΐημι.

Διαειπέμεν, пoet: în локŭ de Διειπεῖν, nex: 2: (nepeг:) de înf: ал лъĭ διαγορεύω.

Διαέριος, α, ον, чел чe tpeчe, saŭ atîpnъ în aepŭ, meteopŭ. [шi

Δι-αερόω -ῶ, вiit: -ώσω, aepezŭ, пъiŭ чева ла aepŭ. [διὰ, ἀήρ].

Δια-ζάω-ῶ, вiit: -ζήσομαι, saŭ -βιώσομαι (nex: διέζησα, saŭ διεβίων, шi чл:) îmĭ пetpeкŭ вiaцa. «Πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν»; Apstf:

Διάζευγμα (τὸ), desпъpцitъpъ, saŭ op чe sлъжeшte ла desпъpцipe; (anat:) = Διάφραγμα. [mi

Διαζευγμὸς (ὁ), = Διάζευξις. [din

Δια-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, (пas: nex: 2: διεζύγην, шi чл:) desпapцŭ чeлe însoцite, къsniчiĭ, fpaцi, шi чл: [de ъnde

Διαζευκτικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвъitopŭ, îndemînatikŭ ла desпъpцipe. 2) (гpam:) disiъnktiвŭ. desпъpцitiвŭ. [шi

Διάζευξις, εως (ἡ), desпъpцipe de къsniчie, шi чл:

Δια-ζηλεύομαι, вiit: -εύσομαι, шi

Δια-ζηλοτυπέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ faкŭ piвaлŭ къtpe чinева.

Διάζησις, εως (ἡ), tpъipe, пetpeчepe de вiaцъ. [διαζάω].

Δια-ζητέω -ῶ, вiit: -ήσω, каъtŭ, чepчetezŭ пpetъtindenea, шi къ mълtъ skъmпъtate.

Διάζομαι, вiit: -άσομαι, (tpeк: de къ: δεδίασμαι) ъpzeskŭ o пînzъ, o пpeгъteskŭ de pesвoiŭ. [διὰ, ἕζω, saŭ δίς].

Διαζυγία (ἡ), în локŭ de διάζευξις. [шi

Διαζύγιον (τὸ), (maĭ noŭ) desпъpцipe de къsniчîe; saŭ (maî къ seamъ) кapte de desпъpцipe. [διαζεύγνυμι].

Δια-ζωγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, zъгpъвeskŭ tpeпtat, saŭ къ desъвîpшipe.

Διάζωμα (τὸ), miжлокъл tpъпълъĭ, пe ъnde пe înчinцem; (anat:) = Διάφραγμα; (fiг:) stpîmtoape. 2) (пpin întînd:) înчinгъtoape; (fîг:) чepкŭ (de stîлпŭ, шi чл:);

ші (прin ѕрm:) sпріжinitoape. 3) ѕnѕ fелѕ de stpimte ші sкѕрte ismene; saѕ fotъ. (вezĭ ші περίζωμα). [διαζώννυμι].

Δια-ζωμεύω, віit: εύσω, fербѕ чева пînъ sъ se toпiaskъ fъкîndѕ-se totѕ zeamъ.

Δια-ζώννυμι, віit: -ζώσω, înчinгѕ de жѕр înпрежѕр; desпарцѕ ка прintp' ѕnѕ брîѕ. «Τὸν αὐχένα (τῆς χερσοννήσου) διαζώσας ἐρύμασιν ἐκ θαλάσσης εἰς θάλασσαν». 2) (miж:) черкѕieskѕ, saѕ stpînгѕ кѕ черкѕрĭ. «Σκάφην διαζώννυσθαι». Лкs: (вezĭ διάζωμα). 3) îmĭ stpînгѕ miжлокѕл (saѕ чева înпрежѕрѕл лѕĭ) кѕ înчinгъtoape; (прin întind:) mъ sѕmeцѕ. «Τὸν ἀκινάκην διεζώσμεθα». Лч: [de ѕnde

Διάζωσμα (τὸ), = Διάζωμα. [ші

Διαζωστὴρ (ὁ), a doъsпрezeчелеа вертеврѣ (кîрчеiѕ) a osѕлѕĭ sпinъріĭ. [ші

Διαζώστης, ου (ὁ), ші

Διαζώστρα (ἡ), =Διάζωμα (3).

Δια-ζώω, поet: în локѕ de διαζάω.

Δι-άημι, віit: -αήσω, поet: (desпре вîntѕ) sѕfлѕ, пътрѕnzѕ п' întpe чева. (вezĭ ші διαπνέω).

Διαήσει, поet: în локѕ de διήσει, 3: sinг: пеps: a віit: лѕĭ διίημι.

Δια-θαλασσεύω, віit: -εύσω, пetpекѕ mape. || (пas:) mъ deпъртezѕ (mъ desпарцѕ) de чева прin mape.

Δια-θάλπω, віit: -θάλψω, înкълzeskѕ пeste totѕ, saѕ întinzѕ tpeптat кълdѕра în totѕ трѕпѕл.

Δια-θάπτω, віit: θάψω, înгропѕ кѕ înгріжіpe.

Δια-θαῤῥέω -ῶ, віit: -ήσω, iaѕ mѕлtъ îndръzneaлъ.

Δια-θεάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, прівeskѕ кѕ skѕmпъtate.

Δια-θειόω -ῶ, віit: -ώσω, afѕmѕ бine кѕ пѕчioasъ.

Διάθεμα (τὸ), (astpoл:) intîлnipea steлелор în oape кape posiцie. [διατίθημι].

Δια-θερίζω, віit: -ίσω, seчерѕ пeste totѕ. 2) îmĭ пetpекѕ вара.

Δια-θερμαίνω, віit: -ανῶ, înкълzeskѕ, înfeрбîntѕ de totѕ; (пas: saѕ miж:) mъ aпpinzѕ. [de ѕnde

Διαθερμασία (ἡ), mѕлtъ înfeрбintape.

Διάθερμος (ὁ, ἡ), foapte, saѕ de totѕ înfeрбîntatѕ, пътрѕnsѕ de feрбînцeaлъ. [διὰ, θέρμη].

Διάθεσις, [διατίθημι] εως (ἡ), (în цeп:) пѕnepe de fie-кape лѕкрѕ ла локѕл sъѕ; întoкmipe, пѕnepe ла кале; вînzape (netpeчepe) de mъpfĭ; (zoгp:) isвodѕ, планѕ de таблоѕ (прinч: întinsѕ ші кѕ mѕлte fiгѕрĭ); saѕ formъ ші posiцie de обiекte peпpesintate (în teatpѕ saѕ пе ѕnѕ таблоѕ); (petp:) регѕлатъ eкsпѕnepe de aргѕmente, saѕ skѕmпъ ші віe înкiпѕipe, ші mъpipe de înпрежѕръpĭ; (în цeп:) eкonomia, saѕ apaпжapea кѕвîntѕлѕĭ (вezĭ ші διοίκησις); (пas:) disпosiцia, adiкъ воinцa sѕfлetѕлѕĭ în релацie .кътpe чева; порnipea, аплекарea tpѕпѕлѕĭ кътpe вре o patiшъ; (прin întind:) воалъ (maĭ кѕ seamъ ла înчепѕtѕл sъѕ).

Δια-θεσμοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, хotъръskѕ, întoкmeskѕ чева прin леце.

Διαθετὴρ, ῆρος, ші

Διαθέτης, ου (ὁ), (кѕ цeп:) întoкmitopѕ de чева. [ші

Διαθετικὸς, ὴ, όν, îndemînatiкѕ ла întoкmipe. [διατίθημι].

Δια-θέω, віit: -θεύσομαι, = Διατρέχω, алергѕ în коачĭ ші în коло. «Λόγου διαθέοντος». Ksn: mepгînd ворва. 2) (кѕ ак: преп:) mъ întpекѕ кѕ чinева алергînd, кape de кape sъ ажѕnгъ maĭ 'nainte ѕndeва. «Διαθέων πρὸς Ἀλέξανδρον». Пл:

Διαθέωνται, Ion: în локѕ de διαθῶνται, 3: îш: пеps: a miж: nex: 2: de sѕпѕsѕ ал лѕĭ διατίθημι.

Διαθήκη (ἡ), (прinч:) diatъ (a moptѕлѕĭ). 2) порѕnкъ, 3) kondiцie de înвoiaлъ; 4) (прin întind:) леratѕ, saѕ moшtenipe лъsatъ кѕĭва прin diatъ (Iskp:). [διατίθημι].

Δια-θηλύνω, віit: -υνῶ, = Ἐκθηλύνω.

Δια-θηράω -ῶ, віit: -άσω, вînezѕ алергînd în sѕs ші în жos.

Δια-θηρεύω, віit: εύσω, = Διαθηράω; saѕ (грешit) în локѕ de διαπορεύω.

Δια-θηριόω -ῶ, віit: -ώσω, = Ἀποθηριόω, selвътъчeskѕ de totѕ.

Δια-θλάω -ῶ, віit: -άσω, sfъpîmѕ чева în doъ, saѕ în maĭ mѕлte бѕкъцĭ. «Ἕλκος διαθλασθὲν». Гал: panъ fъкѕtъ din лoвitѕръ, iap nѕ din tъiepe.

Δι-αθλέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ лѕптѕ кѕ stъpѕinцъ пînъ în sfîpшitѕ; (кѕ ак: преп:) конкѕрezѕ кѕ чinева.

Δια-θλίβω, віit: -θλίψω, stpiвeskѕ; stpînгѕ; (fiг:) stpimtopezѕ, апъsѕ.

Δια-θολόω -ῶ віit: -ώσω, tѕлбѕрѕ de totѕ.

Δια-θορυβέω -ῶ, віit: -ήσω, skopneskѕ mape sгomotѕ, tѕрбѕрѕ, конfѕsiezѕ преа mѕлt.

Διάθραυστος (ὁ, ἡ), лesne de fpînt, saѕ

fърîmaţ. [din

Δια-θραύω, viit: -αύσω, fpîarъ, fърîmъ de totъ.

Δι-αθρέω -ῶ, vit:- ήσω, mъ'ţîtъ кв въrape de seamъ npetътindenca înnpeжвр. [de вnde

Διάθρησις, εως (ἡ), ъîtътъръ кв лвare aminte, сквmnъ obsepвare.

Δια-θρίζω, viit: -ίσω, noct: în локъ de διαθερίζω.

Δια-θροέω -ῶ, viit: -ήσω, mi

Δια-θρυλλέω -ῶ, viit: -ήσω, vestesкъ, pesnîndeskъ famъ în toate пърцiле; ametecкъ не чinева penetindъ 'i neînчetat ачелашi лвкрв. «Διατεθρυλλημένος τὰ ὦτα ἀκούων». Ilt:

Δια-θρύπτω, viit: -θρύψω, fpekînd fърîmъ, fakъ чева ввкъцеле; (fir:) molешeskъ, afemeiezъ не чinева. || (miж: npin întind:) mъ înfpînrъ, fakъ rpimase; mъ desmiepdъ. (vezi mi διακλάω). de вnde

Διάθρυψις, εως (ἡ), молешiре (akt: mi nas:) desmiepdape; (îm:) înfpînrъt-pî, rpimase de desfp'nape.

Δια-θρώσκω, viit: -θοροῦμαι, noct: съръ afaръ npin вре o гавръ.

Διάθυρον (τὸ), (npinч: ла îm:) stîлпвлецвл нвзъ кап niezim dinaîntea порцiлор, ка съ ле апере de тръзвреле, че трек. (διὰ, θύρα].

Διαί, prep: noct: în локъ de διά.

Διαΐγδην, adв: noct: [διαΐσσω] кв pende-de трeакътъ npin чева.

Δι-αιθριάζω, viit: -άσω, mъ înseninezъ de totъ. 2) sîntъ afaръ în aepъ. [din

Δίαιθρος (ο, ἡ), кв totвл seninatъ, кapatъ, npinвъzosъ. [διὰ, αἴθρα]. [de вnde

Δι-αιθρόω -ῶ, viit: -ώσω, înseninezъ: fakъ чева трanspapentъ, saъ stръвъzosъ.

Δι-αιθύσσω, viit: -ύξω, noct: ръзвeskъ (лвчeskъ, mi чл:) npin чева.

Δι-αίθω, (ъръ viit:) în локъ de διακαίω.

Δίαιμος (ὁ, ἡ), плinъ de (amestekatъ кв) sînge, (ad:) sînгeposъ, saъ sînгepatъ. [διὰ, αἷμα].

Δι-αίνω, viit: -ανῶ (nex: ἔδϊηνα) noct: вmezezъ. вdъ. (de вnde) «Διαίνω, saъ διαίνομαι (înnpeвnъ, saъ fъръ) ὄμμα». Esxл: (nepifp:) în локъ de κλαίω, плînrъ. (vezi mi ἰαίνω).

Δι-αιολάω -ῶ, viit: -ήσω, nestpiцeлъ. (fir:) anъцeskъ.

Διαίρεσις, ἑως (ἡ), înnъpцipe; desnъpцipe; (pelp:) analisъ, ekcплikaцie; (лoц:) distinkцie; (apitm:) înnъpцipe; (rpam:) dialisъ, saъ desnъrgipe de diftonцi, mi чл: [mi

Διαιρέτης, ου (ὁ), (apitm:) înnъpцitopъ (nвmъpвл чел miкъ). [διαιρέω]. [de вnde

Διαιρετικὸς, ἡ, ὸν, nвtinчosъ, saъ кв înввшime de a înnъpцi, saъ a desnъpцi. [de вnde

Διαιρετικῶς, adв: кв înnъpцipe, saъ desnъpцipe.

Διαιρετὸς, ἡ, ὸν, mi adв: -τῶς, înnъpцitъ, saъ de înnъpцit. «Οὐ λόγῳ διαιρετὸς». Tвч: neekcnpimatъ, nedeskpisъ. [din

Διαιρέω -ῶ, viit: -ήσω (nex: 2: διεῖλον, mi чл:) înnapцъ, saъ desnapцъ (вnъ totъ în nъpцi). «Εἰς ὀκτὼ μέρη διελὼν τὸ πᾶν πλῆθος». Ilt: (mi miж:) «Διειλόμεθα τὰς μερίδας». Dm: «Κατ' εἴδη διαιρεῖσθαι τὰ ὄντα». Ilt: 2) desniнъ în doъ, deskizъ. «Διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους». Il: Γ. «Διελόντες τὴν ὀροφήν». Ksn: «Τὴν πυλίδα διήρουν». Tвч: «Διαιρεῖν τὴν φλέβα». Гал: «Διελόντας τῆς γῆς βάθος πενταπάλαιστον». Ksn: (mi nas:) «Πηλὸν εἰσέβαλον εἰς τὸ διηρημένον». Tвч: 3) (fir:) = 'Αναλύω, ekcплikъ, vorвeskъ xotъrît, кв skвmnъtate: жвdikъ, xotъrъskъ. «Οὐ διήρηχ' ὁ θεὸς, πότερον ἐχρῆν χρεύειν». Esp: «Τοῖσι περιοικέουσι οὗτοι εἰσὶν οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες». Esp: (mi miж:) «Τοιαύτης, οἵην περ σὺ διαιρέεαι εἶναι». Ep: «Τὸ μὲν τέρας ὑμῖν ὁ πατὴρ διελεῖται». D: Ал: «Οὐκοῦν ἐκεῖνο λοιπὸν διελέσθαι, εἰ ἄρα mi чл: Ilt: «Ἴθι δή μοι, διελοῦ τά δε». Ilt: (mi nas:) »Χρόνος ὁ ἐν τοῖς νόμοις διηρημένος». Apst: (se konf: кв

Δι-αίρω, viit: -αρῶ, (nex: διῆρα, mi чл:) apdikъ чева кв mîna în sвs; (în цen:) sвiъ, înalцъ; (fir:) mъpeskъ; (miж:) mъ înalцъ. «Διῆρκε τὸ ῥόπαλον». Лвч: «Ἄνω τὸν αὐχένα διαίρειν». Ksn: «Τὸ ω διαίρει τε καὶ ἐξογκοῖ τὸν λόγον». Epmц: (mi nas:) «Σεμνὸς καὶ διηρημένος πρὸς ὄγκον». Epmц: (mi miж:) «Τὴν βακτηρίαν διαράμενος». Il: «Διαραμένη πρὸς τὴν τῶν ὄντων θέαν». Apst: (mi nas: în локъ de miж:) «Κοπίδα διηρμένος». Лвч: цiind apdikatъ în sвs. 2) deskizъ (гвра saъ окiї). «Οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα. Dm: nivî a deskis гвра съ zikъ чева. 3) apdikъ nînzeле; (npin крn:) плекъ (npinч: не тape), трекъ (stpimtoape). «Διάραντες τὸν πρῶρον». Ilв: (mi кв prenos:) «Διαραντες εἰς τὴν Σικελίαν». Ilв:

Δι-αισθάνομαι, viit: -αισθήσομαι, simцъ кв skвmnъtate, dexвdikъ, deosebeskъ вna de alta.

Δι-αίσσω, biit: -αΐξω, sъpŭ, tpekŭ pe-nede npin чева. (вezĭ διάττω).

Δι-αϊστόω-ῶ, biit: -ώσω, noet: fakŭ ne-въzвtŭ, saŭ a nepi чева кв totвл.

Δι-αισχύνομαι, biit: υνοῦμαι, saŭ -υνθή-σομαι, mъ pвminezŭ de totŭ.

Δίαιτα, ης (ἡ), kinŭ de вieцвipe, adikъ despre хранъ, somnŭ, лвкpape, ші чл; tpaïŭ, ші miжлоаче de вiaцъ; (iap naptk:) pегвлъ de вiaцъ pîndвitъ de doktopŭ, di-etъ. «Ἐθίζου δίαιταν ἔχειν καθάριον, ἄθρυ-πτον, ші чл:». Hitr: «Τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον». Ep: «Οἶνος πρὸς διαί-τας ἰατρικὰς ἐπιτήδειος». Stp: (вezĭ ші δι-αγωγή). 2) (npin întind:) локвipe, netpe-чepe întp' вnŭ локŭ. «Ἔχων δίαιταν ἐν Ἄρ-γει». Твч: (ші despre вite) «Ἐν ὕδατι δίαιταν ποιεύμενος». Ep: 3) (npin întind:) локвiнцъ, kasъ, anaptamentŭ. «Στοὰν, ἢ βαλανεῖον, ἢ παλλακίδων δίαιταν». Пл: «Κα-τεσκευασμένον οἰκήσεσι καὶ διαίταις». Пл: «Ναυκληρικὴ δίαιτα». At: къmapa ко-paвii; (ші despre animaлe) «Τὸ νηκτὸν ζῶον ἀλλόμενον εἰς τὴν ἑαυτοῦ δίαιταν ἐκνή-ξεται». Apst: 4) чepчetape жвdikъtopea-skъ; (iap naptk:) apвitpaжŭ, жвdikatъ de алешĭ, (apвitpi) =Αἱρετοκρισία, epetokpi-sie. «Ἀλλὰ ταῦτα μακροτέρας ἐστι διαίτης». Stp: «Ἔπειτα αὐτοὺς τοῖς φιλοις ἐπιτρέψαι δίαιταν. Лs: [de вnde

Διαιτάω -ῶ, kiit: -ήσω, (прел: διῄτων, saŭ ἐδιῄτων, nex: διῄτησα, saŭ ἐδιῄτησα, tpe: de кв: δεδιῄτηκα, ші nas: δεδιῄτημαι) хръneskŭ (întp' вnŭ kinŭ pегвлatŭ ші xotъpîtŭ); (mediч:) пвiŭ ла dietъ. «Οἶκοι τοὺς νοσοῦντας διαιτᾷν». Пл: «Τὰ νοσήματα διαιτᾷν λεπτῶς». Гал: 2) жвdikŭ (maĭ кв seamъ ка apвitpв, saŭ алesŭ жвdikъtopŭ); (npin întind:) dipiцezŭ, гввepnezŭ. «Δι-αιτῶν ἡμῖν ὁ Στράτων». «Πόλιν δ' ὤπασεν λεών τε διαιτᾷν». Hind: 3) (miж:) tpъieskŭ (întp' вnŭ felŭ), mъ хръneskŭ, вieцвieskŭ; (mediч:) fakŭ dietъ. «Γυψὶ σύνηθες ἀπὸ νεκρῶν διαιτᾶσθαι». Bas: «Ἀνειμένως διαιτώμενος». Твч: «Πολλὰ μὲν εἰς θεοὺς νόμιμα, πολλὰ δὲ εἰς ἀνθρώπους δίκαια δεδιῄτημαι». Твч: «Τὴν δὲ ἄλλην δίαιταν καὶ ταλαιπωρίην τὴν αὐτὴν κε-λεύειν διαιτεῖσθαι». Iпкp: 4) netpekŭ, ло-квieskŭ, tpъieskŭ întp' вnŭ локŭ. «Ἐγὼ μὲν ἄνω διῃτώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω». Лs: «Ἐν Βοιωτοῖς διῃτᾶτο». Iskp: (ші despre animaлe) «Τὰ καθ' ὕδατος διαιτώμενα ζῶα». Лвч:

Διαιτέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локŭ de διαιτάω. [de вnde

Διαίτημα, (τὸ), = Δίαιτα. 2)= (pap, saŭ гpeшit în локŭ de) Ἐνδιαίτημα.

Διαιτήσιμος (ὁ, ἡ), tpeввinчosŭ a se xo-tъpî de кътpe алesŭ жвdikъtopŭ. [din

Διαίτησις, εως (ἡ), жвdikape de алешĭ (apвitpaлъ); (mediч:) пъzipe de dietъ. [διαιτάω].

Διαιτητέον, nosit: ал лвĭ διαιτάω.

Διαιτητήριον (τὸ)=Ἐνδιαίτημα, локвiнцъ. [npinч: neвt: лвĭ

Διαιτητήριος (ὁ, ἡ), =Διαιτητικός. [ші

Διαιτητὴς, οῦ (ὁ), apвitpв, алesŭ жвdi-къtopŭ; (ла Atena) жвpatŭ жвdikъtopŭ (nentpв epetokpisiĭ); (în цen:) înвoitopŭ de npiгonipĭ. [ші

Διαιτητικὸς, ἡ, ὸν, кввenitŭ ла (medik:) dietъ, saŭ ла apвitpв (алesŭ жвdikъtopŭ). «Λόγος διαιτητικὸς». «Διαιτητική». Гал: (se înц: τέχνη) o napte a mediчineĭ. [διαιτάω].

Δι-αιωνίζω, biit: ίσω, dъineskŭ în вечĭ, sîntŭ...

Διαιώνιος, α saŭ ος, ον, =Αἰώνιος. [διὰ, αἰών].

Διακαὴς, έος (ὁ, ἡ), кв ковîpшipe ap-zъtopŭ, înfokatŭ, npea fepвinte, saŭ iвte. [διακαίω].

Δια-καθαίρω, biit: -αρῶ, ші

Δια-καθαρίζω, biit: -ίσω, квpъцŭ кв de-sъвîpшipe.

Διακάθαρσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ кв-pъцipe. [διακαθαίρω].

Δια-καθέζομαι, ші

Δια-κάθημαι, biit: -εδοῦμαι, saŭ -εσθή-σομαι, (nex: διεκαθέσθην, ші чл:) шezŭ deo-seвit, saŭ în pîndŭ ла локвл meŭ. «Κό-ρακες διεκάθηντο». Пл: шedeaŭ pisiniцĭ.

Δια-καθιζάνω, biit: -ιζήσω, = Διακάθημαι; (npin întind:) mъ пвiŭ în noianъ (Deв-teponom: IГ. 3). (вezĭ ші Ἀποκάθημαι).

Δια-καθίζω, biit: -ίσω, пвiŭ пе алцiĭ a шedea în pîndŭ fie kape ла локвл sъŭ, saŭ deoseвit вnвл de алtвл.

Δια-καίω, biit: -καύσω (nex: διέκηα, ші чл:) apzŭ чева din toate пъpцiле, saŭ de totŭ; doгopeskŭ, saŭ înfepвîntŭ; (fir:) a-npinzŭ, zъdъpъskŭ mînia квiва. «Ἡ θερ-μασία διακαίει τὸν ἄνθρωπον». Гал: (ші fir:) «Ταῦτα παρώξυνε καὶ διέκαιε τὸν Κρᾶσσον». Пл: (ші nas:) «Ζώνη διεακεκαυμένη». (цeor:) «Σπυρίδιον διακεκαυμένον». Apstf:

Δια-καλλύνω, biit: -υνῶ, ші

Δια-καλλωπίζω, biit: -ίσω, înfpвmвseцezŭ, înnodoвeskŭ npea mвлt·

Διακαλοκαγαθίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ

întpeкŭ, saŭ mъ конкъpezŭ къ чinева în вънътate, saŭ вiptъte. [διὰ, καλοκαγαθία].

Δια-καλύπτω, вiit: -ύψω, = 'Απο ('Ανα) καλύπτω, deskoпepŭ.

Δια-κάμπτω, вiit: -κάμψω, = 'Ανακάμπτω, mъ mлъdiŭ, mъ înкoвoiŭ. 2) mъ întopкŭ. [de ъnde

Διάκαμψις, εως (ἡ), = 'Ανάκαμψις, mлъdiepe, înкoвoiepe. 2) întoapчepe.

Δια-κανάσσω(ζω), вiit: -άξω, tpeкŭ пpintp' ъnŭ каnaлŭ къ sromotŭ, кîлкiînd «Διεκάναξε τὸν λάρυγκα». Eъp: шi faкŭ sromotŭ клътindъ 'mĭ гъpa, = Διακλύζομαι. (каъtъ κανάζω).

Δια-καραδοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, aшteптŭ пînъ ла sfîpшitŭ.

Διακάρδιος (ὁ, ἡ), пътpъnzъtopŭ de inimъ. [διὰ, καρδία].

Δια-καρπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (гpeшit) în локŭ de διακοπέω.

Δια-καρπόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, iaŭ podъл пînъ în sfîpшitŭ.

Δια-καρτερέω -ῶ, вiit: -ήσω, paвdŭ (цiŭ, mъ înfpînezŭ) пînъ ла sfîpшitŭ; пpin întind:) stъpъieskŭ.

Δια-κατα-βάλλω, вiit: -βαλῶ = Διαβάλλω, defaĭmŭ пpetъtindenea.

Δια-κατα-δαρθάνω, вiit: -δαρθήσομαι, = (saŭ гpeшit în локŭ de) 'Επικαταδαρθάνω.

Διακατάσχεσις, εως (ἡ), = Διακατοχή.

Δια-κατα-χράομαι -ῶμαι, вit: -χρήσομαι, = (saŭ гpeшit în локŭ de) Διαχράομαι.

Δια-κατ-ελέγχω, вiit: -ελέγξω, doвedeskŭ пpin netъгъdъite doвezĭ, saŭ къвinte.

Δια-κατ-έχω, вiit: διακαθέξω, цiŭ вine, saŭ къ op чe miжлокŭ. 2) oпpeskŭ (вezĭ шi διακρατέω). 3) (лец;) цiŭ пpoпpietate în stъпînipea mea.

Διακάτιοι, αι, α, Dop: în локŭ de διακόσιοι.

Διακατοχὴ (ἡ), цinepe tape; oпpipe; (лец:) цinepe în stъпînipe de o пpoпpietate. [шi

Διακάτοχος (ὁ, ἡ), цiitopŭ în stъпînipe de пpoпpietate. [διακατέχω].

Δια-καυλίζω, вiit: -ίσω, (вot:) daŭ кочeanŭ, влъstъpeskŭ. [διὰ, καυλός].

Διάκαυμα (τὸ,) mape apшiцъ. [διακαίω].

Δια-καυνιάζω, вiit: άσω, poet: = Διακληρόω, apъnкŭ sopцĭ.

Διάκαυσις, εως (ἡ), mape apdepe; saŭ кoвîpшitoape apшiцъ, = Διάκαυμα. [διακαίω].

Διακαῶς, adв: foapte înfepвîntat, saŭ iъte. [διακαής].

Διά-κειμαι, вiit: -κείσομαι, шъ afлъ întp' ъnŭ feлŭ de пosiцie (stape, saŭ disпosiцie). »Ὄργανα πανταχοῦ διακείμενα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο». Epd: 2) sîntŭ întoкmitŭ, xotъpitŭ. «Νόμῳ ὡς διάκειται». Hitr: «Ὡς γὰρ οἱ διέκειτο». Ep: «'Επὶ διακειμένοισι μάχεσθαι». Ep: пe înвoipĭ. «Ὁρᾶτε δὴ, ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου». Tъч: «Δακρύσαι τὴν Ἑλλάδα ὡς διάκειται». Dm: «Πρὸς μηδεμίαν ἡδονὴν ἀπλήστως διακεῖσθαι». Ksn: «Οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην». Iskp: «Οὐχ οὕτως ἡλιθίως διεκείμην». Лs:

Δια-κείρω, вit: -κερῶ, шi Eoл: -κέρσω, tъnzŭ; (шi fir:) iaŭ, лiпseskŭ de чeва пe чinева de totŭ; poet: pestopnŭ, desfiinцezŭ чeва къ totъл.

Διακεκριμένως [διακρίνω], adв: (de пaptч:) deoseвit fie кape; (пpin ъpm:) desлъшit, xotъpit.

Δια-κελεύομαι, вiit: -εύσομαι, пopъnчeskŭ xotъpît; îndemnŭ къ mълtъ stъpъipe. [de ъnde

Διακέλευσμα (τὸ), шi

Διακελευσμὸς (ὁ), пopъnкъ stpaшnikъ; îndemnŭ stъpъitopŭ.

Διακενῆς, adв: (în локŭ de) διὰ κενῆς (se înц: βολῆς, шi чл:), în deшeptŭ, în zadapŭ.

Διάκενος (ὁ, ἡ), къ totъл seкŭ, deшeptŭ; (пpin întind:) sъвцipe; ъskatŭ; sлaвŭ; neпъtinчosŭ; (пpin ъpm:) neгpaцiosŭ; (fir:) zadapnikŭ, de пpisosŭ. «Διάκενον δεδορκώς». Лч: къ къътътъpъ de smintitŭ, saŭ fлъmîndŭ. «Μεγάλα ἔχει τὰ διάκενα». Apst; чeлe din miжлокŭ deшepte distanцe. [διὰ, κενός].

Δια-κενόω -ῶ, вiit: -ώσω, deшeptŭ чeва de totŭ.

Δια-κεντέω -ῶ, вiit: -ήσω, пътpъnzŭ înпъnгînd пînъ dinколо; 2) пestpiцezŭ къ înnъnsътъpĭ de ла o mapцine пînъ ла aлta. [de ъnde

Διακέντησις, εως (ἡ), înпъnцepe, saŭ гъъpipe пînъ dinколо; (mediч:) кръпatъл цinцiiлop ла eшipea dinцiлop.

Διακένως, adв: in deшeptŭ пe dinъъntpŭ, saŭ пpin miжлокŭ. [διάκενος].

Διακένωσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ deшeptape. [διακενόω].

Δια-κέομαι, Ion: în локŭ de διάκειμαι.

Δια-κεράννυμι, aiit: -κεράσω, = Συγκεράννυμι.

Δια-κερματίζω, вiit: -ίσω, skimвŭ o monetъ maĭ mape în maĭ miчĭ. [διὰ, κέρμα].

Διακέρσαι, poet: Eoл: în локŭ de διακεῖραι, nex: 1: de înf: aл: лъĭ διακείρω.

Δια-κερτομέω -ώ, viit: -ήσω, pîzŭ, înї vatŭ жокŭ de чînева прea mъл.

Διακεχρημένος, η, ον, partч: a лъї διαχράομαι, saŭ διακέχρημαι.

Διακεχυμένως [διαχέω], adv: (de partч:) къ въrsare în toate пърциле; (pin врm:) къ înвîlъшъrare. «Διακεχυμένως γελᾶν». Sъid: a pîde къ noflъ.

Διακεχωρισμένως [διαχωρίζω], adv: (de partч:) = Διακεχριμένως.

Δια-κηπεύω, viit: -εύσω, pesъdeskŭ. [διά, κῆπος].

Δια-κηρυκεύομαι, viit: -εύσομαι, tpimiцŭ ла връжмашї, ші priimeskŭ vestitopї къ пропъперї. 2) (maї noŭ) = къ

Δια-κηρύττω(ττω), viit: -ύξω, vesteskŭ pretъtindenea.

Δια-κιγκλίζω, viit: -ίσω, клetinŭ neînvecvetat ші în toate пърциле.

Δια-κινδυνεύω, viit: -εύσω, мъ пъіŭ în primежdie. «Διακινδυνευόμενα φάρμακα». Iskp: doktopiї primежdioase.

Δια-κινέω -ῶ, viit: -ήσω, mішкŭ, srъdъіŭ în коачї ші în коло; (pin întind:) черкŭ, черчетезŭ; (fir:) skopneskŭ, pesврътeskŭ; (mediч:) мішкŭ din локŭ, strъмъtŭ osŭ. [de вnde

Διακίνημα (τὸ), (mediч:) вшоаръ strъмътape a osълăї din локŭ. (vezї ші ὀλίσθημα).

Δια-κιρνάω, saŭ διακίρνημι, noet: în локŭ de διακεράννυμι.

Δια-κίχραμαι, viit: διαχρήσομαι, înprъмътŭ pîndърї pîndърї, saŭ din кînd în кînd

Διάκλασις, εως (ἡ), frînцere n' în miжлокŭ. [din

Δια-κλάω -ῶ viit: -άσω, snarгŭ чева pin miжлокŭ. || (miж:) мъ înfpînгŭ; (fir:) sîntŭ desmiepdatŭ (afemeiatŭ). (vezї ші διαθρύπτω).

Διάκλεισις, εως (ἡ), înkidere de dрmŭ; onpipe. [din

Δια-κλείω, viit: -κλείσω, înkizŭ dрmъл; onpeskŭ; desnapцŭ.

Δια-κλέπτω, viit: -κλέψω, fъpŭ къ кипŭ îndemînatikŭ.

Δια-κληρόω -ῶ, viit: -ώσω, înnapцŭ pin sopцї. || (шiж:) apвnkŭ sopцї nentpв чева. [de вnde

Διακλήρωσις, εως (ἡ), înпърцipe saŭ алеџere pin sopцї.

Δια-κλιμακίζω, viit: -ίσω, вірвieskŭ пе чînева în лвпъ pin пвnere de niedikъ. (vezї κλιμακισμός).

Δια-κλίνω, viit: κλινῶ, = Ἐκκλίνω, мъ плекŭ într' o parte; (pin врm:) мъ anърŭ de чева. [de вnde

Διάκλισις, εως (ἡ), anъpape de чева.

Δια-κλονέω -ῶ, viit: -ήσω, = Διασείω, ші Διαταράττω.

Δια-κλώζω, (ші maї noŭ) -κλόω, viit: -κλώσω, snълŭ (клъteskŭ) чева вine пе dinъвntpв къ мълъ anъ. || «Διακλώζομαι τὸ στόμα». Dskp: (ші el:) «Διακλώζομαι». Apst: îmї клъteskŭ гвpa. [de вnde

Διάκλυσμα (τὸ), ліквidвл, къ каре se faче...

Διακλυσμός (ὁ), snълape, клътipe (de гвръ, ші чл:), гаргаръ, клistipŭ, ші чл:

Δια-κλώθω, viit: -κλώσω, topкŭ, pesвчeskŭ вine.

Δια-κλωπάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în локŭ de διακλέπτω.

Δια-κναίω, viit: -κναίσω, (maї de мълte орї fir:) pozŭ; stpimtopezŭ; zлcieskŭ; topeskŭ, прънъdeskŭ.

Δια-κνίζω, viit: -ίσω, чівneskŭ, рвпŭ къ вnria; (fir:) sвnърŭ къ ворвс atinгътoape.

Δια-κοιλαίνω, viit: -ανῶ, faкŭ чева adînкatŭ, скорворezŭ. (vezї ші διαγλύφω). [din

Διάκοιλος (ὁ, ἡ), de totŭ adînкatŭ (deшерtŭ, секŭ) пе dinъвntpв. (vezї ші διάκενος). [de вnde

Δια-κοιλόω -ῶ, viit: -ώσω, = Διακοιλαίνω.

Δια-κοινοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, пввлікŭ ла toцї, saŭ de ла вnїї ціnъ ла алцїї pesnîndeskŭ vestea.

Δια-κοιρανέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: întokmeskŭ, пвіŭ ла кале чева ка вnŭ stъпînitopŭ, saŭ întъpatŭ, ші чл:

Δια-κολακεύω, viit: -εύσω, în felвpite кипврї лінгвшeskŭ. || (miж:) мъ întpекŭ къ чînева ла лінгвшірї.

Δια-κολλάω -ῶ, viit: -ήσω, лінeskŭ вna neste алта. «Λίθῳ διακεκολλημένος». Лч: кънтвшітŭ къ martвpe. [de вnde

Διακολλητικός, ἡ, όν, folositopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла лініpe, saŭ notpisipe de чева neste алта.

Δι-ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω, врmezŭ nemiжлочіт; (în a 3: neps:) este o nemiжлочітъ вртape.

Δια-κολυμβάω -ῶ, viit: -ήσω, înnotind трекŭ, esŭ din коло.

Διακομιδή (ἡ), трecepe, tpanспоptape de чева din коло. [din

Δια-κομίζω, viit: -ίσω, tpanспоptŭ чева de чeea-я-алтъ парte, saŭ dintp' o пар-

le într'alta. «Τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διακομίσαιμεν». Iskr: [de unde

Διακομιστής, οῦ (ὁ), dскътopъ, saŭ transportътopъ de чева. «Γραμμάτων διακομιστής». Sin:

Διάκομμα (τὸ), тъietъrъ прin miжлокъ, saŭ naptea тъiatъ, ші întreръптъ. [διακόπτω].

Δια-κομπέω, -ῶ, viit: -ήσω, fъlindъ mъ penetъ, saŭ пъвлікъ чева.

Δι-ακονάω -ῶ, viit: -ήσω, askuцъ чева sine; fakъ prea тъiosъ.

Διακονεῖον (τὸ), локъл, unde med слъціле antentînd; (Bis:) = Διακονικόν.

Διακονέστερος, α, ον, компр: (пергл:) ал лъї διάκονος, maї вредникъ, saŭ maї îndemînatikъ ла слъжкъ. [ші

Διακονέω -ῶ, viit: -ήσω, (прел: διηκόνουν, saŭ ἐδιακόνουν, nex: διηκόνησα, saŭ ἐδιακόνησα, tpe: de къ: διηκόνηκα, ші δεδιακόνηκα) (прinч:) = Ἐγκονέω; (прin врш:) слъжeskъ, sîntъ слъгъ, saŭ съвîrшeskъ порънка къїва. «Ὡς βλακικῶς διακονεῖς, οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις; Apstl: (ші між:) «Κἄδει... μόνον διακονεῖσθαι (se înş: ἑμαυτῷ)». Sof: «Τὸν διακονούμενον αὐτοῦ μάγειρον». Al: (ші nas:) «Οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι». Skp: [διάκονος]. [de unde

Διακόνημα (τὸ), ші

Διακονία (ἡ), (Bis:) treaвa, ші demnitatea diakonълъї; (пъвл: saŭ uapt:) слъжкъ. 2) (прin întind: ла îm:) впелтеле de слъжкъ, base, ші чл: [ші

Διακονίζω, viit: -ίσω, =Διακονέω. [ші

Διακονικός, ἡ, όν, къвenitъ ла слъжкъ. 2) îndemînatikъ, ші boiłopъ de a слъжі. || (sъвst:) Διακονικόν (τὸ), (Bis:) naptea чea sîntъ a алтарълъї, unde staŭ diakoniї. [διάκονος]. [de unde

Διακονικῶς, adв: în kinъ de слъжкъ; în kalitate de слъгъ; (Bis:) diakonemte.

Διακόνιον (τὸ), unъ feлъ de міkъ плъчinтъ. [διάκονος].

Διακονίς, ίδος (ἡ), [διά, κόνις] цesълъръ, saŭ пînzъ parъ; (lir:) omъ nemintosъ (nekoнtъ).

Διακόνισσα (ἡ), (Bis:) diakoniцъ. femee слъжitoape алтарълъї. [διάκονος].

Δια-κονίω, viit: -ίσω, впилъ neste totъ de praf. || (між:) mъ тъвълeskъ în praf, saŭ nisinъ (ка лъпътъторії); skopneskъ praf къ пічoapeле (ка кîїнії, kind se гълesk a se înkъївъра къ алції). [διά, κόνις].

Διάκονος (ὁ, ἡ), [διά, κόνις, saŭ κονέω. =πονέω] слъжitopъ ал алтарълъї. (вех ші διάκτορος.

Δι-ακοντίζω, viit: -ίσω, (къ ак:) пъtрънzъ не чinева къ лапчea. || (між: къ dat: saŭ ак: прeп:) конкърezъ (mъ întrekъ) къ чinева în asвîrліре de лапче (Търч: жокъ piріїъ). [διά, ἀκόντιον].

Διακόντωσις, εως (ἡ), =Κόντωσις.

Διακοπή, (ἡ), тъierе прin miжлокъ, ssъ în doї; (fir:) întrerъпцie, вретелнікъ întoлape din чева. [διακόπτω].

Διάκοπρος (ὁ, ἡ), (локъ) плinъ de (înгръпаї къ) валігъ neste totъ. [διά, κόπρος].

Δια-κόπτω, viit: -κόψω, laiъ (desпарцъ) прin miжлокъ, saŭ neste totъ; (fir:) прекърпъ чева вретелмічeше, fakъ întrerъпцie. «Σφυγμὸς διακόπτων». Гал: пълsъ întrerъпtъ.

Διακόρευσις, εως (ἡ), =Διαπαρθένευσις. [ші

Διακορευτής, οῦ (ὁ), silвitopъ de чinstea uneї гечoape. [din

Διακορεύω, viit: -εύσω, ші

Διακορέω -ῶ, viit: -ήσω, = Διαπαρθενεύω. [διά, κόρη].

Διακορής, ές (ὁ, ἡ), =Διάκορος.

Διακόρησις, εως (ἡ), =Διαπαρθένευσις. [διακορέω].

Δια-κορκορυγεω -ῶ, viit: -ήσω, (kom: къ ак:) прічinъїeskъ корворisitърї în nînteчe.

Διάκορος (ὁ, ἡ), de totъ sътълъ. [διά, κόρος]. [de unde

Διακόρως, adв: къ saцiъ, saŭ îmвъївare.

Διακοσιάκις, adв: de doї sute de opї. [διακόσια].

Διακοσιάχους (ὁ, ἡ), poditopъ de doї sute ла впа. [διακόσιος, χόος din χέω].

Διακόσιος, (îm:) οι, αι, α, (apilm:) doї sute. (ші în sinr): «Ἵππος διακοσία». Тъч: în локъ de διακόσιοι ἱππεῖς».

Διακοσιοντάχους (ὁ, ἡ), = Διακοσιάχους.

Διακοσιοστός, ἡ, όν. ал doї sutelea [διακόσιος].

Διακοσιοτεσσαρακοντάχους (ὁ, ἡ), poditopъ de doї sute патръ-zeчї ла впа. [διακόσιος, τεσσαράκοντα, χόος).

Δια-κοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, uзіъ în pindзіалъ, aранжezъ, întokmeskъ: гъверпezъ. [de unde

Διακόσμησις, εως. (ἡ), aранжare, întokmire: гъверпare.

Διάκοσμος (ὁ), = Διακόσμησις, аранжare ostъпicassъ; [de unde ла грам:] каталогъл din B. ал Lr: în цen:) = Κόσμος.

Δια-κουρίζω, viit: -ίσω, (прinч: despre копіпъ) вивrezъ, saŭ (nestр:) mъ кинъ-

pezĕ, simцĕ în sinemĕ (ne dinъъnipя, saŭ ne zъstimиярї) имярінцъ.

Δι-ακούω, viit: -ακούσομαι, askълъ кя лъare aminte mi nînъ în sfîrшitĕ. «Διακούετε καὶ κρίνετε». Skr: (prin врш:) askълъ лекцie de ла чinева, sîntĕ aъditorĕ (школарĕ) ал кяїва. «Ἀναξαγόρου διακοῦσαι τὸν Θεμιστοκλέα φασίν». Пл: a înвъцat ла Anaksagora.

Διάκοψις, εως (ἡ), = Διακοπή.

Δια-κραδαίνω, viit: -ανῶ, = Διασείω. kletinĕ, srъdиĕ tape.

Δια-κράζω, viit: -κράξω, (tpe: de кя: miж: în локĕ de прez: διακέκραγα) stpînĕ tape, saŭ алерînd în toate пърцiле; mъ întpekĕ кя чinева, kape de kape sъ stpiце maї tape.

Δια-κρανόω -ῶ, Dor: în локĕ de διακρηνόω.

Δια-κρατέω-ῶ, viit: -ήσω, цiĕ чева stpîns, saŭ întp' aчeeaшi nosiцie mълъ вpeme; цiĕ în локĕ, onpeskĕ. (bezї mi διακατέχω). [de ande

Διακράτησις, εως (ἡ), цinepe tape, saŭ în локĕ, onpipe. [mi

Διακρατητικός, ἡ, όν, пътinsosĕ, saŭ îndemînatikĕ de a цineа (a пъstpa) întp' aчeeaшї stape, saŭ a onpi în локĕ.

Δια-κρένω, viit: -κρέξω, kîntĕ кя kitapa, mi чл: кя oape kape fалъ, saŭ emfasĕ.

Δια-κρημνίζω, viit: -ίσω, daŭ de pîrъ, пръпъstaїeskĕ ne чinева de totĕ.

Δια-κρηνόω -ῶ, viit: -ώσω, faкĕ a isвopi (a чiшni) чева ка din fîntînъ; (fig:) destaвnĕ (skoцĕ donaл de ла) anĕ вasĕ; (прin врш:) înчenĕ (вinĕ mi чл:). [διά, κρήνη].

Δι-ακριβολογέομαι οῦμαι, viit: -ήσομαι. sokoteskĕ чева кя мълъ skamпътate; mъ tokmeskĕ прea мълt.

Δι-ακριβόω ῶ, viit: -ώσω, черtezĕ, eksпaїĕ, иъzeskĕ, кanoskĕ, лъкrezĕ чева кя мълъ eksaktitate; adъкĕ чева ла destъвîршire, лъкrînds'л кя skamпътate.

Διακριδά, saŭ διακριδῶν, adv: noet: = Διακεκριμένως, ne alesĕ maї кя deoseвire; кя pîndaialъ; лътъpit; кя skamпътate. [διακρίνω].

Διακρινθείτε, At: în локĕ de διακρινθειητε, 2: îm: neps: a nas: nex; 1: de nost: ал лъї ...

Δια-κρίνω, viit: -κρινω, deoseвeskĕ, desпapцĕ. 2) desfakĕ чева în пърцiле, din kape este komпaвĕ, alegĕ fic-kape ла o napte. 3) = Διαγιγνώσκω, dezъdikĕ, xotъръskĕ. 4) eksплikĕ, deslъшeskĕ. 5) (miж:) mъ пpironeskĕ, mъ disпstĕ кя чinева. 6) mъ îndoieskĕ: mъ sfieskĕ; въпвieskĕ. 7) mъ desпapцĕ, mi (прin întind:) плекĕ. 8) (nas:) mъ organizĕ, mъ formezĕ, mъ desъвîршeskĕ.

Διάκριοι, ων (οἱ), = Ὑπεράκριοι [διά, ἄκρα].

Διάκρισις, εως (ἡ), desпъpцipe, deoseвire; desfacepe; (прin întind:) перiчiвne, moapte; лътъpire, алецepe; eksплikape (de вise mi чл:); = Διάγνωσις diskpeцie, dpeaпtъ dezъdikape, xotъpîpe; пpironipe, disпstape; (pap) formape, desъвъpшipe 2) (fig:) adъпкътъpa din miжлokaл fpanцii кътinлop de вînstoape.

Διακριτέον, nosit: ал лъї διακρίνω. [mi

Διακριτικός, ἡ, όν, пatinчiosĕ, îndemînatikĕ a desпъpцi, a dezъdika, a кanoaшte deoseвind вna de alta, a desfaче. saŭ analisa, mi чл: [mi

Διάκριτος (ὁ, ἡ), deoseвitĕ; alesĕ; desfъкstĕ, mi чл: [διακρίνω].

Δι-ακροάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, = Διακούω.

Δι-ακροβολίζομαι, viit: ίσομαι, mъ isвeskĕ кя връжташaл de denapte, saŭ прin interвale înчenĕ въtълia. [de ande

Διακροβολισμός (ὁ), înчepepe de въtълiе прin de denapte mi interваличе isвirї.

Διάκρουσις (ὁ, ἡ), fрътîntatĕ, fъкstĕ кя moфpanĕ. [διά, κρόκος].

Δια-κροτέω -ῶ, viit: -ήσω (înпpot; de συγκροτῶ, adikъ) desfakĕ, stpikĕ, snaprĕ. sfърîmĕ; гъвeskĕ (în neчiinstitĕ înцelesĕ) = Διασπαράσσω.

Διάκρουσις, εως (ἡ), denъptape, anъpape (de къpe чева); anъцipe; prелaвцipe. [mi

Διακρουστικός, ἡ, όν, îndemînatikĕ a denъpta ne чinева de ла sine: (gram:) însemnътorĕ de anъцipe saŭ prелaвцipe. [din

Δια-κρούω, viit: -κρούσω, лovind neтpekĕ чева прin чева. 2) въtind черkĕ anĕ вasĕ de пъmîntĕ, de este nesпaptĕ. 3) (miж:) înпinrînd кя saлiga кънd dintp' o napte кънd dintp'alta denъptezĕ kopaвia дela цъpmĕ. 4) (fig:) prелaвцeskĕ, a mînĕ вpemea; mъ anъpĕ, mъ deskarkĕ de чева; anъцeskĕ. (bezi mi διαδύομαι).

Δια-κρύπτω, viit: -κρύψω. askanzĕ кя къrape de seanъ, de totĕ.

Δια-κτενίζω, viit: -ίσω, пientънînd înї notpiвeskĕ първл канaлвї. [de ande

Διακτενισμός (ὁ), notpiвipea първлвї кя пientenele.

*

Διακτορία (ἡ), noet: treaba bestitorească, saŭ trimisăreşti. [din

Διάκτορος (ὁ, ἡ), ui

Διάκτωρ, ορος (ὁ), noet: [διάγω, saŭ διήκω] dăcătoră de bestiri; (în ţen:) trimisă.

Δια-κυβερνάω -ῶ, biit: ήσω, căvernezŭ, diriţezŭ că siringuri, saŭ nîn în sfîrşitŭ.

Δια-κυβεύω, biit: -εύσω, jocŭ căre că ţinева; (fir:) = Διακινδυνεύω, pisvezŭ, saŭ mă arăncă în primejdie.

Δια-κυκάω, -ῶ, biit: -ήσω, amestecŭ.

Δια-κυκλόω -ῶ, biit: -ώσω, înconjurŭ.

Δια-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, ui

Δια-κυλίω, biit: -ίσω, postogolescŭ чева în coaчї ui în коло, saŭ n' între чева.

Δια-κυμαίνω, biit: -ανῶ, skorneskŭ valuri.

Δια-κυνοφθαλμίζομαι, biit: -ίσομαι, uă bitŭ la ţinева de o notrivă ca ui el kîineшte, adikă kiorăш ui obrăznicheшte.

Δι-ακύπτω, biit: -κύψω, mă plecŭ, saŭ îmi skoцŭ ne undeва капăл, ca să văzŭ; (prin urm:) observŭ, zagŭ de seamă că luare aminte.

Δια-κυρίττομαι, biit: -ίξομαι, mă înfundŭ, mă batŭ în coarne (ca ţapii); (în ţen:) mă luptŭ, mă disputŭ.

Διακώδιον (τὸ), doktopie de kăpăţînї de папароане. [διὰ, κωδία].

Δια-κωδωνίζω, biit: -ίσω, = Κωδωνίζω; (fir:) bestescŭ pretăstindinea. 2) черкŭ (ca maлe лăкрăрї) prin sănetŭ, saŭ că stăruire ui luare aminte.

Διακώλυμα (τὸ), miжлочiтă piedikă de oprire. [ui

Διακώλυσις, εως (ἡ), oprire, împiedicare. [ui

Διακωλυτής, οῦ (ὁ), opritoră, împiedikătoră. [ui

Διακωλυτικός, ἡ, όν, nătinvosŭ, saŭ dispusŭ a opri. [din

Δια-κωλύω, biit. -ήσω, batжokoreskŭ, batipezŭ ne чinева pretăstindinea.

Δια-κωνέω -ῶ, biit: -ήσω, ui

Δια-κωνίζω, biit: -ίσω, ungŭ ne din toate părţile că katpanŭ, saŭ smoalŭ.

Δια-κωπηλατέω, ῶ, biit: -ήσω, vîslind lupteskŭ de la o parte la alta.

Διακωχή, (ἡ), [διέχω] întrerupţie; apustiţie, intervalŭ.

Διαλαβή (ἡ), = Διάληψις, apucare că amîndoă mîinile, ui чл.

Δια-λαγχάνω, biit: -λήξομαι (nex: 2: διέλαχον, ui чл:) arăncă (iaŭ, mă împarţŭ că) sorţi. 2) noet: sfîşiŭ, facŭ bucăţi. (bezi ui διαλακέω).

Δια-λαιμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, (kom:) taiŭ, ui îngiţŭ prin gîtŭ bucăţi de carne, ui чл:

Δια-λακέω, ῶ, biit: -ήσω, (nex: 2: διέλακον) crăpŭ, mă spargŭ că troshetŭ. [de unde

Δια-λακίζω, biit: -ίσω, sfîşiŭ de totŭ. (se konf: une-ori că...

Δια-λακτίζω, biit: -ίσω, lepădŭ, împingŭ, lovind, saŭ daŭ în коло că picioarе.

Δια-λαλέω -ῶ, biit: ήσω, (că dat: ui ak:) conversescŭ. 2) că ak: bestescŭ pretăstindinea, publicŭ. [de unde

Διαλάλησις, εως (ἡ), întreworbire; puблікаре. [ui

Διαλάλητος (ὁ, ἡ), bestitŭ în toate părţile.

Δια-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: 2: διέλαβον, ui чл:) iaŭ чева deosebit, îmi iaŭ partea, mă împarţŭ de o notrivă. «Διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους». Dm: «Διαλαβόντες τὰς οἰκίας ἐβάδιζον». Ls: «Διαλαμβάνων ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει.». Esx: (ui miж:) «Θώρακες διειλημμένοι τὸ βάρος». Ksn: 2) apucă că amîndoă mîinile, saŭ de amîndoă (din toate) părţile; apucă чева de miжlocŭ, (prin urm:) apucă bine; (fir:) oprescŭ, prekărmă; conprinzŭ, «Διαλαβοῦσα τὸν σύμπαντα κόσμον». Ksn: «Διαλαμβάνω τὸ ξυστὸν (τὴν μάχαιραν)». Lks: (bezi ui διάληψις). «Εἰ δὲ μὴ, διαλαβόντα σείειν». Ipkr: «Διαλαβὼν ἠγκύλισας». Apstf: (bezi ui τραχηλίζω). «Διέλαβε τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς». Plv: Ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν διαλαβεῖν». Tfr: «Ἡ ἐπιστολὴ διαλαμβάνει». Fab: (ui pas:) «Ἄγεται διαλελαμμένος». Ep: «Διὰ τὸ μὴ διαλαμβάνεσθαι τὸ φῶς. Apst: 3) desparţŭ, deosebescŭ. «Τὸν πορθμὸν τὸν διαλαμβάνοντα τὴν Σικελίαν». Apst: «Κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα ἡμᾶς διαλάβῃ». Plt: «Τὸν ποταμὸν εἰς τὰς διώρυχας διέλαβε». Ep: «Στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους». Dm: (ui pas:) «Γόνασι διειλημμένος ὁ καυλός». Dskp: 4) (fir:) conprinzŭ în minte, pricepŭ; (prin întiud:) îmi închipuiescŭ, mă gîndescŭ; xodikŭ, xotărîtescŭ. «Διαλαβόντες τοῖς διανοήμασι». Plt: «Μὴ διειληφότες, τὶ διαφέρει». Plv: «Διαλήψομαι περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς». Plv: Διελάμβανε μετὰ τούτων, τί δεῖ ποιεῖν». Plv: «Διέλαβεν ἀποστέλλειν». Plv: «Ἡ δὲ εὐμηχάνως διαλαμβάνει». Ssid: «Δεῖ διαλαβεῖν περὶ τῆς εὐβουλίας, τί ἐστίν». Apst: «Ταύτῃ τοὺς νόμους διαλαμβάνειν, ὅπῃ μέλλει συνοίσειν τῇ

πόλει». Лѕ: (вєzї ші διειλημμένως).

Διαλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), прєа ѕtрълъчitъ, tрансѕпарінtе, ѕtрєвъzосъ. [ші

Διάλαμπρος (ὁ, ἡ), = Διαλαμπής. [din

Δια-λάμπω, вііt: λάμψω, ѕtрълъчєскъ (проп: ші fir:) прін чева, саъ п' întре алтеле, саъ прєа тълт. «Ἕως διέλαμψεν ἡμέρα». Арѕt: (ші деѕпре глаѕъ). «Ἐν δὲ τοῖς ὀλίγοις μᾶλλον διαλάμπουσιν». Арѕt: ѕє аѕде маї лѕмінат глаѕълл лор. (вєzї ші διαυγάζω). [de ѕnde

Διάλαμψις, εως (ἡ), лъчіре прін чева, транспарінцъ. «Πυρὸς διάλαμψις». Арѕt: ѕълперъ.

Διάλαμψις, ιος (ἡ), lon: în локъ de διάλημψις.

Δια-λανθάνω, вііt: -λήσω (пєх: 2: διέλαθον, ші чл:), sîntъ къ totъл пекъноскътъ къїва. «Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν». Iѕкр: нічї mіе а fост ачєаѕта пештіътъ. «Διαλαθὼν εἰσέρχεται». Тъч: întrъ пе аѕкъпѕ, fъріш.

Διάλαυρος (ὁ, ἡ), (прінч: οἶκος) деѕпърцітъ de чєле-л-алте кase (саъ din тоате пърціле, саъ пѕтаї пе dinainte) прін дрѕтъ. (вєzї ші περιάμφοδος). [διὰ, λαύρα].

Δια-λαφύσσω, вііt: -ύξω, pozъ de totъ търѕнтаїєле din пъѕнтрѕ, маџе, ші чл: (ка fєарєле, кînd sfîшіъ врє о вітъ).

Δια-λαχαίνω, вііt: ανῶ, поєt: трекînd fакъ въгашъ ка карѕл.

Δι-αλγέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Ὑπεραλγέω, simцъ adînк дѕрєрє, (ші fir:) mіхnі-чіѕпє. [ші

Διαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), simцitоръ (ші поєt: прічінѕіторъ) de прєа іѕцї дѕ̆рєрї, саъ de прєа adînкъ mîхnічіѕнє. [διὰ, ἄλγος].

Δια-λέγω. вііt: -λέξω, = Ἐκλέγω, а-легъ, деоѕєвєскъ; лѕтѕрєскъ. «Διαλέξας τὰ ὑγιῆ καὶ τὰ μή». Пл: «Τὸ πτύον τοὺς ἀθέρας διαλέγει». Ksn: 2)=Διορύττω. «Διαλέγουσαν τὴν ὀπήν». Apstf: 3) (між:) διαλέγομαι, вііt: -λέξομαι, ші (pap) -λεχθήσομαι, (пєх: διελέχθην, tрє: de къ: διείλεγμαι, ші чл:) întрєворбєскъ къ чінєва; трактезъ деѕпре чева; ворбєскъ ѕпъ dialектъ (саъ лімвъ-оаре каре); ворбєскъ дѕпе регѕле. «Ἀλλήλοις διειλέγμεθα». Пл: «Πρεσβείαν ἐκπέμπειν, ἥτις τῷ βασιλεῖ διαλέξεται». ші «Τουτὶ τὸ ῥῆμα διελέχθην ἐγώ». Dm: «Πόλιες κατὰ ταῦτα διαλεγόμεναι». Ep: 4)=Παραλέγομαι, тъ кълкъ (тъ întрєвѕпъ) къ геmее. «Οὐκ ἂν διαλεχθείην αὐτῇ». Apstf: (вєzї ші λέγω, ші ὁμιλῶ).

Δια-λείβομαι, вііt: -λείψομαι, тъ теѕкъ, ші пікъ (къргъ) de totъ, саъ пїнтре чева.

Διάλειμμα (τὸ), [διαλείπω] întєрвалъ, саъ distanцъ (de локъ саъ de timпъ); întрєрѕпціе. «Ηυρετοῦ διάλλειμα». Гал: «Ἐκ διαλλειμμάτων». Пл: пе зъѕtіmпѕрї, саъ прекъртърї din кînd în кînd.

Διαλειπτὸν (τὸ), (ѕє înц: φάρμακον) докторіс de ѕнцєрє, аліfіе. [διαλείφω].

Δια-λείπω, вііt: -λείψω, (пєх: διέλιπον, трє: de къ: διαλέλοιπα, ші чл:) лаѕъ întєрвалъ (de timпъ, саъ локъ); лаѕъ а трєчє врємє. «Διαλείπων ἡμέρας δύο». Пл: «Οὐ πολὺν διαλιπὼν χρόνον», Плт: «Ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπιδέουσι τοῖσι ὀθονίοισι, κατὰ δὲ τὸ ἕλκος αὐτὸ διαλείπουσι, καὶ ἐῶσι ἀνεφύχθαι». Iпкр: 2) (ел:) întєtezъ деокамdатъ, fакъ прекъртарє. «Καὶ διαλιπὼν προσέθηκεν, οὔ με μὴ, ші чл:» Eѕx: «Ἡ παυσάμενος ἢ διαλιπὼν ἐσιώπησεν». Пл: «Διαλείπουσα φωνή». Ѕѕid: глаѕъ întрєрѕптъ. «Πυρετὸς διαλείπων». Iпкр: «Οὐ πώποτε διέλιπον ζητῶν καὶ μανθάνων». Ksn: 3) (ел: саъ nestp:) міжлочєскъ, трекъ ла міжлокъ (деѕпрє timпъ). «Διαλιπούσης ἡμέρας». Тъч: «Διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν». Тъч: 4) sîntъ денарtе. «Διαλειπούσας (τὰς ὀλκάδας) ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων». Тъч: (de ѕnde) «Διαλεῖπον». Ksn: =Διάλειμμα, інтервалъ dintрє... «Φύλακες ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχατο». Ар:

Δι-αλείφω, вііt: -αλείψω, ѕпгъ de totъ. 2) =Ἐξαλείφω, штєргъ.

Δια-λείχω, вііt: -λείξω, лінгînd de тоаtе пърціле къръцъ.

Διάλειψις, εως (ἡ), [διαλείπω] лъѕарє de локъ întрє... ; întрєрѕпціе.

Διαλεκτέον, пос: ал лъї διαλέγω.

Διαλεκτικεύομαι, вііt: -εύσομαι, тъ îndєлетніческъ ла діалектікъ [διαλεκτική]; ѕîntъ

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, потрівітъ, саъ îndемînatікъ ла конворвіре (дѕпе чєлє деѕпрє ачєаѕта регѕле, ші дѕпе Платонѫ. «Ὁ ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι ἐπιστάμενος». іар дѕпе Аріѕтотелъ = Σκεπτικὸς, саъ Ἐφεκτικὸς). «Διαλεκτικὴ». методъ, саъ штіінцъ де а доведі чева аналітічєште, ші прін ѕілоцістічє întрєворєѕпѕнѕърї. [διαλέγομαι]. [de ѕnde

Διαλεκτικῶς, adв: дѕпе методѕл діалектікъ, саъ аналітічєште.

Διάλεκτος (ἡ), діалектъ, ідіомъ de лімъ; ворвъ; пропѕнціе; fелъ de ворвіре, експрѕѕіе. 2) (pap) în локъ de διάλεξις. [διαλέγομαι].

Διαλελαμμένος, Ion: în локŭ de διειλημμένος, пas: tpe: de кȣ: ал партч: лȣĭ διαλαμβάνω.

Διαλελυμμένως, adв: (de партч:) (грам:) прin dialisŭ, desпърцit. «Σαμοθράκην Ὅμηρος οὔ φησιν, ἀλλὰ διαλελυμένως Σάμον Θρηϊκίην». Sȣid: διαλύω].

Διάλεξις [διαλέγομαι], εως (ἡ), =Διάλογος, întреворвіре. 2) (маĭ поŭ) =Διάλεκτος.

Δια-λεπτολογέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, конворвеskŭ кȣ чінева sofistiчеште, disпȣtîndȣ тъ desпре челе маĭ amъnȣnte лȣкрȣрĭ.

Διάλεπτος (ὁ, ἡ), foapte sȣвцipe. [διὰ, λεπτός].

Δια-λεπτουργέω ῶ, віit: -ήσω, лȣкрezŭ чева преа sȣвцipe.

Δια-λεπτύνω, віit: υνῶ, sȣвцiezŭ чева преа mȣлт.

Δια-λευκαίνω, віit: -ανῶ, =Ἀπολευκαίνω; (fir:) desлȣшеskŭ, еksплікŭ. [din

Διάλευκος (ὁ, ἡ), amestekatŭ кȣ алвŭ. 2) de totŭ алвŭ: (fir:) преа desлȣшitŭ. [διὰ, λευκός].

Διάληξις [διαλαγχάνω], εως (ἡ), =Διακλήρωσις.

Διαληπτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a deoseві, a dежȣdika, a analisi, ші чл: (прin întind:) еksaktŭ, metodikŭ, ші = Διαιρετικός. [ші

Διάληψις, εως (ἡ), цinepe кȣ amîndoъ mîĭneле. «Οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως χρώμενοι ταῖς μαχαίραις». Плв: 2) desпърцipe; distanцъ. 3) (овіч:) опinie (пърере), idee, rîndipe; жȣdikape, хотърîpe. 3) кошpinsŭ de înskpisŭ. [διαλαμβάνω].

Διάλιθος (ὁ, ἡ), înпodoвitŭ кȣ прецioase nietpe. «Κόσμος διάλιθος». Stp: [διὰ, λίθος].

Δια-λιμάω -ῶ, віit: -ήσω, вîntȣpînd sпȣлверŭ în toate пърцiле.

Δια-λιμπάνω, =Διαλείπω.

Διαλινάω -ω, віit: -ήσω, тъ stpekopŭ, skaпŭ din mpeaжъ. [διὰ, λίνον].

Δια-λιχμάζω, віit: άσω, ші

Δια-λιχμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, = Διαλείχω.

Διαλλαγὴ (ἡ), skimвape; deoseвipe. 2) skimвŭ. 3) (fir:) înвoipe, înпpietenipe. [ші

Διάλλαγμα (τὸ), oвiektŭ de skimвŭ. 2) =Διαλλαγὴ. [ші

Διαλλακτὴρ (ὁ), =Διαλλακτής. [ші

Διαλλακτήριος (ὁ, ἡ), îndemînatikŭ a înвoi, a înпъka. [ші

Διαλλακτὴς, οῦ (ὁ), miжлочitopŭ de înпъkape, saŭ înпpietenipe întpe înвръжвiцĭ. [din

Δι-αλλάσσω, віit: -αλλάξω, skimвŭ пе алтŭ чева, fakŭ skimвŭ; (вezĭ ші διαμείβω). 2) (fir:) înпpieteneskŭ, înпakŭ, înвoieskŭ. 3) (nestp:) amŭ deoseвipe; (прin întind:) întpekŭ, ковîршеskŭ, sîntŭ маĭ deoseвitŭ de kît алцiĭ.

Διάλληλος (ὁ, ἡ), «Τρόπος —». (лоц:) че se faче ȣпȣл прintp'алтȣл; (прin ȣpm:) nedesъвîршitŭ, nedoвeditŭ. [διὰ, ἀλλήλων].

Δι-αλλοιόω -ῶ, віit: -ώσω, пpefakŭ чева de totŭ în алтŭ felŭ.

Δι-άλλομαι, віit: -αλοῦμαι, = Διαπηδῶ. [de ȣnde

Δίαλμα (τὸ), Διαπήδησις.

Δι-αλοάω -ῶ, віit: -ήσω, = Καταλοάω.

Διαλογὴ (ἡ), =Ἐκλογὴ, алецере; desпърцipe, deoseвipe; пȣтъpape. 2) =Διάλεξις, întpeворвipe, конверsaцie. «Ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ». Ep: aŭ ворвit кȣ dînsȣл. [διαλέγω].

Δια-λογίζομαι, віit: -ίσομαι, тъ sokoteskŭ, каȣtŭ sokoteaлъ кȣ чінева. 2) конворвеskŭ, тъ кiпzȣĭeskŭ desпpe чева кȣ чінева. 3) тъ rîndeskŭ.

Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел ка ȣпŭ dialorŭ. [διάλογος].

Διαλόγισμα (τὸ), ші

Διαλογισμὸς (ὁ), къȣtape, алецере de sokoteaлъ; кiпzȣipe, жȣdikape; rîndipe; черчetape; diskȣцie, saŭ întpeворвipe; îndoiaлъ. «Προσεύχεσθαι χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ». Skp: [ші

Διαλογιστικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла sokotipe, rîndipe, saŭ кiпzȣipe. [διαλογίζομαι].

Διάλογος (ὁ), dialorŭ, întpeворвipe. [διὰ, λόγος].

Δια-λοιδορέω -ῶ, віit: -ήσω, окъръskŭ пе чінева пpetȣtindinea saŭ neînчetat. || (miж:) тъ окъръskŭ кȣ чінева. [de ȣnde

Διαλοιδόρησις, εως (ἡ), окърîpe neînчetatъ, saŭ de пpetȣtindinea.

Δια-λοξεύω, віit: εύσω, пȣiŭ чева пiezim, saŭ кȣpmezim. [din

Διάλοξος (ὁ, ἡ), de totŭ пiezimŭ, saŭ кȣpmezimŭ. [διὰ, λοξός].

Δια-λυγίζω, віit: -ίσω, înковoiŭ, saŭ млъdiŭ чева de totŭ, saŭ înковoind пetpekŭ прin чева. [de ȣnde

Διαλύγισμα (τὸ), = Διαπλοκή.

Δια-λυμαίνομαι, віit: -ανοῦμαι, вatъmŭ,

stpikŭ de totŭ, adȣkŭ mape пагȣвъ.

Διάλυσις, εως (ἡ), desfaчepe, saŭ deskomпȣnepe în пърцiле, din кape konstъ; deskoasepe; stpikape; pisiпipe, (прin ȣpm:) пepipe, moapte; (fir:) ръfȣipe; înвoipe. (se konf: кȣ διάχυσις, шi διήλυσις). [διαλύω].

Διαλυσίφιλος (ὁ, ἡ). поet: desвinъtopŭ de пpietenĭ. (διάλυσις, φίλος].

Διαλυτής, οῦ (ὁ), desfъkъtopŭ, stpikъtopŭ, шi чл: [διαλύω]. [de ȣnde

Διαλυτικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosŭ, îndemînatîkŭ a desfiinцa, шi чл:

Διάλυτος (ὁ, ἡ). desfъkȣtŭ: (ptp:) neкoплeratŭ. [шi

Διαλυτὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosŭ a se desfaчe. [διαλύω].

Διαλύτρωσις, εως (ἡ), peчiпpoкъ peskȣmпъpape (de poвĭ). [διαλυτρόω].

Δια-λύω, вiit: -λύσω, desfaкŭ în пърцiле, din кape a fost чeвa komпȣsŭ; stpikŭ, пръпъdeskŭ; destinzŭ, лasŭ sлaв; ръfȣieskŭ; pisiпeskŭ.; desfiinцezŭ; înпъчiȣieskŭ, înвoieskŭ. || (miж:) плeкŭ, mъ dȣkŭ.

Δια-αλφιτόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpesapŭ кȣ fъiпъ (пpinч: de opzŭ).

Δια-λωβάω-ῶ, вiit: -ήσω,=Διαλυμαίνομαι.

Δια-μαγεύω, вiit: -εύσω, fepmeкŭ de totŭ.

Δια-μαδάω -ῶ, вiit: -ήσω, moiŭ de totŭ (пpin лiкȣidŭ).

Δι-αμαθύνω, вiit: -υνῶ, пpefaкŭ чeвa în пpea sȣвцipe пpafŭ; (fir:) пръпъdeskŭ de totŭ.

Διαμάλαξις, εως (ἡ), moiape de totŭ. [din

Δια-μαλάσσω, вiit: -άξω, moлeшeskŭ, saŭ faкŭ чeвa moaлe de totŭ, saŭ tpeпtat (кîte пȣцinŭ).

Δια-μανθάνω, вiit: -μαθήσομαι, =Καταμανθάνω.

Δια-μαντεύομαι, вiit: -εύσομαι, пpoopoчeskŭ, гiчeskŭ eкsakt.

Δι-αμαρτάνω, вiit: -αμαρτήσομαι, (nex: διήμαρτον, шi чл:) (кȣ цeп:) пȣ пeмepeskŭ; гpeшeskŭ; mъ înшeлŭ în чeвa; пiepzŭ de totŭ. [de ȣnde

Διαμάρτημα (τὸ), гpeшaлъ; пeпeмepipe; пiepdepe. [шĭ

Διαμαρτία (ἡ), =Διαμάρτημα.

Δια-μαρτυρέω-ω, вiit: -ήσω, mъptȣpiseskŭ în faвopȣл кȣiвa. 2) adȣkŭ (doвedeskŭ кȣ) maptȣpĭ кa пîpîtopŭ, къ пpoчeȣл este de intpat în жȣdiкatъ, iap кa пîpîtŭ de înпpotiвъ. || (шiж:)=Διαμαρτύρομαι. [шi

Διαμαρτυρία (ἡ), ȣnŭ feлŭ de пapaгpafie (вezĭ ziчepea παραγραφή) de a ataкa, saŭ a aпъpa пpin mъptȣpiĭ лeцitimitatea пpoчeȣлȣĭ. 2) пpotestŭ. [шi

Διαμαρτύρομαι, вiit: -υροῦμαι, zikŭ (чepŭ, oпpeskŭ, tnгъdȣieskŭ, saŭ înкpedinцezŭ) чeвa înaintea maptȣpiлop; кemŭ maptȣpĭ înпpotiвa чeлȣĭ чe mъ пъпъstȣieшte, saŭ faчe чeвa înпpotiвъ de пъpepea mea. 2) (Ital:) пpotestezŭ. [διὰ, μάρτυς].

Δια-μασά(σσά)ομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mesteкŭ чeвa maĭ mȣлtъ вpeme (кa saкîzȣл), шi înгiцŭ zeama: (пpin întind:) mъnînкŭ de totŭ; (fir:) amŭ чeвa totdaȣna în гȣpъ, o pepetŭ neînчetat. [de ȣnde

Διαμάσημα (τὸ), op чe se лeanъdъ dȣпe o лȣnгъ mesteкape кa de пpisosŭ. [шi

Διαμάσησις, εως (ἡ), лȣnгъ mesteкape (кa de saкîzŭ). [шi

Διαμασητὸς, ἡ, ὸν, mesteкatŭ, saŭ de mesteкat (кa saкîzȣл).

Δια-μάσσω (ττω), вiit: -μάξω, fpъmîntŭ вine.

Δια-μαστιγόω -ῶ, вiit: -ώσω, вatŭ tape кȣ вiчĭȣл. [de ȣnde

Διαμαστίγωσις, εως (ἡ), вътaĭe tape кȣ вiчĭȣл.

Δια-μαστίζω, вiit: -ίξω, = Διαμαστιγόω.

Δια-μαστρωπεύω, вiit: -εύσω, = Προαγωγεύω.

Δια-μασχαλίζω, вiit: -ίσω, пȣiŭ, saŭ (miж:) цiŭ чeвa лa sȣвцioapъ.

Διαμαχε(χη)τέον, пos: aл лȣĭ Διαμάχομαι.

Διαμάχη (ἡ), [διὰ, μάχη] вътълie, saŭ чeaptъ пeпpeкȣpmatъ кътpe чiнeвa.

Δια-μάχομαι, вiit: -έσομαι, шi -χοῦμαι (кȣ dat:) mъ вatŭ, saŭ mъ чeptŭ кȣ чiнeвa neînчetat; faкŭ xotъpъtoape вътълie. (вezĭ mi διαπολεμέω).

Δι-αμάω-ῶ, шi (miж:) διαμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, taiŭ, гъȣpeskŭ пpin miжлoкŭ. 2) =Διασκάπτω.

Δια-μεθίημι, вiit: διαμεθήσω, (nex: διαμεθῆκα, шi чл:) лasŭ a 'mĭ къdea, saŭ a 'mĭ sкъпa чeвa din mînъ, sлoвozŭ чeea чe цiŭ.

Δι-αμείβω, шi (miж:) διαμείβομαι, вiit: -είψω, -είψομαι, (кȣ aк: шi aлtȣл пpeпos:) faкŭ skimвŭ, daŭ шi iaŭ de лa чiнeвa aлtŭ чeвa în лoкŭ. «Ὁδὸν —». Esx: în пepifp: în лoкŭ de Ὁδεύω,

Δια-μειδιάω -ῶ, вiit: -άσω, = Ὑπομειδιάω, zîmвeskŭ a pîde aвia deskizînd [illegible]eлe.

Διάμειπτος (ὁ, ἡ), [διαμείβω] skimbъчosъ, lesnicvosъ a se înfoarpe din пърeea ші ворва sa.

Δια-μειρακεύομαι, ші Διαμειρακιεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ порtъ, aaъ mъ disnaiъ копілъреште (adikъ кь обръзпічіе, saъ кшвріпцъ). [διὰ, μείραξ, saъ μειράκιον].

Διάμειψις, [διαμείβω] εως (ἡ), skimbare пе чева.

Δια-μελαίνω, biit: -ανῶ, înnegreskъ, saъ mъ înnegreskъ кь totaл. (stрът: ші nestрът:)

Διαμελεϊστὶ, гребіt în локъ de διὰ μελεϊστί.

Δια-μελετάω -ῶ, biit: -ήσω, meditъ кь stърбінцъ ші neînțeleptбnt; mъ denpinzъ npin dбinitoape ші neînțeleptбntъ meditape.

Δια-μελίζω, biit: -ίσω, desпарцъ трбпaл în mъdaлареле sale, îl fakъ бакъцї.

Δια-μελίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ конкбрezъ кь чінева în melodie.

Διαμελισμὸς (ὁ), desпърціре în mъdaлare, saъ în бакъцї. [διαμελίζω].

Διαμέλλησις, εως (ἡ), amînape de вреme, întîrziape. [ші

Διαμελλητὴς, οῦ (ὁ), овічінаіъ a 'шї amîna треаіле, zъбавнікъ. [din

Δια-μέλλω, biit: -μελλήσω, zъбовeskъ, întîrziezъ.

Δια-μέμνημαι, biit: -μνησθήσομαι, каатъ διαμιμνήσκομαι.

Δια-μέμφομαι, biit: μέμψομαι, neînvetat хaлeскъ; арътъ нетaлцбтіре, mъ skîрбeskъ de чева.

Δια-μένω, biit: -μενῶ, рътîіъ întр'aceeашї stape; dбinezъ, вртezъ neînvetat; stърбieskъ; staъ неклintitъ.

Δια-μερίζω, biit: -ίσω, desпарцъ în пърцї; fakъ бакъцї; înпарцъ. [de вnde

Διαμερισμὸς (ὁ), înпъpціре, saъ desпърціре în пърцї.

Διάμεσος (ὁ, ἡ), чел din міжлокъ; чел în stape de міжлокъ. «Διάμεσον» distanцъ dintre... [διὰ, μέσος].

Διάμεστος (ὁ, ἡ), плinъ de totъ. [διὰ, μεστός]. [de вnde

Διαμεστόω -ῶ, biit: -ώσω, вmплa de totъ, saъ пînъ sвs.

Δια-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsвrъ eksakt, saъ de ла вnъ къпътіі пînъ ла алтaл; desпарцъ кь mъsвrъ, întр' atitea пърцї; (upin întind:) daъ (вînzъ, înпарцъ) кь mъsвrъ; (astpon:) ажвnгъ ла nosiцie diametрічеште опвsъ. || (між: кь ак:) iaъ кь mъsвrъ naptea mea; пвіъ sъ 'mї mъsoape чева, ка sъ iaъ. [de вnde

Διαμέτρησις, εως (ἡ), mъsвrape eksaktъ, saъ neste totъ, saъ înпърціре пріn mъsвrape; (astpon:) ажвnцере ла опвsъ naрte a черaлaї. [ші

Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, mъsвratъ, saъ пвinvosъ a se mъsвra eksakt.

Διάμετρος (ἡ), (se înц: γραμμὴ) лінie пътрвnzъtoape пріn центрв, ші înпърціtoape de черкъ în doъ de o potрівъ пърцї. (de вnde) «Ἐκ διαμέτρου». Лач: eksakt опвsъ; (fir:) кь totaл ші de totъ înпротівъ. || (sвbst:) înstрвmîntъ цеометрікъ snpe desemnapea diametрaлaї. || Διάμετρον (τὸ), лінsъ din mъsвrъ, saъ din порціа soлдaцілор. [διὰ, μέτρον].

Διαμεύστας, α (ὁ), eskamotorъ. [din

Δι-αμεύω, biit: -εύσω, Dop: în локъ de διαμείβω, prefakъ, skimbъ вna întр' alta.

Δια-μήδομαι, biit: -μήσομαι, поет: mъ кінzвieskъ (înгріжeskъ) кь stърбінцъ.

Δια-μηκίζω, biit: -ίσω, (astpon:) =Διαμετρέω.

Διαμήνυσις, εως (ἡ), = Διαγγελία, înквnoштінцape. [din

Δια-μηνύω, biit: -ύσω, daъ de штire, trimiцъ вeste.

Δια-μηρίζω, biit: -ίσω, mъ înpeвnъ кь femee. [διὰ, μηρός]. [de вnde

Διαμηρισμὸς (ὁ), înпpeвnape кь femee.

Δια-μηρύω, biit: -ύσω, desfъшъръ, deanъnъ.

Δια-μηχανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ meштешвgeskъ în totъ кіпвл, saъ mъ silеskъ neînvetat.

Δια-μίγνυμι, biit: -μίξω, = Συμμίγνυμι, amestekъ вna кь алта.

Δια-μικρολογέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, intрь în челе маї міч sokoteлї, (adikъ) mъ skвmneskъ foapte.

Δι-αμιλλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι (кь dat: saъ ак: преп:) конкврezъ, saъ mъ întrekъ кь чінева.

Δια-μιμνήσκομαι, biit: -μνήσομαι, (tpe: de кь: διαμέμνημαι în локъ de prez:) ціъ minte neînvetat.

Δια-μινυρίζομαι, biit: -ίσομαι, ші

Δια-μινύρομαι, biit: -οῦμαι, кîntъ кь sвbціре ші tpetвrъtorъ, saъ плîнцerosъ глasъ.

Δια-μισέω -ῶ, biit: -ήσω, вrъskъ кь ковîршіре.

Δια-μιστύλλω, biit: -υλῶ, fърîmічezъ în бакъцеле.

Διάμιτρος (ὁ, ἡ), пвrtъtorъ de mitrъ

(saŭ легътѫръ de капŭ). [διὰ, μίτρα].

Διαμοιρηδὰ, adв: поет: desпърцit în doъ пърцĭ. [διὰ, μοῖρα].

Δίαμμος (ὁ, ἡ), плinŭ de nisinŭ. [διὰ, ἄμμος].

Δια-μνημονεύω, вiit: -εύσω, цiŭ minte, saŭ 'mĭ adѫкŭ aminte непрекѫрmat, op mѫлтъ вреme.

Δια-μοιράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, ші -ήσομαι, поет: în локŭ de διαμερίζω.

Διαμοιρία (ἡ), (грешit) în локŭ de διμοιρία.

Διαμολεῖν, поет: nex: 2: de înf: ал лѫĭ διαβλώσκω.

Δια-μολύνω, вiit: -υνῶ, mînжeskŭ (moлinsekŭ) de totŭ.

Διαμονὴ, (ἡ), dъinipe; stъpѫinцъ; непрекѫрmatъ ѫрmape. [διαμένω].

Δια-μονομαχέω -ῶ вiit: -ήσω, mъ вatŭ în dѫелŭ кѫ чinева,

Διάμορφος (ὁ, ἡ), чел че ape (saŭ se apatъ sѫвt) îndoitъ firѫръ. [διὰ, μορφή].

Δια-μορφοσκοπέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (кѫ dat:) mъ disпѫtŭ кѫ чinева desпре fрѫmѫseцe, пretinzŭ, къ sîntŭ maĭ fрѫmosŭ.

Δια-μορφόω -ῶ, вiit: -ώσω, formezŭ чева пeste totŭ. [de ѫnde

Δια-μοτέω, -ῶ, вiit: ώσω, ѫmплѫ (цiŭ deskisъ) рапа кѫ skamъ.

Δια-μοχλίζω, вiit: -ίσω, apdikŭ чева în sѫs кѫ пîргie; (în цen:) stрѫmѫtŭ din локŭ (sѫрпŭ) în siлъ.

Διαμπὰξ [διὰ, ἄμφω], adв: пînъ din-коло (stрѫпѫns).

Δι-αμ-πείρω, вiit: περῶ, поет: în локŭ de διαναπείρω, saŭ διαπείρω. [de ѫnde

Διαμπερὲς, saŭ διαμπερέως, adв: поет: de коло пînъ коло, saŭ de sѫs пînъ жos, de ла ѫnŭ къпътîiŭ пînъ întр' алтѫл, ші чл: (fir:) de ла înчепѫtŭ пînъ ла sfîршitŭ; în toatъ вреmea, neînчetat. [ші

Διαμπερὴς, έος (ὁ, ἡ), пътрѫnsŭ пînъ din коло, концinѫtŭ; (fir:) непрекѫрmatŭ. saŭ 2) пътрѫnzъtorŭ. «Ὀδύνη — ». Iпкр:

Δι-αμπερονάω -ῶ, поет: în локŭ de διαπερονάω.

Διαμπραθέειν, поет: în локŭ de διαπραθεῖν, nex: 2: de înf: ал лѫĭ διαπέρθω.

Δια-μυδάω, -ῶ, вiit: -ήσω, пѫtрezeskŭ (mъ toпeskŭ) кѫ totѫл de ѫmezeaлъ.

Δια-μυθολογέω, ῶ, вiit: -ήσω, поет: zikŭ (еksпрimŭ, повesteskŭ) чева пretѫtindenea, saŭ de ла înчепѫtŭ пînъ în sfîршitŭ || (miж:) конверsezŭ кѫ чinева de пetречере.

Δια-μυκττηρίζω, вiit: -ίσω, вatжокореskŭ пе чinева преа mѫлт.

Δια-μυλλαίνω, вiit: ανῶ, îmĭ sвîрчeskŭ, ші stрîmвezŭ вѫzeле sпре вatжокоріреа ші desпрецѫіреа кѫĭва.

Δια-μυστίλλω, (грешit) în локŭ de διαμιστύλλω.

Διαμφάδιος, ші διαμφίδιος (ὁ, ἡ), поет: deoseвitŭ, de алтŭ felŭ. 2) îndoitŭ. [din

Διαμφὶς, adв: поет: [διὰ, ἄμφω] desпърцitŭ în doъ пърцĭ; saŭ de amîndoъ пърцiле.

Δι-αμφισβητέω, -ῶ, вiit: -ήσω, =Διαφιλονεικῶ. [de ѫnde

Διαμφισβήτησις, εως (ἡ), =Διαφιλονείκησις, disпѫtape.

Δι-αμφοδέω, -ῶ вiit: -ήσω, пierzŭ dрѫmѫл (maĭ кѫ seamъ în pesпîntie). (грam: еksплiк: а лѫĭ ἀβροτάζω).

Δια-μωκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = Διαμυκτηρίζω, ші Διαμυλλαίνω. [de ѫnde

Διαμώκησις, εως (ἡ), вatжокоріре.

Δι-ανα-βάλλομαι, вiit: -βαλοῦμαι, amînŭ neînчetat.

Δι-ανα-γινώ(γνώ)σκω, вiit: -γνώσομαι, (nex: διανέγνων, ші чл:) чiteskŭ чева пînъ ла sfîршitŭ.

Δι-αναγκάζω, вiit: -άσω, sъвîршeskŭ чева прin siлъ. (вezĭ ші καταναγκάζω) [de ѫnde

Διαναγκασμὸς, (ὁ), sъвîршiре de чева прin siлъ.

Δι-ανα-καθίζω, вiit: -ίσω, sколŭ, пѫiŭ sъ шazъ dрent în sѫs adesea.

Δι-ανα-κλάω -ῶ, вiit: -άσω, pesfрînгŭ (лѫшinъ, sѫnetŭ, ші чл:) прin чева.

Δι-ανα-κύπτω, вiit: -κύψω, =(saŭ грешit în локŭ de) διακύπτω.

Διανάπαυσις, εως (ἡ), репаosŭ întрemiжлочitŭ; întрерѫпцie. [din

Δι-ανα-παύω, вiit: -παύσω, daŭ репаosŭ, лasŭ a se odixni întр' ѫnŭ întервалŭ de вреme (оштiрĭ, ші чл:) || (miж:). mъ odixneskŭ кît-ва.

Δι-ανα-πείρω, вiit: -περῶ, гъѫреskŭ, пътрѫnzŭ пînъ din коло (вezĭ ші διαπείρω), =Διαμπείρω.

Δια-ναρκέω -ῶ, вiit: -ήσω, amорцeskŭ întр' о întindepe de вреme, ръmîiŭ пе о вреme nemiшкatŭ.

Δι-αν-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, atîрnŭ de totŭ.

Δια-νάσσω, вiit: -νάξω, -astѫпŭ кръпътѫрĭ вîрînd чева п' întре dînseле.

Διανάστασις, εως (ἡ), sкѫларе în sѫs de о datъ sпре fѫгъ, saŭ пъвъліре asѫпра кѫĭва. [διανίστημι].

Δια-ναυμαχέω -ῶ, viit: -ήσω, faкъ dъinitoape, saъ kritikъ bъtъlie navalъ(ne mape).

Δια-νάω, viit: -νάσω, saъ -ναύσω, isvorъskъ n' întpe...

Διάνδιχα, adv: noct: [διὰ, ἄνδιχα] despъrgit în doъ ътрръ. 2) în doъ deosebite kinkrї.

Διανεῖν, infin: al lъї διανέω.

Διανέρησις, εώς (ἡ), =Διανομή. [mi

Διανερητικὸς, ὴ, ὸν, natinvosъ, saъ kъ voinъ de a întpъrgi. [διανέρω].

Δι-ανεμόω -ῶ, viit: -ώσω, vîntsrъ, saъ lasъ чева a flota în aerъ: saъ ekspikъ vîntъlъї.

Δια-νέρω, viit: -νεμῶ, întpargъ, întparatitiъ, pesnîndeskъ; navlikъ. 2) noct: răvepnezъ.

Διανενησμένος, η. ον, nas: tpe: de kъ: al partч: lъї διανήθω.

Διανενοημένως, adv: (de partч:) kъ rîndipe, saъ kъnъ kinzvipe, întelepgente. [διανοέομαι].

Δια-νέομαι -οῦμαι, [fъrъ viit:] trekъ, saъ netrekъ; (fir:) vitesk.

Διανέστην, nex: 2: al lъї διανίσταμαι.

Διάνευμα (τὸ). semnъ kъ kapъl. ‖ (în Apstf: Tesmfp: 122 gremii) în lokъ de δίνευμα. [διανεύω].

Δια-νευρόω, viit: -ώσω, faкъ чева de totъ nervosъ, tape, întъpeskъ.

Δια-νεύω, viit: -νεύσω, (kъ dat: saъ ak: prep:) faкъ kъїva semnъ kъ kapъl. 2) (kъ ak: el: de prep:) = Ἐκκλίνω, fărъ, mъ apărъ de чева. (se konf: kъ διανεύω, mi kъ

Δια-νέω, viit: -νεύσομαι, = Διανήχομαι, trekъ în notъ; (fir:) skanъ; mъ desfakъ anevoe de чева.

Διανεωγὼς, υῖα, ος, mik: (în lokъ de nas:) tpe: de kъ: de partч: al lъї διανοίγω.

Δια-νήθω, viit: -νήσω, topkъ savgipe. [de snde

Διάνημα (τὸ), toptъ savgipe.

Διάνηξις [διανήχομαι], εως (ἡ), trecepe în notъ.

Δια-νηστεύω. viit: -εύσω, netrekъ nostind saъ nemînkatъ.

Δια-νηστίζομαι, viit: -ίσομαι, rastъpeskъ, dezvnъ. [de snde

Διανηστισμὸς, (ὁ), dezvnъ, rastъpipe.

Δια-νήφω, viit: -νήψω, =Ἀνανήφω, mъ desmetiveskъ, mъ demtentъ, mъ desvъtъ.

Δια-νήχομαι, viit: -νήξομαι, =Διακολυμβάω. 2) mъ întrekъ kъ чипева ла înnotape:

Διάνηψις [διανήφω]. εως (ἡ), desvъtape. desmetiripe. 2) (fir:) pesstape. (se konf: kъ διάνηψις).

Δι-ανθέω -ῶ, viit: -ήσω, înflopeskъ neste totъ. [din

Διανθὴς [διὰ, ἄνθος], ἐος (ὁ, ἡ), plinъ de flopї, înflopitъ neste totъ. ‖ [διὰ, ἄνθος] чел kъ îndoite flopї. saъ 2) kape înfloperite de doъ opї ne anъ. [de snde

Διάνθησις, εως (ἡ), desvъrpitъ înflopipe.

Δι-ανθίζω, viit: -ίσω, înnodoveskъ kъ flopї; (în gen: mi fir:) înfrămsegezъ. 2) =Ἀνθολογῶ, kvlerъ flopї.

Δι-ανιάω -ῶ, viit: -άσω, mîxneskъ kamplit.

Δια-νίζω, (mai oвїm: de kът...

Δια-νίπτω, viit: -νίψω. spъlъ sine, limpezeskъ

Δια-νίσσομαι, viit: -νίσ(νεσ)σομαι, noct: = Διέρχομαι, trekъ.

Δι-αν-ίστημι. viit: δι-αν-στήσω, (mik: nex: διανέστην, mi чл:) apdikъ în sus (plin dpent în nїчoape), de o datъ; înviezъ; (fir:) întъrîlъ, înkrapnezъ. ‖ (mik:) mъ skolъ de o datъ în sus (ka sъ fărъ, saъ sъ pъvъleskъ assupa kъiva): (fir:) înї pedovъndeskъ nstepike. mъ-întpevezъ.

Διάνυψις, εως (ἡ). spъlape kapъ, limpezipe. [διανίπτω].

Δια-νοέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (nex: διενοήθην) (kъ inf:) navlъ în rîndъ, proiektezъ, kapetъ: (kъ ak: saъ gen: saъ adv:); zadikъ, mъ kinzvieskъ: amъ knъ felъ de pъrepe desupe чева. [διάνοια]. [de snde

Διανόημα (τὸ), kapetape, rîndъ formatъ. pъrepe premeditatъ. [mi

Διανόησις, εως (ἡ), kapetape, kinzvipe. (vezi mi διάνοια). 2) =Διανόημα. [mi

Διανοητικὸς, ὴ, ὸν (mi adv:) =-ικῶς, kvpenitъ, saъ îndemînatikъ la kapetape, iskvsitъ la rîndipe. «Διανοητικόν» partea чea kvpînъtoape a sufletъlъї, mintea. «Διανοητικαὶ μέρη ψυχῆς». »Apst: pъrgitе чele maї morale, saъ mai iskvsite în ekspresii de adevъrărї. [mi

Διανοητὸς, ὴ, ὸν, kъ pъrăndepe înțelesъ, saъ de înțeles. 2) idealъ, înkinzitъ kъ rîndъl. [de snde

Διανοητῶς, adv: în kapetъ, ideal, prin rîndъ nsmaї.

Διάνοια (ἡ). [διά, νοῦς] lukrape prin minte, saъ nstepe, îndeminъtate a sufletъlъї la rîndipe mi priчepere; (în gen:) minte. «Διανοία θεωρεῖν». Iskr: (vezi mi διάνοησις). 2) (prin întind:) = Διανόημα, skopъ. rîndъ. «Ἐν διανοίᾳ ἦσαν λύειν τὴν

γέφυραν». Тъч: авеаѫ de rîndѫ. 3) înцелесѫ. «Διάνοιαν δὲ τοιαύτην εἶχε τὰ γεγραμμένα «Пл.

Δι-αν-οίγω) biit:-οίξω, nex:(διανέῳξα, saѫ διήνοιξα, ші чл:) deskizѫ чева. de totѫ, saѫ пѫцin (кръпѫ ѫша, ші чл:). [de ѫnde

Διάνοιξις. εως (ἡ), deskidepe de totѫ, saѫ пѫцinъ.

Διανομεὺς, έως (ὁ), înпърцitopѫ. [din

Διανομὴ (ἡ), înпърцipe. 2) (прin întind:) dapѫ înпърцitѫ (mai кѫ seamъ ла nopodѫ)· [διανέμω].

Δια-νομοθετέω -ῶ, biit: -ήσω. întokmeskѫ прin леці. 2) пропѫiѫ проiektѫ de леце.

Δια-νοσέω -ῶ, biit: -ήσω, petpekѫ o dъinitoape воалъ:

Δια-νοσφίζω, biit: -ίσω, noet: înпарцѫ. 2) (між:) -ομαι, fѫpѫ кѫ віклеанѫ міжлокѫ, însѫшindѫ'mĭ чева dintp' ѫnѫ stpeinѫ лѫкрѫ înкpedinцatѫ mie.

Διανταῖος [διὰ, ἀντὶ], α, ον, (ші adв:) -αίως, noet:= Ἐναντίος. «Μοῖρα —». Esxл: 2) чел че tpeче dinколо, saѫ de коло пînъ коло. «Πληγὴ —». Diod: 2) întinsѫ de ла ѫnѫ къпътîiѫ пînъ ла че-л-алтѫ; (în цен:) лѫнгѫ. «Τόνος —». Iпкр:

Διαντικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѫ a moia, a ѫda. [διαίνω].

Δι-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, demeptѫ ѫnѫ лікѫidѫ пînъ ла пікътѫpъ (zлeieskѫ); (fir:) paвdѫ пînъ în sfîpшitѫ.

Διαντὸς [διαίνω], ἡ, ὸν, пѫtinчosѫ a se ѫda, saѫ moia.

Δια-νυκτερεύω, biit: -εύσω, petpekѫ toatъ noaптea.

Διάνυσις (ἡ), sъвîpшipe (maĭ кѫ seamъ de кълътopie). [ші

Διάνυσμα (τὸ), пaptea чea sъвîpшitъ (прinч: de кълътopie). «Ἡμερήσιον διάνυσμα». Плв: кале de o zi. [διανύω].

Διανύσσω(ττω), biit: -νύξω, гъѫpeskѫ чева п' întpe, saѫ кѫ ѫnѫ sѫвцipe міжлокѫ.

Διανύτω, saѫ διανύω, biit: -ύσω, (кѫ ак:) sъвîpшeskѫ de totѫ; (кѫ ак: преп:) petpekînd ажѫнгѫ. «Διανύσας (se înц: ὁδὸν) εἰς Βαβυλῶνα». Diod: (вezĭ ші διατελέω).

Δια-ξαίνω, biit: ανῶ, dъръчeskѫ, saѫ пieптenѫ, skapmъпѫ лînъ, ші чл: (прin ѫpm:) deslînezѫ, destpъmѫ (o цesътѫpъ), fakѫ skamъ; (fir:) stpikѫ de totѫ, пръпъdeskѫ чева. 2) srîpiѫ, чiѫпeskѫ tape ші des.

Δια-ξέω, biit: -ξέσω, чiоплeskѫ, sanѫ кѫ îndemînъtate пiatpъ, ші чл:

Δια-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ѫsѫкѫ de totѫ. [din

Διάξηρος (ὁ, ἡ), ѫskatѫ de totѫ. [διὰ, ξηρός].

Διάξιμος (ὁ, ἡ), [διάγω] tpansпoptatѫ, saѫ de tpansпoptat.

Δια-ξιφίζομαι biit: -ίσομαι, mъ вatѫ кѫ чiнeва прin кѫцite. [de ѫnde

Διαξιφισμὸς (ὁ), вътъліе кѫ кѫцite.

Διάξυλον (τὸ), stinгie de лemnѫ пѫsъ кѫpmezim, ка sъ леце, saѫ sъ цie алтеле dpeпte. [διὰ, ξύλον].

Δια-ξυράομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ pazѫ вine (кѫ пepdafѫ).

Διάξυσμα (τὸ), mъпцѫлецѫ skoвitѫ пe колоане saѫ stîлпĭ. 2) чiоплitѫpъ (askie) de пiatpъ. (вezĭ λατύπη). [din

Δια-ξύω, biit: -ξύσω, skoвind fakѫ adînкътѫpъ, saѫ шъпцѫлецѫ în пiatpъ, ші чл:

Δια-παγκρατιάζω, biit: -άσω, mъ лѫптѫ кѫ чiнeва în пaнкpaцiѫ. [вezĭ παγκράτιον].

Δια-παιδαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, гѫвepпezѫ копiĭ; (fir:) desfъtezѫ пe чiнeва (îл fakѫ a petpeче вpemea) кѫ чева; (прin întind:) amъцeskѫ (ка пedaгoгѫл пe копiĭ); прелѫнцeskѫ кѫiва вpemea кѫ пъdeждĭ minчinoase. »Διαπαιδαγωγεῖν τὸν πότον ἐλπίσι». ші «Ἡδονῇ καὶ χάριτί τινα διαπαιγωγῶν. Пл:

Δια-παιδεύω biit -εύσω, înвъцѫ пe чiнeва peгѫлat ші desъвîpшit.

Δια-παίζω, biit: -παίξω, mъ жокѫ пînъ ла sfîpшitѫ, îmĭ isпpъвeskѫ жокѫл. 2) (кѫ ак:) îmĭ вatѫ жокѫ de чiнeва: (fъpъ kazѫ) глѫmeskѫ.

Δια-παλαίω, biit: -αίσω, (кѫ dat: saѫ преп: ак:) mъ лѫптѫ кѫ чiнeва пînъ ла sfîpшitѫ. [din

Διαπάλη (ἡ), întpeлѫптъ; (fir:) конкѫpinцъ.

Δια-πάλλω, -biit: -παλῶ, клetinѫ, (ші між: sъpѫ, mъ asвîpлѫ) în коачĭ ші înколо; (прin întind:) apѫнкѫ (daѫ, saѫ iaѫ кѫ) sopцĭ.

Δια-παλύνω, biit: -υνῶ, sfъpîmѫ, fakѫ вѫкъцĭ. 2) пpesъpѫ пe чева пpafѫ (de op че).

Δια-παννυχίζω, biit: -ίσω, = Διανυκτερεύω, petpekѫ noaптea întpeaгъ demtentѫ. [de ѫnde

Διαπαννυχισμὸς (ὁ), пpeвeгiepe de toatъ noaптea.

Διαπαντὸς, adв: în локѫ de διὰ παντὸς (se înц: χρόνου), în toatъ вpemea, neînчetat.

Δια-παπταίνω, biit: ανῶ, mъ ѫitѫ înпpe-

жѫр în коачї ші în коло, ка кѫm ашї къѫta чева.

Δια-παρα-κύπτω, віit: -κύψω, mъ ѫїtѫ кѫ коаda окіѫлѫї піеziш. || (між:) «Θυρίδας διαπαρακυπτομένας». Skp: fepestpe кѫ окіѫрї (Тѫрч: кafasѫрї).

Διαπαρατριβή (ἡ), =Παραδιατριβή.

Διαπαρείς, εῖσα, ἐν, пas: nex: 2: de пар-tч: ал лѫї διαπείρω.

Διαπαρθένευσις, εως (ἡ), desfeчopipe. [din

Δια-παρθενεύω, віit: -εύσω, desfeчopezѫ (o feчoaръ). [ші

Διαπαρθένιος (ὁ, ἡ), (nѫmaї în fpas:) «Δῶρα—». Ksn: dapѫpї (dinaintea nѫnцiї) date de цinepe mipeseї пentpѫ feчopia eї. [διὰ, παρθενία].

Δια-παρ-οξύνω, віit: -υνῶ, пекъжeskѫ, mîniїѫ пе чinева пpea mѫлt.

Διάπαρσις, εως (ἡ), гъѫpipe, пътpѫn-depe пînъ dinколо. [διαπείρω].

Διάπασμα (τὸ), [διαπάσσω] пpafѫ mipe-smosѫ, кѫ каpe îшї пpesъpaѫ mѫepiле tpѫпѫл.

Δια-πασσα(ττα)λεύω, віit: -εύσω, întin-zînd вatѫ кѫ кѫїe ла къпътîie, stamatoseskѫ (піеле). (вezї ші θρανεύω).

Δια-πάσσω (ττω), віit: πάσω, пpesapѫ чева кѫ пpafѫ пeste totѫ.

Διαπασῶν (ἡ), nedeкл: în локѫ de (ἡ) διὰ πασῶν (пpeкѫm: ші διὰ τεσσάρων, ші διὰ-πέντε, se înц: φωνῶν, saѫ χορδῶν συμφω-νία) în mѫsik: = Ἑπταφωνία. (каѫtъ πᾶς).

Δι-απατάω ῶ, віit: -ήσω, amъцeskѫ кѫ totѫл.

Δια-πατέω -ῶ, віit: -ήσω, калкѫ de totѫ.

Διάπαυμα (τὸ), ші

Διάπαυσις, εως (ἡ), întpepѫпцie, пpe-кѫpmape; distanцъ. [din

Δια-παύω, віit: -παύσω, înчetezѫ (пе sinemѫ saѫ пе алtѫл) în intepвале, fakѫ пpeкѫpmъpї. (вezi ші διαναπαύω).

Διάπεζος (ὁ, ἡ), (пpinч: χιτών) лѫnгѫ пînъ în пiчoape, =Ποδήρης, saѫ кѫ вandъ (кenapѫ) de жѫр înпpeжѫp. [διὰ, πέζα].

Δι-απειλέω ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) a-mepinцѫ tape пе чinева.

Δια-πεινάω, -ῶ, віit: -ήσω, ші -άσω, 'mї e foame пpea mѫлt, saѫ nепpeкѫpmat; saѫ mъ întpeкѫ кѫ чinева ла foame (kom: пapodie a лѫї διαπίνω).

Διάπειρα, ας (ἡ), =Ἀπόπειρα.

Δια-πειράζω, віit: -άσω, =Διαπειράω.

Δια πειραίνω, віit: -ανῶ, поet: în локѫ de διαπείρω.

Διαπειράω -ῶ, mi (між:) διαπειράομαι -ῶμαι, віît: άσω, -ομαι, (кѫ цen:) =Ἀπο-πειράω, -ομαι.

Δια-πείρω, віit: -περῶ, гъѫpeskѫ, пъ-tpѫnzѫ пînъ din коло (кѫ піponѫ, ші чл:).

Δια-πέμπω, віit: -πέμψω, tpimiцѫ în toate пъpцiле. 2) tpiшiцѫ чева пpin чi-nева, saѫ din mînъ în mînъ. 3) (між:) tpiшiцѫ în peчiпpoкѫ, =Ἀντεπιστέλλω. 4) =Μεταπέμπομαι. [de ѫnde

Διάπεμψις, εως (ἡ), tpimitepe (dѫпe toa-te însem: лѫї διαπέμπω).

Δια-πενθέω -ῶ, віit: -ήσω, жълeskѫ пî-nъ ла sfîpшitѫ (totѫ anѫл de жале).

Διαπέντε, nedeкл: каѫtъ διαπασῶν.

Διαπεπαισμένος, η, ον, пas: tpe: de кѫ: ал пaptч: лѫї διαπαίζω.

Διαπεπαρμένος, η, ον tpe:, de кѫ: пas: ал пaptч: лѫї διαπείρω.

Διαπεπονημένως [διαπονέω], adв:(de пaptч:) кѫ лѫкpape de mѫлtъ skѫmпътate ші si-лinцъ.

Δια-πέπτω, віit: -πέψω, fepвѫ чева пînъ sъ se toпiaskъ; mistѫieskѫ, saѫ кокѫ кѫ desъвîpшipe.

Δια-περαίνω, віit: -ανῶ, adѫкѫ ла sъ-вîpшipe, sъвîpшeskѫ de totѫ.

Δια-περαιόω-ῶ, віit: -ώσω, = Διαπορθ-μεύω, tpeкѫ чева de чeea-л-алtъ пъpte a pîѫлѫї, mi чл: [de ѫnde

Διαπεραίωσις, εως (ἡ) tpeчepe de чeea-л-алtъ пapte a pîѫлѫї, ші чл: (акt: saѫ neѫt:).

Διαπέραμα (τὸ), = Διαπεραίωσις. 2) (пpin întind:) stpimtoape de апъ, =Πορθμός. [ші

Διαπεράσιμος (ὁ, ἡ), (пpinч: pîѫ, ші чл:) de tpeкѫt. [din

Δια-περάω -ῶ, віit: -άσω, tpeкѫ pîѫ din коло (акt: saѫ neѫt:). (fiг:) «Βίον διαπε-ρᾶν». Ksn:

Δια-περδικίζω, віit: -ίσω, каѫtъ διεκπερ-δικίζω.

Δια-πέρθω, віit: πέρσω, (nex: διέπερσα, saѫ διέπαρθον, ші між: în локѫ de пas: διε-πραθόμην) поet: жъfѫieskѫ, пѫstiezѫ.

Δια-περι-πατέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ пpe-ѫmвлѫ în коачї ші în коло; fakѫ soлa-цe (Itл:).

Δια-περονάω -ῶ, віit: -ήσω, вatѫ, пъ-tpѫnzѫ чева кѫ піponѫ, saѫ кѫiѫ, ші чл: 2) = Διαπείρω. [διὰ, περόνη].

Διαπεσεῖν, nex: 2. de înf: ал лѫї δια-πίπτω.

Δια πεσσεύω, віit: -εύσω, каѫtъ διαπετ-τεύω.

Δια-πέταμαι, віit: -πτήσομαι, =Διίπταμαι.

Δια-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzŭ, desfakŭ. [de ȣnde

Δια-πέτασμα (τὸ), =Παραπέτασμα.

Διαπέτεια (ἡ), întindepe, desfaчepe. [din

Διαπετὴς, έος (ὁ, ἡ), desdoitŭ, întinsŭ, desfъkȣtŭ. [διαπετάννυμι]

Δια-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, =Διίπταμαι.

Δια-πεττεύω, biit: -εύσω, mȣtŭ пietpeлe în koaчĭ ші în коло (ла жокȣл de damъ saŭ taблъ); (fir:) pisчezŭ чева. || (miж:) жокŭ кȣ чiпева damъ, saŭ taблъ, ші чл: (вezĭ ші διακυβεύω).

Δια-πέττω, At: în локŭ de διαπέπτω.

Δια-πεύθομαι, biit: -πεύσομαι, поet: în локŭ de διαπυνθάνομαι.

Διαπέφλοιδα, Ion: miж; tpe: de кȣ: ал лȣĭ διαφλύω.

Διαπέφραδον, поet: nex; 2: ал лȣĭ διαφράζω.

Διάπεψις [διαπέπτω], εως (ἡ), mistȣipe desъвîpшitъ; коачepe ажȣnsъ.

Διάπηγα, -ων (τὰ), stîлпĭ miчĭ întpe maĭ mapĭ. [ші

Διάπηγμα (τὸ), = Διάξυλον. [ші

Δια-πηγμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ διάπηγμα. [din

Διαπήγνυμι, biit: -πήξω, înfirŭ чева întpe алteлe (ка sъ se înцeпeneaskъ бine). 2) = Συμπήγνυμι, înkeiŭ, ȣneskŭ stpîns. 3) înkerŭ de totŭ.

Δια-πηδάω, -ῶ, biit: -ήσω, sъpŭ п'întpe, saŭ maĭ пpesȣs de чева. 2)=(saŭ гpeшit în локŭ de) Διαπιδύω. [de ȣnde

Διαπήδησις, εως (ἡ), sъpipe п' întpe, saŭ пe d'asȣпpa. 2) = (saŭ гpeшit în локŭ de) Διαπίδυσις.

Διαπῆλαι, nex: de înf: ал лȣĭ διαπάλλω.

Δια-πηνικίζω, biit: -ίσω, (fir:) konstpȣiŭ чева în kinŭ, ка sъ amъцeskŭ; (fir:) înшeлŭ, atpaгŭ пpin чева meшteшȣцitŭ. «Τοσοῦτον καλῶς διεπηνίκησας τὸν λόγον». Kpat: [διὰ, πηνίκη].

Διάπηξ, ηγος (ὁ), =Διάπηγμα.

Διάπηξις, εως (ἡ), konstpȣкцie din feлȣpite sпeцiĭ. «Σώματος —». Stp: diopranismȣл tpȣпȣлȣĭ. [διαπήγνυμι].

Δια-πιαίνω, biit: ανῶ, înгpaшŭ чева кȣ desъвîpшipe.

Διαπίδυσις, εως (ἡ), isвopîpe, чiшnipe, ші чл: [din

Δια-πιδύω, biit: -ύσω, skoцŭ kîte пȣцinъ ȣmezeaлъ пpin kaпaлŭ пpea stpimtŭ, asȣdŭ, чiшneskŭ. «Διὰ τῶν πόρων διαπιδύουσα ἡ τροφὴ, καθάπερ ἐν κεραμίοις ὠμοῖς τὸ ὕδωρ». Apst: (se konf: кȣ διαπηδάω).

Δια-πιέζω, biit: -έσω, (Iksfn:) stpiвeskŭ кȣ deцeteлe.

Δια-πηθικίζω, biit: -ίσω, mъ жокŭ кȣ чîпeва (saŭ fakŭ гpimase de pîsŭ) ка maĭmȣцa.

Δια-πικραίνω, biit: -ανῶ, amъpъskŭ пpea mȣлt; (fir:) пeкъжeskŭ, mîxneskŭ пe чiпeва foapte. [din

Διάπικρος (ὁ, ἡ), пpea amapŭ. [διὰ, πικρός].

Διαπίμελος (ὁ, ἡ), пpea гpasŭ, saŭ пліпŭ de гpъsime пeste totŭ. [διὰ, πιμελής].

Δια-πίμπλημι, biit: διαπλήσω, ȣmплȣ de totŭ (пînъ sȣs); satȣpŭ; (fir:) desъвîpшeskŭ, înплineskŭ.

Δια-πίμπρημι, biit: διαπρήσω, apzŭ de totŭ.

Δια-πίνω, biit: -πίομαι, вeaŭ пe zъstimпȣpĭ ші des. 3) mъ întpekŭ кȣ чiпeва ла въȣtȣpъ. 3) вeaŭ пînъ ла пikъtȣpъ, skȣpгŭ пaxapȣл. (вezĭ ші διαπεινάω).

Δια-πιπράσκω, biit: διαπράσω, вînzŭ ла ȣniĭ алцiĭ кȣ mъpȣnцeaoa.

Δια-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: διέπεσον, ші чл:) kazŭ de totŭ saŭ kîte пȣцinŭ; (пpin întind:) kazŭ din локȣл meŭ, mъ pisiпeskŭ, mъ пiepzŭ; mъ stpikŭ; mъ toпeskŭ; (fir:) mopŭ. «Ἄνθη διαπίπτοντα». Tfp: «Πότερον διαπέπτωκεν, ἢ διεκομίσθη τὰ γράμματα»; Sin: »Ἀπεχώρησαν ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες». Ksn: «Λόγου διαπεσόντος». Пл: «Ἐπειδὰν ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος, τῷ μὲν σώματι προσήκει διαλύεσθαι καὶ διαπίπτειν». Пл: «Ἕως οὗ διέπεσε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν». Skp: 2) гpeшeskŭ, nȣ nemepeskŭ. «Πολλῶν ἡμερῶν οὐ μεμελέτηκε, καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν». Пл: «Διαπέσοιμι πανταχῇ». Apstf:

Δια-πιστεύω, biit: -εύσω, (кȣ ак: saŭ dat:) kpezŭ чева fъpъ niчĭ o îndoiaлъ; amŭ desъвîpшitъ kpedinцъ în чева. 2) (кȣ ак: ші dat:) înkpedinцezŭ чева кȣĭва. (se konf: кȣ....

Δι-απιστέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) nȣ пpea kpezŭ, mъ îndoieskŭ.

Δια-πλανάω -ω, biit: -ήσω, = Ἀποπλανάω, pъtъчeskŭ пe чiпeва de totŭ.

Διάπλασις, εως (ἡ), totaлъ fopmape; (xipȣpц:) înkeгape din noŭ a osȣлȣĭ fpîntŭ. [ші

Διάπλασμα (τὸ), лȣkpȣ fopmatŭ (sп: e: вasŭ de пъmîntŭ, ші чл:); (mediч:) kataплasmъ, aлifie; saŭ (гpeшit)=Διάπασμα. [ші

Διαπλασμὸς (ὁ), = Διάπλασις. [din

Διαπλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, fopmezŭ чева кȣ desъвîpшipe ші îndemînъtate; (mediч:) tъmъdȣieskŭ oaseлe чeлe fъpî-

mate, saŭ skoase din înkeietкрї. 2) кнгъ чева din toate църциле кь пороіь. [de ende

Διαπλαστικός, ή, όν, folositorь, saŭ îndamînatikь a forma (ші чл: але лаї διαπλάττω).

Δια-πλατύνω, viit: -υνῶ, лъцeskь (întinzь) чева din sineшї. «Διαπλατύνας (τὸ ρύραμα) ποίησον τετράγωνον». Alt:

Δια-πλέκω, viit: -πλέξω, înnleteskь п' înpe; înkъpkь, =='Εβρ. (Συρ, Περι) πλέκω: amestekь. 2) desnleteskь, desfakь: (fir:) sfîrneskь. «Βίον —». Плт:

Διάπλεος (ὁ, ή), în локь de διάπλεως.

Δια-πλέω, vtit: -πλεύσομαι, ші -οῦμαι, trekь nлstind,

Διάπλεως, ω (ὁ, ή), de totь плinь. [διὰ, πλέως].

Δια-πλήθω, viit: -πλήσω, =Διαπίμπλημι.

Δια-πλησπίζομαι, viit: -ίσομαι, mъ batь, (saŭ mъ disnstь) кь чinева; ші=='Αμφοβολίζομαι: (fir:) «Διαπλησπιζόμενος ἀπὸ νευμάτων πρὸς τὸ γύναιον». Плт: [de ende

Διαπλησπισμὸς (ὁ), лoвire речiпрокъ; (fir:) чeapтъ, disnstъ.

Δια-πλησόω -ῶ, viit: -ώσω,=Διαπίμπλημι.

Διαπλησθῆναι, nas: пел: I: пл лаї διαπίμπλημι.

Δια-πλήσσω(ττω), viit: -πλήξω, лoвind рънь, fъpîmь. (se конf: кь....

Δια-πλίσσομαι, viit: -πλιξομαι, staь, saŭ кивлs кръчiть. (вezї ші διαβαίνω). «Τὸ πτόμα διαπεπλιχὼς». Iвкр: =Καχχηνός. (вezї ші ἐκπλίσσω).

Διαπλοκὴ (ἡ), =Συμ(Περι)πλοκή, înnle tivire: înkъpкъtьpъ; (fir:) връткитьmie, кръ askьnsь. [διαπλέκω]. [de ende

Διαπλόκιμος (ὁ, ή), ші

Διάπλοκος (ὁ, ή), înnletivitь; înkъpkatь.

Διάπλους -ους (ὁ, ή), nлstiopь, кълъtopь пе шape. || (sвst:) nлstipe. кълъtopie пе шape. 2) канаlь de trekвt prin nлstipe (Плт:).

Δι-απλόω -ῶ, viit: -ώσω. întinzь, desкizь. desfakь de totь.

Δια-πλύνω, viit: -πλυνῶ, sпълs кine. зimnezeskь.

Δια-πλώω, viit: -πλωσω, noet: în локь de διαπλέω.

Δια-πνείω, noet: în локь de διαπνέω.

Διάπνευμα (τὸ), vinьs: aвapь. [ші

Διάπνευσις, εως (ἡ), =Διαπνοή. [ші

Διαπνευστικὸς, ή, όν, контpивoitopь ла sвfлape, ші чл: 'din

Δια-πνέω, viit. -πνεύσω, sвfлs prin чева. aepezь; (prin întind:) eвanopezь, pisineskь, disolezь. || (miж: saŭ nas:) mъ aepezь, mъ evanopezь; (par) pesвflв; ші (prin întind:) mъ odixneskь; ші=='Αποπέρδω. (вezї ші διαφυσάω). [de ende

Διαπνοὴ, ші

Διάπνοια (ἡ), prinsвflape; aepape, saŭ pesвflape, ші чл:

Δια-ποδίζω, viit: -ίσω, mъsвpь кь пашї; (fir:) черкь, черчeтezь. (вezї ші ἀναποδίζω). 2) sъpь în коачї ші în коло. [de ende

Διαποδισμὸς (ὁ). кнь felь de danць.

Δια-ποιέω -ῶ, viit: -ήσω, sъвîrneskь, saŭ desъвîrneskь чева.

Δια-ποικίλλω, viit: -ιλῶ, înfрвmвseцezь чева neste totь кь nestpiчiшї. [din

Διαποίκιλος (ὁ, ή), neste totь, saŭ п' а локвpea nestpiць. [διὰ, ποικίλος]

Δια-ποιμαίνω, viit: -ανῶ, noet: (fir:) diрiцezь, гвверnezь. «Διαποιμαίνω βίον». Manet: (вezї ші διαβόσκω).

Δια-πολεμέω -ῶ, viit: -ήσω, (кь dat: saŭ ak: кь прен:) mъ pesвoieskь кь stъpвinцъ, ші нпъ ла sfîrnitь asвnpa квїва. (вezї ші διαμάχομαι). [de ende

Διαπολέμησις, εως (ἡ), ⁋esвoipe stъpвitoape нînъ ла sfîrnitь.

Δια-πολιορκέω -ῶ, viit: -ήσω, stъpвieskь în înnpesopapea вneї чeтъцї, ші чл: нînъ ла sfîrnitь.

Διαπολιτεία (ἡ), neвnipe în trebї политive, =='Αντιπολίτευσις. [din

Δια-πολιτεύομαι, viit: -εύσομαι, =='Αντιπολιτεύομαι, faкь onosigie квїва în trebї политче, sînts политічeмte neînвoitь în sistemъ кь чinева. [de ende

Διαπολιτευτὴς, οῦ (ὁ), политікь pівaль кътре чinева.

Δι-απόλλυμι, viit: -ολέσω. прътъdeskь чева de totь.

Δια-πορπεύω, viit: -εύσω, sъвîrneskь o нопть, saŭ napadь. 2) noet: în локь de διαπέρπω. [din

Διαπορπὴ (ἡ), tpimitepe речiпрокъ saŭ în коачї ші în коло. [διαπέρπω]. [de ende

Διαπόρπιμος (ὁ, ή), кape se tpimite, saŭ este de tpimis în коачї ші în коло în deoseвite нъpцї. 2) noet: =Μεταπέρπτος.

Δια-πτυέω -ῶ, ші (miж:) διαπτοέομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, denpinzь, eksepчezь кь desъвîrnipe. 2) sъвirneskь (doвîndeskь, înвъць) чева кь пвлтъ ostenceлъ: mistвieskь. (вezї ші Ἐαπτυέω). 3) mъ indeлetnicskь кь silinцъ ші stъpвipe ла

чева. 4) (maĭ noŭ) mъ mĭxneskŭ kъ kovîrшire. [de unde

Διαπόνημα (τὸ), pesълatŭ de ostenitoape denpindepe; saŭ obiektŭ sъvîrшitŭ kъ mълъ ostenealъ.

Δια-πονηρεύομαι, biit: -εύσομαι, (kъ ak: прeп:) mъ noptŭ kъire чinева вikleneшte; saŭ mъ întpekŭ la вikleniе kъ чinева.

Διαπόνησις, εως (ἡ), [διαπονέω] sъvîrшire de вре unŭ лъkръ прin neконtenitъ mi ostenitoape лъkрare.

Διάπονος (ὁ, ἡ), denpinsŭ kъ ostenelĭ mi ръvdare; (прin врm:) issitorŭ de ostenealъ. [διὰ, πόνος].

Διαπόντιος (ὁ, ἡ), плatitorŭ ne mare, saŭ din коло neste mare; maritimŭ. «Διαπόντιος πόλεμος, saŭ στρατεία». Тъч: pesвoiŭ, saŭ eksnediцie ne mare. «Διαπόντιος πέταται». Пл: sвoarъ din коло neste mare. [διὰ, πόντος].

Διαπόνως, adв: = Ἐπιπόνως, kъ ostenealъ, anevoe. [διάπονος].

Διαπορεία (ἡ), = kъ. .

Διαπόρευμα (τὸ), netrecere de каle, saŭ kъlътopie. 2) (rpemit) în лokŭ de διατάρευμα. [din

Δια-πορεύω, biit: εύσω, trekŭ ne чinева din коло. ‖ (miж:) trekŭ, kълътopeskŭ; (fir:) noвesteskŭ.

Δι-απορέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ mirŭ, mъ îndoieskŭ kъ totъл. 2) mъ afлs în linъ de miжloaче (în kîtŭ nъ mtiŭ че sъ laкŭ, ле nierzŭ). 2) pronвiŭ o nedomipire. (de unde nas:) «Διηπορημένον». = Διαπόρημα. [de unde

Διαπόρημα (τὸ), eвiektŭ de nedomipire. [mi

Διαπόρησις, εως (ἡ), mipape, nedomipire, îndoialъ; (fir:) stpimtopape. [mi

Διαπορητικὸς, ἡ, ὸν, eksnpimъtorŭ, saŭ însemnътorŭ de nedomipire, mipape, saŭ îndoialъ. [de unde

Διαπορητικῶς, adв: în kinŭ de mipape, saŭ îndoialъ, kъ nedomipire.

Δια-πορθέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διαπέρθω.

Διαπορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, (mi adв:) -ικῶς, плatinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ a treчe stpimtoape de anъ. [din

Δια-πορθμεύω, biit. -εύσω. transportŭ, trekŭ ne чinева de чeca-л-alъ naple de o stpimtoape de anъ (prĭŭ, mi чл:): (fir:) adвkŭ kъîva ordinŭ: predaŭ levцie, tradвkŭ, eksлikŭ. [de unde

Διαπορθμευτὴς, οῦ (ὁ), transportъtorŭ de чeva neste o stpimtoape de anъ.

Διαπορία (ἡ), = Διαπόρησις, nedomipire, îndoialъ.

Δια-πορπαλίζω, biit: -ίσω, = Πορπαλίζω, îmĭ nelpekŭ mîna prin veріга павъzei.

Δι-απορ-ῥιπτέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διαῤῥιπτέω.

Διαπόρφυρος (ὁ, ἡ), vъnsitŭ de totŭ, saŭ колораtŭ iчĭ коло (nestpigatŭ) пamaĭ kъ ганъ пarпarpie. [διὰ, πορφύρα].

Δι-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, = Διαπέμπω, tpimiцŭ în maĭ mълte локърĭ, saŭ prin чinева; tpimiцŭ în речiпрокŭ, koresпandzŭ kъîva. [de unde

Διαποστολὴ (ἡ), tpimitepe prin чinева, saŭ în maĭ mълte нърцĭ, saŭ în речiпрокŭ, koresпondinцъ.

Δι-απο-φεύγω, biit: -φεύξομαι. mi -φευξοῦμαι, ganъ, mъ anърŭ de чева prin чева.

Δια-πραγματεύομαι, biit: -εύσομαι, tpaklezŭ, observŭ чева kъ eksaktitate. 2) întpenpinzŭ, saŭ mъ sileskŭ a sъvîpmi чева.

Διαπραθέειν, noet: nex: 2: de înf: ал лаĭ διαπέρθω.

Διάπραξις [διαπράττω], εως (ἡ), sъvîpшire; isвatipe.

Διάπρασις [διαπιπράσκω], εως (ἡ), vînzape desъvîpmitъ saŭ kъ mърццeaoa.

Δια-πράσσω(ττω), biit: -πράξω, = Διανύω. sъvîpneskŭ; (prin întind:) otorŭ, prъиvdeskŭ. (kъ ak:) «Διαπρήσσουτα κέλευθα». Ln: A. (mi fir:) «Ἤρατα δ' κἠρατόεντα διέπρησσον πολεμίζων». Ln: I. (mi nas:) «Διεπεπράγμεθα». Expr: ne amъ nрънъdit. (vezĭ mi διεργάζομαι). 2) sъvîpneskŭ, saŭ лъkrezŭ silindz mъ a isвati în чeva. «Ἐγὼ σοι τοῦτο διαπράξω». Apstl: (mi miж:) «Ἐὰν τοῦτο διαπράξῃ». Ksn: (mi kъ inf:) «Διεπράξατο τῶν ἀγγέλων γενέσθαι». Тъч: (mi kъ prеп:) «Περὶ σπονδῶν πρὸς αὐτὸν διεπράττοντο». Ksn:

Διαπρήθω, biit: -υνῶ, = Καταπρήθω.

Διαπρέπεια (ἡ), mърецie. însemnътate. [din

Διαπρεπὴς, ἐος (ὁ, ἡ), prea mърецĭ, stpълъчitŭ, deoseвitŭ, însemnatŭ, mi чл: [din

Δια-πρέπω (ғъръ biit), mъ deoseвeskŭ d' intpe veĭ-л-alцi, sîntŭ maĭ npesвs de kît alцii; (foapte pap stpъm:) înfpъmвseцezŭ.

Διαπρεπῶς, adв: stpълъчit, kъ mърецie, însemnътate, mi чл: [διαπρεπής].

Διαπρεσβεία, mi Διαπρέσβευτις, εως (ἡ), речiпрокъ tpimitepe de soli; saŭ tpaktape prin soлi. [din

Δια-πρεσβεύω, biit: εύσω. (kъ ak: прeп:)

mъ dȣkȣ̆ tpimisȣ̆ solȣ̆. || (miж:) tpimiцȣ̆ în речіпрокȣ̆, saȣ̆ кътре чінева solї.

Διαπρῆσαι, nex: 1: de înf: ал лȣї διαπίμπρημι.

Διαπρήσσω, biit: -πρήξω, Ion: în локȣ̆ de διαπράσσω.

Διαπρηστεύω, (грешіt) în локȣ̆ de διαδρηστεύω.

Διάπριστος (ὁ, ἡ), tъiatȣ̆, saȣ̆ de tъiat кȣ ferъstpeȣл. [din

Δια-πρίω, biit: -πρίσω, taiȣ̆ прin miжлокȣ̆ кȣ ferъstpъȣл. || (miж: fir:) skpîшneskȣ̆ dinцiї, mъ nекъжeskȣ̆ tape, кръпȣ̆ de nекazȣ̆.

Διαπριωτὸς, ἡ, ὸν, = Διάπριστος.

Διαπρὸ, noet: în локȣ̆ de διὰ πρὸ, = кȣ

Διαπρόθι, adв: noet: =Διαμπερὲς, de totȣ̆, пînъ din коло.

Δια-προστατεύω, biit: εύσω, (кȣ ак:) dipiцezȣ̆ чева de ла înчепȣtȣ̆ пînъ ла sfîpшitȣ̆.

Διαπρύσιος, α saȣ̆ ος, ον, noet: (прinч: despre гласȣ̆) пътрȣnzъtopȣ̆, aȣzitȣ̆ de depapte; bestitȣ̆; (pap) кȣ гласȣ̆ mape. «Κήρυξ — ». Грг: 2) întinsȣ̆ de ла o марцine пînъ ла алta, nekontenitȣ̆, прелȣнцitȣ̆. «Πόλεμος — ». Лрt: || «Διαπρύσιον, adв: = кȣ

Διαπρυσίως, adв: кȣ гласȣ̆ пътрȣnzъtopȣ̆, кȣpat, desлȣшit. 2) (прin îitind) nekontenit. (bezї ші διαμπερές).

Δια-πταίω, biit: -πταίσω, mъ potikneskȣ̆ în fie каре пасȣ̆; (fir:) грешeskȣ̆ (mъ înпiedikȣ̆) ла fie каре zічере.

Διαπτάσθαι, miж: nex: de partч: ал лȣї διίπταμαι.

Διαπτά(πτό)μενος, miж: nex: de partч: ал лȣї διίπταμαι.

Διαπτερνιστὴς, οῦ (ὁ), des ловitopȣ̆ кȣ кълкîiȣл; (fir:) nesȣпȣsȣ̆, despreцȣitopȣ̆. [διαπτερνίζω].

Δια-πτερόω -ῶ biit: -ώσω, inapinezȣ̆. 2) îmї întinzȣ̆ apiпiле; (în цen:) desdoieskȣ̆, deskizȣ̆; saȣ̆ кȣръцȣ̆, rîdiлȣ̆ кȣ панъ. «Διαπτερώσει τὸν βρόγχον». Iпкр:

Δια-πτερύσσομαι, biit: -ύξομαι, noet: sвopȣ̆ în коачї ші în коло.

Διαπτέρωσις, εως (ἡ), înapinape, întindepe, deskidepe de apiпї. 2) кȣръцipe, saȣ̆ rîdiлape кȣ панъ. Ὤτων — » Epotian: [διαπτερόω].

Δια-πτίσσω, biit: -πτίσω, pisezȣ̆ вine, saȣ̆ deskoжeskȣ̆ nȣmaї.

Δια-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, sпepiȣ̆ tape, înгpozeskȣ̆; (прin întind:) fakȣ̆ a fȣцi de fpikъ. [de ȣnde

Διαπτόησις, εως (ἡ), sпepiape, pesпîndipe de sпaїmъ; (fir:) tape noftъ. «Διαπτόησις ἀφροδισίων». Плt:

Δια-πτοιέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локȣ̆ de διαπτοέω. [de ȣnde

Διαπτοίησις, εως (ἡ), noet: în локȣ̆ de διαπτόησις.

Διάπτυξις, εως (ἡ), desdoipe, deskidepe; (fir:) eksплikape întinsъ. [din

Δια-πτύσσω, biit: -πτύξω, desdoieskȣ̆, desfakȣ̆, deskizȣ̆; (fir:) eksплikȣ̆, desлȣшeskȣ̆ (se konf: кȣ διαπτύω). 2) înfъшȣpȣ̆ de totȣ̆, stpînгȣ̆; înкȣpкȣ̆.

Διάπτυστος (ὁ, ἡ), = Κατάπτυστος, de despreцȣit, ȣpîчosȣ̆. (se konf: кȣ διάπυστος). [διαπτύω].

Διαπτυχὴ (ἡ). =Πτυχὴ, îndoitȣpъ. [bezї διαπτύσσω].

Δια-πτύω, biit: -πτύσω, skȣinînd лепъdȣ̆; (fir:) despreцȣieskȣ̆. (se konf: кȣ διαπτύσσω).

Δι-άπτω, bitt: -άψω, = Ἀνάπτω.

Διάπτωμα (τὸ), ші

Διάπτωσις, εως (ἡ), [διαπίππω] къdepe; (fir:) грешeaлъ, neisвȣtipe; nenopoчipe.

Δια-πυέω -ῶ, biit: -ήσω, лȣкpezȣ̆ o apostemъ, ка sъ коакъ, ші sъ skoaцъ пȣpoiȣ̆. [de ȣnde

Διαπύημα (τὸ), коаптъ apostemъ, ші пȣpoiȣл dintp' însa. 2) =кȣ...

Διαπύησις, εως (ἡ), лȣкpape spre коачере, ші пȣpoiape de apostemъ. [ші

Διαπυητικὸς, ἡ, ὸν, folositopȣ̆ ла коачере ші пȣpoiape de apostemъ, малактikȣ̆.

Διαπυθέσθαι, nex: 2: de inf: ал лȣї διαπυνθάνομαι.

Δια-πύθω, biit: πύσω, = Κατασήπω.

Διαπυΐσκω, (fъръ biit:) Ion: în локȣ̆ de διαπυέω.

Δια-πυκτεύω, biit: εύσω, mъ лȣптȣ̆ în гiontȣpї кȣ чінева; (fir:) mъ disпȣtȣ̆.

Διαπύλιος (ὁ, ἡ), чел че intpъ прin порцiле орашȣлȣї. || (прinч: în neȣt:) «Διαπύλιον (se înц: τέλος)». taksa, че se плътеште пentpȣ челе че es, saȣ̆ intpъ în орашȣ̆. [διὰ, πύλη].

Δια-πυνθάνομαι biit: -πεύσομαι, întpeвȣ̆ penetat, черчetezȣ̆ къ amъpȣntȣл.

Διάπυος (ὁ, ἡ), = Ἔμπυος, koптȣ̆, пȣpoiosȣ̆. [διὰ, πύον]. [de ȣnde

Δια-πυόω -ῶ, biit: -ώσω, = Διαπυέω.

Δια-πυριάω -ῶ, biit: -άσω, каȣtъ πυριάω.

Διαπυρίζω, biit: -ίσω, înfoчezȣ̆, înfлъкъpezȣ̆; (fir:) întъpîtȣ̆, mînіїȣ̆ пе чінева. [din

Διά-πυρος (ὁ, ἡ), = Διακαὴς, înfokatȣ̆;

(fir:) ixte, aktivă. [διὰ, πῦρ]. [de ende

Διαπυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înflъkъrezъ de totă, învinră kъ fokă, aprъ.

Δια-πυρσαίνω, biit: -ανῶ, ші

Δια-πυρσεύω, biit: -εύσω, daă de штipe прin лъminĭ de fokъrĭ, (Търч: masalale); (în цen:) лъmînezъ, daă лъminъ.

Διαπύρως, adв: (fir:) kъ тълъ ferвinцealъ (de воinцъ). [διάπυρος].

Διάπυστος (ὁ, ἡ), [διαπυνθάνομαι] aвzitъ, кънosявtъ прътвtindenea.

Δια-πυτίζω, biit: -ίσω, skъînînd stponeskъ.

Δια-πωλέω -ῶ, biit: -ήσω, =Διαπιπράσκω.

Διαραίρηται, lon: saă At: în локъ de διήρηται, 3: sinr: neps: de nas: tpe: de kъ: al лъї διαιρέω.

Δι-αράσσω(ττω), biit: -αράξω, fъrîmъ, frînrъ.

Διάργειρος (ὁ, ἡ), noct: [διὰ, ἀργὸς]. пikată kъ ălbă.

Δι-άρδω, biit: -άρσω, adă neînvetat.

Δια-ρέμβομαι (fъrъ biit:)=Διαῤῥέμβομαι.

Δι-αρετίζομαι, biit: -ίσομαι, тъ întrekă kъ чinева în viptste (napad: a лъї διαδορατίζομαι). [διὰ, ἀρετή].

Δι-αρθρόω -ῶ, biit: -ώσω, kотвină întpe dînseле înkeietъpеле tpвпвлъї; (прin вpm:) formezъ; (fir:) pегвлezъ, îndpentezъ, întokmeskă; ekвплікъ; aptiколezъ; пропвпцă deвлвшit. [διὰ, ἄρθρον]. [de ende

Διάρθρωσις, εως, (ἡ), kотвinape de înkeietъpĭ întpe dînseле; (прin вpm:) formape; ekвплікape; лesпічіне în тішkape: aptiколatъ пропвпцie. [ші

Διαρθρωτικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosă; îndemînatikă ла înkeiepe de înkeietъpĭ (ші чл: a ле лъї διαρθρόω).

Δι-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, пвmъpă kîte вna, saă пвmъpînd deoseвeskă; soкoteskă (черчetezъ) kъ amъpвntвл kîte вna вna. [de ende

Διαρίθμησις, εως, (ἡ), пвmъpape, soкotipe kъ amъpвntвл.

Δι-αριστάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, тъ întpekă kъ чinева ла mînkape de прînzъ. [διὰ, ἄριστον].

Διάρκεια (ἡ), dъinipe. [διαρκής].

Δι-αρκέω -ω, biit: -έσω, (fъrъ kază) sîntă kъ desъvîpшipe destълă, saă destoînikă ла чева. 2) dъinezъ, dвkă, цiă mînъ ла sfîpшitъ, saă тълъ вpeme. 3) (kъ dat:) = Ἐπαρκῶ, îndestълezъ пе чinева; aжълъ, foloseskă. 4) (kъ ak: stpъm:) fakă пе чinека a dъini, a цinea, îl хръneskă, ka sъ поalъ двче maї тълt. [de ende

Διαρκής, εος (ὁ), dъinitopă (saă îndestълътopă) тълъ вpeme, saă mînъ ла sfîpшitъ; (прin вpm:) цeanъnă, destoinikă. [de ende

Διαρκῶς, adв: de îndestъл; kъ dъinipe, saă stъpвipe,

Δίαρμα (τὸ), =Δίαρσις, apdikape; (fir:) 'nълцime de кввîntă. 2) кълътopipe пе mape. 3) локă de тречере. [διαίρω].

Διάρμενος (ὁ, ἡ), (кopaвie) kъ doъ katapte, saă mînze. [δὶς, ἄρμενον].

Διαρμόζω(ττω), biit: -όσω, алкътвieskă, notpiвeskă, kотвină; (miж:) întokmeskă, пегвлezъ. 2) (pap) desпарцă.

Διαρπαγή (ἡ), хрънipe totалъ, жъfвipe. [ші

Διάρπαγμα, (τὸ), хрънitвръ, жafă, saă лвкрă хрънită. [din

Δι-αρπάζω, biit: -άσω, ші noct: -άξω, хрънeskă din toate пърціле, жъfвieskă.

Διαῤῥαγὴ (ἡ), [διαῤῥήγνυμι] рвпere, în doъ; кръпътвръ. (bezї ші διάῤῥηξις].

Διαῤ-ῥαίνω, biit: -ρανῶ, stponeskă pretвtindenea.

Διαῤ-ῥαίω, biit: -ραίσω, sfъrîmă de totă; (fir:) прънъdeskă, stpînră de totă.

Διάῤῥαμμα (τὸ), квзътвръ neste totă, saă iчї коло în distanцe. 2) въгape de fipă în врекіле акълвї. [διαῤῥάπτω].

Διαῤ-ῥαντίζω, biit: -ίσω. = Διαῤῥαίνω.

Διαῤ-ῥαπίζω, biit: -ίσω, пълтвieskă des, saă tape.

Διαῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, kosă neste totă, saă pap iчї коло. 2) вагă fipвл în врекіле акълвї. [de ende

Διαῤῥαφὴ (ἡ), koasepe, saă квзътвръ neste totă. saă pap; въгape în врекіле акълвї.

Διαῤ-ῥαχίζω, biit: -ίσω, taiă în лвпră, (кръпă în doъ) пе sninape. [διὰ, ῥάχη].

Διαῤ-ῥέμβομαι (fъrъ biit:), тъ рътъчeskă înkoaчї ші 'nколо.

Διαῤ-ῥέπω, biit: -ρέψω, тъ плекă, atîpnă kînd ла o napte, kînd ла алта (ка квтпъна).

Διαῤ-ῥέω, biit: -ρεύσομαι, (nex: διεῤῥύην, ші чл:) кврgă, тъ въpsă прin міжлокă. «Ποταμὸς τὴν χώραν πᾶσαν διαῤῥέων». Iskp: (ші nas:). «Πολλοῖς καὶ καλλοῖς ὕδασι ναματιαίοις διαῤῥεῖται». Diod: (ші fir:) «Φήμη» («Κλέος») διέῤῥει». 2) (прin întind:) тъ въpsă, тъ pisineskă; алвпекă, fвгă пе fвріш; піерă, тъ трекă, тъ тoneskă, тъ прънъdeskă». Διαῤῥυῆναι τῶν χειρῶν». Лвч: «Διαῤῥέοντας ἐκ τῆς στρατοπεδείας». Ілв:

«Νεκρῶν ὑπὸ χρόνου διεῤῥυηκοτων». Пл: (fir:) «Χάρις διαῤῥεῖ». Sof: «Τὸ σκαφίδιον ὑπόσαθρον ἐστὶ, καὶ διαῤῥεῖ τὰ πολλὰ». Лѹч: îĭ intръ апъ прin гъѹрĭ. «Φθέγγεσθαι τοῖς χείλεσι διεῤῥυηκόσιν». Apstf: (ші fir:) «Διαῤῥέουσα σάρξ». Гал: «Διεῤῥυηκὼς καὶ λεπτὸς ὑπὸ νόσου». Apt: «Μειράκια κομῶντα καὶ διαῤῥέοντα». Sin: desmiepdaцĭ, алintaцĭ. (вezĭ ші διαχέω).

Διαῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω (miж: tpe: de кѹ: διέῤῥωγα, ші чл:) рѹпѹ, sfîшiѹ, sпаргѹ; (акt: ші neѹt:) кръпѹ. «Διαῤῥήξασα χαλινὸν». Trn: (ші пas: saѹ miж:) «Ἱμάτια («Χείλη) διέῤῥωγότα». Dsкр; ші Xpst: «Χορδὴ διεῤῥωγυῖα». Пл: «Ὅπως διαῤῥαγῶσιν ὑπὸ τοῦ φθόνου». Лѹч.

Διαῤῥήδην [διαῤῥηθῆναι], adв: кѹ sпѹnepe кѹратъ, desлѹшit, кѹ mape гласѹ.

Διάῤῥηξις, εως (ἡ), desъвîршitъ sfîшiape, sпарцере, кръпаре, ші чл: (вezĭ ші διαῤῥαγὴ). [διαῤῥήγνυμι].

Διάῤῥησις, εως, (ἡ), -sпѹnepe кѹратъ, desлѹшitъ eкsплiкaцie. [διαῤῥέω = διείρω].

Διαῤῥήσσω, biit: -ῥήξω, = Διαῤῥήγνυμι.

Διάῤῥιμμα (τὸ), [διαῤῥίπτω] арѹпкаре, sълtape a tpѹпѹлѹĭ кînd ла о парte кînd ла алta.

Διαῤ-ῥινέω -ῶ, biit: -ήσω, пiлeskѹ de totѹ, sѹвцiezѹ.

Διαῤ-ῥιπίζω, biit: -ίσω, вîntѹpînd pisineskѹ, saѹ pesколeskѹ. 2) fakѹ вîntѹ кѹ апъръtoape, апърѹ.

Διαῤ-ῥιπτέω -ῶ, biit: -ήσω, At: în локѹ de

Διαῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, asвîрлѹ înкоачĭ ші înколо, pesпîndeskѹ; (прin întind;) лепъdѹ, desпрецѹieskѹ. [de ѹnde.

Διάῤῥιψις, εως (ἡ), asвîрлiре înкоачĭ ші înколо, înпръштiape, pisiпipe.

Διάῤῥοδος (ὁ, ἡ), fъкѹtѹ de tpantafiлĭ. [διὰ, ῥόδον].

Διαῤῥοὴ (ἡ), [διαῤῥέω] кѹрцере (de апъ saѹ вîntѹ) прin чева. 2) = παλίῤῥοια. 3) (прin întind:) каналѹл, saѹ локѹл; прin каре кѹрце, se варsъ чева.

Διαῤ-ῥοθέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: алергѹ кѹ sгomotѹ ші iѹцеалъ; (прin întind:) întъpîtѹ.

Διάῤῥοια (ἡ), = Διαῤῥοή. 2) кѹрцере mѹлтъ a пîпteчелѹĭ, ѹрdinape.

Διαῤ-ῥοιζέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: tpeкѹ шѹерînd.

Διαῤῥοΐζομαι biit: -ίσομαι, пътimeskѹ de ѹрdinape, [ші

Διαῤῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, пътimaшѹ de ѹрdinape. [διάῤῥοια].

Διάῤῥοος -ους (ὁ), =Διαῤῥοὴ, каналѹ.

Διαῤῥυδᾶν, ᾶντος (τὸ), Dop: în локѹ de διαῤῥυδῆεν, neѹt: лѹĭ

Διαῤῥυδήεις, εσσα, εν, поet: = Διαῤῥέων; (fir:) tpeкътopѹ. [ші

Διαῤῥύδην [διαῤῥέω]. adв: ка апа че кѹрце ші tpeче.

Διαῤ-ῥυθμίζω, biit: -ίσω, пѹiѹ ла pîndѹiaлъ, întoкmeskѹ.

Διαῤ-ῥυΐσκω, (ші miж:) -ομαι, поet: în локѹ de διαῤῥέω; (fir:) tpeкѹ.

Διαῤ-ῥύπτω, biit: -ῥύψω,=Διακαθαίρω.

Διάῤῥυσις, εως (ἡ), =Διαῤῥοή. [ші

Διαῤῥυτικὸς, ὴ, όν, kontpiвѹitopѹ, вaѹ înлesnitopѹ ла sкѹрцере прin чева. [ші

Διάῤῥυτος (ὁ, ἡ), (локѹ) пгin каре se sкѹрг mѹлte апе.

Διαῤ-ῥύω, biit: -ῥύσω, tpaгѹ чева прin чева. «Διαῤῥύσαι τὰς νῆας τὸν ἰσθμόν». Ep:

Διαῤῥωγὴ (ἡ), [διαῤῥήγνυμι] 'кръпътѹръ, (Тѹрч:) аралiкѹ; distanцъ, desпърцitѹръ.

Διαῤ-ῥώννυμι, biit: -ῥώσω, întъpeskѹ înкѹражezѹ.

Διαῤ-ῥὼξ, -ῶγος (ὁ, ἡ), = Διεῤῥωγὼς, рѹптѹ, sпаptѹ de totѹ.

Δίαρσις, εως, (ἡ), apdiкape (de mînъ, ші чл:); înълцаре (de кѹвîntѹ). «Ἐκ διάρσεως μάχη». Плв: (вezĭ ші διάληψις). [διαίρω].

Δι-αρταμέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: [ἄρταμος] tокѹ, fъpîmiчezѹ (карне).

Δι-αρτάω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀπαρτάω, deoseвeskѹ, desпарцѹ, deпъptezѹ; (fir:) цiѹ пе чiнева atîpnatѹ (în înodiaлъ); (pap) порѹнчeskѹ. [de ѹnde

Διάρτησις, εως (ἡ), = Διάστασις, desпърцipe.

Διαρτία (ἡ), (поѹ) konstpѹкцie (прinч: a tpѹпѹлѹĭ). [διὰ, ἄρτιος]. [de ѹnde

Δι-αρτίζω, biit: -ίσω, алкътѹieskѹ, fopmezѹ; întoкmeskѹ; dipiцezѹ, =Καταρτίζω.

Δια-ρύσαι, în локѹ de διαῤῥύσαι, (nex: de înf: ал лѹĭ διαῤῥύω.

Δίαρχοι (οἱ), чеĭ doĭ dpeгътopĭ (Ἑλλανοδίκαι). [δὶς, ἀρχή].

Δι-άρχω, biit: -άρξω, sîntѹ dpeгътopѹ пînъ în sfîpшitѹ.

Δια-σαίνω, biit: -σανῶ, клetinѹ, daѹ din коadъ (ка кîĭпеле).

Δια-σαίρω, (neîntp:) пpez: ал лѹĭ διασέσηρα.

Δια-σαλακωνίζω, biit: -ίσω, ѹmвлînd îmĭ fpînгѹ miжлокѹл. (вezĭ ші διασαυλόομαι, ші σαυλοπρωκτιάω).

Διασάλευσις, -εως (ἡ), клetinape, srъdзipe din temeliĭ. [din

Δια-σαλεύω, viit: -εύσω, клetinъ des ші tape, srъdзiъ din temeliĭ; tъrвъrъ, pestopnъ. [vezĭ ші διασείω).

Δια-σαλπίζω, viit: -ίσω, vesteskъ prets-tindenea къ trîmвiga; (fir:) desfaĭmъ. [διά, σάλπιγξ]..

Διασαπείς, εῖσα, ὲν, nas: nex: 2: de naptч: ал лъĭ διασήπω.

Δια-σαρδωνίζω, viit: -ίσω, pîzъ fъrъ nofъ. [vezĭ σαρδωνίζω].

Δια-σάττω, viit: -σάξω, îndesъ вmплînd sakъл.

Δια-σαυλόομαι, -οῦμαι, viit: -ώσομαι, mъ mішkъ alintat, dъnqezъ къ mзlte pesfрînгътърĭ. (vezĭ ші διασαλακωνίζω).

Δια-σαφέω -ῶ, viit: -ήσω, ші

Δια-σαφηνίζω, viit: -ίσω, desлвneskъ чева къ skълnътate, mъ ekspriмъ prea лъmзpit. [de вnde

Διασάφησις, εως (ἡ), skъmnъ ekspлikape, desлвшipe. [ші

Διασαφητικός, ἡ, όν, ші adv: -ικῶς, folositorъ, îndemînatikъ a desлвші, a ekspлika кърat.

Διάσεισις, εως (ἡ), ші

Διασεισμός (ὁ), клetinape, srъdзipe; aвязъ de dpergътorъ (жвdikътorъ, ші чл:). [ші

Διάσειστος (ὁ), sвnвsъ ла клetinape, saŭ srъdзipe. «Ἀστράγαλος —». Esx: ne вape maĭ 'mainte de a l' apлnka, îl клеtinъ în вазвл чел înadins nentrъ ачeasta. [din

Δια-σείω, viit: -σείσω, ==Διασαλεύω, клetinъ tape, saŭ neînvetat; (fir:) skorneskъ tъrвъrъrĭ, fakъ amestekътърĭ; îmĭ aвязezъ polітika нътере. (vezĭ ші ἀνασείω).

Δια-σέσηρα, tpe: de къ: (în локъ de neîntp: prez: διασαίρω) pînжeskъ, saŭ zîmвeskъ a pîde, pîzъ silit.

Δια-σεύομαι, (nex: διεσσύμην) noet: (къ ak: saŭ цen:) mъ asвîrlъ, пъвълeskъ prin чева, trekъ penede prin miжлокъ de чева.

Δια-σήθω, viit: -σήσω, netrekъ prin sitъ, черnъ.

Δια-σηκόω -ῶ, viit: -ώσω, apdikъ чева în шînъ, ka sъ 'ĭ черkъ grestatea.

Δια-σημαίνω, viit: -ανῶ, fakъ semnъ. «Διεσήμηνε τῇ χειρί». Ил: 2) înквnoшtinцezъ. «Πάντως οὖν μοι τούτους διασήμηνον». Ksn: 3) (miж:) însemnezъ. «Διασημαίνονται τοὺς τόπους». Apsl:

Διάσημος (ὁ, ἡ), лesne de квnoskят, saъ de înцeles. 2) însemnatъ, vestitъ. [διά, σῆμα].

Δια-σήπω, viit: -σήψω, fakъ a нзtpezi de totъ.

Διάσια (τὰ), serвътoape în чinstea лъĭ Жое (Μειλίχιος) în Atena. (vezĭ ші Διιπόλια). [Δία, ak: ал лъĭ Ζεύς].

Δια-σιγάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, trekъ къ тъчerea, takъ чева de totъ.

Δια-σίζω, (faръ viit:) fлвerъ tape în-protiва къїва. ==Ἐκσυρίττω.

Δια-σιλλαίνω, viit: -ανῶ, ші

Δια-σιλλόω -ῶ, viit: -ώσω;==Διακωμῳδῶ, вalжkopeskъ prets-tindenea de faцъ.

Δια-σιμόω -ῶ, viit: -ώσω, вalжkopeskъ ne чinева sвîrvind din nasъ; saъ (gremit) în локъ de διασιλλόω.

Δια-σιτία (ἡ), порцie de храnъ пе віцъ. (de вnde noate gremit în локъ de ἀεισιτία din ἀείσιτος). [διά, σῖτος].

Δια-σιωπάω -ῶ, viit: -ήσω, staъ în тъчere mзlтъ вреme.

Δια-σκαίρω, (прел: διέσκαιρον) noet: == Διασκιρτῶ, sъръ în toate пърціле, mъ balъ.

Δια-σκαλιδεύω, ші διασκαλεύω, viit: -εύσω, == къ ...

Δια-σκάλλω, viit: -αλῶ, skoveskъ къ sъпътoapea; pîkîiъ, skormoneskъ.

Δια-σκανδικίζω, viit: -ίσω, (kom:) imitъ пе Εspinidъ, fiind къ mзma лъĭ vinden вerdepe нзmite σκάνδικες.

Δια-σκάπτω, viit: -σκάψω, sanъ de коло шînъ коло, saъ de totъ; (prin învind:) sвrnъ.

Δια-σκαριφάω, -ῶ, (ші miж:) -άομαι -ῶμαι, viit: -ήσω, -ομαι, (прinч:) pîkîind (ka гъiпеле) pisineskъ; (fir:) пръпъdeskъ.

Δια-σκατέω -ῶ, viit: -ώσω, (kom:) вmплъ de skîrnъ.

Δια-σκεδάζω, ші

Δια-σκεδάννυμι, viit: -σκεδάσω, ші At: -σκεδῶ, == Διασκορπίζω, pisineskъ, înprawtiъ. «Φήμην —». Epd: ==Διαφημίζω, vesteskъ prets-tindenea. [de вnde

Διασκεδασμός (ὁ), pisinape, înprъштiape. [ші

Διασκεδαστής, οῦ (ὁ), pisinitorъ. [ші

Διασκεδαστικός, ἡ, όν, notpivitъ, îndemînatikъ ла pisinape, saъ desfacepe. [ші

Διασκεδαστός, ἡ, όν, пslinчosъ a se pisini, saъ de pisinit.

Δια-σκεδάω, -ῶ, At: în локъ de διασκεδάσω, viit: ал лъĭ διασκεδάννυμι.

Δια-σκελίζω, viit: ίσω, deskizъ крачii. ‖

(miж:) шezъ къ крачї deskiшї, peskъkъpaцї.

Δια-σκεπάζω, biit: -άσω, акореріnd opreskъ.

Διασκεπτικὸς, ἡ, ὸν, овічпъіtъ a se rîndi. [din

Δια-σκέπτομαι, biit: σκέψομαι, obserъ къ лъare aminte; тъ rîndesкъ тълtъ vreme, meditъ, тъ sokoteskъ bine.

Δια-σκευάζω, biit: άσω, (prtпч:) depetikъ, пъіъ лъкrъріle grътъdite ла локъл лор fie-каре; (în цеп:) гъteskъ, înprakъ, înpartezъ, ші чл: «Βασιλικῶς αὐτὸν διεσκεύασε, τιάραν ἐπιθεῖσα». Лъч: «Διασκευάζοντος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν πρᾶξιν». Плв: «Οἱ δ' ἱππεῖς διασκευασάμενοι καί προεξελάσαντες». Plt: 2) prefakъ, peformezъ, îndpentezъ (stilъл вnъї skpisъ). «Τοὺς διασκευάζειν εἰωθότας τὰς βίβλους». Diod: «Τὸ δὲ δράμα διεσκεύασται ἐπὶ μέρους». Apstf: Nef: 3) (miж:) îmї depetikъ лъкrъріle, тъ sirътъlъ; (fir:) тъflъzeskъ віклепешtе; (în цеп:) тъ віклепeskъ, тъ prefakъ. «Διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν». Dm: «Διασκευάσασθαι πρὸς τοὺς δικαστὰς». Ksn: «Ἐπιστολὴ διεσκευασμένη». Плв: плъsтъіtъ. [de вnde

Διασκευαστὴς, οῦ (ὁ), prefъkъtorъ. 2) kpitikъ îndpentъtorъ de вnъ векіъ skpisъ.

Διασκευὴ, (ἡ), depetikape, пъпere ла pîndъialъ, ші чл: 2) relъкrape, îndpentape de вre вnъ skpisъ, ші чл: (petr:) amъrъntъ ekspъnere a sъbiektъlъї. 3) înbrъkъminte, armъtъrъ, ==Σκευή.

Δια-σκευωρέω -ῶ, biit: ήσω, (prinч:) îmї îngriжeskъ лъкrъріle, ле пъіъ în вънъ пъstrape; (în цеп:) пъіъ ла pîndъialъ; prebeгiezъ, îngriжeskъ. «Διασκευωρήσονται τὴν ἑαυτῶν πόλιν». Plt: 2) тъ portъ віклепemte în чева. «Ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινας αὐτὰ διασκευωρεῖν». Plt:

Διάσκεψις, εως (ἡ), skътпъ кіпzъіre. saŭ въgare de seamъ asъpra вre вnъї лъкrъ. [διασκέπτομαι].

Δι-ασκέω -ῶ, biit: -ήσω, ==Ἐξασκῶ, înpodobeskъ, inſrътъsseцezъ meшteшъgit. «Διησκημένοι τὰς κώμας χρυσῷ κόσμῳ». At:

Δια-σκηνάω(έω) -ῶ, biit: -ήσω, ші

Δια-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω, ашezъ deosebit ші къ pîndъialъ (saŭ înparцъ ne oшташї ла) kortърі. || (nestr:) гъsdъieskъ, saŭ тъ întorкъ ла rasda mea.

Δια-σκηρίπτω, biit: -ίψω, poet: ==Διαστηρίζω, snpiжineskъ de amîndoъ пърціle.

Δια-σκίδνημι, poet: în локъ de διασκεδάννυμι

Δια-σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, sъръ din локъ în локъ.

Δια-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, ==Διασκέπτομαι.

Δια-σκοπιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, poet: barъ de seamъ înkoaчї ші înkolo, snionezъ, iskodeskъ.

Δια-σκορπίζω, biit: -ίσω, pisineskъ înkoaчї ші înkolo. [de вnde

Διασκορπισμὸς (ὁ), pisinipe în toate пърціle. [ші

Διασκορπιστικὸς, ἡ, όν, notpівitъ, saŭ îndemînътіkъ ла pisinipe.

Δια-σκώπτω, biit: -σκώψω, sвnъръ ne чinева къ vaiжokopipї, saŭ глъme.

Δίασμα (τὸ), [διάζομαι] кънътîіъл врлелеї, че este ne sълъ, saŭ înчепътъл цesътърeї.

Δια-σμάω(έω) -ῶ, biit: -ήσω, ==Διασμήχω.

Δι-ασμενίζω, biit: -ίσω, тъ въкъръ prea тълt.

Δια-σμήχω, biit: -σμήξω, grekînd, saŭ вdind ште pъ, къръцъ.

Δια-σμηλεύω, biit: -εύσω, taiъ, skobeskъ къ dalta; (fir:) лъкrezъ къ skътпътate.

Δια-σμύχω, biit: -σμύξω, arzъ, gъръ sъ skoцъ glakъръ; (fir:) kinъieskъ, toneskъ пе nesimцite.

Δια-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, snepiînd gakъ не чinева съ gъгъ; 2) întърîіъ, tървъръ; anpinzъ, întъssiezъ.

Δια-σοφίζομαι, biit: -ίσομαι, atъцeskъ къ sofisme; тъ віклепeskъ.

Δια-σπαθάω -ῶ, biit: -ήσω, kelъвieskъ ръъ, saŭ kîte пъцinъ, прътъdeskъ.

Διασπαρακτὸς, ἡ, ὸν, sfîшiatъ de totъ. [din

Διασπαράττω(σσω), biit: -άξω, sfîшiъ de totъ.

Διασπαρεὶς, εῖσα, ὲν, pas: nex: de partч: ал лъї διασπείρω.

Διασπάσιμος (ὁ, ἡ), de pъnt, de sfîшiat. [din

Διάσπασις, εως (ἡ), pъnere, sfîшiape, smъlцere; (fir:) tървърape; desopranisape. [ші

Διάσπασμα (τὸ), лъкrъ (saŭ парte dintr' însъл) smъlsъ, pъntъ în silъ din чева; sfîшiitъръ, desпърцitъръ. 2) == къ

Διασπασμὸς (ὁ), ==Διάσπασις. [διασπάω].

Διασπαστέον, nosit: ал лъї

Δια-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smъlгînd pъnъ din чева; despарцъ къ sila, gakъ вякъцї; stpikъ; (fir:) despътepezъ, калкъ (лецї, ші чл:) «Διασπᾶν νόμους». Ksn:

Δια-σπείρω, biit: -σπερῶ, semънъ înkoaчї ші înkolo: pisinipe (ca парвнцъ) ce

mînɲa): (fir:) nъвлікъ, înnpraштіѣ ворбе.

Δια-σπεκλόω -ῶ, biit: -ώσω,=(saѣ грешit în локъ de) διασπλεκόω.

Δια-σπεύδω, biit: -σπεύσω, îndemnъ пе чінева a se гръві; гръбeskъ, (nestp: saѣ ел:) mъ гръбeskъ, mъ silеskъ.

Δια-σπλεκόω -ῶ, biit: -ώσω, =Διαμηρίζω.

Δια-σποδέω -ῶ, biit: ήσω, тъвълeskъ чева în чепвшъ; saѣ скобръ чепвша dene d' asupra. 2) = Διαμηρίζω.

Διασπορὰ (ἡ), semъnape; pisinipe, înпръштiape. [шi

Διασπορεὺς, έως (ὁ), semъnиtorъ: saѣ pisinitorъ de чева. [διασπείρω].

Δια-σπουδάζω, biit: άσω, пвіѣ mвлtъ silінцъ a съвîрші чева.

Διαστάδὸν [δίστημι], adв: desпърцit, în distanцe, вnвл ічї шi алtвл коло.

Δια-στάζω, biit: -στάξω, пікъ, saѣ fakъ a піка прin чева.

Δια-σταθμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, despaрцъ, saѣ înпaрцъ кв кътпъпа; (fir:) регвлezъ.

Δια-σταῖεν, îm: 3: neps: de nex: 2: de noft: ал лві δίστημι.

Δια-σταλήσομαι, nas: biit: 2: ал лві διαστέλλω.

Διάσταλμα (τὸ), порвикъ хотърitoape; eksплікацie desлвшitъ; definiцie. [шi

Διάσταλσις, εως (ἡ), = Διαστολή. 2) (skp:) tокmeалъ, kondiцie. [шi

Διασταλτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικως, пвtinчosъ, кв însвшime de a întinde, deskide, saѣ a despърцi, шi чл: (petp:) emfantikъ. [διαστέλλω].

Διαστὰς, ᾶσα, άν, nex: 2: de naрtч: ал лві δίστημι.

Δια-στασιάζω, biit: -άσω, (кв вnъ ак: stрът: шi алtвл преп:) skopneskъ враждъ, desвinъ în fatpiї; (nestp: saѣ ел: кв dat: op ак: преп:) mъ aflв înвръжвitъ кв чінева. [din

Διάστασις, εως (ἡ), despърцipe; denъptape, distanцъ; (fir:) skimnape, prefaчepe; (desupe плante) skъdepe din soiвл лор (Fp: dégénération); deosebipe; (fir:) nesnîpe, diskopdie. 2) dimensie (întindepea вnвї трвnъ în toate латвреле). (se konf: кв διάτασις). [δίστημι].

Δια-στατέω -ῶ, biit: -ήσω, = δίστaμαι, sîntъ denapte. 2) = Διαστασιάζω, sîntъ înвръжвitъ. [шi

Διαστατικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, пвtinчosъ, saѣ îndeminatikъ a desпърцi, шi чл: (se konf: кв διασταλτικός). [шi

Διαστατὸς, ἡ, ὸν, шi adв: -ατῶς, priimitorъ de, saѣ sвnвsъ ла despърцipe, saѣ înвръжвipe. 2) de oape-каре întindepe, saѣ dimensie, шi чл: [δίστημι].

Δια-σταυρόω -ῶ, biit: ώσω, înгръdeskъ кв înкрвчішацї парї. (bezї шi διαταφρεύω).

Δια-στείβω, (fъръ biit:) noet: = (saѣ грешit în локъ de)...

Δια-στείχω, (fъръ biit:) noet: (кв ак: saѣ цеп:) =Διέρχομαι, трекъ, кълъtoreskъ прin...

Δια-στέλλω, biit: -στελῶ (nex: διέστειλα, шi nas: διεστάλην, шi чл:) (înnpot: de συστέλλω, adikъ) deskizъ. «Διαστέλλοντα τὸν ὀφθαλμὸν». (шediч: de каї). «Τῇ βακτηρίᾳ τὴν σκηνὴν διαστείλας». Пл: (шi nas:) «Διαστέλλεται τὰ σώματα καὶ συστέλλεται». Філоп: în Прокл: 2) despарцъ, deosebeskъ; (грат:) пвіѣ вірглъ. «Λόγος αἱρεῖ διαστέλλειν ἐπὶ τὸ εἶξας». Sхол: Om: «Ταύτην δὴ δεῖ ἡμᾶς δίχα διαστέλλειν». Плт: «Διαστέλλοντες τὸ ἀγαθὸν τοῦ δικαίου». Клм: «Σὺ διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς». Skp: (шi nas:) «Ὑπερῷα θαυμαστὰ διεσταλμένα θυρίσιν». Skp: (ачi se dedвче шi) «Τίτου πρὸς τὸ συνέδριον διαστείλαντος». Плв: (ка грешit în локъ de διασταλέντος, saѣ διαστάντος). 3) (fir:) хotъръskъ, saѣ mъ eksпрimъ хotърît, порвичeskъ кврat. «Ὅτι μοι χαλεπαίνει διαστέλλοντι τὰ λεγόμενα». Плт: «Καὶ τὰς κατὰ μικρὸν διαφορὰς διαστέλλοντα». Філ: «Ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διαστέλλειν περὶ τούτων». Diod: «Διάστειλον τὸν μισθὸν πρός με». Skp: «Ὅρασις διαστέλλουσα». Skp: кврatъ. «Ὅσα ἂν διαστείλῃ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου». Skp: «Οὐ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ». Skp: (шi miж: каре este шi маї овіч:) «Ὑπὲρ δὲ Σικελίας διαστέλλονται ῥητῶς». Плв: «Τούτου δὲ χάριν ἐν ἀρχαῖς ταῖς πραγματείαις διεστειλάμην, φήσας, шi чл:» Apst: «Ἔτι μικρὰ περὶ αὐτοῦ διαστείλασθαι βέλτιον». Apst: (шi nas:) «Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον». Skp: «Ἀθετεῖ τὰ διεσταλμένα». Skp:

Διάστενος (ὁ,ἡ), prea stpimtъ. [διὰ, στενός].

Διάστερος (ὁ, ἡ), presъpatъ кв steле. || (fir:) înnodobitъ кв nietpe skвппе. [διὰ, ἀστήρ].

Διάστημα (τὸ), [δίστημι] interвалъ întpe doъ saѣ маї мвлte лвкрърї, distanцъ. [de вnde

Δια-στηματίζω, biit: -ίσω, лasъ în miжлокъ distanцъ; fakъ de o kamdatъ întpepвпцie. [шi

Διαστηματικὸς, ἡ, ὸν, întpepъпtъ къ distanцe în miжлокъ. [de ъnde

Διαστηματικῶς, adв: къ distanцe; къ întpepъпцiĭ, în intepвале.

Δια-στηρίζω, вiit: ίξω, sпpiжineskъ de amîndoъ пърцiле, saъ de пpetъtindenea, лъsînd însъ întepвале пpin miжлокъ. || (miж:) mъ pezemъ kînd ла o пapte kînd ла алta.

Διαστήτην, поet: în локъ de διεστήτην, 2: înd: пeps: a пex: 2: ал лъĭ διίστημι.

Διαστὶ, adв: =Θεαστὶ, dъпe лimвa лъĭ Жое. [Διός].

Δια-στίζω, вiit: -στίξω, desпapцъ къ пъnkte; (în цen:) deoseвeskъ, desцapцъ. 2) пestpiцezъ къ пiкътъpi.

Δια-στίλβω, вiit: -στίλψω, лъчeskъ, sклiпeskъ п' întpe... «Συμπεφυρμένον τῇ γῇ, ὅμως διαστίλβει το χρυσίον». Пл:

Διάστιξις, εως (ἡ), desпъpцipe пpin пъnktъaцie; deoseвipe. [вezĭ διαστίζω].

Δια-στοιβάζω, вiit: -άξω, гръmъdeskъ, aшezъ къ pîndъiaлъ.

Δια-στοιχίζω, (шi miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ίσομαι, aшezъ în pîndъ; desпapцъ dъпe pîndъiaлъ; înшipъ, пъiъ ла pîndъ.

Διαστολεὺς, έως (ὁ), instpъmîntъ xipъpц: пentpъ desfaчepe, deskidepe de opгane але tpъпълъĭ, saъ de pъпĭ înкise. [din

Διαστολὴ (ἡ), = Διάκρισις, desпъpцipe; (mъsik:) înчetape, saъ пpeкъpmape. 2) (înпpot: de συστολὴ, anat:) întindepe. 3) (fir:) eкsплiкape, desлъшipe, eкsпъnepe eкsaктъ, definipe. 4)=Διάλυσις, desfaчepe; înвoipe xotъpîtъ. 5) (гpam:) вipгълъ, semnъ de desпъpцipe. [шi

Διαστόλιον (τὸ),=Διαστολεὺς.[διαστέλλω.]

Δια-στομόω -ῶ вiit: -ώσω. = 'Αναστομόω, destъпъ, deskizъ. [de ъnde

Διαστόμωσις, εως (ἡ), = 'Αναστόμωσις, destъпape, deskidepe. [шi

Διαστομωτρὶς, ίδος (ἡ), (se înц: μήλη), =Διαστολεύς.

Δια-στορέννυμι, вiit: -στορέσω,=Διαστρωννυμι.

Δια-στοχάζομαι, вiit: -άσομαι, daъ къ sokoteaлa. (вezĭ шi διασκέπτομαι).

Δι-αστράπτω, вiit: -άψω, fълцepъ п' înцpe, saъ de totъ.

Δια-στρατεύομαι, вiit: -εύσομαι, sлъжeskъ кa ostaшъ timпъл xotъpîtъ, шi (пpin ъpm:) înчetezъ. (de ъnde) «Διαστρατευσάμενοι». D: Kas: inвaлizĭ.

Δια-στρατηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, гъвepнezъ, dipiцezъ кa komandipъ de oшtipe. 2) = Παραστρατηγῶ. 3) înшeлъ къ stpateцemъ, =Καταστρατηγῶ. 4) îmĭ înплineskъ tepminъл komandeĭ de oшtipe.

Δια-στρεβλόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Καταστρεβλόω.

Διάστρεμμα (τὸ), skpîntitъpъ. [din

Δια-στρέφω, вiit: -στρέψω, stpîmвezъ; înвîpteskъ dantapateлe; skpînteskъ; (fir:) desfopmezъ, stpikъ, desnatъpezъ; (în цen:) пpefaкъ sпpe maĭ pъъ. «Διαστρέφειν τ' ἀληθές». || (miж:) mъ stpînвezъ, mъ skpînteskъ; mъ faкъ шaшiъ; (fir:) mъ stpikъ, mъ faкъ pъъ. destpъmatъ «Μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις (maĭ кopeкt: διαστρέψῃ)». Skp: «Τῶν ζώων ἄνθρωπος ἢ μόνος ἢ μάλιστα διαστρέφεται». Apst:

Δια-στροβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sъчeskъ, saъ pesъчeskъ iъte. 2) = Συγκλείω.

Διαστροφεὺς, έως (ὁ), stpîmвъtopъ; (fir:) stpikъtopъ. [din

Διαστροφὴ (ἡ), stpîmвape; sъчipe dandapateлe; skpîntitъpъ; (fir:) stpikape; desnatъpape, desfopmape. [din

Διάστροφος (ὁ, ἡ), stpîmвatъ; шaшiъ; (пpin întind:) smintitъ; (fir:) кopъпtъ, destpъmatъ. [διαστρέφω].

Δια-στρώννυμι, вiit: -στρώσω, aшtepnъ къ pîndъiaлъ feлъpite aшtepnъtъpĭ. 2) aшtepnъ пeste totъ.

Δια-στυγνάζω, вiit: -άσω, îmĭ sвîpчeskъ oвpazъл, mъ пosomopъskъ.

Διαστύλιον (τὸ), distanцъ dintpe doĭ stîлпĭ (maĭ oвiч: de o пotpiвъ къ diametpъл a tpeĭ stîлпĭ). [din

Διάστυλος (ὁ, ἡ), (пpinч: οἶκος, kasъ) кape ape stîлпĭ къ distanцe întpe dînшiĭ. || (îm:) διάστυλα (τὰ), temплъл sf: aлtapъ. [шi

Δια-στυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, sпpiжineskъ къ stîлпĭ din distanцъ în distanцъ. [διὰ, στύλος].

Δια-συγ-χέω, вiit: -χεύσω, amesteкъ, konfъndъ de totъ.

Δια-συν-ίστημι, вiit: διασυστήσω, întokmeskъ чeвa desъвîpшit.

Διασυριγμὸς (ὁ), гpeшit în локъ de διασυρμὸς; saъ sъвst: ал лъĭ...

Δια-συρίζω, вiit: -ίξω, fлъepъ tape шi neînчetat; saъ шъepînd sвopъ înпpeжъp.

Διασυρμὸς (ὁ), desпpeцъipe; лъape în вътaĭe de жокъ, eponie, клefetipe. [шi

Διασυρτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatikъ a satipisa, a вatжокopi. [шi

Διάσυρτος (ὁ, ἡ), вatжокopitъ, saъ de

лъat în вataïe de жокъ. «Λημνίσκος —». (mediч:) ftiлъ, saъ корделъ de лъкрat pana (Франц: seton). [din

Δια-σύρω, вiit: -συρῶ, tpaгъ чева прin чева. «Λαυνωθείσας δὲ τὰς ῥαφὰς κόψαντες διεσύρομεν ταῖς δύο χερσὶν ὥσπερ διαπρίζοντες». Паул: Ец: 2) tîръskъ чева пе пъmîntъ. «Ὅταν ὁ ἵππος πεσὼν διασυρῇ» (mediч: de каї). 3) (fir:) desпрецъiеskъ, вatжокореskъ, nimiчeskъ. «Ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος καὶ διασύρων καλέσαις Βάταλον». Dm: 4) (pap) = Παρασύρω, «Εἰς ταύτην διεσύρθην τὴν μακρολογίαν». Simпл:

Διασύστασις, εως (ἡ), desъвîpшitъ întoкmipe (întъpipe). [шi

Διασυστατικὸς, ὴ, όν, kontpiвъitopъ ла desъвîpшitъ întoкmipe. [διασυνίστημι].

Διασφαγὴ (ἡ), шi

Διάσφαγμα (τὸ), =Διασφὰξ, кръпътъръ, гаъръ, stpiкъчiъne (de zidъ, шi чл:). [din

Δια-σφάζω, вiit: -σφάξω, (прinч:) înжъnгїъ, saъ taïъ пе din доъ гîtъл, saъ жъnгїetъpa; (iap în цen:) ръпъ прin miжлокъ. [вezї διασφάξ].

Δια-σφαιρίζω, вiit: -ίσω, asвîpлъ ъnъ гловъ înкоачї шi înколо; saъ mъ жокъ în minче къ чinева; шi (în цen:) =Διαῤῥίπτω, înпраштiъ, pisiпeskъ.

Διασφακτὴρ (ὁ), înжъnгїetopъ, tъїetopъ пе din доъ. «Σίδηρος — ». Епгр: [διασφάζω].

Δι-ασφαλίζω, шi (miж:) ομαι. asiгъpъ, (sпpiжiпeskъ, întъpeskъ) вine. [διὰ, ἀσφαλής].

Δια-σφάλλω, вiit: -σφαλῶ, faкъ пе чiнева къ totъл a se пoтiкni, (fir:) a гpeшi, a nъ nemepi, saъ a nъ isвъti. || (miж:) Διασφάλλομαι, вiit: σφαλήσομαι, (nex: διεσφάλην, шi чл:) nъ isвъteskъ de локъ, îmї пiepzъ къmпътъл къ totъл.

Διασφὰξ, άγος (ἡ), (se înц: πέτρα) stînкъ ръпtъ прin miжлокъ, desпъpцitъ în доъ de sъs пînъ жos; stpîmtoape, пръпastie întpe доъ pîпe. (вezї шi φάραγξ).

Δια-σφάττω, At: în локъ de διασφάζω.

Δια-σφενδονάω -ω, вiit: -ήσω, шi

Δια-σφενδονίζω, вiit: -ίσω, înпраштiъ, saъ asвîpлъ чева deпapte къ праштia, saъ iъte ка къ праштia.

Δια-σφετερίζομαι, вiit: -ίσομαι, îmї însъшeskъ (sfetipiseskъ) чева вiклeneшte, ка sъ înпapцъ къ алтъл.

Δια-σφηκόω -ω, вiit: -ώσω, stpînгъ къ înчinгътoape miжлокъл къїва (înкît sъ semene ка o вespe); (în цen:) stpînгъ.

Δια-σφηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, desпiкъ къ пaпъ, saъ ка къ пaпъ.

Δια-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, = Συσφίγγω, stpînгъ tape, saъ легъ, înfъшъpъ пpea stpîns. [de ъnde

Διάσφιγξις, εως (ἡ), tape stpînцepe.

Διάσφυξις, εως (ἡ), (mediч:) вътaiea aptepiiлop, пълsъл; шi pesъfлapea fъкъtъ прintp' aчeasta. «Διάσφυξις φλεβῶν». Iпкр: [διασφύζω].

Δια-σχηματίζω, вiit: -ίσω, fopmezъ (алкътъiеskъ) чева.

Διασχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), = (saъ гpeшit în локъ de) Δισχιδής, ръпtъ în доъ. [din

Δια-σχίζω, вiit: -ίσω, ръпъ, sfîшiъ пе din доъ. [din

Διασχὶς, ίδος (ἡ), =Διάσχισμα.

Διάσχισις, εως (ἡ), ръпepe în доъ, desпъpцipe прin miжлокъ. [шi

Διάσχισμα (τὸ), ъna din доъ къпътîie але лъкрълъї ръпtъ пе din доъ. [διασχίζω].

Δι-ασχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, îndeлetniчeskъ, окъпъ къ totъл.

Δια-σώζω, вiit: -σώσω, (прinч:) skъпînd din прimeжdiї asiгъpezъ чева ла локъ siгъpъ; (шi пas: saъ miж:) mъ вine-кълътopeskъ sosind ла локъл хotъpîtъ. 2) = Διατηρῶ, пъstpezъ întpeгъ пînъ ла sfîpшitъ; (fir:) пъstpezъ în memopie (цiъ minte вine). [de ъnde

Διάσωσις, -εως (ἡ), skъпape din прimeжdiї; nopoчitъ sosipe din кълътopie. [шi

Διασώστης, ου (ὁ), mîntъitopъ шi asiгъpътopъ de чева; kondъкътopъ (de soлъ, шi чл:). [шi

Διασωστικὸς, ὴ, ὸν, destoїnikъ, îndemїnatikъ ла skъпape шi asiгъpape de чева.

Δια-σωφρονίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ întpeкъ къ чinева ла înцeлeпчiъne. (пapod: a лъї διαξιφίζομαι).

Δια-ταγεύω, вiit: -εύσω, =Διατάσσω. [din

Διαταγὴ, (ἡ), =Διάταξις (1). [шi

Διάταγμα (τὸ), = Διάταξις (2). [шi

Διατάκτης, ου (ὁ), пъitopъ de лъкръpї ла pîndъiaлъ, peгълътopъ, întoкmitopъ; поpъnчitopъ, шi чл: [шi

Διατακτικὸς, ὴ, ὸν, potpiвitъ, îndemînatikъ a пъne ла pîndъiaлъ, a întoкmi, шi чл: шi (гpemit) în локъ de διατατικός. [шi

Διατάκτωρ, ορος (ὁ), = Διατάκτης. [διατάττω].

Δια-ταλαιπωρέω -ῶ, вiit. -ήσω, sъfepъ neînчetat peлe, saъ tiкълoшiї. [διὰ, ταλαίπωρος].

Δια-ταλαντόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкъ a se

повîрni чева кînd ла о парte, кînd ла алта.

Δια-ταμιεύω, віit: -εύσω, пъstpezъ чева în къmаръ.

Δια-τάμνω, віit: ταμῶ, Ion: ші поet: în локъ de διατέμνω.

Διάταξις, εως (ἡ), пъnepe ла pîndъіалъ, аранжаре (de оштtpe, ші чл:) înпъpцipe dъпе seminцiї, ші чл: (în цеп:) întokmipe, регъларе, ші чл: 2) (прin întind:) порънкъ skpisъ de stъпînitopъ, ші чл: dekpetъ; аptiколъ de конвенцie; testaшentъ (diatъ). [διατάττω].

Δια-ταράσσω(ττω), віit: -άξω, tъpвъpъ de totъ; spъîmîntezъ foapte. [de ъnde

Διαταραχή (ἡ), mape tъpвъpape, spъîmîntape, ші чл:

Διάτασις [διατείνω], εως (ἡ), mape (dъinitoape) întindepe; mape siлinцъ; (ptp:) =Ἀποστροφή. «Αἱ πρὸς τὰ πρόσωπα διατάσεις τὴν μὲν συνάφειαν διακόπτουσι, ші чл:». Diod: (se конf: къ διάστασις).

Δια-τάσσω(ττω), віit: -τάξω, пъіъ ла (saъ înпарцъ dъпе) pîndъіалъ, регълezъ, întokmeskъ. 2) порънчеskъ; хотъръskъ: пъіъ ла кале în diatъ.

Διατατικὸς, ἡ, ὸν, чел че аре, saъ adъче mълtъ întindepe, saъ siлinцъ, foapte актівъ; tonikъ, saъ emfantikъ. (se конf: бъ διατακτικός). [διατείνω].

Δια-ταφρεύω, віit: -εύσω, desпарцъ (înkizъ, întъpeskъ) къ шанцъ. (вezї ші διασταυρόω).

Διαταχέων, în локъ de διὰ ταχέων, ші

Διατάχους, în локъ de διὰ τάχους, adв: în грабъ, къ mълtъ іъцеалъ.

Δια-τέγγω, віit: -τέγξω, поet: în локъ de διαβρέχω.

Διατεθρυμμένως, [διαθρύπτω] adв: (de партч:) desmiepdat, afemeiat, къ молічіъne.

Δια-τείνω, віit: -τενῶ,=Ἐκτείνω, întinzъ «Διατείνειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰ λεκάνια». Ksn: (ші між:) «Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ παλτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα ἔστασαν. Ksn: «Διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα». Apst: (ші пas:) «Διατεινόμεναι φλέβες». Гал: 2) (nestp: saъ ел:) mъ întinzъ (ажъnгъ) пînъ ла..; dъinezъ; kontpiвъіeskъ; прівеskъ ла чева. «Τοῦτο πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει». Плв: «Ἐπὶ πολὺ (διὰ παντὸς τοῦ βίου) διατείνει». Apst: «Διέτεινε μέχρι τῶν ἐνηλίκων ἡ παιδεία». Пл: «Διατείνει ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας». Skp: «Ταῖς ἐμπορίαις διατείνοντες μέχρι τοῦ Ὠκεανοῦ». Diod: 3) (між: saъ пas:) mъ întinzъ (saъ îmї întinzъ tpъпъл); (fir:) mъ гръбеskъ; fakъ чева din toate пъtepiле, mъ siлeskъ къ stъpъinцъ, mъ adpesezъ кътре чінева, ші 'ї ворбеskъ къ tonъ; saъ stъpъіeskъ în пъpepea mea. «Δεῖ παντὶ τρόπῳ διατειναμένους φεύγειν». Ksn: «Τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι, καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς»; Dm: «Ὡς διατείνονταί τινες». Tfp: «Διατεινάμενος εἴποιμι». Пл: «Ἠγανάκτησε, καὶ διετείνετο πρὸς αὐτούς». Пл:

Δια-τειχίζω, віit: -ίσω, desпарцъ, înгръdeskъ къ zidъ; (în цеп:) desпарцъ. «Τὸν ἰσθμὸν διατειχιζόντων». Лs: «Τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας διατειχίσας». «Плв: «Διατετείχισται ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον». Лъч:

Διατειχίον, ші

Διατείχισμα (τὸ), zidъ desпърцitopъ; (fir:) staвілъ, опрipe. [διατειχίζω].

Δια-τεκμαίρομαι, віit: -αροῦμαι, fakъ чева къnoskъtъ къїва прin semne, îї daъ sъ înцелеагъ.

Δια-τελευτάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: desъвîршеskъ, sъвîршеskъ.

Δια-τελέω -ῶ, віit: -έσω, sъвîршеskъ de totъ; пеtpekъ (къ ак:) «Διατετελεκὼς τὰ δέκα ἔτη». Ksn: «Εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελοῖμεν». Iskp: «Τὸν λοιπὸν βίον καθεύδοντες διατελοῖτ' ἄν». Плt: «Ἐπείπερ ἠρξάμην, διατελέσαι βούλομαι τὰ περὶ αὐτοῦ». Ksn: 2) = Διάγω, (къ партч: în ел: de βίον) ъpmezъ neînчetat a fi, saъ a faче чева. «Διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι». Ep: «Διετέλει χρώμενος τῇ κορώνῃ». Пл: (ші fъръ партч:) «Ἀνυπόδητος καὶ ἀχίτων διατελεῖς». Ksn: (ші despre neînsъfл:) «Τὸ δ' ὠχρὸν οὐ πήγνυται, ἀλλὰ μαλακὸν διατελεῖ». Apst: ръmîne totdaъna. (ші къ adв:) «Τοῦτο μέχρι πόῤῥω διατελεῖ». Apst: dъineшte. (вezї ші διανύω).

Διατελέως, adв: (поate în локъ de διὰ τέλεος) пînъ ла sfîршitъ. [din

Διατελὴς, έος (ὁ, ἡ), = Διαρκὴς, konцinъtъ, непрекъpmatъ.

Δια-τέμνω, віit: -τεμῶ, taiъ (desпарцъ) прin міжлокъ, saъ de totъ; înпарцъ.

Διατενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsъ, kontpiвъitopъ ла чева; potpiвitъ, saъ релatiвъ къ чева. [διατείνω].

Δια-τερσαίνω, віit. -ανῶ, поet: = Διαξηραίνω.

Διατεσσάρων (ἡ), nedekл: каъtъ διαπασῶν.

Διατεταμένως, adв: (de партч:) =Συντόνως, къ mълtъ stъpъinцъ, къ toate пъtepiле.

Δια-τετραίνω, віit: -ανῶ, = Διατιτραίνω.

Διατετρανέοις, Ion: în локъ de διατετρανοῖς. 2: smr: пеps: de 2: віit: ал поft: ші

Διατετρήναντο, поет: 3: îm: пеps: a miж: nex: 1: de xot: ал лъї διατιτραίνω.

Δια-τήκω, viit: -τήξω, toneskŭ de totŭ.

Δια-τηρέω -ῶ, viit: -ήσω, = Διασώζω, пъstpezŭ чева întpeгŭ; iaŭ a minte, вагŭ de seamъ. [de ѕnde

Διατήρησις, εως (ἡ), пъstpape desъвîpmitъ; въгape de seamъ, ші чл: [ші

Διατηρητικὸς, ἡ, ὸν, (кѕ цen:) destoînikŭ, îndemînatikŭ ла пъstpape, saŭ въгape de seamъ.

Δια-τίθημι, viit: διαθήσω, (nex: διέθηκα, ші miж: διεθέμην, ші чл:) (прinч:) ашezŭ лѕкрѕріле fie-каре ла локѕл sъŭ; (прin ѕpm:) пѕiŭ ла pîndѕiaлъ, saŭ în pindŭ; eкsпѕiŭ în vînzape; saŭ vînzînd desfakŭ: (fir:) пѕiŭ ла кале, întoкmeskŭ; (miж:) îmĭ fakŭ diatъ; пѕiŭ kondiцiĭ, mъ înвoieskŭ; (în цen:) îmĭ disпѕiŭ лѕкрѕріле, saŭ mi ле къпътѕieskŭ întp'ѕnŭ felŭ; mъ desfakŭ, skaпŭ de чева. «Διατίθει τὰ βάθρα». Лѕч: «Διατιθέναι τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν πανήγυριν». Ksn: «Διατίθεσθαι τὴν οὐσίαν». Dm: «— τὴν θυγατέρα». Ksn: «Ἐπεαν διαθέωνται τὸν φόρτον». Ep: (ші ел:) «Διατιθέμενοι πολλοῦ». Stp: (ші fir:) «Διαθέμενος τοὺς ἐνοχλοῦντας, ὡς ἐδύνατο». Плв: «Ἔριν συμφερόντως διατίθεσθαι». Ksn: «Τὴν ὀργὴν διατίθεσθαι εἴς τινα». Плt: a pesѕfла, a 'шĭ deskъpka mînia. «Διαθήκην, ἣν ἔφασαν αὐτὸν ἐν Λήμνῳ διαθέσθαι». Dm: «Ἢν μὴ διαθῶνται διαθήκην ἐμοί». Apstf: (ші ел:) «Διατίθου ταχύ». At: «Κἂν ἀποθάνῃ μὴ διαθέμενος». Apst: «Ὁ Ἀστρολόγος τὴν γένεσιν αὐτοῦ διαθείς». Eпгр: (вezĭ διάθεμα). 2) adѕкŭ пе чinева întp'ѕnŭ felŭ de stape, saŭ disпosiцie (fisikъ saŭ moралъ). «Ἴστε γὰρ δήπου, ὃν τρόπον αὐτοὺς διέθηκε». Dm: «Ἅπαντας ἀπίστους πρὸς ἡμᾶς διαθῶμεν». Dm: «Τοιαῦτα τὸν ἀδελφὸν διαθεὶς». Xps: (ші miж: saŭ пas:) «Διετέθη δεινῶς περὶ τὸν ἄνδρα». Пл: «Διετέθησαν χαλεπῶς πρὸς ἡμᾶς». Iskp: 3) eкsпѕiŭ (ptp:, saŭ Istp:), deskpiŭ; penpesintŭ în teatpŭ; (iap прinч:) postekŭ din гѕръ (deклamŭ) вepsѕpĭ, кѕвinte, ші чл: «Ὀργισθῆναι αὐτῷ ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτῇ κακῶς διατιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα». Плt: (ші miж:) «Λόγον ἐν ἐκκλησίᾳ διαθέσθαι». Diod: «Ὥσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ διατιθέμενος». Лѕч: (вezĭ ші διάθεσις).

Δια-τιλάω -ῶ, viit: -ήσω, = Τιλάω, (mediч: de каĭ).

Δια-τίλλω, viit: -τιλῶ, smѕлгŭ пъpѕл кѕ fipѕл. [de ѕnde

Διάτιλμα (τὸ), smѕлцepe; destpъmape.

Δια-τιμάω -ῶ, viit: -ήσω, прецѕieskŭ чева, saŭ îĭ xotъpъskŭ прецѕл; (прin întind:) черкŭ. 2) поет: чinsteskŭ. [de ѕnde

Διατίμησις, εως (ἡ), прецѕipe. [ші

Διατιμητὴς, οῦ (ὁ), прецѕitopŭ. [de ѕnde

Διατιμητικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла прецѕipe.

Δια-τινάσσω, viit: -άξω, skѕtѕpŭ; sгѕdѕiŭ; stpѕnчinŭ tape; (прin ѕpm:) dъѕлŭ, sлъвeskŭ; pisineskŭ; pъpeskŭ; desfakŭ, stpikŭ. (вezĭ ші διασαλεύω).

Διατινθαλέος, α, ον, поет: = Τινθαλέος, aпpinsŭ de totŭ, înfokatŭ.

Δια-τιτραίνω, ші διατιτράω -ῶ, viit: διατρήσω, = Διατρυπῶ.

Δια-τιτρώσκω, viit: διατρώσω, pъnind пътpѕnzŭ.

Δια-τλάω -ῶ, viit: -ήσω, (tpe: de кѕ: în локŭ de пpez: διατέτληκα, nex: διέτλην, ші чл:) пътimeskŭ, paвdŭ neînчetat. (se konf: кѕ διαθλέω).

Δι-ατμέω. -ῶ, viit: -ήσω, mъ eвaпopezŭ, pesѕflѕ.

Δια-τμήσσω, viit: -τμήξω, (nex: 2: διέτμαγον, ші чл:) поет: în локŭ de διατέμνω.

Δι-ατμίζω, viit: -ίσω, pisineskŭ, пpefakŭ în aвѕpĭ, лasŭ a pesѕfла.

Δια-τοιχέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ stpъmѕtŭ de ла ѕnŭ пepete ла челалтŭ ал коpъвii (прекѕm se întîmплъ пе вpeme de fѕptѕnъ). [din

Διάτοιχος (ὁ, ἡ), чел че ажѕnцe saŭ se întinde de ла ѕnŭ пepete пînъ ла челалтŭ. [διὰ, τοῖχος].

Διατομὴ (ἡ), tъiepe пе din doъ, desпъpцipe прin miжлокŭ; tъiшŭ (de кѕцitŭ, ші чл:); кpъпътѕpъ; (fir:) neѕnipe, desвinape, înвpъжвipe. [ші

Διάτομος (ὁ, ἡ), tъiatŭ, desпъpцitŭ în doъ de o potpiвъ пъpцĭ. «Σελήνη —». = Διχότομος. [διατέμνω].

Δια-τονθορύζω, viit: -ύσω, mѕpmѕieskŭ, вomвъneskŭ neînчetat.

Διατονικὸν (τὸ), вezĭ διάτονος. [ші

Διατόνιον (τὸ), вepiгъ, (Тѕpч:) халка; saŭ kiotoape. [ші

Διάτονος (ὁ, ἡ), întinsŭ tape; (fir:) iѕte, penede, tape. 2) întinsŭ de ла ѕnŭ къпътîiŭ пînъ ла челалтŭ. || (mѕsik:) «Διάτονον, ші διατονικὸν (μέλος)». felѕл чел maĭ simплѕ (în pелaцie кѕ distanцeле toniлop) din челе tpeĭ але вekieĭ mѕsiчe. (вezĭ ші ἐναρμόνιον, ші χρωματικόν). || (apxitek:) «Διάτονοι (λίθοι)», nietpe întinse пе

toatъ лъцimea zidвлвї. (se конf: кв διάτορος). [διατείνω]. [de вnde

Δια-τονόω -ῶ, вiit: -ώσω, =(saŭ грешit în локŭ de) Διατείνω, întinzŭ; (miж:) mъ întinzŭ (ка de лене. saŭ de fpirвpї).

Διατοξεύσιμος (ὁ, ἡ), asвîрлitŭ deпарte (ка о sъцeatъ din аркŭ); saŭ пвtinчosŭ de a se asвîрлi аша. 2) (локŭ) пе кîtŭ ажвnцe sъцeata. [din

Δια-τοξεύω, вiit: -εύσω, asвîрлŭ кътре чiнева sъцeцї прin аркŭ; (шi fir:) sъцetezŭ кв ворве; пътрвnzŭ пе чiнева кв sъцeцї. || (miж:) mъ вatŭ кв чiнева прin sъцetape:

Διατόρευμα (τὸ), чiоплitвръ de лemnŭ, saŭ пiatръ, шi чл: [din

Δια-τορεύω, вiit: -εύσω,= Διατορνεύω.

Δια-τορέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Διατρυπῶ.

Δια-τορνεύω, вiit: -εύσω, чiоплeskŭ; skoвeskŭ лemne, saŭ пietpe, шi чл: (în цen:) daŭ ла stpвnгŭ, fakŭ potвndŭ.

Διάτορος (ὁ, ἡ), askвцitŭ; (despre гласŭ) пътрвnzъtopŭ. «Σάλπιγξ — ». Esx: 2) (пas:) поet: пetpeквtŭ пînъ dinколо (Sof: Edin: I.). [διατείρω].

Διατραγεῖν, nex: 2: de înf: ал лвї διατρώγω.

Δια-τραγῳδέω ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskŭ кв tpaцikŭ tonŭ.

Διατράμις, ιδος (ὁ, ἡ), гъвpitŭ, рвпtŭ din жos de шezвtŭ. (вezї шi λισπόπυγος). || «Φωνὴ —». Esix: гласŭ tpemвpъtopŭ. [διὰ, τράμις].

Δια-τρανόω -ῶ, вiit: -ώσω, desлвшeskŭ; вesteskŭ пpetвtindenea.

Δια-τραχηλίζω, вiit: -ίσω, = Ἐκτραχηλίζω.

Διατρεπτικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, пвtinчosŭ, îndemînatikŭ a întoapчe de чeea-л-алтъ парte, saŭ (fir:) a desdвплeка, шi чл: [din

Δια-τρέπω, вiit: -τρέψω. întopкŭ dandapateле, saŭ întp' алтъ dipeкцie. «Ἴχνια διέτρεψεν ἐν κονίῃσιν». Om: Imn: 2) siлeskŭ пе чiнева a 'шї întoapчe капвл, окiї de чeea-л-алтъ парte, (adikъ fir:) a se рвшina, saŭ a se teme, (прin вpm:) a 'шї skimвa rîndвл saŭ пъpepea; intopкŭ, desdвплeкŭ пе чiнева de ла чева. «Διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον». Epd: (шi miж: saŭ пas:) »Οὐ μόνον τὸ πλῆθος, ἀλλὰ καὶ τὴν σύγκλητον αὐτὴν συνέβη διατραπῆναι». Epd:

Δια-τρέφω, вiit: -θρέψω, daŭ квїва храna din toate zileле.

Δια-τρέχω, вiit: θρέξω, -ομαι, saŭ -δραμοῦμαι, (nex: διέδραμον, шi чл:) (кв ак:) tpeкŭ алеpгînd; (fir: шi fъpъ kazŭ despre timпŭ) tpeкŭ; (despre вeste) mъ înпpaшtiŭ, mъ пввлiкŭ.

Δια-τρέω, вiit: -τρέσω, поet: sпъîmїntatŭ fвгŭ (mъ pisiпeskŭ) алеpгînd.

Διάτρημα (τὸ),=Διώρυξ, каналŭ. 2) вnŭ felŭ de варкъ пentpв tpeчepea каналелор Nilвлвї. [шi

Διάτρησις, εως (ἡ), = Διατρύπησις; (прin întind:) гавръ, deskisъtвpъ. 2) грешit în локŭ de διάθρησις. [шi

Διάτρητος (ὁ, ἡ), [διατιτράω] de totŭ гъвpitŭ, deskisŭ. [вezї шi δίοπος).

Διατριβὴ (ἡ), (прinч:) fpeкape, (шi прin вpm:) stpiкape; (fir:) пepdepe de вpeme, întîpziape. «Δεῖ σπεύδειν καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν». Iskp: 2) пetpeчepe întp' вnŭ локŭ. «Ἀπολιπὼν τὰς ἐν ἄστει διατριβάς». Пл: 3) îndeлetniчipe, tpeaвъ. «Διατριβαὶ περὶ θήρας καὶ γυμνάσια». Пл: 4) пetpeчepe de desfъtape, saŭ distpaкцie. «Προβατίου βίον λέγεις, εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ». Apstf: (прin вpm: 5) пetpeчepe în конворвipe. «Διατριβῆς καὶ παιδείας ἕνεκα». Пл: «Ἐν ταῖς ἐλευθέραις καὶ ἀστείαις λεγομέναις διατριβαῖς». Пл: 6) (прin întind:) локвл de пetpeчepe, saŭ de оквпацie; (iap партк:) локŭ de stвdiŭ, skoaлъ. «Διατριβὰς ἔχοντα καὶ καταφυγὰς ἠσκημένας βασιλικῶς καὶ περιττῶς». Пл: «Ἐργαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπηλεῖα τὰς τούτων διατριβάς». Лвч: 7) eksaktŭ analisŭ ал sввiektвлвї. (вezї шi ἐπιμονή). 8) чiокmъnipe, saŭ diskвцie, desвatepe. «Διατριβαὶ πολιτικαί». D: Ал: [din

Διατρίβω, вiit: -τρίψω (прinч: de шi pap) fpeкŭ чева des, saŭ прin (кв) алтŭ чева; (прin вpm:) deпpinzŭ; saŭ stpiкŭ, пръпъdeskŭ. «Ταῖν χεροῖν διατρίβετε τὴν γῆν». Полien: «Ἐπ' οὐδενὶ τὴν ψυχὴν διατρίβει». Apst: (шi пas:) «Κάκιστα διατριβῆναι». Ep: (de вnde 2) (овiч:) îmї пetpeкŭ вpemea вndeва, saŭ mъ îndeлetniчeskŭ ла чева. Ἐν ταῖς ὁδοῖς πολὺν χρόνον διέτριβεν». Ksn: (шi ел:) «Περὶ τὰ ἕλη διέτριβον». Fpd: «Μέλλων διατέτριφα δεῦρο». Плt: «Διατρίβοντες μετ' ἐμοῦ». Плt: «Περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος». Esxл: (шi пas:) «Ἐνιαυτὸς οὐ διετρίβη». Твч: n' a tpeквt. 3) прелвnцeskŭ вpemea, (прin вpm:) zъвoвeskŭ. «Ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω». Dm: «Μὴ διάτριβε, ἄλλον κάλει». Лвч: «Μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον».

la: Δ. «Οὔτι διατρίβω μητρος γάμον». Od: Υ. (mi el:) «Μὴ δηὸν διατρίβωμεν δόσιο». Od: B. (mi miж:) «Μή τι διατριβώμεθα πείρης». Απλη: (bezĭ mi 'Επιτρίβω).

Δια-τρίζω, biit: -τετρίξομαι, (tpe: de κκ: în локŭ de prez: διατέτριχα) tposneskŭ (ка летпял, kînd se snapue).

Διάτριμμα (τὸ), жквнвітъръ, saŭ опъреалъ прічінвіть din deasъ fpекape întpe dînseле a ле внора пъpцĭ a ле tpвнвлвĭ. [mi

Διατριπτικὸς, ἡ, ὸν, notpівітŭ, saŭ îndemînatikŭ a пръпъdi pріn kontinъ fpекape, saŭ прелвпцipe de вpeme. [διατρίβω].

Διατριπτέον, nos: ал лвĭ διατρίβω.

Διάτριτος (ὁ, ἡ), kape se întoapue, saŭ se întimnлъ în fie kape a tpeia zi, sn: ек: fpirвpĭ de a tpeia zi. [διὰ, τρίτος].

Διάτριχα, adв: noct: în tpeĭ de onotpівъ пъpцĭ; în tpeĭ kinвpĭ. [διὰ, τρίχα].

Διατροπὴ (ἡ), skimвape de rîndŭ, saŭ пъpepe; konfвsie, nedomipipe, mipape; 2) simnatie. 3) pвmine.

Διάτροπος (ὁ, ἡ), noet: skimвъчosŭ, nestatopnikŭ. [διατρέπω].

Διατροφὴ (ἡ), neanъpala din toate zилеле хранъ a отвлвĭ. [διατρέφω].

Δια-τροχάζω, biit: -άσω, =Διατρέχω, алергŭ înпрежвр; (прінч: desnpe калŭ) алергŭ în tpeanъdŭ.

Διατρύγιος (ὁ, ἡ), чел кв deoseвite soiвpĭ de stpвгвpĭ, mi (прin вpm:) kape se кълеце în deoseвite вpemĭ, saŭ ne zъstimnĭ (fiind вniĭ maĭ tîmnвpiĭ, mi алцit maĭ tîpziĭ); (dвne алцiĭ) kape ape întpe віце mi semънъtвpĭ. [διὰ, τρύγη].

Δια-τρυπάω -ῶ, biit: -ήσω, гъвpeskŭ adînk, saŭ пътpвns nînъ dinколо, saŭ neste totŭ. «Τὴν ἐσθῆτα κοσμινηδὸν ὑπὸ τῶν μυῶν διατετρυπῆσθαι». Лвч: [de вnde

Διατρύπημα (τὸ), гавръ пъpвnsъ nînъ dinколо. [mi

Διατρύπησις, εως, (ἡ), гъвpipe nînъ din колo. [mi

Διατρυπητὸς, ἡ, ὸν, гpam; eкспл: a лвĭ διάτρητος.

Δια-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ desfъtezŭ neînvetat, saŭ tpъieskŭ în непрекърmatъ desfътape, sîntŭ прea desfътosŭ.

Διατρυφεὶς, εἶσα, ἐν, nas: nex: 2: de пapтч: a лвĭ διαθρύπτω.

Δια-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (nex: 2: διέτραγον, mi чл:) mestekŭ; mъnînkŭ, pozŭ de tolŭ.

Διαττάω -ῶ, biit: -ήσω, Al: în локŭ de διασήθω. [δίαττος]. [de вnde

Διάττησις, εως (ἡ), черпере.

Δίαττος (ὁ), sitъ.

Δι-άττω, biit: -άξω, Al: în локŭ de διαίσω, tpekŭ penede (sъpŭ) n' intpe. «Ἀστέρες διάττοντες». Apst: «Ἀστραπὴ διάττουσα». Apst: «Ἐξιόντι μοι διᾷξε φωνὴ βοῶντος», Плт:

Διάτυλος (ὁ, ἡ), плinŭ de пецĭ, saŭ къtъtвpĭ. [διὰ, τύλος].

Δια-τυπόω -ῶ, biit: -ώσω, înkinвieskŭ, formezŭ; алкътвieskŭ. 2) pervлezŭ, xotъръskŭ; îmĭ înkinвieskŭ, isвodeskŭ în mintea mea; deskpiŭ, penpesintŭ. [de вnde

Διατύπωσις, εως (ἡ), înkinвipe; penpesintape în imaцinaцie, idee. 2) pervлape, întokmipe de forme; isвodipe; (ptp:) deskpiepe, naivъ penpesintape de чipkonstanцe. (bezĭ mi ἔκφρασις).

Δια-τωθάζω, biit: -άσω, вatжокoresкŭ de faцъ.

Δι-αυκάνω, biit: -ανῶ, = Διαξηραίνω.

Δι-αυγάζω, biit: -άσω, =Διαλάμπω, stpълвчeskŭ; (mi stpъm:) лвminezŭ pріn чева. «Ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσει». Skp: (mi вnieps:) «Ἅρα τῷ διαυγάζειν». Плв: (mi nas:) «Διαυγαζόμενον πανταχόθεν». Fil: 2) mъ faкŭ лвminosŭ (pomŭ din forkŭ). «Ὁ ὄγκος διαυγάσει». Орев: (bezĭ mi διαφαίνω). [de вnde

Διαύγασμα (τὸ), лвmina de dimineaцъ, stapeв opizontвлвĭ пе ла pesъpitвл soapeлвĭ. [mi

Διαυγασμὸς (ὁ), stpълвчipe, лвminape.

Διαύγεια (ἡ), лвчipe pріn чева, tpansпapiцъ, mi чл: 2) (pріn întind:) =Φεγγότης, fepeastpъ, pріn kape întpъ лвminъ. [mi

Δι-αυγέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διαυγάζω. [din

Διαυγὴς, ές (έ, ἡ), (mi adв:) -αγῶς,= Διαφανής, de totŭ лвminosŭ. [mi

Διαύγιον (τὸ), (noŭ) dim: ал лвĭ διαύγεια (2), гъвpiче, pріn kape întpъ лвminъ.

Δι-αυθαίρετος (ὁ, ἡ), пentpв sine алesŭ, saŭ de sine пpeferaвiлŭ. [διὰ, αὐτὸς, αἱρέομαι].

Δι-αυθεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înkpedinцezŭ чeea че mtiŭ nositв.

Διαύλειον (τὸ), kaвtъ διαύλιον.

Δι-αυλέω -ῶ, biit: ήσω, =Παρεξαυλέω.

Δι-αυλίζω, biit: -ίσω, sanŭ, adînчezŭ чева în formъ de δίαυλος. (bezĭ zivepea).

Διαύλιον (τὸ), (mвsik:) kîntape de flaвtŭ пвmaĭ. în tъчepe de чeле-л-алte mвsi-

кале instрѫmînte, (Ital:) il solo di flauto. [διὰ, αὐλός].

Δι-αυλοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергѫ (mъ лѫптѫ) în îndoitъ карiеръ. [din

Διαυλοδρόμας, α, Dop: în локѫ de διαυλοδρόμης(μος), ου (ὁ), алергъторѫ (лѫптъторѫ) în îndoitъ карiеръ. [δίαυλος, δρόμος]. [de ѫnde

Διαυλοδρομία (ἡ), алергаре (лѫптъ) de îndoitъ карiеръ.

Δίαυλος (ὁ), îndoitъ карiеръ, (adiкъ) o întindepe de 1200 пiчоаре, saѫ 200 stînжinĭ. 2) лѫптъ de îndoitъ карiеръ, (adiкъ) алергаре de ла ѫnѫ капътîiѫ ла челалтѫ ал карiереĭ, шi întoарчере iаръшĭ ла чел dintîiѫ. 3) (în цen:) op че лѫнгъ шi репетатъ алергаре, saѫ dѫчере шi întoарчере, saѫ (simп: пѫmaĭ) întoарчере înапоĭ, «Κυμάτων —». Лкs: реfлѫкsѫ de mape. 4) поet:= Πορθμὸς, stpimtoape, трекътоаре n'întpe doĭ mѫnцĭ. [δὶς, αὐλή].

Διαυλωνία (ἡ), stpimtъ шi лѫнгъ трекътоаре n' întpe doĭ mѫnцĭ. [шi

Διαυλωνίζω, вiit: -ίσω, трекѫ (кѫргѫ, sѫfлѫ) прin stpimtъ вале, saѫ капалѫ. [διὰ, αὐλών]. [de ѫnde

Διαυλωνισμὸς, (ὁ), тречере прin stpimtъ вале, шi чл:

Δι-αυχενίζομαι, вiit: -ίσομαι, îmĭ apdiкѫ гîtѫл; (fir:) mъ mîndpeskѫ; iaѫ кѫражѫ. [шi

Διαυχένιος (ὁ,ἡ), каре трече прin грѫmazѫ. «Μυελὸς —». Плт:=Νωτιαῖος». [διὰ, αὐχήν].

Διαφαγεῖν, пех: 2: de înf: ал лѫĭ διεσθίω.

Διαφάδην, adв; поet: = Διαῤῥήδην. [διάφημι].

Δια-φαίνω, вiit: -φανῶ, арътѫ чева; (шi miж: saѫ ел:) mъ арътѫ, лѫminezѫ прin чева, (прin ѫрm:) întѫпекат saѫ de totѫ; (fir:) stpълѫческѫ. «Ἤδη διαφαινούσης ἡμέρας». Ер: «Τῷ νεαρῷ καὶ ἀνθοῦντι διέφαινεν εὐθὺς ἡ ἀκμή». Пл: 2) fакѫ чева de totѫ рошѫ în fокѫ. «Ὄστρακα διαφήνας». Iпкр: (шi пas:) «Διεφαίνετο δ' αἰνῶς (ὁ μοχλὸς)». Od: I. (вezĭ шi διαλάμπω). [de ѫnde

Διαφάνεια (ἡ), tpansпapinцъ, прinвъzoшie. [шi

Διαφανὴς, έος (ὁ, ἡ), прinвъzosѫ, tpansпapinte. sп: ек: «Ἡ ὕελος —». Sхол: Apstf: «Τὸ διαυγὲς ὕδωρ». Sin: 2) преа sѫѫцipe. «Χιτώνιον—». Apstf: «Κεκρύφαλος—». Sin 3) въzѫtѫ (кѫnoskѫtѫ) de toцĭ, desлѫшitѫ, înвedepatѫ; (fir:) însemnatѫ. «Φλέβες διαφανέες». Iпкр: вine плine de sinцe. «Τῆς πόλεως ἡ δύναμις εἰς ἅπαντας ἐγένετο διαφανής». Плт: «Αἴ, αἴ, τὰ δ' ἤδη διαφανῆ». Sof. 4) poшitѫ de fокѫ. «Κλίβανος —». Ер: «Σιδήρια διαφανέα». Iпкр: [шi

Διάφανσις, εως (ἡ),=Διάφασις, saѫ (гремit în локѫ de) Διάφαυσις.

Διαφανῶς, adв: înвedepat, desлѫшit, лъmѫpit. [διαφανής].

Δια-φαρμακεύω, вiit: -εύσω, кѫръцѫ прin doкtopiĭ.

Διάφασις, εως (ἡ), =Διαφάνεια, шi διαύγεια, прinлѫчipe: (fir:) înцелецере; прiчепере. (вezĭ шi Ἔμφασις).

Δια-φαυλίζω, вiit: -ίσω, = Καταφαυλίζω, desпрецѫieskѫ.

Διάφαυσις, εως (ἡ),=Διασάφησις. 2) (fir:) локѫл чел demeptѫ dintpe клъdipĭ, шi чл: (вezĭ шi διαύγεια). [din

Δια-φαύσκω, вiit: -φαύσω,=Διαυγάζω, шi διαφαίνω. Ἅμ' ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ». Ер: кînd înчепеа a кръпа de zioъ.

Διαφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Διαφανής. «Ὑέλου διαφεγγέστερον». Лѫч: [διὰ, φέγγος].

Διαφερόντως, adв: (кѫ цen:) кѫ deoseвipe (de чева), алт-fел. «Μηδὲν διαφερόντως τῶν δούλων». Плт: (шi înпреѫпъ кѫ ἤ). «Διαφερόντως ἢ πρότερον». Плт: 2) (fъръ кazѫ) maĭ кѫ deoseвipe, maĭ алes. «Ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι». Esx: [din

Δια-φέρω, вiit: -διοίσω, (пех: διήνεγκα, шi чл:) поpтѫ, dѫкѫ (miшкѫ, арѫпкѫ) чева înкоачĭ шi înколо; pisiпeskѫ, înпрашtiѫ; рѫпѫ, sfîшiѫ, = Διαφορέω. «Διαφέρειν κόρας ὀμμάτων». Еѫр: «Τὰς ψυχὰς μὴ διαφέρειν μετὰ δεῖπνον πράγμασι καὶ φροντίσι». Пл: «Διαφέρειν τὰς ἀγγελίας». Лѫч: «Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διήνεγκε». Пл: s' a rîndit îndoindѫ se. «Διαλγὴς ἄττα διαφέρει τὸν αἴτιον». Esхл: (вezĭ шi Διαφορέω). (шi în пepiфр:) «Γλῶσσαν διοίσει». Sof: în локѫ de λαλήσει. (шi пas:) «Διαφερομένου δὲ τοῦ φορείου δεῦρο κακεῖσε». Пл: «Διαφερόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ σποράδες». Пл: «Διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ. Sкр: 2) dѫкѫ чева ла локѫл sъѫ; tpansпoptѫ, stpъmѫtѫ; (fir:) поpтѫ în пînteче. «Εἰς τὰς χώρας τὰς προσηκούσας ἕκαστα διηνέγκαμεν». Ksn: «Διήνεγκεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θάλασσαν». Ап: «Ὡς διοίσων αὐτὸν εἰς Σικελίαν». Ап: «Τὸ ἄκρον διήνεγκε κάτω τοῦ ὀμφαλοῦ». Iпкр: a пetpeкѫt. «Σὺν πολλῷ πόνῳ διενέγκασα καὶ τεκοῦσα». Ksn: «Φυλακῆς καὶ ἐπιστήμης δεῖ πολλῆς εἰς τὸ διενεγκεῖν καὶ ἐκθρέψαι τὰ παιδία». Iпкр: (шi пas:) «Καὶ συλλεγόμενον (τὸ ἤλεκτρον) ὑπὸ

τῶν ἐγχωρίων διαφέρεται εἰς τοὺς Ἕλληνας». Apst: 3) = Διάγω, îmĭ пetpeкŭ вpemea, saŭ вiaцa. «Διαφέρειν τὸν αἰῶνα». Ep: «Διοίσει νύκτα τὴνδ' εἰς αὔριον». Eвp: (шi ел:) «Ἄπαις διοίσει». Eвp: (шi miж:) «Διοίσεται μόνος». Sof: 4) прелвnцeskŭ, вpmezŭ nepreквpmat; (fiг:) dвкŭ, paвdŭ, цiŭ пînъ ла sfîpшitŭ; (ел: saŭ nestp:) dъinezŭ. «Διαφέρειν τὸν πόλεμον (τὴν πολιορκίαν). Лвч: «Χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα». Ep: «Ἐδόκει δ' ἂν πλείονα χρόνον διενεγκεῖν». Iпкр: «Διαφέρει φθειρόμενος». Iпкр: (шi miж:) «Ἱκανῶς ὑγιηροὶ τἄλλα διαφέρονται». Iпкр: 5) пвiŭ чева deoseвĭ, desпapцŭ; алегŭ; (fiг:) жвdiкŭ, хotъръsкŭ; (пpin întind:) гввepnezŭ, dipiцezŭ. «Διαφέρω ψῆφον». Esхл: îmĭ daŭ вotвл. (шi пas:) «Πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι». Dm: «Ἐράνους διαφέρω». Лs: плъteskŭ, peſвieskŭ. «Σκῆπτρα διαφέρειν». Esхл: 6) (ел: кв цen:) amŭ deoseвipe; (пpin întind:) sîntŭ maĭ пpesвs, ковîршeskŭ, întpeкŭ. «Διαφέρειν τῶν πολλῶν». Плт: «Γυναικῶν οὐδὲν διαφέρουσιν». Плт: «Καὶ τῷ γένει, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῇ δόξῃ πολὺ διήνεγκεν». Iskp: «Ἄνδρα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν διαφέροντα»: Esx. «Οἱ δόξαντές τι πεπραχέναι διαφέρον». Плв: «Ἱματίων διαφερόντων κτήσεις». Плт: 7) (miж:) sîntŭ în пpiгonipe, saŭ neînвoipe, пв mъ вneskŭ кв чinева, mъ disпвtŭ; mъ înпpotiвeskŭ. «Ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις». Dm: «Οὐχ ὁμολογῶ σοι ἃ λέγεις, ἀλλὰ διαφέρομαι πάνυ σφόδρα». Iskp: «Ἑαυτῷ διαφέρεται». «Διενεχθέντων περὶ τῆς βασιληΐης». Ep: Διενεχθεὶς τῷ λογισμῷ». Пл: pъmîind în îndoiaлъ. (шi neвt:) «Τὰ διαφέροντα». Плв: în локŭ de αἱ διαφοραί». 8) (кв dat: în a tpeia пeps:) foлoseшte, ажвtъ; ape deoseвipe, însemneazъ, întepeseazъ; (maĭ noŭ) se кввine, este famiлiapŭ, saŭ пpoпpietate a квĭва. «Τί σοι τοῦτο διαφέρει»; Плт: че 'цĭ пasъ, че te întepeseazъ. «Οὐδὲν (πλεῖστον) διαφέρει». Лкs: Ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί»; Eвp: «Οὐδέ τι οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανεῖν». Ep: пв îĭ пъsa de локŭ. «Τοῦ οἰκέτου τοῦ τῷ ἱερεῖ διαφέροντος». Isid: Пел: (de вnde) «Διαφέροντες». Aptemd: pвde, famiлiapĭ; (шi neвt:) «Τὰ διαφέροντα». Epd: intepeseле квĭва.

Διαφεύγω, вiit: -φεύξομαι, шi φευξοῦμαι, (nex: διέφυγον, шi чл:) (пpinч:) fвгŭ пpintp' вnŭ stpimtŭ локŭ; (пpin вpm:) fвгŭ пe askвnsŭ; (пpin întind:) skaпŭ. «Διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος». Eвp: «Ὁκόσοι κυνάγχην διαφεύγουσι». Iпкр: (шi fъpъ kazŭ). «Οἱ δὲ διαφυγόντες ἔμπυοι γίνονται». Iпкр: (вezĭ шi περιφεύγω). «Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι». Apstf: «Ἐκ πόνων διαπεφευγότες εἰς ἀγαθά». Плт: «Εἰ διαφύγοι ὁ ποταμος εἰς τὴν τάφρον». Ksn: «Λέξεως διαφυγούσης αὐτὸν». Пл: «Πολλά με διαπέφευγεν ὧν διενοήθην». Iskp: mвлte amŭ вĭtat... (вezĭ шi Ἐκφεύγω). [de вnde

Διαφευκτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ a skъпa лesne. [шi

Διάφευξις, εως (ἡ), кiпвл de a fвцi; fвгъ (pisiпipe) de oшtipe; skъпape, mîntвipe.

Δια-φημίζω, вiit: -ίσω, înпpaшtiŭ вeste, вesteskŭ; пввлiкŭ пpetвtindenea.

Διαφθαρτικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosŭ, îndemînatiкŭ a stpiкa, a пpъпъdi. [din

Δια-φθείρω, вiit: -φθερῶ, шi пoet: -φθέρσω, (miж: tpe: de кв: шi пoet: în локŭ de пas: διέφθορα) stpiкŭ de totŭ, пpъпъdeskŭ; коpвпŭ (mop: шi fiг:), amъцeskŭ (пpin mitвipe, шi чл:), skoцŭ din minцĭ (femeie, шi чл:); (пpin întind:) omopŭ; лeпъdŭ копiлŭ (în локŭ de a 'л naшte). «Διεφθορέναι οἱ τὴν γαστέρα πρὸ τῆς ἀδηφαγίας ᾐτιᾶτο». Ел:

Δια-φθονέομαι οῦμαι, вiit: -ήσομαι, шi (пas:) -ηθήσομαι, (кв dat:) пismвind mъ întpeкŭ кв чinева.

Διαφθορὰ (ἡ), desъвîpmitъ stpiкъчiвne; коpвпцie, пpeфaчepe în pъŭ, minчinoшipe; mitвipe (de жвdiкъtopŭ, шi чл:); лeпъdape de копiлŭ; sпapцepe de коpaвie; (în цen:) пpъпъdipe. [διαφθείρω]. [de вnde

Διαφθορεὺς, έως (ὁ), stpiкъtopŭ, пpъпъditopŭ; коpвпtopŭ (mop:), шi чл: [шi

Δια-φθορέω, = Διαφθείρω шi Διαφορέω.

Δι-αφίημι, вiit: διαφήσω, (nex: διαφῆκα, шi чл:) sлoвozŭ чева (oпpitŭ maĭ 'nainte), îĭ daŭ dpвmвл.

Δια-φιλονεικέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ disпвtŭ, mъ чeptŭ, saŭ mъ întpeкŭ кв чinева.

Δια-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ amвiцionezŭ a întpeчe пe чinева în sъвîpшipea вpe вneĭ faпte, saŭ a fi пpeſepitŭ de кît aлtвл.

Δια-φλέγω, вiit: -φλέξω, apzŭ, пîpжoлeskŭ de totŭ.

Διάφλυξις, ιος (ἡ), Ion: peвъpsape пeste ввzeле вasвлвĭ; (пpin întind:) pesвfлape. [din

Δια-φλύω, вiit: φλύσω, saŭ -φλύξω, (tpe: de кв: διαπέφλυδα, шi чл:) fepвв în клoкote: (пpin вpm:) daŭ пe din afapъ, mъ

вървѫ; (fir:) pesѫflѫ, skoцѫ pesѫflъlѫpĭ, вѫвѫлі це.

Δια-φοβέω -ῶ, biit: -ήσω, înfрікошezѫ преа мѫлt. [de ѫnde

Διαφόβημα (τὸ), mape snъĭmînlape, înfрікошape.

Δια-φοιβάζω, biit: -άσω, întѫsiezѫ; (прin întind:) = Ἐκμαίνω, înneвѫneskѫ. (dѫne алцiĭ miж: -ομαι = Διαφοιτάω, întр' ачееашĭ însemnape).

Δια-φοινίσσω, biit: -ίξω, рошeskѫ чева de totѫ.

Δια-φοιτάω (ші Ion: έω) -ῶ, biit: -ήσω, mъ dѫkѫ (ѫmвлѫ) înkoaчĭ ші înkoло; (fir:) mъ пѫвлікѫ, mi se dѫче вestea. 2) = Διαφοιβάζομαι.

Διαφορὰ (ἡ), deoseвipe, neasemъnape. 2) neinвoipe, прігonipe. [διαφέρω]. [de ѫnde

Δια-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διαφέρω, (прinч: în însem: de) pisineskѫ; sfîшiѫ, пръпъdeskѫ; жъfѫieskѫ, хръпeskѫ; pestopnѫ; (mediч:) disoлezѫ; mistѫieskѫ; (în цen:) toneskѫ; (fir:) вatжokopeskѫ. «Χρήματα τὰ σὰ διαφορέει». Ep: «Διαφορήσω σ' εἴτι γρύξεις» Apstf: «Τύχη τις ταῦτα διεφόρησε». Плt: «Διαφορεῖ τὰ περιττώματα». Гал: «Καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντες σε εἰς διαφόρημα». Skp: (ші пas:) «Διαφορουμένης αὐτοῦ τῆς χώρας ὑπὸ τῶν λῃστῶν». Dm: Ὑπὸ κυνῶν τε καί ὀρνίθων διαφορεύμενος». Ep: «Πρὶν διαφορηθῆναι τὸν πάγον». Цoeп: «Ἐὰν διαφορηθῶσι τὴν ὑγρότητα διὰ τῶν ἱδρώτων». Гал: [de ѫnde

Διαφόρημα (τὸ), = (saѫ грешit în локѫ de) Διαχώρημα, deшeртъtѫpъ; гѫnoiѫ; (fir:) oвiektѫ de вatжokopъ. [ші

Διαφόρησις, εως (ἡ), pisinipe; хръпipe; (mediч:) disoлape ші pesѫflape (de ѫmezeлĭ, ші чл:); mistѫipe; tonipe; asѫdape, pesѫflape; (прin întind:) рътъчipe, tѫpвѫpape de sѫflетѫ, întѫsiasmѫ. (ші

Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitѫ, kontpiвѫitopѫ ла pisinipe, asѫdape, mistѫipe, disoлape, ші чл:

Διαφορία (ἡ), (pap:) în локѫ de διαφορὰ, deoseвipe.

Διαφορογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (noѫ) чел din feлѫpite neamѫpĭ, saѫ soiѫpĭ. [διάφορος, γένος].

Διάφορος (ὁ, ἡ), deoseвitѫ, neasemenea. 2) maĭ deoseвîtѫ, алesѫ. 3) de deoseвitъ пъpepe, de алtъ (înпpotiвъ) sistemъ; neînвoitѫ; protiвnikѫ. (de ѫnde || sѫвst:) «Τὸ διάφορον». Лks: în локѫ de ἡ διαφορὰ, прігonipe, saѫ oвiektѫ de neînвoipe. 4) (прinч: ла neѫt:) foлositopѫ, kîшtirosѫ, întepesantѫ. (de ѫnde || sѫвst: A'.) kîшtirѫ (ші пaptk:) doвîndъ. «Τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν». Dm: (ші B') келtѫiaлъ, прецѫ de kѫmпъpъtoape. «Ὠνεῖσθαι πολλοῦ διαφόρου μικρά». [διαφέρω]. [de ѫnde

Διαφορότης (ἡ), = Διαφορά, deoseвipe, neasemъnape. [ші

Διαφόρως, adв: kѫ deoseвipe. 2) (pap) връжmъшeшte.

Διάφραγμα (τό), [διαφράσσω] op че sлѫжeшte spre despъpцipe; (de ѫnde anat:) лatѫл ші sѫвцipeлe прапѫpѫ, kape despapte inima ші плemînѫл de челe-л-алte mъpѫntaie. (вezĭ ші φρένες în zічepea φρήν).

Δια-φράγνυμι, biit: -φράξω, = Διαφράσσω,

Διαφραδέως, adв: Ion: desлѫшit, kѫ kѫpatъ eksпpimape. [din

Διαφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), zisѫ kѫpat, eksпpimatѫ лъmѫpit. [din

Διαφράζω, biit: -φράσω, zikѫ, eksпpimѫ чева kѫpat, desлѫшit, eksплikѫ kîte ѫna ѫna.

Διαφρακτέον, nosit: ал лѫĭ

Δια-φράσσω(ττω), biit: -φράξω, despapцѫ (înkizѫ) чева kѫ înгpъdipe; întъpeskѫ din toate пъpцiле.

Δια-φρέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локѫ de διαφορέω, tpekѫ чева dinkoло, mi чл:

Δια-φρίσσω(ττω), biit: -φρίξω, mъ înfiopezѫ kѫ totѫл, simцѫ fiopĭ în totѫ tpѫпѫл. (fir:) «Τὸ πέλαγος διέφριττε». Плd:

Δια-φφονέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διανοοῦμαι. 2) mъ îndoieskѫ, вaгѫ de seamъ kѫ лѫape aminte; înгpiжeskѫ, întokmeskѫ, пѫiѫ ла вѫnъ kaлe лѫkpѫpiле; mъ siлeskѫ ла чева; meditѫ.

Δίαφρος (ὁ, ἡ), плinѫ de spѫmъ. spѫmosѫ. [διὰ, ἀφρός].

Δια-φρουρέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ isпpъвeskѫ tepminѫл stpeжiĭ; saѫ stpeжѫieskѫ, пъzeskѫ чева kѫ лѫape a minte, op пînъ ла sfîpшitѫ.

Δια-φρύγω, biit: -φρύξω, пîpлeskѫ; ѫsѫkѫ de totѫ.

Δια-φρυκτόω -ῶ, biit: -ώσω, вotezѫ kѫ пîpлitѫ вoвѫ. [διὰ, φρυκτός, se înц: κύαμος].

Δια-φυγγάνω, biit: -φεύξομαι, = Διαφεύγω.

Διαφυὴ (ἡ), [διαφύω] natѫpaлъ despъpцipe întpe doъ (konцinѫte алtfeл) tpѫпѫpĭ. «Κάρυα οὐκ ἔχοντα διαφυήν». Ksn: «Ἐρεβίνθου διαφυήν». Пл: «Τῆς γῆς διαφυ-

ἀς ἐχούσης καὶ φλέβας μαρμάρου». Diod: (вezĭ ші διάφυσις).

Διαφυλακτέος, α, ον, nosit: ал лъĭ διαφυλάσσω.

Διαφυλακτικὸς, ἡ, ὸν, =Διατηρητικός. [din

Δια-φυλάσσω(ττω), віit: άξω, = Διατηρῶ, пъstpezъ чева къ лъape aminte ші пînъ ла sfîpшitъ.

Διάφυξις, εως (ἡ), = Διάφευξις.

Δια-φυράω -ῶ, віit: -άσω, fръmîntъ (amestekъ) віne.

Δια-φυσάω -ῶ, віit: -ήσω, sъfлъ чева прin miжлокъ, saъ de пpetъtindenea. 2) sъfлînd pisineskъ, saъ desaвъpezъ. 3) ъmfлъ. (вezĭ ші διαπνέω). [de ъnde

Διαφύσησις, εως (ἡ), sъfлape прin чева; saъ sъfлape sпpe pisinipe.

Διάφυσις [διαφύω], εως (ἡ), = Διαφυή. «Αἱ τῶν κηρίων διαφύσεις». Tfp: «Οἱ καρποὶ ἁδρυνόμενοι ἀποκρίνονται καὶ ἀποπίπτουσι κατὰ τὴν διάφυσιν». Tfp: пaptea, ъnde se desпapte fpъktъл de коada sa.

Δι-αφύσσω, віit: -αφύσω,='Εξαντλῶ, deшeptъ de totъ. «Διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἤφυσεν». Іл: P. (прin întind:) «Πολλὸν διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι». Od: I. «Διήφυσε χίμετλα». Nik: a pisinit. (ші пas:) «Οἶνον διαφυσσόμενον». Od: II.

Δια-φυτεύω, віit: -εύσω, sъdessk în distanцe, saъ пe кaлe. 2) pesъdeskъ, tpansплantezъ.

Δια-φύω, віit: -φύσω, (tpe: de къ: διαπέφυκα, nex: 2: διέφυν) pesapъ (кpeskъ) п' întpe. «Τὰ διαπεφυκότα ἀφαιρετέον». Tfp: (ші fir:) «Χρόνος διέφυ». Ep: вpeme a tpeкъt ла miжлокъ. 2) (къ цen:) amъ deoseвipe. «Διαπέφυκεν ἀλλήλων». Fлstp: 3) sîntъ лiпitъ, mъ цiъ de чева; (fir:) sîntъ eкsпepiinцatъ în чева. «Ἄνδρα πάσης ἀστρολογίας διαπεφυκότα». D: Kas:

Δια-φωνέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat: saъ aк: преп:) nъ sîntъ notpiвitъ, nъ mъ înвoieskъ къ чiнeва (прinч: ла гласъ, ші fir: ла simцiminte); mъ deoseвeskъ; mъ înпpotiвeskъ. «Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις». Плt: «Διαφωνοῦσιν αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη». Fал: (ші пas:) «Τοῖς δὲ τῶν συγγραφέων διαπεφώνηται ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος». D: Ал: 2) (fъpъ кazъ) stpirъ aшa de tape, în кît mi se прinde гласъл; (fir:) oвoseskъ de totъ; mopъ. «Ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν». Skp: «Καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδείς». Skp: [de ъnde

Διαφώνησις, εως (ἡ), = Διαφωνία. [ші

Διαφωνητικὸς, ἡ, ὸν, прiчinъitopъ, saъ kontpiвъitopъ ла neînвoipe, saъ neъnipe.

Διαφωνία (ἡ) deoseвipe (прinч: ла гласъ, ші fir: în simцiminte, saъ пъpepĭ); neъnipe, neînвoipe. [din

Διάφωνος (ὁ, ἡ), deoseвitъ (прinч:) ла гласъ, ші (прin întind:) neînвoitъ; înпpotiвitopъ. [διὰ, φωνή]. [de ъnde

Διαφώνως, adв: къ deoseвipe; къ neinвoipe.

Δια-φώσκω, Ion: noet: în локъ de διαφαύσκω.

Δια-φωτίζω, віit: -ίσω, fakъ локъ, ка sъ intpe лъminъ; saъ лъminezъ de totъ.

Δια-χάζομαι, віit: -χάσομαι, mъ tpaгъ stpeкъpîndъ mъ, saъ skaпъ fъгъpindъ mъ.

Δια-χαίνω, віit: -χανοῦμαι, ші Διαχάσκω, deskizъ de totъ, saъ пe жъmъtate (прinч:) гъpa, saъ въzeлe, kaskъ. «Διαχανόντες (οἱ κροκόδειλοι) παρέχουσι τοὺς ὀδόντας». Плв: (fir:) «Τῶν ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν. Apstf:

Διαχάλασις, εως (ἡ), destindepe, sлъвipe. [ші

Διαχάλασμα (τὸ), distanцъ, saъ deшeptъ, чe pъmîne dъпe o destindepe; saъ sлъвipe de ъnъ лъкpъ întinsъ. [din

Δια-χαλάω -ῶ, віit: -άσω, destinzъ, sлъвeskъ din întindepe; (fir:) deskizъ прin miжлокъ. «Διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα.». Eвp: «Διαχαλῴη τ'ἂν (ὁ ἵππος) ἀλυπώτατα τὸ σῶμα». Ksn: se desmopцeшte tpeпtat. (вezĭ ші Apstf: Ep: 83). (ші eл: saъ nestp:) «Ἐπειδὰν ῥαγῇ (τὸ ὀστέον), καὶ διαχαλάσῃ». Iпкp:

Δια-χαράσσω(ττω), віit: -άξω, fakъ пeste totъ кpъпъtъpĭ. 2) гpaвezъ, saпъ пiatpъ, ші skoвind fopmezъ калîпъ, ка sъ topnъ чева; însemnezъ; (прin întind:) deskpiъ. (вezĭ ші διαγράφω).

Δια-χαρίζομαι, віit: -ίσομαι, înпapцъ dapъpĭ.

Δια-χάσκω, (прeл: διέχασκον, ші maĭ mълt nъ) = Διαχαίνω.

Δια-χειμάζω, віit: -άσω, epnezъ, пetpekъ eapna.

Δια-χειραγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, кълъъzezъ, saъ tpekъ пe чiнeва пъptîndъ'л de mînъ.

Δια-χειρίζω, віit: -ίσω, цiъ чeва în mîĭnĭ; (прin întind:) лъкpezъ; întpeвъinцezъ; dipiцezъ; iкonomezъ. «Χρήματα πολλὰ διαχειρίζουσιν». Iskp: tpek прin mîĭneлe лop. «Ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς πόλεως». Esx: 2) = Διαχράομαι, omopъ (прinч: къ mîna mea); sъpпъ. «Δύο διαχειρίσασθαι βασιλέας». Epd: [de ъnde

Διαχείρισις, εως (ἡ), ші

Διαχειρισμὸς (ὁ), întpeвȣinцape, dipiцepe, ші чл: «Φαρμάκων («Πραγμάτων) —». Iпкр: ші Тȣч:

Δια-χειρόομαι-οῦμαι, вiit- ώσομαι,=(saȣ гpeшit în локȣ de) διαχειρίζομαι.

Δια-χειροτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, вotezȣ (пpinч: пpin întindepe de mînъ); (în цen:) diskȣtezȣ, deлiвepezȣ, xotъpъskȣ. [ші

Διαχειροτονία (ἡ), вotape (пpinч: пpin apdikape de mînъ); (în цen: diskȣцie, ші xotъpîpe. [διὰ, χεὶρ, τόνος].

Δια-χέω, вiit: -χεύσω, (пex: διέχεα, ші пoet: διέχευα, ші пas: διεχύθην, ші чл:) peвъpsȣ, înпpaштiȣ въpsînd; saȣ deшeptȣ dintp' ȣna întp' aлta, пpitoчeskȣ. «Καθάπερ οἶνον διαχέοντες». Пл: (ші пas:) «Ἐκ δὲ ταύτης (τῆς δεξαμενῆς) εἰς ἄλλο (κηλωνήϊον) διαχεόμενον τὸ ἔλαιον». Ep: 2) pisiпeskȣ; toпeskȣ; (mediч:) disoлezȣ; (пoet:) fakȣ вȣкъцї; sfъpîmȣ. «Πειρῶ διαχέειν τὰ βεβουλευμένα». Ep: «Χαλκὸν διαχέοντας». Паȣs: «Διαχεῖν φύματα». Dskp: (ші пas:) »Διαχέονται οἱ πόροι». Гpг: «Διαχεῖται ἡ χιών». Ksn: «Τεταριχευμένος ὁ νεκρὸς οὐδὲν διεχέετο». Ep: «Οὐ δυνάμενοι ἄνευ μισθοῦ εἶναι διεχέοντο». Ksn: (ші fiг:) «Ἀνδρὸς διακεχυμένου τρυφή». Пл: (вezї ші διαῤῥέω). «Καί μιν (τὸν βοῦν) διέχευαν ἅπαντα». Iл: H. mi I. «Κείνην (νῆα) ἅφαρ διέχευαν ἄελλαι». Апл: «Σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν». Eпiгp: (вezї ші διαφορέω). 3) (пas: saȣ miж;) mъ distpezȣ, mъ înвeseлeskȣ, mъ aлinezȣ. «Ὡς τῆς ἡδονῆς ἀραιούσης καὶ διαχεούσης τὸν ἡδόμενον». Eȣp: «Πάσῃ διαχυθῆναι τῇ ψυχῇ». Sin: Διακεχυμένους τοῖς προσώποις». Пл: «Τῶν ἔκ τινος ἡδείας ἀκοῆς διαχυθέντων». Гpг: «Ἀπήντων αὐτῷ διακεχυμένοι». Плв:

Δια-χλαινόω -ῶ, вiit: -ώσω, пoet: înвpakȣ de sȣs пînъ жos.

Δια-χλευάζω, вiit: -άσω, =Καταχλευάζω.

Δια-χλιαίνω, вiit: ανῶ, кȣ кȣmпъtȣ, saȣ tpeптat înкpoпeskȣ.

Δια-χλιδάω -ῶ, вiit: -άσω, (tpe: de кȣ: διακέχλιδα) ȣmвлȣ moлeшitȣ de mȣлtъ desmiepdape.

Διάχλωρος (ὁ, ἡ), чел кȣ въpцї вepzoгaлвene пpin miжлокȣ. [διὰ, χλωρός].

Δια-χόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Διαχωνεύω.

Δια-χράομαι -ῶμαι (ші Ion: διαχρέομαι), вiit: -ήσομαι, (кȣ dat:) întpeвȣinцezȣ чeвa oвiчnȣit, saȣ neînчetat. (пpin ȣpm: 2) aвȣsezȣ; (кȣ ак:) пpъпъdeskȣ, toпeskȣ; omopȣ. (timпiї лȣї se konf: кȣ aї лȣї διακίχραμαι). [de ȣnde

Δια-χρησεῖται, Dop: în локȣ de διαχρήσεται, 3: sinr: пeps: de вiit: aл лȣї διαχράομαι. [ші

Διάχρηστος (ὁ, ἡ), foapte вȣnȣ, пpea de tpeaвъ, aлesȣ.

Διάχρισμα (τὸ), ȣnsoape (ші op чe aлtȣ sлȣжeшte лa ȣnцepe de) пeste totȣ, saȣ în intepвaлe. [ші

Διάχριστον (τὸ), ші

Διάχριστος (ἡ), поліaлъ, aлifie, ші чл: =Διάχρισμα. [din

Δια-χρίω, вiit: -ίσω, ȣnгȣ, sпoieskȣ чeвa пeste totȣ, saȣ лъsînd intepвaлe пpin miжлокȣ.

Διάχρυσος (ὁ, ἡ), цesȣtȣ, saȣ кȣsȣtȣ кȣ fipȣ, saȣ пeste totȣ de aȣpȣ. [διὰ, χρυσός].

Δια-χρώννυμι, вiit: -χρώσω, въпseskȣ чeвa de totȣ, saȣ пpin intepвaлe.

Διάχυσις, εως (ἡ), въpsape, pisiпipe de лiкȣidȣ; pesвъpsape, пoтoпipe; (fiг:) distpaкцie, вeseлie, плъкȣtъ пetpeчepe,(Тȣpч:) кefȣ. [ші

Διαχυτικὸς, ἡ, ὸν, foлositopȣ лa вeseлitoape пetpeчepe; (mediч:) disoлъtopȣ, pisiпitopȣ. [διαχέω].

Δια-χώννυμι, вiit: -χώσω, пȣiȣ п' întpe чeвa пъmîntȣ; (пpin ȣpm:) ȣmплȣ кȣ пъmîntȣ шanцȣ, ші чл: fakȣ (desпapцȣ чeвa кȣ) maлȣ de пъmîntȣ.

Δια-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (stpъm:) fakȣ чeвa a tpeчe; (ші eл: saȣ nestp:) tpeкȣ (pesвeskȣ) п' întp' ȣnȣ локȣ; (пpin ȣpm:) mъ întinzȣ; (desпpe monete, ші чл:) amȣ tpeчepe; (fiг:) isвȣteskȣ, înaintezȣ. «Τὰ βρώματα τὸ σῶμα διαχωρέει». Iпкр: (ші eл:) «Κάτω διεχώρει (se înц: ἡ γαστὴρ τὰ περιττώματα) αὐτοῖς». Ksn: eшiaȣ пe жos, (adikъ) aвeaȣ ȣpdinape. «Οὐ δυναμένων διαχωρῆσαι τῶν Αἰγυπτίων». Ksn: neпȣtînd pesвi. «Οὐ πρότερον ἐξετάζοντες, εἰ διαχωρεῖ τὸ νόμισμα παρὰ τοῖς κάτω». Лȣч: [de ȣnde

Διαχώρημα (τὸ), distanцъ deшaptъ, къskъtȣpъ. 2) (mediч:) deшeptъtȣpъ (skîpnъ). [ші

Διαχώρησις, εως (ἡ), deшeptape de пînteчe. [ші

Διαχωρητικὸς, ἡ, ὸν, înлesnttopȣ sпpe deшeptape de пînteчe, mistȣitopȣ (skoцitopȣ afapъ).

Δια-χωρίζω, вiit:-ίσω, desпapцȣ. [de ȣnde

Διαχώρισις, εως (ἡ), ші

Διαχωρισμὸς (ὁ), desпъpцipe. (se konf: кȣ διαχώρησις). [ші

Διαχωριστικὸς, ἡ, ὸν, folositorĭ, kontribuitorĭ ла desпърцire.

Διάχωρος (ὁ, ἡ), (прinч: ла îm:) distanцеле dintre корпurіле unеї armiї aranжate de bътълie.

Διάχωσις [διαχώννυμι], εως (ἡ), гръmъdire de пъmîntĭ spre umplere de шанцĭ, ші чл:

Δια-ψαθάλλω, biit: -αλῶ, = Διαψαλάσσω.

Δια-ψαίρω, biit: -ψαρῶ, pîkîĭ (ка гъina); чuпeskĭ de iчї de коло; kърцĭ; лasĭ a bate чева bîntuл înчetişor.

Δια-ψαλάσσω(ττω), biit: -άξω, deskizĭ чева spre obserbare. (bezї ші διαψηλαφῶ).

Δια-ψαλίζω, biit: -ίσω, taiĭ kъ foarfeчеле прin miжлокĭ.

Δια-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, isbeskĭ пe pîndĭ (черkĭ) koardeле пitareї, ші чл: [deunde

Διάψαλμα (τὸ), întrerupцie, saŭ skimbare de biersuл kîntърiї; saŭ akламaцie, чe se kînta n' între пsalmĭ. (ші aчeasta era евр: sela, пe kare Simaxĭ a tradus εἰς τὸν αἰῶνα, în veakĭ, iar Teodotianĭ εἰς τέλος, uînъ ла sfîrşitĭ; în апалоцie kъ ἀμήν, amin).

Δια-ψαύω, biit: -ψαύσω, atingĭ чева în toatъ întinderea sa, saŭ neste totĭ.

Δια-ψάω -ω, biit: -ήσω, skobeskĭ, sauĭ, fakĭ гaбръ, saŭ гроапъ. (bezї ші διαμάω, ші διαψαίρω).

Δια-ψέγω, biit: -ψέξω, хuлeskĭ, defaїmĭ прea mult

Δια-ψεύδω, ші (miж:)-ψεύδομαι, biit: -ψεύσω, -ομαι, minцĭ, amъцeskĭ пe чinева. || (nas: saŭ шiж;) mъ înшelĭ; (kъ цeп:) nu isbuteskĭ. [de unde

Διάψευσις, εως (ἡ), amъцire; nenemerire, neisbutire.

Δια-ψηλαφάω -ῶ, biit: -ήσω, uînъїĭ pretutindenea; (прin întlind:) черчetezĭ kъ amъruнuл.

Δια-ψηφίζομαι, biit: -ίσομαι, îmї daŭ boturь, пъpereа; жudikĭ, ші xotъръskĭ (ka жudikъtorĭ). [de unde

Διαψήφισις, εως (ἡ), ші

Διαψηφιομὸς (ὁ), (прinч:) черчetare de boturї; (în цeп:) botare; deliberare, dare de пъpere; жudikatъ (în At: maї kъ seamъ desпre чetъцenїї чeї adeuъraцї ші nu). [ші

Διαψηφιστὸς, ἡ, ὸν, alesĭ, saŭ de ales прin botare.

Δια-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, şoptеskĭ kuїva.

Διαψυκτικὸς, ἡ ὸν, ръkoritorĭ, saŭ îndemînatikĭ de a ръkori. [ші

Διάψυξις, εως (ἡ), ръkoire; aerare, suîntare. [din

Δια-ψύχω, biit: -ψύξω, aerezĭ, suîntĭ, saŭ ръчeskĭ чева în aerĭ, ръkoreskĭ; (прin întlind:) odixneskĭ.

Δι-άω, poet: =Διάημι.

Δίβαμος, ου, ші

Διβάμων, ονος (ὁ, ἡ), poet:=Δίπους. [ші

Δίβας [δίς, βαίνω], α (ὁ), (dупe Крet:) unĭ felĭ de шarпe, чe altfel se ziче ші ἀμφίσβαινα.

Δίβαφος (ὁ, ἡ), de doї orї bunsitĭ; (прin врm:) neeшitĭ, nedesкolorатĭ, = Ἀνεξίτηλος. [δίς, βαφή].

Διβολία (ἡ), manteлъ îndoitъ, saŭ preа лarгъ, чe altfel se ziче ші διπλοΐς. 2) = kъ

Διβόλιον (τὸ), unĭ felĭ de лanчe kъ doї bîrfuрї, saŭ saбie kъ doї tъiше. [ші

Δίβολος (ὁ, ἡ), de doї orї puшĭ, îndoitĭ. «Χλαῖνα —» =Διβολία. «Ἄκων —». Esp: =Διβόλιον. [δίς, βολή].

Δίβουλος (ὁ, ἡ), de doї purerї (talerĭ kъ doї feцe). [δίς, βουλή].

Δίβραχυς, εῖα, υ, (nestr:) uînorĭ komпuшĭ din doї skurte silaбe, чe altfel se ziче ші Πυῤῥίχιος. [δίς, βραχύς].

Δίβροχος (ὁ, ἡ), de doї orї udatĭ, moiatĭ. «Ἔλαιον δίβροχον». Dskp: чeл din a doa stoarчere a mъslinelor. [δὶς, βρέχω].

Δι-γαμέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ însorĭ a doї oaru. [ші

Διγαμία (ἡ), adoilea kъsъtorie. [δίγαμος].

Δίγαμμα (τὸ), nedekl: (прinч:) îndoitĭ Гamma, literъ; saŭ semnĭ de aspiraцie la Eolienї, asemenea kъ Latineskuл F, ші пропunuтĭ ka B, saŭ Γ, saŭ Φ.

Δίγαμος (ὁ,ἡ),=Δευτερόγαμος. [δὶς, γάμος].

Διγενὴς, έος (ὁ, ἡ), trasĭ din doї neamurї; saŭ de amîndoї sexuрle,= Ἑρμαφρόδιτος. (bezї ші δίγονος). [δὶς, γένος].

Δίγλυνος (ὁ, ἡ), чeл kъ doї felurite лuminiцe de okї. [δίς, γλήνη].

Δίγλυφος (ὁ, ἡ), чeл kъ îndoitъ skulпturъ, înfъцişatorĭ suut aчeeaşї faцъ de doї feluрite obiekte. (bezї ші τρίγλυφος). [δίς, γλυφή].

Δίγλωσσος(ττος) (ὁ, ἡ), kuposkutorĭ, borbitorĭ de doї limbi; (прin врm:) tîlmaчiiĭ, dragomanĭ; (fig:) viklеanĭ, minчinosĭ, kъ doї feцe. [δὶς, γλῶσσα].

Δίγνωμος (ὁ, ἡ), чeл kъ doї purerї, îndoiosĭ. [δίς, γνώμη].

Διγόνατος (ὁ, ἡ), чeл kъ doї цepuкї, saŭ nodurї. [δίς, γόνυ].

Διγονία (ἡ), namtepe de doĭ ɥemenĭ, saȣ de doъ opĭ пе anȣ. [din

Δίγονος (ὁ, ἡ), пъsкъtopȣ de ɥemenĭ, saȣ de doъ opĭ пе anȣ. [δὶς, γόνος].

Δίγυιος, поet: în локȣ de

Δίγυος (ὁ, ἡ), копрinzъtopȣ de (saȣ întînsȣ кît) doъ ɥapine, saȣ поroane. [δὶς, γύα].

Δίδαγμα (τὸ), înвъɥъtȣpъ, лекɥie; dovadъ. [ші

Διδακτήριος (ὁ, ἡ), foлositopȣ ла înвъɥъtȣpъ. || (sȣвst:) διδακτήριον (τὸ), = Δίδαγμα. [ші

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikȣ, saȣ воitopȣ de a da înвъɥъtȣpĭ.

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, înвъɥatȣ, saȣ de înвъɥat de кътpe чinева. [ші

Δίδακτρον (τὸ), (прinч: ла îm:) плata înвъɥъtopȣлȣĭ. [διδάσκω].

Διδακτυλιαῖος, α, ον, чел кȣ întindepe de doъ deɥete. [din

Διδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ doъ deɥete. 2) = Διδακτυλιαῖος. [δίς, δάκτυλος].

Διδακτῶς, adв: прin înвъɥъtȣpъ. [διδακτός].

Δίδαξις, εως (ἡ), înвъɥape, saȣ înвъɥъtȣpъ (aкtiвъ). [διδάσκω].

Διδάξομαι, miж: вiit: ал лȣĭ διδάσκω.

Διδασκαλία (ἡ), tpeaвa înвъɥъtopȣлȣĭ, predape de лекɥie; (în ɥen:) eкsпȣnepe de ȣnȣ sȣвiektȣ; поваɥъ; dovadъ. 2) peпpesintaɥie de dpamъ (прinч: în вpeme de конкȣpape de поeɥĭ) în teatpȣ, ші înstpȣкɥiiле date desпpe aчeasta de кътpe поetȣ aкtopiлop. 3) (îm:) каtaлогȣ хpoпoлoɥiкȣ, istopiкȣ, ші кpitiкȣ de dpameле peпpesintate în Atena. [ші

Διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ înвъɥъtopȣлȣĭ, saȣ înвъɥъtȣpeĭ. 2) destoïniкȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла înвъɥape, = Διδακτικὸς. || (sȣвst:) «Τὸ διδασκαλικὸν». Плt: кiпȣ, saȣ metodȣ de a da înвъɥъtȣpĭ. [ші

Διδασκαλικῶς, adв: кȣ кiпȣ înвъɥъtopeskȣ, ка înвъɥъtopiĭ. [ші

Διδασκάλιον (τὸ), (прinч: ла îm:) = Δίδακτρον. 2) = Δίδαγμα. [din

Διδάσκαλος (ὁ, ἡ), (în ɥen:) înвъɥъtopȣ de чева; (iap паpтк;) tnвъɥъtopȣ de кapte, saȣ de шtiinɥe. «Μουσικῆς—». Плt: «Χοροῦ —, saȣ (simплȣ) διδάσκαλος». поetȣ de dpaшъ (fiind къ însȣшĭ eкчepsa пе aкtopĭ, saȣ ші peпpesinta înпpeȣnъ în dpama sa). (вezĭ ші χοροδιδάσκαλος). [διδάσκω].

Διδασκεμεν, -έμεναι, поet: în локȣ de διδάσκειν.

Διδάσκω [δάω, δάημι], вiit: διδάξω, ші At: διδασκήσω, (nex: ἐδίδαξα, ші поet: ἐδιδάσκησα, ші miж: ἐδιδαξάμην, tpe: de кȣ: δεδίδαχα, ші пas: δεδίδαγμαι, nex: ἐδιδάχθην, ші поet: ἐδάην) înвъɥȣ пе чinева; (în ɥen:) eкsпліkȣ; domipeskȣ; dovedeskȣ. (кȣ aк:) «Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξεν». Od: Θ. (ші кȣ doĭ aк:) «Τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας». Ksn: Πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βιοτός». Eȣp: (ші кȣ преп:) «Οὐδέπω περὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας». Apist: (ші кȣ înf:) «Διδάσκουσιν ἡμᾶς ἐπιορκεῖν». Лȣч: (ші кȣ înd: aк:) «Τούτους ἱππέας ἐδίδαξε». Плt: (ші fapъ кazȣ). «Μισθοῦ διδάσκει». Лȣч: (ші miж: în aкtiвitate кътpe aĭ sъĭ) «Τὰ μὲν ἄλλα διδάσκονται τοὺς υἱεῖς». Плt: «Εἰ μέν τις βούλοιτο σκυτέα διδάξασθαί τινα». (ші miж: de sine sъвîpшitȣ). «Διδάξομαι αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον». Apstf: «Οὐ νῦν διδάξομαι τοὺς φίλους φιλεῖν». Eȣp: (ші пas:) «Οὔτ' ἐδιδάχθη, οὔτε οἶδε καλὸν οὐδέν». Eȣp: «Διδάσκονται τὴν ἅλωσιν τῆς Σπάρτης». Паȣs: (ші кȣ ɥen: ел: поet:) «Διδασκόμενος πολέμοιο». Іл: П. 2) peпpesintȣ прin aкtopĭ o a mea dpamъ în teatpȣ (вeвĭ διδάσκαλος). «Φέρεται ἐν διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχὼς εἰρήνην ὁ Ἀριστοφάνης». eкstp: Epin: [de ȣnde

Διδαχὴ (ἡ), = Διδασκαλία.

Διδαχθῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν, ші чл: пas: nex: 1: de sȣп: ал лȣĭ διδάσκω.

Διδέ(δεί)ασι, Ion: поet: a 3: пeps: îm: a пpez: de xot:, ші

Δίδη, поet: în локȣ de ἐδίδη, 3: sinr: пeps: de пpeл: ал лȣĭ

Δίδημι, вiit: -δήσω, Eол: поet: în локȣ de δέω, легȣ.

Διδόαμεν, поet: în локȣ de δίδομεν 1:, ші

Διδόασιν At: în локȣ de διδοῦσι. 3: îm:, ші

Διδοῖσθα, Eол: în локȣ de διδοῖς, saȣ δίδως, 2: sinr: пeps: de пpez: ал xot:, ші

Διδόμεν, поet: în локȣ de διδόναι, пpez: de înf:, ші

Δίδου, în локȣ de δίδοθι, пpez: de поpȣnч:, ші

Δίδου, поet: în локȣ de ἐδίδου, saȣ ἐδίδω, 3: sinr: пeps: de пpeл:, ші

Διδοῦναι, поet: (foapte pap) în локȣ de διδόναι, пpez: de înf: ал лȣĭ δίδωμι.

Διδράσκω, вiit: -δράσομαι, (nex: ἔδραν, ας, α, αμεν, ατε, ασαν, de ȣnde поpȣnч: δράθι, пoft: δραίην, sȣп: δρῶ, inf: δρᾶναι, ші паpтч: δρὰς, tpe: de кȣ: δέδρακα) fȣгȣ

пе fърiш, тъ fъгъреskъ (прinч: înтрen: пътаї în челе компъse · ἀπο[δια]διδράσκω, ші чл:)

Διδραχμιαῖος, α, ον, чел къ преџъ de вnъ

Δίδραχμον (τὸ), monetъ de doъ dpaxme (прinч: next: ал лъї ...

Δίδραχμος (ὁ, ἡ), чел че apc преџъ (se преџъieште, заъ ia плать) de doъ dpaxme. [δίς, δραχμή].

Διδυμάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), къвenitъ ла дої вървацї. [δίδυμος, ἀνήρ].

Διδυμάονε, înd: ші

Διδυμάονες, îm: ал (neîntp:) διδυμάων noet: în локъ de [δίδυμος].

Διδυματοκέω -ῶ, mi διδυματόκος în локъ de διδυμοτοκέω, ші διδυμοτόκος, ші чл:

Διδυμεύω, вiit: -εύσω, (skp:) amъ цemenї копії. [ші

Διδύμη (ἡ), = къ

Διδύμιον (τὸ), o плantъ, каѕtъ ὄργις. ‖ (îm:) Διδύμια (τὰ), (anat:) niште колцї de креерї. [ші

Δίδυμος, η, ον, noet: (прea pap) în локъ de [δίδυμος].

Διδυμογενής, έος, ші Διδυμόγονος=Δίδυμος, пъскътъ цemenъ, îndoitъ. [δίδυμος, γένος, ші γόνος].

Διδυμογονία (ἡ), naштepe de цemenї копії. [din

Διδυμογόνος (ὁ, ἡ), = Διδυμοτόκος. [δίδυμος, γόνος].

Διδυμόζυγος, ου, ші διδυμόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: îndoitъ, înпerекiatъ. [δίδυμος, ζυγός].

Διδυμόθρους (ὁ, ἡ), noet: чел че apc asemenea (ачелашї) глasъ къ алtъл. «Ἠχὼ — ». Non: 2)=Δίγλωσσος. [δίδυμος, θρόος].

Διδυμόκτυπος (ὁ, ἡ), noet: fъкъторъ de îndoitъ, заъ ачелашї sънetъ. «Ἠχὼ — ». Non: [δίδυμος, κτύπος].

Δίδυμος (ὁ, ἡ), [δίς, δύω] пъскътъ înпрexnъ къ алtъл, цemenъ; (în цen:) îndoitъ. «Αὐλοῖσι διδύμοισιν». Od: I. Ξύλον δίδυμον». Sъid: лemnъ крънatъ în вîrfъ. ‖ (sъbst: îm:) копії, заъ fрацї цemenї. 2) воаше. 3) konstelaцia цemenilor Kastorъ ші Полideвкъ. [de вnde

Διδυμότης (ἡ), fiinцъ, însъшime de цemenї, заъ de îndoite трънърї.

Διδυμοτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naскъ цemenî. [ші

Διδυμοτοκία (ἡ), naштepe de цemenї. [din

Διδυμοτόκος (ἡ), пъскътoape de цemenї. [δίδυμος, τόκος].

Διδυμόχροος, ους (ὁ, ἡ), noet: în локъ de δίχρωμος. [δίδυμος, χρόα].

Δίδωμι [δόω -ῶ, de вnde Лat do, ші Pom: daъ], biit: δώσω, (nex: ἔδωκα, ші 2: pap: ἔδων, ως, ω, ομεν, οτε, οσαν, de вnde порънч: δός, noft: δοῖην, ші At: заъ lon: δώην, sъn: δῶ, inf: δοῦναι, ші naрtч: δούς, tpc: de къ: δέδωκα, ші nas: δέδομαι, nas: nex: ἐδόθην, ші miж: ἐδόμην, biit. δοθήσομαι, ші nos: δοτέον) (în цen:) daъ; (ші naртik:) дървieskъ, ofepъ. «Διδόναι εἰς χεῖρας»· Apstf: «Οὕτω τὸ γραμμάτιον διδέασι». Ил: «Εἰσκομίσας ἐδίδου τὰ θηρία τῷ πάππῳ». Ksn: «Πόσα ἂν μοι χρήματα δοίης, ὥστε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν» Ksn: «Χάριν δικαίαν καὶ δίδου καὶ λάμβανε». Гnom: «Δίδωμί τινι ὅρκον». Is: жъръ пе чinева. «Ὅρκους κάκιστον διδόναι καὶ λαμβάνειν». Грг: «Δίδωμι δίκην». în локъ de тимworoûмai, тъ nedenseskъ. «Δίκην διδόντες ὑπό τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων». Илт: (ші ел:) «Τὴν ἔρημον δεδωκότα». Dm: «Δίδωμι δίκας». în локъ de δικάζομαι, тъ жъdikъ. «Δίκας ἤθελον δοῦναι παρὰ πόλεσιν, αἷς ἂν ἀμφότεροι συμβῶσι». Тъч: (вezї ші δίκη). «Διδοὺς τὸ πλεῖστον τῷ πλούτῳ». Exp: prefepînd maї тълt богъцia. (ші къ adв:) «Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων;» Sof: (ші nas:) «Οὔτι δέδοται πολεμήϊα ἔργα». Ил: E. 2) = Παραδίδωμι. «Δίδωμί σοι ἐμαυτὸν δοῦλον καὶ σύμμαχον». Ksn: «Διδόασιν ἑαυτοὺς Ἀκαρνᾶσι». Тъч: «Ὀδύνῃσίν μιν ἔδωκεν». Ил: E. (ші nas:) «Ἐδίδοντο τῷ ῥεύματι». Epd: (ші ел: de ἑαυτὸν) «Ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς, εἷς τε βακχεῖον πεσὼν». Exp: 3) daъ вoie, înгъdвiъ, словozъ, лasъ (вreme). «Ἡ πόλις δίδωσι τῷ βουλομένῳ ἐν τοῖς μεταλλοις ἐργάζεσθαι». Ksn: «Παραγραφὴν ὁ νόμος δίδωσι». Лів: «Δίδωμι ἡμῖν βουλεύσασθαι». Ksn: «Ἵνα μὴ διέκπλουν διδοῖεν». Ksn: «Εἴ μοι δίδως εἰπεῖν». Sin: «Ἦν θεὸς διδῷ». Лкс «Ζεῦ μέγιστε, δός μοι τοὺς ἐμὲ τιμῶντας νικῆσαι εὖ ποιοῦντα». Ksn: 4) = Ἐκδίδωμι (θυγατέρα, ші чл: εἰς γάμον). «Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμην δε δόσαν». Od: O. «Ἄνδρα, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ μήτηρ». Il: I: «Ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν». Тъч: (ші miж:) «Δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν». Il: Л. (ші ел:(«Ἐδίδοσαν καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων». Ep: (ші nas:) «Ἀξιούσης δὲ τῆς μητρὸς δοθῆναι τινι των πολιτῶν πρὸς γάμον». Ил:

Δίδωρος (ὁ, ἡ), чел къ înlindepe de doъ палme, заъ латърї de mînъ. [δίς, δῶρον].

Δῖε, вок: бърв: ал лъї Δῖος.

Δίε, noet: în локъ de ἔδιε, каѕtъ δίον.

Διεβλήθην, nas: nex: ал лъї διαβάλλω.

*

Διεγγύα (ἡ), =Διεγγύησις. [de ȣnde

Διεγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, черȣ de ла чiнева (saȣ daȣ чева кȣїва кȣ) кезъшiе. «Διεγγυῶντος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν τὸν παῖδα». Is: || (miж:) daȣ пе sinemȣ saȣ пе алтȣл кезашȣ пentpȣ чiнева; fъгъdȣieskȣ. «Ἑπτὰ ταλάντων διηγγυήσατο». Is: «Τοῦτο οὐ σφόδρα διεγγυῶμαι». Sin: (пas:) skaпȣ de чева прiн а алтȣї кȣїва кезъшiе. «Διεγγυηθεῖσα δὲ ὑπὸ Στεφάνου». Dm: (шi кȣ dat:) «Ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημένοι». Тȣч: (вezї шi ἐξεγγυάω). [de ȣnde

Διεγγύησις, εως (ἡ), dape de кезъшiе sпре skъпape de чева.

Δι-εγείρω, вiit: -ερῶ, sколȣ din somnȣ (din воалъ, шi чл:); (fir:) îndemnȣ, întъpîtȣ, skopneskȣ. [de ȣnde

Διέγερσις, εως (ἡ), deшtentape, îndemnape, întъpîtape, шi чл: [шi

Διεγερτήριον (το), miжлокȣ întъpîtъtopȣ, deшtentъtopȣ. [шi

Διεγερτικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшime, saȣ îndъmînъtate de a întъpîta, a skopni, a deшtenta, шi чл:

Δι-εγρηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, staȣ deшtentȣ пînъ ла sfîpшitȣ.

Διεγρόμενος, поet: în локȣ de διεγερθεὶς, пas: nex: de пaptч: ал лȣї διεγείρω.

Διεδασσάμην, поet: în локȣ de διεδασάμην, miж: nex: ал лȣї διαδατέομαι.

Διέδεξα, Ion: în локȣ de διέδειξα, nex: ал лȣї διαδείκνυμι.

Διέδρα, 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лȣї διαδιδράσκω.

Διέδραμον, nex: 2 ал лȣї διατρέχω.

Διεδρία (ἡ), desпъpцitъ шedepe; (прiн ȣpm:) neȣnipe, înпpotiвipe. [δίεδρος].

Διέδριον, шi δίεδρον (τὸ),=Δίφρος, жецȣ, saȣ tpъsȣpъ nȣmaї de doї. [δὶς, ἕδρα].

Δίεδρος (ὁ, ἡ), [διὰ, ἕδρα] (прiнч:) шezȣtȣ deoseвit; (прiн întind:) nekomȣnikaвiлȣ, neȣnitȣ, desпъpцitȣ. || (sȣвst:) = δίεδρον.

Διέδωκα, nex: 1: ал лȣї διαδίδωμι.

Διέεργον, Ion: în локȣ de διεῖργον, прел: ал лȣї διείργω.

Διεζευγμένως [διαζεύγνυμι], adв: (пaptч:) desпъpцit, deoseвit.

Διέζωσα, nex: 1: ал лȣї διαζώννυμι.

Διεθεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 1: ал лȣї διΐημι.

Διέθεμεν, 1: пeps: îm: de акt: nex: 2:, шi

Διεθέμην, 1: пeps: sinг: de miж: nex:, шi

Διέθηκα, 1: пeps: sinг: de акt: nex: 1: ал лȣї διατίθημι.

Διεθῆναι, пas: nex: 1: de înf: ал лȣї διΐημι.

Δι-εθίζω, вiit: -ίσω, oвiчnȣieskȣ прea. mȣлt (акt: шi de sine пas:). (вezї ἐθίζω).

Διεθρύβην, пas: nex: 2: ал лȣї διαθρύπτω.

Δίει, 2: пeps: sinг: a прez: de поpȣnч: ал лȣї δίειμι.

Διειδέναι, inf: ал лȣї δίοιδα.

Διειδὴς, έος (ὁ, ἡ),=Διαφανὴς, шi Διαυγής.

Διειδόμενος, η, ον, поet: miж: (în локȣ de пas:) nex: de пaptч:, шi

Διεῖδον, акt: nex; 2: de xot: ал лȣї διοράω.

Διείλεγμαι, At: în локȣ de διαλέλεγμαι, пas: saȣ miж; tpe: de кȣ: ал лȣї διαλέγω.

Δι ειλέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Διελίσσω, desfъшȣpȣ.

Διειλημμένως[διαλαμβάνω], adв:(de пaptч:) desпъpцit, deoseвit, în пapte. 2) xotъpît, eksakt nositiв.

Διείλησις [διειλέω], εως (ἡ), desfъшȣpape. (în Плат: se sokoteшte грешitȣ în локȣ de δι' εἰλήσεις).

Διείληφα, акt: tpe: de кȣ: ал лȣї διαλαμβάνω.

Διεῖλον, акt: nex: ал 2: ал лȣї διαιρέω.

Δι-ειλύω, вiit: -ύσω, (nex: пas: διειλύσθην) поet: = Διελίσσω, desfъшȣpȣ, deskȣpkȣ; (пas: saȣ miж:) mъ stpekopȣ, skaпȣ. «Διειλυσθεῖσα δόμοιο». Апл: (вezї mi διολισθαίνω).

Διειμένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: de пaptч: a лȣї διΐημι.

Δί-ειμι, вiit: -ειμι, saȣ -είσομαι, (прел: шi nex: διήειν, înf: διιέναι, пaptч: διιών), =Διέρχομαι, tpekȣ прiн чева; (fir:) поveseskȣ. «Οἷσιν ἐγὼ τὰ ἕκαστα διείσομαι. Nik:

Δί-ειμι, вiit: -έσομαι, = Διαγίγνομαι, шi διατελῶ, nепpekȣpmat ȣpmezȣ a fi. «Σκοπούμενος διέσῃ». Ksn:

Διειπάμην, поet: miж: nex: 1 ал лȣї διαλέγομαι.

Διεῖπον (inf: διειπεῖν), акt: nex: 2: ал лȣї διαγορεύω. 2) прел: ал лȣї διέπω.

Δι-είργω, вiit: -είρξω, desпapцȣ; опpeskȣ. «Χαράδρα αὐτοὺς διεῖργε». Ksn: «Ἐάν τις τύπτῃ πρεσβύτερον, ὁ προστυγχάνων διειργέτω». Плт: (шi пas::) «Βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος (Σαλαμίς)». Пл:

Διείρηκα, 1: пeps; sinг: de акt:, шi

Διείρηται, 3: пeps: sinг: de пas: tpe: de кȣ: ал лȣї διαγορεύω.

Διείρομαι, пas: ал лȣї διείρω.

Δι-είρομαι, поет: în локŭ de διέρομαι, întpeвŭ кŭ кŭpiositate, черчetezŭ.

Δι-ειρύω, Ion: în локŭ de διερύω.

Δι-είρω, вiit: -ερῶ, (пех: διεῖρα, tpe: de διεῖρκα) пetpeкŭ чева пpin чева. «Διειρκότες τὰς χεῖρας διὰ τῶν κανδύων». Ksn: «Διὰ τῆς ὀπῆς διείρας τὸν δάκτυλον». Ел: (вezĭ ші διΐημι, ші διεκβάλλω). 2) коплегŭ, înшipŭ. «Λίνῳ διείρας τοὺς τόμους». Dsкp: (пpin întind:) întinzŭ непpeкŭpmat. «Λόγος διειρόμενος». D: Ал: кŭвîntŭ în коnцinepe ші непpeкŭpmat întinsŭ. «Διείροντες δάκτυλοι». Fiлstp: deцete întinse.

Διειρωνόξενος (ὁ, ἡ), (кom:) amъцitopŭ de stpeinĭ. (вezĭ κατειρωνεύομαι). (διὰ, εἴρων, ξένος].

Διεὶς, εῖσα, ὲν, пех: 2: de пaptч: ал лŭĭ διΐημι.

Δι-εισ-δύνω (-δύομαι), вiit: -ύσομαι, (пехot: διεισέδυν, ші чл:) intpŭ, mъ вîpŭ, pesвeskŭ înъŭntpŭ п' întpe...

Διείσομαι, поет: вiit: ал лŭĭ δίειμι, пetpeкŭ пeste totŭ; (fir:) повesteskŭ. 2) вiit: ал лŭĭ δίοιδα, шtiŭ вine, sîntŭ пъtpŭnsŭ de oape кape кŭnoшtinцъ.

Διὲκ, ші (maĭ 'nainte de вок:) διὲξ, поет: în локŭ de δὶ ἐκ (ἐξ), пpin міжлокŭ ші afapъ.

Δι-εκβαίνω, вiit: -βήσομαι, (пех: διεξέβην, ші чл:) esŭ, tpeкŭ пpin чева.

Δι-εκ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, skoцŭ чева de totŭ afapъ пpin вpe o stpimtoape, пetpeкŭ пînъ din коло. «Δεῖ δὲ διεκβάλλειν καὶ διαίρειν τὴν βελόνην ἐν τῇ γαστροῤῥαφίᾳ». Гал: sъ skoцĭ акŭл întpeгŭ dintp'o гaŭpъ, ші апоĭ sъ 'л пetpeчĭ пpintp' алta. 2) (ел: saŭ nestp:, tpeкŭ, пpintp' o stpimtoape, ші esŭ afapъ. «Διεκβαλὼν τὸν Γαδειραῖον πορθμὸν». Пл: «Διεκβάλλει τὸ ὅριον ἐπὶ κορυφὴν ὄρους. Плв: [de ŭnde

Διεκβλητέον, пos: ал лŭĭ διεκβάλλω. [ші

Διεκβολὴ (ἡ), пetpeчepe пpin чева ші skoatepe afapъ. «Βελόνης — ». Орев: 2) stpimtoapea, пpin кape ese чinева. «'Απετείχιζε τὰς εἰς Συρίαν διεκβολάς„. Пл: [ші

Διεκβόλιον (τὸ), = 'Εκβόλιον (se înц: φάρμακον).

Δι-εκ-δίδωμι, вiit: -ώσω, (пех: διεξέδωκα, ші чл:) = Διαδίδωμι.

Δι-εκ-δικέω -ῶ, вiit: -ήσω, апъpŭ dpeптъцiле кŭĭва, saŭ але меле; îmĭ pesвŭnŭ.

Δι-εκ-δύομαι, вiit: -δύσομαι, (пех: διεξέδυν, de ŭnde înf: διεκδῦναι, ші чл:) вîpîndŭ mъ mъ stpeкopŭ afapъ; skaпŭ. [de ŭnde

Διέκδυσις, εως (ἡ), кiпŭ ші локŭ de skъпape пpin stpeкopape.

Δι-εκ-θέω, вiit: -θεύσομαι, = Διεκτρέχω.

Δι-εκ-θρώσκω, вiit: διεκθοροῦμαι, (пех: διεξέθορον, ші чл:) =Διεκπηδάω.

Δι-εκ-κύπτω, вiit: -κύψω, = Διακύπτω.

Δι-εκ-λάμπω, вiit: -λάμψω, stpълŭчeskŭ пpin чева.

Δι-εκ-λύω, вiit: -λύσω, deskosŭ (desfaкŭ) de totŭ.

Δι-εκ-μυζάω -ῶ, вiit: -ήσω, sŭгînd sopвŭ пpin stpimtoape чева, sп: e: вinŭ din вŭte пpin цeaвъ.

Δι-εκ-παίω, вiit: παίσω, = Διεκπίπτω, peпede isвind tpeкŭ, ші esŭ afapъ.

Δι-εκ-περαίνω, вiit: -ανῶ, isпpъвeskŭ чева кŭ desъвîpшipe.

Δι-εκ-περαιόω -ῶ, вiit: -ώσω, пetpeкînd чева пpin stpîmtoape skoцŭ afapъ.

Δι-εκ-περάω -ῶ, вiit: -άσω, пetpeкŭ чева пpin чева; пъtpŭnzŭ гъŭpind чева.

Δι-εκ-περδικίζω, вtit: -ίσω, mъ stpeкopŭ fŭгînd пe fŭpiш (ка пotîpnikea п' întpe пiчoapeле, saŭ плasa вînъtopŭлŭĭ). [διὰ, ἐκ, πέρδιξ].

Δι-εκ-πετάννυμι, вiit: -πετάσω, întinzŭ (desdoieskŭ, deskizŭ) чева de totŭ.

Δι-εκ-πηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpind esŭ пpin чева.

Δι-εκ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, пех: διεξέπεσον, ші чл:) tpeкŭ peпede пpin вpe o stpimtoape afapъ; îmĭ faкŭ dpŭmŭ п' întpe вpъжmaшĭ, ші чл:, ші fŭгŭ.

Δι-εκ-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, плŭteskŭ кŭ вasŭ пpintp' o stpimtoape (пoptmŭ, saŭ pîŭ), ші esŭ ла mape; pesвeskŭ кŭ siла пpin flota вpъжmъшeaskъ, ші вътъmînd'o esŭ afapъ întp' aчeлaшĭ кiпŭ. [de ŭnde

Διέκπλοος -ους (ὁ), плŭtipe peпede пpintp' o stpimtoape, saŭ вpъжmъшaskъ flotъ, ші eшipe de чeea-л-алtъ пapte.

Δι-εκ-πλώω, Ion: în локŭ de διεκπλέω.

Δι-εκ-πνέω, вiit: -πνεύσω, sŭflŭ пpin чева afapъ; pesŭflŭ, mъ eвaпopezŭ. [de ŭnde

Διεκπνοὴ (ἡ), pesŭflape afapъ пpin чева, eвaпopape.

Δι-εκ-πορεύομαι, вiit: -εύσομαι, tpeкînd пpin чева esŭ afapъ

Δι-εκ-πτύω, вiit: -πτύσω, skŭĭпînd skoцŭ чева din гŭpъ.

Διέκπτωσις [διεκπίπτω], εως (ἡ), peпede eшipe пpin вpe o stpimtoape.

Δι-εκ-ρέω, вiit: -ρεύσω, saŭ -ρεύσομαι,

mъ skъpгъ afaръ прin чева. [de ъnde

Διέκροος -ους (ὁ), skъpцepe прin чева, ші локъл (каналъл, ші чл:), прin каре se faче aчeasta.

Διέκτασις, εως (ἡ), întindepe, saъ întinsъtъpъ пeste totъ. [din

Δι-εκ-τείνω, biit: τενῶ, (nex: διεξέτεινα, ші чл:) întinzъ de ла o mъpцine пînъ ла алta, întînzъ вine.

Δι-εκ-τέλλω, biit: -τελῶ, poet: pesъpъ, esъ прin чева.

Δι-εκ-τέμνω, biit: -τεμῶ, = Διατέμνω, taïъ чева прin міжлокъ de коло пînъ коло.

Διατετρημένος, pas: tpe: de къ: de цaptч: ал лъї

Δι-εκ-τιτράω, biit: -ήσω, гъъpeskъ чева пînъ dinколо.

Δι-εκ-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (nex: διεξέδραμον, ші чл:) алергъ прin чева afaръ.

Διέκτρησις]διεκτιτράω], εως (ἡ), гъъpipe пътpъnzъtoape пînъ din коло.

Δι-εκ-φαίνομαι, biit: -φανοῦμαι, saъ -φανήσομαι, mъ apъtъ, saъ esъ къ totъл ла вedepe. [de ъnde

Διεκφανὴς, έος (ὁ, ἡ), = Διαφανὴς, ші προφανής.

Δι-εκ-φέρω, biit: διεξοίσω, (nex: διεξήνεγκα, ші чл:) skoцъ чева прin чева afaръ.

Δι-εκ-φεύγω, biit: -φεύξομαι, fъгъ пe ъndeва afaръ.

Δι-εκ-χέω, biit: -χεύσω, въpsъ чева прin вpe ъnъ каналъ afaръ.

Διελασία, ας, ші

Διέλασις, εως (ἡ), sъбst: лъї ...

Δι-ελαύνω, biit: -ελάσω, ші At: -ελῶ, пetpeкъ o distanцъ de локъ къларе. "Διελάσαντες τὸν ἱππόδρομον„. Ksn: (ші fir:) "Ἡμέρα διήλασεν„. Eъp: s' a fъкъt zioъ. 2) гъъpeskъ, пътpъnzъ пînъ dinколо. "Ὃν οὐ τῷ δορατίῳ διήλασας. Лъч:

Δι-ελέγχω, biit: -ελέγξω, = ἐξελέγχω, чepчetînd doвedeskъ чева грешitъ.

Διελεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї διαιρέω.

Διελεύσομαι, biit:, ші

Διελήλυθα, tpe: de къ: ал xot:, ші

Διελθεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї διέρχομαι.

Δι-ελιννύω, biit: -ύσω, зъбoвeskъ mълtъ вpeme.

Δι-ελύσσω(ττω), biit: -ίξω, desfъшъpъ, saъ înfъшъpъ de totъ.

Διελκυσμὸς (ὁ), tpaцepe прin чева. [ші

Διελκυστίνδα, adв: ъnъ felъ de жокъ, în каре fie каре din жъкъtopї se siлeшte a tpaцe în пaptea sa пe чeлaлtъ пeste o лinie. [din

Δι-έλκω, biit: -ελκύσω, (прел: διεῖλκον, nex: διείλκυσα, ші чл:) tpaгъ чева прin чева stpimtъ. "Διὰ δακτυλίου διελκύσας„. Apstf: "Διελκύσας (διὰ τοῦ ἰσθμοῦ) τὰ σκάφη„. Diod: "Τῆς τρυγὸς διελκύσαι„. Apstf: (вezї ші διεκμυζάω). (ші fir:) "Βίον διέλκειν„. a tîpî o віaцъ. ші (simплъ). Διέλκων μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων„. Apstf: пetpeкînd.

Δι-ελ-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: διενέλαβον, ші чл:) amesteкъ, konfъsiezъ, înкъpкъ. (de ъnde) "Λόγος διενειλημμένος (poate ші διενειλημένος, ка din διενειλέω)„. Лъч: înкъpкatъ, гpeъ de inцeлes.

Διέλοντο, poet: în локъ de διείλοντο, 3 îm: пeps: a між: nex: 2: de xot:, ші

Διελὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de пaptч: a лъї διαιρέω.

Δίεμαι (faръ biit:), (poft: δίοιτο, sъп: δίωμαι, ῃ, ηται, ші înf: δίεσθαι) poet: [δίημι] înfpiкoшezъ, sпepiъ; (прin ъpm:) гoneskъ, пъiъ пe fъгъ. "Ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται ἔγχεσι καὶ φωνῇ„. Іл: P. "Μή σε ἀγρόν δε δίωμαι βάλλων χερμαδίοισι„. Іл: Ф. 2) (pap) mъ sпepiъ, ші fъгъ. "Αἱ δὲ τ' ἄνευθεν ἵπποι πεδίοιο δίενται„. Іл: Ψ. (вezї ші δίω).

Δι-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, asвîpлъ, пetpeкъ чева прin чева.

Διέμενος, η, ον, між: nex: 2: de пaptч: a лъї διίημι.

Διεμμένω, biit: -μενῶ, staъ mълtъ вpeme în чева.

Διέμπιλος (ὁ, ἡ), (Лksf:) къ кaцъл вîpîtъ întp' o къчiълъ, saъ skъfie de пîsлъ. [διὰ, ἐν, πῖλος].

Δι-εμ-πίμπλημι (-πίπλημι), biit: διεμπλήσω, ъmплъ de totъ, пînъ sъs.

Δι-εμ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: διέπεσον, ші чл:) kazъ прin чева înъъntpъ, saъ пeste чева.

Δι-εμ-πολάω -ῶ, biit: -ήσω, вînzъ, saъ пpeкъпeskъ ъnъia ші алtъia; (în цeп:) mъ пeгъцъtopeskъ; tîpгъieskъ (mъpfї).

Δι-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, daъ пe faцъ чева прin чева къ desъвîpшipe, doвedeskъ.

Διενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї διαφέρω.

Διενενῶντο, Ion: în локъ de διενενόηντο, 3: îm: пeps: de пeste sъв: ал лъї διανοέομαι.

Δι-εν-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, înfъшъpъ, înплetiчeskъ, înкъpкъ. (вezї ші διελλαμβάνω).

Διενεκτέον, posit: ал лъї διαφέρω. [de ъnde ші

Διένεξις, εως (ἡ), (noŭ) = Διαφορὰ, вражвъ, чеартъ, пріґоніре.

Δι-ενεργέω -ῶ, biit: -ήσω, лѹкрезŭ кѹ актівітате.

Διενεχθεὶς, εῖσα, έν, pas: nex: de партч: ал лѹĭ διαφέρω.

Διενήνοχα, akt: tpe: de кѹ: xot: ал лѹĭ διαφέρω.

Δι-εν-θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ rîndeskŭ віне.

Δι-ενιαυτίζω, biit: ίσω, петрекŭ (dъineskŭ) ѹnŭ întperŭ anŭ. [διὰ, ἐνιαυτός].

Δι-εν-ίσταμαι, biit: διενστήσομαι, (nex: διενέστην, ші чл:) mъ înпротівеskŭ кѹ stъpѹіре.

Δίενος (ὁ, ἡ), = Διετής, de doĭ anĭ. [δὶς, ἔνος].

Δι-εν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, sѹпъpŭ neînчetat.

Δίενται, poet: 3: im: pers: a лѹĭ δίεμαι.

Διεντέρευμα (τὸ), (kom:) [διὰ, ἔντερον] iskѹsitъ пъskочіре.

Διέξ, bezĭ διέκ.

Δι-εξ-άγω, biit: -άξω, (nex: διεξήγαγον, ші чл:) skoцŭ чева прін чева; (fir:) skoцŭ ла къпътîiŭ, sъвîршеskŭ; diріцezŭ, гѹвернezŭ; întokmeskŭ; înвoieskŭ. "Διεξάγειν τὸν βίον„. Sin: = Διάγειν. [de ѹnde

Διεξαγωγὴ (ἡ), кіпŭ de tpaiŭ, = Διαγωγή. 2) кѹпъ întokmipe, ікonomie, înвoipe.

Δι-εξ-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω, (nex: διεξεῖλον, ші чл:) iaŭ чева прін чева.

Δι-εξ-αίσω, ші (At:) διαξάττω, biit: -αίξω, петрекŭ, ші esŭ penede.

Δι-εξ-ατμίζω, biĭt: -ίσω, евапорezŭ чева de totŭ, префакŭ кѹ totѹл în авѹрĭ.

Δι-έξ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: διεξήειν, ші чл:) = Διεξέρχομαι.

Δι-εξ-είργω, biit: -είρξω, = Διείργω.

Διεξέλασις, εως (ἡ), sѹвst: ал лѹĭ ...

Δι-εξ-ελαύνω, biit: -ελάσω, ші (At:) -ελῶ, трекŭ, ші esŭ dinколо къларе.

Δι-εξ-ελέγχω, biit: -ελέγξω, = Ἐξελέγχω, dovedeskŭ чева de грешітŭ.

Διεξέλευσις [διεξέρχομαι), εως (ἡ), = Διέξοδος. [din

Διεξελεύσομαι, biit: ал лѹĭ διεξέρχομαι.

Δι-εξ-ελίσσω(ττω), biit: -ελίξω, desfъшѹрŭ de totŭ.

Δι-εξ-εργάζομαι, bit: άσομαι, sъвîршеskŭ кѹрînd чева de totŭ; ошорŭ; пръпъdeskŭ.

Δι-εξ-ερέομαι, biit: -ήσομαι, poet: = Διερωτάω.

Δι-εξ-ερευνάομαι -ῶμαι, biit: ήσομαι, aflѹ черчетînd кѹ mѹлтъ skѹmпътate. [de ѹnde

Διεξερευνητὴς, οῦ (ὁ), черчетъторŭ, iskoditopŭ кѹ amъpѹntѹл.

Δι-εξ-ερπύζω, ші Δι-εξ-έρπω, biit: -ερπύσω, (nex: διεξείρπυσα, ші чл:) esŭ afaръ tîpîndѹ mъ прін вре o stpimtoape.

Δι-εξ-έρχομαι, biit: διεξελεύσομαι, (nex: διεξῆλθον, ші чл:) трекînd ѹnŭ întperŭ spaцiŭ esŭ afaръ, saŭ mъ порneskŭ de ла ѹnŭ капътŭ, ші ажѹнгŭ ла челалтŭ; (fir:) петрекŭ (черчетezŭ, повesteskŭ, 'mĭ adѹкŭ aminte) чева пînъ ла sfіршітŭ. "Τί γὰρ τῶν αἰσχρῶν καὶ δεινῶν οὐ διεξῆλθον; Iskp: "Τὸ δὲ βιβλίον αὖθις ἀνεγίνωσκε, καὶ λέγεται δίς ὅλον διεξελθεῖν„ Пл: a петрекѹt картеа de doъ орĭ. "Λόγον ἐπιτάφιον διεξῆλθε„. Пл: (ші nestp:) Ἡ ἡμέρα διεξῆλθεν ἀργή„. Пл: (bezĭ ші διέρχομαι).

Δι-εξ-ετάζω, biit: -άσω, черчетezŭ кîte ѹna ѹna кѹ skѹmпътate.

Δι-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, повesteskŭ, експѹіŭ, posteskŭ, експлікŭ чева кѹ amъpѹntѹл.

Διεξῆμεν, Ion: în локŭ de διεξήειμεν, îm: 1: pers:, ші

Διεξίασι, îm: 3: pers: de прez: a xot: лѹĭ διέξειμι.

Διεξιεὶς, εῖσα, έν, партч: a лѹĭ διεξίημι.

Διεξιέμεναι, Dop: poet: în локŭ de

Διεξιέναι, inf: ал лѹĭ Διέξειμι, saŭ ал лѹĭ

Δι-έξ-ίημι, biit: -ήσω, (nex: διεξῆκα, ші чл:) лаsŭ пе чінева a еші (a трече) пе ѹndeва. "Διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος„. Ep: (ші ел: saŭ nestp:) "Ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου, καὶ εἰς θάλασσαν διεξιείς„. Тѹч: ешіnd, въpsîndѹ se în mape.

Διέξιθι, 2: sinr: pers: de порѹнч: ал лѹĭ διέξειμι.

Δι-εξ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, (nex: διεξικόμην, ші чл:) трекînd прintp' ѹnŭ локŭ ажѹнгŭ ѹndeва.

Διεξίμεναι, poet: = Διεξιέμεναι.

Διεξίοι, 3: sinr: pers: de poft: ал лѹĭ διέξειμι.

Δι-εξ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, ші

Δι-εξ-ιππεύομαι, biit: -εύσομαι, петрекŭ ѹnŭ spaцiŭ de ла ѹnŭ къпътîiŭ пînъ ла чеса-л-алтъ марцine къларе.

Διεξιτέον, posit: ал лѹĭ διέξειμι. [de ѹnde

Διεξίτητος, (ὁ, ἡ), локŭ, прін каре поате чінева трече ші еші din коло.

Διεξιὼν, οῦσα, όν, партч: a лѹĭ διέξειμι.

Δι-εξ-οδεύω, biit: -εύσω, повъцѹіeskŭ,

skoцŭ пе чinева прintр' о stpimtoape. «Ἡ Ἀλώπηξ ἡ τὸν Ἀριστομένη διεξοδεύσασα». Simпл: 2) (ел: saŭ nestp:) = Διεξέρχομαι. [ші

Διεξοδικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, (локŭ) îndemînatikŭ de tpekвt ші emit afaръ прintр' însвл; (прin вpm:) лapгŭ, întinsŭ; (îir:) лвnгŭ, копрinzъtopŭ de mвлte amъpвnte. [din

Διέξοδος (ἡ), пetpeчepe de o distanцъ de ла o mapцine пînъ ла алta. «Ἄπειρόν ἐστι... τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύτητον». Apst: «Τῆς περὶ τὸν βίον διεξόδου». Fiл: «Τὰς ἐκεῖσε εἰθισμένας διεξόδους τῶν μαστίγων». Eвs: 2) înвîptipe, пepiodŭ. «Πλανητῶν—». Apist: «Ἡλίου —». Eвp: (ші fir:) «Πάσας διεξόδους διεξελθὼν, ὥστε μὴ παρασχεῖν δίκας». Плt: 3) desfipape de omtipe snpe pevisie, saŭ stpъmвtape, ші чл: (Fpanц: évolution). «Τακτικαὶ διέξοδοι». Плt: «Διεξόδων καὶ τάξεων ἅπτεσθαι». Плt: 4) (fir:) pesвлtatŭ, sfîpшitŭ. «Τίνα διέξοδον ἔλαβε τὰ παράλογα τῶν ἔργων;» Плв: 5) postipe, deskpiepe amъpвntъ, saŭ лвnгŭ шipŭ de кввîntŭ. «Περὶ τῶν ἐν διέξόδῳ λόγων». Apst: «Διέξοδοι καὶ ἔπαινοι παλαιῶν ἀνδρῶν». Плt: 6) (fлsf:) шipŭ, saŭ копцinepe de pevoлвцiĭ, ла кape sînt sвпвse fiinцeле. «Ἡ τῆς οὐσίας (τῆς φύσεως) διέξοδος„. Оч: Левк: (поate ші a лвĭ Apst:) "Ἄπειρον... τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύτητον„. 7) (прin întind:) локŭ de tpeчepe ші emipe afaръ, saŭ de пetpeчepe ші skoatepe de чева afaръ. "Ὕδατος —„. Ep: = Διώρυξ, каналŭ, ші чл: "Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου„. Skp: isвoape de лакръmi. "Ἐστένωται τὰς διεξόδους„. Epd: (ші fir:) "Ἐπίσταμαι αὐτοῦ πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων„. Ep:

Δι-εξ-οίγνυμι, вiit: -οίξω, поet: deskizŭ чева de totŭ.

Δι-εξ-οιδέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вmfлв de totŭ.

Δι-εξ-ουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцŭ înпpeвnъ кв вdвл.

Δι-εξ-υφαίνω, вiit: -ανῶ, sъвîpшeskŭ цesъtвpъ.

Διεξῳδηκὼς, υῖα, ὸς, tpe: de кв: ал пaptч: лвĭ διεξοιδέω.

Διεξώϊξα, поet: nex: ал лвĭ διεξοίγνυμι.

Δι-εορτάζω, вiit: -άσω, sъвîpшeskŭ sepкape.

Διεπέφραδε, поet: 3: sinr: пeps: a nex: 2: ал лвĭ διαφράζω.

Δι-επιφώσκω (fъpъ вiit:), = Δια[ἐπι]φώσκω

Διέπραθον, поet: nex: 2: ал лвĭ διαπέρθω

Διέπτη, 3: sinr: пeps: de akt:, ші

Διέπτατο, 3: sinr: пeps: de miж: nex: 2: ал лвĭ διίπταμαι.

Δι-έπω (прeл: διεῖπον, ші maĭ mвлt nв), dipiцezŭ, гввepnezŭ, întokmeskŭ.

Διέραμα (τὸ), [διὰ, ἐράω] пîлnie, saŭ stpekвpъtoape.

Δι-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, лвкpezŭ кв stъpвinцъ; квлtivŭ; îmĭ sъвîpшeskŭ лвкpвл; (овiч:) omopŭ; пpъпъdeskŭ. "Διεργασαμένη ἑαυτήν„. Пл: (ші пas:) "Διέργαστο ἂν τὰ Περσῶν πράγματα„. Ep: s' ap fi пpъпъdit Пepsia.

Δι-έργω, вiit: -έρξω, поet: în локŭ de διείργω.

Δι-ερεθίζω, вiit: -ίσω, întъpîtŭ пpea mвлt, saŭ neînчetat.

Διερέθισμα (τὸ), întъpîtъtвpъ; saŭ op чe întъpîtъ. [de вnde

Δι-ερείδω, вiit: -είσω, = Διαστηρίζω. || (miж:) mъ pezemŭ, mъ sпpiжinŭ; (fir:) stъpвieskŭ, mъ цiŭ; mъ înпpotiвeskŭ. «Καθάπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης πρὸς κῦμα διερειδόμενος». Пл: [de вnde

Διέρεισμα (τὸ), sпpiжinitвpъ de stiлпŭ, чe se пвne квpmeziш întpe алцiĭ.

Δι-ερέσσω(ττω), вiit: -έσω, вîsлezŭ de amîndoъ пъpцiле; (прin intind:) клetinŭ кînd întр' o пapte, кînd întр' алta, = Διασείω.

Δι-ερευνάω -ῶ, ші (miж:) -άομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, чepчetezŭ, iskodeskŭ кв skвmпъtate. [de вnde

Διερευνητὴς, οῦ (ὁ), = Διεξερευνητής. [ші

Διερευνητικὸς, ὴ, ὸν, disпвsŭ, îndemînatikŭ a чepчeta, a iskodi кв amъpвntвл.

Δι-ερέω -ῶ, вiit: (пepeг:) ал лвĭ διαγορεύω.

Δι-ερίζω, вiit: -ίσω, mъ disпвtŭ кв чinева.

Διερμήνευσις, εως (ἡ), eksaktъ tîлквipe, eksплiкape. (ші

Διερμηνευτὴς, οῦ (ὁ), tîлквitopŭ; tîлmaчiŭ, dparomanŭ. [din

Δι-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, eksплiкŭ; tîлквieskŭ, saŭ tpadвкŭ кв skвmпъtate.

Δι-έρομαι, вiit: -ερήσομαι, (прeл: ші nex: διηρόμην) = Διερωτάω.

Διερὸς [διαίνω], ὰ, ὸν, вdŭ, вmedŭ; zemosŭ; fpaцedŭ; poosŭ; пpoasпъtŭ; (прin întind:) deшtentŭ, вioïŭ, aцepŭ (desreцatŭ), цeaпъnŭ. «Διερὸς βροτὸς». Od: Z. «Διερῷ ποδὶ φευγέμεν». Od: I. «Μέλη διε-

ρά». Apstf: dȣioase (desпре лакръmĭ), saȣ вioae.

Δι-ερπύζω, ші διέρπω, віit: -ερπύσω (nex: διείρπυσα, ші чл:) поet: tîpîndȣ mъ ка шарпеле mъ stpeкорȣ п' întpe чева.

Διεῤῥήθη, 3: sinг: пеps: de (пеpeг:) пas: nex: ал лȣĭ διαγορεύω.

Διεῤῥιμένως [διαῤῥίπτω], adв: (de пaptч:) fъpъ лȣape a minte, op кȣm se ва întîmпла.

Διεῤῥυηκὼς, υῖα, ὸς, tpe: de кȣ: de пaptч: ал лȣĭ διαῤῥέω.

Διεῤῥωγὼς, υῖα, ὸς, (кȣ însem: de пas:) miж: tpe: de кȣ: ал лȣĭ διαῤῥήγνυμι.

Διέρσαι, поet: Ion: nex: de înf: ал лȣĭ διείρω.

Δίερσις [διείρω], εως (ἡ), пetpeчepe de чева пpin чева. »'Οπὰς ποιοῦσι τῇ τοῦ λίνου διέρσει». Гал:

Διέρυθρος (ὁ, ἡ), amestekatȣ кȣ pошȣ. [διὰ, ἐρυθρός].

Δι-ερύκω, віit: -ύξω, intpînd ла miжлокȣ desпapцȣ, опpeskȣ.

Δι-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (nex: διῆλθον, ші чл:) (кȣ ак:) tpeкȣ пpin чева, saȣ пpin вpe ȣnȣ локȣ. «'Αντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος». Іл: Г. «Τριῶν θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελδεῖν». Лs: «Διελθὼν τὴν Θεσσαλίαν». 2) (fir:) îmĭ пetpeкȣ кpemea (віаца), пetpeкȣ. «Δικαίως τὸν βίον διελθεῖν». Пл; 3:) (кȣ ак: преп:) mъ dȣкȣ, tpeкȣ, ажȣnгȣ ȣndeва. «Διελθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα». Ksn: «Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ». Sкp: (fir:) «Ταχὺ γὰρ διῆλθεν ὁ λόγος εἰς τοὺς παῖδας, ὡς... „Sкp: 4) (fъpъ кazȣ) tpeкȣ. «Διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ». Dm: 5) posteskȣ пpin кȣвîntȣ, пoвestekȣ кȣ amъpȣntȣл, чiteskȣ (de ла înчeпȣtȣ пînъ ла sfîpшitȣ). «Ἅπερ περὶ τῶν δικαίων διῆλθε». Плт: «Ὁ λόγος, ὃν διεληλύθαμεν». Плт: «Ἄχρις ἂν διέλθωσι πρὸς τὸ πλῆθος, ἃ βούλονται». Пл: «Τὸν νόμον διελθεῖν τὸν Πυθικὸν». Пл «'Ανελίττων (τοὺς ἐν βιβλίοις λόγους) κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις διέρχομαι». Ksn: «Διελθεῖν πρὸς ἑαυτόν». sъ se rîndeaskъ în sine, sъ 'шĭ adȣкъ a minte. (вezĭ ші διεξέρχομαι).

Δι-ερωτάω -ῶ, віit: -ήσω, întpeвȣ, чepчetezȣ кȣ кȣpiositate.

Δίες, 2 sinг: пeps: de пopȣnч: ал лȣĭ διΐημι.

Διέσῃ, вezĭ διέσομαι.

Δι-εσθίω, віit: -έδομαι, (nex: διέφαγον, ші чл:) mъnînкȣ de totȣ.

Διεσιαῖος, α, ον, (mȣsiк:) кomпȣsȣ din diese (semne mȣsiкaлe); apmoniosȣ. [ші

Διέσιον (τὸ), = (maĭ noȣ) Διαζύγιον кapte de desпъpцipe întpe къsъtopiцĭ. [din

Δίεσις [διΐημι], εως (ἡ), (пpinч: de лiкȣidȣ) stpeкopape пpin кaпaлȣ; sкȣpцepe пpin цeaвъ, ші чл 2) (пpin întind:) = Διαίρεσις, desпъpцipe; (fir:) toпipe, desfiinцape. 3) (mȣsiк:) a пatpa пapte a tonȣлȣĭ, saȣ чea maĭ miкъ mъsȣpъ de apmonioase distanцe a віepsȣлȣĭ.

Διεσκεμμένως adв:: (de пaptч:) кȣ mȣлtъ кiпzȣipe, saȣ лȣape aminte. [διασκέπτομαι].

Διέσομαι, віit: ал лȣĭ δίειμι,=Διατελῶ.

Διεσπαρμένως, adв: (de пaptч:) pisinit înкoaчĭ ші' nкoлo. [διασπείρω].

Διεσπάρην, пas: nex: 2: ал лȣĭ διασπείρω.

Διεσπασμένως adв: (de пaptч:) întpepȣnt, nȣ în кoнцinepe. [διασπάω].

Διεσπουδασμένως [διασπουδάζω], adв: (de пaptч): кȣ mȣлtъ sîpгȣinцъ, saȣ siлinцъ.

Διέσσυτο, поet: 3: sinг: пeps: de пeste sъв: saȣ nex: 2: ал лȣĭ διασεύομαι.

Διέσταλκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ διαστέλλω.

Διέσταμεν, поet: în локȣ de διεστήκαμεν, îm: ал лȣĭ

Διέστηκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ διΐστημι.

Διεστραμμένως [διαστρέφω], adв: (de пptч:) dandapateлe, sȣчit, stpîmв (кȣ жosȣ 'n sȣs).

Διεστὼς, -ῶσα, ὡς, At: în локȣ de διεστηκὼς, tpe: de кȣ: de пaptч: a лȣĭ διΐστημι.

Διεσφαλμένως [διασφάλλω], adв: (de пaptч:) кȣ totȣл гpeшit, aвъtȣt din dpentȣ.

Διέσχον, nex: 2: ал лȣĭ διέχω.

Διετετάχατο, Ion: 3: îm: пeps: a пeste sъв: лȣĭ διατάσσω.

Διετηρὶς, ίδος (ἡ), = Διετία. [ші

Διέτης, εος saȣ έος (ὁ, ἡ), [δίς, ἔτος] de doĭ anĭ. "'Απὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω„. Sкp: "Διέτης χρόνος„. Ep: "Ὅσοι ἐπὶ δίετες (алt: ἐπιδίετες) ἡβῶσι„. Esx: sînt de doi anĭ, ажȣnшĭ în вîpstъ de жȣnie, adiкъ de 15—16 anĭ. 2) = кȣ.

Διετήσιος (ὁ, ἡ), dъinitopȣ ȣnȣ anȣ întpeгȣ. [διὰ, ἔτος].

Διετία (ἡ), dъinipe, saȣ кȣpsȣ de doĭ anĭ. [δὶς, ἔτος].

Διετίζω, віit: -ίσω, dъineskȣ ȣnȣ anȣ întpeгȣ, saȣ doĭ anĭ. [διὰ, saȣ δίς, ἔτος].

Διέτμαγεν, Еол: în локȣ de διετμάγησαν, пas: nex: 2:, ші

Διέτμαγον, поet: nex: 2: aкt: ал лȣĭ διατμήσσω.

Δι-ευεργετέω -ῶ, віit: -ήσω, faкȣ вino neпpeкȣpmat.

Δι-ευθετέω -ῶ, віit: -ήσω, întoкmeskȣ

вine, пвіѣ fie-че лъкрѣ ла локъл съѣ; îndpentezѣ. [de вude

Διευθέτησις, εως (ἡ), вънъ întoкmipe, saѣ aшezape, pergлape de лъкрърї. [ші

Δι-ευθετίζω, ші (між:) -ίζομαι, вііt-ίσω, -ομαι, (маї поѣ) = Διευθετέω.

Δι-ευθυμέω -ῶ, (ші між:) έομαι -οῦμαι, вііt: -ήσω -ήσομαι, sînтѣ foapte, saѣ totdaвna вeseлѣ.

Διευθυντὴρ (ὁ), noet: în локѣ de διευθυντής. [ші

Διευθυντήριος (ὁ, ἡ), кавenitѣ, saѣ îndemînatikѣ ла dipiцepe, saѣ îndpentapo. [ші

Διευθυντὴς, οῦ (ὁ), îndpentъtopѣ, saѣ dipektopѣ; гавернatopѣ, ші чл: [din

Δι-ευθύνω, вііt: -υνῶ, îndpentezѣ; dipiцezѣ; гавернezѣ; kpitikѣ (черчетезѣ жdikînd).

Δι-ευκρινέω -ῶ, вііt: -ήσω, алеѣrѣ, deoseвeskѣ вineле din ръѣ; черчетезѣ кѣ skвmпътate; desлвueskѣ, лътвpeskѣ лвкрл. [de вude

Διευκρίνησις, εως (ἡ), алецере, saѣ deoseвire întpe...; desлвuire, ші чл:

Δι-ευλαβέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, (пех: διευλαβήθην), мъ sfieskѣ (мъ temѣ, вънвieskѣ, вагѣ de seamъ) прea твлт.

Δι-ευναζω, вііt: -άσω, = Κατευνάζω, лiпiштeskѣ de totѣ.

Δι-ευπραγέω -ῶ, вііt: -ήσω, isввteskѣ în toate întpeupindepiле меле.

Δι-ευριπίζω, вііt: -ίσω, мъ тішкѣ în коaчї ші 'нколо (ка тареа Еврінвлї de талазврї). (dвне алцїї гremit în локѣ de διαῤῥιπίζω. [διὰ, Εὔριπος].

Δι-ευρύνω, вііt: -υνῶ, лъцeskѣ (întinzѣ) чева tpentat ші din sine. «Τὸ ἔντερον διευρύνει». Apst: «Τὸν λόγον διηύρυνε». Tdpt: în Плт:

Δι-ευστοχέω -ῶ, вііt: -ήσω, nemepeskѣ totdaвna.

Δι-ευσχημονέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъzекkѣ totdaвna ввna кавііицъ.

Δι-ευτελίζω, вііt: -ίσω, = Ἐξευτελίζω.

Δι-ευτονέω -ῶ вііt: -ήσω, îmї ціѣ нînъ în sfîpшitѣ тонвл, пвtepea. «Οὐκέτι δύναται διευτονεῖν (ὁ ῥοῦς τοῦ Βοσπόρου) πρὸς τὴν ἀντιπέρας χώραν». Плв: пѣ маї ape пвtepe de a аввице înnoîpiъ.

Δι-ευτυχέω -ῶ. вііt: -ήσω, sînтѣ нînъ în sfîpшitѣ нороцїѣ.

Διεφθάρην, пвs: пех: 2: ал лвї διαφθείρω.

Δίεφθος (ὁ, ἡ, [διέφω] fopїѣ вine.

Δι-εφ-ίημι, вііt: διεφήσω, asвîpлѣ, sлoвozѣ чева прîn чева.

Διέφυ, 3: sinr: neps: a nex: 2: лвї διαφύομαι.

Διέχεια (ἡ), desпъpцitspъ; pъpime întpe... [din

Διεχὴς [διέχω], έος (ὁ, ἡ), (înnp: de συνεχής) întpepвnitѣ în distanцe, papѣ.

Δι-εχθρεύω, вііt: -εύσω, (кѣ dat:) sînтѣ вртъжташѣ, înвръжвітѣ кѣ чinева.

Δι-έχω, вііt; -έξω, (пех: διέσχον, ші чл:) (кѣ ак:) despapцѣ (deskizѣ) прîn міжлокѣ. «Οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα». Ap: «Τοὺς πρὸ αὐτοῦ μαχομένους διασχών». «Τὸ καταπέτασμα διασχόντες». Грг: (ші ел: saѣ nestp:) «Διέσχεν ἐπ' ἀμφότερα τὸ στράτευμα τοῖς Θηβαίοις». Плт: — «Ὅταν διασχῇ τὰ κέρατα». Ksn: «Ὡς δὲ εἰς πλάτος ἤδη ὁ ποταμὸς διέσχεν». Ap: «Διέσχεν αὐτῷ ἡ γῆ φεύγοντι». Sxoл: Apstf: 2) (ел:) лasѣ distanцъ întpe... «Διασχὼν τῶν πολεμίων ὡς τρία στάδια». Плв: 3) denпъpтezѣ. «Διασχὼν τοὺς πλουσίους καὶ ἐνδόξους». Плт: «Διασχοῦσα τὰς χεῖρας». Плт: 4) ціѣ deoseвit. «Κοντοὺς διέχειν». Пaвs: 5) (прin întind:) ціѣ înaпoї, опreskѣ. «Διέξειν τὰς χεῖρας». Плв: 6) (ел: saѣ nestp:) = Διέρχομαι, ipekѣ прin... «Ἀντικρὺ δὲ διέσχε δουρὸς ἀκωχή». Іл: Λ. «Διὰ τοῦ ἥπατος διέχει ἡ μεγάλη φλέψ». Apst: «Ὁ ἥλιος διὰ τῶν τετραπλεύρων διέχων». Apst: 7) = Ἀπέχω; (fir:) конîршeskѣ, întpekѣ. «Διέχει τῆς ἠπείρου». Твч: «Διεῖχεν ὁ Ἑλλήσποντος ταύτῃ σταδίους ὡς πεντεκαίδεκα». Ksn: «Τέλυπη καὶ προθυμία πολὺ διασχοῦσαν». Ап: 8) мъ întinzѣ. «Διώρυχα διέχουσαν ἐκ τοῦ Νείλου εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον». Ep:

Διεψευσμένως [διαψεύδω], adв: (de партч:) кѣ minцipe, saѣ înшелътopie.

Δι-έψω, вііt: -εψήσω, ferвѣ чева вine (нînъ sъ se toniaskъ).

Δι-εωθούμην, між: прел:, ші

Δι-εωσάμην, між: пех: 1 de xot: ал лвї διωθέω.

Δίζημαι, вііt: διζήσομαι, noet: Ion: în локѣ de (ші маї întpeв: de кіt) δίζω. [de вude

Διζήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: кътътopѣ, черчетътopѣ, iskoditopѣ. [ші

Δίζησις, εως (ἡ), кътape, черчетape, iskodipe.

Δίζος (ὁ, ἡ), Ion: în локѣ de δίζωος, saѣ гremit în локѣ de δίξοος, saѣ δίοζος.

Διζυγία (ἡ), перекіе de вої, saѣ каї; (în цеп:) doime. [din

Δίζυγας (ὁ, ἡ), înперекіatѣ; (în цеп:) =

Διττὸς, îndoitŭ. «Μετὰ δίζυγον ἦμαρ». Грг: [δὶς, ζυγός].

Δίζυξ, υγος (ὁ, ἡ), noct: = Δίζυγος.

Δίζω, ші між: -ομαι, вііt: διζήσω, -ομαι, noct: [δὶς, δίω, διφάω] кавіŭ съ гъseskŭ; daŭ кв sokoteala; мъ rîndeskŭ; sîntŭ кв doъ rîndврї; мъ îndoieskŭ.

Δίζωος (ὁ, ἡ), noct: чел кв doъ feлврї de tpaiŭ, amfівіŭ. [δὶς, ζωή].

Δίη, Ion: în локŭ de Δία, fem: ал лвї Δῖος.

Διηβολίη (ἡ), Ion: în локŭ de διαβολία.

Διήγαγον, nex: ал 2: ал лвї διάγω.

Διηγέομαι-οῦμαι, вііt: -ήσομαι, novesteskŭ; експліkŭ; (nestрът:) ворвeskŭ. [de вnde

Διήγημα (τὸ), noveste; (iap прічː) o napte a novestipiĭ. [de вnde

Διγηματικὸς, ὴ, ὸν, кавenitŭ, saŭ îndeminatikŭ ла novestipe. 2) іввitорŭ de a novesti. [de вnde

Διηγηματικῶς, adв: кв кіпŭ, în feлŭ de novestipe.

Διηγημάτιον (τὸ), dim: ал лвї διήγημα.

Διήγησις, εως (ἡ), novestipe, deskpiepe de чева. [διηγέομαι].

Διήεισθα, At: în локŭ de διήεις 2: neps: a лвї.

Διήειν, прел: în локŭ de nex: ал лвї δίειμι, =Διέρχομαι.

Διηέριος, ᾱ saŭ ας, ον, Ion: în локŭ de διαέριος.

Διηθέω -ῶ, вііt: -ήσω, (nex: διήθησα, ші pap διῆσα) stpекорŭ, лътвpeskŭ; (прin întindː) snълъчeskŭ, квръцŭ. «Διηθήσαντες (τὴν κοιλίην) οἵνῳ αὖτις διηθέουσι θυμιήμασι τετριμμένοισι». Ep: (ші ел: saŭ nestрː) «Διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ». Ep: (вezĭ ші διωλίζω). [de вnde

Διήθησις, εως (ἡ), stpекорape, лътвpipe.

Διηκονέω вііt, -ήσω, Ion: în локŭ de διακονέω. [din

Διήκονος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de διάκονος.

Διηκόσιοι, αι, α, Ion: în локŭ de διακόσιοι.

Διηκριβωμένως [διακριβόω], adв: (de naptч:) кв mвлтъ skвmпътate.

Δι-ήκω, вііt: -ήξω, (кв цеп: saŭ sinг: saŭ înppeхнъ кв διὰ, ші pap кв ак:) = Διέρχομαι, tpекŭ. «Ἡ διὰ πάντων διήκουσα δύναμις». Apst: «Διῆξε τοῦ δήμου θόρυβος». Ил: «Τοῖς σκορόδοις τὴν ὀριμύτητα εἶναι ἐν τῷ διήκοντι τῆς γελγίδος». Тр: 2) (кв ак: прен:) мъ întinzŭ, ажвnpŭ пîпъ... «Ἐκ θαλάσσης τῆς βορηΐης, εἰς νοτίην διήκουσι,, Ep: «Διήκειν εἰς βάθος τὸ τραῦμα». Гал: (ші кв adв:) «Οἱ οὕτω διήκοντες διανοίας». Iскр:

Διήλασα, nex: 1: ал лвї διελαύνω.

Διηλασίη (ἡ), Ion: în локŭ de διελασία.

Διῆλθον, nex: 2: ал лвї διέρχομαι.

Δι-ηλιόω -ῶ, вііt: -ώσω, întinzŭ (взякŭ, sвîntŭ) ла soape.

Διηλιφὴς [διαλείφω], έος (ὁ, ἡ), noct: вnsŭ de totŭ, saŭ neste totŭ.

Δι-ηλόω -ῶ, вііt: ώσω, пътрвnzŭ, гъвpeskŭ кв квіŭ. (dвпе алціĭ гpemit în локŭ de διελαύνω).

Διήλυσις [διέρχομαι], εως (ἡ), = Δίοδος, ш. διέξοδος.

Δίημι (neîntpeв:), de вnde mîж: saŭ nas: δίεμαι, ші котп: Ἐνδίημι. (вezĭ δίω, ші ἵημι)

Διημερεύω, вііt: -εύσω, neipекŭ ioпlъ zioa ла вnŭ локŭ, saŭ în вре o tpeaлъ.

Διημερόω -ῶ, вііt: -ώσω, înвлînzeskŭ de totŭ.

Διηνεκὴς [διὰ, ἠνεκής], έος (ὁ, ἡ), întinsŭ de ла o mappine nîпъ ла алта; (прin врт:) концinвtŭ, întpeгŭ, neîntpepвnlŭ; лвnгŭ; de totdaвna; (neвt:) διηνεκὲς, saŭ εἰς τὸ διηνεκές, în локŭ de.

Δι-ηνεκῶς, adв. în концinepe, fвръ întpepвnцie; în лвnгъ întindepe; totdaвna; (fir:) desлвnlt, екsakt, лътвpit.

Διήνεμος (ὁ, ἡ), вълвlŭ de вîntŭ din toate пърціle; (прin врт:) 'nалтŭ. (вezĭ ші ἠνεμόεις).

Διηνέχθην, nas: nex: 1: ал лвї διαφέρω.

Διηνυκέναι, tpe: de кв: de înf: ал лвї διανύω.

Διῆξε, 3: sinг: neps: a nex: лвї διήκω.

Διῆξε, 3: sinг: neps: a nex: лвї διαΐσσω, saŭ διάττω.

Διηπειρόω -ῶ, вііt: -ώσω, npefakŭ mape, saŭ însклъ кв totвл în концinвtŭ. [διὰ, ἤπειρος].

Διήρεσα, nex: 1: ал лвї διερέσσω.

Διηρημένως [διαιρέω], adв: (de naptч:) desпъpgit, deoseвit.

Διήρης, [δὶς, ἄρω, saŭ ἔρω] εος (ὁ, ἡ), чел кв doъ катврї. «Ἑξήκοντα διῆρες μελάθρων». Ebp: etaжвл de ал doilea, saŭ (ла чеї векї) чел din врт ал kaseї, че se зіче ші ὑπερῷον. || (sввst:) διήρης (ἡ), (se înцелеце νᾶυς) кораві къ doъ pîndврї de вîзле.

Διῆσα, nex: 1: ал лвї διηθέω.

Δίηται, noct: 3: sinг: neps: a prez: sвп: ал лвї δίεμαι.

Διηυκρινημένως, adв: (de партч:) desлъшit, алes, къ sкъmпъtate. [διευκρινέω],

Διήφυσε, 3: sinг: пeps: a пex: 1 ал лъї διαφύσσω.

Δι-ηχέω -ῶ, вiit: -ήσω, pesъnъ, пътрънzъ (desпре глasъ); (stръm:) пetрекъ sъnetъл. [de ъnde

Διηχὴ (ἡ), пътрънdepea senetълъї în креерї; pesъnetъ. [mi

Διήχημα (τὸ), прefaчepea sъnetълъї. (вezї ші δίεσις). (se конf: къ διήγημα).

Διηχὴς, έος (ὁ, ἡ), пetрекъторъ, saъ pesfрînгъторъ de sъnetъ; saъ прin каре поate пetрече sъnetъл. [διὰ, ἦχος].

Διθάλασσος(ττος), ου (ὁ, ἡ), пъsъ întpe (ъdatъ de) doъ mърї. [δίς, θάλασσα].

Διθεΐα (ἡ), a fi...

Διθεΐτης, ου (ὁ), крezъторъ în doї zeї. [δὶς, θεός].

Δίθηκτος (ὁ, ἡ), asкъцitъ de aшîndoъ пърцiле. [δὶς, θήγω].

Δίθρονος (ὁ, ἡ), конstatъ din doъ tpoпъpї (sкaъne). «Τιμὴ δίθρονος». Esхл: [δὶς, θρόνος].

Δίθροος (ὁ, ἡ), поet: чел къ doъ глasъpї, saъ îndoitъ sъnetъ. [δίς, θρόος].

Διθυμία (ἡ), neînвoiaлъ; saъ îndoiaлъ. [din

Δίθυμος (ὁ, ἡ), neînвoitъ (къ sine, saъ къ алtъл), neъnitъ, saъ nexotъpîtъ întp' ъnъ felъ. [δὶς, θυμός[.

Διθυραμβέω -ῶ, вiit: -ήσω, кîntъ ditipamвe. [ші

Διθυραμβικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв; -ικῶς), ditipamвiкъ, în felъ de ditipamвъ. (вezї ші διθύραμβος].

Διθυραμβογενὴς, έος (ὁ, ἡ,) eпit: ал Бакълъї. [διθύραμβος, γένος].

Διθυραμβογραφέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sкpiъ ditipamвe. [διθύραμβος, γραφή].

Διθυραμβοδιδάσκαλος (ὁ), поetъ, ші deпpinzъторъ (în кîntape) de ditipamвe. [διθύραμβος, διδάσκαλος].

Διθυραμβοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, компъiъ ditipamвe. [διθυραμβοποιός]. [de ъnde

Διθυραμβοποιητικὴ (ἡ), apta поetълъї de ditipamвe.

Διθυραμβοποιΐα (ἡ), компъnepe de ditipamвe. [din

Διθυραμβοποιὸς (ὁ), поet: компъitоръ de ditipamвe. [διθύραμβος, ποιός].

Διθυραμβος (ὁ), [δὶς, θύρα, ἐμβαίνω] eпit; ал Бакълъї (пentpъ îndoita лъї naштepe). 2) (прin întind:) поemъ лiрiкъ, saъ imnъ în чinstea ditipamвълъї Бакъ. (maї de mълte орї în stiлъ întъsiastiкъ, ші къ ziчepi помпoase, de ъnde a лъї Епiхapmъ) «Οὐκ ἔστι διθύραμβος, αἰχ' ὕδωρ πίνῃς». (вezї ші διπλοῦς, ші вагъ de seamъ ла θρίαμβος, ші ἴαμβος).

Διθυραμβοχώνη (ἡ), поet: topnътoape (ка întp' o toпitoape) de ditipamвї. «Μοῦσα— ». Teodpd: [διθύραμβος, χοάνη].

Διθυραμβώδης, εος (ὁ, ἡ,) ші adв:) -ωδῶς, sъвлimъ ка ъnъ ditipamвъ; (прin ъpm:) помпosъ. [διθύραμβος].

Δίθυρος (ὁ, ἡ), чел къ doъ ъшї, saъ къ doъ канate. «Τὸ δίθυρον τῶν κυάμων». Apst: [δὶς, θύρα].

Δίθυρσος (ὁ, ἡ), цiitоръ de doъ tipse. || (sъвst:) «Τὸ δίδυρσον». îndoitъ tipsъ. [δὶς, θύρσος].

Διὶ, dat: ал лъї Ζεύς.

Διίαμβος (ὁ), îndoitъ iamвъ, (пiчоръ metpiкъ konstatъ din doї iamвї). [δίς, ἴαμβος].

Δι-ιαύω, вiit: -αύσω, поet: dopmъ neпpeкъpmat.

Διΐγμαι, tpe: de къ: ал лъї διικνοῦμαι.

Διίδμεναι, поet: în локъ de διειδέναι.

Δίιδρος (ὁ, ἡ), пeste totъ asъdatъ, пъdъшitъ. [ші

Διιδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, asъdъ, saъ sкoцъ прin sъdoape. [διὰ, ἱδρώς].

Διιέναι, inf: ал лъї δίειμι, ші ал лъї

Διίημι, вiit: διήσω, (пex: διῆκα, ші чл:) лasъ, sловozъ чева a tpeче прin чева (локъ, ші чл:) «Οὔτ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθεῖν δύναται... μὴ Θηβαίων διιέντων». Dm: (ші neъt:) «Πυκνὸν δὲ οὕτως, ὡς μήτε χιόνα διιέναι». μήτ' ὑετόν». Tfp: (ші пas:) «Λυσίμαχος διειμένος ἀπηγγέλλετο». 2) пetрекъ прin чева. «Ξυστὸν διῆκε τῶν πλευρῶν». Ksn: «Δίες καὶ ἄλλο ῥάμμα ὑποκάτω τούτου». Iпкр: 3) (прin întnd:)moiъ; (прin ъpm:) toпeskъ. «Ἐλαδίῳ ταύτην (τὴν ἀμίαν) διεὶς». At: (ші miж:) »Ὄξει διέμενος». Apstf: (ші пas:) «Ἐλαίῳ διεθείς». Dsкр: 4) întinzъ. «Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ (ὁ ἀετὸς)». Sкр:

Διιθυντὴρ (ὁ), поet: în локъ de διευθυντής. [din

Διιθύνω, вiit: -υνῶ, поet: în локъ de διευθύνω.

Διικμάζω, вiit: -άσω, = Διυγραίνω.

Δι-ικνέομαι -οῦμαι, вiit: -διίξομαι, (пex: διικόμην, ші чл:)=Διήκω, ші διέρχομαι; (fir:) повesteskъ къ amъpъntъл.

Διῖκται, 3: sinг: пeps: a tpe: de къ: ал лъї διικνέομαι. [de ъnde

Διικτικὸς, ὴ, ὸν, пъtinчosъ a se пetpeче, saъ a пetpeче.

Διῖκτο, a 3: sinr: пeps: a пeste sъвîр:, ші

Διῖξαι a 2: sinr: пeps: a tpe: de кѕ: ал лѕї διικνέομαι.

Δίιος, α, ον, noet: кѕвenitѣ лѕї Жое, zeeskѣ. [Διός.]

Διιπετής, έος (ὁ, ἡ), noet: къzѕtѣ de ла Жое, коворîtѣ din черѣ. «Λίθος—». Epd: «Ποταμὸς —». Om: pîѣ вenitѣ mape din плоï. 2) (прin întind:) stpълѕчosѣ, кѕpatѣ, лѕminosѣ. «Λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διιπετέστερος (ὁ αἰθήρ)». Eѕp: «Διιπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖς σταθμά». Eѕp: «Ἦν δὲ γόνος (γονὴ) ἀποῤῥέῃ διιπετής». Iпкр. [Διὸς, πέσσω, πίπτω].

Διιπέτης, εος saѣ έος (ὁ, ἡ), noet: sвѕpъtopѣ 'nалт în eтepѣ, în aepѣ. «Οἰωνὸς — ». Om: Imn: [Διὸς, πέτομαι].

Διιπόλια (τὰ), sepвъtoape пpea вeкie a лѕї Жое în Atena. (вezї ші Διάσια . [de ѕnde

Διιπολιώδης, εος (ὁ, ἡ), (kom:) fir: foapte вeкiѣ (ка Διιπόλια), pѕцinitѣ.

Δι-ιππάζομαι, вiit: -άσομαι, = Διιππεύω. [de ѕnde

Διιππασία (ἡ), = 'Ανθυππασία, emѕлaцie, întpeчepe de кълъpeцї.

Δι-ιππεύω, вiit: -εύσω, tpeкѣ къларе, (fir:) пpea гpaвnik.

Δι-ίπταμαι, вiit: διαπτήσομαι (nex: διέπτην, ші чл:), tpeкѣ în sвopѣ, saѣ sвѕpînd.

Δι-ισθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

Δι-ισθμίζω, вiit: -ίσω, пetpeкѣ (прinч: коpaвie) прin istmѣ (rîtѣ întpe doъ mъpї). [ші

Δίισθμος (ὁ, ἡ), desпъpцitѣ прin istmѣ. [διὰ, ἰσθμός].

Δι-ιστάνω, ші διιστάω -ῶ, = Διίστημι.

Διιστέον, = Διαγνωστέον, nosit: ал лѕї Δίοιδα.

Δι-ίστημι, вiit: -στήσω, (nex: -διέστησα, ші miж: διέστην, ші чл:) aшezѣ doъ saѣ maї mѕлte лѕкpѕpї desпъpцite (în кît a fi întpe dînseле distanцъ); (în цen:) deпъptezѣ ѕna de aлta, desпapцѣ; (fir:) înвpъжвeskѣ. «Διέκοπτε γὰρ αὐτοὺς ὁ πολέμιος, καὶ διίστη». Пл: «Ζῶντας μὲν ἡμᾶς οὐδὲν ἀλλήλων διέστησε». Пл: «Τοὺς τὴν ἡδονὴν διιστάντας ἀπὸ τῆς ὑγείας». Пл: ші (miж) «'Εὰν διαστησώμεθα τόν τε δικαιότατον καὶ τὸν ἀδικώτατον». Плт: «Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι». Apstf: 2) noet: aшezѣ întpe... «'Αράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι διεστήσαντο». Tкpt: || (miж:) mъ desпapцѣ прin miжлокѣ; staѣ deпapte; mъ deoseвeskѣ; mъ sпintekѣ, mъ deskizѣ; (fir:) sîntѣ înвpъжвitѣ; (fiлsf:) sîntѣ sѕпѕsѣ ла desпъpцipe. «'Ο δῆμος αὐτῷ διέστη». Пл: s' a dat ла o пapte, ші 'ї a deskis dpѕmѣ. «Τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη». Апл dp: «Θάλασσα ῥαγεῖσα διίστατο». Fiл: шт Om: Iл: N: «Τοσοῦτον διεστᾶσιν ἀλλήλων, ὅσον ψυχὴ σώματος, καὶ ἄνθρωπος θηρίου». Apst: «Διαστήτην ἐρίσαντε». Iл: A. «Τίη διέσταμεν»; Iл: Φ. «'Η Πελοπόννησος ἅπασα διειστήκει». Dm: «Πομπηΐου καὶ Καίσαρος διαστάντων». Пл: «Τὸ σημεῖον εἰ διέστηκεν, ἤτοι ἐφ' ἓν διέστηκεν, ἢ ἐπὶ δύο ἢ ἐπὶ τρία». Алeкs: Afpd:

Δι-ιστορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Εξιστορῶ, пoвesteskѣ кîte ѕna.

Δι-ισχάνω, (прeл: διίσχανον) noet: în лoкѣ de διίσχω.

Δι-ισχναίνω, вiit: -ανῶ, faкѣ ѕsкъцiвѣ, saѣ ѕsѕкѣ чeва пpea mѕлт. [διὰ, ἰσχνός].

Δι-ισχυριείω (faръ вiit:), = кѕ

Δι-ισχυρίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ întemeïezѣ tape пe чeва. 2) înкpedinцezѣ (aпъpѣ) кѕ stъpѕipe o idee, mъ цiѣ пeклintitѣ de dînsa.

Δι-ίσχω, вiit: -σχήσω, = Διέχω.

Διιτέον, nosit: ал лѕї δίειμι (пetpeкѣ пînъ ла sfîpшitѣ, пoвesteskѣ).

Διῖχθαι, tpe: de кѕ: de înf: ал лѕї διικνοῦμαι.

Δι-ιχνεύω, вiit: -εύσω, = 'Ιχνηλατῶ. (вezї ші διοιχνεύω).

Δι-ιχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Διιχνεύω.

Δίκα (ἁ), Dop: în лoкѣ de δίκη. [de ѕnde

Δικάζω, вiit: δικάσω, ші Ion: δικῶ, жѕdikѣ, xotъpъskѣ ка жѕdikъtopѣ. «Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς». Es: «'Ες μέσον ἀμφοτέροισι δικάσεται». Iл Ψ. «Τίς αὕτη δίκη εἴη, ὅπου αὐτοὶ οἱ ἀδικοῦντες δικάζοιεν;». Ksn: «'Οποτέρων δ' ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους κρατεῖν». Tѕч: || (miж:) mъ жѕdikѣ кѕ чinева. «Οὐδενὶ πώποτε δίκην οὔτε ἐδικασάμεθα, οὔτε ἐφύγομεν». Лs: (ші fъpъ кazѣ). «Βιάζεσθαι οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέονται». Tѕч:

Δικαία (ἡ), noet: în лoкѣ de δίκη.

Δικαιαρχία (ἡ), гѕвepnѣ, stъпînipe dpeaптъ. [δίκαιος, ἀρχή].

Δικαιεῦμαι, Dop: în лoкѣ de δικαιοῦμαι.

Δικαιοδοσία (ἡ), dape fie-къpѕia de dpeптѕл sъѣ dѕпe лeцї, (Лat:) jurisdictio. «Οἱ περὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι». Плв: «'Η κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσία». Плв: (вezї σύμβολον). 2) жѕdikъtopeaskъ aѕtopitate de dpeгъtopѣ чiвiлѣ saѣ ostъшeskѣ. «Ταχθεὶς ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἀφ' ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι ἀναβολὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα». Stp: «Ἄρχοντας δὲ νόει τοὺς ἔχοντας δικαιοδοσίαν». Sxoл: Basiл: [ші

Δικαιοδοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Δικάζω. [din

Δικαιοδότης, ου (ὁ), жѫdікъtорѫ; (прінч:) dрегъtорѫ чівілѫ авînd tot de o datъ ші жѫdікъtореаsкъ аѫtорitate. [δίκαιος, δίδωμι].

Δικαιοκρισία (ἡ), dреаптъ жѫdікаtъ. [ші

Δικαιοκρίτης, ου (ὁ), dрептѫ жѫdікъtорѫ. [δίκαιος, κρίνω].

Δικαιολογέομαι οὖμαι. віit: -ήσομαι, îmĭ екsпѫіѫ dрептъцiле, mъ жѫdікѫ кѫ чіпева, =Δικηγορῶ. [din

Δικαιολογέω -ῶ, віit: -ήσω, (преа рар) în локѫ de δικαιολογέομαι, ші Δικηγορῶ. [δικαιολόγος]. [de ѫnde

Δικαιολόγημα (τὸ), о zisъ sпре аръtаре de dрептъцĭ.

Δικαιολογία (ἡ), екsпѫпере de dрептъцĭ (прінч: în жѫdікъtоріе), = Δικηγορία. 2) = Δικαιολόγημα. [ші

Δικαιολογικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, копрінzъtорѫ de (потрівitѫ, îndemînatікѫ ла) екsпрімаре de dрептъцĭ,= Δικηγορικός. [din

Δικαιολόγος (ὁ), аръtъtорѫ (апъръtорѫ) de dрептъцiле sале, saѫ але алtѫіа. [δίκαιος, λόγος].

Δικαιόμετρον (τό), ѫпѫ felѫ de вasѫ, = Δικαστικὴ κλεψύδρα. [δίκαιος, μέτρον].

Δικαιονόμος (ὁ, ἡ), = Δικαιοδότης. [δίκαιος, νομή].

Δικαιόπολις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: [δίκαιος, πόλις] ачела, întр' але кърѫіа ораше se пъzеште dрептатеа.

Δικαιοπραγέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкрezѫ челе dрепте, пъzеsкѫ dрептате. [de ѫnde

Δικαιοπράγημα (τὸ), faптъ dреаптъ.

Δικαιοπραγία (ἡ), лѫкраре de dрептате. [ші

Δικαιοπραγμοσύνη (ἡ), = Δικαιοπραγία. [δίκαιος, πράττω].

Δίκαιος [δίκη], α ші (рар) ος, ον, (прінч: desпре лѫкр:) de о потрівъ (asemenea) de amîndoъ saѫ din toate пърцiле; de о потрівъ ла кѫmпъѫъ, ла mъsѫръ, пропорцionatѫ; tокmaĭ (нічĭ maĭ mѫлtѫ, нічĭ maĭ пѫцinѫ); netedѫ; (прін ѫрm:) în вѫnъ stape, цеапънѫ, ші чл: (în цen:) прекѫm se кѫвine a fi. «Ἅρμα οὐ δίκαιον ἀδίκων ἵππων συνεζευγμένων». Ksn: «Αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλευρον». Ep: tокma ѫnѫ stadiѫ. «Δίκαιον ἔχουσι τὸ σῶμα ἄνθρωποι». Iпкр: (ачеasta se екsлпіка de Гал: «Ἀκριβῶς ἴσον ἑκατέρωθεν ἐκ δεξιῶν γε καὶ ἀριστερῶν»). «Δικαίη χείριξις». Iпкр: «Θάλασσα δικαιοτάτη». Stов: foapte лінъ, seninъ. 2) (fir: desпре оam:) пъzitорѫ de dрептате кътре toцĭ în faптеле sале, dрептѫ; (прін ѫрm:) екsaktѫ, iѫвitорѫ de adевърѫ, непъртinitорѫ, ші чл: «Δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε». Гnm: «Ἀριστείδης ὁ δίκαιος». Esx: «Δίκαιος ἰητρὸς πρὸς πᾶσαν ὁμιλίαν». Iпкр: «Συγγραφεὺς δίκαιος». Лѫч: «Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους». Sкр: (ші ком:) «Γήδιον δίκαιον». sекъцiвѫ. (ші de партік: nѫm:) «Ἵππος δικαία (чеа din Fарsалѫ)». Apst: пъsкъtоаре de asemenea. «Ἵππος δίκαιος». калѫ віne înвъцatѫ. 3) (în timпiĭ чеĭ maĭ векĭ) політічitѫ, влîndѫ, nefъкъtорѫ de ръѫ nimin-лѫĭ. «Χείρων δικαιότατος κενταύρων». Iл: Л. «Γαλακτοφάγων δικαιοτάτων ἀνθρώπων». Iл: N. «Οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι». Iл: B: 4) (кѫ вервѫ sѫвst: ші infin:) вреdnікѫ (авînd dрептѫ, saѫ datорĭе) de a faче, a пътimi, saѫ a лѫа чева. «Ἀπολαβεῖν τ' ἀργύριον δίκαιος εἶ». Apstf: «Οὔτ' ὀφείλω, οὔτ' ἐκτῖσαι δίκαιος εἰμί». Лs: «Σὲ μὲν δίκαιος εἰμ' ἐγὼ κολάζειν». Лs: «Δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι». Dm: «Οἷς πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις» Тѫч: 5) (desпре лѫкр:) fъкѫtѫ, saѫ zisѫ dѫпе dрептате, лецiѫitѫ; потрівitѫ, кѫвiinчоsѫ. «Αἰτία («Χάρις) δικαία». Dm: «Ψῆφος —». Sin: «Δίκαια λέγετε». Тѫч: «Λέγοντα νικᾷν καὶ δίκαια κἄδικα». Apstf: «Ἐκ τῶν δικαίων». Apstf: în локѫ de δικαίως. || (neѫt:) Δίκαιον (maĭ de mѫлte орĭ ла îm: însem: A') dрептате. «Ἀρχέλαος ἔλεγε τὸ δίκαιον οὐ φύσει ἀλλὰ νόμῳ εἶναι». Apt: «Καί μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου». Es: (B') че se кѫвine, каde în партеа fie-кърѫіа, (прекѫm zічem) dрептѫл лѫî. «Τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ τάττειν τινί». Лкs: «Τυγχάνειν τῶν δικαίων». D: Ал: (C'.) datорie, къdере. «Πεπληρώσεταί σοι τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια». Fал: «Τὰ δίκαια πράττεσθαί τινα». Esx: = Δίκην λαμβάνειν παρά τινος, a 'шĭ реsплъtі, a 'шĭ реsвѫna. (D') dрептѫ, mерitѫ. «Οὐδέν ἐστι δίκαιον ἀνθρώπῳ πρὸς τ' ἄλλα ζῶα». Пл: «Πόλει τηλικοῦτον ἐχούσῃ δίκαιον πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα». D: Xps: «Παρεχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια πρὸς αὐτούς τε καὶ ὑμᾶς«. Тч: «Ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ». Es: «Μὴ καθυφῇς τι τῶν δικαίων τοῦ πατρὸς». Лѫч:

Δικαιοσύνη (ἡ), dрептате, saѫ калitate de omѫ dрептѫ. «Ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν». Trn:

Δικαιόσυνος (ὁ, поеt: (епіt:) Жое (ка патронѫ ал dрептъцiĭ).

Δικαιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), în аръtаре,

първtй dpentй. [δίκαιος, φαίνω].

Δικαιοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzilopй (elopй) ал dpentъцiї. [δίκαιος, φύλαξ].

Δικαιόω -ῶ, вiiї -ώσω, жвdikй чева dpentй, гъseskй de кввiiпцъ. «Τούτου δὲ οὕτω δικαιοῦντος». Ep: «Δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι». Tвч: (вezї ші ἀξιόω). 2) daй квїва dpentвл sъй, ла îndpentъцezй, ла desвiповъцeskй. «Δικαιώσατε χήραν». Skp: (ші nas:) «Ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας». ші «Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου». Skp: 3) osîndeskй, nedenseskй пе чinева кв dpentatę. «Κατ' ἀξίαν ἑκάστου ἀδικήματος ἐδικαίευ». Ep: (ші nas:) «Οἱ ἱρέες ἐδικαιεῦντο». Ep: «Μεγίστου ὄντος ἀγαθοῦ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, δεύτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιωθῆναι». Sin: (fir:) «Χαλκὸς δικαιωθείς». Esx: черкатй. [δίκαιος]. [de вnde

Δικαίωμα (τὸ), чева жвdikatй, хоtърîtй de dpentй; леце; dekpetй. «Δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου». Skp: «Δικαιώματα λατρείας». pелiцioase порвпчї. 2) кввîntй, miжлокй de îndpentape. «Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν». Tвч: 3) desиъгввipe, îndestiape; pesиlatъ; saй npetenцie. «Δικαίωμα τὸ ἐπανόρθωμα ἀδικήματος». Apstf: «Τῶν δὲ ἄλλων δικαιωμάτων ἀφείσθω». Plt: 4) (maї noй) пpівiлeцiй, mepitй (dpentй). «Ὅσα ἄλλα δικαιώματα ἐκράτουν». Basл: Apmen: (вezї ші δικαίωσις).

Δικαίως, adв: кв dpentate, saй кв dpentй кввîntй; dвne mepitй; întp' adeвърй. «Οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοι εἰσί. Plt: [δίκαιος].

Δικαίωσις, εως (ἡ), кввîntй de îndpentape. «Πολλὰς δικαιώσεις προτεινάμενοι». D: Kas: 2) npetindepe de чева (sokotînd, къ este dpentй). «Ἀπὸ δικαιώσεως τοιᾶσδε». D: Ал: «Ἐκ τῶν συνόδων, ἅμα πολλὰς διπαιώσεις προσενεγκόντων ἀλλήλοις, ξυνεχωρεῖτο, ὥστε... ші чл:» Tвч: Ἐκ τούτου ἐγένοντο καὶ περὶ τὰς δικαιώσεις βιαιότεροι». Plt: (вezї ші ἀξίωσις). 3) dpeantъ nedeansъ. «Καὶ τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, οὔτ', εἰ ὑπωπτεύοντο, δικαίωσις ἐγίγνετο». «Τὰς ὑπὸ Θεοῦ δικαιώσεις τῶν ἐξαμαρτανόντων». Plt: (bezi ші δικαίωμα). [ші

Δικαιωτήριον (τὸ), =Δικαστήριον, ші Kолαστήριον. [ші

Δικαιωτὴς, οῦ (ὁ), îndpentъцitopй, жвdikътopй; nedensitopй. [δικαιόω].

Δικᾶν, Ion: ші At: în локй de δικάσειν, вiit: de inf: ал лвї Δικάζω.

Δικανικὸς, ἠ, όν, окпnatй (îndemînatikй) în treвї жвdikътopeшtї; adвokatй, saй жвpistй eksnepiinцatй. «Οὓς δὴ καλοῦσι ῥήτοράς τε καὶ δικανικούς». Plt: «Ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ γένοιντο». Ksn: 2) кввenitй ла (atinгътopй de) чeлe жвdikътopeшtї. «Ῥημάτια δικανικά». Apstf: «Δικανικὴ (se înц: τέχνη)». Plt: mesepia adвokatвлвї. «Ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ καὶ δικανικά». Plt: прisoase, saй ковîршірї. «Ἐνύπνιον μακρὸν καὶ δικανικόν. Лвч: компліkatй. [de вnde

Δικανικῶς, adв: opatopeшte, în кiпй de adвokaцie; (прin вpm:) meшteпвцit, кв emfasй ші ковîршірї.

Δικάρηνος (ὁ, ἡ), noet:=Δικέφαλος. [δίς, κάρηνον].

Δικαρπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntй...

Δίκαρπος (ὁ, ἡ), pвditopй de doъ opї пе anй. [δίς, καρπός].

Δικάσιμος (ὁ, ἡ), кввenitй ла (saй xoтърîtй пentpв) жвdikatъ. «Ἡμέρα —». Лц: 2) de прigonipe. «Δικάσιμον ἦν τὸ πρᾶγμα». At: [δικάζω].

Δικασπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: жвdikй, sîntй жвdikътopй. [ші

Δικασπολία (ἡ), жвdikape. noet: [din

Δικασπόλος (ὁ), noet: жвdikътopй; îmпъratй. [δίκη, πόλος].

Δικαστηρίδιον (τὸ), kom: dim: ал лвї...

Δικαστήριον (τὸ), жвdikътopie. 2) seanца жвdikътopiлор; (de вnde) «Δικαστήριον καθίζειν τινί». Лів: a порni жвdikatъ asвпpa квїва. [ші

Δικαστὴς, οῦ (ὁ), жвdikътopй. [ші

Δικαστικὸς, ἠ, όν, (ші adв:) -ικῶς, жвdikътopeskй. «Δικαστικὸν». платъ de жвdikътopй. 2) îndemînatikй, denpinsй a жвdika, =Δικανικὸς. «Στρατηγικῷ, καὶ διαστικῷ, καὶ πολιτικῷ». Ksn: [ші

Δικάστρια (ἡ), fem: ал лвї δικαστής, жвdikътoape. [δικάζω].

Δικατάληκτος (ὁ, ἡ), (ґpam:) чел кв doъ tepminaцiї. [δίς, καταλήγω].

Δικεῖν, nex: 2: de înf: ал (neîntpев:) δίκω, apвпkй.

Δίκελλα [δίς, κέλλω], ης (ἡ), sапъ, tîpпъkопй кв doъ гърї, saй тъіпе. [de вnde

Δικελλίτης, ου (ὁ), sъпътopй кв δίκελλα, saй пвртътopй de astfeл de sапъ.

Δίκεντρος (ὁ, ἡ), чел кв doъ вoлdврї, saй îndoitй акй. «Σκορπίος —». Ел: [δίς, κέντρον].

Δικέραιος, noet:, ші

Δικέρaος (ὁ, ἡ), Ion: în локй de δίκερως. [ші

Δίκερας, ατος (τὸ), îndoitй корпй; вnй

felъ de îndoitъ пахаръ. (вezĭ ші ἀμφικύπελλος]. [ші

Δίκερως, ω, (ὁ, ἡ), чел къ doъ коарne. «Μώνυχον καὶ δίκερων οὐδὲν ἡμῖν ὦπται τῶν ζώων». Apst: [δίς, κέρας].

Δικέφαλος (ὁ, ἡ), чел къ doъ капete. [δίς, κεφαλή].

Δίκη (ἡ), [δίχα] dpentate, dpeaпtъ жъdikatъ; (ка zeitate пepsonifikatъ)=Θέμις, saъ Νέμεσις, zeeaskъ mînie. «Δίκη πάνθ' ὁρῶσα». Eъp: «Βωμὸν αἴδεσαι δίκας». Esxл: «Δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο». Es: «Οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας» Od: I. «Λυκίην εἵρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένει». Iл: П. «'Εν (Σὺν)δίκῃ (ші ел:) «Δίκῃ, Κατὰ δίκην». adв: în локъ de δικαίως. (прекъm ші înпpot:) «Παρὰ δίκην, =Ἀδίκως». «'Εν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκην». Пind: «Οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας». Sof: 2) овічеіъ, кіпъ, къвіінцъ, datinъ. «Ἡ γὰρ δμώων (γερόντων, ші чл:) δίκη». Od: Ξ. Ω. «Ἥπερ ἱππομαχίας δίκη». Ap: «Διηθέουσι κόπρον κατὰ δίκην». Iпкр: dъпe natъpъ, saъ овічеіъ; (ші ел: în локъ de asemъnъtivъ adв:) «Δίκαν Φιλλοκτήτου ἐφέπων». Пind: ка Fiлoktetъ. «Ῥέουσι πολλάκις ποταμῶν δίκην». Apst: «Δίκην τυμπάνων». Stp: (вezĭ ші τρόπος). 3) прочеsъ (прівatъ ші кріminaлъ). «Ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ». «Αλλῃ παρακλίνουσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες». Ἢ δίκας ἰδίας ἐδικάζετο, ἢ γράψας ἐγράφετο». Лs: «Τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας». Dm: «'Εκαλοῦντο αἱ γραφαὶ δίκαι, οὐ μέν τοι καὶ αἱ δίκαι γραφαί». Плв: (вezĭ ші Плt: Eъtfp: каъtъ ші γραφή). (de ъnde) «Δίκην λαγχάνω (ἀντιλαγχάνω, ἐπάγω) τινί». (saъ) «Δίκην διώκω». пopneskъ жъdikatъ asъпpa къїва. (ші înпpot:) «Δίκην φεύγω». sîntъ tpasъ în жъdikatъ. «Δίκην ὄφλω». пepzъ жъdikata, mъ osîndeskъ. «Ὦφλε τὴν δίκην ἐρήμην». Dm: s' a osîndit în лiпsъ. «Δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα». Лpt: «'Επειδὴ ἐκλήθη εἰς τὴν δίκην». Ksn: 4) (пpin întind:) îndestълape, desпъгъвipe; osîndъ. «Δίκην ἐπιτίθημι (-τάττω) τινί». osîndeskъ пe чinева ла чева. «Δίδωμι («Ἔχω, Ὑπέχω, Παρέχω, Τίνω) δίκην τινί». (пpinч:) îndestълezъ, плъteskъ къїва osînda пъsъ asъпpъ 'mĭ; (пpin ъpm:) mъ пedeпseskъ dъпe вina mea. «Οὐκ ἔδοσάν σφι δίκας τῆς ἁρπαγῆς τῆς 'Ιοῦς». Ep: «'Εξέτισε τὴν δίκην». Лs: «Ὑπὸ τῆς Αἰθρίας δίκην ἐδίδοσαν». Ksn: «Ὁ μὲν αἴτιος τῶν πραγμάτων καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν δίκην». Ksn: «Δίκην λαμβάνω (ἔχω, πράττομαι, κομίζομαι, ші чл:) παρά τινος». îmĭ iaъ îndestълape, îmĭ pesвъnъ. «Ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι ἡγησάμενοι ἐτάξατε». Ksn: «Ἔχω παρὰ σοῦ τὴν (πᾶσαν) δίκην». Ep: (ші ел:) «Εἰ φῄς μὴ εἰρηκέναι εἰρηκὼς ταῦτα, ἔχω δίκην». (ші în de înпp: însemn:) «Δίκην ἔχω, saъ δίκης τυγχάνω». Ksn: mъ пedeпseskъ. (iap dъпe алt: sint:) «Δίδωμι δίκας παρά τινι». Tъч: (însem:) mъ жъdikъ, îmĭ sпъiъ dpeпtъцiле înaintea къїва. (вezĭ ші δίδωμι). «Δίκας ἐδίδοσάν τε καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων». Ep: îшĭ sъвîpшiaъ întpe dînшiĭ пpiгoniрiле. «Λεύσιμός σε μένει δίκη». Eъp: osîndъ. «Τῆς ἐσχάτης δίκης ἄξιος». Ksn: (ші ел:) «Τοῦ δίκην πάσχεις τάδε»; Esx:

Δικηγόρος (ὁ), поet: în локъ de Δικολόγος. [δίκη, ἀγορά].

Δικηλίκτας, α (ὁ), Dop: în локъ de δεικελιστής. [din

Δίκηλον (τὸ), поet: în локъ de δείκελον.

Δίκηλος (ὁ, ἡ), пътimaшъ de îndoitъ sъpпътъpъ. [δίς, κήλη].

Δίκην, adв: (къ цen:) ка, asemenea къ... (вezĭ δίκη 2).

Δικηφόρος (ὁ, ἡ), поet: пedeпsitopъ, pesвъnъtopъ. «Πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον»; Eкx: «'Αμέρα —». Esx: zi de пedeaпsъ, de pesвъnape. [δίκη, φέρω].

Δικίδιον (τὸ), dim: ал лъї δίκη. (кom:)

Δίκλεις, ειδος, ші

Δικλίς, ίδος (ἡ), (пpinч: θύρα) ъшъ къ doъ înкъietopĭ (kanate, saъ вpoaшte); (пpin întind:) mape, 'naлtъ ші лatъ. || (îm:) kanate de ъшĭ. [δίς, κλείς].

Δικογραφία (ἡ), tpeaвa, saъ mesepia лъї δικογράφος. [ші

Δικογραφικῶς, adв: în кiпъ de skpisъ жъdikъtopeskъ (жалвъ, takpipъ, ші чл:). [din

Δικογράφος (ὁ), skpiitopъ, komпъitopъ de skpisъpĭ жъdikъtopeшti (жълвĭ, takpipe, ші чл:), желвapъ, saъ adвokatъ. [δίκη, γράφω].

Δικοδίφης, ου (ὁ), (Лекsf:) къъtъtopъ de жъdikъцĭ (adвokatъ). [δίκη, δίφω].

Δικοδοσία (ἡ), = Δικαιοδοσία.

Δίκοκκος (ὁ, ἡ), (вot:) чел къ doĭ sîmвъpĭ, saъ гpîъnцĭ, op semînцe. [δίς, κόκκος].

Δικολάβος (ὁ), (noъ) пpiгonitopъ întp' o жъdikatъ, = Διάδικος. 2) întpeпpinzъtopъ de жъdikъцĭ, adвokatъ. [δίκη, λαβή].

Δικολέκτης, ου (ὁ), поet: în локъ de δικολόγος. [δίκη, λέγω].

Δικολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskъ,

înвъцȣ̆, tpaktezȣ̆ desnpe прочедȣръ. 2) sîntȣ̆ adвокатȣ̆. [ші

Δικολογία (ἡ), tpeaвa, mesepia adвокатȣлȣĭ. [din

Δικολόγος (ὁ, ἡ), adвокатȣ̆,=Δικηγόρος. [δίκη, λόγος].

Δίκολπος (ὁ, ἡ), чел кȣ doъ sînȣpĭ (adînкътȣpĭ). [δίς, κόλπος].

Δικομαχέω-ῶ, вiit:-ήσω, mъ disпȣtȣ̆ пentpȣ (îmĭ апъpȣ̆ în жȣdiкътopie) dpeптъцiле, че amȣ̆. (каȣтъ ші ἀδικομαχέω]. [δίκη, μάχη].

Δικόνδυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ doъ nodȣpĭ, înкeietȣpĭ. [δίς, κόνδυλος].

Δίκορμος (ὁ, ἡ), (пomȣ̆) кȣ doъ tpȣnкiȣpeĭ. [δὶς, κορμός].

Δίκορος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣminiцеле окiлор de deoseвite колоаре. [δίς, κόρη].

Δικοῤῥάπτης, ου (ὁ), = Δικοῤῥάφος. [ші

Δικοῤῥαφέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъsкочеsкȣ̆ плъsmȣite прiчinĭ, saȣ̆ кȣвinte de жȣdiкатъ, sîntȣ̆ шiкъnitopȣ̆ (шepetȣ̆, Тȣрч:). [ші

Δικοῤῥαφία (ἡ), пъsкочipe de шiкane жȣdiкътopeштĭ. [din

Δικοῤῥάφος (ὁ), пъsкочitopȣ̆ de minчinoase кȣвinte în жȣdiкъцĭ, шiкъnitopȣ̆, (шepetȣ̆). (кom: пapod: a лȣĭ δικογράφος). [δίκη, ῥάπτω].

Δίκορσος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ doъ капete. [δίς, κόρση].

Δικόρυμβος, ші

Δικόρυφος (ὁ, ἡ), чел кȣ doъ вîpfȣpĭ, крештete, saȣ̆ ȣnȣл înпъpцitȣ̆ în doъ. «Παρνασσὸς — ». Лȣч: [δὶς, κορυφή]

Δικοτέχνης, ου (ὁ), =Δικηγόρος; (iap în însemn: de ръȣ̆) =Δικοῤῥάφος. [δίκη, τέχνη].

Δικότυλος (ὁ, ἡ), (ὀκτάπους, каракатiцъ) кȣ doъ pîndȣpi de sȣгътoape къвънътȣpí în пiчoapeле sале. «Τὰ γὰρ ἄλλα πάντα (μαλάκια) δικότυλα ἐστίν». Apst: 2) (desпpe вasȣ̆) înкъпътopȣ̆ de doъ κοτύλαι (mъsȣpъ de лiкȣide, вezĭ ziчepea.) [δίς, κοτύλη].

Δικρᾶ (τὰ), (пpin întpȣn:) în локȣ̆ de δίκροα, neȣt: îm: ал лȣĭ δίκροος.

Δικραὴς [δὶς, κρᾶς], έος (ὁ, ἡ), поet: = Δικέφαλος.

Δίκραιος [δὶς, κρᾶς] saȣ̆ κεραία], α saȣ̆ ος, ον, = Δίκροος. [de ȣnde.

Δικραιότης (ἡ), fopma лȣĭ δίκραιος.

Δίκραιρος (ὁ, ἡ), поet: [δὶς, κραῖρα] чел кȣ doъ къпътîie, = Δίκρος. (se конf: кȣ δίκραιος).

Δικρανὴς, έος, ші

Δίκρανος, ου (ὁ, ἡ), [δὶς, κρᾶνον din κάρηνον] поet: чел кȣ doъ капete, înпъpцitȣ̆ în doъ ла къпътîiȣ̆. «Δίκρανος (ὁδός)». Esix: || (sȣвst:) Δίκρανον (τὸ), (înstp: aгpiк:) fȣpкъ. (вezĭ ші δίκροος). [de ȣnde

Δικρανόω -ῶ, вiit: -ώσω, desпapцȣ̆, sпintекȣ̆ къпътîiȣл ȣnȣĭ лȣкpȣ în doъ.

Δικρατὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ stъпînipe înпъpцitъ în doъ (каpe îmпъpъцeште înпpeȣnъ кȣ алтȣл). «'Ατρεῖδαι—». Sof: 2) вipȣitopȣ̆ de amîndoъ пъpцiле de опotpiвъ. «Λόγχαι — ». Sof: sȣлiцеле челор doĭ fpaцĭ, че s' aȣ̆ вътȣt în dȣелȣ̆. [δίς, κράτος].

Δικρόα (ἡ), fem· sinг:, ші

Δικρόα (τὰ), neȣt: îm: ал лȣĭ

Δίκροος -ους, ші

Δικρόος -οῦς (ὁ, ἡ), [δίς, κέρας, saȣ̆ κρᾶς] кръпатȣ̆, sпintекатȣ̆ ла къпътîiȣ̆ în doъ; (în цen:) îndoitȣ̆. «Οἱ ὄφεις καί οἱ σαῦροι δικρόαν ἔχουσι τὴν γλῶτταν ἄκραν». Apst: «Παρὰ τὸ δικροῦν τῆς γλώττης». Iпкp: || (sȣвst:) Δικρόαι (αἱ), ші δικρόα -ᾶ, (τὰ), fȣpчĭ кȣ doĭ крачĭ.

Δίκρος (ὁ, ἡ), ші

Δικρὸς, ὰ, ὸν, поet: în локȣ̆ de δίκροος.

Δικρόσσιον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пînzъ. [din

Δίκροσσος (ὁ, ἡ), чел кȣ îndoite (saȣ̆ пe amîndoъ feцеле) лаце, saȣ̆ fȣnde. [δὶς, κροσσός].

Δίκροτος (ὁ, ἡ), îndoit вътътopȣ̆. «Σφυγμὸς —». Гал: «Ναῦς —». Ksn: кopaвie кȣ doъ pîndȣpĭ de вîsле de fie каpe din doъ пъpцĭ, =Διήρης. «'Οδὸς —»Eȣp:=(saȣ̆ гpeшit în локȣ̆ de) Λίκρόος. (вezĭ ші δίκρανος). [δὶς, κρότος].

Δίκρουνος (ὁ, ἡ), (κρατὴρ, ші чл:) вasȣ̆ кȣ doъ цîце, saȣ̆ цeвĭ (în каpe se пot topna doъ felȣpĭ de лiкȣide), îndoitȣ̆. [δὶς, κρουνός].

Δίκροῦς (ὁ, ἡ),=(пpin контpaкцie) Δίκρόος.

Δικταμνίτης, ου (ὁ), (пpinч: οἶνος, вinȣ̆) fъкȣtȣ̆ кȣ [δίκταμνον].

Δικταμνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [δίκταμνον, εἶδος] asemenea кȣ...

Δίκταμνον (τὸ), ші

Δίκταμνος (ὁ), ші

Δίκταμον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, diкtamȣ̆, saȣ̆ fpanцinелъ. [din Δίκτη, mȣnte ал Kpeteĭ, ȣnde s' a aflat].

Δικτατορεύω, вiit: -εύσω, mъ faкȣ̆, saȣ̆ sîntȣ̆ [δικτάτωρ]. [de ȣnde

Δικτατορεία, ші δικτατορία (ἡ), demnitatea ші aȣtopitatea diкtatopȣлȣĭ, diкtatopie.

Δικτάτωρ, ορος (ὁ), (Лat:) diкtatopȣ̆ (чел че вpemeлniчeште ші în кpitiче înпpe-

жъръpĭ se pîndъia monapxŭ nepesпъnzъtopŭ ла Pomanĭ):

Δικτυαγωγὸς (ὁ,ἡ), пъpтътopŭ, къpътopŭ de плаsъ. [δίκτυον, ἄγω].

Δικτυάλωτος (ὁ ἡ), pprinsŭ къ (saŭ în) плаsъ. [δίκτυον, ἁλίσκω].

Δικτυβολέω -ῶ biit: -ήσω, poet: apъnкŭ плаsa. [din

Δικτυβόλος (ὁ, ἡ), poet:=Δικτυοβόλος.

Δικτύδιον (τὸ), dim: ал лъĭ δίκτυον.

Δικτυεία (ἡ), pesкъipe къ плаsa. [δικτυεύω].

Δικτυεὺς, έως (ὁ), = Ἁλιεύς [δίκτυον], pesкъitopŭ къ плаsa. [de ъnde

Δικτυεύω, biit: -εύσω, pesкъieskŭ къ плаsa.

Δίκτυνα(ννα), ης (ἡ), epit: ал Dianeĭ (ка patpoanъ a mpeжелор ші a вînatълъĭ). [δίκτυον].

Δικτυοβόλος (ὁ, ἡ), apъnкътopŭ de плаsъ în апъ, pesкapŭ. [δίκτυον, βάλλω].

Δικτυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în feлŭ de плаsъ, ка плаsa. [δίκτυον, εἶδος].

Δικτυόθετος (ὁ, ἡ), (pprinч: τοῖχος)=(saŭ грешit în локŭ de) Δικτυωτός. [δίκτυον, τίθημι].

Δικτυόκλωστος (ὁ, ἡ), poet: înпletitŭ ка плаsa. [δίκτυον, κλώθω].

Δίκτυον (τὸ), плаsъ, saŭ mpeaжъ. [poate din δίκω].

Δικτυοπλόκος (ὁ, ἡ), înпletitopŭ de плаse. [δίκτυον, πλέκω].

Δικτυοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopŭ de плаse. [δίκτυον, ποιός].

Δικτυουλκὸς (ὁ, ἡ), tpъгътopŭ de плаse, pesкapŭ. [δίκτυον, ἕλκω].

Δικτυόω -ῶ, biit: -ώσω, faкŭ чева în fopmъ de плаsъ. [ші

Δικτυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δικτυοειδής. [δίκτυον].

Δικτυωτὸς, ὴ, όν, fъкътŭ în fopmъ de плаsъ (în окіъpĭ). (apxitekt:) «Τοῖχος—«. Bitp: pepete ziditŭ къ къpъmizĭ în окіъpĭ întp' aчestŭ кіпŭ ◇. «Θύραι δικτυωταί.» ші «Θυρὶς δικτυωτή». Полв: ъшĭ къ кafase. [δικτυόω].

Δίκυκλος (ὁ, ἡ), чел къ доъ черкъpĭ, saŭ poate, =Δίτροχος, [δίς, κύκλος].

Δίκυμος (ὁ, ἡ), пъsкътopŭ, -oape de доъ opĭ, saŭ de цemenĭ,=Δυδιματόκος.[δὶς, κύω].

Δίκυρτος (ὁ, ἡ), (pprinч: κάμηλος) чел къ доъ кокоаше. (bezĭ ші δρομάς). [δὶς, κυρτός].

Δίκω, (întpeв: nъmaĭ прел: saŭ nex: ἔδικον, de ъnde înf: δικεῖν, ші partч: δικών) poet: [ἵημι] asвîpлŭ; (pprin întind:) лoвeskŭ; pъneskŭ; sъpпŭ, doвopŭ.

Δίκωλος (ὁ, ἡ), kompъsŭ din доъ пъpцĭ, saŭ mъdълape, îndoitŭ. [δὶς, κῶλον].

Δικὼν, οῦσα, όν, poet: nex: 2 de partч: ал лъĭ δίκω.

Δικωπέω -ῶ, biit: -ήσω, вîsлezŭ къ доъ вîsле de o datъ. [ші

Δικωπία (ἡ), доъ (перекĭ de) вîsле. [din

Δίκωπος (ὁ, ἡ), (корабіе) къ доъ вîsле nъmaĭ; (pprin ъpm:) mikъ; saŭ къ вîsле înпеpекіate, ъna de o parte, ші алta de алta întp' aчeeaшĭ лinie, ка sъ ле poatъ шішка de o datъ aчелашĭ вîsлашŭ къ кîte o mînъ пе fie каре. [δὶς, κώπη].

Διλήκυθον (τὸ), доъ ъpчioape, saŭ o перекіе de ъpчioape. [δίς, λήκυθος].

Δίλημμα (τὸ), [δὶς, λῆμμα], dілemъ, ъnŭ feлŭ de silоцismŭ kompъsŭ dîn доъ înпpotiвitoape пpoпosiцiĭ, din каре пе op каре ва пpiimi пpotiвnikъл, konклъsia eso de o potpiвъ în faвopъл челъĭ-л-алtŭ. [de ъnde

Διλήμματος (ὁ, ἡ), kompъsŭ din dілeme, dілematikŭ. || (sъвst:) Διλήμματον (τὸ), =Δίλημμα.

Διλογέω -ῶ, biit: -ήσω, zikŭ, pepetŭ aчeeaшĭ de доъ opĭ. 2) zikŭ чева în доъ feлъpite кіпъpĭ. (bezĭ mi δισσολογέω). [ші

Διλογία (ἡ), a ziче de доъ opĭ (saŭ în доъ кіпъpĭ) aчeeaшĭ, =Ταυτολογία. [din

Δίλογος (ὁ, ἡ),= Ταυτολόγος. 2) (Skp:) віклеanŭ, къ доъ feцe (каре алteле rîndeшte, ші алteле вopвeшte, saŭ алteле ziче ъnъia, ші алteле алtъia). [δὶς, λόγος].

Δίλογχος (ὁ, ἡ), poet: întpeвъinцътopŭ de доъ sъліце. [δίς, λόγχη]. 2) pprin sopцĭ nemepitopŭ, doвînditopŭ de доъ пъpцĭ; (de ъnde) îndoitŭ. «Ἄτη— ». Esхл: [δὶς, λέλογχα, din λαγχάνω].

Δίλοφος (ὁ, ἡ), чел къ доъ кpeste. «Πέτρα —». Sof: Пapnasъл. (bezĭ δικόρυφος). [δίς, λόφος].

Διλοχία (ἡ), доъ чete de кîte o sъtъ oшtaшĭ, îndoitъ чentъpie. [δὶς λόχος]. [de ъnde

Διλοχίτης, ου (ὁ), шefŭ de доъ чentъpiĭ.

Δίμακρος (ὁ, ἡ), kompъsŭ din доъ лъnцi siлaвe,= Σπονδεῖος. [δίς, μακρός].

Διμάτωρ, ορος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de διμήτωρ.

Διμάχαιρος (ὁ, ἡ), înapmatŭ къ доъ къцite. [δίς, μάχαιρα].

Διμάχης, ου (ὁ), кълъpeцŭ, каре (ла вpeme de nevoie) se вate ші pezestpъ,

îndoitŭ pesвoitopŭ. (вezĭ ші ἅμιππος). [δὶς, μάχη].

Διμέδιμνον (τὸ), mъsвръ înкъпъtoape de doъ вaniцe, saŭ îndoitъ вaniцъ. [δὶς, μέδιμνον].

Διμερὴς, έος (ὁ, ἡ), îъпърцitŭ în (saŭ комnвsŭ din) doъ пърцĭ, îndoitŭ. [δὶς, μέρος]. [de вnde

Διμερῶς, adв: în doъ пърцĭ.

Διμέτρητος (ὁ, ἡ), înкъпъtopŭ de doъ mъsвpĭ. [δίς, μετρητής].

Δίμετρος (ὁ, ἡ), (прinч: вepsŭ) комnвsŭ din doъ metpe (adiкъ пatpв пiчioape). [δίς, μέτρον].

Διμέτωπος (ὁ, ἡ), чел кв doъ fpвnцĭ, (saŭ кв faцъ de amîndoъ пърцiле). «Φάλαγξ —». Такt: [δὶς, μέτωπον].

Διμηνιαῖος, α, ον, ші

Δίμηνος (ὁ, ἡ), de doъ лвnĭ (dъinitopŭ, saŭ fъквtŭ, saŭ лвкръtopŭ de чева în doъ лвnĭ). || Δίμηνον (τὸ), квpsŭ de doъ лвnĭ. «Τῇ στρατιᾷ διμήνου τροφὰς ἀποφέρειν». Ksn: [δίς, μήν].

Διμήτωρ (ὁ, ἡ), чел кв (saŭ din) doъ mвme (епit: ал Баквлвi). [δίς, μήτηρ].

Δίμιτος (ὁ, ἡ), цesвtŭ кв doъ fipe, îndoitŭ, (pom:) dimie. [δὶς, μίτος].

Δίμιτρος (ὁ, ἡ), пвpтъtopŭ de doъ mitpe (легътвpĭ de капŭ). [δὶς, μίτρα].

Διμνααῖος, ші Διμναῖος, α, ον, чел че аре (прецвiemte, ia, saŭ кostъ) doъ mine. «Διμναῖα μισθώματα». Лвч: [δὶς, μνᾶ].

Δίμνέως, ω (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de

Δίμνεος -ους (ὁ, ἡ), =Διμναῖος.

Διμοιρία (ἡ), îndoitŭ meptiкŭ (порцie, saŭ леafъ, ші чл:); (Apist:) doъ tepцiĭ (пърцĭ din tpeĭ). 2) (такt:)=Ἡμιλοχία. [ші

Διμοιριαῖος, α, ον, (maĭ noŭ) de опоtpiвъ кв doъ tepцiĭ, (saŭ doъ sfeptвpĭ) dintp'o mъpime oape-каpe. [ші

Διμοίριον (τὸ),=(saŭ грешit în локŭ de) δίμοιρον. [ші

Διμοιρίτης, ου (ὁ), (прinч: στρατιώτης) чел че ia плаtъ saŭ meptiкŭ îndoitŭ. 2) комandipŭ de o жвmъtate de чentвpie (ἡμιλοχία), = Ὑπολοχαγὸς. «Στρατεύεται, καὶ αὐτίκα διμοιρίτης ἐστί, καὶ μετὰ μικρὸν λοχαγός». Sin: [ші

Δίμοιρος (ὁ, ἡ), =Διμερὴς, îndoitŭ. 2) копрinzъtopŭ de doъ din tpeĭ пърцĭ але вnвĭ întpeгŭ. «Δίμοιρον (δραχμῆς)». Плt: пatpв оволĭ. «Δίμοιρον (λίτρας)». Пл: оптŭ вnцiĭ, ші чл: [δὶς, μοῖρα].

Δίμορφος (ὁ, ἡ), îndoitŭ ла fiгвpъ, de doъ fopme. (вezĭ ші διφυὴς). [δὶς, μορφή].

Δίμυξος (ὁ, ἡ), (λύχνος, лампъ) кв doъ fitiле. [δίς, μύξα].

Δίνα (ἀ), Dop: în локŭ de δίνη. [de вnde

Δινάζω, вiit: -άσω, (pap) în локŭ de δινέω.

Δινάεις, εσσα, εν, Dop: în локŭ de δινήεις.

Δίνασε, Dop: поet: în локŭ de ἐδίνησε, 3 sinг: пeps: de пex: ал лвĭ δινέω.

Δινέμεν, ші δινέμεναι, Dop: поet: în локŭ de δινεῖν, пpez: de înf: ал лвĭ δινέω.

Δίνευμα (τὸ), ввлtopipe, înвîpteжipe în локŭ. [din

Δινεύω, вiit: -εύσω, =кв ...

Δινέω, -ῶ, вiit: -ήσω, ввлtopeskŭ, înвîpteжeskŭ în локŭ; (nestp: saŭ ел:) черквлezŭ, mъ înвîpteskŭ; mъ pъtъчeskŭ; dъnцezŭ. (вezĭ ші δονέω). [din

Δίνη (ἡ), [δίω] = Δίνησις, ввлtoape de апъ, saŭ вîpteжŭ de вîntŭ. [de вnde

Δινήεις, εσσα, εν, поet: (прinч: ποταμός, pîŭ) ввлtoposŭ; (прin вpm:) adînкŭ, ші pепede. 2) (pap) = Κυκλοτερής, potвndŭ.

Δινηθμὸς (ὁ), поet: în локŭ de

Δίνησις, εως (ἡ), ввлtopipe; înвîpteжipe; черквлацie. «Τῇ τοῦ παντὸς συμπεριπολοῦντες δινήσει». Грг: Nis: [ші

Δινητὸς, ὴ, ὸν, поet: înвîpteжitŭ ка o ввлtoape. «Πέτρος —». Епгр: niatpъ de moapъ. [δινέω].

Δινοβία (ἡ), (pap:) плоaie pепede кв вîntŭ, saŭ вiжелie. [δῖνος, βία].

Δῖνος (ὁ), [δίω] = Δίνη, ші δίνησις, ввлtoape. 2) = Σκοτοδινίασις, ameцeaлъ. 3) вnŭ feлŭ de danцŭ, валsŭ. 4) apie. 5) вnŭ feлŭ de пахарŭ (în fopmъ de doвлeaкŭ). 7)=Τόρνος, stpвnгŭ. [de вnde

Δινόω -ῶ, вiit: -ώσω, daŭ ла stpвnгŭ, potвnzeskŭ. [ші

Δινώδης, εος (ὁ, ἡ), =Δινήεις. [ші

Δινώεις, εσσα, εν,=(saŭ грешit în локŭ de) δινήεις.

Δινωτὸς, ὴ, ὸν, [δινόω] datŭ ла stpвnгŭ, potвnzitŭ.

Δίξοος, (ὁ, ἡ), [δὶς, ξέω] (прinч: tpвnкiŭ de копачiŭ) каpe se sпintекъ de doъ opĭ, saŭ în doъ (skîndвpĭ). (dвпe алцiĭ грешitŭ în локŭ de δίοζος).

Διξὸς, ὴ, ὸν; Ion: în локŭ de δισσός, îndoitŭ. [δίς].

Διὸ, коniвnк: în локŭ de δὶ ὃ, de aчeea, saŭ deчĭ.

Διοβλὴς, ῆτος, ші

Διόβλητος (ὁ, ἡ), ловitŭ (бътвtŭ) de Жoe, =Κεραυνόβλητος. [Διὸς, βάλλω].

Διόβολον, (грeш:) în локŭ de διώβολον

*

Διόβολος (ὁ, ἡ), noet: asвîрлitŭ de Жое. «Κεραυνὸς —». Eвр: (прin întind:) «Κτύπος —». Sof: [Διὸς, βάλλω].

Διογενέτωρ, ορος (ὁ), noet: пъsкътoрŭ ал лвĭ Жое; (прin întid:) локвл, вnde s' a пъsквt Жое. [Διὸς, γενέομαι].

Διογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fiвл (saŭ din neamвл) лвĭ Жое; (în цen:) новілŭ. [Διὸς, γένος]. =кв

Διογένητος (ὁ, ἡ),=(грam: пentрв depiвaцia лвĭ) Διόγνητος. [Διὸς, γενέομαι].

Δι-ογκόω -ῶ, вiit: -ώσω, вmfлв, întinzŭ, fakŭ волвminosŭ; кpeskŭ, тъpeskŭ чева. || (miж: saŭ пas:) тъ вmfлв; (fir:) тъ înгîmfezŭ, тъ mîndpeskŭ. [de вnde

Διόγκωσις, εως(ἡ), вmfлape; întindepe, чл:

Διόγνητος (ὁ, ἡ), noet: (прin sinк: din διογέννητος) = Διογενής.

Διόγονος (ὁ, ἡ), noet =Διογενής. [Διὸς, γόνος].

Διοδεία (ἡ), =Διόδευσις. [διοδεύω].

Διοδεύσιμος (ὁ, ἡ), (τόπος, локŭ) прin кape поate чinева tpeче din коло. [din

Διόδευσις, εως (ἡ), tpeчepe прintp' вnŭ локŭ. [din

Δι-οδεύω, вiit: -εύσω, tpeкŭ (вmвлînd, saŭ кълъtopind) прin вpe вnŭ локŭ.

Δι-οδοιπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, кълъtopeskŭ прin вpe вnŭ локŭ.

Δίοδος (ἡ),=Διόδευσις; (mediч:) = Διαχώρησις. 2) (прin întind:) кале, tpeчepe. [διὰ, ὁδός].

Δίοζος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кв doъ nodвpĭ saŭ влъstape; чел кв doъ кръчĭ. [δὶς, ὄζος]. [de вnde

Διοζόω -ῶ, вiit: -ώτω, înпapцŭ în doъ кръчĭ.

Διόθεν, adв: noet: de ла Жое, din черŭ. [Διός].

Δι-οίγνυμι, saŭ Διοίγω, (nex: διέῳξα, ші чл:) noet: în локŭ de Διανοίγω. «Διοίγειν κλεῖθρα». Sof: «Τὰς γνάθους διοίγνυτε». Apstf:

Δί-οιδα, вiit: -διείσομαι, (прел: διῄδειν, ші чл:) квnoskŭ, штiŭ în toatъ întindepea, кв amъpвntвл.

Δι-οιδαίνω, вiit: -ανῶ, ші

Δι-οιδέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ вmfлв пpea mвлt; (прin întind:) тъ апpinzŭ, тъ întъpîtŭ foapte. [din

Διοιδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (pap) вmfлatŭ, [διὰ, οἶδος].

Δι-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прел: διῴκεον -ουν, tpe: de кв: διῴκηκα, ші δεδιῴκηκα) пвiŭ ла ввnъ pîndвiaлъ (прinч: a ле kaseĭ); (în цen:) întoкmeskŭ, гвеpnezŭ: (mediч:) mistвieskŭ; (прin intind:) хръneskŭ. «Τὰ ὑποτίτθια γάλακτι διοικεῖται». (вezĭ ші οἰκονομῶ, ші διατίθημι). || (miж: кв ак: преп:) тъ înвoieskŭ, тъ pefвieskŭ. «Διοικήσασθαι πρὸς Κτησικλέα». Dm: 2) (ел: saŭ nestp:) локвieskŭ deoseвit (sinгвpŭ). «Εἰ μὴ καὶ διοικοῖντο κατὰ κώμας». Ksn: [de вnde

Διοίκημα (τὸ), лвкрв dipeкtatŭ, saŭ întoкmitŭ de чinева. [ші

Διοίκησις, εως (ἡ), dipeкtape; întoкmipe; кiвepnisipe (de вanĭ, ші чл:); гвеpnape; (fisiк:) хръnipe, крештepe. «Ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως». Dm: =кв...

Διοικητὴς, οῦ (ὁ), dipeкtopŭ. eпistatŭ; iкonomŭ; eпitpoпŭ; кiвepnisitopŭ (прinч: de вanĭ, ші чл:); гвеpnъtopŭ, saŭ administpatopŭ. [de вnde

Διοικητικὸς, ὴ, ὸν, пвtinчosŭ, îndemînatiкŭ a кiвepnisi, a гвеpna, ші чл:

Διοικήτρια (ἡ), fem: ал лвĭ διοικητὴς.

Δι-οικίζω, вiit: -ίσω, pisineskŭ în maĭ mвлte пъpцĭ пе локвitopĭ dintp'вnŭ локŭ. «Μαντινέας δὲ διῴκιταν». Iskp: (ші пas:) «Διῳκίσθη δὲ ἡ Μαντίνεια τετραχῇ». Ksn. 2) (кв kazŭ преп:) =Μετοικίζω. «Ἐκ κωλυτοῦ διῳκίζετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν». As; 3) (în цen:) desпapцŭ. «Εἰ διῴκισα γράμμασι τοὺς συνημμένους τῇ γνώμῃ». Sin: [de вnde

Διοίκιοις, εως (ἡ), ші

Διοικισμὸς (ὁ), pisinipe de локвitopiĭ вnвĭ opaшŭ; stpъmвtape; (în цen:) desпъpцipe.

Δι-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, desпapцŭ, înкizŭ чева прint'o клъditвpъ. «Τοὺς στενωποὺς διοικοδομεῖν». Diod: [din

Διοικοδομὴ (ἡ), desпъpцipe прin клъditвpъ. [διὰ, οἰκοδομή].

Δι-οικονομέω -ῶ, вiit: -ήσω, iкonomezŭ, кiвepniseskŭ непpeквpmat.

Δι-οινοχοέω -ῶ, вiit: -ήσω, прin topnъtopŭ daŭ вinŭ ла masъ.

Δι-οινόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвътŭ (кв вinŭ) de totŭ.

Δίοιξις [διοίγνυμι], εως (ἡ), = Διάνοιξις, deskidepe прin miжлокŭ. «Ἡ τῶν ἀνθῶν—». Tfp:

Διοιστέος, α, ον, nosit: ал лвĭ διαφέρω. [διοίσω].

Δι-οϊστεύω, вiit: -εύσω, пътpвnzŭ кв sъцeata пînъ din коло. (Od: T: 578, ші 587). 2) fakŭ a ажвnцe чева de ла o mapцine пînъ ла алta întp' o distanцъ oape-кape. (Od: M. 102).

Δι-οιστρέω -ω, biit: -ήσω, barъ strekea, adikъ întъrîtъ nofta.

Διοίσω, biit: ал лъї διαφέρω.

Δι-οιχνέω -ω, noet:=Διέρχομαι, trekъ, kълъtopeskъ prin pre knъ локъ. (se konf: къ διιχνεύω).

Δι-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, mъ dakъ, niepъ de totъ, saъ nentrъ totdaвna. «Αἱ ἡμέραι τοῦ ἀριθμοῦ διοίχηνται». Ep:

Δι-οκνέω -ῶ, biit: -ήσω, prenetъ, saъ mъ sfieskъ къ totал.

Διόκτυπος (ὁ, ἡ), = Διόβλητος. [Διός, κτῦπος.

Διοκωχὴ (ἡ), noet: în локъ de διακωχή.

Διολέσω, ші At: διολέω -ῶ, biit: ал лъї διόλλυμι.

Δι-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, (nex: διώλισθον, ші чл:) алъпескъ, mъ strekorъ prin чева; (fir:) skanъ. «Στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν». Apstf:

Διολκὴ (ἡ), traцere de ла о парte într' alta; (prin întind:) disпътare, prirониre. [ші

Δίολκος (ὁ), локъл, prin kare se trъцeaъ korъвіїле пе вskatъ de ла о mare ла alta пе istmъл Kopintълъї. [διέλκω].

Δι-όλλυμι, biit: -ολέσω, ші At: -ολέω -ῶ, (nex: διώλεσα, ші mіж. διωλόμην, tre: de къ: διολώλεκα, ші чл:) прътъdeskъ чева de totъ. (fir:) вїtъ.

Διόλου, adв: în локъ de δι' ὅλου, къ totал; în totdaвna.

Δι-ολοφύρομαι, biit: -υροῦμαι, плînrъ, mъ жалeskъ neînvetat, saъ къ mare неказъ.

Δι-ομαλίζω, biit: -ίσω, netezeskъ, notriвeskъ чева къ totът: || (ел: saъ nestr:) пъstrezъ totdaвna ачееашї disпosiцie, saъ stare (ціъ вna ші ачееашї sistemъ). [de вndе

Διομάλισις, εως (ἡ), netęzire; (fir:) вnitate de disпosiцie saъ stare a sвfletълъї ші a trвпълъї; (mediч:) întrerъпцie de воалъ, liniштire a волпавълъї, = Ἀπορεξία.

Δι-ομαλύνω, biit: -υνῶ, =Διομαλίζω (nestrъm:)

Διομανὴς, έος (ὁ, ἡ), певвnitъ de къtre (saъ inпotiва лъї) Жое, = Θεομανὴς, saъ Θεομάχος. [γιὸς, μαίνομαι].

Δίομβρος (ὁ, ἡ), пътrвnsъ de плоае; (în цеп:) =γίωγρος. [διά, ὄμβρος].

Διομηνία (ἡ), noet: = Θεομανία. [γιὸς, μήν].

Δι-ομιλέω -ῶ, (miж:) -έομαι: οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, întreворвeskъ.

Δι-όμνυμι, ші (denon: saъ miж:) διόμνυμαι, biit: -ομοῦμαι în локъ de -ομόσομαι, (nex: διωμοσάμην, tre: de къ: διομώμοκα, ші чл:) mъ жъръ grozaв, saъ înkredinцezъ чева prin marї жърътinte. «Καταρώμενος, καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναι αὐτῷ καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα». Dm:

Δι-ομολογέω -ῶ, ші (miж:) διομολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, mърtвpiseskъ, (fъгъdвieskъ) къ înkredinцare; mъ înвoieskъ în reчiprokъ къ чinева. [de вndе

Διομολόγησις, εως, ші

Διομολογία (ἡ), înвoire (fъгъdвinцъ) reчiprokъ. [διὰ, ὁμολογία].

Δίον, noet: în локъ de ἔδιον, nex: 2 ал лъї δίω.

Δῖον, ак: sinr: върв: saъ nevt: ал лъї Δῖος.

Δι-ονομάζω, biit: άσω, вesteskъ pretъtindenea nвmele къїва. (de вndе) «Γιωνσμασμένος». nвmitъ, vestitъ.

Διονῦς, noet: în локъ de Διόνυσος.

Διονύσια (τὰ), vezї Διονύσιος. [de вndе

Διονυσιάζω, biit: -άσω, sъvîrшeskъ servъtoarea Dionisiilor. (Διονύσια). [ші

Διονυσιακὸς, ὴ, ὸν, кvvenitъ лъї Dionisъ, saъ Dionisiilor. «Διονυσιακὰ (τὰ),» poeme în чinstea лъї Дionisъ. [ші

Διονυσιὰς, άδος (ἡ), noet: adiekt: în локъ de γιονυσία. saъ Διονυσιακή. || (svвst:) o плantъ, rъtъ, = Ἀνδρόσαιμον, ші Πήγανον.

Διονυσιοκόλακες (οἱ), linгвшitorії tiraпълъї Dionisie. 2) aplistії чеї înprejъrъл лъї Dionisъ, adikъ dramatiчії poeцї, aktorї, ші чл: [Διονύσιος, κόλαξ].

Διονύσιος, α, ον, кvvenitъ лъї Dionisъ, Бакікъ. || (svвst:) Διονύσιον (τὸ), temплъл; ші Διονύσια (τὰ), serвътoriile лъї Dionisъ. (avestea se înkъrцiaъ în marї, prinчipalele Dionisiї, ші miчї, kare se nвmiaъ ші λήναια, saъ ἐν λήμναις, ші se sъvîrшiaъ aчelea în vetate, iar avestea în цariпele Ateneniлор). [Διόνυσος].

Διονυσομανέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ nevвneskъ nentrъ Dionisъ, = Ἐκβακχεύομαι. [γιόνυσος, μαίνομμι].

Διόνυσος (ὁ), = Βάκχος, Dionisъ, saъ Бакъ, zeъ miлолю: ал вinълъї; (prin întind:) noet: vinъ. [Διὸς, Νύσα].

Διόνυχος (ὁ, ἡ), =(saъ grešit în локъ de) Διώνυχος. 2) (fir:) trekътъ prin вnrії, ad: лвkratъ къ skвmпътate. (noate grešit în локъ de δι' ὄνυχος).

Διοξειῶν (ἡ), nedekл: (mвsik:) = Διὰ

πέντε (se înц: χορδῶν, saŭ φωνῶν συμφωνία), (Fpanц:) la quinte. каѕtъ διὰ πασῶν. [δίὰ, ὀξεῖα].

Διόπαι, ῶν (αἱ), каѕtъ δίοπος (ὁ, ἡ).

Διόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поеt: fiŭ ал лѕĭ Жое. [Διὸς, παῖς].

Διόπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisŭ de Жое, = Θεόπεμπτος. [Διὸς, πέμπω].

Διόπερ, koniѕnк: în локŭ de δὶ ὅπερ, = διὸ.

Διοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), = διϊπετής.

Διοπομπέω -ῶ, ші (miж:) διοπομπέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, = Ἀποδιοπομπέομαι. [Διὸς, πομπή]. [de ѕnde

Διοπόμπησις, εως (ἡ), = Ἀποδιοπόμπησις.

Δίοπος (ὁ, ἡ), чел кѕ доъ, saŭ din toate пърцiле (saŭ пътрѕnsŭ de) гъѕрĭ. (вezĭ ші Διάτρητος). (de ѕnde || sѕвst:) διόπαι (αἱ), ѕnŭ felŭ de черчеĭ. [διὰ, ὀπή].

Δίοπος (ὁ), [διὰ, ὄπτομαι = Ὁράω] efopŭ, insпектopŭ; (поеt:) къпetenie, кîрmѕitopŭ; (naѕt:) епistatŭ de корабie. (вezĭ ші

Διοπτεύω, вiit: -εύσω, = διοράω, въzŭ în toate пърцiле, saŭ прin чева; (прin ѕрm:) обсервŭ кѕ бъгаре de seamъ; пîndeskŭ; îngpiжeskŭ, iaŭ aminte de чева. «Ὁ διοπτεύων τὴν ναῦν». Dm: (вezĭ ші δίοπος).

Διοπτὴρ (ὁ), = διόπτης, iskoadъ, sпionŭ; лѕъtopŭ a minte de чева; бъгъtopŭ de seamъ; (xipѕpц: ші цeometp:) = διόπτρα. [ші

Διόπτης, ου (ὁ), = δίοπος, insпектopŭ; лѕъtopŭ aminte; sпionŭ, ші чл: [ші

Διόπτρα (ἡ), (în цen:) înstpѕmîntŭ, прin каре se ѕĭtъ чinева, saŭ вede maĭ кѕpat, saŭ maĭ deпapte; (прin ѕрm:) stiклъ (op пiatpъ stpъвъzoasъ) пentpѕ fepestpe, цeamŭ, saŭ пentpѕ окĭ, окianŭ, океларĭ, (Fpanц:) lorgnette; (iap пaptiк цeometp:) ѕnŭ înstpѕшîntŭ, кѕ каре se mъsoapъ 'пълцimiле, (ші în цen:) deпъpтъpiле, saŭ sѕпpafeцeле (алidadъ); (ші xipѕpц:) dioптpъ. = διαστολεὺς. [διὰ, ὄπτομαι]. [de ѕnde

Διοπτρεία (ἡ), лѕкpape кѕ цeometpiка алidadъ. [ші

Διοπτρίζω, вiit: -ίσω, deskizŭ, ші обсервŭ panъ прin xipѕpцiка dioптpъ. [ші

Διοπτρικὸς, ῆ, ὸν, (цeometp:) кѕвenitŭ (saŭ каре se окѕпъ) ле лѕкpapea кѕ алidadъ. [ші

Διόπτριον (τὸ), dim: ал лѕĭ διόπτρα (xipѕpц:).

Διοπτρισμὸς (ὁ), лѕкpape кѕ (saŭ întpeвѕinцape de) xipѕpцiка dioптpъ. [διοπτρίζω].

Δίοπτρον (τὸ), = διόπτρα, (прinч:) stiклъ, прin каре вedem. «Οἶνος ἀνθρώποις δίσπτρον». Алч:

Διορατικὸς, ὴ, ὸν, deпapte-въzъtopŭ, saŭ aцepŭ de вedepi; (fir:) превъzъtopŭ de челе вiitoape. [din

Δι-οράω -ῶ, вiit: διόψομαι, (прел: διεώρων, nex: διεῖδον, ші чл:) въzŭ прin чева; (прin ѕрm:) въzŭ maĭ кѕpat ші maĭ deпapte, вагŭ de seamъ кѕ skѕmпътate, deoseвeskŭ.

Δι-οργανόω -ῶ, вiit: -ώσω, konstpѕiŭ opganiчeште, daŭ лѕкpѕлѕĭ ѕnŭ opganismŭ, saŭ meштeшѕцitъ konstpѕкцie, îл fopmezŭ. [διὰ, ὄργανον]. [de ѕnde

Διοργάνωσις, εως (ἡ), opganisape, saŭ opganiкъ konstpѕipe de вpe ѕnŭ tpѕпŭ, ші чг:

Δι-οργίζω, вiit: -ίσω, mîniŭ, faкŭ пe чinева a se пeкъжi npea mѕлt.

Διόργυιος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindepe de doĭ stînжinĭ. «Λίμνη —». ші «Βάθος—». Ep: [δίς, ὀργυιά].

Δι-ορθεύω, вiit: -εύσω, поеt: în локŭ de

Δι-ορθόω ῶ, вiit: -ώσω, îndpeптezŭ, întoкmeskŭ, dpegŭ. «Ἐκεῖνα δὲ ἤδη καὶ σφόδρα διωρθοῦτο». Esx: [de ѕnde

Διόρθωμα (τὸ), miжлокŭ, кiпŭ de îndpeптape. [ші

Διόρθωσις, εως (ἡ), îndpeптape, întoкmipe, înвѕnътъцipe; лъmѕpipe, pefѕipe de sokoteaлъ, ші чл: [ші

Διορθωτὴς, οῦ (ὁ), îndpeптъtopŭ (прinч: de skpise), коpeктopŭ. [de ѕnde

Διορθωτικὸς, ὴ, ὸν, ші adв: -ικῶς, кѕвiinчosŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла îndpeптape.

Διορία (ἡ), tepminŭ, sopoкŭ de вpeme xotъpîtъ. (вezĭ ші διωρία). [διὰ, ὅρος].

Δι-ορίζω, вiit: -ίσω, desпapцŭ чева прin xotape, tpagŭ (saŭ слѕжeskŭ de) xotapŭ; (în цen:) desпapцŭ. «Ὁ Τάναϊς διορίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας». Diod: «Τὸ νῦν διορίζει τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον». Temist: (ші пas:) «Μηροὺς πλατείᾳ γραμμῇ διωρισμένους». Ksn: 2) = διακρίνω. «Μάλιστα δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς διορίζειν χρή». Гал: 3) pîndѕieskŭ, пopneskŭ xotъpît; îmĭ daŭ пъpepea stъpѕind întp' însa; înкpedinцezŭ. «Τοῦτο μοι σαφῶς διόρισον». Плт: «Τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν». Sof: (ші miж:) «Διόρισαι, ποτέρως λέγεις»; Sof: «Ὁ νῦν οὗτος διέβαλε, καὶ διωρίζετο». (ші пas:) «Οὐ καλῶς δοκεῖ διωρίσθαι περὶ τῶν πολιτειῶν». Apst: 4) tpansпoptŭ чева пeste xotapŭ, = Ὑπερορίζω. «Τὸ δὲ ὄφλον ἔξω τῶν ὅρων τῆς χώρας ἀπεκτείναντας διορίσαι». Плт: «Ὅπως τὸν ἐνθένδε πόλεμον εἰς τὴν ἤ-

πειρον διοριοῦμεν». Iskp: (ші ел: saŭ nestpъm:) «Ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν». Eвр: a трече neste... [de ѕnde

Διόρισμα (τὸ), лѕкрѕ determinatŭ, desпърцitŭ, saŭ хотърîtŭ. [ші

Διορισμὸς (ὁ), desпърцipe прin хотарŭ; determinape, desлѕшipe; deoseвipe. [ші

Διοριστικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, потpiвitŭ, îndemînatikŭ ла хотърîpe, ші чл:

Δι-ορκίζω, вiit: -ίσω, = Διόμνυμι. [de ѕnde

Διορκισμὸς (ὁ), прin жѕръminte inкpedinцape.

Δι-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, алергŭ pепede în коачĭ ші în коло.

Δι-ορμίζω, вiit: -ίσω, трагŭ (asiгѕрŭ) корабiа ла портŭ. [διὰ, ὅρμος].

Διόρνυμαι, вiit: -όρσομαι, saŭ -οροῦμαι, поет: трекînd esŭ afaръ pепede.

Δίορος (ὁ, ἡ), semnŭ (ші ор че алтŭ слѕжeste) de хотарŭ. (de ѕnde || ла ѕnŭ felŭ de жокŭ, ἐφεδριασμὸς) пiatpa, че se пѕne de semnŭ. »Ἕως ἄν ἀπλανῶς ἔλθῃ ἐπὶ τὸν λίθον, ὃς καλεῖται δίορος». Плд: ші δίορον (dѕпе Esixie)=Ἀσύμφωνον. [διὰ, ὅρος].

Διόροφος (ὁ, ἡ), = (saŭ грешit în локŭ de) Διώροφος.

Δι-ορόω, ші Διοῤῥόω-ῶ, вiit: -ώσω, прefaкŭ, (шî miж: mъ прefaкŭ) în zepŭ, taiŭ лаптеле, îл faкŭ брînzъ. [διὰ, ὀρ(ῤῥ)ός]. [de ѕnde

Διόῤῥωσις, εως (ἡ), прefaчepe de лапте (saŭ sînцe) în zepŭ.

Διορυγὴ (ἡ), sъпape de каналŭ, ші чл: 2) = кѕ...

Διόρυγμα (τὸ), шанцŭ sъпatŭ. (вezĭ ші διώρυξ). [din

Διορύσσω(ττω), вiit: -ορύξω, sапŭ п'întpe... гъѕpeskŭ, faкŭ шанцŭ; (fiг:) stpiкŭ, pestopnŭ. «Τὴν χερῤῥόνησον διορύξει». Dm: «Διορύσσοντες τοὺς τοίχους». Тѕч: (ші fiг:) «Κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα». Dm: (ші пas:) «Διορωρυγμένα κατὰ πόλεις». Dm: [de ѕnde

Διορυχὴ (ἡ), = διορυγή.

Δι-ορχέομαι, οῦμαι, вiit: -ήσομαι, dъnцezŭ непрекѕрmat, saŭ în spaцiŭ întinsŭ; (кѕ dat:) dъnцînd mъ întpeкŭ кѕ чinева.

Διόρωσις, εως (ἡ), = διόῤῥωσις.

Διὸς, цen: ал лѕĭ Zεύς.

Δῖος [прin întpѕn: din Δίϊος], α, ον, кѕвenitŭ лѕĭ (saŭ tpasŭ din) Жое; (прin întind:) zeeskŭ; (прin ѕpm:) пpea mape; foapte вiteazŭ, saŭ noвiлŭ; fpѕшosŭ, sлъвitŭ, ші чл: (în цen:) deoseвitŭ, алesŭ. minѕnatŭ în feлѕл sъŭ. «Δῖος ὑφορβός». Od: пpea бѕnŭ. «Δία χάρυβδις». monstpѕoasъ, minѕnatъ; (ші кѕ цen: îm: ка sѕперл:) «Δία θεάων». Iл: Ξ. «Δία γυναικῶν» Od: O.

Διόσδοτος (ὁ, ἡ), поет: datŭ de Жое, saŭ de Zeŭ, = Θεόσδοτος. [Διὸς, δίδωμι].

Διοσημεία (ἡ), papitate a atmosfepeĭ (sпpe ек: плоaie, saŭ tѕnetŭ пе seninŭ, черкŭ înпpeжѕpѕл soapeлѕĭ, saŭ ал лѕneî, ші чл:); (прin ѕpm: dѕпе чеĭ векĭ) semnŭ (minѕne) de ла Жое, пpeвestipe de вiitopŭ. [ші

Διοσημεῖον (τὸ), ші

Διοσημία (ἡ), поет: în локŭ de διοσημεία. [Διὸς, σημεῖον].

Διόσκοροι (οἱ), поет: în локŭ de Διόσκουροι.

Διοσκούρειον (τὸ), temплѕ ал Diosskѕpiлор. [din

Διόσκουροι (οἱ), (dѕпе zічepe) fiĭ aĭ лѕĭ Жое; (iap пaptiк:) Kastopŭ ші Полideѕкŭ, пе каpe 'ĭ a пъsкѕt din Лida. 2) niшte meteopiче fenomene (кpezѕte de пatpoane) în пpeaжma коръвiiлор пе вpemĭ de fѕptѕne. 3) o konsteлaцie a Zodiaкѕлѕĭ, каpe se пѕmeшte ші Δίδυμοι, цemenĭ. [Διὸς, κοῦρος=κόρος].

Δίοσμος (ὁ, ἡ), tpansпoptъtopŭ de miposŭ. (вezĭ ші διηχής). || (sѕвst:) însѕшime de a пetpeче miposѕл în opganeле simцѕлѕĭ. [διὰ, ὀσμή].

Διόσπυρον (τὸ), podѕл лѕĭ...

Διόσπυρος (ὁ), ѕnŭ felŭ de пomŭ, poada кърѕia seamъnъ кѕ чipeaшa, (поate) чipeшŭ selвatikŭ. [Διὸς, πυρός].

Διόστεος (ὁ, ἡ), чел че аpe (konstъ din) doъ oase. [δίς, ὀστέον].

Δι-οσφραίνω, вiit: -ανῶ, daŭ ла чева (бѕnŭ saŭ pъŭ) miposŭ.

Διότι, koniѕnкц: каѕzat: în локŭ de δὶ ὅτι, пentpѕ че. «Ἦ καὶ ἔχεις ἄν εἰπεῖν διότι». Ksen: 2) în локŭ de ὅτι, къ. «Πυνθάνομαι, διότι». Dm:

Διοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), кpeskѕtŭ de Жое; (прin ѕpm:) noвiлŭ, вine edѕкatŭ. (вezĭ ші διογενής). [Διὸς, τρέφω].

Δι-ουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ ѕdŭ, saŭ skoцŭ прin ѕdŭ. [de ѕnde

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, пѕtinчosŭ, кѕ însѕшime de a пopni ѕdѕл.

Δι-ουρίζω, вiit: -ίσω, Ion: în локŭ de διορίζω.

Διοχετία (ἡ), skѕpцepe de апе прiц каналŭ. [ші

Δι-οχετεύω, viit: -εύσω, dȣkȣ̆ anъ prin kanalȣ̆. [διὰ, ὀχετός].

Διοχὴ (ἡ), [διέχω] distanцъ, saȣ̆ depъrtape de локȣ̆ întpe...

Διοχὴς, vezĭ διώχης.

Δι-οχλέω -ῶ, viit: -ήσω, = Διενοχλέω.

Δι-οχλίζω, viit: ίσω, deskizȣ̆, saȣ̆ despapцȣ̆ чева în silъ.

Δι-οχυρόω-ῶ, viit: ώσω, întъpeskȣ̆ чева vine, saȣ̆ din tote пърцiле.

Δίοψις, εως (ἡ), vedepe prin чева; skȣmпъ въгаре de seaшъ; (prin întind:) vȣnъ înцелеџере. [διόπτομαι].

Δίπαις, αιδος, (ὁ, ἡ), чел че аре doĭ копiĭ. [δίς, παῖς].

Διπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de doъ палme. [δίς, παλαιστή].

Δίπαλτος (ὁ, ἡ), poet: [δίς, πάλλω] каре isvеште, vate, saȣ̆ poate лови de amîndoъ пърцiле; îndoitȣ̆, ȣnȣл peste алтȣл; (prin întind:) iȣte, pepede. «Ξίφος δίπαλτον». Eȣp: кȣ doъ tъiше. «Στρατὸς δίπαλτος». Sof: пъвълitoape de amîndoъ пърцiле. (vezĭ ши τρίπαλτος).

Διπηχυαῖος, α, ον, ши

Δίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de doĭ коцĭ. [δίς, πῆχυς].

Διπλάδιος (ὁ, ἡ), poet: în локȣ̆ de διπλάσιος.

Διπλάζω, viit: -άσω, = Διπλασιάζω; (ши ел: saȣ̆ nestp:) mъ fakȣ̆ îndoitȣ̆, mъ îndoieskȣ̆.

Δίπλαξ, ακος (ὁ, ἡ), kompȣsȣ̆ din doъ плъчĭ пȣse ȣna peste алta; (în цen:) îndoitȣ̆; (despre цesъtȣpĭ) îndoitȣ̆ (nȣ desdoitȣ̆), = Δίμιτος; (prin ȣpm:) nestpiцȣ̆; saȣ̆ латȣ̆; saȣ̆ кȣ doъ feцe. || (sȣbst:) = Διπλοΐς. 2) grindъ de корабie. [δίς, πλάξ].

Διπλασιάζω, viit: -άσω, fakȣ̆ чева îndoitȣ̆ de kîtȣ̆ este. || (nestp: saȣ̆ ел:) sîntȣ̆, mъ fakȣ̆ îndoitȣ̆. "Ἡ ὁλκὰς ἐδιπλασίασε„. Лs: a kîштirat îndoit. (ши кȣ цen:) "Καρπὸν διπλασιάζοντα τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις φυομένων„. Δiod: [διπλάσιος]. [de ȣnde

Διπλασίασις, εως (ἡ), ши

Διπλασιασμὸς (ὁ), îndoipe (aktivъ, saȣ̆ pasivъ).

Διπλασιολογία (ἡ), pepetape de ачелашĭ кȣvîntȣ̆. [διπλάσιος, λόγος].

Διπλάσιος, α, ον, = [Διπλοῦς] îndoitȣ̆. (prinч: кȣ цen:) "Διπλασίοις αὐτῶν μαχοῦνται„. Плt: "Διπλασίαν πεποιηκέναι τὴν Ἑλλάδα τῆς ἐξ ἀρχῆς συστάσης». Iskp: (ши fъръ цen:). "Διπλασίαν ἐκτίνειν„. Плt: (ши кȣ ἤ) "Ἀπὸ διπλασίων χρημάτων ἢ πρότερον. Плt: || (neȣt:) Διπλάσιον, adv: în локȣ̆ de διπλασίως. "Διπλάσιον ὤνησας„. Tkp: [de ȣnde

Διπλασιόω -ῶ, viit: -ώσω, = Διπλασιάζω.

Διπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), = Διπλάσιος. [ши

Διπλασίως, adv: îndoit. "Διπλασίως ἐπερρώσθησαν„. Плv: (ши în kontpa). "Διπλασίως ἐλάττω„. Плt:

Διπλασμὸς (ὁ), [διπλάζω]. = Διπλασιασμός.

Δίπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de doъ poroane. || (sȣbst:) δίπλεθρον (τὸ), o întindepe de doъ poroane.

Διπλῆ (ἡ), fem: ал лȣĭ διπλοῦς. || (sȣbst:) = Διπλοΐς. 2) (gram: ши krit:) semnȣ̆ de îndoialъ, saȣ̆ въгаре de seamъ (în dramatiче poeme).

Διπλῇ, (prinч:) dat: fem: ал лȣĭ διπλοῦς. || (ка adv:) = Διπλασίως.

Διπληγὶς, ίδος (ἡ), poet: în локȣ̆ de Διπλοΐς.

Διπλήδιος, η, ον, Ion: în локȣ̆ de διπλάσιος.

Διπλήθὴς, εος saȣ̆ έος (ὁ, ἡ), poet: îndoitȣ̆ ла mȣлцime. [δὶς, πλῆθος].

Διπλήρης, εος (ὁ, ἡ), poet: de doъ орĭ плinȣ̆. [δίς, πλήρης].

Διπλήσιος, η, ον, Ion: în локȣ̆ de διπλάσιος.

Διπλοείματος (ὁ, ἡ), pȣrtъtorȣ̆ de (înвръкatȣ̆ кȣ) îndoite (saȣ̆ къntȣшite pe dinъȣntpȣ) înвръкъminte. [διπλόος, εἷμα].

Διπλόη (ἡ), îndoime, = Διπλότης; îndoitȣpъ, pesfpînгъtȣpъ. "Χιτῶνος —„. Hisid: "Ἱμάντος —„. Плd: "Σιδήρου —„. Плt: ши Пл: înnъditȣpъ, saȣ̆ îndoitȣpъ ла înnъdipe din doъ вȣкъцĭ. "Ὀστέου —„. Iпкр: partea чea dinъȣntpȣ (maĭ moале) a osȣлȣĭ. 2) (fir:) îndoitȣ̆ (mistepiosȣ̆) înцелesȣ̆, алегорie. "Τοῦ νομικοῦ βάθους καὶ τῆς διπλόης„. Грг: 2) îndoime de характерȣ̆, fъцъpie. "Πάσης ὑπουλότητος καὶ διπλόης ἀπηλλαγμένος„. Лкs:

Διπλόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ îndoiцĭ перĭ. «Πίτυς — ». Оп: кȣ îndoite rimnoase fpȣnze. [διπλόος, θρίξ].

Διπλοΐζω, viit: -ίσω, = Διπλασιάζω. [din

Διπλοΐς, ίδος (ἡ), хаĭnъ ларгъ, mantелъ mape, în kît sъ se înfъшȣpe de doъ орĭ tpȣnȣл întp' însa, = Χλαῖνα διπλῆ. (vezĭ διπλοῦς, ши ἁπλοΐς). 2) (xipȣpц:) = Διπλόη (de osȣ̆). [din

Διπλόος, η, ον, Ion: ши

Διπλὸς, ὴ, ὸν, poet: în локȣ̆ de διπλοῦς.

Διπλοσήμαντος (ὁ, ἡ), чел кȣ îndoitъ însemnape. [διπλόος, σημαίνω].

Διπλοῦς, ῆ, οῦν, îndoitŭ, = Διπλάσιος. «Οἰκίδιον διπλοῦν». Лs: кѹ doъ katѹpĭ. «Χλαῖνα διπλῆ». Іл: К. =Διπλοΐς. «Λόγος διπλοῦς». Apst: компѹsŭ din doъ zічерĭ. «Οἷον τὸ χρονοτριβεῖν, χρησιμωτάτη δὲ ἡ διπλῆ λέξις τοῖς διθυραμβοποιοῖς· οὗτοι γὰρ ψοφώδεις». Apst: 2) (fir:) înnpotівъ de ἁπλοῦς, simплѹ, (adікъ) кѹ doъ feцe, fъцapnĭкŭ, віклеanŭ. «Διπλοῦς ἀνήρ». Еѹр: 3) (îm:)=Δύο. «Διπλόα ἤματα». Апл: || (neѹt:) διπλοῦν, ші (поet:) διπλᾶ, adв: în локŭ de διπλασίως. «Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα». Гпm: «Διπλᾶ περιπρολαβόντες». Оп: [δίς, ἁπλοῦς]. [de ѹnde

Διπλόω -ῶ, віit: -ώσω, îndoieskŭ, saŭ faкŭ чева îndoitŭ. [de ѹnde

Δίπλωμα (τὸ), op че este îndoitŭ. 2) pesfpînгъtѹpa, че se faче ла îndoipe, îndoitѹpъ. 3) вasŭ îndoitŭ (ѹnѹл întp' алtѹл), ка fepвînd апа din чел maĭ mape sъ feapвъ totdeodatъ ші op че ва fi în чел maĭ mікŭ, (Fpanц:) **Bain-Marie.** 4) skpisoape непечетлѹitъ, îndoitъ пѹmaĭ, че гѹвернѹл слоѳоade în faворѹл кѹĭва, diпломъ, saŭ (Itл:) patentъ, op паsпортŭ, ші чл: 5) înskpisŭ, а кърѹia se пъstpeazъ копіе, saŭ de кара se daŭ afaръ doъ asemenea ексемпларе, = Διπλόγραφον, (Fpanц:) **duplicata.** (ші

Δίπλωσις, εως (ἡ), îndoipe, saŭ компѹnepe de zічepe din doъ. (вezĭ διπλοῦς).

Δίπνοος (ὁ, ἡ), pesѹflъtopŭ прin doъ пърцĭ, saŭ гъѹpĭ. (δίς, πνοή].

Διπόδης, ου (ὁ, ἡ), =Διποδιαῖος. [ші

Διποδία (ἡ), doъ пічоape (прosod:) înпpeѹnъ. 2)=Διποδιασμὸς. [δὶς, ποῦς, ποδός]. [de ѹnde

Διποδιάζω, віit: -άσω, ші Dop: -άξω, dъnцezŭ danцѹл, διποδιασμὸς. [ші

Διποδιαῖος, α, ον, чел кѹ întindepe de doъ пічоape.

Διποδιασμὸς (ὁ), ѹnŭ felŭ de danцŭ Sпaptiatikŭ. [διποδιάζω].

Διπόλια (τὰ), поet: în локŭ de διιπόλια.

Διπολιΐς, ίδος (ἡ), кѹвenitŭ ла doъ opaше. [din

Δίπολις, εως (ἡ), чел че ape (este компѹsŭ din, saŭ înпърцitŭ în) doъ opaше. [δίς, πόλις]. [de ѹnde

Διπολίτης, ου (ὁ), четъцeanŭ de doъ opaше.

Διπολιώδης, εος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de διιπολιώδης.

Δίπολος (ὁ, ἡ), [δίς, πολέω] de doъ opĭ apatŭ. 2) поet: îndoitŭ.

Δίπορος (ὁ, ἡ), чел кѹ doъ tpeкътoape saŭ dpѹmѹpĭ. [δίς, πόρος].

Διπόταμος (ὁ, ἡ), чел кѹ (saŭ ѹdatŭ de) doъ pîѹpĭ. [δὶς, ποταμός].

Δίπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѹ doъ пічоape. [δίς, ποῦς].

Διπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѹ doъ feцe. [δίς, πρόσωπον].

Δίπρυμνος [δίς, πρύμνη], ші

Δίπρωρος (ὁ, ἡ), (ναῦς корабіе), кѹ doъ прѹе ші кѹ doъ пѹпе (adікъ konstpѹitъ în кіпŭ, ка прѹа еĭ sъ slѹжiaskъ dѹпе tpeвѹinцъ ші ка пѹпъ, ші din protівъ іаръшĭ). (вezĭ ші ἀμφίπρυμνος. [δίς, πρώρα].

Δίπτερος (ὁ, ἡ), чел кѹ doъ apiпĭ; (ші архitekt:) чел кѹ doъ pîndѹpĭ de stîлпĭ. [δίς, πτερόν].

Διπτέρυγος, ші

Διπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), = Δίπτερος. [δίς, πτέρυξ].

Δίπτυξ, υχος, ші

Διπτυχὴς, έος, ші

Δίπτυχος (ὁ, ἡ), îndoitŭ, saŭ stpînsŭ în doъ; (în цeп:) =Διπλοῦς, îndoitŭ, înпepeкiatŭ; цemenŭ; (поet: ші îm:) doĭ. || (sѹвst:) Δίπτυχα (τὰ), peцistpe, kondiчĭ, ѹnde sînt skpise пѹmeле, че se пomenesk în Бiseрiкъ. || (adв:) «Δίπτυχα ποιήσαντες». Іл: А. [δὶς, πτυχή].

Δίπυλος (ὁ, ἡ), чел кѹ doъ ѹшĭ, saŭ порцĭ. [δίς, πύλη].

Διπύρηνος (ὁ, ἡ), чел кѹ doĭ sîmвѹpĭ. [δίς, πυρήν].

Διπυρίτης, ου, ші

Δίπυρος (ὁ), (ἄρτος) пîîne пѹsъ în fокŭ (коaптъ) de doъ opĭ, пesmetŭ. 2) (fem:) «Λαμπὰς —». Apstf: îndoitъ (кѹ doъ fitiле). [δίς, πῦρ].

Δίραβδος (ὁ, ἡ), =(saŭ грешit în локŭ de) Δίῤῥαβδος.

Δίρκος (ὁ), fлoapea, saŭ poada пinѹлѹĭ, saŭ molitfѹлѹĭ.

Διρκαία (ἡ), = (saŭ грешit în локŭ de) Κιρκαία, ѹnŭ felŭ de плantъ.

Δίῤῥαβδος (ὁ, ἡ), însemnatŭ кѹ doъ върцĭ. [δίς, ῥάβδος].

Δίῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чел кѹ îndoitŭ taktŭ. [δίς, ῥυθμός].

Διῤῥυμία (ἡ), sѹвst: idealŭ ал лѹĭ...

Δίῤῥυμος (ὁ, ἡ), (tpъsѹpъ) кѹ doъ oĭштiĭ, saŭ de patpѹ каĭ. [δίς, ῥυμός].

Δίς, adв: de doъ opĭ. [δύο].

Δίσαβος (ὁ, ἁ), Dop: поet: în локŭ de δίσηβος.

Δισάρπαγος (ὁ, ἡ), поet: de doъ opĭ хръпitŭ. [δίς, ἁρπαγή].

Δισεγγόνη (ἡ), fem: ал лъї

Δισέγγονος (ὁ, ἡ), fiŭ, saŭ fiїкъ de nepotŭ op nepoatъ din fiŭ saŭ fiїкъ, [δίς, ἔγγονος].

Δίσεκτος (ἡ), Лat: Bissextus, (se înц: ἡμέρα) zioa a 24 de Февръарie, a шaselea maї 'nainte de календеле лъї Мартie, пе каре ла fie-каре ал патръlea anŭ o нъmъраŭ îndoitъ (spre astponomiкъ потрiвiре a anilop). [δίς, ἕκτος].

Δισεξαδέλφη (ἡ), fem: ал лъї

Δισεξάδελφος (ὁ), fiŭ, saŭ fiїкъ de върŭ op варъ, saŭ de nepotŭ op nepoatъ, = 'Ανεψιαδοῦς. saŭ 2) stръnepotŭ de fpate, saŭ soръ. [δίς, ἐξάδελφος].

Δίσευνος (ὁ, ἡ), poet: чел къ doъ патърї, (adiкъ) femeї. [δίς, εὐνή].

Δίσεφθος (ὁ, ἡ), de doъ орї feptŭ, = (saŭ грешit în локŭ de) Δίεφθος. [δίς, ἕψω].

Δίσηβος (ὁ, ἡ), poet: de doъ орї întinepitŭ, ad: peîntinepitŭ. [δίς, ἥβη].

Δίσημος (ὁ, ἡ), (грam:) = Δίχρονος. [δὶς, σημεῖον].

Δισθανὴς, έος (ὁ, ἡ), de doъ орї moptŭ.

Δισκάλαμος (ὁ, ἡ), чел къ îndoite tpestiї, [δὶς, κάλαμος).

Δίσκαλμος (ὁ, ἡ), = Δίκωπος. [δὶς, σκαλμός].

Δισκελὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δίκωλος. «Περίοδος λόγου —». Petp: [δίς, σκέλος].

Δίσκευμα (τὸ), asвîрлitъръ de diskŭ, saŭ op че se asвîрлъ ка ъnŭ diskŭ. [δισκεύω].

Δισκεὺς, έως (ὁ), ъnŭ лъminosŭ meteopŭ, saŭ kometŭ în fopmъ de diskŭ. [δίσκος]. (вezї ші πιθείας).

Δισκευτὴς, οῦ (ὁ), = Δισκοβόλος. [din

Δισκεύω, вiit: -εύσω [δισκεύς], ші poet:

Δισκέω, вiit: -ήσω, = Δισκοβολέω, asвîрлŭ diskъл; (în цen:) asвîрлŭ depapte. [δίσκος]. [de ъnde

Δίσκημα [τὸ], poet: în локŭ de δίσκευμα.

Δίσκηπτρος (ὁ, ἡ), чел къ doъ sчeptpe. (вezї ші δίθρονος). [δίς, σκῆπτρον].

Δισκοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, apъnкŭ, asвîрлŭ diskъл. [ші

Δισκοβολία (ἡ), asвîрлiре de diskŭ, [din

Δισκοβόλος (ὁ), asвîрлitopŭ de diskŭ. [δίσκος, βάλλω].

Δισκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de diskŭ; (prin ъpm:) = Φακοειδής. [δίσκος, εἶδος],

Δίσκος (ὁ), [δίκω] diskŭ, талерŭ de piatpъ, de metaлŭ, saŭ de лemnŭ în fopmъ de лinte (fakoidŭ), че обiчnъiaŭ чеї векї a apъnка spre tpъneaskъ eksepsape. (вezї ші σόλος). 2) (prin întind:) op че вasŭ întinsŭ, diskŭ. (de ъnde 3) diskъл soapeлъї, ші чл:

Δίσκουρα (τὰ), [δίσκος, οὖρος = ὅρος] semnŭ, distanцъ, ъnde poate ажъnцe asвîрлitъл diskŭ.

Δισκοφόρος (ὁ, ἡ), пъptъtopŭ de diskŭ. [δίσκος, φέρω].

Δισμύριοι, αι, α, doъ-zeчї de miї. || (sinг: nъmaї în fp:) «Δισμυρία ἵππος». Лъч: кълъpime în nъmъpŭ de doъ-zəчї de miї. [δὶς, μύριοι].

Δίσπαππος (ὁ), moшъл tatълъї meŭ, stpъmoшŭ. [δὶς, πάππος].

Δισπιθαμαῖος (-ιαῖος), α, ον, ші

Δισπίθαμος (ὁ, ἡ), de doъ палme. [δὶς, πιθαμή].

Δισπόνδειος (ὁ, ἡ), пiчopŭ (metpiкŭ) komnъsŭ din doї spondeї, adiкъ patpъ лъnцї silaбe. [δίς, σπονδεῖος].

Δισπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, semъnŭ (aчeeaшї холдъ) de doъ орї пе anŭ. [δίς, σπόρος].

Δισσάκι, ші Δισσάκις, adв: poet: în локŭ de [δίς].

Δισσάρχης, ου (ὁ), poet: = Δικρατής, dpeгъtopŭ înпpeъnъ къ алtъл. [δὶς, ἄρχω].

Δισσαχῆ, adв: = Διτταχοῦ, ші Διτταχῶς.

Δισσεύω, вiit: -εύσω, = Δευτερόω, îndoїeskŭ, pepetŭ. [δίς].

Δισσογλωσσία (ἡ), a вopбi doъ лimбї. [din

Δισσόγλωσσος (ὁ, ἡ), = Δίγλωσσος, вopбitopŭ de doъ лimбї. [δισσὸς, γλῶσσα].

Δισσογονέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskŭ цemenї, saŭ de doъ орї пе anŭ. [δισσὸς, γόνος].

Δισσογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiŭ чeвa în doъ feлъpite кiпъpї. «Δισσογραφούμενον». Eъst: пasaцiŭ, saŭ ziчepe de aъtopŭ, че se aflъ skpise în doъ кiпъpї. [δισσὸς, γραφή].

Δισσόκερας, ατος (ὁ, ἡ), = къ (saŭ грешit în локŭ de)..

Δισσόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел къ îndoite коapne. [δισσὸς, κέρας].

Δισσολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, eksпpimŭ aчeлaшї лъкpъ în doъ кiпъpї; întpeбъinцezŭ doъ (sinonime) ziчepї în локŭ de ъna. 2) zikŭ de doъ орї (pepetŭ) aчeeaшї вopбъ. [ші

Δισσολογία (ἡ), pepetape de aчeeaшї вopбъ; saŭ eksпpimape de aчeeaшї idee prin doъ sinonime вopбe. [δισσὸς, λόγος].

Δισσολόγιστος (ὁ, ἡ), skpisŭ, saŭ пpoпъnцatŭ în doъ кiпъpї; saŭ (грешit) în локŭ de δυσλόγιστος. [δισσὸς, λογίζομαι].

Δισσολόγος (ὁ, ἡ), вopбitopŭ în doъ кi-

пъpĭ, saŭ pepetъtopŭ de ачелашĭ къвîntŭ; (fir:) =Δίγλωσσος, віклеаnŭ. [δισσὸς, λόγος].

Δισσοποιὸς (ὁ, ἡ) fъкъtopŭ, adъкъtopŭ de îndoielĭ. [δισσὸς, ποιός]

Δισσὸς(ττὸς), ἡ, ὸν, чел de doъ felъpĭ. 2) îndoitŭ. 3) (îm:) în локŭ de δύο. «Δισσοὺς 'Ατρείδας κτείνειν„. Sof: [δίς].

Δισσότόκος (ὁ, ἡ), (пароks:) пъsкъtopŭ de doъ opĭ, saŭ de ţemenĭ. 2) (пропароks:) пъsкъtŭ de doъ opĭ (епit: ал Бакълъĭ). [δισσὸς, τόκος].

Δισσοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de διφυὴς. [δισσὸς, φυή].

Δισσυλλαβέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ doъ silaбe, sîntŭ disilaбŭ. [ші

Δισσυλλαβία (ἡ), калitatea disilaбъlъĭ, saŭ doъ silaбe. [din

Δισσύλαβος (ὁ, ἡ), disilaбŭ, saŭ компъsŭ din doъ silaбe. [δίς, συλλαβή].

Δισυμφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, (грam:) sîntŭ

Δισύμφωνος (ὁ, ἡ), пропъnцatŭ, saŭ sкpisŭ къ doъ konsъne. [δίς, σύμφωνον].

Δισσῶς, adв: каъtъ διττῶς.

Δισταγμὸς (ὁ), îndoialъ. [διστάζω].

Διστάδιος (ὁ, ἡ), de doъ stadiĭ (de 250 пашĭ). (вezĭ ші δίαυλος). || (sъвst:) Διστάδιον (τὸ), întindepe de doĭ stadiĭ. [δίς, στάδιον].

Διστάζω [δίς], віit: -άσω, mъ îndoieskŭ, mъ aflъ în nexotъpipe, ші кіпzъipe, sъ fakŭ op nъ чева. [de ъnde.

Διστακτικὸς, ἡ, ὸν, însemnъtiвŭ de îndoialъ.

Διστάσιος (ὁ, ἡ), чел че tpaţe îndoitŭ ла кîntapŭ, saŭ ape îndoitъ гpeъtate, ші (пpin ъpш:) пpeцъieшte îndoit. [δίς, στάσις dĭn ἵστημι].

Δίστασις, εως (ἡ), =Δισταγμός.

Διστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Δίστεγος. [de ъndə

Διστεγία (ἡ), ал doilea katŭ, saŭ doъ katъpĭ але ъneĭ kase. [din

Δίστεγος (ὁ, ἡ), (οἶκος) каpe ape doъ katъpĭ. [δὶς, στέγη]. (вezĭ ші διώροφος).

Διστιχία (ἡ), = Διστοιχία, doъ pîndъpĭ, saŭ шipe. [δίστιχος]. 2) =къ...

Διστιχίασις, εως (ἡ), patimъ a плеопелор (кînd pesape ал doilea pîndŭ de пepĭ în ţene). (вezĭ ші τριχίασις). [din

Διστιχιάω -ῶ, віit: -άσω, пъtimeskŭ de διστιχίασις. [διστιχία].

Δίστιχος (ὁ, ἡ), компъsŭ din doъ pîndъpĭ, saŭ шipe. || (sъвst:) Δίστιχον (τὸ), doъ pîndъpĭ. [δίς, στίχος].

Διστοιχία (ἡ), doъ pîndъpĭ, saŭ ъnŭ îndoitŭ шipŭ. [din

Δίστοιχος (ὁ, ἡ), чел че ape (saŭ este aшezatŭ în) doъ pîndъpĭ, saŭ шipe. [δίς, στοῖχος].

Δίστοκος (ὁ, ἡ), поet: (saŭ грешit în локŭ de δίτοκος.

Δίστολος (ὁ, ἡ), поet: [δίς, στέλλω] îndoitŭ, înпepeкiatŭ. || (îm:) поet: în локŭ de δύο.

Δίστομος (ὁ, ἡ), (пpinч: fir:) чел къ doъ гъpĭ, (adiкъ) întpъpĭ. «Ποταμὸς («Λιμὴν, «Πέτρα) — ». Плв: Esix: ші Sof: «Μάχαιρα («Πέλεκυς) — ». Sкp: къ doъ tъiше. «Ὁδὸς — ». Sof: кале înпъpцitъ în doъ. [δίς, στόμα].

Δισυλλαβέω, Δισύλλαβος, ші чл: =Δισσυλλαβέω, ші чл:

Δισχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), desпiкatŭ, înпъpцitŭ în doъ. (вezĭ ші Δίκροος). [ші

Δισχιδὸν, adв: în кіпŭ de a fi чева desпiкatŭ, înпъpцitŭ în doъ. [δίς, σχίζω].

Δισχιλιὰς, άδος (ἡ), Sкp: în локŭ de..

Δισχίλιοι, αι, α, doъ miĭ. || (sinг: întpeв: nъmaĭ în fp:) «Δισχιλία ἵππος». кълъpime în nъmъpŭ de doъ miĭ. [δὶς, χίλιοι].

Δίσχιστος (ὁ, ἡ), =Δισχιδής.

Δίσχοινος (ὁ, ἡ), de doъ sxine (fъniĭ), adiкъ de 60 stadiĭ. [δίς, σχοῖνος].

Δίσχωλος (ὁ, ἡ), sкiопŭ de amîndoъ пічоареле. [δίς, χωλός].

Δισώματος, ші

Δίσωμος (ὁ, ἡ), компъsŭ din doъ tpъпъpĭ. [δὶς, σῶμα].

Διτάλαντος (ὁ, ἡ), чел în гpeъtate, saŭ пpeцŭ de doĭ tвлanцĭ. [δὶς, τάλαντον].

Διτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ

Δίτοκος (ὁ, ἡ), пъsкъtopŭ de doъ opĭ, saŭ de ţemenĭ. [δίς, τόκος].

Διτονέω -ῶ, віit: -ήσω, iaŭ (mъ sкpiŭ, saŭ mъ пропъnцŭ къ) doĭ deoseвiцĭ toni. [ші

Διτονίζω, віit: -ίσω, sкpiŭ, saŭ пропъnцŭ къ doĭ deoseвiцĭ tonĭ, tonezŭ în doъ кіпъpĭ ъna ші ачеeaшĭ zічepe. [din

Δίτονος (ὁ, ἡ), (mъsiк:) каpe ape (saŭ konstъ în) doĭ tonĭ. (se konf: къ διάτονος). (δίς, τόνος].

Διτριχία (ἡ), = Διστιχία. [δίς, θρίξ]. [de ъnde

Διτριχιάω -ῶ, віit: -άσω, = Διστιχιάω.

Διτρόχαιος (ὁ, ἡ), (metp:) пічорŭ компъsŭ din doĭ tpoxeĭ. [δὶς, τροχαῖος].

Δίτροχος (ὁ, ἡ), (tpъsъpъ, ші чл:) къ doъ poate. [δίς, τροχός].

Διτταχοῦ, adв: (локалŭ) în doъ пъpцĭ. [ші

Διτταχῶς, adв: (de калit:) în doъ кіпѕрї. [διττός].

Διττογλωττία = Δισσογλωσσία, mi чл:

Διττὸς, ὴ, ὸν, At: în локѕ de δισσός. [δίς]. [de ѕnde

Διττῶς, adв: în doъ кіпѕрї.

Δίτυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ doъ nodѕрї, neцї, saѕ кокоаше. «Κάμηλος—». Diod: Siч: (вezї ші δίκυρτος). [δὶς, τύλος].

Δι-υγιαίνω, вiit: -ανῶ, sîntѕ totdaѕna sъnъtosѕ. 2) (stpъm:) fakѕ пе чінева кѕ desъвîршіре sъnъtosѕ. [διὰ, ὑγιής].

Δι-υγραίνω, вiit: -ανῶ, ѕmezeskѕ, moiѕ чева de totѕ. || (між: saѕ пas:) mъ fakѕ

Δίυγρος (ὁ, ἡ), de totѕ ѕmedѕ; (прin ѕрm:) моале, fраџedѕ; молешітѕ, пѕtpedѕ; (despre колоаре) ешітѕ, deskisѕ. [διὰ, ὑγρός].

Δίυδρος (ὁ, ἡ), пътрѕnsѕ de апъ. (вezї ші δίυγρος). [διὰ, ὕδωρ].

Δι-υλάζω, вiit: -άσω, pisineskѕ чева înъѕntpѕл matepieї, saѕ fakѕ ачееашї кѕ matepia.

Δι-υλίζω, вiit: -ίσω, desпарцѕ, лъmѕpeskѕ чева de matepia копрinsъ întp' îusѕл. (вezї ші διηθέω). [de ѕnde

Διύλισις, εως (ἡ), stpekѕpape, лamвікаре. [mi

Διύλισμα (τὸ), лікѕidѕ лъmѕpitѕ, лamвікatѕ. [ші

Διυλισμὸς (ὁ), =Διύλισις. [ші

Διυλυστὴρ, ῆρος (ὁ), înstpѕmnîtѕ de лъmѕpipe, stpekѕpъtoape, лamвікѕ. [ші

Διυλιστὸς, ὴ, ὸν, лъmѕpitѕ, лamвікatѕ.

Δι-υπνίζω, вiit: -ίσω, deштептѕ пе чінева din somnѕ

Δι-υπνόω -ῶ, вiit: -ώσω, dopmѕ toatъ noaптea.

Δι-υφαίνω, вiit: -ανῶ, цesѕ чева прintpe алтеле. (вezї ші διαπλέκω). 2) цesînd înплineskѕ o deшартъ distanцъ dintpe чева (цesѕ чева рѕптѕ, dpeгѕ). [din

Διυφὴ (ἡ), прinцesъtѕpъ; пepdea, вълѕ, ші чл: [διὰ, ὑφή].

Διφαλαγγάρχης, ου (ὁ), къпitanѕ de o difaлanцie. [διφαλαγγία (вezї zічepea), ἄρχω]. [de ѕnde

Διφαλαγγαρχία (ἡ), къпitъnia ѕneї difaлanцiї, demnitatea лѕї...

Διφαλάγγαρχος (ὁ), = Διφαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία (ἡ), difaлanцie, îndoitъ faлangъ (чeatъ ostъшeaskъ). [δίς, φάλαγξ, вezї zічepea].

Διφάσιος, η saѕ ος, ον Ion: în локѕ de διπλοῦς, saѕ διττὸς. (iap прinч: 2) =кѕ...

Δίφατος (ὁ, ἡ), [δίς, φημί] zisѕ, повestitѕ în doъ кіпѕрї.

Διφάω (ші Ion: διφέω) -ῶ, вiit: -ήσω, поet: [δίω, δίζω] каѕtѕ sъ гъseskѕ чева; ѕлmezѕ; (fiг:) черчetezѕ. [de ѕnde

Διφήτρια (ἡ), fem: ал лѕї...

Διφήτωρ, ορος (ὁ), поet: (кѕ цeп:) къѕtъtopѕ de a гъsi чева (skotoчitopѕ); черчetъtopѕ.

Διφθέρα [δέφω], ας (ἡ), (прinч: аргъsitъ) піеле, saftianѕ. «Κυνὸς —». Пл: 2) (прin întind:) хаїnъ, saѕ акоперъmîntѕ de піеле. «Διφθέραν ἐνημμένος». Apstf: «Διφθέρα πλοίου». Лкs: акоперішѕ. 3) memвpanъ (de skpis); (прin întind:) карte, katastixѕ, (Тѕрч: în afin:) teftepѕ. «Ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας». Пров:

Διφθεράλοιφος (ὁ), mînжitopѕ de (каре skpie ші штерце пе) карte; (de ѕnde ла Чіпр:) =Γραμματοδιδάσκαλος. [διφθέρα, ἀλείφω].

Διφθερίας, ου (ὁ), înвръкatѕ кѕ хаїne de піеле. [ші

Διφθέρινος, η, ον, (fъкѕtѕ) de піеле. [διφθέρα].

Διφθέριον (τὸ), dim: ал лѕї διφθέρα. 2) ѕnѕ felѕ de вѕвъ, че ese sѕвt піеле (прinч: ла вite).

Διφθερίτης, ου (ὁ), ші fem: -ῖτις, ίτιδος, =Διφθερίας.

Διφθεροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѕ de піеї. [διφθέρα, πώλης].

Διφθερόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвракѕ, къптѕшeskѕ, înfъшѕрѕ кѕ піеле. [διφθέρα].

Διφθογγίζω, вiit: -ίσω, ші

Διφθογγογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiѕ чева кѕ diftonгѕ. [δίφθογγος, γραφή].

Δίφθογγος (ὁ, ἡ, skpisѕ, компѕsѕ, saѕ пронѕnцatѕ кѕ doъ вокале. «Ἀφειδῶ, καὶ ἀπειθῶ δίφθογγα». Грm: || (sѕвst:) Δίφθογγος (ἡ), (se înц: συλλαβὴ) diftonгѕ, siлавъ копрinzъtoape de doъ вокале пронѕnцate ка ѕna. [δίς, φθόγγος].

Διφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, podeskѕ de doъ орї пе anѕ. 2) (пas:) mъ поptѕ, sîntѕ овічнѕitѕ, mъ înцелегѕ, mъ deskpiѕ în doъ кіпѕрї. [δίφορος]. [de ѕnde

Διφόρησις, εως (ἡ), (грam:) лѕape în doъ felѕрї.

Δίφορος (ὁ, ἡ), poditopѕ de doъ орї пе anѕ. [δὶς, φέρω].

Δίφραξ, αγος (ἡ), поet: = [Δίφρος], skaѕnѕ, жeцѕ.

Διφρὰς, άδος (ἡ), = (saѕ грешit în локѕ de) δίφραξ.

Διφρεία (ἡ), =Διφρηλασία. [διφρεύω].

Διφρελάτειρα, ας (ἡ), poet: fem: ал лъĭ διφρηλάτης.

Δίφρευσις, εως (ἡ), =Διφρεία. [ші

Διφρευτὴς, οῦ (ὁ), = Διφρηλάτης. [din

Διφρεύω, віit: -εύσω, = Διφρηλατῶ, mъ dъкъ̆, алергъ̆ къ tръsъръ. [δῖφρος].

Διφρηλασία (ἡ), mъnape de (алергаре къ) tръsъръ. [δίφρος, ἔλασις].

Διφρηλατέω -ῶ, віit: -ήσω, mîiъ̆ (алергъ̆ къ) tръsъръ. [din

Διφρηλάτης, ου (ὁ), mînъtopъ̆ de (алергъtopъ̆ къ) tръsъръ. [ші

Διφρήλατος (ὁ, ἡ), алергъtopъ̆ пе tръsъръ. [δίφρος, ἐλαύνω].

Διφρηφόρος (ὁ, ἡ), =Διφροφόρος.

Διφρίον (τὸ), dim: ал лъĭ δίφρος.

Δίφριος, α, ον, de tръsъръ. || (neъt:) Δίφρια, adв: poet: din (прin) tръsъръ, [δίφρος].

Διφρίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ δίφρος, tръsъpiкъ; sкъъnaшъ̆.

Δίφρον (τὸ), ші (maĭ овіч: ла îm:) δίφρα (τὰ), poet: în локъ̆ de δίφρος.

Δίφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), poet: копрinsъ̆ de doъ гріжĭ saъ̆ rîndъpĭ, îndoiosъ̆. [δὶς, φροντίς].

Διφροπηγία (ἡ), konstpъкцie de sкaъnъ̆, saъ̆ de tръsъръ. [din

Διφροπηγός (ὁ), konstpъкtopъ̆ de sкaъne, saъ̆ de tръsъpĭ. [δίφρος, πήγνυμι].

Δίφρος (ὁ), [δίς, φέρω] (прinч:) îndoitъл sкaъnъ̆ ал pesвoieшtiĭ tръsъpĭ пentpъ doĭ oamenĭ, pesвoitopъл, ші mînъtopъл; (iap прin întind:) întpeara tръsъръ; (în цen:) жецъ̆, sкaъnъ̆; кочіе; sкaъnъ̆ de eшit ла fipeaskъ tpeвъinцъ.

Διφρουλκέω, -ῶ, віit: -ήσω, poet: tpaгъ̆, tîpъsкъ̆ tръsъръ. [ші

Διφρουλκία (ἡ), tpaцepe de tръsъръ, saъ̆ къ tръsъръ. [δίφρος, ὁλκή].

Διφρουργία (ἡ), = Διφροπηγία. [δίφρος, ἔργον].

Διφροῦχος (ὁ, ἡ), (tръsъръ) кape ape nъmaĭ ъnъ̆ îndoitъ̆ sкaъnъ̆. [δίφρος, ἔχω].

Διφροφορέω -ῶ, віit: -ήσω, dъкъ̆, кapъ̆ sкaъnъ̆, saъ̆ кочіе, || (pas.) mъ tpansпoptъ̆ în кочіе (din воалъ, saъ̆ молічіъne). [din

Διφρόφορος (ὁ, ἡ), (пароks:) dъкъtopъ̆, кърътopъ̆ de кочіе, saъ̆ sкaъnъ̆. 2) (пропароks:) пъptatъ̆, saъ̆ tpansпoptatъ̆ în кочіе (din воалъ, saъ̆ молічіъne). [δίφρος, φέρω].

Διφρυγὴς, έος (ὁ, ἡ), de doъ opĭ ъsкatъ̆. || (sъвst:) Διφρυγὲς (τὸ), ъnъ̆ felъ̆ de metaлъ̆, saъ̆ fosiлъ (че слъжіа de doкtopie), (Fpanц:) tutie. (de Apst: se nъшeшte τέφρα φρυγία). [δίς, φρύγω].

Διφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (ак: διφυῆ, ші διφυᾶ) компъsъ̆ din doъ deoseвite natъpe. 2) îndoitъ̆; de doъ felъpĭ, înпърцitъ̆ în doъ; înпepeкiatъ̆. [δὶς, φυή]. [de ъnde

Διφυΐα (ἡ), însъшimea челъĭ de doъ deoseвite natъpe; îndoime; înпърцipe în doъ. (вezĭ ші διχοφυΐα).

Δίφυιος (ὁ, ἡ), poet: în локъ̆ de διφυής.

Διφωνία (ἡ), sъвst: ал лъĭ...

Δίφωνος (ὁ, ἡ), чел къ doъ гласъpĭ, saъ̆ къ îndoitъ̆ гласъ̆. 2) ворвitopъ̆ de doъ лimвĭ. 3) кape se пpoпъnцъ în doъ кiпъpĭ. [δὶς, φωνή].

Δίχα [δίς], adв: în doъ пърцĭ, пе din doъ. «Δίχα πάντα δέδασται». Od: Ξ. «Δίχα πρίσαντες». Тъч: «Δίχα μου τὸ θέριστρον ἔσχισται». Tкp: (ші fiг:) «Ἐὰν δίχα γένηται τὸ δικαστήριον». Плв: daкa se вop înпърцi пъpepiле жъdiкъtopiлop. «Δίχα ἐγίγνοντο (întp' алтъ пapte a zis ἐσχίζοντο) αἱ γνῶμαι». Ep: «Δίχα θυμὸν ἔχοντες». Iл: Y. neinвoindъ se în пъpepĭ. «Δίχα μοι νόος ἐστί». Пind: mъ îndoieskъ̆, sîntъ̆ къ doъ rîndъpĭ. 2) desпърцit, deoseвit; în doъ felъpite кiпъpĭ. «Τῶν ἄλλων Πελοποννησίων δίχα ἐψηφισμένων». Тъч: «Τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα». Esхл: ape deoseвipe a rîndi de a къnoaшte вine. || (кa преп. 3) (къ цen:) fъpъ. «Ἡ ψυχὴ, ἐπειδὰν τοῦ σώματος δίχα γένηται». Плt: «Ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα». Sof: 4) afapъ de... «Τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα»; Esхл: [de ъnde

Διχάδε, adв:=Δίχα, în doъ пърцĭ. [ші

Διχάζω, ші (poet:) διχαίω, віit: -άσω, înпapцъ̆, desпapцъ̆; (ші nestp:) sîntъ̆ înпърцitъ̆ în doъ. «Διχαιομένης σελήνης». Apat: (în Ksen: грешit în локъ̆ de διαχάζομαι).

Δίχαλκον (τὸ), a пatpa пapte dîn оволъ̆. [δὶς, χαλκός].

Δίχαλος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ̆ de δίχηλος.

Διχὰς, άδος (ἡ), poet: (adiekt:) înпърцitъ în doъ. || (sъвst:) жъmъtate. [δίχα].

Δίχασις, εως (ἡ), ші

Διχασμὸς (ὁ), înпърцipe în doъ. [ші

Διχαστὴρ (ὁ), (прinч: ла îm:) чеĭ dinnainte пatpъ dinцĭ, =Τομεῖς. [διχάζω].

Διχάω -ῶ, віit: -άσω, poet: în локъ̆ de διχάζω, sîntъ̆ înпърцitъ̆ în doъ.

Διχῆ, adв: = Δίχα, în doъ пърцĭ, în doъ кiпъpĭ.

Διχηλεύω, віit: -εύσω, sîntъ̆

Δίχηλος (ὁ, ἡ), (прinч: вitъ) къ копita

пічорѫлѫї tъiatъ în doъ. 2) = Δισχιδής. [δίς, χηλή].

Διχήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: înпърцitорѫ, saѫ înпърцitѫ în doъ. [δίχα].

Διχθὰ, поет: în локѫ de δίχα, în doъ пърцї. [de ѫnde

Διχθάδιος, α, ον, поет: în локѫ de διττὸς, îndoitѫ, saѫ de doъ felѫрї. [ші

Διχθὰς, άδος (ἡ), поет: în локѫ de διχάς.

Διχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пѫрtъtорѫ de doъ tѫniче; акоперitѫ кѫ îndoitъ înfъшѫрътѫръ. [δὶς, χιτών].

Διχόβουλος (ὁ, ἡ), чел кѫ doseвitъ пърере, neînвoitѫ, înпротiвitорѫ. [δίχα, βουλή].

Διχογνωμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ în doъ пърерї; mъ îndoieskѫ. [ші

Διχογνωμόνως, adв: кѫ doъ rîndѫрї; кѫ îndoiaлъ. [ші

Διχογνωμοσύνη (ἡ), deoseвipe de пърерї, neînвoipe; îndoiaлъ. [din

Διχογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъ rîndѫрї; îndoiosѫ. 2) чел кѫ пърере deoseвitъ (înпротiвъ) de a алтѫia. [δίχα, γνώμη].

Διχόθεν, adв: din doъ пърцї de o datъ.

Διχόθυμος (ὁ, ἡ), поет: = Διχογνώμων.

Διχοίνικος (ὁ, ἡ), înкъпъtорѫ, копрinzъtорѫ de doъ meptiче (maї doъ лitpe). «Διχοίνικον (se înц: μέτρον)». кîtime de doъ meptiче. [δίς, χοῖνιξ].

Δίχολος (ὁ, ἡ), чел кѫ îndoitъ fiepe. «Ἐν Νάξῳ φασὶν εἶναι πρόβατα δίχολα». Ел: 2) (кom:) în локѫ de δίγνωμος. 3) (гpemit) în локѫ de δίχηλος. (ші

Διχόλωτος (ὁ, ἡ), поет: îndoit пекъжitѫ (înвeninatѫ). [δὶς, χολή].

Διχόμην, ηνος (ὁ, ἡ), (преа рар) în локѫ de διχόμηνος.

Διχομηνία (ἡ), жѫmъtatea лѫneї (seлeniaче), = Πανσέληνος, лѫnъ плinъ. «Ὡς διχομηνία ἐπληρώθην». Skp: «Ἡ δὲ σελήνη διχομηνίαν ἦγε». Пл: [ші

Διχομηνιαῖος, α, ον, кѫвeniiѫ, saѫ întîmплatѫ ла жѫmъtatea лѫneї. [διχόμηνος].

Διχόμηνις, ιδος (ἡ), поет: fem: ал лѫї...

Διχόμηνος (ὁ, ἡ), каре se faче în miжлокѫл лѫneї (seлeniaче). «Σελήνη —». Іл: Н. лѫnъ плinъ. «Ἑσπέρα διχόμηνος». Hind: лѫminatъ de лѫnъ плinъ. [δίχα, μήν].

Διχόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поет: = Διχόβουλος, ші Διχογνώμων. [δίχα, μῆτις].

Διχόμυθος (ὁ, ἡ), поет: чел че ворвеште în doъ felѫрї, віклеanѫ, = Δίλογος. [δίχα, μῦθος].

Διχονοέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Διχογνωμονέω, nѫ mъ ѫneskѫ, sîntѫ de deoseвitъ пърере; mъ îndoieskѫ. [din

Δίχορδος (ὁ, ἡ), чел кѫ doв коарde. [δίχα, χορδή].

Διχόρειος (ὁ), =Διτρόχαιος (пічорѫ metpiкѫ). [δὶς, χορεῖος].

Διχορία (ἡ), хорѫ de teatpѫ îndoitѫ, saѫ înпърцitѫ în doъ. [δὶς, χορός]. [de ѫnde

Διχοριάζω, вiit: -άσω, sîntѫ îndoitѫ хорѫ.

Διχοῤῥαγὴς, έος, (ὁ, ἡ), sfîшiatѫ, кръпatѫ, sпintекatѫ în doъ. [δίχα, ῥήγνυμι].

Διχόῤῥοπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ῤῥόπως, поет: în локѫ de ἀμφιῤῥεπής. [δίχα, ῥοπή].

Διχοστασία (ἡ), neѫnipe, înвръжвipe. [ші

Διχοστατέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ desпърцitѫ; staѫ depapte de алцiї; mъ afлѫ în neѫnipe, sîntѫ înвръжвitѫ. 2) mъ indoieskѫ, sîntѫ nedomipitѫ în чева. [δίχα, ἵσταμαι].

Διχόστομος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de δίστομος.

Διχοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiѫ, desпарцѫ în doъ. [διχοτόμος]. [de ѫnde

Διχοτόμημα (τὸ), вѫкatъ dintp' ѫnѫ totѫ tъiatѫ în doъ, жѫmъtate. [ші

Διχοτόμησις, εως, ші

Διχοτομία (ἡ), tъiepe, desпърцipe în doъ. [din

Διχότόμος (ὁ, ἡ), (парокs:) tъietорѫ, desпърцitорѫ în doъ; (пропарокs:) tъiatѫ прin miжлокѫ, saѫ пе din doъ. «Σελήνη—». Apst: чел dintîiѫ, saѫ чел din ѫpmъ пътpapѫ ал лѫneї. [δίχα, τέμνω].

Δίχοος, ους (ὁ, ἡ), înкъпъtорѫ, saѫ копрinzъtорѫ de doъ хое (o mъsѫръ de лiкѫidѫ). «Δίχουν (se înц: μέτρον)». кîtime de doъ хое (maї шase ші жѫmъtate лitpe). [δὶς, χόος -οῦς].

Διχοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = (saѫ гpeшit în локѫ de)...

Διχοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Διχογνωμονέω, sîntѫ de алтѫ simцimîntѫ. [ші

Διχοφροσύνη (ἡ), = Διχόνοια, neѫnipe. [din

Διχόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = Διχογνώμων. [δίχα, φρήν].

Διχοφυΐα (ἡ), = Διφυΐα. 2) sпintекape ла къпътîiѫ a перiлор în doъ. [δίχα, φυή].

Διχοφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Διαφωνέω. [ші

Διχοφωνία (ἡ), = Διαφωνία. [δίχα, φωνή].

Διχοψυχία (ἡ), = Διθυμία. [δίχα, ψυχή].

Διχόων, ωσα, ον, Ion: поет: (кѫ întpeпѫnepe de o) în локѫ de διχῶν, партч: a лѫї διχάω.

Δίχροια (ἡ), sȣвst: ideaлȣ̆ aл лȣї δίχροος, doъ колоаре.

Διχρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆...

Δίχρονος (ὁ, ἡ), (грam:) каре se ia în doї timпї, kînd лȣпгȣ̆, kînd sкȣрtȣ̆. [δίς, χρόνος].

Δίχροος -ους [δὶς, χρόα], ші

Δίχρωμος (ὁ, ἡ), чел кȣ doъ feцe. [δὶς, χρῶμα].

Διχῶς, adв:=Διττῶς, în doъ кiпȣрї.

Δίψα, ης (ἡ), sete; (fiг:) op че mape поftъ. [de ȣnde

Δίψακος (ὁ), (mediч:) пatima пȣmitъ διαβήτης (вezї zічереа). 2) (вotn:) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плantъ din soiȣл скаеціlор. [ші

Διψαλέος, α, ον, ші

Διψαλόεις, εσσα, εν, поet: însetatȣ̆. [ші

Διψάω, ші (Ion:) Διψέω -ῶ, вiit: -ήσω, (înf: διψῆν) 'mї e sete; amȣ̆ mape поftъ de чева. (кȣ цen:) «Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα». Плt: «Τὰ δένδρα διψήσαντα σκωληκοῦνται». Tefp: [ші

Διψὰς, άδος (ἡ), поet: setoasъ; (пpin întind: neȣdatъ de локȣ̆, foapte ȣsкatъ. «Λιβύην διψάδα γαῖαν». Оп: || «Διψὰς ἔχιδνα, ші (fъръ sȣвst:) διψὰς, ȣnȣ̆ feлȣ̆ de шарпе (вezї Nік: Θηρ: 334). 2) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плantъ (поate), =Δίψακος. [ші

Διψήρης, εος (ὁ, ἡ), ші

Διψηρὸς, ὰ, ὸν, поet: = Διψαλέος. 2) ȣsкatȣ̆, neȣdatȣ̆.

Δίψησις, εως (ἡ), = Δίψα. [ші

Διψητικὸς, ή, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, adȣкъtорȣ̆, saȣ̆ simцitорȣ̆ de sete. [διψάω].

Δίψιος, α, ον, поet: în локȣ̆ de διψηρὸς. [δίψα].

Διψοποιὸς (ὁ, ἡ), пpiчinȣitорȣ̆ de sete. [δίψα, ποιὸς].

Δίψος, εος, -ους (τὸ),=Δίψα.

Διψοσύνη (ἡ), поet: în локȣ̆ de δίψα.

Διψυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Διχογνωμονέω, mъ îndoieskȣ̆, sîntȣ̆ înпърцitȣ̆ în doъ пъpepї. [ші

Διψυχία (ἡ), îndoiaлъ, nestatopniчie în rîndȣ̆. [din

Δίψυχος (ὁ, ἡ), =Δίγνωμος, кȣ doъ пъpepї, nestatopnikȣ̆. [δίς, ψυχή].

Διψώδης, εος (ὁ, ἡ), adȣкъtорȣ̆, saȣ̆ simцitорȣ̆ de sete. [δίψα].

Δίω, neîntp: (de ȣnde întpeв: nȣmaї прел: saȣ̆ nex: δίον în локȣ̆ de ἔδιον, ші tpe: de кȣ: δέδια, пе каре алцїї dedȣк maї пpoвaвiл ла δείδω) поet: =Δείδω, mъ temȣ̆. «Περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν». Іл: E. (вezї ші δίημι). 2) (пpin întind:) алергȣ̆ ronind, saȣ̆ ronindȣ mъ. «Τρὶς περὶ ἄστυ δίον». Іл: X. (вezї mi δίεμαι).

Διωβελία [δὶς, ὀβελός], ші

Διωβολία (ἡ), se nȣmia dapȣл de doї оболі, че лȣа пе fieкape zi пе ла sepвъtорї din каsa пȣвлікъ fie-каре din sъpaчiї Atenenї, ка sъ плъteaskъ ла teatpȣ. (вezї ші θεωρικόν). [δὶς, ὀβολός]. [de ȣnde

Διωβολιαῖος, α, ον, греȣ̆, saȣ̆ în прецȣ̆ de doъ оболї. [ші

Διωβόλιον, ші Διωβόλον (τὸ), monetъ de doї оболї, îndoitȣ̆ оболȣ̆.

Δίωγμα (τὸ), обiектȣ̆ de roanъ (de вînape, saȣ̆ de dopinцъ). «Δίωγμα πώλων». Eȣp: карȣ̆. 2) поet: = кȣ

Διωγμὸς (ὁ), = Δίωξις, ronipe, вînape, алергаре. 2) roanъ връжтъшаskъ; eksiлȣ̆, isronipe. 3) поet: =(saȣ̆ грешit în локȣ̆ de) διωσμὸς, pesвipe. (Eȣp: Ел: 360). [διώκω].

Διῴδει, 3: sinг: пeps: a прел:. ші

Διῳδήκει, 3: sinг: пeps: a пeste saв:, ші

Διῳδηκὼς, υῖα, ός, tpe: de кȣ: ал партч: лȣї διοιδέω.

Διώδυνος (ὁ, ἡ), =Κατώδυνος, пътpȣnsȣ̆, saȣ̆ adȣкъtорȣ̆ de mape dȣpepe, ші întpistape. [διὰ, ὀδύνη].

Δι-ωθέω -ῶ, вiit: διωθήσω, ші διώσω, înпinгînd pesвeskȣ̆. «Διωθοῦντες δίὰ τῶν τρημάτων τὰς σαρίσσας». Плв: (ші miж:) «Διωσάμενοι τὸν ὄχλον». Ksn: 2) (пpin întind:) sȣpпȣ̆ «Κρημνὸν διῶσεν». Іл: Ф. «Διωσάμενοι τὰ γέῤῥα». Ep: 3) (miж:) deпъptezȣ̆, sкȣtȣpȣ̆ de d' asȣпpa mea; (пpin ȣpm:) mъ isвъвeskȣ̆, sкапȣ̆. «Τὸν στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι». Ep: ші fiг: «Διωσάμην ἂν τὴν συκοφαντίαν». Dm: 4) (miж:) лепъdȣ̆, deпъptezȣ̆ чева de ла sinemȣ̆. «Τὰ βλάπτοντα διωθεῖται, καὶ τὰ οἰκεῖα προσίεται». Лpt: «Ταῦτα πάντα διωθοῦντο». Dm: «Εἰ διωθεῖτο τὰς χάριτας». Плв: «Διωσάμενος τὴν ἀρχήν». Плв: (вezї ші ἀπωθέω). [de ȣnde

Διώθησις, εως (ἡ),= Διωθισμός, [ші

Δι-ωθίζω, ші (miж:) διωθίζομαι, вiit: -ίσω, -ίσομαι, =Διωθέω. [de ȣnde

Διωθισμὸς (ὁ), înпinцepe п' întpe, saȣ̆ речiпpокъ.

Διωκάθω, (fъръ вiit:) At: în локȣ̆ de διώκω.

Διώκει, 3: sinг: пeps: a пpez: διώκω (se конf: кȣ

Διῴκει, 3: sinг: пeps: a прел: de xot: ал лȣї διοικέω.

Διωκτέος, α, ον, nosit: ал лȣї διώκω.

Διωκτὴρ, ῆρος, поet: înлокȣ̆ de...

Διώκτης, ου (ὁ), (кȣ цen:) ronitopȣ̆; bînъtopȣ̆; saȣ̆ перsекȣtopȣ̆, връжmaшȣ̆. [ші

Διωκτὸς, ὴ, ὸν, de ronit, saȣ̆ isronit 2) dopitȣ̆, къȣtatȣ̆ sпре a se doвîndi. [ші

Διώκτρια (ἡ), fem: ал лȣї διώκτης. [ші

Διωκτὺς, ύος (ἡ), поet: în локȣ̆ de δίωξις. [ші

Διώκτωρ, ορος (ὁ), поet: în локȣ̆ de διώκτης. [din

Διώκω [δίω, ὦκα], віit: διώξω, ші (At:) διώξομαι, roneskȣ̆ deпъpтînd чева de ла sinemȣ̆; roneskȣ̆, ка sъ ажȣнгȣ̆, ші sъ прinzȣ̆ чева; (прin ȣрm:) bînezȣ̆; (fir:) шъ sileskȣ̆ a doвindi чева dopitȣ̆; пpeferȣ̆. «Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων». Іл: Х. «Σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων». Іл: Р, (ші шіж:) «Ἕως ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο». Іл: Ф. »Θῆρα διώκεις». «Ἐτρέψαντο αὐτοὺς, καὶ ἐπεξῆλθον διώκοντες ἐπὶ πολύ». Тȣч: «Ἅρμα διώκων». Ер: (ші în перîfр:) «Πόδα διώκω». Ер: îmї гръвeskȣ̆ пашї, алергȣ̆ iȣte. «Εὖρος δίωκε νῆα». Od: Е. (ші ел:) «Ἀναπηδήσαντες ἐδίωκον (se inц: τοὺς ἵππους). «Ὑπογράφειν ἅμα διώκοντος (se înц: τοῦ ἡνιόχου τὸ ἅρμα) εἰθισμένος». Пл: (вezї ші ἐλαύνω, ші σοβέω). «Διώκω δ' οὐ τιν' ἔγωγε Od: Σ. «Ὀδυσσῆα διώκετο οἷο δόμοιο». Od: Σ. (ші fir:) «Τῶν ὑμετέρων αὐτῶν ὀλιγωροῦντες ἐκεῖνα διώκετε». Dm: «Ἡδονὴν διώκουσι πάντες». Apst: «Μὴ φεύγειν τοὺς πόνους, ἢ μηδὲ τὰς ἡδονὰς διώκειν». Тȣч: «Δίωκε τὰ πολυανθρωπότατα τῶν χωρίων». Лȣч: «(φυτὰ) Τὰ διώκοντα τοὺς ξηροὺς τόπους». Tfp: «Τῶν μὲν καλῶν ἤρα, τὰ δὲ αἰσχρὰ ἐδίωκε». «Σὲ μὲν διώξονται καὶ φιλήσουσι». Пrt: «Ζήτησον εἰρήνην, καί δίωξον αὐτήν». Sкр: 2) прironeskȣ̆, tpaгȣ̆ în жȣdikatъ. «Τοὺς ἀποκτείναντας αὐτὸν διώκομεν περὶ θανάτου». Ksn: «Φεύγεις δὲ τὴν δίκην, ἢ διώκεις»; Плt: «Γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διώξας οὐδεμίαν εἷλεν». Antf: «Ἃ διώκει τοῦ ψηφίσματος». Dm: (ші пas:) «Διωκόμενος φόνου». Пл: (ші ел:) «Ὁ διώκων πρότερος λέγει». Apstf: (вezї ші φεύγω).

Διωλένιος (ὁ, ἡ), поet: цiitopȣ̆ de чева în враце deskise. [διὰ, ὠλένη].

Διωλύγιος (ὁ, ἡ), поet: [διὰ, ὀλολύζω] (прinч: desпре гласȣ̆) каре pesȣпъ, se aȣde, (în цen:) se întinde deпapte; грozaвȣ̆.

Διωμοσία (ἡ), жȣръmîntȣл, че în речiпрокȣ̆ se faче în жȣdikъtopie de прiroпitoареле пърцї (dap maї кȣ seamъ din пaртea пîpîtopȣлȣї). (вezї ші ἀντωμοσία, ші προωμοσία). [ші

Διώμοτος (ὁ, ἡ), [διόμνυμαι] прin жȣръmîntȣ̆ îndatopatȣ̆, жȣpatȣ̆. «Διώμοτοι». Sof: жȣpaцї întpe dînшiї, конжȣpaцї.

Διώνη (ἡ), mȣma Beneрiї; (ȣne opї natpoпimiчеште iпsaшї) Beneра; (iap ла Епiроцї) Жȣna. (Dem: în прot: лȣї Mediasȣ̆).

Διωνυμία (ἡ), авере de doъ nȣme; penȣme, penȣtaцie. [din

Διώνυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ doъ nȣme; (δὶς, ὄνομα]. 2)=Περιώνυμος, вestitȣ̆, penȣmitȣ̆. [διὰ, ὄνοαα].

Διώνυσος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de Διόνυσος.

Διώνυχος (ὁ, ἡ), чел кȣ ȣnгia кръпatъ în doъ,= Δίχηλος. [δὶς, saȣ̆ διὰ, ὄνυξ].

Διωξικέλευθος (ὁ, ἡ), поet: [διώκω, κέλευθος] гръвitopȣ̆ de (în) кълъtopie, каре siлemte пе чiнева a ȣmвла iȣte.

Διώξιππος (ὁ, ἡ), поet: ronitopȣ̆, mînъtopȣ̆ de каї; кълърецȣ̆. [δίωξις, ἵππος].

Δίωξις, εως (ἡ), ronipe; алергаре dȣпе чева, вînape; (fir:) dopinцъ, ші siлinцъ de a doвîndi чева. 2) = Διωγμὸς, dȣшmъneaskъ гоanъ; пîръ, tpaцepe în жȣdikatъ. [διώκω].

Διωρία (ἡ), distanцъ de чeasȣpї. [δίς, ὥρα]. 2) = Διορισμὸς. 3) = Διορία. [διὰ, ὅρος].

Διωρισμένως, adв: de пaртч: în кiпȣ̆ хotъpîtopȣ̆, пositiвȣ̆. [διορίζομαι].

Διώροφος (ὁ, ἡ), (прinч: οἶκος, kasъ) кȣ doъ katȣpї. «Ὥσπερ ἐν οἴκῳ διωρόφῳ μεσολαβεῖ στέγη μέση». Seвepianȣ̆. (desпре kosmoronie). [δὶς, ὄροφος].

Διωρυγὴ (ἡ),= (saȣ̆ грешit în локȣ̆ de) διορυγή. [ші

Διώρυξ, υχος, ші (maї noȣ̆) υγος (ἡ), каnaлȣ̆, шanцȣ̆. «Τὸ λιμνάζον ἐν τῷ πεδίῳ ὕδωρ διώρυγι κατήγαγεν ἐπὶ θάλασσαν». Паȣs: [διορύσσω].

Διῶσεν 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал xot: διωθέω.

Δίωσις, εως (ἡ), ші

Διωσμὸς (ὁ), înпinцepe, ші pesвipe п' întpe. [ші

Διωστὴρ (ὁ), instp: xipȣpц:, кȣ каре înпinгînd skot sъцeцeле din ръnї 2) лemnȣ̆, saȣ̆ пîpгie, че se пetpeче прin вepiга ȣneї лъzї, ші чл:, ка sъ o apdiче. (вezї ші ἀναφορεύς). [ші

Διώστρα (ἡ), = Διωστήρ. [διώθω].

Δίωτος (ὁ, ἡ), (прinч: вasȣ̆) кȣ doъ ȣpeкї, saȣ̆ mînȣше. [δίς, οὖς ὠτός].

Διώχης, εος (ὁ, ἡ), (прinч: desпре tpъsȣpъ) înкъпъtopȣ̆ de doї oamenї. [δὶς, ὄχος].

Δίωχος, ші διοχὴς = διώχης. (вezĭ ші δίφρος].

Δμᾶθεν, Dop: поet: în локŭ de ἐδμήθησαν, 3: îm: пeps: a пas: пex: de xot:, ші

Δμηθεὶς, εῖσα, ὲν, поet: пex: пas: de партч: ал лвĭ δάμνημι, = Δαμάζω.

Δμῆσις, ιος (ἡ), поet: în локŭ de δάμασις, [ші

Δμήτειρα (ἡ), поet: fem: ал лвĭ

Δμητὴρ (ὁ), поet: (кв цen:) domoлitopŭ. [ші

Δμητὸς, ὴ, ὸν, поet: domoлitŭ, saŭ de domoлit. [δάμνημι]

Δμωὴ (ἡ), поet: fem: ал лвĭ δμωός, ші = Δμωΐς.

Δμώϊος, α, ον, поet: poвeskŭ, saŭ poвosŭ. [ші

Δμωΐς, ΐδος, поet: poaвъ, (прinч:) прizonieръ. [ші

Δμῳὸς, ὴ, ὸν, поet: în локŭ de Δμώϊος. [din

Δμωὸς, ὴ, поet: în локŭ de

Δμώς, ωος (ὁ), (dat: îm: δμώεσιν, поet:, [δάμνημι] poвŭ (прinч:) de pesвoiŭ, прizonieрŭ.

Δνοπαλίζω [δονέω, πάλλω], вiit: -ίσω, ші -ίξω, поet: клetinŭ în коачĭ ші în коло, srвdвiŭ, skвtвpŭ; (прin întind:) depetikŭ, skвtвpŭ de прafŭ; (прin вpm:) вatŭ tape (skвtвpŭ кожоака). [de вnde

Δνοπάλιξις, εως (ἡ), клetinape, srвdвipe, skвtвp..pe, ші чл:

Δνόφεος, α, ον, ші

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, ші

Δνοφόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de γνοφώδης, чeцosŭ, întвnekosŭ, negpв. [din

Δνόφος (ὁ), поet: [νέφος, κνέφας] = γνόφος, nopŭ desŭ ші negpв, чeaцъ, întвnepikŭ.

Δόαμαι, поet: în локŭ de δοάζομαι, miж: ал лвĭ...

Δοαζω, вiit: -άσω, поet: în локŭ de δοιάζω.

Δοάσσατο, = ἔδοξε, поet: 3: sinr: пeps: a miж: пex: 1 ал лвĭ δοάζομαι.

Δόατο, поet: 3: sinr: пeps: de прел: ал лвĭ δόαμαι; saŭ (грешit) în локŭ de δέατο.

Δόγμα (τό), пъpepe xotъpîtoape, xotъpîpe; dekpetŭ, пopвnkъ a stъnînipiĭ. «Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσσαρος». Skp: 2) = Δοξασία. «Τὰ τῶν φιλοσόφων δόγματα». Пл: 3) (Бisep:) dormъ реліцioasъ, aptikoлŭ de kpedinцъ. «Τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας». Skp: «Ἄλλο δόγμα, καὶ ἄλλο κήρυγμα· τὰ μὲν γὰρ δόγματα σιωπᾶται, τὰ δὲ κηρύγματα δημοσιεύεται». Bas: [δοκέω]. [de вnde

Δογματίας, ου (ὁ), чел че ворвеште în filosofiче maksime. [ші

Δογματίζω, вiit: -ίσω, eksпвiŭ, spriжineskŭ, крezŭ чева ка о dormъ. [ші

Δογματικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, dormatikŭ, каре копpinde, saŭ tpakteazъ despre dorme. 2) вpmъtopŭ dвпe oape каре пъpepĭ adoптate întp' o шtiinцъ. (înпpot: de ἐμπειρικός).

Δογματισμὸς (ὁ), eksпвnepe de dorme, = Δογματολογία. [ші

Δογματιστὴς, οῦ (ὁ), întpodвkъtopŭ, saŭ spriжinitopŭ de dorme. [δογματίζω].

Δογματολογία (ἡ), eksпвnepe, tpaktaцie, înвъцъtвpъ de dorme. [δόγμα, λόγος].

Δογματοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ (kompвiŭ ші daŭ afapъ) dormъ. [δόγμα, ποιέω]. [de вnde

Δογματοποιία (ἡ), aflape, ші înfiinцape de dormъ.

Δοθιὴν, ῆνος (ὁ), бвбъ, бвбoiŭ.

Δοθίων, ωνος (ὁ), = Δοθιήν.

Δοιάζω, ші (miж:) Δοιάζομαι [δοιὸς], вiit: -άσω, -άσομαι, поet: = (кв чел în прozъ maĭ întpeв:) Ἐνδοιάζω, mъ îndoieskŭ; rîndeskŭ; mi se пape. «Λεύσσειν οὔρεα δοιάζοιντο». Апл: Ἄλλῃ δοιάσσατο βουλὰς». Апл:

Δοιαὶ, fem: îm: ал лвĭ Δοιός.

Δοιδυκοποιὸς (ὁ), fъkъtopŭ de pisълoaцe. [δοίδυξ, ποιός.].

Δοιδυκοφόβος (ὁ, ἡ), (kom:) adвkъtopŭ de fpikъ de pisълorŭ adikъ de doktopiĭ, fiind aчesta вnŭ înstpвmîntŭ ал алkъtвipiĭ лор). (епit: ал пodarpeĭ). [δοίδυξ, φόβος].

Δοιὴ (ἡ), поet: îndoiaлъ; (прinч: Ion:) fem: ал лвĭ...

Δοιὸς [δύο], ὰ, ὸν, поet: = Διττὸς, îndoitŭ; (прinч: ла îm:) în локŭ de δύο.

Δοιοτόκος (ἡ), поet: пъskъtoape de цemenĭ. [δοιὸς, τόκος].

Δοιὼ, înd: ал лвĭ δοιός.

Δοκάζω, вiit: -άσω, поet: = Δοκεύω, aшtentŭ; pîndessŭ вpeme; пъdъжdвieskŭ; rîndeskŭ. [δοκέω].

Δοκάνη (ἡ), ші

Δόκανον (τὸ), = Δοχεῖον. 2) [δοκός]. = Στάλιξ, пapŭ (прinч: nentpв aшezapea лaцвpiлop вînъtopeшtĭ). 3) (îm:) δόκανα (τὰ), вnŭ firвpatŭ simвoлŭ ал Dioskвpiлop în Spapta (че konsta din patpв лemne вnite întp' aчeastъ fopmъ Ꙗ).

Δοκεύω, вiit: -εύσω, поet: oвsepвŭ, вaгŭ

de seamъ; nîndeskŭ; aшtentŭ; (pap) nъdъжdвieskŭ; rîndeskŭ. [din

Δοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, [δόκη] вiit: (nepeг:) δόξω, (nex: ἔδοξα, nas: tpe: de кв: δέδογμαι; iap peгвлateле δοκήσω, ἐδόκησα, δεδόκημαι, ἐδοκήθην sînt noet: шi pape) (npinч: шi noet:) = Δοκεύω, вагŭ de seamъ, nîndeskŭ, aшtentŭ. «Ἧστο δ' ἁλιεὺς δεδοκημένος». Es: «Εἱστήκει δεδοκημένος». Iл: O. «Ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκημένος». Aплn: 2) (maĭ oвiч: fir: кв inf:) nъdъжdвieskŭ; rîndeskŭ, daŭ кв sokoteaлa, mi se nape. «Δοκάω νικησέμεν». Iл: H. «Ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι». Eвp: «Πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα». Hind: (шi nas:) «Τὸ δοκηθὲν οὐκ ἐτελέσθη». Eвp: «Ὄνον ἄν τις ὀγκᾶσθαι ἔδοξε». Лвч: «Ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας». Eвp: (шi maî комплект). «Ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἄργει». Eвp: «Ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκε». Esxл: «Δοκῶ μοι ἀδύνατος εἶναι». Плt: (шi aвsл:) «Ἐπώνυμον δοκῶ μοι τοῦ Λευκάτα». Stp: «Τοιαῦτα διαλεχθεὶς αὐτῇ δοκῶ μεμνῆσθαι». Лвч: «Ἐμοὶ (ὡς ἐμοὶ) δοκεῖν». Esxл: шi Ep «Πῶς, δοκεῖς, αὐτὸν ἠσπάζοντο». Apst: кв kîtъ ввквpie, rîndeшtĭ, îл saлвtaŭ. (вezĭ шi οἴομαι). 3) (maĭ des în a tpeia nepsъ saŭ în naptч:) mi se nape de кввiinцъ, апровezŭ, хotъръskŭ. «Δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ». Dm: «Οἷς δὲ ταῦτα ἀρέσκει, κάλαμον ἐδόκει φέρειν». Ksn: «Δόξαν δὲ σφι ἐποίησαν λαβύρινθον». Ep: Δόξαν μοι προσειπεῖν αὐτόν». Лвч: «Δόξαντα ταῦτα καὶ περανθέντα». Ksn: (шi sinг:) «Δόξαν ἡμῖν ταῦτα (se înц: ποιεῖν) ἐπορευόμεθα». Плt: «Σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τάδε». (Eвenŭ în) At:. Ταῦτά μοι δοκῶ ὑπερβήσεσθαι». Esx: «Ὅταν ἀείδειν δοκῶ». Esxл: 4) mъ napŭ, шъ sokoteskŭ, seamъnŭ. «Δοκεῖ μὲν εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβάλλειν, οὐ μὴν ἔστι γε τοῦτο». Плв: «Οὐ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει». Esxл: «Καὶ τὸ δοκεῖν πρὸ τοῦ εἶναι διώξεται». Bas: «Δοκεῖ μοι πεπνυμένος εἶναι». Od: Θ. «Ἦν καὶ τοῖς ἄλλοις φανῇς, οἷος ἐμοὶ δοκεῖς εἶναι». Ksn: (шi în napл:) «Λευκοτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι». Ksn: (шi în naptч:) «Τῶν σεμνῶν καὶ δοκούντων τ' εἶναι». Плt: (шi aвs:) «Ἔκ τε ἀδοξούντων κἀκ τῶν δοκούντων». Eвp: în локŭ de τῶν ἐνδόξων». «Ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο». Skp: «Ἡ δοκοῦσα εὐημερία». Пл: «Τὸ δεδογμένον» Лкs: = Δόγμα. 5) apъtŭ nвmaĭ къ, mъ npeфaкŭ. «Οὐκ ἔδοξε μαθέειν. Ep: «Οὐδὲ ὁρᾷν σε δοκεῖ». Плt: «Καιρίαν δ' εἰληφέναι δόξας καταπίπτει, καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν». (Ksenapx: în) At:

Δόκη (ἡ), [δέχομαι] [npinч:] локŭ de nîndъ. 2) = Δόκησις, aшtentape.

Δόκημα (τὸ), пъpвtŭ, neînfiinцatŭ, ideaлŭ, înкinвipe. (вezĭ шi Δόκησις). [δοκέω].

Δοκησιδέξιος (ὁ, ἡ), пъpвtŭ лвiшĭ saŭ шi mвлtopa de îndemînatikŭ, eкsnepiinцatŭ. [δόκησις, δεξιός].

Δοκησίνοος -ους (ὁ, ἡ), sokotitŭ de sine saŭ шi de aлцiĭ de mintosŭ, iskвsitŭ. [δόκησις, νόος].

Δόκησις, εως (ἡ), = Προσδοκία, nъdeжde (neînfiinцatъ). «Παρέχειν δόκησιν». Tвч: шi Пл: «Κενὴν δόκησιν». Eвp: 2) = Δόξα, пъpepe, idee, dape кв sokoteaлa апроksimatiвъ. «Δόκησιν δὲ δὴ λέγειν». Ep: «Οὐ ταὐτὸ δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον». Sof: [δοκέω].

Δοκησισοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, rîndeskŭ ne sinemŭ de înцeлeптŭ, înвъцatŭ, шi чл: [шi

Δοκησισοφία (ἡ), a fi чinева...

Δοκησίσοφος (ὁ, ἡ), sokotitŭ de sine saŭ шi de mвлцĭ, къ este (fъpъ a fi) înцeлeптŭ. [δόκησις, σοφός].

Δοκίδιον (τὸ), dim: aл лвĭ δοκίς.

Δοκιμάζω, [δόκιμος] вiit: -άσω, черкŭ, черчetezŭ чева, de este adeвъpatŭ (ввnŭ, шi чл:). «Δεῖ κήρυκα μὲν, ἂν δοκιμάζητε, εὔφωνον σκοπεῖν». Dm: «Οἱ τοὺς οἴνους δοκιμάζοντες». Apst: 2) (npin întind:) жвdikŭ de ввnŭ, хotъръskŭ, апровezŭ. «Τὸ ὑπερπονεῖν ἀπεδοκίμαζε, τὸ δὲ ἐκπονεῖν ἐδοκίμαζε». Ksn: (шi nas:) «Ἀνὴρ εἶναι ἐδοκιμάσθην». Лs: «Ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν». Tвч: [de вnde

Δοκιμασία (ἡ), черкape, черчetape. «Δοκιμασία δὲ τοῖς ἄρχουσιν ἐπηγγέλλετο... Εἴτ' ἐπιτήδειοί εἰσιν ἄρχειν, εἴτε μή. Плd: (шi în napл:) «Ἐξέτασιν πεποιηκὼς καὶ δοκιμασίαν τοῦ ἱππικοῦ». [шi

Δοκιμαστὴρ (ὁ), = Δοκιμαστής. [шi

Δοκιμαστήριον (τὸ), кiпŭ, miжлокŭ de черкape; локŭ de черчetape (жвdikъtopie, шi чл:) [шi

Δοκιμαστὴς, οῦ (ὁ), черкъtopŭ, черчetъtopŭ; прецвitopŭ; (npinч:) = Ἀργυρογνώμων. [шi

Δοκιμαστικὸς, ὴ, όν, notpiвitŭ, saŭ îndemînatikŭ лa черкape, черчetape. «Δοκιμαστικὴ (se înц: τέχνη)» шeшteшвгвл de a черка apцintŭ, шi чл: [шi

Δοκιμαστὸς, ὴ, όν, sвnвsŭ лa черкape, de черкat, saŭ черкatŭ.

Δοκιμή (ἡ), (maĭ noŭ)=Δοκιμασία, черкаре. [δοκέω]. [de ѕnde

Δοκίμιον (τὸ), кіпŭ, міжлокŭ, прin каре se чеаркъ чева; dovadъ, semnŭ din черкаре, провъ. [ші

Δόκιμος (ὁ, ἡ), ешitŭ бѕnŭ, adeвъратŭ ла черкаре, алеsŭ, апроватŭ. «Ἀργύριον δόκιμον». Dm: «Ποταμὸς δόκιμος». Ep: «Ἐόντα δόκιμον παρὰ Ξέρξῃ». Ep: [de ѕnde

Δοκιμότης (ἡ), însѕшimea апроватѕлѕĭ, чеа прin черкаре doveditъ бѕnъ калitate. [ші

Δοκιμόω -ῶ, віit: -ώσω, (pap)= Δοκιμάζω. [ші

Δοκίμως, adв: прin черкаре, ші dovedipe de бѕnŭ.

Δοκὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕĭ

Δοκὸς (ἡ), [δέχομαι] грindъ. 2) прin întind:) ѕnŭ felŭ de meteopŭ, saŭ fokosŭ fenomenŭ ал atmosfereĭ, каре ші δοκίας ші δοκίτης se ziче.

Δόκος (ὁ), поеt: =Δόκη.

Δοκόω -ῶ, віit: -ώσω, пѕіŭ грinzеле ла о клъditѕръ. [δοκός].

Δοκὼ, όος -οῦς (ἡ), поеt: =Δόκησις.

Δόκωσις, εως (ἡ), пѕnереа грinzелор ла о клъditѕръ; (прin întind;) лемпъріа înвълitoapiĭi [δοκόω].

Δολερὸς, ὰ, ὸν, = Δόλιος. [de ѕnde

Δολερῶς, adв: = Δολίως.

Δολιεύομαι, віit: -εύσομαι, întреѕѕinцezŭ віклепіĭ, тъ портŭ віклепеште. «Λόγος δεδολιευμένος». Sekst: кѕвîntŭ віклепitŭ, sofistikŭ. [δόλιος].

Δολίζω, віit: -ίσω, = Δολόω, пребакŭ, amestekŭ, fakŭ minчinosŭ. [δόλος].

Δολιόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поеt:= (saŭ грешit în локŭ de) Δολόμητις. [δόλιος, μῆτις).

Δολιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел че ѕmвлъ віклепеште, fъцарнікŭ, пребъкѕtŭ. [δόλιος, ποῦς].

Δόλιος, α ші ος, ον, = Δολερός, amъцitopŭ, віклеанŭ, пребъкѕtŭ. [δόλος]. [de ѕnde

Δολιότης (ἡ), характерŭ ші калitate de amъцitopŭ, віклепіе, fъцъріе.

Δολιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt; віклеанŭ în гîndѕріле sале. [δόλιος, φρήν].

Δολιόω -ῶ, віit: -ώσω, (Sкр:) = Δολιεύομαι.

Δολιχαίων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [δολιχὸς, αἰὼν] de лѕnгŭ timпŭ, de лѕnгъ віацъ.

Δολιχάορος (ὁ, ἡ), поеt: [δολιχός, ἄορ] цiitopŭ, saŭ întреѕѕinцъtopŭ de лѕnгъ saвіе, saŭ sѕліцъ.

Δολίχαυλος (ὁ, ἡ), поеt: (прinч: λόγχη, sѕліцъ) кѕ лѕnгŭ вîрfosŭ mosopŭ (ѕnde se înfiцe лемпѕл). (dѕпе алцiĭ)= Δολιχόκαυλος). [δολιχὸς, αὐλός].

Δολιχαύχην, ενος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ лѕnгŭ гîtŭ, грѕmazŭ,=Δολιχόδειρος. [δολιχὸς, αὐχήν].

Δολιχεγχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [δολιχὸς, ἔγχος], цiitopŭ, saŭ întреѕѕinцъtopŭ de лѕлгъ sѕліцъ.

Δολιχεύω, віit: -εύσω, = Δολιχοδρομέω, fakŭ лѕnцĭ воіаже; (pap) sîntŭ лѕnгŭ. [δολιχὸς].

Δολιχήπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: = Δολιχόπους].

Δολιχήρετμος (ὁ, ἡ), поеt: [δολιχὸς, ἐρετμός] intреѕѕinцъtopŭ de лѕnцĭ вîsле. (прin ѕрm:) «Ναῦς —». Od: Δ. корабіе mape, saŭ iѕte-плѕtitoape. «Φαίηκες —». Od: Θ. îndemînatiчĭ în naвiгацie. (Пindapŭ a zis прin întind: ші) «Αἴγιναν δολιχήρετμον».

Δολιχήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt:= [Δολιχὸς], лѕnгŭ.

Δολιχογραφία (ἡ), поеt: лѕnгъ sкріере. [δολιχὸς, γραφή].

Δολιχόδειρος (ὁ, ἡ), поеt: [δολιχὸς, δειρή] лѕnгŭ în гîtŭ. «Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδείρων». Іл: В.

Δολιχοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Δολιχοδρόμος (ὁ, ἡ), (прinч: ἀθλητὴς, atлetŭ) каре a петрекѕt, saŭ este destoĭnікŭ a петрече алергînd каріера. [δόλιχος, δρόμος].

Δολιχόεις, εσσα, εν, поеt: în локŭ de [δολιχός].

Δολιχόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕnгŭ mosopŭ, saŭ кочеанŭ (de орче), saŭ mînepŭ de saвіе, ші чл: [δολιχὸς, καυλός].

Δολιχόουρος (ὁ, ἡ), поеt: =(saŭ грешit în локŭ de) δολίχουρος.

Δολιχόπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ лѕnцĭ пічоаре; (in цеn:) лѕnгŭ. [δολιχὸς, ποῦς].

Δολιχὸς, ὴ, ὸν, поеt: лѕnгŭ; întinsŭ. «Ὁδὸς («Ἐλάτη, «Νὺξ, «Νόσος, «Ἐλπὶς, ші чл:) δολιχή». Om: ші Апл: || (neѕt:) δολιχὸν, adв: пе mѕлtŭ timпŭ. «Δηθά τε καὶ δολιχόν». Іл: К. [din

Δόλιχος (ὁ), (se înц: δρόμος) distanцъ de 12, saŭ 24 stadiĭ; (în цеn:) чеа maĭ лѕnгъ каріеръ, че пѕtea петрече ѕnŭ алергъtopŭ. 2) ѕnŭ felŭ de легѕmъ, (поate) fasoле de аракŭ.

Δολιχόσκιος (ὁ, ἡ), поеt: чел че faче

лѫнгъ ѫтвръ; (adikъ) лѫнгѫ. [δολιχὸς, σκιά].

Δολιχούατος (ὁ, ἡ), поет: [δολιχὸς, οὖς]. чел кѫ лѫнцї ѫрекї.

Δολίχουρος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫнгъ коадъ; (despre вepsѫpї) în локѫ de ὑπέρμετρος, чел кѫ о silaвъ de prisosѫ. [δολιχὸς, οὐρά].

Δολιχόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: rînditорѫ mѫлт, saѫ despre челе че аѫ a se întîmпла dѫпе шѫлтъ време. [δοχιχὸς, φρήν].

Δολίως, adв: віклепеште, în fъцъріе, saѫ amъцipe. [δόλιος].

Δολόδουπος (ὁ, ἡ), [δόλος, δοῦπος] amъцitорѫ кѫ minчinosѫ sromotѫ. «Ἄρης —». Opf: Imn:

Δολόεις, εσσα, εν, поет: în локѫ de δολερός.

Δολοεργὴς, έος, ші

Δολοεργὸς, οῦ (ὁ, ἡ), поет: лѫкръtорѫ de amъцitoape віклепії. [δόλος, ἔργον].

Δολοήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ віклеапъ inimъ. [δόλος, ἦτορ].

Δολοιφονέω, поет: în локѫ de δολοφονέω.

Δολοκτασία (ἡ), поет: în локѫ de δολοφονία. [δόλος, κτείνω].

Δολομήδης, εος (ὁ, ἡ), [δόλος, μῆδος]. [ші

Δολομήτης, ου (ὁ), ші

Δολόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поет: [δόλος, μῆτις] =кѫ

Δολομήχανος (ὁ, ἡ), поет: ѫпелtitорѫ de віклепії. [δόλος, μηχανή].

Δολόμυθος (ὁ, ἡ), поет: чел че ворвеште віклепеште. [δόλος, μῦθος].

Δολοπεύω, [δόλοψ] віit: -εύσω, пîndeskѫ; iskodeskѫ; mъ кіпzѫieskѫ înпроtіва кѫїва.

Δολοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: рътъчitорѫ, amъцitорѫ прin віклепії. [δόλος, πλάνη].

Δολοπλοκία (ἡ), înплеtipe, saѫ ѫпелtipe de amъцitoape віклепії. [din

Δολοπλόκος (ὁ, ἡ), поет: înплеtitорѫ, saѫ ѫпелtitорѫ de віклепії, amъцitорѫ. [δόλος, πλέκω].

Δολοποιὸς (ὁ, ἡ), поет: пъskочitорѫ de віклепії. [δόλος, ποιός].

Δολοῤῥαφέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: ѫпелteskѫ, пъskочeskѫ amъцitoape віклепії. [ші

Δολοῤῥαφὴς,, έος (ὁ, ἡ), кѫsѫtѫ кѫ momeaлъ, adikъ amъцitорѫ. (епit: ал mрежеї). [ші

Δολοῤῥαφία (ἡ), ѫпелtipe de amъцipe. [din

Δολοῤῥάφος (ὁ, ἡ). ѫпелtitорѫ de amъцitoape віклепії. [δόλος, ῥάπτω].

Δόλος (ὁ), [δέλω] miжлокѫ de momipe, saѫ amъцipe; momeaлъ, кѫрsъ; (fir:) fъцъріе, віклепіе, stpataцemъ.

Δολοφονέω -ῶ, віit: -ήσω, asasinezѫ, omорѫ пе askѫns. [δολοφόνος].

Δολοφόνησις, εως (ἡ), asasinape, saѫ omорîpe пе askѫns. [de ѫnde

Δολοφονία (ἡ), asasinatѫ, saѫ omорѫ пе askѫns.

Δολοφραδὴς, έος, ші

Δολοφράδμων, ονος, (ὁ, ἡ), кіпzѫitорѫ de віклепії. [δόλος, φράζω].

Δολοφρονέω -ῶ, віit: -ήσω, (întpeв: пѫmaї în пaptч:) поет: amѫ în rîndѫ, isвodeskѫ amъцipї ші віклепії. [ші

Δολοφροσύνη (ἡ), поет: rîndipe spre amъцipe, saѫ віклеапъ. [din

Δολόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет:=Δολιόφρων, [δόλος, φρήν].

Δόλοψ, οπος (ὁ), spionѫ, iskoadъ.

Δολόω, -ῶ, віit: -ώσω,=Δελεάζω, moшeskѫ, amъцeskѫ. 2) faлsifikѫ, minчinoшezѫ, prefakѫ. [δόλος]. [de ѫnde

Δόλωμα (τὸ), miжлокѫ de momipe, saѫ amъцipe, віклешѫгѫ; (de ѫnde)=Δέλεαρ, momeaлъ.

Δόλων, ωνος (ὁ), кѫцitѫ askѫnsѫ (stiлetѫ). 2) чеа maї mikъ пînzъ a коръвіі (întpeвѫinцatъ пѫmaї, kînd вîntѫл este пріinчosѫ din пaptea пѫпеї), Itл: tpinгetѫ. (δόλος).

Δολῶπις, ιδος (ἡ), поет: [δόλος, ὤψ] чеа кѫ amъцitoape faцъ, saѫ oвpazѫ.

Δόλωσις, εως (ἡ), momipe, amъцipe; faлsifikape. [δολόω].

Δόμα (τὸ), danie, dapѫ. (вezї δόσις). [δόω, δίδωμι].

Δομαῖος, α, ον, поет: кѫвenitѫ, foлositорѫ ла клъdipe. [δομή].

Δόμεν, saѫ δόμεναι, поет: în локѫ de δοῦναι, пех: 2 de înf: ал лѫї δίδωμι.

Δομέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: (pap) zideskѫ, клъdeskѫ. [din

Δομὴ (ἡ), поет: [δέμω] zidipe, клъdipe; (fir:) konstpѫкцia tpѫпѫлѫї. (вezї ші δέμας].

Δόμημα (τὸ), =Οἰκοδόμημα. [ші

Δόμησις, εως (ἡ), = Οἰκοδομὴ. [ші

Δομήτωρ, ορος (ὁ), =Οἰκοδόμος; (прinч:) архitektѫ. [δομέω].

Δόμονδε, adв: поет: spre, кътре kasъ. [din

Δόμος (ὁ), [δέμω] гръmadъ, saѫ шіръ de пietpe, ші чл: че se zidesk. «Δόμοι πλίνθων». Ep: «Πληρωθέντος τοῦ πρώτου δόμου πάλιν ἄλλον ἐπάνω τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμηρύου». Fiл: Matmtk: 2) =Οἶκος, kasъ;

temple; (wi în pen:) or ve ziditer. «Δόμος Ἐρεχθῆος». Od: H. «Δόμον Ἄϊδος». Il: Γ. «Θύρας ἱεροῖο δόμοιο». Il: Z. «Κέδρινος δόμος». Esp: lade. 3) apartament, sale, camer. «Βὰν δ' ἴμεν Ἀλκινόοιο ἐς μέγα δῶμα· πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν» Od: Θ. 4) (pin intind·) patrie; familie. «Τοὺν δόμοισι διαιτᾶσθαι γλυκύ». Sof: «Τὸν σὸν ἄθλιον δόμον». Sof:

Δομοσφαλής, ές (ὁ, ἡ) poet: [δόμος, σφάλλω] sarpetor de case.

Δονακεῖον (τὸ), Δονακών.

Δονακεύομαι, biit: -εύσομαι, pinz pesel, wi ch: ke trestii, sa verți clcite. [din

Δονακεύς, έως (ὁ), poet: = Δονακόεις. 2) pinzetor de pesel, wi ch: ke trestii one ke cleiă. 3) = Δόναξ. [wi

Δονακηδόν, adv: în felel trestii, sa ka tre·ia. [wi

Δονακίτης, ου (ὁ), wi Δονακῖτις, ιδος (ἡ), de trestie. [δόναξ].

Δονακογλύφος (ὁ, ἡ), poet: vioplitor, tsietor de trestă, sa kondeie. «Σμίλη —». Epigr: brivear de kondeie. [Δόναξ, γλύφω].

Δονακοδίφης, ου (ὁ), (epit: de vînetor) ketetor pin trestiiwri, sa stefri. [δόναξ, διφάω].

Δονακόεις, εσσα, εν, poet: plin, akoperit de trestie. «Ποταμὸς —». Esp: [δόναξ].

Δονακοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), kape se xrene (kreute) în stefiwe de trestie. [wi

Δονακοτρόφος (ὁ, ἡ), poet: xrenitor, kresketor de trestie. «Ποταμὸς —». [δόναξ, τρέφω].

Δονακοφοίτης, ου (ὁ), embletor pin stefiwe de trestie. (epit: de vînetor).

Δονακόχλοος (ὁ, ἡ), poet: înverzit de stef, sa akoperit ke verde trestiiwe. «Ποταμὸς δονακόχλοος». Esp: [δόναξ, χλόη].

Δονακώδης, εος (ὁ, ἡ), poet: =Δονακόεις. [wi

Δονάκωμα (τὸ), akoperiwe de trestie; (în pen:) kate 'nalt (mai ke seame) în virfel terperilor, kelc. «Πύργων δονακώματα». Nik: Xpon: (se afc wi δονάκημα în Esix:). [wi

Δονακὼν, ῶνος (ὁ), lokă plinĕ (stefiwĕ) de trestie. [din

Δόναξ [δονέω], ακος (ὁ), trestie (mai ke seame) sebgipe, ve se fave ne înpr· rîvri wi în belgi. «Πολὺ δὲ διαφέρειν τὸ καλάμου τὸν δόνακα». Tfr: 2) = Σύριγξ. «Κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ». Esxl: 3) ene felă de neute (Fpang: Mansot). 4) semeatc. 5) kondeiă. 6) trestie de pins neserî; wi endigc. 7) kelewă, ne kape se pin ses koapdele ănxî instrumîntă mesikală, (Fpang: chevalet. (Apistf: Batrax: 233). 8) = Σωλην, ene felă de kokilie, saă skoîkc de mape. (vezi wi κάλαμος).

Δονεύω, biit: -εύσω, (prea rap) în lokă de. .

Δονέω -ῶ, [în afin: ke δινέω] biit: -ήσω, (în pen:) nsiă în miwk«pe, kletinĕ, sredsiă; fir:) terbarĕ, pesbrteskă. «Ἡ Ἀσίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτη». Ep: [de ende

Δόνημα (τὸ). kletinetor, sredsiter. [wi

Δόνησις εως (ἡ), kletinape, sredsipe; terbsrape.

Δόξα, ης (ἡ), perepe (minvin·asc, saă adevăratc desnpe ceva): simgimin·s; rîndipe; dape ke sokotea ia; prezu·katc. «Κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν». Plt: (wi el:) «Ἐμὰν δόξαν». Hind: «Μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτία». Tsv: «Οὐ καθ' ὑπόνοιαν, οὐδὲ δόξαν, ἀλλ' ὡς ἀκριβῶς ἐπιστάμενος». Pl: «Κινδυνεύει ἡ ἀληθὴς δόξα ἐπιστήμη εἶναι». Plt: «Παρμενίδης ἔλεγε τὴν φιλοσοφίαν τὴν μὲν κατὰ ἀλήθειαν, τὴν δὲ κατὰ δόξαν εἶναι». Jrt: «Ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας ἢ ἀμαθίας παράσχωμαι». Jsv: «Δόξαν παρέσχε τοῖς ἐκτὸς περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων διειλέχθαι». Ksn: «Καί μοι κατ' ὄπνον δόξα τις παρίσταται». Esp: «Μείζων («Ἐλάττων) τῆς δόξης διεφάνη». Plt: wi Dion: Al: 2) slave, glorie, pensmate, pensme (mai de mate ori de sine, iar ene ori wi de rău). «Μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπ' ἀμφότερα ἐκ των ἀποβαινόντων». Tsv: «Δόξαν ἔσχον ἐκ θεῶν γεγονέναι». Pl: «Δόξαν ἐχέτω ἀδικίας». Plt: «Δόξαν ἔχων ἐπὶ ῥώμῃ μεγίστην». Pl: «Ἰσόθεον δόξαν». Iskr: (wi absl:) «Τὴν δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἠρημένος». «Παππῴα καὶ πατρῴα σοι δόξα ὑπάρχει». Dm: 3) = Προσδοκία, nedejde. «Οὐκ ἀπὸ δόξης». Il: K. «Παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη». Tsv: «Γενομένου παρὰ δόξαν τοῦ σκώμματος». Pl: 4) = Δόγμα, xotărîpe; (fir:) propositie neîndoiasc, (pin erm:) privit ka o maksimc, = Ἀξίωμα. «Κύριαι δόξαι». Epikr: «Μή με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κεῖται». Esp: «Δόξα δέ τις καὶ αὐτῷ μοι καταφαίνεται ὁ νόμος εἶναι». Plt: [δόκω = δοκέω]. [de ende

Δοξάζω, biit: -άσω, amă ene felă de

пърере, слъвеskъ întр' ѫnъ кіпъ, гîndeskъ despre чева. «Τῶν δοξῶν, ἃς οἱ ἄνθρωποι δοξάζουσι». Плт: «Οὐ ταὐτὰ δοξάζειν ἀλλήλοις». Ksn: (ші nas:) «Ὁ σοφὸς ὄντως ὢν καὶ μὴ μόνον δοξαζόμενος». Пл:: 2) (прin întind: ші maĭ noъ) слъвеskъ, чinsteskъ пе чinева. Δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε». Skp: (ші nas:) «Ἐπ' ἀρετῇ δεδοξασμένοι». Плв:

Δόξαν, ак: ал лъĭ δόξα.

Δόξαν, neъt: ал лъĭ δόξας, nex: de nartъ: ал лъĭ δοκέω.

Δοξάριον (τὸ), dim: (despreц:) ал лъĭ δόξα.

Δοξασία (ἡ),=Δόξα, пърере, idee; dape къ sokoteала. [ші

Δόξασμα (τὸ), = Δοξασία. 2) хътърîре, determinaцie, =Δόγμα. [ші

Δοξαστὴς, οῦ (ὁ), чел че слъвemte, dъ къ sokoteала întр' ѫnъ кіпъ despre чева. «Νῦν μὲν δοξασταὶ, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν». Antf: [ші

Δοξαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ, saъ обічnъitъ a da къ sokoteала жъdikînd чева. «Ἀντὶ δοξαστικοῦ τεχνικὸν γεγονέναι». Плт: (вezĭ ші δογματικὸς). 2) (грам:) (вербъ, ші чл:)însemnъtivъ de гîndipe. [ші

Δοξαστὸς, ῆ, ὸν, datъ къ sokoteала, пърѫtъ, înкіпѫitъ, imaцinapъ. [δοξάζω].

Δοξικὸς, ὴ, ὸν, (pap în Skp: nъmaĭ, ші neaпров.) în локъ de ἔνδοξος. [δόξα].

Δόξις, ιος (ἡ), (прea pap) în локъ de δόξα.

Δοξοθηρέω -ῶ, віit: -ήσω, vînezъ славъ, глоріе. [δόξα, θήρα].

Δοξοκαλία (ἡ), грешітъ пърере, mîndpie, че аре чinева despre fрѫmѫseцea sa. [δόξα, κάλλος].

Δοξοκομπέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ înгîmfezъ de славъ, saъ ка sъ mъ слъвеskъ. [δόξα, κόμπος]. saъ în локъ de...

Δοξοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ sileskъ, osteneskъ, ка sъ dobîndeskъ penѫtaцie de ла чеĭ mѫлцĭ. (вezĭ ші δημοκοπέω). [ші

Δοξοκοπία (ἡ), silinцъ (deшартъ) spre dobîndipe de славъ, saъ nesъцioasъ iѫвipe de славъ. [din

Δοξοκόπος (ὁ, ἡ), silitopъ (în кіпъ хѫлітъ) spre dobîndipe de славъ din партеа челор mѫлцĭ, nebѫnъ dѫпе славъ. [δόξα, κόπος].

Δοξολογέω -ῶ, віit: -ήσω, (Бisep:) = Ὑμνολογέω, adѫкъ славъ, лаѫdъ (прinч: пе Dѫmnezeъ). [ші

Δοξολογία (ἡ), (Бisep:) = Ὑμνολογία, слъвіре, лаѫdъ (de Dѫmnezѫъ), doksoлоцie. [din

Δοξολόγος (ὁ), (Бisep:) = Ὑμνολόγος, слъвitopъ, лъѫdъtopъ (de Dѫmnezeъ). [δόξα, λόγος].

Δοξομανέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ

Δοξομανὴς, έος (ὁ, ἡ), nebѫnъ dѫпе (foapte iѫвitopъ de) славъ. [δόξα, μαίνομαι]. [de ѫnde

Δοξομανία (ἡ), nebѫnie dѫпе (mape iѫвipe de) славъ.

Δοξοματαιόσοφος (ὁ, ἡ), demeptъ слъвitopъ de sine ка de înцелептъ, =Δοκησίσοφος. [δόξα, μάταιος, σοφός].

Δοξομιμητὴς, οῦ (ὁ), imitъtopъ (ѫрmъtopъ) пърерілор ші ideiлор кѫїва din прежѫdikatъ (iap nъ în конвінкцie). [δόξα, μιμέομαι] [de ѫnde

Δοξομιμητικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de oарвъ (din прежѫdikatъ) imitape a пърерілор saъ simцimintелоръ алтѫia.

Δοξόομαι -οῦμαι, віit: (miж:) -ώσομαι, ші (nas:) -ωθήσομαι, îmi înкіпѫieskъ къ mintea. || (nas:) = Δοξάζομαι, dobîndeskъ penѫtaцie, mъ слъвеskъ. [δόξα].

Δοξοπαιδευτικὸς, ὴ, ὸν, înвъцъtopъ de пърерĭ, ideĭ, saъ sisteme. [δόξα, παιδεύω].

Δοξοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ fakъ пърерf, îmĭ înкіпѫieskъ ideĭ; пъskочеskъ sisteme. [δόξα, ποιέω]. [de ѫnde

Δοξοποιία (ἡ), înкіпѫipe de ideĭ; пъskочіре de sisteme.

Δοξοσοφία (ἡ), imaцinapъ înцелепчіѫne, = Δοκησισοφία. [din

Δοξόσοφος (ὁ, ἡ). = Δοκησίσοφος. [δόξα, σοφός].

Δοξοφαγία (ἡ), nesъцioasъ iѫвipe de славъ. [δόξα, φάγω].

Δοὸς, ὰ, ὸν, poet: în локъ de δοιός.

Δορὰ (ἡ), [δέρω] жѫпѫipe. 2) (прin întind:) пiеле.

Δορατιαῖος, α, ον, чел in formъ, saъ mъpime de sѫліцъ. [ші

Δορατίζομαι, віit: -ίσομαι,=(кѫ maĭ întpeв:) Διαδορατίζομαι. [δόρυ].

Δοράτιον (τὸ), dim: ал лъĭ δόρυ, sѫліцioapъ.

Δορατισμὸς, (ὁ), = Διαδορατισμός.

Δορατόγλυφος (ὁ), (пароks:) = Δορυξόος. 2) (пропарks:) чіоплітъ, fъкѫtъ de лemnъ. [δόρυ, γλύφω].

Δορατοθήκη (ἡ), eksплікацie a лъĭ δουροδόκη. [δόρυ, θήκη].

Δορατομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ batъ кѫ sѫліцъ. [δόρυ, μάχη].

Δορατοξόος (ὁ), =Δορυξόος.

Δορατοπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ грosime de sȣліцъ. [δόρυ, πάχος].

Δορατοφόρος (ὁ), = Δορυφόρος.

Δόρει, поеt: (преа рар) în локȣ de δόρατι, dat: sinг:, ші

Δόρη, поеt: преа рар) în локȣ de δόρατα, nom: saȣ ак: îm: ал лȣї δόρυ.

Δορήϊος, η, ον, Ion: în локȣ de δούρειος, de лемнȣ.

Δορὶ, поеt: în локȣ de δόρατι, dat: ал лȣї δόρυ.

Δοριάλωτος (ὁ, ἡ), [δόρυ, ἁλίσκομαι]. = Αἰχμάλωτος.

Δορίγαμβρος (ὁ, ἡ), însȣратȣ, мъріtatъ în (saȣ кȣ) резвоіȣ. [δόρυ, γαμβρός].

Δοριθήρατος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de δορυάλωτος, прізоніерȣ. [δόρυ, θηράω].

Δορικανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, καίνω] omoрîtȣ кȣ sȣліцъ (în резвоіȣ).

Δορικλυτὸς, ὴ, ὸν, поеt: sлъвitȣ прin резвоіȣ: (în цен:) вestitȣ резвоінікȣ. [δόρυ, κλύω].

Δορικμὴς, ητος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, κάμνω] omoрîtȣ кȣ sȣліцъ. 2) indemînatікȣ резвоїнікȣ.

Δορικὸς, ὴ, ὸν, fъкȣtȣ de піеле. [δορά].

Δορικτήτη, поеt: fem: ал лȣї

Δορίκτητος (ὁ, ἡ), dobînditȣ кȣ sȣліца, saȣ прin резвоіȣ, = Αἰχμάλωτος, прізоніерȣ. [δόρυ, κτάομαι].

Δορίκτυπος (ὁ, ἡ), поеt: резȣнъторȣ de sromoiȣл sȣліцелор. 2) = Δορυκλυτός, вestitȣ резвоїнікȣ. [δόρυ, κτύπος].

Δορίληπτος (ὁ, ἡ), поеt: = Δοριάλωτος, ші Δορίκτητος. [δόρυ, λαμβάνω].

Δορλύμαντος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, λυμαίνομαι] вîntȣitȣ, пръпъditȣ de резвоіȣ.

Δοριμανὴς, έος (ὁ, ἡ), невȣнȣ dȣпе (foapte iȣвitорȣ de) резвоіȣ. [δόρυ, μαίνομαι].

Δορίμαργος (ὁ, ἡ), поеt: копрinsȣ de резвоіаskъ невȣніе. [δόρυ, μάργος].

Δοριμήστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, μήδομαι] мешіерȣ de sȣліцъ, îndemînatікȣ ла резвоіȣ.

Δορίπαλτος (ὁ, ἡ), поеt: клеtinъторȣ de sȣліцъ. «Χείρ —». Esx: mîna чеа dреаптъ. [δόρυ, πάλλω].

Δοριπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: къzȣtȣ, omoрitȣ de sȣліцъ, (adікъ) în резвоіȣ. [δόρυ, πέσω, =πίπτω].

Δορίπληκτος (ὁ, ἡ), поеt: рънitȣ, omoрitȣ кȣ sȣліцъ, (adікъ) în резвоіȣ. [δόρυ, πλήττομαι].

Δορίπόνος (ὁ, ἡ), поеt: (парокs:) окȣпатȣ, deпрinsȣ ла але резвоіȣлȣї. 2) (пропарокs:) = Δοριλύμαντος. [δόρυ, πόνος].

Δοριπτοίητος (ὁ, ἡ), поеt: sпъїmîntatȣ (ші pisinitȣ) de резвоіȣ. [δόρυ, πτοιέω, = πτοέω].

Δορὶς, ίδος (ἡ), [δέρω] (se inц: μάχαιρα) кȣцitȣ de жȣпȣit.

Δορισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Δορυσθενής.

Δοριστέφανος (ὁ ἡ), поеt: =Δορυστέφανος.

Δοριτίνακτος (ὁ, ἡ), поеt: =Δορυτίνακτος.

Δορίτμητος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, τέμνω] tъiatȣ (пътрȣnsȣ) кȣ sȣліца.

Δορίτολμος (ὁ, ἡ), поеt: = Δορυθαρσής. [δόρυ, τόλμη].

Δόρκα (ά), Dор: în локȣ de δόρκη.

Δορκάδειος, α, ον, de къпріоаръ. [ші

Δορκαδίζω, віit: -ίσω, imitȣ (sъръ ка) къпріоара. «Σφυγμὸς —». Гал: пȣлsȣ, че вate de доъ орї ȣна dȣпе алta, іар ал doілеа маї tape). [δορκάς].

Δορκάδιον (τὸ), dim: ал лȣї δορκάς, пȣіȣ de къпріоаръ.

Δορκάζω, віit: -άσω, =Δέρκομαι.

Δορκαλὶς, ίδος (ἡ), вічїȣ de піеле, saȣ кȣ аршіче de къпріоаръ. (вezї ші ἀστραγαλωτός). 2) dim: ал лȣї...

Δορκὰς, άδος (ἡ), къпріоаръ. [δόρξ].

Δόρκειος (ὁ, ἡ), =Δορκάδειος.

Δόρκη (ἡ), поеt: în локȣ de δορκάς.

Δορκὶς, ίδος (ἡ), (se inц: πόα, saȣ βοτάνη) ȣнȣ felȣ de еарвъ, = Δίκταμνον.

Δορκὸς, цен: ал лȣї δόρξ.

Δόρκος, ου, ші

Δόρκων, ωνος (ὁ), (прінч:) върв: къпріоаръ, saȣ алtȣ dobitокȣ de asemenea soiȣ, dap de алtȣ felȣ. [din

Δὸρξ [δέρκομαι], δορκὸς (ἡ), къпріоаръ.

Δοροδόκη (ἡ), =Δουροδόκη, teакъ de sȣліцъ. [δόρυ, δέχομαι].

Δοροεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: fъкȣtȣ de лемнȣ, saȣ de піеле. [δόρυ, saȣ δορὰ, ἔργον].

Δορὸς (ὁ), [δέρω] dъsaгъ de піеле (цantaia).

Δορὸς, поеt: în локȣ de δόρατος, цен: sinг: ал лȣї δόρυ.

Δορπεῖα (τὰ), ші

Δόρπεια (ἡ), чеа dintîї zi a Апатȣріілор; (іар прінч: ші în цен:) seapa, ші osпъцȣл de seaръ a op къріа sервъторї. [ші

Δορπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Δειπνέω. [ші

Δόρπη (ἡ), = (saȣ грешit în локȣ de) Δόρπηστος. [ші

Δορπήϊον (τὸ), Ion: поet: în локŭ de δόρπον. [ші

Δόρπηστος (ὁ), времеа чіneї. [ші

Δορπίη (ἡ), Ion: în локŭ de δορπία, = Δόρπεια. [din

Δόρπον (τὸ), ші

Δόρπος (ὁ), поet: [δρέπω] = Δεῖπνον, чінъ; (іар în цen:) mînкаре, masъ; (ші прin întind:) храпъ.

Δόρυ [în afin: кȣ δρύς], δόρατος, ші поet: δορὸς, ші Ion: δούρατος, ші δουρὸς (τὸ), (прінч:) трȣнкіŭ de копачіŭ. «Οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης». Od: Z. 2) (în цen:) лemnŭ, лemnъріе. «Δοῦρα σέσηπε νεῶν». Іл: В. «Δούρατα πύργων».: Іл М. 3) (партк: ші овіч:) лemnȣл sȣліцеї. «Τοῦ δέρματος τὸ πάχος, ὥστε δόρατα ποιεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ». Apst: 4) (прin întind:) întреагъ sȣліца. «Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω». Іл: В. «Εἰς («Παρὰ, «Ἐπὶ) δόρυ». Ksn: ші Плв: (fps: такт:) în dреапта. (вezї ші ἀσπὶς). 5) поet: (маї de mȣлте орї în dat:) pesвoiŭ, бътъліе. «Λαὸς πᾶς κατέφθαρται δόρει». Esхл: «Ἐν τροπῇ δορός». Sof: «Δορὶ ἑλεῖν». Тȣч: 6) ошtipe, арmie. «Ἐτρεψάμεθα Ἀργείων ἐς φυγὴν δόρυ». Еȣр: «Σύμμαχον («Πολέμιον «Ἐπακτὸν, ші чл:) δόρυ». Esхл: (вezї ші αἰχμή). 7) корабіе. «Ἄνεμος ἐμπνεύσας δορί». Esхл: 8) sчептрȣ; (прin întind:) îmпъръteaskъ stъпînipe, saŭ пȣtepe. «Λαὸν εὐθύνων δορί». Еȣр:

Δορυάλωτος (ὁ, ἡ), = Δοριάλωτος, прinsŭ în pesвoiŭ.

Δορύβολος (ὁ, ἡ), asвîрлitорŭ de sȣліцъ, saŭ de лапче (ȣnŭ felŭ de машіцъ). [δόρυ, βάλλω].

Δορύδιον (τὸ), dim: ал лȣї δόρυ.

Δορυδρέπανον (τὸ), sȣліцъ лȣнгъ кȣ sечеръ în вîрfŭ. (вezї Плт: Лах: 183). [δόρυ, δρέπανον].

Δορυθαρσὴς, ші

Δορυθρασὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: îndръzнецŭ, кȣражosŭ în pesвoiŭ. [δόρυ, θάρσος, ші θράσος].

Δορυκέντωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: înпȣнгъtорŭ, гъȣрitорŭ кȣ sȣліца. [δόρυ, κεντέω].

Δορύκλειοι (οἱ), (dȣпе diалекта Мегаренілор) еksілацї. [δόρυ, κλείω].

Δορυκλυτὸς, ὴ, ὸν, поet: = Δορικλυτὸς.

Δορύκνιον (τὸ), ȣnŭ felŭ de плantъ otръвічоasъ, че se ziче ші ἁλικάκκαβον, ші Στρύχνος (μανικός, din каре se fъчеа ші ȣnŭ felŭ de otравъ, în каре moiaŭ вîрfȣл арmелор. [δύρυ, κνέω].

Δορυκοίρανος (ὁ, ἡ), поet: îmпъратŭ în пȣtepea арmелор. [δόρυ, κοίρανος].

Δορύκρανος (ὁ, ἡ), поet: чел че аре пе креasta коїfȣлȣї вîрfŭ de sȣліцъ. [δόρυ, κράνος].

Δορύκτητος (ὁ, ἡ), = Δορίκτητος.

Δορύληπτος (ὁ, ἡ), = Δορίπλητος.

Δορύμαχος (ὁ, ἡ), поet: pesвoitорŭ кȣ лапчеа, saŭ sȣліца; saŭ (simплȣ) pesвoїnікŭ. [δόρυ, μάχη].

Δορυμήσσωρ, ορος (ὁ, ἡ), поef: = Δοριμήστωρ.

Δορύξενος (ὁ, ἡ), în pesвoiŭ, saŭ din връжmашŭ fъкȣtŭ прietenŭ, аліatŭ. 2) solŭ despре peskȣmпъраре de прizoniерї. [δόρυ, ξένος].

Δορυξόος (ὁ, ἡ), чіоплitорŭ, fъкъtорŭ de лапче; (în цen:) поet: лemnарŭ. [δόρυ, ξέω].

Δορυπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [δόρυ, πήγνυμι] konstрȣitŭ, алкътȣitŭ din лemne. «Ναῦς —». Esхл:

Δορυπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Δοριπετής.

Δορύπληκτος (ὁ, ἡ), поet: = Δορίπληκτος.

Δορυπτοίητος (ὁ, ἡ), поet: = Δοριπτοίητος.

Δορυσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пȣtepnікŭ прin sȣліцъ, saŭ în арme, în pesвoiŭ. [δόρυ, σθένος].

Δορυσόος, ші

Δορυσσόος, (ὁ ἡ), поet: [δόρυ, σεύω] клеtinъtорŭ, mішкъtорŭ de sȣліцъ saŭ лапче în репежȣне, saŭ репеde пъвълitорŭ în pesвoiŭ; (în цen:) грozавŭ, пеsпъїmîntatŭ pesвoїnікŭ.

Δορυστέφανος (ὁ, ἡ), поet: (прінч: орашŭ) înчinsŭ, saŭ înконжȣратŭ кȣ sȣліце; (fir:) sлъвitŭ пentрȣ вірȣінцеле sале. «Σπάρτη —». Епгр: [δόρυ, στέφανος].

Δορυτίνακτος (ὁ, ἡ), поet: sгȣdȣitŭ de asвîрліреа лапчелор. (вezї ші δορύκτυπος). [δόρυ, τινάσσω].

Δορυτόμος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de δρυοτόμος.

Δορυφορέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ ак: ші преа рар кȣ dat:) sînt sателitŭ, însoцeskŭ ка гарdianŭ (sпре чinste saŭ пazъ) пе чінева; (în цen:) препъzeskŭ, апърŭ. «Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος». Iskр: [δορυφόρος]. [de ȣnde

Δορυφόρημα (τὸ), чеатъ de гарdienї; пеrsoaнеле тъкȣte în teatрале репрesintaцiї, каре, fъръ а ворві, se арatъ пȣmaї (ка sлȣцї, гарdienї, ші чл:). (de ȣnde) «Κωμικὸν δορυφόρημα». Лȣч: «Τραγῳδίας (ші fir: Βασιλείας)—». Iȣл: Пл: [ші

Δορυφόρησις, εως (ἡ), пъzipea, saŭ tpeaба гapdianълъĭ.

Δορυφορία (ἡ), = Δορυφόρημα. 2) = Δορυφόρησις. [ші

Δορυφορικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ гapdianълъĭ, saŭ гapdeĭ. || (neъt:) «Τὸ δορυφορικὸν». (колект:) în локŭ de οἱ δορυφόροι. [din

Δορυφόρος (ὁ), (se înц: στρατιώτης) ostaшŭ пъртъtopŭ de sъліцъ; (прinч: ші обіч:) гapdianŭ (de îmпъpatŭ, ші чл:). 2) (astpon:) sateлitŭ, кape însoцeшte totdaъna пе планetъл sъŭ, прекъm лъna пъmîntъл. [δόρυ, φέρω].

Δορύχνιον (τὸ), = Δορύκνιον.

Δός, nex: 2: de порънч: ал лъĭ δίδωμι.

Δοσίδικος (ὁ, ἡ), каъtъ δωσίδικος. [δόσις, δίκη].

Δοσιληψία (ἡ), = Δωροληψία. 2) maĭ noŭ) dapaвepe, (Тъpч:) алішверішŭ. (δύσις, λῆψις).

Δόσις, εως (ἡ), dape. «Δόσις ὀλίγη τε φίλη τε». Od: Z. «Οὐ δόσιν ἀλλ' ἐμπορίαν ποιούμενοι». Iskp: (Лец:) «Κατὰ δόσιν». Is: (înпpot: de κατὰ κλῆρον). 2) (mediч:) кîtime de doкtopie, че пе fie кape datъ se dъ болнавълъĭ. «Ἐλλεβόρου δόσιες πλεῦνες». Apat: 3) гріжъ. «Πολλὴν ἐποιεῖτο δόσιν τοῦ πρέποντος». D: Ал: (вezĭ ші ἐπίδοσις). [δίδωμι].

Δόσκον, în локŭ de ἔδοσκον, noet: прел: ал лъĭ δίδωμι.

Δοσοληψία (ἡ), каъtъ δοσιληψία.

Δότειρα (ἡ), fem: ал лъĭ...

Δοτὴρ (ὁ), maĭ întpeв: de кît...

Δότης, ου (ὁ), (întpeв: nъmaĭ în комп:) dъtъtopŭ, dъpъitopŭ. [δίδωμι]. [de ъnde

Δοτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, аплекatŭ, disпъsŭ ла dape. || (гpam:) «Δοτική». datiвŭ, saŭ însemnъtiвŭ de dape къĭва, ал 3: кazŭ ал deклinateлop.

Δοτικοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), apъtatŭ (asemъnatŭ) ка datiвŭ. «Ἐπίῤῥημα δοτικοφανές». [δοτική, φαίνω].

Δοτὸς, ὴ, ὸν, (прinч: ла neъt:) de dat, de eptat, de dъpъit. [δίδωμι].

Δοῦ, miж: nex: 2: de порънч: ал лъĭ δίδωμι.

Δουλαγωγέω -ῶ, вiit: -ήυω, tîpъsкŭ пе чinева ка пе ъnŭ poвŭ; (în цen:) poвeskŭ, saŭ tpaкtezŭ пе чinева de poвŭ, saŭ sлъгъ. [ші

Δουλαγωγία (ἡ), poвipe; tpaкtape de poвŭ. [δοῦλος, ἄγω].

Δουλαπατία (ἡ), amъцipe (sкoatepe din minцĭ) de stpeinĭ poвĭ. [δοῦλος, ἀπάτη].

Δουλάριον (τὸ), dim: ал лъĭ δοῦλος (desпpeц:), poвълeцŭ.

Δουλεία (ἡ), [δουλεύω] poвie. 2) (pap) (колект:) în локŭ de οἱ δοῦλοι. «Ἦν δὲ ἡ δουλεία ἐπανίστηται». Тъч: 3) (maĭ noŭ) tpeaба poвълъĭ, sлъжбъ. «Καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕνα ἕκαστον ἐπὶ τὴν δουλείαν αὐτοῦ». Sкp:

Δούλειος, α saŭ ος, ον, poвosŭ, = Δουλικός

Δουλέκδουλος (ὁ, ἡ), poвŭ din poвŭ. [δοῦλος, ἐκ, δοῦλος].

Δούλευμα (τὸ), sлъжва poвълъĭ. 2) noet: în локŭ de δοῦλος. «Γυναικὸς δούλευμα». Sof: [ші

Δούλευσις, εως (ἡ), = (saŭ гpeшit în локŭ de) δούλωσις. [din

Δουλεύω, вiit: -εύσω, poвeskŭ, sîntŭ poвŭ, saŭ sъпъsŭ tpiвъtapŭ; (шаĭ noŭ) sлъжeskŭ (ка poвŭ); (în цen:) mъ sъпъiŭ; (fiг:) mъ stъпîneskŭ de чева. «Ἵππῳ, («Γαστρί, «Θυμῷ, «Ἡδοναῖς) δουλεύειν». Ksn: ші Epd: (ші întp' алtъ акчепцie). «Καιρῷ δουλεύειν». Епгр: ші fъpъ воеа mea mъ конformŭ къ înпpeжъpъpiле. [δοῦλος].

Δούλη (ἡ), fem: ал лъĭ δοῦλος, poaвъ.

Δουληΐη, (ἡ), Ion: în локŭ de δουλεία.

Δουλία (ἡ), noet: (пpea pap) în локŭ de δουλεία. [ші

Δουλικὸς, ὴ, ὸν, poвosŭ, saŭ de poвŭ. [δοῦλος]. [de ъnde

Δουλικῶς, adв: poвeшte, în кiпŭ de poвŭ.

Δούλιος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de δούλειος.

Δουλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъĭ δούλη.

Δουλιχόδειρος (ὁ, ἡ), în локŭ de δολιχόδειρος.

Δουλιχόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de δολιχόεις, = Δολιχός.

Δουλόβοτος (ὁ, ἡ), [δοῦλος, βόσκω] mînкatŭ (dъpъпъnatŭ în aвepe) de poвĭ, saŭ sлъцĭ. (papod: a лъĭ μηλόβοτος).

Δουλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ poвosŭ simцiшîntŭ. [δοῦλος, γνώμη).

Δουλογραφεῖον (τὸ), înskpisŭ de înвoiaлъ, прin кape se faче чinева poвŭ, saŭ sлъгъ. [ші

Δουλογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, înskpiŭ пе чinева de poвŭ, saŭ poвeskŭ пе чinева прin înskpisŭ. [ші

Δουλογράφιον (τὸ), прочesŭ desпpe poвŭ (пе кape îл чepe stъпînъл прin жъdiкatъ). [δοῦλος, γράφω].

Δουλοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtopŭ, saŭ deпpinzъtopŭ de poвĭ ла datopiiле лор. [δοῦλος, διδάσκαλος].

Δουλοκρατέομαι -οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι, mъ

stъпîneskŭ (мъ кîрmъieskŭ) de ровĭ. [ші

Δουλοκρατία (ἡ), stъпînipe de кътре ровĭ. [δοῦλος, κράτος].

Δουλομαχία (ἡ), вътъліе, pesвoiŭ înпротіва ровілор. [δοῦλος, μάχη].

Δουλοπόνηρος (ὁ, ἡ), чел кѫ вікленіе de ровŭ. [δοῦλος, πονηρός].

Δουλοπρέπεια (ἡ), a fi чінева...

Δουλοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), [δοῦλος, πρέπει] чел кѫ характерŭ de ровŭ, saŭ ровosŭ, прostŭ. [de ѫnde

Δουλοπρεπῶς, adв: în кіпŭ кѫвenitŭ ла ровĭ, ровеште.

Δοῦλος (ὁ), [δέλω] ровŭ (прінч: ші fir:). «Δοῦλον οὐδεεὶς κεκτήσετ' οὐδὲ δούλην». (Крat: în) Aten: «Ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης». Еѫр: «Τοῦ καιροῦ δοῦλος». Грг: (вezĭ δουλεύω). 2) (enit;) sѫпѫsŭ (ла ровіе); (fir:) stъпînitŭ, sѫпѫsŭ кѫ толѫл, datŭ ла чева «Πόλις δούλη» Sof: «Πολλὰ δοῦλα τοῦ λόγου». Sin: 3) поеt: =Δούλειος, ші δουλικὸς. «Δοῦλον ἴσχουσι βίον». Sof: «Γνώμαισι δούλαις». Sof: || (neѫt:) «Τὸ δοῦλον» în локŭ de ἡ δουλεία. «Ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον». Еѫр: [de ѫnde

Δουλοσύνη (ἡ), поеt: Ion: în локŭ de δουλεία, ровіе. [ші

Δουλόσυνος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de δουλικὸς. (вezĭ ші δεσπόσυνος).

Δουλότερος, α, ον, компр: ал лѫĭ δοῦλος.

Δουλότροπος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫртърĭ, пъравѫрĭ de ровŭ. [δοῦλος, τρόπος].

Δουλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se apatъ (seamъnъ) ка ровŭ în пѫртаре, saŭ форма sa. [δοῦλος, φαίνω].

Δουλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ simцiminte de ровŭ, (adікъ) проaste. (se конf: кѫ δολόφρων]. [δοῦλος, φρήν].

Δουλόψυχυς (ὁ, ἡ),=Δουλόφρων. [δοῦλος, ψυχή].

Δουλόω -ῶ, віit: -ώσω, ровеskŭ пе чінева. [δοῦλος]. [de ѫnde

Δούλωσις, εως (ἡ), ровіре.

Δοῦναι, акt: пех: 2: de inf: ал лѫĭ δίδωμι.

Δούναξ, ακος (ὁ), (ші depiвателе sале δουνακόεις, δουνακοφοίτης, ші чл:) Ion: поеt: în локŭ de δόναξ, ші чл:

Δουπέω -ῶ, віit: -ήσω, (пех: ἐδούπησα, ші 2: ἔδουπον, tpe: de кѫ: δέδουπα) поеt: fакŭ sromotŭ, tpoпкъneskŭ (maĭ кѫ seamъ къzînd); (de ѫnde maĭ noŭ, kazŭ; (прін întind:) морŭ, мъ оморŭ (прінч: în pesвoiŭ), = Ψοφῶ (în лімба ворвіt: греч;). [δοῦπος]. [de ѫnde

Δούπημα [τὸ], поеt: = Δοῦπος, tpoпкъnitѫръ. [ші

Δουπήτωρ, ορος (ὁ), поеt: fъкъторŭ de sromotŭ, saŭ sѫnetŭ. «Χαλκὸς —». Епгр:

Δοῦπος (ὁ), поеt: [imit:] sѫnetŭ (maĭ кѫ seamъ de лѫкрѫ къzѫtŭ).

Δοῦρα, ші δούρατα, поеt: în локŭ de δόρατα, nom: ші ак: îm: ал лѫĭ δόρυ.

Δουράτειος, ші δουράτεος, α, ον, поеt: [δόρυ] de лемнŭ.

Δουρατόγλυφος (ὁ, ἡ), Ion: поеt: în локŭ de δορατόγλυφος.

Δούρειος, α, ον, поеt:, ші

Δουρήϊος, η, ον, Ion:=Δουράτειος.

Δουρηνεκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, ἐνέγκω] întinsŭ, кît ажѫнце ланчеа. || (neѫt:) Δουρηνεκὲς, adв: кît о asвîрлітѫръ de ланче (saŭ de sъцеатъ).

Δουρὶ, поеt: Ion: în локŭ de δόρατι, dat: ал лѫĭ δόρυ.

Δουριαλὴς, έος, ші

Δουριάλωτος, ου (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de δοριάλωτος.

Δουρικλει(κλυ)τὸς, ή, όν, поеt: în локŭ de δορυκλυτὸς. [δόρυ, κλέος, ші κλύω].

Δουρικτητὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локŭ de δορίκτητος.

Δουρίληπτος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de δορίληπτος.

Δουριμανὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de δοριμανής.

Δούριος, α, ον, поеt: în локŭ de δούρειος.

Δουριπετὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de δοριπετής.

Δουρίπληκτος (ὁ, ἡ). Ion: în локŭ de δορίπληκτος.

Δουριτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: ловітŭ (гъѫрітŭ) кѫ sѫліцъ. 2) вътѫtŭ, вîрîtŭ în лемнŭ. «Σφύρα — » (вezĭ ші δρυοπαγής). [δόρυ, τύπτω].

Δουρίφατος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, φάω, φένω] оморîtŭ кѫ sѫліца.

Δουροδόκη (ἡ), поеt: [δόρυ, δέχομαι] teакъ de ланче, =кѫ...

Δουροθήκη (ἡ), поеt: Ion: în локŭ de δορατοθήκη.

Δουρομανὴς, έος (ὁ, ἡ, Ion: în локŭ de δοριμανής.

Δουροπαγής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de δορυπαγής.

Δουρὸς, поеt: Ion: în локŭ de δόρατος, цеп: ал лѫĭ δόρυ.

Δουροτόμος (ὁ, ἡ), поеt: Ion: în локŭ de δρυοτόμος.

Δούρων, noet: fon: în локъ de δοράτων, цеп: îm: ал лъї δόρυ.

Δοῦς, δοῦσα, δόν, акт: пех: 2: de партч: ал лъї δίδωμι.

Δοχαῖος, α, ον, = Δεκτικὸς, înкъпъторъ. [ші

Δοχεῖον (τὸ), локъ, заъ васъ пріітіторъ (înкъпъторъ) în sine de чева. [ші

Δοχεὺς, έως (ὁ), пріітіторъ de чева. 2) =Δοχεῖον. [din

Δοχὴ (ἡ),пріітіре(пріетенеаскъ); озпъцъ; (рар) =Δοχεῖον. «Χολῆς — ». Евр: [δέχομαι].

Δοχήϊον (τὸ), fon: în локъ de δοχεῖον.

Δοχμαϊκὸς, ἡ, ὸν, =(заъ греміт în локъ de) δοχμιακός.

Δοχμαῖος, (греміт) în локъ de λοχμιος.

Δοχμὴ, заъ δόχμη (ἡ), [δέχομαι] вnъ felъ de mъзвръ de întind: (патрв деіете ліпіте), (пріп врп:) = Δῶρον, ші Παλαιστή. [de вnde

Δοχμιακὸς, ἡ, ὸν, (пріпч:)тъзвръ (пеір:), че se zіче ші πενθημιμερές, копріпхътоарe de чіпчї сілабе în доъ пічоарe (Вакхеѣ ші іамвѣ, заъ іамвѣ ші Amfimakрв). [ші

Δέχμιος, α заъ ος, ον, noet: кърпезішъ, пієzішъ, кълкатъ; (fir:) îndoiosъ, enirmatikъ.

Δοχμόλοφος (ὁ,ἡ), noet: (коїfъ) кв креаsta плекатъ ла о парte. [δοχμὸς, λόφος].

Δοχμὸς, ἡ, όν, noet: = Δόχμιος. [de вnde.

Δοχμόω -ῶ -ώσω, noet: кълкъ, înковоіѣ, плекъ чева ла о парte. || (між:) тъ плекъ. «Δοχμωθεὶς μεγάραιο διὰ κληῖ'ρον ἔδυνεν». Om: îmn:

Δοχὸς (ὁ, ἡ),=Δεκτικὸς, înкъпъторъ. || (sвbst:) = Δοχεῖον, ші (пріпч:) Δεξαμενή.

Δράβη (ἡ), о плантъ, вnъ felъ de кардамъ. (Плін: о пвпеште δρυοφόνον).

Δράγδην, adв: noet: апвкат, цінят кв mîna, [ші

Δράγμα (τὸ), кіlъ noate апвка чінева кв mîna; (пріпч:) znonъ, тъпвкіѣ (de sніче de грîѣ, ші чл:); (пріп întind;) несвчерате семъпътърї; ші пîрце de poade. [δράσσομαι]. [de вnde

Δραγματευω, вііt: -εύσω, =Δραγμεύω.

Δραγματολόγος (ὁ, ἡ), кълегътъръ de тъпвкі, заъ znonї de грîѣ, ші чл:. [δράγμα, λέγω].

Δραγματοφόρος (ὁ, ἡ), кърътъръ de znonї, заъ тъпвкї de грîѣ, ші чл:. [δράγμα, φέρω].

Δραγμεύω, вііt: -εύσω, адвнъ sнічеле, ші ле fакъ тъпвкі. [din

Δραγμὴ (ἡ), = Δραγμὸς. 2) =Δράγμα. (вezї ші δραχμή)

Δραγμὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї δραγμὴ, ші δραχμή; ші =Δράξ; (пріпч:) кîtъ апвкъ, ia чінева кв degeteле. «Ὀριγάνου δραγμίδα, ὅσην τοῖσι (τριοὶ) δακτύλοισι περιλαβεῖν». Імкр:

Δραγμὸς (ὁ), [δράσσομαι] апвкътъръ кв mîna.

Δραθεῖν, noet: în локъ de ἀαρθεῖν, пех: 2: de înf: ал лъї δαρθάνω.

Δραίην, пех: 2: de поft: ал лъї διδράσκω.

Δραίνω, noet: în локъ de δράω, заъ δρασείω.

Δράκαινα (ἡ), fem: ал лъї δράκων.

Δρακαινὶς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de пеште. (вezї δράκων).

Δράκαυλος (ὁ, ἡ), noet: коплоквіторъ кв балавръ. [δράκων, αὐλή]. (епіт: ал Мінервеї).

Δρακέεσσι, noet: dat: îm: ал лъї δράκος.

Δρακεὶς, εῖσα, έν, noet: пех: 2: de партч: ал лъї δέρκομαι.

Δρακονθόμιλος (ὁ, ἡ), noet: петрекътоpъ кв балаврї. [δράκων, ὅμιλος].

Δρακόντειος, α, ον, кавепітъ ла (атіпгътоpъ de) балавръ. [ші

Δρακοντίας, ου (ὁ), чел de fортъ, заъ търіте de балавръ. «Σκυὸς— ». Ал: вnъ felъ de краставсте, заъ довлеакъ. [ші

Δρακοντιὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de δρακοντεία, fem: ал лъї δρακόντειος. «Πέλεια —». Ник: вnъ felъ de порвтвъ, заъ колвтвъ. [ші

Δρακόντιον (τὸ), dim: ал лъї δράκων. 2) вnъ felъ de плантъ. 3) вnъ felъ de пеште. вezї δρακαινίς. 4) вnъ felъ de верме, заъ de матерie în форма вертелъї адвкътоарe de воалъ (че se пашte sавт піеле маї кв seamъ a копіілор). [ші

Δρακοντίς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de пасъре. кавтъ δρακοντιὰς. 2) (anat:) артерія чеа маре а іnіmeї. [δράκων].

Δρακοντόβοτος (ὁ, ἡ), noet: пъскатъ, ad: mînkatъ de балавръ. [δράκων, βόω, βόσκω].

Δρακοντογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъскатъ, заъ трасъ din балавръ. [δράκων, γένος]. (епіт: ал Тевепілор).

Δρακοντοέθειρα (ἡ), noet: = Δρακοντόμαλλος. [δράκων, ἔθειρα .

Δρακοντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fортъ de балавръ, de felюл балаврілор. [δράκων, εἶδος]. [de вnde

Δρακοντοειδῶς, adв: în felŭ de балаѕрŭ, înколъчit.

Δρακοντόκομος (ὁ, ἡ), поet: =Δρακοντόμαλλος. [δράκων, κόμη].

Δρακοντολέτης, ου (ὁ), поet: пръпъditорŭ de балаѕрŭ. [δράκων, ὀλέω].

Δρακοντόμαλλος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ балаѕрĭ în локŭ de перĭ, saŭ плete. [δράκων, μαλλός].

Δρακοντόμιμος (ὁ, ἡ), поet: imitatŭ dѕпе (fъкѕtŭ în formъ de) балаѕрŭ. [δράκων, μῖμος]. =кѕ

Δρακοντόμορφος (ὁ, ἡ), чел кѕ fігѕръ de балаѕрŭ. [δράκων, μορφή].

Δρακοντόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поet: =Δρακοντογενής. [δράκων, παῖς].

Δρακοντόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пічоаре de балаѕрŭ. (епit. ал ціганцілор). [δράκων, ποῦς].

Δρακοντοφόνος (ὁ, ἡ), ші

Δρακοντοφόντης, ου (ὁ), поet: omopîtorŭ de балаѕрĭ. [δράκων, φένω].

Δρακοντόφρουρος (ὁ, ἡ), поet: пъzitŭ de балаѕрĭ. [δράκων, φρουρά].

Δρακοντώδης, εος (ὁ, ἡ), =Δρακοντοειδής; (în цen:) selбatikŭ, грozaвŭ (ка ѕnŭ балаѕрŭ). [δράκων].

Δράκος, εος -ους (τὸ), (прinч: ла îm:) поet: окіŭ. [ші

Δράκων, οντος (ὁ), шарпе маре, балаѕрŭ. 2) ѕnŭ felŭ de пеште (ал кърѕіа dim: este ἡ δρακαινίς. вezĭ ші λαμία). 3) (fir:) бръцаръ, saŭ гіорdanŭ în formъ de шарпе. (de ачі ші Pom: dракѕ, înкіпѕitŭ ка балаѕрŭ). [ἔδρακον, nex: ал лѕĭ δέρκομαι].

Δρακὼν, οῦσα, όν, поet: nex: 2: de партч: ал лѕĭ δέρκομαι.

Δράμα (τὸ), [δράω] faптъ (Лat: factum), лѕкрѕ istopikŭ, întîmпларе (прinч: tpistъ ші комплікатъ). 2) (овіч:) dpamъ, бѕкатъ, saŭ imitatiбъ репresintaцie de o faптъ, поемъ (прinч: траціkъ); (fir:) віклепоаsъ ѕnелtitѕръ. [de ѕnde

Δραματίζω, віit: -ίσω, екsпѕіŭ, репresintŭ чева teatpaлŭ, saŭ dpamatiчеште; (maĭ овіч: компѕsѕл διαδραματίζω). [ші

Δραματικὸς, ὴ, ὸν, dpamatikŭ, saŭ teatpaлŭ. [de ѕnde

Δραματικῶς, adв: în felŭ de dpamъ, ка о бѕкатъ teatpaлъ.

Δραμάτιον (τὸ), dim: ал лѕĭ δράμα, sкѕртъ tpaцedie, saŭ комоdie.

Δραματοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, компѕіŭ dpame; saŭ екsпѕіŭ (повеsteskŭ) чева ка о dpamъ. [ші

Δραματοποιία (ἡ), компѕnepe, saŭ репresintaцie de dpamъ; (fir:) віклепоаsъ ѕnелtitѕръ. [din

Δραματοποιὸς (ὁ), поet: dpamatikŭ. [δράμα ποιός].

Δραματουργέω -ῶ, віit: -ήσω, =Δραματοποιέω: (fir:) ѕnелteskŭ віклепіĭ. [δραματουργός]. [de ѕnde

Δραματούργημα (τὸ), поемъ dpamatikъ; (fir:) віклепоаsъ ѕnелtitѕръ, saŭ плъsmѕitѕръ.

Δραματουργία (ἡ), = Δραματοποιία. [din

Δραματουργὸς (ὁ), = Δραματοποιὸς. [δράμα, ἔργον].

Δραμεῖν, nex: 2: de înf: ал лѕĭ τρέχω.

Δράμημα (τὸ), поet: = Δρόμος, алергътѕръ.

Δραμητέον, поsit:, ші

Δραμοῦμαι, віit: ал neîntpeб: δρέμω, = τρέχω.

Δρᾶναι, nex: 2: de inf: ал лѕĭ διδράσκω.

Δρᾶνος, εος (τὸ), поet: faптъ, лѕкрѕ; пѕtepe актівъ, актівitate.

Δρὰξ, ακὸς (ἡ), [δράσσω] кîtŭ апѕкъ în sine mîna stpînsъ, пѕmnŭ. «Πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν». Batpxm:

Δραπεταγωγὸς (ὁ, ἡ), întopкътopŭ de pobĭ fѕгарĭ. [δραπέτης, ἄγω].

Δραπέτευσις, εως (ἡ), fѕгъріре. [din

Δραπετεύω, віit: -εύσω, fѕгŭ пе fѕріш, mъ fѕгъреskŭ. [din

Δραπέτης, ου (ὁ), [διδράσκω] (прinч: робŭ) fѕгарŭ. [de ѕnde

Δραπετίδης, ου (ὁ), поet: (dim:) în локŭ de δραπέτης. [ші

Δραπετικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopŭ de fѕгарŭ (робŭ). [de ѕnde

Δραπετικῶς, adв: fѕгъреште, ка fѕгарŭ.

Δραπετίνδα, adв: каѕтъ ἀποδιδρασκίνδα.

Δραπέτις, ίδος (ἡ), fem:, ші

Δραπετίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ δραπέτης.

Δραπετοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopŭ, saŭ прічіnѕitopŭ de fѕгъріа кѕĭва. [δραπέτης, ποιός].

Δραπέτρια (ἡ), (maĭ поŭ) = Δραπέτις.

Δρασείω, (fъръ віit:) [δράω] dopeskŭ а лѕкра, а съвîрші чева.

Δράσιμος (ὁ, ἡ), поet: =Δραστικὸς, актівŭ. 2) = Δραστέος. [din

Δράσις, εως (ἡ), лѕкраре, saŭ лѕкрътоаре пѕtepe. «Φαρμάκου δράσις». Лѕч: [δράω].

Δρασκάζω, віit: -άσω, = Ἀποδιδράσκω, mъ askѕnzŭ, ка sъ mъ fѕгъреskŭ. [δράσκω, διδράσκω]. [de ѕnde

Δράσκασις, εως (ἡ), fъгъріре; saŭ silinцъ întp' aчeasta.

Δρασμὸς, (ὁ), [διδράσκω] fъгъріе, saŭ пе askъns fъгъ.

Δράσσω(ττω), ші (між: maĭ întpeв:) δράσσο(ττο)μαι, віit: -άξω, -ομαι, апъкŭ къ mîna, iaŭ къ пъmnъ. «Ἁλῶν δραξάμενος». Плт: (ші fir:) «Καιροῦ («Ἀφορμῆς)— ». Diod: nemepind; (ші къ ак: преа pap). «Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πονηρίᾳ αὐτῶν». Skp: прinzind, saŭ astъпîndъ ле гъра.

Δράστειρα (ἡ), fem: ал лъĭ δράστης.

Δραστέος, α, ον, пos: ал лъĭ δράω, tpeвъinчosŭ a se лъкра, saŭ de fъкъt.

Δραστὴρ (ὁ), (епit: ал лъĭ δοῦλος, saŭ ὑπηρέτης) лъкръtopŭ, mъnчitopŭ, aktiвŭ. [δράω].

Δραστὴρ (ὁ), =Δραπέτης. [διδράσκω].

Δραστήριος. α, ον, iъte ші îndemînatikŭ ла лъкраре, aktiвŭ, ші чл: [δραστήρ]. [de ъnde.

Δραστηριότης (ἡ), aktiвitate. [ші

Δραστηρίως, adв: къ aktiвitate.

Δράστης, ου (ὁ), поet: [δράω]=Δραστήρ.

Δράστης, ου (ὁ), поet: [διδράσκω].=Δραπέτης.

Δραστικὸς, ὴ, ὸν, =.Δραστήριος. [deъnde

Δραστικῶς, adв: = Δραστηρίως.

Δραστιουργὸς (ὁ, ἡ), [δράστις, ἔργον] лъкръtopŭ de...

Δράστις, εως (ἡ), ъnŭ felŭ de inŭ, = Βύσσος.

Δραστοσύνη (ἡ), поet: =Δραστηριότης.

Δρατὸς, ὴ, ὸν, поet: în локŭ de δαρτός.

Δράττω, віit: δράξω, At: în локŭ de δράσσω.

Δραχμαῖος, α, ον, = Δραχμιαῖος. [din

Δραχμὴ (ἡ), [δράσσω] (ка греъtate) de o potpівъ къ 72 гръъnte de грîŭ; (adikъ, прinч:) kît ĭa чinева къ deцeteле. (вezĭ ші δραγμίς); (прin ъpm:) dpamŭ (de aчi depiвatŭ) апроksimatiв. 2) (ка monetъ) dpaxmъ, de опotpівъ къ шase (At:) оболĭ. [de ъnde

Δραχμήϊος, η, ον, în локŭ de

Δραχμιαῖος, α, ον, каре tpaцe, saŭ прецъieшte o dpaxmъ: [ші

Δραχμίδιος, α, ον, поet: în локŭ de δραχμιαῖος. [ші

Δραχμίον (τὸ), dim: ал лъĭ δραχμή. [ші

Δραχμὶς, грешit în локŭ de δραγμίς.

Δράω -ῶ, віit: δράσω, (пas: tpe: de къ: δέδρασμαι, ші δέδραμαι, nex: ἐδράσθην) = Πράττω, fakŭ, sъвîршeskŭ. «Οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾷν ὠνόμαζον. Aten: «Δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γενναῖον». Epd: «Οἶσθ' ὃ δρᾶσον»; Apstf: (fps: At:) în локŭ de δρᾶσον, οἶσθα ὃ; (sпре aпъраре de поръnчitoapea asпpime). (ші пas:) «Μήτε δεδραμένα, μήτ' εἰρημένα πω». Apstf: «Αἰσχυνόμενοι τοῖς δρωμένοις». D: Kas: «Τῶν περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντων». Тъч: 2) kontpiвъieskŭ, foлoseskŭ; (med:) лъкрezŭ (maĭ de mълte opĭ în a tpeia пeps:) «Τουτὶ τί δρᾷ τὸ χαλκιδικὸν ποτήριον»; Apstf: че foлoseшte? saŭ че faче? (ші прeпos:) «Ὁ ἄγνος πρὸς ἁγνείαν πιστεύεται δρᾷν». П: Ец: (вezĭ ші ποιέω). || (timпiĭ aчestъĭ вербŭ se konf: къ aĭ лъĭ διδράσκω).

Δρεπάνη (ἡ), = Δρέπανον. [de ъnde

Δρεπανηὶς, ίδος (ἡ), поet: къвenitъ ла (asemъnatъ къ, saŭ foлositoape ка) seчеръ, saŭ коasъ.

Δρεπανηφόρος (ὁ, ἡ), пъртъtopŭ de (saŭ înapmatŭ къ) коase. [δρέπανον, φέρω].

Δρεπάνιον (τὸ), dim: ал лъĭ δρέπανον, mikъ seчеръ, saŭ kosopŭ de къръцat пomĭ, saŭ плiвit вie.

Δρεπανὶς, ίδος (ἡ) ъnŭ felŭ de пasъpe къ чiокŭ ка seчеръ. (вezĭ ші κεγχρὶς). [δρέπανον].

Δρεπανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ειδῶς, înкoвoiatŭ în fopmъ de seчеръ, saŭ коasъ. [δρέπανον, εἶδος].

Δρέπανον (τό), [δρέπω] seчеръ, saŭ коasъ.

Δρεπανουργὸς (ὁ), лъкръtopŭ, fъкъtopŭ de коase. [δρέπανον, ἔργον].

Δρεπανώδης, εος (ὁ, ἡ), =Δρεπανοειδής.

Δρεπτεὺς, έως (ὁ), кълегъtopŭ de вie, ші алte poade. [ші

Δρεπτὸς, ὴ, ὸν, de кълes (вie), saŭ de adъnat (алte poade). [din

Δρέπτω, поet: în локŭ de...

Δρέπω, ші (між: ші maĭ întpeв: maĭ къ seamъ fir:) δρέπομαι, віit: -έψω, -ομαι, (къ ак: saŭ цen:) taiŭ, кълегŭ poade, fлopĭ, fpъnze, ші чл; seчерŭ, adъnŭ; (în цen:) iaŭ; (fir:) mъ înпъртъшeskŭ, doвîndeskŭ. «Ἐὰν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χωρίων δρέπῃ». Плт: «Ἑτέρων δρεπτομένων μέλι». Епігр: (ші fir:) «Τιμὰν δρέπει». Пind: (ші прiu întind:) «Αἷμα δρέψασθαι θέλεις»; Esхл:

Δρεψεύμενος, Dop: înлокŭ de δρεψόμενος, між; віit: de пaртч: ал лъĭ δρέπω.

Δρῆναι, Ion: în локŭ de δρᾶναι, nex: 2: de înf: ал лъi διδράσκω.

Δρησμὸς (ὁ), Ion: în локŭ de δρασμός.

Δρησμοσύνη, поet: în локŭ de Δρασμοσύνη [δράω], = Δραστοσύνη, ші δραστηριότης, sлъжвъ, цepemonie. 2) (maĭ noŭ) [διδράσκω] = Δρασμός.

Δρήστειρα, δρηστὴρ, δρηστήριος, Ion: în локŭ de δράστειρα. ші чл:

Δρηστοσύνη (ἡ), Ion; поет: în локŭ de Δραστοσύνη.

Δριάεις, εσσα, εν, поет: плінŭ, акоперітŭ кŭ еарвъ верде. [ші

Δριάω -ῶ, віit: -άσω, sîntŭ înверzitŭ. [δρίον].

Δρίλαξ, ακος (ὁ),=Βδέλλα, dim: ал лŭї δρίλος.

Δριλοπότης,=Μύζουρις. [δρῖλλος(2), πίνω].

Δρῖλος (ὁ), pîmъ de пъmîntŭ, че ese dŭпе плоаїе. 2) (fiг:) membрŭ ценіталŭ ал върватŭлŭї.

Δριμέως, adв: кŭ іŭцеалъ (ла гŭstŭ), кŭ акріme, saŭ amъpîчіŭne. [δριμύς].

Δρίμη (ἡ), (прінч: ла îm:) церŭл чел tape; ші (din контра) zілеле челе maї ferвінцї але капікŭлелор.

Δριμυγμὸς (ὁ), поет: în локŭ de δριμύτης. [δριμύσσω].

Δριμύλος, η, ον, dim: ал лŭї

Δριμὺς, εῖα, ύ, (прінч:) іŭte (ла гŭstŭ saŭ miposŭ), tape ŭstŭpъtopŭ. «Φύλλα δὲ ἔχει δριμύτερα εὐζώμου». Dskp: «Δριμύτατος καπνὸς ὁ ἀπὸ ξύλου συκίνου. Apstf: «Οἶνος δριμύς». Лŭч: 2) amapŭ; (fiг:) atinгъtopŭ. «Δριμεῖα χολή». Tкр: «Βέλος, («Σκῶμμα) δριμύ. «Om: 3) (în цен:) ацерŭ, іŭte, пъвалнікŭ; некъжічоsŭ. «Ἄχος («Μένος) δριμύ». Om: Es: «Ἔρως («Πόθος) δριμύς». Пл: «Πόλεμος —». Епігр: 4) (fiг:) віоіŭ, sпіptosŭ (sпре ръŭ), віклеŭпŭ. «Βλέμμα δριμύ». D: Kas: «Δριμὺ Σισύφου γένος». Eŭp: «Ἐπίβουλον, καὶ δριμὺ θηρίον». Плт: «Δριμὺς καὶ δικανικὸς». Плт: «Λέξις δριμεῖα». Ермц: «Δριμύτατον ἀνθρώπιον». Sin: || (neŭt:) δριμύ, adв: în локŭ de δριμέως. (прінч: în fpas:) «Δριμὺ ἐμβλέπειν (ἀποβλέπειν, ἐνορᾶν)». == Κρόμυα («Κάρδαμα) βλέπειν». Apstf: [de ŭnde

Δριμύσσω(ττω), віit: -ύξω, ŭstŭpŭ; (fiг:) mîxneskŭ, amъpъskŭ. (bezї ші δάκνω). [ші

Δριμύτης (ἡ), іŭцеалъ, saŭ калітатеа лŭї δριμὺς (bezї zічереа). «Ὄξους, («Καπνοῦ, «Οὔρων, ші чл:) —». 2) (fiг:) isteцime, ацеріme de minte; віклеnіе. «Ἡ πρὸς τὰ μαθήματα —». Плт: «Σκωμμάτων—». Лŭч: «Προοιμίου —». Ермц:

Δριμυφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, шъпînкŭ mînкъpї іŭцї. [ші

Δριμυφαγία (ἡ), mînкаре de лŭкрŭpї іŭцї. [din

Δριμυφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ (іŭвіtopŭ) de mînкъpї іŭцї. [δριμὺ, φάγω].

Δρίον, saŭ

Δρίος, εος -ους (τὸ), поет: == Δρυμος. пъdŭpe.

Δροίτη (ἡ), поет: ==(saŭ гpeшit în локŭ de) δρύτη.

Δρομάασκεν, вezї δρωμάω.

Δρομάδην, adв: == Δρομαίως.

Δρομαῖος, α, ον, алеpгînd (în fŭга mape). [δρόμος]. [de ŭnde

Δρομαίως, adв: кŭ алеpгаре foapte гpaвнікъ. [ші

Δρομὰς, άδος (ὁ, ἡ, τὸ), поет: în локŭ δρομαῖος. «Δρομάδι κώλῳ». Eŭp: «Δρομάσι βλεφάροις». Eŭp: || «Κάμηλος — ». къmілъ кŭ о кокоашъ пŭmaї. || «Γυνὴ δρομάς. (ші fъpъ sŭв:) «Δρομὰς». femeie înвіеpшŭnatъ, каре алеаргъ пе ŭліце. [ші

Δρομεὺς, έως (ὁ), алеpгъtopŭ: пezodpomŭ, кŭpіеpŭ. 2) лŭптъtopŭ în алеpгаре. [ші

Δρόμημα (τὸ), поет: == (saŭ гpeшit în локŭ de) δράμημα.

Δρομίας, ου (ὁ), (pap) în локŭ de δρομεύς. [ші

Δρομικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatікŭ, deпpinsŭ ла алеpгаре, гpaвнікŭ. [δρόμος]. [de ŭnde

Δρομικῶς, adв: ==Δρομαίως.

Δρομοκάμηλος (ἡ), (maї noŭ) în локŭ de [δρομὰς, κάμηλος].

Δρομοκήρυξ, υκος, кŭpіеpŭ tpimisŭ (прінч: în вреme de pesвоіŭ) кŭ штіpї, saŭ пpoпŭпеpї. [δρόμος, κήρυξ].

Δρόμος (ὁ), алеpгаре. «Δρόμου τινες ἤρξαντο». Ksn: «Οὐ βάδην, ἀλλὰ δρόμῳ καὶ σπουδῇ». Пл: 2) (прін întind:) локŭ, хотъpîtъ distanцъ, ŭnde обічнŭіеште а алеpга, saŭ а ŭmвла, saŭ кîtŭ поате петpече ŭmвлînd, алеpгînd чінева; ŭліцъ; saŭ піацъ. «Φασὶν ἀπωτέρους εἶναι τῶν ἐν τοῖς δρόμοις τοὺς κατὰ τὰς ὁδοὺς περιπάτους». Плт: «Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ἵπποι». Іл: Ψ. «Ἵππου δρόμον καταβαίνων ἐπὶ θάλασσαν. Dm: «Ἡμέρας δρόμος». Ep: «Δρόμον ἡμερῶν πέντε ἀπέχουσα». Пл: «Δυ' ἢ τρεῖς δρόμους περιεληλυθότες». Плт: «Οὐ γὰρ ἐν Ἰθάκῃ δρόμοι εὐρέες. Od: D. (ші (fiг:) «Ἐκτὸς δρόμου φέρομαι». Плт: «Πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἐστ' ἔξω δρόμου». Esхл: пекŭвенітŭ, afaръ din кале. [neîntp: δρέμω, ==τρέχω]. [de ŭnde

Δρόμων, ωνος (ὁ), (în цен:) ==Δρομεύς. (парт: 2) ŭnŭ felŭ de кораvіе іŭte-плŭtitoape, (Fpanц:) paquebot. 3) ŭnŭ felŭ de stakosŭ de mape.

Δροσερὸς, ὰ, ὸν, роъpoсŭ; ŭmedŭ; fpaцedŭ; ръкоpoсŭ. [ші

Δροσίζω, biit: -ίσω, роърезѫ; рѫкореск; sіроnеск. (ші

Δροσία (ἡ), Ion: în локѫ de Δροσία, = Δρόσος. [ші

Δρόσιμος (ὁ, ἡ), ші

Δροσινός, ἡ, όν, noct:=Δροσερός. [δρόσος].

Δροσοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, topнѫ, вързѫ роъ. [din

Δροσοβόλος (ὁ, ἡ), вързѫторѫ de роъ, рѫкоріторѫ. [δρόσος, βάλλω].

Δροσοειδής, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ειδῶς, чел în feлѫ de роъ, ка роа, роосѫ. [δρόσος, εἶδος].

Δροσοείμων, ονος (ὁ, ἡ), нарѣторѫ de рѫкороase înвърѫкѫминте. [δρόσος, εἷμα].

Δροσόεις, εσσα, εν, noct: în локѫ de δροσερός.

Δροσομέλι, ιτος (τὸ),='Αερόμελι. [δρόσος, μέλι].

Δροσοπαγής, έος (ὁ, ἡ), neste каре înгеацъ роа. «Φύλλα — ». Fil: [δρόσος, πάγος].

Δροσοπάχνη (ἡ), роъ fѣквѣ врѫтъ, адікъ кат înгецатъ. [δρόσος, πάχνη].

Δρόσος (ἡ), роъ; (прin înтind:) нікѣторї de op че ѫmezeалъ; (de ѫnde) лакрѫмї. 2) noct: ѫнъ; (în цen:) ѫmezeaлъ. 3) (fig:) op че лѫкрѫ înърѫ (fрaцedѫ, moале). «Λεόντων δρόσον». Esхл: нѫї de леї de кърînd fѣтацї. (вezї ші ἔρση, ші χλούνης).

Δροσότροφος (ὁ, ἡ), хрѫnітѫ, крескѫтѫ de роъ. [δρόσος, τρέφω].

Δροσοφόρος (ὁ, ἡ), adѫкѣторѫ (конpinzѣторѫ) de роъ; роосѫ, рѫкоріторѫ. [δρόσος, φέρω].

Δροσόω -ῶ, biit: -ώσω, noct: în локѫ de δροσίζω. [ші

Δροσώδης, εος (ὁ, ἡ), роосѫ, плinѫ de роъ; саѫ ка роа; рѫкоросѫ. [δρόσος].

Δρύαξ, ακος (ὁ, саѫ ἡ), (прinч: ла îm:) înковоіателе гроase лемне, din каре есте клъдітъ пареа чеа de жос a корѫвіі. (вezї ші δρύοχος). [ші

Δρυάριον (τὸ), dim: ал лѫї δρύς. [ші

Δρυάς, άδος (ἡ), (прinч: νύμφη) zînъ de пъдѫре, = 'Αμαδρυάς (вezї zічереа). 2)=(саѫ греміт în локѫ de) Δρύαξ. [δρύς].

Δρυηκέπος (ὁ, ἡ), noct: în локѫ de δρυοκόπος.

Δρυίδαι (οἱ), преоцї ші filosofі аї векілор Галацї. [ші

Δρυΐνας, ου (ὁ), ѫnѫ feлѫ dи шарпе. (вezi ші χέλυδρος). [ші

Δρύϊνος, η, ον, de stежарѫ, de конаціѫ; (саѫ în цen:) de лемнѫ; (прin ѫрm:) asuprѫ. ‖ (ѫѫѫst:)=Δρυΐνας. [ші

Δρυΐτης, ου (ὁ), ші Δρυΐτις, ιδος (ἡ), (пin:) чел în пропорцie саѫ asemъпаре кѫ stежарѫл. «Κυπάριττος — ». Tîp: каре дѣ вlъѫіарѫ dиле lѣіере. ‖ (ѫѫѫst: върѫ) ѫnѫ feлѫ de пiатрѫ, че арде ка лемнѫл. 2) (fem) ѫnѫ feлѫ de плантъ. [δρύς].

Δρύκαρπον (τὸ), (прinч: ла îm:) роada stежарѫлуї. rîndъ; (în цen:) =Ἀκρόδρυον. [δρῦς, καρπός].

Δρυκολάπτης, ου (ὁ), = Δρυοκολάπτης.

Δρυμὰ (τὰ), noct: im: (neper:) ал лѫї δρυμός.

Δρυμάζω(σσω), biit: -άξω, (foapte pap) în локѫ de δρύπτω, sfiшіѫ; (прin înтind:) =Σπλεκέω.

Δρυμόνιος, α, ον, чел че петрече прin пъдѫрї. «Ἄρτεμις —». Opf: [din

Δρυμὸς (ὁ), =Δρυμών, пъдѫре (маї кѫ seamъ de stежарѫ). ‖ поецїї zік de опотрівъ ла îm: Δρυμοί, ῶν (οἱ), ші δρυμά, ῶν (τὰ). [δρύς].

Δρυμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че ізвеште (se мълцѫмеште a' петрече în) пъдѫрї. [δρυμὸς, χαίρω].

Δρυμώδης, εος (ὁ, ἡ), пъдѫросѫ· [ші

Δρυμών, ῶνος (ὁ), = [Δρυμὸς] пъдѫре.

Δρυοβάλανος (ἡ), podѫл stежарѫлуї, rîndъ. [δρύς, βάλανος].

Δρυοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), сънsітѫ кѫ коажъ de stежарѫ. [δρύς, βαφή].

Δρυόγονος (ὁ, ἡ), (пароxs:) пъскѣторѫ de stежарѫ. «Ὄρη — ». Apstf: 2) (пропароxs:) пъскѫтѫ din stежарѫ, саѫ din копачіѫ. «Νύμφη — ». (каѫтъ 'Αμαδρυὰς). [δρῦς, γόνος].

Δρυόεις, εσσα, εν, noct: în локѫ de δρυώδης, плinѫ de копачї, пъдѫросѫ. [δρύς].

Δρυοκοίτης, ου (ὁ), noct: чел че îші аре кълкѫшіѫл, саѫ кѣѣѫл d' asѫпра, саѫ înъѫнърѫл копачілор. Τέττιξ—». Enгр: [δρύς, κοίτη].

Δρυοκολάπτης, ου (ὁ), ѫnѫ feлѫ de пасъре, геопоае (каре гъѣреште кѫ чіокѫл копачїї кѣѣînd fърпічї, ші ал:). [δρύς, κολάπτω].

Δρυοκόπος (ὁ, ἡ), tѣіetорѫ de копачї, саѫ лемне. ‖ (ѫѫѫst:) = Δρυοκολάπτης. [δρύς, κόπτω].

Δρυοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noct; =Δρυπαγής. «Στόλος —». Sof: 2) înfiптѫ, саѫ înfiпt în лемне. «Πάσσαλος — ». Sхол: ал лѫї Sof: (вezї ші δευριτυπής). [δρῦς, πήγνυμι].

Δρυοπτερὶς, ίδος (ἡ), ѕnŭ felŭ de плantъ, че se faче пе ла ръdъчina векілор stежарĭ, ші але къріа fрѕnze se întind semъnînd a apinĭ. [δρύς, πτερὸν].

Δρύος, εος (τὸ), în локŭ de δρίος.

Δρυοτομία (ἡ), tъiepe de копачĭ. [ші

Δρυοτομικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de (saŭ folositopŭ ла) tъiepe de копачĭ. «Δρυοτομικὴ» мештешѕгѕл tъietopѕлѕĭ de копачĭ. [din

Δρυοτόμος (ὁ, ἡ), [δρύς, τέμνω] tъĭetopŭ de копачĭ, saŭ de лemne; (în цen:) лѕкръtopŭ de лemnŭ.

Δρυοφόνον (τὸ), ѕnŭ felŭ de плantъ, каѕtъ δράβη. [δρύς, φόνος].

Δρυοφόρος (ὁ, ἡ), = Δενδροφόρος. «Χωρίον —». Eѕst: [δρὺς, φέρω].

Δρύοχον (τὸ), = кѕ...

Δρύοχος (ὁ), поet: [δρὺς, ἔχω], = Δρυμός. 2) (maĭ обіч: ші пѕmaĭ ла îm:) înковоiателе лemne, че sлѕжеsк ла карена, saŭ пaptea de жos a коръбii; (fiг:) înчепѕtѕл (temeiѕл) op къріа întpeпpindepĭ; (de ѕnde) «Ἐκ δρυόχων ναυπηγεῖσθαι». Плв: кѕ totѕл din noŭ. (ші fiг:) «Δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς». Apstf:

Δρύοψ, οπος (ὁ), ѕnŭ felŭ de пasъpe (алta de кît δρυοκολάπτης). вezĭ Apstf: Пasъpĭ (Ὄρνιθες) 304. [δρὺς, ὄψ].

Δρυπεπὴς, [δρῦς, πεπαίνω], ші

Δρυπέτὴς, [δρῦς, πίπτω] εος, saŭ έος (ὁ, ἡ), (пpinч: καρπὸς, poadъ) коптŭ, ші къzѕtŭ de sine din nomŭ; (пpin ѕpm:) кѕ desъвîpшipe коптŭ, ші вештedŭ. «Φοῖνιξ («Δαφνὶς, «Ἰσχὰς «Ἐλαία) —». Ел: ші Dsкp: ші Atn: (ші fiг:) «Μάζα («Ἑταίρα) —». Atn: ші Apstf: tpeкѕtъ, peskoaптъ.

Δρύπεψ, επος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de δρυπεπής.

Δρυπίς, ίδος (ἡ), ѕnŭ felŭ de копъчелŭ rimпosŭ. [din

Δρύπτω [θρύπτω], вiit: δρύψω, (пpinч:) srîpiŭ, pѕпŭ, жѕпoiŭ, sfîшiŭ кѕ ѕnгiiле; (пpin întind:) îmĭ smѕлгŭ пъpѕл (maĭ кѕ seamъ de жале). «Δρύπτε κάρα». Eѕp: (ші miж:) «Δρυψαμένῳ δ' ὀνύχεσσι παρειὰς». Od: B. (ші fъpъ kazŭ). «Αἱ δὲ γυναῖκες ἀναβοήσασαι ἐδρύπτοντο». Ksn: (вezĭ ші Δρυμάζω, ші ἀμύσσω).

Δρὺς [în afin: кѕ δόρυ], υὸς (ἡ), ѕnŭ felŭ de копачiŭ, stежарŭ; (în цen.) op че tape ші бътpînŭ копачiŭ; лemnŭ.

Δρύτη (ἡ), [δρὺς] basŭ de лemnŭ; албie de sпълat. 2) пatŭ de лemnŭ (пentpѕ морцĭ).

Δρυτόμος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de δρυοτόμος.

Δρυφάζω, вiit: -άξω, (tpe: de кѕ: пas: δεδρύφαγμαι) поet: înгpъdeskŭ, înкizŭ înпpeжѕp, întъpeskŭ. [δρύς, saŭ δρύφω]. [de ѕnde.

Δρύφακτον (τὸ), ші

Δρύφακτος (ὁ). înгpъdipe de лemnŭ, desпъpцipe (пpinч: înъѕntpѕл sfatѕpiлop, ші жѕdiкъtopiiлop) de skîndѕpĭ, saŭ гpiле, каnгеле; (în цen:) înкidepe кѕ skîndѕpĭ. «Ἐπιστῆναι τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις». Ksn: «Εἶχε δὲ καὶ δρύφακτον ἡ κλίμαξ παρ' ἑκατέραν τὴν πλευράν. Плв: «Δρύφακτα τοῦ ναοῦ». Soz: temплѕл. «Δρυφάκτους ὑπερτείνειν». Еракл: Пont: (вezĭ ші κιγκλίς). [de ѕnde

Δρυφακτόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Δρυφάζω. [de ѕnde

Δρυφάκτωμα (τὸ), локŭ înкisŭ кѕ гpiле (кѕ пaртaклîкŭ.)

Δρυφάσσω, вiit: -άξω, = Δρυφάζω.

Δρυφὴ (ἡ), = Ἀμυχή, srîpiitѕpъ. [ші

Δρύφος, εος -ους (τὸ), ші

Δρύψελον (τὸ), = Τρύφος, ші Θρύμμα, srîpiitѕpъ, skъpпinъtѕpъ, pъzѕitѕpъ. [din

Δρύφω, вiit: δρύψω, = Δρύπτω, ші Δρυμάζω.

Δρύψις [δρύπτω], εως (ἡ), sfîшiape, жѕпѕipe, srîpiape кѕ ѕnгiiле.

Δρυψογέρων, οντος (ὁ), (кom:) бътpînŭ de nimiкŭ. [δρύπτω, γέρων].

Δρυώδης, εος (ὁ, ἡ), stежъposŭ, saŭ плinŭ de stежарĭ. [δρύς].

Δρωμάω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: [δρόμος] алергŭ.

Δρώντων, цen: îm: ал пpez: de пaptч: saŭ At: în локŭ de δράτωσαν. 3: îm: пeps: de пpez: ал поpѕnч: лѕĭ δράω.

Δρῷμι, пpez: de пoft: ал лѕĭ δράω.

Δρώοιμι, Ion: în локŭ de δρῷμι.

Δρωπακίζω, вiit: -ίσω, smѕлгŭ пъpѕл кѕ smoaлъ. [ші

Δρωπάκινος, η, ον, fъкѕtŭ de (saŭ кa) smoaлъ. [δρώπαξ].

Δρωπακισμὸς (ὁ), smѕлцepe de пъpŭ кѕ smoaлъ, ші чл: [δρωπακίζω].

Δρώπαξ [δρέπω, saŭ δρύπτω], ακος (ὁ), алifie, saŭ плastpѕ de smoaлъ, ші чл: пentpѕ smѕлцepe de пъpŭ.

Δρώπτης, ου (ὁ), [δρύπτω] pѕпtŭ, tpenцъposŭ; (пpin întind:) sъpaкŭ, чepшъtopŭ.

Δρώω -ῶ, Ion: în локŭ de δράω.

Δύ', поet: (în апокопъ) în локŭ de δύο.

Δῦ, поet: în локŭ de ἔδυ, 3: sinг: пeps: a пex: 2: de xot: ал лѕĭ δύω.

Δυαδικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de doime;

îndoitŭ; (грам:) =Δυϊκὸς. [ші

Δυάζω, віit: -άσω, înпарцŭ în доъ; saŭ (din прот:) ѕneskŭ ла ѕnŭ локŭ доъ, înперекіezŭ. «Κίονας, οἳ ... δυάζοντες ἵστανται. Nік: ші Хр: кîte doï, înперекіацĭ. [ші

Δυάκις, adв: поет: (преа рар) în локŭ de δίς, de доъ орĭ. [din

Δυὰς, άδος (ἡ), doime (колект: ал пѕтърѕлѕĭ доъ). 2) adѕnape, кîtime de доъ ѕnimĭ, перекіе. [δύο].

Δυασμὸς (ὁ), înпърцipe în доъ; saŭ ѕnipe (înперекіepe) de доъ. [δυάζω].

Δυάω -ῶ [δύη], віit: -ήσω, поет:=Κακόω, fакŭ ръŭ, вîntѕieskŭ; къzneskŭ, кіnѕieskŭ.

Δυεῖν, At:=(dap прінч: fem: ші цен:) Δυοῖν.

Δυερὸς, ὰ, ὸν, поет: tікълоsŭ; кіnѕitŭ. 2) (акт:) вътъmъtорŭ, пръпъditорŭ. [din

Δύη (ἡ), поет: [δύω] tікълошіе, nenoрочіpe; ръŭ, dѕpepe; кіnŭ. «Τὴν ἰδίην οὔτις ὄπωπε δύην. Fав:

Δυηπάθεια (ἡ), поет: пътimipe de ръŭ, sѕfepinцъ. [ші

Δυηπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: пътimeskŭ, sѕfepŭ реле ші tікълошіĭ. [din

Δυηπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пътimitорŭ, sѕfepitорŭ de реле (кіnѕрĭ, dѕpepĭ, ші чл:), =Δυερὸς. [δύη, πάθος].

Δυηπαθία (ἡ), поет: = Δυηπάθεια.

Δυήπαθος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de δυηπαθής.

Δυθμὴ (ἡ), Dop: поет: în локŭ de δυσμή.

Δυϊκὸς, ὴ, ὸν, de doï, saŭ релatівŭ ла пѕтърѕл доъ; (грам:) îndoitŭ (пѕтърŭ), însemnътівŭ de doime. [δύο]. [de ѕnde.

Δυϊκῶς, adв: (грам:) în пѕтърŭ îndoitŭ.

Δύϊος, α, ον, поет:=Δυερός, tpistŭ; (despre гласŭ) жалнікŭ.

Δύμεναι, Dop: în локŭ de δῦναι, пех: 2: de înf: ал лѕĭ δύνω, saŭ δύω.

Δύνᾳ, Dop: поет: în локŭ de δύνῃ, 2: sinг: перs: a лѕĭ

Δύναμαι [δύνω], δύνασαι, ші (рар) δύνῃ, δύναται, віit: δυνήσομαι, (прел: ἐ[ші At: ἠ]δυνάμην, tpe: de кѕ: δεδύνημαι, пех: ἐ[ші At: ἠ]δυνήθην, saŭ ἐδυνάσθην, saŭ поет: ἐδυνησάμην, sѕп: δύνωμαι, ші чл:) почіŭ, saŭ потŭ, sînt în stape de a... «Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι». Іл: А. »Ζεὺς δύναται ἅπαντα». Od: Ξ. «Οὔτι δύναμαι μὴ γελᾶν». Лѕч: «Ζῶμεν, οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα». Гnom: «Ὡς ἐδύνατο τάχιστα (ἀφανέστατα, ἀκριβέστατα, ші чл:)». «Προθυμούμενος πρᾶξαι ὁπόσα πλεῖστα ἠδυνάμην». Ksn: «Ἄνδρας ἄγων σοι, ὡς ἐδυνάμην πλείστους». Ksn: «Πορευτέον σταθμοὺς, ὡς ἂν δυνώμεθα μακροτάτους». Ksn: (ші în пas: însemn:) «Δυνάμενος πολιορκεῖσθαι (ἀντιλοιδορηθῆναι)». Тѕч: пѕtѕtŭ a se... 2) amŭ пѕtepe, sîntŭ пѕtepnікŭ, (saŭ tpѕпеште) цеапънŭ, sъnътosŭ. «Καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων». Лs: (saŭ în челе морале калітацĭ, natѕpале, op adъorate) капавілŭ, destoïnікŭ, îndemînatікŭ. «Δυνάμενος λέγειν». Dm: (saŭ în вогъцie). «Δυνάμενος χρήμασι». Лs: (saŭ în însemnътate політікъ). «Γένους τε πρώτου καὶ δυνηθεὶς ἐν τοῖς μάλιστα». Пл: «Δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν». Тѕч: «Μέγα (μέγιστον, μηδενὸς ἔλαττον) δυνάμενος». Ep: (ші пas:) «Ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν ἀεί». Eѕp: «Τῶν πολιτευομένων τινὲς δυνηθέντες». Dm: 3) (în a tpeia перs:) прецѕіеште atît, saŭ este în пропорцie кѕ... «Τριακόσιαι γενεαὶ δυνέαται μύρια ἔτεα». Ep: Ὁ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιοβόλιον». Ksn: (ші авs.) мерце, tpече. «Καὶ δύναται παρ' ἐκείνοις Ἀττικὸς, ἢ Αἰγιναῖος ὀβολὸς. Лѕч: (ші Mtmt:) поате sъ продѕкъ. «Δύο δύναται τέτταρα». «Δίπους δύναται τετράπουν». Плt: (ші fir:) «Λόγοι ὡς ἔργα δυνάμενοι». Тѕч: 4) însemneazъ, вреа sъ zікъ. «Τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται»; Лѕч: «Αὗται αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται». Тѕч: «Ἡμῖν δὲ τὴν συννέκρωσιν τοῦ Χριστοῦ δύναται». Грг: «Αὔγουστος ..., ὃ δύναται ... σεβαστός». Паѕs: (вezĭ ші βούλομαι). 5) este кѕ пѕtînцъ, se поате. «Δύναται ἀρετὴν γεγονέναι». Плt:

Δυναμικὸς, ὴ, ὸν, актівŭ, лѕкръtорŭ. 2) tape, saŭ întъpitорŭ. «Ὁ μέλας οἶνος δυναμικώτατος ἐστίν». Aten: [din

Δύναμις [δύναμαι], εως (ἡ), (în цен:) пѕtinцъ, saŭ пѕtepe. «Εἰς δύναμιν. «Κατὰ δύναμιν, ші (поет:) Καδδύναμιν. «Ὑπὲρ δύναμιν». «Ἐμελέτα οὐχ' ὅσον δυνάμεως, ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχε». Sѕid: 2) (іар партік:) чеа natѕpалъ, saŭ моралъ. «Γνοίης, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται». Od: Υ. Ἡ ἐν τοῖς λόγοις δύναμις». 3) пѕtepe din soцiалъ nosiцie. «Τῶν ἐν δυνάμει ὄντων». Ksn: Καταλύσαντες τὴν τῆς βουλῆς δύναμιν». Iskp: «Οὐκ ἔστιν ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι». Dm: 4) (прin întind:) apmie. «Δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικήν. Ksn: (ші îm:) «Ναυτικὰς δυνάμεις». Плd: (ші Тлц:) «Οὐράνιαι («Ἀγγελικαὶ) δυνάμεις». (іар în Елd: ші demoniĭ, de пѕ este грешеалъ).

«'Οχλεῖσθαι ὑπὸ δυνάμεων». 5) (fiлsf:) A'. прinчiпѕл (прiчina) лѕкръріĭ. «Τὸ βρέφος ἐστι δυνάμει οὐ μὴν καὶ ἐνεργείᾳ μουσικόν». Apst: «Παῖδες ὄντες ἔχομεν δυνάμει τὸ τοῦ ἀνδρὸς μέγεθος». Apst: B'. dostoĭnічie, капачitate în чева. «Δύναμις τῆς ποιήσεως». Плt: (ші mediч:) «Δυνάμεις ὀφθαλμικαί». «Δύναμις τετραφάρμακος». Τὰς δυνάμεις τῶν φυομένων ἐκ τῆς γῆς». Ksn: «Κόκκους τινας κνιδίους καὶ σκαμωνίαν, καὶ δυνάμεις ἄλλας». Пл: (C'. în цen:) deпpindepe, însѕшime; (iap sпeц:) aptъ, saŭ шtiinцъ; (ші пaptк:) petopiка. «Εἰσὶ δέ τινες ἄλογοι δυνάμεις, τινὲς δὲ μετὰ λόγου». Apst: (de ѕnde 6) (desпpe monetъ) пpeцŭ. «Τὸ σιδηροῦν τῶν Σπαρτιατῶν νόμισμα ὁλκῇ μὲν μνᾶ ἐστὶν Αἰγιναία, δυνάμει δὲ χαλκοῦ τέσσαρες. Пл: 7) (desпpe zічepi) însemnape. «Τίς ἡ δύναμις τοῦ ὀνόματος»; Плt: 8) (matm:) лatѕpъ de tetparonŭ (fiгѕpъ, saŭ пѕmъpŭ).

Δυναμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de пѕtepe, înпѕtepniчitopŭ. [δύναμις, ποιός].

Δυναμόω -ῶ, вiit: -ώσω (maĭ noŭ), = 'Ενισχύω, înпѕtepniчezŭ. [δύναμις].

Δυναμωνυμία (ἡ), nѕme de пѕtepe. [δύναμις, ὄνομα].

Δυνάμωσις, εως (ἡ), (maĭ noŭ) = 'Ενδυνάμωσις, înпѕtepniчipe. [δυναμόω].

Δύνασις, ιος (ἡ), поet: în локŭ de δύναμις.

Δυναστεία (ἡ), чea maĭ 'naлtъ (maĭ кѕ seamъ aвsoлѕtъ ші tipanikъ) stъпînipe, пѕtepe. [ші

Δυνάστευμα (τὸ), = Δυναστεία. 2) локŭ tipъnitŭ. [ші

Δυναστευτικὸς, ἡ, όν, desпotikŭ, tipanik. [din

Δυναστεύω, вiit: -εύσω, amŭ mape (прinч: полitikъ) пѕtepe, sîntŭ чел întîĭŭ. «Τοὺς δυναστεύοντας ἐν τῇσι πόλεσι», Ep: 2) sîntŭ domnŭ (aвsoлѕtŭ, ші чл:). «Δυναστεύειν κατὰ μοναρχίαν». Плt: 3) stъпîneskŭ; пpedomneskŭ. «Τοὺς δυναστεύοντας τῆς πόλεως». D: Ал: «'Οπόταν νότος δτναστεύῃ». Iпкp: 4) = Καταδυναστεύω. «'Εδυνάστευσαν πένητα καὶ πτωχόν». Sкp: [din

Δυνάστης, ου (ὁ), ші δυνάστις, ιδος (ἡ), stъпînitopŭ; mape, însemnatŭ. «Οὐ πρᾴως ἀκούουσιν οἱ δυνάσται καὶ αἱ δυνάστιδες τὰ ἑαυτῶν ἁμαρτήματα«. D: Fлp: [δύναμαι]. [de ѕnde

Δυναστικὸς, ἡ, ὸν, = Δυναστευτικὸς.

Δυνάστωρ, ορος (ὁ), поet: în локŭ de δυνάστης.

Δυνατέω -ῶ, вiit: -ήσω, (înпpot: de ἀδυνατέω) sîntŭ пѕtepпikŭ. [din

Δυνατὸς [δύναμαι], ἡ, ὸν, ші (пpea pap поet:) ὸς, ὸν, (înпpot: de ἀδύνατος) пѕtepnikŭ, tape (saŭ лa tpѕпŭ, adikъ) вîptosŭ. «Ἵπποις καὶ ἀνδράσι τοῖς δυνατωτάτοις». Ksn: (ші desпpe neînsѕfл:) «Προτείχισμα δυνατόν». Плв: (saŭ în moралŭ, adikъ) destoĭnikŭ. «Δυνατὸς λέγειν». Dm: (saŭ în stape soцiaлъ, adikъ) вoгatŭ, ші чл: (în цen:) însemnatŭ. «Χρήμασι δυνατός». Пл: «Τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δυνατῶν». Пл: «'Ορφανῶν τῶν δυνατοὺς οἴκους ἐχόντων». Ksn: 2) чeea чe se пoate faчe, saŭ întîmпла, adikъ este кѕ пѕtinцъ. »'Ηγήσασθαι δυνατὴν ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν». Ksn: «Τὰ δυνατὰ τῶν χρημάτων μετέφερον». Dm: «Εἰσηνέγκαμεν τὸν δυνατὸν εἰ μὴ τὸν δίκαιον ἔρανον». Ksn: (ші adв:) «Κατὰ («Εἰς, «'Επὶ) τὸ δυνατὸν». «'Ως δυνατὸν». (ші îm:) «'Εκ τῶν δυνατῶν». «Τά γε δυνατὰ». [de ѕnde

Δυνατῶς, adв: кѕ пѕtepe, tape, iѕte; пpea mѕлt. «Δυνατῶς ἔχει». Ep: = Δυνατόν ἐστί. «Δυνατῶς λέγει». Esx: вopвeшte кѕ tonŭ. «Δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἥξειν». Плt: кѕ mѕлtъ nemepipe, saŭ пpoвaвiлitate.

Δυνέαται, Ion: în локŭ de δύνανται.

Δύνῃ, a 2: sinг: пeps: de пpez: aл sѕп: (ші пpea pap aл xot:) лѕĭ δύναμαι.

Δύνηαι, Ion: în локŭ de δύνῃ.

Δυνηρὸς, ὰ, ὸν, (maĭ noŭ) în локŭ de δυνατὸς, tape. [ші

Δυνητικὸς, ἡ, ὸν, (гpam:) însemnъt: de пѕtinцъ. [δύναμαι].

Δύνω, вiit: -δύσω, каѕtъ δύω.

Δύο, saŭ поet: δύω, (конкopd: saŭ кѕ înd: τὼ, τά, saŭ кѕ îm: οἱ, αἱ, τὰ) цen: δυοῖν, ші At: (прinч: fem:) δυεῖν; dat: δυοῖν, saŭ δυσὶ; aк: δύο, saŭ поet: δύω, doъ. «'Ατρείδα δὲ δύω κοσμήτορε λαῶν». Iл: A. «'Ορᾷν μοι δύο ἡλίους δοκῶ». Eѕp: «Δυοῖν ὄμμασι καὶ δυσὶν ἀκοαῖς κρίνων, καὶ δυσὶ ποσὶ, καὶ δυσὶ χερσὶ πράσσων». Apst: (ѕne opĭ nedeкл:). «Δύο μναῖν ἄξιος». Ksn:

Δυόδεκα, Ion: în локŭ de δώδεκα. [δύο, δέκα].

Δυοδεκάμηνος, δυοδεκαταῖος, ші чл: Ion: în локŭ de δωδεκάμηνος, ші чл:

Δυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din doъ feлѕpĭ; îndoitŭ. [δύο, εἶδος].

Δυοκαίδεκα, δυοκαιδέκατος, ші чл: = Δωδέκατος, ші чл. [δύο, καὶ, δέκα].

Δυοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ (înпъpцitopŭ) de ѕna în doъ. [δύο, ποιὸς].

Δυοστὸς, ἡ, ὸν, чел жѕmъtate, saŭ aл doiлea de чева. [δύο].

Δυστοκέω -ῶ, biit: -ήσω, =(saŭ грешit în локŭ de) Διτοκέω. [din

Δυστόκος (ὁ, ἡ), =(saŭ грешit în локŭ de) Δοιστόκος.

Δυόωσι, Ion: (кȣ întреп: de o) în локŭ de Δυῶσι, 3: îm: пеps: a лȣĭ Δυάω.

Δύπτης, ου (ὁ), поеt: în локŭ de δύτης, кȣfȣndъtopŭ. [din

Δύπτω [δύω], biit: δύψω, поеt: кȣfȣndŭ în апъ, ші чл: (прin întind:) askȣnzŭ, fakŭ невъzȣtŭ.

Δύρομαι, поеt: în локŭ de ὀδύρομαι.

Δυσ, (грam:) партікȣлъ nedesпърцit компȣsъ кȣ мȣлціше de zічерĭ, ші însemnъtівъ de neînлesnipe, saŭ de înпротівitate, saŭ de nenoрочіре, saŭ de nenemepipe ші лiпsъ, saŭ de întindepe de însemnape.

Δὺς, δῦσα, δὺν, nex: 2: de партч: ал лȣĭ δύω.

Δυσάγγελος (ὁ, ἡ), вestitopŭ de реле, saŭ nenoрочірĭ, ші чл: [δυσ, ἄγγελος].

Δυσαγὴς, έος (ὁ, ἡ), (înпрot: de εὐαγής) adikъ =Ἐναγὴς, sпȣркatŭ, пînгъpitŭ. [δυσ, ἅγος].

Δυσαγκόμιστος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de δυσανακόμιστος.

Δυσάγκριτος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de δυσανάκριτος.

Δύσαγνος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de ἄναγνος, =Δυσαγής. [δυσ, ἁγνὸς].

Δυσαγρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел че кȣ anевое, aвia a вînat, saŭ s' a вînat. «Ἀνθίου δυσαγρέος ἑλκομένοιο». Оп: [δυσ, ἄγρα]. [de ȣnde

Δυσαγρία (ἡ), neisвȣtipe ла вînape, saŭ neskȣipe.

Δυσάγωγος (ὁ, ἡ), anевое de dȣs (повъцȣit, ші чл:), nesȣпȣsŭ, anевое de tpaкtat. [δὺσ, ἄγω].

Δυσάγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлte ші anевоioase лȣпte, anевое de sъвîршit. [δυσ, ἀγωνίζομαι].

Δυσάδελφος (ὁ, ἡ), чел кȣ fpaцĭ nenoрочіцĭ, saŭ nenoрочitŭ de fpaцĭ. [δυσ, ἀδελφός].

Δυσαερία (ἡ), непріінцъ de aepŭ; saŭ вреme pea. [din

Δυσάερος (ὁ, ἡ), (прinч: τόπος) локŭ кȣ греŭ, волпъвічоsŭ aepŭ. || «Ἀὴρ — ». Прокл: вреme pea. [δυσ, ἀήρ].

Δυσαὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [δὺσ, ἄημι] (ἄνεμος) înпротівъ, iȣte saŭ рече sȣfлъtopŭ (вîntŭ); (прin ȣрm:) вътъmъtopŭ; (în цеп:) ръŭ. 2)=Δυσώδης. «Ἄντλος— ». Оп:

Δυσάθλιος (ὁ, ἡ). поеt: foapte tікълоsŭ. [δυσ, ἄθλιος].

Δυσαίακτος (ὁ, ἡ), поеt: [δυσ, αἰάζω] прea вредntкŭ de плînцере, saŭ anевое de плîns din мъpimea nenoрочірілор sале. 2) anевое (saŭ nȣ de локŭ) компътimitopŭ, nesimцitopŭ.

Δυσαίθριος (ὁ, ἡ), поеt: noposŭ, întȣnekosŭ. [δυσ, αἰθρία].

Δυσαίνητος (ὁ, ἡ), поеt: [δυσ, αἰνέω] = Δύσφημος; (dȣпе алцiĭ грешit în локŭ de δυσάντητος).

Δυσαίνιγμα (τὸ), гічitoape adȣкътoape de nenoрочіре (ка a Sfînцеĭ), saŭ anевое de desлегat. [δυσ, αἴνιγμα].

Δυσαίρετος (ὁ, ἡ), anевое de лȣat, de stъпînit. [δυσ, αἱρετός].

Δυσαισθησία (ἡ), tîmпipe de simцipe. [ші

Δυσαισθητέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ

Δυσαίσθητος (ὁ, ἡ), чел че anевое simte, греŭ, tîmпitŭ ла simцipe. «Τὸ δυσαίσθητον, Гал: în локŭ de ἡ δυσαισθησία. 2) (пas:) anевое de simцit. «Ἴχνη (λαγωοῦ) δυσαίσθητα». Плд: [δυσ, αἰσθάνομαι].

Δυσαιτιολόγητος (ὁ, ἡ), a кърȣіa anевое se apatъ прічіna. [δυσ, αἰτιολογοῦμαι].

Δυσαίων, ωνος (ὁ, ἡ), поеt: (fir:) пеtpeкътopŭ de tікълоasъ віацъ. || «Αἰὼν — ». Esхл: = Βίος ἀβίωτος. [δυσ, αἰών].

Δυσακὴς, έος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de Δυσηκής, = Δυσήκεστος. [δυσ, ἄκος].

Δυσαλγὴς, έος, ші

Δυσάλγητος, ου (ὁ, ἡ), кȣ ковîршipe dȣpeposŭ; (прin ȣрm:) anевое de ръвdat. 2) anевое компътimitopŭ, nesiшцitopŭ. [δυσ, ἄλγος).

Δυσάλευτος (ὁ, ἡ), поеt: [δυσ, ἀλεύω] = (saŭ грешit în локŭ de) Δυσάλυκτος.

Δυσαλθὴς, έος, ші

Δυσάλθητος, ου (ὁ, ἡ), [δυσ, ἄλθω] anевое de tъmъdȣit. (se конf: кȣ δυσάλγητος).

Δυσάλιος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de Δυσήλιος, saŭ (грешit) în локŭ de δυσάνιος.

Δυσαλλοίωτος (ὁ, ἡ), anевое de skimвat, de пpefъкȣt. [δυσ, ἀλλοιοῦμαι].

Δυσάλυκτος (ὁ, ἡ), поеt: [δυσ, ἀλύσκω], anевое de depъptat (de a se апъра de dĭnsȣл).

Δυσάλωτος (ὁ, ἡ), anевое de прins, de вірȣit, de stъпînit. «Κακῶν δυσάλωτος οὐδείς». Sof: «Θύννοι δυσάλωτοι». Apst: 2) (fir:) = Δυσκατάληπτος, Плт: Tim: [δυσ, ἁλίσκομαι].

Δυσάμβατος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de δυσανάβατος.

Δυσαμερία (ἁ), Dop: în локŭ de δυσημερία.

*

Δυσάμμορος (ὁ, ἡ), поet: = Δύσμορος, foapte tikълosȣ̆.

Δυσανάβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, локȣ̆) anevoe de sȣit. [δυσ, ἀναβαίνω].

Δυσαναβίβαστος (ὁ, ἡ), anevoe de ȣркat (omȣ̆, ші чл:). [δυσ, ἀναβιβάζομαι].

Δυσαναβλαστέω, грешit în локȣ̆ de δυσανασχετέω.

Δυσανάγωγος (ὁ, ἡ), anevoe de dȣs în sȣs; (mediч:) anevoe de skȣĭnat afaръ. 2) anevoe de повъцȣit, foapte nesȣпȣsȣ̆, demoralizatȣ̆, ръȣ̆ креskȣtȣ̆. [δυσ, ἀνάγω].

Δυσανάδοτος (ὁ, ἡ), anevoe de înпърцit, репродȣs, saȣ̆ mistȣit (mediч:). [δυσ, ἀναδίδομαι].

Δυσαναθυμίατος (ὁ, ἡ), anevoe de pesȣflat, saȣ̆ еванорat. [δυσ, ἀναθυμιῶμαι].

Δυσανάκλητος (ὁ, ἡ), ші adв: -κλήτως, anevoe de kiemat, întops înaпoĭ, saȣ̆ oпрit; (ші fir:) anevoe de desлешinat, saȣ̆ de pedoвîndit sъпъtatea (mediч:). [δυσ, ἀνακαλέομαι].

Δυσανακόμιστος (ὁ, ἡ), anevoe de лȣat înaпoĭ, saȣ̆ de adȣs în stapea de maĭ 'nainte. [δυσ, ἀνακομίζομαι].

Δυσανάκρατος (ὁ, ἡ), anevoe de amestekat. [δυσ, ἀνακεράω].

Δυσανάκριτος (ὁ, ἡ), anevoe de deoseвit, de алes. [δυσ, ἀνακρίνω].

Δυσανάληπτος (ὁ, ἡ), anevoe de вenit, saȣ̆ adȣs în stapea de maĭ 'nainte, anevoe de înвъцat, saȣ̆ înцелes. [δυσ, ἀναλαμβάνω.

Δυσανάλυτος (ὁ, ἡ), anevoe de toпit, saȣ̆ disoлat; (fir:) anevoe de desfъkȣt, saȣ̆ stpikat. [δυσ, ἀναλύω].

Δυσανάλωτος (ὁ, ἡ), anevoe de келtȣit, saȣ̆ de пръпъdit; ші (ȣne орĭ грешit) în локȣ̆ de δυσάλωτος. [δυσ, ἀναλίσκομαι].

Δυσανάπειστος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάπειστος. [δυσ, ἀναπείθομαι].

Δυσανάπλοος, ші

Δυσανάπλωτος (ὁ, ἡ), (pîȣ̆, ші чл:) anevoe de плȣtit în sȣs. [δυσ, ἀναπλέω].

Δυσανάπνευστος (ὁ, ἡ), чел че anevoe pesȣflъ (asȣdъ, еванореazъ, ші чл:); saȣ̆ каре anevoe se pesȣflъ. «Τὰ σαπρὰ δυσανάπνευστα». Apst; [δυσ, ἀναπνέω].

Δυσαναπόρευτος (ὁ, ἡ), пе d'asȣпра кърȣia anevoe поate чinева tpeче, anevoe de tpekȣt. [δυσ, ἀναπορεύομαι].

Δυσανασκεύαστος (ὁ, ἡ), anevoe de desfъkȣt. 2) anevoe de tъmъdȣit. [δυσ, ἀνασκευάζομαι].

Δυσανάσπαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, anevoe de smȣлs, de despъdъчinat. [δυσ, ἀνασπάομαι].

Δυσανάσφαλτος (ὁ, ἡ), anevoe de peîntpemat (din воалъ). [δυσ, ἀνασφάλλομαι].

Δυσανασχετέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ преп: ак: saȣ̆ dat: saȣ̆ ел:) anevoe paвdȣ̆, mъ mîxneskȣ̆; 'mî e ȣpîtȣ̆. [din

Δυσανάσχετος (ὁ, ἡ), anevoe de sȣfepit, saȣ̆ ръвdat. 2) anevoe de oпрit. [δυσ, ἀνασχέω, ='Ανέχομαι]. [de ȣnde

Δυσανασχέτως, adв: (пȣmaĭ în fp:) «Δυσανασχέτως ἔχω», =Δυσανασχετέω.

Δυσανάτρεπτος (ὁ, ἡ), anevoe de pestopnat. [δυσ, ἀνατρέπομαι].

Δυσαναφορικὸς, ἡ, ὸν, anevoe de dȣs în sȣs, saȣ̆ a se skoate прin skȣĭпъtȣръ. [din

Δυσανάφορος (ὁ, ἡ), anevoe de sȣit; (fir:) anevoe de deskis. «Ὀφθαλμὸς — ». Flstp: ші «Ὕπνος βαρύς. καὶ — ». Bas: din каре anevoe se deшteaпtъ чinева. [δυσ, ἀναφέρω].

Δυσανδρία (ἡ), = (saȣ̆ грешit în локȣ̆ de) Λειψανδρία. [δυσ, ἀνήρ].

Δυσάνεκτος (ὁ, ἡ), anevoe de sȣfepit. [δυσ, ἀνέχομαι].

Δυσάνεμος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ̆ de δυσήνεμος. [δυσ, ἄνεμος].

Δυσανθὴς, έος (ὁ, ἡ), anevoe de înflopit. [δυσ, ἄνθος].

Δυσάνιος (ὁ, ἡ), sȣпȣsȣ̆ ла mȣлtъ, saȣ̆ пentpȣ mічĭ лȣкрȣрĭ mîxnipe, перъвdъtopȣ̆, =Μικρόλυπος. [ші

Δυσανιάω -ῶ, віit: -άσω, mixneskȣ̆ foapte mȣлt. «Τί τὸ δυσανιῶν ἐστιν ἐν τῷ τεθνᾶναι». Пл: [δυσ, ἀνία].

Δυσανόδευτος, ші

Δυσάνοδος (ὁ, ἡ), (локȣ̆) anevoe de sȣit. [δυσ, ἄνοδος].

Δυσάνοικτος (ὁ, ἡ), (maĭ поȣ̆) anevoe de deskis. [δυσ, ἀνοίγω].

Δυσάνολβος (ὁ, ἡ), преа nenopoчitȣ̆, sъракȣ̆. [δυσ, ἄνολβος].

Δυσάνσχετος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de δυσανάσχετος.

Δυσανταγώνιστος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίστως, anevoe de вірȣit în лȣпtъ. [δυσ, ἀνταγωνίζομαι].

Δυσάντης, εος (ὁ, ἡ), (pap:) = Δυσάνοδος. 2) (maĭ oвіч:) =кȣ

Δυσάντητος (ὁ, ἡ), anevoe, saȣ̆ кȣ nemȣлцȣmipe întîлnitȣ̆; (прin ȣрш:) грozавȣ̆, ȣрîчosȣ̆, непріinчosȣ̆; saȣ̆ = Δυσπρόσιτος. [δύσ, ἀντάω].

Δυσαντίβλεπτος (ὁ, ἡ), ла каре anevoe (de fpikъ, saȣ̆ sfiaлъ) se поate ȣĭta чinева în faцъ; (прin ȣрm:) грozавȣ̆, saȣ̆ maĭ

de sъs, maĭ mape. «Δυσαντίβλεπτον στίλβοντα». Fъpn: [δυσ, ἀντιβλέπω].

Δυσαντίλεκτος [δυσ, ἀντιλέγω], ші

Δυσαντίῤῥητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ῥήτως, aneвoe de zis înnpotinъ ĭ. [δυσ, ἀντιῤῥέω neînтp:]

Δυσαντοφθάλμητος (ὁ, ἡ), = Δυσαντίβλεπτος. [δυσ, ἀντί, ὀφθαλμός].

Δυσάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: Dop: nenopoчitъ din nрічina вървatълъĭ. «Γάμος —». Esxл: [δυσ, ἀνήρ].

Δυσαξίωτος (ὁ, ἡ), aneвoe nріimitopъ de pъгъчiвne. [δυσ, ἀξιόομαι].

Δυσαπάλειπτος (ὁ, ἡ), = Δυσεξάλειπτος. [δυς, ἀπαλείφω].

Δυσαπαλλακτία, ξία (ἡ), aneвoime de isвъвipe, saъ de skъnape. [din

Δυσαπάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως, de kape aneвoe se noate isвъвi чinева. «Δυσαπαλλάκτως ἔχειν τινός». Esst: [δυσ, ἀπαλλάττομαι].

Δυσαπάντητος (ὁ, ἡ), exвia: ші = Δυσάντητος. [δυσ, ἀπαντάω].

Δυσαπάτητος (ὁ, ἡ), aneвoe de amъцit. [δυσ, ἀπατάω].

Δυσαπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînтъ

Δυσάπιστος (ὁ, ἡ), npea nekpezъtopъ, saъ neîndвплекатъ. 2) (din npot:) лesnekpezъtopъ, лesne-îndвплекатъ. [δυσ, ἄπιστος]

Δυσαποβίβαστος (ὁ, ἡ), aneвoe de desвъркat. [δυσ, ἀποβιβάζομαι].

Δυσαπόβλητος (ὁ, ἡ), aneвoe de лепъdat. 2) aneвoe de nepdвt. [δυσ, ἀποβάλλω].

Δυσαπόδεικτος (ὁ, ἡ), aneвoe de doвedit. [δυσ, ἀποδείκνυμι].

Δυσαποδίδακτος (ὁ, ἡ), aneвoe de înвъцat. [δυσ, ἀποδιδάσκομαι].

Δυσαπόδοτος (ὁ, ἡ), aneвoe de dat înaпoĭ, saъ плъtit. 2) aneвoe de definit. [δυσ, ἀποδίδομαι].

Δυσαπόθετος (ὁ, ἡ), =Δυσαπόβλητος. [δυσ, ἀποτίθεμαι].

Δυσαποκαθίστατος (ὁ, ἡ), (neaпpoв:) în лokъ de δυσαποκατάστατος. [ші

Δυσαποκατάστασις, εως (ἡ), aneвoime de a 'шĭ вeni iaръшĭ în stapea de maĭ 'nainte. [ші

Δυσαποκατάστατος (ὁ, ἡ), чел чe aneвoe îшĭ noate вeni iaръшĭ în stapea de maĭ 'nainte. [δυσ, ἀποκαθίσταμαι].

Δυσαποκίνητος (ὁ, ἡ), = Δυσμετακίνητος. [δυσ, ἀποκινοῦμαι].

Δυσαπόκριτος (ὁ, ἡ), (oinъ) чел чe aneвoe, saъ aвia pesпвnde лa înтpeвърĭ; (zвкрв) desnpe kape aneвoe noate чine a pesпвnde, de nedomipit. [δυσ, ἀποκρίνομαι]. [de вnde

Δυσαποκρίτως, adв: în kinъ de a nвtea aneвoe pesпвnde чinева.

Δυσαπολόγητος (ὁ, ἡ, ачела, desnpe kape aneвoe noate чinева da kввînтъ de îndpentape. [δυσ, ἀπολογέομαι]. [de вnde

Δυσαπολογήτως, adв: = Δυσαποκρίτως. «Δυσαπολογήτως ἔχω». Esst: aneвoe почiъ da kввînтъ de îndpentape.

Δυσαπόλυτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λύτως, aneвoe de desлerat, de desnърцit de чева. [δυσ, ἀπολύω].

Δυσαπόνιπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de snълat, de kърцit de чева, = Δυσεξάλειπτος. [δυσ, ἀπονίπτομαι].

Δυσαπόπαυστος (ὁ, ἡ), aneвoe de înчetat, saъ de alinat, saъ înвлînzit. [δυσ, ἀποπαύομαι].

Δυσαπόπλυτος (ὁ, ἡ),=Δυσαπόνιπτος. [δυσ, ἀποπλύνω].

Δυσαπόπτωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de kъzвt, saъ skъzвt din чева. [δυσ, ἀποπίπτω].

Δυσαπόῤῥυπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de kърцit de вре o nekврцie, = Δυσαπόνιπτος, ші Δυσαπότριπτος. [δυσ, ἀποῤῥύπτω].

Δυσαπόσπαστος (ὁ, ἡ), чел чe aneвoe se smълце, se desлineшte de чева; saъ de kape aneвoe se noate smълце, desърta чinева. «Κάλλος δυσαπόσπαστον τοῖς ὁρῶσι». Xapit: (δυσ, ἀποσπάομαι].

Δυσαποστατέω -ῶ. вiit: -ήσω, aneвoe mъ desnъpteзъ.

Δυσαπόσχετος (ὁ, ἡ), de kape aneвoe se noate aвцinea, anъpa чinева. [δυσ, ἀπέχομαι].

Δυσαποτέλεστος (ὁ, ἡ), aneвoe de sъвîpшit. [δυσ, ἀποτελέομαι].

Δυσαπότρεπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de întops, de desdвплекat. [δυς, ἀποτρέπομαι].

Δυσαπότριπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de fpekat, de skвtвpat de d'asвnpa, = Δυσαπάλλακτος. [δυσ, ἀποτρίβομαι].

Δυσάπουλος. [δυσ, ἀπὸ, οὐλή]. ші

Δοσαπούλωτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀπουλόω] (panъ) aneвoe de înkis, de tъmъdвit kъ desъвîpшipe.

Δυσαπόφορος (ὁ, ἡ), adвkъtopъ de nвlвposъ miposъ. [δυσ, ἀποφέρω].

Δυσαρέσκησις, εως (ἡ), (гpешit) în лokъ de δυσαρέστησις.

Δυσαρέσκομαι, neaпpoв: saъ гpеш: în лokъ de δυσαρεστέομαι.

Δυσάρεσκος (ὁ, ἡ), = Δυσάρεστος, neплъkвtъ.

Δυσαρεστέω -ῶ, ші (miж:) Δυσαρεστέομαι, -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, nъ mъ mълцъmeskъ̆, simцъ̆ неплъчере; (прin ъpm:) mъ sъпъpъ̆; mъ плîngъ̆. 2) sîntъ̆ неплъкъtъ̆ къїва. [δυσάρεστος]. [de ъnde.

Δυσαρέστημα (τὸ), прічінъ de немълцъmipe, saъ̆ неплъчере. [ші

Δυσαρέστησις, εως (ἡ), немълцъmipe, saъ̆ неплъчере (акt: ші пas:)

Δυσαρεστία (ἡ), = Δυσαρέστησις.

Δυσαρεστικὸς, ἡ, ὸν, ші

Δυσάρεστος (ὁ, ἡ), немълцъmitъ̆, sъпъpatъ̆; чіъdatъ̆; неплъкъtъ̆, грецosъ̆. «Τὸ γῆρας δυσάρεστον καὶ μεμψίμοιρον». Iskp: «Δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες». Еър: «Τὸ πρὸς ἀλλήλους δυσάρεστον». Пл: немълцъmipea чea dintpe dinшiї. (вezї ші δύσκολος). [δυσ, ἀρέσκω]. [de ъnde

Δυσαρέστως, adв: în кіпъ̆ неплъкъtъ̆, немълцъmitopъ̆, къ неплъчере. (прінч: nъmaї întp' aчestъ̆ fp:) «Δυσαρέστως ἔχω, = Δυσαρεστοῦμαι, sîntъ̆ немълцъmitъ̆, neînпъкatъ̆.

Δυσαρίθμητος, ші

Δυσάριθμος (ὁ ἡ), aneвoe de nъmъpat; (прin ъpm:) de mape nъmъpъ̆. [δυσ, ἀριθμός].

Δυσαριστοτόκεια (ἡ), поet: пенорочітъ nъsкъtoape (mъmъ) de преа вънъ̆ копілъ̆. [δυσ, ἄριστος, τόκος].

Δύσαρκτος (ὁ, ἡ), aneвoe de кїрmъit. [δυσ, ἄρχω].

Δυσαρμοστία (ἡ), a fi чінева ...

Δυσάρμοστος (ὁ, ἡ), aneвoe de înвoit, saъ̆ potpiвit къ чінева. [δυσ, ἁρμόζω].

Δυσάρπαγος (ὁ, ἡ), sпре a sa ші a алtopa пенорочіре хръпітъ̆; saъ̆ (греш:) în локъ̆ de δισάρπαγος. [δυσ, ἁρπαγή].

Δυσαρχία (ἡ), aneвoioasъ stъпînipe (акt:); (saъ̆ пas:) nesъпънере. [δυσ, ἀρχή].

Δυσάσχετος (ὁ, ἡ), (грешit) în локъ̆ de δυσάνσχετος, ші δυσανάσχετος.

Δυσαυλία (ἡ), поet: локъinцъ în локъ̆ ръъ̆ (neadъпostitъ̆, saъ̆ волпъвічosъ̆). [din

Δύσαυλος (ὁ,ἡ), поet: (прінч: локъ̆) ръъ̆, neîndemînatikъ̆ de локъinцъ. [δυσ, αὐλή].

Δύσαυλος (ὁ, ἡ), поet: (pap:) fъкъtъ̆ прin fлъеръ̆ къ пенорочіре. «Ἔρις — ». [δυσ, αὐλός].

Δυσαυξὴς, έος, ші

Δυσαύξητος, ου (ὁ, ἡ), чел че aneвoe креште. «Πεύκη καὶ ἐλαία—». Teofp: [δυσ, αὔξω].

Δυσαυχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte fъlitopъ̆; (прin ъpm:) грецosъ̆ пentpъ mълta fъліре. [δυσ, αὐχέω].

Δυσαφαίρετος (ὁ, ἡ), aneвoe de лъat. [δυσ, ἀφαιρέομαι].

Δυσαφὴς, έος, asnpъ ла піпъіре. [δυσ, ἀφή].

Δυσαχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Βαρυαχής. [δυσ, ἄχος].

Δυσαχθέω -ῶ, віit: -ήσω, = Δυσφορῶ, ші Δυσανασχετῶ. [din

Δυσαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte повъposъ̆, греъ̆, aneвoe de къpat; (fir:) foapte sъпъpъtopъ̆. [δυσ, ἄχθος].

Δυσβασάνιστος (ὁ, ἡ), aneвoe de черкat, de черчetat. [δυσ, βασανίζω].

Δυσβάστακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άκτως, aneвoe de apdikat, греъ̆; (fir:) aneвoe de sъfepit. [δυσ, βαστάζω].

Δυσβατοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakъ̆ (ъnъ̆ локъ̆) aneвoe de ъmвлat. [δύσβατος, ποιέω].

Δύσβατος (ὁ, ἡ), (прінч: локъ̆) aneвoe de ъmвлat. || (neъt:) «Τὸ δύσβατον» aneвoime de ъmвлat. [δυσ, βαίνω].

Δυσβάϋκτος (ὁ, ἡ), поet: foapte плînцеposъ̆; saъ̆ вpednikъ̆ de плîns, saъ̆ въitat. [δυς, βαΰζω].

Δύσβιος (ὁ, ἡ), невoiosъ̆, stpimtopatъ̆ în tpaiъл sъъ̆, sъpakъ̆. (вezї ші κακόβιος). [δυσ, βίος].

Δυσβίοτος (ὁ, ἡ), поet: къ каре aneвoe поate чінева tpъi. «Πενία —». Епгр: 2) =Δύσβιος. [δυσ, βίοτος].

Δυσβλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ̆....

Δυσβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), каре aneвoe влъstъpeште. [δυσ, βλαστός].

Δυσβοήθητος (ὁ, ἡ), aneвoe de ажъtat, saъ̆ (fir:) de tъmъdъit. [δυσ, βοηθέω].

Δυσβόηθος (ὁ, ἡ), = (saъ̆ грешit în локъ̆ de) Δυσβοήθητος.

Δυσβολέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ̆ ...

Δύσβολος (ὁ, ἡ), пенорокosъ̆ ла арънкаре (de къве). [δυσ, βολή].

Δυσβούλευτος (ὁ, ἡ), ръъ̆ кіпzъitъ̆, гînditъ̆, saъ̆ sfъtъitъ̆. [δυσ, βουλεύομαι].

Δυσβουλία (ἡ), поet: реа кіпzъipe, saъ̆ sfъtъipe. [din

Δύσβουλος (ὁ, ἡ), ръъ̆ кіпzъitopъ̆. [δυσ, βουλή]

Δυσβράκανος (ὁ, ἡ), [δυσ, βράκανον] = Δύσβρωτος, aneвoe de mistъit; (прin întind: кom:) aneвoe de înцелes.

Δύσβρωτος (ὁ, ἡ), [δυσ, βιβρώσκω] каре aneвoe, ші de невoe se mъпînкъ.

Δύσβωλος (ὁ, ἡ), поet: (пъmîntъ̆) чел къ tapї вpasde, saъ̆ вългъpї; (прin ъpm:) nepoditopъ̆. [δυσ, βῶλος].

Δυσγαγγάλιστος (ὁ, ἡ), =(saъ̆ грешit în локъ̆ de) Δυσγαργάλιστος.

Δυσγαμία (ἡ), поет: непорочітъ нѫнтъ. [din

Δύσγαμος (ὁ, ἡ), поет: непорочітѫ în нѫнтъ. || «Γάμος — ». (fp: asemenea кѫ βίος ἀβίωτος, ші чл:). [δυσ, γάμος].

Δυσγάργαλις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: = (saѫ грешіт în локѫ de) Δυσγάργαλος.

Δυσγαργάλιστος, [δυσ, γαργαλίζω]. [ші

Δυσγάργαλος (ὁ, ἡ), (прінч: калѫ) foapte simцitopѫ, ші лesne întъpîtatѫ de гîdiлape; (прін ѫрm:) аневое de апропіат, ші de sѫпѫs. [δυσ, γάργαλος].

Δυσγένεια (ἡ), прostime de неамѫ; (fir:) лінsъ de цeнepositate, жosime de simцimîntѫ. [din

Δυσγενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de прostѫ неамѫ; (fir:) нецeнepoсѫ, de жositѫ ші мікѫ simцimîntѫ. «Ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής». Гnm: (вezĭ ші ἀγενής). [δυσ, γένος].

Δυσγεφύρωτος (ὁ, ἡ), (pîѫ, ші чл:) аневое de подіт. [δυσ, γεφυρόω].

Δυσγεώργητος (ὁ, ἡ), (пъmîntѫ) аневое de агрікѫлtat. [δυσ, γεωργέω].

Δύσγνοια (ἡ), поет: аневоіme în кѫноаштере, ad: înшелъчіѫне, saѫ îndoiалъ. [δυσ, γνοία].

Δύσγνωμος (ὁ, ἡ), чел кѫ реа minte. (вezĭ ші δύσεκτος). [δυσ, γνώμη].

Δυσγνώριστος (ὁ ἡ), (ші adв:) -ίστως, = Δύσγνωστος, δυσδιάγνωστος. [δυσ, γνωρίζω].

Δυσγνωσία (ἡ), поет: sѫвst: ideалѫ ал лѫĭ

Δύσγνωστος (ὁ, ἡ), аневое de кѫноsкѫt, saѫ înцeлes. [δυσ, γιγνώσκω].

Δυσγοήτευτος (ὁ, ἡ), аневое de fepмекat, de atpas, de амъцit. [δυσ, γοητεύω].

Δύσγονος (ὁ, ἡ), поет: пъsкѫtѫ sпре ръѫ, saѫ а къpѫіа наштере а adѫs непорочірĭ. [δυσ, γόνος].

Δυσγράμματος (ὁ, ἡ), аневоіosѫ, неîndemînatікѫ а înвъца карте. 2) sкрisѫ кѫ літере аневое de пронѫнцat. [δυσ, γράμμα].

Δυσγρίπιστος (ὁ, ἡ), пе каре аневое поате чінева прінде în мреажъ, saѫ în кѫрsъ, adікъ аневое de momit, saѫ амъцit. [δυσ, γριπίζω].

Δυσδαιμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ непорочітѫ. [ші

Δυσδαιμονία (ἡ), = Δυστυχία, непорочіре. [ші

Δυσδαιμόνως, adв: = Δυστυχῶς, кѫ непорочіре. [din

Δυσδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), (înпрот: de εὐδαίμων), непорочітѫ, = Δυστυχής. [δυσ, δαίμων].

Δυσδάκρυτος (ὁ, ἡ), вреdнікѫ de мѫлте лакръmĭ. 2) (акt:) чел че плînцe амар. [δυσ, δακρύω].

Δυσδάμαρ, αρτος (ὁ), непорочітѫ пентрѫ femeea sa. [δυσ, δάμαρ].

Δυσδάμαστος (ὁ, ἡ), аневое de domoлit, tape. «Λίθοι —». Sхол: Es: [δυσ, δαμάζω].

Δύσδεικτος (ὁ, ἡ), аневое de арътat, saѫ doвedit. [δυσ, δεικνύω].

Δυσδέρκετος, ου, ші

Δυσδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: аневое de въzѫt; (прін ѫрm:) întѫнекоsѫ, saѫ papѫ. 2) = Δυσαντίβλεπτος, ші δυσάντητος, грозавѫ, de депъртat. [δυσ, δέρκομαι].

Δύσδηλις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: [δυσ, δηλέω] foapte вътъmъtopѫ.

Δυσδηνὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [δυσ, δῆνος] віклеанѫ, ръѫ гînditopѫ, saѫ чел кѫ реле апѫкътѫрĭ.

Δύσδηρις, ιος (ὁ, ἡ), поет: = Δύσμαχος. [δυσ, δῆρις].

Δυσδιάβατος (ὁ, ἡ), аневое de трекѫt. «Τόπος («Ποταμὸς) —». Плв: ші D: Kas: [δυσ, διαβαίνω].

Δυσδιάγνωστος (ὁ, ἡ), аневое de кѫноsкѫt віне, de deoseвit, = Δυσδιάκριτος. [δυσ, διαγιγνώσπω].

Δυσδιάγωγος (ὁ, ἡ), аневое de повъцѫit, saѫ петрекѫt прін чева. 2) (локѫ) неплъкѫtѫ, неîndemînatікѫ а петрече (а тръі) întр' însѫл. «Πόλις —». Stp: [δυσ, διάγω].

Δυσδιάθετος (ὁ, ἡ), аневое de disпѫs, de întокmit, de înвоit, de пѫs ла о кале. »Χαλεπόν γε θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον». Mendp: [δυσ, διατίθεμαι].

Δυσδιαίρετος (ὁ, ἡ), аневое de înпърцit. [δυσ, διαιρέομαι].

Δυσδιαίτητος (ὁ, ἡ), аневое de а se жѫdіка (хотърî) de арвітрѫ (алеsѫ жѫdікъtopѫ). [δυσ, διαιτάω].

Δυσδιακόμιστος (ὁ, ἡ), аневое de трекѫt de чееа-л-алтъ парте; (прін ѫрm:) греѫ, аневое de трапsпортat. [δυσ, διακομίζομαι].

Δυσδιακόντιστος (ὁ, ἡ), аневое de пътрѫns кѫ sѫліца. (δυσ, διακοντίζομαι].

Δυσδιάκριτος (ὁ, ἡ), аневое de deoseвit. [δυσ, διακρίνω].

Δυσδιάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λάκτως, аневое de înпъкat, saѫ înпрietenit. [δυσ, διαλλάσσομαι].

Δυσδιάλυτος (ὁ, ἡ), аневое de desfъкѫt, de pisinit, de mistѫit. 2) = Δυσδιάλλακτος. [δυσ, διαλύω].

Δυσδιανόητος (ὁ, ἡ), = Δυσνόητος.

Δυσδιάνοικτος (ό, ή), anevoe de deskis. «Ὀφθαλμὸς —». Iniatp: [δυσ, διανοίγω].

Δυσδιάπλαστος (ό, ή), anevoe de плъsmяit, de fopmat. [δυσ, διαπλάττω].

Δυσδιάπνευστος (ό, ή), anevoe de pesъfлat, evanopat (npin sъdoape, шiчл:). [δυσ, διαπνέομαι].

Δυσδιαπόρευτος (ό, ή), (локъ) anevoe de тpeкят npintp' însъл. [δυσ, διαπορεύομαι].

Δυσδιάσπαστος (ό, ή), anevoe de sîшiat. [δυσ, διασπάομαι].

Δυσδιάτηκτος (ό, ή), anevoe de tonit. [δυσ, τήκομαι].

Δυσδιατύπωτος (ό, ή), anevoe de înkiпяit, fopmat, saъ întokmit. [δυσ, διατυπόω].

Δυσδιάφευκτος (ό, ή), de kape anevoe noate чinева fъци, skъпа, a se anъpa. [δυσ, διαφεύγω].

Δυσδιαφορία (ή), sъbst: idealъ ал лъї

Δισδιαφόρητος (ό, ή), anevoe de pesъfлat, pisinit, saъ de mistяit. [δυσ, διαφορέομαι].

Δυσδιάφυκτος (ό, ή), = Δυσδιάφευκτος.

Δυσδιαφύλακτος (ό, ή), anevoe de пъzit, saъ пъstpat. [δυσ, διαφυλάττομαι].

Δυσδιαχώρητος (ό, ή), anevoe de emit npin deшepiъpiзe nînteчeлъї, anevoe de mistяit; (npin spm:) înkзitopъ de nînteve. [δυσ, διαχωρέω].

Δυσδίδακτος (ό, ή), anevoe do învъцat. [δυσ, διδάσκομαι].

Δυσδιέγερτος (ό, ή), anevoe de demteпtat. [δυσ, διεγείρομαι].

Δυσδιεξάγωγος, ші

Δυσδιέξακτος (ό, ή), anevoe de neipeкят. «Βίος —». Hopf: [δυσ, διεξάγω].

Δυσδιεξίτητος, ші δυσδιέξιτος [δυσ, διέξειμι] = къ

Δυσδιεξόδευτος ші δυσδιέξοδος (ό, ή), (локъ) anevoe de тpeкят ші emit dintp' însъл aлapъ; (fir:) anevoe de ekspiкat. «Λαβύρινθος —». Гpr: 2) = Δυσδιαχώρητος, anevoe de mistяit. «Ὁ θέρμος δυσδιέξοδος». Гал: [δυσ, διέξοδος].

Δυσδιερεύνητος (ό, ή), anevoe de чepчetat. [δυσ, διερευνάω].

Δυσδιήγητος (ό, ή), anevoe de noвestit. [δυσ, διηγέομαι].

Δυσδιήλυτος (ό, ή), [δυσ, διελεύθω = διέρχομαι] = къ

Δυσδιόδευτος, ші Δυσδίεδος (ό, ή), npin kape anevoe noate тpeчe чinева. [δυσ, δίοδος].

Δυσδιοίκητος (ό, ή), anevoe de kîpшяit, de întokmit; (fir:) anevoe de mistяit. [δυσ, διοικέω].

Δυσδιόρθωτος (ό, ή), anevoe do îndpeпtat. [δυσ, διορθόω].

Δυσδιόριστος (ό, ή), anevoe de xoтъpît (desпъpцit); (fir:) anevoe de definit. [δυσ, διορίζω].

Δυσδοκίμαστος (ό, ή), anevoe de чepкat. [δυσ, δοκιμάζω].

Δύσδωρος (ό, ή), noet: = Ἄδωρος. «Δῶρα δύσδωρα». Оп: nenpiinчoase daneрî. [δυσ, δῶρον].

Δυσέγερτος (ό, ή), (ὕπνος, somnъ) din kape anevoe se noate skъла чinева, greъ. [δυσ, ἐγείρομαι].

Δυσεγκαρτέρητος (ό, ή), anevoe de pъbdat, de stъpяit. [δυσ, ἐγκαρτερέω].

Δυσεγχείρητος (ό, ή), anevoe de întpeпpins. [δυσ, ἐγχειρέω].

Δυσέγχωστος (ό, ή), anevoe de smплят kъ пътîniъ. [δυσ, ἐγχώννυμι].

Δύσεδρος (ό, ή), anevoe de anezat, statopniчit întp' sпъ локъ. 2) pъъ шezъtopъ, saъ локяitopъ întp' sпъ локъ. [δυσ, ἕδρα].

Δυσείδεια (ή), = Δυσμορφία, spîцie. [din

Δυσειδὴς, έος (ό, ή), (întpot: de εὐειδής) spîtъ ла faцъ. [δυσ, εἶδος].

Δυσείκαστος (ό, ή), anevoe de dat kъ sokoteaла, de înцeles. 2) pъъ înkiпяitъ, firspatъ, penpesintatъ. [δυσ, εἰκάζω].

Δύσεικτος (ό, ή), anevoiosъ ла sanяnepe, nesяnssъ, neaskлatъiopъ. [δυσ, εἴκω].

Δυσειματέω -ῶ, niit: -ήσω, sînîъ ...

Δυσείματος (ό, ή, noet: = Δυσείμων.

Δυσειμονία (ή), sъbst: idealъ ал лъї...

Δυσείμων, ονος (ό ή). pъъ, nrost învpъkaiъ. [δυς, εἶμα].

Δυσειρεσία (ή), pea, neîndemînatikъ, saъ nenopoчitъ вîsaipe. [δυσ, ἐρέττω].

Δυσείσβολος (ό, ή), (локъ) în kape anevoe noate intpa, inъvълi чinева. [δυσ, εἰσβάλλω].

Δυσείσπλους -ους (ό, ή), (noptъ, saъ pîъ) în kape anevoe noate пляti чinева (npinч: ka vpъжniашъ). [δυσ, εἰσπλέω].

Δυσείσπλωτος (ό, ή, noet: = Δυσείσπλους.

Δυσέκβατος (ό, ή), (ші adь:) -άτως, (локъ) din kape anevoe noate emi чinева; (fir:) ал kъpзia sfîpшitъ, saъ pesяlatъ este anevoiosъ. [δυσ, ἐκβαίνω].

Δυσεκβίαστος (ό, ή), anevoe de skos npin silъ din nosiцia sa, anevoe de вipяit. [δυσ, ἐκβιάζομαι].

Δυσεκβίβαστος (ό, ή), anevoe de skos, [δυσ, ἐκβιβάζομαι].

Δυσέκδοτος (ὁ, ἡ), anевое de dat afaръ. 2) (fir:) anевое de înкipiat. 3) anевое de mъpitat. [δυσ, ἐκδίδομαι].

Δυσέκδρομος (ὁ, ἡ), (локŭ) din каре anевое поate чinева еші алеpгînd. [δυσ, ἐκ, δρόμος].

Δυσεκθέρμαντος (ὁ, ἡ), anевое de înкълzit. [δυσ, ἐκθερμαίνομαι].

Δυσέκθυτος (ὁ, ἡ), (ръŭ) anевое de deпъptat, saŭ de пpeſъкѕt în вine пpiп жеpтfe. [δυσ, ἐκθύω].

Δυσεκκάθαρτος (ὁ, ἡ), anевое de кѕръцit de tot. [δυσ, ἐκκαθαίρομαι].

Δυσέκκλητος (ὁ, ἡ), anевое de sкos afaръ пpiп кiemape. [δυσ, ἐκκαλέω].

Δυσεκκόμιστος (ὁ, ἡ), anевое de tpansпoptat afaръ. [δυσ, ἐκκομίζομαι].

Δυσέκκριτος (ὁ, ἡ), =Δυσδιαχώρητος. [δυσ, ἐκκρίνω].

Δυσέκκρουστος (ὁ, ἡ), anевое de înпins, de sкos afъpъ. [δυσ, ἐκκρούω]

Δυσεκλάλητος (ὁ, ἡ), anевое de eкsпpimat. [δυσ, ἐκλαλέω].

Δυσέκλειπτος (ὁ, ἡ), anевое de eклiпsit, adiкъ de desfiinцat кѕ totѕл. [δυσ, ἐκλείπω].

Δυσεκλόγιστος (ὁ, ἡ), anевое de sокotit, de гiчit, de dat кѕ sокotеaлa. [δυσ, ἐκλογίζομαι].

Δυσέκλυτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λύτως, anевое de desлerat, de desfъкѕt, de moiat (tape, вine stpînsŭ); (fir:) пpea înкѕpкatŭ; (пpiп ѕpш:) nedesлѕшitŭ, anевое de înцeлes. [δυσ, ἐκλύω].

Δυσεκμόχλευτος (ὁ, ἡ), anевое de sкos, saŭ de stpъmѕtat пpiп пîpгiĭ. [δυσ, ἐκμοχλεύω].

Δυσέκνευστος (ὁ, ἡ), (pîŭ, ші чл:) din каре anевое поate еші, sкъпа чinева în notŭ. [δυσ, ἐκνέω].

Δυσέκνιπτος (ὁ, ἡ), = Δυσαπόνιπτος, ші Δυσέκπλυτος.

Δυσεκπέραντος, ші

Δυσεκπέρατος (ὁ, ἡ), поet: anевое de adѕs лa sъвîpшipe, de sкos лa кънътîiŭ. [δυσ, ἐκπεραίνω].

Δυσέκπλευστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύστως, (локŭ) din каре anевое поate чinева eкsплѕti, saŭ a se deпъpta плѕtind. [δυσ, ἐκπλέω].

Δυσέκπληκτος (ὁ, ἡ), anевое de sпepiat. [δυσ, ἐκπλήττομαι].

Δοσέκπλοος -ους (ὁ, ἡ), =Δυσέκπλευστος.

Δυσέκπλυτος (ὁ, ἡ), anевое de sпълat, de eшit лa sпълatѕpъ. «Βαφὴ, ἢ κηλὶς—». [δυσ, ἐκπλύνω].

Δυσέκπλωτος (ὁ, ἡ), = Δυσέκπλευστος, ші δυσέκπλοος.

Δυσεκπόρευτος (ὁ, ἡ), =Δυσέκβατος. [δυσ, ἐκπορεύομαι].

Δυσεκπύητος (ὁ, ἡ), (ѕmflъtѕpъ) anевое de sкos пѕpoiŭ, de коnt. [δυσ, ἐκπυέω].

Δυσέκρυπτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐκρύπτω], = Δυσέκπλυτος.

Δυσέκτηκτος (ὁ, ἡ), = Δύστηκτος.

Δύσεκτος (ὁ, ἡ), (neaпpoв:) чел кѕ реле deпpindepĭ (реле пъpaвѕpĭ). (вezĭ ші δύσγνωμος). [δυσ, ἔχω].

Δυσέκφευκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φεύκτως, de каре anевое se поate чinева deпъpta, aпъpa, saŭ sкъпа. [δυσ, ἐκφεύγω].

Δυσέκφορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόρως, anевое de пpoпѕnцat. [δυσ, ἔκφορος].

Δυσέκφραστος (ὁ, ἡ), anевое de eкsпpimat. [δυσ, ἐκφράζομαι].

Δυσέκφυκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φύκτως, =Δυσέκφευκτος.

Δυσεκφώνητος (ὁ, ἡ), anевое de eкsклamat глъsѕit, saŭ de пpoпѕnцat. [δυσ, ἐκφωνέω].

Δυσέλεγκτος (ὁ, ἡ), anевое de въdit, saŭ кѕ sкѕmпътate doвedit în вpe o гpeшaлъ. [δυσ, ἐλέγχω].

Δυσελένη (ἡ), поet: (вezĭ ші δύσπαρις) Елena pea, saŭ adѕкътoape de пeпopoчipĭ. [δυσ, Ἑλένη].

Δυσέλικτος (ὁ, ἡ), чел кѕ mѕлte ші aneвoioase înвîptitѕpĭ, (пpiп ѕpm:)=Δυσδιεξίτητος. «Λαβύρινθος —». Гpг: 2) гpozaв înплetiчitŭ, înвîpteжitŭ. «Δράκων—». Eѕst: [δυσ, ἐλίσσομαι].

Δυσελκὴς, έος (ὁ, ἡ), каре anевое se tъmъdѕieшte de pъnĭ. «Οἱ γέροντες δυσελκέες». П: Eц: 2) «Ἕλκος δυσελκὲς», Iпкp: paпъ anевое de tъmъdѕit. [δυσ. ἕλκος]. [de ѕnde

Δυσελκία (ἡ). aneвoioasъ tъmъdѕipe de pъnĭ, saŭ pъnĭ anевое de tъmъdѕit.

Δυσέλκυστος (ὁ, ἡ), anевое de tpas, saŭ de atpas. [δυς, ἑλκύω].

Δυσελπίζω, вiit: -ίσω, =Δυσελπιστέω. [din

Δύσελπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел че anевое пъdъжdѕieшte, каре se îndoieшte. [δυσ, ἐλπίς].

Δυσελπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, anевое, saŭ пѕцin пъdъжdѕieskŭ; пѕ пъdъжdѕieskŭ вine. [ші

Δυσελπιστία (ἡ), aneвoioasъ пъdъжdѕipe. [din

Δυσέλπιστος (ὁ, ἡ), anевое пъdъжdѕitopŭ, = Δύσελπις. [δυσελπίζω]. [de ѕnde

Δυσελπίστως, adв: кȣ пȣцinъ пъdeжde. «Δυσελπίστως ἔχω» = Δυσελπιστέω.

Δυσέμβατος (ὁ, ἡ), (локȣ̆) în каре aneвoe пoate чinева intpa, [δυσ, ἐμβαίνω].

Δυσέμβλητος (ὁ, ἡ), aneвoe de въгat, de intpat (ла локȣл sъȣ̆). «Ὀστέα—». Iнкр: [ші

Δυσέμβολος (ὁ, ἡ),=Δυσείσβολος, (локȣ̆) în каре aneвoe пoate пъвълi връжmaшȣл. 2) = Δυσέμβλητος. [δυσ, ἐμβάλλω].

Δυσεμετέω -ῶ, вiit: -ήσω, aneвoe въpsȣ̆, saȣ̆ вomeskȣ̆. [din

Δυσέμετος (ὁ, ἡ), чел че aneвoe вapsъ, saȣ̆ вomeшte. [din

Δυσεμέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Δυσεμετέω. [din

Δυσεμὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσέμετος. [δυσ, ἐμέω].

Δυσέμπρηστος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐμπίπρημι] aneвoe de aps.

Δυσέμπτωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de къzȣt în чева, saȣ̆ de skъzȣt, de înпȣцinat пе ла miжлокȣ̆. «Φωνὴ —». Nikmx: Apmon: = Ἄῤῥηκτος. [δυσ, ἐμπίπτω].

Δυσέμφατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, = Κακέμφατος, чел че faчe pea întinъpipe, dъ o pea însemnape. [δυσ, ἐμφαίνω].

Δυσένδοτος (ὁ, ἡ), чел че aneвoe se dъ, se sȣпȣne. [δυσ, ἐνδίδωμι].

Δυσενέδρευτος (ὁ, ἡ), aneвoe de къzȣt în кȣpsъ. «Ὁδὸς —». Aп: [δυσ, ἐνεδρεύω].

Δυσενέργητος (ὁ, ἡ), aneвoiosȣ̆ de a лȣкpa, neaktiвȣ̆, moaлe; (fir:) = Δυσκοίλιος, înкȣietopȣ̆ de stomaxȣ̆. [δυσ, ἐνεργέω].

Δυσεντερία (ἡ), disentepie, пatimъ a maцeлop, ȣpdinape кȣ sînцe, saȣ̆ tъietȣpĭ кȣ înfлamaцie în пînteчe. (вezĭ ші λειεντερία). [δυσέντερος]. [de ȣnde

Δυσεντεριάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskȣ̆ de disentepie. [ші

Δυσεντερικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopȣ̆, saȣ̆ însoцitȣ̆ de disentepie. 2) пътimaшȣ̆ de disentepie. [ші

Δυσεντεριώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (saȣ̆ sȣпȣsȣ̆ ла) disentepie, disentepiosȣ̆.

Δυσέντερος (ὁ, ἡ), =Δυσεντερικὸς, пътimaшȣ̆ de disentepie. [δυσ, ἔντερον].

Δυσέντευκτος (ὁ, ἡ), =Δυσπρόσιτος, aneвoe de întîлnit (din mîndpie, saȣ̆ misantponie), neaпpoпiatȣ̆, seлвatikȣ̆. [ші

Δυσεντευξία (ἡ), însȣшimea челȣĭ aneвoe de aпpoпiat. [δυσ, ἐντυγχάνω].

Δυσένωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de ȣnit. [δυσ, ἑνόω].

Δυσεξάγγελτος (ὁ, ἡ), = Δυσέκφραστος. [δυσ, ἐξαγγέλλω].

Δυσεξαγόρευτος (ὁ, ἡ), (Бisep:) aneвoe de sпȣs, de mъptȣpisit. [δυσ, ἐξαγορεύομαι].

Δυσεξάγωγος (ὁ, ἡ), aneвoe de kondȣs, saȣ̆ skos afapъ,=Δυσεκκόμιστος. [δυσ,ἐξάγω].

Δυσεξάλειπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de шteps, saȣ̆ stins. [δυσ, ἐξαλείφω].

Δυσεξάλλακτος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάβλητος. [δυσ, ἐξαλλάσσομαι].

Δυσεξάλυκτος (ὁ, ἡ), поet: [δυσ, ἐξαλύσκω], = Δυσέκφευκτος.

Δυσεξανάλωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de fiposit, saȣ̆ пръпъdit; (fir:) aneвoe de mistȣit. (δυσ, ἐξαναλίσκομαι].

Δεσεξάντλητος (ὁ, ἡ), aneвoe de zлeit. [δυσ, ἐξαντλέω].

Δυσεξάνυστος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐξανύω] aneвoe de sъвîpшit.

Δυσεξαπάτητος (ὁ, ἡ), aneвoe de amъцit. [δυσ, ἐξαπατάω].

Δυσέξαπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de aпpins (de лȣat fokȣ̆). «Τὰ ὑγρότερα ξύλα δυσέξαπτα». Пaлad: [δυσ, ἐξάπτω]. 2) aneвoe de desaгъцat, de desпpins. «Ψυψὴ δυσέξαπτος». Пл· sȣfлetȣ̆ aneвoe de desпpins de mateрiaлeлe лeгъtȣpĭ aлe tpȣпȣлȣĭ. [δυσ, ἐξάπτομαι].

Δυσεξαρίθμητος (ὁ, ἡ), aneвoe de nȣmъpat, de sokotit. [δυσ, ἐξαριθμέω].

Δυσεξάτμιστος (ὁ, ἡ), aneвoe de eвaпopat, pesȣfлat. [δυσ, ἐξατμίζομαι].

Δυσεξέλεγκτος (ὁ, ἡ), aneвoe de doвedit, saȣ̆ dat пe faцъ. [δυσ, ἐξελέγχομαι].

Δυσεξέλευστος (ὁ, ἡ), (локȣ̆) din каре aneвoe пoate чinева eші. [δυσ, ἐξελεύθω = ἐξέρχομαι].

Δυσεξέλικτος (ὁ, ἡ), aneвoe de desfъшȣpat, de deskȣpkat; (fir:) aneвoe de eкsплiкat. [δυσ, ἐξελίσσομαι].

Δοσεξέργαστος (ὁ, ἡ), aneвoe de лȣкpat кȣ desъвîpшipe. [δυσ, ἐξεργάζομαι].

Δυσεξερεύνητος (ὁ, ἡ), aneвoe de чepчetat кȣ eкsaktitate. [δυσ, ἐξερευνάω].

Δυσεξεύρητος [ὁ, ἡ), = Δυσεύρετος. [δυσ, ἐξευρίσκω].

Δυσεξήγητος (ὁ, ἡ), aneвoe de eкsплiкat. [δυς, ἐξηγέομαι].

Δυσεξημέρωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de înвлinzit. [δυσ, ἐξημερόομαι].

Δυσεξήνυστος (υτος), ου (ὁ, ἡ), поet: [δυσ, ἐξανύω] aneвoe de sъвîpшit. «Δεσμὸς—». Eȣp: aneвoe de desfъkȣt, saȣ̆ deskȣpkat.

Δυσεξίλαστος (ὁ, ἡ), aneвoe de atpas sпpe miлostiвipe, de eкsпiat, saȣ̆ înвлînzit. [δυσ, ἐξιλάσκομαι].

Δυσεξίμητος (ὁ, ἡ), aneвoe de skos, tpas afapъ din fȣndȣ̆. [δυσ, ἐξιμάω].

Δυσεξίτηλος (ὁ, ἡ), anевое de eшit faца, de шteps. [δυσ, ἐξίτηλος].

Δυσεξίτητος, шi

Δυσέξιτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἔξειμι] = кȣ

Δυσέξοδος (ὁ, ἡ), (локȣ̆) din каре anевое поate чinева eшi, кȣ anевоioasъ eшipe. [δυσ, ἐξ, ὁδός].

Δυσέξοιστος (ὁ, ἡ), = Δυσεκκόμιστος, шi Δυσέκφορος, anевое de dȣs, кърat afaръ; шi (fir:) =Δυσέκφραστος, anевое de eкsпpimat, saȣ̆ eкsплiкat. [δυσ, ἐκφέρω].

Δύσεο, поet: Ion: în локȣ̆ de δύσου. 2 sinr: пeps: de miж: nex: de порȣnч: ал лȣї δύω.

Δυσεπανόρθωτος (ὁ, ἡ), = Δυσδιόρθωτος.

Δυσεπέκτατος (ὁ, ἡ), anевое de întins maї mȣлt. [δυς, ἐπεκτείνομαι].

Δυσεπήβολος (ὁ, ἡ), anевое de nemepit; (fir:) anевое de eкsплiкat. «Ἀπορία —». Sȣid: [δυσ, ἐπήβολος].

Δυσεπίβατος (ὁ, ἡ), (локȣ̆, saȣ̆ лȣкрȣ) asȣпра кърȣia anевое поate чinева a se ȣрка, a кълка, saȣ̆ a înкълiка. [δυσ, ἐπιβαίνω].

Δυσεπίβολος (ὁ,ἡ), = Δυσεπίβατος; шi (fir:) =Δυσεπήβολος.

Δυσεπιβούλευτος (ὁ, ἡ), кърȣia anевое поate чinева гîndi (ȣnелti) ръȣ̆, saȣ̆ a 'ї întinde кȣрse. [δυσ, ἐπιβουλεύω].

Δυσεπίβουλος (ὁ, ἡ), = Δυσεπιβούλευτος. [δυσ, ἐπιβουλή].

Δυσεπίγνωστος (ὁ, ἡ), anевое de кȣnoskȣt. [δυσ, ἐπιγιγνώσκω].

Δυσεπίθετος (ὁ, ἡ), anевое de atakat, saȣ̆ nъвълit asȣпръ 'ї. [δυσ, ἐπιτίθεμαι].

Δυσεπίθυμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -θύμως, чел че anевое поftеште чева. «Δυσεπίθυμος προς τοὺς γέλωτας». Грг: Naz: [δυσ, ἐπίθυμος].

Δυσεπικούρητος (ὁ, ἡ), =Δυσβοήθητος. [δυσ, ἐπικουρέω].

Δυσεπίκριτος (ὁ, ἡ), anевое de жȣdiкat, de вine кȣnoskȣt, saȣ̆ deoseвit,=Δυσδιάγνωστος. [δυσ, ἐπικρίνω].

Δυσεπίληπτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐπιλαμβάνομαι] =Δυσάλωτος; (fir:) anевое de копpins кȣ mintea, de înцелes.

Δυσεπίμικτος (ὁ, ἡ), кȣ каре anевое поate авеа чinева amestекȣ̆, релаціе, saȣ̆ комȣnikaцie. [δυσ, ἐπιμίγνυμαι].

Δυσεπινόητος (ὁ, ἡ), anевое de inвentat, пъsкочit кȣ mintea.

Δυσεπίστροφος (ὁ, ἡ), anевое de întops. [δυσ, ἐπιστρέφω].

Δυσεπίσχετος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐπέχω] anевое de цinȣt, опpit. «Αἱμοῤῥαγία —». Гал:

Δυσεπίτευκτος (ὁ, ἡ), anевое de nemepit, de sъвîpшit. [δυσ, ἐπιτυγχάνω].

Δυσεπιτήδευτος (ὁ, ἡ), anевое de пȣs în лȣкрape, adȣs ла desъв;pшipe. [δυσ, ἐπιτηδεύομαι].

Δυσεπιχείρητος (ὁ, ἡ), anевое de întpeпpins. saȣ̆ de atakat; (кȣвîntȣ̆) anевое de a i se înпpotiвi чinева. [δυσ, ἐπιχειρέω].

Δυσεπούλωτος (ὁ, ἡ), =Δυσαπούλωτος.

Δυσέραστος (ὁ, ἡ), nenopoкosȣ̆, saȣ̆ neîndemînatiкȣ̆ amopezȣ̆. 2) поet: înпpotiвitopȣ̆ ла amopȣ̆, saȣ̆ ла amopezi. [δυσ, ἐράω].

Δυσέργαστος (ὁ, ἡ), =Δύσεργος.

Δυσέργεια (ἡ), anевоime, moлiчiȣne ла лȣкрape. 2) = кȣ

Δυσέργημα (τὸ), опpipe, пiediкъ ла лȣкрape. [din

Δυσεργὴς, έος (ὁ, ἡ), =Δύσεργος.

Δυσεργία (ἡ), =Δυσέργεια. [din

Δύσεργος (ὁ, ἡ), anевое de лȣкрat, de sъвîpшit, osteniчosȣ̆; (fir: med:) anевое de mistȣit; (în цen:) гpeȣ̆; anевоiosȣ̆. 2) (aкt:) anевоiosȣ̆ ла лȣкрape, neaкtiвȣ̆, moлiчosȣ̆. [δυσ, ἔργον]. [de ȣnde

Δυσέργως, adв: кȣ гpeȣtate, anевоime de лȣкрape.

Δυσερεύνητος (ὁ, ἡ), (пpinч: локȣ̆) ȣnde anевое поate чinева faче чepчetъpї. 2) anевое de чepчetat. [δυσ, ἐρευνάω].

Δυσέρημος (ὁ, ἡ), foapte пȣstiїȣ, saȣ̆ ȣpîчosȣ̆ пentpȣ пȣstietatea sa. [δυσ, ἔρημος].

Δύσερις, ιδος (ὁ, ἡ), foapte disпȣtъtopȣ̆, гîлчeвitopȣ̆. [δυσ, ἔρις]. 2) = кȣ

Δυσέριστος (ὁ, ἡ), desпpe каре se faче mape, saȣ̆ de nenopoчipї пpiчinȣitoape disпȣtъ. 2) кȣ (saȣ̆ пentpȣ) каре este anевое, saȣ̆ пpimeжdiosȣ̆ a se disпȣta чinева. 3) = Δύσερις. 4) nepîвnitȣ̆, nedisпȣtaвiлȣ̆. «Δυσέριστον αἷμα». Sof: Елeкt: [δυσ, ἐρίζω].

Δυσερμήνευτος (ὁ, ἡ), = Δυσέκφραστος, anевое de eкsплiкat. [δυς, ἑρμηνεύω].

Δυσερμία (ἡ), nenopoкosȣ̆ гъsitȣ̆, saȣ̆ кîшtirȣ̆; nenemepipe. [din

Δύσερμος (ὁ, ἡ), (dȣпe ziчepe) nefaвopatȣ̆ de Мepкȣpȣ̆; (пpin ȣpm:) nenopoкosȣ̆. [δυσ, Ἑρμῆς].

Δυσερνὴς, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἔρνος] anевое de влъstъpit, saȣ̆ кpeskȣt.

Δύσερως, -ωτος (ὁ, ἡ), tape (пasionatȣ̆) amopezatȣ̆; saȣ neîndemînatiкȣ̆, (пpin ȣpm:) nenopoчitȣ̆ (fъpъ peчiпpoaкъ dpaгoste) în amopȣ̆. 2) nesimцitopȣ̆ (nede-

прinsȣ̆) ла аmорȣ̆. || Ἔρως — ». Пл: аmорȣ̆ adȣкъtорȣ̆ de nenoрочiрĭ, прънъditорȣ̆. [δυσ, ἔρως]. [de ȣnde

Δυσερωτιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntȣ̆, saȣ̆ mъ fakȣ̆ пasionatȣ̆ de аmорȣ̆ кътре чiнева; saȣ̆ mъ аmорezȣ̆ кȣ ковîршiре de (tape пoftesкȣ̆) чева. [ші

Δυσερωτικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtорȣ̆ de (кȣвenitȣ̆ ла) ковîршiторȣ̆ аmорȣ̆, saȣ̆ каре se faче...

Δυσερώτως, adв: кȣ ковîршiторȣ̆ аmорȣ̆, saȣ̆ dparoste. «Δυσερώτως διάκειμαι». Пл: = Δυσερωτιάω.

Δυσέσβολος (ὁ, ἡ), At: = Δυσείσβολος.

Δυσετηρία (ἡ), (înпрot: de εὐετηρία) anȣ̆ ръȣ̆, nepodosȣ̆, ші чл: [δυσ, ἔτος].

Δύσετο, поet: în локȣ̆ de ἔδυ, 3: sinг: пeps: de nex; ал лȣĭ δύω.

Δυσετυμολόγητος (ὁ, ἡ), (zічерe) а къріа аnевое se поate afла etiшолоцiа, saȣ̆ оpiцinала depiвaцie. [δυσ, ἐτυμολογέομαι].

Δυσευνήτειρα (ἡ), fem: ал лȣĭ...

Δυσευνητὴρ, ῆρος, ші

Δυσευνήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: nenoрочitȣ̆ soцȣ̆. 2) чел че аnевое doapme (n' аре somnȣ̆) de вре о fрiкъ. [δυσ, εὐνή].

Δυσεύρετος (ὁ, ἡ), аnевое de гъsit. [δυσ, εὑρίσκω].

Δυσεύχωστος, (грешit) în локȣ̆ de δυσέγχωστος.

Δυσέφικτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐφικνέομαι] аnевое de ажȣns, (ші fiг:) de sъвîрmit, de doвindit, saȣ̆ de înцелes.

Δυσέφοδος (ὁ, ἡ), аnевое de sȣпȣs кȣ пъвалъ saȣ̆ asaлtȣ̆; (прin ȣрm:) аnевое de кълкat (локȣ̆, ші чл;). [δυσ, ἔφοδος].

Δυσέψανος, ші

Δυσέψητος (ὁ, ἡ), аnевое de fept, saȣ̆ ръȣ̆ feptȣ̆. [вezĭ ші ἀτέραμνος]. [δυσ, ἕψω].

Δυσζηλία (ἡ), калitatea лȣĭ...

Δύσζηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ζήλως, foapte temъtорȣ̆, saȣ̆ жалȣsȣ̆. «Δυσζήλως ἔχω πρός τινα». Пл: 2) nenoрочitȣ̆ рîвnitорȣ̆, imitъtорȣ̆, saȣ̆ emȣлъtорȣ̆ кътре чiнева. «Ναῦται αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες». Ер:(în вiaцa лȣĭ Omерȣ̆). [δυσ, ζῆλος].

Δυσζήτητος (ὁ, ἡ), аnевое de къȣtat, saȣ̆ черчetat. [δυσ, ζητέω].

Δύσζωος (ὁ, ἡ), пetрекъtорȣ̆ de tiкълоаsъ вiaцъ. || «Βίος— ». Епiгр: = Δυσζωΐα. (вezĭ ші ἀβίωτος). [δυσ, ζωή].

Δυσήκεστος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀκέομαι] = Δυσίατος; (fiг:) аnевое de îndpeптat.

Δυσηκὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσήκεστος.

Δυσηκοέω -ῶ, biit: -ήσω, аnевое aȣzȣ̆, sintȣ̆ кam sȣpdȣ̆. [ші

Δυσηκοΐα (ἡ), гpeȣtate de aȣzȣ̆. [din

Δυσήκοος (ὁ, ἡ), гpeȣ̆ de aȣzȣ̆, кam sȣpdȣ̆, 2) кam neasкȣлtъtорȣ̆, nesȣпȣsȣ̆. 3) (пas:) аnевое de aȣzit. «Φωνή — ». «Δυσήκοον καὶ βαρὺ φθεγγόμενος». Флstр: [ші

Δυσήκουστος (ὁ, ἡ), (maĭ noȣ̆) каре кȣ гpeȣ̆ (кȣ sпaimъ), saȣ̆ pap se aȣde. [δυσ, ἀκούω].

Δυσηλάκατος (ὁ, ἡ), поet: торкъtорȣ̆, saȣ̆ прегъtitорȣ̆ de nenoрочiрĭ. «Μοῖρα (Φιλομήλα) —». Non: [δυσ, ἠλακάτη].

Δυσήλατος (ὁ, ἡ), (локȣ̆) neîndemînatiкȣ̆ de кълърit, saȣ̆ de ȣmвлat кȣ tръsȣръ. [δυσ, ἐλαύνω].

Δυσηλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), прегъtitорȣ̆, saȣ̆ adȣкъtорȣ̆ de реле, de nевоĭ, asпрȣ, dȣpeposȣ̆, nemiлostiвȣ̆ «Θάνατος («Πόλεμος «Δεσμὸς, «Γείτων) — ». Om: Teor: Es: (вezĭ ші τανηλεγής). [δυσ, ἀλέγω].

Δυσήλιος (ὁ, ἡ), (локȣ̆) аnевое въzȣtȣ̆ de soape. «Φάραγξ — ». Stв: «Ὅταν ᾖ δυσάλιον ἐν πελάγει». Eȣр: (asemenea кȣ ὅταν ᾖ βόρειον»). Ksn: 2) (în kontpa) преа eкsпȣsȣ̆ ла soape. «Θέρος — ». Fpinix: [δυσ, ἥλιος].

Δυσημερέω -ῶ, biit: -ήσω, (înпрot: de εὐημερῶ) пetрекȣ̆ реле zіле, adiкъ sîntȣ̆ nenoрочitȣ̆, nȣ isвȣteskȣ̆, nȣ nemepeskȣ̆. [ші

Δυσημέρημα (τὸ), ші

Δυσημερία (ἡ), реле zіле, adiкъ tiкълошie; nenoрочiре, реа întimпларе; neisвȣtiре, nenemepiре. [ші

Δυσημέριος, α, ον, поet: прiчinȣitорȣ̆ de nepoрочiре. «Σφίγγα δυσημερίαν». Esхл: [δυσ, ἡμέρα].

Δυσήμερος (ὁ, ἡ), аnевое de înвлînzit. [δυσ, ἥμερος].

Δυσήμετος, Δυσημέω, Δυσημής, Ion: saȣ̆ (грешit) în локȣ̆ de δυσέμετος, ші чл:

Δυσηνεμία (ἡ), înпрotiвiре, saȣ̆ iȣцеалъ de вîntȣ̆. [din

Δυσήνεμος (ὁ, ἡ), поet: eкsпȣsȣ̆, saȣ̆ sȣпȣsȣ̆ ла реле ші iȣцĭ вîntȣрĭ. [δυσ, ἄνεμος].

Δυσηνίαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, = кȣ

Δυσήνιος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἡνία] аnевое, гpeȣ̆ de пȣs, saȣ̆ цinȣt în fpîȣ̆; (fiг:) nesȣпȣsȣ̆, nedomoлitȣ̆.

Δυσήνιος (ὁ, ἡ), поet: [δυσ, ἀνία] = (saȣ̆ грешit în локȣ̆ de) δυσάνιος.

Δυσηνιόχητος (ὁ, ἡ), аnевое de mînat, цinȣt în fpîȣ̆. [δυσ, ἡνιοχέομαι].

Δυσήνυστος, ші

Δυσήνυτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀνύω] аnевое de sъвîршit.

Δυσήρης, εος (ὁ, ἡ), = Δυσχερὴς, greŭ, anevoiosŭ. [δυσ, ἄρω].

Δύσηρις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: în lokŭ de δύσερις.

Δυσήριστος (ιτος), ου (ὁ, ἡ), noet: în lokŭ de δυσέριστος.

Δυσήροτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀρόω] anevoe de apat.

Δυσήττητος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἡττάομαι] anevoe de birĭt.

Δυσήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, ἦτορ] mîxnitŭ, kŭ inimъ pea.

Δυσηχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fъkъtorŭ de asupъ, neplъknitŭ sъnetŭ; (fir:) =Δυσώνυμος, čeл kŭ nъme rъŭ, saŭ de pea repъtaţie; (în ţen:) neprilinvosŭ, de denъptat. (bezĭ ші δυσκέλαδος). [ші

Δύσηχος (ὁ, ἡ), =Δυσηχής. [δυσ, ἦχος].

Δυσθάλασσος(ττος), ου (ὁ, ἡ), (lokŭ) zиde mapea este foarte selbatikъ. [δυσ, θάλασσα].

Δυσθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (înpot: de εὐθαλὴς) anevoe de înverzit, saŭ înflorit, adikъ zъmislitŭ. [δυσ, θάλλω]. [de unde

Δυσθαλία (ἡ), noet: (rap) desflorire; (fir:) nenorocire.

Δυσθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: anevoe de înkъlzit (akt: saŭ nas:). 2) prea mult înkъlzitorŭ, saŭ înkъlzitŭ. (bezi ші δυσήλιος). [δυσ, θάλπω].

Δυσθανατέω(άω,) -ῶ, biit: -ήσω, anevoe, saŭ kŭ greŭ morŭ, mъ luptŭ kŭ moarte. [din

Δυσθάνατος (ὁ, ἡ), čeл ce moare de tîrzie ші dъreporъ moarte. 2) (akt:) čeл ce prilinvieşte dъreporъ moarte. [δυσ, θάνατος].

Δυσθανὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσθάνατος.

Δυσθέατος (ὁ, ἡ), urîtŭ, grozavŭ la privire. 2) anevoe de vъzut, întunecosŭ. [δυσ, θεάομαι].

Δυσθεΐα (ἡ), = Δυσσέβεια. [δύσθεος].

Δυσθενέω -ῶ, biit: -ήσω, (prinv: desnre bolnavŭ) nuţine nuteri maĭ amŭ. [δυσ, σθένος].

Δύσθεος (ὁ, ἡ), = Δυσσεβὴς. 2) urîtŭ lиĭ Dumnezeŭ. [δυσ, θεός].

Δεσθεραπευσία (ἡ), anevoiosъ tъmъduire. [ші

Δυσθεράπευτος (ὁ, ἡ), ші adv: -εύτως, anevoe de tъmъduit. [δυσ, θεραπεύω].

Δυσθερὴς, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, θέρος] = kŭ

Δυσθέρμαντος (ὁ, ἡ), anevoe de înkъlzit. [δυσ, θερμαίνω].

Δύσθερος (ὁ, ἡ), (prinv: lokŭ) anevoe de lokuit ne vreme de varъ din pričina multeĭ kъldurĭ. [δυσ, θέρος].

Δυσθεσία (ἡ), pea nosiţie, stape, saŭ disnosiţie; nemulţvere, sъnъrape. [ші

Δυσθετέω, -ῶ, ші miж: δυσθετέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, sîntŭ rъŭ disnusŭ, nemulţumitŭ, ('mĭ e urîtŭ). [ші

Δύσθετος (ὁ, ἡ), rъŭ disnusŭ, nemulţumitŭ. 2) (mediv:) = Δυσέμβλητος. [δυσ, τίθεμαι].

Δυσθεώρητος (ὁ, ἡ), anevoe de luat în privire, de cercetat. [δυσ, θεωρέω].

Δυσθήρατος (ευτος) (ὁ, ἡ), anevoe de prins prin vînare, saŭ de aflat prin kъutare; (fir:) anevoe de înţeles, = Δύσληπτος, ші δυσγόητος. [δυσ, θηράω].

Δυσθηρία (ἡ), nenorocosъ vînare. [din

Δύσθηρος (ὁ, ἡ), nenorocosŭ în vînъtoare. [δυσ, θήρα].

Δυσθησαύριστος (ὁ, ἡ), (prinv: podŭ) anevoe de us în nustrape. [δυσ, θησαυρίζομαι].

Δύσθλαστος (ὁ, ἡ), [δυσ, θλάω] anevoe de snapt.

Δυσθνήσκω (înpes: umaĭ în partu:), noet: = Δυσθανατέω.

Δύσθραυστος (ὁ, ἡ), [δυσ, θραύω] anevoe de fъrîmat.

Δυσθρήνητος (ὁ, ἡ), noet: =Πολυθρήνητος. (bezĭ ші δυσαίακτος). [δυσ, θρηνέω].

Δύσθροος (ὁ, ἡ), noet: = Δύσηχος, ші Goerós. [δυσ, θρόος].

Δύσθρυπτος (ὁ, ἡ), anevoe de molenit, saŭ fъrîmivit prin frekare. [δυσ, θρύπτομαι].

Δυσθυμαίνω, biit: -ανῶ, noet: în lokŭ de

Δυσθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ mîxnitŭ, amŭ inimъ pea; (prin urm:)=Δυσελπιστέω. (bezĭ ші βαρυθυμέω). [ші

Δυσθυμία (ἡ), mîxnicviune, inimъ pea; (prin urm:) =Δυσελπιστία. [ші

Δυσθυμικὸς, ὴ, όν, aplecatŭ la mîxnicviune, melancolikŭ. [din

Δύσθυμος (ὁ, ἡ), (komar: -ότερος, superl: -ότατος) mîxnitŭ, tristŭ, kŭ inimъ pea; (prin urm:) = δύσελπις. (bezĭ ші βαρύθυμος). [δυσ, θυμός]. [de unde

Δυσθύμως, adv: tristŭ, kŭ mîxnicviune.

Δυσί, dat: al lиĭ δύο.

Δυσιατέω -ω, biit: -ήσω, sîntŭ anevoe de tъmъduit. [din

Δυσίατος (ὁ, ἡ), anevoe de tъmъduit; (fir:) anevoe de îndpenlat. [δυσ, ἰάομαι].

Δύσιδρος, ου, ші

Δυσίδρως, ωτος (ὁ, ἡ), anevoe de asudat. [δυσ, ἱδρώς].

Δυσιερέω -ῶ -ῶ, віit: -ήσω, (înпpot: de καλλιερέω) жeptfind afлъ neпpiinчoase semneлe жeptfeĭ. [δυσ, ἱερόν].

Δυσιθάλασσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел че къfъndъ, saŭ se къfъndъ în mape. «Δίκτυον —». Eпiгp: [δύω, θάλασσα].

Δύσικμος (ὁ, ἡ), чел че aneвoe, saŭ пъцin se ъmezeazъ. [δυσ, ἰκμάς].

Δυσίμερος (ὁ, ἡ), пoet: aneвoe de a fi iъвitŭ, neплъкъtŭ. 2) = Δύσερως, nenopoчitŭ (пpiчinъitopŭ de nenopoчipe лъiшĭ saŭ aлtopa) amopezŭ. [δυσ, ἵμερος].

Δυσίππαστος (ὁ, ἡ), în лoкŭ de...

Δύσιππος (ὁ, ἡ), (лoкŭ) aneвoioсŭ, neîndemînatiкŭ лa кълъpitŭ. [δυσ, ἵππος].

Δύσις, εως (ἡ), [δύω] (în цen:) къfъndape; askъndepe; (de ъnde пpinч:) aпъnepea soapeлъĭ, шi чл: (вezĭ δυσμή). 2) (fiг:) лoкъл, ъnde aпъne soapeлe, aпъsŭ; saŭ (пoet:) ъnde se вîpъ, se askъnde чinева, къĭвŭ, лoкŭ de sкъпape.

Δυσίχνευτος (ὁ, ἡ), aneвoe de ълmat, de къъtat, saŭ чepчetat. [δυσ, ἰχνεύω].

Δυσκαὴς, έος (ὁ, ἡ), aneвoe de aps. [δυσ, καίω].

Δυσκαθαίρετος (ὁ, ἡ), aneвoe de sъpпat, de stpiкat, saŭ вipъit. [δυσ, καθαιρέομαι.].

Δυσκάθαρτος (ὁ, ἡ), aneвoe de къpъцit, saŭ de шteps. 2) пoet: aneвoe de înвлînzit пpin peлiцioase къpъцipĭ. «Δαίμων —». Apstf: [δυσ, καθαίρομαι].

Δυσκάθεκτος (ὁ, ἡ), [δυσ, κατέχω] aneвoe de цinъt, de oпpit. «Ἵππος δυσκάθεκτος». Ksn: «Ὀλισθηρὸν ὁ πλοῦτος καὶ δυσκάθεκτον». Лъч:

Δυσκάθοδος (ὁ, ἡ), (лoкŭ) aneвoioсŭ de кoвopît întp' însъл. «Σπήλαιον δυσκάθοδον». Kon: [δυσ, κάθοδος].

Δυσκαμπὴς, έος, шi

Δύσκαμπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de înкoвoiat; (fiг:) aneвoe de îndъплeкat, de пoвъцъit. [δυσ, κάμπτω].

Δύσκαπνος (ὁ, ἡ), плinŭ de mълtŭ шi iъte fъmŭ. «Φοῖνιξ —». Tfp: «Δῶμα —». Esx: [δυσ, καπνός].

Δυσκαρτέρητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, aneвoe de pъвdat. [δυσ, καρτερέω].

Δυσκατάγωγος (ὁ, ἡ), aneвoe de dъs, (кoвopît) în жos. [δυσ, κατάγω].

Δυσκαταγώνιστος (ὁ, ἡ), aneвoe de вipъit în лъпtъ, de doвopît; (fiг:) aneвoe de sъвîpшit. [δυσ, καταγωνίζομαι].

Δυσκατάθετος (ὁ, ἡ), aneвoe de înвoit. [δυσ, κατατίθεμαι].

Δυσκατάκλαστος (ὁ, ἡ), aneвoe de fpînt. [δυσ, κατακλάω].

Δυσκατακόμιστος (ὁ, ἡ), aneвoe de къpat, saŭ dъs în жos. [δυσ, κατακομίζομαι].

Δυσκάτακτος (ὁ, ἡ), [δυσ, κατάγνυμι] aneвoe de sпapt.

Δυσκατάληπτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λήπτως, aneвoe de пpiчeпъt. [δυσ, καταλαμβάνω].

Δυσκατάλλακτος (ὁ, ἡ), = Δυσδιάλλακτος.

Δυσκατάλυτος (ὁ, ἡ), aneвoe de stpiкat, de desfiinцat, saŭ de înчetat. «Πόλεμος —». Stp: [δυσ, καταλύω].

Δυσκαταταμάθητος (ὁ, ἡ), шi adв: -θήτως, aneвoe de afлat, de înцeлes къ sкъmпъtate. «Δυσκαταμαθήτως ἔχω». Iskp: înцeлeгŭ, saŭ mъ înцeлeгŭ aneвoe. [δυσ, καταμανθάνω].

Δυσκαταμάχητος (ὁ, ἡ), aneвoe de вipъit пpin вътълie, = Δυσκαταγώνιστος, aneвoe de вipъit пpin лъпtъ. [δυσ, καταμάχομαι].

Δυσκατανόητος (ὁ, ἡ), aneвoe de înцeлes вine. [δυσ, κατανοέω].

Δυσκαταπάλαιστος (ὁ, ἡ), = Δυσκαταγώνιστος, aneвoe de вipъit пpin лъпtъ. [δυσ, καταπαλαίω].

Δυσκατάπαυστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -παύστως, aneвoe de пoтoлit, de лiniшtit, de înвлînzit. [δυσ, καταπαύομαι].

Δυσκατάπληκτος, (ὁ, ἡ), aneвoe de sпepiat, de înгpozit. [δυσ, καταπλήττομαι].

Δυσκαταπολέμητος (ὁ, ἡ), aneвoe de вipъit пpin pesвoiŭ. [δυσ, καταπολεμέομαι].

Δυσκαταπόνητος (ὁ, ἡ), aneвoe de oвosit; (fiг:) de domoлit saŭ doвopît. 2) aneвoe de sъвîpшit, saŭ кîшtirat пpin osteneaлъ шi лъкpape. [δυσ, καταπονέω].

Δυσκαταποσία (ἡ), aneвoioasъ înгiцipe. [шi

Δυσκατάποτος (ὁ, ἡ), aneвoe de înгiцit. [δυσ, καταπίνω].

Δυσκατάπρακτος (ὁ, ἡ), aneвoe de sъвîpшit. [δυσ, καταπράττω].

Δυσκατάρτιστος (ὁ, ἡ), чел че aneвoe îndeплineшte o лъкpape, saŭ o adъче лa desъвîpшipe. «Δυσκατάρτιστος ἐν τῇ ἐπιβάσει». Iпiatp: [δυσ, καταρτίζω].

Δυσκατάσβεστος (ὁ, ἡ), aneвoe de stins къ desъвîpшipe. [δυσ, κατασβέννυμι].

Δυσκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), aneвoe de aлкътъit, saŭ konstpъit. [δυσ, κατασκευάζω].

Δυσκατάστατος (ὁ, ἡ), aneвoe de adъs în stapea шi pîndъiaлa de maĭ 'nainte. [δυσ, καθίσταμαι].

Δυσκατάσχετος (ὁ, ἡ), = Δυσκάθεκτος.

Δυσκαταφρόνητος (ὁ, ἡ), aneвoe de des-

prequit. [δυσ, καταφρονέω].

Δυσκατέργαστος (ό, ή), anevoe de sъvirшit prin лukrape; (fig:) anevoe de virsit; anevoe de mistuit. [δυσ, κατεργάζομαι].

Δυσκάτοπτος (ό, ή), =Δυσθεώρητος; (fig:) anevoe de priveput. [δυσ, κατόπτομαι].

Δυσκατόρθωτος (ό, ή), anevoe de îndrepтat. 2) anevoe de sъvîrшit. 3) anevoe de întrebuinцat. (Dim: Flр: 127). [δυσ, κατορθόω].

Δυσκατούλωτος (ό, ή), = Δυσαπούλωτος.

Δυσκάτοχος (ό, ή), =Δυσκάθεκτος.

Δύσκαυστος (ό, ή), = Δυσκαής.

Δύσκε, poet: în лokъ de ἔδυε, 3: sing: pers: a prel: лuĭ δύω.

Δυσκέλαδος (ό, ή), rъs saŭ aspru-sunъtorъ, sromotosъ. «Πόντος — ». Απλη: «Ὕμνος —». Eur: «Φόβος — ». Il: Π. (bezĭ шi δυσηχής). [δυσ, κέλαδος].

Δυσκένωτος (ό, ή), anevoe de deшeptat. [δυσ, κενόω].

Δυσκέραστος (ό, ή), anevoe de amestekat, saŭ unit kъ altъ ceva. [δυσ, κεράω].

Δυσκερδής, ές (ό, ή), adukъtorъ de rъs kîшtigъ. [δυσ, κέρδος].

Δυσκηδής, ές (ό, ή), poet: kape чepe (saŭ este neliniштitъ de) muлte шi anevoioase grijĭ. [δυσ, κῆδος].

Δύσκηλος (ό, ή), poet: anevoe de îndulcit, înbîlnzit, saŭ mînrîiat, înnъkat; (în цen:) tikълosъ. [δυσ, κηλέω].

Δυσκινησία (ή), anevoioasъ mишkare. [шi

Δυσκίνητος (ό, ή), (шi alt:) -ήτως, anevoe de mишkat; (fig:) anevoe de îndemnat, întъrîtat. [δυσ, κινέομαι].

Δυσκλεής, ές (ό, ή), [δυσ, κλέος] чel kъ pea penutaцie, defъimatъ. [de unde

Δύσκλεια (ή), pea penutaцie, rъs numе. [шi

Δυσκλειῶς, poet: în лokъ de

Δυσκλεῶς, kъ pea penutaцie, saŭ famъ.

Δυσκληδόνιστος (ό, ή), чel de rъs semnъ (orgъ), fatalъ; nepriinчosъ, kobitorъ. [δυσ, κληδονίζω].

Δυσκληρέω -ῶ, biit: -ήσω, nъ nemereskъ, nъ isbutekkъ în sorцĭ; (prin urm:) iaŭ чea maĭ pea (saŭ nъ iaŭ de lokъ) napte; (fig:) =Δυστυχῶ. [шi

Δυσκλήρημα (τὸ), nenemerire, nenoroчire. [шi

Δυσκληρία (ή), =Δυστυχία, pea soartъ. [din

Δύσκληρος (ό, ή), nenemeritorъ în sorцĭ; (în цen:) = Δυστυχής, nenorocosъ. [δυσ, κλῆρος].

Δυσκλῆς, έος (ό, ή), poet: (prin kontrakцie) în lokъ de δυσκλεής.

Δυσκλητέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

Δύσκλητος (ό, ή), anevoe de kiemat, adus înapoĭ. [δυσ, καλέω].

Δύσκλιτος (ό, ή), (gram:) anevoe de deklinat, saŭ konjugat. «Ῥῆμα — ». Etimlц: [δυσ, κλίνω].

Δυσκλυδώνιστος (ό, ή), sunosъ, saŭ kъzutъ în pea furtunъ. [δυσ, κλυδωνίζω].

Δύσκλυτος (ό, ή), poet:=Δυσκλεής. [δυσ, κλύω].

Δυσκοίλιος (ό, ή), nъtimaшъ (saŭ adukъtorъ) de înkuietъre de mînteve. [δυσ, κοιλία]. [de unde

Δυσκοιλιότης (ή), înkuietъre de mînteve.

Δυσκοινώνητος (ό, ή), anevoe de komunikat kъ altul. [δυσ, κοινωνέω].

Δυσκοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ neliniиteskъ în natъ, amъ nesomnie, saŭ dormъ rъu. [шi

Δυσκοιτία (ή), neodihnъ de natъ, saŭ de somnъ. [din

Δύσκοιτος (ό, ή), rъu-kulcatъ în natъ, neodihnitъ. 2) (act:) neîndemînatikъ la kulcare în natъ, saŭ neodihnitorъ la somnъ. [δυσ, κοίτη].

Δυσκολαίνω, biit: -ανῶ, (par, act:) faкъ чeva anevoiosъ, adukъ greutate la sъvîrшirea vre unui lucru. 2) (ovic: nestr: saŭ el:) sîntъ viudatъ, kîrteskъ de or ce. (bezĭ шi δυσανασχετῶ, шi δυσχεραίνω). [шi

Δυσκολία (ή), viudцie, kîrtnicie. 2) anevoime, greutate în lucrare de ceva. [δύσκολος].

Δυσκόλλητος (ό, ή), anevoe de lipit. [δυσ, κολλάω].

Δυσκολόκαμπτος (ό, ή), (prinv: desnre glasъ) anevoe de mlъdiat. [δύσκολος, κάμπτω].

Δυσκολόκοιτος (ό, ή), poet: onpitorъ, saŭ întrerupъtorъ de somnъ; (prin urm:) furtorъ de a fi natul neplъcutъ. «Μέριμνα —». Apstf: [δύσκολος, κοίτη].

Δύσκολος (ό, ή), [δυσ, κόλον] (dunc zicere) nemulцumitъ de or ce felъ de xrapъ; (de unde în цen:) anevoe de mulцumit, kîrtnikъ, viudatъ; (prinv: desnre lucr:) nelesnicosъ, anevoe de sъvîrшit. (bezĭ шi δυσάρεστος).

Δύσκολπος (ό, ή), poet: чel kъ nenoroчitъ sinu. «Γαστὴρ —». Eurp: mînteve kъ prunkъ mortъ într' însul. [δυσ, κόλπος].

Δυσκόλως, adv: = Δυσαρέστως. «Δυσκό-

λως ἔχω (διάκειμαι, πέφυκα) πρός τι. = Δυσκολαίνω. [δύσκολος].

Δυσκόμιστος (ὁ, ἡ), = Δυσφόρητος, greŭ, anevoe de nъrtat, saŭ kъrat; ((fir:) anevoe de ssfepit. [δυσ, κομίζομαι].

Δύσκοπος (ὁ, ἡ), anevoe de tъiat, saŭ nisat. [δυσ, κόπτω].

Δυσκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δύσκρατος.

Δυσκρασία (ἡ), rъŭ amestekŭ de ъmezelі; (prin ъrm:) volnъvičoasъ stape, saŭ konstitъцie a trъпъlъĭ, saŭ a aerъlъĭ (atmosfereĭ). [δυσ, κεράω].

Δυσκράτητος (ὁ, ἡ), = Δυσκάθεκτος, ші Δυσνίκητος, anevoe de цinъt, saŭ de birъit. [δυσ, κρατέω].

Δύσκρατος (ὁ, ἡ), (ші atв:) -άτως, (prinч: aerŭ) rъŭ, nenotpibit konstitъatŭ; (prin ъrm:) nenpiinvosŭ sъnътъціĭ, volnъvičvosŭ. [δυσ, κεράω].

Δυσκρινὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Δύσκριτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κρίτως, (prinч: лъkrъ) anevoe de жъdikat, ші xotъrît, nedeslъшitŭ, îndoiosŭ. «Ὄναρ («Ἶχνος, «Νόσημα) — ». Sof: Плд: Iпkp: «Δυσκρίτως ἔχω». Apistf: Eъp: nъ mъ înlesnesku a xotъrî, sîntŭ în nedomipipe, mъ îndoieskŭ. [δυσ, κρίνω].

Δύσκτητος (ὁ, ἡ), anevoe de dobîndit; (fir:) anevoe de înцeles. [δυσ, κτάομαι].

Δυσκυδέω -ῶ, biit: -ήσω, n'amŭ porokŭ în жokъл kъbelor; (în цep:) nъ kîштirŭ în жokъrî de porokŭ. (δυσ, κύδος].

Δυσκύμαντος (ὁ, ἡ), noet: bîntъitŭ rъŭ de valъrî. 2) nъvъliторŭ ka чele maĭ grozave valъrî. [δυσ, κυμαίνομαι].

Δυσκωφέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Δύσκωφος (ὁ, ἡ), rъŭ, tape sъrdŭ; ші = Ὑπόκωφος. [δυσ, κωφός].

Δύσλαλος (ὁ, ἡ), anevoiosŭ ла vorвire, =Мoгилáлoс ші Вradъgлωssos. [δυσ, λάλος].

Δυσλέαντος (ὁ, ἡ), [δυσ, λεαίνω] anevoe de fъrîmičit, tokat, saŭ nisat.

Δύσλεκτος (ὁ, ἡ), noet: neплъkътŭ, saŭ anevoiosŭ de a be zіче, a se vorbi, = Δύσφημος saŭ Δυσέκφραστος. [δυσ, λέγομαι].

Δύσλεκτρος (ὁ, ἡ), noet: nenorочitŭ din nъntъ. [δυσ, λέκτρον].

Δυσλεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: asirъ ла solzî, saŭ koaжъ; (prin ъrm:) anevoe de жъnъit. [δυσ, λέπος].

Δυσλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Δύσλεκτρος. [δυσ, λέχος].

Δύσληπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λήπτως, anevoe de лъat, saŭ de prins, = Δυσάλωτος; (fir:) =Δυσνέητος. [δυσ, λαμβάνω].

Δυσλόγιστος (ὁ, ἡ), anevoe de sokotit; 2) anevoe de înцeles, de dat kъ sokoteala. 3) rъŭ-kiпzъitorŭ, nesokotitŭ, nerînditorŭ. [δυσ, λογίζομαι].

Δύσλοφος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λόφως, [δυσ, λόφος] = Σκληροτράχηλος, selbatikŭ. «Ἡμίονος — ». Eл: 2) noet: nenotpibitŭ ne (prin ъrm: înrpezitorŭ de) grъmazŭ, anevoe de nъrtat; (în цep) greŭ. «Ζεύγλη —». Trn: [δυσ, λόφος].

Δύσλυτος (ὁ, ἡ), ші adв: -λύτως, anevoe de deslerat; (ші fir:) anevoe de eksplikat. [δυσ, λύω].

Δυσμάθεια (ἡ), anevoime, grezтete ла învъцътъrъ. [ші

Δυσμαθέω -ῶ, biit: -ήσω, anevoe învъцŭ, înцelegŭ. [din

Δυσμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че anevoe învaцъ, pričepe, se domipeшte. 2) noet: anevoe de înцeles. «Τὰ πυθόκραντα δυσμαθῆ». Esxл: [δυσ, μανθάνω]. [de ъnde

Δυσμαθία (ἡ),=(ші maĭ întreв: de kît) δυσμάθεια. [ші

Δυσμαθῶς, adв: (nъmaĭ în fps:) «Δυσμαθῶς ἔχω». Плт:

Δυσμάλακτος (ὁ, ἡ), anevoe de moiat; (fir:) anevoe de înвlînzit. [δυσ, μαλάσσω].

Δυσμανὴς, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, μανός] anevoe de rъpit; (prin ърш:) prea înrpoшatŭ, îndesitŭ. «Ὕδωρ — ». Trp: anъ prea.

Δυσμάσητος (ὁ, ἡ), anevoe de mestekat. [δυσ, μασάω].

Δυσμάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), Dor: în лokŭ de δυσμήτωρ.

Δυσμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ batŭ din toate nъteріle. [δυσ, μάχη]. [de ъnde

Δυσμαχητέον, nosil: ал лaĭ δυσμαχέω. [ші

Δυσμάχητος, ші

Δύσμαχος (ὁ, ἡ), anevoe de bъtъt ші birъit; (noet:)=Δύσκολος. «Δύσμαχα δ' ἐστὶ κρῖναι». Esxл: 2) (pap) nenopokosŭ, saŭ nefolositorŭ în bъtъlie. «Θυμὸς κτῆμα δύσμαχον». Плт: [δυσ, μάχη].

Δυσμείλικτος (ὁ ἡ), anevoe de desmîniat, de înвlînzit. [δυσ, μειλίσσω].

Δυσμελῴδητὸς (ὁ, ἡ), anevoe de kîntat. [δυσ, μελῳδέω].

Δυσμεναίνω, biit: -ανῶ, цiŭ dъшmъnie, ъръ asъnpa kъiva. [ші

Δυσμένεια (ἡ), dъшmъnie [de avi], ъръ. [δυσμενής].

Δυσμενέων, ουσα, ον, noet: partч: ал (neînterp:) Δυσμενέω =Δυσμεναίνω.

Δυσμενὴς, έος (ὁ, ἡ), [de avi] dъшmanŭ,

вoitopъ de pъъ. [δυσ, μένος]. [de вnde

Δυσμενίδης, ου (ὁ), ком: napod: ал лвї εὐμενίδες. [ші

Δυσμενικὸς, ὴ, όν, dвmшъneskъ. [de вnde

Δυσμενικῶς, ші

Δυσμενῶς, adв: dвшшъneшte.

Δυσμετάβλητος (ὁ, ἡ), aneвoe de skimвat, de preſъkвt; (fir:) aneвoe de mistвit. [δυσ, μεταβάλλομαι].

Δυσμετάγωγος (ὁ, ἡ), aneвoe de stpъmвtat; (în цen:) = Δυσάγωγος, ші δυσδιοίκητος. [δυσ, μετάγω].

Δυσμετάθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως, aneвoe de stpъmвtat, saў de skimвat. [δυσ, μετατίθεμαι].

Δυσμετακίνητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νήτως, aneвoe de mішkat, saў stpъmвtat din локвл sъў. [δυσ, μετακινέομαι].

Δυσμετάκλητος (ὁ, ἡ), aneвoe de kîemat, saў adвs înapoї. [δυσ, μετακαλέομαι].

Δυσμετακόμιστος (ὁ, ἡ), aneвoe de tpansnoptat din локъ în локъ. [δυσ, μετακομίζομαι],

Δυσμετάληπτος (ὁ, ἡ), (грam:) aneвoe de лвat întp' алтъ însemnape, saў акчепцie. [δυσ, μεταλαμβάνω].

Δυσμετάπειστος (ὁ, ἡ), adeвoe de desdвплекат, nismъtъpiцъ. [δυσ, μεταπείθομαι].

Δυσμετάπεμπτος (ὁ, ἡ), грam: скsпл: a лвї δυσπέμφελος. 2) aneвoe de adвs, saў kiemat прin înandins tpimisъ. [δυσ, μεταπέμπομαι].

Δυσμετάπτωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de къzвt (stpъmвtatъ) dintp 'вnъ локъ întp' алtвл, statopnikъ. [δυσ, μεταπίπτω].

Δυσμετάτρεπτος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάβλητος, aneвoe de întops, de авътвt dintp' алс sале. [δυσ, μετατρέπομαι].

Δυσμεταχείριστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρίστως, aneвoe de întpеввinцat, de maniat, saў de тpaктat. [δυσ, μεταχειρίζομαι].

Δυσμέτρητος (ὁ, ἡ), aneвoe de mъsвpat, пpea întinsъ. «Πέλαγος — ». Fiлslp: aneвoe de плвtit. [δυσ, μετρέω].

Δυσμὴ (ἡ), (прinч: ла îm:) =Δύσις, aпвsъ de soape, ші чл: (fir:) sfîpшitъ, desfiinцape. «Βίου —». Apst: [δύω].

Δύσμηνις, ιος, ші

Δυσμήνιτος, ου (ὁ, ἡ), noet:=Βαρύμηνις, прimeждiosъ, saў stъpвitopъ în mînia sa, neînвлînzitъ. [δυσ, μῆνις].

Δυσμήτηρ, ερος (ὁ, ἡ), (вок: δύσμητερ) noet: pea, neiввitoape de копїї mвmъ. [δυσ, μήτηρ].

Δυσμήτης, ου (ὁ), ші

Δύσμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = Κακόβουλος. [δυσ, μῆτις].

Δυσμηχανάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, noet: aneвoe isввteskъ кв miжloaчele, ші meштешвцiрiле, че întpеввinцezъ. [din

Δυσμήχανος (ὁ, ἡ), aneвoiosъ întpв a гвsi машinї, saў miжloaче de a isввti în чева. 2) (din контра) noet: гpozavъ în мештешвцiрiле sале, foapte iskвsitъ. 3) aneвoe de вirвit прin мештешвцiрї, (мъшinърiї, ші чл:); (în цen:) aneвoiosъ, neînлesnitъ a se sъвîрші. (вezї ші δυσπάλαμος). [δυσ, μηχανή].

Δυσμικὸς, ὴ, όν, anвsanъ. [δυσμή].

Δύσμικτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μίκτως, aneвoe de amestekat, de вnit; (ші fir:) aneвoe de авst amestekъ, adikъ релацie кв алтъ чinева. [δυσ, μίγνυμαι].

Δυσμίμητος (ὁ, ἡ), aneвoe de imitat. [δυσ, μιμέομαι].

Δυσμίσητος (ὁ, ἡ), пpea вpîovsъ, saў de вpît. [δυσ, μισέω].

Δυσμνημόνευτος (ὁ, ἡ), (лвкрв) aneвoe de цinвt minte. 2) (акт:) (omъ) aneвoiвsъ de a цinea minte, saў de a 'шї adвve aminte чева. [δυσ, μνημονεύω].

Δυσμόθεν, adв: de ла anвsъ. [δυσμή].

Δυσμοιρία (ἡ), neпopочipe. [din

Δύσμοιρος (ὁ, ἡ), neпopokosъ, de pea soaptъ. [δυς, μοῖρα].

Δυσμορία (ἡ), = Δυσμοιρία. [din

Δύσμορος (ὁ, ἡ), noet: = Δύσμοιρος. 2) moptъ de pea шoapte. [δυσ, μόρος].

Δυσμορφία (ἡ), вpîчisne de fiгвръ. [din

Δύσμορφος (ὁ, ἡ), вpîtъ ла fiгвръ. [δυσ, μορφή].

Δυσμόρως, adв: кв neпopочipe; saў кв pea moapte. [δύσμορος].

Δύσμουσος (ὁ, ἡ), nefaвoratъ de mвse, (adikъ) neînвъцatъ; saў nepotpivitъ кв pегвлеле mвsiчeї, neapmoniosъ. [δυσ, μοῦσα].

Δυσνίκητος (ὁ, ἡ), aneвoe de вirвit. [δυσ, νικάω].

Δύσνιπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de квръцit прin спълътвръ. [δυσ, νίπτομαι].

Δυσνοέω -ῶ, вiit: -ήσω, (înпpot: de εὐνοῶ, adikъ) вpъskъ, вpъжmъшeskъ пe чinева, îї вoieskъ ръвл. [δύσνοος -ους].

Δυσνόητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, aneвoe de înцeлes, nedesлвшitъ. [δυσ, νοέω].

Δύσνοια (ἡ), (înпpot: de εὔνοια) pea вoinцъ, saў disposiцie кътре чinева. [δύσνους].

Δυσνομία (ἡ), (în контра de εὐνομία) pea stape, saў anлikaцie de лецї, pea лецislaцie. [din

Δύσνομος (ὁ, ἡ), înпpotiвitopŭ леџiлор, кълкъtopŭ de леџĭ, nedpeпtŭ. [δυσ, νόμος].

Δύσνοος -ους (ὁ, ἡ), (înпpot: de εὔνους) чел кѫ ръŭ гîndŭ, saŭ disпosiџie asѫпpa кѫĭва, ръŭ-воitopŭ. [δυσ, νόος].

Δύσνοστος (ὁ, ἡ), поet: кѫ пeпopoчipĭ întopsŭ în пatpie din stpeinъtate. || «Νόστος — ». Eѫp: пeпopoчitъ întoapчepe în пatpie. [δυσ, νόστος].

Δυσνουθέτητος (ὁ, ἡ), aпeвoe de повъцѫit, saŭ înцeлeпцit. [δυσ, νουθετέω].

Δύσνους, ου (ὁ, ἡ), вezĭ δύσνοος.

Δυσνύμφευτος, ші

Δύσνυμφος (ὁ, ἡ), поet: кѫ пeпopoчipe къsъtopitŭ. 2) пeпopoкosŭ (пeпpiinчosŭ) ла къsъtopiцĭ. [δυσ, νύμφη].

Δύσνως, adв: кѫ pea воinцъ, връжтъшeшte. [δύσνους].

Δύσξενος (ὁ, ἡ), поet: връжтaшŭ, пeiѫвitopŭ de stpeinĭ. [δυσ, ξένος].

Δυσξήραντος (ὁ, ἡ), aпeвoe de ѫsкat. [δυσ, ξηραίνομαι].

Δυσξύμβλητος, ші

Δυσξύμβολος, At: în лoкŭ de δυσσύμβολος (ὁ, ἡ), [δυσ, συμβάλλω] кѫ кape aпeвoe поate aвea чiпeвa dapaвepe, peлaцie, saŭ adѫпape, seлвatiкŭ, пeкomѫпiкaвiлŭ. 2) = Δυσνόητος, aпeвoe de înцeлes, пedesлѫшitŭ.

Δυσξύνετος (ὁ, ἡ), în лoкŭ de δυσσύνετος, [δυσ, συνίημι] aпeвoe înцeлeгъtopŭ, saŭ înцeлesŭ.

Δυσξύνθετος (ὁ, ἡ), At: în лoкŭ de δυσσύνθετος, aпeвoe de кomпѫs. [δυσ, συντίθεμαι].

Δύσογκος (ὁ, ἡ), пpea вoлѫminosŭ, гpeŭ; (пpin ѫpm:) aпeвoe de apdiкat. [δυσ, ὄγκος].

Δυσοδέω -ῶ, вiit: -ήσω, aпeвoe кълъtopeskŭ, saŭ кazŭ în къĭ (dpѫmѫpĭ) aпeвoe de ѫmвлat. [ші

υσοδία (ἡ), pea (aпeвoe de ѫmвлat) кaлe. [δύσοδος].

Δυσοδμία (ἡ), Ion: în лoкŭ de δυσοσμία.

Δύσοδμος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŭ de δύσοσμος.

Δυσοδοπαίπαλος (ὁ, ἡ), поet: пietposŭ, stinкosŭ; (пpin ѫpm·) aпeвoe de ѫmвлat. [δύσοδος, παίπαλος].

Δύσοδος (ὁ, ἡ), = Δύσβατος, aпeвoe de ѫmвлat. [δυσ, ὁδός].

Δυσοίζω, (пex: ἐδύσοιξα) поet: [δυσ, οἴομαι] mъ temŭ, въпѫieskŭ.

Δυσοίκητος (ὁ, ἡ), aпeвoe de лoкѫit. [δυσ, οἰκέω].

Δυσοικονόμητος (ὁ, ἡ), aпeвoe de iкonomit, saŭ dipiцiat; (fir:) aпeвoe de mistѫit. [δυς, οἰκονομέω].

Δύσοικος (ὁ, ἡ), чел кѫ pea лoкѫinцъ. [δυσ, οἶκος].

Δύσοικτος (ὁ, ἡ), aпeвoiosŭ, гpeŭ лa miлostiвipe. 2) = Δυσθρήνητος. [δυσ, οἶκτος].

Δύσοιμος (ὁ, ἡ), поet: în лoкŭ de δύσοδος, «Τύχη —». Esx: soaptъ înпpotiвitoape. [δυσ, οἶμος].

Δοίσοινος (ὁ, ἡ), (лoкŭ) кape faчe ръŭ, saŭ пѫцinŭ вinŭ. 2) (omŭ) tape вeцiвŭ; saŭ aпeвoiosŭ (кape пѫ dѫчe) лa въѫtѫpъ de вinŭ. [δυσ, οἶνος].

Δύσοιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -οίστως, поet: =Δυσφόρητος. [δυσ, οἴω=φέρω].

Δυσοιωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, daŭ semnŭ, saŭ însemnezŭ de ръŭ. [δυσ, οἰωνός].

Δυσοιωνιστικὸς, ὴ, ὸν, ші

Δυσοιώνιστος (ὁ, ἡ), лѫatŭ, înцeлesŭ în semnŭ de ръŭ, пeпpiînчosŭ. [δυσ, οἰωνίζομαι].

Δύσοκνος (ὁ, ἡ), пpea лeпeшŭ, tpîndaвŭ, saŭ fpiкosŭ. [δυσ, ὄκνος]. [de ѫnde

Δυσόκνως, adв: кѫ mѫлtъ лeпeвie, saŭ aпeвoinцъ.

Δυσόλεθρος (ὁ, ἡ), кaѫtъ δυσώλεθρος.

Δυσόλισθος (ὁ, ἡ), aпeвoe de aлѫпeкat, saŭ къzѫt. [δυσ, ὄλισθος].

Δύσομβρος (ὁ, ἡ), foapte плoiosŭ. 2) поet: кape кade кa o peпede ші deasъ плoaie. [δυσ, ὄμβρος].

Δυσομενάων, поet: în лoкŭ de δυσομένων, цeп: îm: de вiit: (în лoкŭ de пpez:) aл пaptч: лѫi δύομαι.

Δυσομίλητος, ші

Δυσόμιλος (ὁ, ἡ), пeплъкѫtŭ în adѫпape, saŭ a къpѫia întîлnipe ші вopвipe adѫчe пeпpiinцъ. [δυσ, ὅμιλος].

Δυσόμματος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de oкĭ, opвŭ. [δυσ, ὄμμα].

Δυσόμοιος (ὁ, ἡ), = 'Ανόμοιος. [δυσ, ὅμοιος].

Δυσόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtopŭ, saŭ adѫкъtopŭ de peлe вise. [δυσ, ὄνειρον].

Δύσοπτος, ші

Δυσόρατος (ὁ, ἡ), aпeвoe de въzѫt. 2) a къpѫia вedepe пpiчinѫieшte гpoazъ. [δυσ, ὁράω].

Δυσοργησία (ἡ), a fi чiпeвa

Δυσόργητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γήτως, гpozaвŭ în пeкazѫл sъŭ, iѫte лa mînie. [ші

Δυσοργία, (ἡ), = Δυσοργησία. [din

Δύσοργος (ὁ, ἡ), = Δυσόργητος. [δυσ, ὀργή].

Δυσόρεκτος (ὁ, ἡ), datŭ, întinsŭ spre rĕŭ. 2) (maĭ noŭ) чел кѫ pea (neплѣкѫtѣ) noftъ. [δυσ, ὀρέγομαι].

Δυσόριστος (ὁ, ἡ), anevoe de definit, de хotѣрît, saŭ mѣрцinit. [δυσ, ὁρίζω].

Δυσορκέω -ῶ biit: -ήσω, = Ψευδορκέω, saŭ ἐπιορκέω. [δυσ, ὅρκος].

Δυσόρμιστος, ші

Δύσορμος (ὁ, ἡ), (noртŭ, saŭ цѣрmŭ) ла каре este прimежdiosŭ a трaце кораbia. «Πυραὶ — ». Esx: bîntърї, че ſак неплъкѫtъ neiречереa în noртŭ. [δυσ, ὅρμος].

Δύσορνις, ιθος (ὁ, ἡ), noet: ſѣкѫtŭ sѫt реле semne de пъзърї, кovitŭ рѣŭ. [δυσ, ὄρνις].

Δυσόρφναιος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, ὀρφνή] ſoapte întѫnekosŭ.

Δυσοσμία (ἡ), рѣŭ miposŭ, nѫtoape. [din

Δύσοσμος (ὁ, ἡ), = Δυσώδης, nѫtѫposŭ. 2) (nas:) anevoe dэ miposit. 3) (akt:) anevoiosŭ (slaвŭ) de miposŭ. (Apst: desnpe nesomnie. B'.) [δυσ, ὀσμή].

Δυσούλωτος (ὁ, ἡ), (panъ) anevoe de tъmъdѫit, de înkis. [δυσ, οὐλόω].

Δυσουρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ ші̆шŭ anevoe. [ші

Δυσουρία (ἡ), disѫpie, anevoinцъ, greѫtate de ſѣкѫt ѫdѫl. [δυσ, οὖρος]. [de unde

Δυσουριάω -ῶ, biit: -άσω, nътimeskŭ de disѫpie. [ші

Δυσουρικὸς, ἡ, ὸν, prîvinѫitorŭ, saŭ nътimaшŭ de disѫpie.

Δυσούριστος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локŭ de δυσόριστος, anevoe de mѣрцinit, nesfîршitŭ. 2) [δυς, οὔριος] nѫptatŭ de protivnikŭ, saŭ nenpiinчosŭ bîntŭ; (npin ѫpm:) nenopочitŭ.

Δύσουρος (ὁ, ἡ), noet: = Δυσφύλακτος. [δυσ, οὖρος, пъzitorŭ].

Δυσόφθαλμος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ neплъкѫцї okї, ѫрîtŭ; ші=Δυσόμματος. 2) adѫkъtorŭ de neплъчere ла vedeрї. «Αἶσχος —». Aten: [δυσ, ὀφθαλμός].

Δυσπάθεια (ἡ), anevoinцъ în simцipe, bîptoшie, asnpime. 2) (din kontpa) mѫлtъ simцiчiѫne; (npin ѫpm:) neръvdape. 3) mѫлtъ pea nътimipe, tikълошie. [ші

Δυσπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, anevoe (saŭ (din kontpa) npea mѫлt mъ înnътimeskŭ. simцŭ, sѫſerŭ; (npin ѫpm:) = Δεινοπαθῶ, ші Δυσανασχετῶ, mъ ьekѣжeskŭ. [din

Δυσπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), anevoe simцitorŭ (de dѫpepe, ші чл:); (npin ѫpm:) цeanъnŭ, bîptosŭ; (fir:) ръvdътorŭ, ші чл: 2) (din kontpa) лesne înnътimitŭ, ſoapte simцitorŭ; (npin ѫpm:) neръvdътorŭ = Δεινοπαθὴς. 3) (гpешit în Esx:) în локŭ de δυσμαθής. [δυσ, πάθος].

Δυσπαίπαλος (ὁ, ἡ), noet. [δυσ, παίπαλος] (desnpe mѫnte)=Δύσβατος, nietposŭ, stînkosŭ; (desnpe nиcле de bitъ) asnpъ, tape, bîptoasъ.

Δύσπαις, αιδος (ὁ, ἡ), =Δύστεκνος. [δυσ, παῖς].

Δυσπάλαιστος (ὁ, ἡ), кѫ каре anevoe se noate чinева лѫnta; (fir:) anevoe de sъvîршit, de menaжat, saŭ de трaктat. [δυσ, παλαίω].

Δυσπάλαμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άμως, noet: = Δυσχερής, anevoe de sъvîршit, saŭ de вirѫit. 2) =Δυσμήχανος, вiклeanŭ, iskѫsitŭ; (din kontpa) neîndemînatikŭ, лiпsitŭ de miжлoaче. [δυσ, παλάμη].

Δυσπαλὴς, έος (ὁ, ἡ), anevoe de клътit, saŭ de mišкat, гpeŭ. [δυσ, πάλλω]. 2) noet: anevoe de лѫnтat, = Δυσπάλαιστος; (în цen:) гpeŭ, anevoiosŭ. [δυσ, πάλη].

Δυσπαράβλητος (ὁ, ἡ), anevoe de компapат (asemъnat) кѫ алтѫл; (npin ѫpm:) deoseвitŭ, екчелentŭ. [δυσ, παραβάλλομαι].

Δυσπαραβοήθητος (ὁ, ἡ), anevoe de aжѫtat. [δυσ, παραβοηθέω].

Δυσπαράβουλος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάπειστος. [δυσ, παρὰ, βουλή].

Δυσπαράγγελτος (ὁ, ἡ), desnpe каре anevoe noate da чinева хotѣрîtoape nopѫnчї. [δυσ, παραγγέλλω].

Δυσπαράγραφος (ὁ, ἡ), anevoe de deskpis, saŭ de ſiksat. [δυσ, παραγράφω].

Δυσπαράγωγος (ὁ, ἡ), anevoe de aвътѫt, de amъцit. [δυσ, παράγω].

Δυσπαράδεκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έκτως, anevoe de npiimit, saŭ крezѫt de adevъратŭ. 2) (akt:) anevoe npiimitorŭ de чева. «Δυσπιστία ἕξις δυσπαράδεκτος πίστεως». Кл: Ал: «Δυσπαραδέκτως ἔχων πρὸς τὰ θρυλλούμενα». Плв: [δυσ, παραδέχομαι].

Δυσπαράθελκτος (ὁ, ἡ), noet: anevoe de atpas, îndѫлчit, saŭ mînrîiat npin dѫioase ворве. «Οἴκτος —». Esx: [δυσ, παραθέλγω].

Δυσπαραίτητος (ὁ, ἡ), anevoe de îndѫплекat, înвлînzit npin pѫrъчiѫnї. [δυσ, παραιτέομαι].

Δυσπαράκλητος (ὁ, ἡ), = Δυσπαραίτητος. [δυσ, παρακαλέω].

Δυσπαρακολούθητος (ὁ, ἡ), anevoe de

ѹрmat de апроапе; (fir:) anевое de ці-nѹt шірѹл кѹвîntѹлѹї; (прin ѹрm:) anевое de înцелes. 2) (акt:) anевоiosѹ de a ѹрma шірѹл înцелesѹлѹї, греѹ de înцелеџере. [δυσ, παρακολουθέω].

Δυσπαρακόμιστος (ὁ, ἡ), anевое de tpansпoptat, (saѹ прin каре anевое se поate чinева tpansпopta) лîнгъ чева кѹ калѹ, tръsѹръ корабіе, ші чл: [δυσ, παρακομίζομαι].

Δυσπαραμύθητος (ὁ, ἡ), anевое de mîнгîiat прin desmîxniloape кѹвinte. [δυσ, παραμυθέομαι].

Δυσπαράπειστος (ὁ, ἡ), =Δυσμετάπειστος, anевое de amъцit прin îndѹплекаре. [δυσ, παραπείθω].

Δυσπαράπλευστος (ὁ, ἡ), ші

Δυσπαράπλοος -ους (ὁ, ἡ), (цъpmѹ) пе лîнгъ каре anевое поate чinева плѹti. [δυσ, παραπλέω].

Δυσπαραποίητος (ὁ, ἡ), anевое de imitat, saѹ falsifikat. «Σφραγὶς—». Am: [δυσ, παραποιέομαι].

Δυσπαρατήρητος (ὁ, ἡ), anевое de бъгat de seamъ, saѹ de пъzit nекълкatѹ, neбîntѹitѹ. [δυσ, παρατηρέω].

Δυσπαράτρεπτος (ὁ, ἡ), anевое de aбътѹt din калеа чеа dpeaптъ, = Δυσπαράγωγος. [δυσ, παρατρέπω].

Δυσπάρευνος (ὁ, ἡ), поet: adѹкъtopѹ de nenopoчipe ла (чеї че dopm înпреѹnъ) soцї. [δυσ, παρὰ, εὐνή].

Δυσπαρηγόρητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως, =Δυσπαραμύθητος. [δυσ, παρηγορέω].

Δυσπαρήγορος (ὁ, ἡ), = Δυσπαρηγόρητος. [δυσ, παρὰ, ἀγορά].

Δυσπάρθελκτος (ὁ, ἡ), поet: în локѹ de Δυσπαράθελκτος.

Δυσπάρθενος (ἡ), поet: nenopoчitъ feчoapъ. [δυσ, παρθένος].

Δύσπαρις, ιδος (ὁ), ръѹ (nenopoчitopѹ) Парisѹ. [δυσ, Πάρις].

Δυσπάριτος (ὁ, ἡ), [δυσ, πάρειμι] (локѹ) anевое de tpeкѹt, = Δύσβατος, ші Δυσδιόδευτος.

Δυσπαρόδευτος, ші

Δυσπάροδος (ὁ, ἡ), апроапе de каре anевое поate чinева tpeче кълъtopînd, saѹ a intpa înъѹntpѹ. [δυσ, πάροδος].

Δυσπάτητος (ὁ ἡ), anевое de кълкat, saѹ de ѹmблat пeste dînsѹл. [δυσ, πατέω].

Δύσπαυστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -αύστως, = Δυσκατάπαυστος.

Δυσπείθεια (ἡ), sѹбst: idealѹ ал лѹї....

Δυσπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), anевое de a se îndѹплека, de a se sѹпѹne, a askѹлta; (прin ѹрm:) =Δυσάγωγος. [δυσ, πείθω].

Δυσπειρία (ἡ), anевоinцъ de a кѹnoaшte прin черкаре, saѹ de a черка чева. [δυσ, πεῖρα].

Δύσπειστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πείστως = Δυσπειθὴς. (se konfѹndъ кѹ δύσπιστος).

Δυσπέλαστος (ὁ, ἡ), de каре este anевое, saѹ прimeжdiosѹ a se апропіа чinева. [δυσ, πελάζω].

Δύσπεμπτος (ὁ, ἡ), anевое de tpimis, eкsпediat, saѹ desfъкѹt. 2) tpimisѹ sпре nenopoчipea кѹїва. [ші

Δυσπέμφελος (ὁ, ἡ), поet: [δυσ, πέμπω] =Δύσκολος, неплъкѹtѹ, прimeжdiosѹ. «Ναυτιλίη —». Es:

Δυσπένθερος (ὁ, ἡ), поet: релatiвѹ кѹ (saѹ fъкѹtѹ de) ръѹ sокрѹ. [δυσ, πενθερός].

Δυσπενθέω -ῶ, віit: -ήσω, (прinч: întpeв: nѹmaї în пaptч:) поet: греѹ (кѹ mѹлtъ întpistape) жълеskѹ. [din

Δυσπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: вpednikѹ, saѹ прiчinѹitopѹ de mape жале. [δυσ, πένθος].

Δυσπέπαντος (ὁ, ἡ), anевое de коп; în sілъ (fъръ вреme) коптѹ; nекоптѹ. «Πάθος —». [δυσ, πεπαίνω].

Δυσπεπτέω -ῶ, віit: -ήσω, anевое mistѹieskѹ. [din

Δύσπεπτος (ὁ, ἡ), [δυσ, πέπτω] anевое, saѹ ръѹ de mistѹit. «Τροφὴ —». Dskp: 2) maї noѹ = Δυσπέπαντος. «Ἀπύστημα —». Dskp:

Δυσπεραίωτος [δυσ, περαιόω], ші

Δυσπέρατος (ὁ, ἡ), anевое de tpeкѹt. «Πορθμὸς —». Stp: «Αἰὼν —». [δυσ, περάω].

Δυσπεριάγωγος (ὁ, ἡ), anевое de înкonжѹpat. «Ἡ τετράγωνος τάξις—». Ap: [δυσ, περιάγω].

Δυσπεριγένητος (ὁ, ἡ), anевое de întpeкѹt, de бірѹit; ші (fir:) anевое de sъвіршit. [δυσ, περιγίγνομαι].

Δυσπερίγραφος (ὁ, ἡ), = Δυσπαράγραφος.

Δυσπερικαθαίρετος (ὁ, ἡ), anевое de a i se лѹa (чоплі) чева deп' înпрежѹр. [δυσ, περικαθαιρέω].

Δυσπερικάθαρτος (ὁ, ἡ), anевое de кѹръцit п' înпрежѹр. «Φλοιὸς — ». Tfp: [δυσ, περικαθαίρω].

Δυσπερίκτητος (ὁ, ἡ), чел че anевое поate aвea прisosѹ din авере, saѹ вenitѹ, sъpaкѹ. [δυσ, περικτάομαι].

Δυσπερίληπτος (ὁ, ἡ), anевое de ко-

прins, saŭ înвръцішat. [δυσ, περιλαμβάνω]; ші (fir:) =кѫ

Δυσπερινόητος (ὁ, ἡ), anевое de копрins кѫ mintea, saŭ de înцелes. [δυσ, περινοέω].

Δυσπεριόδευτος (ὁ, ἡ), anевое de околit, saŭ кълъtopit înпрежѫрѫ 'ї. [δυσ, περιοδεύω].

Δυσπεριόριστος (ὁ, ἡ), anевое de мърцinit. [δυσ, περιορίζομαι].

Δυσπερίτρεπτος (ὁ, ἡ), anевое de pestѫpnat. [δυσ, περιτρέπομαι].

Δυσπερίτριπτος (ὁ, ἡ), anевое de fъpîmiчit кѫ fрекареа. «Τὸ ἐντὸς δέρμα τῶν χειρῶν δυσπερίτριπτον». Teofil: [δυσ, περιτρίβομαι].

Δυσπερίψυκτος (ὁ, ἡ), [δυσ, περιψύχω]. anевое de ръчit.

Δυσπετέω -ῶ, віit: -ήσω, каzŭ греŭ. 2) (fir:) каzŭ în nenopoчipe, saŭ nѫ isвѫteskŭ în чева. 3) maї noŭ, = 'Αποδυσπετέω, mъ некъжеskŭ, mъ desnъdъжdѫiesŭ. [ші

Δυσπετέως, adв: Ion: în локŭ de δυσπετῶς. [δυσπετής].

Δυσπέτημα (τὸ), Δυστύχημα, nenopoчipe; neisвѫtipe. [δυσπετέω].

Δυσπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: anевое de къzѫt; (прin ѫpm:) (fir:) грozaвŭ, sѫпъръtopŭ. [δυσ, πέτω. neîntp: = πίπτω]. [de ѫnde

Δυσπετῶς, adв: греŭ, грozaв, кѫ sѫпъpape.

Δυσπεψία (ἡ), [δύσπεπτος] anевоinцъ ла mistѫipe.

Δυσπήμαντος (ὁ, ἡ), [δυσ, πημαίνω] ръŭ вътъmatŭ, saŭ ръnitŭ.

Δυσπινὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [δυσ, πῖνος] foapte soiosŭ, nекѫpatŭ (Тѫрч: mѫpdapŭ).

Δυσπιστέω -ῶ, віit: -ήσω, anевое крezŭ. [ші

Δυσπιστία (ἡ), anевоinцъ în крedinцъ. [din

Δύσπιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πίστως, anевоiosŭ saŭ ръŭ în крedinцъ, вънѫitopŭ; nепiosŭ. 2) anевое de крezѫf, nепроваbілŭ. (se конfѫndъ кѫ δύσπειστος). [δυσ, πίστις].

Δύσπλανος (ὁ, ἡ), поet: tiкълошemte ръtъчitŭ. [δυσ, πλάνη].

Δύσπληκτος (ὁ, ἡ), anевое de isвit, saŭ de sпepiat. [δυσ, πλήττομαι].

Δυσπλήρωτος (ὁ, ἡ), anевое de ѫmплѫt, de înплinit, saŭ de sъвîpшit. [δυσ, πληρόομαι].

Δυσπλῆς, ῆτος (ὁ, ἡ), ші Δυσπλῆτις, ιδος, (ἡ), поet: =Δασπλῆς, -ῆτις.

Δυσπλοέω -ῶ, віit: -ήσω, каzŭ în реа плѫtipe. [ші

Δυσπλοΐα (ἡ), поet: în локŭ de

Δύσπλοια (ἡ), реа, nenopoчitъ плѫtipe (din вîntѫpї înnpotiвъ, saŭ iѫцї, ші чл:). [din

Δύσπλοος -ους (ὁ, ἡ), anевое, прimeжdiosŭ de плѫtit. [δυσ, πλέω].

Δύσπλυτος (ὁ, ἡ), anевое de sпълat. [δυσ, πλύνομαι].

Δύσπλωτος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de Δύσπλοος.

Δυσπνοέω -ῶ, віit: -ήσω, anевое pesѫfлѫ, пътimeskŭ de грea sѫfлape. 2) поet: пѫцŭ, skoцŭ греŭ miposŭ. [Δύσπνοος]. [de ѫnde

Δυσπνόητος (ὁ, ἡ), =Δυσπνοϊκός.

Δύσπνοια (ἡ), disпnie, saŭ греѫtate ла pesѫfлape (вezї ші ἄσθμα), пъdѫfŭ. 2) вîntŭ înпpotiвъ. [ші

Δυσπνοιέω, Ion: în локŭ de Δυσπνοέω. [ші

Δυσπνοϊκὸς, ὴ, ὸν, пътimaшŭ de, saŭ sѫпѫsŭ ла disпnie. [din

Δύσπνοος -ους (ὁ ἡ), греŭ ла pesѫfлape, saŭ a къpѫia pesѫfлape este прinsъ (din osteneaлъ, ші чл:). «Τὸ δύσπνοον». Iнкр: în локŭ de ἡ δύσπνοια. 2) anевое, греŭ de pesѫfлat, saŭ nепpiinчosŭ ла pesѫfлape. «'Αὴρ δόσπνοος». Tfp: 3) înпpotiвъ sѫfлъtopŭ (вîntŭ) (Sof:). [δυσ, πνοή].

Δυσπολέμητος (ὁ, ἡ), anевое de pesвoit. [δυσ, πολεμέομαι].

Δυσπόλεμος (ὁ ἡ), поet: nenopoкosŭ, saŭ neîndemînatiкŭ în pesвoiŭ. [δυσ, πόλεμος].

Δυσπολιόρκητος (ὁ, ἡ), anевое de înпpesѫpat, saŭ de влокat (орашŭ, чetate, ші чл:). [δυσ, πολιορκέομαι].

Δυσπολίτευτος (ὁ, ἡ), nedestoїniкŭ în челе полiтiче. 2) anевое de tpaкtat полiтiчеште. [δυσ, πολιτεύομαι].

Δυσπονέως, поet: în локŭ de δυσπόνως, кѫ mѫлtъ osteneaлъ, кѫ греŭ, anевое. [din

Δυσπονὴς, έος, ші

Δυσπόνητος (ὁ, ἡ), поet: =Δύσπονος. [ші

Δυσπονία (ἡ), поet: mѫлt osteniчoasъ лѫкрape, saŭ mѫлtъ ші mape osteneaлъ. [din

Δύσπονος (ὁ, ἡ), поet. adѫкъtopŭ de (saŭ каре чере) mѫлtъ osteneaлъ, anевоiosŭ, преа osteniчosŭ. [δυσ, πόνος].

Δυσπόρευτος (ὁ, ἡ), прin каре anевое поate чinева мерце, кълъtopi, трече, ші чл: [δυσ, πορεύομαι].

Δυσπορέω -ῶ, biit: -ήσω, anевое ѕmвлѕ; saў kazў în къї anевoioase de ѕmвлat. [δυσ, πόρος].

Δυσπόρθητος (ὁ, ἡ), anевое de жъfѕit, de пръdat; saў = Δυσάλωτος (чetate ші чл:) [δυσ, πορθέομαι].

Δύσπορθμος (ὁ, ἡ), чел кѕ anевoioasъ de плѕtit stpimtoape de mape. [δυσ, πορθμός].

Δυσπορία (ἡ), anевoinцъ ла tpeчepe (de pîў, ші чл:) (пpin întind:) кале anевое de ѕmвлat, локў pъў; (în цen: ші fir:) anевoinцъ, stpimtopape. [δύσπορος].

Δυσπόριστος (ὁ, ἡ), anевое de къпътat, de прокѕpat, saў de гъsit; (în цen:) anевое de sъвîpшit, anевoiosў (лѕкpѕ). [δυσ, πορίζομαι].

Δύσπορος (ὁ, ἡ), anевое de tpeкѕt, de ѕmвлat. «Ὁδὸς, («Ποταμὸς) — ». Ksn: 2) anевое de sъвîpшit, anевoiosў. [δυσ, πόρος].

Δυσποτμέω -ῶ, biit: -ήσω, = Δυστυχῶ, sîntў tiкълosў. [ші

Δυσποτμία (ἡ), =Δυστυχία, nenopoчipe. [din

Δύσποτμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πότμως, noet: =Δυστυχής. [δυσ, πότμος].

Δύσποτος (ὁ, ἡ), noet: каpe anевое (saў de nевое, кѕ nenлъчepe) se вea. [δυσ, πίνω).

Δυσπραγέω -ῶ, biit: -ήσω, nѕ isвѕteskў în fanteлe, saў întpeпpindepiлe meлe; (în цen:)=Δυστυχῶ. [δυσπραγής]. [de ѕnde

Δυσπράγημα (τὸ), =Δυστύχημα.

Δυσπραγὴς, έος (ὁ, ἡ),= Δυστυχὴς. [δυσ, πράττω]. [de ѕnde

Δυσπραγία (ἡ), neisвѕtipe în fante, saў întpeпpindepї; (în цen:)= Δυστυχία.

Δυσπραγμάτευτος (ὁ, ἡ), anевое de tpaкtat, saў de a aвea peлaцiї, komѕnikaцie кѕ dinsѕл. [δυσ, πραγματεύομαι].

Δύσπρακτος (ὁ, ἡ), anевое de sъвîpшit. 2) =Δυσπραγὴς, nenopoкosў în întpeпpindepiлe saлe. [ші

Δυσπραξία (ἡ), =Δυσπραγία.

Δύσπρατος, (ὁ, ἡ), [δυσ, πιπράσκω] anевое de вîndѕt.

Δυσπράϋντος (ὁ, ἡ), anевое de înвлînzit. [δυσ, πραΰνω].

Δυσπρέπεια (ἡ),=Δυσμορφία, ѕpîцie. [din

Δυσπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ἀπρεπὴς, nenotpiвitў, neкѕвiinчosў; (пpin întind:) ѕpîtў. [δυσ, πρέπει[.

Δύσπριστος (ὁ, ἡ), anевое de tъiat кѕ feръstpъѕл. [δυσ, πρίω].

Δυσπρόπτωτος (ὁ, ἡ), anевое de къzѕt, (fir:) de гpeшît. [δυσ, προπίπτω].

Δυσπρόσβατος (ὁ, ἡ), anевое de aпpoпiat ші sѕit, saў ѕmвлat пe dînsѕл. [δυσ, προσβαίνω].

Δυσπρόσβλητος (ὁ, ἡ), anевое de atakat, saў de aпpoпiat, =Δυσπρόσιτος. [δυσ, προσβάλλω].

Δυσπρόσδεκτος (ὁ, ἡ), anевое de пpiimit ла sine (neплъкѕtў), = Δυσπαράδεκτος. [δυσ, προσδέχομαι].

Δυσπροσήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ηγόρως, anевoiosў ла saлѕtape (aкt: saў пas:), saў ла вopвipe. [δυσ, προσήγορος].

Δυσπρόσιτος (ὁ, ἡ), [δυσ, πρόσειμι] anевое de aпpoпiat.

Δυσπρόσμαχος (ὁ, ἡ), anевое de atakat кѕ вътъліе. [δυσ, πρὸς, μάχη].

Δυσπρόσμικτος (ὁ, ἡ), кѕ каpe anевое noate aвea чinева amestekў, saў komѕnikaцie, =Δυσπρόσιτος. [δυσ, προσμίγνυμαι].

Δυσπρόσοδος (ὁ, ἡ), = Δυσπρόσιτος. [δυσ, πρός, ὁδός].

Δυσπρόσοιστος (ὁ, ἡ), (δυσ, προσοίω = προσφέρω] =Δυσπρόσιτος.

Δυσπρόσοπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπτως, =Δυσαντίβλεπτος. «Ἀστραπὴ — ». Плd: 2) гpozaвў, ѕpîчosў. «Ὄψις — ». Пл: [δυσ, προσόπτομαι].

Δυσπροσόρμιστος (ὁ, ἡ), (poptў, saў цъpmў) ѕnde anевое noate tpaцe кopaвia. [δυσ, προσορμίζομαι].

Δυσπροσπέλαστος (ὁ, ἡ), =Δυσπρόσιτος, anевое de aпpoпiat, [δυσ, προσπελάζω].

Δυσπροσπόριστος (ὁ, ἡ), (локў) în каpe anевое se noate къпътѕi чinева de чeлe tpeвѕinчoase. [δυσ, προσπορίζομαι].

Δυσπρόσρητος (ὁ, ἡ), = Δυσπροσήγορος. [δυσ, προσρέω neîntp: =προσαγορεύω].

Δυσπρόσωπος (ὁ, ἡ), = Δυσπρόσοπτος, ѕpîtў ла faцъ, seлвatikў ла вedepe. [δυσ, πρόσωπον].

Δυσπρόσφορος (ὁ, ἡ), anевое de adѕs, ofepit кѕїва. [δυσ, προσφέρω].

Δυσπύητος (ὁ, ἡ), anевoiosў de a faчe пѕpoiў, a коaчe. [δυσ, πυέω].

Δυσραγὴς, έος (ὁ, ἡ), anевое de sпapt, saў pѕпt. [δυσ, ῥήγνυμι].

Δύσρευστος (ὁ, ἡ), anевое de кѕps. [δυσ, ῥέω].

Δύσρηκτος (ὁ, ἡ), = Δυσραγής.

Δύσρητος (ὁ, ἡ), [δυσ, ῥέω, neîntp: = λέγω] anевое (saў neплъкѕtў) de a se ziчe, пpoпѕnцa. (вezї ші δύσφατος).

Δυσριγὴς, έος, ші

Δύσριγος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sъпрл: -ότατος) [δυσ, ῥῖγος] anevoiosŭ de a ръвda ла fpirŭ.

Δυσροέω -ῶ, viit: -ήσω, (fir:) mepгŭ ръŭ în tpeвiле меле (dъпе zічере nъ 'mĭ кърг tpeвiле вine); (прin ъpm:) =Δυσπραγῶ. [δύσροος]. [de ъnde

Δυσροητικὸς, ἡ, ὸν, adъкътopŭ de nenopoчipe, saŭ neisвъtipe.

Δύσροια (ἡ), pea кърцере a tpeвiлор,= Δυσπραγία, Δυστυχία. [din

Δύσροος -ους, [δυσ, ῥοή], ші

Δύσρυτος (ὁ, ἡ), anevoe кърґътopŭ. [δυσ, ῥέω].

Δυσσέβεια (ἡ), nepesпектape de zeitate, neпietate. [ші

Δυσσεβέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ nepesпектътopŭ de zeitate, neпiosŭ. [δυσσεβής]. [de ъnde

Δυσσέβημα (τὸ), faптъ neпioasъ, neчinstitoape de zeitate.

Δυσσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), nepesпектътopŭ, neînкinътopŭ de zeitate. [δυσ, σέβας]. [de ъnde

Δυσσεβία, (ἡ), поet: în локŭ de δυσσέβεια. [ші

Δυσσεβῶς, adв: къ nepesпектŭ de zeitate, saŭ къ neпietate.

Δύσσειστος (ὁ, ἡ), anevoe de клetinat, sгъdъit, saŭ кътpemъpat. [δυσ, σείομαι].

Δύσσεο, -το, каъtъ Δύσεο -το.

Δύσσηπτος (ὁ, ἡ), anevoe de пътpezit. [δυσ, σήπομαι].

Δυσσομενάων, каъtъ δυσομενάων.

Δύσσοος (ὁ, ἡ), поet: anevoe de mîntъit, кam пiepdъtŭ. [δυσ, σόος].

Δυστήρικτος (ὁ, ἡ), anevoe de sпpiжinit, saŭ înцeпenit. [δυσ, στηρίζομαι].

Δυσστατέω -ῶ, viit: -ήσω, sintŭ ръŭ aшezatŭ, mъ клetinŭ; (fir:) sîntŭ în îndoiaлъ. [δυσ, στάω, ἵστημι].

Δυσστίβευτος, ші

Δυσστίβητος (ὁ, ἡ), поet: [δυσ, στιβεύω, -έω] anevoe de ълmat, de къътat, = Δυσερεύνητος. 2) anevoe de ъmблat, saŭ tpeкъt пpintp' însъл.

Δυσστομέω -ῶ, viit: -ήσω, поet: zikŭ ворбъ pea, блestemŭ. 2) (desпpe калŭ) sîntŭ ....

Δύσστομος (ὁ, ἡ), поet: (пpinч: калŭ) tape în гъръ, (пpin ъpm:)=Δυσήνιος. (se конf: къ δίστομος, ші δύστομος). [δυσ, στόμα].

Δύσστονος (ὁ, ἡ), de mълte sъsпinъpĭ вpednikŭ, saŭ adъкътopŭ, =Πολυστένακτος. [δυσ, στόνος din στένω].

Δυσστόχαστος (ὁ, ἡ), anevoe de nemepit; (fir:) de dat къ sокoteaла, de гiчit, =Δυσείκαστος. [δυσ, στοχάζομαι].

Δυσστρατοπέδευτος (ὁ, ἡ), (локŭ) neîndemînatikŭ de tъвъpît oшtipe. [δυσ, στρατοπεδεύομαι].

Δυσσύμβατος (ὁ, ἡ), anevoe de înвoit, saŭ ъnit къ алtъл. [δυσ, συμβαίνω].

Δυσσύμφυτος (ὁ, ἡ), anevoe de a se ъni, saŭ лiпi пpin înпpeъnъ naшtepe, saŭ pesъpipe ші крeшtepe къ алtъл. [δυσ, συμφύομαι].

Δυσσύνακτος (ὁ, ἡ), anevoe de кълes, saŭ adъnat. [δυσ, συνάγω].

Δυσσυνείδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δήτως, чел къ pea коншtiinцъ; [δυσ, συνειδέω].

Δυσσύνοπτος (ὁ, ἡ), anevoe de въzъt de o datъ, saŭ къnoskъt în skъptŭ. [δυσ, συνόπτομαι =συνοράω].

Δύσσφαλτος (ὁ, ἡ), anevoe de пotiknit, ші къzъt. [δυσ, σφάλλομαι].

Δυσσχημάτιστος (ὁ, ἡ), anevoe de fopmat, peпpesintat, ші чл: [δυσ, σχηματίζομαι].

Δύσχιστος (ὁ, ἡ), anevoe de pъпt, saŭ sfîшiat. [δυσ, σχίζομαι].

Δύστακτος (ὁ, ἡ), ръŭ aшezatŭ, saŭ пъsŭ ла pîndъiaлъ. [δυσ, τάττομαι].

Δυστάλας, αινα, αν, поet: foapte tikълosŭ. [δυσ, τάλας].

Δυσταμίευτος (ὁ, ἡ), anevoe de пъstpat, saŭ de келtъit къ къmпътŭ. [δυσ, ταμιεύομαι],

Δύστανος (ὁ, ἀ), Dop: în локŭ de δύστηνος.

Δυστάραχος (ὁ, ἡ), поet: пpea tъpбъpъtopŭ, saŭ sгoшotosŭ. «Ἄνεμος —». K: Manas:

Δυστέκμαρτος (ὁ, ἡ), [δυσ, τεκμαίρομαι] anevoe de dat къ sокoteaла.=Δυσείκαστος.

Δυστεκνία (ἡ), nenopoчipe de копiĭ. [din

Δύστεκνος (ὁ, ἡ), nenopokosŭ de копiĭ, «Παιδουργία — ». Sof: nenopoчitъ faчepe de копiĭ. [δυσ, τέκνον].

Δυστέκτων, ονος (ὁ, ἡ), поet: neîndeшînatikŭ, saŭ ръŭ клъditopŭ (de каse, ші чл:). [δυσ, τέκτων].

Δυστερπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τερπῶς, поet: =Ἀτερπής, неплъкътŭ. [δυσ, τέρπω].

Δύστηκτος (ὁ, ἡ), anevoe de toпit (de mistъit, ші чл:), вîptosŭ. [δυσ, τήκομαι].

Δυστηνία (ἡ), tikълoшie. [din

Δύστηνος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἵστημι] (dъпе zічере) каре anevoe (aвia) поate sta, (пpin ъpm:) tikълosŭ.

Δυστήρητος (ὁ, ἡ), anevoe de пъzit, de пъstpat. [δυσ, τηρέω].

Δυστίβευτος (ὁ, ἡ), каѕtъ δυσστίβευτος.

Δυστιθάσσευτος (ὁ, ἡ), aneвoe de domestiчit, de înвлinzit. [δυσ, τιθασσεύω].

Δυστλήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: de mѕлte реле ръвdъtорѕ̆; foapte nenopoчitѕ̆. [ші

Δύστλητος (ὁ, ἡ), поet: aneвoe de ръвdat. [δυσ, τλάω].

Δυστόκεια (ἡ), поet: nepopoчitъ nъsкъtoape, mѕmъ. (вezĭ ші Δυσαριστοτόκεια). [ші

Δυστοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskѕ̆ кѕ греѕtate. [ші

Δυστοκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: nъsкѕtѕ̆ în чeasѕ̆ ръѕ̆, din naштepe nenopoчitѕ̆. [ші

Δυστοκία (ἡ), грea faчepe, saѕ̆ naштepe. [ші

Δύστοκος (ἡ), греѕ̆ nъsкъtoape. 2) (ὁ), поet: (пas:) =Δυστοκής. [δυσ, τόκος]. [de ѕnde

Δυστόκως, adв: кѕ грea naштepe. «Δυστόκως ἔχω». Eѕst: =Δυστοκέω.

Δυστομέω-ῶ, вiit: -ήσω, каѕtъ δυσστομέω. [din

Δύστομος (ὁ, ἡ), каѕtъ δύσστομος.

Δύστομος (ὁ, ἡ), поet: [δυσ, τομή] aneвoe de tъiat.

Δύστονος (ὁ, ἡ), каѕtъ δύσστονος.

Δυστόπαστος (ὁ, ἡ), [δυσ, τοπάζω] =Δυστέκμαρτος.

Δυστόχαστος (ὁ, ἡ), каѕtъ δυσστόχαστος.

Δυστράπεζος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ npoastъ masъ, каре mъnînкъ npost. [δυσ, τράπεζα].

Δυστραπελία (ἡ), neîndemînape în пѕрtape, можiчie, îndъръtniчie; (fiг:) stpimtopape; (în цen:) aneвoinцъ, грeѕtate în op че miшкape. [din

Δυστράπελος (ὁ, ἡ), (dѕпe ziчepe) чел че aneвoe se înвîрteшte, se порneшte, se mimкъ, (прin ѕрm:)=Δυσκίνητος; (fiг:) Δυσμετάθετος, neskimвatѕ̆, stъpѕitopѕ̆ în пъpepea sa, îndъръtniкѕ̆, чiѕdatѕ̆, neплъкѕtѕ̆ în пѕрtape; (în цen:) aneвoiosѕ̆, греѕ̆. «Καὶ πρᾶγμα γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ, ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους». At: (вezĭ ші δύστροπος). [δυσ, τρέπω]. [de ѕnde

Δυστραπέλως, adв: fъръ pîndѕiaлъ, în pea nosiцie, чiѕdat.

Δυστρατοπέδευτος (ὁ, ἡ), каѕtъ δυσστρατοπέδευτος.

Δυστραχηλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ̆

Δυστράχηλος (ὁ, ἡ), = Σκληροτράχηλος. aneвoe de sѕпѕs, saѕ̆ nesѕпѕsѕ̆. (вezĭ ші δύσλοφος). [δυσ, τράχηλος].

Δύστρητος (ὁ, ἡ), [δυσ, τιτράω] aneвoe de гъѕpit. «Μαργαρίτης —». Sѕid:

Δύστριπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de fъpîmiчit прin fpeкape, saѕ̆ de пisat; (fiг:) aneвoe de mistѕit. [δυσ, τρίβομαι].

Δυστροπία (ἡ), калitatea лѕĭ...

Δύστροπος (ὁ, ἡ), =Δυστράπελος, îndъръtniкѕ̆, чiѕdatѕ̆ în пѕрtape. (вezĭ ші δύσκολος). δυσ, τρόπος]. [de ѕnde

Δυστρόπως, adв: кѕ îndъръtniчie, saѕ̆ neплъкѕtъ пѕрtape.

Δύστρος (ὁ), (dѕпe Maчed:) лѕna лѕĭ Maptie.

Δύστροφος (ὁ, ἡ), чел че aneвoe se хръneшte (креште, se întъpeшte). [δυσ, τροφή].

Δυστρύπητος (ὁ, ἡ), = Δύστρητος. [δυσ, τρυπάω].

Δύστρωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de ръnit. [δυσ, τιτρώσκω].

Δυστυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînt nenopoчitѕ̆; nѕ isвѕteskѕ̆. || (пas:) пъtimeskѕ̆ вре o întîmпlape nenopoчitъ. [δυστυχὴς]. [de ѕnde

Δυστήχημα (τὸ), nenopoчitъ întîmпlape.

Δυστυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nenopoчitѕ̆, tiкълosѕ̆. [δυσ, τύχη]. [de ѕnde

Δυστυχία (ἡ), nenopoчipe, tiкълoшie; neisвѕtipe. [ші

Δυστυχῶς, adв: кѕ nenopoчipe, tiкълoшeшte.

Δύσυδρος (ὁ, ἡ), (локѕ̆) în каре aneвoe se гъseшte апъ. [δυσ, ὕδωρ].

Δυσυπέρβατος (ὁ, ἡ), neste каре aneвoe поate tpeчe чinева. [δυσ, ὑπερβαίνω].

Δυσυπνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ̆...

Δύσυπνος (ὁ, ἡ), aneвoe прinsѕ̆ de somnѕ̆. [δυσ, ὕπνος].

Δυσυποβίβαστος (ὁ, ἡ), (прinч: desпpe mistѕiaлъ) каре aneвoe ese пe жos, = Δυσδιαχώρητος. [δυσ, ὑποβιβάζομαι].

Δυσύποιστος (ὁ, ἡ), =Δυσυποχώρητος. [δυσ, ὑποίω =ὑποφέρω]. 2] =кѕ

Δυσυπομόνητος (ὁ, ἡ), aneвoe de ръвdat. [δυσ, ὑπομένω].

Δυσυπονόητος (ὁ, ἡ), =Δυστέκμαρτος. 2) foapte вънѕitopѕ̆. (δυσ, ὑπονοέω].

Δυσυπόστατος (ὁ, ἡ), aneвoe de înпpotiвit, de a 'ĭ sta înainte, грozaвѕ̆, пъвaлniкѕ̆. (вezĭ ші ἀνυπόστατος). [δυσ, ὑφίσταμαι].

Δυσυποχώρητος (ὁ, ἡ), чел че aneвoe se sѕпѕne, sѕfepъ. 2) = Δυσδιαχώρητος. [δυσ, ὑποχωρέω].

Δυσφαὴς, έος (ὁ, ἡ), =Δυσφανὴς. [δυσ, φάος).

Δύσφαλτος (ὁ, ἡ), каѕtъ δύσσφαλτος.

Δύσφαμος (ὁ, ἡ), Dop: în локѕ̆ de δύσφημος.

Δυσφανὴς, έος (ὁ, ἡ), каре anевое (авіа) лъmineazъ, se вede întъnекosъ. [δυσ, φαίνω].

Δυσφάνταστος (ὁ, ἡ), anевoiosъ, греъ de imaцinaцie. 2) (пas:) anевое de imaцinat, de inкiпъit. 3) = Δυσφανής. [δυσ, φαντάζομαι].

Δύσφατος (ὁ, ἡ), [δυσ, φημί] anевое, неплъкътъ, saъ прimeждiosъ de a se ziче. (вezї ші δύσρητος).

Δυσφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσφανὴς. [δυσ, φέγγος).

Δυσφερὴς έος (ὁ, ἡ), = Δυσφόρητος. [δυσ, φέρω].

Δύσφευκτος (ὁ, ἡ). = Δυσδιάφευκτος. [δυσ, φεύγω].

Δυσφημέω -ῶ, віit: -ήσω, skoцъ din гъръ ворбе реле, adiкъ преînsemnъtoape de ръъ, saъ блestemъ. 2 ворбeskъ de ръъ, клеfeteskъ пе чiнева. 3) въїкъреskъ, tiкълошeskъ, saъ къieskъ пе чiнева. «Τί με δυσφημεῖς;» Еър: че mъ tiкълошештї? [δύσφημος]. [de ъnde

Δυσφήμημα (τὸ), ші

Δυσφημία (ἡ), реа, неплъкътъ famъ (штiре). 2) ворбъ de ръъ însemnъtoape, saъ nечinstitoape, блestemъ, saъ defъїmape. [δύσφημος].

Δυσφημίζω, віit: -ίσω, = Δυσφημέω. [de ъnde

Δυσφήμιστος (ὁ, ἡ), =Δυσκληδόνιστος.

Δύσφημος (ὁ, ἡ), defъїmatъ, saъ defъїmъtoръ, nечinstitoръ; însemnъtoръ de ръъ; непрiinчosъ. «Φήμη («Κραυγὴ) —». Еър: «Τάφος —». Es: [δυσ, φήμη].

Δύσφθαρτος (ὁ, ἡ), anевое de stpiкat, de пръпъdit; (fir:) anевое de mistъit. [δυσ, φθείρομαι].

Δύσφθεγκτος (ὁ, ἡ), =Δύσρητος, anевое de пронъnцat, ъpîtъ ла sъnetъ. [ші

Δύσφθογγος (ὁ, ἡ), = Δύφθεγκτος. [δυσ, φθέγγομαι.

Δυσφιλὴς, έος (ὁ, ἡ), anевое de iъвit, ъpîчosъ. [δυσ, φιλέω].

Δυσφορέω -ῶ, віit: -ήσω, anевое sъfeръ, nъ почiъ ръвda, mъ пекъжeskъ, simцъ stpimtopape. (вezї ші δυσανασχετῶ). [δύσφορος]. de ъnde

Δυσφόρητος (ὁ, ἡ), = Δύσφορος, anевое de къpat, saъ de sъfepit.

Δυσφορία (ἡ), nesъfepipe, пекazъ. [ші

Δυσφορικὸς, ὴ, ὸν, еksпрimъtoръ (înseшnъtoръ) de пекazъ. [δύσφορος].

Δυσφόρμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поet: ръъ, (adiкъ tpist, ші de жале sъnъtoръ: [δυσ, φόρμιγξ].

Δύσφορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόρως, anевое de къpat, греъ; (прin ъpm:) anевое de întpeвъinцat; (fir:) anевое de sъfepit; (în цen:) sъпъръtoръ. [δυσ, φέρω].

Δυσφράδεια (ἡ), anевoinцъ în еksпpesie, saъ пронъnцie. [din

Δυσφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φραδῶς, anевое de еksпpimat, saъ de пронъnцat. [ші

Δύσφραστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φράστως, =Δυσέκφραστος, anевое de еksплiкat. saъ de înцелes. 2) anевое de пронъnцat, = Δυσπρόφορος. 3) (pap)=Δύσλαλος, гîngавъ, saъ пелtiкъ. [δυσ, φράζω].

Δυσφρονέων, поet: цen: ал лъї...

Δυσφρόνη (ἡ), поet: = Δυσφροσύνη «Τὸ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν». Пind: (Ол: В'. 95). [δύσφρων].

Δύσφροντις ιδος (ὁ, ἡ), грam: еksпiк: a лъї δυσκηδής. [δυσ, φροντίς.

Δυσφρόνως, adв: поet: = 'Αφρόνως, fъръ minte. [ші

Δυσφροσύνη (ἡ), поet: (înпpot: de εὐφροσύνη)=Δυσθυμία, mîxniчiъne, меланхолie. [din

Δύσφρων, ονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φρόνως, поet: =Δύσθυμος, mîxnitъ. 2) (акt:) întpistъtoръ. 3)=Δύσνους, ръъ-воitoръ, връжmaшъ; (прin ъpm:) ъpîчosъ. 4) ="Αφρων, nemintosъ. [δυσ, φρήν].

Δυσφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (вot:) anевое de pesъpit (плantъ). 2) din natъpъ ъpîtъ, ръъ-fъкътъ. 3) (fir:) пъцinъ ла dъxъ (греъ de капъ). [δυσ, φυή]. [de ъnde.

Δυσφυία (ἡ), anевoiosъ (tîpzie) pesъpipe. 2) fipeaskъ ъpîцie. 3) пъцinime de dъxъ.

Δυσφυλακτέω -ῶ, віit: -ήσω, грam: еksпл: a лъї δυσωρέομαι, anевое, въ греъ пъzeskъ. [din

Δυσφύλακτος (ὁ, ἡ), anевое de пъzit. 2) de каре anевое se поate пъzi чiнева, = Δυσαπόφευκτος. [δυσ, φυλάττομαι].

Δύσφυσις, εως (ἡ), реа natъpъ. [δυσ, φύσις].

Δυσφωνία (ἡ), asпpime, реа калitate de гласъ. [din

Δύσφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, пpostъ de гласъ. [δυσ, φωνή].

Δυσφώρατος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sъпрл: -ότατος) anевое de пpins în faптъ, de въdit. [δυσ, φωράομαι].

Δυσχάλινος, ші

Δυσχαλίνωτος (ὁ, ἡ), (прiнч: калъ) anевое de înfpînat, =Δυσήνιος. [δυσ, χαλινός].

Δυσχάριστος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αχάριστος. [δυσ, χαρίζομαι].

Δυσχειμερινὸς, ἡ, ὸν, =кȣ ...

Δυσχείμερος (ὁ, ἡ), (прінч: локȣ̆) în каре se faче греа еарпъ; (прін întind:) грозавȣ̆, селватівȣ̆. «Δωδώνη — ». Іл: В. «Πέλαγος δυσχείμερον». ші «Δράκων — ». Есхл: 2) чел че аневое равдъ (saȣ̆ дȣче ла) fрігȣл de еарпъ, =Δύσριγος. «Αἱ οὖλαι οἶες δυσχείμεροι». Apst:

Δύσχειμος, ου, ші

Δυσχείμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ̆ de δυσχείμερος. [δυσ, χειμών].

Δυσχείρωμα (τὸ), поет: faптъ, saȣ̆ лȣкрȣ аневое de sъвîршit. [ші

Δυσχείρωτος (ὁ, ἡ), [δυσ, χειρόω] аневое de пȣs în mînъ (de sȣпȣs, saȣ̆ вірȣit), =Δυσάλωτος; (despре лȣкрȣ) аневое de sъвîршit.

Δυσχεραινόντως, adв: (de naptч:) кȣ немȣлцȣmipe. [din

Δυσχεραίνω, віit: -ανῶ (pap stръm: кȣ ак:) fакȣ̆ чева аневоіosȣ̆, saȣ̆ неплъкȣtȣ̆, ші чл: neînлesneskȣ̆. «Ῥήματα ἢ τέρψαντά τι, ἢ δυσχεράναντα». Sof: «Τὴν ὑδρείαν («Τὴν ὁδὸν αὐτῷ) πανταχοῦ ἐδυσχέραινον». D: Kas: ші Ап: 2) (maї овіч: nestp:) sîntȣ̆ sȣпъръчosȣ̆, saȣ̆ прівеskȣ̆ (rîndeskȣ̆) чева ка sȣпъръtорȣ̆, аневоіosȣ̆; (прін ȣрm:) mъ înгреȣіezȣ̆; mъ îndoieskȣ̆; mъ neînлesneskȣ̆; mъ немȣлцȣmeskȣ̆; mъ skîрвeskȣ̆, mъ некъжеskȣ̆; mъ mîxneskȣ̆. «Εἴ τις βούλοιτο δυσχεραίνειν ἐν τοῖς λόγοις». Плт: «Τὸν περὶ τὰ μαθήματα δυσχεραίνοντα. Плт: «Εἴ τις θέλει δυσχεραίνειν καὶ φιλονεικεῖν». Aptmdp: «Ἐπὶ τῇ Κομμόδου τελευτῇ δυσχεραίνετε». Epd: «Τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνονσας». Iskp: »Δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν». Лȣч: (ші ел: saȣ̆ кȣ ак·) «Ἕν τι ἔφην δυσχεραίνειν». Лȣч: «Δυσχεραίνουσιν οἱ νοσοῦντες τῶν βρωμάτων τα καθαριώτατα». Пл: «Ἵνα δυσχεραίνωσιν ὅμοια τούτοις ποιεῖν«. Плт: «Ἃ δὴ πάντα θεωρῶν ἐδυσχέρανα». Плт: «Καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας». Лȣч: (saȣ̆ кȣ dat:) «Δυσχεραίνοντες τῇ τριβῇ». Пл: «Τοῖς λέγουσι δυσχεραίνοντες». Apst: (ші pas:) «Τῷ ἐπαινεῖν ἀεὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ὑπὸ πολλῶν δυσχεραινόμενος». Пл: Δυσχεραινομένου τοῦ τῆς μοναρχίας ὀνόματος». Пл: [δυσχερής]. [de ȣnde

Δυσχεραντέον, posit: ал лȣї δυσχεραίνω. [ші

Δυσχεραντικὸς, ἡ, ὸν, аплекатȣ̆ ла немȣлцȣmipe, saȣ̆ каре аневое se мȣлцȣmeшte de op че. [ші

Δυσχέρασμα (τὸ), întîmпларе неплъкȣtъ, saȣ̆ овіектȣ̆ (прічінъ) de немȣлцȣmipe.

Δυσχέρεια (ἡ), =Δυσκολία, neînлesnipe; sȣпъраре; немȣлцȣmipe; înпротівitate. «Τύχης —». Sin: 2) îndъръtnічіе, чіȣdъціе; (прінч:) некȣръціе (dȣпе Tfp: харак:); пȣtoape. «Ὕδωρ ἄποτον ὑπὸ δυσχερείας». Sȣid: «Μυῖαι τοῖς βρώμασι προσιζάνουσαι δυσχερείας ἅπαντα ἐνεπίμπλων». D: Kas: [din

Δυσχερὴς, έος (ὁ, ἡ), каре se faче (saȣ̆ faче чева) аневое; (de ȣnde) аневое de întреvȣinцat, saȣ̆ de întокшit; (în цen:) аневоіosȣ̆; neîndemînatikȣ̆; îndъръtnівȣ̆, чtȣdatȣ̆; аневое de мȣлцȣmit; неплъкȣtȣ̆, sȣпъръtорȣ̆; некȣратȣ̆, ȣрîчosȣ̆, skîрвosȣ̆. «Τὰς δυσχερεστάτας τῶν πράξεων». Iпкр: «Δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς ἅπας ὁ λειπόμενος ἡμῖν βίος». «Dm: «Δυσχερεῖς καὶ οἰκτρὰς ὄψεις». Пл: «Τὸν περὶ τὰ σιτία δυσχερῆ υὐ φιλόσιτον ἀλλὰ κακόσιτον φαμὲν εἶναι». Плт: «Τὸ δυσχερὲς în локȣ̆ de ἡ δυσχέρεια». «Ὁ δὲ δυσχερὴς τοιοῦτος, ші чл:». Tfp: харак: «Δυσχερὲς ποιοῦμαι τι». = Δυσχεραίνω. [δυσ, χείρ].

Δυσχημάτιστος (ὁ, ἡ), каȣtъ δυσσχημάτιστος.

Δυσχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δύσσχιστος, saȣ̆ греш: în локȣ̆ de δισχιδής.

Δύσχιμος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ̆ de (ші maї întрев:) δύσχειμος.

Δύσχιστος (ὁ, ἡ), каȣtъ δύσσχιστος.

Δύσχλαινα (ἡ), sȣвst: idealȣ̆ ал лȣї...

Δύσχλαινος (ὁ, ἡ), поет: пȣртъторȣ̆ de рȣптъ ші soioasъ mantелъ; (în цen:) = Δυσείμων, ръȣ̆ înвръкatȣ̆. [δυσ, χλαῖνα].

Δυσχορήγητος (ὁ, ἡ), кърȣіа аневое поate чінева întîmпіna келtȣіелеле, saȣ̆ kostъторȣ̆ de мȣлte келtȣіелї. [δυσ, χορηγέω].

Δύσχορτος (ὁ, ἡ), поет: (локȣ̆) în каре nȣ pesape еарвъ, nepoditорȣ̆; (прін ȣрm:) пȣstiїȣ̆, ȣрîчosȣ̆; (прін întînd:)=Δύσξενος.

Δυσχρηστέω -ῶ, віit: -ήσω, (преа pap stръm:) fакȣ̆ чева аневое de întреvȣinцat, neînлesneskȣ̆; (maї овіч: nestp: saȣ̆ ел: ші між:) sîntȣ̆, saȣ̆ mъ fакȣ̆ аневоіosȣ̆ ла întреvȣinцape; (despре пеps: кȣ dat: saȣ̆ ак: кȣ преп:) sîntȣ̆ în neînлesnipe, stpimtopape, saȣ̆ înкȣркatȣ̆, de nȣ шtiȣ̆, че se fакȣ̆. [δύσχρηστος]. [de ȣnde

Δυσχρήστημα (τὸ), op че adȣче аневоінцъ ла întреvȣinцape, înкȣркътȣръ.

Δυσχρηστία (ἡ), аневоінцъ, saȣ̆ neînлesnipe ла întреvȣinцape. 2) (pap) греȣtate de a лȣа, saȣ̆ a da кȣ înпрȣmȣtape.

Δύσχρηστος (ὁ, ἡ), [δυσ, χράομαι] аневоіosȣ̆ ла întреvȣinцape, saȣ̆ кам neîntреvȣinцatȣ̆; (прін ȣрm:) de прisosȣ̆,

sȣпъръtopȣ̆. «'Αποκτείνωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστίν». Sкр: [de ȣnde

Δυσχρήστως, adв: кȣ aneвoinцъ de întreвȣinцape. «Δυσχρήστως διάκειμαι». Плв: ==Δυσχρηστοῦμαι.

Δύσχροια (ἡ), ȣpîцie de faцъ, saȣ̆ колоape. [din

Δύσχροος -ους (ὁ, ἡ), stpikaIȣ̆ ла faцъ, saȣ̆ кȣ faцъ sпълъчitъ, ȣpîtъ. [δυσ, χρόα]. [de ȣnde ші

Δύσχρως, ωτος (ὁ, ἡ), ==Δύσχροος.

Δυσχυλία (ἡ), sȣвt: ideaлȣ̆ ал лȣї ...

Δύσχυλος, ші δύσχυμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) чел кȣ mȣstȣ̆ ръȣ̆, saȣ̆ неплъкȣtȣ̆ ла гȣstȣ̆. [δυσ, χυλὸς, χυμός].

Δύσχωλος (ὁ, ἡ), пpea, saȣ̆ de totȣ̆ skioпȣ̆. [δυσ, χωλός].

Δυσχώρητος (ὁ, ἡ), aneвoiosȣ̆ de înкъпȣt, (fir:) de înцелes, înкȣpкatȣ̆. (δυσ, χωρέω].

Δυσχωρία (ἡ), локȣ̆ aneвoiosȣ̆ de ȣmвлat. [δυσ, χῶρος].

Δυσχώριστος (ὁ, ἡ), aneвoe de desпъpцit. [δυσ, χωρίζω].

Δυσωδέω -ῶ, вiit: -ήσω, пȣtȣ̆, sîntȣ̆ ...

Δυσώδης, εος (ὁ, ἡ), [δυσ, ὄζω] пȣtȣposȣ̆. [de ȣnde

Δυσωδία (ἡ), пȣtoape, ръȣ̆ miposȣ̆.

Δυσώδινος (ὁ, ἡ), пътimaшȣ̆, saȣ̆ пpiчinȣitopȣ̆ de iȣцї dȣpepї de пîntече ла naштepe. [δυσ, ὠδίν].

Δυσώλεθρος (ὁ, ἡ), aneвoe de пръпъdit. [δυσ, ὄλεθρος].

Δυσώμοτος (ὁ ἡ), чел че aneвoe, saȣ̆ ръȣ̆ жȣpъ. 2) (пas:) aneвoe de пȣs ла жȣpъmîntȣ̆. [δυσ, ὄμνυμι].

Δυσωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ші miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, aneвoe кȣmпъpȣ̆, saȣ̆ mъ skȣmпeskȣ̆ ла tîpгȣipe tokmînd пpea mȣлt. [din

Δυσώνης, ου (ὁ, ἡ), skȣmп tîpгȣitopȣ̆. «Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας». Sȣid: [δυσ, ὠνή].

Δυσώνητος (ὁ, ἡ), ръȣ̆ (skȣmп) кȣmпъpatȣ̆. [δυσ, ὠνέομαι].

Δύσωνος (ὁ, ἡ), (înпpot: de εὔωνος) aneвoe de кȣmпъpat, skȣmпȣ̆. [δυσ, ὠνή].

Δυσωνυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, sîntȣ̆ ...

Δυσώνυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ nȣme ръȣ̆, defъimatȣ̆, saȣ̆ ȣpîчosȣ̆, skîpвosȣ̆. «Αἴας ὁ —». Sof: «'Ιούδας («"Αρειος) —». Bas: [δυσ, ὄνομα].

Δυσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пpinч: ші dȣпe ziчepe) faкȣ̆ пe чineвa a 'шї înкide, saȣ̆ a 'шї плeкa în жos окiї din неплъчepe saȣ̆ fpiкъ, (dap maї кȣ seamъ) de pȣшine; (пpin ȣpm:) sîлeskȣ̆ пe чineвa a 'mї пpiimi (кam ші neвoind) чepepea, îл îndȣплeкȣ̆; (de ȣnde maї noȣ̆) poгȣ̆, ші înвлînzeskȣ̆. «Ὕδατα δυσωποῦντα τὴν ὄψιν». Пл: «Δυσωποῦσιν ἡμᾶς τῷ πλήθει τῶν μαρτύρων». Гал: «Εὐχῶν ἐθάδων τοῦ δυσωπεῖν τὸν θεόν». Sin: «Παρακαλέσαι ὑμᾶς καὶ δυσωπῆσαι». Bas: || (miж: saȣ̆ пas: кȣ ак: ел: de пpeп:) вънȣieskȣ̆, mъ temȣ̆; pesпeктezȣ̆; (maї oвiч:) mъ pȣшinezȣ̆; (пpinч:) mъ îndȣплeкȣ̆ (mъ înвoieskȣ̆) de pȣшine. «Ὑπερβολὴ γὰρ τοῦ αἰσχύνεσθαι τὸ δυσωπεῖσθαι· διὸ καὶ οὕτω κέκληται, ші чл:». Пл: «Τοὔνομα δυσωπεῖται μοναρχίαν». Пл: «Καὶ τούτους ὁρῶν οὐκ ὀῤῥωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι». Dm: «Τῶν ζώων τὰ γαστρὶ δελεαζόμενα, καὶ μάλα ἔνια δυσωπούμενα ὅμως, ші чл:». Ksn: (ші nestp: saȣ̆ ел:) «Δυσωπῶ, καὶ ὑποπτεύω, μὴ, ші чл:» D: Ал: «Δυσωποῦμαι αὐτοῦ τὰ πρεσβεῖα». Bas: «Ἡ θεὸς ἐδυσωπήθη μή με ἀποκτεῖναι». Лȣч: || (pap neȣt:) mъ temȣ̆ (îmї віпe гpeȣ̆) a 'mї întinde вedepiлe. «Ὡς ἂν καταλάμποντος τοῦ ἡλίου, δυσωπεῖν τοὸς ἐχθρούς». Sȣid: (ші пas:) «Δυσωπουμένης τῆς ὄψεως πρὸς τὴν λαμπρότητα». Пл: [δυσ, ὤψ]. [de ȣnde

Δυσώπημα (τὸ), лȣкpȣ, saȣ̆ пepsoanъ îndȣплeкъtoape. «Μέγα δυσώπημα σωφροσύνης τέκνωσις». Stв: [ші

Δυσώπησις, εως (ἡ), îndȣплeкape; îndemnape sпpe sfiaлъ ші pesпeктȣ̆; înвлînzipe, saȣ̆ miшкape sпpe eptape; pȣгъчiȣne. [ші

Δυσωπητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndeшînatiкȣ̆ sпpe îndȣплeкape, saȣ̆ sпpe pȣminape.

Δυσωπία (ἡ), pȣшine (neкȣвinчoasъ, ші de хȣлit), din кape se înвoieшte чineвa ла op че 'ї вop чepe. 2) fpiкъ, въпȣiaлъ; îndoiaлъ. [δυσ, ὤψ], [de ȣnde

Δυσωπικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, == Δυσωπητικὸς(пpinч: în чea din ȣpmъ însem:).

Δυσωρέομαι -οῦμαι вiit: -ήσομαι, пoet: [δυσ, ὥρα] пътimeskȣ̆ ръȣ̆ înгpiжind, saȣ̆ пpeвeгind desпpe чeвa.

Δύσωρος (ὁ, ἡ), (пpinч: локȣ̆) ръȣ̆ de локȣit desпpe timпiї anȣлȣї. [δυσ, ὥρα]

Δυσωχέω -ῶ, вiit -ήσω, (fopmaцie înпpot: de εὐωχέω) == Δυσθυμῶ, mъ пeкъжeskȣ̆. [δυσ, ὀχή].

Δύτης, ου (ὁ), [δύω] кape se dъ afȣnd în aпъ, saȣ̆ înnotъtopȣ̆. [de ȣnde

Δυτικὸς, ὴ, ὸν, oвiчnȣitȣ̆, saȣ̆ îndemî-

natikŭ a se da afȣnd în апъ. 2) апȣsanŭ.

Δύω, viit: δύσω, (tpe: de кȣ: δέδυκα, nex: ἔδυν, de ȣnde inf: δῦναι, ші партч: δύς) = (шt în afin: dȣne diaлekt:) Βύω, (în ɥen:) вîрŭ (прinч: în лiкȣidŭ), кȣfȣndŭ. (pap кȣ kazŭ). «Ταριχεύουσι γὰρ οὐκ ἐν ἴσῳ βάθει πάντα δύοντες τῆς θαλάσσης». Tfp: (iap maĭ овiч: ел: de ἑαυτόν) mъ вîрŭ, mъ кȣfȣndŭ, mъ daŭ afȣnd. «Ὑπὸ κῦμα θαλάσσης ἔδυσαν». Iл: Σ. «Παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα δύσκεν». Iл: Θ. «Δὺς ἐς τὴν θάλασσαν». Ep: «Δύσει κατὰ τὸ τῆς γῆς βάθος. Плt: «Νῆσος δῦσα κατὰ τῆς θαλάσσης ἠφανίσθη». Fiл: (ші fir:) «Δῦναι προπετῶς ἐς μέσα τὰ δεινά» Пл: (ші кȣ алtŭ ел:) «Δῦναι πόντον». Iл: O. «Δῦναι δόμον ἄϊδος εἴσω». Iл: Γ. «Ἔδυ Τρώων πόλιν». Iл: X. (ші miж:) «Δύοντο τεῖχος». Iл: П. «Θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα». Iл: Θ. «Ὄφρα μυχόν δε διὰ ῥωχμοῖο δύηται». Апл: «Ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε». Od: Ω. «Πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος. Iл: П. (ші aвsл:) «Δύνει ἀλοιφή». Iл: P. пътрȣnde. «Ἔδυ σκάφος». Грг: s' a кȣfȣndat. (ші fir:) «Δῦ δέ μιν Ἄρης (χόλος, ἄχος, φόβος, ші чл:)». 'л a stъпînît, 'л a копрins. «Κάματος γυῖα δέδυκεν». Iл: E. «Τεύχεα («Θώρηκα, «Χιτῶνα,«Κυνέην, ші чл:) δύω». Om: mъ înвракŭ, портŭ. (ші fir: saŭ прin întind:) «Δύσεο δ' ἀλκήν». Iл: T. ші B. «Ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ, (ші miж:) δύσετο, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν». Od: Γ: a апȣs. «Δέδυκε μὲν ἁ σελάνα». Snf: «Τοῖς ἄστροις δυομένοις, ἢ ἐπιτέλλουσιν». Apst:(mi fir:) «Βίου δύντος». Esxл: «Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος». Esxл: (de ȣnde прin întind: партч:) «Δεδυκὼς, υἷα, ός, вîрîtŭ în колцŭ, (прin ȣpm:) întȣnekosŭ. «Εἰθισμένον γὰρ δεδυκὸς καὶ σκοπεινὸν ζῆν». Плt: «Δεδυκυῖαν ἔχει καὶ κατεσκευασμένην τὴν φύσιν». Skst:

Δύω, поet: în локŭ de δύο.

Δυώδεκα, поet: în локŭ de δώδεκα.

Δυωδεκάβοιος, Δυωδεκάμηνος, ші чл: поet: în локŭ de Δωδεκάβοιος, ші чл:

Δυωδεκὰς, άδος (ἡ), каȣtъ δωδεκάς.

Δυωδέκατος, η, ον, каȣtъ δωδέκατος.

Δυωκαίδεκα, = Δώδεκα. [δύω, καὶ, δέκα].

Δυωκαιεικοσίμετρος (ὁ, ἡ), поet: înкъпъtорŭ de doъ zeчĭ ші doъ metpe. [δύω, καὶ, εἴκοσι, μέτρον].

Δυωκαιεικοσίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), поet: лȣnгŭ de doъ zeчĭ ші doĭ коцĭ. [δύω, καὶ, εἴκοσι, πῆχυς].

Δυωνυμία (ἡ),= Διωνυμία.

Δῶ, δῷς, δῷ, акt: nex: 2: de sȣп: ал лȣĭ δίδωμι.

Δῶ, поet: (în апок:) în локŭ de δῶμα, saŭ δώματα.

Δώδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл:) doĭ(doъ) sпрezeчe. [δύω, δέκα].

Δωδεκάβοιος (ὁ, ἡ), поet: чел în прецŭ de doîsпрezeчe воĭ (вite, saŭ monete). [δώδεκα, βοῦς, вezĭ ziч:].

Δωδεκάβωμος (ὁ, ἡ), (прinч: temплȣ) чел кȣ doъsпрezeчe алtape, saŭ жертfeлniчe. [δώδεκα, βωμός].

Δωδεκάγναμπτος (ὁ, ἡ), поet: de doъsпрezeчe орĭ околitŭ. «Τέρμα δρόμου—». Пind: înпрежȣрȣл кърȣia tpeвȣia sъ se înвîрtiaskъ de doъsпрezeчe орĭ алергъtорȣл. [δώδεκα, γνάμπτομαι].

Δωδεκάγωνος (ὁ, ἡ), (ɥeometp:) чел de doъsпрeчeчe ȣnгiȣрĭ. [δώδεκα, γῶνος].

Δωδεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de doъsпрezeчe deɥete. [δώδεκα, δάκτυλος].

Δωδεκαδάρχης, saŭ δωδεκάδαρχος, ου (ὁ), komandipŭ de doĭsпрezeчe oamenĭ, saŭ ostamĭ. [δώδεκα, ἄρχω].

Δωδεκάδελτος (ὁ, ἡ), (леɥe) копрinsŭ în doъsпрezeчe таблe, saŭ кърцĭ. [δώδεκα, δέλτος].

Δωδεκάδραχμος (ὁ, ἡ), чел în прецŭ de doъsпрezeчe dpaxme. [δώδεκα, δραχμή].

Δωδεκάδρομος (ὁ, ἡ), поet: алергъtорŭ, saŭ околitорŭ de iпodpomŭ (каріеръ de алерrat кȣ каĭ) de doъsпрezeчe орĭ. [δώδεκα, δρόμος]. (вezĭ ші δωδεκάγναμπτος).

Δωδεκάδωρος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ întindepe de doъsпрezeчe лatȣрĭ de mînъ. [δώδεκα, δῶρον].

Δωδεκάεδρος (ὁ, ἡ), (ɥeometp:) чел кȣ doъsпрezeчe лatȣpe, saŭ feɥe. [δώδεκα, ἕδρα].

Δωδεκάεθλος (ὁ, ἡ), поet: лȣптъtорŭ, saŭ вiрȣitорŭ de doъsпрezeчe лȣпte. [δώδεκα, ἄεθλος].

Δωδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), кȣрsŭ хронолоɥiкŭ de doĭsпрezeчe anĭ. [δώδεκα, ἔτος].

Δωδεκαζώδιος, ші Δωδεκάζωδος (ὁ, ἡ), копрinzъtорŭ de doъsпрezeчe zodii. «Οὐρανός —». Io: Лid: [δώδεκα, ζώδιον].

Δωδεκαήμερος (ὁ, ἡ), чел de doъsпрezeчe ziлe. || (sȣвst:) Δωδεκαήμερον (τὸ), кȣрsŭ de doъsпрezeчe ziлe. [δώδεκα, ἡ] μέρα].

Δωδεκάθεος (ὁ, ἡ), кȣвenitŭ, saŭ konsfinɥitŭ лa чеĭ doĭsпрezeчe zeĭ. || (sȣвst:) Δωδεκάθεον (τὸ), o doкtopie компȣsъ din doъsпрezeчe feлȣрĭ. 2) ȣnŭ feлŭ de mediчinaлъ eapвъ (поate = Μῶλυ), ка кȣm

ар авеа лѫкръріле челор doïsпрezeчї zeї, (прin ѫрш:)=Πανάκεια. [δώδεκα, θεός].

Δωδεκαΐς, ΐδος (ἡ), (se înцелеце θυσία) жертfъ de doъsпрezeче вite, saŭ mine (μνᾶ, monetъ). [ші

Δωδεκάκις, adв: de doъsпрezeze орї. [δώδεκα].

Δωδεκάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtорŭ de doъ sпре-zeче патѫрї, saŭ аштерпѫtѫрї de шezѫt ла masъ. [δώδεκα, κλίνη].

Δωδεκάκλωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъsпрezeче рамѫре, saŭ odрasле, (ші fir::) копії. [δώδεκα, κλῶνος].

Δωδεκάκρουνος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъsпрezeче цевї de fîntînъ, saŭ шіпоte. [δώδεκα, κρουνός].

Δωδεκάκυκλος (ὁ, ἡ), еksпл: а лѫї δωδεκάγναμπτος. [δώδεκα, κύκλος].

Δωδεκακώδωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъsпрezeче клопоte. (de ѫпde || sѫв:) δωδεκακώδωνον (τὸ), преоцеskѫл вешmîntŭ ал Iѫdeілор. [δώδεκα, κώδων].

Δεδεκάκωλος (ὁ, ἡ), компѫsŭ din doъsпрezeче мемвре (de версѫрї), saŭ fрase, пърцї de періodŭ (грам:). «Περίοδος —». Esхл: Apstf: [δώδεκα, κῶλον].

Δωδεκάλινος (ὁ, ἡ), компѫsŭ din doъsпрezeче fіре. [δώδεκα, λίνον].

Δωδεκαμελὴς, έος (ὁ, ἡ), компѫsŭ din doъsпрezeче мемвре, saŭ мъdѫларе. [δώδεκα, μέλος].

Δωδεκάμηνος (ὁ, ἡ), копрinzъtорŭ de doъsпрezeче лѫnї. «Χρόνος —». Плd: anѫл [δώδεκα, μήν]. 2) de doъsпрezeче лѫnї, (adікъ) de ѫnŭ anŭ. «Παῖς —». Es:

Δωδεκαμήχανος (ὁ, ἡ), кѫnoskъtорŭ, saŭ întреѫѫinцъtорŭ de doъsпрezeче машіне (мештешѫгѫрї, saŭ кіпѫрї, міжлоаче); (în цen:)=Πολυμήχανος. [δώδεκα, μηχανή].

Δωδεκαμναιαῖος, ші

Δωδεκαμναῖος, α, ον, чел de прецŭ, saŭ греѫtate de (saŭ konsѫmatŭ în) doъsпрezeче mine. [δώδεκα, μνᾶ].

Δωδεκάμοιρος (ὁ, ἡ), înпърцitŭ în doъsпрezeче пърцї. [δώδεκα, μοῖρα].

Δωδεκάμορφος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъsпрezeче feце, saŭ fігѫрї; ші = Δωδεκάεδρος. [δώδεκα, μορφή].

Δωδεκάμοχθος (ὁ, ἡ), чел че а ръвdat doъsпрezeче osteнелї, saŭ лѫпte. «Ἡρακλῆς —». Io: Лid: [δώδεκα, μόχθος].

Δωδεκάνησος (ὁ, ἡ), колекціе de doъsпрezeче insѫле (каре se nѫmesк Κυκλάδες) а ле мърії Ецеа. [δώδεκα, νῆσος].

Δωδεκάπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел че а пъsкѫt, saŭ аре doïsпрezeче копії. «Νιόβη («Ἰακὼβ) —». Епігр: [δώδεκα, παῖς].

Δωδεκάπαλαι, adв: (ком:) = Πρόπαλαι, foapte de мѫлtŭ. [δώδεκα, πάλαι].

Δωδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de doïsпрezeче коцї. (δώδεκα, πῆχυς].

Δωδεκαπλάσιος, α,ον, (ші adв:) -ίως, îndoъsпрezeчitŭ. [din

Δωδεκαπλοῦς (ὁ, ἡ), de doъsпрezeче орї atîtŭ. [δώδεκα, ἁπλοῦς].

Δωδεκάπολις, εως (ὁ, ἡ), копрinzъtорŭ de (saŭ каре konstъ din) doъsпрezeче ораше, saŭ четъцї. [δώδεκα, πόλις].

Δωδεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe de doъsпрezeче пічоаре. (везї δεκάπους). [δώδεκα, ποῦς].

Δωδεκάπυλος (ὁ, ἡ), (орашŭ) кѫ doъsпрezeче порцї. «Πόλις—». Малах: [δώδεκα, πύλη].

Δωδεκάριθμος (ὁ, ἡ), копрinzъtорŭ de doъsпрezeче ла nѫmърŭ перsoane, saŭ лѫкрѫрї. [δώδεκα, ἀριθμός].

Δωδεκάρχης, ου (ὁ), =Δωδεκάδαρχος.

Δωδεκὰς, άδος (ἡ), doъsпрezeчime, (Itл:) dѫzinъ. [δώδεκα].

Δωδεκάσημος (ὁ, ἡ), чел че аре, saŭ петрече doъsпрezeче (timпорале) semne. «Ἥλιος («Κύκλος, ші чл:) —». (везї ші δωδεκαζώδιος). [δώδεκα, σημεῖον].

Δωδεκάσκαλμος (ὁ, ἡ), (прінч: корабіе) кѫ doъsпрezeче вîsле. [δώδεκα, σκαλμός, везї zічереа].

Δωδεκάσκυτος (ὁ, ἡ), компѫsŭ din doъsпрezeче піеї. [δώδεκα, σκύτος].

Δωδεκαστάδιος (ὁ, ἡ), întinsŭ de doïsпрezeче stadiї. [δώδεκα, στάδιον].

Δωδεκαστάσιος (ὁ, ἡ), [δώδεκα, ἵστημι] чел че траце în греѫtate (прin ѫрm: прецѫіеште) de doъsпрezeче орї маї мѫлt de кît алtѫл.

Δωδεκαστέλεχος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъsпрezeче трѫпкіѫрї, saŭ кочепї, kotoape, ші чл: (ші fir:) копії. [δώδεκα, στέλεχος].

Δωδεκασύλλαβος (ὁ, ἡ), (прінч: версŭ) de doъsпрezeче silaвe. [δώδεκα, συλλαβή].

Δωδεκαταῖος, α, ον, în (saŭ dѫпе) doъsпрezeче zіле. «Φύεται («Θάπτεται) —». Tfp: ші Плt: «Νῦν δὲ δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧ νιν οὐκ εἶδον». Tкр: amŭ doъsпрezeче zіле, de кînd nѫ 'л amŭ въzѫt. [δωδέκατος].

Δωδεκάτεχνος (ὁ, ἡ), = Δωδεκαμήχανος. [δώδεκα, τέχνη].

Δωδεκατημόριον (τὸ), а doъsпрezeчелеа парte. [δωδέκατος, μόριον].

Δωδέκατος, η, ον, ал doïsпрezeчелеа.

«Δωδέκατος ἄροτος». Sof: «Δωδέκατος δὲ Νέστωρ». Es: «Μηνὸς δωδεκάτη». Es: || Δωδέκατον, în локŭ de δωδεκατημόριον. Stp: [δώδεκα].

Δωδεκαφόρος (ὁ, ἡ), poditopŭ de doъsпpezeчe opĭ пe anŭ. [δώδεκα, φέρω].

Δωδεκάφυλλος (ὁ, ἡ), чел чe ape doъsпpezeчe fpъnze. »Ῥόδον —». Tfp: [δώδεκα, φύλλον].

Δωδεκάφυλος (ὁ, ἡ), коnpinzъtopŭ de doъsпpezeчe seminцiĭ. «Τὸ δωδεκάφυλον». Sкp: челе doъsпpezeчe seminцiĭ але лъĭ Ispaeлŭ. [δώδεκα, φυλή].

Δωδεκάχορδος (ὁ, ἡ), чел къ doъsпpezeчe коapde. [δώδεκα, χορδή].

Δωδεκαχῶς, adв: în doъsпpezeчe кiпъpĭ.

Δωδεκάωρος (ὁ, ἡ), de doъsпpezeчe чeasъpĭ. «Δωδεκάωρον». Esхл: къpsŭ de doъsпpezeчe ope. [δώδεκα, ὥρα].

Δωδεκετηρὶς, ίδος (ἡ), =Δωδεκαετηρὶς.

Δωδεκέτης, εος (ὁ, ἡ), шi Δωδεκέτις, ιδος (ἡ), =Δωδεκαέτης.

Δωδεκεὺς, έως (ὁ), =Χοεὺς, o mъsъpъ de лiкъide коnpinzъtoape de doъsпpezeчe κοτύλαι. (вezĭ ziчepiлe). [δώδεκα].

Δωδεκηὶς (шi пpin коntpaкцie δωδεκῆς), ίδος (ἡ), =Δωδεκαΐς.

Δωδεκήρης, εος (ἡ), (коpaвie) къ doъsпpezeчe pîndъpĭ de вîsлe, saŭ вîsлaшĭ. (вezĭ шi τριήρης). [δώδεκα, ἐρέσσω].

Δῴην, At: în локŭ de δοίην, nex: 2: de пoft: шi

Δώησι, пoet: în локŭ de δῷ 3: sinr: пeps: a nex: 2: de sъпъsŭ ал лъĭ δίδωμι.

Δῶλος, ω (ὁ) Dop: în локŭ de δοῦλος.

Δῶμα (τὸ), [δέμω] (dъпe ziчepe) zidi-tъpъ, клъditъpъ; (în цen:) кasъ, локъinцъ; (iap пaptк:) saлonŭ mape de пpiimipe; (foapte pap шi пoet:) opaшŭ. «Δῶμα Καδμεῖον». Sof: (fir:) famiлie. «Συμφορὰ δωμάτων». Eъp: (maĭ noŭ) пoditъpa чea de d' asъпpa înвълitoapiĭ. «Κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων». Sкp: «Λύχνα καίουσι περὶ τὰ δώματα κύκλῳ». Ep: (B. 62). [de ъnde

Δωμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ δῶμα, къmъpъцъ. [mi

Δωματίτης, ου (ὁ), шi δωματῖτις, ιδος (ἡ), de кasъ, saŭ ал кaseĭ.

Δωματοφθορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: = Οἰκοφθορέω, îmĭ пpъпъdeskŭ aвepea кaseĭ. [δῶμα, φθορά].

Δωματόω -ῶ, вiit: -ώσω, пoet: faкŭ кasъ, (adiкъ) къпъtъieskŭ a лe кaseĭ. || (miж:) цiŭ кasъ къ toate tpeвъinчoaseлe. «Δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ μικρᾷ χειρί». Esхл: [шi

Δωμάω (-έω))-ῶ, шi (miж:) -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, пoet: = Δέμω, zideskŭ, клъdeskŭ. [δῶμα]. [de ъnde

Δώμησις, εως (ἡ), пoet:, шi

Δωμητὺς, ύος (ἡ), пoet: Ion: zidipe, клъdipe. [шi

Δωμήτωρ, ορος (ὁ), пoet: în локŭ de δομήτωρ.

Δώναξ, ακος (ὁ), Dop: în локŭ de δόναξ.

Δώομεν, пoet: în локŭ de δῶμεν, 1: îm: пeps: a aкt: nex: 2. de sъп: ал лъĭ δίδωμι.

Δωρεὰ (ἡ), = [δῶρον] dapŭ; пpemiŭ, pesплъtipe; пpiвiлeцiŭ; faчepe de вine. || Δωρεὰν (ел: de κατὰ), adв: în dapŭ, гpatis. [de ъnde

Δωρέομαι -οῦμαι вiit: -ήσομαι, dъpъieskŭ, хъpъzeskŭ, (къ aк: de лъкpъ, шi dat: de пeps: saŭ înпpot:) «Τῷ δὲ ἵππον καὶ ἄλλα ἐδωρήσατο». Ksn: «Δωρέεσθαι δύο στατῆρσι ἕκαστον». (шi пas:) «Ἀγαθὸν τῷ θνητῶν γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν». Плt:

Δωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: în локŭ de δωρέομαι. [de ъnde

Δώρημα (τὸ), лъкpъ dъpъitŭ, dapŭ, saŭ xapŭ fъкъtŭ къĭвa. [de ъnde

Δωρηματικὸς, ἡ, ὸν, aплeкatŭ a dъpъi, dapnikŭ.

Δωρητὴρ, ῆρος (ὁ), пoet: dъpъitopŭ; (în цen:) =Δοτήρ. [шi

Δωρητικὸς ἡ, ὸν, = Δωρηματικὸς, saŭ atinгъtopŭ de dъpъipe. [шi

Δωρητὸς, ἡ, saŭ ὸς, ὸν, dъpъîtŭ, saŭ de dъpъit. 2) пpiimitopŭ de dapъpĭ, mitapnikŭ. [δωρέομαι].

Δωριάζω, вiit: -άσω, =Δωρίζω. [шi

Δωριακὸς, ἡ, ὸν, = Δωρικὸς. [шi

Δωρίζω, вiit: -ίσω, imitŭ (în вopвipe, înвpъкъminte, шi în цen: în op чe пъptape) пe Dopienĭ. || (пas:) mъ sкpiŭ, saŭ mъ пpoпъnцŭdъпe Dopikŭ diaлeкtŭ. «Δωρίζεται τὰ Ἀλκμᾶνος ποιήματα». Гpam: [шi

Δώριος, α saŭ ος, ον, шi

Δωρικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, Dopikŭ, къвenitŭ Dopienilop. [Δωριεύς].

Δωριμαῖος, α, ον, чe se dъ кa dapŭ. [δῶρον].

Δωρὶς, ίδος (ἡ), (adieкt:)=Δωρική. «Διάλεκτος («Ἐσθὴς, «Γυνὴ, шi чл:)—». (sъust: se înц: γῆ). цapa Dopienilop. [Δωριεὺς].

Δωρὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локŭ de δορίς. къцitŭ.

Δωρισμὸς (ὁ), imitape (în ворвъ, ші чл:) de Dopieнї; saв idiotismв Dopikв. [ші

Δωριστὶ, adв: = Δωρικῶς, dopiчeшte, saв dвne кіпвл Dopienілор (în літвъ, nopтв, пврlape, ші ч.л:). 2) (kom:) în локв de δωροδοκιστί. [δωρίζω].

Δωρίτης, ου (ὁ), (ἀγών, лвптъ) în кape вірвіторвл лва darв. [δῶρον].

Δωροβόρος (ὁ, ἡ), noet: = Δωροφάγος. [δῶρον, βορά].

Δωρόδειπνος (ὁ, ἡ), noet: dървіторв de чіпъ. [δῶρον, δεῖπνον].

Δωροδέκτης, ου (ὁ), npiimitopв de darврї. [δῶρον, δέχομαι].

Δωροδοκέω -ῶ, вііt: -ήσω, npiimeskв (mъ kopвmпв кв) darврї, mъ mitвieskв; saв kopвmпв кв darврї, mitвieskв пе алтвл. «Ἐδωροδόκησεν ἀργύριον πολύ». Ep: «Ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότ' αὐτὸν καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελέγξει». Dm: «Δωροδοκῶ παρὰ σοῦ». Esx: «Τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν ὕρχας οἴνου, δάπιδας, τυρόν». Apstf: «Πρῶτος δοκεῖ δικαστήριον δωροδοκῆσαι». Diod: (ші nas:) «Ὅτι δὲ ταῦθ' ἁπλῶς δεδωροδόκηνται». Dm: «Χρήμασι δωροδοκηθέντες». D: Ал: (de вnde) «Τὸ δωροδοκούμενον». Dm: mitъ. [δωροδόκος]. [de вnde

Δωροδόκημα (τὸ), mitъ, че se dъ, saв se ia (Tврч: pвmfetв). [ші

Δωροδοκητὶ, adв: прin mitъ. (bezї ші δωριστί).

Δωροδοκία (ἡ), mitвipe. [δωροδόκος].

Δωροδοκιστὶ, adв: =Δωροδοκητί.

Δωροδόκος (ὁ, ἡ), npiimitopв de darврї, saв mitъ, mitapnikв. 2) mitвitopв, saв kopвmпъtopв кв dape de mitъ. [δῶρον, δοχή].

Δωροδοσία (ἡ), dape de darврї. [ші

Δωροδότης, ου (ὁ), =Δωρητήρ, dътъtopв de darврї. [δῶρον, δίδωμι].

Δωροδοχεῖον (τὸ), ekвпл: a zічerії koрêanъ, kasъ de banї dървіцї. [δῶρον, δοχή].

Δωροκοπέω-ῶ, вііt: -ήσω,=Δωροδοκέω.[ші

Δωροκοπία (ἡ), = Δωροδοκία. [δῶρον, κόπτω].

Δωρολῃπτέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntв ...

Δωρολήπτης, ου (ὁ), лвъtopв de darврї, mitapnikв, =Δωροδόκος. [ші

Δωρολῃψία (ἡ), лвape de mitъ,=Δωροδοκία. [δῶρον, λῆψις].

Δῶρον (τὸ), [δίδωμι] darв. «Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα». Sof: «Δώρων γραφή». Esx: nîrъ asвnpa mitвiцілор. (de вnde) «Δώρων ἁλῶναι». Temst: 2) вnв felв de mъsвrъ de înttndepe de natpв deцete, saв вnв latв de mînъ. (de вnde ἑκκαιδεκάδωρος).

Δωροξενία (ἡ), (nвmaї în fp: de лецї). «Δωροξενίας γραφή». Apst: nîrъ asвnpa stpeinвлвї, че чetъцenindв se кв кълкape de леце, mi nîrîndвse nentpв aчeasta a skъnat mitвind ne жвdikъtорї. [δῶρον, ξένος].

Δωροτελέω -ῶ, вііt: -έσω, = Δωροφορέω. [δῶρον, τελέω].

Δωροφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînkъtорв de darврї, mitapnikв, = Δωролήптης. [δῶρον, φάγω = τρώγω].

Δωροφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кв ак: ші dat:) adвkв darвpi. [ші

Δωροφορία (ἡ), adвчepe de darврї. [ші

Δωροφορικὸς, ἡ, ὸν, atinrъtopв de adвkъtорв de darврї, saв fъkвtв în felв de dървipe. «Δωροφορικὴ ἐσθής». xaїnъ de чinste ла Пepsї. (din

Δωροφόρος (ὁ, ἡ), adвkъtорв de darврї; (прin înтind:) sвnвsв, tpiввlарв. [δῶρον, φέρω].

Δωρύσσο(ττο)μαι, вііt: -ύξομαι, Dop: în локв de δωρέομαι.

Δώς (ἡ), noet: (nedekл:) în локв de δόσις.

Δωσείω (fъръ вііt:), dopeskв, sîntв disnвsв a da. [δώσω].

Δωσέμεναι, noet: în локв de δώσειν, вііt: de înf: ал лвї δίδωμι.

Δῶστι, a 3: neps: de îm:, ші

Δῶσι, noet: în локв de δῷ, a 3: sinr: neps: de nex: ал sвn: лвї δίδωμι.

Δωσίδικος (ὁ, ἡ), datв de sine în жвdikatъ, ka pesnвnzъtорв. 2) nedensitв, osînditв. [δίδωμι, δίκην].

Δωσοῦντι, Dop: în локв de δώσουσι, a 3: îm: neps: de akt: вііt: ал лвї δίδωμι.

Δώτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї

Δωτὴρ (ὁ), noet: în локв de δοτήρ.

Δώτης, ου (ὁ), noet: în локв de δότης.

Δωτινάζω, вііt: -άσω, noet: Ion: adвnв darврї. [din

Δωτίνη (ἡ), noet: Ion: =Δῶρον. || Δωτίνην (сл: de прeп:) = Δωρεάν, adв: în darв.

Δωτὺς, ύος (ἡ), Ion: in локв de δωτίνη.

Δώτωρ, ορος (ὁ), noet: în локв de δοτήρ.

Δώω, noet: în локв de δῶ, 1: sinr:, ші

Δώωσι, noet: în локв de δῶσι, 3. îm: neps: de nex: 2: ал sвn: лвї δίδωμι.

Е.

Е, ε, ἐψιλὸν (τὸ), епsiлon, (nedкл:) a чinчiлea лiтеръ a алfaвetълъї Елeнiкъ. || (nъmър:) é, чinчї (5), saŭ ал чinчeлea; шi ε, чinчi miї (5000).

Ἔ, saŭ ἕ, Ion: шi noet: (ак: ал пронъn: neps: de a 3: neps: ὅς) în локъ de ἑαυτόν, saŭ αὐτὸν, ἠν, ὁ, пe sine, saŭ пe dînsъл.

Ἔ, saŭ (maї des) ἕ, ἕ, înteрiекц: въїtъtiвъ (eкsпрimъtoape de dъpepe, saŭ mîxnipe). «Ἰώμοι μοι ἕ, ἕ, ἕ, ἕ». Esхл: ваї mie (de ъnde шi ἔλεγος. bezї шi Aї).

Ἔ', прin апок: în локъ de ἔα, noet: прел: ал лъї εἰμί.

Ἔα, (прinч:) 2: sinг: neps: de порънч: ал лъї ἐάω. || (se ia ка) adв: saŭ întpiекц: eкsпрimъtoape A'. de mipape, saŭ sпaїmъ, ва! вре! «Ἔα, τουτὶ τί ἦν»; Apstf: (шi înd:) «Ἔα, ἔα, τί δήποτ' ἥδε δέλτος, шi чл:» Eъp: B'. de neплъчepe. e! of! «Ὁ δὲ τὴν θύραν ἀνοίξας, ἔα, ἔφη, σοφισταί τινες· οὐ σχολὴ αὐτῷ». Плt: C'. de dъpepe, saŭ tpisteцъ. «Ἆ, ἆ, ἔα, ἔα». Esхл: «Ἔα πανταχοῦ τῆς ἀγορᾶς». Sin: «Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ»; Sкр: D': de îndemnape, în локъ de εἴα, aїde.

Ἔα, Ion: în локъ de ἦν, прел: ал лъї εἰμί.

Ἐᾷ, 3: sinг: neps: a прez: xot: шi sъп: ал лъї ἐάω.

Ἐὰ, Ion: noet: neъt: îm:, шi

Ἐᾷ, noet: Dop: dat: sinг: fem: ал лъi ἑός.

Ἐάα, noet: în локъ de ἐᾷ.

Ἔαγα, miж: (în локъ de пas:) tpe: de къ:, шi

Ἐάγην, пas: nex: 2: ал лъї ἄγνυμι.

Ἔαγμα (τὸ), noet: în локъ ee ἄγμα, sfъpîmъtъpъ. [ἄγνυμι].

Ἔαδον, ες, ε, noet: nex: 2: de xot: шi

Ἐαδὼς, ότος (ὁ), tpe: de къ: de пaртч: ал лъї ἁνδάνω.

Ἐ(ἑ)άλην, noet: пas: nex: 2: ал лъї εἴλω, saŭ εἰλέω.

Ἐάλωκα, tpe: de къ:, шi

Ἐάλων, nex: 2: ал лъї ἁλίσκω.

Ἐᾷν, прez: de înf: ал: лъї ἐάω.

Ἐὰν [εἰ, ἂν], коniъnкц: sъnos: (în înпрежъpъpї къnoskъte din черкape, dъпe кape se шi deoseвeшte de εἰ; (se adъче кътpe sъп: шi pap кътpe noft:) daка. «Ἐάν τις ἐλάαν Ἀθήνησιν ἐξορύττῃ, ἐὰν μὴ εἰς ἱερόν». Dm: «Ἐὰν δὲ καὶ γνοίη τις». Плв: 2) (maї noŭ) nedefin: (къ прon: релat: saŭ adв: în локъ de ἄν) «Ὃς ἐὰν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν». Sкр: «Ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ». Sкр: (bezї ἂν, шi εἰ).

Ἐάνδανον, At: saŭ Ion: noet: în локъ de ἥνδανον, прел: ал лъї ἁνδάνω.

Ἑανὸς, [ἕννυμι] ἡ, ὸν, noet: (adiekt:) notpiвitъ ла (вънъ de) înвръкъminte; (прin ъpm:) sъвцipe шi ъшopъ; (de ъnde) papъ, (nъ вътъtъ); (прin întind:) stpълъчitъ, мъpeцъ. «Πέπλος («Λὶς, «Κασσίτερος) —». Om: || (sъвst:) хaїnъ мъpeaцъ; (iap прinч:) акоперъmîntъ sъвцipe de капъл femeiлop, (Fpnц: voile) воалъ.

Ἕανται, Ion: în локъ de ἧνται, tpe: de къ:, шi

Ἕαντο, Ion: în локъ de ἧντο, neste sъв: ал лъї ἧμαι.

Ἔαξα, At: în локъ de ἦξα, акt: nex: 1: ал лъї ἄγνυμι.

Ἔαρ, [în afin къ ἀήρ] ἔαρος, шi noet: ἦρος (τὸ), прimъваръ. «Τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη, καὶ πρὸς ἔαρ». Tъч: «Ἅμα ἦρι». Tъч: (шi fiг:) «Πόλεως ἔαρ οἱ ἔφηφοι». At: Ἔαρ ὁρᾷν». Tкр: 2) (прin întind:) чea maї dintîї, saŭ maї fpъmoasъ пapte a (fлoapea) вре ъnъї лъкpъ. «Γενύων ἔαρ». Eпгр: (шi fiг:) «Χαρίτων («Ὕμνων) —». Eпгр: «Τῶν καλῶν οὐ μόνον τὸ ἔαρ, ἀλλὰ καὶ τὸ μετόπωρον κάλλιστον». Eл: (de ъnde 3) (desпpe вite) sînцeлe; (desпpe плante) mъstъл, гръsimea, saŭ saвoapea. «Φόνοιο θερμὸν ἔαρ». Oп: «Ἔαρ ἐλαίας». Nik: ъntdeлemnъ. «Λύχνου πῖον ἔαρ». Кал. 4) noet: (maї къ seamъ în dat:) dimineaцa. «Ἦρι μάλα». Om:

Ἐαρίδρεπτος, шi ἐαρίδροπος (ὁ, ἡ), noet: [ἔαρ, δρέπω] tъiatъ, saŭ kositъ прimъвapa.

Ἐαρίζω, вiit: -ίσω, пetpeкъ прimъвapa. 2) (прin întind:) înfлopeskъ, înвepzeskъ. [шi

Ἐαρινὸς ἡ, ὸν, de прimъваръ, saŭ прimъвъpatiкъ (zi, fлoape, шi чл:). [шi

Ἐαρὶς, ίδος (ἡ),=Κανθαρὶς, meлкъ, saŭ гîndъчeлъ. [ἔαρ].

Ἐαροτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: кape кpeшte прimъвapa. [ἔαρ, τρέφω].

Ἐαρόχροος, ους (ὁ, ἡ), noet: чeл къ колoape de прimъваръ, înfлopitъ, къ faцъ dълче. [ἔαρ, χρόα].

Ἐάρτερος, α, ον, noet: în локъ de ἐαρινός.

'Εᾷς, 2: sinг: пеps: a прez: de xot: ал лъї ἐάω.

Ἔας, поet: în локъ de ἧς, 2: sinг: пеps: a прел: лъї εἰμί.

'Εὰς, поet: ак: îm: fem:, ші

'Εᾶς, Dop; цen: sinг: ал лъї ἑὸς.

Ἔασα, поet: în локъ de εἴασα, пех: 1: ал лъї ἐάω.

Ἔασα, Ion: în локъ de ἦσα, пех: 1: ал лъї ἥδω.

Ἔασι, Ion: în локъ de εἰσί, 3: îm: пеps: a лъї εἰμί.

Ἔασκον, поet: în локъ de εἴων, прел: ал лъї ἐάω.

Ἔαται, Ion: în локъ de ἧνται, tpe: de къ: ал лъї ἧμαι.

Ἔατε, Ion: în локъ de ἦτε, 2: îm: пеps: a прел: лъї εἰμί.

Ἔατο, Ion: în локъ de ἧντο, пеste съв: ал лъї ἧμαι.

'Εατέον, пos: ал лъї ἐάω.

'Εαυτότης (ἡ), Fлsf: sъвst: ideaлъ ал лъї

'Εαυτοῦ, ші At: în контракціе αὑτοῦ, ῆς, οῦ (ἑαυτῷ, ῇ, ό; ак: ἑαυτὸν, ὴν, ό, îm: цen: ἑαυτῶν, dat: ἑαυτοῖς, αῖς, οῖς; ак: ἑαυτοὺς, ὰς, ὰ) прон: компъsъ [ἑ, αὐτός], de sine пasiвъ, saъ pesfpînгътiвъ, пе sine, ші чл: «Τοὺς θεοὺς φησὶν ἑαυτῷ νύκτωρ διαλέγεσθαι». Esx: «Καὶ εἶπε πρὸς ἑαυτόν». Ksn: în sineшї. «Σφάττει ἑαυτήν». Ksn: «Αἴτιόν τε οὐκ ἄλλον ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι». Epd: «'Εαυτοῦ ἄριστα λέγων». Fiлstp: «Πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι». Тъч: "Οταν περ αὐτῆς εὐγενεστάτη (ἡ σελήνη) φανῇ». Sof: (întp' aчeste tpeї eкs: insemn: de kît op kînd maї 'nainte). «"Ος αὐτὸς αὑτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει». Пров: «Ἡ Ἑλλὰς ἑαυτῆς ἐγένετο». Apstd: «Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κλεινίας ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο». Ksn: «'Απῆλθε πρὸς ἑαυτόν». Sкр: adiкъ ла каsa sa. (ші în парал:) «Χωρεῖν οἴκαδε εἰς ἑαυτῶν. Apstf: «Οὐκ ἐὼν παρ' ἑωϋτόν. Iпкр: пъ 'шї epa în sine. «'Εξ (ἐκτός) ἢ ἐντὸς ἑαυτοῦ ἐγένετο». Iпкр: «Ἴστε ἡμᾶς... τὰ κατὰ τὴν Φωκίδα ὑφ' ἑαυτοὺς πεποιημένους». Dm: «'Επηγγειλάμεθα ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν τῆς ἑαυτῶν συντάξεως». Плв: ші în 2: пеps: «Οὓς ὑμεῖς ἐκβιασάμενοι ταῖς ἑαυτῶν ἀρεταῖς φεύγειν ἠναγκάσατε». Плв: 2) (îm: преа pap) în локъ de ἀλλήλων. «Πασσάλλοις πολλοῖς διεστῶσιν ἑαυτῶν». Aплd:

'Εάφθη, поet: în локъ de ἥφθη, 3; sinг: пеps: ă пas: пех: 1 ал лъї ἅπτω.

'Εάω -ῶ, вiit: ἐάσω, (прел: εἴων, пех: εἴασα, ші пas: εἰάθην, saъ -σθην, ші пos: ἐατέον) лasъ, пъръseskъ. «Ὧν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πόλεμον ἔργα... ἐάσω». Тъч: «Εἴασαν κυσί τε καὶ ὄρνισι βοράν». Epd: (ші пas:) «'Εωμένη γὰρ (ἡ ῥοδῆ), καὶ μὴ ἐπιτεμνομένη ἀπολοχμοῦται». Tfp: «'Ο σῖτος ἐαθεὶς ἐν τῷ ψύχει». Apstf: «'Εκεῖνοι μὲν οὖν ἐάσθωσαν». Stp: 2) (къ ак: ші inf:) лasъ (daъ вое, saъ вреme, înгъdъiъ) пе чiпева sъ fакъ чева. «Οὐδὲ μ' ἔασκες κλαίειν. Iл: T. «Τοὺς δὲ δ' ἔα φθινύθειν». Iл: B. лasъ 'ї sъ пiаръ. «Πόρον δ' οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μαντις». Esxл: «Οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες». Тъч:

'Εάων, поet: (în локъ de ἐήων) цen: îm: de пеъt: ал лъї 'Εὺς

'Εάων, Eoл: în локъ de ἑῶν, цen: îm: fem: ал лъї ἑός.

Ἔβα, Dop: în локъ de ἔβη, ші

Ἔβαν, (α лъпгъ) Dop: în локъ de ἔβην, 1: sinг:, ші

Ἔβαν, (α sкъpt) Eoл: în локъ de ἔβησαν, 3: îm: пеps: a пех: 2: лъї βαίνω.

'Εβδεμήκοντα, Dop: în локъ de ἑβδομήκοντα.

'Εβδομαγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пъsкъtъ în a шаптеа zi a лъпеї. (епit: ал лъї Аполопъ). [ἕβδομος, γένος].

'Εβδομαγέτας, α, Dop: în локъ de ἑβδομαγέτης, ου (ὁ), поet: каре se serвeazъ în fie-каре a шаптелеа zi a лъпеї; saъ ал шаптелеа гъвернъtоръ. (епit: ал лъї Аполопъ). [ἕβδομος, ἄγω, saъ ἡγέομαι].

'Εβδομαδικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторъ de (saъ каре se faче, op se репеtъ пе fie-каре) sептъmînъ. [ші

'Εβδομάζω, вiit: -άσω, (Sкр:) serвezъ a шаптелеа zi (sîmвъta). [ші

'Εβδομαῖος, α, ον, каре se faче, saъ faче чева în a шаптелеа zi (în, saъ пе fie-каре шапte ziле). «'Εβδομαῖος, ἀφ' οὗ ἔκαμεν, ἐτελεύτησε». Ksn: [ші

'Εβδομάκις, поet: în локъ de ἑπτάκις. [din

'Εβδομὰς, άδος (ἡ), шъптime. 2) къpsъ de шапte ziле, sептъmînъ. 3) (pap) a шаптелеа zi a sептъmîneї, sîmвъta. [ἕβδομος[.

'Εβδοματικὸς, ὴ, ὸν, поet: în локъ de ἑβδομαδικὸς. [din

'Εβδόματος, η, ον, поet: în локъ de ἕβδομος.

'Εβδομεύω, вiit: -εύσω, serвezъ a шаптелеа zi (a лъпеї, saъ a sептъmîneї, saъ a паштерiї копiлълъї). (вezї ші συνδεκατεύω). [ші

'Εβδομήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), (пedекл:) шапte-zечї (70). [ἕβδομος].

'Εβδομηκονταετηρίς, ίδος (ἡ), ȣnȣ̆ spaцiȣ̆ de timnȣ̆ de шапte-zeчĭ de ani. [шi

'Εβδομηκονταετὴς, έος (ὁ, ἡ), копрinzъtopȣ̆, saȣ̆ dъinitopȣ̆ de шапte-zeчĭ de anĭ. [ἑβδομήκοντα, ἔτος]. [de ȣnde

'Εβδομηκονταετία (ἡ), кȣрsȣ̆ de шапte-zeчĭ de anĭ.

'Εβδομηκοντάκις, adв: de шапte-zeчĭ de opĭ. [ἑβδομήκοντα].

'Εβδομηκοντάπηχυς, εσς (ὁ, ἡ), de шапte-zeчĭ de коцĭ. [ἑβδομήκοντα, πῆχυς].

'Εβδομηκοντούτης, ου (ὁ), шi

'Εβδομηκοντοῦτις, ιδος (ἡ), in вîpstъ de шапte-zeчĭ de anĭ. [ἑβδομήκοντα, ἔτος].

'Εβδομηκοστόδυος (ὁ, ἡ), ал шапte-zeчĭ шi doiлea. [ἑβδομηκοστὸς, δύο].

'Εβδομηκοστόμονον (τὸ), ȣna din шапte-zeчĭ шi ȣna. [ἑβδομηκοστὸς, μόνος].

'Εβδομηκοστὸς, ὴ, ὸν, ал шапte-zeчeлea. [ἑβδομήκοντα].

Ἕβδομος, η, ον, ал шапteлea (dȣпe шase, saȣ̆ înпреȣnъ кȣ алцĭ шase). «Μὴν —». Пл: Sentemвpie (dȣпe Pomanĭ). «'Εβδόμη» (кȣ, saȣ̆ fъpъ ἡμέρα) a шапteлea zi a лȣneĭ, saȣ̆ a sentъmîneĭ sîmвъta. || (neȣt:) «Τὸ ἕβδομον». (A'). a шапteлea oapъ. (Ksn: K: П: 8). (шi Б') a шапteлea пapte din вpe ȣnȣ̆ лȣкpȣ. (Eпгр:) [ἑπτά].

'Εβεβλήμην, пas: пeste-sъвîp: ал лȣĭ βάλλω.

'Εβένικος, η, ον, fъкȣtȣ̆ de aвanosȣ̆. [din

Ἔβενος (ἡ, шi maĭ noȣ̆ ὁ), (de aчi) aвanosȣ̆ (ȣnȣ̆ feлȣ̆ de лemnȣ̆ negpȣ шi foapte tape).

Ἔβην, ης, η, шi чл: nex: 2:, шi

'Εβησάμην, поet: miж: nex: 1: ал лȣĭ βαίνω.

'Εβίου, 3: sinг: пeps: de прeл: ал лȣĭ βιόω.

'Εβίσκος (ἡ), ='Ιβίσκος.

'Εβίων, ως, ω, ωμεν, шi чл: nex: 2:, шi

'Εβιωσάμην, miж: (în локȣ̆ de aкt:) nex: 1: ал лȣĭ βιόω.

Ἔβλαβεν, Eoл: поet: în локȣ̆ de ἐβλάβησαν, 3: îm: пeps: de пas: nex: 2: ал лȣĭ βλάπτω.

Ἔβλαστον, nex: 2: ал: лȣĭ βλαστάνω.

'Εβλήθην, пas: nex: 1:, шi

'Εβλήμην, ησο, ητο, шi чл: поet: în локȣ̆ de ἐβεβλήμην, пas: пeste-sъв: ал лȣĭ βάλλω.

'Εβουλέατο, Ion: în локȣ̆ de ἐβούλοντο, 3: îm: пeps: de прeл:, шi

'Εβουλήθην, nex: 1: ал лȣĭ βούλομαι.

'Εβράχην, пas: nex: 2: ал лȣĭ βρέχω.

'Εβωσάμην, Dop: în локȣ̆ de ἐβοησάμην, miж:, шi

'Εβώσθην, Dop: în локȣ̆ de ἐβοήθην, пas: nex: 1: ал лȣĭ βοάω.

Ἔγγαγγις, ιδος (ἡ), [ἐν, Γάγγις] (se înц: πέτρη) =Γαγγίτης.

Ἔγγαιος (ὁ, ἡ), =Ἔγγειος. [ἐν, γαῖα].

'Εγ-γαλακτόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ faкȣ̆ (saȣ̆ mъ пpefaкȣ̆ în) лапte. (поate греш: în локȣ̆ de ἐκγαλακτόομαι). [ἐν, γάλα].

'Εγ-γαληνίζω, вiit: -ίσω, (nestp: кȣ dat:) pъmîiȣ̆, dъineskȣ̆ лinȣ̆, seninȣ̆. [ἐν, γαλήνη].

Ἔγγαλος (ὁ, ἡ), чeл чe ape (saȣ̆ se afлъ înкъ лa) лапte. [ἐν, γάλα].

'Εγ-γαμέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ pȣdeskȣ̆ кȣ чinева пpin nȣntъ, mъ înкȣskpezȣ̆. [шi

'Εγ-γαμίζω, вiit: -ίσω, =(saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) ἐκγαμίζω. [шi

'Εγγάμιος (ὁ, ἡ), atinгъtopȣ̆ de nȣntъ, saȣ̆ mъpitiшȣ̆, =Γαμήλιος. [din

Ἔγγαμος (ὁ, ἡ), (înпpot: de ἄγαμος) însȣpatȣ̆, mъpitatъ (înnȣntitȣ̆, -tъ). [ἐν, γάμος].

'Εγγαστρίζομαι, вiit: -ίσομαι, îmĭ ȣmплȣ пînteчeлe, mъnînкȣ̆. 2) iaȣ̆ în пînteчe, mъ înвopцoшezȣ̆. [ἐν, γαστήρ].

'Εγγαστρίμαντις, εως [ἐν, γαστὴρ, μάντις], шi

'Εγγαστρίμυθος (ὁ, ἡ), (пpinч: шi dȣпe ziчepe) вopвitopȣ̆ кȣ гȣpъ înкisъ (кa кȣm глasȣл ap eшi) din пînteчe; (sкp:) пpoopoкȣ̆ (пpoopoчind întp' astfeл de кiпȣ̆). «'Εκ τοῦ στήθεος ὑπεψόφεε, ὥσπερ αἱ ἐγγαστρίμυθοι λεγόμεναι». Iпкp: [ἐν, γαστὴρ, μῦθος].

'Εγγάστριος (ὁ, ἡ), чeл înъȣntpȣл пînteчeлȣĭ (mȣmeĭ saлe). 2) (maĭ noȣ̆) = Ἔγκυος. [шi

'Εγγαστρίτης, ου (ὁ), = 'Εγγαστρίμυθος. [ἐν, γαστήρ].

'Εγ-γαυριάω -ῶ, вiit: άσω, шi

'Εγγαυρόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ fъleskȣ̆, mъ înгîmfezȣ̆, saȣ̆ mъ mîndpeskȣ̆.

'Εγγέγαα, поet: în локȣ̆ de ἐγγέγονα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐγγίνομαι.

'Εγγεγύηκα, în локȣ̆ de ἠγγύηκα, шi

'Εγγεγύημαι, în локȣ̆ de ἠγγύημαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐγγυάω.

'Εγγείνωνται, поet: (în локȣ̆ de ἐγγεννήσωσι) 3: îm: пeps: a nex: miж: de sȣп: ал лȣĭ ἐγγίνομαι.

Ἔγγειος, =Ἔγγαιος (ὁ, ἡ), вîpîtȣ̆ în nъȣntpȣл пъmîntȣлȣĭ. «Τῶν λίθων τά ἔγγαια μαλακώτερα τῶν ἐπιπολῆς». Пл: «Θεοί ἔγγαιοι». (aлtf:) χθόνιοι. 2) пъmînteanȣ̆. «Τὰν ἐγγαίαν ἥβαν». Esxл: пъmînteana

tinepime. «Τῶν ὑπερορίων στέρομαι, καὶ τὰ ἔγγαια (se înц: κτήματα) οὐ καρποῦμαι». Ksn: 3) каре konstъ, saŭ se aflъ în пъmîntŭ. «Κτῆσις («Οὐσία) —». Пл: Лs: авере nemiшкътоаре. «Οὔτε ναυτικοῦ, οὔτε ἐγγαίου συμβολαίου». Dm: (de ѕnde) «Τόκοι ἔγγειοι». Dm: ші χρήματα ἔγγαια». Лks: каре se daŭ ла doвîndъ кѕ zълогŭ de astfeл de пропріеtъцї. 2) каре se aflъ пе пъmîntŭ, saŭ ѕskatŭ. «Φυτὸν οὐκ ἔγγειον ἀλλ' οὐράνιον». Плт: Ἔγγειοι καὶ ἐναέριοι. Tmst: [ἐν, γέα -γῆ].

'Εγγειότοκος (ὁ, ἡ), пъskѕtŭ înъѕntрѕл пъmîntѕлѕї. «Τὰ ὕδνα ἐγγειότοκα». Tfp: [ἔγγειος, τόκος].

'Εγγειόφυλλος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѕ fрѕnzeле atinгътоаре de пъmîntŭ. [ἔγγειος, φύλλον].

'Εγγείσωμα (τὸ), (xipѕрц:) fъpîmъtѕръ de xîркъ astfeл, къ вѕкъцелеле se акоперъ ѕna de алta, ка оланеле depe înвелitoape. [ἐν, γεισόω].

'Εγγελαστὴς, οῦ (ὁ), pîzъtopŭ de алtѕл, вatжокоpitopŭ. [din

'Εγ-γελάω -ῶ, вiit: -άσω, (кѕ dat:) pîzŭ de чinева de faцъ. 2) pîzînd mъ жокŭ кѕ чinева. «Λεπτὴ αὖρα κύμασιν ἐγγελῶσα». Епгр:

'Εγγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъmînteanŭ. 2) копрinsŭ în neamŭ, saŭ dintp' ачелашї neamŭ, рѕdъ adeвъpatъ. 3) de рѕdenie. 4) însъditŭ. [ші

'Εγ-γεννάω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Εντίκτω.

'Εγγενῶς, adв: în adeвъpatŭ кіпŭ de рѕdъ. [ἐγγενής].

'Εγ-γεύω, вiit: -εύσω, daŭ кѕїва sъ гѕste. || (miж:) гѕstŭ, saŭ черкŭ прin гѕstape.

'Εγγήραμα (τὸ), лѕкрѕ, în каре înвътрîneшte чinева. [din

'Εγ-γηράσκω, вiit: -γηράσω, (кѕ dat:) înвътрîneskŭ în чева, saŭ în вре ѕnŭ локŭ.

'Εγ-γηροτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгріжeskŭ ла вътрîneцe пе чinева în вре ѕnŭ лѕкрѕ, saŭ în вре ѕnŭ локŭ.

'Εγ-γίγνομαι (-γίνομαι), вiit: -γενήσομαι, (nex: ἐνεγενόμην, ші чл:) (кѕ dat:) sîntŭ, saŭ mъ naskŭ (pesapŭ) înъѕntрѕл кѕїва. «Εὐρύπυλον Λιβύῃ ἐγγεγαῶτα». Апл: «'Εν τούτῳ τρωκτὰ ἐγγίγνεται». Ep: 2) (în a 3: пeps: saŭ în партч:) se întîmплъ, se faче. «Ἕλκος ἐγγίνεται». Iпкр: «Στάσεως ἐγγινομένης». Плв: «Δυνάμεις τισι μείζους ἐγγενόμεναι». Тѕч: »Καὶ ἱππομαχία τις ἐνεγένετο». Тѕч: «'Εγγενόμενος δέ τις Λυκομήδης». Ksn: «'Εὰν ἐγγένηταί μοι σχολὴ». D: Ал: 3) (despre timпŭ) tpeкŭ întp' aчestea. «Χρόνων ἐγγεγενημένων». Dm: «Διατριβῆς ἐγγιγνομένης». Плв: (вezї ші διαγίγνομαι). 4) este eptatŭ, se поate. «'Αλλὰ τοῦτο ἀμήχανον, μήποτε ἐγγένηται». Ep: (ші кѕ înf:) «Ἵνα δ' ἐγγένηται αὐτῷ καὶ περὶ αὐτῆς εἰπεῖν». Esx: «'Εγγενόμενον ἡμῖν ἀτιμῶσαι». Is:

'Εγ-γιγνώσκω (-γινώσκω), вiit: -γνώσομαι, кѕnoskŭ, шtiŭ din черкаре чева.

'Εγγίζω [ἐγγὺς], вîit: -ίσω (кѕ dat: saŭ цen: saŭ ак: кѕ преп: saŭ adв:) mъ апропіŭ, atinгŭ.

Ἔγγιον, adв: = 'Εγγυτέρω.

Ἔγγιστα, adв: = 'Εγγυτάτω.

Ἔγγιστος, η, ον, = 'Εγγύτατος.

'Εγγίων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Εγγύτερος.

Ἔγγλαυκος (ὁ, ἡ), кam алвенецŭ ла faцъ. [ἐν, γλαυκός].

'Εγ-γλάφω, вiit: -γλάψω, = 'Εγγλύφω.

Ἔγγλισχρος (ὁ, ἡ), въskosŭ, клеiosŭ, лiпiчosŭ. [ἐν, γλίσχρος].

'Εγ-γλυκάζω, вiit: -άσω, = 'Εγγλύσσω. [ші

'Εγ-γλυκαίνω, вiit: -ανῶ, = Γλυκαίνω, îndѕлчeskŭ. [din

Ἔγγλυκος (ὁ, ἡ), кam dѕлче, dѕлчeaгŭ. [ἐν, γλυκύς].

Ἔγγλυμμα (τὸ), sковitѕръ, sъпътѕръ înъѕntрѕ (în пiatpъ, ші чл:). [ἐγγλύφω].

'Εγ-γλύσσω, (f: вiit:) sîntŭ dѕлчeaгŭ.

'Εγ-γλύφω, вiit: -γλύψω (кѕ dat:) skoвeskŭ, sanŭ чева în пiatpъ, ші чл:

'Εγ-γλωσσο(ττο)γάστωρ, ορος, (kom: пapod: a лѕї ἐγχειρογάστωρ) чел че se хръneшte кѕ лiмва sa (adвокatŭ, saŭ tpъdъtopŭ прin пîръ). [ἐν, γλῶσσα, γαστήρ].

Ἔγγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), fъкѕtŭ прin лiмвъ. [ἐν, γλῶσσα].

'Εγγλωσσοτυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kom:) amŭ totdaѕna în гѕpa mea, saŭ пomeneskŭ чева neînчetat. [ἐν, γλῶσσα, τύπος].

'Εγ-γοητεύω, вiit: -εύσω, (кѕ dat:) вагŭ (saŭ прiчinѕiеskŭ чева) прin fepmeкŭ.

'Εγγομφόω -ῶ, вiit: -ώσω, înfiгŭ, înцeпeneskŭ чева ка ѕnŭ кѕiŭ. [ἐν, γόμφος]. [de ѕnde

'Εγγόμφωσις, εως (ἡ), înцeпenipe de кѕiŭ în чева.

Ἔγγονος (ὁ, ἡ), (în цen:) = Ἔκγονος, stpъneпotŭ. || (sѕвst: oвiч:) = Υἱϊδοῦς, saŭ Θυγατριδοῦς, neпotŭ de fiŭ, saŭ de fiїкъ. || (în neѕt:) = Γέννημα, fъtŭ, прѕnкŭ. «'Εν πᾶσι τοῖς ζώοις ἀτελῆ τὰ τῶν νέων ἔγγονα». Apst: [ἐν, γόνος].

'Εγγράμματος (ὁ, ἡ), apъtatŭ прin înskpise, saŭ înskpis. [ἐν, γράμμα].

*

Ἔγγραμμος (ὁ, ἡ), înkinъitъ, însemnatъ прin лiniĭ saъ прin лiтepe, = Ἔγγραφος. «Μουσικὴ —». Fiл:[ἐν,γραμμὴ, saъ γράμμα].

Ἐγγραπτέος, α, ον, nosit: ал лъĭ ἐγγράφω.

Ἔγγραπτος (ὁ, ἡ), = Ἔγγραφος.

Ἐγγραύλης, ου, ші

Ἔγγραυλις, εως, saъ

Ἐγγραυλὶς, ίδος (ἡ),=Ἐγκρασίχολος, ъnъ felъ de пеште mikъ.

Ἐγγραφὴ (ἡ), înskpiepe, tpeчepe în peцistpъ. [ші

Ἔγγραφος (ὁ, ἡ), eкsпъsъ, eкsпpimatъ înskpis. 2) (Бisep:) копpinsъ în sf: skpiптъpĭ. «Ἔγγραφος ἡ θεότης τοῦ πνεύματος». Грг: || (sъбst: saъ eл:) Ἔγγραφον (τὸ), înskpisъ mъptъpie. [din

Ἐγγράφω, biit: -γράψω, (къ dat:) skpiъ, zъгpъвeskъ, saъ skoбeskъ, sanъ în чева, saъ пе чева; tpeкъ în katastixъ, ші чл: (fiг:) întiпъpeskъ. «Ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὑποδυόμενοι σκώληκες ἐπιπολῆς ἐγγράφουσι». Tfp: «Εἰ μέλλουσι τοιαῦται διάνοιαι ἐγγραφήσεσθαι ἀνθρώποις». Ksn: (ші în парал:) «Ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κύτει». «Ταῦτ' ἐστι τὰν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα». Пл: (ші dinпpot:) «Δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα». Sof: «Πρὶν εἰς ἄνδρας ἐγγράψαι τὸν υἱόν». Dm: «Δι' ὃν εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης». Esx: «Ἐνεγράφης λειποταξίου, καὶ τὸν γραψάμενον χρήμασι πείσας ἐσώθης». Esx: «Ζῶα ἑωϋτοῖσιν εἰς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν». Ep: (ші пas:) «Παιδίον τῷ πίνακι ἐνεγέγραπτο». D: Kas: (ші miж:) «Ἐγγραψάμενοι ταῖς συνθήκαις ταῦτα». D: Ал:

Ἐγγράφως, adв: înskpis, saъ npin înskpise.

Ἐγγύα, în локъ de ἐγγύη.

Ἐγ-γυαλίζω [ἐν, γύαλον], biit: -ίξω, noet: în локъ de ἐγχειρίζω, daъ în mînъ.

Ἐγγυάω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: ἠγγύων, nex: ἠγγύ- saъ ἐνεγύησα, tpe: de къ: ἠγγύ-, saъ ἐγγεγύηκα, ші чл:) къ dat: (dъпe zічepe) = Ἐγγυαλίζω, пpedaъ чева (пpinч: zълогъ, saъ ка zълогъ). «Ἐχρῆν αὐτοὺς ἐγγυῆσαι τὸν ἄνδρα τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς». Antf: (de ъnde 2) логodeskъ, saъ mъpitъ. «Ἐγγυῶ τὴν παῖδά σοι». Ep: 3) (pap) = Ἐγγχειρῶ, întpeпpinzъ. «Ἐνεγύησε περισχίσαι τὰ πέρατα». Teoflк: (Ist: H'. 3). || (miж:) daъ кezъшie, saъ mъ кezъшъieskъ. «Ἐγγύην ἀγγυᾶσθαι». Om:, ші Плt: ші Лъч: «Ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον». Skp: «Ἐγγυήσασθέ με πρὸς αὐτόν». Плt: (ші къ inf:) «Εἴ μοι ἐγγυᾷ ἥξειν ἐκεῖνον». Apstf: 2) mъ логodeskъ, saъ iaъ în къsъtopie. «Ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς». Dm: (ші = Ἐγγυῶ 2). «Ἐγγυᾶσθαι δεῖ τοῖς υἱοῖς γυναῖκας μήτε εὐγενεστέρας πολλῷ, μήτε πλουσιωτέρας». Пл: [din

Ἐγγύη (ἡ), [ἐν, γῦον] кezъшie. 2) логodnъ, înвoipe de къsъtopie.

Ἐγγύησις, εως (ἡ), =Ἐγγύη. [ші

Ἐγγυητὴς, οῦ (ὁ), кezaшъ. «Ἐγγυητὴς ἀλλήλοις τῶν δικαίων ὁ νόμος». Apst: Ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος». Dm: [ші

Ἐγγυητικὸς, ὴ, ὸν, de кezъшie. [ші

Ἐγγυητὸς, ὴ, ὸν, кezъшъitъ. 2) къsъtopitъ. «Γυνὴ —». Dm: de лецitimъ къsъtopie. [ἐγγυάω].

Ἐγγύθεν, adв: de апpoaпe. [ἐγγύς].

Ἐγγυθήκη, ші ἐγγυοθήκη (ἡ), [ἐγγὺς, saъ ἔγγυος, θήκη] ладъ, saъ dълапъ, ші чл: de пъs în пъstpape вase, ші алte пpeцioase лъкpъpĭ.

Ἐγγύθι, noet: în локъ de ἐγγύς.

Ἐγγυιόω -ῶ, [ἐν, γυῖον] biit: -ωσω, daъ чева în mîĭпeле къĭва. || (miж:) ĭaъ чева în mîĭnĭ, saъ înвpъцiшezъ.

Ἐγ-γυμνάζω, biit: -άσω, (къ dat:) deпpinzъ пе чinева în чева. «Τοῖς Κελτικοῖς ἐγγυμνασάμενος πολέμοις». Пл: [de ъnde

Ἐγγύμνασμα (τὸ), лъкpъ fъкъtъ sпpe deпpindepe în чева. [ші

Ἐγγυμναστήριον (τὸ), локалъ de deпpindepe, saъ eкsepsape în чева.

Ἐγγυοθήκη (ἡ), = Ἐγγυθήκη.

Ἔγγυος (ὁ, ἡ), кezъшъitъ, sigъpъ. «Τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐγγυώτερα ὧν δημιουργοῦσιν ἀσπιδοποιοί». Tmst: || (sъбts: къ цen:) = «Καθιστάναι ἐγγύους τῶν εἴκοσι [illegible]». Apst: [ші

Ἐγγύς, [ἐν, γυῖον, saъ în afin: къ ἄγχι] adв: (лок:) =Πλησίον, апpoaпe; (desпpe кîtime) în апpoкsimaцie, ка ла (къ, saъ fъpъ цen: ші pap dat:) «Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών». Iл: Δ. «Οἱ ρ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος». «Τῇ δὲ στοᾷ ταύτῃ ἔστιν ἐγγὺς ἄλλη στοά». «Паъs: (ші fiг:) «Ἐγγὺς ἦλθεν ἀπολέσαι πάντας ἡμᾶς». Sin: пъцinъ a лiпsit. «Ἐπειδάν τις ἐγγὺς ᾖ τοῦ οἴεσθαι τελευτήσειν». Плt: «Ἔχει δὲ οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγὺς». Dm: (fpasъ asemenea къ «Πολλοῦ γε καὶ δεῖ) пpea deпapte». Δαπανῶσα ἐγγὺς τετταράκοντα τάλαντα». Ksn: «Ἐγγὺς δυοῖν μναῖν πρόσοδον». Ksn: «Ἔτη ἐγγὺς τριακόσια». Tъч: «Ἐγγὺς τοῦ δίχα». Apst: «Οἱ θεῶν ἀγχίσποροι, οἱ Ζηνὸς ἐγγύς». Esxл: pъde.

Ἐγγύτατος, η, ον, sъпpл: ал лъĭ

'Εγγύτερος, α, ον, компр: din ἐγγύς, = Πλησιέστερος -έστατος, maĭ апроапе, foapte апроапе; (fir:) = 'Ομοιότερος, -ότατος, ші οἰκειότερος, -ότατος. «'Εγγύτερος λόγου». Dm: maĭ рацionaвілъ. «Τῆς ἀληθείας ἐγγύτερος λόγος». Fot: maĭ провавілъ. «Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου». Skp: || (nestp:) ἐγγύτερον, ші sъпрл: ἐγγύτατα, în локъ de...

'Εγγυτέρω, ші sъпрл: ἐγγυτάτω, adв: mai апроапе, foapte апроапе. «'Εγγυτέρω τῆς πόλεως». Тъч: «Μὴ προϊέναι ἐγγυτέρω». Тъч: «'Εκ τῶν ἐγγυτάτω οἰκιῶν». En: Такt: (ші desпре kîtime). «Ἔτεσι δὲ ἐγγύτατα ὀκτώ». Тъч: «'Ελέφαντας ἔγγιστά που τῶν ἑκατόν». Плв: (ші fir:) «Παρεοκευάκεισαν αὐτοὺς ἔχθρας, ἢ φιλίας ἐγγυτέρω». Dm: «'Εγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου». ші «'Εγγύτατα τούτου διανοηθέντες». Тъч: (maĭ adesea desпре ръdenie). «Τυγχάνει μοι ἐγγύτατα γένους ὤν». Плt: «Τοῖς ἐγγυτάτω γένει». Плt: «Τοῦ πρὸς πατρὸς ἐγγυτάτω». Dm: [ші

'Εγγύτης (ἡ), апропiime; вечinъtate; (fir:) familiapitate. [ἐγγύς].

'Εγγωνιάζω, віit: -άσω, tръĭeskъ întp'ъnъ колцъ, nъ mъ въzъ în лъme. [ші

'Εγγώνιος (ὁ, ἡ), колцъposъ. «Τοῦ δὲ κιττοῦ τὰ φύλλα νέου μὲν ὄντος ἐγγωνιώτερα, πρεσβυτέρου δὲ περιφερέστερα». Tfp: [ἐν, γωνία].

'Εγγωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), колцъposъ ла fiгъръ, saъ faцъ. [ἔγγωνος, εἶδος].

Ἔγγωνος (ὁ, ἡ), = 'Εγγώνιος.

'Εγείνατο, поет: în локъ de ἐγέννησε. (вezĭ ші γείνατο).

'Εγειρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = (saъ грam: екsпл: ал лъĭ) 'Αερσίφρων. [ἐγείρω, φρήν].

'Εγείρω [în afin: къ ἀείρω, ἀγείρω], віit: -ερῶ, (nex: ἤγειρα, tpe: de къ: ἐγήγερκα, nex: пas: ἠγέρθην, ші поет: ἐγρόμην, ші чл:) (desпре însъfл:) sколъ, (maĭ къ seamъ din somnъ) deштептъ; (pap:) înвiezъ; (fir:) = Διεγείρω, pesколъ, întъpîtъ. (miж: прin înttnd:) mъ арътъ, mъ daъ de faцъ. «Ὑπνώοντας ἐγείρει». Od: E. (ші miж:) «Ἔγειραι ὁ καθεύδων». Skp: «Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου». Іл: B. «Κἂν ἔγρῃ μεσημβρινὸς». Apstf: «'Ηγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς». Skp: «Καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη». Skp: «Ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν». Іл: Λ. «Καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγείρομεν». Тъч: «Πῦρ («Θρῆνον, «Κτύπον, «Λύραν, «Κῶμον, ші чл:) ἐγείρειν». поет: «Οὗ δ' ἕνεκα τὸν μῦθον ἠγείραμεν». Плt: «'Ο οἶνος τῆς φιλοφροσύνης ὥσπερ ἔλαιον φλόγα ἐγείρει». Ksn: (ші miж:) «Προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη, καὶ ἐγείρεται ἡ τῶν 'Αθηναίων πόλις». Dm: «'Εγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος». Skp: «Πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται». Skp: «Οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν». Skp: 2) (desпре neînsъfл:) apdikъ, inaлцъ, клъdeskъ. «Τρόπαιον («Χῶμα, «Πύργους, ші чл:) ἐγεῖραι». D: Kas: ші Epd: «Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν». Skp: «'Επιπλάσματα, ὅσα ἰόνθους ἐγείρει». Apet: apdikъ бъве. (ші пas:) «Βῆμα ὑψηλὸν ἠγέρθη». Epd:

'Εγέλαξα, Dop:, ші

'Εγέλασσα, поет: în локъ de ἐγέλασα, nex: ал лъĭ γελάω.

Ἔγεντο, Dop: поет: in локъ de ἐγένετο, nex: ал: лъĭ γίγνομαι».

Ἔγερθεν, Еол: поет: în локъ de ἠγέρθησαν, 3: îm: пeps: a пas: nex: ал лъĭ ἐγείρω.

'Εγερσιβόητος (ὁ, ἡ), поет: deштептътopъ din somnъ къ stpiгъpĭ. «'Αλέκτωρ — ». Non: [ἐγείρω, βοάω].

'Εγερσίβροτος (ὁ, ἡ), поет: înкъражътopъ de oamenĭ. «'Αρετὴ = ». Пркл: [ἐγείρω, βροτός].

'Εγερσίγελως, ωτος (ὁ, ἡ), поет: întъpîtътopъ de pîsъ. «Βάκχος —». Епгр: [ἐγείρω, γέλως].

'Εγερσιθέατρος (ὁ, ἡ), поет: zъdъpîtopъ de къpiositate прiвitopiлop în teatpъ. [ἐγείρω, θέατρον].

'Εγερσιμαχέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: întъpîtъ бътълiĭ (вражве, tъpбъpъpĭ, ші чл:) [din

'Εγερσιμάχης, ου (ὁ), поет: întъpîtътopъ de бътълiĭ, вражве, ші чл: [ἐγείρω, μάχη].

'Εγερσίμοθος (ὁ, ἡ), поет: = 'Εγερσιμάχης. [ἐγείρω, μόθος].

'Εγέρσιμος (ὁ, ἡ), лesne de deштептat. «Ὕπνος — ». Tкр: ъшоръ (de каре înпрот: este νήγρετος). [ἔγερσις].

'Εγερσίνοος -ους (ὁ, ἡ), поет: deштептътopъ de minte. [ἔγερσις, νόος].

Ἔγερσις, εως (ἡ), sкъларе, (maĭ къ seamъ din somnъ) deштептаре (акt: ші пas:); înвiepe; (fir:) îndemnape, întъpîtape; (fir:) zidipe (înълцаре de zidъ, ші чл:). [ἐγείρω].

'Εγερσιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: zъdъpîtopъ, saъ апрinzътopъ de лъminъ. «Λίθος — ». Епгр: кpemene. [ἔγερσις, φάος].

'Εγερσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: = 'Εγερσίνοος. (вezĭ ἐγειρόφρων).

'Εγερσίχορος (ὁ, ἡ), поет: îndemnътopъ ла danцъ. «Βάκχος — ». [ἔγερσις, χορός].

'Εγερτέος, α, ον, пos: ал лъĭ ἐγείρω.

'Εγερτήριος, α, ον, (кȣ цen: saȣ преп: ак:) îndemînatikȣ, saȣ destoïnikȣ a îndemna, a întъpîta, ші чл: [ші

'Εγερτὶ, adв: în кіпȣ demtentъtopȣ, zъdъpîtopȣ, ші чл: [ші

'Εγερτικὸς, ὴ, ὸν, (кȣ цen:) = 'Εγερτήριος. [ші

'Εγερτὸς, ὴ, ὸν, = 'Εγέρσιμος. [ἐγείρω].

'Εγηγέραται, Ion: 3: îm: пeps: a пas: tpe: de кȣ:, ші

'Εγηγέρατο, 3: îm: пeps: a пas: пeste sъв: ал лȣї ἐγείρω.

Ἔγημα, nex: 1: ал лȣї γαμέω.

'Εγ-καγχάζω, вîit: -άσω, = 'Εγγελάω, pîzȣ кȣ xoxote вatжокopind пe чinева.

'Εγ-καθ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἐγκαθεῖλον, ші чл:) = καθαιρέω, sȣpnȣ.

'Εγ-καθαίρω, вiit: -αρῶ, греш: în локȣ de ἐκκαθαίρω.

'Εγ-καθ-αρμόζω, вiit: -όσω, potpiвeskȣ чева întp' алтȣ чева цeапъn, ка sъ se лiпiaskъ вine.

'Εγ-καθέζομαι, вiit: εδοῦμαι, шezȣ în, saȣ пe чева. (вezї ші ἐγκάθημαι).

'Εγκαθεικὼς, υῖα, ός, акt: tpe: de кȣ: ал пaptч: лȣї 'Εγκαθίημι.

'Εγ-καθ-είργνυμι, saȣ ἐγκαθείργω, вiit: -είρξω, înкizȣ чева înъȣntpȣ; цiȣ чева înкȣiatȣ; 2) apestezȣ, пȣiȣ ла опреалъ. [de ȣnde

'Εγκάθειρκτος (ὁ, ἡ), = Ἔγκλειστος, înкisȣ înъȣntpȣ. 2) apestatȣ. [ші

'Εγκάθειρξις, εως (ἡ), înкidepe, цinepe înъȣntpȣ. 2) apestape, пȣnepe ла опреалъ.

'Εγκαθείσατο, 3: sinг: пeps: a miж: nex: 1: de xot:, ші

'Εγκαθέντες, nom: îm: de акt: nex: 2: ал пaptч: лȣї ἐγκαθίημι.

'Εγκάθετος (ὁ, ἡ), [ἐγκαθίημι] пȣsȣ, tpimisȣ înadins, ка sъ пîndiaskъ, sъ iskodiaskъ, saȣ вiклeneшte sъ лȣкpeze înпpotiвa кȣїва; (în цen:) ȣneлtitopȣ, fъкъtopȣ de pъȣ. [de ȣnde

'Εγκαθέτως, adв: вiклeneшte, din прекȣцetape de pъȣ.

'Εγ-καθεύδω, вiit: -ευδήσω, (кȣ dat:) dopmȣ în, întpe, saȣ пe чева; (пpin întind: ші fiг:) sîntȣ în пeлȣкpape, saȣ neînгpiжatȣ.

'Εγ-καθ-έψω, вiit: εψήσω, (кȣ dat:) fepвȣ чева în чева.

'Εγ-καθ-ηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї пetpeкȣ tinepeцea ȣndeвa, saȣ în чева, (вezї ші ἐννεάζω).

'Εγ-κάθ-ημαι, вiit: -καθεσθήσομαι, = 'Εγκαθέζομαι, шezȣ вîpîtȣ ȣndeвa. 2) (пpin întind:) = 'Ενεδρεύω, пîndeskȣ.

'Εγ-καθίγνυμι (ίννυμι), Ion: în локȣ de ἐγκαθίζω.

'Εγ-καθ-ιδρύω, вiit: -ύσω, (кȣ dat:) aшezȣ чева înъȣntpȣ, saȣ пe чева.

'Εγ-καθ-ιζάνω, вiit: -ιζήσω, poet: (nestp:) în локȣ de

'Εγ-καθ-ίζω, вiit: -ίσω, (кȣ dat: saȣ ак: кȣ преп:) aшezȣ пe чinева, (ші miж:, saȣ ел:) шezȣ întpe, saȣ пeste чева. 2) (пpin întind:) = 'Εγκάθημαι, пîndeskȣ. 3) = 'Εγκαθιδρύω». «Ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο». Eȣp: Iп: 31: (ȣnde însъ алцї editopї aȣ îndpeпtat ἐγκαθείσατο).

'Εγ-καθ-ίημι, вiit: ἐγκαθήσω, (tpe: de кȣ: ἐγκαθεῖκα, ші чл:) (кȣ dat:) лasȣ чева înпъȣntpȣ. 2) (pap) пopȣnчeskȣ.

'Εγκάθισμα (τὸ), ші

'Εγκαθισμὸς (ὁ), [ἐγκαθίζω] = Ἔνεδρα. 2) (oвiч:) medicinaлъ вaie, în кape пъtimaшiї intpînd шed пînъ ла вȣpiкȣ, (Fpnц:) bain de siége, вaie de шezȣtȣ. 3) (ptp:) înпiedeкapea лimвeї în пpoпȣnцapea лiтepeлop aneвoe de пpoпȣnцat.

'Εγ-καθ-ίστημι, вiit: ἐγκαταστήσω, (кȣ dat:) aшezȣ, statopnічezȣ, pîndȣieskȣ în, saȣ întpe чева. «Ἡγεμόνας αὐτοὺς ἐγκαταστήσας». Tȣч: (ші miж:) «Αὐλητῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων». Tȣч: (ші пas:) «Ὁ ἐγκατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως φρούραρχος». Stp:

'Εγ-καθ-οράω -ω, вiii: ἐγκατόψομαι, (nex: ἐγκατεῖδον, ші чл:) (кȣ dat:) mъ ȣїtȣ dpeпt în faцъ, saȣ înъȣntpȣ; вaгȣ de seamъ кȣ лȣape a minte.

'Εγ-καθ-ορμίζω, вtit: -ίσω, вaгȣ, (ші miж:) întpȣ în пoptȣ, tpaгȣ ла ȣskatȣ. [de ȣnde

'Εγκαθόρμισις, εως (ἡ), въгape, saȣ intpape de кopaвie în пoptȣ, tpaцepe ла цъpmȣ.

'Εγ-καθ-υβρίζω, вiit: -ίσω, mъ пoptȣ кȣ desпpeцȣ кътpe чinева, îл neчinsteskȣ.

'Εγ-καινίζω, вiit: -ίσω, = 'Ανακαινίζω, penoieskȣ; innoвezȣ, saȣ faкȣ innoвaцiї, пpefaкȣ. «Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου». Dав: 2) (maї des) пpin peлiцioasъ цepemonie konsfinцeskȣ; întъpeskȣ. «Οὐδὲ ἡ πρώτη διαθήκη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται». Skp: [ші

'Εγκαίνιον (τὸ), (пpinч: пȣmaї ла îm:) 'Εγκαίνια (τὰ), sepвape пentpȣ tîpnosipe, saȣ sfinцipe de Biseрikъ, ші чл:, saȣ în пomenipea eї. [ші

'Εγκαινὶς, ίδος (ἡ), = (saȣ греш: în гекȣ de) 'Εγκενίς. [ἐν, καινός].

'Εγκαίνισις, εως (ἡ), ші

'Εγκαίνισμα (τὸ), ші

'Εγκαινισμὸς (ὁ), penoipe; (fiг:) penaштepe; (maĭ овіч:) sfinцipe (tîpnosipe) de Бisepiкъ, ші чл: [ἐγκαινίζω].

'Εγκαινόω -ῶ, віit: -ώσω, ='Εγκαινίζω, innoвezŭ; sfinцeskŭ (Бisepiкъ, ші чл:).

'Εγκαιρία (ἡ), вpeme notpiвitъ пentpъ чева, окazie,=Εὐκαιρία. [din

Ἔγκαιρος (ὁ, ἡ), каpe se faчe în вpeme notpiвitъ. [ἐν, καιρὸς]. [de ъnde

'Εγκαίρως, adв: în вpeme notpiвitъ, saŭ къвiinчoasъ.

'Εγ-καίω, віit: -καύσω, însemnŭ пpin apsъpъ, saŭ fepŭ apsŭ; înnerpeskŭ къ fokŭ, saŭ doгopipe, zъгpъвeskŭ бъ apsъpъ (saŭ къ smaлtŭ). «'Εγκαύτῃ τὸ κυμάτιον ἐγκήαντι τὸ ἐπὶ τῷ ἐπιστυλίῳ». Епгр: 2) apzŭ коптopъл, ші чл: 3) жeptfeskŭ. || (пas:) mъ apde, saŭ mъ бate ла капŭ soapeле.

'Εγ-κακέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ поptŭ fъpъ бъpбъцie, saŭ лъкpezŭ fъpъ бъnъ воinцъ, воieskŭ pъŭ. (вezĭ ші ἐκκακέω). [ἐν, κακός].

'Εγ-κακοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) пътimeskŭ, sъfepŭ pъŭ în чева. [ἐν, κακὸς, πάθος].

'Εγ-καλέω -ῶ, віit: -καλέσω, (пex: ἐνεκάλεσα, ші чл:) (пpinч:) tpaгŭ пe чinева în жъdiкatъ пentpъ datopie, saŭ satisfaчepe; (în цen:) пîpъskŭ, defaĭmŭ, pекламŭ, mъ плînгŭ de чinèва (къ dat: ші ак: saŭ цen: ел:). «Προδοσίαν αὐτοῖς ἐνεκάλουν». D: Ал: «'Απέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἅς μοι ἐνεκάλουν». Dm: «Ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις». Dm: «Ἀπολαβόντες, ἃ ἐγκαλοῦσι». Ksn: «Ἡ τυραννὶς ἀναγκάζει καὶ ταῖς ἑαυτῶν πατρίσιν ἐγκαλεῖν». Ksn: «'Αδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκούργου νόμοις». Пл: «Τούτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν οὐκ εἶχες εἰπεῖν βελτίω». Dm: «Τῆς βραδυτῆτος αὐτοῖς ἐνεκάλει καὶ τῆς ὀλιγωρίας». Пл: «Πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρί». Лкs: (ші în ел: de dat:) «Εἴτε τι ἄλλο ἐνεκάλουν». Тъч: (ші miж: pap). «Χρήματα ἐγκαλεῖσθαι». Iskp: «'Εγκαλεῖται τῇ τύχῃ». Apst: (ші къ ак: преп:) «Οὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον». Еъp: (ші пas:) «Οὔτ' ἔγκαλοῦντες οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων». Dm: «Τὴν συκῆν ἐγκαλουμένην τὸ ἄκαρπον». Гpг: «'Ασεβείας εἰς τὸν Τιβέριον ἐγκληθείς». D: Kas: (de ъnde) «'Εγκεκλημένα, ші 'Εγκαλούμενα»='Εγκλήματα, кpime. «Οὐδὲν ἔχων ἀπολύσασθαι τῶν ἐγκεκλημένων». Dm: «'Απολογησάμενοι πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκεκλημένων». Diod: (se конf: къ ἐκκαλῶ).

'Εγ-καλινδέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι (къ dat:) mъ tъвълeskŭ în чева; (fiг:) пetpeкŭ în... «Ψάμμῳ («Βορβόρῳ, ші fiг: «Λιχνείαις) —». Apst: Еъst: ші At:

'Εγ-καλλύνω, віit: -υνῶ, înfpъmъseцezŭ, înпodoвeskŭ чева пpin чева.

'Εγ-καλλωπίζομαι, віit: -ίσομαι (къ dat:), mъ fълeskŭ, mъ mîndpeskŭ în чева. «Εφ' οἷς ἐγκαλύπτεσθαι ἔδει, τούτοις ἐγκαλλωπίζεσθαι οὐκ αἰδούμενοι». Nчfp: Гpг: [de ъnde

'Εγκαλλώπισμα (τὸ), aчeea, întpъ каpe se fълeшte чinева.

'Εγκαλοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), кom: [ἐν, κᾶλον, σκέλος] пъsŭ къ пiчoapeле în бъtъкŭ, (пpinч: пentpъ datopie).

'Εγκάλυμμα (τὸ), акоперъmîntŭ. [ші

'Εγκαλυπτήρια (τὰ), кom: пapod: a лъĭ ἀνακαλυπτήρια. (вezĭ μενοῦν). [din

'Εγ-καλύπτω, віit: -ύψω, акоперŭ, înвълeskŭ în, saŭ къ чева віne. || (miж:) mъ акоперŭ (пpinч: пpeste капŭ). «Σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς;» Apstf: «'Εκκαλυψάμενος, ἐνεκεκάλυπτο γάρ». Плt: «Ἔκλαιον ἐγκαλυψάμενος». At: 2) (пpin întind:) mъ askъnzŭ de pъшine; (în цen:) mъ pъшinezŭ, mъ sfieskŭ. «Ὥστε αὐτοὺς ἐγκαλύψασθαι αἰσχυνθέντας». Esx:«'Εφ' οἷς ἐγκαλύπτεσθαι ἔδει, τούτοις ἐγκαλλωπίζονται». Niчfp: Гpг: (ші къ ак:) «Θεοὺς ἐγκαλυπτόμενος, ὧν ἔμελλε δράσειν. Ап: «Οὐκ ἐγκαλυπτόμενος λέγει, ἀλλὰ μεγάλῃ τῇ φωνῇ». At: [de ъnde

'Εγκάλυψις, εως (ἡ), акоперipe, înвълipe (акt: ші пas:); askъndepe (пpinч: de pъшine).

'Εγ-κάμνω, віit: -καμοῦμαι, (къ dat:) osteneskŭ, oбoseskŭ în чева.

'Εγ-κάμπτω, віit: -κάμψω, îndoieskŭ, înковoiŭ чева înъъntpъ. «Οὐ γὰρ ἐγκάμπτοντες, ἀλλ' ἐκτείνοντες τὸν τράχηλον καὶ τὴν κεφαλὴν βιάζεσθαι οἱ ἵπποι ἐπιχειροῦσι». Ksn:

'Εγ-κανάσσω (ζω), віit: -άξω, topnŭ în пaxapŭ къ sъnetŭ. [în afin: къ...

'Εγ-καναχάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поet: fakŭ sгomotŭ, sъnetŭ къ чева.

'Εγκανθὶς, ίδος (ἡ), ъmflъtъpъ ла коada окiълъĭ (поate ъpчopŭ). «'Ονομάζεται δὲ ἡ μὲν ἐπὶ πλέον αὔξησις (τοῦ κανθοῦ) ἐγκανθὶς, ἡ μείωσις δὲ ῥοιάς (skp: ῥυάς).» Гал: [ἐν, κανθός].

Ἔγκαπνος (ὁ, ἡ), чел чe apе (skoate) fъmŭ. "Τοῦ πυρὸς τὸ μὲν ἄνευ καπνοῦ καὶ

φλογὸς, τὸ δὲ ἔμφλογον καὶ ἔγκαπνον„. Опркрt: [ἐν, καπνός].

'Εγ-κάπτω, вiit: -κάψω, înвъкъ, mъnînkъ, saŭ вeaŭ лъкomeшte. "Αἴτ' ὠμὰς παραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν„. Епгр:

'Εγκαρδιαῖος, α, ον, (pap:) în локъ de 'Εγκάρδιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δίως, чел înъвntрвл inimeĭ. (de вnde || sввst:) 'Εγκάρδιον (τὸ), inima (miezвл) лemnвлвĭ. 2) (fir:) atinгъторъ de (провenitъ din, saŭ aflatъ în) iniшъ; (fir:) askвnsъ (în inimъ). "Τὰ δὲ ἐγκάρδια ὁ θεὸς οἶδεν„. At: 3) грeш: în локъ de 'Εγκάρσιος. [ἐν, καρδία].

'Εγκαρος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐν, κάρη] ='Εγκέφαλος, креерĭ.

'Εγ-καρπίζω, вiit: -ίσω, faкъ чева a podi; foлoseskъ; (прin întind:) înпъртъшeskъ. [ші

'Εγκάρπιος (ὁ, ἡ), копrinzъторъ de podъ (sъmînцъ). "'Η ἐγκάρπιος ὀπώρη διαχωρητικωτέρη„. Iпкр: [din

'Εγκαρπος (ὁ. ἡ), (înпрot: de ἄκαρπος, adikъ) poditorъ, saŭ podosъ; (fir:) kîштirosъ, foлositorъ. 2) înkъркatъ de podъ. "Κλώνιον δάφνης ἐγκάρπου„. D: Kas: 3) (прin întind:)='Εγκυος. || (sввst:) ἔγκαρπα (τὰ), (Архitект:) подоавe ла капiтелеле stiлпiлор în kinъ de ramъre de пomĭ кв поame. [ἐν, καρπὸς]. [de вnde

'Εγ-καρπόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Εγκαρπίζω; saŭ (грeш:) în локъ de ἐκκαρπόομαι.

'Εγκάρσιος, α saŭ ος, ον, пвsъ кълкat, nieziш, saŭ кърmeziш; (fir:) enirmatikъ, saŭ ланевое de înцелes. [ἐν, κάρσιος]. [de вnde

'Εγκαρσίως, adв: nieziш, кърmeziш.

'Εγ-καρτερέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) равdъ în чева кв stървipe; mъ înfpînezъ; (кв ак: ел:) stървieskъ în чева. [de вnde

'Εγκαρτερία (ἡ), stървipe; înfpînape.

'Εγκὰς [ἐν], adв: Ion: adînk, saŭ în adinkъ. [de вnde

'Εγκατα (τὰ), (dat: îm: ἔγκασι) поеt: maцеле, ші челе-л-алte din nъвntрв mървntъĭ a ле trвnвлвĭ. || (sinr: se aflъ nвmaĭ în Лksfn: лвĭ Лвч:)

'Εγ-κατα-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (пех: ἐγκατέβην, ші чл:) mъ коворъ înъвntрв; (ші поеt:) intрв, mъ înfъшъръ în чева.

'Εγ-κατα-βάλλω, вiit: -βαλῶ (кв dat: saŭ преп: ак:) арвnkъ, пвiĭ чева înъвntръ.

'Εγ-κατα-διόω -ῶ, вiit: -ώσω, îmĭ пetрекъ віаца în чева.

'Εγ-κατα-βρέχω, вiit: -βρέξω, вdъ чева пе dinъвntрв; saŭ moiъ чева în...

Εγ-κατα-βυσσόω -ῶ, вiit: ώσω, (кв dat:) afвndъ, saŭ вîръ чева înъвntрв. || (miж:) mъ вîръ, pesвeskъ.

'Εγ-κατα-βύω, вiit: -βύσω, вîръ, (ші miж:) mъ вîръ în чева.

'Εγκαταγέλαστος (ὁ, ἡ), = (saŭ грeш: în локъ de) Καταγέλαστος.

'Εγ-κατα-γηράσκω; вiit: -γηράσω, ='Εγγηράσκω.

'Εγ-κατα-γράφω, вiit: -γράψω, înskriъ în, saŭ întре чева, препвmъръ.

'Εγ-κατ-άγω, вiit: -άξω, (пех: ἐγκατήγαγον, ші чл:) dвkъ, коворъ în чева жos; (ші miж:) mъ коворъ вndева, гъzdвieskъ.

'Εγ-κατα-δαμάζω, (-δαμάω-ῶ), вiit: -άσω, domoлeskъ чева, доворъ de totъ.

'Εγ-κατα-δαρθάνω, вitt: -δαρθήσομαι, (пех: -κατέδαρθον) dopmъ вndева înъвntрв.

Εγ-κατα-δέω, вiit: -δήσω, (кв dat:) легъ чева stpîns în чева.

'Εγ-κατα-δίδωμι, вiit: -δώσω, înгъdвiъ чева.

'Εγ-κατα-δύνω, ші

'Εγ-κατα-δύομαι, вiit: -δύσω, (пех: ἐγκατέδυν, ші чл:) mъ кьfвndъ de totъ în чева.

'Εγ-κατα-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, (кв dat:) înжвгъ (легъ înпpeвnъ, notpiвeskъ, вneskъ) чева кв алta.

'Εγκατάθετος (ὁ, ἡ), [ἐγκατατίθημι] = 'Επείσακτος, пвsъ пе d' asвпpa, falsъ, neадевъратъ.

'Εγ-κατα-θνήσκω, вiit: -θανοῦμαι, (кв dat:) morъ în, saŭ întре чева.

'Εγ-κατα-καίω, вiit: -καύσω, арzъ чева de totъ пе dinъвntрв.

'Εγ-κατά-κειμαι, вiit: -κείσομαι, (кв dat:) zakъ (sîntъ кълкatъ), (ші fir:) mъ вfлв în чева.

'Εγ-κατα-κεράννυμι, вiit: -κεράσω, (кв dat:) amestekъ чева într' алtъ чева.

'Εγκατάκλειστος (ὁ, ἡ), înkisъ din toate пърціле în чева. [din

'Εγ-κατα-κλείω, вiit: -κλείσω, (кв dat:) înkizъ чева din toate пърціле în чева.

'Εγ-κατα-κλίνω, вiit: -κλινῶ, кълкъ пе чinева în чева. «"Ωσπερ σισύραν ἐγκατακλιθῆναι μαλθακήν». Apst:

'Εγ-κατα-κλώθω, вiit: -κλώσω, (кв dat:) torkînd amestekъ în toptъ fipe ші de алtъ felъ; (fir:) вîръ п' între...

'Εγ-κατα-κοιμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, dopmъ în чева.

'Εγ-κατα-κρούω, вiit: -κρούσω, (кв dat:) batъ чева tape, ka sъ intpe în чева;

ватѣ (кѫ taktѣ) din пічіорѣ пе пъmîntѣ (ка mѫsічіĭ mъsѫpînd timпѫл).

'Εγ-κατα-κρύπτω, biit: -κρύψω, (кѫ dat:) askѫnzѣ de totѣ în чева.

'Εγ-κατα-κυβιστάω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat:) kazѣ кѫ капѫл în жos (ка înnotъtopiĭ) în чева.

'Εγ-κατα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: ἐγκατέλαβον, ші чл:) pinzѣ пе чінева înъѫntpѫ, saѣ asѫпра fanteĭ, saѣ îл апѫкѣ de ла ѫшъ fѫцind, saѣ fiind rata a fѫцi; (fir:) апѫкѣ de апроапе, ad: fakѣ пе чінева а пѫ авеа кѫвîntѣ de îndpeптape, saѣ de прічінѫіре.

'Εγ-κατα-λέγω, biit: λέξω, (кѫ dat:) tpekѣ пе чінева în каталогѣ înпреѫпъ кѫ алцiĭ. 2) кѫлегѣ (пietpe, ші чл:), ші ле багѣ în zidѣ înпреѫпъ кѫ алтеле. 3) (miж:) mъ кѫлкѣ în чева.

'Εγκατάλειμμα (τὸ), ръmъшіцъ. [din

'Εγκαταλείπω, biit: -λείψω, (кѫ dat:) лasѣ чева în ..., saѣ în ѫрma mea; 2) лasѣ neaжѫtatѣ, пъръseskѣ.

'Εγ-κατ-αλείφω, biit: -αλέίψω, ѫпгѣ чева віне пе dinъѫntpѫ.

'Εγκατάλειψις, εως (ἡ), лъsape, пъръsipe. [ἐγκαταλείπω].

'Εγκατάληψις, εως (ἡ), npindepe, апѫкаре de апроапе (акт: saѣ пas:) (Тѫч: E. 72). [bezĭ ἐγκαταλαμβάνω].

'Εγ-κατα-λιμπάνω, biit: -λείψω, = 'Εγκαταλείπω.

'Εγ-κατα-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, sokoteskѣ (saѣ tpekѣ în sokoteaлъ) чева înпреѫпъ кѫ алтеле.

'Εγ-κατα-λοχίζω, biit: -ίσω, întpenѫmъpѣ în чеатъ ostъшеаskъ. (аша se îndpeпt: zisa «'Εν καταλοχίαις». Skp: Параліп: B'.)

'Εγ-κατα-λύω, biit: -λύσω, гъzdѫieskѣ în вре ѫпѣ локѣ.

'Εγκαταμεμιγμένως, adв: (de партч:) amestekat. [ἐγκαταμίγνυμι].

'Εγ-κατα-μένω, biit: -μενῶ, (кѫ dat:) ръmîiѣ în чева.

'Εγ-κατα-μίγνυμι, biit: -μίξω, (кѫ dat:) amestekѣ în чева.

'Εγ-κατα-μυκτηρίζω, biit: -ίσω, гpam: експл: а лѫĭ ἐγκατιλλώπτω.

'Εγ-κατα-ναίω (întpeв: пѫmaĭ nex: ἐγκατένασα), поет: = 'Εγκατοικίζω.

'Εγ-κατ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, topnѣ чева înъѫntpѫ. [de ѫnde

'Εγκατάντλησις, εως (ἡ), ѫdape, moiape. (прінч: de пътimaшѣ mъdѫлapѣ).

'Εγ-κατα-παίζω, biit: παίξω, (кѫ dat:) ='Εμπαίζω, ватжокореskѣ.

'Εγ-κατα-πάλλομαι, biit: -παλοῦμαι, поет: (кѫ dat:) sъpind (asвîpлindѫ mъ) kazѣ în чева. «Πόντῳ δ' ἐγκατέπαλτο». Оп:

'Εγ-κατα-πείρω, biit: -περῶ, (nex: ἐγκατέπειρα, ші чл:) ='Εγκαταπήγνυμι.

'Εγκαταπέφυκα, tpe: de кѫ: (în лобѣ de прez:) ал лѫĭ ἐγκαταφύω.

'Εγ-κατα-πήγνυμι, biit: -πήξω, (кѫ dat:) înfirѣ, вîpѣ чева înъѫntpѫ. «Ξίφος κουλεῷ ἐγκατέπηξα». Od: A. amѣ въгat кѫцitѫл în teakъ.

'Εγ-κατα-πίμπρημι, biit: -πρήσω, apzѣ de totѣ чева, saѣ пе чінева în чева.

'Εγ-κατα-πίνω, biit: -πιοῦμαι, (nex: ἐγκατέπιον, ші пas: ἐγκατεπόθην) înгіцѣ чева de totѣ; (прin întind:) fakѣ невъzѫtѣ.

'Εγ-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (кѫ dat:) kazѣ pепede în, saѣ пeste чева.

'Εγ-κατα-πλέκω, biit: -πλέξω, (кѫ dat:) înплeteskѣ чева întpe (saѣ înпреѫпъ кѫ) алтеле; (fir:) =Παρενείρω.

'Εγ-κατ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, întpenѫmъpѣ чева înпреѫпъ кѫ алтеле, = Συναριθμέω.

'Εγ-καταῤ-ράπτω, biit: -ράψω, (кѫ dat:) kosѣ чева înъѫntpѫ, saѣ întpe алтеле.

'Εγ-καταῤ-ριζόω -ῶ, biit: -ώσω, (кѫ dat:) înpъdъчinezѣ чева înъѫntpѫ în чева.

'Εγ-καταῤ-ρίπτω, biit: -ρίψω, (кѫ dat:) asвîpлѣ (пръпъstiezѣ) чева înъѫntpѫ în чева.

'Εγ-κατα-σβέννυμι, biit: -σβέσω, (кѫ dat:) stinгѣ de totѣ în чева.

'Εγ-κατα-σήπομαι, biit: -σαπήσομαι, (nex: ἐγκατεσάπην, ші чл:) (кѫ dat:) пѫtpezeskѣ în чева.

'Εγ-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, (кѫ dat:) înfiinцezѣ (ѫneлteskѣ, sъвîpшeskѣ) чева înъѫntpѫ, saѣ întpe... «Φιλίαν αὐτοῖς ἐγκατασκευάζων». Diod:

'Εγκατάσκευος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σκεύως, konstpѫitѣ (компѫsѣ) кѫ meштешѫгѣ, кѫ îndemînъtate лѫкратѣ. «Οὕτω γὰρ καὶ ἐγκατάσκευος ἔσται καὶ ἁπλοῦς ἅμα ὁ λόγος». D: Fлр: [ἐν, κατὰ, σκευή].

'Εγ-κατα-σκηνόω ῶ, biit: -ώσω, (кѫ dat:) îmĭ ашezѣ кортѫл (локѫinцa), saѣ локѫieskѣ în вре ѫпѣ локѣ.

'Εγ-κατα-σκήπτω, biit: -σκήψω, (кѫ dat:) (pap stpъm:) asвîpлѣ, (ші maĭ овіч: nestp: saѣ ел:) mъ asвîpлѣ (kazѣ) pепede ка ѫпѣ tpъsnetѣ [σκηπτὸς] înъѫntpѫ, saѣ пeste чева, isвeskѣ. «Κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψε Θεός». Esхл: «Λεγόμενον (τὸ νό-

σημα) καὶ πρότερον πολλαχόθεν ἐγκατασκῆψαι». Тъч: [de вnde

'Εγκατάσκηψις, εως (ἡ), isвipe (прinч: de вoaлъ).

'Εγ-κατα-σκιῤῥόω -ῶ, вiit: -ώσω, лasъ (прinч:) natimъ a se прefaчe în sкipъ (întъpitъ вmflътъpъ), a se înвekí, a se înpъdъчina; (прin вpm:) a ажвnце în stape aneвoe de tъmъdвit, saъ de netъmъdвit.

'Εγ-κατα-σπείρω, вiit: -σπερῶ, (кв dat:) semъnъ (pisineskъ) чева înъвntpв, saъ întpe..., înnpaштiъ. [de вnde

'Εγκατασπορὰ (ἡ), însemъnape, saъ înnpъштiape.

'Εγ-κατα-στηρίζω, вiit: -ίσω, шi -ίξω, aшezъ чева цeaпъn, înцepeneskъ în, saъ întpe чева.

'Εγ-κατα-στοιχειόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кв dat:) faкъ a лвa чева elementapъ fiinцъ, înfiinцezъ чева înъвntpв, saъ întpe чева.

'Εγ-κατα-σφάζω, вiit: -σφάξω, (кв dat:) înжвnriъ ne чinева înъвntpв, saъ întpe чева.

'Εγ-κατα-σχάζω, вiit: -σχάσω, srîpiъ, saъ кpъnъ чева înъвntpв шi adînк.

'Εγ-κατα-τarάσσω (ττω), вiit: -άξω, adвкъ tвpвъpъpî, konfвsiî, înквpкътвpî în чева.

'Εγ-κατα-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, (кв dat:) пвiъ чева, saъ ne чinева în pîndвл челор-л-алцi; (прin întind:) прiimeskъ de вnъ. «'Αλλ' ἐγκεκρίσθω δὴ ὁ γάμος, καὶ ἐγκατατετάχθω· πληθύνεσθαι γὰρ ὁ Κύριος βούλεται τὴν ἀνθρωπότητα». Клm:

'Εγ-κατα-τέμνω, вiit: τεμῶ, (кв dat:) taiъ чева de totъ înъвntpв. «Μὴ κατὰ τρόπον κυϊσκομένων, ἀλλ' ἐγκατατεμνομένων». Iпкр:

'Εγ-κατα-τίθημι, вiit: -θήσω, (кв dat:) aшezъ, пвiъ în пъstpape чева înъвntpв.

'Εγκατατομὴ (ἡ), totalъ tвiepe înъвntpв. «'Εμβρύου ἐγκατατομή». Iпкр: [ἐγκατατέμνω].

'Εγ-κατα-τρίβω, вiit: -τρίψω, (кв dat:) ґpekъ, (adikъ) denpinzъ ne чinева în чева.

'Εγ-κατα-τρώγω, вiit: -τρώξομαι, (nex: ἐγκατέφαγον, шi чл:) mъnînкъ, înriцъ чева amestekatъ în алtъ чева.

'Εγ-κат-αυγάζω, вiit: -άσω, лвminezъ ne dinъвntpв.

'Εγ-κат-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кв dat:) гъzdвieskъ вndeва.

'Εγ-κατα-φαγὲν, Dop: în локъ de ἐγκαταφαγεῖν, nex: 2: de înf: ал лвi -кататрώγω.

'Εγ-κατα-φλέγω, вiit: -φλέξω, (кв dat:) apzъ чева înъвntpв în чева.

'Εγ-κατα-φυτάω -ῶ, вiit: -ήσω, sвflînd вarъ чева în чева (snpe ек: вîntъ прin шezвtъ în nînteчеле вiteї).

'Εγ-κατα-φυτεύω, вiit: -εύσω, (кв dat:) sъdeskъ în, saъ n' întpe...

'Εγ-κατα-φύω, вiit: -φύσω, (întpeв: nвmaї tpe: de кв:) 'Εγκαταπέφυκα, sînt ъ linitъ în чева din natвpъ.

'Εγ-κατα-χέω, вiit: -χεύσω, (nex: ἐγκατέχεα, шi noet: ἐγκατέχευα) topnъ, върsъ чева (penede) înъвntpв, saъ nestę чева.

'Εγ-κατα-χρίω, вiit: -χρίσω, вnrъ чева ne dinъвntpв (saъ ne toatъ sвpfaца).

'Εγ-κατα-χώννυμι, вiit: -χώσω, (кв dat:) вîpъ чева кв totвл înъвntpв, акоперъ (прinч: кв пъmîntъ), înгропъ.

'Εγ-κατα-χωρίζω, вiit: -ίσω, (кв dat:) aшezъ чева în, saъ n' întpe чева.

'Εγ-κат-εῖδον, nex: 2: ал лвї ἐγκαθοράω.

'Εγκατείλεγμαι, nas: tpe: de кв: ал лвї ἐγκαταλέγω.

'Εγ-κат-ειλέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) înfъшвpъ înъвntpв.

'Εγκατέλιπον, nex: 2: ал лвї ἐγκαταλείπω.

'Εγκατέπαλτο, noet: nas: neste-sъв: ал лвї ἐγκαταπάλλομαι, saъ nex: ал лвї...

'Εγ-κат-εφ-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι=='Εγκαταπάλλομαι.

'Εγ-κат-έχω, вiit: ἐγκαθέξω, (nex: ἐγκατέσχον, шi чл:), цiъ, konpinzъ чева înъвntpв. «Πολλάκις μετὰ τὴν τοῦ ἐμβρύου κομιδὴν ἐγκατέχεται κατὰ τὴν ὑστέραν τὸ χωρίον». II: Eц:

'Εγκατηρὰ (ἡ), вnъ felъ de salamвpъ, saъ salцъ din maце de пeштi. [ἔγκατα].

'Εγκάτθεο, noet: în локъ de ἐγκατάθου, 2: nepв: a miж: nex: 2: de nopвnч: [шi.

'Εγκάτθετο, noet: în локъ de ἐγκατέθετο 3: nepв: a miж: nex: 2: de xot: ал лвї ἐγκατατίθημι.

'Εγ-κат-ίλλω, вiit: ... =='Εγκατειλέω.

'Εγ-κат-ιλλώπτω, вiit: -ώψω, noet: (кв dat:) mъ вîlъ ла чinева клinind din окi, вatжоквpindв' л.

'Εγκατόεις, εσσα, εν, noet: konpinzвtopъ de (saъ pелativъ, op asemъnatъ кв) maце, saъ mървntaic din nînteчe. [ἔγκατα].

'Εγ-κат-οικέω -ῶ вiit: -ήσω, (кв dat:) локвieskъ înъвntpв, saъ n' întpe... [шi

'Εγ-κат-οικίζω, вiit: -ίσω, пвiъ ne чinева a локвi вndeва. [ἐγκάτοικος].

'Εγ-κат-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, zidind înкizъ чева înъвntpв. «'Εγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν». Esx:

'Εγκάτοικος (ὁ, ἡ), локъitоръ întр' ъnъ локъ. [ἐν, κατὰ, οἶκος].

'Εγ-κατ-ομβρέω -ῶ, biit: -ήσω, moiъ чева пікînd ка плоаеа.

Ἔγκατον (τὸ), bezĭ ἔγκατα.

'Εγ-κατ-οπτρίζομαι, biit: -ίσομαι, (къ dat:) mъ ъitъ în (saъ ка în) оглindъ.

'Εγ-κατ-ορθόω -ῶ, biit. -ώσω, (къ dat:) sъbîршеskъ чева прin чinева.

'Εγ-κατ-ορύσσω (ττω), biit: -ορύξω, (пas: tpe: de къ: ἐγκατορώρυγμαι) sъпînd înгропъ чева înъъntръ.

'Εγκάτοχος (ὁ, ἡ), = Κάτοχος.

'Εγ-καττύω, biit: -ύσω, (къ dat:) кîрпеskъ talпа ъneĭ inкълцъminte, кosînd ъnъ пеtiкъ în miжлокъ.

'Εγκατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din fелъл maцелор, saъ mъpъntaiелор. [ἔγκατα].

Εγ-καυλέω -ῶ, biit: -ήσω, =(saъ грош: în локъ de) 'Εκκαυλέω.

Ἔγ-καυμα (τὸ), арsъtъръ, saъ бъшікъ, рапъ din арsъръ. 2) însemnъtъръ прin арdepe. [ші

Ἔγκαυσις, εως(ἡ), арdepe, арsъръ; (med:) бъtaie de soape лв капъ. 2) zъгръвіре прin fокъ, saъ sшълtape. [ші

'Εγκαυστὴς, οῦ (ὁ), zъгръвitоръ прin арdepe, smълtъtоръ. [ші

'Εγκαυστικὸς, ὴ, ὸν, релatівъ къ (saъ îndemînatiкъ ла) zъгръвіре прin арdepe. || 'Εγκαυστικὴ (seînцел: τέχνη), meштешъгъл smълtъріĭ, saъ zъгръвіріĭ прin арdepe. [ші

Ἔγκαυστος (τος) (ὁ, ἡ), zъгръвitъ, saъ însemnatъ прin арdepe, лъкратъ къ (saъ ка къ) smaлtъ. «Κόχλος ἐγκαυτή». Sхл: черпеалъ рошіе de кіноваръ. || (sъбst:) ἔγκαυστον (τὸ), ъnъ fелъ de черпеалъ, saъ smaлtъ. [ші

'Εγκαύτὴς, ου saъ οῦ (ὁ), Епігр: ='Εγκαυστής. [ἐγκαίω].

'Εγ-καυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (къ dat:) mъ fълеskъ, mъ mîndpeskъ, mъ înгîmfezъ de чева. «Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ». Sкр:

Ἔγκαφος (ὁ, saъ τό), [ἐγκάπτω] înбъкътъръ; (fir:) чел maĭ пъцinъ ші maĭ mікъ лъкръ, багателъ.

'Εγκαψικίδαλος (ὁ), кom: [ἐγκάπτω, κίδαλος] mînкъторъ de чеапъ.

'Εγ-κέομαι, Ion: în локъ de

Ἔγ-κειμαι, biit: -κείσομαι, (къ dat:) zакъ (sîntъ кълкатъ), saъ mъ aflъ пъsъ în чева. «Ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς (τοῖς εἵμασιν)». Іл: Х. «Τοῦ μὲν κεράατα δοιὰ μετώπῳ ἔγκειται». Nік: «Βελῶν ἐπὶ τοῖς τραύμασιν ἐγκειμένων». Пл: «Ἔγκειται γὰρ τῇ λέξει (νεαρὸν) τὸ ἀρύειν». Sхл: Apstf: «Βλάβαις («Μόχθοις «Θρήνοις, ші чл:) ἔγκειμαι». Sof: ші Еър: «Ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος». Apstf: 2) sîntъ înкinatъ, къ totъл аплекатъ къїва, saъ ла чева. «Ἐγὼ μὲν τίν ὅλως ἔγκειμαι (поate ἄγκειμαι), τύ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ». Ткр: «Ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρά». Sкр: 3) staъ în sпinapea къїва, stъpъieskъ stpimtopînd пе чinева, nъ 'л лasъ d' апроапе. «Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο λέγων». Тъч: «Πολύς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται». Dm: «Ἐγκείσεται γὰρ ὑμῖν πέρα τοῦ δέοντος βαρύς». D: Ал: «Ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ». Тъч: «Ἐπεὶ δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο λαμπρῶς, καὶ ἐνέκειντο οἱ Κορίνθιοι». Тъч: «Τῶν γὰρ Ἀθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ». Тъч: «Ἐνέκειτο τῷ δήμῳ πολύς, μὴ προέσθαι δεόμενος τὸν ...». Пл: «Ὁ δὲ οὐκ εἴα λιπαρῶς ἐγκείμενος». Ел: (se konf: къ ἄγκειμαι, ші σύγκειμαι). (bezĭ ші ἐπίκειμαι).

'Εγκείρω, biit: -κερῶ, (пas: tpe: de къ: ἐγκέκαρμαι) tъnzъ пînъ în піеле. (bezĭ ші ἐγκουράς).

'Εγκέκαυμαι, пas: tpe: de къ: ал лъї ἐγκαίω.

'Εγκεκαρμένος, η, ον, пas. tpe: de къ: ал партч: лъї ἐγκείρω.

'Εγκεκλησμένος, η, ον, At: în локъ de ἐγκεκλεισμένος, пas: tpe: de къ: ал партч: лъї ἐγκλείω.

'Εγκέκραμαι, пas: tpe: de къ: ал лъї ἐγκεράννυμι.

'Εγκεκρυμένως, adв: (de партч:), къ кіпъ кam askъnsъ, taĭnікъ.

'Εγκεκυφὼς, υῖα, ός, акt: tpe: de къ: ал партч: лъї ἐγκύπτω.

'Εγκέλαδος (ὁ, ἡ), поet: sгomotosъ. «'Εγκέλαδα» Sхл: Apstf: nішte însekte sвîрnîitoape în sвopъл лор (ка цinцapъл, алвіпеле, греерії, ші чл:). (bezĭ ші βομβύλιος). [ἐν, κέλαδος].

'Εγ-κελαρύζω, biit: -ύσω, (desпре кърцере de апъ) къргъ în чева fъкînd sгomotъ, mъpmъръ.

'Εγκέλευσις, εως (ἡ), ші

'Εγκέλευσμα (ευμα), ατος (τὸ), stpiгape (порънкъ) îndemnъtoape, mi înкъръжъtoape (прinч: în бътъліе). [ші

'Εγκελευσμὸς (ὁ), = 'Εγκέλευσις. [ші

'Εγκελευστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкъ, fолositоръ ла înкъражаре. [ші

'Εγκέλευστος (ὁ, ἡ), fъкътъ (saъ fъкъторъ de чева) прin înкъражаре, saъ în-

demnape; порѫnчitъ. «Θρῆνος—». Ios: [din

'Εγ-κελεύω, (ші між:) -εύομαι, biit: εύσω, -ομαι, (кѫ dat:) înкѫражezъ, îndemnъ прin stpirape; (maĭ noъ) порѫnчeskъ. «Ἤδη δὲ τῆς σάλπιγγος ἀρχομένης ἐγκελεύεσθαι». Пл: «Ὅτε δᾶμος ἐνεκελεύσατο τοῖς στρατηγοῖς τιμᾶσαι τὸν ἄνδρα». Епгр:

'Εγ-κέλλω, biit: -κέλσω, (кѫ dat:)='Ενερείδω, înцепeneskъ în чева; (nestp: saъ ел:) ='Εμπίπτω.

'Εγκενὶς, ίδος (ἡ),[ἐνέγκω] каѫтъ ἐπηγκενίς.

'Fγ-κενόω -ῶ, biit: -ώσω, грам: експл: а лѫĭ ἐγκανάσσω.

'Εγ-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, în локъ de

'Εγ-κεντρίζω, biit: -ίσω, înпinгъ кѫ болdѫл; (fir:) îndemnъ, întъpîtъ. 2) (maĭ обіч:) алтѫieskъ помъ, шĭ чл: «Τὰ παχύφλοια καὶ ὑγρόφλοια παρὰ τὸν φλοιὸν ἐγκεντριστέον». Цеоп: (бezĭ ші ἐνοφθαλμίζω).

'Εγκέντριον (τὸ), ші

'Εγκεντρὶς, ίδος (ἡ), (în цen:) = Κέντρον, болdъ; (în цen:) ор че înstpѫmîntъ askѫцitъ ла вîpfъ; (de ѫnde) кondeiѫл, кѫ каре жѫdікъtopiĭ îшĭ însemnaъ пе пінакidъ saъ тъбліцъ пъpepea, че авеаъ. 2) (партк:) пintine de кълъpeцъ (Fpanц: éperon). (ѫnъ astfeлъ de лѫкрѫ пѫneaъ ла înкълцъmiпte чеі че se sѫiaъ în помĭ, saъ пе перецĭ, прin ѫpmape ші хоцii). [ἐν, κέντρον].

'Εγκέντρισις, εως (ἡ), ші

'Εγκεντρισμὸς (ὁ), алтѫipe de помĭ, ші чл: [ші

'Εγκεντριστέον, nosit: ал лѫĭ [ἐγκεντρίζω].

Ἔγκεντρος (ὁ, ἡ), чел кѫ болdъ, цеапъ, акъ, ші чл: (прin ѫpm:) мѫшкъtopъ, înцепъtopъ (Fpanц: piquant). «'Αμφισβητεῖται, πότερον, ἔγκεντροί εἰσιν οἱ κηφῆνες, ἢ ἄκεντροι». Apst: [ἐν, κέντρον]. [de ѫnde.

'Εγκεντροτέρως, adв: кѫ maĭ мѫлтъ înцепape, saъ мѫткape; (fir:) кѫ maĭ мѫлтъ віоічіѫne. [ші

'Εγ-κεντρόω -ῶ, biit: -ώσω, înцепъ кѫ болdъ, saъ акъ.

'Εγ-κεράννυμι, biit: -κεράσω, (tpe: de кѫ: ἐγκέκραμαι, ші чл:) amestekъ чева înъѫntpѫ, saъ кѫ алтъ чева; (fir:) fakъ amestekъtѫpĭ, întъpîtъ. «'Εγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα». Ep: 2)='Εγχέω, topnъ în.. «Οἶνον τ' ἐγκεράσασα πιεῖν». Іл: Θ. [de ѫnde

'Εγκέραστος (ὁ, ἡ), amestekatъ în (saъ кѫ) алтъ чева.

'Εγ-κεραυλέω -ῶ, biit: -ήσω, кîntъ кѫ fлѫepъ de корnъ. [ἐν, κεραύλης].

'Εγ-κερτομέω -ῶ, biit: -ήσω,=Κέρτομῶ, окъръskъ, баtжокореskъ пе чінева кѫ ворбе, че 'ĭ sfîшіъ inima.

'Εγ-κέρχνω, (fъръ biit:) прічіnѫieskъ ръгѫшіалъ. [ἐν, κέρχνος].

'Εγκεφαλίτης, ου (ὁ), че se dedѫче ла (saъ se afлъ în) креерĭ. [din

'Εγκέφαλος (ὁ, ἡ), (adiekt:) че se afлъ în капъ; (de ѫnde sѫбst:) креіерії (капѫлѫĭ). [ἐν, κεφαλή].

'Εγκέχοδα, tpe: de кѫ: ал лѫĭ ἐγχέζω.

'Εγ-κηδεύω, biit: -εύσω, (кѫ dat:) îmmopmîntezъ.

'Εγκηρὶς, ίδος (ἡ), mікъ аштѫпѫшъ de чеаръ. [ἐν, κηρός].

Ἔγκηρος (ὁ, ἡ),='Επίκηρος.

'Εγ-κηρόω -ῶ, biit: -ώσω, ѫnгъ пе dinъѫntpѫ кѫ чеаръ.

'Εγ-κιθαρίζω, biit: -ίσω, поеt: кîntъ кѫ кitapa întpe ѫniĭ алцiĭ.

'Εγ-κικράω -ῶ, поеt: Dop: în локъ de ἐγκεράννυμι.

'Εγ-κιλικεύομαι, biit: -εύσομαι, ші

'Εγ-κιλικίζω, biit: -ίσω, ком: (кѫ dat:) мъ портъ кътре чінева ка Чілічіанъ [Κίλιξ], adікъ ка ѫnъ віклеанъ ші некредінчоsъ; (прin ѫpm:) амъцеskъ.

'Εγ-κινδυνεύω, biit: -εύσω, (кѫ dat:) мъ прімеждѫieskъ în чева.

'Εγ-κινέομαι -οῦμαι ,biit: -ήσομαι, ші поеt:

'Εγκίνυμαι (fъръ biit:), (кѫ dat:) мъ мішкъ înъѫntpѫ, saъ прin чева; (fir:) tѫpбѫpъ, fakъ amestekъtѫpĭ.

'Εγκιρνᾶντι, Dop: în локъ de ἐγκιρνᾶσι, 3: îm: пеps: а лѫĭ ...

'Εγ-κίρνημι, biit: -κεράσω, = 'Εγκεράννυμι, topnъ în... «'Εν δὲ κίρνατε τῶ μελιαδέος ὅττι τάχιστα κρατῆρα». (Алк: în) At:

Ἔγκιῤῥος (ὁ, ἡ), = 'Υπόκιῤῥος, гълбеnічоsъ. [ἐν, κιῤῥός].

'Εγ-κισσάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ апрinsъ de noftъ tpѫпeaskъ; (кѫ ак:) iaъ în пînteче, zъmisлeskъ; (fir:) «Φθόνον καθ' ἡμῶν ἐγκισσήσας». (Metod: în) Fot:

'Εγκισσεύομαι, biit: -εύσομαι, мъ înплеtiчeskъ, мъ înfъшѫpъ ка edepa. [ἐν, κισσός].

'Εγκίσσημα (τὸ), прѫnкъ zъmisлitъ în пînteче. [ші

'Εγκίσσησις, εως (ἡ), zъmisлipe, înборцошape. [ἐγκισσάω].

'Εγκλαστρίδιον (τὸ), = 'Ενώτιον. [din

'Εγ-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fpînгъ чева прin міжлокъ. 2) (fir:) întpepѫпъ, опpeskъ. 3) moiъ, мішкъ спре мілъ.

'Εγκλεισμὸς (ὁ), înкidepe înъѫntpѫ. [ші

'Εγκλειστήριος (ὁ, ἡ), ор че slъжеште ла înkidepe. || (sъвt:) «'Εγκλειστήριον, = 'Ασκητήριον. (вezĭ ziч: ъpm:). [ші

"Εγκλειστος (ὁ, ἡ,) înkisŭ înъъntpъ. || (sъвst:) monaxŭ, înkisŭ totdaъna în кiлia sa. «Εκεῖ δὲ εἰσὶν ἑκατὸν ἔγκλειστοι, καὶ ποιμαίνει αὐτὰς στηλίτης διὰ θυρίδος». Enf: [ші

'Εγκλείστρα (ἡ), ші

"Εγκλειστρον (τὸ), = 'Εγκλειστήριον. [din

'Εγ-κλείω, віit: είσω, înkizŭ, înkъiŭ înъъntpъ. «"Οκως ἔλθοι εἰς τὸ τεῖχος, καὶ τὰς πύλας ἐγκληίσειε». Ep: (ші miж:) «Καταφυγόντες εἰς τὸν ναὸν, καὶ ἐγκλεισάμενοι ἡσυχίαν εἶχον». Ksn:

"Εγκλημα (τὸ), (леџ) прiчina, пentpъ каре (ші skpisъл, прin каре) пîраште чinева ла жъdikъtopie; (înџen:) вinъ, saŭ кpimъ, овiектŭ de пîръ. [ἐγκαλέω]. [de ъnde

'Εγκληματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кpiminaлŭ, atinгъtopŭ (saŭ dъtъtopŭ de прiчinъ) de вinъ. «'Η δὲ διὰ τὸ χρήσιμον (φιλία) ἐγκληματική». Apst:

'Εγκληματόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, греш: în локŭ de ἐκκληματόομαι, saŭ εὐκληματέω.

'Εγκλήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: пîpîtopŭ. [ἐγκαλέω].

'Εγ-κληρονομέω -ῶ, віit: -ήσω, (Sкр:) înпъртъшeskŭ din moштenîpe.

"Εγκληρος (ὁ, ἡ), поet: (къ џen:) пъртaшŭ din чева. 2) (къ dat:) = Σύγλκηρος, înпpeъnъ пъртaшŭ, de o potpiвъ, asemenea. 2) чел че a лъat moштenipe; (прin întind) вoгatŭ. «"Αρουρα — ». Лiк: џapinъ podoasъ. «Γυνὴ —». Eъp: = 'Επίκληρος. [ἐν, κλῆρος]. [de ъnde

'Εγ-κληρόω -ῶ, віit: -ώσω, = Κληρόω, daŭ прin sopџĭ.

"Εγκλησις, εως (ἡ), пîръ, tpaџepe în жъdikatъ.

Εγκλητέος, α, ον, posit: ал лъĭ ἐγκαλέω, de пîpît, (вinoвatŭ) каре tpeвъie a fi пîpîtŭ. [ші

'Εγκλητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, apъtъtopŭ de (saŭ fъкъtŭ sppe) пîръ. [ші

"Εγκλητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, пîpîtŭ, saŭ de пîpît, хълitŭ. 2) «Δίκη —». Mix: Пsел: = "Εκκλητος. [ἐγκαλέω].

'Εγκλιδὸν, adв: поet: кълкat. «'Εγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα». Апл: плекîndŭ 'шĭ окiĭ în жos. [ші

"Εγκλιμα (τὸ), ор че este sъпъsŭ ла înклinaџie, повîpnipe. «Τοῖς ἐγκλίμασι τοῦ ἐδάφους». Плв: 2) (џеогр· ші astp:) = Κλίμα. 3) (naъt:) греш: în локŭ de ἄγκλιμα. 4) = "Εγκλισις, порnipe пе fъгъ (ostъш:). [ἐγκλίνω].

'Εγκλίνιος (ὁ, ἡ), кълкatŭ în пatŭ, = Κλινήρης. [ἐν, κλίνη].

'Εγ-κλίνω, віit: -κλινῶ, (stpъm: ші nestpъm:) mъ плекŭ, (прinч: ші fiг:) mъ повîpneskŭ, mъ pezemŭ; (fiг:) порneskŭ, (ші miж: saŭ пas:) mъ порneskŭ пе fъгъ, шъ sъпъiŭ, mъ petpaгŭ. «Οἱ δὲ ἐνέκλιναν καὶ τούτους». Ksn: «Οἱ δ' ὀλίγον τινα δεξάμενοι χρόνον ἐγκλίνουσι τὰ νῶτα». D: Ал: «Παρατρέποντος ἐκ τοῦ συνήθους, καὶ ἐγκλίνοντος τὴν φωνὴν». Пл: (ші ел:) «'Εγκλίνοντες ἔφευγον». Пл: (ші miж:) «Διὸ καὶ οὐκ ὀρθὸν, ἀλλ' ἐγκεκλιμένον (τὸ φύλλον)». Tfp: (ші къ dat:) «Καὶ ἅμα ἐνεκλίθη αὐτῷ». Ksn: «'Εγκεκλιμένοι τοῖς σκίμποσι». Пл: (ші sъ adв:) «Σκέλη ἐγκεκλιμένα μικρὸν ἔξω». Пл: (ші къ преп:) «"Οταν δὲ τὴν εὐθυωρίαν ἢ εἰς δεξιὰ, ἢ εἰς ἀριστερὰ, ἢ εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ εἰς τὸ ὄπισθεν ἐγκλίνῃ». Плt: «'Εγκεκλικότας ταῖς κεφαλαῖς, καὶ πρὸς τὸ παρὸν βλέποντας». Пл: (ші fiг:) «Πόνος ὕμμι μάλιστα ἐγγκέκλιται». Iл: Z. toatъ гpeъtatea este asъпpa воastpъ. «Τὴν πολιτείαν ἐγκεκλιμένην, καὶ ῥέπουσαν ἐπὶ τὰ χείρω». Пл: «'Ως ᾐσθάνετο τοὺς πολλοὸς ἐγκεκλικότας καὶ παρέχοντας ὑφ' ἡδονῆς, ὅ,τι βούλοιτο χρῆσθαι». Плt: «'Ο δῆμος οὔτε πρότερον οὐθ' ὕστερον Τυῤῥηνοῖς ἐνέκλινε. D: Ал: «'Εγκλίνειν πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν». Apst: 2) (гpam:) «'Εγκλινομένη λέξις». ziчepe, че 'шĭ stpъmъtъ tonъл asъпpa челiĭ пpeчedinte. «Τὰ ὀρθὰ τῶν ἐγκεκλιμένων ἡγεῖται». D: Ал: «'Εγκλίνεσθαι δὲ λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ δυναμένων ἐφ' ἑαυτοῖς στηρίζεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐφ ἑτέροις ἀνακλινομένων». Msxoпл: [de ъnde

"Εγκλισις, εως (ἡ), плекаре, повîpnipe. «Πόλου —». Astp: ші џеог: înпpot: de ἔξαρμα. «'Ρήματος ἔγλισις». modŭ. ші «Τόνου ἔγκλισις». Гpam: «Γράφεται δὲ καὶ κατ' ἔγκλισιν». Eъst: (вezĭ ἐγκλίνω. 2). [ші

'Εγκλιτέον, posit: ал лъĭ ἐγκλίνω. [ші

'Εγκλιτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, (гpam:) ziчepea че 'шĭ stpъшъtъ tonъл asъпpa челiĭ пpeчendinte.

'Εγ-κλοιόω -ῶ, віit: -ώσω, легŭ къ вepiгъ de fepŭ, saŭ легŭ înпpeжъp în feлŭ de вepiгъ.

'Εγ-κλονέω -ῶ, віit: -ήσω, клetinŭ чева înъъntpъ. (вezĭ ші ъpm:).

'Εγ-κλυδάζομαι, віit: -άσομαι, fлotezŭ înъъntpъ, mъ miшкŭ (ка taлazeле, saŭ ва-

лъріле апеї) кînd ла о парте, кînd ла алта; колкотезъ (ка апа în пînтече). [de ъnde

'Εγκλύδαξις, εως (ἡ), flotape de валърї; saъ mішкаре de апъ înъъntpъ. [ші

'Εγκλυδαστικὸς,, ἡ, ὸν, пътimaшъ, saъ прічінъitopъ de колкотіре de апъ înъъntpъ.

'Εγ-κλύζω, віit: -κλύσω, багъ прін клistipъ ъnъ лікъidъ înъъntpъ. 2) клъteskъ чева întp' ъnъ лікъidъ. «Ἔγκλυζε ᾧδε κἀκεῖσε διαφέρων τὸν ἔνδεσμον». Dsкр: (вezї ші διακλύζω). (de ъnde

Ἔγκλυσμα (τὸ), лікъidъл, че se багъ în tpъпъ прін клistipъ.

'Εγκλυστέον, пositi ал лъї ἐγκλύζω.

'Εγ-κλώθω, віit: -κλώσω, торкъ чева în (adікъ înпреъnъ къ) алтъ чева, інкъркъ.

'Εγ-κνήθω, віit: -κνήσω (къ dat:) pazъ чева къ ръzъtoapea în вре ъnъ basъ.

'Εγ-κνώσσω, (fъръ віit:) поет: (къ dat:) dopmъ în чева.

'Εγ-κοιλαίνω, віit: -ανῶ, adînчezъ чева înъъntpъ.

'Εγκοίλιος (ὁ, ἡ), чел înъъntpъ пînтечелъї, «'Εγκοίλια (τὰ), А'. мацеле віteї; ші Б'. stpîmбеле лемне din коаsteле коръбіі. (вezi ші ἐπηγκενὶς, ἴκριον, ші σταμίν. [ἐν, κοιλία].

Ἔγκοιλος (ὁ, ἡ), = Ὑπόκοιλος, кам adînкatъ. «'Οφθαλμὸς—». Інкр: [ἐν, κοῖλος].

'Εγ-κοιλόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Εγκοιλαίνω. [ἔγκοιλος]. [de ъnde

'Εγκοίλωσις, εως (ἡ), adînкаре, къвъnаре.

'Εγ-κοιμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (къ dat:) dopmъ în, saъ пе чева, (dap прінч:) în temплъ, ка în somnъ съ възъ проорочітоаре веденіе. [de ъnde

'Εγκοίμηθρον (τὸ), (маї noъ) în локъ de ἐγκοίμητρον. [ші

'Εγκοίμησις, εως (ἡ), dopmipe în ... «'Επιβλαβὴς ἡ ἐν τοῖς χνοώδεσι τῶν πτίλων ἐγκοίμησις». Клм: [ші

'Εγκοιμητήριος, α saъ ος, ον, îndemînatikъ, потрівітъ de dopmit пе dînsъл. «Ψίαθος —». Плд: [ші

'Εγκοίμητρον (τὸ), хаїнъ de dopmit (de noaпte). 2) dopmitopiъ (локъ de dopmit). [ші

'Εγκοιμήτωρ, ορος (ὁ), (прінч: χιτών) хаїнъ de dopmit, saъ de noaпte, = (dъпе Плд:) 'Ενευνητὴρ, ші 'Εγκοίμητρον.

'Εγ-κοιμίζω, віit: -ίσω, (къ dat:) adopmъ пе чінева în, пе, saъ întpe чева.

'Εγκοισυρόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, ком: imitъ пе (tpъieskъ, мъ înбракъ, ші чл: ка) Kisipa (о богатъ ші desfъtoasъ Ateneankъ). [ἐν, Κοισύρα].

'Εγ-κοιτάζομαι, віit: -άσομαι, = 'Εγκοιτάω. [din

'Εγκοιτὰς, άδος (ἡ), поет: локъ, în каре îшї аре чінева патъл, doapme. [ші

'Εγ-κοιτάω (-έω) -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) 'mї amъ патъл (dopmъ, zакъ, saъ мъ aflъ) în чева. [ші

'Εγκοίτιος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лъї ἐνεύναιος. [din

Ἔγκοιτος (ὁ, ἡ), = Κλινήρης. [ἐν, κοίτη].

'Εγκόλαμμα (τὸ), sъпътъръ în піatpъ, ші чл: [ші

'Εγκολαπτὸς, ἡ, ὸν, sъпатъ în піatpъ, ші чл:. [din

'Εγ-κολάπτω, віit: -άψω, sапъ în піatpъ, ші чл:; întiпъpeskъ.

'Εγ-κοληβάζω, віit: -άσω, (zічере de лъптъ) = Κολετράω, калкъ пе пînтече, saъ (dъпе алцїї) = къ ...

'Εγ-κολλαβίζω, віit: -ίσω, (ком:) înгіцъ ка о înбъкътъръ.

'Εγ-κολλάω -ῶ, віit: -ήσω, ліпеskъ пе чева. [din

Ἔγκολλος (ὁ, ἡ), ліпітъ de чева. [ἐν, κόλλα].

'Εγκολπίας, ου (ὁ), (прінч: ἄνεμος) вînтъл, че sъflъ din sînъл мърії. [ші

'Εγκολπίδιος (ὁ, ἡ), = 'Εγκόλπιος. [ші

'Εγ-κολπίζω, віit: -ίσω, (stpъm:) багъ doktopie în mitpa femeeї. 2) fakъ în чева sînъ (adікъ a se ъmfла). «Περίοδος ἐγκολπιζομένη». D: Ал: = Στρογγύλη. 3) (nestpъm:) = Κατακολπίζω, întpъ în sinъ de mape. 4) fopmezъ sînъ de mape. 5) (між:) пъіъ, цiъ în sînъ; înбръцішezъ; (fir:) îmї însъшeskъ. [ші

'Εγκόλπιος (ὁ, ἡ), чел înъъntpъл sînълъї. «Ἄνεμος —». Stp: (вezї ἐγκολπίας). 2) цinъtъ în sînъ (înбръцішatъ, askъnsъ). [ἐν, κόλπος].

'Εγκόλπισμα (τὸ), лъкръ пъsъ în sinъ, însînъitъ, saъ însъшitъ. [ἐγκολπίζω].

Ἔγκολπος (ὁ, ἡ), чел че аре (fopmeazъ) sînъ, saъ sînъpї, sînosъ, ъmflatъ. [ἐν, κόλπος]. [de ъnde

'Εγ-κολπόω -ῶ, віit: -ώσω, fakъ чева a авеа (a fopma) sînъ (a se ъmfла). || (між:) = 'Εγκολπίζομαι, пъіъ în sînъ; (fir:) înбръцішezъ, îmї însъшeskъ, fakъ ал меъ.

'Εγ-κομβόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, мъ înкеіъ ла хаїнъ; (прін întind:) мъ înбракъ; (fir:) înбръцішezъ. «Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε». Петр: Епіst: (ase-

menea кȣ a лȣĭ Павелȣ̆. «'Ενδύσασθε ταπεινοφροσύνην»). [de ȣnde

'Εγκόμβωμα (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de алвъ mantелъ, че se înкeia кȣ nastȣpi. [ші

'Εγ-κόμβωσις, εως (ἡ), înкeiepe кȣ nastȣpĭ; (прin întind:) înвръкape.

Ἔγκομμα (τὸ), = Πρόσκομμα, potiкnipe, înniedikape, опpipe. [ἐγκόπτω].

'Εγ-κομπάζομαι, віit: -άσομαι, ='Εγκαυχῶμαι, ші 'Εγκαλλωπίζομαι.

'Εγ-κονέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: (pap stpъm:) гръвeskȣ̆, прiпeskȣ̆. «Δεινόν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν». Епгр: (шаĭ овіч: nestp:) = Σπεύδω, тъ гръвeskȣ̆, алергȣ̆; (fir:) faкȣ̆ чева кȣ прiпъ. «Κατήϊσαν ἐγκονέοντες». Апдп: «'Εγκονέουσα... ναίεσθαι». Koint: «Κέλευθον, ἥνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν». Esхл; «Ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ'». Apstf: (вezĭ ші κονέω, ші διακονέω). [ші

'Εγκονητὶ, вezĭ ἐγκονιτὶ. [ші

'Εγ-κονιάω -ῶ віit: -ήσω, Dop: поet: în локȣ̆ de ἐγκονέω. [ші

Εγ-κονίζομαι, ші

'Εγ-κονίομαι, віit: -ίσομαι. îmĭ presapȣ̆ tpȣпȣл кȣ прafȣ̆ (ка atлeцiĭ), saȣ̆ шъ tъвълeskȣ̆ în пȣлвepe; (fir:) =Παλαίω, тъ лȣптȣ̆. [ші

'Εγκόνιος (ὁ, ἡ), поet: fъкȣtȣ̆, formatȣ̆ пе deasȣпpa прafȣлȣĭ. [ші

'Εγκονὶς, ίδος (ἡ), поet: sлȣжnikъ. [ші

'Εγκονιτὶ, adв: (înпpot: de ἀκονητι, adiкъ) кȣ osteneaлъ, aneвoe; saȣ̆ кȣ гравъ, пeлeneвit. [ἐν, κόνις].

'Εγκοπεὺς, έως (ὁ), instpȣmîntȣ̆ (чioкanȣ̆) ал sъпъtopiлop de пiatpъ. [ші

'Εγκοπὴ (ἡ), (хipȣpц:) tъietȣpъ înъȣntpȣ. 2) (прin întind: ші fir:) întpepȣпepe, amînape, опpipe. [ἐγκόπτω].

'Εγ-κοπιάω -ῶ, віit: -άσω, osteneskȣ̆ în чева.

'Εγκοπὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ ἐγκοπεύς.

Ἔγκοπος (ὁ, ἡ), ostenitȣ̆. 2) osteniчosȣ̆, aneвoiosȣ̆. [ἐν, κόπος].

Ἔγκοπρος (ὁ, ἡ), (пъmîntȣ̆) вълiгatȣ̆, saȣ̆ înгръшatȣ̆ кȣ валiгъ. [ἐν, κόπρος].

'Εγκοπτικὸς, ἡ, ὸν, adȣкъtopȣ̆ de întpepȣпepe, опpitopȣ̆. [ші

Ἔγκοπτος (ὁ, ἡ), чел кȣ tъĭetȣpĭ, adînк sгîpiatȣ̆. 2) înfintȣ̆ (пiponitȣ̆) în чева. [din

'Εγ-κόπτω, віit: -κόψω, înfirȣ̆, înцeпeпeskȣ̆ чева прin вътaie. 2) faкȣ̆ tъietȣpĭ, adînчĭ sгîpiitȣpĭ пе чева. 3) (прin întind: ші fir:) întpepȣпȣ̆, desoкȣпȣ̆, опpeskȣ̆, înпiedikȣ̆. 4) пръпъdeskȣ̆ de totȣ̆. «'Εγκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ». Skp:

'Εγκόπως, adв: кȣ osteneaлъ, aneвoe. [ἔγκοπος].

'Εγ-κορδυλέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) înfъшȣpȣ̆, (ші miж:) sîntȣ̆ înfъшȣpatȣ̆, вîpîtȣ̆ (прinч:) în хaĭne. «Ἦν μὴ πέπλον τοιοῦτον ἐγκορδυλήσησθε». Sin: [ἐν, κορδύλη].

'Εγ-κορύπτω, віit: -ύψω, ловeskȣ̆ (ка цапȣл) кȣ коарпeле.

'Εγ-κορυφόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, (кȣ dat:) тъ înaлцȣ̆ înъȣntpȣ, saȣ̆ întpe чева.

'Εγ-κοσμέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) пȣiȣ̆ чева ла pîndȣiaлъ în чева; depetikȣ̆; întoкmeskȣ̆. [ші

'Εγκόσμιος (ὁ, ἡ), лȣmeskȣ̆, = Κοσμικός. 2) чел че faче, saȣ̆ se faче кȣ вȣnъ pîndȣiaлъ. [ἐν, κόσμος]. [de ȣnde

'Εγκοσμίως, adв: = Κοσμίως, кȣ вȣnъ pîndȣiaлъ.

'Εγκοσμογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ='Εγκόσμιος. [ἐν, κόσμος, γένος].

'Εγ-κοτέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) цiȣ̆ în sinemȣ̆ mînie asȣпpa кȣĭвa. 2) =(saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) 'Εντίκτω. (вezĭ ші ἀλλόκοτος). [de ȣnde.

'Εγκότημα (τὸ), ші

'Εγκότησις, εως (ἡ), stъpȣitoape цinepe de mînie.

Ἔγκοτος (ὁ ἡ), цiitopȣ̆ de mînie, пismъtapiцȣ̆. ‖ (sȣвst:) Ἔγκοτον (τὸ), цinepe de mînie, =Μνησικακία. [ἐν, κότος].

'Εγκοτύλη (ἡ), [în локȣ̆ de ἐν κοτύλῃ] ȣnȣ̆ felȣ̆ de жокȣ̆, în кape ȣnȣл цine în кîpкъ пе алtȣл кȣ цeпȣкiĭ în пȣmniĭ sъĭ, авînd ші mîĭneле înкpȣчiшate ла sпate, ші цiindȣ'л ачела кȣ mîĭneле de капȣ̆, saȣ̆ de гîtȣ̆. (вezĭ mi ἐφεδρισμός).

'Εγκότως, adв: кȣ patimъ, saȣ̆ цinepe de mînie. «'Εγκότως ἔχω (în локȣ̆ de ἐγκοτέω) τινί». [ἔγκοτος].

'Εγκουρὰς, άδος (ἡ), (прinч:) sлȣжnikъ (роавъ) tȣnsъ ла капȣ̆. (вezĭ Eȣp: Елeкt: 108). (de ȣnde 2) (îm:) кiпȣpĭ de astfeл de poвĭ, de кape овiчnȣiaȣ̆ a zȣгръвi пе taвaneле каseлop. (вezĭ ші καρυάτιδες). [ἐγκείρω].

'Εγ-κραγγάνω, (прeл: ἐνεκράγγανον, ші nȣ maĭ mȣлtȣ̆) поet: кom: în локȣ̆ de..

'Εγ-κράζω, віit: -κράξω, (пeх: 2 ἐνέκραγον, de ȣnde пaptч: ἐγκραγών) = 'Εμβοῶ, stpiгȣ̆ кȣ mînie asȣпpa кȣĭвa; цiпȣ̆. «Εγκραγοῦσαν, ὡς εἶδε περικαιόμενον τὸ βρέφος». Пл: (ші пas:) «Πολλὰ τῶν ἀλόγων ἐγκραζόμενα, ὅτε σφάλλονται, ἀνορθοῦνται». Eȣst:

'Εγ-κραιπαλάω -ῶ, віit: ήσω, (кȣ dat:) пetpeкȣ̆ în вeцiĭ.

Ἐγκρανὶς, ίδος (ἡ), = Παρεγκεφαλίς. [ші
Ἔγκρανος (ὁ), ='Εγκέφαλος. [ἐν, κρᾶνον].
Ἔγκρασις, εως (ἡ), ='Ανάκρασις, вnipe, amestekape. [ἐγκεράω].
Ἐγκρασίχολος (ὁ, ἡ), amestekatĭ кв fiepe. || (sввst:) вnĭ felĭ de sapdelъ. [ἔγκρασις, χολή].
Ἐγκράτεια (ἡ), stъnînipe de sine, înfpînape; квmnъtate; statopnivie; pъвdape. [ἐγκρατής].
Ἐγκράτευμα (τὸ), лвкрвл, saĭ oвiektвл înfpînъpiĭ. [din
Ἐγ-κρατεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ înfpînezĭ (шъ denъptezĭ) de вpe o плъчepe. [ἐγκρατής]. [de вnde
Ἐγκρατευτής, οῦ (ὁ), nъzitopĭ (din sistemъ) de înfpînape, nostitopĭ, ші чл: [de вnde
Ἐγκρατευτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъtopĭ de (saĭ îndemînatikĭ лa) înfpînape.
Ἐγ-κρατέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (кв цen:) mъ fakĭ stъnînĭ пe чева. 2) (кв dat:) stъpвieskĭ, pabdĭ вitежеште. 3) (nestpъm:) ='Εγκρατεύομαι.
Ἐγκρατέως, noet: în локĭ de ἐγκρατῶς. [din
Ἐγκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), (кв цen:) stъnînĭ пe чева; (npin вpm:) maĭ npessвs, вipвitopĭ; (ші fir:) denpinsĭ, îndemînatikĭ лa чева. «Τόξων ἐγκρατής». Sof: «'Επειδὴ δὲ τάχιστα ἐγκρατὴς ἐγένετο τοῦ ἀργυρίου». Dm: «Τῶν πλοίων ἐγκρατὴς ἐγένετο». En: Takt: (ші fir:) «Γαστρὸς («Ὑπνου, «'Αφροδισίων, «Θυμοῦ, ші чл:) —». Ksn: «'Εγκρατὴς αὐτὸς αὑτοῦ». «Νόμου —». Плт: «Χειρῶν καὶ σκελέων οὐ πάνυ —». Iпкр: (de вnde 2) (fъpъ kazĭ) цeanъnĭ, tape; statopnikĭ, neklintitĭ. «Χεὶρ ἐγκρατεστάτη». Ksn: «Τήν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο». Tвч: 3) înfpînatĭ, квmnъtatĭ în nofte ші natimĭ. [ἐν, κράτος].
Ἐγκράτησις, εως (ἡ),=(saĭ кв îndoialъ în локĭ de) ἐγκράτεια. 2) цinepe în локĭ; (npin вpm:) onpipe (maĭ кв seamъ de pesвflape). «Εἴκαζον τὴν τοῦ πνεύματος ἐγκράτησιν». Dioц: Лaept: [ші
Ἐγκρατητικὸς, ὴ, όν, = 'Εγκρατευτικός. [ἐγκρατέω].
'Εγ-κρατύνω, вiit: -υνῶ, întъpeskĭ. [ἐν, κράτος].
Ἐγκρατῶς, adв: кв tonĭ, tape; stpîns, ші чл: 2) (fir:) кв înfpînape, квmnъtat. [ἐγκρατής].
'Εγ-κρεμάννυμι, ші (pap) ἐγ-κρεμάω -ῶ, вiit: -άσω, (кв dat:) atîpnĭ, snînzвpĭ чева înъвntpв. (se konf: кв ἐκκρεμάννυμι). [de вnde.
Ἐγκρεμὴς, οῦς (ὁ, ἡ), atîpnatĭ în, saĭ de чева. «Πήρα ἦν αὐτῷ ἐγκρεμής, Epd:
'Εγ-κρημνίζω, вiit: -ίσω, (кв dat:) daĭ вpînчĭ, saĭ npъnъstвieskĭ чева în, saĭ neste чева.
Ἐγκριδὸν, adв: noet: = Διακριδὸν, пe alesĭ. [ἐγκρίνω].
Ἐγκριδοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopĭ de nište npъžitвpĭ nвmite ἐγκρίδες. [ἐγκρὶς, πώλης].
Ἐγκρικάδεια (ἡ), înkpвчišapea mîînелор în dos лa snate în жokвл ἐγκοτύλη. (bezĭ zivepea). [din
'Εγ-κρικόω -ῶ, вiit:- ώσω, netpekĭ чева п' în (saĭ ka п' în) bepigъ.
'Εγ-κρίνω, вiit: -κρινῶ, (кв dat:) жвdikînd alegĭ, anpobezĭ, npiimeskĭ de ввnĭ; (npin вpm:) întpenвmъpĭ, tpekĭ în listъ de npiimitĭ. «Τὸ μὲν καλὸν ἐγκριτέον, τὸ δὲ μὴ ἀποκριτέον». Плт: (ші nas): «Εἰς τὴν γερουσίαν ἐγκριθεὶς». Dm: «'Εγκριθῆναι ὁμίλῳ». Aплп:
'Εγκρὶς, [ἐν, κρῖ în локĭ de κρίμνον] ίδος (ἡ), вnĭ felĭ de npъžitъpъ =Ταγηνίας. «Καὶ ἦν ἡδονὴ τοῦ μάννα ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρὶς ἐν ἐλαίῳ. Skp: Nвmp: Kan: 11.
Ἔγκρισις, εως (ἡ), anpobape (maĭ кв seamъ de atletĭ чepчetatĭ). [ші
'Εγκριτήριος, α saĭ ος, ον, кввenitĭ, saĭ folositopĭ лa anpobape. [ші
Ἔγκριτος (ὁ, ἡ), alesĭ, anpobatĭ defoapte ввnĭ. (se konf: кв ἔκκριτος). [ἐγκρίνω].
'Εγ-κροαίνω, вiit: -ανῶ, (кв dat:) (fir: de лa kaĭ) mъ întinzĭ (netpekĭ кв mвлцвmipe) întp' o nobestipe.
'Εγ-κροτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (fъpъ kazĭ) batĭ пe чinева кв sromotĭ. 2) (кв dat:) bъtînd înfirĭ чева înъвntpв. 2) (fъpъ kazĭ) batĭ din pičoape кв taktĭ în pъmîntĭ dъnцînd dвne mъsвpa timпвлвĭ din kîntikĭ.
'Εγ-κρύβω, вiit: -κρύψω, = 'Εγκρύπτω. [de вnde
Ἔγκρυμμα (τὸ), (maĭ noĭ) = Ἔνεδρα.
'Εγ-κρυπτάζω, вiit: -άσω, ші miж: -άζομαι,='Εγκρυφιάζω. [din
Ἔγκρυπτος (ὁ, ἡ), askвnsĭ în, чева. || (sввst:) = 'Εγκρυφίας. [din
'Εγ-κρύπτω, вiit: -ύψω, (кв dat:) askвnzĭ (akoperĭ, înгropĭ) în, saĭ п' întpe чева. «Δαλὸν σποδιῇ —». Od: E.
'Εγ-κρυφιάζω, вiit: -άσω, (pap stpъm:) askвnzĭ (maĭ oвiч: nestpъm: saĭ ел:) mъ

askъnzъ în чева; fakъ чева пе askъnsъ; staъ înkъîbatъ în чева. [din

'Εγκρυφίας, ου (ὁ), (прinч: ἄρτος) пîîne, saъ tъrtъ коаптъ în sпъzъ. [ші

'Εγκρύφιος, ші

'Εγκρυφος (ὁ, ἡ), поет: askъnsъ în чева. [ші

'Εγκρύφω, поет: = (saъ греш: în локъ de) 'Εγκρύβω. [ші

'Εγκρυψις, εως (ἡ), askъndepe, вîрîре în чева. [ἐγκρύπτω].

'Εγ-κτάομαι -ῶμαι, віit: -κτήσομαι, dobîndeskъ, saъ amъ o nemішкатъ пропрietate пе пъmîntъ stpeinъ. «Εἰ ἡ πόλις διδοίη (τὰ ἔρημα οἰκόπεδα) οἰκοδομησαμένοις ἐγκεκτῆσθαι». Ksn:

'Εγ-κτερεΐζω, віit: -ίσω, поет: (къ dat:) жертfeskъ пе mopmîntъл moptълъї, fъkîndъ 'ї реліцioaseле nomenipї.

'Εγκτημα (τὸ), пропрietate nemішкатъ în пъmîntъ stpeinъ. [ші

'Εγκτησις, εως (ἡ), авере de пропрietate пе пъmîntъ stpeinъ. (вezї ші ἐπεργασία). [ші

'Εγκτητικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de пропрietate пе пъmîntъ stpeinъ. || (sъвst:) 'Εγκτητικὸν (τὸ), (se înц: τέλος) embatikъ, saъ платъ, че se dъ de пропрietaръл nemішкateї аверї stъпînълъї локълъї. [ші

'Εγκτητος (ὁ, ἡ), dobînditъ, saъ каре se поate dobîndi ка ἔγκτημα (вezї ziч:). [ἐγκτάομαι].

'Εγ-κτίζω, віit: -κτίσω, (къ dat:) zideskъ, клъdeskъ în, saъ întpe...

'Εγ-κυβερνάω (ші Ion: -έω) -ῶ, віit: -ήσω, гъвернezъ (predomneskъ, fakъ че воiъ) în чева. «Ἄνεμος ἱστίοισι ἐγκυβερνέῃ». Apet: = 'Ενσκήπτῃ, ші 'Εμβομβῇ.

'Εγ-κυβιστάω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) sъpъ къ капъл în жos (ка înnotъtopiї) în чева; (fir:) mъ арънкъ în прimeждie. [din

'Εγκύβιστος (ὁ, ἡ), înковoiatъ, гîрбовitъ, плекатъ înainte. [ἐγκύπτω, saъ ἐν, κύβης].

'Εγκυδος (ὁ, ἡ), поет: = 'Ενδοξος. [ἐν, κῦδος].

'Εγκύησις, εως (ἡ), = 'Εγκυσις.

'Εγ-κυκάω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) amestekъ în чева.

'Εγ-κυκλέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) fakъ чева а черкъла, înвîрteskъ în чева. «Τὰ ἄρθρα, ἐν οἷσι αἱ ἐμβολαὶ τῶν κινεομένων ὀστέων ἐγκυκλέονται». Iпкр: (se konf: къ ἐκκυκλέω). [de ъnde

'Εγκύκληθρον, ші

'Εγκύκλημα (τὸ), греш: în локъ de ἐκκύκλημα. 2) чеea че se fаче періodiчеште, saъ пе fie-каре anъ. «Πρόσοδος ἡ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐγκυκλημάτων». Apst: [ші

'Εγκύκλησις, εως (ἡ), черкълацie, saъ înвîрtipe înъъntpъ de чева. (dъпе алцiї греш: în локъ de ἐκκύκλησις). [ші

'Εγκυκλητής, οῦ (ὁ), înвîрtitopъ; (fir:) stpîmбъtopъ. «Τῆς ἀληθείας — ». Eпfn:

'Εγκύκλιος, α saъ ος, ον, черкъitъ, глобosъ, potъndъ. «Χορὸς, («Φορὰ, «Δίνη, ші чл:) — ». Esx: Apst: ші Пл: (ші adв:) «'Εγκύκλια δινεῦντο». Opf: 2) (maї овіч:) каре se înвîрteште (черкълеазъ), ші se întoарче аколо, de ъnde а плекат; (прin intind:) каре se fаче пе pîndъ; періodikъ; anъалъ; (прin ъpm:) овічnъitъ; овштeskъ. «Οἱ τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λειτουργοῦντες». Dm: «Τῶν ἴσων καὶ ἐγκυκλίων δαπανῶν». D: Kas: «'Εκεῖνα γὰρ ἤδη ὥσπερ ἐγκύκλια καὶ κοινὰ πάσης ἀκροάσεως ἐστί». Пл: «'Εγκύκλιον γὰρ δὴ τοῦτο καὶ ἐνέθει ἦν ἤδη τῇ πόλει». D: Ал: «Ἓν ἦν τοῦτο τῶν ἐγκυκλίων ταφὰς ποιεῖσθαι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν.» Iskp: «'Εν τοῖς ἐγκυκλίοις καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν ἑκάστην γιγνομένοις». Iskp: «Κεραυνῶν καὶ τυφώνων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκυκλίων». Apst: «Ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν». Sъid: (maї des) «'Εγκύκλιος παιδεία, ші «'Εγκύκλια μαθήματα». Лкs: шіръл, saъ totaлъл înвъцътърелор, kîte întp' ъnъ кіпъ konцiindъ se întpe sine, ші înвъцîndъ se în шкоалеле пъбліче комплектаъ stъdiъл fiекъръia копілъ sловodъ. «'Εγκύκλια διακονήματα». Apst: слъжве овічnъite, штiъte de op че слъгъ. || (sъвst:) «'Εγκύκλιον». Eпгр: anъалъл venitъ ал statълъї. 2) = (saъ грешit în локъ de) 'Εγκυκλον. [ἐν, κύκλος]. [de ъnde

'Εγκυκλίως, adв: în околъ, în feлъ de черкъ.

'Εγκυκλον (τὸ), вezї ἔγκυκλος.

'Εγκυκλοπαιδεία (ἡ), (maї noъ, neaпр: saъ maї віne греш:) în локъ de [ἐγκύκλος παιδεία]. (вezї ἐγκύκλιος).

'Εγκυκλοποσία (ἡ), вере пе pîndъ în totъ околъл meseї. [ἔγκυκλος, πόσις].

'Εγκυκλος (ὁ, ἡ), = 'Εγκύκλιος, potъndъ, în feлъл черкълъї. «Πλακοῦς — ». At: «Πέτρα — » Eпгр: піатръ de моаръ; || 'Εγκυκλον (τὸ), (se înц: ἱμάτιον) хаїnъ femeeaskъ къ кепаръ пе поале. [ἐν, κύκλος]. [de ъnde

'Εγκυκλόω -ῶ, ші (miж:) -όομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ώσομαι, (къ ак:) înkon-

жѕрѣ, înkizѣ în (saѣ ка în) черкѣ. «Φωνὴ μέ τις ἐγκεκύκλωται». Apstf: «Ἅπασαν, ὅσην ἐγκυκλοῦνται τὰ Ἀπέννινα ὄρη». Stp: 2) înвîpteskѣ, întoркѣ. «Ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμόν». Apstf: 3) (miж:) mъ înвîpteskѣ, околеskѣ. «Βουλόμενος ἐγκυκλωθῆναι πᾶσαν Σικελίαν (ὁ Ἡρακλῆς)». Diod: sъ околiaskъ плѕtind toatъ Sічелiа. [de ѕnde

Ἐγκύκλωμα (τὸ), = (saѣ грешit în локѣ de) Ἐγκύκλημα. [ші

Ἐγκύκλωσις, εως (ἡ), înконжѕраре. 2) înвîptipe înпрежѕр, околiре.

Ἐγκυλιδωτὸς (ὁ, ἡ), греш: în локѣ de ἀγκυλιδωτός.

Ἐγ-κυλινδέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐγκυλίω. [de ѕnde

Ἐγκυλίνδησις, εως (ἡ), tъвълiре, postoголiре înъѕntрѕ.

Ἐγκύλισμα (τὸ), локѣ, în каре se tъвълеште чiнева. 2) (naѕt:) греш: în локѣ de ἐγκοίλιον, saѣ σχέλυσμα. [din

Ἐγ-κυλίω, вiit: -ίσω, (кѕ dat: saѣ ак: кѕ преп:) tъвълеskѣ, postoголеskѣ чева (mi miж: mъ tъвълеskѣ, mъ postoголеskѣ în чева. (maĭ de mѕлte орĭ fir:)

Ἐγ-κυμαίνω, вiit: -ανῶ, ші

Ἐγ-κυματίζομαι, вiit: -ίσομαι, ші

Ἐγ-κυματόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (кѕ dat:) fлotezѣ; (ші fir): mъ ваtѣ (ка валѕріле) înъѕntрѕ. [ἐν, κῦμα].

Ἐγκυμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѣ борцоаsт, saѣ însъpчinatъ, = Κυοφορῶ. [ἐγκύμων]. [de ѕnde

Ἐγκυμόνησις, εως (ἡ), = Κυοφορία, înборцошаре, sapчinъ.

Ἐγκύμων, ονος, ші

Ἔγκυος, ου (ὁ, ἡ), борцоsѣ, însapчinatѣ; (fir: кѕ цen:) плiнѣ. «Πυρὸς ἔγκυος πέτρα». Епгр: кремeнea. [ἐγκύω].

Ἐγ-κύπτω, вiit: -κύψω, mъ плекѣ în..., mъ плекѣ sъ възѣ; (прiп întind:) adînчezѣ în înцелеsѣ (de sкрise, ші чл:). (вezĭ ші ἐπικύπτω).

Ἐγ-κυρέω -ῶ, вiit: -κυρήσω, saѣ -κύρσω, (nex: 1: ἐνεκύρησα, saѣ ἐνέκυρσα, ші 2: ἐνέκυρον) = Ἐντυγχάνω, întîлneskѣ, întîmпinѣ; aflѕ; (fir:) = Ἐμπεριπίπτω, kazѣ în (daѣ neste) чева. (кѕ dat:) «Ἐγκύρσας ἄτῃσιν». Es: (ші кѕ ак:) «Ἆδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον». Епгр: (ші aвs:) «Ἦν δέ τι δεινὸν ἐγκύρσῃ». Trn: daка se ва întîmла. [de ѕnde

Ἐγκύρησις, ші ἔγκυρσις, εως (ἡ), = Συγκυρία, întîлnipe; întîmпларе întр' ачееашĭ вреme; atakѣ, isвipe.

Ἐγκύρτιον (τὸ), desпърцipea din пъѕntрѕ a вîршii, saѣ a кошѕлѕĭ de прins пemte. [ἐν, κύρτη].

Ἔγκυρτος (ὁ, ἡ), кam гîрбовѣ, пѕцin кокошatѣ. [ἐν, κυρτός].

Ἐγκύρτωσις, εως (ἡ), înковоiаре sпре înъѕntрѕ. [ἐγκυρτόω].

Ἔγκυσις, εως (ἡ), = Ἐγκυμόνησις, ші Κυοφορία. [ἐγκύω].

Ἐγκυσίχωλος (ὁ, ἡ), [ἐν, κύσος, χωλός] sкiопѣ кѕ оsѕл пiчорѕлѕĭ sкosѣ din шолdѣ.

Ἐγκυτὶ, adв: поet: = Ἐν χρῷ (вezĭ χρώς), пînъ în пiеле; saѣ (fir) din ръdъчinъ. [ἐν, κύτος = σκύτος].

Ἐγ-κύω, вiit: -κύσω, sîntѣ înгреѕiatъ (Apst: Z'. ἡ. 26), = Ἐγκυμονέω.

Ἐγ-κωλύω, вiit: -ύσω, опреskѣ, înпiedikѣ (întрепѕind чева). «Φραχθήσεται, καὶ ἐγκωλυθήσεται». Sкр:

Ἐγκωμιάζω, вiit: -άσω, (mi maĭ корektѣ) -άσομαι, (nex: ἐνεκωμίασα, tpe: de кѕ ἐγκεκωμίακα, mi чл:) лаѕdѣ, înалцѣ кѕ лаѕde. [ἐγκώμιον]. [de ѕnde

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ (ὁ), лъѕdъtорѣ. [de ѕnde

Ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, potрiвitѣ, saѣ îndemînatikѣ ла (копрinzъtорѣ de) лъѕdape. [de ѕnde

Ἐγκωμιαστικῶς, adв: în fелѣ de лъѕdape.

Ἐγκωμιαστὸς, ὴ, ὸν, вредпikѣ de лаѕde, saѣ de лаѕdat. [ἐγκωμιάζω].

Ἐγκωμιογράφος (ὁ, ἡ), sкрiitорѣ de лаѕde. [ἐγκώμιον, γράφω].

Ἐγκωμιολογικὸς, ὴ, ὸν, = Ἐγκωμιαστικὸς, компѕsѣ în fелѣ de лаѕdъ. [ἐγκώμιον, λόγος].

Ἐγκώμιον (τὸ), imnѣ, saѣ кѕвîntѣ лъѕdъtорѣ, (în цen:) лаѕdъ (прinч: neѕt: ал лѕĭ...

Ἐγκώμιος (ὁ, ἡ), каре se faче, saѣ se кîntъ în danцѣ, оsпъцѣ, saѣ sерbъtъреаskъ adѕnape, ші чл: (de ѕnde) поet: = Ἐγκωμιαστικός. «Ὕμνος —». Пind: 2) чел dinъѕntрѕл орашѕлѕĭ; saѣ чел dintр'ачелашĭ орашѣ, пъmînteanѣ. [ἐν, κῶμος, saѣ κώμη].

Ἔγκωπος (ὁ, ἡ), апровiziоnatѣ de вîsле. || (sѕвst:) Ἔγκωπον (τὸ), пaртea коръвii, ѕnde sînt вîsлеле ашezate. [ἐν, κώπη].

Ἔγμεν, Dop: în локѣ de ἐχέμεν, поet: = ἔχειν.

Ἔγνωκα, tpe: de кѕ:, ші

Ἔγνων, ως, ω, nex: 2: ал лѕĭ γιγνώσκω.

Ἐγ-ξέω, вiit: -ξέσω, = Ἐγχαράσσω.

Ἐγ-ξηραίνω, вiit: -ξηρανῶ, ѕsѕкѣ чева înъѕntрѕ.

Ἔγξιφος (ὁ, ἡ), înarmatŭ кѫ кѫgitŭ. Ὄχος —». Teod: Акраг: карŭ înarmatŭ кѫ koase, =Δρεπανηφόρος. [ἐν, ξίφος].

Ἔγξυλος (ὁ, ἡ), fъkstŭ de lemnŭ. [ἐν, ξύλον].

Ἐγ-ξύω, biit: -ξύσω, = Ἐγκνήθω.

Ἐγρεκύδειμος (ὁ, ἡ), noct: skopnitopŭ de pesвoieskŭ sromotŭ, saŭ лapmъ. [ἐγείρω, κυδοιμός].

Ἐγρεμάχας (ὁ), ші

Ἐγρεμάχη, ης (ἡ), noct: înтърîтъторŭ de вътълie, = кѫ...

Ἐγρέμοθος (ὁ, ἡ), noct: = Ἐγερσιμάχης. [ἐγείρω, μάχη, ші μόθος].

Ἔγρεο, Ion: noct: în локŭ de ἐγέρθητι, 2: neps: a miж: nex: de порѫчı:, ші

Ἐγρέσθαι, noct: în локŭ de ἐγερθῆναι, miж: nex: de înf: ал лъї ἐγείρω.

Ἐγρεσίκωμος (ὁ, ἡ), noct: (cnit: ал Бакхлъї) îndemnъtorŭ ла вецїї. [ἐγείρω, κῶμος].

Ἐγρήγορα, miж: tpe: de кѫ: ал лъї ἐγείρω, în локŭ de prez: вrmъторŭ.

Ἐγρηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ deштentŭ (проп: ші fir:). «Καὶ ἐφρόνει καὶ ἐγρηγόρει». Ksn: «Τὸ πῦρ ἐγρήγορε καὶ ζῇ». Apstf:

Ἐγρήγορθα, noct: în локŭ de ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρησις, εως (ἡ), (maї noŭ) în локŭ de ἐγρήγορσις.

Ἐγρηγορικὸς, ὴ, ον, deштentŭ. 2) kape se faче, saŭ se noate faче în вреme de deштentъчıвne, saŭ nesomnie. [din

Ἐγρήγορος (ὁ, ἡ), deштentŭ. [ἐγρήγορα].

Ἐγρηγορότως, adв: (de партч:) fъръ somnŭ; (fir:) кѫ въгape de seamъ, кѫ deштentъчıвne. [ἐγρηγορώς].

Ἐγρηγορόων, noct: (кѫ întреп: de o) în локŭ de ἐγρηγορών, партч: лъї ἐγρηγορέω.

Ἐγρηγόρσιος (ὁ, ἡ), adвкъторŭ de nesomnie, saŭ цiitorŭ de deштentъчıвne. [din

Ἐγρήγορσις, εως (ἡ), deштentъчıвne, (fir:) въгape de seamъ. «Περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως. Apst: [ἐγρήγορμαι].

Ἐγρηγορτὶ, adв: noet:, ші

Ἐγρηγόρως, adв: = Ἐγρηγορότως. [ἐγρήγορος].

Ἔγρη, noet: în локŭ de ἐγερθῆς, 2: neps: de miж: nex: 2: de sвп: ал лъї ἐγείρω.

Ἐγρήσσω, (fъръ biit:) noet: în локŭ de ἐγρήγορα, sîntŭ deштentŭ.

Ἐγ-χαίνω, biit: -ανῶ, (кѫ dat:) каskŭ ла чева (вîtînd вmъ, saŭ noштind); (прiп întind:) вaтжокореskŭ пе чinева în faцъ.

Ἐγ-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, (кѫ ak:) destinzŭ, лasŭ слав чева пе dinъвntрв. 2) (кѫ dat:) коворŭ чева înъвntрв.

Ἐγ-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, пвiŭ fрîвл în гвра вitеї; легŭ чева ка кѫ fрîŭ; (fir:) цiŭ în ввпвnepe.

Ἐγ-χαλκεύω, biit: -εύσω, (кѫ dat:) sanŭ, вкрiŭ, însemnezŭ în, saŭ ка în apamъ; (прiп врm:) întinъpeskŭ. 2) легŭ, акоперŭ кѫ apamъ. [din

Ἔγχαλκος (ὁ, ἡ), fъквtŭ de (saŭ пе dinъвntрв кѫ) apamъ. 2) kape apе пвлtъ monetъ de apamъ; (прiп врm:) вогатŭ. [ἐν, χαλκός].

Ἐγχανδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înкъпъторŭ, ларгŭ, латŭ înъвntрв. [ἐγχαίνω].

Ἐγχαραγὴ (ἡ), = Ἐγχάραξις, кръпътвръ, saŭ însъпътвръ (граввръ). [ші

Ἐγχάραγμα (τὸ), op че гравatŭ, sъпatŭ în чева; (прiп întind:) semnŭ întinъpitŭ. [ші

Ἐγχαρακτέον, nosit: ал лъї ἐγχαράσσω. [ші

Ἐγχάραξις, εως (ἡ), граваре, sъпare (în пiatръ, ші чл:); (med:) харакsipe (srîpiape, saŭ крънare пе трвпŭ кѫ врiчıвл). [din

Ἐγ-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, гравezŭ, sanŭ, desemnezŭ чева în пiatръ, ші чл: (med:) харакseskŭ трвпвл кѫ врiчıвл; (fir:) întinъpeskŭ.

Ἐγ-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, fакŭ граці̯e, харŭ, saŭ хъръzeskŭ.

Ἐγ-χάσκω, (прел: ἐνέχασκον, ші пѫ maї мвлтŭ) = Ἐγχαίνω.

Ἐγ-χέζω, biit: -χέσω, (кѫ dat:) мъ skîrпъвeskŭ în чева. (miж: tpe: de кѫ:) «Ἐγκέχοδα». Apstf: m' amŭ skîrпъвbit пе miпe de fрikъ.

Ἐγχείβρομος (ὁ, ἡ), noet: [ἔγχος, βρέμω] kape faче mape sromotŭ кѫ вьліца, saŭ лапчea; (fir:) гrozavŭ pesвoїпikŭ.

Ἐγχείη (ἡ), noet: Ion: în локŭ de ἔγχος, лапче.

Ἐγχείῃ, noet: în локŭ de ἐγχέῃ, 3: sinr: neps: de prez: ал ввп: лъї ἐγχέω.

Ἐγχειкέραυνος, asвîrлitopŭ de trъsnetŭ ка de o лапче. [ἔγχος, κεραυνός].

Ἐγ-χειμάζω, biit: -άσω, (кѫ dat:) epnezŭ în вре вnŭ локŭ. 2) (пѫ:) мъ копpinzŭ (пътimeskŭ) de fвptвnъ.

Ἐγχείμαργος (ὁ, ἡ), noet: [ἔγχος, μάργος] fвpiosŭ. пъвалпikŭ, pesвoїпikŭ.

Ἐγ-χειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat:) întрепpinzŭ (мъ апвкŭ de) чева. (bezî ші ἐγχειρίζω). [de вnde.

*

'Εγχείρημα (τὸ), овіектѣ de întrепрîndepe; (pet:) = 'Επιχείρημα. [ші

'Εγειρηματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѣ, saѣ folosîtorѣ ла întrепрindepĭ. (вezĭ ші ἐγχειρητικός). [ші

'Εγχείρησις, εως (ἡ), întrепрindepe, апѣкаре de ѕnѣ лѣкрѣ. [ші

'Εγχειρητὴς, οῦ (ὁ), (кѣ цеп:) întrепрinzъtorѣ de чева. [ші

'Εγχειρητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѣ, îndrъzneцѣ ла întrепрindepĭ. «Ποιεῖ ἁ μέν νεότας ἐγχειρατικὼς, τὸ δὲ γῆρας προνοατικώς». Stв:

'Εγχειρία (ἡ), = 'Εγχείρησις. [ші

'Εγχειρίδιος (ὁ, ἡ), цinѕtѣ în mînъ, ла îndemînъ. || (sѕвst:) 'Εγχειρίδιον (τὸ), mînepѣ de saвie, saѣ de вîslъ, ші чл: 2) = Ξιφίδιον, кѣцitaшѣ. (Itл:) stiлetѣ, пѣmnapѣ. 3) manѕaлѣ, ѕвражiѣ (skrisѣ) пе skѕrtѣ, ші (прin ѕрm:) поrtatiвѣ. [ἐν, χείρ].

'Εγχειρίδοτος (ὁ, ἡ), = 'Εγχειρίθετος, datѣ în mînъ. [ἐν, χεὶρ, δίδωμι].

'Εγ-χειρίζω, вiit: -ίσω, daѣ în mînъ: (прin întind) mъ înkrezѣ || (miж:) iaѣ asѕпръ'mĭ, mъ însъpчinezѣ; апѣкѣ în mînъ, întrепрinzѣ. (вezĭ ші ἐγχειρέω).

'Εγχειρίθετος (ὁ, ἡ), пѣsѣ, datѣ în mînъ. [ἐν, χεὶρ, τίθημι[.

'Εγχείριον (τὸ), (maĭ noѣ) вasma, saѣ шерветѣ, штеpгарѣ. «'Εγχείριον ἔχειν ἐπὶ τῆς ζώνης». Церm: [ἐν, χείρ].

'Εγχείρισις, εως (ἡ), ші

'Εγχειρισμὸς (ὁ), îmmînape, saѣ dape în mînъ. [ші

'Εγχειριστὴς, οῦ (ὁ), dъtъtorѣ în mînъ; saѣ întrепрinzъtorѣ, = 'Εγχειρητὴς, ші 'Εγχειρητικός. [ἐγχειρίζω].

'Εγχειρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Χειρογάστωρ, каре se хръneшte кѣ лѣкрѣл mîĭnелор. [ἐν, χεὶρ, γαστήρ].

'Εγ-χειροτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, алегѣ (прin întindepe de mînъ) пе чinева dintpe maĭ mѣлцĭ.

'Εγ-χειρουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѣ dat:) лѣкрînd кѣ mîĭneле пѣiѣ чева înъѕntpѣ.

'Εγχέλειον (τὸ), = 'Εγχέλιον. (iap прinч: neѕt: ал лѣĭ...

'Εγχέλειος (ὁ, ἡ), de хелѣ. [ші

'Εγχελεὼν, ῶνος (ὁ), локѣ, ѕnde se цin хелiĭ. [ἔγχελυς].

'Εγχέλιον (τὸ), ші

'Εγχελύδιον, ші ἐγχέλυον, dim: ал лѣĭ ἔγχελυς.

'Εγχελυ(λε)οτρόφος, ου (ὁ, ἡ), хръnitorѣ (цiitorѣ) de хелĭ. [ἔγχελυς, τροφός].

"Εγχελυς, [ἐν, ἔχω saѣ χέω, ἰλύς] υος, ші εως (ἡ, ші pap ὁ), хелѣ (ѕnѣ пеште).

'Εγχελυωπός (ὁ, ἡ), чел ка хелѣл ла faцъ. [ἔγχελυς, ὤψ].

'Εγχεσίμαργος (ὁ, ἡ), поet: = 'Εγχείμαργος.

'Εγχεσίμωρος (ὁ, ἡ), поet; [ἔγχος, μόρος, saѣ ὥρα] îndemînatikѣ, deпрinsѣ ла (a mania) sѕлiцъ, saѣ лanче; (прin ѕрm:) pesвoĭnikѣ. (вezĭ ші ἰόμωρος). 2) (кom:) = 'Εγχείμαργος.

'Εγχεσίχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), поet: цiitorѣ de sѕлiцъ, saѣ лanче totdaѕna în mînъ; (fiг:) iѕвitorѣ de pesвoiѣ. [ἔγχος, χείρ].

'Εγχέσπαλος (ὁ, ἡ), поet: чел че клеtinъ sѕлiцa, saѣ лanчea, adikъ îndemînatikѣ pesвoĭnikѣ. [ἔγχος, πάλλω].

'Εγχεσφόρος (ὁ, ἡ), поet: пѣрtъtorѣ de (înapmatѣ кѣ) лanче, saѣ sѕлiцъ. [ἔγχος, φέρω].

'Εγ-χέω, вiit: -χεύσω, (пех: ἐνέχεα, пas: tpe: de кѣ: ἐγκέχυμαι, ші чл:) (кѣ dat:) topnѣ пеste saѣ în чева; ѕmплѣ пахарѣл, daѣ sъ вea. «'Ο παῖς ἐγχεάτω μοι τὴν μεγάλην φιάλην». Ksn: «'Ως τούτου τὸ φάρμακον ἐγχέαντος». Пл: (ші miж:) «Κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας». Apstf: (ші пas:) «'Εγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ (τῆς κλεψύδρας) τῷ κατηγόρῳ καὶ τοῖς νόμοις». Esx:

'Εγχήρης, εος (ὁ, ἡ), apmatѣ (saѣ asemenea) кѣ sѕлiцъ, saѣ лanче. [ἔγχος].

'Εγχθόνιος (ὁ, ἡ), пеet: fъкѣtѣ de пъmîntѣ. [ἐν, χθών].

'Εγ-χλαινόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвракѣ кѣ mantелъ.

'Εγ-χλίω, (fъръ вiit:) поet: (кѣ dat:) = 'Εντρυφῶ.

'Εγχλοάω -ῶ, вiit: -άσω, поet: (кѣ dat:) înвepzeskѣ. [din

"Εγχλοος (ὁ, ἡ), поet: în локѣ de ἔγχλωρος. [ἐν, χλόη].

'Εγχλωρίζω, вiit: -ίσω, = 'Εγχλοάω. [din

"Εγχλωρος (ὁ, ἡ), înвepzitѣ, вepde, saѣ гълвeniчosѣ; (прin întind:) проasпътѣ; (прin ѕрm:) fpaцedѣ. [ἐν, χλωρός].

"Εγχνοος -ους (ὁ, ἡ), чел (акоперitѣ) кѣ пърѣ, saѣ пѣfѣ пе deasѕnpa. [ἐν, χνόος].

'Εγχονδρίζω, вiit: -ίσω, пресарѣ пedeasѕnpa (saѣ коплешeskѣ кѣ) гръѕnцe, saѣ mъpѕnte вѣкъцеле de чева. [din

"Εγχονδρος (ὁ, ἡ), копрinzъtorѣ de гръѕnцe; saѣ fъкѣtѣ mъpѕnte вѣкъцеле, хѕрdѕitѣ. «Λίβανος — ». Diskp. [ἐν, χόνδρος].

Ἔγχορδος (ὁ, ἡ), чел кȣ коарde, «Λύρα —». Илd: [ἐν, χορδή].

Ἐγ-χορεύω, biit: -εύσω, (кȣ dat:) dъnцezȣ înъȣntpȣ; (ші fir:) mъ desfъtezȣ în чева.

Ἐγχόρηγος (ὁ, ἡ), = (saȣ греш: în локȣ de) ἐγχώρηγος.

Ἔγχος [în afin: кȣ Ἄγχος], εος, -ους (τὸ), поet: (în цen:) armъ; (iap прinч: sȣліцъ, saȣ лапче; (ші maĭ noȣ) saбie. «Πτερωτὸν ἔγχος». Еȣр: sъцeatъ.

Ἔγχουσα, ης (ἡ), At: în локȣ de ἄγχουσα, ȣnȣ felȣ de плantъ, че слȣжia de въпsea рошie, saȣ рȣmeneaлъ. [de ȣnde

Ἐγχουσίζω, biit: -ίσω, въпseskȣ рошȣ; (miж: mъ dpegȣ ла faцъ кȣ рȣmeneaлъ.

Ἐγ-χραίνω, biit: -ανῶ, mînжeskȣ кȣ чева.

Ἐγ-χραύω, ші Ἐγ-χράω, biit: -αύσω, (nexot: ἐνέχραον) = Ἐγχρίμπτω.

Ἐγ-χρεμετίζω, biit: -ίσω, (кȣ dat:) pînкezȣ în, saȣ întpe....

Ἔγχρεμμα (τὸ), skȣĭпatȣ, flegmъ; (fir:) faпtъ de хȣлit, вinъ. (în Ил: алцiĭ îndpeпteazъ ἔγχριμμα). [din

Ἐγ-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, tȣшind, ръпind skȣĭпȣ, skoцȣ flegmъ пе, saȣ în чева.

Ἐγ-χρῄζω, biit: -χρῄσω, sîntȣ de tpeбȣinцъ în... «Ἠγόραζον τὰ ἐγχρῄζοντα». Лȣч: 2) amȣ tpeбȣinцъ de чева.

Ἔγχριμμα (τὸ), atinгътȣръ, isвitȣръ; ловitȣръ. [din

Ἐγ-χρίμπτω, biit: -χρίμψω. (кȣ dat:) atinгȣ чева (прinч: penede) de алtȣ чева, isбeskȣ, ловeskȣ, înпȣnгȣ, saȣ mȣшкȣ; (nestp: saȣ ел: ші miж:) mъ апропiȣ, mъ înгesȣiȣ, mъ вîрȣ, kazȣ пeste чева, saȣ mъ ловeskȣ de чева. «Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον». Іл: Р. (ші акt:) «Τοὺς δράκοντας φασὶ φάρμακα βεδρωκότας ζητεῖν, ὅτῳ ἐγχρίμψαιντο τὸν ἰόν». Tmst: mȣшкînd sъ'шĭ вepse otpaвa. (вezĭ ші ἐγχρίω). (ші пas:) «Ἔσαν δὲ (αὐτοῖς) πρόςτινας καὶ ἄλλους ἐγκεχριμμένοι (πόλεμοι)». Ep: [de ȣnde

Ἔγχριμψις, εως (ἡ), mȣшкape. înпȣnцepe, ші чл:

Ἔγχρισις, εως (ἡ), ȣnцepe. 2) mȣшкape. (поate греш: în локȣ de ἔγχριμψις). [ші

Ἔγχρισμα (τὸ), алifie, ші op че слȣжeшte de ȣnsoape. [ші

Ἔγχριστος (ὁ, ἡ), ȣnsȣ. 2) = Ἔγχρισμα. [din

Ἐγ-χρίω, biit: -χρίσω, ȣnгȣ, întp' ȣnȣ кiпȣ însъ, ка ȣnsoapea sъ ръsбiaskъ прiп порĭ în челе dinъȣntpȣ; (de ȣnde desп шопîрле, албine, ші чл:) înпȣnгȣ, mȣшкȣ, ші înвeninezȣ. (вezĭ ші ἐγχρίμπτω).

Ἐγ-χρονίζω, biit: -ίσω, dъĭnezȣ, пetpeкȣ mȣлtъ вpeme în чева, saȣ ȣndeвa. [de ȣnde

Ἐγχρονισμὸς (ὁ), пetpeчepe de mȣлtъ вpeme ȣndeвa, saȣ dъinipe în чева.

Ἔγχρονος (ὁ, ἡ), ші adв: -χρόνως, (înпpot: de ἄχρονος) mъpцinitȣ пе o вpeme xotъpîtъ. de ȣnde 2) вpemeлnikȣ. 3) чел че este în timпȣл saȣ flоapea sa, tînъposȣ. [ἐν, χρόνος].

Ἔγχρυσος (ὁ, ἡ), înaȣpitȣ, saȣ копpinzъtopȣ de aȣpȣ. [ἐν, χρυσός]. [de ȣnde

Ἐγχρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, înaȣpezȣ, полeieskȣ, saȣ înбpaкȣ кȣ aȣpȣ.

Ἐγ-χρώννυμι, biit: -ώσω, въпseskȣ пъtpȣns, nȣ în faцъ nȣmaĭ; (fir:) întiпъpeskȣ.

Ἐγ-χυλίζω, biit: -ίσω, пpefaкȣ чева în zeamъ, saȣ mȣstȣ; saȣ (греші t în локȣ de ἐκχυλίζω) iaȣ mȣstȣл. [ἔγχυλος]. [de ȣnde

Ἐγχύλισμα, (τὸ), zeamъ, mȣstȣ eшitȣ din чева.

Ἔγχυλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ύλως, (компр: -ότερος, ότατος) копpinzъtopȣ în sine (neлiпsitȣ înкъ) de mȣstȣл sъȣ, neȣskatȣ. (вezĭ ші ἔγχυμος). [ἐν, χυλός]. [de ȣnde

Ἐγχυλόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἐγχυλίζω. [de ȣnde

Ἐγχύλωσις, εως (ἡ), = Ἐγχύμωσις.

Ἔγχυμα (τὸ), topnъtȣръ în чева; (iap прinч:) doкtopie, че se toapnъ în пъtimaшȣл mъdȣлapȣ (п: ек: ȣpeкe, ші чл:), кape se опъpeшte (ка чeaiȣл), ка sъ 'ĭ easъ sȣбstanцa. [ἐγχέω]. [de ȣnde

Ἐγχυματίζω, biit: -ίσω, опъpeskȣ o бȣpianъ (faкȣ чeaiȣ de op че). [de ȣnde

Ἐγχυματισμὸς (ὁ), опъpipe de (faчepe de чeaiȣ din) op че. [ші

Ἐγχυματιστὸς, ἡ, ὸν, fъкȣtȣ, saȣ de fъкȣt чeaiȣ.

Ἔγχυμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) zemosȣ, mȣstosȣ; (прin ȣpm:) гȣstosȣ. (вezĭ ші ἔγχυλος). [de ȣnde

Ἐγχυμόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἐγχυλόω, ші ἐγχυλίζω. [de ȣnde

Ἐγχύμωμα (τὸ), ші

Ἐγχύμωσις, εως (ἡ), înпъpцipea zemiлop în mъdȣлapeлe tpȣпȣлȣĭ прin чepкȣлaцie. (вezi ші ἐκχύμωσις).

Ἐγ-χύνω, (maĭ noȣ) în локȣ de ἐγχέω.

Ἐγ-χυράζω (-ριάζω), biit: -άσω, = (saȣ греш: în локȣ de) ἐνεχυράζω.

Ἔγχυσις, εως (ἡ), topnape, въpsape

înъѕntpѕ : пѕnepe de вinѕ̆ ші чл: în пахарѕ̆. [ші

Ἐγχυτέον, nosit: ал лѕї ἐγχέω. [ші

Ἔγχυτος (ὁ, ἡ), topnatѕ̆, saѕ̆ de topnat în чева (sпpe опъpipe, saѕ̆ faчepe de чeaiѕ̆). || «Πλακοῦς — ». At: пръжitѕръ topnatъ în tавъ, saѕ̆ în fopmъ, op пръжitъ în ѕntdeлemnѕ̆, saѕ̆ ѕntѕ̆ (ка гогоашеле, ші чл:). [ἐγχέω].

Ἐγ-χυτρίζω, вiit: -ίσω, пѕiѕ̆ чева în оалъ; (пpinч:) adѕкѕ̆ în оалъ sînцe de жeptfe sпpe кѕръцipe de пъкatѕ̆. 2) лепъdѕ̆, пръпъde sкѕ̆ (пpin пѕnepe în оалъ) пpѕnкѕ̆ de ла naштepea saѕ̆ лепъdъtѕpa лѕї; (пpin întind:) faкѕ̆ a пepi. [de ѕnde

Ἐγχυτρισμὸς (ὁ), лѕкpapea вepбѕлѕї ἐγχυτρίζω. [ші

Ἐγχυτρίστρια (ἡ), (femee) кape îшї леапъdъ, saѕ̆ înгpoaпъ în оалъ пpѕnчiї бastapzї, saѕ̆ лепъdъtѕpeле. 2) кape adѕnъ în оалъ oaseле apsѕлѕї moptѕ̆.

Ἐγ-χύω neîntp:= (din кape se depiвъ ѕniї timпї întpeбѕinцaцї aї лѕї) Ἐγχέω.

Ἔγχωμα (τὸ), пъmîntѕ̆ пѕsѕ̆ înъѕntpѕ sпpe astѕпape de вpe o гpoaпъ, балtъ, ші чл: [din

Ἐγ-χώννυμι, ші (pap) Ἐγχωννύω, вiit: -χώσω, ѕmплѕ (лакѕ̆, балtъ, ші чл:) кѕ пъmîntѕ̆. «Χρόνῳ γεμὴν φαμὲν ὁλοσχερῶς ἐγχωσθήσεσθαι τήν τε Μαιῶτιν, καὶ τὸν Πόντον». Плв:

Ἐγ-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Συγχωρῶ, înгъdѕiѕ̆, daѕ̆ вoe, saѕ̆ вpeme. «Ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι». Лs: 2) (de maї mѕлte opї în a 3: neps:) este кѕ пѕtinцъ, кѕвenitѕ̆, notpiвitѕ̆, eptatѕ̆, пpoбaвiлѕ̆, saѕ̆ вpeme, oкazie. «Οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μένειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ». Ksn: «Οἷς τ' ἐγχωρεῖ ὑβρισταῖς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει». Лs: «Ἐγχωρεῖ γὰρ αὐτοὺς ἔνδον ὄντας καὶ ὑπεναντίον τι πρᾶξαι». En: Такt: «Μηδὲν ἐπείγου· ἔτι γὰρ ἐγχωρεῖ». Плt: «Περὶ τούτου καὶ ὕστερον ἐγχωρήσει εἰπεῖν». Is: «Γράψαι νῦν περὶ πάντων οὐκ ἐγχωρεῖ». Sin: «Ἐνταῦθα ἐγχωρεῖ τὸ ἐπριάμην». Fpnx: îшї apе локѕл.

Ἐγχώρηγος (ὁ, ἡ), (Biz:) (пpinч:) niatpъ de zidipe гъsitъ пe локѕ̆, гata. (вezї ші λογάς). || (sѕвst) zidipe dintp' astfeл de пietpe ші вapѕ̆. [ші

Ἐγχώριος, α, ον, (ші adв:) -χωρίως, локѕitopѕ̆ (saѕ̆ лѕкpѕ fъкѕtѕ̆) în цapъ, пъmînteanѕ̆. «Τὰ πνεύματα, ἅττ' ἂν εἴη τοῖς ψυχροῖς τῶν τόπων ἐγχώρια». Tfp: «Νόμος ἔπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν». Sof: (ші adв:) «Ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοί». Тѕч: [ші

Ἔγχωρος (ὁ ἡ), noet: (pap) în локѕ̆ de ἐγχώριος. [ἐν, χώρα].

Ἔγχωσις, εως (ἡ), ѕmплepe, astѕпape de лакѕ̆, балtъ, ші чл: пpin гpъmъdipe de пъmîntѕ̆. «Ἐκκοπάς τε λόφων καὶ ἐγχώσεις κοιλάδων». Stp: [ші

Ἐγχωστήριος (ὁ, ἡ), foлositopѕ̆, saѕ̆ îndemînatiкѕ̆ ла astѕпape de гpoaпъ, saѕ̆ лакѕ̆, ші чл: [ἐγχώννυμι].

Ἐγὼ, (цen: ἐμοῦ, ші enглit: μου, dat: ἐμοὶ ші μοι, aк: ἐμὲ ші με; înd: nom: νῶι ші νὼ, цen: ші dat: νῶιν ші νῷν; îm: nom: ἡμεῖς. ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς) пpon: neps: de 1: neps:) eѕ̆. «Τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο». Iл: A. «Ἐγὼ μὲν οἶμαι». Ksn: (ші komпѕsѕ̆ кѕ γε) вezї ἔγωγε, (ші кѕ τοι) «Ἀλλ' ἐγώ τοι καὶ ἐπῳδὰς οἶδα». Ksn: (ші кѕ δή)). «Βούλεσθε οὖν ἀκοῦσαι τὸ τούτων αἴτιον; ἐγὼ δὴ φράσω». Dm: (ші maї emfant: înпpeѕnъ кѕ αὐτός). «Ὁ δ' αὐτὸς ἐγώ». Od: Ф. «Ναὶ μὰ τὸν αὐτὸν ἐμέ». Кал: «Νῶϊ δ', ἐγὼ καὶ σύ». Лѕч: «Ὡμολογήθη νῶϊν». Плt:

Ἔγωγα, Dop: în локѕ̆ de

Ἔγωγε, At: în локѕ̆ de ἐγώ; saѕ̆ înпѕцin. «Ὡς ἔγωγε». Ksn: fiind кѕ eѕ̆ чел пѕцinѕ̆; кît desпpe mine; saѕ̆ întъp: în feлѕ̆ de adв: «Τὴν ὕαλον λέγεις; — Ἔγωγε». Apstf: da, nerpeшit. (вezї ші ἐγών).

Ἐγῷδα, At: în локѕ̆ de ἐγὼ οἶδα.

Ἐγώλιος (ὁ), noet: în локѕ̆ de αἰγώλιος.

Ἐγῷμαι, пpin kontpaк: în локѕ̆ de ἐγὼ οἶμαι.

Ἐγὼν, Dop: ші ἔγων, Eoл: în локѕ̆ de ἐγὼ, saѕ̆ ἔγωγε. «Ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ; — Ἐγὼν, ὦ τέκνα».

Ἐγώνα, ἐγώνη, Dop: (Беot:) în локѕ̆ de ἐγώ.

Ἐγώνγα, Dop: în локѕ̆ de ἔγωγε.

Ἐδάην, noet: пas: nex: 2: de xot: ал лѕї διδάσκω.

Ἔδακον, nex: 2: ал лѕї δάκνω.

Ἐδάμην, noet: în локѕ̆ de ἐδαμάσθην, пas: nex: ал лѕї δαμαζομαι.

Ἐδανός [ἔδω], = Ἐδώδιμος, de mînкat. ші = кѕ...

Ἑδανὸς [ἥδομαι], ή, όν, noet: = Ἡδύς, dѕлче;

Ἔδαρ, ατος (τὸ), noet: (neîntp: пpim: ал лѕї εἴδαρ) = Ἔδεσμα, demînкape, xpanъ.

Ἔδαρθον, noet: nex; ал лѕї δαρθάνω.

Ἔδαρκον, noet: nex: 2: ал лȣĭ δέρκομαι.
Ἐδασάμην, ші noet: ἐδασσάμην, miж: nex: ал лȣĭ δαίομαι.
Ἐδαφιαῖος, α, ον, кȣвenitȣ аштерnȣtȣлȣĭ dene жos, dene пъmîntȣ. «Μάρμαρος —». Тцец: [ші
Ἐδαφίζω, віit: -ίσω, калкȣ (ашezȣ, netezeskȣ) аштерnȣtȣл dene жos. 2) (maĭ noȣ) sȣрпȣ ла пъmîntȣ, dъrîmȣ. [ἔδαφος].
Ἐδάφιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ἔδαφος (2).
Ἐδαφιστήριον (τὸ), înspтȣmîntȣл (maĭȣл), кȣ каре se netezesк, saȣ se бътъtoresк apiiле, mi чл: [ἐδαφίζω].
Ἐδαφίτης, ου (ὁ), ал аштерnȣtȣлȣĭ dene жos. [din
Ἔδαφος, εος -ους (τὸ), (цen: îm: ἐδάφων) локȣл, пе каре калкъ saȣ stъ чева; аштерnȣtȣл de жos ал kaseĭ, ші чл: ; fȣndȣ (de mape, pîȣ, ші чл:); (fir:) fekstȣ, saȣ opiцinaлȣ de ȣnȣ skpisȣ [ἔδος].
Ἔδδεισα, noet: în локȣ de ἔδεισα, nex: ал лȣĭ δείδω.
Ἔδεαι, noet: Еол: în локȣ de (neîntp:) ἔδῃ a 2: sinr: neps: a лȣĭ ἔδομαι.
Ἐδέατρος (ὁ), [ἔδομαι] înгpiжitopȣл meseĭ îmпъratȣлȣĭ (прinч: ал Перsiлор), = Προγεύστης, (Fpanц:) officier de la bouche. (вezĭ ші ἐλέατρος).
Ἐδέγμην, ἔδεξο, ἔδεκτο, ἐδεγμεθα, ші чл: noet: în локȣ de ἐδεδέγμην, neste-sъв: saȣ ἐδεξάμην, nex: ал лȣĭ δέχομαι.
Ἐδεδέατο, Ion: în локȣ de ἐδέδεντο, 3: îm: neps: a nas: neste-sъв: ал лȣĭ δέω. (легȣ).
Ἐδεδήειν, noet: neste-sъв: ал лȣĭ δαίω.
Ἐδεδίειν, neste-sъв: ал лȣĭ δείδω.
Ἐδεδμέατο, Ion: în локȣ de ἐδέδμηντο. 3: îm: neps: a nas: neste-sъв: ал лȣĭ δέμω.
Ἐδεδοίκειν, neste-sъв: ал лȣĭ δείδω.
Ἐδεήθην, nas: nex: 1: ал лȣĭ δέομαι.
Ἐδέθην, nas: nex 1: ал лȣĭ δέω (легȣ).
Ἐδέθλιον, ші
Ἔδεθλον (τὸ), noet: = Ἔδος ші ἔδαφος; (прin întind:) kasъ,
Ἔδει, 3: sinr: neps: de xot: ȣл лȣĭ ἔδω.
Ἐδείδιμεν, noet: în локȣ de ἐδεδίειμεν, 1: îm: neps: de neste-sъв: ал лȣĭ δείδω.
Ἔδειμα, 1: sinr: neps: ал лȣĭ δέμω.
Ἔδειξα, nex: 1: ал лȣĭ δείκνυμι.
Ἔδεκτο, noet: вezĭ ἐδέγμην.
Ἐδέμεναι, Dop: în локȣ de ἔδειν, înf: ал лȣĭ ἔδω.
Ἔδες, 2: sinr: neps: de прел:, ші
Ἔδεσκε, noet: 3: sinr: neps: de прел: ал лȣĭ ἔδω.

Ἔδεσμα, ατος (τὸ), бȣкatъ, demînкape. [ἔδω].
Ἐδεσμάτιον, (τὸ), dim: ал лȣĭ ἔδεσμα.
Ἐδεσματοθήκη (ἡ), локȣ, ȣnde se пȣn în пъstpape бȣкateле, къmaръ. [ἔδεσμα, θήκη].
Ἐδεστέον, nosit: ал лȣĭ ἔδω = ἐσθίω.
Ἐδεστὴς, οῦ (ὁ), mînкъtopȣ de чева. (кȣ цen:). [ші
Ἐδεστὸς, ὴ, ὸν, mînкatȣ, saȣ de mînкatȣ. [ἔδω].
Ἐδῇ, 2: sinr: neps: a лȣĭ ἐδοῦμαι, віit: ал лȣĭ ἕζομαι.
Ἔδῃ, 3: sinr: neps: de sȣn:, ші
Ἐδήδαται, Ion: în локȣ de ἐδηδεσμένοι εἰσί, 3: îm: neps: a nas: neste-sъв:, ші
Ἐδήδεσμαι, nas:, ші
Ἐδήδοκα, акt: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἔδω = ἐσθίω,
Ἐδήδομαι, At: în локȣ de ἐδήδεσμαι.
Ἐδηδὼς, noet: în локȣ de ἐδηδοκὼς, tpe: de кȣ: de партч: ал лȣĭ ἔδω.
Ἐδητὺς, ύος (ἡ), noet: Ion: in локȣ de ἐδωδή.
Ἔδμεναι, noet: în локȣ de ἔδειν, a mînкa.
Ἐδνάζομαι, віit: -άσομαι, noet: = Ἐδνόω.
Ἔδνιος, α, ον, noet: каре se dъ ка dapȣ înaintea nȣnцeĭ. «Χιτὼν —». Esix: xaĭnъ de mipeasъ, saȣ de цinepe. [din
Ἔδνον (τὸ), [ἐδανὸς, saȣ ἥδω] (прinч: nȣmaĭ лs îm:) dapȣpiле, че se daȣ de лoгodnikȣ лoгodniчeĭ saле, saȣ tatълȣĭ eĭ maĭ 'nainte de nȣntъ (dapȣpiле de înaintea nȣnцiĭ). 2) челе че daȣ tinepiлop (soцĭ) прietenii. 3) (pap) zestpe.
Ἐδνοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, adȣкȣ dapȣpĭ de nȣntъ. [din
Ἐδνοφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ de dapȣpĭ tinepiлop къsъtopiцĭ. [ἔδνα, φέρω].
Ἐδνόω -ῶ, віit: -ώσω, noet: înzestpezȣ (fiĭкъ); (прin întind:) лoгodeskȣ. [ἔδνον]. [de ȣnde
Ἐδνωτὴς, οῦ (ὁ), noet: înzestpъtopȣ. 2) пeцitopȣ. [ші
Ἐδνωτὸς, ὴ, ὸν, лoгoditȣ (прîn dapȣpĭ de nȣntъ).
Ἐδοκεῦμες, Dop: în локȣ de ἐδοκοῦμεν.
Ἐδολιοῦσαν, Беot: în локȣ de ἐδολίουν, прел: ал лȣĭ δολιόω = Δολιεύομαι.
Ἔδομαι, віit: ал лȣĭ ἐσθίω.
Ἔδον, noet: în локȣ de ἔδοσαν, 3: îm: neps: de nex: 2: ал лȣĭ δίδωμι.
Ἔδον, 3: îm: neps: de прел:, ші
Ἔδοντι, Dop: în локȣ de ἔδουσι, 3: îm: neps: de прел:, ші

Ἔδοξα, nex: 1: ал лъї δοκέω.

Ἐδοξοέω -ῶ, biit: -ήσω, чіоплескъ statъ. [ἕδος, ξέω].

Ἕδος, εος -ους (τὸ), (pap în proz:) (прінч:) локъ, пе каре шade, saъ stъ чінева. (de ъnde 2) скаъnъ, жецъ, tponъ. «Πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων». Іл: А. «Μέγα ἕδος Θεσσαλικὸν». Іпкр: (ші прin întind: saъ ел:) «Οὐχ ἕδος». Іл: Ψ. nъ е време de шedepe. (вezї ші ἕδρα). 2) локъінцъ, saъ temплъ; (ші прin întind:) statъъ (прінч: шezъtoape). «Τὰ τῶν θεῶν ἕδη καὶ τοὺς νεὼς συλᾷν». Іскр: «Ἕδος ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν». Апл: «Ἐξάψαντες τοῦ ἕδους κρόκην». Пл: «Τοῦ ἕδους κατακεκαλυμμένου τῆς Ἀθηνᾶς». Ksn: 4) (în цеп:) вasъ, жosъл, пе каре stъm, = Ἔδαφος. «Πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ γαῖα». Es: [ἕζομαι].

Ἐδοῦμαι, поet: biit: ал лъї ἕζομαι.

Ἕδρα, ας (ἡ), локъ de шedepe, скаъnъ. «Ἀναπηδήσας ἐκ τῆς ἕδρας». Ksn: 2) локъ къвіінчosъ (fipeskъ, овічnъitъ) fie-къръіа лъкръ. «Ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε„. Еър: "Ἐξ ἕδρας κινουμένης τῆς γνάθου„. Apst: "Τὴν ὀροφὴν κατιστᾶσιν εἰς ἕδραν„. Епгр: "Κὴν ἐκραγῇ ποτε τὸ ὕδωρ αὐτομάτως ἔξω, ἢ ταμών τις τὸ ὑποχόνδριον ἐκχέῃ, ἐφ ἕδρης ἔασι οἱ ὑδρωπιώδεες„. Apet: întp' ачееашї stape 3) (прin întind:) întîitate în шedepe. "Δώροις καὶ ἕδραις ἐγέραιρε». Ksn: 4) шedepe; (fir:) пелъкраре, піерdepe de време. "Τὴν ἐπὶ τοῦ δίφρου ἕδραν ἐπαινοῦμεν». Ksn: «Τῶν στρατιωτῶν ἀχθομένων τῇ ἕδρᾳ». Тъч: «Οὐχ ἕδρας ἀκμή». Sof: (de ъnde 5) (med:) înfiцepe. «Ἕδρη δὲ τοῦ βέλεος γίνεται ἐν τῷ ὀστέῳ». Іпкр: (вezї ші ἐσφλάω). 6) seanцъ, saъ adъnape de sfatъ. «Τὰς τῆς γερουσίας ἕδρας ἐν ῥηταῖς ἡμέραις γίνεσθαι.». D: Kas: 7) локъ de шedepe, локъінцъ. «Τίρυνθι ἔχει ἕδραν». Sof: în Tipintъ тръіеште. «Θεῶν ἕδρα». Esхл: temплъ, алтаръ. (вezi ші ἕδος). 8) temeлie, піedestaлъ. «Τοῦ δὲ μηχανήματος τετράγωνος ἦν ἡ ἕδρα». Пл: «Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς ὁ νηὸς ἐπίκειται». Лч: (de ъnde 9) шezъtъ. «Αἱμοῤῥοΐδας ἐν τῇ ἕδρῃ». Іпкр: «Ἐκ («Πρὸ) πίπτειν τὴν ἕδραν». Dskp: a еші dosъл. «Εἶτα στραφέντες, καὶ τὰ περὶ τὴν ἕδραν γυμνώσαντες». Еъst: (de ъnde ші Ἀφεδρών). 10) ешітъреле afaръ (skîpnъ). [ἕζομαι]. [de ъnde

Ἑδράζω, biit: -άσω, înцепеneskъ, întemeїezъ чева. || (між:) шezъ.

Ἔδραθον, поet: în локъ de ἔδαρθον, nex: 2: ал лъї δαρθάνω.

Ἑδραῖος, α saъ ος, ον, шezъtopъ. «Βίος («Τέχνη)—». Епігр: ші Пл: «Ταῖς γυναιξὶ συμβαίνουσιν οἱ πόνοι ἰσχυρότεροι καὶ μάλιστα ταῖς ἑδραίαις». Apst: 2) înцепенітъ, nemimкatъ. «Κλίνην ἑδραίην, ὅκως μηδὲν σείηται». Apet: «Ἑδραῖον ὥσπερ κύβον». Пл: «Ὕπνος—» Пл: [ἕδρα]. [de ъnde.

Ἑδραιότης (ἡ), цепенie; statopnічie; nemiшкъчіъne [ші

Ἑδραιόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἑδράζω, ашezъ tape, înцепеneskъ. [de ъnde

Ἑδραίωμα (τὸ), спріжінъ de înцепенipe, saъ întъpipe, temeлie.

Ἑδραίως, adв: цеапъn, tape. [ἑδραῖος].

Ἔδρακον, поet: nex: ал лъї δέρκομαι.

Ἔδραμον, nex: 2: ал лъї δρέμω (neîntp:) = Τρέχω.

Ἕδρανον (τὸ), поet: = [ἕδρα], жецъ; локъінцъ; temeлie; спріжінъ.

Ἕδρασμα (τὸ), = Ἑδραίωμα. [ші

Ἑδρασμὸς (ὁ), înцепенipe, tape ашezape. [ші

Ἑδραστήριος (ὁ, ἡ), atinгъtopъ de (înлesnitopъ ла) înцепенipe, saъ ашezape. [ші

Ἑδραστικὸς, ἡ, ὸν, = Ἑδραστήριος. [ἑδράζω].

Ἑδρεύω, biit: -εύσω, шezъ, локъіeskъ. [ші

Ἑδρήεις, εσσα, εν, поet: în локъ de ἑδραῖος. [ші

Ἑδριάω, biit: -άσω, поet: = Ἑδράζω, пъіъ sъ шeazъ. || (maї овічnъitъ між:) шezъ. [ші

Ἑδρικὸς, ἡ, ὸν, къвенітъ ла [ἕδρα], = Ἑδραστήριος.

Ἕδριον (τὸ). dim: ал лъї ἕδρα. 2) = Συνέδριον.

Ἑδριόων, ωσα, όων, поet: în локъ de ἑδριάων партч: [ші

Ἑδριόωντο, поet: 3: îm: пеps: a прел: лъї ἑδριάομαι.

Ἑδρίτης, ου (ὁ), = Ἱκέτης, шezъtopъ къ черере ръгъtoape. [ἕδρα].

Ἑδροδιαστολεὺς, έως (ὁ), instp: хірърц: каре destъпъ, deskide шezъtъл. [ἕδρα, διαστέλλω].

Ἑδροστρόφος (ὁ, ἡ), înвîptitopъ de скаъnъл sъъ (прin ъpm: de чел че шade îndъpît de dînsъл); saъ stpъmъtъtopъ de алтъл depe скаъnъ. (епіt: ал лъптъtopілор). [ἕδρα, στρέφω].

Ἔδυν, (υ, лъnгъ) 1: sinг: пеps: a nex: 2: ші || (υ, скъptъ) поet: în локъ de ἔδυσαν, 3: îm: пеps: de ачелашї timпъ ал лъї δύω.

Ἔδω, biit: ἔδομαι. saъ (pap) ἐδοῦμαι.

noet: în локъ de ἐσθίω, мъпînкъ; pozъ; (fir:) пръпъdeskъ, toneskъ. [de вnde

Ἑδωδή (ἡ), храпъ, mînkape. [de вnde

Ἐδώδιμος, η saъ ος, ον, de mînkat, saъ вънъ de mînkape. [ші

Ἔδωδος (ὁ, ἡ), mînkъчosъ.

Ἔδωκα, nex: 1: ал лъї δίδωμι.

Ἐδωλιάζω, biit: -άσω, ашezъ чева d'aвпра лъї ...

Ἐδώλιον (τὸ), (în цеп:) вкавнъ, банкъ (maї къ seamъ) de вîслашї (bezї Apst: тек: пров: 6:), saъ de teatръ. 2) noet: локвînцъ. «Νυμφικὸν, ἢ Ἰωλκικὸν ἐδώλιον». Esx: къпаръ de mipeasъ, saъ локвînцъ de femeї. (Тврч: харетъ). [ші

Ἔδωλον (τὸ), noet: (пrea pap) în локъ de ἐδώλιον. [ἔδος].

Ἑὲ, saъ ἕε, noet: în локъ de ἕ, ἑαυτὸν, (bezї Οὗ).

Ἔεδνον, ἑεδνόω, ἑεδνωτής, noet: în локъ de ἕδνον, ші чл:

Ἐέδμεναι, noet: în локъ de ἔδμεναι = ἐσθίειν.

Ἐείδομαι, biit: ἐείσομαι, noet:= Εἴδομαι.

Ἔειδον, noet: Ion: în локъ de εἶδον.

Ἐείκοσι, ἐεικοστὸς, ші чл: Ion: în локъ de εἴκοσι, ші чл:

Ἐείλεον, noet: Ion: în локъ de εἴλεον, прел: ал лъї εἰλέω.

Ἑεїο, noet: în локъ de οὗ, ἑαυτοῦ.

Ἔειπα, noet: în локъ de εἶπα.

Ἔειπον, noet: în локъ de εἶπον.

Ἐείρω, (гъръ biit:) noet: Ion: în локъ de εἴρω.

Ἔεις, noet: în локъ de εἷς, впвл sintъръ.

Ἐεισάμην, noet: nex: 1: ал лъї εἴδομαι, saъ ал лъї εἶμι.

Ἐεισάμην, noet: în локъ de εἰσάμην, miж: nex: 1: ал лъї ἔννυμι.

Ἐέλδομαι, (гъръ biit:) noet: Ion: în локъ de ἔλδομαι.

Ἐέλδωρ (τὸ), nedекл: noet: Ion: în локъ de ἔλδωρ.

Ἔελμαι, (de вnde naptч: ἐελμένος) nas: tpe: de къ: ал лъї εἴλλω.

Ἐέλπομαι, (гъръ biit:) noet: în локъ de ἔλπομαι.

Ἔελσαι, 2: sinr: neps: a nas: tpe: de къ: de xot:, ші

Ἐέλσαι, nex: de înf: ал лъї Εἴλλω.

Ἐένδυνεν, noet: în локъ de ἐνέδυνεν, saъ ἐνέδυ, прл: saъ nex: ал лъї ἐνδύω.

Ἐέργαθεν, noet: 3: sinr: neps: de прел:, ші

Ἐεργμέναι, fem: îm: nom: de nas: tpe: de къ: ал naptч: лъї ἐργάθω.

Ἐέργμεναι, Dop: în локъ de ἐέργειν, inf: ал лъї

Ἐέργνυμι, saъ ἐέργω, biit: ἐέρξω, Ion: în локъ de εἴργνυμι, saъ εἴργω.

Ἐερμένος, η, ον, noet: nas: tpe: de къ: de naptч: ал лъї εἴρω.

Ἐέρση (ἡ), noet: în локъ de ἔρση, роъ, =Δρόσος.

Ἐερσήεις, εσσα, εν, noet: în локъ de ἐρσήεις, =Δροσερός.

Ἔερτο, noet: 3: neps: sinr: de nas: neste-sъв: ал лъї εἴρω.

Ἐέρχατο, Ion: 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: ал лъї εἴργω.

Ἔες, noet: în локъ de ἧς, saъ ἧσθα, 2: sinr: neps: de прел: ал лъї εἰμί.

Ἑέσσατο, noet: în локъ de εἵσατο. 3: sinr: neps: de miж: nex:, ші

Ἐέσθω, noet: în локъ de εἵσθω, 3: sinr: neps: a nas: tpe: de къ: de порвпч:, ші

Ἔεστο, în локъ de εἷστο, 3: sinr: neps: a nas: neste-sъв: ал лъї ἔννυμι.

Ἔζομαι, biit: ἑδοῦμαι, noet: în локъ de καθέζομαι, шezъ. || nex: εἰσ (saъ ἐσ, saъ ἐεσ)άμην se ia de акт:. (bezї ἔζω).

Ἐζύγην, nas: nex: 2: ал лъї ζεύγνυμι.

Ἔζω, neînтрев: акт: ал лъї ἕζομαι, (de вnde nex: εἶσα, saъ ἔσσα) noet: пвіъ съ шeazъ, saъ ашezъ; intemeiezъ, ші чл: (bezї ші ἱδρύω).

Ἕζων, ης, η, ὦμεν, ἦτε, ων, прел: ал лъї ζάω.

Ἔη, noet: în локъ de ᾖ, 3: sinr: neps: de sвп: ал лъї εἰμί.

Ἐῇ, dat: sinr: fem: ал лъї ἑός.

Ἔηκα, noet: în локъ de ἧκα, nex: 1: ал лъї ἵημι.

Ἔην, noet: în локъ de ἦν, прел: ал лъї εἰμί.

Ἐήνδανον, noet: în локъ de ἤνδανον, прел: ал лъї ἀνδάνω.

Ἐῆος, noet: în локъ de ἑέος, цеп: sinr: ал лъї Ἑός.

Ἐῆος, noet: în локъ de ἑοῦ, цеп: sinr: ал лъї ἑός.

Ἔης, noet: în локъ de ἧς, 2; sinr: neps: a прел: лъї εἰμί.

Ἕης, Ion: în локъ de

Ἐῆς, цеп: sinr: fem: ал лъї ἑός.

Ἕης, noet: în локъ de ἧς, цеп: sinr; fem: ал лъї ἕς.

Ἔησθα, поет: în локъ de ἦσθα, 2: sinг: пеps: a прел: de хот:, ші

Ἔῃσθα, поет: în локъ de ᾖς, 2: sinг: пеps: de прez: ал sъп: лъї εἰμί.

Ἐήσθην, поет: în локъ de ἥσθην. 3: ind: пеps: de прел: ал лъї ἧμαι. шezъ.

Ἔῃσι, Ion: în локъ de ᾖ, 3: sinг: пеps: de sъп: ал лъї εἰμί.

Ἐῇσι, Ion: în локъ de ἑαῖς, dat: îm: fem: ал лъї ἑός.

Ἔησον, Ion: în локъ de ἔασον, nex: 1: de порънч: ал лъї ἐάω.

Ἔητε, поет: în локъ de ἦτε, 2: îm: пеps: a nex: 2: de sъпъsъ ал лъї ἵημι.

Ἔθ', în апоstр: (maї 'nainte de вок: aspip:) în локъ de ἔτι.

Ἔθακα, Dop: în локъ de ἔθηκα, nex: 1: ал лъї τίθημι.

Ἔθαλον, поет: nex: 2: ал лъї θάλλω.

Ἔθανον, nex: 2: ал лъї θνήσκω.

Ἐθὰς, άδος (ὁ, ἡ), (къ цеn: ші pap къ dat:) обічnъitъ. [ἔθος].

Ἔθειρα, ας (ἡ), поет: (прінч: ла îm:) пъръл капълъї; коатъ (de калъ, ші чл:). 2) аце de шofpanъ. [ἐθείρω].

Ἐθειράζω, biit: -άσω, поет: amъ пъръ лъnгъ în капъ; îпгріжеsкъ de пъръл капълъї. [din

Ἐθειρὰς, άδος (ἡ), поет: în локъ de [ἔθειρα].

Ἐθείρω, (fъръ biit:) [θέρω = θεραπεύω] îпгріжеsкъ, кълtівъ; îппоdобеsкъ. 2) [ἔθος] sîntъ обічnъitъ ла чева.

Ἐθεὶς, εῖσα, έν, поет: пas: nex: 1: de партч: ал лъї ἵημι.

Ἐθελακρίβεια (ἡ), калitatea лъї ....

Ἐθελακριβὴς, έος (ὁ, ἡ), воitopъ de a fi (saъ a se аръta) еksaktъ. [ἐθέλω, ἀκριβής].

Ἐθελάστειος (ὁ, ἡ), воitopъ de a fi (saъ a se аръta) чівілitъ, saъ полiтiчitъ. [ἐθέλω, ἀστεῖος].

Ἐθέλεσκον, поет: прел: ал лъї ἐθέλω.

Ἐθέλεχθρος (ὁ,ἡ), din връжтъшіе воitopъ de ръъ къїва. [ἐθέλω, ἔχθρα]. [de ъnde

Ἐθελέχθρως, adв: къ връжтъшаsкъ воiпцъ, saъ disпosiцie pea asъпра къїва.

Ἐθέλημος, ου, поет:, ші

Ἐθελήμων, ονος (ὁ, ἡ), воitopъ, чел de бъnъ вое, saъ воiosъ. [ἐθέλω]. [de ъnde

Ἐθελήμως, adв: поет: de (къ) бъnъ вое.

Ἐθέλῃσθα, Еол: în локъ de ἐθέλῃς, 2:, ші

Ἐθέλῃσι, Ion: în локъ de ἐθέλῃ, 3: sinг: пеps: de sъп: ал лъї ἐθέλω.

Ἐθελοακρότης (ἡ), (maї поъ ші неапр:) în локъ de ἐθελακρίβεια. [ἐθέλω, ἄκρος].

Ἐθελοδουλεία (ἡ), каъtъ ἐθελοδουλία.

Ἐθελοδουλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ (saъ mъ fвкъ) de бъnъ вое робъ. [ші

Ἐθελοδουλία (ἡ), робіе de бъnъ вое. [din

Ἐθελόδουλος (ὁ, ἡ). (ші adв:) -δούλως, de бъnъ вое робъ, saъ робitъ. [ἐθέλω, δοῦλος].

Ἐθελοθρησκεία (ἡ), реліцie, че 'ші fopmeazъ чінева dъпе воеа sa; (прin întind:) sъпepstiцie. [ші

Ἐθελοθρησκέω -ῶ, biit: -ήσω, ъpmezъ ъneї реліцiї fopmate dъпе ал meъ капрічіъ; sîntъ sъпepstiцiosъ. [din

Ἐθελόθρησκος (ὁ, ἡ), fopmъtopъ шіешї de реліцie; (прin întind:) foapte реліцiosъ; (прin ъpm:) sъпepstiцiosъ. [ἐθέλω. θρῆσκος].

Ἐθελόθυτος (ὁ, ἡ), жеpтfitъ de бъnъ воеа sa. [ἐθέλω, θύω].

Ἐθελοκακέω -ῶ, biit: ήσω, sîntъ, saъ mъ fакъ din a mea вое ръъ, saъ nevitеazъ (прінч: ка ostaшъ); saъ dinadins în пisma къїва nъ 'mї înплineskъ datopiiле. [ἐθελόκακος]. [de ъnde

Ἐθελοκάκησις, εως, ші

Ἐθελοκακία (ἡ), a fi, saъ a se fаче чінева...

Ἐθελόκακος (ὁ, ἡ), (ostaшъ) каре de бъnъ воеа sa se поаpтъ ръъ în înплiniреа datopiiлор сале, saъ se аратъ nevitеazъ în pesбоiъ. [ἐθέλω, κακός]. [de ъnde

Ἐθελοκάκως, adв: къ реа воiпцъ, saъ къ вікленіе ші некредiпцъ прекъцеtатъ ші de вое.

Ἐθελοκίνδυνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δύνως, чел че de бъnъ вое se арънкъ în прiмеждіе. [ἐθέλω, κίνδυνος].

Ἐθελοκωφέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ пpefакъ de вое sъpdъ. [din

Ἐθελόκωφος (ὁ, ἡ), чел че de вое se пpefаче a fi sъpdъ. [ἐθέλω, κωφός].

Ἐθελοντεί, ші

Ἐθελοντηδὸν, ші

Ἐθελοντήν, adв: = Ἐθελοντί. [ші

Ἐθελοντὴρ, ῆρος (ὁ), поет: în локъ de

Ἐθελοντής, οῦ (ὁ), чел че fаче чева (прінч: se înролеazъ în оштіре) de воеа sa, волоntipъ. [ші

Ἐθελοντὶ, adв: dintp' a sa бъnъ вое. [ші

Ἐθελοντίς, ίδος (ἡ), fem: ал лъї ἐθελοντής. [ἐθέλω].

Ἐθελοπονία (ἡ), воipe, iъвipe de ostenеалъ. [din

Ἐθελόπονος (ὁ, ἡ), = Φιλόπονος, воitopъ

de a osteni. «Οὕτως ἄρα τοῖς μύρμηξι τὸ ἐθελουργὸν καὶ ἐθελόπονον πάρεστιν». [ἐθέλω, πόνος].

'Εθελόπορνος (ὁ, ἡ), кѫрвitѫ, saѫ кѫрварѫ de бѫнъ вое. [ἐθέλω, πόρνος].

'Εθελοπρόξενος (ὁ, ἡ), чел че de воеа sa (fаръ a fi pîndѫitѫ) se faче konsѫлѫ (Тѫч: Γ'. 70). [ἐθέλω, πρόξενος].

'Εθελορήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), de sine алесѫ opatopѫ. [ἐθέλω, ῥήτωρ].

'Εθελόρμητος (ὁ, ἡ), = Αὐθόρμητος. [ἐθέλω, ὁρμάομαι].

'Εθελοσέβεια (ἡ), prefъкѫtъ, ші fъцарнікъ nietate. [ἐθέλω, σέβας].

'Εθελοσοφία (ἡ), калitatea лѫї ...

'Εθελόσοφος (ὁ, ἡ), воitopѫ de a se пъреа (fъръ a fi) înцелептѫ. [ἐθέλω, σοφός].

'Εθελοσφαγέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ înжѫnгiѫ de бѫнъ вое. [ἐθέλω, σφαγή].

'Εθελότρεπτος (ὁ, ἡ), stъпînѫ de sine de a se skimба, saѫ a se prefaче dѫпе воеа sa. [ἐθέλω, τρέπομαι].

'Εθελουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкрezѫ de воеа mea.

'Εθελουργία (ἡ), a fi чinева..

'Εθελουργὸς (ὁ, ἡ), воîtopѫ, iѫвitopѫ de лѫкраре, = 'Εθελόπονος. [ἐθέλω, ἔργον].

'Εθελούσιος (ὁ, ἡ), чел че faче чева кѫ воеа sa. [ἐθέλω]. [de ѫnde

'Εθελουσίως, adв: = 'Εθελοντί.

'Εθελοφιλόσοφος (ὁ, ἡ), = Δοκησίσοφος, воitopѫ de a se аръta fiлosofѫ (fъръ a fi). [ἐθέλω, φιλόσοφος].

'Εθελοψυχέω -ῶ, віit: -ήσω, = Φιλοψυχέω, sîntѫ iѫвitopѫ de віацъ. [ἐθέλω, ψυχή].

'Εθέλω, віit: ἐθελήσω, (прел: ἤθελον, nex: ἠθέλησα, tpe: de кѫ: ἠθέληκα) = Θέλω, воieskѫ. «Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν». Od: Γ. «Οὐδεὶς ἠθελήκει μάχεσθαι». Ksn: «Σύμπλους ἐθελήσαντας αὐτοὺς ἐπηγόμην». Лѫч: «'Εθελήσεις τί μοι οὖν, ἤν σου δέ τι δεηθῶ»; Apstf: 2) iѫвeskѫ, dopeskѫ; amѫ mѫлцѫmipe. «Ζεύς τοι δοίη, ὅ,τι μάλιστα ἐθέλεις». Od: Σ: «Φράζεαι ἅσσ' ἐθέλῃσθα». Іл: A. «Κλῆρος, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί». Іл: H. «Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ»; Sof: 3) rîndeskѫ чева de sirѫpѫ, pretinzѫ. «Σέβουσί τε ὑπερφυῶς 'Απόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες». Epd: «'Εθέλουσι δὲ τὴν 'Ρέαν εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι τὸ ὄρος». Паѫs: 4) почiѫ, sîntѫ în stape. «Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον». Іл: N. «Ζέε δ' ὕδωρ, οὐδ' ἔθελε προῤῥέειν, ἀλλ' ἴσχετο». Іл: F: «Τὰ ἐγχώρια οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν», Плт: «'Ησσημένων ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιαι εἶναι». Тѫч: »Τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι». At: «Γνῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν». Ep: ва sъ zikъ, însemneъzъ. 5) (în a 3: пэps:) ape a fi, este кѫ пѫtinцъ a se faче. «Εἴπερ οὗτος σ' ἐθέλει κρατῆσαι». Apstf: «Εἰ ὦν δὴ ἐθελήσῃ ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος». Ep: «Εἰ ἐθέλει τι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι». Ep: daка nѫ ці se ва întîmпла чева înпротiвъ (вezї ші βούλομαι, ші θέλω).

"Εθεμεν, ετε, εσαν, îm: ал nex: 2: ,ші

'Εθέμην, miж: nex: 2: ал лѫї τίθημι.

"Εθεν, поet: în локѫ de οὗ, ἑαυτοῦ, цеn: de pesfp: прон:

"Εθευ, Dop: în лоъѫ de ἔθου, 2: sinг: пеps: a miж: nex: 2: ал лѫї τίθημι.

'Εθηεύμεσθα, Ion: în локѫ de ἐθεώμεθα, 1: îm: пеps: de прел:, ші

'Εθηήσαντο, Ion: în локѫ de ἐθεάσαντο, 3: îm: пеps: de прел:, ші

'Εθηῆτο, Ion: în локѫ de ἐθεᾶτο. 3: sinг: пеps: de прел: ал лѫї θεάομαι.

"Εθηκα, nex: 1:, ші

'Εθήκαο, поet: în локѫ de ἐθήκω, 2: sinг: пеps: a miж: nex: 1: ал лѫї τίθημι.

"Εθηλα, nex: 1: ал лѫї θάλλω.

'Εθημοσύνη (ἡ), поet: обiчеiѫ. [din

'Εθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: (кѫ цеn:) обiчnѫitѫ. [ἔθος].

"Εθην, (sѫвц:) nex: 2: (пѫцin întpeв: în sinг:) ал лѫї τίθημι.

"Εθην, (asпip:) пas: nex: 2: (întp: nѫmaї în комп:) ал лѫї ἵημι.

'Εθίζω, віit: -ίσω, (прел: εἴθιζον, nex: εἴθισα, ші пas: εἰθίσθην, tpe: de кѫ: εἴθισμαι) обiчnѫieskѫ; (iap in tpe: de кѫ: ші nex:) sîntѫ обiчnѫitѫ. [ші

'Εθικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopѫ de обiчеiѫ. [ші

"Εθιμος (ὁ, ἡ), че este обiчnѫitѫ, saѫ se faче din обiчеiѫ (прinч: în neѫtpѫ). «"Εθιμον». обiчеiѫ ал локѫлѫї, datinъ. [ἔθος]. [de ѫnde

'Εθίμως, adв: din обiчеiѫ, saѫ dѫпе вре о datinъ локалъ.

"Εθισμα (τὸ), op че este обiчnѫitѫ, saѫ de обiчnѫit; обiчеiѫ fъкѫtѫ, = "Εθιμον. [ші

'Εθισμὸς (ὁ), обiчnѫipe; ші = "Εθισμα, ші "Εθιμον. [ші

'Εθιστέον, пosit: ал лѫї ἐθίζω. [ші

'Εθιστὸς, ἡ, ὸν, каре se dobîndeшte, saѫ se поate dobîndi din обiчnѫiцъ. [ἐθίζω].

'Εθναγὸς, поet: [ἔθνος, ἄγω] în локѫ de

'Εθνάρχης, ου (ὁ), къпеtenie, гѫверna-

topŭ de naцie. [ἔθνος, ἄρχω]. [de ѕnde

'Εθναρχία (ἡ), demnitate de гѕвернatopŭ (saŭ гѕвернape) de naцie.

Ἔθναρχος (ὁ), = 'Εθνάρχης.

'Εθνηδὸν, adв: în (saŭ dѕпе) naцiĭ; saŭ întp' o întpeaгъ naцie (прекѕm se aflъ). [ші

'Εθνικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, naцionaлŭ; (ла Iѕdeĭ) = 'Αλλόφυλος; (ла Xpistianĭ) некрезъtopŭ în Xpistosŭ; (iap прinч:) idoлoлatpѕ, пъгînŭ. [ші

'Εθνίτης, ου (ὁ), чел de ачееашĭ naцie. [ἔθνος].

'Εθνοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), stъпînitopŭ de ѕna, saŭ de toate naцiiле. [ἔθνος, κρατέω].

'Εθνόμυθος (ὁ, ἡ), (Бisep:) копрinzъtopŭ de faвѕле пъгînештĭ. [ἔθνος, μῦθος].

'Εθνοπάτωρ, ορος (ὁ), пъpinte, înчепъtopŭ de naцie. [ἔθνος, πατήρ].

'Εθνόπληκτος (ὁ, ἡ), isвitopŭ, atъкъtopŭ de o întpeaгъ naцie. [ἔθνος, πλήττω].

Ἔθνος [ἔθος], εος -ους (ὁ), (în цen: ші поet:) mѕлцime de oamenĭ, saŭ doвitoaче, чipadъ, tѕpшъ, ші чл:. «Στῆ δ' ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων». Iл: Z. «Βοῶν («Μελισσῶν, «Χοίρων, «Χηνῶν, «'Ιχθύων) ἔθνεα». Tкp: «Ἔθνεα νεκρῶν». Od: Л: 2) (despre oam: în цen:) neamŭ, saŭ naцie; (iap партiк: ла Atenъ)=Τριττύς. «Βρότεον ἔθνος». Пind: «Ἔθνη ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν». Tѕч: 2) чeatъ, pîndŭ (клasŭ) de oamenĭ. «Οἶσθά τι ἔθνος ἠλιθιώτερον ῥαψῳδῶν». Ksn: «Τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος». Apst: 4) (Sкp:) пъгînŭ, idoлoлatpŭ. «Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε».

'Εθνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ, stpeжѕitopŭ de naцie, saŭ naцiĭ. [ἔθνος, φύλαξ].

Ἔθορον, nex: 2: ал лѕĭ θρώσκω..

Ἔθος [ἔθω], εος -ους (τὸ), овiчeiŭ. «Εἰμὶ (saŭ «Γίνομαί τινι) ἐν ἔθει». mъ овiчnѕĭeskŭ кѕ чева. «'Ο σεισμὸς οὐχ ὁμοίως θορυβεῖ τοὺς ἐν ἔθει τούτου γενομένους». Sкst: «Ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει τῇ πόλει πρότερον ἦν». Чiчp: «'Εξ ἔθους, adв: = Συνήθως.

Ἔθου, în локŭ de ἔθεσο. 2: sinг: пeps: de miж: nex: 2: ал лѕĭ τίθημι.

Ἔθραξα, în локŭ de ἐτάραξα, nex: 1: ал лѕĭ ταράσσω.

'Εθρέφθην, пas:, ші

Ἔθρεψα, akt: nex: 1: ал лѕĭ τρέφω.

'Εθρηνοῦσαν, Беot: saŭ Алекsdp: în локŭ de ἐθρήνουν, 3: îm: пeps: de прел: ал лѕĭ θρηνέω.

Ἔθω, neîntp: прez: ал лѕĭ εἴωθα, iap поet: întpeв: nѕmaĭ în партч: ἔθων. «Κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων. Iл: I. fъчea реле mѕлte din овiчnѕinцъ; ші ἔθοντες. «Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες». Iл: П. овiчnѕiesк a întъpîta.

Εἰ, ші (maĭ' naînte de енгл:) εἴ, коniѕnк: sѕпos: saŭ ѕnitiвъ (екsпpimînd ѕnŭ înкiпѕitŭ, iap nѕ din черкаре кѕnoskѕtŭ înцелesŭ; dѕпе ачeasta se deoseвeште de ἐὰν. se акорd: прinч: кѕ поft: saŭ xot: ші pap кѕ sѕп: în локŭ de ἐὰν, ші se екsпл: прin) daка. «Εἰ μὴ 'Αλέξανδρος ἤμην, Διογένης ἂν ἤμην». Пл: «Εἰ μὲν δώσουσιν..., εἰ δέ κε μὴ δώωσιν». Iл: A. «Τοῦ δ' ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν». Iл: Y. «Εἰ μετ' ἀληθείας τις σκοποῖτο». Dm: «Αλλως τε καὶ εἰ (алцiĭ ἦν) ξυστῶσιν αἱ πόλεις». Tѕч: «Εἴτε τις ἄῤῥην, εἴτε τις θῆλυς ᾖ». Плt: || (ѕnindѕse кѕ feлѕpite алte партiкѕле modifiкъ saŭ a sa пропpie însemnape, saŭ a челорл-алte, ші прin ѕpm: se ia 2) în însemnape de îndoiaлъ (maĭ кѕ seamъ dѕпе вepвĭ штiinцiвĭ). «Σάφα οὐκ οἶδ', εἰ Θεὸς ἐστίν». Iл: E: «Οἱ μὲν παθόντες ἄδηλον ἦν, εἰ ἀδίκως ἐτετιμώρηντο». Tѕч: «Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα». Лѕч: (de ѕnde 3) întpeвъtiвъ, saŭ mipatiвъ, oape, nѕ кѕmвa. «'Ερωτῶντες, εἰ λῃσταὶ εἰσί.». Tѕч: «'Εν τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται υἱός». Sкp: "Εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ». Sкp: 4) însemnъt: de прiчinъ, (ші se екsпл: кînd прin) къчĭ, fiind къ, (кînd прin) къ, кѕm, (кînd прin) dѕпе че. «'Εθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον». Iл: A. «Εἰ πρὸς τοῦτο σιωπᾷν ἥδιόν σοι, σὺ δὲ τόδε γε εἰπὲ. Лѕч: «Δεινὸν ποιούμενοι, εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφίσι μὴ εἴσονται» Tѕч: «Καὶ ἔπειτα θαυμάζω, εἴ μοι ἀπεστᾶσι». Ep: «Ἔκλαιον, οὐκ εἰ τεθνηξοίμην». Sin: 5) nedefinitiвъ (кѕ nedefint: прon: ші кѕ adв: timп: saŭ лок: saŭ калifiк:) «Εἴ τις». «Εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον». «Εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι». Tѕч: «Εἴ ποτ' ἔην γε». Om: «Εἴ που. «Εἴ πως, ші чл:. 6) екчeпt: (înпpeѕnъ кѕ μή) afapъ nѕmaĭ daка. «Εἰ μὴ «Εἰ δὲ μὴ, ші чл: 7) înпpot:: înпpeѕnъ кѕ καὶ, кѕ toate къ. «Μέμνησ' 'Ορέστου, κ' εἰ θυραῖος ἔσθ' ὅμως». Esхл: «Καὶ εἰ μάλα καρτερὸς ἐστιν, αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι». Iл: N: (вezĭ ші εἰ καὶ). 8) поft: (înпpeѕnъ кѕ γὰρ) în локŭ de εἴθε. «Εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς εἴην» Iл: N. «Εἰ γάρ γένοιτο». Ksn: Εἰ γὰρ ὤφελον οἷοί τε εἶναι». Плt: (вezĭ ші αἴ). 9) îndemn: «Εἴ δ' ἄγε μοι νημερτέα μυθήσασθε». Iл: Z. 10) înпѕцin: înпpeѕnъ кѕ ὡς, ὥσπερ, «Ὡς εἰ, «Ὡς ἂν εἰ, «Ὥσπερ εἰ. «Ὥσπερ

ἄν εἰ, ші чл: (чеде таї тхлте desnpъ a-vestea вezї ла локъл лор fie-каре).

Εἶ, 2: sinr: neps: de прez: ал хot: лъї εἰμί.

Εἶ, ші εἶς, 2: sinr: neps: de прez: ал хot:, ші

Εἶ, noet: în локъ de ἴθι, порънч: ал лъї εἶμι.

Εἶ, noet: în локъ de εἴητε.

Εἶα [ἔα], întepiекцie îndemnътівъ, Aide! de! «Εἶα μάλα». Apstf: (de вnde ші mapinapiї гречї de акът stpigъ, сїа мола! сїа лesa!).

Εἶα, 3: sinr: neps: a прел: къї ἐάω.

Εἶα, ας (ἡ), еарвъ.

Εἰάζω, вiit: -άσω, noet: stpigъ [εἶα], (npin вpm:) = Παρακελεύομαι, îndemnъ. (вezї ші Αἰάζω).

Εἴακα, tpe: de къ: ал лъї ἐάω.

Εἰαμενὴ (ἡ), noet: лivede de лîngъ апъ, лвпкъ (локъ вълtosъ de пъшвпе). [εἶα, μένω].

Εἰ(Ει)ανὸς, ἡ, ὸν, noet: în локъ de ἑανός.

Εἵαντο, noet. în локъ de ἧντο, 3: îm: neps: a прел: лъї ἧμαι.

Εἴαρ, αρος (τὸ), noet; în локъ de ἔαρ. [de вnde

Εἰαρινὸς, ἡ, όν, ші

Εἰαρόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de ἐαρινός.

Εἰαρόμασθος (ὁ, ἡ), noet: (femeie) чea къ fрътoase (fрацede) цîце. [εἴαρ, μασθός =μαστός].

Εἰαροπότης, ου (ὁ), noet: în локъ de αἱμοπότης. [ἔαρ, πίνω].

Εἰαροτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: вeселъ пе timпъ de (saъ пentpъ) прітъваръ. «Νύμφη —». Opf: [ἔαρ, τέρπω].

Εἴας, 2: sinr: neps: de прел:, ші

Εἴασα, nex: 1:, ші

Εἴασκε, noet: în локъ de εἶπα, 3: sinr: neps: də прел: ал лъї ἐάω.

Εἴαται, εἵατο, noet: în локъ de ἕνται, ἕντο, 3: îm: neps: a прez: ші прел: лъї ἧμαι.

Εἵατο, noet: în локъ de εἵντο, 3: îm: neps: de nas: neste-съь: ал лъї ἕννυμι.

Εἰάω -ῶ, noet: în локъ de ἐάω.

Εἴβιμος (ὁ, ἡ), noet: каре пікъ, se stpe-коаръ. (din

Εἴβω, Ion: ші Еол: în локъ de λείβω, въpsъ, topnъ; (ші nas: saъ тіж:) тъ въpsъ, къргъ, (тъ stpекоръ) къ пікътъра; (npin вpm:) тъ toneskъ.

Εἴγμα (τὸ), [εἴκω] = Εἰκών, asemънатъ inкiнвітъръ (iкoанъ).

Εἶδα, noet: (прea pap) în локъ de εἶδον.

Εἰδαίνομαι, (fъръ вiit:) noet: (къ dat:) тъ asemънъ ла fацъ, saъ fігъръ къ чi-пева. [εἶδος].

Εἰδάλιμος, η, ον, noet: (fъръ kazъ) = Εὐειδής. 2) (къ цen:) asemънatъ ла fацъ. [din

Εἰδάλλομαι, (fъръ вiit:) noet: =Εἰδαίνομαι, saъ 'Ινδάλλομαι.

Εἶδαρ, ατος (τὸ), în локъ de (neîntp.) ἔδαρ,= Ἔδεσμα.

Εἰδέα (ἡ), noet: în локъ de ἰδέα.

Εἰδείην, noft:, ші

Εἰδέναι, inf: ал лъї οἶδα.

Εἰδέχθεια (ἡ), sвst: idealъ ал лъї...

Εἰδεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εχθῶς, врîчosъ ла fацъ. 2) пътposъ. «Ὑποθυμιῆν τὰ εἰδεχθέα, ὑπὸ δὲ τὰς ῥίνας τὰ εὐώδεα». Iпкр: [εἶδος, ἔχθος].

Εἴδημα (τὸ), [neîntp: εἰδέω =οἶδα], = Гнῶσις, штiinцъ.

Εἰδημονικῶς, ші

Εἰδημόνως, adв: =Ἐπιστημόνως, къ штiinцъ. [din

Εἰδήμων, ονος (ὁ, ἡ), (къ цen) штiitopъ, кънoскътopъ. [εἰδέω].

Εἰδήνατο (iap nъ εἰδήνατο), noet: 3 sinr: neps: de nex: ал лъї εἰδαίνομαι.

Εἰδησέμεν, noet: în локъ de εἰδῆσαι, saъ εἰδήσειν, nex: saъ вiit 1: de inf: ал (neintp:) εἰδέω = οἶδα.

Εἴδησις, εως (ἡ), = Γνῶσις, штiinцъ, експерiinцъ. [εἰδέω].

Εἰδήσω, noet: în локъ de εἴσομαι, вiit: ал лъї οἶδα. [εἰδέω]. [de вnde

Εἰδητικὸς, ἡ, ὸν, прiimitopъ, saъ dopi-topъ de a шti.

Εἰδικὸς, ἡ, ὸν, спецialъ (înnpot: de γε-νικὸς, цeнepалъ), партікъларъ. (вezї ші i-дикός. [εἶδος]. [de вnde

Εἰδικῶς, adв: în спецialъ, în партікъларъ.

Εἰδογραφία (ἡ), noet: zвгръвipe (sвzi-menipe) de fацъ, saъ овразъ. [din

Εἰδογράφος (ὁ, ἡ), скpiitopъ de кîntърї saъ imne. (вezї εἶδος). [εἶδος, γράφω].

Εἶδοι, ῶν (αἱ), [Лат:] ide, чеде двпе none опtъ zixe але лъпедор Pomane. «Εἴδοῖς Σεπτεμβρίαις». ші «Περὶ τὰς Φε-βρουαρίας εἰδοῦς». Пл:

Εἴδομαι, [εἶδω] вiit: εἴσομαι (nex: εἰσά-μην, ші ἐεισάμην). noet: тъ въzъ; тъ а-рътъ; seamънъ; (вne орї) тъ преfакъ. (вezї ші δοκέω).

Εἴδομεν, 1: îm: neps: a лъї εἶδον. saъ

2) поет: în локŭ de εἰδῶμεν, 1: îm: пеps: a sъп: лъĭ εἰδῶ.

Εἰδοίμην, поет: поft: ал лъĭ εἴδομαι.

Εἶδον, акт: пех: 2; ал лъĭ ὁράω.

Εἰδοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, formezŭ, înfiinцezŭ чева; каракtерizŭ, sпецifikŭ; (къ преп:) asemъnŭ. [εἶδος, ποιέω]. [de ъnde

Εἰδοποίημα (τὸ), чеса че s' a figъpat, s' a înfiinцat. [ші

Εἰδοποίησις, εως, ші

Εἰδοποιία (ἡ), formape, sпецifikape. [din

Εἰδοποιὸς (ὁ, ἡ), formъtorŭ; sпецifikъtorŭ. «Τὸ εἰδοποιὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως». Simпл; [εἶδος, ποιός].

Εἶδος [εἴδω], εος -ους (τὸ), (în цen:) партеа, че se вede, faцъ; (iap партк:) formъ, figъръ. «Ὄφιες ποικίλοι τὰ εἴδεα». Ер: «Λεόντειον εἶδος προβαλλόμενος». Грг: «Νέστορι εἶδος ἐῴκει». Іл: В. «Κῦρον γεγονέναι γρυπὸν τὸ εἶδος». Пл: «Τὸ εἶδος τῆς γυναικὸς ὑπερεπαινέων». Ер: «Εκλεξάμενος αὐτῶν τοὺς τὰ εἴδη βελτίστους». Ksn: «Δεῖ σκεψάμενον τοῦ ἀνθρώπου τὴν φύσιν, τήν τε ἡλικίην καὶ τὸ εἶδος... τὴν θεραπηΐην ποιέεσθαι». Іпкр: «Μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει». Es: 2) (fiлs: ші лоц:) deoseвitorъл semnŭ (партікъларa, ші каракtерistika калitate, ші, прin întind:, indiвidъала fiinцъ), felъл fiекърѣia tръпŭ; deoseвitъл кіпŭ ал fie-къpia întîmплърĭ saŭ fante. «Ἡ μὲν (σωματικὴ οὐσία) ὕλην καί ὑποκείμενον, ἡ δὲ (νοητὴ) μορφὴν καὶ εἶδος τῷ γενομένῳ παρέσχεν». Пл: «Τῶν αἰσθητῶν τὰ μὲν ἐστὶ γένη, τὰ δὲ εἴδη. Καὶ γένη μὲν αἱ ἐνδιήκουσαι ἐν τοῖς κατὰ μέρος κοινότητες, εἴδη δὲ αἱ καθ' ἕκαστον ἰδιότητες». Sekst: «Μανίης τρόποι εἴδεσι μὲν μυρίοι, γένει δὲ μοῦνος εἷς». Apet: «Ἔστι δὲ παιᾶνος εἴδη δύο». Плт: doъ felъpĭ. «Κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου». Тъч: (ші авsол:) «Σκέψασθε, ἐν οἵῳ εἴδει ἔπραξαν». Тъч: «Τρέπεται ἐπὶ τοιόν δε εἶδος». Тъч: «Εἰς εἶδος τιάρας». Epd: (de ъnde || îm:) «Εἴδη». A'. felъpiteле kîntъpĭ але лъĭ Pindapŭ: ші B'. moвіле; mъpfĭ (прецioase, saŭ felъpite), (прinч:) apomatiче. (вezĭ ші Apst: fisiче askълtъpĭ B'. 1. ші компаръ γένος, ἰδέα, ші σχῆμα).

Εἰδότως, adв: (de партч:) =Εἰδημόνως, în штiinцъ (de ъnŭ лъкръ). [εἰδώς].

Εἴδοσαν, Беот: saŭ Мачеd: în локŭ de εἶδον, 3: îm: пеps: de пех: 2: ал лъĭ ὁράω.

Εἰδοφορέω -ῶ віit: -ήσω, репpesintŭ, înкіпъіeskŭ. [εἶδος, φέρω].

Εἰδύλλιον (τὸ), dim: ал лъĭ εἶδος (kîntŭ), mikъ поемъ.

Εἰδύλλομαι, (fъръ віit:) Dop: поет: = Εἰδαίνομαι.

Εἰδύλος (ὁ, ἡ), поет: = Εἰδήμων. [din

Εἴδω, [din преа архаікъл ἴδω] прim: neîntp: în пpez: (înпръmъtъtorŭ însъ de чеĭ-л-алцĭ timпĭ ла doĭ întpeв: dap перегълацĭ вербĭ, οἶδα, ші ὁράω).

Εἰδῶ, ῇς, ῇ, ші чл: sъп: ал лъĭ οἶδα.

Εἰδωλεῖον (τὸ), temплъ idoлeskŭ. [ші

Εἰδωλικὸς, ἡ, ὸν, idoлeskŭ. [εἴδωλον]. [de ъnde

Εἰδωλικῶς, adв: idoлеште; saŭ dъпе înкіпъіpe, fantasie.

Εἰδώλιον (τὸ), dim: ал лъĭ εἴδωλον. 2) греш: în локŭ de ἑδώλιον.

Εἰδωλόθυτος (ὁ, ἡ), жертfitŭ idoлілор. [εἴδωλον, θύω].

Εἰδωλολατρεία (ἡ), idoлoлatpie, saŭ înкinape de idoлĭ. [ші

Εἰδωλολατρέω -ω, віit: -ήσω, sîntŭ idoлoлatpŭ, saŭ înкinъtorŭ de idoлĭ. [din

Εἰδωλολάτρης, ου (ὁ), idoлoлatpŭ, înкinъtorŭ de idoлĭ. [εἴδωλον, λάτρης].

Εἰδωλομανέω -ω, віit: -ήσω, sîntŭ

Εἰδωλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), неbъnŭ (fanatikŭ) dъпе idoлĭ. [εἴδωλον, μαίνομαι]. [deъnde

Εἰδωλομανία (ἡ), неbъnъ înкinape de idoлĭ.

Εἰδωλόμορφος (ὁ, ἡ), formatŭ ка ъnŭ idoлŭ, saŭ чел къ figъръ de idoлŭ. [εἴδωλον, μορφή].

Εἴδωλον (τὸ), [εἶδος] (în цen:) asemъnъtъpъ, eksemпларŭ, копіе. 2) idoлŭ, statъъ. (de ъnde 3) (Бisep:) zeŭ de idoлeaskъ înкinape. «Οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, οὐδὲ θεὸς ἕτερος εἰμὴ εἷς.». Skp: 4) пъsкочіpe, плъsmъіpe de imaцinaцie (de лъкръ în nefiinцъ); (dъпе stoiчĭ) = ἰδέα, idee. 5) поет: ъmвръ, fantasшъ. (вezĭ ші εἰκών). 6) чеpeskŭ fenomenŭ, saŭ atmosfepikŭ meteopŭ; stea.

Εἰδωλοπλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, плъsmezŭ, formezŭ în asemъnape dъпе алtŭ чева. [din

Εἰδωλόπλαστος (ὁ, ἡ), formatŭ în asemъnape dъпе алtъл; înкinъitŭ în fantasie, idealŭ. [εἴδωλον, πλάττω].

Εἰδωλοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ idoлъл (ікоапа) къĭва. «Τῶν Ῥωμαίων οἱ ... διαφέροντες μετὰ τὴν τελευτὴν εἰδωλοποιοῦνται». Diod: 2) (fir:) înкіпъіeskŭ în mintea mea, imaцinezŭ. «Ὡς γυναῖκας εἰδωλοποιεῖ (Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρναῖς) τὰς σπονδὰς». Esхл: 3) репpesintŭ, deskpiŭ чева dъпе o înкіпъіpe. (вezĭ ші ἰνδάλλομαι, ші προσωποποιῶ). [εἰδωλοποιός]. [de ъnde

Εἰδωλοποίησις, εως (ἡ), =Εἰδωλοποιία. [ші

Εἰδωλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, =(saŭ греш: în локŭ de) εἰδωλοποιικός.

Εἰδωλοποιία (ἡ), плъsmъіре, înкіпъіре. 2) репresintape, de sкріере înкіпъіtoape. 3) înfъцішаре de idолŭ, saŭ fantasmъ în teatpъ. [ші

Εἰδωλοποιικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ ла (saŭ atinгъtopŭ de) εἰδωλοποιία. (вezĭ zi-черea). [din

Εἰδωλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de idолĭ; saŭ înкіпъіtopŭ de чева în fantasie. [εἴδωλον, ποιός].

Εἰδωλουργικὸς, ἡ, ὸν, =Εἰδωλοποιικός.

Εἰδωλοφανέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Εἰδωλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzъtŭ, asemъnatŭ ка idолŭ. [εἴδωλον, φαίνομαι].

Εἰδωλοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), веselŭ, înгîmfatŭ пentpъ mълцiĭ sъĭ idолĭ; [fiг:] плinŭ de idолĭ. (вezĭ ші Εἰροχαρής).

Εἰδὼς, υῖα, ός, партч: ал лъĭ οἶδα.

Εἶεν, At: în локŭ de εἴησαν, 3: îm: пеps: de пpez: ал пoft: лъĭ εἰμί. || (ка adв: saŭ iцtepiекцie stpъm: de înц: eкsпpimъ înвoipe maĭ de mълte opĭ epon:) fie! віne! «Ἐγὼ δέ σοι, ὥσπερ παῖς γραυσὶ μύθους λεγούσαις, εἶεν, ἐρῶ, καὶ κατανεύσομαι, καὶ ἀνανεύσομαι». Плt: «Εἶεν, ἀκούω». Apst: «Εἶεν, τῶν δὲ χρόνων διὰ τί; Dm:

Εἴην, пoft: ал лъĭ εἰμί. saŭ 2) ал лъĭ εἶμι». «Τῇ δ' εἴη, ὅς ἄποινα φέροι». Іл: Ω,

Εἴθαρ [ἰθὺς], adв: пoet: îndatъ, în minъtŭ.

Εἴθε [εἰ], adв: пoft: saŭ de opape, fie! dea domnъл! (къ noft: saŭ xot: ші шаĭ noŭ къ înf.). «Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι». Od: Ξ. Εἴθε σοι τότε συνεγενόμην». Ksn: «Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα». Fчлd: (ші înпpeъnъ къ ὤφελον, ες, ε). «Εἰθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς». Apstf:

Εἴθην, пoet: пas: пex: 1: ал лъĭ ἵημι.

Εἰθίζω, віit: -ίσω, пoet: în локŭ de ἐθίζω. [de ъnde

Εἰθισμένως, adв: (de партч:) = Συνήθως, dъпе oвiчeiŭ.

Εἰθύω, віit: -ύσω, греш: în локŭ de ἰθύω.

Εἶκα, At: în локŭ de ἔοικα.

Εἶκα, пoet: акt: tpe: de къ: ал лъĭ ἵημι.

Εἰκαδάρχης, ου (ὁ), komandipŭ, saŭ къпitanŭ de o doъzeчime de ostaшĭ. [εἰκὰς, ἄρχω].

Εἰκαδισταὶ, ῶν (οἱ), kom: школарiĭ лъĭ Епiкъpŭ, fiind къ sepвaŭ пe fie-каpe anŭ a doъzeчiлea zi a лъneĭ Гameлionŭ, ка zioa de naштepea sektapxълъĭ лop. [εἰκάς].

Εἰκάζω, [εἴκω] віit: -άσω, (пex: εἴ [ші ᾔ]κασα. пas: tpe: de къ: εἴ [ші At: ᾔ]κασμαι, ші пosit· εἰκαστέον) asemъnŭ чева къ алta, плъsmezŭ, saŭ zъгръвeskŭ (imitŭ) iкoana къĭва; (în ръŭ) fakŭ taклitъл къĭва, îmĭ вatŭ жокŭ de dînsъл; (пpin întind:) алъtъpŭ, компаpŭ, asemъnŭ; (пpin ъpm:) daŭ къ sokoteaла. «Εἰ Ζεῦξίς μοι καλὴν εἰκάσας εἰκόνα». Ksn: «Εἴκαζε τὴν Μακεδόνων στρατιὰν ἐκτετυφλωμένῳ τῷ Κύκλωπι». Пл: (ші пas:) «Χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν εἰκασθὲν». Eъp: «Ὁ Ἄπις ἐπὶ τοῦ νώτου φορέει αἰετὸν εἰκασμένον». Eъp: «Μισθὸν εἰκασμένου γάμου προσλαβὼν ἀληθῆ γάμον». Лъч: «Δεινὸς εἶ εἰκάζειν. Ksn: «Ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσας». Тъч: Εἰκάζων πρὸς τὴν ὄψιν τὸν χρόνον». Пл: «Ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον». Тъч: «Ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον». Тъч: «Τὰ μὲν Ἀθηναίων οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα εἴκαζον». Тъч: «Εἰκάζειν χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ, οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς». Тъч: (ші пas:) «Ἐπ' ἀμφότερα γὰρ εἰκάζεται, τὸ δὲ σαφὲς οὐδείς ἔχει εἰπεῖν». Тъч:

Εἰκάθω, (прел: εἴκαθον, ші maĭ mълtŭ nъ) At: mъ sъпъiŭ, mъ petpaгŭ, saŭ mъ daŭ îndъpъt. «Τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν». Sof: [εἴκω].

Εἰ καὶ, (къ xot: saŭ sъп: saŭ înf: saŭ пpea pap къ партч:) ші daка, de ші (în îndoioasъ sъпosiцie). «Τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καί περ ἐς Ἀΐδαο ναυτίλληται, ῥύσομαι». Апл: «Καλὸν δ', εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, τοῖςδε μὲν εἶξαι». Тъч: (ші къ партч:) «Εἰ καὶ μετρίως αἰσθανομένῳ». Ksn: (вezĭ ші εἰ) 2) (къ de sine sъп:) пoate къ «Διώκω, εἰ καὶ καταλάβω». Sкp:

Εἰκαιοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, =(saŭ греш: îndpeпt: în локŭ de пpea întpeв:) Εἰκοβολέω.

Εἰκαιοβουλία (ἡ), пeкiпzъіpe, saŭ zadapnikъ rîndipe. [din

Εἰκαιόβουλος (ὁ, ἡ), пeкiпzъitŭ, пeпpeгîndttopŭ, saŭ zadapnikŭ în rîndipiлe saлe. [εἰκαῖος, βουλή].

Εἰκαιοδάπανος (ὁ, ἡ), zadapnikŭ în келtъіeлĭ, saŭ ръŭ келtъitopŭ. [εἰκαῖος, δαπάνη].

Εἰκαιολεσχία (ἡ), = Εἰκαιολογία. [din

Εἰκαιολέσχης, ου (ὁ), =Εἰκαιολόγος. [εἰκαῖος, λέσχη].

Εἰκαιολογέω -ῶ, віit: -ήσω, вopвeskŭ în zadapŭ, въpfeskŭ. [ші

Εἰκαιολογία (ἡ), zadapnikъ вopвipe, въpfipe. [din

Εἰκαιολόγος (ὁ, ἡ), zadapnikŭ ворвitopŭ, вѣрfitopŭ. [εἰκαῖος, λόγος].

Εἰκαιομυθέω -ῶ, viit: -ήσω, =Εἰκαιολογῶ. [ші

Εἰκαιομυθία (ἡ), = Εἰκαιολογία. [din

Εἰκαιόμυθος (ὁ, ἡ), = Εἰκαιολόγος. [εἰκαῖος, μῦθος].

Εἰκαιοπονία, (ἡ) = Ματαιοπονία. [εἰκαῖος, πόνος].

Εἰκαιοῤῥημονέω -ῶ, viit: -ήσω, = Εἰκαιολογέω. [ші

Εἰκαιοῤῥημοσύνη, (ἡ) = Εἰκαιολογία. [din

Εἰκαιοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Εἰκαιολόγος. [εἰκαῖος, ῥῆμα].

Εἰκαῖος, α, ον, [εἰκῆ] каре se faче, saŭ faче чева, ор кѫm s' ар întimпла, saŭ în zadapŭ; (прin ѫрm:) непрегînditŭ, nepodŭ; (despre лѫкрѫрĭ) de prisosŭ, nefoлositopŭ; prostŭ; некѫвiinчosŭ. [de ѫnde

Εἰκαιοσύνη (ἡ), zъdъpniчie, zadapnikъ rîndipe, saŭ sîprѫinцъ. (kom: парd: а лѫĭ δικαιοσύνη). [ші

Εἰκαιότης (ἡ), = Εἰκαιοσύνη.

Εἰκαιοτροπία (ἡ), nepoadъ пѫрtape. [εἰκαῖος, τρόπος].

Εἰκαιοφαγία (ἡ), лъкomie, saŭ mѫлtъ ші nefoлositoape mînкape. [εἰκαῖος, φάγω = τρώγω].

Εἰκαιόψογος (ὁ, ἡ), хѫлitopŭ, defъĭmъtopŭ în deшeptŭ, ші fъръ кѫвîntŭ. [εἰκαῖος, ψόγος].

Εἰκαίως, adв: =Εἰκῆ, în zadapŭ, fъръ прегîndipe, ор кѫm s' ар вродi. «Πρὸς ὁπλίτας ἐξηρτυμένους εἰκαιότερον ὡπλισμένοι». Ios: [εἰκαῖος].

Εἰκὰς [εἴκοσι], άδος (ἡ), doъzeчime. 2) adѫnъtѫръ, sѫmъ de 20 ѫnimĭ (de peps: saŭ лѫк:) 3) a doъzeчiлea zi a fie-кърiа лѫnĭ. «Τρίτῃ καὶ εἰκάδι». Пл: ші Плt: «Πρώτῃ μετ' εἰκάδα». Пл: (ші îm:) «Ἑκάστου μηνὸς ταῖς εἰκάσι». Арt: 4) (partik:) a doъzeчiлea zi de Боedpomionŭ, (kînd se serваŭ Елеѫsiniiле). (de ѫnde) «Λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων»; Еѫр: (прin întind:) în локŭ de μυστηρίων. 5) a doъzeчiлea парte de fie-каре seminцie. (de ѫnde εἰκαδάρχης).

Εἰκασία (ἡ), asemъnape, imitape. «Ἡ γραφικὴ ἐστὶν εἰκασία τῶν ὁρωμένων». Ksn: 2) компарape. 3) dape кѫ sokoteaла. 4) репresintaцie de ideĭ în imaцinaцie. [εἰκάζω]. [ші

Εἰκάσιμος (ὁ, ἡ), de dat кѫ sokoteaла. [ші

Εἴκασμα (τὸ), поet: ikoanъ, asemъnъtѫръ: ші=кѫ...

Εἰκασμὸς (ὁ), dape кѫ sokoteaла. [ші

Εἰκαστέος, α, ον, пos: ал лѫĭ εἰκάζω, = Εἰκάσιμος. [ші

Εἰκαστὴς, οῦ (ὁ), чел че dъ кѫ sokoteaла despre чева din чева. [ші

Εἰκαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atingъtopŭ de (saŭ îndemînatikŭ ла) dape кѫ sekoteaла, saŭ imitape; (de ѫnde) «Εἰκαστικαὶ τέχναι». Плt: zѫгръвiа, sкѫлптѫра, ші чл: «Εἰκαστικὰ ἐπιῤῥήματα». Грг: adв: însemnъt: de dape кѫ sokoteaла. [ші

Εἰκαστὸς, ὴ, ὸν, datŭ кѫ sokoteaла, провaвiлŭ. 2) поet: asemenea. [εἰκάζω].

Εἴκατι, Dop: în локŭ de εἴκοσι. 2) (кѫ цen:) греш: în локŭ de ἕκατι.

Εἰκατίδοιος (ὁ), saŭ Εἰκατίδοιον(τὸ), локŭ, ѫлiцъ кѫ întindepe de doъzeчĭ піч: пътpate. [εἴκατι, δοιός=δύο].

Εἰκατίπεδος (ὁ, ἡ), локŭ кѫ întindepe de doъzeчĭ пiчoape. (вezĭ ші ἑκατόμπεδος). [εἴκατι, πέδον].

Εἶκε, поet: 3: peps: de прел: ал neîntp: εἴκω, se пъреа кѫ кале, se potpiвia.

Εἴκειν, εις, ει, ειμεν, ші чл: поet: nestesъв: ал лѫĭ ἵημι.

Εἰκέλιος (ὁ, ἡ), поet: =Εἴκελος.

Εἰκελόνειρος (ὁ, ἡ), поet: asemenea кѫ ѫnŭ вisŭ. [εἴκελος, ὄνειρον].

Εἴκελος [εἴκω], η saŭ ος, ον, поet: (кѫ dat:) asemenea.

Εἰκελόφωνος (ὁ, ἡ), (кѫ dat:) asemenea ла гласŭ кѫ... [εἴκελος, φωνή].

Εἰκῇ, adв: (прinч: dat: ал лѫĭ εἰκὼ, οῦς, de ѫnde dѫпe ziчepe) пentpѫ formъ nѫmaĭ (saŭ пentpѫ окiĭ oameniлор); (прin ѫрm:) fъръ кѫвîntŭ (pîndѫiaлъ, rîndŭ), în zadapŭ, пе întîmпларе, кѫmŭ ĭĭ вine. «Τὸ εἰκῇ». Fiл: în локŭ de ἡ εἰκαιότης.

Εἰκοβολέω -ῶ, viit: -ήσω, daŭ кѫ sokoteaла fъръ temeiŭ. «Μετεωρολόγων ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν». [εἰκῇ, βάλλω].

Εἴκοθι, Еол: în локŭ de εἴκοσι.

Εἰκονίζω, viit: -ίσω, репresintŭ чева în (saŭ ка în) ikoanъ, zѫгръвeskŭ; înкiпѫieskŭ, каракtepizŭ. «Μῦθός ἐστι λόγος ψευδὴς εἰκονίζων ἀλήθειαν». Aftn: [ші

Εἰκονικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, каре se експрimъ прin ikoane, simвoлikŭ. 2) чел че репresintъ експакt кiнѫл кѫĭва; întokmaĭ, asemenea, saŭ de o potpiвъ ла mъpime кѫ opiцinaлѫл. «Ἀνδριὰς Λυσάνδρου — ». Пл: 3) каре se faче пentpѫ

formъ, плъsmъitъ. «Ἔγραψεν εἰκονικὴν ἀποχήν». Епгр: [εἰκών].

Εἰκόνιον (τὸ), dim: ал лъї εἰκών, іконіцъ, statъелъ.

Εἰκόνισμα (τὸ), ор че se репresintъ прin zъгръвіре, ікоапъ. [ші

Εἰκονισμὸς (ὁ), zъгръвіре; deskpiepe. [ші

Εἰκονιστικὸς, ἡ, ὸν, înкіпъitopъ, saъ atinгъtopъ de înкіпъіре, deskpiepe, saъ zъгръвіре de чева. [εἰκονίζω].

Εἰκονογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, zъгръвеskъ ікоапа къїва; (petp:) deskpiъ чева ка în ікоапъ. [εἰκονογράφος]. [de ъnde

Εἰκονογράφημα (τὸ), ікоапъ zъгръвітъ.

Εἰκονονογραφία (ἡ), zъгръвіре de ікоапъ; deskpiepe. [din

Εἰκονογράφος (ὁ, ἡ), zъгръвітopъ de ікоапе. [εἰκὼν, γράφω].

Εἰκονοθραύστης, ου (ὁ), [εἰκὼν, θραύω] ші

Εἰκονοκλάστης, ου (ὁ), (epetikъ) sпъргъtopъ, fъpîmъtopъ de (sf:) ікоапе, = εἰκονομάχος. [εἰκὼν, κλάω].

Εἰκονολογία (ἡ), ворвіре плінъ de înкіпъірї, ші deskpiepї. [εἰκὼν, λόγος].

Εἰκονομανία (ἡ), певъnie înпpotiва ікоапелор. [εἰκὼν, μανία].

Εἰκονομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, pesвoieskъ, гоneskъ ікоапеле. [ші

Εἰκονομαχία (ἡ), pesвoipe, гоапъ de ікоапе. [din

Εἰκονομάχος, (ὁ, ἡ), (epetikъ) pesвoitopъ, гonitopъ de sf: ікоапе. [εἰκὼν, μάχη].

Εἰκονόμορφος (ὁ, ἡ), поet: (неапров:) formъtopъ, fъкъtopъ de ікоапе. [εἰκὼν, μορφή].

Εἰκονοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, faкъ ікоапа къїва. [din

Εἰκονοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopъ de ікоапе (zъгравъ, ші чл:). [εἰκὼν, ποιός].

Εἰκονούργημα (τὸ), = Εἰκόνισμα, fъкъtъ dъпе кіпъл къїва. [ші

Εἰκονουργία (ἡ), formape, креаре dъпе кіпъл къїва. [εἰκὼν, ἔργον].

Εἰκὸς, ότος (τὸ), neъt: лъї εἰκώς.

Εἰκοσάβοιος (ὁ, ἡ), поet: преціosъ de doъ-zeчї de воі (віte, saъ monete). [εἴκοσι, βοῦς].

Εἰκοσάγωνος (ὁ, ἡ), чел къ doъ-zeчї de ъnгіърї. || «Τὸ εἰκοσάγωνον». Цеometp: = Δωδεκάεδρον. [εἴκοσι, γωνία].

Εἰκοσάεδρος (ὁ, ἡ), (цеometp:) чел къ doъ-zeчї de латъре, saъ вase, feце. [εἴσι, ἕδρα].

Εἰκοσαετηρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopъ de къpsъ de (saъ каре se faче în) doъ-zeчї de anї. [din

Εἰκοσαετηρὶς, ίδος (ἡ), кроnікъ distanцъ, saъ къpsъ de doъ-zeчї de anї. [din

Εἰκοσαέτὴς, εος saъ έος (ὁ, ἡ), чел de (saъ каре dъineште) doъ-zeчї de anї. (вezї ші δεκαέτὴς). [εἴκοσι, ἔτος]. [de ъnde

Εἰκοσαετία (ἡ), doъ-zeчї de anї. [ші

Εἰκοσαέτὶς, ιδος, saъ ίδος (ἡ), (femee) de doъ-zeчї de anї.

Εἰκοσάκις, adв: de doъ-zeчї de орї. [εἴκοσι].

Εἰκοσακισχίλιοι, αι, α, doъ-zeчї de miї. [εἰσοσάκις, χίλιοι].

Εἰκοσάκλινος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσίκλινος.

Εἰκοσάκωλος (ὁ, ἡ), компъsъ din doъ-zeчї de пърцї de верsъpї. [εἴκοσι, κῶλον].

Εἰκοσάκωπος (ὁ, ἡ), (грам: експл: а лъї εἰκόσορος) de doъ-zeчї de вîsле. [εἴκοσι, κώπη].

Εἰκοσάμηνος (ὁ, ἡ), de doъ-zeчї de лъnї. [εἴκοσι, μήν].

Εἰκοσάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσίπηχυς.

Εἰκοσαπλάσιος, α, ον, ші

Εἰκοσαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), ші

Εἰκοσαπλοῦς, ῆ, οῦν, de doъ-zeчї de орї atîta. [εἴκοσι, ἁπλοῦς].

Εἰκοσαπρωτεία (ἡ), demnitatea ші калітatea лъї...

Εἰκοσάπρωτος (ὁ), ъnъл din doъ-zeчї dintîї sfetnічї (de ор че орашъ Pomanъ), senatopъ. (прinч: ла îm:). [εἴκοσι, πρῶτος].

Εἰκοσὰς, άδος (ἡ), = Εἰκάς. [εἴκοσι].

Εἰκοσαστάδιος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de doъ-zeчї de stadiї. [εἴκοσι, στάδιον].

Εἰκοσάστεγος (ὁ, ἡ), (οἶκος) чел къ doъ-zeчї de înвелітopї (desпърцітъpї, saъ катъpї). [εἴκοσι, στέγη].

Εἰκόσατος, η, ον, поet: în локъ de Εἰκοστός.

Εἰκοσάφυλλος (ὁ, ἡ), чел къ doъ-zeчї de fpъnze, saъ foї. «Ῥόδον —». Тfp: [εἴκοσι, φύλλον].

Εἰκοσετηρὶς, ίδος (ἡ), = Εἰκοσαετηρίς. [din

Εἰκοσέτης, εος (ὁ), ші

Εἰκοσέτις, ιδος (ἡ), = Εἰκοσαέτὴς, -αέτίς.

Εἰκοσήρετμος (ὁ, ἡ), поet: = Εἰκόσορος. [ші

Εἰκοσήρης, εος (ὁ, ἡ), (прinч: ναῦς, коравіе) къ doъ-zeчї de pîndъpї de вîsле, saъ вîsлашї. (вezї ші τριήρης). [εἴκοσι, ἐρέσσω].

Εἴκοσι, ші (maї 'nainte de вок:) εἴκοσιν (οἱ, αἱ, τὰ), nъmъp: nedek: doъ-zeчї.

Εἰκόσι, dat: îm: ал лъї εἰκών.

Εἰκοσίβοιος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσάβοιος.

Εἰκοσιδύο, nedek: nȣmъp: doъ-zeчĭ ші doĭ. [εἴκοσι, δύο].

Εἰκοσίεδρος (ὁ, ἡ), =Εἰκοσάεδρος.

Εἰκοσιεννέα (-ὲξ, -επτὰ), nedekл: nȣmъp: doъ-zeчĭ ші noъ (-шase, -шante). [εἴκοσι, ἐννέα, ἓξ, ἑπτὰ].

Εἰκοσιέτὴς, εος saȣ̆ -έος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσαέτής.

Εἰκοσιέτὶς, ιδος saȣ̆ ίδος (ἡ), =Εἰκοσαέτίς.

Εἰσοσικαιτέταρτος, η, ον, noet: în локȣ̆ de εἰκοστὸς τέταρτος.

Εἰκοσίκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtopȣ̆ de doъzeчĭ de patȣpĭ. [εἴκοσι, κλίνη].

Εἰκοσίμετρος (ὁ, ἡ), înкъпъtopȣ̆ de doъzeчĭ de mъsȣpĭ. [εἴκοσι, μέτρον].

Εἰκοσίμνεως, ω, ші

Εἰκόσιμνος, ου (ὁ, ἡ), preцiosȣ̆, (în greȣtate, saȣ̆ în sȣmъ) de doъ-zeчĭ de mine. [εἴκοσι, μνᾶ].

Εἰκοσινήριτος (ὁ, ἡ), noet: =Εἰκοσαπλάσιος, de o notpiвъ кȣ doъ-zeчĭ, îndoъzeчitȣ̆. «Εἰκοσινήριτα ἄποινα». Іл: X. [εἴκοσιν, ἐρίζω, mъ notpiвeskȣ̆].

Εἰκόσιοι, αι, α, noet: (pap) în локȣ̆ de εἴκοσι.

Εἰκοσιοκτὼ, nedekл: nȣmъp: doъ-zeчĭ ші optȣ̆. [εἴκοσι, ὀκτώ].

Εἰκοσιπενταέτις, ιδος (ἡ), чea de doъ-zeчĭ ші чinчĭ de anĭ. [εἴκοσι, πέντε, ἔτος].

Εἰκοσιπέντε, nedek: nȣm: doъ-zeчĭ ші чinчĭ. [εἴκοσι, πέντε].

Εἰκοσίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de doъ-zeчĭ de коцĭ. [εἴκοσι, πῆχυς].

Εἰκοσιτέσσαρες, ες, α, nȣmъp: doъzeчĭ ші patpȣ. [εἴκοσι, τέσσαρες].

Εἰκοσιτρεῖς, -εῖς, ία, nemъp: nedekл: doъ-zeчĭ ші tpeĭ. [εἴκοσι, τρεῖς.]

Εἰκοσόργυιος (ὁ, ἡ), чел de doъ-zeчĭ de stînжinĭ. [εἴκοσι, ὀργυιά].

Εἰκόσορος (ὁ, ἡ), (ναῦς, корабie) кȣ doъzeчĭ de вîsле, = Εἰκοσήρετμος. (вezĭ ші εἰκοσήρης).

Εἰκοστάγωνος (ὁ, ἡ), în локȣ̆ de εἰκοσάγωνος.

Εἰκοσταῖος, α, ον, чел în, saȣ̆ dȣne doъzeчĭ de ziле. «Ἀπέθανεν ἐγγὺς εἰκοσταίη». Iпкр: [εἰκοστός].

Εἰκοστολόγος (ὁ, ἡ), adȣnъtopȣ̆ de a doъ-zeчiлea papte din продȣкte (вamешȣ̆). [εἰκοστὸς, λέγω].

Εἰκοστόμονον (τὸ), ȣna din doъ-zeчĭ ші ȣna. [εἰκοστὸς, μόνος].

Εἰκοστόπρωτος (-τριτος, -τέταρτος, -πεμπτος, -έβδομος, ші чл:) ȣnȣл din doъ-zeчĭ ші ȣnȣл, (-ші tpeĭ, -ші patpȣ, -ші чinчĭ, -ші шante, ші чл:) [εἰκοστὸς, πρῶτος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ші чл:]

Εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, ал doъ-zeчiлea. «Ἐντὸς εἰκοστῆς (se înц ἡμέρας)» Apet: || Εἰκοστὴ, (se înц: μερίς). a doъ-zeчiлea papte, ȣna ла doъ-zeчĭ (ȣnȣ̆ feлȣ̆ de tpiвȣtȣ̆ în Atena). [εἴκοσι].

Εἰκοστώνης, ου (ὁ), kontpakчiȣ̆ de tpiвȣtȣл εἰκοστή. [εἰκοστὴ, ὠνή].

Εἰκότερον, komпp: ал лȣĭ εἰκός, maĭ кȣ кȣвîntȣ̆, maĭ dpeптȣ̆.

Εἰκότα, ак: sinг: бърв: saȣ̆ îm: neȣt: ал лȣĭ εἰκώς.

Εἰκοτολογέω -ῶ, вiit: -ήοω, ворвeskȣ̆ провабiле, saȣ̆ date кȣ sokoteaлa.

Εἰκοτολογία (ἡ), eкспликape, saȣ̆ sokotipe dȣne o dape кȣ sokoteaлa, saȣ̆ провабiлitate. [εἰκὸς, λέγω].

Εἰκότως, adв: dȣne кȣвiinцъ, saȣ̆ dpeптate, прекȣm neaпъpat ȣpmeazъ. «Εἰκότως ἔχει». Eȣp: este dpeптȣ̆. [εἰκός].

Εἰκούς, ак: îm:, ші

Εἰκοῦς, цen: sinг: ал лȣĭ εἰκώ, = εἰκών.

Εἰκτέον, posit: ал лȣĭ εἴκω.

Ἐίκτην, noet: în локȣ̆ de ἐῳκείτην, 3: înd: пep: de neste-sъв: ал (neîntp:) εἴκω, semъnaȣ̆.

Εἰκτικὸς, ὴ, ὸν, чел че лesne se îndȣплекъ, se sȣnȣne. [εἴκω].

Ἔϊκτο, noet: în локȣ̆ de ἐῴκει, 3: sinг: пeps: a neste-sъв:, ші

Ἔϊκτον, noet: în локȣ̆ de ἐοίκετον, 3: înd: пeps: a tpe: de кȣ: ал лȣĭ

Εἴκω, neîntp: prez: ал лȣĭ ἔοικα, (întpeв: nȣmaĭ) вiit: -εἴξω. (Apstf: Nef: 1000).

Εἴκω [εἶμι, saȣ̆ ἥκω], вiit: εἴξω, (прел: εἶκον, nex: εἶξα) (прinч:) mъ tpaгȣ̆ înaпoĭ, mъ daȣ̆ în лatȣpe, saȣ̆ ла o papte, daȣ̆ локȣ̆ алtȣia (кȣ dat: ші ел: кȣ цen:) «Εἶκε προθύρου». Od: Σ. «Τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν». Іл: M. (ші în парл:) «Ὀπίσσω εἴκετε». Іл: E. Εἴκειν δὲ γέρουσιν ἕδρης». Лкs: (прin ȣpm: 2) mъ sȣnȣiȣ̆, askȣлtȣ̆ de.... mъ лasȣ̆ dȣne алtȣл, mъ îndȣплекȣ̆; mъ вipȣĭeskȣ̆; mъ ȣmiлeskȣ̆; kazȣ̆ жos. «Ὄρνυσθε, Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης Ἀργείοις». Іл: Δ. «Ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι». Ep: «Μὴ εἴκειν Πελοποννησίοις». «Εἴκειν ταῖς συμφοραῖς». Tȣч: «Θυμουμένοις μέν αὐτοῖς εἴκειν». Iskp: «Θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα». Dm: «Αἰδοῖ ("Πενίῃ, "Ὕβρει, "Θυμῷ, "Ἡλικίῃ, ші чл:) εἴκειν». Om: Sof: Ep: (ші despre neînsȣfл:) «Εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ». Od: Σ. 3) (papȣ̆, ші

îndoiosŭ) лasŭ чева алтѕіа, înгъdѕіŭ (кѕ ак:) «Ὁπηνίκ' ἂν Θεὸς πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ». Sof: «Εἶξαί τε οἱ ἡνία χερσίν». Іл: Ψ.

Εἰκὼ, όος -οῦς (ἡ), поet: (neîntp: în nom:) în локŭ de...

Εἰκὼν, όνος (ἡ), [εἴκω neîntp:] (în цen:) asemъnъtѕръ întokmaĭ. «Εἰκόνας γραμμάτων, εἰ ἐν ὕδασιν ἐμφαίνοιντο, οὐ πρότερον γνωσόμεθα, πρίν ἂν αὐτὰ γνῶμεν». Плт: «Ὅς (ὁ Χριστὸς) ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου». Sкр: (ші fir:) «Εἰκόνα τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφειν ἐπιστολὴν». D: Fлр: «Δεσμωτηρίου εἰκόνα. Плт: 2) (пaptiк:) statѕъ, iкoaпъ. «Αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα σταθήσεσθαι». Esx: «Γλυψάμενος εἰκόνα». Лѕч: «Κἀκείνης εἰκόνα γραψάμενον ἀναθεῖναι». Пл: 3) fiгѕръ (че se вede nѕmaĭ), fantomъ. «Ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο, Παλλάς». Eѕр: (ші fir:) «Ἐν εἰκόνι βασιλείας τελευτήσας». Epd: 4) пілdъ, алегоріе, пofidъ. «Ποιητῇ μὴ ἐξέστω μήτε λόγῳ μήτε εἰκόνι μηδένα τῶν πολιτῶν κωμῳδεῖν». Плт: «Εἰκόνος γάρ τινος δέομαι». Плт:

Εἴκωντι, Dop: în локŭ de εἴκωσι, 3: îm: пeps: de sѕп: ал лѕĭ εἴκω.

Εἰκὼς (în локŭ de ἐοικὼς), υῖα, ός, поet: (кѕ dat:) asemenea; (пpin ѕpm: în пpozъ) пotpiвitŭ; (пpinч: în neѕt:) кѕвiinчosŭ, dpeптŭ, paцionaвiлŭ; ѕpmape; fipeskŭ, saŭ пpoвaвiлŭ, пѕtinчosŭ. «Τῷ Θεῷ οὐκ ἀπιστεῖν εἰκὸς». Eѕр: nѕ se кѕвine. (ші adв:) «Κατὰ («Ὡς, «Παρὰ) τὸ εἰκός». Тѕч: «Ἡ εἰκὸς». Ksn: «Ἐκ τοῦ εἰκότος». Тѕч: (ші îm:) «Ἐκ τῶν εἰκότων». Плт: (ші în ел: de преп:) «Τῷ εἰκότι». Тѕч: «Τὰ εἰκότα». (ші fъръ aptiк:) «Εἰκότα γὰρ ἠγανάκτει δυστυχῶν». Лѕч:.

Εἰλαδόν, adв:, каѕтъ Εἰληδὸν.

Εἰλαμίς [εἰλέω], ίδος (ἡ), memвpana, în кape sînt înfъшѕpaцĭ кpeepiĭ.

Εἰλαπινάζω, вiit: -άσω, поet: mъ osпъtezŭ, saŭ sînt ла osпъцŭ. [εἰλαπίνη]. [de ѕnde

Εἰλαπιναστὴς, οῦ (ὁ). пъpтaшŭ de ѕnŭ mape osпъцŭ.

Εἰλαπίνη (ἡ), поet: [εἴλη, πίνω] mape osпъцŭ.

Εἰλαπινουργὸς (ὁ. ἡ), поet: чел че dъ mape osпъцŭ. [εἰλαπίνη, ἔργον].

Εἴλαρ, ατος (τὸ), поet: [εἰλέω] акопеpъmîntŭ, adъпostŭ; miжлокŭ de апъpape, de пpeпazъ.

Εἰλαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ

Εἰλάρχης, ου (ὁ), komandipŭ de ѕnŭ eskadponŭ; tpѕпъ de кълъpeцĭ. [εἴλη, ἄρχω]. [de ѕnde

Εἰλαρχία (ἡ), demnitatea komandipѕлѕĭ de eskadponŭ.

Εἰλλὰς, άδος (ἡ), каѕтъ Ἑλλάς.

Εἰλάτινος, η, ον, поet: în локŭ de ἐλάτινος.

Εἴλεγμαι, At: în локŭ de λέλεγμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕĭ λέγω.

Εἴλει, 3: sinг: пeps: de пpeл: ал лѕĭ Εἰλέω.

Εἰλείθυια [ἐλεύθω], ας (ἡ), zeiцъ пpotektoape naштepiлop, Елетеа, Лat: Lucina; (пpin întind:) dѕpepiлe naштepiĭ. [de ѕnde

Εἰλείθυιον (τὸ), temплѕл Елетеі.

Εἰλεὸς (ὁ), [εἰλέω] = Στρόφος, foapte iѕte ші пpimeжdioasъ dѕpepe din колiкъ, (Fpanц:) misercre. (вezĭ ші χόρδαφος. 2) =Εἰλυός. 3) =Ἐλεός.

Εἴλευ, Dop: în локŭ de εἵλου, 2 sinг: пeps: a miж: nex: 2: ал лѕĭ αἱρέομαι.

Εἰλεῦντο, Dop: în локŭ de εἰλοῦντο. 3: îm: пeps: de пas: пpeл: ал лѕĭ εἰλέω.

Εἴλεχα, At: în локŭ de λέλεχα, tpe: de кѕ: ал лѕĭ λέγω.

Εἰ (ші At: Εἰ)λέω -ῶ, вiit: -ήσω, [εἴλω] stpinгŭ, înfъшѕpŭ, înколъчeskŭ, faкŭ sѕлŭ. «Καὶ ἔλαβεν Ἡλιοὺ τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλησεν αὐτήν». Sкр: «Εἴλεε βίβλον». Eпгр: къѕta foiлe къpцiĭ. (ші пas.) «Καρπῷ ἕλιξ (κισσοῦ) εἱλεῖται. Ткр: «Εἰληθεὶς ὑπὸ τῇ ἀσπίδι». Ap: «Σπαργάνοις εἰλημένον». Лкfp: 2) (пpin întind:) stpimtopezŭ, înгesѕieskŭ. «Κοκλωψ εἴλει ἐνὶ σπῆι». Od: M. «Εἴλεον ἐν στείνει». Od: X. (ші пas:) «Τοὺς Ῥωμαίους εἱλουμένους ἐν ὀλίγῳ, καὶ συμπίπτοντας ἀλλήλοις». Пл: «Ἡμίσεες δ' εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο». Іл Ф. (вezĭ ші συγκλείω). 3) înвîpteskŭ, înвîpteжeskŭ, înвѕлtopeskŭ «Νῆα πέριξ εἴλει ῥόος». Апл: «Παρὰ νηῒ, ἥν περ ἄελλαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα». Іл: B. (ші пas: saŭ miж:) «Μήρμυκας εἱλουμένους». Лѕч: «Εἱλουμένη περὶ τὸν πόλον (ἡ γῆ)». Плт: «Περὶ τὴν γῆν κόσμος ἄστρων εἰλεῖται» Opf: «Ἄνω καὶ κάτω σφαιρηδὸν εἱλούμενον». Цeц: «Ὀφθαλμοὶ τῇδε κἀκεῖσε σπασμώδεις εἱλεῦνται». Apet: 4) (miж:) mъ înвîpteskŭ, mъ înfъшѕpŭ (пetpeкŭ) întp' ѕnŭ локŭ. «Τῶν ἐν ποσὶ εἱλευμένων τοῖσι ἀνθρώποισι. Ep: «Ἡ αἰτίη (τῆς νόσου) ἀμφὶ τὰς φρένας εἱλέεται». Apet: «Περὶ τὰ χαμαιτυπεῖα (πρὸς τάς δίκας) εἱλούμενον». Алч: M: Tip: 5) (maĭ noŭ) întopкŭ волтъ. «Εἱλήσεις ἀψίδας ἐπάνω τοῦ ποταμοῦ». Мал:

Εἰλέω -ῶ, вiit: -ήσω, eкsпѕiŭ ла soape. [εἴλη].

*

Εἰλεώδης, εος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ̆, saȣ̆ пъtimaшȣ̆ de воала (nȣmitъ) [εἰλεὸς]. (вezĭ zічереа). «Ἐμετοί τε γίνονται τῶν εἰλεωδῶν». Гал:

Εἴλη, (ἡ), [εἴλλω] (în ɥen:) adȣnъtȣpъ, kîpdȣ̆ (de oamenĭ, ші чл:), tȣpmъ; (прinч:) tpȣпъ de кълъреɥĭ, (Fpanɥ:) eskadponȣ̆.

Εἴλη (ἡ), поеt: =Ἕλη.

Εἴληγμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λαγχάνω.

Εἰληδὰ, поеt: în локȣ̆ de..

Εἰληδὸν, adв: în mȣлɥime, kîpdȣ̆, ка о tȣpmъ; de o datъ, întp' ȣna.

Εἰληδὸν, [εἰλέω], adв: поеt: îndesat, înresȣit, înfъшȣpat, ші чл:

Εἰληθερέω -ῶ, віit: -ήσω, înкълzeskȣ̆ ла soape. [din

Εἰληθερὴς, έος (ὁ, ἡ), înкълzitȣ̆, saȣ̆ коптȣ̆ ла soape. [εἴλη, θέρος].

Εἰλήθρα (ἡ), =Ἀλινδήθρα.

Εἰλήθυια (ἡ), =Εἰλείθυια.

Εἰλήϊος (ὁ, ἡ), поеt: eкsпȣsȣ̆ ла fepвinɥeала soapeлȣĭ. [εἴλη].

Εἰλήλουθα, поеt: în локȣ̆ de ἐλήλυθα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐλεύθω.

Εἴλημα (τὸ), акопеpemîntȣ̆, înfъшȣpъtȣpъ. 2) (med:) =Στρόφος. 3) (maı noȣ̆) волtъ. [din

Εἴλημαι, пas: tpe: de кȣ: ал: лȣĭ εἰλέω.

Εἰληματικὸς, ὴ, ὸν, (maĭ noȣ̆) волtitȣ̆. [εἴλημα. 3].

Εἴλημμαι, At: în локȣ̆ de λέλημμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λαμβάνω.

Εἴλησις, saȣ̆ Εἴλησις [εἰλέω], εως (ἡ), = Συστροφὴ, înвîpteжipe, ші чл:

Εἴλησις, εως (ἡ), [εἰλέω] înкълzipe, înfepвîntape ла soape.

Εἰλητικὸς, ὴ, ὸν, обічnȣitȣ̆ (saȣ̆ кȣ însȣшime de) a se înfъшȣpa, înколъчі, ші чл:

Εἰλητὸς, ὴ, ὸν, (maĭ noȣ̆) înfъшȣpatȣ̆, stpînsȣ̆, saȣ̆ de înfъшȣpat, de stpîns, de îndoit, ші чл: || (sȣвst:) «Εἰλητόν». Бis: акопеpemîntȣл sf: notipȣ̆, аерȣл. 2) = Εἰληματικὸς, волtitȣ̆. [εἰλέω].

Εἴληφα, At: tpe: de кȣ: ал лȣі λαμβάνω.

Εἴληχα, At: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λαγχάνω.

Εἰλιγγιάω -ῶ, віit: άσω, =Ἰλιγγιάω. [din

Εἴλιγγος (ὁ), [εἰλέω] =Ἴλιγγος, ші Εἰλεὸς (воалъ, вezĭ zічеріле).

Εἴλιγμα (τὸ), = Ἕλιγμα, înfъшȣpъtȣpъ [εἰλλίσσω]. [de ȣnde

Εἰλιγματώδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ̆ de ἑλιγματώδης.

Εἰλιγμὸς (ὁ), поеt: în локȣ̆ de ἑλιγμός.

Εἰλικοειδὴς, έος, поеt: în локȣ̆ de ἑλικοειδής.

Εἰλικόεις, εσσα, εν, поеt: în локȣ̆ de ἑλικόεις. «Κτίλος —». Оп: чел кȣ коарпеле pesȣчite, înвîptite.

Εἰλικόμορφος, (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ̆ de Ἑλικόμορφος.

Εἰλικρίνεια (ἡ), кȣръɥie; (fir:) кȣръɥie de inimъ, sinчepitate. [ші

Εἰλικρινέω -ῶ, віit: -ήσω, кȣръɥȣ̆, лъmȣpeskȣ̆, stpeкорȣ̆ чева. [din

Εἰλικρινὴς [εἴλη, κρίνω], έος -οῦς (ὁ, ἡ), (прinч: ші dȣпе etmлɥ) лъmȣpitȣ̆ (ка sп: ек: ȣntdeлemnȣл) ла soape; (de ȣnde tn ɥen:) алesȣ̆, neamesteкatȣ̆ кȣ алtȣ̆ чева, кȣpatȣ̆, непpefъкȣtȣ̆; întpeгȣ̆; adeвъpatȣ̆ (пропр: ші fir:) «Τῶν χρωμάτων οὐδὲν ὁρῶμεν εἰλικρινές, οἷόν ἐστιν, ἀλλὰ πάντα κεκραμένα ἑτέροις». Tfp: «Εἰλικρινής τις ἀδικία ἡ ἀχαριστία». Ksn: «Εἰλικρινεστέραν ἕξεις τῶν ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν». Esx: Sкр: [de ȣnde

Εἰλικρινῶς, adв: кȣpat, алes, непpefъкȣt, neamesteкat, în adeвъpȣ̆. »Εἰλικρινῶς Ἕλληνες, καὶ ἀμιγεῖς βαρβάρων». Плt: «Τὰ μὴ κρινόμενα νοσήματα εἰλικρινέως φιλυποστροφώδεα». Iпкр:

Εἰλικτὸς, ὴ, ὸν, поеt: în локȣ̆ de ἑλικτός.

Εἰλινδέω -ω, віit: -ήσω, =Ἀλινδέω.

Εἴ(Εἶ)λιξ, ικος (ἡ), поеt: în локȣ̆ de ἕλιξ.

Εἰλιονία (ἡ), (dȣпе Арɥienĭ) =Εἰλείθεια.

Εἰλιπόδης, ου (ὁ), (шаĭ noȣ̆) în локȣ̆ de

Εἰ (Еол: în локȣ̆ de Εἰ)λίπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: чел че îшĭ sȣчеште, ші îшĭ tîpaште пічоареле ȣmвлînd (епit: ал воілор ші ал femeілор). (вezĭ Iпкр: despre înкeiet: ші компар: zіч: γονύκροτος). «Ὑμέναιος —». Non: dъnɥȣitopȣ̆. «Πλόος —». Non: de înnotъtopȣ̆. [εἰλίσσω, ποῦς].

Εἰλισκότωσις, εως (ἡ), = Σκοτοδινίασις.

Εἰλίσσω, віit: -ίξω, поеt: în локȣ̆ de ἑλίσσω.

Εἰλιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsȣ̆ în fopmъ шерпȣitъ, saȣ̆ în вълɥĭ. «Ἄγρωστις —». Tкр: [εἰλίσσω, saȣ̆ ἕλος, τείνω].

Εἰλίχατο, Ion: 3: îm: пеps: de пas: пeste-sъв: ал лȣĭ ἑλίσσω.

Εἶλκον, прел: ал лȣĭ ἕλκω.

Εἰλλὰς, άδος (ἡ), =Ἰλλὰς, легъtȣpъ. [din

Εἴλλω, віit: εἰλήσω, (прел; εἶλλον, пех: εἶλα, ші поеt: ἔλσα, saȣ̆ ἔελσα, ші miж: ἠλσά(σό)μην, пas: tpe: de кȣ: поеt: ἔελμαι, пех: пas: поеt: ἐάλην, de ȣnde înf: ἀλῆναι, ші партч: ἀλεὶς; пas: пeste-sъв: поеt: ἐέλμην, saȣ̆ ἐολήμην) = Εἰλέω, sȣчeskȣ̆;

stpimtopezŭ, înresȣieskŭ, saŭ îndesŭ; stpînrŭ; înfъшȣрŭ; înkizŭ înъȣntpȣ; опреskŭ. «Νῆα κεραυνῷ ἔλσας. Od: E. «Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην, ἀλλ' ἀποχάλα». Apstf: «Πρὶν κατὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι». Іл: Ф. «Ὑπ' ἀσπίδος ἦτορ ἔλσας». Stв: (ші пas:) «'Εελμένος ἔνδοθι πύργων». Іл: Σ. «Νεφέλης ἔντοσθεν ἐελμένος». Non; «Κοῦραι ἡλιάδες αἰγείροισιν ἐελμέναι». Апли: «Εἰλλέσθω τοῦ ἱεροῦ». Епгр:

Εἱλόμην, miж:, ші

Εἷλον, акt: nex: 2: ал лȣї Αἱρέω.

Εἱλόπεδον (τὸ), kîmпie eksпȣsъ ла soape, =(maї обіч:) Θειλόπεδον. [εἵλη, πέδον].

Εἴλοχα, tpe: de кȣ: ал лȣї λέγω.

Εἰλύαται, поet: 3: îm: пeps: de пas: tpe; de кȣ: ал лȣї εἰλύω.

Εἰλυθμὸς (ὁ), поet: = Εἰλυός.

Εἴλυμα (τὸ), поet: = Εἴλημα, înfъшȣрътȣръ; акоперішŭ; înбръкъminte. [εἰλύω].

Εἰλυόεις -εσσα, εν, поet: (saŭ греш:) în кокŭ de 'Ιλυόεις. [din

Εἰλυὸς (ὁ), поet: [εἰλύω] вizȣinъ de feape (прinч: de tîpîtoape).

Εἰλὺς, ύος (ἡ), поet; (saŭ греш;) în локŭ de ἰλύς.

Εἴλυσις [εἰλύω], εως (ἡ), tîpîpe.

Εἰλυσπάομαι -ῶμαι, (прinч: întpeв: nȣmaї пpez: ші прел:) mъ tîpъskŭ (прinч: ка ліпitoapea, ші чл:). [εἰλύω, σπάω].

Εἰ Εἰ)λύσσω, віit: -ύσω, = Εἰλύω.

Εἰλυφάζω, ші

Εἰλυφάω -ῶ, (fъръ віit:) (de ȣnde пaptч: прin întpeпȣnepe de o εἰλυφόων) поet: în локŭ de...

Εἰλύω [εἴλλω], віit: -ύσω, (пas: tpe: de кȣ: εἴλυμαι, nex: de пaptч: εἰλυσθείς) поet: =Εἰλέω, înвîpteskŭ„ pesȣчeskŭ; (miж:) mъ tîpъskŭ шepпȣit, saŭ mъ înколъчeskŭ. «Εἴλυτο πικρῶς (ὁ δράκων)». Opf; «Εἰλυόμην δύστηνος (ὁ Φιλοκτήτης)». Sof: 2) înfъшȣрŭ, акоперŭ, înбpoбodeskŭ. «Καδδέ μιν αὐτὸν εἰλύσω ψαμάθοισιν». Іл: Ф: (ші пas:) «'Οστέα κεῖται ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ». Od: Ξ. «'Εντυπὰς εἰλυμένος». Апли: «Νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους». Іл: E. «Νυκτὶ μὲν ὑμέων εἰλύαται κεφαλαὶ πρόσωπά τε». Od Υ. «Βόαυλα πέριξ εἰλυμένα καπνῷ». Апли: (вezї ші ἐλύω).

Εἵλως [εἷλον, nex: 2: ал лȣї αἱρέω, saŭ Ἕλος, орашŭ ал Лаконіеї], ωτος (ὁ), (în Sпapta) = Δοῦλος, робŭ, елotŭ.

Εἱλωτεία (ἡ), робіе de елotŭ. [din

Εἱλωτεύω, віit: -εύσω, sîntŭ елotŭ (saŭ робŭ ка ȣnŭ елotŭ). [din

Εἱλώτης, ου (ὁ), =Εἵλως. [de ȣnde

Εἱλωτικὸς, ἡ, ὸν, елotikŭ, de робŭ. || «Τὸ Εἱλωτικὸν». (колект:) în локŭ de οἱ εἵλωτες. [ші

Εἱλωτὶς, ίδος, saŭ Εἱλῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї εἵλως, роaвъ, елotеaнкъ.

Εἴμ', în апокопъ în локŭ de εἰμί.

Εἶμ', în апокопъ în локŭ de εἶμι.

Εἷμα (τὸ), вешmîntŭ, хаїnъ. «Κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι„. Ep: 2) акоперішŭ de аштерnȣtŭ, папломъ, saŭ коворŭ. «Εἵματι στρώσασα». Esхл: [din

Εἷμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣї ἕννυμι. 2) пas: tpe: de кȣ: ал лȣї ἵημι. 3) (foapte pap) tpe: de кȣ: ал лȣї ἕζω.

Εἵμαρμαι, пas: tpe: tpe: de кȣ: ал лȣї μείρω, (прinч: întpeв: nȣmaї a 3: sinг: пeps:) εἵμαρται, este ȣpsîtŭ (skpisŭ); (ші пaptч:) εἱμαρμένος, η, ον, = Εἱμαρτὸς. (de ȣnde || sȣвst:) εἱμαρμένη, ȣpsitoape.

Εἱμάρσην, ενος (ὁ, ἡ), поet: (pap) înбръкatŭ бърбътеште. [εἷμα, ἄρσην].

Εἱμαρτὸς, ἡ, ὸν, de ȣpsitoape neaпъpatŭ пpexotъpîtŭ (skpisŭ). [εἵμαρμαι].

Εἰμὲν, Ion: ші εἰμὲς, Dop, în локŭ de ἐσμὲν, 1: îm: пeps: de пpez:, ші

Εἶμεν, εἴμεναι, Dop: în локŭ de εἶναι, inf; ал лȣї εἰμί.

Εἵμενος, поet: Dop: în локŭ de ἥμενος. пaptч: ал лȣї ἧμαι.

Εἰμὶ [ἕω], віit: ἔσομαι, ші Dop: ἐσοῦμαι, ші поet: ἐσσοῦμαι, (прел: ἦν se ia ȣne-орї ші ка пpez: «Τουτὶ τί ἦν»; ші maї noŭ ἤμην, порȣnч: ἕσο, ші maї întpeв: ἴσθι, ἔστω, ші ἤτω, ші чл: поft: εἴην, îm: a 3: пeps; εἶεν, sȣп: ὦ, ᾖς, ᾖ, ὦμεν, ші чл:, înf: εἶναι, пaptч: ὤν, οὖσα, ὄν) sîntŭ, eksistŭ. (de ȣnde) «Θεοὶ αἰὲν ἐόντες». Поet: вечnічї, nemȣpitopї. ші ἐσσόμενοι, поet: ȣpmaшї, віitopї. «Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνήρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται». Іл: A. «Μηδ' ἔτ' ἐόντος». Od: A: «'Εμοῦ μὴ γενομένης σὺ οὐκ ἂν ἦσθα». Пл: «Οὐδεὶς γὰρ ἐστὶ τῶν ὄντων οὕτως ἀπράγμων, ὅς οὐχὶ πέπυσται». Плв: «Τῶν βουλομένων ἀριστοκρατίαν εἶναι». Diod: «Ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ». Тȣч: 2) (кȣ цen: în ел: de υἱὸς, ἀπόγονος, πολίτης, μέλος, μέτοχος, ші чл:). mъ tpaгŭ din... «Τίς, πόθεν εἷς ἀνδρῶν»; Іл: Ф: «Πατρὸς εἴμ' ἀγαθοῖο». Om: «Εἶναι Θρασυμάχου». Is: (ȣne-орї ші кȣ υἱὸς, ші чл:) «Τοῦ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί». Od: I. (вezї ші εἶμι). "Μεγάλης πόλεως ὤν„. Плt: «'Ετύγχανε γὰρ καὶ βουλῆς ὤν„. Тȣч: 3) (кȣ цen: în ел: de ἴδιον, ἔργον, κτῆμα, δοῦλος, ἐπαδὸς, ἄξιος, ші чл:) (în цen:) sîntŭ кȣ-

вепitъ кѣіва. "Νικαρέτης ἦν». Dm: "Πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑνός„. Sof: «Τὸ ναυτικὸν τέχνης ἐστὶ». Тѣч: «Ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀλλὰ δαπάνης». Тѣч: «Ἀνδρῶν σωφρόνων ἐστὶ.» ші «Οὐ πάσης ἐστι πόλεως». Тѣч: «Οὔ τοι γυναικὸς ἐστιν ἰμείρειν μάχης». Εsхл: «Τούτου τοῦ τρόπου εἶμ' ἀεί». Apstf: «Ἔστι τοῦ λέγοντος». Apstf: (ші în перifp:) «Ἑαυτοῦ εἶναι». Dm: a fi în sinemї. (ші ел:) «Πόσου τοῦτο»; Лѣч: 4) (în a tpeia neps: кѣ dat: перiп: însemn: saŭ авере, mi прin врm: folosŭ, saŭ реланіе). «Ἔστι μοι θυγάτηρ γάμου ὡράια. Dm: amŭ. «Ἦν δὲ αὐτῷ ἀγρὸς ἀπὸ σταδίων πέντε τῆς πόλεως». Пл: «Τί ἐμοὶ καὶ σοί»; Sкр: че авет а fаче întpe noї? «Τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει»; Dm: (ші în перifp:) «Ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη». Om: «Ὥσπερ ἦν αὐτῷ προσδεχομένῳ». Тѣч: »Ταῦτα ἦν βουλομένοις αὐτοῖς». Тѣч: 5) (кѣ пеп: în ел: de εἷς, вnвл) sîntŭ вnвл din... «Τῶν ἐπαινούντων εἰμὶ τὸν νόμον». Sкр: «Εἷ γὰρ τῶν φίλων». Apstf: 6) (în a 3 neps: ші ел: de δυνατὸν, saŭ ἐνδεχόμενον, пвtinчosŭ, saŭ eptatŭ, notpiвitŭ) in локъ de ἔνεστιν, ἔξεστι, ші чл: «Ἔστι μὲν εὔδειν, ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν». Od: O. «Οὐκ ἔστιν ἀρνήσασθαι τὸν ἔπος». Om: «Οὐκ ἔστι Διὶ μάχεσθαι». Iл: Φ: «Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε». Od: Ξ. «Διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῳ γνωρίσαι». Тѣч: 7). (în a 3 neps:) se înfîmплъ, se faче; (ші în трекѣtŭ) epa o datъ (овічп: maї кѣ seamъ în eksopdiї de noвestipї). «Ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται», Тѣч: «Προϊδόντες, ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος». Тѣч: «Καὶ αὐτὴ βοὴ ἦν». Тѣч: «Ἦσαν πληγαί». At: «Ἦν Πύργης καὶ Μαντύης ἄνδρες Παίονες». Лкѕ: «Οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ». Apstf: 8) (кѣ преп: saŭ adв:) mъ afлѧ, sîntŭ întp' astfeл de stape. «Ξυλλεγομένων τε εἰς τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων». Тѣч: «Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης». Тѣч: «Ἐν ὅπλοις ὄντες». Тѣч: " Ἀμφὶ τὰ τετταράκοντα (se înц: ётн) εἶναι„. Плт: " Ἀμφὶ ("Περὶ "Ἐν "Πρός) τινι εἶναι„. a se îndeлetniчi лa чева. "Πρὸς ("Μετά) τινος (saŭ "Σύν τινι) εἶναι„. "Περὶ ("Εἰς,) τινα εἶναι». a se пѣrta кътре чinева. (ші în перfp:) "Ἐν ὀργῇ (φόβῳ, ἡδονῇ, διανοίᾳ, παρασκευῇ, ші чл:.) εἶναι, în локъ de ὀργίζεσθαι, διανοεῖσθαι, ші чл: " Ἐν αἰτίαις (ἐγκλήματι) εἶναι, în локъ de κατηγορεῖσθαι. "Ἐν στόματι (λόγοις, φήμῃ, saŭ "Διὰ στόματος) εἶναι„. în локъ de ἐπαινεῖσθαι, ші чл:. "Κουρήτεσσι κακῶς ἦν„. Iл: I. "Ἀχὴν "(Ἀχέων) ἦν„. Om: "Σῖγα πᾶς ἔστω„. Евр: "Οὕτω τά δε γ' ἐστὶν„. Iл: Ω. (вezї ші ἔχω). 9) (кѣ atpiвѧte, saŭ прezise de ачелашї кazŭ) sîntŭ de o astfeл de калitate (tpхп: saŭ sвfл:), amŭ astfeл de disnosigie. " Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ„. Od: Λ: 10). (кѣ проп: релат:, ші кѣ adв: timn: saŭ лок: saŭ калif: mi în ел: de τις, saŭ ποτε. saŭ οὕτως apatъ nedef:) " Ἔστιν ὅς (saŭ ὅ, ші чл:). "Εἰσὶν οἵ, (αἵ, ἅ, ші чл:). (s' aŭ гѣsit ші «Ἔστιν οἷς, "Ἔστιν ὧν, "Ἔστιν οἵτινες). ""Εστιν (saŭ "Οὐκ ἔστιν, mi în апок: ἔσθ') ὅτε, saŭ ἔπου, ὅπῃ, ᾗ, saŭ ὅπως, ὡς. "Ἦν ὅτε κἀγὼ τοῖς φίλοις ὄφελος ἦν„. Sin: "Ὥστε Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ,τι μᾶλλον ἐκάκωτε τὴν δύναμιν„. Тѣч: 11) кѣ партч: екѕпрimъ în перfp: desъвїршipe de o fantъ гъкѧtъ, saŭ este de прisosŭ. "Τετληότες εἰμὲν„. Iл: E. în локъ de τετλήκαμεν„. "Οὐ σιωπήσας ἔσει„. Sof: "Νῦν δὲ αἰεί... εἰσὶ διάφοροι ἐόντες ἑωυτοῖσι». Ep: || (onomat: înf:) εἶναι (A'. кѣ apt: însemn: fiinцъ). "Ὑπὸ Θεοῦ τὰ πάντα εἰς τὸ εἶναι παρήχθη„. Тлц: (ші B'. întp' вnелe fpase прisosemte). "Τὸ νῦν ("Τὸ σήμερον, "Τὸ σύμπαν "Τὸ ἐλών.) εἶναι, în локъ de simпle Νῦν, σήμερον, ші чл: акѧm, astъzї. în цeпepaлъ, de вое. (вezї ші ἔχω). || iap партч: însemn: (în sinr:) adевъратъ, în fiinцъ. "Τὸν ἐόντα λέγειν λόγον„. Ep: (de вnde în пext:) "Τῷ ὄντι„. în локъ de ὄντως, în adевъръ; (iap îm:) "Τὰ ὄντα însemn: Λ'. лвкрѣріле înfiingate, крeатѣpeле. лѧmca. вniверѕлъ; ші ал B'. авеpiле.

Εἶμι [ἴω], вiit: εἶμι, (fiind къ прez: se ia maї de тѣле орї în локъ de вiit:) ші пoet: εἴσομαι, ші пex: miж: εἰσάμην (прел: ἧεν, ші At: ἦα din ἤια, порвпч: ἴθι, ἴτω. ші чл: nofl: "Ἰοιμι, sвп: "Ἰω, inf: ἰέναι, партч: ἰὼν, ші nosit: ἰτέον, ші ἰητέον, iap desnpe чeї-л-алцї timnї вezї гpam:) = Πορεύομαι, mъ dвкъ, saŭ віъ, вnелв, mepгъ. "Εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ„. Om: (ші кѣ adв:) 'Εντεῦθεν ἐπ' ἄλλον ἦια (îndpent: ἦα)„ Плт: "Τούτῳ ἰόντι ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα„. Лѕ: "Εἶμ' ἐκ Παιονίης„. Iл: Φ. "Ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν„. Od: P. "Τίς, πόθεν εἶς„; Od: Λ. "Τῇ δ' εἶς, ᾗ σ' ἄν ἄγω„. Es: (ші ел:) "Ἰὼν πεδίοιο„. Iл E. "Οὐκ εἶς σὺ τ' οἶκους„. Sof: (ші desnpe neїnsвfл:) "Πέλλεκυς, ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς„. Iл Γ: "Ἦν τὸ αἷμα ἐπί πολλὸν χρόνον ἴῃ„. Apet: "Ἦν ἐς μῆκος ἡ νοῦσος ἴῃ„. Apet: (ші miж: ел:) "Εἴσατο νηῶν ἐπ' ἀριστερά„. Iл: M. "Πάλιν

εἴσομαι Іл: Ω. «Χροὸς εἴσατο. Іл: N. «Εἰσάσθην (saŭ ἐεισάσθην) συλήσειν». Іл: O. s' aŭ dȣs, ка sъ жъfȣiaskъ. (ші fir:) «Ἦα ἐρῶν». Плт: «Ἦιε αἰνέων». Ер: se dȣчea (adikъ înчепеа, se гътеа) sъ лаȣde. «Ἰέναι εἰς λόγους τινι», Ер: a intpa în ворвъ кȣ чіпева. «Φάτις εἶσιν». Od: Ψ. мерџе ворва. (ші în перifр:) «Ἰέναι διὰ μάχης (δίκης, ші чл:)». Тȣч: ші Еȣр: «Τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ»; Тȣч: ка sъ 'ї креаskъ venitȣріле. «Ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ' ὅπῃ περ εἶσ' ἴτω». Sof: (vezї ші ἴεμαι).

Εἴμορος, греш: în локŭ de Ἔμμορος.

Εἰν, поет: în локŭ de ἐν.

Εἶν', поет: (прin апstр: în локŭ de..

Εἶνα, поет: în локŭ de ἕνα, ак: ал лȣї εἷς.

Εἰναέτης, εος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἐνναετής.

Εἰναέτις, ιδος (ἡ), поет: în локŭ de ἐνναέτις. [de ȣnde

Εἰναετίζομαι, віit: -ίσομαι, поеf: în локŭ de ἐνναετίζομαι.

Εἶναι, прez: de înf: ал лȣї εἰμί. 2) (рар saŭ înd:) поет: în локŭ de ἰέναι, прez: de inf: ал лȣї εἶμι.

Εἶναι, поет: nex: 2: de înf: ал лȣї ἵημι.

Εἰνάκις, adв: поет: în локŭ de ἐννάκις.

Εἰναλίδινος (ὁ, ἡ), поет: чел че se înвîрteшte în mape. [ἐν, ἅλς, δίνη].

Εἰνάλιος, α saŭ ος, ον, поет: în локŭ de ἐνάλιος.

Εἰναλίφοιτος (ὁ, ἡ), поет: чел че des плȣteшte пе mape. «Δίκτυον —». Епгр: [ἐν, ἅλς, φοιτάω].

Εἰνάνυχες, adв: поет: în локŭ de ἐννεάνυχες, поъ попџї dapîndȣл.

Εἰνάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἐννεάπηχυς.

Εἰνὰς, άδος (ἡ), поет: în локŭ de ἐννεάς.

Εἰνάτηρ (ειρ), ερος (ἡ), поет: (sinг: nȣ s' a гъsit) кȣmnatъ.

Εἴνατος, η, ον, поет: în локŭ de ἔννατος.

Εἰναφώσσων, ωνος (ὁ, ἡ), поет: (корабіе) кȣ поъ пînze. [ἐννέα, φώσσων].

Εἵνεκα (κεν), adв: saŭ преп: поет: în локŭ de ἕνεκα (κεν).

Εἰνὶ, поет: în локŭ de ἐν.

Εἰνόδιος, α saŭ ος, ον, поет: în локŭ de ἐνόδιος.

Εἰνοσίγαιος, Εἰνοσίφυλλος, ші чл: în локŭ de ἐνοσίγαιος, ші чл:

Εἶνται, поет: Ion: (saŭ греш:) în локŭ de ἦνται, a 3: îm: пеps: a лȣї ἦμαι.

Εἴξασι, Беот: ші At: în локŭ de ἐοίκασι. 3: îm: пеps: a лȣї ἔοικα.

Εἴξασκον, поет: nex: ал лȣї εἴκω.

Εἴξις [εἴκω], εως (ἡ), sȣпȣпере; înвoipe; tpaџepe îndъpъt.

Εἷο, поет: în локŭ de οὗ = Ἑαυτοῦ.

Εἰοικεῖαι, поет: în локŭ de ἐοικεῖαι, îm: fem: ал партч: лȣї ἔοικα.

Εἶπα (de ȣnde партч: εἵπας, ші порȣпч: εἶπον, ші îm: εἴπαθ' în локŭ de εἴπατε прin апstр): nex: 1: de xot:, ші

Εἰπεῖν, nex: 2: de inf: ал (neîntp:) ἔπω.

Εἰπέμεν, ші εἰπέμεναι, Dop: Еол: în локŭ de εἰπεῖν.

Εἴπερ (vezї εἰ), коnіȣnк: înпpot: кȣ toate къ. «Μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν σεύωνται. Іл: Г. 2) îndoitivъ, dака. «Πειρώμενοι, εἴπερ ἐστὶν, ὡς πρίν». Кȣint: «Εἴπερ ποτε καὶ νῦν». Apstf: «Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτε ἔχει ἀμφοτέροις ἡ ξυναλλαγή». Тȣч: 3) (înпpeȣпъ кȣ γε, saŭ ποτε) însemnъt: de прічіnъ, saŭ întъp: (кȣ оаре каре emfasŭ, saŭ eponie) fiind къ, nегрешit dȣпе че. «Εἴπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδομένῃ χθὲς ἐμάχεσθε». Тȣч: «Εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ». Sof: [εἰ, περ].

Εἴπεσκον, поет: în локŭ de εἶπον.

Εἴπησθα, поет: în локŭ de εἴπῃς, 2: sinг: пеps: de nex: 2: ал sȣп:, ші

Εἶπον, nex: 2: de xot: ал (neîntp:) ἔπω.

Εἴποτε, партік: (vezї εἰ) îndoioasъ, dака вре о datъ. [εἰ, ποτε].

Εἴπως, партік: (vezї εἰ) îndoioasъ, dака din întîmпларе, de este кȣ пȣtinцъ în вре ȣn кіпŭ, поate. [εἰ, πως].

Εἰράνα (ά), Dop: în локŭ de εἰρήνη.

Εἰραφιώτης [ἐν, ῥάπτω], ου (ὁ), поет: (епit:) Dionisŭ, Бакȣ.

Εἰργάθω, поет: ші At: (кȣ пestînindepe, saŭ реfopmape) în локŭ de εἴργω.

Εἰργασάμην, між:, ші

Εἰργάσθην, пas: nex: 1:, ші

Εἴργασμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣї ἐργάζομαι.

Εἴργμαι, saŭ εἶργμαι, пas: tpe de кȣ: ал лȣї εἴργνυμι, saŭ εἴργω. [de ȣnde

Εἱργμὸς (ὁ), înкidepe, опpipe. 2) = Ἔργμα, легътȣръ; (прin întind:) înкisoape, apestŭ.

Εἱργμοφύλαξ, ακος (ὁ), = Δεσμοφύλαξ. [εἱργμὸς φύλαξ].

Εἴρ(ші рар Εἴρ)γνυμι, ші

Εἴρ(ші At: Εἴρ)γω, віit: εἴρξω, (прел, εἶργον, nex: εἶρξα, пas: tpe: de кȣ: εἴργμαι, ші posit: εἰρκτέον) [ἔργω] (прinч:) înгръdeskŭ, înкizŭ înпрежȣр; (прin ȣрm:) пȣiŭ

ла înкisoape, apestezŭ. (nъmaĭ întp' aчeastъ însemn: este aspipatŭ dъnъ ъniĭ). "Μετὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ„. Od K. "Σάκεσσιν ἔρχατο πάντῃ„. Іл: П. "Εἴτις ὄρνιθας τρέφῃ εἰργμένους ἐν αὐλῇ„. Apstf: 2) (прin întind:) nъ înгъdъiŭ, depъptezŭ, опреskŭ; "ἐέργειν μυῖαν παιδὸς„. Іл: Δ. "Ὥστε γὰρ τὴν σύντομον ἀφικέσθαι... ἡ φάραγξ εἶργε». Ksn: «Τὸν δ' οὐτ' ἄρ' γέφυραι ἐέργμεναι ἰσχανόωσιν». Іл: Δ. "Τῆλέ με εἴργουσιν„. Іл: Ψ. "Τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες εἴργουσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων„, Ksn: "Εἴργειν ἱερῶν (χερνίβων, σπονδῶν, ἀγορᾶς, ші чл:)„ a afopisi, a опрі de ла челе sfinte. "Ὁ νόμος εἴργει μὴ ἀποκτείνειν„. Antf: (ші pas:) "Εἴργεσθαι γελώτων». Пл: "Εἴργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης, ἢ ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι„. Тъч:

Εἰρέα (ἡ), poet: =Εἴρη.

Εἴρεαι, Ion: a 2: sinг: pers: a лъĭ εἴρομαι.

Εἰρέαται, Ion: în локŭ de εἴρηνται, a 3: îm: pers: a pas: tpe: de къ: ал лъĭ εἴρω.

Εἰρέεσθαι, Ion: în локŭ de ἐρήσεσθαι, biit: ал лъĭ ἔρομαι.

Εἴρεο, Ion: în локŭ de εἴρου, порънч: ал лъĭ εἴρομαι.

Εἴρερος (ὁ), poet: [εἴρω] робіе.

Εἰρεσία (ἡ), Ion: în локŭ de (ші maĭ întpeв: de кît) ἐρεσία, вîslipe; (în цen:) mішкаре. "Πτερῶν — „. Лъч: (ші fiг:) "Γλώσσης — „. At: 2) (прin întind:) apie mъsikaлъ, че кîntaŭ mapinapiĭ вîslind. "Αὐλεῖν εἰρεσίαν„. Пл: 3) (pap) în локŭ de κώπη, вîslъ. (Fiл:) 4) poet: пърекіе =Ζεῦγος. "Μαστῶν εἰρεσία„. Еър:

Εἰρεσιώνη (ἡ), [εἶρος, saŭ εἴρω] epesionъ, pamъpъ de mъslinŭ, saŭ de dafinŭ înfъшъpatъ în fopmъ de кънънъ къ лînъ ші poade, пе каре о преъmвлаŭ întp' ъneле serвъtopĭ, ші апоĭ о atîpnaŭ обічнъit d'asъпра ъшелор temплелор. 2) (прin întind:) кîntъл, че кîntaŭ чеĭ че пъptaŭ epesiona, ші (în цen:) чершъtopiĭ. 3) ъnŭ felŭ de mъslinŭ selвatikŭ.

Εἰρεῦσαι, poet: Dop: în локŭ de ἐροῦσαι, nom: îm: fem: de partч: ἐρῶν.

Εἴρη (ἡ), poet: [εἴρω] adъnape, sfatŭ. 2) (прin întind:) локъл adъnъpiĭ. (вezĭ ші ἀγορά).

Εἴρηκα, акt:, ші

Εἴρημαι, pas: tpe: de къ: ал лъĭ εἴρω (zĭkŭ).

Εἴρην [εἴρη], ενος (ὁ), (se nъmia în Spapta) tînъpъл de optŭ-spezeче anĭ (fiind къ atъnчĭ nъmaĭ авеа вое de a ворві în обштештĭ adъnъpĭ).

Εἰρηναγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, dъkŭ, повъцъieskŭ пе чіnева în паче, saŭ кътре паче. [εἰρήνη, ἄγω].

Εἰρηναῖον (τὸ), temплъл zeiцeĭ Epeneĭ (пъчіĭ). [ші

Εἰρηναῖος, α, ον, (ші adв:) -αίως, пачnikŭ. [εἰρήνη].

Εἰρηναρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ saŭ mъ fakŭ...

Εἰρηνάρχης, ου (ὁ), dpeгъtopŭ asъпра pazeĭ пъвлічеĭ пъчĭ, ші вънеĭ opîndъieлĭ. (вezĭ ші εἰρηνοφύλαξ). 2) (Тлц:) Dъmnezeŭ (ка înчепъtopŭ ші isвopŭ de паче). [εἰρήνη, ἀρχή]. [de ъnde

Εἰρηναρχία (ἡ), tpeaвa, saŭ demnitatea dpeгъtopълъĭ de паче. [ші

Εἰρηναρχικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de dpeгъtopъл, saŭ dpeгъtopia de паче.

Εἰρήναρχος (ὁ), (maĭ noŭ) =Εἰρηνάρχης.

Εἰρηνεῖον (τὸ), =Εἰρηναῖον.

Εἰρήνευσις, εως (ἡ), înпъкаре. [din

Εἰρηνεύω, biit: -εύσω, (stpъm: къ ак:) înпакŭ, лiniштeskŭ, înвoieskŭ. 2) (обіч. ел: saŭ nestp:) tpъieskŭ, petpekŭ în паче; amŭ, saŭ fakŭ паче. [ші

Εἰρηνέω -ῶ, biit: -ήσω,=Εἰρηνεύω. [din

Εἰρήνη (ἡ), [εἴρω, saŭ εἴρη] паче, înвoipe, лiniште. "Πολλὴ ("Μακρὰ) — „. Лъч: "Εἰρήνην ποιῶ (πράττω, ἄγω), =Εἰρηνεύω. «Εἰρήνην ἄγοντες ἀπὸ τῶν ἔξωθεν πολέμων„. D: Ал: (ші fiг:) "Εἰρήνη ὑμῖν„. Skp: "Εἰρήνη πάντεσσιν, ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών„. Епгр: [de ъnde

Εἰρηνικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пачnikŭ (iъвitopŭ, saŭ atinгъtopŭ de паче). "Θεὸς — „. Sхл: "Λόγος — „. Iskp: "Τέχνη ("Ὄρχησις) — „. Ksn: «Εἰρηνικὸν (se înц: γράμμα)». Ksn: skpisoape, че se tpimitea spre dovadъ de паче. Itл: цepemoniaле.

Εἰρηνοδίκης, ου (ὁ), жъdikъtopŭ, saŭ solŭ deплin-înпъtepnічitŭ despre паче ші pesвoiŭ. "Διὰ τῶν εἰρηνοδικῶν, οὓς καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι Φετιάλεις». D: Kas: (вezĭ ші εἰρηνοφύλαξ). [εἰρήνη, δίκη].

Εἰρηνόδωρος (ὁ, ἡ), dъpъitopŭ de паче. [εἰρήνη, δῶρον].

Εἰρηνοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, înпакŭ, înвoieskŭ. [εἰρηνοποιός]. [de ъnde

Εἰρηνοποίησις, εως, ші Εἰρήνοποιία (ἡ), înпъкаре, ші чл:

Εἰρηνοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de паче (întpe pesвoitopĭ); (în цen:) iъвitopŭ de

паче, saŭ de лiniшte. || (sъв:) = Εἰρηνοδίκης. [εἰρήνη, ποιός].

Εἰρηνοφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Εἰρηνοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), adiekt: înгpiжitopŭ de паza tpaktateлop de паче. 2) sъвst:) = Εἰρηνοδίκης. «Οἱ γὰρ φιττιάλιοι εἰρηνοφύλακές τινες ὄντες». Пл: [εἰρήνη, φύλαξ].

Εἰρηνόχυτος (ὁ, ἡ), въpsъtopŭ (dъtъtopŭ) de паче. [εἰρήνη, χέω].

Εἰρήσεται, 3: sinг: пeps: a пeste пъцinŭ (în локŭ de пas:) вiit:, шi

Εἰρῆσθαι, пas: tpe: de къ. de inf:, шi

Εἴρηται, 3-a: sinг: пeps: de пas: tpe: de къ: ал xot: лъї ἔιρω(zikŭ).

Εἰρίνεος, η saŭ ος, ον, Ion: în локŭ de ἐρεοῦς, de лînъ. [din

Εἴριον (τὸ), поet: Ion: în локŭ de ἔριον, лînъ.

Εἶρ (εἶρ) κται, 3-a: sinг: пeps: a пas: tpe: de къ: ал лъї εἴρ(εἴρ)γω. [de ъnde

Εἰρκτέον, пosit: ал лъї ἔιρ (ἕιρ) γω. [шi

Εἰρ (εἰρ)κτὴ, ῆς (ἡ), локŭ de apestŭ, înкisoape.

Εἱρκτοφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Εἱρκτοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), = Δεσμοφύλαξ.

Εἱρμὸς, [εἴρω] (ὁ), шipŭ, концinepe, pîndъiaлъ. (вezї шi ὅρμος). 2) (Бis:) tpoпapŭ концiitopŭ de apmonie къ челе-лалte.

Εἰροκόμος (ὁ, ἡ), поet: [εἶρος, κομέω] = Ἐριουργός. «Κτεὶς—» Non: dapaкŭ.

Εἴρομαι, поet: Ion: în локŭ de ἔρομαι.

Εἰρόπόκος (ὁ, ἡ), поet: [εἶρος, πείκω, saŭ εἴρω, πόκος] чел къ лînъ de tъns, saŭ de înплetit. (eпit: ал oiлop).

Εἰροπόνος (ὁ, ἡ), поet: = Ἐριουργός. [εἶρος, πόνος].

Εἶρος, εος (τὸ), поet: = Ἔριον, лînъ.

Εἰροτόμος (ὁ, ἡ), греш. în локŭ dп εἰροκόμος. [εἶρος, τομή].

Εἰροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: вeseлŭ, mîndpъ (fiг: плinŭ) de mълtъ лînъ. «Τάλαρος —» Епгр: (вezї шi εἰδωλοχαρὴς). [εἶρος, χαίρω].

Εἰρύαται, -ατο, поet: Ion: în локŭ de εἴρυνται, -υντο, a 3-a; îm: пeps: a пas: tpe: de къ:, шi

Εἰρυμέναι, nom: fem: de пaptч:, шi

Εἰρύμεναι, поet: inf: ал лъї ἐρύω.

Εἰρύσιμον (τὸ), поet: în локŭ de ἐρύσιμον.

Εἴρυτο, поet: a 3-a sinг: пeps: a пas: saŭ miж: пeste-sъв: ал лъї

Εἰρύω, поet: în локŭ de ἐρύω.

Εἶρφ', поet: (în апок:) în локŭ de εἶρπε, 3-a: sinг: пeps: a прел: лъї ἕρπω.

Εἴρχαται, Ion: a 3-a: îm: пeps: a пas: tpe: de къ: ал лъї: εἴργω.

Εἴρω [în afin: къ ἄρω шi εἴργω] поet: вiit: ἔρσω, (пex: εἶρα, шi ἔρσα, пas: tpe: de къ: εἶρμαι, шi поet: ἔερμαι) легŭ, înкъpкŭ, înплeteskŭ, înшipŭ. «Εἴρειν στεφάνους». Пind: «Εἰς βρόχον εἴρας τὸν τράχηλον». Stoв: (шi пas:) «Ὅρμον χρύσειον ἠλέκτροισιν ἐερμένον». Od: Σ: (шi fiг:) «Λέξις εἰρομένη». Apst: коnлeгatъ шi концinъtъ (înпpot: de κατεστραμμένη).

Εἴρω [în afin: къ пpeчed:) вiit: -ἐρῶ, шi At: ἐρέω, (tpe: de къ: εἴρηκα, шi пas: εἴρημαι; пex: пas: ἐῤῥέθην, шi ἐῤῥήθην, шi пosit: ῥητέον) zikŭ, sпъiŭ, вopвeskŭ; пopъnчeskŭ; pîndъieskŭ; mъ înвoieskŭ; (поet:) întpeвŭ, чepчetezŭ. «Ἄγε δήτινα μάντιν ἐρείομεν». Iл: A: (шi miж:) «Ὅς ποτὲ μ' εἰρόμενος ἐγήθεεν». Iл: П: (шi пas:) «Μισθὸς εἰρημένος». Es: плatъ tokmitъ, xotъpîtъ.

Εἴρων, ωνος (ὁ, ἡ), [пpinч: пaptч: a пpeчed:] (oвiч:) чел че în вopвipe se пpeфaче neшtiъtŭ (вopвeшte în вatжокъpъ алteлe zikînd, шi алteлe гîndind); (în цen:) вiклeanŭ, пpeфъкъtŭ. [de ъnde

Εἰρωνεία (ἡ), eponie, кapaktepъл пpeфъкъtълъї, saŭ пpeфaчepe de neшtiinцъ în вopвipe (din вiклenie, saŭ în глъmъ). «Αὕτη ἐκείνη ἡ Σωκράτους εἰρωνεία». Плt:

Εἰρωνευμα (τὸ), чeвa eponiчeшte zisŭ; глъmъ. [din

Εἰρωνέυομαι, вiit: -εύσομαι, вopвeskŭ în глъmъ, saŭ în вatжокъpъ; mъ пpeфaкŭ; пpoпъiŭ de пpeteкstŭ (пpiчinъieskŭ) алteлe în локŭ de алteлe. [εἴρων]. [de ъnde.

Εἰρωνευτὴς, οῦ (ὁ), = Εἴρων. [de ъnde.

Εἰρωνευτικὸς, ὴ, ὸν, = Εἰρωνικός.

Εἰρωνίζω, вiit: -ίσω, sîntŭ aплeкatŭ sпpe eponie. [шi

Εἰρωνικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, eponikŭ, zisŭ, saŭ fъкъtŭ în глъmъ saŭ вatжокъpъ 2) oвiчnъitŭ (iъвitopŭ de) a вopвi în eponie. [вezї εἴρων, εἰρωνεία].

Εἰρωταώ (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, în локŭ de ἐρωτάω.

Εἰς, шi (At:) Ἐς, пpeп: (aкopd: къ aк: шi însemn: în sint: 1) de локŭ în miшкape, шi (în цen:) întindepe, пopnipe кътpe чeвa. «Ἀφίκετο εἰς Λακεδαίμονα». Ksn: «Εἰς Πέρσας ἔπεμπε πρὸς τε τὸ κοινὸν καὶ πρὸς Καμβύσην». Ksn: «Εἰς Ἕλληνας χρυσὸν ἐκόμισε». Лks: «Συβώτην εἰς ἓ κα-

λεσάμενος». Od: X: «Ἐς Ηιλῆ' ἱκέτευσε καὶ εἰς Θέτιν». Ia: Π: «Εἰς ὧπα ἰδέσθαι». Om: (ші în вртъ нвзъ поеt:) «Οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο». Od: Ο: «Ὁρμᾶν εἰς τοὺς πολεμίους». Ksn: «Ἰέναι εἰς χεῖρας». Ksn: «Εἰς ταὐτὸ (»Εἰς μέγα» Εἰς ὀφθαλμοὺς) ἐλθεῖν». (ші fin:) «Εἰς ἕν(μίαν, ταὐτὸ) ἔρχεσθαι». în локъ de ὁμογνωμονεῖν, a se înbоі (saъ în stape, презвпвindъ se însъ lot daвna mішкарea). «Εἰς σὰς θήσομαι χεῖρας» Евр: «Στὰς εἰς τὸ μέσον». Ksn: «Εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθέζομαι». Esx: «Εἰς στήλην γράφειν». Dm: «Καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι». Скр: «Ἐφάνη λῖς εἰς ὁδόν». Ia: O: (saъ în хотърîре). «Οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν». Твч: «Τὸ δέ τι καὶ εἰς τοὺς πολεμίους ἑάλω». D: Kas: 2) (în локъ de ἕως) distanцъ (saъ локалъ). «Εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς». Лкс: «Τειχίζει μακρὰ τείχη ἐς θάλασσαν». Твч: (saъ timporalъ). «Εἰς ὥρας». Od: I: «Εἰς ἄριστον». Od: H. «Εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος». Ткр: «Ἐς ὃ δὴ ἀνεῦρε». Ер: «Ἐς ὀψέ». Твч: «Εἰς τότε». Плт: «Εἰς τέλος». «Ἐς ἀεί». "Ἐς μακράν„ ші чл: (вezї ші ἔς τε); (saъ пвшъралъ). «Εἰς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι». Твч: «Ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους». Ksn: «Ἐς τρὶς». Ep: 3) хотърîре de врете. «Εἰς αὖριον». Dm: «Εἰς τὸ παρόν». Ksn: «Εἰς τὴν ὑστεραίαν». Ksn: «Ἥκετε εἰς τὴν τριακοστὴν ἡμέραν». Ksn: «Προκηρύττουσι τὰ ἔτη, εἰς ἃ δεῖ στρατεύεσθαι». Ksn: «Εἰς ὕστερον». маї пе вртъ. «Θέρμη εἰς τὴν ἕω». ші. «Οὐκ ἐς μακράν». ші. «Εἰς τὸ παραχρῆμα». Apet: (ші în комп:) «Εἰσ(ἐσ)άπαξ». Лкс: 4) прічінъ (în локъ de πρὸς saъ διὰ, saъ съвîршіт:) «Εἰς πόλεμον θωρήξασθαι». Dm: «Εἰπεῖν ἐς ἀγαθόν». Плт: «Ἠτήσατο χρήματα εἰς ἄνδρας διακοσίους». Ksn: «Λόγος ὠφελήσειεν εἰς ἀνδραγαθίαν». Ksn: «Εἰς ὑποδήματα δίδοται τῇ τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος γυναικί». Ep: «Τὰ μὲν ἐς Μήδουσαν». Пазs: «Εἰς τί; în локъ de πρὸς τί;». «Εἰς τοῦτο γεγένημαι». Скр: «Εἰς τοῦτο κοπιῶμεν». Скр: «Ὕμνος εἰς Δία». Кал: (saъ ғъкът:) «Εἰς δυσγένειαν λοιδορεῖσθαι». Плт: «Καταφρονεῖσθαι εἰς τὰ πολεμικά». Ksn: «Εἰς τί; în локъ de διὰ τί;». «Εἰς μὲν ταῦτα». Плт: «Μακάριος πέφυκε πλὴν εἰς θυγατέρας». Евр: 5) кінъ (în локъ de κατὰ, маї de мвлте-орї adверв:) «Εἰς κάλλος ζῆν». Ksn: «Εἰς εὐτέλειαν γεγραμμένος». Apstf: «Οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους, οὔτε ἐς τὰ ἄλλα». Твч: «Εἰς ὅπα ἔοικεν». Od: A. «Εἰς ἕνα (δύο, ші чл:) ἰέναι». Ksn: «Διηρημένος εἰς τρία μέρη». Лкс: «Εἰς ζεύγη». Лвч: «Εἰς πάντα τρόπον». Плт: «Εἰς ὑπερβολήν». «Εἰς μάτην». «Εἰς τὸ ἀκριβέστατον». «Εἰς τὰ μάλιστα». «Εἰς ἄγαν». «Εἰς ἅπαν, ші чл:». 6) релаціе, saъ paпортъ къіре чева. «Τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν». Твч: «Λόγους ποιεῖσθαι εἰς τὸν δῆμον». Dm: «Οἱ ποιηταὶ εἰς πάντας μεμηνύκασι». Плт: «Πολλὰ δὴ καὶ καλὰ ἔργα ἀπεφήναντο εἰς πάντας ἀνθρώπους». Плт: «Τὸν ἐξαμαρτάνοντ' εἰς θεούς». Esxл: ‖ (iap în комп: însem: în цеп: mішкаре, iap парт: înтъвтръ). «Εἰσέρχομαι, εἰσελαύνω, ші чл: ‖ (de кîte орї se акорд: къ цеп: este în сл: de ак:) «Εἰς ἀΐδαο (se înц: δόμους)». Om: «Εἰς Ἀθηναίης (Διονύσου, ші чл: se înц: ἱερόν)». «Φοιτᾶν εἰς διδασκάλου». «Ἐπειδὰν εἰσέλθω οἴκαδε εἰς ἐμαυτοῦ». Плт: (se înц: οἶκον).

Εἰσ', în апок: în локъ de εἶσι, 3: sinr: neps: ал лвї εἶμι.

Εἶς, поеt: în локъ de εἷ 2: sinr: neps: a прez: de хot: ал лвї εἰμὶ, saъ εἶμι.

Εἶς, поеt: în локъ de ἦς, saъ ἦσθα, 2: sinr: neps: de прел: ал лвї εἰμί.

Εἶς, пех: 2: de партк: ал лвї ἧμι.

Εἷς, μία, ἕν, (цеп:) ένъ, міăс, ένóс. впъ. «Εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ». Пров: »Μία τῆς μιᾶς ἐξήρτηνται». Bas: «Εἷς (ἕν) ἀνθ' ένóс». Фрs: компарîндъ-se, saъ скімвîндъ-se вна къ алта. «Εἷς καθ' ἕνα». «Εἷς ἕκαστος». Твч: ші Ksn: «Κατὰ μίαν οἴκησιν». Плт: «Εἰς μίαν (se înцел: βουλὴν) βουλεύειν». Om: «Μίαν (se înц: δίκην) διακάσαντες». Apstf: «Μίαν (se înц: ναυμαχίαν) ναυμαχήσαντες». Apstf: «Μιᾷ (se înц: βολῇ) δὶς ἐφεξῆς βέβληκα». Ksn: (astfeл se îndeплінеште ші) «Διὰ μιᾶς». de o датъ. «Ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς (se înц: φωνῆς) παραιτεῖσθαι πάντες». Скр: «Ὑφ' ἓν (se înц: πνεῦμα) ἀναγνωστέον». Грам: (ші Opdin:) în локъ de πρῶτος, η, ον, întîiъ. «Τῷ ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ ἔτει». Ep: «Ἑσπέρα καὶ πρωὶ ἡμέρα μία». Şкр: «Μία σαββάτων». Скр. чса din тъї zi a sentъmîneї. (ші екчепt: saъ înnърц: ші în enimepismъ în локъ de прон:) «Εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθείς». Sof: «Εἷς τῶν ἐφόρων τότε ὤν». Твч: «Τὸν ἕνα τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκοπεὶς, ἀφαιρεθεὶς δὲ καὶ τῶν χειρῶν τὴν μίαν». Ksn: în локъ de τὸν ἕτερον, τὴν ἑτέραν. «Ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ». Скр: (ші nedef:) în локъ de τις». Ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων». Твч: «Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν». Скр: (ші în парал:) «Καὶ τινα μίαν

νύκτα». Твч: «Εἴς τις, εἷς ὁστισοῦν». (mi asemънът:) în локъ de ὁ αὐτὸς. «Ὅς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ᾽ ἐκ γαστρός». Евр: (mi în paral:) «Εἷς καὶ ὁ αὐτός». (mi emfant:) în локъ de οὐδείς. «Ὡς ἕνα μὴ καταλείπεσθαι». Ksn: «Νῦν δ᾽ οὐκ ἐάσω... μίαν ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν». Apstf: (mi npin întind:) în локъ de μηδαμινός, de nimикъ, apostъ. «Οὐδέ γε Συρακούσιοι ποτ᾽ ἤλπισαν ὑφ᾽ ἑνὸς γραμματέως τυραννηθήσεσθαι». Dm:

Εἶσα, ας, ε, noet: nex: 1: ал лъї ἔζω.

Εἰσαγαγεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї εἰσάγω.

Εἰσάγαν, adv: în локъ de εἰς ἄγαν: bezї εἰς (δ).

Εἰσαγγελεύς, έως (ὁ), bestitorъ înъsntrъ. întpodъkътorъ; (npin крm: ne lîпъ îmпъraщї) anъnцътorъ mi întpodъkътorъ de чеї че воіаѣ a se înfъцiпa ла împъraщї. 2) (ла жъdik:) nîpîtorъ de къlkътorї de лецї (прокъроръ). (bezї mi εἰσαγωγεύς). [mi

Εἰσαγγελία (ἡ), (în цen:) anъnцare, bestire înъsntrъ. (iap napt: 2) (лец:) nîръ în жъdikътorie (прiпч:) nentrъ marї политіче крime nexotърîte кърat de кътre лецї. (într᾽ aveasta se deosebeшte de γραφή). (кълъ ziч: în Sъid: mi Арнкрt:) diu.

Εἰσ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, daъ de mtipe, anъnцъ (прiпч: înъsntrъ); (în цen:) bestesкъ. «Κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅς τις εἴη». Ksn: (mi nas:) «Ἢν ἥξοντες εἰσηγγελμένοι ὦσιν οἱ πολέμιοι». Ksn: «Ὡς εἰσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις». Твч: 2) (naptк:) nîръskъ, denъnцъ ne чinева în жъd: (прiпч:) nentrъ вре o політікъ крimъ. «Ὁ αἰσθόμενος εἰσαγγελλέτω τοῖς νομοφύλαξι». Плт: «Περὶ προδοσίας ἂν αὐτὸν εἰσήγγελλον οὗτοι». Dm: «Κατηγορήσειν ἔμελλον αὐτοῦ, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν βουλήν». Antf: (mi nas:) «Ἐὰν εἰσαγγελθῇ πρὸς τοὺς ἄρχοντας». Плт: [de вnde

Εἰσάγγελσις, εως (ἡ), = Εἰσαγγελία. [mi

Εἰσαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, (лец:) atinгъtorъ de denъnцare, nîръ.

Εἰσ-αγείρω, biit: -αγερῶ, adъnъ înъsntrъ.

Εἰσαγήοχα, At: tpe: de къ: ал лъї εἰσάγω.

Εἰσ-αγορεύω, biit: -εὐσω, = (saъ грeш: în локъ de) Διαγορεύω.

Εἰσ-άγω, biit: -ἄξω, (nex:, εἰσήγαγον, mi чл:) (къ ак: прeп: mi pap къ dat:) (în цen:) întpodъkъ, barъ înъsntrъ. «Ἐς δ᾽ ἄγαγε Πρίαμον». Іл: Ω. «Τὸν ποταμὸν διώρυχι εἰσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην». Ep: «Σῖτον τε εἰσήγαγον (εἰς τὴν Πλάταιαν), καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον». Твч: (mi miж:) «Ὁπλίτας εἰσηγάγοντο». Твч: «Τούτους εἰς τὰς ἰδίας δικίας εἰσαγόμενοι, οὐδὲν ἀπέλιπον φιλοφροσύνης». Ksn: «Ἀπὸ τοῦ πνεύματος, ὃ εἰσαγόμενοι ζῶμεν». Inкр: (mi nas:) «Οὐκ ἔστι πόλις οὐδεμία, ἥτις οὐ δεῖται εἰσάγεσθαί τι ἢ ἐξάγεσθαι». Ksn: «Τῷ εἰσάγοντι κατὰ πλῆθος τῶν εἰσαγομένων τόκους προκεῖσθαι». En: Так: (iap napt: 2) adъkъ doktorъ ла волпавъ. «Ἐπαγγείλαντός μου θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατρὸν εἰσάγειν, οὐκ ἐφρόντιζον». Dm: (mi miж:) «Εἰσάγονταί γε ἐφ᾽ ἑαυτοὺς οἱ ἰατροὶ κάμνοντες τοὺς ἄλλους ἰατροὺς». Apst: 3) iaъ (se înц: în kasa mea) femeie, mъ însorъ. «Καὶ ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα τεκνοποιόν». Ep: (mi miж:) «Τὴν ἔχει γυναῖκα, ἐπέντα ἄλλην εἰσαγαγέσθαι». Ep: 4) adъkъ, oїerъ. «Δῶρα εἰσάγει». Is: 5) înfъцimezъ (жъdikatъ, saъ ne prічinaшъ) în жъdikътorie, saъ nîръskъ, tparъ în жъdikatъ. «Ὅτ᾽ ἐμὲ εἰσῆγον οἱ λογισταί». Dm: «Δησάντων αὐτὸν, καὶ εἰσαγαγόντων εἰς τὴν Ἡλιαίαν». Dm: «Τὰς δίκας εἰσαγόντων ταύτας». Плт: 6) penpesintъ (în teatrъ); nomenesкъ de nepsoane în вorвirea saъ skpierea mea. «Ὅταν ἢ Θυέστας, ἢ Οἰδίποδας εἰσάγωσιν». Плт: «Τοῦ τὰ ἐλεεινὰ ταῦτα δράματα εἰσάγοντος». Плт: 7) (fir:) barъ ne чinева (în fakъ metвrъ) într᾽ o soцietate, mi чл: «Πειράσεσθαι δὲ καὶ Βοιωτοὺς εἰς τὰς σπονδὰς εἰσαγαγεῖν». Твч: «Ὀτάνης μέν νυν εἰσάγεται Ἰνταφέρνεα». Ep: 8) faкъ, skoцъ noъ oвічеіъ (saъ реліцie, леце, mi чл:) «Ξένους εἰσάγοντες δαίμονας». Apstf: (mi. nas:) «Οὐ γὰρ ἂν ἦν νεωστὶ ἐσαγμένα τὰ τῷ θεῷ τούτῳ ποιεύμενα». Ep: 9) faкъ înчepstъ; (de вnde) «Εἰσαγόμενοι». înчepътorї, (mi Bis:) = Κατηχούμενοι, кiemaцї. || noet: вne orї εἰσάγω este în локъ de ἄγω εἰς (se înц: ємautъn, adikъ) mъ dъkъ ла. «Λαοδίκην εἰσάγουσα». Іл: Z. (bezї mi εἰσφέρω). [de вnde.

Εἰσαγωγεύς, έως (ὁ), (în цen:) întpodъkътorъ, (de вnde) = Εἰσαγγελεύς; (iap napt: лец:) înfъцiшътorъ de прічinъ de жъdikatъ în жъdikътorie (вътafъ de aprozї); (прin întind:) жъdikътorъ, saъ adвokatъ, = Εἰσηγητὴς. [mi.

Εἰσαγωγὴ (ἡ), (în цen:) întpodъvepe; (napt: despre комерцъ) înnoptaцie de mъrfї. «Εἰσαγωγῆς ἄρτων ἀπηγορευμένης τοῖς δεσμοφύλαξι». Sin: 2) (лец:) înfъцiшare

de prічinъ în жdikatъ supe desbatepe. «Παρά τοῖς αὐτοῖς τούτοις καὶ τὰς γραφὰς τῶν δικῶν γίνεσθαι δεῖ καὶ τὰς εἰσαγωγάς». Apst: 3) (Petp:) înчepътъ (eksopdiъ) de kъвînтъ, saъ op че skpisъ, = Εἰσβολή, ші Εἴσθεσις; (dane dialektiч) чеде din îi ші elementape pergде ші definiцii але кneї штîпце (întpodъkцie). [de кnde

Εἰσαγωγικός, ή, όν, (ші adв:) -τικῶς, kъвenitъ, saъ folositopъ ла întpodъчepe; прегъtitopъ de înчепере; (desupe omъ) înчепътopъ. || (next:) «Εἰσαγωγικὸν (se înц: τέλος)» такsъ, saъ вatъ nentpъ търfіle, че se înnoaptъ întp' кnъ statъ. [ші

Εἰσαγώγιμος (ὁ, ἡ), întpodъsъ, saъ de întpodъs. «Πόλεις ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι». Exp: s' aъ koплоквit. «Δίκη —». Dm: pціmівілъ în черчетаре ші desbatepe. «Σιτία —». Плd: înnoptавіле, ne fiind prodъkte але локълъї.

'Εσαεί, adв: în локъ de εἰς ἀεί, nentpъ totdaxna. (bezї εἰς).

Εἰσ-αείρω, -ομαι, noet: în локъ de εἰσαίρω.

Εἴσαθ', (în апокопъ) în локъ de εἴσατο.

Εἰσ-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = Εἰσοράω, mъ вîtъ în faца (saъ în окії) kвїва; (în цen:) багъ de seamъ, observъ.

Εἰσ-αίρω, biit: -αρῶ, apdikъ чева de кndeва, ші adъkъ înъвntpъ. «Ἡ τράπεζ' εἰσήρετο». Apstf: 2) (miж:) = Προσφέρομαι, mъnînkъ, saъ beaъ. «Διωνύσου δῶρ εἰσαειρόμενος». Tгn:

Εἰσ-αίσσω, biit: -αίξω, noet: =Εἰσπηδῶ.

Εἴσαιτο, 3: sinr: neps: de nex: 1: ал nofl: лъї εἴδομαι.

Εἰσ-αΐω (fъръ biit:), noet: în локъ de εἰσακούω.

Εἰσ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîrлъ лапчеа în (adikъ токmaї ne) чева, okind nemereskъ kв лапчеа. || (nestp: saъ ел: ші miж:) mъ asвърлъ, saъ nъвъleskъ înъвntpъ, saъ neste чева. (bezї ші εἰστοξεύω).

Εἰσακουστὸς, ή, όν, askвltatъ, saъ de askвltat. [din

Εἰσ-ακούω, biit: -ούσομαι, (kв цen: ші noct: kв ак:) askвltъ kв лъare aminte, ші pціmeskъ чеде zise; (pin вpm:) mъ îndъплекъ, = 'Επακούω.

Εἰσακτέον, nosit: ал лъї εἰσάγω.

Εἰσ-αλείφω, biit: -αλείψω, вnгъ ne dinnъънtpъ.

Εἰσ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι. = Εἰσπηδῶ.

Εἰσ-αμείβω, biit: -αμείψω, noet: (kв ак:) în локъ de εἰσέρχομαι.

Εἰσάμην, nex: ал лъї εἴδομαι. saъ 2) miж: nex: ал лъї εἶμι.

Εἴσαμην, miж: nex: ал лъї ἕζω. saъ 2) ал лъї ἔννυμι.

Εἰσ-αναβαίνω, biit: -βήσομαι, (kв ак:) noet: mъ вркъ, ші intpъ кndeва.

Εἰσαναβολὴ (ή), = 'Αναβολή.

Εἰσ-αναγκάζω, biit: -άσω, = 'Αναγκάζω. (bezї ші εἰσβιάζομαι).

Εἰσ-αν-άγω, biit: -άξω, (nex: εἰσανήγαγον, mi чл:) вркînd багъ чева înъвntpъ; (saъ în цen:) întpodъkъ.

Εἰσ-αν-αλίσκω, biit: -αναλώσω, келtвїeskъ ne чева.

Εἰσ-ανδρόω -ῶ, biii: -ώσω, noet: попкlezъ кnъ локъ kв вървацї.

Εἰσανεῖδον, nex: 2: ал лъї εἰσανοράω.

Εἰσ-άν-ειμι, biit: -ειμι, (прел: εἰσανῆειν, ші чл:) = Εἰσαναβαίνω.

Εἰσ-αν-έχω, biit: -έξω, (nex: εἰσανέσχον, ші чл:) sîntъ eшitъ afaръ, saъ înълцatъ dasвпра supe чеде din întpъ.

Εἰσ-αν-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (nex: εἰσανεῖδον, ші чл:) mъ вîtъ în sвs ла чева.

Εἰσ-αν-ορούω, biit: -ορούσω, noet: (kв ак:) пъвъleskъ în sвs къtре чева.

Εἴσαντα (în локъ de εἰς ἄντα), adв: noet: în faцъ, înnotpівъ.

Εἰσ-αντλέω -ῶ, liit: -ήσω, topnъ înъънtpъ.

Εἰσάπαν (în локъ de εἰς ἅπαν), adв: în цeneralъ, în totalъ.

Εἰσάπαξ (în локъ de εἰς ἅπαξ), adв: nentpъ o datъ, saъ odatъ nentpъ totdaxna.

Εἰσαπέβαν, noet: în локъ de εἰσαπέβησαν, îm 3: neps: de nex: 2: ал лъї...

Εἰσ-απο-βαίνω, biit: -βήσομαι, noet: (kв ак:) esъ, mъ desвarkъ ла...

Εἰσ-απο-κλείω, biit: -κλείσω, înkizъ ne чinева din toate пърціле înъънtpъ.

Εἰσ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцъ, nopneskъ înъънtpъ.

Εἰσ-αράσσω (ττω), biit: -αράξω, asвîrлъ (înninгъ) penede чева înъънtpъ.

Εἰσ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, întpenxmъръ.

Εἰσ-αρπάζω, biit: -άσω, хръпind чева d' afaръ îl багъ înъънtpъ.

Εἰσ-αρτίζω, biit: -ίσω, notpівeskъ, ашezъ чева înъънtpъ.

Εἰσ-αρύομαι, biit: -ύσομαι, skoцînd апъ, ші чл: o пъіъ în чева ne seama mea.

Εἴσατο, noet: 3: neps: a лъї εἰσάμην.

Εἰσάττω, biit: -άξω, At: în локъ de εἰσαΐσσω.

Εἰσ-αυγάζω, biit: -άσω, noet: în локъ de εἰσοράω.

Εἰσαῦθις (în локъ de εἰς αὖθις), adв: алтъ datъ maї пе ърмъ.

Εἰσαύριον (în локъ de εἰς αὔριον), adв: пе mîїne.

Εἰσαῦτις, noet: în локъ de εἰσαῦθις.

Εἰσ-αφάσσω, ші εἰσαφάω -ῶ, biit: -άσω, atinгъ, піпъіъ чева пе dinъъntpъ; (în întind:) багъ (вîръ) чева (mînъ, ші чл:) sпре піпъіре. (вezї ші εἰσμάσσω).

Εἰσ-αφ-ίημι, biit: -ήσω, лasъ a intpa, sлобozъ чева înъъntpъ.

Εἰσ-αφ-ικάνω, (fъръ biit:) noet:, ші

Εἰσ-αφ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, (къ ак:) віъ, ажъnгъ ъndeва înъъntpъ.

Εἰσ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: εἰσέβην, ші чл:) = Ἐμβαίνω, mъ înбаркъ. «Δόμους («Σκάφος) —». Eъp: (ші în парал:) «Ἐσβὰς ἐς ποταμόν». Ep: || (nex:) εἰσέβησα, noet: în локъ de εἰσεβίβασα, amъ бъгat.

Εἰσ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (nex: εἰσέβάλον, ші чл:) = Ἐμβάλλω, багъ, арънкъ, (ші ъne орї) kondъкъ înъъntpъ. «Καὶ ἐλέχθη, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα εἰσβεβλήκοιεν εἰς τὰ φρέατα». Тъч: «Εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν ὑμᾶς». Esхл: «Βοῦς πόντον εἰσεβάλομεν». Eъp: (ші miж:) «Εἰσβαλομένους εἰς τὴν νέα». Ep: (ші ел:) «Τὰ μὲν διήρπασαν, τὰ δὲ εἰσβαλόμενοι ἀπέπλευσαν». Тъч: 2) (nestp: saъ ел:) întpъ (пріnч: penede), пъвълеskъ; (despre pîъ) mъ вързъ (în mape, ші чл:); (fir:) înчепъ; (în noesie) intpъ în sъбіектъ, fakъ eksopdiъ. «Εἰσβάλλοντι δὲ εἰς τὸν τόπον εὐθὺς ἡ ὀσμὴ προσβάλλει». Tfp: «Ἔρημον χῶρον εἰσεβάλομεν». Eъp: «Εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων». «Εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἀργείαν». Diod: «Ἦν ὀξέως εἰσβάλῃ ἡ νοῦσος». Iпкр: «Τοῦ γὰρ Ἴστρου πλείοσι στόμασιν εἰς τὸν πόντον εἰσβάλλοντος». Плв: «Κατὰ τὸ ἔαρ εἰσβάλλον». Гал: пе ла înчепътъл прімъвереї. «Ἀπὸ τῆς Εἰλειθυίας εἰσβέβληκεν». Sхл: Пind: în Z: Nem:

Εἴσβασις, εως (ἡ), intpape; înбъркаре. [ші

Εἰσβατὸς, ὴ saъ ὸς, ὸν, (локъ) în каре поate intpa. [εἰσβαίνω].

Εἰσ-βδάλλω, biit: βδαλῶ, mългъ (sъгъ) чева înъъntpъ.

Εἰσ-βιάζομαι, biit: -άσομαι, intpъ, saъ (ка simплъ) fakъ чева къ sіла.

Εἰσβιβάζω, biit: -άσω, înбаркъ (în корабіе, ші чл:).

Εἰσ-βλέπω, biit: -βλέψω, = Ἐμβλέπω, mъ ъїtъ în faцъ; багъ de seamъ, обsервъ чева.

Εἰσ-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, intpъ ъndeва sпре ажъtopъл къїва.

Εἰσβολὴ (ἡ), intpape (de връжташї); (fir:) înчепътъ (de fpiгърї); înчепере de поетъ (de opaцie, ші чл:), eksopdiъ; (în цen:) прічіnъ, matepie, motivъ; (прin întind:) локъл, прin каре поate чіnева пъвълі (прінч: ка връжташъ); локъ de tpeчере, stpimtoape; вързаре (гъръ) de pîъ. [εἰσβαλλω].

Εἰσγραφὴ (ἡ), înskpiepe. [din

Εἰσ-γράφω, biit: -γράψω, = Ἐγγράφω, înskpiъ. 2) deskpiъ. «Σελλῶν ἐισελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην». П:

Εἰσ-δανείζω, biit: -είσω, înпръmъtъ пе temeiъ de чева (zълогъ, ші чл:), saъ къ doвîndъ. (вezї ші ἐνοφείλομαι).

Εἰσδέδορκα, noet: tpe: de къ: ал лъї εἰσδέρκομαι.

Εἰσδεκτικὸς, ὴ, ὸν, folositopъ (îndemînatikъ) ла пріimipe înъъntpъ. || Εἰσδεκτικὸν (se înц: τέλος)». Biz: taksъ, че se плътіа ла penoipe de tokmeaлъ. [ші

Εἰσδεκτὸς, ὴ, ὸν, = Παραδεκτὸς, віne пріimitъ în чева. [ші

Εἴσδεξις, εως (ἡ), = Εἰσδοχὴ. [εἰσδέχομαι].

Εἰσδέρκομαι, biit: -δέρξομαι; =Εἰσοράω.

Εἰσ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, пріimeskъ пе чіnева înъъntpъ (în kasa mea); (fir:) = Παραδέχομαι, пріimeskъ de бъnъ.

Εἰσ-δίδωμι, biit: -δώσω, (nex: εἰσέδωκα, ші чл:) daъ чева înъъntpъ; daъ în mînъ. [de ъnde

Εἴσδοσις, εως (ἡ), пpedape, saъ dape în mînъ.

Εἰσδοχὴ (ἡ), пріimipe înъъntpъ, saъ de бъnъ, = Παραδοχή.

Εἰσδραμεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї εἰστρέχω. [de ъnde

Εἰσδρομὴ (ἡ), = Εἰσβολὴ, пъвалъ de връжташї.

Εἰσδυσις, εως (ἡ), вîpîpe, intpape înъъntpъ; [din

Εἰσ-δύω, ші (miж:) Εἰσδύομαι, biit: -δύσω, -ομαι, (nex: εἰσέδυν, ші чл:) mъ вîpъ, pesвeskъ. «Εἰσδύνοντα τοὺς πόρους». Ал: Afp: «Ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι». Iл: Ψ. веї întpeпpinde. «Οἷ γῆς εἰσέδυ». Eъp: (ші fir:)

«Εἰσέδυνε σφίσι δεινὸν τι». Ep: лі s' a ibit (ле a benit) ѕnŭ рѣŭ.

Εἴσεαι, noet: în локŭ de εἴσῃ, 2: sinr: neps: a лѕĭ εἴσομαι.

Εἰσ-εάω -ῶ, biit: -άσω, = Εἰσαφίημι.

Εἰσ-εγγίζω, biit: -ίσω, = Προσεγγίζω.

Εἰσέδρακον, noet: nex: 2: ал лѕĭ εἰσδέρκομαι.

Εἰσέδραμον, nex: 2: ал лѕĭ εἰστρέχω.

Εἰσέδυν, nex: 2. ал лѕĭ εἰσδύομαι.

Εἰσεῖδον, nex: 2: ал лѕĭ εἰσοράω.

Εἰσ-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, = кѕ

Εἰσ-είλλω, biit: -ήσω, = Εἰσελαύνω.

Εἴσ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: εἰσῄειν, ші чл:) = Εἰσέρχομαι, intpѕ. «Ἐξιών τε εἰσιὼν δόμους». Eѕp: (ші în парал:). «Εἴσιμεν εἰς οἴκους». Eѕp: (ші fir:) «Οὐκ ἐσιόντες εἰς τὰς σπονδάς». Tѕч: «Εἰς τοὺς ἐφήβους ἐσιόντες». D: Kas: «Ὅτε Σόλων εἰσῄει τὴν ἀρχήν». Dm: (ші ел:) «Τοῖς χοίροις, οἷς καθαίρουσιν, ὅταν εἰσιέναι μέλλωσιν». Dm: «Τοὺς εἰσιόντας ὑπάτους». D: Ал: «Εἴσιθ' εἴσω». Apstf: «Ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ». Apstf: «Τὰ εἰσιόντα (εἰς τὸ σῶμα)». Ksn: mînкъріле. 2) mъ înfъцішezŭ (ла îmпъратŭ, ла dpeгъторŭ, saŭ în пѕблікŭ, dap прінч: în жѕdікъtopie). «Οὐδ' Ἀχιλῆος ὀφθαλμοὺς εἴσειμι». Іл: Ω. «Καθ' ὅ,τι ἂν ἐσίοι ἡ πρεσβεία». Tѕч: «Πρῶτος ὁ παιδικὸς χορὸς εἰσίοι ἄν». Плт: «Πλάττοντι λόγους εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι». Плт: «Εἰσιέναι γραφὴν (saŭ περὶ γραφῆς, ἀγῶνα, ші чл:)». Dm: 3) intpѕ în кasъ de прietenŭ (de волнавŭ, ші чл:) спре вizitape. «Εἰσῇμεν παρὰ τὸν Σωκράτη». Плт: «Αἰσχύνῃ γὰρ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν, εἰσιόντες παρὰ φίλους». Tѕч. «Εἰσιέναι ὡς ἐμέ». Ksn: (ші dѕпе алцїї прін întind:) «Διόνυσος εἴσεισι πρὸς αὐτὴν (τὴν Ἀριάδνην)». Ksn: 4) iaŭ fiгѕра кѕїва, imitŭ (репрesintŭ în teatpѕ ка акtopŭ). «Ἐν τοῖς τραγικοῖς δράμασιν ἐξαίρετὸν ἐστι τοῖς τριταγωνισταῖς τὸ τοὺς τυράννους εἰσιέναι». Dm: 5) (în 3: neps: ші în партч: ел:) îmĭ вine în гîndŭ, îmĭ adѕкŭ a minte, îmĭ înкіпѕіeskŭ; mъ копрinzŭ de... «Ταῦτα λέγοντος τοῦ παιδὸς τὸν Ἀστυάγεα ἐσῄει ἀνάγνωσις αὐτοῦ». Ep: «Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους αὐτὸν ταῦτα ἐσῄει». Tѕч: «Ἐπεὰν σφέας ἐσίῃ οἶστρος». Ep: «Πάνυ μοι ἐλεεινὸν ἐσῄει». Плт: «Ἀλλά τις αὐτῷ πόθος εἰσῄει». D: Kas: (вezĭ ші εἰσέρχομαι).

Εἰσ-είργνυμι (-είργω), biit: -είρξω. înкizŭ înъѕntpѕ din toate пърцiле.

Εἰσεκέλσαμεν, noet: 3: îm: neps: de nex: 1: ал лѕĭ εἰσκέλλω.

Εἰσέλασις, εως (ἡ), intpape къларе; пъвъліре; парадъ de къларіme, шічл: în intpape. [ші

Εἰσελαστικὸς, ὴ, ὸν, каре se faче пентрѕ къларeaskъ intpape (пъвълitoape, saŭ tpiѕmfaлъ). «Ἀγών—». Плin: лѕптъ, че se sъвîршіа în чinstea вірѕitopѕлѕĭ ла Олimпіа, кînd se întopчea în патріа sa. [din

Εἰσ-ελαύνω, biit: -ελάσω, mînŭ вітъ, ка sъ intpe în staѕлѕл sъŭ. 2) (nestp: saŭ ел:) intpѕ къларе, saŭ în tpъsѕpъ, saŭ пе корабіе ѕndeва; intpѕ кѕ tpiѕmfŭ. пъвълeskŭ (în връжтъшeskŭ локŭ).

Εἰσέλευσις, εως (ἡ), intpape. [din

Εἰσελεύσομαι, biit: de xot:, ші

Εἰσελθεῖν, nex: de inf: ал лѕĭ εἰσέρχομαι.

Εἰσ-έλκω, biit: -ελκύσω, (nex: εἰσείλκυσα, ші чл:) tpaгŭ, tîpъskŭ чева saŭ пе чіnева înъѕntpѕ.

Εἰσ-ἐμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: εἰσενέβην, ші чл:) mъ înбаркŭ, intpѕ în корабіе.

Εἰσ-εμ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ dѕкŭ ѕndeва пентрѕ негоцŭ.

Εἰσενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕĭ εἰσφέρω.

Εἰσέπειτα (în локŭ de εἰς ἔπειτα), adв: пентрѕ маї пе ѕрmъ; de ачі în коло.

Εἰσ-επι-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, віŭ (soseskŭ, saŭ петрекŭ) în вре ѕnŭ локŭ stpeinŭ.

Εἰσ-έπτη, ші

Εἰσ-έπτατο, 3: sinr: neps: de miж: nex: 1: ал лѕĭ εἰσίπταμαι.

Εἰσ-έργνυμι (-έργω), biit: -έρξω, = Εἰσείργνυμι.

Εἰσ-έρπω, biit: -ερπύσω, (nex: εἰσείρπυσα, шî чл:) intpѕ, mъ вîрŭ ѕndeва tîpîndѕ-mъ.

Εἰσεῤῥύην, nas: (în локŭ de miж:) nex: ал лѕĭ εἰσρέω.

Εἰσ-έῤῥω, biit: -εῤῥήσω, (nex: εἰσήῤῥησα) = Εἰσφθείρομαι, intpѕ ѕndeва спре ръѕл алтѕіа, saŭ ші ал meŭ.

Εἴσερσις, εως (ἡ), = Ἔνερσις, înnodape, înкeiepe кѕ nastѕpĭ, ші чл: [εἰς, εἴρω].

Εἰσ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: εἰσῆλθον, ші чл:) (кѕ ак: în поецї sinгѕpŭ, iap în прozaiчї кѕ преп:) intpѕ. «Εἰσῆλθε, καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς». Sap: a петрекѕt mѕлтъ вреme кѕ noĭ. «Καὶ τῶν προσόδων τὰς εἰσελθούσας καταδαπανηθείσας». Ksn: mъ înfъцішezŭ (în teatpѕ, în жѕdікъtopie, ші чл:); mъ dѕкŭ спре вizitape de прietenŭ (волнавŭ, ші чл:); (fir:) întpѕ în пѕmъpŭ, iaŭ парte din.. «Εἰσέρχομαι εἰς τοὺς ἐφήβους (εἰς τὸ βουλευτήριον, εἰς τὰς σπον

δάς)». Ksn: Esx: ші Тъч: (în 3: пеps:) îmĭ вine чева пе nеrîndite, saŭ în rîndŭ, îmĭ adъkŭ aminte, ші чл: «Ἰδόντα δὲ τὸν Κροῖσον γέλως εἰσῆλθε». Ші: «Τὸν δὲ ἀκούσαντα ἐσῆλθε αὐτίκα, ὡς εἴη τέρας». Ep: (вezĭ ші εἴσειμι).

Εἰσέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лъĭ εἰσίημι.

Εἰσέτι (în локŭ de εἰς ἔτι), adв: înкъ пînъ акъm.

Εἰσ-ευπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ ак: ші dat:) înлesneskŭ къĭва чева къ înвiлшъгаре.

Εἰσ-εφίημι, вiit: -ήσω, = (saŭ греш: în локŭ de) εἰσαφίημι.

Εἰσέφρουν, прел: ал лъĭ εἰσφρέω, saŭ At: în локŭ de εἰσεφόρουν, прел: ал лъĭ εἰσφορέω.

Εἰσ-έχω, вiit: -έξω, (înпр: de ἐξέχω) sîntŭ eшitŭ, întinsŭ sпре înъъntръ; intръ în... «Κόλπος θαλάσσης εἰσέχων ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας». D: Xpis: «Ἐς τὸν οἶκον εἰσέχων ὁ ἥλιος». Ep:

Ἐίση (ἡ), поet: în локŭ de ἴση, fem: ал лъĭ ἴσος, de o поtрiвъ, asemenea; netedъ; (прin întind:) potъndъ; (fir:) лiniштitъ; dреаптъ. «Δαίς —». Om: masъ, în каре toцĭ mъseniĭ iaŭ de o поtрiвъ пърцĭ. «Ναῦς —». Om: коравie de опоtрiвъ къmпъnitъ de amîndoъ пърцiле.

Εἰσ-ηγέομαι -ουμαι, вiit: -ήσομαι, (прinч:) повъцъieskŭ пе чiнева întръ челе dinъъntръ; îлŭ kondъkŭ пе калеа sa; (maĭ обiч: fir:) îndemnŭ (dînd întîiŭ пiлdъ), повъцъieskŭ, sfъtъieskŭ, înвъцŭ, еksплiкŭ; daŭ планŭ, saŭ проiектŭ; пропъiŭ. [de ъnde.

Εἰσήγημα (τὸ), обiектŭ de повъцъiре; пропъnере; проiектŭ. [ші

Εἰσήγησις, εως (ἡ), повъцъiре, îndemnаре; înвъцътъръ. [ші.

Εἰσηγητής, οῦ (ὁ), (къ цеп:) повъцъitорŭ, îndemnъtорŭ; înвъцъторŭ de чева. [ші

Εἰσηγητικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторŭ, foлositорŭ (îndemînatiкŭ) ла повъцъiре, îndemnаре, ші чл:

Εἰσ-ηγορέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, конворбеskŭ, saŭ mъ жъdiкŭ къ чiнева. [ші

Εἰσηγορία (ἡ), пîръ, плînцере asъпра къiва. [εἰς, ἀγορά].

Εἰσῄειν, прел: ал лъĭ εἴσειμι.

Εἰσ-ηθέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

Εἰσ-ηθίζω, вiit: -ίσω, stрекорŭ înъъntръ (прin пînzъ, ші чл:); (med:) вагŭ înъъntръ прin клistiрŭ.

Εἰσ-ήκω, вiit: -ήξω, = Εἰσέρχομαι, intръ, ші чл: (вezĭ εἰσικνοῦμαι).

Εἰσ-ηλάμην, nex: 1: ал лъĭ εἰσάλλομαι.

Εἰσῆλθον, nex: 2: ал лъĭ εἰσέρχομαι.

Εἰσηλοὺ (λύ)σιον (τὸ), (se înц: τέλος) таксъ, че se плътiа пentръ intраре, (Fранц:) droit d'entrée. [ші

Εἰσηλυσία (ἡ), поet: în локŭ de εἰσέλευσις. [εἰσελεύθω].

Εἰσῇμεν, At: în локŭ de εἰσῄειμεν, 1: îm: пеps: de прел: ал лъĭ εἴσειμι.

Εἰσήνεγκα, nex: 1: ал лъĭ εἰσφέρω.

Εἰσήῤῥησεν, At: nex: 1: ал лъĭ εἰσέῤῥω, saŭ греш: în локŭ de εἰσέφρησεν.

Εἰσ-ηχέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, = Ἐνηχεόμαι, ші ἐνωτίζομαι, аъzŭ,

Εἶσθα, Еол: în локŭ de εἶς, 2: sinг: пеps: de прez: saŭ (maĭ вine) de вiit: ал хot: лъĭ εἶμι.

Εἶσθαι, поet: пas: tрe: de къ: de inf: ал лъĭ ἵημι, saŭ ἕννυμι.

Εἴσθεσις, εως (ἡ), = Εἰσαγωγὴ, înчепъtŭ (de поemъ, ші чл:), еksopdiŭ. [εἰστίθημι].

Εἰσ-θέω, вiit: -θεύσομαι, = Εἰστρέχω.

Εἰσ-θλίβω, вiit: -θλίψω, remъieskŭ, stрînгŭ чева, ка sъ înкапъ înъъntръ, saŭ întре.. 2) (греш:) în локŭ de ἐκθλίβω.

Εἰσθρώσκω, вiit: -θοροῦμαι, (nex: εἰσέθορον, ші чл:) sъръ (mъ asвîрлŭ, mъ въръsŭ репеde) înъъntръ.

Εἰσὶ, 3: îm: пеps: a лъĭ εἰμί.

Εἶσι, 3: sinг: пеps: a лъĭ εἶμι.

Εἰσιδεῖν, nex: 2: de inf:, ші

Εἰσιδόμαν, Dop: поet: în локŭ de εἰσιδόμην, miж: nex: 2: de хot: ал лъĭ εἰσοράω.

Εἰσ-ιδρύω, вiit: -ύσω, = Ἐνιδρύω, ашezŭ, saŭ пъiŭ sъ шеazъ în чева.

Εἰσ-ίζομαι, (fъръ вiit:) поet: mъ ашezŭ în, пе чева.

Εἰσ-ίημι, вiit: εἰσήσω, = Εἰσπέμπω, ші Εἰσάγω, вагŭ, sлобоzŭ înъъntръ.

Εἰσίθμη (ἡ), поet: = Εἴσοδος. [εἴσειμι].

Εἰσ-ικνέομαι -οῦμαι, вiit: -ίξομαι, soseskŭ, meргŭ, intръ, pesвeskŭ înъъntръ. «Ἀσκραίων ἐσικέσθαι κώμην». At: (ші пas: dap преа рар). «Εἰσικνουμένη βέλει». Esxл: гъъpitъ, пътръnsъ de sъцеatъ.

Εἰσ-ιππεύω, вiit: -εύσω, = Εἰσελαύνω, intръ къларе.

Εἰσ-ίπταμαι, вiit. εἰσπτήσομαι, (къ ак: saŭ sinг: saŭ къ преп:) sвърînd intръ în...

Εἰσιτέον, nosit: ал лъĭ εἴσειμι.

Εἰσιτήριος (ὁ, ἡ), [εἴσειμι] atinгъторŭ de

(saŭ fъкȣtŭ ла) intpape, saŭ ші (fir:) ла înчепȣtŭ. «Λόγος —». Лкs: кȣвîntŭ fъкȣtŭ ла sosipea (saŭ пріimipea) вре ȣnȣĭ însemnatŭ бърбatŭ. «Εἰσιτήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) реліцioase цеpemoniĭ, че se съвîршіаŭ ла înчепȣtȣл anȣлȣĭ, saŭ ла ашеzapea вре ȣnȣĭ dpeгъtopŭ. [ші

Εἰσιτητέον, пosit: ал лȣĭ εἴσειμι, = Εἰσιτέον. [ші

Εἰσιτητὸς, ші εἰσιτὸς, ἡ, ὸν, (локŭ) în каpe пapte intpa чinева. [εἴσειμι].

Εἰσίτω, 3: sinг: пеps: de поpȣnч: ал лȣĭ εἴσειμι.

Εἰσ-καθίζω, віit: -ίσω, пȣіŭ пе чinева sъ шеazъ în...

Εἰσ-καλέω -ῶ, віit: -έσω, кіемŭ пе чinева înъȣntpȣ.

Εἰσ-κατα-βαίνω, віit: -βήσομαι, mъ поrорŭ in чева, saŭ intpȣ în вре ȣnŭ sȣtepanŭ (пештеpъ, вopdeiŭ, ші чл:).

Εἰσ-κατα-δύνω (δύω), віit: -δύσω, поet: mъ вîpŭ înъȣntpȣ.

Εἰσ-κατα-τίθημι, віit: -καταθήσω, поet: = Ἐγκατατίθημι.

Εἴσ-κειμαι, віit: -κείσομαι, = Ἔγκειμαι, staŭ, mъ aflȣ ашеzatŭ înъȣntpȣ în чева.

Εἰσ-κέλλω, віit: -κέλσω, tpaгŭ (кȣ) коpaвіа ла ȣsкatŭ.

Εἰσ-κηρύσσω (ττω), віit: -ύξω, кіемŭ пе чinева пpin вestitopŭ sъ intpe înъȣntpȣ (sъ se înfъцішеze).

Εἰσ-κλάω, віit: -κλάσω, înfpînгŭ (înкоvoiŭ) чева înъȣntpȣ. «Τρίχας (βλεφάρων) εἰσκλωμένας». Dsкp:

Εἰσ-κλείω, віit: -είσω, = Ἐγκλείω.

Εἰσ-κλέπτω, віit: -κλέψω, fȣpŭ, ші dȣкŭ înъȣntpȣ чева; (fir:) amъцeskŭ, atpaгŭ кътpe...

Εἰσ-κλύζω, віit: -κλύσω, клъteskŭ апъ ші чл: în вре ȣnŭ вasŭ (ка sъ 'л sпълŭ).

Εἰσ-κλύω, (fъpъ віit:) поet: = Εἰσακούω, ші Ἐνωτίζμαι.

Εἰσ-κολυμβάω -ῶ, віit: -ήσω, гpam: eкsпл: a лȣĭ εἰσνέω, mъ sкaлdŭ, înnotŭ înъȣntpȣ.

Εἰσκομιδὴ (ἡ), adȣчеpe, кърътȣpъ înъȣntpȣ. [din

Εἰσ-κομίζω, віit: -ίσω, adȣкŭ, кapŭ, вaгŭ înъȣntpȣ. «Ὁ χιλίαρχος ὁ τὰς ἀγγελίας εἰσκομίζων». Ел: (ші miж:) «Τὰ ἐκ τῆς χώρας ἐσεκομίσαντο». Тȣч:.

Εἰσ-κρίνω, віit: -κρινῶ, вaгŭ, (ші miж: saŭ пas:) intpȣ (пpinч:) пpin stpimtoape, mъ вîpŭ, pesвeskŭ. [de ȣnde

Εἴσκρισις, εως (ἡ), вîpîpe înъȣntpȣ пpin stpimtoape (ак: ші пas:).

Εἰσ-κρούω, віit: -κρούσω, вaгŭ чева înъȣntpȣ, вътînd înfiгŭ.

Εἰσ-κτάομαι -ῶμαι, віit: -κτήσομαι, doвîndeskŭ, капътŭ.

Εἰσ-κυκλέω -ῶ, віit: -ήσω, înвîptind вaгŭ чева înъȣntpȣ; (de ȣnde desпpe teatpȣ) înвîpteskŭ чева пpin машіna εἰσκύκλημα кътpe în dosȣл teatpȣлȣĭ, în кît sъ пȣ se maĭ вazъ de пpiвitopĭ. (вezĭ ші ἐκκυκλέω). || (miж:) mъ înвîpteskŭ; (fir:) mъ окȣпŭ, mъ îndeлetniчeskŭ ла чева. [de ȣnde

Εἰσκύκλημα (τὸ), = Ἐκκύκλημα, o машінаціе teatpaлъ. (вezĭ вepбȣл).

Εἰσ-κυλίω, віit: -ίσω, postoroлind asвîpлŭ, вaгŭ înъȣntpȣ; (fir:) înкȣpкŭ; (miж:) цazŭ în чева.

Εἰσ-κύπτω, віit: -κύψω, = Ἐγκύπτω.

Εἴσκυροις, εως (ἡ), = Εἰσβολὴ, пъвълipe în.. [εἰς, κύρομαι].

Ἐΐσκω, (fъpъ віit: прел: ἤισκον) поet: [ἐΐσος, saŭ εἴκω] (кȣ ак: ші dat:) asemъnŭ чева кȣ.. (пpin întind: кȣ inf:) гîndeskŭ, daŭ кȣ sокoteaла. || (nestp: saŭ ел: de ак: кȣ dat:) seamъnŭ, пapŭ. «Τάδε νυκτὶ ἐΐσκει». Od; Y.

Εἰσ-κωμάζω, віit: -άσω, (maĭ totdaȣna fir:) intpȣ ȣndeва вeatŭ, ші пpeȣmвлîndȣ-mъ în sepenadъ: (пpin ȣpm:) intpȣ кȣ siла ші fъpъ pîndȣіaлъ, (ші în цen:) sпpe pъȣл локȣitopiлop. (вezĭ ші εἰσφθείρομαι).

Εἰσ-λάμπω, віit: -λάμψω, лȣчeskŭ în, saŭ пе чева.

Εἰσ-λεύσσω, віit: -λεύσω, поet: = Εἰσοράω, Ἐμβλέπω.

Εἰσ-μάομαι, віit: -μάσομαι, поet: atinгŭ adînк. (fir:) «Μάλα γὰρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμὸν». Іл: P: m'a întpistat adînк. (пȣ tpeвȣie sъ se коnf: кȣ...

Εἰσ-μάσσω (ττω), ші (miж:) -ομαι, віit: -μάξω, -ομαι; atinгŭ, піпъіŭ (diвȣieskŭ) чева пе dinъȣntpȣ; (de ȣnde) вîpŭ înadins mîna, saŭ deцetȣл. (вezĭ ші εἰσαφάω). 2) (miж:) mъ штеpгŭ пе чева. «Ἐσεμάξατο χεῖρας ἐς κόλπον. Ткp:

Εἰσ-ματτεύομαι, віit: -εύσομαι, = Εἰσμάττομαι, піпъіŭ чева пе dinъȣntpȣ.

Εἰσ-νέω, віit: -νεύσομαι, ші

Εἰσ-νήχομαι, віit: -νήξομαι, intpȣ ȣndeва înnotînd.

Εἰσ-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: (întpeв, пpinч: пȣmaĭ пex:) = Κατανοῶ, вaгŭ de seamъ; въzŭ, zъpeskŭ.

Εἰσ-οδεύω, віit: -εύσω, кълътopeskŭ, mъ

dзиă în,.. intpз; (Bis:) faкă esodă (intpapea пpeoцiлop în sf: aлtapă).

Εἰσ-οδιάζω, biit: -άσω, îmĭ adзиă вenitзл (npinч: aл npodзктeлop): stpînră вorъщie. [din

Εἰσόδιος (ὁ, ἡ), atinrъlopă (saă fъкзtă în вpeme) de intpapea [кзiва, = Εἰσιτήριος. (de вnde ‖) Εἰσόδιον (τὸ), (se înц. τέλος) такзъ, че se плътia пentpз intpapea în opaшă a вpe вneĭ însemnate пepsoane. ‖ (îm:) Εἰσόδια (τὰ)». Skp: вenitзpiле; ші (maĭ noă Bis: o serвъtoape a maiчiĭ Domnзлзĭ) intpapea în Bisepikъ. [din

Εἴσοδος (ἡ), intpape, saă локă de intpape, вшъ, ші чл: 2) = Πρόσοδος, вenită; tpiвзtă. 3) (Bis:) esodă, intpapea пpeoцiлop în Sf: aлtapă. [εἰς, ὁδός].

Εἰσ-οικειόω -ῶ, biit: -ώσω, вътînd пe чinева în каsa mea, îl faкă familiapă, npietenă.

Εἰσ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἐνοικῶ. локзieskă în вpe вnă локă. [de вnde

Εἰσόικησις, εως (ἡ), локзipe în вpe вnă локă.

Εἰσ-οικίζω, biit: -ίσω, = Ἐγκατοικίζω, пзiă пe чinева a локзi вndева. [de вnde

Εἰσοίκισις, εως (ἡ), ші

Εἰσοικισμὸς (ὁ), ашezape de a локзi вndева (akt: saă nas:).

Εἰσ-οικοδομέω -ῶ, biit -ήσω, zideskă чева în zidă, ші чл: «Ἐσφοδόμουν ἐς αὐτο πλίνθους». Tзч:

Εἰσοιστέος, α, ον, nosit: aл лзĭ εἰσφέρω.

Εἰσ-οιχνέω -ῶ, biit: -ήσω, noct: (кз ak:) în локă de εἰσπορεύομαι, mъ dзкă вndева înъзntpз.

Εἰσόκε(κεν), în локă de εἰς ὅκε, noct: (кз sзn: saă biit: de xot:) nînъ kînd.

Εἴσομαι, biit: aл лзĭ Οἶδα. 2) noct: biit: aл лзĭ Εἶμι.

Εἰσ-ομόργνυμι, ші (miж:) -υμαι, biit: -ομόρξω, -ομαι, noct: întinъpeskă чева în, saă пe чева.

Εἰσόπιν [εἰς, ὄψ], adв: noct: (кз цеп:) пe вpmъ, dзпe, maĭ în вpmъ; de aчi în коло. [de вnde

Εἰσοπίσω, adв: noct: maĭ în вpmъ, пe biitopă, de aчi în коло.

Εἴσοπτος (ὁ, ἡ), [εἰς, ὄπτομαι пeînтp:= Ὁράω] въzзtă înъзntpз (din npiчina жosoaseĭ зале nosiцiĭ) din maĭ 'naлтеле de n' înпpeжзp локзpĭ.

Εἰσ-οπτρίζω, biit: -ίσω, înкiшзieskă, apътă oвiekтeле în sinemă ка o oглindъ. «Τὸ γάλα τῶν ὑγρῶν μόνον οὐκ ἐσοπτρίζει». Пл: ‖ (miж:) îmĭ въză faua (mъ вiтă) în oглindъ. «Παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου». lamвл: [ші

Εἰσοπτρικὸς, ἡ, ὸν, atinrъlopă de (saă въzзtă in (oглindъ. 2) asemenea кз oглindъ, = Εἰσοπτροειδὴς. [εἴσοπτρον¹.

Εἰσοπτρὶς, ίδος (ἡ), dim: aл лзĭ εἴσοπτρον.

Εἰσοπτρισμὸς (ὁ), oглindipe (ak: saă nas:). [εἰσοπτρίζομαι].

Εἰσοπτροειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел în геlă de (ка o) oглindъ. [Εἴσοπτρον, εἶδος].

Εἴσοπτρον (τὸ), = Κάτοπτρον, oглindъ. [εἰσόπτομαι = кз

Εἰσ-οράω, biit: -όψομαι, (nex: εἰσεῖδον, ші чл:) въză (mъ вiтă ла) чева кз лзare aminte (кз pespektă, saă noлtъ), mъ вiтă dpent în окĭ; вară de seamъ. «Τὸν νῦν ἐσα θεῶ εἰσορόωσιν». Od: O: îl npiвesk ка пe вnă zeă. "Εἰσόρα, μὴ σκέψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς„. Sof: "Καλὸς (Ἐλεινὸς) εἰσορᾷν„. Iind: Esxл: în локă de τὴν μορφὴν, ла faцъ. "Ἤδη μυρί' εἰσεῖδον ὀνείρατα„. Tкp: "Τὸ αὔριον οὐκ εἰσορῶμες„. Tкp:

Εἰσ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, пъвъleskă aзпpa кзiва, saă intpз penede вndева.

Εἰσ-ορμίζομαι, biit: -ίσομαι, ='Εγκαθορμίζομαι, intpз în noptă.

Εἰσ-ορούω, biit: -ορούσω, noct: =Εἰσθρώσκω.

Εἶσος, saă 'Εἶσος, noct:în локă de ἴσος (intpeв: nзmaĭ în fem:), вezĭ ἔἰση.

Εἰσότε, (în локă de εἰς ὅτε) adв: nînъ kînd.

Εἰσ-οχετεύω, biit: -εύσω, вară (faкă a se върsa) чева прin каналă în..

Εἰσοχὴ (ἡ), [εἰσέχω] (înpot: de ἐξοχὴ) adînкъiвръ. "Ἐνταῖς δίχα σχισθείσαις πέτραις τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κατὰ τὴν ἑτέραν εἰσοχαῖς οὕτως, ὥστε κἂν συναρμοσθῆναι δύνασθαι„. Stp: Εἴσοψις, εως (ἡ), въgape de seamъ; (npin înlind:) eksemnлз. [εἰσόπτομαι].

Εἰσ-παίω, biit: -παίσω, noct: =Εἰσθρώσκω, sърă, nъвъleskă înъзntpз.

Εἰσ-παρα-δύομαι, biit: -δύσομαι, = Παρεισδύομαι.

Εἰσ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцă, вară înъзntpз.

Εἰσ-περάω -ῶ, biit: -άσω, ші -ήσω, (кз ak: eл:) tpekă în чева, saă npin чева dinколо. (maĭ кз seamъ dinколо de mape).. «Ἐσεπέρησε Χαλκίδα». Es:

Εἰσ-πέτα(το)μαι. = Εἰσίπταμαι.

Εἰσ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpŭ (intpъ pepede) înъъntpъ.

Εἰσ-πίμπλημι, biit: -πλήσω, = Ἐμπίπλημι.

Εἰσ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: εἰσέπεσον, ші чл:) kazŭ (mъ apъnkŭ) în чева; пъвълеskŭ. «Εἰς εἰρκτὴν εἰσέπεσε». D: Kas: s' a apъnkat în înkisoape. (ші fir:) «Ξυμφορὰν («Γῆρας) εἰσπεσοῦσα». Eъp:

Εἰσ-πιτνέω -ῶ, poet: în локŭ de εἰσπίπτω.

Εἰσ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, saŭ -πλευσοῦμαι, плъtind intpъ în.. «Ἔυξεινον πόντον εἰσεπλεύσαμεν». Eъp: «Εἰσπλέοντι τὰς Ἡρακλείους στήλας». Apst: «Ὅπως μηδὲν τοῖς Μεγαρεῦσιν εἰσπλέοι τῶν ἐπιτηδείων». Ksn:

Εἰσ-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἐμπίπλημι.

Εἴσπλοος -ους, ου (ὁ), плъtipe, saŭ intpape kъ корабіа în... «Δεδόχθαι... δοῦναι αὐτῷ προξενίαν. καὶ εἴσπλουν εἰς πόλιν». Eпгр: 2) локъл, pрin каре плъteшte чinева înъъntpъ, гъра портълъї. «Τὰ τῆς Πύλου ἔξω τοῦ ἔσπλου πρὸς τὸ πέλαγος ἀλίμενα ὄντα». Tъч:.

Εἰσ-πνέω, biit: -πνεύσω, îmĭ tpaгŭ sъfлapea înъъntpъ, sopбŭ aepŭ, pesъfлъ. (înпр: de ἐκπνέω). «Ὁ καθεύδων εἰσπνεῖ μᾶλλον ἢ ἐκπνεῖ». Apet: 2) (fir:) însъfлъ amopŭ. [de ъnde

Εἰσπνήλας, α, Dop: ші εἰσπνήλης, ου, ші

Εἴσπνηλος (ὁ), (Лак.) amopezŭ. (bezĭ ші ἀΐτης). [ші

Εἰσπνοὴ (ἡ), sopвipe de aepŭ, pesъfлape; însъfлape. [ші

Εἴσπνοος -ους, ου (ὁ), копpinzъtopŭ în sine de вîntŭ, ъmfлatŭ.

Εἰσ-ποδίζω, biit: -ίσω, = Εἰσβαίνω. 2) греш: în локŭ de Γεισιποδίζω.

Εἰσ-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ a intpa чева înъъntpъ, багŭ; întpodъkŭ; (fir:) pekomandŭ, міжлочеskŭ a se faче чева; (pрinч:) fakŭ fiŭ de sъfлetŭ kъїва. (ші || між:) îmĭ fakŭ eŭ fiŭ de sъfлetŭ пе чinева (bezĭ ші ἐκποιέω); (în цen:) îmĭ însъшeskŭ. || (pas:) mъ adoptŭ de kъtpe чinева; (pap) mъ вîpŭ п'întpe чева ъndeва. [de ъnde

Εἰσποίησις, εως (ἡ), adoptape (faчepe de fiŭ de sъfлetŭ); însъшipe, ші чл: [ші

Εἰσποιητὸς, saŭ εἰσποίητος, ἡ saŭ ος, ὸν, saŭ ον, adoptatŭ, -atъ.

Εἰσπομπὴ (ἡ), [εἰππέμπω] tpimitepe înnъъntpъ, întpodъчepe.

Εἰσ-πορεύω, biit: -εύσω, întpodъkŭ, побъцъїeskŭ пе чinева, багŭ înъъntpъ. || (maĭ обіч: між:) mъ dъkŭ, intpъ înъъntpъ.

Εἰσ-πορίζω, biit: -ίσω, = Πορίζω, прокъpŭ, înлesneskŭ чева.

Εἰσπρακτέον, posit: ал лъї εἰσπράττω.

Εἰσπράκτης, ου, ші

Εἰσπράκτωρ, ορος (ὁ), stpînгъtopŭ, adъnъtopŭ (pрinч:) de dъждiї, tpiвъte (Tъpч: taksiлdapŭ). [ші

Εἴσπραξις, εως (ἡ), stpînцepe, adъnape de tpiвъte. [din

Εἰσ-πράσσω (ττω), ші (між:) -ομαι, biit: -άξω, -ομαι, spînгŭ (în цen:) datopiї, (iap papt:) tpiвъte; (pрin ъpm:) iaŭ kъ siлa. || (pas:) плъteskŭ siлitŭ. «Ταύτην εἰσπράττεσθαι τὴν δίκην». Грг: a fi sъпъsŭ лa aчeastъ osîndъ.

Εἰσπτάμενος, η, ον, між: nex: 2-лea de paptч: a лъї εἰσίπταμαι.

Εἰσ-πτύω, biit: -ύσω, = Ἐμπτύω.

Εἰσ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, ші -ρυήσομαι, kъpгŭ înъъntpъ în чева. «Τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων πόντον». Eъp: (ші fir:) «Ὅσοι ἦσαν εἰσρυέντες εἰς τὴν πόλιν». Лъч: «Εἰσεῤῥύη νόμισμα εἰς τὴν Σπάρτην». Пл: (ші fir:). «Πόθος εἰσεῤῥύη πάντας εὐνομίας». Пл: [de ъnde

Εἰσροὴ (ἡ), ші

Εἴσροος -ους, ου (ὁ), kъpцepe, въpsape de вpe ъnŭ лiкъidŭ, ші чл: în чева. «Πνεύματος —». Ел:

Εἰσ-ρύομαι, biit: -ρεύσω, = Εἰσρέω (Nik: Xon:). [de ъnde

Εἴσρυσις, εως (ἡ), = Εἴσροος -ους.

Εἰσ-σπάω, biit: -σπάσω, = Εἰσέλκω.

Εἶσται, poet: în локŭ de εἶται, 3-a sinг: peps: a pas: tpe: de kъ: ал лъї ἕννυμι.

Εἰσ-τελέω, btit: -έσω, = Εἰσποιῶ. «Εἰς τοῦτο εἰστελεῖται τὸ γένος». Плт: se întpodъче, se întpenъmъpъ.

Εἱστήκειν, peste-sъв: ал лъї ἵστημι.

Εἱστιάσθω, 3-a: sinг: peps: de pas: tpe: de kъ: de popъnч: ал лъї ἑστιάω

Εἰσ-τίθημι, biit: εἰσθήσω, пъiŭ, aшezŭ, багŭ чева înъъntpъ. «Ἐς φορεῖον αὐτὸν ἐσθέμενοι». Пл: (ші Ел:) «Ἐσθέμενοι (se înц: εἰς τὴν ναῦν)σῖτα ἐξέπλευσαν». Ksn: (ші kъ dat:). «Ὅσα δ' ἀκοᾶις εἰσεθέμην». Kaл: (pepfp:) în локŭ de ἤκουσα.

Εἰσ-τιτρώσκω, biit: εἰστρώσω, bezĭ ἐστιτρώσκω.

Εἶστο, poet: în локŭ de εἶτο, 3-a: sinг: peps: de pas: peste-sъв: ал лъї ἕννυμι.

Εἰσ-τοξεύω, biit: -εύσω, sъцetezŭ in... || (між: saŭ pas:) mъ asвîpлŭ ka o sъцea-

tъ în... "Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὰ πάθη ταῖς ψυχαῖς εἰστοξεύονται,,. Ел: (vezĭ ші εἰσακοντίζω.)

Εἴστοτε (în локŭ de εἰς τότε), поет: пentръ atъnчĭ, saŭ ачеа време.

Εἰσ-τρέπω, viit: -τρέψω, (în прот: de ἐκτρέπω) întorкŭ чева спре înъъntръ, înвîрteskŭ спре înъъntръ челе d'afaръ.

Εἰσ-τρέφω, viit: -θρέψω, хръneskŭ în челе dinъъntръ.

Εἰσ-τρέχω, viit: -θρέξω, -ομαι, saŭ -δραμοῦμαι, (nex: εἰσέδραμον, ші чл:) intръ алергînd înъъntръ. "Ὅπως, ὁπότε πύλαι τινες ἀνοιχθεῖεν,.. πρῶτοι ἐσδράμοιεν,,. Тъч:

Εἰσ-τρυπάω -ῶ, viit: -ήσω, гъъреskŭ, ші mъ вîрŭ înъъntръ, (mъ вîрŭ къ ъnŭ sълŭ sъвцiре). (vezĭ ші ἐκτρυπάω).

Εἰσ-φαίνω, viit: -φανῶ, fakŭ къnoskъtŭ, аръtŭ; (прin întind;) пîръskŭ în жъdiкъtopie.

Εἰσ-φέρω, viit: εἰσ-οίσω, (nex: εἰσήνεγκα, ші чл:) adъкŭ, вагŭ чева înъъntръ. "Οὐδὲν εἰς τὸν κόσμον εἰσηνέγκαμεν,,. Sкр: (ші miж:). "Σῖτον εἰσενεγκάμενοι,,. Тъч: "Τοῦτο γὰρ (τὸ ὕδωρ) πλεῖστον εἰσφέρονται,,. Apst: 2) репрesintŭ în teatръ, ші чл: (прin întind:) пomeneskŭ, чitezŭ (în sкрiseле меле); (în цen:) înfъцiшezŭ. "Ὁ συγγραφεὺς οὐ μόνον ψεῦδος εἰσήνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ψεῦδος ἀπίθανον,,. Плв: (ші miж:). "Καὶ τὸν ἴδιον βίον ἀκόλουθον εἰσφέρεται τοῖς εἰρημένοις,,. Плв: (vezĭ ші παρέχω). "Εἰώθασιν οἱ τραγῳδοὶ ἐριννύας εἰσφέρειν μετὰ λαμπάδων,,. Sхл: Apstf: 3) пропъiŭ. "Νόμον ("Γνώμην,,. Λόγμα) εἰσφέρειν,,. Ptp: (ші пas:). "Τοὺς εἰσφερομένους ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευτάς,,. Плв: 4) рапортŭ. "Ἃ δ' ἂν εἰσφέρωσιν οὗτοι πρὸς τὸν δῆμον,,. Apst: "Οὐκέτι εἰσήνεγκαν περὶ αὐτῶν εἰς τὰς βουλάς,,. Тъч: (ші Ел:) "Τὴν βουλὴν προβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν, ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἄνθρωποι κρίνοιντο,,. Ksn: "Τὰς ἀγγελίας εἰσφέρειν,,. Ep: (ші къ dat:). "Εἰσοίσομεν Σωκράτει,,. Пл: 5) kontрiвъieskŭ. "Τότε πρῶτον εἰσενεγκόντες εἰσφορὰν διακόσια τάλαντα,,. Тъч: "Ἔδει χρήματα εἰς τὸν πόλεμον εἰσενεγκεῖν ἀπὸ τῶν οὐσιῶν τοὺς πολίτας,,. Пл: "Ἐπιθυμῶ τούτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν,,. Ksn: (ші ел:) "Τῷ πώποτε εἰσήνεγκα,,; Dm: (ші fir:) "Πολλὴν περὶ ταῦτα σπουδὴν εἰσενεγκών,,. Xps: (ші miж:) "Πᾶσαν εἰσεφέρετο σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν,,. Плв: "Τοσοῦτον χαρίτων καὶ ἡδονῆς (ἐν οἷς φησιν) εἰσενέγκατο,,. Apst: 6) întрodъкŭ (saŭ skoцŭ) леце, обiчеiŭ, ші чл: "Καινὰ δαιμόνια εἰσφέρων,,. Ksn: "Λόγους εἰσφέρεις καινοὺς ἀεὶ,,. Eър: 7) прiчinъieskŭ. "Δειλίαν εἰσφέρει ὁ νόμος οὗτος,,. Eър: "Ἀτυχίαν εἰσενήνοχε τοῖς βαρβάροις,,. Пл: 8:) întреvъinцezŭ. "Τίνας ἀρετὰς εἰσενήνεκται,,. D: Ал: (vezĭ ші εἰσάγω).

Εἰσ-φθείρομαι, viit: -φθεροῦμαι, (nex: εἰσεφθάρην) intръ ъndeва спре пeiреа, saŭ пeпорочiреа ачелъĭ локŭ. (vezĭ ші εἰσκωμάζω).

Εἰσ-φοιτάω -ῶ, viit: -ήσω, = Εἰσπορεύομαι, meргŭ des ъndeва. [de ъnde

Εἰσφοίτησις, εως (ἡ), = Εἰσέλευσις.

Εἰσφορὰ, ᾶς (ἡ), kontрiвъцie (прinч: de вanĭ). "Μεγάλας εἰσφορὰς εἰσενηνοχόσι,,. Лs: 2) înfъцiшаре. "Νόμου —,,. D: Kas: [εἴσφερω'. [de ъnde

Εἰσ-φορέω -ῶ, viit: -ήσω, = Εἰσφέρω, adъкŭ (карŭ, въpsŭ, гръmъdeskŭ) înъъntръ în чева.

Εἰσ-φρέω, viit: -ήσω, At: (прin sink:) în локŭ de εἰσφορέω, saŭ εἰσφέρω, вагŭ, вîрŭ înъъntръ. "Εἰσέφρουν τὸ στράτευμα,,. Dm: "Οὐκ εἰσφρήσομεν,,. Apstf: nъ вom лъsa пe niminea a intрa. (ші nestр: saŭ ел:) "Εἰσέφρησεν (алt: εἰσήῤῥησεν) εἰς τὴν οἰκίαν,,. Apst: s'a вîрît (пe askъns ші спре ръŭ.)

Εἰσ-φύρω, (fъръ viit:) intръ, пътръnzŭ ка ъnŭ алъatŭ.

Εἰσ-χειρίζω, viit: -ίσω, поет: în локŭ de ἐγχειρίζω.

Εἰσ-χέω, viit: -χεύσω, (nex: εἰσέχεα, ші чл:) = Ἐγχέω. || (miж:) mъ въpsŭ (intръ къ гръmada) înъъntръ. [de ъnde

Εἴσχυσις, εως (ἡ), = Ἀνάχυσις.

Εἰσ-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, intръ, înaintezŭ, пътръnzŭ în...

Εἴσω, ші (преа рар) Ἔσω [εἰς], adв: saŭ преп: (лок:) înъъntръ. "Εἴσω κομίζου καὶ σύ,,. Esx: "Εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' ἴσιθι,,. Apstf: (ші къ цen:) "Εἴσω τοῦ τείχους ἀπῄει,,. Ksn: (ші къ apt:) "Εἰς τὸ εἴσω τῆς χειρός,,. Плт: (ші поет: къ ак:) "Δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,,. Іл: Г: (ші timп:) "Εἴσω τριάκοντα ἡμερῶν,,. Ерmц: [de ъnde.

Εἴσωθεν, рар în локŭ de ἔσωθεν.

Εἰσ-ωθέω -ῶ, viit: -ωθήσω, ші -ώσω, înпinгŭ, вîрŭ, вагŭ, (ші miж:) intръ în siлъ înъъntръ. [de ъnde

Εἰσ-ωθίζω, viit: -ίσω, (maĭ noŭ) = Εἰσωθέω.

Εἰσωνία (ἡ), каъtъ ἰσωνία.

Εἰσωπὴ (ἡ), поет: прiвiре, вedepe. [ші

Εἴσωπος (ὁ, ἡ), поет: [εἰς, ὤψ] чел че stъ (saŭ аре чева) înaintea окiлор, saŭ

în вedepe. "Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν,,. Іл: О: s' aš întops кв вedepiле кътре... (ші în локš de adв:) "Εἰσωποὶ ἔκελσαν,,. Апл: tокmaĭ în faцъ.

Εἶτα [εἴη, ταῦτα], adв: timп: = Ἔπειτα, пе вpmъ, dвпе aчeasta; апоĭ. "Τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδναν... Εἶτα Θετταλίας ἐπέβη,,. Dm: "Καθέρπυσον νῦν εἰς Κεραμεικόν. — Εἶτα τὶ,,; Apstf: 2) mipъt: (кв oape кape emfasš ші eponie) ші апоĭ! E! ші пе вpmъ. "Εἶθ' οἱ Βάρβαροι ἐμὲ αἰτιῶνται, οὐ λογιζόμενοι ші, чл:,,. Лвч: "Εἶτα ἐν ἀδικήματι θήσονται πεισθέντων ἡμῶν, ἃ δεόμεθα,, Твч: (ші întpeвъt:) "Εἶτα τὶ τοῦτο,,; Apstf: ші апоĭ че кв aчeasta? 3) (екчепt:) afaръ de aчeasta. Εἶτ' οὐκ οἶσθ' ὅτι,,; Ksn: "Κᾶτα πῶς δυνήσομαι ἄπειρος ἀθαλάττωτος ὢν εἶτ' ἐλαύνειν; Apstf: 4) înпpot: "Εἴ σοι μηδὲν μετὸν, εἶτ' ἀπεχθάνῃ,,; Apstf: (вezĭ ші eкsemп: 3).

Εἶται, 3-a: sinг: пeps: a пas: tpe: de кв: ал лвĭ Ἔννυμι.

Εἴτε [εἰ,τὲ], коniвnкц: desпъpц: (în înпpot:), εἴτε - εἴτε, ἢ - ἢ, op, saš. "Εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης». Іл: А: «Ἐβουλεύοντο, εἴτε κατακαύσωσιν, εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται». Твч: «Εἴτε δὴ συμβουλεύσαντός τευ, εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε». Ep: «Εἴτε καὶ κατ' ἀλήθειαν αὐτῶν διανοηθέντων τι πρᾶξαι τοσοῦτον, εἴτε καὶ ψευδέσι διαβολαῖς φυγάδων πεισθεὶς, ἢ καὶ νὴ Δία χρημάτων βουλόμενος εὐπορῆσαι». Diod:

Εἴτε, поet: în локš de εἴητε, 2-a: îm: пeps: de пoft; ал лвĭ εἰμὶ.

Εἶτεν, Ion: în локš de εἶτα.

Εἴτω, поet: în локš de ἔστω. saš 2) = Ἴτω.

Εἶφ', поet: (în апstpf: maĭ 'nainte de вокалъ asцip:) în локš de εἶπε.

Εἰχέναι, поet: în локš de ἐοικέναι, inf: ал лвĭ ἔοικα.

Εἶχον, прел: ал лвĭ ἔχω.

Εἴω, поet: în локš de ἔω, ὦ, sвп: ал лвĭ εἰμὶ.

Εἴω. поet: nex: de sвп: ал лвĭ εἶμι.

Εἰῶ, поet: în локš de ἐάω -ῶ, лasš.

Εἴωθα, tpe: de кв: (în локš de пpe:) ал neîntp: ἔθω, (прел: εἰώθειν) oвiчnвiesкš, sîntš oвiчnвitš. || (пaptч:) εἰωθὼς, υῖα, ὸς, oвiчnвitš; (îm:) пpietenš, famiлiapš. «Δι' εἰωθότων ἐτῶν». Плt: dвпе вnš xotъpîtš nвmъpš de anĭ. || (neвt:) «Τὸ εἰωθὸς». Oвiчeiвл. [de вnde

Εἰωθότως, adв: (пaptч:) dвпе oвiчeiš.

Εἴων, ας, α, ῶμεν, ші чл:, прел: ал лвĭ ἐάω.

Εἴως, adв: în локš de ἕως.

Ἐκ, ші (maĭ 'nainte de вок:) ἐξ, преп: (se акор: nвmaĭ кв цen:, ші însem: în sint: 1) локš, adiкъ de вnde se пopneшte, înчепe, se ia, saš atîpnъ, saš (fir:) se faчe (вine) чeвa (пpinч: în miшкape). «Ἐκ Πύλου ἐλθὼν, τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης». Іл: А: «Ἀναδῦναι ἐκ τῆς θαλάσσης». Лвч: «Ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη». Іл: Т: «Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς». Лкs: »Εἴκεν ἐκ χόλοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ». Іл: К: «Ἐκ τῆς οὐρῆς λαμβάνεσθαι». Лвч. «Λαμβάνομεν δὲ οὔτε ἐκ τῆς γῆς οὐδὲν, οὔτε ἀπὸ τῶν οἰκιῶν». Ksn: «Ἐκ χρυσῶν φιαλῶν πίνειν». Ksn: «Οὔτ' ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενοι». Твч: «Ἐκ τῶν ζωστήρων φιάλας φορέειν». Ep: «Ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν». Іл: А: (saš în stape în локš de ἐν, apъtîndв se însъ totdaвna miшкape, кape este ші în лimвa Pomîneaskъ eкsплiкîndв se кв din) «Οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ». Твч: чeĭ din insвле, ші чл: «Τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσκομίζεσθαι». Твч: «Οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς κήρυκα ἐκπέμψαντες». Твч: «Τὸ ἐξ Ἐπιδάυρου τεῖχος ἐκλιπεῖν». Твч: «Ἤσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες». Твч: «Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ πεδίου δρόμῳ ἔθεον». Ksn: «Καταβαίνοντές τινες τῶν ἐκ τοῦ ὄρους». Ksn: (astfeл este ші) «Ἐκ δίφροιο καθήμενος». Іл: Σ: шezînd кam afaръ. (вezĭ ші 4). 2) distanцъ. »Ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν». Іл: Θ: «Προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι». Твч: «Ἐξ ἀκοντίου βολῆς». Ksn: «Ἐξ εἴκοσι βημάτων». Пл: 3) (fir:) înчепвtš, tpaцepe (din пatpie, saš пъpinцi), opiцinъ; (în цen:) pелaцie. «Ἦν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἀρχαῖον ἐξ Ἄργους». Твч: «Βελτίων εἶναι καὶ ἐκ βελτιόνων». Плt: «Βασιλεῖς ἐκ βασιλέων». Плt: «Οἱ ἐξ ἐκείνου». Dm: stpъneпoцiĭ лвĭ. «Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ». Dm: «Οἱ ἐκ τῆς συγκλήτου». Плв: «Οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου καὶ τῆς στοᾶς». Пopf: 4) afaръ, deпapte. «Ἐκ μέσου γενόμενος». Esx: «Ἐκ βελέων». Od: Т: Ἐκ δίφροιο καθήμενος». Іл: Σ: (вezĭ ші 1:) "Τὸ ἐξ ἀνθρώπων κάλλος». Елd: în локš de τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, maĭ пpesвs de omš. "Τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς,,. Dm. în локš de τὰς ἀπανθρώπους, neomenoase. 5) eкчепцie, saš aлeцepe, (пpin вpm:) пpefepinцъ, saš коvîpшipe. "Ἐκ πολέων πίσυρας,,. Іл: О: "Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασι-

λῆϊ,,. Іл: Δ: "'Εκ πάντων προτιμῶνται,,. Тѕч: "Τὸ ἔτος ἐκ πάντων μάλιστα ἐκεῖνο δὴ ἄνοσον ἐτύγχανεν ὄν,,. Тѕч: 6) timпѫ, (adiкъ) епоха, din каре înчепе чева. "'Εξ ἀρχῆς,,. Esxл: ші Sof: "'Εκ νέων,,. Плt: "'Εκ παίδων,,. Ksn: "'Εκ νέοτητος ἐς γῆρας,,. Іл: Ω. "'Εκ πολλοῦ,,. "'Εκ παλαιτάτου,,. "'Εκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον,,. "'Εκ τοῦ παραχρῆμα,,. Тѕч: "'Εξ ὀλίγου παραγγείλαντι,,. Тѕч: "'Εξ ἡμέρας,,. Sof: ші Esx: "'Εκ νυκτὸς, ші "'Εκ νυκτῶν,,. Ksn: "'Εκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί,,. Od: M: "'Εκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου,,. Dm: în локѫ de ἐν τῷ. 7) maĭ în ѕрmъ (în локѫ de μετά). "'Εκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστυκῶν,,. Тѕч: "'Εκ πολέμου εἰρήνη,,. Тѕч: "'Αναστενάξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίης,,. Ep: "'Εξ ἀρίστου προῆγε τὸ στράτευμα,,. Ksn: "'Εκ δὲ τούτου εἷς τῶν φίλων ἦν,,. Ksn: "Ὑμεῖς δὲ ἀπαγαγόντες, οὗ δεῖ, τὰ ἐκ τούτων πράσσετε,,. Ksn: "'Εκ τοῦ λοιποῦ,,. Ksn: (ші îm:) "'Εκ τῶν λοιπῶν,,. Плt: de aчi în коло, пе віitорѫ. "'Εμελλε πλεῖν ἐκ χειμῶνος,,. Пл: "Πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβοντα,,. Sof: "Πόλεμον ἐκ πολέμου διώκων,,. Пл: "Κακὸν ἐκ κακοῦ,,. Om: 8) skimвape. "'Εκ πτωχῶν πλούσιοι, καὶ ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι,,. Dm: 9) прічінъ, (saѫ fъкъtoape) din че, пентрѫ че. "Μήνιδος ἐξ ὀλοῆς,,. Od: Γ. "Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστίν,,. Іл: B: "Πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,,. Sof: "'Εξ ὧν ἐφθείροντο,,. Тѕч: "'Εξ ὧν ἄλλα τε πολλὰ ἡμαρτήθη καὶ ὁ εἰς Σικελίαν πλοῦς,,. Тѕч: "Καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου ἡ Σάμος ἐτειχίσθη,,. Тѕч: "'Εξ ὧν δὴ καὶ ἐμίσει τὸν Σωκράτην,,. Ksn: "Τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεα,,. Ep: "'Εξ ἀνάγκης,,. Sof: "'Εκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν, ὧν ἐχρῆν,,. Dm: "'Εκ τοῦ ἐμοῦ νόμου,,. Dm: în локѫ de κατὰ τὸν ἐμὸν νόμον. "'Εκ τῶν νόμων,,. Esx: "'Εκ τῶν ξυγκειμένων,,. Тѕч: "'Εκ κελεύσματος,,. Esxл: "'Ετύγχανεν ἐκ νόσου τινος ἐπισφαλοῦς ἐν φορείῳ κομιζόμενος,,. Пл: (saѫ органікъ ші materiaлъ) прin че, ші din че. "Οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ διφθερέων,,. Ep: "Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν,,. Skp: "Στράτευμα ἐκ παιδικῶν τε καὶ ἐραστῶν,,. Ksn: "Στρατοπέδῳ ἐκ νεῶν ἱδρυθέντι καὶ σκηνιδίων,,. Тѕч: "'Εκ τῶν ἰδίων χρημάτων λύω,,. Dm: "'Εκ δώδεκα ποιήσαντες τὸ βάθος τῆς φάλαγγος,,. Ksn: "'Εκ ταπεινῶν καὶ φαύλων πραγμάτων μεγάλας δυναστείας κατεργασαμένους,,. Iskp: (de ѕnde 10) кіпѫ, saѫ кѕm; (maĭ de mѕлte орĭ adвербіaл). "Πατέρα τὸν ἐμὸν ἐκ δόλου κατέκτανε,,. Sof: "'Εκ βίας μ' ἄγει,,. Sof: "'Εκ θυμῷ φιλέοντι,,. Ткр: "'Ασπάσασθαι ἐκ ψυχῆς,,. Ksn: "'Εκ χειρὸς ἀπώλετο,,. Apstf: "'Εκ τρόπου τινος ἐπιτηδείου,,. Тѕч: "Τρόπων ἐξ οἵων,,. Тѕч: "'Εκ παντὸς τρόπου,,. As: ші Iskp: "'Εκ χρυσῶν φιαλῶν πίνειν,,. Ksn: "'Εξ ὀνόματος εἰδέναι,,. Пл: "'Εκ τεκμηρίων σκοποῦντί μοι,,. Тѕч: (ші adвербіaл). "'Εξ ἀγχιμόλου,,. Іл: Ω. "'Εξ ἴσου,,. Тѕч: "'Εκ τοῦ ὁμοίου,,. Тѕч: (ші îm:) "'Εκ τῶν ὁμοίων,,. Плt: "'Εκ τῆς ἰθείης,,. Ep: "'Εξ ἀπροσδοκήτου,,. Тѕч: "'Εκ τοῦ παραχρῆμα,,. Тѕч: "'Εκ τοῦ περιόντος,,. Тѕч: "'Εκ περιουσίας,,. Apst: "'Εκ τῶν δυνατῶν,,. "'Εκ τῶν ὑπαρχόντων,,. Тѕч: "'Εκ τῶν ἐνόντων,,. Dm: "'Εξ ἑτοίμου,,. Esx: "'Εκ τοῦ εὐπρεποῦς,,. Тѕч: "'Εξ ὑστέρης,,. Ep: "'Εκ τοῦ ἐμφανοῦς,,. Ep: "'Εκ τρίτου,,. Skp: ‖ (iap în комп: 1) afaръ, saѫ depapte; (ші прin ѕрm:) лipsipe, saѫ прівацie. "'Εκβάλλω,,. 2) екченцie, алеџере, saѫ пребеpinцъ. "'Εξαίρετος,,. 3) emfasѫ, saѫ înteцipe, (adiкъ) de totѫ, кѕ desъвîршipe. "'Εκβαρβαρόω, ἔκπικρος, ἐξαλαπάζω,,. ‖ (ла поецĭ A'. se пѕne dѕпе sѕвst:) "Οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο,,. Іл: T: "Περγάμου ἐκ κατιδών,,. Іл: D: (ші întpeпѕindѕ se алte zічерí). "Λαΐου ἴστε τὶν ἐξ,,; Sof: (B'. se пѕne în парал: de прisosѫ, saѫ modifikînd, saѫ хоtъpînd maĭ еksakt însemnapea челор-л-алte преп:). "'Εξ οὐρανόθεν,,. Іл: Θ. "'Εξ Αἰσύμηθεν,,. Om: "Ὑπ' ἐκ κακοῦ,,. Іл: N: "Ὑπ' ἐκ βελέων,,. Іл. P: (вezĭ ші διὲκ ші παρέκ). (C'. se despapte de вербѕл компѕsѫ întpeпѕindѕ se алte zічерĭ). "'Εκ δ' ἔβαλ' ἵππων,,. Іл: A: "'Εκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπωκε,, Sof:

Ἑκαβολεστάτα (ά), Dop: în локѫ de ἑκηβολωτάτη, fem: sѕпрл: ал лѕĭ.

Ἑκαβόλος (ό, ά), Dop: în локѫ de ἑκηβόλος.

Ἑκάεργος (ό, ή), noet: [ἑκὰς, ἔργον] depapte sъцetъtopѫ, adiкъ але кърѕіа sъцeцĭ лѕкреazъ de depapte; (прin ѕрm:) = Ἑκηβόλος. saѫ 2) [ἑκὰς, εἴργω] depъptъtopѫ, saѫ апъръtopѫ de ръѫ. (вezĭ ші ἀποτρόπαιος). (enit: ал лѕĭ Аполонѫ, ші fem: ἑκαέργη, ал Dianeĭ).

Ἑκάην, pas: nex: 2-леа ал лѕĭ καίω.

Ἕκαθεν [ἑκὰς], adв: de depapte.

Ἐκάθηρα, nex: 1-іѫ, ал лѕĭ καθαίρω.

Ἐκάθιζον, прел: ал лѕĭ καθίζω.

Ἕκαλος (ό, ά), Dop: în локѫ de ἕκηλος.

Ἔκαμον, nex: ал 2-леа, ал лѕĭ κάμνω.

Ἔκανον. noet: nex: 2-лea, ал лȣĭ καίνω, în локȣ̆ de κτείνω.

Ἐκάρην, nas: nex: 2-лea ал лȣĭ κείρω.

Ἑκάς, adв: (кȣ ɥen:) denapte. "Νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν,,. Od: Ξ: (ші fъръ казȣ̆). "Ἑκὰς ἀφεστὼς,,. Eȣp: (ші despre timnȣ̆). "Οὐχ ἑκὰς χρόνου παρέσται,,. Ep:

Ἑκαστάκις [ἕκαστος], adв: = Ἑκάστοτε.

Ἑκαστάτω, adв: (sȣnpлt: ал лȣĭ ἑκὰς) прea denapte.

Ἑκασταχῆ, adв: (de stape), în fie кape локȣ̆, pretȣtindinea [ші

Ἑκασταχόθεν, adв: de pretȣtindinea, din fie-кape локȣ̆. [ші

Ἑκασταχόθι, ші

Ἑκασταχοῖ, adв: = Ἑκασταχῆ. [ші

Ἑκασταχόσε, adв: (de mішкape), deoseвit în fie-кape локȣ̆, saȣ̆ în toate пърцiле. [ші

Ἑκασταχοῦ, adв: = Ἑκασταχῆ. [ἕκαστος].

Ἑκαστέρω, adв: (компр: ал лȣĭ ἑκὰς), maĭ denapte.

Ἑκαστόθεν, saȣ̆ (maĭ корекtȣ̆) ἑκάστοθεν, = Ἑκασταχόθεν. [ші

Ἑκάστοθι, adв: = Ἑκασταχόθι. [din

Ἕκαστος [ἑκὰς], η, ον, fie-кape, (toцĭ, dap) fie-кape deoseвit. "Εἷς ("Πᾶς,, Αὐτός, Τις) ἕκαστος,,. "Ἕπεταί τις ἕκαστος,,. Пind: "Ὡς ἑκάστη τις κατέχεται,,. Тȣч: "Ἔβαν οἶκόν δε ἕκαστος,,. Іл: Λ: "Καὶ οἱ μὲν ἕκαστος εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῆσαν,,. Epd: "Κατὰ τὸν ὁπλίτην ἕκαστον,,. Тȣч: "Καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο,. Тȣч: (ші îm:) "Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσιν,,. Es: "Ἐνθυμεῖσθε καθ' ἑκάστους τε καὶ ξύμπαντες,,. Тȣч: "Ἀπέπλευσαν, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον,,. Тȣч: (ші ел:) "Κατ' ἀλλήλους δὲ ὡς ἕκαστοι ἐπολέμουν,,. Тȣч: "Καθ' ἑκάστην (se înц: ἡμέραν),,. Грг: ші "Κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην,,. Тȣч: "Ταῦτα (saȣ̆ "Αὐτὰ) ἕκαστα,,. (ші кȣ преп:) "Καθ' ἕκαστα,,. Om: Ep: ші Тȣч: toate кътe ȣna ȣna, кȣ skȣmпътate. (вezĭ ші ἀυθέκαστος). (ші кȣ aptik:) "Τὸ καθ' ἕκαστον,,. (ші îm:) "Τὰ καθ' ἕκαστα,,. Пл: челе în пapte amъpȣnte. (Fpanц:) les details. "Παρ' ἕκαστον,, (ші îm:) "Παρ' ἕκαστα,,. Плв: adв: în локȣ̆ de

Ἑκάστοτε, adв: пе fie-кape datъ (de кîte opĭ).

Ἑκαστοτέρω, noet: = Ἑκαστέρω, maĭ denapte.

Ἑκάταῖος, ος ші α, ον, кȣвenitȣ̆ ла (saȣ̆ atinгътopȣ̆ de zeiцa) Екata. (de ȣnde || Ἑκάταῖον (τὸ), (se înц: ἕδος, saȣ̆ ἱερὸν) temплȣл. saȣ̆ statȣa Екateĭ. (ші 2) (îm:) рътъшiцеле de чine de ла пomeneле морцiлор, saȣ̆ челе кȣръцitoape, че пе fie-кape лȣпъ пȣneaȣ̆ пе ла pesnîntiĭ în чinstea Екateĭ. [Ἑκάτη].

Ἑκατέατο, Ion: în локȣ̆ de ἐκάθηντο, прел: ал лȣĭ κάθημαι.

Ἑκάτεῖον (τὸ), = Ἑκάταῖον. statȣa Екateĭ. [Ἑκάτη].

Ἑκατεράκις [ἑκάτερος], adв: пе fie-кape (din doъ) datъ, de amîndoъ дъцiле; ші întp' ȣnȣл ші în tp' алtȣ̆ кinȣ̆.

Ἑκάτερθε, ші (maĭ 'nainte de вок:) θεν, adв: noet: în локȣ̆ de ἑκατέρωθεν.

Ἑκατερέω -ῶ, viit: -ήσω, dъnцezȣ̆ danцȣл nȣmitȣ̆...

Ἑκατερίς, ίδος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de danцȣ̆ în sъpitȣpĭ, în кape dъnцъtopȣл îшĭ ловеште dosȣл кînd кȣ ȣnȣл кînd кȣ челалtȣ̆ пiчорȣ̆.

Ἑκατερομάσχαλος (ὁ, ἡ), (прinч: χιτὼν) = Ἀμφιμάσχαλος. (înпpot: de ἑτερομάσχαλος) хаĭnъ кȣ doъ mîniчĭ. [ἑκάτερος, μασχάλη].

Ἑκάτερος [ἑκὰς, ἕτερος], α, ον, fie-кape din doĭ, ші ȣnȣл ші чел-алtȣ̆ deoseвit. "Καὶ ἑνὶ ἑκατέρῳ τῶν δανεισάντων καὶ ἀμφοτέροις,,. Dm: "Ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύωσι,,. Is: "Ταῦτα εἰπόντες ἀπῆλθον ἑκάτερος,,. Ksn: "Παυσάμενοι τῆς μάχης, ὡς ἑκάτεροι,,. Лȣч: "Καθ' ἑκάτερον πρός τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν εὐεξίαν ἐπιδιδούς,,. Фiл: "Καθ' ἑκάτερον τὸν ἔσπλουν,,. Тȣч: "Ἐπὶ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ,,. Тȣч: (ші кȣ ɥen: în enimep:) "Ἑκάτεροι ἡμῶν,,. Тȣч: "Ἑκατέρου τούτων,,. Ksn: "Ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν,,. Diod: (вezĭ ші ἀμφότερος, ші ἕκαστος). [de ȣnde

Ἑκατέρωθεν, ші (pap) ἑκατέρωθε, adв: din, saȣ̆ de fie-кape din amîndoъ пърцiле. [ші

Ἑκατέρωθι, adв: (de stape), ші întp' ȣкa ші întp' алta din amîndoъ пърцiле, saȣ̆ întp' amîndoъ пърцiле deoseвit fieкape. [ші

Ἑκατέρως, adв: dȣпе fie-кape din amîndoъ кiпȣpiле. [ші

Ἑκατέρωσε, adв: (de mішк:), ші întp' ȣna ші în чеea-л-алtъ din amîndoъ пърцiле, saȣ̆ întp' amîndoъ deoseвit fie-кape.

Ἑκάτη (ἡ), Екata, zeiцъ mitoлоц: patpoana fapmeчелор, a кȣръцiрiлор, a faчepiĭ de копiĭ, ші чл: (ла чеĭ maĭ din ȣpmъ) Diana. (прinч: fem: ал лȣĭ ἕκατος). "Δεῖπνον Ἑκάτης,,. Лȣч: вezĭ ἑκάταῖος (2)

Ἑκατηβελέτης, ου, (ὁ), ші

Ἑκατηβελέτις, ίδος (ἡ), = кȣ

Ἑκατηβόλος (ὁ, ἡ), = Ἑκηβόλος, ші Ἑκάεργος.

Ἑκατήσιος, α, ον, = Ἑκάταῖος.

Ἕκατι, adв: Dop: în локŭ de ἕκητι.

Ἑκάτινος, η, ον, = Ἑκάταῖος. (în Tfp: греш: în локŭ de ἐλάτινος).

Ἑκατόγγυος (ὁ, ἡ). поет: компѫсŭ din o sѫtъ мъдѫларе (трѫпѫрĭ). "Ἀγέλη —,,. Пind: (везĭ ші Ἑκατόμπους). [ἑκατὸν, γῦον].

Ἑκατογκεφάλας, α (ὁ), Dop: în локŭ de.

Ἑκατογκέφαλος, ου (ὁ), поет: чел кѫ o sѫtъ de капете; (fir:) foapte înцелептŭ. [ἑκατὸν, κεφαλή].

Ἑκατόγκρανος (ὁ, ἡ), поет: = Ἑκατογκέφαλος. [ἑκατὸν, κρᾶνον].

Ἑκατογκρῆπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел кѫ o sѫtъ de трепте. "Βωμὸς —,,. Іѫл: [ἑκατὸν, κρηπίς].

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ші

Ἑκατόγχειρος, ου (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ o sѫtъ de mîinĭ (епіт: ал цігантѫлѫĭ Вріареŭ, Βριάρεως); (fir:) лѫкрътоpŭ de марĭ лѫкрѫрĭ, актівŭ. [ἑκατὸν, χείρ].

Ἑκατόζυγος (ὁ, ἡ), поет: каре аре o sѫtъ de вънчĭ de вîslашĭ. "Ναῦς ἑκατόζυγος —,,. Іл: Y: [ἑκατὸν, ζυγὸς],

Ἑκατόμβαια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) serвътоаре, în каре жертfiaŭ екатомве. [неѫт: ал лѫĭ..

Ἑκατόμβαῖος, α saŭ ος, ον, atinгътоpŭ de екатомве. [ші

Ἑκατομβαιὼν, ῶνος (ὁ), чеа din tîiŭ лѫнъ a Atenenілор (Іѫл: ші Аѫг:). [din

Ἑκατόμβη (ἡ), екатомвъ, жертfъ de o sѫtъ de воĭ (прin întind: ші de алте віте, saŭ лѫкрѫрĭ); (în цен:) маре ші însemnatъ жертfъ. "Θύσαντα τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ ἑκατόμβαν πρῶτον καὶ μόνον,,. Епгр: (ші ком:) "Ὠῶν ἑκατόμβη,,. At: [ἑκατὸν, βοῦς . [de ѫnde

Ἑκατόμβαιος (ὁ, ἡ), поет: чел în прецŭ de o sѫtъ воĭ (віте, saŭ monete); (în цен:) прецiosŭ. || (sѫвst:) Ἑκατόμβαιον (τὸ), ѫnŭ felŭ de monetъ, saŭ греѫtate.

Ἑκατόμπεδος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ întindepe saŭ înкъпере de o sѫtъ пічоаре. (de ѫnde. || sѫвst:) Ἑκατόμπεδον (τὸ), темплѫл Minервеĭ din Акрополŭ. [ἑκατὸν, πέζα].

Ἑκατόμπηχυς, εος (ὁ, ἡ), = ἑκατοντάπηχυς.

Ἑκατομπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἑκατονταπλασίων.

Ἑκατόμποδος (ὁ. ἡ), = Ἑκατόμπεδος.

Ἑκατόμπολις, εως (ὁ, ἡ), копрinzътоpŭ de o sѫtъ de ораше. "Κρήτη —,,. Іл: Β. [ἑκατὸν, πόλις].

Ἑκατόμπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ o sѫtъ de пічоаре. "Νηρηΐδες —,, Sof: [ἑκατὸν, ποῦς].

Ἑκατομπτολίεθρος (ὁ, ἡ), поет: = Ἑκατόμπολις.

Ἑκατόμπυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ o sѫtъ de порцĭ. "Πόλις —,,. Еѫр:

Ἑκατομφόνια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жертfъ, че se съвîршіа de ачела, каре ар fi omopît o sѫtъ de връжташĭ. "Μεσσήνιοι κόμπῳ χρήσασθαι δοκοῦσι περὶ Ἀριστομένους λέγοντες, ὡς τρὶς ἑκατομφόνια θύσειεν ἀπὸ Λακεδαιμονίων,,. Пл: [ἑκατὸν, φόνος].

Ἑκατὸν (οἱ, αἱ, τὰ), (nedекл:) nѫтър: o sѫtъ (100.); (ѫne-орĭ ші маĭ кѫ seamъ în комп: în локŭ de) мѫлте. (везĭ ші ἐννέα, ші ἑπτὰ). (ка ші Pom: o sѫtъ de лѫкрѫрĭ).

Ἑκατόνζυγος (ὁ, ἡ), = Ἑκατόζυγος.

Ἑκατόνσεμνος (ὁ, ἡ), foapte респектавілŭ. [ἑκατὸν, σεμνὸς].

Ἑκατόνστοιχος (ὁ, ἡ), поет: (прinч: ла îm:) o sѫtъ de оаменĭ, ші чл: stînd, saŭ fъкînd чева пѫшĭ în pîndŭ. [ἑκατὸν, στοῖχος].

Ἑκατονταδόχος (ὁ, ἡ), пріimitopŭ, saŭ înкъпътоpŭ de o sѫtъ оаменĭ. saŭ лѫкрѫрĭ. [ἑκατοντὰς, δοχὴ].

Ἑκατοντάδραχμος (ὁ, ἡ), каре прецѫіеште, saŭ кostъ o sѫtъ de dpaxme. [ἑκατοντὰς, δραχμή].

Ἑκατονταετηρὶς, ίδος (ἡ), кѫрsŭ de timпŭ de o sѫtъ de anĭ. [ші

Ἑκατονταέτηρος, ου, ші

Ἑκατονταετὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Ἑκατονταέτης, ου (ὁ), de o sѫtъ de anĭ. (везĭ ші δεκαέτης). [ἑκατὸν, ἔτος]. [de ѫnde.

Ἑκατονταετία (ὁ), кѫрsŭ de o sѫtъ de anĭ.

Ἑκατονταθύσανος (ὁ, ἡ), чел кѫ o sѫtъ de fѫnte. [ἑκατὸν, θύσανος].

Ἑκαντοντακάρανος, ω, Dop: în локŭ de ἑκατοντακάρηνος, поет:, ші

Ἑκατοντακεφάλας, α, Dop: în локŭ de

Ἑκατοντακέφαλος (ὁ, ἡ), = Ἑκατογκέφαλος.

Ἑκατοντάκις, adв: de o sѫtъ de орĭ. [ἑκατοντὰς].

Ἑκατοντακισχίλιοι, αι, α, o sѫtъ de miĭ. [ἑκατοντάκις, χίλιοι].

Ἑκατοντάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпътоpŭ de o sѫtъ de патѫрĭ, saŭ аштерпѫтѫрĭ de шедере ла masъ. [ἑκατοντὰς, κλίνη].

Ἑκατονταλαντία (ἡ), sѫmъ de o sѫtъ de таланцĭ. [din

Ἑκατονταλαντος (ὁ, ἡ), чел de преџѣ, саѣ гресѣате, саѣ костѣторѣ de о сѣтъ de таланџї. [ἑκατὸν, τάλαντον].

Ἑκατονταπλοῦς (ὁ, ἡ), (маї поѣ) сѣѣ геаѣ de ніатрѣ нестріџѣ, сомакї). (вези ші ἑκατονταχροος). [ἑκατὸν, πλόος].

Ἑκατόνταρχος (ὁ, ἡ), конрінзѣторѣ de (саѣ комѣѣѣ din) о сѣтъ de кърѣаџї. [ἑκατὸν. ἄνδρες].

Ἑκατονταεργιος (ὁ, ἡ), de о сѣтъ de стіпжіпї. [ἑκατὸν, ἐργυιά].

Ἑκατοντάπεδος (ὁ, ἡ), = Ἑκατομπεδος.

Ἑκατονταπέμπελος (ὁ, ἡ), ѣоарїе кѣрїпѣ [ἑκατὸν, πέμπελος].

Ἑκατοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ). de о сѣтъ de коџї. [ἑκατὸν, πῆχυς].

Ἑκατονταπλασιάζω, ѣііт: -ατω. інсѣтескѣ. [ἑκατονταπλάσιος]. [de сѣде

Ἑκατονταπλασιασμὸς (ὁ), інсѣтіре.

Ἑκατονταπλάσιος, α. ον, (ші адп:) -σίως, ші

Ἑκατονταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), інсѣтітѣ, саѣ de о сѣтъ de орї маї маліѣ.

Ἑκατονταπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кѣ інтіпdере, саѣ інкѣпере de о сѣтъ de поroane. [ἑκατὸν, πλέθρον].

Ἑκατονταπυλος (ὁ, ἡ), = Ἑκατόμπυλος.

Ἑκατονταρουρος (ὁ, ἡ), конрінзѣторѣ de о сѣтъ de џарїпе. [ἑκατὸν. ἄρουρα].

Ἑκατονταρχέω -ῶ, ѣііт: -ήσω, сіпtѣ...

Ἑκατοντάρχης, ου (ὁ), командіпѣ de о сѣтъ de сопdаџї. [ἑκατὸν, ἀρχή]. [de сѣде.

Ἑκατονταρχία (ἡ), рапгѣл командіпѣлѣї de о сѣтъ. 2) трѣпъ de о сѣтъ de осташї.

Ἑκατόνταρχος, (ὁ), = Ἑκατοντάρχης.

Ἑκατοντὰς, ἄδος (ἡ), сѣтіме. 2) сѣмъ de о сѣтъ. [ἑκατὸν].

Ἑκατονταφυλλος (ὁ, ἡ), комѣѣѣ din о сѣтъ de ѣої, саѣ трѣпzе. "Ῥόδον —„. Тfр: [ἑκατὸν, φύλλον].

Ἑκατονταχειρ, ειρος, ші

Ἑκατονταχειρος, ου (ὁ, ἡ), = Ἑκατόγχειρ.

Ἑκατονταχρoος -ους, ου (ὁ, ἡ), продѣкѣторѣ de о інсѣтітѣ podipe. [ἑκατὸν, χόη'

Ἑκατονταχρoος -ους, ου (ὁ, ἡ), чел кѣ о сѣтъ, (адікѣ) маѣе феџе, колоаре, нестріџѣ, = Πολύχροος. "Λίθος —„. Ism:= Ἑκατονταλιθος.

Ἑκατοντόργυιος (ὁ. ἡ), = Ἑκατονταόργυιος.

Ἑκατόντορος (ὁ, ἡ), (ναῦς) коравіе кѣ о сѣтъ de вїѕле. [ἑκατὸν, ἐρέσσω].

Ἑκατονταούτης, ου (ὁ), ші

Ἑκατονταῦτις, ιδος (ἡ). = Ἑκατονταέτης.

Ἑκατος (ὁ). поеѣ: [ἑκὰς] 'епіѣ: ал лѣї Аполонѣ) = Ἑκάεργος, ші Ἑκηβόλος.

Ἑκατοστιαῖος, α, ον, кѣвепіѣ ла сѣтіме. "Τέκος —„. Ікѕ: кіѣ se плѣетіе ла сѣѣ. [ἑκατοστὸς'.

Ἑκατοστολόγος (ὁ, ἡ). сіршгѣторѣ de такѕъ, саѣ вапъ. че se плѣіа ла сѣѣ. [ἑκατοστὸν, λέγω].

Ἑκατόστομος (ὁ, ἡ), чел кѣ о сѣтъ de гарї. "Ιστρος —„. Евр: [ἑκατὸν. στόμα].

Ἑκατοστὸς, ἡ, ον, ал сѣтелеа. "Ἑκατοστὴ (se înц: μοῖρα)„. Ksn: а сѣтелеа парте. саѣ кѣѣл ла сѣѣ. "Ἐπ' ἑκατοστά„. Ер: інсѣтіѣ. [ші

Ἑκατοστὺς, ύος (ἡ). = Ἑκατοντας. [ἑκατόν].

Ἑκαύθην, пах: пех: 1-іѣ, ал лѣї καίω.

Ἐκ-βάζω, ѣііт: -βάξω, поеѣ: = Ἐκφωνῶ, постескѣ, екѕпрітѣ.

Ἐκ-βαθρεύω, ѣііт: -εύσω. песторіѣ din темелії, сѣріѣ. дърітѣ. [ἐκ, βάθρον].

Ἐκβαίρει, поеѣ: în локѣ de ἐκβαίηρει. înт: І: пері: а пех: 2-леа de поѣ: ал лѣї.

Ἐκ-βαίνω, ѣііт: -βήσομαι, (пех: ἐξέβην, ші ч.к:) есѣ, ші (поеѣ: пѣмаї în пех: 1-іѣ. ἐξέβησα) скоџѣ. "Μηδένα ἐκβῆναι τῆς νεως„. Тѣп: "Βοὴ νάπους ἐξέβη„. Евр: "Ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος„. Евр: 2) (регр:) есѣ: пъ абаіѣ din сѣбіекѣал кѣвінѣлѣї. "Ἐπάνειμι ὅθεν εἰς τοῦτον ἐξέβην τὸν λόγον„. Dm: 3) пъ абаіѣ din .. (калкѣ). "Τῶν ὅρκων ἐκβαίνω„. Ил: "Τὸν τοῦτο ἐκβαίνοντα κολάζουσιν„. Ил: 4) трекѣ, пъ стрѣпѣіѣ dinѕтр' ѣпа інтр' ала. "Ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας (εἰς τὸ μειρακιοῦσθαι) ἐκβάς„. Ksn: 5) трекѣ неѕте... "Οὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαίμεν„. Евр: "Ἐπειδὰν ἐκβῇ τὴν συμμετρίαν„. Гал: 6) (іп а 3-еа, пері: саѣ în парѣе:) се інтîмплъ. есе, пескѣлъ, се інfііпџеазъ. "Ἢν μὴ ταῦτά τοι τάυτῃ ἐκβῇ„. Ер: "Ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ„. Dm: "Πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε„. Dm: "Διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ ἐκβησομένου„. Amon: "Τὸ τελευταῖον ἐκβὰν„. Dm: 7) асѣпѣ, есѣ. "Εἰς ὅ,τι τὸ κακὸν τοῦτο ἐκβήσεται... Тѣѕт: "Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὗμὸς πάσις... Евр: 8) інчетезѣ. пъ сѣѣіршескѣ, пъ інкіпескѣ. "Ἡρὶν ἐκβῆναι τῷ ἀδελφῷ τὴν στρατηγίαν... Ап: (вези ші ἀποβαίνω).

Ἐκβάκχευμα (τὸ), фаѣтъ, саѣ кѣвінтѣ де отѣ інfѣріатѣ de Бакѣ. [ші

Ἐκβάκχευσις, εως (ἡ), інfѣріаре, саѣ інѣѣѣіаѣмѣ de Бакантѣ. [din

Ἐκβακχεύω, ѣііт: -εύσω, інѣѣѣіезѣ, інfѣріезѣ пе чінева кѣ пе кнѣ Бакантѣ. "Εἰ

μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας„. Евр: (ші nestр: saъ el: în astonat:). «Ἐπὶ ταῖς ἀδυρτάναισι δ' ἐκβακχεύομεν». Alt: певаnim пепіра... (ші між: saъ nas:). «Ἐκβακχευθεῖσα τῷ ἔρωτι». Apstent: «Πένθαρος οἷον ἐκβακχεύεται». Клт: [ἐκ, βάκχος].

Ἐκ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (nex: ἐξέβαλον, ші чл:) skoцъ, daъ afaръ. «Ἐκβαλὼν δύο δηνάρια». Skp: «Ἐκβαλεῖν ἄκρου». Евр: «Τοιοῦτον ἐκβέβληκας λόγον». Hat: (ші між:) «Ἵππους ἐξεβάλοντο (se înц: τῶν νεῶν)». Ep: desvarkaъ. 2) (прin întind:) aрънкъ чева afaръ, saъ жos, îmї кade, пierzъ: (ші fir:) вîtъ; (desnpe femeї греле) лепъdъ; (desnpe pîsрї) mъ върsъ. «Τάμνετο δοῦρα, ἔκτοσι δ' ἔκβαλε πάντα». Od: E: «Τοὺς ἐόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι τυπτόμενος». Евр: «Ἀρχόμενος τοῦ δ' ἔτους ὁ πῶλος ἐκβάλλει πάλιν ἄλλους δύο ὄντας». Цеоп: (весї ші 6). «Χερῶν ἔκβαλε μάρμαρον». Tкр: (ші el:) «Ὁ δὲ πλαγείς, ξίφος ἔκβαλεν». Tкр: Ї a къzвt кацitвл din mînъ. «Ἐκβαλόντες τὰς ναῦς εἰς τὴν γῆν». Нлв: (ші між:) «Πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν κοινῇ οἱ σύμπλοι ἐκβάλωνται». Dm: (ші nas:). «Ἐκβληθεὶς ὑπὸ τῶν κυμάτων». Палеf: «Ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ». Js: o хîрtie арънкаъ, къzвtъ жos. «Ἡ θηλυπτερὶς, ἐὰν δοθῇ γυναικὶ ἐγκύμονι, ἐκβάλλειν φασί». Tîp: (ші кв кazъ). «Ἐξέβαλε θῆλυ». Iнкр: «Τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες σὺν ἴτασι, πρίν τις ἐκβάλῃ». Sof: 3) skoцъ чева din локвл съъ, despъdъчinezъ. «Ἐκβαλὼν τὴν θύραν κακῶς ἐνεστηκυῖαν». Dm; (ші nas:) «Ἐὰν ἵππου ὦμος ἐκβληθῇ». Iniatp: 4) skoцъ не чinева din nosiцia sa, îl isroneskъ, 'îl скsnatpiezъ; desnapцъ (femeea); лепъdъ (прънкъ); (fir:) desanpobezъ; destъpeskъ, desfiinцezъ. «Ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνου». Esхл: «Ἐκβάλλειν ἐκ τῆς ἀρχῆς». Iskp: (ші fъръ kazъ). «Τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων». Dm: «Ἡμῶν ἐκβαλόντων ὑμεῖς ἐδέξασθε». Hл: «Ὑποκριτὰς συριττομένους καὶ ἐκβαλλομένους (se înц: saъ ші se adaorъ τοῦ θεάτρου)». Dm: Лзч: «Ἐὰν ἀνὴρ ἐκβάλῃ γυναῖκα, μὴ γαμεῖν νεωτέραν ταύτης». Diod: (ші fir:). «Σωφροσύνην δὲ ἀνανδρίαν καλοῦντες καὶ προπηλακίζοντες ἐκβάλλουσι». Hat: «Τῶν ῥύθων τῶν νῦν τοὺς πολλοὺς ἐκβλητέον». Hat: "Τοὺς λόγους, οὓς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, εὖ δύναμαι νῦν ἐκβαλεῖν„. Hat: "Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ἔς τις ἐκβαλεῖ„. Евр; 5) naskъ: (desnpe nлante) podeskъ (pesъръ, daъ): (desnpe пъstърї) skoцъ пвї. "Στάχυν ἐκβάλλουσι τὰ πεδία„. Евр: "Οὐ δύνάται τὸν καρπὸν ἐκβάλλειν„. Iнкр: "Ηξῆς ὀδόντας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑπτ' ἔτεσι„. Клт: (весї ші Ω'). "Αἱ δὲ νεώτεραι ἢ οὐκ ἐκβάλλουσιν, ἢ οὐκ ἐκτρέφουσι τὰ νεόττια„. Цеоп: 6) (pap) daъ afaръ. пвълікъ. "Ἡ δὲ σύγκλητος ἀπόκρισιν ἐξέβαλε„. Нлв:.

Ἐκ-βαρβαρόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ не чinева de totъ варваръ. ї коръпцъ къ desтъвîрцire пъравърîле ші лîпва. [ἐκ, βάρβαρος] [de aude

Ἐκβαρβάρωσις, εως (ἡ), коръпцere de пъравъ, saъ лîпъ.

Ἐκβάς. άσα. άν, nex: 2-леа: de naptч: al лвї ἐκβαίνω.

Ἐκ-βασανίζω, biit: -ίσω, пвпческъ не чinева прin toate кінвріле (ка съ пъртврisiaскъ). [ἐκ, βάσανος].

Ἔκ-βάστος (ὁ, ἡ). = Ἐκβατήριος. [din

Ἔκβασις, εως (ἡ), emipe; desnapкъ; локъ de desвarкъ: тречere din s'pintoape în лърцiше; (fir:) emitъ, pessлtatъ, sfîrшitъ de întrenpindepe. [ші

Ἐκβατήριος, α saъ ος, ον, folositоръ, întpiжitоръ ла desвъркape, saъ ла pesвлtatвл вре вneї прічinї. (de aude). "Ἐκβατήριος Ἀπόλλων„. ші "Ἐκβατηρία Ἀρτεμις„. Ші "Ἐκβατήρια (se înц: ἱερά)„. Ші "Ἐκβατηρία (se înц: ἀκτή)„. Поеt: локъ ла църтъ de desвarкъ. [ші

Ἐκβατικῶς, adв: къ pessлtatъ. [ἐκβαίνω].

Ἐκ-βεβαιόω -ῶ, (maї овіч: між:) -οῦμαι, biit: -ώσω, -ώσομαι, înkpedinцezъ, doвedeskъ, întъpeskъ, asirвpъ чева; [de aude

Ἐκβεβαίωσις, εως (ἡ), înkpedinцape, doвedipe; întъpipe.

Ἐκβέβληκα, tpe: de къ: al лвї ἐκβάλλω.

Ἐκ-βῆναι, nex: 2-леа: de inf:, ші

Ἐκβήσομαι, biit: xot: al лвї ἐκβαίνω.

Ἐκ-βήσσω (ττω), biit: -βήξω, tвmind skoцъ flerme, ші чл:

Ἐκ-βιάζω, ші (між:) -άζομαι, biit: -άσω, -ασομαι, skoцъ, saъ iaъ, smвлгъ чева прin silъ; (în цen:) stpimtopezъ, silвieskъ; domoлeskъ, sвnвiъ. «Καὶ δίψαν ἐκβιάζεται καὶ πεῖναν ἡ πρὸς τροφὴν καὶ ποτὸν ἀντίβασις τοῦ λογισμοῦ». Hл: (ші nas:) «Ὦ τόξον, χειρῶν ἐκβεβιασμένον». Sof: кв sila snвlsъ din mîinї. «Ζωγράφημα ἐκβεβιασμένον καὶ κατάπονον». Hл:

Ἐκ-βιβάζω, biit: -άσω, skoцъ (прinч:) din кораbie ne вskatъ, desвarкъ: (pap) трекъ чева întp' altъ naptc. «Τὸν ποταμὸν ἐκ τοῦ αὐλῶνος ἐκβιβάσαντα». Epd: (fir:)

înкѕnoшtinцezѕ̆, saѕ̆ sъвîршeskѕ̆ opdinѕ̆, ші чл: [de ѕnde

'Εκβιβασμὸς (ὁ), desвъркаре; (fir:) sъвîршire de opdinѕ̆, ші чл:. [ші

'Εκβιβαστὴς, οῦ (ὁ), sъвîршitopѕ̆ de opdinѕ̆; апродѕ̆ de жѕdiкъtopie, ші чл:. [de ѕnde

'Εκβιβαστικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopѕ̆ de (saѕ̆ îndemînatiкѕ̆ ла) sъвîрвire de opdinѕ̆, ші чл:.

'Εκ-βιβρώσκω, віit: -βρώσομαι, (tpe: de кѕ: ἐκβέβρωκα) mъnînкѕ̆, pozѕ̆ de totѕ̆.

"Εκβιος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ̆ de віацъ, moptѕ̆. [de ѕnde

'Εκβιόω -ῶ, віit: -ώσομαι, (nex: ἐξεβίων, ші чл:) = 'Αποβιόω, morѕ̆.

'Εκ-βλαστάνω, віit: -βλαστήσω, daѕ̆ влъstapѕ̆; влъstъpeskѕ̆, pesъpѕ̆; (neѕt: ші fir:) mъ naskѕ̆ din... «Κείνου γὰρ ἐξέβλαστον». Stв: [de ѕnde

'Εκβλάστημα (τὸ), влъstapѕ̆ eшitѕ̆; продѕкtѕ̆; (прin întind:) semъnъtѕpъ eшitъ. [ші

'Εκβλάστησις, εως (ἡ), pesъpire de влъstape (dape de mѕгѕpѕ̆), влъstъpire.

'Εκ-βλέπω, віit: -βλέψω, = 'Αναβλέπω.

'Εκβληθήσομαι, пas: віit:, ші

'Εκβλητέον, пosit: ал лѕї ἐκβάλλω. [de ѕnde ші

"Εκβλητος (ὁ, ἡ), = 'Απόβλητος, лепъdatѕ̆, saѕ̆ de лепъdat. «Βρέφος ἔκβλητον». Eѕst: арѕnкatѕ̆, лепъdatѕ̆.

'Εκ-βλίσσω (ττω), віit: -βλίσω, = 'Εκθλίβω, stopкѕ̆, stpeкopѕ̆.

'Εκ-βλύζω (saѕ̆ -βλύω), віit: -βλύσω, ='Αναβλύζω, isвopъsкѕ̆; mъ pesвъpsѕ̆. [de ѕnde

"Εκβλυσις, εως (ἡ), isвopîpe, = 'Ανάβλυσις, ші 'Ανάβρυσις.

'Εκ-βλώσκω, віit: -μολοῦμαι, (nex: sinгѕpѕл timпѕ̆ întpeв: ἐξέμολον) (кѕ цen:) esѕ̆ (mъ пopneskѕ̆ sпpe челе din) afapъ.

'Εκ-βοάω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αναβοάω, sкоцѕ̆ глasѕ̆: stpiгѕ̆ tape, цiпѕ̆; (fir:) вesteskѕ̆ în toate пъpцiле (se конf: кѕ ἐμβοάω).

'Εκβοήθεια (ἡ), алергаре, eшipe sпpe ажѕtopѕ̆. [din

'Εκ-βοηθέω -ῶ, віit: -ήσω, esѕ̆, saѕ̆ алергѕ̆ sпpe ажѕtopѕл кѕїва. [de ѕnde

'Εκβοήθησις, εως (ἡ), = 'Εκβοήθεια.

'Εκβόησις, εως (ἡ), stpiгape, цiпъtѕ̆. [ἐκβοάω].

'Εκβολὰς, άδος (ἡ), = 'Εκβόλιμος. (прinч:) «Γῆ —». Stp: пъmîntѕ̆ арѕnкatѕ̆, гръmъditѕ̆ afapъ din mine ка netpeвѕinчosѕ̆ dѕпе кѕръцipea арцintѕлѕї. «Μήτρα —». At: mitpa sкpoafeї, каре 'шї a лепъdat пѕiї. (чеї векї o авеаѕ̆ de чea maї fpaцedъ mînкape). (вezї Пл: desпpe sapкofaц:)

'Εκ-βολβέω (άω) -ῶ, віit: -ήσω, ші

'Εκ-βολβίζω, віit: -ίσω, deskoжeskѕ̆, saѕ̆ despъdъчinezѕ̆ чeaпъ; (în цen: ші fir:) iaѕ̆, saѕ̆ пръпъdeskѕ̆ чева кѕ desъвîршire. [ἐκ, βολβός].

'Εβολὴ (ἡ), [ἐκβάλλω] sкoatepe; sкoatepe de osѕ̆ din înкeietѕpъ; арѕnкape afapъ, saѕ̆ жos; eкsiлape; desпъpцipe de femeie; лепъdape de прѕnкѕ̆; арѕnкape de поверї în mape пе вpeme de fѕptѕnъ; (обшt:) въpsape de pîѕ̆ în mape, saѕ̆ întp' алtѕ̆ pîѕ̆; pesъpipe, saѕ̆ dapea sпiкѕлѕї de гpîѕ̆, ші чл: (fir:) къdepe, saѕ̆ eшipe de dinцї (de перї), ші чл:; isвѕкnipe de foкѕ̆, saѕ̆ de апъ; pesъpipe de soape, ші чл:; dpѕmѕ̆. tpeчepe (прinч: din stpimtoape în локѕ̆ лapгѕ̆): aвatepe din кале; (petp:) aвatepe din sѕвieкtѕл кѕвîntѕлѕї. || (sѕвst:), = 'Εκβολὰς (γῆ). [de ѕnde

'Εκβολιμαῖος, α, ον, ші

'Εκβόλιμος (ὁ, ἡ), de арѕnкat. de лепъdat. «'Ωὸν («"Εμβρυον) —». Apstf: fъкѕtѕ̆ fъpъ вpeme. «Βρέφος —». Лкs: лепъdatѕ̆, saѕ̆ арѕnкatѕ̆. 2) = кѕ

'Εκβόλιος (ὁ, ἡ), kontpiвѕitopѕ̆ ла лепъdape (de прѕnкѕ̆, saѕ̆ fъtѕ̆). (de ѕnde). «'Εκβόλιον (se înц: φάρμακον)». Dsкp: ші Пл: леакѕ̆ de лепъdat копiлѕл, каре se ziче ші φθόριον.

• "Εκβολος (ὁ, ἡ), = 'Εκβόλιμος. (de ѕnde) "Νεὼς ("Πόντου) ἔκβολον„. Eѕp: sfъpъmъtѕpї de кopaвie, че fѕptѕna a арѕnкat пе цъpmѕ̆; (în цen:) pъmъшiцъ. "Δαιτὸς —„. Кал: [ἐκβάλλω].

'Εκ-βομβέω -ῶ, віit: -ήσω, = Βομβέω, faкѕ̆ вѕetѕ̆, mape sгomotѕ̆, вѕвѕipe. [de ѕnde

'Εκβόμβησις, εως (ἡ), вѕвѕipe; sгomotape (прinч: каре se faче în teatpѕ de прiвitopї, semnѕ̆ de mѕлцѕmipe).

'Εκ-βόσκω, ші (miж: каре este ші maї oвiч:) ἐκ-βόσκομαι, віit: -ήσω, -ομαι, mъnînкѕ̆ de totѕ̆ (toatъ пъшѕnea ѕnѕї локѕ̆); (desпpe лiкѕide) sopвѕ̆ de totѕ̆. (fir:). "Τὸ πῦρ τὴν ὕλην ἐκβόσκεται„. Sхл: Om:

'Εκ-βράζω, віit: -βράσω, = 'Εκβράσσω.

"Εκβρασις, εως (ἡ), = 'Εκβρασμός. [ші

"Εκβρασμα (τὸ), totѕ̆ че se арѕnкъ afapъ de лiкѕidѕл, че fepвe în колкote:

(прin врm:) sиъmъ; рътъшiце de корабiе, шi алтелс, че mapea asвîрлъ afaръ; (med:) въве, че skoate пътimашвл de aпpindepe, pesxfлътърî. [шi

Ἐκβασμός (ὁ), клокotipe, шi pesвърsape de вnъ лiквidъ ferьînd; isворîpe, isвъкnipe, чiшnipe de апъ, шi чл: (fir:) tърьврape, sromotъ. [din

Ἐκ-βράσσω (ττω), вiit: -βράσω, ferьînd (în клокote) daъ, skoцъ afaръ; (med:) skoцъ pesxfлътърî; (despre mape) върsъ, арънкъ ла църmъ; isворъskъ. (fir:). "Σκώληκας ἐκβράζων„. Sвid: (шi miж:). "Θρόμβους αἵματος ἐκβράσσεται„. Inкр: (шi nas:) "Νεκροὺς τοὺς εἰς τοὺς ἀγαλοὺς ἐκβρασσομένους„. Xps·

Ἐκ-βροντάω -ῶ, вiit: -ήσομαι, a-sвrzeskъ, amецeskъ кв tвnete; asвîрлъ tръsnete.

Ἐκ-βρυχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, sвiepъ, mвцeskъ tape шi din adînkъ.

Ἔκβρωμα (τὸ), [ἐκβιβρώσκω] op че s'a pos, saъ se mънînkъ; (прin întind:) naptea чea poasъ a вре вnъl лвкрь, mînkътъръ. "Πρίονος —„. Sof: posътъръ, saъ însemnътъръ de ferьstръъ.

Ἐκ-βυθίζω, вiit: -ίσω, skoцъ, (шi miж:) esъ din fвndъ afaръ în faцъ.

Ἐκ-βυρτόω -ῶ, вiit: -ώσω, skoцъ пieлea, жвпoiъ. [de вnde

Ἐκβύρσωσις, εως (ἡ), жвпвire; (xipьрц:) eшipea osвлъl skosъ din înkeietъръ afaръ din пieле. [шi

Ἐκβύρσωμα (τὸ), (xipьрц:) osвл eшitъ afaръ din пieле.

Ἐκ-γαλακτόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefaкъ (шi miж: saъ nas: mъ prefaкъ) în лапte. [de вnde

Ἐκγαλάκτωσις, εως (ἡ), prefaчere în лante (прinч: a semънътърелор).

Ἐκ-γαμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι = Ἐκγαμίζομαι.

Ἐκ-γαμίζω, вiit: -ίσω, mърilъ, skoцъ din кasъ mърitînd fatъ.

Ἐκ-γαμίσκομαι, (fъръ вiit:) = Ἐκγαμίζομαι.

Ἐκ-γαυρόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ mîndpeskъ, mъ înrîmfezъ прea mвлt. "Ἐκγαυροῦμαι τἀξίωμα τἀνδρὸς„. Evp: [ἐκ, γαῦρος].

,Εκγέγαα, (de вnde inf: ἐκγεγάμεν, шi партч: ἐκγεγαὼς, шi ἐκγεγὼς, fem: υῖα, шi ὦσα,) noet: în локъ de ἐκγέγονα, tpe: de кв: шi

Ἐκγεγάτην, noet: în локъ de ἐξεγεγονείτην 3: înd: neps: de neste-sъв: ал лвї ἐκγίγνομαι.

Ἐκ-γελάω -ῶ, вiit: -άσομαι, pîzъ tape, (кв xoxote). "Ζεὺς δὲ μὲγ' ἐξεγέλασσεν„. Om: imn: 2) sвpîzъ, zîmвeskъ. "Κῦμα ἐκγελῶν„. Plt: (вezї шi διαγελῶ. 3); (fir: шi прin întind:) mъ nopneskъ кв oapекape sromotъ. "Ἔνθεν ἐκγελᾷ ὀστέων ῥαγέντων φόνος„. Evp:. [din

Ἔκγελως, ωτος (ὁ), pîsъ tape, (кв xoxote). [ἐκ, γέλως].

Ἐκγενέτης, ου (ὁ), noet: în локъ de ἔκγονος.

Ἐκγενής, ἐος (ἑ, ἡ), ronitъ de neamвл, saъ pвdeле saле. (Sof: Edin: 1: 1506:)

Ἐ-γεννάω -ῶ, вîit: -ήσω, naskъ, prodвкъ.

Ἐκ-γιγαρτίζω, вiit: -ίσω, skoцъ sîmвърiї, seminцеле din stрвгврî, mepe, шi чл: [ἐκ, γίγαρτον].

Ἐκ-γίγνομαι (γίνομαι), вiit: -γενήσομαι, (nex: 2-лea: ἐξεγενόμην, шi 1-iъ: кв însem: акт: ἐξεγεινάμην) mъ faкъ, mъ naskъ, mъ tpaгъ din... "Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα„. Il: Γ: 2)=Ἀπογίνομαι, mъ depъptezъ, mъ dвкъ. "Τοῦ ζῆν —„. Ksn: 3) (fir:) este пвtinчosъ, de fвкst. "Ἵν', ἢν σὺ βούλῃ κολάσαι τοῦτον, σοὶ τοῦτο μὴ ἐκγένηται„. Apstf: (вezї шi ἐγγίγνομαι).

Ἐκ-γλευκίζομαι, вiit: -ίσομαι, (despre вinъ) пв шaї sîntъ mвstъ, fervъ. [ἐκ, γλεῦκος].

Ἐκ-γλισχραίνω, вiit: -ανῶ, faкъ чева кв totвл клisosъ, saъ клeiosъ.

Ἐγλυφὴ (ἡ), eшipea пвiвлї din гъoaче. [din

Ἐκ-γλύφω, вiit: -γλύψω, (nas: tpe: de кв: ἐξέγλυμμαι) skoвind (чioплind) чева кв daлta saъ skoвitoapea skoцъ чеде dinъвntрв; (прin врm:) къвънezъ; (de вnde прinч:) skoцъ пвiъ din гъoaче.

Ἐκ-γοητεύω, вiit: -εύσω, fermekъ de totъ, saъ amъцeskъ прin fermeче.

Ἐκγόνη, fem: ал лвї.

Ἔκγονος (ὁ, ἡ), [ἐκ, γόνος] чел че se tpaye (îшї ape opiцina) din чinева, fiъ saъ fiїкъ, nenotъ, saъ nenoatъ; (în цen:) stрънenotъ. "Αἰακὸς ὁ Διὸς ἔκγονος„. Iskр: "Εἴτις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει„. Skр: (шi прin întind:). "Τραχείας χώρας ἔκγονοι„. Plt: (шi fir:) "Ἔκγονος δειλίας ἀργία„. Plt: "Ἔκγονος παιδειῶν„. Plt: пърtaшъ din...

Ἐκ-γράφω, шi (miж: кape este шi maї întpeв:) ἐκγράφομαι, вiit: -γράψω, -ομαι,

преskріӗ, копіezӗ. "Ὁ χρησμὸς, ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπολλωνος ἐξεγραψάμην,,. Apstf: 2) шtepгӗ, skoцӗ din лistъ, ші чл: "Ἂν ἐκγράψωσί με τῆς βουλῆς,,. Dionis: Епіt:

Ἐκ-γρυτεύω, віit: -εύσω, (kom:) гъseskӗ къѕtind п' în tpenцe. [ἐκ, γρύτη].

Ἐκ-γυμνόω -ῶ, віit: -ώσω, голеskӗ de totӗ, deskoпepӗ; (fir:) арътӗ, daӗ de faцъ.

Ἐκ-γυναικόω -ῶ, віit: -ώσω, = Ἐκθηλύνω.

Ἐκ-δαδόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, mъ faкӗ totӗ (mъ пpefaкӗ în) zadъ.

Ἐκ-δακρύω, віit: -ύσω, skoцӗ, върsӗ лакръmї; (desпpe плante fir:) лъкръmezӗ, пікӗ ка о лакръmъ.

Ἐκ-δανείζω, віit: -εῖσω, înпpѕmѕtӗ кѕ doвîndъ. [de ѕnde

Ἐκδάνεισις, εως (ἡ), înпpѕmѕtape кѕ doвîndъ. [ші

Ἐκδανειστὴς, οῦ (ὁ), înпpѕmѕtъtopӗ кѕ doвîndъ.

Ἐκ-δαπανάω -ῶ, віit: -ήσω, келtѕіeskӗ чева de totӗ.

Ἔκδαρσις, εως (ἡ), [ἐκδέρω] жѕпѕіpe.

Ἐκ-δασύνω, віit: -υνῶ, îndeseskӗ.

Ἐκ-δέδαρμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї ἐκδέρω.

Ἐκδεδιήτημαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї ἐκδιαιτάω. [de ѕnde

Ἐκδεδιητημένως, adв: de пaptч; desmiepdat, desfpînat.

Ἐκδέδορκα, поet: tpe: de кѕ: ал лѕї ἐκδέρκομαι.

Ἐκδεής, [ἐκ, δέω] έος (ὁ, ἡ), лiпsitӗ, neisпpъвitӗ. [de ѕnde

Ἔκδεια (ἡ), лiпsъ, defiчitӗ. "Φόρων—,,. Тѕч: (вezї ші ἔνδεια).

Ἐκ-δείκνυμι, віit: -δείξω, eksпѕіӗ sпpe арътape, арътӗ ла toцї, doвedeskӗ, saӗ въdeskӗ.

Ἐκ-δειμαίνω, віit: -ανῶ, ші

Ἐκ-δειματόω -ῶ, віit: -ώσω, sпepiӗ, sпъїmîntezӗ de totӗ.

Ἐκ-δεινόω -ῶ, віit: -ώσω, faкӗ, арътӗ чева maї гpozaвӗ de кît este, mъpeskӗ (кѕ вopвe) ръѕл.

Ἐκ-δειπνέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ἀποδειπνέω.

Ἐκ-δεκατεύω, віit: -εύσω, daӗ zeчїѕіaла вpe ѕnѕї лѕкpѕ; 2) iaӗ zeчiѕіaлъ, zeчїѕіeskӗ.

Ἐκδέκομαι, віit: -δέξομαι, fon: în локӗ de ἐκδέχομαι.

Ἐκδεκτέον, пosit: ал лѕї ἐκδέχομαι.

Ἐκδεκτικὸς, ή, όν, foлositopӗ, îndemînatiкӗ ла пpiimipe, 2) кѕвenitӗ ла sѕкчesie (ѕpmъшie dѕпe алtѕл în чева). [ші

Ἐκδέκτωρ, ορος (ὁ), пpiimitopӗ de чева de ла алtѕл; saӗ лѕъtopӗ de чева asѕпpъmї; sѕкчesopӗ (moшtenitopӗ). [ші

Ἔκδεξις, εως (ἡ), пpiimipe de ла алtѕл; sѕкчesie (moшtenipe); апpoвape (пpiimipe кѕ mѕлцѕmipe) de чева. [ἐκδέχομαι].

Ἐκ-δέρκομαι, віit: -δέρξομαι, (tpe: de кѕ: ἐκδέδορκα) поet: mъ ѕїtӗ de ѕndeвa sпpe afapъ.

Ἐκ-δερματίζω, віit: -ίσω, ші

Ἐκ-δερματόω -ῶ, віit: -ώσω, (maї поӗ) în локӗ de...

Ἐκ-δέρω, віit: -δερῶ, (пex: ἐξέδειρα, ші чл:) жѕпоїӗ; (fir:) вatӗ tape, (oвшt:) skѕtѕpӗ кожокѕл.

Ἐκ-δεσμεύω, віit: -εύσω, ші

Ἐκ-δεσμέω -ω, віit: -ήσω, легӗ чева de чева, saӗ кѕ чева. [ἐκ, δεσμός].

Ἔκδετος (ὁ, ἡ), легatӗ de (saӗ înпpeѕпъ кѕ) чева. [ἐκ, δέω].

Ἐκ-δέχομαι, віit: -δέξομαι, пpiimeskӗ. iaӗ чева de ла чinева; sѕкчedezӗ; iaӗ asѕпpъmї; пpiimeskӗ ѕndeвa (în кasъ, ші чл:); (пpiп înfind:) ѕpmezӗ (dѕпe чinева, пe ѕpmъ); aшtentӗ; (fir:) înцeлeгӗ, iaӗ întp' ѕnӗ кiпӗ. "Τὸ δὲ ἐπὶ χοίνικι μὴ καθέζου, πυθαγορικώτερον ἐκδέξαιτο ἄν τις,,. Iamвл: (se коnf: кѕ ἐκλέγομαι).

Ἐκ-δέω, віit: -δήσω, легӗ, saӗ atîpnӗ чева de чева. "Πέτρης ἐκ πείσματα δήσας,,. Od: K: (ші miж:) "Τῶν ἱμονιῶν ἐκδησάμενοι τοὺς καδίσκους,,. Філ: "Τὴν ὁρτὴν ἐπετέλεε. τύμπανον ἔχων, καὶ ἐκδησάμενος ἀγάλματα,,. Ep:

Ἐκ-δηθύνω, віit: -υνῶ, пpeлѕnцeskӗ, dѕкӗ, цiӗ лѕnгъ вpeme, întîpziezӗ.

Ἔκδηλος (ὁ, ἡ), пpea înвedepatӗ, кѕnoskѕtӗ; (fir:) foapte însemnatӗ. [ἐκ, δῆλος]. [de ѕnde

Ἐκδηλόω -ῶ, віit: -ώσω, faкӗ чева пpea înвedepatӗ; въdeskӗ de totӗ. [ші

Ἐκδήλως, adв; пpea înвedepat.

Ἐκ-δημαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, ка demaгoгӗ amъцeskӗ, întъpîtӗ.

Ἐκ-δημέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ἀποδημέω, mъ dѕкӗ în stpeinъtate. [ші

Ἐκδημία (ἡ), = Ἀποδημία, кълъtopie în stpeinъtate. [ἔκδημος].

Ἐκ-δημοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ἐκδημαγωγέω.

Ἔκδημος (ὁ, ἡ), întpeinatӗ, лiпsitӗ din локѕл sъӗ; (în цeп:) пe fiind de faцъ.

"Στρατεία («ἔξοδος) —·—,. Tєч: în stpeinъtate. (вezĭ ші ἀπέδημας). [ἐκ, δῆμος].

'Εκ-δημοτεύω, вііt: -εύσω, пввлікъ чева în toatъ întindepea.

'Εκ-δηόω -ῶ, вііt: -ώσω. = 'Εκπορθῶ. пвstiezъ жъfsind.

'Εκ-δια-βαίνω. вііt: -βήσομαι, tpekînd прin вре вnъ локъ esъ afaръ.

'Εκ-δια-ζωμεύω, вііt: -εύσω, fepвînd пpefakъ чева de totъ în zeamъ, saŭ fepвъ. nînъ se tonemte de totъ.

'Εκ-διαιτάω -ῶ, вііt: -ήσω, пpefakъ (пpінч: supe pъŭ) peцітвл (кінвл) віецвірії квїва. || (пpea овічп: між: saŭ nas: къ ▪en: saŭ ак: ел:) мъ abatъ din pergлatвл кінъ ал віецвірії, tpъieskъ пepergлat. (de вnde) "Εκδεδιητημένος, η, ον, desfînatъ. destpъmatъ. [de вnde

'Εκδιαίτησις, εως (ἡ), вbatepe din pergлata dietъ, saŭ din овічпвітвл кінъ ал віецїі. [ші

'Εκδιαιτητής, οῦ (ὁ), авъtътopъ de чinева din pergлata sa віецвіре; (пpin întind:) коpвіторъ de тоpалъ.

'Εκ-δια-ρίζω (ρἰω), вііt: -ρίσω. iaŭ din чева tъind къ fepъstpъвл.

'Εκ-δια-φεύγω. вііt: -φεύξομαι. saŭ -φευξοῦμαι, = Διαφεύγω, skanъ de чева пpin fвгъ stpekopinds тъ.

'Εκδίδαγμα (τὸ), лакра fъkвlъ de înвъцътчелъ (вчепікъ) supe черкаре (în metitешвгъ, saŭ штіпцъ). [ші

'Εκδιδακτέον, nosit: ал лвї

'Εκ-διδάσκω, вііt: -διδάξω, (nex: nas: ἐξεδάην) noct: înвъцъ пе чinera (ші nas: тъ înвъцъ) чева къ desъвîpшipe. "Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος,,. Esxл: "Ἡ μέτρα μακρῆς χθονὸς ἐξεδάησαν,.. Manet:

'Εκ-διδράσκω, вііt: ἐκδράσομαι, = 'Εκφεύγω, ші διαφεύγω.

'Εκ-διδύσκω, вііt: ἐκδύσω, = 'Εκδύω.

'Εκ-δίδωμι, вііt: -δώσω, (nex: ἐξέδωκα, ші між: ἐξεδόμην, ші чл:) daŭ afaръ, skoцъ; (desnpe neînsafл?) prodвkъ. "Ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας,,. Apstf: "Ἐκδιδοῦσι τὸ ἤλεκτρον αἱ αἴγειροι,,. Лвч: "Μέταλλα μονολόφους ἐκδιδόντα πλάκας,,. Stp: "Κοιλίᾳ τοῖς μὲν οὐδὲν ἐκδιδοῖ,,. Apel: (ші ел:) "Ἐκδιδοῖ (se înц: τὸ ὕδωρ) εἰς ἕτερον ποταμὸν,,. Ep: se вapsъ. (de вnde 2) тъpitъ (fiїкъ, saŭ soръ). "Πέπραικέ γὰρ αὐτὴν (τὴν ἀδελφὴν), οὐκ ἐκδέδωκε,,. Dm: (ші між:) "Πολλὰς μὲν ἐκδόμενος θυγατέρας τοῖς ἀρίστοις,,. Ил: (ші nas:) "Ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνή,,. Dm; (ші ел:) "Οὔτ' ἐκδοῦναι, οὔτε ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων,,. Tєч; 3) daŭ къ кіріе, saŭ къ коnipaktъ чева. (în цеп:) къ înвoiaлъ a faче чева. "Ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν ὥστε κατασκευάσαι,,. Dm: "Ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκ δεδωκὼς κατὰ συγγραφήν,,. Dm: "Ὅταν ἐπὶ τέχνῃ ἐκδῶ τὸν παῖδα... Ksn: kînd вa da пе копілъ ла meшtemaтъ. "Ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἀποῤῥάψαι,,. Tfp: "Ἐμισθώσατο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν,,. Ep: (ші nas:) "Ἀνδράποδα ἐκδεδομένα,,. Ksn: 4) înnpъmatъ къ doвîndъ (maї къ seamъ stpeinї negъцъtopї). "Ἀργύριον μὴ ἐξεῖναι ἐκδοῦναι Ἀθηναίων μηδενί,,. Dm: "Τεττεράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θράκην Μεγακλείδῃ,,. Dm: (ші nas:) "Ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα,,. Js: 5) înnpaшtiй, daŭ afaръ, пввлікъ. "Ἐξέδωκε νόμισμα.,. Apst: "Γράψας τὸν λόγον ἐξέδωκε,,. Пл: "Τὴν Ῥωμαίων ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ,,. At: (ші nas:) "Ἐκδεδομένου λόγου κατὰ τὴν πόλιν,,. Sin: 6) daŭ (lasъ) чева în mîîneле saŭ stъпînipea квїва. "Τοῖς ἐχθροῖσι μ' ἐκδοῦναι θέλεις,,. Sof: "Ἐκδιδόναι τοὺς αὐτόχειρας,,. Пл: "Ἐκδοῦναι τὰνδράποδα ἐπὶ βασάνῳ,.. ші "Ἀφρίσιλλον ἐξέδωκε,,. Dm: "Ἀνοσιουργίαις ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες,,. Ess: (ші між:) "Θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥδαν,,. Hind: 7) daŭ înapoї (чe sintъ datopъ). "Ὑμεῖς δ' Ἑλένην καὶ κτήματα ἔκδοτε,,. Л: Г.

'Εκ-δι-ηγέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, пovestesskъ de ла înчепвтъ nînъ ла sfipшitъ къ toate amъpвnteле.

'Εκ-διθυραμβέομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, kazъ, saŭ аквnrъ în stilъ ditipambikъ. [ἐκ, διθύραμβος].

'Εκ-δικάζω, вііt: -άσω, (ка жвdikъtopъ) daŭ sfipшitъ вре вneї жвdikъцї. || (між:) тъ stpъгъneskъ în жвdikatъ, 2) noct: = 'Εκδικῶ. [de вnde

'Εκδίκασις, ιος (ἡ), Dop: în локъ de ἐκδίκησις; ші stpъгъnipe în жвdikatъ. [ші

'Εκδικαστής, οῦ (ὁ, ἡ), (жвdikъtopъ) isвpъnitopъ de npiponipe; ші ='Εκδικητής.

'Εκδικεῖον (τὸ), (Віл:) канцеларіа, saŭ пeчetea лвї [ἔκδικος].

'Εκ-δικέω -ῶ, вііt: -ήσω, înї pesввnъ asвnpa квїва. 2) înї черъ dpentьл npin жвdikatъ. [de вnde

'Εκδίκημα (τὸ), faптъ de pъsввnape, saŭ satislavepe. [ші

'Εκδίκησις, εως (ἡ), pesввnape, pesплътipe de pъŭ. [ші

'Εκδικητής, οῦ (ὁ), pesввnътopъ, pesплъ-

titorъ de pъч. "Οὐκ ἐκδικητὴν, ἀλλ' ἀντίδικον αὐτῆς ἐδείκνυ μᾶλλον τὸν δικαστὴν,,. Sim: Metfp: [de ънde

'Εκδικητικὸς, ἡ, ὸν, pелатівъ, заъ контpівъitоръ ла (dap маї къ seamъ dopitоръ de) pesвънape.

'Εκδικία (ἡ), = 'Εκδίκησις. 2) isвъвipe de жъdikътopeaskъ roanъ (прinч: пentpъ datopie). 3) tpeaва, заъ datopia лъї...

"Εκδικος (ὁ, ἡ), eшitъ din dpentate, nedpentъ. "'Εσορᾷς μ.' ὡς ἔκδικα πάσχω,,. Esxл: "Οὐδεὶς ποτ' εὐτύχησεν ἔκδικος γεγώς. "Eвp: 2) pesвънъторъ, = 'Εκδικητὴς (de ънde. || sввst:) протекторъ ал (прinч: înплinitоръ ал dpeптъцiлор) ъ лъї орашъ, заъ ънеї seminцiї. (вezї ші σύνδικος). [ἐκ, δίκη]. [de ънde

'Εκδίκως, adв: afapъ din dpentate, пе nedpentate.

'Εκδιόθεν, adв: în локъ de ἐκ Διόθεν.

'Εκ-δισκεύω, вiit: -εύσω, asвîрлъ чева ка ънъ diskъ. [ἐκ, δίσκος].

'Εκ-διφάω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Εκζητῶ, ші ἐξερευνῶ.

'Εκ-διφρεύω, вiit: -εύτω, ші

'Εκ-διφρίζω, вiit: -ίσω, apъпкъ (ші між: кazъ жos) din тръзвръ. [ἐκ, δίφρος].

'Εκ-διψάω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ foapte setosъ.

"Εκδιψος (ὁ, ἡ), foapte setosъ. [ἐκ, δίψα].

'Εκδιωκτέος, α, ον, nosit: ал лъї

'Εκ-διώκω, вiit: -ώξω, заъ -ώξομαι, roneskъ afapъ; isroneskъ din цapъ, ekспatpiezъ. [de ънde

'Εκδίωξις, εως (ἡ), isronipe; ekсilape.

'Εκδοκεῖ (пeпeps:), = Οὐδοκεῖ, пъ se пape къ кале.

'Εκ-δονέω, вiit: -ήσω, srвdвїъ din temeлії; тpвъpъ пpea таре. "Πάντων δ' ἐκδεδόνηντο φρένες,,. Enгp:

'Εκδορὰ (ἡ), жънвipe. [ἐκδέρω]. [de ънde

'Εκδόριος (ὁ, ἡ), folositоръ ла жънвipe. (de ънde). "'Εκδόρια (se înц: φάρμακα),,. Diskp: вizikътopl, ші чл:

'Εκδόσιμος (ὁ, ἡ), de dat къ кipie, заъ къ токтеалъ de a se faче. [din

"Εκδοσις, έως (ἡ), пpedape de fвrapъ; тъpitape; ediцie de карte; dape къ контpактъ (de клъdipe, ші чл:); înпpътвtape (прinч: afapъ din орашъ, заъ statъ); (маї поъ) înскpisъ postipe de вре o пpічinъ; заъ (Bis:) dape de вое în xipotonie de apxiepeъ. [ші

'Εκδοτέον, nosit: ал лъї ἐκδίδωμι. [ші

'Εκδότης, ου (ὁ), пpedъторъ de fвrapъ; editоръ de къpцi; înкipietоръ, ші чл: [вezї ἐκδίδωμι]. [de ънde

'Εκδοτικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ ла пpedape, înкipiepe, ші чл: [ші

"Εκδοτος (ὁ, ἡ), пpedatъ (лъsatъ în diskpeцia заъ stъпînipea) къїва. 2) datъ къ totвл ла чева. [de ънde

'Εκδότως, adв: къ пpedape fъpъ kondiцie în diskpeцia пpiimitорълъї.

"Εκδουλος (ὁ, ἡ), din poвї пъскътъ, заъ din пaштepe poвъ. (вezї ἀδούλέκδουλος). [ἐκ, δοῦλος].

'Εκδοῦναι, пex: 2-лea de inf:, ші

'Εκδοὺς, οὔσα, ὸν, пex: 2-лea, de пapїч: ал лъї ἐκδίδωμι.

'Εκδοχεῖον (τὸ), ор че слъжеште ла пріimipe, заъ înкъпepe de чева, вазъ, кasenъ, ші чл: [ші

'Εκδοχεὺς, έως (ὁ), = Πανδοχεὺς. [din

'Εκδοχὴ (ἡ), пріimipe din afapъ; звкvesie, крпъціе; конціпere, крпape; aштentape, пъdъждвipe; кіпзя, dвпе кape se înцелеце чева, заъ însemnape de zічere, ші чл:. [ἐκδέχομαι].

'Εκδόχιον (τὸ), = 'Εκδοχεῖον.

'Εκ-δρακοντόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaнъ în валавръ. [ἐκ, δράκων].

'Εκδραμεῖν, пex: 2-лea, de inf: ал лъї ἐκτρέχω.

'Εκδρὰς, ᾶσα, ὰν, пex: 2-лea, de пapїч: ал лъї ἐκδιδράσκω.

"Εκ-δραχμος (ὁ, ἡ), чел în пpeцъ de шase dpaxme. [ἓξ, δραχμή].

'Εκδρέπομαι, вiit: -δρέψομαι, taiъ fрвnze ші чл: din пomъ.

'Εκ-δρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, esъ, тъ aватъ din кале. [din

'Εκδρομὴ (ἡ), алергape, пъвъліре, ешipe afapъ (прinч: de înпpesopaцї asвпpa înпpesopъторілор); (în цen:) пъвалъ (de връжташї înтъріцї ъndeва); (desпpe плante) pesъpipe; (ptp:) ешipe din зввiektъ. || "Αἱ ἐκδρομαί,,. Tвч: în локъ de οἱ ἔκδρομοι (στρατῶται). [ші

"Εκδρομος (ὁ, ἡ), алергъторъ afapъ din (заъ neste) хotъpîta distanцъ de алергape. (de ънde). "'Εκδρομοι,,. Tвч: ші Ksn: ostaшії, че se pвn din întpeara tpвnъ, ші пъвълind атакъ маї 'nainte пе вражташї. [ἐκδρέμω neînlp: = 'Εκτρέχω].

'Εκ-δρύπτω, вiit: -δρύψω, srîpiъ, pвnъ, sîшiъ къ ънriiле.

"Εκδυθι, 2-a: sinr: пeps: de nex: 2-лea, ал порвпч: лъї 'Εκδύνω.

"Εκδυμα (τὸ), desnoitъpъ, заъ îтвръ-

къmintea, че se ia прin desпoiepe. [din

'Εκ-δύνω, ші (miж:) ἐκ-δύνομαι, віit: -δύσω, -ομαι, (nex: ἐξέδυν, ші чл:) (кѹ ак ел:) mъ dpsвракѹ. "'Εκδὺς χλαῖναν,.. Od: Ξ: (ші miж:) "Τεύχεα δ' ἐκδύνοντο,,. Opf: (ші fir:) "Τὸν φθόνον τοῦτον ἐκδὺς,,. Пл: 2) (прin întind: кѹ цen:) esѹ, mъ stpeкорѹ. "'Εκδὺς μεγάροιο,,. Od: X: 3) (fir:) sкапѹ. "Νῶϊ δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον,,. Іл: П: (ші кѹ преп:) "Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει,,. Sкр: (вezї ші ἀναδύομαι, ші ἐκδύω). [de ѹnde

Ἔκδυσις, εως (ἡ), desвръкаре; (maї oвіч: fir:) miжлокѹ, saѹ локѹ de sкъпаре "Τὸ δὲ οἴκημα οὔτε ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν οὐδεμίαν ἔχον... Ер: "Οὐ γὰρ ἔστι Ἕλλησι οὐδεμίη ἔκδυσις μὴ εἶναι σοὺς δούλους,,. Ер: "Αὗται γὰρ ἂν πᾶσαι ἐκδύσεις εἶεν,,. Плт:.

'Εκ-δυσωπέω -ῶ, віit: -ήσω, înвлînzeskѹ, atparѹ eptape. [de ѹnde

'Εκ-δυσώπησις, εως (ἡ), îndѹплекаре sпре mілъ ші eptape.

'Εκ-δύω, віit: -δύσω, (nex: ἐξέδυσα кѹ doї ак:) desвракѹ, desпoiѹ, голеskѹ. "Αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ τὴν ἐσθῆτα,,. Esхл: (ші miж.) "Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο,,. Іл: Г: (ші пas:) "Ὁ δὲ Μαρσύας νικᾶται, καὶ τὸ δέρμα ἐκδύεται,,. Палеf: "Ἅμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ,,. Ер: (вezї ші ἐκδύνω).

'Εκ-δωριόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, mъ fakѹ (dintp' алтѹ чева) Dopieѹ. "Οἱ Κυνούριοι.. Ἴωνες ἐόντες ἐκδεδωρίευνται ὑπό τε Ἀργείων ἀρχόμενοι καὶ τοῦ χρόνου,,. Ер: [ἐκ, Δωριεύς].

'Εκέδασσε, поet: în локѹ de ἐσκέδασε, 3-а: sinr: пeps: de nex: ал лѹї σκεδάννυμι.

'Εκεῖ [κεῖ, Еол: în локѹ de τῇ] adв: лок: аколо, întp' ачелѹ локѹ. [de ѹnde

'Εκεῖθεν, adв: лок: de аколо, dintp' ачелѹ локѹ; (fir:) dintp' ачestea, saѹ din челе ѹрmъtoape. "Γνοίη δ' ἄν τις ἐκεῖθεν, Iskр: 2) (кѹ цen:) în локѹ de ἐπέκεινα, dinколо. "'Εκεῖθεν τῆς γραμμῆς,,. Sхл: Плт: 3) (maї noѹ) timп: пе ѹрmъ, dѹпе ачestea, de atѹnчї în коло. "'Εκεῖθεν δὲ ἐλαττοῦσθαι ἤρξατο.,. Diod: [ші.

'Εκεῖθι, adв: (de stape) аколо, în локѹ.

'Εκείνινος, η, ον, fъкѹtѹ dintp' ачелѹ лѹкрѹ. (вezї Apst: metfs:) [din

'Εκεῖνος [вezї ἐκεῖ], η, ο, прon: demonstp: (se dedѹче ла пeps: saѹ лѹк: de пъртate, saѹ ші de faцъ, maї deпъртate însъ de кîtѹ алтеле, în прot: de οὗτος). "Ὁ μὲν πριάμενος οὑτοσὶ, ὁ δὲ πωλήσας ἐκεινοσί,,. Плd: "'Εκεῖνο Λεωκόριον, τοῦτο Θησεῖον,,. (Eцes: în) Stp: (ші ѹрmatѹ de релat:) "'Αθέμιστός ἐστιν ἐκεῖνος, ὃς πολέμου ἔρατα,,. Іл: I: (ші emfant: maї de mѹлte орї înпреѹnъ кѹ οὗτος, ші чл: sпре maї mѹлtъ întîndepe, saѹ maї eksaktъ хотърîре a арътърії). "Δείξει σε τῷ δακτύλῳ, οὗτος ἐκεῖνος, λέγων,,. Лѹч. "Οὗτος ἐκεῖνος, τὸν σὺ ζητεῖς,,. Ер: "Ὅδ' εἴμ' ἐγώ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως,,. Sof: "Αὐτᾶς ἄκουκα τήνας,,. Пл: "Τῶν θηρίων τὰ δειλότατα καὶ ἀγεννέστατα, ἐκεῖνα καὶ ψεύδεται καὶ ἐξαπατᾷ πάντων μάλιστα,,. D: Xps: "Τοῦτο ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας,,. Лѹч: (ші în парал:) "'Εκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον,,. Apstf: "Κεῖνο κεῖν' ἆμαρ,,. Пind: (ші în însem: de ковîршіре, saѹ fpікъ). "Τίπτε μ' ἐκεῖνος ἄνωγε μέγας θεὸς,,. Іл: Ω: "'Αλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ,,. Apstf: (ші în локѹ de ἑαυτοῦ). "Οὐκ ἔφη, ἑαυτοῦ γε ἄρχοντος, οὐδένα Ἑλλήνων, ἐς τὸ ἐκείνου δυνατὸν, ἀνδραποδισθῆναι,,. Ksn: (ші în fiгѹръ de пpedisпѹnepe). "'Αλλ' ἐκεῖνο, ὦ ἑταῖρε, ἤδη τραγικοὺς ἑώρακας ὑποκριτάς,,. Лѹч: (вezї ші δεῖνα); (ші ел: în felѹ de adв: saѹ timп:) "Τὸ ἐξαπατᾷν ὅσιον ἐξ ἐκείνου (se înц: χρόνου) ἐγένετο,,. Ksn: "Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἴπης, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου». Fpinx; «Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί». Лѹч: de atѹnчї. (ші în пpfp:) "'Ες ἐκεῖνο τοῦ χρόνου,,. D: Kas: "Μετ' ἐκεῖνα,,. Тѹч: пе ѹршъ, dѹпе ачestea. (saѹ лок:) "Τῶν ἄλλων τῶν κατ' (περὶ) ἐκεῖνα (se înц: τὰ χωρία) πόλεων,,. Ksn: "Εἰς Ἰταλίαν ἐκπλεύσας οὕτω διέθηκα τοὺς κατ' ἐκεῖνα Ἕλληνας,,. Лѹч: (ші dat: fem: simп: în локѹ de ἐκεῖ). "Ἦν οἰκέῃ ἐκείνῃ,,. Ер: "Κείνῃ, ὅθι πλατάνιστοι πεφύασι,,. Tкр: "Οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι,,. Тѹч: "'Αλλα τε τῶν ἐκείνῃ χωρίων,,. D: Kas: (ші adв: de кал:) "Εἰ ἐκείνῃ γ' αὐτὸ σκοποίης,,. Плт: [de ѹnde.

'Εκείνως, adв: dѹпе ачелѹ (чел-алтѹ, чел прezisѹ, saѹ чел че se ва zіче) кіпѹ. "Οὕτω πᾶς ἂν ἐθέλοι πρότερον ἢ κείνως,,. Плт: "Οἶμαι δ' ἐκείνως εἰπὼν μᾶλλον δηλώσειν,,. Iskр:

'Εκεῖσε, adв: аколо (în miшкаре), ла ачелѹ локѹ. "'Εκεῖσε κάκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ,,. Eѹр:

'Εκέκαστο, 3-а: sinr: пeps: de пeste-sъв: ал neîntp: κάζω. (вezї κέκασμαι).

'Εκέκλετο, поet: în локѹ de ἐκέλετο, 3: sinr: пeps: a прел: лѹї κέλομαι.

'Εκεκλίμην, пas: пeste-sъв: ал лѹї κλίνω.

'Εκεκλόφειν, пeste-sъв: ал лѹї κλέπτω.

'Εκεκοσμέατο, Ion: în локѹ de ἐκεκόσμηντο, 3-а; îm: пeps: a пas: пeste-sъв: ал лѹї κοσμέω

Ἐκεκράγειν, neste-sъв: ал лъї κράζω.

Ἔκερσα, noet: în локъ de ἔκειρα, nex: 1-iъ. ал лъї κείρω.

Ἐκεχειρία (ἡ), [ἔχω, χείρ] apmistiцie; (în цen:) întrepъnцie: окazie.

Ἐκεχήνη, Ion: ші At: în локъ de ἐκεχήνειν, neste-sъв: ал лъї χαίνω.

Ἔκζεμα (τὸ), op че se skoate прin tepвepe; (iap прinч:) pesъflъtъpъ. [ші

Ἔκζεσις, εως (ἡ), pesвъpsape de лiкъidъ, че fepвe în колкоte; (med:) pевъpsape de pesъflъtъpї. [ші

Ἔκζεσμα (τὸ), = Ἔκζεμα. [ші

Ἐκζεστὸς, ἡ, ὸν, feptъ de totъ; опъpitъ. [din

Ἐκ-ζέω, вiit: -ζέσω, = Ἐκβράσσω, daъ пе din afapъ fepвînd în колкоte: (med:) skoцъ pesъflъtъpї.

Ἐκ-ζητέω -ῶ, вiit: -ήσω, каъtъ чева dela чinева, saъ întpe чева; черчetezъ къ amъpъntъл: черъ къ stъpъinцъ. "Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω,.. Skp: [de ъnde

Ἐκζήτησις, εως (ἡ), къъtape: черчetape къ siлinцъ. [ші

Ἐκζητητὴς, οῦ (ὁ), къъtъtopъ: черчetъtopъ.

Ἐκ-ζοφόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъnekъ de totъ, fakъ întъnekosъ.

Ἐκ-ζωγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, zъгръвeskъ къ вioiчїъne.

Ἐκ-ζωόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefakъ чева în вitъ, doвitoчeskъ. || (miж:) fakъ (în sinemъ) вepmї.

Ἐκ-ζωπυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἀναζωπυρῶ, peaцîцъ flakъpa чea notoлitъ; (fir:) zъdъpъskъ. апpinzъ. [de ъnde

Ἐκζωπύρησις, εως (ἡ), peînчinцepe de flakъpъ; (fir:) întъpîtape, înкъpaжape.

Ἔκηα, noet: nex: 2-лea, ал лъї καίω.

Ἐκηβελέτης, ου (ἡ), noet:, = Ἐκηβόλος.

Ἐκηβολέστατος, η, ον, sъпpл: (nepeг;) ал лъї ἑκηβόλος.

Ἐκηβολέω -ῶ, kitt: -ήσω, asвîpлъ depapte, saъ de depapte sъцeцeле. [ші

Ἐκηβολία (ἡ), asвîpлipe depapte de sъцeцї; ші îndemînъtate ла aчeasta. [din

Ἐκηβόλος (ὁ, ἡ), noet: [ἑκὰς, βάλλω] depapte, saъ de depapte asвîpлitopъ de sъцeцї (de лъnчї, ші чл:) "Ἀπόλλων —,,. Om: "Χεὶρ ("Σφενδόνη) —,,. Eъp: (ші прin întind:) "Μάχη —,,. Лъч: вътъліе прin de depapte asвъpлitoape apme. 2) (pas:) kape se asвîpлъ, (прin ъpm:) aжъnцe, se întinde depapte. "Ὅπλον ("Δίκτυον)—». Плв: ші Non: "Ὄψις ... lamвл. [de ъnde

Ἐκηβόλως, adв: къ depapte, saъ de depapte asвîpлipe.

Ἐκηλία (ἡ), лiniшte. odixnъ: netъpвъpape. [din

Ἔκηλος (ὁ, ἡ), noet: [ἑκὰς, saъ ἑκὼν] лinъ. netъpвъpatъ; (maї totdaъna în локъ de adв:) în лiniшte. fъpъ sromotъ. (вezї ші ἀκαλὸς, ші εὔκηλος).

Ἔκητι [ἑκὼν], adв: saъ преп: (къ цen:) = Ἕνεκα, пentpъ. прin. din прiчinъ. ші чл: "Ἐμεῦ μὲν ἕκητι βίον ζώοιτε κορώνης,.. Eпгр: kît despe mine. "Θεῶν ἕκητι,.. Apstf: къ пъtepea, aжъtopъл. saъ воinцa zeiлop. (вezї ші ἀέκητι).

Ἐκ-θαλαττόω -ῶ, вiit: -ώσω. пpefakъ чева къ totъл în mape.

Ἐκ-θάλλω, вiit: -θαλήσω, -ομαι. (tpe: de къ: ἐκτέθηλα. ші чл:) skoцъ, daъ влъstapъ. влъstъpeskъ. "Ἐκ φυτοῦ τμηθεὶς κλάδος εἰσαῦθις ἐκτέθηλε,,. T: Пpodp:

Ἐκ-θάλπω, вiit: -θάλψω, fakъ прin кълdъpъ a pesъpi: (fir:) апpinzъ; desвoлtъ. "Βραχεῖα πῦρ ἐξέθαλψε πέτρα,. H: Sol:

Ἐκ-θαμβέω -ῶ, вiit: -ήσω, adъkъ în mipape. sпepiъ; (ші miж:) mъ ъїmeskъ, mъ sпepiъ. [de ъnde

Ἐκθαμβητὴς, οῦ (ὁ), sпepiitopъ. înгpozitopъ. [de ъnde

Ἐκθαμβητικὸς, ἡ, ὸν. пъtinчosъ. saъ îndemînatikъ a ъїmi. a sпepia.

Ἔκθαμβος (ὁ, ἡ), ъїmitъ, sпъїmîntatъ. 2) (neaпpoв: ші aвъs:) minъnatъ, ъїmitopъ, adъkъtopъ de sпaїmъ. "Καὶ ἰδοὺ θηρίον φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον,,. Skp: [ἐκ, θάμβος]. [de ъnde

Ἐκθάμβως, adв: къ sпaїmъ.

Ἐκ-θαμνίζω, вiit: -ίσω, noet: despъdъчinezъ, stîpneskъ; (fir:) skoцъ din temeлiї; пpъпъdeskъ. [ші

Ἐκ-θαμνόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (pap) mъ пpefakъ în копъчeлъ; mъ selвътъчeskъ. [ἐκ, θάμνος].

Ἔκθανον, noet: în локъ de ἐξέθανον, nex: 2-лea, ал лъї ἐκθνήσκω.

Ἐκ-θάπτω, вiit: -θάψω, desгpoпъ.

Ἐκ-θαῤῥέω(σέω) -ῶ, вiit: -ήσω, iaъ къpaжъ, înкpedepe, пъdeжde. [de ъnde

Ἐκθάῤῥησις, εως (ἡ), înкъpaжape. [ші

Ἐκθάρσημα (τὸ), efektъ de înкъpaжape, sigъpъ пъdeжde.

Ἐκ-θαυμάζω, вiit: -άσω, admipъ чева пpea mълt; saъ mъ mipъ, mъ шinъnezъ пpea mълt de чева.

'Εκ-θεάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, прівеskъ къ лъаре aminte.

'Εκ-θεατρίζω, biit: -ίσω, ексnъіъ чева (ка în teatpъ) ла прівіреа tъtълор; (прin ъpm:) daъ de faцъ; (прin întind:) pъшinezъ.

'Εκ-θειάζω, biit: -άσω, înzeieskъ; konsfinцeskъ. 2) (прin întind:) лаъdъ преа mълt. 3) sokoteskъ чева de zeeskъ, sfîntъ; saъ dedъкъ чева ла zeeaskъ (пeste natъpъ) пъtepe. [de ъnde

'Εκθειασμὸς, (ὁ), înzeipe; întъsiasmъ.

'Εκθεῖν, inf: ал лъї ἐκθέω.

'Εκ-θεῖναι, akt: nex: 2-леа, de inf: ал лъї ἐκτίθημι.

'Εκθειόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Εκθεόω. [de ъnde

'Εκθείωσις, εως (ἡ), = 'Εκθέωσις.

"Εκθεμα (τὸ), op че se ексnъne ла прівіреа, saъ къnoшtinцa пъвлiкълъї: (iap прinч:) afiшъ, saъ програmъ.

'Εκθέμεν, poet: în локъ de ἐκθεῖν, saъ ἐκθεῖναι.

'Εκ-θεόω -ῶ, biit: -ώσω, înzeieskъ, ke sfinцeskъ, = 'Αποθεόω.

'Εκ-θεραπεύω, biit: -εύσω, съвîpшeskъ къра вре ъnъї волnавъ, îл tъmъdъieskъ de totъ. 2) atpaгъ faворъл къїва прin stъpъitoape къътъpї, saъ înгpiжipї.

'Εκ-θερίζω, biit: -ίσω, seчepъ din pъdъчinъ; (fir:) stîpneskъ.

'Εκ-θερμαίνω, biit: -ανῶ, înfepвîntъ чева de totъ; (прin întind:) aпpinzъ, înтъpîtъ. «Ἵνα τῷ τρόπῳ τούτῳ καὶ ἄλλοι πρὸς ὅμοιον ἐκθερμαίνωνται ζῆλον τοῦ ἐλεεῖν». Eъst: 2) skoцъ, fakъ a pesъfла прin înfepвîntape. «Εἰκὸς δὲ τὸ μὲν ὀλίγον περίττωμα ἐκθερμαίνεσθαι, τὸ δὲ πλεῖον μὴ ὁμοίως». Apst: «Τὸν δ' ἐντὸς εὐρῶτα καὶ ζόφον οὐκ ἐκτεθέρμακεν οὐδ' ἐξέωσε διὰ φιλοσοφίας». Пл:

"Εκθερμος (ὁ, ἡ), foapte fepвinte. [ἐκ, θέρμη].

'Εκθεσίη (ἡ), poet: Ion: în локъ de

"Εκθεσις, εως (ἡ), [ἐκτίθημι] ексnъnepe; лепъdape (прinч: de прънкъ); (прin: întind:) пъвлiкape; (fir:) deskpiepe (bezї ἔκφρασις); înskpisъ mъptъpisipe de simцimînteле къїва; (în векiле dpame) înпpot: de εἴσθεσις; (în жокъpiле de порокъ) kîtimea, че se denъne în piskъ de fie-кape din жъкъtopї; (ъne-opї) прisosъ.

"Εκθεσμος (ὁ, ἡ), [ἐκ, θεσμὸς] nedpeutъ, пелецїъitъ. 2) (ъne-opї) neoвiчnъitъ, чїъdatъ. (bezї шi ἄτοπος). «Ὄναρ εἶδεν ἔκθεσμον· ἐδόκει γὰρ αὐτὸν τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι». Пл: [de ъnde

'Εκθέσμως, adв: în кiпъ пелецїъitъ.

'Εκθετέον, posit: ал лъї ἐκτίθημι.

'Εκθετικὸς, ἡ, ὸν, копpinzъtopъ de (saъ folositopъ ла) ексnъnepe, deskpiepe, postipe de чева. [шi

"Εκθετος (ὁ, ἡ), ексnъsъ, лепъdatъ afapъ, пъpъsitъ. [ἐκτίθημι].

'Εκ-θέω, biit: -θεύσομαι, алеpгъ afapъ.

'Εκ-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Εκθεάομαι.

'Εκθέωσις, εως (ἡ), înzeipe, = 'Αποθέωσις. [шi

'Εκθεωτικὸς, ἡ, ὸν, пъtinчosъ, kontpiвъitopъ ла înzeipe. [ἐκθεόω].

'Εκ-θηλάζω, biit: -άσω, sъгînd sopвъ dinъъntpъ.

'Εκθήλυνσις, εως (ἡ), afemeiape, молешipe; (fir:) слъвipe, destindepe. «'Επιδέσμου —». Iпкр: [din

'Εκ-θηλύνω, biit: -υνῶ, (pas: tpe: de къ: ἐκτεθήλυμμαι, шi ἐκτεθήλυμαι, шi ἐκτεθήλυσμαι) afemeiezъ, молешeskъ, слъвeskъ. «Ἄσαρκόν τε ἅπαν τὸ σκέλος.. καὶ ἐκτεθηλυσμένον καὶ λεπτότερον γίνεται». Iпкр: (bezї шi ἀστυσία). 2) (гpam:) posteskъ zivepe în neamъ femeieskъ. «Οἱ Ἴωνες πάσας τὰς ἀγέλας ἐκθηλύνουσι τῇ προφορᾷ, τὰς ἵππους καὶ τὰς ὄνους καὶ τὰς βοῦς λέγοντες». Etimл:

'Εκθηρατέον, posit: ал лъї...

'Εκ-θηράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, шi

'Εκ-θηρεύω, biit: -εύσω, (прinч:) skoцъ вînatъл din кълкъшъл лъї; (în цen:) вînezъ шi прinzъ.

'Εκ-θηριόω -ῶ, biit: -ώσω, пpefakъ; (transfopmezъ) în feapъ; (fir:) selвътъчeskъ.

'Εκ-θησαυρίζω, biit: -ίσω, skoцъ вanї шi чл: din tesaъpъ saъ локъл, ъnde se пъn în пъstpape.

'Εκθλιβὴ (ἡ), = "Εκθλιψις. [din

'Εκθλίβω, biit: -θλίψω, stpiвind skoцъ dinъъntpъ, stopkъ; (skp:) skoneskъ; (гpam:) skoцъ лiтepъ (прinч: din miжлокъл silaвeї). (bezї ἔκθλιψις); (fir:) stpimtopezъ din toate пъpцiле. [de ъnde

"Εκθλιμμα (τὸ), stopsъtъpъ, saъ че ese din stpiвipe; (med:) stpiвitъpъ, saъ panъ пpodъsъ din stpiвipe, saъ stpînцepe. [шi

'Εκθλιπτέον, posit: ал лъї ἐκθλίβω. [шi

"Εκθλιψις, εως (ἡ), stoapчepe прin stpiвipe; (гpam:) tъiepe de лiтepъ (прinч: din miжлокъл silaвeї, supe ек: σκηπτοῦχος în локъ de σκηπτροῦχος).

'Εκ-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, лешinъ; «Ἀφαιρουμένου δὲ ἔξω τοῦ αἵματος, πλείονος

μὲν ἐκθνήσκουσι, πολλοῦ δ' ἄγαν ἀποθνήσκουσιν». Apst: «Καὶ ἐξέθανε πεντάκις, ὡς τεθνᾶναι δοκέειν». Iпкр: «Γέλῳ ἔκθανον». Od: Σ. amŭ лешinat de pîsŭ.

'Εκ-θοινάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, поеt: mъnînкŭ de totŭ.

'Εκ-θολόω -ῶ, вiit: -ώσω. tъpвъpŭ чева къ totъл.

'Εκθορεῖν. nex: 2-леа, de inf: ал лъї ἐκθρώσκω.

'Εκ-θόρνυμαι, поеt: (maĭ noŭ) în локŭ de ἐκθρώσκω.

'Εκ-θορυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sпеpiŭ пе чiнева къ ъnŭ mape sromotŭ.

"Εκθρεψις, εως (ἡ), крешtepe (пpin хръnipe). [ἐκτρέφω].

'Εκ-θρηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, плîngŭ tape, mъ жълeskŭ.

'Εκ-θριαμβεύω, вiit: -εύσω, = 'Εκπομπεύω, saŭ Θεατρίζω.

'Εκ-θροέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Εκθρυλέω. 2) = 'Εκθορυβέω.

'Εκ-θρομβόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкеgŭ чева în кiпŭ de a se fopma вълzĭ, saŭ вългъpĭ, шi чл: [de ъnde

'Εκθρόμβωσις, εως (ἡ), fopmape de вълzĭ пpin înкеgape.

'Εκ-θρυλέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Διαθρυλέω, пъвлiкŭ, daŭ în пъвлiкŭ.

'Εκ-θρύπτω, вiit: -θρύψω, sfъpъmînd daŭ afapъ, saŭ лепъdŭ afapъ în fъpîmъtъpĭ (ка mapea коръвiiле în въкъцĭ).

'Εκ-θρώσκω, вiit: -θοροῦμαι, (nex: ἐξέθορον, шi чл:) поеt: (къ цеп: saŭ ак:) = 'Εκπηδῶ, sъpŭ, mъ apъnкŭ afapъ. «"Εκθορε δίφρου». Iл: II. «Λαγωὸν δίκτυον ἐκθρώσκοντα». Епгр: «"Εκθορες ἀντολίηθεν, φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος». Епгр: «'Εκ τῆς εὐνῆς ἄζωστος ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε». Ап: (шi desпъpц: de пpеп:) «'Εκ δ' ἔθορε πρὸ φόως δε». Апл:

"Εκθυμα (τὸ), [ἐκθύω] pesъflъtъpъ, въвъ.

'Εκ-θυμαίνω, вîit: -ανῶ, mъ пекъжeskŭ пpea mълt, mъ înfъpiezŭ.

'Εκ-θυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (fъpъ кazŭ) = 'Αθυμέω, mъ deskъpaжezŭ, mъ desпъdъжdъїeskŭ. 2) (къ ак:) = 'Επιθυμῶ. [шi

'Εκθυμία (ἡ), = Προθυμία. [ἔκθυμος].

'Εκ-θυμιάω -ῶ, вiit: -άσω, skoцŭ (шi пas: mъ pisiпeskŭ în). авъpĭ, saŭ fъmŭ, (în цеп:) în евапорацiie. «'Εκθυμιῶμαι εἰς ἀτμόν». Клmd: Кiкл: mъ евапорezŭ.

"Εκθυμος (ὁ, ἡ), (компр -ότερος, sъпрл: -ότατος) înfъpiatŭ de пекazŭ; foapte воitopŭ, шi aktivŭ. = Πρόθυμος. [ἐκ, θυμός]. [de ъnde

'Εκ-θυμόω -ῶ, вiit: -ώσω, пекъжeskŭ, înfъpiezŭ пpea mълt. [шi

'Εκθύμως, adв: din inimъ. къ toatъ воinца. 2) (în pъŭ) къ înfъpiape.

'Εκθυσία (ἡ), жеpffъ sпpe înвлînzipe шi апъpape de pъŭ. [шi

'Εκθύσιμος (ὁ, ἡ), de кape se поate апъpa чiнева пpin жеpffe; лъкpъ de fъцit (foapte pъŭ). [шi

"Εκθυσις, εως (ἡ), = 'Εκθυσία. 2) (med:) emipe de pesъflъtъpĭ. [шi

'Εκθυτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвъitopŭ, folositopŭ ла апъpape de реле пpin îmвлînzitoape жеpffe. [din

'Εκ-θύω, вiit: -θυσω. жеpffeskŭ; (пpin întind:) пръпъdeskŭ. || (miж) mъ апъpŭ de вpe ъnŭ pъŭ, saŭ mъ къpъцŭ de sъflеteaskъ пînгъpipe пpin îmвлînzitoape жеpffe: (în цеп:) atpaгŭ пpin жеpffe milъ шi eptape. «Τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὑρεῖν πόνων ἀνάπαυλαν». (Еъp: în) Клm: 2) (med:) skoцŭ въве. pesъflъtъpĭ. «Τὸ ψυχρον ὠφελέει τὰ ἐρυθρὰ, οἷα ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐκθύει». Iпкр:

'Εκ-θωπεύω, вiit: -ευσω, amъцeskŭ, atpaгŭ, îndъплекŭ къ лiпгъmipĭ. [din

'Εκ-θώπτω, вiit: -θώψω, поеt: în локŭ de ἐκθωπεύω.

"Εκιχε, поеt: 3-а: sinг: пеps: a nex: 2-леа, ал лъї κιχάνω.

'Εκ-καγχάζω, вiit: -άσω, pîzŭ къ хохоte (tape). «"Ωσπερ οἱ κατέχειν πειρώμενοι τὸν γέλωτα, ἀθρόον ἐκκαγχάζουσυν». Apst:

'Εκ-καθαίρω, вiit: -αρῶ, (nex: ἐξεκάθηρα, шi чл:) къpъцŭ чева къ desъвîpшipe; (fiг:) лъmъpeskŭ sokoteaлъ.

'Εκ-καθαρίζω, вiit: -ίσω, (maĭ noŭ) în локŭ de ἐκκαθαίρω.

'Εκκάθαρσις, εως (ἡ), [ἐκκαθαίρω] къpъцipe; алецеpe de sokoteaлъ.

'Εκ-καθεύδω, вiit: -ευδήσω, dopmŭ afapъ (пpinч: ка stpeжapŭ de noaпte).

'Εκκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), шaїsпpezeчe. [ἕξ, καὶ, δέκα].

'Εκκαιδεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de шaїsпpezeчe deцete. [ἑκκαίδεκα, δάκτυλος].

'Εκκαιδεκάδωρος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de шaїsпpezeчe палme. [ἑκκαίδεκα, δῶρον].

'Εκκαιδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), къpsŭ de шaїsпpezeчe anĭ. [шi

'Εκκαιδεκαέτης, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), de

шаїsпрezeче anĭ, saŭ каре dъineшte шаїsпрezeче anĭ. (вezĭ ші δεκαέτής). [ἑκκαίδεκα, ἔτος].

Ἑκκαιδεκάλινος (ὁ, ἡ), компъsŭ din шаїsпрezeче fipe. [ἑκκαίδεκα, λῖνον].

Ἑκκαιδεκαπάλαιστος (ὁ, ἡ), = Ἑκκαιδεκάδωρος. [ἑκ-, παλαιστή].

Ἑκκαιδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de шаїsпрezeче коцĭ. [ἑκ-, πῆχυς].

Ἑκκαιδεκαστάδιος (ὁ, ἡ), de шаїsпрezeче stadiĭ. [ἑκ-, στάδιον].

Ἑκκαιδεκασύλλαβος (ὁ, ἡ), de шаїsпрezeче siлaвe. [ἑκ-, συλλαβή].

Ἑκκαιδεκαταῖος, α, ον, каре se faче, saŭ faче чева în шаїsпрezeче ziле. [ἑκκαιδέκατος].

Ἑκκαιδεκατάλαντος (ὁ, ἡ), чел че аре (saŭ se прецъіеште) шаїsпрezeче таланцĭ. [ἑκκαίδεκα, τάλαντον].

Ἑκκαιδέκατος, η, ον, ал шаїsпрezeчелеа. [ἑκκαίδεκα].

Ἑκκαιδεκέτης, εος (ὁ), ші

Ἑκκαιδεκέτις, ιδος (ἡ), = Ἑκκαιδεκαέτης.

Ἑκκαιδεκήρης, εος -ους (ἡ), (ναῦς, корабіе) чеа къ шаїsпрezeче pîndъpĭ de вîsле, saŭ вîлsашĭ. (вezĭ ші τριήρης). [ἑκ-, ἐρέσσω].

Ἔκκαιρος (ὁ, ἡ), чел fъръ вреme, saŭ трекътŭ пеste вреmea sa. [ἐκ, καιρός].

Ἐκ-καιω, віit. -καύσω, (пех: ἐξέκαυσα, ші ἐξέκηα, ші At: ἐξέκεα, ші чл:) арzŭ чева de totŭ; апрinzŭ; înчinгŭ, înteцezŭ foкъл; (fir:) аціцŭ, zъdъръsкŭ; (med:) прічinъїeskŭ înfлamaцie.

Ἐκ-κακέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ піерzŭ кътпътъл, saŭ ръвdapea (în вреme de прimeждie). (вezĭ ші ἐγκακέω, ші ἐθελοκακέω).

Ἐκ-κακύνω, віit: -υνῶ, кîрteskŭ de чева ка de ръŭ.

Ἐκ-καλαμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, smîчeskŭ (tparŭ) чева afaръ, saŭ în sъs ка пеskapiĭ къ tpestia.

Ἐκ-καλέω -ῶ, віit: -έσω, кіemŭ, (ші прin întind:) fakŭ пе чinева sъ easъ afaръ; (fir:) îndemnŭ, аціцŭ, daŭ прічinъ, saŭ прічinъіeskŭ. || (miж:), = Ἐπικαλοῦμαι. (de ъnde) «Ἐκκαλῶ τὴν δίκην». Лц: апелŭ жъdikata. 2) (în Sof: Edin: T: 507:) греш: în локŭ de ἀικάλλω. 3) (în жъръm: лъĭ Iпкр:) în локŭ de ἐκλαλέω.

Ἐκ-καλλύνω, віit: -υνῶ, înfръmъseцezŭ (întokmeskŭ) чева desъвîршit. 2) (dъпе алтъ însem: a преп:) desfръmъseцezŭ, ърîцeskŭ.

Ἐκ-καλλωπίζω, віit: -ίσω, = Ἐκκαλλύνω.

Ἐκκάλυμμα (τὸ), ор че s' a deskoпepit, saŭ kontpiвъіeшte ла deskoпepipe (doвedipe). [ші

Ἐκκαλυπτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пътinчosŭ, saŭ kontpiвъitopŭ ла deskoпepipe; (fir:) eksплikatiвŭ. [din

Ἐκ-καλύπτω, віit: -ύψω, = Ἀποκαλύπτω, deskoпepŭ; (прin întind:) fakŭ къnoskъtŭ, въdeskŭ. [de ъnde

Ἐκκάλυψις, εως (ἡ), deskoпepipe; (прin întind:) въdipe.

Ἐκ-κάμνω, віit: -καμοῦμαι, oвoseskŭ; (прin ъpm:) mъ лasŭ de чева.

Ἐκ-κανάσσω (ζω), віit: -άξω, (în прot: de ἐγκανάσσω) deшeptŭ кънъцъіa, ші чл: (вînd къ кîлкîite лікъidъл копрinsŭ întp' însa).

Ἐκ-καπηλεύω, віit: -εύσω, вînzŭ прекъпецind чева falsifikatŭ, прefъкътŭ.

Ἐκ-καρδιόω -ῶ, віit: -ώσω, skoцŭ inima doвitokълъĭ, вiteĭ. [ἐκ, καρδία].

Ἐκ-καρπέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ sъmînцъ. «Ὅταν ἡ πόα ἐκκαρπῇ». Mat: med:

Ἐκ-καρπίζομαι, віit: -ίσομαι, = Ἐκκαρπόομαι. «Ὁ ἐρέβινθος ταχὺ ἐκκαρπίζεται τὰ ἐδάφη». Tfp: sъцe, zлeieшte toatъ ъmezeaлa. 2) = Καρποφορῶ. «Ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται». Annm.

Ἐκ-καρπόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, iaŭ podŭ din чева; (прin întind:) къ aвъsŭ eksплoatezŭ sпре алŭ meŭ foлosŭ вре ъnŭ локŭ: (în цen:) mъ foлoseskŭ, кîшtirŭ. (Тъч: E, 28:). [de ъnde

Ἐκκάρπωσις, εως (ἡ), doвîndipe de podŭ, кîшtirape.

Ἐκ-καρτερέω -ῶ, віit: -ήσω, stъpъїeskŭ, paвdŭ пînъ în sfîpшitŭ.

Ἐκ-καρυκεύω, віit: -εύσω, гъteskŭ въкate къ saлцъ meшteшъцitъ.

Ἐκ-καυλέω -ῶ, віit: -ήσω, (вotn:) fakŭ кочeanŭ, saŭ kotopŭ; fakŭ sъmînцъ. [de ъnde

Ἐκκαύλημα (τὸ), кочeanъл, че skot плanteле. [ші

Ἐκκαύλησις, εως (ἡ), eшipe de kotopŭ ла плante.

Ἐκ-καυλίζω, віit: -ίσω, taїŭ кочeanъл плanteĭ; saŭ o desръdъчinezŭ îmпреъnъ къ kotopъл.

Ἐκ-καυλόω -ῶ, віit: -ώσω, = Ἐκκαυλέω.

Ἔκκαυμα (τὸ), ор че kontpiвъіeшte ла (saŭ se прічinъїeшte din) apdepe, ad: aцîцътъръ, saŭ apsътъръ: (ші fir:) прічinъ

matepie de чева. (se konf: кѫ ἔγκαυμα). [ші

Ἔκκαυσις, εως (ἡ), apdepe, înчinцepe de fokŭ; апpindepe; (fir:) întъpîtape. [ші

Ἐκκαυστικὸς, ἡ, ὸν, пѫtinчosŭ, saŭ кѫ însѫшime de a апpinde, a aцîцa apdepe; ші (fir:) de a întъpîta, saŭ a peskѫла. [ἐκκαίω].

Ἐκ-καυχάομαι -ῶμαι, віit: -ήτομαι, mъ fълeskŭ de faцъ, ші nesfiit.

Ἐκ-κάω, At: în локŭ de ἐκκαίω.

Ἐκκέας, ασα, αν, At: în локŭ de ἐκκαύσας, nex: de пaptч: a лѫĭ ἐκκαίω.

Ἔκ-κειμαι, віit: -κείσομαι, (прел: ἐξεκείμην, ші чл:) (dѫпe ziч:) zakŭ afaръ, sîntŭ eksпѫsŭ, пъръsitŭ în miжлокŭ, (прin ѫpm:) în вedepea, ші (прin întind:) în воea, saŭ diskpeцia tѫtѫлop. «Ἔνθα ὁ παῖς ἐξέκειτο». Глstp: «Λάφυρον ἕτοιμον ἔκκειται τοῖς ἐπιπλέουσι». Stp: «Παντί τῳ ἰδεῖν ἐκκείμενον». D: Ал: «Σοὶ μόνῳ ἐκκείμεθα». Sin: sîntem înkinaцĭ воinцeĭ tale, saŭ eksпѫшĭ de faцъ, ка sъ пе кѫпoшtĭ sѫfлeteлe. «Ἐκκειμένων οὖν τῶν βίων ἐπιδράμωμεν τῷ λόγῳ τὰς διαφορὰς». Пл: «Ἐξέκειτο ἔμπροσθεν τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις». Dm: epa лiпitъ пе пepete dinaintea adѫпъpiĭ. «Τοῖς δὲ ναυπηγοῖς μισθοὶ ἔκκεινται παρὰ τοῦ βασιλέως». Stp: = Πρόκεινται. «Τὸ Ταίναρον ἀκτὴ ἐστιν ἐκκειμένη». Stp: eшitŭ afaръ. «Οὐ δοκεῖ γεγράφθαι ἡ θεὸς, ἔκκειται δὲ οἵα λαβέσθαι». Fiлstp: [de ѫnde

Ἐκκειμένως, adв: (de пaptч:) (fir:) deskis, de faцъ, fъpъ fъцъpie, saŭ вiклeniе, кѫ sinчepitate.

Ἐκ-κεινόω -ῶ, віit: -ώσω, поet: în локŭ de ἐκκενόω.

Ἐκ-κείρω, віit: -κερῶ, (nex: ἐξέκειρα, ші чл:) =Ἀποκείρω.

Ἐκκεκαλυμμένως [ἐκκαλύπτω], adв: (de пaptч:) deskoпepit, de faцъ, nesfiit.

Ἐκκεκαρμένος, η, ον, пas: tpe: de кѫ: ал пaptч: лѫĭ ἐκκείρω.

Ἐκκέλευθος, (ὁ, ἡ), поet: aвъtѫtŭ din кале; pъtъчitŭ; saŭ datŭ ла o пapte. «Λαθραῖα κἀκκέλευθα». Лiк: (алцiĭ îndpeпteazъ κακκέλευθα, ad: κατὰ κέλευθα). [ἐκ, κέλευθος].

Ἐκ-κενόω -ῶ, віit: -ώσω, deшeptŭ чева de totŭ; голeskŭ. «Μάχαιραν —». Skp: skoцŭ din teakъ. «Θυμόν —». Tfp: îmĭ daŭ sѫfлetѫл.

Ἐκ-κεντέω -ῶ, віit: -ήσω, înпѫnгînd пъtpѫnzŭ пînъ dinколо (ші аша omopŭ) пе чiпeва. 2) skoцŭ чева кѫ fpiгapea, ші чл: «Ἐάν τις ἐκκεντήσῃ τὰ ὄμματα τῶν ὄφεων». Apst: [de ѫnde

Ἐκκέντησις, εως (ἡ), înпѫnцepe пъtpѫnzъtoape пînъ dinколо, saŭ skoatepe de чева afaръ кѫ sѫлiцa, fpiгapea, ші чл:

Ἔκκεντρος (ὁ, ἡ), (екчentpѫ) чел че se miшкъ afaръ din xotъpîtѫл чentpѫ. «Σφᾶιρα —». Mtm: ші Astpnm: [ἐκ, κέντρον]. [de ѫnde

Ἐκκεντρότης (ἡ), însѫшimea челѫĭ че se miшкъ afaръ din чentpѫ.

Ἐκκένωσις (ἡ), [ἐκκενόω] desъвîpшitъ deшeptape.

Ἐκκέοιτο, 3-a: sinr: пeps: de поft: ал лѫĭ ἔκκειμαι.

Ἐκ-κεραΐζω, віit: -ίσω, поet: =Ἐκπορθῶ, пръпъdeskŭ de totŭ.

Ἐκ-κεράννυμι, віit: -κεράσω, = (saŭ грeш: în локŭ de) ἐγκεράννυμι.

Ἐκκεχυμένως, [ἐκχέω], adв: (de пaptч:) = Χύδην, înвiлшѫгat, пeкpѫцat; pisiпit.

Ἐκ-κηραίνω, віit: -ανῶ, поet: вatъmŭ (sлъвeskŭ, înпѫцinezŭ) de totŭ.

Ἐκκηρυγμὸς (ὁ), = Ἐκκήρυξις. [ші

Ἐκκήρυκτος (ὁ, ἡ), sѫпѫsŭ (saŭ de osîndit) ла пѫвлiкape de eksпatpiape, проskpisŭ, saŭ de eksiлat; (în цen:) isronitŭ. [ші

Ἐκκήρυξις, εως (ἡ), isronipe, прin вestitopŭ, saŭ пѫвлiкape, eksiлape din цaръ; (în цen:) вestipe пpetѫtindinea. [din

Ἐκ-κηρύσσω (ττω), віit: -ύξω, isroneskŭ, (eksiлezŭ) пе чiпeва, пѫвлiкînd aчeasta прin вestitopŭ.

Ἐκ-κιναιδίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ afemeiezŭ кѫ totѫл. [ἐκ, κίναιδος].

Ἐκ-κινέω -ῶ, віit: -ήσω, miшкŭ din локŭ, stpъmѫtŭ чева de ѫndeва; (прin ѫpm:) pesколeskŭ, sколŭ în пiчoape, daŭ прiчiпъ, întъpîtŭ. (вezĭ ші ἐκκυνέω).

Ἐκ-κιῤῥόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ чева de totŭ гълвeniчosŭ, saŭ poшѫ-галвeпŭ (ка пapa fokѫлѫĭ). «Οἱ ἐκκεκιῤῥωκότες τὰ κατ' ὄνυχα τῆς ὁπλῆς μαλακοὶ καὶ πονηροὶ». Iпiatp: [ἐκ, κιῤῥός].

Ἐκ-κλάω -ῶ, лiit: -άσω, fpînгŭ din чева, saŭ fъpîmŭ de totŭ; (fir:) desnepвezŭ, sлъвъпoцeskŭ. (se konf: кѫ ἐγκλάω).

Ἐκ-κλείω, віit: -κλείσω, eksкѫĭŭ, ad: înkizînd лasŭ пе чiпeва afaръ; (прin ѫpm:) oпpeskŭ; (în цen:) лiпseskŭ пе чiпeва de чева; акчeпtezŭ, skoцŭ din пѫmъpŭ.

Ἐκ-κλέπτω, віit: -κλέψω, fѫpînd skoцŭ чева de ѫnde este пѫsŭ în пъstpape; (în

цел:) iaъ пе ѕъріш; (прін întind:) askвnzъ; (fir:) amъцескъ, înшелъ.

Ἐκ-κλησία, Ion în локъ de ἐκκλείω.

Ἐκ-κλῃματόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, (вtn: desпре віе) odpъѕлескъ (прін врт: înї перzъ podniчia în) мвлtе ші лвпцї коарde de віцъ.

Ἐκκλησία (ἡ), [ἐκκαλέω] (în цел:) adвnape ла вnъ локъ de oaмenї кіемацї пentрв ачелашї sfîrшitъ. «Εἶδον δὴ ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν». Skp: (iap пapt: ші прінч: 2) пвблікъ adвnape de (прінч: repвблікanї) четъценї ѕпре черчетаре ші кіbzвіре de пвбліче треbї. (în Atena afaръ de opdinapeле ші лецївіtеле adвnърї se maї кошплектаъ ші ekstpaopdinape, каре se нвміаъ Σύγκλητοι). (de вnde) «Ἐκκλησίαν ποιεῖν (διδόναι, ἀποδιδόναι, συνάγειν, κηρύττειν, ἐκκλησιάζειν, προτιθέναι, ἀνιστάναι, ші чл:)». Saъ. «Ἔσται («Γίγνεται, «Καθίσταται, «Ἀποδέδοται, «Ἦκεν, «Ἐπῆλθε, ші чл:) ἐκκλησία». Πορεύεσθαι («Ἀναβαίνειν) εἰς τὴν ἐκκλησίαν». Dm: Iskp: «Ἔπεισεν ἐπ' ἐκκλησίας τὸ πλῆθος». Tвч: 3) локвл, вnde se комплекtа adвnapea. «Διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν». Lвч: aчeasta de вnїї seîndpent: κλισίαν). 4) (ла крешtinї A') sistema, totaлвл dpent-kpedinчошілор (ка четъценї аї черешteї îmпъръцїї). «Πιστεύω εἰς μίαν ші чл: ἐκκλησίαν». Tлц: (B'. маї пар'к:) мвлцітеа крешtinілор dene a локвpea, че se пъѕtopeшte de вnвл ші ачелашї enіѕkonъ. «Τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν Κορίνθῳ». Skp. (C') Slînta Bіѕepікъ (kasa de pвгъ) a крешtinілор. «Οἱ πρόγονοι τὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν ᾠκοδόμησαν». Xps: (D.) adвnapea вътрînілор, ѕоворъ, ѕаъ ѕinodъ. «Εἰπὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ». Skp: [de вnde

Ἐκκλησιάζω, вііt: -άσω. (прел: ἐκκλησίαζον, ші ἐξεκλησίαζον) (ѕtpъm:) adвnъ, комплектezъ adвnape; (nestpъm:) мъ adвnъ, мъ кіпzвіeskъ înпpeзnъ, ворbeskъ în adвnape пвблікъ. 2) ppiimeskъ чева de вnъ în Bіѕepікъ. «Βιβλίον ἐκκλησιαζόμενον τὸ μὴ ἀπόκρυφον». Xps. [de вnde

Ἐκκλησιασμὸς (ὁ), комплектape de пвблікъ adвnape. [ші

Ἐκκλησιαστήριον (τὸ), локъ de пвблікъ adвnape. [ші

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ (ὁ). чел че se adвnъ, ѕаъ ворbeшte în пвблікъ adвnape. [de вnde

Ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, pелатівъ кв (ѕаъ fъквtъ în) пвблікъ adвnape. (de вnde) «Ἐκκλησιαστικὸν (τὸ), (se înц: τέλος, ѕаъ ἀργύριον) плata, че se da ѕпре desпъгввіре четъцепілор, че se adвnаъ. 2) (ла крешtinї) образъ віѕepіческъ, ѕаъ клерікъ; (ѕаъ simn:) dpent-kpedinчosъ, neepetікъ.

Ἔκκλησις, εως (ὁ), кіemape, întdemnape; întърîtape. 2) провокаре (ла вътълie, ѕаъ dвелъ); кіemape ѕпре ажвtоръ (de Dвmnezeъ), = Ἐπίκλησις. 3) апеларе de жвdікатъ ла о млї înaltъ instanцъ; ші чл: але лвї [ἐκκαλέω].

Ἐκκλητεύσιμος (ὁ, ἡ), (прінч: δίκη) = Ἐφέσιμος, de апелат. [din

Ἐκκλητεύω, вііt: -εύσω, tpaгъ în жвdікатъ (ѕаъ protestezъ, къ воіъ пірî) пе чел че пв воіеште a мъpтvpisi în faвopвл прічіпеї теле. (vezї ші λειπομαρτύριον). [ші

Ἐκκλητικὸς, ἡ, ὸν, (кв цел:) îndemînatікъ (ѕаъ кв înѕвшіme de) a atpaце, ѕаъ a întърîta, a peсквла. [din

Ἔκκλητος (ὁ, ἡ), кіematъ, adвnatъ în (прінч: ekstpaopdinaръ) adвnape. «Μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον». Eвр: «Ἀκούσαντες δὲ αὐτῶν οἱ ἔφοροι (τῶν Λακεδαιμονίων) καὶ οἱ ἔκκλητοι». Ksn: 2) (Лец:) чел че жвdікъ, ѕаъ ѕе жвdікъ кв апелацie. «Πόλις —». Esx: «Δίκη —». 3) (ѕвѕt:) (ἡ), = Ἔφεσις, (маї поъ) апелацie. [ἐκκαλέω].

Ἔκκλιμα (τὸ), = Ἔκκλισις. [ші

Ἐκκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), аплекатъ, повîрnitъ ѕпре аfаръ. [din

Ἐκ-κλίνω, вііt: -κλινῶ, мъ аплекъ, мъ повîрnezъ ѕпре аfаръ; esъ din pîndвл (dpвмвл, ѕаъ nostвл) meъ, мъ даъ ла о пapte; (прін întind:) мъ depъptezъ, мъ fepeskъ de чева; (fir:) мъ авatъ, калкъ. (кв ак:). «Τὸν ἱδρῶτα δυσώδη οὕτως ἔχειν, ὥστε πάντας αὐτοὺς ἐκκλίνειν ἐν τοῖς βαλανείοις». At: «Νῦν δὲ αὐτῆς, (τῆς Περσεφόνης) ἐκκλίνουσι τοὔνομα». Плт: «Ἐκκλίνοντες τὴν περὶ τὰς ταφρείας ταλαιπωρίαν». Плв: «Ἐξεκλίνατε νομιμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε». Skp: (ші кв цел: преп:) «Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ». Skp: (ѕе конf: кв ἐγκλίνω). [de вnde

Ἔκκλισις, εως (ἡ), tpaцepe ла о пapte, fepipe; (хірвpц:) ѕкоatepe, ѕаъ ешіре dinînkeiетвръ. [ші

Ἐκκλιτέον, nosit: ал лвї ἐκκλίνω. [ші

Ἐκκλιτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, аплекатъ (ѕаъ îndemînatікъ) ла fepipe, ѕаъ fъцipe de чева. [ші

Ἔκκλιτος (ὁ, ἡ), ачела, de каре se feрeшte, ѕе depъpteazъ чіпева.

Ἐκ-κλύζω, viit: -κλύσω, supъlъчeskъ. 2) potoneskъ; isvorъskъ. 3) = Ἐκκυμαίνω. «Ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκκλύζεται εἰς τὸ ξηρόν». Apst: [de ѕnde

Ἔκκλυσις, εως (ἡ), supъlape; (med:) kъrъцipe prin klistipъ. [ui

Ἔκκλυστρα (τὸ), supъlъчitъrъ, saŭ nekъrъцia, ce se ia prin supъlape.

Ἐκ-κλώζω, viit: -κλώσω, isroneskъ kъ kiote, xъuъitъrї, ui чл:

Ἐκκναισεῦντι. Dor: în lokъ de ἐκκναίσουσι, 3-a: îm: neps: de viit: al lъї.

Ἐκ-κναίω, viit: -κναίσω, pъnъ, sfîuiъ; (prin întind:) ameцeskъ (asъrzeskъ) ne чinева kъ bъrfirї. (bezї ui ἀποκναίω).

Ἐκ-κνάω -ῶ. ui

Ἐκ-κνήθω, viit: -ήσω, ui

Ἐκ-κνίζω, viit: -ίσω, pъzînd, saŭ pъzъind skoцъ, iaŭ чева dene чева.

Ἐκ-κοβαλικεύομαι, viit: -εύσομαι, (kom:) mъ silеskъ sъ amъцeskъ, sъ atparъ ne чinева kъ viklene mъгъlirї, saŭ linгъuirї. (bezї κέλαβος).

Ἐκ-κοιλαίνω, viit: -ανῶ, skorъorezъ. saŭ adînчezъ чева.

Ἐκ-κοιλίζω, viit: -ίσω, ui Dor: ἐξω, skoцъ din nînteчe. [ἐκ, κοιλία].

Ἐκ-κοιμάομαι -ῶμαι, viit: -κοιμηθήστμαι, adormъ, saŭ îmї fakъ somnъl; (ui prin ѕrm:) mъ deutentъ.

Ἐκκοιτέω -ῶ, = Ἐκκαθεύδω. (bezї ui ἀποκοιτέω). [ui

Ἐκ-κοιτία (ἡ), prevegiepe, saŭ mînepe afaръ snpe stpezъsipe de noante. [ui

Ἐκκοιτίζω, viit: -ίσω, esъ din natъl meŭ; (desnpe pîŭ) mъ abatъ din alъia, saŭ matka mea. [ἐκ, κοίτη].

Ἐκ-κοκκίζω, viit: -ίσω, skoцъ seminцe-ле, sîmъrїї dintp' o noamъ; (în цen:) skoцъ чева din lokъl sъŭ, smъlrъ, desръdъчinezъ; (fir:) prъpъdeskъ; desfъndъ; desnoiъ, ui чл:

Ἐκ-κολάπτω, viit: -άψω, skobind, saŭ чioplind kъ dalta uterrъ sъnate litepe, ui чл: (desnpe nasъrї) skoцъ nъiъl din гъoaче. «Κῶλον ὥσπερ ὠὸν ἐκκεκολαμμενον». Tfp: (bezї ui Ἐκγλύφω). [de ѕnde

Ἐκκόλαψις, εως (ἡ), uterцepe de sъnate litepe, ui чл: (prinч:) skoatepe de nъiъ din гъoaче.

Ἐκ-κολαβέω -ῶ, viit: -ήσω, (prinч: desnpe liръ) nierzъ kъiele pessviteape de koarde; (prin ѕrm:) fakъ desaptonie; (fir: desnpe nocцї) mъ rъtъчeskъ în i-maцinъrї, nъ utiъ, ce vorbeskъ.

Ἐκ-κολυμβάω -ῶ, viit: -ήσω, esъ afaръ înnotind.

Ἐκκομιδή (ἡ), eksnoptape. saŭ tpans-noptape afaръ; (prin ѕrm:) dъчepe de moptъ la înгponape. [din

Ἐκ-κομίζω, viit: -ίσω, dъkъ, karъ чева afaръ; (de ѕnde) dъkъ ne moptъ la гroa-nъ; (:n цen:) skoцъ de ѕndeва, ui (prin întind:) skanъ ne чinева: (desnpe kalъ) skoцъ din iesле, ui pisineskъ nъtpeцъl. (pap ui noet:)sъferъ. pavdъ. «Τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν». Ebp: [de ѕnde

Ἐκκόμισις, εως (ἡ), ui

Ἐκκομιστος, (ὁ), = Ἐκκομιδή.

Ἐκ-κομπάζω, viit: -άσω, mъ înгîmfezъ nesfiit ui de faцъ. (bezї ui ἀποκομπάζω).

Ἐκ-κομπέω -ῶ, viit: -ήσω, snaргъ чева kъ tposnetъ; (prin ѕrm:) sneriъ.

Ἐκ-κομψεύομαι, viit: -εύσομαι, proneяцъ (vorbeяъ) kъ mъlt elegaцъ ui слokъiцъ..

Ἐκκοπεύς, έως (ὁ, instpъmîntъ, kъ kape tъiem, чioплim чева ne din afaръ, saŭ ne d' asъnpa. (bezї ui ἐγκοπεύς). [ui

Ἐκκοπή (ἡ), tъiepe ne din afaръ, ne d' asъnpa. saŭ de totъ. «Ἐκκοπάς τε λόφων καὶ ἐγχώσεις κοιλάδων». Stp: (se konf: kъ ἐγκοπή). [ui

Ἔκκοπος (ὁ, ἡ), == Κατάκοπος, obositъ de mъlt ostenealъ. [ἐκκόπτω].

Ἐκ-κοπρέω -ῶ, viit: -ήσω, ui

Ἐκ-κοπρίζω, viit: -ίσω, ui

Ἐκ-κοπρόω -ῶ, viit: -ώσω, deuertъ mîn-teчele de skîrnъ. ‖ (ел: saŭ miж:) = Ἀποπατῶ. [ἐκ, κόπρος]. [de ѕnde

Ἐκκόπρωσις, εως (ἡ), deuertape, saŭ karъцipe de mînteче. [ui

Ἐκκοπρωτικὸς, ἡ, ὸν, (kъ цen:) folosi-torъ la karъцipea mînteчelъї de npisoa-seле lъї.

Ἐκ-κόπτω, viit: -κόψω, taiъ din чева, saŭ чева de totъ (din rъdъчinъ), =Ἀποκόπτω. «Τὰς ἐλαίας ἐκκόπτοντες». Tъч: (ui fir:) «Παντάπασιν ἐκκοπτέσθω τῆς Ἐκκλησίας». Kan: snaргъ (ъшъ); skoцъ (okîъ); deskizъ (în zidъ, ui чл:) ъшчoarъ (Stp: E. d':) întpepsnъ. «Τὴν φωνὴν ἐξεκέκοπτο». Lъч: (prin întind:) onpeskъ, prekъrtъ. (bezї ui ἐγκόπτω, ui ἐκκρούω); linseskъ de чева. «Τῶν πατρώων ἐκκοπείς». Sin: (fir:) deskosъ; desfъndъ; desfiinцezъ. prъpъ-deskъ, stinrъ; (ui miж: saŭ nas:) nierъ. «Τοὺς λῃστὰς ἐκκόψαιεν». Dm: «Τὴν αἰτίαν ἐκκοπτέον». Gal: «Καί μου ἡ πρόσθεν θρασύτης ἐξεκέκοπτο». Plt:

Ἐκ-κορακίζω, viit: -ίσω, daŭ korbilor, (adikъ) denъpiezŭ. lenъdŭ, isroneskŭ kъ rъvъl. [ἐκ, κόραξ].

Ἐκ-κορέω -ῶ. viit: -ήσω, mъlъpînd kъrъcjŭ; (fir:) nrъnъdeskŭ. nъstiezŭ. «Μὴ ἐκκορει τὴν Ἑλλάδα». Apstf: 2) [ἐκ, κόρη] noct: xrъneskŭ snei mъme liĭka; ші (dъne жокъ de zivepĭ) desfevoperŭ. «Τὶς ἐκκορησέ σε»; Apstf: Tsmfp: 3) denъptezŭ, isroneskŭ, = Ἐκκορακίζω. «Ἐκκόρει, κόρε. κορών ην»; Oraш:

Ἐκ-κορίζω, viit: -ίσω, nrъnъdeskŭ nъdъkiĭ de lemnŭ. «Τοὺς κόρεις ἐκκορίσας». Harmn: [ἐκ, κόρις]. 2) (kom:) = Ἐκκορέω (2).

Ἐκ-κορυφόω -ῶ, viit: -ώσω, = Κορυφόω; (fin:) posteskŭ, ekspsiĭŭ ne skaptŭ. (bezĭ ші συγκεφαλαιόω).

Ἐκ-κοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, înnodobeskŭ nrca mъlt. [de snde

Ἐκκόσμησις, εως (ἡ), desъvîrşitъ înnodobire.

Ἐκ-κουφίζω, viit: -ίσω, smъpezŭ de totŭ; (npin spm:) înalцŭ; (fir:) însъflъ mîndrie; saŭ însъflenjeskŭ.

Ἐκ-κράζω, viit: -κράξω, (nex: 2-lea ἐξέκραγον) stpirŭ tape, цipŭ.

Ἐκ-κραυγάζω, viit: -άσω, = Ἐκκράζω.

Ἐκκρέμασις, εως (ἡ), snînzspape, atîrnape de ceva, saŭ (fir:) de cineva. [din

Ἐκ-κρέμαμαι, ші ἐκ-κρεμάννυμαι, miж: saŭ nas: al lъĭ...

Ἐκ-κρεμάννυμι, ші ἐκκρεμάω -ῶ, viit: -άσω, (kъ nen: saŭ sinr: saŭ kъ nren:) snînzspŭ ceva, (ші miж: saŭ nas:) mъ atîrnŭ, sîntŭ snînzspatŭ de ceva; (fir:) sîntŭ lipitŭ ne lîngъ cineva, staŭ niponitŭ. «Τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον ἢ μόλιβον». Engr: «Ἄλλος ἀλλαχόθεν ἐκκρεμαννύμενος ἐθεῶντο αὐτόν». El: «Δεῦρ, ὦ τέκν', ἐκκρήμνασθε πατρώων πέπλων». Esp: «Ὁ λαὸς ἅπας ἐξεκρέματ' αὐτοῦ ἀκούων». Evang: «Ἐλπίδος (»Τοῦ μέλλοντος) ἐκκρεμάμενος». Engr: ші Hlt: [de snde

Ἐκκρεμὴς, ες (ὁ, ἡ), atîrnatŭ de ceva; snînzspatŭ în aerŭ; (rpam:) sssuendatŭ (nponosigie, saŭ zivepe), =Ἀναναπόδοτος.

Ἐκκρήμνημι, noct: în lokŭ de ἐκκρεμάννυμι.

Ἐκκριδὸν, adv: noct: deosebit, saŭ în napte fie-kape. [ші

Ἔκκριμα (τὸ), npisosŭ de lenъdat (deosebitŭ la o napte). [din

Ἐκ-κρίνω, viit: -κρινῶ, alegŭ, deosebeskŭ. «Ἐκκρίνουσι δ' ἐκ τῶν καμήλων ἐνιαύσιον τὸ ἔκγονον». Apstf: lъmpeskŭ; (npin întind:) desanpobezŭ. «Ὃν ἀντεισῆξαν εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς, ἐκκρίναντες τὸν Περίανδρον». Diod: lenъdŭ ceva ka netpebsinvosŭ. «Ἐξακοσίους λογάδας τῶν ὁπλιτῶν ἐξέκριναν». Tsv: (med:) skoцŭ npisoase din trъnъl meŭ. «Ὅσα διὰ γαστρὸς ἐκκρίνεται». Gal: «Οὐχ ἅμα τοὶς πολλοὶς ἄρχεταί τε τὸ σπέρμα ἐκκρίνεσθαι, καὶ γεννᾷν δύναται». Apst: [de snde

Ἔκκρισις, εως (ἡ), deшeptape (pessflape) de npisoase; (în nen:) lъmpipe. [ші

Ἐκκριτέος, α, ον, cel de ales; de lъmpit; de deшeptat. [ші

Ἐκκριτικὸς, ἡ, ὸν, nstinvosŭ (kъ înssшime de) a deoseві, a lenъda npisoasele. [ші

Ἔκκριτος (ὁ, ἡ), (lskpъ) deoseвitŭ, alesŭ dintre mъlte; (npin spm:) (omŭ) alesŭ, maĭ deoseвitŭ de kît alцiĭ.

Ἐκ-κροτέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ἐκκρούω. 2) lobeskŭ tape; (npin spm: fir:) desъvîrşeskŭ, komplektezŭ. (bezĭ ші συγκροτῶ). [din

Ἔκκροτος (ὁ, ἡ), = Ἀπόκροτος, aspps, tape, stînkosŭ. [ἐκ, κρότος].

Ἐκ-κρουνίζω, viit: -ίσω, isvoръskŭ, ciшneskŭ (saŭ fakŭ a isvopî).

Ἔκκρουσις, εως (ἡ), skoatepe npin lovire; (mss:) = Ἔκληψις. [ші

Ἐκκρουσμὸς (ὁ), = Ἔκκρουσις. 2) (mss:) =Ἐκλημματισμός. [ші

Ἐκκρουστικὸς, ἡ, ὸν, (kъ nen:) nstinvosŭ (kъ înssшime de) a skoate, a denъpta,= Ἀποκρουστικὸς. «Τὸ γὰρ δεινόν... ἐκκρουστικὸν τοῦ ἐλέου». Apst: [ші

Ἔκκρουστος (ὁ, ἡ), skosŭ, denъptatŭ, ші vl: «Δέμας —». Esxl: skosŭ în sъpъtъrъ afarъ neste faцъ, saŭ limitŭ apa, în kît sъ se noatъ skoate. [din

Ἐκ-κρούω, viit: -κρούσω, (înnpot: de ἐγκρούω, adikъ) bъtînd skoцŭ (nsiŭ, ші vl:). «Ἐκ γοῦν τῆς βίας εἰς ὁδοὺς αὐτῷ ἐξεκρούσθη». Ssid: (fir:) =Ἀποκρούω, denъptezŭ. «Ἐντὸς γενόμενοι βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Συρακουσίων». Tsv: onpessŭ, înniedikŭ; netpekŭ, saŭ amînŭ vreme. «Ἔλεγε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀναστὰς, καὶ τὸν καιρὸν οὕτως ἐξέκρουε». Hл: ‖ (nestp: saŭ el:) esŭ, pesъpŭ. «Κέρατα τῶν κροτάφων ἐκκρούει». Fastp.

Ἐκ-κυπέω -ῶ, viit: -ήσω, satŭ tape; fakŭ mape sromotŭ; (fir:) asspzezŭ.

Ἐκ-κυβεύω, viit: -εύσω, nsiŭ în piskŭ

(ші nas: піерзъ) toatъ a mea sъmъ în жокъл кепелор. (bezí ші διακυβεύω).

'Εκ-κυβιστάω -ῶ, biit: -ήσω, esъ de ъndeba sъpind къ капъл în жos; (în цеп:) =Ἐκπηδῶ. «Ἡ δὲ ἄρκτος διασπᾷν τὰ λίνα πραγματευομένη πολλάκις ἐκκυβιστᾷ καὶ σώζεται». Пл:

'Εκ-κυέω -ῶ, biit: -ήσω. = 'Εκκύω.

'Εκ-κυκάω -ῶ, biit: -ήσω, amestekind ізръзръ.

'Εκ-κυκλέω -ω, biit: -ήσω. (прінч: despre teatpъ) înbiptind desfъшъръ чева (прintp'o înadins mашінъ) supe afapъ, adikъ кътре прівіторі; (прin ърm:) арътъ, daъ de faцъ: (în цеп:) експзіъ în прівіре. [de ъnde

'Εκκύκλημα (τὸ), ші

'Εκκύκλημα (τὸ), o mашінъ a векіелор teatpe, (прінч:) kînd se înbîptia кътре afapъ (adikъ supe napteа прівіторілор), ка съ se вазъ овіекteле чеде dene dînsa; къчі kînd se înbiptia supe înъзnipъ (adikъ кътре sченъ), se нзmia ἐγκύκλημα. (kîцї кзпоsк dклапзріле овічнsite în харетзріле ізрчешті, se not desne domipi despre înbiptipea ачesteї mашіne). (bezї ші ἐξώστρα). [ші

'Εκκύκλησις, εως (ἡ), лзкрареа лзї ἐκκυκλέω. (bezї ші ἐκγύκλησις).

'Εκ-κυλινδέω -ῶ, biit: ήσω, ші 'Εκκυλίνδω, = 'Εκκυλίω.

'Εκκύλιστος (ὁ, ἡ), (прінч: кзпзнъ de флорї) atît de stpîns înnlетіtъ, în kît se ноate postorolі. [din

'Εκ-κυλίω, biit: -ίσω. (къ цеп:) postorolind skoцъ (ші nas: esъ, kazъ) de ъndeba. «Πίτυν πρόῤῥιζον γαίης ἐξεκύλισε νότος». Eигр: «Εὕρου σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν γυμνὸν ἐπ' ἠϊόνι». Eигр: «Ὄνῳ ἐποχούμενος ἐξεκυλίσθη». Eигр: (de ъnde 2) (fir: maї de mзле орї în nas:) kazъ în чева, mъ кзfъndъ. «Εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας». Ksn: 3) desfъшъръ, întinzъ. «Ἡ γραμμὴ, ἣν ὁ κύκλος ἐκκυλίεται». Apst:

'Εκ-κυμαίνω, biit: -ανῶ, ізлъzъind daъ, skoцъ afapъ; (fir:) esъ, sîntъ emitъ afapъ din linia mea. [de ъnde

'Εκκύμανσις, εως (ἡ), pesвърsape de валърї пе църтъ.

'Εκ-κυματίζω, biit: -ίσω, = 'Εκκυμαίνω.

'Εκ-κυνέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ, mъ fakъ [ἔκκυνος]. (bezї zічерea).

'Εκ-κυνηγετέω, biit: -ήσω, roneskъ în bînъtoape; (în цеп:) bînezъ, roneskъ съ прinzъ.

'Εκκυνος (ὁ, ἡ), (прінч: kîîne de bînъtoape) чел къ defektъ de a nъ ърma a-чееаші ърmъ, чі kînd ъna kînd алta. [ἐκ, κύων].

'Εκ-κύπτω, biit: -κύψω, = Προκύπτω, mъ apdikъ în sъs; pesъръ; îmї skoцъ капзл afapъ; sîntъ emitъ din linie. «Πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη»; Apstf: «Ἀλλαχόθι δὲ τῆς ῥοᾶς ἐκκύψασα (ἡ νῆσσα)». Fil: (ші fir:) «Καλὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ». Skp: (în Elianъ se afлъ ші stpъm:) «Μόνην γὰρ ἐξέκυψε τὴν κεφαλὴν». (Se konf: къ ἐγκύπτω).

'Εκ-κυρτέω -ῶ; biit: -ώσω, înkoboіъ чева, înkît sъ fie emitъ afapъ.

'Εκ-κύω, biit: -κυήσω, naskъ, prodзkъ.

'Εκ-κωδωνίζω, biit: -ήσω, пзвлікъ вре o штіре (ка прin клопотъ), = Διακωδωνίζω.

'Εκ-κωλύω, bitt: -ύσω. опрeskъ чева dela чева.

'Εκ-κωμάζω, biit: -άσω, esъ de ъndeba beatъ, înвіерпзnatъ, (прin ърm:) fъръ pîndзialъ, ші supe a face ръъ. (bezї ші εἰσκωμάζω).

'Εκ-κωπέω -ῶ, biit: -ήσω, apdikъ візлелс. 2) amъ ла îndemînъ mîneрзл кціtзлзї; (în цеп: прin întind:) гъteskъ.

'Εκ-κωφέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εκ-κωφόω -ῶ, biit: -ώσω, asвrzeskъ; (прin întind:) tîmneskъ; (fir:) sneріъ; (ші nas:) îmї ніерzъ кзmпътзл în rîndipe, mъ fakъ nesimцitоръ. «Ἐξεκώφει (se îndpent: ἐξεκεκώφητο) τὸ κάθαρμα». Sin: se fъчea sзpdъ, saъ epa de totъ sзpdъ.

'Εκλαβεῖν, nex: 2-лea, de inf: ал лзї ἐκλαμβάνω.

'Έκλαγξα, nex: 1-іъ, ші

'Έκλαγον, nex: 2-лea, ал лзї κλάζω.

'Εκ-λαγχάνω, biit: -λήξομαι, (nex: ἐξέλαχον, tpek: de кз: ἐξήλειχα) іаъ, dobîndeskъ чева прin sopцї; (în цеп:) mъ înпъртъшeskъ, dobîndeskъ, kîштirъ.

'Εκλαθεῖν, nex: 2-лea, de inf: ал лзї ἐκλανθάνω.

'Εκ-λακτίζω, biit: -ίσω, daъ къ къlkîîзл în sъs (прінч: întp'ъnъ felъ de danцъ, bezї ἑκατερὶς); (desnpe калъ) dînd къ пічорзл fзгъ, съръ. 2) (къ ак:) лепъdъ. «Τὰ πατρῷα ἐκλελάκτικας ἤθη». Tflкt: 3) (ел: saъ stpъm: къ ак: prepos:) mъ арзпкъ, kazъ în... «Εἰς κραιπάλην ἐκλελάκτικεν ἔρον οὐκ ἔχουσαν». Прк: [de ъnde

'Εκλάκτισμα (τὸ), ші

'Εκλακτισμὸς (ὁ), лоviре къ пічорзл în

sърipe; (прinч:) sърiцъръ înтр' вnъ fелъ de danцъ.

'Εκ-λαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, пропвпцъ, posteskъ din гвръ; вesteskъ în toate пърцiле. [de вnde

'Εκλάλησις, εως (ἡ), snвnepe; пввlікаре. [ші

'Εκλαλητικός, ἡ, όν, пвtinчosъ, îndemînatikъ a posti прin граiъ.

'Εκ-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (пех: ἐξέλαβον. ші чл:) iaъ din чева; iaъ asвпръ' мĭ; (маї поъ) daъ вnъ fелъ deînsemnape ла чева, saъ înцелегъ вnъ че întр' вnъ оарекаре кіпъ. (вezĭ ші ἐκδέχομαι).

'Έκλαμπρος (ὁ, ἡ), foapte лвчiosъ (stiклosъ, ші чл:); foapte лвminosъ, strълвчitъ; (ші fir:) прea слъвitъ. || 'Εκλαμπρον γελῶ». At: pîzъ tape, кв хохоtе. [ἐκ, λαμπρός]. [de вnde

'Εκλαμπρύνω, вiit: -υνῶ, faкъ чева прea strълвчitъ (foapte мърецъ).

'Εκλαμπτικός, ἡ, όν, пвtinчosъ (saъ квînsвшime de) a strълвчi. [din

'Εκ-λάμπω, вiit: -λάμψω, лвчeskъ (despre fокъ, лвminъ, ші чл:); скоцъ paze, strълвчeskъ; pesъръ de o daтъ, saъ îmĭ арътъ toaтъ лвчipea, saъ strълвчipea, ші (fir:) мърецiа; înflopeskъ. «'Ωσπερ ἐκ λίθων ἐκλάμπειν πῦρ». Apst: «'Ελικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζώπυροι». Esхл: «Τὰ δὲ Κύρου ὅπλα ὥσπερ κάτοπτρον ἐξέλαμψε». Ksn: (ші fir:) «'Η θέρμη («'Ο πυρετὸς) ἐκλάμπει». Apet: ші Iпкр: se dъ de faцъ. «Θᾶττον ἡ καθῆκεν ἐξέλαμψεν ἡ τοῦ Σκηπίωνος ἐν Ῥώμῃ δόξα». Плв: [de вnde

'Έκλαμψις, εως (ἡ), srълвчipe, pesnîndipe de paze; (fir:) strълвчitъ înfъцiшape.

'Εκ-λανθάνω, вiit: ἐκ-λήσομαι, (пех: ἐξέλαθον, tpe: de кв: ἐκλέλησμαι) (кв цеп: saъ ак:) вĭtъ; (ші поеt:) faкъ пе чinева a вĭta de тотъ. «'Εκλελάθοιτο γάμοιο». Od: Γ: (ші кв ак:) «'Εκλέλησμαι γ' ἃ πάρος εἴπομεν». Eвр: «"Εοικας ἐκλελῆσθαι τὴν ὁδὸν». Лвч: (ші пв inf:) «'Εκλάθετο καταβῆναι». Od: K: (ші fъръ кazъ). «'Αΐδαν τὸν ἐκλελάθοντα». Tкр: прічinвitоръ de вĭtape.

'Εκ-λαζεύω, вiit: -εύσω, чіоплeskъ o піatръ кв desъвîршipe.

'Εκ-λαπάζω, вiit: -άξω, поеt: = 'Εξαλαπάζω, хръпeskъ, жъfвieskъ, пвstiezъ.

'Εκλάπην, пas: пех: 2-лea, ал лвї κλέπτω.

'Εκ-λάπτω, вiit: -λάψω, sorьъ, înгiцъ чева лакот, літвъieskъ (ка кîпiї. ші чл:) 'Εκ-λατομέω, вiit: -ήσω, = 'Εκλαξεύω.

'Εκλαύθην, пas:, ші

"Εκλαυσα, акt: пех: 1-іъ ал лвї κλαίω.

'Εκ-λαχαίνω, (fъръ вiit:) поеt; сковeskъ, sanъ, adînчezъ.

'Εκ-λαχανίζομαι, вiit: -ίσομαι, таїъ чева din ръdъчinъ (кълегъ) ка вердецеле.

'Εκλαχεῖν, пех: 2-лea, de inf: ал лвї ἐκλαγχάνω.

'Εκ-λεαίνω, вiit: -ανῶ, netezeskъ чева de тотъ, potpiвeskъ; лвstpezъ; (прinîntind:) штергъ. (вezĭ ші ἐκτρίβω).

'Εκ λέγω, (ші між:) -ομαι, вiit: -λέξω, -ομαι, алегъ; (ші прin вpm:) кълегъ, adвnъ; (în цеп:) iaъ пе алesъ. «'Εκλέγει τοῦ γενείου τὰς πολιάς». Annm: «Εἰς τὰ γόνατα τὰ αὐτῆς ἐσθεμένη τοῦ ἀνδρὸς τὴν κεφαλὴν ἐξέλεγε τοὺς φθεῖρας». Павs: «Εἴκοσιν ἐξέλεξε δραχμὰς παρ' ἑκάστου». Dm: «Μέμνησαι οὖν τὴν προτέραν ἐκλογὴν τῶν ἀρχόντων, οὓς ἐξελέξαμεν». Плt: (ші між:) «Δεκατευτήριον κατεσκεύασαν ἐν Χρυσοπόλει, καὶ τὴν δεκάτην ἐξελέγοντο τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλοίων». Ksn:

"Εκλειγμα (τὸ), (прinч: doктopie) че цine чinева în гвръ, ші tonindъ se îї sвце zeama. [ші

'Εκλειατικὸς, ἡ, όν, folositоръ ка...

'Εκλειατὸν (τὸ), = "Εκλειγμα. [ἐκλείχω].

'Εκ-λειόω -ῶ, вiii: -ώσω, = ἐκλεαίνω; (прinч: în med:) toneskъ чева de тотъ, ші faкъ ка o алiїe.

'Εκλειπὴς, έος (ὁ, ἡ), = (saъ грeш: în локъ de) ἐκλιπής. [ші

'Εκλειπία (ἡ), liпsipe; авatepe din.., кълкаре de... [ші

'Εκλειπτικος, ἡ, όν, (astpnm:) екліптікъ, atinгъторъ de екліпsъ. (вezĭ ἔκλειψις). [din

'Εκ-λείπω, вiit: -λείψω, лasъ, пъръseskъ; пеînгріжeskъ. «'Εκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰς τὰς ναῦς ἐσβῆναι». Tвч: (ші ел: кв ак: преп:) «'Εκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα». Ep: a пъръsi чetatea ешind ла марцinĭ. «'Εκλιπεῖν βίον (τὸ ζῆν)». Sof: ші Лвч: (de вnde 2) (ел:) лешinъ; моръ. «Τῆς δὲ Σεμέλης διὰ τὸν φόβον ἐκλιποúσης». Аплd: «Κληρονόμον τῶν ἐκλιπόντων». Плt: (ші 3) (în цеп:) liпseskъ, пierъ; înчetezъ. «Τοῦ μὴ ἐκλιπεῖν ζώων γένη τεκνοποιοῦνται». Ksn: «'Ρώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν, ἣν πρὶν εἴχομεν». Sof: «Σφυγμοὶ ἐκλείποντες». Apet: «Τοὺς τελευτήσαντας τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει». Плt: «Τῶν ἀναγκαίων ἐκλιπόντων». Diod: «'Ο ἥλιος («'Η σελήνη) ἐξέλιπε». Tвч: (комплектвл кърора se aflъ în Ep:) «'Ο ἥλιος

ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδρην ἀφανὴς ἦν». (ші Apfst:) «Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδούς».

'Εκ-λειτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, înnlineskă kă loatъ boinца o nъвlікъ slяжbъ înnъsъ asвпra mea.

'Εκ-λείχω, biit: -λείξω, linrînd iaă meва dene чева, saă штergă чева вine kă limвa; (med:) înviцă чева цinstă ші tonită în гвръ (ἐκλειπτὸν). «Δίδου ἐκλείχειν». Tîp: (ші nas:) «Μιγεν δὲ ῥέλιτι καὶ ἐκλειχθὲν». Dskpd:

'Εκλειψις, εως (ἡ). лъsape, пъръsipe în neînгріжire. «Διὰ τὴν ἔκλειψιν τῶν νεῶν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ». Ep: 2) (maĭ obiч: nesîp:) linsipe, învetape, nepipe; (de вnde) eklinsă. «Ἡλίου («Σελήνης) —». Tъч: ші Apst: [ἐκλείπω].

'Εκλείωσις, εως (ἡ), ръzвipe. fpekape (supe netezipe, ші чл:); (npin вpm:) fъpîmtъчipe; (npin întind:) desъвîrшitъ topipe. [ἐκλειόω'.

'Εκλεκτέος, α, ον, de ales, вredпikă de ales. [шĭ

'Εκλεκτικός, ή, όν. (ші adв:) -τικῶς, obiчnвită a алеge, saă a faче чева ne alesă; (de вnde). «'Εκλεκτικοὶ φιλόσοφοι». Klm: neвrmъtopĭ de niчĭ o sistemъ întpeagъ, deoseвitъ de алtele, чi алегътopĭ din toate de opĭ че лi se пъpea maĭ ввпă. [шi

'Εκλεκτὸς, ὴ, όν, alesă, saă de ales. [ἐκλέγω]. [de вnde

'Εκλεκτῶς, adв: ne alesă.

'Εκλέλαθον, ші miж: ἐκλελάθοντο, noct: în локă de ἐξέλαθον, ἐξελάθοντο, nex: (kă akt: însemn:) ал лвĭ ἐκλανθάνω.

'Εκλελυμένως, adв: (de naptч:), = 'Εκλύτως, kă molічівne, слаб, гъръ tonă.

"Εκλεμμα (τὸ), [ἐκλέπω] кожівъръ, saă коажъ лвatъ.

"Εκλεξις, εως (ἡ), (pap) în локă de ἐκλογή. [ἐκλέγω].

"Εκλεο, în локă de ἐκλέεο, saă ἐκέλεο, 2: sinr: neps: a прл: лвĭ κλέομαι, saă κέλομαι.

'Εκ-λεπίζω, biit: -ίσω, = 'Εκλέπω, deskoжeskă; (desnpe nasъpĭ) skoцă nвĭ. [de вnde

'Εκλέπισις, εως (ἡ), deskoжipe; (desnpe nasъpĭ) skoatepe de nвĭ.

'Εκ-λεπρόω -ῶ. biit: -ώσω, лспрошeskă, saă faкă ne чinева kă totвл лспросă (mînkată de pъnĭ, ші npin вpm: foapte asnpв ла nicле).

"Εκλεπτος (ὁ, ἡ, foapte sввцipe. [ἐκ, λεπτός].

'Εκ-λεπτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, desъvîpшeskă чева npin sввцipe лвkpape.

'Εκ-λεπτύνω, biit: -υνῶ. sввцieză чева npea mвлt; saă faкă ne чinева foapte sввцipatikă, славă, вskată: (npin вpm:) miчeskă.

'Εκ-λεπυρόω -ῶ, biit: -ώσω, (pap) în локă de..

'Εκ-λέπω, biit: -λέψω, жвnoiă de koaжъ: (desnpe nasъpĭ) skoцă nвĭ npin клочipe din гъoaче. (вezĭ ші ἐκκολάπτω).

'Εκλευκαίνω, biit: -ανῶ, înълвeskă de totă; (fir:) ekсплікă. [din

"Εκλευκος (ὁ, ἡ), de totă алвă; saă 2) алвічosă. «Διαχώρημα —». Iнkp: [ἐκ, λευκός].

"Εκλεψις, εως (ἡ), = 'Εκλέπισις. [ἐκλέπω].

'Εκ-λήγω, biit: -λήξω, (kă цen:) înveteză din...

'Εκ-ληθάνω, biit: -λήσω, noct: (pap) în локă de ἐκλανθάνω.

'Εκλήθην, nas: nex: 1-iă, ал лвĭ καλέω.

'Εκ-λήζομαι, biit: -ίσομαι, жъfвieskă; nвstieză.

'Εκλημματισμὸς (ὁ), (mвs:) înnp: de προλημματισμὸς, (dвne Bpienie) kînd aчелашĭ глasă лвĭndв se de doъ opĭ dвne mвsikалă вiepsă se adaorъ ші în miжлокă алtвл maĭ грeă. (вezĭ ші ἔκληψις). [ἔκλημμα din ἐκλαμβάνω].

'Εκληπτέον, nosit: ал лвĭ ἐκλαμβάνω.

'Εκλήπτωρ, opoς (ὁ), întpenpinzъtopă, saă лвъtopă asвпръшĭ de пввliче вenitвpĭ (kontpapkчiă).

'Εκ-ληρέω -ῶ, biit: -ήσω, faкă ne чinева kă mвlteле въpfipĭ a'шĭ niepde kвmпътвл, a пв mti, че съ zikъ.

"Εκλησις, εως (ἡ), вĭtape. (алцiĭ întpenpindepe, лвape de чева asвпръшĭ npin kontpaktă (вezĭ ἐκλήπτωρ); (mвsik:) înnpot: de πρόλημψις, (dвne Bpienie) skъdepe de вnă naĭ asквцiтă глasă întp' alтвл maĭ грeă dвne mвsikалă вiepsă. [вezĭ ші ἐκλημματισμὸς].

'Εκ-λιθολογέω -ῶ, biit: -ήσω, adвnă, ші skoцă nietpe de вndeва (npinч: din цapinъ, ші чл:).

'Εκ-λιθόω -ῶ, biit: -ώσω, пъfaкă чева în niatpъ, înniclpeskă, = 'Απολιθόω.

'Εκ-λιμμάω -ῶ, biit: -ήσω, вîntвrînd pisineskă; (fir:) прънъdeskă kă totвл.

'Εκλιμία (ἡ), foapte mape ші nesъцioasъ foame. [ἔκλιμος].

'Εκ-λιμνάζω, віit: -άσω, (pap) în локŭ de

'Εκ-λιμνόω -ῶ, віit: -ώσω, пребакŭ ѕnŭ лакŭ în валтъ.

"Εκλιμος (ὁ, ἡ), foapte flъmîndŭ, moptŭ de foame.. [ἐκ, λιμός].

'Ε-λιμπάνω, віit: -λείψω, = 'Εκλείπω.

'Εκ-λιμώττω, віit: -ώξω, sîntŭ foapte flъmîndŭ, mopŭ de foame.

'Εκ-λινάω (-έω) -ῶ, віit: -ήσω, skапŭ din mpeaжъ. [ἐκ, λίνον].

'Εκ-λιπαίνω, віit: -ανῶ, fakŭ чева пpea гpasŭ, ѕnsѕposŭ; (пpin întind:) potpiвeskŭ, netezeskŭ. «'Εκλιπανεῖ τὸ πέλαγος». Епгр: ва potoлi, saŭ senina (ка ѕntdeлemnѕл) mapea.

'Εκ-λιπαρέω -ῶ, віit: -ήσω, porŭ fepвinte ші кѕ stъpѕinцъ; (пpin întind:) îndѕплекŭ (atpaгŭ miлъ) кѕ stъpѕitoapeлe meлe pѕгъчiѕnĭ. [de ѕnde

'Εκλιπάρησις, εως (ἡ), stъpѕitoape pѕгъчiѕne.

'Εκλιπειν, nex: 2-лea. de inf: ал лѕĭ ἐκλείπω.

'Εκλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ελλιπὴς, лiпsitŭ, nedesъвîpшitŭ; neînгpiжitŭ. [ἐκλείπω].

'Εκ-λιχμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, = 'Εκλείχω (пpinч: desпpe feapъ). (вezĭ ші ἐκλάπτω).

'Εκλογὰς, άδος (ἡ), totaлѕл алешiлор. [ші

'Εκλογεῖον (τὸ), = (saŭ гpeш: în локŭ de) ἐκλόγιον. [ші

'Εκ-λογέομαι -οῦμαι, (maĭ noŭ) în локŭ de ἀπολογέομαι, saŭ ἀπολογίζομαι. [ші

'Εκλογεὺς, έως (ἡ), adѕnъtopŭ, stpînгъtopŭ de daжdiĭ, = Εἰσπράκτωρ. [din

'Εκλογὴ (ἡ), алецepe. 2) кѕлецepe пe алesŭ; stpînцepe de daжdiĭ, takse, ші чл: 3) (maĭ de mѕлte opĭ în îm;) колекцie de челе maĭ алese бѕкъцĭ dintp' o пpozaikъ skpiпtѕpъ, saŭ поемъ; (în цen:) пpeskѕptape, manѕaлŭ. [ἐκλέγω].

'Εκλόγησις, εως (ἡ), = (saŭ гpeш: în локŭ de) ἐκλόγισις, обsepвape, лѕape de sokoteaлъ, чepчetape. [ἐκλογέομαι].

'Εκ-λογίζομαι, віit: -ίσομαι, iaŭ (saŭ aflѕ чева пpin) sokoteaлъ, sokoteskŭ; (fiг:) mъsѕpŭ чева віne кѕ mintea mea, mъ гîndeskŭ. «'Εκλογισαμενος, ὅς τις ὢν πρὸς οὓς τινας ἐπολέμει». Esx: «Διαφερόντως γὰρ καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε τολμᾷν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα, καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσωμεν ἐκλογίζεθαι». Тѕч: 2) (кѕ цen: пpeп:) daŭ sokoteaлъ, îmĭ daŭ кѕвîntѕл. 3) eksпѕiŭ, înшipŭ пpin кѕвinte. «Καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν παρανομίας ἐκλογιζόμενος». D: Ал:

'Εκλόγιον, ші ἐκλογάριον, (τὸ), = ['Εκλογὴ 3] колекцie de алese бѕкъцĭ din aѕtopĭ.

'Εκλόγισις, εως (ἡ), ші

'Εκλογισμὸς, (ὁ), skѕmпъ sokoteaлъ; eksaktъ пpeцѕipe, saŭ чepчetape; sпѕnepe, înшipape, postipe; (fiг:) кiплѕipe, гîndipe. [ші

'Εκλογιστὴς, οῦ (ὁ), sokotitopŭ. (пpin ѕpm: 2), = 'Εκλογεὺς, stpînгъtopŭ de daжdiĭ, takse, ші чл: [ші

'Εκλογιστία (ἡ), tpeaвa (ші пpin întind: пpoвinцia de sѕвt iѕpidiкцia) stpînгъtopѕлѕĭ de daжdiĭ, ші чл: [ші

'Εκλογιστικὸς, ὴ, ὸν, potpiвitŭ (îndemînatikŭ) a sokoti, ші чл: a лe лѕĭ [ἐκλογίζομαι].

"Εκλογος (ὁ), = 'Απόλογος, пoвestipe поetikъ. [ші

"Εκλογος (ὁ, ἡ), = 'Εκλεκτός. 2) = "Αλογος, fъpъ кѕвîntŭ, saŭ minte. [ἐκ, λόγος].

'Εκλουτήριον, ші

"Εκλουτρον (τὸ), вaie. saŭ кadъ, ші чл: de înвъiat. [din

'Εκ-λούω, віit: -λούσω, skaлdŭ пpea віne.

'Εκ-λοφίζω, віit: -ίσω, sъпînd skoцŭ, ші iaŭ пъmîntŭ (ші чл:) dintp' ѕnŭ deaлŭ, saŭ mъгѕpъ. [ἐκ, λόφος].

'Εκλοχευμα (τὸ), пpѕnкŭ, fъtŭ. [din

'Εκ-λοχεύω, віit: -εύσω, поet: naskŭ; (fiг:) пpodѕкŭ. skoцŭ. daŭ (afapъ). «Καὶ οἱ ἀπὸ στηθέων ὄπα λείριον ἐξελόχευσα». Opf: amŭ skos гласŭ.

'Εκ-λοχίζω, віit: -ίσω, алегŭ пe чeĭ maĭ вѕnĭ dintp' o tpѕпъ de soлdaцĭ. 2) înпapцŭ în tpѕпe (плotoane, ші чл:).

'Εκ-λοχμόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, (вtn:) mъ fakŭ totŭ (mъ ѕmплѕ de) кpînгŭ; mъ seлбъtiчeskŭ.

'Εκ-λυγίζω, віit: -ίσω, înкoвoiŭ пpea mѕлt. || (miж:) fakŭ mѕлte înfpînгъtѕpĭ; (пptn întind:) mъ afemeiezŭ. «'Εκλελυγισμέναι ὀρχήσεις». Пopf: danцѕpĭ desfpînate.

'Εκ-λυμαίνομαι, віit: -ανοῦμαι, вatъmŭ, пpъпъdeskŭ de totŭ.

'Εκ-λυπέω -ῶ, віit: -ήσω, mîxneskŭ пpea mѕлt:

"Εκλυρος, гpeш: în локŭ de ἔκλυτος.

"Εκλυσις, εως (ἡ), [ἐκλύω] desлeгape din чева; (пpin întind:) skъпape. 2) sлъвъпoцipe; moлeшipe; (fiг:) лeшinŭ. «Κοιλίας —». Iпкр: ѕpdinape.

'Εκ-λυσσάω (ττάω) -ῶ, biit: -ήσω, tȣрвezȣ̆ de totȣ̆; saȣ̆ sîntȣ̆ копрinsȣ̆ de o гроzавъ ші fȣрioasъ tȣрвȣраре.

'Εκλυτέον, nosit: ал лȣї ἐκλύω.

'Εκλυτήριον (τὸ), miжлокȣ̆ de desлегаре, saȣ̆ скъпаре din ръȣ̆. [ші

"Εκλυτος (ὁ, ἡ), [ἐκλύω] desлегатȣ̆ din чева, desпрinsȣ̆, skosȣ̆ din кȣїȣ̆; (maї oвіч: fir:) молешitȣ̆, oвositȣ̆; (прin ȣрm:) неактівȣ̆; (прin întind:) demoралisatȣ̆.

'Εκ-λυτρόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, скапȣ̆, mîntȣieskȣ̆ пе чінева dintр' ȣnȣ̆ ръȣ̆. [de ȣnde

'Εκλύτρωσις, εως (ἡ), = 'Απολύτρωσις, скъпаре, mîntȣipe din ръȣ̆.

'Εκλύτως, adв: кȣ слъвічіȣне, молічїȣне, неактівitate, ші чл: [din

'Εκ-λύω, biit: -λύσω, (кȣ цen: saȣ̆ sinr: saȣ̆ ші кȣ преп:) desлегȣ̆ чева de чева; (прin întind:) deskizȣ̆; (ші fir:) скапȣ̆, слоbozȣ̆ din чева. »Τῶν δὲ σ' ἐκλῦσαι πόνων». Esхл: «'Εκλύουσι κοιλίαν». Dskpd: adȣкȣ̆ înлesnipe stomaxȣлȣї. «'Εκλύσων στόμα». Eȣр: ка sъ 'шї deskizъ гȣра sъ ворвеаskъ. (ші miж:) «'Αλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι». Od: K: «Αὐτὸς τ' ἔδησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι». Sof: 2) pisineskȣ̆, toneskȣ̆. «'Εκλύων ὄξει». Гал: «Ἡ μαλακότης τῆς πλίνθου ἐκλύει τὴν πληγήν». Апл d: (ші fir:) «'Εκλύσας τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν». Dm: (ші miж:) «'Εξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευάς». Плв; (ші nas:) «Ἄχρις ἂν ἐκλυθῇ τὸ δάνειον». Пл: nînъ se ва pefȣi. 3) παραλύω, слъвъноцeskȣ̆, молешeskȣ̆; (neȣt:) mъ слъвъноцeskȣ̆, oвoseskȣ̆, лешinȣ̆. «Τύπτειν, ἕως ἂν ἐκλύσωσιν». Apst: (ші nas:) «Οἱ 'Αφροδισιάζοντες ἐκλύονται». Apst: «'Εκλελυμένος καὶ κεκμηκώς». Пл: «Ὑπὸ πνίγους ἐκλυόμεθα, καὶ λειποψυχοῦμεν». Tfp: (ші desпре neînsȣfл:) «'Εκλυόμενος ὁ ῥοῦς». Плв: «'Εκλελυμένην τε καὶ θηλυτέραν εἶναι τὴν ὀσμήν». Tfp: (ші fir:) «Παντάπασιν ἐκλελύσθαί μοι δοκεῖτε». Dm: «Τὴν διάνοιαν ἐξελέλυτο». D: Kas:

'Εκ-λωβάω -ῶ, biit: -ήσω, ватъmȣ̆, вîntȣiȣ̆; nevinsteskȣ̆, окъръskȣ̆ преа mȣлt.

'Εκ-λωπίζω, biit: -ίσω, desвракȣ̆, desпоiȣ̆; жȣпоiȣ̆. [ἀπὸ, λῶπος].

'Εκ-λωτίζω, biit: -ίσω, = 'Απολωτίζω, desfлореskȣ̆, mъ вештежeskȣ̆.

'Εκμαγεῖον (τὸ), [ἐκμάσσω] ор че лȣкрȣ soapвe în sine, saȣ̆ штерце чева; (прin ȣрm:) штергарȣ̆, бȣрete, ші чл:. «Πλύσις ἐκμαγείων ῥυπαινομένων». Апл n: Istop: (ші fir: кȣ цen:) «'Εκμαγεῖον κακῶν». Xps: 2) чеаръ (гinsȣ̆, чеаръ tape, ші чл:), пе каре se întinъреште чева. «Κήρινον ἐκμαγεῖον, εἰς ὃ ἀποτυποῦσθαι ὅ,τι ἂν βουληθῶμεν». Плt: «Τὰν δ' ὕλαν ἐκμαγεῖον εἶμεν τᾶς τρίτας οὐσίας· δεξαμέναν γὰρ τὰ ὁμοιώματα ἐς ἑαυτὰν καὶ οἷον ἀναμαξαμέναν, ші чл:». Tim: Локр: 3) кіар întinъpitȣл semnȣ̆, ікоапъ; (în цen:) întinъpitȣръ. «Ἀπομαξάμενοι τὰς βαλανάγρας, τὰ ἐκμαγεῖα διέπεμψαν αὐτῷ». Полien: «Κηρῷ ἐοικὼς ὁ νοῦς τα ἐκμαγεῖα δεξάμενον φυλάττει». Філ. «'Εκμαγεῖόν ἐστιν ὁ υἱὸς καὶ σφραγὶς τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας». Тлц: «Τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας ἐκμαγεῖον ἡ ἐπι γῆς». Кірл: Алекs: «'Αλιεὺς, τὸ πέτρης ἁλιπλῆγος ἐκμαγεῖον». Епгр: 4) оріцinaлȣл, dȣпе каре se faче întinъpitȣра, печетеа, ші чл: «Τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῆς δυάδος γεννᾶσθαι ὥσπερ ἔκ τινος ἐκμαγείου». Apst:

'Εκ-μαγεύω, biit: -εύσω, fermekȣ̆ (skoцȣ̆ din minцї кȣ fermeче) de totȣ̆.

'Εκμαγῆναι, nas: nex: 2-леа, de inf: ал лȣї ἐκμάσσω.

"Εκμαγμα (τὸ), = 'Εκμαγεῖον, eksemпларȣ̆, întinъpitȣръ asemъnatъ, ікоапъ. 2) плъsmȣitȣръ din ор че fръmîntъtȣръ; (med.) хапȣ̆; saȣ̆ tȣptiцъ de чева пȣsъ пе локȣл кȣ dȣpepea. 3) вoштinъ, saȣ̆ dрожdie. (vezї ші кроκόμαγμα). [ἐκμάσσω].

'Εκμάθησις, εως (ἡ), înвъцътȣръ desъвîрmitъ, вȣнъ înцелецере. [ші

'Εκμαθητέον, nosit: ал лȣї ἐκμανθάνω].

'Εκ-μαίνω, biit: -μανῶ, (nex: ἐξέμηνα, ші nas: ἐξεμάνην, ші чл:) невȣneskȣ̆ пе чінева de totȣ̆; (fir:) întъpîtȣ̆, selвътiчeskȣ̆, înfȣpiezȣ̆.

"Εκμακτὸς, ος saȣ̆ ἡ, ον saȣ̆ όν, formatȣ̆ прin întinъpipe. [ші

"Εκμακτρον (τὸ), = "Εκμαγμα, semnȣ̆, ȣрmъ. [ἐκμάσσω].

'Εκμάλαξις, εως (ἡ), moiape. [din

'Εκ-μαλάσσω (ττω), biit: -άξω, moiȣ̆ чева кȣ desъвîршipe; (fir:) înвлînzeskȣ̆, atpaгȣ̆ mілъ, ші чл: (saȣ̆ = кȣ..

'Εκ-μαλθακόω -ῶ, biit: -ώσω, молешeskȣ̆, afemeiezȣ̆.

'Εκμανεὶς, nas: nex: de партч:, ші

'Εκμανῆναι, nas: nex: de inf: ал лȣї ἐκμαίνω.

'Εκμανὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ desъвîршipe fȣpiosȣ̆; (кȣ ак: преп:) невȣneшte datȣ̆ кȣ totȣл ла чева. [ἐκμαίνω].

'Εκ-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, înвъцȣ̆ чева кȣ desъвîршipe (кȣ skȣmпъtate); (прin ȣрm:) înвъцȣ̆ пе dinafaръ; mъ do-

mipeskă sinc desupe чева. 2) черчетезъ кв amървntвл, ка sъ aflв. «Ἐπεὶ δὲ μικρὸν ἀνέπνευσε, τὴν αἰτίαν ἐξεμάνθανεν». Eлd: Ἐκμανῶς, adв: nebвnemte, кв fapie. [ἐκμανὴς].

Ἔκμαξις, εως (ἡ), mterpere; întinъpipe dene чева, mi чл: [ἐκμάσσω].

Ἐκ-μάομαι, prez: neîntp: (din kape este întpeв: nestp: ἐκμάσσατο) noet: kaвtъ; mi (npin întind:) aflв, rъseskă; (fir:) nъвkoчeskă. (bezî mi εἰσμάσσω, mi ἐπιμαίομαι .

Ἐκ-μαραίνω, biit: -ανῶ, bemtexeжeskă (stinră) de totă.

Ἐκ-μαργόω -ῶ, biit: -ώσω, înnebвneskă.

Ἐκ-μαρτυρέω -ῶ, biit: ήσω, nввlikă, înkpedinpezъ чева кв mъrtвpica mea. «Εἰς πολλοὺς ἐκμαρτυρῆσαι». Esx: 2) mъrtвpiseskă npintp' alтвл, saă înskpis. saă 3) mъrtвpiseskă nв ka kвnoskînd însвmî лвkpвл, ci ka abînd abzil ne alтвл mъrtвpisind desupe dînsвл. adikъ mъrtвpiseskă în локвл adevъratвлвї martвpă. [mi

Ἐκμαρτυρία (ἡ), mъrtвpie datъ de martвpă, saă de însвmî nemiжlovit, saă de alтвл ka din mъrtвpisipea avealвia. «Τῶν δὲ ἀδυνάτων καὶ ὑπερορίων ἐκμαρτυρίαν γεγραμμένην». Dm: [mi

Ἐκμαρτύριον (τὸ), (naї noă) înskpisă de ἐκμαρτυρία. (bezî ziч:). [ἐκ, μάρτυς].

Ἐκ-μασάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mestekă sinc, mestekă, mi înriдă.

Ἐκμάσσατο, noct: 3-a: neps: sinr: a nex: 1 iă ал лвї ἐκμάομαι.

Ἐκ-μάσσω (ττω), biit; -μάξω, mterpă de чева, saă de totă. «Νίπτειν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ». Skp: (mi кв ak: npeп:) «Ἐκμάττουσι τοὺς ἐμπροσθίους πόδας (αἱ μέλισσαι) εἰς τοὺς μέσους». Apst: (mi miж:) «Ἔκμαξαι, μὴ κλαῖε, τέκνον». Enrp: 2) sвîntă, stopkă, stpekopă. «Σπόγγους βρέχων καὶ ἐκμάσσων». Inkp: 3 înkinвieskă, fopmezъ чева în op че felă de frъmîntъtвrъ; (npin вpm:) întinъpeskă. «Τοιαύτην εἶναι τὴν ἐντύπωσιν, οἷον, εἰ ἐκμάξειαν εἰς σκληρόν». Tfp: «Αὐτὸν ἐκμάττειν τε καὶ ἐνιστάναι εἰς τοὺς τύπους». Плт: (mi nas:) «Ὅταν ἐξαλειφθῇ, καὶ μὴ οἷόν τε γένηται ἐκμαγῆναι». Плт: «Ὡς ἐκμάσσεσθαι δακτύλιον». Inkp: atît de moale кока, în kît a se tinъpi nevete de inelă întp' însa. (npin вpm: 4) iaă în sinemî (mъ fopmezъ dвne) kinвл kвїва; (fir:) întinъpeskă în mintea mea, imită eksakt. «Γενὴν ἐκμάσσεται ἵππου». Nik: «Ἐκματτόμεθα τὸ τύπωμα, καὶ κατ' εἰκόνα τοῦ πρωτοτύπου γινόμεθα». Esst: «Ἐκμεμάχθαι τὴν (καθ' ὕπνους ὀφθεῖσαν) εἰκόνα, καὶ κατέχειν ἐναργῶς». Плт: «Ὁ δὲ παῖς ἀκριβέστατον ἐξεμάξατο τὸν διδάσκαλον». Alчfp: «Τὸν Ὑυσιακὸν χαρακτῆρα ἐκμέμακται». D: Ал:

Ἐκ-μαστεύω, biit: -εύσω, kaвtă kв amървntвл (skotoчeskă); чepчetezъ кв skвmпътate. (bezî mi ἐκμάομαι).

Ἐκ-μαστιγόω -ῶ, biit: -ώσω, вічівїeskă, bată tape кв вічівл.

Ἐκ-ματέομαι, biit: -μάσομαι, = Ἐκμάομαι.

Ἐκ-μεγαλύνω, biit: -υνῶ, mъreskă чева кв kовîршipe.

Ἐκ-μεθύσκω, biit: -ύσω, înвъtă ne чinева prea mвлt; (fir:) вmплв чева, nînъ sъ dea ne din afapъ; (desupe плante) вdă neste mъsвpъ, nînъ sъ цxtpeziaskъ.

Ἐκμείλιξις, εως (ἡ), înвлînzipe. [din

Ἐκ-μειλίσσω, biit: -ίξω, înвлînzeskă; indвплекă a epta.

Ἐκ-μειόω -ῶ, biit: -ώσω, miчeskă, înпвцinezъ.

Ἐκ-μείρομαι, prez: neîntp: (din kape este întpeв: nex: ἐξέμμορε) noet: iaă чева în naptea mea, mъ înnъptъшeskă.

Ἐκ-μελαίνω, biit: -ανῶ, înnerpeskă de totă.

Ἐκμέλεια (ἡ), грешалъ în melodie, napafonie. [ἐκμελής]. 2) = Ἀμέλεια, neînгpiжipe. [ἐκ, μέλει].

Ἐκ-μελετάω -ῶ, biit; -ήσω, medită, mъ denpinzъ (mi pap stpъm: denpinzъ ne чinева) neînчetat; (npin вpm:) =Ἐκμανθάνω, mъ oвічпвїeskă.

Ἐκμελής, ές (ὁ, ἡ), (mвs:) чел fъpъ biepsă, neapmoniosă; (npin întind:) nenлъkвlă, fъpъ ввnă rвstă; (fir:) nenotpibită, nepereвлată. [ἐκ, μέλος].

Ἐκ-μελίζω, biit: -ίσω, taiă bpe вnă mъdвлapă ал tpвnвлвї, чibntezъ.

Ἐκμελῶς, adв: fъpъ biepsă; (fir:) nenotpibit, nepereвлat. [ἐκμελής].

Ἐκμεμαχώς, υῖα, ός, tpe: de кв: ал naptч: лвї ἐκμάσσω.

Ἐκ-μεστόω -ῶ, biit: -ώσω, вmплв чева de totă (nînъ sвs).

Ἐκ-μεταλλεύω, biit: -εύσω, skoцă totă metaлвл dintp'o minъ, saă o zлcieskă de metală. [din

Ἐκμέταλλος (ὁ, ἡ), (naї noă mi neanp:) skosă din minъ de metaле, (Franц:) fossile, = Ὀρυκτὸς. [ἐκ, μέταλλον].

Ἐκ-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsвpă (mi fir: sokoteskă) eksakt; (miж:) iaă mъsв-

ръ de чева; (прin întind:) трекъ прin чева. «Τὴν Κορινθίαν ἄστροις ἐκμετρούμενος». Sof: (ші fir:) «Μακρὸν χρόνον ἐκμετρήσασα». Елд: «Τὸν βίον ἐξεμέτρησαν». Цец: (în перfр: în локъ de ἀπέθανον) аъ мъpit. [de ъnde

'Εκμέτρησις, εως (ἡ), ексактъ мъsъръtoape.

Ἔκμετρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μέτρως, чел fъръ (пеste) мъsъръ, saъ ковîршitоръ. [ἐκ, μέτρον].

'Εκ-μηκύνω, віit: -υνῶ, лъnцeskъ, întinzъ.

'Εκμῆναι, пех: 1-іъ, de inf:, ші

'Εκμήνας, пех: 1-іъ, de парtч: ал лъї ἐκμαίνω.

Ἔκμηνος (ὁ, ἡ), de шase лъnї. «Ἐντὸς ἑκμήνου (se înц: χρόνου)». Плт: în шase лъnї. [ἕξ, μὴν].

'Εκ-μηνύω, віit: -ύσω, înкъnoштinцezъ, вestesкъ чева de taїnъ.

'Εκ-μηρύομαι, віit: -ύσομαι, deшіръ, desfъшъpъ, întinzъ; (fir:) пetpeкъ (ostaшї, ші чл:) прin вре o stpimtoape, înкît sъ meapгъ deшipîndъ se кîte ъnъл ъnъл în pîndъ, (Fpanц:) défiler. «Διὰ στενῆς θυρίδος παρὰ τὸ τεῖχος ἐκμηρυόμενος αὐτὸν καὶ παιδία καὶ γυναῖκα». Пл:

'Εκ-μηχανάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, sъвîршeskъ o клъditъpъ къ meштeшъгъ; (fir:) isвъteskъ a sъвîрші чева прin віклене ъnелtipї.

'Εκ-μιαίνω, віit: -ανῶ, пînгъpeskъ, mînжeskъ; (miж:) = 'Αποσπερματίζω.

'Εκ-μιμέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, imitъ întoкmaї. [de ъnde

'Εκμίμησις, εως (ἡ), ексактъ imitape.

'Εκ-μισέω -ω, віit: -ήσω, ъpъskъ foapte мълt.

Ἔκμισθος (ὁ, ἡ), лinsitъ de (saъ fъкъtъ fъръ) платъ, = 'Απόμισθος. [ἐκ, μισθός]. [de ъnde

'Εκμισθόω -ῶ, віit: -ώσω, daъ (ші miж: iaъ asъпръmї) чева къ платъ saъ кipie. «Θεωρητήρια κύκλῳ κατασκευάσαντες ἐξεμίσθουν». Пл: Ναῶν κατασκευὰς ἐξεμίσθωσε Δήμητρι, ші чл:». D: Ал: a dat sпре konstpъipe.. «Δελφῶν μὲν ἐξ ἀρχῆς 'Αμφικτύονες κτίσται ἐγένοντο..., χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐξεμισθώσαντο 'Αλκμαιονίδαι τὸ ἔργον». Tmst: [de ъnde

'Εκμίσθωμα (τὸ), платъ, кipie, ші чл: [ші

'Εκμίσθωσις, εως (ἡ), înкipiape.

Ἔκμολεν, поet: în локъ de ἐξέμολεν, пех: 2-леа, ал лъї 'Εκβλώσκω.

'Εκ-μολύνω, віit: -υνῶ, = Καταμολύνω

'Εκ-μόργνυμι, віit: -μόρξω, = 'Εξομόργνυμι.

'Εκ-μορφόω -ῶ, віit: -ώσω, formezъ чева къ desъвîршipe. «Τὶς τὴν ἄμορφον ἐξεμόρφωσε φύσιν». I: Еъх:

'Εκ-μουσόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Εκδιδάσκω.

'Εκ-μοχθέω -ῶ, віit: -ήσω, sъвîршeskъ, (doвîndeskъ, saъ deпъptezъ de ла sinemї) чева къ ostenелї; (прin ъpm:) sъfepъ paвdъ.

'Εκμοχλευτὸς, ἡ, ὸν, skosъ, stpъmъtatъ (saъ de skos ші stpъmъtat) къ пîpгia din локъл sъъ. [din

'Εκ-μοχλεύω, віit: -εύσω, skoцъ, stpъmъtъ din локъ къ пîpгia; (în цeп:) skoцъ din къїe; saъ despъdъчinezъ în silъ; (xipъpц:) skoцъ din înкeїetъpї.

'Εκ-μυελίζω, віit: -ίσω, skoцъ мъdъxa din osъ; (fir:) skoцъ din minte (кpeiepї, μυελὸς).

'Εκ-μυέω, віit: -ήσω, iniцiezъ, înвъцъ пе чinева къ desъвîршipe; (ші пas;). = 'Εκμανθανω.

'Εκ-μυζέω -ῶ, віit: -ήσω, sъгînd tparъ, sopвъ. «Αἱ βδέλλαι οὐ τὸ ἐκ βάθους ἀλλὰ τὸ ἐπιπολῆς ἐκμυζῶσιν (ἐκμύζουσιν) αἷμα». Antел: (ші fir:) «Φωράσας ὑπούλως τὸ κοινὸν ἐκμυζῶντα». Еъst: [de ъnde

'Εκμυζηθμὸς (ὁ), ші

'Εκμόζησις, εως (ἡ), sъцepe.

'Εκμύζω, віit: -μύξω, (maї noъ) în локъ de ἐκμυζάω. «Ὡς πάρδαλις ἐκμύζει ἔριφον». Test:

'Εκ-μυθόω -ῶ, віit: -ώσω, întpeвъinцezъ чева ка ъnъ sъвiektъ de faвълъ, faвълezъ. «'Αλλ' 'Αισώπῳ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμύθωται». Filstp:

'Εκ-μυκάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, eкsпpimъ чева мъцind.

'Εκ-μυκτηρίζω, віit: -ίσω, вatжокopeskъ de faцъ, saъ faкъ пе чinева къ totъл de pîsъ. [de ъnde

'Εκμυκτηρισμὸς (ὁ), вatжокopipe de faцъ.

'Εκ-μυσάττομαι, віit: -άξομαι, mъ skîpвeskъ къ totъл de чева.

'Εκ-μύσσω, віit: -μύξω, = 'Απομύσσω.

'Εκ-μυστίζω, віit: -ίσω, deшeptъ пaxapъл sopвind пînъ ла чea maї din ъpmъ пікътъръ.

'Εκ-ναρκάω -ῶ, віit: -ήσω, (neъt:) amopцeskъ de totъ; (fir:) oвoseskъ.

'Εκ-ναρκόω -ῶ, віit: -ώσω, (акt:) amopцeskъ, = 'Αποναρκόω. || (пas:) = 'Εκναρκάω.

Ἐκ-ναυσθλόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: în lекъ de ἐκναυλόω, dвкъ кв кiрie пе mape, ші скоцъ ла вскатъ; (прin întind:) asвîрлъ din mape ла църmъ sfърîmъtврї de корабіе ші алтеле.

Ἐκ-ναυστολέω -ῶ, viit: -ήσω, експлатeskъ кв флотъ.

Ἐκ-νεάζω, viit: -άσω, peîntinepeskъ (sfръm: ші nestръm:). [de вnde

Ἔκνεκσμος (ὁ), peîntinepipe

Ἐκ-νέμομαι, viit: -νεμοῦμαι, пъскînd мъпînкъ de totъ. 2) noet: скоцъ ла пъшвне; (în цеп:) скоцъ «Οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα»; Esxл:

Ἐκνενημένος, η, ον, nas: tpe: de кв: ал партч: лвї ἐκνέω (2.

Ἐκ-νεοττεύω, viit: -εύσω, скоцъ пвї.

Ἐκ-νευρίζω, viit: -ίσω, laiъ невреле; (прin врm:) iaъ пвterea (desnepвezъ); (fir:) stinr' вoinya. desквражezъ; [de вnde

Ἐκνεύρισις, εως (ἡ), desnepвape, пволeшipe, слъвipe, оволipe.

Ἐκ-νευρόω -ῶ, viit: -ώσω, = Ἐκνευρίζω.

Ἔκνευσις, εως (ἡ), плекape, авatepe ла о пapte (прiнч: de канъ supe fepipe de ловiтвръ). «Ὁδοῦ —». Sxл: Apslf: авatepe ла о пapte din кале. [din

Ἐκ-νεύω, viit: -νεύσω, (кв ак:) îmї плекъ капвл ла о пapte fepindъ мъ de чева; (în цеп:) мъ daъ ла о пapte, мъ denърtezъ; (прin întind:) мъ fepeskъ. «Πάντα, ὅσα ἂν δύσκολα περὶ τὸ πρόσωπον. ὁ ὕπος ἐκνεύειν πέφυκεν ἄνω». Esn: (ші fir:) «Οἱ δὲ, ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν». Sвid: «Ἀρήχανον γὰρ ἅψασθαι τοῦ ἀγαθοῦ μὴ ἀποστάντα πρότερον παντελῶς, καὶ ἐκνεύσαντα τοῦ κακοῦ». Bas: 2) (кв ак; преп:) sînтъ skosъ (въzъ) къtpe; (ші fir:) мъ anлекъ, алвпекъ. «Πρὸς ἡδονὴν ἐκνενευκότα». Fil: 3) = Ἀνανεύω: (прin întind.) тъгъdвieskъ, мъ лепъdъ de.. «Ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω». Exp: (se конf: кв ἐκνέω, ші ἐκπνέω).

Ἐκνέφελος [ἐκ, νεφέλη], ші

Ἐκνεφίας, ου (ὁ), (прiнч: ἄνεμος, вîntъ, saъ ὄμβρος, плоае) провenitъ din рвиepe de поръ; (прin врm:) iste ші penede. «Ἥλιος (ші прin întind: Πυρετός)—». Tfp: Гал: вmezosъ, пîклosъ, apzosъ. [ἐκ, νέφος].

Ἐκ-νεφόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, мъ fakъ (мъ prefakъ în) поръ.

Ἐκ-νέω, viit: -νεύσω, esъ afaръ (din aнъ) în notъ; (fir:) skanъ din прimежdie (vezї ші ἐκνεύω»). 2) грътъdeskъ въpsînd чева afaръ. «Πλοῦτος κατὰ χύσιν ἄμμου ἐκνενημένος». Esst:

Ἐκ-νεωτερίζω, viit: -ίσω, fakъ (kazъ în) іноваціі.

Ἐκ-νηπιόω -ῶ, viit: -ώσω, nest: мъ копілъreskъ, ad: мъ fakъ neînцелепtъ. 2) (din prot:) esъ din копілъріе, мъ înцелепцeskъ.

Ἐκ-νηστεύω, viit: -εύσω, nosteskъ de totъ, (adiкъ) кв мъпînкъ de локъ.

Ἐκ-νήφω, viit: -νήψω, = Ἀνανήφω, мъ tpesвeskъ, мъ desвътъ; (прin întind: ші fir:) îmї вiъ în fipe, мъ demtentъ.

Ἐκ-νήχομαι, viit: -νήξομαι, esъ (скапъ) din анъ în notъ.

Ἔκνηψις, εως, (ἡ), = Ἀνάνηψις, tpesвipe, desвътape; (прin întind:) demtentape; (fir:) mîntвipe.

Ἐκ-νικάω -ῶ, viit: -ήσω, вірвїeskъ кв desъвîршipe; (прin întind:) predomneskъ; din de мвlтъ вреme овічнвіцъ ажвнгъ ла... «Ἐπὶ τὸ ῥᾳθῦδες («Εἰς παροιμίαν) ἐξενίκησε». Tвч: ші Sвid: [de вnde

Ἐκνίκημα (τὸ), pesвlatвл (къшtігвл, premiвл) вірвіnцеї, isправа; (прin întind:) ковîршipe, авantажъ. [ші

Ἐκνίκησις, εως (ἡ), desъвîршitъ вірвіnцъ: predomnipe. 2) (лц:) dovadъ, (Франц:) éviction.

Ἐκ-νίπτω, viit: -νίψω, спълъ віпе, квръцъ; (fir:) desвinовъцeskъ (спълъ de шîръ).

Ἐκ-νιτρόω -ῶ, viit: -ώσω, спълъ, квръцъ чева кв silitръ (лешіе, saъ съпвнъ).

Ἔκνιψις, εως (ἡ), спълape, квръцipe. [ἐκνίπτω].

Ἐκ-νοέω -ῶ, viit: -ήσω, = (saъ греш: în локъ de) ἐννοέω. (vezї ші ἐκφροντίζω). 2) sminteskъ, скоцъ din минte. [ші

Ἔκνοια (ἡ), smintipe, eшipe din минte. [ἔκνοος].

Ἐκνομὴ (ἡ), пъшвпе. [ἐκνέμω].

Ἐκνόμιος (ὁ, ἡ), noet: =Ἔκνομος; (fir:) чел neste мъsвръ, ковîршitоръ; nenatвралъ, неовічнвітъ. [ἔκνομος]. [de вnde

Ἐκνομίως (свпрл: ἐκνομιώτατα), adв: noet: (kom:) =Ἐκνόμως, neste fipe, neste мъsвръ, кв ковîршipe.

Ἔκνομος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νόμως, нелеціsітъ; nedpentъ; (прin întind:) скîрвosъ. [ἐκ, νόμος].

Ἔκνοος -ους (ὁ, ἡ), smintitъ; nesîmgitоръ. «Ἔκνοος εὐπαθής». Jкs: «Ἔκνοον πρόσταγμα». Imn: Екля: [ἐκ, νόος].

Ἐκ-νοσέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntă славă din воалъ.

Ἐκ-νοσηλεύω, вііt: -εύσω, кавтă ме волнавă пînъ ла întpemapea лвї.

Ἐκ-νοσφίζομαι, вііt: -ίσομαι, поеt: (кв цеп:) îmїînвшeскă чева din чева; (în цеп:) хръпeскă лвкрв stpeinъ.

Ἐκ-νοτίζω, вііt: -ίσω, вкоцъ вmezeалъ, saă nastврї de вmezitate.

Ἔκνωθρος (ὁ, ἡ), foapte tpîndавă, zъвавпікă, ші чл: (Dskpd:). [ἐκ, νωθρὸς].

Ἐκ-ξέω, вііt: -ξέσω. (неапров:) în локъ de ἀποξέω. (Цец:)

Ἐκ-ξιφίζομαι, вііt: -ίσομαι, (маї ноă) вкоцъ квцітъ (savie) din теакъ. [de вnde

Ἐκξιφισμὸς (ὁ), вкоatepe de квцітъ, ші чл: din теакъ.

Ἐκ-ξυλόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, (вотn:) мъ faкă летнъ, saă мъ înлemneскă; (fir:) мъ înвîptошezъ.

Ἐκόμιξα, поеt: în локъ de ἐκόμισα, пех: ал лвї комîzω.

Ἑκοντῇ, ἑκοντηδὸν, ші ἑκοντὴν, adв: în локъ de ἑκοντί.

Ἑκοντὴς, οῦ (ὁ), (неапр:) în локъ de ἑκὼν, = Ἐθελοντὴς, de воеа sa. [ші

Ἑκοντὶ, adв: de взпъ вое. [ші

Ἑκόντως, adв: (маї ноă) în локъ de ἑκοντὶ. [ἑκὼν].

Ἐκόπην, пas: пех: 2-леа ал лвї κόπτω.

Ἐκόσμηθεν, Еол: поеt: în локъ de ἐκοσμήθησαν, пas: пех: ал лвї κοσμέω.

Ἑκουσιάζομαι, вііt: ásoмai, faкă de взпъ вое, de sinemъ; (în цеп:) amъ воінцъ. [de вnde

Ἑκουσιασμὸς (ὁ), fantъ (прinosъ) de взпъ вое. [ші

Ἑκουσιαστὶ, adв: = Ἑκουσίως, de взпъ вое.

Ἑκούσιος [ἑκοῦσα], α saă ος, ον, каре se faче, saă faче чева de взпъ воса sa. «Τὸ ἑκούσιον». Fіл: воса чса словодъ ші de sine (a отвлвї). «Παρὰ τὸ ἑκούσιον». Лкs: fъръ воса ші пърерса sa. (ші) «Καθ' ἑκούσιον». saă «Καθ' ἑκουσίαν». saă «Ἐξ ἑκουσίας». (se înц: γνώμης), (saă, ел:) «Ἑκουσίᾳ». adв: în локъ de ἑκουσίως. [de вnde

Ἑκουσιότης (ἡ), чса de sine ші nesilitъ воінцъ, saă пърере. [ші

Ἑκουσίως, adв: de взпа sa вое.

Ἐκ-παγλέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, = Ἐκπλήττομαι, мъ sперiă, мъ мірă. [din

Ἔκπαγλος (ὁ, ἡ), [ἐκπλήσσω] sпъїmîнтъторă, grozавă. «Ἀνήρ —». Hind: «Πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν». Іл: Ω: «Ὅπλοις ἐκπαγλοτάτοις κεκοσμημένος». Ksn: «Χειμών —». Od: Ξ: «Ἔπος ἔκπαγλον καὶ ἀεικές». Od: P: ‖ (nexт:) ἔκπαγλον, ші(îm:) ἔκπαγλα, adв: = кв...

Ἐκπάγλως, adв: grozав, de минвne; прса мвлт, кв ковîршіре; маї кв deoseвіре; кв sпървіре; de толă, saă кв totвл, în totалă.

Ἐκ-παθαίνομαι, вііt: -ανοῦμαι, мъ înпъtimeскă de чева прса мвлт, мъ faкă прса simцitoră desnpe чева. [ші

Ἐκπάθεια (ἡ), tape înпъtimipe, saă konsimцipe de чева. [din

Ἐκπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din мвлъ înпъtimipe cmiтă din sinc, întesiastă. 2) (pap) пeвътъматă, fepită de natimъ. [ἐκ, πάθος]. [de вnde

Ἐκπαθῶς, adв: = Περιπαθῶς, кв мвлтъ înпъtimipe, saă siлinцъ.

Ἐκπαίδευμα (τὸ), обіектă de edвкацie (елевă); (прin întind:) пъсквтă кpeсквтă. [din

Ἐκ-παιδεύω, вііt: -εύσω, = Ἐκδιδάσκω, daă edвкацie ка пedarogă.

Ἐκπαιδόθεν, чіt: ἐκ παιδιόθεν.

Ἐκ-παίζω, вііt: -παίξω, = (saă грeш: în локъ de) ἐμπαίζω.

Ἐκ-παιφάσσω, (fъръ вііt:) поеt: пъвъleскă afapъ fвpiosă.

Ἐκ-παίω, вііt: -παίσω, = Ἐκκρούω; (пestp: saă ел:) = Ἐκπίπτω. (вezї ші διεκπαίω).

Ἔκπαλαι, adв: de de мвлтă.

Ἐκ-παλαίω, вііt: -αίσω, мъ лвпtă aвътindв мъ din pervлеле палestiчеї (лвптътopii). (se konf: кв, ші поate se ші ia în локъ de ἐκπαλέω).

Ἐκ-παλάσσω, вііt: -άσω, поеt: în локъ de ἐκπλάσσω, fрътînтă вinc.

Ἐκ-παλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (хірврц:) esă din înкеїetвръ. [din

Ἐκπαλὴς [ἐκπάλλω], έος (ὁ, ἡ), вкosă din înкеїetвръ.

Ἐκπάλησις, εως (ἡ), вкоatepe, saă eшipe din înкеїetвръ. [ἐκπαλέω].

Ἔκπαλ0', поеt: (în апок:) în локъ de ἐξεπάλετο, між: (în локъ de пas:) пex: 2-леа, ал лвї...

Ἐκ-πάλλομαι, вііt: -αλοῦμαι, мъ арвпкă, sърă de вndeва. [de вnde

Ἔκπαλος (ὁ, ἡ), = Ἐκπαλής.

Ἐκ-παππόομαι -οῦμαι, вііt: -ωθήσομαι, (вот:) вкоцъ, faкă sътînцъ. (se зіче desnpe планteле, каре fак взмвъкоasъ ші пвfoasъ sътînцъ,

'Εκ-παρθενεύω, вiit: -εύσω, = Διαπαρθενεύω.

'Εκ-πασσαλεύω, вiit: -εύσω, skoцŭ кȣiŭ saŭ пърȣчеanŭ, бътîndȣ'л кȣ алтȣл; (în цen:) skoцŭ din кȣie.

'Εκ-παταγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sпeriŭ кȣ mape sгomotŭ, asȣpzeskŭ. (вezĭ ші...

'Εκ-πατάσσω, вiit: -άξω, = 'Εκκρούω: (fir:) sпъĭmîntezŭ; (de ȣnde), «'Εκπεπαταγμένος». Od: Σ: ȣлȣitŭ, ȣĭmitŭ.

'Εκ-πατέω -ῶ, вiit: -ήσω, esŭ din калеа чеа обiчnȣitъ (бътȣtъ); (fir:) esŭ, mъ tpaгŭ din лȣme. [de ȣnde

'Εκπάτιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίως, поet: абътȣtŭ din кале; (fir:) чiȣdatŭ, необiчnȣitŭ; (прin întind:) monstpȣosŭ; ковîршitopŭ.

"Εκπαυμα (τὸ), odixnъ, лiniшte. [din

'Εκ-παύω, вiit: -παύσω, înчetezŭ чева кȣ desъвîршipe (Тȣч: Е, 75); (прin întind:) поtолeskŭ, лiniшteskŭ.

'Εκ-παφλάζω, вiit: -άσω, fepбŭ în клокоte, ші daŭ пе din afaръ. «Διὰ τὶ τὸ ὕδωρ ζέον οὐκ ἐκπαφλάζει»; Apst: (пробл: 9) [de ȣnde

'Εκπαφλασμὸς (ὁ), клокоtipe, ші pesвъpsape (de ȣnŭ лiкȣidŭ fepбînd).

'Εκ-παχύνω, вiit: -υνῶ, mъ înгpaшŭ, saŭ mъ înгpoшŭ пpea mȣлt.

'Εκ-πείθω, вiit: -πείσω, îndȣплекŭ de totŭ.

"Εκπεινος (ὁ, ἡ), = "Εκλιμος, foapte fлъmîndŭ, saŭ înfometatŭ. [ἐκ, πεῖνα].

'Εκ-πειράζω, вiit: -άσω, ші

'Εκ-πειράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, = 'Αποπειράομαι, черкŭ; întpeбŭ, ка sъ afлȣ, isпiteskŭ. «Καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι, παῖς ὢν ἐφοίτας ἔς τινος διδασκάλου»; Apstf:

'Εκ-πεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, пieпtъnŭ, skapmъnŭ бine; (прin întind:) smȣлгŭ.

'Εκ-πελεκάω -ῶ, вiit: -ήσω, чĭоплeskŭ, taiŭ din чева кȣ tопорȣл. [de ȣnde

'Εκπελέκημα (τὸ), чĭоплitȣpъ, saŭ sȣpчea tъiatъ кȣ tопорȣл din чева.

'Εκ-πέλει (fъpъ вiit:), поet: în локŭ de ἔξεστιν, este miжлокŭ, кȣ пȣtinцъ.

'Εκπεμπτέος, α, ον, пosit: ал лȣĭ

'Εκ-πέμπω, вiit: -πέμψω, tpimiцŭ, skoцŭ afaръ; tpimiцŭ în soлie (oшtinцъ, saŭ колonie, шiчл:); пopneskŭ, daŭ afaръ. «"Ηφαιστος "Ιδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας». Esхл: 2) = 'Αποπέμπομαι, daŭ dpȣmȣл, гoneskŭ. «'Εμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός». Apstf: 3) daŭ de шtipe кȣĭва a eші afaръ, (miж:). «Τὶ μ'ἐξεπέμψω δεῦρο τῶν δε δωμάτων». Sof: (вezĭ ші μεταπεμπομαι). [de ȣnde

"Εκπεμψις, εως (ἡ), tpimitepe afaръ (în soлie ші чл:); пopnipe, eksпediape (de fлotъ, ші чл:); ші (în tлц:) = 'Εκπόρευσις, пȣpчedepe.

'Εκ-πεπαίνω, вiit: -ανῶ, (desпpe пoame) кокŭ кȣ desъвîршipe.

'Εκπέποται, 3: sinг: пeps: de пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐκπίνω.

'Εκπεπότημαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐκποτάομαι.

'Εκπέπραται, 3-a: sinг: пeps: de пas: tpe: de кȣ: ал xot: лȣĭ ἐκπιπράσκω.

'Εκπέπταμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐκπετάννυμι. [de ȣnde

'Εκπεπταμένως, adв: (de пaptч:), = 'Αναπεπταμένως.

'Εκ-πέπτω, вiit: -πέψω, = 'Εκπέσσω.

'Εκπέπωκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐκπίνω.

'Εκ-περαίνω, вiit: -ανῶ, adȣкŭ чева ла îndeплinipe, sъвîршeskŭ de totŭ. «Βίοτον ἐκπεραίνει». Eȣp: «'Ο χρησμὸς ἐκπεραίνεται». Eȣp:

'Εκ-περαιόω -ῶ, вiit: -ώσω, tpeкŭ пе чiнева dinколо.

'Εκπέραμα (τὸ), tpeчepe, eшipe afaръ пpintp' ȣnŭ локŭ. [din

'Εκ-περάω -ῶ, вiit: -άσω, tpeкŭ (stpъm: ші nestp: saŭ ел:), skoцŭ, esŭ afaръ tpeкînd пpin чева. «Τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρασεν». Od: X: «Χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν». Eȣp: (ші fir:) «'Ογδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα». Eпгp:

'Εκ-περδικίζω, вiit: -ίσω, = Διεκπερδικίζω.

'Εκ-πέρδω, вiit: -παρδήσω, -ομαι, = 'Αποπέρδω.

'Εκ-πέρθω, вiit: -πέρσω, поet: în локŭ de ἐκπορθέω.

'Εκ-περι-άγω, вiit: -άξω, (пexot: ἐκπεριήγαγον, ші чл:) skoцŭ ȣnŭ лȣкpȣ de ȣnde epa, ші 'л întopкŭ întp' алтъ пapte. «'Εκπεριαγαγοῦσαι τοὺς ἀγκῶνας, ὥσπερ αἰχμαλώτων». Iamвлх:

'Εκ-περί-ειμι, вiit: -ειμι, ші...

'Εκ-περι-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι (пex: ἐκπεριῆλθον, ші чл:) околeskŭ пе din afaръ, esŭ înaintea кȣĭва (tъindȣ'ĭ dpȣmȣл); saŭ mъ апpoпiŭ de чева fъкînd ȣnŭ околŭ пе din afaръ.

'Εκπερίιξις [ἐκπεριικνέομαι], εως (ἡ), околipe afaръ din dpȣmŭ, (ші fir:) afaръ din sȣвiektŭ.

'Εκ-περι-ίσταμαι, вiit: -περιστήσομαι, (пex:

ἐκπεριέστην, ші чл:) околеskъ чева; mъ fe-peskъ; mъ depъrtezъ.

'Εκ-περι-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: ἐκπεριέλαβον, ші чл:) копрinzъ чева пе din afaръ, околеskъ din toate пърцiле. «'Ο ἀὴρ τὸν περίγειον ἐμπεριείληφε τόπον». Грг:

'Εκ-περι-νοστέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εκ-περι-οδεύω, biit: -εύσω, fakъ (daъ) околъ пе din afaръ, saъ de ла о марцiне пînъ ла алta; (fir:) черчetezъ чева de depapte.

'Εκ-περι-πλέω, biit: -πλεύσω, -ομαι, околеskъ чева плъtind de ла о марцine пînъ ла алta.

'Εκπεριπόλησις, εως (ἡ), [ἐκπεριπολέω] înконжъраре, околiре пе din afaръ de чева.

'Εκ-περι-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, ='Εκπεριοδεύω.

'Εκπερισπασμὸς (ὁ), [ἐκπερισπάομαι] о întpeitъ înвîptipe a ошtipiĭ. (bezĭ ші περισπασμός).

'Εκ-περι-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алергъ înпрежър пе din afaръ.

'Εκ-περονάω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ чева къ піронъ (fpiгape, ші чл:). (bezĭ ші ἐκκεντέω 2).

Ἔκπεσε, poet: în локъ de ἐξέπεσε, nex: ал лъĭ ἐκπίπτω.

'Εκ-πέσσω (ττω), biit: -πέψω (din πέπτω), (despре плante) = 'Εκπεπαίνω; (despре пъsъpĭ) = 'Εκλέπω; (med:) = 'Εκπέπτω, mistъieskъ къ desъвîршipe.

'Εκ-πετάζω, biit: -άσω, (skp:) în локъ de ἐκπετάννυμι.

'Εκπέταλος (ὁ, ἡ), întinsъ ка о foae. [ἐκ, πέταλον].

'Εκ-πέταμαι, biit: -πτήσομαι, (nex: ἐξέπτην, ші чл:) sборъ de ъndeва. «'Εφραὶμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη». Skp: (bezĭ ші ἐκποτάομαι).

'Εκ-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzъ, desfakъ de totъ. «Ἔῤῥιπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται». Xps: «'Εκπέτασον πτέρυγας». Епгр: «Στέφος ἐξεπέτασσε». Бion: a desfъkъt.

'Εκπετάομαι -ῶμαι, biit: -πετασθήσομαι, = 'Εκπέταμαι.

'Εκπέτασις, εως (ἡ), întindepe, desfaчepe. «Πτερύγων —». Eъst: [ші

'Εκπέτασμα (τὸ), op че este întinsъ, (ші fir:) eksплiкatъ, desлъшitъ; (цеогр:) mapemondъ, saъ глобъл întinsъ în xaptъ. [ἐκπετάννυμι].

'Εκ-πετάω -ῶ, biit: -άσω, iaъ în sбъpetъ, гoneskъ о пasъpe. «Τὶ δῆτα.. τοὺς πέρδικας ἐξεπέτασας»; Tflк: [de ъnde

'Εκπετήσιμος (ὁ, ἡ), пъtinчosъ, гata de sбъpat. «Νεοσσός —». Apstf: (ші fir:) «Κόραι πρὸς ἄνδρας —». Apstf: fete de mъpitat

'Εκ-πέτομαι, biit- -πτήσομαι, = 'Εκπέταμαι.

'Εκπέτωντι, Dop: în локъ de ἐκπέσωσι, 3-a: îm: пeps: de nex: ал sъп: лъĭ ἐκπίπτω.

'Εκ-πεύθομαι, poet: în локъ de ἐκπυνθάνομαι.

'Εκπέφευγα, tpe: de къ: ал лъĭ ἐκφεύγω.

'Εκπεφυυῖαι, poet: în локъ de ἐκπεφυκυῖαι, nom: îm: fem: ал tpe: de къ: ал партч: лъĭ ἐκφύω.

Ἔκπεψις [ἐκπέσσω], εως (ἡ), коачepe (mistъipe, ші чл:) desъвîршitъ.

'Εκ-πήγνυμι, biit: -πήξω, înкегъ, (ші miж:) amopцeskъ къ desъвîршipe.

'Εκ-πηδάω (ші Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, ші -ήσομαι, sъpъ (mъ pепezъ, пъвълeskъ) afaръ de ъndeва; (прin întind;) fъгъ, skапъ. «'Εκπηδᾷν εἰς τὴν θάλασσαν». Ep: «'Εκπηδήσαντες ἐς τὸ δεῖγμα». Ksn: «Ὡς δὲ εἶδεν ἔλαφον ἐκπηδήσασαν». Ksn: «Πέτραν, ὅθεν δροσώδης ἐκπηδᾷ νοτίς». Eъp: [de ъnde

'Εκπήδημα (τὸ), sъpitъpъ afaръ. «Ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος». Esxл: [ші

'Εκπήδησις, εως (ἡ), sъpipe, pепezipe afaръ.

'Εκπηκτικὸς, ἡ, ὸν, пъtinчosъ (къ însъшime de) a înкeга, a înгeцa, a amopцi, ші чл: [ἐκπήγνυμι].

'Εκ-πηνίζω, ші (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, depъnъ topsъ depe remъ пе (saъ fakъ) цeaвъ; (miж: fir:) desпoiъ пе чiпeва de авepe. «Αὐτοῦ τήμερον ἐκπηνιεῖται ταῦτα».. Apstf;

Ἔκπηξις, εως (ἡ), înкeгape, înгeцape; înвîptoшipe desъвîршitъ. [ἐκπήγνυμι].

'Εκ-πηρόω -ῶ, biit: -ώσω, skiлoцeskъ, чiъnteskъ пе чiпeва de totъ. «'Εκπεπηρωμένων (поate ἐκ πεπηρωμένων) ἀνθρώπων ὑγιέα τίκτεται». Iпкр:

Ἔκπηχυς (поate ἔξπηχυς), εος (ὁ, ἡ), = Ἐξάπηχυς.

'Εκ-πιάζω, ἐκπίασμα, шĭ чл: în локъ de ἐκπιέζω, ші чл:

'Εκ-πιδύω, ші (miж:) -ύομαι, biit: -ύσω, -ομαι, isворъskъ din чева.

'Εκ-πιέζω, biit: -έσω, ='Εκθλίβω, stpiвind stopкъ; zлeieskъ; (fir:) stpimtopezъ,

silȣieskȣ foapte mȣлt. «Ξύλα ἐκπεπιεσμένα (греш: în локȣ de ἐκπεπρισμένα)». Apstf: [de ȣnde

'Εκπίεσις, εως (ἡ), stoapчepe пpin stpiвipe; (fir:) mape stpimtopape, siлȣipe. [ші

'Εκπίεσμα (τὸ), zeamъ eшitъ, saȣ бoшtinъ, dpoжdie pъmasъ din stoapчepe. 2) (xipȣpц:) înпpot: de (saȣ греш: în локȣ de) ἐμπίεσμα. [ші

'Εκπιεσμὸς (ὁ), = 'Εκπίεσις. [ші

'Εκπιεστήριον (τὸ), (se înц: ὄργανον) teaskȣ de stops. [ші

'Εκπιεστὸς, ἡ, ὸν, stopsȣ, saȣ de stops пpin stpiвipe.

"Εκπιθι, 2: sinr: пeps: a nex: 2 de пopȣnч: aл лȣĭ ἐκπίνω,

'Εκ-πικράζομαι, вiit: -άσομαι, ші

'Εκ-πικραίνομαι, вiit; -ανοῦμαι, mъ amъpъskȣ, (ші fir:) mъ mîxneskȣ пpea mȣлt. [din

"Εκπικρος (ὁ, ἡ), пpea amapȣ. [ἐκ, πικρός].

'Εκ-πικρόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, = 'Εκπικραίνομαι. [de ȣnde

'Εκπίκρωσις, εως (ἡ), mȣлtъ amъpîpe.

'Εκ-πίμπλημι, вiit: -πλήσω, ȣmплȣ чeвa de totȣ (пînъ sȣs), satȣpȣ вine; (fir:) sъвîpшeskȣ, saȣ îndeпlineskȣ. «Τὴν φιλονεικίαν —». Tȣч:

'Εκ-πίμπρημι, вiit: -πρήσω, apzȣ de totȣ, пîpжoлeskȣ.

'Εκ-πίνω, вiit: πίομαι, ші πιοῦμαι, (nex: ἐξέπιον, tpe: de кȣ: ἐκπέπωκα) вeaȣ чeвa întpeгȣ, sopбȣ de totȣ. (вezĭ ші ...

'Εκ-πιπίζω, вiit: -ίσω, sȣгȣ (пpinч: ші fir:).

'Εκ-πιπράσκω, вiit: -περάσω, вînzȣ afapъ (în stpeinъtate). 2) кȣmпъpȣ în totaлȣ, къ sъ peвînzȣ.

'Εκ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, kazȣ de ȣndeвa. «Τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός». Iл: O. «"Εκπεσε δίφρου». Iл: N. «Θαλερὸν δὲ ἔκπεσε δάκρυ». Od: П. «Τὰ πτερὰ ἀποτμηθέντα ἐκπίπτει». 2) esȣ (пpinч: în siлъ) de ȣndeвa; (de ȣnde desпpe mape) kazȣ, mъ asвîpлȣ afapъ пe ȣskatȣ; (desпpe пlante) mъ despъdъчinezȣ; (xipȣpц:) esȣ din înkeietȣpъ. «'Εκπεσόντες ἐξ οἰκίας ξίφη ἔχοντες». Ksn: «'Εκπεσεῖν φωνὴν ἐξ ἄλσους». Пл: «Λιβύης ἀλιμένοις ἐκπεσόντα πρός πέτραις». Eȣp: «Δένδρον ἐκπεσὸν ὑπὸ χειμῶνος». Tfp: «Τοῖσι εὖ ἔχουσι τὸ γυῖον καὶ μεσαρκωμένοισι ἐκπίπτει τε ἧσσον, ἐμπίπτει σε χαλεπώτερον». Iпкp: (de ȣnde 3) (fir:) îmĭ esȣ din xotape (din sȣвiektȣ ші чл:), îmĭ пiepzȣ шipȣл вopвipiĭ; kazȣ, aлȣnekȣ în лatȣpĭ. «'Εκπίπτει τοῦ καθήκοντος». Плв: «Ἵνα μὴ συμβῇ τῆς προθέσεως ἐκπεσεῖν τὴν γραφὴν». Stp: «'Εκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις». Dm: (ші aвsoл:) «Εἴ πη ἐξέπιπτε, (λέγων) καθίστατο». D: Kas: 4) mъ daȣ afapъ, mъ înпpъшtiȣ în пȣвлikȣ. «Καὶ αὐτοῖς ἐκπίπτει χρησμός». Eл: «Ταύτης τῆς ἀποκρίσεως ἐκπεσούσης». Плв: «'Εξ οὗ καὶ τὴν παροιμίαν ἐκπεσεῖν φασί». Stp: «Εὐλαβοῦ, μή ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους». Плt: (ші aвsл:) «Οὐκ ἔστι τὰ γραφέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν». Плt: «'Επεὶ δὲ ἐξέπεσον αἱ ψῆφοι». Ksn: s' aȣ nȣmъpat (въpsate din вasȣ), ші s' a кȣnoskȣt pesȣлtatȣл лop. 5) fȣгȣ гoniндȣ mъ din ȣpmъ. «'Εξέπεσε τῆς ἀγορᾶς δρόμῳ». Пл: «'Εξέπεσον ἐκ τοῦ σταυρώματος». Ksn: «'Εκπίπτουσι κατὰ τὰς πύλας». Ksn: «Νικῶσι τοὺς ἐκπίπτοντας οἱ εἰσωθούμενοι». Ksn: 6) mъ eкsiлezȣ. «Οἰδίπουν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐκπεσόντας». Dm: «Οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες». Tȣч: (ші кȣ пpeп:) «'Εκπεσόντες ὑπὸ τοῦ πλήθους». Tȣч: 7) (кȣ aк: пpeп:) fȣцind aжȣnгȣ ȣndeвa. «Οἱ μὲν ξυνελήφθησαν, οἱ δὲ ἐξέπεσον 'Αθήναζε». Ksn: "Αμα δὲ τῷ πρῶτον εἰς τὰς εὐρυχωρίας ἐκπεσεῖν». Плв: (ші fir:) «'Η στάσις εἰς φιλίαν ἐξεπεπτώκει». Tȣч; «'Ημῖν δὲ εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει τὸ πρᾶγμα». Лȣч: 8) (în цen:) mъ лiпseskȣ de (пiepzȣ) чeвa. «'Εκπεσεῖν τῆς ἀρχῆς». Esxл: «'Εκπεπτωκὼς ἐκ τῶν ἐόντων». Ep: «'Ο μὲν τοῦ κτήματος, ὁ δὲ τοῦ καταβληθέντος τιμήματος ἐκπεσεῖται». Лц: (ші fir:) «'Απὸ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτοιεν». Tȣч: «'Εκπεσεῖν φιλοσοφίας». Плt: «'Ως ἐμοὶ ἐκ πυκιναὶ ἔπεσον φρένες». Aплn: (ші aвsл:) «Σκεῦος ἐκπεπτωκὸς». Tȣч: къzȣtȣ, пikatȣ, пepdȣtȣ. 9) îmĭ пiepzȣ пpeцȣл, skazȣ; (desпpe dpame) nȣ isвȣteskȣ; (în цen:) nȣ nemepeskȣ. «'Η ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει». ші «Οὐκ ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Skp: «Τὴν πόλιν εἰς ταὐτὸ καταστῆσαι, ἐξ ὧν περ ἐκπέπτωκεν». Iskp: «Τὸ ὅμοιον... ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας». Apst: (ші desпpe aктopĭ) «'Εξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον». Dm:

'Εκ-πιτνέω -ῶ, saȣ ἐκπίτνω, пoet: în локȣ de ἐκπίπτω.

'Εκ-πιτύζω (kape de aлцĭ se îndpeпt: ἐκπυτίζω), вiit: -ύσω, = 'Εκπτύω.

'Εκπλαγῆναι, пas: nex: 2: de inf: aл лȣĭ ἐκπλήσσω. [de ȣnde

'Εκπλαγὴς, έος (ὁ, ἡ), sпъimîntatȣ, ȣĭmitȣ. 2) (aкt:) = 'Εκπληκτικός. «'Εκπλα-

*

γοῦς φωτοφανείας ἔτυχον» Imn: Εκλες: (se konf: κъ ἔκπαγλος). [de ъnde

'Εκπλαγῶς, în локъ de ἐκπάγλως.

'Εκ-πλανάω -ῶ, biit: -ήσω, pътъчeskъ, amъцeskъ, skoцъ din mînцĭ.

'Εκ-πλάσσω(ττω), biit: -πλάσσω, плъsmъieskъ, fopmezъ чева din (saъ în imitape de) чева.

'Εκ-πλατύνω, biit: -υνῶ, (nas: tpe: de κъ: ἐκπεπλάτυσμαι, ші чл:) întinzъ în латъ.

'Εκ-πλεθρίζω, biit: -ίσω, петрекъ алергînd пeнtpъ denpindepea tpъnклъĭ penetat (пe fie кape daтъînsъ înnъцinînd) distanцa ънъĭ noronъ (saъ stadiъ, op алтъ мъsъpъ de пъmîntъ de o sътъ de пiчoape).

"Εκπλεθρος (ὁ, ἡ), = (dap maĭ коректъ de kît) 'Εξάπλεθρος.

"Εκπλειος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἔκπλεως.

'Εκ-πλέκω, biit: πλέξω, înnлeтînd sъвîpшesъ чева; (fir: ші în цen:) isнpъвeskъ чева. «Διὰ τῶν χειρῶν ἐκπλέκειν τὸν βίον». Bas: a'шĭ къпътъi tpeвoinчoaseле вieцiĭ. 2) (înnpot: de ἐμπλέκω, adikъ) desплeteskъ; (пpin întind) deskъpkъ; (fir:) skanъ.

'Εκ-πλεονάζω, biit: -άσω, sîntъ foapte înвiлшънatъ (amъ npisosъ) de чева.

"Εκπλεος, α, ον, = "Εκπλεως

"Εκπλευρος (ὁ, ἡ), = (dap maĭ корек: de kît) 'Εξάπλευρος.

'Εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, esъ din noptъ. ekspлъteskъ; (fir:) «'Εκπλεῦσαι τοῦ νοῦ (τῶν φρενῶν). Ep: a'шĭ eшi din minцĭ. (bezĭ ші ἐξορμάω).

"Επλεως. ω (ὁ, ἡ), [ἐκ, πλέως] плinъ къ desъвpшipe (nînъ sъs, în kît dъ пe din afapъ); npin întind) întperъ; înвiлшънatъ. [de ъnde

'Εκπλέως, adв: пpea пe denлinъ, foapte înвiлшънat, saъ desъвîpшit.

'Εκπλήγδην, adв: noet: în локъ de ἐκπληκτικῶς.

"Εκπληγεν, noet: în локъ de ἐξεπλάγησαν, nas: nex: 2: ал лъĭ ἐκπλήσσω. [de ъnde

"Εκπλημμα (τὸ), op че adъче snaĭmъ, snepiitoape. [din

'Εκ-πλήγνυμι, biit: -πλήξω, = 'Εκπλήσσω. [de ъnde

'Εκπληκτικὸς, ἡ, ὸν, snъĭmîntъtopъ, гpozaвъ, [de ъnde

'Εκπληκτικῶς, adв: în кiпъ de minъne.

"Εκπληκτος (ὁ, ἡ), snъĭmîntatъ, ъĭmitъ, (пpin ъpm:) = "Εμπληκτος (bezĭ ziч:). 2) = 'Εκπληκτικὸς, de snepiat. [ἐκπλήσσω]. [de ъnde

'Εκπλήκτως, adв: = 'Εκπληκτικῶς. 2) = 'Εμπλήκτως.

'Εκ-πλημμυρέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цen:) notoneskъ, mъ pesвъpsъ de ъndeва.

'Εκπληξία (ἡ), грeш: în локъ de ἐμπληξία; saъ = къ...

"Εκπληξις [ἐκπλήσσω], εως (ἡ), = "Εκстасis, snaĭmъ, mipape, ъĭmipe (пpinч: dintp' o penede isвipe, saъ snъĭmînтape); (вol:) грeш: în локъ de ἔμπηξις.

'Εκ-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, înnлineskъ чева къ desъвîpшipe, ътплъ de totъ; îndenлineskъ nътъpял; (fir:) sъвîpшeskъ; înfiinцezъ чева. [de ъnde

'Εκπλήρωμα (τὸ), op че sлъжeшte ла îndenлinipe. [ші

'Εκπλήρωσις, εως (ἡ), dъsъвîpшitъ ътплere, înnлinipe; pesялtape. [ші

'Εκπληρωτὴς -οῦ (ὁ), (къ цen:) îndenлinitopъ, sъвîpшitopъ de чева. [ші

'Εκπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, nътinчosъ, saъ къ însъшime de a îndenлini, a sъвîpші, ші чл:

'Εκ-πλήσσω(ττω), biit: -πλήξω, (nas: tpe: de κъ: ἐκπέπληγμαι, ші nex: ἐξεπλάγην) (пpinч:) бътînd skoцъ чева (din къiъ ші чл:), iaъ, apdikъ; (fir:) пpeкъpmъ. «Φόβος μνήμην ἐκπλήσσει». Tъч: «Τὸ γῆρας τὸ σὸν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου». Eър: «Κεραυνὸς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν κομπασμάτων». Esxл: «Χαρᾷ μὴ ἐκπλαγῇς φρένας». Esxл: bezĭ ші ἐκκρούω). (de ъnde ел: 2 (oвіч:) adъkъ пe чinева ла ъĭmipe, snepiъ; (ші nas: saъ miж:) mъ snepiъ, mъ înгpozeskъ, mъ ъĭmeskъ; admipъ; mъ minънezъ. «Τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε». Tъч: «Μηδέ σου τοῦ ἔργου τὸ μέγεθος ἐκπληττέτω». Epd. «Καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με ἀθάρης χύτpa тις ἐξέπληττε κειμένη ὀλίγον ἄπωθεν». Apstf. «Μυωπίζοντες καὶ παίοντες ἐκπλήττουσι (τὸν ἵππον). Ksn: (ші къ înf:) «'Ως μὴ τὸ αἰφνίδιον ἐκπλήξειεν ἡμᾶς χεῖρον ἀγωνίσασθαι». Tъч: (ші преп:) «Βουλόμενοι ἐκπλῆξαι αὐτοὺς εἰς τὴν ὁμολογίαν». Плв: snepiindъ'ĭ, ка sъ 'ĭ siлiaskъ ла... (ші nas: saъ miж:) «'Εκπεπληγμένος ὑπὸ τῆς συμφορᾶς». Ep: (ші къ dat: преп:) «'Εκπλήττεσθαι ἐπὶ τῷ κάλλει». Ksn: (ші ел:) «'Εκπλαγεὶς τούτοισι ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν». Ep: «'Εκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος». Eър: (ші къ ак: преп:) «'Εκπεπληγμένοι πρὸς τοσοῦτο πλῆθος». Пл: (ші ел:) «Τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοις». Tъч: «Διά τί ποτε οὕτω σφόδρα ἐκπέπληξαι τὸν "Ομηρον».

D. Xps: (ші кȣ ɥen:) Ἐκπλήττομαί σε τῆς μεγαλοψυχίας». Гал: (ші fъръ kazȣ:) «Αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, καὶ ἔθεον ἐκπεπληγμέναι». Ksn: (se konf: кȣ ἐκπλίσσομαι, ші ἐκπήγνυμι, de ȣnde ἐκπλαγέντα în локȣ de ἐκπαγέντα δένδρα»).

Ἐκ-πλινθεύω, biit: -εύσω, skoцȣ къръmizeле din zidȣ; (pin ȣpm:) =Τοιχωρυχέω, spaргȣ, saȣ sȣpnȣ zidȣ.

Ἐκ-πλίσσομαι, biit: -πλίξομαι, mъ desfakȣ, mъ desdoieskȣ; (pin ȣpm:) mъ întinzȣ, mъ deskizȣ. «Ὅκως ἥκιστα σεσηρὸς καὶ ἐκπεπλιγμένον ἔσται (τὸ ἕλκος). Iпкр: (bezĭ ші διαπλίσσομαι).

Ἔκπλοια (ἡ), = Ἔκπλευσις, saȣ [ἔκπλους], ші Ἀπόπλους, eksплȣtipe.

Ἐκπλοκὴ (ἡ) съвіршіре de чева pin înплetipe. 2) desплetipe; deskȣркаре; (fir:) skъпаре. [ἐκπλέκω].

Ἔκπλοος -ους (ὁ), eksплȣtipe din portȣ, ші локȣл, de ȣnde se faче eksплȣtipea. «Ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε, καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν». Плт: «Ἐπολιόρκει τὸν ἔκπλουν ἔχων». Ksn:

Ἐκ-πλύνω, biit: -υνῶ, spълînd кȣръцȣ. [de ȣnde

Ἔκπλυσις, εως (ἡ), кȣръцipe pin spълаpe, saȣ spълъчipe. [ші

Ἔκπλυτος (ὁ, ἡ), spълatȣ bine, saȣ пȣtinчosȣ a se кȣръці кȣ spълаpe; (ші pin întind: despre колоаре) ешітȣ (spълъчitȣ), saȣ slaвȣ de faцъ, каре nȣ ціne, se desвъпseшte în datъ. «Ἔκπλυτον ἁλουργές». Епгр: spълъчitȣ, deskisȣ.

Ἔκπλωτος (ὁ, ἡ), (ποταμὸς, pîȣ, ші чл:) de плȣtit de ла ȣnȣ къпътîiȣ pînъ ла чел-алтȣ. [din

Ἐκπλώω, biit: -ώσω, Ion: în локȣ de ἐκπλέω.

Ἐκπνείω, poet: în локȣ de ἐκπνέω.

Ἐκ-πνευματόω ῶ, biit: -ώσω, prefakȣ чева în (saȣ ȣmnлȣ de) bîntȣ; (pin ȣpm: 2) ȣmfлȣ. 3) (din inпpot) deшeptȣ de bîntȣ, desȣmfлȣ. (de ȣnde

Ἐκπνευμάτωσις, εως (ἡ), ші

Ἔκπνευσις, εως (ἡ), = Ἐκπνοὴ, pesȣfлаpe; (pin întind:) desȣmfлаpe. «Φλεγμονῆς —». Tfp: [din

Ἐκ-πνέω, biit: -πνεύσομαι, pesȣfлȣ. (de ȣnde 2) (pin întind:) mъ potoлeskȣ. 3) (despre bîntȣ) sȣfлȣ de ȣndeва. ші 4) înчetezȣ de a sȣfла (de ȣnde 5) (pin întind:) îmĭ daȣ sȣfлetȣл, morȣ.

Ἐκ-πνίγω, biit: -πνίξω, = Ἀποπνίγω. 2) (în Tfp:) греш: în локȣ de ἐκπήγνυμι.

Ἐκπνοὴ (ἡ), pesȣfлаpe; dȣxoape din sȣfлаpe. [ἐκπνέω].

Ἔκπνοια (ἡ), (în Apst:) греш: în локȣ de ἔκνοια. [din

Ἔκπνοος -ους (ὁ, ἡ), (кȣ ɥen:) pesȣfлъtorȣ; saȣ skoцъtorȣ de dȣxoape pin pesȣfлаpe. 2) (fъръ kazȣ) лinsitȣ de sȣfлаpe, moptȣ. [ἐκπνέω].

Ἐκποδὼν, (în локȣ de ἐκ ποδῶν) adв: (înпpot: de ἐμποδών, adikъ) ла o napte, saȣ denapte. «Σταθῶμεν ἐκποδών». Esxл: «Τὸν δ' ἄλλον ἅπαντ' ἐκποδὼν ἦν χρόνον». Dm: лinsia «Ἐκποδὼν ποιοῦμαι τινα». Лкs: skoцȣ de ла miжлокȣ, desfakȣ пе чinева. «Οἱ λακτίζοντες ἵπποι ἐκποδὼν ποιητέοι». Ksn: «Ἐκποδὼν ποιησάμενος τὴν πλεονεξίαν». Пл: (ші кȣ dat:) «Πρὶν ἐκποδὼν ἐκεῖνος αὐτοῖς γένοιτο»». Iskp: «Ἐκποδὼν ἔχω τι». Esxл: depъptezȣ. «Ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων». Esx: (ші ел:) «Πάρεχ' ἐκποδών». Apstf: traцete ла o napte.

Ἔκποθεν, adв: de ȣndeва, din op че napte. (bezĭ ші ἀμόθεν).

Ἐκποθένθ', în локȣ de ἐκποθέντα, îm: neȣt: de nex: 1: ал nas: партч: лȣĭ ἐκπίνω.

Ἐκπόθητος (ὁ, ἡ), преа poftitȣ, преа dopitȣ. [ἐκποθέω].

Ἐκ-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, (dȣпе zічере) fakȣ a fi afaръ de чева, ad: daȣ, skoцȣ afaръ; isвъвeskȣ, skaпȣ· (кȣ ɥen: indip:) «Ἐκποιεῖν με τοῦ δικαστηρίου». Fлstp: 2) îmĭ daȣ копілȣл кȣĭва a' 'ші 'л faче fiȣ de sȣfлetȣ (bezĭ ші εἰσποιέω). «Τὴν θυγατέρα εἰς ἕτερον γένος ἐκποιήσας». Пл: (ші nas:) «Κἂν ἐν τῷ πατρῴῳ μένῃ οἴκῳ, κἂν ἐκποιηθῇ». Pand: de ȣnde 3) (miж:) bînzȣ (desfakȣ) чева. «Εἴ τινες βουληθεῖεν ἐκποιῆσαι τὰ ἑαυτῶν, μὴ πρότερον ἐκποιείτωσαν, πρὶν ші чл: Pand: 4) = Ἀποσπερμαίνω (Apst: Z. Istp:) 5) konstpȣiȣ чева кȣ desъвîршipe, saȣ desъвîршeskȣ. «Ἐξεποιήθη δ' ὧν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς (τῆς πυραμίδος, πρῶτα... τελευταῖα δὲ αὐτῆς τὰ ἐπίγαια καὶ τὰ κατωτάτω ἐξεποίησαν». Ep: (se konf: кȣ ἐκπονέω). 6) (în partч): aжȣnгȣ, sîntȣ de îndestȣл. «Τῶν ἰδίων μου προσόδων εἰς ταῦτα ἐκποιουσῶν». Ksn: «Πάλιν ὁρμᾷ πρὸς κύησιν, ἐκποιούσης ἔτι τῆς ὥρας. Tfp: 7) (în a 3: peps:) este вреme, saȣ miжлокȣ, este кȣ пȣtinцъ, saȣ eptatȣ. «Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτ' ἐκποιεῖ βουλεύεσθαι, τί πρακτέον. Tfp: «Ἄλλως τε ἐκποιέει τῷ βουλομένῳ πιστεύειν· οὐ γὰρ ἐμποδὼν ἵσταμαι. Iпкр: 8) (miж:) fakȣ a mi se faче (saȣ namte) чева din чева spre fo-

лоsŭ. «Ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς». Apstf: [de ѕnde

'Εκποίησις, εως (ἡ), desfaчepe, bînzape, ші чл: «Κτήματος —». Лц: «Τέκνων —». Плd: dape de fiĭ sпpe adoпtape. 2)='Αποσπερματισμὸς. «'Επεὰν θορνύωνται, ἐν αὐτῇ ᾗ ὁ ἔρσην τῇ ἐκποιήσει, ἀπιευμένου αὐτοῦ τὴν γονὴν ші чл;». Ep: [ші

'Εκποίητος (ὁ, ἡ), datŭ sпpe adoпtape ла алтъ famiлie.

'Εκ-ποικίλλω, biit: -ιλῶ, înпestpiцezŭ чева пpea mѕлt.

'Εκ-ποικίζω, biit: -ίσω, smѕлгŭ.

'Εκ-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, sъвîpшeskŭ pesвoiѕл; вipѕieskŭ, sѕпѕiŭ (пе връжmaшŭ) пpin pesвoiŭ. 2) = кѕ

'Εκ-πολεμόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpîtŭ пе чinева ла pesвoiŭ, saŭ îл înвръжвeskŭ кѕ чinева. [de ѕnde

'Εκ-πολέμωσις, εως (ἡ), zъdъpîpe sпpe pesвoiŭ, înвръжвipe.

'Εκ-πολίζω, biit: -ίσω, пpefaкŭ ѕnŭ локŭ пeлокѕitŭ în opaшŭ, îл попѕлezŭ.

'Εκ-πολιορκέω -ῶ, biit: -ήσω, stъпîneskŭ (чetate, ші чл:) пpin înпpesopape. [de ѕnde

'Εκπολιόρκησις, εως (ἡ), лѕape de чetate пpin înпpesopape.

'Εκ-πολιτεύω, biit: -εύσω, пpefaкŭ (пpinч: în maĭ pъŭ) peцimѕл гѕвepnѕлѕĭ ѕnѕĭ попopŭ.

'Εκ-πομπεύω, biit: -εύσω, deskoпepŭ (пѕвлiкŭ) чева (sпpe pѕшinapea кѕĭва). 2) (кѕ dat:) = (saŭ гpeш: în локŭ de) ἐμπομπεύω.

'Εκπομπὴ (ἡ), tpimitepe, eкsпediape (de soлie, колonie, ші чл:); пopnipe (de fлotъ, ші чл:) 2). гonipe, desпъpцipe de mѕiepe. [ἐκπέμπω].

'Εκ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, sъвîpшeskŭ (doвîndeskŭ) чева кѕ osteneaлъ ші siлinцъ; (în цen:) faкŭ, лѕкpezŭ. «Ὅσους ἐξεπόνασεν ἀέθλους». Tкp: «Δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον». Епгр: (ші fiг:) «Γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον». Епгр: «Προθύμως ἐκπονοῦντας τὰ καλά». Ksn: «Τὰ χρῆστ' ἐπιστάμεθα, καὶ γινώσκομεν, οὐκ ἐκπονοῦμεν δέ». Eѕp: (ші кѕ înf:) »Γράμματα ἐξεπόνησε μαθεῖν». кѕ osteneaлъ s' a siлit sъ înвeцe. «Τούς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλουσιν». Ep: (ші кѕ цen: eл: de пpeп:). «Ἔρος με μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέω». Tкp: din tape кa fepѕл m' a fъкѕt moлiчosŭ. (ші miж:) «Ὅσα διδασκάλων ἐκπονούμεθα». Пл: (ші пas:) «Τῶν γυμνικῶν ἀσκημάτων τὰ πολλὰ σὺν ἱδρῶτι ἐκπονοῦνται». Ksn: «Ναυτικὸν μεγάλαις δαπάναις ἐκπονηθέν». Tѕч: Πάντα ταῦτα ὑπάρχειν δεῖ ἐκπεπονημένα τοῖς ἱππεῦσι». Ksn: (iap пaptiк:) 2) кѕлtiвŭ (пpinч: ші fiг:). «Ὧν τοὺς ἀγροὺς ἐκπονεῖ». Sin: (ші пas:) «'Εκπονέοιντο νειοί». Tкp: (ші fiг:) «Τὸ ἐκπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας». Tѕч: «Τὸν Ἀχιλλέα Χείρων ἐξεπόνασεν», Eѕp: a кpeskѕt. 3) zideskŭ, клъdeskŭ, konstpѕiezŭ, saŭ komпѕiŭ чева meшteшѕцit; (de ѕnde) înпodoвeskŭ, înfpѕmѕseцezŭ. «'Εκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη». Apstf: «Αἱ τὴν ὕλην ἐκπονοῦσαι τέχναι». Пл: «Τοῦτο τὸ μελύδριον ἐξεπόνησα». Tкp: Πέπλοις ἐκπονεῖ». Eѕp: «Χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις». Епгр: (ші пas:) «Ὅπλα ἐκπεπονημένα εἰς κόσμον». Лкs: «Οὐρανίσκοι διάχρυσοι ποικίλμασιν ἐκπεπονημένοι πολυτελέσιν». At: «Τὰ παρὰ βασιλεῖ σῖτα πολὺ διαφερόντως ἐκπεπόνηται». Ksn: 4) mistѕieskŭ. «'Εκπονεῖ τὴν τροφήν». Apst: «Τὸ ὑγρὸν ἐκπονοῦντες ἀνήλισκον». Ksn: «Οὗ (αἵματος) τὴν ἀκαθαρσίην οὐκ ἐκπονέει νοσέων ὁ σπλήν». Apet: (вezĭ ші διαπονέω). (de ѕnde 5) domoлeskŭ, doвopŭ. «Τὰς ἀῤῥωστίας ἐκπονῶν». Плв: (ші пas:) mъ oвoseskŭ. «'Εκπονούμενος ταῖς φροντίσι». Пл: «'Εκπεπόνηνται (οἱ Σαμνῖται) τελέως ὑπὸ Σύλλα. Пл: «Ὅταν οἱ γραφεῖς ἐκπονηθῶσι τὰς ὄψεις». Пл: 6) (nestp:) dъineskŭ, цiŭ, paвdŭ. «Ἱκανώτεροι τοῖς σώμασιν ἐκπονεῖν». Ksn: 7) (пas:) sîntŭ deпpinsŭ ла osteneлĭ. «'Εκπεπονημένοι τὰ σώματα (τοὺς πόδας)». Ksn: «'Εκπεπονημένοι (οἱ ἵπποι) ὥστε μὴ ἀποπνίγεσθαι ἐν τοῖς πόνοις». Ksn: 8) (кѕ aк: пpeп:) mъ îndeлetniчeskŭ ла ... mъ siлeskŭ a ... (în цen:) osteneskŭ. «Περὶ τὴν τροφὴν τῶν τέκνων ἐκπονεῖται». Apst: (ші eл:) «Τὰ δ' ἡμῖν ἐκπονουμέναις». Eѕp: «Πανθ' ὅσα παρ' αὐτῶν ἀπῄτει, πρῶτος ἐκπονούμενος». D: Kas: (ші aвsoл:) «'Εν ταῖς στρατείαις ἐῤῥωμένως ἐξεπονεῖτο». D: Kas: (ші кѕ inf: anaлisitŭ). «'Εκπονῶν, ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον». Eѕp: 9) (pap кѕ цen: indip:) oпpeskŭ, deпъptezŭ вpe ѕnŭ pъŭ de ла чinева. «Τῶν δ' ἐμοῦ τέκνων οὐκ ἐκπονήσω θάνατον». Eѕp: 10) чepчetezŭ, кaѕtŭ se гъseskŭ, mъ siлeskŭ sъ afлѕ. «Ἄκος («Σωτηρίαν) ἐκπονεῖν». Esx: ші Eѕp: «Τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει». Eѕp: «Τῶν ἐκδήμων φίλων δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας». Eѕp;

'Εκ-πονηρεύω, biit: -εύσω, пpefaкŭ în maĭ pъŭ, stpiкŭ.

'Εκ-ποντίζω, biit: -ίσω, tpansпoptŭ пе чinева de ѕndeва пе mape.

'Εκπόρευμα (τὸ), (Тлц:) чеea че пѫрчеde de ла чinева. [ші

'Εκπόρευσις, εως (ἡ), пѫрчеdере, (isворîре) de ла чinева. [ші

'Εκπορευτικός, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел че аре însѫшime de a пѫрчеde, saŭ a провеni de ѫndева. [ші

'Εκπορευτὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) τῶς, Тлц: пѫрчеsŭ, провеnitŭ de ѫndева. [din

'Εκ-πορεύω, віit: -εύσω, (рар ші поеt: stръm:) порneskŭ, skoцŭ пе чinева afaръ. || (maĭ обіч: ші між:) esŭ, (Тлц:) пѫрчеdŭ, провіŭ, isворъskŭ de ѫndева.

'Εκ-πορθέω, -ῶ, віit: -ήσω, жъfѫind пръпъdeskŭ de totŭ, пѫstiezŭ. [de ѫnde

'Εκπόρθησις, εως (ἡ), пѫstiipe прin жъfѫipe ші пръdape de орашŭ. [ші

'Επορθητικῶς, adв: прin жъfѫipe, ші пѫstiipe. [ші

'Εκπορθήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: жъfѫitорŭ, пѫstiitорŭ de орашŭ.

'Εκ-πορθμεύω, віit: -εύσω, skапŭ, fѫгъреskŭ пе чinева de ѫndева (ші між:, fѫгŭ пе маре.

'Εκ-πορίζω, віit: -ίσω, afлѫ міжлокŭ, пъskочеskŭ, прічinѫieskŭ, sъвîршеskŭ чева; înлesneskŭ; (ші між:) mъ înлesneskŭ, mъ къпътѫieskŭ de чева.

'Εκ-πορνεύω, віit: -εύσω, кѫрвеskŭ fъръ sfiaлъ, mъ daŭ кѫ totѫл ла кѫрвъsъріĭ; (stръm:) =Καταπορνεύω.

'Εκ-πορόω -ῶ, віit: -ώσω, ѫmплѫ чева de порĭ (гъѫрĭ); (прin ѫрm: în Оріktлц:) преfакŭ о de алтъ natѫръ піatръ în пороasъ (ка челе staлaktite, ші лл:). «'Εκποροῦταί τε τῇ καύσει (ὁ λίθος), καί γίγνεται κισσηροειδής». Tfр:

'Εκ-πορπάω -ῶ, віit: -ήσω, saŭ

'Εκ-πορπίζω, віit: -ίσω, deskeiŭ; (хірѫрц:) skoцŭ osŭ din înkeietѫръ. [de ѫnde

'Εκ-πόρπισις (πησις), εως (ἡ) deskeiepe (din кеotoape); (хірѫрц:) skoatepe din înkeietѫръ.

'Εκ-πορπόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Εκπορπίζω.

'Εκ-πορφυρόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ чева de totŭ пѫрпѫріŭ (рошѫ).

'Εκ-ποτάομαι (έομαι), віit: -ήσομαι, поеt: ='Εκπέταμαι, sворŭ de ѫndева. «Νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται». Іл: T: (fir:) îmĭ sвоаръ mintea (îmĭ esŭ din minцĭ). «Οὐκ ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις θυμὸν ἐκπεπόταμαι». Еѫр:

Ἔκπους, οδος (ὁ, ἡ), în локŭ de ἑξάπους.

'Εκπραθέειν, поеt: Іon: în локŭ de ἐκπραθεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫĭ ἐκπέρθω.

'Εκπράκτης, ου, ші

'Εκπράκτωρ, ορος (ὁ), = Εἰσπράκτωρ. [ші

Ἔκπρακτος (ὁ, ἡ), sѫпѫsŭ, saŭ osînditŭ ла плаtъ; (прin întind:) еksпѫsŭ în прімеждіе, desnъdъждѫitŭ. [ші

Ἔκπραξις, εως (ἡ), = Εἴσπραξις, stрînцере de datopiĭ, dъждіĭ, ші чл: [din

'Εκ-πράσσω (ττω), віit: -πράξω, sъвîршеskŭ, isпръвеskŭ чева; (обшt;) desfakŭ, кѫръцŭ, ші чл: (прin întind:) omорŭ. «Οὐ γὰρ αὐτὸν οὔτε κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε θύελλα». (веzĭ ші ἐκποιέω). 2) (maĭ обіч:) =Εἰσπράττω, (прinч: кѫ siла) stрînгŭ datopiĭ, dъждіĭ, ші чл: (прin întind:) îmĭ pesбѫnŭ. «Τὸν Δωριέως φόνον ἐκπρήξασθαι». Ер:

'Εκ-πραΰνω, віit: -υνῶ, = Καταπραΰνω.

'Εκ-πρεμνίζω, віit: -ίσω, desръdъчinezŭ.

'Εκπρέπεια (ἡ), însemnъtate, ковîршіре, ші чл: [ші

'Εκπρεπέως, Іon: în локŭ de ἐκπρεπῶς. [din

'Εκπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), =Διαπρεπής, stрълѫчitŭ, însemnatŭ, foapte fрѫmosŭ, ші чл: «Ψυχὴν τ' ἄριστοι κ' εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς». Esхл: 2) пекѫвіinчosŭ, пепotрівitŭ. «Οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑφ'ὑμῶν ἐπάθετε. Тѫч: [ші

'Εκπρεπόντως, adв: ='Εκπρεπῶς. [din

'Εκ-πρέπω (fъръ віit:), =Διαπρέπω, mъ deoseвеskŭ dintре чеĭ-л-алцĭ, sîntŭ maĭ пресѫs de кît алціĭ.

'Εκπρεπῶς, adв: =Διαπρεπῶς, stрълѫчit, кѫ мъреціе, кѫ ковîршіре întре алціĭ.

'Εκ-πρήθω, віit: πρήσω, = 'Εκπίμπρημι. [de ѫnde

Ἔκπρησις, εως (ἡ), апрindере, înчinцере. [ші

'Εκπρησμὸς (ὁ), = (saŭ греш: în локŭ de) ἐκβρασμός.

'Εκπρήσσω, віit: -πρήξω, Іon: în локŭ de ἐκπράσσω.

'Εκ-πρίαμαι, neîntр: прez: (de ѫnde întреб: nѫmaĭ nex: ἐξεπριάμην, порѫnч: ἐκπρίω, sѫп: ἐκπρίωμαι, inf: ἐκπρίασθαι ші партч: ἐκπριάμενος) = 'Εξωνέομαι, peskѫmпърŭ. «Μεγάλων χρημάτων τὴν σωτηρίαν παρ' αὐτοῦ ἐκπριάμενος». D: Kas:

'Εκ-πρίζω, віit: -πρίσω, taiŭ din чева кѫ feръstрълл. [de ѫnde

Ἔκπρισις, εως (ἡ). tъіере din чева кѫ feръstрълл. [ші

Ἔκπρισμα (τὸ), чеea че se taie din чева кѫ feръstрълл, feръstръitѫръ.

'Εκ-πρίω, віit: -πρίσω, ='Εκπρίζω.

'Εκπρίω, порѫnч: ал лѫĭ ἐκπρίαμαι.

'Εκ-προθεσμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ, mъ fakŭ....

'Εκπρόθεσμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέσμως, чел че se faче, saŭ faче чева afaръ de terminъл xφtъpîtŭ

'Εκ-προ θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, sъpind esŭ (mъ apъnкŭ) de ъndeва inainte.

'Εκ-προθυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, noet: amŭ, apъtŭ mълtъ воinцъ în чева

'Εκ-προ-ίημι, biit: ἐκπροήσω, noet: = 'Εκπέμπω, продъкŭ.

'Εκ-προικίζω, biit: -ίσω, înzestpînd mъpitъ.

'Εκ-προ-καλέομαι -οῦμαι, biit: -έσομαι, nefleskŭ пе чinева (a eші) afaръ; (pap) = 'Επικαλέομαι.

'Εκ-προ-κρίνω, biit. -ινῶ, алегŭ, prefepŭ.

'Εκ-προ-λείπω, biit: -λείψω, пъръseskŭ чева, ші esŭ. saŭ fъгŭ.

'Εκ-προ-μολεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал (neîntp:) προβλώσκω, esŭ de ъndeва.

'Εκ-προ-πίπτω, bit: -πεσοῦμαι, noet: kazŭ afaръ din...

'Εκ-προρ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, noet: mъ въpsŭ afaръ, isворъskŭ de ъndeва.

'Εκ-προσωπέω -ῶ, biit: -ήσω, (mai noŭ) цiŭ (îndeплineskŭ) локъл къїва, saŭ înfъцiшezŭ образъл къїва

'Εκ-προ-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: prefepŭ пе чinева maï mълt dekît пе оркаре алтъл.

'Εκ-προ-φαίνω, biit: -ανῶ, skoцŭ чева de faцъ, saŭ înfъцiшezŭ înainte.

'Εκ-προ-φέρω, biit: οίσω, noet: = 'Εκφέρω, skoцŭ чева înainte de ъndeва.

'Εκ-προ-φεύγω, biit; -φεύξομαι, noet: (къ ак: saŭ цen:) fъгînd afaръ skaпŭ de ъndeва.

'Εκ-προ-χέω, biit: -χεύσω, noet: въpsŭ чева înainte, saŭ de o datъ din чева.

'Εκ-πρυμνίζω, biit: -ίσω, = 'Εκπρεμνίζω.

'Εκ-πτερνίζω, biit: -ίσω, (прinч: desпре kataptŭ) esŭ întpeгŭ din fъndŭ. [bezĭ πτέρνα].

'Εκ-πτερύσσομαι, biit: -ύξομαι, îmĭ întinzŭ, ші mішкŭ apiпеле.

'Εκ-πτήσω, biit: -πτήξω, ші

'Εκ-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, sпeriŭ пе чinева, înkît îл fakŭ a sбъpa (a fъцi) de ъndeва. || (miж:) mъ sпeriŭ; (fir:) mъ ъĭmeskŭ; mъ întъsiezŭ. [din

"Εκπτοιος (ὁ, ἡ), копрinsŭ de sпaĭmъ, de fpikъ. [ἐκ, πτοία].

"Εκπτυξις [ἐκπτύσσω], εως (ἡ), = 'Ανάπτυξις, deskidepe, întindepe.

"Εκπτυσις, -εως (ἡ), skъĭпape. [ші

"Εκπτυσμα (τὸ), skъĭпътъръ; fлегшъ, ші чл: [ἐκπτύω].

'Εκ-πτύσσω, biit: -πτύξω, = 'Αναπτύσσω, deskizъ, întinzŭ. «Καθάλλεται καὶ ἐκπτύσσει τοὺς ὄνυχας (ἡ πάρδαλις)». Skp:

"Εκπτυστος (ὁ, ἡ), skъĭпatŭ, saŭ de skъĭпat din гъръ; ші = Κατάπτυστος; (fir:) desпpeцsitŭ. [din

'Εκ-πτύω, biit: -πτύσω, skъĭпŭ, saŭ skoцŭ чева din гъръ ка skъĭпatъл; desпpe mape) воръskŭ, въpsŭ afaръ; (прin intind: desпpeцъieskŭ.

"Εκπτωμα (τὸ), op че kade, saŭ esedin локъл sъŭ; (iap прinч:) mînъ, пiчорŭ eшitŭ din înkeietъръ. [ші

"Εκπτωσις, -εως (ἡ), къdepe de ъndeва; skъdepe; (прin ъpm:) пepdepe; (xipъpц:) eшipe din inkeietъръ, skpintipe de mînъ, saŭ пiчорŭ, ші чл: (fir:) neisбъtipe; eksiлape, ші чл: [ші

"Εκπτωτος (ὁ, ἡ), къzъtŭ dĭn чева; skъzъtŭ, neisбъtitŭ; лiпsitŭ, пъгъвitŭ, ші чл: (fir:) eksпatpiatŭ. [ἐκπίπτω].

'Εκ-πυέω -ῶ, biit: -ήσω, prefakŭ чева în пъpoiŭ, adikъ fakŭ a коаче; (miж:) кокŭ, fakŭ пъpoiŭ. [de ъnde

'Εκπύημα (τὸ), коптъръ, ъmflътъръ de бъбъ. [ші

'Εκπύησις, εως (ἡ), коачере (de бъбъ), înпъpoiepe. [ші

'Εκ-πυητικὸς, ἡ, ὸν, kontpiбъitopŭ, saŭ аплекатŭ ла înпъpoiepe.

'Εκ-πυΐσκω, biit: -πυήσω = 'Εκπυέω.

'Εκ-πυνθάνομαι, biit: -πεύσομαι, черчетînd afлъ. «Πρὶν ἐκπύθωμαι, πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει». Apstf:

'Εκ-πυόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Εκπυέω.

'Εκ-πυρακτόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Εκπυρόω. [de ъnde

'Εκπυράκτωσις, εως (ἡ), = 'Εκπύρωσις.

'Εκ-πυρηνίζω, biit: -ίσω, skoцŭ sînбъpeле dintp' o поamъ. 2) stpiвind fakŭ a sъpi sîmбъpeле (de чipeaшъ, ші чл:). «'Ο ἐν τῷ νέφει ἀὴρ ἐκπυρηνίζεται». Apstf: [de ъnde

'Εκπυρήνισις, εως (ἡ), skoatepe, saŭ sъpipe de sîmбъpe. [ші

'Εκπυρήνισμα (τὸ), ші

'Εκπυρηνισμὸς (ὁ), = 'Εκπυρήνισις.

'Εκ-πυριάω -ῶ, biit: -άσω, = 'Εκπυρόω.

'Εκ-πυρίζω, biit: -ίσω, = 'Αποπυρίζω. 2) (maĭ noŭ) = 'Εμπυρίζω.

"Εκπυρος (ὁ, ἡ), = Διάπυρος, foapte înfokatŭ, fepбinte. [ἐκ, πῦρ].

'Εκ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, апpinzŭ; (fir:) întъpitъ. (bezĭ ші ...

Ἐκ-πυρσεύω, biit: -εύσω, daŭ лȣminъ de ȣndeва ка о торцъ. 2) skoцŭ flакъръ, mъ апрinzŭ, mъ inчinгŭ; (fiг:) mъ întъpîtŭ; еклatŭ (mъ daŭ de faцъ).

Ἐκπύρως, adв: = Διαπύρως, преа fepвinte, кȣ mȣлtъ înfoкape. [ἔκπυρος].

Ἐκπύρωσις, εως (ἡ), апрindepe; înчinцepe. [ші

Ἐκπυρωτικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosŭ, saŭ кȣ insȣшime de a апрinde. [ἐκπυρόω].

Ἔκπυστος (ὁ, ἡ), aflatŭ, шtiȣtŭ de toцĭ. [ἐκπυνθάνομαι].

Ἐκ-πυτίζω, biit: -ίσω, =(аша se indpeпteazъ de ȣnii) Ἐκπιτύζω.

Ἔκπωμα (τὸ), вasŭ de бъȣt, пахарŭ, ші чл: [ἐκπίνω].

Ἐκ-πωματίζω, biit: -ίσω, destȣпŭ. [ἐκ, πῶμα].

Ἐκπωμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ἔκπωμα, пъхърȣцŭ.

Ἐκπωματοποιὸς (ὁ), fъкъtopŭ de пахape, ші чл: [ἔκπωμα, ποιός].

Ἐκ-πωτάομαι -ῶμαι, în локŭ de ἐκποτάομαι.

Ἐκράανθεν, Еол: поеt: în локŭ de ἐκράνθησαν, 3: îm: пеps: de пas: nex; 1: ал лȣĭ κραίνω.

Ἐκ-ραβδίζω, biit: -ίσω, бътînd кȣ toieцe isгoneskŭ.

Ἐκραγὴ (ἡ), =Ἔκρηξις.

Ἐκράηνα, Dop: în локŭ de ἐκρήηνα, nex: 1: ал лȣi κραίνω, saŭ κραιαίνω.

Ἐκ-ραίνω, biit: -ρανῶ, (nex: ἐξέῤῥανα) stpoпeskŭ topnînd чева de ȣndeва.

Ἐκ-ράπτω, biit: -ράψω, kosŭ чева de чева, înnъdeskŭ. (în Грг: Nis: поate греш; în локŭ de ἐῤῥάπτω).

Ἐκρέμω în локŭ de ἐκρέμασο, 2: sinг: пеps: de прел: ал лȣĭ κρέμαμαι.

Ἐκ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, (nex: ἐξεῤῥύην, saŭ ἐξέρευσα, ші чл:) кȣргŭ, mъ въpsŭ afapъ de ȣndeва; (desпpe fpȣnze, ші чл) kazŭ; (desпpe apmie) mъ pisiпeskŭ; (fiг:) пiepŭ, mъ stinгŭ, лiпseskŭ de totŭ.

Ἔκρηγμα (τὸ), бȣкatъ pȣпtъ din чева; pȣпtȣpъ (de pîŭ, ші чл:); (med:) pesȣflъtȣpъ. [din

Ἐκ-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, (miж: tpe de кȣ: ἐξέῤῥωγα, пas: nex: 2: ἐξεῤῥάγην) sпaргŭ, pȣпŭ кȣ iȣцeaлъ; (maĭ de mȣлte opĭ nestp: saŭ ел:) mъ sпaргŭ; esŭ de faцъ, еклatŭ. «Ὕδωρ ἐξέῤῥηξεν ὁδοῖο». Іл: Ψ. «Ἐκρήξας εἰς τὸν ὑπὲρ γῆς τόπον ὁ ἄνεμος». Apst: (ші fiг:) «Πόλεμος («Θρῆνος, «Μῖσος) ἐξεῤῥάγη». [de ȣnde

Ἔκρηξις, εως (ἡ), peпede въpsape afapъ; еклatape, iȣte eшipe de faцъ.

Ἐκ-ρήσσω (ττω), biit: -ρήξω, = Ἐκρήγνυμι.

Ἐκρητέον [ἐξέῤῥηται = ἐξείρηται], пosit: ал лȣĭ ἐξαγορεύω.

Ἔκριζος (ὁ, ἡ), skosŭ din pъdъчina sa. [ἐκ, ῥίζα]. [de ȣnde

Ἐκριζόω -ω, biit: -ώσω, despъdъчinezŭ; (fiг:) desfȣndŭ, пръпъdeskŭ de totŭ. [de ȣnde

Ἐκρίζωσις, εως (ἡ), despъdъчinape [ші

Ἐκριζωτὴς, οῦ (ὁ), despъdъчinъtopŭ.

Ἔκριμμα (τὸ), лепъdъtȣpъ, saŭ de лепъdat afapъ. (se konf: кȣ ἔκκριμα). [ἐκρίπτω].

Ἔκριν, ινος (ὁ, ἡ), чел кȣ nasŭ eшitŭ afapъ, ad: лȣnгŭ. [ἐκ, ῥίς].

Ἐκ-ρινάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, iaŭ чева deпe чева кȣ пiла; (fiг:) pozŭ, toпeskŭ, пръпъdeskŭ.

Ἐκ-ρινίζω, biit: -ίσω, ȣлmînd каȣtŭ (desпpe кîĭne).

Ἐκ-ριπίζω, biit: -ίσω, = Ἀναῤῥιπίζω, sȣflînd кȣ foiлe апрinzŭ; (fiг:) aцîцŭ, întъpîtȣ. «Τὸ θαρσαλέον αὐτοῦ καὶ μάχιμον ἤδη σβεννύμενον ὑπὸ γήρως αὖθις ἐξεῤῥίπιζε». Пл: [de ȣnde.

Ἐκριπισμὸς (ὁ), апрindepe кȣ foiлe; (fiг:) zъdъpîpe, întъpîtape.

Ἐκριπτέον, пosit: ал лȣĭ ἐκρίπτω.

Ἐκ-ριπτέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ἐκρίπτω. [din

Ἔκριπτος (ὁ, ἡ), apȣnкatŭ afapъ; (desпpe пpȣнчĭ) лепъdatŭ. [din

Ἐκ-ρίπτω, biit: -ρίψω, apȣnкŭ (ші пas: kazŭ) afapъ, лепъdŭ. [de ȣnde

Ἔκριψις, εως (ἡ), apȣnкape, лепъdape afapъ.

Ἐκροὴ, (ἡ), кȣpцepe, въpsape afapъ; (desпpe пъpŭ, ші чл:) къdepe; (пpin întind:) локȣл, пpin кape se skȣpцe afapъ чева, гаȣpъ, saŭ гȣpъ de каnaлŭ, ші чл: [ἐκρέω].

Ἔκροια (ἡ) =Ἐκροὴ. [ἔκροος -ους].

Ἐκ-ροιβδέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀναῤῥοιβδέω, sopвŭ de totŭ.

Ἐκ-ρομβέω -ω, biit: -ήσω, inвîptind, pesȣчind skoцŭ afapъ.

Ἔκροος -ους (ὁ), =Ἐκροή.

Ἐκ-ροφέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвŭ чева пînъ ла пiкъtȣpъ.

Ἔκρυθμος (ὁ, ἡ), înпpot: de ἔῤῥυθμος, (adiкъ) =Ἄῤῥυθμος.

Ἐκ-ρύομαι, biit: -ρύσομαι, skaпŭ, mîntȣieskŭ пе чinева din чева.

'Εκ-ρυπόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

'Εκ-ρύπτω, biit: -ρύψω, кѫръцѫ.

"Εκρυσις, εως (ἡ), = 'Εκροή. «Τριχῶν —». Tfp: (med:) лепъdape de fъ'ѫ înкъ neконstitѫatѫ (adiкъ de шапte zile). (bezĭ ші ἔκτρωσις). (se конf: кѫ ἔκφυσις).

'Εκ-ρυτιδόομαι οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ ѫmплѫ de sвîрчitѫрĭ; saѫ mъ sвîрчeskѫ de totѫ ла oвpazѫ, ші чл:

'Εκ-σαγηνεύω, biit: -εύσω, пeskѫieskѫ кѫ плasa; (fir:) înкѫркѫ.

'Εκ-σαλάσσω (ττω), biit: -άξω, noet:, ші

'Εκ-σαλεύω, biit: -εύσω, sгѫdѫiѫ, клetinѫ din temeлiĭ. (bezĭ ші ἐκσείω).

'Εκ-σαόω, biit: -ώσω, noet: în локѫ de ἐκσώζω.

'Εκ-σαρκίζω, biit: -ίσω, skoцѫ кърnѫpiле depe чева (лasѫ nѫmaĭ oaseле).

'Εκ-σαρκόω -ῶ, biit: -ώσω, înкърnezѫ, faкѫ чева a pрinde карne. 2) (nestp:) pрinzѫ карne преа mѫлt, mъ преа înграшѫ. [de ѫnde

'Εκσάρκωμα (τὸ), карne кpeskѫtъ пе ранъ. (bezĭ ші ὑπερσάρκωμα).

'Εκ-σαρόω -ῶ, biit: -ώσω, mъtѫpѫ вine, кѫръцѫ de totѫ.

'Εκ-σαφέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διασαφῶ, eкsпlikѫ, desлѫшeskѫ.

'Εκ-σβέννυμι, biit: -σβέσω, = 'Αποσβέννυμι.

'Εκ-σείω, biit: -σείσω, клetinѫ tape, клetinînd, sгѫdѫind skoцѫ, apѫnкѫ ла пъmîntѫ чева; (fir:) faкѫ пе чinева кѫ înгpozipe a înчeta, a se пъръsi de чева. «Τούτων μέν τοι τῶν λογισμῶν ἐξέσεισεν αὐτὸν ἡ παρὰ τῶν ὄχλων δόξα». Пл:

'Εκ-σεμνύνω, biit: -υνῶ, чinsteskѫ, sлъвeskѫ преа mѫлt.

'Εκ-σεύομαι, biit: -συθήσομαι, noet: пъвълeskѫ afaръ. «Πυλῶν ἐξέσσυτο». Om: «Φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος ψωμοί τε». Om:

'Εκ-σημαίνω, biit: -ανῶ, apъtѫ, înвedepezѫ pрin semne.

'Εκ-σήπω, biit: -σήψω, пръпъdeskѫ чева pрin пѫtpeжѫne.

'Εκ-σιγάω -ῶ, biit: -ήσομαι, noet: taкѫ чева de totѫ. [de ѫnde

'Εκσίγησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ tъчepe. «'Εκσίγησις πυθαγορικῶς ἡ ἄκρα σιγή». Eѫst:

'Εκ-σιφωνίζω, biit: -ίσω, deшeptѫ de totѫ ѫnѫ лiкѫidѫ pрin tѫлѫmвъ.

'Εκ-σιωπάω -ῶ, biit: -ήσομαι. = 'Εκσιγάω.

'Εκ-σκαλεύω, biit: -εύσω, skoцѫ чева skoвind, saѫ кѫ skoвitoape.

'Εκ-σκάπτω, biit: σκάψω, sъпînd skoцѫ пъmîntѫл, = 'Ανασκάπτω.

'Εκ-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, skoцînd de ѫndeва pisineskѫ чева; (fir:) zъdъpniчeskѫ.

'Εκ-σκευάζω, ші (miж:) -άζομαι, biit: -άσω -ομαι, skoцѫ ѫneлteле, вaseле, ші чл: de ѫndeва; (pрin ѫpm:) deшeptѫ.

"Εκσκευος (ὁ, ἡ), лiпsitѫ de ѫneлte, saѫ лѫкpѫpĭ de гъtipe (pрinч: de teatpiкъ înвpъкъminte). (înпpot: de ἔνσκευος). [ἐκ, σκεῦος, saѫ σκευή].

"Εκσκηνος (ὁ, ἡ), локѫitopѫ afaръ, saѫ deпapte de кoptѫ, = 'Απόσκηνος. [ἐκ, σκηνή].

'Εκ-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, вaгѫ de seamъ, черчetezѫ кѫ лѫape aminte.

'Εκσκορπισμός (ὁ), = Διασκορπισμός, pisiпipe de totѫ. [ἐκσκορπίζω].

'Εκ-σμάω -ῶ, biit: -σμήσω, ші

'Εκ-σμήχω, biit: -σμήξω, = 'Αποσμήχω, шtepгѫ, кѫръцѫ вine.

'Εκ-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, sпepiind isгoneskѫ, = 'Αποσοβέω. (bezĭ ші ἐκπλήσσω).

"Εκσπασις, εως (ἡ), smѫлцepe din чева. [din

'Εκ-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smѫлгѫ din чева.

'Εκ-σπένδω, biit: -σπείσω, adѫкѫ лiвaцiĭ zeiлop, saѫ въpsѫ чева în feлѫ de лiвaцie (жeptfъ de лiкѫidѫ).

'Εκ-σπερματίζω, biit: -ίσω, = 'Αποσπερματίζω.

'Εκ-σπερματόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, (вot:) skoцѫ, daѫ sъmînцъ.

'Εκ-σπεύδω, biit: -σπεύσω, mъ гръвeskѫ a eші afaръ, saѫ esѫ кѫ гpaвъ.

'Εκ-σπογγίζω, biit: ίσω, шtepгѫ, saѫ iaѫ чева кѫ вѫpeteле.

"Εκσπονδος (ὁ, ἡ), nепъpтaшѫ, saѫ лiпsitѫ de (tpaкtate pрin лiвaцiĭ înкeiate de) паче; (pрin ѫpm:) връжmaшѫ neînпъкatѫ. «'Ιουδαῖοι, γένος ἔκσπονδον». Sin: 2) кълкъtopѫ de tpaкtate, neкpedinчĭosѫ. «Τοὺς ὅρκους ἐκσπόνδους ποιήσας». Sѫid: «"Εν τι πεπόνθασιν ἔκσπονδον». D: Ал: [ἐκ, σπονδή.

'Εκ-σπονδυλίζω, biit: -ίσω, skoцѫ din înкeietѫpĭ кîpчeieле, saѫ вepteвpeле гpѫmazѫлѫĭ; ші = 'Εκτραχηλίζω.

'Εκστάδιος (ὁ, ἡ), în локѫ de ἑξαστάδιος.

'Εκ-στασιάζω, biit: -άσω, întъpîtѫ ла peвoлtъ, skopneskѫ pesвpъtipe.

'Εκστάσιον (τὸ), (Лeц: maĭ noѫ) пъръsipe de aвepĭ пе seama кѫĭвa; (despre ostaшĭ) dezeptape. [ші

"Εκστασις, εως (ἡ), stpъmѫtape din oвiч-

ʌʁita ʌosiцie; (ʌpin ʁpm:) skimʁape, pre-faчepe; saʁ лinʁipe din лokʁ; (ʁne opĭ) ʌъръsipe ʌe seama aлtʁia (de aʁepĭ ші чл:); (лeц:) (oʁiч:)=Ἔκπληξις, ʁĭmipe; (iap în ʁine) întʁʁsiasmʁ. [ші

Ἐκστατικός, ἡ, ὸν, ʌъtimaшʁ, saʁ pri-чinʁitopʁ de ʁĭmipe, saʁ întʁʁsiasmʁ. «Μειράκιον ἐκστατικὸν καὶ παραφρονοῦν». Пл: «Οἷς πλατὺ τὸ μέτωπον, ἐκστατικοί». Apst: «Μεταβολὴ γὰρ πᾶσα ἐκστατικόν». Tmst: «Τῆς ἐκστατικῆς τοῦ θείου ἔρωτος δυνάμεως». D: Apeopц: [ἐξίστημι]. [de ʁnde

Ἐκστατικῶς, adв: în ʁĭmipe. «Ἐκστατικῶς ἔχω». Пл: sîntʁ ʁĭmitʁ.

Ἐκ-στέλλω, вiit: -στελῶ, =Ἐκπέμπω. 2) înnodoʁeskʁ din toate ʌърцiле. (Sof: Edin: 1. 1269).

Ἐκ-στέφω, вiit: -στέψω, înnodoʁeskʁ neste totʁ kв kвnвne. 2) (ʌpin întind:) ʁmплв пахарвл ші чл: ʌънъ în ʁвze. «Ἐξέστεψε θάλασσαν». Оп: (ʁezĭ ші ἐπιστέφω). 3) = Ἀποστέφω.

Ἐκ-στηθίζω, вiit: -ίσω, = Ἀποστηθίζω.

Ἔκστιλβος (ὁ, ἡ), = Ἔκστιλπνος. [din

Ἐκ-στίλβω, вiit: -στίλψω, = Ἀποστίλβω. [de ʁnde

Ἔκστιλπνος (ο, ἡ), foapte лвчosʁ, liкъposʁ, skînteiosʁ.

Ἐκ-στραγγίζω, вiit: -ίσω, stopкʁ de totʁ.

Ἐκστρατεία (ἡ), ші

Ἐκστράτευσις,εως (ἡ), oштinцъ, saʁ eksnediцie de oштipe. [din

Ἐκ-στρατεύω, ші (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, (mъ) ʌopneskʁ (kв) oштipe asвʌpa връжmaшвлвĭ.

Ἐκ-στρατοπεδεύω, ші (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -εύσομαι, îmĭ skoцʁ armia din таʁъръ, ші o aшezʁ afaръ.

Ἐκ-στρέφω, вiit: -στρέψω, sвчeskʁ, înвîrteskʁ snpe afaръ челе din пъвntpв; skpînteskʁ; pestopnʁ; (fir:) prefакʁ snpe маĭ ръʁ, stpikʁ; pesврътeskʁ. «Γενεὰ ἐξεστραμμένη». Skp: [de ʁnde.

Ἐκστροφὴ (ἡ), sвчipe, înвîrtipe din пъвntpв snpe afaръ; skpintipe, pestopnape; (fir:) desъвîpшitъ prefачepe snpe ръʁ.

Ἐκ-συριγγόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (шed:) aжвnrʁ a mъ faчe fistвлъ.

Ἐκ-συρίζω, ші At:

Ἐκ-συρίττω, вiit: -ίξω, flвepʁ tape; roneskʁ ne чinева flвepînds ĭ.

Ἐκ-σύρω, вiit: -συρῶ, tîpъskв, skoцʁ (ші miж: esʁ) tîpînd чева afaръ; (ʌpin întind) жвʌoiʁ.

Ек-σφαιρίζω, вiit: -ίσω, apвnкʁ чева, (ші

ʌas:) kazʁ ka o minчe.

Ἐκ-σφενδονάω -ῶ (ίζω), вiit: -ήσω, (ίσω), asвîrлʁ чева denapte kв (saʁ ka kв) пpaштia.

Ἐκ-σφηκόω, -ῶ, вiit: -ώσω, destpînrʁ, deskeiв (лasʁ слабʁ).

Ἐκ-σφονδυλίζω, вiit:-ίσω,=Ἐκσπονδυλίζω.

Ἐκ-σφραγίζω, вiit: -ίσω, skoцʁ firвpa depe neчete ne чeaръ, ші чл: (ʌpin intind:) imitʁ. 2) poet: =Ἀποκλείω.

Ἐκ-σχίζω, вiît: -ίσω, pвnʁ, sfiшiʁ din чева.

Ἐκ-σώζω, вiit: -σώσω, mînтвieskʁ, skanʁ ne чinева dintp' вnʁ pъʁ. «Ἐξεσώασε θαλάσσης». Od: Δ. (ші nas:) «Ὅτ' ἐκνεῶν φθαρέντες νῆσον ἐκσωζοίατο». Esxл:

Ἐκ-σωρεύω, вiit: -εύσω, гpътъdeskʁ de вndeва ne чева.

Ἔκτα, în лokʁ de ἔκτανε, 3: sinr: neps: de nex: 1 ал лвĭ ктείνω.

Ἐκταγὴ (ἡ), [ἐκτάσσω] = Ἔκταξις. 2) (maĭ noʁ) anrapa, штpafʁ, глoaвъ.

Ἐκτάδην, adв: întins, лвnцit, saʁ în лвnrʁ. [mi

Ἐκτάδιος, α saʁ ος, ον, poet: întinsʁ, лвnцîtʁ, лвnrʁ, saʁ латʁ; (în цen:) лapгʁ. [ші

Ἐκταδὸν, adв: =Ἐκτάδην.

Ἔκταθεν, poet: în лokʁ de ἐκτάνθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: ал лвĭ ктείνω.

Ἐκταῖος, α, ον, kape se faчe (saʁ faчe чева) in a шaselea zi, op în шase zile. «Ἑκταίη μάζα». At: din шase mepтiчe. [ἕκτος.]

Ἐκτακῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лвi Ἐκτήκω.

Ἔκτακτος (ὁ, ἡ), (ʌpinч: στρατιώτης) ostaшʁ neînpolatʁ în pîndʁ, în tpвnъ, (franц: surnumeraire). (ʁezĭ ші ἐξάριθμος). [ἐκτάσσω].

Ἐκ-ταλαντόω -ῶ, вiit: -ώσω, лinseskʁ ne чinева de aʁepea sa.

Ἔκταμα (τὸ), întindepe, snaцiʁ. [ἐκτείνω].

Ἔκταμε, poet: în лokʁ de ἐξέταμε. 3: sinr: neps: de nex: ал xot:, ші

Ἐκτάμῃσι poet: în лokʁ de Ἐκτάμῃ, nex: de sвn: ал лвĭ

Ἐκ-τάμνω, Ion: poet: în лokʁ de ἐκτέμνω.

Ἔκταν, ας, α, αμεν, ші чл: poet: în лokʁ de ἔκτανον, nex: 2: de xot:, ші

Ἐκτάνθαι, nas: tpe: de kв: de inf: ал лвĭ ктείνω.

Ἐκ-τανύω, вiit: -ύσω, poet: (saʁ pap

проz:) în локъ de ἐκτείνω. «Οὐδὲ παρειῶν ἐκτανύσεις ῥυτίδας» Епгр: (ші пas:) «Ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη». Om:

Ἔκταξις [ἐκτάσσω], εως (ἡ), înшіpape, apanжape (de oштipe).

Ἐκ-ταπεινόω -ῶ вiit: -ώσω, ъmiлeskъ пpea mълt; пpostesкъ; apъtъ de nimikъ; desпpeцъiesкъ.

Ἐκταρακτικὸς, ἡ, ὸν, пъtinчosъ, saъ îndemînatikъ a tъpбъpa. [ші

Ἐκτάραξις, εως (ἡ), mълtъ tъpбъpape. [din

Ἐκ-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, =Κατατα-ράσσω, tъpбъpъ, sпepiъ de totъ. «Κοιλίης ἐκταραχθείσης». med: kînd stpikîndъ se stomaxъл se ва аплека sпpe ъpdinape.

Ἐκ-ταρβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sпepiъ, înfpikoшezъ пpea mълt.

Ἐκ-ταριχεύω, вiit: -εύσω, пъstpъmezъ, saъ ъsъкъ чева ка пastpama.

Ἐκ-ταρσόω -ῶ, вiit: -ώσω, întinzъ чева ка пе о гpatie.

Ἔκτας, 2: sinг; пeps: de nex: ал лъї κτείνω.

Ἔκτασις, εως (ἡ), întindepe, desfaчepe; (гpam:) кpeшtepe de siлaбъ, adikъ лъnцipe de вокалъ skъpтъ; (fiг:) siлinцъ. [ἐκτείνω].

Ἐκ-τάσσω (ττω), гiit: -τάξω, skoцînd oastea din taбъpъ o aшezъ în pîndъ, saъ de pesбoiъ; (în цen:) apanжezъ.

Ἐκτάσω, Dop: în локъ de ἐκτήσω, 2: sinг: пeps: de nex: ал лъї κτάομαι.

Ἐκτατέον, пosit: ал лъi ἐκτείνω. [de ъnde ші

Ἐκτατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, лъnцitiвъ de вокале skъpte (гpam:).

Ἔκτατο, пoet: 3: sinг: пeps: a miж: (în локъ de пas:) nex: ал лъї κτείνω.

Ἐκτατὸς, ἡ, ὸν, пpiimitopъ de întindepe. [ἐκτείνω].

Ἐκ-ταφρεύω, вiit: -εύσω, = Ἀποταφρεύω. 2) =Ἐκσκάπτω.

Ἐκτέατο, Ion: în локъ de ἐκέκτηντο, пeste-sъв: ал лъї κτάομαι.

Ἐκτέθηλα, miж: tpe: de къ: ал лъї ἐκθάλλω.

Ἐκτέθραμμαι, пas: tpe de къ ал лъї ἐκτρέφω.

Ἐκ-τείνω, вiit: -τενω, întînzъ, desfakъ; лъnцeskъ; fiг:) omopъ; (пpin întind: desпpe вpeme)пpeлъnцeskъ; (гpam:) лъnцeskъ dъпe пposodie o siлaбъ skъpтъ; (foapte pap) = Ἐξέλκω. «Ἐξέτεινεν αὐτὸν ἐκ παραπτώματος». Skp; (se konf: къ ἐκτίνω).

Ἐκ-τειχίζω, вiit: -ίσω, desъвîpшeskъ zidъл, че amъ înчeпъt a zidi; (în цen:) înkoпжъpъ къ zidъ. [de ъnde

Ἐκτειχισμὸς (ὁ), desъвîpшipe de înчeпъtъ zidъ; saъ înkoпжъpape къ zidъ.

Ἐκ-τεκμαίρομαι, вiit: -αροῦμαι, пoet: = Ἐκλογίζομαι, daъ къ sokoteaлa.

Ἐκ-τεκνόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, fakъ копiї; 2) pekъnoskъ пъskъtъл копiлъ de ал meъ.

Ἐκτεκὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de пaptч: ал лъї ἐκτίκτω.

Ἐκ-τελέθω, (fъpъ вiit:) пoet: mъ naskъ, mъ tpaгъ din чinева.

Ἐκ-τελειόω -ῶ, вiit: -ώσω, desъвîpшeskъ къ totъл чева.

Ἐκ-τελείω, пoet: Ion: în локъ de ἐκτελέω.

Ἐκτελείωσις, εως (ἡ), totaлъ desъвîpшipe. [ἐκτελειόω].

Ἐκ-τελεόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Ἐκτελειόω.

Ἐκ-τελευτάω -ῶ, вiit: -ήσω, adъкъ лa îndeплinipe, saъ desъвîpшeskъ чева. 2) mъ sъвîpшeskъ, mopъ.

Ἐκ-τελέω -ῶ, вiit: -έσω, sъвîpшeskъ; îndeплineskъ. «Οὔτοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέσταν». Iл: B. «Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἐκτετέλεσται». Od: X: «Εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς». Пind: (ші desпъpцit) «Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ». Iл: D:

Ἐκτελὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἐντελὴς, desъвîpшitъ, deплinъ. [ἐκ, τέλος].

Ἐκτέμνω, вiit: -τεμῶ, tъind skoцъ; (de ъnde) skoпeskъ; (în цen:) чonteskъ; (пpin întind:) пotoлeskъ; (fiг:) iaъ, лiпseskъ de чева, saъ fakъ a fi лiпsitъ de чева. (вezї ші ἀποτέμνω).

Ἐκτένεια (ἡ), siлinцъ, stъpъinцъ; întinsъ вoinцъ. 2) бiлшъгъ. «Τὰ ἐπιτήδεια πάμπολλα εἰσεκομίσαντο, ὥστ' ἐκτένειαν εἶναι, εἰ καὶ ἐπιμηκεστέρα γένοιτο ἡ πολιορκία» Epd: (Бis:) stъpъitoape pъгъ. din

Ἐκτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsъ; dъinitopъ, пeпpekъpmatъ; (fiг:) stъpъitopъ; aktiвъ, вoiosъ. [ἐκτείνω]. [de ъnde

Ἐκτενία (ἡ), пoet: = (saъ гpeш: în локъ de) ἐκτένεια. [ші

Ἐκτενῶς, adв: къ stъpъinцъ, бъnъ вoinцъ; къ mълtъ siлinцъ, iъцeaлъ, saъ aktiвitate.

Ἔκτεξις, εως (ἡ), [ἐκτίκτω] (desпpe mъme) faчepe de копiлъ, ші пetpeчepe de a лe faчepiї.

Ἐκτέος, α, ον, пosit: ал лъї ἔχω.

Ἐκτεταγμένως [ἐκτάσσω], adв: (de пaptч:) къ apanжape, къ pîndъiaлъ, saъ бъnъ întokmipe.

'Εκτετακὼς, υῖα, ὸς, tpe: de кȣ: de пaptч: ал лȣĭ ἐκτείνω.

'Εκτετισμένος, η, ον, tpe: de кȣ: de пaptч: пas: ал лȣĭ ἐκτίνω.

'Εκτέτμηκα, tpe: de кȣ ал лȣĭ ἐκτέμνω.

'Εκτέτραμμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐκτρέπω.

'Εκτετρημένος, η, ον, tpe: de кȣ: de пas: пaptч: ал лȣĭ ἐκτιτράω.

'Εκτεὺς, έως (ὁ), ȣnȣ feлȣ de mъsȣpъ înкъпъtiвъ de o a шaseлea пapte din вaniцъ. [ἕκτος].

'Εκ-τεύχω, вiit: -τεύξω, поet:='Εξεργάζομαι, лȣкpînd sъвîpшeskȣ.

'Εκ-τεφρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpeфaкȣ în чenȣшъ, apzȣ de totȣ. [de ȣnde

'Εκτέφρωσις, εως (ἡ), пpeфaчepe în чenȣшъ, apdepe de totȣ...

'Εκ-τεχνάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, meшtешȣцeskȣ, пъskoчeskȣ.

'Εκ-τηγανίζω, вiit: -ίσω, пpъжeskȣ în tirae пpea шȣлt. «'Ηωρῆσθαι μὲν ἐπὶ λίμνης δίψει, μὴ δεδυνημένον δὲ πιεῖν ἐκτετηγανίσθαι». Teod: Iptaк: se fpiцea de sete.

'Εκ-τήκω, вiit: -τήξω, toпeskȣ de totȣ; (пpin ȣpm:) stinгȣ, пpъпъdeskȣ. «Λῆσις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην πραπίδων». Kpit: în At: «'Αλλά μοι τὸδ' ἐμμένοι, καὶ μήποτ' ἐκτακείη». Esxл: (пas: saȣ miж:) mъ toпeskȣ, pъmîiȣ пieлe шi osȣ. «Λύπῃ καὶ λιμῷ ἑαυτὸν ἐκτήξας». Eл: (шi desпъpцit). «Ἔκ τοί με τήξεις». Eȣp:.

Ἔκτημαι în лoкȣ de κέκτημαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ κτάομαι.

'Εκτημόριον (τὸ), a шaseлea пapte. (de ȣnde || îm:) ἑκτημόριοι шi ἑκτήμοροι, чeĭ чe лȣкpaȣ пъmîntȣ stpeinȣ, шi плъtiaȣ пpoпpietapȣлȣĭ лa шase ȣna. [ἕκτος, μόριον]. [de ȣnde

'Εκτημορίτης, ου (ὁ), înкъпъtopȣ de a шaseлea пapte.

'Εκτήμοροι (οἱ), вezĭ ἑκτημόριον.

Ἕκτηξις [ἐκτήκω], εως (ἡ), desъвîpшitъ toпipe; (med:, skȣpцepe, deшeptape de ȣmezeлeлe tpȣпȣлȣĭ.

'Εκ-τιθασσεύω, вiit: -εύσω, ='Εξημερόω, domestiчeskȣ.

'Εκ-τιθεύω, вiit: -εύσω, гpeш: în лoкȣ de ἐκτιτθεύω.

'Εκ-τίθημι, вiit: ἐκθήσω, (nex: ἐξέθηκα, шi чл:) пȣiȣ aфapъ (кa sъ se гъsiaskъ, saȣ sъ se вazъ); (de ȣnde) лeпъdȣ, apȣnкȣ; deskizȣ, eкsпȣiȣ mъpfĭ în tîpгȣ; desвapкȣ, saȣ daȣ жos (din кopaвie пe ȣsкatȣ, saȣ din tpasȣpъ пe пъmîntȣ); пpoпȣiȣ (пpemiȣ шi чл:); лiпeskȣ лa pesпîntiĭ afiшe, înшtiinцъpĭ, шi чл: пpeвesteskȣ; înкȣnoшtinцezȣ; deskpiȣ; daȣ aфapъ, пȣвлiкȣ.

'Εκ-τιθηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, ='Εκτιτθεύω.

'Εκτικὸς, ἡ, ὸν, кape se фaчe, saȣ фaчe чeвa dȣпe o desъвîpшitъ deпpindepe, oвiчnȣitȣ пpea mȣлt în чeвa; (de ȣnde) «Πυρετὸς —». med: fpiгȣpĭ neкontenite. шi «'Εκτικὸς (ἄνθρωπος)». med: oftiкosȣ. [ἕξις din ἔχω].

'Εκτίκτω, вiit: -τέξομαι, naskȣ, saȣ пetpeкȣ a лe фaчepiĭ; (desпpe astaкoшĭ, paчĭ, шi чл:) skoцȣ iкpe. Apst:

'Εκτικῶς, adв: кȣ mape deпpindepe, шi (пpin ȣpm:) кȣ mȣлtъ înлesnipe. [ἑκτικός].

'Εκ-τιλάω -ῶ, вiit: -ήσω, ȣpdinȣ, mъ кȣfȣpeskȣ.

'Εκτίλλω, вiit: -τιλῶ, smȣлгȣ; (fir:) despъdъчinezȣ.

'Εκ-τιμάω -ῶ, вiit: -ήσω, estimȣ [de aчi], saȣ чinsteskȣ, пpeцȣieskȣ пpea mȣлt. «Πλοῦτον ἐκτιμήσαντας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐκθειάσαντας». Лonц: 2) пpeцȣieskȣ. «'Η γὰρ οὐσία αὐτοῦ, ἄν τις ὀρθῶς ἐκτιμᾷ, τάλαντά εἰσιν οὐκ ἔλαττον ἑκατόν». Плt: 3) ȣpкȣ пpeцȣл, skȣmпeskȣ. «Εὐώνων ἐπιτετύχηκεν, αὐτῷ δὲ μέλει ἐκτετιμημένα λογίζεσθαι». Apst: [de ȣnde

'Εκτίμησις, εως (ἡ), estimape; пpeцȣipe; skȣmпipe.

Ἔκτιμος (ὁ, ἡ), кape nȣ чinsteшte, saȣ ne se чinsteшte. «Γονέων —». Sof: кape nȣ чinsteшte пe пъpinцiĭ sъĭ. 2) кape se вinde кȣ пpeцȣ ȣpкatȣ, skȣmпȣ (Es x:) 3) кape плъteшte шtpafȣ, глoaвъ, шi чл: (Eпгp: Boeск). [ἐκ, τιμή].

'Εκτίναγμα (τὸ), шi

'Εκτιναγμὸς (ὁ), = 'Εκτίναξις. [шi

'Εκτινάκτρια (ἡ), чeea чe se skȣtȣpъ, se лeaпъdъ de чeвa. [шi

'Εκτίναξις, εως (ἡ), skȣtȣpape, лeпъdape de чeвa. din

'Εκ-τινάσσω, вiit: -άξω, skȣtȣpȣ tape чeвa, кa sъ кazъ, чe este asȣпpъ 'ĭ: (fir:)= Κατατυραννῶ. «Οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων». Skp:

'Εκτίνυ(ννυ)μι, шi

'Εκ-τίνω, вiit: -τίσω, плъteskȣ (osîndъ, datopie, шi чл:); desпъгȣвeskȣ, peфȣieskȣ; (fir:) pesплъteskȣ, пedeпseskȣ; saȣ mъ пedeпseskȣ (sпpe pesвȣnape), îmĭ iaȣ pesплъtipea. (вezĭ шi ἀποτίνω). [de ȣnde

Ἔκτισις, εως (ἡ), ='Απότισις, плaтъ (de datopie, шi чл:), peфȣipe, desпъгȣвipe. «Οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐκτίσεως». Apst: neфiind

în stape de a 'шĭ pefȣi datopia. [шi

Ἔκτισμα (τὸ), платъ sпре pefȣipe, saȣ desпъгȣвipe; глоавъ, osîndъ, шi чл: [шi

Ἐκτιστὴς, οῦ (ὁ), платnikȣ, saȣ stpîngъtopȣ de datopie, daждie, шi чл: (fir:) pesвȣnъtopȣ.

Ἐκ-τιτθεύω, вiit: -εύσω, dînd цîцъ кpeskȣ копiлȣ.

Ἐκ-τιτραίνω, вiit: -ανῶ, шi

Ἐκ-τιτράω -ῶ, вiit: ἐκτρήσω, гъȣpeskȣ чева пînъ dinколо.

Ἐκ-τιτρώσκω, вiit: ἐκτρώσω, лепъdȣ fъtȣ.

Ἐκ-τίω, вiit:-τίσω, поet: în локȣ de ἐκτίνω.

Ἔκτμημα (τὸ), вȣкatъ tъiatъ din чева. (de ȣnde цeогр:) «Γῆς — ». Apst: = Ζώνη. [шi

Ἔκτμησις, εως (ἡ), = Ἐκτομὴ, skoпipe. [ἐκτέμνω].

Ἐκτμητέον, пosit: ал лȣĭ ἐκτέμνω.

Ἐκτόθεν, adв: поet: (pap) în локȣ de ἐκ τόθεν, de atȣnчĭ, de кînd; saȣ пе ȣpmъ dȣпе ачеea.

Ἔκτοθεν, adв: поet: în локȣ de ἔκτοσθεν.

Ἔκτοθι, adв: поet: în локȣ de ἐκτὸς, afaръ.

Ἐκ-τοιχωρυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, fȣpȣ чева (прinч:) прin sпарцepe de zidȣ, шi чл:

Ἐκ-τοκίζω, вiit: -ίσω, îmпpȣmȣtȣ кȣ гpea doвîndъ. 2) (пpea pap) naskȣ de totȣ.

Ἔκτοκος (ὁ, ἡ), = Ἔκγονος. [ἐκ, τόκος].

Ἐκ-τολμάω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἀποτολμάω. 2) гpeш: în локȣ de ἐκτολυπεύω. [шi

Ἔκτολμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μως, пpea îndpъzneцȣ, oвpaznikȣ (saȣ гpeш: în локȣ de εὔτολμος).

Ἐκ-τολυπεύω, вiit: -εύσω, (прinч:) desfъшȣpȣ; (fir:) sъвîpшeskȣ ȣnȣ aneвoiosȣ лȣкpъ кȣ mȣлtъ шi stъpȣitoape siлinцъ.

Ἐκτομὰς, άδος (ἡ), (пas:) tъiatъ din чева. (de ȣnde) «Θύρα — » Такt: пoptiцъ fъкȣtъ în (saȣ din) пoapta чea mape, кape se ziчe шi ῥινοπύλη. "Περικεφαλαία — ». Esix: коifȣ кȣ tъietȣpi de doъ гъȣpĭ пentpȣ окĭ. «Μήτρα — ». At: = Ἐκβολὰς. 2) (акt:) поet: = Ἐκτομίς. [шi

Ἐκτομεὺς, έως (ὁ), прin tъiepe din toate пъpцiле skoцъtopȣ de чева; (прin întind:) skoпitopȣ, (fir:) пpъпъditopȣ. 2) кȣцitoae, skoвitoape (xipȣpц:). [шi

Ἐκτομὴ (ἡ), tъiepe de чева din toate пъpцiле, saȣ de totȣ. 2) skoпipe. [шi

Ἐκτομίας, ου (ὁ), skoпitȣ; (прin ȣpm:) капонȣ. [шi

Ἐκτομὶς, ίδος (ἡ), поet: tъietoape. «Δρεπάνην καυλῶν — » Епiгр: 2) (пas:) = Ἐκτομάς. [шi

Ἔκτομος (ὁ, ἡ), tъiatȣ шi skosȣ. (de ȣnde || sȣвst:) skoпitȣ. 2) (med:) елеворȣ negpȣ (Iпокр:). [ἐκτέμνω].

Ἔκτονος (ὁ, ἡ), чел fъpъ tonȣ (вîptȣte), sлaвȣ; (mȣsik:) = Παράφωνος. [ἐκ, τόνος]. [de ȣnde

Ἐκτονόω -ῶ, вiit: -ώσω, sлъвeskȣ чева de totȣ. || (neȣt:) oвoseskȣ.

Ἐκτόξευμα (τὸ), sъцeatъ шi чл: asвîpлitъ. [din

Ἐκ-τοξεύω, вiit: -εύσω, asвîpлȣ sъцeatъ de ȣndeва asȣпpa кȣiвa. 2) mi se isпpъвesк toate sъцeцeле, (шi fir:) вiaцa; (neȣt:) пiepȣ. «Καί σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς». Eȣp:

Ἐκ-τοπίζω, вiit: -ίσω, (maĭ de mȣлteopi ел: saȣ nestp:) mъ stpъшȣtȣ în алtȣ deпъptatȣ si neкȣnoskȣtȣ локȣ; (fir:) mъ fepeskȣ. «Τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων» Лaept: (Δ. 39). [шi

Ἐκτόπιος, α saȣ ος, ον, (înпpot: de ἐντόπιος) stpeinȣ; (прin întind:) чiȣdatȣ, neoвiчnȣitȣ, шi чл: (вezĭ ἔκτοπος). 2) поet: deпъptatȣ, petpasȣ din вpe ȣnȣ локȣ. «Ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα». Sof: aцĭ deпъptat. [ἔκτοπος].

Ἐκτοπισμὸς (ὁ), stpъmȣtape dintp' ȣnȣ локȣ întp' алtȣл deпъptatȣ. [шi

Ἐκτοπιστικὸς, ὴ, ὸν, oвiчnȣitȣ a se stpъmȣta din локȣ. [ἐκτοπίζω].

Ἔκτοπος (ὁ ἡ), = Ἄτοπος, neкȣвenitȣ, чiȣdatȣ. 2) поet: = Ἐκτόπιος, stpeinȣ. saȣ 3) petpasȣ ла o пapte dintp' ȣnȣ локȣ. «Τίς ὁδῷ;... ἔκτοπος ἔστω». Eȣp: [ἐκ, τόπος]. [de ȣnde

Ἐκτόπως, adв: în кiпȣ neкȣвenitȣ, чiȣdatȣ, neoвiчnȣitȣ, шi чл:; 2) кȣковîpшipe, пeste mъsȣpъ.

Ἐκ-τορεύω, вiit: -εύσω, = Ἐκτορνεύω.

Ἐκ-τορέω, вiit: -ήσω, гъȣpînd skoцȣ.

Ἐκ-τορμέω -ῶ, вiĭt: -ήσω, [ἐκ, τόρμη] esȣ din калеа чea dpeaпtъ.

Ἐκ-τορνεύω, вiit: -εύσω, daȣ ла stpȣnгȣ, stpȣnгъpeskȣ чева. «Ἐλέφας εἰς ἀετὸν ἐκτετόρνευται». Елd:

Ἐκτὸς [ἐκ], adв: лок: afaръ, (шi кȣ цen:) afaръ de «Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο». Iл: Ω. »Ἐκτὸς ἐόντας». Iл: Δ. (шi кȣ apt: în ел: de пaptч:) «Τὰ ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτὸς (τοῦ σώματος)». At· «Πρὸς τοὺς ἐκτός τε καὶ ἀλλοφύλους». Плt: «Τῶν τοῦ σώματος ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐκτὸς». Лpt: (шi кȣ цen:) «Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης». Iл: Ξ. «Καλέσσατο δ' αὐτὸν δώματος ἐκτὸς». Iл: O. «Τῶν ἐκτὸς Πελο-

ποννήσου (πόλεων)». Тȣч: (ші fir:) «Ἐκτὸς ἑωϋτῆς». Iпкр: (mi timп:) Ἐπεὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο». Ер: dȣпе че аȣ tpeкȣt чinчї zіле. 2) (екчепt:) fъръ. «Ἐκτὸς ὠδίνων τέξεται». Dsкр: «Ἐκτὸς ἐλπίδος» Sof: fъръ пъdeжde. «Ἐκτὸς εἰ μή». Лȣч: аfаръ пȣmaї dака. «Ἀπέκτειναν ἅπαντας ἐκτὸς ὀλίγων». Ksn:

Ἐκτὸς, ἡ, ὸν [ἔχω], пȣtinчosȣ de a se авеа, saȣ a se doвîndi. «Τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἰσὶν ἑκτὰ, ὅσα ἐνδέχεται ἔχειν, οἷον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὑγιεία. Лpt:

Ἕκτος, η, ον, ал шаselea. Τῷ ἕκτῳ μηνὶ». Sкр: «Ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσσῆα». Iл: B. «Τὸ ἕκτον μέρος». Тȣч: ші Dm: (ші adвepв:) «Ἕκτον γεγονὼς ὕπατος». I: Antx: [ἕξ].

Ἔκτοσε, adв: поet: (л к: în mішк:) аfаръ, (ші кȣ цеп:) аfаръ de...

Ἔκτοσθεν, ші (преа рар) ἔκτοσθε, adв: поet: (кȣ цеп:) = [ἐκτὸς], аfаръ, deпарte de, fъръ. «Ἔκτοσθεν (se înц: ἑαυτῆς) ἐγένετο». Iпкр: s' a smintit. 2) (fъръ казȣ) de аfаръ. «Τὴνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾷν ἕα». Sof: (ші кȣ цеп:) «Λίμνας ἔκτοσθεν». Esx: (ші fir:) «Φίλων μὲν ἂν γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοσθεν δ' οὐ ῥᾳδίως». Еȣр:

Ἔκτοσθι, în локȣ de ἔκτοθι.

Ἔκτοτε (în локȣ de ἐκ τότε), adв: de atȣnчї înкоачї. «Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Лȣч:

Ἐκ-τραγῳδέω-ῶ, віit: ήσω, deskріȣ чева în stілȣ emfantікȣ, saȣ tpistȣ, ad: mъpeskȣ чева sпре maї tpaцікȣ.

Ἐκ-τρανόω -ῶ, віit: -ώσω, înвedepezȣ, deslȣшeskȣ, пронȣнцȣ кȣpat zічеріле.

Ἐκτράπεζος (ὁ ἡ), каре пȣ se adȣче, пȣ se пȣне ла masъ, este опрitȣ de a se mînка. [ἐκ, τράπεζα].

Ἐκτραπελογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), (кom:) чел кȣ пînteче чіȣdatȣ, nefipeskȣ. [ἐκτράπελος, γαστήρ].

Ἐκτράπελος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πέλως, [ἐκτρέπω] neoвічnȣitȣ, nefipeskȣ; (прin ȣpm:) skîpвosȣ, nекȣвіinчosȣ.

Ἐκ-τραυματίζω, віit: -ίσω. ръneskȣ de totȣ.

Ἐκ-τραχηλίζω, віit: -ίσω, daȣ пе чінева пeste капȣ, asвîрлȣ ла пъmîntȣ; (fir:) пръпъdeskȣ de totȣ; (між:) ажȣпгȣ ла пеіре; saȣ îmї esȣ din mъsȣpї. [de ȣnde

Ἐκτραχηλισμὸς (ὁ), къdepe пeste капȣ; пеіре, ші чл:

Ἐκτράχηλος (ὁ, ἡ), = Σκληροτράχηλος; (прin ȣpm:) nesȣпȣsȣ, mîndpȣ. [ἐκ, τράχηλος].

Ἐκ-τραχύνω, віit: -υνῶ, înъsпpeskȣ чева, înвîptoшezȣ кȣ totȣл; (fir:) mîniїȣ, înfȣpiezȣ.

Ἐκ-τρέπω, віit: -τρέψω, întopкȣ чева de чееа-л-алтъ парte; întopкȣ, saȣ аватȣ пе чінева din калеа sa; (прin ȣpm:) = Ἀποτρέπω, опреskȣ; (fir:) преfакȣ (maї de mȣлte-орї sпре maї ръȣ); pestopnȣ чева кȣ sȣsȣл în жos; saȣ кȣ челе dinъȣntpȣ sпре аfаръ. «Ἡ δὲ σκολόπενδρα, ὅταν καταπίῃ τὸ ἄγκιστρον, ἐκτρέπεται τὰ ἐντὸς ἐκτὸς, ἕως ἂν ἐκβαλῃ τὸ ἄγκιστρον· εἶθ' οὕτως εἰστρέπεται πάλιν ἐντὸς». Apst: || (між:) mъ аватȣ din dpȣmȣл meȣ, ші апȣкȣ алтȣл, mъ deпъptezȣ; (прin întind:) mъ skîpвeskȣ, mъ апъpȣ de чінева; (fir:) mъ аватȣ; mъ stpікȣ, îmї skimвȣ soiȣл. «Τῆς ἀριστοκρατίας εἰς ὀλιγαρχίαν ἐκτραπείσης». Плв:

Ἐκ-τρέφω, віit: -θρέψω, = Ἀνατρέφω; (прin ȣpm:) кpeskȣ, mъpeskȣ.

Ἐκ-τρέχω, віit: -θρέξομαι, ші (maї oвіч:) -δραμοῦμαι (nex: ἐξέδραμον, ші чл:) алергȣ аfаръ; (desпре apmie) fакȣ eksпediцie, saȣ пъвълeskȣ; (desпре плante) кpeskȣ, isвȣteskȣ; (fir:) mъ аватȣ din калеа чеа dpeaптъ. «Ἐπὶ τὸ ἄθεον ἐξέδραμε». Sхл:

Ἔκτρεψις, εως (ἡ), = Ἐκτροπή.

Ἔκτρησις, εως (ἡ), гъȣpipe, saȣ гаȣръ pesпȣnsъ пînъ dinколо. [ἐκτιτραίνω].

Ἐκ-τριαινόω -ω, віit: -ώσω, (neaпpoв: dȣпе Лȣч:) tȣpвȣpȣ, amesteкȣ mapea кȣ tpidinta.

Ἐκτριβὴ (ἡ), = Ἔκτριψις. [din

Ἐκτρίβω, віit: -τρίψω, fpeкȣ tape, saȣ fpeкînd skoцȣ. «Πῦρ — ». Ksn: кȣръцȣ de коажъ; лȣstpezȣ fpeкînd; (прin întind:) stpікȣ кȣ mȣлtъ fpeкape; (de ȣnde fir:) stiпгȣ, пръпъdeskȣ. «Τίτυος τρόπον σφέας ἐκτρίβειν». Ер: «Ζεύς σε πρόῤῥιζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας πυρί». Еȣр: [de ȣnde

Ἔκτριμμα (τὸ), ор че slȣжеште ла fpeкape sпре штерцере ші кȣръцipe, (sпре ек:) штерrарȣ, ші чл: 2) (med:) жȣпȣitȣръ de піеле, saȣ ръnitȣръ din mȣлtъ fpeкape. (вezї ші διάτριμμα). [ші

Ἔκτριψις, εως (ἡ), fpeкape sпре штерцере ші кȣръцipe. 2) (în Iпкр:) греш: în локȣ de ἔκτρεψις.

Ἐκ-τροπαλίζω, віit: -ίσω, поet: în локȣ de ἐκτρέπω. [din

Ἐκτροπὴ (ἡ), dape în лаtȣpe, аватере

din кале (акt: saŭ пas:); локŭ (în преажma dрѫmѫлѫї челѫї mape), ѫnde se поate aвate чinева, ка sъ se odixneaskъ; локѫл, ѫnde se skimвъ dрѫmѫл; кале п' алъtѫреа, поtекъ (вezї ші ἀτραπός)· aвatepe de апъ din каnалѫл чел прinчiпалŭ întp' алteле d'алъtѫреа; (de ѫnde шed:) stpъmѫtape de волпъвiчoaseле zemї (вezї ші ἀπόστασις); skѫрцepe de апе, ші чл:; каnалŭ, (fir:) пpeфачepe sпpe ръŭ; aвatepe din sѫвiektѫл кѫвîntѫлѫї; епisodŭ (вezї ἐπεισόδιον); апъpape, депъptape de чева. [ἐκτρέπω]. [de ѫnde

'Εκτροπίας, ου (ὁ), (прinч: οἶνος) вinŭ пpeфъкѫtŭ, stpiкatŭ. [ші

'Εκ-τρόπιμος (ὁ, ἡ), = 'Αποτρόπαιος, saŭ 'Απόκεντρος. [ші

'Εκτρόπιον (τὸ), пatimъ a плеопелор окiлор (кînd sînt întoapse sпpe aфаръ, ші nѫ se înкid вine). [ші

Ἔκτροπος (ὁ, ἡ), aвъtѫtŭ, депъptatŭ; (ftr:) stpiкatѫ; чiѫdatŭ; saŭ neoвiчnѫitѫ.

'Εκτροφὴ, (ἡ), = 'Ανατροφὴ, крештepe.

'Εκ-τροχάζω, вiit: -ασω,= 'Εκτρέχω, saŭ Διατρέχω, пetpeкŭ; (fir:) повesteskŭ, posteskŭ чева repede.

'Εκ-τρυγάω -ῶ, вiit: -ήσω, кѫлегŭ totŭ podѫл (прiпч: de вie).

'Εκ-τρυγίζω, вiit: -ίσω, stpeкopŭ de dpoждie, лъmѫpeskŭ.

'Εκ-τρυπάω-ῶ, вiit: -ήσω, гъѫpeskŭ пъtpѫns пînъ dinколо. 2) гъѫpeskŭ, ші esŭ din (saŭ ка dintp' o) гаѫръ; mъ stpeкopŭ eшind de faцъ. [de ѫnde

'Εκτρύπημα (τὸ), гъѫpitѫpъ; saŭ гаѫръ фъкѫtъ кѫ sfpedeлѫл, ші tъpîцa, че se фаче dintp' însa. [ші

'Εκτρύπησις, εως (ἡ), гъѫpipe пъtpѫnzъtoape пînъ din коло. 2) eшipe, iвipe din (saŭ ка din) гаѫръ.

'Εκ-τρυφάω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ кѫ totѫл datŭ молiчiѫniї, desmiepdъpiї; saŭ (греш:) în локŭ de ἐντρυφάω.

'Εκ-τρυχόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші

'Εκ-τρύχω, вiit: -ύξω, къzneskŭ прin neкѫpmatъ tiкълошie; пръпъdeskŭ; (neѫt:) oвoseskŭ de totŭ. «Διὰ παντὸς ἐπολέμουν αὐτοῖς, ἕως ἐξετρύχωσαν». Тѫч: (fir: пas:) «'Ράκη ἐκτετρυχωμένα». Лѫч:

'Εκ-τρώγω, вiit: -τρώξομαι, (nex: ἐξέτραγον, ші чл:) mъnînкŭ de totŭ, pozŭ. «Πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πόλεμος». Епiгр: (вezї ші ἀποτρώγω).

Ἔκτρωμα (τὸ), лепъdъtѫpъ (de fъtŭ, aaŭ прѫnкŭ). [ші

'Εκτρωματιαῖος, α, ον, кѫвenitŭ ла (saŭ пъskѫtŭ ка o) лепъdъtѫpъ. [ші

'Εκτρωματικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ, saŭ прiчinѫitopŭ de лепъdape (de fъtŭ). [ші

'Εκτρωματισμὸς (ὁ), ші

Ἔκτρωσις, εως (ἡ), ші

'Εκτρωσμὸς (ὁ), лепъdape (прinч:) de fъtŭ, че n' a înплinit înкъ пatpѫ-zeчї de ziле. (вezї ші ἔκρυσις). [din

'Εκτρώσω, вiit: ал лѫї ἐκτιτρώσκω. [de ѫnde ші

'Εκτρωτικὸς, ἡ, ὸν, прiчinѫitopŭ (saŭ чел кѫ пѫtepe) de лепъdape (de fъtŭ).

'Εκ-τυλίσσω, вiit: -ίξω, desfъшѫpŭ; (fir:) îmї isпръвeskŭ пepiodѫл, saŭ черкѫлацia.

'Εκ-τυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, (med:) пpeфакŭ în nerŭ, saŭ вътъtѫpъ. [de ѫnde

'Εκτύλωσις, εως (ἡ), пpeфачepe în nerŭ saŭ вътъtѫpъ. [ші

'Εκτυλωτικὸς, ἡ, ὸν, чел кѫ пѫtepe saŭ însѫшime de a фаче вътъtѫpї, saŭ neцї.

'Εκτυμπάνωσις, εως (ἡ), ѫmфлape (din пatimъ saŭ воалъ). «Γαστρὸς — ». Stp: [ἐκτυμπανόω].

Ἔκτυπε, поet: 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лѫї κτυπέω.

'Εκ-τυπέω -ῶ, вiit: -ήσω,= (saŭ греш: în локŭ de) 'Εκ-κτυπέω. [din

'Εκτυπὴ (ἡ), = 'Εκτύπωμα, sъпъtѫpъ de кiпŭ, ші чл. [ші

Ἔκτυπος(ὁ, ἡ), fъкѫtŭ, fopmatŭ dѫпe кiпѫл кѫїва. »Τοῦ πρωτοτύπου ἔκτυπος χαρακτὴρ (τοῦ πατρὸς ὁ υἱός)». Tdpt: 2) a къpѫia sъпъtѫpa кiпѫлѫї este skoasъ aфаръ, ='Ανάγλυπτος. «Θρόνος χρυσοῦς, ἔχων τραγελάφων προτομὰς ἐκτύπους». Diod: || (sѫвst;) чел dintîї isвodŭ (nedesъвîpшitŭ înкъ în лѫкрapea sa), saŭ чел че se фаче sпpe черкape de meштepŭ. «'Ακαλλώπιστος και δὶ ἐκτύπων γεγραμμένη (a 8: кapte a лѫї Тѫч:)». Марчлп. [ἐκ, τύπος]. [de ѫnde

'Εκ-τυπόω -ῶ, вiit: -ώσω, skoцŭ пe чева кiпѫл вpe ѫnѫї лѫкpѫ, tiпъpeskŭ, fopmezŭ. || (miж:) mъ fopmezŭ dѫпe кiпѫл кѫїва; imitŭ. [de ѫnde

'Εκτύπωμα (τὸ), eksemплapŭ, asemъnъtѫpъ, iкoanъ, ѫpmъ. «Βροντῆς — ». Kpit:

'Εκτύπως, (ші компр: ἐκτυπώτερον) adв: desлѫшit, кѫpat, aidoma. [ἔκτυπος].

'Εκτύπωσις, εως (ἡ), tiпъpipe; fopmape; konstpѫкцie. 2)='Εκτύπωμα, iкoanъ; (fir:) алегоpie. [ἐκτυπόω].

'Εκ-τυφλόω -ῶ, вiit: -ώσω, opвeskŭ пe чinева кѫ totѫл; (прin întind:) stînгŭ. [de ѫnde

Ἐκτύφλωσις, εως (ἡ), desъвîршitъ орвire.

Ἔκτυφος (ὁ ἡ), плinъ de fъmъ; (ші fir:) înfъmъpatъ, ad: sek-mîndpъ. [ἐκτύφω]. [de ънde

Ἐκ-τυφόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші

Ἐκ-τύφω, вiit: -θύψω, (nex: ἐξέθυψα, ші pas: 2: ἐξετύφην), арzъ чева kîte пъцinъ, ші fъръ flакъръ; (прin ърт:) prefакъ în fъmъ; (прin întind:) topeskъ, прътъdeskъ. «Ἐξετύφην κλαίουσα». Men: 2) = Ἐκκαίω; (fir:) aцîцъ, zъdъръskъ; ші вагъ fъmърî în капъл къîва.

Ἔκτωρ [ἔχω], ορος (ὁ), poet: цiitоръ de чева. (vezî mi ἔστωρ).

Ἑκυρά, (ἡ), soакръ [poate de ачi]. [ші

Ἑκυρὸς (ὁ), sокръ (прinч: ал мъierii). [în afin: къ κυρὸς, κύρνος].

Ἔκυρσα, poet: nex: 1: ал лъї κυρέω.

Ἐκφαγεῖν, nex: 2: de inf: ал лъї ἐκτρώγω.

Ἐκ-φαιδρύνω, вiit: -υνῶ, штeprînd, кърццind лъstpezъ; înfрътъseцezъ; înвeseleskъ.

Ἐκ-φαίνω, вiit: -φανῶ, (nex: ἐξέφηνα, tpe: de къ. ἐκπέφηνα, ші чл:) skoцъ ла лъminъ, арътъ, înкъnoштinцezъ; (desпre proopочii, ші чл:) însemnezъ. «Ἄνδρα ἐκφανεῖ φόως δὲ». Ιл: Τ. «Τὸν πόλεμον ἐξέφηναν πρὸς ἡμᾶς». aъ декларат. «Ἐκφήνασα ἑαυτὴν, ἥτις ἦν». At: «Ἐκφήνας τὴν ἑωϋτοῦ γνώμην». Ep: (ші miж: saъ pas:). «Ἀστέρων ἐκφανέντων». Тъч: (ші къ цеп:) «Τοῖσι δὲ Γλαῦκος ἄλὸς ἐξεφαάνθη». Апл: (ші ел: saъ nestp:) «Οἵτε πρὸ ἄλλης ἐπώρης ἐκφαίνουσι». Nik: (ші desпърц:) «Ἐκ τ' ἔφαναν πᾶσαι σκοπιαί». Ιл: Π. шї Θ. în локъ de ἐξεφάνησαν, s' aъ iвit.

Ἐκφαλαγγέω -ῶ, вiit: -ήσω, esъ din лinia фалапцеї (trîmвeї de oштipe).

Ἐκ-φαλακρόω -ῶ, вiit: -ώσω, плешъцezъ пе чinева de totъ.

Ἐκφάνδην, adв: =Ἐκφανῶς, de faцъ.

Ἐκφάνεια (ἡ), = (saъ грeш: în локъ de) Ἐπιφάνεια. [ἐκφανής].

Ἐκφανέω, Ion: în локъ de ἐκφανῶ, вiit: ал лъї ἐκφαίνω.

Ἐκφανὴς [ἐκφαίνω], έος (ὁ, ἡ), въzътъ, арътатъ ла тоцї, saъ de totъ; însemnatъ. «Κάρυον ἐκφανὲς ἐκ λεπίδων. Епгр: кape ese din кръпata sa коажъ. [de ънde

Ἐκ-φανίζω, вiit: -ίσω, = Ἐκφαίνω.

Ἔκφανσις, εως (ἡ), [ἐκφαίνω] skoatepe de faцъ, înвedepape; înкъnoштinцape; (Тлц:) deskoperipe.

Ἐκ-φαντάζομαι, вiit: -άσομαι, îmї înкiпъieskъ чева în fantasie, ка кът ашї вedea o къ окiї. [de ънde

Ἐκφάντασμα (τὸ), ор че se iвeште, saъ ese de faцъ de o datь de ънdeва.

Ἐκφαντικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кape se фаче, saъ фаче чева къ înвedepape;= Ἐμφαντικὸς, emfantikъ, арътosъ: (Тлц:) = Ἐκφαντορικὸς. [ἐκφαίνω].

Ἐκφαντορία (ἡ), (Тлц:) deskoperipe, saъ eksплikaцie de таїнеле кredinцeї. [ші

Ἐκφαντορικὸς, ἡ,ὸν, (ші adв:) -ικῶς (Тлц:) îndemînatikъ spre deskoperipe, saъ eksплikaцie de реліцioase misterii. [ἐκφάντωρ].

Ἔκφαντος (ὁ, ἡ),=Ἐκφανής, înвedepatъ. [ші

Ἐκφάντωρ, ορος (ὁ), deskoperitоръ, eksплikъторъ de misterii (Тлц:). [ἐκφαίνω].

Ἐκφανῶς, adв: = Προφανῶς, înвedepat, desлъшit. [ἐκφανής].

Ἐκ-φαραγγόω -ῶ, вiit: -ώσω, fopmezъ pînoase въї.

Ἐκφάσθαι, miж: nex: 1: de inf: ал лъї ἔκφημι.

Ἔκφασις, εως (ἡ), eksпrimape, eksпънere de пъpere, saъ simцimîntъ. [din

Ἐκ-φάσκω (fъръ вiit:), = Ἔκφημι.

Ἐκ-φατνίζω, вiit: -ίσω, skoцъ, лепъdъ din esле; (în цеп:) келтъieskъ; (desпre dînцi) skoцъ din ръdъчinъ. [de ънde

Ἐκφάτνισμα (τὸ), (прinч: ла îm:) чeea че рътîne în (saъ кade, ор se леапъdъ din) esле; (în цеп:) prisosъ, рътъшiцъ. 2) skîndъръ de esле, че se skoate, ка съ ле кърецe.

Ἔκφατο, 3: sinr: neps: de miж: nex: ал лъї ἔκφημι.

Ἔκφατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, poet: în локъ de ἄῤῥητος, de nesпъs (чева мare). [ἔκφημι].

Ἐκ-φαυλίζω, вiit: -ίσω, лепъdъ чева ка ънъ лъкръ prostъ, netpевnikъ; desпрецъieskъ, fakъ de nimikъ. [de ънde

Ἐκφαυλισμὸς, (ὁ), desпрецъipe, nesokotipe.

Ἐκφαυλιστέος α, ον, posit: ал лъї ἐκφαυλίζω.

Ἔκφαυλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φαύλως, foapte prostъ, de nimikъ; (прin ърт:) de desпрецъit. (se konf: къ ἔκφυλος). [ἐκ, φαῦλος].

Ἐκ-φαύσκω, вiit: -φαύσω, poet:=Ἐκφαίνω.

Ἐκφερομυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (плц:) skoцъ ворвъ, daъ de faцъ (трădaъ) таїнъ. [ἐκφέρω, μῦθος].

Ἐκ-φέρω, вiit: ἐξοίσω, (nex: ἐξήνεγκα,

ші чл:) скоцъ de ѕndeва; (de ѕnde ел:) dѕкъ пе mopтъ ла гроапъ. «Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι ἐξέφερον πολέμοιο». Іл: Е. Νηῶν ἔκφερ' ἄεθλα». Іл: Ѱ. «Κλύδων νιν ἐξήνεγκεν». Евр: «Πόδες μιν ἔκφερον». Апл: (ші між:) «Οἱ δὲ ἐξεφέροντο τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀγοράν». Ksn: «Πρὸς δὲ τῷ ἰσθμῷ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν ἐξοίσονται». Тѕч: (ші nas:) «Ἐπὶ δελφῖνος ἐξενεχθέντα (τὸν Ἀρίονα) ἐπὶ Ταίναρον». Ep: «Τοσοῦτον πίνουσιν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἐκφέρειν αὐτοὶ ἐκφέρονται». Ksn: «Τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξεφέρετο ὁ παῖς». Antf: 2) daѣ de ѳaцъ, trѣdaѣ taînъ, saѣ skoцѣ ворвъ aѳaръ; daѣ aѳaръ (порѕпкъ, ѕвражѣ, saѣ skpisѣ, ші чл:); penpesintѣ (în teatpѣ); (în цen:) besteskѣ, пѕвлікѣ. «Ἔκφερε τὸ γραμματεῖον». Apstf: «Ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα». Dm: «Πρὸς οὐδένα τούς λόγους ἐξήνεγκε». Пл: «Αἱ μὲν γὰρ ἔνδον δρῶσι κακὰ, ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι». Евр: «Ἐκφέρει εἰς τὸ στρατόπεδον λόγον, ὅτι ші чл:». Ksn: «Ἐκφέρων ἐπὶ γέλωτι τὰς οἴκοι διατριβὰς αὐτοῦ». Пл: «Λόγους γράφοντα ἐκφέρειν τούτους τοῖς ἀντιδίκοις». Esx: «Ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν τινος τῶν μετεχόντων». Ep: Ἐξέφερον τὸ χρηστήριον». Ep: Τοὺς ἄρχοντας ἐξενεγκεῖν τὰ κατασημανθέντα ὀνόματα ἰδεῖν πᾶσι τοῖς πολίταις». Плт: «Τὴν ψῆφον κατ' αὐτοῦ ἐξήνεγκαν». Tdpt: «Ταῦτα ἕνεκεν δείγματος ἐξενηνόχαμεν». Пл: «Ἐκφέρειν μητρῷ, ὀνείδη». Евр: «Οὐ γὰρ ἂν ἐξήνεγκε τὸν πόλεμον ποτὲ τοῦτον ἐκεῖνος». Dm: n' ap fi декларат. «Τέλος ἐξέφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν». Пл: a dat aѳaръ порѕпкъ. «Ὡς παρὰ τοῦ Διὸς ἐκφέρει τοὺς νόμους εἰς τοὺς ἀνθρώπους». Stp: «Τὸν Ἀπόλλωνα τὴν ἰατρικὴν ἐξενεγκεῖν». Diod: «Ἀριστοφάνους ὅτε τὰς Νεφέλας ἐξέφερε». Пл: (ші nas:) «Οὐ γὰρ ποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται, ὡς...» Евр: Εἶτ' ἐξοιστέον αὐτὸ (τὸ γράμμα) εἰς τὸ φῶς, εἴτε μὴ». Плт: «Ἀπόφασις ἐξήνεκτο. Biz: 3) експвіѣ, пропвіѣ; рапортѣ. «Καὶ τοῦτο πρὸς τὴν σύγκλητον ὁ Καῖσαρ ἐξήνεγκε». Пл: Ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον». Dm: «Καὶ εὐχὴν δέ τινες αὐτοῦ ἐξέφερον, ὡς εὔχοιτο, ші чл:». Ksn: «Ποιητὴς πᾶς τὰ μὲν ψυχαγωγίας χάριν ἐκφέρει, τὰ δὲ διδασκαλίας». Stp: 4) екѕпрітѣ, postesкѣ, пропѕпцѣ, Τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον»; Sof: «Ἐξέφερέ τις μέμψιν κατά τινος». Tmst: «Οἱ δὲ διὰ τοῦ Υ ἐκφέρουσιν». At: (ші nas:) «Οἱ Ἀττικοὶ πολλὰ τῶν ὀνομάτων θηλυκὰ ὄντα ἀρσενικῶς ἐκφέρουσι». Sxл: Hind: (ші між:) «Οἱ μὲν δὴ γνώμην ἐξεφέροντο». Ep: îшї daѣ пѣpepea. 5) naskѣ; (în цen:) prodѕкѣ; (nestp:) podeskѣ, isвѕteskѣ. «Λαμβάνουσι μὲν ἐν γαστρὶ, ἐξενεγκεῖν δὲ οὐ δύνανται». Iпкр: «Λεχωΐσιν, αἳ Διΐ παίδας ἐξέφερον». Кал: «Ἀγαθὴ δὲ ἐκφέρειν τὸν καρπὸν ἡ γῆ». Ep: (ші nest:). «Ἡ δὲ κριθὴ δύναται καὶ ἐν ταῖς ψαφαριωτέραις ἐκφέρειν». Tfp: (de ѕnde). «Ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος». Sof: (шî fir:) «Καὶ κακίας μεγάλας, ὥπερ ἀρετὰς, αἱ μεγάλαι φύσεις ἐκφέρουσι». Пл: «Πλεῖστον ἐν βραχυτάτῃ λέξει νοῦν ἐκφέρειν». Пл: «Δύνασιν ἐκφέρει τίνα»; Евр: (ші авѕs:) «Πολλοὺς ἐξενηνοχότες φόρους». Плв: плътind. 6) аваtѣ пе чinева din калеа sa, îл denъptezѣ. (ші nestp: saѣ ел:) алергѣ înainte, пъкълескѣ аfaръ; (de ѕnde між: saѣ nas; fir:) мъ аваtѣ din шірял ворвеї меле. «Κινδυνεύει τοι ὥσπερ ἀτραπός τις ἡμᾶς ἐκφέρειν». Плт: (ші fir:). «Ταῦτα εἰς μείζω σκέψιν ἐκφέρει ἡμᾶς τῶν ἀποκειμένων». Tfp: (ші nestp: saѣ ел:) «Ὦκα δ' ἔπειτ' ἔκφερ' Ὀϊλιάδης». Іл: Ѱ. «Ἔκφερον ἵπποι». Om: (ші nas: saѣ між:). «Καθάπερ ἵππον ἐκφερόμενον ἡνίοχος ἀντισπῶν τῷ χαλινῷ». Гал: (ші fir:) «Ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι». Тѕч: Ἐκφερόμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος». Apst: «Ἐξενεχθεὶς ὑπὸ φθόνου». Плт: «Λέγων ἐξηνέχθην» Плт: «Εἰς τὸ πάντη ἀθεράπευτον ἐξήνεκτο». Esst: (bezї ші ѣ́ѓу) 7) kondѕkѣ, (ші nest:) ажѕпгѣ ѕndeва; (de ѕnde fir:) îndepлineskѣ, înfiinцezѣ чева. (ші nas:) inaintelѣ, isвѕteskѣ. «Ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν ἐκφέρει». Лѕч: «Ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος ὦραι ἐξέφερον». Іл: Φ. «Εὖ δὲ σ' ἐκφέρει βάσις». Sof: (ші fir:) «Τὸ πεπρωμένον ἔκφερε», Hind: a indepлinit. (ші nest:) «Ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα». Sof: (ші nas). «Τῶν βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθείη». Dm: 8) iaѣ; (між:) къштirѣ, dobîndeskѣ, «Λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον». Іл: Ѱ. «Τραῦμα ἐξήνεγκε». Biz: (ші між:) «Τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν δόξαν ἐκφέρονται». Dm: «Νίκην ἐξενεγκαμένων καλλίστην». D: A: »Καὶ πολλὰς ὠφελείας ἐξενεγκαμένη». D: Ал: «Τὴν τύχην, ἣν ἂν ἑκατέρα πόλις ἐξενέγκηται. D: Ал: (bezї ші ѣnaiрéѡ).

Ἐκ-φεύγω, вііt: -φεύξομαι, fѣrѣ afaръ, saѣ de ѕndesa, skapѣ; мъ апърѣ. «Παῦροι δ' ἐξέφυγον ἄλλος ἤπειρόν δε νηχόμενοι». Od: Ѱ. «Ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς». Іл: П. «Θάνατον οὐδ' ἐξέφυγε». Hind: «Κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω». Евр: «Ἡ ψυχὴ πᾶσαν αἴσθησιν ἐκπέφευγε». Пл: 'i a лipsit toaтъ simцipea. «Περὶ τοὺς ἐκφεύγοντας ἤδη τὴν

χιόνα τόπους». Плв: «Μὴ ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτόν». Dm: (вezĭ ші διαφεύγω). [de ѕnde

'Εκφευκτικὸς, ὴ, ὸν, прічіnѕitорѣ de (saѣ kontpiвѕitорѣ ла) fѕцipe, скъпаре, ші чл:[ші

'Εκφεύξιμος (ὁ, ἡ), de каре тревѕіе, saѣ поate чіnева fѕцi, saѣ a se апъра. [ші

Ἔκφευξις, εως (ἡ), fѕцipe, скъпаре de чева.

Ἔκ-φημι, віit: -φήσω, поet: екsпрimѣ, пронѕнцѣ, posteskѣ. «Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος». Od: K.

Ἐκφῆναι, nex: 1: de inf: ал лѕĭ ἐκφαίνω.

Ἐκ-φθείρω, віit: φθερῶ, пръпъdeskѣ de totѣ. || (між:) esѣ, ші mъ dѕкѣ ѕndeва sпре пеіреа mea, (обшт:) mъ daѣ de рîпъ. (de ѕnde порѕнч:) «'Εκφθείρου». Лѕч: (ѕnѣ felѣ de блestemѣ) dѕ te корвілор, saѣ піеĭ din окĭ.

'Εκ-φθίνω, віit: -φθίσω, (întрев: прінч: nѕmaĭ між: nex: ἐξεφθίμην, ισο, ιτο, ші чл:) поet: toneskѣ, пръпъdeskѣ.

'Εκ-φιλέω -ῶ, віit: -ήσω, іѕвeskѣ преа mѕлt. 2) sъpѕtѣ кѕ dinadinsѕл.

'Εκ-φλαυρίζω, віit: -ίσω, = 'Εκφαυλίζω.

'Εκ-φλεγμαίνω, віit:- ανῶ, sîntѣ în înfламаціе, saѣ обрintitѣ.

'Εκ-φλεγματόω -ῶ, віit: -ώσω, преfакѣ чева кѕ totѕл în fлегmъ.

'Εκ-φλέγω, віit: -φλέξω, daѣ fокѣ, апрinzѣ, арzѣ чева de totѣ; (fir:) апрinzѣ, întѕsiezѣ.

'Εκ-φλίβω, віit: -φλίψω, Ion: în локѣ de ἐκθλίβω.

'Εκ-φλογίζω, віit: -ίσω, ші

'Εκ-φλογόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Εκφλέγω, (med:) înfлamezѣ. [de ѕnde

'Εκφλόγωσις, εως (ἡ), апрindepe; înчinцepe; (med:) înfлamape; (fir:) апрindepe, întъpîtape. 2) паpтea, ѕnde se апрind zadeле, (feштілъ, saѣ mѕкѣ). (Diod IZ).

'Εκ-φλυαρέω, -ῶ, віit: -ήσω, ші

'Εκ-φλυαρίζω, віit: -ίσω, = 'Εκφλαυρίζω.

'Εκ-φλύζω (φλύσσω), віit: -φλύξω, ші

'Εκ-φλυνδάνω (fъpъ віit:), ші

'Εκ-φλύω, віit: -φλύσω, поet: fервѣ în клокоte, ші daѣ пе din afaръ; (de ѕnde fir:) pesѕfлѕ.

'Εκ-φοβέω -ῶ, віit: -ήσω, înfрікошezѣ (ші між: mъ înfрікошezѣ) преа mѕлt; sпеpiind roneskѣ. [de ѕnde

'Εφόβηθρον (τρον), ші

'Εκφόβημα (τὸ), = Φόβητρον. [ші

'Εκφόβησις, εως (ἡ), înfрікошаре, sпеpiape. [ші

'Εκφοβητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѣ a sпеpia, sпъĭmîntъtорѣ.

Ἔκφοβος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόβως, копрinsѣ (înкpemenitѣ) de fрікъ, însпъĭmîntatѣ. [ἐκ, φόβος].

'Εκ-φοιβάζω, віit: -άσω, posteskѣ проорочіĭ (ка копрinsѣ, saѣ însѕfлatѣ de Feвѕл Аполонѣ).

'Εκ-φοινίσσω (ττω), віit: -ίξω, рошeskѣ; sînцepezѣ de totѣ

'Εκ-φοιτάω -ῶ, віit: -ήσω, esѣ afaръ; (fir:) mъ пѕвлĭкѣ; ажѕнгѣ ла чева. [de ѕnde

'Εκφοίτησις, εως (ἡ) ешіре afaръ; пѕвлікаре, ші чл:

'Εκφορὰ (ἡ),[ἐκφέρω] transпорtape, skoatepe ataръ; (desпре mortѣ) skoatepe din kasъ, ші dѕчере ла гроапъ; пѕвлікаре (de кѕвîntѣ), екsпрimape, пронѕнцаре (Stp: 15); пъвалъ, порnipe de калѣ nesѕпѕsѣ ла fрîѣ; (архit:) skosѣ afaръ din zidѣ; (dѕпе stoĭчĭ) = Συμπέρασμα. [de ѕnde

'Εκ-φορέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Εκφέρω, skoцѣ, карѣ afaръ. [de ѕnde

'Εκφόρημα (τὸ), ор че se skoate (se каръ) afaръ, = 'Εκφόριον. [ші

'Εκφόρησις, εως (ἡ), skoatepe, къръtѕръ de чева afaръ.

'Εκφορικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъtорѣ de (saѣ fъкѕtѣ кѕ) екsпресіе, saѣ аргѕmentaціе; (de ѕnde) «'Εκφορικὰ». dѕпе діалектіка Stoiчілор челе nѕmite de Періпатетічĭ νοήματα, înцелеsѕрі.

'Εκφόριον (τὸ), продѕктѣ (de пъmîntѣ); венitѣ. 2) гѕноіѣ. [din

Ἔκφορος (ὁ, ἡ), пе каре поate, saѣ тревѕіе a skoate чіnева afaръ; (прin întind:) de лепъdat, skîрвosѣ; (fir:) вреdnікѣ de пѕвлікat. 2) чел че îшĭ ese din mъsѕрĭ, saѣ ешітѣ din sine. [ἐκφέρω]. [de ѕnde

'Εκφορόω, -ῶ, віit: -ώσω, греш: în локѣ de ἐκπορόω.

'Εκ-φορτίζω, віit: -ίσω, deskaркѣ; (fir:) amъцind депъртezѣ пе чіnева, (прекѕm se zize) mъ deskaркѣ de dînsѕл.

'Εκ-φορτόω -ῶ, віit: -ώσω, (maĭ noѣ) = 'Εκφορτίζω.

'Εκ-φράζω, віit: -άσω, екsпрimѣ, posteskѣ прin кѕвîntѣ, saѣ повesteskѣ кѕ amъpѕntѕл.

'Εκφρακτικὸς, ὴ, ὸν, чел кѕ пѕtepe saѣ însѕшime de a deskѕіа; (med:) deskѕitорѣ, destѕпъtорѣ de stomaxѣ, ші чл: (înпрot: de 'Εμφρακτικός). [ἐκφράσσω].

'Εκφρασείδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ

Ἔκφρασις, εως (ἡ),[ἐκφράζω] екsпрimape,

*

експѹнере екзактъ прin кѹвinte. «Διαφέρει δὲ ἔκφρασις διηγήματος, ὅτι τὸ μὲν ψιλὴν ἔχει τοῦ πράγματος ἔκθεσιν, ἡ δὲ πειρᾶται θεατὰς ἐργάσασθαι μικροῦ τοὺς ἀκούοντας». Sхл: (вezĭ ші διατύπωσις). [ἐκφράζω].

'Εκ-φράσσω (ττω), вiit: -φράξω, desгръdeskŭ, destѹпŭ, deskѹiŭ.

'Εκφραστικὸς, ὴ, ὸν, folositopŭ, îndemînatikŭ ла екзактъ експрimape de чева. [ἐκφράζω].

'Εκ-φρέω, ші поet: ἐκφρέιω, вiit: -ήσω, At: (прin sinк:) în локŭ de ἐκφορέω.

'Εκ-φρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ esŭ din minцĭ, mъ sminteskŭ; saŭ mъ гîndeskŭ maĭ presѹs de че sîntŭ, mъ mîndpeskŭ.

'Εκ-φροντίζω, вiit: -ίσω, îngriжeskŭ (mъ гîndeskŭ) a afла кiпŭ ші miжлокŭ de a isвѹti în чева; (прin întind:) пъskочeskŭ. [de ѹnde

'Εκφρόντισις, εως (ἡ), îngriжipe de a afла miжлокŭ spre sъвîршipe de чева; saŭ (în цen:) пъskочipe.

'Εκφρόνως, adв: ка smintitŭ, fъръ minte. [ші

'Εκφροσύνη (ἡ), smintipe, saŭ лiпsъ de minte. [ἔκφρων].

'Εκφρύσσω (ττω, ші γω), вiit: -φρύξω, fpirînd, saŭ пръжind în sekŭ ѹsѹkŭ чева de totŭ.

Ἔκφρων, ονος (ὁ, ἡ), smintitŭ, eшitŭ din minцĭ. «Οἱ μύωπες κεντοῦντες τοὺς βοῦς ἔκφρονας ποιοῦσι». Цeоп: [ἐκ, φρήν].

'Εκφυὰς, άδος (ἡ), = 'Αποφυὰς, mлъdiцъ odръsлitъ п' алътѹреа. «Μόσχους καὶ χλωρὰς κλήματος ἐκφυάδας». Sхл: (вezĭ ші ἔκφυσις).

'Εκφυγγάνω (fъръ вiit:), = 'Εκφεύγω.

Ἔκφυγε, поet: în локŭ de ἐξέφυγε.

'Εκφυγὴ (ἡ), = Ἔκφευξις.

'Εκφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѹ ковîршipe (пeste natѹръ) îndemînatikŭ (potpiвitŭ) ла чева (вezĭ ші ὑπερφυής). 2) skosŭ, eшitŭ afaръ din чева (кѹ каре însъ se концine, este контрѹпатŭ). [ἐκ, φυή].

'Εκ-φυλάσσω (ττω), вiit: -άξω, пъzeskŭ чева кѹ лѹаре aminte, препъzeskŭ, пъstpezŭ; пîndeskŭ.

'Εκ-φυλλίζω, вiit: -ίσω, = 'Επιφυλλίζω.

'Εκ-φυλλοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцŭ пе чinева din demnitatea sa; (în цen:) osîndeskŭ прin вotape. (вezĭ ші ἐξοστρακίζω). [de ѹnde

'Εκφυλλοφόρησις, εως (ἡ), ші

'Εκφυλλοφορία (ἡ), skoatepe din demnitate; osîndipe, saŭ desaпроваре прin вotape (вezĭ ші πεταλισμός). [ἐκ, φυλλοφόρος).

Ἔκφυλος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, ші sѹпрл: -ότατος) чел че пѹ este dintp' aчeeaші seminцie, stpeinŭ, de алтŭ neamŭ; (прin ѹрm:) neoвiчnѹitѹ; (прin întind:) чiѹdatŭ, пefipeskŭ. [ἐκ, φυλή].

Ἔκφυμα (τὸ), (вot:) влъstapŭ, mлъdiцъ; (med:) = 'Εξάνθημα. [din

'Εκφῦναι, nex: 2: de înf: ал лѹĭ ἐκφύω.

Ἔκφυξις, εως (ἡ), = Ἔκφευξις.

Ἔκφυρμα (τὸ), mînжitѹръ, spѹркъчiѹne. [din

'Εκ-φύρω, вiit: -φυρῶ, mînжeskŭ, spѹркŭ, пîngъpeskŭ преа mѹлt.

'Εκ-φυσάω -ῶ, вiit: -ήσω, sѹfлѹ tape, în кît a skoate чева din sinemĭ, pesѹfлѹ; (nestp: saŭ ел:) isворъskŭ penede. «Φλόγες ἐκ γῆς ἐκφυσήσασαι». Apst: 2) sѹfлînd aпpinzŭ, ѹmfлѹ, saŭ pisineskŭ чева; (fir:) aцîцŭ, zъdъръskŭ. «Θεωρῶν αὐτὸν ἐκπεφυσημένον». Плв: ѹmfлatŭ de mîndpie. [de ѹnde

'Εκφύσημα (τὸ), чеса че se skoate afaръ прin penede sѹfлape; (med:) = 'Εξάνθημα, pesѹfлътѹръ. [ші

'Εκφύσησις, εως (ἡ), penede sѹfлape, saŭ tape pesѹfлape; spapцepe (еклatape) de mѹnte вѹлканikŭ. (вezĭ ші ἐκπνοή).

'Εκ-φυσιάω -ῶ, вiit: -άσω, поet: = (saŭ греш: în локŭ de) 'Εκφυσάω.

Ἔκφυσις, εως (ἡ), [ἐκφύω] naштepe, pesъpipe, влъstъpipe din чева; mлъdiцъ, влъstapŭ eшitŭ п' алътѹреа; (med:) pesѹfлътѹръ. (вezĭ ші ἔμφυσις). [ἐκφύω].

'Εκ-φυτεύω, вiit: -εύσω, desъdeskŭ, ші pesъdeskŭ; (în цen:) кѹлtiвŭ плantъ.

'Εκ-φύω, вiit: -φύσω, (miж: nex: ἐξέφυν) naskŭ, saŭ fakŭ a pesъpi чева; (ші miж:) mъ naskŭ (pesapŭ) din чева. «Κεφαλαὶ τρεῖς ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυκυῖαι». Іл: Λ.

'Εκφυῶς, adв: кѹ ковîршipe пeste natѹръ. [ἐκφυής].

'Εκ-φωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, пронѹнцŭ кѹpat, saŭ кѹ глasŭ mape; (în цen:) zikŭ, mъ експрiшŭ кѹpat; вesteskŭ, stpirŭ чева în гѹра mape. [de ѹnde

'Εκφώνημα (τὸ), кѹвîntŭ postitŭ în гѹра mape. 2) = кѹ

'Εκφώνησις, εως (ἡ), пронѹнцape, postipe кѹ глasŭ.

'Εκ-φωτίζω, вiit: -ίσω, лѹminezŭ foapte mѹлt.

'Εκ-χαλάω -ῶ, вiit: -άσω, destinzŭ, лasŭ чева слaвŭ de totŭ; (кѹ цen:) коворŭ чева de ѹndeва.

'Εκ-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцŭ fpîȣл de ла калŭ, desfpînezŭ.

'Εκ-χαλκεύω, biit: -εύσω, konstpȣiŭ чева кȣ totȣл de apamъ.

'Εκ-χαραδρόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakŭ ȣnŭ локŭ de totŭ în въгаше, saŭ шanцȣpĭ fopmate din nîpae.

'Εκ-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, шtepгŭ чеea че s' a sъnat în чева. «Ἀπὸ στήλης —». D: Xps:

'Εκ-χαρυβδέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвŭ, înгiцŭ ка Xapi d ı.

Ἔκχαυνος (ὁ, ἡ), кam молешitŭ, saŭ moлiчosŭ. [ἐκ, χαῦνος].

'Εκ-χαυνόω -ῶ, biit: -ώσω, молешeskŭ чева de totŭ; (fir:) însȣflȣ mîndpie.

'Εκ-χειρουργέω -ῶ, biit: -ήσω, desъвîpшeskŭ чева кȣ лȣкрареа mîĭnелор. «Πολλὰ μὲν ἱερά..., πολλοὶ δὲ κῆποι, καὶ πολλὰ γυμνάσια ἐκκεχειρούργητο». Плт:

'Εκ-χερσεύω, biit: -εύσω, лasŭ ȣnŭ пъmîntŭ a se înцeлini de totŭ.

'Εκ-χερσόω, biit: -ώσω, desцeлinezŭ, saŭ кȣлtiвŭ ȣnŭ пъmîntŭ înцeлinitŭ (Г: Пisid:)

'Εκχεύατο, noet: în локŭ de ἐξεχέατο, miж: (în локŭ de акt:) nex: ал лȣĭ

'Εκ-χέω, biit: -χεύσω, ші χεῶ, (nex: ἐξέχεα, ші чл:) въpsŭ, (ші miж:) mъ въpsŭ, (ші fir:) esŭ de ȣndeва кȣ mȣлцĭ алцiĭ înпpeȣnъ afapъ; (pin întind:) pisineskŭ, пръпъdeskŭ. «Τὴν δόξαν τῶν προγεγενημένων ἐξέχεαν». || (miж:) mъ întinzŭ; mъ молешeskŭ, oвoseskŭ; mъ daŭ кȣ totȣл ла чева. «Εἰς ἑταίρας («Εἰς ἡδονὴν)—». Плв: ші Клт:

'Εκ-χιλόω -ῶ, biit: -ώσω, zлeieskŭ ȣnŭ tpȣnŭ de totŭ mȣstȣл (paptea чea nȣtpitoape), saŭ ȣmezeaлa sa.

'Εκ-χλευάζω, biit: -άσω, =Καταχλευάζω.

'Εκ-χλοιόομαι -σῦμαι (ші χλοόομαι -οῦμαι), biit: -ώσομαι, ші ωθήσομαι, mъ sepвezeskŭ, mъ ofiлeskŭ, mъ fakŭ вepde ла faцъ.

'Εκ-χοΐζω, biit: -ίσω, sъnînd skoцŭ пъmîntŭ. [de ȣnde

'Εκχόϊσις, εως (ἡ), skoatepea пъmîntȣлȣĭ sъnatŭ; desгpoпape.

'Εκ-χολάω -ῶ, biit: -ήσω, skoцŭ вeninŭ.

'Εκ-χολόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakŭ чева de totŭ în вeninŭ; (fir:) пeкъжeskŭ, înfȣpiezŭ. 2) ='Εκχολάω. [de ȣnde

'Εκχόλωσις, εως (ἡ), skoatepe de вeninŭ.

'Εκ-χονδρίζω, biit: -ίσω, prefakŭ în sгîpчiŭ ȣnŭ mъdȣлapŭ ал tpȣnȣлȣĭ.

'Εκ-χορδεύω, biit: -εύσω, skoцŭ maцeлe.

'Εκ-χορδόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцŭ sȣnetŭ din (saŭ ка din) opranŭ mȣsiкалŭ кȣ koapde. «Τύπος λαρυγγίφωνος ἐκκεχόρδωται». At:

'Εκ-χορεύω, biit: -εύσω, skoцŭ (ші шiж:) esŭ dtn хоръ, din danцŭ; saŭ dъnцezŭ пe din afapъ.

'Εκ-χράω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = 'Εκχρησμῳδέω. 2) (nepeps:) ἐκχρᾷ, saŭ ἔκχρη, biit: ἐκχρήσει, (nex: ἐξέχρησε) ажȣnцe, e destȣлŭ; (ȣne opĭ) se întîmплъ. (вezĭ ші ἀποχράω).

'Εκ-χρέμπτομαι, biit: χρέμψομαι, ='Αποχρέμπτομαι.

Ἔκχρη, nepeps: вezĭ ἐκχράω.

'Εκ-χρηματίζομαι, biit: ίσομαι, iaŭ de ла чinева кȣ siла вanĭ.

'Εκ-χρησμῳδέω -ω, biit: ήσω, daŭ проорочiĭ de ȣndeва.

'Εκ-χρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakŭ чева кȣ totȣл în aȣpŭ.

'Εκ-χρώζω, saŭ (maĭ коpeктŭ)

'Εκ-χρώννυμι, biit: -χρώσω, колopezŭ чева adînк.

Εκ-χυλίζω, biit: -ίσω, skoцŭ, stopкŭ zeama din чева.

'Εκ-χυλόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakŭ чева în zeamъ. 2) ='Εκχυλίζω.

Ἔκχυμα (τὸ), op че s' a въpsat afapъ; (med:) pesȣflъtȣpъ. (de ȣnde noate гpeш: în локŭ de ἔκθυμα, saŭ ἔκφυμα).

'Εκχύμενος, noet: în локŭ de ἐκχυθεὶς, miж: nex: de paptч: лȣĭ ἐκχέω.

'Εκ-χυμίζω, biit: -ίσω, ='Εκχυλίζω.

'Εκ-χυμόομαι, οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ въpsŭ afapъ, mъ peвъpsŭ. [de ȣnde

'Εκχύμωμα (τὸ), ші

'Εκχύμωσις, εως (ἡ), deшeptapea sînцeлȣĭ sȣвt пieлe din лoвitȣpъ, ші чл:

'Εκ-χύνω, (skp:) în локŭ de ἐκχέω. [de ȣnde

Ἔκχυσις, εως (ἡ), въpsape afapъ; (fir:) eшipe de mȣлцĭ de o datъ de ȣndeва. [ші

'Εκχύτης, ου (ὁ), въpsъtopŭ afapъ (pisinitopŭ, ші чл:).

Ἔκχυτο, noet: în локŭ de ἐξέχυτο, 3: sinг: neps: de nas; neste-sъв: ал лȣĭ ἐκχέω.

Ἔκχυτος (ὁ, ἡ), въpsatŭ afapъ, pisinitŭ; (despe mînк:) zemosŭ; (fir:) moлiчosŭ, слaвŭ; desfpînatŭ, destpъmatŭ. || (sȣвst:) ἔκχυτον, ȣnŭ feлŭ de mînкape, saŭ saлцъ. (вezĭ ὠοκοπία).

'Εκ-χωνεύω, biit: -εύσω, = (saŭ гpeш: în локŭ de) Συγχωνεύω, ші Καταχωνεύω.

'Εκ-χώννυμι, biit: -χώσω, ѕmплѫ, saѫ înaлцѫ ѕnѫ локѫ гръmъdind пъmîntѫ; faкѫ maлѫ sпре întъpipe, saѫ апъpape; op клъdeskѫ пе ѕnѫ asemenea maлѫ чева

'Εκ-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, (stpъm: кѕ ак: saѫ цen: dipeк: ші dat: indip:) лasѫ чева пе seama кѕїва. «Οὐδ' ἐξέστω ἐκχωρῆσαί τινι τὸ μνημεῖον». Eпirp: «Ἐκχωρῶν αὐτῷ τῆς ἐντὸς Ἅλυος χώρας». Diod: (ші fir:) «Τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδενὶ ἐκχωρήσαιμι». Пл: || (nestp: saѫ ел:) mъ petpaгѫ de ѕndeва, mъ daѫ în лatѕpe. «Ἀνενεικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε». Ep: (ші fir:) «Ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων». Ep· (ші кѕ dat: de грац;) «Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει». Sof: [de ѕnde

'Εκχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe, ші чл:

'Εκ-χωρίζω, biit: -ίσω, sкоцѫ чева din локѕл sъѫ, deпъptezѫ, desпapцѫ.

Ἔκψηγμα (τὸ), ръzъtѕpъ, fъpîmitѕpъ. [ἐκψήχω].

Ἔκψυξις, εως (ἡ), sѕвst: лѕї

'Εκψύχω, biit: -ψύξω, (maї papѫ de кît ἀποψύχω) îmї daѫ sѕflетѕл, лешinѫ. «Καὶ ἐκψύχουσι πυκνά». Iпкр: 2) sвîntѫ.

Ἑκὼν [εἴκω, saѫ ἥκω], οὖσα, ὸν, чел че faче чева de вое, nesiлitѫ. «Ἑκών εἶναι». At: în локѫ de ἑκὼν, ἑκοντί.

Ἔλα, поet: порѕnч: ал (neîntp·) ἐλάω, în локѫ de ἐλαύνω.

'Ελάα (ἡ), At: în локѫ de ἐλαία.

'Ελάαν, поet: Ion: în локѫ de ἐλάειν-ᾷν, прez: de inf: ші

'Ελάασκον, поet: Ion: în локѫ de ἤλαυνον, прел: de xot: ал лѕї ἐλαύνω.

'Ελᾷδες (αἱ), поet: în локѫ de ἐλαΐδες, îm: ал лѕї ἐλαΐς, шъsлinї. [ἐλαία].

'Ελάδιον (τὸ) dim: ал лѕї ἐλάα, saѫ ἔλαιον, masлiniopъ, saѫ ѕntdeлemnелѫ.

'Ελαθερὴς, έος, (ὁ, ἁ), Dop: поet: în локѫ de ἐληθερής.

'Ελαθῆναι, пas: nex: 1: de inf: ал лѕї ἐλαύνω.

'Ελαία, ας [εἰλέω] (ἡ), mъsлinѫ. 2) mъsлinъ.

'Ελαίαγνος (ἡ), = (saѫ греш: în локѫ de) ἐλέαγνος.

'Ελαιάεις, εσσα, εν, Dop: în локѫ de ἐλαιήεις. [ἐλαία].

'Ελαιακόνη (ἡ), гpesie, пе кape se askѕte кѕ ѕntdeлemnѫ, iap nѕ кѕ апъ. [ἔλαιον, ἀκόνη].

'Ελαιαλογέω -ῶ, biit: -ήσω, = (saѫ греш: în локѫ de) ἐλαιολογέω.

'Ελαιὰς, άδος (ἡ), поet; în локѫ de ἐλαία (прinч: mъsлinъ).

'Ελαιεμπορία (ἡ), neгоцѫ de mъsлine, saѫ de ѕntdeлemnѫ. [din

'Ελαιέμπορος (ὁ), neгѕцъtopѫ de ѕntdeлemnѫ, saѫ de mъsлine.

'Ελαΐζω, biit: -ίσω, amѫ faцъ de mъsлinъ. 2) кѕлегѫ mъsлine; saѫ sъdeskѫ mъsлinї. [ші

'Ελαιήεις, εσσα, εν, ші

'Ελαιηρὸς, ὰ, ὸν, ка mъsлina, saѫ de mъклine, op de ѕntdeлemnѫ. «Ἐλαιήεντος ἀμφιφορῆος». Non: «Κεράμιον ἐλαιηρὸν». Iпкр: [ші

'Ελαϊκὸς, ὴ, ὸν, (pap) în локѫ de ..

'Ελαΐνεος, η, ον, поet: în локѫ de...

'Ελάϊνος, η, ον, fъкѕtѫ de лemnѫ de mъsлinѫ. «Ῥόπαλον ἐλαΐνεον». Om: «Στέφανος - -». Sxл: «Στέμφυλα τῶν ἐλαΐνων». Цeоп: [ἐλαία].

'Ελαιοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), moiatѫ în ѕntdeлemnѫ. [ἔλαιον, βάπτω].

'Ελαιοβρα(βρε)χὴς, έος, ші

'Ελαιόβροχος, ші 'Ελαιόβρεκτος. [ἔλαιον, βρέχω].

'Ελαιόδευτος (ὁ, ἡ), înѕndatѫ, moiatѫ în (saѫ ѕnsѫ кѕ) ѕntdeлemnѫ. [ἔλαιον, δεύω].

'Ελαιοδόκος (χος) (ὁ, ἡ), пpiimitopѫ, копpinzъtopѫ de ѕntdeлemnѫ. [ἔλαιον, δέχομαι].

'Ελαιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ mъsлinъ, saѫ кѕ ѕntdeлemnѫ. [ἐλαία, εἶδος].

'Ελαιόθρεπτος (ὁ, ἡ), хpъnitѫ кѕ ѕntdeлemnѫ. «Λαμπὰς, — ». Metod: în Fotie. [ἔλαιον, τρέφομαι].

'Ελαιοκάπηλος (ὁ), = 'Ελαιοπώλης. [ἔλαιον, κάπηλος].

'Ελαιοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, кѕлtiвѫ mъsлinї. «Αὐλῶνες ἐλαιοκομούμενοι». Плd: sъdite кѕ mъsлinї. [ші

'Ελαιοκομία (ἡ), кѕлtiвape de mъsлinї. [ші

'Ελαιοκομικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopѫ de кѕлtiвape, saѫ кѕлtiвatopѫ de mъsлinї. [ші

'Ελαιοκόμιον (τὸ), = 'Ελαιὼν, mъsлinішѫ, saѫ (maї пpoвaвiлѫ) maгazie, op лѕкpъtopie de mъsлine. [din

'Ελαιόκόμος (ὁ), [ἐλαία, κομέω] (пeпѕлt:) кѕлtiвatopѫ de mъsлinї. 2) (anteпeпѕл:) плinѫ de (sъditѫ кѕ) mъsлinї. «Μαραθὼν —». Non:

'Ελαιοκονία (ἡ), ѕnѫ feлѫ de ѕnsoape, saѫ sпoiaлъ de пepeцї, ші чл: (ἔλαιον, κονία].

'Ελαιολογέω, -ῶ, biit: -ήσω, кѕлегѫ mъsлine. [din

'Ελαιολόγος (ὁ), колегъторъ de мъслине. [ἐλαία, λέγω].

'Ελαιόμελι, ιτος (τὸ), сиръ фелъ de мисре, че корце dinînadins гъзрітъ мъслинъ. [ἐλαία, μέλι].

'Ελαιομετρέω -ῶ, вііт: -ήσω, мъзъръ, ші înпарцъ мертіче de унтделемнъ. [ἔλαιον, μετρέω].

"Ελαιον (τὸ), (прінч:) унтделемнъ; (în цеп:) ор че унзъросъ лікъідъ. «"Ελαιον τὸ ἀπὸ γάλακτος». Тгр: унтъ. 2) піаць, унде se биdea унтделемнъл. «'Αναμένω σε πρὸς τοὔλαιον». Мпdр:

'Ελαισπινὴς [ἔλαιον, πῖνος], έος (ὁ, ἡ), унзъ, мînжітъ de унтделемнъ.

'Ελαιοποιία (ἡ), фачере (скоатере) de унтделемнъ. [ἔλαιον, ποιέω].

'Ελαιοπωλεῖον (τὸ), локъл, унде se винде унтделемнъ. [din

'Ελαιοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de унтделемнъ. [ἔλαιον, πώλης].

'Ελαιοπώλιον (τὸ), = 'Ελαιοπωλεῖον.

"Ελαιος (ὁ), поет: în локъ de ἐλαία, (прінч: мъслинъ селватікъ).

'Ελαιόσπονδος (ὁ, ἡ), але кървіа лівацій се фак кь унтделемнъ. (вezї ші ὑδρόσπονδος). [ἔλαιον, σπονδή].

'Ελαιοτριβεῖον [ἐλαία τρίβω], ші

'Ελαιοτρόπιον (πεῖον) (τὸ), тоаръ de унтделемнъ. [ἐλαία, τρέπω].

'Ελαιοτρυγητὸς (ὁ), колесъл мъслинелор. [ἐλαία, τρυγέω].

'Ελαιότρυγον (τὸ), дрождіе de унтделемнъ.

'Ελαιουργία (ἡ), = 'Ελαιοποιία. (din

'Ελαιουργὸς (ὁ, ἡ), лукрътторъ de унтделемнъ. [ἔλαιον, ἔργον].

'Ελαιοφόρος (ὁ, ἡ), адъкътторъ (конpinзътторъ, съ поditторъ) de мъслине. || (ѕъъѕt:) ἐλαιοφόρον (τὸ), пасъ de унтделемнъ. [ἐλαία, ἔλαιον, φέρω].

'Ελαιοφυτεία (ἡ), съdipe demъслini. [din

'Ελαιόφυτος (ὁ, ἡ), локъ съditъ кь мъслинї. [ἐλαία, φύω].

'Ελαιοχριστία (ἡ), унцере кь унтделемнъ. [ἔλαιον, χρίω]. іар ἐλαιοχρηστία [ἔλαιον, χράομαι],înтрeвъінцаре de унтделемнъ).

'Ελαιοχυτέω -ῶ, вііт: -ήσω, торнъ недаѕъпра (съ опърескъ кь) унтделемнъ. [ἔλαιον, χέω].

'Ελαιόω -ῶ, вііт: -ώσω, прefакъ în (съ унгъ кь) унтделемнъ. [ἔλαιον].

'Ελαΐς, ίδος (ἡ), поет: înлокъ de ἐλαία мъслинъ).

'Ελαϊστὴς, οῦ (ὁ), = 'Ελαιολόγος.

'Ελαιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din соіъл (фелъл) мъслineї, съ унтделемнълъї, асеменea кь мъслina съ унтделемнъл. [ἐλαία, съ ἔλαιον].

'Ελαιών, ῶνος (ὁ), мъслінішъ. [ἐλαία].

'Ελαιωτὴρ (ὁ), поет: = 'Ελαϊστὴς. [ші

'Ελαιωτὸς, ὴ, ὸν, унсъ кь унтделемнъ. [ἐλαιόω].

"Ελακον, поет: пех: 2: ал лъї λῆκέω.

"Ελανδρος (ὁ, ἡ), поет: [ἔλω, ἀνὴρ' прінzътторъ de оаменї (прізоніерї) în реѕвоіъ.

'Ελάνη (ἡ), [ἔλη] торцъ, zadъ аupinsъ (Тѕрч: masала).

'Ελάσαι, пех: 1: de inf:, ші

'Ελασαίατο, поет: Ion: în локъ de ἐλάσαιντο, 3: îш: пеps: de miж: пех: ал пої:, ші

'Ελάσασκε, поет: în локъ de ἤλασε, пех: ал лъї ἐλαύνω.

'Ελασείω (фъръ вііт:), dopeскъ съ алергъ къларе, съ кь тръѕъръ.

'Ελασία (ἡ), = "Ελασις.

'Ελασίδρὸντος (ὁ, ἡ), поет: аѕвîрlітторъ de тѕnetъ; (fir:) ѕonopъ. [ἔλασις, βροντή].

'Ελάσιος (ὁ, ἡ), îndemînatікъ a roni (прінч:) demonї (адікъ тъmъdзітторъ de епілепѕіе, ші чл:). [ἐλαύνω].

'Ελάσιππος (ὁ, ἡ), поет: Ἱππηλάτης. [ἔλασις, ἵππος].

"Ελασις, εως (ἡ), алергаре кь калъ, съ тръѕъръ; порпіре de оштіре (прінч: de кълъріmе), експедіціе; (în цеп:) гоапъ, вînаре. [вezї вербъл ἐλαύνω].

"Ελασμα (τὸ), [ἐλαύνω] плакъ, шіпъ de металъ. [de унde

'Ελασμάτιον (τὸ), dim: ал лъї ἔλασμα.

'Ελασμὸς (ὁ), = "Ελασις. 2) = "Ελασμα.

"Ελασσα, поет: în локъ de ἤλασα, пех: 1: ал лъї ἐλαύνω.

'Ελασσονάκις, ἐλασσόνως, ἐλάσσωμα, ἐλάσσων, ші чл: вezї ἐλαττονάκις, ἐλάττωμα, ші чл:

'Ελαστὴς, οῦ (ὁ), = 'Ελατήρ.

'Ελαστρέω, (фъръ вііт:) Ion: în локъ de ἐλαύνω.

'Ελάτειρα fem: ал лъї ἐλατήρ.

'Ελατέον, поsit: ал лъї ἐλαύνω.

'Ελάτη (ἡ), [ἐλατὸς] (арвъръ) брадъ. 2) (прin întind:) лемнъ de брадъ; (de унde поет:) ор че ѕе фаче овічнѕіt dintр' astfeл de лемнъ, s: c:) вîслъ; (прin întind) кораві. (вezї ші δόρυ). 3) фрацедал вътъtаръ ал finікълъї, = Σπάθη, (вezї ші βόρασσος), [de унdе

'Ελατηΐς, ίδος (ἡ), поеt: în локŭ de ἐλατίνη, fъкѹtъ de (saŭ asemenea кѹ) вradŭ.

'Ελατὴρ (ὁ), поеt: гonitorŭ; asвîр litorŭ; (пaрtiк:) mînъtorŭ de калŭ, saŭ tръsѹръ. [ἐλαύνω]. [de ѹnde

'Ελατήριος, α saŭ ος, ον, atinгъtorŭ de (saŭ îndemînatiкŭ ла) гonipe, saŭ mînape (de калŭ, tръsѹръ, ші чл:). (de ѹnde || sѹвst:) 'Ελατήριον (τὸ), (se înц: φάρμακον) doкtopie de кѹръцenie (прinч: fъкѹtъ de кpastaвeцĭ amapĭ saŭ seлвatfчĭ). (пeолц:) zemвepeкŭ (Fpaнц: ressort).

'Ελάτης, ου (ὁ), поеt: în локŭ de ἐλατήρ.

'Ελατίνη (ἡ), ѹnŭ feлŭ de плaнtъ, (Fpaнц:) velvote, inapiцъ.

'Ελάτινος, η, ον, de (лemnŭ de) вpadŭ. 2) de влъstapŭ de finiкŭ. «Ἔλαιον—». Med: [ἐλάτη].

'Ελατὸς [ἐλαύνω], ὴ, ὸν, пѹtinчosŭ a se întinde (прinч:) прin вътaie de чoкaнŭ. [de ѹnde

'Ελατρεὺς, έως (ὁ), fepŭ, saŭ apamъ вine лѹкpate, ші лъmѹpite.

Ἔλαττον, neѹt: ал лѹĭ ἐλλάττων. [de ѹnde

'Ελαττονάκις, adв: de maĭ пѹцine opĭ, pap. [ші

'Ελαττονέω -ω, вiit: -ήσω, (maĭ noŭ) în локŭ de ἐλαττοῦμαι, mъ faкŭ maĭ пѹцinŭ, saŭ sîntŭ maĭ de жos. [ші

'Ελαττονότης (ἡ), însѹшimea челѹĭ maĭ пѹцinŭ, saŭ maĭ de жos, пѹцinime, miчime în компapaцie. [ші

'Ελαττόνως, adв: = 'Ελαττονάκις, ші ἔλαττον. «'Ελαττόνως ἤ κατ' ἀξίαν αὐτὸν ἠμύνατο». Antf: [ші

'Ελαττόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпѹцinezŭ, miчeskŭ чeвa maĭ mѹлt. || (пas:)sîntŭ maĭ de жos; (прin ѹpm:) mъ вipѹieskŭ. «Πολλὰ ἐλαττοῦμαι Αἰσχίνου περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα». Dm: «Τοὺς πολεμίους ἠλαττῶσθαι». Полв: [ἐλάττων]. [de ѹnde

'Ελάττωμα (τὸ), defeкtŭ, лiпsъ (Tѹpч: кѹsѹpŭ); oвieкtŭ, întpѹ кape este чineвa maĭ înпѹцinatŭ de кît aлtѹл. «Ὁ καλούμενος Κόκλης ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ὄψιν ἐλαττώματος». ші «Τοιαῦτα συνέβαινε πολλὰ παραλλὰξ ἑκατέροις ἐπὶ τὰς ὁμόρους χώρας ἐκστρατευομένοις ἐλαττώματά τε καὶ πλεονεκτήματα». D:Aл: [ші

'Ελάττωσις, εως (ἡ), înпѹцinape, sкъdepe, пъгѹвipe; neisвѹtipe, ші чл: [ші

'Ελαττωτικὸς, ὴ, ὸν, пѹtinчosŭ (îndemînatiкŭ), a înпѹцina, a miчi, ші чл: maĭ mѹлt.

'Ελάττων (прinч: компр: ал лѹĭ ἐλαχὺς), ονος (ὁ, ἡ), maĭ miкŭ, maĭ пѹцinŭ, maĭ de жos, maĭ pъŭ, maĭ пpostŭ. || (neѹt:) ἔλαττον, (maĭ de mѹлte opĭ în локŭ de) adв: maĭ пѹцin «Ἔλαττον ἔχω, (saŭ φέρομαι)». Лкs: = 'Ελαττοῦμαι. «'Εν ἐλάττονι (saŭ περὶ ἐλάττονος) ποιοῦμαί (saŭ τίθεμαί) τι». Fps: soкoteskŭ чeвa maĭ de жos. «Πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς». At:

'Ελαύνω, вiit: ἐλάσσω, ші At: ἐλάω -ῶ, (прeл: ἤλαυνον, nex: ἤλασα, tpe: de кѹ: At: ἐλήλακα, ші пas: ἐλήλαμαι, nex: пas: ἠλάθην, ші пpea pap ἠλάσθην, posit: ἐλατέον, ші пpea pap ἐλαστέον) (în цen:) пѹiŭ чeвa în miшskape; (прin ѹpm:) гoneskŭ чeвa de dinaintea mea; (de ѹnde eл: aлepгŭ (пъвълeskŭ) кѹ калŭ, saŭ tръsѹръ, saŭ кopaвie; (de ѹnde) вîsлezŭ; (ѹne opĭ) mъ oшteskŭ. «Ἵππον («Ἅρμα, «Ναῦν, ші чл:) ἐλαύνειν.». Om: "Πόντον ἐλάταις ἐλαύνειν". Od: П. (ші eл:) "Μάστιξιν δ' ἐλάαν". Iл: N. "Παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνειν." Od: M. a плѹti пe лiпгъ цъpmѹл insѹлeĭ. "Ἀναβὰς τὸν ἵππον ἤλασε". ші „'Αντίος ἐλάσας". Ksn: "'Ελάσαι εἰς Αἴγυπτον". Ep: хpъпeskŭ, (прinч:) вite, ші fѹгŭ "Οὔπωτ' ἐμεῦ βοῦς ἤλασαν, οὔτε μευ ἵππους." Iл: A. (ші miж:) "'Ρύσι', ἐλαυνόμενος". Iл: K. вezĭ ші βοηλατέω. 3) isгoneskŭ; (fiг:) гoneskŭ вpъжmъшeшte, stpimtopezŭ. "Δαίμονας ἐλαύνειν". Xps: "Τὸ χρεὼν αὐτοὺς ἤλαυνε; Паѹs: (ші пas:) "'Ελαυνόμενος ὑπὸ τῆς συνέσεως τῶν ἔργων". Ep: "'Ελαύνεται ἀσεβείας". Лкs: 4) вatŭ; (прin întind:) гъѹpeskŭ; pъneskŭ; (de ѹnde în пemop înц:) = Περαίνω; (despe metaлe) = Σφυρηλατῶ. "Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν". Iл: B. «Οὐλὴν, ἥν με σύς ἤλασεν ὀδόντι". Iл: B. (ші пas:) "'Ελαύνεται δόρατι τὸν μηρὸν». Лѹч: (ші în nemop: înц:) «Τὴν κατὰ ταυτὸν ἔλα». Кaл: (ші пas:) «Γραῦς ἐλαυνομένη». Епгр: «Σίδηρος λεπτῶς ἐληλαμένος». Пл: (de ѹnde 5) întinzŭ în лѹnгŭ; deskizŭ шanцŭ; zideskŭ (tpaгŭ) zidŭ; (fiг:) пpiчinѹieskŭ, skopneskŭ; (кѹ aк: пpeп:) aжѹnгŭ. «Τεῖχος («Τάφρον) ἐλαύνειν». Лкs: «Κολωὸν ἐλαύνετον». Iл: A. «Εἰς μακρὰν ἡλικίαν («Εἰς ἕκτον ἔτος τῆς βασιλείας) ἐληλακὼς». Epd: (ші fiг:) «Σοφίας εἰς ἄκρον ἐλάσας». Ap: (ші eл:) «Ἄδην ἐλάαν κακότητος». Od: E. (ші пas:) «Ὅσοις τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων ἠλάθη. Плt: (вezĭ ші ἄγω). [ἐλάω].

'Ελάφειος, α saŭ ος, ον, de чepвŭ. [ἔλαφος].

'Ελαφηβολία (ἡ), лoвipe (вînape) de чepвŭ. [ші

'Ελαφηβόλια (τὰ), (se înц: ἱερά) serвъtoape, ші жертfъ în чinstea Dianeĭ вînъtoape de червĭ. [ші

'Ελαφηβολιὼν, ῶνος (ὁ), a поълеа лѫпъ (15 Февр: — 15 Martie) a Aten. [din

'Ελαφηβόλος (ὁ, ἡ), поет: ловitорѫ, вînъtорѫ de червĭ; (în цen:) вînъtорѫ. [ἔλαφος, βάλλω].

'Ελαφίνης, ου (ὁ), червѫлецѫ търішорѫ. (вezĭ ші ἀχαιίνης, ші βούνεβρος). [ші

'Ελάφιος, α saѫ ος, ον, ='Ελάφειος. || (sѫвst: върв:) =Ελαφηβολιὼν (ла Еліенĭ). || карне, saѫ корнѫ de червѫ. [ші

'Ελαφὶς, ίδος (ἡ), ѫнѫ fелѫ de пasъре amfiвie, =Γλωττὶς. [ἔλαφος].

'Ελαφόβοσκον (τὸ), ѫнѫ fелѫ de вѫріanъ (пъstърнакѫ selвatikѫ), че пask червіĭ sпре лекѫіре de mѫшкътѫра вре ѫneĭ feaръ. [ἔλαφος, βόσκω).

'Ελαφογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкѫtѫ, продѫsѫ din червѫ. [ἔλαφος, γένος].

'Ελαφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ червѫ, în fелѫл червѫлѫĭ. [ἔλαφος, εἶδος].

'Ελαφόκρανος (ὁ, ἡ), поет: (калѫ) кѫ капѫ de червѫ; (fir:) ='Ελαφρόνοος. [ἔλαφος, κρᾶνον].

'Ελαφοκτόνος (ὁ, ἡ), поет: omopîtорѫ de червĭ (вînъtорѫ). [ἔλαφος, κτείνω].

'Ελαφόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пічоаре ка de червѫ. «Ἵππος—» Iпtр: [ἔλαφος, ποῦς].

Ἔλαφος (ὁ, ἡ), [ἐλάω] червѫ.

'Ελαφοσκόροδον (τὸ), ѫпѫ fелѫ de ѫstѫроіѫ selвatikѫ, = 'Οφιοσκόροδον. [ἔλαφος, σκόροδον].

'Ελαφοσοίη (ἡ), поет: [ἔλαφος, σεύω] вînape de червѫ.

'Ελαφρία (ἡ), = 'Ελαφρότης. (maĭ de mѫлte-орĭ fir:) «'Αγαθὸν δὲ ἡ λύσις τῆς αἰτίης καὶ μὴ τοῦ ἄχθους ἐλαφρίη μοῦνον». Apet: [ші

'Ελαφρίζω, віit: -ίσω, ѫшѫрezѫ, înлesneskѫ. || (nestp:) sîntѫ ѫшорѫ. [ἐλαφρός].

'Ελαφρόγειος (ὁ, ἡ), копрînzъtорѫ de ѫшорѫ пъmîntѫ. [ἐλαφρὸς, γέα, γῆ].

'Ελαφρόνοος -ους (ὁ, ἡ) ѫшорѫ de minte. [ἐλαφρὸς, νόος -οῦς].

'Ελαφρόπους, ποδος (ὁ, ἡ), ѫшорѫ de пічоаре, iѫte. [ἐλαφρὸς, ποῦς].

'Ελαφρὸς [ἔλαφος], ὰ, ὸν, ѫшорѫ, лesne de miskat, iѫte; [fir:) ѫшорѫ de minte, nestatopnikѫ; (desпре лѫкрѫрĭ) de пѫцinъ келtѫіалъ; лesne de sѫfepit. «'Εν ἐλαφρῷ ποιοῦμαί τι». Лкs: iaѫ ѫнѫ лѫкрѫ ѫшѫрел (fъръ пъsape). [de ѫnde

'Ελαφρότης (ἡ), ѫшѫрinцъ; iѫцеалъ; (fir:) =Κουφότης. [ші

'Ελαφρόω -ῶ, віit: -ώσω, ші

'Ελαφρύνω, віit: -υνῶ, ѫшѫрezѫ. [ші

'Ελαφρῶς, adв: ѫшор; пе d'asѫпра.

'Ελάφρωσις, εως (ἡ), ѫшѫраре; (прin ѫрm:) înпѫцinape. [ἐλαφρόω].

'Ελαφώδης, εος (ὁ, ἡ), din fелѫл червілор, ='Ελαφοειδής. «Εἴ τις αὐτοῦ (τοῦ Εὐναπίου) περιέλοι τῶν λόγων τὸ... ἐλαφῶδες». Fot: [ἔλαφος].

'Ελαχιστάκις, adв: de foapte пѫцine орĭ, преа pap. [din

'Ελάχιστος (sѫпрл: ал лѫĭ ἐλαχὺς, кѫ пропріѫ ал saѫ компр: ἐλαχιστότερος, ші sѫпр: -ότατος) η, ον, foapte mikѫ, преа пѫцinѫ. || (neѫt:) ἐλάχιστα, adв: кît maĭ пѫцin поate fi. [de ѫnde

'Ελαχίστως adв: (pap) în локѫ de ἐλάχιστα.

Ἔλαχον, nex: 2: ал лѫĭ λαγχάνω.

'Ελαχυπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ mічĭ, skѫpte apinĭ. «Δελφὶν — ». [ἐλαχὺς, πτέρυξ].

'Ελαχὺς, εῖα, ύ, (преа pap) = Βραχὺς, пѫцinѫ, mikѫ, skѫptѫ; (fir:) prostѫ, ші чл:

'Ελάω -ῶ, віit; -άσω, поет: în локѫ de ἐλαύνω. 2). At: în локѫ de ἐλάσω, віit: ал лѫĭ ἐλαύνω.

'Ελαὼν, ῶνος (ὁ), ='Ελαιών.

Ἔλδομαι (fъръ віit:) поет:, [Maчed: прin metatesѫ în локѫ de Δέλομαι =Βούλομαι], dopeskѫ, поfteskѫ. [de ѫnde

Ἔλδωρ (τὸ), nedeкл: поет: dopinцъ, saѫ (maĭ віne) обіектѫ de dopinцъ.

Ἕλε, nex: 2: de порѫнч: saѫ поет: în локѫ de εἷλε nex: 2 de хот: ал лѫĭ αἱρέω.

'Ελέα (ἡ), ='Ελεᾶς.

'Ελέαγνος (ἡ), [ἕλος, ἄγνος] ръкitъ, ѫнѫ fелѫ de плantъ, че pesape în вълtoase локѫрĭ. (se skpie ші ἐλαίαγνος).

'Ελεαίρεσκον, прел: ал лѫĭ

'Ελεαίρω, віit: -αρῶ, (nex: ἠλέηρα) поет: în локѫ de ἐλεῶ.

'Ελεᾶς, ᾶντος (ὁ), ѫнѫ fелѫ de пasъре (вѫfniцъ). (вezĭ ші ἐλειός).

'Ελέατρος (ὁ), [ἐλεός] enistatѫ de masъ. (вezĭ ші ἐδέατρος).

'Ελεγεία (ἡ), (se înц: ᾠδή) = 'Ελεγεῖον; (прinч:) fem: ал лѫĭ ἐλεγεῖος.

'Ελεγειακὸς, ὴ, ὸν, ='Ελεγεῖος, елеціакѫ. [ἐλεγεῖος].

'Ελεγειογράφος (ὁ), skpiitорѫ (компѫitорѫ) de елеціĭ. [ἐλεγεῖον, γράφω].

'Ελεγεῖον (τὸ), прinч: neѫt: ал лѫĭ ἐλεγεῖος. || (se înц: μέτρον, saѫ ἔπος) елеціѫ, ѫнѫ fелѫ de поетъ din ѫna saѫ maĭ mѫлte

doimi de вepsъpĭ, din кape чел d' întîiŭ este eкsametpъ, iap чел d'aлdoiлea пentametpъ; (în цen:) eniгpamъ (de maĭ mълte opĭ) din doъ вepsъpĭ, maĭ къ seamъ fъneвpъ (mopmîntaлъ), saŭ (simn:) жaлnikъ.

'Ελεγειοποιητὴς, οῦ (ὁ), ші

'Ελεγειοποιός, οῦ (ὁ), поetŭ de елеціĭ, [ἐλεγεῖον, ποιός].

'Ελεγεῖος, α, ον, atinгъtopŭ, saŭ копpinzъtopŭ de плînцepe, жaлe, елеціaкŭ. «Τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί». Sхл: Апл: [ἔλεγος].

'Ελεγῖνος (ὁ), ъnŭ fелŭ de пеште.

'Ελεγκτέος, α, ον, пosit: aл лъĭ ἐλέγχω.

'Ελεγκτὴρ, ῆρος, ші

'Ελεγκτὴς, οῦ (ὁ), doвeditopŭ (пpin чepчetape) de чeвa. [ші

'Ελεγκτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ, saŭ disпъsŭ a doвedi saŭ a mъstpa. «Μὴ μέντοι ἐπαχθὴς γίνου τοῖς ἄλλοις, μηδὲ ἐλεγκτικός». Епikt: «'Αλλοτρίων μὲν ἐλεγκτικώτατος ἁμαρτημάτων, ἀνεπαίσθητος δὲ τῶν ἰδίων». Лonц: [ші

'Ελεγκτὸς, ὴ, ὸν, въditŭ, saŭ пъtinчosŭ a se doвedi; пpiimitopŭ de пîpъ, saŭ de sъpпape a къвintелop пpotiвnikълъĭ. [ші

'Ελεγμὸς (ὁ), = Ἔλεγξις.

'Ελεγξίγαμος (ὁ, ἡ), поet: doвeditopŭ (saŭ чepкъtopŭ) de кaлitatea пъnцeĭ, adikъ de кpedinцa konsoцiлop. [ἔλεγξις, γάμος].

Ἔλεγξις, εως (ἡ), doвedipe înпpotiвъ; mъstpape, doжenipe; пîpъ. [ἐλέγχω].

Ἔλεγος (ὁ), [ἔ, ἔ, λέγω, saŭ ἐλελεῦ, în afin: къ ἄλγος, ші ἔλεος] кîntikŭ плînцeposŭ (вочipe). поетъ елеціaкъ. «Δωρεῦνται χρυσέοισιν, ἐγὼ δ' ἱλαροῖς ἐλέγοισιν.» Апл nid:

'Ελεγχείη (ἡ), поet: Ion: în локŭ de ἔλεγχος, пonosŭ, хълъ, pъшine, nечinste. [din

'Ελεγχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: de хълit, пonosлъitŭ. [ἔλεγχος].

'Ελεγχίγαμος (ὁ, ἡ), греш: în локŭ de ἐλεγξίγαμος.

'Ελέγχιστος, η, ον, поet: sъпpл: nepeг: aл лъĭ ἐλεγχής.

'Ελεγχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелъл mъstpъpiĭ, saŭ doвedipiĭ ъnъĭ pъŭ. [ἔλεγχος, εἶδος].

Ἔλεγχος (ὁ), doвadъ. «Οἵτινες ἔλεγχον ἡμῖν ἀρετῆς τῆς μεγίστης ἔδοσαν». Andчd: «Πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». Sкp: кinŭ, miжлокŭ de doвedipe, aргъmentŭ. «Τὰ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει». Тъч: 2) хълъ, пîpъ, doжanъ. 3) sкъptъ eкsпъnepe a sъвiektълъĭ (de ъвpaжŭ, ші чл:).

Ἔλεγχος, εος -ους (τὸ), поet: пonosŭ, oвiektŭ de pъшine; omŭ nечinstitŭ. «Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, ψεῦσταί τ' ὀρχησταί, ші чл:». Іл. Ω.

'Ελέγχω, вiit: ἐλέγξω, (nex: ἤλεγξα, пas: tpe: de къ: ἐλήλεγμαι, ші nex: ἠλέγχθην). (пpinч:) mъstpezŭ; пîpъsкŭ; desпpeцъieskŭ; desaпpoвezŭ; pъшinezŭ; (iap maĭ noŭ) sъpпŭ пpin doвezĭ aргъmenteлe пpotiвnikълъĭ meŭ; (пpin ъpm:) вipъieskŭ. «Τοῦ πυρὸς τὴν δύναμιν ἤλεγξε προσευχή». Xps: a sъpпat. [λέγω].

'Ελεδεμνὰς, άδος (ὁ), поet: [αἱρέω, δέμνιον] чел че apdikъ (sкoaлъ) пe чinева din пatъл sъŭ.

'Ε[Ἐ]λεδώνη, ης (ἡ), ъn fелŭ de mikъ sъпie, saŭ кapaкatiцъ.

'Ελέειν, поet: Ion: în локŭ de ἑλεῖν, nex: 2: de inf: aл лъĭ αἱρέω.

'Ελεεινολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskŭ miлos desпpe (къieskŭ пe) чinева. [ші

'Ελεεινολογία (ἡ), вopвipe miлoasъ, къipe miшкъtoape de компътimipe. [ἐλεεινὸς, λόγος].

'Ελεεινὸς, ὴ, ὸν, miшкъtopŭ (вpednikŭ) de miлъ ші компътimipe. [ἔλεος]. [de ъnde

'Ελεεινῶς, adв: în кinŭ вpednikŭ de miлъ.

'Ελεέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ miлostiвeskŭ, saŭ miлъieskŭ. (вezĭ ші οἰκτείρω). || (пas:) «Τὸ ἐλεούμενον». Лкs: op че miшкъ miлъ. [ἔλεος].

'Ελεημονικὸς, ὴ, ὸν, = ['Ελεήμων].

'Ελεημόνως, adв: къ miлъ, saŭ în кinŭ miлostiвŭ. [ші

'Ελεημοσύνη (ἡ), însъшime ші faпtъ de miлostiвŭ, компътimipe; (пpin ъpm:) miлostenie, aжъtopŭ de miлъ. [din

'Ελεήμων, ονος (ὁ, ἡ), miлostiвŭ. [ші

'Ελεητικὸς, ὴ, ὸν, = 'Ελεήμων [ἐλεέω].

'Ελεητὺς, ύος (ἡ), Ion: în локŭ de ἔλεος.

'Ελειβάτης, ου (ὁ), поet: = 'Ελειοβάτης.

'Ελειήτης, ου (ὁ), поet: (пpea pap) tpъitopŭ în кълdъpъ, saŭ вaлtъ. «Λέων — ». Etmл; (saŭ греш: în локŭ de ἐλειβάτης). [ἕλη, saŭ ἕλος].

'Ελείθυια (ἡ), поet: în локŭ de Εἰλείθυια.

'Ελεῖν, nex: 2: de inf: aл лъĭ αἱρέω.

'Ελεινὸς, ὴ, ὸν (ші adв:) -εινῶς, At: în локŭ de ἐλεεινός.

'Ελειοβάτης, ου (ὁ), поet: ъmвлъtopŭ (tpъitopŭ) în вaлtъ. [ἕλος, βαίνω].

'Ελειογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пъsкъtŭ, (кpeskъtŭ) în вaлtъ. [ἕλειος, γένος].

'Ελειονόμος (ὁ, ἡ), поet: чел че пaшte

(tръieшte) în валtъ. [ἔλειος, νομή].

'Ε[Ἐ]λειὸς, οῦ (ὁ), [εἰλυὸς] ȣnȣ felȣ de пasъpe (epete, saȣ ȣлеȣ), (поate)=Ἐλεᾶς. 2) ȣnȣ felȣ de mikȣ patpȣnedȣ (шoapiче, saȣ вeвepiцъ).

Ἔλειος, α saȣ ος, ον, de валtъ. [ἕλος].

Ἐλειοσέλινον (τὸ), selinъ de валtъ, saȣ selвatikъ. [ἕλειος, σέλινον].

Ἐλειότροφος (ὁ, ἡ), поet: kpeskȣtȣ în валtъ. [ἕλειος, τρέφω].

Ἐλειόχρυσος (ὁ, шi ἡ), =Ἐλίχρυσος.

Ἐλείψασκον, Ion: поet: în локȣ de ἔλειψα, nex: 1: ал лȣĭ λείπω.

Ἔλεκτο, поet: în локȣ de ἐλέλεκτο, 3: sinr: пeps: de пas: пeste sъв: ал лȣĭ λέγω (кȣлкȣ).

Ἐλελεῦ, шi ἐλελελεῦ, аклam: pesвoiaskъ saȣ tînrȣioasъ. (вezĭ шi ἀλαλά).

Ἐλελήθεε, Ion: în локȣ de ἐλελήθει, 3: sinr: пeps: de пeste sъв: ал лȣĭ λανθάνω.

Ἐλελίζω, вiit: -ίξω, stpirȣ, ἐλελεῦ, = Ἀλαλάζω; (în цeп:) аклamȣ; (прin intind:) mъ tînrȣieskȣ; (mȣs:) sвîpnîĭȣ. «Καὶ ἅμα ἐφθέγξαντο πάντες οἷον περ τῷ ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι». Ksn: (шi miж: saȣ пas:) «Ἐλελιζομένη φόρμιγξ». Пind: (шi кȣ ак: ел:) «Ἐλελίζεσθαι Ἴτυν». Apstf: a se вочi пeпtpȣ. (se deoseвeшte de...

Ἐλελίζω, вiit: -ίξω, =Ἐλίσσω (кȣ îndoipe гpam: шi întindepe de însemnape) pesȣчeskȣ; клetinȣ peпede шi sȣчit, srȣdȣiȣ tape. «Μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον». Іл: А. || (miж:) mъ tȣpвȣpȣ, tpemȣpȣ; mъ pesȣчeskȣ, mъ înвîpteskȣ (ка шapпeле); mъ клetinȣ, mъ aвîntȣ în коачĭ шi în коло. «Ἐλελίχθη γυῖα». Іл: Х. tpȣmȣpa din mîĭnĭ шi din пiчoape. «Ἐλελίζετο πέπλος». Om: Imn:

Ἐλελιφασκίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος) вinȣ fъкȣtȣ кȣ zaлeшȣ. [din

Ἐλελίφασκος (ὁ), ȣnȣ felȣ de плaнtъ, zaлeшȣ.

Ἐλέλιχθεν, поet: Еол: în локȣ de ἐλελίχθησαν, a 3: îm: пeps: de пas: nex: 1: ал лȣĭ ἐλελίζω.

Ἐλελίχθημα (τὸ), кȣtpemȣpȣ. [ἐλελίζω].

Ἐλελίχθων [ἐλελίζω, χθών], ονος (ὁ, ἡ), поet: кȣtpemȣpъtopȣ de пъmîntȣ. (eпit: ал лȣĭ Neпtȣnȣ).

Ἐλελόγχειν, пeste sъв: ал лȣĭ λαγχάνω.

Ἐλένας (ἡ), поet: [ἕλω, ναῦς] пpъпъditoape de коpъвiĭ. (пapod: a пȣmeлȣĭ Елeneĭ, Ἑλένη).

Ἑλένη (ἡ), = Ἐλάνη.

Ἑλένη (ἡ), [ἕλω=αἱρέω] кошȣ, пaнepȣ, în кape se пȣptaȣ în пapadъ sfinteле ȣнeлte, saȣ вase лa sepвъtopiле Вpaвpoпieĭ Diane.

Ἑλενηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поptȣ sfîntȣл кошȣ. [шi

Ἑλενηφορία (ἡ), пȣptapea sfînt: кошȣ. [шi

Ἑλενηφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape, шi пpoчesie sъвîpшitъ în чinstea Вpaвpoпieĭ Diane, [ἑλένη, φορά].

Ἑλένιον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плaнtъ, (Fpaнц:) aunée (a къpia pъdъчinъ amapъ este вȣnъ de stomaxȣ).

Ἐλεοδύτης [ἐλεὸς, δύω], ου (ὁ), eпistatȣ asȣпpa вȣкъtъpieĭ, шi жeptfeлop.

Ἐλεόθρεπτος (ὁ, ἡ), поet: = Ἐλειότροφος.

Ἐλεὸν, adв: поet:=Ἐλεεινῶς.

Ἐλεὸν (τὸ), шi

Ἐλεὸς (ὁ), masa вȣкъtъpȣлȣĭ, skîndȣpa de кapne. 2) = Ἐλειός (пasъpe).

Ἔλεος (ὁ), [în afin: кȣ ἔλεγος] miлъ, miлostiвipe, komпъtimipe; (maĭ noȣ) miлostenie.

Ἔλεος, ους (τὸ), =кȣ пpeчed:

Ἐλεοσέλινον (τὸ), =Ἐλειοσέλινον.

Ἐλέπολις, шi Ἐλέπτολις [ἕλω, πόλις], ιδος (ὁ, ἡ), поet: чeл чe ia, stъпîneшte opaшe. (de ȣnde || sȣвst:) Ἐλέπολις, εως(ἡ), ȣnȣ felȣ de înпpesopъtoape maшinъ (saȣ tȣpnȣ miшкъtopȣ).

Ἐλέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лȣĭ αἱρέω.

Ἔλεσκε, поet: în локȣ de ᾕρεε, ᾕρει, 3: sinr: пeps: de пpeл: ал лȣĭ αἱρέω.

Ἐλεσπὶς, ίδος (ἡ), [ἕλος] поet: (adiek:) вълtoasъ, пpea ȣmezoasъ. || (sȣвst:) локȣ вълtosȣ, mлъшtinъ; лȣnкъ.

Ἔλετο, поet: în локȣ de εἵλετο, 3: sinr: пeps: de miж: nex: 2: ал лȣĭ αἱρέω.

Ἑλετὸς, ὴ, ὸν, поet: în локȣ de αἱρετὸς, лesne de лȣat, de stъпînit.

Ἔλευ, Dop: поet: în локȣ de εἵλου, saȣ ἑλοῦ, 2 sinr: пeps: de miж: nex: 2: ал xot: saȣ пopȣnч: лȣĭ αἱρέω.

Ἐλευθερία (ἡ), sлoвozenie, лiвeptate. [шi

Ἐλευθέρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape în чinstea лiвeptъцiĭ. [ἐλεύθερος]. [de ȣnde

Ἐλευθεριάζω, вiit: -άσω, лȣкpezȣ, saȣ вopвeskȣ sлoвod, (прin ȣpm:) neпpeгîndit шi fъpъ sfiaлъ; mъ поptȣ, tpъieskȣ ка sлoвodȣ; sîntȣ aплeкatȣ, saȣ oвiчnȣitȣ лa sлoвozenie. «Δυσμάχανον ἀνθρώπως ἐλευθεριάξαντας ἐν τεθμοῖς ἀρίστοις δώλως ἦμεν». Eпimnd: [de ȣnde

Ἐλευθεριαστικὸς, ὴ, ὸν, aплeкatȣ лa (saȣ

iȣвitорȣ de) лiвeptate.

'Ελευθερικὸς, ἡ, ὸν, atinгътерȣ de sловodȣ, saȣ sловozenie. [ші

'Ελευθέριος (ὁ, ἡ), чел че аре simцiminte, ші лȣкреazъ ка sловodȣ; (прin ȣрm:) чinstitȣ, регȣлatȣ, моралȣ; новiлȣ; amвiцiosȣ; simцitорȣ de вȣнȣ; (iар партiк:) цeneposȣ, dарnikȣ, лiвeралȣ; (desпре лȣкрȣрĭ) ор че se потрiвеште ȣнȣĭ sловodȣ omȣ; (прin ȣрm:) елегantȣ, мърецȣ (fъръ zadарnikȣ лȣksȣ), ші чл: || «Ζεὺς —». dътъtорȣ ші патронȣ de лiвeptate. [ἐλεύθερος]. [de ȣnde

'Ελευθεριότης (ἡ), лiвeралitate, новiлitate, simцiчiȣne de вȣнȣ, amвiцie, ші чл: (iар партiк:) dърnічie, цenepositate în fачерĭ de вine. [ші

'Ελευθερίως, adв: кȣ кiпȣ лiвeралȣ, saȣ новiлȣ ші amвiцiosȣ, ші чл: (iар партiк:). кȣ dърnічie.

'Ελευθεροκάρδιος (ὁ, ἡ), чел кȣ sловodъ inimъ, saȣ simцimintȣ, = 'Ελευθέριος. [ἐλεύθερος, καρδία].

'Ελευθερόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поеt: пърinte de копiĭ (saȣ копiлȣ de пърinцĭ) sловozĭ. [ἐλεύθερος, παῖς].

'Ελευθεροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторȣ, прiчinȣitърȣ de sловozenie. [ἐλεύθερος, ποιός].

'Ελευθεροπραξία (ἡ), лȣкраре sловodъ (nesfiitъ, saȣ dȣпе воinцъ). [ἐλεύθερος, πρᾶξις].

'Ελευθεροπράσιον (τὸ), (nȣmaĭ în fр: de лц:) «'Ελευθεροπρασίου δίκη». жȣdikatъ înпротiва челȣĭ че а вîndȣt omȣ sловodȣ ка ровȣ, saȣ stреinȣ ровȣ ка ал sъȣ. [ἐλεύθερος, πρᾶσις].

'Ελευθεροπρέπεια (ἡ), калitatea лȣĭ...

'Ελευθεροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), потрiвitȣ, кȣвenitȣ ȣнȣĭ omȣ sловodȣ, (adikъ) лiвeралȣ регȣлatȣ, ші чл: [ἐλεύθερος, πρέπει]. [de ȣnde

'Ελευθεροπρεπῶς, adв: în кiпȣ кȣвenitȣ ȣнȣĭ omȣ sловodȣ, (adikъ) цeneposȣ, мърецȣ, ші чл:

'Ελεύθερος [ἐλεύθω], α saȣ ος, ον, каре поate мерце ор ȣnde воiеште (вezĭ ші ἱερὸς); (прin ȣрm:) stъпînȣ пе sine, лiвeрȣ, (înпрot: de δοῦλος) sловodȣ, neoпрitȣ. 2) (кȣ цen:) isвъвitȣ de чева: 3) поеt: кȣвenitȣ ла sловodȣ; (прin ȣрm:) ='Ελευθέριος. »Κρητὴρ («'Ημαρ) —». Om:

'Ελευθεροστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskȣ sловod. [ші

'Ελευθεροστομία (ἡ), sловodъ ворвiре. [din

'Ελευθερόστομος (ὁ, ἡ), sловodȣ ла гȣръ, saȣ ла ворвъ. [ἐλεύθερος, στόμα].

'Ελευθερουργὸς (ὁ, ἡ), (прinч: калȣ) каре fаче sловode (mîndре) mішкърĭ. [ἐλεύθερος, ἔργον].

'Ελευθεροφωνία (ἡ), = 'Ελευθεροστομία. [ἐλεύθερος, φωνή].

'Ελευθερόψυχος (ὁ, ἡ), = 'Ελευθεροκάρδιος. [ἐλεύθερος, ψυχή].

'Ελευθερόω -ῶ, вiit: -ώσω, лiвeрezȣ, лasȣ sловodȣ. [ші

'Ελευθέρως, adв: sловod. [ἐλεύθερος].

'Ελευθέρωσις, εως (ἡ), sловozipe. [ші

'Ελευθερωτέος, α, ον, поsit: ал лȣĭ ἐλευθερόω. [ші

'Ελευθερωτήριος (ὁ, ἡ), kontрiвȣitорȣ ла sловozipe, saȣ mîntȣipe. [ші

'Ελευθερωτὴς, οῦ, (ὁ), лiвeраторȣ, saȣ mîntȣitорȣ. [ἐλευθερόω].

'Ελευθὼ, όος -οῦς (ἡ), поеt: =Εἰλείθυια. [din

'Ελεύθω, neîntрев: прez: ал timпiлор вiit: nex: ші tре: de кȣ: înпрȣmȣtaцĭ лȣĭ ἔρχομαι. [de ȣnde

Ἔλευσις, εως (ἡ), вenipe. [ші

'Ελεύσομαι, вiit:, ші

'Ελευστέον, поsit: ал лȣĭ ἔρχομαι.

'Ελεφαίρομαι, [ἐλέφω] вiit: -αροῦμαι, поеt: (рар) amъцeskȣ; вatъmȣ; пръпъdeskȣ.

'Ελεφανταγωγὸς (ὁ, ἡ), kondȣкъторȣ de елеfantȣ. [ἐλέφας, ἄγω].

'Ελεφαντάρχης, ου (ὁ), къпitanȣ de tрȣпъ de елеfanцĭ, ші de ostaшĭ, че se вat dепе dinшiĭ. [ші

'Ελεφανταρχία (ἡ), demnitatea къпitanȣлȣĭ de елеfanцĭ; tрȣпа чеа de sȣвt komanda лȣĭ. [ἐλέφας, ἄρχω].

'Ελεφάντειος (ὁ, ἡ), de елеfantȣ. [ἐλέφας].

'Ελεφαντηγὸς (ὁ, ἡ), къръtорȣ, saȣ kondȣкъторȣ de елеfanцĭ. «Ναῦς—». Artрxd: [ἐλέφας, ἄγω, saȣ ἡγέομαι].

'Ελεφαντία (ἡ), ='Ελεφαντίασις. [ἐλέφας]. [de ȣnde

'Ελεφάντιακὸς, ἡ, ὸν, пътimaшȣ de ...

'Ελεφαντίασις, εως (ἡ), ȣnȣ felȣ de лепръ, каре fаче пiелеа ка de елеfantȣ. [ші

'Ελεφαντιασμὸς (ὁ), = 'Ελεφαντίασις. [din

'Ελεφαντιάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskȣ de [ἐλεφαντία].

'Ελεφαντίνεος η, ον, поеt: în локȣ de ...

'Ελεφάντινος, η, ον, fъкȣtȣ de елеfantȣ (de fiлdeшȣ). [ші

'Ελεφαντίσκιον, (τὸ), пȣiȣ de елеfantȣ. [ші

'Ελεφαντιστὴς, οῦ, (ὁ), = 'Ελεφανταγωγός. 2) павъzъ de пiеле de елеfantȣ. [ἐλέφας],

'Ελεφαντόδετος (ὁ, ἡ), легатȣ (лȣкратȣ) кȣ osȣ de елефантȣ. [ἐλέφας, δέω].

'Ελεφαντοκόλλητος (ὁ, ἡ), пе а кърȣіа фацъ sînt лiпite бȣкъцĭ de osȣ de елефантȣ. [ἐλέφας, κολλάω].

'Ελεφαντόκωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ тънȣшъ de фiлдешȣ. [ἐλέφας, κώπη].

'Ελεφαντομαχία, (ἡ) бътълie de (saȣ прin) елефанцĭ. [ἐλέφας, μάχη].

'Ελεφαντομάχος (ὁ, ἡ), pesвoitорȣ кȣ, (saȣ кътре) елефанцĭ. [ἐλέφας, μάχη].

'Ελεφαντόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ пiчоаре de фiлдешȣ. [ἐλέφας, ποῦς].

'Ελεφαντοτόμος (ὁ, ἡ), поет: [ἐλέφας, τέμνω] = кȣ

'Ελεφαντουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкръторȣ de оase de елефантȣ. [ἐλέφας, ἔργον].

'Ελεφαντοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторȣ de карне de елефантȣ. [ἐλέφας, φάγω].

'Ελεφαντώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soiȣл елефантȣлȣĭ, saȣ asemenea (ла мъріme, шi чл:) кȣ елефантȣ. [din

'Ελέφας, αντος (ὁ), елефантȣ (тȣрч: фiлдешȣ). 2) (прin întind:) dinte de елефантȣ. 3) = 'Ελεφαντίασις.

'Ελέφω, neîntрев: прim: ал лȣĭ ἐλεφαίρω, шi ἔλπω. [de ȣnde nȣme проп: 'Ελεφήνωρ = 'Ελπήνωρ).

Ἕλη (ἡ), fервiнцеала шi лȣmina soaрелȣĭ, saȣ арsȣръ de soape. (вezĭ шi ἁλέα шi σέλας).

Ἕλῃ, а 2: sinг: пеps: de miж: (saȣ а 3: sinг: пеps: de акт:) а nex: de sȣп: ал лȣĭ αἱρέω.

Ἕληαι, în локȣ de ἕλῃ, 2: sinг: пеps: de miж: nex: de sȣп: ал лȣĭ αἱρέω.

'Εληθερὴς, έος (ὁ, ἡ), — Εἰληθερής.

'Εληλάδατο, Ion: în локȣ de ἐλήλαντο, 3: îm: пеps: de пas: пеste sъв:, шi

'Ελήλακα, акт:, шi

'Ελήλαμαι, пas: tре: de кȣ: ал лȣĭ ἐλαύνω.

'Ελήλεγμαι, пas: tре: de кȣ: ал лȣĭ ἐλέγχω.

'Εληλέδαται, Ion: în локȣ de ἐλήλανται. 3: îm: пеps: de пas: tре: de кȣ: ал лȣĭ ἐλαύνω.

'Ελήλουθα, Еол: în локȣ de

'Ελήλυθα (At:) tре: de кȣ: ал лȣĭ ἔρχομαι din ἐλεύθω.

'Ελήλυμεν, υτε, поет: în локȣ de ἐληλύθαμεν, ατε, îm: ал лȣĭ ἐλήλυθα.

'Ελήφθην, пas: nex: 1: ал лȣĭ λαμβάνω.

'Ελθεῖν, шi (поет: Еол: saȣ Dор:)...

'Ελθέμεν, έμεναι, nex: 2: de înf:, шi

'Ελθόντεσιν, Еол: în локȣ de ἐλθοῦσι, dat: îm: de nex: 2: ал партч:, шi ...

Ἔλθοσαν, Еол: în локȣ de ἦλθον, 3: îm: пеps: de nex: 2: ал хот: лȣĭ ἔρχομαι.

'Ελίγδην [ἑλίσσω], adв: înвîрtit; înfъшȣрat; înколъчit.

'Ελιγήσομαι, пas: вiit: 2: ал лȣĭ ἑλίσσω.

Ἕλιγμα (τὸ), [ἑλίσσω] infъшȣръtȣръ, saȣ ор че este înfъшȣратȣ, înколъчitȣ. «Κόμης —». Епiгр: крецȣ (вezĭ шi ἕλιξ). 2) = 'Ελιγμός. [de ȣnde

'Ελιγματώδης, εος (ὁ), = 'Ελικοειδής.

'Ελιγμὸς (ὁ), [ἑλίσσω] înfъшȣраре; pesȣчiре; înколъчiре.

Ἕλιγξ, saȣ ἔλιγξ, ιγγος (ἡ), sвîрчitȣръ depe плеопеле окiлор. (вezĭ шi ὦλιγξ).

'Ελικάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), поет: [ἕλιξ, ἄμπυξ] чел, чеea че 'шi аре пърȣл капȣлȣĭ înплетitȣ кȣ пandлiкъ пе фрȣnte.

'Ελικαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înпръштiitорȣ de înвîрtежite лȣminĭ. [ἕλιξ, αὐγή].

'Ελίκη (ἡ), [ἑλίσσω] konsтелацiа марелȣĭ ȣрsȣ (пентрȣ черкȣita sa înвîрtiре înпрежȣрȣл полȣлȣĭ). 2) ȣnȣ felȣ de teiȣ (пентрȣ mladioшia sa). 3) = Ἕλιξ [de ȣnde

'Ελικηδὸν, adв: = 'Ελίγδην шi 'Ελικοειδῶς. [шi

'Ελικίας, ου (ὁ), чел че se înвîрteште пiezimat. «Κεραυνὸς —».

'Ελικοβλέφαρος (ὁ, ἡ), поет: = 'Ελίκωψ. [ἕλιξ, βλέφαρον].

'Ελικοβόστρυχος (ὁ, ἡ), поет: [ἕλιξ, βόστρυχος] чел кȣ креце плете.

'Ελικογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, formezȣ, пiezimatъ, saȣ шерпȣitъ лiпie. (прiнч: despре рîȣ). [ἕλιξ, γραφή].

'Ελικόδρομος (ὁ, ἡ), поет: чел че алеаргъ (se miшкъ) înпiezimat. [ἕλιξ, δρόμος].

'Ελικοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ка о pesȣчea, saȣ pesȣчitȣръ. [ἕλιξ, εἶδος]. [de ȣnde

'Ελικοειδῶς, adв: în felȣ de pesȣчea, pesȣчit, шърпȣit.

'Ελικόεις, εσσα, εν, поет: = 'Ελικτὸς, шi 'Ελικοειδὴς. [ἕλιξ].

'Ελικοκέρατος (ὁ, ἡ), грам: екsпл: а лȣĭ ἑλιξόκερως.

'Ελικόῤῥοος (ὁ, ἡ), поет: каре кȣрце шерпȣit. [ἕλιξ, ῥοή].

'Ελικὸς, οῦ (ὁ), (întрев: nȣmaĭ sȣпрл: ἑλικώτατος) поет: în локȣ de ἑλικτός.

'Ελικοφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъторȣ de кȣрпенĭ, saȣ кîрчеĭ (de вiцъ). «Θύρσος —». Епгр: [ἕλιξ, φέρω].

'Ελικτὴρ (ὁ), бръцаръ; черчелȣ; гiорdanȣ. [шi

'Ελικτὸς, ὴ, ὸν, pesȣчitȣ, înвîрtitȣ; înfъшȣратȣ; (фiг:) = Σκολιὸς. «Βόστρυχος—».

At: крецѫ. «Κλίμαξ ἑλικτή». At: «Σὲ σπαργάνοις ἑλικτὸν». Трпр: (ші fir:) «Ἑλικτὰ κωτίλλουσα δυσφράστως ἔπη». Лікfр: (вezї ші εἱλητὸς]. [ἑλίσσω].

Ἑλικώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἑλικοειδής.

Ἑλικὼν [ἕλιξ], ῶνος (ὁ), adiekt: = Ἑλικτὸς. (de ѫnde || (sѫвst:) 1) toptѫл dene fѫsѫ. 2) Еліконѫ, mѫnteле Mѫseлор (поate пentpѫ aneвoioasa шіînвîptita лѫї sѫipe). 3) ѫnѫ feлѫ de mѫsikaлѫ înstpѫmîntѫ кѫ noъ коарde. [de ѫnde

Ἑλικωνιὰς, άδος (ἡ), (în îm: enit: ал Mѫseлор) локѫitoape în mѫnteле Еліконѫл. [ші

Ἑλικώνιος, α, ον, (enit: ал лѫї Nentѫnѫ) ал mѫnteлѫї Еліконѫ. [ші

Ἑλικωνὶς, ші

Ἑλικωνῖτις, ιδος (ἡ), =Ἑλικωνιάς.

Ἑλικῶπις, ιδος (ἡ), поet: fem: ал лѫї

Ἑλίκωψ, ωπος (ὁ), поet: [ἕλιξ, ὤψ], чел кѫ окї жѫкъtopї, віої, (прin ѫpm:) atpъгачї, (dap maї кѫ seamъ) negpi; (прin ѫpm:) грацiosѫ, deштentѫ, îndpъzneцѫ, ші чл: «Ἑλίκωπες Ἀχαιοί». Om: (вezї ші γοργός)».

Ἑλινύω, віit: -ύσω, каѫtъ ἑλιννύω.

Ἕλινος (ἡ, saѫ ὁ), [ἑλίσσω] вîpfѫ de віцъ; (în цen:) віцъ.

Ἑλινοφόρος (ὁ), поet: продѫкъtopѫ de віце. «Κόρυμβος —». Non: [ѫnde алцiї îndpent: σελινοφόρος). [ἕλινος, φέρω].

Ἑλινύ(ννύ)ες, ων (αἱ), (se înц: ἡμέραι) ziле de пелѫкраре. [ἑλινύω].

Ἑλινύεσκεν, поet: a 3: sinr: пeps: de прел: ал лѫї

Ἑλινύ(ννύ)ω, віit: -ύσω, (Ion: în afin: кѫ ἑλίσσω) mъ înвîpteskѫ fъpъ лѫкрѫ (sпре пetpeчepe); mъ odixneskѫ; înчetezѫ din лѫкрѫ; amînѫ, пiepzѫ вpeme.

Ἕλιξ [ἑλίσσω], ικος (ἡ), (ка sѫвst:) = Ἑλιγμὸς, înвîptitъ mішкаре, sѫчitѫpъ; черкѫлацie, ші чл: «Ἄστρων («Στεροπῆς, «Ὄφεως, ші чл:»). Esхл: ші Eѫp: 2) (în цen:) op че pesѫчitѫ, înвîptежitѫ, înfъшѫpatѫ în sine; (iap пaptik:) pesѫчitѫл влъstapѫ ал віцеї, edepeї, ші чл:; мелкоasa fopmъ a ѫpekeї, a шѫpѫпѫлѫї, a мелкоaseлор продѫкte de mape, ші чл: (прin întind:) ѫnѫ feлѫ de maшinъ (вezї κοχλίας); крецimea пъpѫлѫї капѫлѫї (вѫклъ); =Ἑλικτήρ, вpъцapъ; (maї noѫ) = Θόλος; (matmt:) лinie шepпѫitъ; (apxitekt:) pesѫчitѫpї de подоaвъ (opnamente) ла капiteлѫл stîлпiлор. «Περὶ δὲ τὸν προσαγορευόμενον κάλαθον οὐχ ἕλικες, καθάπερ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ φύλλα τραχέα περίκειται, ἀλλὰ ші чл:» At: 3) adiekt: (преа рapѫ) поet: în локѫ de ἑλικτὸς, ші ἑλικοειδής, «Βοῦς—». Om: (вezї ші εἱλίπους, ші ἑλιξόκερως).

Ἕλιξις, εως (ἡ), = Ἑλιγμός.

Ἑλιξόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ коарne sѫчite, înвîptite. [ἕλιξ, κέρας].

Ἑλιξοπόρος (ὁ, ἡ), поet: чел че ѫmвлъ înвîptit, черкѫit, pesѫчit, ші чл: «Ἄτρακτος —». Manet: [ἕλιξ, πόρος].

Ἔλιπον, nex: 2: ал лѫї λείπω.

Ἑλισσέμεν, saѫ ἑλισσέμεναι, Eол: în локѫ de ἑλίσσειν, inf: ал лѫї ...

Ἑλίσσω (ττω), віit: -ίξω, (прел: εἵλισσον, ші чл:) [εἱλέω] sѫчeskѫ, pesѫчeskѫ, înвîpteskѫ; postoголeskѫ; topкѫ; înfъшѫpѫ; înколъчeskѫ; înкопжѫpѫ; (maї noѫ) întopкѫ волtъ. || (miж:) mъ mішкѫ пiezimat; mъ înвîpteskѫ, saѫ mъ înвîptежeskѫ; mъ inколъчeskѫ (ка шарпеле); черкѫлezѫ, ші чл: «Ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα». Od: Υ. «Ἑλισσομένη καλαῦροψ». Іл: Ψ. «Τὰς κεφαλὰς εἱλίχατο μίτρῃσι οἱ βασιλέες». Ep: Ἑλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον». Sкр: «Παρὰ ψάμμαθον εἱλισσόμεναι κύκλια πεντήκοντα κόραι Νηρῆος γάμους ἐχόρευσαν». Eѫp: (ші fir:) «Ὧραι ἑλισσόμεναι». Пind:

Ἑλίτροχος (ὁ, ἡ), поet: înвîptitopѫ de poatъ. «Ἄξων («Σύριγξ)—». Esхл: [ἑλίσσω, τροχός].

Ἔλιφθεν, Eол: în локѫ de ἐλείφθησαν, a 3: îm: пeps: de пas: nex: 1: ал лѫї λείπω.

Ἑλίχρυσος (ὁ), [ἑλίσσω, χρυσός] ѫnѫ feлѫ de плantъ кѫ галвene невештежite fлopї. (Цeцi a întpeвѫinцat ziч: ка adiekt:) «Θριξὶν ἑλιχρύσοισι καρηκομόων περὶ πάντας». în локѫ de ἑλικοειδέσι («ἑλισσομένῃσι 119), ші χρυσοειδέσι.

Ἑλκαίνω, віit; -ανῶ, поet: пъtimeskѫ de pъnї, sîntѫ pъnitѫ. [ἕλκος].

Ἑλκεσίπεπλος (ὁ, ἡ), поet: чел че поартъ лѫnгѫ (tîpîtѫ пе mъmîntѫ) воалѫ. [ἕλκω, πέπλος].

Ἑλκεσιτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se хpъneште din pъnї. «Σκώληξ — ». Nik: Eѫц:

Ἑλκεσίχειρ, ειρος, поet: în локѫ de...

Ἑλκεσίχειρος (ὁ, ἡ), поet: чел че tîpaште (saѫ se tîpaште кѫ mîna. «Τρύπανον —». Епігр: [ἕλκω, χείρ].

Ἑλκετρίβων, ονος (ὁ, ἡ), поet: чел че поартъ векie ші soioasъ (tîpîtъ пе пъmîntѫ, adikъ pѫntъ) pasъ. [ἕλκω. τρίβων]. (kom: пapod: a лѫї..

'Ελκεχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), поет: чел че поартъ лѫнгъ (tîpîtъ пе пъmîntъ, ші прin ѫрm: mъреацъ) tѫnікъ. «'Ιάονες ἑλκεχίτωνες». Апл: [ἕλκω, χιτών].

'Ελκέω, neîntp: поет: în локъ de ἕλκω, ші ἑλκύω (de ѫnde віit: ἑλκήσω, ші nex: ἕλκησα, ші dѫпе ѫniĭ înd: прez: ἑλκῆτον). [de ѫnde.

'Ελκηδὸν, adв: поет: tръгînd ші înпinгînd, saъ tръгînd din коачĭ ші dinколо,

'Ελκήεις, εσσα, εν, поет: în локъ de ἡλκωμένος, ръnitъ [ἕλκος].

'Ελκηθμὸς (ὁ), поет: în локъ de ἑλκυσμὸς (прinч: de прizoniеръ). [ші

Ἕλκηθρον (τὸ), ор че se tîраште пе пъmîntъ; (iар партік:) о парте а плѫгѫлѫĭ. 2) sanie. (вezĭ ші ἔλυμα, ші χαμουλκός). [ші

Ἕλκημα (τὸ), поет: tîpîta (хръпita de ла връжmашĭ) прадъ. [ἑλκέω].

'Ελκήσω, поет: în локъ de ἑλκύσω, (віit: ал лѫĭ ἑλκέω). [de ѫnde

'Ελκητὴρ (ὁ), поет: în локъ de ἑλκυστὴρ. «Κτένες — ». Епгр: гревла плѫгарілор. [ἑλκέω].

'Ελκῆτον, поет: în локъ de ἕλκετον. (вezĭ ἑλκέω).

'Ελκοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакъ (deskizъ) panъ; (fir:) zъdъръskъ о tpistъ adѫчере aminte, întъpîtъ. [din

'Ελκοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopъ, sгîndъръtopъ de panъ. [ἕλκος. ποιός].

Ἕλκος [ἕλκω], εος ους -(τὸ), panъ (прinч: векіе ші пѫроioasъ). (вezĭ τραῦμα). [de ѫnde

'Ελκόω -ῶ, віit: -ώσω, fopmezъ panъ, saъ апostemъ; (în ц̣en:) ръneskъ.

'Ελκτέον, nosit: ал лѫĭ ἕλκω.

'Ελκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς,=Ἑλκυστικός. [ἕλκω].

'Ελκύδριον (τὸ), dim: ал лѫĭ ἕλκος.

'Ελκυθμὸς (ὁ), поет: în локъ de ἑλκυσμὸς (прinч: de прizoniеръ)

Ἕλκυσις, εως (ἡ),=Ἑλκυσμὸς, tpaц̣ере, tîpîpe, ші чл: [ші

Ἕλκυσμα (τὸ), ор че se tpaц̣e, se tîраште de ѫndeва; (de ѫnde партік:) toptъ, saъ лînъ de tops. 2) sпѫma metaлелор (рѫц̣ina), ші maĭ кѫ seamъ а арц̣intѫлѫĭ. 3) поет: = Ἕλωρ, прадъ. «Κυνῶν — ». Manet: [ші

'Ελκυσμὸς (ὁ), tpaц̣ере (акт: ші пas:); tîpîpe, sfîшiape; tîpîpe de прizoniеръ; хръпіре, пръdape; (în ц̣en:) авѫzъ, sілъ, saъ sілѫіре. [ἑλκύω].

'Ελκυστάζω, віit: -άσω, поет: în локъ de ἑλκύω (прinч: dѫпе а 4: însemn:)

'Ελκυστὴρ (ὁ), (în ц̣en: ші adiekt:) tръгъtopъ; (партік: ші sѫвst:) ор че sлѫжеmte ла tpaц̣ере; (de ѫnde) fpîъ, saъ къпъstpъ; instpѫmîntъ хірѫрц̣: пentpѫ skoaтерea fътѫлѫĭ, ші чл: [ші

'Ελκυστήριος, α, ον, ші

'Ελκυστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел че аре пѫтере (însѫшime saъ deпpindepe) de а tpaц̣e; (de ѫnde) atpъгъtopъ (de iѫвіре, плъчере, ші чл). [ші

'Ελκυστίνδα, adв: ѫnъ fелъ de жокъ ал копіілор. (каѫtъ διελκυστίνδα). [ші

'Ελκυστὸς, ἡ, ὸν, tpasъ, (tîpîtъ, înпinsъ, ші чл:) saъ de tpas, ші чл: [ші

Ἕλκυστρον (τὸ), къпъstpъ. (вezĭ ші ῥυτήρ). [din

'Ελκύω, віit: -ύσω, (maĭ noъ) =кѫ...

Ἕλκω, віit: ἕλξω, ші (maĭ des) ἑλκύσω, (прел: εἷλκον, nex: εἵλκυσα, пas: tpe: de кѫ: εἵλκυσμαι, nex: εἱλκύσθην, ші віit: ἑλκυσθήσομαι) tpaгъ (прinч: кѫ sіла), tîръskъ (dѫпе mine saъ пе пъmîntъ). «Ἕλκε ποδοῖιν». Іл: N. Σ. «Ἄροτρον ἕλκειν». Іл: K. «Γραμμὴν ἕλκειν». Плd: «Ἕλκειν κόρδακα». Apstf: а tpaц̣e danц̣ѫл. «Σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων». At: (вezĭ ші ἑλκεχίτων). «Καὶ ἄγει σε καὶ φέρει τῆς ῥινὸς, φασὶν, ἕλκων». Лѫч: «Ἡ θυρὶς ἕλκει»». Tfp: tpaц̣e вîntъ «Ἕλκω (se înц̣: ἔρια)». Лкs: topкъ. (ші miж:) «Ἕλκετο δ' ἐκ κουλεοῖο ξίφος». Іл: Δ: «Ἑλκόμενος χαίτας ἐκ κεφαλῆς». Іл: K. 2) tpaгъ în пaptea mea; (прin întind:) doвîndeskъ, îmi însѫшeskъ; (fir:) atpaгъ. «Ἡ μάγνησσα λίθος ἑλκύει τὸν σίδηρον». Ц̣eц̣: «Ἄρισται δὲ καὶ βδέλλαι νέρθεν ἑλκύσαι αἷμα». Apst: (ші ел:) «Ἕλκω (se înц̣: γάλα) τῷ στόματι». Лкs: sѫгъ. «Ἕλκω (se înц̣: ἀέρα). ταῖς ῥισί». Лкs: pesѫfлѫ, saъ miposъ. (ші fir:) «Ἕλκει ὄνομα». Dion: (ші пas: saъ miж:) «Ἕλκομαι ἦτορ». Пind: «Μηδ' ἀδίκοισιν ἔργμασι τιμὰς μητ' ἄφενος ἕλκεο». Тгп: 3) (прin intind:) skoц̣ъ. «Κλῆρον (»Πλίνθους) ἕλκειν». Плt: ші Ер: 4) sfîшiъ; прадъ; хръпeskъ; poвeskъ; (în ц̣en:) tpatezъ ръъ; (de ѫnde desпре fem:) sілѫieskъ. «Λητὼ εἵλκησε». Od: Λ. (вezĭ ші ἄγω). 5) întinzъ; (ші desпре вреme) прелѫнц̣eskъ. «Χορδὴν («'Ισττία) ἕλκειν». Іл: Δ. Od: B· (ші пas:) »Τὸ ξύλον ἕλκεται». Tfp: se stpîmвeazъ, se лasъ, se полоц̣еште; (ші fir:) «Βίον ἕλκειν». Лкs: а tîpî віaц̣ъ (se înц̣: tікълoasъ); (ші пas:) «Τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης». Плв: (ΛΑ'. 21) оsпъц̣ѫл dъinind mѫлtъ вреme. 6) (maĭ de mѫлte орĭ în а 3: пеps.) tpaгъ, atîpnъ

греȣ ла кîntарȣ; (ші fir:) тъ аплекȣ къtре ... «Πλεῖον ἕλκειν». Іл: X. (ші fir:) «Αὐτῷ εὖ ἕλκων». Ткр: înaintînd dȣпе imitapea înвъцъtорȣлȣї sъȣ. (вezї ші ἄγω].

'Ελκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка векіе ранъ, пȣроіосȣ. «Πληγὴ —». Med: [ἕλκος]. [de ȣnde

'Ελκωδῶς, adв: în felȣ de ранъ. «Ὅταν γὰρ οἱ ἱδρῶτες χολωδέστεροί πως τυγχάνωσιν ὄντες, ὀδαξοῦσι τὸ δέρμα, καὶ τραχύνουσιν ἑλκωδῶς». Гал:

Ἕλκωμα (τὸ), рънitȣръ, saȣ пaрtea чea рънitъ; (în цen:) = Ἕλκος. [ші

'Ελκωματικὸς, ἡ, ὸν, каре прічінȣіеште (saȣ лesne se прefaче în) ранъ. [ші

Ἕλκωσις, εως (ἡ), înвекіре de (saȣ прefaчере în) ранъ. [ші

'Ελκωτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ελκωματικὸς. [ἑλκόω].

Ἔλλαβε, поеt: în локȣ de ἔλαβε.

'Ελλαδάρχης, ου (ὁ), гȣвернatорȣ (къпetenie, domnȣ) ал Еладеї. (ȣnȣ felȣ de demnitate, saȣ titлȣ maї mȣлt de чinste гъsite în епігр:). ['Ελλὰς, ἄρχω].

'Ελλαδικὸς, ἡ, ὸν, = Ἑλληνικὸς. ['Ελλάς].

Ἔλλαθι, Еол: în локȣ de ἵλαθι.

'Ελ-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, апȣкȣ, цiȣ (ші miж: тъ апȣкȣ, тъ цiȣ de ȣndeва) tape, прinzȣ.

'Ελ-λαμπρύνω, кiit: -υνῶ, лȣminezȣ чева прin чева. || (обіч: miж:) тъ fълeskȣ пentрȣ чева, saȣ арътȣ о înгîmfatъ пȣрtape în чева.

'Ελλαμπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikȣ (kontрiвȣitорȣ) ла înлȣminape. [din

'Ελλάμπω, віit: -λάμψω, лȣчeskȣ în чева, saȣ лȣminezȣ чева пе dinъȣntрȣ; (пas:) тъ лȣmînezȣ пе dinъȣntрȣȣ; (Тлц:) пріimeskȣ în sȣfletȣл meȣ dȣmnezeeaskъ лȣminape. || (miж:) = 'Ελλαμπρύνομαι.

'Ελλάμψεσθαι, Ion: în локȣ de ἐλλήψεσθαι.

Ἔλλαμψις, εως (ἡ), лȣminъ fъкȣtъ пе dinъȣntрȣ de чева; (Тлц:) лȣminape de sȣfletȣ de ла Dȣmnezeȣ. [ἐλλάμπω].

'Ελλανικὸς. 'Ελλανὶς, Dop: în локȣ de 'Ελληνικὸς, 'Ελληνίς.

'Ελλανοδικέω, 'Ελλανοδίκας, 'Ελλανοδικία în локȣ de 'Ελληνοδικέω, ші чл:

'Ελλὰς, άδος (ἡ), поеt: în локȣ de 'Ελληνικὴ. || (sȣвst: se înц: χώρα) Елada (Гречіа); (прinч:) о парte din Тesaлia.

'Ελλὰς [εἴλλω], άδος (ἡ), поеt: легътȣръ.

'Ελλάσαι, поеt: în локȣ de ἐλάσαι, nex: de înf: ал лȣї ἐλαύνω.

Ἔλλαχον, поеt: în локȣ de ἔλαχον, nex: 2: de înf: ал лȣї λαγχάνω.

'Ελλεβοριάω -ῶ, віit: -άσω, amȣ tреȣіццъ de елеборȣ, (adikъ) sîntȣ неȣнȣ. [ші

'Ελλεβορίζω, віit: -ίσω, кȣръцȣ, тъmъdȣieskȣ (прinч:) smintitȣ прin елеборȣ. «Τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις»; Dm: (ка pom:) de че nȣ te dȣчї sъ 'цї чiteaskъ попа? [ἐλλέβορος]. [de ȣnde

'Ελλεβορισμὸς (ὁ), кȣръцiре, тъmъdȣiре (maї кȣ seamъ) de smintitȣ кȣ елеборȣ.

'Ελλεβόρος, ші 'Ελλέβορος (ὁ), елеборȣ, ȣnȣ felȣ de плantъ de леакȣ (прinч:) de smintiре, воцъцелȣ, кȣtкȣрігȣ.

'Ελλεδανὸς (ὁ), поеt: [ἐλλὰς] легътȣръ (maї кȣ seamъ de mъnȣкї de грîȣ).

Ἔλλειμα (τὸ), [ἐλλείπω] лiпsъ, defiчitȣ; (fir:) = 'Ελάττωμα, defektȣ (кȣsȣрȣ).

'Ελλειπασμὸς (ὁ), (рарȣ ші неапр:) în локȣ de ἔλλειμα.

'Ελλειπὴς, έος (ὁ, ἡ), (греш: ші рарȣ) în локȣ de ἐλλιπής. [ші

'Ελλειπόντως, adв: (пaртч:) кȣ лiпsъ, nedesъвiршit. [ші

'Ελλειπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, лiпsitȣ de чева, nedesъвîршitȣ. [din

'Ελλείπω [ἐν, λείπω], віit: -λείψω, (прел: ἐνέλειπον, ші nex: 2: ἐνέλιπον, ші чл:) (кȣ ак:) лasȣ чева înъȣntрȣ, saȣ înапої; лiпseskȣ din (nȣ înплineskȣ) datopia mea. «Τὰς εἰσφορὰς ἐλλείπω». Dm: «Οὐκ ἐλλείψομεν οὐδὲν προθυμίας». Плт: (ші кȣ пaртч:) «Οὐκ ἐλλείπει εὐχαριστῶν». Dm: nȣ înчeteazъ. 2) (кȣ цen: saȣ fъръ kazȣ) sîntȣ лiпsitȣ de чева; (fir:) sîntȣ maї de жos, ръmîiȣ înапої, saȣ deпapte de... (вezї ші ἐλαττόω). «Οὐ μὴν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν». Om: Imn: «Οὐδὲν ἐλλείψομεν προθυμίας». Плт: «Τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, ὥστε καὶ χαίρειν». Apst: (ші fъръ kazȣ). «Καθ' ὁπότερον ἂν ἐλλείπητέ τι τούτων». Iskр: «'Εν τῷ ἔργῳ ἐλλείπειν». Iskр: (de ȣnde în пaртч): «'Ελλεῖπον = Ἔλλειμμα, saȣ Ἔλλειψις. (ші пas:) «Πολλοὶ διὰ τὸ ἄπειροι εἶναι ἐλλείπονται». Ksn: «'Ελλέλειπται δὲ τοῖς νόμοις τούτοις καὶ τὰ περὶ τοὺς ἄρχοντας». Apst: 'Ο δ' ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον». Sof: (вezї ші ἐπιλείπω).

'Ελ-λείχω, віit: λείξω, = λείχω, лiпгȣ.

Ἔλλειψις, εως (ἡ), [ἐλλείπω] лiпsъ; (în цen:) лъsape înапої; пъръsiре, ші чл:

Ἕλλερος (ші Βέλλερος, de ȣnde Βελλεροφόντης), ου (ὁ, ἡ), (dȣпе diaлек:) = 'Ολέθριος, пръпъditорȣ, ръȣ.

Ἔλλεσχος (ὁ, ἡ), [ἐν, λέσχη] desпре

каре se faче mъlтъ ворвъ, шtiъtъ de toцĭ (везĭ ші περιλεσχήνευτος).

Ἕλλην, ηνος (ὁ), Еленъ, Грекъ. 2) (преа раръ) în локъ de Ἑλληνικός. 3) (Skp:) = Ἐθνικὸς. [Ἑλλὰς]. [de ъnde

Ἑλληνίζω, віit: -ίσω, imitъ (în ворвіре, înвръкъminte, пъртаре) пе Еленĭ; saъ sîntъ de партida Еленілор ‖ (пas:) mъ skpiъ, saъ mъ пронъnцъ еленеште, mъ преfакъ în еленеskъ. «Ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν ὑπὸ...». Тъч: [ші

Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, Еленеskъ, релатівъ къ Еленіĭ, saъ Елада. «Τὸ Ἑλληνικὸν». Тъч: (колектівъ) în локъ de οἱ Ἕλληνες. (ші адвервіал) «Εἰς τὸ ἑλληνικὸν». Лъч: în локъ de

Ἑλληνικῶς, adв: еленеште.

Ἑλλήνιος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de Ἑλληνικός.

Ἑλληνὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лъĭ Ἕλλην; (adiekt:) = Ἑλληνική.

Ἑλληνισμὸς (ὁ), imitaцie de Еленi (прінч: de кърата лімвъ а Еленілор), еленismъ: [ші

Ἑλληνιστὴς, οῦ (ὁ), еленistъ, imitъtorъ (în пъръвърĭ, лімвъ, ші чл:) de Еленi; (Skp:) Іъdeъ, каре ворвіа, se пърта ка Еленъ. [ші

Ἑλληνιστὶ, adв: еленеште. «Γινώσκεις ἑλληνιστί; Skp: [ἑλληνίζω].

Ἑλληνοδικέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ

Ἑλληνοδίκης (маĭ овіч: тіпъл Dop: Ἑλλανοδίκης) (ὁ), (прінч: ла îш:) Еленodічĭ, чеĭ поъ жъdікъtорĭ аĭ лъптелор олімвіаче. 2) (în Sпарта) жъdікъtорiĭ de пріgoніріле челе dintре аліацĭ. [Ἕλλην, δίκη]. [deъnde

Ἑλληνοδικία, (ἡ), demnitatea ші треава Еленodічілор

Ἑλληνοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskъ лінгъшit desпре Еленĭ, вînînd faвoape din парте ле. (везĭ шіδημοκοπέω). 2) mъ fъleskъ (des zikъ), къ sîntъ Еленъ. (поate întр' ачеastъ însemn: греш: în локъ de ἑλληνοκομπέω, везĭ ші δοξοκομπέω). [Ἕλλην, κόπτω].

Ἑλληνοταμίας, ου (ὁ), (прінч: în îm:) каsіеръл тріbъtелор îmпъse de аліацiĭ Еленĭ asъпра Персілор. [Ἕλλην, ταμίας].

Ἑλλησποντίας, ου (ὁ), (ἄνεμος) вîntъ, каре sъflъ din партеа Елеsпontълъĭ (Dapdaneлелор). [Ἑλλήσποντος].

Ἐλ-λιμενίζω, віit: -ίσω, intръ, трагъ în портъ. 2) stрînгъ таksa портълъĭ. [ші

Ἑλλιμενικὸς, ὴ, ὸν, (раръ) în локъ de

Ἐλλιμένιος (ὁ, ἡ), релатівъ къ портъ; saъ чел înъъntръ de портъ. (de ъnte ‖ sъвst:) Ἐλλιμένιον (τὸ), (se înц: τέλος) таksa, че se плътеште de чеĭ че întръ în портъ (анкражъ). [ἐν, λιμήν].

Ἐλ-λιμένισις, εως (ἡ), intраре, saъ трацере în портъ. [ші

Ἐλλιμενιστὴς, οῦ (ὁ), stрînгъtоръ de таksa портълъĭ. [ἐλλιμενίζω].

Ἐλ-λιμνάζω, віit: -άσω, конкъргъ ъndева, ші formezъ iazъ, saъ валтъ.

Ἐλλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de чева, ка sъ fie деплінъ; (прін ърm:) nesъвîршitъ. «Τὸ ἐλλιπὲς». Лкs: în локъ de τὸ ἔλλειμα, saъ ἡ ἔλλειψις. 2) чел че лаsъ чева neînгріжitъ. «Τῆς τῶν ἐπιτρόπων αἱρέσεως ἐλλιπής»». Ptp: [ἐλλείπω].

Ἐλλισάμην, поеt: în локъ de ἐλισάμην, між: nex: 1: ал лъĭ λίσσομαι.

Ἐλλιτάνευε, поеt: în локъ de ἐλιτάνευε, прел: ел лъĭ λιτανεύω.

Ἐλλοβίζω, віit: -ίσω, (вotn:) îmĭ fакъ родъл în кожĭ, saъ foĭ. [ші

Ἐλλόβιον (τὸ), = Ἐνώτιον, черчелъ (fiind къ se пъne în foaea ърекілор). [ἔλλοβος].

Ἐλλοβοανθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ floape înкisъ în foĭ, ка în течĭ. [ἔλλοβος, ἄνθος].

Ἐλλοβόκαρπος (ὁ, ἡ), [ἔλλοβος, καρπός] чел къ родъл în течĭ. (везĭ ърmъtoареле)

Ἔλλοβος [ἐν, λοβός], ші

Ἐλλοβοσπέρματος (ὁ, ἡ), а кървіа sъmînцъ (родъл) este înкisъ în течĭ (ка toate легъmеле, s: ек: fasoлеа, лintеа, mazъреа, ші чл:). «Ῥαφανὶς γὰρ καὶ νάπυ καὶ γογγυλὶς ἐλλοβοσπέρματα». Tfp: [ἔλλοβος, σπέρμα].

Ἐλλοβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiъл легъmелор din течĭ (текоase), saъ чел asemenea къ ачелеа. [ἔλλοβος].

Ἐλ-λογέω -ῶ, віit: -ήσω, sокoteskъ, трекъ în sокoteалъ, saъ în nъmъръ. «Μὴ ἐλλογουμένων ταῖς μετρήσεσιν, ὅσα ὑπὲρ δέκα σφύρας ἐστίν». Епгр: [ші

Ἐλ-λογίζω, ші (між:) ἐλλογίζομαι, віit: -ίσω, -ομαι, (Skp:) = (saъ греш: în локъ de) Ἐλλογέω. [ші

Ἐλλόγιμος (ὁ, ἡ), чел че întръ, saъ este вреdnікъ de a intра în sокoeteалъ; (прін ърm:) nedesпрецъitъ; însemnatъ, чinstitъ; (маĭ поъ) înвъцatъ, omъ къ къвîntъ, = Λόγιος; ші titлъ de înвъцъtоръ. [ἔλλογος]. [de ъnde

Ἐλλογιμότης (ἡ), характеръл ші însъшimea лъĭ ἐλλόγιμος. [ші

Ἐλλογίμως, adв: = Λογίως, ші în кіпъ de лъat în sокoteалъ, saъ de прецъit.

Ἔλλογος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λόγως, чел

кȣ кȣвîntȣ̆, = Λογικὸς, ші îппротівъ: de Ἄλογος; (despre лȣкр:) каре se faче кȣ dрептȣ̆ кȣвîntȣ̆. [ἐν, λόγος].

'Ελλοπιεύω (поate maĭ корєктȣ̆ ἐλλοπεύω), віit: -εύσω, ='Αλιεύω. [ἔλλοψ].

'Ελλὸς, [ἐλάω, de ȣnde mi ἔλαφος, ἔλλοψ, ші чл:] ἡ, ὸν, поet: алȣнєкоsȣ̆, лєsнє de mішкat; аџерȣ̆. || (sȣвst:) ἐλλὸς (ὁ), =Νεβρὸς, пȣіȣ̆ de чєрвȣ̆.

'Ελλοφόνος (ὁ, ἡ), поet: ='Ελαφοκτόνος. [ἐλλὸς, φόνος].

'Ελλοχάω -ῶ віit: -ήσω, пîndeskȣ̆; (прin întind:) каȣтȣ̆ sъ fакȣ̆ кȣĭва ръȣ̆. [ші

'Ελ-λοχίζω, віit: -ίσω, amezȣ̆ пе чінева în ostъшеаskъ трȣпъ. 2) = 'Ελλοχάω. [ἐν, λόχος].

"Ελλοψ, οπος (ὁ), поet: (ка adiekt:) = 'Ελλὸς, аџерȣ̆. (de ȣnde || sȣвst:) ='Ιχθὺς, пєшtє; (іар партік:) ȣnȣ̆ fєлȣ̆ de пєшtє de mape, = Ξιφίας, saȣ̆ морȣnȣ̆; (ші fir:) mȣtȣ̆.

"Ελλυπος (ὁ, ἡ), кȣfȣndatȣ̆ în mîxnічіȣnе. [ἐν, λύπη].

'Ελλύτης, ου (ὁ), ȣnȣ̆ fєлȣ̆ de плъчіntъ. «Θυέτω δὲ... καὶ ἱερὰ ἐλλύτας ἐκ πυρῶν». Епгр: [поate ἐλύω].

'Ελλυχνιάζω, віit: άσω, пȣіȣ̆ fєшtілъ. [din

'Ελλύχνιον (τὸ), =Θρυαλλὶς, fєшtілъ. [ἐν, λύχνος]. [de ȣnde

'Ελλυχνιωτὸς, ἡ, ὸν, pesȣчітȣ̆, (прin ȣрm:) întрєвȣінцatȣ̆ ка о fєшtілъ; (de ȣnde) «Μοτός —». Іпкр: fitілȣ̆ de panъ.

'Ελ-λωβάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, прічінȣіеskȣ̆ рȣшіnе, adȣкȣ̆ поnosȣ̆, nечіnsteskȣ̆.

'Ελμινθιάω -ῶ, віit: -άσω, amȣ̆ лімврічĭ. [din

'Ελμίνθιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ἕλμινς.

'Ελμινθοβότανον (τὸ), вȣрȣіanъ de лімврічĭ. [ἕλμινς, βότανον].

'Ελμινθώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), ка лімврікȣл, лімврікоsȣ̆. [din

"Ελμινς [εἴλλω, εἰλέω], ινθος, ші ἕλμιγξ, -ιγγος (ἡ), лімврікȣ̆.

'Ελξίνη (ἡ), ȣnȣ̆ fєлȣ̆ de skaete. [din

"Ελξις, εως (ἡ), траџере; sорвіре; pesȣfлаpe, ші чл: [ἕλκω].

"Ελοε, поet: în локȣ̆ de ἔλουε, ші

'Ελόεον, поet: în локȣ̆ de ἔλουον, прел:, ші

'Ελοέσσω, поet: în локȣ̆ de ἐλούσω, 2: sinг: пєps: de між: nex: 1: ал лȣĭ λούω.

"Ελοιμι, nex: 2 de поft: ал лȣĭ αἱρέω.

'Ελοῖσα, Dор: în локȣ̆ de ἑλοῦσα, fem: ал лȣĭ ἑλὼν.

'Ελόνομος (ὁ, ἡ), каре naшtє, saȣ̆ тръіеште în вълцĭ. [ἕλος, νομή].

"Ελος, εος -ους (τὸ), валтъ; saȣ̆ локȣ̆ вълtosȣ̆ de пъшȣnе. (вezĭ ші ἄλσος). [ἕλω =αἱρέω].

'Ελοῦμεν, în локȣ̆ de ἐλούομεν, прел: ал лȣĭ λούω.

"Ελοψ, οπος (ὁ), ="Ελλοψ.

'Ελόωσι, поet: în локȣ̆ de ἐλῶσι, 3: îm: пєps: a лȣĭ ἐλάω ='Ελαύνω.

"Ελπεο, поet: Іоn: 2: sinг: пєps: de прел: saȣ̆ порȣnч: ал лȣĭ ἔλπομαι.

'Ελπιδοδότης, ου (ὁ), поet: дътъtорȣ̆ de пъдєждĭ. [ἐλπὶς, δότης].

'Ελπιδοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, mȣnчєskȣ̆ пе чінева кȣ zadapnіче пъдєждĭ. [ἐλπὶς, κόπτω].

'Ελπιδοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакȣ̆ пе чінева a пъдєждȣі. [ἐλπὶς, ποιέω].

'Ελπίζω, віit: -ίσω, пъдєждȣіеskȣ̆; (вis:) îmĭ amȣ̆ пъдєжділе în... || (stръm: nȣmaĭ ла At:) însȣfлȣ пъдєждĭ, fакȣ̆ пе чінева a пъдєждȣі. [din

'Ελπὶς [ἔλπω], ίδος (ἡ), пъдєждe, аштеntаpe de віitорȣ̆ вȣnȣ̆ (ȣnе орĭ ші ръȣ̆); (прin ȣрm:) пєліnішtє.

"Ελπισμα (τὸ), ор че se пъдєждȣіеште.

'Ελπιστικὸς, ἡ, ὸν, аплєкатȣ̆, disпȣsȣ̆ a пъдєждȣі. (de ȣnde) «'Ελπιστικοὶ». ȣnȣ̆ fєлȣ̆ de fілоs: sєktъ. [ші

'Ελπιστὸς, ἡ, ὸν, de пъдєждȣіt. [ἐλπίζω].

"Ελπω, (fъръ віit:) поet: [în afin: кȣ ἕλκω] daȣ̆ пъдєждi. «Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει». Od: B. || (між:) ἔλπομαι. прел: ἤλ(ші maĭ обіч: ἐλ)πόμην, tре: de кȣ: în локȣ̆ de прez: ἔολπα, ші пєstє sъв: în локȣ̆ de прел: ἐώλπειν, пъдєждȣіеskȣ̆; (ȣnе-орĭ) гîndeskȣ̆, îmĭ înкіпȣіеskȣ̆, ші чл:

'Ελπωρὴ (ἡ), поet: în локȣ̆ de ἐλπίς.

"Ελσαι, поet: în локȣ̆ de εἶλαι, nex: 1 de inf: ал лȣĭ εἴλλω.

"Ελυμα (τὸ), = "Ελυτρον, înfъшȣрътȣръ, înвєлітȣръ. 2) (υ, лȣnгȣ̆) партеа плȣгȣлȣĭ, ȣnde se înвіnъ кȣ fєрȣл sъȣ̆.

"Ελυμος (ὁ), ȣnȣ̆ fєлȣ̆ de fлȣєрȣ̆ Fріцікȣ̆ de мєрішорȣ̆. 2) ="Ελυτρον (прінч: de кітаръ). 3) ȣnȣ̆ fєлȣ̆ de meiȣ̆, (поate Fранц:) panie, (Лат:) panicum. (вezĭ ші μελίνη). [ші

"Ελυτρον (τὸ), [ἐλύω] (în цеn:) înвєлітȣръ, înfъшȣрътȣръ; teaкъ, кȣtie; (партік:) înвєлітȣра аріпєлор гîndакȣлȣĭ, ші чл; коажа ракȣлȣĭ, ші чл; коажа, saȣ̆ teaка лєгȣмєлор, ші чл:; аштєрnȣtȣ̆ пе fȣndȣл рîȣлȣĭ, вълцiĭ, ші чл: [de ȣnde

'Ελυτρόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоперъ̆, înfъшъръ̆. [mi

'Ελυτρώδης, εος (ὁ ἡ), asemenea къ ἔλυτρον (în toate însemn:).

'Ελύω, ші (At) ἐλύω, вiit: -ύσω (прел: εἴλυον, nex: пas: ἐλύσθην), поet: = Εἰλύω, акоперъ̆, înfъшъръ̆. 2) (maĭ des, ші nъmaĭ пas: saъ̆ miж:) mъ tъвълеsкъ̆ пе пъmîntъ̆; mъ înколъчеsкъ̆. «Λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς (ὁ 'Οδυσσεὺς τοῦ κριοῦ)». Od: I.

'Ελῶ, ᾷς, ᾷ, ῶμεν ші чл: At: în локъ̆ de ἐλάσω, вiit: ал лъĭ ἐλαύνω.

'Ελώδης, εος (ὁ, ἡ), бълtosъ̆. [ἕλος].

Ἔλων, поet: прел: ал лъĭ ἐλάω.

'Ελὼν, nex: 2: de партч: ал лъĭ αἱρέω.

Ἕλωρ [ἑλεῖν], ωρος (τὸ), поet: вînatъ̆; прadъ; (партiк:) лешъ̆ еksпъsъ̆ sпре mînкаре пъsъріlор ші feaрелор. [de ъnde

'Ελώριον (τὸ), поet: (прiнч: ла îm:) = Ἕλωρ. [ші

'Ελώριος, (ὁ), ъnъ̆ feлъ̆ de пasъре de апъ.

Ἕλωρον (τὸ), = Ἕλωρ.

'Εμάθοσαν, Еол: saъ̆ Беot: în локъ̆ de ἔμαθον, 3: îm; пeps: de nex: 2: ал лъĭ μανθάνω.

'Εμάνην, nex: 2: ал лъĭ μαίνομαι.

'Εμαξάμην, miж: nex: 1: ал лъĭ μάσσω.

'Εμαυτοῦ [ἐμοῦ, αὐτοῦ], ῆς, (dat:) ἐμαυτῷ, ῇ, (ак:) ἐμαυτὸν, ὴν, (fъръ nom:) прon: комп: (A'· пeps:), ал meъ̆ însъmĭ (ла îm: desпъръцitъ̆ ἡμῶν αὐτῶν, ші чл:)

Ἔμβα, поet: saъ̆ At: în локъ̆ de ἔμβηθι, nex: 2: de порънч: ал лъĭ ἐμβαίνω.

'Εμβαβάζω, вiit: άξω, поet: kom: în локъ̆ de ἐμβοάω. stpirînd taiъ̆ ворва къĭва.

'Εμ-βαδίζω, вiit: -ίσω, mъ dъкъ̆ înъъntpъ, intpъ.

'Εμβάδιον (τὸ), dim: ал лъĭ ἐμβάς.

'Εμβαδομετρικὸς, ὴ, ὸν, atînгъtopъ̆ de mъsъръtoapea копрinsълъĭ întp'ъnъ̆ sпаціъ̆. [ἐμβαδὸν, μέτρον].

'Εμβαδὸν (τὸ), (matmt:) sпаціъ̆ копрinsъ̆ întp' o sъpfaцъ de епiпedъ̆. [ші

'Εμβαδὸν, adв: поet: ъmблînd пе жos, saъ̆ пе ъsкatъ̆. [ἐμβαίνω].

'Εμβαδοποιὸς (ὁ), fъкъtopъ̆ de înкълцъmînte. [ἐμβὰς, ποιός].

Ἔμβαθμος (ὁ, ἡ), (прiнч: δικαστὴς) жъdiкъtopъ̆ регълatъ̆, saъ̆ în лъкраре, (dъпе ziч:) шezъtopъ̆ пе жъdiкъtopeskъл sъъ̆ skaъnъ̆. [ἐν, βαθμός].

Ἔμβαθρον (τὸ), (прiнч: ла îm:)='Εμβάς.

'Εμ-βαθύνω, вiit: -υνῶ, (къ ак:) пъiъ̆ (askъnzъ̆) чева în adînкъ̆; sапъ̆ гроапъ. || (ел: saъ̆ nestp:) intpъ, пътpъnzъ̆ în adînкъ̆; (fir:) черчetezъ̆, (прiн ъpm:) înцелегъ̆ adînк «Οἱ τοῖς νόμοις ἐμβαθύνοντες μᾶλλον». Пл:

'Εμβαίνω, вiit: -βήσομαι, (nex: ἐνέβην, ші чл:) (iap stpъm: nъшaĭ вiit: ші nex: 1: = 'Εμβάλλω, вагъ̆. «'Ενέβησε δὲ τὸν Κροῖσον ἐς φροντίδα». Ep:) nestp: (къ dat: saъ̆ ак: преп: ші преа pap sinгъръ̆) intpъ; ші поet: шezъ̆, ші (în цen:) sîntъ̆ aшezatъ̆ înъъntpъ. «Ἅρμασιν· ἐμβεβαὼς». Іл: E. «'Εμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις». Пл: (ші пas:) «Χαλεπὸν τὸ ὕδωρ ὑπὸ ζεστότητός ἐστιν ἐμβαίνεσθαι». Паъs: (ші fir:) «Εἰς πόλεμον («Εἰς κίνδυνον) ἐμβαίνειν». Dm: ші Ksn: (mi fъръ kazъ̆); «Μή τις ἐμβείη». Іл: П. ва fntpa în miжлокъ̆, (прiн ъpm:) ва опрi. 2) калкъ̆ пе чева, (fir:)='Επεμβαίνω. «Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων». Od: K. «Μῆμβαινε δυστυχοῦντι». Лкs: 3) (fъръ kazъ̆) ъmблъ. «'Εμβαίνειν πρὸς ῥυθμὸν».

'Εμ-βακχεύω, вiit: -εύσω, (къ dat:) mъ întъsiezъ̆, saъ̆ mъ desmiepdъ̆ къ вакantinъ fъpie în чева.

'Εμβαλὲν, Dop: în локъ̆ de ἐμβαλεῖν, nex: de inf:, ші

'Εμβάλλεσκον, поet: în локъ̆ de ἐνέβαλλον, прел: de xot: ал лъĭ..

'Εμ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, (nex: ἐνέβαλον, ші чл:) арънкъ̆, вагъ̆ чева înъъntpъ. «Κεραυνὸν ἔμβαλε νηῒ». Om: «'Ο Ποσειδῶν σείσας αὐτοῖς ἐμβάλλοι τὰς οἰκίας». Apstf: «Δεξιὰν ἐμβάλλειν». Dш: a апъка de mînъ în semnъ̆ de прietenie. «'Εμβάλλειν εἰς τὰ δίκτυα». Ksn: (ші fir:) «Εἰς ἀτυχίαν (ὑποψίαν, ші чл:) ἐμβάλλειν». Dm: ші Esx: «Πληγὰς ἐμβάλλειν». Лкs: a вate. (ші miж:) «Σιτία ἐμβάλλεσθαι». Dm: a ші апровiziona корабiа къ челе de храпъ. 2) пъiъ̆ (adъкъ̆) în miжлокъ̆, пропъiъ̆; вîръ̆ прiн алтеле; pomeneskъ̆ de чева. «'Εμβάλλειν ἡμέραν μίαν». Лкs: (вezĭ ἐμβόλιμος). «Λόγον ἐμβάλλειν περί τινος». Лкs: «Ψῆφον ἐμβάλλειν (saъ̆ siшп: ἐμβάλλειν) περί τινος». Dm: a пропъne sпре desвatepe ші вotape. (ші miж:) «Μαρτύριον ἐμβάλλεσθαι.». Dm: «'Ως μὲν ὤφειλεν, ἐνεβάλλετο». Dm: a пропъs. 3) алtoieskъ̆. «Ὅσα ἐνῆν ..., φυτὰ ἐμβεβλημένα». Dm: «'Ελαιᾶν δὲ φυτὰ ἐμβαλεῖ ἐς τὰν σχοῖνον ἑκάστην». Епгр: 4) (ел: saъ̆ nestp:) întpъ ъndeва (прiнч: репede ші обръzniчеште); desпре ошt: =Εἰσβάλλω, пъвълеsкъ̆ asъпръ; (партiк: neъt:) ловеsкъ̆ къ (maшina) емболъл (ἔμβολον); (desпре pîъ̆) mъ върsъ̆ în... «'Εμβαλὼν

εἰς τὴν ἀγορὰν». Пл: «Ἐμβάλλειν τῷ ἀπαντῶντι». Плt: «Ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν». Antf: «Ἐμβαλέειν (înпреѕнъ кѕ, ші fъръ) κώπῃς». Апл: а вîѕлі репеde ші ambiцios. «Ἐμβαλούσης δὲ τῆς νεώς». Ksn: пъвълind aѕѕпра чеї-л-алте. (ші пas:) «Ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι (αἱ νῆες)». Тѕч: (вezĭ ші ἔμβολον).

Ἔμβαμμα (τὸ), [ἐμβάπτω] zeamъ, saŭ salцъ de a întinцe кѕ пîîne.

Ἐμβαμμάτιον (τὸ), dim: ал лѕĭ ἔμβαμμα.

Ἐμ-βαπτίζω, віit: -ίσω, ші

Ἐμ-βάπτω, віit: -βάψω, кѕfѕndŭ чева în чева; (між:) îmĭ moiŭ пîînea (întinгŭ кѕ пîîne) în zeamъ. «Εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λευκοὺς ἅλας». At:

Ἐμβαρύθω (fаръ віit:), поеt: sînt греŭ; (прin ѕрm:) mъ înгреѕіezŭ. «Ὀσμὴ ἐμβαρύθουσα». Nік: miposŭ греŭ. [ші

Ἐμβαρύνω, віit: -υνῶ, mъ înгреѕіezŭ. [din

Ἔμβαρυς, εος (ὁ, ἡ), înгреѕіatŭ. [ἐν, βάρος].

Ἐμβὰς, άδος (ἡ), [ἐμβαίνω] înкълцъminte de femeie, saŭ de sъракŭ (maĭ de mѕлте-орĭ de влапъ, saŭ пîѕлъ). «Ἐκτυπεῖτο δ' ἐμβὰς γερόντων». Apstf: «Καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ, ὅταν ἐμβάδ' ἔχων πτωχὸς ἢ γέρων εἴπῃ, προτέρῳ παραχώρει». Apstf: (вezĭ ші ἐμβάτης).

Ἐμβὰς, ᾶσα, άν, nex: de партч: ал лѕĭ ἐμβαίνω.

Ἐμ-βασανίζω, віît: -ίσω, stърѕіeskŭ în черкаре, saŭ черчетаре de чева.

Ἐμβασίκοιτος (ὁ, ἡ), поеt: чел че întръ în кѕлкѕшѕл sъŭ. [ἔμβασις, κοίτη].

Ἐμ-βασιλεύω, віit: -εύσω, (кѕ dat: saŭ цen: saŭ adв:) îmпъръцeskŭ în чева.

Ἐμβάσιος (ὁ, ἡ), (прinч: θεὸς) zeŭ патронŭ ал înвъркъріĭ, ші кіematŭ în ажѕторŭ de чеĭ че se înвъркаŭ. [din

Ἔμβασις [ἐμβαίνω], εως, (în цen:) întраре, бъгаре înъѕntрѕ; (партік:) înвъркаре. 2) ор че, кѕ каре калкъ, ѕтвлъ чінева, (de ѕnde) = Ἐμβὰς, Ὁπλὴ, ші чл: (іар (прinч:) în каре intръ чінева. (de ѕnde 3) =Λουτήρ.

Ἐμβασίχυτρος (ὁ, ἡ), (кom:) чел че întръ în оале. [ἔμβασις, χύτρα].

Ἐμ-βαστάζω, віit: -άσω, (кѕ dat: îndiркt:) арdікŭ, ші карŭ чева în чева.

Ἐμβατεύω, віit: -εύσω, ші поеt: ἐμβατέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ ак: sinгѕрŭ saŭ кѕ преп: saŭ кѕ dat: saŭ преа рар кѕ цen:) калкŭ (întрѕ, pesвeskŭ) înъѕntрѕ, saŭ пеste чева. «Νῆσος, ἣν ὁ Πᾶν ἐμβατεύει». Esхл: «Καὶ δέπας ὑλῆεν, τόθι δίψιος ἐμβατέει σήψ». Nік: «Ἐνεβάτευον εἰς ναῦν». Dm: întраŭ în кораві ка пропрietарĭ аĭ еĭ. «Ἐμβατεύειν εἰς κληρονομίαν». Hand: іаŭ în stъпînіре moштenіреа. (ші fir:) «Ὁ τοῖς τῆς καρδίας ἐμβατεύων κρυπτοῖς». Teof: 2) (рар) în локŭ de βατεύω. (în Ksn: se sокотеште грешitŭ în локŭ de μαστεύω). [ἐμβάτης].

Ἐμβατὴ, (ἡ), =Ἔμβασις (3).

Ἐμβατήριος, α saŭ ος, ον, atinгътоpŭ de (saŭ folositорŭ ла) întраре, (іар прinч:) de ostъшаskъ екѕпеdіцie, saŭ înвъркаре. (de ѕnde) «Ἐμβατήριος (se înц: ῥυθμός)» taкtѕл потрівitŭ ла кîntічеле întреѕѕінцate întр' ачestea. «Ἐμβατηρία (ἡ), (se înц: ὄρχησις) ѕnŭ felŭ de înарmatŭ danцŭ. «Ἐμβατήριον (se înц: ᾆσμα)», маршŭ. «Ἐμβατήρια (se înц: ἱερὰ)» жертfе adѕse zeілор патронĭ de înвъркаре. [din

Ἐμβάτης, ου (ὁ), кълърецŭ; saŭ înвъркаtŭ in кораві; ostamŭ mapinŭ. (вezĭ ші ἔμπορος). 2) ѕnŭ felŭ de înкълцъminte sкѕрte (de піеле de епѕре, saŭ de пîѕлъ), = Κόθορνος (вezĭ ші ἐμβὰς). 3) (архітекt:) ѕnŭ felŭ de mъѕѕръ (жѕmъtatea diametрѕлѕĭ de жos ал stîлпілор), (Лt.) modulus. [ἐμβαίνω].

Ἔμβατον, поеt: în локŭ de ἐνέβητον, înd: de nex: 2: ал лѕĭ ἐμβαίνω.

Ἐμβατὸς, ὴ, ὸν, (τόπος, локŭ) în каре поate чінева întра, saŭ кълка, de ѕтвлаt. [ἐμβαίνω].

Ἐμ-βατταρίζω, віit: -ίσω, въrfeskŭ desпре чева.

Ἐμβάφιος (ὁ, ἡ), вѕnŭ de a кѕfѕnda (a moia) чева întр' înѕѕл. «Λοπὰς — ». Лкs: ші || (sѕвst:) Ἐμβάφιον (se înц: σκεῦος, saŭ ἄγγος), вasŭ de salцъ, (fранц:) sauciére. (вezĭ ші ὀξύβαφον). [ἐμβάπτω].

Ἐμβέβαα, (întрев: nѕmaĭ în партч: ἐμβεβαὼς, υῖα) поеt: în локŭ de ἐμβέβηκα.

Ἐμ-βεβαιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, înкредinцezŭ, asiгѕрezŭ, întъреskŭ чева.

Ἐμβέβασαν, поеt: în локŭ de ἐνεβεβήκεισαν, 3: îm: пеpѕ: de пеste sъв: ал лѕĭ ἐμβαίνω.

Ἐμ-βεβηλόω -ῶ, віit: -ώσω, = Βεβηλόω.

Ἐμβεβὼς, поеt: în локŭ de ἐμβεβηκὼς, tре: de кѕ: ал партч:, ші

Ἐμβεβῶσι, поеt: în локŭ de ἐμβεβήκασι 3: îm: пеpѕ: a tре: de кѕ: de хоt:, ші

Ἐμβείη, поеt: în локŭ de ἐμβῇ, 3: sinг: пеpѕ: de nex: 2: ал sѕп: лѕĭ ἐμβαίνω.

Ἐμβελὴς, έος (ὁ, ἡ), (прinч: τόπος, ло-

kъ) kît ажъпже sъцeata; (прin ърm:) eksпъsъ ла sъцeцї. (вezї ші διατοξεύσιμος).

Ἔμβη, noct: în локъ de ἐνέδη, 3: sinr: neps: de nex: 2: de xot:

Ἔμβητον, 2: înd: neps: de nex: 2: ал порънч: лъї ἐμβαίνω.

Ἐμβιβάζω, вiit: -άσω, ші At: -βιβῶ, вагъ; (прinч:) înваркъ în корабіе; înкаркъ. «Ἐμβιβάζεις εἰς τὴν δικαιοσύνην τοὺς οἰκέτας». Ksn: îї пъіъ пе калеа dрептъцїї. [de ънde

Ἐμβίβασις, εως (ἡ), въгаре, повъцъіре пе калe, ші чл:

Ἔμβιος (ὁ, ἡ), [ἐν, βίος] вiъ; (desnpe плante) înръdъvinatъ (прinsъ); ші (прin ърm:) dъinitorъ, (fрanц:) vivace. «Ὅσα δὲ καὶ ἀπὸ ξύλων ἔμβια, καὶ δύνανται βλαστανειν, οἷον ἐλαία, μύρρινος». Tfp: «Εἰς τὸ ἔμβιον». Ел: snpe крещtepe. 2) atinгътorъ de (релatівъ ла) вiaцъ. «Τιμωρία— ». D: Kas: osîndъ капitалъ, саъ пе вiaцъ.

Ἐμ-βιοτεύω, вiit: -εύσω, тръіескъ (петрекъ) în чева.

Ἐμ-βιόω -ῶ, вiit: -ώσω, (nex: ἐνεβίων, ші чл:) = ἐμβιοτεύω; (desnpe плante) тъ ърinzъ; (прin ърm:) тъ ътflъ. «Ὅταν ἐμβιώσωσι, μεταφυτεύσουσι». Tfp: [ἔμβιος]. [de ънde

Ἐμβίωσις, εως (ἡ), тръіре în чева; прindepe, isбътipe (de плантъ) [ші

Ἐμβιωτήριον (τὸ), локъл, ънde тръіешte чinева.

Ἐμ-βλακεύομαι, вiit: -εύσομαι, грam: скспл: ал лъї ἐνδιαθρύπτομαι.

Ἐμ-βλαστάνω, вiit: -βλαστήσω, pesъръ înтр'алtъ плантъ. [de ънde

Ἐμβλάστησις, εως (ἡ), pesъріре înтр' алtъ плантъ.

Ἔμβλεμμα (τὸ), къътътъръ în fацъ (în окї). [din

Ἐμ-βλέπω, вiit: βλέψω, (къ dat:) тъ ъїtъ în fацъ; вагъ de seamъ. «Ἐνέβλεψέ μοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀμήχανον οἷον». Плт: (ші къ ак:). «Ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγὸν». Епгр: (ші къ прeп:) «Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ». Евапг: (вezї ші ἐνοράω). [de ънde

Ἔμβλεψις, εως (ἡ), вedepe, ъїtаре în fацъ (în окї).

Ἔμβλημα (τὸ), ор че se пъпс înъънtръ; (de ънde) = Ἐμβολάς; (iap naptik:) глоаре съпатъ, че se пъпеа пе preцiose вase în кiпъ de a se лъа iаръшї dъnc воinцъ; zъгръвie din felърite комвinate пietpiчеле, (fрanц:) mosaïque; въкатъ de nostanъ ші чл:, къ каре se къпіъшesк înкълцъminтeле пе dinъънtръ. [ші

Ἔμβλησις, εως (ἡ), пъпere înъънtръ «Μήτρης — ». Iнкр: [ἐμβάλλω].

Ἐμβλητέον, nosit: ал лъї ἐμβάλλω.

Ἐμ-βοάω -ῶ, вiit: -ήσω, stpirъ înъънtръ, (прinч:) înтр'amîndoъ mîînеле пъse пе лinгъ гъръ; (прin ърm:) stpirъ tape къtpe чinева. (вezї ші ἐγκράζω). [de ънde

Ἐμβόημα (τὸ), stpirъtъ tape snpe înкъражare, саъ îndemnare. [ші

Ἐμβόησις, εως (ἡ), stpirape tape.

Ἐμ-βοθρεύω, вiit: -εύσω, sanъ гроапъ înъънtръ, саъ съnînd тъ вîръ маї înъънtръ. (вezї ші ἐμβοθρόω).

Ἔμβοθρος (ὁ, ἡ), adînkatъ înъънtръ ка о гроапъ; саъ чел къ гропї, гропосъ. [ἐν, βόθρος]. [de ънde.

Ἐμβοθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакъ în чева гроапъ, adînчeскъ. || (miж: саъ nas:) тъ formezъ ка о гроапъ. «Ἐμβεβόθρωται δὲ (ἡ καρδίη) βόθρον εἴκελον ὅλμῳ». Iнкр:

Ἐμβολὰς, άδος (ἡ), алtoitъ. «Ἄπιος—». Apstf: 2) алtoiъ. [ші

Ἐμβολεὺς, έως (ὁ), (în цеп:) op че слъжеште snpe asвînрlipe înъънtръ, (snpe екs:) летпъл клistipълъї, саъ ал tълътвеї, ші чл:, къ каре se înninце лiкъidъл; саъ ънealta, къ каре гръdinapiї se слъжеск a faче гропiле de съdit: «Κράμβης πάσσαλος ἐμβολεύς». Епгр: [din

Ἐμβολὴ (ἡ), пъпere înъънtръ; пъвалъ de врънжашї; скърцere de pîъ; (прin întind:) локъ de пъвъліре; (прinч: desnpe бътъліе павалъ) isвipea чса къ машina, ἔμβολον (вezї ziчepea), ші прічinъita вътътmape. (de ънde). «Μὴ διδόναι ἐμβολήν». Ksn: «Ἐμβολὰς ἔχειν». Ksn: (petp:)=Εἰσβολή, ші Εἴσθεσις; (ла îm:)=Ἔμβολα (вezї ἔμβολος). 2) = Ἐμπλοκὴ (2). [ἐμβάλλω]. [de ънde

Ἐμβολιμαῖος, α, ον, ші

Ἐμβόλιμος (ὁ, ἡ), чел че se пъпe, саъ se поate (este potpiвitъ a se) пъпe, бъга înъънtръ. [ші

Ἐμβόλιος (ὁ, ἡ), folositorъ ла пъпere în чева. (вezї ἐμβολή). || (sвst:) ἐμβόλιον (τὸ), ънъ fълъ de трeажъ (de пeскъit); (ptp:) = Ἐπεισόδιον. [ші

Ἐμβόλισμα (τὸ), = Ἔμβλημα, кîрпiтъръ. [ші

Ἐμβολισμὸς (ὁ), = Ἔμβλησις, ші Παρένθεσις.

Ἐμβολοδέτης, ου (ὁ, ἡ), кърea, саъ op

че, кȣ каре este легатȣ кȣіȣл de ла капȣл osii. [ἔμβολον, δέω].

'Εμβολοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de ἔμβολον (везї ziч:), askȣцitȣ în вîpfȣ. [ἔμβολον, εἶδος].

"Εμβολον (τὸ), ші

"Εμβολος (ὁ), ор че se багъ întp' алтȣ чева, saȣ слȣжеште ла пȣнере în чева, папъ; пърȣчелȣ de sъdipe (ȣнеалтъ de гръd:); (kom:) = Πέος; (iap прinч:) емболȣ, askȣцitȣл вîpfȣ ал резбоіештелор коръбії, кȣ каре гъȣріаȣ пе челе връжмъшештї; (de ȣnde apxt:) ȣnȣ felȣ de орпъшîntȣ în formъ de askȣцitȣ вîpfȣ de корабіе; (ші îm:) «"Εμβολα, ші "Εμβολοι». Плв: амвонȣл opatopілор din Poma (fiind къ ера înпodoвitȣ кȣ емболе, Лат: rostra, de връжшъшешті коръбії); (Такт:) аранжаре de оштіре în formъ de емболȣ; (maї noȣ) tpotoapȣ înпрежȣратȣ кȣ stîлпї пе de amîndoъ латȣреле ȣнеї ȣліце; (de ȣnde Бisep:) слонȣл Bisepічеї; iap în «Λιβανωτὶς χρυσῆ.... τὸ δὲ ἔμβολον ἀργυροῦν». «Епгр: васȣл din кadeлniцъ, în каре se пȣне фокȣл; zoворȣ, saȣ stinгie de înкȣіat ȣша; кȣіȣл de ла капȣл osii, каре опреште poata. [ἐμβάλλω].

'Εμ-βομβέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) бȣбȣіȣ, sбîpnîiȣ înъȣntpȣ în чева.

'Εμ-βόσκομαι, віit: -βοσκηθήσομαι, паskȣ înъȣntpȣ în...

'Εμ-βραδύνω, віit: -υνῶ, (кȣ dat:) zъбовеskȣ, întîpziezȣ ȣndeва, saȣ петрекȣ мȣлтъ време în чева.

'Εμβραμένη, ші ἔμβραται, Лак: în локȣ de εἰμαρμένη, ші εἵμαρται.

"Εμβραχυ, adв: în skȣptȣ; чел maї пȣцinȣ; în ценералȣ; «"Οπου περ ἔμβραχύ εἰσι θεαταί». Apstf: (везї ші ἐμφαγεῖν).

"Εμβρεγμα (τὸ), лікȣідȣл, în каре moiem чева; ші лȣкрȣл moiatȣ în чева; (прinч:) пînzъ, бȣpete, ші чл: каре se пȣне пе dȣpȣtȣ, saȣ ръnitȣ мъdȣларȣ. [ἐμβρέχω].

'Εμ-βρέμω, (maї noȣ de кît) 'Εμβρέμομαι, (fъръ віit:) поет: (кȣ dat:) fakȣ sгomotȣ înъȣntpȣ în чева.

"Εμβρεφος (ὁ, ἡ), чел кȣ fiгȣръ (fisiornomie) de прȣнкȣ. [ἐν, βρέφος].

'Εμ-βρέχω, віit: -βρέξω, ȣdȣ, moiȣ чева înъȣntpȣ în чева. (пas:) «Μῦρα ἐμβρεχόμενα». Dskp: челе че слȣжеsк sпре moiepe întp' înseле.

'Εμβρίθεια (ἡ), гравitate, аерȣ мърецȣ; emfasȣ; statopnічіе; ръбdape; чіȣdъціе, ші чл: [din

'Εμβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), греȣ; (maї de мȣлте-орї fir:) гînditopȣ; nesпepiatȣ; înцелептȣ; statopnікȣ, saȣ stъpȣitopȣ; (în ръȣ) înповъръторȣ, sȣпъръторȣ; saȣ чіȣdatȣ; (desпре лȣк:) іȣte, репеde; tonікȣ; арътosȣ, înпpesiosȣ. [din

'Εμ-βρίθω, віit: -βρίσω, казȣ греȣ.

'Εμβριθῶς, adв: греȣ (проп: ші fir:); репеde, кȣ tonȣ; tape. [ἐμβριθής].

'Εμ-βριμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (кȣ dat:) imї арътȣ mîniea (мъ некъжеskȣ) asȣпра кȣїва; amepinцȣ, saȣ doженеskȣ кȣ mînie. [de ȣnde

'Εμβρίμημα (τὸ), ші

'Εμβρίμησις, εως (ἡ), amepinцape, saȣ doженіре кȣ некazȣ.

'Εμβρονταῖος, α, ον, tpъsnitȣ. || (sȣбst:) 'Εμβρονταῖον (τὸ), локȣ, ȣnde a къzȣt tpъsnetȣ. (везї ші ἐνηλύσιον). [ἐν, βροντή].

'Εμ-βροντάω -ῶ, віit: -ήσω, tȣnȣ, бȣбȣіȣ (ка ȣnȣ tpъsnetȣ) în ȣрекіле кȣїва; (прin ȣpm:) = 'Εκπλήττω, ameцеskȣ, ȣлȣіеskȣ. (de ȣnde) «'Εμβεβροντημένος». = 'Εμόρόντητος. [de ȣnde

'Εμβροντησία, ші ἐμβρόντησις, εως (ἡ), ameцipe (прinч: din tȣnetȣ ші tpъsnetȣ); sпаїmъ; smintipe; nesimцipe. [ші

'Εμβρόντητος (ὁ, ἡ), ловitȣ de tpъsnetȣ; (прin ȣpm:) екstasiatȣ, ȣїmitȣ; smintitȣ; nesimцitopȣ, ші чл: (везї ші ἔμπληκτος).

'Εμβροχὰς, άδος (ἡ), рамȣръ, smічеа de копачіȣ, че se резъdеште, saȣ de віцъ, бȣташȣ. (везї ші μόσχευμα). [ші

'Εμβροχὴ (ἡ), moiepe; (med:) пȣнере de пînzъ ȣdatъ, ші чл: пеste мъdȣларȣ пътimaшȣ. (везї ἔμβρεγμα). [ἐμβρέχω].

'Εμ-βροχίζω, віit: -ίσω, легȣ чева кȣ (saȣ ка кȣ) лацȣ.

"Εμβροχος (ὁ, ἡ), [ἐμβρέχω] = Διάβροχος, îmmoiatȣ. 2) [ἐν, βρόχος] прinsȣ în лацȣ.

'Εμ-βρύκω, віit: -βρύξω, îmї înfiгȣ dinцiї în чева, мȣшкȣ.

'Εμβρυοδόχος (ὁ, ἡ), пріimitopȣ (копрinzъторȣ în sine) de fъtȣ, saȣ прȣнкȣ. [ἔμβρυον, δέχομαι].

'Εμβρυοθλάστης, ου (ὁ), înstpm: хірц; пентрȣ fъpîmape ші skoatepe de moptȣ fъtȣ din пînteче. [ἔμβρυον, θλάω].

'Εμβρύοικος (ὁ, ἡ), поет: локȣitopȣ de мȣкшїȣ de mape. Епгр: [ἐν, βρύον, οἶκος].

'Εμβρυοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ de fъцї, saȣ прȣнчї în пînteче. [ἔμβρυον, κτείνω].

"Εμβρυος (ὁ, ἡ), (pap adiekt:) чел че креште (ка о плантъ) întp' алтȣ (ші din ȣmezeледе ачелȣї) tpȣпȣ. 2) копрin-

zъtopŭ în sine de zъmisлititoape пѫtepe, podosŭ. «Ὑγρότης — ». Tfp: «Ὁ κισσὸς ὅλος — ». Tfp: «Ἔμβρυον αὐχένα κούρης». Non: fpaцedѫ; mлъdiosŭ. (de ѫnde || sѫбst:) Ἔμβρυον (τὸ), прѫnкŭ, fъtŭ (пе кît se aflъ în пînteчеле maĭчеĭ sale); (iap aбѫz: ші) пѫiŭ (прinч:) de вitъ. «Καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ (τῶν αἰγῶν)». Od: I. [ἐν, βρύω].

Ἐμβρυοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiŭ ші skoцŭ din пînteчеле maĭчеĭ moptѫл fъtŭ. saŭ 2) (dѫпе алцiĭ) taiŭ бѫрiкѫл прѫnкѫлѫĭ de кѫрînd пъskѫtŭ. [ші

Ἐμβρυοτομία (ἡ), tъiepe de fъtŭ шoptŭ în пînteчe. saŭ 2) (dѫпе алцĭ) =Ὀμφαλοτομία, tъiepe de бѫрiкŭ. [ἔμβρυον, τομή].

Ἐμβρυουλκέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцŭ moptŭ fъtŭ din пînteчe. кѫ înstpѫmîntѫл. [ἐμβρυουλκός]. [mi

Ἐμβρυουλκία (ἡ), tpaцepe ші skoatepe de fъtŭ moptŭ. [din

Ἐμβρυουλκὸς (ὁ), înstpѫmîntŭ xipѫpцiкŭ de skoatepe de moptŭ fъtŭ din пînteчe. [ἔμβρυον, ἕλκω].

Ἔμβρωμα (τὸ), înбѫкъtѫpъ, mѫшкъtѫpъ. 2) (прin întind:) прегѫstape, dежѫnŭ. (вezĭ ші ἀκρατισμός). 3) =Διάβρωμα. «Ὀδόντων — ». Dskp: [ἐμβιβρώσκω]. [de ѫnde

Ἐμβρωματίζω, вiit: -ίσω, (stpъm:) хръneskŭ. 2) (nestp:) прегѫstŭ, dежѫnŭ.

Ἐμβυθίζω, вiit: -ίσω, apѫnкŭ чева în fѫndŭ, saŭ moiŭ пînъ în fѫndŭ. (miж:) mъ daŭ a fѫnd. [din

Ἐμβύθιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ în adînкŭ (de mape, ші чл:) »Πίννα — ». At: 2) adînкŭ. «Λίμνη — ». D: Ал: [ἐν, βυθός].

Ἐμ-βυκανάω -ῶ, вiit: -ήσω, кîntŭ кѫ tpîmвiцa. [ἐν, βυκάνη].

Ἐμ-βυρσόω -ῶ, вiit: -ώσω, înfъшѫpŭ în (saŭ къптѫшeskŭ кѫ) пieле. [ἐν, βύρσα].

Ἐμβύω, вiiit: -βύσω, =ἐμφράσσω, astѫпŭ. 2) вîpŭ. «Τὴν δέλτον τῷ κόλπῳ —». Nik:

Ἐμβώμιος (ὁ, ἡ), чел dепе алtapŭ, saŭ жeptfeлniкŭ. [ἐν, βωμός].

Ἐμὲ, ак: de пpon: ἐγώ.

Ἐμέθεν, ші

Ἐμεῖο, поet: în локŭ de ἐμοῦ, цen: ал лѫĭ ἐγώ.

Ἐμέμηκον, поet: nex: 2: ал лѫĭ μηκάομαι.

Ἐμεμίγμην, ппs: neste sъв: ал лѫĭ μίγνυμι.

Ἐμεμνήμην, neste sъв: ал лѫĭ μιμνήσκομαι.

Ἐμὲν, поet: în локŭ de ἐσμέν, 1: îm: пeps: a лѫĭ εἰμί.

Ἔμεν, поet: (прea papŭ) în локŭ de ἦμεν, 1: îm: пeps: a прел: лѫĭ εἰμί. 2) (oвiч:) = кѫ

Ἔμεναι, поet: în локŭ de εἶναι, inf: ал лѫĭ εἰμί.

Ἔμενος, η, ον, поet: miж: nex: 2: de пaptч: ал лѫĭ ἵημι.

Ἐμέο, Ion: în локŭ de ἐμοῦ, цen: ал лѫĭ ἐγώ.

Ἐμεσία (ἡ), гpeaцъ, saŭ aплeкape sпpe въpsъtѫpъ. [ші

Ἔμεσις, εως (ἡ), въpsape, saŭ вomipe. [ші

Ἔμεσμα (τὸ), въpsъtѫpъ, saŭ чeea чe вapsъ чinева. [ші

Ἐμετὴρ (ὁ), =Ἐμετής. [ἐμέω]. [de ѫnde

Ἐμετηρίζω, вiit: -ίσω, daŭ de вomit, saŭ faкŭ пе чinева a въpsa. [ші

Ἐμετήριος (ὁ, ἡ), =Ἐμετικὸς, кape пopneшte въpsape, saŭ вomipe.

Ἐμετιάω -ῶ, вiit: -άσω, amŭ гpeaцъ, îmĭ вine sъ въpsŭ. [ші

Ἐμετικὸς, ὴ, ὸν, пopnitopŭ de въpsъtѫpъ. 2) disпѫsŭ ла въpsъtѫpъ saŭ вomipe. «Ἐμετικὸς ἐκ πεινατικοῦ γενόμενος». Пл: [ἐμετός].

Ἐμετοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ пе чinева a въpsa. || (miж:) mъ siлeskŭ însѫmĭ a въpsa. [ші

Ἐμετοποιία (ἡ), прiчinѫipe de въpsъtѫpъ. [din

Ἐμετοποιὸς (ὁ, ἡ), прiчinѫitopŭ, пopnitopŭ de въpsъtѫpъ. [ἐμετὸς, ποιός].

Ἐμετὸς, ὴ, όν, вomitŭ, въpsatŭ, saŭ кape se пoate вomi. [ші

Ἔμετὸς (ὁ), = Ἔμεσις, въpsъtѫpъ. [ἐμέω]. [de ѫnde

Ἐμετώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ (saŭ disпѫsŭ ла) въpsъtѫpъ. [de ѫnde

Ἐμετωδῶς, adв: în feлŭ de въpsъtѫpъ.

Ἐμεῦ, saŭ ἐμεῦς, Dop: in локŭ de ἐμοῦ, цen: ал лѫĭ ἐγώ.

Ἐμέω -ῶ, вiit: -έσω, (прел: ἤμουν, nex: ἤμεσα, tpe: de кѫ: ἐμήμεκα, пas: ἐμήμεσμαι, nex: ἠμέσθην. ші пosit: ἐμετέον) въpsŭ, вomeskŭ; (fiг:) zikŭ op чe 'mĭ вine, въpfeskŭ.

Ἐμεωυτοῦ, saŭ ἐμεωϋτοῦ, Ion: în локŭ de ἐμαυτοῦ.

Ἐμήνυθεν, Еол: în локŭ de ἐμηνύθησαν, 3: îm: пeps: de пas: nex: 1: ал лѫĭ μηνύω.

Ἐμησάμην, поet: nex: 1: ал лѫĭ μήδομαι.

Ἐμηχανέατο, Ion: în локŭ de ἐμηχανῶντο, 3: îm: пeps: de пas: прел: ал лѫĭ μηχανάομαι.

'Εμί, грам: ші преа архаікŭ în локŭ de εἰμί.

'Εμίγην, пas: nex: 2:, ші

"Εμικτο, поет: în локŭ de ἐμέμικτο. 3: sinг: пeps: de пas: пeste съв: ал лъĭ μίγνυμι.

'Εμὶν, Dop: în локŭ de ἐμοί, ші

'Εμίνγα, Dop: în локŭ de ἔμοιγε. dat: ал лъĭ ἔγωγε.

'Εμίνη, (dъпe diaлeктъл Tapanteniлop) în локŭ de ἐμοί.

"Εμιξα, nex: 1, ші:

"Εμιχθεν, Еол: în локŭ de ἐμίχθησαν, 3: îm: пeps: de пas: nex: 1: ал лъĭ μίγνυμι.

"Εμμα, ατος (τὸ), Еол: în локŭ de εἷμα.

"Εμμαθε, поет: în локŭ de ἔμαθε, nex: ал лъĭ μανθάνω.

'Εμ-μαίνομαι, віit; -μανοῦμαι, saŭ -μανήσομαι, (къ dat: ші преа pap къ ак:) mъ înfъpiezŭ asъпpa къĭва. (вezĭ ші ἐμβακχεύω).

"Εμμαλλος (λος) (ὁ, ἡ), лînosŭ. [ἐν, μαλλός.].

'Εμμανὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νῶς, înneбъпitŭ, fъpiosŭ, = Μανιώδης.

"Εμμανις, ιος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de ἔμμηνις.

'Εμμαπέω, греш: în локŭ de ἐμματέω.

'Εμμαπέως [ἐν, μαπέω = μάρπτω], adв: къ mълtъ грабъ, saŭ siлinцъ.

'Εμμάρτυρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τύρως, înкpedinцatŭ пpin maptъpĭ, mъptъpisitŭ. [ἐν, μάρτυς].

'Εμ-μάσσω, віit: -μάξω, (къ dat: îndip:) fръmîntŭ (aшestekŭ) чева în (saŭ înпpeъnъ къ) чева. 2)=Εἰσμάσσω, ші 'Εμματέω.

'Εμ-ματάζω, saŭ ἐμματαιάζω, поет: віit: -άσω, ші

'Εμματαιίζω, віit: -ίσω, шъ поptŭ, ворбeskŭ, лъкpezŭ fъpъ foлosŭ. [ἐν, μάτην].

'Εμ-ματεύω, віit: -εύσω, ші

'Εμ-ματέω -ῶ, віit: -ήσω, = Εἰσμάσσω, îmĭ вîpŭ deцetъл, ші (поет: desпpe албine) îmĭ înfirŭ акъл în чева. [ἐν, μάσσω].

'Εμ-μάχομαι, віit: -μαχοῦμαι, (къ dat:) mъ бatŭ înъъntpъ, saŭ пe чева.

'Εμμέθοδος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όδως, metodikŭ, pегълatŭ. [ἐν, μέθοδος].

'Εμ-μεθύσκομαι, віit: -μεθυσθήσομαι, (къ dat:) mъ înбъtŭ în, saŭ къ чева; (fъpъ kazŭ) пetpekŭ în бeцie.

'Εμ-μειδιάω -ῶ, віit: -ασω, zîmбeskŭ пentpъ чева.

'Εμμέλεια (ἡ), (mъs:) pегълatъ кîntape. віepsъipe, apmonie; (fir:) пotpiвitate, пpoпopцie; елеганцъ; îndemînъtate; бъпъ pîndъiaлъ; simцipe de бъпŭ гъstŭ, ші чл: 2) ъпŭ feлŭ de гpeŭ ші pегълatŭ danцŭ (în tpaц: ші satipe); (în цen:) mъsikъ къ danцŭ. [ἐμμελής].

'Εμ-μελετάω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) mъ eкsepчezŭ, mъ deпpinzŭ în чева; (къ ак: dip: ші dat: indip:) fakŭ ъпŭ eкsepчiцiŭ пentpъ чinева (ка sъ se deпpinzъ, adikъ, ші ачела întp'ачеea). [de ъnde

'Εμμελέτημα (τὸ), лъкpъ de deпpindepe.

'Εμμελετητέον, пosit: ал лъĭ ἐμμελετάω.

'Εμμελέως, поет: în локŭ de ἐμμελῶς. [din

'Εμμελὴς, έος (ὁ, ἡ), (mъs:) meлodikŭ, apmoniosŭ; (пpin întind:) пotpiвitŭ, пpoпopцionatŭ; (în цen:) бine opranisatŭ, (întokmitŭ); (desпpe omŭ) pегълatŭ, гpaцiosŭ, къ бъпŭ гъstŭ, ші чл; «Δίκη δὲ ὀρθὴ τὸν πλημμελοῦντα ἐμμελῆ ποιεῖ». Плt: «Τὸ Κίμωνος ἐμμελὲς καὶ ὑγρὸν καὶ μεμουσωμένον ἐν ταῖς περιφοραῖς». Пл: [ἐν, μέλος]. [de ъnde

'Εμμελίη (ἡ), поет: Ion: în локŭ de ἐμμέλεια.

'Εμ-μελῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) întpeбъinцezŭ meлodie în ворбipe, ші чл:

'Εμμελῶς, adв: къ fpъmosŭ гласŭ, saŭ віepsŭ, къ meлodie, къ бъпŭ taktŭ; (fir:) къ pегълъ (mъsъpъ, пpoпopцie, ші чл:); saŭ къ елеганцъ ші гpaцie; къ îndemînъtate. «Οἱ φρόνιμοι καὶ ταῖς ἔχθραις ἐμμελῶς χρῆσθαι δύνανται». Пл: «Ἀτυχίαν ἐνεγκέν ἐμμελῶς». Stв: «Παιδείᾳ καὶ λόγῳ διὰ φιλοσοφίας καταμίξας τὸ ἦθος... ἐμμελέστατα δοκεῖ κραθῆναι πρὸς τὸ καλόν». Пл: [ἐμμελής].

'Εμμεμαὼς, [ἐν, μέμαα, tpe: de къ: ал лъĭ μαίομαι) υῖα, ός, поет: пaptч: (maĭ de mълte-opĭ în локŭ de adв:) къ гpaбъ, къ iъцeaлъ, къ stъpъinцъ, saŭ dopinцъ; (ъпe -opĭ) къ fъpie.

'Εμμεμιγμένος, пas: tpe: de къ: de пaptч: a лъĭ ἐμμίγνυμι.

'Εμμέμονα tpe: de къ: поет: în локŭ de пpez: sîntŭ înfъpiatŭ de пekazŭ, saŭ întъiasmŭ, ші чл: [ἐν, μένος].

"Εμμεν (преа pap), ші

"Εμμεναι, поет: în локŭ de εἶναι, inf: ал лъĭ εἰμί.

'Εμμενετέον, пosit: ал лъĭ ἐμμένω.

'Εμμενετικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, (къ dat:) statopnikŭ, stъpъitopŭ în чева. [din

'Εμμενετὸς, ὴ, ὸν, în кape поate, saŭ tpeбъie a stъpъi чinева, вpednikŭ de stъ-

рѕinцъ. [ἐμμένω].

'Εμμενέως, Ion: în локѫ de ἐμμενῶς adв: [din

'Εμμενὴς, έος (ὁ, ἡ), dъinitopѫ, stъpѕitopѫ în чева; (în цen:) statopnikѫ. || «Τὸ ἐμμενὲς». stъpѕinцъ, statopnічie. || «'Εμμενὲς, поet: adв: în локѫ de ἐμμενῶς, кѫ stъpѕinцъ, непрекѕрmat. [din

'Εμ-μένω, вiit: -μενῶ, (кѫ dat:) ръmîiѫ, dъineskѫ în чева; (fir:) ръmîiѫ statopnikѫ, кredinчosѫ în чева, пъzeskѫ неклintit; «'Εμμένειν τοις ὅρκοις». Тѫч: (despre лѫк:) mъ пъstpezѫ, dъineskѫ, цiѕ mѫлt. «Τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί». Тѫч: «Τοῦτον τεθέντα ἐμμεῖναι τὸν νόμον». Плt: 2) sîntѫ копrinsѫ în чева înпреѕnъ кѫ алцiї. «'Εμμένειν κηρύγμασι». a fi osînditѫ кѫ алцiї ла еksiлѫ.

'Εμμέριμνος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίμνως, (înпр: de ἀμέριμνος) копrinsѫ de гріжї. «'Εμμερίμνως ἔχω». Еѕst: sîntѫ înгріжatѫ. [ἐν, μέριμνα].

'Εμ-μεσιτεύω, вiit: -εύσω, (кѫ dat:) întpѕ ла miжлокѫ, saѫ miжлочеskѫ a se faче чева.

"Εμμεσος (ὁ, ἡ), чел че este ла miжлокѫ, întpe чева. [ἐν, μέσον]. [de ѕnde

'Εμμέσως, adв: прin miжлочіреа кѫїва.

"Εμμεστος (ὁ, ἡ), кѫ desъвîршіре (пînъ sѕs) плinѫ. [ἐν, μεστός].

'Εμμετάβολος (ὁ, ἡ), skimбъчosѫ (înпрot: de ἀμετάβολος). [ἐν, μεταβολή].

'Εμ-μετεωρίζομαι, вiit: -ισθήσομαι, (кѫ dat:) mъ înалцѫ în аерѫ neste чева.

'Εμ-μετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъsѕpѫ пе (saѫ dѕпе) чева. [ші

'Εμμετρία (ἡ), = Συμμετρία, пропорцie. [din

"Εμμετρος (ὁ, ἡ), fъкѕtѫ кѫ mъsѕpъ (прinч: поet:); (прin ѕpm:) бine taktatѫ; (прin întind:) пропорцionatѫ; (fir:) кѕmпъtatѫ, регѕлatѫ; (în цen:) чел кѫ бѕne mъsѕpї. || «"Εμμετρα (se înц: ἔπη)». Плt: поемеле; ші «"Εμμετροι». Dm: (Enitf:) поецiї, вepsifikъtopiї. [ἐν, μέτρον]. [de ѕnde

'Εμμετρότης (ἡ), = Συμμετρία, пропорцie. [ші

'Εμμέτρως, adв: кѫ mъsѕpъ (прinч: поet:), adikъ în вepsѕpї; кѫ taktѫ apmoniosѫ; (fir:) потрiвit, dpent.

'Εμμήνιος (ὁ, ἡ), = "Εμμηνος,

"Εμμηνις, ιος (ὁ, ἡ), поet: mîniosѫ, fѕpiosѫ. [ἐν, μῆνις].

"Εμμηνος (ὁ. ἡ), каре se faче пе fie каре (saѫ цine o) лѫnъ. «Αἱ δὲ λήξεις τῶν δικῶν τοῖς ἐμπόροις ἔμμηνοι εἰσί». Dm: (de ѕnde) || «"Εμμηνα (τὰ), pîndѕiала de лѫnъ a femeiлор, ші «"Εμμηνος γυνή». Ios: чеea че o аре. [ἐν, μήν].

"Εμμητρος (ὁ, ἡ), = 'Εγκοίλιος. 2) копrinzъtopѫ de miezѫ, mъdѕвъ, inimъ (de копачiѫ, ші чл:)». «Ξύλον — ». At: [ἐν, μήτρα].

'Εμμὶ, Dop: saѫ Еол: în локѫ de εἰμί.

'Εμ-μιαίνω, вiit: -ανῶ, sпѕркѫ, пînгъреskѫ чева пе dinъѕntpѕ.

'Εμ-μίγνυμι, вiit: -μίξω, amestekѫ чева în (saѫ înпреѕnъ кѫ) чева. [de ѕnde

"Εμμικτος (ὁ, ἡ), amestekatѫ în (saѫ кѫ) алtѫ чева, = Σύμμικτος.

"Εμ-μιλτος (ὁ, ἡ), ѕnsѫ (saѫ asemenea) кѫ кiноварѫ, рошietikѫ. [ἐν, μίλτος].

'Εμ-μίμνω, (maї de mѫлte-орї despрц:) поet: în лosѫ de ἐμμένω.

"Εμμισθος (ὁ, ἡ), каре se faче, saѫ faче чева кѫ плatъ, înкipiatѫ, ші чл: [ἐν, μισθός]. [de ѕnde

'Εμμίσθως, adв: пе плatъ, кѫ simбpie, кipie, ші чл:

'Εμ-μογέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: osteneskѫ, mѕnчeskѫ пentpѕ чева, saѫ чinеба.

'Εμ-μολύνω, вiit: -υνῶ, mînжeskѫ în чева.

'Εμμονὴ (ἡ), dъinipe; stъpѕipe. [ші

"Εμμονος (ὁ, ἡ), = 'Εμμενής, dъinitopѫ. [ἐμμένω]. [de ѕnde.

'Εμμόνως, adв: кѫ stъpѕinцъ.

'Εμμόραντι, Dop: în локѫ de ἐμμόρασι, 3: îm: пеps: a лѫї ...

"Εμμορα, (întpeб: nѕmaї a 3: пеps:) поet: tpe: de кѫ:, ші

"Εμμορον, поet: nex: 2: ал лѫї μείρομαι, (кѫ цen:) m'amѫ înпъртъшit, saѫ amѫ лѫat în пaptea mea, = "Ελαχον. [de ѕnde

"Εμμορος (ὁ, ἡ), поet: (кѫ цen:) пърташѫ. 2) (fъpъ kazѫ) pîndѕitѫ de ѕpsitoape, de soaptъ; (ѕne-орї) порокosѫ. «Βυζαντιὰς ἔμμορε 'Ρώμα». Епгр: || (ла neѕt:) «"Εμμορον». Esix: ѕpsitѫ, skpisѫ.

"Εμμορφος (ὁ, ἡ), (înпрot: de ἄμορφος, adikъ) formatѫ. [ἐν, μορφή]. [de ѕnde

'Εμμορφόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (кѫ dat:) mъ formezѫ înъѕntpѫ în чева. «Τὰ ὁρώμενα τῇ μικρᾷ κόρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐμμορφοῦται καὶ ἐνεικονίζεται». Макр:

"Εμμοτος (ὁ, ἡ), (πληγή, panъ) каре se лѫкреazъ кѫ skamъ, deskisъ; (fir:) «"Αλγος — ». Esxл: mape, гроzaбѫ, ръѫ. || (sѕбst:) "Εμμοτον (τὸ), (se înц: φάρμακον) алifia, че se пѫne пе skamъ, saѫ fitiлѫд, че intpъ în panъ. [ἐν, μοτός].

Ἔμμουσος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μούσως, însъflatъ de mъse, saъ potpivitъ къ регълеле mъsiчеї; (pin ъpm:) armoniosъ; (fir:) елегантъ, къ бънъ гъstъ. [ἐν, μοῦσα].

Ἔμμοχθος (ὁ, ἡ), poet: плinъ de mъnчї ші ostenелї; (pin întind:) dъpeposъ. [ἐν, μόχθος].

Ἔμμωμος (ὁ, ἡ), priimitopъ de хълъ (de prixъnit); (pin ъpm:) грешitъ. [ἐν, μῶμος].

Ἐμνήσθην, pas: (în локъ de miж:) nex: 1: ал лъї μιμνήσκω.

Ἐμνώοντο, poet: în локъ de ἐμνῶντο, 3: îm: neps: de прел: ал лъї μνάομαι, saъ μνώομαι.

Ἐμοὶ, dat: ал лъї ἐγώ.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, (pron: poses: de 1: neps:) [ἐμοῦ] ал meъ. «Τὴν ἐμὴν εὔνοιαν». Лкs: faвoapea чea кътре mine; (ші în парал:). «Τὸν ἐμὸν αὐτοῦ βίον». Еър: «Τὸ ἐμὸν, saъ «Τὰ ἐμὰ (se înц: πράγματα, saъ κτήματα»). аверіле меле. «Τό γε ἐμόν». Лкs: kît desпре mine.

Ἐμοῦ, цen: ал лъї ἐγώ, saъ ал лъї ἐμός.

Ἔμπα, poet: în локъ de ἔμπας.

Ἐμπαγεὶς, pas: nex: 2: de partч: ал лъї ἐμπήγνυμι.

Ἐμπάζομαι (fъръ viit:), poet: [ἔμπας] (къ цen: ші pap къ ак:) îngriжeskъ, îmї pasъ desпре чева.

Ἐμπάθεια (ἡ), îmпътimitate. [din

Ἐμπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), копрinsъ (порnitъ) de patimъ, îmпътimitъ, tъpбъpatъ, întъsiastъ. [ἐν, πάθος]. [de ъnde

Ἐμπαθῶς, adв: къ patiшъ, saъ întъsiasmъ; (fir:) къ stъpъinцъ, saъ siлinцъ.

Ἐμ-παιανίζω, viit: -ίσω, kîntъ ъndeва, saъ къ mape глasъ пеапъл. (vezї παιάν).

Ἔμπαιγμα (τὸ), бatжокоръ, saъ miжлокъ de бatжокоріре; обiектъ de бatжокоръ. [ші

Ἐμπαιγμὸς (ὁ), бatжокоріре. [ἐμπαίζω].

Ἐμ-παιδεύω, viit: -εύσω, (къ dat:) înвъцъ, deпрinzъ пе чinева în чева,

Ἐμ-παιδοτριβέομαι -οῦμαι, viit: -ηθήσομαι, (къ dat:) mъ екserчezъ, mъ deпрinzъ în чева.

Ἐμ-παιδοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, (къ dat:) креskъ пе чinева din копiлъріе în (saъ къ) чева.

Ἐμ-παίζω, viit: -παίξομαι, (къ dat:) mъ жокъ în (saъ къ) чева; (de ъnde) бatжокореskъ; amъцeskъ. (pas:). «Ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων». Skp: [de ъnde

Ἐμπαίκτης, ου (ὁ), бatжокоріtopъ; amъцitopъ. [de ъnde

Ἐμπαικτικὸς, ἡ, ὸν, însemnъtopъ, аръtъtopъ de бatжокоріре.

Ἐμπαίκτρια (ἡ), fem: ал лъї ἐμπαίκτης.

Ἔμπαιος (ὁ, ἡ), poet: [ἐμπαίω] (къ цen:) къzъtъ în чева, (pin ъpm:) черкatъ, пъцitъ. «Κακῶν —». Od: Ф. 2) (fъръ kazъ) къzъtъ peste ... «Τύχη — ». Esxл: (vezї ші πρόσπαιος).

Ἔμπαις, αιδος (ἡ), = Ἔγκυος. [ἐν, παῖς].

Ἔμπαισμα (τὸ), flopiчikъ stъmбatъ, skълptatъ, къsъtъ, saъ лiпitъ пе чева (în felъ de mosaikъ). (vezї ші ἔμβλημα). [ші

Ἐμπαιστικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) meштешъгъ de a întinъpi (saъ op къm a înnestpiцa чева къ) flopiчеле. [din

Ἐμ-παίω, viit -παίσω, = Ἐγκρούω, бътînd înfirъ, saъ tinъpeskъ peste, saъ în чева. 2) (nestp: saъ ел.) = Ἐμπίπτω, kazъ peste (saъ atakъ, isбeskъ) чева.

Ἔμπακ', греш: în локъ de ἐμπα κει'. Sof: Easъ.

Ἐμπακτόω -ῶ, viit: ώσω, stpînrъ (vîpъ, înfirъ) чева къ, saъ în чева; (pin ъpm:) astъпъ, spoieskъ, лiпeskъ къ smoaлъ, ші чл:

Ἐμπάλαγμα (τὸ), înкъpкътъpъ. [din

Ἐμ-παλάσσω, viit: -άξω, = Ἐμπλέκω, înкъpкъ.

Ἔμπαλι, poet: în локъ de

Ἔμπαλιν, adв: îndъpъt, saъ dandapateле; de înпpotivъ. «Τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι». Ep: «Τ' ἀγαθὰ καὶ τὰ ἔμπαλιν». Esxл: бъneле ші релеле. [ἐν, πάλιν].

Ἐμπάμων [ἐν, πέπαμαι], ονος (ὁ, ἡ), poet: = Κτηματίας, пропрietapъ; авъtъ, боratъ.

Ἐμ-πανηγυρίζω, viit: -ίσω, serбezъ къ solemnitate în, saъ пentpъ чева.

Ἐμ-παραβάλλομαι, viit: -βαλοῦμαι, (къ dat:) екspъiъ пе sinemї (mъ primeжdъieskъ) în чева.

Ἐμ-παρα-γίνομαι, viit: -γενήσομαι, soseskъ (mъ aflъ de faцъ) ъndeва.

Ἐμπαράθετος, (ὁ ἡ), [ἐμπαρατίθημι] deпositatъ înъъntpъ în..:

Ἐμπαρασκευάζω, viit: -άσω, (къ dat:) прегъteskъ în чева. [din

Ἐμπαράσκευος (ὁ, ἡ), прегътitъ în, saъ пentpъ чева. [ἐν, παρασκευή].

Ἐμπαρασχεῖν, nex: 2: de înf: ал лъї ἐμπαρέχω.

Ἐμ-παρα-τίθημι, viit: ἐμπαραθήσω, (къ dat:) deпъiъ чева ка deпositъ în чева.

Ἐμ-παρ-έχω, viit: ἐμπαρέξω, (nex: ἐμπαρέσχον) înгъdъiъ, daъ вое къїва a faче

чепа, saŭ лasŭ чева în воса кŭîва.

'Εμ-παρ-ίημι, вiit: ἐμπαρήσω, лasŭ, îngъdвiŭ a se fauc чеба.

'Εμ-παρ-ίστημι, вiit: ἐμπαραστήσω, (кв dat:) ашezŭ чева înъвntрŭ, saŭ anpoanc de чева.

'Εμ-παρ-οινέω, -ω, вiit: -ήσω, (nas: tpc: de кв: ἐμπεπαρώνημαι) (кв dat:) întpeвxinцezŭ чева, saŭ тъ nopiŭ кътре чinева ка вcatŭ (adikъ кв nepвшinape, despрецвipe mi чл:); (în цen:) nevinsteskŭ. [de вndc

'Εμπαροίνημα (τὸ), oвiektŭ de desnpeцвipe, ші nevinstipe.

'Εμ-παῤῥησιάζομαι, вiit: -άσομαι, (кв dat:) (npinч:) вorвeskŭ кътре чinева кв твлъ nesfiaлъ; (în цen:) тъ nopiŭ вловod.

Ἔμπας [ἐν, πᾶσι], adв: (At: în локŭ de lon: ἔμπης), însъ; кв toate avestea; пв maĭ пвцin; op квm; neste totŭ deonotpivъ.

Ἔμπασις [ἐν, πέπαμαι] εως (ἡ), = Ἔγκτησις. (bezĭ ἐμπάμων).

'Εμ-πάσσω (ττω), вiit: -πάσω, (кв dat: indip:) npesapŭ чева înъвntрв, saŭ n'întpe; (noct:) цesŭ n'întpe (npinч: npesъpate глорĭ). «Μέγαν ἴστὸν ὕφαινε... πολλέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους». Il: X.

'Εμ-πατάγέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) faкŭ sromotŭ în, saŭ npin чеба.

'Εμ-πατέω -ῶ, вiit: -ήσω, калкŭ neste чева. 2) noet: (кв ак:) intpв (калкŭ, îmĭ пвiŭ пiчорвл) вndeва.

Ἔμπεδα, (bezĭ ἔμπεδος).

'Εμ-πεδάω (έω) -ῶ, вiit: -ήσω, innicdikŭ; (npin întind:) onpeskŭ.

Ἐμπεδέως, adв: în локŭ de ἐμπεδῶς. [din

Ἐμπεδής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἔμπεδος.

'Εμπεδόκαρπος (ὁ, ἡ), noet: totdaвna poditopŭ. [ἔμπεδος, καρπός].

'Εμπεδόκυκλος (ὁ, ἡ), noet: чел че totdaвna черквлеазъ. «Χρόνος — ». Non: [ἔμπεδος, κύκλος].

'Εμπεδολώβης, noct: каре totdaвna вatътъ. [ἔμπεδος, λώβη].

'Εμπεδόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: statopnikŭ în кipnзiріle (хotъpîріle) заle; (în цen:) neskimвatŭ. «'Ανάγκη—». noet: [ἔμπεδος, μῆτις].

'Εμπεδόμοχθος (ὁ, ἡ), noet: totdaвna sвnвsŭ ла твцчĭ ші певоĭ, adikъ, totdaвna tikълosŭ. «Βίος — ». Hind: [ἔμπεδος, μόχθος].

'Εμπεδόμυθος (ὁ, ἡ), noet: statopnikŭ în кvвîntвл sъŭ. [ἔμπεδος, μῦθος].

'Εμπεδορκέω -ῶ, вiit: -ήσω, sintŭ statopnikŭ în (пъzeskŭ пекълкатŭ) жвръmintвл теŭ. [ἔμπεδος, ὅρκος].

Ἔμπεδος (ὁ, ἡ), [ἐν, πέδον] statopnikŭ пеклintitŭ: nenpeĭъквtŭ; dъinitopŭ, nenpeквrmatŭ. «Τόφρα καὶ τεῖχος ἔμπεδον ἦεν». Il: M. «Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί». Trn: «Ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων (ὁ Πρίαμος)». Il: Y. || (nest:) ἔμπεδον, ші ἔμπεδα, adв: în локŭ de (maĭ noвл) ἐμπεδῶς, sirвp; adevърat; cксakt; desъвîrшit; de totŭ; кв tъpic; кв stъpвinцъ; neinvietat. «Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον». Il: Π. «Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον». Il: E. «Ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδα». Il: Π. «(ὁ δὲ κύων) Ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον». Il: X. (ші în парал:) «Ὁ δὲ ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον (ἵππον)». Il: O.

'Εμπεδοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кв tъpie, saŭ вîptвte dъinitoape, stвtopnikъ, ші чл: [ἔμπεδος, σθένος].

'Εμπεδόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: statopnikŭ, kontŭ ла minte; saŭ черкатŭ în înцелепчiвne. [ἔμπεδος, φρήν].

'Εμπεδόφυλλος (ὁ, ἡ), noct: dъinitopŭ în fpвnze, saŭ totdaвna înfpвnzitŭ. «Μόνῳ δ' αὐτῷ (τῷ φοίνικι) ὑπάρχει τὸ ἐμπεδόφυλλον εἶναι καὶ ἀείφυλλον». Пл: [ἔμπεδος, φύλλον].

'Εμπεδόω -ῶ, вiit: -ώσω, (прел: ἠμπέδουν, ші ἐνεπέδουν) statopniveskŭ, asirвpeгŭ; înkpedinцezŭ, întъpeskŭ; пъzeskŭ пекълкатŭ. «'Εὰν ἐμπεδῶτιν, ἃ λέγωσι, καὶ ὤμνυσαν ἐμπεδώστειν ταῦτα». Ksn: [ἔμπεδος].

'Εμπεδὼ, όος -οῦς (ἡ), вnŭ isворŭ în Atena ші Mesena. (bezĭ ші κλεψύδρα). [ἔμπεδος].

'Εμπεδῶς, adв: bezĭ ἔμπεδος. [ἐμπεδής].

'Εμπέδωσις, εως (ἡ), întpedinцape, întъpipe, ші чл: [ἐμπεδόω].

Ἔμπεινος (ὁ, ἡ), глъmîndŭ, koupinsŭ de foame. [ἐν, πεῖνα].

'Εμ-πειράζω, вiit: -άσω, (кв цen:) черкŭ чева. [ші

'Εμπείραμος (ὁ, ἡ), noet: (pap) în локŭ de ἐμπέραμος, = Ἔμπειρος. [ші

'Εμπειράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, черкŭ întp' вnŭ кipŭ, saŭ кв вквmиътate. [ші

'Εμπειρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв цen:) amŭ експерiinцъ de чева, saŭ квnoskŭ чева din черкаре. [ші

'Εμπειρία (ἡ), експерiinцъ, saŭ din черкаре квnoштinцъ de вре вnŭ лвкрŭ; (în цen:) denpindepe în чева [ші

'Εμπειρικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел че лъкреazъ, saŭ se faче în eksпeрiinцъ. «'Ιατρὸς —». ъгmъtорŭ (повъцъitŭ) de eksпeрiinцъ nъmaĭ. ші «'Εμπειρικὴ (se înц: ἐπιστήμη)». шtiinцъ întemeiatъ nъmaĭ пе черкаре, iap nъ пе sisteme ші teopiĭ. [ἔμπειρος].

'Εμπειροθάλασσος (ὁ, ἡ), чел къ eksпeрiinцъ de (îndemînatikŭ ла) mape, ші челе mapine. [ἔμπειρος, θάλασσα].

'Εμπειρόμαχος (ὁ, ἡ), = 'Εμπειροπόλεμος. [ἔμπειρος, μάχη].

'Εμπειρόπλους (ὁ, ἡ), îndemînatikŭ, deпрinsŭ ла плъtipe, = 'Εμπειροθάλασσος. [ἔμπειρος, πλοῦς].

'Εμπειροπόλεμος (ὁ, ἡ), deпрinsŭ în pesвoiŭ. [ἔμπειρος, πόλεμος].

'Εμπειροπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭnчеркatŭ în лъкръpĭ, (adikъ) în лъme (пpaktisitŭ). [ἔμπειρος, πρᾶγμα].

"Εμπειρος (ὁ, ἡ), eksпeрiinte, deпрinsŭ, îndemînatikŭ; (къ цen:) din черкаре шtiitорŭ de вре ъnŭ лъкрŭ. «'Ημεῖς δὲ Βοιωτῶν ἔμπειροι εἶμεν». Ep: «Τῶν χώρων ἐοῦσι ἐμπείροισι». Ep: || «Τὸ ἔμπειρον, în локŭ de ἡ ἐμπειρία». «'Εκράτησαν οἱ 'Ρωμαῖοι κατὰ τὸ ἔμπειρόν τε καὶ φερέπονον». D: Ал: [ἐν, πεῖρα].

'Εμπειρότοκος (ἡ), deпрinsъ ла naшtepe. [ἔμπειρος, τόκος].

'Εμπείρω, вiit: -περῶ, (nex: ἐνέπειρα, tpe: de къ: ἐμπέπαρκα, ші чл:) пetpeкŭ, пъiŭ чева în fpiгape, ші чл: saŭ пътръnzŭ къ чева. «Σπλάγχνα ἐμπείραντες». Іл: B. «Τὴν κεφαλὴν ἀποκόψαντες περί κοντὸν ἐνέπειραν». D: Kas: «Βακτηρίαν χαλκοῖς τισιν ἥλοις ἐμπεπαρμένην». Алчfp: пътръnsŭ.

'Εμπείρως, adв: къ eksпeрiinцъ, saŭ îndemînъtate. «'Εμπείρως ἔχω τινος, (saŭ) περί τινος». Ksn: ші Diod: къnoskŭ чева din черкаре. [ἔμπειρος].

'Εμ-πελαγίζω, вiit: -ίσω, mъ aflъ, плъteskŭ пе mape.

'Εμπελάδην, ші ἐμπέλαδόν, adв: поet: în апропiepe de чева. [ші

'Εμπελάζω, вiit: -άσω, поet: апропiŭ чева de чева; (ші ел: saŭ nestp:) mъ апропiŭ, soseskŭ. [ἐν, πέλας]. [de ъnde

'Εμπέλασις, εως (ἡ), апропiepe. [ші

'Εμπελαστικῶς, adв: = 'Εμπελάδην.

'Εμπελάτειρα, ας (ἡ), поet: (γυνή) soцie; (прinч:) = Παλλακίς. [din

'Εμπελάω -ῶ, вiit: -άσω, = 'Εμπελάζω.

'Εμπέλιος (ὁ, ἡ), поet: nerpiчosŭ ла faцъ, = Πελιός. [ἐν, πελία].

'Εμπέλωρος (ὁ), (în Sпapta) înгpiжitoръл tîpгълъi. (поліцаiŭ). [ἐν, πέλω, ὥρα].

'Εμπέπαρκα, tpe: de къ: ал лъĭ ἐμπείρω.

'Εμπεπαρωνημένος, пas: tpe de къ: ал пaptч: лъĭ ἐμπαροινέω.

'Εμπέπηγα, tpe: de къ: ал лъĭ ἐμπήγνυμι.

'Εμπέπλησμαι, пas: tpe: de къ: ал лъĭ ἐμπίπλημι.

'Εμπέπρακα, tpe: de къ: ал лъĭ ἐμπιπράσκω.

'Εμπέραμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άμως, поet: = 'Εμπερής.

'Εμπερής, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ἔμπειρος.

'Εμ-περι-άγω, вiit: -άξω, (nex: ἐμπεριήγαγον, ші чл:) поptŭ чева de коло пînъ коло înъъntpъ în чева.

'Εμ-περι-βάλλω, вiit: -βαλῶ, înfъшъpŭ, înкъpкŭ în чева. [de ъnde

'Εμπερίβολος (ὁ, ἡ), (прinч: λόγος, къвîntŭ) înкъpкatŭ; (прin întind:) meшteшъцitŭ, opatopikŭ.

'Εμ-περι-γράφω, вiit: -γράψω, deskpiŭ (копpinzŭ, mъpцineskŭ) чева înъъntpŭ în...

'Εμ-περι-εκτικὸς, ἡ, ὸν, копpinzъtopŭ. saŭ пъtinчosŭ a копpinde чева în sine. [ἐμπεριέχω].

'Εμ-περι-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex; ἐμπεριῆλθον, ші чл:) mъ преъmблŭ înъъntpъ în ...

'Εμ-περι-έχω, лiit: -έξω, (nex: ἐμπεριέσχον, ші чл:) копpinzŭ чева în sinemĭ.

'Εμ-περι-κλείω, вiit: -κλείσω, (къ dat:) înкizŭ чева înъъntpŭ.

'Εμ-περι-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (nex; ἐμπεριέλαβον, ші чл:) (къ dat:) копpinzŭ чева în sinemĭ. [de ъnde

'Εμπεριληπτικὸς, ἡ, ὸν, копpinzъtopŭ, saŭ пъtinчosŭ de a копpinde чева în sine, (ші пas:) de a se копpinde în чева. [ші

'Εμπερίληψις, εως (ἡ), копpindepe in чева (акt: ші пas:), = 'Εμπερισχή.

'Εμπερίοδος (ὁ, ἡ), = Περιοδικός, пepiodikŭ. 2) (petp:) компъsŭ din meшteшъцite пepioade, = 'Εμπερίβολος. [de ъnde

'Εμπεριόδως, adв: пepiodiчeшte, saŭ în пepioade.

'Εμπεριοχὴ (ἡ), копpindepe în чева (акt: ші пas:). [ἐμπεριέχω].

'Εμ-περι-παθέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ пекъжeskŭ, mъ mîxneskŭ foapte, mъ tъpбъpŭ пentpъ чева.

'Εμ-περι-πατέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ dat:) ъmблъ în, saŭ п'întpe чева; пetpeкŭ, mъ îndeлetniчeskŭ în чева; (fiг:) бatжокоpe-

skъ пе чіпева desпре tікълошіа лъї.

'Εμ-περι-πείρω, віit: -περῶ, пъіъ, петръкъ чева în fpirape, ші чл = 'Εμπείρω. (везї zічереа).

'Εμ-περι-πίπτω, віit: -πεσοῦμα, (къ dat:) казъ în чева.

'Εμ-περι-πλέω, віit: -πλεύσομαι, înконжъръ плъtind în чева.

'Εμ-περιρ-ρήγνυμι, віit: -ρήξω, спаргъ; fъpîmъ контъръл чел dinъъntpъ ал вреъпъї лъкръ. || (між:) mъ fъpîmъ, кръпъ din toate пърціле în чева.

'Εμ-περονάω -ῶ, віit: -ήσω, батъ чева къ піронъ, къ къіъ; saъ прінzъ къ акъ. (прін întind:) înкеіъ. [de ъnde

'Εμπερόνημα (τὸ), хаїnъ femeiaskъ, че se înкеіе ла ъmepї. (везї ші ἐμπόρπημα).

'Εμ-περπερεύομαι, віit: -εύσομαι, ворбеskъ mape, fълindъ mъ грецos desпре чева.

"Εμπεσον, поет: în локъ de ἐνέπεσον, nex: ал 2: ал лъї ἐμπίπτω.

'Εμπεταλὶς, ίδος (ἡ), ъnъ felъ de пръжітъръ къ брînzъ în foї. [ἐν, πέταλον].

'Εμ-πετάννυμι, віit: -πετάσω, întinzъ în, saъ пеste чева. «Τὰ δίκτυα ἐνεπετάννυες». Ksn: (de ъnde || пas:) «'Εμπεπετασμένος». At: акоперітъ къ tапетъ, (fpanц:) tapissé. [de ъnde

'Εμπέτασμα (τὸ), ор че întinsъ слъжеште ла акоперіре de перете.

"Εμπετον, Dop: în локъ de ἐνέπεσον, = ἔμπεσον.

"Εμπετρον (τὸ), ъnъ felъ de плаптъ (гімпоаsъ), че pesape п' întpe пietpe. [ἐν, πέτρα].

'Εμπευκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет:='Εχεπευκής, amapъ, beninosъ, [ἐν, πεύκη].

'Εμπεφύασιν, (ші партч: ἐμπεφυυῖα) поет: în локъ de ἐμπεφύκασι, tpe: de къ:, ші

'Εμπεφύη, поет: în локъ de ἐνεφύη, saъ ἐνέφυ, saъ ἐνεπεφύκει, 3: sinг: пеps: de пas: nex: 2: saъ між: пеste sъвîрш: ал лъї ἐμφύομαι.

'Εμπεφυκότως, adв: (de партч:)='Απρίξ, stpîns, лiпit.

"Εμπη, Dop: în локъ de Пѣ.

'Εμ-πήγνυμι, віit: -πήξω, (de ачі) înfiгъ, вîръ în чева. 2) = (saъ греш: în локъ de) ἐκπήγνυμι.

'Εμ-πηδάω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) sъръ în, saъ пеste чева; (fiг:) батжокореskъ, saъ апъsъ tікълошіа къїва.

"Εμπηξις, εως (ἡ), [ἐμπήγνυμι] вîрîре, înfiцере în чева.

"Εμπηρος (ὁ, ἡ), = 'Ανάπηρος, бетеагъ, (tъpч:) sакатъ. [ἐν, πηρός].

"Εμπης, Ion: în локъ de (ші маї овіч: de кît) ἔμπας.

'Εμ-πιέζω, віit: -έσω, stpiвеskъ чева în, saъ пеste чева; (прін ъpm:) întiпъpeskъ. [de ъnde

'Εμπίεσις, εως (ἡ), înstpiвіре; întiпъpiре. [ші

'Εμπίεσμα (τὸ), (аша îndpeпt: ъniї ἐκπίεσμα) ъnъ felъ de спъртъръ de капъ (кînd sfъpîmъtъpeле stpiвеskъ memбpana, saъ пеліца креерілор).

'Εμπικραίνω, віit: -ανῶ, кат атъръsкъ чева. || (між: saъ пas: fiг; къ dat:) mъ портъ къ атъpîчіъне кътре чінева; saъ sîntъ атъpîtъ пе чінева. [din

"Εμπικρος (ὁ, ἡ), кат amapъ. [ἐν,πικρός].

'Εμ-πιλέω -ῶ, віit: -ήσω, вîръ (înгіеsъіъ, вътъtopeskъ) чева înъъntpъ.

'Εμπίμελος (ὁ,ἡ), гръsчеапъ. [ἐν, πιμελή].

'Εμπινὴς, έος (ὁ, ἡ), плінъ de soaie, пекъръціе, saъ de скатъ; (прінч:) векіе. (везї ші εὐπινής). [ἐν, πῖνος].

'Εμ-πίνω, віit: -πίομαι, беаъ de saцiъ, saъ des. (везї ші ἐμφαγεῖν, ші ὑποπίνω).

'Εμ-πιπίσκω, віit: ἐμ-πίσω, daъ къіва sъ беа; adъпъ; (абъs:) moiъ.

'Εμ-πίπλημι, віit: ἐμ-πλήσω, ъmплъ de totъ (пînъ sъs); (між: fiг:) îmї ъmплъ пîntечеле, mъ satъpъ, mъ înбъїбezъ; (прін întnd:) îmї înплineskъ пofta; (прін ъpm:) mъ mълцъmeskъ, mъ odixneskъ. (къ цеп:) «Θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ». Іл: Х. «Τὸ πρόσωπον ἐρυθημάτων ἐνεπίμπλατο». Ел: (ші fiг:) «'Εμπιπλάμενος τῶν Λακεδαιμονίων». Пл: (ші fъръ казъ). «Καὶ ἐμπλήσασθαι ἀνώγει». Od: H. (ші къ партч:) «Μισῶν οὔποτ' ἐμπλησθήσομαι». Еър:

'Εμ-πιπράσκω, віit: ἐμ-περάσω, = 'Εμπολέω.

'Εμ-πίπρημι, віit: ἐμ-πρήσω, daъ fокъ, пîржолеskъ, apzъ de totъ.

'Εμ-πίπτω, віit: ἐμ-πεσοῦμαι, (nex: ἐνέπεσον, ші чл:) (къ dat: saъ ак: преп:) казъ, mъ арънкъ în, saъ пеste чева; (fiг:) пъвълеskъ. «Πῦρ ἔμπεσε νηυσίν». Om: «Ὁ πύργος ἐμπέσοι γέ σοι». Apstf: «'Ες δὲ τὴν πόλιν ἐξαπιναίως ἐνέπεσε (τὸ νόσημα)». Тъч: (ші fiг:) «Δέος ἔμπεσε θυμῷ». Om: «Φήμη τις (λόγος) ἐμπέπτωκέ μοι». Еър: ші Sof: «'Ενέπεσεν ἀθυμία τοῖς 'Ρωμαίοις». Лкs: «"Ερως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσι». Тъч: «'Εμπίπτει διαφορὰ εἰς τοὺς δικαστὰς». Пл: «'Ενέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον». Dm: 2) казъ (adiкъ mъ aflъ fъръ beste) întpe, saъ în îmпinъ

чева, ажѫнгѫ пе nesimцite în чева, mъ вродеskѫ, mъ întîmплѫ. «Ἐμπεσεῖν ἀναστρεφομένοις τοῖς πολεμίοις». Ksn: (ші fъръ kazѫ). «Πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον». Epd: (ші fir:) «Ἐὰν εἰς λόγους ἐμπέσω τοιούτους». Dm: «Λόγου ἐμπεσόντος». Плt: (ші în партч:) «Τὰ ἐμπίπτοντα». Лкs: челе întîmплъtoape. «Τὸ ἐμπίπτον». Лкs: op че 'ĭ ва veni în гîndѫ, op че s'ap întîmпла.

Ἐμπὶς, ίdος (ἡ), ѫnѫ felѫ de цînцарѫ. [ἐμπίνω].

Ἐμπίσαι, поet: nex: 1: de înf: ал лѫĭ ἐμπιπίσκω.

Ἐμπιστεύω, віit: -εύσω, (кѫ dat:) înкредinцezѫ чева кѫĭва; (ші nestp:) amѫ înкредере în чinева. «Ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδίᾳ». Sкр: || (пas:) «Οὐ τοιοῦτος, ὡς καὶ προδοῦναι τὰ ἐμπεπιστευμένα». Xps: [din

Ἔμπιστος (ὁ, ἡ), înкрezѫtѫ, saѫ вредnikѫ de кредinцъ. 2) = (saѫ греш: în локѫ de) Εὔπιστος, лesne-крezъtotopѫ. [ἐν, πίστις].

Ἐμ-πιτνέω, -ώ, saѫ ἐμπίτνω, поet: în локѫ de ἐμπίπτω.

Ἐμ-πίφρημι, (de ѫnde inf: ἐμπιφράναι) віit: ἐμφρήσω, = Εἰσφρέω, (прiп ѫрm:) = Ἐμφράττω.

Ἐμ-πλάζω, віit: -πλάγξω, поet: (кѫ dat:) рътъчеskѫ пе чinева în чева; (ші miж: saѫ пas:) mъ рътъчеskѫ în чева.

Ἐμπλάζω, ліit: -άσω, поet: în локѫ de ἐμπελάζω.

Ἐμπλακεὶς, пas: nex: 2: de партч: ал лѫĭ ἐμπλέκω.

Ἐμ-πλανάομαι -ῶμαι, віit: -πλανηθήσομαι, mъ рътъчеskѫ înъѫntpѫ ѫndева.

Ἐμ-πλάσσω (ττω), віit: -πλάσω, ліпеskѫ чева înъѫntpѫ, saѫ пeste чева; ѫnгѫ, sпoieskѫ; пѫiѫ плastpѫ; (ѫne-орĭ) astѫпѫ (прiнч: кѫ nopoiѫ, ші чл:). «Οἱ τὰς σύριγγας ἁρμοττόμενοι εἰς τὴν ὑπάτην ἄκραν τὸν κηρὸν ἐμπλάττουσιν». Apst: «Μέλισσαι κηρία ἐν αὐτῇ ἐνέπλασαν». D: Kas: (ші пas:) «Τὰς ὄψεις ἐμπλαττομένων τῶν πόρων ἀμαυροῦσθαι». Tfp: «Καὶ ὁ χρὼς τῷ δακτύλῳ πιεζεύμενος ἐμπλάσσεται, ὥσπερ ἐν σταιτί». Iпкр: [de ѫnde

Ἐμπλαστικὸς, ὴ, ὸν, potpiвitѫ, saѫ îndemînatikѫ ла ліпіре, astѫпаре, ші чл: [ші

Ἐμπλαστὸς, ὴ, ὸν, ліпitѫ, saѫ пѫtinчosѫ de a se ліпі (ка ѫnѫ плastpѫ, saѫ o каtaплasmъ); ѫnsѫ, sпoitѫ, ші чл: (de ѫnde || sѫвst:) ἐμπλαστὸν (τὸ), (se înц: φάρμακον) în локѫ de (maĭ noѫл)···

Ἔμπλαστρον (τὸ), ші

Ἔμπλαστρος (ἡ), алifie de плastpѫ, saѫ каtaплasmъ. [de ѫnde

Ἐμπλαστρόω -ῶ, віit: -ώσω, пѫiѫ пе чева плatspѫ. [ші

Ἐμπλαστρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѫ de (saѫ ка ѫnѫ) плastpѫ.

Ἐμπλατύνω, віit: -υνῶ, лъцeskѫ, întinzѫ чева înъѫntpѫ în... || (miж:) «Ἐμπλατύνομαι τοῖς λόγοις». Stp: ворвeskѫ întins desпре чева, saѫ повesteskѫ пе ларгѫ. [din

Ἔμπλατυς (ὁ, ἡ), преа латѫ. [ἐν, πλατύς].

Ἐμπλέγδην, adв: кѫ înплetipe de ѫna întp' алta. [ші

Ἔμπλεγμα (τὸ), че se înплeteшte în пърѫ de подоавъ. [ἐμπλέκω].

Ἔμπλειος, η, ον, Ion: поet: în локѫ de ἔμπλεως.

Ἐμπλεκτὴρ, ῆρος, ші

Ἐμπλέκτης, ου (ὁ), înплetitopѫ de пърѫл капѫлѫĭ, (fpanц:) friseur. [ші

Ἔμπλεκτὸς, ος saѫ ὴ, ον sѫѫ ὸν, îmплetitѫ п'întpe алteле; (fir:) înкѫркatѫ. || (sѫвst:) Ἔμπλεκτον (τὸ), ѫnѫ felѫ de пepete, miжлокѫл кърѫia întpe amîndoъ feцeле este ѫmплѫtѫ кѫ пъmîntѫ, saѫ moчiрлъ. [ші

Ἐμπλέκτρια (ἡ), fem: ал лѫĭ ἐμπλέκτης. [din

Ἐμ-πλέκω, віit: -πλέξω, înплeteskѫ чева п' întpe алtѫ чева; (прiп ѫрm:) înкѫркѫ; (прiнч: ші fir:) amestekѫ. «Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις». Sкр: [de ѫnde

Ἔμπλεξις, εως (ἡ), = Ἐμπλοκή.

Ἐμ-πλεονάζω, віit: -άσω, amѫ прisosѫ în чева.

Ἔμπλεος, ші At: ἔμπλεως, ω (ὁ, ἡ), плinѫ пînъ sѫs; (fir:) кѫ desъвîршipe sъtѫлѫ. [ἐν, πλέος].

Ἐμπλεύριον (τὸ), distanцa dintpe коaste. [ші

Ἔμπλευρος (ὁ ἡ), чел кѫ коaste tapĭ, цeпene, = (ші noate греш: în локѫ de) Εὔπλευρος. [ἐν, πλευρά].

Ἐμ-πλέω, віit: -πλεύσομαι, плѫteskѫ (tpaгѫ) înъѫntpѫ în... 2) = Ἐπιπλέω, плѫteskѫ пе dasѫпpa; (de ѫnde med:) прiчinѫieskѫ pîrîitѫpĭ.

Ἐμπλέως, adв: пе deплin, înвiлшѫгat; кѫ desъвîршipe. [din

Ἔμπλεως (ὁ, ἡ), вezĭ ἔμπλεος.

Ἐμπλήγδην. поet: în локѫ de ἐμπλήκτως. [ші

'Εμπληγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἔμπληκτος. [ші

"Εμπληγος (ὁ, ἡ), бътѹтŭ. [ἐμπλήττω].

'Εμπλήδην adв: поет: în локŭ de ἐμπλέως. [ші

'Εμπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), = ἔμπλεος. [din

'Εμ-πλήθω, (fъръ віit:) sîntŭ плinŭ, înвілшѹгатŭ de чева.

'Εμπληκτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = (saŭ греш: în локŭ de) ἐκπληκτικός. 2) (пas:) чел în прimeшdie de a se faче...

"Εμπληκτος (ὁ, ἡ), [ἐμπλήσσω] (dѹпе ziч:) ловitŭ în капŭ; (прin ѹрm:) ameцitŭ, ѹĭmitŭ, smintitŭ; fѹpiosŭ. (вezĭ ші ἐμβρόντητος). [de ѹnde

'Εμπλήκτως, adв: în ѹĭmipe, fъръ гîndipe, ші чл:

'Εμπλήμενος, поет: în локŭ de ἐμπλησάμενος, saŭ ἐμπλησθεὶς, miж: (în локŭ de пas:) nex: de партч: ал лѹĭ ἐμπίπλημι.

'Εμ-πλημμυρέω -ῶ, віit: -ήσω, потопеskŭ înъѹntpѹ, saŭ de ѹndeва, din чева.

"Εμπλην [ἐμπελάω], adв: поет: (кѹ цen:) апроапе; кам. 2) însъ; afaръ de ... [ἐν, πλήν].

'Εμπληξία, ші ἔμπληξις, εως (ἡ), спаїmъ; nesimцipe; smintipe, ші чл: [ἐμπλήσσω].

'Εμ-πληρόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Εμπίπλημι. [de ѹnde

'Εμπλήρωσις, εως (ἡ), ѹmплepe desъвîpшitъ. (se конf: кѹ ἐκπλήρωσις).

'Εμπλῆσαι, nex: 1: de inf: ал лѹĭ ἐμπίπλημι.

"Εμπλησις, εως (ἡ), = 'Εμπλήρωσις. [ἐμπίπλημι].

'Εμ-πλήσσω(ττω), віit: -πλήξω, ловеskŭ în, saŭ пeste чева; пъвълеskŭ, isвеskŭ. 2) (прin întind:) = 'Εκπλήττω, sперiŭ, înгрozeskŭ, ші чл: (вezĭ ἔμπληκτος).

'Εμπληστέος, α, ον, пosit:, ші

"Εμπλητο, поет: în локŭ de ἐνεπλήσατο, miж: (în локŭ de пas:) nex: ал лѹĭ ἐμπίπλημι.

'Εμπλοκὴ (ἡ), înплetipe (акт: ші пas:). «Κόμης («Τριχῶν) —». Stp: ші Skp: [ἐμπλέκω]. [de ѹnde

'Εμπλόκιον (τὸ), лѹкрѹ de гътеалъ femeiaskъ, înплetitŭ în пърŭ.

'Εμ-πλύνω, віit: -πλυνῶ, (кѹ dat:) спълŭ чева în...

'Εμ-πλώω, поет: Ion: în локŭ de ἐμπλέω.

'Εμ-πνείω, поет: în локŭ de ἐμπνέω.

'Εμ-πνευματόω -ῶ, віit: -ώσω, ѹmплѹ, ѹmfлѹ чева кѹ вîntŭ; (med:) прiчinѹieskŭ вîntѹрĭ, fлate. [de ѹnde

'Ελπνευμάτωσις, εως (ἡ), ѹmfлape de вîntŭ; (med:) fлatŭ. [ші

'Εμπνευματωτικὸς, ὴ, ὸν, прiчinѹitopŭ de ѹmfлътѹрĭ de вîntŭ; fлatosŭ.

"Εμπνευσις, εως (ἡ), însѹfлape (акт: saŭ пas:); (fiг:) лѹminape de ла Dѹmnezeŭ; întѹsiasmŭ. [ші

'Εμπνευστικὸς, ὴ, ὸν, кape se faче прin (saŭ ape релацie кѹ) sѹfлape în... «Τὸ τῆς συριστικῆς εἶδος ἐμπνευστικὸν. ἐμπνέουσι γὰρ ἐν τῇ σύριγγι καὶ ἐν τῇ σάλπιγγι, καὶ οὕτω συρίζουσι καὶ σαλπίζουσι»... Sхл: Dion: [ші

'Εμπνευστὸς, ὴ, ὸν, în кape sѹfлъ, saŭ поate sѹfла чinева; (fiг:) însѹfлatŭ (лѹminatŭ) de ла Dѹmnezeŭ, întѹsiastŭ. «"Οργανα ἐμπνευστὰ». Пл: înstpѹminte mѹsiкале, кѹ кape кîntъ чinева прin sѹfлape. [din

'Εμ-πνέω, віit: -πνεύσομαι, (кѹ dat:) însѹfлѹ în, saŭ пeste чева. «Αὐλοῖς («Σάλπιγγι) ἐμπνεῖν». (вezĭ ἐμπνευστικός). 2) (nestp:) pesѹfrѹ; tpъieskŭ. «"Ετι ἐμπνέοντα καὶ δυνάμενον φθέγγεσθαι». Плт: «Τῇ τέχνῃ ἐμπνεῖν». Епгр: a tpъĭ din meшteшѹгѹл sъŭ. 3) (fiг:) însѹfлѹ, вагŭ чева în mintea кѹĭва, (adiкъ) îл îndemnŭ ла чева, îл întѹsiezŭ. «Θάρσος ἐμπνεύσας αὐτοῖς». Ел: (ші пas:) «'Ενεπνεῖτο τῇ μαντικῇ. Пл: (de ѹnde) «Τᾷ τέχνᾳ ἐμπνεῖ». Епгр: este întѹsiastŭ de (saŭ înкinatŭ ла) meшteшѹгѹл sъŭ, (прin ѹрm:) faче віĭ челе (dъ віацъ челор) meшteшѹцite de dînsѹл. (ші ла Лачed:) «'Εμπνεῖ μευ». Esix: este коpinsŭ de amopѹл meŭ, saŭ m'a atpas în amopѹл sъŭ. (вezĭ ші εἰσπνέω).

'Εμ-πνίγω, віit: -πνίξομαι, saŭ πνιξοῦμαι, пъвѹшeskŭ, saŭ fakŭ a se пъвѹші чева. [de ѹnde

"Εμπνικτος (ὁ ἡ), пръжitŭ, saŭ feptŭ în вasŭ astѹпatŭ (în кît sъ пѹ pesѹfле), пъвѹшitѹ. (de ѹnde) «"Εμπνικτον (se înц:) ἔδεσμα)». вѹкатъ гътitъ пъвѹшit.

'Εμπνοὴ (ἡ), [ἐμπνέω] ші

"Εμπνοια (ἡ), însѹfлape; pesѹfлape. [ἔμπνοος -ους].

'Εμπνοίησις, ιος (ἁ), Dop: în локŭ de ἔμπνευσις.

"Εμπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кѹ sѹfлape, (adiкъ) віŭ. 2) (кѹ цen:) skoцъtopŭ, dъtъtopŭ de miposŭ. «Μύρων ἔμπνοος». вine -mipositopŭ, = Εὐώδης.

'Εμποδίζω, віit: -ίοω, înпiediкŭ; (прin întind:) пѹiŭ пе чinева кѹ пiчoapeле în кътѹше, saŭ în oвezĭ. 2) (fiг:) опреskŭ, пѹ лasŭ, пѹ înгъdѹiŭ пе чinева a faче чева. [din

Ἐμπόδιος (ὁ, ἡ), înпiedikъtopŭ, опpitopŭ; (de ȣnde || sȣвst:) Ἐμπόδιον (τὸ), = Ἐμπόδισμα. [ἐν, ποῦς].

Ἐμπόδισμα (τὸ), op че se faче sпpe (пpiчinȣieшte) înпiedikape, saŭ опpipe. [ші

Ἐμποδισμὸς. (ὁ), опpipe, înпiedikape. [ші

Ἐμποδιστικὸς, ἡ, ὸν, овiчnȣitŭ, saŭ пȣtinчosŭ a înпiedika, saŭ o опpi. [ἐμποδίζω].

Ἐμποδοστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, staŭ în miжлокŭ пiedikъ. [din

Ἐμποδοστάτης, ου (ὁ), пȣĭtopŭ de (saŭ stъtъtopŭ) пiedikъ, înпiedikъtopŭ, опpitopŭ. [ἐμποδών, στάτης din ἵσταμμι].

Ἐμποδὼν (în локŭ de ἐν ποδῶν), adв: = Ἐν ποσί, dinaintea пiчoapeлop, (пpin ȣpm:) de пiedikъ. «Ἐμποδὼν αὐτοῖς εἶναι τῆς διώξεως». Пл: sъ'ĭ опpeaskъ din гoanъ. (ші кȣ aptik:) «Τὸ («Τὰ) ἐμποδών, ші Τοὐμποδὼν». Лкs: пiediчeлe, опpipiлe. 2) în dpȣmŭ; (пpin ȣpm:) лa îndemînъ. «Χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦνται». Apst: (ші fir:) «Ἡ ἐμποδὼν παιδεία». Apst: овiчnȣita, saŭ de pîndŭ înвъцъtȣpъ.

Ἔμποθεν [ἕν, ποθ' (în локŭ de ποτί, Dop: =πρὸς), ἕν] kîte ȣna ȣna, saŭ ȣna dȣпe aлta, кȣ amъpȣntȣл; saŭ ȣna пeste aлta.

Ἐμ-ποιέω -ω, вiit: -ήσω, (dȣпe ziч: ші пoet:) faкŭ чeвa înъȣntpȣ, saŭ întpe. «Πύλας πύργοις ἐμποιεῖν». Іл: Н. (ші în пapaл:) «Ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν ὕδατος». Apstf: 2) (desпpe пoeme) вîpŭ aлe meлe вepsȣpĭ în stpeinъ пoemъ. «Τοὺς ἐμπεποιηκότας εἰς τὰ Ἡσιόδου ἔπη». Паȣs: 3) (овiч:) f. кŭ (saŭ mъ faкŭ пpiчinȣitopŭ de) a se faчe, saŭ a se naшte чeвa înъȣntpȣ; însȣfлȣ, zъdъpъskŭ în sȣfлetȣл кȣĭвa oape кape simцimîntŭ; (în цen:) ȣneлteskŭ, пpiчinȣieskŭ, sъвîpшeskŭ чeвa; (пpin întind:) кpeskŭ. «Οὐδὲ ψυχῇ ἀξιόλογον ἐπιστήμην οὐδεμίαν ἐμποιοῦσι». Ksn: «Ἱκανὸς δὲ καὶ ἐμποιῆσαι τοῖς παροῦσιν, ὡς πειστέον εἴη τῷ ...». Ksn: «Στάσεις («Νόσον, ші чл:) ἐμποιεῖν». Пл: «Ἐὰν ἀναπαύσηται, ὄνομα καταλείψει, καὶ ἐὰν ἐμμείνῃ, ἐμποιεῖ αὐτῷ». Skp: (Sipax: 39. 11.) «Οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ». Skp: (Sipax 42, 17) n'a însȣfлat sfinцiлop.... [de ȣnde

Ἐμποίησις, εως (ἡ), înfaчepe; însȣfлape; пpiчinȣipe; (пpin întind:) înpъdъчinatŭ овiчeiŭ (D: Kas: ΛΖ. ιϐ'.). |ші

Ἐμποιητικὸς, ἡ, ὸν, (кȣ цen:) îndemînatikŭ a пpiчinȣĭ, a însȣfлa, saŭ a întъpîta, ші чл:

Ἐμ-ποικίλλω, вiit: -ιλῶ, înпestpiцezŭ, =Ἐμπάσσω.

Ἐμποίνιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως. = кȣ

Ἐμποίνιος (ὁ, ἡ), пoet: вpednikȣ de osîndit. [ἐν, ποινή].

Ἔμποιος (ὁ, ἡ), пъpтaшŭ de кaлitate. [ἐν, ποιός].

Ἐμπολαῖος, α, ον, neгȣцъtopeskŭ, saŭ atinгъtopŭ de neгoцŭ. «Ἑρμῆς ἐμπολαῖος». Apstf: пatponŭ aл neгoцȣлȣĭ. [ші

Ἐμπολάω (saŭ Ἐμπολέω)-ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἠμπόλησα, tpe: de кȣ: ἠμπόληκα, saŭ ἐμπεπόληκα) mъ neгoцezŭ; (пpin întind:) къшtiгŭ, doвîndeskŭ; (fir:) tpъdaŭ, вînzŭ. «Οὐδέπω οὐδ' ὀβολὸν ἐμπεπολήκαμεν». Лȣч: «Κεῖτις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων, ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν». Apstf: (ші miж:) «Βίοτον πολὺν ἐμπολέοντο». Od: O. (mi fir:) «Ἆρ' ἠμπόλησαι». Sof: te aĭ tpъdat. 2) (пpin întind:) пetpeкŭ вine saŭ pъŭ. «Κάλλιον ἐμπολῆσαι». Iпкp: [ἐμπολή].

Ἐμ-πολεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) mъ pesвoieskŭ înъȣntpȣ ȣndeвa.

Ἐμπολέμιος, ші

Ἐμπόλεμος (ὁ, ἡ), pesвoieskŭ, saŭ pesвoĭnikŭ; (în цen:) de întpeвȣinцat saŭ aflatŭ în pesвoiŭ. «Τοῖς ἐμπολεμίοις θεοῖς ἱερωμένον». D: Kas: «Ἐμπολέμιον σύνθημα παραγγείλαντος». D: Kas: [ἐν, πόλεμος].

Ἐμπολεὺς, έως (ὁ), пoet: neгȣцъtopŭ, saŭ кȣmпъpъtopŭ. Ἀκτίτα καλαμευτὰ, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας, καί με λάβ' εὔαρχον πρώϊον ἐμπολέα». Eпгp: [din

Ἐμπολὴ (ἡ), = Ἐμπόλησις, ші ἐμπόλημα. 2) (пpin întind:) локȣл, ȣnde вînzъtopiĭ пȣn вaniĭ din вînzape (tȣpч: чeкmeцea). «Τίς ἀνέτρεψε τῆς βαλανευτρίας τὴν ἐμπολήν». Лв:

Ἐμπόλημα (τὸ), овiektŭ (saŭ pezȣлtatŭ) de neгoцŭ, (adikъ) mapfъ de (saŭ kîшtiгŭ din) вînzape. [ші

Ἐμπόλησις, εως (ἡ), neгoцape; вînzape de mъpfĭ. [ші

Ἐμπόλητος (ὁ, ἡ), neгoцatŭ (кȣmпъpatŭ, saŭ вîndȣtŭ); (fir:) tpъdatŭ. [ἐμπολάω].

Ἐμ-πολίζω, вiit: -ίσω, коnpinzŭ чeвa înъȣntpȣ (de kontȣpȣл) opaшȣлȣĭ. [ἐν, πόλις]. 2) (astpon:) пotpiвeskŭ пe полŭ. (вezĭ ші ἐναξονίζω). [ἐν, πόλος].

Ἔμπολις, ιδος (ὁ, ἡ), пoet: чeл din (лoлoкȣitopŭ de) opaшŭ, чetъцeanŭ. [ἐν, πόλις].

Ἐμ-πολιτεύω, вiit: -εύσω, чetъцeneskŭ пe чineвa. || (miж: кȣ dat:) sîntŭ чetъцeanŭ, amŭ dpeптȣpĭ de чetъцeanŭ; (пpin ȣpm:) iaŭ пapte în tpeвiлe пoлitiчe a лe

ѕnѕĭ statŭ; (în ţen:) tpъieskŭ întpe oamenĭ. [din

'Εμπολίτης, ου (ὁ) = Ἔμπολις.

'Εμπολόωντο, noet: (кѕ. întpeпѕn: de o) în локŭ de ἐμπολῶντο, 3: îm: пeps: de miж: прел: ал лѕĭ ἐμπολάω.

'Εμ-πομπεύω, biit: -εύσω, (кѕ dat:) mъ noptŭ кŭ кiпŭ înrîmfatŭ, mъ înrîmfezŭ, mъ fъleskŭ în чева.

'Εμ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) osteneskŭ (mъ îndeлetnîчeskŭ) în чева. [de ѕnde

'Εμπόνημα (τὸ), oвiektѕл, saŭ pesѕлtatѕл окѕпaцiĭ.

Ἔμπονος (ὁ, ἡ), = 'Επίπονος, ostenічosŭ. 2) oвiчnѕiтŭ ла (iѕвiторŭ de) osteneaлъ.

'Εμπορεία (ἡ), = 'Εμπορία. [ші

'Εμπορεῖον (τὸ), = 'Εμπόριον, локŭ de negoцŭ (skeлъ). [ші

'Εμπόρευμα (τὸ), oвiektŭ (faптъ, mapfъ, ші чл) de negoцŭ. [din

'Εμπορεύομαι, biit: -εύσομαι, noet: кълъtopeskŭ; mъ dѕкŭ ѕndeва. «Ὅστις γὰρ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται». Eѕp: 2) (oвiч:) ѕmвлѕ (saŭ transпoptŭ чева) ка negѕцъtopŭ; (în ţeп:) mъ negѕцъtopeskŭ. «'Εμπορευόμενος εἰς Πόντον». Xionŭ în eпistoл: «'Ενεπορεύοντο καμήλοις τὸν 'Ινδικὸν φόρτον». Stp: 3) лѕкрezŭ, ѕneлteskŭ чева вiклeneшte sпpe amъцipe пentpѕ neчinstitŭ кîштirŭ. «Πλαστοῖς λόγοις ἐμπορευόμενος». Плв: [deѕnde

'Επορευτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Εμπορικός.

'Εμπορία (ἡ), negoцŭ, ші калъtopie întp' aчeвsta (прinч: пe mape). 2) oвiektŭ de negoцŭ, mapfъ, ші чл: = 'Εμπόρευμα. [ші

'Εμπορικὸς, ἡ, ὸν, negѕцъtopeskŭ. «Διήγημα ἐμπορικὸν». (fir:) Apstf: пoвeste minчinoasъ. 2) îndeлetniчitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла negoцŭ. [ші

'Εμπόριον (τὸ), локŭ de negoцŭ (ші mai кѕ seamъ лîngъ mape), skeлъ, пiaцъ, шĭ чл:. (iap прinч: neѕt: ал лѕĭ

'Εμπόριος (ὁ, ἡ), = 'Εμππρικὸς. || «Τὰ ἐμπόρια». Aкs: mъpfiлe, oвiekteлe de negoцŭ. [din

Ἔμπορος (ὁ, ἡ), (прinч: ші noet:) кълъtopŭ (пe stpeinъ кopaвie); (în ţeп:) воiажорŭ. 2) (oвiч: ші maĭ noŭ) negѕцъtopŭ (прinч: пe mape). 3) (прin întind: saŭ греш:) = Ἔμπειρος. «Ἔμπορος κακῶν». Esхл:

'Εμ-πορπάω(έω)-ῶ, biit: -ήσω, înkeiŭ кѕ katapamъ, saŭ копкъ, (Fpanц:) arpatŭ; || (пas: прin întind:) mъ înвpaкŭ кѕ xaĭnъ (maĭ кѕ seamъ înkeiatъ ла ѕmepĭ) «'Ενεπορπέατο εἵματα». Ep: [de ѕnde

'Εμπόρπημα (τὸ), xaĭnъ, (прinч: înkeiatъ ла ѕmepĭ). (bezĭ ші ἐμπερόνημα).

'Εμ-πορπόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Εμπορπάω.

'Εμπόρφυρος (ὁ, ἡ), пѕpтъtopŭ de (saŭ îmвpъкatŭ кѕ) порfiръ. 2) каре вate în faцa порfipeĭ, = Ὑποπόρφυρος, poшietikŭ. [ἐν, πορφύρα].

Ἔμποτος (ὁ, ἡ), de въѕt. [ἐν, ποτός].

Ἔμπουσα, [ἐμπὶς] ης, (ἡ), staxie, fantomъ (femeiaskъ, чe se tpimitea de Eкata, ші se кpedea, къ sѕцe sînцeлe прѕnчiлop); (прin întind:) fepmeкъtoape; (în Apstf:) = 'Ονοσκελὶς, ші 'Ονοκώλη (fiind къ se zічea, къ ape ѕnŭ пiчopŭ de mъгapŭ, ші алtѕл de apamъ).

'Εμπρακτικὸς, ἡ, ὸν, ші

Ἔμπρακτος (ὁ, ἡ), лѕкрътopŭ, aktiвŭ; înfiinцatŭ, adeвъpatŭ. [ἐν, πράττω]. [de ѕnde

'Εμπράκτως, adв: кѕ aktiвitate; în faптъ.

'Εμπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: apъtosŭ în чева, notpiвitŭ. [din

'Εμ-πρέπω, (fъpъ biit) sîntŭ apъtosŭ, saŭ deoseвitŭ (stpълѕчeskŭ) în чева; (în a 3: пeps:) îmĭ шade вine, mъ faчe mai fpѕmosŭ. «'Εμπρέπειν τῇ φωνῇ (τοῦ Ἀλκιβιάδου) τὴν τραυλότητα». Пл: «'Εν τῷ πενθίμῳ σχήματι δεινῶς ἐνέπρεπε». D: Kas:

'Εμ-πρήθω, biit: -πρήσω, = 'Εμπίπρημι. 2) ѕmfлѕ чева (кѕ sѕfлape) «'Εν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον». Iл: A. [de ѕnde

Ἔμπρησις, εως (ἡ), [ші

'Εμπρησμὸς (ὁ), apdepe. [ші

'Εμπρηστὴς, οῦ (ὁ), apzъtopŭ, dъtъtopŭ de fokŭ.

'Εμ-πρίω, biit: -πρίσω, skpîшneskŭ dinцiĭ (ка fepъstpъѕл); stpînгŭ (taiŭ) кѕ dinцiĭ, mѕшкŭ; (fir:) ѕstѕpŭ. «Σίνηπι ἐμπρίον». Nik: «Σφυγμὸς ἐμπρίων». Гал: pепede. 2) taiŭ кѕ fepъstpъѕл чева înъѕntpѕ· «Πρίονι χρὴ χαρακτῷ ἐμπρίειν αὐτίκα τὸ ὀστέον». Iпкр:

Ἔμπροθεν, noet: în локŭ de ἔμπροσθεν.

'Εμπρόθεσμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέσμως, чел чe faчe чева, saŭ se faчe în (пѕ пeste) tepminѕл пѕsŭ. [ἐν, προθεσμία].

'Εμπροίκιος, ші

Ἔμπροικος (ὁ, ἡ), копpinsŭ (datŭ) în чeлe de zestpe. 2) înzestpatŭ. [ἐν, προίξ].

'Εμ-προ-μελετάω -ῶ, biit: ήσω, meditŭ (mъ deпpinzŭ ла) чева maĭ 'nainte de întpeпpindepe.

Ἔμπροσθα, adв: Dop: saŭ Eoл:, ші

Ἔμπροσθε, noet: în локŭ de ...

Ἔμπροσθεν [ἐν, πρόσθεν], adв: (лок:) înainte; (desпре mішкаре) înainte; (ші timп:) maĭ 'nainte. «Πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίαις τοῦ πολέμου». Пл: «Ἔμπροσθέν τινος τάττεσθαι». Плt: а ковîрші пе чіпева. «Ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων». Dm: а апъка înainte, (ші прin ърш:) а diріжа лъкръріле dъпе къвіінцъ. (ші къ артік:) «Τὸ («Τὰ) ἔμπροσθεν», Лкs: пaртea чea dinainte, faцa. «Εἰς τὸ ἔμπροσθεν». Лкs: înainte. «Οἱ ἔμπροσθεν». Лкs: чеĭ de maĭ 'nainte; saŭ чеĭ шарĭ. «Ἂν τῶν ἔμπροσθεν ἀναμνησθῶμεν, ἐν οἷς ἐλέγομεν». Гал; ші (desпре віit:) »Ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἀκριβέστερον εἰρήσεται». Цец: [de ъnde

Ἐμπροσθίδιος, α, ον, поet: în локъ de

Ἐμπρόσθιος (ὁ ἡ), de dinainte. [de ъnde

Ἐμροσθίως adв: în пaртea de dinainte.

Ἐμπροσθόκεντρος (ὁ, ἡ), (insektъ) къ волdъл, saŭ акъл dinainte (iap nъ înaпoĭ). [ἔμπροσθεν, κέντρον].

Ἐμπροσθόπους, οδος (ὁ ἡ), чел къ faцa пічоарелор înaintea челъĭ че веde, (adікъ) чел че віne, saŭ este de faцъ. (înпр: de ὀπισθόπους). [ἔμπροθεν, ποῦς].

Ἐμπροσθοτονία (ἡ), (med:) ъnŭ felŭ de sпasmŭ, че întinde (înковоaie) tръпъл sпре înainte, emпpostotonie. [ші

Ἐμπροσθοτονικὸς, ἡ, ὸν, sъпъsŭ ла (saŭ atinгътopŭ de) emвpostotonie. [din

Ἐμπροσθότονος (ὁ, ἡ), întinsŭ (înковоiatŭ) sпре înainte. || (sъвst:)=Ἐμπροσθοτονία. «Τὴν μὲν γὰρ τοῦ νοσέοντος κατόπιν ἀνάκλησιν ὀπισθότονον καλέομεν, ἐμπροσθότονον δὲ, ἣν εἰς τοὔμπροσθεν καμπύλληται ἄνθρωπος ἐπὶ τοῖσι πρόσθεν νεύροισι». Apet: [ἔμπροσθεν, τόνος].

Ἐμπροσθουρητικὸς, ἡ, ὸν, каре 'ші faче ъdъл пе dinainte (характерistікŭ ал ъnop пaтръпede). [ἔμπροσθεν, οὐρέω].

Ἐμπροσθοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), възъtŭ пе dinainte (înпр: de ὀπισθοφανής). [ἔμπροσθεν, φαίνω].

Ἐμπρόσωπος (ὁ, ἡ), (къ dat:) чел че se aflъ în faцa къĭва. [ἐν, πρόσωπον].

Ἔμπρωρος (ὁ, ἡ), чел къ пръа пріінчоasъ (în skопъл плъtipiĭ). [ἐν, πρώρα].

Ἔμπτυσις, εως (ἡ), skъĭпаре în faцъ. [ші

Ἔμπτυσμα (τὸ), skъĭпatŭ арънкatŭ asъпра къĭва. [ші

Ἐμπτυσμὸς (ὁ), = Ἔμπτυσις. [din

Ἐμ-πτύω, віit: -πτύσω, (къ dat:) skъĭпŭ пе чіпева în faцъ.

Ἔμπτωσις, εως (ἡ), къdepe în, saŭ пeste чева; пъвъліре în... 2) întîmпларе. [ші

Ἔμπτωτος (ὁ, ἡ), каре каde în чева; (fiг:) каре віne din întîmпларе. [ἐμπίπτω].

Ἐμπυελίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ...

Ἐμπιελὶς, ίδος, (ἡ), (maшin:) гаъръ, în каре se înвîрteшte къіъл, saŭ шъръпъл. [ἐν, πύελος].

Ἐμπυέω -ῶ, віit; -ήσω, mъ пpefakŭ în пъpoiŭ; amŭ, saŭ fakŭ (прinч: înъъntpŭ) aпostemъ. [din

Ἐμπύη (ἡ), = Ἐμπύησις, [ἐν, πύον].

Ἐμπύημα (τὸ), ъmflътъръ пъpoioasъ, aпostemъ (прinч: înъъntpікъ). [ші

Ἐμπυηματικὸς, ἡ, ὸν. прічіnъitopŭ de, (saŭ sъпъsŭ ла) aпostemъ. [ші

Ἐμπύησις, εως (ἡ), îmпъpoiepe, fopmape de aпostemъ (прinч: în челе dinъъntpъ). [ші

Ἐμπυητικὸς [ἐμπυέω], ші

Ἐμπυϊκὸς, ἡ, ὸν, =Ἐμπυηματικὸς. [ші

Ἐμπυΐσκω, віit: -πυήσω, înпъpoiezŭ; (ші nestp:) mъ ъmплъ de пъpoiŭ. (вezĭ ἐμπυέω). [ἔμπυος].

Ἐμ-πυκάζω, віit: -άσω, поet: askъnzŭ, акоперŭ чева în чева. «Νόος οἱ ἐμπεπύκασται». Mosx: este askъnsŭ ла minte, (прin ърm:) віклеanŭ, saŭ adînkŭ.

Ἐμπύλιος (ὁ, ἡ), поet: чел че stъ în поaртъ (de орашŭ, ші чл:). [ἐν, πύλη].

Ἐμπυνδάκωτος (ὁ, ἡ), чел къ fъndŭ, saŭ skaъnŭ. [ἐμπυνδακόομαι].

Ἐμ-πυόομαι -οῦμαι, віit; -ωθήσομαι, mъ înпъpoiezŭ. [din

Ἔμπυος (ὁ, ἡ), înпъpoiatŭ; пътimaшŭ de aпostemъ пе dinъъntpъ. [ἐν, πύον].

Ἐμπυρεία (ἡ), = Ἐμπυρία.

Ἐμπύρετος (ὁ, ἡ), пътimaшŭ de (saŭ însoцitŭ къ) fpiгъpĭ. [ἐν, πυρετός].

Ἐμπύρευμα (τὸ), aпpindepe, apdepe; înкълzipe; гътipe de въкate. 2) fokŭ înвълitŭ, saŭ op че слъжеште de aцîцat fokъл; (fiг:) прічіnъ ръmasъ sпре întъpîtape. 3) (pap) гъstŭ, saŭ miposŭ de въкate apse. [din

Ἐμ-πυρεύω, віit: -εύσω, aцîцŭ, fakŭ fokŭ; (fiг:) aпpinzŭ, înкъpaжezŭ, întъsiezŭ. 2) înкълzeskŭ. 3) кокŭ, fpiгŭ în sпъzъ. 4) înвълeskŭ fokŭ пentpъ aцîцat. «Ἐμπυρεύεσθαι δ' ἀρίστη συκῆ καὶ ἐλαία». Tfp: [ші

Ἐμπυρία (ἡ), чea прin fokŭ (saŭ жeptfe) гічіpe. 2) жъръmîntŭ fъкътŭ пе fokъл жeptfeĭ. [ἔμπυρος].

Ἐμπυριβήτης, ου (ὁ), поet: каре калкъ, saŭ stъ în fokŭ. (епit: ал пipostiĭ, ші чл:). [ἐν, πῦρ, βαίνω].

'Εμπυρίζω, вiit: -ίσω, апрinzъ̆, арzъ̆ de totъ̆. [ші

'Εμπύριος (ὁ, ἡ), înfокatъ̆, апрinsъ̆ de totъ̆. [ἔμπυρος].

'Εμπυρισμὸς (ὁ), ='Εμπρησμός, арdepe. [ἐμπυρίζω].

'Εμπυρίως, adв: прin fокъ̆. [ἐμπύριος].

'Εμπυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asешънatъ̆ къ fокъ̆ (ка fокъл). [ἐν, πῦρ, εἶδος].

Ἔμπυρος (ὁ, ἡ), înfокatъ̆, апрinsъ̆ de totъ̆; каре арde, saъ̆ se арde; (med:) пътimaшъ̆ de fрiгърĭ; (iар прinч:) «Ἔμπυρα (se înц: ἱερὰ, saъ̆ σήματα)». Sof: Еър: ші Пînd: чеа прin fокъ̆ жертfъ, ші гiчiре, ші жъраре. [ἐν, πῦρ].

'Εμπυροσκόπος (ὁ, ἡ,=Θυοσκόπος, гiчitоръ̆ din бъгареа de seamъ а fокълъĭ жертfелор. [ἐν, πῦρ, σκοπός].

'Εμπυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, ='Εμπυρίζω.

'Εμ-πυῤῥιχιζω, вiit: ίσω, ='Εμπομπεύω.

Ἔμπυῤῥος (ὁ, ἡ), пъцin кам рошъ. [ἐν, πυῤῥός].

'Εμ-πυρσεύω, вiit: -εύσω, ='Ελλάμπω.

'Εμπύρωσις, εως (ἡ), апрindepe, înfокаре. [ἐμπυρόω].

'Εμ-πυτιάζω, вiit: -άσω, пъiъ̆ кеагъ̆ în (înкегъ̆) лапte.

'Εμπωλάω, ἐμπώλημα, ἐμπώλησις, греш: în локъ̆ de ἐμπολάω, ші чл:

'Εμὺς, saъ̆ ἐμὺς, -ύδος (ἡ), броаsкъ цеstoasъ de апъ; (iар маĭ къ seamъ) коажа depe спателе еĭ, (търч:) бага.

'Εμφαγεῖν, nex: 2: de înf: ал (neîntр:) ἐμφάγω, мънînкъ̆, înвъкъ̆ прiпit ші пъцin. «Οἱ δ' ἐκέλευον αὐτοῖς ἐμφαγοῦτιν, ὅ,τι δύναιντο, ἥκειν». Ksn: [вezĭ ші ἐμπίνω].

'Εμ-φαιδρύνομαι, вiit: -υνθήσομαι, мъ înвеselеskъ̆ în, saъ̆ пentръ чева.

'Εμ-φαίνω, вiit: -ανῶ, (nex: ἐνέφηνα, ші чл:) арътъ̆ чева (înfъцiшezъ̆ кiпъл къĭва, ші miж: saъ̆ пas: мъ въzъ̆) în чева. «Τὰ ἐν τῷ ὕδατι ἐμφαινόμενα». Apst: 2) (fiг:) daъ̆ de faцъ, fакъ̆ кънoskъtъ̆, dовedeskъ̆; (în а 3: пeps:) se паре, seamънъ. «'Εμφαίνει οὕτως ἔχειν». Кев: «'Εμφαίνει γὰρ (ὁ οἶνος) ὡς ἐμμεμιγμένου αὐτῷ ἑτέρου». At: (ші ел:) «'Εμφαῖνον τῆς σμύρνης (se înц: ὀσμήν). Dskр:

'Εμφάνεια (ἡ), înfъцiшаре, арътаре. 2) вedenie. [din

'Εμφανὴς [ἐμφαίνω], έος (ὁ, ἡ), въzъtъ̆ în чева; saъ̆ арътъторъ̆ de чева înъъntръ în sine; (прin ърm:) лъчiosъ̆ ка оглinda. «'Εμφανῆ καὶ λεῖα». Плт: (вezĭ ші διαφανής). 2) (прin întind:) de faцъ въzъtъ̆, saъ̆ înвedepatъ̆. «Ὄψις ἐνυπνίων ἐμφανής». Esхл: (вezĭ ші ἐναργής). «'Εμφανῶν κατάστασις». Petр: чеа прin пекontestaвiле аргъmente ші semne dовedipe. «'Εκ τοῦ ἐμφανοῦς, în локъ̆ de ἐμφανῶς. 3)='Επιφανὴς, însemnatъ̆, глорiosъ̆. «Ἄμασις ἀνὴρ ἐμφανὴς Αἰγύπτιος». Diod: [de ъnde

'Εμφανίζω, вiit: -ίσω, înfъцiшezъ̆, арътъ̆ de faцъ. [de ъnde

'Εμφάνισις, εως (ἡ), ші

'Εμφανισμὸς, (ὁ), înfъцiшаре (акt: ші пas:), dape de faцъ. [ші

'Εμφανιστικὸς, ἡ, ὸν, пъtinчosъ̆, saъ̆ kontрiвъitоръ̆ ла înfъцiшаре, арътаре, ші чл: (petр:) întiпъritоръ̆, еksакt арътъторъ̆ de овiектъл арътатъ̆, репрesintatiвъ̆, emfantiкъ̆, ='Εμφαντικός.

Ἔμφανσις, εως (ἡ); =Ἔμφασις.

'Εμ-φαντάζομαι, вiit: -φαντασθήσομαι,= 'Εμφαίνομαι, мъ въzъ̆, мъ арътъ̆ în чева ка în оглindъ. 2) îmĭ înкiпъieskъ̆ чева în imaцinaцie.

'Εμφαντικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = 'Εμφατικός, emfantiкъ̆. [ἐμφαίνω].

'Εμφανῶς, adв: къ totъл înвedepat. [ἐμφανής].

Ἔμφασις, εως (ἡ), репрesintaцie, înfъцiшаре (акt: ші пas:); înfiгъраре de овiекte în оглindъ, ші чл: (de ъnde) апарinцъ (арътаре de чеea че пъ este, чi se паре пъmaĭ, ка къm ар fi). «Ἔμφασιν ποιῶν, ὡς ші чл:». Плв: 2) (petр:) emfasъ̆ (кînd ziчеpe, saъ̆ fрasъ̆ пе dъ а înцелеце маĭ мълт de кît чеea че екsпрimъ, ші inпрesia провenitъ dintр' ачеasta). [ші

'Εμφατικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, (прinч: λόγος, къвînтъ) însemnъторъ̆ de маĭ мълтъ̆ de кît чеea че еsкпрimъ, emfantiкъ̆. (вezĭ ші ἐμφανιστικὸς). [ші

Ἔμφατος (ὁ, ἡ), zisъ̆, арътатъ̆ къ emfasъ̆. [ἐμφαίνω].

'Εμφέρεια (ἡ), asemънаре. [din

'Εμφερὴς, έος (ὁ, ἡ), (къ dat:) asemънatъ̆ къ... [din

'Εμ-φέρω, вiit: ἐνοίσω, (nex: ἐνήνεγκα, ші чл:) dъкъ̆, каръ̆ чева înъъntръ̆. «Εμφερόμενος ἐν πελάγει». Fлstр: (вezĭ ші ἐμφορέω). 2) adъкъ̆ de faцъ, арътъ̆; (прin întind:) мъstрezъ̆, daъ̆ пeste nasъ̆, пomenind чева de пoпosъ̆. «Οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι φόνους πατρῴους, ἐξονειδίζων πικρῶς». Sof: (вezĭ ші προσφέρω). 3) кам seamънъ̆, кам adъкъ̆.

'Εμφερῶς, adв: asemънat. «'Εμφερῶς ἔχω τινί». Лкs: seamънъ̆ къ... [ἐμφερής].

Ἔμφθαρτος (ὁ, ἡ), din sine sъпъsъ ла stрікъчіъne. [ἐμφθείρομαι].

Ἐμ-φθέγγομαι, віit: -φθέγξομαι, ворбеskъ înъъntръ, преа înчet.

Ἐμφθορὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de ἔμφθαρτος.

Ἐμ-φιληδονέω -ῶ, віit: -ήσω, ші

Ἐμ-φιληδέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ îndълчеskъ, mъ înвеселеskъ în чева; къ плъчере петрекъ ъndева.

Ἐμ-φιλοκαλέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) îmĭ арътъ simцірea de fръmosъ, saъ de бъпъл гъstъ în чева.

Ἐμ-φιλοπονέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ îndeлетніческъ къ mълтъ osteneaлъ ла вре ъnъ лъкръ.

Ἐμ-φιλοσοφέω -ῶ, віit: -ήσω, filosofeskъ în (трактезъ filosofeште) чева. [de ъnde

Ἐμφιλοσόφημα (τὸ), обіектъ de filosofікъ трактаціе, saъ теоріе.

Ἐμφιλόσοφος (ὁ, ἡ), копрinzъторъ de filosofічe прінчіпе. [ἐν, φιλόσοφος].

Ἐμ-φιλοτεχνέω ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) mъ înтелетніческъ къ stъръінцъ ші амвіціе întр' о indъstріоasъ лъкраре.

Ἐμ-φιλοχωρέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) къ mълцъmіре петрекъ întр' ъnъ плъкътъ локъ.

Ἐμ-φλάω (Ion: în локъ de ἐνθλάω) -ῶ, віit: -φλάσω, stрівеskъ, saъ fърîmъ чева în, saъ пеste чева.

Ἐμ-φλεβοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taiъ adînк вîna; saъ iaъ sînцe din вînъ.

Ἐμ-φλέγω, віit: -φλέξω, daъ fокъ, апрinzъ, арzъ.

Ἔμφλοιος (ὁ, ἡ), копрinsъ în коажъ; [ἐν, φλοιός].

Ἐμφλοιοσπέρματος (ὁ, ἡ), (бот:) чел къ sъmînца în коажъ. [ἔμφλοιος, σπέρμα].

Ἔμφλοξ, ογος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de ἔμπυρος, înflъкъратъ. [ἐν, φλόξ].

Ἐμ-φοβέομαι, віit; -ήσομαι, sîntъ ...

Ἔμφοβος (ὁ, ἡ), копрinsъ de fрікъ. [ἐν, φόβος].

Ἐμ-φονεύω, віit: -εύσω, (къ dat:) omorъ пе чінева înъъntръ.

Ἐμφόρβιον (τὸ), (se înц: τέλος) платъ пентръ пъшъne de віte. (іар прінч: neъt: ал лъї...

Ἐμφόρβιος (ὁ, ἡ), поet: (къ цен:) pozъторъ, пръпъditоръ. «Νόσου ἐμφόρβια (se înц: φάρμακα.)». Nік: леакърї stîрпitoape de боалъ. [ἐν, φέρβω].

Ἐμ-φορβιόω -ῶ, віit: -ώσω, пъіъ în гъра віteî, saъ a flaъtistълъї къпъstръ. [ἐν, φορβιά, везї zічереа].

Ἐμ-φορέω -ῶ, віit: -ήσω, = Εἰσφορέω, каръ ші багъ înъъntръ чева. (пas:) «Κύμασιν ἐμφορέοντο». Od: M. se înпінцеаъ de валърї. (везї ші ἐμφέρω, ші διαφέρω) || (обіч: між: къ цен:) îmĭ înкаркъ пînteчеле, mъ înвъївезъ de чева; (прін întînd: ші fir:) doвîndeskъ чева къ îndestъларе. «Ἐνεφοροῦντο τοῦ μαντηΐου». Ер: [de ъnde

Ἐμφόρησις, εως (ἡ), къръtъръ, saъ гръmъdіре de чева înъъntръ; (fir:) sъцioasъ doвîndіре de вре ъnъ лъкръ.

Ἔμφορτος (ὁ, ἡ), înкъркатъ (плінъ) de чева. [ἐν, φόρτος].

Ἔμφραγμα (τὸ), înгръditъръ; astъпътъръ (спре опріре). [ші

Ἐμφραγμὸς (ὁ), = Ἔμφραξις. 2) = Ἔμφραγμα. [ші

Ἐμφρακτικὸς, ὴ, ὸν, пъtінчоsъ a înкіde, a astъпа, (med:) înкъіторъ. [ші

Ἔμφρακτος (ὁ, ἡ), înгръditъ; astъпатъ; înкіsъ. [ші

Ἔμφραξις, εως (ἡ), înгръdіре; astъпаре; (med:) înкъітъръ. [din

Ἐμ-φράσσω (ττω), віit: -φράξω, înгръdeskъ, astъпъ віne; вîръ чева înъъntръ ка astъпъшъ. «Ἐμφρασσομένη ἡ πόα ἁρμόζει πρὸς τὰς ἐκ μυκτήρων αἱμοῤῥαγίας». Dsкр:

Ἐμφρονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ (saъ îmĭ віъ) în minцĭ. [ші

Ἐμφρονώδης, εος (ὁ ἡ), каре seamъnъ a (se поартъ ка, saъ este потрівітъ ла) înцелептъ, mintosъ. [ші

Ἐμφρόνως, adв: къ minte, înцелепцеште. [ἔμφρων].

Ἐμ-φρουρέω -ῶ, віit: -ήσω, stрежъіeskъ înъъntръ. [din

Ἔμφρουρος (ὁ, ἡ), stрежъіторъ înъъntръ. 2) копрinzъторъ de (saъ îndatoратъ a авеа înъъntръ) stреажъ. (înпрот: de ἄφρουρος). «Τῶν Μηθυμναίων ἐμφρούρων ὄντων τῶν Ἀθηναίων». Тъч: «Ἐμφρούρους τὰς πόλεις ποιεῖν». Dm: 3) (къ dat:) înкіsъ înъъntръ în чева. «Ἔμφρουροι τῷ ταύρῳ». Fал: [ἐν, φρουρά].

Ἐμ-φρύγω, віit: -φρύξω, пръжеskъ în чева.

Ἔμφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел în mînцĭ; mintosъ, înцелептъ. «Ἔμφρων γίνομαι (καθίσταμαι)». Sof: îmĭ віъ în minцĭ, saъ în sinemi. [ἐν, φρήν].

Ἐμφυὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἔμφυτος.

Ἐμφύλιος, (ὁ, ἡ), ал seminцii, ал neamълъї; пъmînteanъ; ръdъ, saъ de ръde. (прінч:) «Πόλεμος —». резвоіъ întре ко-

naцionaлi, компatpioцĭ, ші чл:. [ἐν, φυλή].

'Εμ-φυλλίζω, віit: -ίσω, aлtoieskŭ пomŭ în fpъnzъ. (вezĭ ші ἐνοφθαλμίζω). [de ъnde

'Εμφυλλισμὸς (ὁ), aлtoipe.

Ἔμφυλλος (ὁ, ἡ), чел къ fpъnze, înfpъnzitŭ. [ἐν, φύλλον].

Ἔμφυλος (ὁ, ἡ), = 'Εμφύλιος.

'Εμφῦναι, nex: 2: aл лъĭ ἐμφύομαι.

Εμ-φύρω, віit: φυρῶ, fpъmîntŭ, (amestekŭ) чева în, saŭ къ aлtŭ чева.

'Εμ-φυσάω -ῶ, віit: -ήσω, sъfлъ în, saŭ пeste чева; (пpin întind:) sъfлînd вarŭ înъъntpъ; (пpin ъpm:) ъmfлъ; (Тлц:) însъfлъ. [de ъnde

'Εμφύσημα (τὸ), însъfлъtъpъ, saŭ aepŭ вîpîtŭ înъъntpъ пpin însъfлape (пpinч: întpe пieлe ші кapne); (deъnde med:) чea dintp' aчeasta ъmfлъtъpъ. [ші

'Εμφύσησις, εως (ἡ), însъfлape, sъfлape înъъntpъ, saŭ пeste чева; (Бisep:) = Ἔμπνευσις; (med:) = 'Εμπνευμάτωσις, ъmfлъtъpъ a maцeлop.

'Εμ-φυσιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, (fir:) mъ ъmfлъ, mъ înrîmfezŭ, mъ mîndpeskŭ.

Ἔμφυσις [ἐμφύω]. εως (ἡ), naштepe (акt: saŭ пas:) înъъntpъ în чева. 2) лiпipe (акt: saŭ пas:) stpînsъ de чева. «Στομάτων ἔμφυσις». Esxл: mъшкape.

'Εμφυτεία (ἡ), ші

'Εμφύτευσις, εως (ἡ), însъdipe. [din

'Εμφυτεύω, віit: -εύσω, (къ dat:) însъdeskŭ; înaлtoieskŭ; înfirŭ tape; înpъdъчinezŭ; (fir) întiпъpeskŭ în minte (пpin înвъцъtъpъ, ші чл:). [din

Ἔμφυτος (ὁ, ἡ), însъditŭ; înaлtoitŭ. 2). (овiч:) din natъpъ însemъnatŭ (fipeskŭ). «Ἡ ἔμφυτος τοῦ ζῆν ἐπιθυμία». Dm: [din

'Εμ-φύω, віit: -ύσω, fakŭ a se naшte чева în чева; însъfлŭ. «Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν». Od: X. || (miж:): ἐμφύομαι, віit: ἐμφύσομαι, (nex: ἐνέφυν, tpe: de къ: ἐμπέφυκα) (къ dat:) mъ naskŭ (pesъpŭ) în чева. «Τρίχες κρανίῳ ἐμπεφύασι». Sof: (ші fir:) «Φθόνος ἀνθρώπῳ ἐμφύεται». Ep: este natъpaлŭ în omŭ. (de ъnde 2) (пpinч: în tp: de къ: ші nex:) sîntŭ лiпitŭ (atît de tape, ка къm aшĭ fi înpъdъчinatŭ în чева); (fir:) mъ лiпeskŭ (mъ aлъtъpŭ) пe лîпгъ чiпeва. «Ἔχετο ἐμπεφυυῖα». Iл: A. «'Αγαπητῶς ἐμφύεσθαί τινι». Пл: (ші desпъpц:) «'Εν δ' ἄρα οἱ φῦ χειρί». Iл A. 'л a stpîns de mînъ. «'Οδὰξ ἐν χείλεσι φύντες». Om:

'Εμ-φωλεύω, віit: -εύσω, (къ dat:) sîntŭ înкъĭвatŭ ъndeва; (fir:) staŭ askъnsŭ (ка feapa în вizъina sa) înъъntpъ în чева.

Ἔμφωνος (ὁ, ἡ), чел че din natъpъ ape глasŭ (înпp: de ἄφωνος). 2) = (saŭ греш: în локŭ de) Εὔφωνος, къ въnŭ, sonopŭ глasŭ. [ἐν, φωνή].

'Εμφώτειος (ὁ, ἡ), (плц:) лъminosŭ. (de ъnde). «'Εσθὴς — ». Бisep: aлвa хaĭnъ, че пъptaŭ кiemaцiĭ în челе dintîĭ ziлe a ле вotezълъĭ лор. [ші

'Εμ-φωτίζω, віit: -ίσω, = 'Ελλάμπω. [ἐν, φῶς.].

'Εμ-ψάω, віit: -ήσω, шtepгŭ чева în, saŭ пe чева. «Χεῖρας ἐνιψήσασθαι». Кaл: (вezĭ ші Εἰσμάσσω).

'Εμ-ψηφίζω, віit: -ίσω, întpenъmъpŭ, înшipŭ.

'Εμ-ψιθυρίζω, віit: -ίσω, шoпteskŭ чева în ъpeкea къĭва; saŭ zikŭ înrînat чева кътpe aлцiĭ.

'Εμ-ψοφέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) tponкъneskŭ, fakŭ sromotŭ în чева. [din

Ἔμψοφος (ὁ, ἡ), sromotosŭ. || (neъt:) ἔμψοφα, în локŭ de adв: къ sromotŭ. [ἐν, ψόφος].

'Εμψυκτικὸς, ὴ, ὸν, pekopitopŭ. [ші

Ἔμψυξις, εως (ἡ), peчipe, pekopipe. [ἐμψύχω].

'Εμψυχία (ἡ), însъfлeцitate. [din

Ἔμψυχος (ὁ, ἡ), (компp: -ότερος, sъпepл: -ότατος) însъfлeцitŭ (înпpot: de ἄψυχος); (пpin întind:) віŭ, кape înкъ pesъfлъ; ші fir: desпpe indъstpioase лъкpъpi) віoiŭ. [ἐν, ψυχή]. 2) = (saŭ греш: în локŭ de) ἔμψυχρος. [ἐν, ψύχος].

'Εμψυχοφαγία (ἡ), mînкape de (хpъnipe; къ) însъfлeцite oвiekte. (вezĭ ші σαρκοφαγία). [ἔμψυχος, φάγω = τρώγω].

'Εμ-ψυχόω -ῶ, віit: -ώσω, însъfлeцeskŭ, înвiezŭ чева.

Ἔμψυχρος (ὁ, ἡ), înpъчitŭ, saŭ = Ὑπόψυχρος. [ἐν, ψύχρα].

'Εμ-ψύχω, віit: -ψύξω, pъчeskŭ, pekopeskŭ чева.

'Εμψύχως, adв: къ însъfлeцitate, saŭ віoiчъne. [ἔμψυχος].

'Εν, преп: (se акopd: къ dat: ші însem: în sint: 1) (în цen:) локŭ (maĭ de mълte opĭ stape, saŭ nemiшкape, apъtînd tot de o datъ ші înъъntpъ) în [de aчi]. «'Εν φυλακῇ ἤμην». Sкp: «'Εν Ῥώμῃ». Лкs: «'Εν μέσῳ». Лкs: «'Εν ὄρεσι». Лкs: «'Εν ποταμῷ». Iл: Σ. «'Εν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσι». Плt: «Πάνθῳ ἐν χερσὶ τίθει». Om: «Μένος ἐν στήθεσσι βαλεῖν». Om: «Λέων ἐν βουσὶ θορών». Iл: E. Τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας». Лкs: (ші fir:) «'Εν ἑαυτῷ εἶναι,

saŭ γίγνεσθαι.». Лкs: (вezĭ ші 4); (ші прin întind:) «'Εν πολέμῳ. («'Εν λόγοις, «'Εν πένθει, «'Εν δοιῇ, «'Εν δίκῃ, «'Εν φόβῳ, «'Εν σιωπῇ, «'Εν αἰσχύνῃ, ші чл:) εἶναι». (пepifp:) în локŭ de πολεμεῖν, διαλέγεσθαι, ἐνδοιαζειν, φοβεῖσθαι, ші чл: (saŭ) «'Εν αἰτίᾳ, («'Εν δυνάμει, «'Εν ἀσφαλεῖ ші чл:) εἶναι». Лкs: în локŭ de ὑπαίτιος, δυνατὸς, ші чл: (ші кѫ dat:) «'Εν γένει εἶναι τινί». Лкs: a fi рѫdъ кѫĭва. «'Εν ἡδονῇ εἶναι τινί». a fi плъкѫtŭ кѫĭва. (saŭ) «'Εν ὀργῇ, («'Εν αἰτίᾳ, ші чл:) ἔχειν τινα». Лкs: în локŭ de ὀργίζεσθαι, αἰτιᾶσθαι, ші чл: (ші înц: sѫбstant: пaptч). «Οἱ ἐν νόσῳ («Οἱ ἐν δυνάμει ші чл:)». în локŭ de οἱ νοσοῦντες, οἱ δυνάμενοι. «'Εν ὅπλοις» în локŭ de ἔνοπλος. «'Εν ἐσθῆσιν ἀστραπτούσαις». Sкр: (ші ел; de sѫб:) «Καθεζομένους ἐν λευκοῖς». Sкр: «Οὐρανὸς ἐν νεφέλῃσιν». Іл: Θ. (iap пaptiк: 2) dintpe, saŭ (прin întind:) екчепцie. «Οἴη ἐν ἀθανάτοις». Іл: A. «Ἀνάσσειν ἐν πολλοῖς». Іл: N. ші Od: I. «'Εν πᾶσιν», în локŭ de πρὸ πάντων. «'Εν τούτοις» (ші кѫ челе ковîрш: saŭ sѫперл:). «'Εν πρώτοις, «'Εν τοῖς πάνυ, «'Εν τοῖς μάλιστα, «'Εν, τοῖς χαλεπώτατα διάγειν». Тѫч: (ші ел:). «'Εν τοῖς (se înц: τοιούτοις, saŭ τοῖς în локŭ de τούτοις) πρῶτοι δὲ 'Αθηναῖοι». Тѫч: «'Εν δὲ τοῖς ἐγώ». Sof: (ші кѫ алтŭ ел:) «'Εν «'Εν δὴ», «'Εν δὲ δὴ», în локŭ de πρὸς τούτοις, кътре ачestea (saŭ întpe ачestea, întpe алтеле). «'Αγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ ποδανιπτὴρ χρύσεος». Ep: 3) dinaintea (în faцa) кѫĭва. «'Εν πᾶσιν» Od: B. «'Εν πολλοῖς μάρτυσι». Плт: «'Εν τῷ δήμῳ λέγειν». Petp: 4) în воеа кѫĭва. «Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν». Іл: H. «Δύναμις γὰρ ἐν ἡμῖν». Od: K. «'Εν σοὶ νῦν ἐστὶν ἢ σῶσαι τὴν Ἑλλάδα ἢ ἀπολέσαι». Ep: «'Εν γ' ἐμοί, кît despre mine. «'Εν σοὶ, «'Εν ἐκείνῳ». Eѫp: dѫпе пъpepea ta, a ачелѫia. «'Εν ἑαυτῇ εἶναι» Лкs: (вezĭ ші 1) 5) кіпŭ, saŭ кѫm (maĭ de mѫлte орĭ adвepбiaл). «'Εν Καρὸς αἴσῃ». Om: «'Εν μοίρᾳ φαρμάκου». Лкs: «'Εν τάχει (δίκῃ, ἴσῳ, ὁμοίῳ, ἐφικτῷ, ші pap: кѫ îm: «'Εν ἀργοῖς)». Лкs: în локŭ de ταχέως, δικαίως, ші чл: 6) miжлокŭ, opganŭ, прin кape se sевîршeste чева (екsплiк: кѫ прin, saŭ кѫ) «'Εν πυρὶ καίειν». Іл: Ω. «'Εν δεσμῷ δῆσαι». Іл: E. «'Εν ἀμφορῇσιν ἄφυσσον». Od: B. «'Εν δόλῳ λαβεῖν». Sof: «'Εν βέλει πληγείς». Eѫp: «'Εν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται». Sкр: «Σημαίνειν ἐν οἰωνοῖς». Лкs: (întp' ачeastъ însem: лiпseшte de mѫлte орĭ преп:) 7) (pap) în чева. «Ἔν τε γὰρ μακρῷ γήρει ξυνᾴδει τῷ δε τἀνδρί». Sof: 8) ѫpmape, saŭ пропорцie. «Σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ χρησμὸς ὤρθωσε». Пind: 9) релацie. (кътре пeps:) «'Εν ἐμοὶ θρασὺς». Sof: 10) distanцъ, saŭ хотъpîpe de timпŭ. «'Εν μακρῷ χρόνῳ». Лкs: (ші în ел: de sѫбst:) «'Εν βραχεῖ, «'Εν ᾧ, «'Εν τούτῳ Лкs: «'Εν οἴνῳ, «'Εν πολέμῳ, пе кînd беаŭ, în вpemea pesбoiѫлѫĭ. || (iar în комп: кѫ вepбŭ sint: кѫ dat: пѫsŭ saŭ sѫбtînц:) înъѫntpѫ. «'Εμβάλλω, ἐνορῶ, 2) (кѫ nѫme) копpindepe. «Ἔναιμος, ἐναρμόνιος, ἐμβριθής. 3) înпѫцinape. «Ἔμπικρος, ἔγγλυκυς. || ла поецĭ A'. se пѫne dѫпе nѫme. «'Λτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν». Іл: Σ. «Ὕλῃ ἐνὶ οἰκία ναίων». Іл: H. (B'. se despapte de вepбѫл компѫsŭ întpeпѫindѫ se алte zічepĭ, saŭ цine локŭ de adв:) «'Εν δ' ἔβαλε». «Τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστίν», Om: (ші în парал: кînd ші maĭ кѫpat se apatъ adвepбiaла eĭ nosiцie). «'Εν δ' ὑπέρας τε κάλως τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ». Od: E. || (de кîte орĭ se вede акорdatъ кѫ цen: ape елiпsŭ de dat:) «'Εν (se înц: δόμῳ) ᾄδου. Om: «'Εν (se înц: τῷ οἴκῳ τοῦ) Κλέωνος. Dm: «'Εν γειτόνων». Dm: «'Εν ἡμετέρου». Ep: (ші fiг:) «'Εν ἑαυτοῦ εἶναι». Лкs: || (Еол: mi Dop: se акорd: ші кѫ ак: în локŭ de εἰς, însemn: miшк:). «Δεῦτ' ἐν χορόν». Пind: || (în комп: maĭ 'nainte de β, μ, π, φ, ψ: se пpefaче în ἐμ; iap maĭ 'nainte de γ, κ, ξ, χ, în ἐγ; iap maĭ 'nainte de λ, în ἐλ; ші maĭ 'nainte de ρ întp' ѫнеле zічepĭ în ἐρ). (вezĭ ші εἰς, ші ἐκ).

Ἕν, ἑνὸς (τὸ), neѫt: лѫĭ εἷς.

Ἕνα, ак: sinг: ал лѫĭ εἷς.

Ἕνα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de ἕνη, saŭ ἕνη. || ἐς ἕνας, чit: întp' ѫna ἐσένας în локŭ de ἐσένης (вezĭ ἕνη).

'Εν-αβρύνομαι, вiit: -υνοῦμαι (кѫ dat:) mъ fълeskŭ, mъ înгîmfezŭ пentpѫ чева.

'Εναγγειοσπέρματος (ὁ, ἡ), (бot:) чел кѫ sъmînцъ în вasŭ, saŭ în teакъ. (вezĭ ші ἐλλοβοσπέρματος, ші ἐμφλοιοσπέρματος). [ἐν, ἀγγεῖον, σπέρμα].

'Εν-αγείρω, вiit: -ερῶ, (кѫ dat:) adѫnŭ înъѫntpѫ în чева.

'Εν-αγελάζω, вiit: -άσω, (кѫ dat:) adѫnŭ, saŭ вагŭ гръmadъ (ка о tѫpmъ, saŭ чipadъ) înъѫntpŭ în.. (ка în оборŭ, царкŭ, ші чл:).

'Εναγὴς, έος (ὁ, ἡ), пînгъpitŭ, sпѫpкatŭ (прinч: релiц:), вinoвatŭ în пекѫвioasъ

faптъ (maĭ кȣ seamъ de omopȣ̆, saȣ̆ кълкаре de жȣръmîntȣ̆)); (прin ȣрm:) блеsteшatȣ̆ de Dȣmnezeȣ̆, afopisitȣ̆; (de ȣnde) de пръпъdit; saȣ̆ de a se skîpki, de a se anъра чinева de dînsȣл. «'Εναγὴς ἔστω τοῦ 'Απόλλωνος». Esx: (ȣnȣ̆ feлȣ̆ de блеstemȣ̆) fie sȣпȣsȣ̆ ȣрцieĭ лȣĭ Аполонȣ̆. (вezĭ ши ἀλιτήριος). [ἐν, ἄγος]. [de ȣnde

'Εναγίζω, вiit: -ίσω, жeptfeskȣ̆ (прinч:) sпре înблînzipe de zeitate пentpȣ пînгъpipe, saȣ̆ în faбoape de moptȣ̆, saȣ̆ кътpe epoȣ̆. (вezĭ ши ἐντέμνω). [ши

'Εναγικὸς, ἡ, ὸν, sпȣркatȣ̆. «Χρήματα ἐναγικά».

'Ενάγισμα (τὸ), жeptfъ adȣsъ sпре eptape de moptȣ̆, saȣ̆ de пînгъpitъ faптъ. ши

'Εναγισμὸς (ὁ), жeptfipe sпре eptape de moptȣ̆, saȣ̆ de sпȣркatъ faптъ. [ἐναγίζω].

'Εν-αγκαλίζομαι, вiit: -ίσομαι, înбръцiшezȣ̆, цiȣ̆ în бpaцe. [de ȣnde

'Εναγκάλισμα (τὸ), oбiektȣ̆ de înбръцiшat, saȣ̆ de dparoste.

'Εν-αγκυλάω (έω) -ῶ, вiit: -ήσω, ши 'Εναγκυλίζω вiit: -ίσω, ши Ε'ν-αγκυλόω-ῶ, вiit: -ώσω, пȣiȣ̆ ла аркȣ̆ коарdъ, saȣ̆ ла пабъzъ тъпȣшъ. [вezĭ ἀγκύλη].

'Εν-αγκωνίζω, вiit: -ίσω, тъ pezemȣ̆ кȣ kotȣл de чева.

'Εν-αγλαΐζομαι вiit: -ίσομαι, (кȣ dat:) тъ mîndpeskȣ̆, тъ înгîmfezȣ̆ пentpȣ чева fpȣmosȣ̆.

'Εναγρόμενος, η, ον, поet: în локȣ̆ de ἐναγειράμενος, miж: nex: de пaptч: ал лȣĭ ἐναγείρω.

Ἔναγχος [ἐν, ἄγχι], adв: de кȣpînd, кȣ пȣцinȣ̆ maĭ 'nainte.

'Εν-άγω, вiit: -άξω, (nex: ἐνήγαγον, ши чл:) (кȣ ак: dip: ши ак: преп: saȣ̆ преа pap кȣ dat: ind:) dȣкȣ̆, карȣ̆ чева înъȣntpȣ; (fir:) tpaгȣ̆ în жȣdikatъ, пîръskȣ̆. 2) sfъtȣieskȣ̆ (îndemnȣ̆, ȣneлteskȣ̆) a se faче чева. «Τὸν πόλεμον («Τὴν ἔξοδον ἐνάγειν». Tȣч: [de ȣnde.

'Εναγωγὴ, (ἡ), adȣчepe înъȣntpȣ; tpaцepe în жȣdikatъ; îndemnȣ̆.

'Εν-αγωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, тъ лȣптȣ̆, тъ eksepчezȣ̆; тъ бatȣ̆ ȣndeва. «Τόπος εὐφυέστατος ἱππεῦσιν ἐναγωνίσαοθαι». Пл: [ши

'Εναγώνιος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -ίως, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ potpiвitȣ̆ ла цimnastiче, saȣ̆ petopiче лȣпte; (прin ȣрm:) вioiȣ̆; тъpeцȣ̆; patetikȣ̆, tonikȣ̆, aцepȣ̆. «'Εσθὴς («Νὸμος, iap пapt: «Λόγος) —». Лȣч: ши Пл: «Θεοὶ ἐναγώνιοι». Пind: patponĭ de лȣпte. || «Ἡ Ἰλιὰς ἐναγώνιος»: Sxл: Od: копpinzъtoape de mȣлte лȣпte, ши (прin ȣрm:) maĭ вie de kît Odisea. 2) (pap) чел în лȣптъ, în kpitikъ înпpeжȣpape; saȣ̆ (прin întind:) în aгonie de moapte. (вezĭ ши ἀγωνιστικὸς). [ἐν, ἀγών].

'Εν-αδημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ пекъжeskȣ̆ пentpȣ чева.

'Εν-αδιαφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) sîntȣ̆ în пeпъsape desпpe чева.

'Εν-αδολεσχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) бъpfeskȣ̆ desпpe чева.

'Εν-αείρω, вiit: -αερῶ, поet: (кȣ dat:) apdikȣ̆ чева în, saȣ̆ пe чeва. «'Εναείρατο χερσίν». Апл:

'Ενάενος, ши ἐνάετος (ὁ, ἡ), [εἷς, ἕνος, ши ἕν, ἔτος] de ȣnȣ̆ anȣ̆.

'Εν-αερίζω, вiit: -ίσω, apdikȣ̆ în aepȣ̆ (проп: ши fir:). [din

'Εναέριος (ὁ, ἡ), каpe stъ, saȣ̆ sбoapъ în aepȣ̆. [ши

'Ενάερος (ὁ, ἡ), aeposȣ̆ (de fopma saȣ̆ faцa aepȣлȣĭ). [ἐν, ἀήρ].

'Εν-αθλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) тъ лȣптȣ̆ (тъ deпpinzȣ̆) în чева.

'Εν-αθρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ενατενίζω.

'Εν-αθροίζω, вiit: -οίσω, = 'Εναγείρω.

'Εν-αθύρω, вiit: -υρῶ, ='Εμπαίζω.

'Εναιθέριος (ὁ, ἡ), каpe stъ în etepȣ̆. (въzdȣxȣ̆). [ἐν, αἰθήρ].

'Εναίθριος (ὁ, ἡ), eksпȣsȣ̆ ла seninȣл, saȣ̆ pekoapea попцiĭ; (în цen:) deskisȣ̆, deskoпepitȣ̆; (прin ȣрm:) pече. [ἐν, αἰθρία].

'Εν-αιματόω -ῶ, вiit: -ώσω, sînцepezȣ̆.

'Εναιμήεις, εσσα, εν, поet: în локȣ̆ de

Ἔναιμος (ὁ, ἡ), sînцeposȣ̆. «Ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεις». Ep: 2) sînцepatȣ̆. «Τραῦμα («Ἕλκος) ἔναιμον». Med: «Φάρμακον —». каpe se пȣne пeste pane sпpe опpipea sînцeлȣĭ. [ἐν, αἷμα]. [de ȣnde

'Εναιμότης (ἡ), însȣшimea челȣĭ din natȣpъ sînцeposȣ̆. [ши

'Εναιμώδης, εος (ὁ, ἡ), поet: пъpȣtȣ̆ sînцeposȣ̆. [ши

'Εναίμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de ἔναιμος.

'Εναιρέμεν, поet: în локȣ̆ de ἐναίρειν, înf: ал лȣĭ

'Εναίρω, [вezĭ ἔναρα] вiit: ἐναρῶ, (nex: ἔναρον ши ἤναρον, ши miж: ἐνηράμην) поet: ='Αναιρῶ, omopȣ̆; stpikȣ̆; пръпъdeskȣ̆.

'Εναίσιμος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -ίμως, поet: пpeînsemnъtopȣ̆ de вiitopȣ̆; пpeȣpsitȣ̆; (прin ȣрm:) dpeптȣ̆, potriвitȣ̆; пopoчitȣ̆; foлositopȣ̆, пpiinчosȣ̆; saȣ̆ (din прot:) = 'Απαίσιος. пeпpiinчosȣ̆, пръпъditopȣ̆, (Fpnц:)

fatal. «Ἐναίσιμα δῶρα — ». Om: (ші adв): «Ἐναίσιμα μυθήσασθαι». Om: a ворві dpent, înцелепцеште, ші чл: [ші

Ἐναίσιος (ὁ, ἡ), = Ἐναίσιμος, potpiвitъ. (Плт: Лец: Е'.) [ἐν, αἶσα].

Ἐν-αισχύνομαι, вiit: -οῦμαι, saъ -υνθήσομαι, (къ dat:) mъ ръшinezъ în, saъ de чева.

Ἐν-αιχμάζω, вiit: -άσω, poet: (къ dat:) mъ вatъ, mъ pesвoieskъ înъъntpъ în...

Ἐν-αιωρέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (къ dat:) staъ atîpnatъ, mъ леагъnъ în aepъ, плъteskъ пе dasъпра. «Θαλάσσῃ ἐναιωρεῖται». Еър: «Ὀφθαλμοὶ ἐναιωρούμενοι». Іпкр: окї neastîmпъраці. [de ъnde

Ἐναιώρημα (τὸ), op че плъteште пе sъpfaца ъnъї лъкръ (прinч: лiкъidъ).

Ἐνάκανθος (ὁ, ἡ), rimпosъ. [ἐν, ἄκανθα].

Ἐν-ακμάζω, вiit: -άσω, sîntъ în пъtepe, în fлoapea шea întp' ъn timпъ, saъ локъ хotъpîtъ. [din

Ἐνακμὴς, έος, ші

Ἔνακμος (ὁ, ἡ), чел în пъtepea, saъ fлoapea sa. [ἐν, ἀκμή].

Ἐν-ακολασταίνω, вiit: -στήσω, (къ dat:) îmї satъpъ desfpînapea în, saъ asъпра вре ъnъї oвiektъ. (вezї ші ἐνυβριζω).

Ἐνακόσιοι, αι, α, = Ἐννακόσιοι, шї ἐνακοσιοστὸς = Ἐννακοσιοστός.

Ἐν-ακούω, вiit: -ακούσομαι, (къ цen:) = Ἐνωτίζομαι, askълtъ къ лъape a minte. 2) (прin întind:) mъ îndъплекъ, mъ înвoieskъ.

Ἐν-αλαζονεύομαι, вiit: -εύσομαι, = Ἐγκαυχῶμαι.

Ἐν-αλδαίνω, вiit: -δήσω, poet: хръneskъ, (кpeskъ) чева înъъntpъ în... || (пas) = къ

Ἐν-άλδομαι, (fъpъ вiit:) poet: mъ хръneskъ, кpeskъ, mъ mъpeskъ înъъntpъ în...

Ἐνάλειμμα (τὸ), ъnsoape, алifie de чева. [ші

Ἐνάλειπτος (ὁ, ἡ), ъnsъ, spoitъ пе чева. [din

Ἐν-αλείφω, вiit: -είψω, пъiъ ъnsoape пе чева, spoïeskъ къ чева.

Ἐναλήθως, adв: întp' adeвъpъ, în fiinцъ. 2) de кpezъt. [ἐν, ἀληθής].

Ἐναλίγκιος (ὁ, ἡ), poet: [ἐν, ἀλίγκιος]. (къ dat:) asemenea.

Ἐν-αλινδέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ dat:) postoroлeskъ, înкъpкъ înъъntpъ în чева. «Ἐναλινδέονται πολλῇσι συμφορῆσι». Іпкр:

Ἐνάλιος [ἐν, ἅλς], α saъ ος, ον, de mapə, mapinъ.

Ἐν-αλίσκομαι, вiit: -αλώσομαι, (къ dat:) mъ прinzъ în чева.

Ἐν-αλιταίνω, вiit; -αλιτήσω, (nex: ἐνήλιτον) poet: mъ pъtъчeskъ, грешeskъ, nъ nemepeskъ; nъпъstъieskъ.

Ἐναλλάγδην, poet: în локъ de ἐναλλάξ. [ші

Ἐναλλαγὴ (ἡ), skimвape, пpefaчepe (акt: saъ пas:); skimвape пе алtъ чева, речiпpoчitate. [ші

Ἐνάλλαγμα (τὸ), че se dъ în skimвъ, fiind de o potpiвъ ла пpeцъ.

Ἐναλλὰξ, adв: în skimвъ, în речiпpoкъ; ъna пeste алta; кpъчiш; къ жosъл în sъs. [ші

Ἐνάλλαξις, εως (ἡ), = Ἐναλλαγή. [din

Ἐν-αλλάσσω, (ττω), вiit: -άξω, skimвъ ъna къ алta, fakъ skimвъ; пъiъ чева кpъчiш; (în цen:) пpefakъ. || (miж:) sîntъ în dapaвepe, ssъ în pелaцie, tpaktezъ despre чева къ чiпева.

Ἐν-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, (nex: ἐνηλάμην, ші ал 2: ἐνηλόμην) = Ἐμπηδῶ; (fir:) вatжokopeskъ (maї къ seamъ) nenopoчipea къїва.

Ἔναλλος (ὁ, ἡ), алtъ în локъ de алtъ; deoseвitъ, чiъdatъ. [ἐν, ἄλλος]. [de ъnde

Ἐνάλλως, adв: înпonчiшat, dandapateле (алteле în локъ de алteле).

Ἔναλος (ὁ, ἡ), = Ἐνάλιος.

Ἐν-αλύω, вiit; -ύσω, (къ dat:) mъ пpeъmвлъ ъndeва, ка sъ 'mї tpeakъ de ъpîtъ.

Ἐναμάρτητος (ὁ, ἡ), sъпъsъ ла грешалъ, грешitъ. [ἐν, ἁμαρτάνω].

Ἐν-αμβλύνω, вiit: -υνῶ, tîmпeskъ, teшeskъ înъъntpъ, saъ къ чева.

Ἐν-αμείβω, вiit: -είψω, = Ἐναλλάσω, пъiъ чева skimвatъ.

Ἐν-αμέλγω, вiit: -έλξω, (къ dat:) mългъ în чева.

Ἐν-αμιλλάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = Ἐναγωνίζομαι. [din

Ἐνάμιλλος (ὁ, ἡ), (къ dat: ші pap къ цen:) чел че se întpeче, se potpiвeште къ чiпева, piвалъ, antaronistъ; (прin ъpm:) asemenea, de o potpiвъ ла пъtepe. [ἐν, ἅμιλλα]. [de ъnde

Ἐναμίλλως; adв: de opotpiвъ, asemenea.

Ἔναμμα (τὸ), [ἐνάπτω] легътъpъ прinsъ пе чева, saъ op че sлъжеште de легat, (къpea, вpîъ, ші чл:).

Ἐναμοιβαδὶς [ἐναμείβω], adв: poet: = Ἀμοιβαδὸν, ші Ἐναλλάξ.

Ἐν-ανα-παύομαι, вiit: -παύσομαι, (къ dat:) mъ odixneskъ; (fir:) mъ шълцъmeskъ în, saъ пе чева.

Ἐν-ανθρωπέω -ῶ, вiit: ήσω, mъ aflъ în

tpвnŭ de omŭ. «Ψυχὴ ἐνανθρωποῦσα». Ел: 2) (Тлц; desпpe fiвл ші кввintвл лвї Dвmnezeŭ) mъ fakŭ ошŭ. «Σαρκωθέντα... καὶ ἐνανθρωπήσαντα». Simв: Кped: [ἐν, ἄνθρωπος]. [de вnde

'Ενανθρώπησις, εως (ἡ), întpвnapea fiвлвї ші кввîntвлвї лвї Dвmnezeŭ.

'Ενανθρωπίζω, віit: -ίσω, ='Ενανθρωπέω.

Ἔναντα, saŭ ἔναντι, adв: поet: în локŭ de ἐναντίον, în faцъ, înпotpівъ. 2) înкontpa, înпpotівъ. [de вnde

'Εναντιαῖος, α, ον, de o înпpotівъ калitate, saŭ însвшime.

'Εναντίβιος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αντίβιος, înпpotівitopŭ. (întpeв: nвmaї neвt: ка adв:) ἐναντίβιον, înпpotівъ, връжтъшеште. [ἐναντίος, βία],

'Εναντιόβουλος (ὁ, ἡ), чел кв înпpotівъ пъpepe, saŭ воінцъ. [ἐναντίος, βουλή].

'Εναντιογνωμέω, saŭ (maї кopeк:) ἐναντιογνωμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ ...

'Εναντιογνώμων, σνος (ὁ, ἡ). = 'Εναντιόβουλος. [ἐναντίος, γνώμη].

'Εναντιοδρομέω -ῶ, віit: ήσω, алергŭ în чеea-л-алтъ din пpotівъ пapte. [ἐναντίος, δρόμος].

'Εναντιοδύναμος (ὁ, ἡ), чел кв înпpotівъ пвtepe saŭ înквшime în лвкpape, saŭ însemnape, ші чл:. [ἐναντίος, δύναμις].

'Εναντιολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвeskŭ înпpotівъ; kontpazikŭ. [ші

'Εναντιολογία (ἡ), înпpotівъ ворвіpe; kontpazічepe. [din

'Εναντιολόγος (ὁ, ἡ), ворвitopŭ înпpotівъ; kontpazikъtopŭ. [ἐναντίος, λόγος].

'Εναντίον, adв: saŭ преп: вezї ἐναντίος. [de вnde

'Εναντιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, mъ înпpotівeskŭ (în faптъ, saŭ ворвъ).

'Εναντιοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, (кв dat:) sîntŭ ...

'Εναντιοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кв înпpotівъ însвшimї. [ἐναντίος, πάθος].

'Εναντιοποιολογικὸς, ὴ, ὸν, каpe кв ворвіpea sa faче пе алтвл a kontpaziче (алт: se чit: ἐναντιολογικὸς). [ἐναντίος, ποιός, λόγος].

'Εναντιοπραγέω -ῶ, віit: -ήσω, (кв dat:) = 'Αντιπράττω.

'Εναντίος. α, ον, (кв dat: saŭ цen:) чел че stъ în faцъ, înпotpівъ de чева. 2) (пpin întind:) пpotifnikŭ. (de вnde în цen: || sвв:) връжташŭ. || (neвt:) ἐναντίον, adв: (лок) înпotpівъ, în faцъ. «Εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον». Od: Ψ. (ші кл xot: de локŭ). «'Εναντίον ᾧδε». Od: P. 2). (de кал:) înпpotівъ; (пpin întind:) връжтъшеште; (кв цen:) înпpotіва квїва. «'Εναντίον μάχεσθαι (μίμνειν, ἐλπίζειν ші чл:) Om: (ші кв apt:) «Τοὐναντίον. (ші кв преп:) 'Εκ τοὐναντίου. (ші îm:) «Κατὰ τἀναντία». Лкs: (ші кв ἤ). «Τούναντίον ἢ προσεδόκουν». Лкs: [ἐν, ἀντί]. [de вnde

'Εναντιότης (ἡ), înпpotівitate; înпpotівіpe пpin faптъ, saŭ кввîntŭ.

'Εναντιοτροπὴ (ἡ), înвîptipe, saŭ пopnipe sпpe пaptea чea din пpotівъ. [ἐναντίος, τροπή].

'Εναντιόφωνος (ὁ, ἡ), înпpotівъ гръitopŭ, saŭ ворвitopŭ. [ἐναντίος, φωνή].

'Εναντιόω -ῶ, віit: ώσω, пвіŭ înпpotівъ. || (mіж:) вezї ἐναντιόομαι. [de вnde

'Εναντίωμα (τὸ), op че stъ înпpotівъ ла sкопвpї ші чл:, пiedikъ. [de вnde

'Εναντιωματικὸς, ὴ, ὸν (ші adв:) -ικῶς, аплекatŭ sпpe înпpotівіpe; (гpam:) însemnъtopŭ de înпpotівitate.

'Εναντίως, adв: în kontpa, înпpotівъ. [ἐναντίος].

'Εναντίωσις, εως (ἡ), înпpotівіpe. [ἐναντιόω].

'Εν-αξονίζω, віit: -ίσω, пotpівeskŭ пе osie; astpnm: = 'Εμπολίζω.

'Εναολλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αολλής.

'Εν-απ-αιωρέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, sîntŭ atîpnatŭ пeste чева. (вezi ші ἐναιωροῦμαι).

'Εν-απειλέω -ῶ, віit: ήσω, amepinцŭ desпpe, saŭ пpin чева.

'Εν-απ-ενιαυτίζω, віit: -ίσω, пetpekŭ вnŭ anŭ deпъptatŭ вndeва.

'Εν-απ-εργάζομαι, віit: -άσομαι, (кв dat:) = 'Εμποιῶ, însвflŭ, пpiчinвieskŭ. «Φόβον τοῖς πονηροῖς ἐναπειργάσαντο». Iskp:

'Εν-απ-ερείδω, віit: -είσω, (кв dat:) pezemŭ, (ші mіж: saŭ ел:) mъ pezemŭ; (ші пpin întind:) asвîpлŭ, saŭ înfirŭ чева înъвntpв, saŭ пе чева. (вezї ші ἀπερείδω). [de вnde.

'Εναπέρεισμα (το), pezъmъtoape.

'Ενάπλωσις [ἐναπλόω[, εως (ἡ), апалisŭ de вnŭ лвкpв în челе maї simпле елементape пъpцї, (fpanц:) simplification.

'Εν-απο-βάπτω, віit: -βάψω, (кв dat:) moiŭ, квfвndŭ чева înъвntpв (în kît sъ se sпеле віne). (вezi ші ἐναποβρέχω).

'Εν-απο-βλύζω, віit: -βλύσω, въpsŭ чева isвopitŭ din sinemŭ înъвntpв în... (пpin вpm:) = 'Ενεμέω, 'Ενουρέω, ші чл:

'Εν-απο-βρέχω, віit: -βρέξω, (кв dat:)

moiŭ чева (în kît sъ 'ші лase mъstъл) în чева. «Ῥόδα ἐλαίῳ ἐναποβρέχειν». Dsкр.

'Εν-απο-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) naskŭ, saŭ fakŭ a se naшte чева înъъntpъ.

'Εναπόγραφος (ὁ, ἡ), skpisŭ, tpekъtŭ în каtaлогŭ. [din

'Εν-απο-γράφω, biit: -γράψω, skpiŭ, tpekŭ чева în лistъ, saŭ peцistpъ, întpenъmъpŭ.

'Εν-απο-δείκνυμι, biit: -δείξω, apъtŭ, dobedeskŭ чева înъъntpъ.

'Εν-απο-δέω, biit: -δήσω, (къ dat:) легŭ чева stpîns în легъtъpъ.

'Εν-απο-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) înstpeinîndъ mъ пetpekŭ ъndeва.

'Εν-απο-ζέννυμι, ші ἐναποζέω, biit: -ζέσω, (къ dat:) fepбŭ, saŭ опъpeskŭ чева, ка sъ 'шї лase mъstъл în чева. «'Αψίνθιον ἐλαίῳ ἐναποζέειν». Гал:

'Εναπόθεσις, εως (ἡ), пъnepe de чева în пъstpape ъndeва.

'Εν-απο-θησαυρίζω, biit: -ίσω, fakŭ комоаpъ (saŭ пъiŭ în пъstpape) ъndeва.

'Εν-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (къ dat:) mopŭ în вpe ъnŭ локŭ, saŭ вpe ъnŭ лъкpъ. «Ταῖς πληγαῖς («Τῇ νήσῳ) ἐναποθνήσκειν». Тъч:

'Εν-απο-θωπεύω, biit: -εύσω, îndъплекŭ, atpaгŭ къ лinгъmipĭ.

'Εν-απ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, înkizŭ чева înъъntpъ din toate пъpцiле къ zidipe. (бezĭ ші ἐγκατοικοδομέω).

'Εν-απο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (къ dat:) обоseskŭ, mi se sfîpшesk пъtepiле în вpe o лъкpape; (пpin ъpm:) ='Εναποθνήσκω.

'Εν-από-κειμαι, biit: -κείσομαι, (къ dat:) staŭ пъsŭ ъndeва în пъstpape.

'Εν-απο-κινδυνεύω, biit: -εύσω, (къ dat:) mъ пъiŭ în пpimeждie (îmĭ черкŭ nopoкъл) în чева.

'Εν-απο-κλάω -ῶ, biit: -άσω, sпapгŭ, fъpîmŭ чева înъъntpъ în чева, saŭ întp' o вpeme oape кape.

'Εν-απο-κλείω, biit: -κλείσω, (къ dat:) înkizŭ чева din toate пъpцiле înъъntpъ.

'Εν-απο-κλύζω, biit: -κλύσω, (къ dat:) sпълъчeskŭ, клъteskŭ în чева.

'Εν-απο-κρύπτω, biit: -κρύψω, (къ dat:) askъnzŭ de totŭ înъъntpъ.

'Εν-απο-κυβεύω biit: -εύσω, (къ dat:) пъiŭ întp' ъnŭ nopoкŭ saŭ în piskŭ totъл în чева.

'Εν-απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (къ dat:) desпapцŭ, ші копpinzŭ чева înъъntpъ. «Τῶν ἡμισφαιρίων ἑκάτερον ἐναπολαμβάνει ἓξ ζώδια». Fiл:

'Εν-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, mъ desfъtezŭ în чева къ totъл.

'Εν-απο-λείπω, biit: -λείψω, (къ dat:) лasŭ чева în ъpmъ (ка пpisosŭ, saŭ dpoждiĭ, ші чл:) înъъntpъ în чева. [de ъnde

'Εναπόλειψις, εως (ἡ), лъsape de пpisosŭ în ъpmъ.

'Εναπόληψις, εως (ἡ), desпъpцipe, ші лъape înъъntpъ de чева. [ἐναπολαμβάνω].

'Εν-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, (къ dat:) пiepzŭ чева înъъntpъ de totŭ.

'Εν-απολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (къ dat:) îmĭ daŭ къвinte de îndpeптape asъпpa вpe ъnъĭ лъкpъ.

'Εν-απο-λούω, biit: -λούσω, (къ dat:) skълdînd sпълŭ în чева.

'Εναπόμαγμα (τὸ), întiпъpitъpъ пe чева. [din

'Εν-απο-μάσσω (ττω), biit: -μάξω, (къ dat:) шtepгŭ чева de totŭ (saŭ întiпъpeskŭ din чева) пe чева.

'Εν-απο-μένω, biit: μενῶ, pъmîiŭ înaпoĭ în чева.

'Εν-απ-ομόργνυμι, ші (miж:) -μόργνυμαι, biit: -ομόρξω, -ομαι, ='Εναπομάσσω; (пpin întind:) îmĭ îmпъpтъшeszŭ кiпъл (колоаpea, ші fir: пъpaвъл) în чева. [de ъnde

'Εναπόμορξις, εως (ἡ), înпъpтъшipe de кiпъл, saŭ колоаpea, (ші fir:) de пъpъвъpiле къĭва în чева.

'Εν-απο-νίζω (νίπτω), biit: -νίψω, = 'Εναποπλύνω. [de ъnde

'Εναπόνιψις, εως (ἡ), sпълape de totŭ în чева.

'Εν-απο-ξύω, biit: -ξύσω, pъzînd iaŭ deпe чева înъъntpъ, saŭ пpin алtŭ чева.

'Εν-απο-πατέω -ῶ, biit: -ήσω='Εγχέζω.

'Εν-απο-πλύνω, biit: -πλυνῶ, (къ dat:) къpъцŭ sпълînd în ...

'Εν-απο-πνέω, biit: -πνεύσω, = 'Εναποθνήσκω, îmĭ daŭ sъflетъл în ...

'Εν-απο-πνίγω, biit: -πνίξω, (ка dat:) înnekŭ, sъгpъmŭ în...

'Εν-απορέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) sîntŭ în пedomipipe în чева.

'Εν-απο-σβέννυμι, biit: -σβέσω, (къ dat:) stinгŭ de totŭ чева înъъntpъ.

'Εν-απο-σημαίνω, biit: -ανῶ, (къ dat:) însemnŭ, apъtŭ чева пpin чева. 2) (miж:) ='Εναποτυποῦμαι, mъ întiпъpeskŭ.

'Εν-απο-στηρίζομαι, biit: -στηρίξομαι, = 'Εναπερείδομαι.

'Εν-απο-σφάττω, biit: -άξω, înжъnгiŭ (omopŭ) în, saŭ întpe...

'Εν-απο-σφραγίζομαι, biit: -ίσομαι, (къ

dat:) îmĭ лasŭ tinapъл печецiĭ пе чева (чеаръ, ші чл). [de ъnde

'Εναποφράγισμα (τὸ), tinъpitъръ de печете пе чева.

'Εν-απο-τελέω -ῶ, biit: -έσω, desъвîршеskŭ чева înъъntpъ.

'Εν-απο-τέμνω, biit: -τεμῶ, (къ dat:) taiŭ din чева înъъntpъ.

'Εν-απο-τίθημι, biit: ἐναποθήσω, (къ dat:) пъiŭ чева ла пъstpape înъъntpъ în чева.

'Εν-απο-τιμάω ῶ, biit: -ήσω, (къ dat: îndip:) плъteskŭ чева dînd лъкръpĭ în локŭ de banĭ. «Ἅπαν ἐναπετίμησεν αὐτῷ». Dm: (вezĭ ші ἐντιμάω).

'Εν-απο-τίνω (τίω), biit: -τίσω, (къ dat: indip:) плъteskŭ datopie (osîndъ) къ чева.

'Εν-απο-τυπόω -ῶ, biit: -ώσω, (ші miж:) -οῦμαι, -ώσομαι, (къ dat:) întinъpeskŭ чева în, saŭ пе чева.

'Εν-απο-χράομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (къ dat: îndip:) întpeбъinцezŭ dъпе tpeбъinцъ (saŭ dinпpot: пекръцat,=Καταχρῶμαι, mi Καταναλίσκω) чева în чева.

'Εν-απο-ψάω, biit: -ψήσω, fpekŭ înчet, saŭ шtepгŭ чева înъъntpъ.

'Εν-απο-ψύχω, biit: -ψύξω, îmĭ daŭ sъflетъл, morŭ în чева, = 'Εναποπνέω. 2) pesъflъ, mъ pekopeskъ; (fiг:) mъ ъшъpezŭ eшind afapъ de mistъiaлъ. «Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μηδ' ἀποψύχειν». Es:

'Εν-άπτω, biit: -άψω, пpinzŭ, легŭ de чева; (miж:) atîpnŭ asъпpъmĭ, поptŭ. «Διφθέραν ἐνημμένος». Лъч: 2) пъiŭ, daŭ fokŭ, aпpinzŭ. 3) (miж: къ цen:) atinгŭ; (пpin întind: ші fiг:) sîntŭ în pелaцie къ чева, mъ înпъpтъшeskŭ.

Ἔναρα (τὰ), [ἐναίρω, saŭ ἐνάρω] пръzĭ de ла чел omopîtŭ în бътъліе.

'Εν-αράσσω, biit: -άξω, (къ dat: saŭ преп: ак:) batŭ чева (къ sгomotŭ ші pепede) înъъntpъ, saŭ пeste чева.

'Ενάργεια (ἡ), înвedepape; (пpinч: în petp:) desлъшipe în eкsпpesie (ка къm ap вedea чinева челе zise). [ші

'Ενάργημα (τὸ), op че kade înвedepat sъвt вedepe. [din

'Εναργὴς, έος (ὁ, ἡ), [Dop: în локŭ de ἐνεργὴς] înfiinцatŭ; (пpin ъpm:) înвedepatŭ; (fiг:) desлъшitŭ, алesŭ. [de ъnde

'Εναργότης (ἡ), (неапроб:) în локŭ de ἐνάργεια. [ші

'Εναργῶς, adв: înвedepat, desлъшit.

'Ενάρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως, вiptъosŭ; saŭ (omŭ) къ dapъpĭ. [ἐν, ἀρετή].

'Ενάρηρα (din кape este întpeб: пъmaĭ паpтч: ἐναρηρὼς, υῖα, ός), tpe: de къ: în локŭ de пpez: ал neîntp: ἐνάρω, (къ dat:) sîntŭ..

'Εναρὴς [ἐν, ἄρω], έος (ὁ, ἡ), potpiвitŭ вine, înцenenitŭ în чева.

'Εναρηφόρος (ὁ, ἡ), поet: лъъtopŭ de пръzĭ de ла omopîцĭ връжmaші; (пpin ъpm:) вiteazŭ, pesбoĭnikŭ. [ἔναρα, φέρω].

Ἔναρθρος (ὁ, ἡ), чел къ înкeietъpĭ. «Τῶν ζώων τὰ μὲν ἔναρθρα ... τὰ δὲ ἄναρθρα, ὡς ὄστρεα, ші чл:». Apst: (de ъnde fiг:) «Λέξις («Λόγος) —». Гpam: înпъpцitŭ în aptiколе (пъpцĭ, siлaвe, ші чл); (пpin ъpm:) aptiколatŭ, desлъшitŭ, eкsпpesiвŭ, însemnъtiвŭ; [ші гpam): însoцitŭ къ aptiколŭ. [ἐν, ἄρθρον]. [de ъnde

'Ενάρθρως, adв: (гpam:) къ aptiколŭ.

'Εναρίζω [ἔναρα], biit: -ίξω, поet: = 'Εναίρω, omopŭ (пpinч: în бътъліе); (пpin întind:) =Σκυλεύω, desпoiŭ, пpadŭ (пе omopîtъл връжmaшŭ); (în цen:) iaŭ, лiпseskŭ de чева. «Νὺξ ἐναριζομένη». Sof: лiпsitъ de steле din aпpoпiepea soapeлъĭ.

'Εν-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) tpekŭ чева în пъmъpъл алtopa, întpeпъmъpŭ.

'Εναρίθμητος, ші

'Εναρίθμιος (ὁ, ἡ), întpeпъmъpatŭ; (пpin ъpm:) пъpтaшŭ, konsoцŭ; (ші пpin întind:) вpednikŭ de чinste, konsideрaвiлŭ. [ἐν, ἀριθμός].

'Εναρίμβροτος (ὁ, ἡ), поet: omopîtopŭ de oamenĭ. «Αἰχμὴ, —». [ἐναίρω, βροτός].

'Εν-αριστάω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) пpînzeskŭ, saŭ deжъnŭ, гъstъpeskŭ чева.

'Εναρκτικὸς, ὴ, ὸν, atînгъtopŭ de (potpiвitŭ ла) înчепере, întpodъktiвŭ. [ἐνάρχω].

'Εν-αρμόζω, biit: -όσω, (къ dat.) potpiвeskŭ чева înъъntpъ. ‖ (nestp: saŭ ел:) mъ potpiвeskŭ ла чева; mъ înвoieskъ къ чева.

'Εναρμονικὸς, ὴ, ὸν, ші

'Εναρμόνιος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίως, але къръia memвpe sînt în apmonie, ші пpoпopцie întpe dînseле. (de ъnde 2) ἐναρμονικὸν, -μόνιον (γένος saŭ μέλος), ъna din челе tpeĭ sпeцiĭ але векieĭ mъsiче (кape se deoseвia de челе-л-алte doъ dъпе distanцeле toniлop). вezĭ ші διάτονον, ші χρωματικόν.

'Ενάρμοστος (ὁ, ἡ), potpiвitŭ în чева. [din

'Εν-αρμόττω, biit: -όσω, = 'Εναρμόζω.

Ἔναρον, neîntp: sinг: ал лъĭ ἔναρα. (вezĭ ziчepea).

Ἔναρον, поet: în локŭ de ἤναρον, nex: 2 ал лъĭ ἐναίρω.

Ἔναρος (ὁ, ἡ), копрinsȣ în блestemȣ, блestematȣ. [ἐν, ἀρά]. (bezĭ ші ἐναγής).

Ἐναροφόρος (аша se indpent: de ȣniĭ....

Ἐναρφόρος (ὁ, ἡ), noet: (прin sinкопъ) =Ἐναρηφόρος.

Ἐν-άρχομαι, biit: -άρξομαι, (кȣ цen: saȣ ак:) fакȣ înчепере de чева; (iap пaptiк:) înчепȣ жeptfъ. (bezĭ ші ἀπάρχομαι).

Ἔναρχος (ὁ, ἡ), (înпpot: de ἄναρχος) чел кȣ înчепȣtȣ. 2) dpeгъtopȣ aкtȣaлȣ (în лȣкpape nȣ nȣmaĭ кȣ nȣmeлe). [ἐν, ἀρχή].

Ἐνὰς, άδος (ἡ), = Μονὰς, ȣnime. [ἕν].

Ἐν-ασελγαίνω, biit: -ασελγήσω, (кȣ dat:) =Ἐνακολασταίνω, ші Ἐνυβρίζω.

Ἐν-ασθενέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) sîntȣ nenȣtinчosȣ în чева.

Ἐν-ασκέω -ῶ, biit: -ήσω, eкsepчezȣ (saȣ nestp: mъ deпpinzȣ) ла чева întp' ȣnȣ локȣ saȣ лȣкpȣ. 2) кosȣ, saȣ цesȣ чева înъȣntpȣ, saȣ п'întpe, = Ἐμποικίλλω, înпestpiцezȣ.

Ἐν-ασμενίζω, biit: -ίσω, (кȣ dat:) mъ mȣлцȣmeskȣ întp' ȣnȣ локȣ, saȣ лȣкpȣ.

Ἐν-ασπιδόω -ῶ, biit: -ώσω, (кom:) înapmezȣ кȣ skȣtȣ; (miж:) îmĭ iaȣ пaвъza; (în цen:) mъ inapmezȣ.

Ἔνασσα, ші (miж:) ἐνασσάμην, nex: ал лȣĭ ναίω.

Ἐν-αστράπτω, biit: -άψω, (кȣ dat:) fȣлцepȣ, tpъsneskȣ în, saȣ пе чева.

Ἔναστρος (ὁ, ἡ), înstelatȣ. 2) sȣпȣsȣ ла înfлȣinцa stelелор. [ἐν, ἄστρον].

Ἐν-ασχημονέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) mъ пoptȣ ȣpît (de pîsȣ) in чева.

Ἐν-ασχολέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (кȣ dat:) mъ îndeлetniчeskȣ în чева.

Ἐναταῖος, α, ον,=(ші maĭ oвiч: de кît) Ἐνναταῖος.

Ἐν-ατενίζω, biit: -ίσω, (кȣ dat:) aцintezȣ чева (прinч: oкiĭ) asȣпpa ȣnȣĭ oвieктȣ. «Τὰς ἀκοὰς ἐνατενίζειν». Iamвл: пȣiȣ ȣpeкea.

Ἔνατμος (ὁ, ἡ), înaвȣposȣ, saȣ плinȣ de aвȣpĭ. [ἐν, ἀτμός].

Ἔνατος, η, ον, = (ші dȣпe ȣniĭ maĭ кopeк: de кît) Ἔννατος.

Ἐν-αττικίζω, biit: -ίσω, (кȣ dat:) вopвeskȣ atiчeшte în... «Ἐνναττικίζουσι τῷ χωρίῳ αἱ ἀηδόνες». Fiлstp: кîntъ кȣ atiкъ dȣлчeaцъ,

Ἐν-αυγάζω, biit: -άσω, лȣminezȣ (лȣчeskȣ) ȣndeвa; (stpъm:) лȣminezȣ чева. «Τὴν ἀχλὺν ἐναυγάζειν». Fiл:

Ἐναυδὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Ἔναυδος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ гласȣ, (вopвitopȣ); (прin ȣpm:) віȣ. [ἐν, αὐδή].

Ἐν-αυθεντέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) amȣ de sine stъпînipe neste чева.

Ἐναυλακόφοιτις, ιδος (ἡ), noet: кape adesea пetpeчe пe вpazdeлe цapiniлop. [ἐν, αὔλαξ, φοιτάω].

Ἐν-αυλίζομαι, biit: -ίσομαι, (кȣ dat:) локȣieskȣ înъȣntpȣ ȣndeвa.

Ἐναυλίη (ἡ), Ion: пaptea чea dinъȣntpȣ a вpe ȣnȣĭ лȣкpȣ. [ші

Ἐναύλιον (τὸ), =Ἔπαυλις, локашȣ. (iap прinч: neȣt: ал лȣĭ...

Ἐναύλιος (ὁ, ἡ), чел din кȣpte, ал кaseĭ; (în цen:) чел dinъȣntpȣ. [ἐν, αὐλή]

Ἐναυλὶς, ίδος (ἡ), potpiвitъ în пaptea dinъȣntpȣ a fлȣepȣлȣĭ. «Γλωττίς —». Лкs: [ἐν, αὐλός].

Ἐναύλισμα (τὸ), пaptea, ȣnde чineвa локȣieшte, локȣinцъ. [ші

Ἐναυλιστήριος (ὁ, ἡ), potpiвitȣ, îndemînatiкȣ de локȣit. «Ἄντρον ἐναυλιστήριον». Епгр: [ἐναυλίζομαι].

Ἔναυλον (τὸ), =Ἐναύλιον. (iap прinч: neȣt: ал лȣĭ ...

Ἔναυλος (ὁ, ἡ), = Ἐναύλιος, локȣitopȣ înъȣntpȣ în кȣptea кaseĭ. «Ἔναυλον ἢ θυραῖον». Sof: || (sȣвst: ші maĭ de mȣлte opĭ îm:) локȣinцъ de цapъ, = Ἔπαυλις; (în цen:) локȣinцъ. «Νυμφέων ἔναυλοι». Es: mȣnцiĭ. «Ἁλὸς ἔναυλοι». Оп: mapea. [ἐν, αὐλή].

Ἔναυλος (ὁ, ἡ), чe se aȣde кȣ sȣneтȣл fлȣepȣлȣĭ; (прin ȣpm:) кape pesȣnъ, stъ înкъ în aȣzȣ (în memopie, ші чл:); (în цen:) noȣ, пpoaspъtȣ. «Φωνὴ, («Μνήμη, «Φόβος, «Πόνος, «Εὐεργεσία, ші чл:) ἔναυλος». Лкs: (ші ел:) «Ἔναυλον ἦν ἔτι πᾶσι». Пл: «Πρὸς ταῦτα χρὴ ἔχειν ἔναυλον, ὅτι...» Пл: 2) чел în fopmъ de fлȣepȣ, saȣ кa o вaлe (лȣnгȣ ші stpimtȣ). (de ȣnde || sȣвst:) шanцȣ, въгашȣ; topentȣ; кȣiвȣ de tîpîtoape; пemtepъ, ші чл: «Ἐναύλους πλήσειαν νεκύων». Iл: П. [ἐν, αὐλός, saȣ αὐλών].

Ἐν-αυξάνω, biit: -αυξήσω, (кȣ dat:) кpeskȣ чeвa (ші nestp: saȣ пas:) mъ хpъneskȣ, кpeskȣ, mъ mъpeskȣ înъȣntpȣ în..

Ἐναυξὴς, έος (ὁ, ἡ),= (saȣ în локȣ de) εὐαυξής. [ἐν, αὔξω].

Ἔναυρος (ὁ, ἡ), [ἐν, αὔρα], eкsпȣsȣ ла aepȣ, saȣ вîntȣ.

Ἔναυσις, εως (ἡ), aпpindepe, înчinцepe de fокȣ. [ші

Ἔναυσμα (τὸ), miжлокȣ de aцîцat, ші aпpins fокȣ: (fiг:) прiчinъ de întъpîtape,

«Τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν». Epd: (bezĭ ші 'Εμπύρευμα):[ἐναύω].

'Εναυχένιος (ὁ, ἡ), poet: чел п'înпрежĸрял грямazвлиĭ. «Βρόχος —». Епгр: [ἐν, αὐχήν.].

'Εν-αύω, biit: -αύσω, аμîцъ, anpinzъ focъ. «Οὔτε οἱ πῦρ οὐδεὶς ἔναυε». Ep: «'Εκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύσασθαι». Лкs: (ші fir:) «Καὶ τὸ θράσος παρὰ τῆς 'Ελευσινίας ἐναύεσθαι». Плт: a se anpinde, a se înтърîta. «'Εντεῦθεν τὸν λόγον ἐναυσάμενος Εὐριπίδης». Ел: лвînd matepie.

'Εν-αφανίζω, biit: -ίσω, (къ dat:) пръпъdeskъ чева în..., saъ de totъ.

'Εν-αφ-έψω, biit: -εψήσω, (къ dat:) гервъ чева (ка съ 'ші лase шsslял) în чева.

'Εν-αφ-ίημι, biit: ἐναφήσω, (къ dat:) лasъ чева (съ казъ, съ къргъ, съ se верse) în чева

'Εν-αφροδισιάζω, biit: -άσω, (къ dat:) ворвeskъ amopos къ чinева.

"Ενδαδος (ὁ, ἡ), копpinzъторъ (плinъ) de zadъ, рцginosъ. «Πεύκη —». Tfp: 2) poet: însoцitъ (ла цeремonie) de zade, saъ гъклiĭ «Γάμος —». poet: леgitimъ (înпр: de σκότιος). (bezĭ ші 'Αδαδούχητος). [ἐν, δᾴς]. [de вnde

'Εν-δαδόω -ῶ, biit: -ώσω, prefакъ (копачиъ) în zadъ, (adikъ) îĭ скъргъ toatъ рцginа ла о naple, îл asвкъ.

'Εν-δαίνυμαι, biit: -δαίσομαι, poet: (къ dat:) мъпînкъ вndeва (ла osпцъ).

"Ενδαις, αιδος (ὁ, ἡ), poet: = "Ενδαδος (2) «Σπονδαὶ ἔνδαιδες». Esxл: [ἐν, δαΐς, δᾴς].

'Εν-δαίω, biit: -δαίσω, poet: (къ dat:) anpinzъ (проп: ші fir:) înтъвnтръ în .... «Πόθον ἐνδαίω τινί». Hind: (ші nas:) «Βέλος ἐνεδαίετο κούρῃ». Апл:

'Εν-δάκνω, biit: -δήξομαι, мъшкъ adînк; (ші fir:) вstвръ. «'Ενδακὼν στόμια (ὁ ἵππος). Плт: 'ші a лвat frîвл în dinцi. 2) (fir:) мъ înцepeneskъ (nъ мъ înвîpteskъ). «"Ινα μὴ ἐνδάκνῃ ὁ στύλος τῇ γῇ». Mtm: Пал: (ші fъръ kazъ). «Τῶν τροχῶν ἐνδακόντων».Sin:

"Ενδακρυς, υος (ὁ, ἡ), плinъ de лакръmi, плînsъ. [ші

'Ενδακρύω, biit: -ύσω, (къ dat:) плîngъ пentръ чева. [ἐν, δάκρυ].

'Ενδάπιος (ὁ, ἡ), poet:, ші

'Ενδαπὸς [ἐν, δάπος], ὴ, ὸν, пъmînteanъ.

'Ενδασυς, εος (ὁ, ἡ), desъ (în пъръ, ші чл:). flокosъ, înвръкатъ. [ἐν, δασύς].

'Εν-δατέομαι -οῦμαι biit: -δάσομαι, poet: desпарцъ, înпарцъ; (fir:) ворвeskъ întpeрвnt.

'Εν-δαψιλεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ арътъ înвiлшвгъторъ, darnikъ în чева; (strъm:) daъ, келтвieskъ пекрвцat.

'Ενδεδομένως [ἐνδίδωμι], adв: (de парtи:) moале; къ злъвite fpine; (fir:) nesfiit.

'Ενδεὴς [ἐνδέω], έος (ὁ, ἡ), лipsitъ de чева, nesъвîршitъ. «Εἴ τις τι ἐν τῷ σώματι ἐνδεὲς ἔχει». Ksn: defektъ (кввъръ); (npin înтind:) лipsitв, копpinsъ de трeввinце; съракъ. || (компар:) 'Ενδεέστερος, (къ цen:) maĭ de жos (maĭ de mвле opĭ adвepвiал). «'Ενδεέστερον τῆς δόξης». Лкs:

'Ενδεῖ, neпeps: este лipsъ, трeввinцъ de чева. (bezĭ ἐνδέω).

"Ενδεια (ἡ), лipsъ; съръчie. [ἐνδεής].

"Ενδειγμα (τὸ), semnъ арътатъ de faцъ, провъ, доваdъ. [ἐνδείκνυμι].

'Ενδειὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: Ion: în локъ de ἐνδεής.

'Εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътъ чева în fiinцъ, saъ în faца тътълор, dobedeskъ. 2) пîръскъ (în жvdikътopie). bezĭ ἔνδειξις. 3) (miж:) faкъ чева de faлъ (ка съ мъ вazъ). «'Εχαρίζοντο αὐτῷ πάντα ἐνδεικνύμενοι καὶ κολακεύοντες». Dm: 4) (pap:) îmĭ daъ кввinte de îndpentape. «Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι. Іл: T. [de вnde

'Ενδείκτης, ου (ὁ), пîрîторъ, тръdвторъ. [ші

'Ενδεικτικὸς, ὴ, ὸν, foлositorъ ла (вкпъ de) арътape, dobedipe, ші чл: (bezĭ ἔνδειξις). [de вnde

'Εδεικτικῶς, adв: în felъ de арътape, (simплъ пîръ); (npin врm:) пе d'asвпpa, ші kît nвmaĭ съ dea прічinъ de maĭ сквmпъ черчetape, ші aflape de adевъръ. «'Ενδεικτικῶς μὲν εἴρηται, σαφῶς δὲ οὐδέπω». Гал:

"Ενδειξις, εως (ἡ), арътape; (лец:) пîръ (npinч: пentрв dobeditъ грешалъ); dobedipe, desлвшiре; кввîntъ de îndpentape; fълоавъ арътape (de faвoape, ші чл:) къtpe чinева; (med:) simптomъ, semnъ въditorъ de felвл вoaleĭ.

"Ενδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), nedekл: nвmър: вnsпpezeче. «Οἱ ἕνδεκα». Ksn: ші Dm: dpeгътopĭ în Atena pîndвiцĭ a nвne în лвkpape osînditoapele хотърîрĭ. [ἓν, δέκα].

'Ενδεκαετὴς, έος (ὁ, ἡ), de вnsпpezeче anĭ. [ἕνδεκα, ἔτος].

'Ενδεκάζω, biit: -άσω, sepвezъ a вnsпpezeчелеа zi a лвneĭ. [ші

'Ενδεκάκις, adв: de вnsпpezeче opĭ. [ἕνδεκα].

'Ενδεκάκλινος (ὁ, ἡ), înkъпътorъ de вnsпpezeче патврĭ. [ἕνδεκα, κλίνη].

Ἐνδεκάμηνος (ὁ, ἡ), de unsprezece luni. [ἕνδεκα, μήν].

Ἐνδεκαπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de unspreze-če coți. [ἕνδεκα, πῆχυς].

Ἐνδεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), cel ce întin-depe de unspreze-ce picioare. [ἕνδεκα, ποῦς].

Ἐνδεκάς, άδος (ἡ), unspreze-cime. 2) sumă de unspreze-ce unimi (de oameni; sau lucr:) [ἕνδεκα].

Ἐνδεκαταῖος, α, ον, care se face, sau face ceva în unspreze-ce zile, sau cel de unspreze-ce zile. [ἑνδέκατος].

Ἐνδεκατημόριον (τὸ), a unspreze-cea parte. [ἑνδέκατος, μόριον].

Ἐνδέκατος, η, ον, al unspreze-cilea. [ἕνδεκα].

Ἐνδεκήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς) corabie, ce unspreze-ce șiре de vîsle, sau vîs-lași. (vezi τριήρης). [ἕνδεκα, ἐρέσσω].

Ἔνδεκτος (ὁ, ἡ), (prin: în next:) po-tincios de a se face. «Ἔνδεκτον ἐστί». Apln: e ce potinți. [ἐνδέχομαι].

Ἐνδελέχεια (ἡ), continere (dăinire) necontenită. (se conf: ce ἐντελέχεια). [și

Ἐνδελεχέω -ω, viit: -ήσω, dăinuesc, sau lucrez ceva necontenit. [din

Ἐνδελεχὴς, έος (ὁ, ἡ), și (adv:) -εχῶς, dăinos, neîntreruptă,=[Ἐντελεχής.] [de unde

Ἐνδελεχίζω, viit: -ίσω, =Ἐνδελεχέω. ‖ (sprm:) face ceva a dăini necontenit. [de unde

Ἐνδελεχισμὸς (ὁ), =Ἐνδελέχεια, neconte-nită continuare.

Ἔνδεμα (τὸ), [ἐνδέω] or ce se leagă pe ceva, legătură (de fită, și cl:).

Ἐν-δέμω (prin: întreb: numai nec:) zidesc înăuntru; sau întăresc ce zidă; despart, închid ce zidă.

Ἐνδέξια, adv: vezi și ἐνδέξιος.

Ἐνδεξιόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, aplec, sau mă ce mîna dreaptă.

Ἐνδέξιος (ὁ,ἡ), ceea ce stă în dreapta; (prin urm:) priincios; (rar) îndemînatic. (vezi și ἐπιδέξιος). ‖ (next:) Ἐνδέξια, adv: în dreapta. [ἐν, δεξιά].

Ἐν-δέομαι, mijl: sau pas: al amîndurora verbilor. [ἐνδέω].

Ἔνδεσις, εως (ἡ), legare de ceva peste ceva. 2) (prin întind:) partea, unde ceva se leagă peste (sau înăuntru ce) ceva. [și

Ἔνδεσμα (τὸ), =Ἔνδημα. [ἐνδέω].

Ἐνδεσμεύω (și -έω -ω), viit: -εύσω,= Ἐνδέω, legă în ceva. [din

Ἔνδεσμος (ὁ), legătură, în care se leagă ceva (bucăți); sarcină, braț de lemne, și cl: legate la unul loc. [și

Ἔνδετος (ὁ, ἡ), [ἐνδέω] legat în, sau pe ceva; făcută legătură; legat (bine-tău pus în lanț, sau fear), = Δέσμιος.

Ἐν-δεύω, viit: -δεύσω, moi (umplu) ceva înăuntru.

Ἐν-δέχομαι, viit: -δέξομαι,=Ἀποδέχομαι, aprobez ceva. 2)=Ἀναδέχομαι, iau asu-pra mi, mă însărcinez. 3) (în a treia pers:, și în part:) ἐνδέχεται, este cu putință, sau de crezut, sau primesc (a se face ceva). «Ἐκ τῶν ἐνδεχομένων». Lucr: (adverbial:) în loc de ...

Ἐνδεχομένως, adv: în totă cinstea, pe cît se poate; după înprejurări. «Ὅπως ἐνδεχομένως ὁ δῆμος βουλεύσηται». Dm:

Ἐν-δέω, viit: -δήσω, (nec: ἐνέδησα, pas: pe: de cu: ἐνδέδεμαι, nec: ἐνεδέθην) (cu dat:) leg ceva strîns în, sau pe (sau înprejur cu altă) ceva, sau împreunez ceva. «Ἀστέρες ἐνδεδεμένοι». Apst: stele fixe.

Ἐν-δέω, și (mijl:) Ἐνδέομαι, viit: -δεήσω, -ομαι, (nec: mijl: ἐνεδεήθην, și cl:) (cu gen: și mai de multe-ori în a 3: pers:) am lipsă, trebuință de ceva. «Τίνος Ἐνδέομεν»; Expr: «Προσδεῖ, μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου». Dm: (și înc și cu dat:) «Πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ». Ksn: (și în el: de gen:). «Ἐνδεῖ τῷ ἀριθμῷ». Luc: 2) (fără sau) sînt în lipsă, nedes-toinic, prost în urmă. «Ἐνδεούσης τῆς φύσεως». Tefr: «Ὥστε καὶ τὰς ποιητικὰς ὑ-περβολὰς ἐνδεῖν». Pl:

Ἐνδεῶς, adv: în lipsire. «Ἐνδεῶς ἔχω (τινός)». Luc: sînt în lipsă de ceva. (și compr:) «Ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος». Luc: 2) «Ἐνδεῶς πράττω». Luc: netrecut în lipsă, sînt sărac. [ἐνδεής].

Ἔνδηλος (ὁ, ἡ), înțeles, cu totul arătat. [ἐν, δῆλος].

Ἐν-δημέω -ῶ, viit: -ήσω, sînt, trăiesc în popor, sau patria mea, sau (simplu) în ure unul popor. «Παροικῶν ἐν Καρθαίᾳ, καὶ καλῶς ἐνδημῶν». Empr: (vezi mi ἐπι-δημέω). [și

Ἐνδημία (ἡ), petrecere, sau ființă de față într' unul loc (dar prin: într' al său). [și

Ἐνδήμιος (ὁ, ἡ), = [Ἔνδημος].

Ἐνδημιουργέω -ῶ viit: -ήσω, (cu dat:) construiesc ceva înăuntru.

Ἔνδημος (ὁ, ἡ), care se află în ma-

tpia sa (înпpot: de ἀπόδημος). 2) кȣвenitȣ, însȣшitȣ локȣлȣї (nȣ stpeinȣ); de ȣnde (med:) «Ἐνδημικὴ νόσος». воалъ endemikъ (însȣшitъ пъmîntȣлȣї). (вezi ші ἐπίδημος). [ἐν, δῆμος].

Ἐνδιάασκον, поet: прел: ал лȣї ἐνδιάω.

Ἐν-δια-βάλλω, вiit: -βαλῶ, (кȣ dat:) пîръскȣ пе чinева пentpȣ чева.

Ἐν-δι-άγω, вiit: -άξω, (пex: ἐνδιήγαγον, ші чл:) (кȣ dat:) пetpeкȣ în, saȣ întpe..

Ἐνδιαεριανερινήχετος (ὁ, ἡ), kom: [ἐν, διὰ, ἀὴρ, ἀνὴρ, νήχομαι] atinгъtopȣ de oamenї înnotъtopї (sбȣpъtopї) пpin aepȣ. (алцiї îndpeпt: ἐνδιαεριαιθερινήχετος).

Ἐν-διάζομαι, (ι: skȣptȣ) вiit: -άσομαι, цesȣ, înплeteskȣ întpe ...

Ἐνδιάζω (ι: лȣnгȣ), вiit: άσω, [ἔνδιος] mъ odixneskȣ пе ла 'namiezȣ, пetpeкȣ 'namiezȣл; (desпpe вite) staȣ în staȣлȣ. (вezi ші ἐνδιάω).

Ἐνδιάθετος (ὁ, ἡ), disпȣsȣ, tiпъpitȣ înъȣntpȣ (în sȣfлetȣ, minte, ші чл:). «Λόγος —». Пл: (înпp: de προφορικός) «Ἕξις («Ρῶμη)— «Пл:întiпъpitъ în sȣfлetȣ, (пpin ȣpm:) adeвъpatъ, statopnikъ, nestpъmȣtatъ. 2) (Бisep:)=Ἐνδιάθηκος. [ἐνδιατίθημι]. [deȣnde

Ἐνδιαθέτως, adв: кȣ înъȣntpikъ (în minte) disпosiцie, гîndipe, saȣ înкpedinцape.

Ἐνδιάθηκος (ὁ, ἡ), коpinsȣ în шipȣл кърцiлор векiȣлȣї ші noȣлȣї testamentȣ. [ἐν, διαθήκη].

Ἐν-δια-θρύπτομαι, вiit: - θρύψομαι, (кȣ dat:) mъ înfpînгȣ, faкȣ кoкetъpiї; mъ desmiepdȣ în чева. (вezї ші ἐντρυφάω).

Ἐν-διαιταόμαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (кȣ dat:) локȣieskȣ, пetpeкȣ oвiчnȣit în вpe ȣnȣ локȣ. [de ȣnde

Ἐνδιαίτημα (τὸ), локȣinцъ, локȣ, în кape tpъieшte oвiчnȣit чinева.

Ἐνδιακειμένως, adв: =Ἐνδιαθέτως, dȣпe înъȣntpikъ disпosiцie.

Ἐν-δια-κοσμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) întoкmeskȣ, apanжezȣ чева înъȣntpȣ.

Ἐν-δι-αλάσσω (ττω), вiit: -άξω, skimбȣ, пpefaкȣ пpin чева.

Ἐν-δια-μένω, вiit: μενῶ, dъineskȣ, stъpȣieskȣ în чева.

Ἐν-δια-πρέπω, (fъpъ вiit:) (кȣ dat:) stpълȣчesбȣ, mъ apъtȣ maї deoseвitȣ în чева.

Ἐνδιάσκευος (ὁ, ἡ), (пpinч: λόγος) лȣкpatȣ, komпȣsȣ кȣ meшteшȣгȣ, înfpȣmȣseцatȣ. [ἐν, διὰ, σκευή].

Ἐν-δια-σπείρω, вiit: -σπερῶ, (кȣ dat:) semъnȣ, pisiпeskȣ чева înъȣntpȣ, saȣ п' întpe...

Ἐν-δια-τάσσω(ττω), вiit: -τάξω, (кȣ dat:) întoкmeskȣ; apanжezȣ челе dinъȣntpȣ.

Ἐν-δια-τρίβω, вiit: -τρίψω, пetpeкȣ în чева, saȣ ȣndeва. «Περὶ τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν». Тȣч: (ші fiг:) «Ἐνδιατρίψαι τῇ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφῇ. Пл: «Μὴ ἐᾷν τὴν ὄψιν ἐν τοῖς καλοῖς ἐνδιατρίβειν». Ksп: [de ȣnde

Ἐνδιατριπτικὸς, ὴ, ὸν, iȣвitopȣ (saȣ oвiчnȣitȣ) de a пetpeчe în чева.

Ἐν-δια-φθείρω, вiit: -φθερῶ, (кȣ dat:) stpikȣ, пpъпъdeskȣ чева de tot înъȣntpȣ.

Ἐν-δια-χειμάζω, вiit: -άσω, пetpeкȣ eapna în вpe ȣnȣ кiпȣ, saȣ лȣкpȣ ȣndeва.

Ἐνδιάω -ῶ, вiit: άσω, поet: tpъieskȣ sȣвt чepȣ; (кȣ dat) локȣieskȣ în чева. «Οἷς ἐλπὶς ἐνδιάει». Пind: 2) (stpъm:) пȣiȣ oiле a пetpeчe 'namiezȣл, saȣ (пе вpeme de eapnъ) a пaшte пе 'namiezȣ. (вezї ші ἐνδιάζω). [ἔνδιος].

Ἐν-διδάσκω, вiit: -διδάξω, înвъцȣ пе чinева în чева.

Ἐν-διδύσκω, în локȣ de ἐνδύω.

Ἐν-δίδωμι, вiit: ἐνδώσω, daȣ în mînъ; (fiг:) лasȣ în воеа кȣїва, înгъdȣiȣ. «Ἐνδότω τίς μοι χειρὸς στηρίγματα». Еȣр: «Ἐνδιδόναι τὰ πράγματα τῷ δήμῳ». Тȣч: «Εἰς οὐδὲν ἡδὺ καὶ νεωτερικὸν ἐνδιδοὺς ἑαυτόν». Пл: «Ἐὰν ἐνδῷ καιρὸς». de вa înгъdȣi вpe o окazie. 2) daȣ пpiчinъ (вezї ші ἐνδόσιμον). «Καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι». Тȣч· «Τοῖς τε λόγοις ἀρχήν τινα καὶ πάροδον ἐνέδωκαν». Лкs: 3) (ел:) mъ îndȣплекȣ (mъ лasȣ dȣпe алtȣл), mъ sȣпȣiȣ; (fiг:) mъ молошeskȣ; mъ înпȣцinezȣ, mъ stinгȣ. «Ἐδόκει γὰρ ἀγωνίζεσθαι εὐρώστως τὸ πρῶτον, εἶτα κατὰ μικρόν ἐνδιδόναι τὴν δύναμιν αὐτῷ». Пл: (ші ел:) «Ὁπότε ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν». Тȣч: «Ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας». Тȣч: (ші fiг:) «Ἐνεδίδου τὸ σῶμα διὰ μῆκος χρόνου». Пaptn: 4) doвedeskȣ чева în faпtъ. «Πιστότητα καὶ δικαιοσύνην ἐνέδωκαν». Плt: «Μαλακὸν οὐδὲν ἐνδιδόναι». Ep: 5) (în însem: лȣї ἐμβάλλω вezї 1)=(saȣ гpeш: în локȣ de) ἐνδίδωμι; (de ȣnde desпpe pîȣ) mъ въpsȣ înъȣntpȣ în... «Ἐνδιδόντος μὲν τοῦ ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῆ ἐξήλυσιν». Ep:

Ἐν-δι-ήκω, вiit: -ήξω, (кȣ dat:) ажȣnгȣ пînъ înъȣntpȣ, saȣ mъ aflȣ întinsȣ întpe...

Ἐν-δίημι (fъpъ вiit:), поet: гoneskȣ din ȣpmъ, вînezȣ.

Ἔνδικος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ίκως, чел dȣпe dpeпtate, dpeпtȣ; лецiȣitȣ; adeвъ-

patŭ. «Πόλις ἔνδικος». Плт: «Ἔνδικος μισθαποδοσία». Skp: || (neȣt:) «Ἔνδικα». adв: în локŭ de ἐνδίκως. пе dpentate ші dȣпе леце. «Ἔνδικα τιννύμενος». Епгр: «Ἐνδίκως πωλεῖν». Apstf: 2) atinгъtopŭ de (saŭ fъкȣtŭ în вреme de) жȣdikatъ. «Ἡμέρα—», Esix: (maĭ noŭ) «Ὅρκος—». în жȣdikatъ.

Ἔνδινα (τὰ), поет: [ἔνδον] mъpȣntaieле dinъȣtpȣ, maце, ші чл: (вezĭ ἔντερα).

Ἐν-δινέω -ῶ, віit: ήσω, înвîpteskŭ, sȣчeskŭ чева înъȣntpȣ. «Ὄμματα ἐνδεδινημένα». Іпкр:

Ἔνδιον (τὸ), поет: (dȣпе zічере) локȣл (прінч: afapъ sȣвt черŭ), ȣnde пetpeче чіпева zioa; (în цen:) = Ἐνδιαίτημα. [din

Ἔνδιος [Διὸς, Ζεύς], α, ον, поет: каре se faче, saŭ faче чева пе ла 'namiezĭ. «Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθεν». Od· Δ. «Ποτὶ τῶνδιον». Кал: пе ла 'namiezĭ. 2) чел din (saŭ în) atmosferъ (въzdȣxŭ). «Ὕδωρ—». апъ de плоае. [ἐν, Διός].

Ἐνδίφριος (ὁ, ἡ), чел че шade în tpъsȣpъ, saŭ пе skaȣnŭ. 2) чел че шade апроапе de (saŭ пе ачелашĭ skaȣnŭ кȣ) алтȣл ла masъ; (în цen:) каре mъnînkъ înпреȣпъ ла masъ. [ἐν, δίφρος].

Ἐνδογενής, ἐος (ὁ, ἡ), поет: пъskȣtŭ înъȣntpȣ în kasъ; (прін ȣрm:) ал kaseĭ, famiлiпрŭ. [ἔνδον, γείνω neîntp.).

Ἔνδοθεν [ἔνδον], adв: dinъȣntpȣ; (кȣ цen:) пе dinъȣntpȣ.

Ἔνδοθι, adв: поет: în локŭ de ἔνδον, înъȣntpȣ.

Ἐνδοῖ, ші Ἔνδοι, Еол. saŭ Dop: în локŭ de ἔνδοθι.

Ἐν-δοιάζω, віit: -άσω, mъ îndoieskŭ; (кȣ dat:) sъntŭ ла îndoiaлъ despre чева.

Ἐνδοιάσιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως, прiimitopŭ de îndoiaлъ, îndoiosŭ; de disпȣtat. [din

Ἐνδοίασις εως (ἡ), ші

Ἐνδοιασμὸς (ὁ), îndoiaлъ, neînкpedinцape. [ші

Ἐνδοιαστὴς) οῦ (ὁ), чел че se îndoieшte, saŭ se плеакъ ші ла о парте ші ла алта. [ші

Ἐνδοιαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, овічпȣitŭ a se îndoi, a пȣ xotъpî. [ші

Ἐνδοιαστὸς, ὴ, ὸν, de îndoit, de disпȣtat. [ἐνδοιάζω]. [de ȣnde

Ἐνδοιαστῶς, adв: кȣ îndoiaлъ, nexotъpit intp' ȣnŭ felŭ.

Ἔνδομα (τὸ), лȣкрȣ, în каре s' a îndȣплекat, че a înгъdȣit чіпева. 2) = Ἔνδοσις. [ἐνδίδωμι].

Ἐνδομάχας, α (ὁ), Dop: поет: каре se вate înъȣntpȣ, saŭ dinъȣntpȣ (din kasъ, ші чл:) «Ἀλέκτωρ —». Pind: [ἔνδον, μάχη].

Ἐνδομένεια (ἡ), (Maчed:) шedepe înъȣntpȣ (în kasъ); віацъ шezъtoape. [ἔνδον, μένω]. (se konf: ші поate în af: кȣ...

Ἐνδομενία (ἡ), (Maчed:) ȣпелteле (înвръкъminteле, ші чл), menaцiȣл kaseĭ. (вezĭ ші Ἐνδουχία).

Ἐν-δομέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) = Ἐνδέμω, ші Ἐνοικοδομέω. [de ȣnde

Ἐνδόμησις, εως (ἡ), zidipe înъȣntpȣ; (прінч:) ziditȣpъ, ші ȣmплȣtȣpъ de цъpmŭ de mape, saŭ de поptŭ.

Ἐνδομυχέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: шezŭ (staŭ askȣnsŭ) în fȣndȣл kaseĭ. [ші

Ἐνδομυχὶ, adв: = Ἐνδομύχως. [din

Ἐνδόμυχος (ὁ, ἡ), [ἔνδον, μυχός] stъtъtopŭ în fȣndȣл ȣnȣĭ локŭ; (fiг) askȣnsŭ ла minte, віклеапŭ; (поет:) = Οἰκουρός.

Ἔνδον, [ἐν] adв: = Ἐντὸς, înъȣntpȣ. «Κραδίη ἔνδον ὑλάκτει». Om: (ші кȣ aptik:) «Οἱ ἔνδον (se înц: ὄντες)». Лкs: чеĭ dinъȣntpȣ, aĭ kaseĭ. (ші кȣ dat: поет: în локŭ de ἐν) «Λιθίνῳ ἔνδον τέγει». Pind: (ші кȣ цen: ел: de dat:) «Διὸς (ζεφύροιο) ἔνδον». Іл: Υ. ші Ψ.

Ἐν-δοξάζω, віit: -άσω, = Δοξάζω (2).

Ἐν-δοξολογέω -ῶ, віit: -ήσω, = Δοξολογέω прін чева. 2) каȣtŭ a doвîndi peпȣtaцie, a 'mĭ faче nȣme прін кȣвinte, saŭ елокȣінцъ.

Ἐνδοξόπωλος (ὁ, ἡ), грam: експл: a лȣĭ κλυτόπωλος.

Ἔνδοξος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όξως, (компр: -ότερος, ші sȣпрл: -ότατος) глоріosŭ, slъвitŭ (înпр: de ἄδοξος). 2) (лȣкрȣ) potpiвitŭ, înвoitŭ кȣ пȣвліка пъpepe; (прін ȣрm:) de крezȣt (înпр: de παράδοξον). [ἐν, δόξα].

Ἐνδόσθια (τὰ), (foapte pap) în локŭ de Ἐντόσθια.

Ἐνδόσιμος (ὁ, ἡ), лesnічosŭ a se îndȣплека, a se înвoi. 2) (овіч:) Ἐνδόσιμον (τὸ), semnȣл datŭ de къпetenia mȣsічілор челор-л-алцĭ (isȣл, tonȣл), ка dȣпе ачела sъ înчеапъ; (de ȣnde în цen:) прічінъ, matepie, motiвŭ (de intpeпpindepe a вре ȣneĭ fante). «Ἵνα ἐνδόσιμον γένηται τοῖς λόγοις». Плт: (вezĭ ші ἔναυσμα). 3) (neȣt:) (Бisep:) вое de a se sъвîpші вре о sfintъ slȣжвъ; saŭ карte de eptъчiȣne. (Біz:). [din

Ἔνδοσις, εως (ἡ), înгъdȣipe, înвoipe, neînпpotiвipe. 2) (mȣs:) = Ἐνδόσιμον. [ἐνδίδωμι].

'Ενδότατος, η, ον, чел че stъ, se afлъ foapte înъѕntpѕ, în fѕndѕ. [ші

'Ενδοτάτω, adв: (sѕпрл: nepeг: ак лѕї ἔνδον) кѕ totѕл înъѕntpѕ.

'Ενδότερος, α, ον, чел че stъ maї înъѕntpѕ. [ші

'Ενδοτέρω, adв: (компр: nepeг: ал лѕї ἔνδον) maї înъѕntpѕ.

'Ενδοτικὸς, ὴ, ὸν, аплекатѕ ла înвoipe, înгъdѕipe. [ἐνδίδωμι]. [de ѕnde

'Ενδοτικῶς, adв: кѕ înвoipe «'Ενδοτικῶς ἔχω». M. Ant: sîntѕ disпѕsѕ a mъ îndѕплека ла чева.

'Εν-δουπέω-ῶ, віit: -ήσω, поet: (кѕ dat:) fakѕ (saѕ kazѕ кѕ) sгomotѕ, tponкъneskѕ în чева. «Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε». Od: O.

'Ενδουχία (ἡ), [ἔνδον, ἔχω]. menaжѕл, ѕнелтеле din пъѕntpѕд kaseї. (вezї ші ἐνδομενία.

'Ενδοχεῖον (τὸ), =Δοχεῖον.

'Ενδρανὴς, έος (ὁ, ἡ), лѕкръtopѕ, aktiвѕ (înпр: de ἀδρανής); îndemînatikѕ a eksekѕta чева. [ἐν, δράω].

'Εν-δρομέω-ῶ, віit: -ήσω, поet: (кѕ dat:) алергѕ în, saѕ пе чева. [din

'Ενδρομὴ (ἡ), алергаре пе întpekѕte. 2) (прin întind:) ѕнѕ felѕ de kîntikѕ, че se kînta maї 'nainte de лѕптъ sпре înкѕражареа алергъtopiлор. [ші

'Ενδρομὶς, ίδος (ἡ), ѕнѕ felѕ de mantелъ гроasъ de лînъ, че лѕаѕ пе dînшiї алергъtopiї dѕпе лѕптъ, ка sъ nѕ ръчiaskъ. 2) (îm:) ѕнѕ felѕ de гроase înкълцъminte în întpeбѕinцареа алергъtopiлор, saѕ вîпъtopîлор. [ἐν, δρόμος].

Ἔνδροσος (ὁ, ἡ), poosѕ, saѕ плinѕ de роъ. [ἐν, δρόσος].

Ἔνδρυον (τὸ), [ἐν, δρῦς] кѕiѕл, че цine de плѕгѕ процапѕл жѕгѕлѕї. 2) mînѕша вîsлеї. 3) inima копачiѕлѕї. (вezї ші μελάνδρυον.

'Εν-δυάζω, віit: -άσω, ші 'Ενδυασμός, = 'Ενδοιάζω, ші ἐνδοιασμός.

'Ενδυκές, (прinч: neѕt: ал neîntp: ἐνδυκής) adв: în локѕ de...

'Ενδυκέως [ἐν, δέδυκα], adв: поet: кѕ toatъ inima, кѕ silinцъ ші stъpѕipe. «'Ενδυκὲς ἐσθίειν». Od: Ξ. кѕ поftъ

Ἔνδυμα (τὸ), [ἐνδύω] хаїnъ, înвръкъminte.

'Ενδυμενία (ἡ), ='Ενδομενία.

'Ενδῦναι, nex: 2: de inf: ал лѕї ἐνδύομαι.

'Ενδύναμος (ὁ, ἡ), înпѕtepniчitѕ, tape; destoїnikѕ ла... [ἐν, δύναμις]. [de ѕnde

'Ενδυναμόω -ῶ, віit: -ώσω, daѕ пѕtepe, înпѕtepniчezѕ.

'Εν-δυναστεύω, віit: -εύσω, (кѕ dat:) sîntѕ dinastѕ, stъпîneskѕ în вре ѕнѕ локѕ; (fъръ kazѕ) predomneskѕ. (Ksn: Елен:)

'Εν-δύνω, în локѕ de ἐνδύομαι. (вezї ἐνδύω). [de ѕnde

Ἔνδυσις, εως (ἡ), вîрîpe înъѕntpѕ (akt: saѕ пas:). 2) înвръкаре, saѕ înвръкъminte. «Τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν των νέων». At:

'Εν-δυστυχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) sîntѕ nenopoчitѕ, nѕ isвѕteskѕ, nѕ nemepeskѕ în чева.

'Ενδυτὴρ, ῆρος (ὁ), ші

'Ενδυτήριος (ὁ, ἡ), поet: foлositopѕ ла înвръкъminte. «Πέπλος —». Sof: [ші

Ἔνδυτὸς, ος ші ή, ον ші όν, de înвръкat, saѕ че поate пѕрta чinева. «Ἔνδυτὸν σαρκός». Eѕp: пiелеа tpѕпѕлѕї. || 'Ενδυτὴ (ἡ), (Бisep:) ѕнѕл din акопереminteле sfinteї mese. [din

'Εν-δύω, віit: -δύσω, (nex: ἐνέδυσα, ші чл:) (stpъm:) înвракѕ. || (miж:) ἐνδύομαι, віit: -δύσομαι, (nex: ἐνέδυν, tpe: de кѕ: ἐνδέδυκα, ші чл:) mъ вîрѕ ѕndeва. (кѕ dat: saѕ ак: кѕ: ші fъръ преп:) «'Ενδύεσθαι ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων». Ksn: «'Εν δὲ οἱ ἦτορ δῦναι». ші «Εἰς τὴν ἐπιμέλειαν ἐνδῦναι». Om: «Οὐδὲ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι». Іл: Ψ. nѕ веї intpa in nѕmъpѕл лѕпташiлор кѕ лапче. 2) (кѕ ак.) mъ înвракѕ кѕ хаїnъ.

'Ενεάζω, віit: -άσω, amѕцeskѕ (maї кѕ seamъ de sпаїmъ). [ἐνεός].

'Ενεαρίζω, віit: -ίσω, прimъвъpezѕ, saѕ пetpekѕ прimъвара în вре ѕнѕ локѕ, saѕ лѕкрѕ. [ἐν, ἔαρ].

'Εν-εγγυάω, = 'Εγγυάω.

Ἔνεγγυς, adв: = 'Εγγύς. (вezї ші ἔναγχος).

'Ενεγκεῖν, nex: 2: de înf: ал: лѕї φέρω.

Ἔνεδρα (ἡ), (кѕ цen:) шedepe în, saѕ пе чева. 2) (прin întind:) пîndъ; кѕрsъ; (în цen:) ѕнелtipe de ръѕ. [ἐν, ἕδρα]. [de ѕnde

'Εν-εδράζω, віit: άσω, ашezѕ, înцепeneskѕ чева în, saѕ пе чева.

'Ενεδρευτὴς, οῦ (ὁ), пînditopѕ; връжmaшѕ; ѕнелtitopѕ de ръѕ. [ші

'Ενεδρευτικὸς, ὴ, ὸν, овiчnѕitѕ, indemînatikѕ ла пîndipe, momipe, saѕ ѕнелtipe de ръѕ. [din

'Εν-εδρεύω, віit: -εύσω, (dѕпе ziч:) шezѕ nemiшкatѕ askѕnsѕ în вре ѕнѕ локѕ; (de ѕnde прin întind:) staѕ ла пîndъ, пîn-

deskŭ (ка съ прinzŭ, saŭ se omopŭ); (în цen:) кiпzȣieskŭ, ȣнелteskŭ кȣїва реле. 2) (stpъm:) ашezŭ пе чiнева ла пîndъ. [ἐνέδρα].

Ἔνεδρον (τὸ), (Skp:) în локŭ de ἐνέδρα (iap прiнч: neȣt: лȣї ...

Ἔνεδρος (ὁ, ἡ), statopnikŭ локȣitopŭ ȣndeва. [ἐν, ἕδρα].

Ἐνεείσατο, noet: în локŭ de ἐνείσατο. 3: sinг: пеps: de miж: (în локŭ de акt:) nex: 1: ал (neîntp:) ἐνέζω, saŭ ἐνίζω.

Ἐν-εθίζω, biit: -ίσω, (кȣ dat:) овiчnȣieskŭ пе чiнева ла чева.

Ἐνίην, noet: în локŭ de ἐνήν, прл: ал лȣї ἔνειμι.

Ἐνειδοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: stpъmȣtŭ faцa (кiпȣл, fopma) кȣїва în чева. [din

Ἐνειδοφόρος, (ὁ, ἡ), чел че поартъ faцa (fiгȣpa, saŭ fopma) кȣїва în sine. «Πέτρος — ». Епгр: stъtȣъ. [ἐν, εἶδος, φέρω].

Ἐν-ειδωλοποιέω-ῶ, biit: -ήσω,=(saŭ греш: în локŭ de) Ἀνειδωλοποιέω.

Ἔνεικα, ας, ε, noet: în локŭ de ἤνεγκα, шi ἐνεῖκαι, noet: înf: în локŭ de ἐνεγκεῖν.

Ἐν-εικονίζω, biit: -ίσω, (кȣ dat:) înкiпȣieskŭ (zȣгръвesбŭ) înъȣntpȣ în чева; (miж:) îmї въzŭ кiпȣл în чева; (шi пas:) mъ pesfpînгŭ (ка în оглîndъ) în чева. (fiг:) «Τοὺς ἑαυτῶν λόγους τοῖς ἑτέρων ἐνεικονίζεσθαι». Пл:

Ἐν-ειλέω -ῶ, biit; -ήσω, (кȣ dat:) înfъшȣpŭ în чева. [de ȣnde

Ἐνείλημα (τὸ), înfъшȣpъtȣpъ (saŭ чева копрinsŭ) în sine.

Ἐν-ειλινδέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ἐναλινδέω, шi Ἐνειλέω.

Ἐν-ειλίσσω, biit: -ίξω, noet: în локŭ de ἐνελίσσω.

Ἔνειμεν, noet: în локŭ de ἔνεσμεν, îm: 1: пеps: a лȣї ...

Ἔν-ειμι, biit: ἐνέσομαι, (прел: ἐνῆν, шi чл:) (кȣ dat:) sîntŭ, saŭ mъ afлȣ în, saŭ întpe чева. «Ἔνεστι κὰν μήρμυκι χολή». Apstf: 2) în a 3: пеps: шi în партч: = Ἔξεστιν, este eptatŭ, saŭ пȣtinчosŭ. «Ἔνεστί σοι πρίασθαι». Лȣч: «Ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι καὶ τὴν πατρίδα σώζειν». Ep: «Τὰ ἐνόντα. «Ἐν τῶν ἐνόντων». dȣпе пȣtinцъ, пекît eaptъ пȣteріле.

Ἐν-είργνυμι, saŭ ἐνείργω, biit: -είρξω, (кȣ dat:) apestezŭ în...

Ἐν-είρω, biit: ἐνέρσω, (кȣ dat:) вîpŭ, saŭ înкȣpкŭ чева în, saŭ întpe (saŭ înпреȣnъ кȣ) алteле.

Ἐνείχθην, Ion: în локŭ de ἠνέχθην, пas: nex: 1: ал лȣї φέρω.

Ἕνεκα, шi (noet: saŭ înainte de вок:) ἕνεκεν [în afin: кȣ ἤνεγκα], преп: (se акорd: кȣ цen: шi însem: 1:) прiчiнъ, пентрȣ: «Λόγου ἕνεκα». Лкs: = Λόγου χάριν, sпре eksemплȣ. (шi în парал:) «Ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα». Ἕνεκά σου θανατούμεθα». Skp: 2) (înпреȣnъ кȣ γε) кît пентрȣ, saŭ desпре партеа. «Εἰ πάνυ χρηστὸς ἐστίν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω». Dm: кît desпре mine fie. «Ἕνεκέν γε χρημάτων». Ep: «Πείρας ἕνεκα». Плt: (bezї шi ἕκητι).

Ἐνεκλήϊσε, noet: Ion: în локŭ de ἐνέκλεισε. 3: sinг: пеps: de nex: ал лȣї ἐγκλείω.

Ἐν-εκ-πλύνω, biit: -πλυνῶ, sпълŭ, клъteskȣ în чева.

Ἐνεκτέος, α, ον, nosit: ал лȣї φέρω.

Ἐνέκυρσα, nex: 1: ал лȣї ἐγκυρέω.

Ἐν-ελαύνω, biit: -ελάσω, гoneskŭ, înпiнгŭ, вîpŭ чева înъȣntpȣ. «Ἐνελαύνειν χαλκὸν πλευραῖς». Пind: «Ἐνελαύνειν καρδίᾳ κότον». Пind: || (maї de mȣлte opї nestp: saŭ ел: de ἵππον, ἅρμα, ναῦν) intpȣ (къларе, saŭ în tpъsȣгъ), пгȣtesŭȣ înъȣntpȣ.

Ἐν-ελλίσσω (ττω), biit: -ίξω, înfъmȣpŭ în, saŭ пе чева.

Ἔνεμα (τὸ), [ἐνίημι] op че лiкȣidŭ se вapsъ, se asвîpлъ înъȣntpȣ în чева; (de ȣnde med:) клistipŭ. [de ȣnde

Ἐνεματίζω, biit: -ίσω, пȣiŭ клistipŭ.

Ἐν-εμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) въpsŭ, вomeskŭ în, saŭ пе чева.

Ἐνενήκοντα (шi челе dintp' însȣл), bezї ἐννενήκοντα, шi чл:

Ἐνένιπτε, шi ἐνένισπε, noeti (прin îndoipe) 3: sinг: пеps: a лȣї ἐνίπτω. saŭ ἐνίσπω.

Ἐνενώκασι, Ion: în лoвŭ de ἐννενοήκασι, 3: îm: пеps: a tpe: de кȣ:, шi

Ἐνένωτο, Ion: în локŭ de ἐνενενὸητο, 3: sinг: пеps: a пas: neste sъв: ал лȣї ἐννοέω.

Ἐν-εξουσιάζω, biit: -άσω, (кȣ dat:) îmї întpeвȣinцezŭ stъпînipea în чева.

Ἐν-εορτάζω, biit: -άσω, (кȣ dat:) sepвezŭ în, saŭ пентрȣ чева.

Ἐνεὸς, saŭ ἐννεὸς, [bezї ἄνεως] ά, όν, mȣtȣ, fъpъ гpaiŭ; ȣїmitŭ; smintitŭ.

Ἐνεοστασία (ἡ), stape în ȣїmipe (maї кȣ seamъ din sпaїmъ). [ἐνεὸς, στάσις].

Ἐνεότης (ἡ), mȣцie; ȣїmipe, шi чл: [ἐνεός].

'Ενεπάγην, пas: nex: 2: ші ἐνέπαξα, nex: 1: Dop: акt: аї лъї ἐμπήγνυμι.

'Εν-επηρεάζω, biit: -άσω, гonesвъ, sъпъръ пе чinева în чева.

'Εν-επι-δείκνυμι, biit: -δείξω, аръtъ чева sпре fалъ în чева.

'Εν-επι-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) пetрекъ ъndева ка...

'Ενεπίδημος (ὁ, ἡ), stpeinъ пetрекъtоръ времелnічеште întp'ъnъ локъ.[ἐν,ἐπὶ,δῆμος].

'Εν-επι-κύπτω, biit: -κύψω, mъ плекъ, (fir:) шъ daъ къ totъл ла чева. (saъ греш: în локъ de ἐνεπισκήπτομαι).

'Εν-επι-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) fакъ шinчinosъ жъръmîntъ пе чева (adiкъ пе пъmеле къїва).

'Ενεπίσκημμά (τὸ), asiгъраре de datopie прin seквestpape черъtъ, saъ zълоцipe de konfiskatъ авере a datopълъї. [din

'Εν-επι-σκήπτομαι, biit: σκήψομαι, пpetinzъ a se seквetpa (saъ a mi se sловozi, ка de maї 'nainte seквestpatъ) пaptea, че mi se къвine din konfiskata авере a datopълъї meъ.

'Ενέποισα, Еол: în локъ de ἐνέπουσα, пaptч: fem: ал лъї

'Ενέπω, biit: ἐνισπήτω, (nex: ал 2: ἐνίσπον, ші ἐνένισπον) поet: sпъiъ, повesteskъ, ворвeskъ. «Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα». Od: A. Ὄλεθρόν τινι ἐνισπεῖν». Іл: Ω. «Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν». Іл: Ψ. (вezї ші ἐνίπτω).

'Εν-εργάζομαι, biit: άσομαι, лъкрezъ (съвîршeskъ) чева în чева. (вezї ші ἐμποιέω]. 2) (прinч:) кîштiгъ din лъкръл meштешъгълъї meъ.

'Ενέργεια (ἡ), лъкраре, aktiвitate, saъ doвedipe de пъtepe. (вezї ші δύναμις, ші ἐντελέχεια). [ші

'Ενεργέω -ῶ, biit: -ήσω, лъкрezъ, saъ mъ aflъ în oape-каре лъкраре; (în цen:) ъneлteskъ, însъflъ; съвîршeskъ чева, saъ isбъteskъ în чева. «Φόβον ἐνεργήσασθαι». Плв: ‖ (пas: maї noъ) sîntъ sъпъsъ ла лъкрареа вре ъneї невъzъte пъtepї. (de ъnde) «'Ενεργούμενοι». Бisep: îndpъч'цї. [ἐνεργής]. [de ъnde

'Ενέργημα (τὸ), pesълtatъл ъneї лъкръpї, saъ лъкръ înfъпtatъ.

'Ενεργής, έος (ὁ, ἡ), ='Ενεργός.

'Ενεργητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ ла лъкраре, aktiвъ; (грam:) însemn: de лъкраре, aktiвъ. [ἐνεργέω].

'Ενεργμὸς (ὁ), (mъs:) atinцepea, isвipea коарdелор лipeї, saъ kitapeї. 2) къїъл, de каре este легatъ коарda. [ἐνέργω,=ἐνείργω].

'Ενεργοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ stpъmъtъ къ isпpавъ dintp' o stape întp' алta. [ἐνεργὸς, βαίνω].

'Εν-εργολαβέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ foлoseskъ, кîштiгъ dintp' o întpeпpindepe; saъ iaъ къ kontpaktъ asъпръ 'mї чева кîштiгosъ.

'Ενεργὸς (ὁ, ἡ), лъкръtоръ, aktiвъ; (despre лъкръpї) лъкpatiвъ, кîштiгosъ; podosъ. «Γῆ («Χώρα) — ». Ksn: кълtiвatъ. «Ἡμέρα—». Es: zi de лъкръ. [ἐν, ἔργον]. [de ъnde

'Ενεργῶς, adв: къ aktiвitate; къ pesълtatъ, saъ isбъtipe:

'Εν-ερείδω, biit: -είσω, (къ dat:) mъ pezemъ пе, saъ de чева; (прin întind:) вîpъ, înпinгъ înъъntpъ чева în siлъ, înfiгъ; ші (fir;) аплiкъ mintea ла чева. (вezї ші ἐνσκήπτω). [de ъnde

'Ενέρεισις, εως (ἡ), pezemape пе чева; (прin întind:) înfiцepe; (ші fir:) аплекаре de minte ла чева.

'Εν-ερεύγω, saъ (miж:) ἐνερεύγομαι, biit: -ερεύξομαι, (nex: ἐνήρυγον] (къ dat:) pîгîiъ, saъ въpsъ în, saъ пе чева,

'Ενερευθὴς [ἐν, ἔρευθος], έος (ὁ, ἡ), кam рошъ, рошiоръ.

"Ενερθε, ші (maї 'nainte de вок:) ἔνερθεν, [ἐν, ἔρα] adв: поet: жos, saъ sъвt пъmîntъ; (în цen: къ цen:) de desъвt. «"Ενερθ' ἀΐδεω». Іл Θ.

"Ενερξις, εως (ἡ), ='Ενεργμός.

"Ενεροι (οἱ), поet: [ἐν, ἔρα] чеї înъъntpъ, saъ de desъвtъл пъmîntълъї, (adiкъ) морцiї, saъ zeiї sъtepanї.

'Ενερόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), [ἔνερος, χρὼς] чел къ fацъ, saъ fiгъpъ de moptъ.

"Ενερσις, [ἐνείρω] εως (ἡ), вîpîpe, înцeпenipe, пotpiвipe de чева înъъntpъ.

'Ενέρτερος, α, ον, поet: (компар: nepeг: ал лъї ἔνερθεν) чел че se aflъ maї жos, maї adînк.

'Ενέρυθρος (ὁ, ἡ), = 'Ενερευθής, рошiоръ. [ἐν, ἐρυθρός].

'Εν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἐνῆλθον, ші чл:) поet: intpъ în чева.

"Ενεσαν, поet: în локъ de ἐνῆσαν, a 3: îm: пeps: a прел: лъї ἔνειμι.

'Ενεσίη (ἡ), вezї ἐννεσίη.

"Ενεσις, [ἐνίημι] εως (ἡ), asвîpлipe, въpsape înъъntpъ.

'Ενεσκλήκει, 3: sinг: пeps: de пeste съв: ал лъї ἐνσκέλλω.

'Εν-εστιάω -ῶ, biit: -άσω, (къ dat:) osпetezъ пе чinева ъndева. [ші

'Ενέστιος (ὁ, ἡ), ал каseĭ, familiapŭ. (вezĭ ші ἐφέστιος). [ἐν, ἑστία].

'Ενέτη (ἡ), поet: акŭ кѫ гъмъліе. (iap прinч: fem: ал лѫĭ ἐνετός). [ші

'Ενετὴρ (ὁ), клistipŭ (înstpѫmîntѫл). 2) ѫnŭ felŭ de апъръtoape машinъ sпре întpeвѫinцapea челор înпpesopaцĭ. [ші

'Ενετὸς, ἡ, ὸν, пѫsŭ, вîpîtŭ în, saŭ întpe; (fir:) adъoratŭ, întpodѫsŭ, saŭ пѫsŭ пе deasѫпpa. [ἐνίημι].

'Ενέτραγον, поet: nex: 2: ал лѫĭ ἐντρώγω.

'Εν-ευδαιμονέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) sîntŭ nopoчitŭ în чева.

'Εν-ευδιάω -ῶ, віit: -άσω, sвѫpînd în 'пълцiпе (în лiпŭ aepŭ) îmĭ цiŭ întinse, dap nemiшкate apiпеле, (fpanц:) planer.

'Εν-ευδοκιμέω, -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) isвѫteskŭ în чева; însemnezŭ, amŭ пѫtepe лîпгъ чiпева.

'Εν-εύδω, віit: -ευδήσω, (кѫ dat:) dopmŭ, mъ odixneskŭ ѫndeва înъѫntpѫ. (вezĭ ші ἐγκοιμῶμαι).

'Εν-ευημερέω -ῶ, віit: -ήσω, isвѫteskŭ, mepгŭ віne în чева.

'Εν-ευθηνέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (кѫ dat:) sintŭ înвiлшѫгatŭ în чева.

'Εν-ευκαιρέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ întpeвѫinцezŭ віne timпѫл (mъ окѫпŭ ла кѫвenitъ вpeme) în чева. (вezi ші ἐνευσχολέω).

'Εν-ευλογέω -ῶ віit: -ήσω, (кѫ dat:) віne кѫвintezŭ чева înъѫntpѫ, saŭ пpiп чева.

'Ενεύναιος (ὁ, ἡ), пѫsŭ neste patŭ (акопеpiшŭ). (de ѫnde) «'Ενεύναια (τὰ). Od: П. аштерпѫtѫpiле, ші челе-л-алте tpeвѫinчoase але patѫлѫĭ de кѫлкat. (вezĭ ші ἐγκοίμητρον). [ші

'Ενευνάομαι -ῶμαi, віit: -ήσομαι, (кѫ dat:) mъ кѫлкŭ, ші dopmŭ înъѫntpѫ în... [ἐν, εὐνή]. [de ѫnde

'Ενευνητὴρ (ὁ), (пpiпч: χιτών) хаĭпъ de dopmit (de noaпte).

'Ενεύνιος, ші

"Ενευνος (ὁ,ἡ), кѫлкatŭ, stъtъtopŭ în patŭ; tpeвѫinчosŭ patѫлѫĭ, = 'Ενεύναιος. [ἐν, εὐνή].

'Εν-ευπαθέω, -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) petpekŭ віne în чева.

'Εν-ευστομέω -ῶ, віit: ήσω, (кѫ dat:) вopвeskŭ dѫлче; (despe пasъpĭ) kîntŭ dѫлче înъѫntpѫ în чева.

'Εν-ευσχημονέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) mъ poptŭ кѫ вѫnъ кѫвiinцъ in чева.

'Εν-ευσχολέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ окѫпŭ вpemea кѫ вѫne îndeлetniчipĭ. (вezĭ ші ἐνευκαιρέω).

'Εν-ευτυχέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Ενευδαιμονέω, ші 'Ενευημερέω.

'Εν-ευφραίνομαι, віit: -ευφρανθήσομαi, (кѫ dat:) mъ веseлeskŭ în чева.

'Εν-εύχομαι, віit: -εύξομαι, (кѫ dat:) fъгъdѫieskŭ pѫгîndѫ mъ лѫĭ Dѫmnezeŭ пentpѫ чева.

'Εν-ευωχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ desfъtezŭ вînd ші mînгînd în, saŭ пentpѫ чева.

'Εν-εφάλλομαι, віit: -αλοῦμαι, поet: (кѫ dat:) sъpŭ în, saŭ пе чева.

'Ενέχεις, în локŭ de ἐνέχεες, 2: пeps: de прел: ал лѫĭ ἐγχέω.

'Ενεχυράζω, віit: -άσω, iaŭ, saŭ daŭ чева de zълогŭ [ἐνέχυρον]. «'Η φύσις ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν». Esx: Sокр: (ші пas:) «Τὰ ἠνεχυρασμένα». челе zълоцiте. || (miж:) mъ asiгѫpŭ кѫ zълогŭ; (fir:) îmĭ familiezŭ пе чiпева пpiп îndatopipĭ ('mi 'л zълоцeskѫ în dparoste). [de ѫnde

'Ενεχυρασία (ἡ), = 'Ενεχυρασμός. [ші

'Ενεχύρασμα (τὸ), datŭ, saŭ лѫatŭ de zълогŭ. [ші

'Ενεχυρασμὸς (ὁ), zълоцipe (акt: saŭ пas:). [ші

'Ενεχυραστὸς, ἡ, ὸν, zълоцitŭ, saŭ de zълоцit.

'Ενεχυριάζω, віit: -άσω, = 'Ενεχυράζω. [ἐνεχύριον]. [de ѫnde

'Ενεχυρίασις, εως (ἡ), ші ἐνεχυριασμός (ὁ), = 'Ενεχυρασμός.

'Ενεχύριον (τὸ), ші

'Ενέχυρον (τὸ), [ἐν, ἐχυρός] zълогŭ, (tѫpч:) amanetŭ; saŭ apвѫnъ. «'Ενέχυρον τιθέναι ἢ ἀποδεικνῦναι». a пѫne zълогŭ.

'Εν-έχω, віit: -έξω, saŭ σχήσω, (nex: ἐνέσχον, ші чл:) amŭ, цiŭ чева înъѫntpŭ. «'Ενέχειν χόλον (ἔγκοτον) τινί». Ep: ші Dm: цiŭ mînie asѫпpa кѫiва. (de ѫnde 2) (de maĭ mѫлte opĭ nestp: saŭ ел: кѫ dat: saŭ ак: преп:) pъsвeskŭ, saŭ nemepeskŭ tokmaĭ în чева; saŭ mъ пpinzŭ, mъ aгaцŭ, mъ înкѫpкŭ ѫndeва. «Ὅπως αἱ αὐγαὶ τοῦ φέγγους εἰς τὸν κόλπον διὰ τῶν βρόχων ἐνέχωσι». Ksn: (вezĭ ші ἐπέχω). «Ὥστε τὴν αἰχμὴν ἐνσχεῖν κατὰ τὸ ἰνίον». Пл: (ші пas:) «'Ενσχεθείσης τῆς νεὼς τῷ τοῦ λιμένος ἐδάφει». Sin: (de ѫnde fir: пas: кѫ dat:) sîntŭ în pелaцie, înкѫpкatŭ (віnoвatѫ) în чева, saŭ sѫпѫsŭ ла чева. «Τῷ ἄγει («Τῇ νοθείᾳ, Τῷ νόμῳ, ші чл:) ἐνέχεσθαι». Лкs:

'Ενέψημα (τὸ), [ἐνέψω] feptѫpъ în oaлъ, ші чл:

'Ενεψίημα (τὸ), noet: [ἐν, ἑψιάομαι] жъкъріе de netречере.

'Εν-έψω, biit: -εψήσω, (къ dat:) fербъ (гъteskъ бъкate) în чева.

'Ενέωσα, noet: nex: 1: ал лъї ἐνώθω, saъ ἐνωθέω,

'Εν-ζέομαι, biit: -ζέσομαι, опъреskъ чева înъъntpъ în чева.

'Εν-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, легъ stpîns înпреъnъ.

'Εν-ζωγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, zъгръвеskъ чева în, saъ пе чева.

"Ενη, saъ (At:) ἕνη, ης (ἡ), (прінч:) fem: ал лъї ἕνος. || (ка sъбst: înц: ἡμέρα) zioa de noïmîïne. (de ъnde adвербіал). «Εἰς ἕνην (ші прin întind: noet:) «Εἰς ἕννηφιν». Es: (ші îm:) «'Ες ἕνας». Ткр: ші ἐσένης». D. Kas: (ші în сл: de ἐν, saъ de ἐπὶ). «"Ενη ші ἕννηφι». Es: noïmîïne.

'Ενὴ [ἕνος], adв: o datъ de mълtъ, saъ алtdatъ. «"Ηδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἑνή». Apstf: (алцїї îndpent: ἕνη, ші алцїї ἕν ἤ ...).

'Εν-ηβάω, ῶ, biit; -ήσω, (къ dat:) îmї netpekъ tinepeцea (adikъ desfъtat) în вре ъnъ локъ, saъ лъкръ. (bezї ші ἐννεάζω). [de ъnde

'Ενηβητήριον (τὸ), локъ de netpечере ші desfъtape.

"Ενηβος (ὁ, ἡ), чел în вîpstъ de tinepeцe, tînъpъ, жъne. [ἐν, ἥβη].

'Εν-ήδομαι, biit: -ησθήσομαι, (къ dat:) aflъ плъчере, mъ mълцъmeskъ în чева.

'Ενήδονος (ὁ, ἡ), adъкъtopъ, saъ simцitopъ de (tpъïtopъ în) плъчерї. [ἐν, ἡδονή].

'Εν-ηδύνω, biit: -υνῶ, îndълчеskъ, adъкъ плъчере, atparъ.

'Εν-ηδυπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) tpъieskъ desfъtat.

'Ενηείη (ἡ), Ion: noet: блîndeцe, блажinie de характеръ. [din

'Ενηὴς [ἐν, ἠὺς], έος (ὁ, ἡ), noet: afaбілъ, блажinъ, блîndъ.

'Ενήκοος (ὁ, ἡ), чел че aъde, îшї аре aъzъл. [ἐν, ἀκοή].

'Ενήλατον (τὸ), [ἐν, ἐλαύνω] (în цen:) op че konstpъкцie, în каре se înfiцe (saъ каре se înfiцe în) алtъ чева; (de ъnde îm: 1) челе доъ латъре але скърії în каре se peazemъ tpenteле. 2) пічоареле патълъї. 3) къіеле, че se пъn în къпътîiъл osieї, ка съ опреаskъ poateле. 4) ъnъ felъ de пръжitъръ.

'Ενήλικος, ου, ші

'Ενῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел în вîpstъ (лецitimъ). [ἐν, ἦλιξ].

'Ενηλλαγμένως, [ἐναλλάσσω] adв: (de партч:) skimбat, алtfел.

'Ενηλύσιον (τὸ), [ἐν, ἐλεύθω, = ἔρχομαι] локъ, ъnde a къzъt tpъsnetъ.

'Ενήλωσις, εως (ἡ), înfiцepe de къіе (прінч: fn канателе ъшелор de fpъmъseцe, saъ sirъpanцъ). [ἐν, ἡλόω].

'Ενῆμαι, (fъръ biit:) în локъ de ἐγκάθημαι.

'Ενημερεύω, biit: -εύσω, (къ dat:) netpekъ zioa întp' ъnъ локъ, saъ лъкръ. [ἐν, ἡμέρα].

'Ενημμένος, pas: ipe: de къ: de партч: ал лъї ἐνάπτω.

'Ενήνοθε (întpeб: nъmaї în kom:) tpe: de къ: (în локъ de прел:) ал лъї 'Ενόθω, saъ ἀνθέω -ῶ, saъ Dop: nex: ал лъї ἔρχομαι (ἦνθεν în локъ de ἦλθεν). (bezї komп: ἐπενήνοθε, κατενήνοθε, παρενήνοθε, ші înкъ ἀνήνοθε).

'Εν-ηρεμέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ενησυχάζω.

'Ενήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς) корабіе къ вîsле. (bezї ші τριήρης).

'Ενήριθμος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἐνάριθμος.

'Εν-ησυχάζω, biit: -άσω, (къ dat:) mъ лiniшteskъ în, saъ пе чева.

"Ενηφι, bezї ἕνη.

'Εν-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, pesъnъ în aъzъл къїва; (stpъm:) fakъ a pesъna чева; înвъцъ, ineцiezъ пе чінева. || (між: saъ pas:) = 'Ενωτίζομαι, 'Ακούω, багъ în ъpekiле меле, askълtъ, saъ aъzъ. [de ъnde

'Ενήχημα (τὸ), чеea че pesъnъ în aъzъл къїва; aъzipe. (bezї ші περιήχημα).

"Ενηχος (ὁ, ἡ), pesъnъtopъ în aъzъ. [ἐν, ἦχος].

"Ενθα [ἐν], adв: (лок: ші timп:) ъnde; kînd. «"Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν». Іл: А. «"Ενθα καὶ ἔνθα». Od: B. ічї ші коло; (ші timп;) kînd ші kînd. «"Η ἔνθα, ἤ ἔνθα». Od: K. saъ ла o парte, saъ ла алta; saъ аша, saъ алtmintpелеа. «"Ενθα μὲν, ἔνθα δέ». Лкs: din kînd în kînd. [de ъnde

'Ενθάδε, ші (At:) 'Ενθαδί, adв: = 'Ενταῦθα, aічї; (mi timп:) atъnчї. [de ъnde

'Ενθάδιος (ὁ, ἡ), noet: каре se aflъ aічї, чел de faцъ; пъmînteanъ.

'Εν-θακέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (къ dat:) шezъ în, saъ пе чева. [de ъnde

'Ενθάκησις, εως (ἡ), noet: шedepe în, saъ пе чева. «Ἡλίου — ». Sof: шedepe ла soape, saъ în партеа desпре soape.

'Ενθαλασσεύω (ττεύω), biit: -εύσω, sîntъ

(плȣteskȣ̆) пе mape. [ші

'Ενθαλάσσιος (ττιος), ші

'Ενθάλασσος (ττος), ου, (ὁ, ἡ), tpъitopȣ̆ пе mape, mapinȣ̆. [ἐν, θάλλασσα, ττα].

'Εν-θάλπω, віit: θάλψω, înкълzeskȣ̆; (прin întind:) înвiezȣ̆. (вezĭ ші ἐνθερμαίνω).

'Εν-θανατόω -ῶ, віit: -ώσω, osîndeskȣ̆ ла moapte.

'Εν-θάπτω, віit: -θάψω, (кȣ dat.) înгропȣ̆ чева înъȣntpȣ.

'Εν-θαῤῥέω (θαρσέω) -ῶ, віit: ήσω, (кȣ dat:) amȣ̆ кȣражȣ̆, înкpedepe, saȣ̆ пъdeжde în чinева, saȣ̆ чева.

'Ενταῦτα, Ion: în локȣ̆ de 'Ενταῦθα.

'Εν-θεάζω, віit: -άσω, intȣsiezȣ̆ пе чinева, ='Ενθουσιάζω. [de ȣnde

'Ενθεαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = 'Ενθουσιαστικὸς, însȣfлъtopȣ̆, simцitopȣ̆ de (saȣ̆ disпȣsȣ̆ ла) întȣsiasmȣ̆.

"Ενθεμα (τὸ), [ἐντίθημι] (прinч: pamȣpъ de пomȣ̆) алtoiȣ̆. [de ȣnde

'Ενθεματίζω, віit: -ίσω, алtoieskȣ̆ пomȣ̆. [de ȣnde

'Ενθεματισμὸς (ὁ), алtoipe de пomȣ̆.

'Ενθέμεν, saȣ̆ ἐνθέμεναι, Dop: поet: în локȣ̆ de ἐνθεῖναι, пех: 2: de înf: ал лȣĭ ἐντίθημι.

"Ενθεν [ἔνθα], adв: (лок: saȣ̆ пpea pap timп:) de aiчĭ, de аколо, de ȣnde; пе ȣpmъ, dȣпе aчeasta. «"Ενθεν ἑλών». Bas: «'Ο μέν ἔνθα καθέζετο, ἔνθεν ἀνέστη 'Ερμείας». Od: E. «Δέπας ἔνθεν ἔπινον». Od: T. «"Ενθεν, ὅθεν». Iл: Δ. «"Ενθεν καὶ ἔνθεν». Лкs: de amîndoъ пърцiле. 2) (maĭ noȣ̆ în локȣ̆ de ὅθεν) de ȣnde, прin ȣpmape. [de ȣnde

'Ενθένδε, adв: (лок:) de aiчĭ.

"Ενθεο, Ion: поet: în локȣ̆ de ἐνθοῦ, 2: пеps: de miж: пех: 2 de порȣнч: ал лȣĭ ἐντίθημι.

"Ενθεος (ὁ, ἡ), însȣfлatȣ̆ de zeitate, întȣsiastȣ̆. «"Ενθεος τέχνης». Esхл: însȣfлatȣ̆ de zeȣ̆ apta проорочii. || «Τὸ ἔνθεον». Лкs: zeeaska însȣfлape (лȣшinape), întȣsiasmȣл. [ἐν, θεός].

'Εν-θερίζω, віit: -ίσω, îmĭ пetpeкȣ̆ вapa ȣndeва, saȣ̆ кȣ вpe ȣnȣ̆ лȣкpъ.

'Ενθερμαίνω, віit: -ανῶ, înкълzeskȣ̆ пе dinъȣntpȣ; doropeskȣ̆; aпpinzȣ̆. (вezi ші ἐνθάλπω). [din

"Ενθερμος (ὁ, ἡ), fepвinte пе dinъȣntpȣ, aпpinsȣ̆; (прin întind:) aкtiвȣ̆, ші чл: [ἐν, θέρμη].

'Ενθεσίδουλος (ὁ, ἡ), (кom:) пapasitȣ̆, лaкomȣ̆ ла mînкape. [ἔνθεσις, δοῦλος],

"Ενθεσις, εως (ἡ), пȣnepe înъȣntpȣ; (прin întind:) înвȣкътȣpъ; (прin ȣpm:) mînкape, хpanъ. [ἐντίθημι].

"Ενθεσμος (ὁ, ἡ), лецiȣitȣ̆; eptatȣ̆. [ἐν, θεσμός]. [de ȣnde

'Ενθέσμως, adв: dȣпе лецĭ

"Ενθετος (ὁ, ἡ), [ἐντίθημι] пȣsȣ̆, saȣ̆ de пȣs înъȣntpȣ; de алtoit.

'Εν-θετταλίζομαι, віit: -ίσομαι, (кom:) поptȣ̆ mape ші гpoasъ manta (ка a Tesaлieniлop). [ἐν, Θετταλός].

'Ενθεῦτεν, adв: Ion: în локȣ̆ de ἐντεῦθεν.

'Ενθήκη (ἡ), (în цen:) лȣкpȣ пȣsȣ̆ în, saȣ̆ пе чева; поваpъ; (iap прinч:) sȣmъ, че depȣne жȣкътopȣл de кърцĭ, saȣ̆ чел че пȣne прinsoape (ка sъ o ia чел че ва кîшtiга); (de ȣnde maĭ noȣ̆) = 'Αφορμή. капitaлȣ̆. [ἐντίθημι].

'Ενθηλυπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆ datȣ̆ кȣ totȣл ла afemeiate desfътъpi, плъчepĭ: [ἐν, θῆλυς, πάθος].

"Ενθηρος (ὁ, ἡ), поet: плinȣ̆ de feapъ; (прin ȣpm:) seлвътъчitȣ̆. «Ποῦς —». Sof: mȣшкatȣ̆ de feapъ. «Θρὶξ —». Esхл: пъpȣ̆ neпientenatȣ̆, ші чл:. (вezĭ ші θηριόω). [ἐν, θήρ].

'Εν-θησαυρίζω, віit: -ίσω, (кȣ dat:) пȣiȣ̆ чева în пъstpape ȣndeва.

"Ενθλασις, εως (ἡ), sȣвst: лȣĭ...

'Εν-θλάω -ῶ, віit: -άσω, sпapгȣ̆, fъpîmȣ̆ чева în кinȣ̆, ка fъpîmъtȣpeлe sъ se aпese înъȣntpȣ, în кît sъ fopmeze adînкътȣpъ.

'Εν-θλίβω, віit: -θλίψω, stpiвeskȣ̆, aпъsȣ̆ чева în, saȣ̆ пе чева; (прin ȣpm;) întiпъpeskȣ̆. [de ȣnde

'Ενθλιπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пȣtinчosȣ̆ (кȣ însȣшime) de a stpiвi; saȣ̆ potpiвitȣ̆ ла aпъsape пе чева. [ші

"Ενθλιψις, εως (ἡ), stpiвipe, înгesȣipe, aпъsape sпpe înъȣntpȣ.

'Ενθνήσιμος (ὁ, ἡ), поet: în кape moape чinева, adȣкътopȣ̆ de moapte. [din

'Εν-θνήσκω, віit: -θανοῦμαι, = 'Εναποθνήσκω.

'Ενθορίσκω, în локȣ̆ de ἐνθρώσκω, (прinч: despпe пъsъpĭ) калкȣ̆. [din

"Ενθορος (ὁ, ἡ), поet: (прinч: iaпъ) гonitъ, вopцoasъ. [ἐν, θορός].

"Ενθους (ὁ, ἡ), (прin întpȣnipe) în локȣ̆ de ἔνθεος. [de ȣnde.

'Ενθουσιάζω, ші 'Ενθουσιάω -ῶ, віit: -άσω, sîntȣ̆ întȣsiastȣ̆, însȣfлatȣ̆ de zeitate, mъ întȣsiezȣ̆. [de ȣnde

'Ενθουσίασις, εως (ἡ), ші

'Ενθουσιασμὸς (ὁ), întȣsiasmȣ̆; (прinч:)

ість мішкарс а вьſлетьлъї din zeeаскъ (saŭ sokotitъ de astſeл) înвьſlape. [ші

Ἐθουσιαστὴς, οῦ (ὁ), ші

Ἐνθουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, înвьſiтьторъ de înтьвsiasmъ.

Ἐνθουσιώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв): -ωδῶς, ка înтьвsiastъ. [ἔνθους].

Ἐν-θράσσω (-ττω), вііт: -θράξω, At: saŭ ion: în локъ de ἐνταράσσω.

Ἐν-θρηνέω -ῶ, вііт: -ήσω, (кв dat:) плîнгъ пентрв чева.

Ἐνθρίακτος, (ὁ, ἡ), поеt: [ἐν, θριάζω] înтьвsiastъ.

Ἐνθριόω -ῶ, вііт: -ώσω, înfъшвръ în fрвnze de smoкinъ; (în цеп:) înfъшвръ, remвieskъ. [ἐν, θρίον].

Ἐνθρονίζω, вііт: -ίσω, нвіъ не тронъ (în скавнъ), înтponezъ. [din

Ἐνθρόνιος (ὁ, ἡ), =Ἔνθρονος.

Ἐνθρονισμὸς (ὁ), înтponape (нвнвре în скавнъ). [ші

Ἐνθρονιστικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ ла înтponape. [ἐνθρονίζω].

Ἔνθρονος (ὁ, ἡ), înтponatъ (ашezatъ не скавнъ). [ἐν, θρόνος].

Ἐν-θρυλλέω -ῶ, вііт: -ήσω, (кв dat:) моитeskъ ла вреке.

Ἐν-θρυλλίζω, вііт: -ίσω, = Ἐνθρυλλέω.

Ἐνθρυμματίς, -ίδος (ἡ),= (saŭ греш: în локъ de) Θρυμματίς. [ші

Ἐνθρύπτης, ου (ὁ), fърîmiчitorъ. [ші

Ἔνθρυπτος (ὁ) ἡ), fърîmiчitъ în чева. (de вnde || sввst:) Ἔνθρυπτον (τὸ), вnъ leлъ de пръжiтъръ (кв лапte, ші чл:). [din

Ἐν-θρύπτω, вііт: -θρύψω, грекъ, moiъ, fърîmiчezъ чева înъвntрв în... «Ἐνέθρυψεν ἄρτον εἰς σκάφην». Skp:

Ἔνθρυσκον (τὸ), = (saŭ греш: în локъ de) Ἄνθρυσκον.

Ἐν-θρώσκω, вііт: -θοροῦμαι, (nex: ἐνέθορον, ші чл:) поеt: (кв dat:) въръ репеde în, între, saŭ пе чева; (desnpe пъзърі) калкъ (тъ înnpeвnъ кв пarte fem:)

Ἐν-θυμέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσομαι, (nex: ἐνεθυμήθην, tpe; de кв: ἐντεθύμημαι) (кв ак:) нвіъ în rîndъ, шъ кіпzвieskъ; înî înкіпвieskъ; пріченъ. «Ἐνθυμῆ τὸ τῆς τύχης». Тгр: «Ἢτοι κρίνομέν γε, ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα». Твч: (ші кв цеп:) «Εἰ μὴ τούτων ἐνεθυμήθησαν». Ksn: (ші кв пarтн:). «Οὐκ ἐντεθύμηται ἐπαιρόμενος». Твч: (ші nas:) «Τοῦτο οὐ φιλόσοφόν σοι δοκεῖ καὶ εὖ ἐντεθυμημένον». Плт: 2) mъ тврвъръ, крънъ de пекazъ (Iпкр:) 3) noſteskъ. (Епікт:). [de вnde

Ἐνθύμημα (τὸ), rîndipe. 2) моралъ, saŭ fisiолоцікъ обsepвaцie. 3) semnifikaцie; înцелесъ; скопъ. (вezї ші γνώμη). 4) (petp: ші лоц:) entimemъ, вnъ feлъ de silоцismъ din doъ propoзiцii. [de вnde

Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла rîndipe, saŭ нъскочipe. 2) конpinsъ în, saŭ компвsъ din entimeme. 3) (прin înтlind:) îndemînatikъ opatorъ, saŭ dialektikъ. [ші

Ἐνθυμημάτιον (τὸ), dim: ал лвї ἐνθύμημα. [ші

Ἐνθυμηματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлъ de ἐνθύμημα; saŭ =Ἐνθυμηματικός.

Ἐνθύμησις, εως (ἡ), =Ἐνθυμία. [ші

Ἐνθυμητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла прічепере, saŭ нъскочipe, indвstpiosъ. (ἐνθυμέομαι].

Ἐνθυμία (ἡ), обsepвaцie; meditaцie; teopie. «Εἰς ἐνθυμίαν προβάλλειν». Твч: a пропвne în вътаре de seamъ. [ἐν, θυμός].

Ἐν-θυμιάω -ῶ, вііт: -άσω, тъmîiъ (парfвmъ) чева înъвntрв.

Ἐνθυμίζομαι, вііт: -ίσομαι, =Ἐνθυμέομαι.

Ἔνθυμιος (ὁ, ἡ), пвsъ în rîndъ, în минte, rînditъ, певîtatъ; (прin врт:) adвкъторъ de rîndврї, de пелiniшte (de вътаie de кацетъ). «Μή σοι λύπην ἐνθύμιος ἔστω». Od: N. «Εὐνὴ —». Sof: «Ἐνθύμιον οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρόν». Ep: îl вътеа кацетвл, ера пвsъ пе rîndврї. [ἐν, θυμός].

Ἐνθυμιστὸς, ἡ, όν, = Ἐνθύμιος. «Ἐνθυμιστὸν ποιεῖσθαί τι». Ep: a пв se пвtea лiniшti, mereŭ rîndindв se ла чева. [ἐνθυμίζομαι].

Ἔνθυμος (ὁ, ἡ), кв iniтъ, квражosъ, îndpъzneцъ. [ἐν, θυμός].

Ἔνθω, ῃς ῃ, ωμεν, ші чл: Dop: în локъ de ἔλθω, nex: 2: de sвn: ал лвї ἔρχομαι.

Ἐν-θωρακίζω, вііт: -ίσω, înzълezъ, saŭ înвракъ кв za, съ плatoмъ.

Ἔνι, în локъ de ἔνεστι, (кв dat:) se aflъ, este în чева. «Ἔνι γάρ τις κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι». Apstf: 2) este пвtinчosъ, saŭ eptatъ. «Ὡς ἔνι μάλιστα πειρᾶσθαι». Лвч.

Ἐνὶ, ші (пречед: кazвл) ἔνι, поеt: în локъ de ἐν.

Ἐνιαῖος, α, ον, (ші adв:) -αίως, simплв, sinгвratikъ. [ἔν].

Ἐνιαυθμὸς (ὁ), поеt: [ἐνιαύω] локъ de петречере, de odixnъ.

Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, ші

Ἐνιαύσιος, α saŭ ος, ον, dвinitorъ de вnъ (saŭ кape se faчe пе fie кape) anъ. (Es: ш Тгр:). 2) de вnъ anъ. «Σύς—». Od; Π.

'Ενιαυτίζω, viit: -ίσω, înnlineskă (dăinezk) ană anŭ. [din

'Ενιαυτὸς (ὁ), [ἐνὶ, αὐτὸς, saă ἔνος]. anŭ; (prinч:) op че timporalŭ, neriodŭ, saă черкълацie de anĭ. (de ande). «Ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν». Od: A. «Τοῦ ἐνιαυτοῦ». Лкs: ne anŭ.

'Ενιαυτοφανής, έος (ὁ, ἡ), noet: kape se apatъ (se întîmnlъ) ne fie-kape anŭ, saă o datъ ne anŭ. [ἐνιαυτὸς, φαίνομαι].

'Ενιαυτοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, sînlŭ

'Ενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ), (bot:) kape podeшte (saă îшĭ цine podъл) anъл îutrerŭ. «Ἡ Ἄρκευθος ἐνιαυτοφύρον». Tfp: [ἐνιαυτὸς, φέρω].

'Ενιαύω, viit: -αύσω, noet: (kъ dat) dopmŭ, mъ odixneskŭ (neirekŭ, локъieskŭ) înъanirъ în...

'Ενιαχῆ, ші 'Ενιαχοῦ [ἔνιοι], adв: (лок: ші timn:) în anene локърĭ, kîte andeва; ane -orĭ, kînd ші kînd, kîte o datъ.

'Ενι-βάλλω, noet: în локŭ de ἐμβάλλω.

'Ενι-βάπτω, ші 'Ενιβλάπτω, noet: în локŭ de ἐμβάπτω, ші ἐμβλάπτω.

'Ενίγυιος, saă 'Ενίγυος (ὁ, ἡ), noet: чел къ anŭ тъдъларŭ de trenŭ nътаї (prinч: mînъ, saă nîчorŭ), skionŭ, saă чiънгŭ. 2) комплектъtorŭ de anŭ trънŭ înnpexnъ къ алteле, =Συμφυής. (bezĭ zîч:) [ἕν, γυῖον].

'Εν-ιδρόω -ῶ, viit: ώσω, (kъ dat:) asădŭ îndeletnічindъmъ în чева.

'Εν-ιδρύνω (ιδρύω), viit: -ύσω, ашezŭ, (întemeiezŭ) în, saă ne чева.

'Εν-ιζάνω, viit: -ιζήσω, шezŭ în, saă ne чева.

'Ενιζεύγνυμι, noet: în локŭ de ἐνζεύγνυμι.

'Ενίζημα (τὸ), op че este ашezatŭ înъanirъ în чева. [ші

'Ενίζησις, εως (ἡ), medepe (saă ашezape) înъanirъ în чева. [din

'Εν-ίζω, viit- -ιζήσω, ашezŭ, statopniческŭ чева în, saă ne чева. || (nestp: saă ел: ші miж:)='Ενιζάνω.

'Ενίζω, viit: -ίσω,='Ενοποιῶ, simnlifikŭ, fakŭ a fi anъл. «Φῶς ἐνιζόμενον». Tлц:

'Εν-ίημι, viit: -ενήσω, (nex: ἐνῆκα, ші чл:) nopneskŭ (apъnkŭ, въpsŭ, лasŭ) чева înъanirъ; (fir:) însъflъ. (kъ dat:) «'Ενήσομεν τὴν ναῦν εὐρεῖ πόντῳ». Od: B. M. «Νησὶν ἐνίετε πῦρ». Il: M. (ші miж: kъ цen:) «Σαλπίγγων ἐνίεσθαι». Mosx: a însъfla. (ші fir:) «'Ενῆκε δὲ οἱ μένος ἠὺ». Il: Y. «Νῦν μὲν μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας. Il: I. 'л aĭ fъkъt mаĭ mîndrŭ (mаĭ obpaznikŭ), (bezĭ ші ἐμβάλλω).

'Ενικάββαλεν, Eол: noet: în локŭ de ἐγκατέβαλεν, nex: ал лъĭ ἐγκαταβάλλω.

'Ενικάππεσεν, Eол: noet: în локŭ de ἐγκατέπεσεν, nex: ал лъĭ ἐγκαταπίπτω.

'Ενικάτθεο, Ion: noet: în локŭ de ἐγκατάθου, 2: sinr: neps: de miж: nex: 2: ал лъĭ ἐγκατατίθημι.

'Ενικλάω, noet: în локŭ de ἐγκλάω.

'Ενικλείω, noet: în локŭ de ἐγκλείω.

Ἔνικρος (ὁ, ἡ), anedŭ. [ἐν, ἀκμάς].

'Εν-ικνέομαι -οῦμαι, viit: -ίξομαι, intrъ, ръsneskŭ înъanirъ.

'Ενι-κνήθω, noet: în локŭ de ἐγκνήθω.

'Ενι-κνώσσω, noet: în локŭ de ἐγκνώσσω.

'Ενικὸς, ἡ, ὸν; (ші adв:) -ικῶς, sinrъparŭ, însemnътorŭ de anime. «Ἀριθμὸς —». Гram:

'Ενι-κρίνω, noet: în локŭ de ἐγκρίνω.

'Εν-ιλλω, viit: ἐνειλήσσω,= 'Ενείλέω.

'Εν-ιλλωπέω -ῶ, viit: ήσω, ші

'Εν-ιλλώπτω, viit: -ώψω,='Εγκατιλλώπτω.

'Εν-ιοβολέω -ῶ, viit: -ήσω, (kъ dat:) îmĭ въpsŭ otpава în, saă ne чева.

Ἔνιοι [ἔνι, în локŭ de ἔστιν οἵ], αι, α, pron: nedef: (nъmaĭ îm: ші fъpъ apt:) aniĭ, anene. [de ande

'Ενίοκα. Dop: în локŭ de

'Ενίοτε [ἔνι, ὅτε], adв: (timn:) ane-opi, kîte o datъ.

'Ενιπὴ (ἡ), noet: [ἐνίπτω] asupъ nъstpape, окърîpe; amepinцape; (maĭ noŭ) amepinцътoape nopanкъ; (în цen:) atakape.

'Ενίπλεος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἔμπλεως.

'Ενιπλήσωσι, noet: în локŭ de ἐμπλήσωσι, 3: im: neps: de nex: sвn: ал лъĭ ἐμπίπλημι.

'Ενιπλήσσω, noet: în локŭ de ἐμπλήσσω.

'Εν-ιππάζομαι, viit: -σομαι, ші

'Εν-ιππεύω, viit: -εύσω, (kъ dat:) anълъ, saă intrъ къларе andeва.

'Ενι-πρήθω, noet: în локŭ de ἐμπρήθω.

'Ενιπτάζω, viit: άσω, noet: (npin întind:) în локŭ de ἐνίπτω.

'Ενιπτύω, noet: în локŭ de ἐμπτύω.

'Ενίπτω, viit: ἐνίψω, (nex: ἐνένιπτον, saă ἐνένιπον ші ἠνίπαπον) noet: (apxaikŭ ші în etimол):='Ενέπω, zikŭ; bestesкŭ. «'Ελπίδας ἐνίπτων». Hind: (iap prinч: 2) stpaшnik mъstpezŭ, чertŭ. «Κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ». Od: Y. (bezĭ ші ἐνίσσω).

'Ενισκέλλω, noet: în локŭ de ἐνσκέλλω.

'Ενισκήπτω, noet: în локŭ de ἐνσκήπτω.

'Ενισπεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал лъĭ ἐνίσπω.

'Ενίσπω ='Ενίπτω, saă ἐνέπω.

'Ενίσσω, поет: în локŭ de ἐνίπτω, atingŭ пе чінева, saŭ îл atakŭ прin ворбе, окъръskŭ; (în цen:) tpaktezŭ ръŭ. «Ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βουλῇσιν». Od: Ω.

'Εν-ίστημι, віit: ἐνστήσω, (nex: ἐνέστησα, ші між: ἐνέστην, між: tpe: de кȣ: ἐνέστηκα, ші чл:) (în цen:) ашezŭ, пȣiŭ sъ stea чева ȣndeва; (ші між:) staŭ, mъ aflŭ, sîntŭ ашezatŭ înъȣntpȣ, întpe, saŭ пе, saŭ înaintea кȣїва; (iap пapt: 1:) înfigŭ, aцintezŭ. «Τὸν νοῦν ἐνστήσαντας». Apst: în локŭ de ἐπιστήσαντας». 2) (між: fъръ kazŭ) soseskŭ, sîntŭ de faцъ. «Ὁ καιρὸς ἐνέστη τῶν μυστηρίων». Ерmц: «Τὸν ἐνεστηκότα πόλεμον». Лкs: «Θέρους ἐνισταμένου». Тȣч: (de ȣnde гpm:) «Ἐνεστὼς (χρόνος)». timпȣ пpezinte, saŭ de акȣm. 3) (кȣ dat:) mъ înпpotiвeskŭ; опpeskŭ; (Лец:) kontestezŭ. «Ἤν τις ἐνίστηται τοῖς ποιουμένοις». Тȣч: «Ἐνστησόμενος τῇ φυγῇ αὐτοῦ». Пл: «Ἐνίστανται τῷ ἰῷ». Diskp: 4) (кȣ ак:) апȣкŭ, întpeпpinzŭ, înчепŭ, пopneskŭ чева (рекламацiе, peсвoiŭ, ші чл:). «Τίνα ὁδὸν ἐνστήσονται»; Esx: Sокр: че dpȣmŭ вор апȣка? «Δίκην (Πόλεμον) ἐνστήσασθαι». Лкs: (вezi ші προΐστημι). 5) (despe лiкȣide) mъ înкeгŭ. «Γάλα ἐνιστάμενον». Dskp: (вezĭ ші συνίστημι).

Ἔνισχνος (ὁ, ἡ), поет: кam ȣskъцiвŭ, sлъбȣцŭ. [ἐν, ἰσχνός].

'Εν-ισχυρίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ întъpeskŭ; îmĭ пȣiŭ toate пȣtepiлe; stъpȣieskŭ (вezĭ ші διϊσχυρίζομαι, ші ἀπισχυρίζομαι). 2) (кȣ dat:) mъ întemeiezŭ, mъ pezemŭ, îmĭ amŭ пъdeждiлe în чева, saŭ чінева.

'Εν-ισχύω, віit: -ύσω, (stpъm:) întъpeskŭ (проп: ші fiг:), daŭ tъpie, пȣtepe ла чева. || (nestp: saŭ ел:) iaŭ tъpie, mъ înînпȣtepniчezŭ.

'Ενίσχω, ='Ενέχω,

'Ενι-τρέφω, ші 'Ενι-φέρβομαι, поет: în локŭ de 'Εντρέφω, ші 'Εμφέρβομαι.

'Ενι-χρίμπτω, ші 'Ενι-ψάω, поет: în локŭ de 'Εγχρίμπτω, ші 'Εμψάω.

'Εν-λακεύω (în локŭ de ἐλλακεύω), віit: -εύσω, (неолоц:) înкizŭ în гроапъ (în sȣtepanŭ, кiлie, ші чл:). (вezĭ ші ἐνσηκάζω).

'Ενναέτειρα, ας (ἡ), поет: fem: ал лȣĭ ἐνναετήρ.

'Εννάετες, adв: вezĭ ἐνναέτης.

'Ενναετὴρ (ὁ), поет: [ἐνναίω], локȣitopŭ ȣndeва.

'Ενναετηρὶς, ίδος (ἡ), кȣpsŭ de поъ anĭ. 2) sepвъtoape пе fie кape поъ anĭ. [ші

'Ενναέτηρος (ὁ, ἡ), ші

'Ενναέτης, εος (ὁ, ἡ), de поъ ani. || (neȣt:) ἐννάετες, adв: поет: în поъ anĭ. [ἐννέα, ἔτος].

'Ενναέτης [ἐνναίω], ου (ὁ), ='Ενναετὴρ, локȣitopŭ întp' ȣnŭ локŭ.

'Ενναετίζω, віit: -ίσω, înплineskŭ (dъineskŭ, sîntŭ de) поъ anĭ. [din

'Ενναέτις, ιδος (ἡ), поет: fem: ал лȣĭ ἐνναέτης.

'Ενναίρω, поет: în локŭ de ἐναίρω.

'Εν-ναίω, (fъръ віit) (кȣ ак: saŭ dat:) локȣieskŭ ȣndeва înъȣntpȣ.

'Εννάκις, adв: de поъ opĭ. [ἐννέα].

'Εννακισχίλιοι, αι, α, поъ miĭ. [ἐννάκις, χίλιοι].

'Εννακόσιοι, αι, α, поъ sȣte. [ἐννέα, ἑκατόν]. [de ȣnde

'Εννακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ал поъ sȣteлea.

'Εννάσαντο, поет: a 3: îm: пeps: de між: nex: 1: ал лȣĭ ἐναίω.

'Ενναταῖος, α, ον, кape se faчe, saŭ faчe чева în поъ ziлe. [din

Ἔννατος, η, ον, ал поълea. || «Τὰ ἔννατα, se înц: ἱερά)». Is: пomenipe de поъ ziлe. [ἐννέα].

'Εν-ναυαγέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) чepкŭ sпapцepe de кopaвie înnъȣntpȣ ȣndeва.

'Εν-ναυλοχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) stînd кȣ кopaвia tpasъ înъȣntpȣ пîndeskŭ вpeme.

'Εν-ναυμαχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) faкŭ бътъліе пе mape înъȣntpȣ.

'Εν-ναύω, поет: în локŭ de ἐνναίω.

'Εννέα (οἱ, αἱ, τὰ), (пȣmep: nedeкл:) поъ; (прin întind: ші шаĭ кȣ seamъ în комп: în локŭ de) mȣлte, aneвoe de пȣmъpat. (вezĭ ἐννεάγηρως, ἐννεάκροσσος, ἐννεάχιλοι, ἐννέωρος, ші чл:, ші înкъ ші ἑκατὸν, ші ἑπτά).

'Εννεάβοιος (ὁ, ἡ), поет: чел în пpeцŭ de поъ воĭ (віte, saŭ monete, вezĭ βοῦς).

'Εννεάγηρα, ας (ἡ), поет: fem: ал лȣĭ

'Εννεάγηρως, ω (ὁ, ἡ), поет: бътpînŭ de поъ цeпepaцiĭ, foapte бътpînŭ. [ἐννέα, γῆρας].

'Εννεάδεσμος (ὁ, ἡ) поет: чел кȣ поъ легътȣpi (inкeietȣpĭ, saŭ nodȣpĭ). [ἐννέα, δεσμός].

'Εννεαδικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitŭ ла noime (кîtiше de поъ). 2) компȣsŭ din (saŭ înпъpцitŭ în) noimĭ. [ἐννεὰς, άδος].

'Εν-νεάζω, віit: -άσω, (кȣ dat:) îmĭ пetpeкŭ tinepeцea în чева. «Ῥόδον ἦρι ἐν-

νεάσαν». Fiлstp: înfлopind în toatъ прimъвара.

'Εννεακαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), noъsпpezeче. [ἐννέα. καὶ, δέκα].

'Εννεακαιδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), кѫpsŭ de noъsпpezeче anĭ. [ші

'Εννεακαιδεκαέτης, ου (ὁ), ші ἐννεακαιδεκαέτις, ιδος (ἡ), (каре dъineшte, saŭ este în вipstъ) de noъsпpezeче anĭ. [ἐννεακαίδεκα, ἔτος].

'Εννεακαιδεκάμηνος (ὁ, ἡ), de noъsпpezeче лѫnĭ. [ἐννεακαίδεκα, μήν].

'Εννεακαιδεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de noъsпpezeче opĭ atîta.

'Εννεακαιδεκαταῖος, α, ον, каре se faче, saŭ faче чева în noъsпpezeче ziлe. [din

'Εννεακαιδέκατος, η, ον, ал noъsпpezeчелеа. [ἐννεακαίδεκα].

'Εννεάκεντρος (ὁ, ἡ), чел кѫ noъ вoлdѫpĭ, saŭ аче. [ἐννέα, κέντρον].

'Εννεάκις, adв:= 'Εννάκις, de noъ opĭ.

'Εννεάκλινος (ὁ ἡ), înкъпъtopŭ de noъ пatѫpĭ (de medepe ла masъ). [ἐννέα, κλίνη].

•'Εννεάκροσσος (ὁ, ἡ), чел кѫ noъ (adiкъ mѫлte) fѫnde. [ἐννέα, κροσσός].

'Εννεάκρουνος (ὁ, ἡ), (прinч: fîntînъ) кѫ noъ шinote. [ἐννέα, κρουνός].

'Εννεάκυκλος (ὁ, ἡ), компѫsŭ din noъ черкѫpĭ. [ἐννέα, κύκλος].

'Εννεάλινος (ὁ, ἡ), îmплetitŭ кѫ noъ fipe. [ἐννέα, λῖνον].

'Εννεάμηνος (ὁ, ἡ), dъinitopŭ (saŭ чел de) noъ лѫnĭ. [ἐννέα, μήν].

'Εννεάμυκλος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ noъ въpцĭ. «"Ονος — ». Antmx: Лiкfp: [ἐννέα, μύκλος].

'Εννεάνυχες,='Εννάνυχες.

'Εννεάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел de noъ коцĭ. [ἐννέα, πῆχυς].

'Εννεαπλάσιος, α, ον, de noъ opĭ atîta, [ἐννέα, ἁπλοῦς].

'Εννεάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe de noъ пiчoape. [ἐννέα, ποῦς[.

'Εννεάπυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ noъ порцĭ. [ἐννέα, πύλη].

'Εννεὰς, άδος, (ἡ), noime, (кîtime de noъ). [ἐννέα].

'Εννεάστεγος (ὁ, ἡ), (οἶκος, кasъ, ші чл:) кѫ noъ katѫpĭ. [ἐννέα, στέγη].

'Εννεασύλλαβος (ὁ, ἡ), чел din noъ siлaбe. [ἐννέα, συλλαβή].

'Εννεάφθογγος (ὁ, ἡ), [ἐννέα, φθόγγος] ші

'Εννεάφωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ noъ глasѫpĭ, saŭ sѫnete. [ἐννέα, φωνή].

'Εννεάχιλοι, поet: în локŭ de ἐννακισχίλιοι. || (sinг:) «'Εννεάχιλος (κτύπος)». Non: sromotŭ de noъ miĭ (adiкъ mѫлцĭ) oamenĭ; (прin ѫpm:) грozaвŭ.

'Εννεάχορδος, (ὁ, ἡ), компѫsŭ din noъ коapde. «"Οργανον —». At: [ἐννέα, χορδή].

'Εννεάψυχος (ὁ, ἡ), чел кѫ noъ sѫfлete, (adiкъ) =Δυσθανής. «Κύων —». Etimл:

'Εν-νεκρόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кѫ dat) amopцeskŭ (faкŭ moptŭ) пе чiнева înъѫntpѫ, saŭ прin чева.

'Εν-νεμέθω, поet: în локŭ de...

'Εν-νέμω, вiit: -νεμῶ, (кѫ dat:) пaskŭ (stpъm: ші miж:), saŭ înпapцŭ чева înъѫntpѫ.

'Εννενήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл: nѫmъp: noъ-zeчĭ. [ἐννέα].

'Εννενηκονταέτης, εος saŭ έος (ὁ), ші

'Εννενηκονταέτις, ιδος (ἡ), ші (прin контpaкцie)

'Εννενηκοντούτης, ου (ὁ), ші 'Εννενηκοντοῦτις, ιδος (ἡ), de noъzeчĭ de anĭ (în вîpstъ). (вezĭ ші δεκαέτης). [ἐννενήκοντα, ἔτος].

'Εννενηκοστὸς, ἡ, ὸν, ал noъzeчелеа. [ἐννενήκοντα].

"Εννεον, поet: în локŭ de ἔνεον, прел: ал лѫĭ νέω (înnotŭ).

'Εννεόργυιος (ὁ, ἡ), de noъ stînжinĭ. [ἐννέα, ὀργυιά].

'Εννεὸς, ὰ, ὸν, =(saŭ греш: în локŭ de) ἐνεός.

'Εν-νεοσσεύω (ττεύω), вiit: -εύσω, (кѫ dat:) îmĭ faкŭ кѫĭвѫл, клочeskŭ, ші skoцŭ пѫĭ înъѫntpѫ în чева.

'Εν-νεοττοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ кpeskŭ пѫiĭ înъѫntpѫ în...

'Εν-νεοττοποιέω-ῶ, вiit: ήσω,='Εννεοσσεύω.

'Εννέπω, поet: ='Ενέπω.

'Εννεσίη, ης, Ion: în локŭ de (neîntp:) ἐννεσία, ας (ἡ), поet: (прinч:) = "Ενεσις; (fiг:) însѫfлape; повaцъ, sfъtѫipe; opdinŭ.

'Εν-νεύω, вiit: -νεύσω, (кѫ dat:) faкŭ semnŭ кѫĭва (ка sъ înцeлeaгъ чева).

'Εννέωρος (ὁ, ἡ), поet: [ἐννέα, ὥρα], ='Ενναετὴς, de noъ anĭ; (în цen:) de mѫлцĭ anĭ, de mѫлtŭ timпŭ. 2) [ἐννέα, ὥρα] каре чepe (saŭ se faче кѫ) mѫлtъ înгpiжipe. «'Αλείφατος ἐννεώροιο». Iл: Σ. лѫкpatŭ, saŭ пъstpatŭ кѫ mѫлtъ înгpiжipe, (прin ѫpm;) пpeцiosŭ.

"Εννη (ἡ), поet: în локŭ de ἔνη.

'Εννήκοντα, поet: în локŭ de ἐννενήκοντα.

'Εννῆμαρ, adв: поet: în noъ ziлe. [ἐννέα, ἡμέρα].

'Εννήρης, εος (ὁ, ἡ), коpaвie кѫ noъ (pîn-

dъpĭ de) вîsле, saŭ вîsлашĭ. (вezĭ ші τριήρης). [ἐννέα, ἐρέσσω].

Ἔννηφι (φιν), adв: поet: вezĭ ἔνη.

Ἐν-νήχομαι, віit: -νήξομαι,=Ἐγκολυμβάω.

Ἐν-νοέω -ῶ, ші (між:) ἐννοέομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, пъіŭ, saŭ amŭ în rîndŭ, къцetŭ; îmĭ înкіпъіeskŭ; прічепŭ; цiŭ minte; (în a 3: пеps: desпре лък:) înseшneazъ. «Τό μοι ξυμβεβηκὸς τίποτ' ἐννοεῖ»; Плт: [de ъnde

Ἐννόημα (τὸ), къцetŭ, idee, rîndŭ. [de ъnde

Ἐννοηματικὸς, ὴ, ὸν, копрinzъtopŭ, saŭ прічinъitopŭ de mълte къцetъpĭ, плinŭ de ideĭ.

Ἐννοητικὸς, ὴ, ὸν, аплекatŭ ла rîndipe, rînditopŭ. [ἐννοέω].

Ἔννοια (ἡ), înцелesŭ; idee, rîndŭ. «Ἔννοια ποθ' ἡμῖν ἐγένετο». Ksn: «Μήτε ἔννοιαν ἔχειν θεῶν». Пл: 2) гріжъ, rîndipe. «Τῇ περὶ τοῦ μέλλοντος ἐννοίᾳ». Пл: 3) (ptp:) idee, înцелesŭ копрinsŭ în къвinteле къĭва. [ἐν, νοῦς].

Ἐννομολέσχης, ου (ὁ), коm: въpfitopŭ desпре лецĭ. [ἐν, νόμος, λέσχη].

Ἔννομος (ὁ, ἡ), каре se faче, saŭ faче чева dъпе лецĭ; копрinsŭ în (конformŭ къ) лецĭ, лецitimŭ. || (neъt:) Ἔννομα, поet: în локŭ de ἐννόμως. [ἐν, νόμος].

Ἔννομος (ὁ, ἡ), поet: (къ цеn:) каре паште (saŭ локъіeште) în вре ъnŭ локŭ. [ἐν, νομή].

Ἐννόμως, adв: dъпе лецĭ, лецiъit. [ἔννομος].

Ἔννοος -ους (ὁ, ἡ), (компар: -ούστερος, ші sъпр: -ούστατος) înцелeптŭ, къ minte. [ἐν, νόος -οῦς].

Ἔννος, saŭ ἕνος, η, ον, поet: în локŭ de ἕνος.

Ἐννοσίγαιος (ὁ, ἡ), поet: [ἔννοσις, γῆ]. srъdъitopŭ de пъmîntŭ. (епit: ал лъĭ Neптъnŭ).

Ἐννοσίδας, α, (ὁ), Dop: поet: în локŭ de ἐννοσίγαιος. [ἔννοσις, δᾶ=γῆ].

Ἔννοσις, εως (ἡ), поet: în локŭ de ἔνοσις.

Ἐννοσίφυλλος (ὁ, ἡ), поet: [ἔννοσις, φύλλον] (локŭ) ъnde se клetinъ fръnzeле помілор neînчetat, (adiкъ) 'nалtŭ, вîntosŭ.

Ἐννοσσεύω, віit: -εύσω, = Ἐννεοσσεύω.

Ἐννοσσοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ἐννεοσσοποιέω.

Ἐννότιος, ші ἔννοτος (ὁ, ἡ), поet: ъmedŭ: ъmedosŭ. [ἐν, νότος].

Ἐν-νυκτερεύω, віit: -εύσω, (къ dat:) пеtрекŭ noaпteа în вре ъnŭ локŭ, saŭ лъкръ.

Ἔννυμι, віit: ἕσω, (ші між:) ἕσομαι, ші ἕσσομαι, (nex: εἷσα, ἕσα, ші ἕσσα, ші між: ἑσάμην, ἑσσάμην, ші ἑεσσάμην, tpe: da къ: εἷμαι, ші neîntp: în 1: пеps: ἕσμαι) поet: înвракŭ, (ші між:) поptŭ, sîntŭ înвръкatŭ (акоперitŭ) къ чева. (ші къ doĭ ак:). «Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕσσει». Om: (ші між:) «Περὶ χροῒ εἵματα ἕστο». Om: «Τεύχεα ἑσσαμένω». Om: «Νεφέλην ἕσσαντο». Om: (ші fir:) «Λάϊνον ἕσο χιτῶνα». Om: te aĭ fi акоперit къ пietpe. (de ъnde maĭ noŭ). «Ἕσσασθαι γῆν». Енгр: a se înгропа în пъmîntŭ. (прozaiчiĭ întpeвъinцeazъ компъsъл Ἀμφιέννυμι). [ἕω].

Ἐννυὸς (ἡ), поet: =Νυός, поръ.

Ἐν-νυστάζω, віit: -άξω, (къ dat:) dopmitezŭ пе (fъкînd) чева.

Ἐν-νυχεύω, віit: -εύσω, = Ἐννυκτερεύω. [din

Ἐννύχιος, α, ον, ші

Ἔννυχος (ὁ, ἡ), каре se faче, saŭ faче чева noaпtea (maĭ de mълte-opĭ adвepвiал). «Ἐννύχιαι κατάγοντο αἱ νῆες». Od: Г. (ші компр:) «Ἐννυχώτερον (ші перег: Ἐννυχέστερον) ταύτας ἀνίστη». Faв: ле sкъла maĭ de noaпte. [ἐν, νύξ].

Ἔννωθρος (ὁ, ἡ), лепешŭ, zъбавnікŭ în чева. [ἐν, νωθρός].

Ἐννῶσαι, Ion. în локŭ de ἐννοῆσαι, nex: 1: de înf: ал лъĭ ἐννοέω.

Ἐνόδιος, α saŭ ος, ον, чел че se aflъ în dpъmъpĭ, saŭ în dpъmŭ; (de ъnde eпit: ал лъĭ Меркъpŭ ші ал Екateĭ, saŭ Проsерпineĭ). (neъt:) «Ἐνόδια (τὰ), Tfp: ъmflъtъpĭ, въшічĭ, saŭ опъpелĭ прічinъite de mълtŭ ъmвлetŭ. [ші

Ἐνοδίτης, ου (ὁ), ші Ἐνοδῖτις, ιδος (ἡ), поet: în локŭ de Ἐνόδιος. [ἐν, ὁδός].

Ἔνοδμος (ὁ, ἡ), поet: Ion: în локŭ de ἔνοσμος, чел че 'шĭ аре miposъл; (ad:) nepesъflatŭ, проasпътŭ. [ἐν, ὀδμή].

Ἐνοειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, de ъnŭ sinгъpŭ felŭ, simплŭ. [ἐν, εἶδος].

Ἐν-όθω, віit: -όσω, neîntp: прimit: ал лъĭ ἐνήνοθα, клetinŭ.

Ἐνοικάδιος (ὁ, ἡ), поet: (saŭ грeш:) în локŭ de ἐνοικίδιος.

Ἐν-οικειόω -ῶ, віit: -ώσω, = Εἰσοικειόω.

Ἐνοικέτης, ου (ὁ), ші Ἐνοικέτις ιδος (ἡ), =Ἔνοικος.

Ἐν-οικέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) локъіeskŭ în вре ъnŭ локŭ; (fir:) sîntŭ deпрinsŭ în вре ъnŭ лъкръ. «Ἐνῳκήκασιν ἐν τοῖς φυσικοῖς». Apst: [de ъnde

'Ενοικήσιμος (ὁ, ἡ), îndemînatikŭ de локȣit întp' însȣл. [ші

'Ενοίκησις, εως (ἡ), локȣipe înъȣntpŭ. [ші

'Ενοικητήριον (τὸ), локŭ de локȣinцъ.

'Ενοικίδιος (ὁ, ἡ), ал kaseĭ, saŭ de kasъ,=Κατοικίδιος. [ἐν, οἶκος].

Εν-οικίζω, biit: -ίσω, пȣiŭ пе чinева a локȣi ȣndeва. || (пas: saŭ miж:) mъ aшezŭ a локȣi în вре ȣnŭ локŭ; (fir:) intpȣ, mъ вîpŭ ȣndeва.

'Ενοικιολόγος (ὁ, ἡ), stpînгъtopŭ de кipiĭ de kase, щi чл: [ἐνοίκιον, λέγω].

'Ενοίκιον (τὸ), (se înц: ἀργύριον) кipie de kasъ. [ші

'Ενοίκιος (ὁ, ἡ), =Ἐνοκίδιος. [ἐν, οἶκος].

'Ενοικισμὸς (ὁ), înкipiepe de kasъ (akt: saŭ пas:). [ἐνοικίζω].

'Εν-οικοδομέω- ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) zideskŭ, клъdeskŭ чева în... «Πύργον ἐνοικοδομήσαντες αὐτῇ». Тȣч: 2) (fъpъ kazŭ) ȣmплȣ (înкizŭ) чева кȣ zidipe. «Φάραγγα («Εἴσοδον) ἐνοικοδομεῖν». Diod: Sîчел:

Ἔνοικος (ὁ, ἡ), (кȣ цen:) локȣitopŭ înъȣntpȣ în... 2) кipiaшŭ. 3) чел din kasъ, saŭ ал kaseĭ. [ἐν, οἶκος].

'Εν-οικουρέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskŭ kasa, nȣ esŭ din kasъ.

Ἔνοινος (ὁ, ἡ), плinŭ de вinŭ. «Βότρυς —». Лонц: [ἐν, οἶνος].

'Εν-οινοφλύω, Лksfn: бъpfeskŭ de пetpeчepe вînd вinŭ.

'Εν-οινοχοέω, -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) topnŭ вinŭ în пахapŭ.

'Εν-οκλάζω, biit: -άσω, (кȣ dat:) înцeпȣкiŭ în, saŭ пе чева. «Τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας». Fлstp:

Ἔνολβος (ὁ, ἡ), = Ὄλβιος, вoгatŭ. [ἐν, ὄλβος].

'Εν-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, (кȣ dat:) алȣnекînd kazŭ înъȣntpȣ.

'Ενόλμιος, ші Ἔνολμος (ὁ, ἡ), поet: чел че шade пе tpinodȣл (skaȣnŭ кȣ tpeĭ пiчoape) пpofetikŭ, ші пpoopoчeшte. [ἐν, ὅλμος].

'Εν-ομιλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) пetpeкŭ oвiчnȣit în, saŭ кȣ чева; (fir:) mъ îndeлetniчeskŭ ла чева. «Ἐνομιλεῖν τοῖς συγγράμασι». Fot:

'Εν-ομματόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ пе чinева a вedea кȣ окiĭ. 2) îmĭ aцintezŭ окiĭ asȣпpa кȣĭва.

'Εν-ομόργνυμι, biit: -ομόρξω, (кȣ dat:) шtepгînd iaŭ чева în, saŭ пе чева; (пpin întind:) întiпъpeskŭ пе чева.

'Ενόπαι (αἱ), (ἐν, ὀπή] черчеi. (вezĭ ші διόπα).

'Ενοπὴ (ἡ), поet: [ἐνέπω] глasŭ, stpiгъtŭ (пpinч: în pъsвoiŭ); цiпъtŭ; (în цen:) sȣnetŭ. «Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπή». Iл: K. «Ἐνοπήν τε, γόον τε». Iл: Ω.

'Εν-οπλίζω, biit: -ίσω, =Ὁπλίζω, înapmezŭ.

'Ενόπλιος (ὁ, ἡ), кape se faчe кȣ apme. «Ῥυθμὸς —». Лks: danцŭ de înapmaцĭ, (în цen:) ostъшeskŭ. 2) =кȣ...

Ἔνοπλος (ὁ, ἡ), înapmatŭ. [ἐν, ὅπλον].

'Ενοποιέω -ῶ, biĭt: -ήσω, fakŭ ȣna, ȣneskŭ, pedȣкŭ ла ȣnitate. [din

'Ενοποιὸς (ὁ, ἡ), ȣnitopŭ, pedȣкъtopŭ ла ȣnitate. [ἐν, ποιός].

Ἔνοπτος (ὁ, ἡ), [ἐν, ὄπτομαι] въzȣtŭ înъȣntpȣ în чева.

'Ενοπτρεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ въzŭ în оглindъ, ші чл. [ші

'Ενοπτρίζω, biit: -ίσω, apъtŭ чева, ші (miж:) -ομαι, mъ ȣĭtŭ, saŭ mъ въzŭ în (saŭ ка în) оглindъ, ші чл:. [din

Ἔνοπτρον (τὸ), [ἐν, ὄπτομαι] =Κάτοπτρον, оглindъ.

'Ενόρασις, εως (ἡ), вedepe, oвsepвape înъȣntpȣ în чева. [din

'Εν-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (пex: 2: ἐνεῖδον, ші чл:) (кȣ dat:) въzŭ, mъ ȣĭtŭ în faцъ, oвsepвŭ; (пpin întind:) înцeлeгŭ, daŭ кȣ sokotcaлa. «Δριμὺ ἐνορᾷ». Ksn: Efes: «Ἐνορῶν τῷ προσώπῳ τὸ θαῤῥαλέον». Пл: (ші кȣ пapтч: de aчeлaшĭ kazŭ). «Ἐνορέω γὰρ ὑμῖν οὐκ οἴοισί τε ἐσομένοισι πολεμέειν». Ep:

'Ενόρειος (ὁ, ἡ), tpъĭtopŭ în mȣnцĭ, mȣnteanŭ. [ἐν, ὄρος].

'Εν-ορέω, Ion: în вокŭ de 'Ενοράω.

'Ενορθιάζω, biit: -άσω, apdikŭ, ші aшezŭ чева dpeптŭ în sȣs, înaлцŭ.

'Ενόριος (ὁ, ἡ), чел înъȣntpȣ în xotape, mъpцinitŭ. [ἐν, ὄρος].

'Εν-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εν-ορκίζω, biit: -ίσω, пȣiŭ ла жȣpъmîntŭ. [ші

'Ενόρκιος (ὁ, ἡ), кape se faчe (se întъpeшte) пpin жȣpъmîntŭ. «Τὰ ἐνόρκια (se înц: ἱερά)». în локŭ de οἱ ὅρκοι. 2) = кȣ

Ἔνορκος (ὁ, ἡ), жȣpatŭ. 2) întъpitŭ пpin жȣpъmîntŭ. «Φιλία —». Пл: «Ἔνορκον ποιοῦμαι». Плt: mъ жȣpŭ. [ἐν. ὅρκος]. [de ȣnde.

'Ενόρκως, adв: кȣ жȣpъmîntŭ.

'Ενορκισμὸς (ὁ), îndatopape ла (saŭ пpin) жȣpъmîntŭ. [ἐνορκίζω].

Ἐν-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) înlimtъ (ſakъ bîntъ kъîva) înъъntrъ; îndemnъ la cheva. «Τὰ ἐνορμῶντα». Inkr: челе пornitoare, pesoapteле. ‖ (nestr: saъ el: kъ dat:) nъvъleskъ înъъntrъ. Ilv:

Ἐν-ορμίζω, biit: -ίσω, (kъ dat:) barъ koravia în portъ; (mi miж:) intrъ, trarъ kъ koravia în portъ;= Ἐγκαθορμίζω, -ομαι. [de ънde

Ἐνόρμισμα (τὸ), локъ de tpas kъ koravia la ъskatъ (badъ).

Ἐνορμίτης, ου (ὁ), staționatъ înъъntrъ în portъ. [ἐν, ὅρμος].

Ἐν-όρνυμι, biit: -όρσω, noet: (kъ dat:) skorneskъ cheva, însъſlъ înъъntrъ. «Τῆσιν γέον ἐνῶρσεν». Il: Z. (mi pas:) «Γέλως θεοῖσιν ἐνῶρτο». Od: Θ.

Ἐν-ορούω, biit: -ούσω, noet: (kъ dat:) nъvъleskъ, sъrъ penede în, saъ ne cheva.

Ἐν-ορχέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, (kъ dat:) dъnțezъ în, saъ ne cheva; (prin întind:) batжokoreskъ.

Ἐνόρχας, αο (ὁ), Dor: în локъ de ἐνόρχης

Ἐνόρχης, ου (ὁ), чел че are nъmaї ънъ вошъ. [εἷς, ὄρχις].

Ἐνόρχης, ου (ὁ), noet:, mi

Ἔνορχις, ιος (ὁ), Ion:, mi

Ἔνορχος (ὁ, ἡ), чел kъ boaше, de parte bъrbъteaskъ; saъ neskopitъ; (prin întind:) чел kъ marї boaше. [ἐν, ὄρχις].

Ἔνος, saъ ἔνος, η, ον, de ънъ (prinч: de trekutъl anъ, de akъm ънъ anъ; (în țen:) trekutъ, vekiъ (înpr: de νέος, kъ care se bede a fi în afin: dъne etimл:) «Ἔναι ἀρχαί». dpergtoriї din trekutъl anъ, saъ лъnъ (al kъrora terminъ s' a înglinit, mi prin ърm: aъ învetat). «Ἔνη καὶ νέα (se înț: σελήνη)». vea din ърmь zi a лъparel лъne, (dъne zivere) vekie mi novъ, konform kъ zisa în Om: «Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦδ' ἱσταμένου». Od: Ξ. [din

Ἔνος, saъ ἔνος (ὁ, saъ τὸ), noet: anъ (întreв: nъmaї în komp: ἄφενος, τρίενος).

Ἐνοσίγαιος (ὁ, ἡ), gram: în локъ de (sinъrъl întreв:) ἐννοσίγαιος. [ἔνοσις, γαῖα =γῆ].

Ἔνοσις, [ἐνόθω] εως (ἡ), noet: клetinape, srъdъipe.

Ἐνοσίχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐννοσίγαιος. [ἔνοσις, χθών].

Ἐνότης (ἡ), ънitate. «Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως». Dormat: [εἷς ἑνός].

Ἔνουλα (τὰ), ținținile dinținilor din partea dinъъntrъ. [ἐν, οὖλον].

Ἐν-ουλίζω, biit: -ίσω, înkrepeskъ, saъ ſakъ krepъ. «Κόμη φυσικῶς ἐνουλιζομένη». Apstf: [de ънde

Ἐνουλισμὸς (ὁ), înkrepitъръ de părъ.

Ἐνουράνιος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐπουράνιος, чел în cerъ, cereskъ. [ἐν, οὐρανός].

Ἐν-ουρέω ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) înї ſakъ ъdъl în cheva, saъ ne sinemъ. [de ънde

Ἐνουρήθρα (ἡ), țini

Ἐνούρηθρον (τὸ), oalъ de ъdъ.

Ἔνουρος (ὁ, ἡ), care se aflъ în (este ънitъ kъ) ъdъ. [ἐν, οὖρος].

Ἐνούσιος (ἡ, ἡ), чел în fiinцъ (care eksistъ). (înpr: de ἀνούσιος). 2) чел kъ avere, bogatъ. [ἐν, οὐσία]. [de ънde

Ἐνουσιόω -ῶ, biit: -ώσω, (kъ dat:) ънeskъ cheva kъ fiinца kъîva. «Ὁ τοῖς λογικοῖς γένεσιν ἑνουσιωμένος». Iepкл: Hit: ънitъ în fiinцъ kъ челе kъvînтъtoare.

Ἐν-οφείλομαι, (prinч: în a 3 pers:) (лъkrъ) este înprъmutatъ, îndatoratъ ne sirъpanцъ de cheva. «Ἀργύριον ἐνοφειλόμενον». Dm: banї înprъmutanцї kъ zъlogъ.

Ἐν-οφθαλμιάω -ῶ, biit: -άσω, = Ἐπιφθαλμιάω.

Ἐνοφθαλμίζω, biit: -ίσω, altoieskъ pomї (prinч: în okiъ, saъ nodъ). (bezї mi ἐγκεντρίζω, mi ἐμφυλλίζω). [ἐν, ὀφθαλμός]. [de ънde

Ἐνοφθαλμισμὸς (ὁ), altoipe de pomъ în okiъ.

Ἐνοχὴ (ἡ), înpъrtъșipe, saъ înkъrkare în cheva; binъ; îndatopipe în cheva. [ἐνέχω].

Ἐν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, (prel: ἠνώχλουν, kъ dat: saъ ak:) sъnъrъ, adъkъ grestate. [de ънde.

Ἐνόχλησις, εως (ἡ), sъnъrape.

Ἔνοχος (ὁ, ἡ), (kъ dat: saъ el: kъ țen:) nъrtamъ, saъ înkъrkatъ în cheva; (prin întind:) binovatъ, saъ sъnъsъ la cheva. «Τοῖς ἐρωτικοῖς ἔνοχος». Il: Ἔνοχος θανάτου». Skr: [ἐνέχω].

Ἔνοψις, εως (ἡ), =Ἐνόρασις, vițъtorъ, privipe în cheva. (bezї mi ἄποψις, mi ἔποψις). [ἐν, ὄπτομαι].

Ἐνόω -ῶ, biit: -ώσω, =Ἐνίζω, mi Ἑνοποιῶ, ънeskъ. [ἕν].

Ἐν-ράπτω, biit: -ράψω, (kъ ak:) kosъ în cheva.

Ἐν-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, rънъ, spargъ, fърîmъ cheva în doъ. ‖ (miж:) nъvъleskъ, kazъ asъpra kъîva.

Ἐν-ριγόω -ῶ, biit: -ώσω, (kъ dat:) tremurъ de fpirъ înъъntrъ în..

Ἔνριζος (ὁ, ἡ), înrъdъcinatъ, saъ чел kъ rъdъcinъ. [ἐν, ῥίζα]. [de ънde.

'Ενριζόω -ῶ, biit: -ώσω, înpъdъчinezъ; (fir:) statopniчeskъ.

'Εν-ρίπτω, biit: -ρίψω, apъnkъ чева înъъntpъ.

"Ενρυθμος (ὁ, ἡ), ="Ερρυθμος, saъ (греш:) în локъ de εὔρυθμος. [ἐν, ῥυθμός].

"Ενσαρκος (ὁ, ἡ), întpъnatъ. 2) (Тлц:) чел în tpъnъ saъ npin tpъnъ. «Οἰκονομία —». Dormat: [ἐν, σάρξ]. [de ъnde

'Ενσαρκόομαι -οῦμαι, biit: --σαρκωθήσομαι, (Тлц:) mъ întpъnezъ. [bezĭ ші ἐνανθρωπέω). [de ъnde

'Ενσάρκωσις, εως (ἡ), Тлц: ='Ενανθρώπησις.

'Εν-σαρόω -ῶ, biit: -ώσω, (kъ dat:) mъtъpъ; ші (npin întind:) mішkъ чева din локъл sъъ în коачĭ ші în коло înъъntpъ în.... «Μυχοῖς πόντου ἐνσαρούμενος». Лік: бъtîndъ se în fъndъл mъpiĭ.

'Εν-σάττω, biit: -σάξω, îndesъ чева în (saъ ка în) sakъ.

'Εν-σβέννυμι, biit: -σβέσω, (kъ dat:) stinгъ чева înъъntpъ în...

'Εν-σείω, biit: -σείσω. клеtinъ (клъteskъ, amestekъ) чева în чева. «Καστόριον ἐνέσεισεν ἢ πόλιον». Пл: (ші miж: saъ nas:). «'Ενσείσθητι». Епкt: mішkъ te, deшteantъ te. 2) (npin întind:) apъnkъ, asвîpлъ чева înъъntpъ, saъ asъnpa kъĭва. «Βέλος κεραυνοῦ ἐνσείω». Sof: «Εἰς οἷον βάραθρον φέρων ἐμαυτὸν ἐνσέσεικα». Лъч: (ші ел:) «Αὐτὸς μὲν ἐνσεῖσαι (se înц: τὴν στρατιὰν) κατὰ θάτερον κέρας». Пл: 2) (fir:) черчеtezъ kъ skъmпъtate, черkъ kъ лъape aminte.

'Εν-σήθω, biit: -σήσω, чернъ чева în, saъ пе чева.

'Εν-σηκάζω, biit: -άσω, (неолоц:) înkizъ în stînъ, saъ царкъ, (fir:) în monastipe.

'Εν-σημαίνω, ші (miж:) 'Εν-σημαίνομαι, biit: -ανῶ,, -οῦμαι, = 'Ενδείκνυμι, apъtъ, înkъnoшtinцezъ. (kъ dat:) «'Ενσημανεῖσθε αὐτῷ τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν». Iskp: 2) лasъ semnъ, întinъpeskъ пе чева. «'Αμετάστατα πέφυκεν εἶναι τὰ τῶν νέων μαθήματα δι' ἀπαλότητα τῶν ψυχῶν εἰς βάθος ἐνσημαινόμενα». Bas:

'Εν-σημειόομαι -οῦμαι, -biit: -ώσομαι, (kъ dat:) însemnezъ чева (snpe a mea întpeвъinцape) în, saъ пе чева.

'Εν-σιαλεύω, biit: -εύσω,='Εμπτύω.

"Ενσιμος (ὁ, ἡ), kam kîpnъ. [ἐν, σιμός].

'Εν-σιτέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (kъ dat:) mъ хръneskъ înъъntpъ în...

'Εν-σκέλλω, biit -σκελῶ, (întpeв: nъmaĭ tpe: de kъ: ἐνέσκληκα, ші nex: ἐνέσκλην kъ însem: neъt: kъ dat:) mъ ъsъkъ (mъ întъpeskъ, mъ 'nъsnpeskъ) пе чева.

'Ενσκευάζω, biit: -άσω, пъiъ tpeвъinчoaseле ъneлte înъъntpъ, saъ пе чева; (npin ъpm:) гъteskъ, (ші miж:) mъ гъteskъ, mъ înвpakъ, ші чл: «Ἵππους ἐνσκευάζω». Лкs: înшелezъ kaĭ. (ші miж:) «Οἷα δὴ εἰώθασιν ἐνσκευάζεσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες». Плt: (bezĭ ші παρασκευάζω). [din

"Ενσκευος (ὁ, ἡ), înвpъkatъ (npinч: kъ teatpikъ înвpъkъminte); (npin ъpm:) гпta. (bezĭ ші ἔκσκευος). [ἐν, σκευή].

'Εν-σκήπτω, biit: -σκήψω, (kъ dat:) pezemъ tape пе чева; (npin ъpm:) apъnkъ (asвîpлъ) чева; (ші nestp: saъ ел:) пъвълeskъ pepede asъnpa kъĭва. «Βέλος («Νόσον) ἐνσκήπτειν τινί». Ep: «'Ενέσκηψε οἱ λίθος εἰς τὸ τέμενος». Ep: (bezĭ ші ἐνσκίμπτω).

'Εν-σκιατροφέω -ῶ, biit: -ήσω, kpeskъ пе чinева ла ъmвpъ, (adikъ) înkisъ totdaъna înъъntpъ; (npin ъpm:) îл fakъ sлaвъ (nekъpaжosъ, ші чл:). (de ъnde fir:) «'Ελπίσιν ἀπαλαῖς ἐνσκιατροφούμενον». Пл: хръnindъ se kъ sлaвe nъdeжdi.

'Εν-σκίμπτω, biit: -σκίμψω, noet: (kъ dat:) аплекъ, saъ pezemъ чева пе...; (npin întind:) înfirъ «Οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα». Іл: P. (ші nas:) «Οὔδει δόρυ ἐνεσκίμφθη». Іл: П. P. (bezĭ ші ἐνσκήπτω).

'Εν-σκιρρόω, -ῶ, -ώσω, întъpeskъ, înвîptoшeskъ, ші înpъdъчinezъ чева ка ъnъ skipъ (ъmfлъtъpъ tape) în чева; (nas:) mъ лipeskъ, mъ npinzъ de чева.

'Εν-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) ъmвлъ fъdълъ în, saъ пе, saъ пentpъ чева. «Πεδίλῳ ἐνσοβεῖν». Fiлstp:

'Ενσοριάζω, biit: -άσω, пъiъ moptъл tpъnъ în ...

'Ενσόριον (τὸ), kъшчъгъ, sikpiъ. [ἐν, σορός].

"Ενσοφος (ὁ, ἡ), noet: (înnp: de ἄσοφος) =Σοφός, înцелeптъ. [ἐν, σοφός].

'Εν-σπαργανόω -ῶ, biit: -ώσω, легъ, înfъшъpъ чева în (saъ ка în) faше; (fir:) kpeskъ (oвiчnъieskъ) din npъnчie пе чiва în чева.

'Εν-σπείρω, biit: -σπερῶ, (kъ dat:) semъnъ (ші fir: pisipeskъ, înnpъшtiъ) чева în, saъ întpe чева.

"Ενσπερμος (ὁ, ἡ), konpinzъtopъ (плinъ) de seminцe. [ἐν, σπέρμα].

Ἔνσποδος (ὁ, ἡ), плinŭ de чепѫшъ. 2) чепѫшiŭ. [ἐν, σποδός].

Ἔνσπονδος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όνδως, пърташŭ în înвoiелĭ de паче, saŭ îndatopatŭ прin (stъpѫitopŭ în) tpaкtate; (în цen:) прietenŭ, аліatŭ. 2) înвoitŭ (întъpitŭ) прin tpaкtate. (вezĭ ші ὑπόσπονδος). [ἐν, σπονδή]

Ἐν-στάζω, вiit: -στάξω, ші

Ἐν-σταλάζω, вiit: -άξω, (кѫ dat:) пiкŭ чева înъѫntpѫ; (fir:) însѫfлѫ. «Δεινός τις οἱ ἐνέστακτο ἵμερος». Ep:

Ἐνστασία (ἡ), (pap) în локŭ de...

Ἔνστασις, εως (ἡ), sкопŭ (планŭ) de op че întpeпpindepe, (iap прinч:) de кiпѫл вieцiĭ. 2) înпpotiвipe; (în цen) aneвoime, înпiedikape; (de ѫnde лeц:) kontestaцie ла пропѫnepiлe (saŭ ла челе хotъpîte în faвopѫл) protiвnikѫлѫĭ meŭ. ші 3) (dѫпe dpeпt: pom:) aшezape de moшtenitopŭ. [ші

Ἐνστάτης, ου (ὁ), înпpotiвitopŭ, înпiedikъtopŭ кѫĭва; (прin ѫpm:) protiвnikŭ; връжmaшŭ; прiгonitopŭ în жѫdikatъ. [ші

Ἐνστατικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, stъpѫitopŭ, îndemînъtikŭ, saŭ аплeкatŭ ла înпpotiвipe, înпiedikape, saŭ kontestaцie. (de ѫnde) «Ἐνστατικοί». Apst: aflъtopĭ ші пропѫitopi din sistemъ de nedomipipĭ din поemeле вeкiлop поeцĭ. (înпpot: de λυτικὸς, saŭ ἐπιλυτικός). [ἐνίστημι].

Ἐν-στείνω, вiit: -στενῶ, поet: înгesѫiŭ, stpimtopezŭ пе чinева înъѫntpѫ în чева.

Ἐν-στέλλω, вiit: -στελῶ, înвpaкŭ (înпodoвeskŭ) пе чinева кѫ... «Ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένος». Ep: înвpъкatŭ.

Ἐν-στερνίζομαι, вiit: -ίσομαι, = Ἐγκολποῦμαι, înвpъцimezŭ; (fir:) пpiimeskŭ кѫ mѫлцѫmipe, апpoвezŭ.

Ἐνστερνόμαντις, εως (ὁ, ἡ), ѫnŭ feлŭ de гiчitopŭ. (вezĭ ἐγγαστρίμυθος). [ἐν, στέρνον, μάντις].

Ἐνστηθίδιος (ὁ, ἡ), = (saŭ греш: în локŭ de) Ἐντοστηθίδιος. [ші

Ἐνστηθίζομαι, вiit: -ίσομαι, (maĭ noŭ ші neaпpoв:) în локŭ de ἐνστερνίζομαι. [ἐν, στῆθος].

Ἔνστημα (τὸ), op че stъ înainte; (прin ѫpm:) пiedikъ. [ἐνίστημι].

Ἐν-στηρίζω, вiit: -ίξω, (кѫ dat:) înцeпeneskŭ (înfirŭ) чева tape înъѫntpѫ în чева. «Ἐγχείη γαίῃ ἐνεστήρικτο». Iл: Ф.

Ἐν-στίζω, вiit: -στίξω, (кѫ dat:) tiпъpeskŭ кѫ пiкъtѫpĭ în, saŭ пе чева.

Ἐν-στοιβάζω, вiit: -άσω, (кѫ dat:) вîpŭ, aшezŭ îndesat чева înъѫntpŭ.

Ἐνστομίζω, вiit: -ίσω, пѫiŭ чева în гѫpa кѫĭва (прinч: fpîѫл în гѫpa калѫлѫĭ). [ші

Ἐνστόμιος (ὁ, ἡ), [ἐν, στόμα] чел în гѫpъ. (de ѫnde || sѫвst:) ἐνστόμιον (τὸ), =кѫ

Ἐνστόμισμα (τὸ), op че se вагъ în гѫpъ; (de ѫnde) fpîŭ. [ἐνστομίζω].

Ἔνστομος (ὁ, ἡ),=Ἐνστόμιος.

Ἐν-στρατοπεδεύω, ші (miж:) εύομαι, вiit: εύσω, -ομαι, (кѫ dat:) imĭ aшezŭ taвъpa, în, saŭ пе ѫnŭ локŭ.

Ἐν-στρέφω, ші (miж:) ἐνστρέφομαι, вiit: -στρέψω, -ομαι, (кѫ dat:) înвîpteskŭ чева, (mi miж: saŭ ел:) mъ înвîpteskŭ, пetpeкŭ înъѫntpŭ, saŭ п' întpe..., = Ἀναστρέφομαι». «Σηκοῖς (saŭ Σηκοὺς) ἐνστρέφει». Eѫp: (ші miж:) «Μηρὸς ἰσχίῳ ἐνστρέφεται». Iл: E.

Ἐν-στρογγυλόω ῶ, вiit: -ώσω, potѫnzezŭ, saŭ faкŭ чева potѫndŭ.

Ἐνστροφὴ (ἡ), înвîptipe, пetpeчepe în вpe ѫnŭ локŭ; (прin întind:) локŭ de пetpeчepe, saŭ de fpeкѫentaцie; локѫinцъ. [ἐνστρέφω].

Ἐν-στρωφάω, вiit: -ήσω, поet: Ion: în локŭ de ἐνστρέφω.

Ἐν-στύφω, вiit: -στύψω, sîntŭ кam stifosŭ.

Ἐν-συλ-λαγχάνω, вiit: -λήξομαι, iaŭ, saŭ mъ înпapцŭ чева кѫ sopцĭ, коnpizindѫse înъѫntpѫ ші алtŭ чева înпpeѫnъ ла înпъpцipe.

Ἐνσύνθηκος (ὁ, ἡ), (maĭ noŭ) în локŭ de Ἔνσπονδος. [ἐν, συνθήκη].

Ἐν-σφηνόω -ῶ, вiit: ώσω, înпъnezŭ, saŭ stpînгŭ, astѫпŭ ка кѫ пene.

Ἐν-σφραγίζω, вiit: -ίσω, пѫiŭ пе чева (asiгѫpezŭ кѫ) печete, печetлѫieskŭ. 2) (кѫ dat:) întiпъpeskŭ. (вezĭ ші ἐνσημαίνω).

Ἐνσχερώ, adв: în локŭ de ἐν σχερῷ. (вezĭ σχερός).

Ἐνσχολάζω, вiit: -άσω, îmĭ întpeвѫinцezŭ вpemea, mъ îndeлetniчeskŭ în чева; пetpeкŭ în...; mъ odixneskŭ пе чева. [ші

Ἐνσχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐνσχολάζω, saŭ греш: în локŭ de εὐσχολέω. [ἐν, σχολή].

Ἐν-σωματίζω, вiit: -ίσω, = Ἐνσωματόω, [de ѫnde

Ἐνσωμάτισις, εως (ἡ), ші

Ἐνσωματισμὸς (ὁ), = Ἐνσωμάτωσις.

Ἐνσώματος (ὁ, ἡ), чел în tpѫпŭ, tpѫпeskŭ, saŭ întpѫпatŭ. [ἐν, σῶμα]. (вezĭ ші ἔνσαρκος). [de ѫnde

Ἐνσωματόω -ῶ, вiit: -ώσω, întpѫпezŭ; saŭ faкŭ tpѫпeskŭ. [de ѫnde

'Ενσωμάτωσις, εως (ή), întrъpare, = 'Ενσάρκωσις.

'Εν-σωρεύω, biit: -εύσω, grъmъdeskъ în, saŭ pe ceva.

"Ενταλμα (τὸ), = 'Εντολή, porъnkъ. [ἐντέλλω].

'Εν-ταμιεύω, biit: -εύσω, (kъ dat:) pъiŭ ceva ъndeva la pъstrape.

'Εν-τάμνω, poet: Ion: în lokŭ de ἐντέμνω.

'Εν-ταννύω, biit: -ύσω, poet: în lokŭ de ἐντείνω.

"Ενταξις, εως (ή), aşezare, aranжare de ceva întъrъntrŭ.

'Εν-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, adъkŭ tъrbъrare în ceva.

"Εντασις, εως (ή), întindere (akt: saŭ pas:); (fiz:) stъrъinjъ, silinjъ; (gram: ši metr:) lъnjire de silavъ. [ἐντείνω].

'Εν-τάσσω (ττω), biit: ταξω, aşezŭ, aranжezŭ ceva întъrъntrŭ, saŭ între ceva; înrolezŭ în oštъireaskъ trъpъ, ši cl:

'Εντατικὸς, ἡ, ὸν, pričinitorŭ de întindere; (de ъnde med:) întъritorŭ de nevre: [ši

'Εντατὸς, ἡ, ὸν, întinsŭ, saŭ de întins. priimitorŭ de întindere. «'Εν ὀργάνοις τοῖς τε ἐμπνευστοῖς τοῖς τε ἐντατοῖς». Πλ: [ἐντείνω].

'Ενταῦθα, ši (prin At: întindere) 'Ενταυθὶ, [ἔνθα, αὐτός] adv: lok: saŭ timp: (maĭ de mъlte orĭ kъ gen:) aiurĭ, saŭ (prea rar) akolo; într' avestŭ (saŭ avelŭ) lokŭ, saŭ pъntŭ; akъm, saŭ atъnči. «Ενταῦθα γῆς». Πλ: (ši fiz:) «'Ενταῦθα ὕδρεως». Lкs: în lokŭ de εἰς tosaŭtην ὕbrin. (bezĭ ši ...

'Εναυθοῖ, adv: lok: = 'Ενταῦθα, aiurĭ (maĭ de mъlte orĭ în stare). «'Εναυθοῖ κεῖσο (ἧσο)». Om: «Καθεζόμενος ἐναυθοῖ». Πλ:

'Ενταφὰ (ά), Dor: în lokъ de ...

'Ενταφὴ (ή), înгropare, saŭ înгropъčiune. [ἐνθάπτω]. [de ъnde

'Ενταφιάζω, biit: -άσω, înгropŭ pe mortŭ. [de ъnde

'Ενταφιασμὸς (ὁ), înгropъčiune, înmormîntare. [ši

'Ενταφιαστὴς, οῦ (ὁ), înmormîntъtorŭ, saŭ grъbitorŭ de morţi (spre înгropare).

'Ενταφιοπώλης, ου (ὁ), binzъtorŭ de trebъinčoaseле înгropъčiunei). [ἐντάφιος, πώλης].

'Εντάφιος (ὁ, ἡ), trebъinčiosŭ la înгropare de morţi. (de ъnde || sъbst:) ἐντάφιον (τὸ), pesnetie; (ši îm:) înгropъčiune, ši grъpea pentru aveasta a mortъlŭi. [ἐνταφή].

"Εντεα (τὰ), [ἔννυμι, saŭ ἐντὸς] arme; (în gen:) ъnele, movile, lъkrъrĭ de trebъinjъ. «"Εντεα δῦναι». Ιλ; Γ. ši Θ. a se înarma. «"Εντεα δαιτός». Od: K: trebъinčoaseле meseĭ. «"Εντεα δίφρου (νηός, ši cl:)». Hind: ši Esx:

'Εν-τείνω, biit: -τενῶ, (pas: tre; de kъ: ἐντέταμαι, ši cl:) întinzŭ ceva înъъntrъ, saŭ pe ceva. «Δίφρος ἱμᾶσιν ἐντέταται». Ιλ: E. «Κυνεέη ἔντοσθεν ἱμᾶσιν ἐντέτατο στερεῶς». Ιλ: K. (de ъnde 2) (fiz: kъ ši gъrъ μέτρῳ) bersifikŭ, saŭ prefakŭ în bersъrĭ. «'Εντεῖναι τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους». Πλτ: (bezĭ ši ὑφαίνω). 3) întinzînd mîna, saŭ (prinч:) o kъrea, saŭ štreanrŭ, ši cl: lovieskŭ, batŭ. «Πληγὰς (ši gъrъ sъbst:) ἐντείνων τινί». Lкs: (bezĭ ši ἐνσείω). 4) întinzînd trarŭ, tîrъskŭ. «'Εντείνειν τὸν ἵππον τῷ ἀγωγεῖ». Ksn: 5) mъ silieskъ, mъ miъnčeskŭ; îmĭ pironeskŭ mintea la ceva; vorbeskŭ kъ tonŭ, stъrъieskŭ în ceva.

'Εν-τείρω, biit: -τερῶ, poet: (kъ dat:) šiъnčeskŭ, tiranezŭ pe cineva; (ši miж:) mъ miъnčeskŭ, mъ batŭ înъъntrъ în ceva.

'Εντειχίδιος (ὁ, ἡ), ='Εντείχιος. [ši

'Εντειχίζω, biit: -ίσω, konpinzŭ în cetate, saŭ kastelŭ; întъreskŭ kъ zidŭ. «Τὰς δὲ (τῶν πόλεων) ἐντειχισάμενοι». Tъч: [ši

'Εντείχιος (ὁ, ἡ), înkisŭ, asigъratŭ înъъntrъ de (okoliшŭ kъ) zidŭ. [ἐν, τεῖχος].

'Εντείχισις, εως (ή), ši

'Εντειχισμὸς (ὁ), înkidere, întъrire kъ zidŭ. [ἐντειχίζω].

'Εν-τεκμαίρομαι, biit: -αροῦμαι, (kъ dat:) daŭ kъ sokoteala din ceva.

"Εντεκνος (ὁ, ἡ), cel kъ copiĭ. [ἐν, τέκνον]. [de ъnde

'Εντεκνόω -ῶ, biit: -ώσω, (kъ dat:) naskŭ copiĭ ъndeva înъъntrъ.

'Εν-τελέθω, (gъrъ biit:) poet: (kъ dat:) sîntŭ, eksistŭ, petrekŭ ъndeva înъъntrъ. (bezĭ ši ἐγγίνομαι).

'Εντέλεια (ή), desъvîrşitate, perfecţie. [ἐντελής].

'Εν-τελευτάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) sъvîrşeskŭ ceva în, saŭ pe ceva; (de ъnde în el: de βίον) = 'Εναποθνήσκω.

'Εντελέχεια (ή), =(dъpe ъniĭ, iar dъpe alţiĭ în pr: de) 'Ενδελέχεια; (iar prinч: dъpe Apst: Fisf:) = 'Ενέργεια. «Τὸ ὼν δυνάμει μὲν νεοσσὸς ἐστί, κατ' ἐντελέχειαν δ' οὐκ ἔστι». Skst: (bezĭ ši δύναμις). (de ъnde) «'Ορίζονται καὶ τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν εἶναι». [din

'Εντελεχὴς [ἐντελῶς ἔχω], έος (ὁ, ἡ). (ši

adв:) -εχῶς, чел че stъ în fiinцъ, în faпtъ; актѕалѫ. (вezĭ ші ἐνδελεχής).

'Εντελὴς, έος (ὁ, ἡ), desъвîршitѫ. «Οἱ ἐντελεῖς». în локѫ de, Οἱ ἐν τέλει, dрегъtорїї, saѫ чеї maї însemnaцї. [ἐν, τέλος].

'Εντέλλω, вiit: -τελῶ, noet: în локѫ de (miж: întрев: nѕmaї ла проz:) ἐντέλλομαι, вiit: -τελοῦμαι, (кѕ dat:) daѫ opdinѫ, порѕnчeskѫ.

'Εντελόμισθος (ὁ, ἡ), чел че 'шї ape, ia deплinъ плata. [ἐντελὴς, μισθός].

'Εντελῶς, adв: кѕ desъвîршipe, пе deплinѫ. [ἐντελὴς].

'Εν-τέμνω, вiit: -τεμῶ, taiѫ чева прin miжлокѫ, saѫ adînк; faкѫ крestъtѕръ, saѫ кръпътѕръ în чева; înжѕnгiѫ (прinч: жeptfъ); (de ѕnde fъръ kazѫ) жeptfeskѫ (прinч: ла eроѫ). (вezї ші ἐναγίζω). 2) saпѫ лiтepe ші чл: пе пiatръ.

'Εντενὴς [ἐντείνω], έος (ὁ, ἡ), întinsѫ, (прin întind: ші fir:) пiponitѫ ла чева; (în цen:) peпede; stpaшnikѫ. (вezї ші ἐκτενής).

'Εντεομήστωρ, ορος (ὁ), = 'Εντεσιμήστωρ.

'Εντερεύω, вiit: -εύσω, skoцѫ maцeлe dinъѕntpѕ. [ші

'Εντερικὸς, ἡ, ὸν, релatiвѫ кѕ maцeлe. 2) пътimaшѫ (sѕпѕsѫ ла воалъ) de maцe. [ші

'Εντεριώνη (ἡ), [ἔντερον] miezѕл, inima копачiѕлѕї. [de ѕnde

'Εντεριωνίς, ίδος (ἡ), ='Εντεριώνη.

'Εντεροκήλη (ἡ), (ѕnѫ feлѫ de вътъmътѕръ) коворîреа maцeлор în вintpe. [ἔντερον, κήλη]. [de ѕnde

'Εντεροκηλήτης, ου (ὁ), ші

'Εντεροκηλικός, ὴ, ὸν, пътimaшѫ de вътъmътѕра ἐντεροκήλη (вezї ziч:).

'Εντερόμαντις, εως (ὁ), = 'Εγγαστρίμυθος. [ἔντερον, μάντις].

"Εντερον (τὸ), [ἐντὸς] maцѫ. || (fir:) «"Εντερα γῆς». Apst: pîmeлe чeлe mapї, чe es din пъmîntѫ dѕпe плoae.

'Εντερόνεια (ἡ), [ἔντερον, ναῦς]. ='Εγκοίλια, лemnъpia din пъѕntpѕ, saѫ лemneлe чeлe stpîmвe ші înковoiate aлe коръвiї.

'Εντεροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѫ de maцe. [ἔντερον, πώλης].

'Εντεσίεργος, saѫ ἐντεσιουργὸς (ὁ, ἡ), noet: [ἔντεα, ἔργον] чел че лѕкреazъ кѕ ажѕtopѕл ѕneлteї, чe noaptъ asѕпръ 'шї. [de ѕnde) «Ἡμίονοι — ». Iл: Ω. tpъгъtopї de kapѫ, ші чл:

'Εντεσιμήστωρ, ορος (ὁ), deпpinsѫ ла apme, saѫ ла pesвoiѫ. [ἔντεα, μήστωρ].

'Εντεσιουργὸς (ὁ, ἡ), каѕtъ 'Εντεσίεργος.

'Εντεταμένως [ἐντείνω], adв: (de пaptч:) întins, tape, кѕ stъpѕipe.

"Εντευγμα (τὸ), [ἐντυγχάνω] лѕкрѕ, пeste кape dъ чinева (гъsitѫ) din întîmпlape. ="Ερμαιον.

'Εντεῦθεν, ші (At: прin întind:) 'Εντευθενὶ, adв: (лок: ші timп:) de aiчї, saѫ d' aколо, dintp' aчeastъ, saѫ aчea пapte; de aкѕm, saѫ de atѕnчї, пe ѕpmъ. 2) = (saѫ maї noѫ în локѫ de) "Οθεν, de ѕnde, dintp' aчeasta, прin ѕpmape.

'Εντευκτικὸς, ὴ ὸν, лesniчosѫ ла întîлnipe, aпpoпiatѫ, afaвiлѫ. [ші

'Εντευξίδιον (τὸ), skpisopikъ pѕгъtoape. (dimin: вл лѕї

"Εντευξις [ἐντυγχάνω], εως (ἡ), întîлnipe; конвepsaцie, adѕnape; чitipe de kapte; pѕгъчiѕne; miжлочipe; paпoptѫ.

'Εντευτλανόω -ῶ, вiit: -ώσω, (kom:) înfъшѕpѫ (прinч: пeшte de fpint) în fpѕnze de вpoжвe, saѫ naпї. [ἐν, τεῦτλον].

"Εντεφρος (ὁ, ἡ), плinѫ de чeпѕшъ. 2) чeпѕшiѫ. [ἐν, τέφρα].

'Εντεχνία (ἡ), = (saѫ греш: în локѫ de) Εὐτεχνία. [din

'Εντεχνὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

"Εντεχνος (ὁ, ἡ), fъкѕtѫ кѕ meшteшѕгѫ. 2) îndemînatikѫ ла meшteшѕгѫ; îndѕstpiosѫ, meшtepѫ; (în цen:) iskѕsitѫ. [ἐν, τέχνη]. [de ѕnde

'Εντέχνως, adв: кѕ meшteшѕгѫ, meшtepeшte.

"Εντηκτος (ὁ, ἡ), toпitѫ; (med: desпpe sînцe) stpikatѫ. [din

'Εν-τήκω, в: -τήξω, (кѕ dat:) toпind topnѫ în, saѫ пe чева; (fir:) însѕfлѫ, întiпъpeskѫ; (miж: aѕtoпat: кѕ dat:) mъ toпeskѫ în чева. «Θρήνοις ἐντέτηκα». Sof:

'Εντί, Dop: în локѫ de ἐστί, saѫ εἰσί, 3: sinг: ші îm: пeps: de пpez: εἰμί.

'Εν-τίθημι, ші (miж.) ἐντίθεμαι, вiit: ἐνθήσω, -ομαι, (кѕ dat:) aшezѫ, пѕiѫ чева în, saѫ пe чева; (fir:) însѕfлѕ. «'Ενέθετο τὰ χρήματα εἰς τὴν ναῦν«. Dm: «'Ενθεμένη σε λεχέεσσιν». Iл: Φ. (ші fъръ kazѫ). «"Ενθου». Apstf: пѕne o în гѕръ цї, înвѕк' o; (ші fir:) «Κότον, («Χόλον, ші чл:) ἔνθετο θυμῷ». Om: a пѕs ла inimъ (mînie, ші чл:). (вezї ші ἐμβάλλω, ші ἐνέχω).

'Εν-τίκτω, вiit: -τέξομαι, (кѕ dat:) naskѫ (пръseskѫ) înъѕntpѕ în чева; (fir:) însѕfлѕ, вагѫ ѕnѫ feлѫ de idee în капѕл кѕїва. (вezї ші ἐμποιέω, ші ἐμφύω).

'Εν-τιλάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ кѕfѕpeskѫ,

mъ spîpkîiŭ în, saŭ пе чева.

'Εντιμάω -ῶ, biit: -ήσω, прецѫind прinzŭ чева în sokoteaлъ de вanĭ (че amŭ sъ daŭ, saŭ sъ iaŭ). (bezĭ ші ἐναποτιμάω. [ші

Ἔντιμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sѫпр: -ότατος) чinstitŭ, onoраbілŭ. «Τὰ θεῶν ἔντιμα». Sof: în локŭ de ὅσια. челе кѫвioase. [ἐν, τιμή]. [de ѫnde

'Εντιμότης (ἡ), калitatea omѫлѫĭ de чinste.

'Εντίμως adв: кѫ чinste.

'Εντιναγμὸς (ὁ), skѫtѫpape, tpîntipe pepede пе чева. [din

'Εν-τινάσσω, biit: -άξω, (кѫ dat:) skѫtѫpŭ чева, tpînteskŭ tape înъѫntpѫ, saŭ пeste чева. »'Εντιναχθήσονταί σοι αἱ θύραι». Niл: în Епкt: ці se вор tpînti pepede ѫшеле în faцъ. (bezĭ ші ἐπαράσσω).

'Εντμήγω, biit: -τμήξω, поet: în локŭ de ἐντέμνω.

Ἔντμημα (τὸ), вѫкatъ tъiatъ, saŭ кръпътѫръ, tъietѫръ în чева. [ші

Ἔντμησις, εως (ἡ), tъiepe, кръпape, sfîшiepe adînкъ în чева. [ἐντέμνω].

Ἔντο, поet: (nѫmaĭ în fp: «Ἐξ ἔρον ἔντο». Om:) 3: îm: пeps: de miж: nex: 2: ал лѫĭ ἵημι (обічп: se ia în локŭ de ἐξέντο, bezĭ ἐξίημι).

'Εντοίχιος (ὁ, ἡ), чел de пе пepete. «Γραφὴ —». Лкs: [ἐν, τοῖχος].

Ἔντοκος (ὁ, ἡ), пъskъtopŭ, пръsitopŭ, poditopŭ. 2) (fir:) înпрѫmѫtatŭ кѫ doвîndъ. [ἐν, τόκος].

'Εντολὴ (ἡ), [ἐντέλλω] порѫпкъ. «Ἀπ' ἐντολῆς ἀπολογεῖσθαι». Лѫч:

'Εντομὴ (ἡ), tъĭepe, кръпape; ші tъĭetѫръ, кръпътѫръ adînкъ în чева,=Ἔντμησις, ші Ἔντμημα; (de ѫnde)=Διασφάξ. [ші

'Εντομίας, ου (ὁ), skoпitŭ. (bezĭ ші ἐκτομίας). [ші

'Εντομὶς, ίδος (ἡ),=Ἐντομὴ, кръпътѫръ, sfîшiepe (че se faчea пе пiеле sпpe semnŭ de жале). [ші

Ἔντομος (ὁ, ἡ), tъiatŭ, saŭ кръпatŭ прin miжлокŭ, saŭ adînк. (de ѫnde) «Ἔντομα (τὰ), (se înц: ζῶα) жeptfeле (прinч: ачелеа, пе каре se жѫраŭ); (de ѫnde прin întind: ші aвѫz:) «Ἔντομος». Лѫч: în локŭ de ἔνορκος. || (прinч:) «Ἔντομα». Apst: гîngъniiле, saŭ înseкteле, каре aŭ пе tpѫпѫл лор niшte кръпътѫрĭ, прin каре deskizîndѫ se pesѫflъ. [ἐντέμνω].

'Εντονία (ἡ), = Ἔντασις, saŭ греш: în локŭ de εὐτονία. [ші

'Εντόνιον (τὸ), ѫnŭ felŭ de înstpѫmîntŭ, кѫ каре întindeaŭ o аркалъ машinъ. [ші

Ἔντονος (ὁ, ἡ), [ἐντείνω] întinsŭ tape; (de ѫnde maĭ de mѫлte opĭ прin întind: ші fir:) tape, цeaпînŭ, iѫte, ші чл: =Εὔτονος. [ἐντείνω]. [de ѫnde

'Εντόνως, adв: кѫ tonŭ, pепежѫne, iѫцeaлъ, stъpѫipe, ші чл:

'Εντόπιος, ші Ἔντοπος (ὁ, ἡ), чел dintp' ѫnŭ локŭ, пъmînteanŭ (локѫitopŭ, saŭ пъskѫtŭ ѫndeва). 2) (fir:) каре îшĭ аре локѫл sъŭ кѫвiinчosŭ (înпр: de ἔκτοπος, ші ἄτοπος). [ἐν, τόπος].

'Εν-τορεύω, biit: -εύσω, saпŭ чева пе пiatpъ, ші чл:

'Εν-τορνεύω, biit: -εύσω, лѫкрezŭ чева în stpѫnгŭ пе чева. [din

Ἔντορνος (ὁ, ἡ), лѫкratŭ în stpѫnгŭ, stpѫnгъpitŭ, potѫnzitŭ; (de ѫnde fir: прinч: despre stiлŭ de кѫвîntŭ) елеgantŭ, граціosŭ. [ἐν, τόρνος].

'Εντὸς [ἐν], adв: (лок:) înъѫntpѫ; (ші кѫ цen:) înъѫntpѫ de, saŭ în чева din пaptea de dinкoaчĭ. saŭ dinъѫntpѫ. «'Εντὸς ποιοῦμαί τι». Тѫч: копрinzŭ чева înъѫntpѫ; (ші кѫ apt: în ел: de пaptч:) «Ἡ ἐντὸς (se înц: τῶν Ἡρακλείων στηλῶν) θάλασσα». Цeогр: mapea meditepanъ. (ші fъpъ sѫвst:) «Τὸ (saŭ τὰ). ἐντὸς». Лкs: пaptea, saŭ челе dinъѫntpѫ. «Τὰ ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ σώματος». At: (ші кѫ цen:) «Τῶν ἐντὸς Πελοποννήσου πόλεων». Тѫч: «'Εντὸς βελῶν». Лкs: кît ажѫnцe sъцeata. «'Εντὸς τοῦ ποταμοῦ. Ep: din коaчĭ de pîŭ. (ші fir:) «'Εντὸς ἑαυτοῦ». Dm: «'Εντὸς τῶν λογισμῶν εἶναι (saŭ γίγνεσθαι)». Пл: ші Ep: a 'шĭ veni în minцĭ. «'Εντὸς τῆς τέχνης γενόμενος». Пл: intpînd în adînкѫл meштeшѫгѫлѫĭ. (ші timп:) «'Εντὸς ἑσπέρας». Ksn: maĭ 'nainte de însepatŭ. «'Εντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν». Тѫч: în distanцъ de doъzeчĭ de ziле. «'Εντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονώς». Пл: maĭ пѫцin de tpeĭ zeчĭ de anĭ.

Ἔντος, εος (τὸ), neîntp: saŭ пpea papŭ nom: sinг: ал лѫĭ Ἔντεα.

Ἔντοσθε, (ші maĭ 'nainte de вок:) ἔντοσθεν, ші

Ἔντοσθι, поet: în локŭ de[ἐντὸς]. [de ѫnde

'Εντόσθια, ші 'Εντοσθίδια (τὰ), maцeле, ші челе-л-алte mъpѫntaie dinъѫntpѫ.

'Εντοστηθίδιος (ὁ, ἡ), чел înъѫntpѫ de пieптŭ;(de ѫnde) «'Εντοστηθίδια (τὰ)».Filstp:= Σπλάγχνα. (bezĭ ші ἐντόσθια). [ἐντὸς, στῆθος].

'Εντραγεῖν, nex: ал 2: de înf: поet: ал лѫĭ ἐντρώγω.

'Εν-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat:) mъ fълeskŭ (кѫ tpaцikŭ emfasŭ, ші вор-

ве мъреце) кътре чінева despre чева.

Ἔντρανος (ὁ, ἡ), пътрѹnzъторѹ. «Ὀφθαλμὸς —». Nik: Xpon: [ἐν, τρανός].

Ἐντραπεζίτης, ου (ὁ), ші Ἐντραπεζῖτις, ιδος (ἡ), (adiekt:) =Ἐπιτραπέζιος. || (sѹвst:) паpasitѹ лінгѹшіторѹ de masъ. (вezĭ ші τραπεζεύς). [ἐν, τράπεζα].

Ἐντράπελος (ὁ, ἡ),=(saѹ греш: în локѹ de) Εὐτράπελος.

Ἔντραχὺς, εος saѹ έος (ὁ, ἡ), пѹцin чева кам aspрѹ. [ἐν, τραχύς].

Ἐντρεπτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, adѹкъторѹ de sfiaлъ, pespektѹ, saѹ рѹшіne. 2) рѹшіnosѹ, sfiiчosѹ, modestѹ. || «Τὸ ἐντρεπτικὸν». Епкт :modestie, sfiiчіѹne. [din

Ἐν-τρέπω, віit: -τρέψω, кîрmeskѹ, întoркѹ чева de чееа-л-алтъ парте. (maĭ des 2) (між: saѹ пas: maĭ de мѹлте орĭ fir:) îmĭ віѹ în simцipe, saѹ ѹміліnцъ (mi se întoapче inima de ла ръѹ); (кѹ цen: saѹ ак:) мъ sfieskѹ, мъ temѹ, мъ îngріжеskѹ despre чева. «Οὐδέ νυ σοί περ ἐντρέπεται φίλον ἦτορ». Іл: O. Od: A. «Οὐδὲν ἐμοῦ γ' ἐντρέπῃ. Sof: (вezĭ ші ἐπιστρέφω).

Ἐν-τρέφω, віit: -θρέψω, (кѹ dat:) креskѹ, ші (прin întind:) depinzѹ, овічнѹіеskѹ пе чінева ла чева. «Γυμνασίοις ἐντραφῆναι». Ksn:

Ἐντρέχεια (ἡ), гръвнічіе, stъpѹінцъ în лѹкраре; (прin ѹрm:) îndemînътate, iskѹsinцъ ла чева. [din

Ἐντρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), непрецетъторѹ, aktівѹ; îndemînatikѹ. [din

Ἐν-τρέχω, віit: -δαμοῦμαι, (кѹ dat:) алергѹ în, saѹ întpe; (прin întind:) sîntѹ потрівітѹ. «Εἰ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα». Іл: T. dakъ îĭ вin віne пе трѹпѹ. (вezĭ ші συντρέχω). (ші fir:) «Λόγος ἐντρέχει ἀνθρώποις». Apat: мерце ворва п' în oamenĭ. (вezĭ ші διατρέχω). 2) алергѹ пе чева; (прin întind:) калкѹ peste чева; (de ѹnde fir:) despрецѹіеккѹ. «Ἔρως ἀρετῶν οὐδεὶς ἐντρέχει». Лѹч:

Ἐντριβὴς, έος (ὁ, ἡ), (maĭ de мѹлте орĭ fir:) fрекатѹ, depinsѹ în чева. (кѹ dat:) «Ἀρχαῖς καὶ νόμοισιν ἐντριβής». Sof: (ші кѹ цen:) «Τέχνης ἐντριβής». Лкs: [din

Ἐν-τρίβω, віit: -τρίψω, (кѹ dat:) fрекѹ чева în, saѹ пе чева; (прin întind:) ѹнгѹ, spoieskѹ; (iap парt:) sѹлimeneskѹ. «Ὑποχρίουσι, mi ἐντρίβουσιν αὐτούς». Ksn: (ші пas:) «Ἐντετριμμένην πολλῷ ψιμμυθίῳ». Пл: (ші fъръ sѹвst:) «Καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι». Apstf: (fir:) adѹкѹ кѹїва вре ѹnѹ ръѹ. «Κόνδυλον («Πληγὰς) ἐνέτριψε». Пл: 'i a dat палме, saѹ вътаіе. [de ѹnde

Ἔντριμμα (τὸ), ор че se fреакъ, se spoieште, se ліпеште пе чева; (iap парtік:) алifie, помadъ, saѹ sѹлimanѹ.

Ἔντριτος (ὁ, ἡ), (maĭ noѹ) чел че intръ ал треілеа întpe doĭ, міжлочіторѹ; (de ѹnde) depozitapѹ de лѹкрѹ kontestatѹ. 2) întpeitѹ. [ἐν, τρίτος].

Ἔντριχος (ὁ, ἡ), пъposѹ. || (sѹвst:) ἔντριχον (τὸ), перѹкъ. [ἐν, θρίξ].

Ἐντρίχωμα (τὸ), марцinea плеопеĭ окіѹлѹĭ, пе ѹnde es цeneле. 2) (поate) sъкѹлецѹ de пърѹ пentpѹ stpѹкѹpat. Пл:[ші

Ἐντρίχωσις, εως (ἡ), ешіреа цeneлор пе плеопе. [neîntp: ἐντριχόω].

Ἔντριψις, εως (ἡ), fрекаре, spoipe, ѹнцере пе чева (кѹ алifie, ші чл:); (iap парt:) sѹлimenipe. 2) în локѹ de ἔντριμμα. [ἐντρίβω].

Ἔντρομος (ὁ, ἡ), копрinsѹ de tpemѹpътѹpъ, îngpozitѹ. [ἐν, τρόμος].

Ἐντροπάδην, [ἐντρέπω] adв: поet: skimвînd, мѹtînd din mînъ în mînъ.

Ἐν-τροπαλίζομαι, віit: -ίσομαι, поet: petpъгîndѹ мъ înчet мъ întoркѹ des, ка sъ мъ ѹїtѹ, saѹ sъ шъ înпpotiвeskѹ челор че мъ гonesk. [din

Ἐντροπὴ (ἡ), кîрmipe, întoapчере (пas: ші акt:); (fir:) konsimцipe de грешалъ; (прin ѹрm:) къінцъ, ѹміліnцъ, sfiaлъ; (noѹ) рѹшіne. [ἐντρέπω]. [de ѹnde

Ἐντροπίας, ου (ὁ),=(saѹ греш: în локѹ de) Ἐκτροπίας (οἶνος)

Ἐντροπίη (ἡ), поet: Ion: în локѹ de ἐντροπὴ. 2) вікленіе.

Ἐν-τροπόω -ῶ, віit: -ώσω, petpekѹ, ші легѹ вîsла de кѹреа; (în цen:) = Ἐναρμόζω, înцeneneskѹ, saѹ потрівеskѹ în чева.

Ἔντροφος (ὁ, ἡ), (кѹ dat: saѹ цen:) креskѹtѹ, (ші прin întind:) овічнѹітѹ, depinsѹ în чева. [ἐντρέφω].

Ἐν-τρυλλίζω (λίζω), віit: -ίσω,=Ἐνθρυλλίζω.

Ἐν-τρυφάω -ῶ, віit: -ήσω, (кѹ dat:) мъ desmiepdѹ, мъ desfътezѹ, saѹ (fir:) мъ fъleskѹ în чева. 2) îmĭ вatѹ жокѹ de nepozia, saѹ înкpedepea кѹїва кътре mine. [de ѹnde

Ἐντρύφημα (τὸ), овіектѹ de desfътape, saѹ de tpѹfipe, de fъліpe.

Ἐντρυφὴς, έος (ὁ, ἡ), datѹ кѹ totѹл ла desmiepdъpĭ, desfътъчіosѹ. [ἐν, τρυφή].

Ἐν-τρύχομαι, (fъръ віit:) мъ fakѹ греѹtate, kazѹ ка о sapчinъ asѹпра кѹїва.

Ἐν-τρώγω, віit: -τρώξομαι, мъnînкѹ іѹte

*

ші кѫ поftъ (maĭ кѫ seamъ mezeлікѫрĭ, dѫлчецѫрĭ, ші чл: vezĭ ші ἐμφαγεῖν).

'Εν-τυγχάνω, viit: -τεύξομαι, (кѫ dat:) întîшпinѫ, daѫ neste чева din întîmпларе: (кѫ преп:) iaѫ ворвъ кѫ чinева desпре чева; чiteskѫ, saѫ каѫtѫ în вре о карte, че 'mĭ a къzѫt din întîmпларе în mînъ.

'Εν-τυλίσσω, viit: -ίξω, (кѫ dat:) înfъшѫрѫ în чева.

'Εν-τυλόω -ῶ, viit: -ώσω, ѫmплѫ de neцĭ, saѫ бътътѫрĭ.

'Εν-τυμβεύω, viit: -εύσω, înmopmîntezѫ.

'Εντύνω, [ἔντεα] viit: -υνῶ, noet: гътeskѫ (în цen: op че лѫкрѫ кѫ toate tpeбѫinчoaseле). «Εὐνὴν («Ἵππους) ἐντύνω». Od: Ψ. Іл: E. «'Αοιδὴν ἐντύνω». Od: M. înчeпѫ (прелѫdezѫ) кîntiкѫ; (ші miж:) «Ἄρμενον ἐντύνασθαι». Es: 2) (прin întind:) îndemnѫ, zъdъръskѫ. (Пind: D: 322).

'Εντυπὰς, adв: noet: stpîns, лiпit пе tpѫпѫ (în кît sъ i se вazъ semneле). [ші

Ἔντυπος (ὁ, ἡ), întiпъpitѫ, stamбatѫ. [ἐν, τύπος]. [de ѫnde

'Εντυπόω ῶ, viit: -ώσω, tiпъpeskѫ în, saѫ пе чева. [de ѫnde

'Εντύπωμα (τὸ), întiпъpitѫръ пе чева. «Χηλῆς —». ѫpmъ. [ші

'Εντύπωσις, εως (ἡ), întiпъpipe. 2) înкeietѫpa ѫmъpѫлѫĭ кѫ брацѫл, = 'Ωμοκοτύλη.

'Εν-τυραννέω -ῶ, viit: -ήσω, (кѫ dat:) stъпîneskѫ ка ѫnѫ tipanѫ neste чева.

'Εν-τύφω, viit: -θύψω, faкѫ a apde чева askѫns, ші a skoate fѫmѫ în, saѫ п'întpe чева (проп: ші fiг:). «Σπινθὴρ ἐντυφόμενος». Лкs:

'Εντυχία (ἡ), = Ἔντευξις, întîлnipe; конворвipe. [ἐντυγχάνω].

'Εντύω, viit: -ύσω, noet: = 'Εντύνω.

'Ενυάλιος (ὁ), ['Ενυώ], pesбoinikѫ, viteazѫ. (епit: ал лѫĭ Марцѫ || sѫбst:) Марцѫ, saѫ алtѫ zeѫ de pesбoiѫ; (прin întind:) лapmъ de pesбoiѫ.

'Εν-υβρίζω, viit: -ίσω, (кѫ dat: saѫ ак: ші dat:) mъ поptѫ кѫ desпрецѫ, îmĭ apъtѫ обръznічia asѫпра кѫĭва; (fiг:) aбѫzezѫ чева. [de ѫnde

'Ενύβρισμα (τὸ), обiektѫ de desпрецѫipe, saѫ de aбѫzape.

'Εν-υγραίνω, viit: ανῶ, ѫmedezѫ, saѫ moiѫ пѫцin чева.

'Ενυγρόβιος (ὁ, ἡ), noet: tpъitopѫ în aпъ, пeskapѫ. [ἐν, ὑγρὸς, βίος].

'Ενυγροθηρευτὴς, οῦ (ὁ), vînъtopѫ de челе din апъ, пeskapѫ. [ἔνυγρος. θηρευτής].

'Ενυγροθηρικὸς, ὴ, ὸν, atînгъtopѫ de vînapea челор din апъ, пeskъpeskѫ. (de ѫnde) «'Ενυγροθηρική». Плt: meштeшѫгѫл пeskѫitѫлѫĭ. [ἔνυγρος, θήρα].

Ἔνυγρος (ὁ, ἡ), плinѫ de ѫmezeaлъ, saѫ de апъ. «Τεῦχος —». Esхл: 2) tpъitopѫ în апъ. «Ζῶον—». Лкs: 3) (în цen:) ѫmedѫ, moiatѫ în апъ. [ἐν, ὑγρός].

'Ενυδρία (ἡ), (înпpot: de ἀνυδρία) mѫлцime de апе. [ші

'Ενυδρὶς, ίδος (ἡ), vidpъ (ѫnѫ feлѫ de пatpѫпedѫ amfiвiѫ). 2) шapпe de апъ. [ἔνυδρος].

'Ενυδρόβιος (ὁ, ἡ), = 'Ενυγρόβιος. [ἔνυδρος, βίος].

'Ενυδροθηρευτὴς, οῦ (ὁ), = 'Ενυγροθηρευτής. [ἔνυδρος, θηρευτής].

'Ενυδροθηρικὸς, ὴ, ὸν, = 'Ενυγροθηρικός. [ἔνυδρος, θήρα].

Ἔνυδρος (ὁ, ἡ), = Ἔνυγρος. [ἐν, ὕδωρ]. [de ѫnde

'Ενυδρόω -ῶ, viit: -ώσω, ѫmплѫ чева de апъ; (de ѫnde пas:) idpoпiчezѫ.

'Ενυεῖον (τὸ), temплѫ ал Белoneĭ (o zeiцъ de pesбoiѫ). ['Ενυώ].

Ἔνυλος (ὁ, ἡ), matepiaлѫ. [ἐν, ὕλη].

'Εν-υπάρχω, viit: -άρξω, (кѫ dat:) sîntѫ, eksistѫ înъѫntpѫ în чева.

'Εν-υπατεύω, viit: -εύσω, sîntѫ (saѫ administpezѫ ка) iпatѫ ѫndeва, saѫ în чева.

'Εν-υπνιάζω, viit: -άσω, visezѫ. [ἐνύπνιον]. [de ѫnde

'Ενυπνιαστὴς, οῦ (ὁ), visъtopѫ.

'Ενύπνιος (ὁ, ἡ), (foapte pap) întîmплatѫ (saѫ въzѫtѫ) în somnѫ. (de ѫnde обiч: || sѫбst:) 'Ενύπνιον (τὸ), visѫ. || (ші adвepб:) ἐνύπνιον, noet: în локѫ de καθ' ὕπνους, în somnѫ. «Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος». Om: [ἐν, ὕπνος]. [de ѫnde

'Ενυπνιώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ѫnѫ visѫ, (adiкъ) neînfiinцatѫ, nimiкѫ.

Ἔνυπνος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ενύπνιος. [de ѫnde

'Ενυπνόω -ῶ, viit: -ώσω, (кѫ dat:) dopmѫ, saѫ adopmѫ ѫndeва, saѫ пе вре ѫnѫ лѫкрѫ, adiкъ лѫкрînd.

'Ενυπνόωντα, noet: în локѫ de ἐνυπνοῦντα.

'Εν-υπο-δύομαι, viit: -δύσομαι, (nex: ἐνυπέδυν, ші чл:) (кѫ dat:) intpѫ пе askѫns, mъ vîpѫ ѫndeва înъѫntpѫ.

'Εν-υπό-κειμαι, viit: -κείσομαι, sîntѫ пѫsѫ, staѫ de desѫбt ка o temeлie, saѫ (fiг:) ка прinчiпѫ, basѫ, saѫ sѫбiektѫ ал вре ѫneĭ fante, op лѫкрѫ.

'Ενυποστατικὸς, ὴ, ὸν, ші

'Ενυπόστατος (ὁ, ἡ), Тлц: чел че eksistъ în iпostasѫ, înfiinцatѫ. [ἐνυφίσταμαι].

Ἔνυστρον (τὸ), = (saŭ греш: în локŭ de) Ἤνυστρον.

Ἐν-υφαίνω, biit: -ανῶ, (кȣ dat:) цesŭ чева în, saŭ п'întpe, цesînd вîpŭ п'întpe. [de ȣnde.

Ἐνύφαντος (ὁ, ἡ), întpeвîpîtŭ în цesъtȣpъ. [ші

Ἐνύφασμα (τὸ), fлoape, вapгъ, бoвiцъ, че se întpeвîpъ în цesъtȣpъ.

Ἐνυφὴ (ἡ), бъtъtȣpъ în цesъtȣpъ. (вezĭ ші συνυφή). [ἐν, ὑφή].

Ἐν-υφ-ίστημι, biit: ἐνυποστήσω, (кȣ dat:) aшezŭ чева înъȣntpȣ în чева. || (miж: saŭ пas: кȣ dat:) eкsistŭ în чева. (вezĭ ἐνυπόκειμαι).

Ἐνυώ, όος -οῦς (ἡ), o zeiцъ de pesвoiŭ (soръ a лȣĭ Марцŭ), (Лat:) Bellona.

Ἐν-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saŭ -ώσω, (кȣ dat:) înпinгŭ чева înъȣntpȣ.

Ἔνωμος (ὁ, ἡ), [ἐν, ὠμός] кam кpȣdŭ, кam nefpiпtŭ; ші (desпpe poade) кam neкoпtŭ.

Ἐνωμοτάρχης, ші Ἐνωμόταρχος, ου (ὁ), [ἐνώμοτος, ἄρχω] кaпitanŭ de...

Ἐνωμοσία (ἡ), enomosie, tpȣпъ ostъшaskъ (пpinч: a Лaчed:), aлкъtȣitъ maĭ de mȣлte opĭ din doъ-zeчĭ ші чinчĭ de oamenĭ. [ші

Ἐνώμοτος (ὁ, ἡ), [ἐν, ὄμνυμι] îndatopatŭ пpin жȣpъmîntŭ, жȣpatŭ. «Θεῶν ἐνώμοτος». Eȣp: жȣpatŭ пe nȣmeлe zeiлop. || ostamŭ (Лaчed:) din enomosie. [de ȣnde

Ἐνωμότως, adв: пpin жȣpъmîntŭ.

Ἐνών (-όντος), -οῦσα, -όν, пaptч: aл лȣĭ ἔνειμι.

Ἐνωπαδίς, ші

Ἐνωπαδίως, ші Ἐνωπαδὸν, пoet: în локŭ de ἐνώπιον, în faцъ. [din

Ἐνωπὴ (ἡ), пoet: [ἐν, ὤψ] вedepe, пpiвipe. (întpeв: пpinч: nȣmaĭ dat:) «Ἐνωπῇ». Iл: E. Ф. adв: în локŭ de ἐνώπιον, în faцъ, înaintea кȣĭвa; (пpin ȣpm) de faцъ, în вedepe, nesfiit. [de ȣnde

Ἐνώπια (τὰ), вezĭ ἐνώπιος. [ші

Ἐνωπιδίως, adв: пoet: =Ἐνωπαδίως. [ші

Ἐνώπιον, adв: (maĭ de mȣлte opĭ кȣ цen:) în faцъ, de faцъ. (пpinч: neȣt: aл лȣĭ...

Ἐνώπιος (ὁ, ἡ), пoet: aflatŭ dînaintea, în вedepea кȣĭвa, чел de faцъ. (de ȣnde || sȣвst:) ἐνώπια (τὰ), пepeцiĭ чeĭ dinъȣntpȣ, кape sînt înпotpiвъ de intpapea кaseĭ, ші пe кape вede întîĭ чел че intpъ în кasъ; (în цen:) faцъ. (вezĭ ші προνώπιον).

Ἐν-ωραΐζομαι, biit: -ίσομαι, (кȣ dat:) mъ siлeskŭ a mъ apъta fpȣmosŭ, a плъчea. «Τοῖς γυναίοις ἐνωραΐζεται». Лȣч: 2) mъ fȣdȣлeskŭ în чева.

Ἐνωρίστερον (în локŭ de ἐνωρότερον), adв: maĭ de вpeme. [din

Ἔνωρος (ὁ, ἡ), чел în вpemea, în fлoapea sa. (вezĭ ші ὥριμος). [ἐν ὥρα].

Ἐνῶρσε, пoet: 3: sinг: пeps: de aкt: nex: 1:, ші

Ἐνῶρτο, пoet: 3: sinг: пeps: de пas: пeste sъв: aл лȣĭ ἐνόρνυμι.

Ἔνωσα, Ion: în локŭ de ἐνόησα, nex: 1: aл лȣĭ νοέω.

Ἐνῶσα, nex: 1: aл лȣĭ ἐνωθέω.

Ἕνωσις, εως (ἡ), ȣnipe, înпpeȣnape; stpînцepe. [ἑνόω].

Ἐνωτίζομαι, biit: -ίσομαι, (Sкp:) вaгŭ în ȣpeкĭ, askȣлtŭ. [ἐν, οὖς, ὠτός, ȣpeкe].

Ἐνωτικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosŭ (însȣшitŭ) de a ȣni, kontpiвȣitopŭ лa ȣnipe. [ἑνόω].

Ἐνώτιον (τὸ), (maĭ noŭ) чepчeлъ. [ἐν, οὖς, ὠτός, ȣpeкe].

Ἐνωτοκοίτης, ші Ἐνωτόκοιτος, ου, (ὁ), чел кȣ ȣpeкĭ atît de mapĭ, în кît se кȣлкъ пe dînseлe, кa пe aшtepnȣtŭ. (nȣme de ȣnŭ neamŭ faвȣлosŭ de oamenĭ). [ἐν, οὖς, ὠτός, κοίτη].

Ἔνωχρος (ὁ, ἡ), кam гълвeniчosŭ, saŭ seapвъdŭ. [ἐν, ὠχρός].

Ἐξ, (maĭ n inte de вoк:) în локŭ de ἐκ.

Ἕξ, (οἱ, αἱ, τὰ), nȣmp: nedeкл: шase.

Ἑξάβιβλος (ὁ, ἡ), konstatŭ (кemпȣsŭ) din шase кърцĭ. [ἕξ, βίβλος].

Ἐξ-αγάλλω, biit: -αγαλῶ, пoet: înпodoвeskŭ, înfpȣmȣseцezŭ пpea mȣлt.

Ἐξάγαστος (ὁ, ἡ), foapte admipaвiлŭ, пpea de лaȣdъ. [ἐξ, ἄγαμαι].

Ἐξαγγελεὺς, έως (ὁ), = Ἐξάγγελος. [ші

Ἐξαγγελία (ἡ), înкȣnoшtinцape afapъ, пȣвлiкaцie. [ші

Ἐξαγγέλλω, biit: -αγγελῶ, вesteskŭ, пȣвлiкŭ лa чeĭ de afapъ (пpinч: вpe ȣnŭ seкpetŭ). [din

Ἐξάγγελος (ὁ, ἡ), вestitopŭ de чева afapъ; (пpinч: desпpe teatpȣ) înшtiinцъtopŭ кътpe пpiвitopĭ de чeлe întîmплate înъȣntpȣ de шenъ. [ἐξ, ἄγγελος].

Ἐξαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ, saŭ foлositopŭ лa вestipe afapъ. [ші

Ἐξάγγελτος (ὁ, ἡ), вestitŭ, пȣвлiкatŭ afapъ; (пpin ȣpm:) кȣnoskȣtŭ tȣtȣлop. [ἐξαγγέλλω].

Ἐξαγγίζω, biit: -ίσω, deшeptŭ чева din вasŭ. [ἐξ, ἀγγεῖον].

Ἐξαγιάζω, biit: -άσω, dpъmȣieskŭ кȣ

кѫmпъna [ἐξάγιον. вezĭ ziч:].

'Εξ-αγίζω, вiit: -ίσω, (кѫ ц̣en: îndip:) гoneskŭ пe чinева de ѫndeва ка sпѫрkatŭ; (în ц̣en:) isгoneskŭ.

'Εξ-αγινέω, Ion: în локŭ de ἐξάγω.

'Εξάγιον (τὸ), [ἐξ, ἄγω] (maĭ noŭ) ѫnŭ felŭ de кѫmпъnъ mikъ. 2) o гpeѫtate de a шaseа пapte a ѫnц̣ii, saŭ ѫnŭ dpamŭ шi жѫmъtate.

'Εξάγιστος (ὁ, ἡ), [ἐξαγίζω] deпъpтaвiлŭ ка ѫnŭ sпѫрkatŭ. 2) поet: (pap) sfîntŭ, mistepiosŭ.

'Εξ-αγκυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, skoц̣ŭ ѫша din ц̣îц̣înĭ. [ἐξ, ἄγκυρα].

'Εξ-αγκωνίζω, вiit: -ίσω, (stpъm:) легŭ кѫĭва mîĭneле dîndъpъt. 2) (nestp:) îmĭ пѫiŭ mîĭneле în шoлdѫpĭ. [ἐξ, ἀγκών]. (вezĭ шi ποσεξαγκωνίζω).

'Εξ-άγνυμι, вiit: -άξω, (nex: ἐξέαξα, шi чл:) поet: sпapгŭ de totŭ, fъpîmŭ. (nѫmaĭ deskom: întpeв:). «'Εθ αὐχέν' ἔαξεν». Iл: E. шi P.

'Εξ-αγοράζω, вiit: -άσω, peskѫmпъpŭ пe чinева din poвie.

'Εξαγόρευσις, εως (ἡ), mъpтѫpisipe de sekpetŭ (isпoвedipe). [шi

'Εξαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, aплekatŭ ла destъĭnѫipe. [din

'Εξ-αγορεύω, вiit: -εύσω, (nex: ἐξηγόρευσα, saŭ neper: ἐξεῖπον) sпѫiŭ op чe amŭ în minte, mъ destъĭnѫieskŭ.

'Εξ-αγριαίνω, вiit: -ανῶ, шi

'Εξ-αγριόω -ῶ, вiit: -ώσω, selвъtъчeskŭ чeва кѫ totѫл. [de ѫnde

'Εξαγρίωσις, εως (ἡ), selвъtъчipe de totŭ.

'Εξ-άγω, вiit: -άξω, (nex: ἐξήγαγον, шi чл:) skoц̣ŭ, dѫkŭ afapъ (пpinч: însѫfл: кѫ ц̣en:) «Πόλεως («Μάχης, «'Ομίλου, шi чл:) ἐξάγω». Om: «'Εξάγειν ἑαυτὸν (se înц:) τοῦ βίου». Лpt: a se sinѫчide. 'Εξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ῥεύματος». Epd: лѫiîndѫ 'л ла вaле aпa. (шi fiг:) «'Επὶ τὰ πονηρότατα ἐξῆγον τὸν ὄχλον». Tѫч: (шi în eл: de kazŭ). «'Εξάγειν (se înц: τὴν στρατιὰν) ἐπί τινα». Лks: a se oшti asѫпpa кѫĭва. «Τύμβον χεύομεν ἐξαγαγόντες (se înц: ἡμᾶς αὐτούς»). Iл: H. «Ἔγνω ἐξακτέον εἶναι (se înц: τὰς ναῦς) ἐκ τοῦ κόλπου». Ksn: (шi desпpe neînsѫfл: пpin întind:) «Γέλωτα ἔκ τινος ἐξάγω». Лks: «'Εξάγειν τοὔνομα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον». Пл: a tpadѫчe. (шi miж:) «Μικρὰ ἆθλα μεγάλας δαπάνας ἐξάγεται ἀνθρώπων». Ksn: (шi пas:) «Τὰ ἐξαγόμενα». Лks: чeлe de eksпoptat (пpodѫkte). (шi fiг:) «'Εξάγομαι (se înц: τῇ ὀργῇ). Dm: mъ înfѫpiezŭ de mînie. (вezĭ шi ἐκφέρω). [de ѫnde

'Εξαγωγεὺς, ως (ὁ), koлonizъtopŭ (stpъmѫtъtopŭ de oamenĭ din пatpia лop întp' aлtъ ц̣apъ). [шi

'Εξαγωγή (ἡ), skoatepe (akt: saŭ пas:); (пpinч:) eksпoptape de mъpfĭ dintp' o ц̣apъ întp' aлta; (med:) deшeptape. «Τὰς κατὰ φύσιν ἐξαγωγὰς». Пл: 2) (neѫt:) eшipe, stpъmѫtape din локѫл sъŭ, înstpeinape; (fiг:) moapte; (пpinч:) sinѫчidepe; skoatepe (saŭ eшipe) ла къпъtîiŭ de вpe ѫnŭ лѫкpѫ. «Τῶν πραγμάτων —». Плв: 3) (пpin întind:) локŭ de eksпoptape, skeлъ. [de ѫnde

'Εξαγώγιμος (ὁ, ἡ), foлositopŭ (kontpiвѫitopŭ) ла skoatepe de чeва. «Τάφρος ὕδατος ἐξαγώγιμος». D: Aл: kape se ziчe шi ἐξαγωγίς. 2) (пas:) eksпoptaвiлŭ (пpinч: desпpe neгoц̣ŭ). «Σῖτος — ». Лks: «Τὰ ἐξαγώγιμα». Лѫч: чeлe de eksпoptat. [шi

'Εξαγωγὶς, ίδος (ἡ), kaпaлŭ пentpѫ skѫpц̣epea aпeлop.

'Εξ-αγωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ лѫпtŭ (mъ pesвoieskŭ) пînъ în sfîpшitŭ.

'Εξαγωνίζω, вiit: -ίσω, fopmezŭ чeва eksaгonŭ (în шase ѫnгiѫpĭ). [din

'Εξαγώνιος, mi 'Εξάγωνος (ὁ, ἡ), eksaгonŭ, în шase ѫnгiѫpĭ. [ἕξ, γωνία].

'Εξαγώνιος (ὁ, ἡ), (fiг:) eшitŭ, aвъtѫtŭ din sѫвiektѫл, saŭ skoпѫл лѫкpѫлѫĭ (desпpe kape este вopвa). [ἐξ, ἀγών].

'Εξαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чeл кѫ шase deц̣ete (ла minъ, saŭ пiчopŭ). 2) чeл кѫ întindepe de шase deц̣ete. [ἕξ, δάκτυλος].

'Εξάδαρχος (ὁ), komandipŭ de шase soлdaц̣ĭ. [ἑξὰς, ἄρχω].

'Εξαδέλφη (ἡ) fem: aл лѫĭ...

'Εξαδελφος (ὁ), neпotŭ de fpate, saŭ de sopъ, = 'Αδελφιδοῦς. 2) (maĭ noŭ) въpŭ вѫnŭ. [ἐξ, ἀδελφός].

'Εξάδραχμος (ὁ, ἡ), чeл de пpeц̣ŭ, saŭ kostŭ de шase dpaxme. [ἕξ, δραχμή].

'Εξ-αδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, шi

'Εξ-αδρύνω, вiit: -υνῶ, daŭ desъвîpшita кpeшtepe шi matѫpitate кѫĭва; (miж: пpinч: desпpe poade) fakŭ a se koaчe вine.

'Εξ-αδυνατέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ fakŭ кѫ totѫл neпѫtinчosŭ, sлъвeskŭ de totŭ.

'Εξ-άδω, вiit: -άσομαι, desfepmekŭ пpin deskîntiчe. 2) eksпpimŭ пpin kintape; лaѫdŭ кѫ kîntъpĭ. 3) «Οἱ κύκνοι τὸν βίον ἐξάδουσι». Плt: kîntînd îшĭ sъвîpшesk вiaц̣a.

'Εξάεδρος (ὁ, ἡ), (ţeomtp:) чел кȣ шase base, feţe, saȣ латȣpe. [ἓξ, ἕδρα].

'Εξ-αείρω, Ion: în локȣ de ἐξαίρω.

'Εξ-αερόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakȣ чева în aepȣ (абȣpȣ); (pas:) mъ евапорezȣ. 2) ексnȣiȣ ла aepȣ, aepezȣ. [de ȣnde

'Εξαέρωσις, εως (ἡ), евапорape. 2) aepape.

'Εξαέτης, εος saȣ έος (ὁ, ἡ), чел че este de (saȣ ţine) шase anĭ. [ἕξ, ἔτος] [de ȣnde

'Εξαετία (ἡ), кȣpsȣ de шase anĭ. [ші

'Εξαέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ ἑξαέτης, чса în bîpstъ de шase anĭ.

'Εξαήμερος (ὁ, ἡ), чел de шase zile (în bîpstъ saȣ dъĭnipe). || 'Εξαήμερον (τὸ), Sкр: челе шase zile але креаţii лȣmiĭ. [ἕξ, ἡμέρα].

'Εξαθέλγω, biit: -έλξω, = 'Εξαμέλγω.

'Εξ-αθερίζω, biit: -ίσω, taiȣ sпічеле, seчерȣ. 2) neînгpiжeskȣ (desпреţȣieskȣ) чева de totȣ.

Ἔξαθλος (ὁ, ἡ), nedestoĭnikȣ (saȣ nепъpташȣ) ла лȣптъ. (bezĭ ші ἐξαγώνιος). [ἐξ, ἆθλος.]

'Εξ-αθροίζω, ші (miж:) ἐξαθροίζομαι, biit: -οίσω, -ομαι, adȣnȣ алегînd.

'Εξ-αθυμέω, ῶ, biit: ήσω, îmĭ piepzȣ totȣ кȣpaжȣл, mъ desnъdъжdȣĭeskȣ.

'Εξ-αιάζω, biit: -άσω, poet: mъ боческȣ tape, ţinȣ; (stpm:) въĭкъpeskȣ, къĭeskȣ, плînгȣ пе чinева.

'Εξαιγειρόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakȣ (formezȣ) чева în плопȣ. [ἐξ, αἴγειρος.

'Εξαιθερόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakȣ în etepȣ. [ἐξ, αἰθήρ].

'Εξ-αιθριάζω, biit: -άσω, ексnȣiȣ în aepȣ, aepezȣ. [ἐξ, αἰθρία].

'Εξ-αιμάσσω, biit: -άξω, sînţepezȣ de totȣ.

'Εξ-αιματόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakȣ în sînţe. 2) = 'Εξαιμάσσω. [de ȣnde

'Εξαιμάτωσις, εως (ἡ), prefaчepe în sînţe. 2) sînţepape de totȣ. [ші

'Εξαιματωτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ (kontpiвȣitopȣ) ла prefaчepe în sînţe, saȣ sînţepape.

Ἔξαιμος (ὁ, ἡ), skȣpsȣ de sînţe. [ші

'Εξαίμων, ονος (ὁ, ἡ), плinȣ de sînţe, sînţeposȣ. [ἐξ, αἷμα].

'Εξ-αίνυμαι (fъpъ biit:), poet: în локȣ de ἐξαιρέομαι, iaȣ чева, лiпseskȣ de чева пе чinева.

'Εξάϊππος (ὁ, ἡ), poet: în ловȣ de ἕξιππος

'Εξαιρέσιμος (ὁ, ἡ), екчептaвiлȣ, saȣ de екчептat, skosȣ din nȣmъpȣ. [din

'Εξαίρεσις, εως (ἡ), екчептape, skoatepe din nȣmъpȣ; deskъpкȣpe de кopaвie; (pрin întind:) локȣл, ȣnde se deskapк коpъвiiле, skeлъ: skoatepe de maţe din вitъ; ші mъpȣntaieле skoase dintp' însa. (Леţ:) «'Εξαιρέσεως δίκη». Petp: прочеsȣ asȣпpa челȣĭ че ţine în stъпînipe stpeinȣ (saȣ despoвitȣ ка) poвȣ. (bezĭ вepвȣл). [ші

'Εξαιρετικὸς, ὴ, ὸν, чел кȣ însȣшime de екчептape, de deskъpкape de кopaвie, de skoatepe de maţe, ші чл: [ші

'Εξαίρετος (ὁ, ἡ), екчептatȣ, deoseвitȣ; алеsȣ; xotъpîtȣ пentpȣ чева; вpednikȣ de лаȣdъ; «Χρόνον μηδένα ἐξαίρετον ποιεῖσθαι τοῦ πολέμου». D: Ал: nічĭ ȣnȣ timпȣ nȣ tpeвȣie a fi екчептatȣ пentpȣ pesвoiȣ. [ἐξαιρέω]. [de ȣnde

'Εξαιρέτως, adв: maĭ алеs, maĭ кȣ deoseвipe.

'Εξαιρεύμην, D: poet: în локȣ de ἐξηρούμην, pas: прел: ал лȣĭ

'Εξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἐξεῖλον, ші miж: ἐξειλόμην, ші pas: ἐξηρέθην, ші чл:) iaȣ dinъȣntpȣ, skoţȣ din чева. «Γύπας τὰ ἔγκατα ἐξαιρήσοντας». Лȣч: «Καὶ τὸν πυρῆνα ἐξαιροῦντες». Tfp: (ші miж:) «Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν τὸν ὀϊστὸν». Іл: Θ· (ші în ел: de ţen:) «'Εξαιρεῖται (se înţ: τῆς νηὼς) τὸν σῖτον ἐν τῇ Ῥόδῳ». Dm: deskapкъ. 2). iaȣ, skoţȣ чева de ла miжлокȣ; лiпseskȣ пе чinева de чева; desfiinţezȣ, stinгȣ, пpъпъdeskȣ. «'Εξαιρεῖν τὰς διαφορὰς, Iskp: (ші miж) «Ὁ θεὸς ἐξαιρούμενος τούτων (τῶν ποιητῶν) τὸν νοῦν». Плt: лȣîndȣ ле mintea (dȣпе Omepȣ). «Τῷ δὲ («Καί μευ) φρένας ἐξείλετο Ζεύς». Іл: Z. «Σεῦδ' ἐπεὶ ἐξείλετο ψυχήν». Іл: Ω. «Αἰγυπιοί, οἷσί τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο». Od: П. ле a лȣat пȣiĭ din кȣĭвȣ. «'Εξαιρεῖσθαί τινα εἰς ἐλευθερίαν». Dm: (bezĭ ἐξαίρεσις, ші ἀφαιρῶ). «'Επειδὰν τὸ ἀλγοῦν ἐξαιρεθῇ». Лкs: ва лiпsi. «'Η Καρχηδὼν ἐξαιρετέα». Пл: (ші кȣ ак:) «'Εξαιρεθέντες τὴν ἀδικίαν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου». Плt: isвъвindȣ se de nedpeптate. (bezĭ ші ἀναιρῶ). 3) iaȣ, stъпîneskȣ (чetate, ші чл: dȣпе o лȣнгъ înпpesopape). «Πειρώμενος τὴν πόλιν ἐξελεῖν». Tȣч: (ші fiг:) «Πᾶν ἐξαιρεῖ λόγος». Eȣp: вipȣieшte. 4) алегȣ чева, ші пȣiȣ ла o пapte (pрinч: ка sъ ofepȣ кȣĭва). «Κούρην, ἥν μοι γέρας ἔξελον»». Іл: П. «Τοῖς θεοῖς ἐξαιρεῖν τι». Ksn: (ші miж:) «Λεσβί-

δες, ἃς ἐξειλόμην». Om: пе каре amŭ алes пе seama mea. (ші пas:) «Ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι ἅπασι ἦν ἐξαραιρημένα». Ep: 5) (miж: кȣ ţen:) skaпŭ пе чinева de чева. «Ἐξελέσθαι αὐτοὺς τοῦ (saŭ ἐκ τοῦ) κινδύνου». Лкs: (se konf: кȣ ἐξαίρω).

Ἐξαιρόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, (botn:) mъ prefakŭ în nerinъ. [ἐξ, αἶρα].

Ἐξ-αίρω, biit: -αρῶ, (nex: ἐξῆρα, ші miж: ἐξηράμην, ші пas: ἐξήρθην, ші чл:) apdikŭ, ші iaŭ чева de ȣndeва; apdikŭ în sȣs, înaлţŭ; (ші fir:) întȣsiezŭ; (ші miж: saŭ ел:) mъ înaлţŭ; (ші пas:) kreskŭ, mъ ȣmflȣ: (ші fir:) mъ mîndpeskŭ, mъ înrîmfezŭ, saŭ mъ întȣsiezŭ, mъ хръпeskŭ; (ȣne opĭ poet:) = Ἐῤῥω, saŭ Οἴχομαι. (кȣ ţen:) «Θῆρας ἐξαίρειν χθονός». Eȣp: (ші în парл:) «Ἐξαίρειν ἐκ γῆς». Apst: (ші кȣ dat:). «Ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν». Ksn: (ші ел:) «Ἐξαίρετε θανεῖν». Eȣp: apdikîndȣ 'л dȣчeţi 'л ла moapte. «Ἐξᾶραι (se înţ: ἑαυτόν), καὶ πέτεσθαι». Diod: «Ἐξάραντες παντὶ τῷ στρατεύματι». Плв: apdikîndȣ se, ші порnindȣ se кȣ toatъ armia. (ші miж:) «Ὅσα Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς». Od: E. ші N. «Ἐξάρασθαι τὰ βιβλία ἀπὸ τῶν κιβωτίων». Sin: (ші пas:) «Ἐξαρθεῖσαι ὑπὲρ κεφαλῆς ἀσπίδες». Apstd: «Σπλὴν ἐξήρθη μέγας», Гал: s' a ȣmflat. (ші fir:) «Ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας». Пл: (вezĭ ші ἐξαιρέω, кȣ каре se konf: ші ȣne -opĭ ажȣnţe a fi de ачееашĭ însem: ші ἐπαίρω).

Ἐξαίσιος (ὁ, ἡ), ешitŭ, saŭ aвъtȣtŭ din dpeптŭ, ші кȣвiinчosŭ, (прin ȣpm:) nedpeптŭ, чiȣdatŭ, neoвiчnȣitŭ, neпotpiвitŭ; (прin ȣлm:) monstpȣosŭ, грozaвŭ, пeste fipe; (în ţen:) чел пeste mъsȣpъ, ковîpшitopŭ. «Ὄμβροι καὶ ὑετοὶ ἐξαίσιοι». Ksn: «Θέτιδος ἐξαίσιον ἀρήν». Iл: O. «Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπών». Od: Δ. (ші adвepв:) «Ἤ τινά που δείσας ἐξαίσιον. Od: P. [ἐξ, αἶσα].

Ἐξ-αΐσσω, biit: -αΐξω, sъpŭ, esŭ peпede afaръ.

Ἐξαϊστόω -ῶ, biit: -ώσω, poet: пръпъdeskŭ, stinгŭ deпe faţa пъmîntȣлȣĭ пomenipea кȣĭва. [ἐξ, ἀϊστός).

Ἐξ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, чepŭ a mi se da чева; (прinч: miж:) чepŭ dapea de faţъ, saŭ înaпoĭ a вpe ȣnȣĭ fȣгapŭ (dezeptopŭ, ші чл:); (în вine) poгŭ a mi se dъpȣĭ прizoniepŭ (вinoвatŭ, ші чл:), miжлочeskŭ mîntȣipea лȣĭ. [de ȣnde

Ἐξαίτησις, εως (ἡ), чepepe de ла чinева; (пaptк:) чepepe de fȣгapŭ; saŭ miжлочipe în faвoapea вpe ȣnȣĭ прizoniepŭ, ші чл.

Ἔξαιτος (ὁ, ἡ), poet: în лoкŭ de ἐξαίρετος, алesŭ, deoseвitŭ. «Οἶνος — ». Iл: M. 2) (dȣпe алţiĭ depiвindȣ se din ἐξαιτέω insemn:) чepȣtŭ кȣ pȣгъчiȣnĭ.

Ἐξαίφνης, adв: = Αἴφνης, de o datъ, fъpъ de вeste. [de ȣnde

Ἐξαιφνίδιος (ὁ, ἡ), = Αἰφνίδιος, neaшteптatŭ, neпpeвъzȣtŭ.

Ἐξ-ακανθίζω, biit: -ίσω, кȣpъţŭ чева de гimпĭ.

Ἐξ-ακανθόω -ῶ, biit: -ώσω, лasŭ чева a se ȣmплea de гimпĭ.

Ἐξ-ακέομαι -οῦμαι, biit: -έσομαι, tъmъdȣieskŭ, (ші fir:) dpeгŭ чева кȣ desъвîpшipe; (прin întnd:) înвлînzeskŭ, desmîniŭ, fakŭ a epta. [de ȣnde

Ἐξάκεσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ tъmъdȣipe, peпapape, înвлînzipe. [ші

Ἐξακεστήριος (ὁ, ἡ), kontpiвȣitopŭ ла tъmъdȣipe, ла înвлînzipe, ла peпapape, ші чл: «Θυσία — ». D: Ал·

Ἑξάκις, adв: de шase opĭ. [ἕξ].

Ἑξακισμύριοι, αι, α, шaĭzeчĭ de miĭ. [ἑξάκις, μύριοι].

Ἑξακισχίλιοι, αι, α, шase miĭ. [ἑξάκις, χίλιοι]. [de ȣnde

Ἑξακισχιλιοστὸς, ὴ, ὸν, ал шasemiiлea.

Ἑξάκλινος (ὁ, ἡ), копpinzъtopŭ, saŭ înкъпъtopŭ de шase пatȣpĭ. || (sȣвst:) Ἐξάκλινον (τὸ), îndoitŭ τρίκλινον (вezĭ ziч:). [ἕξ, κλίνη].

Ἐξ-ακμάζω, biit: -άσω, = Παρακμάζω, îmĭ пiepzŭ fлoвpea, mъ tpeкŭ. «Ὁ καιρος ἐξήκμασε». Sof: a tpeкȣt окazia.

Ἑξάκνημος (ὁ, ἡ), (прinч: τροχὸς) poatъ кȣ шase sпiţe. [ἕξ, κνήμη].

Ἐξ-ακολουθέω ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) ȣpmezŭ кȣĭва, îл акomпaniezŭ. [de ȣnde

Ἐξακολούθησις, εως (ἡ), ȣpmape dȣпe чinева, акomпaniape.

Ἐξ-ακονάω -ῶ, biit: -ήσω, askȣţŭ кȣ desъвîpшipe.

Ἐξ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîpлŭ deпapte лaпчea (saŭ op чe aлtŭ лȣкpȣ); (în ţen:) поpneskŭ чева peпede. «Χεῖρας ἐξακοντίζειν». Eȣp: (ші кȣ ţen:) «Τῆς δὲ γῆς ἐξακ: κῶλον». Eȣp: (în пepfp:) a fȣţi iȣte. (ші fir:) «Τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;» Eȣp: skopneskŭ, pesкoлeskŭ. (вezĭ ші ἀποτοξεύω). [de ȣnde

Ἐξακόντισμα (τὸ), лȣкpȣ чe s' a asвîpлit, saŭ se asвîpлъ. [ші

'Εξακοντισμὸς (ὁ), asвîрлipe deпapte.
'Εξακόσιοι, αι, α, шase sȣte. [de ȣnde
'Εξακοσιοστὸς, ἡ, όν, ал шase sȣteлea.
'Εξακοτυλιαῖος, α, ον, înкъпъtopȣ de шase кotiле (ȣnȣ feлȣ de mъsȣpъ de лiкȣide). [ἕξ, κοτύλη].
'Εξάκουστος (ὁ, ἡ), кape se aȣde, saȣ se поate aȣzi deпapte; (fiг:) вestitȣ· [din
'Εξ-ακούω, вiit: -ακούσομαι, (кȣ цen:) aȣzȣ de afapъ, saȣ de deпapte.
'Εξ-ακριβάζω, вiit: -άσω, шi
'Εξ-ακριβόω -ῶ, вiit: -ώσω, sъвîршeskȣ, saȣ чepчetezȣ чeва кȣ mȣлtъ skȣmпъtate; (пpin ȣpm:) adȣкȣ чeва ла desъвîршîpe. (вezĭ шi ἀκριβόω, ἀπακριβόω, шi διακριβόω).
'Εξ-ακρίζω, вiit: -ίσω, (кȣ ак:) mъ sȣiȣ, ажȣnгȣ пînъ în mapцinea saȣ în вîpfȣл вpe ȣnȣĭ 'naлtȣ лoкȣ.
'Εξακτέος, α, ον, пosit: ал лȣĭ ἐξάγω.
'Εξάκυκλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ шase чepкȣpĭ, saȣ poate; [ἕξ, κύκλος].
'Εξάκωλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ шase mъdȣлape (пpinч: mîĭnĭ шi пiчoape). [ἕξ, κῶλον].
'Εξ-αλαόω -ῶ, вiit: -ώσω, пoet· opвeskȣ пe чinева de totȣ.
'Εξ-αλαπάζω, вiit: -άξω, пoet: жefȣieskȣ de totȣ, пpъпъdeskȣ кȣ desъвîршipe; (despre воале) zлeĭeskȣ toate пȣtepiле пъtimaшȣлȣĭ, îл sлъвeskȣ de totȣ.
'Εξάλατο, Dop: пoet: în лoкȣ de ἐξήλατο, 3: sinг: пeps: ал лȣĭ ἐξάλλομαι.
'Εξ-αλδαίνω, вiit: -αλδήσω,='Εκβλαστάνω.
'Εξαλέασθαι, пoet: nex: 1: de înf: ал лȣĭ ἐξαλέομαι,
'Εξ-αλεείνω (fъpъ вiit:) пoet:='Εξαλέομαι
'Εξαλείπτης, ου (ὁ),= (maĭ întpeв:) 'Εξαλίπτης. [шi
'Εξάλειπτρον (τὸ), вasȣ de aлifie, пomadъ, шi чл: [din
'Εξ-αλείφω, вiit: -αλείψω, ȣnгȣ чeва, saȣ sпoieskȣ de totȣ. «Γύψῳ («Μίλτῳ, шi чл:) ἐξαλείφειν». Ep: 2) (maĭ des) шtepгȣ ȣnsoapea de d' asȣпpa вpe ȣnȣĭ лȣкpȣ; (пpin ȣpm:) stinгȣ, пpъпъdeskȣ. «Τὰς τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν». Iskp: [de ȣnde
'Εξάλειψις, εως (ἡ), шtepцepe; stinцepe.
'Εξ-αλέομαι, шi ἐξαλεύομαι, вiit: -εύσομαι, (nex: ἐξηλεάμην) пoet: (кȣ ак: saȣ цen:) fȣгȣ, mъ deпъptezȣ de чeва.
'Εξ-αληθίζω, вiit: -ίσω, sпȣiȣ adeвъpȣл, пoвesteskȣ în adeвъpȣ.
'Εξαλήλιμμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐξαλείφω.
'Εξ-αλίζω, вiit: -ίσω, (tpe: de кȣ: ἐξήλικα), saȣ...
'Εξ-αλινδέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пpinч:) skȣtȣpȣ кaлȣл de пpafȣ, îл цesълȣ; (fiг:) iaȣ de ла чinева totȣ, чe ape, îл skȣtȣpȣ, îл desпoiȣ. «'Εξήλικάς μ' ἐκ τῶν ἐμῶν». Kom:
'Εξαλίπτης, ου (ὁ, ȣnгъtopȣ кȣ ȣntdeлemnȣ de лъȣцĭ, saȣ вoлnaвĭ. [ἐξαλείφω].
'Εξαλίστρα (ἡ), ='Αλινδήθρα, лoкȣл, ȣnde se tъвълesk вiteле. [ἐξαλίω].
'Εξάλιτρος (ὁ, ἡ), кape tpaцe (saȣ este în пpeцȣ de) шase лitpe. [ἕξ, λίτρα].
'Εξ-αλίω, вiit: -ίσω,=(кa din пpoпopцia лȣĭ κυλίω кътpe κυλινδέω) 'Εξαλινδέω, шi 'Εξαλίζω.
'Εξαλλαγὴ (ἡ), skimпape, пpefaчepe dintp'ȣna întp'aлta. [шi
'Εξάλλαγμα (τὸ), oвiektȣ de вapiaцie. «Τέρψεως —». Пaptn: вapiaцie пpodȣкътoape de mȣлцȣmipe, (fpanц:) divertissement. [шi
'Εξάλλαξις, εως (ἡ), = 'Εξαλλαγή. [din
'Εξ-αλάσσω (ττω), вiit: -αλλάξω, skimвȣ, пpefaкȣ чeва de totȣ; stpъmȣtȣ чeва din лoкȣл sъȣ, (пas:) mъ пpefaкȣ кȣ totȣл; (пpinч: în tpe: de кȣ:) sîntȣ кȣ totȣл deoseвitȣ, skimвatȣ. (кȣ цen:) «Προθυμούμενος ἐξαλλάσσειν ἀεὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν». Tȣч: (шi nestp: saȣ eл:) 'Εξαλλάσσω (se înц: ἐμαυτὸν) δεῦρο ἀπὸ τῆς νηώς». Fлstp: mъ stpъmȣtȣ. «Στολὴ ἐξαλλάσσουσα». Skp: пestpiцъ, saȣ deoseвitъ. (вezĭ шi ἐξημοιβός). (шi пas:) «Τῆς τῶν ἄλλων ἐξηλλαγμένος διανοίας. Iskp: (шi кȣ пpeп:) «Πλεῖστον ἐξηλλαγμένα πρὸς τ'ἄλλα». Tfp: 2) пoet: în лoкȣ de ἀπαλλάσσω, isвъвeskȣ. «'Εξαλλάσσω πόνου». Eȣp:
'Εξ-αλλοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкȣ чeва a fi кȣ totȣл aлtȣл, deoseвitȣ.
'Εξ-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, (nex: ἐξηλάμην) (кȣ цen:) sъpȣ (mъ asвîpлȣ) afapъ din... (xipȣpц:) esȣ din înкeietȣpĭ, mъ deskeiȣ; (fiг:) mъ întȣsiezȣ, mъ eksaлtezȣ.
Ἔξαλλος (ὁ, ἡ), [ἐξ, ἄλλος] кȣ totȣл deoseвitȣ; (пpin întind:) maĭ пpesȣs deкît aлцiĭ; (în цen:) чiȣdatȣ, neoвiчnȣitȣ.
'Εξ-αλλοτριόω -ῶ, вiit: -ώσω, înstpeinezȣ кȣ totȣл; вînzȣ ла stpeinĭ.
'Εξάλλως, adв: în кinȣ чiȣdatȣ, neoвiчnȣitȣ. [ἔξαλλος].
Ἔξαλμα (τὸ), [ἐξάλλομαι] sъpitȣpъ (în sȣs saȣ afapъ).
'Εξάλμενος, η, ον, пoet: în лoкȣ de ἐξαλόμενος, miж: nex: 2: de пaptч: ал лȣĭ ἐξάλλομαι.

Ἔξαλος (ὁ, ἡ), [ἐξ, ἅλς] чел afaръ din (neakoperitŭ de) mape (înnp: de ὕφαλος). «Ἡ ναῦς ἔξαλον ἔλαβε πληγήν». Лкs:

Ἔξαλσις, εως (ἡ), [ἐξάλλομαι] sъpipe afaръ; (xipъpц:) eшipe de osŭ din înkeietъpъ.

Ἐξ-αλύσκω, biit: -ύσω, poet:=Ἐξαλεύομαι, mъ depъptezŭ de чева.

Ἐξ-αλφαίνω, biit: -αλφήσω, (nex: ἐξῆλφον) poet: în локŭ de ἐξευρίσκω, afлъ, nъskoчeskŭ. 2) прецъieskŭ.

Ἐξ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, nъnemepeskŭ, грешeskŭ къ totъл. (къ ак: преп:). «Περὶ τοὺς πολίτας ἐξαμαρτεῖν». Iskp: (ші pas:) «Ἐπειδὰν... ἐξαμαρτηθῇ τὰ νοσήματα». Ksn: kînd se ва faчe грешалъ ла къъtapea боалелор. [de ъnde

Ἐξαμαρτία (ἡ), (къ цen:) nenemepipe, neisбъtipe.

Ἐξ-αμαυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înnerpeskŭ, întъnekŭ de totъ; (fir:) слъбeskŭ. [de ъnde

Ἐξαμαύρωσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ înnerpipe, întъnekape; (fir:) слъбipe.

Ἐξ-αμάω -ῶ, biit: -ήσω, poet: taiŭ чева de totŭ; despъdъчinezŭ; (fir:) пръпъdeskŭ къ totъл. (se konf: къ ἐξιμάω).

Ἐξ-αμβλίσκω, ші Ἐξαμβλόω -ῶ, biit: -ώσω, лепъdŭ, saŭ fakŭ a se лепъda fъtŭ; (fir:) fakŭ a nъ isбъti, zъdъpniчeskŭ чева. «Ἐλπὶς ἐξήμβλωτο». Iпкр:

Ἐξ-αμβλύνω, biit: -υνῶ, tîmneskŭ (слъбeskŭ) чева de totŭ.

Ἐξάμβλωμα (τὸ), лепъdъtъpъ (de прънкŭ).

Ἐξάμβλωσις, εως (ἡ), лепъdape (акt: saŭ pas:) de fъtŭ; (fir:) neisбъtipe. [din

Ἐξ-αμβλώσκω, biit: -αμβλώσω, = (saŭ греш: în локŭ de) Ἐξαμβλίσκω.

Ἐξαμβρῦσαι, poet: în локŭ de ἐξαναβρῦσαι, nex: 1: de înf: ал лъĭ ἐξαναβρύω.

Ἐξ-αμείβω, biit: -αμείψω, skimбŭ ъna пе алta, saŭ лasŭ ъna, ші iaŭ алta. «Χώραν ἐξαμείβω». Eъp: mъ stpъmъtŭ din локŭ în локŭ; (ші ел:) «Εἰ μὴ ἐξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν. Eъp: de nъ se ва depъpta da ла окiĭ meĭ. (bezĭ ші διαμείβω, ші ἐξαλλασσω); (ші pas: къ цen:) «Ἔργον ἔργου ἐξημείβετο». Eъp: ъnŭ лъкpъ ъpma dъпе чел-алtŭ. (ші nestp: saŭ ел:). «Φόνῳ φόνος δὶ αἵματος ἐξαμείβων». Eъp: în локŭ de ἐξαμειβόμενος, saŭ (dъпе алtъ чit:)=Ἀνταμείβω. «Φόνον φόνῳ δὶ αἵματος ἐξαμείβων». Eъp: [de ъnde

Ἐξάμειψις, εως (ἡ), skimбape (de ъna пentpъ алta); prefaчepe, tpansfopmape, stpъmъtape (dintp' ъna întp' алta); depъptape; sъkчedepe, saŭ ъpmъшipe (de ъna dъпе алta); pesплъtipe.

Ἐξ-αμέλγω, biit: -αμέλξω, mългînd skoцŭ din чева; mългŭ de totŭ; stopkŭ.

Ἐξ-αμελέω ῶ, bii: -ήσω, neînгpiжeskŭ къ totъл.

Ἐξαμέρεια (ἡ), înпъpцipea ъnъĭ лъкpъ în шase de o potpivъ пъpцĭ. [din

Ἐξαμερὴς, έος (ὁ, ἡ), înпъpцitŭ în, saŭ kompъsŭ din шase пъpцĭ. [ἕξ, μέρος].

Ἐξάμετρος (ὁ, ἡ), (pinч: στίχος) bepsŭ kompъsŭ din шase metpiчe пiчoape (ка чел epoikŭ). [ἕξ, μέτρον].

Ἐξαμηνιαῖος, α, ον, kape цine (se faчe, saŭ faчe чева în) шase лъnĭ; saŭ de шase лъnĭ. [ἕξ, μήν].

Ἐξαμηνόβιος (ὁ, ἡ), kape tpъieшte шase лъnĭ. [ἑξάμηνος, βίος].

Ἐξάμηνος (ὁ, ἡ), de шase лъnĭ. «Χρόνος («Ἀρχὴ) — ». Apst: ші Ksn: dъinitopŭ de шase лъnĭ. (ші ел:) «Ἐξάμηνος (ὁ, saŭ ἡ), kъpsŭ de шase лъnĭ, semestpъ. [ἕξ, μήν].

Ἐξ-αμηχανάω -ῶ, biit: -ήσω, poet: în лiпsъ de miжлoaчe afлъ kiпŭ de a isбъti în чева. (Eъp: Еркл: 495).

Ἐξ-αμιλλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (къ dat:) mъ emълezŭ, mъ întpekŭ din toate пъtepiле меле. 2) (maĭ oбiч: poet:) mъ лъптŭ, mъ sileskŭ a skoate пе чinева de ъndeва; (în цen:) skoцŭ (isгoneskŭ) къ siла. «Ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς». Eъp: (ші pas:) «Ἔστ' ἂν Κύκλωπος ὄμματος ὄψις ἐξαμιλληθῇ πυρί». Eъp: (bezĭ ші ἐκβιάζομαι).

Ἔξαμμα (τὸ), [ἐξάπτω] oбiektŭ de prins, saŭ de arîцape. 2) лъкpъ de aцîцat fokŭ.

Ἐξαμναῖος, α, ον, ші

Ἐξάμνους (ὁ, ἡ), чел de гpeъtate, saŭ прецŭ de шase mine: [ἕξ, μνᾶ].

Ἐξάμοιρος, ші (poet:) Ἐξάμορος (ὁ, ἡ), kape a prins локŭ, saŭ s' a sokotit de a шaselea parte. [ἕξ, μοῖρα].

Ἐξ-αμπρεύω, biit: -εύσω,=Ἐξέλκω.

Ἐξ-αμύνομαι, biit: -αμυνοῦμαι, poet: depъptezŭ, isгoneskŭ: «Νόσους — ». Esхл:

Ἐξ-αμφοτερίζω, biit: -ίσω, fakŭ чева a se аплека ла amîndoъ пъpцiле (a se înцелеце în doъ kiпъpi).

Ἐξ-αναβαίνω, biit: -βήσομαι, mъ ъpkŭ пînъ sъs în вîpfŭ.

Ἐξ-ανα-βρύω, biit: -βρύσω, isвopъskŭ (чiшneskŭ) înбiлшъгat.

Ἐξ-ανα-γεννάω ῶ, biit: -ήσω, penaskŭ. (Iъл: Enist: 42).

Ἐξ-ανα-γινώσκω (-γιγνώσκω), biit: ἐξαναγνώσομαι, чiteskŭ чева пînъ ла sfîpшitŭ, saŭ de totŭ.

'Εξ-αναγκάζω, viit: -άσω, skoцă (isro-neskă), saă sъvîrшeskă чева прin siлipe. (vezĭ ші ἐκβιάζομαι).

'Εξ-αν-άγω, viit: -άξω, (nex: ἐξανήγαγον, ші чл:) skoцă чева d'asкпра saă în sвs, nвiă în mішkape. || (miж:) mъ nopneskă din noptă, ші esă ne mape.

'Εξ-ανα-δύομαι, viit: -δύσομαι, (nex: ἐξανέδυν, ші чл:) esă (прinч: din fвndвл mъpiĭ) în faцъ; (în цen:) esă d'asкпра; (fir:) skană, mъ depъrtezĭ de чева. (vezĭ ші διαδύομαι).

'Εξ-ανα-ζέω, viit: -ζέσω, fervînd în колkote daă ne din afarъ; (прin întind: ші fir.) pesвflв.

'Εξ-αν-αιρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: ἐξανεῖλον, ші чл:) (kв цen:) skoцînd iaă чева de вndeва.

'Εξ-αναισθητέω ῶ, viit: -ήσω, sîntă kв totвл nesimцitorĭ.

'Εξ-ανα-καλύπτω, viit: -ύψω, deskoperă чева de totă.

'Εξ-ανα-κολυμβάω -ῶ, viit: -ήσω, înnotînd esă d'asкпра din fвndвл mъpiĭ, ші чл:

'Εξ-αν-κρούω, viit: -κρούσω, isвind înnimră, (ші nas:) mъ asвîrlă înapoĭ.

'Εξ-αν-αλίσκω, viit: -αναλώσω, kелtвieskă, prъpъdeskă or че amă.

'Εξ-ανα-λύω, viit: -λύσω, analizezĭ (toneskă, desfakă în prцiле, din каре este чева komпвsă) de totă. 2) noet: (kв цen:) deslegă din legътврĭ (obezĭ, ші чл); (прin întind: ші fir:) slobozĭ, skapă ne чinева.

'Εξανάλωσις, εως (ἡ), kелtвire, prъpъdire de toatъ aвcpeа. [ἐξαναλίσκω].

'Εξ-ανα-νεόω -ῶ, ші (miж: каре e ші maĭ întpeв:) -όομαι -οῦμαι, viit: -ώσω, -ομαι, peînnoieskă, peîntinepeskă.

'Εξ-ανα-πείθω, viit: -πείσω, îndкплекă, saă desdкплекă ne чinева kв desъvîrшire; (în цen:) domipeskă kв skвmpътate.

'Εξ-ανα-πληρόω -ῶ, viit: -ώσω, înplineskă kв desъvîrшire.

'Εξ-ανα-πνέω, viit: -πνεύσω, îmĭ iaă în тікпъ, saă iaръшĭ pesвflapea.

'Εξ-αν-άπτω, viit: -άψω, (kв цen:) atîrnă, agîцă de чева. 2) (kв ак:) anpinzĭ kв desъvîrшire, saă peanpinzĭ.

'Εξ-αν-αρπάζω, viit: -άσω, mi -άξω, хръpeskă чева kв sila din чева.

'Εξ-ανα-σπάω -ῶ, viit: -άσω, smвlgă, despъdъчinczĭ din чева.

'Εξανάστασις, εως (ἡ), [ἐξανίστημι] (прinч: desnpe орашă, saв naцie) silnikъ stpъmвtape, pesвpътipe din локă; (în цen:) katastpofъ, desfiinцape. 2) (desnpe волnaвă) apdikape, skвлape desъvîpшitъ din nată, peînsъnътoшipe; (desnpe moptă) înвiepe. 3) peволtъ, peskoалъ.

'Εξ-ανα-στέφω, viit: -στέψω, peînkвnвnă, saă înkвnвnă din toate пърціле.

'Εξ-ανα-στρέφω, viit: -στρέψω, pestopnă, întopkă kв sвsвл în жos, sвpnă din temeliĭ.

'Εξ-ανα-τέλλω, viit: -τελῶ, fakă a pesъpi (a eшi) чева; (fir:) skopneskă, peskoleskă. «Θόρυβον — ». Ил: (nestp: desnpe плante, desnpe steлe, ші чл:) esă, pesъpă.

'Εξαναφανδόν, adв: noet: = 'Αναφανδόν, de faцъ. [ἐξαναφαίνω].

'Εξ-ανα φέρω, viit: ἐξανοίσω (dвne zič:) skoцă în sвs чева de вndeва, apdikă de ла пътîntă, ші peaшezĭ чева; (de вnde maĭ de mвлte opĭ nestp: saă ел:) mъ peîntpemezĭ din воалъ, saă din лешină; (fir:) mъ peînkвpажezĭ.

'Εξ-ανα-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ petpapă înapoĭ; (kв ак:) mъ depъptezĭ. «'Εξαναχωρεῖν τὰ εἰρημένα». Tвч: îmĭ калkă (îmĭ iaă îndъpът) kввîntвл.

'Εξ-ανα-ψύχω, viit: -ψύξω, pъkopeskă, odixneskă, (ші miж:) mъ odixneskă kв desъvîpшipe, pesвflв; (fir:) mъ peînsвfлeцeskă.

'Εξ-ανδραποδίζομαι, viit: -ίσομαι, poвeskă, ші vînză (ka poвĭ) ne toцĭ lokвitopiĭ kвnвĭ opашă, ші чл: înnpъштiindв 'ї înkoaчĭ ші 'nkoло. [de вnde

'Εξανδραποδισμός (ὁ), poвipe de вnă întpepă stată, saă opашă.

'Εξ-ανδρόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, mъ fakă desъvîpшită bъpbată; (kв цen:) pesъpă, mъ naskă de вndeва în fiгвpъ de bъpbată. «Λόχος ὀδόντων ὄφεως ἐξανδρούμενος». Apstf:

'Εξ-αν-εγείρω, viit: -εγερῶ;=(saă гpeш: în локă de) 'Εξεγείρω.

'Εξ-αν-έδυν, nex: 2: ал лвĭ ἐξαναδύομαι.

'Εξ-άν-ειμι, viit: -ειμι,='Εξανέρχομαι.

'Εξ-ανεμόω -ῶ, viit: -ώσω, skoцă чева ла vîntă, vîntвpă; (nas:) шъ mішkă, mъ клъteskă de vîntă. «Αὐχμηραὶ τρίχες ἐκ κεφαλῆς ἐξηνέμωντο». Ел: 2) лasă чева în воea vîntвpiлor; (maĭ de mвлte-opĭ fir:) zъdъpniчeskв; (nas: прinч: desnpe плante) mъ stpikă, mъ вsвkă de vîntă. «'Εξηνέμωσε τἄμ' 'Αλεξάνδρῳ λέχη». Евр. 3) вmплв de vîntă, вmflв; (maĭ de mвлte-opĭ

fir:) îndemnŭ, srîndъpeskŭ (skoцŭ din minцĭ); (pas:) mъ amъцeskŭ, îmĭ ia kaпъл вîntŭ. «Εἰς δρόμον ἐξηνέμωσεν ἕτερον». Ел: (ші pas:) «Ἐξηνεμώθην μωρίᾳ». Еѕр:

Ἐξ-αν-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex: ἐξανῆλθον, ші чл:) mъ înaлцŭ eшind de ѕndeва (ка soapeле, kînd pesape).

Ἐξ-αν-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, aflъ, nъskoчeskŭ чева кѕ mѕлtъ greѕtate, skopneskŭ sofisme, (Fpanц:) controuver.

Ἐξ-αν-έχω, вiit: -έξω, (nex: ἐξανέσχον, ші чл: кѕ цen:) sîntŭ skosŭ, eшitŭ în sѕs de ѕndeва. «Ἀγκὼν ἐξανέχει γαίης». Апл: 2) (miж: кѕ ак:) paвdŭ, sѕfepŭ. (Apstf: Epm: 700).

Ἐξανέψιὸς (ὁ), nepotŭ de въpŭ вѕnŭ. [ἐξ, ἀνεψιός],=Ἀνεψιαδοῦς.

Ἐξ-ανθέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцŭ flopĭ, înflopeskŭ; (în цen:) daŭ, prodѕkŭ; (ші nestp:) esŭ, pesъpŭ; (med:) skoцŭ pesѕflъtѕpĭ (вѕвѕліцe). «Φλυκταίναις ἐξηνθηκώς». Лкs: «Πολὺ πλῆθος μυῶν νύκτωρ ἐξανθῆσαν». Stp: (ші fir:) «Τὸ φιλότιμον ἐξανθεῖ τὴν περιαυτολογίαν». Пл; (ші nestp:) «Ἐξήνθησαν αἱ κακίαι». Пл: 2) (fir:) doвîndeskŭ faцъ, mъ колopezŭ. «Φοίνικι («Χρυσῷ, ші fir: «Αἰδοῖ τὴν παρειὰν) ἐξανθῶ». Лкs: în локŭ de ἐξανθίζομαι. 3) (din прot: dѕпe o aлtъ însemn: a преп:) =Ἀπανθῶ, îmĭ пiepzŭ floapea, faцa. «Ταχὺ ἐξανθεῖ τὸ μίλτινον». Пл: 3) îmĭ kade floapea, desflopeskŭ, mъ вeштeжeskŭ. «Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει». Dав: «Ἐήξνθηκα ποικίλα ἄνθη». Лѕч: [de ѕnde

Ἐξάνθημα (τὸ), op чe pesape ка o floape; (de ѕnde med:) pesѕflъtѕpъ, apsѕpъ, вѕвѕліцъ. [ші

Ἐξάνθησις, εως (ἡ), înflopipe; (med:) eшipe de pesѕflъtѕpĭ.

Ἐξ-ανθίζω, вiit: -ίσω, înпodoвeskŭ кѕ flopĭ, (ші прin întind:) кѕ deskise ші feлѕpite колoape, înпestpiцezŭ. (de ѕnde pas:) «Ἐξηνθισμέναι». Apstf: înпodoвite кѕ пestpiцe, saŭ deskise înвpъкъminte. 2) =Ἐξανθέω. 3) (miж:)=Ἀπανθίζομαι, taiŭ, кѕлегŭ flopĭ. «Ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος». Пл: [de ѕnde

Ἐξάνθισμα (τὸ), =Ἐξάνθημα. [ші

Ἐξανθισμὸς (ὁ), =Ἐξάνθησις.

Ἐξ-ανθρακόω -ῶ, вiit: -ώσω, prefakŭ чева în къpвѕne.

Ἐξανθρωπίζω, вiit: -ίσω, fakŭ чева a fi potpiвitŭ кѕ natѕpa omѕлѕĭ. «Οὔτε θηρίον ποτε ἂν ἐξανθρωπισθείη». M: Пsел: [ші

Ἐξάνθρωπος (ὁ, ἡ), eшitŭ din natѕpa omѕлѕĭ, neomenosŭ. 2) (акt:) чел чe faчe пe чineва neomenosŭ. [ἐξ, ἄνθρωπος].

Ἐξ-αν-ίημι, вiit: ἐξανήσω, sлoвozŭ, daŭ, skoцŭ afaръ. «Ἀϋτμὴν ἐξανίησιν». Іл: Σ. «Νάματ' ἐξανίετε». Еѕр: (ші nestp: saŭ ел:) «Γαίης ἡμετέρης Ἀχελώϊος ἐξανίησιν». Апл: 2) mъ moiŭ de totŭ; mъ topeskŭ; (прin întind: ші fir:) mъ potoлeskŭ, mъ înпѕцinezŭ; mъ pisipeskŭ. «Ἐξανίη ἄτα». Sof:

Ἐξ-αν-ίστημι, вiit: ἐξαναστήσω, (miж: nex: ἐξανέσην, ші чл:) skoлŭ în sѕs, apdikŭ în пiчoape; siлeskŭ пe чineва a se stpъmѕta din локѕл sъŭ; (прin întind:) pestopnŭ din temeлiĭ, пѕstiezŭ. «Ἐξανέστησαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν νήσων». Ep: Ἐξαναστήσας Ἰλίου βάθρα». Еѕр: || (miж:) mъ apdikŭ în sѕs, mъ înaлцŭ; mъ stpъmѕtŭ din локŭ, mъ daŭ în лatѕpĭ; (fir:) îmĭ esŭ din xotape, saŭ din sine. «Ἐξανίστατο εἰς περίπατον». Ksn: Ἐξανίστασο πρὸ μέθης». Iskp: «Ἐξανίστασθαι τῆς ὁδοῦ». Ksn: «Ὄρος ἐξανεστηκὸς». Лкs: 'naлtŭ, eшitŭ din лinia челор-л-алцĭ; mъ ѕmflŭ. «Ἔπαρμα στρογγύλον ἐξανέστη». Iпкр:

Ἐξανίσχω, вiit: ἐξανασχήσω, =Ἐξανέχω.

Ἐξ-αν-οίγω, вiit: -οίξω, deskizŭ чева de totŭ. [de ѕnde

Ἐξάνοιξις, εως (ἡ), deskidepe.

Ἐξ-αν-ορθόω -ῶ, вiit: -ώσω, peîndpentezŭ, adѕkŭ чева în stapea de maĭ 'nainte.

Ἐξάντης, [ἐξ, ἄντα] ου, (ὁ, ἡ), (dѕпe ziч:) чел afaръ dintp' o pea întîmпlape, (adikъ) isвъвitŭ (de вoaлъ, de nenopoчipe, ші чл:); (прin ѕpm:), nevъtъmatŭ, sъnъtosŭ, skъпatŭ din прimeжdie (кѕ цen:).

Ἐξ-αντλέω -ῶ, вiit: -ήσω, deшeptŭ totŭ лikѕidѕл din чева, zлeiskŭ чева de totŭ; (fir:) =Ἐξαναλίσκω; (прin întind:) sѕfepŭ. «Πόνον —». Еѕр: (de ѕnde

Ἐξάντλημα (τὸ), zлeitѕpъ; saŭ instpѕmîntѕл (miжлокѕл), прin kape se zлeieшte чева.

Ἐξ-ανύττω, ші Ἐξανύω, вiit: -ανύσω, sъвîpшeskŭ, înfiinцezŭ чева; (ел: кѕ ак: преп:) ажѕnгŭ ла чева; (ѕne-opĭ) omopŭ. (vezĭ ші ἐξεργάζομαι).

Ἐξ-απ-αείρω, poet: în локŭ de ἐξαπαίρω, вiit: -αρῶ, apdikînd kapŭ чева afaръ, =Ἐκρέρω.

Ἐξαπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindepe de шase палme. [ἕξ, παλαιστή].

Ἐξ-απ-αλλάσσω (ττω), вiit: -αλλάξω, (кѕ цen:)=Ἀπαλλάσσω, isвъвeskŭ. || (miж:) mъ depъptezŭ, skaцŭ кѕ totѕл de чева.

'Εξ-απατάω -ω, biit: -ήσω, amъцeskŭ кȣ desъвîршipe. [din
'Εξαπάτη (ἡ), ші
'Εξαπάτημα (τὸ), desъвîршitъ înшелъчiȣne. [ші
'Εξαπατητὴρ, ῆρος, poet: în локŭ de ...
'Εξαπατητὴς, σῦ (ὁ), amъцitorŭ, desъвîршitŭ înшелъtorŭ. [ші
'Εξαπατητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, аплекatŭ ла amъцipe. [ἐξαπατάω].
'Εξ-απατίσκω, în локŭ de ἐξαπαφίσκω.
'Εξ-απατύλλω, biit: -υλῶ, kom: dim: ал лȣĭ ἐξαπατῶ.
'Εξαπάφοιτο, 3: sinг: пeps: a miж: nex: 2: de poft: ал лȣĭ...
'Εξ-απαφίσκω, biit: -απαφήσω, (nex: ἐξήπαφον, ші преа рар ἐξηπάφησα) poet: în локŭ de ἐξαπατῶ.
'Εξάπεδος, ші
'Εξάπεζος (ὁ, ἡ), чел кȣ (saŭ de întindepe de) шase пiчoape. [ἕξ, πέζα].
'Εξαπέλεκυς, εος (ὁ, ἡ), (enit: ал пpeтopiлop in Poma) кape ape шase тoпopaшĭ mepгъtopĭ înainte 'ĭ. [ἕξ, πέλεκυς].
'Εξάπηχυς, εως (ὁ, ἡ), de шase коцĭ. [ἕξ, πῆχυς].
'Εξάπινα, adв: (maĭ noŭ) în локŭ de ἐξαπίνης. [de ȣnde
'Εξαπιναῖος, α, ον, = 'Εξαιφνίδιος. [de ȣnde
'Εξαπιναίως, ші
'Εξαπίνης, Ion: poet: în локŭ de ἐξαίφνης.
'Εξαπλάσιος, α saŭ ος, ον, ші
'Εξαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), înшesitŭ, saŭ de шase opĭ atîta. [ἕξ, ἁπλοῦς].
'Εξάπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de шase пoгoane. [ἕξ, πλέθρον].
'Εξάπλευρος (ὁ, ἡ), чел кȣ шase лatȣpe. [ἕξ, πλευρά].
'Εξαπλῇ, adв: înшesit. [ші
'Εξαπλήσιος η, ον, Ion: în локŭ de ἑξαπλάσιος. [din
'Εξαπλόος-οῦς, -όη -ῆ, -όον-οῦν, = 'Εξαπλάσιος. [ἕξ, ἁπλόος -οῦς].
'Εξ-απλόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzŭ de totŭ, desfъшȣpŭ, desdoieskŭ. [de ȣnde
'Εξάπλωσις, εως (ἡ), întindepe, desdoipe, desfъшȣpape, ші чл:
'Εξ-αποβαίνω, biit: -βήσομαι, коворîndȣ mъ esŭ afapъ de ȣndeва.
'Εξαπόδης, ου (ὁ), = 'Εξάπους, ші 'Εξάποδος. [ἕξ, πoῦς, ποδός].
'Εξ-αποδίομαι, (fъpъ biit:) poet: (кȣ цen:) isгoneskŭ din чeва.
'Εξ-αποδύνω, saŭ ἐξ-αποδύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: ἐξαπέδυν, ші чл:) mъ desкpakŭ, mъ гoлeskŭ.
'Εξ-αποθνήσκω, biit: -θανοῦμαι, kom: în локŭ de ἀποθνήσκω.
'Εξ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, saŭ -ολέω -ῶ, (miж: tpe: de кȣ: ἐξαπόλωλα, ші чл:). пiepzŭ, (ші miж:) mъ пiepzŭ de totŭ, mъ пpъпъdeskŭ.
'Εξαπολοίατο, poet: Ion: în локŭ de ἐξαπόλοιντο, 3: îm: пeps: de шiж: nex: 2: ал poft: лȣĭ ἐξαπόλλυμι.
'Εξ-απο-νέομαι, (fъpъ biit:) poet: mъ întopкŭ de ȣndeва.
'Εξ-απο-νίζω, (νίπτω) biit: -νίψω, sпълŭ вine de чeва.
'Εξ-απ-οξύνω, biit: -υνῶ, fakŭ чeва de totŭ askȣцitŭ, вîpfosŭ.
'Εξ-απο-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Αποπατῶ.
'Εξ-απορέω -ῶ, (ші miж:) ἐξαπορέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, mъ afлȣ în desъвîршitъ nedomipipe, saŭ desnъdъжdȣipe.
'Εξ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцŭ afapъ saŭ depapte; tpimiцŭ fopmaл (solŭ, depȣtatŭ, ші чл:). [de ȣnde
'Εξαποστολὴ, (ἡ), tpimitepe afapъ, saŭ popnipe fopmaлъ (de solŭ, ші чл:).
'Εξ-απο-τίνω, biit: -τίσω, poet: плъteskŭ (прinч: osînda) de totŭ, pefȣieskŭ.
'Εξάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de шase пiчoape. [ἕξ, πoῦς].
'Ες-απο-φαίνω, biit: -φανῶ, apъtŭ, dovedeskŭ кȣ desъвîршipe.
'Εξ-άπο-φθείρω, biit: -φθερῶ, пpъпъdeskŭ de totŭ.
'Εξάπρυμνος (ὁ, ἡ), чел кȣ шase пȣпe, (adikъ) шase коpъвiĭ. [ἕξ, πρύμνη].
'Εξαπτέρυγος (ὁ, ἡ), чел кȣ шase apiпĭ. [ἕξ, πτέρυξ].
'Εξ-άπτω, biit: -άψω, легŭ, atîpnŭ, агъцŭ чeва de чeва; (miж:) mъ апȣкŭ, mъ цiŭ atîpnatŭ de чeва; (прin întind: ші fiг:) mъ цiŭ de чineва, îл ȣpmъpeskŭ, îл гoneskŭ d'апpoape. (кȣ цen: ind:). «Πεῖσμα κίονος ἐξάψας». Od: X. (ші miж:). «Πάντως ἐξάπτεσθαι (σειρῆς)». Іл: Θ. (вezĭ ші ἐνάπτω). 2) апpinzŭ, daŭ (ші miж: iaŭ) fokŭ; (fiг:) întъpîtŭ, skopneskŭ. «Στάσιν («Πόλεμον, ші чл:) ἐξάπτειν». Лкs:
'Εξάπτωτος (ὁ, ἡ), (гpam:) чел кȣ шase kaze. [ἕξ, πτῶσις].
'Εξ-απ-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saŭ -ώσω, înпinгŭ чeва afapъ, лeпъdŭ.
'Εξάπωλος (ὁ, ἡ), tpъsȣpъ tpasъ de шase каĭ. [ἕξ, πῶλος].
'Εξάραγμα (τὸ), [ἐξαράσσω] вȣкatъ pȣп-

tъ, smȣлsъ în silъ de ȣndeва, fъръmъtȣръ.

'Εξ-αραιόω -ῶ, biit: -ώσω, ръреskȣ чева de totȣ, fakȣ de totȣ papȣ (nebъtȣtȣ).

'Εξαραίρημαι, Ion: în локȣ de ἐξῄρημαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣї ἐξαιρέω.

'Εξ-αράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, sfinцeskȣ чева прin рȣгъчiȣnї. 2) îmї înплineskȣ fъгъdȣiала кътре челе sfinte.

'Εξ-αράσσω, biit: -άξω, fъръmînd pepede skoцȣ afaръ; desръdъчinezȣ; (fir:) isroneskȣ кȣ ръȣл, daȣ afaръ.

'Εξάρατο, poet: în локȣ de ἐξήρατο, 3: sinr: пeps: de шiж: nex: 1: ал лȣї ἐξαίρω.

'Εξ-αργέω, -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ, staȣ în пeлȣкpape кȣ totȣл; (stpъm:) лeпeвeskȣ, amînȣ чева. «Ἔργα δρώμενα, κοὐκέτ' ἐξαργούμενα». Sof:

Ἔξαργμα (τὸ), (прinч: ла îm:) [ἐξάρχω] mъdȣлapeле жeptfeї, че se taie în feлȣ de пîpцe, saȣ sпpe eptape de omopȣ. (bezї ші μασχαλίσματα).

'Εξ-αργυρίζω, biit: -ίσω, =Ἐξαργυρόω. 2) (miж:) iaȣ кȣїва toцї baniї.

'Εξ-αργυρόω -ῶ, biit: -ώσω, пpefakȣ чева în banї, ad: bînzȣ, ші iaȣ banї.

'Εξ-αρεσκεύομαι, biit: -εύσομαι, ші

'Εξ-αρέσκομαι, biit: -αρέσομαι, mъ sileskȣ a плаче кȣїва; saȣ doбîndeskȣ (кȣ dapȣpї, ші чл:) faвoapea кȣїва.

'Εξ-αρθρέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ἐξαρθροῦμαι. [de ȣnde.

'Εξ-άρθρημα (τὸ), =Ἐξάρθρωμα. [ші

'Εξάρθρησις, εως (ἡ), = 'Εξάρθρωσις.

Ἔξαρθρος (ὁ, ἡ), skosȣ din înkeietȣръ, skpintitȣ. 2) але къpȣia înkeietȣpї sînt eшite afaръ. [ἐξ, ἄρθρον]. [de ȣnde

'Εξαρθρόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцȣ osȣл din înkeietȣръ. [de ȣnde

'Εξάρθρωμα (τὸ), osȣ eшitȣ din înkeietȣръ, skpîntitȣръ. [ші

'Εξάρθρωσις, εως (ἡ), skpîntipe, eшipe (de mînъ saȣ пiчopȣ, ші чл:) din inkeietȣръ.

'Εξ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, nȣmъpȣ (sokoteskȣ) чева кȣ skȣmпъtate. «'Αρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δύνῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς». Skp: [de ȣnde

'Εξαρίθμησις, εως (ἡ), nȣmъpape eksaktъ.

'Εξάριθμος (ὁ, ἡ), koпpinzъtopȣ de шase nȣmepe, saȣ de шase ла nȣmъpȣ; saȣ de шase opї atîta, înшesitȣ,=Ἐξαπλοῦς. [ἕξ, ἀριθμός].

'Εξ-αρκέω -ῶ, biit: -έσω, (кȣ dat:) îndestȣлezȣ пe чinева ла челе че 'ї tpeбȣiesk; (în a 3: пeps:) îmї e destȣлȣ; (прin ȣpmape) mъ mȣлцȣmeskȣ. (bezї ші ἐπαρκέω. 2) (nestp:) sîntȣ destȣлȣ ла чева. [de ȣnde

'Εξαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de îndestȣл.

'Εξαρκούντως, adв: (de пaptч:) de indestȣл. [ἐξαρκέω].

Ἔξαρμα (τὸ), op че se apdikъ, se înaлцъ; (шed:) ȣmflъtȣръ. (iap прinч: astpnm:) «Πόλου («'Ηλίου, «'Αστέρων) — ». Пл: semnȣл чepȣлȣi, пînъ ла кape se inaлцъ fie кape din кopпȣpiле чepeшtї. 2)=Ἔξαρσις. [ἐξαίρω].

'Εξ-αρμόζω (ττω), biit: -αρμόσω, (înпp: de ἐναρμόζω, adikъ) skoцȣ чева din înkeietȣpa sa, desбinȣ; skoцȣ din шȣpȣпȣ; deskopdezȣ; (mȣs:) stpikȣ taktȣл, apmonia; (nestpъm:) sîntȣ saȣ mъ fakȣ...

'Εξαρμόνιος (ὁ, ἡ), (înпp: de ἐναρμόνιος) чел че n' ape (saȣ se înпpotiвeшte ла) mȣsikaла apmonie, saȣ dъ pъȣ sȣnetȣ. [ἐξ, ἁρμονία].

'Εξ-αρνέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, tъгъdȣieskȣ чева кȣ totȣл; nȣ пpiimeskȣ, pefȣzȣ. [de ȣnde

'Εξάρνησις, εως (ἡ), de sъвîpшitъ tъгъdȣipe, pefȣzape, лeпъdape. [ші

'Εξαρνητικὸς, ὴ, ὸν, însemnъtopȣ de (saȣ aплeкatȣ sпpe) tъгъdȣipe.

Ἔξαρνος (ὁ, ἡ), чел че tъгъdȣieшte, saȣ pefȣzъ кȣ totȣл чева. «Ἔξαρνός εἰμί τινος, saȣ τι». Лкs: =Ἐξαρνοῦμαι.

'Εξ-αρπάζω, biit: -άσω, -άξω, -άσομαι, (ȣne opї кȣ цen:) хpъпind skoцȣ de ȣndeва чева, saȣ fъръ beste хpъпesвȣ dinъȣntpȣ.

Ἔξαρσις, εως (ἡ), apdikape în sȣs (akt: saȣ пas:), înълцape. [ἐξαίρω].

'Εξ-αρτάω -ῶ, biit: -ήσω, atîpnȣ, агъцȣ чева de ȣndeва; (fir:) fakȣ a atîpna чева кȣ totȣл de чева; (пas:) mъ konцiȣ, sîntȣ întp'ȣnȣ xotapȣ кȣ... «'Εξαρτῶσι τοὺς νεκροὺς ἐκ των δένδρων». Ел: (ші fir:) «Τοιούτων ἡμᾶς ἐξαρτῶσι τῶν κριτῶν». Sin: (ші miж:) «Τόξοισιν ἐξηρτημένη (ȣnde se îndpeпt: ἐξηρτυμένη)». Esхл: «Χρυσία καὶ λίθους ἐξήρτητο». Sin: (ші fir:) «'Εξηρτήσω σεαυτοῦ, καὶ ἐποίησας εἶναι σούς». Sin: «'Εξήρτηται δὲ τῆς πόλεως πεδιάς». Пл: «Εξήρτηται δὲ ἡ χώρα πρὸς νότον». Stp: (bezї ші ἀναρτάω). [de ȣnde

'Εξαρτηδὸν, adв: în atîpnape, în aepȣ. [ші

'Εξάρτημα (τὸ), op че este atîpnatȣ, saȣ лeгatȣ (saȣ se konцine) de чева. (fir:) sȣплemîntȣ. [ші

'Εξάρτησις, εως (ἡ), atîpnape (акt: saŭ пas:), концinepe, ші чл:

'Εξ-αρτίζω, віit: -ίσω, fakŭ (saŭ вагŭ de seamъ) a fi чева întpegŭ, desъвîршitŭ, deплinŭ, 2) = 'Εξαρτύω, прегъteskŭ. [de ѹnde

'Εξάρτισις, εως (ἡ), ші 'Εαξρτισμὸς (ὁ), întpeцipe, îndeплinipe, desъвîршipe. 2) = кѹ

'Εξάρτυσις, εως (ἡ), прегъtipe, ші чл: [din

'Εξ-αρτύω, віit: -ύσω, прегъteskŭ (апровizionezŭ) чева кѹ челе tpeбѹinчoase; înapmezŭ (корабіе ші чл).

'Εξάρυσις, εως (ἡ), zлeipe, deшeptape; stoapчepe. [din

'Εξ-αρύω, віit: -ύσω, deшeptŭ, zлeĭeskŭ чева skoцînd ѹnŭ лiкѹidŭ dintp' însѹл; stopкŭ чева de totŭ.

'Εξαρχῆς (în локŭ de ἐξ ἀρχῆς), adв: dintpѹ 'nчeпѹtŭ, dintîĭ.

"Εξαρχος (ὁ, ἡ), întîiѹл înчeпъtopŭ; saŭ întîiѹл прiчinѹitopŭ de чева; (fiг:) чел maĭ алesŭ administpatopŭ. [din

'Εξ-άρχω, віit: -άρξω, înчeпŭ eŭ întîĭ (daŭ întîiŭ eksemплŭ de) чева; (mѹs:) прелѹdezŭ. «Μολπῆς («Γόοιο) ἐξάρχω». Іл: Σ. ші Od: Δ. (ші miж:) «Βουλῆς ἐξήρχετο». Od: M. (ші кѹ ак:) «Βουλὰς ἐξάρχων». Іл:B. (ші înкъ кѹ dat:) «'Ωδὴν ἐξάρχειν τινί». Лкs: (ші віче вepsa). «Εἰ δέ μ' ᾧδ' ἀεὶ λόγοις ἐξῆρχες». Sof: daка înчeпeaĭ totdaѹna sъ 'mĭ вopвeшtĭ astfeл.

'Εξὰς, -άδος (ἡ), шesime, sѹmъ, кîtime de шase (пeps: saŭ лкр:)

'Εξὰς, -ᾶντος (ὁ), (în Siчiлia) a шaseлea пapte din лitpъ [din лat: sextans].

'Εξάσημος (ὁ, ἡ), копpinzъtopŭ de шase semne (каpaктepe, saŭ fiгѹpĭ). [ἕξ, σῆμα].

'Εξ-ασθενέω -ῶ, віit: -ήσω, sлъвeskŭ de totŭ, îmĭ пiepzŭ пѹtepiлe.

'Εξ-ασθενίζω, віit: -ίσω, sлъвeskŭ пe чinева кѹ desъвîршipe.

'Εξασκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че ape (este înпъpцitŭ în) шase кpaчĭ, ші (fiг:) fîшiĭ. (ѹnŭ felŭ de xipѹpц: легъtѹpъ). [ἕξ, σκέλος].

'Εξ-ασκέω -ῶ, віit: -ήσω, deпpinzŭ пe чinева вine ла чева; (пas: saŭ miж:) înвъцŭ чева кѹ eksaktetate; (пpinч: ἐξήσκηκα, tpe: de кѹ:) sîntŭ вine deпpinsŭ ла чева. 2) (desпpe лѹкр:) лѹкpezŭ кѹ desъвîршipe, saŭ кѹлtiвŭ пepfeкцionînd чева în feлѹл sъŭ. [de ѹnde

'Εξάσκησις, εως (ἡ), desъвîршitъ eкчepsape, deпpindepe în чева.

'Εξαστάδιος (ὁ, ἡ), чел кѹ întindepe de шase stadiĭ. [ἕξ, στάδιον].

'Εξάστερον (τὸ), (neoлц:) konsteлaцia пліadeлop (a клошчeĭ), în кape nѹmaĭ шase steлe maĭ вѹ seamъ se zъpesк. [ἕξ, ἀστήρ].

"Εξ-αστις, ιος (ἡ), fipŭ skosŭ afapъ din цesъtѹpъ пpin miжлокŭ, ad: лъtѹpoiŭ, saŭ пe ла къпъtiie, destpъmъtѹpъ. «'Οθόνια λεπτὰ μὴ ἔχοντα συῤῥαφὰς, μηδ' ἐξαστίας.» Iпкp: «Τὰς καλουμένας ἐξαστίας, αἵτινες ἐν τοῖς ὑφαινομένοις ἐνίοτε μὲν ἐξεπίτηδες, ἐνίοτε δὲ ἀκουσίως γίνονται προμήκεις ἐξοχαὶ ποτὲ μὲν αὐτῆς τῆς κρόκης, ἔστι δὲ ὅτε καὶ τῆς πορφύρας». Гал: [ἐξάζομαι neîntpeв:]

'Εξάστιχος (ὁ, ἡ), компѹsŭ din шase pîndѹpĭ. || (sѹвst:) 'Εξάστιχον (τὸ), шase вepsѹpĭ. [ἕξ, στίχος].

'Ε-ξαστράπτω, віit; -άψω, skoцŭ fѹлцepe; лѹчeskŭ, skînteiezŭ.

'Εξάστυλος (ὁ, ἡ), чел че ape (se spriжinъ пe) шase stîлпĭ. [ἕξ, στύλος].

'Εξασύλλαβος (ὁ, ἡ), компѹsŭ din шase siлaвe. [ἕξ. συλλαβή].

'Εξ-ασφαλίζω, ші (miж: ші maĭ întpeв:) ἐξασφαλίζομαι, віit: -ίσω, -ομαι, asiгѹpŭ чева кѹ desъвîршipe.

'Εξ-ατιμάζω, віit: -άσω, neчinsteskŭ, pѹшinezŭ, desпpeцѹieskŭ foapte.

'Εξ-ατιμόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Εξατιμάζω.

'Εξ-ατμιάω -ῶ, віit: -άσω, skoцŭ aвѹpĭ, (пpin ѹpm:) mъ eвaпopezŭ. [ші

'Εξ-ατμίζω, віit: -ίσω, eвaпopezŭ, лasŭ чева a pesѹfлa, skoцŭ din чева ѹmezeaлa. || (miж:) mъ eвaпopezŭ, pesѹfлѹ. 2) пѹiŭ чева пe aвѹpŭ, aвѹpezŭ. [ἐξ, ἀτμός].

'Εξ-ατονέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ atonezŭ, saŭ sлъвeskŭ кѹ totѹл.

'Εξ-άττω, віit: -άξω, At: în локŭ de ἐξαΐσσω.

'Εξ-αυαίνω, віit: -ανῶ, ѹsѹкŭ de totŭ. (вezĭ ші ἐξαύω).

'Εξαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte лѹчosŭ, лѹminosŭ, кѹpatŭ. «Χιόνος ἐξαυγέστερος». Eѹp: [ἐξ, αὐγή].

'Εξαυδάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: sпѹiŭ чe гîndeskŭ, îmĭ eкspimŭ idea saŭ пъpepea. [ἐξ, αὐδή].

'Εξ-αυθαδιάζομαι, віit: -άσομαι, ші

'Εξ-αυθαδίζομαι, віit: -ίσομαι, = 'Απαυθαδίζομαι, oвpъzniчeskŭ кѹ totѹл, mъ пoptŭ кѹ toatъ пepѹшinapea.

'Εξαῦθις, поet: în локŭ de αὖθις, iapъшĭ, din noŭ, ші чл:

'Εξ-αυλέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ чева a

fi netpeвnikŭ пentpъ fлъepŭ. «Γλωσσίδες ἐξηυλημέναι». Лкs: 2) asъpzesвŭ пе чinева, кîntînd къ fлъepъл. «Τὰ ὦτα ἐξαυλέω». Лкs:

'Εξ-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, esŭ, плекŭ, de ъnde гъsdъisemŭ, saŭ tъвъpîsemŭ.

'Εξαυλος (ὁ, ἡ), netpeвnikŭ ла fлъepŭ (вezĭ ἐξαυλέω); (în цen: ші пpin întind:) înвekitŭ, de neîntpeвъinцat. [ἐξ, αὐλός].

'Εξ-αυξάνω ші 'Εξαύξω, вiit: -αὐξήσω, кpeskŭ чева пeste mъsъpъ.

'Εξαυστὴρ (ὁ), [ἐξαύω 2] instpъmîntŭ de въкътъpie (fъpкъліцъ, saŭ лinгъpъ), къ каpe skot каpnea din оалъ. (вezĭ mi κρεάγρα).

'Εξαυτῆς, adв: în локŭ de ἐξ αὐτῆς (se înц: τῆς ὥρας) întp' aчeastъ оpъ, îndatъ. (se konf: къ ...

'Εξαῦτις, adв: Ion: în локŭ de ἐξαῦθις.

'Εξ-αυτομολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ostaшŭ) mъ fъгъpeskŭ, dezeptezŭ. 2) (stpъm:) aflъ чева de ла ostaшĭ dezeptopĭ (fъгapĭ). «Ἵνα μὴ ἐξαυτομοληθῇ τὸ σύνθημα». Такt: ка sъ nъ se tpъdea вpъжmaшiлop de dezъptopi лozinka.

'Εξαυχενισμὸς (ὁ), nesъпъnepe; nesъвopdinaцie. [din

'Εξ-αυχενίζομαι, вiit: -ίσομαι, (пpinч: desпpe вite de жъгŭ) лепъdŭ depe (nъ пpiimeskŭ пе) гpъmazъл meŭ жъгъл; (fir:) mъ nesъпъiŭ, mъ pевoлtŭ.

'Εξ-αυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: (къ inf:) mъ fълeskŭ, saŭ fълindъ mъ zikŭ чева.

'Εξ-αυχμόω -ῶ, вiit: -ώσω, ъsъкŭ чева de totŭ.

'Εξ-αύω, вiit: -αύσω, ъsъкŭ de totŭ; apzŭ; fpirŭ în sekŭ. 2) поet: în локŭ de ἐξαφύω, saŭ ἐξαιροῦμαι.

'Εξ-αύω, вiit: -αύσω, поet: stpirŭ tape, цinŭ.

'Εξ-αφ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἐξαφεῖλον, ші чл:) skoцînd iaŭ чева· (maĭ de mълte opĭ în miж:) «Ψυχήν τινος ἐξαφελέσθαι». Od: X. «'Εξαφελέσθαι τινα εἰς ἐλευθερίαν». Dm: (вezĭ ἐξαιρέω).

'Εξ-αφανίζω, вiit: -ίσω, fakŭ чева nevъzъtŭ, saŭ a пepi, пpъпъdeskŭ de totŭ.

'Εξ-αφ-ιδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, asъdŭ пeste mъsъpъ; skoцŭ (еваnopezŭ) пpin sъdoape.

'Εξ-αφ-ίημι, вiit: ἐξαφήσω, лasŭ чева къ totъл sлoвodŭ; daŭ dpъmъл; tpimiцŭ; (къ цen:) skaпŭ, isвъвeskŭ din чева.

'Εξ-αφ-ίσταμαι, вiit: ἐξαποστήσομαι, (nex: ἐξαπέστην, ші чл:) (къ цen:) mъ depъptezŭ, mъ пъpъseskŭ къ totъл de чева.

'Εξ-αφ-οράω -ῶ, вiit: ἐξαπόψομαι, (nex: ἐξαπεῖδον, ші чл:) (къ цen:) въzŭ, zъpeskŭ de depapte de ъndeва. (вezĭ ші ἐξοράω).

'Εξαφόρος (ὁ), (пpinч: ла îm:) ъnъл din шase къpъtopĭ, каpe dък ...

'Εξαφόρον (τὸ), кочie, че se поaptъ de шase къpъtopĭ. [ἔξ, φέρω].

'Εξ-αφρίζω, вiit: -ίσω, fakŭ, skoцŭ sпъmъ; (пpin ъpm:) pesъflъ; (stpъm:) пpefakŭ чева în (saŭ ъmплъ de) sпъmъ. [de ъnde

'Εξάφρισις, εως (ἡ), ші

'Εξαφρισμὸς (ὁ), sпъmeгape; saŭ пpefaчepe în sпъmъ.

'Εξ-αφρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefakŭ чева къ totъл in sпъmъ.

'Εξ-αφύω, вiit: -αφύσω, поet:=Ἀπαντλῶ, ші 'Εξαντλῶ.

'Εξάχειρ, -ειρος (ὁ, ἡ), чел къ шase mîĭnĭ. [ἔξ, χείρ].

'Εξαχῆ, adв: în шase пъpцĭ; 2) în шase feлъpĭ, =Ἐξαχῶς. [ἔξ].

'Εξαχοίνικος (ὁ, ἡ), înкъпъtopŭ, saŭ копpinzъtopŭ de шase meptiчe. [ἔξ, χοῖνιξ, вezĭ ziч:].

'Εξάχοος -ους (ὁ, ἡ), înкъпъtopŭ, saŭ копpinzъtopŭ de шase xoe. [ἔξ, χόος -οῦς, вezĭ: ziч:].

'Εξ-αχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, алегŭ паieле din гpîŭ, ші чл:

'Εξαχῶς, adв: =Ἐξαχῆ, în шase feлъpĭ. [ἔξ].

'Εξάψαλμος (ὁ, ἡ), копpinzъtopĭ de шase пsaлmĭ, eksaпsaлmŭ. [ἔξ, ψαλμός].

"Εξαψις, εως (ἡ), апpindepe (акt: saŭ пas:), înчinцepe. [ἐξάπτω].

'Εξέβαν, Dop: în локŭ de ἐξέβην, 1: sinг: saŭ Еол: în локŭ de ἐξέβησαν, 3: îm: пeps: de nex: ал лъĭ ἐκβαίνω.

'Εξέβλαστον, поet: nex: 2: ал лъĭ ἐκβλαστάνω.

'Εξ-εγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, daŭ кezъшie, (пpinч:) ка sъ skoцŭ пе чinева, ші (miж:) ка sъ esŭ de ла înкisoape, ші чл:

'Εξεγγύη (ἡ), (pap) în локŭ de

'Εξεγγύησις, εως (ἡ), кezъшie datъ (пpinч:) пentpъ skъпape de apestatŭ. [ἐξεγγυάω].

'Εξεγείνατο, miж: (în локŭ de акt:) nex: 1: ал лъĭ ἐκγίνομαι.

'Εξ-εγείρω, вiit: -εγερῶ, skoлŭ пе чinева (ші miж: saŭ пas: mъ skoлŭ) din somnŭ; (fir:) zъdъpъskŭ, îndemnŭ, ші чл: [de ъnde

'Εξέγερσις, εως (ἡ), skъlape din somnъ, deшteпtape.

'Εξέγρομαι, поet: în локъ de ἐξεγείρομαι.

'Εξεδάην поet: în локъ de ἐξεδιδάχθην, пas: nex: ал лъї ἐκδιδάσκω.

'Εξ-εδαφίζω, віit: -ίσω, pestopnъ din temeлiї, sъpnъ пînъ în fъndъ.

'Εξεδήδοκα, tpe: de къ: ал лъї ἐξεσθίω.

'Εξέδρα, ας (ἡ), saлonъ (овіч: чева skosъ din лiniа челiї-л-алте клъdipї) de пpiimipe, saъ adъnъpї. [шi

'Εξέδριον (τὸ), dim: ал лъi ἐξέδρα, saлonaшъ. [шi

"Εξεδρος (ὁ, ἡ), чел afaръ din локъл sъъ овічnъitъ; (пpin ъpm:) = "Εκτοπος, neовічnъitъ. «"Ορνις—». D: Kas: neпpiinчosъ. «'Ανὴρ—». Sof: deпъptatъ de natpie, stpeinъ. (шi къ цen:) »Φρενῶν—». Sof: smintitъ. [ἐξ, ἕδρα].

"Εξει, în локъ de ἔξιθι, 2: sinr: пeps: de пopъnч: (saъ de xot:) ал лъi ἔξειμι.

'Εξείης adв: поet: în локъ de ἑξῆς.

'Εξ-εικάζω, віit:—άσω, (къ dat:) asemъnъ чева de totъ къ ъnъ алтъ лъкpъ, imitъ eкsaкt. [de ъnde

'Εξείκασμα (-ὸ), imitaцie dъпe алтъ чева asemenea, eкsemпларъ întoкmai.

'Εξ-εικονίζω, віit: -ίσω, peпpesintъ (înfъцiшezъ) чева întoкmaї пpin iкoanъ; (fir.) eкsпpimъ чева къ mълтъ віoiчiъne пpin пiлde, înкiпъieskъ foapte eкsaкt: 2) коniezъ întoкmaї o iкoanъ.

'Ε-ξειλέω -ῶ, віit: -ήσω, desfъшъpъ; (пpin întind:) skoцъ; (fir:) = 'Εκδιώκω. || (пas: къ цen:) skaпъ, fъгъ din чева. [de ъnde

'Εξείλησις, εως (ἡ), desfъшъpape, desfaчepe, desdoipe.

'Εξείλλω, ='Εξειλέω.

'Εξεῖλον, nex 2, ал лъi ἐξαιρέω.

"Εξ-ειμι, віit:- εἶμι (прел: ἐξῄειν, шi чл:). ='Εξέρχομαι.

'Εξεῖπα, saъ 'Εξεῖπον, nex: (neper:) ал лъi ἐξαγορεύω.

'Εξειργασμένως [ἐξεργάζομαi], adв: (de пaptч:) къ desъвîpшipe, eкsaкt.

'Εξ-είργω віit: -είρξω, oпpeskъ; înкizъ afaръ.

'Εξείρηται, 3: sinr: пeps: ал (neper:) пas: tpe: de къ: ал лъї ἐξαγορεύω.

'Εξείρομαι, Ion: în локъ de ἐξέρομαι.

'Εξειρύω, Ion: în локъ de ἐξερύω.

'Εξ-είρω, (fъpъ віit:) skoцъ, întinzъ чева sпpe afaръ. «Τὴν γλῶτταν («Τὴν χεῖρα)—». Apstf: шi Ep:

'Εξ-ειρωνεύομαι віit: -εύσομαι, zikъ, saъ înцелегъ чева în eponie (бътaie de жокъ); (în цen:) îmї вatъ жокъ.

"Εξεισθα, поet: Eол: în локъ de ἔξεις. 2: sinr. пeps: ал лъi ἔξειμι.

'Εξ-εκκλησιάζω, віit: -άσω,=(saъ греш: in локъ de) 'Εκκλησιάζω, комплектezъ (пpinч: estpaopdinapъ) oвшteaskъ adъnape.

'Εξεκλήϊσαν, Ion: în локъ de ἐξέκλεισαν. 3: îm: пeps: de nex: 1: ал лъї ἐκκλείω.

'Εξελάαν, поet: în локъ de ἐξελᾷν, віit: de înf: ал лъї ἐξελαύνω.

'Εξ-ελαιόω -ῶ, віit: -ώσω, пpefaкъ чева къ totъл în ъntdeлemnъ, saъ олеiъ. «Τὰ κάρυα χρονιζόμενα ἐξελαιοῦται». Пл:

'Εξέλαμψεν, Ion: în локъ de ἐξέλαβεν.

'Εξελασία, ας, шi

'Εξέλασις, εως (ἡ), isгonipe; пopnipe (пpinч: къларе, saъ în tpъsъpъ) în eкsпediцie, saъ oшtinцъ, шi чл: [mi

'Εξελατέος, α, ον, пosit: din

'Εξ-ελαύνω, віit: -ελάσω, шi At: -ελῶ, (tpe: de къ: ἐξελήλακα, шi чл:) (къ цen:) isгoneskъ afaръ; skoцъ къ siлa; (desпpe metaлe) вътînd къ чoкaпъл întinzъ; (nestp: saъ ел:) mъ пopneskъ, плекъ ъndeва къларе, saъ în tpъsъpъ; mъ oшteskъ.

'Εξ-ελέγχω, віit: -έγξω, въdeskъ, daъ de faцъ adeвъpъл (maї къ seamъ în pъъ). «Τύχην ἐξελέγχειν». Плк: (шi пas). «Οὐ δὴ τοῦτο γ' ἐξελέγχομαι». Eъp: nъ mъ пoate чiпeва mъstpa întp' aчeasta.

'Εξέλεθ', поet: (къ aпostp: maї 'nainte de вок: asпip:) în локъ de ἐξείλετο, 3: sinr: пeps: dn miж: nex: 2 ал лъї ἐξαιρῶ.

'Εξελευθερικὸς, ἡ, ὸν, tpasъ din sлoвozitъ poвъ, fiъ, saъ stpъneпotъ de despoвitъ. [din

'Εξελεύθερος (ὁ, ἡ), ='Απελεύθερος. [ἐξ, ἐλεύθερος].

'Εξελευθεροστομέω -ῶ, віit: -ήσω, вopвeskъ de totъ sлoвod, nesfiit.

'Εξ-ελευθερόω -ῶ, віit: ώσω, лasъ пe ъnъ poвъ sлoвodъ, despoвesпъ; (în цen:) sлoвozъ din op чe.

'Εξέλευσις, εως (ἡ) eшipe; локъ de eшipe; [din

'Εξελεύσομαι, віit: ал лъї ἐξέρχομαι.

'Εξελιγμὸς (ὁ), desfъшъpape; (fir:) desfpape, întindepe de apmie apanжatъ, Fpnц:) évolution. [шi

'Εξέλικτος (ὁ, ἡ), desfъшъpatъ, saъ de desfъшъpat (întins, шi чл:). [шi

'Εξελίκτρα (ἡ), шi

'Εξέλικτρον (τὸ), op чe maшinъ, saъ înstpъmîntъ, пe кape se înfъшъpъ, шi deпe кape (пpin ъpm:) se desfъшъpъ fъnie, шi

чл: (mosopŭ, steaжъpŭ, ші чл:). [ші
'Εξέλιξις, εως (ἡ), = 'Εξελιγμός. [din
'Εξ-ελίσσω (ττω), biit: -ίξω, desfъшъpŭ; (fir:) stpъmъtŭ pегъlat шіреле челе din-апоĭ але ъneĭ apmiĭ saŭ flote în fpъnte, (fpanц:) deployer.
'Εξ-ελκόω -ῶ, biit: ώσω, пpefaкŭ în panъ; (пas:) mъ ъmплъ de pъnĭ, saŭ бъбе.
'Εξελκτέον, поet: ал лъĭ ἐξέλκω.
'Εξελκυσμὸς (ὁ), tpaцepe afapъ. [din
'Εξ-έλκω, biit: -ελκύσω, (nex: ἐξείλκυσα, ші чл:) (къ цen:) tpъгînd skoцŭ afapъ, smългŭ în silъ.
'Εξέλκωσις, εως (ἡ), deskidepe de panъ; пpefaчepe în panъ. [ἐξελκόω].
Εξ-ελλεβορίζω, biit: -ίσω, къpъцŭ пpin e-лeбopŭ.
'Εξ-ελληνίζω, biit: -ίσω, faкŭ къ totъл Елeneskŭ (ла пъpaвъpĭ, saŭ oвiчeiъpĭ); (iap пpinч: ла лimвъ) tpadъкŭ în Елeneшte
'Εξελόμην, поet: în локŭ de ἐξειλόμην, miж: nex: 2: de xot: ал лъĭ ἐξαιρέω.
'Εξελῶ, εῖς, εῖ, At: în локŭ de ἐξελάσω biit: ал лъĭ ἐξελαύνω.
'Εξέμεν, saŭ ἐξέμεναι, поet: în локŭ de ἕξειν, biit: de inf: ал лъĭ ἔχω.
'Εξέμεναι, în локŭ de ἐξεῖναι, nex: 2: de inf: ал лъĭ ἐξίημι.
'Εξ-εμέω -ῶ, biit: -έσω, вomind daŭ afapъ, въpsŭ.
'Εξέμμορε, грешı în локŭ de ἐξ ἔμμορε,
'Εξ-εμπεδόω -ῶ, biit: -ώσω, пъzeskŭ, saŭ faкŭ a se пъzi чева пекълкatŭ. 2) de-sniedikŭ. (Esix:).
'Εξ-εμπολάω (ші Ion: -έω) -ῶ, biit: ήσω, вînzŭ къ кîшtiгŭ; saŭ вînzŭ afapъ (ла stpeini); (în цen:) mъ negoцezŭ (пpinч: în цapъ stpeinъ): (fir:) tpъdaŭ.
'Εξ-εναίρω, biit: αρῶ, поet: = 'Αναιρῶ, пpъпъdeskŭ de totŭ; omopŭ.
'Εξεναντίας, adв: (în локŭ de ἐξ ἐναντίας, se înц: ὁδοῦ) din пotpiвъ, saŭ din faцъ; (fir:) din пpotiвъ, din кontpa.
'Εξ-εναρίζω, biit: -ίσω, поet: desпoiŭ de totŭ (пpinч: de apme пe omopîtъл вpъжmaшъ). 2) = 'Εξεναίρω, omopŭ, пpъпъdeskŭ.
'Εξενέγκαι, ші Ion: ἐξενεῖκαι nex: 1: de inf: ал лъĭ ἐκφέρω.
'Εξενειχθῆναι, Ion: în локŭ de ἐξενεχθῆναι, пas: nex: de înf: ал лъĭ ἐκφέρω.
'Εξ-εν-έπω, (fъpъ biit:) поet: = 'Εξαυδάω, eksпpimŭ, eksпъiŭ, пoвesteskŭ.
'Εξ-ενεχυριάζω, biit: -άσω, = 'Ενεχυριάζω, iaŭ de zълогŭ.
'Εξενθεῖν, Dop: în локŭ de ἐξελθεῖν.
'Εξ-έννυμι, biit: ἐξέσω, desвpaкŭ, desпoiŭ.
'Εξ-εντερίζω, biit: -ίσω, skoцŭ maцeле; (în цen:) deшeptŭ de челе копpinse înъъntpъ.
'Εξεο, Ion: 2: sinг: пeps: de miж: nex 2: de пopъnч: ал лъĭ ἐξίημι. :
'Εξεὸν, Ion: în локŭ de ἐξὸν, пaptч: ал лъĭ ἔξεστι.
'Εξ-επ-άδω, biit: -άσω, пpin deskîntiчe desfiinцezŭ fapmeчeле.
'Εξ-επ-αίρω, biit: -αρῶ, apdikŭ къ totъл în sъs; (fir:) întъpîtŭ; însъflъ mîndpie; ъĭmeskŭ.
'Εξ-επ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, поet: = 'Εξεύχομαι, mъ fълeskŭ în чева.
'Εξεπιδέδρομα, поet: tpe: de къ: ал лъĭ ἐξεπιτρέχω.
'Εξ-επιπολῆς, adв: = 'Επιπολῆς, пe deasъпpa nъmaĭ.
'Εξ-επίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, шtiŭ чева пe din afapъ; (пpin ъpm:) шtiŭ къ amъpъntъл.
'Εξεπίστεαι (στηαι), Ion: 2: sinг: пeps: a лъĭ ἐξεπίσταμαι.
'Εξ-επι-σφραγίζομαι, biit: -ίσομαι, = 'Επισφραγίζω, (fir:) însъflъ, întinъpeskŭ.
'Εξεπίτηδες, adв: = 'Επίτηδες, dinadins.
'Εξ-επι-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, esŭ de ъndeвa, ші алeргŭ în sъs.
'Εξέραμα, ші ἐξέρασμα (τὸ), въpsъtъpъ; (пpinч:) вomitъpъ. [mi
'Εξέρασις, εως (ἡ), въpsape, deшeptape; (пpinч: med:) deшeptape de пpisoase (пpiu emetikŭ, saŭ къpъцenie), вomipe. [din
'Εξ-εράω-ῶ, biit: -άσω, въpsŭ чева жos, deшeptŭ; (med:) adъкŭ deшeptape; (de ъnde) въpsŭ, вomeskŭ. «'Εξέρα τὸ ὕδωρ». Petp: вapsъ afapъ апa din клeпsidpъ.
'Εξ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, лъкpezŭ чева къ siлinцъ; (desпpe цapinĭ) кълtiвŭ; (în цen:) лъкpezŭ вine, îmĭ desъвîpшeskŭ лъкpъ; (fir: пpinч: în пas: tpe: de къ: ші miж: nex: ші biit:) пpъпъdeskŭ. (de ъnde) «'Εξειργάσμεθα». Eъp: ne am stins. «Μὴ μ' ἐξεργάσῃ». Eъp: nъ mъ пpъпъdi. (вezĭ ші διεργάζομαι). [de ъnde
'Εξεργασία (ἡ), desъвîpшitъ лъкpape; кълtiвape; isпpъвipe de o лъкpape; (пpin ъpm:) пepfeкцionape de лъкpъ. [ші
'Εξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, aплeкatŭ, saŭ îndemînatikŭ sпpe desъвîpшipe de лъкpъpĭ.
'Εξ-έργω, Ion: în локŭ de ἐξείργω.
'Εξ-ερεείνω, (fъpъ biit:) поet: întpeвŭ къ amъpъntъл, ка sъ aflъ чева; (de ъnde

fir:) isвeskŭ коарdeле кitapeĭ, ка sъ sкоацъ sȣnetŭ (Om: Imn: Мерк: 493); (în цen:) каȣtŭ, черчetezŭ кȣ sкȣmпъtate. «Πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων». Od: M. (вezĭ ші ἐξέρομαι).

'Εξ-ερεθίζω, вiit: -ίσω, ші поet:

'Εξ-ερέθω, (fъръ вiit:) întъpîtŭ, zъdъpъsкŭ преа mȣлt.

'Εξ-ερείδω, вiit: -ερείσω, sпpiжineskŭ вine; (miж:) mъ pezemŭ tape.

'Εξ-ερείπω, вiit: -ερείψω, поet: арȣпкŭ de ȣndesa, sȣpпŭ ла пъmîntŭ. «'Εξήριπον ὄζους πελέκει». Пind: (ші miж: saŭ neȣt: пpinч: nȣmaĭ în tpe: de кȣ: ἐξήριπα, saŭ ἐξερήριπα, ші în nex: 2: ἐξήριπον). «Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς πρόῤῥιζος». Іл: Ξ. «Χαίτη ζεύγλης ἐξεριποῦσα». Іл: Р. «Κάπροι αὐχένας ἐξεριπόντες». Es:

'Εξέρεισις, εως (ἡ), tape pezemape saŭ sпpiжinipe пе чева. [ші

'Εξέρεισμα (τὸ), sпpiжinŭ, peazemŭ. «Λόγος —». Лопц: (вezĭ ші ἐγκάθισμα). [ἐξερείδω].

'Εξέρευγμα (τὸ), sкȣĭпъtȣpъ afapъ, saŭ въpsъtȣpъ кȣ pîrîipe saŭ pъпipe. 2) (de sпpe pîŭ) = 'Εκβολή, гȣpъ. [din

'Εξ-ερεύγω, ші miж: (кape este ші maĭ întpeв:) ἐξερεύγομαι, вiit: -ερεύξομαι, pîrîind saŭ pъпind sкоцŭ afapъ, saŭ въpsŭ; daŭ, esŭ în sȣs, saŭ afapъ, isвopъsкŭ; (desпpe pîŭ) mъ въpsŭ.

'Εξ-ερευνάω -ῶ, вiit: -ήσω, каȣtŭ, черчetezŭ кȣ amъpȣntȣл, mъ siлeskŭ sкotoчind a гъsi, saŭ a afла чева. [de ȣnde

'Εξερεύνησις, εως (ἡ), къȣtape, черчetape sкȣmпъ sпpe afлape de чева. [ші

'Εξερευνητὴς, οῦ (ὁ), къȣtъtopŭ, sкotoчitopŭ, sкȣmпŭ черчetъtopŭ. [ші

'Εξερευνητικὸς, ὴ, ὸν, аплекatŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла sкȣmпъ черчetape.

'Εξέρευξις, εως (ἡ), pîrîipe, pъпipe, въpsape; (desпpe pîŭ) = 'Εκβολή. [ἐξερεύγω].

'Εξερέω -ῶ, вiit: (nepeг:) ал лȣĭ ἐξαγορεύω.

'Εξ-ερημόω -ῶ, вiit: -ώσω, пȣstiezŭ кȣ desъвîpшipe.

'Εξέρησις, ιος, (ἡ), Ion: în локŭ de ἐξέρασις.

'Εξ-ερίζω, вiit: -ίσω, mъ disпȣtŭ кȣ stъpȣinцъ.

'Εξ-εριθεύομαι, вiit: -εύσομαι, atpaгŭ în пaptea mea пе чinева пpin вiклeniĭ; (în цen:) ȣneлteskŭ întpiцĭ.

'Εξερινάζω, вiit: άσω, înлesneskŭ коачереа smoкineлop. (вezî ἐρινάζω).

'Εξεριστὴς, οῦ (ὁ), stъpȣitopŭ în disпȣte. [ἐξερίζω].

'Εξ-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, eкsплiкŭ, tîлкȣieskŭ преа desлȣшit, =Διερμηνεύω.

'Εξ-έρομαι, вiit: -ερήσομαι, (прел: ші nex: 2: 'Εξειρόμην), поet: = 'Εξερεείνω, întpeвŭ кȣ кȣpiositate, ка se afлȣ чева. «Κρονείδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν». Іл: Е. (ші кȣ цen: ел: de преп:) «Ἀναξίου φωτὸς ἐξερήσομαι». Sof:

'Εξ-ερπύζω, ші

'Εξέρπω, вiit: -ερπύσω, (nex: ἐξείρπυσα, ші чл:) tîpîndȣ mъ esŭ de ȣndeва.

'Εξ-έῤῥω, вiit: -ερῥήσω, поet: eшind mъ dȣкŭ (пpinч: în пeipe). «Ἔξερῤῥε γαίας τῆς δε». Eȣp; пieĭ de aiчĭ.

'Εξερῤῥύηκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐκρέω.

'Εξερυγεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣĭ ἐξερεύγομαι.

'Εξ-ερυθριάω -ῶ, вiit: -άσω, mъ poшeskŭ de totŭ.

'Εξέρυθρος (ὁ, ἡ), poшȣ de totŭ. [ἐξ, ἐρυθρός].

'Εξ-ερύκω, вiit: -ερύξω, поet: = 'Απερύκω, опpeskŭ, deпъptezŭ de ла...

'Εξ-ερύω, вiit: -ύσω, (кȣ цen:) tpъгînd sкоцŭ, smȣлгŭ de ȣndeва чева. «Τόξον ἐξείρυσε χειρὸς». Іл: Ψ. «Τόν δε μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν». Іл: К. «'Ιχθύες, οὕς θ' ἁλιῆες ἐς αἰγιαλὸν ἔκτοσθε θαλάσσης δικτύῳ ἐξέρυσαν». Іл: Х.

'Εξ-έρχομαι, вiit: ἐξελεύσομαι, (nex: ἐξῆλθον, ші чл:) (кȣ цen: ші преа pap кȣ ак: sinг: saŭ кȣ преп:) esŭ, mъ dȣкŭ afapъ; (desпpe timпŭ) tpeкŭ; (desпpe вise, пpoop: ші чл:) esŭ adeвъpatŭ, mъ isвîndeskŭ, mъ înплineskŭ; (вezĭ ші ἐξήκω); (desпpe nȣmp:) esŭ ла sȣmъ; (кȣ ак: преп:) mъ stpъmȣtŭ; (fir:) mъ întpenȣmъpŭ, tpeкŭ ла pîndŭ.

'Εξ-ερωέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: (кȣ цen:) mъ aвatŭ din кале. «'Εξερώησε κελεύθου». Ткр:

'Εξ-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Εξερεείνω.

'Εξεσάωθεν, поet: Еол: în локŭ de ἐξεσώθησαν, пas: nex: ал лȣĭ ἐκσώζω.

'Εξ-εσθίω, вiit: ἐξέδομαι, (tpe; de кȣ ἐξεδήδοκα, ші чл:), mъnînкŭ de totŭ.

'Εξεσία (ἡ), поet: tpimitepe кȣ opdine, soлie, misie, (Fpanч:) mission. [ші

"Εξεσις, εως (ἡ), deпъptape (пpinч:) de mȣiepe, desпъpцipe. [ἐξίημι]. [ші

'Εξέσκληκα, tpe: de кȣ: (în локŭ de пpez:) ал neîntp: ἐκσκέλλω, m'amŭ ȣsкat, m'amŭ înвîptoшat de totŭ.

*

'Εξεσσύθην, поet: nex: 1: ші

'Εξέσσυτο, поet: 3: sinг: пеps: de nex: 2: saŭ пeste sъв: ал лъї ἐκσεύομαι.

"Εξεστι, віit: ἐξέσται, (прел: ἐξῆν; порънч: ἐξέστω: sъп: ἐξῇ; inf: ἐξεῖναι; ші партч: ἐξόν) nеперs: este eptatŭ, saŭ пъtinчosŭ a se faче (къ dat: ші inf:) «"Εξεστί μοι ἀποδημεῖν». Ksn: (партч:) «'Εξόν». (se ia авsол:) fiind eptatŭ, saŭ къ пъtinцъ.

"Εξεστις, ιος (ἡ), Ion: = "Εξαστις.

'Εξέστραμμαι, пas: tpe: de къ: ал лъї ἐκστρέφω. [de ъnde

'Εξεστραμμένως, adв: (de парч:) dandapateле, sъчit, dandoaseле.

'Εξ-ετάζω, віit: -άσω, черчetezŭ (întpeвŭ), sъ aflъ чева: (лец:) каъtŭ sъ deskoперŭ (maї de mълte орї прin mъnчї) adeвъpъл de ла чinева; черчetezŭ къ skъmпъtate; компаpezŭ; черкŭ чева, daка este, прекъm se каde; (de ъnde desпре ostaші) peвizezŭ; (пas: къ партч:) mъ въdeskŭ fъkînd чева. «'Εξηταζόμην τὰ δέοντα λέγων». Dm: (ші къ цen: преп:). Μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι». Dm: a se întpeпъmъpa. (ші ел). «Τῶν ἐχθρῶν ἐξετάζομαι». Dm: sîntŭ ъnъл din връжmaшї. [de ъnde

'Εξέτασις, εως (ἡ), черчetape (акt: saŭ пas:); (лец:) deskoперіpe de adeвъpŭ (oвіч: прin mъnчї); черкаpe; компаpape; (desпре оштіpe) peвizie. «'Εξέτασιν ποιεῖσθαι ἐν τῷ πεδίῳ τῶν 'Ελλήνων καὶ τῶν Βαρβάρων». Ksn: (вezї ші δοκιμασία].

'Εξετασμὸς (ὁ), = 'Εξέτασις. [ші

"Εξεταστήριον (τὸ), кіпŭ, mtжлокŭ de черчetape (mъnкъ, ші чл:). [ші

'Εξεταστὴς, οῦ (ὁ), черчetъtopŭ; (лец:) къъtъtopŭ de a deskoпepi adeвъpъл; (партк: în Atena) = 'Ελεγκτὴς, peвizopŭ. [ші

'Εξεταστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ ла, saŭ atinгъtopŭ de черчetape. || «Τὸ ἐξεταστικὸν (ἀργύριον)». Dm: келtъїелеле черчetъpiї, saŭ плata черчetъtopълъї.

'Εξέτεροι, αι, α, поet: ъnії алцiї. (maї oвіч: рекомп: μετεξέτεροι).

'Εξετεροτροπέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ aвatŭ къ totъл întp'алte пъртъpї (прinч: sпре шаї ръŭ), mъ ръŭ-пъръвeskŭ.

'Εξετέτιστο, a 3: sinг: пеps: de пas: пeste sъв: ал лъї ἐκτίνω.

'Εξέτης, ου (ὁ), ші 'Εξέτης, εος (ὁ ἡ), = 'Εξαετής, de шease anї.

'Εξέτι, adв: поet: în локŭ de ἐξ ἔτι, de atъnчї înкъ (къ цen:). «'Εξέτι πατρῶν». Od: Θ. de ла stpъmoшї. (ші къ adв:) «'Εξέτι κεῖθεν». Кал:

'Εξέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї ἑξέτης.

'Εξ-ευγενίζω, віit: -ίσω, înnoвілezŭ пе чinева.

'Εξ-ευθύνω, віit: -υνῶ, îndpeптezŭ, netezeskŭ чева къ skъmпъtate.

'Εξ-ευκρινέω -ῶ, віit: -ήσω, faкŭ чева къ totъл înцелesŭ, лъmъpeskŭ къ desъвîpшіpe. (вezї ші διευκρινέω).

'Εξ-ευλαβέομαι οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ sfieskŭ (вагŭ de seamъ, mъ пъzeskŭ) преа mълt

'Εξ-ευμαρίζω, віit: -ίσω, înлesneskŭ чева къ totъл; прегъteskŭ.

'Εξ-ευμενίζω, віit: -ίσω, faкŭ пе чinева къ totъл вine воitopŭ.

'Εξ-ευνουχίζω, віit: -ίσω, skoпeskŭ de totŭ, faкŭ къ desъвîpшіpe eъnъкŭ.

'Εξ-ευπορέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) aflъ miжлокŭ de a înлesni чева къїва, saŭ de a mъ înлesni în чева.

'Εξεύρεσις, εως (ἡ), aflape, пъskoчїpe, deskoпepipe. [ші

'Εξευρετικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ ла пъskoчipe. [mi

'Εξεύρημα (τὸ), inвenцie, neskoчitъpъ. [din

'Εξ-ευρίσκω, віit: -ευρήσω, (nex: ἐξεῦρον, ші чл:) къъtînd aflъ, гъseskŭ; (fiг:) пъskoчeskŭ.

'Εξ-ευτελίζω, віit: -ίσω, faкŭ чева a fi, saŭ a se аръta прostŭ; (прin întind:) desпpeцъieskŭ, faкŭ de nimikŭ. [de ъnde.

'Εξευτελισμὸς (ὁ), desпpeцъipe (акt: saŭ пas:).

'Εξ-ευτονέω -ῶ, віit: ήσω, (къ inf:) amŭ destълъ пъtepe, tonŭ de a faче чева.

'Εξευτρεπίζω, віit: -ίσω, гъteskŭ чева къ desъвîpшіpe.

'Εξ-εύχομαι, віit: -εύξομαι, поet: ='Εξαυχέω.

'Εξεφαάνθην, поet: în локŭ de ἐξεφάνθην, (neîntp:) în локŭ de ἐξεφάνην.

'Εξέφανε, поet: în локŭ de ἐξεφάνησαν, îm: a 3: пеps: de nex: 2: ал лъї ἐκφαίνω.

'Εξέφηβος (ὁ, ἡ), tînъpŭ eшitŭ din вîpsta жъnецеї. [ἐξ, ἔφηβος].

'Εξ-εφ-ίημι, віit: ἐξεφήσω, лasŭ, sлoвozŭ чева asъпpa къїва. || (miж:) порънчeskŭ.

'Εξεφρείομεν, Ion: în локŭ de ἐξεφέρομεν, saŭ ἐξεφορέομεν.

'Εξεχέβρογχος (ὁ, ἡ), чел къ osъл гîtлежълъї skosŭ afaръ. [ἐξέχω, βρόγχος].

'Εξεχέγλουτος (ὁ, ἡ), чел къ въчеле къ-

рѫлѫї, saŭ шолдѫріле ешіte afaръ. [ἐξέχω, γλουτός].

'Εξεχὴς, έος (ὁ, ἡ), skosŭ, emitŭ afaръ (din лinie); (în цeн:) = Ἔξοχος. [din

'Εξέχω, (fъръ віit:) цiŭ чева afaръ, saŭ inainte. || (обіч: nestp: saŭ ел:) sîntŭ (staŭ) maї afaръ, saŭ maї 'nainte dekît чеї-лалцї, mъ înалцŭ neste sѫпрafaцъ; ковîршеskŭ (прінч: ші fir:); (despre soape ші steле) pesъpŭ, (пas: saŭ між: кѫ цeн:) mъ цiŭ, sîntŭ atîpnatŭ, saŭ лiпitŭ de чева. «'Εξεχόμενα τῆς μητρὸς». D: Ал.

'Εξέψω, віit: -εψήσω, fербŭ чева кѫ desъвîршіре; mistѫieskŭ.

Ἔξηβος (ὁ, ἡ), = 'Εξέφηβος. [ἐξ, ἥβη].

'Εξ-ηγέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mepгŭ înainte (кълъѫzezŭ); (de ѫnde în цeн:) повъцѫieskŭ; (fir:) експлікŭ; dovedeskŭ; повesteskŭ; sfъtѫieskŭ; daŭ întîiŭ eksemплѫ; sîntŭ къпetenie, administpezŭ; komandezŭ. (кѫ цeн:) «Οἷσί περ ἄρχει, τῶν δ' ἐξηγείσθω». Іл: В: (ші кѫ dat: indip:) «'Εξηγούμενος αὐτῷ τῆς ὁδοῦ». Лкs: (ші fir:). «Ὑπογραμματεύων γὰρ ὑμῖν αὐτὸς ἐξηγεῖτο τὸν νόμον τοῦτον τῷ κήρυκι. Dm: îї dikta. (ші кѫ ак:) «Τοὺς ξυμμάχους ἐξηγούμεθα». Тѫч: (ші кѫ dat: indip:) «Τὰ νόμιμά σοι ἐξηγησόμεθα». (вezї ші εἰσηγέομαι). [de ѫnde

'Εξήγημα (τὸ), експлікацie; повацъ; повeste, ші чл: [ші

'Εξήγησις, εως (ἡ), повъцѫіре; dipeкцie, saŭ komandape; експлікаре, dovedipe; повestipe, ші чл: [ші

'Εξηγητὴς, οῦ (ὁ), (maї de mѫлte opї fir:) повъцѫitopŭ; sfъtѫitopŭ; (maї парt: în Atena) pîndѫitŭ de гѫвернŭ експлікъtopŭ de zeeшtї semne, проорочії, віse, ші чл: (în Еціптŭ) dipektopŭ, гѫвернъtopѫ (Stp: IZ'. 297). [ші

'Εξηγητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ folositopŭ ла повъцѫіре, saŭ експлікаре, ші чл:

'Εξηγορία (ἡ), = 'Εξαγόρευσις, повestipe, postipe de чева (прінч: spre лаѫdъ. вezї ші ἐξομολόγησις). [ἐξ, ἀγορά].

'Εξηγρόμην, поet: nex: 2: ал лѫї ἐξεγείρομαι, saŭ прел: ал: лѫї ἐξέγρομαι.

'Εξ-ηθέω -ῶ, віit: -ήσω, petpekŭ прin stpekѫpъtoape, stpekopŭ, лъmѫpeskŭ. (вezї ші διηθέω).

'Εξήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), nѫm: nedekл: шаї-zeчї.

'Εξηκονταέτὴς, εος saŭ έος -οῦς, de шаї-zeчї de anї. (вezї δεκαέτὴς). [ἑξήκοντα ἔτος].

'Εξηκοντάκις, adв: de шаї-zeчї de opї [ἑξήκοντα].

'Εξηκοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de шаї-zeчї de коцї. [ἑξήκοντα, πῆχυς].

'Εξηκονταστάδιος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe de шаї-zeчї de stadii. [ἑξήκοντα, στάδιον].

'Εξηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ), чел în прецŭ, saŭ греѫtate de шаї zeчї de таланцї. [ἑξήκοντα, τάλαντον]. [de ѫnde

'Εξηκονταταλαντία (ἡ), sѫmъ de шаї-zeчї de таланцї.

'Εξηκοντούτης, ου (ὁ), ші ἑξηκοντοῦτις, ιδος (ἡ), = 'Εξηκονταέτής.

'Εξηκοσταῖος, α, ον, каре se faче, saŭ faче чева în шаї-zeчї de zіле. [din

'Εξηκοστὸς, ὴ, ὸν, ал шаїzeчелеа. [ἑξήκοντα].

'Εξηκριβωμένως [ἐξακριβόω], adв: (de партч:) кѫ чеа maї mape eksaktitate.

'Εξ-ήκω, (fъръ віit:) = 'Εξέρχομαι, esŭ, ажѫnгŭ; (despre timпŭ) tpekŭ; (despre віse, saŭ проорочії) mъ înплineskŭ. «'Εξήκειν οἱ τὸν ὄνειρον». 'i se isвîndi вisѫл.

'Εξήλατος (ὁ, ἡ), поet: [ἐξελαύνω] лѫкратŭ кѫ чокапѫл.

'Εξ-ηλιάζω, віît: -άσω, întinzŭ afaръ ла soape. || (пas:) mъ apzŭ, (mъ înnegpeskŭ) de soape.

'Εξ-ηλιόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ чева кѫ totѫл stpълѫчitŭ, лѫminosŭ ка soapeле. «'Αὴρ ἐξηλιοῦται». Пл:

'Εξηλλαγμένος, η, ον, пas: tpe: de кѫ: de партч: ал лѫї ἐξαλλάσσω. [de ѫnde

'Εξηλλαγμένως, adв: în кіпŭ преskimвatŭ, saŭ noŭ, чіѫdat.

'Εξήλυσις, ιος (ἡ), Ion: în локŭ de ἐξέλευσις.

'Εξῆμαρ, adв: поet: în шase zіле пе pîndŭ. [ἔξ, ἦμαρ].

'Εξημαρτημένως [ἐξαμαρτάνω], adв: (de партч:) în кіпŭ грешitŭ.

'Εξ-ημερόω -ῶ, віit: -ώσω, înвлînzeskŭ, domestiчeskŭ чева de totŭ. «'Εξημερῶσαι γαῖαν». Еѫр: а кѫръцi пъmîntѫл de feape, «Χῶρον ἐξημερόω». Ер: desцeлinezŭ пъmîntŭ. [de ѫnde

'Εξημέρωσις, εως (ἡ), înвлînzipe, deseлвъtiчipe, domestiчipe.

'Εξημμένος, η, ον, пas: tpe: de кѫ: de партч: а лѫї ἐξάπτω.

'Εξημοιβὸς [ἐξαμείβω], ὴ, ὸν, поet: каре se поate skimвa. «Εἵματά τ' ἐξημοιβά». Od: Θ. feлѫptte, saŭ deoseвite întpe dînseле, (вezї ші ἐξαλλάσσω).

'Εξήνιος (ὁ, ἡ), чел fъръ fpîne, neînfpînatŭ. [ἑξ, ἡνία].

'Εξήνοχα, преа рар (saŭ греш:) în локŭ de ἐξενήνοχα.

'Εξῆξα, nex: 1: ал лъĭ ἐξάττω.

'Εξ-ηπειρόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakŭ къ totъл în (saŭ ъneskŭ кŭ) концinъtŭ (ъsкatŭ).

'Εξ-ηπεροπεύω, biit: -εύσω, поet: amъцeskŭ, skoцŭ din minцĭ.

'Εξ-ηπιαλέω -ῶ, biit: -ήσω, пътimeskŭ de гроzаве fpiгъpĭ (епiале). [ші

'Εξ-ηπιαλόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakŭ алt fел de fpiгъpĭ în епiале. [ἐξ, ἠπίαλος].

'Εξήρετμος (ὁ,ἡ), корабie къ шease вîsле.

'Εξήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς) корабie къ шease pîndъpĭ de вîsле. [ἕξ, ἐρέσσω]. [de ъnde

'Εξηρικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ ла (saŭ fopmatŭ ка) корабie de шease pîndъpĭ de aîsле. «Πλοῖον ἑξηρικόν». Плв:

'Εξῆς [ἕξω, biit: ал лъĭ ἔχω], adв: dapîndъл, ъna dъпе алta, în концinepe; aпроапе; dъпе; în datъ dъпе. «Γέγραπται ἑξῆς». Тъч: (ші desпpe timпŭ). «Τριῶν ἡμερῶν ἑξῆς». Лкs: (ші къ dat:) 'Εξῆς τῷ νοερῷ ζώῳ». Марк: Аър: în datъ dъпе. (ші къ apt:) «'Ο ἑξῆς πνέων τῷ 'Αργέστῃ». Apst: чел че sъfлъ în datъ dъпе... «Τὸ ἑξῆς τῆς ὁδοῦ». ръmъшiца. «Καὶ τὰ ἑξῆς». ші челе-л-алte. Лat: et cetera «Τὸ ἑξῆς (τοῦ λόγου)». Грам: шiръл къвîntълъĭ.

'Εξητασμένως [ἐξετάζω], adв: (de пaptч:) къ лъape aminte, siлinцъ, къ mълтъ eksaktitate.

'Εξ-ητριάζω, biit: -άσω, stpeкорŭ ъnŭ лiкъidŭ пpin пînzъ.

'Εξ-ηττάομαι -ῶμαι, biit: -ηττηθήσομαι, mъ вiръieskŭ къ totъл.

'Εξ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцŭ, daŭ afaръ sъnetŭ; (in цen:) pesъnŭ. «Τὸ κύκνειον ἐξηχεῖν». Плв: (bezĭ ші ἐξάδω).

"Εξηχος (ὁ, ἡ), ръŭ-pesъnъtopŭ; (fir:) nenotpiвitŭ. [ἐξ, ἦχος).

'Εξ-ιάομαι -ῶμαι, biit: -ιάσομαι, tъmъdъieskŭ, лекъieskŭ къ desъвîpшipe; (fir:) îndpentezŭ de totŭ.

'Εξ-ιδιάζομαι, biit: -άσομαι, îmĭ însъшeskŭ, atparŭ în пaptea mea. [de ъnde.

'Εξιδιασμὸς (ὁ), însъшipe, atpaцepe în пaptea sa.

'Εξ-ιδιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, ші

'Εξ-ιδιοποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, = 'Εξιδιάζομαι. [de ъnde

'Εξιδιοποίησις, εως (ἡ), = 'Εξιδιασμός.

'Εξ-ιδίω, biit: -ίσω, skoцŭ пpin sъdoape; 2) isвopъskŭ.

'Εξ-ιδρόω -ῶ, biit: ώσω, = 'Εξίδίω, asъdŭ преа mълt, ші чл:

'Εξ-ιδρύω, biit: -ύσω, aшezŭ чева sirъp ъndeва; пъiŭ sъ шeazъ (miж: шezŭ) odixnit; (fir:) staвiлezŭ, statopniчeskŭ. «Στῆσόν με κἀξίδρυσον». Sof: (ші miж:) «Βίον ἐξιδρυσάμην». Apstf: 'mĭ amŭ statopniчit вenîtŭ sпpe цinepea вieцeĭ.

'Εξίδρωσις, εως (ἡ), skoatepe de mълtъ sъdoape. [ἐξιδρόω].

'Εξ-ιερόω -ῶ, biit: -ώσω, sfinцeskŭ чева de totŭ, konsfinцeskŭ.

'Εξ-ίημι, biit: ἐξήσω, sлoвozŭ, лasŭ a eші afaръ, daŭ dpъmъл, deпъptezŭ; (nestp: saŭ ел:) esŭ; (desпpe pîŭ) mъ въpsŭ. «'Η λίμνη ἐξίησιν εἰς θάλασσαν». Тъч: (ші miж: поet:) «'Επεί τε τοι οὐ τίκτει, ἔξεο, ἄλλην δὲ γῆμον». Ep: (ші în поet: desпъpцipe). «Πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο». Om: 'шĭ aŭ deпъptat пofta de mînкape ші бъъtъръ, (adiкъ) s' aŭ sъtъpat. (asemenea къ «Τώ δ' ἐπεὶ οὖν πιόντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν». Іл: Л.)

'Εξ-ιθύνω, biit: -υνῶ; поet: îndpeпtezŭ чева вine, netezeskŭ în toate пъpцiле. 2) (fir:) dipiцezŭ, гъвepnezŭ.

'Εξ-ικετεύω, biit: -εύσω, poгŭ къ stъpъipe, saŭ îndъплекŭ къ pъгъчiъniле меле.

'Εξ-ικμάζω, biit: -άσω, iaŭ, sopвŭ din чева toatъ ъmezeaла, stopкŭ zeama; (пpin ъpm:) ъsъкŭ de totŭ; (de ъnde fir:) mъ кiпzъiesŭ în mълte кiпъpĭ, mъ rîndeskŭ вine. «Αλλὰ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν οὐκ ἐξικμάξω καὶ λογίξομαι κακά»; Еър:

'Εξ-ικμαίνω, biit: -ανῶ, = 'Εξικμάζω.

'Εξ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, (nex: ἐξικόμην, ші чл:) ажъnгŭ ъndeва, saŭ пînъ ла.... (fir:) îmĭ ажъnгŭ skoпъл, sîntŭ destoĭnikŭ ла чева. (къ цen: saŭ ак: преп:, saŭ поet: къ sinг: ак:) «Φθίην δ'ἐξικόμην ἐριβώλακα». Іл: І. «'Επὶ βραχὺ ἐξικνεῖται». Лкs: «Πρὶν τόξευμα ἐξικνεῖσθαι». Лкs: (ші fir:) «'Εξικνεῖσθαι πρὸς τὴν χρείαν». Лъч: (ші къ цen:) «Τί δῆτα δρῶντες τοῦ δ' ἂν ἐξικοίμεθα»; Еър:

'Εξ-ίκω, biit: -ίξω, поet: în локŭ de ἐξήκω. (în însemn: de) esŭ, mъ înплineskŭ, mъ înfiinцezŭ.

'Εξ-ιλαρόω -ῶ, biit: ώσω, înвлînzeskŭ, поtoлeskŭ mînia; (пpin ъpm:) înвeseлeskŭ.

'Εξίλασις, εως (ἡ), înвлînzipe, desmîпiape. [din

'Εξ-ιλάσκομαι, biit: -ιλάσομαι, потолеskŭ mînie (a лъĭ Dъnnezeŭ maĭ къ seamъ); atparŭ eptape ші faвoape. [de ъnde

'Εξίλασμα (τὸ), міжлокŭ de потолірea mînieĭ zeeштĭ (dapŭ, жертfъ. ші чл:). [ші

'Εξιλασμὸς (ὁ), ='Εξίλασις, ші 'Εξιλέωσις; (прin întind:) жертfъ, saŭ алтъ, реліцioasъ церемоnie, че se faче sпре потолірea mînieĭ лъĭ Dъmnezeŭ. [ші

'Εξιλαστέον, nosit: ал лъĭ ἐξιλάσκομαι. [ші

'Εξιλαστήριος (ὁ, ἡ), ші

'Εξιλαστικὸς, ἡ, όν, = 'Εξιλεωτικὸς, fъкъtŭ, saŭ пріinчosŭ sпре потолірe de zeeaskъ mînie.

'Εξ-ιλεόω -ῶ, aiit: -ώσω, потолind mînia къĭва îл fакŭ віne-воitорŭ. [de ъnde

'Εξιλέωμα (τὸ), ='Εξίλασμα. [ші

'Εξιλέωσις, εως (ἡ), = 'Εξίλασις. [ші

'Εξιλεωτικὸς, ἡ, ὸν, ='Εξιλαστικός.

'Εξίλλω, = 'Εξείλλω.

'Εξ-ιμάω, -ῶ, biit: -ήσω, tpaгŭ (sкоцŭ) чева afaръ къ (saŭ ка къ) кърea, fъnie, ші чл: 2) desfъшъpŭ, desdeaпъnŭ. (se конf: къ ἐξεμέω).

'Εξίμεναι, Dop: поet: în локŭ de ἐξιέναι, прez: de înf: ал лъĭ ἐξειμι.

'Εξ-ινιάζω, biit: -άσω, sкоцŭ din чева віnеле.

'Εξ-ινόω -ῶ, biit: -ώσω, поet: deшeptŭ, голеskŭ de totŭ; (вezĭ ὑπέρινος).

'Εξ-ιονθίζω, biit: -ίσω, поet: sкоцŭ (daŭ) перĭ (чеĭ dintîĭ). (вezĭ ἴονθος).

'Εξ-ιόω -ῶ, biit; -ώσω, despъцineskŭ чева. (Ap: în Епкt: D: 11).

'Εξιπόω -ῶ, biit: ώσω,='Εκθλίβω, stopкŭ, stpeкopŭ de totŭ; (desпре лікъide) лъmъpeskŭ; (în цen:) къpъцŭ.

'Εξ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, ші 'Εξιππεύω, biit: -εύσω, esŭ, mъ поpneskŭ къларе.

Ἔξιππος (ὁ, ἡ), (прinч: tpъsъpъ) къ шеase каĭ. [ἕξ, ἵππος].

'Εξ-ίπταμαι, biit: ἐκπτήσομαι, (nex: ἐξέπτην, ші чл:), ='Εκπέτομαι, esŭ sвъpînd.

'Εξιπωτικὸς [ἐξιπόω], ἡ, ὸν, foлositopŭ, вънŭ de a stpeкъpa (къpъцi). «Φάρμακα —». Iпкр:

Ἕξις [ἔχω], εως (ἡ), (în цen:) stapea, saŭ disпosiцia, în кape se aflъ tpъпъл, saŭ sъfлetъл; (пapt: desпре tpъпŭ) opraпismъл, temпepatъpa. «'Ισχνός τὴν ἕξιν». Лкs: (desпре sъfлetŭ) disпosiцie, пъtepe, saŭ însъшime. «Ἕξεις δὲ λέγω, καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη ἔχομεν οὕτως ἢ ἄλλως». Apst: (iap прinч:) чea прin oвічnъinцъ кîшtiгatъ destoĭniчie. «Ἕξις ἐστὶν ἰσχὺς καὶ κατασκευὴ τῆς περὶ τὸ ἄλογον δυνάμεως ἐξ ἔθους ἐγγινομένη». Пл:

'Εξ-ισάζω, biit: άσω, потpiвeskŭ (прinч:) doъ oape-кape лъкpъpĭ întpe dînseле; (în цen:) netezeskŭ; (fir:) înвoieskŭ. (nestpъm:) mъ потpiвeskŭ, = 'Εξισοῦμαι. [de ъnde

'Εξισασμὸς (ὁ), потpiвipe; netezipe; înвoipe, ші чл:

'Εξίσης, adв: în локŭ de ἐξ ἴσης (se înц: μοίρας) în de опотpiвъ (asemenea) пърцĭ, de o потpiвъ.

'Εξισοτιμία (ἡ), чinste doвînditъ, saŭ datъ de o потpiвъ. [ἐξ, ἴσος, τιμή].

'Εξίσου, adв: în локŭ de ἐξ, ἴσου (se înц: μέτρου), ='Εξίσης.

'Εξ-ισόω -ῶ, biit: -ώσω, fакŭ чева de опотpiвъ къ алтŭ лъкpъ; (pap: nestp: saŭ ел:) mъ потpiвeskŭ, saŭ mъ asemъnŭ къ... «Μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ». Sof:

'Εξ-ίστημι, biit: ἐκστήσω (nex: ἐξέστησα, ші між: ἐξέστην, між: tpe: de къ: ἐξέστηκα, ші чл:) (къ цen:) ашezŭ чева afaръ, saŭ deпapte de...; sкоцŭ, stpъmъtŭ чева din oвічnъita sa пosiцie; (de ъnde maĭ de mълt-opĭ fir:) adъкŭ în ъĭmipe saŭ sпaĭmъ. «Ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. Dm: (ші fъpъ цen:) «Γυναῖκές τινες ἐξέστησαν ἡμᾶς». Sкр: 2) пpefaкŭ, sкimвŭ (прinч: sпре maĭ pъŭ). «Ἡ λύπη ἐξίστησι, καὶ φθείρει τὴν φύσιν». Пл: || (між:) esŭ, mъ tpaгŭ, staŭ deпapte, saŭ mъ daŭ ла o пapte. «Ἐξίσταμαι τῆς ὁδοῦ». Ksn: ші Dm: (iap maĭ de mълte opĭ fir:) «Φρενὸς (saŭ «Φρενῶν, «Τοῦ φρονεῖν, «Τοῦ λογίζεσθαι, «Τῶν λογισμῶν) ἐξίσταμαι». Лкs: îmĭ esŭ din minцĭ, saŭ mъ ъĭmeskŭ; (вezĭ ші ἐκπλήττω). «Ηολλοὶ καὶ τῶν παλαιῶν μαθημάτων ἐξίστανται». Ksn: ъĭtъ. «'Εξειστήκει τῶν ἑαυτοῦ». Dm: пiepdъse aвepea (пъpъsind'o кpeditopiлop, fiind datopŭ). «'Εκστὰς τῆς γυναικὸς». Лкs: desпъpцindъ se de mъiepe. «Πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα». Dш: tpeкînd în tъчepe toate. (ші къ ак:) «Οὐδένα κίνδυνον ἐξέστησαν». Dm: n' aŭ sкъпat de... «'Εξέστηκα τὰ τοιαῦτα». Dm: mъ апъpŭ de... «Φρονοῦντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην. Sof: 2) (fъpъ кazŭ) mъ stpiкŭ; mъ пpъпъdeskŭ. «Οἶνος ἐξεστηκὼς». Лкs: tpezitŭ, stpiкatŭ. «Σφακελίσαντα ἐκστῆναι».

'Εξ-ιστορέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeвŭ (чepчetezŭ) къ къpiositate, ка sъ aflъ, sъ mъ înшtiinцezŭ.

'Εξίσχιος (ὁ, ἡ), чел къ шолdъpiле eшite. [ἐξ, ἰσχίον].

'Εξ-ισχναίνω, biit: -ανῶ, ші

'Εξ-ισχνόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ чева a fi kъ totъл slabŭ, ъskъцivŭ.

'Εξ-ισχύω, biit: -ύσω, (kъ цen:) prin nъtepe isbъteskŭ în чева, kovîршeskŭ, bipъieskŭ. «Ἡ ἐπιμέλεια πολλάκις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσε». Stp: (ші kъ inf:) «'Εξίσχυσε διαδέξασθαι τὴν σχολήν». Apst:

'Εξ-ίσχω, biit: ἐκσχήσω,= 'Εξέχω. «Εξίσχει κεφαλὰς βερέθρου». Od: M. îшĭ skoate kanъл din...

'Εξίσωσις, εως (ἡ), = 'Εξισασμός. [ші

'Εξισωτὴς, οῦ (ὁ), (în цen:) potpivitopŭ; învoitopŭ; (iap partk: ла Bizant:) dpeгъtopŭ pîndъitŭ asъпpa skъmпeĭ potpivipĭ de mъsъpĭ ші kъmпene, saŭ kîntape; saŭ potpivitopŭ de dъждiĭ dъпe stapea fie-kъpъia în priponiріле dintpe tpibъtapĭ. (vezĭ ші τιμητής). [ἐξισόω].

'Εξίτηλος (ὁ, ἡ), (прinч: despre колоаре) каре ese, nъ цine, se шtepцe; (fir:) каре se ъĭtъ лesne; (în цen:) slabŭ; minчinosŭ, falsŭ; pesъflatŭ, tpesvitŭ; netemeĭnikŭ; vpemeлnikŭ. [ші

'Εξιτήριος (ὁ, ἡ), atinгъtopŭ de (saŭ каре se faче ла) eшipea, saŭ popnipea kъĭva de ъndeva. «Λόγος —». de лъape de zioa vъnъ. [ἔξειμι].

'Εξίτης, ου (ὁ), (se înц: βολος, saŭ κύβος) kъvŭ, каре аре челе ше se пъntъpĭ.[ἕ[].

'Εξιτητέον, posit: ал лъĭ ἔξειμι.

'Εξιτὸς, ἡ, ὸν, din каре poate eші чiпева. (прinч: ла neъt:). «Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστίν». Es: каре nъ pot eші. [ἔξειμι].

'Εξίχνευσις, εως (ἡ), лъape dъпe ъpme, ad: skъmпъ kъъtape, saŭ черчetape. [ші

'Εξιχνευτὴς, οῦ (ὁ), skъmпŭ kъъtъtopŭ, saŭ черчetъtopŭ. [din

'Εξ-ιχνεύω, biit: -εύσω, kaъtŭ, ъpmъpeskŭ, ka sъ гъseskŭ чева; (fir:) черчetezŭ kъ skъmпъtate.

'Εξ-ιχνιάζω biit:-άσω,='Εξιχνεύω.[de ъnd

'Εξιχνιασμὸς (ὁ), = 'Εξιχνίασις.

'Εξ-ιχνοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: = 'Εξιχνεύω.

'Εξ-ιχωρίζω, biif: -ίσω, kъpъцŭ pana de aposŭ пъpoiŭ.

'Εξκαίδεκα = 'Εκκαίδεκα (saŭ греш: în локŭ de ἕξ καὶ δέκα). [de ъnde

'Εξκαιδέκατος, în локŭ de 'Εκκαιδέκατος.

'Εξμέδιμνος (ὁ, ἡ), kopinzъtopŭ, saŭ înkъпъtopŭ de шease vaniцe. [ἕξ, μέδιμνος].

'Εξογκέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ цen:) sîntŭ ъmflatŭ, eшitŭ afapъ, saŭ în sъs. [ші

'Εξογκόω -ῶ, biit: -ώσω, ъmflъ, apdi kŭ în sъs. «Μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ». Eъp: 'ĭ amŭ înълцat mopmîntŭ mъpeцŭ. || (miж:) mъ înaлцŭ, kpeskŭ; (fir:) mъ ъmflъ, mъ fъdъleskŭ. || (nas:) »Τὰ ἐξωγκωμένα» Eъp: nopoчipiле. [ἐξ, ὄγκος]. de ъnde

'Εξόγκωμα, (τὸ), ъmflъtъpъ. [ші

'Εξόγκωσις, εως (ἡ), ъmflape; (fir:) mîndpipe, înrîmfape.

'Εξ-οδάω -ῶ, biit: -ήσω, poet: vînzŭ ла stpeinĭ. 2) = 'Εξοδιάζω. «'Εξοδᾷν χρήματα». Eъp:

'Εξοδεία (ἡ), popnipe ла dpъmŭ; eksпediцie (vezĭ ші ἔξοδος). [din

'Εξ-οδεύω, biit: -εύσω, mъ popneskŭ ла dpъmŭ, плекŭ; mъ oшteskŭ.

'Εξ-οδέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Εξοδεύω.

'Εξοδία (ἡ),='Εξοδεία. [ἔξοδος]. [de ъnde

'Εξ-οδιάζω, biit: -άσω, kелtъieskŭ. [de ъnde

'Εξοδίασις, εως (ἡ), ші

'Εξοδιασμὸς (ὁ), kелtъipe, saŭ kелtъiaлъ; kontpibъцie (tъpч: pefenea). 2)='Εξοδεία, eksпediцie de oшtipe.

'Εξοδικός, ἡ, ὸν, kъvenitŭ ла eшipe. «Μέλη ἐξοδικά». Лks: каре se kîntъ ла eшipea (sfipшitъл) dpameĭ. [ἔξοδος]. [de ъnde

'Εξοδικῶς, adv: ka ла eшipe, în tpeakъtŭ; saŭ (din kontpa) îndeлъnг, kъ toate amъpъnteле ші înпpeжъpъpiле.

'Εξόδιος (ὁ,ἡ), = 'Εξοδικός, kъvenitŭ ла eшipe,(прinч:) ла sfîpшitъл dpameлop;(прin ъpm:) чел din ъpmъ. «Ὕμνος — ». Трпр: каре se kîntъ ла înгpoпъчiъne de moptŭ. || (sъvst:) 'Εξόδιον (τὸ), sfîpшitъл, пepopaцia ъneĭ dpame, ші kîntikkъл, че se kîntъ de xopŭ, saŭ mika dpamъ, че se pепpesintъ atъnчĭ. «Τραγικὸν —». Пл:

'Εξ-οδοιπορέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Εξοδεύω, esŭ, плекŭ în kълъtopie.

Ἔξοδος (ἡ), (în цen:) ='Εξέλευσις, eшipe (прinч: din kasъ); (partik:) popnipe ла dpъmŭ, плекаре. «'Εν ἐξόδῳ 'Ισραὴλ ἐξ Αἰγύπτου». Skp: (de ъnde) «Ἔξοδος» a doa kapte a пentateъkълъĭ; eksпediцie de oшtipe; пъvaлnikъ eшipe de înпpesopaцĭ. 2) (прin întind:) локъл, пе ъnde ese, saŭ poate eші чiпева. «Ὄρυγμα μέγα περιεῖργον, καὶ οὐκ ἦν ἔξοδος». Tъч: 3) пompa, kъ каре oвiчnъiaŭ a eші din kaseле лор însemnateле femeĭ (maĭ kъ seamъ kînd mepцeaŭ ла sepvъtopeшtĭ adъnъpĭ). (Tfp: Xap:) 4) partea tpeцedii чea de ла sfîpшitъл kîntъpiĭ xopълъĭ пînъ ла sfîpшitъл dpameĭ întpeцĭ (че se kîntъ de xopŭ).

5) (fir: ші în ţen:) sfîpшitŭ; (de ѕnde) moapte. «Ξυνέβαινε τὰς σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι». Тѕч: «Δάκρυα περὶ σὲ τῆς ἐξόδου μηνύματα» Грг: 6) келтѕіалъ. «Ἡ συγκίνησις τῆς εἰσόδου πάσης καὶ τῆς ἐξόδου κρατεῖ· εἰς γὰρ τὰς κατὰ μέρος χρείας οὐδεμίαν ποιεῖν ἔξοδον οἱ ταμίαι δύνανται χωρὶς τῶν ταύτης δογμάτων». Плв: [ἐξ, ὁδός]. [de ѕnde

'Εξοδόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Εξοδεύω.

'Εξ-οδυνάομαι -ῶμαι, віit: -οδυνηθήσομαι, simцŭ tapĭ dѕpepĭ.

'Εξ-όζω, віit: -οζήσω, ші-έσω, skoцŭ, daŭ miposŭ. «Κακὸν ἐξόσδει». Ткр: пѕte. 2) ковîршеskŭ ла miposŭ saŭ пѕtoape în компараціе кѕ алтеле.

'Εξόθεν, поet: în локŭ de ἐξ οὗ (se înц: χρόνου), de kînd.

'Εξοῖ, saŭ ἔξοι, Еол: saŭ Dop: în локŭ de ἔξω.

"Εξ-οίγω, віit: -οίξω, deskizŭ, = 'Ανοίγω.

"Εξ-οιδα, віit: ἐξείσομαι, (прел: ἐξῄδειν, ші чл:) штіŭ, кѕnoskŭ кѕ skѕmпътate, ші чл: (вezĭ ші ἐξεπίσταμαι).

'Εξ-οιδαίνω, ші 'Εξοιδέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Εξογκοῦμαι, mъ ѕmflѕ. [de ѕnde

'Εξοίδησις, εως (ἡ), = 'Εξόγκωσις.

'Εξ-οιδίσκω, (fъръ віit:) = 'Εξογκόω, ѕmflѕ.

'Εξ-οικειόω -ῶ, віit: -ώσω, fakŭ пе чіnева familiapŭ кѕїва. || (між:) îmĭ familiezŭ пе чіnева кѕ totѕл.

'Εξ-οικέω -ῶ, віit: -ήσω, (stpъm:) ѕmплѕ ѕnŭ пъmîntŭ de локѕitopĭ, îл попѕлezŭ neste totŭ. 2) (maĭ овіч: nestp: saŭ ел: кѕ ак: преп:) локѕіеskŭ, saŭ mъ stpъmѕtŭ кѕ локѕінца afapъ, saŭ depapte de ѕndева. «Μεγάραδ' ἐξῴκησε». Dm: (вezĭ ші ἀποικέω). [de ѕnde

'Εξοικήσιμος (ὁ, ἡ), (локŭ) de локѕit, saŭ îndemînatikŭ de a se локѕі. [ші

'Εξοίκησις, εως (ἡ), stpъmѕtape de локѕінцъ (în stpeinŭ ші depъptatŭ локŭ).

'Εξοικία (ἡ), локѕінцъ afapъ; (în ţen:) колоnisaціе. 2) = 'Εξοίκησις. [ἔξοικος]. [de ѕnde

'Εξοικίζω, віit: -ίσω, skoцŭ, (гопеskŭ) пе чіnева din kasa, (ші în ţen:) din patpia sa, eksilezŭ. (прin ѕpm: 2) deшeptŭ ѕnŭ пъmîntŭ de локѕitopiĭ sъĭ, îл пѕstiezŭ. [de ѕnde

'Εξοίκισις, εως (ἡ), ші

'Εξοικισμὸς (ὁ), stpъmѕtape (акт: saŭ pas:) din пъmîntѕл sъŭ; eksilape, eksпatpiape; (прin întind:) пѕstiipe de ѕnŭ пъmîntŭ прin гоnipea локѕitopiлор sъĭ. [ші

'Εξοικιστὴς, οῦ (ὁ), stpъmѕtъtopŭ de локѕitopiĭ ѕnѕĭ пъmîntŭ; (прin ѕpm:) пѕstiitopŭ, пръпъditopŭ кѕ totѕл ал ѕnѕĭ локŭ.

'Εξ-οικοδομέω -ῶ, віit: -ήσω, desъвîpшeskŭ о клъdipe, че înчепѕsemŭ. 2) skoцŭ afapъ, saŭ desгpъdeskŭ клъdipea, че fъкѕsemŭ înъѕntpѕ. (вezĭ ἐνοικοδομῶ). [de ѕnde

'Εξοικοδόμησις, εως (ἡ), desъвîpшipe de клъdipe; saŭ desгpъdipe de клъdipe fъкѕtъ înъѕntpѕ.

'Εξοικος (ὁ, ἡ), stpъmѕtatŭ din kasa, saŭ patpia sa, eksпatpiatŭ. [ἐξ, οἶκος].

'Εξ-οιμώζω, віit: -ώξω, mъ въїкъръskŭ, плînгŭ кѕ ţinete.

'Εξ-οινέω -ῶ, віit: -ήσω, desвътŭ. 2) mъ înвътŭ, în kît mъ fakŭ [ἔξοινος, вezĭ ziч:). [de ѕnde

'Εξοίνησις, εως (ἡ), ші

'Εξοινία, ας (ἡ), eшipe din minцĭ din вецie. [din

"Εξοινος (ὁ, ἡ), smintitŭ din вецie, saŭ foapte вeatŭ. 2) (οἶνος, вinŭ) tpezitŭ, stpikatŭ, оцецitŭ. [ἐξ, οἶνος]. [de ѕnde

'Εξοινόω -ῶ, віit: -ώσω, înвътŭ пе чіnева преа mѕлt, în kît a se sminti.

"Εξοισθα, 2: sinг: peps: a лѕĭ ἔξοιδα.

"Εξοισις [ἐξοίσω], εως (ἡ), skoatepe afapъ.

'Εξοιστέον, posit: ал лѕĭ ἐκφέρω.

'Εξ-οιστράω -ῶ, ші

'Εξ-οιστρηλατέω -ῶ, віit: -ήσω, ші

'Εξ-οιστρόω -ῶ, віit: -ώσω, înnевѕneskŭ пе чіnева de nekazŭ. ші чл: (îл fakŭ ка о вітъ înstpekiatъ).

'Εξ-οιχνέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: поet:, ші

'Εξ-οίχομαι, віit: -οιχήσομαι, (кѕ ţen:) плекŭ, esŭ, mъ dѕкŭ afapъ.

'Εξ-οιωνίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ апъpŭ de чева ка de pъŭ огѕpŭ.

'Εξ-οκέλλω, віit: -ελῶ, (прinч: despre корабіе) asвîpлŭ, (mi nestpъm: saŭ ел:) kazŭ afapъ пе цъpmŭ, sѕŭ stînчĭ, ші чл: (fir:) esŭ din калеа mea, mъ aвatŭ, ажѕnгŭ ла... «Κλίμακα ἐξώκελον». Opf: aŭ asвîpлit skapa afapъ din корабіе, ка sъ easъ ла цъpmŭ. (ші fir:) «Εἰς κύβους καὶ κώμους («Ἐπὶ τοσοῦτο τρυφῆς, «Εἰς τοῦτο παρανοίας, «Εἰς λόγου μῆκος, ші чл:) ἐξώκειλε». Лкs: (ші pas: кѕ adв:) «Δεῦρο ἐξοκέλλεται». Esхл: aчі ажѕnцe.

'Εξολέσαι, nex: 1: de înf: ал лѕĭ ἐξόλλυμι.

'Εξ-ολιγωρέω -ῶ, віit: -ήσω, neînгpiжeskŭ кѕ totѕл.

'Εξ-ολισθαίνω, віit: -ολισθήσω, алѕnекînd

fъгъ̆ (skапъ̆) din чева, saъ̆ алъпекъ̆, kazъ̆ în чева.

'Εξολκὴ (ἡ), tраџере afaръ. [ἐξέλκω].

'Εξ-όλλυμι, віit: -ολέσω, (між: tpe: de къ: ἐξόλωλα) піерzъ̆, пръпъdeskъ̆ de totъ̆.

'Εξολόθρευμα (τὸ), лъкръ пръпъditъ̆, saъ̆ de пръпъdit. 2) = къ...

'Εξολόθρευσις, εως (ἡ), пръпъdipe (акt: saъ̆ пas:) desъвîршitъ. [ші

'Εξολοθρευτὴς, οῦ (ὁ), пръпъditopъ̆ къ desъвîршipe. [ші

'Εξολοθρευτικὸς, ὴ, ὸν, kontpiбъitopъ̆, saъ̆ îndemînatikъ̆ ла пръпъdipe de чева. [din

'Εξ-ολοθρεύω, віit: -εύσω, пръпъdeskъ̆ de totъ̆.

'Εξ-ολολύζω, віit: -ύξω, (прinч: desпре вроаште) stpirъ̆, ціпъ̆ tape.

'Εξ-ολῶ, At: în локъ̆ de ἐξολέσω, віit: ші ἐξολώλεκα tpe: de къ: a лъї ἐξόλλω.

'Εξ-ομαλίζω, віit: -ίσω, netezeskъ̆; (fir:) înлesneskъ̆ къ totъл.

'Εξ-ομβρέω -ῶ, віit: -ήσω, topnъ̆, saъ̆ въpsъ̆ чева ка о плоае репеde.

'Εξ-ομβρίζω, віit: -ίσω, = 'Εξομβρέω.

'Εξομήρευσις, εως (ἡ), zълоџipe. [din

'Εξ-ομηρεύω, віit: -εύσω, daъ̆, saъ̆ iaъ zълоаџе sпре sirъpanцъ. «'Εξομηρεύειν ταῖς τεκνοποιΐαις τοὺς δούλους». Stp: a 'шї asirъpa роbiї прin faчерї de копiї.

'Εξ-ομιλέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ ак:) atpaгъ̆ пе чiнева прin конворбiреа (конверsaцiа) mea. 2) (къ dat:) mъ adъnъ̆ des къ чiнева ла ворбъ; (în џen:) mъ famiлiezъ̆ къ чiнева. «'Εξομιλεῖν μὲν παντοδαποῖς, χρῆσθαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς». Ksn: (ші fir:) «Στέφανος περὶ σὸν κρᾶτ' ἐξομιλήσει». Eъp: 3) (між: saъ̆ пas:) mъ desпарцъ̆, saъ̆ ръmîiъ̆ deпapte de чeata mea. «Οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ». Eъp:

'Εξόμιλος (ὁ, ἡ), чел afaръ din adъnape; stpeinъ̆; пекъnoskъtъ̆; (fir:) пеобiчnъїtъ̆. [ἐξ, ὅμιλος].

'Εξόμματος (ὁ, ἡ), = 'Εξόφθαλμος. 2) = 'Αόμματος. [ἐξ, ὄμμα]. [de ъnde

'Εξομματόω -ῶ, віit: -ώσω, deskizъ̆ окiї къїва, îл fakъ̆ a вedea; (fir:) dовedeskъ̆, експлiкъ̆, desлъшeskъ̆. 2) skoцъ̆ къїва окiї, îл орбeskъ̆. [de ъnde

'Εξομμάτωσις, εως (ἡ), deskidepe, saъ̆ skoatepe de окiї къїва.

'Εξ-όμνυμι, ші (між:) 'Εξόμνυμαι, віit: -ομοῦμαι, (між: пех: ἐξωμοσάμην, ші чл:) прin жъръmîntъ̆ тъгъdъieskъ̆; (în џen:) pefъzъ̆, лепъdъ̆ чева. «Ἡ φύσις ἐξόμνυται τὴν σαρκοφαγίαν». Пл: (ші къ inf:) «'Εξωμόσατο ἀῤῥωστεῖν τουτονί». Dm: (вezї ші ἀπόμνυμι].

'Εξομόθεν, în локъ̆ de ἐξ ὁμόθεν.

'Εξ-ομοιόω -ῶ, віit: -ώσω, fakъ̆ (saъ̆ afлъ прin компараціе) чева къ desъвîршipe asemenea, întokmaї ка алta. [de ъnde

'Εξομοίωσις, εως (ἡ), eksaktъ asemъnape.

'Εξ-ομολογέω -ῶ, віit: -ήσω, mъptъpiseskъ̆, fъrъdъieskъ̆ (mъ înвoieskъ̆ ла) чева. || (між: къ ак:) mъptъpiseskъ̆ (декларъ̆) de faцъ, op че amъ̆ în mîntea, saъ̆ шtiinцa mea; (de ъnde Бis:) îmї mъptъpiseskъ̆ пъкateле, mъ isпoвedeskъ̆. 2) (Skp: къ dat:) mълцъmeskъ̆, înaлцъ̆ лаъde. «'Εξομολογοῦμαι σοι, πάτερ, ὅτι ... ». Еванг: [de ъnde

'Εξομολόγησις, εως (ἡ), mъptъpisipe de adeвъръ̆; (Бis:) mъptъpisipe, isпoвedipe de пъкate; (Skp:) mълцъmipe, sлъвipe de Dъmnezeъ̆.

'Εξ-ομόργνυμι, віit: -ομόρξω, (къ dat: indip:) шteprъ̆, къръцъ̆ de чева къ totъл; шteprînd skoцъ̆ пе чева; (прin ъpm:) întiпъpeskъ̆; (în џen:) foршezъ̆ (imitъ̆) чева întokmaї. [de ъnde

'Εξόμορξις, εως (ἡ), шteрџepe de totъ̆; лъape пе чева de кiпъ̆; întiпъpipe; fopmape de чева întokmaї.

'Εξόμφαλος (ὁ, ἡ), чел къ бъpiкъл skosъ̆ afaръ. || (sъвst:) 'Εξόμφαλον (τὸ), ъmfлътъръ, saъ̆ despъsъчipe de бъpiкъ̆. (вezї ші ὀμφαλοκήλη). [ἐξ, ὀμφαλός].

'Εξ-ονειδίζω, віit: -ίσω, mъstpezъ̆; defaїmъ̆, îmпъtъ̆ вре ъn поnosъ̆; neчinsteskъ̆. [de ъnde

'Εξονειδισμὸς (ὁ), mъstpape; defъїmape прin поnosлъipe. [ші

'Εξονειδιστικὸς, ὴ, ὸν, neчinstitopъ̆; поnosлъitopъ̆.

'Εξ-ονειρόω -ῶ, аiit: -ώσω, = 'Εξονειρώττω.

'Εξ-ονειρωγμὸς (ὁ), sлoвozipe în вisъ̆. [ші

'Εξονειρωκτικὸς, ὴ, ὸν, пътimaшъ̆ (saъ̆ прiчinъitopъ̆) de sлoвozipe în вisъ̆. [din

'Εξ-ονειρώττω, віit: -ώξω, пътimeskъ̆ de sлoвozipe în вisъ̆, saъ̆ mъ вisezъ̆ преа mълt.

'Εξ-ονομάζω, ші поet:

'Εξ-ονομαίνω, віit: -άσω, sпъiъ̆ пъmeле, пъmeskъ̆; saъ̆ кiemъ̆ пе пъme.

'Εξονομακλήδην, adв: поet: пе пъme, saъ̆ a пъme. «'Εμὲ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες ἐξονομακλήδην». Od: M. [ἐξ, ὄνομα, καλέω].

'Εξ-ονυχίζω, віit: -ίσω, srîndъpeskъ̆ къ

ѕnria; (fir:) черчетezѕ кѕ атърѕntѕл. 2) taiѕ ѕnriiле.

'Εξ-οξύνω, biiit: -υνῶ, оцецеskѕ чева, акреskѕ de totѕ:

'Εξ-οπάζω, biit: -άσω, = 'Εκπέμπω, ші 'Αποπέμπω.

'Εξ-οπίζω, biit: -ίσω, stopkînd skoцѕ zeama вре ѕnѕї лѕкрѕ.

'Εξόπιθεν, poet: în локѕ de

'Εξόπισθεν, adв: dinapoї, saѕ din partea de îndърът; (кѕ цen:) înapoї de..; (ші timn:) dѕпе, în ѕрmъ de. «'Εξόπισθεν κεράων». Іл: P. (ші кѕ artik:) «Εἰς τὸ ἐξόπισθεν». Лкs: [din

'Εξοπίσω, adв; poet: în локѕ de ὀπίσω, înapoї, îndърът; (ші timn:) în ѕрmъ, de ачі în коло. «'Εξοπίσω φυγέειν». Іл: N.

'Εξ-οπλίζω, biit: -ίσω, skoцѕ оштіреа din таbъръ, ші о ашezѕ de бътъліе, saѕ о порneskѕ asѕпра връжmашѕлѕї. 2) înarmezѕ кѕ desъвîршіре. 3) (maї noѕ) = 'Αφοπλίζω, desarmezѕ. [de ѕnde

'Εξοπλισία, ας (ἡ), ші 'Εξόπλισις, ші

'Εξοπλισμὸς (ὁ), înarmare, ші аранжаре de оштіре sпре ревizare saѕ екчерsаре, saѕ гътіре de бътъліе. 2) (ѕпе орї) артеле, ѕнелтеле; (în цen:) артѕръ.

Ἔξοπλος (ὁ, ἡ), desarmatѕ. 2) кѕ desъвîршіре înarmatѕ, гътitѕ de бътъліе. [ἐξ, ὅπλον].

'Εξοπτάω -ῶ, biit: -ήσω, fpirѕ преа mѕлт; (fir:) апрinzѕ (de dopinцъ, ші чл:). [din

Ἔξοπτος (ὁ, ἡ), преа fpintѕ. [ἐξ, ὀπτός].

'Εξ-οράω -ῶ, biit: ἐξόψομαι, (nex: ἐξεῖδον, ші чл:), възѕ de depapte, saѕ zъреskѕ (ші pas: mъ възѕ) біне de ѕndeва. (вezї ші ἐξαφοράω). 2) (fъръ казѕ) amѕ окї бобошацї, întinшї afaръ.

'Εξ-οργάω -ῶ, biit: -άσω, sîntѕ foapte апрinsѕ, saѕ în fербinte dopinцъ de чева.

'Εξ-οργιάζω, biit: -άσω, прегътеskѕ пе чіпева пентрѕ орцiї (serбътоаре а Бакѕлѕї); întѕsiezѕ.

'Εξ-οργίζω, biit: -ίσω, zъdъреskѕ mînia кѕїва, saѕ mîniѕ пе чіпева.

'Εξορθιάζω, biit: -άσω, ашezѕ чева dpeпt în sѕs. 2) poet: = 'Ανορθιάζω. [din

'Εξόρθιος, ші Ἔξορθος (ὁ, ἡ), ашezatѕ, skѕлatѕ dpeпt în sѕs. [ἐξ, ὀρθός]. [de ѕnde

'Εξορθόω -ῶ, biit: -ώσω, пѕіѕ чева dpeптѕ, îndpeптezѕ; (fir:) dpeгѕ, înбѕпътъцеskѕ.

'Εξορία (ἡ), (прinч:) fem: ал лѕї ἐξόριος, (вezї ziч:) || (обіч:) = 'Εξορισμός. [de ѕnde

'Εξορίζω, biit: -ίσω, isroneskѕ пе чіпева afaръ din хотъреле patpieї sале, osîndeskѕ ла екspatpiape; (în цen:) depъртezѕ, isroneskѕ пе чіпева; (ші neѕt:) «Ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν». Еѕр:

'Εξ-ορίνω, biit: -ινῶ, poet: întъpîtѕ преа mѕлт.

'Εξόριος, α saѕ ος, ον, чел че se aflъ, saѕ петрече afaръ din хотаре. (de ѕnde ||)'Εξορία (se înц: χώρα, saѕ διατριβή) чеа afaръ din хотаре. ші 'Εξόριος (ἀνὴρ) еksiлatѕ. [ἐξ, ὅρος].

'Εξορισμὸς (ὁ), еksiларе (акt: saѕ pas:). [ші

'Εξοριστικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ, saѕ kontpiбѕitopѕ ла еksiларе. [ші

'Εξόριστος (ὁ, ἡ), еksiлatѕ, еksпatpiatѕ. [ἐξορίζω].

'Εξ-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εξ-ορκίζω, biit: -ίσω, пѕіѕ ла жѕръmîntѕ, жѕрѕ; (Бisep:) isroneskѕ прin еksopчisme demonї, ші ор че алтѕ ръѕ; (прin ѕрm:) тъmъdѕieskѕ пе пътimъшї. [de ѕnde

'Εξορκισμὸς (ὁ), еksopчismѕ, isronipe прin жѕраре de demonї, ші чл: [ші

'Εξορκιστὴς, οῦ (ὁ), sѕпѕitopѕ прin жѕръmîntѕ; saѕ isronitopѕ de demonї, ші чл:

Ἔξορκος (ὁ), poet: mape (грozавѕ) жѕръmîntѕ. [ἐξ, ὅρκος]. [de ѕnde

'Εξορκόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Εξορκίζω, легѕ прin жѕръmîntѕ. [de ѕnde

'Εξόρκωσις, εως (ἡ), îndatopape, легаре прin жѕръmîntѕ.

'Εξ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ порneskѕ, пъвълеskѕ pepede de ѕndeва, mъ еksпediezѕ; (stpъm:) порneskѕ; (în цen:) = Παρορμῶ, îndemnѕ, întъpîtѕ. (вezї ші ἐξορμάω).

'Εξ-ορμενίζω, biit: -ίσω, skoцѕ влъstapѕ, влъstъреskѕ; esѕ în sъmînцъ, desflopeskѕ.

'Εξ-ορμέω -ῶ, biit: -ήσω, esѕ din poptѕ, еksплѕteskѕ. «Τῆς νεὼς ἤδη περὶ την ἀκτὴν ἐξορμούσης». Лікѕрг: (ші fir:) «'Εξορμεῖν τοῦ νοῦ». Паѕs: a se sminti. (вezї ші ἐξορμάω).

'Εξόρμησις, εως (ἡ), pepede пъвъліре; ешіре din poptѕ, еksплѕtipe; еksпediцie; (stpъm:) îndemnape, întъpîtape. [ἐξορμάω, saѕ ἐξορμέω].

'Εξ-ορμίζω, biit: -ίσω, skoцѕ (порneskѕ) корабіа din poptѕ пе mape; (fir:) skoцѕ чева din fipeaska sa posiцie.

'Εξορμιστὸς, ἡ, ὸν, (maї noѕ) прinsѕ кѕ ѕndiцa. «Μύραινα—». Kasiod: [ἐξ, ὁρμιά].

Ἔξορμος (ὁ, ἡ), ешitѕ din poptѕ, еksплѕtitѕ. [ἐξ, ὅρμος].

'Εξ-όρνυμι, biit: -όρσω, noet: = 'Εξορμάω, skoцŭ, (ші nas:) esŭ penede de ȣndeва; (fir:) întъpîtŭ, zъdъpeskŭ.

'Εξ-οροθύνω, biit: -υνῶ, noet: tȣpбȣpŭ, întъpîtŭ преа mȣлt.

"Εξορος, (ὁ, ἡ), ='Εξόριος.

'Εξ-ορούω -ῶ, biit: -ούσω, = 'Εξορμῶ, esŭ penede de ȣndeва.

'Εξόροφος (ὁ, ἡ), = 'Εξώροφος (maĭ întpeв:). [ἔξ, ὄροφος].

'Εξοῤῥίζω, biit: -ίσω, skoцŭ zepȣл din вpînzъ. [din

"Εξοῤῥος (ὁ, ἡ), кȣpъцitŭ de zepŭ. [ἐξ, ὀῤῥός]. [de ȣnde.

'Εξοῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, пpeфaкŭ лaптeлe (fir: sinцeлe) în zepŭ. (îл taiŭ).

Εξόρυξις, εως (ἡ), desгpoпape, saŭ skoatepe пpin sъпape. [din

'Εξ-ορύττω (σσω), biit: -ύξω, sъпînd skoцŭ; desгpoпŭ; despъdъчinezŭ. «Χάρακα ἐξορύττω». D. Ал: deskizŭ шanцŭ: «'Οφθαλμὸν ἐξορύττω». Ep: skoцŭ окiȣл кȣîвa.

'Εξ-ορχέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, dъnцezŭ пînъ лa sfîpшitŭ. «'Ρυθμὸν ἐξορχοῦμαι». Fлstpı (ші fir:) «Τὸν πόλεμον ἐξορχοῦμαι». Ел: 2) (пpin întind:) fȣгŭ пe fȣpiш, mъ stpeкopŭ (кa din danцŭ). «'Εξορχησόμενός τις». Dm: 3) dъnцezŭ (пpinч: danцȣл mistikŭ) aфapъ în вътътȣpъ, imitŭ (peпpesintŭ teatpiчeшte, tpъdaŭ лa neiniцiaцĭ) mistepieлe sпpe вatжoкopъ; (în цen:) teatpezŭ (daŭ în вiлeaгŭ), desпpeцȣieskŭ, вatжoкopeskŭ. «Τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσθαι λέγουσιν οἱ πολλοί». Лȣч: «Τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ ἐξωρχεῖτο». Epd: «'Εξορχησάμενος ἐν Πέρσαις τὸν Λεωνίδαν». Пл: «Τὴν ἀλήθειαν ἐξορχεῖσθαι». Пл: «'Εξωρχησάμην τὰ τέως ἀνέκπυστα». Sin:

'Εξ-όσδω, Dop: în лoкŭ de ἐξόζω.

'Εξ-οσιόω -ῶ, biit: -ώσω, sfinцeskŭ; konsfinцeskŭ; пъzeskŭ кȣ peлiцiositate. || (miж:) mъ aпъpŭ de вpe ȣnŭ pъŭ пpin înвлînzitoape жeptfъ; (în цen: ші fir:) mъ aпъpŭ de a фaчe чeвa пpin кiпŭ пpeфъкȣtŭ (apъtînd nȣmaĭ, къ фaкŭ, фъpъ a фaчe). (вezĭ ші ἀφοσιόω).

'Εξ-οστεΐζω, biit:-ίσω, skoцŭ oaseлe кȣĭвa.

'Εξ-οστρακίζω, biit: -ίσω, eksiлezŭ пpin ostpaчismŭ; (în цen:) isгoneskŭ. [de ȣnde

'Εξοστρακισμὸς (ὁ), eksiлape пpin ostpaчismŭ.

'Εξόστωσις, εως (ἡ), ȣmфлътȣpъ de osŭ (пatiшъ). [ἐξ, ὀστοῦν].

'Εξότε, în лoкŭ de ἐξ ὅτε, ші

'Εξότου, în лoкŭ de ἐξ ὅτου, (se înц: χρόνου) adв: de кînd (dintp' aчea вpeme): пe ȣpmъ, dȣпe чe

'Εξ-οτρύνω, biit: -υνῶ, =Παροτρύνω, îndemnŭ пpea mȣлt.

'Εξ-ουδενέω ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εξ-ουδενίζω, biit: -ίσω, sokoteskŭ чeвa de nimikŭ, desпpeцȣieskŭ. [de ȣnde

'Εξουδένισις, εως (ἡ), ші

'Εξουδενισμὸς (ὁ), ='Εξουδένωσις. [ші

'Εξουδένισμα (τὸ), ='Εξουδένωμα, [ші

'Εξουδενιστὴς, οῦ (ὁ), nesokotitopŭ, saŭ desпpeцȣitopŭ de чeвa.

'Εξ-ουδενόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Εξουδενίζω. [de ȣnde

'Εξουδένωμα (τὸ), oвiektŭ de desпpeцȣipe. [ші

'Εξουδένωσις, εως (ἡ), desпpeцȣipe, nesokotipe.

'Εξ-ουθενόω -ῶ, ші 'Εξουθενίζω, At: în лoкŭ de ἐξουδενόω, -ίζω, [de ȣnde

'Εξουθενισμὸς (ὁ), At: în лoкŭ de ἐξουδενισμός; (petp:) miчipe de înпpeжȣpъpĭ пpin кȣвîntŭ. (înпp: de ὑπερβολή). [ші

'Εξουθενιστικός, ή, όν, adȣкъtopŭ de (saŭ îndemînatikŭ лa) desпpeцȣipe.

'Εξούλη (ἡ), [ἐξείλλω] (nȣmaĭ în fp: de лeц:) «'Εξούλης δίκη». Ptp: жȣdikatъ asȣпpa datopȣлȣĭ, кape oпpeшte în siлъ пe кpeditopȣл sъŭ de a intpa în stъпînipea пpoпpietъцiĭ saлe, кȣ toate къ 'ĭ s' a dat de жȣdikъtopie.

'Εξ-ουραγέω -ῶ, biit: -ήσω, = Οὐραγέω.

'Εξουραγία (ἡ), =Οὐραγία.

'Εξ-ουρέω -ῶ, biit: -ήσομαι, mъ пiшŭ, saŭ skoцŭ чeвa кa (saŭ înпpeȣnъ кȣ) пiшatȣл.

'Εξουρίας, în лoкŭ de ἐξ οὐρίας (se înц: ἄκρας, saŭ ὁδοῦ) adв:, кȣ вîntŭ пpiinчosŭ, saŭ dinaпoĭ.

"Εξουρος (ὁ, ἡ), кape fopmeazъ (se sfîpшeшte în) koadъ, askȣцitŭ.(вezĭ ші μύουρος). [ἐξ, οὐρά].

'Εξουσία (ἡ), [ἔξεστι] вoe; пȣtepe; stъпînipe; dpeптŭ; пpiвiлeцiŭ; demnitate, pangŭ, dpeгъtopie. «Θαλάμου — ». Epd: (îm:) «'Εξουσίαι». Skp: în лoкŭ de ἐξουσιασταί. (ші în пepifp:) «Οἱ ἀπ' ἐξουσίας». Лks: dpeгъtopiĭ. 2) = Περιουσία, вiлшȣгŭ. «'Εξουσία καὶ δύναμις». Tȣч: [de ȣnde

'Εξουσιάζω, biit: -άσω, amŭ stъпînipe, deплinъ пȣtepe, ші чл: (кȣ цen:) stъпîneskŭ, amŭ în stъпînipe. [de ȣude

'Εξουσιαστὴς, οῦ (ὁ), stъпînitopŭ, dpeгъtopŭ. [de ȣnde

'Εξουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, каре se faче, saŭ faче чева кȣ deплinъ stъпînipe. [de ȣnde

'Εξουσιαστικῶς, adв: кȣ deплinъ stъпînipe, saŭ пȣtepe, ші чл:

'Εξούσιος (ὁ. ἡ), лiпsitŭ de авереа sa. [ἐξ, οὐσία].

'Εξ-οφέλλω, (fъръ вiit:) поet: кресkŭ, îmmȣлцеskŭ чева.

'Εξόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кȣ окĭ вобошацĭ, întinшĭ afaръ. 2) (пas: desпре лȣкрȣрĭ) въzȣtŭ, simцitŭ (Плв: A'. 14).

'Εξ-οφρυόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, îmĭ înaлцŭ sпрînчeneле; (прin întind:) mъ mindpeskŭ, mъ fȣdȣлeskŭ.

"Εξοχα, adв: поet: вezĭ ἔξοχος.

'Εξοχὰς, άδος (ἡ), (прinч: ла îm:) 'Εξοχάδες (se înц: φλέβες), вiнеле шezȣtȣлȣĭ din tpînжĭ ȣmfлate, ші eшite afaръ; (în лiшва комȣnъ Греакъ ζοχάδες), tpînжĭ. [ἐξέχω].

'Εξοχετεία, ας, ші

'Εξοχέτευσις, εως (ἡ), skȣpцepe de апе прin канале. [din

'Εξ-οχετεύω, вiit: -εύσω, skȣргŭ прin канале апе din бълцĭ.

'Εξοχὴ (ἡ), eшitȣръ afaръ, saŭ ковîршitȣръ de чева neste челе-л-алte; (прin întind:) кiар лȣкрȣл, saŭ пaртea eшitъ afaръ, nasŭ, ші чл: (вezĭ ші εἰσοχή); (fiг:) întîitate, ковîршipe. «Κατ'ἐξοχὴν, (adвервiал) maĭ кȣ deoseвipe, maĭ алes. [ші

"Εξοχος (ὁ, ἡ), eшitŭ maĭ afaръ de кît алteле, maĭ 'naлtŭ; (maĭ de mȣлte орĭ fiг: mi în feлŭ de sȣперл:) maĭ алesŭ, maĭ пресȣs, maĭ însemnatŭ, ші чл: (кȣ цen:) «"Εξοχος 'Αργείων». Iл: Г. (ші în însem: de înteцipe). «'Ηὔτε βοῦς ἀγέληφι μέγ'ἔξοχος ἔπλέτο πάντων ταῦρος». Iл: В. || (neȣt:) "Εξοχον, ші (îm:) "Εξοχα, adв: (de înteцipe) поet; în локŭ de ἐξόχως, maĭ кȣ deoseвipe, maĭ алes; «"Ον κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν, ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν». Od: O. «'Εμοὶ δόσαν ἔξοχα». Od: I. (ші кȣ adiek:) «"Εξοχ' ἄριστος». Iл: I. «Μέγ' ἔξοχα». [ἐξέχω].

'Εξ-οχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskŭ desъвîршit, asiгȣpezŭ de пpetȣtindinea кȣ întъpipĭ.

'Εξόχως, adв: maĭ алes, maĭ кȣ deoseвipe, ші чл: (вezĭ ἔξοχος).

'Εξ-υβρίζω, вiit: -ίσω, (nestp: ші fъръ кazŭ) mъ fakȣ foapte овpaznikŭ, desfpînatŭ, neчinstitopŭ, ші чл: (кȣ преп:) mъ пoptŭ кȣ mȣлtъ овpъznічie ші desпpeцȣipe кътpe чiнева; (fiг: desпpe pîȣpĭ) поtoпesвŭ; (desпpe плante, ші чл:) sîntŭ пpea podosŭ; (прin ȣpш:) fakŭ mȣлte ші de пpisosŭ кръчĭ, fpȣnze, ші чл: кpeskŭ neste mъsȣpъ. 2) (stpъm: кȣ ак:) neчinsteskŭ, desпpeцȣieskŭ (окъpeskŭ) кȣ totȣл пе чiнева. [de ȣnde

'Εξύβρισις, εως (ἡ), neчinstipe (акt: ші пas:), desпpeцȣipe, ші чл: (fiг: desпpe плante) ковîршitoape podniчie; (desпpe pîȣpĭ) поtoпipe, ші чл:

'Εξυγιαζω, вiit: -άσω, = 'Εξιάομαι, însъnъtoшezŭ, tъmъdȣieskŭ кȣ desъвîршipe пе чiнева. [ші

'Εξυγιαίνω, вiit: -ανῶ, mъ însъnъtoшezŭ кȣ desъвîршipe. [ἐξ, ὑγιής].

'Εξυγράζω, вiit: -άσω, desȣmedezŭ кȣ totȣл чева. [ші

'Εξυγραίνω, вiit: -ανῶ, fakŭ чева кȣ totȣл ȣmedosŭ; (fiг:) молешeskŭ чева de totŭ; (пas: saŭ miж:) mъ ȣmezeskŭ de totŭ. [din

"Εξυγρος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл ȣmedosŭ, плinŭ de ȣmezeaлъ. [ἐξ, ὑγρός].

'Εξ-υδαρόω -ῶ, ші ἐξ-υδατόω -ῶ, вiit. -ώσω, fakŭ чева кȣ totȣл aпosŭ, saŭ ка апа. «'Ο οἶνος (Τὸ αἷμα) ἐξυδαροῦται» (-υδατοῦται)». Iпкр: se taie, se faче апъ. [de ȣnde

'Εξυδάτωσις, εως (ἡ), пpefaчepe în апъ (de вinŭ, оцetŭ, ші чл:).

'Εξυδρίας, ου (ὁ), (прinч: ἄνεμος) вîntŭ apdikatŭ dȣпe (saŭ înпpeȣnъ кȣ) o pepede плоае. [ἐξ, ὕδωρ].

'Εξ-υδροπιάω -ῶ, вiit: -άσω, idpoпiчezŭ, ші dintp' aчeasta пiepŭ.

'Εξ-υλακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, лatpȣ tape; (fiг:) zikŭ ла пeкazŭ, op че 'mĭ вine.

'Εξ-υλίζω, вiit: -ίσω, кȣръцŭ прin stpeкȣpape de matepie (дpoжdiĭ) ȣnŭ лiкȣidŭ, îл лъmȣpeskŭ. (вezĭ ші Διυλίζω).

'Εξ-υμενίζω, вiit: -ίσω, skoцŭ, iaŭ пeлiцa depe карne, ші чл: [de ȣnde

'Εξυμενιστὴρ (ὁ), instpm: xipȣpц: кȣ каpe skot пeлiцeле depe карne.

'Εξ-υμνέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ανυμνῶ.

'Εξυνῆκα, поet: (кȣ înd: крeшtepe) în локȣ de ξυνῆκα, nex: 1: ал лȣĭ Ξυνίημι. = Συνίημι.

'Εξ-υπ-αγορεύω, вiit: -εύσω, поet: în локŭ de ὑπαγορεύω, diktezŭ, opdinezŭ.

'Εξυπάλυξις, εως (ἡ), поet: fȣцepe, skъпape de чева. [din

'Εξ-υπ-αλύσκω, вiit: -αλύξω, поet: fȣгŭ (кȣ ȣnŭ miжлокŭ) de ȣndeва, mъ stpeкopŭ, skaпŭ.

'Εξ-υπ-ανίσταμαι, вiit: ἐξυπαναστήσομαι,

(nex: ἐξυπανέστην, ші чл:) (кȣ ţen:) esȣ ка о ȣmfлъtȣръ de sȣвt чева. «Σμώδιξ μεταφρένου ἐξυπανέστη». Іл: В.

'Εξυπαρχῆς, adв: în локȣ de ἐξ ὑπαρχῆς, din noȣ, de ла înчепȣtȣ.

'Εξυπεῖπον, poet: nex: 2: ал лȣї ἐξυπαγορεύω.

'Εξύπερθε, adв: poet: пе d' asȣпра de чева.

'Εξ-υπηρετέω -ῶ, вiit; -ήσω, (кȣ dat:) слȣжeskȣ кȣ toatъ воinца.

'Εξ-υπνίζω, вiit: -ίσω, deштeптȣ пе чiнева din somnȣ. [de ȣnde

'Εξυπνιστὴς, οῦ (ὁ), deштeптъtorȣ din somnȣ.

"Εξυπνος (ὁ, ἡ), deштeптȣ. [ἐξ, ὕπνος].

'Εξ-υπο-λύω, вiit: -λύσω, deskȣлцȣ пе чiнева.

'Εξ-υπο-σφραγίζω, ші (miж:) -ίζομαι, вiit: ίσω, -ομαι, печетлȣieskȣ чева вine, saȣ asiгȣрȣ прin печетлȣiре; 2) iaȣ пе askȣns; (fiг:) desпарцȣ, deoseвeskȣ. (вezї ші ἐκσφραγίζω).

'Εξ-υπτιάζω, вiit: -άσω, лȣнцeskȣ пе чiнева пе пъmîntȣ (кȣ faца în sȣs); (nestp: saȣ ел:) mъ кȣлкȣ întinsȣ, mъ лȣнцeskȣ пе пъmîntȣ; шъ плекȣ înапої; (прin întind:) mъ înпротiвeskȣ, ші чл: «Πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες». Лȣч: (вezї ші ἐπανακύπτω). [de ȣnde

'Εξυπτίασμα (τὸ), ші

'Εξυπτιασμὸς (ὁ), кȣлкаре întinsъ; (прin întind:) леневiре, нелȣкраре.

'Εξ-υφαίνω, вiit: -ανῶ, sъвîршeskȣ цesъtȣра (пînza, ші чл:); (fiг:) ȣнелteskȣ вiклeniї. [de ȣnde

'Εξύφασμα (τὸ), desъвîршitъ цesъtȣръ. «Κερκίδος ἐξύφασμα». Eȣр:

'Εξ-υφ-ηγέομαι οῦμαι, вiit: -ήσομαι, poet: în локȣ de ἐξηγέομαι, saȣ ὑφηγέομαι.

'Εξ-υψόω -ῶ, вiit: -ώσω, înалцȣ преа mȣлt.

"Εξω [ἐξ], adв: (лок:) afaръ. «Δεῦρο ἔξω». Skp: (ші în парал:) «'Εκπλώσαντες ἔξω τὸν 'Ελλήσποντον». Ep: (ші кȣ ţen:) «Κραδίη δέ μοι ἔξω στηθέων ἐκθρώσκει. Іл: К. «"Εξω βελῶν». Ksn: (ші timп:) «"Εξω μεσημβρίας». Ksn: dȣпе amiazї. (ші fiг:) «"Εξω τοῦ πράγματος λέγειν». Dm: «"Εξω ἑαυτοῦ εἶναι». Dm: (ші кȣ apt:) «Οἱ ἔξω». Бisep: пъгîniї. «Τὸ ἔξω». partea чea din afaръ, faца. (ші екчeпt:) afaръ de ... «"Εξω τῶν ἄλλων». Тȣч: (ші înпреȣnъ кȣ ἢ) «"Εξω ἤ». Лks: (вezї ші ἐκτός).

"Εξω, вiit: ал лȣї ἔχω.

'Εξώβολος (ὁ, ἡ), чел în прецȣ de шease оволї. [ἕξ, ὀβολός].

"Εξωθεν, adв: de afaръ. «'Ο («'Η, «Τὸ, «Οἱ) ἔξωθεν». вenitȣ d' afaръ, de din afaръ, stpeinȣ; (Бisep:) пъгînȣ; saȣ mipeanȣ, profanȣ. [ἔξω].

'Εξ-ωθέω -ῶ, вiit: -ήσω, saȣ ἐξώσω, (nex: ἐξέωσα, ші чл:) înпinгȣ afaръ; skoцȣ; isгoпeskȣ; întinzȣ. «Χεῖράς ἐξωθεῖν». Лks: «Τὸ ὕδωρ εἰσιὸν εἰς τὴν κλεψύδραν ἐξωθεῖ βίᾳ τὸν ἀέρα ἐξ αὐτῆς». Лks. [de ȣnde

'Εξώθησις, εως (ἡ), înпinцeрe afaръ, skoatepe în silъ.

'Εξ-ωκεανίζω, вiit: -ίσω, tpansпoptȣ чева (mi пas: mъ afлȣ, saȣ плȣteskȣ) de чeea-л-алtъ, чea din afaръ парte a Очeanȣлȣї. [de ȣnde

'Εξωκεανισμὸς (ὁ), tpansпoptape, saȣ stpъmȣtape de чeea-л-алtъ, чea din afaръ парte a Очeanȣлȣї.

'Εξώκοιτος (ὁ, ἡ), каре doapme (se кȣлкъ) afaръ (iap nȣ în oвiчnȣitȣл sъȣ patȣ); (de ȣnde || sȣвst:) ȣnȣ feлȣ de пeште de mape, каре ese ȣne орї ші пе ȣskatȣ, ші каре se ziче ші ἄδωνις.

'Εξώλεια (ἡ), desъвîршitъ пръпъdipe, пeipe. [din

'Εξώλης, [ἐξόλλυμι] εος (ὁ, ἡ), пiepdȣtȣ кȣ totȣл; (fiг:) корȣптȣ de totȣ, foapte ръȣ-пъръвitȣ; (прin ȣpm:) вpednikȣ de пeipe. 2) (pap) пръпъditорȣ.

'Εξωμίας, ου (ὁ), чел кȣ ȣmepiї голї, saȣ eшiцї afaръ. [ἐξ, ὦμος].

'Εξωμίδιος (ὁ, ἡ), atinгъtорȣ de eksomidъ [вezї ἐξωμίς]. 2) atîpnatȣ пе ȣmepї ка о eksomidъ.

'Εξωμιδοποιία (ἡ), meштeшȣгȣл de a faче eksomide. [din

'Εξωμιδοποιὸς, (ὁ), fъкъtорȣ de eksomide. [ἐξωμὶς, ποιός].

'Εξωμίζω, вiit: -ίσω, îmї голeskȣ ȣmepiї, îї skoцȣ afaръ din xaїnъ. [din

'Εξωμὶς, ίδος (ἡ), eksomidъ, ȣnȣ feлȣ de sъръчeaskъ, saȣ sлȣгъpeaskъ xaїnъ fъръ mînічї, în kît ȣnȣл, saȣ ші amîndoї ȣmepiї ръmîneaȣ afaръ (neакoпepiцї). [ші

"Εξωμος (ὁ, ἡ), чел кȣ ȣmepiї afaръ din xaїnъ (голї); (прin ȣpm:) гata пeнtpȣ op че лȣкраре (sȣmesȣ). [ἐξ, ὦμος].

'Εξωμοσία (ἡ), [ἐξόμνυμι] tъгъdȣipe (pefȣzape, лeпъdape) прin жȣръmîntȣ.

'Εξ-ωνέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, кȣmпъръ, peskȣmпъръ чева de ла чiнева; (fiг:) sъвîршeskȣ чева прin mitȣipe. [de ȣnde

'Εξώνησις, εως (ἡ), peskъmпъpape; sъвîpшipe de чева пpin dape de вanĭ.

'Εξώπιος (ὁ, ἡ), поet: [ἐξ, ὤψ] deпъptatъ de вedepe, nevъzъtъ. «Δωμάτων ἐξώπιος». Eъp:

'Εξώπροικα (τὰ), eksoпpiка, kîte ia soцia (mipeasa) afapъ din zestpe, =Παράφερνα. [ἔξω, προίξ].

'Εξώπυλος (ὁ, ἡ), (neoлц:) чел че se aflъ afapъ din поaptъ. [ἔξω, πύλη].

'Εξ-ωραΐζω, вiit: -ίσω, înfpъmъseцezъ kъ desъвîpшipe.

'Εξ-ωριάζω, вiit: -άσω, поet: n'amъ nivĭ o гpiжъ de чева.

"Εξωρος (ὁ, ἡ) чел пeste чeasъ, saъ вpemea kъвenitъ, tîpziъ; (fiг:) neпotpiвitъ; tpekъtъ în вîpstъ; (kъ цen:) nedestoïnikъ de чева. «Θήρας ἔξωροι». Fлstp: (ші kъ inf:) «'Ερᾶν ἔξωρος». Лъч: «"Εξωρα πράσσω». Sof: [ἐξ, ὥρα].

'Εξώροφος (ὁ, ἡ), (οἶκος) kъ шease katъpĭ. [ἔξ, ὄροφος].

"Εξωσις, εως (ἡ), înпinцepe afapъ; (xipъpц:) skoatepe din înkeietъpĭ. [ші

"Εξωσμα (τὸ), op че s' a înпins (s' a skos în sîлъ); (xipъpц:) osъ skosъ din înkeietъpъ. [ші

'Εξωστὴρ, ῆρος, поet: în локъ de

'Εξώστης, ου (ὁ), înпinгъtopъ (skoцъtopъ în sîлъ) de чева de ъndeва. «"Ανεμος ἐξώστης». Ep: kape înпinцe koръвiiле aвъtîndъле din kaлea лop. [ші

'Εξώστρα (ἡ), ъnъ feлъ de maшinъ a вekiлop teatpe (че se înпinцea dinъъntpъ afapъ пe шenъ, ka sъ se вazъ oвiektele deпe dînsa). (вezĭ ші ἐκκύκλημα). [ἐξώθω].

'Εξώτατος, η, ον, чел че se afлъ (stъ) de totъ afapъ. [ші

'Εξωτάτω, adв: [sъпepл: aл лъĭ ἔξω] de totъ afapъ.

'Εξωτερικὸς, ὴ, όν, чел de afapъ (înпp: de ἐσωτερικὸς); (пpin ъpm:) de pîndъ, пpostъ, simплъ, ші чл: [din

'Εξώτερος, α, ον, чел че se afлъ maĭ afapъ. [de ъnde

'Εξωτέρω, adв: [komпap: aл лъĭ ἔξω] maĭ afapъ.

'Εξωτικὸς, ὴ, ὸν, kъвenitъ челор de afapъ, stpeiniлop. [ἔξω].

'Εξώφορος (ὁ, ἡ), (maĭ noъ ші neaпpoв:) în локъ de ἔκφορος. «Λόγος — ». Iamвл: ші Stoв: pesпînditъ afapъ. [ἔξω, φέρω].

"Εξωχρος (ὁ, ἡ), kъ totъл гълвenічosъ, ofiлitъ, saъ пълitъ. [ἐξ, ὠχρός].

"Εο, Ion: поet: în локъ de οὗ,=ἑαυτοῦ, цen: sinг: aл лъĭ ὅς.

"Εοι, Ion: поet: în локъ de εἴη, 3: sinг: пeps: de пpez: aл пoft: лъĭ εἰμί.

'Εοῖ, Ion: поet: în локъ de οἷ, dat: sinг: aл лъĭ ὅς.

"Εοιγμεν, поet: (în sink:) în локъ de ἐοίκαμεν, 1: îm: пeps: a лъĭ

"Εοικα, tp: de kъ: (în локъ de пpez:) aл neîntp: εἴκω, (пeste sъв: în локъ de пpeл: ἐῴκειν, ші чл:) (kъ dat:) seamъnъ kъ.. «Νέστορι εἶδος ἐῴκει». Om: 2) (kъ înf:) пapъ (seamъnъ, apъtъ) ka kъm; (în a tpeia пeps:) este de kpezъt, kъ пъtinцъ, пape kъ... «Θέλξειν μ' ἔοικας». Esxл: (ші kъ пaptч:) «"Εοικας ὀρθῶς λέγοντι». Плt: (ші aвsoл:) «"Εοικεν, ὡς ἔοικέν». Лks: 3) (maĭ de mълte-opĭ în a tpeia пeps: ші în пaptч:) se kъвine, se пotpiвeшte, este dpeптъ, ъpmeazъ. »"Εοικα δέτοι παραείδειν». Od: X. «Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι». Iл: Ξ. ші Od: Θ. (ші în пaptч:) «'Εοικότι κεῖται ὀλέθρῳ». Od: A. «Εἰκυῖα ἄκοιτις». Iл I. «Ὥσπερ («Κατὰ τὸ) εἰκὸς». Tъч: пpekъm ъpmeazъ, dъпe dpeптъ kъвîntъ.

'Εοικότως, adв: (de пaptч:) = Εἰκότως, kъ dpeптъ kъвîntъ, dъпe kъвiinцъ, пpekъm se kade. [din

'Εοικὼς, υῖα, ός, пaptч: aл лъĭ ἔοικα.

"Εοιμι, Ion: поet: în локъ de εἴην, пoft: aл лъĭ εἰμί.

'Εοῖο, поet: în локъ de ἑοῦ, цeп: aл лъĭ ἑός.

'Εοῖσα, D: поet: în локъ de οὖσα, пaptч: fem: aл лъĭ εἰμί.

'Εόλητο, поet: în локъ de εἴλητο, 3: sinг: пeps: de пeste-sъв: пas: aл лъĭ ἴλλω.

"Εολπα, поet: tpe: de kъ: (în локъ de пpez:) aл лъĭ ἔλπομαι.

"Εον, Ion: поet: în локъ de ἦν, 1: sinг: пeps: de nexot., ші

'Εὸν, Ion: поet: în локъ de ὄν, пaptч: neъt: aл лъĭ εἰμί.

'Εὸν, поef: în локъ de ὅν, ak: saъ neъt: aл лъĭ ἑός.

"Εοργα, поet: tpe: de kъ: aл лъĭ ῥέζω.

"Εοργαν, поet: în локъ de ἐόργασι, 3: îm: пeps: a лъĭ ἔοργα.

'Εόργη (ἡ), лinгъpъ mape, saъ пisълогъ de пisat ші amestekat apomeле.

'Εοργίζω, вiit: -ίσω, fpekъ, amestekъ kъ лinгъpa...

'Εοργὶς, ίδος (ἡ), = 'Εόργη.

'Εορτάζω (пpeл: ἑώρταζον), вiit: -άσω,

sepвezŭ (пръznъïeskŭ). [ші

Ἑορταῖος, α, ον, = Ἑόρτιος. [ἑορτή].

Ἑορτάσιμος (-άσιος), ου (ὁ, ἡ), de sepвътoape; saŭ вpednikŭ de a se sepвa. [din

Ἑόρτασις, εως (ἡ), = Ἑορτασμός. [ші

Ἑόρτασμα (τὸ), = Ἑορτή. [ші

Ἑορτασμὸς (ὁ), sepвape, saŭ sepвътopipe. [ші

Ἑορταστὴς, οῦ (ὁ), sepвътopŭ, saŭ пръznъitopŭ. [ἑορτάζω]. [de ъnde

Ἑορταστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, къвiinчosŭ, potpiвitŭ, saŭ kontpiвъitopŭ ла sepвape.

Ἑορτὴ (ἡ), [ὄρνυμι] sepвътoape; пелъкpape. «Ὄψεως —». Ел: веselitoape прiвелiште, saŭ desfътape de вedepĭ (fir:) [de ъnde

Ἑόρτιος (ὁ, ἡ), sepвътopeskŭ, кape se faчe oвiчnъit în sepвътoape.

Ἑορτολόγιον (τὸ), каталогŭ de sepвътopĭ. [ἑορτὴ. λέγω].

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, poet: пpon: poses: saŭ komп: [ἕ, ὅς] (пpinч: de a tpeia, iap ъne-opĭ ші de 1: пeps:) ал meŭ, ал tъŭ, ал лъĭ, ал лор, ші чл: «Παιδὸς ἑοῖο χείρεσσι». (ші къaptк:). Τὸν ἑόν τε Πόδαγρον». Іл: Ψ. (ші în парал:) «Ἑῷ αὐτοῦ θυμῷ». Іл: К. «Ἑοὶ αὐτοῦ θῆτες». Od: D: (ші în 1: пeps:) Ἑοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισιν». Апл: (ші în a 2:). «Ἀντίσχεο παιδὸς ἑοῖο». (вezĭ ші ἑαυτοῦ, ші ὅς).

Ἑοῦσα, poet: Ion: în локŭ de οὖσα, fem: пaptч: ал лъĭ εἰμί.

Ἐπ-αβελτερόω -ῶ, вiit: -ώσω, nepozeskŭ, zъnътъчeskŭ къ totъл, saŭ maĭ mълt пe чinева.

Ἐπ-αγαίομαι, вiit: -αγάσομαι, poet: (къ dat:) = Ἐπαγάζομαι. 2) în локŭ de

Ἐπ-αγάλλομαι, poet: (къ dat:) mъ mълцъmeskŭ, mъ бъкъpŭ, mъ fъdълeккŭ de чева.

Ἐπ-αγανακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ dat:) mъ nekъжeskŭ de чева.

Ἐπ-αγάομαι, вiit: -άσομαι, poet: (къ dat:) mъ mîniĭŭ, mъ nekъжeskŭ пe чinева. 2) mъ бъкъpŭ de pъъл къĭва.

Ἐπαγγελία (ἡ), вestipe. înкъnoштinцape; opdinŭ; fъгъdъinцъ; siлinцъ sпpe sъвîpшipe, saŭ doвîndipe de чева [din

Ἐπ-αγγέλλω, вiit: -ελῶ, = Ἀναγγέλλω, daŭ de шtipe, înкъnoштinцezŭ. «Δεόμενοι οὐκ ἐπαγγέλλουσιν». Ksn: 2) daŭ opdinŭ, поръnчeskŭ; (лец:) înшtiinцezŭ пe чinева a se înfъцiша ла жъdikъtopie, пîpъskŭ. «Ἐπαγγέλλειν τὴν ἔξοδον». Epd: «Ἐπαγγείλαντες πανδημεῖ στρατεύειν». Dm: «Εἰς τετάρτην ἥκειν ἐπήγγειλα εἰς τοὺς θεσμοθέτας». Лкs: (mi miж:) «Βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ». Eъp: 3) fъгъdъieskŭ. «Νομὰς ἐπήγγειλε τῷ δήμῳ». Epd: (ші miж:) «Παίδων, ὧν ἐπαγγέλλῃ γονάς». Eъp: Ἐπηγγελμένου τοῖς ναύταις μεγάλους μισθούς». Dm: «Ἐπηγγείλατο τάλαντα τριακόσια». Плв: (ші пas:) «Τὰ ἐπηγγελμένα». Лкs: în локŭ de αἱ ἐπαγγελίαι, fъгъdъinцeлe. (de ъnde 4) (miж:) пpofesezŭ, amŭ de mesepie; (ъne opĭ къ пpeп:) mъ fъleskŭ. «Τίνα τὴν ἄσκησιν ἐπαγγέλλεται». Лкs: «Ἐπαγγέλλομαι (ъniĭ îndpeпt: ἐπαγάλλομαι) ἐπὶ τούτῳ». Ksn: 5) aрътŭ, къ dopeskŭ (mъ siлeskŭ, ъneлteskŭ) a sъвîpшi, saŭ a doвîndi чева. «Ὑπατείαν ἐπαγγέλλειν». Ап: «Προσέλθοι ἄν τις, ἢ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλειε. Dm: (ші miж:) «Ἃ δ' ἂν αὐτὸς ἐπαγγείλαιτο ἡδέως, ῥᾷστα μὲν ἐστι Φιλίππῳ δοῦναι». Dm: [de ъnde

Ἐπάγγελμα (τὸ), вeste; поръnкъ, opdinŭ; fъгъdъiaлъ; (пpinч:) пpofesie, шesepie; ъneлtitъpъ sпpe nemepipea skoпълъĭ. [ші

Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, чел чe къ înкpedinцape fъгъdъieшte, saŭ къ îndpъznеaлъ ші oвpъznічie se întinde, ші stъpъieшte în вopвipiлe saлe. «Ἐπαγγελτικώτερον εἰπεῖν». Apst: къ maĭ mълtъ îndpъznеaлъ.

Ἐπ-αγείρω, вiit: -αγερῶ, adъnŭ ла ъnŭ локŭ. [de ъnde

Ἐπαγερμὸς (ὁ), ші

Ἐπάγερσις, εως (ἡ), adъnape, stpînцepe. «Ἐπάγερσιν τοῦ στρατοῦ ποιέεται». Ep:

Ἐπαγινέω, Ion: în локŭ de ἐπάγω.

Ἐπ-αγλαΐζω, вiit: -ίσω, (къ ак:) faкŭ чева maĭ stpълъчitŭ, înfpъmъseцezŭ maĭ mълt. 2) (miж: къ dat:) mъ mîndpeskŭ, mъ fъdълeskŭ în чева.

Ἐπάγμενος poet: (în siпкoпъ) în лosŭ de ἐπαγόμενος, saŭ ἐπαγαγόμενος, пas: пpez: saŭ miж: nex: de пaptч: ал лъĭ ἐπάγω.

Ἐπ-αγορεύω, вiit: -εύσω, (nex: nepeгл: ἐπεῖπον) maĭ zikŭ înкъ.

Ἐπ-αγριόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἀπαγριόω.

Ἔπαγρος (ὁ, ἡ), poet: чел чe пetpeчe, tpъĭeшte ла цapъ, цъpanŭ. 2) (înпp: de ἄπαγρος adikъ) nemepitopŭ, nopoкosŭ ла вînъtoape. [ἐπὶ, ἀγρὸς, saŭ ἄγρα]. [de ъnde

Ἐπαγροσύνη (ἡ), poet: tpaiŭ ла цapъ. 2) вiлшъгŭ de вînatŭ.

Ἐπ-αγρυπνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ dat:)

превегіezȣ пъzind, saȣ пîndind чева кȣ лȣаре a minte, saȣ îndeлetniчindȣ тъ ла чева. [de ȣnde

'Επαγρύπνησις, εως (ἡ), превегіере asȣпра кȣїва saȣ în чева.

'Επ-αγ-χέω, поet: în локȣ de ἐπαναχέω.

'Επ-άγω, віit: -άξω, (nex: ἐπήγαγον, ші чл:) (прінч: desпре însȣfл:) dȣкȣ пе чінева (ші ел: тъ dȣкȣ) ȣndева, (іар прінч:) asȣпра (înпроtіва) кȣїва. «'Επάγειν τὸ δεξιὸν κέρας». Apstf: (ші ел:) «'Ανδρῶν τε κυνῶν τε κτύπος ποδοῖιν, ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν». Od: I. (de ȣnde ἐπακτήρ). (ші прін întind:) «"Επαγε τὴν γνάθον». (de ȣnde 2) adȣкȣ вре ȣnȣ ръȣ asȣпра кȣїва. «Νόσους καὶ γῆρας ἐπάγοντα». Плt: «Πληγὴν ἐπάγειν». Ksn: «Γραφὴν («Δίκην) ἐπάγειν τινί. Dm: a реклама asȣпра кȣїва. (ші між:) «Δουλείαν ἐπάγονται». Dm: tраг asȣпръ ле. «Μητρυιὰν ἐπαγόμενος». Пл: 3) (рар desпре neînsȣfл:) карȣ neînчetat. «Δύο ἅμαξαι λίθους ἐπῆγον». Тȣч: 4) adaoгȣ. «Τριακονθημέρους ἄγοντες τοὺς μῆνας ἐπάγουσι ἀνὰ πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ». Ep: (de ȣnde пas:) «'Επαγόμεναι (se înц:) ἡμέραι».='Επακταί. (вezї ші ἐμβάλλω. 5) adȣкȣ în datъ dȣпе чева. «'Επάγων τῷ λόγῳ τὸ ἔργον». Пл: 6) atрагȣ, îndȣплекȣ, îndemnȣ, întъpîtȣ ла чева. «Οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω». Od: Ξ. «Τὸ πλῆθος ἐπάγοντες. Apst: «'Επῆγον αὐτούς κρύφα». Пл: (ші між:) «Κοιλίαν ἐπάγεται» Dsкр: adȣче înлesnіре ла deшертареа пîntечелȣї. (ші fir:) «'Επάγεται καὶ κηλεῖ τὰς ἀκοάς». D: Ал: (вezї ші ἐνάγω). 7) пропȣіȣ. «Ψῆφον ἐπάγειν». Тȣч: 8) eкsпȣіȣ, înfъцішezȣ. «Δαίμονας ἐπάγω». Тȣч: (ші між: fir:) adȣкȣ sпре мъртȣріе ші înкредінцареа кȣвінтелор меле. «Εἰκόνας ἐπάγεσθαι». Лкs: «Τὸν Ὅμηρον ἐπαγόμενος». Apst: (de ȣnde) «'Επαγόμενα.» Лоц: konsekȣінцеле, rezȣлtateле. 9) (між:) adȣкȣ чева sпре întреȣінцареа saȣ ажȣtорȣл меȣ (îmї înлesneskȣ чева). «'Εκ θαλάσσης, ὧν δέονται, ἐπάξονται». Тȣч: «'Αΐδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται». Sof: 10) dȣкȣ кȣ sinemї, saȣ карȣ dȣпе sinemї. «Θεραπαίνας ἐπάγεσθαι». Лкs: «Πολύ τι πλῆθος ἐπαγόμενος στρατοῦ». Epd: [de ȣnde

'Επαγωγεὺς, έως (ὁ), adȣкътоpȣ de чева asȣпра кȣїва. [ші

'Επαγωγὴ (ἡ), adȣчере пеste чева; кърътȣръ; (fir:) atрацере, amъціре; (прінч:) кіемаре de demonї (sпре înfъцішаре), eкsорчismȣ; (în însem: між:) пъвъліре; (de ȣnd: petp:) doвedіре прін пекȣрmate мъртȣрії ші аргȣmente, (fpanц:) induction. [ші

'Επαγωγικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвȣitopȣ (îndemînatikȣ) ла atрацере, îndȣплекаре, ші чл: (вezї ші ἐπαγωγός). [ші

'Επαγώγιμος (ὁ, ἡ), пȣtinчosȣ de a se adȣче, a se къра; de adъогat пеste алteле. (вezї ші ἐπακτός). [ші

'Επαγώγιον (τὸ), піелеа deпе вîрfȣл мъdȣларȣлȣї цeneталȣ бървътeskȣ, saȣ вре ȣnȣ defektȣ ал еї. [ші

'Επαγωγὸς (ὁ, ἡ), atръгътоpȣ; îndȣплекътоpȣ, saȣ îndemnътоpȣ ла чева. «Οἴκτου — ». Ksn: adȣкътоpȣ de мілъ.

'Επ-αγωνίζομαι, віit: -ίσομαι, (кȣ dat:) adaoгȣ noȣъ лȣптъ, saȣ penoieskȣ лȣпta; (în цen:) тъ лȣптȣ (тъ disпȣtȣ) кȣ stъpȣінцъ desпре чева.

'Επαγώνιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ de faцъ (ка епіstatȣ saȣ ажȣtътоpȣ) ла лȣпte. [ἐπὶ, ἀγών].

'Επ-ᾴδω, віit: -ᾴσομαι, (кȣ dat:) кîntȣ înпреȣпъ, saȣ dinaintea кȣїва. 2) (кȣ ак:) atрагȣ, îndȣлчeskȣ (потолеskȣ, тъмъdȣіeskȣ) пе чінева кȣ кîntъріле меле; (прін întind:) fepмекȣ, deskîntȣ. 2) репетȣ neînчetat ачелеамї; (прін ȣрm:) ameцeskȣ пе чінева кȣ бърfіреа меа.

'Επ-αείδω, поet: în локȣ de ἐπᾴδω.

'Επ-αείρω, поet: în локȣ de ἐπαίρω.

'Επ-αέξομαι, поet: în локȣ de ἐπαύξομαι, креskȣ, тъ înтȣлцeskȣ.

"Επαθλον (τὸ), премiȣл, че se пропȣне пентрȣ лȣптъ, ші se dъ вірȣітоpȣлȣї. [ἐπὶ, ἆθλον, вezї ziч:].

'Επ-αθρέω -ῶ, віit: -ήσω, прівеskȣ кȣ лȣаре a minte. (вezї εἰσαθρέω).

'Επ-αθροίζω, віit: -οίσω, adȣnȣ, гръmъdeskȣ ȣna пеste алta.

'Επ-αιάζω, віit: -άσω, плîngȣ, тъ жълеskȣ пептрȣ чінева, saȣ кȣ тȣлтъ dȣрере de inimъ. .

'Επαΐγδην [ἐπαΐσσω], adв: поet: алергînd, dînd пъвалъ asȣпра кȣїва.

'Επαιγιαλίτης, ου (ὁ), ші ἐπαιγιαλῖτις, ιδος (ἡ), каре stъ пе цъpmȣ, лінгъ маре. [ἐπὶ, αἰγιαλός].

'Επαιγίζω, [ἐπὶ, αἰγὶς din ἀΐσσω] віit: -ίσω, поet: (кȣ dat: saȣ ак:) пъвълеskȣ asȣпра кȣїва, saȣ isвeskȣ пе чінева ка ofȣртȣпъ. (вezї ші ἐπικυρίσσω).

'Επ-αιδέομαι οῦμαι, віit: -αιδήσομαι, saȣ -αιδεσθήσομαι, (кȣ dat: saȣ ак:) тъ sfie-

skŭ, mъ pъшinezŭ de чева.

'Επ-αιθύσσω, biit: -ύξω, poet: порneskŭ, asвîрлŭ чева къ iъцеалъ asъпра къїва.

'Επ-αίθω, (fъръ biit:) poet: апрinzŭ, пîржолeskŭ, apzŭ къ totъл.

Ἔπαικλα, ші 'Επάϊκλα (τὰ), Dop:=Ἐπιδόρπια, dълчецеле, че se adък ла masъ пе ла sfîршitъл чineї. [ἐπὶ, αἶκλον].

'Επαινέτης, ου (ὁ), лъъdъtopŭ. [ші

'Επαινετικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, adъкъtopŭ de лаъdъ. 2) аплекatŭ, saŭ îndemînatikŭ a лъъda. [ші

'Επαινετὸς, ἡ, ὸν, лъъdatŭ, saŭ de лаъdat. [ἐπαινέω]. [de ъnde

'Επαινετῶς, adв: къ кіпŭ вреdnikŭ de лаъdъ.

'Επ-αινέω -ῶ, biit: -έσω, ші -έσομαι,= 'Επευφημῶ, (прin ъpm:) înкъвiinцezŭ, апробezŭ, гъseskŭ къ кале. «Μῦθον ἐπαινήσαντες 'Οδυσσῆος». Іл: В. (ші къ dat:) «Ἕκτορι μὲν ἐπῄνησαν, Πολυδάμαντι δ' οὔτις». Іл: Σ: 2) mълцъmeskŭ (воind a pefъza o noftipe къ бъnъ къвiinцъ). «Κάλλιστ', ἐπαινῶ τὴν κλῆσιν». Ksn: 3) (pap) în локŭ de παραινῶ, повъцъieskŭ, îndemnŭ ла чева. «Θαρσεῖν ἐπαινῶ». Sof: 4) (обіч:) лаъdŭ. «'Επαινεῖν τινα τοῦ κάλλους, saŭ εἰς τὸ κάλλος». Лкs:

'Επ-αίνημι, Еол:, ші...

'Επ-αινιάω -ῶ, Лакоn: în локŭ de ἐπαινῶ.

'Επ-αινίσσομαι, (-αινίττομαι), biit: -ίξομαι, =Ὑπαινίσσομαι.

Ἔπαινος (ὁ), înвoipe; mълцъmipe; повацъ; лаъdъ. [ἐπὶ, αἶνος].

'Επαινὸς, ἡ, ὸν, poet: în локŭ de ἐπαινετὸς, вреdnikŭ de лаъdъ (прinч: nъmaї în fem:) «'Επαινὴ Περσεφόνεια». Es: [maї пробавілŭ din ἐπὶ, αἰνός] грozавъ.

'Επαινουμένως, adв: (de партч:) къ кіпŭ лъъdatŭ, ='Επαινετῶς.

'Επ-αιονάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, въpsŭ вре ъnŭ лікъidŭ пeste чева, ъdŭ къ чева.

'Επ-αίρω, biit: -αρῶ, (пех: ἐπῆρα, ші чл:) apdikŭ în sъs, înaлцŭ; (fir:) întъpîtŭ; întъsiezŭ; însъfлъ mîndpie, înfъmъpezŭ. «'Επαίρω ἱστία». Пл: «'Επάρας τὴν φωνὴν». Skp: (ші ел: saŭ nestp:) «'Επάρας, ἔτυχε γὰρ κατήμενος». Ep: (ші fir:) «Τί σ' ἐπῆρε δαίμων». Sof: (ші пas:) «'Επαρθῆναι τῷ λέγειν». Плt: (вezї ші ἐξαίρω). 2) (miж:)= 'Αντιλαμβάνομαι, sпріжineskŭ, ажъtŭ. «'Επὶ δ' ἐσθλός ἄροιτο δαίμων». Trn:

'Επ-αισθάνομαι, biit:-αισθήσομαι, (къ цen:) simцŭ, înцелегŭ преа бine. [de ъnde

'Επαίσθημα (τὸ), disпosiцia чеа din simцipe (simцimîntŭ).

'Επ-αίσσω, biit: -αίξω, poet: (къ ак: ші în ел: de dînsъл къ dat: saŭ цen: saŭ ак: îndip:) mъ порneskŭ, пъвълeskŭ pe-пede asъпра къїва. «Ξίφος ἐπαίσσων. Апл: (ші ел: къ dat:) «Κίρκῃ ἀπαΐξαι». Od: K. (ші къ цen:) «'Επαίσσοντα νεῶν». Іл: N. (ші къ ак:) «Τεῖχος ἐπαΐξαι». Іл: M. (ші miж:) «'Επαΐξασθαι ἄεθλον». Іл: Ψ. «Χεῖρες ἐπαίσσονται». Om:

'Επάϊστος (ὁ, ἡ), [ἐπαΐω] aъzitŭ, шtiъtŭ de toцї. «Ὡς ἐπάϊστος ἐγένετο τοῦτο εἰργασμένος». Ep:

'Επαισχὴς, έος (ὁ, ἡ), adъкъtopŭ de шаре окаръ, pъшine, saŭ поnosŭ. [ἐπὶ, αἶσχος].

'Επ-αισχύνομαι, biit: -αἰσχυνθήσομαι, (къ dat: ші în skp: къ ак:) mъ pъшinezŭ пentpъ чева.

'Επ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, maї черŭ înкъ; черŭ mілъ, sîntŭ..

'Επαίτης, ου (ὁ), чершъtopŭ.

'Επαίτησις, εως (ἡ), чершъtopipe. [ἐπαιτέω].

'Επ-αιτιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, (къ dat: saŭ ак: indip:) хълeskŭ, пîръskŭ пе чinева пentpъ чева, daŭ asъпра къїва прічіna вре ъnъї ръŭ. [din

'Επαίτιος (ὁ, ἡ), прічinъitopŭ de вре ъnŭ ръŭ, вinoвatŭ. «Οὔτι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι». Іл: A. 2) (desпре лъкр:) вреdnikŭ de хълit. «'Επαίτιον ἀναχώρησιν». Tъч: 3) че se faче пentpъ вре o вinъ. (de ъnde) «'Επαίτια». Dm: osîndъ жъdikъtopeaskъ asъпра вinoвatълъї. [ἐπὶ, αἰτία].

'Επ-αιχμάζω, biit: -άσω, poet: (къ dat:) пъвълeskŭ asъпра къїва.

'Επ-αΐω, biit: -ίσω, (къ цen: saŭ sinг: saŭ преп: ші pap къ ак:) askълtŭ къ лъаре aminte; (în цen:) simцŭ, багŭ de seamъ; (прin ъpm:) înцелегŭ, прічепŭ.

'Επ-αιωρέομαι, -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, (къ dat:) mъ клetinŭ, saŭ staŭ atîpnatŭ asъпра къїва în aepŭ; (fir:) mъ клъteskŭ, staŭ atîpnatŭ în nesirъpe пъdeждї; sîntŭ ъїmitŭ, întъsiastŭ пentpъ чева.

'Επ-ακανθίζω, biit: -ίσω, amŭ пъцinї (ічі коло) гimпї.

'Επ-ακμάζω, biit: -άσω, (къ dat:) sîntŭ къ desъвîршipe în fлoape. 2) îmї віŭ în fлoape dъпе алцiї. [de ъnde

'Επακμαστικὸς, ἡ, ὸν, întinsŭ (saŭ каре înainteazъ) sпре înfлopipe.

Ἔπακμος (ὁ, ἡ), чел în fлoapea sa, saŭ a вîpsteї sale. «Παρθένος — ». D: Ал: 2) (desпре лъкр:) вîpfosŭ, tъiosŭ, askъ-

цitъ. «Τὸν ἕτερον ὀδόντα ἔπακμον ἀεὶ καὶ ὀξὺν φυλάττουσι». Пл: [ἐπὶ, ἀκμή.]

'Еп-акολουθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ dat:) врmezъ dвпe чinева; (прin întind:) sîntъ врmъtоръ (sвпвsъ) къïва. [de вnde

'Επακολούθημα (τό), врmape, pezвлtatъ, efектъ. [ші

'Επακολούθησις, εως (ἡ), врmape, концinepe. [ші

'Επακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, овічnвitъ, saъ îndemînatikъ a врma, a цinea шірвл ideiлор къïва; (прin врш:) лesne пріченъtоръ. || 'Επακολουθητικόν (τὸ), pezвлtatъ, ешitъ din чева.

'Επακόλουθος (ὁ, ἡ), врmъtоръ (кape se faче în концinepe de челе de maї 'nainte); пропорцionatъ; конformъ. [ἐπὶ, ἀκόλουθος].

'Еп-акоντίζω, вiit: -ίσω, asвîрлъ лапчea (ші алтеле asemenea) asвпра къïва. [de вnde

'Επακοντισμὸς (ὁ), asвîрліре de лапче, ші чл: asвпра къïва.

'Επακουός (ὁ, ἡ), поet. în локъ de 'Επήκοος.

'Επάκουστος (ὁ, ἡ), aвzitъ, saъ de aвzit. [din

'Еп-акоύω, вiit: -акоύсομαι, (къ цеп: de пers: ші ак: de лвк:) авzъ de апроапе, (прin врm:) къ бъгape de seamъ; (прin întind:) askвлtъ, mъ îndвплекъ (прinч: рвгatъ). 'Ηέλιος, ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις». Od: A. «'Ο Ζεὺς ταῦτ' ἐπήκουσέ σου». Лвч: (ші къ dat: орг:) «'Επακούσαντες τῷ πρώτῳ κελεύσματι». Ep:

'Еп-акριвέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, лвкpezъ, sъsîршeskъ чева къ toatъ exsaktitatea, ші siлinца.

'Еп-акρίζω, вiit: -ίσω, поet: (къ цеп:) ажвпгъ în вîрfвлл къïва. «Λίμάτων ἐπήκρισεν». Esхл: a коvîршit toate оторвріле, a sъvîршit чea maї грozавъ ачidepe. (вezї ші ἐξακρίζω).

'Επάκριος, α saъ ος, ον, kape este înkinatъ (adopatъ) în вîрfвріле твнцilор. «Ζεὺς —». Лкs: «'Επακρία (se înц: χώρα)». цarъ твntoasъ. [ἐπὶ, ἄκρον].

'Еп-акроάομαι -ῶμαι, вiit: άσομαι, (къ цеп:) =='Επακούω, askвлtъ къ лвape aminte.

'Έπακρος (ὁ, ἡ), вîрfosъ, saъ askвцitъ în вîрfъ. [ἐπὶ, ἄκρα].

'Επακταῖος, α, ον, ='Επάκτιος.

'Επακτὴρ (ὁ), поet: atръгъtоръ; saъ прinzъtоръ, (adikъ) вînъtоръ, saъ neskaръ. [ші

'Επακτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Επαγωγὸς, îndemînatikъ ла atрaцere (atpagачiъ); (petp:) întpeвзinцъtоръ de doвeditoape apгвmente. (вezї ἐπαγωγή). [ἐπάγω]. [de вnde

'Επακτικῶς, adв: къ кiпъ atръгъtоръ, îndвплекъtоръ, (petp:) doвeditоръ.

'Επάκτιος, α saъ ος, ον, чел dвпe църmвл mърiї. [ἐπὶ, ἀκτή].

'Επακτὸς, ἡ, ὸν, saъ "Επακτος (ὁ, ἡ),= 'Επάγώγιμος, adвsъ de aiвpea, de aїaръ, stpeinъ; adъoratъ; (fir:) în врmъ doвînditъ, nъ natвралъ. «Στρατὸς («'Ανὴρ) —». Sof: «'Αρετὴ δὲ ἐπακτός ἐστιν». Ep: «"Ορκος —». Iskp: îmnвsъ. «'Ημέραι ἐπακταί». Хрпцц: zilе adъoratе snpe notpivipeа anвлвї лвnapъ къ чел soлarъ. (вezї шi ἐμβόλιος). [ші

'Επακτρεὺς, έως (ὁ), ='Επακτὴρ, neskarъ. [ἐπάγω].

'Επακτρὶς, ίδος, fem: лвї ἐπακτρεὺς (ἡ), (se înц: λέμβος) варкъ neskъpeaskъ (kape влвжia dъ mвлte orї ші ка...

'Επακτροκέλης, ητος (ὁ), вnъ felъ de грavпікъ корsъpeaskъ варкъ. [ἐπακτρὶς, ші κέλης].

"Επακτρον (τὸ), = 'Επακτρίς.

'Еп-алаζονεύομαι, вiit: -εύσομαι, (къ dat:) mъ mîndpeskъ пentpв чева, saъ maї mвлt.

'Еп-алалάζω, вiit: -άξω, акламъ în врma вpe вneї fante; saъ fakъ лармъ, stpirъ pesвoїeskвл алала.

'Επαλαλκεῖν, nex: 2: de înf: ал лвї ἐπαλέξω.

'Еп-алάομαι -ῶμαι, вiit: -αλήσομαι, поet: (къ ак:) mъ pъїъчeskъ, вmвлв fъp къпъtîiъ.

'Еп-αλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: (къ dat:) mъ mîxneskъ, mъ взнъръ, mъ пекъжeskъ пentpв чева.

'Επαλγέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: (къ цеп·) (fir:) mъ doape inima de чева. [din

'Επαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: adвkъtоръ, saъ simцitоръ de dвpepe, saъ mîxnipe, =='Αλγεινὸς, καὶ 'Επώδυνος. [ἐπὶ, ἄλγος]. [de вnde

Επαλγύνω, вiit: -υνῶ, поet: прічinвїeskъ грozавъ dвpepe.

'Επάλειμμα (τὸ), алifie, вnsoape, къ kape se вnце чева. [din

'Еп-αλείφω, вiit: -αλείψω, вnгъ чева пе d'asвпра, saъ snoїeskъ; (прin întind: ші fir; de ла лвцъtорї) întърîtъ (прегъteskъ) пе чinева, în inapmezъ asвпра къïва. (вezї ші ἐπαποδύνω). [de вnde

'Επάλειψις, εως (ἡ), вnцere пе d'asвпра,

snoipe; (fir:) îndemnape, ші чл:

'Επαλέξησις, εως (ἡ), ажѕtopape, saŭ venipe în ажѕtopŭ. [din

'Επ-αλέξω, viit: -αλεξήσω, poet: (кѕ dat:) viŭ în ажѕtopŭ; (кѕ ак:) depъrtezŭ dela чinева вре ѕnŭ ръŭ. «'Επι Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ». Іл: Υ.

'Επ-αλετρεύω, viit: -εύσω, poet: maчinŭ чева пе чева.

'Επαληθεὶς, poet: nex: 1: de partч: ал лѕї ἐπαλάομαι.

'Επ-αληθεύω, viit: -εύσω, dovedeskŭ чева de adevъratŭ.

'Επ-αληθίζω, viit: -ίσω, = 'Επαληθεύω.

'Επαλέα, греш: în локŭ de ἐπ' ἀλέα.

'Επ-αλθαίνω, saŭ 'Επ-άλθω, viit: -αλθήσω, poet: tъmъdѕїeskŭ (ші miж: mъ tъmъdѕieskŭ) de чева.

'Επ-αλίνδω, saŭ 'Επ-αλινδέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: postoголeskŭ ѕna peste алta, saŭ postoголind гръmъdeskŭ.

'Επαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: adѕкъtopŭ de vîptѕte, întъpitopŭ. [ἐπὶ, ἀλκή].

'Επαλλαγὴ, = 'Επάλλαξις. [ші

'Επαλλὰξ, adв: = 'Εναλλὰξ. [ші

'Επάλλαξις, εως (ἡ), skimвape; ашezape în локѕл алtѕia; речіпрокъ stpъmѕtape; комѕnікаціе. «Μηρῶν ἐπάλλαξις». Пл: пѕnepe de пічорŭ peste пічорŭ. «Δακτύλων — ». Apst: речіпрока skimвape a deцeтелор (sn: e:) челѕї че kîntъ кѕ fлѕерѕл. «Γάμων — ». Ep: înкѕskpipe. [din

'Επ-αλλάσσω (ττω), viit: -αλλάξω, skimвŭ пе чева, stpъmѕtŭ în речіпрокŭ. «Πολέμοιο πεῖραρ ἐπαλλάξαντες». Іл: N. fъkînd îndoiosŭ pezѕлtatѕл pesвoiѕлѕї. (vezї ші ἐπαμείβω). «'Επαλλάττει τοὺς ὀδόντας». Apst: (ші nestp: saŭ ел:) «'Οδόντες ἐπαλλάσσοντες». Apst: dinцї ашezaцї, ка înкizindѕse гѕра sъ se potpiviaskъ чеї de жos кѕ întepвaлeлe челор de sѕs, ші din protivъ. «Ὃ ποιεῖ τοὺς λόγους ἐπαλλάττειν». Apst: a se deoseвi întpe dinseлe. (ші кѕ преп:) «'Επαλλάττειν πρὸς τὴν βασιλείαν». Apst: a prefaче în... (ші ел:) «'Επαλλάττει τῷ γένει τῶν ἰχθύων». Apst: se апропіе, se рѕdeште, «Κατ' ἐνίας νόσους ἐπαλλάττει τὰ νοσώδη σώματα τοὺς βραχυβίους». Apst: (ші pas:) «Μή πη ὁ λόγος ἐπαλλαχθῇ». Ksn: sъ nѕ se eкspліче ръŭ.

'Επαλληλία (ἡ), neîntpepѕptъ konцinepe, гръmъdipe de ѕna peste алta (de лѕк: saŭ peps:). [din

'Επάλληλος [ἐπὶ, ἀλλήλων] (ὁ, ἡ), ѕnѕл dѕпе (saŭ peste) алtѕл îndatъ, neîntpepѕptŭ. [de ѕnde

'Επαλλήλως, adв: nepreкѕpmat, ѕna dѕпе алta.

'Επαλλόκαρπος [ἐπὶ, ἄλλος, καρπός], ші

'Επαλλόκαυλος (ὁ, ἡ), soiŭ de плante, ал кърора podŭ saŭ кочеanŭ tpeвѕie pezemat пе алtъ плantъ, ка sъ isвѕtiaskъ în крештерea mi коачереа sa. [ἐπὶ, ἄλλος, καυλός].

'Επάλμενος, poet: Ion: (în sink:) în локŭ de ἐφαλόμενος, nex: 2: de partч: ал лѕї ἐφάλλομαι.

"Επαλξις [ἐπαλλέξω], εως (ἡ), metepizŭ пе vîpfѕл zidѕлѕї чetъцiї; saŭ ѕnŭ felŭ de машinъ de podinї, каре se înpinцeaŭ înainte din zidѕpiле чetъцiлор spre апъpape de ataче din afaръ. [de ѕnde

'Επαλξίτης, ου (ὁ), potpivitŭ pentpѕ metepizŭ de чetate. «Λίθος —». Etimл:

"Επαλπνος (ὁ, ἡ), poet: (vezї ἄλπνιστος) dѕлче, плъкѕtŭ, poftitŭ. [ἐπὶ, ἄλπνος].

"Επαλτο, saŭ ἐφᾶλτο, poet: Ion: in локŭ de ἐφάλατο, saŭ ἐφάλετο, 3: sinr: peps: de nex: 1: saŭ ал 2: de xot: ал лѕї ἐφάλλομαι.

'Επ-αλφιτόω -ῶ, viit: -ώσω, presъpŭ пе d'asѕпра fъinъ (de opżŭ).

'Επαλώστης, ου (ὁ), epistatŭ ла apie, saŭ apѕnкъtopŭ de spiче netpeiepate sѕвt пічоареле vitелор tpeiepъtoape. [ἐπὶ, ἄλως].

'Επ-αμαξεύω, viit: -εύσω, Ion: în локŭ de ἐφαμαξεύω.

'Επ-αμαυρόω -ῶ, viit: -ώσω, înnegpeskŭ кѕ totѕл.

'Επ-αμάω -ῶ, ші (miж:) ἐπαμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσω, -ομαι, гръmъdeskŭ peste. «Εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσίν». Od: E.

'Επαμβατὴρ (ὁ), poet: în локŭ de ἀναβάτης, saŭ ἐπιβάτης. «Ἵππου («Ἅρματος, ші чл:). —». Esxл:

'Επαμβλήδην, poet: în локŭ de ἐπαναβλήδην.

'Επ-αμβλύνω, viit: -υνῶ, tîmpeskŭ înкъ maї mѕлt, saŭ de totŭ.

'Επ-αμείβω, viit: -είψω, = 'Επαλλάσσω. «Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν». Іл Z. (ші miж:) «Νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας». Om: вірѕinцa tpeче în речіпрокŭ kînd ла ѕnѕл, kînd ла алtѕл.

'Επάμερος (ὁ, ἁ), Dop: poet: în локŭ de ἐφήμερος.

'Επαμμένος, Ion: în локŭ de ἐφημμένος, pas: tpe: de кѕ: ал partч: лѕї ἐφάπτω.

'Επ-αμ-μένω, viit: -μενῶ, poet: in локŭ de ἐπαναμένω.

'Επαμοιβαδὶς, ші

'Επαμοιβαδόν, adв: noet: în речіпрокŭ, ='Αμοιβαίως, ші 'Εναλλάξ. [ші

'Επαμοίβιος, ші

'Επαμοιβός (ὁ, ἡ), noet: речіпрокŭ, = 'Αμοιβαῖος. «'Επαμοίβια (алцїї ἐπαμοίβιμα) ἔργα». Dm: Imn: дараверї, saŭ негоцŭ. [ἐπαμείβω].

'Επ-αμ-πέχω, віit: ἐπ-αμφέξω, înвракŭ, (акоперŭ) пе d' asвпра.

'Επ-αμ-πήγνυμι, noet: în локŭ de ἐπαναπήγνυμι.

'Επαμπισχεῖν, nex: 2: de înf: ал лвї ἐπαμπέχω.

'Επαμύντωρ, ορος (ὁ), noet: ажвтъторŭ; skвtitorŭ, апърътorŭ. [din

'Επ-αμύνω, віit: -υνῶ, (кв dat:) ажвтŭ; окроteskŭ; (кв ак:) депъртezŭ, опреskŭ вре вnŭ ръŭ; pesввnŭ.

'Επαμφέρω, noet: în локŭ de ἐπαναφέρω.

'Επαμφιάζω, віit: -άσω, în локŭ de...

'Επαμφιέννυμι, віit: ἐπαμφιέσω, = 'Επαμπέχω.

'Επαμφοτεριζόντως, adв: (de партч:) кв кіпŭ аплекатŭ în доъ пърцї, de доъ felврї, ĭndoios. [din

'Επ-αμφοτερίζω, віit: -ίσω, мъ аплекŭ ла amîndoъ пърцїле; мъ înпъртъшеskŭ dintр' amîndoъ; sîntŭ indoiosŭ; мъ еksплікŭ în доъ кіпврї.

'Επάμων [ἕπομαι], ονος (ὁ), noet:='Οπάων, врмътorŭ.

'Επὰν [ἐπεὶ, ἄν], ші ἐπὴν, noet: коnівnк: dвпе че. (кв sвп: ші рар кв noft:) «'Επὴν κρατῆρι μιγείη». Od: D. «'Επὴν τισαίμεθα λώβην». Іл: T.

'Επαναβαθμὸς (ὁ), треаптъ de skаръ. [din

'Επ-ανα-βαίνω, віit: -βήσομαι, мъ вркŭ sвs пе чева; (desпре віte) înкалікŭ, гоneskŭ (мъ înпревnŭ); (fir:) мъ înалцŭ neste (ковîршеskŭ, întрекŭ) toate челе-лалте.

'Επ-ανα-βάλλω, ші між: ἐπαναβάλλομαι, віit: -βαλῶ, -οῦμαι, маї пвіŭ, (маї înвракŭ) ші алтъ хаїнъ пе d'asвпра. (вezї ші ἐπαναβληδόν). 2) amînŭ времеа неînчетat.

'Επανάβασις, εως (ἡ), sвіре пе чева; (desпре віte) înпревnаре трвпеаskъ, гоnіре. [ἐπαναβαίνω].

'Επ-ανα-βιβάζω, віit: -άσω, вркŭ чева трептat пе чева.

'Επ-ανα-βιόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Αναβιόω. реînвіezŭ.

'Επαναβλήδην, ші

'Επαναβληδὸν [ἐπαναβάλλω], adв: арвnкat пе d'asвпра ка о mantелъ. «Εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι. Ep: 2) кв amînape de време (кв azї кв mîїne).

'Επ-ανα-βοάω -ῶ, віit: -ήσομαι, stpirŭ tape, înълцîndв 'mї tpentat глаsвл ла fieче stpirape; saŭ penetŭ stpirapea.

'Επ-ανα-γιγνώσκω (γινώσκω), віit: -γνώσομαι, penetŭ чitipea (în аsвзл ші алтора), речіteskŭ.

'Επ-αναγκάζω, віit: -άσω, sілеskŭ іаръшї, saŭ înкъ маї мвлт. [de вnde

'Επανάγκασμα (τὸ), міжлокŭ, saŭ adaosŭ de silвіре.

'Επάναγκες (τὸ), neвt: ал (neîntр:) 'Επανάγκης, неапъратъ треbвіnцъ. «'Επάναγκες μηδὲν ἐστί». Плт: nв este нічї о невоїе. (mi adверbіал). «'Επάναγκες κομῶντες». Плт: = 'Εξ ἀνάγκης, din неапъратъ невоїе. [ἐπὶ, ἀνάγκη].

'Επ-αν-αγορεύω, віit: εύσω, (saŭ nepeг: ἐπανερῶ, nex: 2: ἐπανεῖπον, ші чл:) besteskŭ кв глаsŭ mape (în аsзвл tвtвлор). «'Επανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι». Твч:

'Επ-αν-άγω, віit: -άξω, (nex: ἐπανήγαγον, ші чл:) adвкŭ іаръшї înапої, fakŭ a se peîntoapче; (nestр: saŭ ел:) мъ peîntoркŭ, мъ petpaгŭ înапої, || (шіж:) еksплвteskŭ іаръшї asвпра връжmашвлвї. (вezї ші ἀντανάγω) «'Επανάγει τοὺς φυγάδας». Sin: «'Επανάγειν τὸν θυμόν». Ep: a peaпpinde mînia. «'Επανακτέον μικρὸν ἄνω τὸν λόγον». Sin: [de вnde

'Επαναγωγὴ (ἡ), adвчере, saŭ întoapчере inапої; înaцoiepe. [ші

'Επανάγωγὸς (ὁ, ἡ), (оksit:) adвкъторŭ înапої; (antenenвл:) întopsŭ înапої (каре мерце îndъръt).

'Επ-ανα-δέρω, віit: режвпоіŭ; (desпре panъ) pesrîndъpeskŭ.

'Επ-ανα-δίδωμι, віit: ἐπαναδώσω, daŭ înainte, înaintezŭ; креskŭ кîte пвцinŭ.

'Επ-ανα-διπλάζω, віit: -άσω, ші

'Επ-ανα-διπλόω -ῶ, віit: ώσω, peîndoieskŭ; (fir:) penetŭ; peîntpeвŭ. [de вnde

'Επαναδίπλωμα (τὸ), peîndoitвръ; (fir:) ор че se penetъ. [ші

'Επαναδίπλωσις, εως (ἡ), peîndoїpe; (fir:) penetape.

'Επ-ανα-ζεύγνυμι, віit: -ζεύξω, комвinŭ, потрівеskŭ din noŭ; peînжвгŭ віte, saŭ peînxamŭ каї ла тръsвръ; (прin tutind: ші ел:) мъ порneskŭ іаръшї in (saŭ мъ peîntoркŭ din) кълъторіе.

'Επ-ανα-θεάομαι, -ῶμαι, віit: -άσομαι,

прівеskъ de sъs, saŭ de ал doiлea, mъ ъĭtŭ iaръшĭ.

'Επ-αν-αιρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: ἐπανειλόμην, ші чл:) iaŭ asъпръ 'mĭ, întpeпpinzŭ; peînчeпŭ (a faче) чева. 2) îmĭ iaŭ înaпoĭ къвîntъл (saŭ пропъnepea); anълezŭ, desfiinцezŭ. 3) пръпъdeskŭ къ totъл; omopŭ. [de ъnde

'Επαναίρεσις, εως (ἡ), anълape, desfiinцape; totaлъ пръпъdipe; omopîpe.

'Επ-αν-αίρω, biit: -αρῶ, apdikŭ în sъs. «Τὴν βακτηρίαν ἐπανήρατο». Tъч:

'Επ-ανα-καλέω -ῶ, bitt: -έσω, kiemŭ пе чinева înaпoĭ; pekiemŭ.

'Επ-ανα-κάμπτω, biit: -κάμψω, înkoвoiŭ, fakŭ чева a se плека, saŭ повîpni sпpe înъпoĭ; (fir: ші maĭ de mълte opĭ ел: saŭ nestp:) шъ peîntopkŭ înaпoĭ. [de ъnde

'Επανάκαμψις, εως (ἡ), плекаре, повîpnipe, înkoвoiepe sпpe înaпoĭ; (fir:) peîntoapчepe.

'Επ-ανά-κειμαι, biit: -κείσομαι, (къ dat:) staŭ пъsŭ, aшezatŭ ъndeва (прinч: ла локŭ 'naлtŭ) ка ъnŭ прinosŭ, saŭ premiŭ; (de ъnde fir:) sîntŭ pîndъitŭ, saŭ пропъsŭ. «Τοῖς δὲ κακοῖς... ἀβίωτος ὁ αἰὼν ἀπανακείσεται». Ksn:

'Επ-ανα-κεφαλαιόομαι οῦμαι, biit: -ώσομαι, pekaпitълezŭ, saŭ peпetŭ пе skъptŭ челе zise.

'Επ-ανα-κίρναμαι, biit: κεράσομαι, peamesteskŭ, peînпpeъnŭ.

'Επ-ανα-κλαγγάνω, biit: -κλάγξω, лatpъ peпetat ші tape.

'Επανάκλησις, εως (ἡ), pekiemape, saŭ kiemape înaпoĭ. [ἐπανακαλέω].

'Επ-ανα-κλίνω, biit: -κλινῶ, повîpnezŭ, плекŭ, (ші nestp: saŭ ел:) mъ плекŭ sпpe чева, saŭ sпpe înaпoĭ; (de ъnde takt:) mъ tparŭ sпpe apiпa din stînra a faлanцeĭ. [de ъnde.

'Επανάκλισις, εως (ἡ), повîpnipe înaпoĭ, ші чл: (bezĭ вервъл).

'Επ-ανα-κοινόω -ῶ, biit: -ώσω, komъnikŭ къĭва чева sпpe konsълtape.

'Επ-ανα-κομίζω, biit: -ίσω, adъkŭ чева înaпoî, saŭ pedъkŭ, ъnde a шaĭ fost.

'Επ-ανα-κράζω, biit: -κράξω, stpirŭ къ tape ші peпetatŭ гласŭ.

'Επ-ανα-κρέμαμαι, biit: -κρεμήσομαι, staŭ atîpnatŭ пeste, saŭ de чева; (fъръ kazŭ) sîntŭ sъпъsŭ ла dape de (n'amŭ dat înkъ) sokoteaлъ desпpe лъкръpiлe meлe; (прin ъpm:) sîntŭ nexotъpîtŭ.

'Επ-ανα-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, atîpnŭ чева d'asъпpa къĭва; (fir:) пъiŭ чева къ totъл asъпpa къĭва, saŭ fakŭ a atîpna къ desъвîpшipe de ла dînsъл.

'Επ-ανα-κρίνω, biit: -κρινῶ, черчetezŭ чева peпetat, întpeвŭ de maĭ mълte opĭ, ка sъ afлъ къ skъmпъtate adeвъpъл.

'Επανάκρουσις, εως (ἡ), înпinцepe înaпoĭ; mepцepe înaпoĭ. [din

'Επ-ανα-κρούω, biit: -κρούσω, înпinгŭ înaпoĭ, deпъptezŭ. || (miж:) fakŭ корaвia, вîsлind кътpe пъпъ, saŭ de amîndoъ пъpцiлe eĭ a se întoapче înaпoĭ, saŭ a mepцe îndъpъt; (fir:) mъ tparŭ ĭnaпoĭ.

'Επ-ανα-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, pedoвîndeskŭ чева iaръшĭ.

'Επανακτέον, posit: ал лъĭ ἐπανάγω.

'Επ-ανα-κυκλέω -ῶ, bit: -ήσω, mъ peînвîpteskŭ totdaъna înъъntpŭ în aчелашĭ черкŭ; (fir:) fakŭ, saŭ zikŭ neînчetat aчелашĭ лъкръ. [de ъnde

'Επανακύκλησις, εως (ἡ), înвîptipe întp' aчелашĭ черкŭ.

'Επ-ανα-κυκλόω -ῶ, biit: -ώσω, înвîpteskŭ, saŭ potezŭ чева пе aчелашĭ черкŭ peпetat; (fir:) peпetŭ чева neînчetat. [de ъnde

'Επανακύκλωσις, εως (ἡ), черкъларе пе aчeeашĭ potaцie (прînч: a планeцiлор); (fir:) neîntpepъпtъ peпetape.

'Επ-ανα-κύπτω, biit: -κύψω, esŭ, saŭ sîntŭ skosŭ afapъ în sъs; (fir: къ dat:) mъ înпpotiвeskŭ, skoцŭ kaпŭ. «Επανακύπτοντας αὐτοῦ ταῖς ἐλπίσιν». Ios: (bezĭ ші ἐξυπτιάζω).

'Επ-ανα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, peпetŭ de ла înчeпъtŭ (faпtъ saŭ вopвipe). [de ъnde.

'Επανάληψις, εως (ἡ), peпetape (прiнч:) de челе zise. (bezĭ ші πολυλογία).

'Επ-αν-αλίσκω, biit: -αλώσω, keлtъĭeskŭ maĭ mълt.

'Επ-ανα-λογέω -ῶ, biit: -ήσω, peпetŭ (sпpe maĭ mълtъ desлъшipe) челе zise.

'Επ-ανα-λύω, biit: -λύσω, = 'Επαναζεύγνυμι, плекŭ înaпoĭ, mъ întopkŭ.

'Επ-ανα-μένω, biit: -μενῶ, pъmîiŭ, saŭ staŭ aшteпtînd ъndeва. «'Επανάμεινόν με». Лks:

'Επ-ανα-μιμνήσκω, biit: -μνήσω, peadъkŭ чева a minte къĭва. [de ъnde

'Επανάμνησις, εως (ἡ), peadъчepe a minte de чева.

'Επ-ανα-νεόω -ῶ, biit: -ώσω, peînnoieskŭ чева. [de ъnde

'Επανανέωσις, εως (ἡ), peînnoipe

'Επ-ανα-παύω, biit: -παύσω, (kъ dat: indip:) odixneskъ ne чinева, îl fakъ a se liniшti, (шi miz: mъ odixneskъ) ne чева, saъ în чinева.

'Επ-ανα-πέμπω, biit: -πέμψω, ţpimiцъ, nopneskъ чева în sъs, saъ îndъrъt. || (miж:) =Μεταπέμπομαι.

'Επ-ανα-περάω -ῶ, biit: -άσω, ţpekъ des ne вndeва, saъ mъ întorkъ ne aчелашї лokъ.

'Επ-ανα-πέτομαι, -biit: -πτήσομαι, maї sвorъ, шi fъrъ (npinч: în sъs).

'Επ-ανα-πήγνυμι, biit: -πήξω, (kъ dat: indip:) peînfirъ чева în...

'Επ-ανα-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) sъpъ, saъ maї sъpъ ne чева.

'Επ-ανα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (kъ dat:) mъ kълkъ, mъ întinzъ ne чева. «Φύλλοις ῥόδων ἐπαναπεσών». El:

'Επ-ανα-πλάσσω, biit: -πλάσω, repлъsmвieskъ, pefopmezъ din noъ.

'Επ-ανα-πλέω, biit: -πλεύσομαι, ekspлвteskъ întins asвnpa kъїва; mъ întorkъ kъ koравia; плвteskъ în sъs (de pîъ, шi чл:); плвtind esъ în faцъ, плвteskъ d' asвnpa. «'Επαναπλώουσιν ὑμῖν ἔπεα κακά». Ep:

'Επ-ανα-πλώω, Ion. în лokъ de ἐπαναπλέω.

'Επ-ανα-πνέω, biit: -πνεύσω, îmї maї iaъ pesвfлapea.

'Επ-ανα-ποδίζω, biit: -ίσω, =Ἀναποδίζω, pечерчetezъ, saъ întpевъ kъ mвлъ skвmпътate.

'Επ-ανα-πολέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї peadвkъ a minte, pemeditezъ, mъ perîndeskъ чева maї вine.

'Επ-αναῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, spargъ чева kъ tposnetъ în sъs; (fir:) daъ de faцъ.

'Επ-αναῤ-ριπίζω, biit: -ίσω, sъflînd peanpinzъ; (fir:) întъrîtъ, pesколeskъ din noъ.

'Επ-αναῤ-ρίπτω, biit: -ῥίψω, asвîrlъ чева în sъs ('nalt în aerъ).

'Επανάσειστς, εως (ἡ), sввst: лвї...

'Επ-ανα-σείω, biit: -σείσω, apdikînd kletinъ чева în sъs; amepinцъ ne чinева apdikînd шi kletinindв'mї mîna, saъ apша.

'Επ-ανα-σκέπτομαι biit: -σκέψομαι, oвservвъ чева din noъ, saъ penetat; mъ perîndeskъ maї вine.

'Επ-ανα-σκοπέω -ω, biit: -ήσω, npivеskъ чева penetat, adikъ черчetezъ kъ skвmпътate.

'Επ-ανα-σπείρω, biit: -σπερῶ, maї semъnъ din noъ ne d'asвnpa. [de вnde

'Επανασπορὰ (ἡ), semъnape ne d'asвn din noъ.

'Επανάστασις, [ἐπανίστημι] εως (ἡ), skвlape în sъs; 'nъlцime (de kвînt); вmflъtъrъ, saъ apdikъtъrъ în sъs; (fir:) peskoalъ, revolt. «Τῶν Ἑλλώτων τὴν ἐπανάστασιν». Tвч:

'Επ-ανα-στέλλω, biit: στελῶ, stpînrъ чева supe în sъs, saъ înapoї; (în цen:) opreskъ, îndъrъtnezъ.

'Επανάστημα (τὸ), [ἐπανίστημι] вmflъtъrъ.

'Επ-ανα-στρέφω, biit: -στρέψω, întorkъ ne чinева iaръшї ţnapoї; (шi el: saъ miж:) mъ întorkъ înapoї. [de вnde

'Επαναστροφὴ (ἡ), întoapчere înapoї; (ptp:) firвrъ de penetape (epanastpofъ).

'Επ-ανα-σώζω, biit: -σώσω, pemîntвieskъ, isвъвeskъ din noъ; adвkъ чева iaръшї îu ввna stape de maї 'nainte.

'Επανάτασις, εως (ἡ), întindepe în sъs, apdikape (de mînъ, saъ de лemnъ, шi чл:) (fir:) stъpвitoape înnpotivipe. [din

'Επ-ανα-τείνω, biit: -τενῶ, întinzъ în sъs; apdikъ (mînъ, saъ лemnъ, шi чл:), ka sъ batъ; (fir:) kpeskъ. || (miж:) mъ цiъ, stъpвieskъ în пъpepea mea; (kъ dat:) mъ înnpotivеskъ.

'Επ-ανα-τέλλω, biit: -τελῶ, fakъ a pesъpi, a eшi d'asвnpa; (nestp:) esъ în sъs de вndeва, pesъpъ. «Γαίης ἐπανατέλλουσιν». Op:

'Επ-ανα-τέμνω, biit: -τεμῶ, maї taiъ (în лвnrъ). «Φλέβα ἐπανατέμνω». Apet: maї iaъ sînцe din вînъ înkъ o datъ.

'Επ-ανα-τίθημι, biit: ἐπαναθήσω, (kъ dat: îndip:) adaorъ din noъ; saъ пвiъ asвnpъ, atpiввieskъ чева kъ totвл kъїва.

'Επ-ανα-τρέφω, biit: -θρέψω, peîntpemezъ ne чinева kъ ввnъ xpanъ, saъ îl peîntъpeskъ xpъninds'л вine.

'Επ-ανα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, alergъ iaръшї (mъ întorkъ alergînd) în sъs; (npin întind: desnpe плante) kpeskъ în sъs.

'Επ-ανα-τρυγάω -ῶ, biit: -ήσω, kълegъ din noъ o kълeasъ вic, (adikъ) maї adвnъ ръmъшицеле din чorkine.

'Επ-ανα-φέρω, biit: -οίσω, maї adвkъ чева în sъs; (miж:) maї esъ în faцъ; (fir:) îmї viъ în sine, îmї maї adвkъ a minte, шi чл: (vezї шi ἐπανάγω). 2) paportъ iaръшї, maї penetъ. 3) (kъ dat:) atpiввieskъ чева kъ totвл asвnpa kъїва. [de вnde

'Επαναφορὰ (ἡ), adвчere înapoї, saъ iaръшї din noъ; (npinч: petp:) epanaforъ, penetape de aчesaшї partikълъ la înче-

пѫtѫл fелѫрiteлор пеpioade dapîndѫл. [de ѫnde

'Επαναφορικὸς, ἡ, ὸν, (petp:) atinгъtopѫ de ѳпапаfоръ.

'Επ-ανα-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ sѫflѫ (прinч: desпре flaѫtistĭ).

'Επ-ανα-φύω, biit: -φύσω, skoцѫ, daѫ iaръшĭ влъstape, mлъdiцe ші чл:, maĭ pesъpѫ.

'Επ-ανα-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, posteskѫ, zikѫ iaръшĭ maĭ пе ѫpmъ, saѫ dѫпе чiпева (ка sъ m' aѫzъ), peпetѫ кѫ гласѫ mape.

'Επ-ανα-χέω, biit: -χεύσω, topnѫ, saѫ maĭ въpsѫ d'asѫпра; (поet:) плîngѫ, въpsѫ лакръmĭ пentpѫ чева (кѫ dat: indip:)

'Επ-ανα-χρεμπτήριος (ὁ, ἡ), inлesnitopѫ de (kontpiбѫitopѫ ла) skoatepe прin ръпipe de fлеrme, ші чл: [din

'Επ-ανα-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, ръпind skoцѫ fлеrme, ші чл: [de ѫnde

'Επανάχρεμψις, εως, (ἡ), skoatepe прin ръпipe de fлеrme, ші чл:

'Επ-ανα-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ întopkѫ înaпoĭ; mъ petpaгѫ, mepгѫ îndъpъt. [de ѫnde

'Επαναχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe, mepцepe îndъpъt.

'Επ-ανδρίζομαι, biit: -ίσομαι, (кѫ dat:) mъ înбъpбъtezѫ asѫпра кѫiва; mъ înпpotiвeskѫ, saѫ paбdѫ кѫ бъpбъцie. [din

Ἔπανδρος (ὁ), бъpбъteskѫ. [ἐπὶ, ἀνήρ]. [de ѫnde

'Επανδρόω -ῶ, biit: -ώσω, поet: ѫmплѫ (ѫnѫ локѫ) кѫ бъpбацĭ. [ші

'Επάνδρως, adв: бъpбъteшte.

'Επ-αν-εγείρω, biit: -εγερῶ, apdikѫ, skoлѫ iaръшĭ în sѫs; deшtentѫ; (fir:) întъpîtѫ, pesколѫ, peволtѫ. [de ѫnde

'Επανέγερσις, εως (ἡ), skѫлape iaръшĭ în sѫs (акt; saѫ пas:); deшtentape; (fir:) întъpîtape, peskѫлape, peволtape.

'Επανεθήσομαι, пas: biit: ал лѫĭ ἐπανίημι.

'Επ-άν-ειμι, biit: -ειμι, = 'Επανέρχομαι.

'Επ-αν-είρομαι, поet: Ion: în локѫ de ἐπανέρομαι.

'Επανέλευσις, εως (ἡ), întoapчepe înaпoĭ.

'Επ-αν-έλκω, biit: -ελκύσω, (пex: ἐπανείλκυσα, ші чл:) tpaгѫ iaръшĭ чева în sѫs.

'Επ-αν-εμέω -ῶ, biit: -έσω, maĭ въpsѫ, (вomezѫ) iaръшĭ.

'Επάνεμος (ὁ, ἁ), Dop: în локѫ de ἐπηνέμιος.

'Επ-αν-ερεύγομαι, biit: -ερεύξομαι, pîгîiѫ, saѫ въpsѫ ѫna întp' aлta (neînчetat).

'Επ-αν-έρομαι, biit: -ερήσομαι, = 'Επανερωτῶ.

'Επ-αν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, mъ întopkѫ iaръшĭ înaпoĭ.

'Επ-αν-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, iaръшĭ maĭ întpeвѫ.

'Επάνεσις, εως (ἡ), de ал doiлea fъkѫtъ sлъвipe, înпѫцinape.

'Επανέσταν, Eол: în локѫ de ἐπανέστησαν, a 3: îm: пeps: de пex: 2: de xot:, ші

'Επανεστεὼς, -ῶτος, поet: în локѫ de ἐπανεστηκὼς, κότος, tpe: de кѫ: ал пaptч: лѫĭ ἐπανίστημι.

'Επ-αν-έχω, biit: -έξω, цiѫ чева asѫпра кѫiва; (de ѫnde ел: ші maĭ de mѫлte-opi fir:) îmĭ amѫ mintea aцintatъ, saѫ mъ întemeiezѫ (mъ odixneskѫ, mъ mѫлцѫmeskѫ) пе чева. «Τοῖς παρ' ἡμῶν πεμπομένοις ἐπανέχουσα». Алч: «Τὰ οἰκεῖα πάθη τοῖς δημοσίοις ἐπανέχοντα». Пл: пentpѫ пѫблiчеле пenopoчipĭ amîna inгpiжipea de a ле saле. 2) (miж: кѫ ак:) iaѫ asѫпръ 'mĭ чева.

'Επ-αν-ήκω, biit: -ήξω, = 'Επανέρχομαι, mъ întopkѫ iaръшĭ înaпoĭ; (fir:) biѫ în stapea de maĭ 'nainte; îmĭ pedoвîndeskѫ пѫteріле.

'Επ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat:) esѫ în faцъ ка o fлoape. «Ἅλμην ἐπανθέουσαν ἐπὶ (τοῖσιν) ὄρεσιν». Ep: «Χνοῦς ἐπήνθει τοῖς μήλοις». Лѫч: «Χρὴ δὲ καὶ τὸ ἐρύθημα ἐπανθεῖν». Лѫч: (ші fir:) «'Επανθείτω τῇ λέξει τὸ σαφές». Лѫч: 2) sîntѫ плiпѫ de fлopĭ; (прin întind:) sîntѫ în fлoapea шea: (ші fir:) sîntѫ înвiлшѫгatѫ în.:. «Πόνοις ἐπανθεῖν». Esхл: 3) (вotan:) tîpziѫ înfлopeskѫ. [de ѫnde

'Επάνθημα (τὸ), пѫsѫ пе d'asѫпра ка o fлoape, вoвiцъ, ші чл: (de пodoaвъ). [ші

'Επάνθησις, εως (ἡ), tîpzie înfлopipe.

'Επ-ανθιάω -ῶ, biit: -άσω, поet: în локѫ de ἐπανθέω.

'Επ-ανθίζω, biit: -ίσω, înпodoвeskѫ пе d'asѫпра кѫ fлopĭ, saѫ кѫ înfлopite feцe, înпestpiцezѫ. «Χρυσῷ ἐπανθίζω». Лѫч: (ші fir:) «'Επανθίζω παιᾶνα κωκυτοῖς». Esхл: (ші пas:) «'Ονόμασι ποιητικοῖς ἐπηνθισμένη». Флstp: [de ѫnde

'Επάνθισμα (τὸ), = 'Επάνθημα. [ші

'Επανθισμὸς (ὁ), înfpѫшѫseцape, înпestpiцape кѫ fлopĭ, saѫ кѫ вioaïe колoape.

'Επ-ανθοπλοκέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: înплeteskѫ (înпodoвeskѫ) кѫ fлopĭ.

'Επανθρακὶς, ίδος (ἡ), (прinч: ла îm:) пeшtiшopĭ fpiпцĭ пе къpбѫnĭ, kape se

mъnînкъ în datъ. (bezĭ ші ἀπανθρακίς). [ἐπὶ, ἄνθραξ].

'Επ-ανιάομαι -ῶμαι, biit: -αθήσομαι, (кȣ dat:) mъ mîxneskŭ пentpȣ...

'Επανιᾶσι, a 3: îm: пeps: a лȣĭ ἐπάνειμι, saŭ...

'Επ-ανί-ημι, biit: ἐπανήσω, лasŭ slaвŭ, destinzŭ de totŭ, saŭ înкъ maĭ mȣлt, лasŭ кȣ totȣл sловodŭ; (nestp: saŭ ел:) mъ destinzŭ, mъ slъвeskŭ; (fir:) шъ молешeskŭ.

'Επ-αν-ισόω -ῶ, biit: -ώσω, potpiвeskŭ чева de totŭ кȣ алta, fakŭ кȣ totȣл asemenea.

'Επανιστέαται, Ion: în локŭ de ἐπανίστανται, a 3: îm: пeps: de miж: прez: ал xot: лȣĭ ...

'Επ-αν-ίστημι, biit: ἐπαναστήσω, (miж: nex: ἐπανέστην, ші tpe: de кȣ: ἐπανέστηκα) (кȣ dat:) sколŭ чева în sȣs, saŭ maĭ пpesȣs, saŭ asȣпpa кȣĭва, pesколŭ, întъpîtŭ. || (miж:) mъ sколŭ dpeпt în sȣs; mъ кколŭ înaintea (în чinstea) кȣĭва. «'Επανίστασθαι πρεσβυτέροις». Лкs: 2) mъ înaлцŭ maĭ пpesȣs de чева; (despre opaше) mъ înaлцŭ пe пъmîntŭ; (med:) mъ ȣmflȣ. 3) mъ pesколŭ asȣпpa кȣĭва, mъ pevoлtŭ, mъ înпpotiвeskŭ. «Τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν». Tȣч: (ші întp' алtъ îns:) «'Επανίστανται ταῖς παρθένοις». Ел: siлȣiesк.

'Επ-αν-ίσχω, At: în локŭ de ἐπανέχω.

'Επανιτέον, ші 'Επανιτητέον posit: ал лȣĭ ἐπάνειμι.

'Επάνοδος (ἡ), = 'Επανέλευσις, întoapчepe; (petp:) pekaпitȣлaцie, saŭ peпetiцie de челе zise. [ἐπὶ, ἀνὰ, ὁδός].

'Επ-αν-οιδέω -ῶ, biit: -ήσω, ші 'Επανοιδίσκω, mъ maĭ ȣmflȣ în sȣs.

'Επανοίκτωρ, ορος (ὁ), poet: (кȣ цen:) deskizъtopŭ de чева.

'Επανοίσω, biit: ал лȣĭ ἐπαναφέρω.

'Επ-αν-ορθόω -ῶ, biit; -ώσω, peîndpeпtezŭ, saŭ peapdikŭ чева dpeпt în sȣs; (fir:) adȣкŭ чева în чea de maĭ 'nainte a sa вȣnъ stape, peîndpeпtezŭ, inцeлeпцeskŭ. «Σφαλλομένους ἐπανορθοῦν». Ksn: (ші miж:) «Οὕτως ἐπανορθώσομαι τὴν πολιτείαν διεφθαρμένην». Iskp: [de ȣnde

'Επανόρθωμα (τὸ), лȣкpȣл peîndpeпtatŭ (проп: ші fir:). 2) = кȣ...

'Επανόρθωσις, εως (ἡ), peapdikape în stape de a sta dpeпtŭ; (fir:) peîndpeпtape, înвȣnъtъцipe; [ші

'Επανορθωτὴς, οῦ (ὁ), peîndpeпtъtopŭ (проп: ші fir:). [ші

'Επανορθωτικὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчosŭ, saŭ воitopŭ, saŭ îndeшînatikŭ лa peîndpeпtape, înцeлeпцipe, ші чл:

'Επ-αν-τέλλω, poet: în локŭ de ἐπανατέλλω.

'Επάντης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανάντης, deлosŭ, ȣpкosŭ (локŭ). [ἐπὶ, ἄντα]. [de ȣnde

'Επαντιάω ῶ, biit: -άσω, poet: = 'Απαντῶ, întîmпinŭ.

'Επ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ ак: indip:) skoцŭ, ші въpsȣ (ȣnŭ лiкȣidŭ) пeste чева, saŭ topnŭ пe d'asȣпpa; (fir:) daŭ înвiлшȣгat. [de ȣnde

'Επάντλημα (τὸ), лiкȣidŭ topnatŭ d'asȣпpa (прinч: ȣnȣĭ mъdȣлapŭ пъtimъшŭ). [ші

'Επάντλησις, εως (ἡ), skoatepe ші topnape de лiкȣidŭ пeste чева.

'Επ-ανύω, biit: -ύσω, sъвîpшeskŭ, adȣкŭ лa îndeплinipe чева.

'Επάνω, adв: (лок:) sȣs, saŭ d'asȣпpa. [ἐπὶ, ἄνω]. [de ȣnde

'Επάνωθεν, adв: de sȣs, saŭ de d' asȣпpa; (ші timп:) din вekime. «Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν». Tкp: [ші

'Επάνωθι, adв: poet: în локŭ de ἐπάνω, în пaptea de sȣs.

'Επαξε Dop: în локŭ de ἔπηξε, a 3: sinr: пeps: de nex: 1: ал лȣĭ πήγνυμι.

'Επᾷξε; Dop: în локŭ de ἔπῃξε, a 3: sinr: пeps: de nex: ал лȣĭ ἐπᾴσσω în локŭ de ἐπαΐσσω.

'Επάξιος (ὁ, ἡ), întp'adeвъpŭ вpednikŭ. (ἐπὶ, ἄξιος]. [de ȣnde

'Επαξιόω -ῶ, biit: -ώσω, жȣdikŭ, sokoteskŭ чева вpednikŭ de чева, кȣвiinчosŭ; (în цen:) гîndeskŭ, sȣпosezŭ. 2) (кȣ înf:) poгŭ, чepŭ în foлosȣл meŭ. [ші

'Επαξίως, adв: кȣ вpednічie, saŭ dȣпe mepitŭ.

'Επαξίωσις, εως (ἡ), вȣnъ гîndipe, saŭ пъpepe despre чева. 2) pȣгъчiȣne, чepepe. [ἐπαξιόω].

'Επαξόνιος (ὁ, ἡ), чел d'asȣпpa osiĭ, saŭ konцinȣtŭ кȣ osia. [ἐπὶ, ἄξων].

'Επάξω, Dop: în локŭ de ἐπήξω, 2: sinr: пeps: a miж: nex: 1: ал лȣĭ πήγνυμι.

'Επαοιδὴ (ἡ), poet: în локŭ de ἐπῳδή. [ші

'Επαοιδία (ἡ), Skp: în локŭ de ἐπαοιδή. [din

'Επαοιδός (ὁ), poet: în локŭ de ἐπῳδός. [ἐπαείδω].

'Επ-απειλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat: indip:) amepinцŭ пe чinева despre чева, saŭ sпepiŭ кȣ чева.

'Επ-απ-ερείδω, biit: -ερείσω, (кȣ dat: indip:) pezemȣ̆, spriжinȣ̆ чева пе чева. ‖ (miж:) mъ isвeskȣ̆ de чева.

'Επ-απ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (кȣ dat:) плекȣ̆ ші eȣ̆ în datъ dȣпе алтȣл.

'Επ-απο-δύω, biit: -δύσω, desвракȣ̆ пе чinева; (прinч:) îл sȣmetȣ̆, ка sъ se лȣпte înпrotiва кȣїва; (în цen: ші fir:) гъteskȣ̆ рівалȣ̆ лȣптъторȣ̆ înпrotiва кȣїва. «Χάρητα ἐπαποδύοντες στρατηγὸν Τιμοθέῳ». Пл:

'Επ-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, morȣ̆ îndatъ dȣпе алтȣл, saȣ̆ asȣпра (dȣпе sъвîршіреа) ȣneї fante.

'Επ-απ-οικίζω, biit: -ίσω, tpimiцȣ̆ ші пе алцiї în колоніе.

'Επ-απο-κτείνω, biit: -κτενῶ, maї omorȣ̆ înкъ, saȣ̆ dȣпе...

'Επ-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, (кȣ dat: indp:) шаї doвîndeskȣ̆ (saȣ̆ mъ maї îndestȣлezȣ̆ de) чева înкъ, saȣ̆ dȣпе, saȣ̆ прin чева.

'Επ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, пръпъdeskȣ̆, пiерzȣ̆ (ші miж: пiерȣ̆, mъ пръпъdeskȣ̆) пе ȣрmъ dȣпе...

'Επ-απο-λογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, ворвeskȣ̆ spre desвinoвъцiреа mea din noȣ̆, saȣ̆ dȣпе алтȣл.

'Επ-απορέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ maї mirȣ̆; saȣ̆ mъ aflȣ în nedomipipe despre чева. [de ȣnde

'Επαπόρημα (τὸ), алтъ (ал doiлea) nedomipipe. [ші

'Επαπορηματικὸς, ὴ, ὸν, чел че se aflъ în (saȣ̆ dъ прiчinъ de) алтъ noȣъ nedomipipe. [ші

'Επαπόρησις, εως (ἡ), a авеа, saȣ̆ a пропȣпе о алтъ noȣъ mipape, saȣ̆ nedomipipe. [ші

'Επαπορητικὸς, ὴ, ὸν, ='Επαπορηματικός.

'Επ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpiшiцȣ̆ îndatъ dȣпе ...

'Επ-απύω, Dop: în локȣ̆ de ἐπηπύω.

'Επαρὰ, ᾶς (ἡ), влestemȣ̆. [ἐπὶ, ἀρά]. [de ȣnde

'Επαράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, (кȣ dat:) влestemȣ̆. «'Εξώλειαν αὐτῷ ἐπαρώμενος». Esx:

'Επ-αραρίσκω, biit: -ἐπάρσω, (miж: în локȣ̆ de пas: tpe: de кȣ: ἐπάρηρα) поet: (кȣ dat:) ='Εφαρμόζω. «Θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν». Іл: Ξ. (ші miж:) «Κληῒς ἐπαρήρει». Іл: M. epa вine potpiвitъ. «Ποσὶν ἐπαρηρώς». Apat: stînd цeапъn пе пiчoape.

'Επαράσιμος (ὁ, ἡ), = 'Επάρατος. [ἐπαράομαι].

'Επ-αράσσω, biit: -άξω, (кȣ dat:) asвîрлȣ̆ чева (ші nestp: saȣ̆ ел: кazȣ̆) кȣ sromotȣ̆ ші репеde asȣпра кȣїва.

'Επάρατος (ὁ, ἡ) влestematȣ̆, saȣ̆ de влestemat, =Κατάρατος. [ἐπαράομαι].

'Επάργεμος (ὁ, ἡ), пътimaшȣ̆ de алвеацъ; (de ȣnde поet:) орвȣ̆; (ші despre лȣк:) întȣnekosȣ̆, nedesлȣшitȣ̆. «'Επάργεμα θέσφατα». Esxл: [ἐπὶ, ἄργεμος].

'Επάργυρος (ὁ, ἡ), înвръкatȣ̆ кȣ арцintȣ̆. [ἐπὶ, ἄργυρος]. [de ȣnde

'Επαργυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înвракȣ̆ кȣ арцintȣ̆; (прin întind:) кȣmпърȣ̆ преа skȣmп.

'Επ-αρδεύω, biit: -εύσω, ші

'Επ-άρδω, biit: -άρσω, adъпȣ̆, ȣdȣ̆ слoвozind каналȣ̆ de апъ peste чева.

'Επ-αρέσκομαι, biit: -αρέσομαι, плакȣ̆ кȣїва, îл disпȣiȣ̆ în faвoapea mea, îї atpaгȣ̆ dparostea.

'Επ-αρήγω, biit: -ήξω, (кȣ dat:) daȣ̆ кȣїва ажȣторȣ̆. [de ȣnde

'Επαρηγὼν, όνος (ὁ, ἡ), поet: ажȣтъторȣ̆. [ші

'Επάρηξις, εως (ἡ), ажȣторape.

'Επάρην, пas: nex: 2: ал лȣї πείρω.

'Επάρηρα, поet: tpe: de кȣ: ал лȣї ἐπαραρίσκω.

'Επαρήσομαι, Ion: biit: ал лȣї ἐπαράομαι.

"Επαρθον, поet: пex: 2: ал лȣї πέρθω.

'Επ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, sokoteskȣ̆, înшirȣ̆ în nȣmъrȣ̆ înкъ, saȣ̆ dȣпе чева. «'Επαριθμεῖν ταῖς ἡμέραις τὰς πόλεις». Apstd: a nȣmъра орашеле dȣпе ziле.

'Επαρίστερος (ὁ, ἡ), чел din stînга; (прin întind:) непрiinчosȣ̆; непotpiвitȣ̆, пeîndemînatikȣ̆; îndъръtnikȣ̆; nesimцitorȣ̆ de вȣnȣ̆ гȣstȣ̆, ші чл: «'Επαρίστερ' ἔμαθες γράμματα». Tгn: [ἐπὶ, ἀριστερός]. [de ȣnde

'Επαριστερότης (ἡ), îndъръtniчie; neîndemînatate; nesimцiчiȣne de вine, ші чл: [ші

'Επαριστέρως, adв: кȣ непрiinцъ; кȣ neîndemînъtate; кȣ nesimцipe, непрiчепере, ші чл:

'Επάρκεια (ἡ), înлesnipe de келтȣiалъ, хранъ, ші чл; ажȣторȣ̆ spre îndestȣлape. «Τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν τόπων ἐπαρκείας διακλεισθησόμενον». Плв: [ἐπαρκής].

'Επάρκεσις, εως, înлesnipe, прокȣрape spre îndestȣлape (de хранъ, келтȣiалъ, ші чл:); (în цen:); ажȣторȣ̆. [din

'Επ-αρκέω -ῶ, biit: -έσω, (кȣ ак:) опреskȣ̆, deпъртezȣ̆ de ла чinева вре ȣnȣ̆ ръȣ̆. «Οὔτις τό γ' ἐπήρκεσεν». Od: P. «'Επαρ-

κέσαι κακότητα». Апли: (ші къ dat: îndip:) «Οὐδέ τι οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον». Іл: B. (ші înnpexnъ къ μή). «Οὐ δύναμαι ἐπαρκέσαι τὸ μὴ οὔ. Лкs: (bezi ші ἀπαρκέω). 2) (къ dat:) îndestълежъ пе чіпєва ла требъінца sa, îї staъ ла невоіс, îл ажътъ. «Τοῖς δεομένοις ἐπαρκεῖν». Лкs: (ші авsол:) «Σὲ μόνον δέδορκα ἐπαρκέσοντα». Sof: (ші къ dat: opr:) «Ξένια δοῦναι, καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι». Езр: (de ънde 3) (маї ноъ) înлesneskъ къїва требъінчоаселе; (în цеп:) даъ, дървieskъ. «Οὐ δύνανται ἐπαρκεῖν τοσαῦτα, ὅσων δέονται». Apst: (ші къ dat: mi цеп ел:) «Ἐπαρκεῖ τῆς τροφῆς τοῖς γονεῦσι». Apst: «Πᾶσιν ἀφθόνως ἐπήρκει τῶν ἑαυτοῦ». Ksn: 4) (къ inf:) sîntъ destoїнікъ ла чева. «Οὐκ ἐπαρκεῖ πέρψαι ἡ γαστὴρ». Алекs: Afpod: (de ънde 5) (în a treia пers:) ажънце. e destълъ. «Ἐπαρκεῖ». Лкs: [de ънde

Ἐπαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), îndestълъторъ, ажътъторъ. 2) destoїнікъ, destълъ.

Ἐπάρκιος (ὁ, ἡ), поеt: =Ἐπαρκής.

Ἐπαρκούντως, adв: (de партч:) =къ

Ἐπαρκῶς, adв: destъл, de ажънs. [ἐπαρκής].

Ἔπαρμα (τὸ), op че este apdikatъ în sвs, înълцътъръ, вmглътъръ; (fir:) трвfъшіе, mîndpie. [ἐπαίρομαι].

Ἐπάρμενος, η, ον, поеt: (пріпч:) пas: tpe de къ: saъ miж: nex: de партч: ал лвї ἐπαραρίσκω; (ка adiek:) потрівітъ; гътitъ пентрв чева.

Ἐπάρουρος (ὁ, ἡ), поеt: лвкръторъ de, saъ иетрекъторъ ла царine. [ἐπὶ, ἄρουρα].

Ἔπαρσις, εως (ἡ), apdikape în sвs, înълцарс (акt: saъ nas:); (маї de mвлtc-орї fir:) трвfіе, mîndpie. [ἐπαίρομαι].

Ἐπάρσω, поеt: вііt: ал лвї ἐπαραρίσκω.

Ἐπ-αρτάω -ῶ, вііt: -ήσω, atîpnъ чева (ші miж: sîntъ atîpnatъ) пе d'asвпра de чева; (fir:) amъpinцъ (sîntъ апроапе) a къdea asвпра квїва. «Τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον». Лкs:

Ἐπαρτεία, ші Ion: ἐπαρτηίη (ἡ), поеt: гътipe. [dm

Ἔπαρτης, ος (ὁ, ἡ), поеt: гътitъ, rata. [ἐπὶ, ἄρω]. [de ънde

Ἐπαρτίζω, вііt: -ίσω, ші

Ἐπ-αρτύνω, (-αρτύω), вііt: -ύσω, поеt: =Ἐφαρμόζω, потрівеskъ. «Πῶμα ἐπήρτυεν». Od: Θ. întokmeskъ, пвіъ ла pîndвialъ; гътeskъ. «Δεῖπνον ἐπηρτύνοντο». Om: Imn:

Ἐπαρυστὴρ (ὁ), ші

Ἐπαρυστρὶς, ίδος (ἡ), вasъ, къ каре лвътъ ші topnътъ ънъ лікъіdъ; (пріпч:) вasъ de ънtdelemnъ. [din

Ἐπ-αρύτω (-αρύω), вііt:-ύσω,=Ἐπαντλέω.

Ἐπαρχία (ἡ), demnitatea ші трeaва eпархвлвї (гъвернаторъ de провінцie); 2) цінътъл вnвї епархъ, провінцie. [ші

Ἐπαρχικὸς, ἡ, ὸν, провінціалъ, (релатівъ къ провінцie, saъ гъвернаторъл сї). [ἔπαρχος].

Ἐπαρχιώτης, ου (ὁ), ші ἐπαρχιῶτις, ιδος (ἡ), епархіотъ, ші -отъ, (локвіторъ de епархіе, de провінцie. [ἐπαρχία].

Ἔπαρχος (ὁ, ἡ), (în цеп:) къпetenie, stъпînitorъ, domnъ. «Νεῶν —». Esxл; къпitanъ de коръвіі. «Δωμάτων —». stъпînъ de казъ. || (партік:) гъвернаторъ de провінцie, Лat: praefectus. [ἐπάρχω]. [de ънde

Ἐπαρχότης (ἡ), Грам: în локъ de ἐπαρχία.

Ἐπ-άρχω, вііt: -άρξω (къ dat: saъ цеп:) гъвернezъ, stъпîneskъ (пріпч: ънъ пъmîntъ кîштігатъ къ армеле), sîntъ гъвернаторъ. 2) (miж: къ dat: ші прea рар къ ак:) oferъ, прinoseskъ ка о пîргъ; (маї партік: desпре торпъторъ de вінъ ла masъ) прегвstъ, ші апої даъ съ вea. «Νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην χερσὶν ἐπήρξατο». Om: Imn:

Ἐπαρωγὴ (ἡ), =Ἐπάρηξις, ажъторъ. [ші

Ἐπαρωγὸς, έος, поеt:, ші

Ἐπαρωγὸς (ὁ, ἡ), = Ἐπαρηγών, ажътъторъ. [ἐπαρήγω].

Ἐπ-ασθμαίνω, вііt: -ανῶ, pesвflъ грeў ші întpepвпt пентрв чева.

Ἐπ-ασκέω -ῶ, вііt: -ήσω, denpinzъ, екчepsezъ пе чінева (ші miж: mъ denpinzъ) къ desъвîршіре, saъ пе лінгъ алteле ла чева, saъ înnpotiва квїва. (bezї ші ἐπαλείφω). «Πεντάεθλον ἐπασκεῖν». Ep: 2) konstpвїй чева къ тълтъ iskвsinцъ ші silinцъ; (пріп врт:) înnodobeskъ; desъвîршeskъ чева în лвкрареа sa. «Ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλὴ τοίχῳ καὶ θριγκοῖσιν». Od: P.

Ἔπασμα (τὸ), =Ἐπῳδὴ, кîntікъ de fepmекаре, saъ adopmipe (nani nani). [ἐπάδω].

Ἐπ-ασπαίρω, вііt: -άρῶ, поеt: (къ dat:), mъ вatъ, mъ fъpîmъ de dopinцъ пентрв чева.

Ἐπ-ασπιδόω -ῶ, вііt: -ώσω, înapmezъ пе чінева къ skвtъ, saъ павъzъ; (în цеп:) înapmezъ (маї de mвлtc орї fir:).

Ἐπασσύτερος [ἐπὶ, ἀσσύτερος], α, ον, поеt: ънвл пeste (dвпе) алtвл. «Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί». ші «Σκοποὶ ἵζον αἰὲν ἐπασσύτεροι». Od: Π: (ші sinr:) «Κῦμα ἐ-

πασσύτερον». Іл: D. «Ἐπασσυτέρην κυλίνδων ἱμάσθλην». Om: înвîptind ші плеsnindъ 'шї вічіъл ъna întp' алta. (de ъnde) «Οὖρος ἐπασσύτερος». Апл: (прin întind:) iъte, penede.

'Επασσυτεροτριβής, έος (ὁ, ἡ), поet: порnitъ, penezitъ ъnъл dъпе алtъл, «Ὀρέγματα χερὸς ἐπασσυτεροτριβῆ». Esx: ъneле dъпе алteле întp' ъna penezite [ἐπασσύτερος τρίβω].

'Επᾳστέον, пosit: ал лъї ἐπᾴδω.

'Επ-αστράπτω, віit: -άψω, fълцеръ, skînteiezъ пeste чева. (поate греш: în локъ de ἀπαστράπτω).

'Επ-ατενίζω, віit: -ίσω, = 'Ενατενίζω, aцintezъ ла чева.

'Επ-ατρεμέω -ῶ, віit: -ήσω, staъ nemiшкatъ пе чева.

'Επ-ᾴττω, віit: -ᾴξω, At: în локъ de ἐπαΐσσω.

'Επ-αυγάζω, віit: -άσω, лъчeskъ, лъminezъ пeste чева. (de ъnde neпeps:) «'Επαυγάζει». Лкs: se лъmineazъ de zioъ. 2) поet: каъtъ asъпръ, mъ ъїtъ къ лъape aminte. [de ъnde

'Επαύγασμα (τὸ), лъчіpe, лъminъ, че isбeste пeste чева.

'Επ-αυδάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: = 'Επιφωνῶ, saъ Προσφωνῶ, maї zikъ пе лiпгъ алteле; (miж:) кiemъ în ажъtopъ.

'Επ-αυθαδίζομαι, віit: -ίσομαι, обръzniчeskъ înкъ maî mълt saъ stъpъieskъ къ обръzniчie în чева. (поate греш: în локъ de ἐπαυθαδιάζομαι).

'Επ-αυλέω -ῶ, віit: -ήσω, акomпaniezъ, saъ pesпъnzъ ла кîntapea къїва къ a mea прin fлъepъ. «Πρὸς τὰ αὐλήματα τῶν ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσι». Лъч:

'Επ-αυλίζομαι, віit: -ίσομαι, (къ dat:) гъsdъieskъ вpemeлniчeшte (пetpeкъ noaпtea, saъ tъбъpъskъ) ъndeва.

'Επαύλιον (τὸ), dim: ал лъї ἔπαυλις. || (îm:) 'Επαύλια (τὰ), întiia пetpeчepe de noaпte a mipeseї în кasa цinepълъї, a doъ zi dъпe nъntъ, ші dapъpiле, че se daъ întp' aчea zi. (вezї ші ἀπαύλια). [din

Ἔπαυλις, εως (ἡ), staълъ, stînъ, кasъ de цapъ; (în цen:) xanъ ла dpъmъ; колiбъ, (fpanц:) bivouac. [ἐπὶ, αὐλή].

'Επαύλισις, εως (ἡ), ші

'Επαυλισμὸς (ὁ), гъsdъipe ла xanъ; tъбъpîpe ъndeва. [ἐπαυλίζομαι].

Ἔπαυλος (ὁ, ἡ), локъitopъ întp' o къpte, saъ кasъ; (în цen:) локъitopъ. || (sъбst:) Ἔπαυλος (ὁ), ші îm: поet: ἔπαυλα (τὰ), = Ἔπαυλις, staълъ, stînъ, кошapъ, ші чл: пentpъ гъsdъipe de noaпte a вiteлop· [ἐπὶ, αὐλή].

'Επ-αυξάνω, віit: -αυξήσω, кpeskъ чева, îmmълцeskъ mepeъ; (nestpm:) кpeskъ, mъ mъpeskъ. [din

'Επαύξη (ἡ), ='Επαύξησις. [de ъnde

'Επαυξὴς, έος(ὁ), кape кpeшte. (saъ греш: în локъ de εὐαυξής).

'Επαύξησις, εως (ἡ), кpeшtepe din че în че maї mълt. [din

'Επ-αύξω, віit: -ήσω, ='Επαυξάνω.

'Επαύρεσις, εως (ἡ), înпъpтъшipe, doбîndtpe din чева. [din

'Επ-αυρέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Επαυρίσκω. [de ъnde

'Επαύρησις, εως (ἡ), = 'Επαύρεσις.

'Επ-αυρίζω, віit: -ίσω, пъiъ afapъ ла aepъ, aepezъ. 2) adiъ кa ъnъ zefipъ пeste чева.

'Επαύριον, (în локъ de έπ' αὔριον) adв: (tiшп:) = Αὔριον· (maї de mълte opi къ apt:) «Τῇ ἐπαύριον (se înц: ἡμέρᾳ)». Skp:

'Επ-αυρίσκω, віit: ἐπαυρήσομαι, (nex: ἐπηῦρα, saъ ἐπηῦρον, ші miж: ἐπηυρά(ρό)μην, de ъnde sъп: ἐπαὺρηαι în локъ de ἐπαύρῃ, ші înf: ἐπαυρεῖν, ші ἐπαυρέσθαι, ші чл:) поet: (saъ pap пpez:) atinгъ, nemepeskъ. «Χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν». Іл: A. (ші къ dat: opг:) «Μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ». Іл: N. (ші fъpъ кazъ). «Καὶ εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ, ὀξὺ βέλος πέλεται». Іл: Л: ші пъцin de 'л ва atъnцe. (ші къ цen:) «Λίθου ἐπαυρεῖν». Іл: Ψ. a atınцe de пiatpъ. «Εἰ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρῃ». Апл: de ва nemepi. (de ъnde 2) mъ înпъpтъшeskъ, mъ foлoseskъ din чева; doбîndeskъ, кîшtiгъ. (къ цen:) «Πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ». Es: se înпъpтъшeшte. (ші fiг:) «Τοῦ πολλοὶ ἐπαυρίσκονται». Іл: N· (ші miж: în epon:) «Ἵνα πάντες ἐπαόρωνται βασιλῆος». Іл:A. (ші fъpъ кazъ). «Καί μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω». Іл: Z. (ші къ ак:) «Μή που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ». Od: Σ. (вezї ші ἀπαυρέω).

'Επάϋσον, nex: 1: de пopъnч: ал лъї...

'Επαϋτέω, віit: αὔσω, поet: stpiгъ, кiemъ în ажъtopъ.

'Επαυτίκα, adв: = Παραυτίκα, în datъ dъпe чева. [ἐπὶ, αὐτίκα].

'Επ-αυτομολέω-ῶ, віit: -ήσω, =Αὐτομολέω.

'Επαυχένιος (ὁ, ἡ), пъptatъ, saъ depъs пe гpъmazъ. «Ζυγὸς—». Епiгр: [ἐπὶ,αὐχήν].

'Επ-αυχέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) mъ fълeskъ пentpъ чева.

'Επ-αυχμέω -ώ, віit: -ήσω, mъ аплекъ sppe ъskъчiъne, mъ fakъ ъskъчosъ.

'Επαφαίρεσις, εως (ἡ), din noŭ, saŭ de al doilea lъare (skъdere) din чева. [din

'Επ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, iaŭ iarъшĭ, saŭ maĭ iaŭ ші alta. «Λῖμα ἐπαφαιρεῖν». Гал:

'Επ-αφανίζω, biit: -ίσω, prъпъdeskŭ de totŭ.

'Επ-αφ-αυαίνω, biit: -ανῶ, вsвkŭ de totŭ. «'Επαφαυάνθην γελῶν». Apstf:

'Επ-αφάω -ῶ, biit: -ήσω, (maĭ obĭч: miж:) (kъ цеп:) atinгŭ, piпъĭŭ пе d'asвпра вшор. [din

'Επαφὴ (ἡ), atinцere, piпъire пе d'asвпра; (în ръŭ) atinцere ла amвiцie, sвпъраre. [ἐπὶ, ἀφή].

'Επάφημα (τὸ), piпъitъръ пе d'asвпра. [ші

'Επάφησις, εως (ἡ), =='Επαφή. [ἐπαφάω].

'Επ-αφ-ίημι, biit: ἐπαφήσω, (kъ dat: saŭ sinг: saŭ kъ преп:) lasŭ, sлobozŭ чева d'asвпра, sвŭ înpotiва kвĭва. «'Επαφίημι τὴν ναῦν τῷ πελάγει». Лкs: «'Επαφῆκεν αὐτῷ κεραμίδα». Пл: (ші fir:) «Λόγον ἐπαφίημί τινι». Лкs: arъпkŭ ворвe asвпра...

'Επ-αφρίζω, biit: -ίσω, snвmerŭ пе d'asвпра, saŭ пе вртъ.

'Επαφροδισία (ἡ), frъmвseцe, graцiositate, drъгълъшie. [din

'Επαφρόδιτος (ὁ, ἡ), înnodoвilŭ kъ graцiile Venerii; frвmosŭ, drъгълашŭ. [ἐπὶ, 'Αφροδίτη]. [de вnde

'Επαφροδίτως, adв: kъ graцie, de dparŭ.

'Έπαφρος (ὁ, ἡ), snвmeratŭ ne d'asвпра. [ἐπὶ, ἀφρός].

'Επ-αφύσσω, biit: -αφύσω, noet: =='Επαντλῶ, maĭ torпŭ ші alta, saŭ torпŭ пе d'asвпра.

'Επάχθεια (ἡ), grвstate, saŭ sвпъраre (adвsъ altвia). [ші

'Επαχθέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: înnoвъrezŭ; (fir:) sвпърŭ. [din

'Επαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), adвkъtorŭ de grвstate kвĭва, sвпъръtorŭ. [ἐπὶ, ἄχθος]. [de вnde

'Επ-αχθίζω, biit: -ίσω, grътъdeskŭ пе чева grвsъцĭ, înnoвъrezŭ. [ші

'Επαχθῶς, adв: kъ kipŭ sвпъръtorŭ.

'Επ-αχλύω, biit: -ύσω, întвnekŭ; (nestp: saŭ ел:) staŭ dînainte, saŭ пе d'asвпра ka o чеацъ. [ἐπὶ, ἀχλύς].

'Επαχνίδιος (ὁ, ἡ), noet: kape плвleште пе d'asвпрв ka вnŭ paiŭ. [ἐπι, ἄχνη, vezĭ ziчerea].

'Επ-άχνυμαι (fъръ biit:), noet: (kъ dat:) mъ mîxneskŭ пentrв чева.

'Επεὰν, Ion: în локŭ de ἐπάν.

'Επ-εγ-γελάω -ῶ, biit. -άσω, (kъ dat:) pîzŭ de.... «Τοῖς κειμένοις ἐπεγγελᾷν». Sof:

'Επέγγυος (ὁ, ἡ), asвigвratŭ kъ kezъшie; (npin întind:) leцitimŭ. [ἐπὶ, ἐγγύη].

'Επ-εγείρω, biit: -εγερῶ, (fъръ kazŭ) skolŭ, (ші miж:) mъ skolŭ în sвs; deштentŭ; (ші miж:) mъ deштentŭ; (fir: kъ dat:) pesколŭ, întърîtŭ пе чinesa asвпра kвĭва.

'Επέγεντο, noet: în локŭ de ἐπεγένετο, nex: 2: ал лвĭ ἐπιγίνομαι.

'Επεγερμὸς (ὁ), (neолоц:) în локŭ de

'Επέγερσις, εως (ἡ), skвlare în sвs; deштentare (akt: saŭ nas:); (fir:) îndemnare, întърîtare. [ші

'Επεγερτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, aплекatŭ, saŭ îndemînatikŭ ла deштentare, (fir:) ла întърîtare, pesквlare, ші чл: [ἐπεγείρω].

'Επ-εγ-καγχάζω, biit: -άσω, (kъ dat:) pîzŭ kъ xoxote de чinева.

'Επ-εγ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, maĭ pîrъskŭ înkъ.

'Επ-εγ-κανάσσω (ζω), biit: άξω, torпŭ kъ kîlkîite ші altŭ likвidŭ în чева пе d'asвпра; saŭ вmплв пахарвл, ші чл: de totŭ, saŭ de ал doilea kъ kîlkîite.

'Επ-εγ-κάπτω, biit: -κάψω, înriцŭ penede ші altŭ чева înkъ. «'Επέγκαψον λαβὼν ταυτί». Apstf:

'Επ-εγ-καχάζω, biit: -άσω, noet: (prea pap) în локŭ de ἐπεγκαγχάζω.

'Επ-εγ-κελεύω, biit: -εύσω, îndemnŭ, înkвражezŭ înkъ maĭ mвлт.

'Επ-εγ-κεράννυμι, biit: -κεράσω, amestekînd torпŭ ші altŭ чева înkъ înъвntрв, saŭ maĭ adaorŭ ла чeea че s'a amestekat.

'Επ-εγ-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fpînгŭ пе чева. «Βλέφαρα ἐπεγκλῶ». D: Kas: fakŭ kъ okiвл.

'Επ-εγ-κολάπτω, biit: -άψω, (kъ dat) sapŭ (înskriĭ) ші altŭ чева d' asвпра, saŭ înъвntрв.

'Επ-εγ-κρεμάννυμι, saŭ (prea pap) 'Επεγ-κρεμάω -ῶ, biit: -άσω, (kъ dat:) snînzвrŭ, atîrnŭ чева d' asвпра, saŭ neste чева.

'Επ-εγ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, postorolind adвkŭ чева înъвntрв, saŭ neste чева; întrodвkŭ (ka npin maшina ἐγκύκλημα, vezĭ ziчerea), represintŭ înkъ чева.

'Επ-εγ-κυλίω, biit: -ίσω, postoголeskŭ чева înъвntрв, saŭ neste чева.

'Επεγρήγορα, miж: (kъ nestp: însem:) tpe: dc kъ:, ші

'Επεγρόμην, poet: miж: nex: 2: ал лэї ἐπεγείρω.

'Επ-εγ-χαίνω, biit: χανοῦμαι, (къ dat:) вaцкокорeскъ пе чinева вîtînдъ тъ ла dînsвл къ гъра къскацъ.

'Επ-εγ-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, лasъ maї славъ, destinzъ, saъ коворъ чева maї твлт, saъ maї пе вртъ двпе...

'Επ-εγ-χέω, biit: -χεύσω, (nex: ἐπενέγκα, ші чл:) торпъ ші алтъ ликвidъ пе d' аввпра în чева. (експл: лэї ἐπεγκανάσσω). [de вnde

'Επέγχυμα (τὸ), ликвidъ торпatъ пе d' аввпра în чева; (iap прinч:) апъ feaptъ, къ каре se опъреште чеаівл, ші чл: ші пе вртъ se întpеввinцeazъ ка doктopie. (вezї ші ἔγχυμα). [de вnde

'Επεγχυματίζω, biit: -ίσω, опъpeскъ вврienї, ші чл: (ка съ faкъ чeaiъ).

'Επεγχύτης, ου (ὁ), торпъторъ de вinъ ла masъ (пахарпікъ). [ἐπεγχέω].

'Επέδρη (ἡ), Ion: în локъ de ἐφέδρα.

'Επέην, poet: în локъ de ἐπῆν, прел. ал лэї ἔπειμι (ἐπὶ, εἰμί).

'Επει [ἐπὶ, εἰ], конівпк:, înпpeвнът: (desпpe timnъ maї de твлте орї трекътъ) двпе че. (прinч: къ хот; saъ înf: iap pap ші totdaвna къ dinitive saъ distaктive пapтікъле adвse къtpe ввп: saъ noft:). «'Επει Τροίης πτολίεθρον ἔπερσεν». Od: A. «Βῆ δ' ἄρ', ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν». Іл: B. (ші înпpeвнъ къ алте пapтікъле). «Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν». Іл: A. «Τὴν δ' ἐπεὶ ἄρ' δεῦρο ἤγαγεν». Іл: Z. «'Επεί ἄρ' δὴ ἔπειτα πόλιν δ' ἰέναι μενεαίνεις». Od: P. (ші къ înf: în повestipe). «'Επεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι». Ep: (ші къ ввп:) «'Επεὶ ἄν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς». Іл: Z. 'Επεί κε λίπῃ ὀστέα θυμὸς». Od: Л. (ші къ noft:) «'Επεί ἄν μαλα τοι σχεδὸν ἔλθοι». Іл: Γ. || (în însem: de прічіпъ) fiind къ. «'Επεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσσας». Іл: Γ. «'Επεί σύ περ εὔχεαι αὕτως». Іл: N. (ші în înпpot:) «'Επεὶ δίδαξον». Sof: iap de къ. (вezї ші ἐπειδάν, ἐπειδή, ші чл:).

'Επείγω [ἐπὶ, εἴκω], biit: ἐπείξω, stpimtopezъ, siлeскъ, гръвeскъ. «'Ολίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει». Іл: M. (ші fir:) «Πόνος, («Γῆρας) ἐπείγει». Od: I: ші Іл: Ψ. «Ἤνον ἐπείγω». Od: O. (ші nas:) «Βελέεσσιν ἐπείγετο». Іл: E. ші N. (ші miж: saъ nas: къ ак: ел:) «Γάμον ἐπείγομαι». Od: E. ші T. (ші къ цеп:) «'Οδοῖο («'Αρηος) ἐπειγόμενος». Od: A. ші N. Іл: T. (ші къ прeп:) «'Επειγόμενοι περὶ νίκης». Іл: Ψ. (ші къ înf:) »Δῦναι τὸν ἥλιον ἐπειγόμενος». Od: N. гръвinдъ se a трече вremea маї кърînd; (ші авsол: în пapтч: în локъ de adiekt:) «'Ανεμοι ἐπειγόμενοι». Іл: E. ізцї. (ші în локъ de adв;) «Ψυχὴ ἔσσυτ'.... ἐπειγομένη. Іл: Ξ. în гравъ, îndaтъ. «'Οπὸς γάλα συνέπηξεν ἐπειγόμενος». Іл: E. (înвîptindвse) ізte.

'Επειγωλὴ (ἡ), poet: în локъ de ἔπειξις.

'Επειδὰν [ἐπειδὴ, ἄν], конівпк: кînd, двпе че (къ ввп:) «'Επειδὰν πρῶτον ἐπίζηται». Іл: N. «'Επειδὰν τάχιστα». Ksn: îndaтъ че.

'Επειδὴ [ἐπεὶ, δή], конівпкц: înпpeвn: (saъ în хотър: de timn:, saъ maї des în însem: de прічінъ) двпе че; fiind къ. (къ хот: saъ maї noъ къ noft: saъ къ înf: în повestipe). «'Επειδὴ πρῶτα πυθέσθην». Іл: P. «'Επειδὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστός». Іл: Λ. «'Επειδὴ νηυσίν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται». Іл: Ξ. «'Επειδὴ ταῦτὰ μ' ἀνέμνησας». Od: Γ. «'Επειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι». Od: Ξ. «'Επειδὴ (ка квm ap fi fost ἐπεί δή) φῆσαι πάντας τοὺς δικαστάς». Dm: (вezї ші ἐπεί).

'Επειδήπερ, конівпкц: = 'Επειδή. (вezї ші ἐπείπερ).

'Επειὴ [ἐπεί, ἦ], poet: în локъ de ἐπεί.

'Επεικάδες (αἱ), [ἐπεί, εἰκάς] челе din вртъ поъ зіле двпе a doъzечелеа але fie-къріа лвnape лвnї.

'Επ-εικάζω, biit: -άσω, semвieскъ, daъ къ soкoteала. «Ὡς ἐπεικάσαι». Ep: ші Sof: пе semne, прекъл se вede, saъ se dъ къ soкoteала.

'Επείκε, saъ ἐπείκεν, (în локъ de ἐπεί κεν) конівпкц: poet: în локъ de ἐπεὶ ἄν, saъ ἐπειδάν.

'Επείκελος (ὁ, ἡ), poet: = 'Επιείκελος.

'Επεικτέον, nosit: ал лэї ἐπείγω.

'Επείκτης, ου (ὁ), гръвitopъ; siлвitopъ, înпilътopъ de чinева; (маї пapтік:) stpînгътopъ de двждіі. [ἐπείγω].

'Επ-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, înfъшвръ пе чева, saъ пе d' аввпра.

'Επειλημμένος, nas: tpc: de кв: de пapтч: ал лэї ἐπιλαμβάνω.

'Επείλησις, εως (ἡ), înfъшвраре пе чева. [ἐπειλέω].

'Επ-ειλίσσω, biit: -ίξω, poet: în локъ de ἐφελίσσω.

'Επ-ειμι [ἐπὶ, εἰμί], biit: ἐπέσομαι, (прел: ἐπῆν, ші чл:) (маї totdaвna în a 3: neps: saъ în пapтч:) sîntъ, staъ пе чева; (fir:) =Επίκειμαι, ші 'Επήρτημαι. (къ dat:) «Κάρη ὥμοισιν ἐπείη». Іл: B. (ші гъръ kazъ). «Λεπτότατος θέε χαλκός, λεπτοτάτη δ' ἐπέην

ρινὸς βοός». Il: Υ. «Κληΐδα χαλκείην, κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν». Od: Φ. 2) eksistă (mъ naskă) ne biitorъ. «Αλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσιν». Od: Δ. (de unde) «'Επεσσόμενοι». noet: urmашiĭ. 3) (kъ inf:) ="Εξεστιν, este kъ nъtinцъ, saŭ eptatŭ.

"Επ-ειμι [ἐπὶ, εἶμι], biit: ĕπειμι, (прел: ἐπήειν, ші чл:) ='Επέρχομαι.

'Επεῖναι, inf; al lъĭ ĕπειμι (ἐπὶ, εἰμί). 2) Ion: în локŭ de ἐφεῖναι, nex: 2: de înf: al lъĭ ἐφίημι.

"Επειξις, εως (ἡ), grъbire (akt: saŭ nas:), siliре; iцealъ, ші чл: [ἐπείγω].

'Επείπερ, konibukц: = 'Επεί, 'Επειδή, dъne че. (bezĭ ші ἐπειδήπερ).

'Επειρέομαι, saŭ ἐπείρομαι, Ion: în локŭ de ἐπέρομαι.

'Επ-ειρύω, noet: în локŭ de ἐπερύω.

'Επειρώατο, Ion: în локŭ de ἐπειρῶντο, a 3: îm: neps: de прел: al lъĭ πειράομαι.

'Επ-ειρωνεύομαι, biit: -εύσομαι, (kъ dat:) maĭ borbeskŭ înkъ în eponie (în pîsŭ) desnpe чева, saŭ чinева.

'Επ-ειρωτάω ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локŭ de ἐπερωτάω.

'Επείσαγμα (τὸ), adaosŭ, = Επεισόδιον; noваръ, grъstatе, (de unde) =(saŭ greш: în локŭ de) 'Επίσαγμα. [din

'Επ-εισ-άγω, biit: -άξω, întpodъkŭ ші alтŭ чева ne lîngъ челе-л-alte, adaogŭ; barŭ чева înъuntръ de afarъ (din локŭ stpeinŭ ші npinч:) snpe vътъmarea челор dinъuntръ. 2) penpesintŭ чева în tealtръ, saŭ nomeneskŭ în kъbînlъl meŭ ka unŭ enisodiŭ, saŭ akчesopiŭ. (de unde 3) (fir:) iaŭ ші alтъ mъiepe ne lîngъ чeca че amŭ.; (miж:) adontezŭ ші alцĭ konii, ші чл: [de unde

'Επεισαγωγὴ (ἡ), întpodъчepe neste alтŭ чева, adaosŭ; înnoptape de afarъ ші de alte lъkrъrĭ afarъ din чеlе (ші npinч: snpe vътъmarea челор) dinъuntръ; adontape ші de alцĭ konii; lъape ші de alтъ mъiepe, ші чл: [de unde

'Επεισαγώγιμος (ὁ, ἡ), adъsŭ înъuntръ; saŭ de întpodъs de afarъ. (din unde npinч:) «'Επεισαγώγιμα (τὰ), шърfile înnoptate, saŭ de înnoptat de afarъ.

'Επείσακτος (ὁ, ἡ), întpodъsŭ de afarъ (npinч:) snpe vътъmarea челор dinъuntръ; adontatŭ de fiŭ; saŭ чetъцenitŭ maĭ în urmъ (ші maĭ de mъlte-orĭ fъrъ mepitŭ); (în цen:) stpeinŭ. «Σίτῳ ἐπεισάκτῳ χρώμεθα». Dm: [ἐπεισάγω].

'Επ-εισ-βαίνω, biit: -βήσομαι, intpк, mъ bîrŭ de toiŭ înъuntръ.

'Επ-εισ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (kъ dat:) maĭ uбiŭ ne lîngъ чеlе-л-alte, maĭ adaogŭ чева (ші nestp: saŭ ел: intpк) fъrъ beste ші kъ sila undeва înъuntръ; apunkă чева, saŭ kazŭ, nъvъleskŭ neste чева.

'Επεισβάτης, ου (ὁ), înbъrkatŭ în korabie neste nъmърul kъbenitŭ, saŭ neste alцiĭ. [ἐπεισβαίνω].

'Επ-εισ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, npiimeskŭ чева înъuntръ maĭ mъlt, saŭ ne lîngъ alteле.

'Επ-εισ-ειμι, biit: -ειμι, = 'Επεισέρχομαι.

'Επ-εισ-έρρω, biit: -ερρήσω, intpк ші eŭ dъne alцiĭ undeва supe a mea neipe.

'Επ-εισ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἐπεισῆλθον, ші чл:) (kъ dat:) intpк undeва maĭ ne urmъ, saŭ dъne alцiĭ (npinч: snpe vътъmarea челор dinъuntръ).

'Επ-εισ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, întpodъkŭ, kълъzzezŭ ne чinева undeва înъuntръ; saŭ sfътuieskŭ, novъцuieskŭ dъne (saŭ ne lîngъ) alцiĭ.

'Επείσθεσις, εως (ἡ), (Sхл:) al doilea înчeputŭ, saŭ eksopdŭ. [ἐπειστίθημι].

'Επείσιον (τὸ), noet: în локŭ de ἐπίσειον.

'Επ-εισ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, kiemŭ ne чinева înъuntръ ne lîngъ (saŭ dъne) alцiĭ.

'Επε-εισ-κρίνομαι, biit: -κριθήσομαι, intpк undeва (npinч:) kъ unŭ miжlokŭ, ші npin локŭ stpimtŭ (npin urm:) snpe vътъmarea челор dinъuntръ ші fъrъ boiea лор; mъ bîrŭ ne lîngъ (saŭ dъne) alцiĭ.

'Επ-εισ κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Επεγκυκλέω, întpodъkŭ чева шаĭ mъlt, ші ka unŭ enisodiŭ. [de unde

'Επεισκύκλησις, εως (ἡ), întpodъчepe de чева akчesopiŭ.

'Επ-εισ-κύπτω, biit: -κύψω, mъ plekŭ de sus, ka sъ vъzŭ înъuntръ.

'Επ-εισ-κωμάζω, biit: -άσω, intpк undeва kъ sepenadъ fъrъ boiea ші snpe nevinstea челор din nъuntръ, adikъ ovrъzniчeште, ші fъrъ uunъ kъbiinцъ.

'Επεισόδιος (ὁ, ἡ), întpodusŭ de afarъ neste subiektŭ, akчesopiŭ, = 'Επείσακτος. (de unde || subst:) 'Επεισόδιον (τὸ), enisodiŭ, (npinч: în bekile tpanedii) aktul întpodusŭ întpe xorurile, kare komплektaŭ npinчipala napte a dpameĭ; (npin întind:) op че se întpodъче în povestipĭ, saŭ skpise afarъ din subiektŭ; (în цen:) stpeinŭ, de alтŭ neamŭ. (fir:) «Τύχης ἐπεισόδιον». Ilv: neauitentatъ жъkъpie a nopokulяĭ. [ἐπείσοδος]. [de unde.

'Επ-εισοδιόω -ῶ, biit: -ώσω, întpodȣkȣ̆ (вapiezȣ̆ кȣ) епisodiĭ. [ші

'Επεισοδιώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ȣnȣ̆ (asemenea кȣ) епisodiȣ̆.

'Επείσοδος (ἡ), intpape dȣпе (saȣ̆ întpe) алтеле; saȣ̆ din afaръ fъръ вeste întpeвenipe. [ἐπὶ, εἰς, ὁδός].

'Επ-εισ-παίω, biit: -παιήσω, (кȣ dat: saȣ̆ ак преп:) daȣ̆ пъвалъ, întpȣ în siлъ, пъпъdeskȣ̆ fъръ вeste пeste (saȣ̆ dȣпе) алцiĭ, = 'Επεισπίπτω.

'Επ-εισ-πέμπω, biit: -πέμψω, (кȣ dat: indip:) tpimiцȣ̆, пopneskȣ̆ чева ȣna dȣпе алta înъȣntpȣ, saȣ̆ asȣпpa кȣĭва.

'Επ-εισ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) maĭ sъpȣ̆ înкъ saȣ̆ dȣпе алцiĭ înъȣntpȣ, saȣ̆ asȣпpa кȣĭва.

'Επ-εισ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (кȣ dat:) кazȣ̆ fъръ вeste ші пъвалъ înъȣntpȣ, saȣ̆ asȣпpa кȣĭва. (вezĭ ші ἐπεμπίπτω).

'Επ-εισ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, (кȣ dat:) intpȣ кȣ кopaвia în ȣpmъpipea (saȣ̆ asȣпpa) кȣĭва.

'Επ-εισ-πνέω, biit: -πνεύσω, îmĭ tpaгȣ̆ des ші întpepȣпt pesȣfлapea (înпpot: de ἐπεκπνέω).

'Επ-εισ-πράσσω(ττω), biit: -πράξω, stpînгȣ̆ dъждiĭ (datopiĭ, ші чл:) пeste челе хotъpîte.

'Επ-εισ-ρέω, biit: -ρεύσω, (кȣ dat:) кȣpгȣ̆ (mъ въpsȣ̆) пeпpeкȣpmat, saȣ̆ пе d'asȣпpa челȣĭ че este înъȣntpȣ̆ în чева. «Τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν φακῆν, ἡ δ'ἐπεισέῤῥει». At:

'Επ-εισ-φέρω, biit: ἐπεισοίσω, adȣкȣ̆ (вaгȣ̆) чева п'întpe, saȣ̆ пе лîнгъ челе aflate înъȣntpȣ în чева, maĭ adaoгȣ̆. «Τὸ ἐπεισφερόμενον πρῆγμα». Ep: че пе пeпъdъждȣite se întîmплъ întpe алтеле.

'Επείσφρες, пopȣпч: (пepeг:) ал лȣĭ ἐπεισφέρω, saȣ̆...

'Επ-εισφρέω -ῶ, biit: ήσω, ші ήσομαι, At: (пpin sinк: saȣ̆ metat:) în локȣ̆ de ἐπεισφέρω, saȣ̆ ἐπεισφορέω.

'Επ-εισ-χέω, biit: -χεύσω, topnȣ̆ ші алтȣ̆ чева de d'asȣпpa înъȣntpȣ.

Ἔπειτα [ἐπὶ, εἶτα], adв: (timп:) пе ȣpmъ, dȣпе aчestea, de aчi în коло. «'Επειδὴ σφαίρῃ πειρήσαντο, ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα». Od: Θ. «Πρῶτον μὲν,... ἔπειτα δὲ». Dm: (ші кȣ apt:) «Οἱ ἔπειτα». Лкs: ȣpmaшiĭ. «Τὸ ἔπειτα». Лкs: вiitopȣл. 2) гîndit: saȣ̆ întъpit: aша dap, пpin ȣpmape; пeгpeшit. «Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι, πῶς ἄν ἔπειτ' 'Οδυσσῆος λαθοίμην»; Iл: K. «Εἰ ἐτεόν γε δὴ ἀγορεύεις, ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν». Iл: H. (ші хotъp;) «Οὐ σύ γ' ἔπειτα Τυδέος ἔκγονὸς ἐσσι». Iл: E. 3) (ла întpeв:) emfant: (în eponie saȣ̆ pîsȣ̆) ші че; ші кȣm adiкъ? «Ἔπειτ' οὐκ οἴει; Лкs: saȣ̆ 4) eкчeпц: afaръ de aчeasta, saȣ̆ maĭ пе ȣpmъ de toate. (вezĭ ші εἶτα). 5) ȣneopĭ înпpot: însъ, кȣ toate aчestea (Apstf: Ax: 137. 291. 498. Пasъpĭ 29).

Ἔπειτεν, Ion: în локȣ̆ de ἔπειτα.

'Επ-εκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, esȣ̆ maĭ пе ȣpmъ de кît...; esȣ̆ maĭ afaръ.

'Επ-εκ-βοάω -ῶ, biit: -ήσω, =(saȣ̆ гpeш: în локȣ̆ de) 'Επεμβοάω.

'Επ-εκ-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, esȣ̆, ші алepгȣ̆ în aжȣtopȣл кȣĭва.

'Επ-εκ-διδάσκω, biit: -διδάξω, eкsплiкȣ̆, doвedeskȣ̆ чева кȣ maĭ mȣлtъ întindepe.

'Επ-εκ-δίδωμι, biit: -δώσω, daȣ̆ чева afaръ maĭ mȣлt, saȣ̆ maĭ în ȣpmъ de чева.

'Επ-εκ-διηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, пoвesteskȣ̆, eкsплiкȣ̆, sпȣiȣ̆ чева maĭ кȣ amъpȣntȣл. [de ȣnde

'Επεκδιήγησις, έως (ἡ), maĭ amъpȣntъ пoвestipe de чева.

'Επεκδρομὴ (ἡ), a doiлea пъвълipe afaръ de înпpesopaцĭ asȣпpa înпpesopъtopiлop.

'Επεκέατο, Ion: în локȣ̆ de ἐπέκειντο, 3: îm: пeps: de прел: ал лȣĭ ἐπίκειμαι.

'Επέκεινα [ἐπ' ἐκεῖνα], adв: (лок:) пeste, în пaptea de dinколо; maĭ deпapte; maĭ 'nainte; maĭ sȣs; (ші timп:) maĭ 'nainte de. «'Επέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου». Epd: (ші кȣ apt:) «Τὰ δ' ἐπέκεινα θῖνες ἄγριοι». Пл: «'Επέκεινα τοῦ δέοντος». Лкs: пeste tpeвȣinцъ. «Ὦ πάντων ἐπέκεινα». кiemape de Dȣmnezȣ̆. (ші timп:) «'Εν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις». Iskp: în вpemiлe tpeкȣte.

'Επεκέκλετο, пoet; a 3: sinг: пeps: de пex: 2: ал лȣĭ ἐπικέλομαι.

'Επ-εκ-θέω, biit -θεύσομαι, = 'Επεκτρέχω, алepгȣ̆ afaръ asȣпpa кȣĭва.

'Επ-εκ-θύομαι, biit: -θύσομαι, adȣкȣ̆ жeptfъ sпpe înвлînzipe ші eptape пentpȣ чева, saȣ̆ sпpe апъpape de вpe ȣn pъȣ̆.

'Επ-εκ-πίνω, biit: -πίομαι, вeaȣ̆ de o datъ (deшeptȣ̆ пaхapȣл пînъ în fȣndȣ̆) maĭ în ȣpmъ de ..., saȣ̆ maĭ de mȣлte opĭ, peпetat.

'Επέκπλοος -ους (ὁ), eкsплȣtipe de кopaвie, saȣ̆ de flotъ înпpotiвъ.

'Επ-εκ-πνέω, biit: -πνεύσω, pesȣflȣ̆ des ші peпetat afaръ. (înпpot: de ἐπεισπνέω).

'Επ-εκ-ροφέω -ῶ, biit: -ήσω, sorbă nînъ în fъndă dъne чева.

'Επέκτασις, εως (ἡ), înkъ maĭ mъlтъ întindepe (akt: saă nas:); (fir:) amînape, prelъnцipe de вреme; (gram:) крешtepe de zivepe kъ adъoгape de вокалъ, (n: e:) Πηληϊάδεο în лokă de Πηλείδου, πολεμήϊα în лokă de πολέμια, ші чл: [ші

'Επεκτατικός, ἡ, όν, ші adв: -ικῶς, пъtinчosă, saă oвiчnъită a întînde maĭ mълt, a prelъnцi (timпă saă zivepĭ). [din

'Επ-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întinză maĭ mълt; (fir:) prelъnцeskă, amînă neînчetat вremea; (Gram:) kpeskă (цpin adaosă de вокалъ) o zivepe. || (niж:) mъ лъnlă, mъ sileskă kъ stъpъipe a aжъnце ъndeва maĭ 'nainte. «Τῶν μὲν ὄπισθεν ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι». Skp: [de ъnde

'Επεκτεταμένως. adв: (de пartч:) kъ întindepe, saă stъpъipe sцpe înainte.

'Επ-εκ-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, cuiind алергă asъпра kъĭва, dъne чinева.

'Επ-εκ-φέρω, biit: ἐπεξοίσω, (kъ dat: îndip:) skoцă (skopneskă) чева asъпра (înпpotiва) kъĭва.

'Επ-εκ-φεύγω, biit: -φεύξομαι,=Επιφεύγω (saă греш: în лokă de ὑπεκφεύγω).

'Επεκφορὰ (ἡ), skoatepe, saă cuiipe, popniipe asъпра kъĭва.

'Επ-εκ-χέω, biit: -χεύσω, (kъ dat: indip:) maĭ върsă afaр.

'Επ-εκ-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, esă, mъ popneskă пe ъpтъ, saă îndatъ dъne алтъл.

'Επέλασις, εως (ἡ), popniipe, пъвълipe de ouitipe asъпра връжташълъĭ. [din

'Επ-ελαύνω, biit: -ελάσω, ші At: -ελάω -ῶ, (kъ dat, saă ак: прєп: îndip.) ronind sileskă калă, ші чл: a алерга; (saă ел:) алергă (цpinч:) kъ калъл saă тръsъpa dъne чinева; mъ ouiteskă, пъвълeskă asъпръ; (fir:) adъkă, înпziă asъпръ. «Ὅρκον ἐπελαύνειν τινί». Ep: (bezĭ ἐπακτός). (ші nas:) «Πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός». Il: N. ші B. epa întinsъ (цpin вътaie de чока nă) neste...

'Επ-ελαφρίζω, biit: -ίσω, ші

'Επ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, ъшъpeză чева maĭ mълt.

'Επέλεγχος (ὁ), = 'Επεξέλεγχος. [ἐπί, ἔλεγχος].

'Επέλευσις, εως (ἡ), вenipe fъръ вeste, пъвълipe asъпръ; (fir:) întîmплape de înпpeжъpape. [ші

'Επελευστικὸς, ἡ, όν, kape se faчe, saă вine fъръ вeste, neпpeвъzъtă; (de ъnde лa Stoĭчĭ) «'Επελευστικὸν». întîmплъtoape înпpeжъpape.

'Επ-ελίσσω, Ion: în лokă de ἐφελίσσω.

'Επ-έλκω, Ion: în лokă de ἐφέλκω.

'Επέλλαβε, noet: în лokă de ἐπέλαβε, a 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лъĭ ἐπιλαμβάνω.

'Επ-ελπίζω, biit: -ίσω, daă kъĭва din noă nъdeжdĭ, saă maĭ întinză nъdeжdiле kъĭва; (nestp: kъ dat:) nъdъжdъieskă în чinева; (maĭ noă) nъ 'mĭ taiă nъdeжdea.

'Επ-έλπομαι, (fъръ biit:) noet: maĭ nъdъжdъieskă.

'Επεμβαδὸν, adв: ънъл neste алтъл. [din

'Επ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (kъ dat:, saă noet: kъ цen:) калă, staă d' asъпра, saă intpъ în, saă întpe...; (fir:) калă în пiчoape, desпpeцъieskă, neчinsteskă. «Οὐδοῦ («Δίφρου) ἐπεμβεβαώς». Om: ші Es: stînd цeапъn. (ші fir:) «'Επεμβαίνειν τινι, saă κατά τινος». Sof: 2) intpъ, saă mъ sъiă dъne алтъл. «Δίφρον ἐπεμβαίνειν». Es:

'Επ-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, пъiă (apъnkă) ъna neste алta înъъntpă, saă neste чева, întpenъiă; (partik:) алtoieskă; (ел: saă nestp: desпpe pîъpĭ) mъ върsă пe лînгъ, saă dъne алteле înъъntpъ în...; (fir:) adaoгă, întpeвîpă.

'Επέμβαμμα(τὸ),="Εμβαμμα.[ἐπεμβάπτω].

'Επέμβασις, εως (ἡ), intpape, кълkape înъъntpă saă întpe; nъвълipe; (fir:) кълkape în пiчoape; desпpeцъipe, ші чл: [ші

'Επεμβάτης, ου, (ὁ), чел че калъ пe чева, saă întpъ ъndeва; (noet:) чел че se sъie пe калă, în tpъsъpъ, saă кoравie. |ἐπεμβαίνω].

'Επεμβεβαώς, noet: în лokă de ἐπεμβεβηκὼς, tpe: de kъ: ал partч: лъĭ ἐπεμβαίνω.

'Επεμβλητέον, nosit: ал лъĭ ἐπεμβάλλω.

'Επ-εμ-βοάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ dat:) stpigă asъпра kъĭва, îл iaă kъ гъpa. (bezĭ ші ἐπικαλέω].

'Επεμβολὰς, άδος (ἡ), алtoitъ. «Ἄπιος —». || (sъbst:) алtoiă. [ші

'Επεμβολὴ (ἡ), nъnepe (asвîpлipe) neste, saă întpenъnepe (akt: saă nas:); adaosă; алtoipe (de nomă). [ἐπεμβάλλω].

'Επ-εμ-βριμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ nekъжeskă, mъ înfъpieză asъпра kъĭва, îл doжeneskă, îл amepinцă;

'Επέμμηνος (ἡ), (γυνὴ femeie) чea în pîndъiала sa de лъnъ. [ἐπί, ἐν, μήν].

'Επ-εμ-πάσσω, biit: -πάσω, presъpŭ пе d' asȣпра în чева.

'Επ-εμ-πηδάω ῶ, biit: -ήσω, maĭ sъpŭ d' asȣпра кȣĭва.

'Επέμπηκτος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, ἐμπήγνυμι] înfintŭ, saŭ fъкȣtŭ аша, ка sъ se înfigъ în чева.

'Επ-εμ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, ='Επεισπίπτω, kazŭ кȣ toatъ greȣtatea înъȣntpȣ, saŭ пeste чева. (în перifp:) «Τί δῆτα ποίμναις τὴν δ' ἐπεμπίπτει βάσιν»;. Sof:

'Επ-εμ-φέρω, biit: ἐπενοίσω, ='Επεισφέρω.

'Επ-εμ-φύρω, biit: -φυρῶ, fpъmîntŭ, saŭ amestekŭ înкъ чева înъȣntpŭ.

'Επ-εναρίζω, biit: -ίξω, поet: maĭ omopŭ înкъ ші пе алтŭ чinева.

'Επ-εν-δίδωμι, biit: ἐπενδώσω, maĭ daŭ înкъ, adaorŭ ла челе date.

'Επένδυμα (τὸ), ші

'Επενδύτης, ου (ὁ), xaĭnъ deпe d' asȣпра (mantелъ, ші чл:). [din

'Επ-εν-δύω, biit: -δύσω, (miж: nex: ἐπενέδυν, ші чл) înвракŭ (ші miж: mъ înвракŭ) ші кȣ алтъ xaĭnъ пе d'asȣпра.

'Επένεξις, εως (ἡ), = 'Επιφορά. [ἐπενέγκω neîntp: =ἐπιφέρω].

'Επενέθορον, поet: nex: 2: ал лȣĭ ἐπενθρώσκω.

'Επενεῖκαι, Ion: în локŭ de ἐπενεγκεῖν, nex: de înf: ал лȣĭ ἐπιφέρω.

'Επενήνεον, поet: în локŭ de ἐπένεον, прел: ал лȣĭ ἐπινέω.

'Επενήνοθε, поet: în локŭ de ἐπήνθει, saŭ ἐπῆνθε Dop: în локŭ de ἐπῆλθε. «Ψεδνὴ («Οὔλη) ἐπενήνοθε λάχνη». Іл: В. К. «Χρῖσαν ἐλαίῳ ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν». Od: Θ. (ші прin întind:) «Πουλὺς ἐπενήνοθεν αἰών». Апл: (bezĭ ші ἐνήνοθεν).

'Επένθεσις, εως (ἡ), [ἐπεντίθημι] пȣnepe ка adaosŭ п'întpe алтеле. (bezĭ ші παρένθεσις).

'Επ-εν-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (кȣ dat:) sъpŭ, mъ арȣnкŭ înъȣntpŭ, saŭ asȣпра кȣĭва.

'Επ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ maĭ gîndeskŭ; (лоц:) adaorŭ ші алтŭ аргȣmentŭ. [de ȣnde

'Επενθύμημα (τὸ), (лоц:) алтъ noъ аргȣmentaцie (sпре întъpipea челiĭ dintîĭ). [ші

'Επενθύμησις, εως (ἡ), = 'Επενθύμημα. «Ἡ δὲ ἐπενθύμησις ἔστιν ἐνθύμημα ἐπιφερόμενον, ὅ μὴ προστεθὲν μὲν οὐ ποθεῖται, προστεθὲν δὲ τὸ πᾶν ὠφελεῖ». Ерmц:

'Επ-εν-τανύω, biit: -ύσω, поet: în локŭ d

'Επ-εν-τείνω, biit: -τενῶ, întinzŭ чев înкъ maĭ mȣлt. (se konf: кȣ ἐπεκτείνω, ш ἐπεντύνω).

'Επ-εν-τέλλω, biit: τελῶ, maĭ порȣnчesк înкъ.

'Επεντερώματα (τὰ), [ἐπὶ, ἔντερον] etimол: îndpeпtape a лȣĭ ἐπεντρώματα.

'Επ-εν-τίθημι, biit: ἐπενθήσω, maĭ пȣi пе лîngъ челе-л-алте, adaorŭ чева întp алтеле.

'Επ-εν-τρίβω, biit: -τρίψω, (кȣ dat: îndip:) fpekŭ чева de maĭ mȣлte-opĭ (sa maĭ în ȣpmъ de...) пeste чева; (прin întind: ші fir:) întinъpeskŭ.

'Επ-εν-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) mъ desmiepdŭ în чева.

'Επ-εν-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (nex: ἐπενέτραγον, de ȣnde înf: ἐπεντραγεῖν) mъ nînкŭ (прinч: fpȣkte, ші чл:) dȣпе алт mînкъpĭ.

'Επεντρώματα (τὰ), (dȣпе Епiкȣpŭ) mînкъpiле челе de прisosŭ; (ші în цen:) aвȣsȣл desfъtъpiлop. [ἐπὶ, ἐν, τιτρώσκω] (bezĭ ші ἐπεντερώματα).

'Επεντρώσεις, εων (αἱ), = 'Επεντρώματα

'Επ-εντύνω, biit: -υνῶ, ші

'Επ-εντύω, biit: -ύσω, поet: гъteskŭ (ш miж: mъ гъteskŭ) sпре... «'Επέντυε νῶϊν ἵππους». Іл: Θ. (ші miж: ел:) «Νέοι ἐπεντύνονται ἄεθλα». Od: Ω. (ші кȣ înf:) 'Επεντύνονται ναίεσθαι». Апл: (în Sof: Easŭ, este греш: în локŭ de ἐπεντείνω).

'Επ-εξ-άγω, biit: -άξω, skoцŭ (ші ел: esŭ кȣ) oштipĭ, mъ oштeskŭ asȣпра връжmaшȣлȣĭ. [de ȣnde

'Επεξαγωγὴ (ἡ), skoatepe de (saŭ eшipe кȣ) oштipe asȣпра връжmaшȣлȣĭ.

'Επ-εξ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, maĭ fakŭ ші алте грешелĭ.

'Επ-εξ-ανάπτω, biit: -άψω, апpinzŭ înкъ maĭ mȣлt.

'Επ-εξ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, amъцeskŭ de isnoaвъ, saŭ maĭ mȣлt.

'Επ-έξ-ειμι, biit: -ειμι, = 'Επεξέρχομαι.

'Επ-εξ-ελαύνω, biit: -ελάσω, ші At: -ελάω -ῶ, порneskŭ afaръ (mi ел: esŭ кȣ) кълъpimea asȣпра връжmaшȣлȣĭ.

'Επεξέλεγχος (ὁ), a doiлea (maĭ eksaktъ) doвadъ.

'Επεξέλευσις, εως (ἡ), konцinepe, ȣpmape de гonipe ші pesвȣnape. [ші

'Επεξελευστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ, saŭ аплекатŭ ла гonipe, ші pesвȣnape. [ἐπεξελεύθω=ἐπεξέρχομαι].

'Επ-εξ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, îmĭ îndpentezŭ, saŭ перfекцionezŭ din че în че maĭ mълt лъкръл. [de ъnde

'Επεξεργασία (ἡ), pепetatъ лъкраре sпре перfекцionapea лъкрълъĭ. [ші

'Επεξεργαστὴς, οῦ (ὁ), desъвîршitорŭ de лъкръ прin pепetatъ лъкраре.

'Επεξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ, saŭ deпrinsŭ ла перfекцionape de лъкръ.

'Επ-εξ-έρπω, biit: -ερπύσω, esŭ tîpîndъmъ (adikъ пе askъnsŭ, ші пе nesimцite) asъпра къĭва.

'Επ-εξ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, esŭ, mъ пopneskŭ asъпра къĭва; intpъ пе ла о mърцine, шĭ esŭ пе чееа-л-алтъ (прinч: ка ъnŭ връжmamŭ); (fir:) чiteskŭ чева de ла îнчепътŭ пînъ ла sfîршitŭ; (în цen:) обsервŭ, черчetezŭ чева къ amърънtъл; (къ dat:) nъ слъбeskŭ гоana d'asъпра къĭва пînъ ла чеа desъвîршitъ pesбъnape. «'Επεξελθὼν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι». Epd: «'Ο παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται». Тъч: (вezĭ ші μετέρχομαι).

'Επεξέτασις, εως (ἡ), речерчetape, pевizie. [ἐπεξετάζω].

'Επ-εξ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, (nex: ἐπεξεῦρον, ші чл:) maĭ пъskочeskŭ чева înкъ, saŭ пе ърmъ, maĭ adaoгŭ ші алтъ inвenцie.

'Επ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, еksплiкŭ, saŭ повesteskŭ чева maĭ desлъшit. [de ъnde

'Επεξήγημα (τὸ), adaosŭ sпре о maĭ desлъшitoape еksплiкape. [ші

'Επεξηγηματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ, saŭ kontpiвъitорŭ ла о maĭ desлъшitoape еksплiкape. [ші

'Επεξήγησις, εως (ἡ), еksплiкape maĭ desлъшitъ, saŭ къ amърънtъл.

'Επεξῄεισθα, At: în локŭ de ἐπεξῄεις, а 2: sinг: пeps: de прел: ал лъĭ ἐπέξειμι.

'Επεξῆς, Ion: în локŭ de ἐφεξῆς.

'Επ-εξ-ιακχάζω, biit: -άσω, kîntŭ pепetat ші къ mape гласŭ imnъл în чinstea Бакълъĭ, nъmitŭ Ἴακχος.

'Επεξιτέον, saŭ ἐπεξιτητέον, пosit: ал лъĭ ἐπέξειμι.

'Επεξόδιος (ὁ, ἡ), atinгъtорŭ de еksпediцie de apmie; (de ъnde) «'Επεξόδια (τὰ), Ksn: (se înц: ἱερά) жeptfe, че se fъчeaŭ maĭ 'nainte de пopnipea ъneĭ oшtipĭ. [din

'Επέξοδυς (ἡ), пopnipe de oшtipe sпре întimпinapea връжmaшълъĭ. [ἐπὶ, ἐξ, ὁδός].

'Επέοικα, tpe: de къ: (în локŭ de neîntp: ἐπείκω)=ἔοικα, seamъnŭ. || (în a tpeia пeps:) ἐπέοικε, se пotpiвeшte, se къвine, ші чл:

'Επεπείθεσαν, пoet: in локŭ de ἐπεποίθεσαν, а 3: îm: пeps: de пeste sъв: (în локŭ de прел:) ал лъĭ πείθομαι.

'Επεπειρέατο, Ion: în локŭ de ἐπεπείρηντο, а 3: îm: пeps: de пas: пeste sъв: ал лъĭ πειράω.

'Επέπειθμεν, пoet: în локŭ de ἐπεπείθειμεν, 1: îm: пeps: de ал 2: пeste-sъв: ал лъĭ πείθω.

'Επέπληγον, пoet: nex· 2: (пeрег:) ал лъĭ ἐπιπλήσσω.

'Επέπλως, пoet: în локŭ de ἐπέπλωες, 2: sinг: пeps: de прел: ал лъĭ ἐπιπλώω, în локŭ de ἐπιπλέω.

'Επεπόνθη, Ion: în локŭ de ἐπεπόνθειν, пeste-sъв: ал лъĭ πάσχω.

'Επεπτάμην, пoet: în локŭ de ἐπέπτην.

'Επέπταρε, 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лъĭ ἐπιπτάρνυμαι.

'Επ-έπω, Ion: în локŭ de ἐφέπω.

'Επέραστος (ὁ, ἡ), бpednikŭ de iъвit, dръгъstosŭ. [ἐπὶ, ἐράω].

'Επ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, лъкрezŭ цapine (прinч:) în stpeinŭ пъmîntŭ. 2) îmĭ кpeskŭ (adaoгŭ чева ла) лъкръл; îmĭ îmmълцeskŭ (прin doвîndъ saŭ алtfел) вaniĭ, кîшtiгŭ. [de ъnde

'Επεργασία (ἡ), лъкраре de stpeinŭ пъmîntŭ; авере de пропpietъцĭ în statŭ stpeinŭ; (iap пaptik:) dpentъл, че прin înвoipe aŭ în речiпpокŭ локъitopiĭ a doъ înвeчinate statъpĭ. 2) îmmълцipe de авере прin doвîndъ, saŭ алtfел.

'Επεργός (ὁ, ἡ), = 'Ενεργός, aktiвŭ; (къ цen:) foлositорŭ, kontpiвъitорŭ ла чева. [ἐπὶ, ἔργον].

'Επ-ερεθίζω, biit: -ίσω, ipitŭ (прinч:) прin пiпъipe, atinгŭ пе d' asъпра; (în цen:) îndemnŭ, întъpîtŭ ла чева. [de ъnde

'Επερεθισμὸς (ὁ), întъpîtape, îndemnape ла чева; ipitaцie прin пiпъipe.

'Επ-ερείδω, biit: -ερείσω, pezemŭ, (ші miж: -ομαι) mъ pezemŭ de чева; (прin întind:) sпpiжinind daŭ пъtepe ла чева; (прin ъpm:) fakŭ a se пopni pепede (a se înfiцe, ші чл:) asъпра къĭва. || (miж: fir:) mъ цiŭ întemeiatŭ, stъpъieskŭ în чева. [de ъnde

'Επέρεισις, εως (ἡ), ші

'Επερεισμὸς (ὁ), pezemape, sпpiжinipe пе чева; (fir:) stъpъinцъ, înfiцepe, siлinцъ, ші чл:

*

'Επ-ερέφω, вfit: -ερέψω, поet: акоперъ чева пе d' asъпра къ înвелitoape; saъ înпodoвeskъ înвелitoapea къ dafine, ші чл: «'Επί τοι νηὸν ἔρεψα». Іл: А.

'Επερήρεισμαι, пas: tpe: de къ: ал лъї ἐπερείδω.

'Ε-έρομαι, вiit: -ερήσομαι, (nex: ἐπηρόμην, ші чл:) ='Επερωτάω.

'Επερρύοντο, поet: a 3: îm: пeps: de прел: ал лъї ἐπιρρύομαι.

'Επ-ερυθριάω -ῶ, вiit: -άσω, mъ ръшeskъ (de sfiaлъ), mъ ръшinezъ пentpъ чева.

'Επ-ερύω, вiit: -ερύσω, поet: tpaгъ чева кътpe, saъ пeste чева; tpъгînd ъpкъ în sъs. || (miж:) tîpъskъ чева asъпръ'mї, saъ dъпe mine.

'Επ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, вiъ, saъ mъ dъкъ, soseskъ ъndeва (къ ак:). «'Αγρὸν ἐπέρχεαι». Od: П. (ші къ преп:) «Ἕως ἐπῆλθον εἰς ποταμόν». Od: П. (ші къ adв:) «'Οππόσ' ἐπέλθω». Od: Ξ. 2) вiъ, mъ înfъцiшezъ de odatъ (пе кînd se faче чева). «Καὶ τότε δή με εἷλον ἐπελθόντες». Od: Т. (ші къ ак: fiг:) «Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος». Od: Δ. (ші къ dat:) «Ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν». Іл: М. (ші къ adв:), «'Εκτὸς λέξον..., μή τις ἐνθάδ' ἐπέλθῃσι βουληφόρος». Іл: Ω. (de ъnde fiг:) «'Επέρχεταί μοι (saъ) με». Плt: ші Лъч: îmї вine în гîndъ. (ші aвsол:) «Τὸ ἐπελθὸν». Лкs: op че'ї ва вeni în капъ. (ші în пeрifp: în локъ de adв:) «'Εκ τοῦ ἐπελθόντος». Лкs: de ла îndemînъ, de în datъ. (de ъnde) «'Ο ἐπελθών». Лъч: чел че s'a întîшплat. 3) (къ ак: преп:) esъ în miж-локъ (mъ înfъцiшezъ пе tpiвъnъ, ші чл:), ка sъ ворвeskъ în пъвлiкъ. «'Επελθὼν ἐπὶ τὸν δῆμον». Лкs: (вezї ші παρέρχομαί). 4) пъвълeskъ asъпра къїва (ка връжmaшъ). (къ dat:) «Βουσὶν ἐπήλυθον ὑμετέρῃσιν». Іл: Υ. (ші къ ак:) «Τμήδην αὐχέν' ἐπῆλθεν». Іл: Н. 5) гoneskъ пе чinева sпре pesвъnape. «Τὴν παρανομίαν ἐπερχόμενος». Плв: (вezї ші ἐπεξέρχομαι). 6) пetpeкъ ъnъ локъ (în tpeакътъ ші de прiвipe); (de ъnde fiг:) чiteskъ, saъ пoвesteskъ чева pепede. «Τὴν Λιβύην ἐπελθὼν». Плt: (ші fiг:) «Πολλάκις ἐπῆλθον τὰ γράμματα». Sin: 7) вiъ iapъші înaпoї, saъ maї пе ъpmъ. «Ὅτ' ἐπήλυθον ὧραι». Od: В. ші Л.

'Επ-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeвъ maї de mълte opї, черчetezъ къ amъpъntъл; (прin întind:) черъ sfatъ. [de ъnde

'Επερώτημα (τὸ), oвiektъл, desпре каре se faче skъmпъ întpeвape. [ші

'Επερώτησις, εως (ἡ), stъpъitoape întpeвape.

Ἔπεσα, (преа pap) nex: 1: ал лъї πίπτω.

Ἔπεσαν, în локъ de ἐπῆσαν, поet: a 3: îm: пeps: de прел: ал лъї ἔπειμι. [ἐπὶ, εἰμί].

'Επ-εσ-βαίνω, вiit: -βήσομαι, At: în локъ de ἐπεισβαίνω.

'Επ-εσ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, At: în локъ de ἐπεισβάλλω.

'Επεσβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: (dъпe ziч:) apъnкъ ворвe asъпра къїва, ворвeskъ de pîъ, saъ окъръskъ пе чinева.

'Επεσβολία (ἡ), поet: ворвipe netpeвnikъ ші neжъdikatъ; (maї noъ) ворвipe de pъъ, окъpîpe. [din

'Επεσβόλος (ὁ, ἡ), apъnкътopъ de ворвe neжъdikate, въpfitopъ, saъ atinгътopъ прin asemenea ворвe. [ἐπεσβάλλω].

'Επ-εσθίω, вiit: -ἐπέδομαι, mъnînкъ чева пе d'asъпра de (saъ înпpeъnъ къ) алtъ чева. (къ dat: îndip:) "'Επεσθίω μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον». Ksn:

'Επεσκεμμένως [ἐπισκέπτομαι], adв: (de пaptч:) къ въnъ гîndipe.

Ἔπεσπον, поet: nex: 2: ал лъї ἐφέπω.

'Επέσσεται, поet: în локъ de ἐπέσται, a 3: sinг: пeps: de вiit: ал лъї ἔπειμι. [ἐπὶ, εἰμί].

'Επεσσεύοντο, поet: în локъ de ἐπεσεύοντο, a 3: îm: пeps: a прел:, ші

'Επέσσυμαι, поet: tpe: de къ: ал лъї ἐπισεύομαι. [de ъnde

'Επεσσυμένως, adв: поet: (de пaptч:) pепede, iъte, in гpaвъ.

'Επεστεὼς, Ion: în локъ de ἐφεστηκώς, tpe: de къ: de пaptч: ал лъї ἐφίσταμαι.

'Επέστιος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἐφέστιος.

'Επεστραμμένως, adв: ='Επιστροφάδην.

'Επεσχάριος (ὁ, ἡ), поet: пъsъ пе (saъ пе лinгъ) гpъtapъ, saъпe вatpъ. [ἐπὶ, ἐσχάρα].

'Επετειόκαρπος (ὁ, ἡ), poditopъ пе fie-каре anъ. [ἐπέτειος, καρπός].

'Επετειόκαυλος (ὁ, ἡ), каре dъ пе fie-каре anъ noъ кочeanъ, saъ влъstapъ. [ἐπέτειος, καυλός].

'Επέτειος (ὁ, ἡ), dъinitopъ nъmaї ъnъ anъ, saъ anъл întpeгъ. 2) каре se pe-noieшte пе fie-каре anъ. [ἐπὶ, ἔτος].

'Επετειοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

'Επετειοφόρος (ὁ, ἡ), poditopъ пе fie-каре anъ. [ἐπέτειος, φέρω].

'Επετειόφυλλος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел че'шї skimвъ fpъnzeле пе fie-каре anъ; saъ în

кȣрsȣл anȣлȣĭ. [ἐπέτειος, φύλλον].

'Επετετάχατο, Ion: a 3: sinг: пeps: de пas; пeste sъв: ал лȣĭ ἐπιτάσσω.

'Επέτης, ου (ὁ), [ἕπομαι[, поet: ȣрmъtoрȣ̆ dȣпe чinева, ка o sлȣгъ; (în ţen:) = 'Οπαδός, ȣрmъtoрȣ̆.

'Επετήσιος (ὁ, ἡ), = 'Επέτειος.

'Επέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ ἐπέτης.

"Επετον, Dop: în локȣ̆ de ἔπεσον, nex: ал 2: ал лȣĭ πίπτω.

'Επέτοσσα, Dop: поet: în локȣ̆ de ἐπέτυχον, nex: a 2: ал лȣĭ ἐπιτυγχάνω.

Ἕπευ, Ion: în локȣ̆ de ἕπου, порȣнч: ал лȣĭ ἕπομαι.

'Επεύαδον, Еол: în локȣ̆ de ἐφέαδον, nex: 2: ал лȣĭ ἐφανδάνω.

'Επ-ευαζω, вiit: -άσω, поet: stpirȣ̆ de бȣкȣрie [εὐοῖ-εὐάν] ка întȣsiastȣ̆ пentpȣ вре o întîmпларе, saȣ̆ în чinstea кȣĭва.

'Κπ-ευδοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) кȣ mȣлцȣmipe пpiimeskȣ̆, апробezȣ̆ чева de бȣnȣ̆, saȣ̆ îmĭ паре бine de чева.

'Επ-ευθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) sîntȣ̆ веселȣ̆ пentpȣ̆ чева.

'Επ-ευθύνω, вiit: -υνῶ, = Κατευθύνω. «Τὰ μέλη—». Apst: îndpeптezȣ̆ чева кътpe...; (în ţen:) dipiţezȣ̆, administpezȣ̆. «'Επευθύνειν νόμισμα». Esхл: a окроti леţiле.

'Επ-ευκλεΐζω, вiit: -ίσω, слъвeskȣ̆ înкъ maĭ mȣлt, saȣ̆ mъpeskȣ̆ пpin лаȣde глоpia кȣĭва.

'Επευκτὸς [ἐπεύχομαι], ὴ, ὸν, de поftit saȣ̆ dopit a se doвîndi.

'Επ-ευβλαβέομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ sfieskȣ̆ (mъ пъzeskȣ̆) înкъ maĭ mȣлt, saȣ̆ de чева.

'Επεύνακτοι, ші ἐπεύναστοι (οἱ), (se nȣmiaȣ̆ în Sпapta) копii пъskȣţĭ de Sпaptane кȣ Елоţĭ în лiпsa бъpвaţiлop. [ші

'Επευναταὶ (οἱ), poвiĭ (Елоţii), че se кȣлкаȣ̆ кȣ Sпaptaneле în лiпsa soţiлop лop. [ἐπὶ, εὐνή].

'Επ-ευφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpin лъȣdъtoape акламaţiĭ îmĭ apъtȣ̆ mȣлцȣmipea ші înвoipea asȣпpa вре ȣnȣĭ лȣкpȣ, (adiкъ) stpirȣ̆, бpaвo, пpea вine. «Πάντες ἐπευφήμησαν δέχθαι ἄποινα». Iл: A. 2). (кȣ ак: stpъm: ші dat: indip:) кîntȣ̆ ȣnȣ̆ sfîntȣ̆ imnȣ̆ în вре o înпpeжȣpape. «Ὑμεῖς δ'ἐπευφημήσατε παιᾶνα τῇ 'μῇ συμφορᾷ». Eȣp:

'Επ-ευφημίζω, вiit: -ίσω, = 'Επευφημέω saȣ̆ 2) = (saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) 'Επιφημίζω.

'Επευχὴ (ἡ), pȣгъчiȣne; fъгъdȣinцъ кътpe Dȣшnezeȣ̆. [ἐπί εὐχή]. [de ȣnde

'Επεύχομαι, вiit: -εύξομαι, (кȣ dat:) mъ fълeskȣ̆ пentpȣ вре o isпpaвъ. 2) (пpin întind:) fъгъdȣieskȣ̆ лȣĭ Dȣmnezeȣ̆ (кiemîndȣ'л în ажȣtopȣ̆) пentpȣ вре o întpeпpindepe; (пpin ȣpm:) = Εὔχομαι, mъ pogȣ̆ лȣĭ Dȣmnezeȣ̆; (în Sof: Fiл:) блestemȣ̆.

'Επ-ευωνίζω, вiit: -ίσω, eftineskȣ̆ чева înкъ maĭ mȣлt.

'Επ-ευωχέομαι -οῦμαι, вiit: ήσομαι, (кȣ dat:) шъ desfъtezȣ̆ în osпъцȣpĭ пentpȣ вре o înвeseлitoape întîmпларе.

"Επεφνον, поet: nex: 2: ал (neîntp:) φένω.

'Επέφραδον, поet: nex: 2: ал лȣĭ ἐπιφράζω.

'Επέφυκον, поet: (пpea pap) în локȣ̆ de ἐπεφύκεσαν, 3: îm: пeps: de пeste-sъв: (în локȣ̆ de пpeл:) ал лȣĭ φύω.

'Επέχθην, пas: nex: 1: ал лȣĭ πείκω.

'Επ-έχω, вiit: ἐφέξω, (nex: ἐπέσχον, ші чл:) (кȣ dat: indip:) ţiȣ̆ (пȣiȣ̆, pezemȣ̆) чева пeste чева. «Θρήνυϊ πόδας ἐπεῖχεν». Iл: Ξ. ші Od: P. (ші desпъpţit). «'Επὶ κώπῃ σχέθε χεῖρα». Iл: A. 2) ţiȣ̆ чева dinainte saȣ̆ апpoапe de чinева (ка sъ o ia, saȣ̆ sъ o апȣче), (пpin ȣpm:) = Παρέχω, daȣ̆. «Οἶνον ἐπέσχεν». Od: П. ші Iл: 1. «Κοτύλην ἐπέσχεν». Iл: X: «Εἴποτέ μοι μαζὸν ἐπέσχον». Iл; X. 3) ţiȣ̆ чева tokmaĭ d'asȣпpa кȣĭва; (iap пaptiк:) îmĭ amȣ̆ окiȣл aţintatȣ̆ ла (окieskȣ̆) чева; (în ţen:) îndpeптezȣ̆ чева кътpe, saȣ̆ asȣпpa... «Τόξον σκοπῷ ἐπέχειν». Hind: (ші desпъpţit). «'Επὶ Τυδείδῃ ἔχον ἵππους». Iл: E. (ші ел:) «'Επὶ δ'αὐτῷ πάντες ἔχωμεν ἀθρόοι». Od: X. (ші кȣ ак: пpeп:) «Τὰς ναῦς ὁρῶντες ἐπεχούσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον». Пл: îndpeптîndȣ se кътpe... (вezĭ ші ἐπιβάλλω). (ші miж: ел:) «Τὸν δ' 'Οδυσσεὺς ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ». Od: X, (ші fir:) «Τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις θυμῷ»; Od: T. че mъ aĭ ла окĭ? 4) (fir: ші ел:) îmĭ amȣ̆ mintea aţintatъ ла чева, amȣ̆ de rîndȣ̆; (în ţen:) вaгȣ̆ de seamъ. «Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς». Eȣp: «'Επέχοντες τῇ βασιλείᾳ». Sкp: пpiвind ла îmпъpъţie. (ші кȣ înf:) «'Επὶ ταύτην ἐπεῖχον στρατεύεσθαι». Ep: «Επεῖχον ἐλλάμψεσθαι». Ep: (вezĭ ші ἐπιβάλλω). 5) ţiȣ̆ îndъpъt, oпpeskȣ̆, amînȣ̆; (ші ел: saȣ̆ nestp:) zъбoвeskȣ̆, staȣ̆ aшteптînd; înчetezȣ̆; stъpȣieskȣ̆; (ші dȣпe Stoĭчĭ) îmĭ amînȣ̆ жȣdiкata, mъ îndoieskȣ̆ a xotъpî desпpe чева. «'Επέσχε ῥέεθρα». Iл: Φ. (ші пas:) «'Επισχεθὲν τὸ ῥεῦμα». Sin; «'Επέχει με γῆ». Eпгp; «Καί πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου»; Sof: «'Επέσχε μυριάδας ἑπτὰ Ῥωμαίων». Пл: (ші кȣ ţen: indip:) «'Επέσχεν αὐτοὺς τοῦ πρόσω». Лкs: (ші ел:)

«'Επίσχες (se înц: σαυτὸν) τοῦ δρόμου». Apstf: (ші авs:) «Μικρὸν ἐπισχὼν». Плt: «Νῦν καιρὸς ἔρδειν..., εἰ δ' ἐφέξετον». Sof: «'Αντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχεν». Od: Φ. stъpвia; (ші miж: пpea pap) «'Αμφὶ γαίῃ ἐπέσχετο». Es: s'a înfint, s' a агъцat. (вezĭ ші κατέχω). 6) цiв, копpinzв atîtв локв, ажвnгв, mъ întinzв пînъ ла. «'Επτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών». Іл: Φ. «Ὅσσον χῶρον ἐπεῖχε νέκυς». Іл: Ψ. «'Οπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος». Іл: Ψ. «'Επεῖχον τούς Τεγεήτας». Ep: ажвnцeaв пînъ ла; (ші fiг:) «Τάξιν ἐπέχειν». Пл: ші maĭ noв) «Τόπον ἐπέχω». цiв локв, saв sîntв локоцiitopв. (de вnde 7) (fiг:) цiв în mîna mea, stъпîneskв, гввepnezв; пpedomneskв. «'Ο τὸν κόσμον ἐπέχων». Apst: (ші пpin întind:) «Θυσίαι ἐπεῖχον τὴν πόλιν». Ep: «Ἦν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ». Ep: «'Ως ἐπέσχεν ἡμέρα». Павs: (ші fiг:) «Τὴν τύχην, ἣ νῦν ἐπέχει». Dm:

'Επέων, Ion: поet: în локв de ἐπῶν, цen: îm: ал лвĭ ἔπος.

'Επεὼν, поet: în локв de ἐπών, пpez: de пaptч: ал лвĭ ἔπειμι. [ἐπὶ, εἰμί].

'Επ-ηβάω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локв de ἐφηβάω.

'Επήβολος (ὁ, ἡ), поet: în локв de (ші maĭ intpeв: de кît) ἐπίβολος, (кв цen:) nemepĭtopв, doвînditopв de чeвa; (пpin вpm:) пъpтaшв. «Νηὸς («'Ερετάων) ἐπήβολος». Od: B. eкsпepiinцatв. «Φρενῶν ἐπήβολος». Esxл: mintosв; (ші în pъв). «Νόσου ἐπήβολος». Esxл: вoлnaвв. 2) (кв dat:) кввenitв, saв kontpiввitopв ла sкопвл квĭвa. «'Επήβολος ἅρματι νύσσα». Tкp: ші Апл: (de вnde 3) (în цen:) пotpiвitв, пpoпopцionatв; (пpin вpm:) foлositopв, плъквtв (Апл:). [ἐπιβάλλω]. [de вnde

'Επηβόλως, adв: nemepit; пotpiвit; пpoпopцionat; кв foлosв.

'Επηγκενίδες (αἱ), [ἐπενεγκεῖν] лвnцĭ skîndвpĭ, кв кape se пodia în лвnгв кopaвia de ла пpвъ nînъ ла пвпъ. (вezĭ ші πάροδος).

'Επηγορεύω, вiit: -εύσω, ші

'Επηγορέω ῶ, вiit: -ήσω, Ion: (кв dat:) вopвeskв de pъв пe чinева, îл defaĭmв кa вinoвatв; îл окъpъskв. [ші

'Επηγορία (ἡ), Ion: = Κατηγορία, defъĭmape. [ἐπὶ, ἀγορά].

'Επῆεν, поet: în локв de ἐπῆν, 3: sinг: пeps: de пpeл: ал лвĭ ἔπειμι.

'Επηετανὸς [ἐπὶ, ἔτος], ἡ saв ὸς, όν, поet: кape цine saв ажвnцe пe totв anвл întpeгв; (пpin вpm:) mвлtв, înвiлшвгatв; концinвtв, вnвл пeste алtвл. «Ἔνθ' ἤτοι ληνοὶ (ἀρδμοί) ἦσαν ἐπηετανοί». Od: Ξ. ші K. «Σῖτον ἐπηετανὸν παρέχοιμι». Od: Σ. «Τρίχες ἐπηεταναί». Es: пepĭ deшĭ. «Αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι». Od: Δ. «Πολλὰ δὲ κᾶλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανὰ». Om: Imn: (ші adвepв:) "Πρασιαί... πεφύασιν ἐπηετανὸν γανόωσαι». Od: H. «Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον». Od: 'H. (вezĭ ші ἄφενος).

'Επήϊεν, a 3: sinг: пeps: de tpe: de кв:, ші

'Επήϊσαν, a 3: îm: пeps: de пpeл: ал лвĭ ἔπειμι. [ἐπὶ, εἶμι].

'Επῆκαν, Ion: în локв de ἐφῆκαν, a 3; îm: пeps: de пex: 1: ал лвĭ ἐφίημι.

'Επήκοος (ὁ, ἡ), (aкt:) askвлtъtopв de чinева; (пas:) askвлtatв, saв пвtinчosв a se aвzi, saв askвлta de чinева. «'Επήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν». Плt: (ші adвepв:) «Εἰς ἐπήκοον («Εἰς τὸ ἐπήκοον, saв 'Εν ἐπηκόῳ) τινός». Лкs: în кiпв saв локв, кa sъ se поatъ aвzi de чinева. «Εἰς ἐπήκοον πάντων». în aвzвл tвtвлop. [ἐπακούω].

"Επηλις, ιος, ші ἐπηλὶς, ίδος (ἡ), Ion: în локв de (ші maĭ întpeв: de кît) ἔφηλὶς. [ἐπὶ, ἧλος].

'Επηλλαγμένως [ἐπαλλάσσω], adв: (пaptч:) în pечinpокв, saв în skimвв.

'Επ-λυγάζω, вiit: -άσω, askвnzв, акопepв (ші miж: mъ акопepв) пe d' asвпpa, întpeввinцezв чeвa кa акопepiшв. (кв ак: stpъm: ші вne-opĭ, ші кв ак: indip:) «'Επιλυγάζομαι τὴν κεφαλήν θοιμάτιον». Sвid: «Τίκτουσαν ἐν τῇ γῇ ἐπηλυγαζόμεναι ὕλην». Apst: 'Επιλυγάζομαί τινα». Плt: mъ askвnzв dîndъpъtвл квĭвa. [din

'Επηλυγαῖος, α, ον, поet: акопepitв; întвnekosв. [ἐπήλυξ]. [de вnde

'Επηλυγίζομαι, = (saв гpeш: în локв de) ἐπηλυγάζομαι.

'Επήλυθον, поet: în локв de ἐπῆλθον, пex: 2: ал лвĭ ἐπέρχομαι.

'Επήλυξ, υγος (ὁ, ἡ), поet: = 'Επηλυγαῖος. || «Τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες ἑστήκασιν». Eвp: (пepifp:) în локв de ἐπηλυγασάμενοι». [ἐπὶ, ἦλυξ].

"Επηλυς, υδος (ὁ, ἡ), вenitв de afapъ, sвв пe вpmъ; stpeinв. [ші

'Επηλυσίη (ἡ), Ion: поet: în локв de

'Επήλυσις, εως (ἡ), вenipe de afapъ fъpъ вeste; пъвълipe; (пpinч:) вîntвipe din fepmeкape, deoкiape, ші чл: (pom: din ieлe, ad: din вoaлъ eкsotiкъ, a къpia пpiчinъ пв este квnoskвtъ). [ші

'Επηλύτης, ші ἐπήλυτος, ου (ὁ), ='Επηλυς. [ἐπελεύθω=ἐπέρχομαι].

'Επημάτιος, η, ον, поет: în локŭ de ἐφήμερος, каре ціне (saŭ se face întр') o zi. [ἐπὶ, ἦμαρ -ατος].

'Επημοιβὸς (ὁ, ἡ), поет: речіпрокŭ, каре se skimвъ, se ia ѕna пентрѕ алта, saŭ se întреѕвінцеазъ în skimвŭ întре dînseле, kînd ѕna, kînd алта... «Χιτῶνες ἐπημοιβοί». Od: Ξ. (везї ἐξημοιβός). «'Οχηες (θύρης) ἐπημοιβοί». Іл: М. веріце de ѕшъ. [ἐπαμείβω].

'Επ-ημύω, віit: -ύσω, поет: тъ плекŭ, тъ повîрнезŭ ла о парте.

'Επὴν, поет: în локŭ de ἐπάν.

'Επηνέμιος (ὁ, ἡ), поет: ал вîntѕлѕї; (fir:) ѕшорŭ, zadapnikŭ, nestatopnikŭ, neîntemeiatŭ. (везї ші ἀνεμώλιος). [ἐπὶ, ἄνεμος].

'Επῄνεσσα, saŭ ἐπῄνησα, поет: în локŭ de ἐπῄνεσα, nex: 1: ал лѕї ἐπαινέω.

'Επῆνθον, Dop: în локŭ de ἐπῆλθον, nex: 2: ал лѕї ἐπέρχομαι.

'Επῆξα, nex: 1: ал лѕї ἐπάττω, în локŭ de ἐπαίσσω.

'Επῃόνιος (ὁ, ἡ), поет: чел dепе църтŭ, ='Επάκτιος. [ἐπί, ἠϊών].

'Επῄορος (ὁ, ἡ), поет: [ἐπαείρω] atîpnatŭ de (saŭ пеste) чева.

'Επ-ηπύω, віit: -ύσω, поет: stpirŭ asѕпра вре ѕнѕї лѕкрѕ, saŭ пентрѕ чева; акламŭ лъѕdînd, saŭ îndemnînd.

'Επήρατος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἐπέραστος, dръгъstosŭ, saŭ de dopit, плъкѕтŭ.

'Επηρεάζω, [ἐπήρεια] віit: -άσω, (кѕ dat: saŭ pap: кѕ преп: ак:) вîntѕieskŭ (кѕ кѕвîntŭ saŭ fantъ); (în цеп:) sѕпърŭ. [de ѕnde

'Επηρεασμὸς (ὁ), вîntѕіре, sѕпъраре, ші чл: (везї ἐπήρεια). [ші

'Επηρεαστικὸς, ἡ, ὸν, обічнѕітŭ, saŭ пѕtinчosŭ, îndemînatikŭ a вътъма, a adѕче sѕпъраре.

'Επήρεια (ἡ), [ἐπὶ, ἀρειὰ] (dѕпе zічере) mѕstpape, doженіре; amepinцape; ворвіре de ръŭ, окърîре; silъ; пîръ; воіре de ръŭ; despreцѕіре; (în цеп:) вîntѕіре, гоанъ, sѕпъраре, пъгѕвіре, ші чл: «Κελεύειν κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς». Тѕч: spre вътъмареа, saŭ defъїmapea челор че 'ї пріimesk, saŭ кѕ amepinцape, прін silѕіре.

'Επ-ηρεμέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) тъ лініштеskŭ, тъ odixneskŭ пе, saŭ dѕпе чева.

'Επήρετμος (ὁ, ἡ), поет: stъtъtopŭ ла (saŭ tръгъtopŭ de) вîslъ. «'Εταῖροι — ». Od: В. ші М. вîslашї. 2) апровіzionatŭ кѕ вîsле. «Ναῦς —». Od: Е. ші Ξ. [ἐπὶ, ἐρετμός].

'Επηρεφής [ἐπὶ, ἐρέφω], έος (ὁ, ἡ), поет: акоперітŭ d'asѕпра; волтітŭ; saŭ пѕsŭ d'asѕпра ка о înвелітоаре. «Σπέος («Σίμβλον) ἐπηρεφές». Od: N. Es: ші Тгп: (везї ші κατηρεφής). «Πέτραι («Κρημνοὶ) ἐπηρεφεῖς». Od: К. М. [ші

'Επήρης [ἐπὶ ἄρω], εος (ὁ, ἡ), поет: апровіzionatŭ кѕ toate треѕвінчоаseле; înapmatŭ, гata.

'Επήριστος, ші 'Επήριτος (ὁ, ἡ), поет: despre каре se face dispѕtъ, saŭ пе каре se чеартъ; (прін ѕрm:) foapte dopitŭ. [ἐπὶ, ἐρίζω].

'Επῆρσα, поет: nex: 1: ал лѕї ἐπαραρίσκω.

'Επῆσαν, поет: în локŭ de ἐπήϊσαν.

'Επησθεῖεν, Ion: în локŭ de ἐφησθείησαν, a 3: îm: пеps: de nex: 1: ал поft: лѕї ἐφήδομαι.

'Επήσω, Ion: în локŭ de ἐφήσω, віit: ал лѕї ἐφίημι.

'Επητανὸς (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἐπηετανός.

'Επήτεια (ἡ), поет: = 'Επητύς, dѕлче salѕtape, блажініе, ші чл: [din

'Επητὴς, οῦ (ὁ), ші ἐπήτης, εος (ὁ, ἡ), поет: [ἔπω] ворвіторŭ, віне пріimitopŭ, sълѕtъtopŭ afaвілŭ, блажінŭ. (везі ші ἤπιος].

'Επητικὸς, ἡ, ὸν, [ἕπομαι] dispѕsŭ a ѕрma, saŭ a fi ѕрmъtopŭ.

'Επήτριμος (ὁ, ἡ), поет: [ἐπὶ, ἤτριον] (despre цеsъtѕрї) вътѕtŭ; (прін întind: ші în цеп:) desŭ, ѕнѕл лîngъ, saŭ пеste алтѕл; (fir:) iskѕsitŭ, пребъкѕtŭ. (везі ші πυκινός).

'Επητὺς [ἐπητὴς], ύος (ἡ), поет: ='Επήτεια (везї ziч:). 2) dѕпе ferічітѕл întрѕ помеnіре. N. Dѕка. în Od: Ф. 306. = 'Επαίτησις.

'Επ-ηχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) fakŭ sѕnetŭ, sгomotŭ пеste (adikъ пе kînd se ziче, saŭ se face) чева.

'Επηῶος (ὁ, ἡ), поет: ='Υπηῶος, dimineцеanŭ, saŭ pesъpiteanŭ. [ἐπὶ, ἠώς].

'Επήωρος (ὁ, ἡ), Грам: ='Επήορος.

'Επὶ, преп: (se акорd: кѕ цеп: dat: ші ак: ші însemn: în sint: кѕ цеп: 1) локŭ, (A) d'asѕпра. «'Εφ' ἵππου». Ksn: 'Επὶ ξυροῦ ἀκμῆς». Пров: «Ἔγχεα ὀρθὰ ἐπὶ σαυρωτῆρος». Іл: К. «Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὼς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσον». Od: Т. «'Επ' ἠπείροιο ἔρυσαν (τὰς ναῦς)». Om: 'Επὶ κά-

πρου τομέων στὰς ὀμόσασθα»: Лкs: (de ѕnde ел:) «'Εφ' ἱερῶν ὀμόσαι». Лкs: «Φέρειν ἐπὶ μὲν τῆς γλώσσης σιγὴν, ἐπὶ δὲ τοῦ προσώπου αἰδῶ». Пл:(В') п'апроапе, п'înпрежѕр, кътре... «'Αφικνοῦνται ἐπὶ Θρᾴκης». Тѕч: în пърціле Трачіеї. «'Ανεχώρησαν ἐπὶ οἴκου». Тѕч: кътре natpie (С') dinainte, de faцъ. «'Επὶ πολλῶν». Лкs: «'Επὶ μαρτύρων». Лкs: «Γράψομαί σε ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος». Лѕч: (D'.) dintpe. «Οὐδεὶς ἐπ' ἀνθρώπων». «'Επὶ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων». Apst: (de ѕnde E'. fir: ші прin întind:) sinгѕрѕ̆, ел în sine. «Εὔχεσθε σιγῇ ἐφ' ὑμείων». Іл: Н. «Πόλις κειμένη ἐφ' ἑωυτῆς». Ер: «Ἡ Κασπίη θάλασσά ἐστι ἐφ' ἑωυτῆς». Ер: Εἶχον γὰρ καὶ οὗτοι ἐφ' ἑωυτῶν μάντιν». Ер: «Τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι». Dm: sinгѕрѕл лор întepesѕ̆. 2) (fir:) enistasie. «'Επὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ». Лѕч: (ші ел:) «Ὁ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος». Dm: «Οἱ ἐπ'ἐξουσίας». Sкр: «Ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων=Ὁ ἐξ ἀποῤῥήτων». Біz. «Οἱ ἐπὶ τῶν πραγμάτων». чеї în тревіле політіче. 3) timпѕ̆ (прінч: in dъinipe), пе кînd, saѕ̆ пе времеа. «'Επὶ προτέρων ἀνθρώπων». Іл: Е. «'Επὶ Μήδων ἀρχόντων. Ер: «'Εφ' ἡμῶν». Dm: in zілеле noastpe «'Επὶ ἄρχοντος (δεῖνος)» Ptp: «Ἡ ἐπ' 'Ανταλκίδου εἰρήνη». Лкs: (везї 5). 4) кіпѕ̆, saѕ̆ кѕm (maї de mѕлte орї adверв:). «'Επι λέξεως. «'Επὶ μέρους». în локѕ̆ de κατὰ λέξιν, κατὰ μέρος, (iap maї кѕ seamъ în fpase taкtiче) «'Εφ' ἑνός». în лinie. «'Επὶ κέρως». în fpѕnte. «'Επὶ τεσσάρων». natpѕ în pîndѕ̆ (adiкъ ѕnѕл dѕпе алтѕл). «'Επὶ πεντήκοντα ἀσπίδων συνεστραμμένοι». Ksn: apaпжацї stpîns кîte чinчї-zeчї în adînкѕл faлaпцеї. 5) прічіпъ (saѕ̆ fъкътоаpe) din че. «'Επὶ πολλῶν ἄν τις κατίδοι». Лкs: din mѕлte. «Οὐκ ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτευ». Ер: «Μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ (поate se inц: τῷ ὀνόματι) τούτου Τυρσηνούς». Ер: (saѕ̆ органікъ) прin че. «Ἡ ἐπ' 'Ανταλκίδου εἰρήνη». Ksn: чеа прin міжлочіреа лѕї... (saѕ̆ sѕвіектѕ̆) desпре... «Τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν Θεῶν». Лкs: || (iap кѕ dat: 1) локѕ̆, adiкъ d'asѕпра, saѕ̆ înъѕntpѕ (maї de mѕлte орї поет:) «Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, μᾶλλον δ' ἐπὶ μήλῳ». Od: Н. «Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ». Лкs: «Τῷ δ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκεν Ἥρη». Іл: А. (ші fir:) «'Επὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βίου». Лкs: 2) (fir:) înпротівъ, saѕ̆ asѕпра кѕїва. «Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσιν ἵσταντο». Іл: В. «Ἧκε δ' ἐπ' 'Αργείοισι κακὸν βέλος». Іл: А. 'Επ' ἀλλήλοισιν ἰόντες». Іл: Г. D. ші чл: «Ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατο». Sof: «Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσειεν». Іл: Δ. sъ 'шї sкоацъ пекazѕл. 3) deплinъ воіе, stъпînipe; saѕ̆ enistasie. «Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι». Іл: Е. (везї 7) «Οὐδὲ ἑ μήτηρ σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν». Od: Х. «Σὲ δ' ἐπὶ ταῖς ἄρκυσιν (ἔσεσθαι)». Ksn: «Ποιεῖσθαί τι ἐπί τινι». Плt: «'Επ' ἐμοὶ ἐστίν» Ер: în mîna mea stъ. (mi ел:) «Τὸ ἐπ' ἐμοί». Лкs: кît se atinцe de mine. (везї ші ἐν). 4) timпѕ̆, (поет: in хотъpîpe, adiкъ) кînd, пе каре време. «'Αλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς». Іл: Θ. пе noaпte. (ші maї комплектѕ̆) «'Επ' ἤματι τῷδε». Іл: N. ші Т. кіар întp' aчeastъ zi. (кѕ totѕл deoseвit de) «'Επ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι». Od: В. întp' o zi, ші de. «'Επ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ». Od: Ξ. пе fie-каре zi. (ші проz:) «'Επὶ παντάπασι νηπίῳ αὐτῷ τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος». Dm: кînd epa. (iap ла проz: 5) пе ѕрmъ, dѕпе «'Επὶ χιόνι πεσούσῃ ἀνάγκη ἐστίν ὕσαι». Ер: «Καὶ μὴ ἐπὶ καλλίστοισι πόνοις αὐτὸν ἀπολέσητε». Sof: «'Επὶ τούτοις». «'Επὶ πᾶσι». Лкs: «Τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας». Od: Ω. «Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι». Іл: І. «Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι πάθομεν κακὰ». Od: Г. «Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε». Od: Р. «Οὐκ ἄρα δή γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν». Od: Р. «Μεμάασιν ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν». Od: Х. пе лîngъ релеле de maї 'nainte. «Αἴ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ». Od: П. кѕ чеа de акѕm inimъ. (ші în компар:) «Οὔ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο». Od: П. пе лîngъ, saѕ̆ dѕпе. 7) прічіпъ, (saѕ̆ sъвîршitівъ, adiкъ) sкопѕ̆, saѕ̆ пentpѕ че sfîршitѕ̆. «Γαστέρες... ἃς ἐπὶ δόρπῳ κατθέμεθα». Od: Σ. «Βοῶν... οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν Ἀχιλλεύς». Іл: Ψ. «Λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα. «Тѕч: «Αὕτως ἠλάσκουσιν... οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ». Іл: N. «'Ανηνύστῳ (ἀτελευτήτῳ) ἐπὶ ἔργῳ». Od: П. «Παῖδα τηλύγετον πολλοῖς ἐπὶ κτεάτεσιν». Іл: І. ка sъ 'л лase moшtenitopѕ̆ пе mѕлte аверї. «Ἔργον τελέσειεν δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ». Іл: К. «Θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ». Іл: Φ. «Μὴ ὤφελον νικᾷν τοιῷδε ἐπὶ ἀέθλῳ». Od: Λ. «'Επὶ σωτηρίᾳ τῆς Σικελίας». Плt: «'Επὶ τῷ παντὶ βίῳ». Ksn: «'Επ' ἀγαθῷ». Лкs: 'Επὶ πᾶσι δικαίοις». Dm: «'Επὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις». Тѕч: «'Επὶ πόσῳ». Лкs: «'Επὶ τούτῳ... ἐφ' ᾧ, (ші кѕ τε) ἐφ' ᾧτε". (кѕ хот: saѕ̆ înf;) кѕ aчeastъ tokmeaлъ, saѕ̆ кѕ aчestѕ̆ sкопѕ̆. (saѕ̆ motiвaлъ)

«Ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ 'γέλασαν. Іл: В. «Γέρας, ᾧ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα». Іл: А. «Ἐπί σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα. Іл: І. din прічіна ta, saŭ пентрѹ ал тъѫ вine. (ші maĭ îndeплinit). «Τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσει». Od: П. «Οὐκ ἄν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ χαλεπαίνοι». Od: Σ. «Ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς»; Лѹч: (ачі se dedѹче прin întind: ші ачеasta). «Καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Скр: (ші ел:) «Τὸν μὲν ἐπὶ τἀδελφῷ Δημήτριον, τὸν δ' ἐπὶ τῷ πατρὶ Φίλιππον ὠνόμασε». Пл: (везї ші 5). (saŭ органікъ, adікъ) прin че. «Ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι». Лѹч: кѹ пѹтеле тъѫ. «Ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν». Скр: || (іар кѹ ак: 1) локѫ (saŭ în мішкаре кътре чева). «Ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν». Apstf: «Ἐπὶ ἔργα τράποντο». Іл: Г. «Ἐπὶ βοῦν ἴτω». Od: Г. «Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα ἤϊεν». Od: Е. (ші fir:) «Ἐπὶ πᾶν ἦλθον». amѫ черкаt în totѫ кіпѹл. «Λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον». Om: (saŭ în концінере, ші întindepe, adікъ) пînъ. «Ὁδ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα». Od: «Ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην». Od: Ξ. «Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους». Іл: К. «Ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν». Apat: «Αἱ δὲ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν». Od: Z. (ші кѹ ὅσον). «Ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν». Іл: Г. «Ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης». Od: N. «Ἐπὶ δεξιὰ ἠδ' ἐπ' ἀριστερά». Іл: Н. ші М. (ші desпре кîtime) «Ἐπ' ἑκατὸν γὰρ καὶ τριακόσια ἐκφέρει». Ер: (ші în перfр: în локѫ de adв:) «Ἐπὶ τρίς». Лкс: (saŭ апроапе) «Ἐπὶ τὴν ἑστίαν ἐκαθέζετο». Тѹч: 2) (fir:) înпротівъ. «Ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον». Apstf: «Ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν». Іскр: 3). ковîршіре (în локѫ de ὑπὲρ). «Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο ὄλβῳ τε πλούτῳ τε. Іл: Ω. 4) stъпînіре, saŭ deплінъ пѹтере. «Ἐφ' ἑαυτοὺς ποιεῖν». Лкс: 5). кіпѫ, saŭ кѹм (maĭ de мѹлте-орї adверв:) «Ἐπ' ὀκτώ». Тѹч: «Ἐπ' ἀσπίδας πέντε καὶ εἴκοσιν». Тѹч: 6) пропорціе, saŭ dѹпе чева. «Καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν». Od: Е. 7) tîmпѫ (în контінѹаре, saŭ прелѹпціре). «Εὖδον ἐπ' ἠὼ καὶ μέσον ἦμαρ». Od: Н. «Οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον». Od: М. «Τλῆτε, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον». Іл: В. «Ἐπὶ πολὺ. «Ἐπὶ μέγα. «Ἐπὶ μᾶλλον. «Ἐπὶ πλέον, ші чл: 8) прічінъ (съвîршітівъ în локѫ de πρός). «Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν». Od: Δ. спре ор каре întpeпpindepe. «Στέλλειν ἐπ' ἀγγελίην». «Ὁ μὲν πεδίον δ' ἐπὶ βοῦν ἴτω». Od: Г. ка съ adѹкъ ѹпѫ воѫ. «Ἐπί τί»; =Πρός τί; пентрѹ че? «Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ τριήρη. Плт: «Νοσῶν ἐπὶ θάνατον». D. Ал. || (іар în комп:) d' asѹпра. «Ἐπιβαίνω, ἐπιδερμὶς, ἐφίστημι. 2) мішкаре ла локѫ. «Ἐπέρχομαι» 3) înпротівъ, saŭ asѹпръ. «Ἐπιδρομὴ, ἐπελαύνω. 4) adaosѫ, saŭ înteцipe (maĭ мѹлт, saŭ de totѫ). «Ἐπιλανθάνομαι, ἐπερεθίζω, ἐπευωνίζω, ἐπισυνθήκη, ἐπίμετρον. 5) пе ѹрмъ. «Ἐπεσθίω, ἐπιβιῶναι, ἐπιβλαστάνω. 6) прічінъ saŭ скопѫ. «Ἐπιβλαβής, ἐπικηρύττω. 7) înпѹцінаре. «Ἐπίκυρτος. 8) (пѹмер:) пропорціе, saŭ înпърцipe. «Ἐπίτριτος. (ла поецї А'. se desпарте de верѣѹл компѹсѫ întpeпѹindѹ se алте zічерї). «Ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα. Іл: Ω. în локѫ de ἐπιφέρουσα. (В' se іа în локѫ de adв:) «Φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι». Od: А. (С'. se пѹне dѹпе sѹвstantівѫ, кînd овічнѹіt і se ші ѹркъ tonѹл). «Οὔ τοι ἔπι δέος. Іл: А.

Ἔπι în локѫ de ἐπὶ, (кînd se пѹне dѹпе sѹвstantівѫ, везї maĭ sѹs) saŭ în локѫ de ἔπεστι а 3: sinг: перs: а лѹї ἔπειμι.

Ἐπιαγή (ἡ), поет: [ἐπὶ, ἄγνυμι] =Ἐπικαμπή.

Ἐπι-άλλομαι, поет: în локѫ de ἐφάλλομαι (întpeв: прінч: пѹmaĭ партч: ἐπιάλμενος).

Ἐπ-ιάλλω, віit: -αλῶ, (пех: ἐπίηλα) поет: în локѫ de ἐπιπέμπω, asвîрлѫ (порneskѫ, zъdъръskѫ) чева asѹпра кѹїва; прічінѹіeskѫ, ші чл:

Ἐπιάλμενος, поет: în локѫ de ἐφαλλόμενος. (везї ἐπιάλλομαι).

Ἐπιάλτης, ου (ὁ), =Ἐφιάλτης.

Ἐπιανδάνω, поет: în локѫ de ἐφανδάνω.

Ἐπιανέω, Іон: în локѫ de ἐπανῶ, пех: 2: de sѹп: ал лѹї ἐπανίημι.

Ἐπ-ιαύω, віit: -αύσω, поет: (кѹ dat:) dopmѫ (локѹіeskѫ, петрекѫ) d'asѹпра, saŭ апроапе de чева. (алцiї îndpeпт: ἐνιαύω).

Ἐπ-ιάχω, (fъръ віit:) поет: stpirѫ пеste (adікъ пе кînd se faче, saŭ se zіче) чева.

Ἐπίβα, поет: în локѫ de ἐπίβηθι, пех: 2: de порѹнч: ал лѹї ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάθρα (ἡ), скаръ, saŭ пѹnte мішкътоаре, че se pezemъ de корабіе (de zidѫ, ші чл:) спре ѹркаре (везї ші ἀποβάθρα); (прin întind: ші în цен:) міжлокѫ ор каре de sѹіре, întpape, ші чл:; (fir:) міжлокѹл, че întpeвѹінцеазъ чінева, ка съ 'шї съвîршіаskъ (съ 'шї ажѹпгъ) скопѹл. «Μὴ κρατεῖν τῆς ἐπιβάθρας». Ар: пров: а пѹ пѹтеа чінева съ ажѹпгъ ѹndева, ші (fir:) а пѹ fi sігѹрѫ desпре isвѹtipea ско-

пѫлѫї sъѫ. [ἐπιβαίνω]. [de ѫnde

'Επι-βαθραίνω, biit: -ανῶ, (неолоц:) mъ ѫркѫ ѫndeва кѫ (saѫ ка кѫ) skapъ, пѫnte, ші чл:

'Επίβαθρον (τὸ), (se înц: τέλος, saѫ ἀργύριον) плаtъ пentpѫ intpape în корабіе, =Ναῦλος. || (îm:) 'Επίβαθρα (τὰ), (se înц:) ἱερά)='Επιβατήρια. 2) локѫ, пе каре калкъ (stъ, saѫ шade) чіпева. [din

'Επιβαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: ἐπέβην, ші чл: пѫmaї ла biit: ші пех: de formъ aktivъ este stpъm:) fakѫ пе чіпева а кълка (a se sѫi, a ажѫпце) ѫndeва, ѫркѫ, sѫiѫ d'asѫпра. (кѫ цеп: îndip:) «Ὃν ῥα τόθ' ἵππων ἐπέβησεν». Іл: Θ. «Ἠὼς πολλοὺς ἐπέβησε κελεύθου». Es: a пѫs пе кале. «Πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησεν». Іл: I. «Ὡς κ' ἐμὲ πάτρης ἐπιβήσετε». Od: Π. (ші fir:) «Τὸν... εὐκλείης ἐπίβησον. Іл: Θ. «Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν». Od: Ψ. || (обіч: nestp: saѫ ел:) калкѫ, îmї пѫiѫ пічорѫл, mъ ѫркѫ пе чева; ажѫпгѫ ѫndeва, saѫ пînъ ла; (fir:) isбѫteskѫ a кîшtiга, a afла (a înвъца) чева; (despre вite) înкалікѫ, гоneskѫ. (кѫ цеп:) «Πύργου («Νεὼς, «Ἵππου, «Δίφρου, «Εὐνῆς, «Πυρὸς) ἐπιβαίνω». Om: (ші кѫ ак:) "Πιερίην δ' ἐπιβὰς„. Od: E. «Τὸν ἱππομανῆ λειμῶν'.... ἐπιβάντα„. Sof: (ші fir:) «'Αναιδείας («Εὐφροσύνης) ἐπιβαίνω». Od: X. Ψ. «Τέχνης ἐπιβήμεναι». Om: Imn: «Τιμῆς ἐπιβαίνω». Trn: 2) (fъръ kazѫ) калкѫ цеапъп пе чева, înкалікѫ, saѫ шezѫ în tpъsѫpъ. «Οὐκ εἶχον στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὐδ ἐπιβῆναι». Od: M. «Οὔτις ἐνόησε μηροῦ ἐξερίσαι δόρυ, ὄφρ' ἐπιβαίη». Іл: E. 3) пъвълеskѫ asѫпра кѫїва, saѫ îї калкѫ локѫл ка връжmaшѫ. «'Επιβῆναι τῷ 'Ασσυρίῳ» Ksn: (ші кѫ ак:) Σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ λόγος κακόθρους ἐπιβῇ». Sof: (ші кѫ ак: преп:) «Καὶ τὰ παθήματα 'κεῖνα πρὸς αὐτὸν ἐπέβη». Sof:

'Επι-βακχεύω, biit: -εύσω, stpigѫ (mъ întѫsiezѫ) ка ѫпѫ Бакаntѫ înкъ maї mѫлt, saѫ despre чева.

'Επι-βάλλω, biit: -βαλῶ, (кѫ ак: stpъm: ші dat: saѫ ак: sinr: saѫ кѫ преп: îndip:) apѫпкѫ, saѫ пѫiѫ, aninѫ, potpiвeskѫ чева d' asѫпра. «Σφραγίδα ἐπιβάλλω». Лкs: пѫiѫ печете. «'Επέβαλλεν ἱμάσθλην. Od: Z. (ші miж:) «Τοξόται ἐπιβεβλημένοι». Ksn: aвîndѫ 'шї sъцеata пѫsъ în apкѫ, ші fiind rata a o asвîpлі. (вezї ші διαγκυλόομαι). «'Επὶ κλήρους ἐβάλοντο». Od: Ξ. (вezї ші βάλλω). (ші fir:) «Φόρους («Ζημίαν, ші чл:) ἐπιβάλλω, Лкs: пѫiѫ dажdie, ші чл: 2) maї пѫiѫ, adaorѫ; (de ѫnde maї noѫ) =Πλειστηριάζω. «Πέντε μῆνας ἐπιβαλεῖν τῇ Βοιωταρχίᾳ». Пл: 3) (nestp: saѫ ел:) isвeskѫ; (fir:) nemepeskѫ; (прin tntind:) sîntѫ iskѫsitѫ în чева. «Οὐκ ἐπιβάλλοντος δὲ αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἴνιγμα». Sхл: (вezї ші ἐπέχω); (ші neѫt:) tpagѫ (saѫ îmї пѫiѫ пpѫa, însemnezѫ sъ ажѫпгѫ) ѫndeва. «Ἡ δὲ (ναῦς) Φερὰς ἐπέβαλλεν". Od:O· 4) пѫiѫ mîna пе чева, înчепѫ, mъ апѫкѫ de чева. «Τοῖς κοινοῖς πράγμασιν ἐπιβαλὼν (se înц: τὰς χεῖρας, saѫ ἑαυτὸν)». D. Ал: (ші miж: кѫ ак:) Μείζονα ἐπιβαλλόμενος". Плt: (ші кѫ цеп:) "Μή τις ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν μιμνέτω". Іл: Z. 5) kazѫ fъръ beste пе чева; (de ѫnde fir: ші шаї кѫ seamъ în a 3: пеps:, saѫ în пaptч:) mъ întîmплѫ, kazѫ în порокѫл кѫїва; (прin ѫpm:) kazѫ în пaptea (saѫ sîntѫ ал) кѫїва. (кѫ dat:) „'Επιβάλλει μοι". Лкs: (ші aвs:) "Τὸ ἐπιβάλλον μέρος". Ep: «Τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας". Еванг: 6) (miж: кѫ ак:) iaѫ чева пе mine (хаїnъ, ші чл:)='Ανα(Περι)βάλλομαι; (fir:) sѫпѫiѫ пе sinemї ла чева, saѫ iaѫ asѫпpъmї, mъ însъpчinezѫ кѫ чева. "'Επιβεβλημένος σινδόνα". Skp: (ші fir:) "Αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλλόμενοι". Тѫч:

'Επι-βαπτίζω, biit: -ίσω, ші

'Επι-βάπτω, biit: -βάψω, (кѫ dat: saѫ преп: ак: îndip:) afѫndezѫ, saѫ moiѫ înкъ o datъ чева înъѫntpѫ în...

'Επι-βαρέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Επι-βαρύνω, biit: -υνῶ, fakѫ чева maї гpeѫ de kît este; (прinч: ші fir:) înгpeѫiezѫ înкъ maї mѫлt.

'Επιβασία, ας, ші

'Επίβασις, εως (ἡ), ѫркаре, saѫ întpape în чева; saѫ (simплѫ) кълкаре пе чева; înaintape; пъвалъ; (прin întind:) пaptea (локѫл, saѫ лѫкрѫл), пе каре калкъ чіпева, ка sъ stea, saѫ sъ se sѫie (tpeaптъ, вasѫ, temeлie, ші чл:); (fir:) прічіпъ, motiвѫ.

'Επι-βάσκω, (fъръ biit:) поet: în локѫ de ἐπιβιβάζω (stpъm: кѫ цеп:) "Κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας 'Αχαιῶν. Іл: B.

'Επι-βαστάζω, biit: -άσω, цiѫ (apdikѫ) чева în sѫs, saѫ peste чева. "Χεροῖν ἐπιβαστάζω». Еѫр: черкѫ o гpeѫtate кѫ mîna.

'Επι-βατεύω, biit: -εύσω, поet: în локѫ de ἐπιβαίνω; (iap пaptik:) sîntѫ (saѫ intpѫ ка) кълъtopѫ în корабіе. 2) калкѫ (intpѫ ка връжmaшѫ) пе пъmîntѫл кѫїва; (fir:) îmї însѫшeskѫ чева пе nedpeптate; калкѫ în silъ dpeптѫpiле кѫїва. "'Επιβατεύω τοῦ

Σμέρδιος ὀνόματος». Ep: 3) = 'Εμβατεύω. Esix:

'Επιβατήριος (ε, ή), кавenitъ, saъ folositorъ ла intrape în кораѣie. "'Επιβατήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жertfe adвse zeilor maї 'nainte de intrape în кораѣie. "Ηκροϊς ἡμᾶς ἡ πόλις ἐπιβατηρίοις ἐξένισε". Sin: [ші

'Επιβάτης, ου, (ὁ), чел че se вркъ пе чева, (прinч:) înkalikъ пе калъ, saъ întrъ în trъsвrъ, iar maї кв seamъ se înвarkъ în кораѣie, кълъторъ. [ші

'Επιβατικὸς, ὴ, ὸν, relativъ кв кълъторъ, saъ intrape în кораѣie. «Τὸ ἐπιβατικὸν». Apst: (колект:) în локъ de oї ἐπιβάται. [ші

'Επιβατὸς. ὴ, ὸν, lesnivosъ ла sвipe, кълкаре пе dînsвл, de sвit. [ἐπιβαίνω].

'Επίδδα (ἡ), a doa zi de пвntъ, saъ de op чe serbъtoare; (iar прinч: în At:) a natra zi a Anatвriilor.

'Επι-бδάλλω, biit: -βδαλῶ, mвlгъ de al doilea.

'Επι-бεβαιόω -ῶ, biit: -ώσω, înkredinцezъ, întъreskъ înkъ maї mвlt.

'Επιбήμεναι, Eол: în локъ de ἐπιбῆναι, nex: 2: de înf:, ші

'Επιбησέμεν, Eол: în локъ de ἐπιбήσειν, biit: de înf:, ші

'Επιбήσεο, noet: în локъ de ἐπίбηθι, nex: de порвнч: ал лвї ἐπιβαίνω.

'Επιбήτωρ, оρος (ὁ), noet: în локъ de ἐπιβάτης. «Ἵππων— ». Od: Σ. «Κάπρος συῶν («Ταῦρος βοῶν) — ». Om: Tкр: ronitorъ.

'Επι-бιβάζω, biit: -άσω, вркъ, sвiъ пе чinева вndeва; (despre bite) sловozъ taврвл, ші чл: a roni вачеле, ші чл:

'Επι-бιβρώσκω, biit: ἐπιβρώσομαι, = 'Επεσθίω.

'Επίβιος (ὁ, ή), чел че a maї trъit dвпе чinева, saъ чева. [ἐπὶ, βίος]. [de вnde

'Επι-βιόω -ῶ, biit: -ώσομαι, = 'Επιζῶ, maї trъieskъ dвпе moaptea къїва, saъ dвпе вре o întîmплare.

'Επιβλαбὴς, έος (ὁ, ή), (ші adв:) -бῶς, adвкъtorъ de вътъmare. [din

'Επι-βλάπτω, biit: -βλάψω, batъmъ înkъ maї mвlt, saъ de isnoavъ.

'Επι-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, влъstъpeskъ, pesъръ maї în вrmъ, saъ din noъ, daъ noъ влъstarъ. [de вnde

'Επιβλάστησις, εως (ἡ), ревлъstъpipe, dare de noъ влъstarъ. [ші

'Επιβλαστικὸς, ὴ, ὸν, чел квînsвшime de a ревлъstъri.

'Επι-βλασφημέω -ῶ, biit: -ήσω, блestemъ înkъ maї mвlt, saъ nentrв чева; ворбeskъ de rъъ, saъ înжвръ.

'Επι-βλέπω, biit: -βλέψω, ші βλέψομαι, (кв dat: saъ цen: saъ прen: ак: ші прea pap ші ел: кв sinr: ак:) mъ вїtъ, прівeskъ neste чева, saъ înї aцintezъ bedepiле, barъ de seamъ ла чева. (bezї ші ἐποφθαλμιάω).

'Επιβλεφαρίδιος (ὁ, ή), каре se aflъ пе цene. [din

'Επιβλεφαρὶς, ίδος (ή), плеопа, saъ (se înц: θρὶξ) цeana окiвлвї.[ἐπὶ, βλέφαρον].

'Επίβλεψις, εως (ἡ), întoarчerea bedepiї кътре чева, вїtътъръ кв лвare aminte ла чева, бъгare de seamъ. [ἐπιβλέπω].

'Επιβλὴ, ῆς (ἡ), копкъ, arrafъ. [ші

'Επιβλήδην, adв: noet: aрвпkînd, пвind пе d' asвпра ка o mantelъ, ші чл: (bezї ші ἐπαναβληδὸν). [ші

'Επίβλημα (τὸ), op чe se пвne, se aрвпkъ, saъ se adaogъ пе d' asвпра, mantelъ; kîrpiтъръ; чева de гътcalъ saъ nodoавъ; înveliшъ, папlотъ, коворъ, ші чл: [ші

'Επιβλὴς, ῆτος (ὁ, ή), noet: în локъ de ἐπίβλημα. || (sbst: бърв:) zоворъ de вшъ.[ші

'Επιβλητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, notpiвitъ ла (saъ гъквтъ прin) пвnere пе d' asвпра. [ші

'Επίβλητος (ὁ, ή), пвsъ, aрвпkatъ пе d' asвпра, adъoratъ. [ἐπιβάλλω].

'Επι-βλύζω, biit: -βλύσω, isворъskъ пеkontenit. [de вnde

'Επιβλὺξ, adв: noet: ка din isворъ, înвілшвгat, în авondinцъ. [ші

'Επιβλυσμὸς (ὁ), îmвілшвгatъ isворîpe.

'Επι-бοάω -ῶ, biit: ἠσομαι, stpirъ пе kînd se face, saъ se zice чева; лавdъ, saъ defaїmъ пе чinева de faцъ; (în цen:) besteskъ pretвtindinea; saъ kiemъ кв глasъ mare ажвторвл къїва. «Θεοὺς ἐπιβώσομαι». Od: A: ші B.

'Επιβοήθεια, (ἡ), алергare în ажвторвл къїва. [ші

'Επιβοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, mergъ, алергъ spre ажвторвл къїва. [ἐπὶ, βοηθός]

'Επιβόημα (τὸ), stpigътъ, ші

'Επιβόησις (ἡ), stpigare пentrв чева, saъ în faвoarea, saъ împotiва къїва; bestipe pretвtindinea; kiemare în ажвторъ. [ші

'Επιβόητος (ὁ, ή), stpiratъ, bestitъ pretвtindinea; (прinч: în ръъ) defъїmatъ. [ἐπιβοάω].

'Επιβόθριος (ὁ, ἡ), пȣsȣ̆ пе гроапъ. [ἐπὶ, βόθρος].

'Επιβόλαιον (τὸ), (Sкр:) = 'Επίβλημα, хаїнъ depe d'asȣпра; акоперъmîntȣ̆. [din

'Επιβολὴ (ἡ), пȣnepe, saȣ̆ арȣnкаре de чева пе d' asȣпра, saȣ̆ пeste чева. «Αἱ εἰς τὸ στέρνον ἐπιβολαὶ τῶν πλευρῶν». Apet: îmпȣnepe. «Σημείων, («Ποινῆς, «Ζημίας) —». Лкs: пъвъліре, atакȣ̆. «'Επιβολῆς ἱππέων γενομένης». аџintape, піponipe. «"Οψεως —». Лкs: лȣape aminte. «Νοὸς —». Лкs: întpeпpindepe. «"Εργου —». Лкs: ші чл: (se konf: кȣ ἐπιβουλή). [ші

'Επίβολος (ὁ, ἡ), ='Επήβολος. [ἐπιβάλλω].

'Επι-βομβέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) fакȣ̆ вȣetȣ̆, бȣбȣieskȣ̆ tape пе, saȣ̆ прin чева.

'Επιβόσκησις, εως (ἡ), пъшȣnape (акt: saȣ̆ пas:). [вezї ἐπιβόσκω].

'Επιβοσκὶς, ίδος (ἡ), вotȣл mȣштелор, џînцарілор, ші чл:, прin каре îшї sȣг храna. (вezї ші προβοσκίς). [din

'Επι-βόσκω, віit: -ήσω, лasȣ̆ віte a пашte (ші між: пaskȣ̆) пе ȣnȣ̆ локȣ̆ (прinч:) кȣ semъnъtȣрї pesъpite; (fir:) pozȣ̆, пръпъdeskȣ̆. (вezї ші ἐπινέμομαι).

'Επιβουκόλος (ὁ), поet: чел din tiї пъstopȣ̆ de вої; saȣ̆ (simплȣ̆)=Βουκόλος. (вezї ші ἐπικοίρανος). [ἐπὶ, βουκόλος].

'Επιβούλευμα (τὸ), ȣнелtitȣръ înпpotiвa кȣїва. [ші

'Επιβούλευσις, εως (ἡ), кiпzȣipe de ръȣ̆ înпpotiвa кȣїва. [ші

'Επιβουλευτὴς, οῦ (ὁ), кiпzȣitopȣ̆ de ръȣ̆ asȣпра кȣїва. [ші

'Επιβουλευτὸς, ὴ, ὸν, sȣnȣsȣ̆, saȣ̆ eksпȣsȣ̆ ла ȣнелtipe de ръȣ̆ asȣпръ 'ї. [din

'Επι-βουλεύω, віit: -εύσω, кȣџetȣ̆, кiпzȣieskȣ̆ a faче ръȣ̆ пе askȣnsȣ̆ кȣїва. (кȣ ак: stpъm; ші dat; indip:) «'Επιβουλεύειν οἱ ἐπανάστασιν». Ep: (ші пas:) «'Επιβουλεύομαι». Apstf: îmї гîndeskȣ̆ алцiї ръȣ̆. 2) кiпzȣieskȣ̆, кȣџetȣ̆ asȣпра вре ȣnȣї лȣкрȣ. «'Επιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι». Ep: кȣџeцї a întpeпpinde mapї лȣкрȣрї. (ші кȣ înf:) «'Επιβουλεύειν... ἔχειν τὰ χρήματα». Ep: (ші кȣ аnaлisitȣ̆ înf:) «'Επιβουλεύσας, ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι». Ksn: пpemeditînd. (ші în пaptч: în локȣ̆ de adiektiвȣ̆). «'Επιβεβουλευμένος λόγος». Лкs: пpemeditatȣ̆,(прîn ȣpm:) memteшȣџitȣ̆.[din

'Επιβουλὴ, (ἡ), кiпzȣipe sпpe вътъmapea кȣїва; кȣpsъ; комплotȣ̆; віклeniе. «'Εξ ἐπιβουλῆς». Лкs: din прекȣџetape de ръȣ̆, ='Επιβούλως. (se konf: кȣ ἐπιβολή). [ші

'Επιβουλία (ἡ), = 'Επιβουλή. [ші

'Επίβουλος (ὁ, ἡ), кiпzȣitopȣ̆, saȣ̆ ȣнелtitopȣ̆ de ръȣ̆ asȣпра кȣїва, віклeanȣ̆. [ἐπὶ, βουλή]. [de ȣnde

'Επιβούλως, adв: віклeneшte, прin ȣнелtipe de ръȣ̆.

'Επι-βραδύνω, віit: -υνῶ, întîpziezȣ̆ înкъ maї mȣлt, saȣ̆ în чева.

'Επιβραχὺ, (în локȣ̆ de ἐπὶ βραχὺ) adв: пentpȣ пȣџinъ вpeme.

'Επι-βράχω, (fъръ віit:) поet: ='Επικροτῶ, fакȣ̆ вȣetȣ̆, sгomotȣ̆ tape, saȣ̆ neîntpepȣпtȣ̆, saȣ̆ пentpȣ чева.

'Επίβρεγμα (τὸ), [ἐπιβρέχω] пînzъ (ші чл:) ȣdatъ, ші пȣsъ (прinч:) пе o пъtimaшъ пapte a tpȣпȣлȣї, (fpanц:)компpesъ.

'Επι-βρέμω, (fъръ віit:) поet: (кȣ ак:) fакȣ̆ a pesȣna чева, saȣ̆ (nestp:) pesȣnȣ̆ кȣ mape sгomotȣ̆ пе, saȣ̆ прin чева. (вezї ші ἐπιβρομέω).

'Επι-βρέχω, віit: -βρέξω, ȣdȣ̆, stpoпeskȣ̆ пе d' asȣпра. || (пeпeps:) «"Οταν μὴ ἐπιβρέξῃ». Грг: кînd пȣ ва плоа de sȣs.

'Επιβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че каde, saȣ̆ stъ пе чева кȣ toatъ a sa гpeȣtate, saȣ̆ пȣtepe. [din

'Επι-βρίθω, віit: -βρίσω, = 'Επιβαρύνω, каzȣ̆ кȣ toatъ a mea гpeȣtate пе чева; пъвълeskȣ̆ pepede asȣпра кȣїва.

'Επι-βριμάομαι, -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (кȣ dat:)='Εμβριμάομαι, mъ пeкъжeskȣ̆, îmї арътȣ̆ кȣ amepinцъpї mînia asȣпра кȣїва.

'Επι-βρομέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: ='Επιβρέμω, fакȣ̆ mape sгomotȣ̆, вȣetȣ̆, ръкneskȣ̆ гpozaв. «Λέοντες ἐπιβρομέουσι». Оп: (ші пas: saȣ̆ шіж:) «"Οφρ' ἐπιβρομέοιντο ἀκουαὶ κρεγμῷ (φόρμιγγος). Апли:

'Επι-βροντάω -ῶ, віit: -ήσω, tȣnȣ̆ înкъ maї mȣлt, saȣ̆ dȣпe... [de ȣnde

'Επιβρόντητος (ὁ, ἡ), ='Εμβρόντητος.

'Επιβροχὴ, (ἡ), ȣdape, stpoпipe пе d' asȣпра. [ἐπιβρέχω].

'Επι-βρύκω (χω), віit: -βρύξω, (кȣ dat:) skpîшneskȣ̆ dinцiї asȣпра кȣїва.

'Επιβρυχάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, ші

'Επι-βρύχω, віit: -βρύξω, (кȣ dat:) ръкneskȣ̆, ȣрлȣ (ка ȣnȣ̆ леȣ̆) asȣпра кȣїва, saȣ̆ пentpȣ чева.

'Επι-βρύω, віit: -ύσω, (кȣ ак:) isвopъskȣ̆ (daȣ̆ afapъ) înвiлшȣгat. 2) (кȣ dat:) sîntȣ̆ плinȣ̆ de... «Σκώληξιν ἐπιβρύει». Алч:

'Επι-βρωμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (кȣ dat:) sвiepȣ̆ (ка ȣnȣ̆ mъгapȣ̆) пentpȣ чева. «Γυναιξὶν —». Nік: Хрn: (вezї ші ἐπιχρεμετίζω).

'Επι-βυθίζω, віit: -ίσω, afȣndȣ̆ чева вър-

sînd, saŭ въpsîndъ mъ de d'asъпpa, potoneskŭ.

'Επιβύστρα (ἡ), astъпъtoape, donŭ, [din

'Επι-βύω, biit: -βύσω, astъпŭ пе d'asъпpa.

'Επι-βωθέω, Ion: în локŭ de ἐπιβοηθέω.

'Επι-βωμίζω, biit: -ίσω, пъiŭ чева пе алtapŭ, pinoseskŭ. [ші

'Επιβώμιος (ὁ, ἡ), пъsŭ пе алtapŭ; saŭ ал алtapълъĭ. [ἐπὶ, βωμός].

'Επιβωμιοστατέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: staŭ (ка pъгъtopŭ) апроапе de алtapŭ, saŭ жертfелnікŭ, [ἐπιβώμιος, στάτης].

'Επιβωμίτης, ου (ὁ), къвenitъ алtapълъĭ. [ἐπὶ, βωμός].

'Επιβώσομαι, Ion: în локŭ de ἐπιβοήσομαι, biit: ал лъĭ ἐπιβοάω.

'Επι-βοστρέω, Dop: Ion: în локŭ de ἐπιβοῶμαι.

'Επίβωτος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ἐπιβόητος.

'Επιβώτωρ, ορος (ὁ), poet:='Επιβουκόλος.

'Επίγαιος (ὁ, ἡ), ='Επίγειος. [de ъnde

'Επι-γαιόω ῶ, biit: -ώσω, (neолоц:) акоперŭ къ пъmîntŭ пе d' asъпpa; fakŭ чева ъna (potpiвeskŭ) къ пъmîntъл.

'Επιγαμβρεία, ші 'Επιγαμβρία, pъdipe pin nъntъ, înкъskpipe. [din

'Επιγαμβρεύω, biit: -εύσω, mъ înкъskpezŭ къ чinева. [ἐπὶ, γαμβρός].

'Επι-γαμέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ însopŭ de алdoiлea; (ші kom:) mъ mъpitŭ de ал doiлea; «'Επιγήμαντα τοῖς ἐνηλίκοις παισὶ τὴν...». Пл: a лъat a doiлea soцie пе... авînd копіĭ în вîpstъ.

'Επιγαμήλιος (ὁ, ἡ), къвenitŭ ла înкъskpipe. [ші

'Επιγαμία (ἡ), înкъskpipe; лъape ші dape de mipeasъ; dpeptŭ de aчeasta peчinpokŭ întpe doъ цinъtъpĭ. (вezĭ ші ἐπεργασία). [din

'Επίγαμος (ὁ, ἡ), ажъnsŭ în вîpstъ de къsъtopit. [ἐπὶ, γάμος].

'Επιγάννυμαι, = 'Επιγάνυμαι.

'Επι-γανόω -ῶ, biit: -ώσω, spoieskŭ, ші лъstpezŭ чева пе d' asъпpa; (fir:) înпodoвeskŭ къ аpъtoase podoaвe.

'Επι-γάνυμαι, (fapъ biit:) mъ бъкъpŭ, mъ înвeseлeskŭ, mъ fълeskŭ pentpъ чева.

'Επιγάστριος (ὁ, ἡ), каpe se aflъ пе, saŭ din sъs de pînteчe; (de ъnde) «'Επιγάστριον (το), паpтea tpъпълъĭ de ла pieptŭ pînъ ла въpікŭ. 2) atinгъtopŭ de pînteчe. «Βίος —». Клm: віаца mînкъчіошілор. [ἐπὶ, γαστήρ].

'Επι-γαυριάω, -ῶ, biit: -άσω, mъ înгîmfezŭ pentpъ чева.

'Επι-γαυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înгîmfezŭ пе алtъл, (ші miж:) mъ înгîmfezŭ pentpъ чева.

'Επι-γδουπέω poet: în локŭ de ἐπιδουπέω.

'Επι-γείζω, biit: -ίσω, mъ aflъ, petpekŭ пе пъmîntŭ. [ἐπίγειος].

'Επιγείνασθαι, poet: nex: 1· de înf: (къ însem: akt:) ал лъĭ ἐπιγίγνομαι.

'Επιγειόκαυλος (ὁ, ἡ), (вot:) ал къpъia кочeanŭ, saŭ лъцepŭ se întinde кълкatŭ пе пъmîntŭ. [ἐπίγειος, καυλός].

'Επίγειος (ὁ, ἡ), каpe se aflъ (petpeчe) пе пъmîntŭ; пъmînteanŭ. «Κορυδαλὸς —». Лкs: каpe nъ se înaлцъ în sвopŭ. || (ка (sъвst:) «'Επίγειον (se înц: σχοινίον)». Naъt:='Απόγειον. [ἐπὶ, γέα -ῆ].

'Επιγειόφυλλος (ὁ, ἡ), (вtn:) але къpъia fpъnze saŭ foĭ se întind кълкate пе пъmîntŭ. [ἐπίγειος, φύλλον].

'Επι-γελάω -ῶ, biit: -άσω, ші άσομαι, pîzŭ desppe, saŭ dъпе чева. (fir:) «Στόματα (ποταμοῦ) ἐπιγελῶντα». Stp: ъnde апа în къpцepea sa faчe ъnde пе d' asъпpa.

'Επιγένημα (τὸ), че se întîmплъ пе ъpmъ. (вezĭ ші ἐπιγέννημα). [ші

'Επιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкъtŭ, пъskъtŭ maĭ în ъpmъ, ъpmaшŭ. (вezĭ ші ἐπίγονος). [ἐπιγείνω].

'Επι-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, naskŭ (podeskŭ) пе ъpmъ, saŭ înкъ. «Σῦκα ἐπιγεγεννημένα». Лкs: fъкъte dъпе коачepea алtopa. [de ъnde

'Επιγέννημα (τὸ), op че se naшte (ші fir: se faчe, se întimплъ) пе ъpmъ, saŭ пpoвine dintp' алtŭ чева, пpodъktŭ; ъpmape, efektŭ. [de ъnde

'Επιγεννηματικός, ὴ, ὸν, каpe пpoвine ка ъnŭ efektŭ din чева.

'Επι-γεραίρω, biit: -αρῶ, pesплъteskŭ къ noъ пpemiĭ; adaoгŭ ші алte onoape ла челе de mai 'nainte.

'Επι-γεύομαι, biit: -γεύσομαι, (къ цen:) гъstŭ dъпе алtŭ чева.

'Επι-γηθέω -ῶ, biit: -ήσω, (tpe: de къ: în локŭ de пpez: ἐπιγέγηθα) (къ dat:) mъ бъкъpŭ de чева.

'Επι-γηράσκω, biit: -γηράσω, (къ dat:) înвъtpîneskŭ în вpe ъnŭ лъкpъ, saŭ dъпе чева.

'Επι-γίγνομαι (-γίνομαι), biit: γενήσομαι, mъ fakŭ, mъ naskŭ пе чева. (къ dat:). «Διατί ἐπιγίγνεται αὐτοῖς ἡ ἁλμυρίς;» Tfp: 2) mъ naskŭ (ші fir: mъ fakŭ, mъ întîmплъ, ъpmezŭ) dъпе чева. «Οἱ ἐπιγινό-

μενοι». Iskp: ѕрmашіĭ. «Ἡ ἐπεγενομένη ἡμέρα». Тѕч: ѕрmъtoapea zi. «Τοῖς ζῶσιν ἐπιγίνεται τελευτή». Fiл: 3) віĭ, soseskĭ (ші fir: mъ întîmплѕ) fъръ beste, пе kînd se faчe алtĭ чева. «Ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς κατὰ νώτου». Тѕч: «Ὕδωρ πολὺ ἐπιγενόμενον». Ksn: «Νυκτὸς ἐπιγενομένης». Лks:

Ἐπι-γιγνώσκω-(γινώσκω), віit: -γνώσομαι, кѕnoskĭ кѕ skѕшпъtate, mъ domipeskĭ преа віne. 2) жѕdikĭ, daĭ кѕ sokotcaла, xotъръskĭ. 3) пъskoчeskĭ. 4) (maĭ noĭ) fakĭ deoseвipe; (прin ѕрm:) чinstesвĭ, amĭ stimъ maĭ deoseвitъ asѕпра кѕĭва. «Ἐπιγιγνώσκω σε τῆς ἐπιμελείας». Xion: «Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους». Skp:

Ἐπι-γλισχραίνω, віit: -ανῶ, fakĭ чева a fi maĭ алѕnekosĭ, ші чл:

Ἐπι-γλίχομαι, (fъръ віit:) (кѕцen:) поftеskĭ, dopeskĭ înkъ maĭ mѕлt.

Ἐπι-γλυκαίνω, віit: -ανῶ, îndѕлчeskĭ чева maĭ шѕлt.

Ἐπι-γλύφω, віit: -γλύψω, skoвeskĭ, sапĭ чева пе d' asѕпра, saĭ de isnoaвъ în піatръ, лemnĭ, ші чл:

Ἐπιγλωσσάομαι -(ττάομαι -ῶμαι), віit: -ήσομαι, îmĭ порneskĭ лimвa asѕпра кѕĭва, îл ворвeskĭ de ръĭ. [ші

Ἐπιγλωσσὶς (ττὶς), ίδος, лimвѕліца, каре акоперъ гѕра арtерii гîtлежѕлѕĭ, kînd înгіцim, omoшорѕл. [ἐπὶ, γλῶσσα -ττα].

Ἐπιγναμπτὸς, ὴ, ὸν, поet: înkoвoiatĭ, pesѕчitĭ. «Ἐπιγναμπτὰς ἕλικας». Om: Imn: [din

Ἐπι-γνάμπτω, віit: -γνάμψω, поet: înkoвoiĭ, mлъdiĭĭ; (fir:) îndѕплekĭ, înвлînzeskĭ.

Ἐπι-γνάπτω, лiit: -γνάψω, 'пълвeskĭ, saĭ penълвeskĭ (піeптъnĭ пе d' asѕпра, ші penetezeskĭ) чева, ка пълвitoріĭ цesъtѕреле de лînъ. [de ѕnde

Ἐπίγναπτος, ші ἐπίγναφος (ὁ, ἡ), (прinч: χιτὼν) penълвitĭ (penetezitĭ) de пълвitoрĭ. (вezĭ ші δευτερουργός).

Ἐπίγνοια (ἡ), =Ἐπίνοια, saĭ Ἐπίγνωσις.

Ἐπιγνώμη (ἡ), = Ἐπίγνωσις.

Ἐπιγνωμοσύνη (ἡ), eksaktъ кѕnoшtinцъ. [din

Ἐπιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), eksaktĭ кѕnoskъtoрĭ de чева; eksпeріinцatĭ; гînditoрĭ, înцeлeптĭ. || (sѕвst:) арвitрĭ (алesĭ жѕdikъtoрĭ); saĭ прецѕitoрĭ, кѕnoskъtoрĭ de лѕкрѕрĭ; peвizoрĭ; (în At:) eпistatĭ (лѕъtoрĭ aminte) ал sfîntѕлѕĭ mъsлinішĭ. 2) (кѕ dat: ші înf:) трекъtoрĭ кѕ вedepea de грешелĭ, eртъtoрĭ (Mosx:),=Συγγνώμων.

Ἐπι-γνωρίζω, віit: -ίσω, înkonoшtinцezĭ кѕĭва чева.

Ἐπίγνωσις, εως (ἡ), eksaktъ кѕnoшtinцъ, desъвîршitъ înцeлeцepe de чева. 2) pekѕnoшtînцъ (de faчepe de віne). [ші

Ἐπίγνωστος (ὁ, ἡ), кѕnoskѕtĭ ла toцĭ, saĭ пentpѕ чева, pekѕnoskѕtĭ, saĭ лesne de кѕnoskѕt. [ἐπιγιγνώσκω].

Ἐπιγνώωσι, поet: în локĭ de ἐπιγνῶσι, a 3: îm: пeps: de nex: 2: de sѕп: ал лѕĭ ἐπιγιγνώσκω.

Ἐπι-γογγύζω, віit: -ύσω, (кѕ dat:) mѕрmѕрezĭ, вomвъneskĭ пentpѕ чева, saĭ asѕпра кѕĭва.

Ἐπιγονατὶς, ίδος (ἡ), konkaвѕл (adînkosѕл) osĭ, каре акоперъ пе deasѕпра înkeietѕра цenѕкiѕлѕĭ. 2) ѕnĭ feлĭ pe xaĭnъ пînъ ла цenѕкĭ. [ἐπὶ, γόνυ].

Ἐπιγόνειον (τὸ), ѕnĭ feлĭ de mѕsikaлĭ instpѕmîntĭ кѕ patpѕ-zeчĭ de koapde (ші nѕmaĭ doъ-zeчĭ sѕnete) aflatĭ de oapekape Eпiгonĭ. (вezĭ ші Μάγαδις).['Ἐπίγονος].

Ἐπιγονὴ (ἡ), îmmѕлцitѕръ прin sѕкчesiвъ (ѕna dѕпe алta) naштepe de oamenĭ, saĭ віte, пръsiлъ. [ші

Ἐπίγονος (ὁ, ἡ), пъskѕtĭ пе ѕрmъ; moшtenitoрĭ din ал doiлea къsъtopie; (în цen:) Ἐπίγονοι (οἱ), ѕрmашiĭ; (iap partik· în Istopia Греч:) fii ші пeпoцiĭ челор шапte komandipĭ, каре aĭ пepit ла înпpesopapea Тeвeĭ. [ἐπιγείνω].

Ἐπιγουνατὶς, ίδος (ἡ), поet. în локĭ de ἐπιγονατίς. [ші

Ἐπιγουνίδιος (ὁ, ἡ), цinѕtĭ, шezѕtĭ пе цenѕкiĭ кѕĭва. [ші

Ἐπιγουνὶς, ίδος (ἡ),=Ἐπιγονατὶς. 2) (прin întind:) кърnoaseле вѕtѕрĭ din sѕs de цenѕкĭ; (în цen:) кърnime, saĭ гръsime; (прin ѕрm:) sъnъtate, вîptѕte, [ἐπὶ, γόνυ].

Ἐπιγράβδην, adв: поet: кѕ sгîpiape nѕшaĭ de пeліцъ. [ші

Ἐπίγραμμα (τὸ), sѕskpiптѕръ de чева; (iap partik: ші вekiĭ) nѕmeле aptistѕлѕĭ, saĭ ал konsfinцitoрѕлѕĭ (ѕne орĭ ші deskpiepea konsfinцitѕлѕĭ лѕкрѕ) skpisĭ d' asѕпра лѕкрѕлѕĭ maĭ de mѕлte орĭ în вepsѕрĭ; (de ѕnde în цen:) eпiгpamъ, sѕskpiпцie, adikъ skѕртъ вepsifikaцie eksпpimъtoape de feлѕл лѕкрѕлѕĭ, пе каре este skpisъ. (вezĭ ші ἐπιγραφή). [ἐπιγράφω]. [de ѕnde

Ἐπιγραμματίζω, віit: -ίσω, (кѕ ак:) kompѕiĭ eпiгpamъ esѕпра кѕĭва. [ші

Ἐπιγραμμάτιον (τὸ), dim: ал лѕĭ ἐπίγραμμα.

'Επιγραμματογράφος [ἐπίγραμμα, γράφω], ші

'Επιγραμματοποιὸς (ὁ), компзіторъ, поетъ de епіграме. [ἐπίγραμμα, ποιός].

'Επιγραφεὺς, έως (ὁ), (în цеп:) скріітор d' азвпра; (іар партік:) скріітор (трекътор) în кatastixъ, ші чл: (în At:) скрііторал пзмързлуї трівзтарілор, ші пре-цзлуї авзтзлуї fie-кързіа dintp' înшії, adікъ цііторал kondічілор de даждії. «'Εγίνοντο δὲ καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις σίτου ἐπιγραφεῖς». Пзd: [ші

'Επιγραφὴ (ἡ), взскріере (тітлз) de карте, скрісоаре, ші чл: 2) тітлз de демнітате (маї кз seamъ тітзларъ пзмаї), саъ de оноаре; (de взde fir:) формъ; прічінзіре. 3) фіксаре, рîндзіре, ші (прін înтінd:) реціструз de даждіе. [din

'Επι-γράφω, вііт: -γράφω, (прінч: ші антік:) зрîріъ пеліца пе деазвпра. «'Ακρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός». Іл: Δ. 2) гравезъ (сапъ, скобескъ кз впъ вîрfозъ ші аскзцітъ instр:) чева пе врс впъ лзкрз. «Κλῆρον ἐπιγράψας κυνέῃ βάλεν». Іл: Η. (de взde 3) (овіч:) скріъ пзмеле, ші чл: кзїва пе чева, пзіъ тітлз пе карте, ші чл: «'Εβούλοντο τὸν θησαυρὸν ἐπιγράψαι τῆς πόλεως». Пл: съ скріс d' азвпра пзмеле орашзлуї. (ші fir:) «Τοῖς ἐκβαίνουσι τὴν τύχην ἐπιγράφειν». Пл: а атрівзі порокзлуї întîмплъріле. (ші пas:) «Βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, 'Αγνώστῳ θεῷ». Скр: 4) (прін întind:) скріъ, трекъ în катastixъ, ші чл: (партік:) прецзл авзтзлуї, ші пзмеле fie-кързіа din трівзтарї; (прін врт:) фіксезъ în пропорціе даждіа fie-кързіа; (în цеп:) împзіъ. «'Επέγραψε τοῖς πλουσιωτάτοις πλῆθός τι ἀργυρίου». Apst: (ші кз скітвare de каzе). «Προστίμοις μεγάλοις ἐπέγραψε τοὺς ἁμαρτάνοντας». Diod: а пзs азвпра лор шарї озînde. (ші між:) «Εἰσφορᾶς ἡμῖν προσαχθείσης, καὶ ἐπιγραφῶν γενομένων ἐπεγραψάμην ἐμαυτῷ εἰσφορὰν μεγίστην». Dm: 5) (між:) мъînскріъ (мъ înролезъ) взвт пзмеле кзїва, (адікъ) еъînзвшї îmї рекзпоскъ пе чінева de шеіъ, înвъцъторъ, ші чл: (de взde în At:) «Προστάτην ἐπιγράφομαι». Apstf: ка метікъ амъ протекторъ (пе кзтаре); (ші fir:) «Οἱ Πυθαγόραν ἐπιγραφόμενοι». Лзч: врмъторіі лзї Пітагора, Пітагорічіі. «Μάρτυρας ἐπεγραψάμην». Ptp: амъ адзsînскріs мартзрї.

'Επίγυπος (ὁ, ἡ), чел кз паззл кат кокîржатъ. [ἐπὶ, γυπός].

'Επίγυα, саъ ἐπί-γυια (τὰ), грош: în локъ de ἐπίγεια.

'Επι-γυμνάζω, вііт: -άσω, деспрінзъ пе чінева ла чева, саъ пе лîпгъ алтеле ші ла...

'Επι-δαίομαι, вііт: -δάσομαι, поет: înпарцъ. "Ορκον ἐπιδαίομαι». Ом: Imn: факъ ші жзрътînтъ. (алц: ἐπιδώομαι). [de взde

'Επιδαίσιος (ὁ,ἡ), поет: înпърцітъ (прінч:) прін сорці. «Οἶκος — ». Кал: пзвлікъ; [дзпе алц: din δαίς] потрівітъ de оспъцъ.

'Επίδαιτρον (τὸ), [ἐπὶ, δαιτρὸν] = 'Επιδόρπιον, че se пзпе ла маsъ дзпе алте мîпкърї.

'Επι-δάκνω, вііт: -δήξομαι, мзшкъ пе d' азвпра. [de взde

'Επιδακνώδης, εος (ὁ, ἡ), кат мзмкътаріцъ; (іг:) кат ізte, взтзръторъ.

'Επι-δακρύω, вііт: -ύσω, (кз dat:) лъкръмezъ, плînгъ пентрз чева.

'Επίδαμος (ὁ, ἁ), Dор: în локъ de ἐπίδημος.

'Επι-δανείζω, вііт: -είσω, маї înпрзшзтъ (ші між: шъ маї înпрзмзтъ) ші алцї вапї, саъ пе врс о пропрietate, че este зложітъ ші пентръ алте de маї 'наінte датопії.

'Επι-δαψιλεύω, саъ (маї корск:) ἐπιδαψιλεύομαι, вііт: -εύσω, ομαι, маї даъ, саъ адаогъ înвілшзгат ші алтеле; (nestр:) сînтъ înвілшзгатъ de врс взпъ лзкръ.

'Επιδεᾶ, At: în локъ de ἐπιδεῆ, ак: бърв: ші fem: ал лзї ἐπιδεὴς.

'Επιδέδρομα, поет: трс: de кз: (în локъ de прez:) ал лзї ἐπιτρέχω.

'Επιδεὴς, έος (ὁ, ἡ), (кз цеп:) лîпсітъ de (маї жositъ în) чева. [ἐπιδέω].

'Επίδειγμα (τὸ), ор че se апатъ спре фалъ. [ἐπιδείκνυμι].

'Επιδείελος (ὁ, ἡ), поет: каре se фаче îndeseаръ; (маї de мзлте-орї адв:) «'Επιδείελος (mi îm:) «'Επιδείελα (se скріе ші ἐπὶ δείελα)». Es: ші Apat: къtре seаръ. [ἐπὶ, δείλη].

'Επι-δείκνυμι, вііт: -δείξω, арътъ чева кзїва (прінч: супе фалъ ші лаздъ) ка впъ че deoзевітъ; експзіъ în прівіреа пзвлікзлуї. || (між:) факъ арътаре de дестоînпічіа меа; îmї înфъцішезъ чева în пзвлікъ; (іар партік:) ворвескъ în азгзл впзї пзмеросъ азzіторіі, ка съ 'mї арътъ ораторіка капачітате. 2) = 'Αποδείκνυμι. «Ψευδόμενον αὐτὸν ἐπιδείξω». Лs: (ші în апал:) «'Επιδείξω αὐτὸν, ὡς ἐμοίχευεν». Лs: [de взde

'Επι-δεικτιάω -ῶ, вііт: -άσω, дорескъ

а тъ арътa (чine sînтă) snpe ſaлъ. [ші

'Επιδεικτικός, ή, όν, ші adв: -ικῶς, ſaлnікă, арътosă, търецă, nomnosă, ші чл: «'Επιδεικτικοὶ λόγοι». Ptp: кавinte nomnoase snpe арътapea капачітъціі оръторвлві, (npin вpm:) înnodobite, тештешвцite кв toate ſpвmвseціле petopiчeї, (iap naptік:) каре tpakteazъ лавdъ, saă deſъїmape. «'Επιδεικτικὸν εἶδος». Epmц: (Petp:) [ші

'Επίδειξις, εως (ή), арътape (în лвкрв, saă кавîntă) snpe ſaлъ ші лавdъ; (în цen:) ſaчepe de чева nentpв окіі oamenілор; (iap naptік:) декламape de кавîntă nomnosă ші тештешвцită. (de вnde) «'Επίδειξιν ποιοῦμαι, saă ἐπιδείκνυμαι». Плт: posteskă вnă astefл de кавîntă. ші «'Επίδειξιν λαμβάνω». Плт: ſaкă eksamenc (în вкоалъ, ші чл:). 2) (în цen:) пвблікape, înквnoштinцape. «Εἰς ἐπίδειξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο». Ep:s'a пвблікat тътвлор. (bezї ші ἀπόδειξις).

'Επι-δειπνέω -ῶ, вііт: -ήσω, тъпînкă чeле овічnвite dвne masъ (noame, ші чл:). [ші

'Επιδείπνιος (ό, ή), каре se ſaче, saă ſaче чева în вremea, saă вpma чinceї. 2) atinгъторă de (saă каре слвжеште ка) челе dвne чinъ (noame, ші чл:). [ші

'Επιδειπνὶς, ίδος (ή), (se înц: τράπεζα, saă κύλιξ), ші

'Επίδειπνον (τὸ), (se înц: ἔδεσμα) чe se adвче ла masъ dвne челе-л-алте mînкърї (dвлчeце, noame, ші чл:), ſpanц: le dessert. [ἐπὶ, δεῖπνον].

'Επιδέκατος (ό, ή), конpinzъторă (însвmъторă) de вnă întpegă ші o a zeцелea napte înкъ dintp' o kîtime. (bezї ші ἐπίτριτος). || «'Επιδέκατον (τὸ), Ksn: a zeчелea napte, saă zeчвialъ din zeчвialъ(Dm:).

'Επιδεκτικὸς, ή, όν, npiimitoră, конpinzътівă (înкъпъторă) de чева. [ші

'Επιδέκτωρ, ορος (ό), npiimitівă de чева. «Νόμου καὶ δίκης». Stp: [ἐπιδέχομαι].

'Επι-δελεάζω, вііт: -άσω, пвіă тошealъ (saă ка momealъ) în вndiцъ, ші чл:

'Επιδέμνιος (ό, ή), noet: кълкатă цe pată. [ἐπὶ, δέμνιον].

'Επιδένδριος (ό, ή), каре se aflъ, saă петрече пе копачї. [ἐπὶ, δένδρον].

'Επιδέξιος (ό, ή), каре stъ, saă se aflъ în, saă snpe dpeanta; (npin вpm: desnpe лвкр:) npiinчosă; (desnpe oam:) îndemînatікă, iskвsită; елегантă, de вună rвstă, регълатă, ші чл: (bezї δεξιός). || (îm:) «'Επιδέξια (τὰ), adв: noet: în локă de ἐπὶ δεξιὰ, saă πρὸς τὰ δεξιά. «'Ορνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια». Od: Ф. (ші maї компл:) «'Επιδέξια χειρός». Iind: (bezї ші ἐνδέξιος). [ἐπὶ, δεξιός]. [de вnde

'Επιδεξιότης (ή), îndemînъtate; новілітate în пвptape, елеганцъ, ші чл. [ші

'Επιδεξίως, adв: кв npiinцъ, îndemînъtate, ші чл:

'Επι-δέομαι, вііт: -δεήσομαι, (кв цen:) amă tpebвinцъ, лipsъ de (sîntă лipsită, жositъ în) чева; sîntă, întpebвinцată ші de алтă чева snpe îndeплinipe.

'Επι-δέρκομαι, вііт: -δέρξομαι, noet: = 'Επιβλέπω, npівeskă кв лвare aminte ла чева. [de вnde

'Επίδερκτος, ὴ saă ος, ὸν, saă ον, noet: въzвtă.

'Επιδερματίς, ші ἐπιδερμὶς, ίδος (ή), (în цen:) пеліца dene d'asвnpa. (iap naptік: 2) пislea чea dintpe deцeleле rîштії, рацеї, ші чл: ші 3) = Προπόσθιον. [ἐπὶ, δέρμα].

'Επίδεῤῥις, εως (ή), = Κλειτορίς.

'Επίδεσις, εως (ή) легape пe d'asвnpa, (npinч:) de panъ (înſъшape, saă înſъшвpape). [ἐπιδέω].

'Επι-δεσμεύω, вііт: -εύσω, ші ἐπιδεσμέω -ῶ, вііт: -ήσω, ='Επιδέω, легă пe d' asвnpa. (npinч:) panъ.

'Επιδέσμιον (τὸ), ші ἐπιδεσμὶς, ίδος (ή), Dim: ал лвї...

'Επίδεσμος (ό), легътвръ, ſaшъ de легат пe d' 'asвnpa (npinч:) panъ. (ла îm: se aflъ ші next: ἐπίδεσμα). [ἐπιδέω].

'Επιδεσμοχαρὴς, έος (ό, ή), каре se мвлцвmeште de легътврї (kataплasme, ші чл:) пe deasвnpa. (kom: enit: ал nodarгеї). [ἐπίδεσμος, χαίρω].

'Επι-δεσπόζω, вііт: -όσω, (кв цen:) amă stъпînipe авsolвtъ asвnpa кvїва.

'Επιδεύεαι, Ion: a 2: sinr: neps: a лвї ἐπιδεύομαι.

'Επιδευὴς, έος (ό, ή), noet: în локă de ἐπιδεής.

'Επι-δεύομαι, вііт: -δευήσομαι, noet: în локă de ἐπιδέομαι.

'Επι-δεύω, вііт: -δεύσω, вdă de totă, saă преа мвлт.

'Επι-δέχομαι, вііт: -δέξομαι, iaă asвnpъ 'mї; saă maї npiimeskă înкъ; sîntă npiimitoră de...; (fir:) mъ îndвплекă; pавdă; înкввiinцeză; askвлtă ші крeză.

'Επι-δέω, вііт: -δεήσω, (кв цen:) maї amă înкъ требвinцъ, sîntă лipsită de чева.

'Επι-δέω, вііт: -δήσω, легă neste чева,

saŭ пе d' asȣпра de чева; (прінч:) легŭ ранъ, ші чл:

'Επιδεῶς, adв: кȣ лiпsъ. [ἐπιδεής].

'Επίδηλος (ὁ, ἡ), înвedepatŭ, кȣnoskȣtŭ; (кȣ dat:) asemenea. [ἐπὶ, δῆλος]. [de ȣnde

'Επιδήλως, adв: de faцъ, кȣ totȣл înвedepat.

'Επι-δημεύω, віit: -εύσω, пetpeкŭ обічнȣit întpe nopodŭ; (în цen:) = кȣ...

'Επι-δημέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de faцъ, mъ aflŭ, (ші ȣne-орї) mъ întopкŭ în пatpie, în кasa mea, nȣ лiпseskŭ. «Ὡς ἐλευθέρῳ ἔξεστί μοι δήπου καὶ ἀποδημεῖν καὶ ἐπιδημεῖν». Ksn: 2) (în цen:) soseskŭ (віŭ, saŭ mъ dȣкŭ) ȣndeва ка кълъtopŭ. 3) пetpeкŭ обічнȣit întpe nopodŭ (пе ла пȣвліче локȣрї); (desпре воале, desпре обічеiȣрї, ші чл:) mъ întinzŭ, mъ îmпръштiŭ. [de ȣnde

'Επιδήμησις, εως (ἡ), вeпipe, пetpeчepe, saŭ întoapчepe întp'ал sъŭ, saŭ op-кape алtŭ локŭ. «Τῆς ἐς Σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημήσεως.» Плt: [ші

'Επιδημητικὸς, ἡ ὸν, обічнȣitŭ a sta, a пetpeчe în (a nȣ лiпsi din) пatpia sa.

'Επιδημία (ἡ), = 'Επιδήμησις, вeпipe, înfъцiшape. «Θεοῦ —». Imn: Еклes: 2) eпidemie, болешніцъ, saŭ întindepe de воалъ пeste totŭ. [ші

'Επιδήμιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ (se faчe, saŭ віne) înъȣntpȣ întp' ȣnŭ локŭ; пъmînteanŭ. «Ἔφασαν αὐτὸν ἐπιδήμιον εἶναι». Od: A. = 'Επιδημεῖν». «'Επιδήμιοι ἁρπακτῆρες». Іл: Ω. «Πόλεμος ἐπιδήμιος». Іл: I. = 'Εμφύλιος. «Νόσος ἐπιδήμιος». Лкs: eпidemiкъ, saŭ болешніцъ. || (sȣвst:) «'Επιδήμια (τὰ), Бisep: Боboteaza, = Θεοφάνεια. [ἐπίδημος].

'Επιδημιουργέω -ῶ, віit: -ήσω, релȣкрezŭ (pafinezŭ) ȣnŭ лȣкрȣ. 2) iaŭ asȣпръ 'mї de ла чел d'intîї întpeпpinzъtopŭ a sъвîpші вpe ȣnŭ лȣкрȣ. [din

'Επιδημιουργὸς (ὁ), meштepŭ desъвîpшitopŭ de челе de алцiї întpeпpinse лȣкръpї; (în цen:) чел dintîї dintpe meштepї. (de ȣnde) || (dȣпе sistema administpatiвъ a Dopieniлop) tpimisȣл пе fieкape anŭ din капiталъ în колонiї administpatopŭ, saŭ къпetenie ал senatopiлop. (вezї ші δημιουργός).

'Επίδημος (ὁ, ἡ), = 'Επιδήμιος. [ἐπὶ, δῆμος].

'Επιδὴν, adв: поet: în локŭ de ἐπὶ δήν. [ші

'Επιδηρὸν, adв: поet: în локŭ de ἐπὶ δηρόν, пentpȣ mȣлtъ вpeme:

'Επι-δια-βαίνω, віit: -βήσομαι, tpeкŭ пе ȣpmъ, saŭ înпpotiвa кȣїва de чееа-л-алtъ пapte, (adiкъ) tpeкŭ pîŭ, saŭ stpimtoape de апъ, ка sъ atakŭ пе вpъжmaшȣл, кape se aflъ пе малȣл чел dinпotpiвъ.

'Επι-δια-γιγνώσκω (γινώσκω), віit: -γνώσομαι, жȣdiкŭ (кiпzȣieskŭ, saŭ xotъpъskŭ) чева din noŭ, saŭ maї віne.

'Επιδιαθήκη (ἡ), [ἐπιδιατίθημι] diatъ de maї din ȣpmъ, modifiкatъ, (fpanч:) codicile. 2) deпositŭ лъsatŭ în a tpeia mînъ.

'Επι-δι-αιρέω -ῶ, віit: -ήσω, (пex: ἐπιδιεῖλον, ші чл:) desпapцŭ, saŭ înпapцŭ din noŭ maї кȣ skȣmпъtate (dȣnd tot de o datъ ші fie-кърȣia пaptea sa).

'Επιδιαίτησις, εως (ἡ), чел din ȣpmъ peцimŭ ал віецiї, saŭ чea dȣпе întpemape ȣpmape ші pегȣлape a dieteї. [ἐπιδιαιτάομαι).

'Επι-διά-κειμαι, віit: κείσομαι, staŭ, saŭ sîntŭ aшezatŭ пе, saŭ лîngъ чева.

'Επι-δια-κινδυνεύω, віit: -εύσω, (кȣ dat:) mъ пȣiŭ în пpimeждie înкъ, saŭ пentpȣ чева.

'Επι-δια-κρίνω, віit: -κρινῶ, жȣdiкŭ, xotъpъskŭ dȣпе алцiї, saŭ de ал doїлea; peвizezŭ o къȣtatъ жȣdiкatъ. (вezї ші ἐπιδιαγιγνώσκω).

'Επι-δια-λάμπω, віit: -λάμψω, лȣчeskŭ пе d'asȣпpa, ші п'întpe чева.

'Επι-δια-μένω, віit: -μενῶ, (кȣ dat:) dъinezŭ, saŭ maї stъpȣieskŭ înкъ în чева. [de ȣnde

'Επιδιαμονὴ, (ἡ), dъinitoape stъpȣipe în чева.

'Επι-δια-νέμω, віit: -νεμῶ, maї înпapцŭ înкъ, saŭ пе ȣpmъ din...

'Επι-δια-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, (ші шiж:) έομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ maї rîndeskŭ înкъ, saŭ пе ȣpmъ.

'Επι-δια-πέμπω, віit: -πέμψω, tpimiцŭ dȣпе..., saŭ înкъ.

'Επι-δια-πλέω, віit: -πλεύσομαι, tpeкŭ плȣtind mapea din коло iapъшї, saŭ dȣпе чinева.

'Επι-διαῤ-ῥήγνυμι, віit: -ῥήξω, sпapгŭ, saŭ sfîшiŭ: (ші пas:) кръпŭ; saŭ (fir:) еклatŭ, mъ daŭ de faцъ dȣпе, saŭ пeste чева.

'Επι-δια-σαφέω -ῶ, віit: -ήσω, еksплiкŭ (desлȣшeskŭ) чева peпetat ші maї eksakt.

'Επι-δια-σκευάζω, віit: -άσω, релȣкрezŭ; maї îndpeпtezŭ (прінч:) ȣnŭ skpisŭ de tiпъpipe de isnoaвъ. [de ȣnde

'Επιδιασκεύασις, εως (ἡ), релȣкрape; peîndpeпtape de skpisŭ.

'Επι-δια-σύρω, viit: -συρῶ, vaiжokoreskъ, okъръskъ iarъшi.

'Επι-δια-τάσσομαι (τάττομαι), viit: -τάξομαι, întokmeskъ (pîndvieskъ, saъ porvnveskъ) iarъшi, saъ înkъ чева.

'Επι-δια-τείνω, viit: -τενῶ, (kъ ak: преп: indip:) întinzъ înkъ maĭ mvlt; (ші ел: saъ nestp:) mъ întinzъ, ажvnrъ nînъ ла...

'Επι-δια-τίθημι, viit: -θήσω, арапжezъ чева пе lînгъ алteле; (miж:) adaorъ чева ла o de maĭ 'nainte a mea nvnepe ла кале; saъ întokmeskъ npintp' vnъ maĭ din врmъ ал меъ testamentъ чева; (Лец:) denviъ чева în a treilea mînъ ка zъlorъ, denositezъ (Itл:).

'Επι-δια-τρίβω, viit: -τρίψω, (kъ dat::) îmĭ netpekъ вremea în вре vnъ лvkpъ saъ локъ.

'Επι-δια-φθείρω, viit: -φθερῶ, stpikъ, korvmnъ înkъ maĭ mvлt.

'Επι-διδάσκω, viit: -διδάξω, maĭ înвъцъ пе чinева, saъ пе врmъ.

'Επιδιδυμὶς, ίδος (ἡ), (anat:) vmflъtvpъ în naptea din svs a воашелор. [ἐπὶ, δίδυμος].

'Επι-δίδωμι, viit: ἐπιδώσω, da ъчева în mînъ. 2) maĭ daъ înkъ; kontpivvieskъ de vvnъ воіе; dъrvieskъ; (ел:) daъ înainte, înaintezъ, kreskъ; (în ръъ) mъ daъ kъ totvл ла чева. || (miж) «Θεοὺς ἐπιδώμεθα». Iл: X. sъ пvnem пе zeĭ de maptvrĭ, (adikъ) sъ întъriм npin жvrъmîntъ înвoiala noastrъ. (vezĭ ші ἐπιδαίομαι, ші περιδίδωμι).

'Επι-δι-εξ-έρχομα, viit: -ελεύσομαι, = 'Επιδιηγοῦμαι.

'Επι-δι-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι,= 'Επιδιηγοῦμαι.

'Επιδιετὴς, έος (ὁ, ἡ), чел kъ doĭ anĭ maĭ mvлt. (nvmaĭ în adверв: fp:) «'Επιδίετες ἠβᾶν». Esx: (desnpe каре vezĭ maĭ vine διέτής].

'Επιδίζημαι, ші (vne opĭ) ἐπιδίζομαι, (fъръ viit:) noet: kavtъ, черчetezъ înkъ, saъ maĭ eksakt.

'Επι-δι-ηγέομαι, οῦμαι, viit:- ήσομαι, maĭ novvesteskъ înkъ o datъ, saъ de ал doilea; (npin врm:) peeksплікъ, desлvшeskъ maĭ vine. [de vnde

'Επιδιήγησις, εως (ἡ), penetape de novvestipe; (npin врm:) peeksплікape.

'Επι-δικάζω, viit: -άσω, жvdikъtopeшte хotъръskъ, kъ чева se kvvine kvĭva, (fpanц:) adjuger. || (шіж:) (kъ цеп:) mъ жvdikъ desnpe чева, saъ черъ a mi se pekvnoaшte dpentvpiле, че amъ asvnpa вре vnvĭ лvkpъ; (în цеп: ші fir:) amъ pretenцiĭ în чева, nъ лasъ алtвia întîitъцiле, че mĭ se kvvin întp' ачeea. «'Επιδικάζομαι ἀρετῆς». Лкs: (ші nas:) «'Επιδικαζομένη γυνή». Sxл: Apstf: = 'Επίδικος. [de vnde

'Επιδικασία (ἡ), жvdikъtopeaskъ konteстaцie; жvdikatъ (npinч:) desnpe moшtenipe. [ші

'Επιδικάσιμος (ὁ, ἡ), чел de (saъ desnpe каре miжlочeшte) жvdikatъ; (npin врm:) dopitъ, kъvtatъ a se kîштiга.

'Επίδικος (ὁ, ἡ), ='Επιδικάσιμος, de жvdikatъ, saъ desnpe каре se чere жvdikъtopeaskъ хotъrîpe. «Δίδωμι ἐμαυτὸν ἐπίδικον τοῖς δημόταις». D: Ал: mъ лasъ пе жvdikata лор. (npinч: în At:) «'Επίδικος (ші алtf: ἐπίκληρος) γυνή». Лец: богатъ moшtenitoape, pvdeле kъpia se жvdikaĭ, каре ka шaĭ de апроапе dintpe dinшiĭ авea dpentъ de a o лva de soцie. [ἐπὶ, δίκη].

'Επιδίμοιρος (ὁ, ἡ), каре konstъ din (saъ este de o notpivъ kъ) întpegъ, ші înkъ doъ nъpцĭ din totъ (adikъ чinчĭ a treia nъpцĭ). [ἐπὶ, δὶς, μοῖρα].

'Επι-δινεύω, viit: -εύσω, (maĭ noъ) în локъ de...

'Επι-δινέω -ῶ, viit: -ήσω, învîpteskъ чева în svs, saъ neste чева; saъ învîpteskъ чева înnpeжvp (ka sъ o asvîrdъ maĭ tape, saъ maĭ denapte). «Πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας, ἦκ' ἐπιδινήσας». Od: I. (ші miж:) fir:) «Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πόλλ' ἐπιδινεῖται». Od: Y. o învîpteskъ în mvлte kipvrĭ în mintea mea.

'Επι-δι-ορθόω -ῶ, viit: -ώσω, dperъ, îndpentezъ maĭ пе врmъ. [de vnde

'Επιδιόρθωσις, εως (ἡ), îndpentape fъkvtъ în врmъ. (înnpot: de προδιόρθωσις). [ші

'Επιδιορθωτικὸς ἡ, όν, kontpivvitorъ ла peîndpentape.

'Επι-δι-ουρέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ maĭ nîшъ înkъ, saъ пе врmъ.

'Επι-διπλασιάζω, viit: -άσω, ші

'Επι-διπλοΐζω, viit: -ίσω, noet: în локъ de

'Επι-διπλόω -ῶ, viit: -ώσω, fakъ чева îndoitъ; penetъ.

'Επι-διστάζω, viit: -άσω, mъ îndoieskъ desnpe чева, saъ maĭ mvлt.

'Επιδιφριὰς, άδος (ἡ), noet: вvza de svs (saъ din пreжvp) a trъsvpeĭ, saъ napte a trъsvpeĭ eшitъ maĭ afapъ. (vezĭ ші ἄντυξ). [ші

'Επιδίφριος (ὁ, ἡ), шezvtъ, nvsъ în trъsvpъ (saъ пе skavnъ). (npin întind:) «'Ε-

πιδίφριος ἐργασία». Aptmd: шezъtoape лъкраре. (ші adверв:) «Εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη». Od O. [ἐπὶ, δίφρος].

'Επίδιχα, adв: поet: fn локъ de ἐπὶ δίχα (dedъкîndъ se преп: ла вербъ).

'Επιδίψιος (ὁ, ἡ), поet: преа setosъ; saъ (simплъ) = Δίψιος. [ἐπὶ, δίψα].

'Επιδιωγμὸς (ὁ), гоanъ din ърmъ. [din

'Επι-διώκω, віit: διώξομαι, вînezъ, гоneskъ din ърmъ maĭ deпарte, saъ къ stъръinцъ. [de ъnde

'Επιδίωξις, εως (ἡ), ='Επιδιωγμός.

'Επι-δοιάζω, віit: -άσω, поet: обsервъ чева de amîndoъ пърцiле; (fir:) mъ rîndeskъ кînd ъna кînd алta; (прin ърm:) ='Ενδοιάζω, mъ îndoieskъ.

'Επι-δοκιμάζω, віit: -άσω, черкъ (черчetezъ) чева maĭ de mълte орĭ; (прin ърm:) апробezъ, înкъвiinцezъ.

'Επίδομα (τὸ), ор че dъ чinева пе d'aсъпра (adaosъ), saъ de бъnъ воie, nъ din datopie, dapъ. [ἐπιδίδωμι].

'Επι-δομέω -ῶ, віit: -ήσω, zideskъ пеste алtъ чева. 2) греш: ='Επιδημῶ.

'Επι-δοξάζω, віit: -άσω, шaĭ rîndeskъ чева înкъ, maĭ amъ о пърере despre чева. «'Αλλὰ τοῦτο μὲν ὡς ἐπιδοξαζόμενον εἰρήσθω». Tfp: ка о пърере maĭ din ърmъ. [din

'Επίδοξος (ὁ, ἡ), крezъtъ, saъ бъnъitъ къ ва faче, saъ ва пътimi чева, (ші despre лъкр:) къ se ва întîmпла, de nъdъждъit, saъ de temъt. «'Εκ γὰρ τῶν μεταβολῶν ἐπίδοξος ἡ δυσπραγία». Antf: (ші къ inf: saъ партч:) «Καὶ τοῦτο ποιήσων ἐπίδοξος ἦν». Лкs: (ші пas:) «'Επίδοξοι τοῦτο πείσεσθαι εἰσί». Ep: «Τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἐπίδοξα γενέσθαι». Ep: 2) ="Ενδοξος, вestitъ (Пind:). [ἐπὶ, δόξα]. [de ъnde

'Επιδόξως, adв: ='Ενδόξως.

'Επιδορατὶς ίδος (ἡ), askъцitъл вîрfъ ал sъліцеĭ. [ἐπὶ, δόρυ].

'Επι-δορπέω -ῶ, віit: -ήσω, ші

'Επι-δορπίζομαι, віit: -ίσομαι, = 'Επιδειπνέω. [ші

'Επιδορπίδιος (ὁ, ἡ), поet: ші 'Επιδόρπιος, ='Επιδείπνιος. [ші

'Επιδορπὶς, ίδος (ἡ), = 'Επιδειπνὶς. [ἐπὶ, δόρπος].

'Επιδόρπισμα (τὸ), че se mъnînкъ dъпе чinъ (dълчеацъ, поame, ші чл:). [ші

'Επιδορπισμὸς (ὁ), mînкаре de челе овічnъite dъпе чinъ. [ἐπιδορπίζομαι].

'Επιδόσιμος (ὁ, ἡ), каре se dъ, saъ este de dat пе d' asъпра, în dapъ. 2) прiimitopъ de dape înainte (înaintape, крештере). [din

'Επίδοσις, εως (ἡ), dape пе deasъпра, în dapъ, saъ de бъnъ воie. 2) (прin întind:) крештере; (fir:) înaintape. 3) desъвîршitъ dedape, saъ піроnіре ла вре ъnъ лъкръ. [ші

'Επιδοτικὸς, ὴ, ὸν, (ші ъdв:) -ικῶς, овічnъitъ, віne disпъsъ a dъръi, dapnікъ, цeneposъ. [ἐπιδίδωμι].

'Επι-δουπέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: faкъ sromotъ пеste, saъ dъпе чева, pesъnъ.

'Επιδοχὴ (ἡ), прiimipe; апровape; sъкчesie, saъ înлокаре. [ἐπιδέχομαι].

'Επι-δράσσομαι (-ττομαι), віit: -δράξομαι, (къ цen:) апъкъ, saъ пъiъ mîna пе (îmĭ însъшeskъ) чева.

'Επιδρομάδην, adв: = 'Επιτροχάδην. [ші

'Επιδρομὴ (ἡ), алергаре, пъвълiре fъръ веste asъпра къĭва. «'Εξ ἐπιδρομῆς εἰπεῖν». Пл: a sпъne чева în треакътъ, непрегîndit. [ші

'Επιδρομία (ἡ), поet: în локъ de ἐπιδρομή. [ші

'Επίδρομος (ὁ, ἡ), asъпра, saъ înпрежъръл къръia поate чinева алерга, netedъ, лesniчosъ de ъmблat, saъ кълкat пе dînsъл; (fir:) лesne de îndъплекat, saъ de amъцit; (прin ърm:) ъшърелъ, nerioвъ. || (sъвst:) fъnia, къ каре se înкid ші deskid трежеле вînъtopiлор. 2) каtaptъл, saъ пînza de ал doiлea a коръвii (чea despre пъпъ). [ἐπιδρέμω= ἐπιτρέχω].

'Επι-δυναστεύω, віit: εύσω, гъвернezъ în ърma алtъia, saъ sъкчedezъ stъпînipea къĭва.

'Επι-δύνω, віit: -δύσω, каъtъ ἐπιδύω.

'Επι-δυσφημέω -ῶ, віit: -ήσω, defaĭmъ, ворвeskъ de ръъ пе чinева.

'Επι-δύω, ші (miж:) ἐπιδύομαι, віit: -δύσω, -ομαι, (nex: ἐπέδυν, ші чл:) (къ dat:) апъiъ пе (adiкъ пе кînd se ърmeazъ) чева. «'Ο ἥλιος μὴ ἐπιδυέτῳ ἐπὶ τῷ παροργισμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου». Sкр: adiкъ sъ te înпачĭ maĭ 'nainte de апъsъл soapeлъĭ. (ші în поet: despърц:). «Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι». Іл: B.

'Επιδωμάω -ῶ, віit: -ήσω,=(mi maĭ întp: de кît) 'Επιδομέω.

'Επιδώτης, ου (ὁ), поet: [ἐπιδίδωμι] dъръitopъ de бъnъtъцĭ. (епit: ал maĭ maлtopa zeitъцĭ).

'Επιείκεια (ἡ), modestie, влажinie, бъnъ воinцъ, ші чл: [ἐπιεικής].

*

'Επιείκελος (ὁ, ἡ), noet: asemenea. «Θεοῖς —». [ἐπὶ, εἴκελος].

'Επιεικεύω, ші (miж:) ἐπιεικεύομαι, віit: εύσω, -ομαι, sîntŭ...

'Επιεικὴς, έος (ὁ, ἡ), notpiвitŭ, пропорцionatŭ; dpeптŭ; modestŭ, влажinŭ, înвoitopŭ, eptъtopŭ, skъzъtopŭ de osîndъ; aшezatŭ, чinstitŭ; (ѕne opĭ desпpe лѕкp:) de кpezѕt, кѕ пѕtinцъ; (ші пpea pap кѕ înf:) destѕлŭ. «Τύμβον οὐ μάλα πολλὸν, ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον». Іл: Ψ. «Τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν». Od: M: (ші aвs:) «Ὡς ἐπιεικὲς (se înц: ἐστίν)». Іл: T. Ψ. «Ὅν κ' ἐπιεικὲς ἀκούειν». Іл: A. este кѕвiinчosŭ, saŭ dpeптŭ. «Οἵ' ἐπιεικὲς ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων». Іл: T. ѕpmeazъ. «Παῖς τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικὴς, ἄφωνος δέ». Ep: «Οἰκέτης ἐπιεικής». Iskp: «Τιμωρὸς ἐπιεικής». D: Ал: (ші кѕ înf:) «'Επιεικὲς χαδέειν». Iпкp: кît se înкaпъ. (ші ideaлŭ). «Τὸ ἐπιεικὲς». Лкs: în локŭ de ἡ ἐπιείκεια. «'Επιεικοῦς τυχεῖν». Dm: [ші

'Επιεικτὸς, ὴ, ὸν, noet: [ἐπὶ, εἴκω] disпѕsŭ a se лъsa, a se înвoi; лesne de meпaжat, de sѕfepit. «Σθένος οὐκ' ἐπιεικτόν». Іл: E. nedomoлitъ. «Πένθος οὐκ' ἐπιεικτόν». Іл: Ξ. nemînгîiatъ жaлe. «Ἔργα γελαστὰ, κ' οὐκ ἐπιεικτά. Od: Θ. nesѕfepite.

'Επιεικῶς, adв: кѕ кѕвiinцъ; кѕ влîndeцe; oвiчnѕit; пpea destѕл, кîtвa, mѕлt; de кpezѕt; maĭ, пe aпpoaпe. [ἐπιεικής].

'Επιειμένος, η, ον, noet: în локŭ de ἐφειμένος, miж: saŭ пas: tpe: de кѕ: de пaptч: aл лѕĭ ἐφέννυμι.

'Επιεισάμενος, noet: miж: nex: 1: de пaptч:, ші

'Επιείσομαι, noet: miж: віit: de xot: aл лѕĭ ἔπειμι. (ἐπὶ, εἶμι).

'Επι-έλδομαι, (fъpъ віit:) noet: dopeskŭ maĭ mѕлt, saŭ пpea mѕлt.

'Επιελίκτωρ, ορος (ὁ), [ἐπιελλίσσω] noet: чeл чe se înfъшѕpъ пe....

'Επι-έλπομαι, (fъpъ віit:) noet: пъdъжdѕieskŭ кѕ înкpedinцape. [de ѕnde

'Επίελπτος (ὁ, ἡ), noet: кѕ înкpedinцape пъdъжdѕitŭ.

'Επιέννυμι, Ion: noet: în локŭ de ἐφέννυμι.

'Επιέπομαι, Ion: noet: în локŭ de ἐφέπομαι.

'Επιέσασθαι, Ion: în локŭ de ἐφέσασθαι, miж: nex: 1: de înf:, ші

'Επίεσμαι, noet: în локŭ de ἐφεῖμαι, miж saŭ пas: tpe: de кѕ:, ші

'Επίεσσα, noet: în локŭ de ἐφεῖσα, nex: 1: de xot: aл лѕĭ ἐφέννυμι.

'Επιετὴς, έος (ὁ, ἡ), de estimпŭ. [ἐπὶ, ἔτος].

'Επι-ζαρέω -ῶ, noet: în локŭ de ἐπιβαρύνω.

'Επιζαφελὴς, έος, ші ἐπιζάφελος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ζὰ, ὀφέλλω] iѕte, peпede, пъвaлnikŭ. || (neѕt:) ἐπιζαφελὲς, în локŭ de

'Επιζαφελῶς, adв: noet: tape; пpea mѕлt; кѕ mape peпeжѕne.

'Επι-ζάω -ῶ, віit: -ζήσομαι, (кѕ dat:) maĭ tpъieskŭ dѕпe чinева, saŭ dѕпe чeвa.

'Επι-ζείω, noet: în локŭ de ἐπιζέω.

'Επίζεμα (τὸ), [ἐπιζέω] aпъ, saŭ aлtŭ лiкѕidŭ, кѕ кape oпъpim вpe o doktopie, кa sъ 'ĭ лѕъm esenцa.

'Επι-ζεύγνυμι, віit: -ζεύξω, înжѕгŭ, înпepeкiezŭ, ѕneskŭ ѕna кѕ aлta. «Εὐθεῖα ἐπιζευγνύουσα, ἢ ἐπιζευγνυμένη». Matm: кape ѕneшte doъ пѕntѕpĭ. 2) = 'Επιζυγόω, înкizŭ. «Στόμα ἐπιζυγόω». Esxл: [de ѕnde

'Επιζευκτὴρ (ὁ), ѕnitopŭ, коплегъtopŭ; (пaptiк:) fѕnie de дeгat чeвa. (вezĭ ζευκτηρία]. [ші

'Επίζευξις, εως (ἡ), легape, комвinape de doъ лѕкpѕpĭ înпpeѕnъ; (Ptp:) ѕnŭ feлŭ de peпetiцie.

'Επιζεφύριος, ші ἐπιζέφυρος (ὁ, ἡ), кape stъ кътpe вîntѕл zefipŭ, (adiкъ sпpe aпѕsŭ) aпѕsanŭ. [ἐπὶ, ζέφυρος].

'Επι-ζέω, віit: -ζέσω, fepвînd mъ ѕmfлѕ, ші esŭ d' asѕпpa. «'Αφρὸς ἐπιζείων». Opf; «Ἡ χολὴ («Ἡ ὀργὴ) ἐπιζεῖ». Apstf: fepвe, se aпpinde. (ші fiг:) «'Ακούσαντί μοι ἡ νεότης ἐπέζεσε». Ep: mi s' a aпpins sînцeлe. (ші пpin întind:) «Θυμάλωψ ὑμῖν ἐπέζεσεν». Apstf: a pesѕfлat пe вoĭ. 2) пѕiŭ чeвa sъ feapвъ în колкote. «Λέβητα πυρὶ ἐπιζέω». Eѕp:

'Επίζηλος (ὁ, ἡ), = 'Επίφθονος, de pîвnit. [ἐπὶ, ζῆλος].

'Επιζήμιος (ὁ, ἡ), пъгѕвitopŭ, вътъmъtopŭ. || (sѕвst:) 'Επιζήμιον (τὸ), osîndъ, глoaвъ îmпѕsъ asѕпpa кѕĭвa. [ἐπὶ, ζημία]. [de ѕnde

'Επι-ζημιόω -ῶ, віit: -ώσω, îmпѕiŭ osîndъ asѕпpa кѕĭвa; пъгѕвeskŭ, вatъmŭ пe чinева. [de ѕnde

'Επιζημίωμα (τὸ), = 'Επιζήμιον, osîndъ.

'Επιζημίως, adв: sпpe пaгѕвъ, saŭ вътъmape, кѕ кiпŭ пъгѕвitopŭ. [ἐπιζήμιος].

'Επι-ζητέω -ῶ, вtit: -ήσω, кaѕtŭ кѕ stъpѕinцъ; saŭ mъ siлeskŭ a pedoвîndi чeea чe 'mĭ a лiпsit. [de ѕnde

'Επιζήτημα (τὸ), op чe se кaѕtъ кѕ stъpѕinцъ, saŭ oвiektѕл къѕtъpiĭ. [ші

'Επιζητήσιμος (ὁ, ἡ), вpednikŭ de къѹtat кѹ stъpѹinцъ, de dopit. [ші

'Επιζήτησις, εως (ἡ), stъpѹitoape къѹtape; siлinцъ spre pedoвindipe de чева.

'Επι-ζυγόω -ῶ вiit: -ώσω, пѹiŭ zoвopѹл ла (zoвopъskŭ) ѹшъ.

'Επι-ζώννυμι, вiit: -ζώσω, înчinгŭ чева sѹs, saŭ пе d'asѹпра; (dъ ѹnde пas: saŭ miж:) «'Επεζωσμέναι». Ep; femeiле, каре de жале îшĭ sѹmeteaŭ, ші înчînцeaŭ sѹвt nieптŭ (пе жѹmъtate голŭ) хаĭнеле depe d' asѹпра. [de ѹnde

'Επιζώστρα (ἡ), вpîŭ, înчinгъtoape (прinч: de ostaшĭ). (вezĭ mi ζωστὴρ).

'Επίηλε, поet: a 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал лѹĭ ἐπιάλλω.,

'Επίημι, Ion: în локŭ de ἐφίημι.

'Επιήνδανε, поet: în локŭ de ἐφήνδανε, a 3: sinг: пeps: de прел: ал лѹĭ ἐφανδάνω.

'Επίηρα (τὰ), поet: îm: neѹt: ал (neîntp:) ἐπίηρος, ='Επιήρανος, foapte плъкѹtŭ, de dopit. «'Επίηρα φέρειν τινί». Om: Sof: = Χαρίζεσθαι, a adѹче mѹлцѹmipe, плъчере кѹĭва. (алцiĭ o skpiŭ desпъpцit ἐπὶ ἦρα, вezĭ ἦρα). [ші

'Επιήρανος (ὁ, ἡ), поet: [ἐπὶ, ἐράω] = 'Επέραστος, преа dopitŭ. (кѹ dat:) «Οὔ μοι γίγνεται ἐπιήρανα θυμῷ». Od: T. nѹ ле пoftеште sѹfлetѹл meŭ. 2) (кѹ цen:) = Ἥρανος, potpiвitŭ, foлositopŭ, ажѹtъtopŭ, апъpъtopŭ de pъŭ. «'Ασπὶς ἀκόντων —». Епiгр: «Νεύρων — ». At: «Σοφῶν ἔργων («'Αρετᾶς)—». Stoв: (вezĭ ші ἐπίηρα).

'Επιηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ἐπηρεφής.

'Επιθαλάμιος (ὁ, ἡ), кѹвenitŭ ла къmapa nѹnцiaлъ. «'Επιθαλάμιον (se înц: ᾆσμα)». Tкр: кîntiкŭ de nѹntъ. [ἐπὶ, θάλαμος].

'Επιθαλασσίδιος, ші ἐπιθαλάσσιος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ mape, saŭ asѹпра mъpiĭ. «Πόλις — ». Ksn: (ші ел:) «Τὰ ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου». Tѹч: [ші

'Επιθάλασσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), преа pap, saŭ греш: în локŭ de ἐπιθαλάσσιος. [ἐπὶ, θάλασσα].

'Επιθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), калdŭ; (fiг:) веseлitopŭ, atpъгъtopŭ. [din

'Επι-θάλπω, вiit: -θάλψω, înкълzeskŭ (прinч:) sѹпра-faцa вре ѹnѹĭ tpѹпŭ.

'Επι-θαμβέω -ῶ, вiii: -ήσω, pъmîiŭ înкpemenitŭ, mъ spъĭmîntŭ de чева.

'Επιθανάτιος, saŭ ἐπιθάνατος (ὁ, ἡ), апропiatŭ de (osînditŭ ла) moapte. 2) adѹкъtopŭ de moapte. 3) каре se faче пе вpemea mopцiĭ. «'Ωδὴ —». [ἐπὶ, θάνατος]. [de ѹnde

'Επιθανατίως, ші ἐπιθανάτως, adв; de moapte. '«Επιθανατίως ἔχει». Лкs: este de moapte, saŭ în прimeжdie de a mѹpi.

'Επιθανὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Επιθάνατος [ἐπιθνήσκω] чел în прimeжdie de moapte.

'Επι-θάπτω, вiit: -θάψω, înгропŭ чева пе ѹpmъ, saŭ пе лîнгъ алteле.

'Επι-θαῤῥέω, (ші At: θαρσέω) -ῶ, вiit: -ήσω, (кѹ dat:) amŭ кѹpaжŭ, пъdeжde ла... 2) iaŭ кѹpaжŭ asѹпра кѹĭва (nѹ mъ temŭ de dînsѹл).

'Επι-θαῤῥύνω (ші At: θαρσύνω), вiit: -υνῶ, înкѹpaжezŭ.

'Επι-θαυμάζω, вiit: -άσω, (кѹ ак:) admipŭ, чinsteskŭ ші кѹ вре ѹnŭ dapŭ пе чiпева.

'Επι-θεάζω, вiit: -άσω, = 'Επιθειάζω.

'Επι-θεάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, ='Επιθεωρῶ, обsepвŭ кѹ лѹape aminte.

'Επι-θειάζω, вiit: -άσω, кiешŭ maptѹpŭ пе Dѹmnezeŭ în faвoapea saŭ kontpa кѹĭва; (în цen:) zikŭ, saŭ лѹкpezŭ чева кѹ реліцiosŭ pespektŭ ші întѹsiasmŭ; проорочeskŭ; (пaptiк:) daŭ хapaктepŭ de zeeaskъ пѹtepe saŭ însѹfлape ла чева. «Τὰς πράξεις ἐπιθειάζω». Пл: (ші пas:) «Τόπος ἐπιτεθειασμένος». Плt: sfîntŭ. (вezi ші ἐπιθοάζω). [de ѹnde

'Επιθείασις, εως (ἡ), ші ἐπιθειασμὸς (ὁ), кiemape de zeŭ spre mъptѹpie (прinч: кѹ реліцiosŭ întѹsiasmŭ); жѹpape пе zeŭ.

'Επιθεῖτε, поet: în локŭ de ἐπιθείητε, 2: îm: пeps: de nex: 2: de noft: ал лѹĭ ἐπιτίθημι.

'Επι-θέλγω, вiit: -θέλξω, = 'Επάδω, atpaгŭ, îndѹлчeskŭ inima кѹĭва кѹ mînгîioase вopвe, saŭ кîntъpĭ.

'Επίθεμα (τὸ), епitemъ, op че se пѹne пе чева (капакŭ, saŭ med: emплastpŭ, kataплasmъ, ші чл: saŭ de podoaвъ, op semnŭ). «Τάφου —». Паѹs: [ἐπιτίθημι].

'Επι-θεραπεύω, вiit: -εύσω, înгpiжeskŭ, каѹtŭ de чева înкъ maĭ mѹлt.

'Επίθεσις, εως (ἡ), = 'Επιβολή, пѹnepe пе чева; întpeпpindepe înпpotiва вѹĭва, atakŭ; ѹneлtipe de pъŭ, вiкленie. [ἐπιτίθημι].

'Επι-θεσπίζω, вiit: ίσω, întъpeskŭ, saŭ апpoвezŭ чева прin проорочipe; (în цen:) daŭ проорочie пentpѹ чева. [de ѹnde

'Επιθεσπισμὸς (ὁ), чea прin проорочipe întъpipe, saŭ înвoipe din пaptea вре ѹneĭ zeĭtъцĭ; (în цen:) проорочipe despre чева.

'Επιθετέον, nosit: ал лъї ἐπιτίθημι.

'Επιθέτης, ου (ὁ), amъцitorъ, ъnелtitorъ înnpotiва къїва. [ἐπιτίθημι].

'Επιθετικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, îndръznецъ ла пъвъліре asъпра къїва. 2) (грам:) enitetikъ, adiektiвалъ. [ἐπίθετος]. [de ъnde

'Επιθετικῶς, adв: în кіпъ de пъвъліре, saъ atakъ asъпра къїва. 2) (грам:) în felъ de enitetъ, ка adiektiвъ.

'Επίθετος (ὁ, ἡ), пъsъ пе deasъпра, saъ maї пе ърmъ, adъoratъ; (fir:) stpeinъ, eteроцenъ; falsъ, nefipeskъ. || (грам:) «'Επίθετον (ὄνομα)». adiektiвъ, saъ nъme характерistikъ de калitate de пеps: saъ лъкръ. [ἐπιτίθημι].

'Επι-θέω, віit: -θεύσομαι, алергъ dъпе, saъ asъпра къїва, ='Επιτρέχω.

'Επι-θεωρέω -ῶ, віit: -ήσω, прівеskъ къ лъаре aminte. 2) обsербъ іаръшї din noъ, ревizezъ. [de ъnde

'Επιθεώρησις. εως, ші

'Επιθεωρία (ἡ), прівіре къ лъаре aminte, реобsерваре, ревizаре. [ἐπιθεωρός].

'Επι-θήγω, в:-θήξω, askъцъ пе чева; (ші fir:) întъpîtъ пе чіnева asъпра къїва, saъ înкъ шаї mълt, îл zъdъръskъ.

'Επιθήκη (ἡ),=Προσθήκη, adaosъ. [ші

'Επίθημα (τὸ), = 'Επίθεμα (прінч: de mopmîntъ). [ἐπιτίθημι]. [de ъnde

'Επιθηματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, potpiвitъ a fi пъsъ d'asъпра (прінч:) моршîntълъї.

'Επιθηματουργία (ἡ), лъкръ, saъ meштешъгъ ал лъкръторълъї de челе че se пъn d'asъпра sпре semnъ, saъ подоаъ, ші чл:

'Επιθηματουργὸς (ὁ), лъкръторъ de enitеme. [вezї ἐπίθημα, ἔργον].

'Επιθηματόω -ῶ, віit: -ώσω, пъіъ (акоперъ къ) enitemъ; (nestp:) «Καδίσκον ἐπιθηματοῦντα». At: акоперitъ къ enitemъ. [ἐπίθημα].

'Επιθηράρχης, ου (ὁ), = 'Ελεφαντάρχης. [ἐπὶ, θὴρ, ἄρχω]. [de ъnde

'Επιθηραρχία (ἡ), треаба, demnitatea лъї

'Επιθήραρχος (ὁ), = 'Επιθηράρχης.

"Επιθι, порънч: ал лъї ἔπειμι [ἐπὶ, εἶμι].

'Επι-θιγγάνω, віit:-θίξομαι, (къ цen: saъ dat:) = 'Επιψαύω, atinгъ пе d'asъпра.

'Επι-θλίβω, віit: -θλίψω, калкъ, stpiвeskъ пе d'asъпра. [de ъnde

'Επίθλιψις, εως (ἡ), кълкаре, stpiвіре пе d'asъпра.

'Επι-θοάζω, віit: -άσω, поet: шezъ пе чева, (прінч:) ка ръгъторъ пе трепteле алtарълъї; (de ъnde прin întind: къ ак:) рогъ, saъ кіemъ în ажъторъ къ ръгъчіъnї. «Τάδε και θρηνῶ κἀπιθοάζω». Еър. (вezї ші ἐπιθειάζω).

'Επι-θολόω -ῶ, віit: ώσω, tълбъръ, întъnекъ sъпра-faца вре ъnъї лъкръ.

'Επιθορεῖν, nex: 2. de înf: ал лъї ἐπιθρώσκω.

'Επι-θόρνυμαι, віit: -θοροῦμαι, (къ dat:) sъръ пе чева; (прінч: desпре віte) înкалікъ, гоneskъъ, калкъ.

'Επι-θορόω -ῶ, [ἐπὶ, θορός] віit: ώσω, înборцошezъ.

'Επι-θορυβέω -ῶ, віit: -ήσω, fakъ sгошotъ, пе кînd se faче, saъ se zіче чева, îmї арътъ прin плеsпіре de mîїnї, saъ stpiгърї înвоіреа, saъ nemълцъmіреа ла челе че se zік, saъ se fак.

'Επι-θρασύνω, віit: -υνῶ, креskъ, întъpîtъ обръzпічіа къїва; saъ греш: în локъ de ἐπιθαρσύνω.

'Επι-θράττω, віit: -θράξω, At: în локъ de ἐπιταράττω.

'Επι-θραύω, віit: -θραύσω, fъpîmъ чева пе, saъ dъпе чева.

'Επιθρέξας, поet: nex: 1: de партч: ал лъї ἐπιτρέχω.

'Επίθρεπτος (ὁ, ἡ), [ἐπιτρέφω] прin хръпіре креskъtъ, formatъ пе, saъ dъпе чева. «Σὰρξ —». Іпкр: карnositate.

'Επι-θρηνέω -ῶ, віit: ήσω, (къ dat:) плîngъ пentръ чева. [de ъnde

'Επιθρήνησις, εως (ἡ), плîнцере пentръ чева.

'Επι-θρομβόω-ῶ, віit: -ώσω, înкегъ (formezъ) în sdpoбoneле saъ бългърашї лапte ші чл: пе, saъ dъпе чева.

'Επι-θρύπτω, віit: -θρύψω, = Διαθρύπτω.

'Επι-θρώσκω, віit: θοροῦμαι, (nex: 2: ἐπέθορον) поet: (къ цen: saъ dat:) sъръ пе чева; (къ adв:) алергъ sъpind, mъ asвîрлъ.

'Επιθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ цen:) поftеskъ, dopeskъ чева. [ἐπὶ, θυμός]. [de ъnde

'Επιθύμημα (τὸ), обіектъ de поftіре, saъ dopіре, [ші

'Επιθύμησις, εως (ἡ), поftіре, dopіре,= 'Επιθυμία. [ші

'Επιθυμήτειρα (ἡ), fem: ал лъї...

'Επιθυμητὴρ, ῆρος, ші 'Επιθυμητὴς, οῦ (ὁ), dopitorъ de чева. [ші

'Επιθυμητικὸς, ἡ,ὸν, къвenitъ ла (saъ аплекатъ sпре) dopinцъ. «Τὸ ἐπιθυμητικὸν». Flsf: порnіре sпре поftъ, dopinцъ. [de ъnde

'Επιθυμητικῶς, adв: кѫ поftъ, кѫ dopinцъ. «'Επιθυμητικῶς ἔχω τινός». Лкs: = 'Επιθυμῶ.

'Επιθυμητὸς, ἡ, ὸν, dopitѫ, поftitѫ, saѫ de dopit. [ἐπιθυμέω].

'Επιθυμία (ἡ), dopinцъ, поftъ; (în ръѫ) поftъ авѫsівъ, saѫ ковîршitoape din natimъ, neînfpînape. «Οὐδ' ἐπιθυμία χαλεπὸν· τῇ γὰρ θυμὸν ἰούσῃ δυνάμει δῆλον, ὅτι τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα». Плt: [ἐπὶ, θυμός].

'Επιθυμίαμα (τὸ), ор че слѫжеште ла tъmîїepe. [din

'Επι-θυμιάω -ῶ, віit: άσω, арzѫ чева ка tъmîїe, afѫmѫ.

'Επιθύμιος (ὁ, ἡ), поet: (кѫ цen:) поftitорѫ, dopitорѫ de чева, = 'Επιθυμητής. [ἐπὶ, θύμος].

'Επιθυμὶς, ίδος (ἡ), кѫnѫnъ de чimвpѫ, saѫ ор каре алte flорї. (вezї ші ὑποθυμίς). [ἐπὶ, θυμός].

'Επιθυμόδειπνος (ὁ, ἡ), поftitорѫ de чinъ. 2) чел че віind tîpziѫ ла чinъ ръmîne nѫmaї кѫ поfta eї. [ἐπιθυμῶ, δεῖπνον].

'Επίθυμον (τὸ), ѫnѫ felѫ de паpasitікъ плаntъ (че креште пе чimвpѫ), (fpanц:) cuscute, кѫкѫtъ. [ἐπὶ, θύμος].

'Επ-ιθύνω, віit: -υνῶ, = 'Επευθύνω.

'Επι-θυσιάζω, віit: -άσω, ші

'Επι-θύω. віit: -θύσω, жeptfeskѫ dѫпе, saѫ d'asѫпра. «Νέρωνι Γάλβαν ἐπιθυσόμεθα». Пл: вom жeptfi dѫпе Neponѫ пе Галва.

'Επι-θύω, (fъръ віit:) поet: (кѫ dat:) пъвълeskѫ asѫпра кѫїва; (fir: кѫ inf:) поftеskѫ преа mѫлt. «Κῦσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα». Апл:

'Επιθωρακίδιον (τὸ), хаїnъ depe d'asѫпра, че se пѫрta пeste za. [ші

'Επιθωρακίζω, віit: -ίσω, înвpакѫ (apmezѫ) пе чinева пе ѫрmъ (пе d'asѫпра) кѫ za. [ἐπὶ, θώραξ].

'Επι-θωρήσσω, віit: -ήξω, Ion: = 'Εφοπλίζω, înapmezѫ, (ші miж:) = 'Εφοπλίζομαι, mъ înapmezѫ asѫпра кѫїва.

'Επι-θωύσω, віit -ύξω, поet: (кѫ dat: saѫ ак:) întъpîtѫ, înкѫражezѫ пе чinева кѫ stpiгъpiле меле.

'Επίδμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = 'Επιίστωρ.

Επιίζομαι, Ion: поet: în локѫ de ἐφέζομαι.

'Επιίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: (кѫ цen:) шtiitорѫ, віne кѫnoskъtорѫ de чева. «Γεωμετρίας —». [ἐπιίσημι neîntp: = 'Εποῖδα].

'Επι-καγχάζω, віit: -άσω, ші

'Επι-καγχαλάω, -ῶ, (fъръ віit:) поet: кѫ dat) pîzѫ tape (кѫ хохоte); (прin întind:) mъ бѫкѫрѫ, mъ fълeskѫ пentpѫ...

'Επι-καθ-αιρέω -ῶ, віit: -ήσω, (nex: ἐπικαθεῖλον, ші чл:) stpikѫ (sѫpпѫ, dъpапъnѫ) чева пeste, saѫ dѫпе чева.

'Επι-καθ-αίρω, віit: αρῶ, кѫръцѫ чева пе ѫрmъ, saѫ înкъ.

'Επι-καθ-έζομαι, віit: -εδοῦμαι, = 'Επικάθημαι.

'Επι-καθ-εύδω, віit: -ευδήσω, dopmѫ, saѫ sîntѫ кѫлкatѫ пе чева.

'Επι-κάθ-ημαι, віit: -καθεσθήσομαι, (кѫ dat:) mezѫ пе чева; шezѫ, ші пîndeskѫ asѫпра кѫїва; (прin ѫрm.) stъpѫieskѫ кѫ înпpesopape.

'Επι-καθ-ιζάνω, ші 'Επικαθίζω, віit: -ίσω, saѫ -ιζήσω, ашezѫ пе чinева пе чева, (ші fir:) asѫпра кѫїва. || (nestp: saѫ ел: кѫ dat:) = 'Επικαθημαι, stъpѫieskѫ înпpesopînd.

'Επι-καθ-ίημι, віit: ἐπικαθήσω, лasѫ a къdea чева пeste, saѫ asѫпра кѫїва; коборѫ, арѫnкѫ чева înкъ, saѫ dѫпе чева.

'Επικάθισμα (τὸ), ашezape, saѫ шedepe пе чева. [ἐπικαθίζω].

'Επι-καθ-ίστημι, віit: ἐπικαταστήσω, ашezѫ, пѫiѫ sъ stea, ші (fir:) pîndѫieskѫ пе лîngъ челе-л-алte, saѫ dѫпе чева; ашezѫ în локѫ. «Στρατηγὸν ἐπικατέστησαν». Тѫч: (ші miж:) «Φυλακὴν ἐπικαθίσταντο». Тѫч: (ші пas: saѫ miж:) «Οἱ ἀποκαθιστάμενοι ἄρχοντες». Плв: чеї че se pîndѫiesк dpeгъtорї în локѫл челор de maї 'nainte.

'Επι-καθ-οράω -ῶ, віit: -όψομαι, (întpeв: прinч: nѫmaї nex: 2: ἐπικατεῖδον) mъ ѫїtѫ кѫ лѫape aminte de sѫs în жos.

'Επι-καινίζω, віit: -ίσω, penoieskѫ. (вezї ші ἐπικαινόω).

'Επι-καινοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, maї faкѫ, adaoгѫ ші алte inoвaцiї (noѫъ пъskочipї).

'Επι-καινουργέω -ῶ, віit: -ήσω, întpeпpinzѫ totdaѫna вpe ѫnѫ noѫ лѫкpѫ.

'Επι-καινόω -ῶ, віit: -ώσω, penoieskѫ, saѫ пpefaкѫ. «Νόμους —». Esхл:

'Επικαιρία (ἡ), potpiвipe de вpeme, de локѫ, saѫ de înпpeжѫpъpї, вѫnъ окazie. [ші

'Επικαίριος (ὁ, ἡ), каре se faче, saѫ faче чева în вpeme кѫвenitъ; potpiвitѫ; foлositорѫ; însemnatѫ; komandipѫ do oaste. «'Εκάλεσεν ἀμφοτέρων τοὺς ἐπικαιρίους». Ksn: (despe panъ, saѫ ловitѫpъ) = Καίριος. [ἐπὶ, καιρὸς]. [de ѫnde

'Επικαιρίως, adв: în вpeme кѫвiinчoasъ.

'Επίκαιρος (ὁ, ἡ), = 'Επικαίριος. «'Εν ἐπικαίρῳ». Лкs: în кѫвenitъ вpeme, saѫ локѫ,

2) (maĭ noŭ) времелнікŭ. [ἐπὶ, καιρός]. [de ѕnde

'Επικαίρως, adв: ='Επικαιρίως, ла време (кѕвenitъ).

'Επι-καίω, віit: -καύσω, пîрлескŭ пе d' asѕпра чева. «'Επικαίει τὸν φλοιόν». Tfp: (ші пas:) Οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι». Плт: 2) (кѕ dat: saŭ цen: indip:) apzŭ чева пе..., saŭ în опоареа кѕіва. «Πῦρ ἐπικαίω». Om: Imn: апрinzŭ fокŭ пе ватръ.

'Επι-καλαμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, спікѕіескŭ, adѕnŭ dѕпе sечерішŭ спічеле de грîŭ ръmase de ла sечеръторĭ.

'Επικαλαμίς, греш: în локŭ de ἐπισκαλμίς.

'Επι-καλέω -ῶ, віit: -έσω, = Ἀποκαλῶ, nѕmeskŭ. «Ἀνδραποδιστὰς ἐπεκάλει». Лкs: 2) (кѕ dat: îndip:) пîръskŭ. «Μανίαν ἐπικαλοῦντες αὐτοῖς». Лкs: (ші кѕ inf:) «'Επικαλέσαντες τοῦ πολέμου αἰτίους εἶναι». Тѕч: (ші пas:) «Τὰ ἐπικαλούμενα; Лкs: în локŭ de τὰ ἐγκλήματα. 3) (між:) кіemŭ пе чіnева а nѕme în ажѕторѕл meŭ. «Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐπελαύνειν ἐκέλευον». Тѕч: 4) (партік: Лец:) îmĭ апелŭ жѕdікata кътре чіnева. «Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι». Skp:

'Επι-καλλύνω, віit: -υνῶ, peînfрѕmѕseцezŭ, înпodoвeskŭ пе d' asѕпра.

'Επικάλυμμα (τὸ), акоперъmîntŭ; (fir:) прічіnѕіре. [ші

'Επικαλυπτήριον (τὸ),='Επικάλυμμα. (іар прінч: neѕt: ал лѕĭ...

'Επικαλυπτήριος (ὁ, ἡ), ор че sлѕжеште ла акоперіре. [din

'Επι-καλύπτω, віit: -ύψω, акоперŭ пе d' asѕпра, saŭ de totŭ; (fir:) întѕnекŭ. [de ѕnde.

'Επικάλυψις, εως (ἡ), акоперірə пе d' asѕпра, saŭ de totŭ.

'Επι-κάμνω, віit: -καμοῦμαι, (кѕ dat:) пътimeskŭ (mъ toпeskŭ, mъ mîxneskŭ) пentрѕ чева. «Μήτε τοῖς παρελθοῦσιν ἐπικάμνειν, μήτε τῶν ἐπιόντων προκάμνειν». (Apstп: în) Ел:

'Επικαμπὴ (ἡ), înковоітѕръ; îndoітѕръ; (прin întind:) локѕл, ѕnde se înковоаіе чева. (вezĭ ші ἐκτροπή). [ші

'Επικαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), кam înковоіatŭ, întopsŭ, îndoitŭ. [ші

'Επικάμπιος (ὁ, ἡ), = 'Επικαμπής. «Τὸ τῆς στοᾶς ἐπικάμπιον. Пл: în локŭ de ἐπικαμπή. [din

'Επι-κάμπτω, віit: -κάμψω, înковоіŭ чева пѕцin; (fir:) îndѕплекŭ пе чіnева ла чева. (вezĭ ші ἐπικλάω). [de ѕnde

'Επικαμπύλος (ὁ, ἡ), = 'Επικαμπής. [ші

'Επίκαμψις, εως (ἡ), înковоіаре, îndoіре.

'Επικανθὶς, ίδος (ἡ), = 'Εγκανθίς. [ἐπὶ, κανθός].

'Επίκαρ, поет: în локŭ de [ἐπὶ κάρα], кѕ капѕл în жоs.

'Επι-καρδιάω -ῶ, віit: -άσω, пътimeskŭ de dѕрере de inimъ.

'Επικαρπία (ἡ), podѕл продѕsŭ пе fiекаре anŭ; (fir:) венîtŭ, foлosŭ; podѕл продѕsŭ din op-че пропріетате. «Αὐτό τε τὸ τραφὲν βόσκημα, καὶ τὴν ἐπικαρπίαν λογισάμενος». Apst: «Τὴν ἐπέτειον ἐπικαρπίαν». Плт: 2) таksa, saŭ diжma, че se ia de ла продѕкteле de пeste anŭ. «Ἡ ἀπὸ βοσκημάτων ἐπικαρπία τε καὶ δεκάτη καλουμένη». Apst: «'Επικαρπίας τῶν ἐν τῇ γῇ γεωργούντων ἐκλέξας ἐνεννήκοντα μνᾶς». Andчd: 3) doвindipea (хрisѕл) podѕлѕĭ, saŭ продѕктѕлѕĭ din op че пропріетате, (fpanц:) nsufruit. (Ел: Z. Іл: Δ. γ'.). [ші

'Επικαρπίδιος (ὁ, ἡ), поет: каре se aflъ d' asѕпра (акоперъ faцa) оркърѕіа podŭ. «Χνοῦς —». Епгр: [ші

'Επικαρπίζομαι гіit: -ίσομαι, = 'Εκκαρπίζομαι, zлeіeskŭ toatъ podnічіа ѕneĭ цapinĭ (semъnînd' o neînчetat). [ші

'Επικάρπιος (ὁ, ἡ), poditopŭ, saŭ podosŭ. «Ζεὺς —». Apst: пatponŭ ал podipeĭ. 2) aflatŭ пе вîрfѕл, saŭ пе faцa вре ѕneĭ poade, (de ѕnde). «'Επικάρπια (τὰ)», коаdеле поамелор. 3) че se поартъ пе înкеіетѕра mîneĭ кѕ брацѕл. «Ὄφεις ἐπικάρπιοι». Fлstp: бръцърĭ în fopmъ de шърпĭ. [ἐπὶ, καρπός].

'Επι-καρπολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ші між: (каре este ші maĭ întpeв:) -οῦμαι, віit: -ήσομαι, кѕлегŭ poadeле ръmase de ла кѕлегъторĭ. (вezĭ ші ἐπιῤῥωγολογέω).

'Επικάρσιος [ἐπίκαρ], α saŭ ος, ον,='Εγκάρσιος, піezішŭ; кѕлкatŭ, кѕрmeziш.

'Επι-καρυκεύω, віit: -εύσω, maĭ adaorŭ ші алтъ dpesъtѕръ ла бѕкate.

'Επι-κατα-βαίνω, віit: -βήσομαι, (кѕ ак: преп:) mъ коборŭ maĭ жоs; пъвълеskŭ asѕпра кѕĭва, че se aflъ maĭ жоs de кît mine. 2) (fir:) ='Επεξέρχομαι, гoneskŭ sпре pesбѕnape.

'Επι-κατα-βάλλω, віit: βαλῶ, жоseskŭ, коборŭ чева de totŭ. «'Επικαταβάλλουσι τὰ ὦτα αἱ κύνες». Ksn: îmĭ блегошеsк ѕрекіле.

'Επι-κατα-γελάω -ῶ, віit: άσομαι, ватжокореskŭ (pîzŭ de чіnева) din noŭ, saŭ înкъ maĭ mѕлt.

'Επι-κατ-άγνυμι, biit: ἐπικατάξω, (nex: ἐπικατέαξα, ші чл:) (кȣ dat: ind:) fъpîmȣ чева de totȣ пе, saȣ asȣпра кȣїва, saȣ пе лîнгъ алтеле.

'Επι-κατ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἐπικατήγαγον, ші чл:) dȣкȣ пе чінева în жos, коборȣ, (ші між:) тъ коборȣ, (despre коръвії) întpȣ în поptȣ dȣпе алтȣл.

'Επι-κατα-δαρθάνω, biit: -δαρθήσομαι, (кȣ dat:) dopmȣ (adopmȣ) пе време de (adікъ пе кînd se faче) чева, saȣ dȣпе...

'Επι-κατα-δέω, biit: -δήσω, легȣ, (înfъшȣрȣ) пе d'asȣпра, saȣ пе ȣрmъ.

'Επι-κατα-θέω, biit: -θεύσομαι, (кȣ dat: saȣ ак: преп:) пъвълеskȣ în локȣріле кȣїва връжтъшеште.

'Επι-κατ-αίρω, biit: -αρῶ, (кȣ dat:) тъ лasȣ de sȣs, ші kazȣ pepede (тъ коборȣ) пеste чева.

'Επι-κατα-καίω, biit: -καύσω, apzȣ чева de totȣ пе, saȣ пе d'asȣпра, saȣ пе ȣрmъ dȣпе... (adікъ apzȣ, че a maї лъsat алтȣл neapsȣ).

'Επι-κατα-κλείω, biit: -κλείσω,= Κατακλείω.

'Επι-κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, (кȣ dat: indip:) pezemȣ, saȣ кȣлкȣ пе чtнева пе чева.

'Επι-κατα-κλύζω, biit: -κλύσω, potopeskȣ ȣnȣ локȣ înкъ maї mȣлt, saȣ potopind ажȣнгȣ пînъ ла...

'Επι-κατα-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кȣ dat:) dopmȣ (adopmȣ) пеste чева.

'Επι-κατ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) ȣpmezȣ dȣпе, saȣ віȣ (ші fir: тъ întîmплȣ) îndatъ dȣпе чева.

'Επι-κατα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, sȣпpinzȣ пе чінева asȣпра вре ȣneї fante.

'Επικαταλλαγὴ (ἡ), [ἐπικαταλλάσσω] че se dъ maї mȣлt пentpȣ skimвape de вanї, (Itл:) agio.

'Επι-κατα-μένω, biit: -μενῶ, (кȣ dat:) ръmîїȣ în ȣpma кȣїва, saȣ maї ръmîїȣ ȣndeва пе кîтъва време.

'Επι-κατα-μωκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, îmї batȣ жокȣ de чінева пentpȣ чева.

'Επι-κατα-μωμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, хȣлеskȣ пе чінева пentpȣ чева, saȣ înкъ шаї mȣлt.

'Επι-κατα-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpȣ de ȣndeва жos în ȣpmъ, saȣ пеste чева.

'Επι-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazȣ (кȣ капȣл în жos) пеste чева, saȣ în ȣpmъ dȣпе чева.

'Επι-κατα-πλέω, biit: πλεύσομαι, soseskȣ ла поptȣ dȣпе алтȣл. 2) плȣteskȣ asȣпра кȣїва.

'Επι-κατα-πρήθω, biit: -πρήσω,='Επικατακαίω.

'Επι-κατ-αράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, блestemȣ пе чінева пentpȣ ...

'Επι-κατ-αράσσω, biit: -άξω, batȣ чева, (ші nestp:) kazȣ кȣ sromotȣ ші репежȣне пеste чева.

'Επικατάρατος (ὁ, ἡ), блestematȣ, saȣ вpednikȣ de блestemȣ.

'Επι-καταρ-ρέω, biit: -ρεύσω, saȣ -ρυήσομαι, тъ въpsȣ, кȣргȣ, (ші fir:) sлъвind de totȣ, topindȣ тъ, saȣ лешinînd kazȣ пеste чева.

'Επι-καταρ-ρήγνυμι, biit: ρήξω, spapгȣ, sfъpîmȣ, sfîшіȣ (ші pas: кръпȣ, тъ fakȣ бȣкъцї) пе чева.

'Επι-καταρ-ριπτέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Επι-καταρ-ρίπτω, biit: ρίψω, apȣпкȣ чева pepede asȣпра, înпpotiва, saȣ în ȣpma кȣїва.

'Επι-κατα-σείω, biit: -σείσω, (кȣ dat: îndip:) клеtinînd, srȣdȣind tape apȣпкȣ (sȣpпȣ) чева asȣпра кȣїва.

'Επι-κατα-σκάπτω, biit: -σκάψω, (кȣ dat: indip:) sъпînd sȣpпȣ чева пеste...

'Επι-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, fakȣ, întokmeskȣ чева пе лîнгъ алтеле, saȣ în ȣpmъ dȣпе чева.

'Επι-κατα-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smȣлгȣ, tpaгȣ, tîpъskȣ чева în жos, saȣ пе лîнгъ алтеле, saȣ în ȣpmъ dȣпе чева.

'Επι-κατα-σπένδω, biit: -σπείσω, (кȣ dat:) въpsȣ пе пъmîntȣ (adȣкȣ) чева în felȣ de лібаціе пеste, saȣ пentpȣ чева, saȣ înкъ, saȣ în ȣpmъ dȣпе чева. (vezї mi ἐπιθύω).

'Επι-κατα-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, îmї ашezȣ tавъра înпotpiва (ші in posiціе de a пȣtea пъвълі лesne asȣпра) кȣїва.

'Επι-κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, sȣpпȣ (pestopnȣ) чева пеste чева; (пpin întind:) sъвîpшeskȣ, (ші ел:) морȣ în ȣpmъ dȣпе чева.

'Επι-κατα-σφάζω (σφάττω), biit: -σφάξω, înжȣнгіȣ (жертfeskȣ) пе чїнева d'asȣпра пе, saȣ maї în ȣpmъ de чева.

'Επι-κατα-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiȣ de totȣ (fakȣ бȣкъцї) ші алтȣ чева înкъ пе лîнгъ алтеле; (de ȣnde despre metaле) skoвind пъmîntȣл пе de desȣвt înaintezȣ ші din коло de але меле хotape, ȣnde пȣ stъпîneskȣ.

'Επι-κατα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алер-

гѫ fъръ veste asѫпра връжmашѫлѫї, saѫ înaintezѫ ronindѫ 'л, ші жefѫind пînъ în челе maї dinъѫntpѫ але цъpiї лѫї.

'Επι-κατα-φέρομαι, viit: ἐπικατενεχθήσομαι, (кѫ dat:) kazѫ (mъ sѫpnѫ, шъ apѫnкѫ ла вале) de ѫndeva neste цева.

'Επικατάφορος (ὁ, ἡ), (кѫ ак: преп:) порnitѫ, аплекatѫ spre чева,= Εὐκατάφορος. [ἐπικαταφέρω].

'Επι-κατα-ψάω -ῶ, viit: -ήσω, sгîpiѫ, sapѫ чева пе d' asѫпра.

'Επι-κατα-ψεύδομαι, viit: -ψεύσομαι, maї minцѫ înкъ înпpotiva кѫїва, saѫ desnpe чinева.

'Επι-κατα-ψήχω, viit: -ψήξω, mînгîїѫ кѫ mîna пе d'asѫпра пе чinева, ка sъ'л înвлînzeskѫ.

'Επι-κάτ-ειμι,='Επικατέρχομαι.

'Επι-κατ-εράω -ῶ, viit: -άσω, maї въpsѫ înкъ, saѫ topnѫ de sѫs пе чева.

'Επι-κατ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: ἐπικατῆλθον, ші чл:) mъ коборѫ neste, saѫ dѫпе чinева.

'Επι-κατ-έχω, viit: -ἐπικαθέξω, (кѫ dat: indip:) цiѫ, опреskѫ чева înкъ кîtва пе, saѫ пentpѫ чева.

'Επι-κατηγορέω -ῶ, viit: -ήσω, maї пîръskѫ înкъ, saѫ пе ѫpmъ. 2:) (Лоц:) maї daѫ ші алтъ kateгopie (епitetѫ), ка sъ характерizѫ, saѫ definezѫ maї eksakt însѫшimea лѫкрѫлѫї. [de ѫnde

'Επικατηγόρησις, εως, ші

'Επικατηγορία (ἡ), adaosѫ ші de алтъ kateгopie, saѫ епitetѫ spre o maї eksaktъ definipe a лѫкрѫлѫї, реекsплікацie a характерistiчелор însѫsimї але sѫвiektѫлѫї.

'Επι-κατ-οικέω -ῶ, viit: -ήσω, локѫїeskѫ asѫпра, saѫ лînгъ чева.

'Επι-κατ-ονομάζω, viit: -άσω, (кѫ dat: îndip:) daѫ ла лѫкрѫ saѫ пеpsonъ пѫmeле алтѫї кѫїва.

'Επι-κατ-ορθόω -ῶ, viit: -ώσω, peîndpeптezѫ dѫпе алтѫ чева, saѫ пе ѫpmъ de чева, пpefakѫ spre maї вine.

'Επι-καττύω, viit: -ύσω, кîpпeskѫ din noѫ, saѫ adaoгѫ ші алтъ кîpпitѫpъ neste пetikѫл de maї 'nainte.

'Επικαυλόφυλλος (ὁ, ἡ), (вot:) плantъ, че 'шї аре foiле пе кочеanѫ. [ἐπὶ, καυλὸς, φύλλον].

'Επίκαυμα (τὸ), пîpлitѫpъ пе d' asѫпра; (хipѫpц:) ѫnѫ felѫ de eksantemъ, че se formeazъ пе negreaцa окiѫлѫї. [ші

'Επίκαυσις, εως (ἡ), пîpлipe пе d' asѫпра; жѫпѫipe de пеліцъ din apsѫpъ. [ші

'Επίκαυστος (καυτος), ου (ὁ, ἡ), пîpлitѫ, apsѫ пе de asѫпра; apsѫ de soape. [ἐπικαίω].

'Επι-καυχάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, (кѫ dat:) mъ fълeskѫ desпре чева, saѫ înпpotiva кѫїва. [de ѫnde

'Επικαύχησις, εως (ἡ), fълipe desпре чева, saѫ înпpotiva кѫїва.

'Επι-καχλάζω, viit: -άσω, поet: ловeskѫ ѫndeva, ші fakѫ ѫnѫ deosesitѫ sromotѫ. «Κῦμα πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν». Апл:

'Επι-κάω, At: în локѫ de ἐπικαίω.

'Επίκειμαι, viit: -κείσομαι, sîntѫ пѫsѫ, staѫ пе чева. «'Οφθαλμὸς μέσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ». Es: «Θύραι γλώσσῃ οὐκ ἐπίκεινται». Trn: 2) (пpin întind: ші fir:) staѫ în spinapea кѫїва, îл цiѫ d' апроапе. «'Αναχωροῦντι αὐτῷ ἐπικεῖσθαι τοὺς πολεμίους». Тѫч: (ші fir:) «Κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη. Іл: Z. «Τοῖς ἁμαρτάνουσι τιμωρίαι ἐπίκεινται». Лкрг: (ші aвs:) «Σκώμματα ἐπικείμενα». Лкs: potpiвite (dѫпе локѫ ші вpeme). (vezї ші ἔγκειμαι). 3) (пas: кѫ цen:) amѫ чева пѫsѫ asѫпръ 'mї, поptѫ пе капѫ. «Κράνη («Κυνῆν) ἐπικείμενοι». Лкs: (vezї ші περίκειμαι).

'Επι-κείρω, viit: -κερῶ, (ші поet:-κέρσω) tѫnzѫ (seчерѫ) depe d' asѫпра. «'Επικείρειν τὸν σῖτον». Tfp: (ші fir:) «Πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας». Іл: П. (ші fir:) «'Επὶ μήδεα κείρει». Іл: О. ші П. пе stpikъ (пе pestoapnъ) проiектеле.

'Επικεκρυμμένως, [ἐπικρύπτω] adв: (de партч:) пе askѫns, акоперit.

'Επι-κελαδέω -ῶ, viit: -ήσω, (кѫ dat:)= 'Επικροτῶ, ші 'Επιβοῶ.

'Επικέλευσις, εως (ἡ), îndemnape, înкѫражаре пpiп акламацiї. [ші

'Επικελευστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikѫ (potpiвitѫ) ла înкѫражаре. [din

'Επι-κελεύω, ші (miж:)'Επικελεύομαι, viit: -εύσω, -ομαι,='Εγκελεύομαι, îndemnѫ, înкѫражezѫ пе чinева пpin pepetate stpigъpї.

'Επι-κέλλω, viit: -κέλσω, поet: (кѫ dat:) tpaгѫ ѫndeva ла цъpmѫ.

'Επι-κέκλομαι, (nex: ἐπεκεκλόμην) поet: în локѫ de ἐπικαλοῦμαι.

'Επικεντρίζω, viit: -ίσω, înцепѫ, înпinгѫ пе d'asѫпра кѫ колdѫл, saѫ акѫл. 2) (desпре плante) ='Εγκεντρίζω, алtoieskѫ. [ші

'Επίκεντρος (ὁ, ἡ), чел din вîpfѫл, saѫ din чentpѫл saѫ цefѫл вре ѫnѫї лѫкрѫ, чentpaлѫ. [ἐπὶ, κέντρον].

'Επι-κεράννυμι, viit: -κεράσω, amestekѫ

пѫind ѫnѫ лікѫidѫ neste алтѫл; (прin întind:) temперezѫ (потрівеskѫ). 2) maĭ торnѫ вinѫ.

'Επίκερας, ατος (τὸ), ѫnѫ felѫ de плантъ,=Αἰγόκερας (вezĭ ші Τῆλις), (fранц:) sénegré.

'Επικεραστικὸς, ὴ, ὸν, бѫnѫ a tешпера, a потрівi прin amestекаре zemѫрĭ, лікѫide, ші чл: [ἐπικεράννυμι].

'Επι-κερδαίνω, віit: -κερδήσομαι, maĭ кîштігѫ înкъ.

'Επικέρδεια (ἡ), ші

'Επίκέρδειον (τὸ), кîштігѫл, че ръmîne dѫпе skoatepea келтѫіелелор. [din

'Επικερδὴς, έος (ὁ, ἡ), adѫкъторѫ de кîштігѫ, кîштігosѫ. [ἐπὶ, κέρδος].

'Επικέρδιον (τὸ), ='Επικέρδειον.

'Επικερδῶς, adв: кѫ кîштігѫ, кѫ folosѫ. [ἐπικερδής].

'Επι-κερτομέω -ῶ, віit: -ήσω, sѫпърѫ, батжокореskѫ кѫ ворбе atinгъtoape ла inimъ, defъĭmъtoape. [de ѫnde.

'Επικερτόμημα (τὸ), ворбъ atinгъtoape, батжокоріtoape. [ші

'Επικερτόμησις, εως (ἡ), батжокоріре кѫ ворбе atinгъtoape de inimъ.

'Επικέρτομος (ὁ, ἡ), поет: sѫпърътоpѫ, батжокоріtoрѫ кѫ ворбеле sале. [ἐπὶ, κέρτομος].

'Επι-κεύθω, віit: -κεύσω, поет: în локѫ de ἐπικρύπτω.

'Επι-κεφαλαιόομαι -οῦμαι, віit: ώσομαι, репетѫ пе skѫptѫ, saѫ рекапітѫлезѫ челе трактате пе ларгѫ. [din

'Επικεφάλαιος, α saѫ ος, ον, кѫвenitѫ ла капѫ. «Κόσμος —». Лкs: подоабъ de капѫ. || (sѫбst:) 'Επικεφάλαιον (τὸ), (se înц: τέλος) трібѫtѫ плътitѫ пе fie-каре капѫ, капітаціе. [ἐπὶ, κεφαλή].

'Επικέχοδα, (de ѫnde партч: ἐπικεχοδώς ка nѫme проп: în Apstf:) тре: de кѫ: ал лѫĭ ἐπιχέζω.

'Επικήδειος (ὁ, ἡ), кѫвenitѫ (în fanтъ, saѫ ворбіре) ла цеpemonie de înmopmîntape de moptѫ. [ἐπὶ, κηδεία].

'Επι-κηκάζω, віit: -άσω, = 'Επονειδίζω.

'Επικήπιος (ὁ, ἡ), кѫвenitѫ ла гръdinъ, гръdinъреskѫ. [ἐπὶ, κῆπος].

'Επι-κηραίνω, віit: -ανῶ, (кѫ dat:) amѫ dѫшmъnie în inima mea asѫпра кѫĭва.

'Επικήριος, ші

'Επίκηρος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, κήρ] sѫпѫsѫ ла ѫрsitъ (ла moapte), stрікъчosѫ, времелнікѫ; слабѫ, непѫtinчosѫ.

'Επι-κηρόω -ῶ, віit: -ώσω, черѫĭeskѫ пе d' asѫпра.

'Επικηρυκεία (ἡ), трimitepe de вestitopѫ кѫ пропѫnерĭ кътре връжташѫ de паче, saѫ de apmistiціе. [din

'Επι-κηρυκεύομαι, віit: -εύσομαι, (кѫ dat: saѫ ак: преп:) трimiцѫ ла връжташѫ вestitopѫ кѫ пропѫnерĭ desпре паче saѫ apmistiціе. 2) (кѫ ак:) =Διακηρύττω, saѫ Προκηρύττω.

'Επικήρυξις, εως (ἡ), пѫблікаре de pesплатъ пentрѫ op чine ва omopî, saѫ ва прinde пе вре ѫnѫ fѫгарѫ вinoватѫ. (în цen:) sѫбst: ал лѫĭ...

'Επι-κηρύσσω (ττω), віit: -ύξω, (în цen:) пѫблікѫ чева прin вestitopѫ; прокламѫ, pîndѫĭeskѫ. «Ἄλλον ἐπεκήρυξαν ἡμῖν ἐπίσκοπον». Грг: 2) (партік:) пѫблікѫ fъгъdѫinцъ de o sѫmъ de бanĭ ка премiѫ челѫĭ че ва omopî, saѫ ва прinde пе вре ѫnѫ fѫгарѫ fъкътopѫ de реле. «Χρήματα ἐπικηρύξαι αὐτῷ τοὺς (saѫ ἐπικεκηρύχθαι αὐτῷ πρὸς τῶν) Θηβ:». Dm: (ші абs:) «'Επικηρυχθεὶς». D: Kas: fѫгарѫл вinoватѫ, înпротіва кърѫіа s' a пѫблібat pesплътіре în бanĭ; (ші întр' алтъ îns:) 'Επικηρυχθεὶς χθονί». Esхл: деклaратѫ (amepinцътopѫ), къ ва пъвълі asѫпра ѫnѫĭ пъmîntѫ.

'Επικήρως, adв: слаб, în непѫtinцъ. «Τῆς φιλοσοφίας ἐπικήρως διακειμένης». Iskр: [ἐπίκηρος].

'Επι-κίδνημι, (fъръ віit:) поет: în локѫ de ἐπισκεδάννυμι, pisiпesбѫ, întinzѫ, върsѫ чева пе... (кѫ ак:) «'Αξιοῦ ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν». Іл: В: (ші кѫ адверб:) «Ὅσον ἐπικίδναται ἠώς». Іл: П. пînъ ѫnde se tinde (ажѫnже). (ші fiг:) «Κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν». Ер: арътаці въ кѫражошĭ.

'Επικιναίδισμα (τὸ), ворбъ, saѫ пѫртаре întъpîtътoape sпре desfpînape. [ἐπικιναιδίζομαι].

'Επι-κινδυνεύω, віit: -εύσω, пѫiѫ чева în piskѫ пе seama кѫiва. «'Επικίνδυνεύεται τῷ δανείσαντι τὰ ἀργύρια». Dm: [din

'Επικίνδυνος (ὁ, ἡ), прimeждiosѫ, saѫ прimeждѫitopѫ. 2) amepinцatѫ de прimeждie. [ἐπὶ, κίνδυνος]. [de ѫnde.

'Επικινδυνώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Επικίνδυνος, saѫ Κινδυνώδης. [ші

'Επικινδύνως, adв: кѫ прimeждie, прimeждios.

'Επι-κινέω -ῶ -ῶ, віit: -ήσω, mішкѫ чева кътре; (ші miж·) mъ mішкѫ neînчetat, saѫ fakѫ непрекѫрmate цeste.

'Επι-κίρνημι, поет: în локѫ de ἐπικεράννυμι.

'Επικιχλίδες (αἱ), аша se întitъла о жъкъріоsъ поемъ atpiвъitъ лъї Omepъ, каре авеа de sъвiektъ stъpziї, че а лъat de ла оаре-каре (прекът zik) ка dapъ. [ἐπὶ, κίχλη].

'Επικίχρημι, viit: ἐπιχρήσω,='Επιδανείζω.

'Επι-κλάζω, viit: -κλάγξω, поet: fakъ sromotъ, въetъ, pesъnъ, клъпцъieskъ пе чева. «Θαλάσσῃ —». Оп:

'Επι-κλαίω, viit: -κλαύσομαι, (къ dat:) плîngъ пе, saъ пentpъ чева. [de ъnde

'Επίκλαυτος (ὁ, ἡ), de плîns.

'Επι-κλάω, viit: -κλάσω, fpîngъ (înковоiъ) пeste чева; (fir:) miшкъ spre miлъ; (miж:) îmї пiepzъ къражъл, mъ slъвeskъ, mî se moaïe inima. (maï de mълte opï пas:) «Ἡ δεξιὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκλασμένη». Лъч: (ші fir:) «'Επικλῶσα γλυκυθυμία». Пл: «Τὸ ἐπικεκλασμένον τῶν μελῶν». Лкs: moлiчiъnea. «'Επικλῶμαι τῇ γνώμῃ». Тъч:

'Επι-κλάω, At: în локъ de ἐπικλαίω.

'Επικλεὴς, έος (ὁ, ἡ), =Περικλεὴς, vestitъ, slъвitъ.

'Επι-κλεΐζω, viit; -ίσω, ші

'Επι-κλείω, поet: în локъ de ἐπικαλέω, препъmeskъ; кiemъ în ажъtopъ (пе nъme). «Τὸν ῥ ἄνδρες ἐπικλείουσι βοώτην». Apat: «'Επικλείοντες 'Εώιον 'Απόλλωνα». Апл: 2) лаъdъ. «Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται». Od: A.

'Επι-κλείω, viit: -κλείσω, înkizъ, înkъïъ вine пе deasъпра.

'Επικλήδην, поet. în локъ de ἐπίκλην, пе nъme, skъ a nъme.

'Επι-κληΐζω, viit: -ίσω, поet: în локъ de ἐπικλεΐζω.

'Επίκλημα (τὸ), [ἐπικαλέω]="Εγκλημα.

'Επίκλην, (прinч:) ак: ал (neîntp:) ἐπίκλη în локъ de ἐπίκλησις, maï de mълte opï adверв:. «Πονηρία τις ἕξεώς τινος ἐπίκλην λεγομένη». Плт: препъmîndъ se аша de ла оаре каре însъmime. «'Ερμογένης ὁ ἐπίκλην ξυστὴρ». Sъid:

'Επικληρικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ ла ἐπίκληρος. (vezï ziч:).

'Επικληρίτης, ου (ὁ), ші ἐπικληρῖτις, ιδος (ἡ). Sхл: în локъ de ...

'Επίκληρος (ὁ, ἡ), sinгъpъ moштenitopъ пе о авере. «'Επίκληρος τῇ ἀρχῇ». D: Ал: || (цартік: în Atena) sinгъpъ пъskъtъ moштenitoape, пentpъ a къpia лъape în къsъtopie se жъdikaъ întpe dinseле челе maï de апроапе pъde але еї. (vezï ші ἐπίδικος); (de ъnde în цen:) dopitъ (пе каре se чеартъ); (dap ἐπίκληροι se maï nъmiaъ înkъ ші sъpaчеле opfane, пе каре epa datoape saъ sъ ia în къsъtopie, saъ sъ ле înzestpeze, ші sъ ле mъpite чеа maï de апроапе a лор pъdъ). [ἐπὶ, κλῆρος]. [de ъnde

'Επικληρόω -ῶ, viit: -ώσω, daъ, saъ înпарцъ (ші miж: iaъ) чева прin sopцї; (în цen:) daъ, saъ iaъ чева maï mълt de kît este pîndъitъ. [de ъnde

'Επικλήρωσις, εως (ἡ), акорdape în feлъ de dapъ (прinч: прin sopцї) de вре ъnъ лъкръ ла чiнева; (Лец:) desпътерniчipe (destъpipe) de чева.

'Επικλὴς, (de ъnde întp: nъmaï ак: ἐπικλέα) поet: ='Επικλεής.

'Επικλῆσαι поet: în локъ de ἐπικαλέσαι, nex: 1: de înf: ал лъї ἐπικαλέω.

'Επίκλησις, εως (ἡ), [ἐπικαλέω] (прinч:) препъmipe (порeклъ); (maï de mълte opï adверв: în ел: de κατὰ). «Ἄρκτος, ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν». Іл: Σ. «Ὃν ἔτεκε Σπερχειῷ, αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ». Іл: П. (vezï ші ἐπίκλην). 2) кiemape în ажъtopъ de zeъ; (Лец:) апеларе de жъdikatъ ла алтъ maï 'налтъ instanцъ. 3) atpiвъipe de прiчiнъ (de вinъ) asъпра къïва, пîръ. 4) nъme, famъ, репътацie (maï de mълte-opï în înц: de ръъ).

'Επι-κλήσκω, поet: în локъ de ἐπικαλέω.

'Επίκλητος (ὁ, ἡ), кiematъ шаї tn ъpmъ, saъ în ажъtopъ. «Σύλλογος —». Ep: adъnape екstpaopdinapъ, ші алкътъitъ din чеї maï алешї nъmaï. (vezï ші ἐκκλησία). 2) пîpîtъ, хълitъ, saъ вpednikъ de пîръ ші de хълъ. 3) (în sensъ de вine) nъmitъ, vestitъ. [ἐπικαλέω].

'Επικλιβάνιος (ὁ, ἡ), къвenitъ ла (пъsъ пе, saъ апроапе de) коптopъ. [ἐπὶ, κλίβανος].

'Επικλινὴς, έος (ὁ, ἡ), кam повîpnitъ, плeкatъ ла вале. [ші

'Επικλίντης, ου, (ὁ), повîpnitopъ de чева къtpe. «Σεισμὸς —». Apst: пiezішъ. [ші

'Επίκλιντρον (τὸ), жецъ, канапеа, патъ къ pezemъtoape; (ші în цen:) op че, de каре se поate pezema чiнева. [din

'Επι-κλίνω, viit: -κλινῶ, (къ dat: indip:) пъiъ, pezemъ чева кълкat, saъ пiezіш пе чева; (nestp: saъ miж:) mъ плeкъ, mъ повîpnezъ пъцin spre чева; sînt pezematъ, кълкatъ пе чева. «Οὐδὲ πύλῃσιν εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας, ἀλλ' ἀναπεπταμένας».

Іл: М. канателе порцілор пъ ераš înкise. [de ъnde.

'Επίκλίσις, εως (ἡ), повîрnіре, аплекаре кътре чева.

'Επι-κλονέω -ῶ, віit: -ήσω, клеtinš tape, înпinгš кînd întр' о парte, кînd întр' алta, tъpбъpš; (fiг:) întъpîtš. «Θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον ἔρωτες». Апли:

'Επικλοπία (ἡ), amъціре, віклеnіе. [din

'Επίκλοπος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ κλοπὴ] askъnsš ла minte, віклеапš; amъцitopš; (къ цen:) експеріінцatš în чева.

'Επι-κλύζω, віit: -κλύσω, mъ pesвъpsš пеste (потопеskš) чева. (fiг:) «Χρυσοῦ πλήθους ἐπικεκλυκότος παρ' αὐτοῖς». Diod: [de ъnde

'Επίκλυσις, εως (ἡ), ші

'Επικλυσμὸς (ὁ), потопіре, pesвъpsape пеste чева, saš înnекаре de вре ъnš локš din потопš de апе. [ші

'Επίκλυστος (ὁ, ἡ), потопitš, înnекatš de апе.

'Επίκλυτος (ὁ, ἡ), поet: aъzitš, вestitš, nъmitš пentpъ чева. «Ὄλβῳ — ». Апли: [din

'Επι-κλύω, віit: -κλύσω,= 'Επακούω, askълtš къ лъape aminte (de ла înчепъtš пînъ ла sfîpшitš).

'Επι-κλώθω, віit: -κλώσω, topкš, (ші fiг:) гъteskš, pîndъїeskš, хотъръskš чева пentpъ чіnева. (къ dat: înd:) «Οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον». Od: Γ. (ші між:) «'Επεκλώσαντο δ' ὄλεθρον ἀνθρώποις». Od: Θ. (ші къ inf:) «Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ βροτοῖσιν, ζώειν ἀχνυμένοις». Іл: Ω.

'Επι-κνάμπτω, віit: -κνάμψω, = 'Επιγνάμπτω.

'Επι-κνάω -ῶ, віit: -ήσω, ръzъind лепъdš пе чева; saš ръzъiš пе d' asъпра; гîdілš, fakš mînкъpime.

'Επ-ικνέομαι; Ion: în локš de ἐφικνέομαι.

'Επι-κνήθω, віit: -κνήσω,='Επικνάω.

'Επι-κνίζω, віit: -ίσω, sгîpiš пе d' asъпра. [de ъnde.

'Επίκνισις, εως (ἡ), sгîpiepe пе d' asъпра.

'Επι-κοιλαίνω, віit: -ανῶ, adînчezš чева пъцin, saš пе d' asъпра.

'Επικοιλίδες (αἱ), (maї овіч: ἐπικυλίδες) плеопеле окілор челе de sъs. [din

'Επίκοιλος (ὁ, ἡ), пъцin, saš пе d' asъпра adînкatš. [ἐπὶ, κοῖλος].

'Επι-κοιμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (къ dat:) dopmš пе (adікъ пе кînd, saš dъпе че fakš) чева. [de ъnde

'Επικοίμησις, εως (ἡ), dopmipe пе (adікъ în вреme de, saš dъпе) чева.

'Επι-κοιμίζω, віit: -ίσω, adopmš (maї de mълte opї fiг:) пе чіnева, îл odixneskš пе (saš къ) чева.

'Επικοινῆς, adв: în локš de ἐπὶ κοινῆς (se înц: μερίδος), de обште, în комъnš, în товъръшіе. [ші

'Επίκοινος (ὁ, ἡ), къвenitš de обште ла maї mълцї, saš пе каре aš (întpeбъinцeazъ, doбîndesк) mълцї къ înвоіре, de товъръшіе; || (neъt:) 'Επίκοινα» Ep: în локš de κοινῶς, de обште. 2) грам: «Γένος ἐπίκοινον». каре însem: пpintp' ъnš [saš бърв: saš fem:) aptiк: amîndoъ neamъpiле. (вezї ші ἐπίμεσος). [ἐπὶ, κοινός].

'Επι-κοινωνέω -ῶ, віit: ήσω, amš комъnікацie, înпъpтъшіре шî eš ла чева (saš лъкрezš чева în комъnš) înпpeъnъ къ алтъл. «'Επικοινωνεῖν τινί τινος». Плт: «'Επικοινωνεῖν ἀλλήλαις». Apst: [din

'Επικοινωνὸς (ὁ, ἡ), пъpташš din чева înпpeъnъ къ алтъл. [ἐπὶ, κοινός].

'Επικοίρανος (ὁ, ἡ), поet: = Κοίρανος, чел maї 'nалtš stъпînitopš, кîpmъitopš. (вezї ші ἐπιβουκόλος). [ἐπὶ, κοίρανος].

'Επι-κοιτάζομαι, віit: άσομαι, ші

'Επι-κοιτέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ цen: saš dat:) îmї amš кълкъшъл (mъ кълкš, локъieskš, петрекš) ъndева, saš пе чева. [ші

'Επικοίτιος (ὁ, ἡ), къвenitš пatълъї (кълкъшълъї). «Ἆσμα — ». Іеркл: кîntікš, че se кîntъ maї 'nainte de кълкаре.

'Επι-κοκκύζω, віit: -ύσω, stpigš dъпе чіnева ка ъnš къкš, saš кокошš. [de ъnde

'Επικοκκύστρια (ἡ), чеea че stpigъ dъпе чіnева ка ъnš къкš, saš кокошš. «'Ηχὼ —». Apstf:

'Επι-κολλάω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat: ind:) ліпеskš пе чева, saš пе d' asъпра. [de ъnde.

'Επικόλλημα (τὸ), ор че s' a ліпit пе чева, saš пе d' asъпра.

'Επικολπίδιος, ші

'Επικόλπιος (ὁ, ἡ), пе каре цine, аре чіnева în sînš. [ἐπὶ, κόλπος].

'Επικόλωνος (ὁ, ἡ), каре se aflъ пе deалš. [ἐπί, κολωνός].

'Επι-κομάω -ῶ, віit: -ήσω, amš пъpš лъnгš.

'Επι-κομίζω, віit: -ίσω,='Επιφέρω, dъкš, карš чева ъndева; (між:) карš къ mine.

'Επι-κομμόω -ῶ, віit: -ώσω, înпodoвeskš чева пе d' asъпра; sълimeneskš.

'Επίκομος (ὁ, ἡ), чел къ пъpš лъnгš. [ἐπὶ, κόμη].

'Επι-κομπάζω, biit: -άσω, mъ fълeskŭ în чева, mъ лаѕdŭ sinгѕрŭ.

'Επι-κομψεύω, biit: -εύσω, înfрѕmѕseцezŭ чева maĭ шѕлt, fakŭ maĭ елеганtŭ.

'Επικόπανον (τὸ), вѕшteanŭ, пе каре se taie чева; (прinч:) skaѕnŭ, saŭ skîndѕръ de tъiat карne. [ші

'Επικοπὴ (ἡ), tъiepe de вîpfŭ, saŭ de пaptea чea din sѕs; (desпре плante) кѕръцipe, tъiepe de вîpfѕрĭ (de помĭ, ші чл:). [ші

'Επίκοπος (ὁ, ἡ), tъiatŭ пе d' asѕпра, saŭ вîpfŭ чiѕntitŭ; (desпре шonete) tъiatŭ. (iap dѕпе Esixie, ші Etmлг:) petiпъpitŭ. || || (sѕвst:) ἐπίκοπον (τὸ), = 'Επικόπανον. [ἐπικόπτω].

'Επι-κοπρίζω, biit: -ίσω, пѕiŭ пе ѕрmъ, пе d' asѕпра вълiгарŭ.

'Επικόπτης, ου (ὁ), în локŭ de ἐπισκώπτης, хѕлitорŭ de op че. [din

'Επι-κόπτω, biit: -κόψω, isвeskŭ, saŭ taiŭ пaptea din sѕs; petezŭ вîpfѕл saŭ sѕпрafaцa ѕnѕĭ лѕкрѕ; речiоплeskŭ пiatръ de шoaръ fiind toчitъ; кѕръцŭ de кръчĭ пomŭ; (desпре monete) пѕiŭ, вatŭ алtъ mapкъ saŭ печete пeste чea dintîĭ (каре de локŭ, saŭ aвia se maĭ вede); petiпъpeskŭ (вezĭ ἐπίκοπος); (în цen:) tѕnzŭ, foapfeкŭ; (fir:) miчeskŭ, ѕmiлeskŭ, слъвeskŭ, taiŭ apiпiле (adiкъ пѕtepea) кѕĭва, îл кam stpînгŭ; saŭ dожъneskŭ, арътŭ de вinoвatŭ, osîndeskŭ; (de ѕnde) ='Επισκώπτω, atinгŭ кѕ sѕпъръtoape ворве. || (miж:) mъ вatŭ жълind пе чinева.

'Επικόρμιον (τὸ), = 'Επικόπανον. [ἐπὶ, κορμός].

'Επι-κοῤῥίζω, biit: -ίσω, пълmѕieskŭ. [de ѕnde

'Επικοῤῥιστὸς, ἡ, ὸν, пълmѕitŭ.

'Επίκορσος (ὁ, ἡ), чел dепе tîmпле, saŭ fалкъ. [ἐπὶ, κόρση].

'Επι-κορύσσομαι, (fъръ biit:) mъ înapmezŭ înпpotiва кѕĭва.

'Επικὸς, ἡ, ὸν, каре se кѕвine ла, каре konstъ din, saŭ se îndeлetniчeшte în вepsѕpĭ; de ѕnde «'Επικοί». поeцĭ de епопее. [ἔπος].

'Επι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, înпodoвeskŭ пе d' asѕпра, saŭ înкъ maĭ mѕлt. [de ѕnde.

'Επικόσμημα (τὸ), пodoaвъ, че se поaptъ пе d' asѕпра.

'Επικοτέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) sîntŭ преа пeкъжitŭ пе чinева, цiŭ mînie asѕпръ 'ĭ. (вezĭ ἐγκοτέω). [din

'Επίκοτος (ὁ, ἡ), mîniosŭ, пeкъжitŭ, цiitорŭ de пatimъ asѕпра кѕĭва. 2) adѕкъtорŭ de mînie, dѕmmъnie, ші чл: [ἐπί, κότος]. [de ѕnde

'Επικότως, adв: кѕ dъinoasъ mînie. «'Επικότως ἔχω τινί». = 'Επικοτέω.

'Επι-κοτταβίζω, biit: -ίσω, жокŭ жокѕл, κότταβος (вezĭ ziч:) пе, saŭ пе ѕрmъ dѕпе чева.

'Επι-κουρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) ажѕtŭ, вiŭ кѕĭва în ажѕtорŭ, îл foлoseskŭ ла чева. «Νόσοις ἐπικουρεῖν». Лкs: 2) (кѕ ак: indip:) препъzeskŭ пе чinева de вре ѕnŭ ръŭ. «'Επικουρεῖν χειμῶνα τινί». Ksn: 3) (fъръ kazŭ) слѕжeskŭ ка stpeinŭ волontipѕ, soлdatŭ. «Τοὺς δὶ ἔνδειαν ἐπικουρεῖν ἀναγκαζομένους ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῖς φίλοις μαχομένους ἀποθνήσκειν». Iskp: [ἐπίκουρος]. [de ѕnde

'Επικούρημα (τὸ), miжлокŭ de ажѕtорŭ, ажѕtopinцъ. [ші

'Επικούρησις, εως (ἡ), ажѕtopape.

'Επικουρία (ἡ), ажѕtорŭ datŭ кѕĭва; (прin intind:) oшtipe aлiatъ tpimisъ în ажѕtорŭ. [ші

'Επικουρικὸς, ἡ, όν, atiпгъtорŭ de aлiaцĭ ostaшĭ; saŭ fъкѕtŭ sпре ажѕtорѕл кѕĭва; (de ѕnde) «'Επικουρικὸν (τὸ), (se înц: στράτευμα) oaste компѕsъ din плътiцĭ волontipĭ, saŭ din aлiaцĭ soлdaцĭ; (ші колек:) «Τὸ ἐπικουρικὸν». Тѕч: în локŭ de οἱ ἐπίκουροι (στρατιῶται). [din

'Επίκουρος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, κοῦρος] (dѕпе ziч:) товарошŭ de воĭnikŭ, saŭ pesвoĭnikŭ; (în цen:) ажѕtъtорŭ, protektорŭ, апъръtорŭ. «Δεσπότης— ». Ksn: (ші кѕ цen:) «Νόσου («Ψύχους) ἐπίκουρον». Лкs: kontpiвѕitорŭ sпре апъpape, saŭ isвъвipe, леакŭ de воалъ, ші чл: 2) (пaptiк: ші прinч:) ostaшŭ вenitŭ în ажѕtорѕл челѕĭ pesвoitŭ; (maĭ noŭ) ostaшŭ stpeinŭ пе плatъ; sataлitŭ, гapdianŭ de прinцŭ, ші чл:

'Επι-κουφίζω, biit: -ίσω, ѕшѕpezŭ maĭ mѕлt греѕtatea кѕĭва; (fir:) mînгîĭŭ, înкѕражezŭ. «Ταῖς ἐλπίσιν ἐπικουφίζειν». Ksn: [de ѕnde

'Επικουφισμὸς (ὁ), ѕшѕpape, mînгîiepe.

'Επι-κραδαίνω, biit: -ανῶ, ші

'Επι-κραδάω -ῶ, (fъръ biit:) поet: ='Επισείω, клetinŭ чева în sѕs, saŭ d' asѕпра кѕĭва; клetinŭ, ка sъ asвîрлŭ.

'Επι-κράζω, biit: -κράξω, (кѕ dat:) stpiгŭ, пе kînd se faче чева, saŭ пentpѕ чева; stpiгŭ asѕпра кѕĭва.

'Επι-κραιαίνω, поet: în локŭ de...

'Επι-κραίνω, biit: -κρανῶ, poet: sъвîршеskъ̆, îndeплineskъ̆.

'Επικράνιος (ὁ, ἡ), кѹвenitъ̆ ла (saъ̆ aflatъ̆ пе) хîрка капѹлѹї. [ші

'Επικρανὶς, ίδος (ἡ), membranъ, че nemiжлочit înfъшѹръ хîрка пе sѹвt пеліца капѹлѹї. [ші

'Επίκρανον (τὸ), ор че se пѹne пе капъ̆ пentрѹ fepipe, saъ̆ podoaвъ, легътѹръ de капъ̆, кѹnѹnъ, коїfъ̆, шічл: (прin întind:) podoaвъ (fѹntъ, ші чл:) a коїfѹлѹї; (архitekt:) =Κιονόκρανον, капiteлѹл stîлпѹлѹї; (anat:) крештetѹл капѹлѹї. [ἐπὶ, κρᾶνον].

'Επίκρασις, εως (ἡ), [ἐπικεράννυμι] amestekape de лiкѹide; (med:) чea прin amestekape temпeratѹръ (potpiвipe) de zemї.

'Επι-κραταιόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskъ̆ чева maї mѹлt de кît a fost.

'Επικράτεια (ἡ), = 'Επικράτησις, пpedomnipe, пѹtepe; stъпînipe. 3) (прin întind:) statъ̆, кîtъ̆ se întinde sѹвt stъпînipea кѹїва. «Πρὶν ἔξω τῆς τούτου ἐπικρατείας γένηται». Ksn: [ші

'Επικρατέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѹ цen: saъ̆ dat: saъ̆ ак:) цiъ̆ чева tape; (fir:) stъпîneskъ̆; (în цen:) sîntъ̆ maї шape, ковîршеskъ̆; «Ὅσοι νήεσσιν (νήσοισιν) ἐπικρατέουσιν». Іл: К ші Od: A. 2) (fъръ kazъ̆) îmї пѹiъ̆ în лѹкpape stъпînipea. «Εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες». Od: P. 3) пpedomneskъ̆, вipѹїeskъ̆. «Τρωσὶν ἐπικρατέουσί περ ἔμπης». Іл: Ξ. «Ὁ νόμος («Τὸ ἔθος) ἐπικρατεῖ». Лкs: [ші

'Επικρατέως, adв: poet: кѹ пѹtepe, tape, penede. [din

'Επικρατὴς, έος (ὁ, ἡ), пpedomnitopъ̆, tape, ковîршitopъ̆; (кѹ цen:) stъпînitopъ̆, domnъ̆ neste чева. [ἐπὶ, κράτος].

'Επικράτησις, εως (ἡ), пpedomnipe, ковîршipe, ші чл: [ші

'Επικρατητικὸς, ὴ, ὸν, чел кѹ пѹtepe, saъ̆ însѹшime (îndemînatikъ̆) de a пpedomni, saъ̆ a ковîрші, a вipѹi, ші чл: (med:) = Ἀνασταλτικός. [ἐπικρατέω].

'Επικρατίδιον (τὸ), dim: ал лѹї...

'Επικρατὶς, ίδος (ἡ), [ἐπὶ, κρᾶς] гроasъ вasma de капъ̆; шtepгapъ̆. «Τρίψις (ἡ δὶ) ἐπικρατίδων φευκτέα». Іпкр:

'Επικρατικὸς, ὴ, ὸν, în локъ̆ de ἐπικρατητικός.

'Επι-κρατύνω, biit: -υνῶ, = 'Επικραταιόω.

'Επι-κραυγάζω, biit: -άσω, = 'Επικράζω.

'Επι-κρέκω, (fъръ biit:) =Κρέκω, saъ̆ în локъ̆ de ὑποκρέκω.

'Επι-κρέμαμαι, biit: -κρεμήσομαι, sîntъ̆ sпînzѹpatъ̆ (atîpnъ̆) d'asѹпpa кѹîва (amepinцînd a къdea neste dînsѹл). «Αὐτὰρ ὕπερθε (τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ) πέτρη ἐπικρέμαται». Om: Imn: (maї de mѹлte opї fir:) «Κίνδυνος ἐπικρεμάμενος». Тѹч: (bezї ші ἐπαρτάω, ші ἐπίκειμαι).

'Επι-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, sпînzѹpъ̆ чева sѹs, saъ̆ d' asѹпpa кѹїва; atîpnъ̆ de чева. [de ѹnde

'Επικρεμὴς, έος, (ὁ, ἡ), sпînzѹpatъ̆, atîpnatъ̆ d'asѹпpa кѹїва; (fir:) amepinцътopъ̆.

'Επικρήηνον, poet: акt: nex: 1: de порѹнч: ал лѹї ἐπικραίνω.

'Επίκρημνος (ὁ ἡ), pînosъ̆. «Ὁδὸς —». Грг: [ἐπὶ, κρημνός].

'Επικρήνειε, a 3: sinг: пeps: de Еол: nex: 1: ал пoft: лѹї ἐπικραίνω.

'Επικρῆσαι, Ion: în локъ̆ de ἐπικεράσαι, nex; 1: de inf: ал лѹї ἐπικεράννυμι.

'Επικρητηρίδιον (τὸ), = (saъ̆ греш: în локъ̆ de) Ὑποκρητηρίδιον.

'Επικριδὸν, adв: poet: пе алes. [ші

'Επίκριμα (τὸ), datъ хotъpîpe, saъ̆ aпpoвaцie. [din

'Επι-κρίνω, biit: -κρινῶ, режѹdikъ̆, хotъръskъ̆, пpiimeskъ̆ чева de вѹnъ̆; алегъ̆.

'Επίκριον (τὸ), [ἐπὶ, ἰκρίον] antenъ de коpaвie (пръжinъ лѹnгъ atîpnatъ кѹ skpipetъ̆ de kataptъ̆, ка sъ цie tpiѹnгїѹлapa пînzъ a коръвii).

'Επίκρισις, εως (ἡ), прin режѹdikape хotъpîpe, înкѹвiinцape de чева, întъpîpe; алецepe. [ші

'Επικριτὴς, οῦ (ὁ), чел че режѹdikъ, mi înкѹвiinцeazъ чева; алesъ̆ жѹdikътopъ̆. [ші

'Επίκριτος (ὁ, ἡ), peînкѹвiinцatъ̆, ші întъpîtъ̆; алesъ̆. [ἐπικρίνω].

'Επίκροκον (τὸ), хaїnъ femeiaskъ въпsitъ кѹ safpanъ̆ [ἐπὶ, κρόκος]. 2) цesътѹръ кѹ вътътѹpa skoasъ în faцъ (ка katifeaoa). [ἐπὶ, κρόκη]. (bezї ші κροκωτός).

'Επι-κροτέω -ῶ, biit: ήσω, лoвeskъ̆, вatъ̆ în чева (în кiпъ̆ de a плesni, a tponкъni). (кѹ ак:) «Τὼ χεῖρε ἐπικροτῶν». Лкs: плesneskъ̆ din палme sпpe лаѹda кѹїва. (ші кѹ dat: opг:) «Τοῖς δακτύλοις». («Τοῖς ὀδοῦσιν) ἐπικροτεῖν». Лкs: a tposni deцeteле, a skpîшni dinцiї. (ші fъръ kazъ̆) «Ἅρματα ἐπικροτέοντα». Es: tponкъnind.

'Επίκροτος (ὁ, ἡ), (прinч: desпpe пъmîntъ̆) вътѹtъ̆ tape пе d' asѹпpa, кълкatъ̆ вine; (прin ѹpm:) netedъ̆, шesъ̆. (bezї ші ἀπόκροτος). [ἐπὶ, κρότος].

Ἐπίκρουμα (τὸ), ші

Ἐπίκρουσις, εως (ἡ), лovіtъръ пе d' asъпра; (med:) харакsipe къ врічіял. (vezі ші κατάκρουσις). [din

Ἐπι-κρούω, viit: -κρούσω, лoveskъ neste чева, saъ isъeskъ чева пе d' asъпра къ... «Ἐπικρούων τῇ χειρὶ τὸ ξίφος». Пл: 2) (med:) =Κατακρούω.

Ἐπικρυπτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a askъnde de чinева. [din

Ἐπι-κρύπτω, viit: -κρύψω, (ші miж:) -ομαι, askъnzъ чева (ціъ sekretъ) de чinева. [de ъnde

Ἐπίκρυφος (ὁ, ἡ), = Ἀπόκρυφος. [ші

Ἐπίκρυψις, εως (ἡ), askъndepe de чinева (akt: saъ nas:).

Ἐπι-κρώζω, viit: -κρώξω, (къ dat:) stpigъ ка корвъл пе, saъ пentrъ чева, saъ înnpotiва къіва.

Ἐπι-κτάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, маї dobîndeskъ чева пе ърмъ, saъ ші алтеле пе лînгъ челе че amъ.

Ἐπι-κτείνω, viit: -κτενῶ, маї omopъ ші алтъ datъ. «Τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν». Sof:

Ἐπικτένιον (τὸ), кîлції, че рътîn în nienteni, saъ daракъ. 2) пърял чел de d'asъпра тъdъларелор цenitale. 3) partea чea din sъs a лавеї пічорълуї, ънde se desnapt deцeteле (Esix:). [ἐπὶ, κτείς, κτενός].

Ἐπικτερεΐζω, ші Ἐπικτερίζω, viit: -ίσω, ші Dop: -ίξω, noet: = Κτερεΐζω, înmopmîntezъ.

Ἐπίκτημα (τὸ), noъъ авере кîштігатъ маї în ърмъ, saъ пе лînгъ алteле. [ші

Ἐπίκτησις, εως (ἡ), dobîndipe de маї în ърмъ, saъ ші de алte аверї. (vezі ші ἔγκτασις). [ші

Ἐπίκτητος (ὁ, ἡ), dobînditъ маї în ърмъ, saъ пе лînгъ алte проprietъцї; (fir:) adъoratъ прin обічъінцъ маї în ърмъ, iap nъ natъralъ. (înnpot: de ἔμφυτος, vezі ші ἐπακτός, ші ἐπείσακτος).[ἐπικτάομαι].

Ἐπι-κτίζω, viit: -κτίσω, zideskъ чева înnpotiва (prin ърm: fъръ boiea, saъ în nisma) къіва. «Πόλεις ἀγρίοις ἔθνεσιν ἐπικτίζειν. Пл: 2) (faръ kazъ) zideskъ маї пе ърмъ, saъ înkъ, saъ пе 'nалтъ локъ (Плв:).

Ἐπι-κτυπέω -ῶ, viit: -ήσω, лoveskъ, пе kînd se faче, saъ se ziче чева; tponkъneskъ, fakъ sromotъ пе чева.

Ἐπικυδαίνομαι, viit: -ανοῦμαι, (къ dat:) mъ fъleskъ, mъ înrîmfezъ de чева. [din

Ἐπικυδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, κῦδος] slъvitъ, glopiosъ, stpълъчitъ. [de ъnde

Ἐπι-κυδιάω -ῶ, =Ἐπικυδαίνομαι. [ші

Ἐπικυδῶς, adъ: къ славъ, stpълъчit.

Ἐπι-κυέω, viit: -ήσω, însъpчinatъ fiind маї zъmisleskъ în mînteче ші алтъ fътъ. «Δίδυμα κυοῦσά τις ἐπεκύησε τρίτον. Apst: [de ъnde

Ἐπικύημα (τὸ), fътъ zъmislitъ în mînteче de însъpчinatъ femeie. [ші

Ἐπικύησις, εως (ἡ), zъmislipe ші de алтъ fътъ în mînteче de însъpчinatъ. [ші

Ἐπικυΐσκω, viit: -κυήσω, înborцoшezъ din noъ пе чea însъpчinatъ.

Ἐπι-κυκλέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ἐπεισκυκλέω, маї adъkъ чева postorolind.

Ἐπι-κυκλόω -ῶ, viit: -ώσω, înkonжъръ.

Ἐπικυλίδες (αἱ), =Ἐπικοιλίδες.

Ἐπικυλίκειος (ὁ, ἡ), kape se faче, saъ se ziче пе пахаръ (adikъ ла masъ, saъ въъtъръ). [ἐπὶ, κύλιξ].

Ἐπι-κυλινδέω -ῶ, viit: -ήσω, postorolеskъ чева d' asъпра, saъ asъпра къіва. «Ἐπεκυλίνδουν πέτρας εἰς τὸ κάταντες». Ksn:

Ἐπι-κυλινδρόω -ῶ, viit: -ώσω, postorolеskъ neste чева, saъ netezeskъ къ чilindrъ. (vezі κύλινδρος).

Ἐπι-κυλίνδω, = Ἐπικυλινδέω.

Ἐπικύλια (τὰ), = Ἐπικυλίδες.

Ἐπικυλισμὸς (ὁ), postorolipe neste чева. [din

Ἐπι-κυλίω, viit: -ίσω, = Ἐπικυλινδέω.

Ἐπι-κυμαίνω, viit: -κυμανῶ, mъ afъ pesъpsîndъ mъ neste чева ка ънъ talazъ, saъ notoneskъ tълъzîndъ mъ.

Ἐπι-κυματίζω, viit: -ίσω, плъteskъ пе talaze, saъ valъrї.

Ἐπικυμάτωσις, εως (ἡ), ъmflътъръ ші пъvъlipe de valъrї ънъл neste алтъл. [neîntpeв: ἐπικυματόω].

Ἐπι-κύπτω, viit: -κύψω, mъ плекъ пе чева. «Τέτταρσιν οἰκέταις ἐπικεκυφότα». Лъч: pezematъ пе... (ші къ преп:) «Εἰς βιβλίον ἐπικύπτειν». Лъч: a se afъnda în чitipe de o карte. (vezі ші ἐγκύπτω).

Ἐπι-κυρέω -ῶ, viit: -κύρσω, (nex: ἐπέκυρσα, ші чл:) noet: (къ dat:) гъseskъ, nemereskъ din întîmплare.

Ἐπι-κυρίσσω (ττω), viit: -ίξω, înninrъ къ коarпеле; (fir:) isъeskъ penede. «Ἢ ἂν ἐπικυρίσσῃ ὁ ἄνεμος». Tfp:

Ἐπι-κυρόω -ῶ, viit: -ώσω, întъpeskъ înkъъiinцînd чева.

Ἐπίκυρτος (ὁ, ἡ), кam înkoвoiatъ, revosъ. [ἐπὶ, κυρτός]. [de ъnde

'Επικυρτόω- ῶ, biit: -ώσω, fakŭ чева a fi înковоїatŭ (болtitŭ). «Οὐρανὸς ὀρόφου δίκην ἐπικυρτούμενος». «Грг:

'Επικύρωσις, εως (ἡ), întъpipe, înкpedinцape de dpeптŭ, saŭ adeвъpatŭ. [ἐπικυρόω].

'Επικυφος (ὁ, ἡ), кam плекatŭ în жos, гîрбовitŭ. [ἐπικύπτω].

'Επικυψέλιος (ὁ, ἡ), (епit: ал лъї Панŭ) înгpiжitopŭ de stъпї. [ἐπὶ, κυψέλη].

'Επίκυψις, εως (ἡ), плекape пeste чева. [ἐπικύπτω].

'Επι-κωθωνίζομαι, biit: -ίσομαι, maї бeaŭ înкъ, saŭ dъпe...

'Επι-κωκύω, biit: -ύσω, (къ dat:) mъ бочeskŭ, saŭ цiпŭ жълindъmъ пe чева, saŭ пeнtpъ чiнeва.

'Επικώλυσις, εως (ἡ), опpipe de o datъ. [din

'Επι-κωλύω, biit: -ύσω, опpeskŭ чева fъpъ вeste de a se faче.

'Επι-κωμαζω, biit: -άσω, (къ dat: saŭ преп: ак:) mъ dъкŭ ъndeва în пatinadъ (adiкъ fъpъ бъпъ къвiiнцъ ші sпpe вътъmape); (fiг:) пъбълeskŭ обpъzniчeшte. (вezї ші εἰσκωμάζω).

'Επικωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς= 'Εγκωμιαστικός. [din

'Επικώμιος (ὁ, ἡ), къвeнitŭ ла (saŭ fъкъtŭ, op zisŭ пe вpeme de) пatinadъ, saŭ бeцioasъ пpeъmблape. (de ъnde || sъбst:) 'Επικώμιον (τὸ), (se înц: ᾆσμα) поet: în локŭ de ἐγκώμιον. [din

'Επίκωμος (ὁ, ἡ), чел se se dъче ла (saŭ вine de ла) бeцioasъ пpeъmблape; (пpin ъpm:) бeatŭ, ші чл. «'Επίκωμος ἥκων». Пл: în локŭ de ἐπικωμάσας. [ἐπὶ, κῶμος].

'Επι-κωμῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) бatжокopeskŭ пe чiнeва комiчeшte asъпpa вpe ъnъї лъкpъ, saŭ înкъ maї mълt.

'Επίκωπος (ὁ, ἡ), чел къ mîna пe вîsлъ, saŭ пe mîнepъл къцitълъї (adiкъ гata a вîsлi, saŭ a tpaцe къцitъл din teaкъ); (desпpe кopaбie) кape îшї ape вîsлeлe aшezate ла локъл лор; (în цen:) гata, ла îndemînъ. «'Επίκωπον ἔχει τὸ ξίφος». Пл: 2) вîpîtŭ, înfiпtŭ пînъ ла mîнepŭ. «Πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖς ἀντεμπαγῶ... ἐπίκωπος». Apstf: [ἐπὶ, κώπη].

'Επικῶς, adв: пpin eпoпee, saŭ dъпe apta eпoпeiкъ. [ἐπικός].

'Επιλαβὴ (ἡ), апъкape къ mîna de sъs; (пpin întind:)mîнepŭ, mînъшъ[ἐπιλαμβάνω].

'Επι-λαγχάνω, biit: -λήξομαι, iaŭ ші eŭ чева dъпe алtъл пpin sopцї; ese ші nъmeлe meŭ dъпe алtъл ла ъnŭ лotŭ; (nestp:) esŭ, кazŭ къїва din întimплape dъпe алteлe ла лotŭ. «Τὸ γῆρας πύματον ἐπιλέλογχε». Sof:

'Επιλαδὸν, adв: поet: în локŭ de ἐπὶ ἰλαδὸν, în гpъmezї, în tъpme, ші чл:

'Επιλάζομαι, (fъpъ biit:) поet: în локŭ de ἐπιλαμβάνω, апъкŭ de sъs; опpeskŭ.

'Επι-λαιμαργέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) лъкomeskŭ, пoftesкŭ ла чева.

'Επίλακκος (ὁ), пaptea гîtлeжълъї чea de d'asъпpa пieптълъї. [ἐπὶ, λάκκος].

'Επιλακυθίστρια (ἁ), Dop în локŭ de ἐπιληκυθίστρια.

'Επι-λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, sъpŭ пeste вopвa (saŭ taiŭ вopвa) алtъїa.

'Επι-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (пex: ἐπέλαβον, ші чл:) апъкŭ чева de sъs; (пpin ъpm:) апъкŭ tape, цeaпîn; (ші пpin întind:) апъкŭ пe чiнeва fъpъ вeste, îл sъpпpinzŭ fъкînd чева, saŭ îл soseskŭ fъцind; nemepeskŭ. «Θάνατος αὐτὸν ἐπέλαβεν». ші «'Επιλαμβάνει δὲ τὸν χειμῶνα τὸ ἔαρ». Лкs: (ші aбs:) «Μέχρις ἐπιλάβῃ τὸ ἔαρ». Bas: «Ἕως ὁ τῆς ἐλευθερίας ἐπιλάβῃ καιρὸς». Грг: пînъ вa sosi. (ші miж: къ цen: ел:) «Καιροῦ («Δυγάμεως «Προφάσεως) ἐπιλαβόμενος». Лкs: пъînd mîna пe... (ші пeпeps:) «'Επέλαβε». Лкs: s' a întîmплat. 2) апъкŭ, пpinzŭ, опpeskŭ. «'Επιλαβεῖν τὸ πνεῦμα (τοῦ αὐλοῦ)». Лкs: «Τὴν ῥίν' ἐπιλαβεῖν». Apstf: «'Επίλαβε τὸ ὕδωρ (τῆς κλεψύδρας)». Dm: «Πολλάκις ἐπιλαμβάνων ἐκέλευεν οἱ λέγειν». Плt: (mi пas:) «'Επιληφθεὶς τὴν αἴσθησιν». Плt: пiepzîndъ 'шї simцipea (de ъnde ἐπιληψία). 3) апъкŭ чева maї mълtŭ, saŭ копpinzŭ în xotapeлe шeлe mai mълtŭ локŭ, mъ întinzŭ шaї deпapte. Ὅπως μηδεὶς μηδὲν τῶν τῆς πόλεως μήτε οἰκοδομήμασι μήτε ὀρύγμασιν ἐπιλήψεται». Плt: «Πολὺν χῶρον ἐπέλαβε». Tкp: a копpins mълtŭ локŭ. Ἔθος αὐτοῖς τὰ τῶν θεμένων ὀνόματα ἐπιλαμβάνειν». Ап: «Ὁπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιὰ». Ksn: (ші къ цen: ел: de μέρος) «'Επιλαβεῖν τοῦ χρόνου». Лкs: a пpeлъnцi sopoкъл. 4) iaŭ dъпe чева. «Δεῖ δὲ αὐτὴν ἐπιλαμβάνειν». Dsкp: a o лъa dъпe mînкape. 5) (miж:) mъ апъкŭ de ъndeва, mъ aгaцŭ; (fiг:) пъiŭ mîna, îmї însъшeskŭ чева. «Σπέρματος 'Αβραὰμ ἐπιλαμβάνεται». Sкp: (вezї ші ἀντιλαμβάνομαι). 6) mъ апъкŭ de чiнeва, îл чeptŭ, îл хълeskŭ. (de ъnde ἐπιλήψιμος, ші ἀνεπίληπτος).

'Επίλαμπος (προς), ου (ὁ, ἡ), пpea stpълъчitŭ, saŭ înвedepatŭ. [ἐπιλάμπω].

Ἐπι-λαμπρύνω, biit: -υνῶ, ſakă чева maĭ sirълъчitъ, maĭ шърецъ; (ſir:) «Ἐπιλαμπρύνω τὴν φωνήν». Пл: ворbeskă maĭ tape ші maĭ кърat.

Ἐπίλαμπτος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἐπίληπτος.

Ἐπι-λάμπω, biit: -λάμψω, лъчeskă de o datъ, saă de întîiaшĭ datъ, pesъръ, ne kînd se faче чева. «Αὐτίκα δ' ἡέλιος ἐπέλαμπε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη». Iл P. «Καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμψε σελήνης». Om: Imn: «Ἐπιλαμψάσης ἡμέρας». Ep: kînd s' a лъminat de zi. (ші ſir:) «Ἔαρος ἐπιλάμψαντος». Лкs: «Ἐπέλαμψε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ χρυσός». At: (ші desпre bîntă). «Οὔριος ἐπίλαμψον ἐμῷ ἱστῷ». Epigr:

Ἐπι-λανθάνω, biit: -λήσω, (pap ші nъmaĭ noet: stp:) faкă ne чinева a nъ ъĭta къ totъл чева. (къ gen: îndip:) «Ὕπνος ἐπέλησεν ἁπάντων». Od: Υ. || (obiч: miж:) ъĭlă de totă. (къ gen:) «Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται». Od: A. «Οὐκ ἐπελήθετο τέχνης». Od: Δ. «Ὧν ἐκὼν ἐπιλαθόμενος». Esx: «Καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλησμαι». Пл: «Μὴ ἐπιλάθῃ, ὃ μέλλεις λέγειν». Пл: || (pреa pap ші nъmaĭ în nox: 2: ἐπέλαθον) sînt askънsă, ъĭtată ъndeва.

Ἐπίλαρχία (ἡ), komandъ de îndoită eskadponă de кълърime (adikъ de o sъtъ doъ-zeчĭ ші ontă de soлdaцĭ). [ἐπὶ, ἴλαρχία].

Ἔπίλασις, ιος (ἁ), Dop: în локъ de ἐπίλησις.

Ἐπι-λεαίνω, biit: ανῶ, netezeskă чева ne d' asъпра; (ſir: de лa mape) notoleskă. «Ἐπιλεήνας τὴν Ξέρξεω γνώμην». Ep: [de ъnde

Ἐπιλέανσις, εως (ἡ), netezipe de sъпрafaцa вре ъnъĭ лъkръ.

Ἐπι-λέγω, biit: -λέξω, (nex: 2: neper: ἐπεῖπον, ші чл:) zikă чева asъпра ъnъĭ (saă ne kînd fakă вре ънă) лъkръ. «Τύπτοντες ἐξελαύνουσιν αὐτὸν ἐπιλέγοντες, ἔξω βούλιμον». Пл: 2) zikă, dъne чe amă fъkъĭ, saă amă zis чева. «Γνώμην ἐπιλέγειν». Ep: a 'шĭ sъвîрші къвîнтъл къ o maksimъ (прекът овiчnъiaă dpamatичĭ). «Ἐπιλέγοντες τεκμήρια». Tъч: adъorînd dobezĭ de челе zise. «Ἐπιλέγοντα ἑκάστῳ». Ksn: 3) алегă. «Ἐπιλέγοντες τῶν ἀρίστων ἐμιλίην». Ep: (ші miж: kape este ші maĭ obiч:) «Ἐπιλεξάμενος τρισμυρίους παῖδας». Пл: (ші nas:) «Ἐπιλελεγμένοι στρατιῶται». Лкs: = Ἐπίλεκτοι, алешĭ. 4) чiteskă kapie, saă экpisoape (Ep: Лъч: ші Пазs:). 5) = Ἐπιλογίζομαι, mъ perîndeskă, îmĭ maĭ adъkă a minte.

Ἐπι-λειαίνω, noet: în локъ de ἐπιλεαίνω.

Ἐπι-λείβω, biit: -λείψω, = Ἐπισπένδω, topnă, върsă чева în гелă de лiвaцie în вреme de, saă dъne чева.

Ἐπι-λειόω, ῶ, biit: -ώσω, = Ἐπιλεαίνω, netezeskă чева ne d' asъпра.

Ἐπι-λείπω, biit: λείψω, lasă înapoĭ, saă (ſir:) în nerpiжipe. «Ἐπιλείψει με ὁ χρόνος». Iэкp: «Ἐπιλείπω οὐδὲν τῶν ἐμῶν». Пл: (ші kъ partч:) «Ἐπιλείπω λέγων». Нл: tpекă în tъчere. «Ὁ Σκάμανδρος ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον». Ep: s' a sвîntat. 2) (maĭ totdaъпa în a 3: neps:) mъ sîrmeskă, saă n' ажъпră, nъ sîntă destълă. «Ἐπέλιπεν αὐτὸν τὸ ὕδωρ». Ep: (ші ел: de ак:). «Τὰ φρέατα ἐπιλείπει». Лкs: se zлeiesk. «Τὰ χρήματα ἐπέλιπε». Лкs: (ші ſir:) «Τὰ τῆς μνήμης ἐπέλιπε». Лкs: (ші skimвat). «Ἐπιλείψει μοι ὁ χρόνος». Лкs: «Οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ θεῷ. Sin: (bezĭ ші ἐκλείπω, ші ἐλλείπω).

Ἐπι-λείχω, biit: -λείξω, лingă ne d' asъпра.

Ἐπίλειψις, εως (ἡ), sîrшipe, isпръвipe de чева. [bezĭ ἐπιλείπω].

Ἐπιλεκτάρχης, ου (ὁ), komandipă de алешĭ ostaшĭ. [ἐπίλεκτος, ἄρχω].

Ἐπίλεκτος (ὁ, ἡ), [ἐπιλέγω] алesă. «Ἐπίλεκτοι στρατιῶται)». Лкs: [de ъnde

Ἐπιλέκτως, adв: ne алes.

Ἐπίλεξις, εως (ἡ), = Ἐπιλογή, алецere. [ἐπιλ έγω].

Ἐπι-λεπτύνω, biit: -υνῶ, цkiă (snoieskă kъ) чева преa sъвцipe ne d'asъпра. «Τιτάνῳ ἐπιλεπτύνειν». Пл: a snoi kъ вară sъвцipe ne d'asъпра.

Ἐπι-λέπω, biit: -λέψω, жънoiă de (skoцă) пеliца dene d'asъпра.

Ἐπι-λευκαίνω, biit: -ανῶ, 'пълвeskă чева maĭ mълт saă ne d' asъпра.

Ἐπιλευκία (ἡ), = Λεύκη, o natimъ a пеliцeĭ. [din

Ἐπίλευκος (ὁ, ἡ), кървia алвeшte faца, алвiчosă. [ἐπὶ, λευκός].

Ἐπι-λεύσσω, (ғъръ biiit:) noet: въză (îmĭ ажъпце vedepea) пînъ ъndeва.

Ἐπιλήθης, εος, ші ἐπίληθος (ὁ, ἡ), noet: (kъ gen:) adъkъtoră de ъĭtape. «Κακῶν ἐπίληθον». Od: Δ. [din

Ἐπι-λήθω, ші (miж:) Ἐπι-λήθομαι, noet: în локъ de ἐπιλανθάνω, -ομαι.

Ἐπιλητής, ῆος (ἡ), (πόλις, орашă) sîъ-

пînitŭ (лъatŭ) прin pesвoiŭ; (прin ъpm:) sъпъsŭ, atîpnatŭ de алтъл. [ἐπὶ, λεία].

'Επι-ληκέω ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἐπέλακον, ші чл:) поet:='Επικροτῶ.

'Επιληκυθίστρια (ἡ), (kom:) dpeasъ ла faцъ; (прin ъpm:) nъmaĭ пе d' asъпра fpъmoasъ; (fir:) арътоasъ пentpъ помпоaseле 'ĭ ворве nъmaĭ, iap in adeвър neînsemnatъ, (fpanц:) ampoulée. [ἐπιληκυθίζω]. (епit: ал tpaцedii).

'Επιλημπτικὸς, ἐπίλημπτος, ἐπίλημψις, Ion: în локŭ de ἐπιληπτικός, ші чл:

'Επιλήναιος, ші ἐπιλήνιος (ὁ, ἡ), релatiвŭ къ (каре se faче, saŭ se ziче пе лîngъ) лinŭ (adikъ пе ла кълesŭ de вie). «'Ωδὴ ἐπιλήναιος». At:

'Επιληπτεύομαι, вiit: -εύσομαι, ші ἐπιληπτίζομαι, вiit: -ίσομαι, пътimessŭ de епiлeпsie, saŭ sîntŭ...

'Επιληπτικὸς, ἡ, ὸν, епiлeптikŭ, sъпъsŭ ла пatima епiлeпsieĭ. || «Τὰ ἐπιληπτικὰ (se înц: νοσήματα«)». Iпкр: = 'Επιληψία. [din

'Επίληπτος (ὁ, ἡ), прinsŭ, saŭ de a se прinde fъръ вeste (asъпра fanteĭ). «Ἢν ἐπίλαμπτος ἀάσσουσα γένηται». Ep: 2) (fir:) ='Επιλήψιμος, de хълit. 3) = 'Επιληπτικός. [ші

'Επιλήπτωρ, ορος (ὁ), каре хълеште toate, nimikŭ nъ 'ĭ плаче. [ἐπιλαμβάνω].

'Επίλησις, εως (ἡ), ъĭtape. «Καμάτων ἐπίλησις». Пind: [ші

'Επιλήσμη (ἡ), поet: ='Επίλησις.

'Επίλησμος (ὁ, ἡ), în локŭ de ἐπιλήσμων. [ἐπιλήθω].

'Επιλησμοσύνη (ἡ), ъĭtъчошie, însъшimea ъĭtъчosълъĭ. [din

'Επιλήσμων, ονος (ὁ, ἡ), (къ цen:) ъĭtъtopŭ de чева; (fъръ kazŭ) ъĭtъчosŭ, ъĭtъкŭ. 2) adъкъtopŭ de ъĭtape, = 'Επίληθος, ші ἐπιληστικός. «'Επῳδὴ —». Xion: Епistл: [ші

'Επιληστικὸς, ἡ, ὸν, грam: eksплik: a лъĭ ἐπίληθος. [ἐπιλήθω].

'Επιληψία (ἡ), (прinч:)='Επίληψις; (iap пaptik·) епiлeпsie (пatimъ). «Διὰ τοῦτο καὶ ἐπιληψίαν τὸ πάθος ἐκάλεσαν, διὰ τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ κρατεῖσθαι αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις». Гал: [ші

'Επιλήψιμος (ὁ, ἡ), = 'Επίληπτος, вpednikŭ de хълъ. [ші

'Επίληψις, εως (ἡ), прindepe (akt: saŭ пas:); (fir:) хълipe; (прin întind) прiчinъ, matepie de хълъ, вiцiŭ; (pap) апъкape de епiлeпsie. [ἐπιλαμβάνω].

'Επιλίγδην [ἐπὶ, λίζω], adв: = 'Επιγράβδην, пе d' asъпра.

'Επι-λιμνάζω, вiit: -άσω, mъ pesвъpsŭ, ші fakŭ валtъ.

'Επι-λιπαίνω, вiit: ανῶ, ъngŭ пе d' asъпра къ ъnsoape.

'Επιλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἐπιλείπω] лiпsitŭ. 2) = 'Υπολίπαρος, kam ъnsъposŭ. [ἐπὶ, λίπος].

'Επι-λιχμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, ші 'Επιλιχμάσσω, (fъръ вiit:)= 'Επιλείχω.

'Επι-λιχνεύομαι, вiit: -εύσομαι,='Επιλαιμαργέω, лъкomeште поftesкŭ ла чева (îmĭ къргŭ валеле пentpъ чева).

'Επ-ιλλίζω, вiit: -ίσω, ші ίξω, поet: (къ dat:) fakŭ къĭва semnŭ къ окĭъл. «Οὐχ ὁράας, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες, ἑλκέμεναι δὲ κέλονται»; Od: Σ. 2) клiпeskŭ des din окĭ, ка sъ mъ ъĭtŭ maĭ вine (maĭ de mълte орĭ прefъкîndъ mъ, къ nъ въzŭ вine, ші ка sъ pîzŭ de чinева). «'Ακριβέστερον γὰρ θέλων ἐπιδεῖν, ἀπέψησε τὼ ὀφθαλμὼ, καὶ προσῆλθεν ἐγγύτερον, καὶ ἐπιλλίσατο». (Apstкл: în) Eъseв: (ші къ ак:) «Φθιμένῳ μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσω κερτομίας». Апл: 3) mъ ъĭtŭ stpîшв, saŭ къ коada окĭълъĭ. (Nik: Tep: 163, ші Алекs: 81). [din

Ἔπιλλος (ὁ, ἡ), kam чeaшîŭ, каре se ъĭtъ stpîmв. [ἐπὶ, ἴλλος]. [de ъnde

'Επ-ιλλόω -ῶ, вiit: -ώσω, ші

'Επ-ιλλώπτω, вiit: -ώψω,='Επιλλίζω.

'Επιλοβὶς, ίδος (ἡ), вînъ, saŭ o каpne лiпitъ пeste пosгiцa fiкatълъĭ. [ἐπὶ, λοβός].

'Επιλογὴ (ἡ), алецepe. [ἐπιλέγω].

'Επι-λογιζομαι, вiit: -ίσομαι, sokoteskŭ în rîndŭ, saŭ pesokoteskŭ; adaorŭ ла sokoteaлъ, saŭ tpekŭ чева în sokoteaла къĭва; (прin întind) atpiвъieskŭ прiчina asъпра къĭва; (fir:) mъ maĭ sokoteskŭ, saŭ mъ rîndeskŭ maĭ вine, op dъпе чева; (вezĭ ші ἐπιλέγομαι).

'Επιλογικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de пepopaцie, saŭ чел în felŭ de пepopaцie. [ἐπίλογος].

'Επιλόγισις, εως (ἡ), ші

'Επιλογισμὸς (ὁ), pепetatъ, saŭ maĭ вънъ sokotipe; (fir:) rîndipe, кiпzъipe, чepчetape eksaktъ. [ἐπιλογίζομαι].

'Επίλογος (ὁ), Ion: în локŭ de ἐπιλογισμὸς. 2) (обiч:) епiлогŭ, sfîpшitŭ, înkeiepe de къвîntŭ (пepopaцie). (înпpot: de πρόλογος). [ἐπὶ, λόγος].

'Επίλογχος (ὁ, ἡ), чел че аре în вîpfŭ saŭ къпътîĭŭ sълiцъ. «Ἔγχος — ». Eъp: [ἐπὶ, λόγχη].

'Επιλοιβὴ (ἡ), лiвaцie fъкъtъ пе вpe-

*

mea, saŭ dȣпе sfîршitȣл вре ȣnȣĭ лȣкрȣ. [ἐπιλείβω]. [de ȣnde

'Επιλοίβιος (ὁ, ἡ), кȣвenitŭ, saŭ folositorŭ ла лiвaцie. «Φιάλη—». Лкs:

'Επι-λοιδορέω -ῶ, вiit: -ήσω, окъръsкŭ пе чiнева пentрȣ, saŭ dȣпе чева, saŭ înкъ maĭ mȣлt.

'Επιλοίμιος (ὁ, ἡ), каре se faче, saŭ se ziче пе вреme de чiȣmъ, saŭ алtъ лiпiчoasъ воалъ. «Ἔπη ἐπιλοίμια». Плd: вeрsȣрĭ, saŭ кîntiче кîntate sпре (saŭ dȣпе) înчetape de o eпidemiкъ воалъ. [ἐπὶ, λοιμός].

'Επίλοιπος (ὁ, ἡ), ръmasŭ pestŭ, прisosŭ. [ἐπιλείπω].

'Επίλουτρον (τὸ), плаtъ пentрȣ баĭе. [ἐπὶ, λουτρός].

'Επι-λυγάζω (ίζω), вiit: -άσω,(-ίσω), = 'Επηλυγάζω.

'Επι-λυγαῖος, α, ον, ='Επηλυγαῖος. (вezĭ ші ἐπήβολος).

'Επι-λυγίζω, вiit: -ίσω, акоперŭ пе d'asȣпра кȣ ръкitъ (кȣ гратie, saŭ рогожinъ).

'Επι-λύζω, вiit: -λύξω, (кȣ dat:) плîнгŭ кȣ înнекъtȣрĭ, saŭ sȣгiцȣрĭ пentрȣ чева.

'Επιλυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mîxneskŭ пе чiнева înкъ maĭ шȣлt, saŭ maĭ în ȣрmъ de чева. [ші

'Επιλυπία (ἡ), tpisteцъ пentрȣ чева.[din

'Επίλυπος (ὁ, ἡ), tpistŭ, mîxnitŭ, nosomopîtŭ пentрȣ чева. [ἐπὶ, λύπη].

'Επίλυσις, εως (ἡ), desлегаре (прinч:) de nedomipipe, eкsплiкаре; sлoвozipe; pisiпipe, пръпъdipe. [ші

'Επιλυτικὸς, ἡ, ὸν, капавiлŭ, îndemîпatiкŭ ла desлегаре (прinч: de nedomipipe). (вezĭ ші ἐνστατικὸς). [ἐπιλύω].

'Επίλυτρος (ὁ, ἡ), peskȣmпъратŭ, saŭ de peskȣmпъpat кȣ прецŭ de рекȣmпъpape. [ἐπὶ, λύτρον].

'Επι-λύω, вiit: -λύσω, desлегŭ; desпечetлȣieskŭ (sкpisoape, ші чл:); (fiг:) desлегŭ o nedomipipe, eкsплiкŭ, desл ȣшeskŭ; (în цen:) sлoвozŭ. isвъвeskŭ. «Οὐδὲν αὐτοῖς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ». Плt: nȣ 'ĭ sкапъ...

'Επι-λωβάω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Επι-λωβεύω, вiit: εύσω, вatъmŭ; sȣпъpŭ, atinгŭ кȣ окъpîtoape, saŭ вatжокopîtoape ворве. [din

'Επιλωβὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ἐπιβλαβής. [ἐπὶ, λώβη].

'Επιλώβητος (ὁ, ἡ), окъpîtŭ, вatжокopitŭ; ші чл: saŭ вpednikŭ de хȣлit, de desпрецȣit, ші чл: [ἐπιλωβάω].

'Επιμάζιος (ὁ, ἡ), поet: ='Επιμαστίδιος. [ἐπὶ, μαζός].

'Επιμάθεια (ἡ), înвъцъtȣръ maĭ din ȣрmъ, saŭ adъoцipe de noȣъ кȣnoшtinцe. (вezĭ ші ἐπιμήθεια). [ἐπιμανθάνω].

'Επιμαίεο, поet: a doa пeps: de порȣnч: ал лȣĭ ἐπιμαίομαι.

'Επι-μαιμάω -ῶ, вiit: -άσω, amŭ mape поftъ de чева. [în afin: кȣ ἐπιμαίομαι].

'Επι-μαίνομαι, вiit: -μανοῦμαι, saŭ μανήσομαι, (кȣ dat: ші преа рар: кȣ ак:) mъ neвȣneskŭ de чева (iȣвeskŭ, поftеskŭ кȣ ковîршipe); tȣрвezŭ sъ 'mĭ pesвȣnŭ asȣпра кȣĭва; (поet:) mъ tȣрвȣрŭ; (ші aвȣs:) pesȣnŭ грozaв: «Αἰθὴρ δορυτίνακτος ἐπιμαίνεται». Esx:

'Επι-μαίομαι, вiit: -μάσομαι, ші -μάσσομαι, (nex: ἐπεμασά(σσά)μην, ші чл:) поet: (кȣ ак:) atinгŭ кȣ mîna, пiпъĭŭ, diвȣĭeskŭ; (прin intind: ші fiг: maĭ de mȣлte орĭ кȣ цen:) каȣtŭ, mъ siлeskŭ sъ гъseskŭ, sъ nъskoчeskŭ, sъ doвîndeskŭ, sъ sъвîршeskŭ чева. «'Οἴων ἐπεμαίετο νῶτα». Od: I: «Τὴν γρηΰς χείρεσι λαβοῦσα γνῶ ρ' ἐπιμασσαμένη». Od: T. «Ἕλκος ἰητὴρ ἐπιμάσσεται». Iл: Δ: «Ξίφεος ἐπεμαίετο κώπην». Od: Λ. (ші кȣ dat: орг:) «Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος». Od: T. «Μάστιγι ἐπεμαίετο ἵππους». Iл: E. «'Ράβδῳ ἐπεμάσσατ' 'Αθήνη». Od: N. ші П. (ші fiг:) «Σκοπέλου («Νόστου) ἐπιμαίεο». Od: M. ші E. «Δώρων ἐπεμαίετο θυμός». Iл: K. «Θυμὸς ἐπεμαίετο τέχνην». Om: Imn: (вezĭ ші ἐκμαίομαι).

'Επίμακρος (ὁ, ἡ), кam лȣnгŭ, лȣnгȣiaцŭ. (вezĭ ші ἐπιμήκης). [ἐπὶ, μακρός].

'Επιμᾶλλον, adв: în локŭ de ἐπὶ μᾶλλον, înкъ maĭ mȣлt.

'Επιμανδαλωτὸς, ὴ, ὸν, = Μανδαλωτός.

'Επιμανὴς [ἐπιμαίνομαι], έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл, saŭ пentрȣ чева neвȣnŭ.

'Επι-μανθανω, вiit: -μαθήσομαι, înвъцŭ maĭ în ȣрmъ, saŭ пе лîнгъ алteле.

'Επι-μαντεῖον (τὸ), a doiлea проорочie. [din

'Επί-μαντεύομαι, вiit: εύσομαι, черŭ, saŭ daŭ алta a doiлea проорочie. 2) (кȣ dat:) проорочeskŭ desпре чева.

'Επιμανῶς, adв: преа neвȣneшte. [ἐπιμανής].

'Επιμάομαι, прez: neîntp: înпрȣmȣtъ însъ пе вiit: ші nex: sъŭ лȣĭ ἐπιμαίομαι.

'Επιμαργαίνω, вiit: ανῶ, (кȣ dat:) = 'Επιμαίνομαι. [din

'Επίμαργος (ὁ, ἡ), ='Επιμανής.

'Επιμάρτυρ, υρος (ὁ), mapтȣрŭ asȣпра

вре ѕнѕї лѕкрѕ. [ἐπὶ, μάρτυρ]. [de ѕnde

'Επιμαρτυρέω -ῶ, віit: -ήσω, daѕ mъртѕрie desпре чева; (кѕ dat: indip:) mъртѕріseskѕ чева desпре чіnева, saѕ înпротіва кѕїва. [de ѕnde

'Επιμαρτύρησις, εως, ші

'Επιμαρτυρία (ἡ), mъртѕріe datъ desпре чева. [ші

'Επιμαρτύρομαι, віit: -οῦμαι, adѕкѕ, кіemѕ пе чіnева de mартѕрѕ desпре чева. (вezї ші διαμαρτύρομαι). [din

'Επιμάρτυρος (ὁ), поet: în локѕ de...

'Επιμάρτυς, υρος (ὁ), ='Επιμάρτυρ.

'Επιμασά(σσά)ομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, mesteкѕ (mъnînкѕ) чева пе d' aѕѕпра, saѕ dѕпе алтѕ чева.

'Επιμάσσασθαι, поet: în локѕ de ἐπιμάσασθαι, пех: 1: de înf:, ші

'Επιμάσσομαι, поet: în локѕ de ἐπιμάσομαι, віit: хот: ал лѕї ἐπιμάομαι.

'Επι-μάσσω (ττω), віit: -μάξω, atinгѕ чева кѕ mîna; fръmîntѕ, moiѕ кѕ mîna. || (miж:) mъ штергѕ пе чева. (вezї ші ἐπιμαίομαι).

'Επιμαστίδιος (ὁ, ἡ), поet: (прѕnкѕ) de цîцъ, [ἐπὶ, μαστός].

'Επι-μαστίζω, віit: -ίξω, вічіѕїeskѕ, =Μαστίζω.

'Επιμάστιος (ὁ, ἡ), ='Επιμαστίδιος.

'Επι-μαστίω, віit: -ίσω, поet: în локѕ de ἐπιμαστίζω.

'Επίμαστος (ὁ, ἡ), поet: [ἐπιμαίομαι] пе каре a къѕtat, ші a tpas aѕѕпръ'шї чіnева sinгѕрѕ. «Κακὸν ἐπίμαστον». Om: (вezї ші τυκτός). «Οἷόν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην». Od: Υ. ѕnde 'л aї гъsit. (ἔχεις ἐπίμαστον=ἔχεις ἐπιμασσάμενος).

'Επι-μαχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) mъ dѕкѕ ка аліatѕ în ажѕторѕл кѕїва sпре апъраре. [ші

'Επιμαχία (ἡ), (прінч:) аліанцъ, прін каре se îndatopeazъ пърціле kontpaktante a se ажѕтора în речіпрокѕ sпре апъраре de връжmъшештї пъвълірї, (fpanц:) alliance défensive; (iap pap) ші = Συμμαχία; (fpanц:) alliance offensive, аліанцъ пѕ пѕmaї sпре апъраре, чі ші sпре пъвълірe aѕѕпра връжmашілор. [din

'Επίμαχος (ὁ, ἡ), пе каре este лesne (saѕ каре mepitъ osteneaлъ de) a'л pesвoi чіnева. 2) (преа pap) de disпѕtъ, de pesвoiѕ, de чеартъ; (прін ѕрm:) dopitѕ, = Περιμάχητος. 3) (maї noѕ) аліatѕ de апъраре. [ἐπὶ, μάχη].

'Επι-μειδάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локѕ de ἐπιμειδιάω.

'Επιμειδίασις, εως (ἡ), zîmвіре пentpѕ чева. [din

'Επι-μειδιάω, -ῶ, віit: -άσω, (кѕ dat:) zîmвeskѕ aѕѕпра вре ѕнѕї лѕкрѕ.

'Επιμείζων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἔτι μείζων, înкъ maї mape. [ἐπὶ, μείζων].

'Επιμείλια, греш: în локѕ de ἐπὶ μείλια.

'Επι-μελαίνω, віit: -ανῶ, înnегреskѕ чева пе d' aѕѕпра. [din

'Επιμέλας (ανος), αινα, άν, nегрічоsѕ. [ἐπὶ, μέλας].

'Επιμέλεια (ἡ), [ἐπιμελής] înгріжіре, siлінцъ; лѕаре a minte; îndeлetnічіре. «'Επιμέλειάν τινος ποιοῦμαι». Лкs: = кѕ

'Επιμελέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (пех: ἐπεμελήθην) înгріжeskѕ, каѕtѕ de чева; mъ siлeskѕ sъ doвîndeskѕ, saѕ sъ sъвîршeskѕ чева. (кѕ цen:) «'Επιμελοῦμαι ἀρετῆς». Ksn: «'Επιμελήθητι αὐτοῦ». Skp: (ші кѕ inf: analis:) 'Επιμεληθῆναι δὲ αὐτοὺς, ὅπως». Dm:

'Επι-μελετάω -ῶ, віit: -ήσω, maї meditezѕ înкъ, saѕ пе ѕрmъ dѕпе... [de ѕnde

'Επιμελέτησις, εως (ἡ), pemeditape.

'Επιμέλημα (τὸ), oвіeктѕ de înгріжіреа, siлінца, saѕ окѕпаціа кѕїва. [ἐπιμελέομαι].

'Επιμελὴς, έος (ὁ, ἡ), înгріжіторѕ desпре чева. 2) (пas:) înгріжітѕ de чіnева. «'Επιμελὲς ποιοῦμαι» (saѕ ἐπιμελές μοι ἐστί τί». Лкs: înгріжeskѕ de чева. 'Επιμελὲς τῷ Δαρείῳ ἐγένετο». Ep: a лѕat în de апроапе въгаре de seamъ. «Τὸ ἐπιμελές». Лкs: în локѕ de ἡ ἐπιμέλεια. [ἐπὶ, μέλει].

'Επιμελητὴς, οῦ, (ὁ), (кѕ цen:) înгріжіторѕ de чева, епіstatѕ, efopѕ; (de ѕnde) ='Αρμοστὴς, «Ἵππων καὶ κυνῶν ἐπιμελητὰς». Ksn: «'Επιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς». Dm: [ші

'Επιμελητικικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкѕ, воіторѕ a înгріжі. [ші

'Επιμελητὸς, ὴ, ὸν, вредnікѕ de înгріжіре. [ἐπιμελέομαι].

'Επιμέλλω, віit: -μελλήσω, întîpziezѕ, amînѕ времеа înкъ maї mѕлт.

'Επι-μέλομαι, віit: μελήσομαι, = 'Επιμελέομαι.

'Επι-μέλπω, віit: -μέλψω, ші

'Επι-μελῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) кîntѕ пе кînd se faче, saѕ se zіче чева, saѕ пе ѕрmъ dѕпе чева. [de ѕnde

'Επιμελῴδημα (τὸ), чеса че se кîntъ пе, saѕ dѕпе чева.

'Επιμελῶς, adв: кȣ înгріжіре, silinцъ. [ἐπιμελής].

'Επιμέμβλεται, поet: în локȣ de ἐπιμεμέληται 3: sinг: пeps: de пas: tpe: de кȣ: (în локȣ de пpez:) ал лȣĭ ἐπιμελέομαι.

'Επιμέμονα, tpe: de кȣ: (în локȣ de пpez:) ал лȣĭ ἐπιμένω, saȣ поet: ал лȣĭ ἐπιμαίομαι, dopeskȣ, mъ sileskȣ sъ doвîndeskȣ, sъ sъвîршeskȣ чева.

'Επίμεμπτος, ου (ὁ), ші

'Επιμεμφὴς, έος (ὁ, ἡ), вpednikȣ de хȣлъ. [din

'Επι-μέμφομαι, віit: -μέμψομαι, (кȣ dat: saȣ ак: dip: ші цen: saȣ ак: ел: indip:) хȣлeskȣ пe чinева пentpȣ чева; (кȣ цen: ел:) mъ плînгȣ de чева; (fъръ kazȣ) mъ плînгȣ, mъ nemȣлцȣmeskȣ пe ȣpmъ. [de ȣnde

'Επίμεμψις, εως (ἡ), плînцepe, nemȣлцȣmipe de чева; mȣstpape, хȣлipe, ші чл:

'Επι-μένω, віit: -μενῶ, (кȣ dat: ал преп: saȣ ак: saȣ fъръ kazȣ) ръmîĭȣ ȣndeва, staȣ aштeптînd. «'Επίμεινον, ἵνα ἔλθωμεν». Om: Imn: «'Επίμεινον τεύχεα δύω». Іл: Z. 2) (maĭ noȣ кȣ dat:) stъpȣĭeskȣ în чева «Τῇ πολιορκίᾳ ἐπιμένω». Лкs: (вezĭ ші ἐκμένω).

'Επιμερὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Επιμόριος. [ἐπὶ, μέρος]. [de ȣnde

'Επιμερίζω, віit: -ίσω, desпapцȣ în пъpцĭ, хotъpъskȣ fie-кърȣіа пaptea, че i se кȣвine; eкsпȣіȣ kîte ȣna ȣna. [de ȣnde

'Επιμερισμὸς (ὁ), înпъpцipe în пъpцĭ, saȣ хotъpîpe de пaptea, че se кȣвine fie-кърȣіа.

'Επίμεσος (ὁ, ἡ), (гpam:) чел dȣпe (saȣ nȣ desъвîpшitȣ, чі întp' ȣnȣ kinȣ ка) miжлочitopȣ. (de ȣnde) «'Επίμεσον ῥῆμα». чел че sȣвt пas: saȣ miж: fopmъ (neaвînd de локȣ aktiвъ) însemn: saȣ aktiвitate nȣmaĭ, ші nічĭ o datъ пasiвitate, ка μάχομαι, saȣ пasiвitate nȣmaĭ, ші nічĭ o datъ aktiвitate, ка ἡττῶμαι. (вezĭ ші ἐπίκοινος). [ἐπὶ, μέσον].

'Επίμεστος (ὁ, ἡ), плinȣ кȣ desъвîpшipe, пînъ sȣs. [ἐπὶ, μεστός].

'Επι-μετα-πέμπομαι, віit: -πέμψομαι, tpimiцînd вesteskȣ пe чinева a вeni maĭ пe ȣpmъ ла mine.

'Επι-μετρέω -ῶ, віit: -ήσω, maĭ mъsȣpȣ înкъ, saȣ mъsȣpînd daȣ (ші шіж: iaȣ) maĭ mȣлtȣ, кȣ adaosȣ; (nestpъm:) fakȣ, îndeплineskȣ пaptea чea de adaosȣ, saȣ de пeste mъsȣpъ. «Λόγος ἐπιμετρῶν». кȣвîntȣ кȣ adaose, saȣ totȣ adъoratȣ пeste mъsȣpa кȣвenitъ. 2) mъsȣpȣ iapъшĭ, saȣ de ла înчeпȣtȣ. «Τὴν σκιὰν (τοῦ ὡροδείκτου) ἐπιμετρῶ». Лкs: [din

'Επίμετρον (τὸ), adaosȣ ла mъsȣpъ, saȣ че se dъ maĭ mȣлtȣ ка ȣnȣ adaosȣ. «'Εν ἐπιμέτρῳ». Лкs: [ші

'Επίμετρος (ὁ, ἡ), în локȣ de ἐπίμεστος, пpea плinȣ. [ἐπὶ, μέτρον].

'Επι-μήδομαι, віit: -μήσομαι, поet: (кȣ dat: îndip:) = 'Επιμηχανάομαι, пъskoчesвȣ, ȣneлteskȣ чева înпpotiва кȣĭва.

'Επιμήθεια (ἡ), чea dȣпe faптъ nefoлositoape кinzȣipe. (înпpot: de προμήθεια). [din

'Επιμηθεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ rîndeskȣ, mъ кinzȣĭeskȣ чева dȣпe faптъ. [din

'Επιμηθεὺς, έως, ші

'Επιμηθὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, μήδομαι] (înпpot: de προμηθὴς, adikъ) чел че se rîndeшte dȣпe faптъ, (пpinȣpm:) se къĭeшte fъръ foлosȣ, nепpeгînditopȣ. 2) (пpea pap ші поet:) пpea rînditopȣ, înцeлeптȣ. (Tкp: KE. 89).

'Επιμήκης, εος (ὁ, ἡ), maĭ mȣлt лȣnгȣ de kît лatȣ, лȣnгъpeцȣ. 2) пpea лȣnгȣ, întinsȣ. [ἐπὶ, μῆκος].

'Επιμηλὶς, ίδος (ἡ), (eпit: de nimfe) пatpoanъ de mepe, saȣ de oĭ || (sȣвst:) копъчeлȣл skopȣшiлop, ші poдȣл лop (поate fiind ка se кок dȣпe mepe). (вezĭ ші ἁμάμηλίς). 2) гpeш: în локȣ de ἐπίτηλίς. [ἐπὶ, μῆλον].

'Επιμηνιεύω, віit: -εύσω, adȣкȣ, sъвîpшeskȣ жeptfeлe de лȣnъ. [din

'Επιμήνιος (ὁ, ἡ), кape se fпче пe fie-кape лȣnъ, saȣ пentpȣ o întpeaгъ лȣnъ; (de ȣnde) «'Επιμήνια (τὰ), (A'. ἱερά), жeptfe de fie-кape лȣnъ. (B'.) пpoвizie, meptikȣ de o лȣnъ. (C'.) sopoaчeлe de лȣnъ a лe femeiлop. (вezĭ ші ἔμμηνος) [ἐπὶ, μήν].

'Επι-μηνίω, (fъръ віit:) поet: mъ mîniĭȣ, mъ nekъжeskȣ пe чinева, saȣ пentpȣ чева.

'Επιμηνυτὴς, οῦ (ὁ), înшtiinцъtopȣ, saȣ пîpîtopȣ. [ἐπιμηνύω].

'Επι-μητιάω -ῶ, віit: -άσω, поet: mъ кinzȣĭeskȣ desпpe чева, întokmeskȣ чева кȣ mintea mea.

'Επι-μηχανάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, пъskoчeskȣ кinȣpĭ ші miжлoaче пe лînгъ алteлe, saȣ вiклene asȣпpa кȣĭва. «Ἄλλα τε ἀεὶ καινὰ ἐπιμηχανῶνται». Ksn: [de ȣnde

'Επιμηχάνημα (τὸ), вiклeanъ ȣneлtitȣpъ înпpotiва кȣĭва.

'Επιμήχανος (ὁ, ἡ), поet: пъskoчitopȣ de

чева ръ̆. (кѫ цеп:) «Κακῶν ἔργων ἐπιμήχανος». «Ер: [ἐπὶ, μηχανή].

'Επι-μίγνυμι, вііт: -μίξω, (кѫ dat: ші поет: пред рар кѫ ак: саў sinгѫрă саў кѫ преп:) маї amestekă чева кѫ алта. || (ші̆ж: fir.) amă amestekă (релацie, даравере, adѫнаре) кѫ чinева; (ші desпре локă̆) тъ dѫkă̆ des ѫndева. [de ѫnde

'Επίμικτος (ό, ή), amestekată̆ кѫ алтъл.

'Επι-μιμνήσκω, вііт: ἐπιμνήσω, ші між: -μνήσομαι, ші пред рар -μνησθήσομαι, (пех: ἐπεμνήσθην, ші між: ἐπεμνητάμην) (кѫ ак: саў цеп: îndip:) adѫkă̆ кѫїва а minte despre чева. || (маї овіч: між:) 'mї adѫkă̆ іаръшї a minte de чева. «Ἐπιμνησαίμεθα χάρμης». Іл: Р. съ penoim вътъліа.

'Επι-μίμνω, вііт: μενῶ, поет: îп локă̆ de ἐπιμένω.

'Επιμίξ, adв: поет: amestekat, fъръ deosebire. [ші

'Επιμιξία (ή), amestekare, ѫnire; (despre oam:) релацie, комѫнікацie. [ші

'Επίμιξις, εως (ή), =Ἐπιμιξία. [din

'Επιμίσγω, вііт: -μίξω, поет: îп логă̆ de ἐπιμίγνυμι.

'Επιμίσθιος (ό, ή), чел че faче чева пе платъ, simвріашă̆. [ші

'Επιμισθὶς, ίδος (ή), цiitoare. [ἐπὶ, μισθός].

'Επιμισθοφορὰ (ή), екstраoptinaръ (neste чеа овічнѫітъ) dare de платъ, gratitikaцie (прinч: ostъшeaskъ). [ἐπὶ, μισθὸς, φορά.

'Επι-μνάομαι, -ῶμαι, Ion: îп локă̆ de ἐπιμιμνήσκομαι.

'Επι-μνημονεύω, вііт: -εύσω, =(саў греш: îп локă̆ de) 'Απομνημονεύω.

'Επι-μοιράω -ῶ, ші (між:) ἐπιμοιράομαι -ῶμαι, вііт: -άσω -ομαι, (кѫ ак: саў ел: цеп: dip: ші dat: îndip:) даă̆ кѫїва партеа, че і se кѫвіне, înпъртъшeskă̆; (між:) тъ înпъртъшeskă̆ ші еă̆ din чева. [ἐπίμοιρος].

'Επιμοίριος (ό, ή), поет: каре atîрпъ (хотърîтă̆) de ѫрsitoape. [ші

'Επίμοιρος (ό, ή), (кѫ цеп:) пърtашă̆ îп чева; (прin întind:) destoїnikă̆, прiimitoрă̆ de чева. [ἐπὶ, μοῖρα].

'Επιμολεῖν, поет: îп локă̆ de ἐπελθεῖν, а пъвълі asѫпръ, пех: 2: ал neîntр: ἐπιέλώσκω. [de ѫnde

'Επίμολος (ό, ή), поет: чел че вine asѫпръ.

'Επιμομφὴ (ή), =Ἐπίμεμψις. [ші

'Επίμομφος (ό, ή), =Ἐπίμεμπτος. [ἐπιμέμφομαι].

'Επιμονὴ (ή), stърѫinцъ, саў întîрziitoape петречере îп чева (лѫкрѫ, саў локă̆). [ші

'Επιμόνιμος, ші ἐπίμονος (ό, ή), stърѫitoрă̆, statopnikă̆, dѫinitoрă̆, neîntрerѫită̆, (franц:) permanent. «'Επιμόνους τοὺς ἐράνους ποιεῖν». Ілв: nekontenite, mi nemърцinite kontriвѫцiї. [ἐπιμένω]. [de ѫnde

'Επιμόνως, adв: кѫ stърѫinцъ саў dѫinipe.

'Επι-μονόω, -ῶ, вііт: -ώσω, sinгѫрeskă̆ de totă̆ чева, саў пе чinева (лasă̆ пѫstiă̆).

'Επ μόριος (ό, ή), (пѫmърă̆) konpinzъtoрă̆ de ѫnă̆ totă̆ ші o парte din totă̆ (прin екs: пѫmърѫл 4 konpinde întreră̆ пѫmърѫл 3, ші o a treia парte a лѫї). (вezї ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, μόριον].

'Επι-μορμύρω вііт: -υρῶ, pesпѫnză̆ (pesѫnă̆) кѫ тѫrтъръ саў вîжiitъръ; (despre рîă̆) кѫргă̆ вîжiind пе пietre, ші чл:

'Επίμορτος (ό, ή), [ἐπὶ, μορτή] чел че кѫлtівъ, саў se кѫлtівъ кѫ kondiцie de îппъртъшire din prodѫkte. «Γεωργὸς («Γῆ)—».Лкs:

'Επιμορφάζω, вііт: -άσω, imită̆ firѫра (тѫрч: fakă̆ такlітѫл) кѫїва; тъ prefakă̆, fakă̆ ка чinева. [ἐπὶ, μορφή].

'Επι-μοχθέω -ῶ, вііт: -ήσω, =Ἐπιπονέω, osteneskă̆ neînчetat ла чева. [din

'Επίμοχθος (ό, ή), (ші adв:) -μόχθως, =Ἐπίπονος, -όνως. [ἐπὶ, μόχθος].

'Επι-μοχλόω -ῶ, вііт: -ώσω, înkiză̆ ѫша кѫ drѫгѫл.

'Επίμπλαο, Еол: îп локă̆ de ἐπίμπλω. [ші

'Επιμπλέετο, Ion: îп локă̆ de ἐπίμπλατο.

'Επίμπρα, саў ἐπίμπρη, 3: sinг: neрs: de прел: ал лѫї πίμπρημι.

'Επι-μύζω, вііт: -μύξω, арътă̆ пемѫцѫmipe пѫfѫind пе nasă̆ пentрѫ чева. (вezї ші ἐπιμυκτηρίζω).

'Επι-μυθέομαι οῦμαι, вііт: -ήσομαι, ші

'Επι-μυθεύομαι, вііт: -εύσομαι, маї zikă̆ înkъ, adaoră̆ чева ла sîршitъл ворвірїї меле. 2) ворвeskă̆ mînгîitoape (îndѫплекътoape) кѫвinte кѫїва. [ші

'Επιμύθιος (ό, ή), кѫвenită̆ ла fаѫвлоасъ повestipe; саў чeea че se zive dѫпе sîршitъл fаѫвлеї; (de ѫnde || sѫвst:) 'Επιμύθιον (τὸ), adaosă̆ (ка о перорацie) ла fаѫвле екsплікътoрă̆ de моралъл лор înцелесă̆. [ἐπὶ, μῦθος].

'Επι-μυκτηρίζω, вііт: -ίσω, sвîрчeskă̆ din nasă̆, саў sѫflă̆ din пърї (din немѫцѫmipe, саў sпре ватжокорipe de чinева). (вezї ші ἐπιμύζω).

'Επίμυκτος (ό, ή), [ἐπιμύζω] врednikă̆ de desпрецѫit, de ватжокорit, ші чл:

'Επιμύλιος (ό, ή), atingътoрă̆ de моаръ.

(каре se faче, saă se zîче în реlаціе кă тоаръ, saă mъчînішă). «Ὦδὴ — ». At: || (sъbst:) Ἐπιμύλιον (τὸ), піatra de sus a morіі. [ші

Ἐπιμυλίς, ίδος, (ἡ), = Ἐπιγονατίς. [ἐπὶ, μύλος, saă μύλη].

Ἐπίμυξις, εως (ἡ), пăгîре пе nasă спре арътаре de пеmăлцămire. [ἐπιμύζω].

Ἐπι-μύρω, вііt: -μυροῦμαι, mъ жълеskă (п ъ вочeskă) пentrъ чева; (noct: desпре маре) faкă вăetă, вîжіă, măцeskă, mi чл:

Ἐπίμυσις, εως (ἡ), [ἐπιμύω] înкidepe de окї, saă de гăръ.

Ἐπι-μύσσω(ττω), вііt: -μύξω, At: în локă de ἐπιμύζω.

Ἐπι-μύω, вііt: -μύσω, îmї înкizе окіі saă гăра ла чева, mъ preфакă къ пă въzе, че seфаче, такă, (adікъ) sîntă înцелесă кă чінева.

Ἐπι-μωκάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, (кă dat:) îmї вată жокă de чінева.

Ἐπι-μωμάομαι -ῶμαι, ші -έομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι,=Ἐπιμέμφομαι, хăлeskă, măstpezе (гъseskă кăsърă). [de ănde.

Ἐπιμωμητὸς, ὴ, ὸν, ші

Ἐπίμωμος (ὁ, ἡ), = Ἐπίμεμπτος, вредnікă de хăлъ. [ἐπὶ, μῶμος].

Ἐπι-μώομαι, noet: = Ἐπιμαίομαι.

Ἐπι-νάσσω, вііt. -νάξω, маї вîрăînкъ ші алтеле пе deasăпра, îndesă.

Ἐπινάστιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ναίω] stpeină вenită пе ăртъ a локăі ăndева.

Ἐπιναύσιος (ὁ, ἡ), чел че simte греацъ (îї вine съ вepse). [ἐπὶ, ναυσία].

Ἐπι-νεάζω, вііt: -άσω, ші

Ἐπι-νεανιεύομαι, вііt: -εύσομαι, mъ порtă ка ănă tînърă (mъ amвіцioneză neste пătepea mea) în чева.

Ἐπίνειον (τὸ), [ἐπὶ, ναῦς] локă, ănde staă (tpar, se конstрăіе, saă se dpeг) коръвііле, порtă (mікă), скелъ, apsenaлă de марінъ.

Ἐπι-νείσσομαι, вііt: -είσομαι, noet: = Ἐπινίσσομαι.

Ἐπινέμησις, εως (ἡ), înпърціpe (акt: saă nas:); пъшăпаре. (fir:) «Πυρὸς — ». Пл: [din

Ἐπι-νέμω, вііt: -νεμῶ, înпарцă чева пе чева, saă întpe oape каре. «Σῖτον ἐπένειμε τραπέζῃ». Іл; I. mi Ω. «Σῖτον δὲ σφ' ἐπένειμεν. Od: Y. 2) îmї пaскă вiteле пе stpeină пъmîntă, amă dpentă de пъшăпаре пе stpeină пъmîntă. || (між:) пaскă (mъnînкă) toaтъ eарва ănъї локă. (fir:) пръпъdeskă. «Τὸ δὲ πῦρ ἐπενείματο τὴν πόλιν». Ep: «Ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μάλιστα (ὁ λιμός). Тъч:

Ἐπίνευσις, εως (ἡ), плекаре din капă sпре semnă deînвoipe. [din

Ἐπι-νεύω, вііt: -νεύσω, плекă din капă арътînd, къ mъînвoїeskă ла (înкăвііnцezе) чева. «Ὡς ἔφαθ', ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι». Om: Imn: (ші simплă гъръ întind: de însemn:). «Κόρυθι ἐπένευε φαεινῇ». Іл: X. îшї клъtia крeasta коїfăлъї.

Ἐπινέφελος (ὁ, ἡ), înnopată. «Ἐπινεφέλων ὄντων». Ep: кînd este nopă. (вezї ші πλώϊμος). [ἐπὶ, νεφέλη].

Ἐπινεφέω -ῶ, вііt: -ήσω, акоперă, saă mъ акоперă кă порї, înnopeză. [din

Ἐπινεφὴς, έος (ὁ, ἡ), акоперіtă de порї, înnopată, saă însoцită de порї. «Ἄνεμος —». Tfp: [ἐπὶ, νέφος].

Ἐπινεφρίδιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ пе ръръпкї, saă рънікїă. [ἐπὶ, νεφρός].

Ἐπίνεψις, εως (ἡ), înnopape. [ἐπινέφω =ἐπινεφέω].

Ἐπι-νέω, вііt: -νεύσομαι, (кă dat:) плăteskă пе deasăпра (ка плăta); (кă ак: преп:) плăteskă, înnotă къtpe....

Ἐπι-νέω, ші Ἐπινήθω, вііt: -νήσω, topкă пentrъ... (fir:) = Ἐπικλώθω. «Τὰ ἐπινενησμένα». Ел: челе пpeвpsite de вpsitoape.

Ἐπι-νέω (νηνέω, νήω), вііt: -νήσω, гръmъdeskă; (прin întind:) înкаркă. «Ἅμαξαν φρυγάνων ἐπινήουσι». Ep:

Ἐπινήϊος (ὁ, ἡ), noet: кăвenită ла (saă че se faче пе) коравіе. || (sъbst:) Ἐπινήϊον, în локă de ἐπίνειον. [ἐπὶ, ναῦς].

Ἐπι-νηνέω, noet: în локă de ἐπινέω (νήω), грътъdeskă. «Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον». Іл: H.

Ἐπίνητρον (τὸ), [ἐπινήθω] о вăkatъ de піеле, saă de nostaвă, пе каре ашezatъ пе цепăкіăл чел dpentă pesăчіаă făsăл.

Ἐπι-νήφω, вііt: -νήψω, (кă dat:) превегіeză asăпра вре ănăї лăкрă.

Ἐπι-νήχομαι, вііt: -νήξομαι, = Ἐπινέω, saă Ἐπιπλέω. 2) (кă ак:) înnotînd esă d' asăпра.

Ἐπινήχυτος, (ὁ, ἡ), noet: върsată în mălъ întindepe. [ἐπὶ, νήχυτος].

Ἐπι-νήω, вііt: -νήσω, вezї ἐπινέω.

Ἐπι-νίζω, вііt: -νίψω, =Ἐπινίπτω.

Ἐπινίκιος (ὁ, ἡ), каре se faче dăпе (ші пentrъ) вірăіnцъ. [de ănde «Ἐπινίκιον (se înц: ᾆσμα, кîntікă, saă βραβεῖον premiă), каре se кîntъ, saă se dъ, ші «Ἐπινίκια (se înц: ἱερά, жертfe), каре se съвîршesк

пentрѹ вірѹінцъ. «Θύειν («Ἑστιᾷν) τὰ ἐπινίκια». Лкs: [ші

'Επίνικος (ὁ, ἡ), ='Επινίκιος. [ἐπὶ, νίκη].

'Επινιπτρὶς, ίδος (ἡ), (se înц: κύλιξ) пахарѹ, каре se веа dѹпе sпъларе (de sпълъканіе). [din

'Επι-νίπτω, віit: -νίψω, sпълѹ чева пе d' asѹпра.

'Επι-νίσσομαι, віit:-νείσομαι, поet: în локѹ de ἐπέρχομαι, віѹ, saѹ мъ dѹкѹ asѹпръ.

'Επι-νίφω, віit: -νίψω, ninгѹ пе ѹрмъ, saѹ пе d' asѹпра, акоперѹ кѹ zъпadъ.

'Επι-νοέω -ῶ, віit: -νοήσω, amѹ, saѹ îmĭ віне чева în minte, мъ гîndeskѹ; вагѹ de seamъ; проіектezѹ, saѹ aflѹ кѹ mintea mea, пъsкочеskѹ. «Καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ, ἃ ἂν γνῶσι». Тѹч: (ші кѹ inf:) «Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας». Apstf: de кînd 'цĭ a вenit în гîndѹ se filosofeштĭ. [de ѹnde

'Επινόημα (τὸ), проіектѹ, sкопѹ, пъsкочітѹръ, înвенцie. [ші

'Επινόησις, εως (ἡ), гîndipe; бъгаре de seamъ; пъsкочіре, înвentape. [ші

'Επινοητικὸς, ὴ, ὸν, = 'Επινοηματικός.

'Επίνοια (ἡ), ='Επινόησις, ші 'Επινόημα, пъsкочіре, гîndipe maĭ din ѹрмъ, (прin ѹрm:) maĭ dреаптъ. «Ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην». Sof: «Καὶ ἐπινοίᾳ τῆς ἀληθείας ἅπτεσθαι». a afла чінева кѹ mintea sa (a гічі) adевърѹл. [ἐπὶ, νοῦς].

'Επινομὴ, (ἡ), = 'Επινέμησις 2) = кѹ

'Επινομία (ἡ), dрептѹл de a 'шĭ паште чінева віteле пе пъmîntѹ stреinѹ, ші чеа desпре ачеasta речіпрокъ înвоіалъ. [ἐπινέμω].

'Επινομὶς, ίδος (ἡ), [ἐπὶ νόμος] sѹплементѹ de лецĭ. 2) (dѹпе Ѹлпіанѹ ѹnѹл din dennosofistii лѹĭ Aten:) ѹnѹ felѹ de dapѹ, (fpanц:) étrennes.

'Επι-νομοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, fakѹ noѹъ леце; хотъръsкѹ чева прintр' o maĭ în ѹрмъ adъогатъ леце.

'Επίνομος (ὁ, ἡ), ="Εννομος, konformѹ кѹ леціле, леціtimѹ. 2) =Σύννομος, компърташѹ (прінч: ла moштenipe). [ἐπὶ, νόμος, saѹ νομή].

'Επι-νοσέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ волнъвеskѹ de isnoaвъ, мъ întoарче воала. 2) nѹ m' amѹ întpemat кѹ desъвîршіре din воалъ; (прin ѹрm:) sîntѹ волнъвічosѹ. [din

'Επίνοσος (ὁ, ἡ), волнъвічosѹ; (desпре локѹ) непріінчosѹ ла sъnъtate,=Νοσώδης. [ἐπὶ, νόσος]. [de ѹnde

'Επινόσως, adв: кѹ аплекаре sпре воалъ. «'Επινόσως ἔχω». Лкs: sîntѹ волнъвічosѹ, ='Επινοσέω.

'Επι-νοτίζω, віit: -ίσω, ѹmezeskѹ пе d' asѹпра.

'Επι-νυκτερεύω, віit. -εύσω, (кѹ dat:) петрекѹ noaптea deштептѹ în чева. [ші

'Επινύκτιος (ὁ, ἡ), nопціалѹ; (adверв:) noaптea. «Μῆλα νομεύων ἐπινύκτια». Епгр:

'Επινυκτὶς, ίδος (ἡ), ѹnѹ felѹ de вѹвъ, каре овічнѹit ese, ші doape maĭ mѹлt noaптea. 2) kondikѹцъ, în каре se трек întîmплъріле de noaпte, (înпрot: de ἐφημερίς). 3) stреажъ de noaпte. [ἐπὶ, νύξ].

'Επινυμφίδιος (ὁ, ἡ), поet: de mipeasъ, saѹ nѹntъ, nѹnціалѹ. [ἐπὶ, νύμφη].

'Επι-νύσσω (ττω), віit: -νύξω, înпѹnгѹ, (înцепѹ) пе d' asѹпра; (прin întind:) = Παρακινῶ; (de ѹnde) «'Επινενύχθαι». Лѹч: (Лкsfn:) în локѹ de παρακεκινῆσθαι (τὰς φρένας).

'Επι-νυστάζω, віit: -άξω, dopmitezѹ пе (adікъ fъкînd, saѹ fъкîndѹ se) чева

'Επι-νωμάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: ='Επινέμω, înпарцѹ. «Τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα». Sof: înпръштіа. 2) повъцѹіeskѹ, îndрептezѹ. «'Επινωμᾷν πόδα». Esхл: (перifр:) în локѹ de πορεύεσθαι. (ші ел:). «Οὐδέ τιν' αὐτῶν παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾷν». Sof: (прin întind:) a гъsi, a nemepi (вezĭ ші προσνωμάω). «Εἰ τάδε ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας». Eѹр: ='Οφθαλμοῖς ἐπήρχου». Елd:

'Επινωτιδεὺς, έως (ὁ), ѹnѹ felѹ de пеште de маре (кѹ гimпĭ пе sпinape). [din

'Επινωτίδιος, поet: [ші

'Επινώτιος (ὁ, ἡ), релатівѹ кѹ (saѹ каре se aflъ пе) sпinape. [ἐπὶ, νῶτος].

'Επι-ξαίνω, віit: -ξανῶ, fъpîmічezѹ (пisezѹ) пе чева. (se konf: кѹ ἐπιξέω).

'Επι-ξανθίζω, віit: -ίσω, fakѹ чева (mi nestр: мъ арътѹ) кам алвенецѹ. [din

'Επίξανθος (ὁ, ἡ), кам алвенецѹ, saѹ вълапѹ. [ἐπὶ, ξανθός].

'Επι-ξεινόω -ῶ, віit: -ώσω, Ion: поet: în локѹ de ἐπιξενόω.

'Επίξενος (ὁ, ἡ), вenitѹ a ръmînea ѹndева ка stреinѹ, oasпътѹ вenitѹ d'aiѹреа; (fir:) ='Επείσακτος. [ἐπὶ, ξένος]. [de ѹnde

'Επι-ξενόω -ῶ, віit: -ώσω, пріimeskѹ în каsa mea stреinѹ, oasпътѹ; (прінч: în пas: кѹ dat:) віѹ, saѹ мъ dѹкѹ ѹndева ка oasпътѹ, гъsdѹіeskѹ ѹndева. [de ѹnde

'Επιξένωσις, εως (ἡ), гъsdѹіре de stреinѹ.

'Επι-ξέω, віit: -ξέσω, sкарпinѹ, sгîріѹ чева пе d' asѹпра; (fir:)='Αναξέω. 2) (кѹ

dat: îndip:) pazŭ чева neste... «Τυρὸν ἐ-ἐπιξέω». At: (se konf: кȣ ἐπιξαίνω).

'Επίξηνον (τὸ), [ἐπιξαίνω].=Ἐπικόπανον».

'Επι-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ȣsȣkŭ чева пе d' asȣпра. [de ȣnde.

'Επιξηραντικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ пȣtepe, saŭ însȣшime de a ȣska. [ші

'Επιξηρασία (ἡ), ȣskape de sȣпраfaцa вре ȣnȣĭ лȣкрȣ.

'Επίξουθος, noet: în локŭ de ἐπίξανθος.

'Επι-ξυγ-κάπτω, 'Επι-ξυν-δέω, ші чл: At: în локŭ de ἐπισυγκάπτω, ші чл:

'Επίξυνος, (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ξύν] în локŭ de ἐπίκοινος, de товъръшіе. [de ȣnde.

'Επιξυνόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: în локŭ de ἐπικοινῶ, komȣnikŭ, înпъртъшeskŭ чева ші алtȣia. «Μύθους ἐπιξυνώσασθαί τινι». Апл: =Κοινολογήσασθαι.

'Επιξύριος (ὁ, ἡ), ал врічіȣлȣĭ. «Φάρος ἐπιξύριος». Епігр: пе каре se шtepцe врічіȣл. [ἐπὶ, ξυρόν].

'Επιξύω, biit: -ξύσω, =Ἐπιξέω.

'Επιόγδοος (ὁ, ἡ), копрinzъtopŭ de ȣnŭ totŭ ші de o a опta парte a totȣлȣĭ, adikъ, de noъ a опta пърцĭ. «Δάνεισμα ἐπιόγδοον». Лкs: îmпрȣmȣtŭ, ла каре se плъteшte doвîndъ a опta парte din капete, adikъ 12 ½ ла 100. (вezĭ ші ἐπίπεμπτος, ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, ὄγδοος).

'Επιοίνιος (ὁ, ἡ), noet: кȣвenitŭ ла вinŭ; saŭ каре se faче ла бъȣtȣръ de вinŭ. [ἐπὶ, οἶνος].

'Επι-οινοχοεύω, biit: -εύσω, noet: (кȣ dat:) topnŭ кȣĭва вinŭ sъ беа.

'Επιόπτης, ου (ὁ), noet: în локŭ de ἐπόπτης.

'Επίοπτος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἔποπτος.

'Επι-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, ші -ήσομαι, îmĭ калкŭ жȣръmîntȣл, saŭ fakŭ mînчinosŭ жȣръmîntŭ. 2) (преа рар ші noet:) =Ἐπόμνυμι. [de ȣnde

'Επιορκητικὸς, ἡ, ὸν, аплекatŭ ла кълкаре de (saŭ ла minчinosŭ) жȣръmîntŭ.

'Επιορκία (ἡ), кълкаре de (saŭ minчinosŭ) жȣръmîntŭ. [din

'Επίορκος (ὁ, ἡ), кълкъtopŭ de жȣръmîntŭ, saŭ жȣpatŭ mînчinos. || (neȣt:) ἐπίορκον, noet: în локŭ de ἐπιόρκως. «Ἐπίορκον ἐπώμοσεν», Іл: К. s'a жȣpat fъръ воіеа sa minчinos (къчĭ de ла zeĭ epa a nȣ se sъвîpші лȣкрȣл). [ἐπὶ, ὅρκος]. [de ȣnde

'Επιορκοσύνη (ἡ), noet: în локŭ de ἐπιορκία. [ші

'Επιόρκως, adв: кȣ кълкаре de (saŭ кȣ minчinosŭ) жȣръmîntŭ.

'Επι-όσσομαι, biit: -όψομαι, noet: въzŭ de faцъ, amŭ sȣвt вedepe.

'Επίουρα (τὰ), noet: [ἐπὶ, ὅρος] spaцiŭ, întepвалŭ, distanцъ. «Ὅσον τ' ἐπίουρα πέλονται ἡμιόνων». Іл: К. кît sînt depъptate întpe dînseле semneле de distanцъ, че аръ о переке de каtîpĭ (adikъ maĭ mȣлt de кît воiĭ).

'Επίουρος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἔφορος, пъzitopŭ, лȣъtopŭ a minte, enistatŭ; гȣвернорŭ. || (sȣвst:) кȣiŭ de лemnŭ (прinч: каре цine poateле).

'Επιούσιος (ὁ, ἡ). [ἐπὶ, οὐσία] tpeвȣinчosŭ пentpȣ цinepea fiinцeĭ кȣĭва. «Ἄρτος —». Skp:

'Επιόψομαι, noet: în локŭ de ἐπόψομαι, biit: ал лȣĭ ἐφοράω.

'Επίπαγος (ὁ), [ἐπιπήγνυμι] înкегъtȣръ, saŭ sлeitȣръ пе d' asȣпра, =Γραῦς.

'Επιπάγχυ, adв: noet:=Πάγχυ, de totŭ, кȣ totȣл. (алцiĭ desпъpцit, ἐπὶ πάγχυ).

'Επι-παιανίζω, biit: -ίσω, кîntŭ пеanŭ (кîntikŭ de вірȣinцъ) пentpȣ, saŭ dȣпе чева. [de ȣnde

'Επιπαιανισμὸς (ὁ), кîntape de imnŭ, saŭ лартъ пentpȣ вірȣinцъ.

'Επι-παίζω, biit: -παίξομαι, (кȣ dat:) = Ἐμπαίζω, batжокореskŭ, глȣmeskŭ.

'Επίπαισμα (τὸ), [ἐπιπαίω]= Ἐπίπταισμα, potiknipe, înпiedikape.

'Επιπαιστικὸς [ἐπιπαίζω], ἡ, ὸν, potpiвitŭ îndemînatikŭ ла batжокоpipe.

'Επι-παίω, biit: -παίσω, (кȣ dat:) mъ isвeskŭ de чева, mъ potikneskŭ.

'Επιπαιωνισμὸς (ὁ),=(saŭ греш: în локŭ de) 'Επιπαιανισμός.

'Επιπακτὶς, ίδος (ἡ), ȣnŭ feлŭ de вȣpianъ medічinaлъ din soiȣл елоборȣлȣĭ, лекȣitoape de otpъвipĭ (Dskp:).

'Επι-πακτόω -ῶ, biit: -ώσω, înкȣiŭ ȣша вine кȣ zоворȣл.

'Επι-παλάσσω, biit: -άξω, noet: mînжeskŭ чева пе d' asȣпра.

'Επιπαματὶς, -ίδος (ἡ), fem: ал лȣĭ ἐπιπάμων.

'Επι-παμφαλάω -ῶ, biit: ήσω, noet: îmĭ арȣnкŭ окiĭ (шъ ȣĭtŭ) ла чева.

'Επιπάμων [ἐπὶ, πέπαμαι], ονος (ὁ), Dop: în локŭ de ἐπίκληρος, sinгȣpŭ moшtenitopŭ.

'Επίπαν, adв: în локŭ de [ἐπὶ, πᾶν], în цeneралŭ, neste totŭ. «Ὡς ἐπίπαν». At: maĭ tot d'aȣna.

'Επίπαππος (ὁ), tata, saŭ moшȣл moшȣлȣĭ, stpъmoшŭ. [ἐπὶ, πάππος].

'Επι-παρα-γίγνομαι (γίνομαι), biit: -γενή-

σομαι, віѫ пе ѫршъ, saѫ пе лîнгъ алцїї ші еѫ; saѫ daѫ neste (adікъ віѫ fъръ beste, пе кînd se faче) чева.

'Επι-παρ-άγω, віit: -άξω, maї sкоцѫ ла міжлокѫ ші алтѫ чева înкъ.

'Επι-παρα-θέω, віit: -θεύσομαι, алергѫ пе марцinea мѫнтелѫї пе d'алътѫреа кѫ алтѫл, че алеаргъ пе кîmпіе.

'Επι-παρα-νέω(νήω), віit: -νήσω, гръмъdeskѫ neînчetat.

'Επι-παρα-σκευάζω, înкъ maї прегътeskѫ; fakѫ поѫъ прегътірї.

'Επι-πάρ-ειμι, віit: -έσομαι, (кѫ dat:) sîntѫ, мъ aflѫ de faцъ ѫпdeва ші еѫ пе лîнгъ алцїї; saѫ віѫ fъръ beste (пе кînd se faче чева).

Επι-πάρ-ειμι, віit: -ειμι, = 'Επιπαρέρχομαι.

'Επι-παρ-εμ-βάλλω, віit: -βαλῶ, maї вîрѫ înкъ чева (ші ел: мъ maї вîрѫ ші еѫ) кѫ ѫпѫ кіпѫ п' întpe...

'Επι-παρ-έξ-ειμι, віit: -ειμι, tpeкѫ, ші esѫ кѫ ѫпѫ міжлокѫ пе nesimцite (мъ stpeкорѫ вінішор).

'Επι-παρ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, мъ înfъцішezѫ fъръ beste, saѫ пе ѫрмъ ѫпdeва.

'Επιπάροδος (ἡ), a doiлea înfъцішape a хорѫлѫї пе шепъ. [ἐπὶ, πάροδος].

'Επι-παρ-οξύνω, віit: -υνῶ, întъpîtѫ пе чіпева înкъ maї мѫлт asѫпра кѫїва; (пas:) amѫ ѫпеле neste алтеле пepioade de пароksismѫ (fpiгѫрї).

'Επι-παρ-ορμάω -ῶ, віit: -ήσω, zъdъръskѫ, îndemnѫ пе чіпева înкъ maї мѫлт ла чева, saѫ asѫпра кѫїва.

'Επι-πάσσω(ττω), віit: -πάσω, пресарѫ чева maї în ѫрмъ, saѫ înкъ neste чева. [de ѫnde

'Επίπαστος (ὁ, ἡ), пресъратѫ кѫ чева пе d'asѫпра; saѫ пресъратѫ neste чева. (de ѫnde || sѫвst:) 'Επίπαστον (τὸ), ѫпѫ felѫ de пръжітѫръ. 2) прafѫ, че se пресаръ ка doktopie neste чева.

'Επι-παταγέω -ῶ, віit: -ήσω, fakѫ mape sгomotѫ neste (adікъ пе кînd se faче) чева, pesѫпѫ tape.

'Επι-πατάσσω, віit: -άξω, ловeskѫ neste чева, saѫ înкъ.

'Επιπάτωρ, ορος (ὁ), tatъ вітрегѫ. [ἐπὶ, πατήρ].

'Επι-παύομαι, віit: -παύσομαι, înчetezѫ пе ѫрмъ dѫпе, saѫ asѫпра вре ѫпѫї лѫкрѫ.

'Επι-παφλάζω, віit: -άσω, fepвѫ în колкоte пе чева.

'Επίπεδος (ὁ, ἡ), (компар: перег: ἐπιπεδέστερος) (dѫпе ziч:) ашezatѫ пе пъmîntѫ, saѫ deoпotpівъ кѫ пъmîntѫл, шesѫ. «Θύραι ἐπίπεδοι». Пл: «Ἀριθμὸς ἰσόπλευρος καὶ ἐπίπεδος». Плт: || (sѫвst:) 'Επίπεδον (τὸ), (цeomt:) sѫпрafaцъ; (matm:) dpeanta лinie întp'ѫпѫ черкѫ. «Τὰ ἐπίπεδα». Лкs: кîmпії, шesѫрї. [ἐπὶ, πέδον].

'Επιπείθεια (ἡ), sігѫръ înкpedinцape despe чева, конвінкціе. [din

'Επιπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), înкpedinцatѫ; saѫ лesne de îndѫплекat. [din

'Επι-πείθω, віit: -πείσω, (pap stpъm:) îndѫплекѫ пе чіпева ла чева. || (овіч: пas: saѫ між.) мъ îndѫплекѫ ла чева, мъ înвоїeskѫ, askѫлтѫ, крezѫ.

'Επι-πειράω -ῶ, віit: -άσω, черкѫ de isnoавъ.

'Επι-πείρω, віit: -περῶ, = 'Επιπεραίνω.

'Επι-πελάζω, віit: -άσω, апропіѫ, (ші ел:) мъ апропіѫ maї мѫлт.

'Επι-πέλομαι, (fъръ віit:) = 'Επέρχομαι, ажѫпгѫ, soseskѫ ѫпdeва. «Οὔτε μοι ὄγδοον ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν». Od: H. ші Ξ. «'Εκιπλομένων ἐνιαυτῶν». Es: «Νέφος ἐπιπλόμενον». Sof: (mi desпърц:) «Πείνη δ' οὔπωτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται βροτοῖσιν». Od: «Εἰσόκε γῆρας ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται». Od: N. (însъ чел din ѫрмъ eksemплѫ se поate dedѫче ші ла πέλω). (вezї ші περιπέλομαι).

'Επίπεμπτος (ὁ, ἡ), копрinzъtopѫ de ѫпѫ totѫ ші о а чінчілеа парte din totѫ, (adікъ) de шase а чінчілеа пърцї. «Δάνεισμα ἐπίπεμπτον». Лкs: îmпрѫмѫtѫ, пentpѫ каре se плътеште ка doвîndъ о а чінчелеа парte din капete, adікъ 20 ла 100. (вezї ші ἐπιόγδοος, ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, πέμπτος].

'Επι-πέμπω, віit: -πέμψω, maї tpimiцѫ чева înкъ пе лîнгъ алтеле. saѫ 2) арѫпкѫ чева de sѫs asѫпра кѫїва. [de ѫnde

'Επίπεμψις, εως (ἡ), поѫъ, saѫ a doiлea tpimitepe (акт: saѫ пas:).

'Επι-περαίνω, віit: -ανῶ, = Μοιχεύω.

'Επίπερθε(θεν), Dop: în локѫ de ἐφύπερθεν.

'Επι-περι-τρέπω, întopкѫ, sѫчeskѫ чева кътpe; pestopnѫ neste алтѫ чева.

'Επι-περκάζω, віit: -άσω, (прinч: despre поame) кокîndѫ мъ doвîndeskѫ о maї înкisъ faцъ, мъ fakѫ...

'Επίπερκος(κνος), ου (ὁ, ἡ), (прinч: καρπὸς) poadъ, поamъ, каре кокîndѫ se înчепе а se înкide ла faцъ. 2) (λαγωός, епѫре) каре înвîptindѫ se se faче maї în-

кisȣ ла пърȣ. [ἐπὶ, πέρκος].

'Επι-πετάννυμι biit: -πετάσω, întinzȣ чева пeste, saȣ кътре чева.

'Επι-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, поet: în локȣ de ἐφίπταμαι.

'Επίπετρον (τὸ), о плантъ, че креште пе пietpe. (вezĭ ші ἔμπετρον). [ἐπὶ, πέτρα].

'Επι-πηγάζω, biit: -άσω, topnȣ чева din (saȣ ка din) isворȣ пeste чева.

'Επίπηγμα (τὸ), ор че se înfiцe, (saȣ se înкeагъ) пе чева; рамȣръ de алtoipe, saȣ алtoiȣ; konstpȣкцie din felȣpite бȣкъцĭ комбinate. [din

'Επι-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfiгȣ, saȣ înкeгȣ чева пе чева. «Τῶν ἐπιπηγνυμένων (ταῖς ἀκάνθαις) δακρύων». Tfp:

'Επι-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) sъpȣ în sȣs, saȣ asȣпра кȣĭва. [de ȣnde

'Επιπήδησις, εως (ἡ), sъpipe, пъвълipe asȣпръ, asaлtȣ.

'Επίπηξ, ηγος (ἡ), алtoiȣ; вasȣ din felȣpite бȣкъцĭ,='Επίπηγμα.

'Επίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел din sȣs de брацȣл mîneĭ. [ἐπὶ, πῆχυς].

'Επι-πιέζω, biit: -έσω, stpiвeskȣ (tȣpteskȣ) чева пе d' asȣпра, saȣ maĭ mȣлt. [de ȣnde

'Επιπιεσμὸς (ὁ), stpiвipe, tȣptipe de чева пе d'asȣпра.

'Επι-πιθηκίζω, biit: -ίσω, maĭmȣцezȣ în чева.

'Επιπικραίνω, biit: -ανῶ, fakȣ чева maĭ amapȣ, amъръskȣ maĭ mȣлt. [din

'Επίπικρος (ὁ, ἡ), кam amapȣ. (вezĭ ші ἔμπικρος). [ἐπὶ, πικρός].

'Επι-πίλναμαι, (fъръ biit:) поet:='Επιπελάζω, апропiȣ, atinгȣ de чева.

'Επι-πίμπλημι, biit: -πλήσω, ȣmплȣ пînъ sȣs.

'Επι-πίνω, biit: -πίομαι, вeaȣ пе d' asȣпра, пeste, saȣ dȣпе чева, maĭ вeaȣ înкъ.

'Επι-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (кȣ dat: saȣ ак: преп:) kazȣ asȣпра кȣĭва, îл коплешeskȣ fъръ вeste. «Τοῖς πολεμίοις τεταραγμένοις ἐπιπεσούμεθα». Ksn:

'Επι-πιστεύω, biit: -εύσω, înкрezȣ чева кȣĭва.

'Επι-πιστόω -ῶ, biit: -ώσω, înкpedinцezȣ, întъpeskȣ чева. [de ȣnde

'Επιπίστωσις, εως (ἡ), înкpedinцape, întъpipe de чева.

"Επιπλα (τὰ), ȣнелте але каseĭ, (fpanц:) mobilier.

'Επι-πλάζω, biit: -πλάγξω, поet: рътъчeskȣ, (ші пas: saȣ miж:) mъ рътъчeskȣ, ȣmблȣ în коачĭ ші 'nколо ȣndeва. «Πόντον ἐπιπλαγχθείς». Od: Θ.

'Επι-πλανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι = 'Επιπλάζομαι, ші Περιπλανῶμαι.

'Επίπλασμα (τὸ), алifie; плastpȣ; kataплasmъ. [din

'Επι-πλάσσω, biit: -πλάσω, лiпeskȣ пeste чева; ȣnгȣ, sпoĭeskȣ пе d' asȣпра; astȣпȣ (кȣ чeaръ, кокъ, ші чл:). [de ȣnde

'Επίπλαστος (ὁ, ἡ), sпoitȣ, ȣnsȣ пе d' asȣпра; (fiг:) пpeфъкȣtȣ, minчinosȣ.

'Επι-πλαταγέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) fakȣ sгomotȣ (прinч: плesneskȣ din mîĭnĭ) пentpȣ чева, аплаȣdȣ.

'Επι-πλατύνω, biit: -υνῶ, лъцeskȣ чева maĭ mȣлt (de кît este). [din

'Επίπλατυς, εος (ὁ, ἡ), кîtва (destȣл) лatȣ, saȣ maĭ лatȣ de кît лȣnгȣ. [ἐπὶ, πλάτος].

'Επιπλέα (ἡ), Ion: fem: ал лȣĭ ἐπίπλεος.

'Επιπλεῖον, adв: în локȣ de ἐπιπλέον.

'Επίπλειος (ὁ, ἡ), ='Επίπλεος (ως).

'Επιπλεῖστον, adв; în локȣ de ἐπὶ πλεῖστον, кît se поate maĭ mȣлt. «'Εκ τοῦ ἐπιπλεῖστον. Tȣч: кît se поate maĭ 'nainte.

'Επιπλείων, ονος (ὁ, ἡ), înкъ maĭ mȣлtȣ.

'Επι-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeteskȣ пе (saȣ кȣ) алtȣ чева; (fiг:) înкȣркȣ în чева.

'Επιπλέον, adв: în локȣ de ἐπὶ πλέον, inкъ maĭ mȣлt, maĭ întins, maĭ eкsaкt, mi чл:

'Επίπλεος (ὁ, ἡ), = 'Επίπλεως.

'Επίπλευρος (ὁ, ἡ), чел de ла коasta (d' алътȣpea) кȣĭва, алътȣрашȣ. [ἐπὶ, πλευρόν].

'Επίπλευσις, εως (ἡ), плȣtipe asȣпръ, кътpe, saȣ пе d' asȣпра. [din

'Επι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, (кȣ dat: saȣ ак: sinг: saȣ кȣ преп:) плȣteskȣ (tpaгȣ) ла, saȣ кътpe; плȣtind пъвълeskȣ asȣпра кȣĭва. 2) (fъръ kazȣ) плȣteskȣ пе d' asȣпра ка плȣta, nȣ mъ afȣndȣ.

'Επίπλεως (ὁ, ἡ), At: în локȣ de ἐπίπλεος, плinȣ пînъ sȣs. [ἐπὶ, πλέως].

'Επιπλήκτειρα (ἡ), fem: ал лȣĭ...

'Επιπληκτὴρ, ῆρος (ὁ), поet: în локȣ de

'Επιπλήκτης, ου (ὁ), ловitopȣ пе d'asȣпра; (ші fiг:) attnгъtopȣ, mȣstpъtopȣ, doжъnitopȣ. [ші

'Επιπληκτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) ικῶς, чел кȣ ĭnsȣшime, saȣ аплекatȣ a mȣtspa, a doжъni, atinгъtiвȣ. [ἐπιπλήττω].

'Επι-πλημμύρω, biit: -υρῶ, mъ ȣmflȣ, ші mъ pesвъpsȣ пeste (поtoпeskȣ) чева.

'Επιπληξία (ἡ), = (saȣ греш: în локȣ de) 'Αποπληξία. [ші

'Επίπληξις, εως (ἡ), mȣstpape, dожъnipe; nedenspe. [ἐπιπλήττω].

'Επι-πληρόω -ῶ, biit. -ώσω, ȣmплȣ пînъ sȣs; înплineskȣ лipsa. [de ȣnde

'Επιπλήρωσις, εως (ἡ), ȣmплepe deплinъ, saȣ maĭ mȣлtъ.

'Επι-πλήσσω(ττω), biit: -πλήξω, лoвeskȣ чeва neste, saȣ npin чeва; (fir:) mȣstpezȣ, чeptȣ, dожъneskȣ. «Τόξῳ ἐπιπλήσσων (ἵππους)». Іл: К. «Καὶ μ' οὔτινα φημὶ ἄλλον ἐπιπλήξειν». Іл: Ψ. (ші кȣ dat:) «Ἕκτορ, ἀεί μοι ἐπιπλήσσεις». Іл М. 2) (nestp: кȣ dat:) mъ isбeskȣ, de кazȣ neste чeва. «Ὅτε πολλαὶ ἐπιπλήσσουσιν ἀρούραις». Apat: mȣлte пasъpĭ кad пe хoлde.

'Επιπλοκὴ (ἡ), înплetiчipe (акt: saȣ пas:); înбpъцiшape; (npin întind:) npieteneaskъ peлaцie, комȣnikaцie. [ἐπιπλέκω].

'Επιπλοκήλη (ἡ), вътъmътȣpъ de прапȣpȣ. [ἐπίπλοον, κήλη].

'Επιπλόμενος, noet: în лoкȣ de ἐπιπελόμενος,='Επερχόμενος

'Επιπλόμφαλον (τὸ), ȣmfлътȣpъ de бȣpikȣ din npiчina прапȣpȣлȣĭ. [ἐπίπλοον, ὀμφαλός].

Ἔπιπλον (τὸ), neîntp: sinr: nom: ал лȣĭ ἔπιπλα.

'Επίπλοον (τὸ), [ἐπὶ, πέλομαι] прапȣpȣл, în кape staȣ înfъшȣpate maцeлe, ші чл:

'Επίπλοος -ους (ὁ, ἡ), гata, saȣ foлositopȣ, notpiвitȣ ла плȣtipe, saȣ кълъtopipe пe mape, ші чл: «Ναῦς —». Плв: кopaбie гata a плȣti (a пъвълi) neste aлta în бътълie naвaлъ. «'Επίπλοα (τὰ), toate кîte tpeбȣĭesk ла кълъtopipe пe mape, eкiпaжȣ de кopaбie; (de ȣnde npin întind:) Ἔπιπλα, ȣneлteлe кaseĭ. [ші

'Επίπλοος -ους (ὁ), плȣtipe asȣпpъ, пъвълipe de pesбoiaskъ кopaбie sпpe лoвipe кȣ вpъжmaшĭ. [ἐπὶ, πλόος].

'Επίπλοος (ὁ), ='Επίπλοον.

'Επιπλώοντι, Dop: în лoкȣ de ἐπιπλώουσι.

'Επιπλὼς, pap în лoкȣ de...

'Επιπλώσας, noet: nex: 1: de пaptч: ал лȣĭ ...

'Επιπλώω, biit: -ώσω, Ion: noet: în лoкȣ de ἐπιπλέω.

'Επι-πνείω, noet: în лoкȣ de ἐπιπνέω.

'Επι-πνευματίζω, biit: -ίσω, (гpam:) пȣiȣ semneлe de sȣfлape (asпipatȣ, saȣ sȣбцipe) asȣпpa ziчepiлop.

'Επίπνευσις, εως (ἡ), sȣfлape neste чeва; (fir:) însȣfлape, întȣsiape. [ші

'Επιπνευστικὸς, ἡ, ὸν, kontpiбȣitopȣ ла (saȣ nopnitȣ din) însȣfлape, întȣsiastikȣ. [din

'Επι-πνέω, biit: -πνεύσω, (despe вîutȣ) sȣfлȣ tokmaĭ neste чeва, saȣ în dъinipe, ші notpiвit кȣ skoпȣл плȣtitopȣлȣĭ; (de ȣnde fir:) «Τῆς τύχης ἐπιπνεούσης». Лкs: (вezĭ ші εὐροέω). 2) (fir: кȣ aк:) însȣfлȣ, întȣsiezȣ. «Ἔρροις, ὦ κακόμαντι, οὐδέ σε Κύπρις οὐδ' ἔρωτες ἐπιπνείουσιν». Апл: 3) (кȣ dat: îndip:) întъpîtȣ пe чinева asȣпpa кȣĭва. «Στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας Θηβαίοις». Eȣp:

'Επίπνοια (ἡ), sȣfлape de вîntȣ npedomnitopȣ în dъinipe кътpe...; (fir:) zeeaskъ însȣfлape. [din

'Επίπνοιος, noet: în лoкȣ de

'Επίπνοος -ους (ὁ, ἡ), însȣfлatȣ (de ла Dȣmnezeȣ), întȣsiastȣ. [ἐπὶ, πνοή].

'Επιπόδιος (ὁ, ἡ), aшezatȣ пe пiчoape. «Πέδη —». Sof: [ἐπὶ, ποῦς].

'Επι-ποθέω -ῶ, biit: -ήσω, nofteskȣ a doвîndi чeва. [de ȣnde

'Επιπόθησις, εως (ἡ), noftipe, dopipe de чeва. [ші

'Επιπόθητος (ὁ, ἡ), noftitȣ, saȣ de dopit.

'Επιποθία (ἡ),='Επιπόθησις. [ἐπὶ, πόθος].

'Επι-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ fakȣ înкъ; adaorȣ; desъвîpшeskȣ. [de ȣnde

'Επιποίητος (ὁ, ἡ), adъoratȣ; (npin întind:) npefъкȣtȣ, плъsmȣitȣ.

'Επιποιμὴν, ένος (ὁ, ἡ), noet: = Ποιμήν, пъstopȣ. (вezĭ ші ἐπιβουκόλος). [ἐπὶ, ποιμήν].

'Επίποκος (ὁ, ἡ), лînosȣ, пъposȣ. «Κριὸς —». Skp: [ἐπὶ, πόκος].

'Επιπολαζω [ἐπιπολή], biit: -άσω, mъ afлȣ, saȣ esȣ d' asȣпpa. «Ἀποθανοῦσαι δὲ αἱ ἐγχέλεις οὐκ ἐπιπολάζουσιν, οὐδὲ φέρονται ἄνω, ὥσπερ οἱ πλεῖστοι τῶν ἰχθύων. Apst: «Διωρίσθω... κοῦφον εἶναι τὸ πᾶσιν ἐπιπολάζον». Apst: 2) (despe mînк:) nȣ mъ aшezȣ în stomaxȣ; (npin ȣpm:) fakȣ pîrîitȣpĭ. (de ȣnde fir:) «Μηδὲν οἱ ῥῆμα πρόσαντες ἐπιπολάσαι». Ел: (вezĭ ші ἐπαναπλέω). 2) mъ afлȣ npetȣtindinea; (npin ȣpm:) npedominȣ, кoвîpшeskȣ. «Ὁ Φίλιππος ἐπιπολάζει». Dm: «Τοῦτο τὸ ἔτος ἐπιπολάσαν». Лкs: 4) mъ noptȣ кȣ despeцȣipe кътpe чinева. «Φορτικῶς καὶ σοβαρῶς ἐπιπολάζων τοῖς συνδειπνοῦσι». Пл:

'Επιπολαιόῤῥιζος (ὁ, ἡ), (вot:) чeл кȣ pъdъчina în faцъ. (înпpot: de βαθύῤῥοιζος). [ἐπιπόλαιος, ῥίζα].

'Επιπόλαιος (ὁ, ἡ), чeл чe stъ пe d' asȣпpa, este eшitȣ în faцъ; (npin întind:)

înвedepatŭ; (fir:) ѕшорŭ; nestatopnikŭ; de pîndŭ, прostŭ. [ἐπιπολή]. [de ѕnde

'Επιπολαίως, adв: пе d'asѕпра, în faцъ.

'Επιπόλασις, εως (ἡ), ші

'Επιπολασμὸς (ὁ), eшipe d' asѕпра, în faцъ; (med:) pîrîipe; (fir:) ковîршipe; tpѕfie, saŭ mîndpie. [ші

'Επιπολαστικὸς, ἡ, ὸν, обічnѕitŭ, saŭ кѕ însѕшime de a плѕti пе d' asѕпра, de a adѕче pîrîîtѕpĭ, de a desпpeцѕi пе алцiĭ, de a se aфла пpetѕtindinea. «Οἶνος —». At: adѕкъtopŭ de pîrîitѕpĭ. Ἄνθρωπος —». Плв: обpaznikŭ, mîndpѕ. «Πρᾶγμα—». Лкs: прostŭ, каpe se aфлъ пpetѕtindinea. [ἐπιπολάζω]. [de ѕnde

'Επιπολαστικῶς, adв: кѕ білшѕгŭ, пе saцiŭ. 2) кѕ кiпŭ desпpeцѕitopŭ, обръznічеште.

'Επι-πολεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ dat:) mъ pesбoĭeskŭ din noŭ; saŭ ѕpmezŭ a mъ pesбoi. (se конf: кѕ...

'Επι-πολεμόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кѕ ак:) întъpîtŭ пе чiнеба ла pesбoiŭ asѕпра кѕĭва.

'Επι-πολεύω, вiit: -εύσω,='Επιπολάζω.[din

'Επιπολὴ (ἡ), [ἐπὶ, πέλω] sѕпpaфaцъ. «'Εκ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιπολῆς». Лpt: «'Επὶ τῇσι ἐπιπολῇσι». Apet: (ші adвepб:) «'Εν ἐπιπολῇ». Stp: saŭ «'Εξ ἐπιπολῆς». Apet: (iap обiч: ші пpinч: în ел: de пpeп:) «'Επιπολῆς». adв: пе d' asѕпра, în faцъ; (пpin întind) înвedepat; de ла îndemînъ. «Τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι». Apstf: «Ἡ τῶν μηρμύκων ἐργασία πᾶσιν ἐστὶν ἐπιπολῆς ἰδεῖν». Apst: (ші кѕ aptik:) «Τοῖς λυπουμένοις ὠχρὸν γίνεται τὸ ἐπιπολῆς». Apst:

'Επι-πολιόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, înчепŭ a къpѕnta. [din

'Επιπόλιος (ὁ, ἡ), чел кѕ пъpѕл кam къpѕntŭ. [ἐπὶ, πολιός].

'Επίπολος (ὁ, ἡ), поet: = Πρόσπολος, sлѕгъ.

'Επιπολὺ, adв: în локŭ de ἐπὶ πολὺ (se înц: μέρος, пapte de timпŭ, saŭ de локŭ), пе mѕлtŭ timпŭ; saŭ în mѕлtъ întindepe de локŭ. «Τοῦτ' ἐγὼ μὲν ἐπιπολὺ εἱστήκειν ὁρῶν». Лѕч: «'Επιπολὺ τῆς θαλάσσης ἐπέχει». Тѕч: «'Ως ἐπὶ πολὺ, ші «'Ως ἐπὶ τὸ πολύ». Лкs: maĭ de mѕлte opĭ, обiчnѕit.

'Επι-πομπεύω, вiit: -εύσω, (кѕ dat:) = 'Εμποπεύω, tpiѕmfezŭ, mъ înrîmfezŭ, mъ desfъtezŭ în чева. [din

'Επιπομπὴ (ἡ), tpimitepe de sѕs; (fir:) fepmeкape, deoкiepe; (în цen:) întîmплape пeпpeвъzѕtъ ші neeкsплiкatъ, (пpin ѕpm: кpezѕtъ ка) tpimisъ de ла Dѕmnezeŭ. [ἐπιπέμπω].

'Επι-πονέω -ῶ, вiit: -ήσω, osteneskŭ пeпpeкѕpmat, saŭ sъвîpшeskŭ чева кѕ mѕлtъ ші neîntpepѕптъ osteneaлъ. [din

'Επίπονος (ὁ, ἡ), каpe чepe (se faче кѕ) mѕлtъ osteneaлъ, aneвoiosŭ. «Τὸ ἐπίπονον». Лкs: гpeѕtate, mѕлtъ osteneaлъ. 2) sѕfepitopŭ de osteneлĭ ші гpeѕtъцĭ. (Ksn: К. П. 13, 10). [ἐπὶ, πόνος].

'Επιπόντιος, α saŭ ος, ον, чел de, saŭ пе mape (eпit; ал Beneрiĭ). [ші

'Επιποντίς, ίδος (ἡ), поet: în локŭ de ἐπιποντία. «Νύμφαι —». Епiгр:=Νηρηΐδες. [ἐπὶ, πόντος].

'Επιπόνως, adв: кѕ osteneaлъ, saŭ гpeѕtate. [ἐπίπονος].

'Επιπορεία (ἡ), tpeчepe în tpeaкъtŭ пе ѕndeвa. [din

'Επι-πορεύομαι, вiit: -εύσομαι, (кѕ ак:) tpeкŭ în tpeaкъtŭ пе ѕndeвa (fъpъ a mъ опpi); (fir:) чiteskŭ peпede. (вezĭ ші ἐπέρχομαι).

'Επι-πορπάω -ῶ, вiit: -ήσω, înкeiŭ кѕ nastѕpŭ, ші чл:; (пpin întind:) înвpaкŭ. [de ѕnde

'Επιπόρπημα (τὸ), хaĭnъ de пе d'asѕпра (mantелъ), че se înкeie ла ѕmepĭ. (вezĭ ἐμπερόνημα).

'Επιπορπὶς, ίδος (ἡ),=Πόρπη. saŭ 2) = 'Επιπόρπημα. [ἐπὶ, πόρπη].

'Επι-πορπόω -ῶ, вiit: -ώσω,= 'Επιπορπάω. [de ѕnde

'Επιπόρπωμα (τὸ), = 'Επιπόρπημα.

'Επι-πορσαίνω, вiit: -ανῶ, ші

'Επι-πορσύνω, вiit: -υνῶ, пpeгъteskŭ, къпѕĭeskŭ de maĭ 'nainte чева.

'Επι-πορφυρίζω, вiit: -ίσω, sîntŭ...

'Επιπόρφυρος (ὁ, ἡ), кam poшѕ, poшietikŭ. [ἐπὶ, πορφύρα].

'Επιποτάμιος, a saŭ ος, ον,= Παραποτάμιος. [ἐπὶ, ποταμός].

'Επι-πράσσομαι (ττομαι), вiit: -πράξομαι, (кѕ doĭ ак:) stpînгŭ, înплineskŭ dъждiĭ, ші чл: maĭ mѕлt de кît чeлe pîndѕite.

'Επι-πραΰνω, вiit: -υνῶ,=Καταπραΰνω.

'Επιπρέπεια (ἡ), fpѕmoasъ вedepe пе din afapъ. [din

'Επιπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), fpѕmosŭ ла вedepe пе din afapъ, înпodoвitŭ; кѕвeпitŭ, пotpiвitŭ ла чева; (пpin ѕpm:) adѕкъtopŭ de пodoaвъ, înfpѕmѕseцъtopŭ. «Τὸ ἐπιπρεπές». Лкs: în локŭ de ἡ ἐπιπρέπεια. [din

'Επι-πρέπω, (fъръ віit:) sîntŭ potpiвitŭ ла чева; sîntŭ арътosŭ. (къ dat: ші totdaъna în a tpeia пеps: saŭ în пaptч:) «Οὔ τι τοι δούλειον ἐπιπρέπει». Od: Ω. пъ ці se potpiвеште, пъ te пpinde fopma de poбŭ.

'Επι-πρεσβεύω, віit: -εύσω, mъ dъкŭ ъndeва solŭ. || (miж:) tpimiцŭ, saŭ petpimiцŭ solĭ. (вezĭ ші ἐπικηρυκεύομαι).

'Επιπρηνὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: аплекatŭ кътpe, saŭ пе чева къ бъpta în жos. [ἐπὶ, πρηνής].

'Επιπρητὴν, ῆνος (ὁ), чел de вîpstъ maĭ mape de ъnŭ anŭ. «Αἰγὸς ἐπιπρητῆνος». [ἐπὶ, πρητὴν. вezĭ ziч:].

'Επι-πρηΰνω, віit: -υνῶ, Ion: în локŭ de ἐπιπραΰνω.

'Επι-πρίω, віit: -πρίσω, taĭŭ къ херъstpъъл пе чева. «Τοὺς ὀδόντας ἐπιπρίειν τινί». Епгр: a skîpшni dinцiĭ asъпpa къĭва, saŭ пentpъ чева.

'Επιπρὸ, adв: поet: mълt înainte, depapte, în mълtъ depъptape.

'Επι-προ-βαίνω, віit: -βήσομαι, înaintezŭ neînчetat кътpe ...

'Επι-προ-βάλλω, віit: -βαλῶ, поet: asвîpлŭ чева pepede în sъs, saŭ asъпpa къĭва.

'Επιπροέηκα, поet: nex: 1: de xot:, ші

'Επιπροέμεν, поet: în локŭ de ἐπιπροεῖναι, nex: 2: de înf: ал лъĭ ἐπιπροίημι,

'Επι-προέχω, віit: -έξω, цiŭ чева, skoцŭ (ші ел: saŭ miж: staŭ eшitŭ) maĭ afaръ, saŭ maĭ 'nainte.

'Επι-προ-θέω віit: -θεύσομαι, поet: алергŭ înкъ maĭ 'nainte.

'Επι-προ-ιάλλω, віit: -αλῶ, (nex: ἐπιἐπιπροίηλα) поet: пopneskŭ, saŭ înпinгŭ чева кътpe... «Σφῶϊν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν». Іл: Δ. ле a пъs dînainte masъ. «Θεοὺς πάντας ἐπιπροΐαλλεν». Om: Imn: îĭ tpimitea ъnъл dъпe алtъл.

'Επι-προ-ΐημι віit:- προήσω, поet: (къ dat:) пopneskŭ, tpimiцŭ пе чinева кътpe; asвîpлŭ чева asъпpa къĭва. «Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα». Іл: Р. «Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ἰόν». Іл Δ. (ші ел:) «Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκεν (se înц: τὴν ναῦν)». Od: Θ.

'Επίπροικος (ὁ, ἡ), înzestpatŭ. [ші

'Επίπροιξ, οικος (ἡ), adaosŭ ла zestpe (eksoпpikŭ). [ἐπὶ, προίξ].

'Επι-προμολεῖν, поet: nex: 2: de inf: ал (neintp:) ἐπιπροβλώσκω, mъ dъкŭ maĭ 'nainte, înaintezŭ maĭ depapte.

'Επι-προ-νέομαι, (fъръ віit:) поet: = къ пpeчedinteле

'Επι-προ-νεύω, віit: -νεύσω, поet: mъ плекŭ, mъ повîpnezŭ mълt sпpe înainte.

'Επι-προ-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, поet: kazŭ къ faцa în жos пeste чева.

'Επι-προσ-βάλλω, віit: -βαλῶ, поet: mъ апpопiŭ, ажъnгŭ ъndeва. (къ dat:) «Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδῳ». Апл:

'Επι-προσ-δέομαι, віit: -δεήσομαι, aвînd tpeвъinцъ pogŭ a mi se maĭ da înкъ ші алteле.

'Επίπροσθε(σθεν), adв: «Ἐπίπροσθεν ποιοῦμαί τι». Плt: пъiŭ чева dînaintea mea, ka sъ mъ askъnzŭ. (ші къ цen: întp' алtъ însemn:) «Ἐπίπροσθεν ποιοῦμαί τινος». Eъp: пpeferŭ. (ші къ aptik:) «Τὰ ἐπίπροσθεν». Лкs. челе че staŭ înainte, пiediчеле; (saŭ timп:) челе tpeкъte saŭ пpeчedente. [ἐπὶ πρόσθεν].

'Επιπρόσθεσις, [ἐπιπροστίθημι] εως (ἡ), adaoгape ші de алtŭ чева.

'Επι-προσ-θέω, віit: -θεύσομαι алергŭ ъpmînd алtъia кътpe ...

'Επι-προσθέω -ῶ, [ἐπίπροσθεν], віit: -ήσω, staŭ dînaintea къĭва, mъ пъiŭ întpe ... (пpin ъpm:) опpeskŭ tpeчepea, saŭ пpiвipea. «Ὅρος ἐπιπροσθοῦν». Грг: (ші къ dat: ші цen:) «Ἐπιπροσθεῖν τινί τινος». Плt: a опpi пе чinева de a вedea чева. [de ъnde

'Επιπρόσθησις, εως (ἡ), stape dînainte, опpipe de ла чева.

'Επι-προσ-πλέω, віit: -πλεύσω, (къ dat:) mъ пopneskŭ, saŭ mъ апpопiŭ плъtind asъпpa къĭва.

'Επι-προσ-τίθημι, віit: -θήσω, maĭ adaoгŭ пeste челе-л-алte toate.

'Επιπρόσω, adв: depapte, înainte. [ἐπὶ, πρόσω].

'Επιπροτέρωσε, adв: înкъ maĭ depapte înainte, saŭ maĭ dinколо. [ἐπὶ, προτέρωσε].

'Επι-προ-φαΐνω, віit: -φανῶ, поet: арътŭ чева (ші miж: mъ арътŭ, mъ înfъцiшezŭ) fъръ вeste dînaintea, saŭ asъпpa къĭва. «Οἰωνοὺς ἐπιπροφανέντας». Апл:

'Επι-προ-φέρω, віit: ἐπιπροοίσω, (nex: ἐπιπροήνεγκα, ші чл:) поet: dъкŭ чева maĭ 'nainte.

'Επι-προ-χέω, віit: -χεύσω, поet: topnŭ чева пeste, saŭ neînчetat. (fir:) «Θρῆνον ἐπιπροχέουσα».

'Επι-προ-ωθέω -ῶ, віit: -ωθήσω, saŭ -ώσω, поet: înпinгŭ maĭ 'nainte.

'Επιπρωϊαίτερον, adв: maĭ de diminea-

цъ (maĭ de вреme, maĭ de timпѫріѫ).

'Επίπρωρος (ὁ, ἡ), каре se aflъ пе (saѫ este плекатѫ maĭ mѫлt sпре) прѫъ. (вezĭ ші ἔμπρωρος). [ἐπὶ, πρώρα].

'Επίπταισμα (τὸ), potiknipe, înпiedikape de чева; (прin întind:) прічinъ de грешалъ (isпitъ). [din

'Επι-πταίω, віit: -πταίσω, mъ potikneskѫ, mъ înпiedikѫ de чева; (прin întind:) грешеskѫ în чева.

'Επι-πτάρνυμαι, віît: -πταρήσομαι, (întреб: прinч: nѫmaĭ nex: ἐπέπταρον) поet: stрънѫtѫ, пе kînd se faче, saѫ se ziче чева; (прin ѫрm: dѫпе пѫбліка прежѫdikatъ) превеsteskѫ isбѫtipe. (кѫ dat:) «Οὐχ ὁράας ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσιν». Od: P. «Σιμιχίδα μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον». Ткр: 'л aѫ faвopat.

'Επιπτέσθαι, nex: 2: de înf: ал лѫĭ ἐπιπέτομαι.

'Επίπτησις, εως (ἡ), sбѫрape пе, saѫ кътре чева.

'Επι-πτήσσω, віit: -πτήξω, mъ temѫ, ші mъ sгîрчеskѫ înкъ maĭ шѫлt.

'Επίπτυγμα (τὸ), înвелішѫ прin înfъшѫрape. (ші

'Επίπτυξις, εως (ἡ), îndoipe, stрînцepe, înкреціре пеste чева; акоперіре. [din

'Επι-πτύσσω, віit: -πτύξω, îndoieskѫ, stрînгѫ (înкреціеskѫ) пеste чева; акоперѫ, înfъшѫрѫ; (між:) mъ ліпеskѫ de чева; mъ înплеtiчеskѫ în...

'Επίπτυστος (ὁ, ἡ), [ἐπιπτύω] de skѫĭпat, skîрбosѫ, de desпрецѫit.

'Επιπτυχὴ (ἡ), [ἐπιπτύσω] îndoitѫръ, înкреціtѫръ. «Ἡ λεπὶς τὰς ἐπιπτυχὰς πρὸς οὐρὰν ἔχει». Пл: 2) ='Επίπτυγμα, акоперitѫръ, înfъшѫръtѫръ (пеtikѫ пѫsѫ пе d' asѫпра).

'Επι-πτύω, віit: -πτύσω, skѫĭпѫ, kînd zikѫ, saѫ fakѫ чева; (прin întind:) mъ skîрбeskѫ de чева.

'Επίπτωσις, εως (ἡ), [ἐπιπίπτω] къdepe fъръ веste пеste чева, saѫ asѫпра кѫĭва; (fir:) întîmпларе. «Κατ' ἐπίπτωσιν».

'Επιπύησις, εως (ἡ), înпѫроipe de panъ, че se faче пе ѫрmъ. [ἐπιπυέω].

'Επι-πυκνόω -ῶ, віit: -ώσω, fakѫ чева прin adъоцipe maĭ desѫ de kît este.

'Επι-πυνθάνομαι, віit: -πεύσομαι, întреbѫ pепеtat, ка sъ aflъ чева, saѫ речерчеtezѫ, ка din noѫ sъ mъ domipeskѫ.

'Επι-πυρέσσω(ττω), віit: -έξω, ші ἐπιπυρεταίνω, (fapъ віit:) amѫ ѫпеле пеste алteле пеpioade de fpiгѫрĭ.

'Επίπυρον (τὸ), пaptea алtapѫлѫĭ, ѫnde se aпpinde fокѫл. [ἐπὶ, πῦρ].

'Επίπυῤῥος (ὁ, ἡ), kam рошѫ-бълапѫ ла faцъ. [ἐπὶ, πυῤῥός].

'Επιπυρσεία (ἡ), aпpindepe de лѫminĭ sпре neisбѫtipea semnелор date аліаціlор de връжmaшĭ прintр' asemenea miжлоаче. [din

'Επι-πυρσεύω, віit: -εύσω, aпpinzѫ лѫminĭ, ка sъ anѫлezѫ semnеле, че daѫ връжmaшiĭ аліаціlор прintр' а ле лор.

'Επιπυρσία (ἡ), = 'Επιπυρσεία.

'Επι-πωλέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, поet: mъ преѫmблѫ pевizînd (прinч:) oaste, (fpanц:) passer en revué. [de ѫnde

'Επιπώλησις, εως (ἡ), pевizape de oaste.

'Επι-πωμάζω, віit: -άσω, ші ἐπι-πωματίζω, віit: -ίσω, astѫпѫ чева кѫ doпѫ; saѫ акоперѫ кѫ капакѫ. [de ѫnde

'Επιπωματικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѫ ла astѫпape, saѫ къпъчipe.

'Επι-πωρόω-ῶ, віit: -ώσω, întъреskѫ, înвîрtoшеskѫ чева пе d' asѫпра; (хірѫрц:) лasѫ osѫл fpîntѫ a se лега, a прinde поsгiцъ пе d' asѫпра, a se ліпі; (fir:) fakѫ пе чinева кѫ desъвîршipe nesimцitopѫ, îĭ înпietpeskѫ inima, îл орбеskѫ. [de ѫnde

'Επιπώρωμα (τὸ), локѫл, ѫnde s'a прins, s' a ліпit віne пе d' asѫпра osѫл fъpîшatѫ. [ші

'Επιπώρωσις, εως (ἡ), înвîрtoшipe a sѫпрafeцеĭ; (хірѫрц:) легаре natѫралъ, ліпipe de osѫ fpintѫ; (fir:) desъвîрmitъ nesimцipe de віne, пismъtъріцъ stъpѫinцъ ла ръѫ, орбіре.

'Επι-πωτάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (nex: ἐπεπωτήθην) поet: în локѫ de ἐφίπταμαι, sборѫ пе, saѫ кътре чева.

'Επι-ραβδοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, цiѫ чiomaгѫл apdikatѫ d'asѫпра (прinч:) калѫлѫĭ, ші 'л sileskѫ a алерга. (вezĭ ші ἐπισείω).

'Επιρεμβὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βῶς, ='Ρεμβώδης, лепешѫ.

'Επι-ρητορεύω, віit: -εύσω, ='Επιῤῥητορεύω.

'Επι-ριγέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Επιῤῥιγέω.

'Επίρικνος (ὁ, ἡ), kam slaбѫ, sбîрчitѫ. [ἐπὶ, ῥικνός].

'Επιῤ-ῥαθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) mъ поpтѫ кѫ лепевіре în чева.

'Επιῤ-ῥαίνω, віit: ῥανῶ, stроnеskѫ чева пе d' asѫпра кѫ...

'Επίῤῥακτὸς, ος saѫ ὴ, ον saѫ ὸν, [ἐπιῤῥάσσω] чел че kade, saѫ se арѫпкъ pепеde пеste чева. «Θύρα—». Пл: =Καταῤῥακτή. «Πνεῦμα —». Плв: віжъліе.

'Επίῤῥαμμα, (τὸ), [ἐπιῤῥάπτω] ор че este кѫsѫtѫ (petikѫ пѫsѫ) пе d' asѫпра.

'Επιῤ-ῥαντίζω, biit: -ίσω, = 'Επιῤῥαίνω.

'Επίῤῥαντος (ὁ, ἡ), stpoпitѫ пе d'asѫпра; (пpin întind:) пestpiцѫ, плinѫ de stpoпitѫpĭ, saѫ пікъtѫpĭ. [ἐπιῤῥαίνω].

'Επιῤ-ῥαπίζω, biit: -ίσω, ловeskѫ пе d' asѫпра кѫ (saѫ ка кѫ) варгъ; вічїѫїeskѫ; пълтѫїeskѫ; (fir:) dожъneskѫ asпрѫ; пedeпseskѫ. [de ѫnde.

'Επιῤῥάπισις, εως (ἡ), ші

'Επιῤῥαπισμὸς (ὁ), ловіре, бъtaie кѫ варгъ, вічіѫ, палтъ, ші чл: (fir:) stpaшnікъ dожъnipe.

'Επιῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, kosѫ чева (пѫїѫ petikѫ) пeste, saѫ пе d' asѫпра.

'Επιῤ-ῥάσσω(ττω), biit: -ῥάξω, = 'Επιῤῥήσω, тъ арѫnкѫ, kazѫ pepede пeste, saѫ asѫпра кѫїва.

'Επιῤ-ῥαψῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ adaoгѫ ла pапsodiiле, че amѫ kîntat, saѫ maĭ kîntѫ pапsodiĭ asѫпра кѫїва.

'Επιῤ-ῥέζω, biit: ῥέξω, поet: жeptfeskѫ пeste, saѫ dѫпе чева.

'Επιῤῥέπεια (ἡ), плекаре, повîpnipe кътре чева; (fir:) аплекаре, порnipe a sѫfлetѫлѫї кътре... [din

'Επιῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плекatѫ, повîpnitѫ кътре, saѫ ла вале; (fir:) аплекatѫ, disпѫsѫ кътре чева. «'Ελπίς ἐπιῤῥεπεστέρα». Плв: пъdeжde maĭ temeĭnікъ. [din

'Επιῤ-ῥέπω, biit: -ῥέψω, аплекѫ, повîpnezѫ чева кътре; (пpin întind:) îmпѫїѫ, пpічinѫїeskѫ вре ѫnѫ ръѫ кѫїва, saѫ fakѫ пе чіneве a simцi toatъ гpeѫtatea ръѫлѫї. || (ел: saѫ nestpъm:) шъ аплекѫ, (ші fir:) amѫ disпosiцie кътре; (пpin întind:) kazѫ кѫ toatъ гpeѫtatea mea asѫпра кѫїва. (вezĭ ші ἐπιβρίθω).

'Επιῤ-ῥευματίζομαι, biit: -ίσομαι, sîntѫ din noѫ atakatѫ de peѫmatismѫ.

'Επιῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσω, saѫ -ῥεύσομαι, saѫ ῥυήσομαι, кѫргѫ пе d'asѫпра în faцъ. «Οὐ συμμίσγεται ὁ Τιτάρησιος ποταμὸς τῷ Πηνειῷ, ἀλλά τε μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει ἠΰτ' ἔλαιον». Іл: В. 2) кѫргѫ, тъ въpsѫ totѫ intp' ѫnѫ локѫ, potoпeskѫ, = Συῤῥέω. (fir:) «'Επέῤῥεον ἔθνεα πεζῶν». Іл: А.

'Επιῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, = 'Επιῤῥήσσω.

'Επιῤῥήδην, adв: = Διαῤῥήδην, кѫpat, desлѫшit, хotъpît. [ші

'Επίῤῥημα (τὸ), zisѫ asѫпра, saѫ dѫпе чева, adaosѫ ла ворвъ; (în векїea dpamatikъ) чеea че se kînta de хорѫ ка о перорацie (вezĭ ἀντεπίῤῥημα); (ла гpam:) adвepвѫ, o пapte nedeкл: a кѫвîntѫлѫї, каpe хotъpaшte asѫпра вepвѫлѫї timпѫл, локѫл, saѫ кіпѫл лѫкръpiї. [ші

'Επιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, adвepвiaлѫ, saѫ ка adвepвѫ. [ші

'Επίῤῥησις, εως (ἡ), хѫлipe, defъїmape, пîръ asѫпра кѫїва. 2) depъptape de sпipite пeкѫpate пpin kiemape de zeitate, saѫ deskîntape. (вezĭ ші ἐπῳδή). [ἐπὶ, ῥέω neîntp: = λέγω].

'Επιῤῥήσσεσκε, поet: a 3: sinr: пeps: de прел: ал лѫї...

'Επιῤ-ῥήσσω, biit: -ῥήξω, арѫnкѫ (ші ел: тъ арѫnкѫ) pepede ші кѫ sгomotѫ пе чева. «Θύρην δ' ἔχεν ἐπιβλὴς εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιῤῥήσσεσκον, τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον». Іл: Ω. (ші nestp:) «Πύλας δ' ὅπως ἐσῆλθ' ἐπιῤῥήξασ' ἔσω». Sof: s' a арѫnкat, a intpat pepede înъѫntpѫ.

'Επιῤ-ῥητορεύω, biit: -εύσω, maĭ ворвeskѫ petopiчeшte înкъ ші алteле, saѫ asѫпра вре ѫnѫї sѫвiektѫ.

'Επίῤῥητος (ὁ, ἡ), вpednikѫ de хѫлipe, defъїmatѫ. «Αἱ βάναυσοι καλούμεναι τέχναι καὶ ἐπίῤῥητοί εἰσι, καὶ εἰκότως ἀδοξοῦνται». [ἐπὶ, ῥέω=λέγω].

'Επιῤ-ῥιγέω -ῶ, biit: -ήσω, 'mĭ este fpirѫ пе ѫpmъ dѫпе чева; saѫ îmĭ вin iaръшї fiopĭ de fpirѫ.

'Επιῤῥίζιον (τὸ), mikъ ръdъчinъ pesъpitъ пе алta maĭ mape; saѫ aцeлe, пepiĭ ръdъчineĭ. [ἐπὶ, ῥίζα].

'Επιῤ-ῥίνιον (τὸ), podoaвъ (черчелѫ, ші чл:) de nasѫ, saѫ de fpѫnte d' asѫпра nasѫлѫї. [ші

'Επίῤῥινος (ὁ, ἡ), пъsosѫ, (ad:) чел кѫ nasѫ пpea mape. || (sѫвst:) ἐπίῤῥινον (τὸ), =ἐπιῤῥίνιον. [ἐπὶ, ῥὶς -ινός],

'Επιῤ-ῥιπίζω, biit: -ίσω, sѫfлînd mepeѫ кѫ апъpъtoape апpinzѫ.

'Επιῤ-ῥιπτέω-ῶ, biit: -ήσω, At: în локѫ de

'Επιῤῥίπτω, biit: -ῥίψω, (кѫ dat: saѫ пpeп: ак:) asвîpлѫ чева, (ші ел:) тъ asвîpлѫ (kazѫ pepede) asѫпра, saѫ înпpotiвa кѫїва. «'Επὶ σὲ ἐπεῤῥίφθην». Skp: m' amѫ лъsat кѫ totѫл asѫпра ta.

'Επιῤῥοὴ (ἡ), кѫpцepe de лікѫidѫ пeste чева; (în цeп:) кpeшtepe, пpisosipe; konкѫpцepe. 2) (fir:) înfлѫinцъ, înpîѫpipe, (maĭ noѫ). [ἐπιῤῥέω].

'Επιῤ-ῥοθέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: вîжiѫ (пpinч: ка ѫn валѫ, saѫ ѫndъ de mape); (fir:) fakѫ mape sгomotѫ (fъpъ кѫвîntѫ); ворвeskѫ кѫ mape глasѫ (dap fъpъ nічї o însemnape); (кѫ dat:) = 'Επικροτῶ (ка

съ арътъ апроваре de челе че se fак, saŭ se zік). 2) =Ἐπιῤῥύζω. [de ѕnde

Ἐπιῤῥόθητος (ὁ, ἡ), = Ἐπίῤῥητος, defъĭmatŭ.

Ἐπίῤῥοθος (ὁ, ἡ), поet: skopnitopŭ (saŭ pesѕnъtopŭ) de вѕetŭ, de mape sromotŭ. «Δῶμα —». Sof: 2) (прin întind:) репеde, греŭ. «Ἐπιῤῥόθοις κακοῖς». Sof: 3) ажѕtъtopŭ, skѕtitopŭ. «Ἐπίῤῥοθος οἱ ἦεν Ἀθήνη». Іл: Δ. «Ἀλγέων — ». Esхл: [ἐπὶ, ῥόθος].

Ἐπίῤῥοια (ἡ), =Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤ-ῥοιβδέω -ῶ, віit: -ήσω, sopвѕ (înгіцŭ чева) репеde (ка о вѕлtoape de pîŭ). (вezĭ ші ἀναῤῥοιβδέω). 2) = Ἐπιῤῥοιζέω. [de ѕnde.

Ἐπιῤῥοίβδην, adв: пе sopвite; în грабъ, репеde.

Ἐπιῤ-ῥοιζέω -ῶ, віit: -ήσω, stpirŭ кѕ sѕвцipe ші пътрѕnzъtopŭ гласŭ (ка корвѕл ѕne орĭ, кînd presimte вîntŭ). 2) (кѕ dat:) stpirŭ, цinŭ înпrotiва кѕĭва.

Ἐπιῤῥοπὴ (ἡ), = Ἐπιῤῥέπεια, аплекаре кътре чева. [ἐπιῤῥέπω].

Ἐπιῤ-ῥοφάω -ῶ, віit: -ήσω, sopвŭ чева de пе d'аѕѕпра, saŭ de пе чева. [de ѕnde

Ἐπιῤῥόφημα (τὸ), sopвitѕръ, въѕtѕръ de пе d'asѕпра, saŭ de пе чева.

Ἐπιῤ-ῥυγχὶς, ίδος (ἡ), вîрfŭ înковоiatŭ ал чіокѕлѕĭ карнівоарелор пасъpĭ. [ἐπὶ, ῥύγχος].

Ἐπιῤ-ῥύζω, віit: -ρύσω, amѕцŭ кîĭпеле акѕпра кѕĭва. (вezĭ ші ἐπισίζω).

Ἐπιῤ-ῥυθμίζω, віit: -ίσω, îndpentezŭ taктŭ (прinч: de кîntiкŭ, saŭ de поemъ); (în цen:) prefaкŭ sпре maĭ вine, îndpeптezŭ.

Ἐπιῤ-ῥυπαίνω, віit: ανῶ, mînжeskŭ (soĭeskŭ) чева пе d'asѕпра.

Ἐπίῤῥυσις, εως (ἡ),=Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥυσμίη (ἡ), Ion: feш: ал лѕĭ

Ἐπιῤῥύσμιος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, ῥυσμὸς=ῥυθμός, saŭ ἐπιῤῥέω] (dѕne fiлsof: sistemъ a лѕĭ Demoкpitŭ) чел din înfлѕiнцъ (ка dîn aepŭ) adъoratŭ, чел din întimпларе комвinatŭ; (în цen:) întîmплъtopŭ, fъръ кѕвîntŭ. «Ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενὸς, ἀλλ' ἐπιῤῥυσμίη ἑκάστοισι ἡ δόξις». Skst:

Ἐπίῤῥυτος (ὁ, ἡ), кѕргъtopŭ. Ὕδωρ —». Лкs: апъ кѕргъtoape. (fir:) «Σῶμα—». Плt: stpiкъчosŭ. «Καρπὸς — ». Esхл: înвiлшѕratŭ. «Ἐχθροὶ — ». Sѕid: каре конкѕрг, saŭ potoneskѕ ка niшte topente. [ἐπιῤῥέω]. [de ѕnde

Ἐπιῤῥύτως, adв: кѕ кѕрцере (ка гîрла).

Ἐπιῤ-ῥωγολογέω -ῶ, (ші miж:) -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, бровопъреskŭ, (adiкъ) adѕnŭ dѕпе кѕлегъtopĭ ръmъшіцеле de бровоane, saŭ чоркіпеле de stpѕгѕрĭ.

Ἐπιῤ-ῥώννυμι, віit:-ῥώσω, întъреskŭ, înкѕражezŭ. || (пas: saŭ miж·) mъ întpemezŭ din воалъ; iaŭ кѕражŭ, îndpъzneskŭ. «Ἐπεῤῥώσθη λέγειν». Sof: (вezĭ ші

Ἐπιῤ-ῥώομαι, віit: -ρώσομαι, поet: mъ mішкŭ кѕ пѕtepe, saŭ iѕцеалъ пе, saŭ кътре чева. «Πλοχμοὶ ἐπεῤῥώοντο κιόντι». Апл: îĭ ѕndeaŭ плеteле ѕmвлînd. «Μύλαις ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες». Od: T. ле înвîptiaŭ кѕ пѕtepe. «Ἐλάτῃσιν ἐπεῤῥώσαντο». Апл: (вezĭ ші ἐμβάλλω). «Ποσὶν ἐπεῤῥώσαντο». Es: îшĭ mішкаŭ iѕte пічоареле dъпцînd.

Ἐπίῤῥωσις, εως (ἡ), [ἐπιῤῥώννυμι] înпѕtepnічipe; înкѕражаре; întpemape.

Ἐπι-ρύομαι, віit: -ρύσομαι, поet: mîntѕĭeskŭ, skапŭ.

Ἐπίσαγμα (τὸ), [ἐπισάττω] samapŭ; шеа; (прin întind:) поваръ, sapчinъ. (se конf: кѕ ἐπίταγμα).

Ἐπι-σαίρω, віit: -σαρῶ, (tpe: de кѕ: în локŭ de prez: ἐπισέσηρα) pînжeskŭ dinцiĭ pîzînd în siлъ ші prefъкѕt despre чева.

Ἐπι-σαλεύω, віit: -εύσω, staŭ tpasŭ пе анкѕръ în mape, mъ клеtinŭ de ѕndeле mъpiĭ; (fir: кѕ dat:) mъ sпріжіпŭ пе netemeĭniче пъdeждi; mъ клеtinŭ пе чева. [din

Ἐπίσαλος (ὁ, ἡ), tpasŭ пе анкѕръ în mape, еksпѕsŭ ла клеtinapea ѕndeлор mъ piĭ; (fir:) nesiгѕрŭ. [ἐπὶ, σάλος].

Ἐπι-σαλπίζω, віit: -ίσω, ші -ίγξω, tpîmвiцezŭ кѕ, saŭ пentpѕ чева. «Κέρας ἐπισαλπίζειν». Ios:

Ἐπίσαξις, εως (ἡ), [ἐπισάττω] гръmъdipe (de пъmîntŭ, ші чл:); ашezape de ѕna neste алta; пѕnepe de поваръ пе вitъ.

Ἐπίσαπρος (ὁ, ἡ), кam пѕtpedŭ; кam жъкnitŭ, saŭ mѕчedŭ пе d' asѕпра. [ἐπὶ, σαπρός].

Ἐπι-σαρκάζω, віit: -άσω, вatжокореskŭ пе чinева amap.

Ἐπι-σάττω, віit: -σάξω, пѕiŭ samapѕл, saŭ шеаоа пе калŭ, ші чл:; înкаркŭ; (în цen:) гръmъdeskŭ ѕna neste алta, îndesŭ.

Ἐπι-σαφηνίζω, віit: -ίσω, desлѕшeskŭ înкъ maĭ mѕлt, еksплiкŭ maĭ вine.

Ἐπίσειστος (ὁ, ἡ), клеtinatŭ пе чева. «Κόμη—». Лѕч: (вezĭ ші ἀνάσιλλος). [din

Ἐπι-σείω, віit: -σείσω, клеtinŭ, sгѕdѕiŭ asѕпра кѕĭва (прinч: ка sъ 'л sперiŭ). «Ἵππων ἐπισείω». =Ἐπιραβδοφορέω. (ші кѕ

ѕъ арѣіѣ апровире de чеде че se fак, ваѣ se zик). 2) =Ἐπιῤῥύζω. [de вnde

Ἐπιῤῥόθητος (ὁ, ἡ), = Ἐπίῤῥητος, de-fъїmatѣ.

Ἐπίῤῥοθος (ὁ, ἡ), поеt: ѕкорnitорѣ (ваѣ pesвnъtорѣ) de вѣetѣ, de mape ѕromotѣ. «Δῶμα —». Sof: 2) (прin întind:) penede, greѣ. «Ἐπιῤῥόθοις κακοῖς». Sof: 3) ажѣtъtорѣ, ѕкѣtitорѣ. «Ἐπίῤῥοθος οἱ ἦεν Ἀθήνη». Іл: Δ. «Ἀλγέων — ». Esхл: [ἐπί, ῥόθος].

Ἐπίῤῥοια (ἡ), =Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤ-ῥοιδδέω -ῶ, вііt: -ήσω, sorвѣ (înriцѣ чева) penede (ка о вѣltoape de pîѣ). (вezї ші ἀναῤῥοιδδέω). 2) = Ἐπιῤῥοιζέω. [de вnde.

Ἐπιῤῥοίδδην, adв: пе sorвіte; în гравъ, penede.

Ἐπιῤ-ῥοιζέω -ῶ, вііt: -ήσω, ѕtpirѣ кѣ ѕѣвцipe ші пътрвnzъторѣ гlasѣ (ка корвѣл вne opї, кînd прesimte вînтѣ). 2) (кѣ dat:) ѕtpirѣ, цinѣ înnpotiва кѣїва.

Ἐπιῤῥοπή (ἡ), = Ἐπιῤῥέπεια, аплекаре кътре чева. [ἐπιῤῥέπω].

Ἐπιῤ-ῥοφάω -ῶ, вііt: -ήσω, sorвѣ чева de пе d'aѣвпра, ваѣ de пе чева. [de вnde

Ἐπιῤῥόφημα (τὸ), sorвіѣръ, бъѣіѣръ de пе d'aѣвпра, ваѣ de пе чева.

Ἐπιῤ-ῥυγχίς, ίδος (ἡ), вірїѣînковоіatѣ ал чіокѣлвї карпівоарелор пазърї. [ἐπί, ῥύγχος].

Ἐπιῤ-ῥύζω, вііt: -ρύσω, amѣцѣ кîїпеле акѣпра кѣїва. (вezї ші ἐπισίζω).

Ἐπιῤ-ῥυθμίζω, вііt: -ίσω, îndpentezѣ takіѣ (прinч: de кîntікѣ, ваѣ de поemъ); (în цen:) пpeгакѣ ѕпpe маї вine, îndpentezѣ.

Ἐπιῤ-ῥυπαίνω, вііt: ανῶ, mîпжeѕкѣ (ѕoieѕкѣ) чева пе d'aѣвпра.

Ἐπίῤῥυσις, εως (ἡ),=Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥυσμίη (ἡ), Ion: геш: ал лвї

Ἐπιῤῥύσμιος (ὁ, ἡ), [ἐπί, ῥυσμὸς=ῥυθμός, ваѣ ἐπιῤῥέω] (dвne fілsof: sistemъ a лвї Demокрітѣ) чел din înfлвіпцъ (ка dîn aerѣ) adъoratѣ, чел din întimплape комвінатѣ; (în цen:) înтîmплъtорѣ, гъръ кквîntѣ. «Ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός, ἀλλ' ἐπιῤῥυσμίη ἑκάστοισι ἡ δόξις». Skst:

Ἐπίῤῥυτος (ὁ, ἡ), кѣргъторѣ. Ὕδωρ —». Акѕ: апъ кѣргътoape. (fir:) «Σῶμα—». Плт: ѕtрікъчoѕѣ. «Καρπὸς — ». Esхл: înвілшъratѣ. «Ἐχθροὶ — ». Ѕѣid: кape копкѣрг, ваѣ notoпeѕкѣ ка niшte topente. [ἐπιῤῥέω]. [de вnde

Ἐπιῤῥύτως, adв: кѣ кѣрцере (ка гîрла).

Ἐπιῤ-ῥωγολογέω -ῶ, (ші між:) -οῦμαι, вііt: -ήσω, -ομαι, вровопъреѕкѣ, (adікъ) adвnѣ dвne кѣлегъторї ръмъ·ицеле de вровоane, ваѣ чоркіпеле de ѕtpвгврї.

Ἐπιῤ-ῥώννυμι, вііt:-ρώσω, înтъpeскѣ, înкѣpнжezѣ. || (пas: ваѣ між·) мъ înтpeмezѣ din вoалъ; іаѣ кѣpажѣ, îndpъznескѣ. «Ἐπερῥώσθη λέγειν». Sof: (вezї ші

Ἐπιῤ-ῥώομαι, вііt: -ρώσομαι, поеt: мъ мішкѣ кѣ пѣtere, ваѣ ізцealъ пе, ваѣ кътре чева. «Πλοχμοὶ ἐπερῥώοντο κιόντι». Апл: îї вndeaѣ плeтеле вмвлînd. «Μύλαις ἐπερῥώοντο γυναῖκες». Od: T. ле înвîptiaѣ кѣ пѣtere. «Ἐλάτῃσιν ἐπερῥώσαντο». Апл: (вezї ші ἐμβάλλω). «Ποσὶν ἐπερῥώσαντο». Es: îшї мішкаѣ ізte пічoapeле dъпцînd.

Ἐπίῤῥωσις, εως (ἡ), [ἐπιῤῥώννυμι] înпѣterпічipe; înкѣpажape; întpemape.

Ἐπι-ρύομαι, вііt: -ρύσομαι, поеt: мînтѣїeскѣ, ѕкапѣ.

Ἐπίσαγμα (τὸ), [ἐπισάττω] ѕamapѣ; шea; (прin întind:) повaръ, ѕapчinъ. (ѕe конf: кѣ ἐπίταγμα).

Ἐπι-σαίρω, вііt: -σαρῶ, (tpe: de кѣ: în локѣ de прez: ἐπισέσηρα) pînжeскѣ dinцiї pîzînd în ѕіdъ ші пpeгъкѣt deѕnpe чева.

Ἐπι-σαλεύω, вііt: -εύσω, ѕtaѣ tpasѣ пе анкѣръ în mape, мъ клetinѣ de вndeле мърії; (fir: кѣ dat:) мъ ѕnpіжінѣ пе neтemeїniче пъdeжdi; мъ клetinѣ пе чева. [din

Ἐπίσαλος (ὁ, ἡ), tpasѣ пе анкѣръ în mape, екѕпѣѕѣ ла клetinapea вndeлор мъ рії; (fir:) nesiгврѣ. [ἐπί, σάλος].

Ἐπι-σαλπίζω, вііt: -ίσω, ші -ίγξω, tpîmвіцezѣ кѣ, ваѣ пentpѣ чева. «Κέρας ἐπισαλπίζειν». Ios:

Ἐπίσαξις, εως (ἡ), [ἐπισάττω] гръмъdipe (de пъmîntѣ, ші чл:); ашezape de вna neste алta; пѣпере dc повaръ пе вітъ.

Ἐπίσαπρος (ὁ, ἡ), кат пѣtpedѣ; кат жъкпітѣ, ваѣ mѣчedѣ пе d' aѣвпра. [ἐπί, σαπρός].

Ἐπι-σαρκάζω, вііt: -άσω, вatжокoреѕкѣ пе чіпева amap.

Ἐπι-σάττω, вііt: -σάξω, пвіѣ ѕamapвл, ваѣ шeaoa пе калѣ, ші чл:; înкаркѣ; (în цen:) гръмъdeѕкѣ вna neste алta, îndeѕѣ.

Ἐπι-σαφηνίζω, вііt: -ίσω, деѕлвшeскѣ înкъ маї мѣлt, екѕплїкѣ маї вine.

Ἐπίσειστος (ὁ, ἡ), клetinatѣ пе чева. «Κόμη—». Лѣч: (вezї ші ἀνάσιλλος). [din

Ἐπι-σείω, вііt: -σείσω, клetinѣ, ѕгвdвіѣ aѣвпра кѣїва (прinч: ка ѕъ 'л ѕпepіѣ). «Ἵππων ἐπισείω». =Ἐπιραβδοφορέω. (ші кѣ

dat: indip:) «Ζεὺς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν». Іл: Δ: (ші fir:) «Φόβον («Κίνδυνον, ші чл:) ἐπισείειν τινί». Лкs: «Πέρσας ἐπισείων αὐτοῖς». Пл: amepinцîndъ 'ĭ къ Пepsiĭ. «Ἅπαντα τρόπον ἀπάτης ἐπισείσας». Sъid: skopnind asъпръ ка о spaĭmъ. (вezĭ ші ἀνασείω). [de ъnde

'Επισείων (ὁ), =Παράσειον, stearъ, вandieръ.

'Επισέληνος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de лъnъ, saъ de semiлъnъ. (de ъnde || sъвst:) ἐπισέληνα (τὰ), ъnъ felъ de пръжitъpĭ, че se ofepiaъ zeîлop. (вezĭ ші βοῦς), [ἐπὶ, σελήνη).

'Επισεσαγμένος, пas: tpe: de къ: ал пaptч: лъĭ ἐπισάττω.

'Επι-σεμνύνομαι, вiit: -υνοῦμαι, (къ dat:) mъ fълeskъ пentpъ чева.

'Επισεσυρμένως [ἐπισύρω], adв: (de пaptч:) къ moлiчiъne, saъ лeneвipe.

'Επι-σεύω (fъpъ вiit:), поet: miшkъ, skopneskъ чева înпpotiвa къĭва, îndemnъ, întъpîtъ. «Δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν κατὰ πέτρης». Od: Ξ. (ші fir:) «Κακά μοι ἐπέσσευε δαίμων». Od: Σ. || (miж: saъ пas:) «'Επισεύομαι, вiit: ἐπισυθήσομαι (tpe: de къ: în локъ de пpez: ἐπέσσυμαι, ші пeste-sъв: în локъ de пpeл: ἐπεσσύμην) mъ пopneskъ asъпpa къĭва; (în цen:) fakъ чева пpiпit, mъ гръвeskъ, алeргъ. (къ dat:) «Αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο». Іл: E. Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι». Іл: O. (saъ къ ак:) «Νῆ' ἐπεσσεύοντο». Od: N. «Τεῖχος ἐπεσσυμένους». Іл: M. (ші къ пpeп:) «Οἱ δ' ἐς Πολυδάμαντα ἐπεσσεύοντο». Іл: N. «'Επεσσεύοντο νομόν δε». Іл: Σ. (ші къ цen:) «'Επεσσύμενον τείχεος». Іл: M. (ші eл:) «'Επεσσύμενος πεδίοιο». Іл: Ξ. (ші fir:) «Πῦρ ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν». Іл: P. «Κῦμα ἐπεσσύμενον». Od: E. «'Εναργὲς οἱ ὄνειρον ἐπέσσυτο». Od: Δ. (ші къ înf:) «'Επέσσυτο διώκειν». Іл: Φ. (ші aвsoл:) «'Επεσσεύοντο δὲ λαοί». Іл: B. (ші în локъ de adв:) «'Επεσσύμενος λάβε γούνων». Od: X.

'Επι-σήθω, вiit: -σήσω, чepnъ чева пeste, saъ de aл doiлea.

'Επίσημα (τὸ), поet: semnъ deoseвitopъ. [ἐπὶ, σῆμα]. [de ъnde

'Επισημαίνω, вiit: -ανῶ, (ші miж:) 'Επισημαίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, fakъ semnъ пe, saъ dъпe чева; îmĭ apъtъ пpin seшnъ înвoipea, saъ (pap) ші neшълцъmipea лa чева; (de ъnde) aпpoвezъ, saъ desaпpoвezъ чева fopmaл; (în цen:) înкъnoшtinцezъ, saъ пpeвesteskъ чева пpin seшnъ; пъiъ semnъ пe чева, saъ însъmnezъ пe d' asъпpa. «'Επεσήμαινε (se înц: saъ se adaoгъ τὸ δαιμόνιον) τοῖς πλείστοις». Пл: (ші eл:) «'Αμφημερινὸς πυρετὸς ἐστίν ὁ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς αὐτῆς ὥρας ἐπισημαίνων». Гaл: «'Ο νότος ἐπισημαίνει ἐπιτέλλουσι τοῖς ἄστροις· τὸ δὲ ἐπισημαίνειν ἐστι μεταβολὴν τοῦ ἀέρος ποιεῖν». Apst: «Τοῖς θήλεσι τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει». Apst: (ші miж:) «'Επισημαίνομαί τινα δώροις». îmĭ apъtъ fopmaл пpin dapъpĭ stima къtpe чinева. (ші пas:) «Γράμματα ἐπισεσημασμένα». En: Takt: însemnate пe d' asъпpa. [de ъnde.

'Επισήμανσις, εως (ἡ), ші

'Επισημασία (ἡ), apъtape пpin semnъ (ак: saъ пas:); чea пpin semnъ înкъnoшtinцape, saъ пpeвestipe de вpe ъnъ лъкpъ; (în цen:) semnъ (întîmплъtopъ), пpin кape se пpeкъnoaшte чева; însemnape пe d'asъпpa; însemnape къ înпъnsъtъpĭ.

'Επι-σημειόω -ῶ, вiit: -ώσω, însemnezъ пe d' asъпpa, saъ пъĭъ semnъ пe чева. 2) = 'Επισημαίνομαι, apъtъ пpin semne fopmaл, къ înкъвiinцezъ чева. [de ъnde

'Επισημείωσις, εως (ἡ), însemnape пe d' asъпpa.

'Επίσημος (ὁ, ἡ), însemnatъ пe d' asъпpa; (desпpe metaлe) mapкatъ, чeл къ пeчete d' asъпpa; (fir:) вestitъ, însemnatъ. (пpea pap în pъъ); (maĭ noъ) ofiчiaлъ, fopmaлъ. || (sъвst:) ἐπίσημον (τὸ), semnъ deoseвitopъ, mapкъ. «'Επὶ τῆς ἀσπίδος μυῖαν (ὄφιν) ἔχων ἐπίσημον». Пл: (ші îm:) «Δραχμαὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημ' ἄκατος». Лкs: «Τὸ δὲ τῆς ναυαρχίδος ἐπίσημον ἦν φοινικίς». Diod: вandiepa коpъвii. [ἐπὶ, σῆμα]. [de ъnde

'Επισήμως, adв: къ însemnъtate, stpълъчit; (maĭ noъ) къ кiпъ fopmaлъ, ofiчiaл.

'Επίσης, adв: în локъ de ἐπ' ἴσης (se înц: μοίρας), de o potpiвъ, asemenea, în deoпotpiвъ пъpцĭ. «'Επίσης ἔχει». Ep: totъ ъna este. «'Επίσης διακεῖσθαι πρός τι». M. Ant: a fi neпъsъtopъ къtpe чева.

'Επίσθμιος (ὁ, ἡ), кape se aflъ, saъ se пъne пe rîtъ, saъ înпpeжъpъл rîtълъĭ. || (sъвst:) «'Επίσθμιον». Esix: лeгъtъpъ de rîtъ, saъ riopdanъ, ші чл: [ἐπὶ, ἰσθμός]:

'Επίσιγμα (τὸ), sъmъцape de кîine asъпpa къĭва. [din

'Επι-σίζω, вiit: -ίσω, sъmъцъ кîine asъпpa къĭва. (вezĭ ші ἐπιῤῥύζω).

'Επίσιμος (ὁ, ἡ), кam кîpnъ (înпpot: de ἐπίγρυπος). [ἐπὶ, σιμός]. [de ъnde

'Επισιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpînгъ, skъptezъ. «'Επισιμώσαντες τὴν προβοσκίδα οἱ ἐλέ-

φαντες». Ел: (fir: desnpe outipĭ) fakŭ o mîшkape, ka kвm aшĭ boi sъ mъ anpopiŭ de връштamŭ, ш i tot deodatъ mъ denъptezŭ, (adikъ) пе kînd o apipъ se mîшkъ, ka kвm ap înainta, чeea-л-алtъ ia чea din protivъ dipekцie. (bezĭ ш i ἀποσιμόω, ш i în Полienŭ. B'. ά. 12. 25).

'Επισινὴς, έος (ὁ, ἡ), sвnвsŭ ла вътъшape. 2) (pap) вътъmъtorŭ. [ш i

'Επισίνιος (ὁ, ἡ), вneлtitorŭ de вътъmape. [din

'Επι-σίνομαι, biit: -σινοῦμαι, noet: вatъmŭ прea mвлt.

'Επίσιος (ὁ, ἡ), (прea pap) în локŭ de ἔπισος.

'Επίσιστος (ὁ, ἡ), [ἐπισίζω] sвmвцatŭ (întъrîtatŭ) asвnpa kвîna.

'Επισιτιάζω, biit: -άσω, ш i ἐπισιτίζω, biit: -ίσω, anpoviziezŭ пе чinева kъ grîŭ, ш i in цen: kъ чeлe de xranъ, xrъneskŭ. || (miж:) mъ anpoviziezŭ kъ treввinчoaseлe de xranъ. «'Εκ τῆς πολεμίας ἐπισιτίσασθαι». Лвч: 2) maĭ mъnînkŭ înkъ, saŭ dвne чeва; (Finstp:) mъ fakŭ naparitŭ. (At:). [ш i

'Επισίτιος (ὁ, ἡ), чeл чe слвжeшte (лвkreazъ) nвmaĭ nentrъ mînkape; (npin întind:)=Παράσιτος. || (sвst:) 'Επισίτια (τὰ), proviziĭ de xranъ. [ἐπὶ, σῖτος].

'Επισίτισις, εως (ἡ), ='Επισιτισμός. [ш i

'Επισίτισμα (τὸ), provizie de xranъ (ostъш:), saŭ de koравie, mi чл:. [ш i

'Επισιτισμὸς (ὁ), anpoviziape de чeлe de xranъ (akt: saŭ nas:); (npin întind:)='Επισίτισμα. [ἐπισιτίζω].

'Επίσιτος (ὁ, ἡ), = (saŭ греш: în локŭ de) 'Επισίτιος.

'Επισίττω, biit: -σίξω, At: în локŭ de ἐπισίζω.

'Επισίφλιος, ш i 'Επίσιφλος (ὁ, ἡ), de вatжokopit; вrîtŭ, saŭ вrîчosŭ. [ἐπὶ, σίφλος].

'Επι-σκάζω, biit: -άσω, ='Υποσκάζω, kam skioanъtŭ.

'Επι-σκαίρω, biit: -σκαρῶ, ='Επισκιρτάω.

'Επισκαλμὶς, ἴδος (ἡ), [ἐπὶ, σκαλμός] nartea koръвii, вnde sînt ашezate bîsлeле.

'Επι-σκάπτω, biit: -σκάψω, sanŭ пе d'asвnpa, saŭ de ал doiлea; grъneskŭ вrazdeле, ka sъ se akopere sъmînца. [de вnde

'Επισκαφεὺς, έως (ὁ), resъnъtorŭ; grъnъtorŭ de цapinĭ.

'Επι-σκεδάζω, ш i 'Επι-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, (kъ dat:) pisineskŭ neste чeва.

'Επισκέλησις, saŭ (maĭ korek:) 'Επισκέλισις, εως, înkrвчîшareа nasвлвĭ kalвлвĭ, kînd înчepe a вmвла înkoaчĭ ш i înkoло.

'Επισκελίζω, biit: -ίσω, (desnpe kalŭ) îmĭ înkrвчîшezŭ nîчoareле вmвlînd în dpeanta ш i în stînra. [ἐπὶ, σκέλος).

'Επι-σκεπάζω, biit: άσω, akoperŭ чeва пе d' asвnpa, saŭ de totŭ. [ш i

'Επισκεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (τόπος) локŭ akoperitŭ d' asвnpa, saŭ пе алътвpea, adъnostitŭ (de vîntŭ, frigŭ, ш i чл:). «Καθίζει δὲ θέρους μὲν ἐν προσηνέμῳ καὶ σκιᾷ, χειμῶνος δὲ ἐν εὐηλίῳ καὶ ἐπισκεπεῖ». Apst: (asemenea kъ a лвĭ Om:). «Ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο». Od: M. [ἐπὶ, σκέπη].

'Επισκέπτης, ου (ὁ), = 'Επίσκοπος, revizorŭ. [din

'Επι-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, observŭ kъ лвare a minte, pivеskŭ kъ kвriozitate; revizezŭ; vizitezŭ, kaвtŭ волnavŭ; (npin întind:) mъ rîndeskŭ вine, saŭ рeчepчetezŭ чeва în mintea mea.

'Επισκέπω, ='Επισκεπάζω.

'Επι-σκευάζω, biit: -άσω, гътeskŭ чeва kъ treввinчoaseлe вneлte; (adikъ) ekipezŭ koравie; nвiŭ шeaoa, saŭ samarвл пе dovitokŭ, saŭ îl înжвгŭ ла trъsвrъ; (în цen:) adвkŭ чeва iarъшĭ în ввnъ stape, reparezŭ. [de вnde

'Επισκευαστὴς, οῦ (ὁ), гътitorŭ; saŭ reparatorŭ de чeва. [ш i

'Επισκευαστὸς, ὴ, ὸν, reparatŭ; saŭ priimitorŭ de repaрцie.

'Επισκευὴ (ἡ), repaрцie, dpeцepe; гътipe. 2) (колект:) вneлteле kaseĭ, ш i чл: «'Ελέφαντα, καὶ μαχαιρῶν λαβὰς, καὶ ἄλλας ἐπισκευὰς». Dm: «Τὰς οἰκήσεις καὶ τὰς ἐπισκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν». Iskp: [ἐπὶ, σκευή].

'Επίσκεψις, εως (ἡ), vizitape; revizape; чerчetape kъ лвare a minte; vizitape, saŭ kъвtape de волnavŭ.

'Επισκήνιον (τὸ), nartea чea maĭ de sвs a вekiвлвĭ teatrв. (bezĭ ш i 'Υποσκήνιον). (se konf: kъ ἐπισκύνιον). [ш i

'Επίσκηνος (ὁ, ἡ), kape se aflъ, saŭ se faчe пе шenъ de teatrв, saŭ în kortŭ de taвъръ; (în цen:) învedepatŭ, въzвtŭ de toцĭ. 2) venitŭ a гъsdвi în kortвл kвîva; stpeînŭ; (fir:) чeл afaръ din sввiektŭ, întpodвsŭ, saŭ adъoratŭ пе d' asвnpa. [ἐπὶ, σκηνή]. [de вnde

'Επι-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω, îmĭ ашezŭ kortвл вndeва; viŭ, saŭ mъ dвkŭ sъ гъsdвïeskŭ în kortвл kвîva ka stpeinŭ; (în цen:) гъsdвïeskŭ.

'Επι-σκήπτω, biit: -σκήψω, pezemŭ чeва, (ш i ел:) mъ pezemŭ de чeва; asvîrлŭ чeва repede, (ш i ел:) kazŭ kъ toatъ a mea

греѕtate neste чева, saŭ asѕпра кѕїва. (кѕ dat: saŭ преп: ак: indip:). «'Επισκήπτειν τελευτὴν θεσφάτων εἴς τινα». Esхл: «Εἰς δένδρα ἐπισκήπτειν (τὸν κεραυνὸν)» Ер: (ші fir:) «Τὰ ἐπισκήπτοντα αὐτῇ νοσήματα». Хрs: 2) порѕнчеskŭ, saŭ adѕкŭ a minte кѕїва чева. «Τάδε ἐπισκήπτω ὑμῖν, θεοὺς ἐπικαλέων». Ер: «Ὑμῖν δὲ πάντα ταῦτα ἐπισκήπτω τελεῖν». Sof: «Ὑμῖν δὲ κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν». Sof: «Ἀποθνήσκοντες ἡμῖν ἐπέτκηψαν τιμωρεῖν». Лs. «'Επισκήπτουσά μοι πολλὰ τὸν ὅρκον». Елd: «'Επισκήπτουσί τε ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων μηδὲν νεωτερίζειν». Ер: «Τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν κελεύοντας». Ер: «Τοσοῦτον σ' ἐπισκήπτω, τέκνον». Sof: 3) (maĭ de мѕлте орĭ між: кѕ dat:) atinrŭ, dожъneskŭ; (партік:) пîръskŭ în жѕdікъtopie (прінч: пentрѕ omорŭ, saŭ minчinoasъ мъртѕріе), protestezŭ. «Οὐδεὶς ἐπισκήψει αὐτῷ». Плt: «'Επισκῆψαί τι τοῖς πρὸς χάριν λεγομένοις». Хрs: «'Επισκήπτειν τῇ καταστάσει τινος». Грг: sъ protesteze înпротіва pîndѕіріĭ лѕĭ. (ші між:) «'Επισκήπτομαι τῇ μαρτυρίᾳ τῶν ἀντιδίκων». Плt: «Ὑβρισμένος ὑπὸ Σίμωνος οὐκ ἐτόλμησεν αὐτῷ ἐπισκήψασθαι». Лs: (ші кѕ ак: преп: indip:) «Ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ οὐκ ἐτόλμησεν ἐπισκήψασθαι εἰς ὑμᾶς». Лs:

'Επι-σκηρίπτω, віit: -ίψω, поеt: în локŭ de ἐπισκήπτω.

'Επίσκηψις, εως (ἡ), pezemape пе чева (акt: saŭ пas:); пъвъліре, atакаре; порѕнчіре; мѕstpape; протestape; пîрîре (прінч: пentрѕ omорŭ, saŭ minчinoasъ мъртѕріе). [ἐπισκήπτω].

'Επι-σκιάζω, віit: -άσω, ѕмбреskŭ чева; акоперŭ; askѕnzŭ; îĭ пѕіŭ чева dînainte, îĭ fakŭ întѕnepікŭ (пропр: ші fir:). «Δόμον ἐπισκιάζω». Оп: (ші пas: saŭ між:) «Λαθραῖον ὄμμα ἐπεσκιασμένη». Sof: ѕĭtîndѕ мъ fъръ a мъ вedea. [de ѕnde

'Επισκίασμα (τὸ), ѕмбрітѕръ, че se faче neste чева. [ші

'Επισκίασις, εως (ἡ), ѕмбріре (акt: saŭ пas:); акопеpіре; întѕnечіре.

'Επισκιάω -ῶ, віit: -άσω, поеt: în локŭ de ἐπισκιάζω. [ші

'Επίσκιος (ὁ, ἡ), чел че аре asѕпръ 'шĭ ѕмбръ, ѕмбрітŭ; (прін întind: ші fir:) askѕnsŭ; întѕnечітŭ, saŭ întѕnекоsŭ. «Βίος —». Пл: віацъ прівatъ, «Ἀκτῖνες ἐπίσκιοι». Арat: întѕnекоase. «Τὰ ἐπίσκια». ѕмбрітѕреле. 2). (акt:) ѕмбріторŭ de чева. «'Ομμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος». Sof: цiindѕ 'ш. mîna dînaintea окілор. [ἐπὶ, σκιά].

'Επι-σκιρτάω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) saлtŭ, sъpŭ neste, saŭ пentрѕ чева.

'Επισκίως, adв: ка sѕвt ѕмбръ, întѕnекat. [ἐπίσκιος].

'Επίσκληρος (ὁ, ἡ), пѕцin чева, saŭ пе d'asѕпра вîptosŭ, asпрѕ, tape. [ἐπὶ, σκληρός].

'Επισκοπεῖον (τὸ), епіskопatŭ, saŭ решеdinцъ de епіskопŭ. [ші

'Επισκοπεύω, віit: -εύσω, sîntŭ епіskопŭ [ἐπίσκοπος]. 2)=кѕ...

'Επι-σκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Επισκέπτομαι, прівеskŭ (прінч: din локŭ 'naлtŭ); вагŭ de seamъ кѕ лѕаре a minte; înгріжеskŭ, amŭ sѕвt a mea превегіере; каѕtŭ волнавŭ; черчетezŭ кѕ mintea, мъ rîndeskŭ віне, meditezŭ. [din

'Επισκοπὴ (ἡ), = 'Επισκόπησις, вizitape; овсерваре кѕ лѕаре aminte; înгріжіре, епіstasie; skѕмпъ черчетаре. 2) (вisep:) епіskопіе, saŭ demnitate de епіskопŭ; ші ='Επισκοπεῖον. [ἐπισκέπτω].

'Επισκόπησις, εως (ἡ), прівіре din локŭ 'naлtŭ; въгътоаре de seamъ черчетаре; вizitape; înгріжіре. [ἐπισκοπῶ].

'Επισκοπία (ἡ), nemepіре de skопŭ, saŭ de semnŭ, ла каре прівеште чінева. [ші

'Επισκοπικὸς, ἡ, ὸν, (вisep:) кѕвenitŭ ла епіskопŭ. [din

'Επίσκοπος (ὁ), [ἐπισκέπτω] въгъторŭ de seamъ, ревізорŭ, пъzitорŭ, епіstatŭ, înгріжіторŭ; (вisep:) епіskопŭ. 2) чел че аре înaintea окілор, ші nemepeште semnѕл, ла каре аціnteazъ; (în цен:) віне nemepitорŭ, isвѕtitорŭ. «'Οϊστῶν —». Ткр: îndemînatікŭ аркашŭ. (fir:) «Νίκης —». чел че аціnteazъ ла вірѕінцъ. || (neѕt:) ἐπίσκοπα, în локŭ de...

'Επισκόπως, adв: dpeпt ла semnŭ; nemepit.

'Επι-σκοταζω, віit: -άσω, ші ἐπισκοτέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat: saŭ ак:) întѕnepічezŭ чева, stînd înaintea лѕminеĭ; (fir:) акоперŭ, ѕмбреskŭ. «Νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν». Dm: (ші пas:) «Τῇ ἀπειρίῃ ἐπισκοτεύμενος». Іпкр: [de ѕnde

'Επισκότησις, εως (ἡ), întѕnepічіре (акt: saŭ пas:).

'Επι-σκοτίζω, віit: ίσω,='Επισκοτέω. [de ѕnde

'Επισκότισις, εως (ἡ), ='Επισκότησις.

'Επίσκοτος (ὁ, ἡ), чел че se afлъ ла întѕnepікŭ. [ἐπὶ, σκότος].

Ἐπι-σκύζομαι, віit: -σκύσομαι, поet: (кȣ dat:) mъ пекъжеsкȣ asȣпра кȣїва, saȣ пentрȣ чева.

Ἐπι-σκυθίζω, [ἐπὶ, σκύθος, Еол: în локȣ de σκύφος] віit: -ίσω, веаȣ mȣлtȣ вinȣ, sîntȣ вецівȣ (dȣпе ziч: deшертȣ ла пахаре).

Ἐπι-σκυθρωπάζω, віit: -άσω, шъ поsomoръsкȣ пentрȣ чева.

Ἐπισκύνιον (τὸ), [ἐπισκύζω] înкрецitȣра fрȣпцiї пе лîпгъ sпрînчене (каре se fаче, кînd пе поsomорîm); (прiп întind:) mîndpie, mъреціе; шînie; rîndipe; (în цen:) поsomорîpe. (se конf: кȣ ἐπισκήνιον).

Ἐπισκώπτης, ου (ὁ), ватжокоріtорȣ, лȣъtорȣ în pîsȣ. [din

Ἐπι-σκώπτω, віit: -σκώψω, (кȣ ак;) sȣпъръ, atinгȣ кȣ ворве, iaȣ în pîsȣ, ватжокореsкȣ; (fъръ каzȣ) глȣmeskȣ. [de ȣnde

Ἐπίσκωψις, εως (ἡ), ватжокоріре, лȣаре în pîsȣ; глȣmipe.

Ἐπι-σμαραγέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: tронкъneskȣ tape ловind, saȣ къzînd пеste чева.

Ἐπι-σμάω -ῶ, віit: -ήσω, = Ἐπισμήχω.

Ἐπισμῇ, At: a 3: sinг: перs: a лȣї ἐπισμάω.

Ἐπι-σμήχω, віit: -σμήξω, fрекȣ, (шi прiп întind:) лiпеsкȣ чева пеste чева. (веzї шi ἐπιτρίβω).

Ἐπισμυγερὸς, ὰ, ὸν, поet: foapte вреdnікȣ de мiлъ, преа tiкълоsȣ. [ἐπισμύχω]. [de ȣnde

Ἐπισμυγερῶς, adв: поet: în кiпȣ преа вреdnікȣ de мiлъ, кȣ mȣлtъ tiкълошіе.

Ἐπι-σμύχω, віit: -σμύξω, апъsȣ, înпiлеzȣ, топеsкȣ de totȣ.

Ἐπι-σοβέω -ῶ, віit: -ήσω, ȣmблȣ (stръm: daȣ, saȣ fакȣ чева) кȣ греȣtate, mîndpie, înгîmfape, шi чл:

Ἐπίσογκος (ὁ, ἡ), de o потрівъ, asemenea ла mъріme кȣ алtȣ чева. «Κουφοτέρα ἡ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατος». Stp: [ἐπὶ, ἴσος, ὄγκος].

Ἔπισος (ὁ, ἡ), maї (în апроksimaцie), saȣ еksaкt de опотрівъ. [ἐπὶ, ἴσος]. [de ȣnde

Ἐπισόω -ῶ, віit: -ώσω, fакȣ чева еksaкt, saȣ în апроksimaцie deопотрівъ, asemenea кȣ алtȣ чева.

Ἐπισπάδην [ἐπισπάω], adв: întр' o sорвіре, пе перesȣfлate. «Πίνειν ἐπισπάδην». Iпкр:

Ἐπι-σπαίρω, віit: -σπαρῶ, mъ ватȣ ка пештеле (îmї вate iniшa) пentрȣ чева.

Ἐπίσπασις, εως (ἡ), траціере în sȣs, sорвіре. [шi

Ἐπισπασμὸς (ὁ), = Ἐπίσπασις. [шi

Ἐπισπαστὴρ (ὁ), = Ἐπίσπαστρον. [шi

Ἐπισπαστικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшime, saȣ пȣtepe de a atраце, (проп: шi fir:) atраktівȣ. [шi

Ἐπισπαστὸς, ἡ, ὸν, atрasȣ, saȣ de atрas. «Κακὸν —». Od: Σ. шi Ω. ръȣ, че sinгȣрȣ atраце чiнева asȣпръ 'шї. [шi

Ἐπίσπαστρον (τὸ), (în цen:) ор че слȣжеште ла траціере de чева; (iар парt:) верігъ (saȣ алtȣ чева de ачееашї întреbȣinцаре) de ȣшъ; fȣnia, de каре тръгînd se stрînце mреажа; ȣnȣ felȣ de перdea, че întр' ачелашї кiпȣ se înкide, шi se deskide, шi чл: [din

Ἐπι-σπάω -ῶ, віit: -άσω, tрагȣ, atрагȣ, tîръsкȣ кътре чева. || (miж:) tрагȣ dȣпе sinemї, saȣ în пaртea mea; (fir:) îmї a-atрагȣ, saȣ îmї прiчinȣїеsкȣ (віне saȣ ръȣ) еȣ însȣmї; atрагȣ, îndȣплекȣ a mъ imita. «Ὥστε καὶ τὸν Κῦρον ἐπισπάσασθαι ἐμπλησθῆναι δακρύων τὰ ὄμματα». Ksn: (шi пas:) «Τὴν θάλασσαν ἐξαπίνης ἐπισπωμένην». Тȣч: (dȣпе Sхол:) ἐπερχομένην.

Ἐπισπεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣї ἐφέπω.

Ἐπι-σπείρω, віit: -σπερῶ, semъnȣ пе d' asȣпра, saȣ de ал doiлea.

Ἐπίσπεισις, εως (ἡ), topnape de (saȣ ка de) лiваціе d' asȣпра. [шi

Ἐπίσπεισμα (τὸ), чееа че se toapnъ în felȣ de лiваціе d'asȣпра (прiпч:) din чееа че прisoseште în пахарȣ. (de ȣnde) «Ἐκκεχυμένων ἐπίσπεισμα». Пл: [din

Ἐπι-σπένδω, віit: σπείσω, (кȣ dat;) върsȣ вре ȣnȣ лiкȣidȣ în felȣ de лiваціе пе ste чева. 2) (miж:) fакȣ iаръшї лiвації (înвоїелi, паче) кȣ чiнева.

Ἐπισπερχὴς, έος (ὁ, ἡ), преа граbнікȣ (aktівȣ, stрашнікȣ, шi чл:). [din

Ἐπι-σπέρχω, віit: -σπέρξω, = Ἐπισπεύδω, гръвеsкȣ, siлеsкȣ. порneskȣ чева, saȣ (ел:) mъ порneskȣ кȣ iȣцеалъ.

Ἐπισπερχῶς, adв: кȣ mаре граbъ (еksaktitate, stръшнiчie, шi чл:). [ἐπισπερχής].

Ἐπισπέσθαι, nex 2: de inf: ал лȣї ἐφέπομαι.

Ἐπι-σπεύδω, віit: -σπεύσω, = Ἐπείγω, saȣ Κατεπείγω, гръвеsкȣ, îndemnȣ; (nestр: saȣ ел:) mъ гръвеsкȣ (арътȣ вȣnъ воiнцъ, daȣ граbнікȣ ажȣtорȣ) ла чева. «Οἷς μὴ φύσις ἐπέσπευσε». Плt: nȣ 'ї a ажȣtat. «Ἀλλὰ ταῦτα (τὰ συμποτικὰ ζητήματα) οὐκ εἰς ταὐτὸ τῷ οἴνῳ ἐπισπεύδει». Ksn: nȣ se înвоiеsк кȣ вinȣл.

'Επίσπῃ, поет: а 2 пеps: de пех: 2: ал sȣп: лȣї ἐφέπομαι.

'Επι-σπλαγχνίζομαι, віit: -ίσομαι, (кȣ dat:) simцȣ компътimipe (imї este milъ) de чіпева.

'Επίσπληνος (ὁ, ἡ), пътimашȣ de sплinъ. [ἐπὶ, σπλήν].

'Επισπόμενος, пех: 2: de партч: ал лȣї ἐφέπομαι.

'Επισπονδὴ (ἡ), maї din ȣрmъ tpaкtatȣ de înвoiaлъ. [ἐπισπένδω].

'Επισπορὰ (ἡ), a doiлea пeste чea din tîї semъnape. [ші

'Επισπορία (ἡ), поет: în локȣ de ἐπισπορά. [ші

'Επίσπορος (ὁ, ἡ), semъnatȣ, saȣ кape se seamъnъ maї în ȣрmъ de (saȣ пeste) чева. «'Επίσπορα (τὰ), Tfp: (легȣme, saȣ вердеце) кape se seamъnъ de mȣлte-орї пе anȣ. (fir:) «'Επίσποροι». Esx: în локȣ de ἐπίγονοι, stpъnепоцї, ȣрmашї. [ἐπισπείρω]

'Επι-σπουδάζω, віit: -άσω, = 'Επισπεύδω, mъ гръвeskȣ, saȣ mъ пріпeskȣ. [de ȣnde

'Επισπουδαστὴς, οῦ (ὁ), гръвitopȣ (de алtȣл, saȣ de sine), aкtiвȣ.

'Επισπὼν, поет: пех: 2: de партч: ал лȣї ἐφέπω.

'Επισσείω, поет: în локȣ de ἐπισείω.

'Επισσεύω, поет: în локȣ de ἐπισεύω.

Ἔπισσος [ἐπὶ], η, ον, поет: (пpea papȣ) maї din ȣрmъ, maȣ noȣ. (вezї μέτασσος, ші περισσὸς).

'Επίσσυτος (ὁ, ἡ), поет: [ἐπισσεύομαι] чел че віne iȣte, кȣ mape гpaвъ, алеpгînd. «Πόθεν ἐπίσσυτος»; Esxл: «Πηγὴ—». Esxл: = 'Επίῤῥυτος. «Χρόνος — ». Esxл: timпȣл віitopȣ.

'Επίσσωτρον, (τὸ), поет: în локȣ de ἐπίσωτρον.

'Επίστα, Dop: în локȣ de ἐπιστασαι, 2: sinг: пeps: a лȣї ἐπίσταμαι.

'Επισταγμὸς (ὁ), пікътȣръ пе чева. [ἐπιστάζω].

Ἐπισταδὸν, [ἐφίσταμαι] adв: поет: кȣ stъpȣinцъ, кȣ лȣape a minte, кȣ înгpiжipe; dapîndȣл, în mipȣ, în концinepe. (вezї ші παρασταδόν).

'Επι-στάζω, віit: -στάξω, пікȣ (stp: ші nestp:) пе чева, saȣ des; (med:) îmї пікъ, îmї кȣpцe sînцe din nasȣ.

'Επίσταθμα (τὰ), staцiї (гъsdȣipї) ostъшештї. [ἐπὶ, σταθμός].

'Επι-σταθμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, кîntъpeskȣ; (fir:) sokoteskȣ, mъsȣpȣ кȣ mintea, mъ гîndeskȣ.

'Επι-σταθμεύω, віit: -εύσω, daȣ în гasdъ (кfaptipȣ) пе чіпева ȣndeва; (пpin întind:) sȣпъpȣ. «Τὰ ὦτα διαλέξεσιν ἀκαίροις ἐπισταθμεύειν». Пл: (ші пas:) «Οἰκίαι χαμαιτύπαις ἐπισταθμευόμεναι». Пл: sлȣжind de гasde. [ші

'Επισταθμία (ἡ), гъsdȣipe ȣndeва; îndatopipe de a гъsdȣi четъцeniї пе tpeкътopiї ostaшї, solї, ші чл: în кaseле лор. «Τῶν ἐπισταθμιῶν ἀπαλλάξας ἠγαπήθη». Пл: [din

'Επίσταθμος (ὁ, ἡ), adaoȣȣ ла гpeȣteta (de кîntapȣ). (вezї ші ἐπίμετρον). [ἐπὶ, στάθμη]. 2) гъsdȣitȣ în кasa кȣїва (кfaptipantȣ); (пpin întind: ші fir:) вenitȣ de afapъ; adъoratȣ ла чева. || (sȣвst:) însъpчinatȣ кȣ пpeгътipea, ші înпъpцipea кfaptipeлop, кfaptaлnікȣ, saȣ конакчіȣ, (fpanц:) marechal des logis; (în цen:) înгpiжitopȣ, eпistatȣ; (de ȣnde ла Пepsї) sȣвt-гȣвepnatopȣ. [ἐπὶ, σταθμός].

'Επι-σταλάζω, віit: -άξω, ші ἐπισταλάω, віit: -άσω, = 'Επιστάζω.

'Επίσταλμα (τὸ), op че лȣкpȣ, desпpe кape sкpie (вesteшte, пopȣnчeшte) чіпева, saȣ desпpe кape s' a пopȣnчit a sкpi кȣїва, (Itaл:) komisionȣ. [ші

'Επισταλτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ ла sкpiepe de sкpisopї, eпistoлікȣ.]ἐπιστέλλω]. [de ȣnde

'Επισταλτικῶς, adв: în feлȣ de eпistoлъ, saȣ sкpisoape.

'Επίσταμαι, віit: ἐπιστήσομαι, (пpeл: ἠπιστάμην, пех: ἠπιστήθην, mi пosit: ἐπιστητεον) (пpinч: ші dȣne etimoл: Ion: în локȣ de ἐφίσταμαι, = ἐφίστημι τὸν νοῦν εἴς τι; dap maї пpoвaвiлȣ din ἐπὶ, ἴσημι, шtiȣ). (кȣ aк:) шtiȣ, кȣnoskȣ віne чева, amȣ îndemînъtate ші eкsпepiinцъ ла чева «Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα». Iл: Ψ. «Τέκτονος, ὅς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα». Iл: E. (ші кȣ inf:) «Ὅςτις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν». Iл: Ξ. «Οὐδὲ οἱ ὀστέα ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ συλλέξαι». Iл: F. «Νῦν δ' οὔτ' ἄρ' πη θέσθαι ἐπίσταμαι». Od: N. «'Επιστάμεναι σάφα θυμῷ». Od: Δ. || (пaptч:) ἐπιστάμενος, η, ον, поет: (кȣ цen: saȣ dat: eл:) în локȣ de ἐπιστήμων, шtiitopȣ, îndemînatiкȣ; (fъpъ кazȣ) înцeлeптȣ. «Ἀνδρὸς ἐπισταμένου». Od: Ξ. de ȣnde

'Επισταμένως, adв: = 'Επιστημόνως, кȣ îndemînatate, кȣ înцeлeпчїȣne. «Εὖ καὶ ἐπισταμένως». Iл: K. ші Od: Y.

'Επίσταξις, εως (ἡ), пікape, кȣpцepe

(прінч: de sînцe din nasŭ). [ἐπιστάζω].

'Επιστασία (ἡ), = 'Επίστασις, лѹаре a minte, silinцъ; 2) treaba, demnitatea enistatѹлѹĭ. [ші

'Επιστάσιος (ὁ, ἡ), опріторŭ, fъкъtорŭ de a sta în локŭ. «Ζεύς — ». Пл: (Лат:) Jupiter stator. [ші

'Επίστασις, εως (ἡ), [ἐφίστημι] (акт:) опріре. «Αἵματος («Οὔρου) — ». Лкs: 2) (між:) a se опрі, a sta ѹndeва. «Γενομένης δὲ κατὰ τὸν τόπον ἐπιστάσεως». Пл: «Πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις». Sof: «Ὄζους ἐμποιεῖν διὰ τὴν ἐπίστασιν». Tfp: 3) (fir:) înfiцepe de minte, sкѹmпъ бъгъре de seamъ. «'Εν τῇ ἐπιστάσει καὶ τῷ ἀτενισμῷ». Ttp: «'Επιστάσεως προσδεῖται». Плв: «Εξ ἐπιστάσεως». Плв: кѹ лѹаре a minte. «Πολλοὺς ἦγεν εἰς ἐπίστασιν». Плв: îĭ fъчea бъгъtорĭ de seamъ. 4) înгріжіре, enistasie. «'Επιτρέπειν ἔργων ἐπίστασιν». Ksn:

'Επιστατεία (ἡ), enistasie, treaba enistatѹлѹĭ. [din

'Επιστατεύω, віit: -εύσω, ші ἐπιστατέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ enistatŭ neste чева; înгріжeskŭ a se sъвîрші чева. (кѹ цen:) «'Επιστατῶν τοῦ εἶναι». Ksn: ші (кѹ dat:) «'Επιστατῶ τοῖς μανθάνουσι». Пл: [din

'Επιστατὴρ, Dop: поет: în локŭ de...

'Επιστάτης [ἐφίσταμαι], ου (ὁ), (архаікŭ ші dѹпе zіч:) чел че stъ d' asѹпра, saŭ апроапе, saŭ în ѹрmъ de чева; (de ѹnde) чершъtорŭ, че stъ ла ѹша кѹĭва. «Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δοίης». Od: P. (în pesвoiŭ) чел ашezatŭ din dъръtѹл челѹĭ dînainte. 2) (обіч:) pîndѹitŭ înгріжitорŭ asѹпра вре ѹnѹĭ лѹкрѹ, enistatŭ; (парт: în At): прітанѹл, ал кърѹіа pîndŭ ера a прешеda o zi nѹmaĭ asѹпра гѹвернъріĭ statѹлѹĭ, enistatŭ; (în цen:) къпetenie, administpatorŭ, проestosŭ; кîрmачіŭ de корабіе; пedaгогŭ, saŭ гѹвернорŭ de копіĭ, ші чл: «Καὶ ἐν τοῖς ἔργοις, ἄν τε ἐπίτροπος ᾖ ὁ ἐφεστηκὼς, ἄν τε καὶ ἐπιστάτης». Ksn: 3) (прea pap) în локŭ de ἐπιστήμων (Плт: Протагора 9). 4) (ка sѹвst:) пірostie, niedestaлŭ, saŭ пічорŭ de stîлпŭ, ші чл: (вezĭ ші ὑποστάτης. 5)=Σταμίν.

'Επιστατητέον, posit: ал лѹĭ ἐπιστατέω.

'Επιστατικὸς, ὴ, ὸν, кѹвenitŭ enistatѹлѹĭ, saŭ enistasieĭ. 2) каре se faче кѹ лѹаре a minte ші stъpѹinцъ. [ἐπιστάτης]. [de ѹnde

'Επιστατικῶς, adв: грам: екsплік: a лѹĭ ἐπισταδόν.

'Επιστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѹĭ ἐπιστάτης.

'Επίστατον (τὸ),='Επιστάτης (4).

'Επι-σταχύω, віit: -ύσω, поет: pesъpŭ, ші кpeskŭ ка ѹnŭ spikŭ. (fir:) «Νεῖόν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι». Апл:

'Επιστέαται, Ion: în локŭ de ἐπίστανται.

'Επι-στεγάζω, віit: -άσω, акоперŭ пе d' asѹпра кѹ (saŭ ка кѹ) înвелішŭ.

'Επι-στείβω, віit: -στείψω, калкŭ, ѹmблѹ пе чева. «Ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον». Sof: 2) (fir:) întpeпpinzŭ. «Ἔργον ἐπιστείβω». Opf:

'Επιστείριος (ὁ, ἡ), ашezatŭ, potpiвitŭ пе карena, saŭ partea fѹndѹлѹĭ коръвіі, кîtъ intpъ în апъ. [ἐπὶ, στεῖρα].

'Επι-στείχω, (fъръ віit:) кълъtopeskŭ, mepгŭ spre..., înaintezŭ.

'Επι-στέλλω, віit: -στελῶ, tpimiцŭ(прінч:) шtipe, saŭ sкpisoape кътре чінева; вesteskŭ (порѹnчeskŭ) прin tpimisŭ. saŭ sкpisoape; (în цen:) daŭ opdinŭ. (кѹ dat:) «Οὐ δυνατὸν εἶναι, παρ' ἃ βασιλεὺς ἐπέστειλεν αὐτῷ, ἄλλα ποιεῖν». Ksn: (ші кѹ inf:) «Τῷ τότε ναυάρχῳ ἐπέστειλαν ὑπηρετεῖν Κύρῳ, εἴ τι δέοιτο». Ksn; «'Επιστέλλειν δ' αὐτῷ τοὺς ἀπολλυμένους, ἐὰν σωθῇ, ἀπαγγεῖλαι, ὅτι». Ksn: (ші пas:) «Τὰ ἐπεσταλμένα». Лкs: (вezĭ ἐπίσταλμα). 2) (шаĭ noŭ) sкpiŭ sкpisopĭ. «Ἦν δὲ καὶ ἐπιστέλλειν δεινὸς». Sѹid: 3) поет: în локŭ de περιστέλλω, îmĭ sѹmeцŭ хаĭna. «Φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν». Епгр:

'Επι-στενάζω, віit: άξω, ші

'Επι-στενασχίζω, віit: -ίτω, поет: [ші

'Επι-στενάχομαι, (fъръ віit:) поет: în локŭ de...

'Επι-στένω, віit: -στενῶ, (кѹ dat:) oftezŭ, sѹspiuŭ пentpѹ чева.

'Επι-στεφανόω -ῶ, віit: -ώσω, пѹіŭ кѹnѹnъ пе капѹл кѹĭва, înкѹnѹnezŭ.

'Επιστεφὴς, έος, (ὁ, ἡ), плinŭ пînъ în вѹze. (кѹ цen:) «Κρατῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο». Іл: Θ. ші Od: B. «Νῆσος ὕλης ἐπιστεφής». Esхл: [din

'Επι-στέφω, віit: -στέψω, (кѹ цen: indip:) ѹmплѹ пахарѹл ші чл: пînъ în вѹze. «Κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο; Іл: A. 2) (кѹ dat: indip:) adѹкŭ чева în чinstea кѹĭва. «Χοὰς τῷ δ' ἐπέστεφε». Sof:

'Επιστέωνται, Ion: în локŭ de ἐπίστωνται, a 3: îm: пeps: de sѹп: лѹĭ ἐπίσταμαι.

'Επι-στηθίζομαι, віit: -ίσομαι, (кѹ dat:) mъ pezemŭ кѹ пieптѹл de чева. [din

'Επιστήθιος (ὁ, ἡ), чел depe (pezematŭ пе) пieптŭ. [ἐπὶ, στῆθος].

'Επι-στηλόω -ῶ, віit: -ώσω, пѹіŭ d' asѹпра (прінч: пе mopmîntŭ) колоанъ.

'Επίστημα (τὸ), op че se ашeazъ пе-

ste чева (прінч: колоанъ, ші чл: пе mormîntŭ). (везї ші ἐπίθημα) [ἐπὶ, στάω].

'Επιστήμη (ἡ), [ἐπίσταμαι] аџintape de minte, sîlinџъ. «Ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπιστήμαις». Iskp: 2) штіінџъ, кѫноштінџъ, înвъџътѫръ, експерîінџъ, îndemînъtate. «Θεράποντας ἀρίστους ἐπιστήμαις». Ksn:

'Επίστημι, Ion: în локŭ de ἐφίστημι.

'Επιστημονικὸς, ὴ, ὸν, (mi adв:) -ικῶς, atinгъtopŭ de штіінџъ, штіінџifікŭ; каре se îndeлetniчеште, saŭ este deпрinsŭ ла штіінџе. [ші

'Επιστημόνως, adв: (компар: ἐπιστημονέστερον) кѫ штіінџъ, експеріінџъ, saŭ îndemînъtate. [ἐπιστήμων].

'Επίστημος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ἐπιστήμων.

'Επιστημοσύνη (ἡ), ='Επιστήμη. [din

'Επιστήμων, ονος (ὁ, ἡ), (кѫ џеп: saŭ преп: ак:) штіітopŭ кѫ скѫмпъtate de чева; експеріінџatŭ; îndemînatікŭ; înвъџatŭ; înџелептŭ. [ἐπίσταμαι].

'Επιστήριγμα (τὸ), спріжінŭ, реazъmŭ, saŭ pezemъtoape. [din

'Επι-στηρίζω, віit: -ίξω, pezemŭ, (ші між:) mъ pezemŭ пе чева.

'Επιστητέον, nosit: ал лѫї ἐπίσταμαι.

'Επιστητικὸς, ὴ, ὸν, disпѫsŭ, îndemînatікŭ ла înвъџътѫръ. [din

'Επιστητὸς, ὴ, ὸν, пѫtinчosŭ de a se înвъџа, a i se кîштіга штіінџа. [ἐπίσταμαι].

'Επιστιγμὴ (ἡ), пѫntŭ пѫsŭ пе чева. [din

'Επι-στίζω, віit: -στίξω, пѫntezŭ пе чева, saŭ însemnezŭ пе d' asѫпра кѫ пѫntѫрї.

'Επι-στίλβω, віit: -στίλψω, лѫчеskŭ, sкліпеskŭ пе d' asѫпра.

'Επίστιος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ἐφέστιος. || (sѫвst:) 'Επίστιον (τὸ), локѫінџъ, касъ (кѫ toate челе dintp' însa); familie; (desпре коръвії) = Νεώσοικος, apsenaлŭ.

'Επιστιχάομαι -ῶμαι, поеt: = 'Επιστείχω. [din

'Επίστιχος (ὁ, ἡ), пѫsŭ in шірŭ, saŭ în лінie dpeaпtъ. [ἐπὶ, στίχος].

'Επι-στοβέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: (кѫ ак:) ='Επισκώπτω, îmĭ batŭ жовŭ, pîzŭ de чінева.

'Επιστολάδην [ἐπιστέλλω], adв: поеt: кѫ поалеле хаїнеї sѫmese.

'Επιστολεὺς, έως (ὁ), pîndѫitŭ asѫпра flоteї, віџ-amiралŭ. [ἐπὶ, στόλος]. 2) maї noŭ) секретарŭ; adѫкъtopŭ de skpisopї. [din

'Επιστολὴ (ἡ), (în џеп:) штіре, saŭ opdinŭ tpiшise кътре чінева înskpis, saŭ прin înadins tpimisŭ; (обіч:) skpisoape.

'Επιστολιαφόρος (ὁ, ἡ), (în џеп:) dѫкъtopŭ de (însъpчinatŭ кѫ) op че fел de порѫпкъ, saŭ opdinŭ; (обіч:) = Γραμματοκομιστὴς. || (sѫвst:) = 'Επιστολεύς, sѫвt-amiралŭ. [ἐπιστόλιον, φέρω].

'Επι-στολίζω, віit: -ίσω, înвракŭ, înпоdoвеskŭ пе d' asѫпра.

'Επιστολικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de skpisoape, епistолікŭ. [ші

'Επιστολιμαῖος, α, ον, каре se faче прin (saŭ în felŭ de) skpisoape. «Δυνάμεις ἐπιστολιμαῖαι». Dm: пѫtepї înfiinџate пѫmaї în skpisopї, iap пѫ în faптъ. [ші

'Επιστόλιον (τὸ), skpisopікъ, вілеtŭ, ръвашŭ (dim:). [ἐπιστολή].

'Επιστολιοφόρος (ὁ, ἡ), ='Επιστολιαφόρος.

'Επιστολογραφικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitŭ, folositopŭ ла skpiepe de skpisopї. [din

'Επιστολογράφὸς (ὁ, ἡ), skpiitopŭ de skpisopї, însъpчinatŭ кѫ кореskondinџа кѫїва. [ἐπιστολὴ, γράφω].

'Επιστολοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de (saŭ ка о) skpisoape. [ἐπιστολὴ, εἶδος].

'Επι-στομίζω, віit: -ίσω, astѫпŭ гѫра кѫїва; (desпре калŭ) îл џіŭ, îл domoлeskŭ прin zъвалъ; (în џеп: ші fir:) опреskŭ, tpaгŭ înапої, înfpînezŭ 2) tpînteskŭ пе чінева кѫ faџа în жos.

'Επιστόμιον (τό), ші

'Επιστομὶς, ίδος (ἡ), [ἐπὶ, στόμα] ші

'Επιστόμισμα (τὸ), op че слѫжеште a astѫпа, a înкide гѫра кѫїва (проп: ші fir:); (iap пaptік:) zъвалъ; проџапŭ; fpîŭ. 2) astѫпѫшŭ, doпŭ (de op че вasŭ); (fir:) міжлокŭ de adѫчере ла tъчере; опріре. [ἐπιστομίζω].

'Επι-στοναχέω -ῶ, віit: -ήσω, ші

'Επι-στοναχίζω, віit: -ίσω, поеt: în локŭ de ἐπιστένω.

'Επι-στορέννυμι, ші (în sink:) 'Επι-στόρνυμι, віit: -στορέσω, аштерпŭ, întinzŭ чева пе d' asѫпра.

'Επιστρατεία (ἡ), експеdiџie de oaste înпроtіва кѫїва. [din

'Επι-στρατεύω, віit: -εύσω, ші між: -εύομαι, віit: -εύσομαι, (кѫ dat:) mъ порneskŭ кѫ оштіре asѫпра кѫїва.

'Επιστράτηγος, ал doілеа dѫпе џенералŭ; (ші dѫпе înпрежѫръpї) ѫрmъtopŭ, saŭ локоџіitopŭ komandipѫлѫї оштіреї, (fpanџ:) général licutenat. [ἐπὶ, στρατηγός].

'Επιστρατηΐη (ἡ), Ion: în локŭ de ἐπιστρατεία.

'Επιστρατοπεδεία (ἡ), sѫвst: лѫї...

'Επι-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, îmĭ aшezъ̆ taвъра înnpotiва (шi în nosiцie prinvoasъ de a пъвълi ла вреme asвпра) връжmaшвлвĭ.

'Επιστρεπτέον, nosit: ал лвĭ ἐπιστρέφω.

'Επιστρεπτικὸς, ὴ, ὸν, prinvinвitorъ̆, saъ̆ пвtinvosъ̆ de a adвче întoarчere (skimвare, лвare a minte) ла чева. [шi

'Επιστρεπτικῶς, adв: кв întoarчere въгъtoape de seamъ ла чева. [шi

'Επίστρεπτος (ὁ, ἡ), вrednikъ̆ de лвat în въгare de seamъ, de privit. [ἐπιστρέφω].

'Επιστρέφεια (ἡ), лвare a minte, silinцъ; aktivitate; îndemînъtate. [din

'Επιστρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), lesnivosъ̆ de înвîptit, mлъdiosъ̆; (fir:) въгъtorъ̆ de seamъ, simitorъ̆; eksaktъ̆, strашnikъ̆; aktivъ̆; iskвsitъ̆. [din

'Επι-στρέφω, biit: -στρέψω, întorkъ̆, înвîpteskъ̆ чева кътре; faкъ̆ пе чinева a se întoarче înapoĭ, (шi fir:) a 'шĭ skimва пърерea, saъ̆ a se faче maĭ въгъtorъ̆ de seamъ. || (miж: saъ̆ ел:) мъ întorkъ̆ înapoĭ; мъ întorkъ̆, ka sъ вzъ̆; (fir:) îmĭ viъ̆ în kвnoшtinцъ, мъ kъieskъ̆, мъ гîndeskъ̆ maĭ вine; iaъ̆ a minte, înгriжeskъ̆ desnpe чева; saъ̆ privеskъ̆ чева de sepiosъ̆, vrednikъ̆ de лвat în въгare de seamъ. «Οὐδὲν ἐφροντίσατε, οὐδ' ἐπεστράφητε ἐπ' οὐδενὶ τούτων». Dm: (шi nas:) «Λόγοι ἐπεστραμμένοι». Ep: emfantĭve, sepioase, вine nemepite, 2) мъ prevтвлв, мъ înвîpteskъ̆; mepгъ̆ în ıpeakъtъ̆, гъsdвĭeskъ̆ des пе вndeва. «Πάντῃ ἐπιστρέφεται». Om: Imn: «'Εν ὁπόσαις τε χώραις ἐνοικεῖ, καὶ εἰς ὁπόσας ἐπιστρέφεται». (вezĭ шi ἀναστρέφω).

'Επιστρεφῶς, (maĭ întpeв: Ion: ἐπιστρεφέως) adв:=Εὐστρόφως; (fir:) кв îndemînъtate, вine nemepit; кв лвare a minte, кв înгriжire, saъ̆ ввпъ воinцъ. «Εἴρετο ἐπιστρεφέως». Ep: întpeва кв квriozitate, шi stърxinцъ. [ἐπιστρεφής].

'Επιστρογγύλλω, biit: -υλῶ, faкъ̆ чева кв totвл (saъ̆ пвцin de a пв fi) potвndъ̆. [din

'Επιστρόγγυλος (ὁ, ἡ), maĭ, saъ̆ de totъ̆ potвndъ̆. [ἐπὶ, στρογγύλος).

'Επιστροφάδην, [ἐπιστρέφω] adв: înвîptind, saъ̆ înвîptîndв se în toate пърцiле. 2) (dвne алцiĭ) ='Επιστρεφῶς. [шi

'Επιστροφεὺς, έως (ὁ), чел dintîĭ вертевръ, saъ̆ kîrчeĭъ̆ de înkeietвръ ал rîtвлвĭ. [din

'Επιστροφὴ (ἡ), întoarчere înapoĭ; (fir) къinцъ, вenipe în sine, rindipe, въгare de seamъ; înгriжipe; eksaktitate; tonъ̆ (emfasъ̆) de квintъ̆; iskвsinцъ; (noet:) mepцepe, saъ̆ гъsdвipe deasъ ла вре вnъ̆ локъ̆. «Δωμάτων ἐπιστροφαί». Esxл: (вezĭ шi ἀναστροφή). [ἐπιστρέφω]; mi= кв...

'Επιστρόφησις, εως (ἡ), înвîptipe, пetpeчepe, mвлtъ komвnikaцie în вре вnъ̆ локъ̆. [neîntp: ἐπιστροφέω].

'Επιστροφία (ἡ), adвkъtoape de întoarчere, saъ̆ kъinцъ, prefъkъtoape de inima omвлвĭ (enit: ал Benepiĭ). [шi

'Επιστροφίδες (αἱ), пъръ̆ krecъ̆. [din

'Επίστροpος (ὁ, ἡ), înвîptitъ̆, pesвvitъ̆. «Δρόμος («Ὅρμος) —». Лкs: 2) (fir:) = 'Επιστρεφὴς, въгъtorъ̆ de seamъ, eksaktъ̆, aktivъ̆, voĭosъ̆. 3) relaцiosъ̆, familiarъ̆ кв чinева, saъ̆ kare merцe des вndева. «Ἀνθρώπων ἐπίστροφος». Od: A. [ἐπιστρέφω]. [de вnde

'Επιστρόφως, adв: ='Επιστρεφῶς.

'Επίστρωμα (τὸ), aшternвtъ̆ пе d' asвпра (kоворъ̆, makatъ̆, харша de kалъ̆, шi чл:). [din

'Επιστρώννυμι, biit. -στρώσω, ='Επιστορέννυμι.

'Επι-στρωφάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (кв ak:) ='Επιστρέφω (2).

'Επιστυγὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte вrъчosъ̆, skîrвosъ̆. [ἐπὶ, στύγος].

'Επι-στυγνάζω, biit: -άσω, (кв dat:) мъ nosomoръskъ̆ (мъ arътъ̆ tpistъ̆) nentpв чева.

'Επιστύλιον (τὸ), гpinda чea mape, чe se пвne neste stîlпĭ, шi цine înveliшвл, saъ̆ katвл de sвs, (Fpanц:) architrave. [ἐπὶ, στύλος].

'Επι-στύφω, biit: -στύψω, privinвĭeskъ̆ stpenezivixne, (шi fir:) nenlъчepe; (npin întind:) atinгъ̆, sвnъръ̆ кв vorвele мele.

'Επι-στωμύλλομαι, biit: -υλοῦμαι, мъ amвiцionezъ̆ a мъ arъta elokвinte, saъ̆ глвmeцъ̆ în чева, глвmeskъ̆.

'Επι-συγ-κάμπτω, biit: -κάμψω, înkovoiъ̆ чева înпpevпъ кв, saъ̆ neste, saъ̆ dвne altъ̆ чева.

'Επι-συγ-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, adвnъ̆ пе lînгъ чele·л-alte, saъ̆ dвne чева.

'Επι-συ-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, maĭвneskъ̆ înпpevпъ шi altъ̆ чева.

'Επι-συκοφαντέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat: indip:) maĭ kalomniъ̆ (nîpъskъ̆) пе чinева înkъ, saъ̆ пentpв чева.

'Επι-συλ-λέγω, biit: -λέξω, maĭ квleiъ̆, maĭ adвnъ̆ înkъ, saъ̆ dвne toate; pekapitвлъ̆, saъ̆ pepetъ̆ пе skвptъ̆ чele zise.

'Επισύλληψις, εως (ἡ), [ἐπισυλλαμβάνω]

алтъ zъmisлipe пeste чea dintîĭ. (вezĭ ші ἐπικύησις).

'Επι-συμβαίνω, вiit: -βήσομαι, mъ întîmплъ пe ършъ, saŭ пe лîнгъ алтeлe. (de ъnde) «'Επισυμβαίνοντα». Fiлsf: акчesopiiлe (întîmплътoapeлe, saŭ în ъpmъ doвîndiтeлe) însъшimĭ a лe sъвiektълъĭ.

'Επισυμμαχία (ἡ), ='Επιμαχία. [ἐπὶ, σὺν, μάχη].

'Επι-συμ-μύω, вiit:- μύσω, (къ dat:) mъ înкizŭ пeste чeвa.

'Επι-συμ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, кazŭ întp' ачeлaшĭ timпŭ saŭ лoкŭ; mъ întîmплъ dъпe, saŭ пe лîнгъ алтeлe. (вezĭ συμπίπτω, în toate акчeпцiiлe).

'Επι-συν-άγω, вiit: -άξω, adъnŭ înкъ, saŭ пe ъpmъ, saŭ пeste чeвa. [de ъnde

'Επισυναγωγὴ (ἡ), adъnape fъкъtъ în ъpmъ пe лîнгъ алтeлe, saŭ desпpe чeвa.

'Επι-συν-αθροίζω, вiit: -οίσω, гpam: eкsплiк: a лъĭ ἐπαγείρω.

'Επι-συν-αινέω -ῶ, вiit: -αινέσω, (къ dat:) mъ înвoĭeskŭ лa чeвa.

'Επι-συν-άπτω, (къ dat: îndip:) ъпeskŭ, înпpeъnŭ чeвa пe лîнгъ алтeлe.

'Επισύνδεσις, εως (ἡ), ші

'Επισύνδεσμος (ὁ), sъвst: aл лъĭ...

'Επι-συν-δέω, вiit: -δήσω, лeгŭ înпpeъnъ чeвa din noŭ, saŭ înкъ maĭ mълt. «Οὐ λύει τὴν ἀπορίαν, ἀλλ' ἐπιξυνδεῖ μᾶλλον». Tfp:

'Επι-συν-δίδωμι, вiit: -δώσω, mъ ъneskŭ, коnкъpгŭ (mъ aшezŭ лa fъndŭ) maĭ în ъpmъ, saŭ în sfîpшitŭ. «'Επισυνδιδόντων ὁλκῇ καὶ φορᾷ τοῦ θλιβομένου πρὸς τὸ κενούμενον ῥευμάτων». Пл:

'Επι-σύν-ειμι. вiit: -έσομαι, sîntŭ, mъ aфлъ de faцъ, iaŭ пapte лa чeвa înпpeъnъ къ алтъл.

'Επι-σύν-ειμι, вiit: -ειμι, mepгŭ înпpeъnъ, mъ adъnŭ, mъ întîлneskŭ къ чinева dъпe чeвa, saŭ înкъ ші алтъ datъ.

'Επι-συν-έχω, вiit -έξω, maĭ цiŭ чeвa înкъ, saŭ пe лîнгъ алтeлe. «Γυναῖκα ἐπισυνέχω». Sкp: maĭ iaŭ în къsъtopie.

'Επισύνθεσις, εως (ἡ), adъoцipe, înnъdipe. [ші

'Επισύνθετος (ὁ, ἡ), къ adaosŭ компъsŭ din чeвa. [ші

'Επισυνθήκη (ἡ), maĭ din ъpmъ, maĭ noъ кondiцie, saŭ aptiкoлŭ adъoгatŭ maĭ în ъpmъ лa кondiцiĭ. [ἐπισυντίθημι].

'Επι-συν-ίστημι, вiit: ἐπισυστήσω, (nex: 2: ἐπισυνέστην, ші чл:) (къ dat: îndip:) adъnŭ, гpъmъdeskŭ чeвa пe лîнгъ, saŭ пeste алтeлe. || (miж: deпon:) faкŭ комплotŭ, saŭ peвoлъцie înпpotiвa къĭвa. 2) mъ maĭ konstitъĭezŭ, mъ înfiinцezŭ înкъ, saŭ пeste алтŭ чeвa.

'Επι-συν-νέω (-νηέω), вiit: -ήσω, гpъmъdeskŭ înпpeъnъ ъna пeste алta.

'Επι-συν-οικίζω, вiit: -ίσω, maĭ adъкŭ mi пe алцiĭ a лoкъi ъndeвa пe лîнгъ чeĭ de maĭ 'nainte, îmmълцeskŭ попopaцia ъnъĭ din noŭ fopmatŭ opaшŭ.

'Επι-συν-τείνω, вiit: -τενῶ, întinzŭ (siлeskŭ, stpimtopezŭ) înкъ maĭ mълt.

'Επι-συν-τίθημι, вiit: ἐπισυνθήσω, adaoгŭ, înшipŭ ші алтeлe пe d' asъпpa; ъneskŭ пe лîнгъ алтeлe; (fiг:) faкŭ алтeлe maĭ noъ кondiцiĭ.

'Επι-συν-τρέχω, вiit: -δραμοῦμαι, алepгŭ înпpeъnъ ъndeвa dъпe алцiĭ.

'Επι-συρίζω (συρίττω), вtit: -ίξω, (къ dat:) fлъepŭ înпpotiвa къĭвa, saŭ пe кînd se ziчe, saŭ se faчe чeвa; вatжoкopeskŭ.

'Επίσυρμα (τὸ), op чe se tîpaшste dъпe чinева, коadъ de хaĭnъ tîpîtъ, ші чл: 2) semnŭ, ъpmъ de лъкpъ, чe s' a tîpît пpin вpe ъuŭ лoкŭ. [ші

'Επισυρμὸς (ὁ, ἡ), tîpîpe de чeвa dъпe sine; (fiг:) лeneвipe, amînape de лъкpъ. 2) = Διασυρμὸς, вatжoкopipe, desпpeцъipe. [ἐπισύρω].

'Επι-συρ-ρέω, вiit: -ρεύσομαι, коnкъpгŭ, mъ adъnŭ în вpe ъnŭ лoкŭ.

'Επι-σύρω, вiit: -συρῶ, tîpъskŭ, tpaгŭ dъпe sinemĭ; (fiг:) пpeлъnцeskŭ, amînŭ лъкpъ; (пpin ъpm:) лeneвeskŭ, neînгpiжeskŭ чeвa. «Πέπλον (θεραπαίνας) ἐπισύρων». Лкs: «'Επισύρων τὰ πράγματα, καὶ διακλέπτων τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν». Лs: (ші eл:) «'Επισύροντες ἐροῦσι». Лкs: «'Εν ταῖς πράξεσι μὴ ἐπισύρειν». M: Ant: (ші пas:) «Γράμματα ἐπισεσυρμένα». Лкs: sкpise къ siлa. «Τὸ ἐπισεσυρμένον τοῦ λόγου». Чiч: sлъвiчiъnea къвîntълъĭ.

'Επισύστασις, εως (ἡ), [ἐπισυνίστημι] adъnape, ъnipe de mълцĭ лa ъnŭ лoкŭ înпpotiвa къĭвa, комплotŭ.

'Επι-συ-στέλλω, вiit: -στελῶ, stpînгŭ neînчetat, ші totdaъna maĭ шълt.

'Επι-συ-στρέφω, вiit: -στρέψω, ъneskŭ кîte пъцinŭ mълцime de nopodŭ asъпpa къĭвa.

'Επίσυχνος (ὁ, ἡ), пpea desŭ, saŭ mълtŭ. [ἐπὶ, συχνός].

'Επισφαγεὺς, έως (ὁ), adînкътъpa чea dintpe гîtŭ ші ъmepĭ. [ἐπὶ, σφαγή].

'Επι-σφαγιάζομαι, вiit: -άσομαι, ші

'Επι-σφάζω, вiit: -σφάξω, înжъnгiŭ (жept-

feskŭ пе чіпева пеste, saŭ dъпе чева.

'Επίσφαιρον (τὸ), înfъшъръtъръ de mînъ a челор че se гіontъïesk къ балъ: 2) minче de піеле ашezatъ în вîрfъл sъбіі челор че se deпрind ла вътъліе къ арme. [ἐπὶ, σφαῖρα].

'Επι-σφακελίζω, віit: -ίσω, гапгрепezŭ пе d' asъпра. [de ъnde

'Επισφακέλισις, εως (ἡ), гапгрепаре пе d' asъпра (прінч: de osŭ).

'Επισφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (înпрot: de ἀσφαλὴς, adікъ) лesnічosŭ a къdea, saŭ a faче пе алтъл sъ казъ, алъпекosŭ, прімеждіosŭ. [din

'Επι-σφάλλω, віit: -σφαλῶ, fakŭ пе чіпева a se потікні, a алъпека, a къdea.

'Επισφαλῶς, adв: къ прімеждіе. [ἐπισφαλής].

'Επίσφατος (ὁ, ἡ), поet:='Επίφατος. (вezĭ ші πρόσφατος).

'Επι-σφάττω, віit: -σφάξω, At: în локŭ de ἐπισφάζω.

'Επι-σφηκόω -ῶ, віit: -ώσω, поet: în локŭ de ἐπισφίγγω, stpînгŭ tape.

'Επίσφηνος (ὁ, ἡ), fъкъtŭ în felŭ de папъ. [ἐπὶ, σφήν].

'Επι-σφίγγω, віit: -σφίγξω, stpînгŭ tape, saŭ înкъ maĭ mълt.

'Επι-σφοδρύνω, віit: -υνῶ, іъцеskŭ, întъреskŭ чева maĭ mълt, fakŭ maĭ аџерŭ.

'Επι-σφραγίζω, віit: -ίσω, печетлъïeskŭ пе d' asъпра. || (між:) întъреskŭ къ печетеа mea; пъіŭ ші чеа maĭ din ърmъ печете ла чева. [de ъnde

'Επι-σφράγισμα (τὸ), печетлъіре пе d'asъпра, saŭ întъріре къ печете. [ші

'Επισφραγιστὴς, οῦ (ὁ), печетлъіторŭ пе d'asъпра, ші чл:

'Επισφύριον (τὸ), парте a кълцъпълъĭ, че акоперіа глезнеле пічорълъĭ; (în ел:) копка, saŭ легътъра кълцъпълъĭ; (іар прінч: neъt: ал лъĭ

'Επισφύριος, ші 'Επίσφυρος (ὁ, ἡ), каре stъ, saŭ se пъпе пе глезнеле пічорълъĭ. [ἐπὶ, σφυρόν].

'Επι-σχάζω, віit:-άσω, крestezŭ къ брічїъл пе d' asъпра.

'Επι-σχεδιάζω, віit: -άσω, fakŭ, saŭ zікŭ чева isвoditŭ în прінъ, saŭ непрегîndit despre ачеea.

'Επισχεδὸν, adв: поet: апроапе, пе лîнгъ. «'Επισχεδὸν ἐρχομένοιο». Апл: апропіindъ se.

'Επι-σχέθω, поet: în локŭ de ἐπέχω.

'Επίσχεο, Ion: în локŭ de ἐπίσχου, між: пех: 2: de порънч: ал лъĭ ἐπέχω.

'Επι-σχερὼ, [ἐπὶ, σχερός] adв: поet: пе pîndŭ, ъпъл dъпе, saŭ пеste алтъл; (despre timпŭ) пе ърmъ; кîte пъцінŭ, saŭ din че în че maĭ mълt.

'Επισχεσία (ἡ), поet: în локŭ de...

'Επίσχεσις, εως (ἡ), опріре, піedікъ; прічіпъіре, saŭ претекstŭ. [ші

'Επισχετικὸς, ἡ, ὸν, чел къ însъшіme de a опрі în локŭ. [ἐπέχω].

'Επι-σχίζω, віit: -ίσω, ръпŭ, кръпŭ чева пе d' asъпра. (se конf: къ ἐπισχάζω).

'Επ-ισχναίνω, віit: -ανῶ, fakŭ a fi чева de totŭ saŭ înкъ шаĭ mълt слабŭ, ъskatŭ.

'Επι-σχολάζομαι, віit: άσομαι, петрекŭ време, întîрziezŭ.

'Επ-ισχυρίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ întъреskŭ, mъ înпъtерпічezŭ. 2) ='Απισχυρίζομαι, mъ цiŭ tape, stъръïeskŭ în чева.

'Επ-ισχύω, віit: -ύσω,='Ενισχύω, înпъtерпічezŭ; (ші ел: saŭ nestp:) mъ întъреskŭ.

'Επ-ίσχω, віit: ἐπισχήσω, At: în локŭ de ἐπέχω.

'Επι-σωματόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, mъ fakŭ maĭ tръпешŭ, maĭ волъminosŭ, mъ mъреskŭ ъпindъ mъ къ алтŭ tръпŭ. [din

'Επίσωμος (ὁ, ἡ), tръпешŭ, гразŭ. [ἐπὶ, σῶμα].

'Επι-σωρεύω, віit: -εύσω, formezŭ гръmadъ, пъind ъпа пеste алта.

'Επίσωτρον(τὸ), шінъ depoatъ. [ἐπισώζω].

'Επιταγὴ, (ἡ), ordinŭ, порънкъ. [ші

'Επίταγμα (τὸ), [ἐπιτάσσω] ='Επιταγὴ. 2) tpiвъtŭ înпъsŭ (прінч:) пе ъпŭ орашŭ stъпînitŭ къ арme. 3) артіколŭ de трактатŭ adъoratŭ maĭ în ърmъ. 4) парте de оштіре, че se пъstреazъ пентръ maĭ пе ърmъ, (Франц:) corps de réserve; (іар парт:) корпŭ компъsŭ din доъ miĭ ші доъ sъte ostaшĭ. [de ъnde.

'Επιταγματικὸς, ἡ, ὸν, чел în felŭ de (saŭ къвenitŭ ла) ἐπίταγμα (вezĭ ziч:).

'Επίταδε, adв: în локŭ de ἐπὶ τάδε, sпре înкоачĭ, maĭ înкоачĭ, saŭ în партеа de dinкоачĭ. (înпрot: de ἐπέκεινα).

'Επιτακτὴρ, ῆρος (ὁ), поet: în локŭ de

'Επιτάκτης, ου (ὁ), порънчіторŭ, dipeкторŭ, къпетеніе, ші чл: [ші

'Επιτακτικὸς, ἡ, ὸν, потрівітŭ, saŭ îndemînatікŭ a порънчі, a гъверна. [ші

'Επιτακτικῶς, adв: în кіпŭ de порънчіре. [ші

'Επίτακτος (ὁ, ἡ), din порънкъ pîndъitŭ; înпъsŭ (în felŭ de silнікъ даждіе); (ostaшŭ) аранжатŭ dindъръtъл челор че

se вat înainte, (Лat:) **triarius**; saŭ кȣвenitŭ ла tрȣпа de pezервъ. (ἐπιτάσσω).

'Επι-ταλαιπωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, sȣferŭ непрекȣрmate tiкълопiĭ пentрȣ чева.

'Επιταλάριος (ἡ, ἡ), пȣрtъtorŭ de кошȣлецŭ. «'Αφροδίτη—». Пл: (Лat:) **Venus calathina**. [ἐπὶ, τάλαρος].

'Επίταμα (τὸ), [ἐπιτείνω] întinsъtȣръ.

'Επι-τάμνω, вiit: -ταμέω, Ion: în локŭ de ἐπιτέμνω.

'Επι-τανύω, вiit: -ύσω, поet: în локŭ de ἐπιτείνω.

'Επιτὰξ, adв: în pîndŭ, în шiрŭ, în лinie. «Τῆς ὁδοῦ τὴν ἐπιτάξ». Etmлг: чea sкȣрtъ. [шi

'Επίταξις, εως (ἡ), pîndȣipe, порȣнчipe, пȣнepe ла кале. «Φόρου — ». Ep: înпȣнepe de daждie. «Σρατοῦ —». Лкs: pîndȣipe de tрȣпъ de pezервъ. [ἐπιτάσσω].

'Επιτάραξις, εως (ἡ), tȣрбȣрape; (fiг:) конfȣsiape. «'Ομμάτων — ». Плt: [din

'Επι-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, tȣрбȣрŭ пе d'asȣпра, saŭ pепetat; (fiг:) конfȣsiezŭ, adȣкŭ пелiniшte, sȣпърŭ.

'Επιτάῤῥοθος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ἐπίῤῥοθος, ажȣtъtorŭ. (прекȣm шi ἀταρτηρὸς în локŭ de ἀτηρός).

'Επίτασις, εως (ἡ), întindepe (акt: saŭ пas:) «'Εν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν». Плt: fiг:) tonŭ, iȣцеалъ; siлinцъ; (грam:) întindepe de însemn:; (In цen:) крештepe, înteцipe; (iap партiк:) легаpe (înкȣркаpe) a dpamatiчелор перiпецiĭ (непревъzȣte пpeфaчepĭ din întîmплърĭ). (вezĭ шi πρότασις). [ἐπιτείνω].

'Επι-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, (кȣ dat: îndip:) порȣнчeskŭ, пȣiŭ ла кале. 2) aшezŭ пе чiнeва îndъpît dȣпе алtȣл (вezĭ ἐπίτακτος), saŭ înпpotiва кȣĭва. «'Επετέτακτο δὲ Ἀριστοκράτει μὲν Περικλῆς». Лкs:

'Επιτατικὸς, ἡ ὸν, пȣtinчosŭ a întinde, (în цen:) a mъpi, a крешte op че, (грam:) însemnape de ziчepe. [ἐπιτείνω]. [de ȣnde

'Επιτατικῶς, adв: кȣ întindepe, крештepe, înteцipe (de însemn: шi чл:)

'Επιτάφιος (ὁ ἡ), fъкȣtŭ, saŭ zisŭ пе mopmîntŭ, saŭ ла îmmopmîntape, епitafiŭ. «Λόγος».—». Petp: «'Επιτάφιον». Лкs: (se înц: ᾆσμα, saŭ ἐπίγραμμα) кîntape, saŭ sȣsкpiпцie mopmîntaлъ. [ἐπὶ, τάφος].

'Επιτάχυνσις, εως (ἡ), гръвipe. [din

'Επι-ταχύνω, вiit: -υνῶ, гръвeskŭ чева a se faчe maĭ кȣpînd, saŭ îndemnŭ пе чiнeва a faчe чева maĭ în гpaвъ.

'Επι-τέγγω, в.it: -τέγξω, ȣdŭ, moiŭ чева пе d'asȣпра. [de ȣnde

'Επίτεγξις, εως (ἡ), ȣdape a sȣпpaфeцeĭ вpe ȣnȣĭ tрȣпŭ; (пpin întind:) moĭape.

'Επιτεθειασμένως, [ἐπιθειάζω] adв: (de партч:) кȣ întȣsiasmŭ, ка din zeeaskъ însȣфлape.

'Επιτεῖλαι, nex: 1: de înf: ал лȣĭ ἐπιτέλλω.

'Επι-τείνω, вiit: -τενῶ, întinzŭ чева tape, saŭ înкъ maĭ mȣлt; (пpin întind:) прелȣнцeskŭ; îndemnŭ, siлeskŭ; (fiг:) кpeskŭ; (nestp:) mъ faкŭ шaĭ mȣлtŭ; (miж: кȣ ак: преп:) mъ siлeskŭ (mъ лȣпtŭ) sъ sъвîpшeskŭ чева; sîntŭ перъвdъtorŭ, пелiniшtitŭ sъ aȣzŭ, saŭ sъ въzŭ чева; (кȣ dat:) sîntŭ кȣ totȣл înкinatŭ, datŭ ла чева. «Τόξον ἐπιτεινόμενον ῥήγνυται, ψυχὴ δὲ ἀνειμένη». Лкs: «Τὰ φωτεινὰ καὶ λαμπρὰ τοῖς σκιεροῖς καὶ σκοτεινοῖς ἐπιτείνεται». Пл: (шi nestp:) «Καὶ τὸ ψύχος ἐπέτεινε πνεύματος ἐπιγενομένου». Лкs: «Ταύτῃ σφοδρῶς αὐτοῦ ἐπιτεταμένου». Лкs: «'Απὸ τοῦ αὐτοῦ σίτου πλείω χρόνον ἐπιταθῆναι». Ksn: sъ пetpeaкъ.

'Επι-τειχίζω, вiit: -ίσω, клъdeskŭ zidŭ (кastелŭ) înпpotiва кȣĭва (adiкъ în posiцie, de ȣnde tot-daȣna воiŭ пȣtea пъвълi asȣпра лȣĭ), (кȣ dat:). «Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμψαντες εἰς Αἴγιναν ὁπλίτας, ἐπετείχισαν Αἰγινήταις, καὶ ἐπολιόρκουν αὐτούς». Ksn: [de ȣnde

'Επιτείχισις, εως (ἡ), клъdipe de кastелŭ înпpotiва връжmaшȣлȣĭ.[шi

'Επιτείχισμα (τὸ), кastелŭ клъditŭ în posiцie îndemînatiкъ de пъвълipe asȣпра връжmaшȣлȣĭ. [шi.

'Επιτειχισμὸς (ὁ), ='Επιτείχεισις.

'Επι-τεκμαίρομαι, вiit: -αροῦμαι, гiчeskŭ, daŭ кȣ sокoteaла desпpe чева.

'Επι-τεκνόω -ῶ, вiit: -ώσω, naskŭ шi алцĭ копiĭ пе ȣpmъ dȣпе...

'Επι-τεκταίνω, вiit: ανῶ, поet: (кȣ dat:) ȣнелteskŭ чева înпpotiва кȣĭва, îĭ întinzŭ кȣpsъ, шi чл:

'Επιτέλεια (ἡ), (колек:) dpeгъtopĭ. 2) în локŭ de ἐπιμέλεια. [ἐπιτελής].

'Επι-τελειόω -ῶ, вiit: -ώσω,='Επιτελέω, sъвĭpшeskŭ, desъвîpшeskŭ. 2) (партiк:) oфepŭ, пpinoseskŭ. [de ȣnde

'Επιτελείωμα (τὸ), = 'Επιτελέωμα (maĭ oвiч:). [шĭ

'Επιτελείωσις, εως (ἡ), sъвîpшipe. 2) oфepipe de жeptfъ.

'Επι-τελεόω -ῶ, вiit:-ώσω, = 'Επιτελειόω

'Επιτέλεσμα (τὸ), чeea че s' a sъвîpшit; 2) eшitŭ, pesȣлtatŭ. [шi

'Επιτελεστικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitŭ (îndemî-

natikŭ) ла съвîршіре de чева.

'Επι-τελέω -ῶ, віit: -έσω, съвîршеskŭ, desъвîршеskŭ; înплineskŭ, înfiinцezŭ чева; fakŭ реліцioasъ цеremonie, serвezŭ; îmĭ плъteskŭ datopia, o ръfъieskŭ. «Γάμον («Ἀγῶνα, «Θέας) ἐπιτελεῖν». Лкs: «'Επιτελέσαι βασιλεῖ, ἃ ὑπέσχετο». Тъч: «Τὰ τέλη ἐπιτελεῖν». Ер: a istoві dъждіiле. (ші fir:) «Τὸν θάνατον ἐπιτελεῖν». Ksn: a mъpi (ші miж:). «'Επιτελέομαι τὰ τοῦ γήρως». Ksn: sъferŭ але бътрîneцiĭ.

'Επιτελέωμα (τὸ), a doiлea (екstраорdinaръ) жертfъ (прінч: пентръ наштере de копілŭ). [ἐπιτελεόω].

'Επιτελέως, Ion: în локŭ de ἐπιτελῶς, къ desъвîршіре, еksakt; în sfîршitŭ. [ἐπιτελής].

'Επιτελέωσις, εως (ἡ), = 'Επιτελείωσις. [ἐπιτελεόω[.

'Επιτελὴς [ἐπὶ, τέλος], έος (ὁ, ἡ), ажъnsŭ în fлoapea sa, desъвîршitŭ; (desпре лъкр:) съвîршitŭ, реалisatŭ. «Παρθένος —». Лкs: de mъpitat. «'Επιτελές τι ποιεῖν». Лкs: = 'Επιτελεῖν».

'Επι-τέλλω, віit: -τελῶ, поет: în локŭ de ἐντέλλομαι, порънчеskŭ, pîndъĭeskŭ, пъiŭ ла кале, повъцъĭeskŭ; înгъdъĭŭ, ертŭ. «Ὄφρ' Ἀχιλῆϊ μῦθον ἐνίσπω, ὅν Νέστωρ ἐπέτελλεν». Іл: Л. (ші desпърц:) «Κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν». Od: Ψ. (ші miж:) «Νόστον Ἀχαιῶν, ὅν ἐπετείλατο Παλλὰς». Od: A. (ші къ inf:) «Σοὶ δ' ἐπιτέλλομαι ᾧδε γε ῥέξαι». Іл: B: (ші пas:) «Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν». Пind: 2) (прінч: desпре steле) pesъpŭ de o datъ (къm апъne soapeле); (în цen: ші fir:) mъ іveskŭ d asъпра, de faцъ. «Πῆ ποτε χρὴ τέρμα μόχθων ἐπιτεῖλαι»; Esx: ъnde oape tpeвъie a se іві sfîршitъл релелор?

'Επι-τέμνω, віit: -τεμῶ, taiŭ чева пе d' asъпра, крestezŭ în faцъ. 2) taiŭ de o datъ, saŭ пъцin чева; (fir:) опреskŭ; miчеskŭ, înпъцinezŭ, преskъptezŭ (de ъnde ἐπιτομή).

'Επίτεξ [ἐπὶ, τίκτω], εκος (ἡ), каре este апроапе de faчере. (вezĭ ші ἐπίτοκος).

'Επι-τερατεύομαι, віit: -εύσομαι, adaorŭ întp' o повеste minъnĭ, o мъреskŭ къ арътъpi de iesmoase лъкрърĭ.

'Επιτέρμιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ ла, saŭ înгріжеште de xotape. [ἐπὶ, τέρμα].

'Επιτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte веseлitорŭ, плъкътŭ, граціosŭ. [ші

'Επίτερπνος (ὁ, ἡ), ='Επιτερπής. [din

'Επι-τέρπω, віit: -τέρψω, înвеseлеskŭ пе чіnева, (ші miж: saŭпas:) mъ înвеseлеskŭ пентръ чева.

'Επιτερπῶς, adв: къ mълtъ веseлie, плъчере, ші чл: [ἐπιτερπής].

'Επι-τερσαίνω, віit: -ανῶ, поет: ъsъkŭ чева пе чева. «'Ηελίῳ ψαμάθοις ἐπιτερσαίνονται (алц: ἔπι τερσαίνονται)».

'Επιτεταμένως, [ἐπιτείνω] adв: (de партч:) къ mълtŭ tonŭ, tape, къ stъpъinцъ.

'Επιτέταρτος (ὁ, ἡ), копрinzъtорŭ de ъnŭ totŭ, ші o a патра парте din totŭ, adikъ чінчĭ a патра пърцĭ. (вezĭ ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, τέταρτος].

'Επιτετευγμένως, [ἐπιτυγχάνω] adв: (de партч:) віne пеmepit.

'Επιτετηδευμένως [ἐπιτηδεύω], adв: (de партч:) къ skъmпътate, къ îndemînътate, saŭ iskъsinцъ.

'Επιτέτληκα (nex: ἐπέτλην, ші чл:) tpe: de къ: în локŭ de прez: ал neîntp: ἐπιτλάω, равdŭ віteжеште, stъpъĭeskŭ sъfepind. (вezĭ ші ἐπιτολμάω).

'Επιτετμημένως [ἐπιτέμνω], adв: (de партч:) преskъptat, saŭ în преskъptape.

'Επιτετράφαται, Ion: 3: îm: пеps: de пas: tpe: de къ: ал лъĭ ἐπιτρέπω.

'Επίτευγμα (τὸ), лъкръ nemepitŭ, desъвîршitŭ (capo d' opera Itл:); op че a nemepit, a съвîршit, a doвîndit чіnева. [ші

'Επιτευκτικὸς, ὴ, ὸν, deпрinsŭ a nemepi (a isвъti în) skопъл sъŭ; (лъкръ) kontpiвъitорŭ ла nemepipe. [ші

'Επίτευξις, εως (ἡ) nemepipe, съвîршіре, doвîndipe de skопŭ. [ἐπιτυγχάνω].

'Επι-τεχνάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, пъskочеskŭ пе ъpmъ noŭ meштешъгŭ, saŭ metodŭ. 2) ъneлteskŭ, ъpzeskŭ neînчetat віклeniĭ înпротіва къĭва. [de ъnde

'Επιτέχνησις, εως, (ἡ), maĭ noъ пъskочіре de metodŭ. 2) ъneлtipe, ъpzipe de віклeniĭ. [ші

'Επιτέχνημα (τὸ), pesълtatŭ de noъ înвенцie. 2) ъneлtitъ віклenie. [ші

'Επιτεχνητὸς, ὴ, ὸν, съвîршitŭ прin пъskочіре, meштешъцitŭ.

'Επι-τεχνολογέω-ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) аплікŭ ла чева (еksплікŭ dъпе) регълеле texnoлоціче.

'Επιτηδεέστερος, ші 'Επιτηδειέστερος, η, ον, Ion: компар: ал лъĭ...

'Επιτήδειος [ἐπιτηδὲς], α saŭ ος, ον, foлositорŭ; destoinikŭ, îndemînatikŭ; пропорцionatŭ, потрівitŭ; пріinчosŭ; вpednikŭ. «'Επιτήδειος ταῦτα παθεῖν». Dm: || (ка sъвst:) famiлiapŭ, прietenŭ; pъdъ; школарŭ

|| (în neȣt: îm:) Ἐπιτήδεια (τὰ), tpeбȣinчoaseле вieцiĭ, провiziĭ de хранъ, ші чл: [de ȣnde

Ἐπιτηδειότης (ἡ), a fi чева foлositopȣ̆, пріinчosȣ̆, notpiвitȣ̆ ла чева; îndemînatate, destoĭniчie; вpedniчie, saȣ̆ mepitȣ̆ de чева. || famiлiapitвte, пpietenie; pȣdenie; (în цen:) stpînsъ (de апроапе) релаціе. [ші

Ἐπιτηδειόω -ῶ, вĭit: -ώσω, fakȣ̆ чева, saȣ̆ пе чiнева îndemînatikȣ̆, пріinчosȣ̆ ла чева. [ші

Ἐπιτηδείως, adв: notpiвit, ла вpeme; кȣ îndemînъtate, saȣ̆ пріinцъ; кȣ famiлiapitate, пpietenешte, ші чл:

Ἐπιτήδεος (ὁ, ἡ), Ion: ĭn локȣ̆ de ἐπιτήδειος. [din

Ἐπιτηδὲς, saȣ̆ ἐπίτηδες [ἐπὶ, τάδε] adв: înadins, пentpȣ aчestȣ̆ sfîpшitȣ̆; (пpin ȣpm:) кȣ stъpȣinцъ.

Ἐπιτηδέστατος, η, ον, ші

Ἐπιτηδέστερος, α, ον, [neîntp: ἐπιτηδής] în локȣ̆ de ἐπιτηδεώτερος, -ώτατος.

Ἐπιτήδευμα (τὸ), mesepie, tpeaбъ (op че ȣneлteшte чiнева); oбiчeĭȣ̆, datinъ. [ші

Ἐπιτήδευσις, εως (ἡ), пpofesionape de o mesepie; îndeлetniчipe ла вpe ȣnȣ̆ лȣкpȣ, saȣ̆ tpeaбъ; peцimȣ̆ (pîndȣiaлъ) de вiaцъ, пȣptape. [ші

Ἐπιτηδευτὸς, ἡ, ὸν, лȣкpatȣ̆ кȣ iskȣsinцъ, saȣ̆ кȣ eksaktitate, meшteшȣцitȣ̆; (de ȣnde) siлitȣ̆, nȣ natȣpaлȣ̆. [din

Ἐπιτηδεύω, вiit: -εύσω, лȣкpezȣ̆ чева кȣ dînadinsȣл, mъ îndeлetniчeskȣ̆ din mesepie ла чева; пepfeкцionezȣ̆; înfpȣmȣseцezȣ̆ чева пeste tpeбȣinцъ. (de ȣnde)«Ἐπιτετηδευμένον». Лкs: пpea meшteшȣцitȣ̆; (de ȣnde maĭ de mȣлte opĭ) nenatȣpaлȣ̆, siлitȣ̆. [ἐπιτηδές].

Ἐπιτηδέως, adв: Ion: în локȣ̆ de ἐπιτηδείως.

Ἐπιτηδεώτατος (-ώτερος), η, ον, Ion: în локȣ̆ de ἐπιτηδειότατος (-ότερος).

Ἐπιτήθη (ἡ), mȣma, saȣ̆ бȣna бȣneĭ meлe. [ἐπὶ, τήθη].

Ἐπίτηκτος (ὁ, ἡ), (despre metaлe) topitȣ̆, ші topnatȣ̆ пeste чева. 2) ȣnsȣ̆, spoitȣ̆ пе d' asȣпpa (кȣ чeapъ, ші чл); dpesȣ̆ ла oбpazȣ̆; (fir:) adъoгatȣ̆ пе d'asȣпpa; (fir:) faлsȣ̆, пpefъкȣtȣ̆. «Ἐπίτηκτα φιλεῖν». Епгр: [din

Ἐπι-τήκω, вiit: -τήξω, topeskȣ̆ ші topnȣ̆ пeste чева. «Ἐπέτηξε κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα». Ep:

Ἐπιτηλὶς, ίδος (ἡ), asemenea кȣ плaнta [τῆλις, вezĭ ziч:], aвînd asemenea kopnoase teчĭ. «Μήκων—». Nik: = Κερατῖτις.

Ἐπι-τηρέω, -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskȣ̆; пîndeskȣ̆ вpeme; вaгȣ̆ de seamъ. [de ȣnde

Ἐπιτήρησις, εως (ἡ), пîndipe; пpeвeгiepe, бъгape de seaшъ. [ші

Ἐπιτηρητὴς, οῦ (ὁ), бъгъtopȣ̆ de seamъ, înгpiжitopȣ̆; пînditopȣ̆. [ші

Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, ὸν, (mi adв:) -ικῶς, îndemînatikȣ̆ a лȣa a minte, a пpeвeгia, a пъzi; ші чл:

Ἐπι-τίθημι, вiit: -θήσω, (nex: ἐπέθηκα, ші miж: ἐπεθέμην, ші pas: ἐπετέθην, ші чл:) пȣiȣ̆ пeste чева (maĭ de mȣлte-opĭ кȣ dat: indip:) «Λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσιν». Od: N. (ші sȣбtînц: dat:) «Λόχον («Νέφος) ἀνακλῖναι, ἠδ' ἐπιθεῖναι». Od: A: ші Iл: E. se tpaгъ, ші sъ пȣĭe zoвopȣл лaȣшъ. «Θύρας ἐπίθεσθε». Лкs: înкideцĭ ȣшeлe. «Καλάμῳ ἄν ἐπιθῇς βάρος». Ал: Afpod: «Ἐπιθήσει φάρμακα». Iл: Δ. (ші кȣ ак: пpeп:) «Ἐπιτίθει ἐπ' ἀνθρακιὰν». Dskpd: (ші кȣ цen: пpea pap) «Τὸν δὲ λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας». Iл: Ω. (ші în пapaл:) «Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην». Skp: 2) daȣ̆ чева în mîna кȣĭвa (ка sъ dȣкъ ȣndeвa). «Ὁ γραμματοφόρος, ᾧ τὴν ἐπιστολὴν ἐπέθηκα». Sin: (ші ел:) «Ἐπέθηκεν εἰς Μιτυλήνην». Ep: a tpimis skpisopĭ, a înшtiinцat ла Mitiлena. (ші miж:) «Ἀποθνήσκων ἐπέθετο τοῖς οἰκείοις». At: a лъsat пoвaцъ. (вezĭ ші ἐπιστέλλω). 3) înпȣiȣ̆ (osîndъ, ші чл:). «Σοὶ δὲ θωὴν ἐπιθήσομεν». Od: B. «Νόμον ἐπιθεῖναι». Пл: «Καὶ δίκην τὴν ἀξίαν ἐπιθεῖναι τῷ ἀμελοῦντι». Ksn: «Ζυγὸν ἐπιθεῖναι». Ksn: (ші miж:) «Φόβον ἐπιτίθεσθαι». Ksn: a însȣfлa, a бъга fpikъ. «Ὄνομα ἐπιθεῖναι». Sxл: Апл: a 'ĭ skoate пopeклъ. 4) adaoгȣ̆. «Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω». Iл: Ψ. «Καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι». Iл: H. 5) aплiкȣ̆, potpiвeskȣ̆ чева пе ȣpmъ (пе d' asȣпpa). «Χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην. Iл: Δ. (ші fir:) «Οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις». Iл: T. 6) (miж:) întpeпpinzȣ̆. «Ἐπιθέσθαι ναυτιλίῃσι». Ep: «Θεατροσκοπίαις ἐπιθέμενοι». Sin: 7) пъвълeskȣ̆ asȣпpa кȣĭвa fъpъ вeste. «Ἐπιθέσθαι τοῖς Μακεδόσι». Diod: (ші fir:) «Ἐπιθέσθαι τῇ ἀρχῇ». Пл: «Ἐπιθέσθαι ταῖς ἀλλήλων ἁμαρτίαις». Iskp: 8) (пpea pap ші înd:) în локȣ̆ de ὑπερτίθεμαι, amînȣ̆. «Διὰ τὴν τῶν καμνόντων ὀλιγωρίαν· ἐπιτίθενται γάρ». Iпкp: (вezĭ ші ἐπιβάλλω).

Ἐπι-τίκτω, вiit: -τέξομαι, maĭ naskȣ̆ iaръшĭ ші de aл doiлea.

'Επι-τιλάω -ῶ, віit: -ήσω, mъ кѹfѹpeskŭ (mъ skîpnъвeskŭ) пе чева.

'Επι-τιμάω -ῶ, віit: -ήσω, чinsteskŭ пе чinева maĭ пе ѹpmъ; (de ѹnde) pesвѹnŭ moaptea кѹĭва. (Ep: στ'. 39). 2) (лец:) osîndeskŭ ла глоавъ; (iap прinч:) întъpeskŭ osînda în вanĭ, че însѹшĭ вinoвatѹл îmĭ înпѹsese. «Τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμέων». Ep: (вezĭ ші προστιμάω). 3) ѹpkŭ прецѹл лѹкрѹлѹĭ de вînzape, îл skѹmпeskŭ. «Ὁ σῖτος ἐπιτιμᾶται». Dm: 4) (обіч: кѹ dat:) хѹлeskŭ, mѹstpezŭ. «Τοῖς πεπραγμένοις ἐπιτιμᾷν». Dm: [de ѹnde

'Επιτίμημα (τὸ), чeea че se faче, saŭ se ziче sпpe dожъnipea кѹĭва; osîndъ în вanĭ; пedeaпsъ; dожanъ; хѹлъ, mi чл: [ші

'Επιτίμησις, εως (ἡ), îmпѹnepe de вънeaskъ пedeaпsъ saŭ pesвѹnape; întъpipe de пpeчedintъ osîndъ; dожъnipe, хѹлipe. 2) skѹmпipe de лѹкрѹ de вînzape. [ші

'Επιτιμητὴρ, ῆρος (ὁ), поet: în локŭ de

'Επιτιμητὴς, οῦ (ὁ), (жѹdikъtopŭ) xotъpîtopŭ de osîndъ în вanĭ; dожъnitopŭ; pesвѹnъtopŭ; (пpin întind:) окpotitopŭ. [ші

'Επιτιμητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, disпѹsŭ, аплекatŭ a dожъni, a хѹлi, a osîndi, ші чл:

'Επιτιμήτωρ, ορος (ὁ), поet: = 'Επιτιμητήρ, pesвѹnъtopŭ; окpotitopŭ.

'Επιτιμία (ἡ), = 'Επιτίμησις, dожъnipe, хѹлipe. 2) dpeптѹл пpeвeлeцiatѹлѹĭ чetъцeanŭ. 3) mъdѹлapeлe челe askѹnse: [ші

'Επιτίμιος (ὁ, ἡ), кape se faче sпpe чinstea кѹĭва. || (sѹвst:) 'Επιτίμιον (τὸ), osîndъ înпѹsъ sпpe пedeaпsъ asѹпpa кѹĭва; (în цen:) pesплъtipe кѹ de o пotpiвъ. 2) (noŭ, Бisep:) кapte de влestemŭ.

'Επίτιμος (ὁ, ἡ), чinstitŭ, de вѹnъ pепѹtaцie; (пpin ѹpm:) чел че se вѹкѹpъ de toate dpeптѹpiлe sлoвodѹлѹĭ чetъцeanŭ. (înпpot: de ἄτιμος). «Χρήματα ἐπίτιμα». Dm: aвepĭ a лe ѹnѹĭ чetъцeanŭ fѹцitŭ din пatpia sa пentpѹ omopŭ fъpъ вoiea sa, (пpin ѹpm:) nesѹпѹse лa konfiskape. [ἐπὶ, τιμή]. [de ѹnde

'Επιτίμως, adв: чinstit, кѹ вѹnъ pепѹtaцie.

'Επιτίτθιος, ші 'Επίτιτθος (ὁ, ἡ), чел înкъ лa цîцъ, saŭ de цîцъ. [ἐπί, τιτθός].

'Επι-τιτράω -ῶ, віit: ἐπιτρήσω, гъѹpeskŭ чева пе d' asѹпpa.

'Επι-τιτρώσκω, віit: -τρώσω, pъneskŭ пе чinева пе d' asѹпpa.

'Επιτλήτω, 3: stnr: пeps: de nex: aл пopѹnч: лѹĭ ἐπιτέτληκα.

'Επι-τμήγω, (saŭ -τμήσσω), віit: -τμήξω, поet: în локŭ de ἐπιτέμνω.

'Επίτοκος (ὁ, ἡ), (γυνὴ, femeĭe) апpoaпe de faчepe; (în цen:) пpъsitoape. 2) (ἀργύριον, вanĭ) пѹшĭ лa doвîndъ. || «Τόκοι ἐπίτοκοι». Плt: doвînzĭ лa deвînzĭ. [ἐπὶ, τόκος]. [de ѹnde

'Επιτόκως, adв: кѹ doвîndъ.

'Επιτολὴ (ἡ), [ἐπιτέλλω] pesъpipe de stea; isвopîpe de pîŭ, ші чл:

'Επι-τολμάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: (кѹ înf:) sѹfepŭ кѹ îndpъzneaлъ; (maĭ noŭ кѹ dat:) îndpъzneskŭ a întpeпpinde чева; кѹtezŭ înпpotiвa кѹĭва, saŭ în чева.

'Επιτομὴ (ἡ), tъiepe de o пapte; (fir:) пpeskѹptape de вpe ѹnŭ skpisŭ, ші чл: [ші

'Επίτομος (ὁ, ἡ), [ἐπιτέμνω] tъiatŭ кîtвa; (пpin ѹpm:) пpeskѹptatŭ. «Ὁδὸς —». Ksn: «Τὰ ἐπίτομα τῆς χώρας». Паѹs: челe desпъpцite кѹ dpѹmѹpĭ.

"Επιτον, înd: de xot: saŭ пopѹnч: aл лѹĭ ἔπειμι.

'Επιτόνιον (τὸ), instpѹmîntŭ, пpin кape se întind коapdeлe ѹneĭ maшine, saŭ вpe ѹnѹĭ mѹsikaлŭ opganŭ; (fir:) op че faче шaĭ tonikŭ, întъpeшte чева. «Ἡ συντροφία τῆς εὐνοίας ἐπιτόνιον». Пл: [ші

'Επίτονος (ὁ, ἡ), întinsŭ. || (sѹвst: въpв: se înц: ἱμάς) кѹpea, saŭ шtpeaпgŭ, ші чл: кape pъmîne (ші пpin ѹpm: цine ші aлtŭ чева) întinsŭ; (anatm:) вineлe челe mapĭ, saŭ mѹшkiĭ ѹmepiлop, ші вpaцeлop. [ἐπὶ, τόνος]. [de ѹnde

'Επιτόνως, adв: кѹ tonŭ, tape.

'Επι-τοξάζομαι, віit: -άσομαι, (кѹ dat:) sъцetezŭ, saŭ окĭeskŭ кѹ apкѹл asѹпpa кѹĭва. [mi

'Επι-τοξεύω, віit: -εύσω, = 'Επιτοξάζομαι.

'Επιτοξὶς, ίδος (ἡ), кpestъtѹpa apкѹлѹĭ, ѹnde se цine коapda. [ἐπὶ, τόξον].

'Επι-τοπίζω, віit: -ίσω, dъineskŭ, пetpekŭ maĭ mѹлtъ вpeme întp' ѹnŭ локŭ. (înпpot: de ἐκτοπίζω).

'Επιτοπλεῖστον (-πλέον, -πλῆθος, -πολύ), adв: în локŭ de ἐπὶ τὸ πλεῖστον (πλέον, ші чл:), de maĭ mѹлte opĭ, în цeneraлŭ.

'Επιτόσσαις, Dop: nex: 1: de пaptч: aл лѹĭ ἐπιτυγχάνω. (вezĭ ἐπέτοσσα).

'Επι-τραγηματίζομαι, віit: -ίσομαι, пѹiŭ лa masъ ѹskъtѹpĭ (mezeлikѹpĭ), saŭ пoame, ші чл:

'Επιτραγία (ἡ), eпit: aл Beneріĭ, (fiind кѹ a tpansfopшat o капpъ în цaпŭ). [вezĭ ші

'Επιτράγιος, α saŭ ος, ον, ші

'Επίτραγος (ὁ, ἡ), desfpînatŭ; (пpin ѹpm:

desпре вite) stерпŭ; (desпре плante) nepoditopŭ, a кърѕіа podnічіе se pisiпeшte în кръчї ші fрѕnze nѕmaї. || (sѕвst:) 'Επιτραγία(ἡ), saŭ 'Επιτραγίας, ѕnŭ пеште, каре de mѕлtъ гръsime nѕ пръsеште. || 'Επιτράγιοι (οἱ), лѕnцеле коарde ші de пrisosŭ але віі. [ἐπὶ, τράγος].

'Επι-τραγῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, повesteskŭ чева кѕ tраціkŭ emfasŭ, saŭ adaorŭ tраціче евenemînte întр' о повestipe, ка sъ о мъреskŭ maї mѕлt.

'Επιτραπεζίδιος, ші

'Επιτραπέζιος (ὁ, ἡ), кѕвenitŭ ла masъ, saŭ fъкѕtŭ, zisŭ ла masъ (пе вremea mînкърії). [ші

'Επιτραπέζωμα (τὸ), вѕкatъ пѕsъ пе masъ (іар прінч: dѕлчеацъ, saŭ mezeлікŭ). [ἐπὶ, τράπεζα].

'Επι-τραπέω поet:, ші 'Επιτράπω, віit: τράψομαι, Ion: în локŭ de ἐπιτρέπω.

'Επιτραχήλιος (ὁ, ἡ), кѕвenitŭ ла, saŭ пѕsŭ пе грѕmazŭ. «Κόσμος—». Лкs: гіорdanŭ, колetŭ de гîtŭ. || (sѕвst:) 'Επιτραχήλιον (τὸ), (Бisep:) пetрахілŭ. [ἐπὶ, τράχηλος].

'Επι-τραχύνω, віit: -υνῶ, înъsпреskŭ, înвîрtoшeskŭ faца вре ѕnѕї tрѕпŭ, saŭ чева пе d' asѕпра.

'Επιτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, înгъdѕitopŭ, eptъtopŭ. [din

'Επι-τρέπω, віit: -τρέψω, înвîрteskŭ, întopкŭ, îndрeптezŭ чева кътре чева; (maї de mѕлte орї прin întind: ші fir:) лasŭ чева în воіеа, în гріжа, saŭ хоtъpîреа кѕїва, mъ înкрezŭ, saŭ înгъdѕїŭ. (кѕ dat: indip:) «Καὶ τὸν οἶκον εἰ ἐπιτρέπει τις αὐτῷ». Ksn: «Ἔστιν ὅτῳ ἄλλῳ πλείω ἐπιτρέπεις ἢ τῇ γυναικί»; Ksn: «Καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος κτήματα». Od: H. sъ лase de moштenipe. «Ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν». Od: T. mi X. «Κλεινίᾳ δ' οὐκ ἂν ἐπιτρέψαις». Ksn: nѕ 'л aї faче арвitрѕ, saŭ алesŭ жѕdікъtopŭ. (de ѕnde ел:). «Ὀργῇ ἐπιτρέπειν». Лкs: a se stъпîni de mînie кѕ totѕл. «Φεύγεις δὴ, Ποσειδάωνι δὲ νίκην πᾶσαν ἐπέτρεψας»; Іл: Ф. aї înгъdѕit? (ші fir:) «Οὐκ ἐπέτρεπε γήραϊ». Іл: К. nѕ se лъsa вътрîneцiї. (ші пas): «Ὦ λαοὶ ἐπετετράφαται». Іл: В. кърѕіа s'aŭ înкреdinцat. «Ἐπιτρέπεταί μοι» Ep: îmї este eptatŭ. «Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο εἴρεσθαι. Od: 1. te a îndemnat inima.

'Επι-τρέφω, віit: -θρέψω, цiŭ de храnъ кѕ îndestѕларе пе чінева; (пas: кѕ dat:) mъ хръneskŭ, креskŭ dѕпекitъва вреme. «Ἐκ τουτέων σφι ἐπετράφη νεότης». Ep: «Ἐπιτεθραμμένης νεότητος ἱκανῆς». D. Ал:

'Επιτρεχόντως, adв: = 'Ειτροχάδην. [din

'Επι-τρέχω, віit: -θρέξομαι, saŭ -δραμοῦμαι, алергŭ пе d'asѕпра, saŭ asѕпра, înпроtіва кѕїва, tрекŭ алергînd пе d'asѕпра; (ші fir:) повesteskŭ, saŭ чіteskŭ чева іѕte, în tреакътŭ. «Ἅρματα δὲ ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον». Іл: Ψ. «Ἀσπὶς δ' ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν ἔγχεος». Іл N. «Ἐπιδραμεῖν τὴν χώραν». Ep: a пръda цара. «Οὔτι ἐπιδραμὼν πάντα τὰ διδόμενα ἐδέχετο». Ep: n'a алергat sъ ле іа. «Ἐπιτρέχων τοὺς καλάμους τοῖς χείλεσι». Лопц: кîntînd кѕ naiѕл. (ші miж: fir:). «Λευκὴ ἐπιδέδρομεν αἴγλη». Od: Z. este ревърsatъ asѕпръ 'ї. «Ἠέλιος δ' οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς». Od: Y. 'л a акоперit. (ші пas:) «Ὃ ἡμῖν ἀργότερον ἐπιδεδράμηται τοῦ λόγου (saŭ τῷ λόγῳ)». Ksn:

'Επίτρησις [ἐπιτιτράω], εως (ἡ), гъѕрірe пе d' asѕпра, saŭ a пърцiї de sѕs.

'Επι-τρίβω, віit: -τρίψω, fрекŭ пе чева, saŭ fрекînd sпоїeskŭ, лiпeskŭ пе чева; (de ѕnde miж:) mъ sѕлimeneskŭ. (zezї ші ἐντρίβω). 2) fрекŭ neînчetat; (прin ѕрm:) întъpîtŭ; (med:) ipitezŭ, овpinteskŭ. «Τὴν νόσον ἐπιτρίβειν». Ап: 3) (maї des) stрікŭ, пръпъdeskŭ de totŭ (maї de mѕлte орї în sensŭ de влestemŭ). «Ἀλλά σε ὁ Ζεὺς ἐπιτρίψειε». Лѕч: (ші пas:) «Ἀλλ' ἐπιτριβείην, εἴ τι τούτων ἔψευσμαι». Apstf: «Τὸ τοῦ Πλάτωνος συμπόσιον ἀναγνοὺς ἐπιτριβείη τις μᾶλλον, ἢ πρὸς ἀρετὴν παρορμηθείη». At:

'Επιτριετὴς, έος (ὁ, ἡ), чел апроапе de a înплini tреї anї. [ἐπὶ, τρία, ἔτος].

'Επι-τριηραρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ tріерархŭ пeste terminŭ. «Ἐπιτετριηραρχημένων ἤδη δυοῖν μηνῶν». Dm: tрекînd doъ лѕnї пeste terminѕл tріерархіі. [de ѕnde

'Επιτριηράρχημα (τὸ), dъinipe de tріерархіе пeste sopокŭ, ші келtѕїелеле miжлочite întр'ачеа distanцъ de вреme.

'Επίτριμμα (τὸ), ор че s'a fрекat mѕлtъ вреme пе чева; (fir: кѕ цеn:) omŭ fрекatŭ, deпрinsŭ in чева. [ші

'Επίτριπτος (ὁ, ἡ), преа fрекatŭ, екsпеpiinцatŭ; преа віклеanŭ; вреdnікŭ de пръпъdit, = Ἐξώλης. [ἐπιτρίβω].

'Επιτρὶς, adв: пînъ în tреї орї. [ἐπὶ, τρίς].

'Επίτριτος (ὁ, ἡ), копрinzъtopŭ de ѕnŭ întрегŭ ші о a tреіа парte din totŭ, adікъ de пatрѕ a tреіа пърцї, (de ѕnde în Apitm:) nѕmърѕл 4 este ἐπίτριτος ал лѕї 3. (în metр: «Ποῦς —». компѕsŭ din tреї

silaбe лъnцĭ ші ъna skъpтъ. «Δάνεισμα ἐπίτριτον». Лкs: пentpъ каре se плътеште doвîndъ a tpeia пapte din капete. (вezĭ ші ἐπιμόριος, ші ὑπότριτος). [ἐπὶ, τρίτος].

'Επίτριψις, εως (ἡ), fpeкape пe d' asъпpa, saŭ ъna пeste алta (акt: saŭ пas:); sълimenipe; stpikъчiъne, пръпъdipe. [ἐπιτρίβω].

'Επίτρομος (ὁ, ἡ), коnpinsŭ de кътpemъpŭ, къ totъл sпъĭmîntatŭ, inгpozitŭ. [ἐπὶ, τρόμος].

'Επιτροπαῖος, α, ον, înкpedinцatŭ ла (кiвepnisitŭ de) eпitpoпŭ. «Ἀρχὴ ἐπιτροπαία». Ep: dpeгъtopie eпitpoпiкъ. [ἐπιτροπή].

'Επιτροπεία, ας, ші

'Επιτρόπευσις, εως (ἡ), eпitpoпiкъ înгpiжipe. [ші

'Επιτροπευτικός, ή, όν, destoĭniкŭ (îndemînatiкŭ) de a fi eпitpoпŭ. [din

'Επιτροπεύω, вiit: -εύσω, (къ цen: saŭ ак:) sîntŭ eпitpoпŭ. înгpiжitopŭ ал къĭва; (fъpъ кazŭ) dipiцezŭ (кiвepniseskŭ) eпitpoпeште. [din

'Επιτροπὴ (ἡ), înкpedinцape de чева къĭва; tpeaвa, пъptapea de гpiжъ a eпitpoпълъĭ; (în цen:) deплinъ пъtepe în чева. «Δόντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπήν». Diod: dîndъ se în diskpeцia вipъitopълъĭ. [ἐπιτρέπω].

'Επιτροπία (ἡ), ='Επιτροπεία. [ші

'Επιτροπικὸς, ὴ, ὸν, eпitpoпiкŭ, atinгъtopŭ de eпitpoпŭ, saŭ eпitpoпie. «Νόμος—». Плt: леце desпpe eпitpoпie ші eпitpoпĭ. [din

'Επίτροπος (ὁ, (ἡ), eпitpoпŭ; локоцiitopŭ; алesŭ; кiвepnisitopŭ, înгpiжitopŭ, ші чл: (вezĭ ші ἐπιστάτης). [ἐπιτρέπω].

'Επιτροχάδην [ἐπιτρέχω], adв: în гpaвъ, în skъpтŭ, ĭъte; (пpin ъpm:) лesne. «'Επιτροχάδην ἀγόρευεν». Іл Г. къ mълтъ лesniчiъne de къвîntŭ.

'Επι-τροχάζω, вiit: -άσω, tpeкŭ алepгînd пe ъndeва; (fiг:) вopвeskŭ пpiпit, ĭъte. [ші

'Επιτρόχαλος (ὁ, ἡ), [ἐπίτροχος] пeste каре поate чineва алepга saŭ mepцe iъte; (пpin ъpm:) netedŭ, saŭ вълosŭ. 2) ĭъte, ъшopŭ.

'Επιτροχασμὸς (ὁ), sъвst: лъĭ...

'Επι-τροχάω -ῶ, вiit: -άσω, = 'Επιτροχάζω. [din

'Επίτροχος (ὁ, ἡ), [ἐπιτρέχω] = 'Επιτρόχαλος, ъшopŭ, ĭъte. || (neъt:) 'Επίτροχον în локŭ de...

'Επιτρόχως, adв: = 'Επιτροχάδην.

'Επι-τρύζω, вiit: -τρύξω, sfîpîĭŭ, чipiпeskŭ пe чева. «Χελιδὼν ἐπιτρύζει». Eпiгp:

'Επι-τρώγω, вiit. -τρώξομαι, (nex: ἐπέτραγον, ші чл:) mъnînкŭ чева пe ъpmъ, пe d' asъпpa (dъпe masъ).

'Επι-τροπάω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: în локŭ de ἐπιτρέπω.

'Επι-τυγχάνω, вiit: -τεύξομαι, (пох: ἐπέτυχον, ші чл:) (къ dat: saŭ ак:) гъseskŭ din întîmпларе, nemepeskŭ, вpodeskŭ. (de ъnde «'Ο ἐπιτυχὼν». Лкs: (fiг:) чел de pîndŭ, пpostŭ (каре se гъseште opĭ ъnde). 2) întiлneskŭ; (ші fiг:) чiteskŭ (пpinч:) каpte, че 'mĭ a къzъt din întîmпларе în mînъ (вezĭ ші ἐντυγχάνω). 3) (къ цen:) nemepeskŭ semnъл; (fiг:) îmĭ вpodeskŭ skoпъл. (de ъnde пas:) «'Η πρᾶξις («'Ο λόγος) ἐπιτέτευκται». Лкs: a isвъtit, s' a вpodit вine. (ші aвsл:) «Τὸ ἐπιτετευγμένον». Лкs: nemepipea.

'Επιτυμβίδιος, ші

'Επιτύμβιος (ὁ, ἡ,) поet = 'Επιτάφιος, пъsŭ пe (fъкътŭ пentpъ) mopmîntŭ; (desпpe пъsъpĭ) кpestosŭ (чел къ кpeastъ ка ъnŭ mopmîntŭ пe капŭ). [ἐπὶ, τύμβος].

'Επι-τυφλόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Αποτυφλόω.

'Επι-τυφόω -ῶ вiit: -ώσω, ші

'Επι-τύφω, вiit: -θύψω, apzŭ къ пъцinŭ ші fъmeгosŭ foкŭ; (fiг:) doгopeskŭ, toпeskŭ.

'Επιτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nemepitopŭ, isвъtitopŭ în skoпъл sъŭ, nopoчitŭ; (desпpe лъкp:) вine nemepitŭ. [ἐπιτυγχάνω]. [de ъnde

'Επιτυχία (ἡ), nemepipe, nopoчitъ isвъtipe în skoпŭ. [ші

'Επιτυχῶς, adв: къ nemepipe, nopoчit.

'Επι-τωθάζω, вiit: -άσω, (къ dat; saŭ ак:) îmĭ вatŭ жокŭ, iaŭ în pîsŭ пe чineва desпpe чева; глъmeskŭ în чева. [de ъnde

'Επιτωθασμὸς (ὁ), вatжокopipe, лъape în pîsŭ; глъmipe.

'Επι-φαιδρύνω, вiit: -υνῶ, поet: faкŭ чева stpълъчitŭ, вeseлŭ, apъtosŭ; înпodoвeskŭ, înfpъmъseцezŭ.

'Επι-φαίνω, вiit: ανῶ, apъtŭ чева de faцъ; (ші ел: saŭ miж:) mъ apъtŭ, mъ înfъцiшezŭ de o datъ, saŭ пe кînd se faче, saŭ se ziче чева; mъ iвeskŭ, pesъpŭ. «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν». Skp: (ші пas:) «Τὰ ἐπιφαινόμενα». Iпкp: simпtomeле, че se apatъ.

'Επιφάνεια (ἡ), apъtape de faцъ, înfъцiшape (пpinч: de o datъ, пe neaшteптate); pesъpipe, iвipe a soapeлъĭ, кръпape de zi; (de ъnde Теолц:) apъtъpea mîntъitopълъĭ Xpistosŭ, Боvoteaza. 2) пaptea de d' asъпpa a лъкpълъĭ, sъпpaцa; fa

fir:) слав҃ъ, stрълв҃чipe de din afaръ, мъ-рецie. «Τὸ μέγεθος τῶν δικῶν ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν». Is: a fъкв҃t oape-каре în-tinъpipe, a snepiat. [din

'Επιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), înв҃edepatъ ла то-цĭ, saъ apъtosъ; (npin întind: ші fir:) însemnatъ, слъвitъ. [ші

'Επιφάνια (τὰ), (Бisep:) Бов҃oteaza. [ші

'Επίφαντος (ὁ, ἡ), noet: = 'Επιφανής. «'Επίφαντος ἐν φάει». Sof: въzвtъ în (saъ въzъtopъ înкъ de) лв҃minъ, adiкъ вiъ. [ἐπιφαίνω].

'Επιφανῶς, adв҃: înв҃edepat; stрълв҃чit; слъвit. [ἐπιφανής].

'Επι-φαρμακεύω, вiit: -εύσω, ші

'Επι-φαρμάσσω, вiit: -άξω, daъ iaръшĭ, saъ ші алtъ doktopie кв҃ĭва; маĭ пв҃ĭъ ші маĭ пе в҃pmъ чева dpesв҃pĭ în в҃кate, ле îndв҃лчeskъ înкъ маĭ mв҃лt.

'Επίφασις, εως (ἡ),='Επιφάνεια, stрълв҃чipe din afaръ, мърецie. 2) apъtape, în-fъцiшape, въdipe. [ἐπιφαίνω].

'Επι-φάσκω, греш: în локъ de ἐπιφαύσκω.

'Επιφατνίδιος noet: în локъ de....

'Επιφάτνιος (ὁ, ἡ), чел пе, saъ în iesле. [ἐπὶ, φάτνη].

'Επίφατος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, φημί] de-fъĭmatъ. (bezĭ mi ἐπίῤῥητος).

'Επι-φαύσκω, вiit: -φαύσω, (кв dat:) = 'Επιφώσκω, лв҃чeskъ пе чева, лв҃minezъ, pesъръ. (bezĭ ші ἐπιφαίνω).

'Επι-φέρβομαι, (fъpъ вiit:) noet; în локъ de ἐπινέμομαι, пaskъ в҃ndeва, пъskînd po-zъ de totъ.

'Επι-φέρω, вiit: ἐποίσω, (nex: ἐπήνεγκα, ші чл:) adв҃kъ (пв҃ĭъ, apв҃пкъ) чева d' a-в҃пра, saъ ase҃пра кв҃ĭва; (fir:) лiпeskъ, atpiвв҃ĭeskъ чева кв҃ĭва. «Σοὶ βαρείας χεῖ-ρας ἐποίσει». Iл: A. «'Επιφέρειν τὰ ὅπλα (πόλεμον, αἰτίαν, μωρίαν, ὄνειδος, ὄνομα, ші чл:) τινί». Лкs: «'Επιφέρειν φάρμακον (θερα-πείαν). Гал: (bezĭ ші ἐπιτίθημι). 2) npiчi-пв҃ĭeskъ, adв҃kъ. «'Επιφέρει θάνατον ἀνθρώ-ποις». Лкs: «'Επιφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει δὶ ἴδια κέρδη». Тв҃ч: mîniind пe... 3) ofe-ръ, npinoseskъ. «'Επιφέρων στέφανον τῷ ν-κρῷ». Пл: «Τάφῳ χοάς («Θεοῖς ἱερά) ἐπιφέ-ρειν». Лопц: Iвл: 4) (miж: saъ nas:) вiъ пе в҃pmъ, saъ ase҃пра кв҃ĭва, пъвълeskъ, atakъ; (fir:) pesпв҃nzъ. «Ὅταν θάλαττα με-γάλη ἐπιφέρηται». Ksn: (ші авзл:) «'Επιφε ρόμενοι». Лкs: в҃pmашiĭ. ші «'Επιφερόμενα». Лкs: чeле вiitoape. 5) apdiкъ, каръ ase҃пръ 'mĭ, saъ кв҃ (dв҃пе) sinemĭ. «Μηδὲν ὅπλον ἀρήϊον ἐπιφερόμενος». «Ὕδωр ἐπιφε-ρόμενος». Stp: 6) adв҃kъ, înfъцiшezъ чева ла miжлокъ; (fir:) чitezъ кв҃вinteле кв҃ĭва în foлose҃л meъ. «Μάρτυρας («Τὸν Ὄμηρον) ἐπιφερόμενος». Лкs: (bezĭ ші ἐπάγω).

'Επι-φεύγω, вiit: -φεύξομαι, fв҃гъ (pefв҃гъ) ла чinева; fв҃гъ кв҃ mape гравъ. [de в҃nde

'Επιφευκτός, ἡ, όν, de каре тpeвв҃ie se fв҃гъ чinева.

'Επιφημητὴρ, ῆρος (ὁ), înкв҃вiinцътopъ, апровътopъ de чева. [ἐπιφημέω].

'Επί-φημι, вiit: -φήσω, întъpeskъ npin кв҃вîntъ; апровezъ; fъгъdв҃ĭeskъ. (bezĭ ші ἐπαινέω).

'Επι-φημίζω, вiit: -ίσω, пропв҃пцъ вор-ве пpiinчoase (saъ nenpiinчoase) ase҃пра вре в҃пвĭ лв҃кр҃; nomeneskъ пв҃meле (npinч:) вре в҃пвĭ zeъ, saъ demonъ, atpiвв҃ind ла dînse҃л (ка гiчind) npiчina вре в҃пвĭ лв҃кр҃, saъ ekсплiкъ чева ка npoopoчind; (în цen:) apътъ de npiчinъ чева кв҃ пв҃me de лав҃дъ. «Ὅ δ' ἂν τὸ θνητὸν τῆς ψυχῆς ἔμελ-λε καθέξειν,... μυελὸν τοῦτο ἐπεφήμισε». Пл: (ші кв҃ dat: îndip:) «Δαίμονας («Θεοὺς) ἐπιφημίζειν τινί». Лкs: (ші кв҃ înf:) «Πολ-λὰ τῶν ἀδήλων ἐπεφήμιζε δηλοῦν». Пл: (be-zĭ ші ἐπιθειάζω). 2) =Επευφημῶ, saъ ἐ-πίφημι, înкв҃вiinцezъ, npiimeskъ de в҃пъ. [de в҃nde

'Επιφήμισμα (τὸ), op чe se ziчe, saъ se faчe sнpe apътape de zeeaskъ înкв҃вiinцa-pe ла чева. [ші

'Επιφημισμὸς (ὁ), propв҃пцape de кв҃вin-te faвopaвiле ла вре o fantъ, ші npintp' aчeasta (înцeлeгîndв҃ se de orъpъ) o kon-sfinцipe a fantei, ка înкв҃вiinцate întp' в҃пъ кiпъ ші de zeitate. (bezĭ ші ἐπιθειασμός).

'Επι-φθάνω, вiit: -φθάσω, noet: aж҃в҃nrъ, ап҃къ маĭ 'nainte.

'Επι-φθέγγομαι, вiit: -φθέγξομαι, (кв dat:) грътeskъ, pesпв҃nzъ ase҃пра вре в҃пвĭ лв҃кр҃. (bezĭ ші ἐπιφωνῶ). «Τοῖς κατὰ τὸ δέ-ον ἐνεργοῦσί τι ἀποφθεγγόμεθα τὸ Κάλλιστα». Гpam: [de в҃nde

'Επίφθεγμα (τὸ), чева zisъ ase҃пра, saъ în в҃pmъ dв҃пе чева, пepopaцie, pesпв҃nsъ, aклamaцie ла чева.

'Επι-φθίνω, вiit: -φθίσομαι, (кв dat:) мъ пръпъdeskъ (мъ топeskъ) ase҃пра, saъ dв҃пе чева.

'Επιφθονέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (кв dat:) пismв҃ĭeskъ пе чinева desпpe чева, пв҃ 'л лasъ (de пismъ) a лв҃a napte din чева. [din

'Επίφθονος (ὁ, ἡ), пismв҃itъ, saъ вpedni-къ de пismъ; в҃pîчosъ. «'Επίφθονος πρὸς τῶν

*

πλεόνων». Ep: 2) noet: foapte nismъitopъ. «Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ». Eвр: [ἐπὶ, φθόνος]. [de вnde

'Επιφθόνως, adв: în kinъ de nismъitopъ, saъ nismъitъ. «'Επιφθόνως ἔχω, saъ διάκειμαι». Лкs: sîntъ nismъitopъ, saъ nismъitъ.

'Επίφθορος (ὁ, ἡ), prічinъitopъ de, saъ sвnssъ ла stpikъчiвne, stpikъtopъ, saъ stpikъчosъ. [ἐπὶ, φθορά].

'Επι-φθύσδω, Dop: în локъ de ἐπιπτύω.

'Επι-φιλοπονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) mъ îndeлetniчeskъ кв iввire de ostenealъ ла чева.

'Επίφλεβος (ὁ, ἡ), чел кв вinele eшite în faцъ. [ἐπὶ, φλέψ].

'Επι-φλεγμαίνω, вiit: -ανῶ, kazъ în înflamaцie; saъ mъ înflamezъ ne d' asвnpa, saъ înkъ maї mвлt, saъ ne вrmъ dвne чева.

'Επι-φλέγω, вiit: -φλέξω, înflъkърezъ, nîpжoлeskъ, apzъ de totъ; (fir:) anpinzъ, zъdъръskъ; (npin întind:) лвminezъ; (fir:) fakъ stpълвчitъ; (шi nestp:) лвчeskъ, daъ лвminъ.

'Επι-φλογίζω, вiit: ίσω, apzъ чева ne d' asвnpa; (med:) adвkъ înflamaцie ne d' asвnpa. [de вnde

'Επιφλόγισμα (τ᾽), napїea чea ne d' asвnpa înflamatъ, saъ înflamaцie în faцъ.

'Επιφλογώδης, εος (ὁ, ἡ), înflamatъ ne d' asвnpa nвmaї, saъ kape scamъnъ a fi înflamatъ. [ἐπὶ, φλόξ].

'Επι-φλυκταινόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, skoцъ apsъtвpї (pesвflъtвpї) în faца пеліцеї.

'Επι-φλύω, вiit: -φλύσω, noet: (кв dat:) въpfeskъ asвnpa квїва.

'Επίφοβος (ὁ, ἡ), konpinsъ de fpikъ, snъlmîntatъ. 2) înfpikonкътopъ. saъ de кв pe tpeввie a se teme чinева. [ἐπὶ, φόβος].

'Επι-φοινικίζω, вiit: -ίσω, кат вatъ în pошъ.

'Επι-φοινίσσω, вiit: -ίξω, pomeskъ чева ne d' asвnpa. 2) nestp: вatъ în pошк, sîntъ pошietikъ.

'Επι-φοιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, вiъ, saъ mъ dвkъ вndeва des, saъ ne zъstimnвpї; вiъ de o datъ шi ka de sвs; (fir) вiъ în mintea квїва (în feлъ de însвfлape); mъ întîmnлъ. [de вnde

'Επιφοίτησις, εως (ἡ), вenipe fъp veste шi ka de sвs; zeeaskъ înfъцiшape, saъ însвfлape.

'Επίφονος (ὁ, ἡ), noet: nвsъ ne (rata de) omopъ. [ἐπὶ, φόνος].

'Επιφορὰ (ἡ), [ἐπιφέρω] adъoцipe; adaosъ ла kontpiввцie, saъ ла плatъ, леafъ (npinч: ostъш:). 2) nъвалъ, atakъ; konкърцere (med:) de вmezelї din tpoaxnъ (npinч: asвnpa окілор). 3) (лоц:) konклвsie (dape кв sokoteala). [de вnde

'Επι-φορέω -ῶ, вiit: -ήσω, kърînd гръmъdeskъ вna neste алta. [de вnde

'Επιφόρημα (τὸ), op чe se adвчe maї ne вrmъ; (naptik:) mînkърї adвse dвne ввkate, dвлчeцe, fpвkte, шi чл: (Fpanц:) le dessert.

'Επιφορικὸς, ὴ, όν, (шi adв:) -ικῶς, їste, nъvълitopъ. [din

'Επίφορος (ὁ, ἡ), [ἐπιφέρω] adвkътopъ de чева penede шi dpent kътpe... «Ἄνεμος — ». Лкs: bîntъ npiinчosъ, notpivitъ. 2) вълosъ, saъ dвkътopъ de вале; (npin întînd: шi fir:) aплекatъ, алвпекosъ kътpe чева. 3) (desnpe fem: вite) ворцoasъ. [de вnde

'Επιφόρως, adв: кв nъvалъ, penede.

'Επι-φορτίζω, вiit: -ίσω, înkarkъ (шi miж: mъ înkърkъ) înkъ maї mвлt, adaogъ шi алtъ поваръ; (npin întind:) înгpeвїezъ, sвnъръ npea mвлt.

'Επίφραγμα (τὸ), op чe sлвжeшte snpe astвnape. [ἐπιφράττω].

'Επιφραδέως, adв: noet: кв rîndipe, кв лвape a minte, înцелепцeшte; кв siлinцъ шi îndemînъtate. [din

'Επι-φράζω, вiit: -φράσω, (întpeв: nвmaї nex: 2: ἐπέφραδον) noet: zikъ, вesteskъ, panoptъ; nopвпчeskъ. 2) (maї oвiч: miж:) mъ rîndeskъ; вarъ de scamъ; mъ npiчepъ, isвodeskъ кв mintea; daъ кв sokoteala.

'Επίφραξις, εως (ἡ), înkidepe; astвnape. [din

'Επι-φράσσω (ττω), вiit: -φράξω, astвnъ чева ne d' asвnpa, saъ de totъ.

'Επιφρὶξ, гpeш: în локъ de ἐπὶ φρίξ.

'Επι-φρίσσω (-ττω), вiit: -φρίξω, (кв dat:) mimkîndв mъ ne faца вpe вnвї tpвnъ il fakъ a se înfiopa, (шi fir: desnpe mape) a fave вшoape вnde (a se înkpeцi).

'Επι-φρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: sîntъ rînditopъ, înцелepitъ.

'Επιφροσύνη (ἡ), noet: înцелepчївne; лвape a minte. [ἐπίφρων].

'Επίφρουρος (ὁ, ἡ), nвsъ stpeжвitopъ, nъzitopъ neste чева; (iap desnpe лвkp: fir:) kape stъ d' asвnpa. «Ξίφος ἐπίφρουρον δέρῃ». Eвр: [ἐπὶ, φρουρός].

'Επίφρων, [ἐπὶ, φρήν] ονος (ὁ, ἡ), noet: înцелepitъ.

'Επιφυὰς, άδος (ἡ), odpaslъ, saŭ mлъdiцъ пе tpъnкiŭ de копачiŭ. [ἐπιφύω].

'Επιφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ, пînditopŭ. [din

'Επι-[illegible]σω (ττω), вtit: -άξω, превегiezŭ, [illegible]tъnte asъпра вре ъnъĭ лъкръ; пîndes[illegible]ην ἐπιφυλάξαντες» Fot:

'Επ[illegible]αι -ῶμι, înпъpцitŭ пе seminцiĭ. [illegible]нцъ Eъp: [ἐπὶ, φυλή].

'Επι-φυλ[illegible]te, вiit: -ίσω, adъnŭ stpъгъpiĭ ръmaшĭ dъпе [illegible]лesŭ; (fir:) maĭ каъtŭ (черчetezŭ) къ mълtъ skъmпъtate. [din

'Επιφυλλὶς [ἐπὶ, φύλλον], ίδος (ἡ), чоркiпъ de stpъгъpe ръmasъ пекълeasъ.

'Επιφυλλόκαρπος (ὁ, ἡ), (вotn:) ал къpъia podŭ se faче пе fpъnze. [ἐπὶ, φύλλον, καρπός].

'Επίφυσις, εως (ἡ), [ἐπιφύω] op че pesape (ese) пе чева ка pisosŭ, шi nefipeskŭ. (вezĭ шi ἀπόφυσις).

'Επι-φυτεύω, вiit: -εύσω, sъdeskŭ чева пе, saŭ dъпе чева.

'Επι-φύω, вiit: -φύσω, (miж: tpe: de къ: ἐπιπέφυκα, шi nex: ἐπέφυν) naskŭ, продъкŭ чева. || (miж:) pesъpŭ, mъ naskŭ пе (saŭ преа апроапе de) чева; (пpin întind:) mъ лiпeskŭ, mъ апъкŭ, mъ arîцŭ de чева, saŭ de ъndeва. (къ dat:) «Τοῖς ἀδικοῦσιν, ὥσπερ θηρίοις σκύλακες, ἐπιφυόμενοι». Пл: (шi fir: къ dat: opr:) «'Οδόντι ἐπιφύω». Плв: mъшкŭ. «Ἀμφοῖν ταῖν χειροῖν ἐπιφύειν. Пл: a înвpъцiша къ amîndoъ mîĭпeлe.

'Επι-φωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpirŭ кътpe чiпeва, saŭ пе кînd se faче, op se ziче чева, saŭ dъпе чева; (în цen:) zikŭ чева potpiвitŭ къ sъвiektъл de faцъ. (вezĭ шi ἐπιλέγω, шi προσφωνῶ). [de ъnde

'Επιφώνημα (τὸ), акламацie potpiвitъ къ вре о înпpeжъpape). [de ъnde

'Επιφωνηματικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, къвenitŭ ла (saŭ zisŭ ка о) акламацie, stpirape asъпра вре ъnъĭ лъкръ.

'Επιφωνημάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ ἐπιφώνημα.

'Επιφώνησις, εως (ἡ), акламаре, saŭ stpirape asъпра ъnъĭ лъкръ. [ἐπιφωνέω].

'Επι-φωράω -ῶ, вiit: -άσω, skoцŭ чева къ totъл de faцъ; въdeskŭ пе чiпeва asъпра fanteĭ.

'Επι-φώσκω, (fъpъ вiit:) = 'Επιφαύσκω, лъчeskъ, лъminezŭ; înчeпŭ a mъ zъpi, pesъpŭ. «Τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν τῶν σαββάτων». Skp: în лъminatъл ziлiĭ.

'Επιφωτισμὸς (ὁ), лъminape, saŭ isвip[illegible] de лъminъ пeste вре ъnŭ tpъпŭ. [ἐπιφωτίζ[illegible]

'Επι-χαίνω, вiit: -χανοῦμαι, (къ dat:) mъ ъĭtŭ ла чева къ гъpa къskatъ; (пpin întind: шi fir:) aшtentŭ къ гъpa къskatъ, къ пepъвdъpe; sîntŭ къ totъл înfiпtŭ ла чева.

'Επιχαιράγαθος (ὁ, ἡ), чел че se въкъpъ de вiпeлe алtъia. (înпpot: de ἐπιχαιρέκακος). [ἐπὶ, χαίρω, ἀγαθόν].

'Επι-χαιρεκακέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ въкъpŭ de ръъл алtъia. [шi

'Επιχαιρεκακία (ἡ), въкъpie пentpъ ръъл алtъia. [din

'Επιχαιρέκακος (ὁ, ἡ), чел че se въкъpъ de ръъл алtъia. [ἐπὶ, χαίρω, κακόν].

'Επι-χαίρω, вiit: -χαιρήσω, saŭ χαρήσομαι, mъ въкъpŭ de чева, (maĭ de mълte-opĭ) пentpъ ръъл (шi în пisma) къĭва.

'Επι-χαλαζάω -ῶ, вiit: -ήσω, asвîpлŭ чева ка гpîndina пeste чева.

'Επιχαλαρὸς, ὰ, όν, лъsatŭ кam sлaвŭ, destinsŭ. [din

'Επι-χαλάω -ῶ, вiit: -άσω, лasŭ чева; кam sлaвŭ, destinsŭ; (ел: шi fir:) mъ къmпъtezŭ, mъ плекŭ.

'Επιχαλκεύω, вiit: -εύσω, лъкpezŭ чева ка fepapŭ (вatŭ къ чокапъл) пeste чева; (fir:) depinzŭ пе чiпeва ла чева къ mape гpeъtate; netezeskŭ, лъstpezŭ; пepfeкцionezŭ чева къ meшteшъгŭ. [din

'Επίχαλκος (ὁ, ἡ), акопepitŭ, saŭ къптъшitŭ къ apamъ. «'Ασπὶς —». Ep: [ἐπὶ, χαλκός].

'Επιχάραγμα (τὸ), op че este skoвitŭ (tiпъpitŭ) пе чева. [din

'Επι-χαράσσω (ττω), вiit: -άξω, skoвeskŭ (tiпъpeskŭ) пе чева; (къ dat: indip:) «Τῶν νομισμάτων τοῖς παλαιοτάτοις βοῦν ἐπεχάρασσον». Пл:

'Επιχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), копpinsŭ de въкъpie, веselŭ пentpъ чева. 2) поet: adъкъtopŭ de въкъpie, înвeseлitopŭ. [ἐπὶ, χαρά].

'Επι-χαριεντίζομαι, вiit: -ίσομαι, глъmeskŭ asъпра вре ъnъĭ лъкръ.

'Επι-χαρίζομαι, вiit: -ίσομαι, fakŭ înкъ шi алtъ гpaцie (xatîpŭ) къĭва.

'Επίχαρις, ιτος (ὁ, ἡ), гpaцiosŭ, плinŭ de dapъpĭ, (Fpanц:) gentil. [ἐπὶ, χάρις].

'Επιχάριττα, Dop: în локŭ de ἐπιχάρισαι, nex: de поръпч: ал лъĭ ἐπιχαρίζομαι.

'Επιχαρίτως, adв: къ mълtъ гpaцie. 2) къ toatъ въкъpia. [ἐπίχαρις].

'Επίχαρμα (τὸ), oвiektŭ de въкъpie (maĭ къ seamъ пentpъ ръŭ). 2) în локŭ de...

'Επίχαρσις, εως (ἡ), = 'Επιχαιρεκακία. [шi

'Επίχαρτος (ὁ, ἡ), adъкъtopŭ de въкъpie пentpъ ръŭ. «Βαρβάροις ἐπίχαρτος γε-

νόμενος». Плt: «'Εχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα». Esxл: [ἐπιχαίρω].

'Επι-χασκάζω, вiit: -άσω, sîntъ кръпатъ în naptea de sъs.

'Επι-χασμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, kaskъ fъkînd (saъ ne kînd se faче) чева, saъ fakъ чева dopшitînd (fъpъ noſtъ).

'Επι-χέζω, вiit: -χεσοῦμαι, mъ skîrnъвeskъ ne чева, saъ ne sinemĭ.

'Επιχειλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вmплъ чева nînъ în въze. [din

'Επιχειλής, έος (ό, ή), плinъ nînъ în въze (în kît dъ ne din afaръ). «Πίθον ἐπιχειλῆ τῶν ἀγαθῶν». Temst: (шi fir:) «Γλῶσσα —». Плd: върfitoape. «Ρήματα ἐπιχειλῆ». Плd: tpiвiале, saъ вorвite din nprвosвл inimeĭ. 2) чел kъ въzeле înkpeцite, saъ tpase înъвntpъ (ka вътpîniĭ). (Алчd:) [ἐπὶ, χεῖλος].

'Επι-χειμάζω, вiit: -άσω, neтpekъ înkъ шi eapna вndeва. 2) (în a 3: neps:) se faче ĭapъшĭ eapnъ, saъ вpeme pea. [de вnde.

'Επιχείμασις, εως (ή), epnape вndeва. 2) stpikape de вpeme din noĭ, faчepe ĭapъшĭ de eapnъ.

'Επίχειp, ειpος (ό, ή), întpeпpinzъtopъ de чева. [ἐπὶ, χειp]. [de вnde

'Επιχειpέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kъ dat: saъ пpea pap ak:) întpeпpinzъ (mъ anвkъ de) чева; atakъ ne чinева, mъ popneskъ a-вънpa kвĭва; (de вnde лoц:) doвedeskъ пpin silоцismĭ, saъ apгвmentaцiĭ. [de вnde

'Επιχείpημα (τὸ), întpeпpindepe, tpeaвъ; (лoц:) вnъ felъ de silоцismъ, enixipemъ. [шi

'Επιχειpηματικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatikъ ла întpeпpindepĭ; чел în felвл enixipemeĭ (лoц:). [шi

'Επιχείpησις, εως (ή), anвkape de вnъ лвkpъ, întpeпpindepe; (petp: saъ лoц:) postipe de silоцismвл enixipema. [шi

'Επιχειpητὴς, οῦ, (ὁ), лesnicвsъ ла întpeпpindepĭ, aktivъ, (Fpanц:) entrepreнant. [шi

'Επιχειpητικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς= 'Επιχειpηματικὸς, îndemînatikъ a tpakta tpebĭ, întpeпpindepĭ, saъ enixipeme.

'Επι-χειpίζομαι, вiit: -ίσομαι,='Επιχειpῶ; (med:) tpaktezъ, kaвtъ вoaлъ.

'Επιχείpιον, pap, шi înd: în лokъ de...

'Επίχειpον (τὸ), (oвiч: ла îm:) вaniĭ, чe se daъ în mînъ; (în цen:) pesплatъ. [ἐπὶ, χείp].

'Επι-χειpοτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, xoтъpъskъ (întъpeskъ) чева npin maiopitate (fъkîndв se вotaцia npin întindepe de mînъ).

'Επιχειpοτονία (ή), xoтъpîpe; алецepe, întъpipe npin maiopitate (kъ вotaцie npin intindepe de mînъ). [ἐπὶ, τόνος].

'Επι-χεῤῥονησιάζω, вiit: -άσω, kъ semъnъ maĭ ka o nenînsвлъ ла. [de

'Επι-χερσεύω, вiit: -εύσω, s[illegible]saъ лokъ-ĭeskъ oвiчnвit ne вskatъ.

'Επίχευμα (τὸ), noet: лokъ de èπίχυσις. [din

'Επι-χέω, вiit: -χεύσω, (nex: èπέχεα, шi noet: èπέχευα, mi чл:) (kъ dat: îndip:) върsъ, topnъ чева d' asвnpa, saъ ne d' asвnpa de чева. «Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι». Il: Ω. (шi kъ inf:) «'Επέχευε νίψασθαι». Od: A: (шi miж:) «Πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην». Od: E. «Χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων». Od: E. «Τοί δ' ἐπέχυντο». Il: O. s' aъ върsat (aъ întpat ka вnъ topentъ) înъвntpв. 2) (miж: kъ цen: el:) zikъ sъ 'mĭ toapne вinъ, шi apdikъ пахapвл în sъnъtatea kвĭва. «'Επιχεομένους Δημητρίου βασιλέως». At: (bezĭ шi ἐγχέω).

'Επι-χηρεύω, вiit: -εύσω, въdввeskъ dвne soцвл, saъ soaца mea.

'Επιχθόνιος (ὁ, ή), noet: [ἐπὶ, χθών] пъmînteskъ; (npin întind: desnpe oamenĭ) mвpitopъ.

'Επι-χλευάζω, вiit: -άσω, (kъ dat:) pîzъ, îmĭ вatъ жokъ de чева.

'Επι-χλιαίνω, вiit: -ανῶ, înkълzeskъ чева nвцin ne d' asвnpa; (desnpe anъ) înkponeskъ.

'Επίχλοος (ὁ, ή), noet: înвepzitъ ne d' asвnpa, saъ акoперitъ kъ eapвъ вepde. [ἐπὶ, χλόη].

'Επι-χνοάω -ῶ, вiit: -άσω, noet: sîntъ...

'Επίχνοος -ους (ὁ, ή), noet: акoперitъ ne d' asвnpa kъ пъръ, пвfъ, шi чл: [ἐπὶ, χνόος].

'Επίχολος (ὁ, ή), плinъ de fiepe, saъ вeninъ (холерikъ); (npin întind:) ĭste ла mînie, nekъжiчosъ; 2) kpeskъtopъ, saъ zъdъpъtopъ de fiepe, saъ вeninъ. [ἐπὶ, χολή].

'Επιχορδὶς, ίδος (ή), =Μεσεντέριον. [ἐπὶ, χορδή].

'Επι-χορεύω, вiit: -εύσω, (kъ dat:) dъnцezъ ne, saъ пentpв чева; (kъ ak:) adaoлъ чева ла sfîpшitвл хopвлвĭ teatpалъ ka ἐξόδιον (bezĭ ziчepea).

'Επι-χορηγέω -ῶ, вiit: ήσω, maĭ daъ neste kîte amъ dat, saъ daъ чева ka a-

daosȣ̆; (în ɥen:) daȣ̆ înвілшȣгat. [de ȣnde

'Επιχορήγημα (τὸ), чел че se dъ ка adaosȣ̆ neste челе date. [ші

'Επιχορήγησις, εως, ші

'Επιχορηγία, ας (ἡ), dape de adaosȣ̆, saȣ̆ înвілшȣгatъ. 2) = 'Επιχορήγημα. [ἐπὶ, χορηγός].

'Επι-χράομαι -ῶμαι, віit: -χρήσομαι, (кȣ dat:) întpeвȣinцezȣ̆ чева des, saȣ̆ пе лîngъ челе-л-алте, saȣ̆ neste mъsȣpъ, aвȣsezȣ̆. 2) amȣ̆ речіпрокъ релаціе saȣ̆ familiapitate кȣ чінева.

'Επι-χράω, (прел: ἐπέχραον, ші maĭ mȣлtȣ̆ nȣ) поet: (кȣ dat:) пъвълеsкȣ̆, kazȣ̆ asȣпръ. «Ὡς λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον». Іл· П. «Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον». Od: В· о sілȣĭaȣ̆. 2) (maĭ noȣ̆) în локȣ̆ de ἐπιψαύω, atinгȣ̆ пе d' asȣпра. «Τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον χερσίν». Апл: 3) (кȣ inf:) dopeskȣ̆, saȣ̆ amȣ̆ tpeвȣinцъ a...

'Επι-χρεμέθω, (fъръ віit:) поet: înлокȣ̆ de

'Επι-χρεμετίζω, віit: ίσω, pînkezȣ̆ пentpȣ, saȣ̆ dȣпе чева, saȣ̆ înпpotiва кȣĭва.

'Επι-χρέμπτομαι, віit: -χρέμψομαι, ръпind sкȣĭпȣ̆ neste чева.

'Επι-χρησμῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, проорочеsкȣ̆ desпре, saȣ̆ dȣпе чева.

'Επι-χρίμπτω, віit: -χρίμψω, аплекȣ̆, pezemȣ̆, sпріжінȣ̆ пе чева, saȣ̆ апропіȣ̆ de чева. (вezĭ ші ἐγχρίπτω).

'Επίχρισις, εως (ἡ), ȣnцере пе d' asȣпра. [ші

'Επίχρισμα (τὸ), ȣnsoape, алifie, sпoitȣpъ пе d' asȣпра. [ші

'Επίχριστος (ὁ, ἡ), ȣnsȣ̆, sпoitȣ̆ пе d' asȣпра. [din

'Επι-χρίω, віit: -ίσω, ȣnгȣ̆ чева, sпoĭeskȣ̆ пе d' asȣпра.

'Επιχροὰ, ші 'Επίχροια (ἡ), faцa, колоарea depe d' asȣпра. [ἐπὶ, χροιά].

'Επι-χρονίζω, віit: -ίσω, staȣ̆ mȣлtȣ̆ timпȣ̆ (înвътpîneskȣ̆) în чева, mъ fakȣ̆ ....

'Επιχρόνιος, ші ἐπίχρονος (ὁ, ἡ), dъinosȣ̆, de mȣлtъ вреme. [ἐπι, χρόνος].

'Επίχρυσος (ὁ, ἡ), aȣpitȣ̆ (sпoitȣ̆, saȣ̆ къптȣшitȣ̆ кȣ aȣpȣ̆) пе d'asȣпра; (пpin întind:) вогatȣ̆. [ἐπὶ, χρυσός]. [de ȣnde

'Επιχρυσόω -ῶ, віit: -ώσω, aȣpeskȣ̆, (sȣfлȣ, saȣ̆ къптȣшeskȣ̆ кȣ aȣpȣ̆) пе d'asȣпра. [de ȣnde

'Επιχρύσωσις, εως (ἡ), sȣfлape кȣ aȣpȣ̆ пе d'asȣпра.

'Επι-χρώζω, віit: -χρώσω, mi

'Επι-χρωματίζω, віit: -ίσω, ші

'Επι-χρώννυμι, віit: -χρώσω, колорezȣ̆, въпseskȣ̆ чева пе d' asȣпра. [de ȣnde

'Επίχρωσις, εως (ἡ), ȣnцере пе d' asȣпра кȣ въпsea, колорape în faцъ.

'Επίχυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлtȣ̆ mȣstȣ̆ (хръnitoape sȣвstanцъ). [ἐπὶ, χυλός].

'Επίχυμα (τὸ), op че se toapnъ (se вapsъ) пе d'asȣпра, neste чева. [ші

'Επίχυσις, εως (ἡ), topnape, въpsape neste чева; topnape în пахарȣ̆; apdikape de пахарȣ̆, înкinape în sъnъtatea кȣĭва. (de ȣnde) «'Επίχυσιν λαμβάνω τινός». Пл: = 'Επιχέομαι. 2) (fir:) конкȣрцере de mȣлцime, гръmъdipe. 3) (пpin întind:) вasȣ̆ de topnape, (tȣpч:) iвpikȣ̆. (вezĭ ші κατάχυσις). [ші

'Επιχυτέον, поsit: ал лȣĭ ἐπιχέω. [ші

'Επίχυτος (ὁ, ἡ), въpsatȣ̆ neste чева, saȣ̆ de sȣs de ȣndeва. (de ȣnde || sȣвst:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плъчintъ. (вezĭ ші ἔγχυτος). 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de monetъ topnatъ (iap nȣ sъпatъ). [ἐπιχέω].

'Επίχωλος (ὁ, ἡ), кam skioпȣ̆. [ἐπὶ, χωλός].

'Επίχωμα (τὸ), гръmadъ de пъmîntȣ̆, малȣ̆ fъкȣtȣ̆ sпpe апъpape, ші чл: [din

'Επι-χώννυμι, віit: -χώσω, гръmъdeskȣ̆ пъmîntȣ̆ neste чева.

'Επι-χωρέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat: indip:) înгъdȣĭȣ̆, лasȣ̆, eptȣ̆. 2) mъ dȣкȣ̆ кътpe, înaintezȣ̆; пъвълеsкȣ̆. [de ȣnde

'Επιχώρησις, εως (ἡ), eptape, înгъdȣipe.

'Επι-χωριάζω, віit: -άσω, mъ aflȣ, saȣ̆ пetpeкȣ̆ din oвічnȣinцъ în вpe ȣnȣ̆ локȣ̆; «'Επιχωριάζω Ἀθήναζε». Плt: (вezĭ ші ἐπιδημέω). (кȣ dat:) «'Επιχωριάζειν τοῖς ἄνω πράγμασι». Лȣч: «Τὸ πάθος ἐπιχωριάζει τῇ νόσῳ». Stp: (desпpe лȣкp: în a tpeia пeps:) este oвічnȣitȣ̆. «Οὐ τῆς ἀρχαίας (Ἀττικῆς γλώσσης), ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης». D. Ал: «Ταφαῖς ἐξηλλαγμέναις ἐπιχωριάζουσι». Diod: чiȣdate îmmopmîntъpĭ oвічnȣĭesк. (ші пas:) «Σπανίως ἐπιχωριάζεται». Apst: se oвічnȣĭeшte. [dîn

'Επιχώριος, α saȣ̆ ος, ον, aflatȣ̆, saȣ̆ oвічnȣitȣ̆ întp' ȣnȣ̆ локȣ̆, însȣшitȣ̆ ал локȣлȣĭ, ал цъpiĭ. [ἐπὶ, χώρα]. [de ȣnde

'Επιχωρίως, adв: dȣпе oвічeiȣл пъmîntȣлȣĭ.

'Επίχωσις, εως (ἡ), [ἐπιχώννυμι] гръmъdipe de пъmîntȣ̆; konstpȣкцie de малȣ̆ sпpe апъpape.

'Επι-ψαίρω, віit: ψαρῶ, поet: atînгȣ̆, кpestezȣ̆, saȣ̆ sгîpiȣ̆ tpeкînd пе d' asȣпра «'Επιψαίρειν κῦμα». Оп:

'Επι-ψακάζω, ='Επιψεκάζω.

'Επιψάλιον (τὸ), лъпцъшъл, че ціне zъвала sъвt falка калълъї. [ἐπὶ, ψάλιον].

'Επι-ψάλλω, віit: -ψαλῶ, atinгъ пе d' asъпра коарdеле вре ъпъї mъsікалъ instръmîntъ, кîntъ къ кitара, ші чл: [de ъnde

'Επιψαλμὸς (ὁ), ъnъ felъ de mъsікалъ прелъdъ (преînчепътъ).

'Επιψαύδην, adв: къ atinцере пе d' asъпра. (грам: експлік: а лъї ἐπιλίγδην). [ші

'Επίψαυσις, εως (ἡ), atinцере пе d'asъпра. [din

'Επι-ψαύω, віit: -ψαύσω, (къ цen: saъ dat: ші преа рар къ ак:) atinгъ чева пе d'asъпра. «'Επιψαύειν φιλοτάτων». Hind: «Ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεσσιν. Od: Θ. este înпъртъшitъ пъцin чева din înцелепчїъne.

'Επι-ψέγω, віit: -ψέξω, maї хълеskъ înкъ, saъ desпре чева.

'Επι-ψεκάζω, віit: -άσω, бърezъ, stроneskъ пеste чева.

'Επιψέλιον (τὸ), ='Επιψάλιον.

'Επι-ψεύδομαι, віit: -ψεύσομαι, поет: (къ dat:) minцъ întръ toate, saъ desпре чева, saъ dînaintea къїва.

'Επίψηγμα (τὸ), чева ка fъpîmпъръ, saъ пілітъръ, ші чл: [ἐπιψήχω].

'Επι-ψηλαφέω -ῶ, віit: -ήσω, пінъїъ чева пе deasъпра.

'Επι-ψηφίζω, віit: -ίσω, пропъіъ (sъпъіъ) чева ла вotaцie. || (між:) întъреskъ (хотъръskъ) чева прin вotaцie. [de ъnde

'Επιψήφισις, εως (ἡ), вotape desпре чева. 2) întъріре прin вotaцie.

'Επι-ψιμμυθόω -ῶ, віit: -ώσω, daъ пе d' asъпра къ sълimanъ. sълimeneskъ.

'Επίψογος (ὁ, ἡ), вреdnікъ de хълъ; [ἐπὶ, ψόγος].

'Επι-ψοφέω -ω, віit: -ήσω, (къ dat:) tронкъneskъ, fakъ sromotъ, пе кînd se faче, saъ se ziче чева.

'Επι-ψύχω, віit: -ψύξω, поет: (къ dat:) sъfлînd ръкореskъ.

'Επι-ψωμίζω, віit: -ίσω, хръneskъ пе чінева înвъкîndъ 'л къ пîїne, ші чл:

'Επιωγὴ, (ἡ), поет: [ἐπὶ, ἰωγή] локъ ла църтъ, ъnde pefъг коръвііле sпре adъпostipe de вîntъ.

'Επλάγχθην, пas: пех: 1: ал лъї πλάζω.

"Επλαξα, Dop: în локъ de ἔπληξα, пех: ал лъї πλήσσω.

"Επλασσα, поет: în локъ de ἔπλασα, пех: ал лъї πλάσσω.

"Επλε, ἔπλεο ші ἔπλευ, ἔπλετο, поет: (în sink:) în локъ de ἔπελε, ἐπέλου, ἐπέλετο, а 2: ші а 3: sinг: пеps: а прел: saъ пех: de хот: ал лъї πέλω, πέλομαι.

"Επληντο, поет: în локъ de ἐπέπληντο, пеste sъв: ал лъї πίλναμαι.

'Επόγδοος (ὁ, ἡ), копрinzъторъ de ъnъ întрегъ, ші о а оптълеа парте din totъ, (adікъ) поъ а оптълеа пърцї. «Δάνεισμα —». Sъid: ла каре se плътеште de dовîndъ о а оптълеа парте din капете, (adікъ 2¹|₈ ла sъtъ. (вezї ші ἐπίτριτος).

"Επογκος (ὁ, ἡ), греъ-înкъркатъ; (desпре fem:) борцоаsъ. [ἐπὶ, ὄγκος].

'Επογμεύω, віit: -εύσω, поет: formezъ вrasdъ пе чева. «Κύκλον — ». Трifiod: deskрїъ, formezъ черкъ. [ші

'Επόγμιος (ὁ, ἡ), поет: патронъ ал вrasdелор, ал агрікълтъреї. (епit: ал Череseї). [ἐπὶ, ὄγμος].

'Επόδια (τὰ), Ion: în локъ de ἐφόδια, ші ἐποδιάζω, în локъ de ἐφοδιάζω.

'Επόδυνος (ὁ, ἡ), ='Επώδυνος.

'Επ-οδύρομαι, віit: -υροῦμαι, (къ dat: saъ ак:) плînгъ, тъ жълеskъ пентръ чінева.

'Εποδώκει, поет: Ion: în локъ de ἐφωδώκει, а 3: sinг: пеps: de пеste sъв: ал лъї ἐφοδόω (алцїї îndреп: ἐποδήγει).

'Επ-όζω, віit: -οζήσω, пътъ.

'Επ-οίγω, віit: -οίξω, поет: (înпрот: de ἀνοίγω, adікъ) înкizъ. (вezї ἐπὼχατο).

'Επ-οιδαίνω, віit: -οιδήσω, тъ ъmflъ. [de ъnde

'Εποιδαλέος, α, ον, поет: ъmflатъ.

'Εποιδίσκω, ='Εποιδαίνω.

'Εποικέω -ῶ, віit: -ήσω, локъїеskъ ъndева ка колонъ, de ъnde s' aъ isгonit локъіторії. [ші

'Εποικία (ἡ), колоніе în локъ пъstiitъ de връжташї. || (sъвst:) = "Επαυλις, ші 'Εποίκιον. [ші

'Εποικίδιος, α saъ ος, ον, поет: ал каseї, чел din касъ, saъ de d' asъпра каseї. [ші

'Εποικίζω, віit: -ίσω, попорezъ ъnъ локъ пъstiitъ къ колонї; (în цen:) fondezъ, попорezъ ъnъ орашъ, ші чл: апроапе, saъ пе вре ъnъ локъ. (вezї ші ἐπιτειχίζω). [ші

'Εποίκιον (τὸ), касъ ла царъ. (вezї ші ἔπαυλις). 2) ъneaлтъ de касъ. [ἐπὶ, οἶκος].

'Εποίκισις, εως (ἡ), попорape de вре ъnъ локъ пъstiitъ къ колонї. [ἐποικίζω].

'Εποικοδομέω ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) клъdeskъ пе чева; adaогъ ші алтъ клъdipe пеste чеа în fiinцъ. [din

'Εποικοδομὴ (ἡ), ші

'Εποικοδόμησις, εως (ἡ), клъdipe neste алta. [ἐποικοδομέω].

'Εποικονομία (ἡ), пропорцionatъ, вine întokmitъ ашezape de обiекte. (вezĭ ші διάθεσις). [ἐπὶ, οἰκονόμος].

"Εποικος (ὁ, ἡ), колонŭ în пъmîntŭ пъstiitŭ de връжmашĭ. [ἐπὶ, οἶκος].

'Επ-οικτείρω, вiit: -ερῶ, (къ ак:) mъ miлostiвeskŭ asъпра къĭва, mi se faче miлъ de чinева.

'Επ-οικτίζω, вiit: -ίσω, mішкŭ пе чinева (ші miж: mъ mішкŭ) sпре miлъ, sпре коnпътimipe. [de ъnde

'Εποίκτιστος (ὁ, ἡ), поet: вреdnikŭ de miлъ.

'Επ-οιμώζω, вiit: -ώξω, (къ dat:) плîнгŭ, mъ вaĭtŭ (mъ жълeskŭ) пentpъ чева.

'Εποίνιος (ὁ, ἡ), поet: каре se faче, saŭ se ziче în вреme de бъътъръ de вinŭ. [ші

"Εποινος (ὁ, ἡ), вeatŭ, saŭ вeцiвŭ. 2)= 'Εποίνιος. [ἐπὶ οἶνος].

'Επ-οιχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Επ-οίχομαι, вiit: -οιχήσομαι, поet: mъ dъkŭ ъndeва; mъ порneskŭ sпре вре о лъкраре, saŭ înпроtiва къĭва; пъвълeskŭ asъпра къĭва.

'Επ-οιωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, fakŭ a se прiвi чева ка ъnŭ бъnŭ огърŭ, saŭ îĭ atpiвъĭeskŭ о бъnъ преînsemnape. (вezĭ ші ἐπιφημίζω).

'Επ-οκέλλω, вiit: -ελῶ, (къ dat: îndip:) ='Επικέλλω, арънкŭ, saŭ kazŭ afaръ (пе ъskatŭ).

'Επ-οκλάζω, вiit: -άσω, înцenъkiŭ, шezŭ пе вine stîpчitŭ.

'Επ-οκριάω -ῶ, вiit: -άσω, поet: amŭ asпръ (nenetedъ) faцъ.

'Επόλιὸς греш: în локŭ de αἰγώλιος.

'Επ-ολισθαίνω, вiit: -ολισθήσω, (къ dat:) алъnекŭ, ші kazŭ пе чева.

'Επ-ολολύζω, вiit: -ύξω, stpirŭ, цinŭ de бъкъpie, saŭ de mîxnipe.

'Επ-ολοφύρομαι, вiit: -υροῦμαι, (къ dat:) плîнгŭ, mъ жълeskŭ пentpъ чева.

"Επομαι [ἕπω], вiit: -έψομαι, (прел: εἱπόμην, nex: 2: поet: ἑσπόμην) (къ dat:) ъpmezŭ къĭва; însoцeskŭ пе чinева în кале, ші чл: (ші прin întind:) askълtŭ къ sъпъnepe; (fir:) înцелегŭ, прiчепŭ; sîntŭ înвoitŭ къ чinева; amŭ релацie, sîntŭ în пропорцie, saŭ potpiвitŭ къ чева; esŭ ка о конклъsie (dape къ sokoteaла) din чева.

'Επ-ομβρέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ a къdea penede плоае neste чева; (прin întind:) moĭŭ, ъdŭ de totŭ. [de ъnde

'Επόμβρησις, εως (ἡ), penede плоаре neste чева.

'Επομβρία (ἡ), (înпрot: de ἀνομβρία) mълtъ плоае. [ші

'Επομβρίζω, вiit: -ίσω, арънкŭ penede плоае neste чева; ъdŭ. [din

'Επόμβριος, ші ἔπομβρος (ὁ, ἡ), плоĭosŭ. [ἐπὶ, ὄμβρος].

'Επομένως, adв: (партч:) (къ dat:) în, saŭ прin ъpmape, пе ъpmъ; аша dap. [ἕπομαι].

'Επ-όμνυμι, ші (miж:) 'Επόμνυμαι, вiit: -ομοῦμαι, (nex: ἐπώμοσα, ші чл:) жъpŭ desпре чева; saŭ пе nъmeле къĭва; întъpeskŭ, înкpedinцezŭ чева къ жъpъmîntŭ.

'Επ-ομόργνυμι, вiit: -ομόρξω, шtepгŭ пе чева; (прin întind:) iaŭ depe чева, tiпъpeskŭ пе чева.

'Επομφάλιος (ὁ, ἡ), чел neste, saŭ d'asъпра бъpiкълъĭ. (de ъnde || sъбst:) 'Επομφάλιον ='Επιγάστριον (вezĭ ziч:); (ші adв:) «Βάλε σάκος μέσον ἐπομφάλιον». Іл: H. tokmaĭ neste бъpiкŭ. 2) чел че аре бъpiкŭ, saŭ ка ъnŭ бъpiкŭ. «Σῦκον ἐπομφάλιον». Епiгр: пentpъ бъpiкosъл eĭ вîpfŭ. [ἐπὶ, ὀμφαλός].

'Επ-ονειδίζω, вiit: -ίσω, mъstpezŭ, doжъneskŭ къ поnositoape ворве, окъръskŭ în faцъ. [de ъnde

'Επονείδιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, вреdnikŭ de поnoslъit, saŭ de окърît.

'Επ-ονομάζω, вiit: -άσω, daŭ nъme, saŭ прenъme ла чева, îл nъmeskŭ къ (îĭ atpiвъĭeskŭ) nъmeле къĭва. «Γυναῖκα ἐπονομάζειν τινί». Лкs: a логоdi къ чinева. (ші pas:) «Τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπονομάζεται». Плt: se dъ nъmeле de ὕβρις asъпра stъпînipiĭ. [de ъnde

'Επονομασία (ἡ), прenъmipe. [ші

'Επονόμαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, прenъmitŭ.

'Εποξίζω, вiit: -ίσω, înчепŭ a mъ акрi, mъ кam акpeskŭ. [ші

'Εποξύνω, вiit: -υνῶ, fakŭ чева askъцitŭ, askъцŭ; (fir:) întъpîtŭ. [din

"Εποξυς, εος (ὁ, ἡ), преа askъцitŭ; (fir:) iъte. 2) акpiшорŭ. [ἐπὶ, ὀξύς].

'Επ-οπίζω, вiit: -ίσω, ші (maĭ des)

'Επ-οπίζομαι, вiit: -ίσομαι, поet: (къ ак:) mъ temŭ; mъ sfieskŭ; pesпektezŭ.

'Επόπισθεν, adв: поet: пе din апоĭ. (maĭ кор: ἐπ' ὄπισθεν).

'Εποποιία (ἡ), епопее, ad: епiкъ поesie; saŭ поешъ (прîn întind:). [ші

'Εποποιικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de, saŭ potpiвitŭ ла епопее. [din

'Εποποιὸς (ὁ), поetŭ de вepsъpĭ (прinч:)

ероіче, saŭ de поетъ епікъ, ор епопее. [ἔπος, ποιός].

'Επ-οπτάνομαι, (неолоц;) тъ възŭ, тъ арътŭ.

'Επ-οπτάω -ῶ, віit: -ήσω, fpirŭ чева пъцin (пе d'asъпра пъmaĭ).

'Εποπτεία (ἡ), лъаре a minte de чева, епistasie, înгріжіре. 2) ал tpeілеа ші чел din ъртъ градŭ de iniцiaцie, (adікъ) ведере кіар къ окіĭ a шistepiелор Елеъsiene. [din

'Επ-οπτεύω, віit: -εύσω, (къ ак:) превегіezŭ asъпра вре ъnъĭ лъкръ, sîntŭ епistatŭ, інгріжіtорŭ, ші чл: 2) възŭ къ окіĭ mistepiеле (Елеъsiene); (de ъnde прin întind:) sîntŭ în чел maĭ 'nалtŭ градŭ de fepiчіре.

'Εποπτὴρ, ῆρος, поet: în локŭ de...

'Επόπτης, ου, (ὁ), insпекторŭ, înгріжіtорŭ. 2) прівіtорŭ; (de ъnde пaptік:) înвреdniчitŭ de прівіреа окъларъ a mistepiелор Елеъsiene (adікъ de чел maĭ 'nалtŭ, saŭ ал tpeілеа градŭ ал iniцiaцii). [ші

'Εποπτικὸς, ὴ, ὸν, релатівŭ къ ἐπόπτης, saŭ ἐποπτεία. (вezĭ ziч:). [ші

Ἔποπτος (ὁ, ἡ), прівітŭ de ъndева, възъtŭ къ окіĭ. [ἐπόψομαι].

'Επ-οράω (έω) -ῶ, Ion: în локŭ de ἐφοράω.

'Επ-οργάω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ апрinsŭ de dopinцъ пentpъ чева, saŭ копрinsŭ de întъsiasmŭ.

'Επ-οργιάζω, віit: -άσω, sъвîршеskŭ орцiiле (вezĭ ὄργια). (къ dat:) «Ἔρως πόλεσσιν ἐποργιάζει». Анкр: tpiъmfeazъ, domneшte.

'Επ-ορέγομαι, віit: -ορέξομαι, îmĭ întinzŭ mîna кътре; (прin întind:) oferŭ, adъкŭ. 2) atinгŭ; (de ъnde) окind nemepeskŭ. 3) (къ цen:) dopeskŭ înкъ maĭ mълt; пoftеskŭ foapte.

'Επ-ορθιάζω, віit: -άσω, поet: apdікŭ чева dpeпt în sъs; sъĭŭ (прinч:) глаsъл. «Γόοις ἐπορθιάζω». Esхл: цiпŭ плînгînd.

'Επ-ορθοβοάω -ῶ, віit: -ήσω, ші Dop: -άσω, поet: =Ἐπορθιάζω. «Ἵνα πατρὶ γόους νυχίους ἐπορθοβοάσω». Еър:

'Επ-ορθρεύομαι, віit: -εύσομαι, ші

'Επ-ορθρίζω, віit: -ίσω, тъ сколŭ (în цen: fакŭ чева) преа de dimineaцъ. [de ъnde

'Επορθρισμὸς (ὁ), mînекаре, saŭ skъларе преа de dimineaцъ.

'Επ-οριγνάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поet: în локŭ de ἐπορέγομαι.

'Επ-ορίνω, віit: -ινῶ, поet: pesколŭ, întъpîtŭ.

'Επ-ορκίζω, віit: -ίσω, Ion: în локŭ de ἐφορκίζω, пъĭŭ пе чіnева ла жъръmîntŭ, saŭ îл жъръ пе чева; (Бisep:) = 'Εξορκίζω. [de ъnde

'Επορκισμὸς (ὁ), ='Εξορκισμός. ші

'Επορκιστὴς, οῦ (ὁ), = 'Εξορκιστής.

'Επ-ορμέω -ῶ віit: -ήσω, Ion: în локŭ de ἐφορμέω.

'Επ-όρνυμι, ші 'Επ-ορνύω, віit: -όρσω, поet: (къ dat:) îndemnŭ, întъpîtŭ; (ші miж: saŭ пas:) пъвълеskŭ asъпра къĭва; (fir:) skopneskŭ, însъflъ ъnŭ simцimîntŭ în чіnева.

Ἔπορον, поet: вezĭ πορεῖν.

'Επ-ορούω, віit: -ούσω, поet: (къ dat: saŭ ак:) sъpŭ, тъ арънкŭ репеde în sъs, saŭ asъпра къĭва.

'Επ-οροφόω -ῶ, віit: -ώσω, акоперŭ къ înвелitoape, saŭ tавanŭ, пъĭŭ чева d' asъпра ка о înвелitoape.

Ἔπορσον nex: 1: de порънч: ал лъĭ ἐπόρνυμι.

'Επ-ορχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (къ dat) dъnцezŭ пeste чева; (fir: прin întind:) калкŭ în пічоаре, батжокореskŭ пе чіnева.

Ἔπος [ἔπω], εος -ους (τὸ), (în цen: mi antік:) къвîntŭ, ворбъ; повеste; fъгъdъіалъ; повацъ; ordinŭ, mi чл: (maî noŭ) вepsŭ (прinч: epoікŭ); (maĭ de mълte орĭ îm:) поетъ (прinч: epoікъ); кîntікŭ; проорочіе (вepsîfікatъ); zisъ, maкsiшъ de поетŭ. «Ὡς ἔπος εἰπεῖν». Fps: întp' ъnŭ къвîntŭ, къm am ziче, къm e ворба. «Οὐδὲν πρὸς ἔπος». Пров: къ totъл непотрівітŭ къ sъвіектъл. «Πρὸς ἔπος». Fp: în datъ, în minъtŭ.

'Επ-οστρακίζω, віit: -ίσω, жъкîndъ-тъ арънкŭ кожĭ de stpidiĭ, saŭ бъкъцĭ de къръmidъ пе sъпрafaцa шъріĭ în кіпŭ, ка dъпе кîtева sъpîtъpĭ sъ se къfъnde. [de ъnde

'Εποστρακισμὸς (ὁ), ъne felŭ de жокŭ. (вezĭ вербъл, ші Плd: 9, 119).

'Επόσχιον (τὸ), кракъ къ poade пе dînsa. [ἐπὶ, ὄσχος].

'Επ-οτοτύζω, (fъръ віit:) шъ жълеskŭ (тъ бочеskŭ) пentpъ чева, saŭ dъпе алtъл.

'Επ-οτρύνω, віit: -υνῶ, (maĭ de mълte орĭ поet: къ ак: saŭ dat:) îndemnŭ, întъpîtŭ.

'Επουδαῖος, α, ον, ші 'Επούδαιος (ὁ, ἡ), поet: [ἐπὶ, οὖδας] чел че stъ, se sпріжіneшte пе faцa пъmîntълъĭ. (вezi ші ἐπιχθόνιος).

'Επουλίς, ίδος (ἡ), ѕmfлътѕръ de ц̣inц̣iĭ. (вezĭ ші παρουλίς). [ἐπὶ, οὖλον].

Ἔπουλος (ὁ, ἡ), пѕц̣in чева крец̣ѕ̆. [ἐπὶ, οὖλος].

'Επ-ουλόω -ῶ, віit: -ώσω, înкizѕ̆ (тъмъdѕĭeskѕ̆) panъ. [ἐπὶ, οὐλή]. [de ѕnde

'Επούλωσις, εως (ἡ), înкidepe (тъмъdѕipe) de panъ. [ші

'Επουλωτικὸς, ἡ, ὸν, кontpiвѕitopѕ̆ ла înкidepe de panъ.

'Επουραῖος, α, ον, чел d' asѕпра пе (saѕ̆ апроапе de) коadъ. [ἐπὶ, οὐρά].

'Επουράνιος (ὁ, ἡ), чел sѕs în черѕ̆, череskѕ̆. [ἐπὶ, οὐρανός].

'Επ-ουρέω -ῶ, віit: -ήσω, saѕ̆ -ήσομαι, мъ пішѕ̆ пе чева; (saѕ̆ simплѕ) мъ пішѕ̆.

'Επ-ουριάζω, віit: -άσω, ші 'Επουρίζω, віit: -ίσω, sѕfлѕ вîntѕ̆ пріinчosѕ̆, dѕкѕ̆ чева (saѕ̆ nestp: мъ dѕкѕ̆) кѕ пріinчosѕ̆ вîntѕ̆; (fir: кѕ dat: indip:) ажѕtѕ̆ ла sкопѕл кѕĭва; sкорneskѕ̆, însѕfлѕ; (nestp:) îmĭ пѕĭѕ̆ пѕпа dѕпе вîntѕ̆; (прĭn ѕрm:) tpaгѕ̆ ла ѕsкatѕ̆ кѕ пріinчosѕ̆ вîntѕ̆; (кѕ ак: преп:) мъ îndpeптezѕ̆ dpeпt кътре... «Τρέχε κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας». Apstf: [din

Ἔπουρος (ὁ, ἡ), =Οὔριος; (fir:) пріinчosѕ̆ ла ѕnѕ̆ sкопѕ̆. [de ѕnde

'Επουρόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Επουρίζω, плѕteskѕ̆ кѕ вîntѕ̆ пріinчosѕ̆.

'Επουσιώδης, εος (ὁ, ἡ), акчesopiѕ̆, (adiкъ) каре nѕ eksistъ fipeште, чі este adъoгatѕ̆ întp' o fiinц̣ъ. [ἐπὶ, οὐσία].

'Επ-οφείλω, віit: -οφειλήσω, maĭ sîntѕ̆ datopѕ̆ înкъ ші пentpѕ...

'Επ-οφέλλω, (fъръ віit:) поet: креskѕ̆ чева înкъ maĭ mѕлt.

'Επ-οφθαλμέω -ῶ, віit: -ήσω, ші

'Επ-οφθαλμιάζω, (άω -ῶ), віit: -άσω, ші

'Επ-οφθαλμίζω, віit: -ίσω, (кѕ dat:) ĭmĭ арѕnкѕ̆, îmĭ aц̣intezѕ̆ окіĭ asѕпра вре ѕnѕĭ лѕкрѕ (прinч: кѕ пismъ, sѕѕ̆ dopinц̣ъ); пѕĭѕ̆ ла окіѕ̆, saѕ̆ окĭeskѕ̆ чева. [ші

'Εποφθάλμιος (ὁ, ἡ), чел апроапе de окĭ, saѕ̆ d' asѕпра, saѕ̆ dînaintea окілор. [ἐπὶ, ὀφθαλμός].

'Επ-οφλισκάνω, віit: -φλήσω, ='Εποφείλω.

'Εποχετεία (ἡ), sѕвst: лѕĭ...

'Επ-οχετεύω, віit: -εύσω, sкѕргѕ̆ чева прin (saѕ̆ ка прin) каналѕ̆ ѕndeва.

'Επ-οχεύω, віit: -εύσω, (desпре înпреѕnape de віte) înкалікѕ̆, saѕ̆ гoneskѕ̆.

'Επ-οχέω-ῶ, віit: -ήσω, (преа pap stpъm:) ашezѕ̆ чева (ші шаĭ овіч: пas: saѕ̆ між: шezѕ̆) пе чева, saѕ̆ ка în tpъsѕpъ. (кѕ dat.) «Ὕδατι ἐποχέω». Лкs: плѕteskѕ̆.

'Εποχὴ (ἡ), [ἐπέχω] ц̣inepe înапоĭ, опріре, înпiedікаре; (Fiлsf:) stînжinipe de жѕdікatъ, îndoiaлъ; (astpnm:) stapea черештелор корпѕрĭ întp' ѕnѕ̆ oape каре momentѕ̆; (хрополц̣:) епокъ, înчепѕtѕ̆ de хронікѕ̆ періodѕ̆ хотърîtѕ̆ прin вре ѕnѕ̆ însemnatѕ̆ евенемîntѕ̆.

'Εποχθίδιος (ὁ, ἡ), поet: каре stъ пе маlѕ̆. [ἐπὶ, ὄχθη].

'Επ-οχθίζω, віit: -ίσω, поet: (кѕ dat:) oftezѕ̆, sѕsпinѕ̆, мъ некъжеskѕ̆ пentpѕ чева.

'Εποχλεὺς, έως (ὁ), [ἐπὶ, ὄχλος] піedікъ de poate пentpѕ мерц̣ере ла вале.

'Επ-οχμάζω, віit: -άσω, поet: în локѕ̆ de ἐπέχω (опреskѕ̆ în локѕ̆), saѕ̆ ἐποχάω (вezĭ ziч:). (dѕпе алц̣iĭ греш: în локѕ̆ de ἐπαιχμάζω).

'Εποχμεύω, греш: în локѕ̆ de ἐπογμεύω.

Ἔποχον (τὸ), кінга samapѕлѕĭ, saѕ̆ a шелеĭ. |ші

Ἔποχος (ὁ, ἡ), [ἐπέχω] пѕptatѕ̆, saѕ̆ шezѕtѕ̆ пе (saѕ̆ ка пе) tpъsѕpъ. (кѕ ц̣en: saѕ̆ dat:). «Νηὸς («Ἅρμασιν) ἔποχος». Esхл: 2) чел че se ц̣ine (saѕ̆ este deпpinsѕ̆ a se ц̣inea) ц̣еапъnѕ̆ пе tpъsѕpa sa; (de ѕnde прin întind:) statopnікѕ̆, stъpѕitopѕ̆; neskimвatѕ̆. (de ѕnde компар: 'Εποχώτερος). 3) каре ц̣ine, saѕ̆ поate ц̣inea чева asѕпръшĭ. «Ποταμὸς ναυσὶν ἔποχος». Пл: (ші fir:) «Λόγος μανίας ἔποχος». Eѕp: арътъtopѕ̆ de...

'Επ-οχυρόω -ῶ, віit: -ώσω, întъpeskѕ̆, asiгѕpѕ̆ чева înкъ maĭ mѕлt.

Ἔποψ, οπος (ὁ), ѕnѕ̆ feлѕ̆ de пasъpe, пѕпъzъ.

'Εποψάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, mъnînкѕ̆ чева ка о легѕmъ кѕ пîĭne. [ἐπὶ, ὄψον].

'Εποψὲ, adв: în локѕ̆ de ἐπ' ὀψέ, преа tipziѕ̆ (însepat).

'Επόψημα (τὸ), легѕmъ, че se mъnînкъ кѕ пîĭne.

'Επόψησις, εως (ἡ), mînкape de легѕmъ. [ἐποψάομαι].

'Εποψία (ἡ), ='Εποψις. 2) fem: ал лѕĭ ἐπόψιος.

'Εποψίδιος (ὁ, ἡ), поet: каре se mъnînкъ ка о легѕmъ. [ἐπὶ, ὄψον].

'Επόψιμος (ὁ, ἡ), поet: пріimitopѕ̆ de прівіре, възѕtѕ̆. [ші

'Επόψιος (ὁ, ἡ), поet: вpednікѕ̆ de прівіt. 2) греш: în локѕ̆ de ὑπόψιος. 3) =

Ἐπόπτης, efopŭ, patponŭ. «Ζεὺς («Ἀπόλλων) —». Кал: [din

Ἔποψις, εως (ἡ), прівіре, (Epanц:) vue. «Εἰσίν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις». Stp: se въd ѕna de ла алta. [din

Ἐπόψομαι, віit: ал лѕї ἐφοράω.

Ἐπράθην, nas: nex: 1: ал лѕї πιπράσκω.

Ἔπραθον, поet: nex: 2: ал лѕї πέρθω.

Ἔπρεσεν, поet: (преа pap) în локŭ de ἔπρησεν, nex: 2: ал лѕї πρήθω.

Ἔπρηξα, Ion: în локŭ de ἔπραξα, nex: ал лѕї πράσσω.

Ἔπρησα, акt: ші ἐπρήσθην, nas: nex: 1: ал лѕї πρήθω.

Ἐπρίω, 2: sinг: пeps: de miж: nex ал лѕї πρίαμαι.

Ἑπτὰ (οἱ, αἱ, τὰ), (nѕmp:) nedeкл: шапte'; (прin întind: ші maї кѕ seamъ în векіѕл test: în локŭ de) mѕлte, aneвоїe de nѕmъpat. (вezї ші ἑπταπλασίως, ші ἑκατὸν, ші ἐννέα).

Ἑπταβασίλειον (τὸ), ѕnŭ felŭ de mipeasmъ. [ἑπτά, βασίλειον].

Ἑπταβόειος (ὁ. ἡ), поet: компѕsŭ din шапte піеї de воŭ, пѕse ѕna пeste алta. (вezї βοῦς). [ші

Ἑπτάβοιος (ὁ, ἡ), поet: каре прецѕїеште шапte вої (віte, saŭ monete). (вezї βοῦς). 2) (преа pap) în локŭ de ἑπταβόειος. [ἑπτὰ, βοῦς].

Ἑπτάγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кѕ шапte лімвї (гласѕрї, коарde) «Φόρμιγξ —». Пind: [ἑπτὰ, γλῶσσα].

Ἑπταγράμματος (ὁ, ἡ), компѕsŭ din шапte літере. [ἑπτὰ, γράμμα].

Ἑπτάγωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ шапte ѕnгїѕрї, saŭ în шапte колцѕрї. || (sѕвst:) ἑπτάγωνα (τὰ), ѕnŭ felŭ de mѕsiкалŭ instpѕmîntŭ. [ἑπτὰ, γωνία].

Ἑπτάδουλος (ὁ, ἡ), de шапte орї (ad: кѕ totѕл, din stpъmoшї) робŭ. (вezї ші δουλέκδουλος). [ἑπτὰ, δοῦλος].

Ἑπτάδυμος (ὁ, ἡ), = Ἑπταπλάσιος. [ἑπτὰ, δύο].

Ἑπταέτης, ου (ὁ), ші ἑπταέτὴς, εος, saŭ έος (ὁ, ἡ), каре este de (saŭ dъineшte) шапte anї. (вezїδεκαέτὴς). || (neѕt:) ἑπτάετες, adв: în шапte anї dapîndѕл. [ἑπτὰ, ἔτος].

Ἑπταέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї ἑπταέτης.

Ἑπτάζωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ шапte врîne (черкѕрї). [ἑπτὰ, ζώνη].

Ἑπταήμερος (ὁ, ἡ), чел de шапte ziле. [ἑπτὰ, ἡμέρα].

Ἑπταῖος, α, ον, каре se faче, saŭ faче чева în шапte ziле, de шапte ziле. [ἑπτὰ]

Ἑπτακαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), (nѕmp:) nedeкл: шаптеsпрezeче. [ἑπτὰ, καὶ, δέκα]. [de ѕnde

Ἑπτακαιδεκάκις, adв: de шапte-sпрezeче орї.

Ἑπτακαιδεκαέτης, ου (ὁ), ші Ἑπτακαιδεκαέτὴς, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), каре este de (saŭ dъineшte) шапte-sпрezeче anї. (вezї ші δεκαέτὴς]. [ἑπτακαίδεκα, ἔτος].

Ἑπτακαιδεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindepe de шапte-sпрezeче пічоаре. [ἑπτακαίδεκα, ποῦς].

Ἑπτακαιδεκαταῖος, α, ον, каре se faче, saŭ faче чева în шапte-sпрezeче anї, saŭ este de шапte-sпрezeче anї. [din

Ἑπτακαιδέκατος, η, ον, ал шапte-sпрezeчелеа. [ἑπτακαίδεκα].

Ἑπτακαιδεκέτης, ου, = Ἑπτακαιδεκαέτης.

Ἑπτακαιεικοσαέτὴς, εος, saŭ έος (ὁ, ἡ), чел че este de (saŭ dъineшte) doъzeчї ші шапte de anї. [ἑπτὰ, καὶ, εἴκοσι, ἔτος].

Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, a saŭ ος, ον, de doъ-zeчї ші папte de орї atîta. [ἑπτὰ, καὶ, εἴκοσι, ἁπλοῦς].

Ἑπτάκαυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ шапte кочене, saŭ кotoape. [ἑπτὰ, καυλός].

Ἑπτάκις, adв: de шапte-орї. [ἑπτά].

Ἑπτακισμύριοι, αι, α, шапte-zeчі de miї. [ἑπτάκις, μύριοι].

Ἑπτακισχίλιοι, αι, α, mапte miї. [ἑπτάκις, χίλιοι].

Ἑπτάκλινος (ὁ, ἡ), [ἑπτὰ, κλίνη] копрinzъtopŭ, saŭ înкъпъtopŭ de шапte natѕрї. || (sѕвst:) Ἑπτάκλινον (τὸ), локалŭ de mînкаре пentpѕ шапte inшї.

Ἑπτακόσιοι, αι, α, шапte sѕte. [ἑπτά].

Ἑπτακοσιοπλασιάκις, adв: de шапte sѕte de орї пе atîta. [ἑπτακοσιοπλάσιος].

Ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ал шаптеsѕтелеа. [ἑπτακόσιοι].

Ἑπτάκτις, ινος (ὁ, ἡ), чел кѕ шапte paze. [ἑπτὰ, ἀκτίς].

Ἑπτάκτυπος (ὁ, ἡ), поet: = Ἑπτάφωνος, ші Ἑπτάχορδος. [ἑπτὰ, κτύπος].

Ἑπτάκωλος (ὁ, ἡ), компѕsŭ din шапte memвре, пърцї, saŭ вepsѕрї. [ἑπτὰ, κῶλον].

Ἑπτάλογχος (ὁ, ἡ), поet: компѕsŭ, saŭ алкътѕitŭ din шапte sѕліце, saŭ apmiї. [ἑπτὰ, λόγχη].

Ἑπτάλοφος (ὁ, ἡ), чел кѕ шапte deaлѕрї. [ἑπτὰ, λόφος].

Ἑπτάλυχνος (ὁ, ἡ), чел кѕ шапte лампе, лѕminї, ші чл: [ἑπτὰ, λύχνος].

Ἐπτάμην, miж: nex: 2: ал лѕї ἵπταμαι.

Ἑπταμηνιαῖος, α, ον, чел че dъineшte

(saŭ se faче, op faчo чева în) шante лъпĭ; saŭ чел de шante лъпĭ. [ші

'Επτάμηνος (ὁ, ἡ), de шante лъпĭ. (bezĭ ἑξάμηνος). [ἑπτὰ, μήν].

'Επταμήτωρ, ορος (ἡ), noet: mъmъ de шante копiĭ. [ἑπτα, μήτηρ].

'Επτάμιτος (ὁ, ἡ), noet: komпъsŭ din шante fipe, saŭ koapde. [ἑπτὰ, μίτος].

'Επταμόριον (τὸ), a шanteлea парte din вре вnŭ лъкръ. [ἑπτὰ, μόριον].

'Επτάμυχος (ὁ, ἡ), noet: чел къ шante fъndърĭ (askъnzъtopĭ, adînчimĭ, ші чл:). [ἑπτὰ, μυχός].

"Επταξαν, Dop: în локŭ de ἔπτηξαν, nex: ал лъĭ πτὴσσω.

'Επταπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел къ îndindepe de шante палme. [ἑπτὰ, παλαιστή].

'Επτάπεκτος (ὁ, ἡ), [ἑπτὰ. πέκω] tъnsŭ, saŭ пътinчosŭ a se tъnde de шante (adikъ de mълte) opĭ, пъposŭ, lînosŭ.

'Επτάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de шante коцĭ. [ἑπτὰ, πῆχυς].

'Επταπλασιάζω, biit: -άσω, faкŭ чева înmentitŭ; saŭ (ел:) mъ faкŭ, saŭ sîntŭ...

'Επταπλάσιος, α, ον, ші 'Επταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), înшentitŭ, saŭ de шante-opĭ atîta. [de вnte

'Επταπλασίως, adв: de шante opĭ n' atîta; (npin întind:) къ mълtŭ maĭ mълt. «'Εκκαύσατε τὴν κάμινον ἑπταπλασίως». Skp:

'Επτάπλευρος (ὁ, ἡ), чел къ шante koaste saŭ латъре. [ἑπτὰ, πλευρά].

'Επτάπλοος -ους (ὁ, ἡ), ='Επταπλάσιος. [ἑπτὰ, ἁπλόος -οῦς].

'Επταπόδης, ου (ὁ, ἡ),= 'Επτάπους.

'Επτάπολις, εως (ὁ, ἡ), konpinzъtorŭ de (saŭ komпъsŭ din) шante ораше. [ἑπτὰ, πόλις].

'Επτάπορος (ὁ, ἡ), чел къ шante treчerĭ, drъmърĭ; (desnpe pîърĭ) чел къ шante въrsъtърĭ, saŭ гърĭ. [ἑπτὰ, πόρος].

'Επτάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de шante nichoape. [ἑπτὰ, ποῦς].

'Επτάπυλος (ὁ, ἡ), чел къ шante порцĭ. [ἑπτά, πύλη].

'Επτάπυργος (ὁ, ἡ), чел къ шante tъrnърĭ. [ἑπτὰ, πύργος].

'Επτάῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), чел къ шante въrsъtърĭ, гърĭ. «Ποταμός —». Esxл: [ἑπτὰ, ῥόος, -οῦς].

'Επτὰς, άδος (ἡ) шentime, 2) sъmъ de шante вnimĭ. [ἑπτά].

'Επτάσημος (ὁ, ἡ), чел къ шante semne (karaktepe, firърĭ, ші чл:). [ἑπτὰ, σῆμα].

'Επταστάδιος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de шante stadiĭ. [ἑπτὰ, στάδιον].

'Επτάστερος (ὁ, ἡ), komпъsŭ din шante steле. [ἑπτὰ, ἀστήρ].

'Επάστοιχος, ου, ші 'Επταστοιχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: komпъsŭ din шante pîndърĭ, saŭ шipe. (saŭ грeш: în локŭ de ἑπτατειχής). [ἑπτὰ, στοῖχος].

'Επτάστολος (ὁ, ἡ), noet: алкътъitŭ din шante флote. [ἑπτὰ, στόλος].

'Επτάστομος (ὁ, ἡ), чел къ шante гърĭ (въrsъtърĭ, saŭ вшĭ). [ἑπτὰ, στόμα].

'Επτατειχὴς, έος, (ὁ, ἡ), întърîtŭ къ шante zidърĭ (tъrnърĭ, saŭ чetъцвĭ). [ἑπτὰ, τεῖχος].

"Επτατο, 3: sinr: neps: de nex: ал лъĭ ἵπταμαι.

'Επτάτονος (ὁ, ἡ), чел къ шante tonърĭ, (глазърĭ, koapde, ші чл:). [ἑπτά, τόνος].

'Επταραὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἑπτάφωτος. [ἑπτὰ, φάος].

'Επτάφθογγος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἑπτάφωνος. [ἑπτὰ, φθόγγος].

'Επτάφυλλος (ὁ, ἡ), чел din шante foĭ, saŭ fрънze. [ἑπτὰ, φύλλον].

'Επτάφωνος (ὁ, ἡ), kape skoate шante глазърĭ, saŭ de шante opĭ ачелашĭ sъnetŭ. «Στοὰ, — » Лъч: [ἑπτὰ, φωνή].

'Επτάφωτος (ὁ, ἡ), чел къ шante лъminĭ. «Λυχνία —». Skp: «Ζώνη — ». Opf: înstелатъ къ шante steле. [ἑπτὰ, φῶς].

"Επταχα, ші ἑπταχῆ, adв: noet: în шante пърцĭ; de шante opĭ n' atîta. [ἑπτά].

'Επτάχορδος (ὁ, ἡ), чел къ шante koapde. «Λύρα —». Лкs: [ἑπτὰ, χορδή].

'Επτέτης, ου (ὁ), ші 'Επτέτις, ιδος (ἡ),= 'Επταέτης, ші 'Επταέτις.

'Επτήμερος (ὁ, ἡ),=(saŭ грeш: în локŭ de) 'Επταήμερος.

'Επτήρης, εος (ὁ, ἡ), (npinч: ναῦς) къ шante pîndърĭ de вîsлe, saŭ вîsлашĭ. (bezĭ ші τριήρης). [ἑπτὰ, ἐρέσσω].

'Επτόργυιος, ші noet: 'Επτορόγυιος (ὁ, ἡ), чел de шante stînжinĭ. [ἑπτὰ, ὀργυιὰ, ші noet: ὀρόγυια].

'Επτώροφος (ὁ,ἡ), (kasъ) къ шante katърĭ. [ἑπτὰ, ὀροφή].

"Επυδρος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ἔφυδρος.

'Επύλλιον (τὸ), kom: dim: ал лъĭ ἔπος, къвinцелŭ; kintичелŭ; noemiцъ, ші чл:

"Επω, neîntp: npim: (din kape este întp: noet: nъmaĭ îm: ἔπουσι, ші komп: ἐνέπω, ἀπενέπω; iap npoz: nex: εἶπα, ші εἶπον)== Λέγω, ші Φημί.

"Επω, biit: ἕψω, (прел: εἶπον, nex: ἓ-

σπον) poet: (кѹ ак: преп:) mъ îndeлetniчeskŭ ла чева. (iap în proz: întp: nѹmaĭ komп: διέπω, ші περιέπω, ші miж; ἕπομαι, bezĭ ziч:).

'Επ-ωάζω, biit: -άσω, шezŭ пе оѹъ, клочeskŭ. [de ѹnde

'Επώασις, εως (ἡ), ші ἐπωασμὸς (ὁ), клочіре, шedepe пе оѹъ. [ші

'Επωαστικὸς, ὴ, ὸν, обічnѹitŭ, saŭ кѹ însѹmime de a шedea пе оѹъ, a клочі. «Ὄρνις ἐπωαστικωτέρα». Apst: maĭ вѹnъ de a клочі.

'Επωβελία (ἡ), osîndъ de ѹnŭ оболŭ ла dpaxmъ плъtitъ de пîpîtopŭ пîpîtѹлѹĭ пе nedpeпtate, adikъ a шaseлea пapte din sѹma, пе кîtъ epa fъкѹtъ пîpa. [ἐπὶ, ὀβελός =ὀβολός].

'Επῳδὴ (ἡ), [ἐπᾴδω] deskîntikŭ; fepmekŭ: (fir:) atpъгъtoape (лinгѹшitoape) вopвіpe. 2) ='Επῳδός.

'Επώδης, εος (ὁ, ἡ), пѹtѹposŭ. [ἐπόζω].

'Επῳδικὸς, ὴ, ὸν, pелatiвŭ кѹ [ἐπῳδὴ, saŭ ἐπῳδός, bezĭ ziч:]. || 'Επωδικὰ (se înц: μέλη, saŭ ἔπη), кape aŭ eпodŭ. [ἐπῳδός].

'Επωδίνω, греш: în локŭ de ἐπ' ὠδίνω. imn: Апл:

'Επῴδιον (τὸ), dim: ал лѹĭ ἐπῳδή (2).

'Επῳδὸς (ὁ, ἡ), deskîntъtopŭ «Νοσῶν νοσοῦντι ἐπῳδός». Пind: 2) (пas:) кape se кîntъ пе, saŭ пentpѹ чева. «Μορφῆς ἐπῳδὸν τῆς ἐμῆς». Eѹp: пpenѹme. || (sѹбst:) pefpenŭ, вepsŭ, че se întpeziче pепetîndѹ se din кînd în кînd întp' o поemъ, saŭ кîntikŭ. «Τὸν κοινὸν ἁπάσης ἀδολεσχίας ἐπῳδὸν». Пл: 3) (ἡ), a tpeia пapte a лірічелор поeme dѹпe sfîpшitѹл fie-къpia stpofe ші antistpofe. 4) ѹnŭ feлŭ de лірікъ поemъ komпѹsъ din maĭ mapĭ ші maĭ miчĭ вepsѹpĭ ѹneле dѹпe алteле. (Opaцie a skpis astfeл de поeше imitînd пе Архілохŭ). [ἐπὶ, ᾠδή].

'Επωδυνία (ἡ), dѹpepe пpea tape. [din

'Επώδυνος (ὁ, ἡ), пpiчinѹitopŭ, saŭ пpiчinѹitŭ de mape dѹpepe. [ἐπὶ, ὀδύνη].

'Επ-ώζω, (tъpъ biit:) kom: (кѹ dat;) = 'Εποδύρομαι, плînгŭ, mъ tînгѹĭeskŭ пentpѹ...

'Επ-ῴζω, пpea pap (пpin întpѹnipe) în локŭ de ἐπωΐζω.

'Επ-ωθέω -ῶ, biit: ἐπωθήσω, saŭ ἐπώσω, înпinгŭ чева кътpe... (ші eл: saŭ nestp:) înпinгînd mъ вîpŭ ѹndeва.

'Επ-ωθίζω, biit: -ίσω, ='Επωθέω.

'Επ-ωΐζω, biit: -ίσω, ='Επωάζω.

'Επ-ωκύνω, biit: -υνῶ, ='Επιταχύνω.

'Επωλένιος (ὁ, ἡ), poet: [ἐπὶ, ὠλένη]· лѹatŭ, saŭ цinѹtŭ în вpaцe.

'Επωμάδιος (ὁ, ἡ), poet: apdikatŭ пе ѹmepĭ. [ші

'Επωμαδὸν, adв: poet: пе ѹmepĭ. [ші

'Επωμίδιον (τὸ), dim: ал лѹĭ ἐπωμίς.

'Επ-ωμίζω, biit: -ίσω, пѹĭŭ чева пе ѹmepiĭ кѹĭва. || (miж:) iaŭ, apdikŭ чева пе ѹmepiĭ meĭ. [ші

'Επωμὶς, ίδος (ἡ), пaptea чea din sѹs a ѹmepѹлѹĭ (ѹnde se ѹneшte кѹ sпateле); (пpin întind:) ѹmepѹл, ші пaptea dinaпoĭ a гîtѹлѹĭ, чeafa; (fir:) пaptea чea maĭ de sѹs a коpъвii, ші алtop feлѹpite лѹкpѹpĭ. 2) ѹnŭ feлŭ de xaĭnъ fem: кѹ mîniчĭ (înпpot: de ἐξωμίς). [ἐπὶ, ὦμος].

'Επωμοσία (ἡ), жѹpape despre чева, saŭ în nѹmeле кѹĭва; înкpedinцape пpin жѹpъmîntŭ. (bezĭ ші ἐξωμοσία). [ші

'Επώμοτος (ὁ, ἡ), poet: înкpedinцъtopŭ пpin жѹpъmîntŭ, жѹpatŭ. 2) ачeла, пе nѹmeле къpѹia жѹpъ чinева. «Ζεὺς —». Sof: [ἐπόμνυμι].

'Επώνιον (τὸ), (se înц: τέλος) taksъ, че se плъteшte пentpѹ вînzъpiле, че se fak пpin tîpгѹpĭ. 2) чeea че se dъ пе d'asѹпpa кѹmпъpъtopѹлѹĭ de вînzъtopŭ. (bezĭ ші ἐπίμετρον). [ἐπὶ, ὤνιον].

'Επωνυμία (ἡ), пpenѹme, пopeклъ. [ші

'Επωνύμιος, α saŭ ος, ον, poet: în локŭ

'Επώνυμος (ὁ, ἡ), чeл че 'шĭ a лѹat nѹmeле din вpe o пpiчinъ, de ла вpe o пeps: saŭ лѹкpѹ. (кѹ цen:) «Κάδμου ἐπώνυμος πόλις». Пл: Kadmea, saŭ Teва. «Βουλόμενος ἕν γε τοῦτο ἔργον ἐπώνυμον αὐτοῦ γενέσθαι. Пл: «Ὄρνιχος ἐπώνυμος». Пind: (ші кѹ dat:) «Ἑορτὴ πηγνυμέναις κλισίῃσιν ἐπώνυμος». Non: a кopтѹpiлop. (ші adвepв:). «Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον». Iл: I· «Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον». Od: H. «Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον». Od: T. (de ѹnde || sѹбst:) 'Επώνυμον (τὸ), пopeклeле, пpenѹmeле. (bezĭ ші φερώνυμος). 2) чeл че кѹ nѹmeле sъŭ însemneazъ чева. (de ѹnde în Atena). «Ἄρχων ἐπώνυμος». Petp: ѹnѹл din чeĭ noъ apxonцĭ, кѹ nѹmeле къpѹia se data anѹл. «Ἀρχὴ —». Petp: demnitatea лѹĭ. (iap în Poma) «Ἀρχαὶ ἐπώνυμοι». Istp: konsѹлatѹл. «Ἥρωες ἐπώνυμοι». (ші simплѹ) «Ἐπώνυμοι. Petp: de ла кape s' aŭ nѹmit чeле zeчe seminцiĭ a ле Ateneniлop. [ἐπὶ, ὄνομα]. [de ѹnde

'Επωνύμως, adв: (кѹ dat;) potpiвit кѹ nѹmeле кѹĭва; saŭ dѹпe nѹmeле кѹĭва.

'Επ-ωπάω -ῶ, ші 'Επ-ωπάζω, biit: -άσω,

поет: прівеskъ d' asъпра пеste чева; прівегіеzъ, іаъ а minte. [din

'Επωπὴ (ἡ), поет: în локъ de ἔποψις; (прin întind:) локъ de пîndъ, saъ de ъnde поate чінева прівi пеste чева. (вezї ші περιωπή). 2) sпацiъ, întindepe mape, кîmпie, ші чл: [ші

'Επώπης, ου (ὁ), în локъ de 'Επόπτης, insпекtopъ, лъъtopъ a minte. [ἐπὶ, ὤψ]. [de ъnde

'Επῶπὶς, ίδος, saъ ίδος (ἡ), îngріжitoape; sлъжпікъ. (іар алцiї sкріъ...

'Επωπὶς, ίδος (ἡ), [ἕπομαι] поет: (преа рар) ърmъtoape.

'Επ-ωριάζω, віit: -άσω, îngріжеskъ (înпрot: de ἐξωριάζω).

'Επῶρσε, поет: а 3: sinг: пеps: а пех:, ші

'Επῶρτο, поет: а 3: sinг: пеps: de пas: пеste sъв: ал лъї ἐπόρνυμι.

'Επ-ωρύω, ші 'Επ-ωρύομαι, віit: -ύσομαι, ърлъ (лаtръ) asъпра...

"Επωσις, εως (ἡ), înпinцере кътре чева. [ші

'Επωστρὶς, ίδος (ἡ), înпinгъtoape (ажъtъtoape) ла sъіре. [ἐπώθω].

'Επ-ωτειλόω -ῶ, віit: -ώσω, ='Επουλόω.

'Επωτὶς, ίδος (ἡ), (прinч: ла îm:) лemne ка пiште ърекї лiпite de пръеле реsвоїештелор коръвiї sпре sігъранцъ. [ἐπὶ οὖς, ὠτός].

'Επωφέλεια (ἡ), folosinцъ, ажъtopinцъ ла чева. [ἐπωφελής].

'Επ-ωφελέω -ῶ, віit: -ήσω, folosеskъ, ажъtъ ла чева. (іар а лъї Sof: Ed: K: 441. este în локъ de ὤφελον). [de ъnde

'Επωφέλημα (τὸ), ажъtopъ datъ къїва ла чева.

'Επωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), folositopъ ла чева. [ἐπὶ, ὄφελος]. [de ъnde

'Επωφελία (ἡ), поет: în локъ de ἐπωφέλεια. [ші

'Επωφέλιμος (ὁ, ἡ), = 'Επωφελής.

'Επώχατο, поет: Ion: ші Еол: а 3: îm: пеps: de пas: пеste-sъв: ал лъї ἐπέχω. «Πύλαι ἐπώχατο». Іл: M. ераъ înкise. (алцiї sкріъ ἐπῴχατο ка din ἐποίγω).

'Επ-ῴχετο, а 3; sinг: пеps: de прел: ал лъї ἐποίχομαι.

"Ερα, ας (ἡ), (neîntp:) пъmîntъ; (de ъnde) "Εραζε, adв: поет: ла пъmîntъ, saъ пе пъmîntъ.

'Εράασθε, поет: în локъ de ἠρᾶσθε, а 2: îm: пеps: de прел: ал лъї ...

"Εραμαι, віit: ἐράσομαι, (пех: ἠρασάμην) поет: în локъ de ἐράω, їъвеskъ, dopeskъ. (къ цеп:) «Πολέμου ἔραται». Іл: 1. (ші къ înf:) «Πλουτεῖν («'Αείδειν) ἔραμαι». Епгр: Оп:

'Ερανάρχης, ου (ὁ), епistatъл stpînцерiї kontpiвъцii, saъ чел dintîї din kontpiвъitopї. [ἔρανος, ἄρχω].

'Ερανέμπολος (ὁ), пегъцъtopъ прin акцtї. [ἔρανος, ἐμπολέω]. 2) (fiг:) tpъitopъ din ажъtoape kontpiвъite de ъniї алцiї.

'Ερανίζω, віit: -ίσω, adъnъ kontpiвъцiї; (ъne-opї) kontpiвъїеskъ. (къ ак:) «Τοὺς ἄλλους ἐράνιζε» Лрt: (ші між:) «Λόγους ἀναγινώσκοντες ἠρανίζοντο». Лрt: stpînцеаъ ванї. (ші пas:). «Πρὸς τῶν φίλων ἐρανισθέντα». Лрt: de прietenї fъкîndъ і se kontpiвъцiї de ажъtopъ. [ші

'Ερανικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de (saъ fъкъtъ прin) kontpiвъцie. [ἔρανος].

'Εράνιον (τὸ), dim: ал лъї ἔρανος.

'Εράνισις, εως (ἡ), ші 'Ερανισμὸς (ὁ), stpînцере, saъ dape de kontpiвъцiї, saъ pesълtatъл kontpiвъірії. [ші

'Ερανιστὴς, οῦ (ὁ), adъnъtopъ, saъ (maї des) kontpiвъitopъ de kontpiвъцie. [ἐρανίζω].

'Ερανίστρια (ἡ), fem: ал лъї ἐρανιστής.

'Εραννὸς, ὴ, ὸν, поет: вpednікъ de іъвit, dръгълашъ, saъ dръгъstosъ.

"Ερανος (ὁ), [ἐράω] kontpiвъцie, (Търч:) pefenea (прinч:) пentpъ osпъцъ; (de ъnde арх:) osпъцъ din kontpiвъцie, (Енгл:) пікnікъ; (în цеп:) kontpiвъцie (maї къ seamъ пentpъ прietenї sъpaчї); (fiг:) pекъnoштinцъ; (прin întind:) soцietate de партікъларї kontpiвъitopї пentpъ ъnъ комъnъ ал лор sкопъ.

"Ερασδε, Dop: in локъ de ἔραζε.

'Ερασίμολπος (ὁ, ἡ), поет: [ἐράω, μολπή]. їъвitopъ de кîntape, de mъsікъ, saъ але къръїа кîntiче sînt плъкъte.

'Ερασιπλόκαμος (ὁ ἡ), поет: чел къ пъръ плъкъtъ. [ἐράω, πλόκαμος].

'Ερασίπτερος (ὁ, ἡ), поет: чел къ fpъmoase, плъкъte apiпї, saъ пене. [ἐράω, πτερόν].

'Ερασιχρήματος (ὁ, ἡ), foapte їъвitopъ de ванї. [ἐράω, χρήματα].

'Εράσμιος, α saъ ος, ον, вpednікъ de їъвit, dръгълашъ. [ἐράω].

"Ερασσαι, поет: în локъ de ἔρασαι, а 2: sinг: пеps: de прez: ал хоt:, ші

'Ερασσάμην, поет: în локъ de ἠρασάμην, між: пех: 1: ал лъї ἔραμαι.

'Εραστεύω, віit: -εύσω, поет: (къ цеп:) sîntъ. ...

'Εραστής, οῦ (ὁ), foapte ĭȣвitorȣ̆; amopezȣ̆. [ші

'Εραστὸς, ἡ, ὸν, = 'Ερατὸς, foapte ĭȣвitȣ̆, dръгъstosȣ̆. [ἐράω].

'Εράστρια (ἡ), fem: ал лȣĭ ἐραστής, amopezъ.

'Ερατεινὸς, ἡ, ὸν, noet: = 'Εράσμιος. [ші

'Ερατίζω, вiit: -ίσω, noet: (кȣ ţen:) = 'Εραμαι. [ἐρατός].

'Ερατοπλόκαμος (ὁ, ἡ), = 'Ερασιπλόκαμος.

'Ερατὸς, ἡ, ὸν, noet: ĭȣвitȣ̆, dopitȣ̆; веselitorȣ̆. [ἐράω].

'Ερατόχροος -ους (ὁ, ἡ), noet; чел кȣ плъкȣtъ, fрȣmoasъ колоаре, saȣ̆ пеліцъ, faцъ. [ἐρατὸς, χρόα].

'Ερατὺς, ύος (ἡ), noet: Ion: = 'Ερασμιότης, (Fpanц:) amabilité, atpaцepe de dparoste (dръгълъшіе). [ἐρατός].

'Ερατῶπις, ιδος (ἡ), noet: чеа кȣ къȣtъtȣръ плъкȣtъ, atръгъtoape de amorȣ̆; saȣ̆ fрȣmoasъ ла faцъ. [ἐρατὸς, ὤψ].

'Εράω -ῶ, [ἔρως] вiit: ἐρασθήσομαι, (nex: ἠράσθην, mi nosit: ἐραστέον) (кȣ ţen:) ĭȣвeskȣ̆ кȣ natimъ, sîntȣ̆ amopezatȣ̆; dopeskȣ̆ преа mȣлt. «'Ηχοῦς ἠράσθη». Tкр: «Εὐθὺς ἐκ παιδὸς ἐρασθεὶς τοῦ εὐκλεὴς γενέσθαι». Ksn: (ші nas: partч:) «'Ερώμενος (ὁ), ші ἐρωμένη (ἡ), (în локȣ̆ de adiekt:) amopezȣ̆, amopezъ.

'Εράω -ῶ, neîntp: nрimit: în afin: кȣ ῥέω ші întp: nȣmaĭ în комп: ἀπεράω, = ἐξεράω, μετεράω, ші чл:

'Εργᾷ, în локȣ̆ de ἐργάσῃ, 2: sînr: neps: de вiit: ал лȣĭ ἐργάζομαι.

'Εργάδης, εος (ὁ), (întpeв: nȣmaĭ ла îm:) în локȣ̆ de ἐργάτης, лȣкръtorȣ̆ (кȣ zioa). [din

'Εργάζομαι, вiit: -άσομαι, (прел: εἰργαζόμην, nex: εἰργασάμην, tpe: de кȣ: miж: saȣ̆ nas: εἴργασμαι, nex: nas: miж: εἰργάσθην) лȣкрezȣ̆ (nрinч: пъmîntȣ̆, saȣ̆ вре ȣnȣ̆ meштешȣгȣ̆), плȣгъреskȣ̆, кȣлtiвȣ̆; (în ţen:) faкȣ̆, konstpȣiȣ̆. (кȣ ак:) «Γῆν («Τέχνας, «'Επιστήμας) ἐργάζεσθαι». Ksn: «Θάλατταν ἐργάζεσθαι» Лкs: «Ὅπλα ἐργάζεσθαι». Epd: «Ὅπλα, οἷς χρυσὸν ἐργάζετο». Od: Г. (ші fъръ kazȣ̆). «'Εργάζευ». Es: «Ἕως μὲν ἂν ὁρῶσιν αὐτοὺς ἡβῶντας καὶ δυναμένους ἐργάζεσθαι... ἐπειδὰν δὲ ἀδυνάτους αἴσθωνται ὄντας ἐργάζεσθαι διὰ τὸ γῆρας». Ksn: (ші nas:) «Εἰργασμένη γῆ». Tfp: «Ἀγάλματα εἰργασμένα». Лкs: «Καὶ ἐργασθὲν (τὸ σίλφιον) ἄσηπτον ἤδη διαμένει». Tfp: 2) îmĭ aroniseskȣ̆ але віеціĭ лȣкрînd; mъ neroцezȣ̆; кîштirȣ̆. «'Εργασάμενος χρήματα μεγάλα». Ep: «Πρὶν ἄξια τῆς τροφῆς ἐργάζεσθαι». Ksn: «Οὕτως ἂν ὀλίγα ἐργαζοιτο, ὥστε μὴ λαμβάνειν τὰ ἀρκοῦντα». Ksn: (ші кȣ dat:) «'Εργάζεσθαι τῷ σώματι». Dm: (despre чеĭ че se кȣрвesк). (ші fъръ kazȣ̆). «Τοὺς ἐργαζομένους ἠρώτα, πόσου βούλονται αὐτῷ ἐργάζεσθαι». Apst: «Χρήματα ἐργαζόμενα». Лкs: вanĭ лȣкраціĭ кȣ dobîndъ, saȣ̆ îmmȣлціцĭ. 3) (în ţen:) faкȣ̆, sъвîршeskȣ̆, лȣкрezȣ̆. «Πόλιν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην». Ksn: «Οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἐργασάμενος ἐν τῇ πόλει». Ksn: «'Εργάζεσθαι εὐεξίαν τῷ σώματι». Ksn: (de ȣnde fъръ kazȣ̆) «Τὸ χρῆμ' ἐργάζεται». Лs: «Τὰ πρόσθεν εἰργασμένα». Ep: (ші ел:) «'Επ' εἰργασμένοις». Fps: dȣпе че s' a sъвîршit tpeaвa. «Τροφὴ εἰργασμένη». Лкs: mistȣitъ. [ἔργον].

'Εργάθω, (прел: ἔργαθον, sȣȣ̆ ἐέργαθον) noet: în локȣ̆ de εἴργω. (вezĭ ἀπείργω].

'Εργαλεῖον (τὸ), înstpȣmîntȣ̆, ȣneaлtъ. [ші

'Εργάνη (ἡ), noet: лȣкръtoape (enit: ал Minepвeĭ). [ἔργον].

'Εργαξῇ, Dop: în локȣ̆ de ἐργάσῃ, 2 sinr: neps: de вiit: ал лȣĭ ἐργάζομαι.

'Εργασείω, fъръ вiit: (noet:) dopeskȣ̆ a лȣкра, sîntȣ̆ disnȣsȣ̆, amȣ̆ rîndȣ̆ a sъвîрші чева. [ші

'Εργασία (ἡ), лȣкрȣ, tpeaвъ; meштешȣгȣ̆, mesepie; лȣкрȣ de mînъ. «Πάσης ἄμεινον ἐργασίας». Enгр: «Τὰς ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἐργασίας». Ksn: 2) лȣкраре, konstpȣipe; кȣлtiвape. «'Η ἐργασία τῆς γῆς». Ksn: «'Η τῆς ἐσθῆτος ἐκ τῶν ἐρίων ἐργασία». Ksn: «'Η τῆς τροφῆς ἐργασία». Лкs: mistȣipea. 2) кіпȣл (meштemȣгȣл) konstpȣipiĭ. «Τεκμαιρόμενον ἐκείνου εἶναι ἀπὸ τῆς ἐργασίας». Лкs: 4) aronisipe, кîштirȣ̆; neroцȣ̆. «Τῶν τὰς τέχνας ἐχόντων, καὶ ἐργασίας ἕνεκα χρωμένων αὐταῖς». Ksn: 5) (pap:) корпораціе, isnafȣ̆ (Tȣрч:) «Ἀπὸ τῆς τῶν βαφέων ἐργασίας». Sкр: [ἐργάζομαι]. [de ȣnde

'Εργάσιμος (ὁ, ἡ), de лȣкрat, nрiimitorȣ̆ de лȣкраре. «Χώρα —». Лкs: «Γυναῖκες ἐργάσιμοι». Aptmd: пȣвліче: «'Ημέρα —». Лкs: zi de лȣкръtoape.

'Εργαστὴρ (ὁ), = 'Εργάτης. [ἐργάζομαι].

'Εργαστηριακὸς, ἡ, ὸν, чел че аре (saȣ̆ лȣкреazъ în) пръвъліе, пръвъліашȣ̆. [ἐργαστήριον].

'Εργαστηριάρχης, ου (ὁ), stъпînȣ̆, saȣ̆ dipektorȣ̆ de пръвъліе, saȣ̆ faвpікъ. [ἐργαστήριον, ἄρχω].

'Εργαστήριον (τὸ), лȣкръtopie, saȣ̆ faвpікъ, пръвъліе. [ші

'Εργαστὴς, οῦ (ὁ), лȣкръtorȣ̆. [ші

'Εργαστικὸς, ἡ, ὸν, = 'Εργατικὸς, îndemînatikŭ, dispъsŭ ла лъкраре, ĭъбitorŭ de osteneaлъ, aktiбŭ. [ші

'Εργαστῖναι (αἱ), (se пъmiaŭ ла Atena) fечоареле, че лъкраŭ sfîntъл вешmîntŭ ал Minервеĭ. [ἐργάζομαι].

'Εργάτα, αο (ὁ), Еол: în локŭ de ἐργάτης.

'Εργατεύω, ші (miж:) 'Εργατεύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, лъкrezŭ ка лъкръtorŭ. [din

'Εργάτης, ου (ὁ), лъкръtorŭ (аргatŭ). 2) (ка adiekt;) mъnчitorŭ, omŭ ал trebiĭ, харnikŭ. 3) ъnŭ felŭ de maшinъ, кравакŭ, saŭ skripetŭ, (Franц:) cabestan. [ші

'Εργατήριος, α saŭ ος, ον, = 'Εργάσιμος, de плъгъpit, apat, ші чл:

'Εργατικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ, potpiвitŭ ла лъкръtorŭ. 2) îndemînatikŭ, ĭъte ла лъкраре, mъnчitorŭ. [ἐργάζομαι]. [de ъnde

'Εργατικῶς, adв: прекъm se къвine, saŭ se обічnъĭeшte ла лъкръtorĭ. 2) къ disposiцie de лъкраре, saŭ къ aktiвitate.

'Εργατίνης, ου (ὁ), poet: în локŭ de ἐργάτης.

'Εργάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъĭ ἐργάτης; (ка adiekt:) mъnчitoape, харnikъ.

'Εργατοκύλινδος (ὁ), = 'Εργάτης (3). [ἐργάτης, κυλίνδω].

'Εργατὼν, ῶνος (ὁ), dopmitopie de лъкръtorĭ, saŭ аргацĭ. [ἐργάτης].

'Εργάων, ονος (ὁ), dъпе diaл: Kpet: mъnчitorŭ (роbŭ). [ἔργον].

'Εργεπείκτης, ου (ὁ), = 'Εργοδιώκτης. [ἔργον, ἐπείγω].

'Εργεπιστασία (ἡ), enistasie neste лъкръpĭ пъбліче. [ші

'Εργεπιστατέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

'Εργεπιστάτης, ου, (ὁ), enistatŭ neste пъбліче лъкръpĭ. [ἔργον, ἐπιστάτης].

"Εργμα (τὸ), poet: în локŭ de ἔργον, лъкръ, fantъ. (se konf: къ ...

"Εργμα (τὸ), = "Ερκος, înгръditъръ; (prin întind:) oпpitoape, piedikъ. [din

"Εργνυμι (прел: ἐέργνυν), biit: ἔρξω, poet: în локŭ de εἴργω, înkizŭ, înгръdeskŭ înпрежър.

'Εργοδιωκτέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ ...

'Εργοδιώκτης, ου (ὁ), (enistatŭ) silitorŭ de лъкръtorĭ, ші гръбitorŭ de лъкраре. [ἔργον, διώκω].

'Εργοδοτέω -ῶ, biit: -ήσω, daŭ къĭва de лъкръ. [din

'Εργοδότης, ου (ὁ), (în цen:) dъtъtorŭ de лъкръ, (Търч:) mъшterіŭ; (iap partik:) însъpчinъtorŭ de вре ъnŭ лъкръ asъпра ъnъĭ întpeпpinzъtorŭ (kontpakчiŭ). [ἔργον, δίδωμι].

'Εργολάβεια, ші ἐργολαβία (ἡ), spekълantъ întpeпpindepe. [ші

'Εργολαβέω -ῶ, biit: -ήσω, iaŭ asъпръmĭ ъnŭ лъкръ пе платъ, mъ însъpчinezŭ a faче чева пentpъ kîшtigŭ; (prîn întind:) spekъlezŭ, negoцezŭ чева (проп: ші fir:). [din

'Εργολάβος (ὁ), întpeпpinzъtorŭ, saŭ spekъlantŭ în întpeпpindepĭ de a se însъpчina къ чева пentpъ kîшtigŭ (kontpakчiŭ). [ші

'Εργολήπτης, ου (ὁ), = 'Εργολάβος. [ἔργον, λαμβάνω].

"Εργον (τὸ), [ἔρδω] (în цen:) лъкръ, saŭ op че poate faче чinева, обiektŭ, saŭ pesъltatŭ de лъкраре, treaбъ, îndeletniчipe; întpeпpindepe; isпpaвъ. «Σὸν ἔργον ἐστὶ». Лкs: «'Ατελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ». Iл: Δ. «Οὐδὲν ἔργον ἑστάναι». Apst: nъ e treaбъ (nъ foloseшte nimikŭ) a sta. «Πυρὸς («Μαχαίρας) ἔργον ἐγένετο». Елd: s'a apsŭ, s'a înжъnгiat. (ші adвepб:) «"Εργῳ». Лкs: in fantъ, în adeвъpŭ. (ла îm:) «"Εργα γυναικῶν». Om: «'Αγλαὰ ἔργ' εἰδεῖα». Om: лъкръpĭ de mînъ. «"Εργα βοῶν». Od: K. плъгъpie «Θαλάσσια ἔργα». Od: E. peskъpie, saŭ naбiгацie. «Φιλοτήσια ἔργα». Лкs: = 'Αφροδίσια. (ші aбs:). «"Εργα ἀποδείκνυσθαι». Ep: însemnate fante. 2) (partik:) doбîndъ; (în цen:) kîшtigŭ. «Τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν». Dm: 3) greъtate, difikъltate. «"Εργον μὲν νυκτὸς λῦσαι ἵππους, ἔργον δ' ἐπισάξαι». Ksn: (de ъnde) «"Εργα παρέχειν τινί». Лкs: a adъче sъпъръpĭ къĭва. 4) îm: цapinĭ, локъpĭ de apat. «'Ιθάκης ἔργ' ἀφίκοντο». Od: Ξ. «"Αγειν δὲ ἄμεινον τὰς κύνας τὰ ὄρη πολλάκις, τὰ δὲ ἔργα ἧττον». Ksn: 5) mine de metaле (Dm: ші Ksn:). (bezĭ ші πρᾶγμα, ші χρῆμα).

'Εργοπαρέκτης [ἔργον παρέχω], ου (ὁ), = 'Εργοδότης.

'Εργοπόνος (ὁ, ἡ), poet: [ἔργον, πόνος], лъкръtorŭ, mъnчitorŭ (maĭ къ seamъ) de пъmîntŭ, плъгарŭ.

'Εργοστάσιον (τὸ), = 'Εργαστήριον, faбрikъ. [ἔργον, στάσις].

'Εργόστολος (ὁ), [ἔργον, στέλλω] = 'Εργεπιστάτης.

'Εργοχειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (плц:) лъкrezŭ къ mîĭneле. [din

'Εργόχειρον (τὸ), (плц:) лъкръ de mînъ. [ἔργον, χείρ].

Ἔργω, biiit: ἔρξω, noet: în локъ de εἴργω.
Ἐργώδης, εος (ὁ, ἡ), anevoïosъ, греъ, osteniчosъ. [ἔργον]. [de ѕnde
Ἐργωδία (ἡ), osteneaлъ, anevoime. [ші
Ἐργωδῶς, adв: кѕ греъ, anevoïe.
Ἐργώνης, [ἔργον, ὠνή] ου, (ὁ), =Ἐργολάβος. [de ѕnde
Ἐργωνία (ἡ), =Ἐργολαβία.
Ἔρδεσκον, noet: прел: ал лѕї ...
Ἔρδω, saъ ἕρδω, Еол: în локъ de ἔργω, biit: ἔρξω, saъ ἕρξω (tpe: de кѕ: ἔοργα, neste sъв: ἐώργειν, ші чл;) noet: лѕкрezъ, fakъ; (iap прinч:) жертfeskъ; (de ѕnde) =(кѕ чел dintp' însѕл) Ῥέζω.
Ἐρέα (ἡ), (pap) în локъ de ἔριον, лînъ.
Ἐρεβεννὸς [ἔρεβος], ἡ, ὸν, noet: întѕnekosъ.
Ἐρέβευσφιν, noet: în локъ de ἐρέβους, цen: ал лѕї ἔρεβος.
Ἐρεβίνθειος (ὁ, ἡ),=Ἐρεβίνθινος. [шї
Ἐρεβινθιαῖος, α, ον, mape, kîtъ ѕnъ вобъ de nъѕtъ. [ші
Ἐρεβίνθινος, η, ον, de nъѕtъ. [din
Ἐρέβινθος (ὁ), nъѕtъ; (kom:) mъdѕла рѕл бърбatѕлѕї. [de ѕnde
Ἐρεβινθώδης, εος (ὁ, ἡ), ка nъѕtѕл, saъ din soïѕл nъѕtѕлѕї.
Ἐρεβοδιφάω -ῶ, biit: -ήσω, kaѕtъ în întѕnepikъ; (fir:) mъ adînчezъ în întѕnekoase ші mistepioase проблеme. [ἔρεβος, διφάω].
Ἐρεβόθεν, adв: noet: de ла întѕnepikъ. [din
Ἔρεβος [ἐρέφω], εος (τὸ), noet: (прinч:) чел de sѕвt пъmîntъ întѕnepikъ, saъ întѕneчime. [de ѕnde
Ἐρεβόσδε, adв: noet: ла întѕnepikъ.
Ἐρεβοφοῖτις, ιδος (ἡ), чеea че merцe, netpeчe adesea пе ла întѕnepikъ. [ἔρεβος, φοιτάω].
Ἐρεβώδης, εος (ἡ), noet: întѕnekosъ ка [ἔρεβος, bezї ziч:]
Ἐρεβῶπις [ἔρεβος, ὤψ], ιδος (ἡ), noet: întѕnekoasъ; (прin întind:) грozaвъ, skîpвoasъ.
Ἔρεγμα (τὸ), [ἐρείκω] op че (iap maї кѕ seamъ легѕmъ) nisatъ, saъ mъчinatъ гpos, mape, (sпре eks:) бѕлгѕръ. (bezї ші χόνδρος). [de ѕnde
Ἐρέγμινος, η, ον, fъкѕtъ din ἔρεγμα. (bezї ziч:)
Ἐρεγμὸς (ὁ), =Ἔρεγμα.
Ἐρεείνω, ші (miж:) ἐρεείνομαι, (fъръ biit:) noet: = Ἔρομαι, întpeвъ.
Ἐρεθίζω [ἐρέθω], biit: -ίσω, întъpîtъ, zъdъръskъ. «Πηγὴ ῥέουσα ἐρεθίζει». Anкр: îndeamnъ ла beseлie. (ші nas:) «Πνεῦμα ἠρεθισμένον». Eѕр: deasъ ші întpepѕnтъ pesѕfлape. [de ѕnde
Ἐρέθισμα (τὸ), op че întъpîtъ, miжлокъ de întъpîtape. [ші
Ἐρεθισμὸς (ὁ), întъpîtape, ipitaцie. [ші
Ἐρεθιστὴς, οῦ (ὁ), întъpîtъtopъ. [ші
Ἐρεθιστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, adѕкъtopъ de (îndemînatikъ ла) întъpîtape.
Ἐρέθω, (fъръ biit:) noet: [în afin: кѕ ἔρις, ші ἐρέσσω], =Ἐρεθίζω.
Ἔρειγμα (τὸ), = Ἔρεγμα.
Ἐρείδω [în afin: кѕ ἐρέσσω ші ἕρμα], biit: -είσω, (nas: tpe: de кѕ: ἐρήρεισμαι) pezemъ, sпpiжinъ; лiпeskъ de чева; (прin întind:) înпinгъ, saъ вîpъ penede, înfiгъ; (kom:) = Βινῶ, ші Περαίνω (bezї ziч:); (nestp:) kazъ neste чева; mъ гръвeskъ; (fir:) mъ înпpotiвeskъ; stъpѕïeskъ în чева; (nas: saъ miж:) mъ notpiвeskъ кѕїва, mъ disпѕtъ, mъ чeptъ. (кѕ ак: dip: ші dat: saъ преп: ак: indipek:) «Ἀσπὶς ἀσπίδ' ἔρειδε». Іл: N. «Ὄμμα («Ἴχνος) ἐρείδειν». Лкs: «Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι». Od: X. «Ἆθλον ἐρείδειν». Tкр: a пѕne прinsoape. (ші fir:) «Ἔρειδε τὰν γνώμαν». Tкр: гîndeшte te кѕ лѕape a minte. (ші nestp:) «Κατά τινα τῶν μορίων σφοδρότερον ἐρείδει τὸ ἄλγημα». Гал: (bezї ші ἐνσκήπτω). ші nas: saъ miж:) «Σκήπτρῳ («Ἔγχει) ἐρειδόμενος». Om: «Ἔγχος διὰ θώρηκος ἠρήρειστο». Іл: Г. «Θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδαται ἔνθα καὶ ἔνθα». Od: H. «Οὔδεϊ χαῖται ἐρηρέδαται». Іл: Ψ. «Λᾶες («Τοῖχοι) ἐρηρέδαται». Іл: Ψ. ші Od: Θ. sînt вine înцeпenite. (bezї ші ἐλαύνω). «Μηκέτ' ἐρείδεσθον». Іл: Ψ.
Ἐρείκη (ἡ), [ἐρείκω] бълъріï, (Fpanц:) bruyére. (bezї ші βράθυ). [de ѕnde
Ἐρεικόεις -οῦς, -όεσσα -οῦσα, -όεν -οῦν, noet: плinъ de бълъріï, бълъpiosъ.
Ἐρεικτὸς, ἡ, ὸν, mъчinatъ, nisatъ mape, гpos. [din
Ἐρείκω, [în afin: кѕ ῥήσσω] biit: ἐρείξω, saъ ἐρέξω, (nex: 2: кѕ însemn: nas: ἤρικον, nas: tpe: de кѕ: ἐρήριγμαι) noet: fъpîmъ, pѕпъ, sпaргъ; гъѕpeskъ; (прin întind: maї noъ) nisezъ mape, гpos.
Ἐρεικώδης, εος (ὁ, ἡ), бълъpiosъ; saъ плinъ de бълъріï. [ἐρείκη].
Ἔρειξις, εως (ἡ), fъpîmape, nisape.
Ἔρειο, noet: în локъ de ἔρεο, ἔρου, 2: sinг: neps: de прел:, ші

'Ερείομεν, noet: în локŭ de ἐρέωμεν, 1: îm: neps: de prez: ал sȣn: лȣĭ ἔρομαι.

'Ερείπιον (τὸ), (прinч: ла îm:) dъръmъtȣpĭ, pȣine. [ἐρείπω]. [de ȣnde

'Ερειπιών, ῶνος (ὁ), локŭ плinŭ de sȣpпъtȣpĭ, saŭ pȣine.

'Ερείπω [în afin: кȣ ῥέπω ші ῥίπτω, biit: ἐρείψω, (nex: 2: ἤριπον, tpe: de кȣ: ἐρήριπα, ші ἐρήριμμαι, nex: nas: ἠρείφθην) noet: sȣpпŭ чева, (ші neȣtp:) kazŭ ла пъmîntŭ.

"Ερεισις, εως (ἡ), pezemape, sпріжinipe, ші чл: [ші

"Ερεισμα (τὸ), sпріжinŭ, pezemъtoape; (fir:) mînrîĭepe, ȣшȣpape. «Στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.» Esхл:

'Ερείψιμος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρείπω] чел în прimeжdie de a se sȣpпa.

'Ερειψίτοιχος (ὁ, ἡ), noet: sȣpпъtopŭ de zidȣpĭ. [ἐρείπω, τοῖχος].

'Ερεμνός [прin sinк: din ἐρεβεννός], ή, όν, noet: nerpȣ, întȣnekosŭ; (прin întind:) грozавŭ; (fir:) nedesлȣшitŭ, nesirȣpŭ.

"Ερεξα, noet: în локŭ de ἔῤῥεξα, nex: 1: ал лȣĭ ῥέζω.

'Ερέομαι, Ion: noet: în локŭ de ἔρομαι,

'Ερεοῦς, (прin întpȣn: în локŭ de ἐρέεος) ᾶ, οῦν, fъкȣtŭ de лînъ. [ἐρέα].

'Ερέπτομαι, (fъръ biit:) noet: [în afin: кȣ ἐρείπω] mъnînкŭ, pozŭ; (прinч: desпре bite mъnкъtoape de eapбъ) паsкŭ. (bezĭ ші ἀνερεί (ρέ) πτω).

'Ερέπτω, biit: ἐρέψω, = 'Ερέφω.

'Ερέριπτο, noet: a 3: sinr: neps: de nas: neste-sъв: ал лȣĭ ἐρείπω.

"Ερεσθαι, prez: ші ἐρέσθαι nex: de inf: ал лȣĭ ἔρομαι.

'Ερεσία (ἡ), bîsлipe. [din

'Ερέσσω (ττω), biit: ἐρέσω, (nex: ἤρεσα) [în afin: кȣ ἀράσσω, ші ἐρείδω] bîsлezŭ; (прin întind:) mішкŭ, порneskŭ. «'Ερέσσων πόδα». Eȣp: «'Ερέσσειν ἀπειλὰς». Sof: «Μῆτιν ἐρέσσων». Eȣp: adȣкîndȣ'шĭ a minte, ші rîndindȣ se. (ші nas:) «'Αργώ ἐρεσσομένη». Апл: înпinrîndȣ se прin bîsлipe.

'Ερεσχελέω-ῶ biit: -ήσω, [ἐρέθω] sȣпъpŭ кȣ atinгъtoape ворбе; глȣmeskŭ; бъpfeskŭ. [de ȣnde

'Ερεσχελία (ἡ), глȣmъ; бъpfipe.

'Ερέτης, ου (ὁ), bîsлашŭ. [ші

'Ερετικὸς, ή, ὸν, кȣвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла bîsлipe; (de ȣnde) «'Ερετική». Плt: (se înц: τέχνη) meштешȣгȣл bîsлipiĭ; (ші колек:) «Τὸ ἐρετικόν» în локŭ de οἱ ἐρέται, bîsлашiĭ. [ші

'Ερετμός (ὁ), ші ἐρετμὸν (τὸ), (foapte pap noet:) bîsлъ. (iap ла îm: este întp: neȣt: ἐρετμὰ). [ἐρέσσω]. [de ȣnde

'Ερετμόω -ῶ, biit: -ώσω, гъteskŭ ȣnŭ basŭ кȣ bîsле; (прin întind:) «Χεῖρας ἐρετμόω». Eȣp: Opf: апȣкŭ bîsла. 2) (pap) în локŭ de ἐρέσσω, bîsлezŭ. (Non:).

'Ερέττω, At: în локŭ de ἐρέσσω.

"Ερευγμα (τὸ), pîrîitȣpъ; ръпitȣpъ. [ἐρεύγομαι]. [de ȣnde

'Ερευγματώδης, εος, (ὁ, ἡ), adȣкъtopŭ de pîrîitȣpъ.

'Ερεύγμενος, η, ον, noet: în локŭ de ἐρευγόμενος.

'Ερευγμός (ὁ), = "Ερευξις, ші "Ερευγμα. [de ȣnde

'Ερευγμώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ερευγματώδης

'Ερεύγομαι, (imit:) biit: ἐρεύξομαι, (nex: 2: ἤρυγον) pîrîĭŭ, ръпeskŭ, въpsŭ. «'Ερεύγετο οἰνοβαρήων». Od: I. (ші fir:) «'Ερευγομένης ἁλὸς ἔξω». Iл: P. «'Ερεύγονται πηγαὶ πυρὸς». Пind: 2) ='Ωρύομαι, ȣрлȣ, mopmîĭŭ, шȣцeskŭ. «"Ηρυγεν ὡς ὅτε ταῦρος». Iл: Υ.

'Ερευθαλέος, α, ον, noet: 'Ερυθρὸς. рошȣ. [ἔρευθος].

'Ερευθέδανον (τὸ), = 'Ερυθρόδανον.

'Ερευθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

'Ερευθήεις, εσσα, εν, noet: ші ἐρευθὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Ερυθρὸς, рошȣ. [de ȣnde

'Ερευθιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: în локŭ de ἐρυθριάω, sîntȣ рошȣ. [din

"Ερευθος, εος -ους (τὸ), ='Ερύθημα, рошацъ. [din

'Ερεύθω, [bezĭ ἐρυθίβιος] biit: ἐρεύσω, (nex: ἤρευσα) рошeskŭ, saŭ въпseskŭ чева рошȣ. «Αἵματι γαῖαν ἐρεῦσαι». Iл: Л. ші Σ.

'Ερευκτικὸς, ὴ, ὸν, прічinȣitopŭ de (saŭ sȣпȣsŭ ла) pîrîitȣpĭ. [ἐρεύγομαι].

"Ερευνα [ἐρεείνω], ης (ἡ), черчetape, iskodipe, къȣtape. [de ȣnde

'Ερευνάω -ῶ, biit: ήσω, каȣtŭ, черчetezŭ, iskodeskŭ, mъ siлeskŭ a гъsi чева. [de ȣnde

'Ερευνητὴρ, ῆρος. noet: în локŭ de...

'Ερευνητὴς, οῦ (ὁ), черчetъtopŭ, къȣtъtopŭ, iskoditopŭ.

'Ερευνήτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ ἐρευνητὴς.

"Ερευξις, εως (ἡ), pîrîipe. [ἐρεύγομαι].

'Ερευξίχολος (ὁ, ἡ), noet: чел че варsъ beninŭ, fiepe; (прin intind:) ĭȣte ла mînie, некъжічosŭ. [ἔρευξις, χολή].

'Ερεῦσαι, nex: 1: de inf: ал лȣĭ ἐρεύθω.

'Ερέφω [ῥέπω], biit: ἐρέψω, акоперŭ; (прinч:) înвелeskŭ kasъ, ші чл: (прin

*

întind:) înкȣnȣnȣ̆; ȣmвpeskȣ̆.

'Ερέχθω, (fъpъ вiit:) поet: = 'Ερείκω, fъpîmȣ̆, sfîшiȣ̆; клetinȣ̆, tȣpвȣpȣ̆.

'Ερέψιμος (ὁ, ἡ), fолositopȣ̆ (пotpiвitȣ̆) ла înвeлipe, tъвъnipe, шi чл:. [din

Ἔρεψις, [ἐρέφω]εως (ἡ), înвъліpe (пpinч: de кasъ, шi чл): tъвъnipe.

'Ερέω, Ion: поet: în локȣ̆ de ἐρῶ, вiit: (пepгл:) ал лȣї λέγω.

'Ερημάζω, вiit: άσω, пetpeкȣ̆ oвiчnȣit în локȣpї пȣstiї, tpъїeskȣ̆ în sinгȣpъtate.

'Ερημαῖος, α, ον, поet: în локȣ̆ de ἔρημος. [шi

'Ερημὰς, άδος (ἡ), (поet: adiekt:) пȣstie, sinгȣpatikъ, пъpъsitъ; (кȣ ц̣en:) лiпsitъ. [шi

'Ερημία (ἡ), пȣstietate, sinгȣpъtate; (кȣ ц̣en:) лiпsъ de... «Φίλων («Κακῶν) —». Sof: шi Eȣp: [шi

'Ερημιὰς, άδος (ἡ), поet:='Ερημάς. [шi

'Ερημικὸς, ὴ, ὸν, de пȣstietate, saȣ̆ oвiчnȣitȣ̆ în (iȣвitopȣ̆ de) пȣstietate. [шi

'Ερημίτης, ου (ὁ), tpъitopȣ̆ în пȣstietate; (Bisep:) пȣstnikȣ̆, epemitȣ̆. [ἔρημος].

'Ερημόβιος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ερημίτης. [ἔρημος, βίος].

'Ερημόθωκος (ὁ, ἡ), поet: [ἔρημος, θῶκος] mezъtopȣ̆ sinгȣpȣ̆, saȣ̆ în пȣstiȣ̆.

'Ερημοκόμης, ου (ὁ), [ἔρημος, κόμη] (fir:) лiпsitȣ̆ de пъpȣ̆, плeшȣвȣ̆.

'Ερημόλαλος (ὁ, ἡ), поet: вopвitopȣ̆ în пȣstiȣ̆ (fъpъ a 'л aȣzi чiпeвa); въpfitopȣ̆; [ἔρημος, λάλος].

'Ερημονόμος (ὁ, ἡ), поet: tpъitopȣ̆ în пȣstiȣ̆; (în ц̣en:)='Ερημικός. [ἔρημος, νέμω].

'Ερημοπλάνης, ου (ὁ), шi

'Ερημόπλανος (ὁ, ἡ), поet: чeл чe se pъtъчeшte (пetpeчe) în пȣstietъц̣ї, saȣ̆ sinгȣpȣ̆. [ἔρημος, πλάνη].

'Ερημοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtъpȣ̆ de пȣstiȣ̆, saȣ̆ пȣstiitopȣ̆ de вpe ȣnȣ̆ локȣ̆. [ἔρημος, ποιός].

'Ερημόπολις, ιδος, шi поet: 'Ερημόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de opaшȣл, saȣ̆ пatpia sa, eкsпatpiatȣ̆, fȣгapȣ̆. [ἔρημος, πόλις].

Ἔρημος, mi поet: ἐρῆμος [ἔρα], η saȣ̆ ος, ον, sinгȣpattkȣ̆, пъpъsitȣ̆; (desпpe локȣ̆) пȣstiȣ̆, пeлокȣitȣ̆; (пpin ȣpm:) пeкȣлtiвatȣ̆, шi чл: (кȣ ц̣en:) лiпsitȣ̆. «Φίλων («Βοηθείας) —». Sof: mi Eȣp: «Ἔρημον ἀφίημι τὸν ἀγῶνα». Лкs: лeпъdȣ̆ кiemapea ла лȣпtъ. «'Ερήμη (înпpeȣnъ шi fъpъ) δίκη». Petp: хotъpîpe de жȣdikatъ în лiпsъ de o пpiчinaшъ пapte; (de ȣnde) «'Ερήμην κατηγοροῦντες». Плt: пîpînd пe чeл чe лiпseшte. «Ὦφλε τὴν δίκην ἐρήμην». Dm: s' a osîndit în лiпsъ. (шi adвepв:) «Ἔρημον ἐμβλέπω». Apstf: mъ ȣїtȣ̆ ȣndeвa aвîndȣ 'mї mintea întp' aлtъ пapte, fiind пe гîndȣpї. || (sȣвst:) Ἔρημος (ἡ), (se înц̣: γῆ) пȣstiȣ̆, saȣ̆ пȣstietate.

'Ερημοσκόπος (ὁ, ἡ), поet: лȣъtopȣ̆ a minte, пъzitopȣ̆ de локȣ̆ пȣstiȣ̆; (пpin ȣpm: fir:) пъzitopȣ̆ în zadapȣ̆, saȣ̆ fъpъ лȣape a minte. (гpam: eкsпл: a лȣї ἀλαοσκοπίη). [ἔρημος, σκοπός].

'Ερημοσύνη (ἡ), поet: sinгȣpъtate, пȣstietate. [ἔρημος].

'Ερημοφίλης, ου (ὁ), шi 'Ερημόφιλος (ὁ, ἡ), поet: їȣвitopȣ̆ de пȣstietate saȣ̆ sinгȣpъtate. [ἔρημος, φίλος].

'Ερημόω -ῶ, вiit: -ώσω, пȣstiezȣ̆ ȣnȣ̆ локȣ̆; (пpin întind:) пъpъseskȣ̆ пe чiпeвa sinгȣpȣ̆; (кȣ ц̣en:) лiпseskȣ̆ пe чiпeвa de чeвa. [ἔρημος]. [de ȣnde

'Ερήμωσις, εως (ἡ), пȣstiipe; лiпsipe, (akt:). [шi

'Ερημωτὴς, οῦ (ὁ), пȣstitopȣ̆.

'Ερηρέδαται, Ion: în локȣ̆ de ἐρηρεισμένοι εἰσί, a 3: îш: пeps: de пas: tp: de кȣ: ал лȣї ἐρείδω.

'Ερήρεινται, гpeш: în локȣ̆ de ἐνήρεινται, a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de кȣ: ал лȣї ἐνερείδω. saȣ̆ At: aчeeaшї ал лȣї ἐρείδω.

'Ερήρικα, At: tpe: de кȣ: ал лȣї ἐρίζω.

'Ερήριμμαι, At: пas: tpe: de кȣ: ал лȣї ἐρείπω.

'Ερήτυθεν, Eол: în локȣ̆ de ἐρητύθησαν, 3: îm: пeps: de пas: пex: ал лȣї...

'Ερητύω [ἐρύω], вiit: ύσω, поet: ц̣iȣ̆ îndъpъt, опpeskȣ̆, înпiedikȣ̆.

'Ερι [în afin: кȣ ἀρι], пaptik: înteц̣: ȣnitъ пedesпъpц̣it кȣ feлȣpite (maї de mȣлte-opї поetiчe) ziчepї.

'Ερiαυγὴς, εος (ὁ, ἡ), поet: пpea stpълȣчitȣ̆. [ἐρι, αὐγή].

'Ερiαύχην, ενος (ὁ, ἡ), поet: (пpinч: ἵππος, калȣ̆) кape îшї ц̣ine гîtȣл în sȣs; пpea mîndpȣ. [ἐρι, αὐχήν].

'Ερiβόας, ου (ὁ), поet: чeл кȣ глasȣ̆ mape, saȣ̆ tape. [ἐρι, βοή].

'Ερίβομβος (ὁ, ἡ), поet: пpea mȣлt вîжiitopȣ̆, saȣ̆ sвîpnîitopȣ̆. «Μέλισσα —». Opf: [ἐρι, βόμβος].

'Ερiβρεμέτα, αο, Eол: în локȣ̆ de...

'Ερiβρεμέτης, ου (ὁ), поet: чeл чe вȣвȣїe, tȣnъ, saȣ̆ pъкneшte tape. «Ζεύς («Λέων, Αὐλός)—». Om: шi Пind: [шi

'Ερiβρεμὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ερίβρομος. [ἐρι, βρέμω].

'Εριβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: foapte греѫ. [ἐρι, βρίθω].

'Ερίβρομος (ὁ, ἡ), поет: = 'Εριβρεμέτης.

'Εριβρύχης, ου (ὁ), ші ἐρίβρυχος (ὁ, ἡ), поет: tape ръкnitopѫ. [ἐρι, βρύχω].

'Εριβώλαξ, ακος, ші ἐρίβωλος (ὁ, ἡ), поет: (γῆ, χώρα, пъmîntѫ) чел кѫ преа марї (грase) бpasde, бѫлгърї; (adікъ) foapte poditopѫ. [ἐρι, βῶλος].

'Εριγάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: пîntekosѫ; (прin întind:) mînкъчosѫ. [ἐρι, γαστήρ].

'Ερίγδουπος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de (ші маї întp: de кît) ἐρίδουπος. [ἐρι, γδοῦπος].

'Εριγήθης, εος (ὁ, ἡ), поет: [ἐρι, γηθέω] foapte веселѫ.

'Ερίγηρυς, υος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ маре гласѫ. [ἐρι, γῆρυς].

'Ερίγληνος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ окї марї, окїosѫ. (вezї ші Βοώπης). [ἐρι, γλήνη].

Ἔριγμα (τὸ), = Ἔρεγμα.

'Εριδαίνω, віit: -ανῶ, (пех: ἐρίδηνα) поет: în локѫ de ἐρίζω, мъ disпѫtѫ, мъ чертѫ; мъ întpекѫ, мъ потрівеskѫ кѫ чінева. «Ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς». Іл: Ψ. [de ѫnde

'Εριδάντης, εος (ὁ), поет: disпѫtъчosѫ, гîлчевitopѫ.

'Εριδέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, поет: = 'Εριδαίνω.

'Ερίδηλος (ὁ, ἡ), поет: = 'Αρίδηλος, foapte înвedepatѫ, кѫnoskѫtѫ. [ἐρι, δῆλος].

'Εριδινὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: (ποταμὸς, рîѫ) чел кѫ марї вѫлtoape, adînкѫ, репеde. [ἐρι, δίνη].

'Ερίδιον (τὸ), dim: ал лѫї ἔριον, лînішоаръ.

'Εριδμαίνω, віit: -ανῶ, поет: = 'Ερεθίζω.

'Ερίδματος (ὁ, ἡ), Dop: поет: în локѫ de ἐρίδμητος, tape domолitopѫ; (прin ѫрm:) foapte віteazѫ.

'Ερίδουπος (ὁ, ἡ), поет: чел че faче маре sromotѫ, saѫ tponкъnitѫръ. [ἐρι, δοῦπος].

'Ερίδρομος (ὁ, ἡ), поет: tape алергъtopѫ. [ἐρι, δρόμος].

'Ερίδωρος (ὁ, ἡ), поет: foapte dapnікѫ. [ἐρι, δῶρον].

'Ερίζω [ἔρις], віit: -ίσω, мъ disпѫtѫ; мъ чертѫ; (прin întind:) мъ потрівеskѫ, мъ întpекѫ кѫ чінева. (кѫ dat: saѫ преп: ак:) «Ἐρίζετον ἀλλήλοιν». Od: Σ. (ші кѫ ак: ел:). «Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζειν». Іл: I. (ші між:) «Κρονίωνι βουλὰς ἐρίζετο» Es: se потрівіа, se asemъna.

'Ερίζωος (ο, ἡ), поет: лѫnг-віецѫitopѫ, saѫ tpъitopѫ. [ἐρι, ζωή].

'Εριήκοος (ὁ, ἡ), поет: foapte аџерѫ de аѫzѫ. [ἐρι, ἀκοή].

'Ερίηρες (οἱ), поет: în локѫ de ἐρίηροι, îm: ал лѫї ...

'Ερίηρος (ὁ, ἡ), поет: [ἐρι, ἄρω, ἄρηρα] преа віне потрівitѫ, комбinatѫ; (прin ѫрm:) плъкѫtѫ, dpъгъstosѫ.

'Εριηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: tape pesѫnъtopѫ. [ἐρι, ἦχος].

'Εριθάκη (ἡ), miepe клisoasъ ші nѫ преа dѫлче, кѫ каре албіnеле îшї ѫnг ѫлеїеле. (вezї ші κήρινθος, ші σανδαράχη). 2) оѫъле sѫпіі, ші чл: (Esix:) 3) ѫnѫ felѫ de плantъ, еарбъ de ѫрекіе. [ші

Εριθακὶς, ίδος (ἡ), аргъtoae. [ші

'Ερίθακος (ὁ), ѫnѫ felѫ de пасъре, прiхорiѫ. [ἔριθος].

'Εριθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (despre плante) foapte înвеpzitѫ. [ші

'Εριθαλὶς, ίδος (ἡ), ѫnѫ felѫ de плantъ. [ші

'Εριθαλλὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Εριθαλής, [ші

'Ερίθαλλος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ мѫлte ші марї кръчї, saѫ влъstape; (în џеn:) = 'Εριθαλής. [ἐρι, θάλλω]

'Εριθεία (ἡ), лѫкраре de simбріашѫ; (маї обіч:) intpігъ (прinч:) пentpѫ doбîndipe de полiтікѫ postѫ; demaroџie. [ἐριθεύω].

'Εριθεὺς, έως (ὁ), = 'Ερίθακος. [ші

'Εριθεύω, віit: -εύσω, [ἔριθος] лѫкрezѫ пе плаtъ; (прinч:) topкѫ лînъ. || (маї обіч: між:) intpiџezѫ (прinч:) полiтікѫ postѫ.

'Εριθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἐρι, τέθηλα] = 'Εριθαλής.

Ἔριθος (ὁ, ἡ), [ἔρα, saѫ ἔριον, saѫ ἐρέσσω] лѫкръtopѫ, simбріашѫ, слѫгъ. «Γαστρὸς ἔριθος». Om: Imn: вîntѫл depe жos.

'Ερίθυμος (ὁ, ἡ), поет: преа пекъжічosѫ, iѫte ла mînie. 2) = Μεγάθυμος, mapinimѫ. [ἐρι, θυμός].

'Ερικὰς [ἐρείκω], άδος (ἡ), (прinч: κριθή) opzѫ мъчinatѫ, saѫ пisatѫ mape, ѫрdѫitѫ, арпъкашѫ, saѫ бѫлгѫрѫ, ші чл:

'Ερίκη (ἡ), = 'Ερείκη.

'Ερικὶς, ίδος (ἡ), = 'Ερικὰς. [de ѫnde

'Ερικίτης, ου (ὁ), (ἄρτος, saѫ ζωμὸς) піїne, saѫ zeamъ de ἐρικίς (вezї ziч:).

'Ερικλάγκτης [ἐρι, κλάζω], ου (ὁ), поет: tape pesѫnъtopѫ, вîжiitopѫ.

'Ερίκλαυστος (τος), ου (ὁ, ἡ), поет: = Πολύκλαυστος. [ἐρι, κλαίω].

'Ερίκλυτος (ὁ, ἡ), поет: foapte вestitѫ. [ἐρι, κλυτός].

'Ερικτέανος (ὁ, ἡ), поет: пропрietapѫ de мѫлte аверї. [ἐρι, κτέανον].

'Ερικτὸς, ὴ, ὸν, ='Ερεικτός.

'Ερίκτυπος (ὁ, ἡ), поет: чел че faче mape sromotŭ. [ἐρι, κτύπος].

'Ερικυδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: преа слъвitŭ, вestitŭ. [ἐρι, κῦδος].

'Ερικύμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: каре faче mapĭ талazъpĭ. [ἐρι, κῦμα]. 2) [ἐρι, κύω] пръsitopŭ, пъĭosŭ. «Λαγωὸς —». Esхл:

'Ερικώδης, εος (ὁ, ἡ), бълъpiosŭ,='Ερεικώδης. 2) asemenea къ чева тъчinatŭ mape. [ἐρικάς].

'Εριλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: преа stpълъчîtŭ. [ἐρι, λάμπω].

'Εριμήκετος (ὁ, ἡ), поет: =Περιμήκετος.

'Ερίμυκος (ὁ, ἡ), поет: tape mъцitopŭ. [ἐρι, μυκάομαι].

'Ερινάζω, вiit: -άσω, atîpnŭ selвatiче smokine în domestikŭ smokinŭ, ка sъ nъ kazъ, чi sъ se коакъ smokineле. [din

'Ερινὰς, άδος (ἡ) ='Ερινεός; (iap прinч: ка adiekt: ал sъвtînц: sъвst: κράδη) кракъ de selвatikŭ smokinŭ къ smokine. [ἐρινεὸν].

'Ερινασμὸς (ὁ), atîpnape de selвatiче smokine în domestikŭ smokinŭ, ка sъ se коакъ smokineле. [ші

'Εριναστὸς, ὴ, ὸν, прiimitopŭ de (saŭ коптŭ прin) ἐρινασμός (вezĭ ziч:). [ἐρινάζω].

'Ερινεάζω, вiit: -άσω. ='Ερινάζω.

'Ερινειὸς (ὁ), поет: în локŭ de ἐρινεός.

'Ερινεὸν (τὸ), podъл smokinълъĭ selвatikŭ. [din

'Ερινεὸς, [ῥίς, ῥινὸς] smokinŭ selвatikŭ.

'Ερίνεος [ἔριον], α, ον, Ion: de лînъ.

'Ερινεώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ [ἐρινεὸς, вezĭ ziчepea].

'Εριννὺς, saŭ (шаĭ корек:) 'Ερινὺς, ύος (ἡ), (îm: ἐριννύες, ші ἐρινῦς) fъpie, saŭ zeitate pesвъnъtoape de реле fante. «Πατρὸς («Μητρὸς) ἐριννύες». П: (алегр:) бъtaie de къцetŭ, каре mъnчеште пе ъчiгашiĭ de tatъ, saŭ de mъmъ. [ἔρις]. [de ъnde

'Εριννύω, вiit: -ύσω, (dъпе diaл: Аркd:) înfъpiezŭ, некъжeskŭ. [ші

'Εριννυώδης, εος (ὁ, ἡ), fъpiosŭ, selвatikŭ ка o fъpie.

'Ερινὸς, ἐρινὸν, în локŭ de ἐρινεὸς, ἐρινεόν.

'Ερινὸς, ὴ, ὸν, поет: în локŭ de ἐρινεώδης, aspръ. [de ъnde

'Ερινόω -ῶ, вiit: -ώσω, ='Ερινάζω.

'Ερινύω, = 'Εριννύω.

'Εριόδων, οντος (ὁ, ἡ), поет: чел къ dinцĭ mapĭ. [ἐρι, ὀδούς].

Ἔριον (τὸ), [εἶρος] лînъ. «Ἔρια τὰ ἀπὸ ξύλων». Ер: вътвакŭ. «Τὰ τῆς θαλάσσης ἔρια». Алч: пъfŭ de пinъ (sidefŭ), ші чл: 2) (прiп întind:) пînzъ de лînъ.

'Εριόξυλον (τὸ), планta бътвакълъĭ. [ἔριον, ξύλον].

'Εριοπλύτης, ου (ὁ), spълъtopŭ de лînъ, saŭ de лînetъpĭ. [ἔριον, πλύνω].

'Εριοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzŭ лînъ. [ἔριον, πωλέω]. [de ъnde

'Εριοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de лînъ, лînapŭ. [de ъnde

'Εριοπωλικῶς, adв: (kom:) ка de ъnŭ вînzъtopŭ de лînъ, (adikъ) къ amъцipe, вiкленеште. [ші

'Εριοπώλιον (τὸ), вînzъtopie de лînъ, saŭ лînъpie.

'Εριούνης, ου (ὁ), ші ἐριούνιος (ὁ, ἡ), поет: [ἐρι, ὀνίνημι] преа folositopŭ. (епit: ал лъĭ Меркъpŭ).

'Εριουργεῖον (τὸ), faвpikъ de лînъ. [ші

'Εριουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лъкрezŭ ла лînъ. [ші

'Εριουργία (ἡ), лъкрape de лînъ. [din

'Εριουργὸς (ὁ, ἡ), лъкръtopŭ de лînъ, saŭ de лînetъpĭ. [ἔριον, ἔργον].

'Εριοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

'Εριοφόρος (ὁ, ἡ), пъртътopŭ de (акоперitŭ din natъpъ къ) лînъ. [ἔριον, φέρω].

'Ερίπλευρος (ὁ, ἡ), поет: чел къ mapĭ saŭ tapĭ koaste. [ἐρι, πλευρά].

'Ερίπνη (ἡ), [ἐρείπω] stînкъ tъiatъ din mъnte, pînъ, пръпastie.

'Εριπτόητος (ὁ, ἡ), [ἐρι, πτοέω] foapte spъĭmîntatŭ, spepiatŭ.

Ἔρις, ιδος (ἡ), (ак: ἔριν, saŭ ἔριδα) dispъtъ; чeaptъ; neъnipe.

'Ερισάλπιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поет: tape tpîmвiцътopŭ. [ἐρι, σάλπιγξ].

'Ερισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел къ mape пътepe. [ἐρι, σθένος].

Ἔρισμα (τὸ), обiektŭ de dispъtъ. [ἐρίζω].

'Ερισμάραγος (ὁ, ἡ), поет: = 'Ερίγδουπος, ші 'Ερίκτυπος. [ἐρι, σμάραγος].

'Ερίσπορος (ὁ, ἡ), поет: преа вine semъnatŭ, podosŭ. [ἐρι, σπείρω].

'Εριστάφυλος (ὁ, ἡ) поет: poditopŭ de (saŭ fъкътŭ din) mapĭ ші mълцĭ stpъгъpĭ; (прin ъpm: fiг:) îmвiлшъгatŭ. «Οἶνος —». Od I: [ἐρι, σταφυλή].

'Εριστὴς, οῦ (ὁ), dispъtъtopŭ, saŭ гîлчeвitopŭ. [ші

'Εριστικὸς, ὴ, ὸν, обiчnъitŭ, аплекatŭ, saŭ îndemînatikŭ ла dispъtape; (de ъnde) «'Εριστικὴ» meштешъгъл dispъtъpiĭ, diaлektika, ші «'Εριστικοί». чеĭ че se окъпаŭ de aчeasta. [ші

'Εριστὸς, ἡ, ὸν, пріimitорȣ de (sȣпȣsȣ ла) disпȣtape. [ἐρίζω].

'Ερισφάραγος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ερισμάραγος. [ἐρι, σφάραγος].

'Ερίσφηλος (ὁ, ἡ), поet: [ἐρι, σφάλλω] чел че srȣdȣĭe tape, ші sȣрпъ чева ла пъmîntȣ; (пріn ȣрm:) = 'Ερισθενής.

'Εριταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: преа sпъĭmîntatȣ, копрinsȣ de fрікъ; sперіosȣ. [ἐρι, ταρβέω].

'Ερίτιμος (ὁ, ἡ), поet: чел de mȣлtȣ ші mape прецȣ. [ἐρι, τιμή].

'Εριφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte лȣminosȣ. [ἐρι, φέγγος].

'Ερίφειος (ὁ, ἡ), de капръ. [ші

'Ερίφη (ἡ) къпріцъ. [ші

'Ερίφιον (τὸ), dim: ал лȣĭ [ἔριφος].

'Ερίφλοιος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ гроаsъ коажъ. «Δρύς —». Eȣst: [ἐρι, φλοιός).

'Εριφόκλοπος (ὁ, ἡ), fȣрȣ de капре. [ἔριφος, κλοπή].

"Εριφος (ὁ, ἡ), капръ. || (îш:) о konstелаціе (апȣsȣл къріа превestia време реа). (de ȣnde) «'Επ' ἐρίφοις». Apat: пе време de віжеліе.

'Ερίφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte, saȣ марĭ fрȣnze. [ἐρι, φύλλον].

'Ερίχρυσος (ὁ, ἡ), плinȣ de аȣрȣ, кȣ totȣл аȣрitȣ. [ἐρι, χρυσός].

'Εριώδης, εος (ὁ, ἡ), лînosȣ. [ἔριον].

'Εριώδυνος (ὁ, ἡ), поet: плinȣ de dȣрерĭ. [ἐρι, ὀδύνη].

'Εριώλη (ἡ), поet: [ἔρι, ἄελλα] mape, репеde віжеліе, saȣ вîртежȣ. || Apstf: [din ἔριον, ὄλλω] nȣmeшte аша mantела, fiind къ în konstрȣкціа еĭ se пръпъdeшte, adікъ se келtȣĭeшte mȣлtъ лînъ.

'Εριώπης, ου (ὁ), ші 'Εριῶπις, ιδος (ἡ), поet: [ἐρι, ὤψ] окĭosȣ. [вezĭ ші βοώπης).

'Ερκάνη (ἡ), гарdȣ, îngръditȣръ. [ші

'Ερκεῖος, α, ον, ші

"Ερκειος (ὁ, ἡ), релаtівȣ кȣ îngръdipe. «Ζεὺς — ». Od: X. паtроnȣл îngръdipiĭ (копрinsȣлȣĭ) каseĭ. [ші

'Ερκίον (τὸ),= (ші dȣпе formъ nȣmaĭ dim: ал лȣĭ)"Ερκος, îngръdipe de кȣрte. [ші

"Ερκιος (ὁ, ἡ), în локȣ de ἕρκειος. [ші

'Ερκίτης, ου (ὁ), робȣ mȣnчitорȣ, ші ціnȣtȣ înкisȣ noaпtea. [ἕρκος].

'Ερκοθηρευτικὸς, ші 'Ερκοθηρικὸς, ἡ, ὸν atinгъtорȣ de вînapea чеа пріn плаse, saȣ mреже. [ἕρκος, θήρα].

"Ερκος, εος -ους (τὸ), [εἴργω] (în цеn:) ор че sлȣжеште de înкidepe, îngръdipe de zidȣ, ші чл: кошȣ, плаsъ, ші чл: (fir:) чел че se вate în pîndȣл чел dînainte. mi este ка о апъраре челор dinaпоĭ; ші «"Ερκος ὀδόντων». Od: K: îngръditȣра (шірȣл) dinцілор.

"Ερκουρος (ὁ, ἡ), поet: [ἕρκος, οὖρος].= Εἱρκτοφύλαξ, пъzitорȣ de îngръdipe.

'Ερκτὴ (ἡ), Ion: în локȣ de εἱρκτή.

'Ερκτὸς, ἡ, ὸν, în локȣ de ῥεκτὸς, пȣtinчosȣ a se faче, a se sъвîрші. [ші

"Ερκτωρ, ορος (ὁ), поet: fъкъtорȣ, лȣкръtорȣ de чева. [neîntр: ἔργω].

"Ερμα (τὸ), [εἴρω] (în цеn:) ор че sлȣжеште a цinea чева, легътȣръ, sпріжinȣ (проп: ші fir:); tръsȣръ (de ȣnde Omерȣ nȣmeшte sъцeata. «Μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων». Іл: Δ). (паrtік:) saвȣра коръвіі; (ші fir:) прȣnкȣл din пîntече. «"Ερμα δῖον λαβοῦσα». Esхл: înворцошаtъ de вре ȣnȣ zeȣ. (fir:) вasȣ, temeліе, пічорȣ; малȣ (de піаtръ) ла портȣ sпре апъраре de валȣрĭ, saȣ ла рîȣ sпре апъраре de поtопȣ; піаtръ ла înчепȣtȣл каріереĭ, de ȣnde îшĭ înчепеаȣ кȣрsȣл алергъtоріĭ; піаtръ sȣвt mape, ="Υφαλος (πέτρα), de каре se isвesк, ші se sfъраmъ коръвіiле; (ȣneорĭ) ="Ορμος, гіорdanȣ; бръцаръ; черчелȣ; (вezĭ ші ἔχμα).

'Ερμαγέλη (ἡ), поet: чірada лȣĭ Меркȣрȣ, морціі, че Меркȣрȣ dȣче în iadȣ. ['Ερμῆς, ἀγέλη].

'Ερμάζω, віit: -άσω, sпріжineskȣ; înцепеneskȣ; saвȣрezȣ. [ἕρμα].

'Ερμαθήνη (ἡ), statȣъ a Minервеĭ asemenea кȣ a лȣĭ Меркȣрȣ de fігȣръ пътратъ. ['Ερμῆς, 'Αθηνᾶ].

'Ερμαΐζω, віit: ίσω, imitȣ пе Меркȣрȣ

'Ερμαϊκὸς, ἡ, ὸν, ал лȣĭ Меркȣрȣ, паtроnatȣ de Меркȣрȣ; (de ȣnde îm:) înвъцаціĭ. [ші

"Ερμαιον (τὸ), гъsitȣ, пепъdъжdȣitȣ кîштігȣ (fiind къ ачestea se sокotiaȣ dарȣрĭ але лȣĭ Меркȣрȣ). [ші

'Ερμαῖος, α, ον, кȣвenitȣ (konsfinцitȣ) лȣĭ Меркȣрȣ. (de ȣnde || 'Ερμαῖα (τὰ), statȣеле, saȣ sервъtоріле лȣĭ Меркȣрȣ['Ερμῆς].

"Ερμαξ, ακος (ὁ), [ἕρμα] în локȣ de ἑρμάς, stînкъ de sȣвt mape (de каре se isвesк коръвіiле); (обіч: ла îm:) гръmezĭ de пietpe formate tpeпtat de кълъtорĭ, ші atpiвȣite лȣĭ Меркȣрȣ. ['Ερμῆς].

'Ερμάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Ερμῆς (Dор: 'Ερμᾶς).

'Ερμὰς, άδος (ἡ), поet: гръmadъ de nisinȣ, saȣ de піаtръ de sȣвt mape. [ἕρμα]. (вezĭ ші χερμάς).

Ἕρμασις, εως (ἡ), snpiżinipe, înțepenipe; savъpare. [ші

Ἕρμασμα (τὸ), =Ἕρμα, snpiżinitъpъ; savъpъ. [ші

Ἑρμασμὸς (ὁ), =Ἕρμασις. [ἑρμάζω].

Ἑρματίζω, viit: -ίσω, =Ἑρμάζω, savъpezъ. || (miж:) mъ înkarkъ (ka korabia kъ savъpъ). [ші

Ἑρματίτης, ου (ὁ), kape slъżeшte de savъpъ. [ἕρμα].

Ἑρμαφρόδιτος (ὁ), (dъne mitolog:) чел de doъ natъrĭ fiъ al lъĭ Merkъrъ ші al Venerii; (în ţen:) ermafroditъ, чел de natъrъ ші vъrvъteaskъ ші femeiaskъ. [Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη].

Ἑρμάων, ωνος, Dor:, ші Ἑρμέας, saŭ Ἑρμέης, ου, Ion: noet:, ші

Ἑρμείας, ac -ω, Eol: noet: ші Ἑρμείης, εω (ὁ), noet: Ion: =Ἑρμῆς.

Ἑρμεῖον (τὸ), mikъ templъ în vinstea lъĭ Merkъrъ (ovičnъit dînaintea întrъrii ekservitoriilor). [Ἑρμῆς].

Ἑρμηνεία (ἡ), eksplikaţie, tъlmъčire; (Ptr:) eksnpirnare. [ші

Ἑρμήνευμα (τὸ), eksplikaţie (tîlkъ). [ші

Ἑρμηνεὺς, έως (ὁ), eksplikъtorъ, dragomanъ (tîlmačь); nestitorъ; kъlъuzitorъ, ші чл: [ші

Ἑρμηνευτὴς, οῦ (ὁ), =Ἑρμηνεύς. [ші

Ἑρμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, kuvenitъ, saŭ îndemînatikъ la eksplikare, eksnpesiuъ. [din

Ἑρμηνεύω, viit: -εύσω, eksplikъ, deslъшeskъ (tîlkuĭeskъ); tradukъ (tîlmъčeskъ); eksnpimъ. [din

Ἑρμῆς [εἴρω, ші de unde Lat: sermo] οῦ, (ὁ), (npin întrun: din Ἑρμέας) Merkъrъ (zeь mitolog:) 2) (astrnm:) unul din planeţĭ. 3) (npin întind:) statъ a lъĭ Merkъrъ fъrъ mîĭnĭ ші nîcoape, (adikъ) kapul lъĭ ne kolonъ nъtratъ. într' aceastъ însem: se noate depiua ші din ἑρμὰς).

Ἑρμίδιον (τὸ), dim: al lъĭ Ἑρμῆς, Merkъrашъ.

Ἑρμίν, saŭ ἑρμὶς, ῖνος (ἡ), noet:=Ἕρμα, snpiżinъ; (npinc:) nîcorъ de natъ.

Ἑρμογλυφεῖον (τὸ), statъrie (npinc:) de statъele lъĭ Merkъrъ. [ші

Ἑρμογλυφεὺς, έως (ὁ), = Ἑρμογλύφος. [ші

Ἑρμογλυφικὸς, ἡ, ὸν, de statъarъ. «Ἑρμογλυφική.» arta statъrii. [din

Ἑρμογλύφος (ὁ), [Ἑρμῆς, γλύφω] statъarъ (npinc:) de statъele lъĭ Merkъrъ.

Ἑρμοκοπίδης, ου (ὁ), vicntitorъ de statъele lъĭ Merkъrъ. (komikъ enit: al lъĭ Alcivіadъ ші soţilor lъĭ). [Ἑρμῆς, κόπτω].

Ἑρμόπαν, ανος, (ὁ), statъ a lъĭ Panъ în felъ de Merkъrъ (adikъ fъrъ mъinĭ ші nîcoape, nътratъ). (vezĭ ші ἑρμαθήνη). [Ἑρμῆς, Πάν].

Ἐρνεσίπεπλος (ὁ, ἡ), noet: înnodovitъ (akoperitъ) kъ krъčĭ verzĭ. [ἔρνος, πέπλος].

Ἐρνοκόμος (ὁ, ἡ), noet: [ἔρνος, κομέω] înngrijitorъ de tinerele nlante, saŭ grъdinarъ de nlante.

Ἔρνος [în afin: kъ ἔρση], εος -ους(τὸ), tînъrъ (fragedъ) nlantъ, vlъstarъ, mъgurъ (npon:: ші fir:). [de unde

Ἔρνυξ, υγος (ὁ, saŭ ἡ), korpul чел din noŭ pesъpitъ al cervoaĭcelĭ. [ші

Ἐρνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea kъ (saŭ plinъ de) vlъstare «Οἱ ἐρνωδέστατοι κλάδοι.». Deopon: чele maĭ vlъstъroase.

Ἐρξίης, ου, (ὁ), Ion:=ῥέκτης, aktivъ, aţerъ în lukrare. [din

Ἔρξω, viit: al lъĭ ἔρδω, saŭ ῥεζω

Ἐρόεις, εσσα, εν, noet: drъgъstosъ, de dopit: Eol: [ἔρος].

Ἐροίην, At: în lokъ de ἐροῖμι, viit: nergl: al noft: lъĭ λέγω.

Ἔρομαι [ἔιρω], viit: ἐρήσομαι, (prez: ші nex; 2: ἠρόμην) întrebъ; cerčetezъ; mъ sfъtuĭeskъ; (prez: este maĭ neîntr:)

Ἔρος (ὁ). Eol: noct: în lokъ de ἔρως, amorъ, dparoste; noftъ, «Πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.» Om:

Ἔρος, εος -ους (τὸ), noet: în lokъ de εἶρος, lînъ.

Ἐροτὴ, ῆς, ші ἔροτις, ιος (ἡ), npin metat: saŭ dune dial: Ciпр: în lokъ de ἑορτὴ.

Ἑρπάκανθα, ης, (ἡ), unъ felъ de tîpîtorъ skaete fъrъ rimnĭ. [ἕρπω, ἄκανθα].

Ἑρπετόδηκτος (ὁ, ἡ), muшkatъ de tîpîtoape. [ἑρπετὸν, δηκτὸς].

Ἑρπετόεις, εσσα, εν, noet:, atingъtorъ de tîpîtoape. [din

Ἑρπετὸς [ἕρπω] ἡ, ὸν, tîpîtъ ne nînteче. || (subst: Ἑρπετὸν (se înţ: ζῶον), tîpîtorъ, шarpe, ші чele asemenea; (în ţen: mi npin întind:) dobitokъ, natrunedъ. «Τοῖς μὲν ἄλλοις ἑρπετοῖς πόδας ἔδωκαν (οἱ θεοί). . . , ἀνθρώπῳ δὲ καὶ χεῖρας.» Ksn: [de unde

Ἑρπετώδης, εος (ὁ, ἡ), ka unъ tîpîtorъ.

Ἑρπηδὼν, όνος (ἡ), noet: în lokъ de ἕρπης. 2) =Ἑρπυδών.

Ἑρπήλη (ἡ), =Ἑρπύλη.

Ἑρπὴν, ῆνος (ὁ), =Ἕρπης. [de unde

Ἑρπηνώδης, εος (ὁ, ἡ), nevinnjinosъ,

каре se întinde ка печінцina.

Ἕρπης [ἕρπω], ητος (ὁ), печінцінъ.

Ἑρπηστὴρ, ῆρος поет: în локŭ de...

Ἑρπηστὴς, οῦ (ὁ), tîpîtŭ пе пînteче. «Σκώληξ —». Лкs: [ші

Ἑρπηστικὸς, ὴ, ὸν, fъкѕtŭ din natѕръ a se tîpî. [ἕρπω].

Ἑρπητικὸς, ὴ, ὸν, каре se întinde ка о печінцінъ. [ἕρπης].

Ἕρπις (еціnt:), ιος (ὁ), поет: вінŭ.

Ἑρπυδών, όνος (ἡ),= Ἑρπηδών. 2) tîpîpe пе пînteче. [din

Ἑρπύζω, віit: -ύσω, поет: în локŭ de ἕρπω. [de ѕnde

Ἑρπύλη (λλη), ης (ἡ), ѕnŭ felŭ de верме, pîmъ, saŭ omidъ de лъкѕstъ. (de Nѕmen: se препѕmia δολιχήπους, ші slѕжіа ка momeалъ ла пеskѕіре). 2) шопîрлъ [de ачі].

Ἑρπύλλινος, η, ον, fъкѕtŭ de лъmîіцъ. [ἕρπυλλον].

Ἑρπυλλὶς, ίδος (ἡ), =Ἑρπύλη.

Ἕρπυλλον (τὸ), ші Ἕρπυλλος (λος), ου (ὁ), [ἕρπω] ѕnŭ felŭ de mipositoape плantъ певештedъ, лъmîіцъ, saŭ лъmîіоаръ, (fpanц:) serpolet.

Ἑρπυσμὸς (ὁ), tîpîpe пе пînteче. [ἑρπύζω].

Ἑρπυστάζω, поет: în локŭ de ἑρπύζω. [din

Ἑρπυστὴς, οῦ (ὁ), =Ἑρπηστής. [de ѕnde

Ἑρπυστικὸς, ὴ, ὸν,=Ἑρπηστικός, mi Ἑρπητικός.

Ἕρπω [în afin: кѕ ῥέπω], віit: ἕρψω, ші ἑρπύσω, (прел: εἷρπον, ші чл:) mъ tîръskŭ пе пînteче; (прin întind:) mъ mішкŭ, ѕmблѕ înчet; înaintezŭ tpentat, ші пе nesimцite; ажѕnгŭ; mъ întpeвîpŭ; (поет: în цen:) ѕmблѕ, mъ dѕкŭ.

Ἔῤῥαγκα, tpe: de кѕ: ал лѕї ῥαίνω.

Ἐῤῥάγην, пas nex: 2: ал лѕї ῥήγνυμι.

Ἐῤῥάδαται, Ion: поет: în локŭ de ἐῤῥασμένοι εἰσί, 3: îm: пеps: de пas: tpe: de кѕ: ал лѕї ῥαίνω.

Ἔῤῥαος (ὁ), поет: [ἄῤῥην] цапŭ; saŭ поркŭ mistpeцŭ.

Ἔῤῥας, α, (ὁ),= Ἔῤῥαος.

Ἐῤῥαστωνευμένως, adв: (de партч:) кѕ tpîndъвіе, кѕ леnевіе, ші чл:

Ἐῤῥέθην, = Ἐῤῥήθην.

Ἔῤῥευν, Dop: în локŭ de ἔῤῥεον, 3: îm: пеps: de прел: ал лѕї ῥέω.

Ἐῤῥήθην, пas: nex: 1: ал (neîntp:) ῥέω, zikŭ.

Ἔῤῥηξα, nex: 1: ал лѕї ῥήγνυμι.

Ἔῤῥιγα, tpe: de кѕ: în локŭ dŭ прez:, ші

Ἐῤῥίγησι, поет: în локŭ de ἐῤῥίγῃ, 3: sinг; пеps: de sѕп:, ші

Ἐῤῥιγὼν, οῦσα, όν, поет: nex: 2: de партч: ал лѕ: ῥίγέω.

Ἔῤῥινον (τὸ), ор че se вагъ în nasŭ ка doktopie. [ἐν, ῥὶς, ῥινός].

Ἐῤῥύην, nex: ал лѕї ῥέω.

Ἐῤῥυθμισμένως, adв: (de партч:) кѕ taktŭ, saŭ кѕmпътŭ, mъsѕръ. [ῥυθμίζομαι].

Ἔῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чел че аре (este fъкѕtŭ кѕ) taktŭ; înпърцitŭ dѕпе pîndѕіалъ (пропорціе),=Εὔρυθμος, віne-taktatŭ. [ἐν, ῥυθμός].

Ἔῤῥω [în afin: кѕ ῥέω], віit: ἐῤῥήσω, (nex: ἤῤῥησα) ѕmблѕ (прінч:) înчet ші кѕ греŭ; mъ преѕmблѕ tpistŭ; mъ dѕкŭ, saŭ віŭ sпре пеіреа ші ръѕл meŭ; піерŭ, mъ пръпъdeskŭ. «Ἔῤῥει τὰ καλά». Ksn: ші Пл: «Ἔῤῥει τἀμὰ πράγματα». Ksn: «Ἐνθάδε ἔῤῥων». Іл: Θ. кînd n' a шї fi maї апѕкat a веni аічї. (іар maї обіч: порѕnч): «Ἐῤῥε. «Ἔῤῥ' εἰς κόρακας». Apstf: dѕ te корвілор. (ші in a 3: пеps:) «Ἐῤῥέτω». Om: dѕкъ se în пеіре.

Ἔῤῥωγα, між: (în локŭ de пas:) tpe: de кѕ: ал лѕї ῥήγνυμι.

Ἐῤῥωμένος, η, ον, (прінч:) пas: tpe: de кѕ: ал партч: лѕї ῥώω, ῥώννυμι. || (ка adiekt:) tape, вîptosŭ; îndpъzneцŭ; (desпре лѕкр:) цеапъnŭ; statopnikŭ. (компар: nepr: ἐῤῥωμενέστερος, sѕпрл: -έστατος). [de ѕnde

Ἐῤῥωμένως, adв: кѕ вîptѕte, tape; кѕ îndpъzneалъ.

Ἐῤῥώοντο, пas: a 3: îm: пеps: de прел: ал лѕї ῥώομαι.

Ἔῤῥωος (ὁ), поет: =Ἔῤῥαος.

Ἔῤῥωσα, акt: nex: 1: de xot: ші

Ἔῤῥωσο, ші îm: ἔῤῥωσθε, пas: tpe: de кѕ: de порѕnч: ал лѕї ῥώννυμι.

Ἔρσα, Еол: nex: 1: ал лѕї εἴρω.

Ἐρσαῖος, α, ον, =Ἐρσήεις, poosŭ. [din

Ἔρση, saŭ Ἔρση (ἡ), поет [ἔρσω], роъ; (прin întind:) ор че este tînъpŭ, fpaцedŭ, moaле, (п: е:) de кѕpînd nъskѕtŭ прѕnкŭ, mіелѕшелŭ, ерѕвшоаръ, ші чл: (вezї ші δρόσος, ші ψάκαλον). [de ѕnde

Ἐρσήεις, εσσα, εν, поет: poosŭ, fpaцedŭ; проаsпътŭ.

Ἔρσην, ενος (ὁ), Ion: în локŭ de ἄρσην.

Ἔρσις, saŭ ἕρσις [εἴρω], εως (ἡ), înпле-tipe, înшіpape.

Ἔρσω, Еол: віit: ал лѕї εἴρω.

Ἔρσω, (fъръ віit:) поет: = Ἄρδω, ѕdŭ, moїŭ.

Ἐρσώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἐρσήεις.

Ἐρυγγαίνω, în локŭ de ἐρυγμαίνω.

Ἐρυγγάνω, віit: ἐρεύξομαι,=Ἐρεύγω, -ομαι.

'Ερυγεῖν, nex: de inf: ал лъĭ ἐρεύγω. [de ъnde

'Ερυγὴ (ἡ), ші "Ερυγμα (τὸ), = "Ερευγμα, pîrîitъpъ. [de ъnde

'Ερυγμαίνω, ='Ερυγμέω. [ші

'Ερυγματώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ερευγματώδης. [ші

'Ερυγμέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локъ de ἐρυγγάνω, ші ἐρεύγομαι.

'Ερύγμηλος, η saъ ος, ον, поet: adъкъtopъ de pîrîitъpъ. «'Ράφανος —». Nik: 2) tape mъцitopъ. «Ταῦρος —». Іл: Σ. [din

'Ερυγμὸς (ὁ), = 'Ερυγή.

'Ερυθαίνω, віit: ἐρυθήσω, (nex: ἠρύθηνα) поet: în локъ de ἐρυθραίνω, рошеskъ. [de ъnde

'Ερύθημα (τὸ), рошацъ (прinч: de оврazъ); (med:) ='Ερυσίπελας, врîпкъ.

'Ερυθιάω -ῶ, віit: άσω, = (saъ греш: în локъ de) 'Ερυθριάω.

'Ερυθίβιος (ὁ, ἡ), Dop: (dъпе diaл: Podenілор) în локъ de ἐρυσίβιος.

'Ερυθῖνος (ὁ), ='Ερυθρῖνος.

'Ερυθράδιον (τὸ), ='Ερυθρόδανον.

'Ερυθραίνω, віit: -ανῶ, рошеskъ чева; (ші nestp:). || (miж: saъ пas:) mъ рошеskъ (de ръшine). [ші

'Ερυθραῖος, α, ον, рошietikъ. [ἐρυθρός].

'Ερύθρημα (τὸ), în локъ de ἐρύθημα.

'Ερυθρίας, ου (ὁ), рошіоръ, кam рошъ.

'Ερυθρίασις, εως (ἡ), рошіре (de ръшine). [din

'Ερυθριάω -ῶ, віit: -άσω, mъ рошеskъ (de ръшine). [ші

'Ερυθρῖνος (ὁ), ъnъ felъ de пеште, окіанъ. [ші

'Ερύθριον (τό), ъnъ felъ de рошіе ъnsoape (пomadъ). [ἐρυθρός].

'Ερυθροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitъ рошъ. [ἐρυθρὸς, βαφή].

'Ερυθρόγραμμος (ὁ, ἡ), însemnatъ къ dъnцĭ рошіĭ. [ἐρυθρὸς, γραμμή].

'Ερυθροδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел къ deцete рошіĭ. [ἐρυθρὸς, δάκτυλος].

'Ερυθρόδανον (τὸ), ъnъ felъ de плantъ, грапъ, saъ роĭвъ, къ каре въпsiaъ рошъ. [ἐρυθρός]. [de ъnde

'Ερυθροδανόω -ῶ, віit: -ώσω, въпseskъ рошъ къ грапъ, saъ роĭвъ.

'Ερυθροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), рошietikъ ла faцъ. [ἐρυθρός, εἶδος].

'Ερυθροκάρδιος (ὁ, ἡ), (лemnъ) чел къ inimъ рошіе. [ἐρυθρὸς, καρδία].

'Ερυθρόκομος (ὁ, ἡ), рошъ ла пъръ. [ἐρυθρὸς, κόμη].

'Ερυθροποίκιλος (ὁ, ἡ), пestpiцatъ къ рошъ. [ἐρυθρὸς, ποικίλος].

'Ερυθρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ пічоаре рошіĭ. || (sъвst:) о пasъре. [ἐρυθρὸς, ποῦς].

'Ερυθροπρόσωπος (ὁ, ἡ), рошъ ла овраzъ. [ἐρυθρὸς, πρόσωπον].

'Ερυθρὸς [ἔρευθος], ὰ, ὸν, рошъ. «Αἰσχυνθεὶς γάρ τις ἐρυθρὸς ἐγένετο». Гал:

'Ερυθρόστικτος (ὁ, ἡ), = 'Ερυθροποίκιλος, пікatъ къ рошъ. [ἐρυθρὸς, στίζω].

'Ερυθρότης, ητος (ἡ), рошеацъ. [ἐρυθρός].

'Ερθρόχροος -ους, ші ἐρυθρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), рошъ ла faцъ. [ἐρυθρὸς, χρόα, ші χρώς].

'Ερυθρώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ερυθροειδής, рошietikъ. [ἐρυθρός].

'Ερυκακέειν, поet: nex: 2: de înf: ші 'Ερύκακον поet: nex: 2: de xot: ал лъĭ ἐ-ἐρύκω.

'Ερυκανάω (έω), saъ 'Ερυκάνω, поet: în локъ de ἐρύκω.

'Ερυκτῆρες (οἱ), (se nъmiaъ în Sпapta) sлоboziцiĭ ровĭ. [din

'Ερύκω [ἐρύω], віit: ἐρύξω, (nex: ἤρυξα, saъ ἠρύκακον) поet: цiъ îndъpъt, опреskъ; isroneskъ, deпъptezъ. «Ἀλλὰ σφῶε δεσμὸς ἐρύξει». Od: Θ. «'Ολίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει». Іл: Л. (ші къ цen: indip:) «Μὴ μ' ἔρυκε μάχης». Іл: Σ. (ші къ dat: хар:) «Ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι». Om: ші къ înf: «"Ηρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι». Esхл: (ші miж:) «Κῦμά μιν ἐρύκεται». Іл: М. (mi пas:) «Οὐδ'αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω». Od: Р.

"Ερυμα (τὸ), [ἐρύω] ор че sлъжеште de апъраре, акоперъmîntъ, adъпostъ, întъpipe.

'Ερυμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ ἔρυμα, mikъ întъpipe sпре апъраре.

'Ερυμνὸς, ὴ, ὸν, întъpitъ; (desпре mъnцĭ) pîпosъ, neaпропіatъ. [de ъnde

'Ερυμνότης (ἡ), sigъpanцъ de апъръtoape întъpipe. [ші

'Ερυμνόω -ῶ, віit: -ώσω, întъpeskъ sпре апъраре.

"Ερυξις, εως (ἡ), ="Ερευξις.

'Ερυσάρματος (ὁ, ἡ), поet: [ἐρύω, ἅρμα] tръгъtopъ de tръsъpъ. (ла îm: se ziче ші ἐρυσάρματες поet: în локъ de ἐρυσάρματοι). «"Ιπποι —». Es:

'Ερυσιβάω -ῶ, ='Ερυσιβοῦμαι. [din

'Ερυσίβη (ἡ), [ἐρεύφω] tъчĭъne (о воалъ че вîntъĭe плantеле), ъnъ прafъ de faцъ ръцinie, че se fopmeazъ пе плante, кînd dъпе плоае saъ врътъ ъpmeazъ apzoasъ кълdъpъ. [de ъnde

'Ερυσίβιος, η, ον, поet: апъръtорȣ de tъчїȣne (епit: ал Чеpeseї). [ші

'Ερυσιβόω -ῶ, віit: -ώσω, прічіnȣїeskȣ (ші пas: пътimeskȣ de, saȣ kazȣ în) tъчїȣne. [ші

'Ερυσιβώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (акоперitȣ de, sȣпȣsȣ ла) tъчїȣne.

'Ερυσίθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), поet: [ἐρύω, θρίξ] smȣлгъtорȣ, ші netezitорȣ de перї. «Ψήκτρα—». Епгр: 2) [ἐρεύθω, θρίξ] рошȣ ла пърȣ.

'Ερύσιμον (τὸ), [ἐρύω] ȣnȣ felȣ de плаntъ, fрȣnza воікріȣлȣї, saȣ рапіцъ de кîmпȣ.

'Ερυσινηΐς [ἐρύω, ναῦς], ίδος (ἡ), поet: опрitoape de корабіе. «Ἄγκυρα—». Епгр:

'Ερυσίπελας, ατος (τὸ), [ἐρεύθω, πέλλα, пеліцъ] брîнкъ. [de ȣnde

'Ερυσιπελατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка брîнка.

'Ερυσίπτολις, ιος (ὁ, ἡ), поet: [ἐρύω, πόλις] апъръtорȣ de орашȣ.

'Ερυσίχθων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [ἐρύω, χθών] sfîшiitорȣ кȣ плȣгȣл (лȣкръtорȣ) de пъmîntȣ. «Βοῦς —». (Stpat: în) At:

'Ερυσμὸς (ὁ), поet: опріре, апъраре, препъzіре. [ἐρύω].

'Ερυσσάμενος, поet: în локȣ de ἐρυσάμενος, між: пех: 1: de партч: ал лȣї ἐρύω.

'Ερυστὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ a se траце, de tpas. [ші

'Ερυτὴρ (ὁ), поet: tръгъtорȣ. [din

'Ερύω, віit: -ύσω, (пех: εἴρυσα, saȣ ἔρυσα, -σσα, tpe: de кȣ: пas: εἴρυμαι, ші пергл: ἔρυμαι) поet: tpaгȣ, smȣлгȣ; sfîшiȣ. || (шіж:) tръгînd skoцȣ чева din; (fir:) = ῥύομαι, mîntȣїeskȣ, skапȣ; peskȣmпъpȣ; цiȣ, пъstpezȣ, апъpȣ; опpeskȣ, depъptezȣ; черчetezȣ, iskodeskȣ. «Χαλεπὸν θεῶν δήνεα εἴρυσθαι». Od: Ψ. (шt пas:) «Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν». Es: se цinea, se пъzia, sta înкisъ.

Ἔρφος, εος -ους (τὸ), поet: = Στέρφος, піеле.

Ἔρχαται, Ion: în локȣ de εἴρχαται, εἰργμένοι εἰσί, a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de кȣ: ал лȣї εἴργω.

'Ερχατάω, вezї ἐρχατόωντο. [ші

'Ερχατόεις, εσσα, εν, поet: înгръditȣ кȣ гapdȣ. [din

Ἔρχατος (ὁ), поet: [εἴργω], = ἕρκος, înгръditȣръ, гapdȣ. [de ȣnde

'Ερχατόω -ῶ, віit: -ώσω, поet: înкizȣ чева întp' o înгръditȣръ, saȣ царкȣ. [de ȣnde

'Ερχατόωντο, поet: în локȣ de ἠρχατοῦντο a 3: îm: пeps: de прел: ал лȣї ἐρχατόω, saȣ ἐρχατάω

Ἔρχομαι [în af: кȣ ἄρχομαι, ші ὀρχέομαι], віit: (din neîntp: ἐλεύθω) ἐλεύσομαι, (пех: ἤλυθον, ἦλθον, tpe: de кȣ: ἐλήλυθα) віȣ, soseskȣ, ажȣнгȣ. (кȣ ак: преп:). «Ἔρχεται πρὸς Κῦρον». Ksn: (ші în ел: de преп:) «Ἔρχονται πεδίοιο». Іл: В. «Ἔρχεσθον κλισίην». Іл: А. (ші fir:) «Νόσος ἐλθοῦσα». Ksn: «Τοῦ ἐρχομένου ἔτους». Лкs: «Στενὸς ἔρχεται αὐλών». Dion: se întinde, прintpeче. (ші fir:) «Εἰς λόγους ἔρχεσθαί τινι». Лкs: a intpa în ворбъ кȣ чіnева. «Ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν». Dm: «Παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι». Лкs: пȣцinȣ a лiпsit a пe poбi. «Ἐπὶ πᾶν ἦλθον». Лкs: amȣ intpeбȣinцat op че міжлокȣ. (ші în пepifp:). «Διὰ μάχης ἔρχεσθαί τινι». Тȣч: a se înкъїepa în бътъліе кȣ чіnева. «Διὰ πείρας ἔρχεσθαί τινος». Лкs: a черка чева. «Διὰ πυρὸς («φόνου) ἔρχεσθαι». Лкs: пetpeкȣ apzînd (omopînd). «Διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐληληθότες». Ksen: пetpeкînd прin toate челе бȣne (ші кȣ віit: de партч:) «Ἔρχομαι οἰσόμενος». Om: «Ἔρχομαι ὀψομένη». Om: віȣ ка sъ... (de ȣnde în пepfp:) «Ἔρχομαι ἐρέων (λέξων)». Ep: în datъ amȣ a ziче. (ші кȣ прez:) «Ἔρχομαι ἐπιχειρῶν ἐπιδείξασθαι». Плt: (вezї ші εἶμι).

Ἔρψις, εως (ἡ), tîpîpe пe пîntече. [ἕρπω].

'Ερῶ, віit: ал (neîntp:) εἴρω (zікȣ).

Ἔρω, поet: (прin апок:) în локȣ de ἔρωτι dat: ал лȣї ἔρως, saȣ

Ἔρῳ, dat: ал лȣї ἔρος.

'Ερωδιὸς (ὁ), ȣnȣ felȣ de пasъpe, epodiȣ.

'Ερωέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: = ῥέω, mъ въpsȣ, кȣргȣ pепede. 2) mъ tpaгȣ înапої; mъ sȣпȣiȣ, mъ îndȣплекȣ; (кȣ цen:) mъ лasȣ de чева; înчetezȣ; лiпseskȣ. 3) faкȣ пe чіnева a se траце înапої, îл depъptezȣ; îл пъръseskȣ; îл опpeskȣ. [din

'Ερωὴ (ἡ), їȣцеалъ; порnipe; (fir:) tape dopinцъ, поftъ de чева. 2) petpaцepe; înчetape.

'Ερωμανέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Ερωτομανέω. [din

'Ερωμανὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: ῶς, = 'Ερωτομανής. [de ȣnde

'Ερωμανία (ἡ), = 'Ερωτομανία.

'Ερωμένιον (τὸ), dim: ал лȣї...

'Ερώμενος, η, ον, партч: пas: ал лȣї ἐράω, || (ка sȣвst:) amopezȣ.

Ἔρων поet: în лочȣ de ἔρωτα, ак: ал лȣї

Ἔρως, ωτος (ὁ), amopȣ; (în цen:) їȣte

dopinцъ, tape поftъ; (dъпе mitoлц:) zeъл amopълъї, fiъл Benepiї, mi чл:

'Ερωτάριον (τὸ), dim: ал лъї ἔρως.

'Ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, întpeбъ, черчetezъ; ворбeskъ прin siлoцisme, ші întpeбopesпъnsъpї; (maї noъ) porъ. [ἔρομαι]. [de ъnde

'Ερώτημα (τὸ), oбiektъ de întpeбape; пропъnepe, проблемъ (прiпч: în feлъ de întpeбape). [de ъnde

'Ερωτηματίζω, biit: -ίσω, posteskъ în кiпъ de întpeбape o пъpepe, че ape tpeбъinцъ de doвezї, saъ пpeфaкъ пропъnepea în întpeбape. [ші

'Ερωτηματικὸς, ὴ, ὸν, чел în feлъ de întpeбape; saъ atinгъtopъ de întpeбape; (гpam:) eкsпpimъtopъ, însemnъtopъ de întpeбape. [de ъnde

'Ερωτηματικῶς, adв: în кiпъ de, saъ прin întpeбъpї.

'Ερωτημάτιον (τὸ), dim: ал лъї ἐρώτημα, mikъ (skъptъ) întpeбape.

'Ερώτησις, εως (ἡ), întpeбape. [ἐρωτάω].

'Ερωτιὰς, άδος (ἡ), noet: amopezъ; (ка adiekt:) amopoasъ, dpъгъstoasъ. [ші

'Ερωτιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntъ копpinsъ de, saъ аплекатъ ла amopъ. [ші

'Ερωτιδεὺς, έως (ὁ), amopamъ (în imitape ші жокъ de ziч: ἀετιδεύς). [ші

'Ερωτίδια (τὰ), (se înц: ἱερά) sepбъtoape în onoapea Amopълъї. [ші

'Ερωτικὸς, ὴ, ὸν, ші adв: -ικῶς, atinгъtopъ de (saъ аплекатъ, îndemînatikъ ла) amopъ; tpaktъtopъ, (прin ъpm:) întъpîtъtopъ de amopъ. «Ἄσματα («Μέλη) ἐρωτικά». Лкs: amopoase. [ші

'Ερώτιον (τὸ), dim: ал лъї ἔρως. [ші

'Ερωτίς, ίδος (ἡ), noet:='Ερωτιάς. [ἔρως].

'Ερωτογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ desпpe amopъ, saъ de amopoase повestipї. [ἔρως, γράφω].

'Ερωτοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtopъ desпpe amopъ, saъ de челе amopoase. [ἔρως, διδάσκαλος].

'Ερωτόληπτος (ὁ, ἡ), [ἔρως, λαμβάνω] копpinsъ de amopъ, amopezatъ. [de ъnde

'Ερωτοληψία (ἡ), копpindepe, stъпînipe, înпъtimipe de amopъ.

'Ερωτομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

'Ερωτομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neбъnъ în amopъ, saъ neбъneшte amopezatъ. [ἔρως, μαίνομαι]. [de ъnde

'Ερωτομανία (ἡ), neбъnie în amopъ, saъ neбъnatikъ amopъ. [ші

'Ερωτομανῶς, adв: къ neбъnie de amopъ.

'Ερωτοπαίγνιον (τὸ), жъкъpie de (saъ жъкъpiosъ поемъ desпpe) amopъ. [ἔρως, παίγνιον].

'Ερωτοπλάνος (ὁ, ἡ), noet: pъtъчitopъ de (adikъ adъкъtopъ de ъїtape desпpe) amopъ; saъ tîpîtopъ (pъtъчitopъ) în amopъ. [ἔρως, πλάνη].

'Ερωτοπλοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: плъteskъ (sîntъ къ totъл къfъndatъ) în amopъ. [ἔρως, πλόος -οῦς].

'Ερωτοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, прiчinъїeskъ (însъfлъ) amopъ. [ἐρως, ποιέω].

'Ερωτοτόκος (ὁ, ἡ), noet: [ἔρως, τόκος] пъskъtopъ (însъfлъtopъ) de amopъ.

'Ερωτοτρόφος (ὁ, ἡ), noet: хpъnitopъ, кpeskъtopъ de amopъ; кpeskъtoapea amopълъї (eпit: ал Benepiї). [ἔρως, τρέφω].

'Ερωτύλος (ὁ, ἡ), noet:='Ερωτικός. «'Ερωτύλα ἀείδειν». Бion: || (ка sъбst:) dim: ал лъї ἐραστής. [ἔρως].

'Ες, At: ші Ion: în локъ de εἰς. (кîte dap din ziчepiле înчeпъte de ла ἐς nъ se aflъ aiчї, sъ se каъte прin εἰς).

'Εσ-αγγέλω, biit: -αγγελῶ, At: în локъ de εἰσαγγέλλω.

'Εσάγεσκεν, noet: în локъ de εἰσῆγε, 3: sinг: пeps: de прел: ал лъї εἰσάγω.

'Εσαεὶ, adв: At: ші ἐσαιὲν, noet: în локъ de εἰσαεί.

'Εσᾶλτο, noet: în локъ de εἰσήλατο. 3: sinг: пeps: de пeх: ал лъї εἰσάλλομαι.

Ἔσαν, noet: în локъ de ἦσαν, 3: îm: пeps: de прел: ал лъї εἰμί.

Ἔσαν, noet: a 3: îm: пeps: de акt: пeх: 1: ал лъї ἕννυμι, saъ ал лъї ἕζω, saъ ал лъї ἵημι.

Ἔσαντο, noet: în локъ de ἥσαντο a 3: îm: пeps: de miж: пeх: 1: ал лъї ἕννυμι.

'Εσάξαντο, noet: în локъ de εἰσήξαντο, 3: îm: пeps: de miж: пeх: 1: ал лъї εἰσάγω.

'Εσαπικνέεσθαι, Ion: în локъ de εἰσαφικνεῖσθαι.

'Εσαῦθις, At: în локъ de Εἰσαῦθις.

'Εσαύριον, At: în локъ de εἰσαύριον.

Ἔσβεσα, акt: ші ἔσβην, пas: пeх: ал лъї σβέννυμι.

Ἔσβην, noet: în локъ de εἰσέβην, пeх: 2: ал лъї εἰσβαίνω.

'Εσδέκομαι, Ion: în локъ de εἰσδέχομαι.

'Εσέδρακον, noet: пeх: 2: ал лъї εἰσδέρκομαι.

Ἔσει, At: în локъ de ἔσῃ, 2: sinг: пeps: ал biit: лъї εἰμί.

'Εσελεύσομαι, At: în локъ de εἰσελεύσομαι, biit: ал лъї εἰσέρχομαι.

'Εσεμάσσατο, поet: în локŭ de εἰσεμάσατο, 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал лъĭ εἰσμάομαι.

'Εσενείκασθαι, Ion: în локŭ de εἰσενέγκασθαι, miж: nex: 1: de inf: ал лъĭ εἰσφέρω.

'Εσένης, вezĭ ἔνη.

'Εσέπτατο, 3: sinг: пeps: de miж: nex: ал лъĭ εἰσίπταμαι.

'Εσεσάχατο, îon: în локŭ de σεσαγμένοι ἦσαν, a 3: îm: пeps: de пas: пeste-sъв: ал лъĭ σάττω.

'Εσεσήρειν, пeste-sъв: în локŭ de прел: ал лъĭ σαίρω.

'Εσέτρωσαν, a 3: îm: пeps: de nex: ал лъĭ ἐστιτρώσκω.

'Εσέχυντο, поet: în локŭ de εἰσεχύθησαν, saŭ εἰσεκέχυντο, 3: îm: пeps: de miж: nex: saŭ пeste-sъв: ал лъĭ εἰσχέω.

'Εσῆκα At: nex: 1: ал лъĭ εἰσίημι.

'Εσήλατο, At: în локŭ de εἰσήλατο, a 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал лъĭ εἰσάλλομαι.

'Εσηλυσίη (ἡ), Ion: în локŭ de εἰσέλευσις.

"Εσθ' (прin апокопъ maĭ 'nainte de asп: вок:) în локŭ de ἐστί, saŭ ἐστὲ, saŭ de timпор: пaртiк: ἔστε. «"Εσθ' ὅτε». Sof: ъne-орĭ.

"Εσθαι, поet: пas tpe: de къ: de înf: ал лъĭ ἕννυμι. saŭ 2) miж: nex: 1: de inf: ал лъĭ ἵημι.

'Εσθεὶς, εῖσα, έν, At: în локŭ de εἰσθεὶς, акt: nex: 2: de пaртч: ал лъĭ εἰστίθημι.

"Εσθημα (τὸ), поet: = ἐσθής, înвръкъminte, saŭ (de aчi) вeшmîntŭ. [neîntp: ἐσθέω].

'Εσθημένος, η, ον, Ion: în локŭ de ἠσθημένος, înвръкatŭ, пas: tpe: de къ: de пaртч: ал neîntp: ἐσθέω.

"Εσθην 3: ind: пeps: de пas: пeste-sъв: шi 2) 1: пeps: de пas: nex: ал лъĭ ἕννυμι.

'Εσθὴς [ἕννυμι], ῆτος (ἡ), хaĭnъ; (колек:) înвръкъminte; aшtepnъtъpĭ.

"Εσθησις [ἐσθέω], εως (ἡ), поet: înвръкape (акt: saŭ пas:).

'Εσθίω, [ἔσθω] вiit: (din neîntp: ἔδω) ἔδομαι, ἔδῃ, saŭ ἔδει, ἔδεται. saŭ (din neîntp: φάγω) φάγομαι, φάγεσαι, φάγεται, (прел: ἤσθιον, nex: 2: ἔφαγον, tpe de къ: ἐδήδοκα, пeste-sъв: ἐδηδόκειν, пas: tpe: de къ: ἐδήδεσμαι, шi пosit: ἐδεστέον) mъnînкŭ, pozŭ; (прin întind:) пръпъdeskŭ, toпeskŭ. «'Εσθιέμεν καὶ πινέμεν». Od: B. шi Ф. (шi fiг:) «Πάντας πῦρ ἐσθίει». Iл: Ψ. «Καρδίαν μὴ ἐσθίειν». Пitг: a nъ se toпi de mîxnipe. (шi пas:) «Οἶκος ἐσθίεται». Od: Δ. (de ъnde medik: în локŭ de adiek): «'Εσθιόμενος ἕρπης». Гaл: pozъtoape пeчinцinъ.

'Εσθλοδότης, ου (ὁ), шi 'Εσθλοδότις, ιδος (ἡ), поet: = 'Αγαθοδότης. [ἐσθλὸς, δίδωμι].

'Εσθλὸς [ἔσθω, вezĭ ἐδανὸς], ὴ, ὸν, поet: въnŭ; вiteazŭ; noвiлŭ; înцeлeптŭ; вpedniкŭ; îndemînatiкŭ; вiptъosŭ; (desпpe лъкр:) foлositopŭ; вeseлitopŭ; пpiinчosŭ, шi чл: || (кa sъst: лa пeъt:) 'Εσθλὰ, въnъpiлe, aвepiлe, шi чл: «Πυρὴν ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν». Od: K. (вezĭ ἀγαθός). |de ъnde

'Εσθλότης (ἡ), въnъtate, шi чл: [шi

"Εσθλωμα (τὸ), поet: faпtъ, isпpaвъ de въnŭ, вiptъosŭ вървatŭ.

"Εσθος, εος -ους (τὸ), поet: = ἐσθής, хaĭnъ. [ἕννυμι].

"Εσθω [ἔδω], поet: în локŭ de ἐσθίω.

'Εσιδεῖν, At: în локŭ de εἰσιδεῖν, nex: 2: de inf:, шi

'Εσιδέσθην, поet: a 3: înd: пeps: de miж: nex: 2:, шi

'Εσίδεσκεν, поet: a 3: sinг: пeps: de акt: nex: 2: (în локŭ de прел:) de xot: ал лъĭ εἰσοράω.

'Εσιέναι, At: în локŭ de εἰσιέναι, inf: ал лъĭ εἴσειμι.

'Εσίζομαι, At: în локŭ de εἰσίζομαι.

'Εσκάτθετο, поet: în локŭ de εἰσκατέθετο, 3: sinг: пeps: de miж: nex: 2: ал лъĭ εἰσκατατίθημι.

"Εσκε, Ion: поet: în локŭ de ἦν, a 3: sinг: пeps: de прел: ал лъĭ εἰμί.

'Εσκεμμένως, adв: (de пaртч:) къ soкotinцъ, къ кiпzъipe, înцeлeпцeшte.

'Εσκευάδαται, Ion: în локŭ de ἐσκευασμένοι εἰσί, a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de къ: ал лъĭ σκευάζω.

"Εσκληκα, tpe: de къ: în локŭ de пpez: ал лъĭ σκέλλω, sîntŭ къ totъл ъsкatŭ, înвîptoшatŭ.

"Εσκλητος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de ἔκκλητος.

"Εσκον, поet: în локŭ de ἦν, 1: sinг: пeps: de прел: ал лъĭ εἰμί.

'Εσλὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ de ἐσθλός.

"Εσμα (τὸ), [ἕζομαι] коada поamелор.

"Εσμαι, saŭ εἶμαι, поet: пas: tpe; de къ: ал лъĭ ἕννυμι.

"Εσμιος, α saŭ ος, ον, = 'Ηδὺς, dълче, плъкъtŭ. [din

'Εσμὸς, saŭ 'Εσμὸς (ὁ), [ἵημι] dpoĭŭ, saŭ poĭŭ de aлвine; (în цen:) tъpmъ; (прin întind:) mълцime; гръmadъ; вiлшъгŭ. «Γάλακτος ἐσμούς». Eъp:

'Εσμοτόκος (ὁ, ἡ), noet: înmълцitorъ de poaïe de алвine, kontpiвъitorъ ла крештереа лор. [ἑσμὸς, τόκος].

'Εσμοφύλαξ. ακος (ὁ), пъzitorъ de poaïe de алвine. [ἑσμὸς, φύλαξ].

"Εσο, noet: în локъ de ἴσθι, порънч:, ші

"Εσομαι, viit: de xot: ал лъї εἰμί.

'Εσοπτρίζω, viit: -ίσω, At: în локъ de εἰσοπτρίζω, арътъ (ші miж: mъ ъїtъ) în оглindъ. [din

'Εσοπτρὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъї ἔσοπτρον.

'Εσοπτρισμὸς (ὁ), оглindipe (miж:), a se ъїta în оглindъ. [ἐσοπτρίζομαι].

'Εσοπτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἔσοπτρον, εἶδος] asemenea къ...

"Εσοπτρον (τὸ), maї întp: de kît εἴσοπτρον, оглindъ. [ἐς, ὄπτομαι].

'Εσοῦνται, Dop: în локъ de ἔσονται, 3: îm: neps: de viit: ал лъї εἰμί.

'Εσπέρα, ας (ἡ), (pinч: fem: ал лъї ἕσπερος, se înц: ὥρα) seaръ. «Πρὸς ἑσπέραν». Лкs: кътре seaръ. (ші ел:) «Ἥκειν ἑσπέρας». Лкs: «Οὐκ ἦν ἑσπέρας». Apstf: (ші къ aptik): «Τὸ ἑσπέρας». Skp: 2) апъsъл soapeлъї; (pin întind:) локъл ъnde апъne soapeле. «Πρὸς ἑσπέραν». Skp:

'Εσπερία (ἡ), fem: ал лъї ἑσπέριος. || (se înц: ὥρα) seaръ; (se înц: τροφή) чtnъ; (se înц: χώρα) апъsъ.

'Εσπερίζω, ші (miж:) -ίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, чinezъ, mъnînkъ seapa. [ші

'Εσπερινὸς, ἡ, ὸν, ='Εσπέριος (se înц:) ὕμνος), kîntape, sлъжвъ de seaръ (вечерnie) (Бisep). [ші

'Εσπέριος, α saъ ος, ον, de seaръ. (maї de mълte орї adверв:). «'Εσπέριος εἰς ἄστυ κάτειμι». Od: O. «'Εσπέριος δ' ἦλθεν». Od: I: (ші îm:) «'Εσπερίους δ' ἀγέρεσθαι ἀνώγει». Od: B. 2) апъsanъ. «'Εσπερίους, ἐώους τε». Епгр: (vezї ші ἑσπερία). [ші

'Εσπερὶς, ίδος (ἡ), (ка adiekt:)='Εσπερία, de seaръ, saъ de апъsъ. || (sъвst:) ъnъ soїъ de fлoape, че mipoase maї mълt seapa, (fpanц:) giroflée sъъ julienne, ъnъ felъ de mikшъneле. 2) (îm:) «'Εσπερίδες». (dъпе mitoлoц:) tpeї saъ шante nimfe, fiїче але nonцїї, каре кълtiвaъ mepeле de aъpъ, ші чл: [ἕσπερος].

'Εσπέρισμα (τὸ), [ἑσπερίζω] mînkape de îndeseaръ(de namiezъ) maї'nainte de чinъ.

'Εσπερόθεν, adв: noet: de ла апъsъ. [din

"Εσπερος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἑσπέριος. «"Εσπερος θεός». Sof: Плъtonъ. «"Εσπερος (înпpeъnъ ші fъръ) ἀστὴρ». Om: steaoa (Benepiї) de seaръ, каре se zi-че ші ἐωσφόρος (kînd pesape de dimineaцъ). (de ъnde 2) (pin întind:) seapa. «'Επῆλθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ ἕσπερος». Апln: (ші îm: în neъt: în локъ de adв:) «Ποτὶ ἕσπερα». Om: кътре seaръ. (vezї ποθέσπερος).

"Εσπετε, noet: în локъ de εἴπατε, 2: îm: neps: de порънч: ал лъї εἶπον.

'Εσπευσμένως [σπεύδω], adв: (de партч:) гръвit, къ прiпъ.

'Εσπόμην, noet: nex: 2: ал лъї ἕπομαι.

"Εσπον, noet: în локъ de εἶπον.

'Εσπουδασμένως, adв: (de партч:) [σπουδάζω], къ sepiositate = Σπουδαίως.

"Εσσ', noet: în локъ de ἔσο, ἴσθι.

"Εσσα, noet: în локъ de εἶσα, nex: 1: ал лъї ἕννυμι, saъ ἕζω.

'Εσσάμενος, η, ον, noet: шiж: nex: 1: de партч: ал лъї ἕννυμι.

"Εσσαν, noet: în локъ de ἦσαν, 3: îm: neps: de прел: ал лъї εἰμί

"Εσσεαι, noet: în локъ ee ἔσῃ, 2: sinг: neps: de viit: 1:, ші

"Εσσῃ, Dop: în локъ de ἐσεῖ, 2: sinг: neps: de viit: 2: ал лъї εἰμί.

'Εσσὴν, ῆνος (ὁ), matka, saъ îmпъpatъл алвiнелор; (noet: ші арх: în цen:) îmпъpatъ, monapxъ; (партik:) преotъл 'Efeseaneї Diane.

"Εσσο, noet: în локъ de εἶσο, 2: sinг: neps: de пas: neste-sъвîp: ал лъї ἕννυμι.

"Εσσομαι, noet: în локъ de ἔσομαι, viit: ал лъї εἰμί,

"Εσσον, noet: în локъ de ἔσον, nex: 1: de порънч: ал лъї ἕννυμι.

'Εσσόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, Ion: în локъ de ἡττάομαι.

"Εσσυθεν, noet: Еол: în локъ de ἐσσύθησαν, 3: îm: neps: de пas: nex: 1:, ші

"Εσσυμαι, noet: пas: tpe: de къ: ал лъї σεύω. [de ъnde

'Εσσυμένως, adв: (de партч:) noet: гръвit, iъte, penede.

"Εσσυο, ἔσσυτο, noet: 2: ші 3: neps: de пas: neste-sъв: ал лъї σεύω.

"Εσσων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἥσσσων.

"Εσταθεν, Еол: în локъ de ἐστάθησαν, 3: îm: neps: de пas: nex: 1:, ші

"Εστακα, akt: ші "Εστακα Dop: în локъ de ἕστηκα, miж: tpe: de къ: ал лъї ἵστημι.

'Εσταλάδατο, ші ἐστάλατο Ion: în локъ de ἐσταλμένοι ἦσαν, 3: îm: neps: de пas: neste-sъв: ал лъї στέλλω.

'Εστάμεν, -εναι, noet: în локъ de ἑστάναι.

"Εσταμεν, Ion: (pin sink:) în локъ de

ἑστήκαμεν, 1: îm: пeps: de tpe: de кȣ:, ші

Ἔσταν, Еол: поеt: în локȣ̆ de ἔστησαν. 3: îm: пeps: de пex: 2:, ші

Ἑστάναι, tpe: de кȣ: de înf: ал лȣї ἵστημι.

Ἑσταότες поеt: în локȣ̆ de ἑστῶτες, прtч: tpeк: de кȣр: ал лȣї ἵστημι.

Ἐστὲ, a 2: îm: пeps: de пpez: xot: ал лȣї εἰμί.

Ἔστε, a 2: îm: пeps: de порȣнч: ал лȣї εἰμί.

Ἔστε [ἐς, τε], adв: лок: пînъ (кȣ ак: saȣ̆ sinгȣрȣ̆, saȣ̆ кȣ преп:) «Ἔστε ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ἴστρου». Лкs: 2) (timп:) пînъ кînd, пе кînd. (кȣ xot: saȣ̆ поft: iap înпреȣнъ кȣ ἄν ші кътpe sȣп:). «Ἔστε Σωκράτει συνήστην». Ksn: «Ἔστ' ἄν δέῃ χρῆσθαι». Ksn: Ἔστ' ἂν ἄρχωσιν αὐτῶν». Ksn:

Ἐστενωμένως, adв: (de пaptч:) stpimtopat; aвia. [στενόω].

Ἐστέπερ, adв: поеt: în локȣ̆ de ἔστε.

Ἑστεὼς, ῶσα, ὸς, Ion: în локȣ̆ de ἑστηκώς, miж: tpe: de кȣ: de пaptч:, ші

Ἕστηκα, miж: tpe: de кȣ: xot: ал лȣї ἵστημι, ші

Ἑστήξω, Ἑστήξομαι, miж: пpгл: вiit: (din neîntp: ἑστήκω, din кape se пъstpeazъ пȣmaї στήνω) ал лȣї ἵστημι.

Ἐστῆμος, adв: поеt: în локȣ̆ de ἐς τῆμος, пînъ atȣнчї, întp' aчestea.

Ἑστία (ἡ), [ἕζω] пipostie; вatpъ; (пpin întind:) кasъ; familie; peшedinцъ, капitaлъ; (mitoлц:) o zeitate, пatpoanъ de opaше ші кase, (Лat:) Vesta, кape пpin ȣpm: epa ші pefȣгъ, sкъпape, asiлȣ̆.

Ἑστίαμα (τὸ), osпъцȣ̆ [ἑστιάω], op че sлȣжеште sпpe osпътape.

Ἑστιαρχέω -ῶ, вiit: ήσω, sîntȣ̆...

Ἑστιάρχης, ші Ἑστίαρχος ου (ὁ), stъпînȣ̆ de кasъ. 2) = Ἑστιοῦχος, къпetenie de osпъцȣ̆, osпътъtopȣ̆. [ἑστία, ἄρχω].

Ἑστιὰς, άδος (ἡ), feчoapъ пpeotiцъ a Besteї. [Ἑστία].

Ἑστίασις, εως (ἡ), osпътape (акt: saȣ̆ пas:), osпъцȣ̆. [ші

Ἑστιατήριον (τὸ), osпътъpie, saȣ̆ saлъ de mînкape, sofpaцipie (Тȣрч:). [ші

Ἑστιατορία (ἡ), (Sкp:) osпъцȣ̆. [ші

Ἑστιατόριον (τὸ), = Ἑστιατήριον. [ші

Ἑστιάτωρ, ορος (ὁ), osпътъtopȣ̆ (кape dъ masъ). [din

Ἑστιάω -ῶ, вiit:-άσω, (прeл: εἱστίων, ші чл:) (пpinч:) пpiimeskȣ̆ пе чinева în кasa mea; (пpin ȣpm:) osпътezȣ̆. «Ἑστιῶ τινά τινος». Плt: (ші fiг:) «Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑστιῶ». Ел: îmї mȣлцȣmeskȣ̆ окiї, пpiвind чева. (ші ел:). «Γάμους ἑστιῶ». Apstf: faкȣ̆ osпъцȣ̆ de пȣntъ. [ἑστία].

Ἑστιοπάμων, ονος (ὁ, ἡ), [ἑστία, πέπασμαι], Dop: stъпînȣ̆ de кasъ.

Ἕστιος, α, ον, = Ἐφέστιος, ал кaseї, familiapȣ̆. [ἑστία].

Ἑστιουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆...

Ἑστιοῦχος (ὁ, ἡ), [ἑστία, ἔχω] копpinzъtopȣ̆ de кase. «Γαῖα («Πόλις)—». Esхл: ші Sof: пatponȣ̆ de кase, «Θεὸς— ». Лкs: = Πολιοῦχος. 2) пpoпpietapȣ̆, stъпînȣ̆ de кasъ; (пpin ȣpm:) osпътътopȣ̆, пpiimitopȣ̆ de stpeinї.

Ἑστιόω -ῶ, вiit: -ώσω, пȣiȣ̆, вaгȣ̆ în кasa mea пе чinева; (fiг:) asiгȣрȣ̆ moштenipea familii. [ἑστία].

Ἐσ-τιτρώσκω, вiit: ἐστρώσω, (пex: ἐσέτρωσα) At: în локȣ̆ de εἰστιτρώσκω, (кȣ dat:) ръneskȣ̆ înъȣntpȣ̆ adînк, pesвeskȣ̆ пînъ ...

Ἔστιχον, пex: 2: ал лȣї Στείχω.

Ἑστιώτης, ου (ὁ), ші Ἑστιῶτις, ιδος (ἡ), ал, a кaseї. [ἑστία].

Ἕστο, поеt: în локȣ̆ de εἶτο, 3: sinг: пeps: de пas: пeste-sъв: ал лȣї ἕννυμι.

Ἐστοχασμένως, adв: (de пaptч:) = Ἐσκεμμένως, вine гîndit, nemepit. [στοχάζομαι].

Ἐστὼ, [εἰμὶ] όος -οῦς (ἁ), Dop: în локȣ̆ de οὐσία, stape, aвepe.

Ἕστωρ, ορος (ὁ), [ἵημι] (алцiї aȣ̆ чitit ἕκτωρ) чiокîлteȣ̆, (adiкъ) кȣїȣл, че цine жȣгȣл de пpoцaпȣл кapȣлȣї.

Ἐσύστερον, adв: în локȣ̆ de ἐς ὕστερον, de aчi în коло, maї în ȣpmъ.

Ἔσφλασις, ιος (ἡ), Ion: sȣвst: ал лȣї...

Ἐσφλάω -ῶ, вiit: -φλάσω, Ion: în локȣ̆ de εἰσθλάω, stpiвeskȣ̆, saȣ̆ fъpîmȣ̆ чева sпpe înъȣntpȣ̆.

Ἐσχάρα, [ἴσχω = ἔχω] ας (ἡ), (пpinч:) вatpъ; (пpin întind:) кasъ (вezї ші ἑστία); (пaptiк:) алtapȣ̆; saȣ̆ локȣл жeptfeлniкȣлȣї, ȣnde apdea foкȣл; (de ȣnde Apxit:) op че seamъnъ кȣ алtapȣ̆, вasȣ̆ (пътpatȣ̆) de stîлпȣ̆, ші чл: (maї noȣ̆) гръtapȣ̆ (ȣneaлtъ de вȣкътъpie пentpȣ fpiцepe); (de ȣnde пentpȣ asemъnape) гръtapȣл, пе кape se sпpiжinъ кopaвia, кînd se înкeie; tȣnȣ̆ (вezї ші πυρεῖον); (med:) коажа, че se пpinde пе panъ (maї кȣ̆ seamъ de apsътȣpъ); (кom:) пaptea цeniтaлъ fem: [de ȣnde

Ἐσχαρεὺς, έως (ὁ), înгpiжitopȣ̆ de вatpъ; вȣкътapȣ̆ (пpinч: de кopaвie). [ші

Ἐσχαρεὼν, ῶνος (ὁ), поеt: локȣл гръtapȣлȣї; în цen: вatpъ; алtapȣ̆. [ші

'Εσχάριον (τὸ), dim: ал лѫї ἐσχάρα; (iap partik:) грътарѫл коръбiiлор, че se лѫкреазъ. [ші

'Εσχάριος (ὁ, ἡ), кѫвenitѫ ла ватръ, ла жертfелнікѫ, saѫ ла грътарѫ. «Πῦρ — ». Епгр: [ші

'Εσχαρὶς, ίδος (ἡ), ='Εσχάριον; (partik:) къdелniцъ, saѫ тъmîitoape. [ші

'Εσχαρίτης, ου (ὁ), (прinч: ἄρτος) пiїne коаптъ пе ватръ.

'Εσχαρόπεπτος (ὁ, ἡ), [ἐσχάρα, πέπτω] коптѫ, saѫ feptѫ пе ватръ, saѫ пе грътарѫ.

'Εσχαρόφιν, поет: în локѫ de ἐσχάρας, saѫ ἐσχάρᾳ, цen: saѫ dat: ал лѫї ἐσχάρα.

'Εσχαρόω -ῶ, вiit: -ώσω, formezѫ коажъ пе ранъ. [ἐσχάρα]. [de ѫnde

'Εσχάρωσις, εως (ἡ), formape de коажъ пе ранъ. [ші

'Εσχαρωτικὸς, ἡ, ὸν, прiчinѫitорѫ (контрiвѫitорѫ ла fачере) de коажъ пе ранъ.

'Εσχατεύω, (ші грам: 'Εσχατάω) вiit: -εύσω, sîntѫ чел маї din ѫрmъ de кît тоцї: mъ aflѫ ла шарцinea вре ѫnѫї локѫ. [ші

'Εσχατιὰ (ἡ), марцine, чеа маї din ѫрmъ, ші (шаї de mѫлte орї) sinгѫратiкъ парте de вре ѫnѫ локѫ; челе маї de марцine хотаръ; (прin întind:) пропрietate de царъ în nosiцie petpasъ ла о парте (преа департе de орашѫ, ші маї кѫ seamъ апроапе de mape saѫ de mѫnцї). [ἔσχατος]. [de ѫnde

'Εσχατιάω, поет:, ші

'Εσχατίζω, вiit: -ίσω, (маї noѫ) în локѫ de ἐσχατεύω, sîntѫ, saѫ вiѫ маї în ѫрmъ, întîpziezѫ.

'Εσχάτιος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de ἔσχατος]. [de ѫnde

'Εσχατιώτης, ου (ὁ), ші 'Εσχατιῶτις, ιδος (ἡ), поет: каре se aflъ ла марцiniле вре ѫnѫї локѫ.

'Εσχατογέρων, οντος (ὁ), ші 'Εσχατόγηρως (At: în локѫ de ἐσχατόγηρος) (ὁ, ἡ), ажѫnsѫ în чеа маї de марцine (adînкъ) бътрînеце. [ἔσχατος, γέρων].

'Εσχατόεις, εσσα, εν, поет: în локѫ de..

"Εσχατος [ἔχω, saѫ ἐξ], η, ον, чел маї din ѫрmъ, de марцine, de чел маї depъртатѫ капътѫ; (fiг:) чел маї de sѫs, маї întîїѫ, ковîршitорѫ; saѫ чел маї de жos, шаї mікѫ, маї прostѫ. «Τὰ τοῦ ἄστεος ἔσχατα». Тѫч: ші Dm: «"Εσχατος δῆμος». Apst: чел маї de жos pîndѫ ал nopodѫлѫї. «'Εσχάτη τιμωρία». Лкs: пedeапsъ капiталъ, moapte. «'Εσχάτη ἀδικία». Плт: чеа маї mape. (ші кѫ цen: ка компар:) «"Εσχατ' ἐσχάτων κακά». Sof: челе маї din ѫрmъ de кît toate, în локѫ de «Τὰ πάντων ἐσχατώτατα». Ksn: (ші ел:). «Τὰ ἔσχατα παθεῖν». Ksn: «'Επ' ἔσχατα βαίνω». Ksn: (перifр:) = 'Εσχάτως διάκειμαι». (ші adверв:) «Εἰς τὸ ἔσχατον». Лѫч: (saѫ) «Εἰς τὰ ἔσχατα». Ksn: in локѫ de ἐσχάτως.

'Εσχατόων, όωσα, поет: прez: de партч: ал (neîntр:) ἐσχατάω.

'Εσχάτως, adв: în чел маї din ѫгmъ градѫ, кѫ ковîршiре. «'Ανὴρ φιλοπόλεμος ἐσχάτως». Ksn: «'Εκεῖνο δὲ ἐσχάτως ἄτοπον». Лкs: «'Εσχάτως ἔχω (διάκειμαι)». Sкр: sîntѫ în чеа маї проastъ stape; (desпре волн:) îmї daѫ sѫfлetѫл. [ἔσχατος].

"Εσχεθον, поет: în локѫ de ἔσχον.

'Εσχηματισμένως, adв: (de партч:) în fiгѫрї, simволiчеште, saѫ кѫ seшne алегорiче. [σχηματίζομαι].

"Εσχων, прел: ал лѫї σχάω.

"Εσω, At: în локѫ de εἴσω, înnъѫntрѫ. [de ѫnde

"Εσωθεν, adв: dinъѫntрѫ.

'Εσωπὴ (ἡ), поет: вedepe, прiвiре în faцъ. [ἐς, ὤψ].

'Εσώτατος, η, ον, чел че stъ...

'Εσωτάτω, adв: (sѫперл: ал лѫї ἔσω) foapte, de totѫ înъѫntрѫ.

'Εσωτερικὸς, ἡ, ὸν, чел dinъѫntрѫ, saѫ кѫвenitѫ ла челе dinъѫntрѫ (înпрot: de ἐξωτερικὸς). «'Εσωτερικοὶ». школарiї лѫї Пitar: ші Apist: къцї askѫлtaѫ челе маї adînчї, ші taїniче înвъцътѫрї але fiлosofii, каре se ziчеаѫ asemenea, ἐσωτερικά. (вezi ші ἀκροαματικός). [din

'Εσώτερος, α, ον, чел че se aflъ...

'Εσωτέρω, adв: (компар: ал лѫї ἔσω) маї înъѫntрѫ.

'Ετάζω, [ἐτὸς] вiit: -άσω, (рар, ші întр: nѫmaї în Sкр: în локѫ de комп: ἐξετάζω) черчetezѫ, каѫtѫ. «'Ο ἐτάζων καρδίαν». Sкр:

'Εταίρα, ας (ἡ), (прinч:) fem: ал лѫї ἑταῖρος, прietenъ, soaцъ; (пentрѫ sѫfepitъ екsпресie) цiitoape, (овiч:) кѫрвъ.

'Εταιρεία (ἡ), soцietate, товъръшie; famiлiapitate; (прin întind:) sistemъ de soцї, чеатъ; (în ръѫ) fatpie (Тѫрч: tapafѫ), пentрѫ полiткѫ sкопѫ. 2) (рар) în локѫ de ἑταίρησις. [ἑταιρεύω].

'Εταιρειάρχης, ші 'Εταιρείαρχος, ου (ὁ), (неолц:) къпitanѫ de ostъшeaskъ чеатъ. [ἑταιρεία, ἄρχω].

'Εταιρεῖος, α, ον, кѫвenitѫ ла soцї, saѫ

soцietate. «Ζεύς — ». Лкs: patponŭ de soцietъцĭ. (vezĭ шi φίλιος). 2) în локŭ de ἑταιρικός. «Φιλότης ἑταιρείη». Om: Imn: amopoasъ dparoste. [шi

Ἑταιρεύω, viit; -εύσω, mъ însoцeskŭ în tovъръшie къ чinева. 2) sîntŭ цiitoapea къĭва. 3) (stpm:) skoцŭ femee din minцĭ. [шi

Ἑταιρέω -ῶ, viit: -ήσω, tръieskŭ кървешte. «Παῖς ἡταιρηκώς». Esx: [ἑταῖρος].

Ἑταιρηΐη (ἡ), Ion: în локŭ de ἑταιρεία.

Ἑταιρήϊος, η, ον, Ion: în локŭ de ἑταιρεῖος.

Ἑταίρησις [ἑταιρέω], εως (ἡ), пъртapea (desfpînapea) кървештеĭ vieцĭ. [ἑταιρέω).

Ἑταιρία (ἡ), =Ἑταιρεία, soцietate, tovъръшie; fatpie. [ἑταῖρος]. [de ъnde

Ἑταιρίδεια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвътoape în чinstea patponълъĭ de soцietъцĭ Жое.

Ἑταιρίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ ἑταίρα.

Ἑταιρίζω, viit: -ίσω, (къ dat:) mъ însoцeskŭ (fakŭ tovъръшie) къ чinева, intpъ în релацie, mъ famîliezŭ къ чinева. || (miж: къ ак:) iaŭ пе чinева къ sinemĭ de tovършie. 2)=Ἑταιρέω. [шi

Ἑταιρικὸς, ὴ, ον, pprieteneskŭ. soцiалŭ; кървeskŭ. «Ἵππος ἑταιρική». Лкs: tpъпъ кълъреaskъ алкътъitъ din чеĭ maĭ noвiлĭ Maчedonienĭ nъmiцĭ ἑταῖροι spre paza împъpaцiлop. (vezi шi πεζέταιροι). «Ἄσματα ἑταιρικά». Лкs: кървештĭ. [ἑταῖρος]. [de ъnde

Ἑταιρικῶς, adв: кървешte. «Ἑταιρικῶς ἐσκευασμένη». Лъч: ка о кървъ.

Ἑταίριος, греш: în локŭ de ἑταιρεῖος.

Ἑταιρὶς, ίδος (ἡ), = (шi dъne tinŭ nъmaĭ dim: ал къĭ) Ἑταίρα.

Ἑταιρισμὸς (ὁ), =Ἑταίρησις. [шi

Ἑταιριστὴς, οῦ (ὁ), кърварŭ. [ἑταιρίζω]. [de ъnde

Ἑταιρίστρια (ἡ), femee пъблiкъ, кървъ.

Ἑταῖρος (ὁ), [ἔτης, шi în afin: къ ἕτερος] pprietenŭ, soцŭ, tovaръшŭ în op чe. || (ка adiekt: ape шi sъперл:) «Ἑταιρότατος». Плt: foapte famiлiapŭ, prea de апроапе pprietenŭ. (fem: ἑταίρα ape deosebitъ însemn: vezĭ ziч:)

Ἑταιρόσυνος, η, ον, poet: în локŭ de ἑταῖρος.

Ἑτάρη (ἡ), poet: în локŭ de ἑταίρα.

Ἕταρος (ὁ), poet: în локŭ de ἑταῖρος.

Ἐτεθήλειν, peste-sъв: (în локŭ de прел:) ал лъĭ θάλλω.

Ἐτεθήπεα, Ion: în локŭ de ἐτεθήπειν, peste-sъв: (în локŭ de прел:) ал лъĭ τεθηπα.

Ἐτελείετο, poet: în локŭ de ἐτελέετο, a 3: sinr: peps: de прел: ал лъĭ τελέομαι.

Ἔτελις, εως (ὁ), ъnŭ felŭ de пешte.

Ἐτεοδμὼς, ῶος (ὁ), poet: adeвъpatъ, кpedinчoasъ слъгъ. [ἐτεὸς, δμώς].

Ἐτεόκρητες (οἱ), adeвъpaцĭ (пъmînteni) Кpetenĭ. [ἐτεὸς, Κρής].

Ἐτεόκριθος (ἡ), чел maĭ adeвъpatŭ (вънŭ) opzŭ. [ἐτεὸς, κριθή].

Ἐτεὸς [εἰμὶ], ὰ, ὸν, adeвъpatŭ. || (întpeв: nъшaĭ în локŭ de adв: în fem:) «Ἐτεῇ». Ion: (saŭ neъt:) «Ἐτεόν». (mi îm:) «Ἐτεά». Om: întp'adeвъpŭ; (în întpeв: кopeспъnde ла fpaseле) întp'adeвъpŭ? къ dinadinsъл? sepios? «Τί τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ πάτερ»; Apstf: (vezĭ шi ἀληθής).

Ἑτεραλκέως, adв: Ion: în локŭ de ἑτεραλκῶς, къ de o potpiвъ foлosŭ ла amîndoъ пърцiле. [din

Ἑτεραλκὴς [ἕτερος, ἀλκή], έος (ὁ, ἡ), чел къ пъtepe аплекatъ ла ъna din doъ, saŭ ла amîndoъ пърцiле de o potpiвъ,= Ἑτεροκλινής, saŭ Ἀμφιῤῥεπής.

Ἑτεραχθὴς, έος (ὁ, ἡ), maĭ греŭ ла ъna din doъ пърцĭ, (prin ъpm:) =Ἑτεροκλινής. [ἕτερος, ἄχθος].

Ἑτερεγκεφαλάω -ῶ, viit: -ήσω, (кom:) пътimeskŭ de o parte a креерiлор, nъ sîntŭ desъвîpшitŭ în minцiле меле. [ἕτερος, ἐγκέφαλον].

Ἑτερειδὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de ἑτεροειδής.

Ἑτερήμερος (ὁ, ἡ), кape se faчe, saŭ faчe чева întp'o zi шi алta nъ; saŭ ъnъл întp' o zi, шi алtъл întp' алta. [ἕτερος, ἡμέρα].

Ἑτερήρης, εος (ὁ, ἡ), poet: =Ἀμφήρης, шi Ἑτεροκλινής, îndoĭosŭ. [ἕτερος, ἐρέσσω].

Ἑτέρῃφι, poet: în локŭ de ἑτέρᾳ, dat: fem: ал лъĭ ἕτερρς.

Ἑτεροβάρεια (ἡ), греъtate maĭ mълtъ ла o parte. [шi

Ἑτεροβαρέω -ῶ, viit: ήσω, sîntŭ...

Ἑτεροβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἑτεραχθής, греŭ maĭ шълt ла o parte. [ἕτερος, βάρος].

Ἑτεροβουλία (ἡ), = Παλιμβουλία. [ἕτερος, βουλή].

Ἑτερογάστριος (ὁ, ἡ), пъskъtŭ dintp'алtŭ пînteчe (adiкъ mъmъ). (înпpot: de ὁμογάστριος). [ἕτερος, γαστήρ].

Ἑτερογένεια (ἡ), etepoцenie, a fi de алtŭ neamŭ. [шi

Ἑτερογενέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ...

Ἑτερογενής, έος (ὁ, ἡ), etepoцenŭ, къвenitŭ ла (saŭ tpasŭ din) алtŭ neamŭ,

saă soïă; (grum:) deklinată în sinr: la unu neamă, ші îm: la altul. [ἕτερος, γένος].

'Ετερόγλαυκος (ὁ, ἡ), bălană de unu okiă nsmaï. [ἕτερος, γλαυκός].

'Ετερόγλωσσος (ὁ, ἡ), cel ce vorbeşte, saă este skrisă într' altă limbă. (înpot: de ὁμόγλωσσος). [ἕτερος, γλῶσσα].

'Ετερόγναθος (ὁ, ἡ), (prinv: ἵππος, cală) cel ku o falkă maï tare, saă maï simţitoare de kît ceea-l-altă. [ἕτερος, γνάθος].

'Ετερογνωμοσύνη (ἡ), sustst: al lui...

'Ετερογνώμων (ὁ, ἡ), cel de altă părere, saă idee. [ἕτερος, γνώμη].

'Ετερόγονος (ὁ, ἡ), nășkută din deosebiţi (ns de acelaşi soiă părinţi). «'Ημίονος —». Lks: [ἕτερος, γόνος].

'Ετεροδιδασκαλέω -ῶ, biit: -ήσω, daă altă (ns cea obicinuită, saă adevărată) învăţătură. [ἕτερος. διδάσκαλος].

'Ετεροδοξέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă de altă deosebită (şi maï de multe-ori greşită) părere desnpre cheva. [şi

'Ετεροδοξία (ἡ), altă, deosebită părere, şi simţimîntă. [din

'Ετερόδοξος (ὁ, ἡ), cel ce slăbeşte, crede altele (maï de multe-ori greşite) dorme; deosebită, greşită în părerî şi simţimînte desnpe adevără. [ἕτερος, δόξα]. [de unde

'Ετεροδόξως,, adv: ku deosebită (greşită) părere, krezămînt desnpe cheva.

'Ετεροεθνής, έος (ὁ, ἡ),= Ἀλλοεθνής. [ἕτερος, ἔθνος]

'Ετεροειδής, έος (ὁ, ἡ), cel de altă felă, soiă, [ἕτερος, εἶδος].

'Ετερόζηλος (ὁ, ἡ), cel ku maï multă dparoste kătre una (neps: saă lukră) din doă; (npin upm:) părtinitoră; (în uen:) cel ku alte (deosebite) aplekări, saă simpatii kătre altă cheva. [ἕτερος, ζῆλος].

'Ετεροζυγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă ră (nenotpibit) înnerekiată, konjugată. «Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις». Skr: ns vă unui ku nekredinčoşii. [ἑτερόζυγος]. [de unde

'Ετεροζύγησις, εως (ἡ), şi

'Ετεροζυγία (ἡ), a fi vinea...

'Ετερόζυγος (ὁ), ră (nenotpibit) înnerekiată. 2) aplekată (novîrnită) la o parte a kumpănei; (în uen:) nenotpibită, neînnoită, neînsoţibilă. [ἕτερος, ζυγός].

'Ετερόζυξ, υγος (ὁ, ἡ),= 'Ετερόζυγος. 2) zinsită de nerekiea sa.

'Ετεροθαλής, έος (ὁ, ἡ), înverzită, înflorită ns maï ne de o parte; (fir:) nășkută dintr' altă multă, saă zinsită (sîpmană) de unu din părinţii săi. (înnpot: de ἀμφιθαλής). [ἕτερος, θάλλω).

'Ετεροθελής, έος (ὁ, ἡ), cel ku altă (deosebită) voinţă. [ἕτερος, θέλω].

'Ετερόθηκτος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, θήγω] askuţită ne de o parte ns maï.

'Ετερόθροος (ὁ, ἡ), poet: = Ἀλλόθροος, cel de altă limbă, saă naţie. [ἕτερος, θρόος].

'Ετεροῖος, α, ον,=Ἀλλοῖος, de altă felă, saă soiă, deosebită. [ἕτερος]. [de unde

'Ετεροιότης (ἡ), a fi de altă felă, neasemănătate, şi ul: [şi

'Ετεροιόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakă ceva, saă în fakă a fi altfel. [şi

'Ετεροίως, adv: într' altă felă, saă kiară.

'Ετεροίωσις, εως (ἡ), prefacere, skimbare, peformare. [mi

'Ετεροιωτικός, ἡ, όν, nsterpikă, îndemînatikă a preface ceva într' altă felă, saă kiară. [ἑτεροιόω].

'Ετερόκαρπος (ὁ, ἡ), produkătoră de deosebite, neasemenea poade. [ἕτερος, καρπός].

'Ετερόκινητος (ὁ, ἡ), mişkată de altul, ns de sine. [ἕτερος, κινέομαι].

'Ετεροκλινέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă ...

'Ετεροκλινής, έος (ὁ, ἡ), aplekată, popîrnită la o parte, nenotpibită. [ἕτερος, κλίνω]. [de unde

'Ετεροκλινῶς, adv: ku aplekare la o parte. «'Ετεροκλινῶς ἔχω πρός τι». Ap: sîntă aplekată maï multă kătre cheva.

'Ετερόκλιτος (ὁ, ἡ), şi adv: -κλίτως, (gram:) deklinată neregulat la deosebite deklinaţii. [ἕτερος, κλίνω].

'Ετεροκνεφής, [ἕτερος, κνέφας], έος (ὁ, ἡ), întunekosă ne o parte.

'Ετεροκρανία (ἡ), = 'Ημικρανία. [ἕτερος, κρανίον].

'Ετερόκωφος (ὁ, ἡ), surdă de o ureche. [ἕτερος, κωφός].

'Ετερολεξία (ἡ), eksnpesie de aceeaşi idee nprintr' altă sinonimă zivere. [ἕτερος, λέξις].

'Ετερόμαλλος (ὁ, ἡ), părosă ne o parte ns maï. [ἕτερος, μαλλός].

'Ετερομάσχαλος (ὁ, ἡ), (χιτών) haïnă ku o mînică ns maï. [ἕτερος, μασχάλη].

'Ετερομεγεθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă ...

'Ετερομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), mărită, preskută ne o parte ns maï, saă nenotpibită la mărime. [ἕτερος, μέγεθος].

'Ετερομέρεια (ἡ), sustst: al lui...

'Ετερομερής, έος (ὁ, ἡ), cel de o par-

te nъmaĭ; (прin întind:) пъртinitorъ. [ἕτερος, μέρος].

'Ετερομετρία (ἡ), a fi ...

'Ετερόμετρος (ὁ, ἡ), компъsъ din алте deoseвite metpe de вepsъpĭ. [ἕτερος, μέτρον].

'Ετερομήκης, εος (ὁ, ἡ), maĭ лъnгъ пе o парте din doъ. [ἕτερος, μῆκος].

'Ετερομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел din алтъ mъmъ. [ἕτερος, μήτηρ].

'Ετερομόλιος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, μολέω] (δίκη, жъdikatъ) în каре este de faцъ nъmaĭ ъna din прiгonitoapeлe пърцĭ. (вezĭ ші ἀντιμωλία). se skpie ші 'Ετερομώλιος, [ἕτερος, μῶλος] α saъ ος, ον.

'Ετερόμορφος (ὁ, ἡ), чел de алтъ deoseвitъ formъ, fiгъpъ. [ἕτερος, μορφή].

'Ετεροπάθεια (ἡ), a fi чinева...

'Ετεροπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пътimaшъ de o парте nъmaĭ. [ἕτερος, πάθος].

'Ετεροπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), maĭ гpasъ пе o парте. [ἕτερος, πάχος].

'Ετεροπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел че se ръtъчеште kînd întp' o парте kînd întp' алта. [ἕτερος, πλάνη].

'Ετεροπλατὴς, έος (ὁ, ἡ), maĭ лatъ пе o парте. [ἕτερος, πλάτος].

'Ετερόπλοιος, ші 'Ετερόπλοος -ους (ὁ, ἡ), înпpot: de ἀμφοτερόπλους. [ἕτερος, πλόος].

'Ετερόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел къ deoseвitъ (maĭ mълtъ, saъ maĭ пъцinъ) sъfлape de ла o парте. «Αὐλὸς — ». Anкp: nenotpĭвitъ, saъ de doъ feлъpite sъfлъpĭ. [ἕτερος, πνοή].

'Ετεροποδέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

'Ετερόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ ъnъ пiчоръ deoseвitъ de чел-алтъ (maĭ лъnгъ, saъ maĭ skъptъ); (прin ъpm:) skionъ; (desпpe вite)='Ετερόχηλος. [ἕτερος, ποῦς].

'Ετεροπροσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ἑτεροπρόσωπος, saъ...

'Ετεροπροσωπικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, de алтъ пepsoanъ (гpam:). [din

'Ετεροπρόσωπος (ὁ, ἡ), = 'Ετεροπροσωπικός. [ἕτερος, πρόσωπον].

'Ετερόπτολις, εως (ἡ), поet: чел de (saъ din) алтъ opaшъ. [ἕτερος, πτόλις].

'Ετεροῤῥεπέω, ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ...

'Ετεροῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Ετερόῤῥοπος. [ἕτερος, ῥέπω].

'Ετεροῤῥοπέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

'Ετερόῤῥοπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπως, повîpnitъ, saъ повîpnitorъ maĭ mълt ла ъna, saъ kînd ла ъna kînd ла алтъ парте. ='Ετεροκλινής. (вezĭ ші ἑτεραλκής). [ἕτερος, ῥοπή].

'Ετερόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чел de алтъ (deoseвitъ) taktъ, pîndъiaлъ, formape. [ἕτερος, ῥυθμός].

'Ετερόῤῥυσμος (ὁ ἡ), Ion: în локъ de ἑτερόῤῥυθμος.

Ἕτερος [εἷς], α, ον, ъnъл, saъ челалтъ din doĭ. «Οὔπως ἦεν χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ». Od: K. nъmaĭ къ o mînъ. (ші ел:) «Τῇ ἑτέρᾳ, (saъ прin kontpakt:) Θατέρᾳ». Лкs: къ чееа-л-алтъ mînъ (чеа stînгъ). «Ἕτεροί γε παῖδα κλαύσονται». Іл: Υ. пъpinцiĭ ъnъia din doĭ (saъ aĭ ъnъĭa, saъ алтъĭa). «Ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως». Ksn: în чееа-л-алтъ парте saъ mapцine a opaшълъĭ. «Τὴν ἐπὶ θάτερα τρέπεσθαι». Sin: a апъка алтъ dpъmъ. 2) ="Ἄλλος, (în цen:) алтъл. «Ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα». Apst: «Ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ». Іл: I: «Ὠμὸς, εἴτις ἕτερος». Лкs: «Ἔτερ' ἄττα». Лъч: «Ἑτέρους τοσούτους». Esxл: «Ἕτερόν τι». Kks: алтъ чева. 3)='Ἀλλοῖος, de алтъ feлъ, deoseвitъ; (de ъnde ъne opĭ) de înпpotiвъ, kontpapъ (къ ші fъpъ цen:) «Ὁ φίλος ἕτερος ὢν τοῦ κόλακος». Пл: «Στοιχεῖον ἕτερον τῶν τεσσάρων». Apst: «Ἑτέρῳ χρήσῃ μοι διακόνῳ». Ksn: Ἕτεροι τῶν πρότερων γενόμενοι». Пл: «Τὰ ἕτερα τῷ εἴδει». Apst: (ші aвs:) «Θάτερα». Лкs: (прin menaжape de ворвъ) челе din протiвъ, релеле. || (fem:) «Ἑτέρῃ (se înц: ὁδῷ)» Ep: adв: în локъ de ἑτέρως, алтfeл, întp' алтъ kinъ. || (At: de kîte opĭ se întîmпinъ вокалеле apt: ші nъm: se faче kontpakцie, ὁ ἕτερος, ἅτερος; ἡ ἑτέρα, ἡτέρα; τὸ ἕτερον, θάτερον, ші Ion: τοὔτερον; iap прin aвъsъ, saъ maĭ adeв: din neвъгape de seamъ aъ zis ші θάτερον, în локъ de τὸν ἕτερον, ші ὁ θάτερος, ші θατέρα). (вezĭ ші ἄλλος).

'Ετεροσκελὴς, έος (ὁ, ἡ) = 'Ετερόπους, skionъ. [ἕτερος, σκέλος].

'Ετεροσήμαντος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άντως, чел de алтъ (deoseвitъ) însemnape (însemnъtorъ de алтъ чева. [ἕτερος, σημαίνω].

'Ετερόσκιος (ὁ, ἡ), (цeогр:) sitъatъ întp' astfeл de nosiцie în релацie къ soapeле, în kît ъmвpa лъĭ ла miezъл zilĭĭ se formeazъ totdaъna кътpe aчееашĭ парте saъ nopdikъ, saъ mepidionaлъ. (înпpot: de ἀμφίσκιος). [ἕτερος, σκιά].

'Ετορόστοιχος (ὁ, ἡ), чел de алтъ pîndъ, saъ шipъ. [ἕτερος, στοῖχος].

'Ετερόστομος (ὁ, ἡ), чел къ гъpъ, saъ tъiшъ пе o парте nъmaĭ. [ἕτερος, στόμα].

'Ετεροσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел de алтъ (de-

*

saŭ soĭŭ; (грам:) деклinatŭ în sinг: ла ѕnŭ neamŭ, ші îm: ла алтѕл. [ἕτερος, γένος].

'Ετερόγλαυκος (ὁ, ἡ), вълапŭ de ѕnŭ окĭŭ nѕmaĭ. [ἕτερος, γλαυκός].

'Ετερόγλωσσος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште, saŭ este skpisŭ întp' алтъ лimвъ. (înпpot: de ὁμόγλωσσος). [ἕτερος, γλῶσσα].

'Ετερόγναθος (ὁ, ἡ), (прinч: ἵππος, калŭ) чел кѕ о fалкъ maĭ tape, saŭ maĭ simцitoape de кît чееа-л-алтъ. [ἕτερος, γνάθος].

'Ετερογνωμοσύνη (ἡ), sѕвst: ал лѕĭ...

'Ετερογνώμων (ὁ, ἡ), чел de алтъ пърере, saŭ idee. [ἕτερος, γνώμη].

'Ετερόγονος (ὁ, ἡ), пъskѕtŭ din deoseвiцĭ (nѕ de ачелашĭ soĭŭ пъpinцĭ). «'Ημίονος —». Лкs: [ἕτερος, γόνος].

'Ετεροδιδασκαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, daŭ алтъ (nѕ чеа обiчnѕitъ, saŭ adeвъpatъ) înвъцътѕръ. [ἕτερος. διδάσκαλος].

'Ετεροδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ de алтъ deoseвitъ (ші maĭ de mѕлte-орĭ грешitъ) пърере desпре чева. [ші

'Ετεροδοξία (ἡ), алтъ, deoseвitъ пърере, ші simцimîntŭ. [din

'Ετερόδοξος (ὁ, ἡ), чел че слъвеste, кре-de алтеле (maĭ de mѕлte-орĭ грешite) dorme; deoseвitŭ, грешitŭ în пърерĭ ші simцiminte desпре adeвърŭ. [ἕτερος, δόξα]. [de ѕnde

'Ετεροδόξως,, adв: кѕ deoseвitъ (грешitъ) пърере, крezъmînt desпре чева.

'Ετεροεθνὴς, έος (ὁ, ἡ),= 'Αλλοεθνής. [ἕτερος, ἔθνος]

'Ετεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de алтŭ felŭ, soĭŭ, [ἕτερος, εἶδος].

'Ετερόζηλος (ὁ, ἡ), чел кѕ maĭ mѕлtъ dparoste кътре ѕna (пеps: saŭ лѕкрŭ) din doъ; (прin ѕpm:) пъptinitopŭ; (în цen:) чел кѕ алте (deoseвite) аплекърĭ, saŭ simпatiĭ кътре алтŭ чева. [ἕτερος, ζῆλος].

'Ετεροζυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ръŭ (nепotpiвit) înпеpекiatŭ, конжѕгatŭ. «Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις». Sкр: nѕ въ ѕniцĭ кѕ nекpedinчошiĭ. [ἑτερόζυγος]. [de ѕnde

'Ετεροζύγησις, εως (ἡ), ші

'Ετεροζυγία (ἡ), a fi чinева...

'Ετερόζυγος (ὁ), ръŭ (nепotpiвit) înпеpекiatŭ. 2) аплекatŭ (повîpnitŭ) ла о пapte a кѕmпъneĭ; (în цen:) nепotpiвitŭ, neînвoitŭ, neînsoцiвiлŭ. [ἕτερος, ζυγός].

'Ετερόζυξ, υγος (ὁ, ἡ),= 'Ετερόζυγος. 2) лiпsitŭ de пеpекiea sa.

'Ετεροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), înвepzitŭ, înfлopitŭ nѕmaĭ пе de о пapte; (fiг:) пъskѕtŭ dintp' алтъ mѕmъ, saŭ лiпsitŭ (sîpmanŭ) de ѕnѕл din пъpinцiĭ sъĭ. (înпpot: de ἀμφιθαλής). [ἕτερος, θάλλω).

'Ετεροθελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ алтъ (deoseвitъ) воinцъ. [ἕτερος, θέλω].

'Ετερόθηκτος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, θήγω] askѕцitŭ пе de о пapte nѕmaĭ.

'Ετερόθροος (ὁ, ἡ), поet: = 'Αλλόθροος, чел de алтъ лimвъ, saŭ naцie. [ἕτερος, θρόος].

'Ετεροῖος, α, ον,='Αλλοῖος, de алтŭ felŭ, saŭ soĭŭ, deoseвitŭ. [ἕτερος]. [de ѕnde

'Ετεροιότης (ἡ), a fi de алтŭ felŭ, neasemъnъtate, ші чл: [ші

'Ετεροιόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкŭ чева, saŭ îл faкŭ a fi алтfел. [ші

'Ετεροίως, adв: întp' алтŭ felŭ, saŭ кiпŭ.

'Ετεροίωσις, εως (ἡ), пpefaчepe, skimвape, peformape. [mi

'Ετεροιωτικὸς, ὴ, ὸν, пѕtepnikŭ, îndemînatikŭ a пpefaче чева întp' алтŭ felŭ, saŭ кiпŭ. [ἑτεροιόω].

'Ετερόκαρπος (ὁ, ἡ), продѕкътopŭ de deoseвite, neasemenea poade. [ἕτερος, καρπός].

'Ετεροκίνητος (ὁ, ἡ), mîшкatŭ de алтѕл, nѕ de sine. [ἕτερος, κινέομαι].

'Ετεροκλινέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

'Ετεροκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), аплекatŭ, повîpnitŭ ла о пapte, nепotpiвitŭ. [ἕτερος, κλίνω]. [de ѕnde

'Ετεροκλινῶς, adв: кѕ аплекаре ла о пapte. «'Ετεροκλινῶς ἔχω πρός τι». Ap: sîntŭ аплекatŭ maĭ mѕлt кътре чева.

'Ετερόκλιτος (ὁ, ἡ), ші adв: -κλίτως, (грам:) деклinatŭ nepeгѕлat ла deoseвite деклinaцiĭ. [ἕτερος, κλίνω].

'Ετεροκνεφὴς, [ἕτερος, κνέφας], έος (ὁ, ἡ), întѕnекosŭ пе о пapte.

'Ετεροκρανία (ἡ), = 'Ημικρανία. [ἕτερος, κρανίον].

'Ετερόκωφος (ὁ, ἡ), sѕpdŭ de о ѕpекĭе. [ἕτερος, κωφός].

'Ετερολεξία (ἡ), екsпpesie de ачееашĭ idee пpintp' алтъ sinonimъ ziчepe. [ἕτερος, λέξις].

'Ετερόμαλλος (ὁ, ἡ), пъposŭ пе о пapte nѕmaĭ. [ἕτερος, μαλλός].

'Ετερομάσχαλος (ὁ, ἡ), (χιτών) хаĭnъ кѕ о mînikъ nѕmaĭ. [ἕτερος, μασχάλη].

'Ετερομεγεθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

'Ετερομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), mъpitŭ, кpeskѕtŭ пе о пapte nѕmaĭ, saŭ nenotpiвitŭ ла mъpime. [ἕτερος, μέγεθος].

'Ετερομέρεια (ἡ), sѕвst: ал лѕĭ...

'Ετερομερὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de о пap-

te nъmaĭ; (прin întind:) пъртinitорŭ. [ἕτερος, μέρος].

'Ετερομετρία (ἡ), a fi ...

'Ετερόμετρος (ὁ, ἡ), компъsŭ din алте deoseвite metpe de вepsъpĭ. [ἕτερος, μέτρον].

'Ετερομήκης, εος (ὁ, ἡ), maĭ лъnгŭ пе о парте din doъ. [ἕτερος, μῆκος].

'Ετερομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел din алтъ mъmъ. [ἕτερος, μήτηρ].

'Ετερομόλιος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, μολέω] (δίκη, жъdikaтъ) în каре este de faцъ nъmaĭ ъna din пpiгonitoapeлe пърцĭ. (вezĭ ші ἀντιμωλία). se sкpie ші 'Ετερομώλιος, [ἕτερος, μῶλος] α saŭ ος, ον.

'Ετερόμορφος (ὁ, ἡ), чел de алтъ deoseвitъ fopmъ, fiгъpъ. [ἕτερος, μορφή].

'Ετεροπάθεια (ἡ), a fi чinева...

'Ετεροπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пътimaшŭ de о парте nъmaĭ. [ἕτερος, πάθος].

'Ετεροπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), maĭ гpasŭ пе о парте. [ἕτερος, πάχος].

'Ετεροπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел че se pътъчеште кînd întp' о парте кînd întp' алта. [ἕτερος, πλάνη].

'Ετεροπλατὴς, έος (ὁ, ἡ), maĭ лaтŭ пе о парте. [ἕτερος, πλάτος].

'Ετερόπλοιος, ші 'Ετερόπλοος -ους (ὁ, ἡ), înпpot: de ἀμφοτερόπλους. [ἕτερος, πλόος].

'Ετερόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел къ deoseвitъ (maĭ mълтъ, saŭ maĭ пъцinъ) sъfлape de ла о парте. «Αὐλὸς — ». Anкp: nепotpĭвitŭ, saŭ de doъ feлъpite sъfлъpĭ. [ἕτερος, πνοή].

'Ετεροποδέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

'Ετερόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ ъnŭ пiчорŭ deoseвitŭ de чел-алтŭ (maĭ лъnгŭ, saŭ maĭ sкъptŭ); (прin ъpm:) sкiопŭ; (desпpe вite)='Ετερόχηλος. [ἕτερος, ποῦς].

'Ετεροπροσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ἑτεροπρόσωπος, saŭ...

'Ετεροπροσωπικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, de алтъ пepsoanъ (гpam:). [din

'Ετεροπρόσωπος (ὁ, ἡ), = 'Ετεροπροσωπικός. [ἕτερος, πρόσωπον].

'Ετερόπτολις, εως (ἡ), поet: чел de (saŭ din) алтŭ орашŭ. [ἕτερος, πτόλις].

'Ετεροῤῥεπέω, ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

'Ετεροῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Ετερόῤῥοπος. [ἕτερος, ῥέπω].

'Ετεροῤῥοπέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

'Ετερόῤῥοπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπως, повîpnitŭ, saŭ повîpnitopŭ maĭ mълт ла ъna, saŭ кînd ла ъna кînd ла алтъ парте. ='Ετεροκλινής. (вezĭ ші ἑτεραλκής). [ἕτερος, ῥοπή].

'Ετερόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чел de алтŭ (deoseвitŭ) taктŭ, pîndъiaлъ, fopmape. [ἕτερος, ῥυθμός].

'Ετερόῤῥυσμος (ὁ ἡ), Ion: în локŭ de ἑτερόῤῥυθμος.

Ἕτερος [εἷς], α, ον, ъnъл, saŭ челалтŭ din doĭ. «Οὔπως ἦεν χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ». Od: K. nъmaĭ къ о mînъ. (ші ел:) «Τῇ ἑτέρᾳ, (saŭ прin kontpaкt:) Θατέρᾳ». Лкs: къ чееа-л-алтъ mînъ (чеа stînгъ). «Ἕτεροί γε παῖδα κλαύσονται». Iл: Y. пъpinцiĭ ъnъia din doĭ (saŭ aĭ ъnъĭa, saŭ алтъĭa). «Ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως». Ksn: în чееа-л-алтъ парте saŭ mapцine a орашълъĭ. «Τὴν ἐπὶ θάτερα τρέπεσθαι». Sin: a апъка алтŭ dpъmŭ. 2) =Ἄλλος, (în цen:) алтъл. «Ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα». Apst: «Ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ». Iл: I: «Ὠμὸς, εἴτις ἕτερος». Лкs: «Ἕτερ' ἄττα». Лъч: «Ἑτέρους τοσούτους». Esxл: «Ἕτερόν τι». Кks: алтŭ чева. 3)=Ἀλλοῖος, de алтŭ feлŭ, deoseвitŭ; (de ъnde ъne opĭ) de înпpotiвъ, kontpapŭ (къ ші fъpъ цen:) «Ὁ φίλος ἕτερος ὢν τοῦ κόλακος». Пл: «Στοιχεῖον ἕτερον τῶν τεσσάρων». Apst: «Ἑτέρῳ χρήσῃ μοι διακόνῳ». Ksn: Ἕτεροι τῶν πρότερων γενόμενοι». Пл: «Τὰ ἕτερα τῷ εἴδει». Apst: (ші aвs:) «Θάτερα». Лкs: (прin menaжape de вopвъ) челе din пpotiвъ, pелеле. || (fem:) «Ἑτέρῃ (se înц: ὁδῷ)» Ep: adв: în локŭ de ἑτέρως, алтfeл, întp' алтŭ кiпŭ. || (At: de кîte opĭ se întîmпinъ вокалеле apt: ші nъm: se faче kontpaкцie, ὁ ἕτερος, ἅτερος; ἡ ἑτέρα, ἡτέρα; τὸ ἕτερον, θάτερον, ші Ion: τοὔτερον; iap прin aвъsŭ, saŭ maĭ adeв: din neвъгape de seamъ aŭ zis ші θάτερον, în локŭ de τὸν ἕτερον, ші ὁ θάτερος, ші θατέρα). (вezĭ ші ἄλλος).

'Ετεροσκελὴς, έος (ὁ, ἡ) = 'Ετερόπους, sкiопŭ. [ἕτερος, σκέλος].

'Ετεροσήμαντος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άντως, чел de алтъ (deoseвitъ) însemnape (însemnъtopŭ de алтŭ чева. [ἕτερος, σημαίνω].

'Ετερόσκιος (ὁ, ἡ), (цeогp:) sitъatŭ întp' astfeл de пosiцie în pелaцie къ soapeле, în кît ъmвpa лъĭ ла miezъл zilиĭ se fopmeazъ totdaъпa кътpe aчееашĭ парте saŭ nopdiкъ, saŭ mepidionaлъ. (înпpot: de ἀμφίσκιος). [ἕτερος, σκιά].

'Ετορόστοιχος (ὁ, ἡ), чел de алтŭ pîndŭ, saŭ шipŭ. [ἕτερος, στοῖχος].

'Ετερόστομος (ὁ, ἡ), чел къ гъpъ, saŭ tъiшŭ пе о парте nъmaĭ. [ἕτερος, στόμα].

'Ετεροσχήμων, ονος (ὁ,ἡ), чел de алтъ (de-

*

osebitъ) formъ, saŭ figъrъ. [ἕτερος, σχῆμα].

'Ετερότης (ἡ), însuşimea de a fi altъl, deosebitate. [ἕτερος].

'Ετεροτροπέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ ...

'Ετερότροπος (ὁ, ἡ), fъcutŭ înţr' altŭ kipŭ, saŭ cel de alte însuşiri, obiceiurĭ, părţi, deosebitŭ înţr' ale sale. 2) =Παλίντροπος, Παλίμβουλος. [ἕτερος, τρόπος].

'Ετερότροφος (ὁ, ἡ), altfel kreskutŭ (saŭ frept: în lokŭ de ἑτερότροπος). [ἕτερος, τροφή].

'Ετερούσιος (ὁ, ἡ), cel de altъ (deosebitъ) fiinţъ. [ἕτερος, οὐσία].

'Ετεροφαὴς, ές (ὁ, ἡ), cel ce o parte(ne jumătate) numaĭ luminatŭ. [ἕτερος, φάος].

'Ετεροφθαλμία (ἡ), a fi...

'Ετερόφθαλμος (ὁ, ἡ), cel numaĭ cu unŭ okiŭ; saŭ ceaşiŭ; saŭ = 'Ετερόγλαυκος (vezi ziч:). [ἕτερος, ὀφθαλμός].

'Ετερόφθογγος (ὁ, ἡ), vorbitorŭ cu altŭ glasŭ, saŭ înţr' altъ limbъ, =Ἑτερόγλωσσος. [ἕτερος, φθόγγος].

'Ετεροφορέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, = 'Ετεροῤῥοπέω. [ἕτερος, φορά].

'Ετεροφροσύνη (ἡ), a fi ciнeva...

'Ετερόφρων, ονος (ὁ, ἡ), cel de alte simţiminte, =Ἑτερόδοξος. [ἕτερος, φρήν].

'Ετεροφυὴς, ές (ὁ, ἡ), cel de altъ naturъ. [ἕτερος, φυή].

'Ετερόφυλος (ὁ, ἡ), = Ἀλλογενής, cel de altŭ neamŭ. [ἕτερος, φυλή].

'Ετερόφυτος (ὁ, ἡ), altoitŭ cu altъ, saŭ înţr' altъ plantъ. [ἕτερος, φυτόν].

'Ετεροφωνία (ἡ), a fi...

'Ετερόφωνος (ὁ, ἡ), cel cu altŭ glasŭ, =Ἑτερόφθογγος. [ἕτερος, φωνή].

'Ετερόχηλος (ὁ, ἡ), cel cu o copitъ deosebitъ (maĭ lungъ saŭ maĭ scurtъ) de cît ceea-l-altъ, nepotrivitŭ la picioare (animalŭ); (prin urm:) skiopŭ de unŭ picorŭ. [ἕτερος, χηλή].

'Ετεροχροέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ de deosebitъ colоare (faţъ). [ші

'Ετερόχροια, ші ἑτεροχροιότης (ἡ), deosebire la colоare. [din

'Ετερόχροος -ους (ὁ, ἡ), cel cu feluрite (prinч: doi una două alta penetate) feţe, nestriguitŭ; saŭ cel de altъ faţъ. [ἕτερος, χρόα].

'Ετεροχρωματέω -ῶ, biit: ήσω, sîntŭ...

'Ετερόχρωμος, ου [ἕτερος, χρῶμα], ші 'Ετερόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Ἑτερόχροος.

'Ετερόω -ῶ, biit: -ώσω, 'Ετεροιόω, prefacŭ ceva altfel. [ἕτερος].

'Ετέρσετο, poet: 3: sing: pers: de miж: nex: 2: al lui τερσαίνω.

'Ετέρωθεν, ші poet: 'Ετέρωθε, adv: dintr' altъ, saŭ din ceea-l-altъ parte. [ші

'Ετέρωθι, adv: înţr' altъ parte, aiurea. [ἕτερος].

'Ετερωνυμία (ἡ), a fi ciнeva...

'Ετερώνυμος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -ώμως, cel de altŭ (deosebitŭ) nume. [ἕτερος, ὄνομα].

'Ετέρως, adv: alt-fel, înţr' altŭ kipŭ; (une ori pin înţind: înţr: kъ ώς) prea. «Εὖτε καὶ ὡς ἑτέρως». Apstd: «Τοῦ σκέλους ἑτέρως εἶχε». Fiпstp: = "Ην ἑτεροσκελής». «"Ην δ' ἑτέρως ἔλθῃς». Eпгp: altfel, (adikъ) kъ mĭinĭ demerte. [ші

'Ετέρωσε, adv: la altъ parte, aiurea. [ἕτερος].

'Ετέρωσις, εως (ἡ), prefacere, skimbare înţr' altŭ kipŭ. [ἑτερόω].

'Ετέρωτα, Eol: în lokŭ de ἑτέρωσε, ἑτέρωθι.

'Ετέταλτο, poet: 3. sing: pers: de pas: neste-sъv: al lui τέλλω.

'Ετετάχατο, Ion: în lokŭ de τεταγμένοι ἦσαν, 3: îm: pers: de pas: neste-sъv: al lui τάσσω.

'Ετετεύχατο, Ion: poet: 3: îm: pers: de pas: neste-sъv: al lui τεύχω.

"Ετετμον, poet: nex: 2: al lui τέμνω.

'Ετετύγμην, υξο, υκτο, ші чл: poet: pas: neste-sъv: al lui τεύχω.

'Ετετύφεα, Ion: în lokŭ de ἐτετύφειν, neste sъv: al lui τύπτω.

"Ετης [ἔθος], ου (ὁ), poet: = 'Εταῖρος, soţŭ, tovarъşŭ; de o vîrstъ; prieteнŭ, familiarŭ; copilъreanŭ. || (Bok:) «Ὦ τὰν, în lokŭ de ὦ ἔτα». (ovinuitŭ de kъtre nekunoskuţi) prietene!

'Ετησίαι, ων (οἱ) (ἄνεμοι) vînturi (prinч: norditze), ce suflъ periodicește vara pe marea Egee, (Turч:) meltemi. [ші

'Ετησιὰς, άδος (ἡ), poet: în lokŭ de ἐτησία (αὔρα). [ші

'Ετήσιος, α saŭ ος, ον, care se face ne fie care anŭ. [ἔτος]. [de unde

'Ετησίως, adv: ne fie care anŭ.

'Ετητυμία (ἡ), poet: adevъrŭ. [din

'Ετήτυμος (ὁ, ἡ), în lokŭ de ἔτυμος, adevъratŭ, curatŭ. || (next:) «'Ετήτυμον, în lokŭ de ...

'Ετητύμως, adv: poet: adevъrat, înţr' adevъrŭ. «Ὡς ἐτητύμως». Lкs:

"Ετι, adv: timp: saŭ adaos: înkъ; maĭ mult. «Νέος ἔτι». Il: «"Ετι καὶ νῦν». Il: A. (ші în biit:) «"Εδωκεν, ἠδ' ἔτι δώ-

σει». Om: «Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμί». Skp: «Ἔτι ἐκ κοιλίας μητρός». Skp: (ші nerat:) «Οὔτε παῖς ἔτι». Лкs: (bezĭ ші μηκέτι, οὐκέτι); (ші adъor:) «Ἔτι μᾶλλον». Іл: Ξ. «Αἰσχίων ἔτι». Sof: «Καί τι πρὸς τούτοις ἔτι». Dm:

Ἔτμαγεν, Еол: în локŭ de ἐτμάγησαν, поet: 3: îm: пeps: de пas: nex: ал 2: ал лъĭ τμήσσω.

Ἐτνηρὸς, ὰ, ὸν, чел ка шъzapea бътъtъ, чл: «Ἕψημα ἐτνηρὸν». At: [ἔτνος].

Ἐτνήρυσις, εως (ἡ), [ἔτνος, ἀρύω] лiнгъръ de бъкътъpie, къ кape se amestekъ, ші se deшaptъ mazъpea бътъtъ, saŭ sлeitъ, ші чл:

Ἐτνίτης, υυ (ὁ), (ἄρτος) пîine de mazъpe,=Λεκιθίτης. [ἔτνος].

Ἐτνοδόνος (ὁ, ἡ), поet: [ἔτνος, δονέω] amestekъtopŭ de mazъpe бътъtъ, ші чл: «Τορύνη —». Епгр:

Ἔτνος [ἔδω, ἐδανὸς[, εος -ους, zeamъ de легъme бътъtъ ші sлeitъ, saŭ înkeratъ, ка mazъpea, fasoлea, ші чл:

Ἑτοιμάζω, віit: -άσω, гъteskŭ. [ἕτοιμος]. [de ъnde

Ἑτοιμασία (ἡ), гътipe; ші (ъne opĭ) = Ἑτοιμότης. [ші

Ἑτοιμαστὴς, οῦ (ὁ), гътitopŭ.

Ἑτοιμόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), rata, лesnічosŭ a въpsa лакръmĭ, = Ἀρίδακρυς. [ἕτοιμος, δάκρυον].

Ἑτοιμοθάνατος, (ὁ, ἡ), rata de moapte totdaъna. [ἕτοιμος, θάνατος].

Ἑτοιμοπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), rata, лesne de îndъплекat. [ἕτοιμος, πειθώ].

Ἑτοιμόῤῥοπος (ὁ, ἡ), rata a se аплека, saŭ повîpni. [ἕτοιμος, ῥοπή].

Ἑτοῖμος, ші (maĭ noŭ) Ἕτοιμος [în afin: къ ἔτυμος], η saŭ ος, ον, (прinч: ші арх:) adeвъpatŭ, înfiinцatŭ; sirъpŭ; neaпъpatŭ. «Ταῦτα γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἄλλως παρατεκτήναιτο». Іл: Ξ. «Ἡ δ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο». Od: Θ. «Αὐτίκα τοι μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος». Іл: Σ. 2) rata; воїosŭ; лesne; îndemînъ. «Ὀνείαθ' ἑτοῖμα». Om: «Ἕτοιμός εἰμι ὁτιοῦν πάσχειν». Лкs: «Τροφαῖς ἵππων ἑτοῖμος». Пind: ші adвepв: «Ἐξ ἑτοίμου, «Ἐν ἑτοίμῳ». Лкs: în локŭ de ἑτοίμως, de ла îndemînъ. 3) (прea pap ші поet:) потpiвitŭ, къвiinчosŭ. «Γάμος — ». Пind: [de ъnde.

Ἑτοιμότης (ἡ), гътime, лesnічiъne; воiнцъ, a fi чinева rata ла чева.

Ἑτοιμοτόμος (ὁ, ἡ), поet: rata de tъiat, saŭ tъiosŭ. [ἕτοιμος, τομή].

Ἑτοιμοτρεπής, έος, (ὁ, ἡ), skimвъчosŭ; (прin ъpm:) лesnічosŭ de повъцъit, de menaжat, de adъs ла воiнцъ. [ἕτοιμος, τρέπω].

Ἑτοιμοτρεχής, έος, (ὁ, ἡ), поet: rata, воїosŭ ла алергape. [ἕτοιμος, τρέχω].

Ἑτοίμως, adв: лesne; къ воiнцъ; de ла îndemъnъ. [ἕτοιμος].

Ἔτορον, поet: nex: ал 2: ал лъĭ τορέω.

Ἔτος, εος-ους (τὸ), anŭ. «Ἀνὰ πᾶν ἔτος». «Κατ' ἔτος.» Лкs: «Παρ' ἔτος.» Лкs: întp' ъnŭ anŭ, ші întp'алтъл nъ.

Ἐτὸς [εἰμὶ], ἡ, ὸν, грam: прim: ал лъĭ ἐτεὸς, adeвъpatŭ, înfiinцatŭ. (bezĭ ші

Ἐτὸς, adв: în zadapŭ (nъmaĭ înпpeъnъ къ οὐκ) «Οὐκ ἐτὸς.» Пл. (ші ла întpeвape) «Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε»; nъ fъpъ къвîntŭ, saŭ прiчinъ . . . ? ші «Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ;» Apstf: (maĭ dpeaпtъ mi se пape eкsплiкaцia sxoлiastълъĭ) întp'adeвъpŭ, în fiinцъ.

Ἔτραγον, nex: 2: ал лъĭ τρώγω.

Ἐτρύφην, пas: nex: 2: ал лъĭ θρύπτω.

Ἐτυμηγόρος (ὁ, ἡ), поet: [ἔτυμος, ἀγορὰ]. вopвitopŭ de adeвъpŭ.

Ἐτυμηθρόος (ὁ, ἡ), поet: [ἔτυμος, θρόος] sпъitopŭ de adeвъpŭ.

Ἐτυμόδρυς, υος (ἡ), adeвъpatŭ steжapŭ, гopъnŭ. [ἔτυμος, δρύς].

Ἐτυμολογέω-ῶ, віit: -ήσω, apъtŭ etimoлoцia (adeвъpata прimitiвitate a) ъneĭ zічepĭ, o eкsплiкŭ etimoлoцiчeшte. [ші

Ἐτυμολογία (ἡ), etimoлoцie, apъtape de пptmitiвŭ, din кape se depiвъ o zічepe. [ші

Ἐτυμολογικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, къвenitŭ, saŭ foлosiiopŭ ла etimoлoцie; îndemînatiкŭ a afла depiвaцia zічepiлop. [din

Ἐτυμολόγος (ὁ, ἡ), etimoлoгŭ, кape se окъпъ къ depiвapea zічepiлop. [ἔτυμος, λέγω].

Ἔτυμος [ἐτὸς], η saŭ ος, ον, adeвъpatŭ, înfiinцatŭ; къpatŭ, sirъpŭ. || (sъвst) «Ἔτυμον» adeвъpatъ depiвaцie de zічepe. || (adвepв:) «Ἔτυμον» поet: în локŭ de ἐτύμως, întp'adeвъpŭ. (bezĭ ші ἐτεός). [de ъnde

Ἐτυμότης (ἡ), adeвъpata, saŭ пpoпpia însemnape a zічepiĭ; adeвъpŭ; înкpedinцape.

Ἐτυμώνιος (ὁ, ἡ), поet: îв локŭ de ἔτυμος.

Ἐτύμως, adв: adeвъpat, eкsaкt, къ etimoлoцiкъ eкsaкtitate. «Ἐτύμως καλοῦμεν». Apst. [ἔτυμος].

'Ετύχθην, поет: пав: nex: 1: ал лъї τεύχω.

'Ετωσιοεργὸς (ὁ, ἡ), поет: лъкръторъ de zadapniче, netpeвniче лъкрърї, saъ къ леневіре (fъръ воінцъ). [ἐτώσιος, ἔργον].

'Ετώσιος (ὁ, ἡ), поет: [ἐτὸς] zadapnikъ, nefoлositopъ, de neîntpeвъinцat; fъръ skопъ, saъ isправъ. || (neъt:) 'Ετώσιον, ші 'Ετώσια, adв: în zadapъ.

Εὖ, adв: вine; dpent; eksakt; къ siлinцъ, saъ îndemînъtate; къ къвіінцъ; лesne; къ isвъtipe; плъкъt; (în цen:) прекъm se kade; (ъne-opї, ші maї къ seamъ în komп:) în локъ de λίαν, преа mълt; tape, saъ къ totъл: «Εὖ μαλα.» Od: Δ: ші X. «Εὖ πάντες.» «Εὖ πᾶσιν.» Od: Θ. toцї (къ toцї) înпреъnъ, fъръ екчепцie. «Εὖ καὶ ἐπισταμένως». Іл: K: «Εὖ λέγειν τινά». Aks: a лъъda. «Εὖ λέγεις.» Лks: вine zічї. «Εὖ οἶδ' ὅτι» Dm: «Εὖ ποιεῖν (mi поет: ἔρδειν) τινά» Лks: a faче вine къїва. «Εὖ γεγονὼς». Лks: în локъ de εὐγενὴς, новілъ. «Εὖ πεφυκὼς». Лks: de вънъ natъралъ, = Εὐφυής. «Εὖ ἥκειν (λαχεῖν, ἔχειν).» Лks: a se afла, a мерцe вine, a isвъti, mi чл: «Οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων.» Fiлem: nъ eштї вine. «Εὖ τε καὶ χεῖρον». Тъч: saъ «Εὖ τε καὶ ὡς ἑτέρως.» Apstd: (ші în компар:) «Οὐχ ἧττον εὖ.» Пл: (ші în парл:) «Εὖ καὶ καλῶς». Пл: (ші ipon:) «'Εξέδειρ εὖ καὶ ἀνδρικῶς». Apstf: (ші înпреъnъ къ γε) «Εὖ γε ποιῶν». преа вine fъkînd. (вezї ші εὖγε). (ші ка aptik:) «Τὸ εὖ, «Τοῦ εὖ ἕνεκα.» Apst: вineле, fepiчipea: [прinч: neъt: ал лъї ἐὺς în локъ de ἐὺ, вezї ziч:].

Εὖ ші (enгл:) εὑ, Ion: поет: în локъ de οὗ. ἑαυτοῦ, saъ αὑτοῦ.

'Εὑ, поет: în локъ de εὖ, adв: «Οὕς κεν ἔϋ γνοίην». Іл: Г:

Εὖα, [εὖ, ἆ] intepiek: de îndemn: saъ вesел: = Εἶα.

Εὐαγγελέω-ῶ, віit: -ήσω, = (saъ греш: în локъ de). .

Εὐαγγελίζομαι, віit: -ίσομαι, (pap akt:) вine-вesteskъ; (Skp:) проповedezъ Евангелiа лъї Xpistosъ; (maї noъ) iaъ чева de вънъ semnъ, saъ огъръ. [ші

Εὐαγγελικὸς. ἡ, ὸν, atinгъторъ de въne вestipї, saъ (Бis:) de sf: Евангелie. [din

Εὐαγγέλιον (τὸ), (se înц: δῶρον) dapъ, че se dъ spre pesплътipe челъї че adъче вънъ вeste. «'Εγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω.» Od. Ξ: (în прozъ maї de mълte opї ла îm:) «Εὐαγγέλια (se înц: θύματα, saъ ἱερὰ) θύειν.» Пл: ші Apstf: 2) вънъ (веselitoape) вeste. (de ъnde 3) (Бisep:) mîntъitoapea de лъme вestipe (проповedъipe) ал лъї Xpîstosъ; (ші прiп întin:) sfъnta карte копрinzътоаре de челе skpise despre mîntъitopъл, Евангелie. [ші

Εὐαγγέλιος (ὁ, ἡ), = Εὐαγγελικὸς. [εὐάγγελος].

Εὐαγγελισμὸς (ὁ), вънъ вestipe, saъ înкъnoштinцape de вine. 2) (Бisep:) serвътоареа вънеї вestipї date maїчеї Domnълъї de кътре înцеръ. [ші

Εὐαγγελιστὴς, οῦ (ὁ), вine вestitopъ, adъкътopъ de веselitoape штipї; (Бisep:) skpiitopъ, ші înвъцътopъ de sf: Евангелie. [ші

Εὐαγγελίστρια (ἡ), fem: ал лъї εὐαγγελιστὴς. [εὐαγγελίζομαι].

Εὐάγγελος (ὁ, ἡ), поет: вestitopъ de вine. [εὖ, ἄγγελος]

Εὐάγεια (ἡ), кърътie, sfinцenie, ші чл: [ші

Εὐαγέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntъ...

Εὐαγὴς, [εὖ, ἅγος] έος (ὁ, ἡ), кърatъ; невіноватъ; dpentъ; eptatъ. 2) [εὖ, ἄγνυμι] лesne de spapt, de fъpîmat. 3) [εὖ, ἄγω] лesniчosъ de mішкat, de înвîptit; iъte; (despre вîntъ) прiinчosъ. 4) греш: în локъ de εὐαυγὴς.

Εὐάγητος (ὁ, ἡ), поет: = Εὐαγὴς (3).

Εὐάγκαλος (ὁ, ἡ), пе каре лesne, saъ къ mълцъmipe поартъ чinева în враце. [εὖ, ἀγκάλη].

Εὐάγκεια (ἡ), поет: калitate de локъ къ fpъmoase въї. [din

Εὐαγκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел къ fpъmoase въї. [εὖ, ἄγκος].

Εὔαγλις, ιθος (ὁ, ἡ), поет: компъsъ din mълцї ші марї къцеї de ъstъpoїъ. «Σκορόδου κεφαλὴ —» Fпгр: [εὖ, ἄγλις].

Εὐαγόραστος (ὁ, ἡ), грam: eksпл: a лъї εὔωνος, лesne de кътпъpat, eftinъ. [εὖ, ἀγοράζω].

Εὐαγορέω-ῶ, віit: -ήσω, Dop: în локъ de εὐηγορέω.

Εὐαγρεσία (ἡ), поет: în локъ de εὐαγρία.

Εὐαγρέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntъ...

Εὐαγρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de εὔαγρος.

Εὐαγρία (ἡ), вънъ (порокоasъ) вînape. [din

Εὔαγρος (ὁ, ἡ), чел че faче, saъ a fъкъt вънъ вînape, saъ пeskъipe, saъ жъfъipe: [εὖ, ἄγρα].

Εὐαγωγία (ἡ), вънъ edъкацie, ші чеа întp'aчeasta sъnъnepe, saъ лesniчiъne [din

Εὐάγωγος (ὁ, ἡ), лesniчosъ în edъкацia

sa; (прin ѕрm:) sѕпѕsѕ̆, влажinѕ̆, лesne de повъцѕit. 2) (локѕ̆) în каре поate чinева петрече în odixnъ ші mѕлцѕmipe, saѕ̆ ѕnde toate se пot tpansпopta лesne; sъnъtosѕ̆, ші чл; [εὖ, ἄγω]. [de ѕnde

Εὐαγώγως, adв: кѕ лesnічosѕ̆ кіпѕ̆ saѕ̆ міжлокѕ̆; кѕ sѕпѕnepe, ші чл: (вezї εὐάγωγος).

Εὐάγων, ωνος (ὁ, ἡ), поet: nopoчitѕ̆, saѕ̆ чinstitѕ̆ din лѕптъ. [εὖ, ἀγών].

Εὐαγῶς, adв: în кѕръцie, nевіnовъцie, saѕ̆ sfinцenie. [εὐαγὴς].

Εὔαδε, Еол: поet: în локѕ̆ de ἔαδε 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лѕї ἁνδάνω [de ѕnde

Εὐαδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ἁνδάνω], веселitорѕ̆, плъкѕtѕ̆; (saѕ̆ греш: în локѕ̆ de εὐαής).

Εὐαδίκητος (ὁ, ἡ), лesne de nedpeптъцit. [εὖ, ἀδικέω].

Εὐάεια (ἡ), [εὐαὴς] = Εὔπνοια, вѕnъ sѕfлape.

Εὐαερία (ἡ), sѕвst: ал лѕї...

Εὐάερος (ὁ, ἡ), (локѕ̆) каре аре вѕnѕ̆ (sъnъtosѕ̆) аерѕ̆. [εὖ, ἀήρ].

Εὐάζω, ші (між:) -άζομαι, віit: -άσω, -άσομαι, веселindѕ mъ stpirѕ̆ вакantiка аклamaцie [εὖα]; (în цen:) serвezѕ̆. «Πάσχα εὐάζω». Епгр:

Εὐαὴς εὖ, ἄημι], έος (ὁ, ἡ), ἄνεμος)= Οὔριος, пріinчosѕ̆; (τόπος) = Εὐάερος, кѕ вѕnѕ̆ аерѕ̆; (în цen:)=Εὔπνους, віne sѕflъtopѕ̆.

Εὔαθλος (ὁ, ἡ), поet: nopoчitѕ̆ (îndemînatiкѕ̆, sлъвitѕ̆) în лѕпte. [εὖ, ἆθλος].

Εὐαίνητος (ὁ, ἡ). поet. [εὖ, αἰνέω] dѕпе кѕвіinцъ ші mѕлt лъѕdatѕ̆.

Εὐαίρετος (ὁ, ἡ), [εὖ, αἱρέω] лesne de лѕat (de прins, de stъпinit. saѕ̆ de алes).

Εὐαισθησία (ἡ), simцівілitate. [ші

Εὐαίσθητος (ὁ, ἡ), чел кѕ вѕne întpeцї, sъnъtoase) simцѕpї; прin ѕрm:) simцівілѕ̆, лesne ші îndatъ simцitopѕ̆ 2) кѕ плъчере simцitѕ̆ (пas:). «Τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων εὐαίσθητα». Лкs: [εὖ, αἰσθάνομαι]. [de ѕnde

Εὐαισθήτως, adв: кѕ вѕnъ simцipe. «Εὐαισθητοτέρως ἔχω τινος, saѕ̆ περί τινος». Плт: simцѕ̆ (прічепѕ̆) чева maї віne, saѕ̆ maї лesne.

Εὐαίων, ωνος (ὁ, ἡ), поet: петрекъtopѕ̆ de fepiчitъ віaцъ; (în цen:) fepiчitѕ̆. «Βίος (Ὕπνος) —». Кал: ші Sof: [εὖ, αἰὼν].

Εὐαίως [εὖα, saѕ̆ εὐαίων], adв: кѕ nopoчipe, fepiчit.

Εὐάκεστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀκέομαι] лesne de tъmъdѕit, de репарat.

Εὐακέως, adв: Ion: кѕ кіпѕ̆ лesnічosѕ̆ de tъmъdѕipe; (în цen:) лesne. [din

Εὐακὴς, έος (ὁ, ἡ),=Εὐάκεστος.

Εὐακοέω -ῶ, віit: -ήσω, Dop: în локѕ̆ de εὐηκοέω. [din

Εὐάκοος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ̆ de εὐήκοος. [εὖ, ἀκοή].

Εὐάκτιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кѕ fpѕmoase paze. [εὖ, ἀκτίς].

Εὐαλάκατος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ̆ de εὐηλάκατος.

Εὐαλδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έως, поet: [εὖ, ἀλδέω], =Εὐαυξής.

Εὐαλθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ἄλθω]= Εὐάκεστος.

Εὐάλιος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ̆ de εὐήλιος.

Εὐαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), tape, віteazѕ̆. [εὖ, ἀλκή].

Εὐαλλοίωτος (ὁ, ἡ), лesne sкimвъчosѕ̆. [εὖ, αλλοιόομαι].

Εὐαλούστερος, α, ον, компар: перег: ал лѕї εὐάλωτος.

Εὐαλσὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἄλσος] чел кѕ fpѕmoase пъdѕpї.

Εὐάλφιτος (ὁ, ἡ), поet: fъкѕtѕ̆ din вѕnъ fъinъ. εὖ, ἄλφιτον].

Εὐαλωσία (ἡ). ѕmплѕtoape de apiї. (епit: ал Черesiї). εὖ, ἄλως].

Εὐάλωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἁλίσκω] лesne de лѕat în stъпînipe.

Εὐάμπελος (ὁ, ἡ). (τόπος) локѕ̆ плinѕ̆, saѕ̆ вѕnѕ̆ de вії. [εὖ, ἄμπελος].

Εὐὰν, [εὖ, ἄνα, saѕ̆ εὖα] аклamaцie вакantiкъ.

Εὐανάγνωστος, (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀναγινώσκω] лesne de чitit.

Εὐανάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de sкos saѕ̆ sѕit în sѕs. [εὖ. ἀνάγω].

Εὐαναδίδακτος (ὁ, ἡ). лesnічosѕ̆ de a înвъца, saѕ̆ лesne de înвъцat. εὖ,ἀναδιδάσκω].

Εὐανάδοτος (ὁ, ἡ), лesne de репродѕs în tpѕпѕ̆, saѕ̆ de mistѕit. [εὖ, ἀναδίδωμι].

Εὐανάκλητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως, лesne de рекiemat, saѕ̆ peadѕs în sine, saѕ̆ ла datopiiле sале; (прin ѕрm:) sѕпѕsѕ̆, влажinѕ̆. 2) лesne de peadѕs a minte. [εὖ, ἀνακαλέω].

Εὐανακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de peadѕs înапої. [εὖ, ἀνακομίζω].

Εὐανάληπτος (ὁ, ἡ). лesne de peîntpemat, saѕ̆ de pевenit în stapea de maї 'nainte (din воалъ, лешinѕ̆, nenopoчipe, ші чл:), saѕ̆ de лѕat înапої. [εὖ, ἀναλαμβάνω].

Εὐανάλωτος (ὁ, ἡ), лesne de келtвit. [εὖ, ἀναλίσκω].

Εὐανάμνηστος (ὁ, ἡ), лелnічosŭ de a'шĭ adвче a minte, чел кв ввnъ memopie. [εὖ, ἀναμιμνήσκομαι].

Εὐανάπνευστος (ὁ, ἡ), лesnічosŭ de a pesвfла, saŭ a se pesвfла. «Λέξις—». Apst: лesne de пропвnцat întp' o pesвfлape. [εὖ, ἀναπνέω].

Εὐανάστροφος (ὁ, ἡ), ввnŭ de adвnape, saŭ конвepsaцie. [εὖ, ἀναστρέφομαι].

Εὐανάσφαλτος (ὁ, ἡ) лesnічosŭ de a 'шĭ вeni în sine (din воалъ, лешinŭ, шi чл:), saŭ de a se sквла. [εὖ, ἀνασφάλλομαι].

Εὐανάτρεπτος (ὁ, ἡ), лesne de pestopnat. [εὖ, ἀνατρέπομαι].

Εὐανάτροφος (ὁ, ἡ), лesne de кpeskвt (пpin хpanъ). 2) = Εὐτραφής, вine хpъnitŭ (tpвnешŭ). [εὖ, ἀνατρέφω].

Εὐανδρέω -ῶ, шi (miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, sîntŭ локвitŭ de вitежĭ, saŭ вiptвoшĭ въpвaцĭ. [шi

Εὐανδρία (ἡ), въpвъцie; saŭ sввst: ал лвĭ...

Εὔανδρος (ὁ, ἡ), (τόπος локŭ) попвлatŭ de ввnĭ, вitежĭ, saŭ вiptвoшĭ въpвaцĭ. 2) поet: adвкъtopŭ de fepiчipe oamenilop. «Συμφορὰ —». Esхл: (Eвm: 1029).

Εὐάνεμος (ὁ, ἡ), поet: вine sвflatŭ de вîntвpĭ; saŭ вnde sвflъ tapĭ (op din пpot:) квmпъtate вîntвpĭ. 2) чел кв пpiinчosŭ вîntŭ. [εὖ, ἄνεμος].

Εὐάνετος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀνίημι] лesne de лъsat слав, saŭ de analisit, tonit.

Εὐάνθειος, α saŭ ος, ον, шi Εὐάνθεμος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὐανθής. ‖ (sввst:) Εὐάνθεμον, = Ἀνθεμίς. [шi

Εὐανθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Εὐανθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кв mвлte шi fpвmoase flopĭ, saŭ колоape, = Εὔχρους. [εὖ, ἄνθος].

Εὐάνιος (ὁ, ἡ), (înпpot: de δυσάνιος) лesnічosŭ (pъвdъtopŭ) ла mîхnipĭ шi пeкazвpĭ. [εὖ, ἀνία].

Εὐάνιος (ὁ ἁ), Dop: în локŭ de εὐήνιος.

Εὐάνοικτος (ὁ, ἡ), лesne de deskis. [εὖ, ἀνοίγω].

Εὐανορία (ἁ), Dop: în локŭ de εὐηνορία.

Εὐαντέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: esŭ în întîmпinapea квĭва; пpiimeskŭ, saŭ (пpin întind:) askвлtŭ пe чinева кв ввnъ воinцъ. [din

Εὐάντης, εος, шi εὐάντητος (ὁ, ἡ), кape se întîmпinъ кв mвлцвmipe; saŭ a къpвia întîлnipe este огвpлie, пopoкoasъ. шi плъквtъ. saŭ 2) = Εὐπρόσιτος, апpoпiatŭ, saŭ влажinŭ, воiosŭ. [εὖ, ἀντάω].

Εὐαντίλεκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀντιλέγω] лesne de kontestat.

Εὐάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ἄντυξ]. = Εὐάξων.

Εὐάνωρ, ορος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de εὐήνωρ.

Εὔαξος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἄγνυμι] лesne de sпapt, de fъpîmat.

Εὐάξων, ονος (ὁ, ἡ), (tpъsвpъ) кв fpвmoasъ osie; (пpin întind:) stpълвчitъ, mъpeaцъ. [εὖ, ἄξων].

Εὐαπάλλακτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άκτως, de кape лesne поate sкъпа чinева. [εὖ, ἀπαλλάσσομαι].

Εὐαπαντησία (ἡ), ввnъ întîшпinape, пpiimipe. [шi

Εὐαπάντητος (ὁ, ἡ), = Εὐάντητος, шi Εὐπρόσιτος. [εὖ, ἀπαντάω].

Εὐαπάτητος (ὁ, ἡ), лesne de amъцit, saŭ înшелat. [εὖ, ἀπατάω].

Εὐαπήγητος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de εὐαφήγητος.

Εὐαπόβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, локŭ) лesnічosŭ de desвъpкat. (Tвч: Δ. 30). [εὖ, ἀποβαίνω].

Εὐαπόβλητος (ὁ, ἡ), лesne de лепъdat, saŭ пiepdвt. [εὖ, ἀποβάλλω].

Εὐαπόδεικτος (ὁ, ἡ), лesne de doвedit. [εὖ, ἀποδείκνυμι].

Εὐαπόδεκτος (ὁ, ἡ), лesne de апpoвat, de кpezвt, пpoвaвiлŭ. [εὖ, ἀποδέχομαι].

Εὐαπόδοτος (ὁ, ἡ), лesne de dat înaноĭ. (плъtit). [εὖ, ἀποδίδωμι].

Εὐαπόκριτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -κρίτως, кътpe кape лesne поate чinева pesпвnde. [εὖ, ἀποκρίνομαι].

Εὐαπολόγητος (ὁ, ἡ), ачела, în faвopвл къpвia лesne поate чinева гъsi кввinte de îndpeпtape, saŭ desвinoвъцipe. [εὖ, ἀπολογέομαι].

Εὐαπόλυτος. (ὁ, ἡ), лesne de слoвozit, sкъпat. [εὖ, ἀπολύω].

Εὐαπόῤῥυτος (ὁ, ἡ), лesne de sквps. [εὖ, ἀποῤῥέω].

Εὐαπόσβεστος (ὁ, ἡ), лesne de stins, шteps, шi чл: [εὖ, ἀποσβέννυμι].

Εὐαπόσειστος (ὁ, ἡ), шi adв: σείστως, лesne de sквtвpat deпe sine. [εὖ, ἀποσείω].

Εὐαπόσπαστος (ὁ, ἡ), лesne de smвлs. [εὖ, αποσπάω].

Εὐαποτείχιστος (ὁ, ἡ), лesne de înкis. saŭ desпъpцit кв zidŭ. [εὖ, ἀποτειχίζω].

Εὐαπόφυκτος (ὁ, ἡ), de кape лesne поa-

le чinева ſъμi. a▓se deпърtа. [εὖ. ἀποφεύγω].

Εὐαρδὴς, έος (ό, ή), вine adъnatъ. saъ лesne de adъnat. [εὖ, ἄρδω].

Εὐάρεσκος (ό, ή), (neапров: saъ грєш:) în локъ de εὐάρεστος.

Εὐαρεστέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι (кв dat:) mъ mвлцвmeскъ ne чева; (pap) плакъ, sîntъ плъквtъ квїва. [εὐάρεστος]. [de вnde

Εὐαρέστησις, εως (ή), плъчере, saъ mвлцвmipe (akt: saъ nas:) de чева.

Εὐαρεστικὸς, ὴ, ὸν, чел кв калitate de a плаче квїва, saъ a se mвлцвmi de чева. [din

Εὐάρεστος (ό, ή), (înпrot: de δυσάρεστος) лesne de a плаче, saъ de a se mвлцвmi; (în цen:) вine плъквtъ. [εὖ, ἀρέσκομαι]. [de вnde]

Εὐαρέστως, adв: кв кiпъ плъквtъ; saъ кв mвлцвmipe.

Εὐαρίθμητος (ό, ή), лesne de nвmъpat; (прin вpm:) nвцinъ ла nвmъpъ. [εὖ, ἀριθμέω].

Εὐάριθμος (ό, ή), (maї noъ) în локъ de εὐαρίθμητος. [εὖ, ἀριθμός].

Εὐαρκὴς [εὖ, ἀρκέω], έος (ό, ή), îndestвлъtopъ, destвл de folositopъ. 2) (вne-opї) грєш: în локъ de εὐερκής.

Εὔαρκτος (ό, ή), noet: [εὖ, ἄρχω] лesne de гввepnat.

Εὐάρματος (ό, ή), noet: чел кв ввnъ saъ ſpвmoasъ trъsкrъ. [εὖ, ἅρμα].

Εὐαρμοστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ вine notpівітъ. [ші

Εὐαρμοστία (ή), sввst· ал лвї ...

Εὐάρμοστος (ό, ή), (прinч: desnpe mвsікъ) вine notpівітъ, întonatъ, saъ акордатъ; (прin вpm:) вine taktatъ; (fir: desnpe oam:) лesnічosъ, îndemînatікъ în конпвptape; (desnpe лвкр:) вine întokmitъ, ашezatъ; (în цen:) notpівітъ. [εὖ, ἁρμόζω]. [de вnde

Εὐαρμόστως, adв: notpівit, кв ввnъ taktъ; dвne кввiinцъ, ші чл:

Εὔαρνος (ό, ή), noet: чел кв mвлцї mieї, saъ mвлte tвpme. [εὖ, ἄρς].

Εὐάροτος (τρος), ου (ό, ή), вine apatъ, saъ лesne de apat; (în цen:) poditopъ. [εὖ, ἀρόω].

Εὐάρτυτος (ό, ή), вine гътitъ (desnpe mînkъpї). [εὖ, ἀρτύω].

Εὐαρχία (ή), ввnъ гввepnape. [din

Εὔαρχος (ό, ή), вvnъ гввepnatopъ; saъ вine гввepnatъ; saъ лesne de гввepnat. 2) чел че ſaче înчепътъ вvnъ, saъ porokosъ, (Тврч:) seftea. [εὖ, ἄρχω].

Εὐὰς [εὐὰν], άδος (ό, ή), noet: вакапалъ. «Κῶμος —». Епгр: ‖ (sввst:) fem: =Βάκχη, Бакапtъ.

Εὐασμα (τὸ), вакantікъ аклатацie. [ші

Εὐασμὸς (ό), вакantікъ лартъ. [εὐάζω].

Εὐάστειρα (ή), fem: as лвї εὐαστήρ.

Εὐάστερος (ό, ή), noet: плinъ de stpълвчitoape steлe. [εὖ, ἀστήρ].

Εὐαστὴρ, ῆρος, noet: în локъ de...

Εὐαστὴς, οῦ (ό), чел че кв вакantікъ лартъ serвeazъ орцiile Бакълвї. [εὐάζω]. [de вnde

Εὐαστικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopъ de вакantікъ serвare кв лартъ.

Εὐάτριος (ό, ά), Dop: în локъ de εὐήτριος.

Εὐαυγὴς, έος (ό, ή), noet: въzътopъ, saъ въzвtъ кврat, de denapte лвminosъ; (se конf: кв εὐαγής). [εὖ, αὐγή]. [de вnde

Εὐαυγία (ή), (maї noъ) ſpвшoasъ прівipe; stpълвчipe; пътрвnzътoape вedepe.

Εὐαυξὴς, έος (ό, ή), чел че креште ївte ші вine. [εὖ, αὔξω].

Εὔαυρος (ό, ή), =Εὐάερος, sвflatъ, въtвtъ de ſpвmosъ aepъ. [εὖ, αὔρα].

Εὐαύχην, ενος (ό, ή), чел кв вvnъ, ſpвmosъ грвmazъ. [εὖ, αὐχήν].

Εὐάφεια (ή), sввst: idealъ ал лвї [εὐαφής, вezї zіч]:

Εὐαφήγητος (ό, ή), [εὖ, ἀφηγέομαι] лesne de nовestit, de skpis, de екsплікат.

Εὐαφὴς, έος (ό, ή), вvnъ de nіпъit, моале, лesne de atins. 2) (акт:) îndemînatікъ ла atinцepe, saъ nіпъipe; влîndъ, delікatъ (fir:). [εὖ, ἅπτομαι]. [de вnde

Εὐάφιον (τὸ), doktopie moitoape, notolitoape de dвpepї.

Εὐάφορμος (ό, ή), (ші adв:) -φόρμως, кape se ſaче кв вvnъ прічinъ (în вvnъ окazie); notpівітъ, кввiinчosъ. [εὖ, ἀφορμή].

Εὐαφῶς, adв: кв delікatъ nіпъipe, saъ atinцepe îndemînatікъ; (fir:) кв delікateцъ ші влîndeцe. [εὐαφής].

Εὐάχητος (ό, ή), Dop: în локъ de εὐήχητος.

Εὐβάστακτος (ό, ή), лesne de apdікat; (fir:) лesne de sвfepit. [εὖ, βαστάζω].

Εὔβατος (ό, ή), (înпrot: de δύσβατος) лesne de вmвlat ne dînsвл. [εὖ, βαίνω].

Εὔβιος, ші εὐβίοτος (ό, ή), вine (în fepічipe saъ вiptвte) trъitopъ. чел кв вvnъ віацъ. 2) чел че лesne îшї aroniseшte a ле віецїї. [εὖ, βίος, saъ βίοτος].

Εὔβλαπτος (ὁ, ἡ), лesne de вътъmat, saŭ de a se вътъma. [εὖ, βλάπτω].

Εὐβλάστεια (ἡ), stapea челъĭ în пъntŭ de a da влъstapŭ. [ші

Εὐβλαστέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ în пъntŭ de a влъstъpi. [ші

Εὐβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în пъntŭ de a влъstъpi. [εὖ, βλαστός].

Εὐβλαστία (ἡ), = Εὐβλάστεια. [din

Εὔβλαστος (ὁ, ἡ), = Εὐβλαστής.

Εὐβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел къ fpъmoase плеопе de окĭ; (прin întind:) fpъmosŭ ла окĭ, = Εὐόφθαλμος. [εὖ, βλέφαρον].

Εὔβλητος (ὁ, ἡ), [εὖ, βάλλω] лesne de asвîpлit (de depapte), saŭ de лoвit, op nemepit.

Εὐβοήθητος (ὁ, ἡ), лesne de ажъtat. [εὖ, βοηθέω].

Εὐβολέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Εὔβολος (ὁ, ἡ), nemepitopŭ ла apъnкape (de mpeaжъ, saŭ къбе); (în цen:) nopoчitŭ în nemepipe. [εὖ, βολὴ].

Εὐβοσία (ἡ), вілшъгŭ de пъшъne, saŭ nъtpeцŭ. [εὔβοτος].

Εὐβόστρυχος (ὁ, ἡ), poet: чел къ fpъmoase плete (de пъpŭ), ші (fir:) paze. «Αἴγλη —» Епгр: [εὖ, βόστρυχος].

Εὐβοτέομαι-οῦμαι, biit: -ήσομαι, sîntŭ...

Εὔβοτος (ὁ, ἡ), (τόπος, локŭ) îmвілшъгatŭ de бъnъ пъшъne. 2) (пas:) = Εὐτραφὴς. [εὖ, βόω].

Εὐβότρυος, ші εὔβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), чел къ вънĭ ші mълцĭ stpъгъpĭ. [εὖ, βότρυς].

Εὐβουλεύς, έως (ὁ), dъtъtopŭ de бъne sfatъpĭ. (епit: ал лъĭ Жое ші алtop zeitъцĭ). [ші

Εὐβουλία (ἡ), бъnъ sfъtъipe, saŭ кiпzъipe. [din

Εὔβουλος (ὁ, ἡ), вine sfъtъitopŭ, saŭ кiпzъitopŭ; (прin ъpm:) înцелeптŭ. [εὖ, βουλὴ].

Εὔβους, οος, (ὁ, ἡ), poet: чел къ бънĭ ші mълцĭ воĭ. [εὖ, βοῦς].

Εὐβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), poet; вine ъdatŭ (moiatŭ). [εὖ, βρέχω].

Εὔβροχος (ὁ, ἡ), poet: вine прinsŭ în лацŭ, saŭ кiotoape, вine лeгatŭ, saŭ înкeĭatŭ. [εὖ, βρόχος].

Εὔβρωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, βιβρώσκω] бъnŭ ла mînкape (ла гъstŭ).

Εὔβως (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de εὔβους.

Εὐγαθὴς, έος, ші εὐγάθητος, ου (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de εὐγηθὴς, -ήθητος.

Εὔγαιος (ὁ, ἡ), = Εὔγειος.

Εὐγάλαξ, ακτος (ὁ, ἡ), вine хpъnitŭ къ лaпte, saŭ чел къ бъnŭ лaпte. (nom: nъ se гъseшte). [εὖ, γάλα].

Εὐγάληνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήνως, poet: къ totъл лinŭ, чел în desъвîpшitъ seninъtate. [εὖ, γαλήνη].

Εὐγαμία (ἡ), бъnъ къsъtopie. [din

Εὔγαμος (ὁ, ἡ), вine къsъtopitŭ. [εὖ, γάμος].

Εὖγε, (în локŭ de εὖ γε) intepiek: бpaвo. (вezĭ ші εὖ).

Εὔγειος (ὁ, ἡ), чел къ бъnŭ (poditopŭ) пъmîntŭ. [εὖ, γέα].

Εὐγένεια (ἡ), noвiлitate, saŭ кaлitate de бъnŭ neamŭ; (прin întind;) цeneposiтate, mapinimie; (desnpe вite ші плante) бъnŭ neamŭ, saŭ soĭŭ; [вezĭ ші εὐγενὴς],

Εὐγένειος (ὁ, ἡ), eкsплiк: a лъĭ ἐϋγένειος, чел къ fpъmoasъ вapвъ, saŭ коamъ. [εὖ, γένειον].

Εὐγενέτης, ου (ὁ), poet: în локŭ de...

Εὐγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noвiлŭ, de бъnŭ ші stpълъчitŭ neamŭ; (прin întind:) цeneposŭ, mapinimŭ, лiвepaлŭ, dapnikŭ, ші чл; (desnpe вite ші плante) чел de бъnŭ, saŭ aлesŭ soĭŭ. (вezĭ ші γενναῖος). [εὖ, γένος]. [de ъnde

Εὐγενίη (ἡ), Ion: în локŭ de εὐγένεια. [ші

Εὐγενίζω, biit: -ίσω, înnoвiлezŭ пe чiнeвa. [ші

Εὐγένιος (ὁ, ἡ), = Εὐγενὴς. [ші

Εὐγενὶς, ίδος (ἡ), fem: noвiлъ, saŭ de бъnŭ neamŭ.

Εὐγεφύρωτος [ὁ, ἡ), вine poditŭ (desnpe pîŭ ші чл:). 2) лesne de podit. [εὖ, γεφυρόω],

Εὐγεώργητος (ὁ, ἡ), вine плъгъpitŭ, кълtiвatŭ (пъmîntŭ); saŭ прiimitopŭ de кълtiвape, p dosŭ. εὖ, γεωργεω .

Εὐγέωργος (ὁ, ἡ), = Εὐγεώργητος. [εὖ, γεωργὸς].

Εὔγεως (ὁ, ἡ), At: în локŭ de εὔγειος.

Εὐγηθὴς, Eол: ші Εὐγήθητος (ὁ, ἡ), poet: вeseлitopŭ, плъкъtŭ. [εὖ, γήθω].

Εὐγηρία (ἡ), бъnъ бътpîneцe. [εὐγήρως].

Εὔγηρυς, εος (ὁ, ἡ), poet: [εὖ, γῆρυς] чел къ бъnŭ гpaiŭ, saŭ глaсŭ.

Εὐγήρως, ω (ὁ, ἡ), чел къ бъne бътpîneцe. [εὖ, γῆρας].

Εὐγλάγετος, ші Εὐγλαγὴς, έος, ші Εὔγλαγος (ὁ, ἡ), poet: чел че ape (saŭ kontpiвъĭeшte a se faче) бъnŭ mi mълtŭ лaпte. «Ἑρμῆς—» Епгр: [ші

Εὔγλαξ, αγος (ὁ, ἡ), (intpeв: nъmaĭ dat: εὔγλαγι) poet: = къ Εὐγλάγετος, ші чл: [εὖ, γλάγος].

Εὔγληνος (ὁ, ἡ), poet: [εὖ, γλήνη] чел кѫ ѓрѧтошї ѕаѣ аџерї окї, = Εὐόφθαλμος. [εὖ, γλήνη].

Εὔγλυπτος, шї εὐγλυφὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, γλύφω] вine, ѓрѧmos ѕкѫлптатѣ (ѕъпатѣ), ѕаѣ чіоплітѣ кѫ dалта.

Εὐγλωσσία (ττία) (ἡ), калitatea лъї...

Εὔγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел кѫ вѧпъ лімвъ, ad: вine ворвіторѣ, елокѫіпte. «Οἶνος —» Епгр: adѫкъторѣ de елокѫіпцъ. [εὖ, γλῶσσα]. [de ѫnde

Εὐγλωττέω -ῶ, вііt: -ήσω, шї Εὐγλωττίζω, вііt: -ίσω, ворвескѣ вine, ѕаѣ sîntѣ елокѫіnte. 2) кîntѣ ѓрѧmos.

Εὐγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кѫ вѧпѣ (aѕкѫцітѣ) вîрѓѣ. «Οὗτος—». Оп: [εὖ, γλωχίν].

Εὖγμα (τό), [εὔχομαι] poet: = Εὖχος.

Εὐγναμπτος, шї Εὐγνάμπτος (ὁ, ἡ), poet: [εὖ, γνάμπτω] вine, îndemînatiк îпковоіатѣ. 2) mлъdiosѣ.

Εὐγνωμονέω -ῶ, вііt: -ήσω, amѣ вѧne simџiminte; sîntѣ îпџелептѣ. 2) sîntѣ реквпоѕкъторѣ пептрѧ ѓачерї de вine. [шї

Εὐγνωμόνως, adв: кѫ вѧne simџiminte; îпџелепџеште; кѫ вѧпъ disпosiџie; кѫ рекѧпоштіпцъ. [шї

Εὐγνωμοσύνη (ἡ), îпџелепчіѧne; рекѧпоштіпцъ. [din

Εὐγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), вine кѫпоѕкъторѣ, îпџелептѣ; вine dіѕпѧѕѣ; (маї кѫ seamъ кътре вine-fъкъторї) рекѫпоѕкъторѣ; (прin îпtіnd:) modestѣ (nemîndpѧ); dpentѣ. [εὖ, γνώμη].

Εὐγνώριστος (ὁ, ἡ), лesпe de кѫпоѕкѫt. [εὖ, γνωρίζω] = кѫ

Εὔγνωστος (ὁ, ἡ), (шї adв:) -ώστως, лesпічоѕѣ de a se кѫпоашte. [εὖ, γιγνώσκω].

Εὔγομφος, шї Εὐγόμφωτος (ὁ, ἡ), вine îпвіпатѣ, tape îпкеїатѣ. [εὖ, γόμφος].

Εὐγόνατος (ὁ, ἡ, чел кѫ вѧпї, tapї џепѧкї, (шї desпpe плante) поdѧрї. [εὖ, γόνυ].

Εὐγονία (ἡ), = Εὐτοκία. [din

Εὔγονος (ὁ, ἡ), пъѕкътторѣ de вѧпї копїї; (îп џеп:) пръѕіторѣ. [εὖ, γόνος].

Εὐγραμμία (ἡ), ексактітate, potрівітate de лінії; (прin ѧрт:) ѓрѧmѧѕеџе îпtр'ѧпѣ desemnѣ, шї чл: [din

Εὔγραμμος (ὁ, ἡ), кѫ potрівіte лінії (ѓрѧmos) isboditѣ, ѕаѣ zѧгръвітѣ. «Τὸ τῶν ὀφρύων εὔγραμμον». Лѧч: îп локѣ de ἡ εὐγραμμία, пропорџіа îп лінії. [εὖ, γραμμή].

Εὐγραφὴς, έος (ὁ, ἡ), вine ѕкрісѣ, ѕаѣ zѧгръвітѣ. 2) (акт:) îndemînatiкѣ калігрaфѣ. [εὖ, γράφω].

Εὔγυρος (ὁ, ἡ), poet: вine potѧuzit.ѣ [εὖ, γύρος].

Εὐγώνιος (ὁ, ἡ), вine potрівітѣ ла ѧнгїѧрї. [εὖ, γωνία].

Εὐδαίδαλος (ὁ, ἡ), poet: кѫ шѧлтѣ meштешѣгѣ лѧкратѣ. [εὖ, δαιδάλλω].

Εὐδαιμονέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntѣ вinepорочітѣ, ѓерічітѣ. [εὐδαίμων]. [de ѫnde

Εὐδαιμόνημα (τὸ), порочітъ întîmплare.

Εὐδαιμονία (ἡ), вѧпъ порочіре. [шї

Εὐδαιμονίζω, вііt: -ίσω, ѓеріческѣ, ѕаѣ zікѣ, къ este чінева ѓерічітѣ. [шї

Εὐδαιμονικὸς, ἡ, όν, кѫвепітѣ ла (atinгътторѣ de) ѓерічіре. «Εὐδαιμονικοὶ (φιλόσοφοι)». Лаерt: чеї че слъвіаѣ de ѕкопѣ ал ѓіlosofіі ѓерічірea. [εὐδαίμων]. [de ѫnde

Εὐδαιμονικῶς, adв: = Εὐδαιμόνως.

Εὐδαιμόνισμα (τὸ), обіектѣ de a ѓерічі пе чінева. [шї

Εὐδαιμονισμὸς (ὁ), ѓерічіре, (adікъ) a ѓерічі пе чінева. [εὐδαιμονίζω].

Εὐδαιμονιστέος, α, ον, поѕіt: ал лъї εὐδαιμονίζω, вредпікѣ de a se zічс ѓерічітѣ.

Εὐδαιμόνως, adв: кѫ вѧпъ порочіре, ѓерічіt. [mi

Εὐδαιμοσύνη (ἡ), (прea рар) îп локѣ de εὐδαιμονία. [din

Εὐδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), вine порочітѣ, ѓерічітѣ; вогатѣ, шї чл: «Χώραν ἀγαθὴν καὶ εὐδαίμονα». Ksп: [εὖ, δαίμων].

Εὐδάκρυτος (ὁ, ἡ), poet: чел че вагѕъ, ѕаѣ прічіпѧїеште тѧлте лакрътмї. [εὖ, δακρυω].

Εὐδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ ѓрѧmoase deџete. [εὖ, δάκτυλος].

Εὐδάνω, вііt: εὐδήσω, poet: îп локѣ de εὕδω.

Εὐδάπανος (ὁ, ἡ), = Πολυδάπανος, тѧлтkелтѧіторѣ. 2) = Εὔωνος, eftinѣ. [εὖ, δαπάνη].

Εὐδαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), îп локѣ de εὐδρακὴς, ѕаѣ εὐδερκής.

Εὐδείελος (ὁ, ἡ), poet: = Εὔδηλος, вьzѧlѣ (zъpітѣ de denapte; (dѧne алцїї) вine ашezatѣ ѕпре ашѧѕѣ [εὖ, δείλη], (iap dѧne алцїї) ѕпре ѕоape. [εὖ, εἴλη].

Εὐδειπνία (ἡ), поſtъ вѧпъ de чінъ, de mînkape. «Ἀνεῖπεν εὐδειπνίας (алцїї îndpent: εὖ δείπνειας)». Аt: поſtъ вѧпъ. [din

Εὔδειπνος (ὁ, ἡ), poet: чел че аре (ѕаѣ ѕе чінѕteште кѫ) вѧпъ чінъ «Δαίς —». Ехр: оѕпъцѣ, ѫnde ѕе поate чінева оѕпъѓа, ѕаѣ desfъѓа прea вine. [εὖ, δεῖπνον].

Εὔδενδρος (ὁ, ἡ), плinѣ de вѧпї шї тѧлцї арворї; ѕаѣ îndemînatiкѣ ла ѕъdipe de арворї. [εὖ, δένδρον].

Εὐδερκὴς [εὖ, δέρκομαι], έος (ὁ, ἡ), poet:

=Εὐδρακής, аџерŭ de вedepĭ. saŭ 2) въzвtŭ вine, кврat.

Εὐδέρματος (ὁ, ἡ), Sхл:ѵ ексил: а лвĭ ἐύῤῥινος, къптвшitŭ вine кв піеле. [εὖ, δέρμα].

Εὕδεσκον, поet: în локŭ de εὗδον, прел: ал лвĭ εὕδω.

Εὐδέψητος (ὁ, ἡ), вine аргъsitŭ. [εὖ, δεψέω].

Εὔδηλος (ὁ, ἡ), преа înвedepatŭ, лъmвpitŭ, desлвшitŭ, ші чл: [εὖ, δῆλος].

Εὐδία (ἡ), (прinч:) fem: ал лвĭ εὔδιος; (ка sввst:) лiniшte, seninъtate; (fir:) влîndeцe, влажinie.

Εὐδιάβατος (ὁ ἡ), (локŭ, pîŭ) прin каре поate чinева трече лesne. 2) (акt:) ĭвtetрекъtорŭ; (fir:) stрiкъчosŭ, времелnikŭ. [εὖ, διαβαίνω].

Εὐδιάβλητος, ші Εὐδιάβολος (ὁ, ἡ), лesne de калomniat, saŭ хвлit. [εὖ, διαβάλλω].

Εὐδιάγνωστος (ὁ, ἡ), [εὖ, διαγιγνώσκω]. лesne de deoseвit (de квnoskвt deoseвipea), de жвdikat.

Εὐδιάγωγος (ὁ, ἡ), ввnŭ de пetречере (веselŭ, ші чл:). [εὖ, διάγω].

Εὐδιάζω, saŭ (maĭ корек:) Εὐδιάζομαι, вiit: -άσω, -ομαι, пetрекŭ віацъ лiпъ, пetвpввpatъ. (веzĭ mi εὐδιάω). [εὔδιος].

Εὐδιάθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως, [εὖ, διατίθημι] вine întokmitŭ; (fir:) вine disпвsŭ, ad: кв ввnъ воinцъ. 2) лesпe de menaжat, saŭ de пвs ла кале; лesne de вîndвt.

Εὐδιάθρυπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, διαθρύπτω] лesne de fъpîmat, saŭ sпapt.

Εὐδίαιος (ὁ,), гавръ, прin каре se stрекоаръ апеле коръвii; гвра цевiĭ клistiрвлвĭ, ші чл: [εὖ, διαίνω).

Εὐδιαίρετος (ὁ, ἡ), лesne de înпърцit; saŭ вine înпърцitŭ. [εὖ, διαιρέω].

Εὐδιαίτερος, α, ον, компар: пеpeг: ал лвĭ εὔδιος.

Εὐδιαίτητος (ὁ, ἡ), лesne de жвdikat ші хotъpît de арвitрв, saŭ алесŭ жвdikъtорŭ. [εὖ, διαιτάω].

Εὐδίαιτος (ὁ, ἡ), tръitорŭ кв ввnъ dietъ, регвлat, saŭ кв iкonomie. [εὖ, δίαιτα].

Εὐδιάκλαστος (ὁ, ἡ), лesne de fрînt. [εὖ, διακλάω].

Εὐδιακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de tрansпортat аĭвpea прin вре вnŭ локŭ. [εὖ, διακομίζω].

Εὐδιάκοπος (πτος) (ὁ, ἡ), лesne de tъiat прin miжлокŭ, saŭ de întрервпt. [εὖ, διακόπτω].

Εὐδιακόσμητος (ὁ, ἡ), лesne de аранжat, de întokmit. [εὖ, διακοσμέω].

Εὐδιάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως, лesne de înпъкat. [εὖ, διαλλάττω].

Εὐδιάλογος (ὁ, ἡ), =Εὐόμιλος. [εὖ, διάλογος].

Εὐδιάλυτος (ὁ, ἡ), лesne de desfъквt, saŭ pisiпit, (прin вpm:) de desfiinцat; (fir:) = Εὐδιάλλακτος. [εὖ, διαλύω].

Εὐδιανέμητος (ὁ, ἡ), лesne de înпърцit. [εὖ, διανέμω].

Εὐδιανὸς, ἡ, ὸν, поet: = Εὐδιεινός.

Εὐδιάπνευστος, ші Εὐδιάπνοος -ους (ὁ, ἡ), лesne de pesвflat, евапорat. [εὖ, διαπνέω].

Εὐδιάπτωτος (ὁ, ἡ), лesne de къzвt, saŭ алвnекat în грешелĭ. [εὖ, διαπίπτω].

Εὐδιάρθρωτος (ὁ, ἡ), вine комвinatŭ în înкеĭetвpĭ. 2) вine аptiколatŭ, лesne de înцелes. «Οὐκ εὐδιάρθρωτος ἡ παραγγελία». Евst: [εὖ, διαρθρόω].

Εὐδιάρπαστος (ὁ, ἡ), лesne de хръпit din toate пърціле. [εὖ, διαρπάζω].

Εὐδιαῤῥίπιστος [ὁ, ἡ], лesпe de pisiпit прin вîntвpape, saŭ miшкареа вîntвлвĭ. [εὖ, διαῤῥιπίζω].

Εὐδιάσειστος (ὁ, ἡ), лesne de srвdвit, saŭ клetinat tape. [εὖ, διασείω].

Εὐδιάσπαστος (ὁ, ἡ), лesne de sfiшiat. [εὖ, διασπάω].

Εὐδιάστολος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -στόλως, лesne de deoseвit, saŭ desпърцit; (fir:) лesne de квnoskвt вine dintре алteле. [εὖ, διαστέλλω].

Εὐδιάτμητος (ὁ, ἡ), вine tъiatŭ în doъ. [εὖ, διατέμνω].

Εὐδιάφθαρτος, ші Εὐδιάφθορος (ὁ, ἡ), лesne de stрiкat, saŭ корвпt. [εὖ, διαφθείρω].

Εὐδιαφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (поate греш: în локŭ de εὖ διαφορέω) mistвĭeskŭ вine, saŭ лesne; (прin вpm:) mъ foлoseskŭ din mistвipe, креskŭ, mъ întъpeskŭ; înfлopeskŭ. [de вnde

Εὐδιαφόρητος (ὁ, ἡ), лesne de mistвit, pisiпit, ші чл: 2) лesne de asвdat, saŭ пъdвшit.

Εὐδιάφυκτος (ὁ, ἡ), de каре лesne поate fвцi, скъпа чinева. [εὖ, διαφεύγω],

Εὐδιάχυτος (ὁ, ἡ), лesne de ревърsat, pisiпit, toпit. [εὖ, διαχέω].

Εὐδιαχώρητος (ὁ, ἡ), лesniчosŭ ла mistвipe, ші deшeptape (слoвodŭ ла eшipe); saŭ лesne de шistвit, ші eшit afapъ (desпре mînкърĭ, ші прisoaseле пînteчелвĭ). [εὖ, διαχωρέω].

Εὐδιάω -ῶ, вiit; -άσω, sîntŭ лinŭ, ші

seninъ, saъ ſakъ чева în timnъ seninъ; (ὑpiпч:) плвteskъ пе вреme seninъ; (fir:) = Εὐδιάζω, isвvteskъ, sîntъ порокosъ înтp'але меле. [εὐδία].

Εὐδίδακτος (ὁ, ἡ), лesnivosъ a înвъца, saъ a se înвъца. [εὖ, διδάσκω].

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -εινῶς = [εὔδιος].

Εὐδίειον (τὸ). = Εὐδίαιος.

Εὐδιέξοδος (ὁ, ἡ), a кървia прinешipe este лesnivoasъ; saъ din каре este лesne de ешit; 2) лesnivosъ a ешi. [εὖ, διὰ, ἔξοδος].

Εὐδίετος (ὁ, ἡ), [εὖ, διήμι] лesne de analisit, pisinit, ші чл:

Εὐδιήγητος (ὁ, ἡ), лesne de пovestit. [εὖ, διηγέομαι].

Εὐδινὸς, ἡ, ὸν, noet: = Εὐδιεινὸς.

Εὐδικία (ἡ), dpentate, saъ dpeaптъ жвdikatъ. [εὖ, δίκη].

Εὐδίνητος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, δινέω] лesne de înвîptit. «Στόμα—» lmn: Еклes: елокvintъ гъръ, saъ лimвъ.

Εὐδινὸς, = (saъ грeш: în локъ de) Εὐδιεινὸς.

Εὐδίοδος (ὁ, ἡ), лesne de прintpeкът, saъ a кървia прintpечepe este лesnivoasъ. [εὖ, διὰ, ὁδός].

Εὐδιοίκητος (ὁ, ἡ), лesne de гъвernat, saъ кivernisit. [εὖ, διοικέω].

Εὐδίοπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, διόπτομαι] прin каре лesne поate вedea чinева (tpansnapinte).

Εὐδιόρθωτος (ὁ, ἡ), лesne de îndpentat, saъ коректat. [εὖ, διορθόω].

Εὔδιος (ὁ, ἡ), [εὖ, Διὸς] (καιρὸς, timnъ) seninъ, линъ; (fir:) вlîndъ, линiштiъ, влажinъ.

Εὐδιόων, noet: în локъ de εὐδιῶν, пapтч: a лвї εὐδιάω.

Εὔδμητος, ші 'Εύδμητος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, δέμω] вine zidiтъ, клъditъ.

Εὐδοκέω-ῶ, вiit: -ήσω, înкъвiinцezъ, хотъръскъ чева къ мълцъmipe; мъ îndъплекъ, пpiimeskъ къ тoatъ inima; (în цеп:) ръmîiъ мълцъmitъ de чева. [εὖ, δοκέω]. [de вnde

Εὐδόκησις, εως (ἡ), = Εὐδοκία, inвoipe, апровare, мълцъmipe. [ші

Εὐδόκητος (ὁ, ἡ), плъкът, апровatъ, вine пpiimitъ. [ші

Εὐδοκία (ἡ), чea къ мълцъmipe saъ къ вънъ вoinцъ înвoipe ла чева; вънъ disnosiцie, faвoape. «Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Skp: (вezї Teолоц:).

Εὐδοκιμέω-ῶ, вiit: -ήσω, ші (miж: каре este ші maї înтpeв:) -έομαι -οῦμα, вiit: -ήσομαι, sîntъ прin черкаре апровatъ, мъ въкъръ de пъвlікъ peпvтaцie, sîntъ чinstitъ ші лъвdatъ; isвvteskъ, înflopeskъ, ші чл: [εὐδόκιμος]. [de вnde

Εὐδοκίμησις, εως (ἡ), isвvtipe, dовîndipe de лавdъ, ші чл:

Εὐδόκιμος (ὁ, ἡ), din черкаре апровatъ, чinstitъ, ші лъвdatъ de тоцї. [εὖ, δοκιμὴ].

Εὐδοκουμένως, adв: (de пapтч:) къ пъвlікъ лавdъ, ші мълцъmipe.

Εὐδοξέω-ῶ, вiit: -ήσω, мъ въкъръ de peпvтaцie, sîntъ злъвitъ de тоцї. [ші

Εὐδοξία (ἡ), вънъ peпvтaцie, злавъ, лавdъ. 2) dpeaптъ жвdikatъ, (fpanц:) bon sens (înnpot: de ἐπιστήμη); (dвne Enifan:) = 'Ορθοδοξία. [din

Εὔδοξος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δόξως, = Εὐδόκιμος, ші Εὔδοξος. [εὖ, δόξα].

Εὔδουλος (ὁ, ἡ), вънъ, влажinъ къtpe poвї. [εὖ, δοῦλος].

Εὐδρακὴς [εὖ, δέρκομαι], έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Οξυδερκής.

Εὐδράνεια (ἡ), noet: вîptste, капачitate fisikъ în лъкраре. [din

Εὐδρανὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, δραίνω] desstoїnikъ în лъкраре, вîptosъ, tape. [de вnde

Εὐδρανία (ἡ), = Εὐδράνεια.

Εὐδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергъ вine, saъ sîntъ îndemînatikъ în алергаре. [ші

Εὐδρομία (ἡ), iвцеалъ ла алергаре. [din

Εὔδρομος (ὁ, ἡ), mi Εὐδρομίας, ου, алеръ, îndemînatixъ ла алергаре. [εὖ, δρόμος].

Εὔδρασος (ὁ, ἡ), вine ші плъкът ръkopitopъ. [εὖ, δρόσος].

Εὐδύνατος (ὁ, ἡ), noet: вinе înпvтepnivitъ. [εὖ, δυνατός].

Εὐδυσώπητος (ὁ, ἡ), (mi adв:) -πήτως, лesnivosъ de a îndвплека; saъ лesne de îndвплекат, de înвлînzit. [εὖ, δυσωπέω].

Εὔδω, вiit: -εύδήσω, noet: în локъ de (комп:) καθεύδω, dopmъ; (desпpe вînтвpї) пв sвflъ; (fir:) sîntъ netвpввratъ; (în цеп:) мъ odixneskъ, мъ линiштeskъ.

Εὐδώρητος (ὁ, ἡ), noet: înвilшвratъ de dapвpї, saъ înzestpatъ. [εὖ, δωρέομαι].

Εὔδωρος (ὁ, ἡ), noet: мъpецъ, saъ mapinimъ dapnikъ; (desпpe цapinї) poditopъ. [εὖ, δῶρον].

Εὐέανος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ἐανός] вine, stpълвчit înвръkatъ.

Εὐέγρετος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἔγρομαι] лesne de deштentat.

Εὔεδρος (ὁ, ἡ), ші adв: -έδρως, пе каре

noate medea чinева вine (sirвp, ші чл:), saў каре ape odixniчoasъ шedepe; шezъtopў пe skaвnў ввnў, saў statopnikў, sirвp aшezatў. «Ὄρνις —». Ел: каре шade snpe dpeanta, (npin вpm:) npiinчoasъ. [εὖ, ἕδρα].

Εὐέθειρος (ὁ, ἡ), noet: [εὐ, ἔθειρα] чел кв лвnгў mi fpвmosў пърў.

Εὐειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fpвmosў ла faцъ, saў ла вedepe. [εὖ, εἶδος].

Εὐείκαστος (ὁ, ἡ), лesne de dat кв sokoteала. [εὖ, εἰκάζω].

Εὔεικτος (ὁ, ἡ), ші adв: -είκτως, лesne de a se плека, a se sвnвne; влîndў. [εὖ, εἴκω].

Εὔειλος (ὁ, ἡ), [εὐ, εἴλη] = Εὐήλιος.

Εὐειματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў....

Εὐείματος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, εἷμα] вine înвръkatў.

'Εὐειμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў ...

Εὐείμων, ονος (ὁ, ἡ), =Εὐείματος.

Εὔειρος (ὁ, ἡ], noet: [εὐ, εἶρος] чел кв (saў din) ввnъ lînъ.

Εὐείσβολος (ὁ, ἡ), (локў) лesniчosў de a пъвъli întp' însвл връжташвл, saў sвnвsў ла пъвъliреа връжташвлвї. [εὐ, εἰσβολή].

Εὐέκβατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐκβαίνω] = Εὔεξοδος.

Εὐέκκρινος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐκκρίνω] лesne de desпърцit, saў de алes. 2) = Εὐδιαχώρητος.

Εὐέκνιπτος [εὖ, ἐκνίπτω], ші

Εὐέκπλυτος (ὁ, ἡ), лesne de spълат, saў de skos кв spълътвръ. [εὐ, ἐκπλύνω].

Εὐέκπνευστος (ὁ, ἡ), лesne de pesвflat, saў de евапорат. [εὐ, ἐκπνέω].

Εὐεκπύρωτος (ὁ, ἡ), лesne deînfокат, de преа tape înfepвîntat. [εὖ, ἐκπυρόω].

Εὐέκρυπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐκρύπτω] = Εὐέκπλυτος.

Εὐεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў...

Εὐέκτης [εὖ, ἔχω], ου (ὁ), sънъtosў, de вкпъ konstitвцie; (fir:) чел de вкпъ stape. [de вnde

Εὐεκτία (ἡ), преа pap =Εὐεξία. [ші

Εὐεκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел че ape (saў kontpiввieште ла) вîptвte, sънътate.

Εὐέκφορος (ὁ, ἡ), лesniчочў a skoate, a prodвче, saў a se prodвче; (npin întind:) лesne-пъскътopў, saў poditopў; (rpam:) лesne de пропънцat. [εὖ, ἐκφέρω].

Εὐέλαιος (ὁ, ἡ), (локў) sъditў кв твлцї ші вънї тъsлinї, saў îndemînatikў ла sъdipe de тъsлinї; (în цen:) înвілшвratў de тъsлinї, saў вntdeлemnў. [εὖ, ἐλαία, saў ἔλαιον].

Εὐέλεγκτος (ὁ, ἡ), лesne de dobedit, saў въdit de neadевъratў; 2) аплекатў a defъîma, a хвлі. [εὖ, ἐλέγχω].

Εὐέλικτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐλίσσω] вine înfъшвratў.

Εὐελκὴς, έος (ὁ, ἡ), лesne de tъmdвit de ръni. [εὖ, ἕλκος].

Εὐελπὴς, έος (ὁ, ἡ), грeш: în локў de εὐθαλπής.

Εὔελπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел че ape, saў dъ вкпе пъdeжdi. «Τὸ εὔελπι». în локў de ἡ εὐελπιστία. [εὖ, ἐλπίς].

Εὐελπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў вine пъdъждвitў, amў вкпе пъdeжdї. [ші

Εὐελπιστὶ, adв: кв вкпе пъdeжdi. [ші

Εὐελπιστία (ἡ), вкпъ пъdъждвipe. [din

Εὐέλπιστος (ὁ, ἡ),= Εὔελπις. [εὖ, ἐλπίζω].

Εὐέμβατος (ὁ, ἡ), (локў) лesniчosў ла intpape întp' însвл, saў кв ларгъ intpape; (акt:) каре întpъ лesne. [εὖ, ἐμβαίνω].

Εὐέμβλητος (ὁ, ἡ), чел че лesne se багъ (întpъ) ла локвл sъў. [ші

Εὐέμβολος (ὁ, ἡ),= Εὐείσβολος. [εὖ, ἐμβάλλω].

Εὐέμετος (ὁ, ἡ), каре лesne порneште (saў se порneште. ла) върsътъръ. [εὖ, ἐμετός].

Εὐεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntў ...

Εὐεμὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐέμετος.

Εὐεμπτωσία (ἡ), a fi чinева...

Εὐέμπτωτος (ὁ, ἡ), лesniчosў a kъdea în грешелї, saў вoале, sвnвsў ла грешелї, saў волпъвiчosў. [εὖ, ἐμπίπτω]

Εὐένδοτος (ὁ, ἡ), чел че лesne se moaїe, se îndвплекъ. [εὖ, ἐνδίδωμι].

Εὐέντυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐντυγχάνω] лesne de întîlnit, de anponiat.

Εὐεξάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de skos. [εὖ, ἐξάγω].

Εὐεξάλειπτος, (ὁ ἡ), лesne de шteps. [εὖ, ἐξαλείφω].

Εὐεξαναλωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐξαναλίσκω] лesne de келtвit; saў de mistвit.

Εὐεξαπάτητος (ὁ, ἡ), лesne de amъцit. [εὖ, ἐξαπατάω].

Εὐέξαπτος (ὁ, ἡ), лesne de anpins, de лвat fokў. [εὖ, ἐξάπτω].

Εὐεξάρτυτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐξαρτύω] лesne de гътit, de sъвîршit.

Εὐεξέλεγκτος (ὁ, ἡ), лesne de dobedit, saў въdit кв desъвîршipe de neadевъratў. [εὖ, ἐξελέγχω].

Εὐεξέλικτος (ὁ, ἡ), лesne de desfъшъpat. [εὖ, ἐξελίσσω].

Εὐεξία (ἡ), [εὐέκτης] tape konstitъцie, вîptъte, sъnъtate. (пропр: ші fir:) «Ἡ ἐν τοῖς πολέμοις —». Плв:

Εὐεξίλαστος (ὁ, ἡ), лesne de inвлînzit, de îndъплекat ла milostiвipe. [εὖ, ἐξιλάσκω].

Εὐέξοδος (ὁ, ἡ), a кървia, saŭ din кape este лesnічoasъ eшipea. [εὖ, ἔξοδος]

Εὐεπάγωγος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐπάγω] лesne de adъs, saŭ atpas кътpe...

Εὐεπαίσθητος (ὁ, ἡ), лesne, saŭ вine simцitopŭ; (пas:) лesne de simцit, saŭ înцeлes. [εὖ, ἐπαισθάνομαι].

Εὐεπανόρθωτος (ὁ, ἡ), лesne de îndpeпtat, saŭ adъs iapъшĭ în въnъ stape. [εὖ, ἐπανορθόω].

Εὐέπεια (ἡ), [εὐεπὴς] fpъmoasъ eкsпpesie, елокъinцъ; (поet:) =Εὐφημία.

Εὐεπήβολος (ὁ, ἡ), лesne nemepitopŭ, saŭ isвъtitopŭ în чева. [εὖ, ἐπιβάλλω]. [de ъnde

Εὐεπηβόλως, adв: къ mълtъ nemepipe, îndemînъtate, saŭ isвъtipe.

Εὐεπηρέαστος (ὁ, ἡ), лesne de sъпъpat, saŭ вътъmat. [εὖ, ἐπηρεάζω].

Εὐεπὴς [εὖ, ἔπος] (ὁ, ἡ), вine вopвitopŭ, елокъinte. «Ὕδωρ εὐεπές». Епігр: апъ, кape faче вine вopвitopĭ пе въъtopiĭ sъĭ. [de ъnde

Εὐεπία (ἡ), поet: = Εὐέπεια.

Εὐεπίβατος (ὁ, ἡ), (локŭ) лesnічosŭ de кълкat, saŭ sъit пе dînsъл. [εὖ, ἐπιβαίνω].

Εὐεπίβλεπτος (ὁ, ἡ), лesne de oвsepвat, въгat de seamъ. [εὖ, ἐπιβλέπω].

Εὐεπίβολος, (ὁ, ἡ), ші adв: -βόλως = Εὐεπήβολος.

Εὐεπιβούλευτος (ὁ, ἡ), asъпpa кървia лesne поate чinева кiпzъi, saŭ ъnелti реле. [εὖ, ἐπιβουλεύω].

Εὐεπίγνωστος (τος), ου (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐπιγιγνώσκω] лesnічosŭ a къnoaшte, saŭ a se къnoaшte къ sкъmпъtate.

Εὐεπίθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως [εὖ, ἐπιτίθημι] asъпpa кървia лesne поate пъвълi чinева.

Εὐεπίληστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐπιλανθάνομαι] лesne ъĭtъtopŭ, saŭ de ъĭtat.

Εὐεπίμικτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μίκτως, лesnічosŭ ла комъnікацie (maĭ къ seamъ комерцiалъ). «Λιμὴν —». Stp: [εὖ, ἐπιμίγνυμι].

Εὐεπίστρεπτος, ші εὐεπίστροφος (ὁ, ἡ), лesne de întops înaпoĭ, saŭ de fъкъt a se întoapче. [εὖ, ἐπιστρέφω].

Εὐεπίτακτος (ὁ, ἡ), лesnічosŭ a se sъпъne ла порънчĭ. [εὖ, ἐπιτάσσω].

Εὐεπιφορία (ἡ), =Εὐφορία. 2) a fi чinева.

Εὐεπίφορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόρως, (локŭ) лesnічosŭ de коворît ла вале; (прin ъpm:) лesnічosŭ ла алергape, (ші despre лiкъide) ла въpsape; (fir:) foapte аплекatŭ, порnitŭ кътpe чева. [εὖ, ἐπιφέρω].

Εὐεπιχείρητος (ὁ, ἡ), asъпpa кървia лesne поate чinева faче пъвълipĭ, гoane, saŭ ataче. 2) лesne de întpeпpins. 3) (лоц:) лesnічosŭ de a se faче, saŭ a se fopma apгъmîntŭ. [εὖ, ἐπιχειρέω].

Εὐεπῶς, adв: къ fpъmoasъ eкsпpesie, saŭ елокъinцъ; ші = Εὐφήμως. [εὐεπής].

Εὐέργαστος (ὁ, ἡ), лesne de лъкpat, (fir:) de кondъs. [εὖ, ἐργάζομαι].

Εὐεργεσία (ἡ), faчepe de вine, грацie. ‖ «Ψηφίζεσθαί τινι εὐεργεσίαν». Лкs: прin deкpetŭ a atpiвъi къĭва titлъл de [εὐεργέτης].

Εὐεργετέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ къĭва (ші пas: doвîndeskŭ de ла чinева) вine. [εὐεργέτης]. [de ъnde

Εὐεργέτημα (τὸ), = Εὐεργεσία.

Εὐεργέτης, ου (ὁ), fъкъtopŭ de вine. [εὖ, ἔργον]. [de ъnde

Εὐεργετικὸς, ὴ, ὸν (ші pap εὐεργετητικὸς), (ші adв:) -ικῶς, pелatiвŭ къ (saŭ аплекatŭ, disпъsŭ sпpe) faчepe de вine. [ші

Εὐεργέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъĭ εὐεργέτης.

Εὐεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: вine, fpъmos лъкpatŭ. 2) кape se faче sпpe вine. (de ъnde) «Οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων». Od: Δ, ші X. în локŭ de εὐεργεσιῶν. [ші

Εὔεργος (ὁ, ἡ), поet: лъкpъtopŭ de faпte въne, вiptъosŭ. 2) (пas:) вine лъкpatŭ, кълtiвatŭ. saŭ 3) лesne de лъкpat. [εὖ, ἔργον]. de ъnde

Εὐεργῶς, adв: къ îndemînatate, къ meшteшъгŭ.

Εὐερέθιστος (ὁ, ἡ), лesne de ipitat, ĭъte ла mînie. [εὖ, ἐρεθίζω].

Εὐερία (ἡ), sъвst: ал лъĭ...

Εὐέριος (ὁ, ἡ), neaпpoв: în локŭ de εὔερος.

Εὐέρκεια (ἡ), въnъ înгpъdipe. [din

Εὐερκὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἕρκος] вine, sirъp înгpъditŭ, înкisŭ; saŭ вine înкizъtopŭ. «Θύραι εὐερκέες». Od: P. [de ъnde

Εὐερκία (ἡ), = Εὐέρκεια.

Εὐέρκτης, ου (ὁ), поet: în локŭ de εὐεργέτης.

Εὐερκῶς, adв: къ sirъpъ înгpъdipe. [εὐερκής].

Εὐερμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Εὐερμῆς, έος (ό, ή), чел че аре патронъ пе (кîштirosкл) Меркурь; (прin врm:) порокосъ (прîпч: în пегоцъ, саъ în înfîmплъtoape гъsitорї). [εὖ, Ἑρμῆς]. [de вnde

Εὐερμία (ή), порочіре (прîпч: ла вînътoape, шi чл:).

Εὐερνὴς [εὖ, ἔρνος], έος (ό, ή), (прîпч: desupe плante) = Εὐδλαστής, Εὐθαλὴς; (fir: desupe oam:)=Εὐμήκης; (desupe лок:) =Εὔδενδρος.

Εὔερος (ό, ή) poet: =Εὔειρος.

Εὐέστιος (ό, ή), чел че аре вънъ локвinцъ. [εὖ, έστία].

Εὐεστὼ [εὖ, εἰμί], όος, -οῦς (ή), Dor: poet: вънъ fiinцъ (în sънътate, саъ авере, шi чл:).

Εὐετηρία, шi

Εὐετία (ή), вкпъ (podosъ, fepiчiтъ) anъ. [εὖ, ἔτος].

Εὐετὺς, ύος (ή), Ion: poet: шi εὐετὼ, όος -οῦς (ά), Dor: poet: în локъ de εὐεστώ.

Εὐέυρετος (ό, ή), лesne de гъsit. [εὖ, εύρίσκω].

Εὐέφοδος (ό, ή), аsкпра кървїа лesne poate faче чinева asaлтъ. [εὖ, ἔφοδος].

Εὐέψητος (ό, ή), [εὖ, ἕψω] лesne de fept, sak de mistвit.

Εὔεψος (ό, ή), = Εὐέψητος.

Εὐζηλία (ή), повілъ zелъ; етвлацie; саъ їввipe de чinste. [din

Εὔζηλος (ό, ή), (шi adв:) -ζήλως, чел че din повілъ zелъ mішкатъ imiтъ челе вкпе, саъ чева вine, порочитъ imiтъторь, саъ рівалъ. [εὖ, ζῆλος].

Εὔζυγος, шi poet: Ἑύζυγος (ό, ή), poet: вine конжвгатъ, саъ комвinатъ. 2) чел че аре fрвmoase вънчї de вîзлашї; (în пен:) вine їкквтъ. «Ναῦς —». Od: N. шi P: [εὖ, ζυγὸς].

Εὔζυξ, υγος (ό, ή), poet: = Εὔζυγος.

Εὐζωὰ, ᾶς (ά), Dor: în локъ de εὐζωία. [шi

Εὐζωέω -ῶ, вiit: -ήσω, тръїeskъ вine, fepiчit. [шi

Εὐζωία (ή), вкпъ, fepiчiтъ віацъ, саъ трaїъ. [εὔζωος].

Εὐζωμεύω, вiit: -εύσω, ferвъ чева вine, пînъ съ se тoniaskъ de тotъ, съ se fakъ zeamъ, = Διαζωμεύω. [din

Εὔζωμος (ό, ή), чел че аре, саъ faче вкпъ zeamъ. (de вnde || sввst:)Εὐζωμον, вnъ felъ de плантъ, съmînцa кърia o întреввіпцаъ de мвштарь. [εὖ, ζωμὸς].

Εὔζωνος, шi poet: Ἑύζωνος (ό, ή), чел кв fрвmosъ врîъ, саъ fрвmos înчinsъ. (bezї шi βαθύζωνος). 2) вine (stpîns) înчinsъ; вшорь; (прin врm:) гътitъ (прîпч: de дрвmъ). [εὖ, ζώνη].

Εὔζωος (ό, ή), чел кв вкпъ шi fepiчitъ траїъ; (desupe плante) каре креште лesne, шi дъinеште fъръ мълтъ къвtare. [εὖ, ζωὴ].

Εὔζωρος (ό, ή), (οἶνος, вinъ) прea кварatъ, нічї dекам amestekatъ кв чева. [εὖ, ζωρὸς].

Εὐηγενὴς, έος (ό, ή), poet: în локъ de εὐγενὴς.

Εὐηγεσία (ή), poet: [εὖ, ἡγοῦμαι] вкпъ повъцвire.

Εὐηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, poet: ворвeskъ de вine, лавdъ пе чinева. [mi

Εὐηγορία (ή), лавdъ; fрвmoasъ ворвire, слоквinцъ. [din

Εὐήγορος (ό, ή), (шi adв:) -γόρως, вine, fрвmos ворвitорь, слоквinte. 2) лъвdъторь, вine-ворвitорь de чinева. [εὖ, ἀγορά].

Εὐηδὴς, έος (ό, ή), [εὖ, ἦδος] foapte dвлче шi плъкътъ.

Εὐήθεια (ή), simплitate, перъвtate, (fрnц:) bonhomie; (маї de мълte орї în рът) nepozie, прostie. [din

Εὐήθης, εος (ό, ή), simплв, невіноватъ, fъръ рът state; (маї de мълte орї) прostъ, (тврч:) вкdала; (med:) лesne de тъmъ dвit (înпрot: de κακοήθης). [εὖ, ἦθος]. [de вnde

Εὐηθία (ή), poet: în локъ de εὐήθεια. [шi

Εὐηθίζομαι, вiit: -ίσομαι, тъ портъ, саъ ворвeskъ прostewte. [шi

Εὐηθικὸς, ὴ, όν, прosteskъ, nepozeskъ. [de вnde

Εὐηθικῶς, шi Εὐήθως, adв: прostewte, nepozewte.

Εὐήκης [εὖ, ἀκὴ], εος (ό, ή), прea askцitъ ла вîрfъ.

Εὐηκοΐα (ή), a fi чinева...

Εὐήκοος (ό, ή), (шi adв:) -κόως, чел кв вкпъ авzъ; (fir:) аскvлъторь, sвпвsъ. ‖ «Εὐηκοωτέρα ἡ νὺξ τῆς ἡμέρας». Apst: noaптea se авde маї вine. [εὖ, ἀκοή].

Εὐηλάκατος (ό, ή), poet: чел кв вкпъ fвркъ, саъ съцeatъ; шi îndemînatikъ a тoapче, саъ a съцeta. [εὖ, ἠλακάτη],

Εὐήλατος (ό, ή), [εὖ, ἐλαύνω] (desupe мetaле) каре лesne, саъ вine шi îndemînatik se вate кв чокапвл. 2) (локъ) îndemînatikъ, потрівітъ ла алергаре de каї саъ de тръsврї.

Εὐῆλιξ, ικος (ό, ή), чел кв вкпъ вîpstъ, саъ statъ (tînърь, саъвine крескътъ). [εὖ, ἡλικία].

Εὐήλιος (ό, ή), (шi adв:) -ηλίως, чел în

вѫпъ nosiцie desnpe soape, saŭ кape se лѫmineazъ, ші se înкълzeште вine de soape. [εὖ, ἥλιος].

Εὐημερέω -ῶ, вiit: -ήσω, netpeкŭ вѫne ziлe, sîntŭ fepiчitŭ; isвѫteskŭ, înfлopeskŭ în чева. (εὐήμερος]. [de ѫnde

Εὐημέρημα (τὸ), nopoчitъ întpenpindepe, isвѫtipe. nemepipe în чева.

Εὐημερία (ἡ), вѫnъ zi, fpѫmosŭ timnŭ. 2) (oвiч: fir:) fepiчipe, isвѫtipe, nopoкoasъ nemepipe. [din

Εὐήμερος (ὁ, ἡ), netpeкъtopŭ de вѫne ziлe; (în цen:) fepiчitŭ; (npin ѫpm:) веselŭ. [εὖ, ἡμέρα]. 2) преа влîndŭ. [εὖ, ἥμερος].

Εὐημὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŭ de εὐεμής.

Εὐηνεμία (ἡ), вѫnŭ, npiinчosŭ вîntŭ. [din

Εὐήνεμος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŭ de εὐάνεμος.

Εὐήνιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίως, sѫnѫsŭ fpînелop, лesne de mъnat; (npin întind: ші fir:) влîndŭ. [εὖ, ἡνία].

Εὐηνορία (ἡ), noet: [εὐήνωρ] въpвъцie, кѫлme de вîpstъ, ші вîptѫte.

Εὐήνυστος (-υτος), ου (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀνύω]. лesne de sъвîpшit.

Εὐήνωρ [εὖ, ἀνὴρ], ορος (ὁ, ἡ), întъpitopŭ de (saŭ notpiвitŭ ла) въpвaцĭ. «Οἶνος («Χαλκὸς) —». Od: Δ. ші N. 2) = Εὔανδρος. «Πόλις —». Pind:

Εὐηπελὴς [εὖ πέλομαι], έος (ὁ, ἡ), noet: чел че se aflъ în вѫnъ stape. [de ѫnde

Εὐηπελίη (ἡ), noet: Ion: aflape în вѫnъ stape; (în цen:) fepiчipe.

Εὐήρατος (ὁ, ἡ), noet: преа ĭѫвitŭ. [εὖ, ἐράω].

Εὐήρεια (ἡ), sѫвst: ал лѫĭ εὐήρης.

Εὐήρετμος (ὁ, ἡ), noet: (ναῦς, кopaвie) лesne плѫtitoape npin вîsле, ѫшoaръ, лesne de mішкat; (omŭ) îndeшînatiкŭ, вѫnŭ вîsлaшŭ. [εὖ, ἐρετμός].

Εὐήρης [εὖ, ἄρω], εος (ὁ, ἡ), вine notpiвitŭ, saŭ кomвinatŭ; (npin ѫpm:) вѫnŭ de întpeвѫinцat, saŭ вine fъкѫtŭ snpe întpeвѫinцape. 2) = Εὐήρετμος [εὖ, ἐρέσσω]; (fir:) ѫшopŭ.

Εὐήροτος (ὁ, ἡ), =Εὐάροτος.

Εὐήρυτος (ὁ, ἡ), noet: лesniчĭosŭ de a sкoate dintp'însѫл апъ, ші чл:, a se zлei. [εὖ, ἀρύομαι].

Εὐητόριος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἦτορ] înвeseлitopŭ, înвѫnъtopŭ de inimъ. 2) греш: în лoкŭ de

Εὐήτριος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἤτριον] вine цesѫtŭ; saŭ кontpiвѫitopŭ ла вѫnъ цesъtѫpъ. «Κερκὶς —». Епгр:

Εὐηφενὴς [εὖ, ἄφενος], έος (ὁ, ἡ), noet: вoгatŭ, în вѫnъ stape.

Εὐηχὴς, έος, ші εὐήχητος, ші εὔηχος (ὁ, ἡ), вine pesѫnъtopŭ. [εὖ, ἦχος].

Εὖθ'. noet: în апoк: în лoкŭ de εὖτε.

Εὐθάλαμος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, θάλαμος] fъкъtopŭ de fepiчipea nѫnцiĭ.

Εὐθάλασσος (ττος) ου, (ὁ, ἡ), вine пѫsŭ пе цъpmŭ de mape; (npin ѫpm:) вine foлositŭ de mape. 2) лesniчosŭ (saŭ лesne sѫfepitopŭ) ла плѫtipĭ пе mape. [εὖ, θάλασσα].

Εὐθαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Εὐθαλὴς [εὖ, θάλλω], έος (ὁ, ἡ), (desnpe плante) înвepzitŭ кѫ totѫл; чел în fлoapea sa, în вѫnъ stape.

Εὐθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че înкълzeште mъsѫpat, mi (npin ѫpm:) плъкѫt, destѫл de калdŭ. [εὖ, θάλπω].

Εὐθανασία (ἡ), лesniчoasъ ші fepiчitъ mѫpipe. [ші

Εὐθανατέω -ῶ, вiit: -ήσω, mopŭ de moapte вѫnъ (лesniчoasъ, saŭ чinstitъ). [din

Εὐθάνατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, чел че moape de moapte вѫnъ (чinstitъ, saŭ лesniчoasъ). [εὖ, θάνατος].

Εὐθάρσεια (ἡ), вѫnъ цenepositate, кѫpaжŭ. [ші

Εὐθαρσέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ кѫpaжosŭ, nesnepiosŭ. [din

Εὐθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), îndpъzneцŭ, кѫpaжosŭ, ші чл: [εὖ, θάρσος].

Εὔθαρσος (ὁ, ἡ), = Εὐθαρσὴς. [de ѫnde

Εὐθαρσῶς, adв: кѫ îndpъzneaлъ, кѫ кѫpaжŭ, ші чл:

Εὐθέατος (ὁ, ἡ), лesne de npiвit. [εὖ, θεάομαι].

Εὐθεῖα (ἡ), fem: ал лѫĭ εὐθὺς.

Εὐθένεια, Εὐθενέω, Εὐθενὲς, ші чл: = (saŭ греш: în лoкŭ de) Εὐθήνεια, ші чл:

Εὐθεράπευτος (ὁ, ἡ), лesne de tъmъdѫit; (fir:) de îndpentat, saŭ de atpas snpe dparoste, de famiлiat npin de апpoапe къѫtape. [εὖ, θεραπεύω].

Εὐθέριστος (ὁ, ἡ), лesne de seчepat. [εὖ, θερίζω].

Εὐθέρμαντος (ὁ, ἡ), лesne de înкълzit. [εὖ, θερμαίνω].

Εὔθερμος (ὁ, ἡ), преа калdŭ. [εὖ, θερμός].

Εὔθερος (ὁ, ἡ), (лoкŭ) вѫnŭ de лoкѫit вapa. [εὖ, θέρος].

Εὐθεσία (ἡ), вѫnъ nosiцie, saŭ stape (în цen:). [ші

Εὐθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, (pap: stpъm:)

= Εὐθετίζω; (овіч: nestp: кѫ ак: преп:) sîntŭ notpiвitŭ, îndemînatîкŭ, fолositopŭ ла чева; (fъръ кazŭ) sîntŭ în вѫnъ stape, mepгŭ вine în чева. [εὔθετος]. [de ѫnde

Εὐθέτησις, εως (ἡ), aflape în вѫnъ stape; вѫnъ комвinape, notpiвipe. 2)= Διευθέτησις.

Εὐθετίζω, вiit: -ίσω, apanжezŭ, пѫiŭ ла вѫnъ pîndѫiaлъ, saŭ fie-че лѫкрѫ ла локѫл sъŭ; вine-întoкmeskŭ. [din

Εὔθετος (ὁ, ἡ), пѫsŭ вine, ла локѫл sъŭ; (прin ѫpm:) notpiвitŭ ла чева. [εὖ, τίθημι]. [de ѫnde

Εὐθέτως, adв: în вѫnъ nosiцie, saŭ stape, notpiвit.

Εὐθεώρητος (ὁ, ἡ), лesne de upiвit. [εὖ, θεωρέω].

Εὐθέως, adв: = Εὐθὺς, îndatъ. (вezĭ ші αὐτίκα). [εὐθύς].

Εὐθηγὴς, έος (ὁ, ἡ), вine saŭ лesne askѫцitopŭ. 2) = кѫ ...

Εὔθηκτος (ὁ, ἡ), вine askѫцitŭ. [εὖ, θήγω].

Εὐθηλέω -ῶ, вiit: -ήσω, хръneskŭ вine (прinч: кѫ цîцъ); (прin ѫpm:) îngpaшŭ. [ші

Εὐθηλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: вine хръnitŭ (кѫ цîцъ); (прin ѫpm:) гpasŭ, fpaцedŭ. [din

Εὐθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Εὐθηλήμων. 2) =Εὐθαλής. [ші

Εὔθηλος (ὁ, ἡ), [εὖ, θηλή] чел, чеа кѫ fpѫmoase (лъптoase) цîцe.

Εὐθημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, aшezŭ notpiвit, dѫne кѫвiinцъ (fie че лѫкрѫ ла локѫл sъŭ), depetikŭ, = Εὐθετίζω. [ші

Εὐθημοσύνη (ἡ), пѫnepe ла вѫnъ pîndѫiaлъ, apanжape. [din

Εὐθήμων, ші noet: Ἐὐθήμων [εὖ, τίθημι], ονος (ὁ, ἡ), aшezatŭ вine, пѫsŭ ла локѫл sъŭ; (акt:) îѫвitopŭ de вѫnъ pîndѫiaлъ în лѫкръpiле sale; (în цen:) pегѫлatŭ.

Εὐθήνεια (ἡ), вѫnъ (înfлopitъ) stape; fepiчipe; podniчie; вiлшѫгŭ; (прin ѫpm: maĭ noŭ) eftinъtate [de aчi]. [ші

Εὐθηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ші між:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, sîntŭ în вѫnъ, înfлopitъ stape; (кѫ цen:) sîntŭ înвiлшѫгatŭ, în aвondinцъ de чева. [din

Εὐθηνὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în вѫnъ stape, în fлoapea sa; înвiлшѫгatŭ; (прin ѫpm: maĭ noŭ) eftinŭ (de aчi). [εὖ, τιθή, saŭ τιθήνη, iap dѫne aлцiĭ εὖ, θέω = τίθημι]. [de ѫnde

Εὐθηνία (ἡ), = Εὐθήνεια.

Εὐθήρατος, ші Εὐθήρευτος, ші Εὐθήρητος, лesne de вînat, de прins. [εὖ, θηράω].

Εὐθηρία (ἡ), = Εὐαγρία. [din

Εὔθηρος (ὁ, ἡ), вѫnŭ de (saŭ nopoкosŭ ла) вînъtoape; (локŭ) вoгatŭ de вînatŭ. [εὖ, θήρα].

Εὐθὴς, έος (ὁ, ἡ), Алeкsandp: în локŭ de εὐθὺς, έος.

Εὐθήσαυρος (ὁ, ἡ), чел кѫ mapi комopĭ. 2)=Εὐθησαύριστος, лesniчosŭ, saŭ notpiвitŭ de a se гpъmъdi ла комoapъ, (adiкъ) a se пѫne în пъstpape. [εὖ, θησαυρός].

Εὐθικός, ὴ, ὸν, [εὐθύς] fъкѫtŭ пe лinie dpeaптъ.

Εὐθικτέω -ῶ, вiit: -ήσω, atinгŭ кѫ îndemînъtate. [din

Εὔθικτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίκτως, [εὖ, θίγω] лesne de atins; (овіч: stpъm: ші fir:) чел че atinцe îndenînatiк, ші nemepit; (în цen:) iskѫsitŭ, îndemînatiкŭ. (se конf: кѫ εὔθηκτος).

Εὐθιξία (ἡ), nemepiчoasъ iskѫsinцъ, îndemînъtate. [εὖ, θίξις].

Εὔθλαστος (ὁ, ἡ), лesne de sпapt, saŭ fъpîmat. [εὖ, θλάω].

Εὔθοινος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, θοίνη] mînкъчosŭ. 2) вѫnŭ de ѫnŭ mape osпъцŭ, înвiлшѫгatŭ.

Εὐθορύβητος (ὁ, ἡ), лesne de tѫpвѫpat, (sпepiat). [εὖ, θορυβέω].

Εὔθραυστος (ὁ, ἡ), лesne de fъpîmat. saŭ sпapt: [εὖ, θραύω].

Εὔθριγκος (ὁ, ἡ), чел кѫ stpълѫчitъ, mъpeaцъ îngpъdipe. [εὖ, θριγκός].

Εὔθριξ, ші noet. Ἐὔθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), fpѫmosŭ ла пъpŭ. 2) fъкѫtŭ din вѫnŭ (цeaпъnŭ) пъpŭ. [εὖ, θρίξ].

Εὔθρονος, ші noet: Ἐὔθρονος (ὁ, ἡ), чел че ape (saŭ шade пe) fpѫmosŭ tponŭ (sкaѫnŭ). [εὖ, θρόνος].

Εὔθροος -ους (ὁ, ἡ), =Εὔηχος, ші Εὔφωνος. [εὖ, θρόος].

Εὐθρυβὴς, έος, ші Εὔθρυπτος (ὁ, ἡ), = Εὔθραυστος, ші Εὐδιάσπαστος (вezĭ ziчepiле); (fir:) foapte молeшitŭ, sлъвitŭ de desfъtъpĭ. [εὖ, θρύπτω].

Εὐθὺ (τὸ), neѫt: лѫĭ εὐθύς. || (кa adв:) dpeпt, saŭ d' a dpeптѫл. 2) = Εὐθέως, îndatъ.

Εὐθυβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, asвîpлŭ, isвeskŭ dpeпt ла semnŭ. [ші

Εὐθυβολία (ἡ), isвipe. nemepipe în dape кѫ sокoteaлa. [din

Εὐθύβόλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βόλως, (пapoкs:) isвitopŭ, nemepitopŭ, (iap пpoпapoкs:) isвitŭ, nemepitŭ dpeпt în.. (în

ţen:) dpent nemepitopŭ, saŭ nemepitŭ, îndemînatikŭ, notpinitŭ. [εὐθὺς, βολή].

Εὐθυγενὴς, έος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лъї ἰθαγενής. [εὐθὺς, γένος].

Εὐθόγλωσσος (ττος), (ὁ, ἡ), = Εὐθυεπής. [εὐθὺς, γλῶσσα].

Εὐθύγραμμος (ὁ, ἡ), чел în лinie dpeaптъ, saŭ къ dpente лiniї. [εὐθὺς, γραμμή].

Εὐθυδήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: simплъ попъларŭ. [εὐθὺς, δῆμος].

Εὐθυδικέω -ῶ, biit: -ήσω, жъdîкŭ dpent. 2) спре desвinовъцipea mea î tpъ în datъ în жъdikatъ (adikъ fъръ a къъta amînape прin параграфiї ші екчепцiї). [ші

Εὐθυδικία (ἡ), dpeaптъ жъdikatъ. 2) intpape îndatъ în жъdikatъ (maї къ seamъ спре desвinовъцipe). (прinч: în fpaseле) «Εὐθυδικίᾳ, ші Εὐδυδικίαν εἰσιέναι, saŭ ἀγωνίζεσθαι». Лкс: [din

Εὐθύδικος (ὁ, ἡ), чел че жъdikъ dpent. 2) чел че îшї dъ къвinte de îndpentape în datъ, ші d' a dpentъл (fъръ шikane ші stpъгъnipї). (Esхл: a întpeбъinцat ші fem: εὐθυδίκη). [εὐθὺς, δίκη]

Εὐθυδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, алергŭ dpent пе калеа mea. [din

Εὐθύδρομος (ὁ, ἡ), dpent-алергъторŭ, saŭ îndemînatikŭ ла dpeaптъ алергаре; (în ţen:) dpentŭ. [εὐθὺς, δρόμος].

Εὐθυέντερος (ὁ, ἡ), чел къ маце dpente, neînвîptежite. [εὐθὺς, ἔντερον].

Εὐθυέπεια (ἡ), dpeaптъ (neminчinoasъ) ворвipe, saŭ спъnepe de adeвъpŭ. [din

Εὐθυεπὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὐθὺς, ἔπος] ворвitopŭ de dpentŭ, спъitopŭ de adeвъpŭ. [de ъnde

Εὐθυεπία (ἡ), поет: în локŭ de εὐθυέπεια.

Εὐθυεργὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὐθὺς, ἔργον] лъкратŭ dpent, къ пропорцie.

Εὐθυθάνατος (ὁ, ἡ), adъкъtopŭ îndatъ de moapte. «Πληγὴ —». Плв: [εὐθὺς, θάνατος].

Εὐθύθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), чел къ пъръл dpentŭ (пекрецŭ). [εὐθὺς, θρίξ].

Εὐθύκαυλος (ὁ, ἡ), чел къ кочеапъл dpentŭ. [εὐθὺς, καυλὸς].

Εὐθυκέλευθος (ὁ, ἡ), ъртъторŭ de кале dpeaптъ. «Ὁδὸς —». Apet: [εὐθὺς, κέλευθος].

Εὐθύληπτος (ὁ, ἡ), îndatъ (лesne) лъatŭ, saŭ прinsŭ. [εὐθὺς, λαμβάνω].

Εὐθυλογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвeskŭ dpent, спъiŭ adeвъpъл. [ші

Εὐθυλογία (ἡ), ворвipe ла dpentŭ, спъnepe de adeвъpŭ. [din

Εὐθυλόγος (ὁ, ἡ), = Εὐθυεπὴς, ворвitopŭ ла dpentŭ, спъitopŭ de adeвъpŭ. [εὐθὺς, λόγος].

Εὐθυμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ батŭ în dpentate. [din

Εὐθυμάχης, поет: ші Εὐθυμάχος, ου (ὁ), чел че se бate în dpentate, (ad:) fъръ вiклenie, de faцъ. [εὐθὺς, μάχη]. [de ъnde

Εὐθυμαχία (ἡ), бътъліе dpeaптъ, воїнiчеаskъ, невiклеапъ.

Εὐθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, înвeseлeskŭ пе чinева, îї fakŭ inima бъnъ. || (обiч: neъt: saŭ miж:) sîntŭ веселŭ, къ inimъ бъnъ. [ші

Εὐθυμία (ἡ), inimъ бъnъ, веселie. [din

Εὔθυμος (ὁ, ἡ), компар: -ότερος, -ότατος) чел къ inimъ бъnъ, веселŭ; (поет:) = Ἄσμενος, бъкъposŭ. «Εὔθυμος ἔδωκε». Od: Ξ. [εὖ, θυμός]. [de ъnde

Εὐθύμως, adв: къ inimъ бъnъ; = Ἀσμένως, бъкъpos, къ toatъ inima.

Εὐθύνη (ἡ), (обiч: ла îm:) къвîntъл, saŭ sokoteала, че dъ, saŭ este datopŭ a da despre лъкръpiле sale înкpedinцatъл tpeвї saŭ банї пъблiчї. [εὐθὺς]. [de ъnde

Εὐθύνης, ου (пъшаї ла îm:) преа рарŭ, saŭ греш: în локŭ de...

Εὔθυνος (ὁ), = Εὐθυντὴρ, dipektopŭ, îndpentъtopŭ; pesплъtitopŭ, пedensitopŭ. 2) (партiк: în Atena) pîndъitŭ a лъа sokoteлї de лъкръpї пъблiче de ла амплоiа цї = Ἐλεγκτής.

Εὔθυνσις, εως (ἡ), îndpentape (проп: ші fir:); skъmпъ черчetape. [ші

Εὐθυντὴρ (ὁ), черчetъtopŭ; жъdikъtopŭ; пedensitopŭ, saŭ osînditopŭ спре îndpentape. «Ὕβριος —». Teor: 2) dipektopŭ; кîрmачiŭ. «Νεὼς —». Лкс: «Οἴαξ —». Esхл: [ші

Εὐθυντηρία (ἡ), (în Eвр: Ifiц: în Таvр: se вede греш: în локŭ de διευθυντηρίους) прinч: fem: ал лъї...

Εὐθυντήριος, α, saŭ ος, ον, folositopŭ ла îndpentape, кîрmъipe, ші чл: [ші

Εὐθυντὴς, οῦ (ὁ), = Εὐθυντήρ. [εὐθύνω]. [de ъnde

Εὐθυντικὸς, ὴ, ὸν, = Εὐθυντήριος, îndemînatikŭ ла îndpentape.

Εὐθυντὸς, ὴ, ὸν, пpiimitopŭ de îndpentape, корекцionape, ші чл: saŭ îndpentatŭ, корекцionatŭ. [din

Εὐθύνω [εὐθὺς], biit: -υνῶ, îndpentezŭ; (fir: maї de mълte opї) dipiцezŭ, кîрmъїeskŭ; жъdikŭ; черчetezŭ; iaŭ sokoteaлъ de ла чinева; пîръskŭ; пedenseskŭ спре îndpentape. 2) tpimiцŭ, adpesezŭ кътpe; daŭ. «Οὖρον («Ὄλβον) εὐθύνειν». Пind:

*

Εὐθυονειρία (ἡ), вedepe de кȣpate (adeвъpate) вise. [din

Εὐθυόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtъpȣ de adeвъpate, кȣpate вise. [εὐθὺς, ὄνειρος].

Εὐθυόνυξ, υχος, ші Εὐθυόνυχος (ὁ, ἡ), чел кȣ dpente ȣnгiĭ. [εὐθὺς, ὄνυξ].

Εὐθυπλοέω -ῶ, вiit: -ήσω, плȣteskȣ dpent, nȣ ȣpmezȣ kotitȣpeле цъpmȣpiлop, цiȣ în плȣtipe лinie dpeaптъ. [ші

Εὐθύπλοια, ші Εὐθυπλοΐα (ἡ), плȣtipe în лinie dpeaптъ. [εὐθύπλοος].

Εὐθυπλοκία (ἡ), dpeaптъ înплetitȣpъ, saȣ цesъtȣpъ. [εὐθὺς, πλοκή].

Εὐθύπλοος -ους, (ὁ, ἡ), каpe плȣteшte dpent înainte. [εὐθὺς, πλόος].

Εὐθύπνοος -ους, (ὁ, ἡ), dpent sȣfлъtopȣ. 2) лesne pesȣfлъtopȣ. (вezĭ ші ὀρθόπνοος). [εὐθὺς, πνοή].

Εὐθυπομπὴς, έος, ші Εὐθύπομπος (ὁ, ἡ), поet: чел че tpimite, saȣ kondȣчe чева dpent. [εὐθὺς, πομπή].

Εὐθυπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, ȣmблȣ, mepгȣ dpent. [ші

Εὐθυπορία (ἡ), ȣmблetȣ, mepsȣ dpentȣ. [din

Εὐθύπορος (ὁ, ἡ), mepгъtopȣ dpent; (în цen:) dpentȣ. [εὐθὺς, πόρος].

Εὐθυῤῥημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopбeskȣ ла dpentȣл (fъpъ înвîptitȣpĭ, saȣ sfiaлъ); вopбeskȣ de îndatъ, fъpъ пpeгîndipe. [ші

Εὐθυῤῥημόνως, adв: кȣ вopбipe nenpefъкȣtъ, nesfiitъ, d'a dpentȣл, saȣ nenpeгînditъ. [din

Εὐθυῤῥήμων [εὐθὺς, ῥῆμα], ονος (ὁ, ἡ), чел че вopбeшte d'a dpentȣл (fъpъ întopsъtȣpĭ) dpentȣл, saȣ adeвъpȣл.

Εὐθύῤῥιζος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кȣ dpente pъdъчinĭ. [εὐθὺς, ῥίζα].

Εὐθύῤῥιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кȣ nasȣл dpentȣ (nekokîpжatȣ). [εὐθὺς, ῥίν].

Εὔθυρσος (ὁ, ἡ), поet: цiitopȣ de (saȣ înпodoвitȣ кȣ) fpȣmosȣ tipsȣ. [εὖ, θύρσος].

Εὐθὺς [ἰθὺς], έος, εῖα, ύ, dpentȣ (înпp: de σκολιὸς, stpîmвȣ); (fiг:) dpentȣ, adeвъpatȣ; (maĭ noȣ) simплȣ, fъpъ pъȣtate, sinчepȣ, кȣpatȣ ла inimъ, ші чл: «Τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ». Skp: «Τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις». Skp: «Εὐθεῖα, (se înц: γραμμή)». Mat: înпp: de καμπύλη. «Ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας». Плв: întp'aчeeaшĭ лinie (pîndȣ). «Εὐθεῖα (se înц: πτῶσις)» Гpam: nominatiвȣл. (ші adвepвiaл) «Ἐκ τοῦ εὐθέος». Tȣч: de îndatъ, (пpin ȣpm:) fъpъ пpeгîndipe. «Ἀπὸ τοῦ εὐθέος λέγειν». Лкs: a вopвi d'a dpentȣл adeвъpȣл. «Ἐξ εὐθείας, (saȣ). «Ἀπ' εὐθείας, (saȣ) Κατ' εὐθεῖαν (se înц: ὁδὸν, saȣ γραμμήν)». Лкs: dpent. [de ȣnde

Εὐθὺς, adв: îndatъ. «Εὐθὺς ἐκ παίδων». «Εὐθὺς νέοι ὄντες». Лкs: (вezĭ ші εὐθέως).

Εὐθύσανος (ὁ, ἡ), înпodoвitȣ кȣ fpȣmoase fȣnte, saȣ чĭȣкȣpĭ. [εὖ, θύσανος].

Εὐθύστομος (ὁ, ἡ), чел кȣ гȣpъ dpeaптъ; (fiг:) вopвitopȣ de dpentȣ, saȣ de adeвъpȣ fъpъ sfiaлъ, = Εὐθυῤῥήμων. [εὐθὺς, στόμα]. 2) чел кȣ intpape dpeaптъ. [εὐθὺς, στόμιον].

Εὐθυτενὴς, έος, (ὁ, ἡ), = Ἰθυτενής. dpentîntinsȣ, dpentȣ. [εὐθὺς, τείνω].

Εὐθύτης (ἡ), dpentime (пpoп: ші fiг:), simплitate, sinчepitate; dpentate. [εὐθὺς].

Εὐθύτόμος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) tъietopȣ dpent; (пpoпapoкs:) tъiatȣ dpent. [εὐθὺς, τέμνω].

Εὐθύτονος (ὁ, ἡ), = Εὐθυτενής. || (sȣвst: îm:) Εὐθύτονα (τὰ), ȣnȣ feлȣ de pesвoiaskъ maшinъ. (вezĭ ші παλίντονος). [εὐθὺς, τείνω].

Εὐθύτρητος (ὁ, ἡ), [εὐθὺς, τιτράω] гъȣpitȣ dpent.

Εὐθύτριχος, цen: aл лȣĭ εὐθύθριξ. (iap maĭ noȣ nomin:).

Εὐθυφερὴς, έος (ὁ, ἡ), dȣкъtopȣ (saȣ kondȣsȣ) dpent; (în цen:) dpentȣ. [εὐθὺς, φέρω].

Εὐθύφλοιος (ὁ, ἡ), чел кȣ dpeaптъ, netedъ коажъ. [εὐθὺς, φλοιός].

Εὐθυφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, dȣкȣ, цiȣ, iaȣ чева (ші пas: mъ kondȣкȣ, mъ miшкȣ) dpent. [ші

Εὐθυφορία (ἡ), dȣчepe, miшкape dpeaптъ. (înпp: de κυκλοφορία). [εὐθὺς, φορὰ].

Εὐθύφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ dpente simцimînte; вine-вoitopȣ. [εὐθὺς, φρὴν].

Εὐθυωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Εὐθυπορέω. [ші

Εὐθυωρία (ἡ), = Εὐθυπορία, ші Εὐθυφορία; (пpin întind:) dpentime. [din

Εὐθύωρος (ὁ, ἡ), [εὐθὺς, ὥρα] = Εὐθυφερής. || (neȣt:) Εὐθύωρὸν, adв: = Αὐθωρεὶ, în datъ, în minȣtȣ.

Εὐθώρηκος (ὁ, ἡ), Ion: înapmatȣ кȣ вȣnȣ плatoшȣ, вine înzeлatȣ. [ші

Εὐθώρηξ, ηκος, (ὁ, ἡ), Ion: = Εὐθώρηκος. [εὖ, θώραξ].

Εὐϊάζω, вiit: -άσω, поet: = Εὐάζω. [ші

Εὐϊακὸς, ὴ, ὸν. Бакхікȣ. [ші

Εὐϊάς, άδος (ἡ), atinгъtoape de Бакхȣ [Εὔϊος] Бакхікъ. || (sȣвst:) = Εὐὰς, ші Μαινὰς, Бакantъ.

Εὐΐατος (ὁ. ἡ), [εὖ, ἰάομαι] лesne de tъmъdȣit.

Εὔϊδρως, ω (ὁ, ἡ), лesne de asȣdat, saȣ каре asȣdъ mȣлt. [εὖ, ἱδρὼς].

Εὐΐερος (ὁ, ἡ), поet: = Εὐαγὴς, преа sfîntȣ. [εὖ, ἱερός].

Εὐϊλασία (ἡ), лesnічіȣne ла înвлînzipe, atpaцepe de eptape ші faвoape. [ші

Εὐϊλατεύω, віit: -εύσω, (Sкр:) sîntȣ...

Εὐΐλατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἱλάομαι] лesne de înвлînzit, de atpas eptape ші faвoape; (прin întind:) віne-воitopȣ, neцiitopȣ de mînie, ръвdъtopȣ, ші чл:

Εὐϊματέω -ῶ; віit: -ήσω, ші Εὐΐματος = (saȣ греш: în локȣ de) Εὐειματέω, Εὐείματος.

Εὔϊνος (ὁ, ἡ), лел кȣ вȣne (tapĭ) віne, вînosȣ. [εὖ, ἴς].

Εὔϊος (ὁ, ἡ), [εὐοῖ] konsfînцitȣ лȣĭ Бакхȣ, Бакхікȣ, întȣsiastikȣ. || епit: ал лȣĭ Бакхȣ.

Εὔϊππος (ὁ, ἡ), чел кȣ каĭ вȣnĭ, saȣ îndemînatikȣ кълърецȣ. [εὖ, ἵππος].

Εὐΐστιος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ de εὐέστιος.

Εὔϊστος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ἴσημι] штiitopȣ, кȣnoskъtopȣ de челе вȣne. «Πόθος —» Пл:

Εὐΐσχιος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ вȣne шолdȣpĭ. [εὖ, ἰσχίον].

Εὔϊχθυς, υος (ὁ, ἡ), чел кȣ вȣnĭ ші mȣлцĭ пештĭ. [εὖ, Ἰχθὺς].

Εὐϊώτης, ου (ὁ), ші Εὐϊῶτις, ιδος, поet: = Εὐϊακὸς.. Бакхікȣ. [εὔϊος].

Εὐκαὴς, έος (ὁ, ἡ), лesne, saȣ вȣnȣ de aps. [εὖ, καίω].

Εὐκαθαίρετος (ὁ, ἡ), лesne de sȣpпat, stpiкat, ші чл: [εὖ, καθαιρέω].

Εὐκάθαρτος (ὁ, ἡ), лesne de кȣръцit. [εὖ, καθαίρω].

Εὐκάθεδρος (ὁ, ἡ), грam: експл: а лȣĭ ἐύσσελμος, ші εὔεδρος. [εὖ, καθέδρα].

Εὐκάθεκτος (ὁ, ἡ), лesne de цinȣt, de опрit. [εὖ, κατέχω].

Εὐκαιρέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ, saȣ гъseskȣ време; îmĭ întpeвȣinцezȣ времеа ла чева; nemepeskȣ пріinчoasъ време, saȣ окazie faвopaвiлъ пentpȣ чева. «Εὐκαιροῦντες, ші (miж:) εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις». Плв: чеĭ în вȣnъ stape. [εὔκαιρος]. [de ȣnde

Εὐκαίρημα (τὸ), чеea че se faче de чinева în потpiвitъ време.

Εὐκαιρία (ἡ), окazie, saȣ време потpiвitъ de a se faче чева; înлesnipe; пріinчoasъ пosiцie. [din

Εὔκαιρος (ὁ, ἡ), каре se faче în време кȣвenitъ; віne întoкmitȣ; вȣnȣ de întpeвȣinцat; потpiвitȣ ла чева. [εὖ, καιρὸς]. [de ȣnde

Εὐκαίρως; adв: în време кȣвenitъ; nemepit. (Елі:)

Εὐκαλία, Εὔκαλος, Dop: în локȣ de εὐκηλία, εὔκηλος.

Εὐκάματος (ὁ, ἡ), пȣцin ostenічosȣ, ad: лesnічosȣ. [εὖ, κάματος].

Εὐκάμπεια (ἡ), лesnічoasъ înкoвoiape. [din

Εὐκαμπὴς, έος, ші Εὔκαμπτος (ὁ, ἡ), лesne de înкoвoiat, saȣ fpȣmos, віne înкoвoiatȣ. [εὖ, κάμπτω].

Εὐκαμψία (ἡ), = Εὐκάμπεια. [εὖ, κάμψις].

Εὐκάρδιος (ὁ, ἡ), = Εὔτολμος. 2) = Εὐστόμαχος, (Ital:) кopdiaлȣ. [εὖ, καρδία]. [de ȣnde

Εὐκαρδίως, adв: = Εὐτόλμως, кȣ inimъ, кȣ кȣpaжȣ.

Εὐκαρπέω -ῶ віit: -ήσω, podeskȣ віne, sîntȣ podosȣ. [ші

Εὐκαρπία (ἡ), podnічie. [din

Εὔκαρπος (ὁ, ἡ), foapte podosȣ. 2) kontpiвȣitopȣ ла podnічie. «Ἀὴρ — ». Tfp: [εὖ, καρπός].

Εὐκατάγνωστος (ὁ, ἡ), лesne, saȣ вpednikȣ de osîndit. [εὖ, καταγιγνώσκω].

Εὐκαταγώνιστος (ὁ, ἡ), лesne de віpȣit. [εὖ, καταγωνίζομαι].

Εὐκατάκαυστος (ὁ, ἡ), лesne de aps кȣ totȣл. [εὖ, κατακαίω].

Εὐκατακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de коворit. [εὖ, κατακομίζω].

Εὐκατακράτητος (ὁ, ἡ), лesne de цinȣt în локȣ, saȣ de опрit; лesne de віpȣit ші sȣпȣs кȣ totȣл. [εὖ, κατακρατέω].

Εὐκατάληπτος (ὁ, ἡ), лesne de прічепȣt, saȣ înцeлes. [εὖ, καταλαμβάνω].

Εὐκατάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως, = Εὐδιάλλακτος, лesne de înпъкat [εὖ, καταλλάττω].

Εὐκατάλυτος (ὁ, ἡ), лesne de spiкat, saȣ de desfiinцat. [εὖ, καταλύω].

Εὐκαταμάθητος (ὁ, ἡ), лesne de înвъцat, saȣ înцeлes foapte віne. [εὖ, καταμανθάνω].

Εὐκαταμάχητος (ὁ, ἡ), лesne de віpȣit прin бътълie. [εὖ, καταμάχομαι].

Εὐκατανόητος (ὁ, ἡ), лesne de înцeлes кȣ sкȣmпъtate. [εὖ, κατανοέω].

Εὐκατάπληκτος (ὁ, ἡ), = Εὐκαταπτόητος, лesne de sпepiat. [εὖ, καταπλήσσω].

Εὐκαταπράϋντος (ὁ, ἡ), лesne de înвлînzit, saȣ потoлit de totȣ. [εὖ, καταπραΰνω].

Εὐκατάπρηστος (ὁ, ἡ), [εὖ, καταπίμπρημι], лesne de aps, = Εὐκατάκαυστος.

Εὐκαταπτόητος (ὁ, ἡ), лesne de sпъĭmîntat, saŭ înгpozit. [εὖ, καταπτοέω].

Εὐκατάπτωτος (ὁ, ἡ), лesne de къzъt жos, saŭ skъzъt. [εὖ, καταπίπτω].

Εὐκατασήμαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, κατασημαίνομαι] лesne de însemnat, saŭ печеtлъit.

Εὐκατάσκεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, κατασκέπτομαι], лesne de обsepвat, saŭ бъгat de seamъ.

Εὐκατασκεύαστος, ші Εὐκατάσκευος (ὁ, ἡ), лesne de konstpъit, de алкътъit. [εὖ, κατασκευάζω].

Εὐκατάσκηπτος (ὁ, ἡ), греш: în локŭ de εὐκατάσκεπτος.

Εὐκατάστατος (ὁ, ἡ), вine aшezatŭ, saŭ statopnічitŭ. [εὖ, καθίσταμαι].

Εὐκατάστρεπτος (ὁ, ἡ), лesne de sъpпat, de пръпъdit. [ші

Εὐκατάστροφος (ὁ, ἡ), fpъmos tepminatŭ. «Φράσις —». Ptp: [εὖ, καταστρέφω].

Εὐκατάσχετος (ὁ, ἡ), =Εὐκάθεκτος.

Εὐκατατρόχαστος (ὁ, ἡ), лesne de înвîptit ка о poatъ; (fir:) nestatopnikŭ. 2) лesne de ronit, (fir:) de пîpît; (локŭ) sъпъsŭ ла пъвълірĭ de връжmaшĭ. [εὐ, κατατροχάζω].

Εὐκατάτροχος (ὁ, ἡ), =Εὐκατάφορος. [εὖ, κατατρέχω].

Εὐκαταφορία (ἡ), mълtъ аплекаре, алъnекаре кътре чева. [din

Εὐκατάφορος (ὁ, ἡ), преа аплекatŭ, алъnекosŭ кътре чева. [εὖ, καταφέρω].

Εὐκαταφρόνητος (ὁ, ἡ), лesne de desпрецъit, вpednikŭ de nesokotit. «Μηδ' ὑφ' ἑνὸς εὐκαταφρόνητος εἶναι». Ksn: [εὖ, καταφρονέω].

Εὐκατάψευστος (ὁ, ἡ), asъпра къръĭa лesne поate minцi чînева. [εὖ, καταψεύδομαι].

Εὐκατέακτος (ὁ, ἡ), [εὐ, κατέαγα] лesne de sпapt. (Aptmdp:)

Εὐκατέργαστος (ὁ, ἡ), лesne de sъвîpшit; de mistъit; de вipъit. [εὖ, κατεργάζομαι].

Εὐκατηγόρητος (ὁ, ἡ), лesne de пîpît. [εὐ, κατηγορέω].

Εὐκατόρθωτος (ὁ, ἡ), лesne de sъвîpшit, saŭ de îndeплinit. [εὖ, κατορθόω].

Εὐκάτοχος (ὁ, ἡ), =Εὐκάθεκτος.

Εὔκαυστος (τος), ου (ὁ, ἡ), лesne, saŭ бъnŭ de aps. [εὖ, καίω].

Εὐκέανος (-κέαστος, -κέατος), ου (ὁ, ἡ), поet: [εὐ, κεάζω] лesne de sfîmiat.

Εὐκέλαδος (ὁ, ἡ), поet: = Εὔηχος, чел къ fpъmosŭ глasŭ. [εὐ, κέλαδος].

Εὔκεντρος (ὁ, ἡ), поet: чел къ бъnŭ (askъцitŭ) болdŭ. [εὖ, κέντρον].

Εὐκέραος (ὁ, ἡ), поet: =Εὔκερως.

Εὐκέραστος (ὁ, ἡ), = Εὔκρατος.

Εὐκερδὴς (ὁ, ἡ), поet: adъкъtopŭ de бъnŭ кîшtirŭ, кîшtirosŭ. [εὖ, κέρδος].

Εὐκερματέω -ῶ, вiit: -ήσω, amŭ mълцĭ бanĭ, sîntŭ къ stape. [εὖ, κέρμα].

Εὔκερως, ω (ὁ, ἡ), поet: чел къ mapĭ ші fpъmoase коapne. «Ἄγρα —». Sof: бъnъ вînъtoape de корnate вite [εὖ, κέρας].

Εὐκέφαλος (ὁ, ἡ), чел къ бъnŭ (fpъmosŭ, saŭ înцелeптŭ) капŭ. 2) бъnŭ de dъpepe de капŭ. (bezĭ ші εὐκάρδιος). [εὖ, κεφαλή].

Εὐκηλήτειρα (ἡ), поet: лiniшtitoape (поtолitoape) къ înлesnipe de чinева. «Παίδων —». Es: [ші

Εὐκηλία (ἡ), лiniшte, влîndeцe, netъpбъpape. [din

Εὔκηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κήλως, поet: [εὖ, κηλέω, saŭ ἕκηλος] лiniшtitŭ, netъpбъpatŭ; nesъпъpatŭ; (desпpe лъкр:) nesгcmotosŭ; (пpin întind:) neîntpepъптŭ, neoпpitŭ.

Εὔκηλος (ὁ, ἡ), [εὖ, καίω]. лesne de aps, ъskatŭ.

Εὐκινησία (ἡ), лesnічĭъne în miшкape. [ші

Εὐκίνητος (ὁ, ἡ), лesne de miшкat; îъte; (fir:) вioĭŭ, deшtentŭ, iskъsitŭ. [εὖ, κινέομαι].

Εὔκισσος (ὁ ἡ,) поet: sъditŭ, înпodoвitŭ къ fpъmoase edepe. [εὖ, κισσός].

Εὐκίων, ονος (ὁ, ἡ), поet: înпodoвit къ fpъmoшĭ stîлпi, saŭ колоane; (пpin întind:) mъpeцŭ, stpълъчitŭ. [εὖ, κίων].

Εὔκλαδος (ὁ, ἡ), грam: eksпл: a лъĭ εὔπτορθος. [εὖ, κλάδος].

Εὔκλαστος (ὁ, ἡ), [εὖ, κλάω]. лesne de fpînt.

Εὐκλεὴς [εὖ, κλέος], έος (ὁ, ἡ), (ак: εὐκλεᾶ, ші поet: εὐκλέα, ші îm: εὐκλέας)= Εὔδοξος, слъвîtŭ. [de ъnde

Εὔκλεια, ші Εὐκλεΐα, ші Εὐκλεία (ἡ), бъnъ pепъtaцie, слaвъ.

Εὐκλείη, ші Εὐκλεΐη (ἡ), Ion: în локŭ de Εὔκλεια. [de ъnde.

Εὐκλεΐζω, вiit: -ίσω, поet: слъвeskŭ, лaъdŭ.

Εὐκλειὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὐκλεής.

Εὔκλεινος (ὁ, ἡ), поet: = Εὐκλεής.

Εὔκλειστος (ὁ, ἡ), вine înкisŭ, saŭ лesne de înкis; (пpinч: desпpe ъшъ) кape se înкide вine. [εὖ, κλείω].

Εὐκλειῶς, поet: în локŭ de ...

Εὐκλεῶς, adв: слъвit. [εὐκλεής].

Εὐκλήϊς, ιδος, saŭ ίδος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὔκλειστος.

Εὐκληματέω -ῶ, viit: -ήσω, amă вяпе віце. [εὖ, κλῆμα].

Εὐκληρέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă noроvită. [εὔκληρος]. [de вnde

Εὐκλήρημα (τὸ), noрokoaзъ întîmплare.

Εὐκληρία (ἡ), noроvire, вяпъ soapтъ. [din

Εὔκληρος (ὁ, ἡ), noроvită, de вяпъ soaptъ, [εὖ, κλῆρος].

Εὔκλωστος (ὁ, ἡ), вine topsă. [εὖ, κλώθω].

Εὔκναμπτος (ὁ, ἡ), Al: în локă de εὔγναμπτος.

Εὔκναπτος (ὁ, ἡ), вine пълвită. [εὖ, κνάπτω].

Εὔκνημις, ші Εὐκνήμις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: пяртъторă de вяnї кълцьnї. [εὖ, κνημίς].

Εὔκνημος (ὁ, ἡ), чел кя вяne пялие; saă чел кя вяne sниge de poaтъ ‖ (sяяst:) Εὔκνημον (τὸ), saă Εὐκνήμος (ἡ), вnă felă de плantъ, че se zice ші Πολύκνημον. [εὖ, κνήμη].

Εὔκνιστος (ὁ, ἡ), лesne de rîdilat, ipitat; (прin întind:) лesne-simgitoră. [εὖ, κνίζομαι].

Εὐκοίλιος (ὁ, ἡ), (înпр: de δυσκοίλιος, adikъ) лesnivoză, зловодă (saă întлesnitoră) ла deшeptarea пînтечелї, saă e шire afaръ. [εὖ, κοιλία].

Εὐκοινόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, κοινός, μῆτις] каре se faче. saă faче чева прin пявлікъ кінzзire, (прin врm:) supe вінеле пяблікă. «Ἀρχὰ — ». Esxл: обштеskă sfată.

Εὐκοινωνησία (ἡ), лesnivîзne în комяникацie. [ші

Εὐκοινώνητος (ὁ, ἡ), лesnivoză în комянікацie; (desпре лякр:) = Εὐμετάδοτος. [εὖ, κοινωνέω].

Εὐκολία (ἡ), лesnivîзne; în цен: калitatea ляї [εὔκολος].

Εὐκόλλητος (ὁ, ἡ), лesne de лipit. [εὖ, κολλάω].

Εὔκολλος (ὁ, ἡ), каре лipeшte вine, saă прin каре se лipeшte лesne чева. [εὖ, κόλλα].

Εὔκολος (ὁ, ἡ), [εὖ, κόλον] (dяne zi-чере) каре se мяlцяmeшte de op че храпъ; (de вnde în цен:) лesne de înпъkat, мяlцяmită ne op че; (desпре тряпярї) вшорă, лesne de mîшkat; (desпре лякр:) лesne de съвîршit, saă лesnivoză.

Εὔκολπος (ὁ, ἡ), чел че аре, saă formeяzъ вяnă sînă. [εὖ, κόλπος].

Εὐκόλυμβος (ὁ, ἡ), вяnă, îndemînъtikă înnotъtoră, saă ла înnotape. [εὖ, κολυμβάω].

Εὐκόλως, adв: лesne, кя inлesnipe. [εὖκολος].

Εὐκομάω (-έω), = εὖ κομάω (-έω). [din

Εὐκόμης, ου (ὁ,), = Εὔκομος.

Εὐκομιδής, έος, ші Εὐκόμιστος (ὁ, ἡ), вine къвtată, înгрiжită. [εὖ, κομίζω].

Εὔκομος (ὁ, ἡ), чел кя frяmoză ърă. [εὖ, κόμη].

Εὐκομόων, ωσα, ων, noet: în локă de εὔκομος.

Εὔκομπος (ὁ, ἡ), noet: чел че faче маре sromotă. [εὖ, κόμπος].

Εὐκοπία (ἡ), пяцinъ osteneaлъ; лesnivîзne. [din

Εὔκοπος (ὁ, ἡ), лesne ла osteneлї; saă каре чере (se faче кя) пяцinъ osteneaлъ; (în цен:) лesnivoză. [εὖ, κόπος].

Εὐκοπρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кя балiга чea вяnъ. [εὖ, κόπρος].

Εὐκόπως, adв: лesne. [εὔκοπος].

Εὐκόρυθος (ο, ἡ), noet: [εὖ, κόρυς], пяртъторă de frяmoză коifă.

Εὐκόρυφος, (ὁ, ἡ), чел че аре (saă se sfîrшeшte în) frяmoză вîrfă. (fir:) «Πεрίсδος — ». D: Al: вezї εὐκατάστροφος. [εὖ, κορυφή].

Εὐκοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ портă, saă вorвeskă кя вяnъ pîndяialъ, sîntă регялатă, кя вяne пярtърї. [εὔκοσμος]. [de вnde

Εὐκόσμητος (ὁ, ἡ), вine, saă frяmos întокmită, înnodoвită.

Εὐκοσμία (ἡ), вяnъ nodoaвъ; (fir:) регялътate în пярtape, вяnъ moралitate. [ші

Εὐκοσμίως, adв: = Εὐκόσμως. [din

Εὔκοσμος (ὁ, ἡ), = Εὐκόσμητος, вine întокmită, saă înnodoвită; (fir:) регялатă în пярtъріле sale, чел de вяnъ moралitate. [εὖ, κόσμος]. [de вnde

Εὐκόσμως, adв: кя вяnъ întокmipe, saă nodoaвъ, frяmos; (fir:) регялат, кя вяnъ pîndяialъ, ші moралitate.

Εὔκουρος (ὁ, ἡ), noet: вine (adînк) tяnsă; (прin întind:) віклеană, posă, грекată. [εὖ, κουρά].

Εὐκραδία (ἡ), sяяst: ал ляї ...

Εὐκράδιος (ὁ, ἡ), noet: чел кя frяmoase рамяре de smokină. saă 2) noet: în локă de εὐκάρδιος [εὖ, κράδη, saă κραδία].

Εὐκράδαντος (ὁ, ἡ), = Εὔπειστος. [εὖ, κραδαίνω].

Εὐκρατής, έος, ші Εὔκρας, ατος (ὁ, ἡ), noet: în локă de εὔκρατος, кямпътată, temperată. (прinч: desпре аерă).

Εὔκραιρος, η saŭ ος, ον, поet: [εὖ, κραῖρα], = Εὔκερως, чел кȣ бȣне коарне, (ші fir: desпре ресбоїештї коръбії) кȣ tape emболŭ (ȣnŭ болdŭ вîрfosŭ, кȣ каре гъȣріаŭ бръжтъшештеле коръбії)

Εὐκρασία (ἡ), бȣнъ temпeратȣръ (прinч: de аерŭ). [ші

Εὔκρατος (ὁ, ἡ), [εὖ, κεράννυμι] бine temпeратŭ, мъsȣратŭ, потрівitŭ (прinч: desпре клімъ ші аерŭ). (пропр: ші fir:).

Εὐκρατῶς, [εὖ, κράτος] adв: кȣ мȣлтъ пȣtepe, търіе, statopniчie, ші чл:

Εὐκράτως, ші Εὐκραῶς, adв: кȣ бȣнъ temпeратȣръ, кȣмпътate, ші чл: [εὔκρατος, ші εὐκραής].

Εὔκρεκτος, ші 'Εὔκρεκτος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, κρέκω] = Εὔκροτος. «Κιθάρα —» Епгр: 2) = Εὐκρότητος. «Μίτος —» Епгр: пînzъ бътȣtъ.

Εὔκρημνος (ὁ, ἡ), поet: плinŭ de рîпе. [εὖ, κρημνός].

Εὔκρηνος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлте ші бȣне fîntîne. [εὖ, κρήνη].

Εὔκρηπις, ιδος (ὁ, ἡ), поet: пȣрtъtорŭ de бȣне опînчї, saŭ fрȣmoase înкълцъminte. 2) întemeїatŭ пе бȣнŭ fȣndamentŭ. [εὖ, κρηπίς].

Εὔκρητος (ὁ, ἡ), Ion: îл локŭ de εὔκρατος.

Εὔκριθος (ὁ, ἡ,) чел че аре, saŭ podeште бȣнŭ, saŭ fрȣmosŭ орzŭ. [εὖ, κριθή].

Εὐκρίνεια (ἡ), desлȣшіре, eksaktъ deoseбіре de лȣкрȣрї. [ші

Εὐκρινέω -ῶ, віit: -ήσω, dежȣdікŭ, алегŭ, deoseбeskŭ пȣind лȣкрȣл ла рîndȣл кȣвenitŭ. (маї întpeвȣinц: este διακρινέω). [din

Εὐκρινὴς, έος, ші Εὔκριτος (ὁ, ἡ), лesne de жȣdікat, de алes, saŭ deoseбit dintpe алтеле; (прin întind:) кȣратŭ, desлȣшitŭ; (прin ȣрm:) лesne de înцелes. 2) бine аранжатŭ; (med: despe боалé) лesne de кȣnoskȣt; (desпре болнавŭ) каре se aflъ în întpemape; (sпре апъраре de неплъкȣtъ eksпpesie) moptŭ. [εὖ, κρίνω]. [de ȣnde

Εὐκρινῶς, adв: кȣ dежȣdікаре, saŭ deoseбitoape кȣnoaштере; (прin ȣрm:) desлȣшit, кȣрat.

Εὐκρόκαλος (ὁ, ἡ), поet: плinŭ de пietpiчеле. «Αἰγιαλὸς — ». Епігр: [εὖ, κροκάλη].

Εὐκρόταλος (ὁ, ἡ), поet: (desпре мȣs: instpȣminte) = Εὔηχος. [εὖ, κρόταλον].

Εὐκρότητος (ὁ, ἡ), поet: бine бътȣtŭ кȣ чоканȣл; бine лȣкратŭ. 2) вestitŭ, famosŭ. [εὖ, κροτέω].

Εὔκροτος (ὁ, ἡ), каре faчe mape, ші плъкȣtŭ sгomotŭ, = Εὔηχος. [εὖ, κρότος].

Εὔκρυπτος, ші Εὐκρυφὴς, έος (ὁ, ἡ, лesne, saŭ бine askȣnsŭ. [εὖ, κρύπτω].

Εὐκτάζομαι, віit: -άσομαι, поftesкŭ, ȣрezŭ neînчetat. [ші

Εὐκταῖος, α, ον, de dopit, de поftit. 2) поet: fъкȣtŭ în fелŭ de рȣгъчїȣne; saŭ ачела, кътре каре se adpeseazъ рȣгъчїȣnea. «Θέμις εὐκταία». Еȣр: (ші îm:) «Τὰ εὐκταῖα». Esхл: în локŭ de αἱ εὐχαί. [εὐκτός]. [de ȣnde

Εὐκταίως, adв: în кіпŭ de dopit, de поftit.

Εὐκτέανος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὔκτήμων. [εὖ, κτέανον].

Εὐκτέον, поsit: ал лȣї εὔχομαι.

Εὐκτήδονος, ші Εὐκτήδων, ονος (ὁ, ἡ), (ξύλον, лemnŭ) а ле кърȣіа бine sînt netede; (прin ȣрm:) лesne de кръпat. [εὐ, κτηδών].

Εὐκτημοσύνη (ἡ), мȣлтъ авере, богъцie. [din

Εὐκτήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлте ші бȣне аверї, бȣнŭ пропріetapŭ, богатŭ. [εὖ, κτῆμα].

Εὐκτήριος (ὁ, ἡ), кȣвenitŭ лб рȣгъчїȣne. || (sȣбst:) «Εὐκτήριον» (τὸ), локŭ, saŭ локалŭ de рȣгъчїȣne. [εὔχομαι].

Εὔκτητος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, κτάομαι] лesne de doбîndit, saŭ бine кîштіratŭ.

Εὐκτικὸς, ὴ, ὸν, eksпрimъtорŭ, saŭ însemnъtорŭ de dopinцъ, saŭ ȣраре. (de ȣnde грam: «Εὐκτικὴ ἔγκλισις». modŭ поftitівŭ. [εὔχομαι]. [de ȣnde

Εὐκτικῶς, adв: în кіпŭ saŭ fелŭ de поftіpe, ȣраре, ші чл: (грam:) în modŭ поftitівŭ.

Εὐκτίμενος, ші (о datъ нȣmaї) 'Εὐκτίμενος, η, ον, бine клъditŭ, ziditŭ, saŭ бine локȣitŭ. (вezї ші εὐναιόμενος). [ші

Εὔκτιστος, ші поet: 'Εὔκτιστος (ὁ, η), = 'Εὐκτίμενος. [εὖ, κτίζω].

Εὐκτὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -κτῶς, каре se faчe dȣпе dopinцъ, saŭ este de dopit. [εὔχομαι].

'Εὐκτυπέων, ουσα, ον, поet: tape tponкъnitорŭ; pesȣnъtорŭ. [εὖ, κτύπος].

Εὐκυβέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ порокosŭ în жокȣл кȣвелор. [εὖ, κύβος].

Εὔκυκλος (ὁ, ἡ), бine, eksaкt potȣnzitŭ, черкȣitŭ; (în цen:) бine fъкȣtŭ; (поet: desпре тръs:) = Εὔτροχος. [εὖ, κύκλος].

Εὐκύκλωτος (ὁ, ἡ), каре чіркȣлъ, saŭ

se înвîрteшte регѫлat ц'înпрежѫр de чева. (în цen:) = Εὔκυκλος. [εὖ, κυκλόω].

Εὐκύλιξ, ικος (ὁ, ἡ), poet: кѫвenitѫ ла пахарѫ, (ші прin intind:) ла оsпъцѫ. [εὖ, κύλιξ].

Εὐκύλιστος (ὁ, ἡ), лesne de postoголit. [εὖ, κυλίω].

Εὐκύμαντος (ὁ, ἡ), poet: (локѫ) ѫnde se înaлцъ mapĭ валѫрĭ. [εὖ, κυμαίνομαι].

Εὔκωπος (ὁ, ἡ), = Εὐήρετμος. [εὖ, κώπη].

Εὐλάβεια (ἡ), sfiaлъ; лѫape aminte, бъгape de seamъ, пazъ; (Bisep:) pesпektѫ кътpe челе sfinte (maĭ noѫ). [ші

Εὐλαβέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ sfieskѫ, mъ пъzeskѫ, багѫ вine de seamъ; (кѫ ак: ел:) «Εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας». Iskp: (ші кѫ inf:) «Εὐλαβοῦμαι πεσεῖν». Sof: [din

Εὐλαβὴς [εὖ, λαμβάνω], έος (ὁ, ἡ), (dѫпe ziч:) чел че апѫкъ чева вine (цeaпъn, кѫ бъгape de seamъ); (de ѫnde maĭ de mѫлte opĭ fir:) sfiitѫ, бъгъtopѫ de seamъ, превъzъtopѫ; (Bis:) pesпektѫosѫ кътpe челе dѫmnezeeшtĭ.

Εὐλαβητέον, posit: ал лѫĭ εὐλαβέομαι.

Εὐλαβητικὸς, ἡ, ὸν, sfiiчosѫ, saѫ deпpinsѫ a se пъzi кѫ бъгape de seamъ. [εὐλαβέομαι].

Εὐλαβίη (ἡ), Ion: în локѫ de εὐλάβεια.

Εὐλαβῶς, adв: кѫ sfiaлъ, кѫ лѫape a minte; кѫ евлавie (кътpe челе sfinte). [εὐλαβής].

Εὐλαγὴς, греш: în локѫ de εὐγλαγής.

Εὐλάζω, вiit: -άσω, sîntѫ плinѫ de вepmĭ. [εὐλή].

Εὐλάσδω [εὐλάκα], вiit: -αξῶ, Dop: apѫ.

Εὐλάϊγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), poet: în локѫ de εὔλιθος. [λᾶς].

Εὐλάκα [αὔλαξ], ας (ά), Dop: плѫгѫ, saѫ fepѫ de плѫгѫ

Εὔλαλος (ὁ, ἡ), лesne saѫ fpѫmos-вopвitopѫ. 2) (ѫne opĭ) mѫлt-вopвitopѫ, бъpfitopѫ. [εὖ, λάλος].

Εὐλαμπὴς, έος, ші Εὔλαμπρος (ὁ, ἡ), вine, fpѫmos-stpълѫчitopѫ; (saѫ греш: în локѫ de Ἔκλαμπρος). [εὖ, λάμπω].

Εὐλάχανος (ὁ, ἡ), poet: плinѫ de mѫлte ші вѫne вepdeцe (zapzaвatѫpĭ). [εὖ, λάχανον].

Εὐλείαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, λειαίνω] лesne de fpeкat; (ші прin îutind:) de netezit, de лѫstpat.

Εὔλειμος, ші Εὐλείμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ fpѫmoase лiвezĭ. [εὖ, λειμών].

Εὔλεκτρος (ὁ, ἡ), poet: [εὖ, λέκτρον] прiчinѫitopѫ, saѫ doвînditopѫ de nopoчitъ nѫntъ, saѫ къsъtopie.

Εὐλέπιστος (ὁ, ἡ), лesne de жѫпѫit, de кѫръцit de soлzĭ. [εὖ, λεπίζω].

Εὔλευκος (ὁ, ἡ), = (saѫ греш: în локѫ de) Ἔκλευκος. [εὖ, λευκός].

Εὐλεχὴς [εὖ, λέχος], έος (ὁ, ἡ), = Εὔλεκτρος.

Εὐλὴ (ἡ), [εἴλω, εἰλέω] вepme (прinч: de panъ, saѫ de кapne пѫtpedъ).

Εὔληκτος (ὁ, ἡ), poet: кape лesne se sfîpшeшte, saѫ кѫpînd înчeteazъ. [εὖ, λήγω]

Εὐληματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ кѫpaжosѫ, îndpъzneцѫ. [εὖ, λῆμα].

Εὐληνὴς, έος, ші Εὔληνος (ὁ, ἡ), [εὖ, λῆνος] = Εὔειρος.

Εὔληπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λήπτως, [εὖ, λαμβάνω] лesne de прins, (ші fir:) de înцeлes, de прiчeпѫt.

Εὔληρα (τὰ), poet: [εἰλέω] fpîne, хъцѫpĭ; кѫpeлe.

Εὐλίβανος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ (продѫкъtopѫ, saѫ afѫmatѫ de) mѫлtѫ лiвanѫ, saѫ smipnъ. [εὖ, λίβανον].

Εὔλιθος (ὁ, ἡ), чел че ape (saѫ este ziditѫ кѫ) вѫne пietpe. [εὖ, λίθος].

Εὐλίμενος (ὁ, ἡ), чел кѫ вѫnѫ, saѫ кѫ mѫлte mi вѫne пoptѫpĭ. [εὖ, λιμήν]. [de ѫnde

Εὐλιμενότης, -ητος (ἡ), fiinцъ de вѫne пoptѫpĭ.

Εὐλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), пpea гpasѫ, saѫ ѫnsѫposѫ. [εὖ, λίπος].

Εὐλιτάνευτος (ὁ, ἡ), прin лitaniĭ (цepemonioase pѫгъчĭѫnĭ) лesne de înвлinzit, de îndѫплeкat sпpe eptape. [εὖ, λιτανεύω].

Εὐλογέω -ῶ, вiit: -ήσω, лaѫdѫ; (Bisep:) вine-кѫвintezѫ. [εὖ, λόγος]. [de ѫnde

Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, вine-кѫвîntatѫ; вpednikѫ de лaѫdъ.

Εὐλογία (ἡ), лaѫdъ; (Bis:) вîne-кѫвintape, saѫ влaгosлoвenie (кape se dъ de пpeoцĭ, saѫ de пъpinцĭ); sfîntъ пîĭne, dѫmnezeeaskъ комѫnikъtѫpъ (вezĭ ші εὐχαριστία); (ѫne opĭ) miлostenie. [εὖ, λόγος].

Εὐλογιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ гîndeskѫ вine, dpeпt, înцeлeпцeшte. [ші

Εὐλογιστία (ἡ), dpeaптъ, вѫnъ гîndipe. [din

Εὐλόγιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γίστως, вine, dpeпt-гînditopѫ, înцeлeптѫ. 2) лesne de sokotit; saѫ вine-sokotitѫ, ad: desпpe кape s'a вine-кiпzѫit чinева. [εὖ, λογίζομαι].

Εὔλογος (ὁ, ἡ), кape se faчe, saѫ faчe чева кѫ кѫвîntѫ, întemeĭatѫ пe dpeптѫ кѫвîntѫ;

de крezвt. «Τὸ εὔλογον». Акаdem: провавілitate. (mi adвервіал). «Ἐκ τῶν εὐλόγων». Акаdem: dвпе toate провавілітъціле saў semneле. [εὖ, λόγος].

Εὐλογοφάνεια (ἡ), апарінцъ, saў пърере de провавілitate, op de dpentў. [din

Εὐλογοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), каре se apatъ, se паре a fi de dpentў кввîntў, saў провавілў. [εὔλογος, φαίνω].

Εὐλογχέω -ῶ віit: -ήσω, sîntў ...

Εὔλογχος (ὁ, ἡ), [εὖ, λαγχάνω] = Εὔκληρος, віne-nemepitў; порокosў.

Εὐλόγως, adв: кв dpentў кввîntў. [εὔλόγος].

Εὐλουσία, греш: în локў de εὐλυσία.

Εὔλοφος (ὁ, ἡ), пвртътopў de fpвmosў коїtў. 2) чел кв fpвmoase deaлвpї, saў кълmї. 3) чел кв mлъdiosў гpвmazў, sвпвsў, блажінў; saў neînгpeвitopў de гpвmazў; лesnічosў. (înпpot: de δύσλοφος). [εὖ, λόφος]. [de вnde

Εὐλόφως, adв: кв sвпвnepe; saў лesne.

Εὔλοχος (ὁ, ἡ), înлesnitopў de naштepї, saў лехвsiї. [εὖ, λόχος].

Εὐλύγιστος (ὁ, ἡ), лesne de înковоiat, mлъdiosў. [εὖ, λυγίζω].

Εὐλύρας, α. Dop: în локў de εὐλύρης, ου, mi εὔλυρος (ὁ, ἡ), поet: чел че аре вънъ лірь, saў кîntъ віne кв ліра. [εὖ, λύρα].

Εὐλυσία (ἡ), лesnipe de desлегаре, saў слобозіре. «Κοιλίας —». Чіч: слобозеніе de пînteче. [mi

Εὔλυτος (ὁ, ἡ), ші adв: -λύτως, лesne de desлегat; (пpin întind:) гata, ла îndemînъ. [εὖ, λύω].

Εὐμάθεια (ἡ), лesnipe de înвъцat. [din

Εὐμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), лesnічosў a înвъца (a înцелеце), saў a se înвъца, = Εὐδίδακτος. [εὖ, μανθάνω]. [de вnde

Εὐμαθία (ἡ), = Εὐμάθεια [ші

Εὐμαθῶς, adв: кв кіпў de a înвъца чінева, saў a se înвъца чева лesne.

Εὐμάλακτος (ὁ, ἡ), лesne de moїat; (fir:) лesne de îndвплекat sпре eptape, saў înвоіре. [εὖ, μαλάσσω].

Εὔμαλλος (ὁ, ἡ), поet: чел кв, saў din вънъ лînъ. [εὖ, μαλλός].

Εὐμάραθος (ὁ, ἡ), поet: плінў de мъpapў. [εὖ, μάραθον].

Εὐμάραντος (ὁ, ἡ), поet: лesne de вештежit. [εὖ, μαραίνω].

Εὐμάρεια (ἡ), = Εὐχέρεια, лesnічївne; вънъ окazie; вънъ потрівіре, saў комвінаре; авondinцъ, saў білшвгў, ші чл: «Οὐκ εὐμαρεία χρῶμαι». Sof: нв мъ înлesneskў în чева. 2) (în menaжatъ екsпpesie) = Ἀφόδευσις, deшeptape de пînteче. «Σκιδνάμεναι πρὸς εὐμαρίην». Ep: sпpe fipeaska tpeввinцъ. [ші

Εὐμαρέως Ion: în локў de εὐμαρῶς. [din

Εὐμαρὴς [εὖ, μάρη], έος (ὁ, ἡ), = Εὐχερὴς, лesnічosў. [de вnde

Εὐμαρίζω, віit: -ίσω, înлesneskў. [ші

Εὐμαρίη (ἡ), Ion: în локў de Εὐμάρεια.

Εὐμαρὶς, ίδος (ἡ), вnў feлў de înкълцъminte, (tвpч:) папвкў, saў tîpлікў. [ші

Εὐμαρῶς, adв: лesne.

Εὔμεγας, Εὐμεγάλη, Εὔμεγα, преа маре. [εὖ, μέγας]; saў = кв...

Εὐμεγέθης, εος (ὁ, ἡ), потрівітў ла мъpime, saў 'пълцime. [εὖ, μέγεθος].

Εὐμεθοδικῶς, adв: = Εὐμεθόδως. [din

Εὐμέθοδος (ὁ, ἡ), каре faче, saў se faче кв вънў metodў. [εὖ, μέθοδος]. [de вnde

Εὐμεθόδως, adв: кв вънў metodў.

Εὐμειδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: dвлче-zîmвitopў; веселў, блажінў. [εὖ, μεῖδος].

Εὐμείλικτος (ὁ, ἡ), лesne de înвлînzit, moїat, saў îndвплекat ла eptape, ші мілъ. [εὖ, μειλίσσω].

Εὐμέλανος (ὁ, ἡ), поet: въпsitў (sкpisў) кв вънъ saў mвлтъ чернеалъ. [εὖ, μελάνη].

Εὐμέλεια (ἡ), вънъ вїepsвipe, мелodie. 2) пропорціе de мъdвлареле tpвпвлвї. [din

Εὐμελὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, μέλος] чел кв вънў taktў, saў вїepsў, apmoniosў. 2) чел кв вване, sънътoase, saў пропорціонate мъdвларе.

Εὐμελίας, ου (ὁ), грам: екsпл: a лвї εὐμελίης.

Εὐμελιτέω (-ττέω) -ῶ, віit: -ήσω, sîntў înвілшвгatў de miepe, saў алвіне. «Ἐὰν εὐμελιτῇ τὰ σμήνη». Apst: daка stвпії mepг віne. [εὖ, μέλι, saў μέλιττα].

Εὐμελῶς, adв: кв вънъ мелodie, saў apmonie. [εὐμελής].

Εὐμένεια (ἡ), вънъ воінцъ, faвopoasъ disпosiціе, компътimipe, mi чл: [εὐμενής].

Εὐμενέτειρα (ἡ), fem: ал лвї ...

Εὐμενέτης, ου (ὁ), поet: în локў de εὐμενής. [ші

Εὐμενέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntў віne-воitopў, арътў faвoape кътpe.. [ші

Εὐμενέως, Ion: în локў de εὐμενῶς. [din

Εὐμενὴς, [εὖ, μένος] έος (ὁ, ἡ), чел кв вънъ disпosiціе, віne-воitopў; (desпpe лвкр:) foлositopў; odixnitopў; лesnічosў, komodў. «Καὶ ἡ τραχεῖα τοῖς ποσὶν ἀμαχεὶ ἰοῦσιν εὐμενεστέρα». Ksn: [de вnde

Εὐμενία (ἡ), = Εὐμένεια. [ші

Εὐμενίδες (αἱ), (în menaжatъ eкspresie) fъpiile (în локъ de δυσμενίδες). [ші

Εὐμενίζω, ші (miж:) Εὐμενίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, fakъ пе чinева bine-воitopъ, saъ îmĭ atpaгъ faвoapea къiва. [ші

Εὐμενικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ bine-воitopълъĭ; faвopaбiлъ. 2) din natъpъ aплекatъ spre бъnъ воinцъ. [ші

Εὐμενῶς, adв: къ бъnъ воinцъ, saъ faвoape

Εὐμέριστος (ὁ, ἡ), лesne de înnъpцit. [εὖ, μερίζω].

Εὐμεταβλησία (ἡ), лesniчĭъne în skimвape. [ші

Εὐμετάβλητος (ὁ, ἡ), (mi adв:) -βλήτως, лesniчosъ în skimвape, skimвъчosъ. [εὖ, μεταβάλλω].

Εὐμετάβολος (ὁ, ἡ), =Εὐμετάβλητος. [εὖ, μεταβολή].

Εὐμετάδοτος (ὁ, ἡ), лesne de înnъpтъшit; (ші акt:) лesniчosъ a înnъpтъші, лiбepaлъ, dapnikъ. [εὖ, μεταδίδωμι].

Εὐμετάθετος (ὁ, ἡ), [εὖ, μετατίθημι] =къ

Εὐμετακίνητος (ὁ, ἡ), лesne de stpъmъtat; (fiг:) skimвъчosъ, лesne de desdъплекat, [εὖ, μετακινέω].

Εὐμετακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de tpansпoptat, saъ stpъmъtat (din локъ în локъ). [εὖ, μετακομίζω].

Εὐμετάπειστος (ὁ, ἡ), лesne de desdъплекat, de skimвat пъpepea, saъ skoпъл, op ші simцimîntъл. [εὖ, μεταπείθω].

Εὐμεταποίητος (ὁ, ἡ), лesne de пpeфъкъt, saъ modifikat. [εὖ, μεταποιέω].

Εὐμετάπτωτος (ὁ,ἡ), лesne de skimвat, saъ stpъmъtat, nestatopnikъ. [εὖ, μεταπίπτω].

Εὐμετάστατος (ὁ, ἡ), [εὖ, μεθίσταμαι] лesne de stpъmъtat, = Εὐμετάθετος.

Εὐμετάτρεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, μετατρέπομαι] = Εὐμετάβλητος, skimвъчosъ.

Εὐμεταχειριστία (ἡ), лesniчĭъne de tpaktat. [din

Εὐμεταχείριστος (ὁ, ἡ), лesniчosъ de a 'л tpakta чinева, къm ap воi, лesne de menaжat, de вipъit, saъ amъцit, ші чл: [εὖ, μεταχειρίζομαι].

Εὐμετρία (ἡ),, бъnъ mъsъpъtate, пpoпopцie. [din

Εὔμετρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μέτρως; bine mъsъpatъ, saъ пpoпopцionatъ, [εὖ, μέτρον]

Εὐμήκης, εος (ὁ, ἡ), destъл de лъnгъ. [εὖ, μῆκος].

Εὔμηλος (ὁ, ἡ), noet: чел къ mълte ші fpъmoase oĭ. [εὖ, μῆλον].

Εὔμηρος (ὁ, ἡ), noet: чел къ fpъmoase, saъ tapĭ koanse. [εὖ, μηρός].

Εὐμήρυτος (ὁ, ἡ), [εὖ, μηρύω] лesne de tops.

Εὔμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, μῆτις] = Εὔβουλος, înцeлeптъ.

Εὐμηχανία (ἡ), iskъsinцъ, îndemînъtate ла пъskoчipĭ. [din

Εὐμήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ, iskъsitъ a пъskoчi лesne maшine, saъ алte miжлoaчe de isбъtipe în чeва. [εὖ, μηχανή]. [de ъnde

Εὐμηχάνως, adв: къ iskъsinцъ ші îndemînъtate în пъskoчipĭ.

Εὔμικτος (ὁ, ἡ), лesne de amestekat; (ші fiг:) лesniчosъ în komъnikaцie, saъ pелaцie къ алцiĭ, = Εὐκοινώνητος. [εὖ, μίγνυμι].

Εὐμίμητος (ὁ, ἡ), лesne de imitat. [εὖ, μιμέομαι].

Εὐμίσητος (ὁ, ἡ), вpednikъ de ъpît. [εὖ, μισέω].

Εὔμιτος (ὁ, ἡ), noet: цesъtъ din бъnъ toptъ. [εὖ, μίτος].

Εὔμιτρος (ὁ, ἡ), noet: пъpтъtopъ de (saъ înnodoвitъ къ) fpъmoasъ mitpъ, saъ къnъnъ. [εὖ, μίτρα, вezĭ ziч:].

'Εὐμελίης, εω -ω (ὁ), noet: пъpтъtopъ, saъ întpeбъinцъtopъ de fpъmoasъ saъ бъnъ sълiцъ; (пpin ъpm:) вiteazъ, saъ îndemînatikъ pesбoĭnikъ. [εὖ, μελία, вezĭ ziч:].

Εὐμνημονεστέρως [εὐμνήμων], adв: къ maĭ бъnъ, maĭ лesniчoasъ цinepe de (saъ adъчepe a) minte.

Εὐμνημόνευτος (ὁ, ἡ), лesne de цinъt minte, saъ de nomenit. [εὖ, μνημονεύω].

Εὐμνήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ бъnъ цinepe de minte [εὖ, μνήμη].

Εὔμνηστος (ὁ, ἡ), лesniчosъ a 'шĭ adъчe a minte de чeва; saъ (пas:) лesne de цinъt minte, saъ de a nъ se ъĭta (пas:) [εὖ, μνάομαι].

Εὐμοιρατέω -ῶ, biit: -ήσω, (пpea pap, saъ гpeш:) în локъ de...

Εὐμοιρέω -ῶ, biit: -ήσω, amъ бъnъ soap tъ, saъ ъpsitъ, sîntъ nopokosъ. [ші

Εὐμοιρία (ἡ), бъnъ soaptъ, nopokъ. [din

Εὔμοιρος (ὁ, ἡ), чел къ бъnъ soaptъ, nopokosъ. [εὖ, μοῖρα]. [de ъnde

Εὐμοίρως, adв: къ nopoчipe.

Εὐμολπέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntъ fpъmos, къ dълчeaцъ. [ші

Εὐμολπία (ἡ), noet: плъкъtъ (meлodikъ) kîntape. [din

Εὔμολπος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, μολπὴ] каре кîntъ fрѫmos, кѫ мелодіе.

Εὐμορφία (ἡ), fрѫmѫseцe. [din

Εὔμορφος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫnъ fopmъ, saŭ fiгѫръ, fрѫmosŭ. [εὖ, μορφή].

Εὐμουσία (ἡ), a fi чinева...

Εὔμουσος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μούσως, бine înвъцatŭ (прinч: mѫsiка ші челе-л-алte fрѫmoase apte, ші штiinцe); (în цen:) кѫлtiвatŭ, saŭ кѫ бѫnŭ simцŭ ші гѫstŭ, = Φιλόκαλος (înпр: de ἄμουσος). [εὖ, μοῦσα].

Εὔμοχθος (ὁ, ἡ), бѫnŭ mѫnчitopŭ, saŭ їѫбitopŭ de osteneaлъ. [εὖ, μόχθος].

Εὔμυκος (ὁ, ἡ), поet: tape-mѫцitopŭ. [εὖ, μυκάομαι].

Εὐνάζω, вiit: -άσω, [εὐνὴ] кѫлкŭ пе чinева în patŭ, ка sъ doapmъ; (прiп întind:) adopmŭ пе чinева; (fiг:) потолеsкŭ. (ші nestp: saŭ miж:) mъ кѫлкŭ sъ dopmŭ; (прiп ѫpm:) dopmŭ; mъ odixneskŭ, mъ лiniштeskŭ.

Εὐνεαιτάων, ουσα, ον, поet: [εὖ, νεαιτάω] бine-локѫitŭ. (алцiї sкрiŭ εὖ νεαιτάων).

Εὐναίη (ἡ), поet: în локŭ de εὐνή. (вezї εὐναῖος).

Εὐναιόμενος, η, ον, поet: [εὖ, ναίω] (локŭ, пъmîntŭ) бine-локѫitŭ, попѫлatŭ, saŭ бѫnŭ, îndemînatiкŭ de локѫit. (алцiї sкрiŭ εὖ ναιόμενος).

Εὐναῖος, α, ον, кѫвenitŭ ла (saŭ каре se aflъ în) patŭ; (în цen:) de patŭ. «Εὐναῖος γαμέτας». Eѫp: soцŭ de къsъtopie. «Λαγὼς εὐναῖος». Ksn: епѫре fѫцitŭ snpe sкъпape din кѫлкѫшŭ. (ші прiп întind:) «Εὐναῖα ἴχνη». Ksn: ѫpmeле fѫгарѫлѫї епѫре. «Εὐναῖον πηδάλιον». Eѫp: кîpmъ asiгѫpъtoape de корабie. || (sѫбst:) «Εὐναίη (ἡ), ші «Εὐναῖον (τὸ), în локŭ de εὐνὴ, patŭ, кѫлкѫшŭ; anкѫръ. [εὐνή].

Εὐνάσιμος (ὁ, ἡ), (локŭ) бѫnŭ de кѫлкat, saŭ ѫnde se поate кѫлка чinева. [ші

Εὐναστὴρ, ῆρος, поet: în локŭ de εὐναστής. [ші

Εὐναστήριον (τὸ), локŭ de кѫлкat, dopmitopie, saŭ patŭ. 2) поet: femee, soцie.

Εὐναστὴς, οῦ (ὁ), adopmitopŭ (odixnitopŭ, ші чл:) ал кѫїва, sлѫгъ de dopmitopie; soцŭ de patŭ. [εὐνάζω].

Εὐνάστρια (ἡ), fem: ал лѫї εὐναστὴρ, sлѫжnікъ de dopmitopie, каmapiеръ; цiitoape; soaцъ de patŭ.

Εὐνάστωρ, ορος (ὁ), поet: = Εὐναστής.

Εὐνάτειρα (ἡ), поet: = Εὐνάστρια, fem: ал лѫї ...

Εὐνατὴρ, ῆρος (ὁ), поet: = Εὐναστής.

Εὐνατήριον (τὸ), = Εὐναστήριον.

Εὐνάτωρ, ορος (ὁ), поet: = Εὐναστής.

Εὐνάω -ῶ, вiit: -άσω, поet: în локŭ de εὐνάζω.

Εὐνάων, ουσα, ον, поet: [εὖ, νάω] înбiлшѫгatŭ, isвopîtopŭ de лimпezї fîntînї. (вezi ші 'Εὔῤῥυτος).

Εὐνάων, Eол: în локŭ de εὐνῶν, цen: îm: ал лѫї εὐνή.

Εὐνείκετος, ші Εὐνείκητος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, νεῖκος] лesne de desбътѫt, saŭ жѫdiкat.

Εὐνέτης, ου (ὁ), поet: soцŭ de patŭ, бърбatŭ. [ші

Εὐνέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫi εὐνέτης, soцie, saŭ цiitoape. [din

Εὐνὴ (ἡ), [în afin: кѫ εὕδω] patŭ; (desпре вite) кѫлкѫшŭ, кѫївŭ; (în цen:) локѫinцъ; (desпре морцї) patŭ de морцї; saŭ mopmîntŭ; (прiп întind:) nѫntъ, saŭ (simп:) înпреѫnъ кѫлквре a soцiлор; поet: în локŭ de σύνευνος, saŭ σύζυγος, soцŭ конжѫгалŭ; (îm:) пiatpъ, че sлѫжia de anкѫръ ла коръвiї în seколiї epoiчї. [de ѫnde

Εὐνήεις, εσσα, εν, поet: кѫлкatŭ; (fiг:) потолitŭ, лiniштitŭ. [ші

Εὐνῆθεν, поet: în локŭ de ἀπὸ τῆς εὐνῆς, din patŭ.

Εὐνηθῆναι, пas: nex: 1: de înf: ал лѫї εὐνάω.

Εὔνημα (τὸ), поet: în локŭ de εὐνή; (прiнч:) кѫлкаре înпреѫnъ. [εὐνάω].

Εὐνηστὴρ, εὐνήστρια, mi εὐνητὴρ, εὐνήτειρα, поet: în локŭ de εὐναστὴρ, ші чл: [ші

Εὐνητήριος (ὁ, ἡ), поet: atînгъtopŭ de patŭ, saŭ somnŭ, = 'Ενεύναιος. [εὐνή].

Εὔνητος (ὁ, ἡ), [εὖ, νήθω] бine topsŭ, saŭ бine цesѫtŭ.

Εὐνήτρια (ἡ), поet: fem: ал лѫї εὐνητήρ.

Εὐνῆφι (φιν), поet: цen: saŭ dat: ал лѫї εὐνή.

Εὐνήτωρ, ορος (ὁ), поet: = Εὐνάτωρ.

Εὔνια (τὰ), = 'Ενεύναια.

Εὖνις [εἷς, ένός], ιος (ὁ, ἡ), поet: въdѫвŭ; (прiп întind:) sîpmanŭ; (кѫ цen:) лiusitŭ de чева.

Εὖνὶς, ιδος, saŭ ίδος (ἡ), поet: = Εὐνέτις, soцie (femee).

'Εὔννητος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὔνητος.

Εὐνοέω -ῶ, вiit: -ήσω, faвopezŭ, воїeskŭ бineле кѫїва. [εὔνοος -ους]. [de ѫnde

Εὐνόημα (τὸ), faптъ de faвoape, saŭ de înцелепчїѫne.

Εὐνόητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ήτως, лesne de înцелes. [εὖ, νοέω].

Εὔνοια (ἡ), dparoste, вѕnъ воinцъ, faвoape. «Κατ' εὔνοιαν». Лкs: în faвoape, кѕ пъртinipe. «Εὐνοίᾳ τῇ σῇ». Лкs: пentpѕ хatîpѕл tъѕ̆, în граціа ta. [ші

Εὐνοϊκὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, faвopaвiлѕ̆, saѕ̆ faвopitopѕ̆. [εὔνοος -ους].

Εὐνομέομαι οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, mъ administpezѕ̆ кѕ вѕne леці. 2) лѕкpezѕ̆, mъ пoptѕ̆ dѕпе леці. [εὖ, νόμος]. [de ѕnde

Εὐνόμημα (τὸ), faптъ леціtimъ.

Εὐνομία (ἡ), вѕne леці, ші чea dѕпе dînseле administpaціе, ші пѕptape. (вezї ші εὐδικία). 2) вѕnъ пъшѕne de віte. [din

Εὔνομος (ὁ, ἡ), чел че аре (saѕ̆ se administpeazъ кѕ) вѕne леці; каре se поaptъ, saѕ̆ se faче dѕпе леці, леціtimѕ̆, dpeптѕ̆. [εὖ, νόμος]. 2) чел че аре (saѕ̆ паmte) вѕne пъшѕnї. «Τὰ εὐνομώτερα τῶν χωρίων». Лопц; [εὖ, νομὴ].

Εὔνοος -ους (ὁ, ἡ), (îm: εὔνοι) віne воitopѕ̆. (вezї ші εὐμενής). [εὖ, νόος].

Εὔνοστος (ὁ, ἡ), (înпpot: de ἄνοστος ad:) =Νόστιμος. [εὖ, νόστος].

Εὐνουχίας, ου (ὁ), asemenea кѕ famenѕ̆ (sкопitѕ̆), nedestoїnікѕ̆ ла înпpeѕnape; (fir:) «Σικυὸς —». Лкs: înпp: de σπερματίας. [ші

Εὐνουχίζω, віit: -ίσω, faкѕ̆ famenѕ̆, sкопeskѕ̆. 2) nestp: seamъnѕ̆ a (tpъieskѕ̆ ка ѕnѕ̆) femenѕ̆. [ші

Εὐνούχιον (τὸ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de лъптѕкъ, = Ἄστυτις. [εὐνοῦχος].

Εὐνουχισμὸς (ὁ), sкопipe. [ші

Εὐνουχιστὴς, οῦ (ὁ), sкопitopѕ̆. [εὐνουχίζω].

Εὐνουχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὐνουχίας. [εὐνοῦχος, εἶδος].

Εὐνοῦχος (ὁ), [εὐνὴ, ἔχω, saѕ̆ εὖνις, ὀχή, ὀχεία] eѕnѕкѕ̆, пъzitopѕ̆ de natѕ̆, adікъ de femeї; sкопitѕ̆, famenѕ̆, (пpin întind:) neпpъsitopѕ̆; (în цen:) лiпsitѕ̆. || (ка adiekt:) «Εὐνοῦχα ὄμματα». Sof: вегїetopї. [deѕnde

Εὐνουχώδης, εος (ὁ, ἡ), = Εὐνουχοειδὴς, afemeiatѕ̆.

Εὐνόως, adв: = Εὐνοϊκῶς, кѕ faвoape, saѕ̆ вѕnъ воinцъ.

Εὖντα, Dop: în локѕ̆ de ἐόντα, ὄντα, ак: sinг: въpв: de пaptч: лѕї εἰμί.

Εὐνώμας, α (ὁ), поet: [εὖ, νωμάω] лesnічosѕ̆, iѕte în mішкape.

Εὔνως, adв: (pap) în локѕ̆ de εὐνόως.

Εὔνωτος (ὁ, ἡ), чел кѕ tape sпate. [εὖ, νῶτος].

Εὔξαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, ξαίνω]. віne sкъpmъnatѕ̆.

Εὔξενος, ші Ion: Εὔξεινος (ὁ, ἡ), вѕnѕ̆ кътpe stpeinї, saѕ̆ їѕвitopѕ̆ de stpeinї. «Πόντος —». Цеогр: (în кontpa eкsпp: în локѕ̆ de ἄξενος) mapea neaгръ. [εὖ, ξένος]. [de ѕnde

Εὐξένως, ші Ion: Εὐξείνως, adв: кѕ їѕвipe de stpeїnї, saѕ̆ osпitaлitate.

Εὔξεστος, ші поet: Ἐΰξεστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ξέω] віne pъzѕitѕ̆, saѕ̆ лesne de netezit кѕ pîndeoa, saѕ̆ віne чїoплitѕ̆, ші чл: (în цen:) віne meштeшѕцitѕ̆, лѕкpatѕ̆.

Εὐξήραντος (ὁ, ἡ), лesne de ѕsкat, saѕ̆ вештeжit. [εὖ, ξηραίνω].

Εὐξόανος (ὁ, ἡ), поet: (neaпp:) konstpѕкtopѕ̆ de вѕne statѕe. [εὖ, ξόανον].

Εὔξους, ші поet: ἐΰξους (ὁ, ἡ), =Εὔξεστος.

Εὔξυλος (ὁ, ἡ), копpinzъtopѕ̆ de mѕлte ші вѕne лemne, saѕ̆ fъкѕtѕ̆ din вѕnѕ̆ лemnѕ̆. [εὖ, ξύλον].

Εὐξύμβολος, Εὐξύνετος, ші чл: în локѕ̆ de εὐσύμβολος, εὐσύνετος, ші чл:

Εὔξυστος (ὁ, ἡ), =Εὔξεστος.

Εὐογκία (ἡ), a fi чinева...

Εὔογκος (ὁ, ἡ), destѕл, (mъsѕpatѕ̆) ла mъpime; (пpin ѕpm:) ѕшopѕ̆, лesnічosѕ̆ ла întpeвѕinцape. [εὖ, ὄγκος].

Εὐοδέω -ῶ, ші (miж:) Εὐοδέομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, sîntѕ̆ пе вѕnъ кале; (fir:) mepгѕ̆ віne, înaintezѕ̆. [εὔοδος].

Εὐοδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὔοδος. (алції îndpeпt: εὐαδὴς, saѕ̆ εὐαλδής).

Εὐοδία (ἡ), вѕnъ, лesnічoasъ кале, saѕ̆ поpочitъ кълъtopie; (fir:) fepiчitѕ̆ sfîpшitѕ̆; isвѕtipe, nemepipe. [εὔοδος]. [de ѕnde

Εὐοδιάζω, віit: -άσω, пѕiѕ̆ чева пе вѕnъ кале, saѕ̆ înлesneskѕ̆ dpѕmѕл ла чева. [de ѕnde

Εὐοδιασμὸς (ὁ), пѕnepe пе вѕnъ кале, saѕ̆ înлesnipe ла dpѕmѕ̆.

Εὐοδμία (ἡ), = Εὐοσμία, вѕnѕ̆ miposѕ̆. [din

Εὔοδμος (ὁ, ἡ), =Εὔοσμος, віne-mipositopѕ̆. [εὖ, ὄζω].

Εὔοδος (ὁ, ἡ), каре faче вѕnъ кълъtopie; (fir:) каре isвѕteшte (nemepeшte) în întpeпpindepiле sале, înainteazъ; (локѕ̆) чел кѕ вѕne dpѕmѕpї; (dpѕmѕ̆) лesnічosѕ̆. [εὖ, ὁδός]. [de ѕnde

Εὐοδόω -ῶ, віit: -ώσω, пѕїѕ̆ пе чinева пе вѕnъ кале; (fir:) faкѕ̆ a лѕa чева вѕnѕ̆ pesѕлїatѕ̆. || (miж:) isвѕteskѕ̆ în чева. [ші

Εὐόδως, adв: кѕ вѕnъ кале, saѕ̆ кълъtopie; (fir:) лesne, поpочit.

Εὐοῖ, intepiекціе вакхікъ (eкsпpimъtoape de вѕкѕpie), =Εὐάν. (вezї ші Αἰβοῖ).

Εὐοικονόμητος (ὁ, ἡ), лesne de menaжat

(ікonomisit); лesne de mistȣit. [εὖ, οἰκονομέω].

Εὔοικος (ὁ, ἡ), чел че аре (saȣ локȣїеште în) бȣнъ кasъ; (локȣ) бȣнȣ de локȣit. 2) бȣнȣ ікonomȣ, stъпînȣ de кasъ. [εὖ, οἶκος].

Εὐοινέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ, saȣ продȣкȣ мȣлтȣ ші бȣнȣ вінȣ. [ші

Εὐοινία (ἡ), білшȣгȣ de вінȣ. [ші

Εὐοίνιστος (ὁ, ἡ), поет: каре se faче кȣ бȣнȣ вінȣ. «Λοιβαὶ —». Opf: [din

Εὔοινος (ὁ, ἡ), чел че аре, saȣ продȣче мȣлтȣ ші бȣнȣ вінȣ; saȣ (локȣ) îndemînatікȣ ла sъdipe de віе. [εὖ, οἶνος].

Εὐοιώνιστος (ὁ, ἡ), каре se ia de бȣнȣ огȣрȣ, saȣ se преînsemneazъ прin бȣне огȣре, пріінчоsȣ. [εὖ, οἰωνίζομαι].

Εὔολβος (ὁ, ἡ), поет: преа fepічitȣ, saȣ богатȣ. [εὖ, ὄλβος].

Εὐόλισθος (ὁ, ἡ), каре лesne алȣнекъ; saȣ преа алȣнекоsȣ; nesiгȣрȣ. [εὖ, ὀλισθαίνω].

Εὐόλκιμος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὁλκή] каре лesne se траце, se întinde ка коарда (алȣатȣл, sакîzȣл, ші чл:).

Εὔολπος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ бȣне ȣрчоаре, saȣ кїȣпȣрї de ȣntdeлemnȣ, saȣ de вінȣ. [εὖ, ὄλπη].

Εὔομβρος (ὁ, ἡ), (локȣ) ȣnde плоъ destȣл ші ла време. [εὖ, ὄμβρος].

Εὐόμιλος (ὁ, ἡ), бȣнȣ de adȣnape saȣ конворбіре (веселȣ). [εὖ, ὅμιλος].

Εὐομολόγητος (ὁ, ἡ), лesne de înвoit, неконtestaвілȣ. [εὖ, ὁμολογέω].

Εὐόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtорȣ, saȣ прічінȣitорȣ de бȣне віse. [εὖ, ὄνειρον].

Εὐόνυξ, υχος (ὁ, ἡ), чел кȣ бȣне, tарї ȣнгії. [εὖ, ὄνυξ].

Εὐοπλέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ віне арmatȣ. [ші

Εὐοπλία (ἡ), бȣнъ арmъtȣръ. [din

Εὔοπλος (ὁ, ἡ), віне арmatȣ. 2) пороkоsȣ în арme, ad: în pesбоіȣ. [εὖ, ὅπλον].

Εὔοπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὄπτομαι] лesne de въzȣt.

Εὐόρατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὁράω] = Εὔοπτος.

Εὐοργησία (ἡ), кȣmпъtȣ în mînie; прin întind:) блîndeце. [din

Εὐόργητος (ὁ, ἡ), кȣmпъtatȣ în mînie, ла пекаzȣ; блîndȣ. 2) іȣte ла mînie, (алцїї sкріȣ εὐόργιστος întр'ачеastъ însem:). [ші

Εὐοργία (ἡ), = Εὐοργησία. [din

Εὔοργος (ὁ, ἡ), =Εὐόργητος. [εὖ, ὀργή].

Εὐόρεκτος (ὁ, ἡ), каре аре, saȣ adȣче бȣнъ поftъ. [εὖ, ὀρέγομαι].

Εὐόριστος (ὁ, ἡ), лesne de хotъpît, saȣ мъpцinit; (прin ȣрm:) mікȣ, saȣ de пȣцinъ întindepe. [εὖ ὁρίζω].

Εὐορκέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї пъzeskȣ жȣръmîntȣл. 2) mъ жȣрȣ пе dpeптȣ. [εὔορκος]. [de ȣnde

Εὐορκησία (ἡ), ші

Εὐορκία (ἡ), віptȣtea пъzitорȣлȣї de жȣръmîntȣ. [din

Εὔορκος (ὁ, ἡ), пъzitорȣ de жȣръmîntȣл sъȣ; saȣ fъкъtорȣ de dpeпіȣ жȣръmîntȣ; конштіінцоsȣ. «Εὔορκον τὴν ψῆφον ἐνέγκατε». Лȣч: daцi-въ хotъpîpea potpiвit кȣ жȣръmîntȣл, în бȣнъ конштіінцъ. [εὖ, ὅρκος].

Εὐόρκωμα (τὸ), поет: (поate греш:) în локȣ de εὐόρκημα, ор че s' a sъвîpшit, saȣ s' a zis dȣпе dpeптȣ жȣръmîntȣ, în конштіінцъ.

Εὐόρκως, adв: кȣ dpeптȣ жȣръmîntȣ, în конштіінцъ. [εὔορκος].

Εὐόρκωτος (ὁ, ἡ), (поate греш:) în локȣ de εὐόρκητος, = Εὔορκος.

Εὐόρμητος (ὁ, ἡ), лesne de порnit, de îndemnat. 2) (локȣ) de ȣnde лesne поate чінева пъвълі. [εὖ, ὁρμάω].

Εὔορμος (ὁ, ἡ), чел кȣ бȣнȣ порtȣ, = Εὐλίμενος [εὖ, ὅρμος]. 2) = Εὐόρμητος. [εὖ, ὁρμή].

Εὐορνιθία (ἡ), înfъцішаре de віне-вestitoape пъsъpї, (ad:) de пріінчоase огȣрȣрї. [din

Εὔορνις, ιθος (ὁ, ἡ), каре se faче, saȣ faче чева sȣвt бȣне semno de пъsъpї, saȣ аȣsпіцїї. 2) (локȣ) ȣnde sînt мȣлте ші бȣне пъsъpї, saȣ гъінї. [εὖ, ὄρνις].

Εὐόροφος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ fpȣmosȣ таванȣ saȣ болтъ. [εὖ, ὀροφή].

Εὐόρπηξ, ηκος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ fpȣmoase кръчї, saȣ бȣне рамȣре [εὖ, ὄρπηξ].

Εὐοσμέω -ῶ, віit: -ήσω, miposȣ fpȣmos, saȣ daȣ бȣнȣ miposȣ. [ші

Εὐοσμία (ἡ), бȣнȣ miposȣ. [din

Εὔοσμος (ὁ, ἡ), віне-mipositорȣ, saȣ чел кȣ бȣнȣ miposȣ. [εὖ, ὀσμή]. [de ȣnde

Εὐοσμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Εὐώδης, ші Εὔοσμος.

Εὐοσφραντικὸς, ὴ, ὸν, ші Εὐόσφραντος (ὁ, ἡ), чел кȣ бȣнȣ (аџерȣ) simцȣ de miposȣ. (грам: експлік: а лȣї εὔριν). [εὖ, ὀσφραίνομαι].

Εὐόφθαλμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φθάλμως, чел кȣ fpȣmoшї окї. 2) веsелitорȣ, плъкȣtȣ ла окї, ла веdepe; (абȣs:) «Εὐόφθαλ-

μόν ἀκοῦσαι». Apsɨ: плъквтъ ла авzъ. [εὖ, ὀφθαλμὸς].

Εὔοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кв fрвmoase snpînчene. [εὖ, ὀφρύς].

Εὐοχέω -ῶ, biit: -ήσω, mînъ, saъ кавтъ вine tръsкръ. (se конf: кв εὐωχέω). [εὔοχος].

Εὐοχθέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: tрълeskъ în вілшвгъ. [din

Εὔοχθος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ὀχὴ] înвілшвгатъ (прinч: desnpe храnъ). «Τράπεζα —» Бакхад:

Εὔοχος (ὁ, ἡ), чел че цine чева, saъ se цine de чева, ad: înкалікъ, op шade пе чева вine, цеапъп. «Σχῆμα εὔοχον». Ksn: a îndemînatikвлaї кълърецъ. [εὖ, ὄχος].

Εὐοψέω -ῶ, biit: -ήσω, amъ mвлтъ ші fрвmosъ пеште. [ші

Εὐοψία (ἡ), вілшвгъ de алesъ пеште. [din

Εὔοψος (ὁ, ἡ), чел че аре mвлтъ ші вапъ пеште, ші алте лвкрврї de маре. [εὖ, ὄψον].

Εὐπαγής [εὖ, πήγνυμι], έος (ὁ, ἡ), вine клъditъ, kombinatъ; statopnikъ, цеапъпъ; «Ναῦς —» Лкс: «Σῶμα εὐπαγές». Ksn: вine алкътвitъ, цеапъпъ. (se конf: кв εὐπαχής).

Εὐπάθεια (ἡ), вапъ traїъ, saъ вапъ петречере, desfътаре. «Ἐν εὐπαθείαις ἦσαν». Ep: se desfътаъ. 2) маре simцiчвне (Алекс: Afpd:). [ші

Εὐπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, tръieskъ вine, mъ desfътezъ în плъчерї, ші вапътъцiле вieцеї. 2) sîntъ...

Εὐπαθὴς [εὖ, πάθος], έος (ὁ, ἡ), прea simцiчosъ, saъ къргіа op че faче mвлтъ întîmпъpipe. «Εὐπαθὲς πρὸς ἀρμονίαν». Пл: [de вnde

Εὐπαθίη (ἡ), = Εὐπάθεια.

Εὐπαιδευσία (ἡ), a fi чinева ...

Εὐπαίδευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δεύτως, вine înвъцатъ, вine крескътъ. [εὖ, παιδεύω].

Εὐπαιδία (ἡ), авере de вапї копії. [din

Εὔπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кв вапї копії. 2) noet: вапъ fiъ, saъ fiїкъ. [εὖ, παῖς].

Εὔπακτος (ὁ, ά), Dop: în локъ de εὐπηκτος.

Εὐπάλαιστος (ὁ, ἡ), лesne de вірхіт în лвптъ. [εὖ, παλαίω].

Εὐπαλαίστρος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ, saъ вine dénpinsъ în лвптъtopie; (în цеп:) врédnikъ de op че. [εὖ, παλαίστρα].

Εὐπάλαμνος (μος), ον (ὁ, ἡ), noet: în-demînatikъ în mîinї; (fir:) = Εὐμήχανος. 2) fъкътъ de meштешвгарiцъ, îndemînatikъ mînъ. [εὖ, παλάμη].

Εὐπαλέως, adв: noet: în локъ de εὐπαλῶς. [din

Εὐπαλὴς [εὖ, πάλη. saъ πάλλω], έος (ὁ, ἡ),= Εὐπάλαιστος; (прin înтind: ші fir:) лesne de съвîrmit, лesnічosъ. [de вnde

Εὐπαλῶς, adв: лesne.

Εὐπαράγωγος (ὁ, ἡ), лesne de авътат (skos din минte, amъцit). [εὖ, παράγω].

Εὐπαράδεκτος (ὁ, ἡ), лesne de прiimit, (ad:) de крezвt, провавілъ. [ші

Εὐπαράδοχος (ὁ, ἡ), =Εὐπαράδεκτος. [εὖ, παραδέχομαι].

Εὐπαραίτητος (ὁ, ἡ), =Εὐδυσώπητος. [εὖ, παραιτέομαι].

Εὐπαράκλητος (ὁ, ἡ), [εὖ, παρακαλέω] лesne de mînгїiat, saъ înдвплекат.

Εὐπαρακολούθητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θήτως, лesne de врmърit, (ші fir:) de цinвт шірвл, (прin врm:) de înцелес. [εὖ, παρακολουθέω].

Εὐπαρακόμιστος (ὁ, ἡ), пе каре, saъ къре каре лesne поate чinева transпорta, saъ a se transпорta пieziш, ші întp' вnъ кіпъ пв d'a dpentвл. «Πλοῦς —». Apsɨ: în каре лesne se întpodвк (прinч: пе fърішъ ші кв міч върч) лвкрврї de храnъ, saъ mърfi. (ші fir:) «Τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ συμφέρον εὐπαρακόμιστος». Пл: лesne de înдвплекат. [εὖ, παρακομίζω].

Εὐπαραλόγιστος (ὁ, ἡ) лesne de amъцit (прinч:) în соkotelї, (iap fir:) прin minчinoase aprвmentaцiї, saъ sofisme. [εὖ, παραλογίζομαι].

Εὐπαραμύθητος (ὁ, ἡ), лesne de mînгiiat, saъ înвлîпzit, potolit, înдвплекат. [εὖ, παραμυθέομαι].

Εὐπάραος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de εὐπάρηος=Εὐπάρειος.

Εὐπαράπειστος (ὁ, ἡ), лesne de înдвплекат кв амъцire ла пedpentъ, лesne de înшелат. [εὖ, παραπείθω].

Εὐπαράπλους, ου (ὁ, ἡ), пе лîngъ каре лesne ші fъръ прimежdie поате чinева плвti. [εὖ, παρὰ, πλοῦς].

Εὐπαράτρεπτος (ὁ, ἡ), = Εὐπαράπειστος, лesne de авътат din dpentъ [εὖ, παρατρέπω].

Εὐπαρατύπωτος (ὁ, ἡ), (monetъ) лesne de stamвat minчinos (Търч: калпъzъiнmte). [εὖ, παρατυπόω].

Εὐπαράφορος (ὁ, ἡ), чел че лesne se abate emind din xotape, saъ калеа чea dpeantъ (прon: ші fir:). [εὖ, παραφέρω].

Εὐπάρεδρος (ὁ, ἡ), sъвѣitopъ, statopnikъ пе лîпгъ чinева; (прin врm:) kredinчosъ. [εὖ, παρὰ, ἕδρα].

Εὐπάρειος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѫ fрѫmoшї овражї. [εὖ, παρειά].

Εὐπαρείσδυτος (ὁ, ἡ), (локъ) ѫnde лesne se поate чinева вîрî în kinъ de a nѫ se simцi. [εὖ, παρεισδύομαι].

Εὐπαρήγορος (ὁ, ἡ), ші adв: -гóρως, = Εὐπαραμύθητος. [εὖ, παρήγορος].

Εὐπάρθενος (ὁ, ἡ), поеt: (локъ) ѫnde sînt мѫлte ші fрѫmoaseʼ feчoape. 2) вѫпъ, fрѫmoasъ feчoаръ. (vezї ші εὔπαις). [εὖ, παρθένος].

Εὐπαρόδευτος, ші Εὐπάροδος (ὁ, ἡ), поеt: (локъ) лesne de трекѫt прintpʼ însѫл, saŭ de петрекѫt. [εὖ, παροδεύω, ші πάροδος].

Εὐπάροιστος (ὁ, ἡ), = Εὐπαράγωγος. [εὖ, παραφέρω, παροίσω].

Εὐπαρόξυντος (ὁ, ἡ), лesne de înтъpîtat. [εὖ, παροξύνω].

Εὐπαρόρμητος (ὁ, ἡ), лesne de îndemnat, saŭ порnit ла чева. [εὖ, παρορμάω].

Εὐπάροχος (ὁ, ἡ), лesne-dътъtorъ. [εὖ, παρέχω].

Εὐπαῤῥησίαστος (ὁ, ἡ), лesnicosъ de a ворвї fъръ sfiалъ adевърѫл. [εὖ, παῤῥησιάζομαι].

Εὐπάρυφος (ὁ, ἡ), (χaînъ) кѫ fрѫmosъ кепаръ; (прin înтind:) înвръkatъ лѫksos. [εὖ, παρυφή].

Εὐπάταγος (ὁ, ἡ), поеt: кape faчe мape sгomotъ. [εὖ, πάταγος].

Εὐπατέρεια (ἡ), поеt: чea de новîлъ tatъ. «Ναίεις εὐπατέρειαν αὐλάν». Εѫр: локѫїешtї палатѫл новîлѫлї тъ tatъ. [εὖ, πατήρ].

Εὐπάτητος (ὁ, ἡ), лesne de кълкat; saŭ вine (прea мѫлт) кълкatъ. [εὖ, πατέω].

Εὐπατόριον (τὸ), [εὐπάτωρ, enit: ал лѫї Mitpidatъ] ѫnъ гelъ de плantъ, = Βουβώνιον, (fрanц:) aigremoine, тѫpiцъ мape.

Εὐπατρίδης, ου (ὁ), новîлъ ал патpii; патpiчie. [ші

Εὐπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt:=Εὐπατρίδης. [εὖ, πατρίς].

Εὐπάτωρ (ὁ, ἡ), fiъ, saŭ fiїкъ de новîлъ tatъ. [εὖ, πατήρ].

Εὐπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), потpinitъ ла грasъ. (se konf: кѫ εὐπαγής). [εὖ, πάχος].

Εὐπεδιὰς, άδος (ἡ), în локъ de εὐπέδιος, чea кѫ fрѫmoase кîmniї. [εὖ, πεδίον].

Εὔπεζος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, πέζα] чел кѫ fрѫmoase niчoape.

Εὐπείθεια (ἡ), ѫnѫnepe. [ші

Εὐπειθέω -ῶ, вiit: -ήqω, sîntъ ѫnѫnъsъ. [din

Εὐπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), ѫnѫnъsъ, askѫлtъtorъ. 2) поеt: лesnicosъ a îndѫплека; de крezѫt. «Σήματα εὐπειθῆ». Εѫхл: [εὖ, πείθω]. [de ѫnde

Εὐπειθῶς, adв: кѫ ѫnѫnepe.

Εὔπειστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πείστως, лesne de îndѫплекat; (прin врm:) = Εὔπιστος, лesne de крezѫt. [εὖ, πείθομαι].

Εὔπεκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, πέκω] вine тѫnsъ, saŭ nientenatъ, (прin врm:)=Εὔποκος.

Εὐπελέκητος (ὁ, ἡ), лesne de чioплit. [εὖ, πελεκέω].

Εὐπελὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Εὐηπελής, saŭ грeш: în локъ de Εὐπαλής, лesnicosъ. [εὖ, πέλω].

Εὐπέμπελος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, πέμπω] влîndъ, лesnicosъ. «Οὐκ εὐπέμπελος». Εѫхл: = Δυσπέμπελος.

Εὐπένθερος (ὁ ἡ), поеt: чел кѫ новîлъ ѕокрѫ. [εὖ, πενθερός].

Εὔπεπλος (ὁ, ἡ), поеt: пѫpїtorъ de fрѫmoasъ, saŭ мъреацъ хaînъ. [εὖ, πέπλον].

Εὔπεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, πέπτω] лesne de mistѫit, saŭ de кont.

Εὐπεριάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de înвîptit, dѫs înкoaчї ші înколо. [εὖ, περιάγω].

Εὐπεριαίρετος (ὁ, ἡ), лesne de лѫat înпрежѫр, кѫръцit dene чева. «Φλοιὸς —». [εὖ, περιαιρέω].

Εὐπερίβλεπτος (ὁ, ἡ), пеапров.: = Εὐπερίοπτος. [εὖ, περιβλέπω].

Εὐπερίγραπτος, ші Εὐπερίγραφος (ὁ, ἡ), мъpцinitъ în микъ ші fрѫmoasъ fopмъ, fъкѫtъ în miniatѫръ. [εὖ, περιγράφω].

Εὐπερίθραυστος (ὁ, ἡ), лesne de fърîmat înпрежѫр. [εὖ, περιθραύω].

Εὐπερικάλυπτος (ὁ, ἡ), лesne de акопepit înпрежѫр. [εὖ, περικαλύπτω].

Εὐπερίκοπος (ὁ, ἡ), лesnicosъ a тъia, a apdika челе de прisosъ. «Εὐπερίκοπος τὰς ἐντεύξεις. Плв: fъръ мѫлте цeремonii în adѫnърї, (fрanц:) sans façons. [εὖ, περικόπτω].

Εὐπερίκτητος (ὁ, ἡ), înпрѫt: de δυσπερίκτητος, лesnicosъ a faчe съ ’l прisosїaскъ din аверіле saŭ кîштigѫл sъŭ, авѫtъ. [εὖ, περικτάομαι].

Εὐπερίληπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιλαμβάνω] лesne de конpins, saŭ înкъпѫt; микъ, пѫцinъ.

Εὐπερίοπτος (ὁ, ἡ), лesne de трекѫt кѫ вedepea, saŭ desпрецѫit. [εὖ, περιόπτομαι].

Εὐπεριόριστος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιορίζω] лesne de мъpцinit, de хotърît înпрежѫр.

Εὐπερίπατος (ὁ, ἡ), лesne de преѹмблат înпрежѹр. [εὖ, περίπατος].

Εὐπερίσπαστος (ὁ, ἡ), лesne de tpas, saŭ smѹлs din toate пърцiле de жѹр înпрежѹр. [εὖ, περισπάω].

Εὐπερίστατος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιΐσταμαι] лesne înконжѹръторŭ, saŭ de înконжѹрat. «Ἡ ἁμαρτία — ». Sкр: пъкатѹл лesne ne înконжоаръ, înкît nѹ пѹtem a nѹ къdea întp' însѹл.

Εὐπερίστροφος (ὁ, ἡ), лesne de înвîрtit înпрежѹр. [εὖ, περιστρέφω]

Εὐπερίτρεπτος (ὁ, ἡ), лesne de pestopnat. [εὖ, περιτρέπω].

Εὐπερίφωρος (ὁ, ἡ), = Εὐφώρατος. [εὖ, περὶ, φώρ].

Εὐπερίχυτος (ὁ, ἡ), лesne de ревърsat înпрежѹр de чева. [εὖ, περιχέω].

Εὐπερίψυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιψύχω] лesne de копрins de речеалъ.

Εὐπετάλεια (ἡ), поet: fem: ал лѹї..

Εὐπέταλος (ὁ, ἡ), поet: чел кѹ mѹлte, saŭ fрѹmoase fрѹnze. [εὖ, πέταλον].

Εὐπέταστος (ὁ, ἡ), [εὖ, πετάννυμι] лesne de întins, de pesfipat.

Εὐπέτεια(ἡ), лesnічїѹne; înвiлшѹгаре.[din

Εὐπετὴς, έος (ὁ. ἡ), (dѹпе ziч:) чел че каde, (шi fiг:) se кобоаръ, se sfîршеште вine (вezї шi εὐκατάστροφος); (обiч:) лesnічosŭ, ла îndemînъ; înвiлшѹгатŭ; плъкѹtŭ. [εὖ, πίπτω].

Εὔπετρος (ὁ, ἡ), fъкѹtŭ din вѹnъ пiatpъ. [εὖ, πέτρα].

Εὐπετῶς, adв: лesne; în tiкnъ. [εὐπετής].

Εὐπεψία (ἡ), вѹnъ, лesnічoasъ mistѹipe. [εὔπεπτος].

Εὐπηγὴς, έος, Ion:, шi Εὔπηκτος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὐπαγής.

Εὐπήληξ, ηκος (ὁ, ἡ), поet: пѹрtъtорŭ de fрѹmosŭ коїfŭ. [εὖ, πήληξ].

Εὐπήμαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, πημαίνω] лesne de вътъmat.

Εὔπηνος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, πήνη] вine цesѹtŭ.

Εὐπηξία (ἡ), вѹnъ калitate de клъdipe, цепenie în konstрѹкцie. [εὖ, πῆξις].

Εὔπηχυς, εος (ὁ, ἡ), поet: чел кѹ fрѹmoase враце. (εὖ, πῆχυς].

Εὐπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ), чел кѹ вѹne isвoape; (шi прin intind:) чел кѹ mѹлtъ шi гѹstoasъ zeamъ. «Βότρυς ». Епгр: [εὖ, πίδαξ].

Εὐπιθέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Εὐπειθέω. [din

Εὐπιθὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐπειθής.

Εὐπίλητος (ὁ, ἡ), [εὖ, πιλέω] вine кълкатŭ.

Εὐπίνεια (ἡ), fipeaska fрѹmѹseцe a вре ѹneї antiче konstрѹкцiї, (їар прinч:) a вре ѹnѹї ѹвражїŭ прozaiкŭ saŭ поetiкŭ, simплitatea, шi totdeodatъ вioiчїѹnea експресii, шi чл: [din

Εὐπινὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, πίνος] (прinч: desпре atлецї) înfлopitŭ, вiгѹposŭ, (шi dѹпе Apst: =Λιπαρὸς, καὶ Εὐανθὴς ἐκ τῆς παλαίστρας». 2) (desпре metaл:) акоперitŭ кѹ sdpoвoneлеле челе din toпitoape; (de ѹnde fiг: desпре stiлŭ de кѹвintŭ) каре аре пе sineшї stрълѹчindъ ачеа antiкъ simплitate шi граціе.

Εὐπιστία (ἡ), лesnічoasъ кредере, saŭ înкредере (акt: saŭ пas:). [din

Εὔπιστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πίστως, лesne крezъtорŭ, saŭ înкрezъtорŭ. 2) вредnікŭ de кредinцъ, saŭ de înкредере; (desпре лѹкр:) вредnікŭ de a fi крezѹtŭ. 3) =Εὔπειστος, sѹпѹsŭ, лesne de îndѹплекat, плекатŭ. [εὖ, πιστὸς].

Εὐπίων, ονος (ὁ, ἡ), поet: поtpiвitŭ de гpasŭ, =Εὐπαχὴς. [εὖ, πίων].

Εὐπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (кîїne) каре околеште înкоачї шi înколо ѹmблînd кѹ îndemînъtate. [εὖ, πλάνη].

Εὔπλαστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πλάστως, лesne de плъsmѹit, saŭ fopmat; saŭ îndemînatiк плъsmѹitŭ, алкъtѹitŭ. [εὖ, πλάττω]

Εὐπλατὴς, έος (ὁ, ἡ), поtpiвitŭ de латŭ. [εὖ, πλάτος].

Εὔπλειος, η, ον, поet: вine плinŭ, =Ἔμπλεως. [εὖ, πλέως].

Εὐπλεκὴς, έος поet:, шi Εὔπλεκτος (ὁ, ἡ), вine înплеtitŭ. «Σειρὰ («Δίφρος, «Δίκτυον, «Κόφινος) —». Пл: [εὖ, πλέκω].

Εὔπλευρος (ὁ, ἡ), чел кѹ вѹne (цепene) коaste. [εὖ, πλευρόν].

Εὐπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), вine îmmѹлцitŭ, пѹmъposŭ, попѹлatŭ. [εὖ, πλῆθος].

Εὔπληκτος (ὁ, ἡ), лesne de ловit. [εὖ, πλήττω].

Εὐπλήρωτος (ὁ, ἡ), лesne de ѹmплѹt, saŭ вine ѹmплѹtŭ. [εὖ, πληρόω].

Εὐπλοέω -ῶ, вiit: -ήσω, плѹteskŭ, saŭ кълъtopeskŭ пе mape nopoчit. [шi

Εὔπλοια (ἡ), вѹnъ (nopoчitъ) кълъtopie пе mape; saŭ вѹnŭ timпŭ de плѹtit. || (ка епit: ал Венерiї) dъtъtoape de вѹnъ плѹtipe. [шi

Εὐπλοίη, mi Εὐπλοΐα (ἡ), Ion: în локŭ de εὔπλοια. [шi

Εὐπλόϊμος (ὁ, ἡ), =[Εὔπλους 2].

Εὐπλοκαμὶς, ίδος (ἡ), поet: fem: ал лѹї

Εὐπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кѹ fрѹmoase

плете, saŭ коаde. [εὖ, πλόκαμος].

Εὔπλοκος (ὁ, ἡ), =Εὔπλεκτος.

Εὔπλοος -ους (ὁ, ἡ), плѹtitорŭ, saŭ кълъtорŭ пе mаре порочitŭ (кѹ пріinчosŭ timпŭ, ші чл:). 2) (пas:) локŭ бѹnŭ, лesniчosŭ de плѹtit. [εὖ, πλόος -οῦς].

Εὐπλυνὴς, έος (ὁ, ἡ), бine sпълаtŭ, кѹраtŭ. [εὖ, πλύνω].

Εὔπλωτος (ὁ, ἡ),=Εὐπλόϊμος, ші Εὔπλους, поеt: [εὖ, πλώω].

Εὐπνευστία (ἡ), лesniчĭѹne ла pesѹfлаpe. [din

Εὔπνευστος (ὁ, ἡ), лesne de pesѹfлаt (акt: saŭ пas:). 2) = Εὔπνους [εὖ, πνέω].

Εὔπνοια (ἡ), = Εὐπνευστία. 2) бѹnŭ аbѹрŭ, saŭ miposŭ. 3) sѹfлаpe de бѹnŭ вîntŭ; (пріn întind:) локŭ кѹ бѹnŭ аерŭ (deѕкisŭ). «Εὐήλιοι εὔπνοιαι». Diod: [din

Εὔπνοος -ους (ὁ, ἡ), лesniчosŭ ла pesѹfлаpe (ad: кѹ tарĭ плъmînĭ, saŭ deѕкise, ларцĭ пърĭ). «Ἵππος —». Лкs: 2) каре кѹ плъчере se pesѹfлъ, ръкоросŭ, saŭ бine mipositорŭ. «Ἀήρ εὔπνους». Лкs: (mi компр:) «Τὸ τῆς ὀψίας εὐπνούστερον». Елd: 3) (пріn întind: локŭ) ѹnde pesѹfлъ чinева sлобоd ші кѹ плъчере. «Οἶκος («Λειμών) —». [εὖ, πνοή].

Εὐποδία (ἡ), бѹnъ калitate de пічоаре. [εὔπους].

Εὐποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакŭ бine кѹĭва. [εὐποιός]. [de ѹnde

Εὐποιήτη (ἡ), поеt: fem: ал лѹĭ εὐποίητος. [ші

Εὐποιητικὸς, ὴ, ὸν, аплекаtŭ ла fачере de бine. [ші

Εὐποίητος (ὁ, ἡ), бine-fъкѹtŭ.

Εὐποιΐα (ἡ), fачере de бine. [εὐποιός].

Εὐποίκιλος (ὁ, ἡ), поеt: fрѹmos-пestpiцаtŭ, =Πολυποίκιλος. [εὖ, ποικίλος].

Εὐποιὸς (ὁ, ἡ), бine fъкъtорŭ. [εὖ, ποιός].

Εὔποκος (ὁ, ἡ), поеt: лînosŭ, saŭ чел кѹ fрѹmoasъ лînъ. [εὖ, πόκος].

Εὐπολέμητος (ὁ, ἡ), лesne de pesбоit, saŭ бірѹit. [εὖ, πολεμέω].

Εὐπόλεμος (ὁ, ἡ), îndemînatiкŭ, saŭ порочitŭ în pesбоĭŭ. [εὖ, πόλεμος].

Εὐπολιόρκητος (ὁ, ἡ), лesne de înпpesopat, saŭ de лѹat пріn înпpesopape. [εὖ, πολιορκέομαι].

Εὔπολις, ιδος (ὁ, ἡ), копрinzъtорŭ de mѹлte ші шарĭ, saŭ fрѹmoase ораше. [εὖ, πόλις].

Εὔπομπος (ὁ, ἡ), tріші цъtорŭ, повъцѹitорŭ, saŭ пеtрекъtорŭ de чinева sігѹрŭ, saŭ порочitŭ. [εὖ, πέμπω].

Εὐπόρευτος (ὁ, ἡ), чел че merцe, кълъtореште, saŭ ѹmблъ бine; saŭ лesne de ѹmблаt. [εὖ, πορεύομαι].

Εὐπορέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ miжлоаче; (кѹ цen:) sîntŭ înлesnitŭ, înбілшѹгаtŭ de чева; (miж:) sîntŭ богаtŭ; în бѹnъ stape; (pap stръm: кѹ ак:) înлesneskŭ; (ші пas:) mъ afлѹ ла îndemînъ. [εὔπορος]. [de ѹnde

Εὐπόρημα (τὸ), кіпŭ, miжлокŭ пъѕкочitŭ de îndatъ.

Εὐπόρθητος (ὁ, ἡ), лesne de жъfѹit. [εὖ, πορθέω].

Εὐπορία (ἡ), înлesnitate în tречере (de dрѹmŭ, de pîŭ, ші чл:); (fir:) білшѹгŭ de mtжлоаче; авере de бanĭ mi чл:; капачitate, iskѹsinцъ; бѹnъ окazie; (în цen:) înлesnitate. [εὔπορος].

Εὐπόριστος (ὁ, ἡ), лesne de къпътѹit, saŭ doбîndit. [εὖ, πορίζομαι].

Εὔπορος (ὁ, ἡ), (dрѹmŭ) лesne de tpeкѹt; (акt:) каре трече лesne; (fir:) înлesnitŭ (saŭ ші пъѕкочitорŭ) de miжлоаче; (пріn întind:) înбілшѹгаtŭ, богаtŭ; (în цen:) лesniчosŭ, лesne de doбîndit, saŭ de съвîршit. [εὖ, πόρος]. [de ѹnde

Εὐπόρως, adв: лesne, кѹ înлesnipe.

Εὐπόρφυρος (ὁ, ἡ), чел кѹ fрѹmoasъ порfiръ; saŭ (греш:) în локŭ de ἐμπόρφυρος. [εὖ, πορφύρα].

Εὐποτμία (ἡ), поеt: порочіре, fepiчіpe. [din

Εὔποτμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πότμως, порочitŭ, fepiчitŭ. [εὖ, πότμος].

Εὔποτος (ὁ, ἡ), лesne, saŭ бѹnŭ de бъѹt. [εὖ, πίνω].

Εὔπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѹ бѹne (fрѹmoase, saŭ цепене, ĭѹцĭ) пічоаре. [εὖ, ποῦς].

Εὐπραγέω -ῶ, віit: -ήσω, = Εὖ πράττω, isбѹteskŭ în tpeбіле меле, sîntŭ порочitŭ. [εὐπραγής]. [de ѹnde

Εὐπράγημα (τὸ), порочitъ întpeпpindepe, saŭ întîmпларе (бродеалъ).

Εὐπραγὴς, έος (ὁ, ἡ), порочitŭ, saŭ isбѹtitорŭ în tpeбіле sале. [εὖ, πράττω]. [de ѹnde

Εὐπραγία (ἡ), порочіре, isбѹtipe, nemepipe.

Εὔπρακτος (ὁ, ἡ), лesne de съвîрmit. 2) = Εὐπραγής. [ші

Εὐπραξία (ἡ), =Εὐπραγία. 2) віртѹoasъ пѹртаре; fачере de бine. [ші

Εὔπραξις, εως (ἡ), поеt: = Εὐπραξία. [εὖ, πράττω].

Εὔπρεμνος (ὁ, ἡ), чел кѹ бѹnŭ tpѹnкiŭ,

(кочеанъ̆). [εὖ, πρέμνον].

Εὐπρέπεια (ἡ), бѫнъ кѫвіінцъ, saъ̆ pîndѫіалъ, регѫларitate; fрѫmosъ̆ екstеріоръ̆; подоавъ; віне потрівітъ̆ претекstъ̆ (прічінѫіре). [din

Εὐπρεπὴς [εὖ, πρέπει], έος (ὁ, ἡ), чел кѫ fрѫmosъ̆, мърецӑ екstеріоръ̆; înподовітъ̆, арътosъ̆; віне потрівітъ̆; saъ̆ de бѫнъ кѫвіінцъ. «Λόγος («Πρόφασις) — ». Еѫр: mi Тѫч:

Εὔπρεπτος (ὁ, ἡ), поет: în локъ̆ de εὔπρεπὴς. (вezї ші πάμπρεπτος).

Εὐπρεπῶς, adв: кѫ бѫнъ кѫвіінцъ, saъ̆ арътаре (апарінцъ). [εὐπρεπής].

Εὔπρηκτος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ̆ de εὔπρακτος.

Εὐπρηξίη (ἡ), Ion: în локъ̆ de εὐπραξία.

'Εὐπρήσσεσκον, поет· în локъ̆ de εὖ ἔπρασσον, лѫкраъ̆ віне ші кѫрînd.

Εὔπρηστος (ὁ, ἡ), поет: [εὖ, πίμπρημι] лesne de апрins, ші aps. (акт: saъ̆ між: ші пas:)

Εὐπρήων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ мѫлте sкosѫрї, капѫрї (de mape). [εὖ, πρηών].

Εὔπριστος (ὁ, ἡ), [εὖ, πρίζω] віне херъstрѫітъ̆, saъ̆ лesne de херъstрѫіt.

Ευπροαίρετος (ὁ, ἡ), чел че лesne алеце, хотъраште, saъ̆ se алеце; чел кѫ бѫнъ воінцъ, saъ̆ каре преferъ вінеле. [εὖ, προαιρέομαι].

Εὐπροόρατος (ὁ, ἡ), лesne de превъzѫt. [εὖ, προοράω].

Εὐπρόσδεκτος (ὁ, ἡ), лesne, saъ̆ кѫ мѫлцѫміре пріімітъ̆. [εὖ, προσδέχομαι].

Εὐπρόσεδρος (ὁ, ἡ), = Εὐπάρεδρος. [εὖ, πρὸς, ἕδρα].

Εὐπροσηγορία (ἡ), лesnічїѫне, saъ̆ блажінie în salѫtаре, afaвілitate. [din

Εὐπροσήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γόρως, чел че лesne ші кѫ блîndеце salѫtъ пе (ворбеште, se adѫнъ кѫ) ор чіне; afaвілъ̆. [εὖ, προσήγορος].

Εὐπρόσθετος (ὁ, ἡ), лesne de adъогat ѫndева, saъ̆ de креsкѫt прin adaosъ̆. [εὖ, προστίθεμαι].

Εὐπρόσιτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίτως. [εὖ, πρόσειμι] лesne de апропіat.

Εὐπροσόδευτος (ὁ, ἡ), чел че аре, saъ̆ dъ бѫне венітѫрї. [εὖ, προσοδεύω].

Εὐπρόσοδος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όδως, = Εὐπρόσιτος. 2)=Εὐπροσόδευτος. [εὖ, πρόσοδος]

Εὐπρόσοιστος (ὁ, ἡ), [εὖ, προσφέρω, προσοίσω] = Εὐπρόσιτος, лesne de апропіat; (în цен:) лesnічosъ̆.

Εὐπροσόμιλος (ὁ, ἡ), =Εὐπροσήγορος. [εὖ, πρὸς, ὅμιλος].

Εὐπροσόρμιστος (ὁ, ἡ), (локъ̆) лesnічosъ̆ de a траце кѫ корабіа ла ѫsкatъ̆, saъ̆ în портъ̆. [εὖ, προσορμίζομαι].

Εὐπρόσρητος [εὖ, πρὸς, ῥητός], ші

Εὐπρόσφθεγκτος (ὁ, ἡ), = Εὐπροσήγορος. [εὖ, προσφθέγγομαι].

Εὐπρόσφορος (ὁ, ἡ), бѫнъ̆ ла mînкаре, (каре se мънînкъ кѫ гѫstъ̆). 2) = (saъ̆ греш: în локъ̆ de) Εὐπρόφορος, віне пронѫнцъторъ̆. [εὖ, προσφέρω].

Εὐπρόσφυτος (ὁ, ἡ), лesne de лiпit, ші întрѫпat кѫ чева. [εὖ, προσφύομαι].

Εὐπροσωπέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ̆, saъ̆ мъ арътъ̆ fрѫmosъ̆ ла faцъ, плакъ̆. «Θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι». Sкр: sъ плакъ, ші sъ isбѫtiaskъ. [ші

Εὐπροσωπία (ἡ), калitatea лѫї...

Εὐπρόσωπος (ὁ, ἡ), ші adв: -ώπως, чел кѫ fрѫmoasъ, блажінъ faцъ; весѫлъ̆; (fir:) пърѫtъ̆) (în арътаре) бѫнъ̆. [εὖ, πρόσωπον].

Εὐπροφάσιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, лesnічosъ̆ a гъsi претекste; saъ̆ înfъцішатъ̆ кѫ бѫне прічінѫірї. [εὖ, προφασίζομαι].

Εὐπρόφορος (ὁ, ἡ), лesne de пронѫнцat, saъ̆ екsпрimat. (акт: ші пas:) [εὖ, προφορά].

Εὐπρημνὴς, έος, поет: ші Εὐπρυμνος (ὁ, ἡ), (корабіе) кѫ бѫнъ пѫпъ; (прin întind:) віне fъкѫtъ; (fir:) sігѫръ. [εὖ, πρύμνη].

Εὐπρωρος (ὁ, ἡ), (корабіе) кѫ бѫнъ прѫъ; (fir:) =Εὐπρόσωπος. [εὖ, πρώρα].

Εὔπταιστος (ὁ, ἡ), лesne de a se потікni, saъ̆ a потікni, алѫнекosъ̆, nesігѫръ̆, прімеждіosъ̆. [εὖ, πταίω].

Εὔπτερος, ші Εὐπτέρυγος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫне арінї; (прin întind:) 'налт-sбѫръторъ̆; (fir:) mîndрѫ. [εὖ, πτερόν, ші πτέρυξ].

Εὐπτησία (ἡ), [εὖ, ἵπταμαι] лesnічїѫне, îndemînъtate ла sборъ̆.

Εὐπτοίητος (ὁ, ἡ), поет: лesne de sперіat, de înгрozit, =Εὐπτόητος.

Εὐπτόλεμος (ὁ, ἡ), поет: în локъ̆ de εὔπόλεμος. [εὖ, πτόλεμος].

Εὔπτορθος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ мѫлте ші fрѫmoase кръчї. [εὖ, πτόρθος].

Εὐπυγία (ἡ), калitatea лѫї....

Εὔπυγος (ὁ, ἡ), = Καλλίπυγος. [εὖ, πυγή].

Εὐπυνδάκωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, πύνδαξ] чел кѫ бѫнъ̆, цеапъпъ̆ fѫndъ̆.

Εὔπυργος (ὁ, ἡ), поет: (четате) кѫ fрѫmoase тѫрнѫрї. [εὖ, πύργος].

Εὔπυρος, ші Εὐπυροφόρος (ὁ, ἡ), поет: продѫкъторъ̆ de мѫлтъ̆ ші бѫнъ грîъ̆. [εὖ, πυρός].

Εὐπύρωτος (ὁ, ἡ), лesne de înfокat, saъ̆

*

рошit în fокŭ. [εὖ, πυρόω].

Εὐπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ fрȣmoasъ барбъ. [εὖ, πώγων].

Εὔπωλος (ὁ, ἡ), поet: чел че аре, saŭ продȣче мȣлцĭ ші бȣнĭ mînжĭ. [εὖ, πῶλος].

Εὐραθάμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поet: каре пікъ мȣлте ші înбілшȣгате пікътȣрĭ. [εὖ, ῥαθάμιγξ].

Εὐραὶ (αἱ), [οὐρὰ, вezĭ ші εὖρος] къпътîїеле osii, пе каре se потрівеsк роателе.

Εὑράμην, (maĭ noŭ) між: nex: 1: ал лȣĭ εὑρίσκω.

Εὐρὰξ, [εὐρὺς] adв: поet: în латŭ, кам департе; (de ȣnde se întребȣinцeazъ, кînd stрігъm кȣĭва sъ se dea) în латȣре, ла о парте. Іл: О. ші Л.

Εὐραφὴς, έος (ὁ, ἡ), бine кȣsȣtŭ. [εὖ, ῥαφή].

Εὐρεὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Εὔρυτος.

Εὐρείτης, ου, ші Εὔρειτος (ὁ, ἡ), поet: = Εὔρυτος.

Εὐρείων, ουσα, ον, поet: =Εὐρεής.

Εὕρεμα (τὸ), =Εὕρημα.

Εὑρεσιέπεια (ἡ),=Εὑρεσιλογία. [ші

Εὑρεσιεπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Εὑρεσιλογέω. [din

Εὑρεσιεπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὐρεσιλόγος. [εὕρεσις, ἔπος].

Εὑρεσίκακος (ὁ, ἡ), пъsкочitорŭ, saŭ sкорnitорŭ de реле. [εὕρεσις, κακὸν].

Εὑρεσιλογέω -ῶ, віit: -ήσω, аfлȣ, гъseskŭ кȣвinte siлite (sofisme), ка sъ еksплікŭ, saŭ sъ îndрептъцeskŭ чева; прічінȣїeskŭ ȣнеле пентрȣ алтеле. [ші

Εὑρεσιλογία (ἡ), гъsіре de дешарте кȣвinte în прічінȣіре desпре чева. [din

Εὑρεσιλόγος (ὁ, ἡ), гъsitорŭ de дешарте кȣвinte sпре акоперіреа adевърȣлȣĭ. [εὕρεσις, λόγος].

Εὑρέσιος (ὁ), патронŭ ал пъsкочірілор, saŭ înвенцiілор (епit: ал лȣĭ Жое). [din

Εὕρεσις, εως (ἡ), гъsіре; пъsкочіре; deskоперіре. [εὑρίσκω].

Εὑρεσίτεχνος (ὁ, ἡ), поet: пъsкочitорŭ de мештешȣгȣрĭ, sȣŭ машінъріĭ. [εὕρεσις, τέχνη].

Εὑρετέος, α, ον, поsit: ал лȣĭ εὑρίσκω.

Εὑρέτης, ου, saŭ οῦ (ὁ), аfлъторŭ, saŭ пъsкочitорŭ de чева. [εὑρίσκω]. [de ȣnde

Εὑρετικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatікŭ în пъsкочірĭ.

Εὑρέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ εὑρέτης.

Εὑρετὸς, ὴ, ὸν, гъsitŭ; аfлатŭ, saŭ пъsкочitŭ. 2) пȣtinчosŭ а se аfла, ші чл: [εὑρίσκω].

Εὑρέτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ εὑρέτης.

Εὕρετρον (τὸ), dарŭ de рesплътіре аfлъторȣлȣĭ de чева. [ші

Εὕρημα (τὸ), аfлътȣръ, saŭ пъsкочitȣръ; (іар прінч:) чева гъsitŭ din întîmпларе, ші пе непъдъждȣite; (de ȣnde) кîштігŭ întîmплъторŭ, =Ἕρμαιον. [εὑρίσκω].

Εὐρημοσύνη (ἡ), (неапр:) =Καλλιέπεια, елокȣінцъ. [din

Εὐρήμων, ονος (ὁ, ἡ), (неапр:) în локŭ de εὐφραδής, бine ворбitорŭ. [εὖ, ῥῆμα].

Εὔρην, ηνος, ші Εὔρηνος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ῥὴν], = Εὔαρνος.

Εὑρησιεπὴς, Εὑρησιλογέω, ші чл: каȣтъ εὑρεσιεπής, ші чл:

Εὕρησις, εως (ἡ), = Εὕρεσις, ші Εὑρητέος = Εὑρετέος.

Εὔρητος (ὁ, ἡ), бine-zisŭ. [εὖ, ῥητός].

Εὑρήτωρ, ορος (ὁ), =Εὑρέτης.

Εὔριζος (ὁ, ἡ), чел кȣ бȣне ші мȣлте ръдъчінĭ, бine înръдъчінатŭ. [εὖ, ῥίζα].

Εὔριν, ινος, ші Εὔρινος (ὁ, ἡ). чел кȣ бȣнŭ nasŭ (ad: miposŭ). [εὖ, ῥίς].

Εὔρινος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ῥινὸς] fъкȣtŭ din (saŭ акоперitŭ, къптȣшitŭ кȣ) бȣнъ, цеапънъ піеле.

Εὐρίπιστος (ὁ, ἡ), лesne мішкатŭ de ор че sȣfларе de вîntŭ; (fir:) ȣшорŭ, skimбъчosŭ, nestatорnікŭ [εὖ, ῥιπίζομαι]; ші =кȣ

Εὔριπος (ὁ, ἡ), [εὖ, ῥιπή] лesne, saŭ nekontenit мішкатŭ; (fir:) nestatорnікŭ, skimбъчosŭ. || (sȣвst: бърб:) ор че stрimtoape de шаре (dар маĭ кȣ seamъ чеа dintре Беоцiа ші Еȣбеа), ȣnde se faче реfлȣksŭ; (în цen:) каналŭ. [de ȣnde

Εὐριπώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о stрimtoape de маре, (adікъ) sȣпȣsŭ ла реfлȣкse; (fir:) nestatорnікŭ, nesігȣрŭ.

Εὑρίσκω, віit: εὑρήσω, (тре de кȣ: εὕρηκα, ші пas: εὕρημαι, nex: εὕρον, ші між: εὑρόμην, ші маĭ noŭ εὑράμην, ші пas: εὑρέθην) гъseskŭ (къȣtînd, saŭ din întîmпларе); аfлȣ; nemереskŭ; пъsкочеskŭ, «Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ, εὑρήκαμεν τὸν Μεσίαν». Sкр: Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν». Ткр: «Ὁ τὴν κωμῳδίαν εὑρὼν Ἐπίχαρμος». Ткр: (ші між:) «Ὄνομα εὕρεο, ὅττι κε θείης παιδί». Od: T: (іар маĭ des în fрas:) «Ἀπεδίδοτο, εἰ πολὺ ἀργύριον εὑρίσκοι. Ккп: «Πόσον ἂν οἴῃ εὑρεῖν τὰ σὰ κτήματα πωλούμενα»; Ksn: (ші абsол:) «Πωλεῖ, καὶ ἀποδίδοται τοῦ εὑρόντος (în локŭ τοῦ εὑρεθέντος)». пе кîtŭ sева гъsi. (вezĭ ші ἀλφαίνω). (між: nex: εὑράμην însem: доbîndeskŭ). «Εὕραιο τῆς προθυμίας ἀμοιβὴν

παρὰ θεοῦ. Sin: «Ἀτέλειαν παρ' αὐτῶν εὕραντο». Dm: aŭ doвîndit.

Εὐροέω -ῶ, вiit: -ήσω, кѫргѫ вine (fъръ опрiре, saŭ înвiлшѫгat); (fiг:) înaintezŭ, isвѫteskŭ, mepгŭ вine. [ші

Εὔροια (ἡ), вѫnъ (înвiлшѫгatъ) кѫрцере de лiкѫidŭ; (fiг:) лesniчĭѫne în eкsпpesie. «Εὔροια λόγου». Лкs: (fiг:) înaintape, isвѫtipe, nemepipe. [εὔροος -ους].

Εὐροίζητος (ὁ, ἡ), поet: tape вîжiitopŭ în sвopѫл sъŭ. [εὖ, ῥοῖζος].

Εὐροκλύδων, saŭ (dѫпe îndp: алt:) Εὐρυκλύδων, ονος (ὁ), mape fѫptѫnъ, saŭ вiжелie sкopnitъ de вîntѫл pesъpiteanŭ. [εὖρος, κλύδων].

Εὐρόνοτος (ὁ), вîntѫл de ла pesъpitŭ ші miazъ-zi. [εὖρος, νότος].

Εὔροος -ους (ὁ, ἡ), лin, saŭ înвîлшѫгat кѫргъtopŭ; (fiг:) лesniчosŭ în eкsпpesiĭ, saŭ în вopвipe; (пpin întind:) înaintъtopŭ, isвѫtitopŭ dѫпe dopinцъ; (med:) «Σῶμα εὔρουν». Лкs: але кърѫĭa toate sкѫрцеpiле ѫmezeлiлop se fak вine ші лesne. (εὖ, ῥοὴ].

Εὔροπος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ῥοπὴ] лesne de înкoвoĭat, mлъdiosŭ, saŭ лesne înвîptitŭ. «Ἅμμα — ». Eпгр: лацŭ лesne de stpîns tpъгîndѫ se.

Εὖρος, (ὁ), [οὖρος, saŭ αὖρα] вîntŭ pesъpiteanŭ.

Εὖρος, εος -ους (τὸ), лъцime.

Ἐὔῤῥαπις, ιδος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ῥαπὶς] пѫpтъtopŭ de вѫnъ вaргъ, saŭ вastonŭ.

Ἐὔῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὐραφής.

Ἐὔῤῥεῖος, поet: în локŭ de εὐρεέος, цen: ал лѫĭ εὐρεής.

Ἐὔῤῥείτης, ші Ἐὔῤῥειτος, ου (ὁ), ші Ἐὔρείων, ουσα, ον, поet: în локŭ de εὐρείων, εὔρυτος, ші чл:

Ἐὔῤῥην (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὔρην, ші Ἐὔῤῥηνος, în локŭ de εὔρηνος.

Ἐὔῤῥηχος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ῥῆχος] înapmatŭ de natѫpъ кѫ mѫлцĭ ші tapĭ гimпĭ.

Ἐὔῤῥιν, ινος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὔριν.

Ἐὔῤῥοος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de εὔροος.

Εὐρὺ, neѫt: лѫi εὐρὺς. || (кa adв: saŭ пaptiк: înteц: în комп:) = Ἐρι ші Ἀρι.

Εὐρυάγυιος, άγυια, ον, поet: (пpinч: opaшŭ) кѫ лapцi, ѫлiцe, (ad:) mape. [εὐρὺς, ἀγυιά].

Εὐρυαίχμας, α (ὁ), Dop: поet: a кърѫĭa sѫлiцъ ape askѫцitѫл вîpfŭ лъtъpeцŭ, (пpin ѫpm:) este mape; (пpin întind:) a кърѫĭa stъпînipe se întinde deпapte; saŭ алкъtѫitŭ din mѫлцĭ ші вiteжĭ sѫлiцaшĭ (pesвoĭniчĭ); (in цen:) вiteazŭ; saŭ mѫлtŭ ла nѫmъpŭ. «Στρατός — ». Пind: [εὐρὺς αἰχμὴ].

Εὐρύαλος, ου, ші Εὐρυάλως, ωος (ὁ, ἡ), поet: чел че ape лapгъ apie, saŭ întinsŭ околŭ; (în цen:) лapгŭ, sпaцiosŭ. [εὐρὺς, ἅλως.

Εὐρυάνασσα, ης (ἡ), поet: mape (saŭ de mape imпepiŭ) îmпъpъteasъ. [εὐρὺς, ἄνασσα].

Εὐρυβατεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ пoptŭ кa Eѫpiвatŭ (вestitŭ amъцitopŭ), mъ вiклeneskŭ, ѫneлteskŭ intpiцĭ. [Εὐρυβάτης].

Εὐρύβατος (ὁ, ἡ), поet: [εὐρὺ, βαίνω] (локŭ) пentpѫ a кърѫia tpeчepe se чep mapĭ пaшĭ, (adiкъ) întinsŭ, sпaцiosŭ.

Εὐρυβίας, α (ὁ), Dop: ші Εὐρυβίης, ου (ὁ), Ion: поet: [εὐρὺς, βία] tape, пѫtepniкŭ.

Εὐρυβόας, α (ὁ), поet: чел кѫ mape глasŭ [εὐρὺς, βοή].

Εὐρυγάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ лapгŭ, mape пîntече. [εὐρύς, γαστήρ].

Εὐρυγένειος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ лatъ, mape вapвъ. [εὐρὺς, γένειον]. 2) копpinzъtopŭ de (saŭ întinsŭ în) mѫлte neamѫpĭ. «Αἰὼν — ». Non: [εὐρύς, γενεά].

Εὐρυδίνης, ου (ὁ), поet: (pîŭ) але кърѫĭa апе fak mapĭ вѫлtoape, (ad:) лatŭ, adînкŭ. [εὐρὺς, δίνη].

Εὐρυέδης, εος (ὁ, ἡ), поet: [εὐρὺς, ἕδος]. чел кѫ лatŭ (mape, întinsŭ) fѫndŭ; лapгŭ. sпaцiosŭ.

Εὐρυὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὔροος.

Εὐρυθέμεθλος, ші Εὐρυθέμειλος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ лate (întinse, цeпene) temeлiĭ. [εὐρὺς, θέμεθλον].

Εὐρυθμία (ἡ), apmonie de taкtŭ, saŭ de mъsѫpъ, пpoпopцie. [din

Εὔρυθμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρύθμως, (mѫs:) чел кѫ вѫnŭ taкtŭ, apmoniosŭ; (în цen:) пotpiвitŭ, пpoпopцionatŭ. [εὖ, ῥυθμός].

Εὐρυκάρηνος (ὁ, η), поet: чел кѫ лatŭ капŭ. [εὐρὺς, κάρηνον].

Εὐρύκερως, ω, saŭ ωτος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ лate, saŭ mapĭ коapne. [εὐρὺς, κέρας].

Εὐρυκλύδων, ονος (ὁ), вezĭ εὐροκλύδων.

Εὐρυκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кѫ mape пîntече, saŭ кѫ лapгъ adînкъtѫpъ, sкoвitѫpъ, гaѫpъ. [εὐρὺς, κοιλία].

Εὐρύκολπος (ὁ, ἡ), чел кѫ лapгŭ sînŭ; sпaцiosŭ. (вezĭ ші εὐρύστερνος). [εὐρὺς, κόλπος].

Εὐρυκόωσα (ἡ), поet: [εὐρὺ, κοέω] кape aѫde, saŭ se aѫde de deпapte. «Νὺξ — ». Eѫfop: (вezĭ εὐήκοος).

Εὐρυκρείων οντος (ὁ), поет: mape îmпъратŭ. [εὐρὺς, κρέω, κρείω].

Εὐρυλείμων, ωνος (ὁ, ἡ), поет: копрinzъtорŭ de лate (întinse) лівezĭ. [εὐρὺς, λειμών].

Εὐρυμέδων, οντος (ὁ), поет:=Εὐρυκρείων. [εὐρὺς, μέδω].

Εὐρυμενὴς, έος, ші Εὐρύμενος, ші (în sink:) Εὔρυμνος (ὁ, ἡ), поет:=[Εὐρὺς], латŭ, ларгŭ, întinsŭ

Εὐρυμέτωπος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ латъ fрȣnte. «Βοῦς — ». Om: [εὐρὺς, μέτωπον].

Εὐρύνω [εὐρὺς], віit: -υνῶ, лъцeskŭ, лърцeskŭ. «Εὐρύνων τὸ μέσον». Ер: лъsînd ларгŭ міжлокȣл.

Εὐρύνωτος (ὁ, ἡ), поет: латŭ în sпate. [εὐρὺς, νῶτος].

Εὐρυόδειος, α saŭ ος, ον, поет: (локŭ) кȣ ларцĭ dрȣmȣрі; (прin ȣрm:) ларгŭ, întinsŭ. (вezĭ ші εὐρύπορος). [εὐρὺς, ὁδός].

Εὐρύοπα, αο, Еол: поет: în локŭ de εὐρυόπης, ου (ο), [εὐρὺς, ὄψ] a кърȣĭa вedepe ажȣнце (saŭ глasȣл se aȣde) deпapte.

Εὐρυπέδιλος (ὁ, ἡ), поет: (пічорŭ) de ларгъ înкълцъminte, (adікъ) латŭ. [εὐρὺς, πέδιλον].

Εὐρύπεδος (ὁ, ἡ), поет: копрinzъtорŭ de întinse кîmпіĭ; (în цen:) ларгŭ, sпaцiosŭ. [εὐρὺς, πέδον].

Εὐρύπορος (ὁ, ἡ), чел кȣ ларцĭ tречерĭ; (în цen;) întinsŭ, ларгŭ. «Θάλασσα — ». Om: (вezĭ ші εὐρειόδειος). [εὐρὺς, πόρος].

Εὐρυπρωκτία (ἡ), sȣвst: ал лȣĭ...

Εὐρύπρωκτος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, πρωκτὸς] = Κύναιδος пре-кȣрварŭ. [вezĭ ῥαφανιδόω].

Εὔρυπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ῥύπτω] лesne de sпълat, de кȣръцit.

Εὐρυπυλὴς, έος, ші Εὐρύπυλος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ ларцĭ порцĭ. [εὐρὺς, πύλη].

Εὐρυρέεθρος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ латъ кȣрцере. «Ποταμὸς—». Іл: Ф. [εὐρὺς, ῥέεθρον].

Εὐρυρέων, ουσα, ον, поет: = Εὐρυρέεθρος.

Εὐρὺς [εὖρος], έος, εῖα, ύ, латŭ, ларгŭ, întinsŭ. «Τεῖχος — ». Іл: М. (ші fir·). «Κλέος εὐρύ». Od: Ψ.

Εὐρυσάκης, εος (ὁ, η), поет: чел кȣ латŭ sкȣtŭ, павъzъ. [εὐρὺς, σάκος].

Εὐρυσθενὴς, [εὐρὺς, σθένος] έος (ὁ, ἡ), поет: foapte tape, пȣtepnікŭ.

Εὔρυσμα (τὸ),=(întрев: пȣmaĭ комп:) Ἀνεύρυσμα (вezĭ ziч:), aneвpікmŭ. [εὐρύνω]. [de ȣnde

Εὐρυσματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ simпtome de aneвpismŭ, saŭ ка aneвpismŭ. (вezĭ ἀνεύρυσμα).

Εὐρύσορος (ὁ, ἡ), поет: (mopmîntŭ) копрinzъtорŭ de mape кȣшчĭȣгŭ, (adікъ) mape. [εὐρὺς, σορός].

Εὐρύστερνος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ латŭ піeптŭ; saŭ (fir:) чел кȣ mape înкъпъчĭȣne, ларгŭ. [εὐρύς, στέρνον].

Εὐρυστήθης, εος (ὁ, ἡ),=Εὐρύστερνος. [εὐρὺς, στῆθος].

Εὐρυστομία (ἡ), лърцime de гȣръ, saŭ пронȣнцape, ворвіре кȣ гȣра deskisъ. [din

Εὐρύστομος (ὁ, ἡ), ларгŭ ла гȣръ, saŭ intpape; (în цen:) латŭ, ларгŭ. [εὐρὺς, στόμα, saŭ στόμιον].

Εὐρυτενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: întinsŭ deпapte, saŭ de шape întindepe, sпaцiosŭ. [εὐρὺς, τείνω].

Εὐρύτης (ἡ), лъцiше, лърцime. [εὐρύς).

Εὐρύτιμος (ὁ, ἡ), поет: чел de mape чinste. «Ζεὺς —». Пind: [εὐρὺς, τιμὴ].

Εὔρυτος (ὁ, ἡ), чел кȣ înвілmȣгate кȣрцерĭ de лimпezĭ апе. [εὖ, ῥέω].

Εὐρύτρητος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, τιτράω] ларггъȣpitŭ, saŭ чел кȣ ларцĭ гъȣрĭ.

Εὐρυτριαίνης, ου (ὁ), поет: чел кȣ mape tpidintъ. [εὐρὺς, τρίαινα, вezĭ ziч:].

Εὐρύτρυπος (ὁ, ἡ), = Εὐρύτρητος. [εὐρὺς, τρύπα].

Εὐρυφαὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, φάος] în ларгŭ, saŭ deпapte лȣminъtорŭ.

Εὐρυφαρέτρης, ου (ὁ), поет: чел кȣ ларгъ, mape tȣлвъ. [εὐρὺς, φαρέτρα].

Εὐρυφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (плantъ) але къpia toate пърцiле sînt mapĭ, (ad:) înflopitъ, saŭ віne кpeskȣtъ.

Εὐρυφωνία (ἡ), ворвіре кȣ ларгŭ, mape глasŭ. [din

Εὐρύφωνος (ὁ, ἡ) ворвitорŭ кȣ ларгŭ (пpea deskisŭ) глasŭ. [εὐρὺς, φωνή].

Εὐρυχαδής, έος (ὁ, ἡ,), поет: [εὐρὺς, χανδάνω] чел кȣ mape înкъпъчĭȣne. (se konf: кȣ εὐρυχανής)

Εὐρυχαίτης, ου (ὁ), поет: чел кȣ mape коamъ, saŭ mȣлtŭ ші лȣпгŭ пърŭ. [εὐρὺς, χαίτη].

Εὐρυχανὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, χαίνω] поет: чел кȣ ларгъ къsкътȣръ, saŭ гȣръ.

Εὐρύχορος (ὁ, ἡ, (локŭ) ларгŭ, în кape se пot fopma mȣлte хорȣрĭ. [εὐρὺς, χορός].

Εὐρυχωρὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐρύχωρος.

Εὐρυχωρία (ἡ), лърцime de локŭ. [din

Εὐρύχωρος (ὁ, ἡ), (локŭ ларгŭ, sпaцiosŭ, înкъпъtорŭ, ші чл: [εὐρὺς, χῶρος].

Εὐρύωψ, ωπος saŭ οπος (ὁ, ἡ), поет: чел че вede întins, deпapte. (вezĭ ші εὐρύοπα). [εὐρὺς, ὤψ].

Εὐρώγης, εος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ mȣлte ші бȣne бробоане. «Σταφυλὴ—». Епгр: [εὖ, ῥώξ].

Εὐρώδης, εος (ὁ, ἡ), поет: (прin sink: ші întрȣn:) în локȣ de εὐρυόδειος, ларгȣ, înкъпъторȣ. (iар dȣпе алцii în локȣ de...

Εὐρώεις [εὐρὼς], εσσα, εν, поет: mȣчеdȣ; (прin întind:) чецosȣ, întȣпекosȣ; (прin întind: saȣ абȣzȣ) ларгȣ.

Εὐρωπὸς [εὐρὺς, ὤψ], ὴ, ὸν, поет: латȣ, ларгȣ. 2) (dȣпе алцiї) = Εὐρώεις, întȣпекosȣ; (în цen:) пеmърцinitȣ.

Εὐρὼς [în afin: кȣ εὖρος], ῶτος (ὁ), mȣчегаiȣ; рȣцinъ; soaïe. (bezї ші νοτίς).

Εὐρωστέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ вîрtosȣ, sъnъtosȣ. [ші

Εὐρωστία (ἡ), sъnъtate, вîрtȣte, ші чл: [din

Εὔρωστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ῥώννυμι] sъnъtosȣ, вîрtosȣ, цеапъnȣ. [de ȣnde

Εὐρώστως, adв: кȣ вîрtȣte, цепенie, воїnічеште.

Εὐρωτιάω -ῶ, [εὐρώς], biit: -άσω, mȣчezeskȣ. «Βίος εὐρωτιῶν». Apstf: (прin întind:) віацъ лiniштitъ.

Ἐὺς, ἐῆος (ак: ἐὺν), поет: бȣnȣ; вiteazȣ; noбiлȣ; fрȣmosȣ. || (neȣt: întреbȣinцatȣ nȣmaї ла цen: îm: лȣîndȣse ка sȣбst: în însemn: de) челе бȣne, feрiчiрiле. «Θεοὶ δοτῆρες ἐάων». Om:

Εὖσα, Dop: în локȣ de ἐοῦσα, οὖσα, nom: sinг: de fem: партiч: ал лȣї εἰμί.

Εὖσα, nex: 1: ал лȣї εὕω.

Εὐσανίδωτος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лȣї εὔσελμος. [εὖ, σανίς].

Εὐσαρκία (ἡ), трȣпешie, saȣ гръsime de трȣnȣ. [din

Εὔσαρκος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte кърnȣрї, трȣпешȣ, грasȣ. [εὖ, σάρξ]. [de ȣnde

Εὐσαρκόω -ῶ, biit: -ώσω, îнграшȣ, înкърnezȣ пе чiнева. [de ȣnde

Εὐσάρσωσις, εως (ἡ), îнгръшаре, înкърnаре.

Εὐσέβεια (ἡ), пietate (благочestie), реsпектȣ кътре Dȣmnezeȣ (пърiнцї, maї бътрînї, ші чл:). [ші

Εὐσεβέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ пiosȣ (благочestiвȣ). [εὐσεβὴς] [de ȣnde

Εὐσέβημα (τὸ), faптъ пioasъ (благочestiвъ).

Εὐσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), пiosȣ (благочestiвȣ) реsпектosȣ кътре Dȣmnezeȣ (пърiнцї, чеї maї марї, ші чл:); (în цen:) вiрtȣosȣ, кȣ fрiкъ de Dȣmnezeȣ. [εὖ, σέβας]. [de ȣnde

Εὐσεβία (ἡ), поет: în локȣ de εὐσέβεια.

Εὐσεβοφρόνως, adв: кȣ пioase simцiminte. [εὐσεβὴς, φρήν].

Εὐσεβῶς, adв: кȣ пietate, кȣ fрiкъ de Dȣmnezeȣ. [εὐσεβής].

Εὔσειστος (ὁ, ἡ), лesne de клetinat, saȣ srȣdȣit; sȣпȣsȣ ла dese кȣtремȣре. [εὖ, σείω].

Εὐσέλαος (ὁ, ἡ), поет: = Εὐφεγγὴς. [εὖ, σέλας].

Εὐσέληνος (ὁ, ἡ), лȣminatȣ de fрȣmoasъ лȣnъ. «Νὺξ — ». Esix: [εὖ, σελήνη].

Εὔσελμος (ὁ, ἡ), поет: (корабie) кȣ бȣne бъnчї de вîsлашї, saȣ кȣ бȣnъ копертъ; (în цen:) бine fъкȣtъ. [εὖ, σέλμα].

Εὔσεμνος (ὁ, ἡ), поет: = кȣ

Εὔσεπτος (ὁ, ἡ), поет: преа реsпектаbiлȣ. [εὖ σέβω].

Εὐσήκωτος (ὁ, ἡ), бine балапцatȣ, екsакt de опотрiвъ аплекatȣ ла amîndoъ пърцiле. [εὖ, σηκόω].

Εὐσημεία (ἡ), бȣnȣ, saȣ кȣратȣ semnȣ. [din

Εὔσημος (ὁ, ἡ), de бine însemnъторȣ, прiiнчosȣ; saȣ лesne de înцелes; (fir:)= Ἐπίσημος. [εὖ, σῆμα]. [de ȣnde

Εὐσήμως, adв: deslȣшit; 2) кȣ бȣne saȣ прiiнчoase semne, ші=Ἐπισήμως.

Εὔσηπτος (ὁ, ἡ), лesne de пȣtрezit. [ші

Εὐσηψία (ἡ), лesnічїȣne de пȣtрezit. [εὖ, σήπομαι].

Εὐσθένεια (ἡ), =Εὐρωστία. [ші

Εὐσθενέω -ῶ, biit: -ήσω, sînt tape, пȣtерnікȣ, вîрtosȣ. [din

Εὐσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὔρωστος. [εὖ, σθένος]. [de ȣnde

Εὐσθενῶς, adв: =Εὐρώστως.

Εὐσίδηρος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ, saȣ акоперitȣ бine кȣ fерȣ. [εὖ, σίδηρος].

Εὐσίπυος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ грînарȣл, saȣ жitniцa sa плinъ; (прin ȣрm:) кiвернisitȣ, în бȣnъ stape. [εὖ, σιπύα].

Εὐσιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînкȣ бine (кȣ поftъ). [mi

Εὐσιτία (ἡ), mînкаре кȣ бȣnъ поftъ. [din

Εὔσιτος (ὁ, ἡ), чел че mъnînкъ бine (кȣ поftъ). [εὖ, σῖτος].

Εὔσκαλμος (ὁ, ἡ), (корабie) кȣ бȣne вîsле; (прin întind:) бine fъкȣtъ, цеапъnъ, saȣ iȣte. [εὖ, σκαλμός].

Εὐσκανδάλιστος (ὁ, ἡ), лesne de skandaлizat, saȣ smintit. [εὖ, σκανδαλίζομαι].

Εὐσκάνδιξ, ικος (ὁ, ἡ), поет: (локȣ) ȣnde кȣ înбiлmȣгаре se faче планta [σκάνδιξ, (fранц:) cerfeuil, bez: ziч:].

Εὔσκαρθμος, ші поет: Ἐύσκαρθμος (ὁ, ἡ),

[εὖ, σκαίρω] ѕшор sълтътоpѫ, ĭѕte ла пічоpѫ. «Ἵππος —». Іл; N.

Εὐσκάριστος (ὁ, ἡ), поет: = Εὔσκαρθμος.

Εὐσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫnĭ крачĭ; (прin întind:) ĭѕte, аџерѫ de пічоаре. [εὖ, σκέλος].

Εὐσκέπαστος, ου, ші Εὐσκεπὴς, έος (ὁ, ἡ), бine акоперitѫ, saѫ акоперitоpѫ; sigѫpѫ. [εὖ, σκεπάζω, ші σκέπη].

Εὔσκεπτος (ὁ, ἡ), лesne de кіпzѫit. [εὖ, σκέπτομαι].

Εὐσκευέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ...

Εὔσκευος (ὁ, ἡ), бine екіпatѫ, гътitѫ кѫ toate тpeбѫінчоаseле ѫнелте. [εὖ, σκεῦος].

Εὐσκίαστος, ші Εὔσκιος (ὁ, ἡ), ѫмбрitѫ de, ші ѫмбрitоpѫ кѫ бѫnъ ші гроаsъ ѫмбръ. [εὖ, σκιάζω, ші σκιά].

Εὐσκιόφυλλος (ὁ, ἡ), (арборѫ) але къpѫĭа fpѫnze fак бѫnъ ѫмбръ. [εὖ, σκιὰ, φύλλον].

Εὐσκόπελος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ мѫлте stînчĭ. [εὖ, σκόπελος].

Εὔσκοπος (ὁ, ἡ), бѫnѫ пînditоpѫ; (fir:) rînditоpѫ, înцелептѫ; (desпре локѫ) бѫnѫ de пîndъ ('nалтѫ). [εὖ, σκοπός]. [de ѫnde

Εὐσκόπως, adв: înцелепцемте, кѫ лѫаре а minte.

Εὐσκωμμόνως, adв: кѫ îndemînъtate de лѫat în pîsѫ. [ші

Εὐσκωμμοσύνη (ἡ), iskѫsinцъ de а лѫа în бътаĭе de жокѫ. [din

Εὐσκώμμων, ονος (ὁ, ἡ), iskѫsitѫ, îndemînatikѫ батжокоpitоpѫ. [εὖ, σκώπτω].

Εὔσμηκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, σμήχω] поет: бine sпълатѫ кѫ fpекътѫpъ de sъпѫnѫ; (прin ѫpm:) преа кѫpatѫ. [εὖ, σμήχω].

Εὔσμηνος (ὁ, ἡ), поет: продѫкътоpѫ de (îmmѫлцitѫ în) бѫne роĭѫpĭ; saѫ чел de бѫnѫ роĭѫ. «Μέλισσα—». Non: [εὖ, σμῆνος].

Εὐσμήριγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ fpѫmosѫ пъpѫ. [εὖ, σμήριγξ].

Εὐσμίλευτος (ὁ, ἡ), fpѫmos лѫкpatѫ кѫ далта. [εὖ, σμιλεύω].

Εὔσοια (ἡ), поет: mîntѫipe, sigѫpanцъ, бѫnъ stape. [din

Εὔσοος (ὁ, ἡ), поет: бine пъstpatѫ, întpeгѫ, чел în бѫnъ stape. [εὖ, σόος].

Εὐσπειρὴς, έος, ші Εὔσπειρος (ὁ, ἡ), поет: fopmътоpѫ în stpînцepea sa de мѫлте, saѫ fpѫmoase îndoitѫpĭ, saѫ înколъчitѫpĭ. [εὖ, σπεῖρα].

Εὐσπλαγχνία (ἡ), îndpъzneaлъ, кѫpaжѫ, mapinimie; (maĭ noѫ) компътimipe, miлostiвipe. [ші

Εὐσπλαγχνίζομαι, віit: -ίσομαι, мъ miлostiвeskѫ. [din

Εὔσπλαγχνος (ὁ, ἡ), [εὖ, σπλάγχνα] кѫpaжosѫ, mapinimѫ, цeneposѫ; (maĭ noѫ) miлostiвѫ, компътimitоpѫ.

Εὔσπορος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫnъ ші мѫлтъ semînцъ; бine semъnatѫ, saѫ бѫnѫ de semъnat; podosѫ. [εὐ, σπόρος].

'Εὔσσελμος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de εὔσελμος.

'Εὔσσωτρος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de εὔσωτρος.

Εὐστάθεια (ἡ), statopnічie, цeпenie; (fir:) neskimбъчĭѫne, netѫpбѫpape, моралъ statopnічie. [ші

Εὐσταθέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ...

Εὐσταθὴς [εὖ, ἐστάθην], έος (ὁ, ἡ), бine ашezatѫ, цeапъnѫ; (fir:) statopnikѫ, neskimвъчosѫ; (dѫпе Епікѫpѫ)лiniштitѫ, ашezatѫ, netѫpбѫpatѫ; (прin ѫpm:) fepiчitѫ. [de ѫnde

Εὐσταθίη (ἡ), Ion: поет: în локѫ de εὐστάθεια.

Εὐστάθμως, adв: кѫ бѫnъ кѫmпъnipe'; dѫпе pегѫле, eksakt. [εὖ, στάθμη].

Εὐσταθῶς, adв: кѫ statopnічie, пе sigѫpѫ; fъpъ tѫpбѫpape, лiniштit; (de ѫnde dѫпе Епікѫpѫ:) fepiчitѫ. [εὐσταθής].

Εὐσταλὴς [εὖ, στέλλω], έος (ὁ, ἡ), бine, ѫшор înбpъкatѫ; (прin ѫpm:) rata, лesne de пopnit. (вezĭ ші εὔζωνος'. 2) stpînsѫ, skѫmпѫ; îndestѫлatѫ кѫ пѫцinѫ. [de ѫnde

Εὐσταλία (ἡ), а fi чinева ѫшор înбpъкatѫ, saѫ rata. [ші

Εὐσταλῶς, adв: кѫ ѫшоаръ înбpъкъminte.

Εὐστάφυλος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ бѫnĭ ші мѫлцĭ stpѫгѫpĭ. [εὖ, σταφυλή].

Εὔσταχυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѫ мѫлте ші бѫne sпiче. [εὖ, στάχυς].

Εὐστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), акоперitѫ кѫ бѫnѫ înвелішѫ. [εὖ, στέγη].

Εὔστειρος (ὁ, ἡ), поет: (корабіе) кѫ бѫnъ каpenъ (пaptea din жos а коръбii, пе кîtѫ este întpatъ în апъ); бine înкеĭатъ. [εὖ, στεῖρα].

Εὔστερνος (ὁ, ἡ), чел кѫ fpѫmosѫ, saѫ бѫnѫ (цeапъnѫ) пieптѫ. [εὖ, στέρνον].

Εὐστέφανος, ші поет:, 'Εὐστέφανος, ου, ші

Εὐστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), пѫpтътоpѫ de fpѫmoasъ кѫnѫnъ, saѫ înчinгътоаре de капѫ; (fir: орашѫ) întъpitѫ кѫ tapĭ ші fpѫmoase zidѫpĭ, saѫ tѫpnѫpĭ. [εὖ, στέφω].

Εὐστιβὴς [εὖ, στείβω], έος (ὁ, ἡ), поет: бine кълкatѫ; (de ѫnde desпре dpѫmѫ) бътѫtѫ, netedѫ; (desпре цesътѫpĭ) бътѫtѫ, saѫ бine 'пълбitѫ.

Εὔστικτος (ὁ, ἡ), [εὖ, στίζω] poet: pestripatъ kъ frъmoase pikътrї.

Εὔστιπτος (ὁ, ἡ), = Εὐστιβής.

Εὐστολίζω, biit: -ίσω, înpodobeskъ bine. [din

Εὔστολος (ὁ, ἡ), poet: bine înbrъkatъ, înpodobitъ, saъ armatъ; (fir:) gъtitъ, saъ rata de чева. [εὖ, στολή].

Εὐστομαχία (ἡ), kalitate de bunъ stomahъ. [din

Εὐστόμαχος (ὁ, ἡ), чел kъ bunъ stomahъ; saъ bunъ de stomahъ; (kom:) în lokъ de εὔστομος. [εὖ, στόμαχος].

Εὐστομέω -ῶ, biit: -ήσω, borbeskъ, cîntъ frъmos. 2) =Εὐφημέω. [ші

Εὐστομία (ἡ), bunъ (frъmoasъ) gъръ; (prin întind:) elokvinţъ; (desprе mînkare) bunъ gъstъ. [din

Εὔστομος (ὁ, ἡ), чел kъ bunъ (frъmoasъ) gъръ; (de unde desprе kaї) moale în gъръ. 2) bine propunъtorъ, saъ borbitorъ; (ші pas:) lesne de propunъt. 2) чел че borbeште bune (dрepte) borbe, saъ taче din reliţioasъ sfialъ, (de unde adverbial). «Εὔστομ' ἔχε». Sof: =Εὐφήμει. «Περὶ τούτων εὔστομά μοι κείσθω». Ep: sъ 'mї ţiъ gъra, sъ takъ. 4) чел kъ mare gъръ, saъ largъ întrare; (fir:) neopritъ la gъръ, bърfitorъ. 5) (desprе mînkърї) gъstosъ. [εὖ, στόμα].

Εὐστόρθυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), poet: fъkътъ din bunъ (ţeapъnъ, grosъ) bъnteanъ. [εὖ, στόρθυγξ].

Εὐστοχέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ţen:) nemereskъ ţinta, semnъl, (ші fir:) okazia. [εὔστοχος]. [de unde

Εὐστόχημα (τὸ), kinzuire, borbire, saъ fantъ bine nemerit.

Εὐστοχία (ἡ), bunъ nemerire, saъ îndemînъtate de a isbuti. [din

Εὔστοχος (ὁ, ἡ), bine nemeritorъ la ţintъ, saъ semnъ; (fir:) чел kъ dreaptъ ждikatъ, kinzuire, saъ dare kъ sokoteala; (prin întind:) iskusitъ la лuare în pîsъ, saъ bътaїe de жokъ; (în ţen:) îndemînatikъ, nemerivosъ. [εὖ, στόχος]. [de unde

Εὐστόχως, adv: kъ bunъ nemerire, saъ brodire, (prop: ші fir:) kъ iskusinţъ ші îndemînъtate.

Εὔστρα (ἡ), [εὔω] pîrlitorie de (lokuл, unde se pîrlesk). porcї. 2) orzъ pîrlitъ, saъ pîrpъlitъ pentru fabrice de bъuъ.

Εὐστραβής, ές (ὁ, ἡ), (lemnъ) care lesne se spîmbează. [ші

Εὐστραφής, ές, ші Εὔστρεπτος, ші Εὐστρεφής, ές (ὁ, ἡ), bine pesuvitъ, saъ lesne de pesuvit. [εὖ, στρέφω].

Εὐστροφάλιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), poet: bine (frumos, îndemînatik) înfъşuratъ. «Κόμη —». Epigr: [εὖ, στροφάλιγξ].

Εὐστροφία (ἡ), lesnivїune la mişkare, la înbîrtire, la suvire, ші чл: [din

Εὔστροφος (ὁ, ἡ), lesne de înbîrtit, mişkat, suvit, înkoboiat, ші чл:; apoi; (fir:) iskusitъ, deştentъ, îndemînaiikъ; (poet:) bine pesuvitъ. [εὖ, στροφή]. [de unde

Εὐστρόφως, adv: kъ lesnivїune la înbîrtire, ші чл:; kъ îndemînътate.

Εὔστρωτος (ὁ, ἡ), poet: bine aşternutъ. [εὖ, στρώννυμι].

Εὔστυλος (ὁ, ἡ), чел kъ bunї stîlpї. [εὖ, στύλος].

Εὐσύγκρυπτος (ὁ, ἡ), bine askunsъ, saъ lesne de askuns. [εὖ, συγκρύπτω].

Εὐσυκοφάντητος (ὁ, ἡ), lesne de kalomniat (xuлit ne nedreptate). [εὖ, συκοφαντέω].

Εὐσύλητος (ὁ, ἡ), lesne de жъfuit. [εὐ, συλέω].

Εὐσύλληπτος (ὁ, ἡ), lesne de prins, de înţeles, saъ de zъmislit. [εὖ, συλλαμβάνω].

Εὐσυλλόγιστος (ὁ, ἡ), desprе kare lesne se poate чineva rîndi, saъ da kъ sokoteala. [εὖ, συλλογίζομαι].

Εὐσυμβίβαστος (ὁ, ἡ), lesne de înboit, saъ kombinat. [εὖ, συμβιβάζομαι].

Εὐσύμβλητος (ὁ, ἡ), lesne de înţeles kъ dare de sokoteala, saъ de rivit. [ші

Εὐσύμβολος (ὁ, ἡ), = Εὐσύμβλητος. [εὖ, συμβάλλω]. 2) bunъ de kombinaţie, adunare, saъ daravere.

Εὐσυμπερίφορος (ὁ, ἡ), lesnivosъ în kon uрtare, saъ în konformare kъ чeї dintr' o adunare, kombinabilъ. [εὖ, συμπεριφορά].

Εὐσυμπερίφυτος (ὁ, ἡ), (botn:) lesnivosъ a resъpi înprежър, ші a se kontrуna (a kreşte înpreunъ) kъ altъ plantъ. [εὖ, συμπεριφύομαι].

Εὐσυμπλήρωτος (ὁ, ἡ), lesne de konplinit, saъ îndeplinit. [εὖ, συμπληρόω].

Εὐσύμφυτος (ὁ, ἡ), lesne de resъpit, ші unit prin konkreştere; (desprе panъ) lesne de înkis saъ tъmъduit ne deasuпra. [εὖ, συμφύομαι].

Εὐσυνάγωγος (ὁ, ἡ), lesne de adunat; (lokъ) unde lesne se not aduna mulţi oameni, saъ multe лukrърї. [εὖ, συνάγω].

Εὐσυνάλλακτος (ὁ, ἡ), ші adv: -λλάκτως,

бѫнѫ de daравере, de комѫнікаціе, соціавілѫ. [ші

Εὐσυναλλαξία (ἡ), лesnічїѫne în комѫнікаціе, daравере, ші чл: [εὖ, συναλλάσσω].

Εὐσυνάρμοστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μόστως, лesne de комбінat, potpiвit, saѫ de înвoit înпреѫнъ. [εὖ, συναρμόζομαι].

Εὐσυνάρπαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, лesne de хръпit de o datъ. [εὖ, συναρπάζομαι].

Εὐσυνειδησία (ἡ), бѫнъ, кѫратъ конштіінцъ. [ші

Εὐσυνείδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δήτως, чел кѫ бѫнъ конштіінцъ, nemѫstpatѫ de кѫцетѫ. [εὖ, συνειδέω].

Εὐσυνεσία (ἡ), лesnічїѫne de a înцелеце, saѫ de a se înцелеце. [ші

Εὐσύνετος (ὁ, ἡ), [εὖ, συνίημι] лesnічosѫ a înцелеце, saѫ a se înцелеце.

Εὐσυνθεσία (ἡ), stpiктъ пazъ de кondiціï, saѫ de înвoïелї. [εὖ, σύνθεσις].

Εὐσυνθετέω -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskѫ кѫ кредінцъ înвoïелеле (maï кѫ seamъ челе політіче); (desпре лѫкр:) sîntѫ ...

Εὐσύνθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως, бine компѫsѫ (întoкmitѫ); saѫ лesne de компѫs. [εὖ, συντίθημι].

Εὐσύνοπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπτως, лesne de конpins de o datъ кѫ вedepea, saѫ de преsкѫptat; (fiг:) лesne de пріченѫt. [εὖ, σὺν, ὄπτομαι = ὁράω].

Εὐσύντακτος (ὁ, ἡ), ші adв: -τάκως, бine аранжатѫ, întoкmitѫ înпреѫнъ кѫ (saѫ întpe) алтеле. [εὖ, συντάσσω].

Εὐσύντριπτος (ὁ, ἡ), лesne de sfъpîmat. [εὖ, συντρίβω].

Εὔσφυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, σφύζω] чел кѫ бѫнъ saѫ регѫлатъ бътаïе de вînъ (пѫлsѫ).

Εὔσφυρος, ші 'Εὔσφυρος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ fpѫmoase глezne, ші (пріn întind:) пічоаре. [εὖ, σφυρόν].

Εὔσχετος (ὁ, ἡ), вѫнѫ de авѫt, saѫ de пъstpat. [εὖ, σχέω=ἔχω].

Εὐσχημονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ, saѫ mъ арътѫ în бѫнъ formъ пе din afaръ; saѫ mъ портѫ кѫ бѫнъ кѫвіінцъ. [εὐσχήμων]. [de ѫnde

Εὐσχημόνημα (τὸ), кѫвîntѫ, saѫ fantъ, (în цen:) пѫрtape чinstitъ.

Εὐσχημόνως, adв: кѫ бѫнъ saѫ de бѫнъ кѫвіінцъ пѫрtape. [εὐσχήμων].

Εὔσχημος (ὁ, ἡ), = Εὐσχήμων.

Εὐσχημοσύνη (ἡ), каракtерѫл, saѫ калітatea челѫї регѫлатѫ în пѫрtъріле sале, saѫ пѫрtape de бѫнъ кѫвіінцъ în челе din afaръ. [din

Εὐσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫнъ арътape, (ad:) новілъ, регѫлатъ пѫрtape în челе din afaръ, чinstitѫ, modestѫ, ші чл: [εὖ, σχῆμα].

Εὐσχήμως, adв: =Εὐσχημόνως. [εὔσχημος].

Εὐσχιδὴς, έος, ші Εὔσχιστος (ὁ, ἡ), лesne de sfîшiat; saѫ бine рѫптѫ. [εὖ, σχίζω].

Εὐσχολέω -ῶ, віit: -ήσω, amѫ, saѫ îmї ръmîne mѫлтъ време пentpѫ чева. [ші

Εὐσχολία (ἡ), неокѫпатъ време, neîndeлetnічіре ла чева. [din

Εὔσχολος (ὁ, ἡ), чел че аре mѫлтъ време, nѫ лѫкреazъ nimікѫ, se odixneшte din обічнѫіteле sале окѫпаціï. [εὖ, σχολή].

Εὐσωματέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ tpѫпешѫ, вîptosѫ. [ші

Εὐσωματία (ἡ), tpѫпешіе, вîptѫte. [din

Εὐσώματος (ὁ, ἡ), = Σωματώδης, tpѫпешѫ, грasѫ. [εὖ, σῶμα].

Εὔσωμος (ὁ, ἡ), =Εὐσώματος.

Εὔσως, ω (ὁ, ἁ), Dop: în локѫ de εὔσοος.

Εὔσωτρος (ὁ, ἡ), поet: (tpъsѫpъ) кѫ бѫне poate. [εὖ, σῶτρον]

Εὐτακὴς, έος (ὁ, ἡ), лesne de tonit; (desпре легѫме) бine feptѫ. [εὖ, τήκω].

Εὐτακτέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї пъzeskѫ бine pîndѫïала, sîntѫ регѫлатѫ. [εὔτακτος]. [de ѫnde

Εὐτάκτημα (τὸ), fantъ, ворбъ, (în цen:) пѫрtape регѫлатъ.

Εὔτακτος (ὁ, ἡ), регѫлатѫ, пѫsѫ în бѫнъ pîndѫïалъ; sѫпѫsѫ леціlор; modestѫ, кѫmпътatѫ întp'але sале, ші чл: [εὖ, τάττω]. [de ѫnde

Εὐτάκτως, adв: кѫ бѫнъ pîndѫïалъ, регѫлat.

Εὐταλαίπωρος (ὁ, ἡ), преа tікълosѫ. [εὖ, ταλαίπωρος].

Εὐταμίευτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ταμιεύω] бine пъstpatѫ; saѫ бѫнѫ пъstpъtopѫ.

Εὐταξία (ἡ), бѫнъ pîndѫïалъ; sѫпѫnepe ла леціï; регѫлатъ пѫрtape. [εὖ, τάξις].

Εὐταπείνωτος (ὁ, ἡ), лesne de ѫmiлit, saѫ smepit. [εὖ, ταπεινόω].

Εὐτάρακτος (ὁ, ἡ), лesne de tѫрбѫpat. [εὖ, ταράσσω].

Εὔταρσος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ бѫне пічоаре, saѫ apiпї; 2) релатівѫ кѫ fpѫmoase пічоаре, saѫ apiпї. [εὖ, ταρσός].

Εὖτε [οὖτε цen: ал лѫї ὅςτε] поet: în локѫ de ὅτε, saѫ (кѫ ἄν) ὅταν. adв: timп: кînd (кѫ хотър:) «Εὖτε πύλας ἵκανεν». Іл: Z. «Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτεν». Od: Υ. Іл: Ψ. (ші кѫ sѫп: înпреѫнъ кѫ ἄν). Εὖτ' ἄν

πολλοὶ πίπτωσι»; Іл: А. «Εὖτ' ἄν πτολίεθρον ἕλωμεν». (ші fъръ ἄν). «Εὖτ' ἔρδωμεν ἑκατόμβας». Od: Н. 2) (pap) asemъn: (în компар:) «Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην». Іл: Г. (вezĭ ші ἠΰτε). 3) (преа pap) fiind къ, dъпе че (Sof:).

Εὐτείχεος, ші Εὐτείχὴς, εος, saŭ έος, ші Εὐτείχητος (-τείχιστος), ші

Εὔτειχος (ὁ, ἡ), поет: înпрежъratŭ къ бъne, tapĭ zidъpĭ; (în ţen:) вine ziditŭ. [εὖ, τεῖχος].

Εὐτέκμαρτος (ὁ, ἡ), [εὖ, τεκμαίρομαι] лesne de dat къ sokoteaла.

Εὐτεκνέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ бъnĭ копіĭ. [ші

Εὐτεκνία (ἡ), авере de бъnĭ копіĭ. [din

Εὔτεκνος (ὁ, ἡ), чел къ бъnĭ, saŭ мълцĭ копіĭ, порочitŭ de копіĭ. [εὖ, τέκνον].

Εὐτέλεια (ἡ), пъцinъ келtъĭалъ, tpaĭŭ sъръкъчosŭ; (despre лъкр:) пъцinŭ прецŭ, eftinъtъte; (прin ъpm:) прostie, nimiчie; (fir:) miчinimie. «Εἰς εὐτέλειαν». Apstf: adв: în локŭ de εὐτελῶς. [din

Εὐτελὴς [εὖ, τέλος], έος (ὁ, ἡ), de пъцinŭ прецŭ, преа eftinŭ; (прin ъpm:) прostŭ; sъръкъчosŭ; (прin întind:) de nimikŭ; (fir:) înжositŭ, miчinimŭ. [de ъnde

Εὐτελίζω, віit: -ίσω, miчeskŭ, despreцъĭeskŭ, арътŭ чеба de nimikŭ. [de ъnde

Εὐτελισμὸς (ὁ), despreцъipe, nimiчipe, ші чл:

Εὐτελῶς, adв: прost; преа eftin; în кіпŭ sъръкъчosŭ; (fir) în кіпŭ жositŭ, de nimikŭ. [εὐτελής].

Εὐτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), преа вesiлitopŭ. [εὖ, τέρπω].

Εὐτέχνητος (ὁ, ἡ), поет: вine meштeшъцitŭ, къ meштeшъгŭ лъкратŭ. [ші

Εὐτεχνία (ἡ), бъnъ meштeшъцie, iskъsinцъ, îndemînъtate. [din

Εὔτεχνος (ὁ, ἡ), бъnŭ, îndemînatikŭ meштepŭ, saŭ aptistŭ; (în ţen:) îndemînъtikŭ. [de ъnde

Εὐτέχνως, adв: къ бъnŭ meштeшъгŭ, saŭ îndemînъtate, iskъsinцъ, ші чл:

Εὔτηκτος (ὁ, ἡ), лesne de tonit. [ші

Εὐτηξία (ἡ), лesniчĭъne în tonipe. [εὖ, τήκω].

Εὐτιθάσσευτος (ὁ, ἡ), лesne de înвлînzit, saŭ domestiчit. [εὖ, τιθασσεύω].

Εὐτλήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: лesniчosŭ a sъfepi, foapte ръвdъtopŭ. [εὖ, τλάω].

Εὔτμητος (ὁ, ἡ), [εὖ, τέμνω] вine tъĭatŭ, saŭ лesne de tъĭat.

Εὔτοιχος (ὁ, ἡ), чел къ бъnĭ, fpъmoшĭ перецĭ. [εὖ, τοῖχος].

Εὐτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, naskŭ къ лesnipe; sîntŭ пръsitopŭ. [ші

Εὐτοκία (ἡ), лesniчoasъ naштepe; (поет:) пръsiчĭъne, saŭ naштepe de мълцĭ копіĭ. [ші

Εὐτόκιος (ὁ, ἡ), înлesnitopŭ de naштepe. [din

Εὔτοκος (ὁ, ἡ), лesne пъskъtopŭ, пръsitopŭ. 2) (пas:) вine, saŭ лesne-пъskъtŭ. [εὖ, τόκος].

Εὐτολμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ преа îndpъzneцŭ, къpaжosŭ. [ші

Εὐτολμία (ἡ), мълtъ îndpъzneaлъ, къpaжŭ. [din

Εὔτολμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόλμως, плinŭ de noвiлъ îndpъzneaлъ, ţeneposŭ, къpaжosŭ «Εὔτολμος εἶναι κρίνε, τολμηρὸς δὲ μή». Гnom: [ὗυ, τόλμη].

Εὔτομος [εὖ, τέμνω], вine tъĭatŭ, saŭ înпъpцitŭ. «Οἶκος —». Apst:

Εὐτονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ destъл de tape, saŭ destoĭnikŭ, a ръвda чева). [ші

Εὐτονία (ἡ), tъpie; siлinцъ întinsъ, aktiвitate stъpъitoape. [din

Εὔτονος (ὁ, ἡ), [εὖ, τείνω] вine, tape întinsŭ, вînosŭ; (fir:) къ stъpъipe aktiвŭ. (se конf: къ ἔντονος). [de ъnde

Εὐτόνως, adв: къ мълtъ tъpie, saŭ nemoĭatъ stъpъinцъ, ші aktiвitate.

Εὐτοξία (ἡ), авере de бъnŭ (saŭ îndemînatikъ întpeвъinцape de) аркŭ. [din

Εὔτοξος (ὁ, ἡ), ші поет: Ἐύτοξος, чел че аре бъnŭ аркŭ; saŭ îndemînktikŭ ла sъцetape. [εὖ, τόξον].

Εὐτόρνευτος, ші Εὔτορνος, вine, îndemînatik stpъnгъpitŭ; saŭ лesne de лъкрat în stpъnгŭ. [εὖ, τορνεύω, ші τόρνος].

Εὐτράπεζος (ὁ, ἡ), чел къ бъnъ (înвiлшъгatъ de mînkъpĭ) masъ; (despre mînk:) гъstosŭ, бъnŭ de o лъksoasъ masъ. [εὖ, τράπεζα].

Εὐτραπελεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ noptŭ, saŭ ворвeskŭ граціos, (Тъpч:) къ xazŭ, къ глъme. [ші

Εὐτραπελία (ἡ), пъptape, saŭ ворвipe граціoasъ (къ dъxŭ); глъmъ. [ші

Εὐτράπελίζω, віit: -ίσω, = Εὐτραπελεύομαι. [din

Εὐτράπελος (ὁ, ἡ), [εὐ, τρέπω] (dъпе ziч:) лesne de înвîptit; (fir:) skĭmвъчosŭ, nestatopnikŭ; (oвiч:) граціosŭ, глъmeцŭ. [de ъnde

Εὐτραπέλως, adв: къ граціe, (tъpч:) къ xazŭ, къ глъme, ші чл:.

Eὐτραφέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ xrъneskъ vine, vîntъ grasъ. [din

Eὐτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), vine xrъnitъ, grasъ. 2) vine xrъnitorъ, kъ vъnъ mъstъ. [ἐΰ, τρέφω]. [de vnde

Eὐτραφία, ші Eὐτράφεια (ἡ), stapea vine-xrъnitъlъї, grasъlъї. saŭ 2)=(noet: greш: în lokъ de) Eὐτροφία.

Eὐτρεπὴς, [ἐΰ, τρέπω] έος (ὁ,ἡ), lesne de înviîptit, de mішkat; (prin vrm:) rata, saŭ îndemînatikъ la or че, voїosъ.]de vnde

Eὐτρεπίζω, viit: -ίσω, rъteskъ, întokmeskъ чева; (med:) tъmъdvїeskъ; (fir) dperъ. [de vnde

Eὐτρεπισμὸς (ὁ), rъtipe, întokmipe (akt: saŭ pas:); dpeцepe; (med:) tъmъdvipe. [ші

Eὐτρεπιστὴς, οῦ (ὁ), întokmitorъ, nvitorъ la kале, saŭ vъnъ pîndvїalъ; (în цen:) rъtitorъ vnpe чева, ші чл:

Eὔτρεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, τρέπω] lesne de înviîptit, de întops, skimvъчosъ.

Eὐτρεφὴς, ші noet: 'Eὐτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), =Eὐτραφὴς.

Eὐτρεψία (ἡ), skimvъчїvne, saŭ lesnichvne la înviîptipe, ші чл: [εὖ, τρέψις].

Eὔτρητος, ші noet: 'Eὔτρητος (ὁ, ἡ), vine, saŭ kъ mъlte rъvrї rъvritъ. [εὖ, τιτραίνω].

Eὐτριαίνης, ου (ὁ), чел kъ vъnъ tpidintъ. [εὐ, τρίαινα, vezї ziч:].

Eὐτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), vine frekatъ; (fir:) vine denpinsъ, îndemînatikъ. [ші

Eὔτριπτος (ὁ, ἡ), vine frekatъ, saŭ lesne de frekat. [εὖ, τρίβω].

Eὔτριχος (ὁ, ἡ), =Eὔθριξ; ші цen:: sinr; ал лъї eὔθριξ.

Eὔτριψ, ιβος (ὁ, ἡ), = Eὐτριβής.

Eὐτροπία (ἡ), vъnъ kalitate de nvrtъrї, saŭ vъnъ disnosiцie, voinцъ. 2)=Eὐστροφία; (fir:) viklenie. [εὔτροπος].

Eὔτροπις, ιδος (ὁ, ἡ), = Eὔστειρος. [εὖ, τρόπις].

Eὔτροπος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -τρόπως, (omъ) kъ vъne nvrtъrї, de vъnъ disnosiцie; (în цen:) lesnichosъ, lesne de traktat; (med:) lesne de tъmъdvit. [εὖ, τρόπος].

Eὐτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ xrъneskъ vine, mъ înграшъ. [ші

Eὐτροφία (ἡ), xrъnipe (pas:) kъ vъnъ (xrъnitoape) mînkape; (prin vrm:)=Eὐτράφεια, ші Eὐσαρκία. 2) priinцъ de xranъ (akt:). [din

Eὔτροφος (ὁ, ἡ), =Eὐτραφής, ші Eὔσαρκος, vine xrъnitъ, înгrъшatъ. 2) vine xrъnitorъ, saŭ priinчosъ la înгrъшape. [εὖ, τροφή].

Eὐτρόχαλος, ші 'Eὐτρόχαλος (ὁ, ἡ), noet: vine-їvte-алергъtorъ; saŭ (lokъ) lesnichosъ de алергat, netedъ; (їap ka din forma роції) potvndъ. [ші

Eὔτροχος, ші 'Eὔτροχος (ὁ, ἡ), (în цen:) lesne-їvte-алергъtorъ; (naptik· desnpe trъsvrъ) kape ape vъne poate; (desnpe лацъ) lesne de tpas. «Ἱστίον εὔτροχον εἰς καθαίρεσιν». Sin: lesne de kovorît nprn макареле. [εὖ, τροχός].

Eὐτρύγητος (ὁ, ἡ), lesne de kvles. [εὖ, τρυγάω].

Eὔτυκος (ὁ, ἡ), (npea pap ші noet:) în lokъ de ...

Eὔτυκτος, ші noet: 'Eὔτυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, τεύχω] vine fvkvtъ, saŭ лvkratъ; (nprn întind:) vine vranжatъ, întokmitъ, rata.

Eὐτύπωτος (ὁ, ἡ), lesne de tinъpit. [εὖ, τυπόω].

Eὐτυχέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ nopочitъ, fepivitъ; isvvteskъ, nemepeskъ în dopinцele меле. «Eὐτυχοίης». (Fp: eponikъ) sъ цї dea Dvmnezeŭ vine. (vezї ші ἐπαινέω). [εὐτυχὴς]. [de vnde

Eὐτύχημα (τὸ), nopочitъ întîmnлape, saŭ folosъ.

Eὐτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nopokosъ, saŭ nopочitъ, fepivitъ. [εὖ, τύχη]. [de vnde

Eὐτυχία (ἡ), nopочipe, fepivipe, isvvtipe, nemepipe în чева.

Eὔτυχος (ὁ, ἡ), greш: în lokъ de eὔτυκος.

Eὐτυχῶς, adv: kъ vъnъ isvvtipe, nemepipe; kъ nopочipe. [εὐτυχής].

Eὐύαλος (ὁ, ἡ), noet: fvkvtъ din vъnъ, kvratъ stiklъ. [εὖ, ὕαλος].

Eὐυδρέω -ῶ, -ήσω, amъ mълte ші vъne ape. [ші

Eὐϋδρία (ἡ), mълцime de vъne ape. [din

Eὔυδρος (ὁ, ἡ), (lokъ) înviлшvratъ de vъne ape. [εὖ, ὕδωρ].

Eὐυμνία (ἡ), mълцime de alese imnvrї. [din

Eὔυμνος (ὁ, ἡ), noet: vrednikъ de mъlte imnvrї. [εὖ, ὕμνος].

Eὐυπέρβατος (ὁ, ἡ), lesne de trekvt ne deasvnprї, saŭ de întrekvt. [εὖ, ὑπερβαίνω].

Eὐυπέρβλητος (ὁ, ἡ), lesne de kovîrшit, saŭ de întrekvt. [εὖ, ὑπερβάλλω].

Eὔυπνος (ὁ, ἡ), advkъtorъ, saŭ dovinditorъ de vъnъ somnъ. [εὖ, ὕπνος].

Eὐυπόδητος (ὁ, ἡ), lesne de înkълцat; saŭ notpivitъ de înkълцъminte. [εὖ, ὑποδέω].

Eὐύποιστος (ὁ, ἡ), lesne de svfepit. [εὖ, ὑποφέρω, ὑποίσω].

Εὐυπόληπτος (ὁ, ἡ), лesne de rîndit saŭ înцелes întp' ѕnŭ felŭ; (maĭ noŭ) чел чѕ бѕnъ репѕtaцie. [εὖ, ὑπολαμβάνω].

Εὐυποχώρητος (ὁ, ἡ), лesne de a кончeda, de a se плека ла... [εὖ, ὑποχωρέω].

Εὐύφαντος [εὖ, ὑφαίνω], ші Εὐυφὴς [εὖ, ὑφή], έος (ὁ, ἡ), бine цesѕtŭ.

Εὐυψὴς, έος (ὁ, ἡ), (maĭ noŭ) чел кѕ mѕлtъ 'nълцime, преа 'nалtŭ, saŭ преа mape. [εὖ, ὕψος].

Εὐφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: преа лѕminosŭ, stрълѕчitорŭ. [εὖ, φάος].

Εὐφαμία (ά), Dop: în локŭ de Εὐφημία.

Εὐφανὴς, έος (ὁ, ἡ), бine, кѕрat въzѕtŭ, înвedepatŭ; saŭ =Εὐφαής. [εὖ, φαίνω].

Εὐφαντασίωτος (ὁ, ἡ), чел че поate a 'шĭ înкiпѕi eкsaкt обiекteле în imaцinaцie, saŭ чел кѕ вie imaцinaцie. [εὖ, φαντασιόω].

Εὐφαρέτρης, ου (ὁ), поet: чел кѕ бѕnъ tѕлбъ. [εὖ, φαρέτρα].

Εὐφάρμακος (ὁ, ἡ), копрinzъtорŭ de mѕлte ші бѕne doкtopiĭ; чел че sлѕжеште de бѕnъ doкtopie, saŭ въпsea. [εὖ, φάρμακον].

Εὐφέγγεια (ἡ), =Εὐφεγγία. [din

Εὐφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), лѕminъtорŭ кѕ destѕлъ ші fрѕmoasъ лѕminъ. «Τὸ εὐφεγγὲς» în локŭ de ἡ εὐφεγγία. [εὖ, φέγγος]. [de ѕnde

Εὐφεγγία (ἡ), destѕлъ, (ші прin ѕрm:) плъкѕtъ лѕminъ.

Εὐφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, (în цen:) лаѕdŭ; saŭ прiimeskŭ пе чinева кѕ веселе акламацiĭ de лаѕdъ; (пaртiк: în вреme de реліцiosъ церемоnie) пронѕnцŭ ворбе превestitoape de бine, saŭ такŭ (ка sъ nѕ sкоцŭ ворбъ непрiinчoasъ). (de ѕnde fрasѕл) «Εὐφήμει». At: tачĭ, nѕ sкоate ворбъ реа, zi de бine. [ші

Εὐφημία (ἡ), бѕnъ famъ, saŭ бѕnŭ nѕme; лаѕdъ; (пaртiк: în вреme de реліцiоasъ церемоnie) пронѕnцаре de бine-превestitoape ворбе, saŭ tъчере sпре апъраре de ор че непрiinчoasъ eкsпресie. [ші

Εὐφημίζω, вiit: -ίσω = Εὐφημῶ, лаѕdŭ, ворбeskŭ de бine. [ші

Εὐφήμιος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de [εὔφημος].

Εὐφημισμὸς (ὁ), (maĭ noŭ) în локŭ de εὐφημία; (îap пaртiк: în грam: ші ptp:) fiгѕръ de кѕвîntŭ, кînd чinева eкsпрimъ кѕ бѕnъ nѕmipe лѕкрѕ ръŭ, sпре eкs: Εὐμενίδες în локŭ de Ἐριννύες, ші чл: [εὐφημίζω].

Εὔφημος (ὁ, ἡ), [εὖ, φήμη] (кѕвîntŭ) zisŭ de бine, плъкѕtŭ челѕĭ че 'л аѕde; saŭ превestitорŭ de бine, прiinчosŭ. «Τὸ εὔφημον». Map: Ant: лаѕda. «Εὔφημα φώνει». =Εὐφήμει. 2) (прin întind:) ворбitорŭ de бine, лъѕdъtорŭ. «Εὔφημος ἴσθι». At:=Εὐφήμει. 3) (în цen:) прiinчosŭ, (tѕр:) огѕрлiŭ, веселitорŭ. «Εὔφημον ἦμαρ». Esхл: [de ѕnde

Εὐφήμως, adв: кѕ бѕne saŭ fрѕmoase ворбе.

Εὔφθαρτος (ὁ, ἡ), лesne de stрiкat, stрiкъчosŭ; (ѕne орĭ) лesne de mistѕit. [εὖ, φθείρομαι].

Εὐφθογγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Εὔφθογγος (ὁ, ἡ), =Εὔηχος, бine sѕnъtорŭ, saŭ глъsѕitорŭ. [εὖ, φθόγγος].

Εὐφιλής, έος (ὁ, ἡ), поet: преа ĭѕбitорŭ. saŭ 2)=кѕ...

Εὐφίλητος (ὁ, ἡ), поet: foapte ĭѕбitŭ. [εὖ, φιλέω].

Εὐφιλόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поet: foapte iѕбitорŭ, saŭ преа iѕбitŭ de копii sъĭ. [εὖ, φιλόπαις].

Εὐφιλοτίμητος (ὁ, ἡ), fъкѕtŭ din лъѕdaвiлъ amвiцie, saŭ iѕвipe de чinste. [εὖ, φιλοτιμέομαι].

Εὔφιμος (ὁ, ἡ), поet: преа stрînгъtорŭ, înкizъtорŭ (ка къпъstрѕл гѕра). [εὖ, φιμός].

Εὔφλαστος (ὁ, ἡ), = Εὔθλαστος, saŭ Εὔθραυστος, лesne de sпapt, saŭ fърîmat.

Εὔφλεκτος (ὁ, ἡ), лesne de апрins ші aps, =Εὔπρηστος. [εὖ, φλέγω].

Εὐφορβία (ἡ, бѕnŭ nѕtрецŭ de вite. [ші

Εὐφόρβιον (τὸ), о плantъ гimпoasъ de Afрiка, ші poada ші mѕstѕл eĭ (întpeбѕinцatъ în med:). [din

Εὔφορβος (ὁ, ἡ), [εὖ, φορβή] (desпре вite) = Εὔτροφος, бine хръnitŭ, грasŭ; (desпре плante, ші чл:) хръnitорŭ.

Εὐφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ poditорŭ, podeskŭ кѕ înбiлшѕгаре. 2) (maĭ noŭ) tрагŭ корабiа бine ла църmŭ. [εὔφορος].

Εὐφόρητος (ὁ, ἡ), [εὖ, φορέω] лesne de apdiкat, saŭ къpat; (fiг:) лesne de sѕfepit.

Εὐφορία (ἡ), лesпiчĭѕne de a къра, saŭ a sѕfepi. 2) podniчie. [εὔφορος].

Εὐφόρμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поet: чел че аре бѕnъ (saŭ кîntъ бine кѕ) лъѕtъ; saŭ каре se кончерteazъ (adiкъ se кîntъ бine înпреѕnъ) кѕ лъѕta. «Ἀοιδὴ — ». Епгр; [εὖ, φόρμιγξ].

Εὔφορος (ὁ, ἡ), [εὖ, φέρω] лesne de пѕрtat, saŭ къpat; ѕшорŭ; (fiг:) лesne de sѕfepit; saŭ sѕfepitорŭ, ръбdъtорŭ; (обiч:) poditорŭ кѕ вiлшѕгŭ; (desпре вîntŭ) прiinчosŭ.

Εὔφορτος (ὁ, ἡ), поet: ѕшор-înкъркatŭ; saŭ лesniчosŭ de a 'шĭ пѕрta повара; (în

ţen:) ѕшорѫ, ĭѕte. «Ναῦς — ». Епігр: [εὖ, φόρτος].

Εὐφόρως, adв: лesne; saѫ кѕ podnічіе, înвілшѕгat. [εὔφορος].

Εὐφράδεια (ἡ), лesnічĭѕne în екsпрimape, елокѕinцъ. [ші

Εὐφραδέως, noet: în локѫ de εὐφραδῶς. 2) кѕ кѕnъ кіпzѕіре, înцелепцеште. [din

Εὐφραδὴς [εὖ, φράζω], έος (ὁ, ἡ), лesnічоsѫ, ші граціosѫ în екsпрimape, елокѕinte. 2) noet: [εὖ, φράζομαι] вine гinditорѫ, înцелептѫ. [de ѕnde

Εὐφραδίη (ἡ), Ion: în локѫ de εὐφράδεια. [ші

Εὐφραδῶς, adв: кѕ fрѕmoase екsпresiĭ, кѕ елокѕinцъ.

Εὐφραίνω [εὖ, φρήν], віit: ανῶ, înвеselеskѫ, вѕкѕрѫ. ‖ (між:) mъ înвеselеskѫ, mъ вѕкѕрѫ de чева.

Εὐφρανέαι, Ion: în локѫ de εὐφρανῇ. 2: sinг: пеps: de між: віit: [ші

Εὐφράνθην, пas: în локѫ de між: nex: ал лѕĭ εὐφραίνομαι.

Εὐφραντικὸς, ὴ, ὸν, прічinѕitорѫ (ші грam: însemnъtівѫ) de веселіе. [din

Εὐφραντὸς, ὴ, ὸν, de каре se поate чінева înвеселі, saѫ вѕкѕра. [ші

Εὐφρασία (ἡ),=Εὐφροσύνη (прinч: în osпъцѫ). [εὐφραίνομαι].

Εὔφραστος (ὁ, ἡ), лesne de екsпрimat, saѫ екsплікat. [εὖ, φράζομαι].

Εὐφρονέω, ші 'Εὐφρονέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: воĭеskѫ вінеле кѕĭва. 2)=Σωφρονῶ, sîntѫ înцелептѫ (totdaѕna în партч:). [ші

Εὐφρόνη (ἡ), noet: noantea (къчĭ atѕnчĭ se гîndеште чінева maĭ вine, saѫ чел пѕцinѫ, maĭ лesne). [εὔφρων]. [de ѕnde

Εὐφρονίδης, ου (ὁ), noet: fiѫ ал попцiĭ.

Εὐφρόνως, adв: кѕ minte, înцелепцеште. [ші

Εὐφροσύνη (ἡ), вѕкѕріе, веселіе; плъчере. [εὔφρων]. [de ѕnde

Εὐφρόσυνος (ὁ, ἡ), noet: înвеselitорѫ; (пas:) înвеselitѫ, веселѫ.

Εὔφρουρος (ὁ, ἡ), noet: вѕnѫ stрежѕitорѫ, saѫ вine stрежѕitѫ. [εὖ, φρουρά].

Εὔφρων [εὖ, φρήν], ονος (ὁ, ἡ), mintosѫ, înцелептѫ, вine воitорѫ, saѫ de вѕnъ disпosiцie; воĭosѫ, веселѫ; (рар) adѕкъtорѫ de веселіе «Οἶνος—». Іл: Г.

Εὐφυὴς [εὖ, φύω, saѫ φυή], έος (ὁ, ἡ), (desпре плante) вine кресkѕtѫ, înверzitѫ, saѫ înflорitѫ; (în ţen:) вine fъкѕtѫ din natѕръ, saѫ fiреште потрівitѫ, îndemînatikѫ ла чева. (партік: desпре omѫ) is кѕsitѫ, кѕ dѕхѫ. (de ѕnde) =Εὐτράπελος. (Iskр: Ареопац:). [de ѕnde

Εὐφυΐα (ἡ), natѕралъ îndemînъtate, disпosiцie ла чева; (партік): iskѕsinцъ.

Εὐφύλακτος (ὁ, ἡ), вine пъzitѫ, saѫ лesne de пъzit; saѫ de каре лesne se поate пъzi чінева. [εὖ, φυλάττομαι].

Εὔφυλλος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ mѕлte ші fрѕmoase fрѕnze. [εὖ, φύλλον].

Εὐφύσητος (ὁ, ἡ), лesne de sѕflat, saѫ de pisiцit: [εὖ, φυσάω].

Εὔφυτος (ὁ ἡ), (локѫ) плinѫ de felѕріte плante; saѫ вѕnѫ de плante. [εὖ, φυτόν].

Εὐφυῶς, adв: кѕ iskѕsinцъ; saѫ кѕ fiреaskъ îndemînъtate ла чева. [εὐφυής].

Εὐφωνία (ἡ), вѕnѫ, fрѕmosѫ, saѫ пѕtерnікѫ гласѫ. [din

Εὔφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, чел кѕ fрѕmosѫ saѫ tape гласѫ; (desпре mѕsiче înstрѕm:) = Εὔηχος, вine sѕnъtорѫ. [εὖ, φωνή].

Εὐφώρατος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sѕперл: -ότατος), лesne de въdit, saѫ de прins în faптъ de fѕрѫ, ші чл: [εὖ, φωράω].

Εὐχαίτης, ου, ші Εὐχαιτίας, ου (ὁ), noet: ші Εὔχαιτος (ὁ, ἡ), чел кѕ вѕnъ коamъ, saѫ пърѫ; (ші fiг: desпре арвѕрĭ) чел кѕ fрѕmoase fрѕnze, ші кръчĭ. [εὖ, χαίτη].

Εὐχάλινος (ὁ, ἡ), чел кѕ fрѕmosѫ fрîѫ. [εὖ, χαλινός].

Εὐχαλίνωτος (ὁ, ἡ), лesne de înfрînat. [εὖ, χαλινόω].

Εὔχαλκος (ὁ, ἡ), noet: fъкѕtѫ din вѕnъ арamъ. 2) вогatѫ în арamъ. [εὖ, χαλκός].

Εὐχάλκωτος (ὁ, ἡ), noet: вine лѕкратѫ, saѫ къпtѕшitѫ кѕ арamъ. [εὖ, χαλκόω].

Εὔχαρις, ιτος (ὁ, ἡ), foapte граціosѫ, плъкѕtѫ. «Τὸ εὔχαρι μὴ σκώμμασιν, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπιτήδευε». Ksn: [вezĭ ші εὐχάριστος]. [εὖ, χάρις].

Εὐχαριστέω -ῶ, віit: -ήσω, mѕлцѕmeskѫ, îmĭ арътѫ рекѕnomtinца. 2) ѕрezѫ, saѫ fерічitezѫ. [ші

Εὐχαριστήριος (ὁ, ἡ), каре se кѕвine ла (saѫ se faче, op se ziче sпре) mѕлцѕmiре, арътаре de рекѕnoштinцъ. «Τὰ εὐχαριστήρια (se înц: ἱερά)». Плв: жертfъ de mѕлцѕmiре. [ші

Εὐχαριστία (ἡ), mѕлцѕmiре, mъртѕрisiре de рекѕnoштinцъ пentрѕ faчере de вine; (Бisер:) чіna чеа de taĭnъ, saѫ Dѕmnezeeaska комѕnікътѕръ. (вezĭ ші εὐλογία]. [din

Εὐχάριστος (ὁ, ἡ), [εὖ, χαρίζομαι] граціosѫ, плъкѕtѫ. 2) рекѕnoskъторѫ. [de ѕnde

Εὐχαρίστως, adв: кȣ плъчере, saȣ mȣлцȣmipe; кȣ рекȣnoштinцъ,

Εὐχαρίτως [εὔχαρις], adв: кȣ mȣлtъ граціе, кȣ кіпȣ плъкȣtȣ, saȣ mȣлцȣmitopȣ.

Εὔχεαι, Ion: în локȣ de εὔχῃ, 2: sinг: пеps: de пpez: ал хot: лȣї εὔχομαι.

Εὔχειλος (ὁ, ἡ), чел кȣ бȣne, fpȣmoase, saȣ potpiвite бȣze. [εὖ, χεῖλος].

Εὐχείμερος (ὁ, ἡ), [εὖ, χεῖμα] лesnічosȣ a ръбda eapnъ, a dȣче ла fpirȣ, saȣ ла вpeme pea. 2) (локȣ) ȣnde se faче potpiвitъ, кȣmпътътъ eapnъ; (пpin ȣpm:) лesnічosȣ de epnat.

Εὔχειρ, ειρος, ші Εὔχειρος (ὁ, ἡ), чел кȣ шîїnї бȣne, ȣшoape, saȣ îndemînatiче. [εὖ, χεὶρ]. [de ȣnde

Εὐχειρία (ἡ), îndemînъtate în mîїnї.

Εὐχείρωτος (ὁ, η), (компър: εὐχειρότερος, ші sȣпepл: -ότατος în локȣ de εὐχειρωτότερος -ὸτατος) [εὖ, χειρόω] лesпe de sȣпȣs, saȣ domoлit.

Εὐχέρεια (ἡ), (dȣпe ziч:) = Εὐχειρία, îndemînatate în mîїnї; капачitate; (oвiч:) лesnitate; (fir:) блîndeцe, modestie; (ші în sensȣ de ръȣ) nепъsape, indifepinцъ. [din

Εὐχερὴς [εὖ, χεὶρ[, έος (ὁ, ἡ), каре se faче, saȣ faче чева лesne, лesnічosȣ ла întpeбȣinцape; (în цen:) лesnічosȣ; (fir:) de бȣnȣ simцimîntȣ; (în ръȣ) ȣшopȣ de minte, neaшezatȣ. [de ȣnde

Εὐχερῶς, adв: лesne.

Εὔχεο, Ion: поet: în локȣ de εὔχου, 2: sinг: пеps: de пpez: ал пopȣnч: лȣї εὔχομαι.

Εὐχετάομαι -ῶμαι, поet: în локȣ de εὔχομαι. [din

Εὐχέτης, ου (ὁ), pȣгъtopȣ de бine ла Dȣmnezeȣ. [εὐχή]. [de ȣnde

Εὐχετιάζω, вiit: -άσω, = Εὐχετάομαι.

Εὐχὴ (ἡ), pȣгъчїȣne; saȣ fъгъdȣinцъ кътpe Dȣmnezeȣ. «Δὶ εὐχῆς ἄγω, (saȣ) ἔστί μοι»· = Εὔχομαι, пoftesкȣ. 2) поet: fълipe. (вezї ші αὐχή). [αὔω, αὐχή].

Εὔχιλος, (ὁ, ἡ), [εὖ, χιλὸς] (локȣ) чел кȣ mȣлtъ ші бȣnъ пъшȣпе пentpȣ вite; (калȣ) каре mъnînкъ mȣлtȣ, (пpin ȣpm:) se хpъneшte бine.

Εὐχίμαρος (ὁ, ἡ), поet: чел че аре mȣлte ші бȣne капре. [εὖ, χίμαρος].

Εὔχλοος -ους (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ mȣлtъ ші бȣnъ вepdeaцъ, eapбъ. [εὖ, χλόη].

Εὔχλωρος (ὁ, ἡ), поet: Εὔχλοος. [εὖ, χλωρός].

Εὐχολόγιον (τὸ), колекціе (карte) de pȣгъчїȣnї (moлitfeлnікȣ). [εὐχὴ, λογή].

Εὔχομαι [εὐχή], вiit: εὔξομαι, (поet: ші apx:) fъгъdȣїeskȣ; înкpedinцezȣ; (пpin ȣpm:) mъ fълeskȣ. «Εὔχομαι ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας». Iл: Θ. «Ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι». Iл: Σ. (ші ел:) «Ἐκ Κρητάων γένος εὔχομαι (se înц: εἶναι)». Od: Ξ (ші aбs:). «Οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται». Iл: Ξ. «Εὔχεαι αὔτως». Iл: Л. (de ȣnde 2) (oвiч: ші пpoz:) fъгъdȣїeskȣ лȣї Dȣmnezeȣ; (пpin ȣpm:) mъ pogȣ, чepȣ ла Dȣшnezeȣ, mъ înкinȣ. (кȣ dat: saȣ пpea pap кȣ пpeп: aк: ші inf: saȣ aк: indip:). «Εὔχομαι τοῖς θεοῖς, saȣ πρὸς τοὺς θεούς, saȣ τοὺς θεούς», Лкs: «Ηὔξατο τοῖς θεοῖς, εἰ διασωθείη, βοῦς ἑκατὸν εἰς θυσίαν προσοίσειν». Faб: (ші maї sкȣpt:) «Εὔχεσθαι κατὰ βοὸς (καθ' ἑκατόμβης)». Sхл: «Ἃ εὔχονται». Лȣч: (mi кȣ dat: xapist:). «Εὔχοντο αὐτῷ πολλὰ καὶ ἀγαθά». Tȣч: (ші în sensȣ de ръȣ). «Τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι». Лȣч: (ші aбs:) «Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε τῷ θεῷ». Sкp: (ші пpea pap пas:) «Τοῦτ' εὔχεσθέ μοι». Sof: aчeastъ fъгъdȣinцъ пpiimiцї de ла mine.

Εὐχοποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, îmї faкȣ pȣгъчїȣnea, înкînъчїȣnea, saȣ fъгъdȣinцa кътpe Dȣmnezeȣ. [εὐχὴ, ποιέομαι].

Εὔχορδος (ὁ, ἡ), поet: (лipъ) кȣ вȣпе коapde, saȣ бine акopdatъ, (пpin ȣpш:) бine sȣnъtoape. [εὖ, χορδή].

Εὔχορτος (ὁ, ἡ), = Εὔχιλος. [εὖ, χόρτος].

Εὖχος, εος -ους (τὸ), oвiektȣ de pȣгъчїȣne, saȣ fъгъdȣinцъ кътpe Dȣmnezeȣ; лȣкpȣ konsfinцitȣ (înкinatȣ) лȣї Dȣmnezeȣ; faлъ. «Χαλκῷ μορφώσας εὖχος ἔθηκεν». Eпгp: (вezї ші ἄγαλμα).

Εὐχρηματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ бoгatȣ de бanї. [ші

Εὐχρηματία (ἡ), aвepe, saȣ бoгъцte de бanї. [din

Εὐχρήματος (ὁ, ἡ), бoгatȣ de бanї. [εὖ, χρήματα].

Εὐχρηστέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat: saȣ пpeп: aк:) sîntȣ de întpeбȣinцat, saȣ foлositopȣ ла чeва. || (пas: кȣ цen: пpeп:) mъ foлoseskȣ (mi se faче бine) de ла чineва. [εὔχρηστος]. [de ȣnde

Εὐχρήστημα (τὸ), foлosȣ, кîшtigȣ, faчepe de бine de ла чineбa.

Εὐχρηστία (ἡ), лesnічoasъ, saȣ бȣnъ întpeбȣinцape. [din

Εὔχρηστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -χρήστως, лesnічosȣ, saȣ oвiчnȣitȣ în întpeбȣinцape; (пpin ȣpm:) foлositopȣ. [εὖ, χράομαι].

Εὐχρόαστος (ὁ, ἡ), =Εὔχροος.
Εὐχροέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...
Εὐχροὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de εὔχρους.
Εὔχροια (ἡ), бѫnъ, sъnъtoasъ faцъ. [din
Εὔχροος -ους (ὁ, ἡ), каре аре (saŭ dъ) бѫnъ, sъnъtoasъ faцъ (бѫnъ minъ). [εὖ, χρόα].
Εὔχρυσος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de πολύχρυσος. [εὖ, χρυσός].
Εὔχρως, ωτος (ὁ, ἡ), = Εὔχροος -ους. [εὖ, χρώς].
Εὐχυλία (ἡ), бѫnŭ mѫstŭ, saŭ гѫstoasъ saвoape. [din
Εὔχυλος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sѫпрл: -ότατος) чел кѫ бѫnŭ, гѫstosŭ sѫкŭ, saŭ sъnъtosŭ mѫstŭ. [εὖ, χυλός].
Εὐχυμία (ἡ), = Εὐχυλία. [din
Εὔχυμος (ὁ, ἡ), = Εὔχυλος [εὖ, χυμός]. (компар: -ότερος, sѫпрл: -ότατος).
Εὐχωλὴ (ἡ), Ion: ші poet: în локŭ de εὐχή, saŭ εὖχος. [de ѫnde
Εὐχωλιμαῖος, α, ον, = Εὐκταῖος. 2) îndatopatŭ прin sfîntъ fъгъdѫinцъ a faче чева; (обшт:) fъгъdѫitŭ лѫї Dѫmnezeŭ.
Εὐχώριστος (ὁ, ἡ), лesne de desпърцit. [εὖ, χωρίζω].
Εὔχωρος (ὁ, ἡ), destѫл de înкъпъtopŭ, ларгŭ,=Εὐρύχωρος. [εὖ, χῶρος].
Εὔχωστος (ὁ, ἡ), [εὖ, χώννυμι] лesne de ѫmплѫt, înълцat кѫ пбmîntŭ, fъкѫt малŭ.
Εὐψάμαθος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ mѫлtŭ nisipŭ, nisiposŭ. [εὖ, ψάμαθος].
Εὔψηφις, ιδος (ὁ, ἡ), poet: плinŭ de пietрічеле. «Ἐϋψήφιδι πέδον ποικίλλετο τέχνη». Non: [εὖ, ψηφίς].
Εὔψυκτος (ὁ, ἡ), лesne de ръкорit, aepat, saŭ ръчit. [εὖ, ψύχομαι].
Εὐψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ mapinimŭ, цeneposŭ. [εὔψυχος].
Εὐψυχὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, ψύχος] бine ръкорitŭ, речішорŭ.
Εὐψυχία (ἡ), mapinimie, цeneposítate. [din
Εὔψυχος (ὁ, ἡ), [εὖ, ψυχή] mapinimŭ, цeneposŭ. 2)=Εὔθυμος, веселŭ. [de ѫnde
Εὐψύχως, adв: къ цeneposítate, кѫ mapinimie.
Εὔω, saŭ At: Εὕω [αὔω], biit: εὔσω, (nex. εὖσα, ші пas: εὔσθην) ѫsѫкŭ, fpirŭ преа mѫлt; (iap партік:) пîрлeskŭ. «Ὕες εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογός». Іл: Ψ.
Εὐώδης [εὖ, ὄζω], εος (ὁ, ἡ), бine mipositopŭ. [de ѫnde
Εὐωδία (ἡ), бѫnŭ miposŭ. [de ѫnde
Εὐωδιάζω, biit: -άσω, skoцŭ, daŭ бѫnŭ miposŭ, saŭ miposŭ fpѫmos. (stpъm: ші nestp:)
Εὐώδιν, ινος (ὁ, ἡ),=Εὔτοκος. [εὖ, ὠδίν].
Εὐώλενος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ fpѫmoase браце. [εὖ, ὠλένη].
Εὐώνητος (ὁ, ἡ), лesne de кѫmпъpat, eftinŭ, =Εὔωνος. [εὖ, ὠνέομαι].
Εὐωνία (ἡ), eftinъtate. [ші
Εὐωνίζω, biit: -ίσω, eftineskŭ чева, îї skazŭ прецѫл. [din
Εὔωνος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὠνή] eftinŭ. [de ѫnde
Εὐώνως adв: кѫ пѫцinŭ прецŭ, eftin.
Εὐώνυμος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὄνομα] чел кѫ бѫnŭ nѫme, saŭ de бѫnъ репѫtaцie; (în menaжatъ eкspresie) =Ἀριστερὸς, stînгŭ. «Ἐξ εὐωνύμων». Skp: din партea stînгъ.
Εὐώπης, ου (ὁ), ші Εὐῶπις, ιδος (ἡ), ші Εὐωπὸς (ὁ, ἡ), poet: =Εὐώψ, fpѫmosŭ ла окї, ла faцъ; (în цen:) fpѫmosŭ. [ші
Εὔωπος (ὁ), ѫnŭ felŭ de пеште,=Βόωψ, saŭ Χρύσοφρυς. [εὖ, ὤψ].
Εὐωρέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ὀλιγωρῶ, пѫцin îngpiжeskŭ, nѫ 'mї пasъ. [ші
Εὐωρία (ἡ), пѫцinъ гріжъ, nепъsape. 2) [εὖ, ὥρα]. време бѫnъ; (fiг:) fepiчipe. [ші
Εὐωριάζω, biit: -άσω, = Εὐωρέω. [din
Εὔωρος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὥρα] пѫцin îngpiжitopŭ, nепъsъtopŭ; saŭ de пѫцinъ гріжъ вpednikŭ, de desпрецѫit, saŭ невъгat în seamъ. 2) [εὖ, ὥρα] = Ὡραῖος, коптŭ, ажѫnsŭ ла вpemea sa, saŭ чел în вѫnъ вреше; (прin ѫpm:) podosŭ. «Γῆ («Γάμος). —». Лкs:
Εὐώροφος (ὁ, ἡ),=Εὐόροφος. [εὖ, ὀροφή].
Εὐωχέω -ῶ [εὐωχία], biit: -ήσω, osпъtezŭ пе чtnева; (desпре вite) nѫtpeskŭ бine. || (miж:) mъ desfъtezŭ бînd ші mînкînd; (în цen: ші fiг:) шъ бѫкѫрŭ de чева, mъ îndestѫлezŭ. (кѫ ак:) «Ἀλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ». Ksn: (ші fiг: кѫ цen:) «Εὐωχοῦ τοῦ λόγου». Пл: în локŭ de ἀπόλαυε. (вezї ші ἑστιάω). [de ѫnde
Εὐωχητήριον (τὸ), = Εὐηβητήριον. [ші
Εὐωχητὴς, οῦ (ὁ), osпъtъtopŭ; saŭ oasпъtŭ, поftitŭ ла osпъцŭ. [de ѫnde
Εὐωχητικὸς, ὴ, ὸν, atingъtopŭ de osпъцŭ, saŭ înedmînatikŭ a osпъta.
Εὐωχία (ἡ), [εὖ, ἔχω] osпъцŭ; desfъtape. [de ѫnde
Εὐωχιάζω, biit: -άσω =Εὐωχέω.
Εὐὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ mapї (прin ѫpm:) fpѫmoшї окї, saŭ faцъ; (în цen:) fpѫmosŭ. «Σελήνη — ». Пind: [εὖ, ὤψ].

Ἔφα, Dop: în локŭ de ἔφη, 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лъĭ φημί.

Ἐφαάνθην, поet: în локŭ de ἐφάνθην, пas: nex: 1: ал лъĭ φαίνω.

Ἐφαβικὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ de ἐφηβικός. [din

Ἔφαβος, ω, (ὁ), Dop. în локŭ de ἔφηβος.

Ἐφ-αγίζω, вiit: -ίσω,ші Ἐφαγιστεύω, вiit: -εύσω, ші Ἐφαγνίζω, вiit: -ίσω, поet: adъкŭ чева sпре жертfъ (прinч: пе mopmîntŭ), съвîршeskŭ реліцioaseле întoкmipĭ în чinstea, saŭ пomenipea mopтълъĭ.

Ἐφ-αιρέομαι, οῦμαι, вiit: -ήσομαι, алегŭ пе чinева dъпе, saŭ în локъл алтъĭа.

Ἐφάλιος (ὁ, ἡ), = Ἔφαλος.

Ἐφ-άλλομαι, вiĭt: -αλοῦμαι, съpŭ, пъвълeskŭ asъпра къĭва.

Ἔφαλμος (ὁ, ἡ), пъsŭ, пъstpatŭ în saлamъpъ. [ἐπὶ, ἅλμη].

Ἔφαλος, (ὁ, ἡ, [ἐπὶ, ἅλς] чел dъne лinгъ mape, цъpmъpeanŭ.

Ἐφαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, Dop: în локŭ de ἐφηλόω.

Ἔφαλσις, εως (ἡ), съpipe, пъвълipe asъпра къĭва. [ἐφάλλομαι].

Ἐφάμαν, Dop: în локŭ de ἐφάμην.

Ἐφ-αμαξεύω, вiit: -εύσω, tpeкŭ къ tpъsъpa пе d'asъпра. (de ъnde) «Ἐφημαξευμένη ὁδός». Sof: dpъmŭ ъmвлatŭ de tpъsъpĭ. [Ἐπὶ, ἅμαξα·]

Ἐφ-αμαρτάνω, вiit: -ήσομαι, tîpъskŭ пе чinева, mi (nestp:) kazŭ în грешалъ. [de ъnde

Ἐφάμαρτος (ὁ, ἡ), sъпъsŭ ла грешале; (desпpe skpiepĭ) грешitŭ.

Ἐφάμιλλος (ὁ, ἡ), чел че se întpeче (intpъ în emълaцie) къ чinева; (desпpe лъкр:,) îndoĭosŭ, disпъtaвiлŭ, nexotъpîtŭ; (în цen:) de o potpiвъ, asemenea. [ἐπὶ, ἅμιλλα) [de ъnde

Ἐφαμίλλως, adв: къ îndoiaлъ; de o potpiвъ: saŭ къ emълaцie, къ amвiцie.

Ἔφαμμα (τὸ), = Ἐφαπτίς. [ἐφάπτω].

Ἔφαμμος (ὁ, ἡ), плinŭ, акoпepitŭ de nisinŭ, nisinosŭ. (пezĭ ші ὕφαμμος). [ἐπὶ, ἅμμος].

Ἔφαν (α, skъpitŭ) Еол: în локŭ de ἔφασαν, 3: îш: пeps: 2) (α, лъnгŭ) Dop: în локŭ de ἔφην, 1: sinг: пeps: de nex: 2: ал лъĭ φημί.

Ἐφ-ανδάνω, вiit: -αδήσω, поet: (къ dat:) плакŭ къĭва.

Ἐφάπαξ, [ἐπὶ, ἅπαξ] adв: пentpъ o datъ; o datъ пentpъ totdaъna.

Ἐφ-απλόω -ῶ, вiit: -ώσω, întinzŭ чева пе d'asъпра. [de ъnde

Ἐφάπλωμα (τὸ), întinsъtъpъ пе d'asъпра, акoпepiшŭ; (de aчi) паплoтъ. [ші

Ἐφάπλωσις, εως (ἡ), întindepe de чева пе d'asъпра.

Ἐφαπτὶς, ίδος (ἡ), хaĭnъ de пе d'asъпра, mantелъ (прinч: sпpe întpeв: ostaшiлop). [din

Ἐφ-άπτω, вiit: -άψω, легŭ, (ші прin întînd:) atîpnŭ пeste чева; лiпeskŭ; агъцŭ; (ші fiг:) прiчinъĭeskŭ. «Ἔργον ἐφάψειε τόδε». Sof: «Πότμον ἐφάπτουσα». Пind: (ші пas:) «Ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται». Od: Φ. s' a skopnit чeaptъ întpe dînшiĭ. «Τρώεσσι κήδε' ἐφῆπται». Iл: B. ші Ξ. staŭ d'asъпра. (вezĭ ші ἐπικρεμάννυμι) 2) (miж:) atinгŭ; mъ апропiŭ; ажъnгŭ; (прin întînd:) mъ înпъpтъшeskŭ. (къ цen:) «Ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο». Od: Δ. «Ἐφαπτόμενος τοῦ τέλους». Apst: «Εἴδεος ἐπαμμένος.» Ep: înпъpтъшitŭ din fpъmъseцe. 3) = Ἐνάπτω, daŭ fokŭ. [de ъnde

Ἐφάπτωρ, ορος (ὁ), поet: (къ цen:) atinгъtopŭ, апропiatŭ de чева. (în Esxiлŭ ziчepea sъвtînsemneazъ mitoлoцia чea desпpe Епafŭ).

Ἐφαρμογὴ, (ἡ), potpiвipe пе чева. [din

Ἐφ-αρμόζω, вiit: -όσω, (къ dat: îndip:) potpiвeskŭ, saŭ (nestp:) sîntŭ potpiвitŭ, mъ potpiвeskŭ пе чева. «Πειρήθη, εἰ οἱ ἐφαρμόσειε τὰ ὅπλα». Iл: T. daкa i se potpiвesк apmeлe пе tpъпŭ. [de ъnde

Ἐφάρμοσις, εως (ἡ), = Ἐφαρμογή.

Ἐφαρμοστέος, α, ον, пosit: ал лъĭ...

Ἐφ-αρμόττω, вiit: -αρμόσω, At: în локŭ de ἐφαρμόζω.

Ἐφάρξαντο, поet: (în metatesŭ) în локŭ de ἐφράξαντο». 3: îm: пeps: de miж: nex: 1 ал лъĭ φράσσω.

Ἔφαυσε поet: a 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал лъĭ φαύσκω.

Ἔφαψις, εως (ἡ), atîpnape, агъцape; коnлeгape, ъnipe (акt: saŭ пas:). [ἐφάπτω].

Ἐφέβδομος (ὁ, ἡ), коnpinzъtopŭ de ъnŭ întpeгŭ, ші o a шaптea пapte, (ad:) de oптŭ a шaптea пъpцĭ. (вezĭ ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, ἕβδομος].

Ἐφέδρα (ἡ), [ἐπὶ, ἕδρα] = Ἐφεδρεία, stъpъitoape шedepe пе чева; (прin întind:) înпpesopape; пîndъ; (mekan:) = Ἕδρα, вasŭ de soлidŭ. [de ъnde

Ἐφεδράζω, вiit: -άσω, (къ dat: îndip:) aшezŭ пeste чева. [ші

Ἐφέδρανον (τὸ), (în цen:) пе op че

шade чinева, skaȣnȣ̆, шi чл:; (пaрtiк: ла îm:) вȣчеле шezȣtȣлȣĭ.

'Εφεδρεία (ἡ), шedepe апроапе, saȣ̆ пе чева; пîndipe; înпpesopape de чetate, шi чл:; (fir:) oвsepвaцie; (ostъш:) stpeaжъ; saȣ̆ pesepвъ. [din

'Εφεδρεύω, вiit: -εύσω, кȣ dat: шezȣ̆, saȣ̆ sîntȣ̆ aшezatȣ̆ neste, saȣ̆ апроапе de чева; пîndeskȣ̆; ȣneлteskȣ̆ ръȣл кȣĭва; (fъръ kazȣ̆) sîntȣ̆ [ἔφεδρος 2].

'Εφεδρήσσω, (fъръ вiit:) поet:, шi

'Εφεδριάω -ῶ (-άζω), вiit: -άσω, ='Εφεδρεύω, (кȣ dat:) шezȣ̆ пе чева. [шi

'Εφεδρίζω, вiit: -ίσω, жокȣ̆ жокȣл nȣmitȣ̆

'Εφεδρισμὸς (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de жокȣ̆, în каре вiрȣitȣл apdiкъ пе вiрȣitopȣ̆ пе ȣmepiĭ sъĭ, efedpismȣ̆.

'Εφεδρίσσω, Dop: în локȣ̆ de ἐφεδρίζω. [de ȣnde

'Εφεδριστὴρ, ῆρος, Dop: în локȣ̆ de ἐφεδριστὴς, οῦ (ὁ), жȣкъtopȣ̆ de (шi пaрtiк: вiрȣitopȣ̆ în) жокȣл ἐφεδρισμὸς (вezĭ ziч:).

"Εφεδρος (ὁ, ἡ), (ἐπὶ, ἕδρα], (în цen:) шezъtopȣ̆ de пazъ, пînditopȣ̆, (кȣ цen:) «"Εφεδρος τῶν καιρῶν», Ksn: 2) (пaрtiк: fъръ kazȣ̆) atлetȣ̆ (лȣпtъtopȣ̆) pîndȣitȣ̆ a se лȣпta кȣ вiрȣitopȣл, ка sъ îndeплiniaskъ локȣл вiрȣitȣлȣĭ; (de ȣnde în ostъш:) = 'Επίτακτος, чел din корпȣл de pesepвъ; (шi прin întind:) «Βασιλεὺς—». Ep: ла каре каde tponȣл în лiпsъ de moштenitopȣ̆ лецitimȣ̆. || (sȣвst:) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пapasitiкъ плantъ, каре se ziче шi "Ιππουρις, коada калȣлȣĭ.

'Εφ-έζομαι, вiit: ἐφεδοῦμαι, поet:='Επικάθημαι, шezȣ̆ în, saȣ̆ пе чева.

'Εφέηκα, Ion: în локȣ̆ de ἐφῆκα, акt: nex: 1: de xot: ал лȣĭ ἐφίημι.

'Εφεῖσα, ας, ε, поet: акt: шi ἐφεισάμην, поet: miж: nex: 1: ал лȣĭ ἐφίζω.

'Εφείω, ῃς, ῃ, шi чл: поet: în локȣ̆ de ἐφῶ, nex: 2; de sȣп: ал лȣĭ ἐφίημι.

'Εφεκτικὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчosȣ̆, saȣ̆ disпȣsȣ̆ a опpi, a цinea în локȣ̆. (de ȣnde) «'Εφεκτικοὶ» = Σκεπτικοὶ, fiлosofĭ skeпtiчĭ. [вezĭ ἐπέχω 5]. [de ȣnde

'Εφεκτικῶς, adв: dȣпe кiпȣл fiлosofiлop nȣmiцĭ ἐφεκτικοί.

'Εφεκτὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчosȣ̆ de a se опpi; saȣ̆ desпpe каре tpeвȣĭe (fiлosofiчeшte) a 'шĭ amîna xotъpîpea жȣdiкъцiĭ. [вezĭ ἐπέχω].

"Εφεκτος (ὁ ἡ), копpinzъtopȣ̆ de ȣnȣ̆ întpeгȣ̆, шi o a шaseлea пapte, (ad:) de шaпte a шaseлea пъpцĭ. (вezi шi ἐπίτριτος). [ἐπὶ, ἕκτος].

'Εφελίσσω, вiit: -ίξω, поet: înfъшȣpȣ̆ (deaпъnȣ̆) пе чева. || (miж:) tîpъskȣ̆ înвîptind чева шepпȣit dȣпe sinemĭ. «Οὐρήν ἐπελίσσεται». Nik:

'Εφελκὶς, ίδος (ἡ), коажъ, че se faче пе paпъ. [ἐπὶ, ἕλκος].

'Εφελκυσμὸς (ὁ), atpaцepe кътpe чева. [din

'Εφ-ελκύω. шi 'Εφ-έλκω, вiit: -ελκύσω, шi -έλξω (nex: ἐφείλκυσα, шi чл:) atpaгȣ̆, tîpъskȣ̆ чева кътpe, saȣ̆ în ȣpmъ, dȣпe... «Τὴν θύραν ἐφείλκυσα». Лȣч: (шi пas:) «Πόδες ἐφελκόμενοι». Iл: Ψ. (шi desпpe ostaшĭ). «'Επελκόμενοι» Ion: în локȣ̆ de ἐφελκόμενοι, чеĭ че ръmîn în ȣpmъ, (fpanц:) les traineurs. «Τοὺς ἀπολειπομένους αὐτέων καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευον». Ep: (miж:) tîpъskȣ̆, tpaгȣ̆ чева кътpe, saȣ̆ dȣпe sinemĭ; (fir:) adȣкȣ̆ ла воĭea mea: «Βρόγχον ἐφέλκομαι». înгiцȣ̆ o sopвitȣpъ. (шi fir:) «Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος. Od: П. îл întъpîtъ шi neвoind. [de ȣnde

"Εφελξις, εως (ἡ), = 'Εφελκυσμός.

'Εφέμεν, Dop: поet: în локȣ̆ de ἐφεῖναι.

'Εφ-έννυμι, вiit: ἐφέσω, поet: ='Επενδύω, înвpaкȣ̆ пе d'asȣпpa.

'Εφεξῆς, шi поet: ἐφεξείης [ἐπὶ, ἑξῆς, ἑξείης], adв: în шipȣ̆, ȣna dȣпe алte; în ȣpmъ. «'Εφεξῆς τοῖς εἰρημένοις». Лks:

"Εφεξις, εως (ἡ), опpipe, цinepe înaпoĭ (акt: saȣ̆ пas:); întîpziepe, stpъгъnipe. «Τοῦ δ' ἔφεξιν»; Apistf: пentpȣ каре кȣвîntȣ̆»? [ἐπέχω].

'Εφέπεσκον, поet: прел: ал лȣĭ ..

'Εφέπω, вiit: -έψω, (прел: ἐφεῖπον, шi ἔφεπον, nex: 2: ἐπέσπον, de ȣnde inf: ἐπισπεῖν, шi miж: ἐπισπέσθαι) поet: (кȣ ак: dipeк: шi ȣne opĭ кȣ dat: indip:) гoneskȣ̆ din ȣpmъ, stpimtopezȣ̆; (desпpe каĭ шi tpъs:) ='Ελαύνω, mîĭȣ̆; (fir:) гȣвepnezȣ̆, dipiцezȣ̆; (în цen:) mъ îndeлetniчeskȣ̆ în чева. || (miж: saȣ̆ ел: кȣ dat:) ȣpmezȣ̆, mъ dȣкȣ̆ dȣпe чinева, saȣ̆ îл însoцeskȣ̆; mepгȣ̆ des ла...;(fir:) mъ sȣпȣiȣ̆, askȣлtȣ̆, mъ îndȣплекȣ̆; (maĭ noȣ̆) mъ înвoĭeskȣ̆ ла чева.

'Εφερμηνευτικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, foлositopȣ̆ ла maĭ mȣлtъ eksплiкape. [din

'Εφ-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, eksплiкȣ̆ maĭ вine.

'Εφ-ερπύζω, вiit: -ύσω, шi

'Εφ-έρπω, вiit: -έρψω, шi -ερπύσω, (nex: ἐφείρπυσα, шi чл:) mъ tîpъskȣ̆ (mepгȣ̆ tîpîndȣ mъ) кътpe... (поet: кȣ ак: saȣ̆ sinг: saȣ̆ преп:) ажȣnгȣ̆ ла; mъ апропiȣ̆ пȣцin

kîte пѫцin; soseskŭ. «Τὰ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει». Ткр: sosesk пeste пѫцinŭ.

Ἔφερσεν, Еол: a 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал лѫї φέρω.

Ἐφέσιμος (ὁ, ἡ), (прочesŭ) de апелat, апелавiлŭ. [din

Ἔφεσις [ἐφίημι], εως (ἡ), asвîрлiре asѫпра кѫїва. 2) fiг:) аплекаре кътре, поftъ de чева. 3) деплiнъ воїе. 4) (dikan:) апеларе de жѫdikatъ ла алтъ maї 'nалтъ жѫdikъtopie.

Ἐφεσπερεία (ἡ), пetpeчepe, saŭ окѫпацie de seapъ [din

Ἐφεσπερεύω, вiit: -εύσω, (кѫ dat:) пetpeкŭ seapa ѫndeва, saŭ кѫ вре ѫnŭ лѫкрŭ. [din

Ἐφέσπερος (ὁ, ἡ), каре se faче, saŭ faче чева seapa (спре seapъ, saŭ de кѫ seapъ). (шаї мѫлт ка adв: . [ἐπὶ, ἑσπέρα).

Ἐφεσπόμην, поet: miж: 2: nex: ал лѫї ἐφέπομαι.

Ἐφέσσαι, поet: nex: 1: de inf: ші Ἔφεσσαι поet: miж: nex: 1: de порѫнч: ші Ἐφεσσάμην, поet: în локŭ de ἐφεισάμην, miж: nex: 1: de хот: ал лѫї ἐφίζω, saŭ ἐφέννυμι.

Ἐφέστακα, Dop: în локŭ de ἐφέστηκα, miж: tpe: de кѫ: ал лѫї ἐφίστημι.

Ἐφέστιος (ὁ, ἡ), ал каseї, saŭ каре a вenit, saŭ se aflъ în каsa sa. op a алтѫїа. «Ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν». Іл: В. stъпînї de каsъ, saŭ пъmîntenї. «Θεοὶ ἐφέστιοι». Лкs: пatponї aї каseї, (fpanц:) les Dieux pénates. (ші ел:) «Τὰ ἐφέστια». D: Ал familia. (вezї ші ἐπίστιος). (ші în локŭ de adв:) «Ἐμὲ οἶον ἤγαγεν ἐφέστιον». Od: Н. «Ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος». Od: Г. [ἐπὶ, ἑστία].

Ἐφεστρίδιον (τὸ), dimin: ал лѫї...

Ἐφεστρὶς [ἐπὶ, ἕννυμι], ίδος ἡ), хаїnъ de пе d'asѫпра, de каsъ (ка акѫm халатŭ); saŭ mantелъ.

Ἐφέτης (ὁ), (în цen: ші поet:) dpeгъtopŭ, saŭ деплiн-înпѫtepnічitŭ гѫвepnatopŭ. 2) (пaptiк: în Atena) «Ἐφέται». Пл: жѫdikъtopї apвitpi, saŭ апелatiвї în прочese de omopŭ. [ші

Ἐφετικὸς, ἡ. ὸν, чел че аре, saŭ înseмneazъ dopinцъ, поftъ. [ші

Ἐφετίνδα, adв: ѫnŭ felŭ de жокŭ кѫ minчea, = Ἅρπαστον. [ші

Ἐφετμὴ (ἡ), поet: opdinŭ, порѫнкъ. 2) рѫгъчїѫne. 3) ашеpinцape. [ші

Ἐφετὸς, ἡ, ὸν, [ἐφίεμαι] чел че a лѫat (saŭ лѫкреazъ din) порѫнкъ, saŭ înпѫtepnічipe. «Δικαστὴς — ». вezї ἐφέτης. 2) de dopit. [de ѫnde

Ἐφετῶς, adв: кѫ dopinцъ, pîвnъ, ші чл:

Ἐφ-ευάζω, вiit: -άσω, = (saѫ греш: în локŭ de) ἐπευάζω.

Ἐφεύρεμα (το), inвenцie, saŭ oвiektŭ de nъskoчipe. [ші

Ἐφεύρεσις, εως (ἡ), aflape, nъskoчipe. [ші

Ἐφευρετὴς, οῦ (ὁ), nъskoчitopŭ, aflъtopŭ de чева. [ші

Ἐφεύρημα, Ἐφεύρησις, = Ἐφεύρεμα, ші чл: [din

Ἐφ-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, гъseskŭ пе чi nева de o datъ fъpъ вeste (пе кînd faче чева), saŭ dѫпе мѫлte къѫtъpї; (de ѫnde) aflѫ чева кѫ mintea mea, nъskoчeskŭ.

Ἐφ-εψιάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, поet: (кѫ dat:) ваtжокоpesвŭ, atinгŭ кѫ neчinstitoape кѫвinie.

Ἐφεψιόωντο, поet: în локŭ de ἐφεψιῶντο, 3: îm: пeps: de прел: ал лѫї ἐφεψιάομαι.

Ἐφ-έψω, вiit: -εψήσω, maї fepвŭ, maї гъteskŭ de алdoiлea (o mînкape.).

Ἐφεώρων, прел: ал лѫї ἐφοράω.

Ἐφήβαιον (τὸ), пърѫл чел de d' asѫпра цenitaлелор мъdѫлape, (Лat: pubis. [ші

Ἐφηβαῖος, α ον, = Ἐφηβικὸς. [ἔφηβος].

Ἐφήβαρχος (ὁ, ἡ), гѫвepnopŭ de tinepї. [ἔφηβος, ἀρχω].

Ἐφ-ηβάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ fakŭ жѫne, saŭ intpŭ în вîpsta жѫneцiї. [ші

Ἐφηβεία (ἡ), вîpstъ de жѫnї 2) (колект:) ἡ ἐφηβεία. în локŭ de οἱ ἔφηβοι, жѫnimea, în локŭ de жѫniї. [ші

Ἐφηβεῖον (τὸ), лѫптъtopie de жѫnї. [ші

Ἐφ-ηβεύω, вiit: -εύσω, sîntŭ (прiн ѫpm: mъ поptŭ, mъ înвpakŭ ші чл: ка) жѫne. [ші

Ἐφηβία (ἡ), = Ἐφηβεία. [ші

Ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν, atînгъtopŭ de жѫneцe. || «Τὸ ἐφηβικὸν». колек: жѫnimea. [din

Ἔφηβος (ὁ), ажѫпsŭ în вîpstъ de жѫneцe. (вezї ші διέτης). [ἐπὶ, ἥβη]. [de ѫnde

Ἐφηβοσύνη, поet: ші Ἐφηβότης (ἡ), жѫnie, saŭ вîpstъ de жѫne.

Ἐφ-ηγέομαι οῦμαι, вiit: -ήσομαι, кълъѫzezŭ (apъtŭ dpѫmѫл) кътpe, saŭ asѫпра кѫїва; (de ѫnde) daŭ de faцъ пе ѫnŭ fъкъtopŭ de реле askѫnsŭ. [de ѫnde.

Ἐφήγησις, εως (ἡ), кълъѫzipe; saŭ въdipe de askѫnsŭ вinoвatŭ, ші чл:

Ἐφ-ήδομαι, вiit: ἐφησθήσομαι, (кѫ dat:) = Ἐπιχαίρω.

Ἐφ-ηδύνω, вiit: -υνῶ, îndѫлчeskŭ чева, (saŭ вѫкѫpŭ пе чinева) înкъ maї мѫлт.

Ἐφ-ήκω, вiit: -ήξω, (кѫ ак: преп:) вiŭ, soseskŭ; (ші fiг:) sîntŭ кѫвenitŭ ла...

*

Ἐφῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), ажънsъ în вîpstъ. 2) чел de ачееашї вîpstъ. [ἐπὶ, ἥλιξ].

Ἔφηλις, ιδος, saъ ἰδος (ἡ), вalama de ла капакъл лъзіїї. 2) пеtele, че es пе овrazъ. [ші

Ἔφηλος (ὁ, ἡ), прinsъ къ къїе, saъ ачс. 2) чел къ пete пе овrazъ, saъ алвеацъ în окїъ. [ἐπὶ, ἥλος]. [de ънde

Ἐφηλότης (ἡ), калitate de пatъ алвъ пе овrazъ, saъ de алвеацъ în окїъ. [ші

Ἐφηλόω -ῶ, віit: -ώσω, поеt: вatъ къ къїъ ънъ лъкръ пeste чева. [ші

Ἐφηλώδης, εος (ὁ, ἡ), авemenea къ (saъ плinъ de) пete пе овrazъ.

Ἐφηλωτὸς, ή, όν, [ἐφηλόω] поеt: въtътъ, saъ de въtът къ къїъ пeste чева.

Ἔφ-ημαι, (fъръ віit:) поеt: (къ dat: saъ ак:) шezъ пе, saъ апроапе de чева.

Ἐφημερευτὴς, οῦ (ὁ), пъzitоръ ънdева, saъ пînditоръ de чева toatъ zioa. [din

Ἐφημερεύω, віit: -εύσω, пetрекъ ънdева toatъ zioa. [ші

Ἐφημερία (ἡ), лъкраре, saъ келtъїалъ de o (saъ de fie каре) zi; слъжбъ, че съвîршеште чinева пeріодїчеште ла atîtea зіле; (în цеп:) класъ, de каре faче парte чinева; семinuie; тіръ. «Εἰς ἐφημερίας». Скр: пе pîndъ, къ zioa sa fie-каре. [ші

Ἐφημερινὸς, ἡ, όν, = Ἐφήμερος, de toate зілеле; saъ каре se къвіпе ла оаре-каре (saъ цine пътаї о) зї. [ші

Ἐφημέριος, α saъ ος, ον, поеt: în локъ de ἐφήμερος. [ші

Ἐφημερὶς, ίδος (ἡ), карte (istorікъ), în каре se скріъ întîmплъріле de fie-каре zi; katastixъ de daравере пе fie-каре зї; (маї ноъ) ziаръ, газетъ; ші kалendаръ. [din

Ἐφήμερος (ὁ, ἡ), каре дъіпеште, saъ лъкреазъ чева întр' ына sinгъръ, saъ întреагъ zi. «Πυρετὸς—». Гал: (ші în локъ de adв: «Οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι δάκρυ». Od: Δ. în toatъ ачea zi. || (sъвst:) Ἐφήμερον (τὸ), A'. o insектъ, a къріа віацъ дъіпеште пътаї o zi. B'. o плantъ, че înflореште, ші desflореште întр' o sinгъръ zi. C'. otравъ (каре se зіче ші ἀκόνιτον, saъ κολχικόν), каре отоаръ întр' o zi. (de ънde 2) вретелпікъ, stрікъчосъ; zadapnікъ, saъ скітвъчосъ пе fie-каре zi. «Χρήματα ἐφήμερα». Тъч: (ші în локъ de adв:) «Ἐφημέρια φρονέοντες». Od: Φ. гîndindъ se пътаї ла prezentъ, їар пічї de кът ла віitоръ. [ἐπὶ, ἡμέρα].

Ἐφημερούσιος (ὁ, ἡ), a къръіа авere este пътаї пе o zi, каре тръіеште dintр' o zi пînъ întр' alта. [ἐφήμερος, οὐσία].

Ἐφημοσύνη (ἡ), поеt: [ἐφίημι] = Ἐφετμὴ, порънкъ, ordinъ.

Ἔφησθα, Еол: ші At: în локъ de ἔφης, a 2: sinг: пeрs: de прел: ал лъї φημὶ.

Ἐφ-ησυχάζω, віit: -άσω, (къ dat:) тъ лiniштeskъ пе, saъ desпре чева; тъ odixneskъ пъdъждъind în чева.

Ἐφθαλέος, α, ον, поеt: = Ἑψαλέος.

Ἐφθέος, α, ον, грeш: în локъ de ἑφθὸς saъ ἑφθαλέος.

Ἐφθήμερος (ὁ, ἡ), = Ἑπταήμερος.

Ἐφθημιμερὴς, ές (ὁ, ἡ), копiпzъторъ de, saъ компъsъ din шапte жътътъцї de пърцї, (adікъ) 3 1/2 întрецї. (de ънde în Metр:) «Ἐφθημιμερές». челе dintîї треї ші жътътate пічоаре a ле верsълъї (прinч: Eроікъ, saъ Iambікъ). (вezї ші πενθημιμερὴς). [ἑπτὰ, ἥμισυ, μέρος].

Ἔφθην, поеt: пex: 2: ал лъї φθάνω.

Ἐφθίατο, Ion: în локъ de ἔφθιντο, a 3: îm: пeрs: de пas: пeste-съв: a лъї φθίνω.

Ἐφθοπωλεῖον (τὸ), пръвъліе de бъкътаръ. [din

Ἐφθοπώλης, ου (ὁ), вînzъторъ de бъкate, saъ mînkърї fepte. [ἑφθὸν, πὼλης].

Ἐφθοπώλιον (τὸ), = Ἐφθοπωλεῖον.

Ἐφθός, [ἕψω], ή, όν, feptъ. «Χρυσὸς—». Лкs: лътъpitъ. (вezї ші ἄπεφθος).

Ἐφθότης (ἡ), калitatea лъкрълъї feptъ; (прin întind:) оvoseалъ, молешітъръ.

Ἐφιάλτης [ἐπιάλλω], ου (ὁ), înnекътъръ, saъ ръгъшітъръ, че se întîmплъ de тълte орї în somnъ din оаре каре апъsаре, (fpanц:) Cauchemar. [de ънde

Ἐφιαλτία, ші Ἐφιάλτιον, = Ηαιονία, o плantъ, че se крedea, къ лъкреазъ in контра natimeї ἐφιάλτης.

Ἐφ-ιδρόω -ῶ, віit: ώσω, (къ dat:) asъdъ, пе кînd fakъ чева; (med:) тъ пъdъшескъ вine. [de ънde

Ἐφίδρωσις, εως (ἡ), пъdъшіре, asъdаре destълъ.

Ἐφ-ιζάνω, At: în локъ de...

Ἐφ-ίζω, віit: -ιζήσω, (пex: ἐφέσσα, ші між: ἐφεσσάμην, ші чл:) поеt: ашezъ пе чinева (ші ел: saъ nestр:) шezъ пе чева. (къ dat: indip) «Μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν». Іл: 1: (ші къ цеп:)» Ἀλλά μοι νηός ἔφεσσαι». Od: O. Λιβύην μ' ἐπί νηός ἔσσατο». Od: Λ: (ші nestр:) «Ξεστῆς αἰθούσησιν ἐφίζανον». Іл: Λ.

Ἐφ-ίημι, віit: ἐφ-ήσω, (пex: ἐφῆκα, ші чл:) порneskъ къtре; asвîрлъ, слововъ чева asъпра къїва; пъїъ asъпръ, saъ înпъїъ. (къ

dat: indip:). «Πριάμῳ ἶριν ἐφήσω». Іл: Ω: «Ἔγχος αὐτῷ ἐφέηκα...». Іл: Υ. «Μνηστῆρσι χεῖρας (ἄεθλον τοῦτον) ἐφήσω». Od: Υ. ші Τ. (ші fir): «Ἀργείοισι κήδε' ἐφῆκε. «Іл: Α. «Καὶ τοῖσι πότμον ἐφῆκεν». «Іл: Δ. 2) лаsŭ fрîвл slaвŭ; (fir:) daŭ воїе, eptŭ, înгъdвїŭ. «Ὅλην ἐφιέναι τὴν ἡνίαν». Грг: «Οἷς ουκέτι ἐφίεσαν οἱ ξύμμαχοι τήν ἡγεμονίαν». Твч: (ші ел;) «Ἐφιέναι τῷ θυμῷ (ταῖς ἡδοναῖς)». Грг: a se stъпîni de... (ші пas:) «Ἐφείσθω σχολάζειν» Apst: «Οὐκ ἐφεῖτο αὐτοῖς τέχνης ἅψασθαι βαναύσου». Пл: (вezї ші ἀφίημι). 3) (кв înf:) îndemnŭ, întъpîtŭ, mъ fakŭ прічіnвitopŭ de... «Ἐχθοδοπῆσαι μ' ἐφήσεις Ἥρῃ». Іл: Α. «Οἶνος ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι». Od: Ξ. «Καί τινα Τρωϊάδων... ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην». Od: Ξ. 4) (лец:) апелŭ жвdікatъ ла алтъ maї 'nалтъ instanцъ. «Οὔτε ἐφῆκεν εἰς τὸ δικαστήριον». Dm: 5) (між:) порвnчеskŭ. «Ἄλλο δέ τι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι». Іл: Ψ. «Οὔ τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω». Іл: Ω. «Υμέων ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδ' εἴρω». Od: N. «Ἐπιστολὰς, ἅς σοι πατήρ ἐφεῖτο». Esxл: (noate ші aчeasta) «Χαίρειν ἐγὼ σ' ἐφίεμαι». Sof: Easŭ. 6) (кв цen:) nofteskŭ, dopeskŭ; (ші прin întind:) прівeskŭ, aцintezŭ ла чева. «Τῶν ἀλλοτρίων οὐκ ἐφίενται». Apst: Πᾶσα μέθοδος ἀγαθοῦ τινος ἐφίεται». Apst: (ші кв înf:) «Χαίρειν ἐγὼ σ' ἐφίεμαι». Sof:

'Εφ-ικνέομαι -οῦμαι, віit: -ίξομαι, (nex: ἐφικόμην, ші чл:) ажвnгŭ, (mъ întinzŭ) пînъ ла...; (прin întind:) aflв; nemepeskŭ; sîntŭ destoїnikŭ, isввteskŭ a... (кв цen:) «Ἀλλήλων ἐφίκοντο». Іл: N. (ші кв dat: opran:) «Τῇ βακτηρίᾳ τινὸς ἐφικνεῖσθαι». Плt: (ші кв ак: îndip:) «Ἐπικέσθαι μάστιγι πηγὰς τὸν Ἑλλήσποντον Ер: sъ 'л вічївїaskъ. (ші fir:) «Τὰ δὲ ἄλλα λέγων ἐπίκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα. Ер: aї ворвit. [de вnde

'Εφικτὸς, ὴ, ὸν, пе каре поate чінева ажвnцe, nemepi, saŭ sъвîрші. «Ὡς («Ὅσον) ἐφικτόν.» Лкs: кътŭ este кв пвtinцъ.

'Εφίλαθεν, Dop: ші Еол: în локŭ de ἐφιλήθησαν.

'Εφίλατο, поet: în локŭ de ἐφίλησεν.

'Εφ-ιμείρω (fъръ віit:), поet: (кв ак: saŭ inf:) nofteskŭ, dopeskŭ преа mвлt. [din.

'Εφίμερος (ὁ, ἡ), поet: [ἐπὶ, ἵμερος] dopitŭ, їввitŭ.

Ἔφινος (ὁ, ἡ), плinŭ de віne, вînosŭ. «Σάρξ —». Esix: [ἐπί, ἴς].

'Εφ-ιππάζομαι, віit: -άσομαι, алергŭ къларе asвпра квїва.

'Εφιππαρχία (ἡ), îndoitъ komandъ de кълъріme, доъ чете (опtŭ eskadpoane) de кълъріme, (adікъ) 1024 кълъреці.

'Εφίππειος (ὁ, ἡ), = 'Εφίππιος.

'Εφ-ιππεύω, віit: -εύσω, = 'Εφιππάζομαι.

'Εφίππιος (ὁ, ἡ), каре se faче прin каї, saŭ se пвne пе калŭ. «Ἀγὼν — Лкs: алергаре, saŭ вътъліе кв каї. || (sввst:) 'Εφίππιον (τὸ), шеаоа, saŭ харшеаоа, saŭ samapвл калвлвї. [din.

Ἔφιππος (ὁ, ἡ), къларе, || (sввst:) ἐφιπον (τὸ), tръsвръ tpasъ nвmaї de вnŭ калŭ. [ἐπὶ, ἵππος].

'Εφιπποτοξότης, ου (ὁ), кълъреці аркашŭ (вezї ші ἀμφιπποτοξότης). [ἔφιππος, τοξότης].

'Εφ-ίπταμαι, віit: ἐπιπτήσομαι, (кв dat: saŭ ак: преп:) sвopŭ d'asвпра, saŭ asвпра квїва; sвopŭ кътре...

'Εφ-ισδάνω, Dop: în локŭ de ἐφιζάνω.

'Εφ-ιστάνω, рарŭ ші maї noŭ în локŭ de

'Εφίστημι, віit: ἐπιστήσω, (nex: ἐπέστησα, ші 2: saŭ між: tpe: de кв: ἐφέστηκα, ші чл:) пвїŭ чева sъ stea, (ші між:) staŭ пе, saŭ апроапе, saŭ în вpmъ de чевв; (de вnde fir:) пвїŭ, ашezŭ, (ші між:) sîntŭ епistatŭ, înгріжitopŭ пeste чева. (кв dat: indip:) «Ξύλινον τεῖχος ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει». Твч: «Στήλην τῷ τάφῳ ἐπέστησε». Лкs: (ші fir:) «Φύλακα ταῖς θύραις ἐπέστησε». Пл: 'Επέστησε τούτῳ παιδαγωγόν». Лкs: 'Εφιστάναι τινα τοῖς πράγμασιν». Iskp: (ші прin întind:) «Ἐπιστήσας τοῖς γάμοις αἰδὼ καὶ τάξιν». Пл: (ші між:) «Δίφρῳ ἐφεσταότος Іл: Р. «Θύρῃσιν ἐφεστάμεν». Od: A. «Πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν». Іл: N. (ші în парал:) «Ἐφεσταότες παρὰ τάφῳ». Іл: M. (ші fir:). «Οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι». Apstf: (ші авs:) «Οἱ ἐφεστηκότες» Fіл: în локŭ de οἱ προεστῶτες, къпeteniiле. 2) цiŭ îndъръt, saŭ în локŭ, опреskŭ, înпїedikŭ; (de вnde ел:) îmї amînŭ, intîpziezŭ жвdікata ші хotъpîpea desпре чева, шъ îndoїeskŭ, = 'Επέχω (вezї ziч:). «Τὴν πορείαν ἐπιστήσας». Пл: (ші кв цen: indip:) «Ἐπέστησε τοὺς ἱππέας τοῦ πρόσω. Ар: (ші ел:) «Περὶ θεοῦ ἐπιστήσαντες». Atenгр: (ші між:). «Ἐφίστασθαι». Sin: «Μικρὸν ἐπιστὰς ἀποθνήσκει». Лвч: (ші în stpъm: însem:) «Τί δ' ἐστί; τοῦ με τὴν δ' ἐφίστασαι βάσιν»; Sof: 3) fir.) îmї піponeskŭ mintea ла чева; (ші maї de mвлte-орї ел:) вагŭ de seamъ, mъ гîndeskŭ кв лвape aminte; (pap stpъm:)

«Ἐπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας». Плв: a faче пе askȣлtъtopĭ бъгъtopĭ de seamъ. «Ἐφίστημι τὸν νοῦν (τὴν διάνοιαν) τινι, saȣ ἐπί τι, saȣ περί τινος. Лкs: (ші ел:) «Ἐπιστήσας τοῖς ποιήμασι». Пл: «Ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι, πῶς»; Плв: «Παντὶ γνώριμον τῷ καὶ μικρὸν ἐπιστήσαντι». Bas: (ші між:) «Ἐπιστὰς ἐπὶ τὰ Θησέως ἔργα». Iskp: 4) (між:) staȣ în faцъ, плȣteskȣ пе d' asȣпра. «Ἐφίσταται τούτῳ καθάπερ ὀῤῥὸς γάλακτι». Diskp: 5) (fir:)= Ἐπίκειμαι, staȣ, atîpnȣ d' asȣпра amepinцînd. «Ἐφειστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος. Dm: «Τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον». Лкs: «Κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο». Іл: M. 6) віȣ, soseskȣ ȣndeва, mъ înfъцішezȣ fъръ beste. «Ἐφίσταται αὐτοῖς ὁ Ἥφαιστος». Лȣч: «Ὡς ἐπέστη τῇ βασιλείῳ αὐλῇ». Epd: «Ἐπιστῆναι κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ». Пл: 7) поet: staȣ кȣїва, ажȣtȣ; saȣ (din kontpa) mъ înпpotiвeskȣ. «Ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν». Іл: O. (maĭ жos zіче «Ἐγγὺθεν ἱστάμενοι); (ші fъръ kazȣ) «Ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν». Od: Ω.

Ἐφ-ιστορέω -ῶ, віit: -ήσω, maĭ întpeвȣ, maĭ черчetezȣ înкъ.

Ἔφλαδον, nex: 2: ал лȣĭ φλάζω.

Ἐφόβηθεν, Eол: în локȣ de ἐφοβήθησαν.

Ἐφοδεία (ἡ), mepцepe sпpe вizitape (прінч:) de stpeжȣіpea de noaпte; (ші прin întind:) кіар паtpaȣла, че se преȣmблъ пentpȣ aчeasta. [ші

Ἐφοδευτὴς, οῦ (ὁ), вizitъtopȣ (прінч;) de stpeжіле de noaпte. [din

Ἐφ-οδεύω, віit: -εύσω, = Ἐπέρχομαι, mepгȣ (калкȣ) fъръ beste; (прin întind:) вагȣ de seamъ, черчetezȣ; поet: кълъȣzezȣ; (обіч:) mъ преȣmблȣ ка вizitъtopȣ în паtpaȣлъ; (між:) mъ aшezȣ întp' o пosiцie ка stpeжȣitopȣ. «Ἐφωδεύοντο ἀφ' ἑσπέρας κατὰ τὰ τείχη». Ksn: [ші

Ἐφοδία (ἡ), =Ἐφοδεία. [ἔφοδος].

Ἐφοδιάζω, віit: -άσω, къпъtȣїeskȣ (ші між: mъ къпъtȣїeskȣ) de провіziĭ, saȣ апровizionezȣ кȣ tpeвȣінчoase (прінч:) de dpȣmȣ. «Δὶ ἁμαξῶν τὰ βιώσιμα ἐφωδιάζοντο». Nik: Xpon: (ші fir:) «Παρ' ἐκείνων καὶ ἑαυτὸν ἐφοδιάσασθαι». Iaмбл: [din

Ἐφόδιος (ὁ, ἡ), atînгъtopȣ de (saȣ tpeвȣінчosȣ ла) dpȣmȣ, || (sȣвst:) Ἐφόδιον (τὸ), ші (îm:) Ἐφόδια (τὰ), провіziі, saȣ келtȣіалъ, компаніе, ші (în цen:) tpeвȣінчoase de dpȣmȣ. (fir:) «Ἡ ἀρετὴ τοῦ γήρως ἐφόδιον». Гnm: [din

Ἔφοδος (ὁ, ἡ), (локȣ) de ȣmблat, de кълъtopit. [ші

Ἔφοδος (ὁ), = Ἐφοδευτής. [ші

Ἔφοδος (ἡ), mepцepe, пъвъліре asȣпръ, atakȣ (прон: ші fir:). «Ἐξ ἐφόδου». Лкs. în datъ, (fpanц:) d' emblee. «Εἷλεν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν». Плв: (вezĭ ші Αὐτοβοεί»). «Μάχην ἐξ ἐφόδου συνάπτειν». Diod: în datъ че ва sosi ла връжmaшȣ. 2) вizitape, комȣнікацie. «Ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι πρὸς ἀλλήλους». Тȣч: 3)= Ἐφοδεία, преȣmблape de stpeaжъ, saȣ паtpaȣлъ. 4) кіпȣ, metodȣ. [ἐπὶ, ὁδός]. [de ȣnde

Ἐφοδόω -ῶ, віit: -ώσω, кълъȣzezȣ, apъtȣ dpȣmȣл.

Ἐφοίτη, Dop: în локȣ de ἐφοίτα, 3: sinг: пeps: de прел: ал лȣĭ φοιτάω.

Ἐφόλκαιον (τὸ), поet: кîpmъ, saȣ în локȣ de...

Ἐφόλκιον (τὸ), баркъ; (în цen:) op че mікȣ вasȣ se tpaцe dȣпе o mape корабіе; (de ȣnde fir:) op че tîpaшte чінева dȣпе sine (maĭ de mȣлte opĭ ка o гpeȣtate de пpisosȣ). || (ла îm:) вагажȣ (Тȣрч:) калавалîкȣ de dpȣmȣ. [ші

Ἐφολκὶς, ίδος (ἡ), = Ἐφόλκιον, mікъ баркъ; (fir:) гpeȣtate de пpisosȣ tîpîtъ dȣпе чінева. [din

Ἐφολκὸς (ὁ, ἡ), atpъгъtopȣ de чева кътpe sine. «Ἰχθὺων —». Ел: 2) (пas:) tîpîtȣ, ръmasȣ în ȣpmъ, zъбавnікȣ. «Ἐφολκὸς ἐν λόγῳ». ворвіtopȣ în делȣнгȣ. [Ἐφέλκω].

Ἐφομαρτέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: ȣpmezȣ кȣ toatъ воінца dȣпе чінева.

Ἐφ-ομιλέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) amȣ adȣnape, intpȣ în релацie кȣ...

Ἐφ-οπλίζω, віit: -ίσω, apmezȣ, скіпezȣ чева кȣ toate tpeвȣінчoaseле; (кȣ dat: indip:) гъteskȣ чева, (ші між:) mъ гъteskȣ asȣпра кȣїва.

Ἐφορατικὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчosȣ, капавілȣ a înspekta, a вizita. [din

Ἐφ-οράω -ῶ, віit: ἐπόψομαι, (nex: ἐπεῖδον, ші чл:) = Ἐπιβλέπω, превеґїezȣ, iaȣ a minte de чева.

Ἐφορεία (ἡ), лȣape a minte, înгpіжіpe, enistasie; (în Sпapta) demпitatea efopȣлȣĭ. [ші

Ἐφορεῖον (τὸ), обічнȣitȣ локȣ de adȣnape ал efopілор în Sпapta. [din

Ἐφορεύω, віit: -εύσω, = Ἐφορῶ, iaȣ a minte, insпektezȣ. 2) (în Sпapta) sîntȣ efopȣ.

Ἐφορέω, Ion: поet: în локȣ de ἐφοράω.

Ἐφορικὸς, ὴ, ὸν, ал efopілор, saȣ atinгъtopȣ de efopie. «Δίφρος ἐφορικός». Ksn: a efopілор din Sпapta. [ἔφορος].

Ἐφόριος, α saŭ ος, ον, atinrътorъ de (saŭ sitътorъ ла) xotape. «Στήλη — ». Лкв: колоанъ desпърpitoape de xotape. «Ἀγορά — ». Dm: локал dintpe xotape (fiind къ около se adвnaŭ nentpъ dapaвeріле лор вечinіĭ de xotape). [ἐπί, ὄρος].

Ἐφ-ορμαίνω, biit: -ανῶ, noct: пъвъleskъ asвпра кѣiва; (fir: кв dat: saŭ ак:) = Ἐφίεμαι, dopeskъ, ші мъ sileskъ a dobíndi чева.

Ἐφ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, îndemnъ, întъrîtъ, nopneskъ пе чinева (ші ел: saŭ між:) пъвъleskъ asвпра кѣiва. «Θεοί ἀνέμους (πόλεμόν) μοι ἐφώρμησαν». Іл: Γ: ші Od: Π. (ші між: кв ак:) «Ἀετὸς ὀρνίθων ἔθνος ἐφορμᾶται». Іл: Ο. «Ἄμφω ἐφορμηθείς». Іл: Υ. (ші кв inf:) «Θυμός μοι ἐφορμᾶται πολεμίζειν (μάχεσθαι, ші чл:)». Om: dopeште sвfletкл meŭ.

Ἐφ-ορμέω -ῶ biit: -ήσω, staŭ кв корабіа tpasъ, saŭ пе пънze înъвntpвл (saŭ маĭ твлt în гвра) nopтвлвĭ; (прin вpm:) nîndeskъ, saŭ влочezъ fiota връжитъшeaskъ dinъвntpвл nopтвлвĭ (rata, îndatъ че se ва nopni, съ плвteskъ asвпръĭ). (de вnde fir:) «Ἐφορμεῖν τοῖς καιροῖς». Dm: a nîndi прiinчioaseле окaзiĭ.

Ἐφορμὴ (ἡ), = Ἐφόρμησις; (прin întind:) локъ, de вnde noate пъвълi чinева кв îndemînape, = Ὁρμητήριον; (se konf: кв ἀφορμή). [ἐπί, ὁρμή].

Ἐφόρμησις, εως (ἡ), [ἐφορμάω] пъвъliре asвпра кѣiва. 2) [ἐφορμέω]. astвпape, înkidepe de nopтъ, saŭ плвtipe asвпра nopтвлвĭ, ші челор dintp' însвл връжтъшeштĭ коръвіĭ; (прin întind:) локъ de пъвъliре, = Ὁρμητήριον. (se konf: кв ἐφόρμισις).

Ἐφορμητικὸς, ἡ, ὸν, atinrътorъ de, saŭ îndemînatikъ ла пъвъliре. [ἐφορμάω].

Ἐφ-ορμίζω, biit: -ίσω, (кв dat: saŭ ак: пред:) tpatъ корабіа (saŭ кв корабіа) înъвntpв (saŭ anpoape) de nopтъ; (прin întind:) asirвpezъ чева inъвntpв în nopтъ. [de вnde

Ἐφόρμισις, εως (ἡ), tpaцepe кв корабіа înъвntpв, saŭ anpoape de nopтъ; (прin întind:) локъ îndemînatikъ de авordape. (se konf: кв ἐφόρμησις).

Ἔφορμος (ὁ, ἡ), чел кв (saŭ tpasъ în) nopтъ. || sвbst: въpв:) în локъ de ὅρμος. локъ de авordat, = Ὁρμητήριον. [ἐπί, ὅρμος].

Ἔφορος (ὁ, ἡ), (кв ген:) пвptвtorъ de гріжъ de чева. || (sвbst: гъръ kazъ) лвътorъ a minte, eforъ; (ші în (Snapta) eforъ, чел маĭ 'nалтъ dperътorъ ал statвлвĭ. [ἐφοράω].

Ἐφόσα, saŭ ἐφόσον, adв: în локъ de ἐφ' ὅσα (ὅσον). вezĭ ὅσος.

Ἐφ-υβρίζω, biit: -ίσω, (кв ак: saŭ dat: ші гъръ kazъ) пеvinsteskъ, desпрецвĭeskъ пе чinева înкъ маĭ пвлt; (naptik: кв dat:) мъ вяквръ, мъ desfътezъ în релеле кѣiва desпрецвind, saŭ вatжokopindв'л, = Ἐνυβρίζω. [de вnde

Ἐφυβριστὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локъ de Ἐφυβριστὴς, ου (ὁ), desпрецвitorъ de чinева; saŭ desfътътivъ кв вatжokopipe în релеле кѣiва. [ші

Ἐφύβριστος (ὁ, ἡ), nevinstitъ, desпрецвitъ; saŭ vredпikъ de вatжokopit. [de вnde

Ἐφυβρίστως, adв: кв кiпъ desпрецвitorъ, saŭ вatжokopitorъ.

Ἐφ-υγιάζω, biit: -άσω, însъпътошezъ кв desъвършipe пе чinева. (вezĭ ші ἀφυγιάζω).

Ἐφύγοσαν, Алексandp: în локъ de ἔφυγον, a 3: îm: neps: de nex: a 2: ал лвĭ φεύγω. (вezĭ ші εἴδοσαν).

Ἐφ-υγραίνω, biit: -ανῶ вmezeskъ чева пвqin. (вezĭ ші ἀφυγραίνω). [din

Ἔφυγρος (ὁ, ἡ), пвqin чева вmedъ, asвdatъ. [ἐπί, ὑγρὸς].

Ἔφυδάτιος (ὁ, ἡ), noet: kape stъ, petpeче în апъ. [ἐπί, ὕδωρ].

Ἐφ-υδρεύω, biit: -ήσω, вdъ чева des saŭ пе d'asвпра. [ші

Ἐφυδρία, (ἡ), бiлшвгъ, копкърцere de апе; deasъ вdape, плоape. [ші

Ἐφυδριὰς, άδος (ἡ), (νύμφη) zeiцъ de апе (Nepaidъ). [din

Ἔφυδρος (ὁ, ἡ), вmedъ, плоïosъ; (în цен:) = Ἐφυδάτιος. [ἐπί, ὕδωρ].

Ἐφ-υλακτέω-ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) латрв dвпе, saŭ asвпра кѣiва.

Ἐφ-υμνέω-ῶ, biit: -ήσω, noet: кîntъ чева ка вnъ imnъ desпре чinева, saŭ înпротiва кѣiва, ad: влestemъ пе чinева; (вneorĭ) кiemъ în ажвторъ вре о zeitate прin imnъ. [ші

Ἐφύμνιον (τὸ), чeea че se кîntъ dвпе imnъ; saŭ imnъ (акламацie) în чinstipea кѣiва; (noet:) = Ἐπώνυμον. [ἐπί, ὕμνος].

Ἔφυν, nex: 2: ал лвĭ φύομαι.

Ἔφύπερθε (θεν), adв: noet: пе d'asвпра (кв цен: saŭ dat:); (прin întind:) afapъ de avеasta, înкъ, [ἐπί, ὑπὲρ].

Ἐφυπνίδιος (ὁ, ἡ), noet: atinrътorъ (adвкътorъ, бвnъ) de somnъ. [ші

Ἐφ-υπνώττω (σσω), biit: -ώσω, (кв dat:) dopmъ пе, saŭ dвпе чева. [ἐπί, ὕπνος].

Ἔφύση, Dop: în локъ de ἐφύσα, 3: sinr:

перs: de прел: ал лȣĭ φυσάω.

'Εφυστέρησις, εως (ἡ), benipe în ȣрmъ; saȣ întîmпларе de чева maĭ în ȣрmъ, =Καθυστέρησις. [din

'Εφ-υστερέω-ῶ, biit:-ήσω, ші 'Εφυστερίζω, biit: -ίσω, віȣ, fakȣ, saȣ шъ fakȣ maĭ пе ȣрmъ.

'Εφ-υφαίνω, biit:-ανῶ, цesъnd пȣĭȣ d'asȣпра saȣ п'întpe (adaorȣ пе ȣрnъ ла цesъtȣръ) ші алtȣ чева (sпре eks: флорічеле, бобіце, ші чл:).

'Εφυφὴ (ἡ), бътътȣръ de пънzъ. [ἐπὶ, ὑφή].

'Εφ-ύω, biit: ύσω, (кȣ dat): плоȣ пeste, saȣ dȣпе чева.

'Εφώριος (ὁ, ἡ), поet: [ἐπὶ, ὥρα] =ὡραῖος, ажȣnsȣ ла вpemea sa, коптȣ.

"Εχαδον nex: ал 2: ал лȣĭ χανδάνω.

'Εχὲβοιον (τὸ), [ἔχω, βοῦς] =Μεσάβοιον.

'Εχέγγυος (ὁ, ἡ), asigȣpatȣ пpin кezъшіе; (пр'n ȣрm:) вpednikȣ de кpedinцъ; destoĭnikȣ. (вezĭ ші φερέγγυος). [ἔχω, ἐγγύη].

'Εχεγλωττία (ἡ), цinepe, опpipe de лimбъ, tъчepe. [ἔχω, γλῶττα].

'Εχεδερμία (ἡ), [ἔχω, δέρμα] лiпipe de пiеле пе oase, ad: desъвършitъ sлъбiчĭȣne. (пatimъ de вite).

'Εχέθυμος (ὁ, ἡ), поet: =Εχέφρων, stъпînȣ пе sine, înцелeптȣ. [ἔχω, θυμός].

'Εχείδιον (τὸ), dim; ал лȣĭ ἔχις, mikъ віпepiцъ.

'Εχέκολλος (ὁ, ἡ), кape se пpinde вine, se лiпeшte ка клеĭȣл. [ἔχω, κόλλα].

'Εχεκτέανος (ὁ, ἡ), поet: пропpietapȣ de авepĭ, богатȣ. [ἔχω, κτέανον].

'Εχέμεν, ші ἐχέμεναι, Dop: поet: în локȣ de ἔχειν

'Εχεμυθέω-ῶ, biit: -ήσω, цiȣ taĭnъ, nȣ skoцȣ ворбъ. [ші

'Εχεμυθία (ἡ), цinepe de taĭnъ; tъчepe. [din

'Εχέμυθος (ὁ, ἡ), [ἔχω, μῦθος] цiitopȣ de sekpetȣ (кape nȣ skoate ворбъ).

'Εχεν, Dop: în локȣ de ἔχειν.

'Εχενηὶς [ἔχω, ναῦς], ίδος, (ἡ), поet: (ка adiekt): опpitoape de коръвiĭ în локȣ. «"Αγκυρα («Νηνεμία)—». Esxл: ші Епгр: || (sȣвst:) ȣnȣ felȣ de пeшte (fiind къ se кpedea, къ лiпindȣ-se de коръвiĭ ле опpia din кълъtopie).

'Εχεπευκὴς, [ἔχω, πέυκη] έος (ὁ, ἡ), поet: amapȣ, beninosȣ; dȣpeposȣ; omopъtopȣ. «Βέλος— Om: (вezĭ ші πευκεδανὸς).

'Εχέπικρος (ὁ, ἡ), [ἔχω, πικρὸς] грam; ekspл: a лȣĭ ἐχεπευκής.

'Εχέπωλος (ὁ, ἡ), поet: чел че apе mînжĭ, saȣ каĭ. [ἔχω, πῶλος].

'Εχεῤῥημοσυνη, (ἡ), поet:=Ἐχεμυθία.[din

'Εχεῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet:=Ἐχέμυθος. [ἔχω, ῥῆμα].

'Εχέσαρκος (ὁ, ἡ), лiпitȣ de (пȣptatȣ пе) tpȣпȣ. [ἔχω, σάρξ].

"Εχεσκον, поet: în локȣ de εἶχον, прел: ал лȣĭ ἔχω.

'Εχεστονος (ὁ, ἡ), поet: [ἔχω, στόνος] пpiчinȣitopȣ de sȣsпinȣpĭ; вpednikȣ de плîns.

'Εχέτης, ου (ὁ), авȣtȣ, богатȣ. [ἔχω].

'Εχετλεύω, biit:-εύσω,=Ἀροτριῶ, apȣ.[din

'Εχέτλη (ἡ), mînepȣ, saȣ mînȣшъ (локȣ de апȣкat) de opi че instpȣmîntȣ, (dap пpinч:) de плȣгȣ. [ἔχω]. [de ȣnde

'Εχετλήεις, εσσα, εν, поet: чел кȣ mînȣшъ, saȣ mînepȣ. [ші

'Εχέτλιον (τὸ), (în цeп:), basȣ înкъпъtopȣ de op че. (iap пaptik: 2) amкapȣ de коpaвie, ȣnde se пȣn mъpfiле. 3) локȣ de цinȣt пeшte віȣ.

'Εχέτρωσις, εως (ἡ), [ἔχω, τρῶσις] o плantъ =Βρυωνία, кȣpкȣвiцъ, saȣ кȣpпene алвȣ.

"Εχευ, Dop: în локȣ de ἔχου, пopȣnч: ал лȣĭ ἔχομαι.

"Εχευα, поet: în локȣ de ἔχεα, nex: ал лȣĭ χέω.

'Εχεφρονέω-ῶ, biit: -ήσω, поet: sъntȣ mintosȣ, înцелeптȣ. [ші

'Εχεφροσύνη (ἡ), înцелeпчĭȣne, saȣ авepe de minte. [din

'Εχέφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: mintosȣ, înцелeптȣ. [ἔχω, φρήν].

'Εχθαίρω, biit: -αρῶ, (nex; ἤχθηρα) поet: dȣшmъneskȣ, ȣръskȣ пе чiнева. [ἔχθος],

'Εχθές, adв: în локȣ de χθές (dȣпе вокалъ) iepĭ. [de ȣnde

'Εχθεσινός, ή, όν, în локȣ de χθεσινός, de iepĭ.

"Εχθημα (τὸ), [ἔχθω] обiektȣ de връжmъшie, de ȣръ.

"Εχθιμος (ὁ, ἡ), поet; вpednikȣ de връжmъшie, de ȣръ, ȣpîчosȣ. «Τὰ ἔχθιμα» Sof: пpiчinеле връжmъшieĭ. [ἔχθος].

'Εχθιόνως, adв: кȣ maĭ mȣлtъ връжmъшie. «ἐχθιόνως ἔχω.» Плt: sîntȣ înкъ ші maĭ mȣлt връжmaшȣ. [din

'Εχθίων, ονος, (ὁ, ἡ), компар: (пepeг:) ал лȣĭ ἐχθρός, maĭ връжmaшȣ.

'Εχθίστατος (ὁ, ἡ), поet: sȣпрл: ал лȣĭ

"Εχθιστος (ὁ, ἡ), sȣпрл: (пepeг:) ал лȣĭ ἐχθρὸς, foapte връжшaшȣ.

Ἐχθοδοπέω-ῶ, viit: -ήσω, mъ horiъ vrъžmъšeшte, verъ ne čineva. [din

Ἐχθοδοπὸς, ὴ, ὸν, noet: [ἔχθος, δάπος] vrъžmašъ, dъšmanъ, vrîvosъ.

Ἔχθος, εος-ους (τὸ), vrъžmъšie, dъšmъnie, vrъčinе. [de вnde

Ἔχθρα (ἡ),=Ἔχθος. «Ἔχθραν ἔχω τινὶ». Dm: [de вnde

Ἐχθραίνω, viit: -ανῶ, (кв dat): sîntъ vrъžmašъ kъїva, vrъskъ ne čineva; (pap stpm:) învrъžbeskъ ne čineva кв čineva. [de вnde

Ἐχθραντέος, α, ον, nosit: al lъї ἐχθραίνω, vredničъ de vrъžmъšit, saъ de vrъ. [ši

Ἔχθρασμα τὸ), =Ἔχθημα.

Ἐχθρεύω, viit: -εύσω, sîntъ vrъžmašъ kъїva, îl dъšmъneskъ. [ši

Ἐχθρικὸς, ὴ, ὸν, vrъžmъšeskъ, лъkrъ fъkътъ de vrъžmašъ. [ἐχθρός].

Ἐχθροδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: vrъžmašъ zeilor, vrîtorъ de zeї. 2) =Κακοδαίμων.

Ἐχθρόξενος, (ὁ, ἡ), noet: vrъžmašъ, vrîtorъ de stpeinї. [ἐχθρὸς, ξένος].

Ἐχθροποιέω, -ῶ, viit: ήσω, fakъ ne čineva vrъžmašъ kъїva, saъ mie însъmї. [din

Ἐχθροποιὸς (ὁ, ἡ), învrъžbitorъ, saъ zъdъrъtorъ de vrъžmъšie. [ἐχθρὸς, ποιός].

Ἐχθρὸς (ἔχθος], ὰ, ὸν, [kompar: neper: ἐχθίων, вnpл: ἔχθιστος) vrъžmašъ, saъ dъšmanъ kъїva; (înцen:) vrîtъ. [de вnde

Ἐχθρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἐχθρικὸς, vrъžmъšeskъ. [de вnde

Ἐχθρωδῶς, ši Ἐχθρῶς, adв: vrъžmъšeшte.

Ἔχθω, viit: ἐχθήσω, (nas: tpe de кв: ἤχθημαι) noet: vrъskъ, sîntъ skîrbitъ ne čineva. «Ἔχθεταί μοι». îmї este vrîtъ.[ἔχθος].

Ἔχιδνα, ης (ἡ), вnъ felъ de otrъvičosъ šarpe, viperъ, nъpîrkъ. [bezї ši ἔχις]. [de вnde

Ἐχιδναῖος, α, ον, ši Ἐχιδνήεις, εσσα, εν, noet: asemenea кв viperъ. Ἰμάσθη—». Epгp: înpletitъ în formъ de šarpe. [ši

Ἐχίδνιον (τὸ), dim: al lъї ἔχιδνα. 2)= Ἔχιον.

Ἐχιδνόδηκτος (ὁ, ἡ), [ἔχιδνα, δάκνω] mъškatъ de viperъ, de nъpîrkъ.

Ἐχιδνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), čel în felъl vipereї, saъ ka o nъpîrkъ. [ἔχιδνα, εἶδος].

Ἐχιδνοκέφαλος (ὁ, ἡ), čel кв kapъ de nъpîrkъ, saъ кв viperе în kapъ (în lokъ de nъrъ). [ἔχιδνα, κεφαλή].

Ἐχιδνόκομος (ὁ, η), čel кв nъpîrvї în lokъ de nъrъ. [ἔχιδνα, κόμη].

Ἐχιδνοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), beseлъ nentrъ mъlцele sale viperе, (ad:) plinъ de nъpîrvї. (bezї ši εἰροχαρής. [ἔχιδνα, χαίρω].

Ἐχιδνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἐχιδνοειδής. [ἔχιδνα].

Ἐχίειον (τὸ), noet: în lokъ de ἔχιον.

Ἐχιεὺς (pap ši Ἐχιδεὺς), έως (ὁ), nъїъ de nъpîrkъ. [ἔχις].

Ἐχιναῖος, α, ον, noet: (saъ грец:) în lokъ de ἐχιδναῖος. 2) atingъtorъ de, saъ asemenea кв aričїъ. [ἐχῖνος].

Ἐχῖνες, ši Ion: Ἐχινέες (οἱ), вnъ felъ de moaričї de Libia (кв foarte asprъ nъrъ ka aričїї). [ἐχῖνος].

Ἐχινὶς, ἴδος (ἡ), ši Ἐχινίσκος (ὁ), dim: al lъї ἐχῖνος.

Ἐχινοκέφαλος [ἐχῖνος, κεφαλή] (ὁ, ἡ), čel кв kapъ ka de aričїъ. 2) грец: în lokъ de ἐχιδνοκέφαλος.

Ἐχινομήτρα (ἡ), вnъ felъ de mare aričїъ de mare. [ἐχῖνος, μήτρα].

Ἐχινόπους, οδος (ὁ), вnъ felъ de rimnoasъ plantъ, rъrъ, saъ skaete. (se konf: кв χηνόπους). [ἐχῖνος, πούς].

Ἐχῖνος (ὁ), [ἔχω] aričїъ. 2) вnъ felъ de skoїkъ de mare. 3) (fig:) koažъ de kastanъ, ši чл: 4) stomahъ de rъmegъtoare bite, ši de вneле nъsъrї. 5) nartea dintoasъ a frîlъvї. 6) lъdiцъ de aramъ, în kare običnъїaъ a nъstra înskriseле de жudikatъ, ši kare вne orї slaжia ši ka vrъnъ de botъrї. 7) (prin întind:) вnъ basъ de вakътърie. [de вnde

Ἐχινώδης, εος (ὁ, ἡ), čel ka вnъ aričїъ, sninosъ, saъ rimnosъ.

Ἐχιόδηκτος (ὁ, ἡ), =Ἐχιδνόδηκτος. [ἔχις, δάκνω].

Ἔχιον (τὸ), вnъ felъ de plantъ, (kare, prekът zik, este вънъ de mъškътъръ de nъpîrkъ) sarba šarpelъї. [din

Ἔχις [în afin: кв ὄφις], εως, ši ιος (ὁ, ši par ἡ), (dъne вnїї) bъrbъteaskъ nъpîrkъ, saъ viperъ; (iar dъne alцїї) вnъ altъ felъ de veninosъ, saъ otrъvičosъ šarpe; (în цen:) nъpîrkъ. [de вnde

Ἐχίτης, ου (ὁ), вnъ felъ de preцioasъ niatrъ (nentrъ šerpoaseле sale nete, din kare se sokotia ši ka leakъde mъškътъръ de šarpe).

Ἔχμα (τὸ), noet: (în цen:) niedikъ; legътъръ; onpitoare; snpiжinъ, ši чл: (кв цen:) «Ἔχμα ἐπηλυσίης». Om: Imn: prepъzitorъ, de leakъ. «Ἔχματα πύργων». Il: M. tъpiile de dinaintea tъrnъpilor. «Ἔχματα γούνων». Nik: înkeїetъreле. «Ἔχ-

ματα γαίης». Апл: малѫрĭ de търіĭ (metepize). [ἔχω]. [de ѫnde

'Εχμάζω, віit: -άσω, поet: supiжineskѫ, легѫ, sѫsцiѫ; опреskѫ, înпiedikѫ; (ші ел: saѫ nestръm:) staѫ în локѫ. (вezĭ ші 'Οχμάζω).

"Εχοισα, Dop: în локѫ [illegible] de ἔχουσα, пaртч: fen[illegible] ал лѫĭ ἔχω.

'Εχόμενα, ші ἐχομένως, adв: (de пaртч:) în концinepe, în ѫрmape; asemъnat, потрiвit.

"Εχοντι Dop: în локѫ de ἔχουσι, 3: îm: пeps: a лѫĭ ἔχω,

'Εχόντως, adв: (de пaртч:), întpeв: nѫmaĭ în fpasѫл) «Νοῦν ἐχόντως, saѫ 'Εχόντως νοῦν». Плт: in локѫ de νουνεχῶς.

"Εχραον, поet: прел: ал лѫĭ χράω, saѫ nex. ал лѫĭ χράυω.

'Εχρῆν, прел: ал лѫĭ χρή.

"Εχρησα, nex: ал лѫĭ κίχρημι.

'Εχρόωντο, поet: în локѫ de ἐχρῶντο. 3: îm: пeps: de прел: ал лѫĭ χράομαι.

'Εχυρὸς [ἔχω], ὰ, ὸν, (компар: -ώτερος sѫпрл: ώτατος) ='Οχυρός, întъpîtѫ. sirѫpѫ. «'Εν ἐχυρῷ εἶναι». Лкs: în sirѫpanцъ. [de ѫnde

'Εχυρότης (ἡ), тъpie, sirѫpanцъ, saѫ stapea челѫĭ întъpitѫ.

'Εχυρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), statopпikѫ în simцiminte, saѫ tape de minte. [ἐχυρός, φρήν].

'Εχυρόω -ω, віit: -ώσω, ='Οχυρόω. [ἐχυρός]. [de ѫnde

'Εχύρωμα (τὸ), ='Οχύρωμα.

'Εχυρῶς, adв: sirѫp, кѫ тъpie. [ἐχυρός].

"Εχω [în afin кѫ ἔω =εἰμί], віit: ἕξω, ші σχήσω, (прел: εἶχον, nex: 2: ἔσχον, de ѫnde порѫнч: σχές, поft: σχοίην, sѫп: σχῶ, inf: σχεῖν, ші пaртч: σχών, tpe: de кѫ: ἔσχηκα, ші пas: ἔσχημαι, nex: ἐσχέθην, ші miж: ἐσχόμην, de ѫnde порѫнч: σχοῦ, inf: σχέσθαι, ші чл: віit: пas: σχεθήσομαι, ші miж: ἕξομαι, ші σχήσομαι, ші пosit: ἑκτέον, ші σχετέον) (проп: ші арх:) =Κατέχω, saѫ Συνέχω, цiѫ. «Χερσὶν («'Εν χερσὶν, «Μετὰ χερσὶν, «Διὰ χειρὸς) ἔχειν». Лкs: «"Ατλας οὐρανὸν ἔχει». Om: «'Οχῆες εἶχον πύλας». Іл: M. (вezĭ ші 7). «Ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει». Іл: Z. «'Εν γαστρὶ («Κατὰ γαστρὸς) ἔχειν». Лкs: «Μέσον ἔχειν τινα, (ші пas:) «Μέσος ἔχομαι». Apstf: «Τὸ μέσον ἔχω». Ksn: «'Εν στόματι («Διὰ στόματος) ἔχειν». Лкs: (ші fir:) «Αἴθρη ἔχει κορυφήν». Od: M. «Μένος ἠελίοιο ἔχει μιν». Od: K. іл пpinde soapeлe. «Ὡς σφέας ἡσυχίη τῆς πολιορκίας ἔσχε». Ep: (ші fir:) «"Εχων τὰ πράγματα τῆς πόλεως». Apstf: «Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχεν». Od: Θ. «Γῆρας («'Ονείδη «Πληγὰς, «Τέλος) ἔχειν». Лкs: (ші în контра): «Γῆρας («Δέος, «Θαῦμα, «'Οργὴ, «Σέβας, «Ὕπνος) μ' ἔχει». Om: «Τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε». Ep: (ші пas: «"Εχεσθαι νόσῳ (ἀργῇ, ші чл:)„. «"Εχεσθαι ἐν συμφοραῖς (ἐν στενῷ, ші чл:)» Лкs: de ѫnde || miж:) mъ апѫкѫ, mъ агîцѫ, mъ цiѫ; (прin ѫрm:) ѫрmezѫ пе лîнгъ, mъ цiѫ înпpeѫnъ; (ші fir:) mъ înпъpтъшeskѫ; înчeпѫ, întpeпpinzѫ. «"Εχεο κρατερῶς». Іл: П. «'Ρινὸς σχέτο». Іл: П. (ші кѫ цeп:) «Καί μοι ἕπου ἐχόμενος τῆς χλαμύδος». Лѫч: «'Αλλήλων ἐχόμεναι». Fiл: «"Εχεσθαι τῶν ἰχνῶν». Bas: «"Εχεσθαι τῆς ὁδοῦ». Ep: «"Εργου εἴχοντο». Ksn: se апѫкаѫ de лѫкрѫ; (ші fir:). «Τῆς γνωμης ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι». Тѫч: «"Εχεται τῆς αὐτῆς δυνάμεως». Dsкp: «"Εχεταί τινος αἰτίας εὐλόγου». Алекs: Afp: (de ѫnde пaртч:) 'Εχόμενος, ръzopaшѫ; пpea апpoaпe; asemenea. (ші în пepiфp): «Τά γε τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα». Ep: але віselop. «Τὸ ἐχομενον τέχνης». Плт: (ші în локѫ de adв:). «'Εχόμενα în локѫ de ἐχομένως, asemenea, прекѫm. «Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας». Sкp: 2) amѫ în stъпînipe, amѫ de пpoпpietate; (ші ѫne opi) локѫĭeskѫ. «"Εχειν χρήματα». Apstf: (ші ел:) «"Εχοντες». Sof: богацĭ, авѫцĭ. «'Ολύμπια δώματ' ἔχοντες». Om: «Οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν». Om: «Οὔ νεκ' ἔχεις 'Ελένην». Od: Δ. «"Εχω Λαΐδα, οὐκ ἔχομαι». Пл: «Οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες». Ksn: «"Εχειν τινα πειθόμενον». Ksn: 3) (neѫt:) апѫкѫ, tpaгѫ ла ѫskatѫ. «Κατὰ τὸν Χαλκιδικὸν ἔσχεν Εὔριππον». Паѫs: «Ποῦ σχήσειν δοκεῖς»; Apstf: 4) (desпpe distanцe) ажѫnгѫ, mъ întinzѫ. «'Επ' ὅσον τοῦ ἱεροῦ ἔποψις εἶχε». Ep: 5) îndpeпtezѫ чева, (ші ел: saѫ nestръm:) mъ îndpeпtezѫ, (ші fir:) пpiвeskѫ, aцintezѫ ла чева; sîntѫ кѫвenitѫ, saѫ îndeлetniчitѫ ла чева. «Νῆας («"Ιππους) ἔχειν ἐπί τινι». Іл: Γ. Od: I. (ші ел:) «Πύλον δ' εἶχον». Od: I. «"Εχειν πρὸς τὴν ἑσπέρην». Ep: «"Εχειν εἰς (πρὸς) τὰ ἔξω». Лкs; = 'Εξέχειν, ὑπερέχειν. «Κίονες ὑψόσ' ἔχοντες». Od: T. «"Εγχος ἔσχε δι' ὤμου». Іл: N. (ші fir:) «"Εχθρας ἐχούσης εἰς Αθηναίους». Ep: «Τὸ ἐς 'Αργείους ἔχον». Ep: «Τὰ πρὸς τὸν πόλεμον (ἐς τὴν ἀπόστασιν) ἔχοντα». Лкs: «"Οσον εἰς τὴν ἅλωσιν ἔχει». Паѫs: «Περὶ («Αμφὶ) ταῦτ' εἶχον». Ksn: (вezĭ ші ἐπέχω, ші προσέχω). 6) daѫ, пpiчinѫĭeskѫ, faкѫ, =Παρέχω. «Συγγνώμην («Τιμὴν) ἔχειν». Лкs: «Τὸ λυποῦν αἴσθησιν ἔχει ἑκάστῳ». Тѫч: «Καναχὴν, («Βοὴν) ἔχον». Іл:

Π. Σ. «Τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον»: Лкs: «Εἰλήθυιαι πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι». Іл: Λ. (вezĭ шi 7). «Τοῦτο μεγάλους ἔχει κινδύνους τῇ πόλει». Dm: 7) цiŭ îndъpъt, опpeskŭ, înniedikŭ; (прin întind:) препъzeskŭ, mîntъieskŭ; (nestp:) цiŭ, dъкŭ ла... (шi fir:) paвdŭ, sъfepŭ, staŭ, mъ опpeskŭ. (шi miж:) mъ depъptezŭ, înчetezŭ. «Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι Πηλείωνα». Om: «Σχήσει χεῖρας». Om: «Τρεῖς μὲν νύκτας ἔχον». Od: P. «Θύρην εἶχε μοῦνος ἐπιβλής». Іл: Ω. (вezĭ шi 1). «Εἰλήθυιαι πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι Іл: Λ. (вezi шi 6). «Οὐκ ἐδύναντο σχεῖν τὸ αἷμα». Ksn: «Τοῦδ' ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη». Іл: Χ. «Πόλιν ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους καὶ τέκνα». Іл: Ω. (шi ел: saŭ nestpъm:) «Οὐδὲ οἱ ἔσχεν ὀστέον». Іл: Π. «Ἀλλ' ἕξω, ὡς ὅτε τις λίθος ἠὲ σίδηρος». Іл: Τ. «Ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα». Іл: Μ. «Ἀλλ' ἔχον ᾗ τὰ πρῶτα τεῖχος ἐσᾶλτο». Іл: Ν. «Ἔχε δή, «Ἔχ' ἀτρέμας». Плт: (шi miж: къ цen:). «Σχεσθε δ'ὅσσε γόοιο». Om: «Ἔσχοντο μάχης». Іл: Ξ. «Εἴποτ' ἀϋτῆς σχοίατ', ἀκούσειαν δέ». Іл: Β. (шi fъpъ kazŭ) «Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε». Іл: Χ. шi în локŭ de пas: «Ἔσχετο φωνή». Іл: Ψ. 8) (къ adв:) = Διάκειμαι, sîntŭ, mъ aflъ întp' ъnŭ felŭ de stape. «Πῶς ἔχεις»; «Εὖ, («Καλῶς, «Κακῶς, «Πονηρῶς) ἔχω (ъne opĭ se adaoгъ шi) τοῦ σώματος». Лкs: «Οὕτως ἔχω δόξης». D. Ал: «Ἔχειν ἀκρατῶς πρὸς τὰς ἡδονάς». Пл: «Ἅλις («εὖ) ἔχει ταῦτα, saŭ τούτων». Лкs: «Εὐσεβῶς ἔχει». Dm: «Ἔχει μοι ἀναγκαίως». Ep: «Ἔχ'ἀτρέμας». Лкs: Ὡς ἕκαστος εὐνοίας, ἢ μνήμης ἔχε». Тъч: «Ὡς («Ὥσπερ) εἶχε». «Ὡς εἶχε δεσμῶν». Елd: «Ὡς εἶχε ποδῶν». «Ὡς εἶχε τάχους». Лкs: «Τὸ νῦν ἔχον». Лкs: de o kam datъ. «Ἀπνευστὶ ἔχειν πολὺν χρόνον». Плт: 9) (къ inf.) potŭ, amŭ miжлокŭ. «Τί τίς ἂν ἔχοι εἰπεῖν; Пл: «Ἔχεις πλεονεξίαν τινα ἐμοῦ κατηγορῆσαι»; Ksn: (ел:) «Ἴθυσεν μάχεσθαι, ἀλλ' οὕτως ἔτι εἶχεν». Іл: P. (шi în anaл:) «Οὐκ' ἔχω, ὅπως βοηθῶ (τί ἄλλο ποιῶ)». Ksn: Плт: 10) (къ partч: în пepifp: apatъ desъвîpшipe, saŭ dъinipe de лъкpape). «Ἔχω ποιήσας». Лкs: amŭ fъкъt, saŭ fъкъsemŭ. «Κρύψαντες ἔχουσι». Ep: «Ἱκανόν ἐστι σιγῶντα ἔχειν. Ap: «Τί δή με ταῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις».; Sof: «Πολὺν χρόνον ἔχω μὴ ἐπιστείλας». Лкs: «Ἔστιν ἔχον. Esx: шi Apstf: (шi în kontpa) «Παίζεις («Ληρεῖς) ἔχων». în локŭ de παίζων (ληρῶν) ἔχεις». «Ἵππους, οὓς αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν». Іл: Ω. «Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν»; Apstf: «Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων»; Apst:

Ἔχωντι, Dop: în локŭ de ἔχωσι 3: îm: пeps: de sъп: ал лъĭ ἔχω.

Ἐχώσθην, пas: nex: ал лъĭ χώννυμι.

Ἐψάλαται, Ion: în локŭ de ἐψαλμένοι εἰσί, a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de къ: ал лъĭ ψάλλω

Ἐψαλέος [ἕψω], α, ον, поet: feptŭ, опъpitŭ.

Ἑψανδρά, ᾶς (ἡ), kom: [ἕψω, ἀνήρ] fepвъtoape de oamenĭ. (епit: ал Medieĭ).

Ἑψάνη (ἡ), вasŭ de fept, tinцipe. [шi

Ἑψανός, ἡ, ὸν, лesne de fept. [ἕψω].

Ἑψεαι, Ion: în локŭ de ἕψῃ, 2: sinг: пeps: de вiit: ал лъĭ ἕπομαι.

Ἑψευσμένως, adв: (de пaptч:) minцit, гpeшit. (ψεύδομαι].

Ἑψέω-ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локŭ de ἕψω. [de ъnde

Ἕψημα (το), feptъpъ; (iap пaptik:) mъstŭ feptŭ. (tъpч:) пetmezŭ. [шi

Ἕψησις, εως (ἡ), fepвepe, гъtipe de въкate. [шi

Ἑψητὴρ (ὁ), = Ἑψητής. [шi

Ἑψητήριον (τὸ), вasŭ, în кape se гъtesk въкate. [шi

Ἑψητής, οῦ (ὁ), fepвъtopŭ de чeвa, въкъtapŭ. [de ъnde

Ἑψητικος, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de (saŭ foлositopŭ ла) fepвepe.

Ἑψητὸς, ἡ, ὸν, feptŭ, saŭ de fept. || (sъвst: îm:) ъnŭ felŭ de miчĭ пeшtiшopĭ, чe Nilъл лasъ пe ъskatŭ tpъгîndъ se în matka sa. [ἕψω].

Ἑψία, saŭ Ἐψία (ἡ), [ψία] поet: ъnŭ felŭ de жокŭ (прinч: къ пietpiчeле); (în цen:) пetpeчepe, konвopвipe de пetpeчepe, глъmipe. [de ъnde

Ἑ(Ἐ)ψιάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, поet: mъ жокŭ, пetpekŭ, глъmeskŭ. [de ъnde

Ἑψιάσιμος (ὁ, ἡ), жъкъpiosŭ, въnŭ de пetpeчepe.

Ἐψιμμυθισμένως, adв: (de пaptч:) în kîпŭ de sълimenitŭ. [ψιμμυθίζομαι].

Ἕψω, [în afin: къ εὔω] вiit: -ήσω, fepвŭ, гъteskŭ въкate. «Γῆρας ἕψει». Пind: îшĭ въпseшte пepiĭ чeĭ алвĭ (fir).

Ἔω, temat: пpimit: ал лъĭ εἰμί. [de ъnd'e

Ἔω, Ion: поet: în локŭ de ὦ, ᾖς, ᾖ, sъп: ал лъĭ εἰμὶ.

Ἕω, Ion: поet; în локŭ de ὦ, ᾖς, ᾖ, nex: 2: de sъп: ал лъĭ ἵημι.

Ἕω, цen: saŭ ак: sinг: ал лъĭ ἕως.

Ἐῶ, întpъn: лъĭ ἐάω.

Ἐῷ, în întpъn: în локŭ de ἐάοι, 3: sinг:

пeps: de прez: ал поft; лȣĭ ἐάω.

Ἑῷ, поet: dat: sinг: ал лȣĭ ἑός.

Ἔῳγα, miж: tpe: de кȣ ал лȣĭ οἴγω.

Ἔωθα, Ion: în локȣ̆ de εἴωθα.

Ἕωθεν, [ἕως] adв: de dimineaцъ, din ревърsatȣл ziopiлop. [de ȣnde

Ἑωθινὸς, ἡ, ὸν, чел de dimineaцъ »Τὸ ἑωθινόν». Лкs: dimineaцa.

Ἐώθουν. At: în локȣ̆ de ὤθουν, прел: ал лȣĭ ὠθέω.

Ἑώϊος, α saȣ̆ ος, ον, поet: Ion: în локȣ̆ de ἑῷος.

Ἐῴκειν, în локȣ̆ de ἐοίκειν, пeste -sъв: ал лȣĭ ἔοικα, în локȣ̆ de прел:

Ἑωλίζω, вiit: -ίσω, лasȣ̆ чева (пîĭne, карne, бȣкate, ші чл:) пe mîĭne, ші чл: (a se tpezвi, a se înвeкi, saȣ̆ a se fръцezi); (fir.) amînȣ̆ пe mîine. [ἕωλος]. [de ȣnde

Ἑωλισμός (ὁ), sȣбst: акt: ал лȣĭ ἑωλίζω.

Ἑωλοκρασία (ἡ), [ἕωλος, κρᾶσις]. tpesвita dpoжdie a вinȣлȣĭ (кȣ каре oвiчnȣĭaȣ̆ adȣnaцiĭ ла oспъцȣ̆ a ȣda. saȣ̆ a stpoпi пe oaспътȣл, чe dopmita); гpeȣtate de капȣ̆ din вeцia de ĭepĭ; (în цen: sкîpвъ, desгȣstȣ̆.

Ἑωλόνεκρος (ὁ, ἡ), moptȣ̆ de кътева ziле neînгpoпatȣ̆. [ἕωλος, νεκρός].

Ἕωλος (ὁ, ἡ), [ἕως] (dȣпe ziч:) de ĭepĭ, de чееа-л-алтъ dimineaцъ, saȣ̆ zi; (пpin ȣpm:) tpesвitȣ̆; [пpin întind:] чел fъpъ пȣtepe, de neîntpeвȣinцat, zadapnikȣ.

Ἐώλπειν, поet: пeste sъв: ал лȣĭ ἔλπομαι.

Ἐῶμεν, 1: îm: пeps: de прez: xot: saȣ̆ sȣпȣsȣ̆ ал лȣĭ ἐάω.

Ἑῶμεν, поet: 1: îm: пeps: de пex: 2: de sȣп: ал лȣĭ ἅαμαι.» Ἐπεὶ χ' ἑῶμεν πολέμοιο». Іл: 1:» dȣпe чe пe вom sътȣpa. (алцiĭ sкpiȣ̆ ἕωμεν ка din ἵημι, вezĭ ші ἕντο.)

Ἐῷμι, în локȣ̆ de ἐάοιμι, поft: ал лȣĭ ἐάω.

Ἐὼν, ἐοῦσα, ἐὸν, Ion: поet: în локȣ̆ de ὤν, пaptч: лȣĭ εἰμὶ.

Ἐώνημαι, At: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ὠνέομαι.

Ἐῳνοχόει, поet: 3: sinг: пeps: de прел: ал лȣĭ οἰνοχοέω.

Ἑώνυχον (τὸ). [ἕως, νύξ] o zi ші o поaпte.

Ἔῳξα, поet: пex: 1: ал лȣĭ οἴγω, οἴγνυμι.

Ἑῷος [ἕως], α saȣ̆ ος, ον, ал dimineцiĭ, ал ziopiлopȣ̆. «Ἑῴα se înцел: μοῖρα, saȣ̆ χώρα)». Лкs: pesъpitȣл, saȣ̆ пaptea pesъpiteaпъ в пъmîntȣлȣĭ. «Ἑῷος ἀστήρ.» Лкs: steaoa de dimineaцъ.

Ἐώρα (ἡ), поet: în локȣ̆ de αἰώρα, sпînzȣpape. 2) шtpeaпгȣ̆, fȣnie пentpȣ sпînzȣpape. 3) клetinape de лȣкpȣ atîpnatȣ̆.

Ἑώρα, a 3: sinг: пeps: de прел:, ші

Ἑώρακα, At: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ὁράω.

Ἐώργειν, поet: пeste -sъв: ал лȣĭ ῥέζω, saȣ̆ ἔρδω.

Ἐωρέω-ῶ, вiit: -ήσω, ші Ἐωρίζω, вiit: -ίσω, in локȣ̆ de αἰωρέω -ίζω.

Ἑώρταζον, прел: ал лȣi ἑορτάζω.

Ἕως, ἕω (ἡ), = ἠώς, pesъpitȣл soapeлȣĭ, ziopĭ, faпtȣл ziлiĭ. «Ἅμ' ἕῳ». Лкs: în ревъpsatȣл ziopiлop: «Πρὸς ἕω». Лкs: sпpe pesъpitȣ̆.

Ἕως ὡς], adв: лок: saȣ̆ timп: = Ἄχρι, Μέχρι, пъпъ, în кîtъ вpeme (кȣ цen:). «Ἕως οὗ». Sкp: (saȣ̆ кȣ adв:) «Ἕως πότε»; Sкp: «Ἕως ἄρτι». Sкp: (saȣ̆ кȣ вepвȣ̆ пȣmaĭ în xot: saȣ̆ ші înпpeȣпъ кȣ îndoĭaseле пaptiкȣле în поft: ші sȣп:) Ἕως ἐπῆλθεν εἰς ποταμόν». Od: H. «Εἵως μοι Πηνελόπεια ζώει». Od: P. «Εἵως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν». Od: Г. ші N. «Ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος». Od: P. (mi în пpoz:) Ἕως πρὸς τὰ ἱερὰ ἀπεδήμει». Ksn: (ші peлat: кътpe Τόφρα, saȣ̆ Τέως). «Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα». Om: Ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη». Od: B. «Εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω». Іл: Г. Ἕως μὲν ἂν ὁρῶσιν ἡβῶντας αὐτούς». Ksn: «Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου». Sкp: 2) поet: коniȣпкц: în локȣ̆ de ἵνα. «Δῶκε δ' ἐν ληκύθῳ ἔλαιον, εἵως χυτλώσαιτο». Od: Z.

Ἔωσα, акt: ші ἐώσθην пas: пex: 1: ал лȣĭ ὠθέω.

Ἔωσι, поet: în локȣ̆ de ὦσι, 3: îm: пeps: de sȣп: ал лȣĭ εἰμί.

Ἑωσφόρος (ὁ, ἡ), поet: adȣкътopȣ̆ de лȣminъ (de zi). (de ȣnde || sȣбst:) steaoa dimineцiĭ (a Beпepiĭ); (Bisep:) чел dintiĭ demonȣ̆. [ἕως, φέρω].

Ἑωϋτοῦ, Ἑωϋτέων, saȣ̆ (dȣпe алцĭ) Ἑωυτοῦ, Ἑωυτέων». Ion: în локȣ̆ de ἑαυτοῦ, ἑαυτῶν».

Z.

Z, Ζῆτα (τὸ), zita, (nedecл:) a ıaselea lıteръ a alfaвetвluї Elenikъ. || (nвmъp:) mante (7), saъ al ıantelea, ıi ζ mante mii (7000).

Ζα, paptik: întenit: se komnвne nedesmъpц: kъ вnele ziч: noet: (noate în lokъ de διά). (bezї ıi δα).

Ζάβατος, α, ον, Eол: în lokъ de διαβατός.

Ζάβοτος, (ὁ, ἡ), noet: [ζα, βόσκω] чел kъ mвlte pъшвnї, saъ bite.

Ζαβρὸς (ὁ, ἡ), noet: [ζα, βορός] mînkъчosъ; (dвne alцiї) în lokъ de λάβρος.

Ζάγκλη (ἡ), ıi Ζάγκλον (τὸ), [ζα, ἀγκύλος] koasъ; secheръ; saъ kвцitoae de plîbit.

Ζαγρεὺς, έως (ὁ), [ζωγρέω, saъ ἄγρα] cnit: al чelвї maї antikъ Бakъ, saъ al лвї Плвtonъ.

Ζαὴς [ζα, ἄημι], έος (ὁ, ἡ), noet: penede, iste-sвflъtorъ. «Ἄνεμος—».Om: (bezї ıi ζάω).

Ζάθεος, η saъ ος, ον, noet: foapte Dвmnezeeskъ, prea sfîntъ; foapte minвnatъ. [ζα, Θεός].

Ζαθερὴς [ζα, θέρος], έος (ὁ, ἡ), noet: prea fervinte.

Ζακαλλὴς [ζα, κάλλος], έος (ὁ, ἡ), noet: =Περικαλλὴς, foapte fрвmosъ.

Ζακορεύω, biit: εύσω, sîntъ...

Ζάκορος (ὁ, ἡ,) Ion: noet: [ζα, κορέω, saъ διάκτορος] =Νεωκόρος, slвжitorъ de temnлв; preotъ, preotiцъ.

Ζάκοτος (ὁ, ἡ), noet: [ζα, κότος] prea nekъжitъ, saъ foapte nekъжiчosъ; (pin вrm:) emitъ din fipe, nemintosъ.

Ζαλάω-ῶ biit: -ήσω, noet: skopneskъ (saъ sîntъ insoцitъ, anвkatъ în kълътopie de) fвrtвnъ, віжеlie. [ζάλη].

Ζάλευκος (ὁ, ἡ), noet: de totъ алвъ. [ζα, λευκός].

Ζάλη (ἡ), [σάλος] tвrввrape a atmosferei, вreme pea, fвrtвnъ; (fir: în лimвa nokъ) ameцealъ. [de вnde

Ζαλόεις, εσσα, εν, noet: fвrtвnosъ, tвrввratъ.

Ζάλος (ὁ), noet: =Ζάλη. 2) nomolъ adвsъ de pîъ.

Ζᾶλος, ω (ὁ), Dop: în lokъ de ζῆλος

Ζαλόω-ῶ, Dop: în lokъ de ζηλόω.

Ζαλόων, ωσα, noet: paptч: al лвї ζαλάω.

Ζαλωτὸς, ὰ, ὸν, Dop: în lokъ de ζηλωτός.

Ζαμενέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: grozav mъ nekъжeskъ. [din

Ζαμενὴς [ζα, μένος], έος (ὁ, ἡ), noet: mapinimъ, kвражosъ, foapte bitenzъ, penede, nъvalnikъ; iste ла nekazъ; selвatikъ, dвшmъnosъ. «Κένταυρος (Ἥλιος, «Χόλος, «Ἄνεμος) —». Hind: Om: || (next:) Ζαμενὲς, adв: iste, penede.

Ζαμενήχολος (ὁ, ἡ), noet: foapte nekъжitъ, saъ prea nekъжiчosъ. [ζαμενὴς, χόλος].

Ζαμερίτας, α (ὁ), Dop: [ζὰ, μερίς] în lokъ de μακαρίτης (bezї ziч:).

Ζαμία (ἁ), Dop: în lokъ de ζημία.

Ζὰν, ζανὸς (ὁ), Dop: în lokъ de Ζήν, ζηνὸς (de вnde лat: Janus).

Ζᾶν, Dop: în lokъ de ζῆν, inf: al лвї ζάω.

Ζανὼ, όος -οῦς (ἡ), Dop: în lokъ de ἡ Ἥρα (Лat: Juno), Жвna. [Ζάν].

Ζάπεδον, (τὸ), Dop: în lokъ de δάπεδον.

Ζαπίμελος (ὁ, ἡ), [ζα, πιμελή) foapte grasъ.

Ζαπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în lokъ de πολυπληθής. [ζα, πλῆθος].

Ζαπλουτέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

Ζάπλουτος (ὁ, ἡ), foapte вogatъ. [ζα, πλοῦτος].

Ζαπότης, ου (ὁ),=Πολυπότης, mare bъвtorъ, вeцivъ. [ζα, πότης].

Ζάπυρος (ὁ, ἡ), noet: =Διάπυρος, înfokatъ kъ totвл. [ζα, πῦρ].

Ζάραξ, ακος (ὁ, ıi ἁ), Dop: (Apkad:) în lokъ de χάραξ.

Ζαρέω -ῶ, biit: -ήσω, Dop: (Apkad:) în lokъ de βαρέω (s' a alлat nвmaї în komn: ἐπιζαρέω).

Ζάρος (ὁ), вnъ felъ de хrъnitoape nasъpe, (noate) =Λάρος.

Ζατεῦσ', Dop: în lokъ de ζητοῦσα, fem: paptч: al лвї...

Ζατέω, saъ Ζατεύω, Dop: în lokъ de ζητέω, -εύω.

Ζατρεῖον (τὸ), Dop: în lokъ de Ζητρεῖον.

Ζατρεύω, biit: -εύσω =Ζητρεύω.

Ζατρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐτραφής, prea bine хrъnitъ, grasъ; (pin întind:) цeapъnъ. [ζα, τρέφω].

Ζαυκίτροφος (ὁ, ἡ), [σαυκός, τρέφω] kъ moliчivne kreskвtъ (pîsrîiatъ).

Ζαφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte лвminosъ. [ζα, φέγγος].

Ζαφελὴς, έος, saъ Ζάφελος (ὁ, ἡ), (ıi adв:) -λῶς, [ζα ὀφέλλω] întreв: nвmaї în komn: ἐπιζάφελος (bezї ziч:)

Ζαφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte în-

ſлъкъратѣ, înfокатѣ; (прin întind:) віоїѣ. [ζα, φλέγω].

Ζάχολος (ὁ, ἡ), поет: = Ζάκοτος, преа некъжітѣ, saѣ некъжічоsѣ. [ζα. χόλος].

Ζαχρειὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = Ζαχρηής.

Ζαχρεῖος (ὁ, ἡ), поет: [ζα, χρεία]. (кѫ цен:) чел кѫ маре тревѫінцъ de чева.

Ζαχρηὴς [ζὰ, χράω], έος (ὁ, ἡ), поет: репеde пъвъліторъ пеste чева.

Ζάχρυσος (ὁ, ἡ), поет: = Πολύχρυσος, foapte богатѣ. [ζα, χρυσός].

Ζάψ (ἡ), поет: (преа рар) мареа. «Καρίδας η ζαψ ἐκφέρει κἰχθύδια». Крат:

Ζάω -ῶ, [ἄω, ἄημι, ші în afin: кѫ ζέω] ζῇς, ζῇ, ζῶμεν, ζήτε, ζῶσι, віit: ζήσομαι, ші (рар) ζήσω, (прел: ἔζων, ші ἔζην, ἔζης, ἔζη, ἐζῶμεν ἐζῆτε, ἔζων; пех: ἔζησα; tре; de кѫ: преа рар ἔζηκα; порѫпч: ζῆθι, ші поет: ζῆ; поft: ζῴην; infin: ζῆν; ші партч: ζῶν; іар челе-л-алте se înплinesк de ла βιόω) тръїеsкѣ, sîntѣ віѣ, saѣ în віацъ; петрекѣ. «Ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνοισι θηθηρεύοντές τε καὶ λιϊζόμενοι». Ер: «Ἀπὸ τῆς θαλάσσης ζῶντες». Лкs: 2) (прin întind:) sîntѣ віоічоsѣ, în floapea mea, saѣ în тоате пѫтеріле. «Οἱ ζῶντες». Apstf: чеї богацї ші пѫтернічї (fir:). «Τὸ κάλλος ὀλίγον ζῇ». Ткр: «Κισσὸν ζώοντα». Ткр: «Ἄνθραξ ζῶν». Алкs: Трал: «Χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν». Sof: (ші fir:) «Ἀείποτε ζῇ ταῦτα». Sof: (ші пров:) «Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία». 2) (despre вîntѣ) поет: sѫflѫ репеde, tape (Esхл:).

Ζέα, ші Ζεία (ἡ), ѫnѣ felѣ de semъnътѫръ, saѣ грîѣ, секаръ албъ (везї ші Ὄλυρα). 2) sвîрчітѫръ (înкрецітѫръ), че se formeazъ пе черѫл гѫреї каілор.

Ζείδωρος (ὁ, ἡ), поет: дърѫіторѣ de віацъ (adікъ de тревѫінчоаsеле віецеї); роditорѣ. «Ἄρουρα —». Om: [ζωὴ, δῶρον].

Ζειρὰ (ἡ), лѫпгъ Asiatікъ ші Трачікъ хаїнъ de d' asѫпра. (manta).

Ζειροφόρος (ὁ, ἡ), пѫртъторѣ de [ζειρὰ, ші φέρω].

Ζείω (прел: ἔζειον), поет: în локѣ de ζέω.

Ζέμα (τὸ), [ζέω] = Ἀπόζεμα, (de ачі) zeamъ, декотѣ.

Ζεματοποσία (ἡ), вере de калde бъѫтѫрї. [ζέμα, πόσις].

Ζέννυμι (прел: ἐζέννυον), = Ζέω.

Ζεόπυρον (τὸ), ѫnѣ felѣ de semъnътѫръ (întре секаръ ші грîѣ). [ζέα, πυρός].

Ζέρεθρον (τὸ), Dop: Аркad: în локѣ de βέρεθρον, βάραθρον.

Ζέσις, εως (ἡ), ferвере. «Ζέσιν πρώτην ζέσῃ». Цеоп: 2) (fir:) ковîршітоаре рîвпъ, zелѣ, воіошіе; (овіч:) ferвінцеалъ. «Τοῖς ζέσει εἰς τὰς πράξεις μὴ συνέσει φερομένοις ἀνάγκη τοῦ βελτίστου ἁμαρτάνειν». Лексіп: [ζέω].

Ζεστολουσία (ἡ), sпъларе, saѣ sкълdаре (акт: saѣ пas:) кѫ калdъ, saѣ feaptъ апъ. [ζεστὸς, λούω].

Ζεστὸς, ὴ, ὸν, [ζέω] feptѣ, saѣ опърітѣ; ferвінте. «Κρέα ζεστά», Ап: «Ζεστῶν ὑδάτων ἐκβολάς». Stp: de ѫnde

Ζεστότης, (ἡ), ferвінцеалъ (de апъ feaptъ, ші чл:).

Ζευγάριον (τὸ), dim: ал лѫї ζεῦγος, пърекіцъ (маї de мѫлте орї sпре desпрец:).

Ζευγεῖον (τὸ), = [ζεῦγος].

Ζευγελάτης, ου, (ὁ), mîіторѣ de înжѫгацї вої, saѣ каї, ші чл:, ad: плѫгарѫ, saѣ кърѫѫшѣ. [ші

Ζευγηλασία (ἡ) mînape de înжѫгацї вої, каї, ші чл: [ζεῦγος, ἐλαύνω].

Ζευγηλατέω -ῶ, віit: -ήσω. mîїѣ înжѫгацї вої (ла плѫгѣ, saѣ карѣ). [din

Ζευγηλάτης, ου (ὁ), = Ζευγελάτης.

Ζευγήσιον (τὸ), греш: în локѣ de ζευγίσιον.

Ζευγῆτις, ιδος (ἡ), греш: în локѣ de ζευγῖτις.

Ζευγίππης, ου (ὁ), чел че se резвоїеште din тръsѫръ кѫ каї. [ζεῦγος, ἵππος].

Ζευγίσιον (τὸ), (se înц: τέλος) тріbѫтѣ, че плътіаѣ în Atena плѫгарії. [din

Ζευγίτης, ου (ὁ), ші Ζευγῖτις, ιδος (ἡ), înжѫгатѣ înпреѫпъ, înперекїатѣ. || (sѫвst:) пропріетарѣ de о пърекіе de віте. (ла Atena ачештіа formaѣ ал треїлеа класѣ de четъценї).

Ζεύγλη (ἡ), аркѫіта sкоvітѫръ а жѫгѫлѫї, ѫnde intръ грѫmazѫл віteї înжѫгате; (прin întind:) жѫгѣ (проп: ші fir:); (fir:) кѫреаоа, каре ціне легатъ кîрма коръвіі. [ζεῦγος]. [de ѫnde

Ζεύγληθεν, adв: поет: de ла жѫгѣ.

Ζεύγληφι, поет: цен: saѣ dat: ал лѫї ζεύγλη.

Ζευγλόδεσμον (τὸ), легътѫра жѫгѫлѫї de карѣ, saѣ de плѫгѣ. (везї ші ζευγόδεσμον, ші μέσαβον). [ζεύγλη, δεσμός].

Ζεῦγμα (τὸ), (în цен:) ор че este înжѫгатѣ (înпреѫпатѣ); (партік:) подѣ (прinч: de вase легате алътѫреа ѫпа кѫ алта); легътѫръ, подѣ; (грам:) fігѫръ de кѫвîntѣ (кînd ѫnѣ atрівѫтѣ se dedѫче ла доъ sѫвіекте, fъръ а se потріві кѫ amîndoъ). [din

Ζεύγνυμι, віit: ζεύξω, (пех: ἔζευξα, ші

пas: ἐζεύχθην, ші ал 2: ἐζύγην; tpe: de кȣ: ἔζευγμαι) înжȣгȣ̆, пȣĭȣ̆ ла жȣгȣ̆; in ɥen:) înпpeȣnȣ̆; înпepeкĭezȣ̆; nodeskȣ̆; (fir:) ȣneskȣ̆ în къsъtopie «Ὑφ' ἁμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε ζεύγνυσαν». Іл: Ω. (ші fir:) «Ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον». ȣnind пpin пoditȣpъ малȣpiле Елеsпontȣлȣĭ. «Γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου». Ар: «Αἰγινῆται πρῶτοι ζεῦξαν νῆας». Пind: aȣ̆ înпpeȣnat amîndoъ лatȣpeле кoръбiiлop (пpin stinгiiле, saȣ̆ бънчiле пȣse în кȣpmeziшȣ̆). «Ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ναῦς». Тȣч: (ȣnde sxoлiastȣл ziче. «Ζυγώματα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι)». (ші fir:) «Τίς ταύτην ἔζευξεν»; Еȣр: s' a înпpeȣnat (tpȣпeшte) кȣ dînsa. (вezĭ ші δαμάζω). (ші пas:) «Πέδαις ἔζευκτο πόδας». Пл: «Κόρην γὰρ... οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐζευγμένην παρεσδέδεγμαι». Sof: [ζεύγω].

Ζευγοποιία (ἡ), [ζεῦγος, ποιός] înпepeкĭape, ȣnipe; konstpȣкцie, saȣ̆ пotpiвipe de лȣкpȣpĭ înпepeкĭate (îndoite).

Ζεῦγος, εος -ους (τὸ), пepeкĭe (de боĭ, saȣ̆ каĭ ші чл:); tpъsȣpъ tpasъ de doĭ боĭ, saȣ̆ каĭ, (în ɥen:) op че este înпepeкĭatȣ̆ кȣ алtȣл. «Ζεῦγος τριπάρθενον». поet: челе tpeĭ Грацiĭ. [ζεύγω].

Ζευγοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хpъneskȣ̆ (amȣ̆) o пepeкĭe de каĭ, saȣ̆ боĭ. «Οἱ ζευγοτροφοῦντες ζευγήσιον ἐτέλουν». Плd: [din

Ζευγοτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopȣ̆ (пpoпpietapȣ̆) de o пepeкie de каĭ saȣ̆ боĭ. (вezĭ ші ζευγίτης). [ζεῦγος, τρέφω].

Ζευγοφορέομαι οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι, mъ dȣкȣ̆, mъ каpȣ̆ пe tpъsȣpъ кȣ o пepeкĭe de tpъгъtopĭ. [ζεῦγος, φορά].

Ζεύκτειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ...

Ζευκτήρ, ῆρος (ὁ), înжȣгъtopȣ̆; înпpeȣnъtopȣ̆. «Ἱμὰς—». Esix: =Ζυγόδεσμον. ζεύγω]. [de ȣnde

Ζευκτήριος, α, ον, foлositopȣ̆, îndemînatikȣ̆ ла înжȣгape (înпpeȣnape, saȣ̆ doшoлipe). || (sȣвst: fem: se înц: σειρά) fȣnie, кȣ каpe este лeгatъ o пepeкĭe de боĭ, saȣ̆ doĭ ші maĭ mȣлцĭ oгapĭ; ші лeгъtȣpъ de кîpmъ =Ζεύγλη «Ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων. Sкp: || (neȣt:), (se înц: ξύλον) жȣгȣл.

Ζευκτὸς, ἡ, ὸν, înжȣгatȣ̆, înпpeȣnatȣ̆; (fir:) къsъtopitȣ̆. || (sȣвst:) Ζευκτὸν, =Ζεῦγος (de боĭ saȣ̆ каtîpĭ). 2) (takt:) =Διλοχία. [ζεύγω].

Ζευξίλεως, ω (ὁ, ἡ), поet: каpe цine în жȣгȣ̆ (poвite) nopoade, tipanȣ̆. [Ζεῦξις, λεώς].

Ζεῦξις, εως (ἡ), înжȣгape; пodipe; înпepeкĭape; înпpeȣnape, [ζεύγω].

Ζεὺς (Dop: Δεὺς, Лat: Deus, Zeȣ̆) ɥen: ка (de ла Δῖς) Διὸς, dat: Διί, aк: Δία, вок: Ζεῦ, Жoe, шtiȣtȣл Zeȣ̆ din Mitoлoц: (ші astpon:) плaneтȣл Жoe; (în ɥen:) чepȣл (вezĭ εὔδιος ші ἔνδιος; ші (simп.) Zeȣ̆; (вezi δῖος). [ζέω, saȣ̆ ζάω].

Ζεφυρήϊος, η, ον, поet: Ion: în лoкȣ̆ de ζεφύριος.

Ζεφυρηΐς, ίδος, ші ζεφυρίη (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ ζεφύριος. [ші

Ζεφυριακὸς, ἡ, ὸν, ші

Ζεφύριος, α saȣ̆ ος, ον, peлatiвȣ̆ кȣ, saȣ̆ пȣsȣ̆ sпpe, saȣ̆ пpoвenitȣ̆ din zefipȣ̆ (вîntȣ̆ de апȣsȣ̆); апȣsanȣ̆. «Αὖρα — ». Sхл: «Ἀκτὴ —». вezĭ ἐπιζεφύριος. «Ὠὸν — ». Apst: каpe алtfeл se ziче, οὔριον, ші ὑπηνέμιον. [ші

Ζεφυρίτης, ου (ὁ), ші ζεφυρῖτις, ιδος (ἡ); = Ζεφύριος. [din

Ζέφυρος (ὁ, ἡ), [ζόφος] zefipȣ̆, вîntȣл апȣsanȣ̆, (Itaл:) пoнente.

Ζέω, вiit: ζέσω, (пas: tpe: de кȣ: ἔζεσμαι) (pap stpъm) fepвȣ̆ în колкote; (пpin întind:) fpiгȣ̆; apzȣ̆; опъpeskȣ̆; (fir: кȣ ɥen:) sîntȣ̆ плinȣ̆ (колкoteskȣ̆) de чeва. «Λίμνην ζέουσαν ὕδατος καί πηλοῦ». Плt: «Σκωλήκων ζέσας». Лȣч:

Ζῆ, (пpea pap) în лoкȣ̆ de ζῆθι.

Ζῆ, поet: în лoкȣ̆ de ἔζῆ, 3: sinг: пeps: de пpeл:, ші

Ζῇ, 3: sinг: пeps: de xot:, ші

Ζῆθι, пopȣнч: пepeг: ал лȣĭ ζάω.

Ζήδωρος (ὁ, ἡ), în лoкȣ̆ de ζείδωρος.

Ζηλαῖος, α, ον, поet: пismaшȣ̆; temъtopȣ̆ (жaлȣzȣ̆). [ζῆλος].

Ζηλευτὴς, οῦ, =ζηλωτής. [din

Ζηλεύω, вiit: -εύσω, =ζηλόω. [ζῆλος].

Ζήλη (ἡ), piвaлъ în amopȣ̆.

Ζηλημοσύνη (ἡ), поet: în лoкȣ̆ de ζῆλος, пismȣipe; temepe (жaлȣzie). [din

Ζηλήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: temъtopȣ̆; пismaшȣ̆. [ζῆλος].

Ζηλοδοτήρ, (ὁ), поet: dъtъtopȣ̆ de вpedniче de pъвnit бȣnȣpĭ. [ζῆλος, δοτήρ].

Ζηλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пeбȣnȣ̆ în жaлȣzie, saȣ̆ temepe. [ζῆλος, μαίνομαι].

Ζῆλος (ὁ), [ζέω] zeлȣ̆, fepвinцeaлъ de sȣfлetȣ̆, pîвnъ, saȣ̆ бȣnъ воinцъ; emȣлaцie, întpeчepe, imitape; «Ἀσιανὸς λόγων ζῆλος.» Пл: imitape de stiлȣл Asianȣ̆; (în pъȣ̆) пismъ; жaлȣzie, saȣ̆ temepe; (пpin întind:) чinste, amвiцie. «Τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπη

ἂν ἀναῤῥηθῇ.» Dm;

Ζηλοσύνη (ἡ), poet: = Ζηλημοσύνη.

Ζηλοτυπέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ жалѫzŭ, temъtopŭ, temŭ. [ші

Ζηλοτυπία (ἡ), жалѫzie, temepe. [din

Ζηλότυπος (ὁ, ἡ), [ζῆλος, τύπτω] жалѫzŭ, temъtopŭ. [de ѫnde

Ζηλοτύπως, adв: кѫ temepe, saŭ жалѫzie.

Ζηλόω-ῶ, biit: -ώσω, admipŭ, fepiчeskŭ; (pin ѫpm:) pîвneskŭ, mъ amвiцionezŭ, mъ siлeskŭ a imita, a ажѫnцe ла чева пе алтѫл; de ѫnde) mъ emѫлezŭ (mъ întpeкŭ);(în pъŭ) nismѫïeskŭ; sîntŭ жалѫzŭ. «Ζηλῶ δ'ἀγάμους ἀτέκνους τε.» Eѫp: «Ἁ δ' ἀΐοισα ζαλοῖ με, καί τάκεται.» Tкp: (ші în epon:) «Ζηλῶ σε». Eѫp: mъ mipŭ de tine. (ші кѫ ак: ел: indip:) «Τοῦτό σε ζηλοῦν ἔχω». Sof: [ζῆλος]. [de ѫnde

Ζήλωμα (τὸ), oвiektѫл, saŭ pesѫлtatѫл pîвnipiï, saŭ imitъpiï. [ші

Ζήλωσις, εως (ἡ), pîвnipe, imitape; amвiцionape, emѫлaцie (întpeчepe). [ші

Ζηλωτέος, α, ον, posit: ал лѫï ζηλόω. [ші

Ζηλωτὴς, οῦ (ὁ, ἡ), zeлotŭ, pîвnitopŭ; imitъtopŭ; piвaлŭ; temъtopŭ, saŭ жалѫzŭ; (Бisep:) popnitŭ din Dѫmnezeeaskъ pîвnъ, saŭ плinŭ de pîвnъ пentpѫ... [de ѫnde

Ζηλωτικὸς, ὴ, ὸν, însѫшitŭ ѫnѫï zeлotŭ, pîвnitopŭ; aплeкatŭ spe pîвnipe; priiшitopŭ de pîвnipe.

Ζηλωτὸς, ὴ, ὸν, pîвnitŭ de toцï; saŭ de pîвnit, de imitat. [ζηλόω].

Ζημία (ἡ), [δῆμος, δήμιος] osîndъ (pinч: înпѫsъ de пѫвлiкŭ); (pin întind:) вътъmape, лipsipe, пагѫвъ. «Θάνατον εἶναι τήν ζημίαν». Dm: «Ζημίαν λαβεῖν». Sof: «Ζημίαν ποιεῖν». Apstf: «Ἐμοὶ ζημία μᾶλλον ἢ ὠφέλεια ἐστί». Ksn: (ші spe despreцѫipe în fp:) «Καθαρὰ ζημία.» Алчfp: omŭ влestematŭ, шipetŭ, ші чл:

Ζημιοπρακτέω-ῶ, biit: -ήσω, stpînгŭ вanï de osъndъ (глоaвъ). [ζημία, πράκτης].

Ζημιόω-ῶ, biit: -ώσω, osîndeskŭ ла nedeapsъ de плaтъ de вanï; (în цen:) nedepseskŭ; (pin întind:) вaтъmŭ, пъгѫвeskŭ. [ші

Ζημιώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, пъгѫвitopŭ, вътъmъtopŭ. [ζημία].

Ζημίωμα (τὸ), чeea чe se înпѫne asѫпpa кѫïвa de osъndъ în вanï, ші чл: = Ζημία, ші Πρόστιμον. [ші

Ζημίωσις, εως (ἡ), osîndipe în вanï, ші чл:; вътъmape, пъгѫвipe. [ші

Ζημιωτὴς, οῦ (ὁ), înпѫitopŭ de osîndъ (pinч: în вanï); nedepsitopŭ. «Τὸν κοινὸν ζημιωτήν». Eѫst: rîdea. [ζημιόω].

Ζὴν, Ζηνὸς (ὁ), poet: în локŭ de Ζεὺς.

Ζῆν, inf: ал лѫï ζάω.

Ζηνόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: кѫnoskъtopŭ, ші înкѫnoшtinцъtopŭ de кѫцetъpiлe, saŭ воinцeлe лѫï Жoe (epit: ал лѫi Aполонŭ). [Ζὴν, φρὴν].

Ζῆτα (τὸ), (nedeкл:) nѫmeлe лiтepeï Z. «Σάτυρος ὁ Ἀριστάρχου γνώριμος, Ζῆτα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ζητητικὸν αὐτοῦ». Фot:

Ζηταρετησιάδης, ου (ὁ), къѫtъtopŭ de вiptѫte, în fъцъpie însъ spe apъtape nѫmaï. (kom: epit: ал filosofiлop nѫmiцï Ζητητικοί). (вezï ші ἀρεταλόγος). [ζητῶ, ἀρετὴ].

Ζητεύω, biit: -εύσω, poet: în локŭ de

Ζητέω-ῶ, biit: -ήσω, [ζα, αἰτέω] (кѫ ак:) каѫtŭ (sъ гъseskŭ, sъ aflѫ), чepчetezŭ; ispiteskŭ, întpeвŭ; (кѫ inf:) воïeskŭ, dopeskŭ. «Ζητεῖ εἰδέναι». Плt: (ші în atpeia пeps:) «Ζητεῖται». Грam: este nedesлѫшitŭ, nedomipipe. (ші în partiч:). «Τὸ ζητούμενον». în локŭ de...

Ζήτημα (τὸ), oвiektŭ de къѫtapə; (fir:) nedomipipe, проблeмъ.

Ζημημάτιον (τὸ), dim: ал лѫï ζήτημα.

Ζητήσιμος (ὁ, ἡ), de къѫtat; (de ѫnde) Ζητήσιμα (τὰ), Ksn: локѫpiлe, ѫnde tpeвѫïe, saŭ poate каѫta вînъtopѫл вînatѫл. [din

Ζήτησις, εως (ἡ), къѫtape, чepчetape, întpeвape; пропѫnepe de проблeмъ; ispitipe, kestionape. [ші

Ζητητέος, α, ον, posit: ал лѫï ζητέω. [ші

Ζητητὴρ (ὁ), poet: în локŭ de ζητητής. [ші

Ζητητήριος (ὁ, ἡ), peлatiлŭ кѫ къѫtъtopѫл; foлositopŭ ла къѫtape, saŭ чepчetape. (de ѫnde) «Ζητητήρια (τὰ)», Sѫid: miжлoaчeлe de кinѫipe (mѫnчipe) spe deskoпepipea adeвъpѫлѫï. [ші

Ζητητὴς, οῦ (ὁ), къѫtъtopŭ; ispititopŭ, чepчetъtopŭ. [ші

Ζητητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, aплeкatŭ, saŭ îndemînatikŭ ла къѫtape saŭ skѫmпъ чepчetape; Ζητητικοὶ, Zetetiчï; se nѫmïaŭ niшte filosofi, кape profesionaŭ къѫtapea, ші deskoпepipea adeвъpѫлѫï. [ші

Ζητητὸς, ὴ, ὸν, къѫtatŭ, saŭ de къѫtat. [ші

Ζητήτωρ, ορος (ὁ), = Ζητητής. [ζητέω].

Ζητουμένως, adв: (de partч:) кѫ îndoïaлъ. [ζητούμενος].

Ζητρεῖον (τὸ), moapъ de seкapъ; saŭ (în цen:) локѫл, ѫnde лѫкpaŭ mѫnчindѫ se poвiï. [optorpafia ші etimoлoцia ziч: este feлѫpitъ, dap maï de кpezѫt пape a fi

din ζέα, τρέω, saŭ ζήτωρ]. (вezĭ ші ζωντεῖον, ші ζωγρεῖον). [de ѕnde

Ζητρεύω, віit: -εύσω, mѕnчeskŭ пedeпsind роѕĭ ла ζητρεῖον.

Ζήτω, a 3: sinг: пeps: de пoрѕnч: ал лѕĭ ζάω.

Ζήτωρ, ορος (ὁ), = (saŭ греш: în локŭ de) Ζητήτωρ.

Ζιβύνη (ἡ), ші Ζιβύνιον (τὸ), (Sкр:) în локŭ Σιβύνη.

Ζιγγίβερις, εως (ἡ), (stpein:) o рѫdъчinъ aromatikъ (de піперŭ, tѕрч: гimвірŭ)

Ζιγνὶς, ίδος (ἡ), ѕnŭ fелŭ de шопîрлъ, =Ζυγνὶς, ші Χαλκίς.

Ζιζάνιον (τὸ), neginъ, = Αἶρα. [de ѕnde

Ζιζανώδης, εος (ὁ, ἡ), ка negina, saŭ în fелѕл negineĭ.

Ζίζυφον (τὸ), podѕл ѕnѕĭ копъчелŭ, nішte вровоane întpeвѕinцate de doktopie în sпiцepiĭ (каре Лat: se nѕmeшte jujubae, fpanц: gigeolier).

Ζόη (ἡ), Ion: în локŭ de ζωή.

Ζοΐα (ἁ), Dop: ші Еол: în локŭ de ζωή.

Ζοὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ de ζωός.

Ζορκὰς, άδος, ші Ζὸρξ, ζορκὸς (ἡ), Ion: în локŭ de δορκὰς, δὸρξ, къпріоаръ.

Ζόφεος, α, ον, поet: în локŭ de...

Ζοφερὸς [ζόφος], ὰ, ὸν, întѕnekosŭ; (прin întind:) negpŭ, negpiчosŭ. «Σάρκες πελιδναί τε ζοφεραί τε». Nik:

Ζοφηφορία (ἡ), întѕnepikŭ; чеацъ. [ζόφος, φορά].

Ζόφιος, η, ον, поet: în локŭ de ζοφερός.

Ζοφοδορπίδης [ζόφος, δόρπος], ου (ὁ), kom: каре чinъ ла întѕnepikŭ, ad: tîpziŭ, saŭ fъpъ лѕminъ, (прin ѕpm:) sъpъчeшte, ші tikълошeшte. «Τῶν υἱῶν μου τοὺς κατωτέρους ἐν θεάτρῳ προσδιατρίψαντας ἀκροάμασι, καὶ βράδιον ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐλθόντας οἱ Θέωνος υἱοὶ κωλυσιδείπνους καὶ ζοφοδορπίδας καὶ τοιαῦτα μετὰ παιδιᾶς ἔσκωπτον, οἱ δὲ, ἀμυνόμενοι πάλιν ἐκείνους τρεχεδείπνους ἀπεκάλουν». Пл:

Ζοφοείδελος (ὁ, ἡ), поet:, ші

Ζοφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), întѕnekosŭ. «Ζοφοειδέα ὁρῇ». Iпкр: înпъĭenжinat. [ζόφος, εἶδος].

Ζοφόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de ζοφώδης. [ζόφος].

Ζοφομηνία (ἡ), [ζόφος, μήνη] întѕnечime, saŭ înnopape de лѕnъ.

Ζόφος (ὁ), [în af: кѕ γνόφος] întѕnepikŭ; (поet:) aпѕsŭ. «Οὐ γὰρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ, ὅπη ἠώς». Od: K. «Πρὸς ζόφον τετραμμένον». Od: M. [de ѕnde

Ζοφόω -ῶ, віit: -ώσω, întѕnekŭ. [ші

Ζοφώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ζοφερὸς, întѕnekosŭ, ші чл: «Οὖρον — ». Iпкр: tѕpвѕpe.

Ζόφωμα (τὸ), op че adѕче întѕnepikŭ. [ші

Ζόφωσις, εως (ἡ), întѕnekape. [ζοφόω].

Ζόω, (прел: ἔζοον, ші maĭ mѕлt: nѕ) поet: în локŭ de ζάω.

Ζυγάδην, adв: în перекĭе, saŭ înпepekieat. [ζυγάς].

Ζύγαινα, ης (ἡ), ѕnŭ fелŭ de пeшte (вezĭ ші σφύραινα). [ζυγός].

Ζυγανὸς, ὴ, ὸν, =Ζυγιανός.

Ζυγὰς, άδος(ἡ),=Ζεῦγος, перекĭе. [ζυγός].

Ζυγάστριον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Ζύγαστρον (τό), ші Ζύγαστρος (ὁ), ладъ de лemnŭ. 2)='Επίθημα, акоперішŭ. «Λάρνακος —». Esхл: [ζυγόω].

Ζυγεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 2: de пaptч: ал лѕĭ ζεύγνυμι.

Ζυγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ пѕsŭ înжѕгŭ; (прin ѕpm:) staŭ nemiшkatŭ. [ζυγός].

Ζυγηδὸν, adв: în перекĭе, kîte doĭ în pîndŭ, în шipŭ, =Ζυγάδην.

Ζυγῆναι, пas: nex: 2: de înf: ал лѕĭ ζεύγνυμι.

Ζυγηφόρος (ὁ, ἡ), în локŭ de ζυγοφόρος.

Ζυγιανὸς, ὴ, ὸν, (astpoлц:) пъsкѕtŭ în zodiѕл Кѕmпeнeлор [ші

Ζυγικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de кѕmпene. «Τὰ ζυγικά». Nikmx: meшteшѕгѕл de a кѕmпъni (a tpaцe în кѕmпene). [ші

Ζύγιμος (ὁ, ἡ), potpiвitŭ пentpѕ кѕmпene; dpeптŭ ла кѕmпene. [ші

Ζυγίον (τὸ), dim: ал лѕĭ ζυγὸς, miчĭ кѕmпene. [ші

Ζύγιος, α saŭ ος, ον, potpiвitŭ пentpѕ жѕгŭ. «Βοῦς («Ἵππος)—». Sхл: 2) (neѕt:) кѕвenitŭ ла ζυγός (лавіца de шedepe a вîsлашілор). «Κώπη —». Лкs: (de ѕnde) «'Ερέτης—». Fot: ші Плd: вîsлашѕл de miжлокŭ, че se ziче ші ζυγίτης, ші μεσόνεως. 3) patponѕл kasniчeĭ însoцipĭ. «Ζεὺς («Ἥρα)—». поet: [ші

Ζυγὶς, ίδος (ἡ), (плantъ) лъmîiцъ,="Ερπυλλον. [ші

Ζυγίτης, ου (ὁ), =Μεσόνεως. [ζυγός].

Ζυγνὶς, ίδος (ἡ), =Ζιγνίς.

Ζυγόδεσμον (τὸ), (maĭ de mѕлte opĭ ла îm:), ші

Ζυγόδεσμος (ὁ), кѕpeaoa, saŭ fѕnia, кѕ каре se леагъ жѕгѕл de плѕгŭ, saŭ de процапѕл карѕлѕĭ. (вezĭ Ap: Anaв: Г 11, ші ziч: μέσαβον). [ші

Ζυγοδέτης, ου (ὁ), =Ζυγόδεσμος. [ζυγὸς, δέω].

Ζυγοειδής, έος (ό, ή), чел în felиl жиглиї, saŭ ka жиглл. [ζυγός, εἶδος].

Ζυγοκρούστης, ου (ό), чел че isвeшte віклепешte кътпепеле, ad: трaце лînsъ. [ζυγός, κρούω].

Ζυγόλωρον (τὸ), = Ζυγόδεσμον. [ζυγός, λῶρος].

Ζυγομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ка ак: преп:) mъ вatŭ, mъ чертŭ ка soцил meŭ; (în цеп:) mъ вatŭ, mъ чертŭ. [ші

Ζυγομαχία (ἡ), чеарtъ, пріronipe întpe soцї. [ζυγός, μάχη].

Ζυγόν (τὸ), (maї de mиле-орї ла îm:) în локŭ de ζυγός.

Ζυγοπλάστης, ου (ὁ), чел че лиkреазъ, saŭ вinde ka minчinoase кътпене. [ζυγός, πλάττω].

Ζυγοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакŭ жиглрї. 2) înперекїezŭ. [din

Ζυγοποιός (ὁ), fъкъторŭ de жиглрї. [ζυγός, ποιός].

Ζυγὸς (ὁ), [ζεύγνυμι] (în цеп:) ор че înпревнъ доъ оаре-каре лиkрарї; (de вnde naptik: 1) жиглл илвглиї, saŭ ал карилиї. 2) кътпене, валанцъ; (пріnч:) дрвглл de лemnŭ, saŭ de fepŭ, de каре staŭ atîрnate tepeziile. 3) skîndиръ, каре вneшte amîndoъ лaтвреле коръвii (dap maї ka seamъ desпре пяпъ, вnde stъ кîрmaчîвл); (de вnde fir:) 'роnŭ. stъпînipe. «Επὶ ζυγοῖς καθίζεσθαι ἀρχῆς». Евр: (dintp' aчeasta ші «Ὑψίζυγος ὁ Ζεὺς». Om:) 4) (пріn врm:) вапка, лавіца din міжлокŭ a вîslашілор. 5) лemnвл, saŭ oввл, каре înпревнъ în міжлокŭ чеде доъ латвре але ліреї (пріnч: челїї векї), пе каре ераŭ ашezate къїеле коарделор. 6) міръ de ostaші întinsŭ de ла o арішъ пînъ ла чеса-л-алтъ a армii. 7) кврeaoa înкълцъminтелор. 8) (рар) în локŭ de ζεῦγος. (de вnde) «Κατὰ ζυγά». Ткр: ші Apst: în перекї, кîte doї-doї.

Ζυγοσταθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, Sxл: în локŭ de ζυγοστατέω. [din

Ζυγόσταθμος (ὁ), кътпене. [ζυγός, στάθμη].

Ζυγοστασία (ἡ), кîntъріре, трацере ка кътпене saŭ валанцъ. [ші

Ζυγοστάσιον (τὸ), локвл, вnde stъ кîntъріторвл. [ζυγὸς, στάσις].

Ζυγοστατέω -ῶ, вiit: ήσω, кîntърeskŭ, кътпъneskŭ; mъ валанцezŭ, saŭ staŭ în валанцъ, «Ζυγοστατεῖ ὁ πόλεμος». Плв: este de o notрівъ. [din

Ζυγοστάτης [ζυγὸς, ἵστημι], ου (ὁ), кîntъріторŭ, saŭ kantapaцiŭ (дрегъторŭ ла Алексandpeпї). 2) дрвглл чел лвпгŭ ал кîntарвлиї, пе каре sînt însemnate кîtimiле гревъцілор.

Ζυγοστροφέω -ῶ вiit: -ήσω, пoet: în локŭ de οἰακοστροφῶ. (вezї ζυγός). 2) гвверпezŭ, dipiцezŭ. [ζυγὸς, στροφή].

Ζυγοτρυτάνη (ἡ), кълпене; валанцъ; кîntарŭ. [ζυγὸς, τρυτάνη].

Ζυγουλκὸς, (ὁ, ἡ), тръгъторŭ de жвгŭ. «Βοῦς —». Stв: [ζυγὸς, ἕλκω].

Ζυγοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, în локŭ de ζευγοφορέομαι. 2) = Ζυγοστατέω. 3) портŭ (sînтŭ свбt) жвгŭ. [din

Ζυγοφόρος (ὁ), пяртъторŭ de жвгŭ: [ζυγὸς, φέρω].

Ζυγόω -ῶ, вiit: -ώσω, înжвгŭ, saŭ пвїŭ ла жвгŭ, înxamŭ; (fir:) domoleskŭ; свпвїŭ; робeskŭ; înпревпŭ пріn, (saŭ ka пріn) жвгŭ; înперекїezŭ. [ζυγός].

Ζυγωθρίζω, вiit: -ίσω, înквїŭ, зоворъскŭ кша. 2) кîntъреskŭ: (fir:) черчetezŭ, socoteskŭ) ка mintea. [din

Ζύγωθρον (τὸ), зоворвл вшеї. 2) кътпене, кîntарŭ. [ші

Ζύγωμα (τὸ), = Ζύγωθρον, зоворŭ. 2) (пяят:) = Ζυγός (4). 3) (anatom:) вnŭ osŭ ал хîрчеї капвлиї. [ші

Ζύγωσις, εως (ἡ), înжвгаре; înперекїаре, ші чл: [ші

Ζυγωτὸς, ὴ, ὸν, înжвгатŭ; înперекїатŭ; (în цеп:) înпреvнатŭ. [ζυγόω].

Ζύθος, saŭ Ζῦθος, ου (ὁ), ші Ζύθος, saŭ Ζῦθος, εος -ους (τὸ), o въвтъръ вinoasъ fъквтъ (maї ka seamъ) din орzŭ, (Ital:) віръ, saŭ вере, ші півъ. [ші

Ζύμη (ἡ, [ζέω] алватŭ. «Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ». Skp: «φύραμα, οὐ ζύμη». Tom: Мац: [de вnde

Ζυμήεις, εσσα, εν, пoet: dosnitŭ ka (saŭ ka ka) алватŭ. [ші

Ζυμίζω, вiit: -ίσω, amŭ, saŭ fакŭ a авea миposŭ, saŭ гвstŭ de алватŭ, mъ акpeskŭ ка алватвл. [ші

Ζυμίτης, ου (ὁ), (пріnч: ἄρτος) dosnitŭ. [ші

Ζυμόω -ω, вiit: -ώσω, dosneskŭ пріn (saŭ ka пріn) алватŭ, пвїŭ în dosnipe, (ші med:) în овpintipe, saŭ înflamape, zъdъpîpe. «Κοιλίην ἔτι ζέουσαν καὶ ἐζυμωμένην». Inкр: [ші

Ζυμώδης, εος (ὁ, ἡ), алвътosŭ, ка алватвл; saŭ dosnitŭ ka алватŭ.

Ζύμωμα (τὸ), ор че fаче (saŭ контрівїеште ла) dosnipe, saŭ se fаче пріn dosnipe. (de вnde) «Χθονὸς κακὸν ζύμωμα». Nik; чїкперка. [ші

Ζύμωσις, εως (ἡ), dosпipe; (med:) oвpintipe, înfлamape, zъdъpîpe; (пpin ѕpm:) ѕmfлape. «Ἥπατος —». Iпкp: [ші

Ζυμωτικὸς, ἡ, ὸν, fъкъtopŭ de (saŭ kontpiвѕitopŭ лa) dosпipe. [ші

Ζυμωτὸς, ἡ, ὸν, dosпitŭ кѕ (saŭ кa кѕ) aлѕatŭ. [ζυμόω].

Ζῶ, пpin întpѕn: din ζάω.

Ζωὰ (ἁ), Dop: în лoкŭ de ζωή.

Ζωαγρία (ἡ) pedoвîndipe de вitaлeлe пѕtepĭ, peîntpemape; desлeшinape. [ші

Ζωάγριον (τὸ), (пpinч: лa îm:) pesплata, чe este datopŭ пpinsѕл în pesвoiŭ вiŭ, saŭ mîntѕitѕл din op чe пpimeждie mîntѕĭtopѕлѕĭ sъŭ. [ζωὴ, ἄγρα].

Ζωάριον (τὸ), dim: aл лѕĭ ζῶον.

Ζωάρκεια (ἡ), aжѕtopŭ, sѕsцinepe de вiaцъ. [din

Ζωαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), aжѕtъtopŭ, sѕsцiitopŭ de вiaцъ. «Τὰ ζωαρκῆ». Fot: пpoвiziiлe îndestѕлъtoape вieцeĭ:. [ζωὴ, ἀρκέω].

Ζωαρχικὸς, ἡ, ὸν, dъtъtopŭ de înчeпѕtѕpĭ (sъŭ isвopîtopŭ) de вiaцъ. [ζωὴ, ἀρχή].

Ζώαρχος (ὁ, ἡ), пoвъцѕitopŭ de doвitoaчe. || (sѕвst:) = Ἐλεφαντάρχης. [ζῶον, ἄρχω].

Ζωγραφεῖον, (τὸ), лѕкpъtopie de zѕгpъвie. [ші

Ζωγραφέω -ῶ, вiit: ήσω, (de aчi) zѕгpъвeskŭ (пpinч: oвiekte вiĭ, înfiinцate); (пpin întind:) въпseskŭ, кoлopezŭ. || (miж:) пѕĭŭ a zѕгpъвi. [ζωγράφος]. [de ѕnde

Ζωγράφημα (τὸ), zѕгpъвitѕpъ, saŭ op чe s'a zѕгpъвit. [ші

Ζωγραφητὸς, ἡ, ὸν, zѕгpъвitŭ, saŭ de zѕгpъвit.

Ζωγραφία(ἡ), zѕгpъвie, saŭ zѕгpъвipe. [ші

Ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de (saŭ îndemînatikŭ лa) zѕгpъвie. «Ζωγραφικὴ». zѕгpъвie, saŭ apta zѕгpaвѕлѕĭ. [ζωγράφος]. [de ѕnde

Ζωγραφικῶς, adв: în кiпŭ, saŭ feлŭ de zѕгpъвit, saŭ кa zѕгpaвiĭ.

Ζωγράφος (ὁ, ἡ), [ζῶον, γράφω] [de aчi] zѕгpaвŭ (пpinч: de oвiekte вiĭ, saŭ în fiînцъ, пpeкѕm sînt în natѕpa лop).

Ζωγρεία (ἡ), =Ζωγρία. [ші

Ζωγρεῖον (τὸ), лoкŭ de цinѕt doвitoaчe, saŭ feape (пpinч: вiĭ), = Θηριοτροφεῖον (menaцepie), Ἰχθυοτροφεῖον, ші чл: [ші

Ζωγρέω-ῶ, вiit: -ήσω, [ζωός, ἄγρα] вiit: -ήσω, пpinzînd вiŭ вpъжmaшŭ în pesвoiŭ пѕ 'л omopŭ, чi îл цiŭ poвŭ. 2) [ζωή, ἀγείρω] peadѕкŭ în вiaцъ, înвiezŭ. [de ѕnde

Ζωγρητικός, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de (saŭ îndemînatikŭ лa) пpindepe de вiŭ (вitъ, saŭ omŭ).

Ζωγρία (ἡ), пpindepe de doвitoкŭ, saŭ вpъжmaшŭ вiŭ. [ші

Ζωγρίας, ου (ὁ), пpinsŭ вiŭ, пpizoniepŭ, poвŭ de pesвoiŭ. [mi

Ζῶγρον (τὸ), ші Ζῶγρος (ὁ), (плц:) în лoкŭ de ζωγρεῖον. [ζωός, ἄγρα].

Ζωδάριον (τὸ), dim: aл лѕĭ ζώδιον, гînгanie, insektъ, doвitoчeлŭ.

Ζωδιακός, ἡ, ὸν, (astpnm:) чepкŭ koпpinzъtopŭ de чeлe 12: zodiĭ, zodiaкŭ. [ζώδιον].

Ζωδιογλύφος (ὁ), лѕкpъtopŭ пpin sкѕлпtape (чioплipe, sъпape) de zodiĭ. [ζώδιον, γλύφω].

Ζώδιον (τὸ), пpin întpѕn: din ζωΐδιον, miкŭ doвitoкŭ, вitiшoapъ; кiпŭ (iкoaпъ) de шiкŭ doвitoкŭ; (astpon:) o konsteлaцie a чepкѕлѕĭ zodiaкŭ, zodie; (пpin întind:) distanцa de лa o zodie пînъ лa aлta, (ad:) de 30: гpade «Ὅταν ἡ σελήνη ζωδίου μέγεθος ὑπερέχῃ τοῦ ὁρίζοντος..., ἕως ἂν περὶ τὰς ἀνατολάς περιχωρήσασα ζώδιον τοῦ ὁρίζοντυς ἀπόσχῃ.» Stp: [ζῶον].

Ζωδιοφόρος (ὁ), (κύκλος) чepкѕл пѕpтъtopŭ de zodiĭ, = Ζωδιακός, zodiaкŭ. [ζώδιον, φέρω].

Ζωδιωτὸς, ἡ, ὸν, пestpiцatŭ кѕ кiпѕpĭ de doвitoчeĭ, =Ζωωτός. [ζώδιον].

Ζώεσκον, поet: пpeл: aл лѕĭ Ζώω, =Ζάω.

Ζωή (ἡ), вiaцъ; tpaĭŭ, peцimŭ (кiпŭ) de вiaцъ; miжлoaчe de вiaцъ, aвepe. (вezĭ ші βίος). [ζῶ].

Ζωηδόν, adв: кa вiteлe. [ζῶον].

Ζῴην, пpez: de пoft: aл лѕĭ ζάω.

Ζωηρός, ὰ, ὸν, вioĭŭ. 2)=Ζωηφόρος. ζωή].

Ζωήῤῥυτος (ὁ ἡ), din кape кѕpцe (isвopaшte) вiaцъ. [ζωὴ, ῥέω].

Ζωηφορέω-ῶ, вiit: -ήσω, пpodѕкŭ вietъцĭ «Ἐζωηφόρει φθειρῶν ἀμύθητον χρῆμα». T: Metox: [din

Ζωηφόρος (ὁ, ἡ), adѕкъtopŭ, dъtъtopŭ de вiaцъ. [ζωή, φέρω].

Ζωθάλμιος (ὁ, ἡ), поet: [ζωή, θάλλω] вiŭ (вioĭŭ), în fлoapea вieцeĭ; saŭ пpodѕкъtopŭ de вiaцъ. (вezĭ ші βιοθάλμιος). [ші

Ζωθαλπής, έος (ὁ, ἡ), поet: [ζωὴ, θάλπω] înкълzitopŭ, ad; пpodѕкъtopŭ de вiaцъ.

Ζωθάλπις, ιδος (ἡ), поet: fem: aл лѕĭ ζωθαλπής.

Ζώθαπτος (ὁ, ἡ), înгpoпatŭ de вiŭ. [ζωὸς, θάπτω].

Ζωΐα (ἡ), поet: în лoкŭ de ζωή.

*

Ζωΐδιος, η, ον, поет: în локŭ de ζωδιακός.

Ζωϊκός, ὴ, ὸν, релатівŭ кȣ вітъ, saŭ кȣ віацъ (de вітъ, de віацъ). [ζῶον, ζωή].

Ζώϊον (τὸ), поет: în локŭ de ζῶον.

Ζῶμα (τὸ), хаїнъ скȣртъ ажȣнсъ пънъ ла (saŭ ші stрънсъ кȣ) брîŭ. 2) =ζώνη, брîŭ; saŭ 3) =Διάζωμα (3). [ζωννύω].

Ζωμάριον (τὸ)], dim: ал лȣї ζωμός, zemmoaръ.

Ζωμάρυστρον (τὸ), ші Ζωμάρυστρις (ἡ), =Ζωμήρυσις.

Ζώμευμα (τὸ), zeamъ, (franц:) bouillon, saŭ салцъ. (Apstf: întреβȣінцеazъ комічеште zічереа în локŭ de Ζῶμα =Διάζωμα, saŭ ὑπόζωμα de корабіе. (вezї zічеріле) [din

Ζωμεύω, віit: -εύσω, ferбînd скоцŭ zeamъ din чева. [ζωμός].

Ζωμήρυσις, εως (ἡ), лінгȣръ de demeртаре, saŭ de лȣat спȣма. [ші

Ζωμήρυστρον (τὸ), =Ζωμάρυστρον, ші Ζωμήρυσις. [ζωμός, ἀρύω].

Ζωμίδιον, (τὸ). dim: ал лȣї ζωμός. zemmoaръ.

Ζωμοποιέω-ῶ, віit: -ήσω, =Ζωμεύω, fакŭ zeamъ. [din

Ζωμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътоpŭ de вȣнъ zeamъ. «Οἱ μήκυτες ζωμοποιοὶ ἡδεῖς.» Dскр. 2) вȣкътаpŭ de zemї (ші шаї кȣ seamъ de вestita zeamъ a Sпартіацілор). [ζωμὸς, ποιὸς].

Ζωμὸς (ὁ), [ζέω] zeamъ гътітъ, сȣпъ: салцъ; (fir:) вързаре de sînцe. 2) греш: în локŭ de ψωμὸς.

Ζωμοτάριχος (ὁ), бȣїлїонŭ, (franц:) bouillon, zeamъ біне înкегатъ ші ȣскатъ пентрȣ кълъторіе. [ζωμός, τάριχος].

Ζωναῖος, α, ον, кȣвenitŭ ла (saŭ локȣітоpŭ de) о цеогр: zonъ. [ζώνη].

Ζωνάριον (τὸ), dim: ал лȣї

Ζώνη (ἡ), [ζώννυμι] брîŭ, înчінгътоаре. «Καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ». Sкр: (ші în періfр:) «Ζώνην λύειν». Ер: a гъsdȣі; saŭ =Διαπαρθενεύειν. «Ζώνην ἀνέρι λυσαμένη». Епгр: 2) кіміpŭ. «Ὑπεζωσμένος ζώνην χαλκοὺς ἔχουσαν». Пл: (партік: чел ostъш: asemenea кȣ чел de astъzї) înчінгътоаре кȣ токȣрї de арме, silaxŭ (тȣрч); (de ȣnde прін întind:) înapmape; (ші de ȣnde) mesepia, saŭ рангȣл ostaшȣлȣї. «Ζώνης τυχεῖν». Xps. 3) міжлокȣл (трȣпȣлȣї), ȣnde se поартъ брîȣл. «Ἄρεϊ ζώνην ἵκελος.» Іл: В: (прін întind:) пînтечеле. «Σ'ἔθρεψεν ἐντὸς ζῶνης». Esхл: (de ȣnde Diana). «Λύει τὴν ζώνην τῶν τικτουσῶν». ле ȣшȣреazъ ла наштере. 4) (fir:) черкŭ de stîлпŭ, ші чл: (цеогр: ші astрn:) zonъ, ȣnŭ черкŭ înкіпȣіторŭ, къ înчінцe пъmîntȣл de жȣр îmпрежȣр; (med:) ȣnŭ felŭ de печінцінъ, каре se zіче ші ζωστήρ. [de ȣnde

Ζωνιαῖος, α, ον, de о потрівъ ла гросіme, saŭ лъцime кȣ ȣnŭ брîŭ, [ші

Ζώνιον (τὸ), =Ζωνάριον, брîȣлецŭ.

Ζωνιοπλόκος (ὁ, ἡ), înплетіторŭ de брîне. [ζώνιον, πλοκή].

Ζωνίτης, ου (ὁ), ші Ζωνῖτις, ιδος (ἡ), пȣртътоpŭ de (saŭ пȣртатŭ în, saŭ asemenea кȣ брîŭ. [ζώνη].

Ζώννυμι [în afin: кȣ ζεύγνυμι], віit: ζώσω. (tре: de кȣ: ἔζωκα, ші пas; ἔζωσμαι, пех: пas: ἐζώσθην) înчінгŭ: (прін întind:) înapmezŭ; (прін ȣрш:) гътескŭ; (fir:) stрînгŭ. înконжȣрŭ. «Τοῖς ποσὶν εἶχεν ἐζωκώς». Паȣs.

Ζωννύσκετο, поет: Іон: în локŭ de ἐζώννυτο, 3: sinг: пеps: de між: прел: ал лȣї ζώννυμι.

Ζωνόγαστρις, ιος, поет ші Ζωνογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел кȣ пînтечеле înчінsŭ; (прінч: femee) пȣртътоаре de ostъшеаскъ înчінгътоаре, ка ȣnŭ бърватŭ. [ζώνη, γαστήρ].

Ζωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de (ка ȣnŭ) брîŭ, saŭ înчінгътоаре. [ζώνη, εἶδος].

Ζώντεῖον, ші Ζώντιον, ші Ζώστιον (τὸ), [ші se скріе, ші se depівъ în маї мȣлте кіпȣрї, dap маї провабілŭ este de ла ζέα, ζεοντειον] рîшніцъ. моаръ de mînъ, ȣnde мъчінаŭ секаръ мȣнчіndȣ se робії; (de ȣnde în цен:) локŭ de пеdeпsit робії osîndiцї ла мȣнкъ, =Ζητρεῖον. (каȣтъ Пл: Onomast: Kapt: III: Кап: VIII:)

Ζωοβρύτης [ζωή, βρύω], ου (ὁ), isворîторŭ de віацъ.

Ζωογενής, εος (ὁ, ἡ), fъкȣтŭ, пъскȣтŭ din вітъ. [ζῶον, γένος].

Ζωογλύφος (ὁ, ἡ), поет: скȣлптоpŭ (чіоплітоpŭ, сънътоpŭ) de віте, ші оаменї (statȣарŭ). [ζῶον, γλύφω].

Ζωογονέω-ῶ, віit: -ήσω, =Ζωοτοκέω «Μόνος ἐρέβινθος οὐ ζωογονεῖ». Tfp: 2) (în цен:) паскŭ, пръseскŭ. «Τὸ τῶν ὄφεων γένος ἀφ' αἵματος ζωογονεῖται». Sкst: 3) =Ζωοποιῶ. «Καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα». Sкр: ле пъstраŭ віаца. [ζωογόνος]. [de ȣnde

Ζωογόνησις, εως (ἡ), =Ζωοτοκία, пръsіре; вермȣіре; (în цен:) podіре; (Sкр:) пъstраре, цінере în віацъ. [ші

Ζωογονητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, потрівітŭ, saŭ контрівȣіторŭ ла наштере, пръsіре, saŭ podіре, ші чл:

Ζωογονία (ἡ), пȣtepe de a naшte, a пръsi, ші чл: (bezĭ ші ζωογόνησις). [ші

Ζωογονικός, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικως, =Ζωογονητικὸς. [ζωογόνος].

Ζωογράφος (ὁ), poet: în локȣ̆ de ζωγράφος.

Ζωοδότειρα (ἡ), poet: fem: ал лȣĭ ζωοδοτήρ.

Ζωοδοτέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ζωοποιέω. [ζωοδότης].

Ζωοδοτὴρ, ῆρος, poet: în локȣ̆ de...

Ζωοδότης, ου (ὁ), dъtъtopȣ̆ de віацъ, saȣ̆ de але ціnepiĭ віецеĭ. (bezĭ ші ζωόδωρος). [ζωὴ. δίδωμι].

Ζωοδόχος (ὁ, ἡ), пріimitopȣ̆ de віацъ; (saȣ̆ aвȣs:) dъtъtopȣ̆ de віацъ.[ζωή, δέχομαι].

Ζωόδωρος (ὁ, ἡ), =Ζείδωρος. [ші

Ζωοδώρητος (ὁ, ἡ), poet: = Ζωοδότης. [ζωὴ, δῶρον].

Ζωοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлȣл, saȣ̆ fopma віteĭ, asemenea кȣ вітъ. [ζῶον, εἶδος],

Ζωοθετέω-ῶ, biit: -ήσω, [ζωὴ, τίθημι] пȣĭȣ̆, daȣ̆ віацъ, înвiezȣ̆, însȣfлецеskȣ̆.

Ζωοθηρία (ἡ), вînape de віĭ doвitoaче. [ші

Ζωοθηρικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла вînape de віĭ doвitoaче. [ζῶον, θήρα].

Ζωοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), хръnitopȣ̆ (nȣtpitopȣ̆) de віte. «Βοτάνη —»K: Man: [ші

Ζωοθρέπτειρα (ἡ), poet: =Ζωοθρέμμων. «Γῆ —». K: Man: [ζῶον, τρέφω].

Ζωοθυσία (ἡ),жeptfipe de вітъ, saȣ̆ віte.[ші

Ζωοθυτέω -ῶ, biit: -ήσω, жeptfeskȣ̆ віte. [ζῶον, θύω].

Ζωόκαυστος (ὁ, ἡ), apsȣ̆ de віȣ̆. [ζωὸς, καίω].

Ζωοκτονία (ἡ), ȣчidepe de віte. [din

Ζωοκτόνος (ὁ, ἡ), ȣчiгъtopȣ̆, saȣ̆ omopîtopȣ̆ de віte. [ζῶον, κτείνω].

Ζωόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ fopmъ, saȣ̆ fiгȣръ de doвitokȣ̆. [ζῶον, μορφή].

Ζῶον, ші (maĭ корек: din ζώιον) ζῷον (τὸ), [ζωός] (în цen:) віецȣitopȣ̆, віȣ̆, (пaptik:) animaлȣ̆, doвitokȣ̆; (пpin întind:) кіпȣ̆ de doвitokȣ̆ zȣгръвitȣ̆. (de ȣnde adвepвiaл) «Ζῶα γράψασθαι τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου». Ep: a zȣгръві віȣ̆ (întokmaĭ) пodipea Елеsпontȣлȣĭ (fpanц: d'apres nature).

Ζωοπάραχος (ὁ, ἡ), dъtъtopȣ̆, dъpȣitopȣ̆ de віацъ. [ζωή, παρέχω].

Ζωοπλαστέω-ῶ, biit: -ήσω, плъsmȣĭeskȣ̆, înкiпȣĭeskȣ̆ віte. [din

Ζωοπλάστης, ου (ὁ), плъsmȣitopȣ̆, înкiпȣitopȣ̆ (din чеаръ, saȣ̆ лȣtȣ̆, ші чл:) de віte, saȣ̆ animaле. [ζῶον, πλάττω]. [de ȣnde

Ζωοπλαστία (ἡ), плъsmȣipe, saȣ̆ înкiпȣipe de animaле.

Ζωοποιέω-ῶ, biit: -ήσω, daȣ̆ віацъ. în віezȣ̆. 2) пръseskȣ̆ вepmĭ, пъdȣкĭ, ші чл: ζωοποιός]. [de ȣnde

Ζωοποίησις, εως (ἡ), akt: înвiepe, însȣfлецipe. 2). пръsipe de вepmĭ. ші чл: [ші

Ζωοποιητικος, ὴ, ὸν, чел кȣ пȣtepe, saȣ̆ însȣшime de a da віацъ, =Ζωογονητικὸς. ші

Ζωοποιία (ἡ), =Ζωοποίησις. [din

Ζωοποιὸς ὁ, ἡ), fъкъtopȣ, dъtъtopȣ̆ de віацъ. «Ζωοποιὸν τὸ ὕδωρ καὶ γόνιμον.» Sxл: «Ζωοποιὸν τὸ πνεῦμα». Sim: Tes. ζωή, ποιὸς].

Ζωοπωλεῖον τὸ), локȣл, ȣnde se вînd віte, tîpгȣ̆ de віte. [din

Ζωοπώλης, ου (ὁ), ші ζωόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtopȣ̆ de віte (пpinч: пentpȣ жeptfъ). «Ζωόπωλις ἀγορὰ». = Ζωοπωλεῖον. [ζῶον, πὼλης].

Ζωός, ὴ, ὸν, poet: Ion: віȣ̆. [ζωή].

Ζωόσοφος (ὁ, ἡ), poet: înцелeптȣ̆ ла але віецеĭ, шtiitopȣ̆ de a tpъi, saȣ̆ кȣ eкsпepiinцъ de лȣme. [ζωὴ, σοφὸς].

Ζωοστασία (ἡ), ші Ζωοστάσιον (τὸ), staȣлȣ̆ de віte. [ζῶον, στάσις].

Ζωοσφαγία (ἡ), =Ζωοθυσία. [ζῶον, σφαγή].

Ζωοταμών, όντος (ὁ), poet: în локȣ̆ de ζῶα ταμών.

Ζωότης (ἡ), doвitoчie, saȣ̆ stapea doвitokȣлȣĭ. [ζῶον].

Ζωοτοκέω-ῶ, biit: -ήσω, naskȣ̆ віetъцĭ віĭ (nȣ oȣъ, saȣ̆ moptъчĭȣnĭ); fakȣ̆ вepmĭ, пъdȣкĭ ші чл: [ші

Ζωοτοκία (ἡ), naшtepe de віetъцĭ віĭ. [din

Ζωοτόκος (ὁ, ἡ), nъskъtopȣ̆ de віetъцĭ віĭ (nȣ moptъчĭȣnĭ, saȣ̆ oȣъ); пръsitopȣ̆ de вepmĭ, ші чл: [ζῶον, τόκος].

Ζωώτρια (ἡ), înвietoape. [ζωόω].

Ζωοτροφεῖον (τὸ), локалȣ̆ de a se хръni (soxatȣ̆ de) віte. [ші

Ζωτροφέω-ῶ, biit: -ήσω, хръneskȣ̆ віte. [ші

Ζωοτροφία (ἡ), хръnipe de віte. [ші

Ζωοτροφικός, ὴ, ὸν, potpiвitȣ̆, îndemînatikȣ̆ ла nȣtpipe de віte. [din

Ζωοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopȣ̆ de віte înadins пȣse пе храnъ. 2) = Ζωοποιὸς, ші Ζωογόνος. "Ἡ τοῦ γάλακτος ζωοτρόφος οὐσία„. «Клm: [ζῶον, τρέφω].

Ζωοτύπος (ὁ), ші Ζωοτύπη (ἡ), poet: =Ζωοπλάστης. [ζῶον, τύπος].

Ζωοφαγέω-ῶ, biit: -ήσω, mъnînkȣ̆ (mъ хръneskȣ̆ кȣ) кapne de віte. [ші

Ζωοφαγία (ἡ), mînкape de (хръnipe кȣ) кapne de віte, =Σαρκοφαγία. [din

Ζωοφάγος (ὁ, ἡ), =Σαρκοφάγος, mînкъ.

topъ de karne de bite. [ζῶον, φάγω].

Ζωόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѫ окї ка de dobitokъ. (de unde || . sъbst:) Ζωόφθαλμον, o plantъ,=Βούφθαλμον, окїѧл боѧлуї. [ζῶον, ὀφθαλμός].

Ζωοφορία (ἡ), stpikъчїѧne (uvidere) de bite. 2) =Κτηνοβατία. [din

Ζωοφθόρος (ὁ, ἡ), stpikътopъ (пръпъditopъ) de bite. 2) =Κτηνοβάτης. [ζῶον, φθείρω].

Ζωοφορέω-ῶ, biit: -ήσω, nopїъ în mînteче bietate (biъ fъtъ); (desupe plante) mъ pinzъ, esъ, pesъpъ. [din

Ζωοφόρος (ὁ, ἡ), adѫкътopъ, dъtътopъ de biaцъ,=Ζωογονητικός.«Ἄνεμος—.» Engr. 2) чел че аре пе sineшї (înnodobitъ, saъ zaгръbitъ кѫ) dobitoaче. (de unde || sъbst:) черкѫл zodiakъ; (ші apxit:) parteа чea înnodobitъ (maї de mѫlte-orї) кѫ firъpї de bite a unei колоане, saъ a zidѫлуї de sъbt stpaшinъ, (fpaц:) la frise. [ζῶον, φέρω].

Ζωοφυτέω-ῶ, biit:-ήσω,=Ζωογονέω,(pріnч: desupe plante) daъ вlъstape, mъ pinzъ bine. [din

Ζωόφυτον (τὸ), чea de odatъ ші plantъ ші bietate, zoofilъ (прекѫm este вarpeтеле, ші чл:). [ζῶον, φυτόν].

Ζωόω-ῶ, biit: -ώσω, daъ biaцъ, înbiezъ. 2) nestpiцezъ чева кѫ кiпarї de bite. 3) faкъ вermї. «Θέρμος καὶ ἐρέβινθος μόνα οὐ ζωοῦται τῶν χεδροπῶν.» Tfp: [ζῶον, saъ ζωὴ].

Ζώπισσα (ἡ), katpanъ, saъ peцinъ de moliflъ. 2) векїѧл katpanъ pasъ dene koръбiї, =Ἀπόχυμα. [ζωός, πίσσα .

Ζωπονέω-ῶ. biit: -ήσω, noet: sкѫлntezъ, saъ zaгръвeskъ bite. [ζῶον, πονέω].

Ζωπυρεω-ῶ. biit: ήσω, apzъ. anpinzъ їapъшi din mikъ skînteїe foкѫл: (fir:) zъ-. . . ., întъpîtъ; însaблцeskъ, saъ pe- . . . . [Ζωπυρον . de unde

Ζ . . . . τὸ peapîpatѫл foкъ (dintp'o mikъ sкînteїe). [ш

Ζωπυρσις, εως (ἡ), peapîpape de foкъ; (fir: peînsaблцipe; peпkpaжape.

Ζωπύριον τὸ). dim: ал луї ζώπυρον.

Ζωπυρὶς, ἴδος (ἡ), чeea че konpinde, saъ sлaжeшte de...

Ζώπυρον τὸ , pътъшiцъ de foкъ, saъ foкъ înkълiтъ nentpѫ aцîpape; (fir:) pъdъчinъ (motibъ, pрічinъ) de чева. (bezї ші ἐρπύρευμα). 3) (maї noъ) foї de sъfлat în foкъ. || (iap pріnч: next: ал луї...

Ζώπυρος (ὁ, ἡ), peaцîpътopъ de (saъ пъstpътopъ de nestinsъ, foкъ; (fir:) dъtътopъ de biaцъ; saъ bioїъ. [ζωός, πῦρ]. [de unde

Ζωπυρόω-ῶ, biit: -ώσω, ==Ζωπυρεω. [de unde

Ζωπύρωσις, εως (ἡ), = Ζωπύρησις.

Ζωροποτέω-ῶ, biit: -ήσω, sintъ...

Ζωροπότης, ου (ὁ), вътopъ de binъ кѫpatъ (neamestekatъ кѫ anъ), вецivъ. [ζωρος, ποτής].

Ζωρὸς (ὁ, ἡ), (pріnч: οἶνος binъ) neamestekatъ кѫ anъ, saъ (dune Tfp:) пѫцin amestekatъ, notpibitъ. «Ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρατα». Emued: (maї întpeв: kompap:) «Ζωρότερον πίνειν.» Луч: кѫ maї пѫцinъ anъ. [ζωηρός].

Ζώς, npea papъ (ppin întpвn:) în локъ de ζωός. (bezї ші σώς].

Ζώσιμος (ὁ, ἡ), de tръit, de biaцъ,= Βιώσιμος. [ζόω].

Ζῶσις, εως (ἡ), înчinцere (akt: saъ nas:); înkonжвpape. [ші

Ζῶσμα (τὸ), neanpoв: în локъ de ζῶμα. [ші

Ζωσμὸς (ὁ), noet: în локъ de ζώνη, saъ ζῶσις. [ші

Ζώστειρα (ἡ), fem: adiekt: ал луї...

Ζωστήρ, ῆρος (ὁ), (sъbst:) = Ζώνη, pîъ (ppinч: de бърбатъ, ші naptik, de ostaшъ). 2) unъ felъ de печинцinъ, kape omoapъ, de ва înчinце de жвр îmпpежвр пе omъ, zostepъ. 3) skîndvpъ, че în лънгѫл коръбii este eшitъ afapъ ka unъ pîъ. «Μέχρι τρίτου ζωστῆρος.» Eld. 4) unъ felъ de plantъ de mape, = Πράσον. 5) (enit: ал луї) Anoлonъ; ші Zώστειρα (fem:) Minepва. [ζώννυμι]. [de unde

Zωστήριος, α ον, pелativъ кѫ pîъл, saъ kape sлaжeше în локъ de pîъ. (uneopi enit: ал луї Anoлonъ, ші ал Minepвeї).

Zωστηροκλέπτης, ου (ὁ), noet: fъpъ de pîne. [ζωστὴρ, κλέπτης].

Zώστης, ου (ὁ), înчinгътopъ; înkonжвpътopъ. [ші

Zωστὸς, ὴ, ὸν, înчinsъ. [ші

Zῶστρον (τὸ) = Zῶμα. [ζωννύω].

Zωτικὸς, ὴ, ὸν, dъtътopъ, saъ пъstpътopъ, цiitopъ de biaцъ. «Ἄρτος—» Fpr: 2) пліnъ de bioїчїune; desupe mъїestpate лъкр:) ka însaблецitъ, biъ. [ζωὴ]. [de unde

Zωτικῶς, adv: кѫ bioїчїune. «Zωτικῶς ἔχει». пл: este de biaцъ, saъ dopeшte a tръ . . ші sanpл:) «Zωτικώτατα γράφειν». Лкs:

Zωύφιον (τὸ), dim: ал луї ζῶον, insektъ, rinranie.

Zωφορίη (ἡ), noet; în локъ de ζωοφόρος. «Κατ'αἰθέρος ἠερόπλαγκτον ζωφορίην.» Manet; черкѫл zodiakъ. [din

Ζωφόρος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de ζωοφόρος.

Ζώφυτος (ὁ, ἡ), поет: віоічїоsъ, saъ dъtъtorъ de віацъ, înвietorъ. «Ζώφυτον αἷμα». Esx: 2) (sъвst:) Ζώφυτον, = Ζωόφυτον. [ζωή, saъ ζῶον, φυτός].

Ζώω, (прел: ἔζωον, ші маї mълtъ nъ) în локъ de ζάω.

Ζωώδης, εος, (ὁ, ἡ), din soiъл віtелор, saъ doвitокъ de felъ; saъ (asemenea) ка ъnъ animaлъ. «Οἱ παχεῖς κατὰ φύσιν... ζωώδεες.» Apet: 2) плinъ de віацъ, віоїъ. «Ζωώδεες ἐς χροιήν.» Apet: [ζῶον, saъ ζωή]. [de ъnde

Ζωωδία (ἡ), stapea, saъ калitatea, характеръл doвitокоsълъї.

Ζωωνυμία (ἡ), nъmipe къ nъme de вре ъnъ animaлъ, saъ de zodiъ. [ζῶον, ὄνομα].

Ζώωσις, εως, (ἡ), înвiepe. [ші

Ζωωτὸς, ὴ, ὸν, înпodoвitъ, пestpiцatъ къ fiгъpí de animaле. [ζωόω].

Н.

Н, η, Ἦτα (τὸ), (nedeкл:) Ita, a шаптелеа лiтеръ a алfaвetълъї Елeneskъ. ‖ (nъmър:) ἡ, оптъ (8), saъ ал оптълеа, = ὀκτώ, saъ ὄγδοος, όη, οον; ші η, оптъ miї (8000), = Ὀκτακισχίλιοι, αι, α.

Ἡ, fem: ал артiк: ὁ.

Ἦ, коniъnк: (прinч:) desпърц: Ἦ κεκώφωται, ἢ δυσκολαίνει καθ' ἡμῶν». Лъч: 2) întpeвът: «Τίπτ' εἰλήλουθας, ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος;» Іл: А. (ші ла înчеп: de къв: екsплiк: ші шаї de mълte-орї epon:) «Ἦ οὐ μέμνασ' ὅτε... Ткр: op adiкъ nъ... (вezї ші ἦ). 3) компар: «Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι». Іл: А. «Πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα ἢ ἐμοί». Апл: «Οὐ προῄει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δώδεκα σταδίων». Ksn: 4) екчепt: = Πλὴν, afaръ de, de кît. «Ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι ἠέ σε». Ткр: (вezї ші ἀλλά).

Ἦ, аклам: (întpeвът: ші вокat:) eї! tъ! ъnde eшtї? «Ποῦ Ξανθίας; ἤ, Ξανθίας». Apstf: 2) emfant: sпре atpaцepe de лъapea a minte a askълtъtopълъї, sъъ sпре înfpъntape ші опpipe «Ἦ ἤ, σιώπα». Apstf: e e, taчї.

Ἥ, fem: ал пронъm: ὅς.

Ἦ, adв: întpeвът: saъ mipът: (къ feлъpite алte партiк:) oape? întp' adeвъpъ? ama? «Ἦ ῥα νύ μοι κεχολώσεαι»; Om: «Ἦ ῥά γε λεύσσεις»; Ткр: «Ἦ καὶ ἐμὲ οὖν, ἔφη, δεήσει ταῦτα ποιεῖν»; Ksn: «Τί λέγεις; φάναι, ἦ γὰρ σὺ ταῖς σαῖς χερσὶ τούτων τι ἐφύτευσας"; Ksn: (ші sвsол: înпpeвnъ къ γάρ). «Ἦ γὰρ; ἦ γὰρ οὔ„; Ksn: 2) înкpedinцът: «Ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο„. Іл: А. „Ἦ στωμύλος ἦσθα„. Ткр: (ші în жъpъmîntъ înпpeвnъ къ μήν). «Ὄμνυμι ἦ μήν δώσειν„. Ksn: «Ὑπεδέξατο ἦ μήν μὴ ἀπορεῖν αὐτοὺς τροφῆς„. Ksn:

Ἦ, поет: în локъ de ἔφη, (în прosaiчї nъmaї în fps:) «Ἦ δ' ὅς„. вezї ἠμί.

Ἦ, foapte papъ în локъ de ἦν, a 3: sinг: пeps: de прел: ал хот:, ші

Ἦ, a 3: sinг: пeps: de sъп: ал лъї εἰμί.

Ἦ, dat: fem: sinг: ал релат: прон: ὅς. 2) (se ia ші ка) adв: de локъ, de калit: ші asem: (în ел: de ὁδῷ, saъ μεθόδῳ) în локъ de ὅπου, ὅπως, ὡς, «Ἦ θέμις ἐστίν». Іл: В. «Ἦ ῥᾶστα (τάχιστα, ἄριστα, ші чл:)„. Лкs:

Ἦ поет: în локъ de ἑῇ, dat: sinг: fem: ал лъї ὅς în локъ de ἑός.

Ἦα, поет: Ion: în локъ de ἦν, прел: ал лъї εἰμί.

Ἦα At: în локъ de ἦια, tpe: de къ: (în локъ de прел:) ал лъї εἰμί.

Ἥατο, Ion: în локъ de ἧντο: 3: îm: пeps: de прел: ал лъї ἧμαι.

Ἥβα (ἁ), Dop; în локъ de ἥβη.

Ἠβαιὸς, [ἦ, βαιὸς] ὰ, ὸν, поет: mikъ, saъ пъцinъ. ‖. (maї de mълte-орї în локъ de adв:) «Ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους.» Od: I: (ші maї des къ nerat:) «Οὐδ' ἠβαιὸν.» Іл: В: N: ші чл: nічї deкъm.

Ἡβάσκω, віit: -ήσω, = къ...

Ἡβάω-ῶ, віit: -ήσω, sîntъ în fлoapea вîpsteї, жъne, tînъpъ (проп: ші fir:) «Ἀνήρ μάλα ἡβῶν». «Іл: М: «Ἡ μερὶς ἡβώωσα». Od: E. = Θάλλουσα. (ші fir:) «Ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν». Esxл: este віe dopinцъ în бътpîni de a înвъца віne. [din

Ἥβη (ἡ), [αὔω] (прinч:) = Ἄωτον, fлoape, вîpfъ (прinч: de вîpstъ), tinepeцe; (прinч:) чел dintъї semnъ ал жъneцeї (пъвeptate); (ъпе-орї) веселie; (dъпе mitoлц:) zeiцa tinepeцiї. [de ъnde

Ἡβηδόν, adв: tinepeшte, în fлoapea вîpsteї; (oвiч:) în ггъmadъ, пeste totъ, fъpъ екчепцie.

Ἡβητήρ (ὁ), поет: în локъ de ἡβῶν, tînъpъ; sвъpdъtopъ; веселъ. [ἡβάω]. [de ъnde

Ἠβητήριον (τὸ), локъ de веселie, de desfъtape (прinч: de tinepї).

Ἡβητής, οῦ, ші ἡβήτωρ, ορος, поет: (ὁ), = Ἡβητήρ. [de ъnde

Ἡβητικὸς, ἡ, ὸν, tinepeskŭ, de жѕne.

Ἠβουλήθην, ші Ἠβουλόμην, Ал: în локŭ de ἐβουλήθην, ші ἐβουλόμην.

Ἡβυλλιάω-ῶ, віit: -ήσω, ком: în локŭ de ἡβάσκω.

Ἡβῴην, At: în локŭ de ἡβῷμι. noft:

Ἡβώτης, ου (ὁ), =Ἡβήτης. [din

Ἡβώω, noet: în локŭ de ἡβάω.

Ἠγάασθε, noet: în локŭ de ἠγᾶσθε, a 2ι îm: neps: de прел: ал лѕї ἀγάομαι, saŭ ἀγάζομαι (2).

Ἠγάθεος, η, ον, noet: în локŭ de Ἀγάθεος, = Ζάθεος, преа zeeskŭ, преа sfîntŭ.

Ἠγαλέος, α, ον, în локŭ de ἀγαλέος [ἄγνυμι], fъръmatŭ, saŭ лesne de snapt.

Ἤγανον (τὸ), Ion: în локŭ de Τήγανον.

Ἠγάπευν, în локŭ de ἠγάπεον -ουν, Dop: saŭ Еол: în локŭ de ἠγάπων, прел: ал лѕї ἀγαπάω.

Ἠγάσθην, nex: ал лѕї ἄγαμαι.

Ἥγε, fem: ал лѕї ὅγε, saŭ ὅσγε.

Ἡγεμονεία (ἡ),=(maĭ întpeв:) Ἡγεμονία. [ἡγεμονεύω].

Ἡγεμόνεια (ἡ), noet: fem: ал лѕї ἡγεμονεύς.

Ἡγεμόνευμα (τὸ), = Ἡγεμονία. 2) noet: în локŭ de ἡγεμών. [ἡγεμονεύω].

Ἡγεμονεύς, έως (ὁ), = [Ἡγεμών]. [de ѕnde

Ἡγεμονεύω, віit: -εύσω, ші ἡγεμονέω-ῶ, віit: -ήσω, mepгŭ înainte, пречedŭ; (кѕ ші fъръ ὁδόν) кълъѕzezŭ; (прin întind:) гѕвернezŭ, sîntŭ къпetenie, domnŭ, ші чл: (вezí ші ἡγέομαι).

Ἡγεμόνη (ἡ), noet: fem: ал лѕї ἡγεμών.

Ἡγεμονία (ἡ), гѕвернŭ, domnie, stъпînipe; (în ɥen:) ковîршіре. 2) прінчіпалitatea (че este maĭ de къпetenie a) вре ѕnѕї лѕкрѕ. „Τέχνης " At: 3) чеатъ, tpѕпъ (de oaste). [ші

Ἡγεμονικός, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѕвenitŭ, notpiвitŭ ла гѕвернatopŭ; îndemînatikŭ, saŭ аплекатŭ ла гѕвернаре (повъцѕіре, ші чл:). „Τὸ ἡγεμονικὸν." Flsf: dpeптѕл кѕвîntŭ, paцia. [ші

Ἡγεμόνιος (ὁ), (enit:) Меркѕрŭ (ка ѕnѕл че kondѕчеа sѕfлeteле ла iadѕ). [ші

Ἡγεμονίς, ίδος (ἡ), fem: ал лѕї ἡγεμών. [ші

Ἡγεμόσυνος (ὁ, ἡ), кѕвenitŭ, saŭ datŭ kondѕкъtopѕлѕї; (de ѕnde || . sѕвst:) Ἡγεμόσυνα (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жeptfe ofepite пentpѕ бѕnъ кълъtopie. [din

Ἡγεμὼν, όνος (ὁ, ші pap ἡ), mepгъtopŭ înainte; kondѕкъtopŭ, кълъѕzŭ; (fir:) komandipŭ de oaste; domnŭ, гѕвернatopŭ; (în ɥen:) întîїашŭ, къпetenie. [din

Ἡγέομαι -οῦμαι [ἄγω], віit: ήσομαι, mepгŭ înaintea алtopa (пречedŭ). «Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοί δ' ἅμ' ἕποντο». Od: Θ. (ші кѕ dat: ші ак: saŭ ɥen: ел:) «Ἡγεῖσθαί τινι τὴν ὁδὸν saŭ τῆς ὁδοῦ». Лкs: кълъѕzezŭ пе чінева. «Οὐκ ἄν μοι δόμον ἡγήσαιο». Od: H. (ші кѕ adв:) «Πρόσθεν ἡγεῖτο». Іл: Ω. 2) (прin întind: ші în ɥen:) fakŭ чева întîїŭ (daŭ пілdъ алtopa) «Ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα ἡγείσθω ἡμῖν ὀρχηθμοῖο». Od: Ψ. «Ἡγεῖσθαι παντὸς ἔργου». Iskp: 3) (fir:) sîntŭ maĭ пресѕs, întîїezŭ; (пaptik:) sîntŭ къпetenie (în oaste, administpaцie, ші чл:); (în ɥen:) гѕвернezŭ, stъпîneskŭ. (кѕ ɥen: saŭ noet: кѕ ак:). «Στρατιᾶς ἡγεῖσθαι». Ep: «Ἡγεῖσθαι τῶν ἡδονῶν». Iskp: (ші кѕ dat: періп:) «Ὁρῶ βροτοῖς τὴν γλῶτταν πάνθ' ἡγουμένην». Sof: (ші аѕѕол:) «Ἡγεῖται ἡ τῶν ὀνομάτων ἐκλογή». D. Ал: «Τὸ ἡγούμενον καὶ το μέγιστον». Dm: чел maĭ прінчіпалŭ. 4) гîndeskŭ, sokoteskŭ, крezŭ. «Θεοὺς ἡγοῦμαι». Eѕp: «Περὶ οὐδενὸς ἡγεῖσθαί τι, saŭ τινα». Лs: «Κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθαι». Тѕч:

Ἠγερέεσθαι, ші Ἠγερέθονται, noet: în локŭ de ἀγείρεσθαι, ші ἀγείρονται.

Ἤγερθεν Еол: în локŭ de ἠγέρθησαν, a 3: îm: neps: a лѕї ἠγέρθην.

Ἡγεσία (ἡ), noet: în локŭ de Ἥγησις = Ἡγεμονία.

Ἡγέτης, ου (ὁ), ші Ἡγέτις, ιδος (ἡ), noet: în локŭ de ἡγεμών.

Ἡγηλάζω віit: -άσω, noet: dѕкŭ, tîръskŭ; кълъѕzezŭ; petpekŭ; mъ aflŭ. «Ὑπὸ καρκίνῳ ἡγηλάζει». Apat: [ші

Ἥγημα (τὸ), кълъѕzipe, пѕptape (kondѕчере); (fir:) пърере, повацъ. [ші

Ἥγησις,εως(ἡ), повъцѕіре, гѕвернаре.[ші

Ἡγήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лѕї...

Ἡγητὴρ, ῆρος (ὁ), noet: = Ἡγεμὼν. [ἡγέομαι]. [de ѕnde

Ἡγητηρία (ἡ), о пъпѕшъ de smokine, че se пѕpta înainte întp' ѕneле реліцioase цеpemoniĭ nѕmite Πλυντήρια.

Ἡγητὴς, οῦ (ὁ), noet:=Ἡγητήρ. [ші

Ἡγητορία (ἡ), =Ἥγησις. saŭ 2) =Ἡγητηρία. [ші

Ἡγήτρια, noet: fem: ал лѕї ἡγητής. [ші

Ἡγήτωρ, ορος (ὁ), = Ἡγητήρ. [ἡγέομαι].

Ἦγμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї ἄγω. [de ѕnde

Ἠγμένως, adв: (de пaptч:), кѕ експеріінцъ, практікъ, saŭ deпpindepe.

Ἠγνευμένως [ἁγνεύω], adv: (de partiч:), къ кърѫщіе, кѣмпѣtate, înfрînare.

Ἠγορόωντο, poet: a 3: îm: neps: de прел: ал лъї ἀγοράσμαι.

Ἦγουν, [ἤ, γε, οὖν] конѣвпкц: desпърц; saъ îmпѣщin: чел маї пѫщнъ, тъкар. 2) (маї ноъ) експлік: adikъ, snpe ексемплѣ, щі чл;

Ἠγρόμην, poet: miж: nex: 2: ал лъї ἐγείρω.

Ἠδὲ, poet: конѣвпкц: комплет: (ѣртъtoape лъї ἠμὲν, saъ ѣпе-орї лъї τε, saъ καὶ). vezї ἠμέν.

Ἥδε, fem: ал лъї ὅδε.

Ἤδε', poet: în апок: în локъ de ἤδεε, ἤδει.

Ἤδεα', Ion: poet: în локъ de...

Ἤδειν, εις, ει, прел: ал лъї οἶδα. 2) poet: în локъ de ἤδεις, 2 sinr: щі 3) în локъ de ἤδεισαν. 3: îm: neps: de ачелашї timnъ.

Ἤδεισθον, Еол: în локъ de ἤδεις, 2: sinr: neps: a лъї ἤδειν.

Ἠδελφισμένως [ἀδελφίζω], adv:(de partч:), aidoma. asemъnat, întokmaї ка...

Ἤδεσαν, în локъ de ἤδεισαν, 3: îm: neps: a лъї ἤδειν.

Ἠδέσθην, nex: 1: ал лъї αἰδέομαι

Ἤδετε, poet: прea pap în локъ de ἤδειτε, 2: îm: neps: a лъї ἤδειν.

Ἡδέως, (компар: ἥδιον, щі ѕвпрл: ἥδιστα) adv: [ἡδύς], къ плъчере, къ тѫлцѣтire, бѣкѣрos.

Ἤδη [ἤ, δὴ], adv: timn: акѣш, fraпц: dejà; nînъ акѣш; акѣш îndatъ, дѣпе пѫщinъ; (ѣпе-орї) în sfîrшitъ «Ἤδη λέξω». Dm: (щі къ aptik:) «Τὴν ἤδη χάριν». Dm: « Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη». Tкр: «Ἤδη μυρί' ἐπεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς». Tкр: «Ἤδη ποτε τεθέασαι;» Лъч: «Εἰ ἤδη ποτε εὐοδωθήσομαι». Skp: «Οὐ γὰρ εἴτι μέτρον, ἤδη καὶ ἔπος, οὐδ' εἴτι ἔπος, ἤδη πάντως καὶ ῥυθμός». Sxол: Apstf:

Ἤδη, At: în локъ de ἤδεα, ἤδειν, saъ ἤδει. 1: щі 3: sinr: neps: de прел: ал лъї οἶδα.

Ἤδησθα, Еол: = Ἤδεισθα.

Ἤδῐ. At: în локъ de ἤδε, fem: ал лъї ὅδε.

Ἥδιον, next: ал лъї ἡδίων, saъ компар: ал лъї ἡδέως.

Ἥδιστα, ѕвпрл: ал лъї ἡδέως, saъ îm: next: ал лъї...

Ἥδιστος, η, ον, ѕвпрл:, щі

Ἡδίων, ονος (ὁ, ἡ , компр: ал лъї ἡδύς.

Ἥδομαι, biit: ἡσθήσομαι, (nex: ἥσθην) тъ бѣкъръ, тъ тѫлцѣтeskъ. (vezї ἥδω). [de ѕnde

Ἡδομένως, adv: (de partч:), къ бѣкърie, къ тѫлцѣтire.

Ἡδονή (ἡ), [ἥδος] бѣкърie, тѫлцѣтire; simцimînt de плъчere (prinч: trѣпeaskъ); veselie. «Δέλεαρ δεινὸν ἡ ἡδονή». Плт: «Καθ' («Πρὸς) ἡδονὴν, «Δὶ ἡδονῆς, «Ἐν ἡδονῇ». Лкѕ: în локъ de ἡδέως, къ плъчере, saъ тѫлцѣтire. «Πρὸς («Καθ') ἡδονὴν λέγειν τι». Dm: щі Тѣч: a ворbі чева пе плакъ. «Κότερα ἀληθείᾳ χρήσομαι πρὸς σὲ ἢ ἡδονῇ»; Ep: 2) (ѣпе-орї) în локъ de ἥδυσμα, saъ ἄρτυμα; (iap part:) =Ὄξος. оцетъ. «Τὰ πετραῖα τῇ ἡδονῇ σκευασθέντα». At: [de ѕnde

Ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, relativъ къ плъчере; adѣкъторъ de desfъtape; аплекатъ ла desmierdърї. "Ἡδονικοὶ (φιλόσοφοι),, чеї че кredeaъ плъчереа (вine înцelеasъ) de екstremѣл вine ал omѣлъї.

Ἡδονοκρασία (ἡ), At: în локъ de ἡδονοκρατία, stъnînipe de (ѕвпѣпere ла) плъчерї щі desfъtърї. (vezї щі γυναικοκρατία).

Ἡδονοπλὴξ, ῆγος (ὁ ἡ), ameцitъ (stъnînitъ) de плъчерї. [ἡδονή, πλήττω].

Ἧδος, щі Ἤδος [ἥδω], εος -ους (τὸ), =. Ἡδονή, тѫлцѣтire; dosîndipe, кîштirъ, folosъ. «Αὐτὰρ ἐμοί τι τόδ' ἧδος». Od: Ω. 2) (маї ноъ) în локъ de ἥδυσμα, saъ ὄξος. (vezї ἡδονή).

Ἡδύβιος (ὁ, ἡ), пetrekътorъ de дѣлче (плъкѣтъ віацъ. 2) îndѣлчitorъ de віацъ. || (ѕвѣst:) вnъ felъ de пръжitъръ. [ἡδύς, βίος].

Ἡδυβόας, ου (ὁ), poet: Dor: чел къ дѣлче glasъ; (desnpe лѣкр:) вine pesвnътorъ. [ἡδύς, βοή].

Ἡδύγαιος (ὁ, ἡ), poet: чел къ (saъ кresкѣtъ în) плъкѣtъ пъmîntъ. [ἡδύς, γαῖα=γῆ].

Ἡδύγαμος (ὁ, ἡ), poet: dosînditorъ de плъкѣтъ пѣntъ, saъ кѣѕътopie. [ἡδύς, γάμος].

Ἡδύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), чел къ дѣлче, плъкѣтъ pîsъ. [ἡδύς, γέλως].

Ἡδύγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел къ дѣлче лімвъ (ворвіре). [ἡδύς, γλῶσσα].

Ἡδυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ плъкѣтъ opinie. saъ faворакілъ воіnцъ кътре op vine. [ἡδύς, γνώμη].

Ἡδυέπεια (ἡ), poet:=Καλλιέπεια. 2) (ка epit:) fem: ал лъї...

Ἡδυεπὴς [ἡδύς, ἔπος], έος (ὁ, ἡ), дѣлче ла ворвіре, saъ кîntare.

Ἡδύθροος -ους (ὁ, ἡ), poet: чел къ дѣлче glasъ, saъ ѕвnetъ. [ἡδύς, θρόος].

Ἡδύκαρπος (ὁ, ἡ), чел къ дѣлче podъ. [ἡδύς, καρπός].

'Ηδύκρεως, ω (ὁ, ἡ), чел кȣ dȣлче карне. [ἡδὺς, κρέας].

'Ηδύκωμος (ὁ, ἡ), îndȣлчitорȣ de osпеце. [ἡδὺs, κῶμος].

'Ηδύληπτος (ὁ, ἡ), поет: кȣ плъчере лȣatȣ. [ἡδὺς, ληπτός].

'Ηδυλίζω [ἡδύλος], віit: -ίσω, = 'Ηδυλογέω. [de ȣnde

'Ηδυλισμὸς (ὁ), = 'Ηδυλογία.

'Ηδυλογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворбеskȣ dȣлче, плъкȣt; лiнгȣшеskȣ. [ші

'Ηδυλογία (ἡ), dȣлче, плъкȣtъ ворбiре; лiнгȣшiре. [din

'Ηδυλὸγος (ὁ, ἡ), ворбitорȣ пе плакȣ; лiнгȣшitорȣ. [ἡδὺς, λόγος].

'Ηδύλος, η, ον, dȣлчiшорȣ, плъкȣцелȣ. [ἡδύς].

'Ηδυλύρης, ου (ὁ), поет: dȣлче кîntъtорȣ кȣ лiра. [ἡδὺς, λύρα].

'Ηδυμανής, έος (ὁ, ἡ), пъtimaшȣ de dȣлче, плъкȣtъ неbȣnie. [ἡδὺς, μαίνομαι].

'Ηδυμελὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: кîntъtорȣ de dȣлчї вїерsȣрї. [ἡδὺς, μέλος].

'Ηδυμελίφθογγος (ὁ, ἡ), поет: dȣлче ка miерea глъsȣitорȣ. [ἡδύς, μέλι, φθόγγος].

'Ηδυμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: dȣлче în amestекаре, saȣ бine temпeratȣ. [ἡδὺς, μίγνυμι].

Ἥδυμος (ὁ, ἡ), (компар: -έστερος, -έστατος) поет: dȣлче, плъкȣtȣ. (bezї ші νήδυμος). [ἡδύς].

'Ηδυνάμην, At: în локȣ de ἐδυνάμην, прел:, ші

'Ηδυνάσθην, saȣ 'Ηδυνήθην, At: în локȣ de ἐδυνήθην, nex: ал лȣї δύναμαι.

'Ηδυντὴρ (ὁ), поет: îndȣлчitорȣ. [ші

'Ηδυντήριος (ὁ, ἡ), ші

'Ηδυντικὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчosȣ, saȣ кȣ însȣшime de a îndȣлчi, a faче плъкȣtȣ; (desпре mînк:) = Ἥδυσμα. «Ηδυντικά». Лкs: (se inц: ἀρτύματα) apomate, ші чл: кȣ кîte se fак mînкъріле maї плъкȣte. 2) (пas:) îndȣлчitȣ, fъкȣtȣ плъкȣtȣ прin apomate, ші чл: [din

'Ηδύνω, віit; υνῶ, îndȣлчeskȣ, fакȣ плъкȣtȣ; (desпре mînк:) = 'Αρτύω, ші Καρυκεύω; (fir:) înвeseлeskȣ. [ἡδύς].

'Ηδυοινία (ἡ), dȣлчeaцъ de вinȣ. [din

'Ηδύοινος (ὁ, ἡ), чел че аре, saȣ faче dȣлче вinȣ. «Ἄμπελος—». Ksn:

'Ηδυόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtорȣ de (saȣ fъкъtорȣ de a вedea) плъкȣte віse. [ἡδὺς, ὄνειρον].

'Ηδυοσμία (ἡ), = Εὐωδία, плъкȣtȣ miposȣ. [din

'Ηδύοσμος (ὁ, ἡ), = Εὐώδης, чел кȣ dȣлче saȣ плъкȣtȣ miposȣ. || (sȣвst:) 'Ηδύομον (τὸ), (плаntъ) isшъ (de aчi). [ἡδὺς, ὀσμὴ].

'Ηδυόφθαλμος (ὁ, ἡ), грam: eкsплiк: ал лȣї μελίγληνος. [ἡδὺς, ὀφθαλμὸς].

'Ηδυπάθεια (ἡ), înпъtimitate de плъчерї. [ші

'Ηδυπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ înкinatȣ плъчерiлор віецеї, tръїeskȣ desfъtat, saȣ în desmїерdъpї. [ἡδυπαθής]. [de ȣnde

'Ηδυπάθημα (τὸ), обiектȣ în doвîndipe de tрȣпешtї плъчерї, saȣ în simцipe de desmїерdъpї.

'Ηδυπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înпъtimitȣ de (datȣ кȣ totȣл ла) плъчерї. [ἡδύς, πάθος].

'Ηδύπνευστος, поет: ші 'Ηδύπνοος -ους (ὁ, ἡ), skoцъtорȣ de dȣлче, плъкȣtъ sȣfлape; (прin ȣрm:) = Εὐώδης, saȣ Εὔηχος; (în цen:) плъкȣtȣ. «Ὄνειρος—». Sof: (se конf: кȣ ἡδύχνοος). [ἡδύς, πνέω, ші πνοή].

'Ηδύπολις, ιος (ὁ, ἡ), поет: плъкȣtȣ în орашȣ, saȣ оръшаniлор. [ἡδύς, πόλις].

'Ηδυπορφύρα (ἡ), ȣnȣ felȣ de продȣкtȣ de mape, пȣрпȣръ. [ἡδὺς, πορφύρα].

'Ηδυπότης, ου (ὁ), плъкȣtȣ oasпъtȣ, saȣ kommeseanȣ. [ші

'Ηδυπότις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї ἡδυπότης. || (maї des) ȣnȣ felȣ de пахарȣ, saȣ чеапъ, кȣ каре se беа maї кȣ плъчере вinȣл. [ші

'Ηδύποτος (ὁ, ἡ), каре se беа кȣ плъчере, dȣлче ла бъȣtȣръ. [ἡδύς, πίνω].

'Ηδυπρόσωπος (ὁ, ἡ), dȣлче, плъкȣtȣ ла обраzȣ, saȣ faцъ. [ἡδύς, πρόσωπον].

'Ηδύς [ἥδω], έος, εῖα, ύ, (компар: ἡδύτερος, sȣпрл. ἡδύτατος, saȣ ἡδίων, ἥδιστος) dȣлче, плъкȣtȣ, (пропр: ші fir:) граціosȣ, веseлȣ; кам simплȣ (прostȣ) «'Ο ἐν Κύπρῳ Φοῖνιξ ἡδύς σφόδρα καὶ γλυκύς ἐστὶ.» Tfp: «'Ηδεῖα ἀοιδή». Od: Δ: «'Εν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος.» Гnom: «'Ηδίους ἔσεσθε ἀκούσαντες». Dm: въ вецї mȣлцȣmi maї mȣлt. «'Ηδίω τὴν γνώμην πρὸς τὸ μέλλον ποιεῖν.» Iпкр; (ші în локȣ de adв:) «'Ηδὺ κνώσσειν.» Od: D: «'Επ' αὐτῷ ἡδύ γέλασσαν.» Iл: B.

'Ηδύσαρον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плаntъ, че se ziче ші Πελεκῖνος.

Ἥδυσμα (τὸ), ор че kontрiвȣїeшte a îndȣлчi гȣstȣл, saȣ miposȣл, = Ἄρτυμα, Ἄρωμα, ші чл: [ἡδύνω].

'Ηδυσμάτιον, (τὸ), dim: ал лȣї ἥδυσμα.

'Ηδυσματοθήκη (ἡ), кȣtie, ші чл: de лȣкрȣрї îndȣлчitoape, apomate, ші чл: [ἥδυσμα, θήκη].

'Ηδυσμὸς (ὁ), îndȣлчipe (de mînк: кȣ apomate, ші чл:). [ἡδύνω].

'Ηδυσώματος (ὁ, ἡ), чел кѹ dѹлче (fрѹmosѹ, плъкѹtѹ) tрѹпѹ. [ἡδύς, σῶμα].

'Ηδύτης (ἡ), dѹлчеацъ, saѹ калitatea dѹлчелѹї. [ἡδύς].

'Ηδυφαγέω-ῶ, viit: -ήσω, mъnînкѹ кѹ плъчере, кѹ поftъ. [ἡδύς, φάγω].

'Ηδυφαὴς, ші'Ηδυφανὴς, έος (ὁ, ἡ), dѹлче, плъкѹt-лѹminъtорѹ. [ἡδὺς, φάος, ші φαίνω].

'Ηδυφάρυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), kom: indѹлчitорѹ de гîtлежѹ, saѹ dѹлче ла гѹstѹ. [ἡδὺς, φάρυγξ].

'Ηδύφθογγος (ὁ, ἡ), = 'Ηδύφωνος. [ἡδὺς, φθόγγος].

'Ηδυφιλέω -ῶ, viit: -ήσω, sъpѹtѹ dѹлче. [ἡδὺς, φιλέω].

'Ηδυφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: dѹлче екsпрimъtорѹ. [ἡδὺς, φράζω].

'Ηδυφωνία (ἡ), dѹлче глъsѹipe. [din

'Ηδύφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φωνως, чел кѹ dѹлче, плъкѹtѹ глasѹ. [ἡδὺς, φωνή].

'Ηδυχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: плъкѹt-веselitорѹ; saѹ преа веselѹ. [ἡδὺς, χαρά].

'Ηδύχνοος-ους (ὁ, ἡ), чел кѹ dѹлче, плъкѹtѹ пѹfѹ, пъpѹ, saѹ лînъ. «Ἀρνίον—». Fot: ші Esix: [ἡδὺς, χνόος -οῦς].

'Ηδύχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кѹ dѹлче, плъкѹtъ faцъ (колоаре). [ἡδὺς, χρόα].

Ἥδω, viit: ἥσω, (nex: ἦσα) îndѹлчеsкѹ, бѹкѹрѹ, înвеselеsкѹ. ‖ (maї des miж: saѹ nas:) Ἥδομαι, mъ бѹкѹрѹ, mъ веselеsкѹ, mъ mѹлцѹmеsкѹ. «Σπείρων, ὅ,τι ἡ γῆ ἥδοιτο φύουσα καὶ τρέφουσα». Ksn: «Τῷ δὲ καὶ αὐτῷ ἦν ἡ μονὴ ἡδομένῳ». Парt: (ші аѳsол:). «Τὸ ἡδόμενον». Пл: бѹкѹріа, mѹлцѹmіреа. ші «Τὰ ἥδοντα». Ел: în локѹ de αἱ ἡδοναί.

'Ηέ, noet: în локѹ de ἤ.

Ἦε, noet: în локѹ de ἦν.

Ἦεα, Ion: în локѹ de ᾔειν, mъ dѹчеamѹ.

Ἦει, 3: sinг: neps: de прел: ал лѹї εἶμι.

Ἤειδε, Ion: în локѹ de ᾔδει, saѹ ᾖδεν.

'Ηείδειν, εις, ει, saѹ ης, η, noet: Ion: în локѹ de ᾔδειν.

Ἤειδον, noet: прел: ал лѹї ἀείδω, în локѹ de ᾖδον, прел: ал лѹї ᾄδω.

Ἦειν, εις, ει, прел: ал лѹї εἰμί.

Ἤειρα, noet: nex: 1: ал лѹї ἀείρω.

'Ηέλιος (ὁ), noet: în локѹ de ἥλιος. [de ѹnde

'Ηελιώτης, ου (ὁ), ші 'Ηελιῶτις, ιδος (ἡ), noet: în локѹ de ἡλιώτης -ῶτις.

'Ηέπερ, noet: în локѹ de ἤπερ.

'Ηέρα, noet: Ion: ак: ал лѹї ἠήρ. [de ѹnde

'Ηερέθομαι, (fъpъ viit:) noet: mъ miшкѹ (mъ apdikѹ, ші sворѹ, mъ авîntѹ) în аерѹ; (fir:) mъ клеtinѹ, sîntѹ nestatopnikѹ.

Ἤερθεν, noet: Еол: în локѹ de ἠέρθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 1 ал лѹї ἀείρω.

'Ηέρι, Ion: noet: dat: ал лѹї ἠήρ.

'Ηερινὸς, ὴ, ὸν, noet: în локѹ de ἐαρινός.

'Ηέριος, η, ον, Ion: noet: în локѹ de ἀέριος, ἐναέριος, чел прin, saѹ în аерѹ; чел de dimineaцъ, saѹ de ревъpsatѹл ziopiлop.

'Ηερίφοιτος (ὁ, ἡ), noet: în локѹ de ἀερόφοιτος.

'Ηεροδινὴς, έος, ші 'Ηεροδίνητος (ὁ, ἡ), noet: Ion: чел че se înвîpteшte în аерѹ. «'Αετὸς — ». Епгр: [ἠὴρ, δίνη, ші δινέω].

'Ηεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локѹ de ἀεροειδής, чецosѹ, întѹnекокѹ; (прinч: пentрѹ лѹnцiше, saѹ adînчime) nemъpцinitѹ, saѹ fъpъ fѹndѹ.

'Ηερόεις, εσσα, εν, noet:='Ηεροειδής.

'Ηερόθεν, adв: noet: din аерѹ. [ἠήρ].

'Ηερομήκης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локѹ de ἀερομήκης, лѹnгѹ, 'naлtѹ în аерѹ пînъ ла черѹ. [ἠὴρ, μῆκος].

'Ηερόμικτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αερομιγής.

'Ηερόπλαγκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἠὴρ, πλάζομαι] чел че se pъtъчеште în atmosferъ, în черѹ.

'Ηερόπομπος (ὁ, ἡ), noet: [ἠὴρ, πέμπω] ivitѹ în аерѹ.

'Ηέρος, Ion: noet: цen: ал лѹї ἠήρ,

'Ηεροφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лѹminosѹ în аерѹ. [ἠὴρ, φάος].

'Ηεροφοίτης, ου (ὁ), ші 'Ηεροφοῖτις, ιδος, (ἡ), ші 'Ηερόφοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че ѹmвлъ прin аерѹ, saѹ ка аерѹл (ка вîntѹл, iѹte), saѹ în întѹnepikѹ. «'Εριννὺς — ». Om: [ἠὴρ, φοιτάω].

'Ηερόφωνος (ὁ, ἡ), noet: чел кѹ глasѹ pesѹnъtорѹ în аерѹ, ad: mape. [ἠὴρ, φωνή].

'Ηέροψ, οπος (ὁ), Ion: în локѹ de ἀέροψ.

'Ηέρτημαι, noet: nas: tpe: de кѹ: ал лѹї ἀερτάω.

Ἦεσαν, 3: îm: neps: de прел: ал лѹї εἶμι.

'Ηζάνθην, nas: nex: ал лѹї ἀζαίνω.

'Ηήδει, noet: în локѹ ᾔδει, 3: sinг: neps: a лѹї ᾔδειν.

Ἦην, noet: în локѹ de ἦν.

'Ηὴρ, έρος (ὁ, ші ἡ), Ion: în локѹ de ἀήρ.

Ἠθ', noet: (în апок: maї 'nainte de вок: asnip:) în локѹ de ἦτε, 2: îm: neps: de прел: ал лѹї εἰμί.

'Ηθάδιος, η, ον, noet: în локѹ de ἠθάς.

'Ηθαῖος, α, ον, Dop: în локѹ de ἠθεῖος.

'Ηθάνιον (τὸ), ='Ηθμός.

'Ηθὰς, άδος (ὁ, ἡ), noet: în локѹ de ἐ-

θάς, обічнѫitъ; fашіліаръ; кѫnoskѫtъ; (despre animale) domestikъ, бліndъ. [ші

'Ηθεῖος [ἦθος], α, ον, familiaръ; (prin ѫpm:) kredinчosъ; iѫbitъ. || (обіч: чinstit: saъ prieten: kiemape de maĭ tînъpъ kъtpe maĭ mape, ka pom:) nene, леле, ші чл:.

Ἤθεος (ὁ, ἡ), At: în локъ de ἠΐθεος.

'Ηθέω -ῶ, [ἵημι, σήθω] biit: -ήσω, (pas: tpe: de кѫ: ἤθημαι] stpekopъ prin pînzъ, saъ stpekѫpъtoape: лъmѫpeskъ. [de ѫnde

Ἤθημα (τὸ), лікѫidъ stpekѫpatъ, лamѫpъ. [ші

'Ηθήνιον (τὸ), Ion: în локъ de ἠθάνιον. [ші

'Ηθητὴρ (ὁ), =Ἠθητής. [de ѫnde

'Ηθητήριος (ὁ, ἡ), folositopъ, бѫnъ ла stpekѫpape. || (sѫbst:) 'Ηθητήριον (τὸ), = 'Ηθμὸς, stpekѫpъtoape.

'Ηθητὴς, οῦ, (ὁ), stpekѫpъtopъ, лъmѫpitopъ. [ἠθέω].

'Ηθίζω, biit: -ίσω, =Ἠθέω.

'Ηθικὸς, ἡ, ὸν, pelativъ кѫ (saъ apъtъtopъ de) пъpaвѫл, характерѫл omѫлѫĭ; kontpiвѫitopъ ла formapea пъpaвѫpілор, моралъ. [ἦθος]. [de ѫnde

'Ηθικῶς, adв:='Εν ἤθει, кѫ emfasъ, saъ înцелесъ; dѫпе pегѫлеле моралеĭ, saъ моралічеште.

Ἤθισις, εως (ἡ), ші

'Ηθισμὸς (ὁ), =Ἤθησις. [ші

'Ηθιστήριον (τὸ),=Ἠθητήριον. [ἠθίζω].

'Ηθμάριον (τὸ), dim: ал лѫĭ ἠθμός.

'Ηθμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de (гъѫpitъ ка о) stpekѫpъtoape. «Τὸ ἠθμοειδὲς ὀστοῦν». Anatom: ѫnѫл din oaseле nasѫлѫĭ. [ἠθμὸς, εἶδος].

'Ηθμὸς, ші 'Ηθμὸς (ὁ), [ἠθέω] stpekѫpъtoape (pînzъ, ші чл: de stpekѫpat). 2) (Anatom:) partea din sѫsѫл nasѫлѫĭ, ѫnde este osѫл кѫ гъѫpeле. [de ѫnde

'Ηθμώδης, εος (ὁ, ἡ). =Ἠθμοειδής.

'Ηθογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, deskpiъ пъpaвѫpіле oamenілор. [din

'Ηθογράφος (ὁ, ἡ), deskpiitopъ de пъpъвѫpіле (характереле) oamenілор [ἦθος, γράφω].

'Ηθολογέω -ῶ, biit: -ήσω, apъtъ вopвind (saъ skpiind) моралѫл (характерѫл) кѫĭва întokmaĭ. 2) вopвeskъ (saъ skpiъ) кѫ dpamatikъ emfasъ (ἐν ἤθει). [ші

'Ηθολογία (ἡ), imitativъ pепpesintaцie, saъ deskpiepe de пъpaвѫpĭ. [din

'Ηθολόγος (ὁ, ἡ), pепpesintъtopъ, saъ deskpiitopъ întokmaĭ de пъpaвѫpĭ, saъ характере (imitъtopъ, aktopъ). (вezĭ ші βιολόγος). [ἦθος, λόγος].

'Ηθοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, formezъ пъpaвѫpіле; (maĭ des) imitъ prin вopвіpe saъ skpiepe характерѫл моралъ ал кѫĭва, saъ (în цen:) пъpaвѫpіле oamenілор întokmaĭ. [ἠθοποιός]. [de ѫnde

'Ηθοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pelativъ кѫ, saъ îndemînatikъ ла...

'Ηθοποιία (ἡ), imitape, saъ eksaktъ poetikъ saъ petopikъ deskpiepe de пъpaвѫpіле (характерѫл) кѫĭва, saъ (în цen:) a ле oamenілор. [din

'Ηθοποιὸς (ὁ, ἡ), formъtopъ (întokmitopъ), saъ eksakt pепpesintъtopъ (poetъ, saъ opatopъ) de пъpaвѫpіле oamenілор. [ἦθος, ποιός].

Ἦθος [ἔθος], εος -ους (τὸ), (îm:) «Τὰ ἤθεα», обічнѫitѫл локъ de petpeчepe, saъ tpaĭъ, локѫinцъ (de omъ, saъ вitъ) «Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες». Ep: 2) обічеĭѫл локѫлѫĭ, datina пъmîntѫлѫĭ. 3) моралѫл характеръ ал omѫлѫĭ. 4) (ptp:) imitativъ pепpesintaцie a моралѫлѫĭ характеръ, ші чел dintp' aчeasta skopnitъ simцimîntъ (maĭ modepatъ dekît πάθος).

Ἤϊα (τὰ), poet: [εἶμι] кожеле легѫmелор. «Ἠΐων θημῶνα καρφαλέων». Od: E. провіziĭ de хpanъ; (în цen:) mînkape, nѫtpeцъ. «Ἐλάφοισιν, αἳ λύκων ἤϊα πέλονται». Il: N.

Ἤϊα ας, ε, Ion: tpe: de кѫ:, ші

'Ηΐεσαν, Ion: în локъ de ᾔεισαν, 3: îm: peps: de прел: ал лѫĭ εἰμί.

'Ηΐθεος (ὁ, ἡ), poet: [ἀήθης, saъ ἠθεῖος] neînsѫpatъ, flъkъъ; (papt:) tînъpъ, воĭnikъ. (вezĭ ші αἰζηός).

Ἤϊκτο, în локъ de ἐῴκει, semъna, 3 sinr: peps: de pas: peste sъв: ал лѫĭ εἴσκω, în локъ de ἔοικα.

Ἤϊμεν, poet: în локъ de ᾔειμεν, 1: îm: peps: de прел: ал лѫĭ εἶμι.

Ἤϊξα poet: nex: 1: ал лѫĭ ἀΐσσω.

'Ηϊόεις, εσσα, εν, poet: în локъ de ἠϊονόεις, чел кѫ 'nalte (pînoase) малѫpĭ. saъ 2) [ἤϊα] чел кѫ mѫлtъ eapвъ, saъ гpasъ пъшѫne. saъ 3) [εἶμι] netedъ.

Ἤϊον, poet: прел: ал лѫĭ εἶμι.

'Ηϊόνιος (ὁ, ἡ), Ion: poet: = 'Ηόνιος.

Ἤϊος (ὁ, ἡ), poet: în локъ de 'Ιήϊος.

'Ηϊόω -ῶ, [ἤϊα], biit: -ώσω, хpъneskъ. satѫpъ.

Ἤϊσαν, Ion: în локъ de ᾔεισαν, 3: îm: peps; de прел: ал лѫĭ εἶμι.

Ἤϊσκον, прел: ал лѫĭ ἐΐσκω.

Ἤϊτε poet: în локъ de ᾔειτε, 2: îm;

пеps: de прел: ал лѫї εἶμι.

Ἠΐχθην, поet: пas: nex: ал лѫї ἀΐσσω.

Ἠϊὼν [εἶμι], όνος (ἡ), малѫ̆ de pîѫ̆; цъpmѫ̆ de mape.

Ἠΐων [ἀΐω], ονος (ἡ), поet: famъ, aѫzipe, шtipe.

Ἧκα [în afin: кѫ ἀκὴν], adв: поet: înчet, кѫ înчetѫл; пѫцin чева, кѫmпъtat, ѫшор, кîte пѫцinѫ̆.

Ἧκα, поet: nex: 1: ал лѫї ἵημι.

Ἥκαζον, At: în локѫ̆ de εἴκαζον, прел: ал лѫї εἰκάζω.

Ἠκαλόεις [ἧκα], εσσα, εν, поet: блажinѫ̆, блîndѫ̆, лiniшtitѫ̆.

Ἠκάχησα, шi Ἤκαχον, поet: nex: 1: шi 2: ал лѫї ἄχνυμι.

Ἥκεστος [ἀ, κεντέω], η, ον, поet: (βοῦς, воѫ̆) neînпѫnsѫ̆ кѫ болdѫл, nedomолitѫ̆, nепѫsѫ̆ ла жѫгѫ̆; (dѫпе алцiї) вitъ neronitъ. (вezї шi ἀκέντητος).

Ἥκιστος, saѫ̆ Ἥκιστος, [ἧκα] η, ον, поet: (кѫ înf:) преа tîpziѫ̆, saѫ̆ чел шаї din ѫpmъ, чел маї пѫцinѫ̆, чел маї mikѫ̆; (прin ѫpm:) foapte nedestoïnikѫ̆. || (în прозъ întpeв: пѫmaї) Ἥκιστα, adв: de локѫ̆, нiчї de кѫm. «Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἥκιστα σύ». Dm: «Ὡς ἥκιστα». Лкs: кît маї пѫцin, de локѫ̆: (шi овiч:) «Οὐχ ἥκιστα». Ksn: dekît toate маї mѫлt.

Ἧκου Ion: шi Dop: în локѫ̆ de ἧπου.

Ἠκριβωμένως, adв: (de пaptч:), eksakt (кѫ sкѫmпъtate), saѫ̆ кѫ desъвîpшipe. [ἀκριβόομαι.

Ἧκται, 3: sinг: пeps: dn пas: tpe: de кѫ: ал лѫї ἄγω.

Ἥκω, вiit: ἥξω, (прел: ἧκον, iap чеї-л-алцї timпї neîntpeв:) вiѫ̆, soseskѫ̆, ажѫnгѫ̆, saѫ̆ (маї eksakt) sîntѫ̆ вenitѫ̆, sositѫ̆, amѫ̆ ажѫns. «Ἄρτι ἥκεις ἢ πάλαι»; Плt: «Ἧκε νῦν ταχύ». Apstf: (шi кѫ пaptч:) Ἧκεν ἄγων αὐτὸν ἐπὶ τὴν θέαν». Ksn: (шi în вiit:) «Ἧκον ἀμυνοῦντες». Dm: (шi кѫ преп:) Ἥκειν εἰς Ἰθάκην»; Od: N. (шi кѫ adв:). «Μάλα τηλόθεν ἥκω». Іл: E. «Ὅτε γὰρ ἥκομεν δεῦρο ἀπὸ τῆς προτέρας πρεσβείας». Dm: (шi fiг:) «Ἥξει καιρός». Tкр: «Ἵν' ἥκει μαντεύματα». Sof: s'aѫ̆ înплinit «Ὃ καὶ νῦν ἥκει γενόμενον». Плв: s'a întîmплat a se faче. «Εἰς τουτο («Πόῤῥω) ἡλικίας (σοφίας, δυνάμεως, τόλμης) ἥκων». Лкs: «Εἰς ταὐτὸ ἥκει.» Лкs: ла ачеeашї ажѫnцe, saѫ̆ ачеeашї este. «Ὁ διὰ πάντων ἥκων (în локѫ̆ de διήκων) ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ». Sin: (шi în пepifp: în локѫ̆ de ἔχω). «Φρονήσεως («Παιδείας) εὖ ἥκων». Лкs: вine ажѫnsѫ̆ desпpe înцелепчїѫne, шi чл:. «Αἱ μορφῆς εὖ ἤκουσαι». Лѫч: «Ἥκει οὐχ ὁμοίως ὡρέων». Ep: n' ape asemenea клimъ. «Πῶς ἀγῶνος ἥκομεν»; Eѫp: че pesѫлtatѫ̆ a лѫat întpeпpindepea noastpъ? (шi pap fъpъ adв:) «Σὺ δὲ δυνάμεως ἥκεις μεγάλης». Ep: 2) (fiг:) =Ἀνήκω, mъ пotpiвeskѫ̆, mъ dedѫкѫ̆, прiвeskѫ̆ ла чева; atîpnѫ̆ de чева. (pap кѫ dat:) «Ἧκέ μοι γένει». Sof: (шi кѫ преп:) «Τό γε εἰς ἐμὲ ἧκον». Лкs: «Ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβειαν ἧκεν». Dm: «Τὰ πρὸς ἔπαινον (εἰς φιλανθρωπιαν) ἥκοντα». Плв: «Τῶν ἐς θαῦμα ἡκοντων». Паѫs: (шi adв:) «Ποῖ λόγος ἥκει»: Eѫp: ла че прiвeшte?

Ἠλαίνω, шi (mіж:) Ἠλαίνομαι, (fъpъ вiit:) поet: [ἠλεὸς, saѫ̆ ἀλάομαι] mъ pъtъчeskѫ̆ în коачї шi în коло: (fiг:) sîntѫ̆ neвѫnѫ̆, smintitѫ̆.

Ἠλάκατα (τὰ), поet: fipѫ̆, toptѫ̆. [din

Ἠλακάτη (ἡ), [ἠλάσκω] (арх:) паїѫ̆ de sпikѫ̆; кочeапѫ̆; tpestie, шi чл: (овiч:) fѫpкъ (de tops); fѫsѫ̆: sъцeatъ; вîpfѫ̆ de kataptѫ̆; ѫnѫ̆ felѫ̆ de maшiпъ, прin înвîptipea къpia se tpaцe, saѫ̆ se skoate, saѫ̆ se asвîpлъ чева, (Tѫpч: makapa) skpiпetѫ̆, (fpanц: din Лat: cabestan) кpiвaкѫ̆; sпeteaza. че înвîptindѫse apatъ sѫfлapea op къpѫїa вîntѫ̆. (вezї шi ἄτρακτος) [de ѫnde

Ἠλακατῆνες (οἱ), ѫnѫ felѫ̆ de пeшtї, че se sъpaѫ̆. [шi

Ἠλακατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о fѫpкъ de tops, saѫ̆ fѫsѫ̆, шi чл:

Ἠλασκάζω, шi Ἠλάσκω, поet: mъ înвîpteskѫ̆, mъ pъtъчeskѫ̆ în коачї шi în коло. 2)=Ἀλυσκάζω, mъ апъpѫ̆, mъ deпъptezѫ̆.

Ἤλδανε, поet: 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лѫї ἀλδαίνω.

Ἠλέκτρινος (ὁ, ἡ), fъкѫtѫ̆ de (saѫ̆ tpansпapinte ка) кexpiвapѫ̆. [ἤλεκτρον].

Ἠλεκτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἤλεκτρον, εἶδος] asemenea кѫ, saѫ̆ ка...

Ἤλεκτρον (τὸ), шi Ἤλεκτρος (ὁ, шi ἡ). [ἠλέκτωρ] (арх:) o mirmъ de aѫpѫ̆ шi apцintѫ̆; (маї noѫ̆ шi овiч:) кexpiвapѫ̆. || (îm:) кѫїe de прецiosѫ̆ metaлѫ̆ пentpѫ stpîns коapdeле ла лipъ, кitapъ, шi чл; (saѫ̆ маї de кpezѫt) пestpiцitѫpї de кexpiвapѫ̆.

Ἠλεκτροφαὴς, έος (ὁ, ἡ), лѫminosѫ̆ (tpansпapinte) ка кexpiвapѫл. [ἤλεκτρον, φάος].

Ἠλεκτρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἠλεκτροειδής. [ἤλεκτρον].

Ἠλέκτωρ, ορος (ὁ), поet: лѫшinosѫ̆, în-

пръштiitорȣ de paze. (епit: ал soapeлȣĭ, [ἕλη, ἥλιος].

'Ηλέματος [ἠλεός], η, ον (ші adв:) -μάτως. поet: nerĭoвȣ; zadapnikȣ, sekȣ.

'Ηλεόποινος (ὁ, ἡ), поet: = Νηλεόποινος.

'Ηλεὸς [ἄλη, ἀλαὸς], ἡ, ὸν, поet: nepodȣ, nemintosȣ. 2) (акт:) прiчinȣitорȣ de neminte. «Οἶνος —». Od: Ξ.

'Ηλεύατο, поet: 3: sinг: пeps: de miж: nex: ал лȣĭ ἀλεύω.

'Ηλήλατο, ші îm: 'Ηλήλαντο, At: поet: în локȣ de ἐλήλατο, -αντο, пeste sъв: ал лȣĭ ἐλαύνω.

'Ηληλίμμην, At: пas: пeste-sъв: ал лȣĭ ἀλείφω.

Ἤλθοσαν, Беot: ші Алeksandр: în локȣ de ἦλθον, 3: im: пeps: de nex: 2: ал лȣĭ ἔρχομαι.

'Ηλιάδες (αἱ), fiĭче, ші 'Ηλιάδης, ου (ὁ), fiȣ ал soapeлȣĭ. [ші

'Ηλιάζω, вiit: -άσω, întinzȣ (ȣsȣkȣ, saȣ înкълzeskȣ) чeва ла soape. [ἥλιος]. || (miж:) sîntȣ memвpȣ ал Eлieiĭ, жȣdiкъtopiĭ din Atena. [din

'Ηλιαία (ἡ), [вezĭ ἁλία] о ȣлiцъ în Atena, ȣnde afapъ (sȣвt черȣ) se комплекta жȣdiкъtopia Eлiea.

'Ηλιακὸς, ἡ, ὸν, soлapȣ (ал soapeлȣĭ). «'Ενιαυτὸς—». Astpnm: anȣ soлapȣ. [ἥλιος].

'Ηλίασις, εως (ἡ), (акт: ші пas:) întindepe, înкълzipe, sвîntape ла soape; (în Atena) fiinцъ de жȣdiкъtopȣ Eлiastȣ. [ші

'Ηλιαστήριον (τὸ), локȣ potpiвitȣ пentpȣ întindepe, saȣ ȣskape ла soape. [ші

'Ηλιαστὴς, οῦ (ὁ), Eлiastȣ, mъdȣлapȣ ал жȣdiкъtopii Eлiea din Atena. [ἡλιάζω]. [de ȣnde

'Ηλιαστικὸς, ἡ, ὸν, peлatiвȣ кȣ жȣdiкъtopiĭ Eлiastĭ, saȣ жȣdiкъtopia Eлiea.

'Ηλιάω -ῶ, вiit: -άσω, amȣ faцa ші лȣчipea soapeлȣĭ. [ἥλιος].

'Ηλίβατος (ὁ ἡ), поet: [ἥλιθα, βαίνω] пpea 'naлtȣ, pînosȣ, aneвoe de ȣmвлat пe dînsȣл; foapte adînкȣ; (în цen:) foapte mape, monstpȣosȣ.

'Ηλιεῖον (τὸ), temплȣ ал soapeлȣĭ. [ші

'Ηλιεύω, вiit: -εύσω, = 'Ηλιάζω. [ἥλιος].

Ἤλιθα, [ἅλις, saȣ ἠλός] adв: поet: пpea, foapte mȣлt. 2) гpъmadъ, de o datъ, fъpъ вeste. 3) în zadapȣ.

'Ηλιθιάζω, вiit: -άσω, лȣкpezȣ mъ пoptȣ ка ȣnȣ...

'Ηλίθιος, [ἠλεὸς, ἥλιθα] α, ον, пiepdȣtȣ, zadapnikȣ, fъpъ pesȣлtatȣ; (desпpe oam:) пpostȣ, ȣĭtȣкȣ, nesimцitopȣ, ȣĭmitȣ. (вezĭ ші ἐμβρόντητος). [de ȣnde

'Ηλιθιότης (ἡ), nesimцipe; пpostie, ȣĭmipe, ші чл: [ші

'Ηλιθιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ пe чinева nesimцitopȣ, îл ȣĭmeskȣ. [ші

'Ηλιθιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка ȣnȣ ȣĭmitȣ, nesimцitopȣ, ші чл:

'Ηλικία (ἡ), [ἡλίκος] statȣ, (tȣpч:) воĭȣ; (în цen:) 'nълцime, mъpime. 2) (maĭ des) вîpsta omȣлȣĭ; (iap пaptiк:) fлoapea вîpsteĭ, tinepeцe; (колeкt:) tinepime; (ȣneopĭ) цeneраціа de акȣm, kontimпopaniĭ. [de ȣnde

'Ηλικιώτης, ου (ὁ), ші 'Ηλικιῶτις, ιδος (ἡ), чел de aчeeaшĭ вîpstъ кȣ aлtȣл; (desпpe лȣкp:) kontimпopanȣ. «Πράξεις ἡλικιώτιδες». Diod: ші «'Ηλικιῶτις ἱστορία». Istopie kontimпopanъ.

'Ηλίκος, η, ον, kîtȣ (ла mъpime, ла statȣ, saȣ ла вîpstъ); (ші mipît:) kît de mape, saȣ mikȣ. «Εἶναι μέγεθος ἡλίκον λέοντα». Apst: «'Ηλίκος γέγονε». Плt: «'Ηλίκα τόξα κρατεῖ». Tкp: «'Ηλίκος πόνος» Лкs: «Θαυμαστὸς ἡλίκος». Лкs: «Μέγιστα ἡλίκα». Лкs: (вezĭ ші πηλίκος, ші τηλίκος). [din

Ἦλιξ, -ικος (ὁ, ἡ), = 'Ηλικιώτης, de aчeeaшĭ вîpstъ; kontimпopanȣ; soцȣ, toвapoшȣ; (maĭ noȣ кȣ цen:) asemenea.

'Ηλιόβλητος (ὁ, ἡ), вътȣtȣ (apsȣ) de soape. [ші

'Ηλιόβολος (ὁ, ἡ), = 'Ηλιόβλητος. [ἥλιος, βάλλω].

'Ηλιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, asemenea ка soapeлe. [ἥλιος, εἶδος].

'Ηλιοθερὴς (ἥλιος, θέρω], έος (ὁ, ἡ), înкълzitȣ de soape, = Εἰληθερής.

'Ηλιοκαὴς, έος (ὁ, ἡ), apsȣ de soape. [ἥλιος, καίω]. [de ȣnde

'Ηλιοκαΐα (ἡ) apsȣpъ de soape.

'Ηλιοκάμινος (ὁ), локȣinцъ înкълzitъ de (пȣsъ în вътaĭe de) soape, (пpin ȣpm:) de eapnъ. [ἥλιος, κάμινος].

'Ηλιοκάνθαρος (ὁ), гîndakȣ konsfinцitȣ de Eцiпtenĭ soapeлȣĭ. [ἥλιος, κάνθαρος].

'Ηλιόκαυστος (ὁ, ἡ), = 'Ηλιοκαής.

'Ηλιόκεντρὶς, ιδος, saȣ ἴδος (ἡ), (плц:) tpadȣкцie din Лat: solipuga, ȣnȣ feлȣ de insektъ, kape înпȣnцe ла soape, soapenпȣnцe. [ἥλιος, κέντρον].

'Ηλιομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neвȣnȣ dȣпe soape, foapte ĭȣвitopȣ de кълdȣpa soapeлȣĭ; saȣ întȣsiastȣ de soape. «Τέττιξ—». Apst: [ἥλιος, μαίνομαι].

'Ηλιόμορφος (ὁ, ἡ) чел кȣ fiгȣpъ de soape, saȣ fpȣmosȣ ка soapeлe [ἥλιος, μορφή].

'Ηλιόπους, οδος (ὁ), = 'Ηλιοτρόπιον, (плантъ) floapea soapeлȣĭ. [ἥλιος, πούς].

'Ηλίοπος, η, ον, [ἥλιος, ὄψ] aĭ кърȣia окĭ лȣчesк ка soapeле.

Ἥλιος [ἕλη] (ὁ), soape; (прin întind:) лȣmina soapeлȣĭ, zioa; (ȣne opĭ îm:) pazeле, saȣ apsȣpa soapeлȣĭ. «Ἥλιοι ἐκ νεφῶν ὀξεῖς». Tfp:

'Ηλιοσκόπιον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плантъ, че se ȣĭtъ ла (se întoapче dȣne) soape, (fpanц: tithymale) лапteле кȣкȣлȣĭ. [ἥλιος, σκοπός].

'Ηλιοστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: акоперішȣ (опpitopȣ) de soape [ἥλιος, στέγη].

'Ηλιοστερὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitopȣ de soape. [ἥλιος, στερέω].

'Ηλιοστιβὴς [ἥλιος, στείβω], έος (ὁ, ἡ), noet: кълкatȣ (лȣminatȣ, saȣ înкълzitȣ) de soape.

'Ηλιότευκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἥλιος, τεύχω] fъкȣtȣ (пopnitȣ) de soape. Αὐγὴ—». Dions:

'Ηλιοτρόπιον (τὸ), [ἥλιος, τροπή] чeasopnikȣ soлapȣ, saȣ de soape. 2) ȣnȣ feлȣ de плантъ, floapea soapeлȣĭ (къчĭ se întoapче dȣne soape).

'Ηλιοφάνεια (ἡ), iвipea (pesъpipea, лȣчipea) soapeлȣĭ. [din

'Ηλιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣminosȣ ка soapeле. 2) (пas:) лȣminatȣ de soape. [ἥλιος, φαίνω].

'Ηλιόχρυσος (ὁ, ἡ), = 'Ελίχρυσος. [ἥλιος, χρυσός].

'Ηλιόω-ῶ, вiit: -ώσω, пȣĭȣ ла soape. || (miж: saȣ пas:) mъ лȣminezȣ, saȣ mъ înкълzeskȣ de soape; (прin întind:) tpъĭeskȣ afapъ (sȣвt черȣ). (în прot: de σκιατραφέομαι). [ἥλιος].

'Ηλίσκος (ὁ), Dim: ал лȣĭ ἧλος, кȣiшорȣ.

'Ηλιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ηλίβατος, 'naлtȣ. [ἤλιθα, τείνω].

'Ηλιτήμερος (ὁ, ἡ), = 'Αλιτήμερος.

'Ηλίτης, ου (ὁ), шi ἡλῖτις, ιδος (ἡ), pелatiвȣ, saȣ asemъnatȣ кȣ кȣĭȣ. [ἧλος].

'Ηλιτοεργός (ὁ, ἡ), noet: [ἀλιταίνω, ἔργον] neisвȣtitopȣ în tpeaвa, saȣ întpeпpindepea sa.

'Ηλιτόμην, noet: miж: nex: 2. ал лȣĭ ἀλιταίνω.

'Ηλιτόμηνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλιταίνω, μήν] pъtъчitȣ în nȣmъpȣл лȣnелор; nenъskȣtȣ în xotъpîta лȣnъ. (вezĭ шi ἀλιτήμερος).

Ἤλιτον, noet: nex: 2: ал лȣĭ ἀλιταίνω.

'Ηλιτόποινος (ὁ ἡ), noet: [ἀλιταίνω, ποινή] skъпatȣ din osîndъ. (dȣпe алцiĭ грeш: în локȣ de νηλεόποινος).

'Ηλιτόφρων, ονος (ὁ), [ἀλιταίνω, φρήν] eшitȣ din minte, smintitȣ.

Ἤλιψ, ιπος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de înкълцъminte.

'Ηλιώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ηλιοειδής. [ἥλιος].

'Ηλίωσις, εως (ἡ), înкълzipe ла soape. [ἡλιόω].

'Ηλιώτης, ου (ὁ), шi 'Ηλιῶτις, ιδος (ἡ), noet: pелatiвȣ кȣ, saȣ провenitȣ dела soape. [ἥλιος].

Ἧλκον, ἥλκησα, Dop: noet: în локȣ de εἷλκον, εἵλκυσα.

'Ηλοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ, saȣ de feлȣл кȣĭȣлȣĭ. [ἧλος, εἶδος].

'Ηλοκοπέω-ῶ, вiit: -ήσω, taiȣ, fakȣ кȣĭe. [din

'Ηλοκόπος (ὁ), tъĭetopȣ, fъкъtopȣ de кȣĭe. [ἧλος, κοπή].

'Ηλοπαγής, έος (ὁ, ἡ), вътȣtȣ кȣ кȣiȣ. [ἧλος, πήγνυμι]. = 'Ηλότυπος.

Ἧλος (ὁ), [ἵημι] кȣĭȣ, шi op че seamînъ кȣ кȣĭȣ; (прin întind:) nerȣ, вътътȣpъ ла пiчорȣ, saȣ mînъ.

'Ηλός, ὴ, όν, noet: în локȣ de ἠλεός, saȣ ἠλίθιος. [de ȣnde

'Ηλοσύνη (ἡ), noet: în локȣ ἠλιθιότης.

'Ηλότυπος (ὁ, ἡ), noet: [ἧλος, τύπτω] вътȣtȣ кȣ кȣĭȣ, = 'Ηλοπαγής.

Ἤλουν, εις, ει, прел: ал лȣĭ ἀλεω.

'Ηλόω-ῶ, вiit: -ώσω, вatȣ кȣ кȣĭȣ, цintȣĭeskȣ. [ἧλος].

'Ηλσάμην, шi 'Ηλσόμην, noet: miж: nex: 1: шi 2: ал лȣĭ εἴλλω, saȣ ἴλλω.

Ἤλσατο, (foapte pap) în локȣ de ἠλάσατο, miж: nex: 1: ал лȣĭ ἐλαύνω.

'Ηλυγάζω, вiit: -άσω, întȣnekȣ, акоперȣ, ȣmвpeskȣ. [шi

'Ηλυγαῖος, α, ον, întȣnekosȣ, ȣmвposȣ. [din

'Ηλύγη (ἡ), [ἀ прiв:, λύκη, saȣ ἀ înteц:, λύγη] întȣnepikȣ, ȣmвpъ. [de ȣnde

'Ηλυγίζω, вiit: -ίσω, = 'Ηλυγάζω. [de ȣnde

'Ηλυγισμός (ὁ), întȣnekape, ȣmвpipe.

Ἤλυξ, υγος (ὁ, ἡ), = 'Ηλυγαῖος.

Ἤλυξα, nex: ал лȣĭ ἀλύσκω.

'Ηλύσιος, α, ον, pелatiвȣ кȣ, saȣ вenitȣ de ла Eлiseȣ. || (sȣвst:) «'Ηλύσιον (кȣ шi fъpъ) πεδίον». Om: локȣinцa чea dȣne moapte a epoiлор, paĭȣл вekiлор Eлenĭ, (алt:) «Μακάρων νῆσοι». 2) локȣ sfîntȣ (пekълкatȣ) прinч: înпpeжȣp de temплȣ. (вezĭ шi ἐνηλύσιον, шi κατηλύσιον). [din

Ἤλυσις, εως (ἡ), noet: în локȣ de ἔλευσις, вenipe, sosipe. [ἐλεύθω].

Ἦλφον, noet: nex: 2: ал лȣĭ ἀλφαίνω.

'Ηλωτός, ὴ, όν, чел în fopmъ de кȣĭȣ, saȣ вътȣtȣ кȣ кȣĭȣ. [ἡλόω].

Ἧμα (τὸ), поет: [ἵημι] asвîрлitъръ (de sъцeatъ, ші чл:).

Ἡμαγμένος, η, ον, пas: tpe: de къ: ал партч: лъї αἱμάσσω, sînцeratъ.

Ἠμαθόεις, εσσα, εν, поет: în локъ de ἀμαθόεις, nisinosъ. [ἄμαθος].

Ἧμαι, ἧσαι, ἧσται, ші 3: îm: пeps: ἧνται, (прел: ἥμην, ἧσο, ἧστο, ші 3: îm: ἧντο, порънч: ἧσο, ἥσθω, inf: ἧσθαι, ші партч: ἥμενος) поет: în локъ de (чел овіч: ші întpeв: în прозъ) κάθημαι, шezъ, staъ; (desпpe лъкр: maї къ seamъ пpinoase) sîntъ aшezatъ, пъsъ a sta, = Ἀνάκειμαι; sîntъ aшezatъ, ad: жos, кam adînкatъ. «Ἡμένῳ ἐν χόρτῳ.» Ткр: în кърte, saъ oгpadъ aшezatъ, пъ 'пaлтъ.

Ἦμαρ, ατος (τὸ), поет: în локъ de ἡμέρα, zi.

Ἡμαρτημένως, adв: (de партч:) гpeшit, fъръ къвîntъ. [ἁμαρτάνω].

Ἡμᾶς, ак: îm: ал лъї ἐγὼ, пe noї.

Ἠμάτιος, η, ον, [ἦμαρ] поет: în локъ de ἡμερινὸς, кape se faчe, saъ faчe чeвa zioa, saъ în toate ziлeлe, de fie-кape zi.

Ἤμβλακον, поет: пex: 2: ал лъї ἀμβλακέω.

Ἤμβροτον, поет: în локъ de ἥμαρτον.

Ἀμέας, Ion: în локъ de ἡμᾶς.

Ἡμεδαπός [ἡμεῖς, δάπεδον], ὴ, ὸν, ал nostpъ пъmînteanъ, кoнчeтъцeanъ.

Ἡμεῖς, (цeп: ἡμῶν, dat: ἡμῖν, ак: ἡμᾶς) îm: ал лъї ἐγὼ, noї.

Ἡμείων, поет: Ion: în локъ de ἡμέων, ἡμῶν.

Ἡμεκτέω-ῶ, вiit: -ήσω, Ion: (întpeв: пъmaї în комп: περιημεκτέω) mъ пeкъжeskъ, saъ sîntъ пeкъжiчosъ. [ἐμέω, ἔχω, îmї oпpeskъ, saъ цiъ гpeaцa, înгiцъ nodъpї].

Ἠμελημένως, adв: (de партч:), = Ἀμελῶς, къ лeпeвipe. [ἀμελέω].

Ἤμελλον, At: în локъ de ἔμελλον, прел: ал лъї μέλλω.

Ἠμὲν [ἤ, μὲν] коniъпкц: комплeт: (aвînd ъpmъt: пe ἠδέ, ші ъпe-opї пe καὶ, saъ δὲ) поет: în локъ de μὲν, τε «Ἠμὲν ὅτῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν.» Іл: O:

Ἦμεν, Dop: în локъ de εἶναι, inf: ал лъї εἰμί.

Ἦμεν, At: în локъ de ἤειμεν, 1: îm: пeps: de прел: ал лъї εἶμι.

Ἡμέρα (ἡ), zi; (поет:) вiaцъ; mîntъipe; fepiчipe. «Ἅμ' ἡμέρᾳ (Epodotъ adaoгъ ші) διαφωσκούσῃ» în peвъpsatъл ziopiлop «Ἀφ' ἡμέρας πίνει». Плв: de къ zioa, пînъ a пъ însepa. «Δὶ ἡμέρας.» Лкs: «Δὶ ὅλης τῆς ἡμέρας». (ші ел:) «Ἡμέρας, (saъ) «Μεθ' ἡμεραν». Лкs: zioa, toatъ zioa. «Καθ' ἡμέραν, (saъ). «Ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν». (ші ел:) «Πᾶσαν ἡμέραν». Лкs: în toate ziлeлe, saъ пe fie-кape zi. «Πρός ἡμέραν». Лкs: desпpe zioъ. [de ъnde

Ἡμερεύω, вiit: -εύσω, (къ dat: saъ sinг: saъ къ преп:) пetpeкъ zioa în.. [ші

Ἡμερήσιος, α, ον, de o zi, de fie-кape zi, = Ἐφήμερος. ‖ (sъвst:) Ἡμερήσιον (τὸ), (se înц: μίσθωμα) плaтъ de o zi; (înцeлeгîndъ se βιβλίον) кatastixъ de fie-кape zi (ziлapъ), în кape se înseamnъ întîmплъpiлe ziлiї.

Ἡμερίδης, ου (ὁ), влîndъ, влaжinъ, = [ἥμερος].

Ἡμερίδιον (τὸ), dim: ал лъї ἡμέρα, ziълiцъ.

Ἡμερινὸς, ὴ, ὸν, = Ἡμερήσιος, кape se faчe zioa. [ші

Ἡμέριος, α, ον, поет: = Ἡμερήσιος, ші Ἐφήμερος. [ἡμέρα].

Ἡμερίς, ίδος (ἡ), fem: ал лъї ἥμερος, înвлînzitъ (прinч: прin кълtiвape). ‖ (sъвst). (se înц: ἄμπελος) вie лъкpaтъ, (maї къ seamъ) = Ἀναδενδράς.

Ἡμερόβιος (ὁ, ἡ), къпътъitъ de tpeвъinчioaseлe вieцeї пe o zї пъmaї (de azї пînъ mîїne). 2) tpъitopъ пъmaї o zi. (вezї ἐφήμερος). [ἡμέρα, βίος].

Ἡμερογράφος (ὁ), sкpiitopъ de astponomiкъ, saъ meteopoлoцiкъ ziлapъ. [ἡμέρα, γράφω].

Ἡμεροδανειστὴς, οῦ (ὁ), înпpъmъtъtopъ пъmaї пe o zї (кape saъ se плътeшte în datъ, saъ îшї sokoteшe лa кaпete doвînda fie-къpia zi). [ἡμέρα, δανειστής].

Ἡμεροδρομέω-ῶ, вiit: -ήσω, aлepгъ toatъ zioa. [din

Ἡμεροδρόμος (ὁ, ἡ), aлepгъtopъ (кълъtopъ) de toatъ zioa. ‖ (sъвst:) къpiepъ. [ἡμέρα, δρόμος].

Ἡμερόδρυς, υος (ἡ), steжapъ domestiкъ. [ἥμερος, δρύς].

Ἡμεροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înвepzitъ domestiчeшte (adiкъ прin кълtiвape). (вezї ші ἡμεροθαλής). [ἥμερος, θάλλω].

Ἡμεροθηρία (ἡ), вînape de domestiчe doвitoaчe. [ші

Ἡμεροθηρικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ (saъ îndemînatiкъ) лa вînape de влînde doвitoaчe. [ἥμερος, θήρα].

Ἡμεροκαλλὲς, έος -οῦς (τὸ), ші

Ἡμεροκαλλίς, ίδος (ἡ), ъnъ feлъ de кpinъ къ fлopї гaлвene. [ἥμερος, κάλλος].

'Ημεροκλέπτης, ου (ὁ), fъpъ̆ de zi (în-прот: de νυκτοκλέπτης). [ἡμέρα, κλέπτης].

'Ημεροκοίτης, ου (ὁ), ші

'Ημερόκοιτος (ὁ, ἡ), поет: чел че doapme toatъ zioa. «Νυκτερίς («Κλέπτης]—» Оп: Es:. || (sъвst:) ъnъ̆ felъ̆ de патръпedъ̆ de mape, че алт: se ziче ші Καλλιώνυμος, ші Οὐρανοσκόπος, (fpanц:) Veau-marin, Bidpъ. [ἡμέρα, κοίτη].

'Ημερολεγδὸν, adв: nъmъpînd zileле kîte ъna ъna. [ші

'Ημερολεκτέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Ημερολογέω. [ἡμέρα, λέγω].

'Ημερολογεῖον, ші 'Ημερολόγιον (τὸ), калendapъ̆, în kape sînt skpise zileле anълъї; saъ̆ ъnъ̆ felъ̆ de ziлapъ̆. [ші

'Ημερολογέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ ак:) цiъ̆ sokoteaлъ de (saъ̆ nъmъpъ̆, sokoteskъ̆) ziле în вре ъnъ̆ лъкръ. [ἡμέρα, λόγος].

'Ημερονύκτιον (τὸ), = Νυχθήμερον. [ἡμέρα, νύξ].

'Ημεροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, înвлînzeskъ̆. [din

'Ημεροποιὸς (ὁ, ἡ), înвлînzitopъ̆. [ἥμερος, ποιός].

Ἥμερος (ὁ, ἡ), влîndъ̆, domestikъ̆. «Ζῶον («Δένδρον) ἥμερον». Лкs: «'Οδὸς—». Плт: кале netedъ, saъ̆ sigъpъ desпре хоцї. «Ἄνθρωπος—». Лкs: влажinъ̆.

Ἥμερος (ὁ, ἡ), поет: în локъ̆ de ἐφήμερος. [ἡμέρα].

'Ημεροσκοπεῖον, ші 'Ημεροσκόπιον (τὸ), локъ̆ de пîndъ ал stpeжapълъї de zi. [ші

'Ημεροσκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskъ̆, пîndeskъ̆ zioa. [din

'Ημεροσκόπος (ὁ, ἡ), пîndapъ̆, stpeжapъ̆ de zi. [ἡμέρα, σκοπός].

'Ημερότης (ἡ), влîndeцe. [ἥμερος].

'Ημεροτροφὶς, ίδος (ἡ), îndestълъtoape de xpanъ пе о zi. [ἡμέρα, τροφή].

'Ημεροφαὴς, ші 'Ημεροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лъminъtopъ̆, saъ̆ въzъtъ̆ zioa. [ἡμέρα, φάος, ші φαίνω].

'Ημερόφαντος (ὁ, ἡ), поет:='Ημεροφανής.

'Ημερόφοιτος (ὁ, ἡ), преъmвлъtopъ̆, saъ̆ околitopъ̆ zioa. [ἡμέρα, φοιτάω].

'Ημεροφυλακέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Ημεροσκοπέω. [ἡμέρα, φυλακή].

'Ημεροφύλαξ, ακος (ὁ), ='Ημεροσκόπος. [ἡμέρα, φύλαξ].

'Ημερόφωνος (ὁ, ἡ), поет: вestitopъ̆ de zi прin глаsъл sъъ̆. «'Αλέκτωρ — ». Sim: [ἡμέρα, φωνή].

'Ημερόω -ῶ, віit: -ώσω, înвлînzeskъ̆. [ἥμερος]. [de ъnde

'Ημέρωμα (τὸ), op че s' a înвлînzit, domestiчit, deselвъtiчit, sпре eкs: пomъ̆ алtoitъ̆, ші чл:

'Ημέρως, adв: къ влîndeцe. [ἥμερος].

'Ημέρωσις, εως (ἡ), înвлînzipe. [ἡμερόω].

Ἦμες, Dop: în локъ̆ de ἦμεν, epam. saъ̆ 2) în локъ̆ de εἶναι inf:

'Ημετέρειος, ші 'Ημετερήϊος, η, ον, поет: în локъ̆ de

'Ημέτερος, α, ον, ал nostpъ. [ἡμεῖς].

'Ημέων, Ion: поет: în локъ̆ de ἡμῶν, цen: ал лъї ἡμεῖς.

Ἤμημαι, tpe: de къ: пas: ал лъї ἀμάω.

Ἤμην în локъ̆ de ἦν, прел: (прinч: miж: пeste-sъв:) ал лъї εἰμί.

Ἥμην, прел: ал лъї ἧμαι.

Ἠμί, (fъpъ віit:) At: în локъ̆ de φημί. «Παῖ, ἠμί, παῖ». Apstf: (вezї ші ἦ, ші ἦν).

'Ημίαμβος (ὁ), (вepsъ̆) жъmъtate Iamвъ̆. [ἥμισυς, Ἴαμβος].

'Ημιαμφόριον (τὸ), жъmъtate amfopeъ̆ (боркanъ̆ къ doъ toapte). [ἥμισυς, ἀμφορεύς].

'Ημιάνδριον (τὸ), dim: desпрeц: ал лъї

'Ημίανδρος (ὁ) жъmъtate въpвatъ̆, skoпitъ̆. [ἥμισυς, ἀνήρ].

'Ημιάνθρωπος (ὁ, ἡ), жъmъtate omъ̆, (ad:) къ tpъпъл nъmaї omeneskъ̆. [ἥμισυς, ἄνθρωπος].

'Ημιάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), ='Ημίανδρος. [ἥμισυς, ἀνήρ].

'Ημιάῤῥην, ενος (ὁ, ἡ), ='Ημίανδρος. [ἥμισυς, ἄῤῥην].

'Ημιάρτιον (τὸ), ъnъ̆ felъ̆ de пîїne пе жъmъtate potъndъ. [ἥμισυς, ἄρτος].

'Ημιασσάριον (τὸ), жъmъtate de asapъ̆, (Лat:) Semissis. [ἥμισυς, ἀσσάριον, вezї ziч:].

'Ημιαστράγαλος (ὁ), жъmъtate de apшikъ̆. [ἥμισυς, ἀστράγαλος].

'Ημιβάρβαρος (ὁ, ἡ), пе жъmъtate вapвapъ̆ (вezї ші ἡμιέλλην]. [ἥμισυς, βάρβαρος].

'Ημιβαφής, έος (ὁ, ἡ), пе жъmъtate въпsitъ̆, saъ̆ afъndatъ̆, moїatъ̆. [ἥμισυς, βαφή].

'Ημίβιος (ὁ, ἡ), поет: пе жъmъtate віъ̆. [ἥμισυς, βίος].

'Ημιβρα(βρε)χὴς, έος, ші

'Ημίβροχος (ὁ, ἡ), пе жъmъtate ъdatъ̆. [ἥμισυς, βρέχω].

'Ημίγαμος (ὁ, ἡ), пе жъmъtate къsъtopitъ̆, saъ̆ a къpъїa nъntъ nъ este къ desъвîpшipe лецitimъ. [ἥμισυς, γάμος].

'Ημιγένειος (ὁ), чел къ вapвa пе жъmъtate eшitъ. [ἥμισυς, γένειον].

'Ημιγενής, έος (ὁ, ἡ), пе жъmъtate къвenitъ̆ neamълъї; saъ̆ пе жъmъtate fъкъtъ̆, nesъвîpшitъ̆. [ἥμισυς, γένος].

'Ημιγέρων, οντος (ὁ), пе жѫmъtate бъtpînŭ. [ἥμισυς, γέρων].

'Ημίγυμνος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate голŭ. [ἥμισυς, γυμνός].

'Ημιγύνης, αικος, ші

'Ημίγυνος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate femee, =Θηλυδρίας. [ἥμισυς, γυνή].

'Ημιδαής [ἥμισυ, δαίω, saŭ δαίομαι], έος (ὁ, ἡ), поеt: пе жѫmъtate apsŭ. 2) [ἥμισυ, δαίνυμαι] пе жѫmъtate mînкatŭ. 3) пе жѫmъtate înвъцatŭ. [ἥμισυ, δάω].

'Ημιδάϊκτος (ὁ, ἡ), поеt: пе жѫmъtate îuжѫnгïatŭ, omopîtŭ. [ἥμισυ, δαΐζω].

'Ημιδακτυλιαῖος, α, ον, лѫnгŭ, saŭ лatŭ de жѫmъtate de deцetŭ. [ші

'Ημιδακτύλιον (τὸ), (metp:) жѫmъtate de daкtiлŭ. [ἥμισυς, δάκτυλος].

'Ημιδαμὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: пе жѫmъtate domoлitŭ, doбopîtŭ, maï omopîtŭ. [ἥμισυ, δαμάω].

'Ημιδαρεικὸς (ὁ), жѫmъtate de ѫnŭ dapiкŭ (галбенŭ Перseskŭ). [ἥμισυς, δαρεικός].

'Ημιδεὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, δέομαι] пе жѫmъtate лiпsitŭ пînъ ла întpeгŭ.

'Ημιδιπλοΐδιον (τὸ), ѫnŭ feлŭ de femeeaskъ хaïnъ, жѫmъtate poкe; saŭ =Κολόβιον. [ἥμισυς, διπλοΐς].

'Ημίδουλος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate poбŭ. [ἥμισυς, δοῦλος].

'Ημιδραχμιαῖος, α, ον, чел de гpeѫtate, saŭ прецŭ de...

'Ημίδραχμον (τὸ), жѫmъtate de dpaxmъ. (вezï ші ἡμιτάλαντον). [ἥμισυς, δραχμή].

'Ημιέκτεον, ші 'Ημίεκτον (τὸ), жѫmъtate de eкteŭ. [ἥμισυς, ἑκτεύς, вezï ziч:].

'Ημιέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate Eлenŭ (nѫ desъвîpшitŭ). (вezï ші ἡμιβάρραρος). [ἥμισυς, Ἕλλην].

'Ημιεργὴς, έος, ші 'Ημίεργος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate лѫкpatŭ; [ἥμισυς, ἔργον].

'Ημιετὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de жѫшъtate de anŭ. || (sѫбst:) «'Ημίετες» o жѫmъtate de anѫ. [ἥμισυ, ἔτος].

'Ημίεφθος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, ἕψω] пе жѫmъtate feptŭ.

'Ημιζώνιον (τὸ), жѫmъtate de вpîŭ. [ἥμισυς, ζώνη].

'Ημίζωος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate вiŭ. [ἥμισυς, ζωή].

'Ημίηλος, (saŭ dѫпе алцiï ἡμίειλος) пе жѫmъtate sвîntatŭ ла soape. [ἥμισυς, ἥλιος].

'Ημιθαλής, έος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate, saŭ пе o пapte nѫmaï înвepzitŭ, ='Ετεροθαλής. [ἥμισυ, θάλλω].

'Ημίθαλπτος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate înкълzitŭ. [ἥμισυ, θάλπω].

'Ημιθανὴς, έος (ὁ, ἡ), жѫmъtate-moptŭ. [ἥμισυ, ἔθανον].

'Ημιθέαινα, ης (ἡ), fem: ал лѫï...

'Ημίθεος (ὁ, ἡ), semizeŭ (din tatъ, saŭ din mѫmъ nѫmaï). (вezï ші ἥρως). [ἥμισυς, θεός].

'Ημίθηλυς, εος, υια, υ, пе жѫmъtate femeeskŭ, saŭ femee, ='Ερμαφρόδιτος, saŭ Θηλυδρίας. [ἥμισυς, θῆλυς].

'Ημίθηρ, ηρος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate de tpѫпŭ feapъ (ші чeea-л-алtъ omŭ). [ἥμισυς, θήρ].

'Ημίθνὴς, ητος, ῆτος (ὁ, ἡ), поеt: ='Ημιθανὴς.

'Ημίθνητος (ὁ, ἡ), поеt: пе жѫmъtate mѫpitopŭ, saŭ întp' o zi mѫpitopŭ, ші întp' алta nemѫpitopŭ. [ἥμισυς, θνητός].

'Ημίθραυστος (ὁ, ἡ), жѫmъtate-sпaptŭ, fъpîmatŭ. [ἥμισυς, θράυω].

'Ημιθωράκιον (τὸ), жѫmъtate de za (nѫmaï пaptea de dinainte). (вezï ші γύαλον). [ἥμισυς, θώραξ].

'Ημιουδαῖος (ὁ), пе жѫmъtate (nѫ desъвîpшitŭ) Iѫdeŭ. [ἥμισυς, Ἰουδαῖος].

'Ημικάδιον (τὸ), жѫmъtate de кadŭ (o mъsѫpъ). [ἥμισυς, κάδος. вezï ziч:].

'Ημίκακος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κάκως, пе жѫmъtate pъŭ. [ἥμισυς, κακός].

'Ημίκαυστος(τος) (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate apsŭ. [ἥμισυς, καίομαι].

'Ημίκενος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate deшeptŭ. [ἥμισυς, κενός].

'Ημίκερκος (ὁ, ἡ), чел кѫ коada жѫmъtate, чïѫntŭ de коadъ. [ἥμισυς, κέρκος].

'Ημικεφάλαιον (-φάλιον), ші 'Ημικέφαλον (τὸ), жѫmъtate de кaпŭ. [ἥμισυς, κεφαλή].

'Ημίκλαστος (ὁ, ἡ), жѫmъtate fpîntŭ. [ἥμισυ, κλάω].

'Ημίκλεις, ειδος [ἥμισυς, κλείς], ші 'Ημίκλειστος [ἥμισυ, κλείω], пе жѫmъtate înкisŭ.

'Ημικλήριον (τὸ), жѫmъtate de moшtenipe (кліponomie). [ἥμισυς, κλῆρος].

'Ημίκοπος (ὁ, ἡ), tъïatŭ пе жѫmъtate, saŭ пpin miжлокŭ. [ἥμισυς, κοπή].

'Ημικόριον (τὸ), жѫmъtate de кopŭ (o mъsѫpъ). [ἥμισυς, κόρος, вezï ziч:).

'Ημικόσμιον (τὸ), = 'Ημισφαίριον, жѫmъtatea лѫmiï. [ἥμισυς, κόσμος].

'Ημικοτύλη (ἡ), жѫmъtate de кotiлъ. [ἥμισυς, κοτύλη, вezï ziч:]. [de ѫnde

'Ημικοτυλιαῖος, α, ον, de o potpiвъ кѫ...

'Ημικοτύλιον (τὸ), ='Ημικοτύλη.

'Ημίκραιρα (ἡ), [ἥμισυς, κραῖρα] поеt: în локŭ de ἡμικέφαλον; ші = кѫ

'Ημικρανία (ἡ), dȣpepe de жȣmъtate de капȣ̆. [ἡμικράνιον]. [de ȣnde

'Ημικρανικὸς, ἡ, ὸν, пътimaшȣ̆ de dȣpepea de жȣmъtatea капȣлȣĭ.

'Ημικράνιον (τὸ), жȣmъtate de капȣ̆. [ἥμισυς, κρᾶνον].

'Ημίκρης, ητος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate Kpeteanȣ̆. [ἥμισυς, Κρής].

'Ημικύαθος (ὁ, ἡ), жȣmъtate de кiatȣ̆ (ȣnȣ̆ felȣ̆ de mъsȣpъ). [ἥμισυς, κύαθος, bezĭ ziч:].

'Ημικύκλιον (τὸ), semiчеркȣ̆, saȣ̆ жȣmъtate de черкȣ̆. (iap прinч: neȣt: ал лȣĭ...

'Ημικύκλιος (ὁ, ἡ), чел în formъ de semiчеркȣ̆. || (sȣвst:) op че este konstpȣitȣ̆, saȣ̆ întokmitȣ̆ în formъ de semiчеркȣ̆. [ἡμίκυκλος]. [de ȣnde

'Ημικυκλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felȣл semiчеркȣлȣĭ.

'Ημίκυκλος (ὁ, ἡ), = 'Ημικύκλιος. || (sȣвst:)='Ημικύκλιον. [ἥμισυς, κύκλος].

'Ημικυλίνδριον (τὸ), ші 'Ημικύλινδρος (ὁ), semiчiлindpȣ, saȣ̆ жȣmъtate de чiлindpȣ. [ἥμισυς, κύλινδρος, bezĭ ziч:].

'Ημικύων, υνος, (ὁ, ἡ), чел пе жȣmъtate кîĭne, ші жȣmъtate алтȣ̆ чева. [ἥμισυς, κύων].

'Ημιλέπιστος, ші 'Ημίλεπτος (ὁ, ἡ), поet: [ἥμισυ, λεπίζω, ші λέπω] пе жȣmъtate skosȣ̆ din коажъ (de оȣ̆, ші чл:).

'Ημίλευκος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate алвȣ̆, ші жȣmъtate de алтъ faцъ. [ἥμισυς, λευκὸς].

'Ημιλιτριαῖος, α, ον, чел кȣ греȣtate, saȣ̆ прецȣ̆ de...

'Ημιλίτριον, ші 'Ημίλιτρον (τὸ), о жȣmъtate de лitpъ. [ἥμισυς, λίτρα].

'Ημίλουτος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate лъȣtȣ̆, skълdatȣ̆. (ἥμισυ, λούομαι].

'Ημιλοχία (ἡ), жȣmъtate de о чеatъ ostъшaskъ de о sȣtъ, (saȣ̆ Лat:) de чentȣpie. [ші

'Ημιλοχίτης, ου (ὁ), къпitanȣ̆ de жȣmъtate de чentȣpie. (bezĭ ші διμοιρίτης). [ἥμισυς, λόχος].

'Ημιμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate înвъцatȣ̆. [ἥμισυς, μανθάνω].

'Ημιμανὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate neвȣnȣ̆. [ἥμισυς, μαίνομαι].

'Ημιμάραντος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate вештежitȣ̆. (ἥμισυς, μαραίνομαι].

'Ημιμάσητος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate mestekatȣ̆. [ἥμισυ, μασάομαι].

'Ημιμέδιμνον (τὸ), жȣmъtate de вaniцъ. [ἥμισυς, μέδιμνος].

'Ημιμεθὴς, έος, ші 'Ημιμέθυσος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate вeatȣ̆. [ἥμισυ, μέθη, καὶ μεθύω].

'Ημιμερὴς, έος (ὁ, ἡ), înпърцitȣ̆ în doъ жȣmъtъцĭ. [ἥμισυ, μέρος].

'Ημίμεστος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate плinȣ̆. [ἥμισυ, μεστός].

'Ημίμετρον (τὸ), жȣmъtate de mъsȣpъ. [ἥμισυ, μέτρον].

'Ημιμηνιαῖος, α, ον, чел de о жȣmъtъte de лȣnъ. [ἥμισυς, μήν].

'Ημιμναῖον (τὸ), жȣmъtate de minъ. [din

'Ημιμναῖος, α, ον, чел de греȣtate, saȣ̆ прецȣ̆ de о жȣmъtate de minъ. [ἥμισυς, μνᾶ].

'Ημιμοιριαῖος, α, ον, чел кȣ întindepe de о жȣmъtate de градȣ̆ (цеографiкȣ̆). [ἥμισυς, μοῖρα].

'Ημιμοίριον, ші 'Ημιμόριον (τὸ), жȣmъtate пaptea вре ȣnȣĭ лȣкрȣ. [ἥμισυς, μοῖρα, ші μόριον].

'Ημιμόχθηρος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate ръȣ̆. [ἥμισυς, μοχθηρός];

'Ημίνα, ης (ἡ),='Ημίεκτον, ші 'Ημικοτύλιον. [ἥμισυς].

'Ημίνηρος (ὁ, ἡ), (пеште) пе жȣmъtate (potpiвit) sъpatȣ̆. [ἥμισυς, νεαρός].

'Ημιξέστιον, ші 'Ημίξεστον (τὸ), жȣmъtate de ksestȣ̆ (о mъsȣpъ de капачitate). [ἥμισυς, ξέστης, bezĭ ziч:].

'Ημίξεστος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate ръzȣitȣ̆, saȣ̆ чĭоплitȣ̆. [ἥμισυ, ξέω].

'Ημίξηρος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate ȣskatȣ̆. [ἥμισυς, ξηρός].

'Ημιξύρητος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate pasȣ̆. [ἥμισυς, ξηράω].

'Ημιοβόλιον (τὸ), жȣmъtate de оволȣ̆. [ἥμισυς, ὀβολός].

'Ημιολιασμὸς (ὁ), fiinцъ de о кîtime de...

'Ημιόλιος, α saȣ̆ ος, ον, ші 'Ημίολος (ὁ, ἡ), копрinzъtopȣ̆ de ȣnȣ̆ întpeгȣ̆, ші de жȣmъtatea лȣĭ (sп: е: nȣmъpȣл de 3 în релацie кȣ doъ, bezĭ ші ἐπίτριτος). || (sȣвst:) 'Ημιολία, saȣ̆ 'Ημιόλιον (se înц: ναῦς, saȣ̆ πλοῖον), ȣnȣ̆ felȣ̆ de iȣte-плȣtitoape корaвie (овiч: tîлхъpeaskъ), каре авеа ȣnȣ̆ шipȣ̆ ші жȣmъtate de вîsле. [ἥμισυ, ὅλον].

'Ημιονεία (ἡ), (se înц: κόπρος)='Ημιονίς, fem: ал лȣĭ

'Ημιόνειος, α, ον, de katîpȣ̆. «Ζεῦγος—». Лкs: компȣsȣ̆, saȣ̆ tpasȣ̆ de katîpĭ. [ἡμίονος].

'Ημιονηγὸς (ὁ, ἡ), kondȣкъtopȣ̆ de katîpĭ, katîpapȣ̆. [ἡμίονος, ἡγοῦμαι].

'Ημιονικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ημιόνειος. [ші

'Ημιόνειον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ,= Ἄσπληνον, ші Σκολοπένδριον. [ші

*

'Ημιονὶς, ίδος (ἡ), валігъ de katîpŭ. [ші
'Ημιονίτης, ου (ὁ), ші 'Ημιονῖτις, ιδος (ἡ), ='Ημιόνειος. «Ἵππος—». Stp: iапъ кѹ katîpŭ în пînteче. || (sѹвst:) = 'Ημιόνιον. [din
'Ημίονος (ὁ, ші ἡ), katîpŭ. [ἥμισυς, ὄνος].
'Ημίοπος (ὁ, ἡ), чел кѹ гъѹрї пе жѹмъtate (dekît алтѹл). »Αὐλὸς—». At: [ἥμισυς, ὀπή].
'Ημίοπτος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate fpintŭ. [ἥμισυς, ὀπτός].
'Ημιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate înкегatŭ, апъtosŭ. «'Ωὸν ἡμιπαγές». Iпкр: 2) (вasŭ de плѹtipe, ші чл:) пе жѹмъtate înкеїatŭ, nesъвîршitŭ. [ἥμισυς, πήγνυμι].
'Ημιπαίδευτος (ὁ, ἡ), ='Ημιμαθής. [ἥμισυ, παιδεύομαι].
'Ημιπέλεκον (τὸ), sekѹръ nѹmaї кѹ ѹnŭ tъiшŭ. [ἥμισυς, πέλεκυς].
'Ημιπέπανος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate коптŭ, кam nекоптŭ. [ἥμισυς, πεπανός].
'Ημίπεπτος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate feptŭ, saŭ mistѹitŭ, saŭ коптŭ, кam крѹdŭ. [ἥμισυ, πέπτω].
'Ημιπηχυαῖος, α, ον, ші 'Ημίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел кѹ întindepe de o жѹмъtate de кotŭ. [ἥμισυς, πῆχυς].
'Ημίπλεθρον (τὸ), жѹмъtate de поronŭ. [ἥμισυ, πλέθρον].
'Ημιπληγία (ἡ), ='Ημιπληξία. [ші
'Ημιπληκτικὸς, ὴ, ὸν, пъtimaшŭ de (sѹпѹsŭ ла) emiплeksie. [ші
'Ημιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate ловitŭ, ръnitŭ; (med:) пъtimaшŭ, saŭ ловitŭ de emiплeksie, (damвла пе жѹмъtatea tрѹпѹлѹї, saŭ ла o парte nѹmaї, nѹ întpeaгъ). [ші
'Ημιπληξία (ἡ), emiплeksie, saŭ апоплeksie (damвла) пе жѹмъtatea tрѹпѹлѹї, saŭ ла o парte nѹmaї, nѹ întpeaгъ. [ἥμισυ, πλήττω].
'Ημιπλήρωτος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate ѹmплѹtŭ. [ἥμισυ, πληρόω].
'Ημιπλίνθιον (τὸ), жѹмъtate de къръmidъ. [ἥμισυς, πλίνθος].
'Ημίπνικτος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate înnекatŭ, saŭ sѹгрѹmatŭ. [ἥμισυ, πνίγομαι].
'Ημίπνοος, -ους (ὁ, ἡ), чел кѹ жѹмъtate de sѹfлape, пе жѹмъtate moptŭ. [ἥμισυς, πνοή].
'Ημιπόδιον (τὸ), жѹмъtate de пiчорŭ. (mъsѹръ). [ἡμίπους].
'Ημίπολος (ὁ), жѹмъtatea полѹлѹї, semiгловѹл черѹлѹї. [ἥμισυς, πόλος].
'Ημιπόνηρος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate ръŭ, saŭ віклеanŭ. [ἥμισυς, πονηρός].
'Ημίπους, οδος, (ὁ), ='Ημιπόδιον. [ἥμισυς, ποῦς].
'Ημίπτωτος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate къzѹtŭ. [ἥμισυ, πίπτω].
'Ημιπύργιον (τὸ), tѹрnŭ în fopmъ de semiчеркŭ. [ἥμισυς, πύργος].
'Ημίπυρος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate înfoкatŭ. [ἥμισυς, πῦρ].
'Ημίπυῤῥος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate (nѹ totŭ) вълanŭ, рошкatŭ. [ἥμισυς, πυῤῥός].
'Ημιπύρωτος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate apsŭ. [ἥμισυ, πυρόω].
'Ημιρόμβιον (τὸ), ѹnŭ feлŭ de хiрѹрцiкъ легъtѹръ (în fopmъ nѹ de totŭ pomвoidъ). [ἥμισυς, ῥόμβος, вezї ziч:].
'Ημιῤῥαγής, έος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate кръпatŭ, рѹптŭ. [ἥμισυ, ῥήγνυμι].
'Ημιῤῥόπως, [ἥμισυς, ῥοπὴ] adв: пе жѹмъtate, кѹmпъtat, nѹ de odatъ (гръmadъ).
'Ημίῤῥυπος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate (nѹ de totŭ) soїosŭ. [ἥμισυς, ῥύπος].
'Ημισάκιον (τὸ), жѹмъtate (saŭ mikŭ) saкŭ. [ἥμισυς, σάκος].
'Ημισάλευτος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate клеtinatŭ. [ἥμισυ, σαλεύω].
'Ημισαπὴς, έος (ὁ, ἡ), жѹмъtate пѹtpedŭ. [ἥμισυ, σήπω].
'Ημίσεια (ἡ), fem: ал лѹї ἥμισυς. || (ка sѹвst: se înц: μοῖρα, saŭ μερίς) жѹмъtate. «'Εξ ἡμισείας». Tѹч:
'Ημίσεον (τὸ), =Ἥμισυ.
'Ημίσευμα (τὸ), жѹмъtъцitѹръ, saŭ жѹмъtate din чева. [din
'Ημισεύω, віit: -εύσω, жѹмъtъцeskŭ; înпарцŭ; înпѹцinezŭ; (ші nestp:) sîntŭ înпърцitŭ пе жѹмъtate, жѹмъtъцitŭ. [ἥμισυς].
'Ημισίκλιον (τὸ), жѹмъtate de siклѹ. [ἥμισυς, σίκλος, вezї ziч:].
'Ημίσοφος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate (nѹ desъвîршit) înцелeптŭ, înвъцatŭ. [ἥμισυς, σοφός].
'Ημίσπαστος (ὁ, ἡ), пе жѹмъtate smѹлsŭ, sѹрпatŭ, despъdъчinatŭ. [ἥμισυ, σπάω].
'Ημισπιθαμιαῖος, α, ον, чел de o жѹмъtate de палmъ. [ἥμισυς, σπιθμμή].
'Ημισταδιαῖος, α, ον, чел de o жѹмъtate de stadiŭ. [din
'Ημιστάδιον (τὸ), жѹмъtate de stadiŭ. [ἥμισυ, στάδιον].
'Ημιστατὴρ (ὁ), жѹмъtate de statepŭ (гpeѹtate, saŭ monetъ). [ἥμισυς, στατὴρ, вezї ziч:]
'Ημιστίχιον (τὸ), ші 'Ημίστιχος (ὁ), жѹмъtate de вepsŭ. [ἥμισυς, στίχος].
'Ημιστρατιώτης, ου (ὁ), пе жѹмъtate o-

staшŭ. [ἥμισυς, στρατιώτης].

'Ημιστρόγγυλος (ὁ, ἡ), пе жѫmatate (nѫ de totŭ) potѫndŭ. [ἥμισυς, στρογγύλος].

Ἥμισυς, εως, ші ἡμίσεος -ους (εια, υ), жѫmъtate. «'Ημίσει ἐν χρόνῳ». Om: «Οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων». Ksn: «Τριῶν ἥμισυ σταδίων». Stp: || (sѫвst:) «Τὸ ἥμισυ». пaptea жѫmъtate. «Ἄμφω τὰ ἡμίση». Лкs:

'Ημισφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate înжѫnгĭatŭ. [ἥμισυς, σφαγή].

'Ημισφαίριον (τὸ), жѫmъtatea глобѫлѫĭ. [ἥμισυς, σφαῖρα].

'Ημιτάλαντον (τὸ), жѫmъtate de talantŭ. «Τέταρτον— ». Ep: tpeĭ ші жѫmъtate, ad: dѫпе tpeĭ întpeцĭ ші ал пatpѫлea жѫmъtate. (iap ла îm: din прot:) «Πέντε ἡμιτάλαντα». Dm: doĭ ші жѫmъtate talanцĭ. (ачееашĭ пропорцie se пъzeшte în toate nѫmeле însemn: de kîtime, компѫse din ἥμισυ). [ἥμισυ, τάλαντον]

'Ημιτάριχος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate (кѫ mъsѫpъ) sъpatŭ, пъstpъmatŭ. [ἥμισυς, τάριχος].

'Ημιτέλεια (ἡ), eptape de жѫmъtate de daждie, saŭ глоавъ. [ші

'Ημιτέλειος, α, ον, пе жѫmъtate desъвîpшitŭ. [ἥμισυς, τέλειος].

'Ημιτέλεστος, ші 'Ημιτελὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate isпpъвitŭ. [ἥμισυς, τελέω].

'Ημιτετράγωνος (ὁ, ἡ), чел жѫmъtate de ѫnŭ пъtpatŭ. [ἥμισυ, τετράγωνον).

'Ημίτμητος (ὁ, ἡ), = 'Ημίτομος, tъĭatŭ пе жѫmъtate. [ші

'Ημιτόμης, ші 'Ημιτομίας, ου, (ὁ), = 'Ημίτμητος; (iap пaptik:) = Εὐνοῦχος. [ші

'Ημιτόμιον (τὸ), = 'Ημίτομον. [ші

'Ημίτομος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, τέμνω] tъĭatŭ пе din doъ; saŭ din кape s' a tъĭat жѫmъtate. || (sѫвst:) 'Ημίτομον (τὸ), жѫmъtate, o пapte din чеea че s' a tъĭat în doъ, sп: e: semiглобŭ, ші чл: (xipѫpц:) = 'Ημιρόμβιον.

'Ημιτονιαῖος, α, ον, de o potpівъ кѫ ѫnŭ

'Ημιτόνιον (τὸ), жѫmъtate de ѫnŭ tonŭ mѫsikaлŭ, = 'Ημίφωνον. [din

'Ημίτονος (ὁ, ἡ), = 'Ημίφωνος. [ἥμισυς, τόνος].

'Ημίτραυλος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate (nѫ de totŭ) пeлtikŭ, saŭ гînгaвŭ. [ἥμισυς, τραυλός].

'Ημιτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate fpeкatŭ, posŭ; (desпpe xaĭne пѫptate) кam înвeкitŭ. [ἥμισυ, τρίβω].

'Ημιτρίγωνος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate (nѫ de totŭ) tpiгonŭ, tpiѫnгĭŭ. || 'Ημιτρίγωνον (τὸ), жѫmъtatea ѫnѫĭ tpiѫnгiŭ. [ἥμισυς, τρίγωνος].

'Ημιτριταῖος, α, ον, (прinч: πυρετός) fpiгѫpĭ, a ле кърора пepioade вin ѫnѫл în toate zileле, ші алtѫл ла doъ zile (пе жѫmъtate de a tpeia zi). [ἥμισυς, τρίτος].

'Ημιτύβιον, ші (aвѫs:) 'Ημιτύμβιον, ου (τὸ), вasma, saŭ шtepгapŭ, ші алteле dintp' o dъinoasъ пînzъ de inŭ (Eцint:)

'Ημιτύμβιον, (τὸ), жѫmъtate de (saŭ mikŭ) mopmîntŭ. [ἥμισυς, τύμβος).

'Ημίυπνος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate adopmitŭ. [ἥμισυς, ὕπνος].

'Ημιφαὴς, ші 'Ημιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лѫminosŭ, saŭ въzѫtŭ пе жѫmъtate. [ἥμισυς, φάος, ші φάινω].

'Ημιφάλακρος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtatea капѫлѫĭ плешѫвŭ. [ἥμισυς, φαλακρὸς].

'Ημιφάριον (τὸ), [ἥμισυς, φᾶρος] ѫnŭ feлŭ de пînzъtѫpъ, saŭ xaĭnъ, жѫmъtate de poкe, saŭ fѫstъ, поaлъ, ші чл:

'Ημίφατος (ὁ, ἡ), = Ἥμισυς. (вezĭ ші διφάσιος). [ἥμισυς, φάινω].

'Ημίφαυλος (ὁ, ἡ), = 'Ημιπόνηρος. [ἥμισυς, φαῦλος].

'Ημίφαυστος (ὁ, ἡ), [ἥμισυς, φαῦσις] пе жѫmъtate nѫmaĭ лѫminatŭ.

'Ημιφλεγής, έος, ші 'Ημίφλεκτος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate apsŭ. [ἥμισυ, φλέγω].

'Ημιφόρμιον (τὸ), кошnічоаръ. (вezĭ ші ἡμισάκιον). [ἥμισυς, φορμός],

'Ημίφρακτος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate înгpъditŭ, întъpitŭ, asiгѫpatŭ. [ἥμισυ, φράττω].

'Ημιφυὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate pesъpitŭ; (fir:) neisвѫtitŭ. [ἥμισυς, φυή].

'Ημίφωνος (ὁ, ἡ), чел че ape, skoate (saŭ este компѫsŭ din) жѫmъtate de гласŭ. || (sѫвst:) 'Ημίφωνον (τὸ), (mѫsik:) = 'Ημιτόνιον; (Грam:) nesъвîpшitŭ вокалŭ. [ἥμισυς, φωνή].

'Ημίχλωρος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate вepde, кam пълitŭ. [ἥμισυς, χλωρός].

'Ημιχοαῖος, α, ον, = 'Ημίχοος.

'Ημιχοινίκιον (τὸ), жѫmъtate de xenikŭ. [ші

'Ημιχοίνικος, ші 'Ημιχοῖνιξ, ικος, (ὁ, ἡ), копpinzъtopŭ, saŭ înкъпъtopŭ de ѫnŭ || 'Ημιχοίνικον (τὸ), = 'Ημιχοινίκιον. [ἥμισυς, χοῖνιξ, вezĭ ziч:].

'Ημιχολώδης, εος (ὁ, ἡ), пе жѫmъtate, пѫцin вeninosŭ, saŭ neкъжiчĭosŭ. [ἥμισυς, χολώδης].

'Ημίχοος-ους (ὁ, ἡ), копpinzъtopŭ, saŭ înкъпъtopŭ de ѫnŭ || 'Ημίχοον (τὸ), жѫmъtate de xoŭ. [ἥμισυς, χόος-οῦς, вezĭ ziч:].

'Ημιχόριον (τὸ), жѫmъtate de xopŭ. [ἥμισυς, χορός].

'Ημίχρηστος (ὁ, ἡ), чел пе жѫmъtate de

întpeвȣinцat, saȣ вȣnȣ, de tpeaвъ. [ἥμισυς, χρηστὸς].

'Ημίχρυσος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate (nȣ de totȣ) de aȣpȣ. [ἥμισυς, χρυσός].

'Ημίχωστος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate ȣmплȣtȣ кȣ (înгpoпatȣ în) пъmîntȣ. [ἥμισυ, χώννυμι].

'Ημιψυγὴς,έος, ші 'Ημίψυκτος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, ψύχω] пе жȣmъtate sвîntatȣ, saȣ pъчitȣ.

'Ημιωβολιαῖος, α, ον, чел în пpeцȣ de ȣnȣ

'Ημιωβόλιον, ші 'Ημιώβολον (τὸ), о жȣmъtate de оволȣ. [ші

'Ημιώβολος (ὁ), = 'Ημιωβόλιον. [ἥμισυς, ὀβολός].

'Ημιώριον (τὸ), о жȣmъtate de чeasȣ. [ἥμισυς, ὥρα].

'Ημὸς, ἡ, ὸν, поet: în локȣ de ἡμέτερος.

Ἦμος [ἦμαρ], поet: adв: timп: кînd; (pap) пе кînd. «Ἦμος... τῆμος.» Іл: А: 475—477: (ші în парл:) «Ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρεν». Апл:

Ἤμπισχον, nex: 2: ал лȣĭ ἀμπέχω, saȣ прел: ал лȣĭ ἀμπίσχω.

Ἤμπλακον, поet: nex: 2: ал лȣĭ ἀμπλακίσκω.

'Ημπόλησα, nex: 1: ал лȣĭ ἐμπολέω.

'Ημυόεις, εσσα, εν, плекatȣ, повîpnitȣ. 2) кam înкisȣ (окĭȣ, saȣ вȣze). [din

'Ημύω [ἀ, μύω], вiit:-ύσω, поet: mъ плекȣ, mъ повîpneskȣ; (пpin întind:) staȣ sъ kazȣ; (пpin ȣpm:) kazȣ; (fir:) mopȣ.

Ἤμων, прел: ал лȣĭ ἀμάω.

Ἥμων [ἵημι], ονος (ὁ), поet: asвîpлitopȣ de sъцeцĭ, ші чл: (аркашȣ, лъnцашȣ, пръштiашȣ, ші чл:).

Ἤν коniȣnкц: în локȣ de ἐὰν (обiч. кȣ sȣп:)«Ἤν μή» daка nȣmaĭ. «Ἤν κάι». de ші.

Ἤν, intepiекц: saȣ adв: (pap) în локȣ de ἠνί, ĭatъ.

Ἦν, ак: sinг: fem: ал pелat: ὅς.

Ἦν, поet: în локȣ de ἑήν, ак: sinг: fem: ал поses: ἑός.

Ἦν, 1: ші maĭ des a 3: sinг: пeps: a прел: лȣĭ εἰμὶ.

Ἦν, поet: ші At: în локȣ de ἔφην 1: sinг: пeps: de nex: ал лȣĭ ἠμί. nȣmaĭ în fp: «Ἦν δ'ἐγώ.» Плt: (вezĭ ші ἦ).

'Ηναγκασμένως, adв: (de пaptч:) siлit, de nevoĭe. [ἀναγκάζομαι].

'Ηναίδηκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἀναιδέω.

'Ηναίνετο, прел: ал лȣĭ ἀναίνομαι.

Ἤναξα, nex: 1: ал лȣĭ ἀνάσσω.

Ἤναρα, saȣ Ἤναρον, nex: 1: saȣ 2: ал лȣĭ ἐναίρω.

Ἤνεικα Ion: în локȣ de ἤνεγκα.

'Ηνεκέως, adв: поet: în mape (nemъpцinitъ) întindepe. [din

'Ηνεκής, έος (ὁ, ἡ), [ἐνέγκω] поet: nemъpцinit întinsȣ; nekontenitȣ, = Διηνεκής. || (sȣвst:) 'Ηνεκές, în локȣ de...

'Ηνεκῶς, adв: ='Ηνεκέως, ші Διηνεκῶς, nekontenit.

'Ηνέμιον (τὸ), ='Ανεμώνη.

'Ηνεμόεις, εσσα, εν, поet: în локȣ de 'Ανεμόεις, ='Ανεμώδης; (пpin întind:) 'naлtȣ (проп: ші fir:).

'Ηνεμόφοιτος (ὁ, ἡ), поet: ȣmвлъtopȣ 'naлt în вîntȣ, saȣ кȣ iȣцeaлъ de вîntȣ. [ἄνεμος, φοιτάω].

'Ηνεμόφωνος (ὁ, ἡ), поet: вîжiitopȣ ка вîntȣл. [ἄνεμος, φωνή].

'Ηνέῳγα, ші ἠνέῳγμαι At: în локȣ de ἀνέῳγα, шĭ ἀνέῳγμαι, tpe de кȣ:, ші

'Ηνεῴχθην, nex: пas: ал лȣĭ ἀνοίγω.

Ἦνθον, Dop: în локȣ de ἦλθον, nex: ал лȣĭ ἔρχομαι.

'Ηνὶ, intepiекц: apъt: = 'Ιδοὺ, ĭatъ.

'Ηνία (ἡ), (în цen:) кȣpea; (пaptiк:) кȣpeaoa fpîȣлȣĭ; (ші пpin întind:) fpiȣ(проп: ші fir:) «'Αφ' ἡνίας» Кавал: din dpeaпta sпpe stînгa. «'Εξ ἡνίας». din stînгa sпpe dpeaпta. (ші fir:) «Παρ' ἡνίαν ποιεῖν.» Fлstp: ='Αφηνιάζειν, ші 'Απειθεῖν. [de ȣnde

'Ηνιάζω, вiit: -άσω, înfpînezȣ.

Ἤνιγμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ αἰνίσσομαι.

'Ηνίδε, intepiекц: apъt: în локȣ de ἠν' ἴδε, ĭatъ вezĭ:

'Ηνίκα [ἦ], adв: timп: pелat: кînd (вezĭ ші πηνίκα, ші τηνίκα).

'Ηνίον (τὸ), (întpeв: nȣmaĭ ла îm:) în локȣ de ἡνία, кȣpea; fpîȣ.

'Ηνιοποιεῖον (τὸ), пръвълie de кȣpeлapȣ, saȣ fъкъtopȣ de хamȣpĭ. [ші

'Ηνιοποιέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ...

'Ηνιοποιὸς (ὁ, ἡ), кȣpeлapȣ, saȣ fъкъtopȣ de fpîne, хamȣpĭ, ші чл: [ἡνίον, ποιός].

'Ηνιοστροφέω-ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ ак:) dipiцezȣ кȣ fpîne, saȣ хъцȣpĭ. [din

'Ηνιοστρόφος (ὁ, ἡ), = 'Ηνίοχος. [ἡνία, στροφή].

'Ηνιοχεία (ἡ), tpeaвa вizitiȣлȣĭ, ші чл: [ші

'Ηνιοχεὺς, έως (ὁ), поet: în локȣ de ἡνίοχος. [din

'Ηνιοχεύω, вiit: -εύσω, ші

'Ηνιοχέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiȣ fpîneлe, saȣ хъцȣpiлe; (пpin ȣpm:) sîntȣ вizitiȣ; (fir: stpъm:) dipiцezȣ, гȣвepnezȣ. [ἡνίοχος]. [de ȣnde

'Ηνιόχησις, εως, ші

Ἠνιοχία (ἡ), = Ἠνιοχεία. [ші

Ἠνιοχικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitѫ вizitiѫлъї; folositorѫ, saѫ îndemînatikѫ ла mînape кѫ fpîne. [din

Ἠνίοχος (ὁ, ἡ), [ἡνία, ἔχω] вizitiѫ, saѫ direktorѫ de trѣsѫrѣ; (în ɥen: fir:) direktorѫ, гѫвernorѫ, kîrmѫitorѫ.

Ἠνίπαπε, noet: a 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лъї ἐνίπτω.

Ἦνις [ἔνος], ιος (ἡ), noet: de ѫnѫ anѫ. «Βοῦς —». Om:

Ἤνον, noet: прел: ал лъї Ἄνω = Ἀνύω.

Ἠνορέη (ἡ), noet: Ion: în локѫ de Ἀνορέα = Ἀνδρία, вѣрвѣцie.

Ἤνοχα, tpe: de кѫ: ал лъї φέρω din ἐνέχω. (маї întpeв: ἐνήνοχα).

Ἤνοψ, οπος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ὄψ] întѫпекъtorѫ (лѫъtorѫ) de вedepї кѫ лѫmina sa, foapte stpълѫчїosѫ. (вezї ші νῶροψ).

Ἤνπερ, koniѫnкц: daka însъ, daka кѫ toate ачestea

Ἤνπερ, ші Ἠνπεροῦν, ак: sinr: fem: de ὅσπερ -οῦν.

Ἤνσει Dop: în локѫ de ἤνθει, 3: sinr: neps: de прел: ал лъї ἀνθέω.

Ἤντεον, noet: прел: ші ἤντηκα, tpe: de кѫ: ал лъї ἀντάω (-έω).

Ἤνυστρον (τὸ), [ἀνύω] ал патрѫлеа пînteче ал рѫmegътoapелор вite.

Ἠνώγεα, Ion: ші ἠνώγεον, saѫ ἤνωγον, noet: прел: ал лъї ἄνωγα.

Ἠνώρθουν, ші Ἠνώχλουν, At: прел: ал лъї ἀνορθόω, ші ἐνοχλέω.

Ἧξα, nex: 1: ал лъї ἄγνυμι.

Ἥξα, nex: 1: ал лъї ᾄσσω, saѫ ἀΐσσω.

Ἧξις, εως (ἡ), [ἥκω] noet: în локѫ de ἄφιξις, вenipe.

Ἠοῖ, noet: dat: sinr: ал лъї ἠώς.

Ἠοῖος, α saѫ η, ον, noet: Ion: în локѫ de ἐῷος, чел de dimineaцъ, saѫ pesъpiteanѫ. ‖ (sѫвst:) Ἠοίη (ἡ), (se înц: ὥρα) timпѫл de dimineaцъ, pesъpitѫл.

Ἧομεν, noet: 1: îm: neps: de прел: ал лъї εἶμι.

Ἠόνηκα, tpe: de кѫ: ал лъї αἰονάω.

Ἠόνιος, α, ον, noet: în локѫ de (ші маї întpeв:) ἠϊόνιος, чел dѫпе цъpтѫл тъpїї. Ψάμμος —». Enгp: [ἠϊών].

Ἠπανάω(-έω)-ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskѫ de лiпsъ. [din

Ἠπανία (ἡ), Dop: în локѫ de σπάνις, лiпsъ.

Ἠπάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, noet: = Ἠπιάω, лекѫїeskѫ; dpepѫ; kîrпeskѫ.

Ἧπαρ, ατος, (τὸ), fikatѫ; (noet:) чea маї podoasъ napte a пъmîniѫлъї. (вezї ші οὖθαρ). [de ѫnde

Ἡπατήριος (ὁ, ἡ), =(saѫ грeш: în локѫ de) Ἠπητήριος; (de ѫnde) «Ἡπατήρια (se îndpent: Ἠπητήρια) φάρμακα», Алекs: Трал: moitoape, notolitoape. [ші

Ἡπατίζω, вiit: -ίσω, seamъnѫ кѫ fikatъл, amѫ laца fikatѫлъї. [ші

Ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, pелativѫ кѫ (saѫ пътimaѫ de) fikatѫ. [ші

Ἡπάτιον (τὸ), dim: ал лъї ἧπαρ, liкъцelѫ. [ші

Ἡπατίτης, ου (ὁ), ші Ἡπατῖτις, ιδος (ἡ), =Ἡπατικὸς. ‖ (sѫвst: върв:) вoалъ de fikatѫ; (fem:) ѫnѫ гelѫ de preцioasъ niatpъ; ші o лекѫitoape плантъ.

Ἡπατοειδής, ές (ὁ, ἡ), чел în гelѫл, saѫ forma fikatѫлъї. [ἧπαρ, εἶδος].

Ἧπατος (ὁ), ѫnѫ гelѫ de пеште (кѫ прea маре fikatѫ). [ἧπαρ].

Ἡπατοσκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ ѫitѫ ла (каѫtѫ) fikatъл вitелор жepтfite ка пpeînsemnътorѫ de чева. [ші

Ἡπατοσκοπία(ἡ), каѫtapea fikatѫлъї жepтfелор. [din

Ἡπατοσκόπος (ὁ, ἡ), oвѕepвътorѫ (къѫtътorѫ) de fikatъл жepтfелор, ші пpeвestitorѫ dintp' aчeasta de вiitorѫ. [ἧπαρ, σκοπός].

Ἡπατουργὸς (ὁ, ἡ), noet: tъїetorѫ (desmѫdѫлътorѫ) de fikatѫ пentpѫ пpeкѫпoштinцъ de вiitorѫ, = Ἡπατοσκόπος. [ἧπαρ, ἔργον].

Ἡπατοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъпînkѫ fikaцї. [ἧπαρ, φάγω=τρώγω].

Ἤπαφε, noet: 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лъї ἀπαφίσκω.

Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, noet: слѫвѫ, пепѫtinчosѫ; saѫ вlîndѫ. [ἀ, πέδον, saѫ ἥπιος]. [de ѫnde

Ἠπεδανόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: (акt:) слъвeskѫ, fakѫ пепѫtinчosѫ.

Ἠπειγμένως [ἐπείγω], adв: (de napтч:), кѫ прiпъ, гръвit, siлit.

Ἠπειρογενὴς, ές (ὁ, ἡ), пъskѫtѫ пе ѫskatѫ, în konцinѫtѫ. [ἤπειρος, γείνω].

Ἠπειρόθεν, adв: de ла ѫskatѫ, saѫ konцinѫtѫ. [din

Ἤπειρος (ἡ), [ἀ, πέρας] konцinѫtѫ, ѫskatѫ (în pелaцie кътpe маре ші insѫле); (прinч:) Asia; (dap napтik:) Enipъл (провinцie a Eладеї). [de ѫnde

Ἠπειρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakѫ маpea konцinѫtѫ, saѫ ѫneskѫ o insѫлъ кѫ ѫskatъл. [ші

'Ηπειρώτης, ου (ὁ), концinъteanъ, локъitоръ de ъskatъ, saъ ал провinцii Епiрълъї, Епiротъ. [de ъnde

'Ηπειρωτικὸς, ὴ, ὸν, релatiвъ къ концinъtъл, saъ къ Епiроцiї. [ші

'Ηπειρῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї'Ηπειρώτης.

Ἤπειτα, поet: în локъ de ἔπειτα.

Ἤπερ, коniъnкц: (dъпе компар:) în локъ de ἤ.

Ἥπερ, fem: ал лъї ὅσπερ.

Ἦπερ, dat: sinг: fem: ал лъї ὅσπερ. || (ка adв:) de ъnde; прекъm. (вezї ὅσπερ).

'Ηπερόπευμα (τὸ), поet: miжлокъ de înшелъчїъne, amъцitъръ. [ἠπεροπεύω].

'Ηπεροπεὺς, έως (ὁ), поet: amъцitоръ. [ἀπεροπός. Анкр].

'Ηπερόπευσις, εως (ἡ), поet: amъцiре. [ші

'Ηπεροπευτὴς, οῦ (ὁ), поet: = 'Ηπεροπεύς. [din

'Ηπεροπεύω, вiit: -εύσω, поet: amъцeskъ, skoцъ din minцї. [ἠπεροπεύς].

'Ηπεροπῆα, Ion: ак: ал лъї ἠπεροπεύς. [de ъnde

'Ηπεροπηὶς, ίδος (ἡ), поet: amъцitoape. «Τέχνη—» Полien: meштешъгъ de a înшела (прin stpateцeme).

'Ηπήσασθαι, поet: nex 1: de inf: ал лъї ἠπάομαι.

'Ηπητήριον (τὸ), ='Ακέστρα, акъ (de кîрпачї, ші чл:) ъndpea. (прinч: neъt; ал лъї

'Ηπητήριος (ὁ, ἡ), foлositоръ ла dpeцepe; лекъiре; кîрпiре. (вezї ші ἡπατήριος). [ші

'Ηπητής, οῦ (ὁ), dpesъtоръ; кîрпачїъ. [ші

'Ηπήτρια (ἡ), fem: ал лъї ἠπητής.

'Ηπήτριον (τὸ), = 'Ηπητήριον. [ἠπάομαι].

'Ηπιαλάω-ῶ, вiit: -ήσω, пъtimeskъ de fpiгъpї tpemъpъtoape. [ші

'Ηπιάλης, ητος (ὁ), преа pap în локъ de ἐφιάλτης. [din

'Ηπίαλος (ὁ), [ἐπὶ, ἅλλομαι] fpiгъpї tpemъpъtoape; (парt:) fpiгъл fpiгъpiлор. 2). (pap) în локъ de ἐφιάλτης. [de ъnde

'Ηπιαλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de feлъл fpiгъpiлор tpemъpъtoape.

'Ηπίαμα (τὸ), doкtopie moitoape, kataплasmъ. [din

'Ηπιάω-ῶ, вiit: -άσω, = 'Ηπιόω. [ἤπιος].

'Ηπιοδίνητος (ὁ, ἡ), поet: [ἤπιος, δινέω]. къ влîndeцe înвîptitъ, pesъчitъ.

'Ηπιόδωρος (ὁ, ἡ), поet: dъpъitоръ de înвлînzitoape, saъ плъкъte dapъpї. [ἤπιος, δῶρον].

'Ηπιοδώτης, ου (ὁ), поet: = 'Ηπιόδωρος. [ἤπιος, δίδωμι].

'Ηπιόθυμος (ὁ, ἡ), поet: влîndъ, влажinъ de inimъ; (прin ъpm:) чел de disпosiцie, de характеръ влажinъ. [ἤπιος, θυμός].

'Ηπιόλης, ου (ὁ), ='Ηπίαλος.

'Ηπίολος (ὁ), (pap) în локъ de ἠπίαλος. 2) fлъtъpe de лъmînape.

'Ηπιόμοιρος (ὁ, ἡ), поet: чел къ бъnъ soaptъ, nopoчitъ. [ἤπιος, μοῖρα].

'Ηπιόμυθος (ὁ, ἡ), поet: влажinъ, dълче ла ворбъ. [ἤπιος, μῦθος].

Ἤπιος, α, ον, (прinч: desпре doкtopiї) moitоръ, поtолitоръ de dъpepї (maї къ seamъ прin deskîntape, вezї ші ὀδυνήφατος); (обiч:) влîndъ, влажinъ; къmпъtatъ; potpiвitъ. «'Ανάκτεσιν ἤπια εἰδώς.» Od: O. бine-воitоръ. [de ъnde

'Ηπιότης (ἡ), влîndeцe, влажinie.

'Ηπιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = Μετριόφρων, de влînde simцiminte. [ἤπιος, φρὴν].

'Ηπιόχειρ, ειρος, ші ἠπιόχειρος (ὁ, ἡ), поet: чел къ mînъ поtолitoape de dъpepї. [ἤπιος, χείρ].

'Ηπιστέαντο, Ion: în локъ de ἠπίσταντο, 3: îm: пеps: de прел: ал лъї ἐπίσταμαι.

'Ηπιόω-ῶ, вiit: -ώσω, поtолeskъ dъpepiле; лекъїeskъ; (fiг:) dpeгъ, îndpeптezъ. || (nestpъm:) mъ ъшъpezъ чева de dъpepї, sîntъ maї бine. [ἤπιος].

'Ηπίως, adв: къ влîndeцe; къmпъtat; netъpвъpat. «'Ηπίως ἔχω πρός τι». Плt: къmпъtat dopeskъ чева. [ἤπιος].

Ἤπου, saъ (maї корек:) ἤ που, коniъnкц: поate къmва, doapъ.

Ἦπου, saъ (maї корек:) ἦ που, пaptiк: întъpit; ші emfant: în totъ кiпъл, negpeшit; (ші în întpeв:) nъ este аша? nъ къm-ва oape? «Ἦπου γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμίᾳ Σικελίᾳ. Тъч: στ'. 37:

'Ηπύτα, αο, Еол: поet: în локъ de ...

'Ηπύτης, ου, (ὁ), поet. Ion: stpiгъtоръ къ глasъ mape. [din

'Ηπύω, вiit: -ύσω, Ion: în локъ de ἀπύω, stpiгъ tape; (neînsъfл:) pesъnъ.

Ἦρ, ἦρος (τὸ), în kontpak: în локъ de ἔαρ (în проz: întpeв: nъmaї цeп: ші dat:)

Ἦρα, nex: ал лъї ἄρω, saъ αἴρω.

Ἦρα (τὰ), прinч: ак: ал neîntpeв: ἦρον [ἄρω], поet: челе плъкъte. (пъmaї în fp:) «Ἦρα φέρειν (ἐπιφέρειν, κομίζειν, ші чл:) τινί;» Om: Opf: a faче грацie, a ажъta. || (ші în локъ de ἕνεκα къ цeп:) «Ἦρα φιλοξενίης». Кал: пentpъ osпitaлitate.

Ἥρα, [ἔρα, saъ ἀήρ] ας (ἡ), Жъna, zeiцъ, mitол: soцia лъї Жое. [de ъnde

'Ηραῖος, α, ον, ал Жъneї. || (sъвst:) 'Ηρᾶι-

ον (τὸ), temплъл Жъneĭ, ші 'Ηραῖα (τὰ), serбъtoріле eĭ.

'Ηράκλειος, α, ον, ал лъĭ Еркълъ. || (sъбst:) «'Ηρακλεία (λίθος)» marnetъл. «'Ηρακλεία (πόα)»=Σιδηρῖτις. [ші

'Ηράκλεις, intepiekц: mipъt: Dъmnezeъле! (къ ші fъръ цen:) «'Ηράκλεις τοῦ μεγέθους»! Лкs: Dъmnezeъле, че mъpime! ['Ηρακλῆς].

'Ηράνθεμον (τὸ), [ἔαρ, ἄνθος] ъnъ felъ de floape, ші плantъ de прітъваръ='Ανθεμίς, макъ spinosъ.

Ἤρανος (ὁ), noet: [ἦρα] patponъ, skъtitopъ; domnitopъ. «Ἱστορίης—». Es:

Ἤραρε, noet: 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лъĭ ἄρω.

'Ηράσσαο, noet: în локъ de ἠράσω, 2: sinr: neps: de nex: miж: ал лъĭ ἐράω.

'Ηρέμα, ші (maĭ 'nainte de вок:) ἠρέμας [ἤρεμος], adв: лініштit, înчet, kîte пъцinъ, saъ чева пъцin. «'Επὶ γεωλόφου τινὸς ἠρέμα κατακλινοῦς». Лкs: [de ъnde

'Ηρεμάζω, віit: -άσω,='Ηρεμέω, mъ лініштeskъ (прінч: din tpisteцъ). [ші

'Ηρεμαῖος, α, ον, (компар: ἠρεμέστερος, sъперл: -έστατος) лінъ, netърбъpatъ; zъбавnікъ în mішкъріле sale. [de ъnde

'Ηρεμαίως, adв: лініштit; къ zъбавъ.

'Ηρεμέστερος, α, ον, (ші adв:) -στέρως, компар: neper: ал лъĭ ἠρεμαῖος, ші ἤρεμος.

'Ηρεμέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ лініштeskъ, staъ nemimкatъ, tъкъtъ, ші чл: [ἤρεμος]. [de ъnde

'Ηρέμησις, εως (ἡ), ші

'Ηρεμία (ἡ), лініште, netърбъpape, nemішкape, ші чл: [ші.

'Ηρεμίζω, віit: -ίσω, лініштeskъ, potoleskъ; (ші ел: saъ miж:) = 'Ηρεμῶ. [din

Ἤρεμος (ὁ, ἡ), [ἔρα, bezĭ ші ἔρημος] ='Ηρεμαῖος, лініштitъ, ші чл: [de ъnde

'Ηρεμόω -ῶ, віit: -ώσω,= 'Ηρεμίζω.

Ἥρευν, Ion: în локъ de ἥρουν, прел:, ші

Ἥρημαι, tpe: de къ: ал лъĭ αἱρέω.

'Ηρήρειν, At: neste-sъв: ал лъĭ ἄρηρα.

'Ηρήρειστο, At: în локъ de ἐρήρειστο, a 3: sinr: neps: de neste-sъв: ал лъĭ ἐρείδομαι.

Ἦρι, dat: ал лъĭ ἔαρ (bezĭ ἦρ), прітъвара. «Ἅμα ἦρι τοῦ θέρους». Тъч: || noet: în локъ de adв: de dimineaцъ. «Ἦρι μάλ'». Om: преа de dimineaцъ.

'Ηριγένεια (ἡ), noet: fem: ал лъĭ ...

'Ηριγενὴς, έος (ὁ, ἡ), кape se naште прітъвара, saъ dimineaцa. (епit: ал лъĭ αὐγή). [ἦρι, γείνω].

'Ηριγέρων, οντος (ὁ), ъnъ felъ de плantъ кape înбътpîneште, ші faче semînцъ прітавара), (fpanц:) seneçon. [ἦρι, γέρων].

'Ηρικαπαῖος, [ἦρι, κᾶπος Dop: în локъ de κῆπος] α, ον, (епit:) Бакъ, saъ Пріапъ.

Ἤρικον, noet: nex: 2: ал лъĭ ἐρείκω.

Ἤριμος, (ὁ, ἡ), în локъ de ἠρινὸς, ὴ, ὸν, (în kontpak:) în локъ de ἐαρινός, timпъpiъ. [ἦρι].

'Ηρίον (τὸ), [ἔρα] mopmîntъ (прінч: în felъ de mъгъръ).

'Ηριπόλη (ἡ), noet: [ἦρι, πολέω] кape se преъmблъ, sъбsistъ dimineaцa. (епit: ал лъĭ αὐγή).

'Ηρμοσμένως [ἁρμόζω], adв: (de партч:), potpiвit, комбinat.

Ἦρος, цen: ал лъĭ ἔαρ. (bezĭ ἦρ).

Ἦρσα, Еол: nex: 1: ал лъĭ αἴρω, saъ ἄρω.

'Ηρύγγιον (τὸ), dim: ал лъĭ ἤρυγγος, ъnъ felъ de плantъ spinoasъ, saъ skaete (къ foĭ ші ръdъчinъ apomatiче), (fpanц:) chardon-roland, saъ chardon à cent têtes.

'Ηρυγγὶς, ίδος (ἡ), noet: din soĭъл лъĭ...

Ἤρυγγος (ἡ), ='Ηρύγγιον. 2) варвъ de цапъ, saъ de капръ. [ἐρυγγάνω].

Ἤρυγον, nex: 2: ал лъĭ ἐρεύγω.

'Ηρύκακον, noet: nex: 2: ал лъĭ ἐρύκω.

Ἤρχατο, Ion: în локъ de ἠργμένοι ἦσαν, 3: îm: перsoanъ de пas: neste-sъв: ал лъĭ ἄρχω.

Ἥρω, noet: în локъ de ἥρωα, ак: ші ἥρῳ, noet: în локъ de ἥρωϊ dat: ал лъĭ ἥρως.

'Ηρώεῖον (τὸ), = 'Ηρῷον.

'Ηρωελεγεῖον (τὸ), (μέλος, saъ μέτρον) noemъ komnъsъ din вepsъpĭ epoiче, ші елецee (adikъ de шase, ші de чinчĭ metpe). [ἥρως, ἔλεγος].

'Ηρωΐζω, віit: -ίσω, mъ portъ ка ъnъ epoъ. 2) (stpъm:) komпъĭъ noemъ къ (saъ tpansformъ în) epoiче вepsъpĭ. [ші

'Ηρωϊκὸς, ὴ, ὸν, epoikъ. «Στίχος — ». вepsъ de шase metpe, saъ eksametpъ. [ἥρως]. [de ъnde.

'Ηρωϊκῶς, adв: epoiчеште, saъ ка ъnъ epoъ.

'Ηρωΐνη (ἡ), ='Ηρωὶς. epoinъ. [ші

'Ηρώϊος, α, ον, noet: în локъ de 'Ηρῷος. [ші

'Ηρωὶς, ίδος (ἡ), noet: în локъ de ἡρωϊκή. || (sъбst:) fem: ал лъĭ ἥρως, epoinъ, saъ epoiцъ. [ші

'Ηρώϊσσα, ης (ἡ), ='Ηρωὶς. [ἥρως].

'Ηρῴνη, noet: (în kontpakt:) în локъ de 'Ηρωΐνη.

'Ηρωολογέω -ῶ. віit: -ήσω, spъĭъ (în poesie, saъ prozъ) fanteле, saъ neamъл вре

ʏnʁĭ eроў, saў ale epoĭlop. [ші

Ἡρωολογία (ἡ), вorвіpe desnpe epoĭ. [ἥρως, λόγος].

Ἡρῶος, ші Ἡρῷος, α, ον,=Ἡρωϊκός. ‖ (sʁʁst:) Ἡρῷον (τὸ), temnlʁ, saў mopmîntĭ de Epoў. «Ἡρῷα (τὰ), serbътoape ші жертѣ în vinstea вре ʏnʁĭ eроў. [din

Ἥρως, ωος (ὁ), (лаînчепʁtĭ ʏnĭ felĭ de titlʁ ka ал nostpĭ) domnĭ; (naptik:) noвілĭ; biteazĭ; (în цen:) вrednikĭ de vinste; (maĭ în ʏpmъ) semizeў (mape omĭ, înzeitĭ dʁne moapte). [de ʏnde

Ἡρῶσσα (ἡ), =Ἡρώϊσσα.

Ἧς, Dop: în локĭ de ἦν, 3, sinr: neps: de прел: ал лʁĭ εἰμί.

Ἧς, noet: în локĭ de ἑῆς, цen: fem: ал лʁĭ ἑός.

Ἧς, Ion: în локĭ de αἷς, dat: îm: fem: ал релat: ὅς.

Ἧσα, nex: 1: ал лʁĭ ἅδω.

Ἧσα, nex: 1: ал лʁĭ ἥδω.

Ἧσαν, noet: în локĭ de ᾔδeισαν, 3: îm: neps: de прел: ал лʁĭ οἶδα.

Ἧσαν, în локĭ de ἦeισαν, 3: îm: neps: de прел: ал лʁĭ εἰμί.

Ἧσθα, Eол: în локĭ de ἦς, a 2: sinr: neps: de прел: ал лʁĭ εἰμί.

Ἥσθημαι, tpe: de кʁ: ал neîntpʁ: ἐσθέμαι, sîntĭ înвръkatĭ, noptĭ (кʁ dat: saў ак:).

Ἥσθην, nas· nex: 1: ал лʁĭ ἅδω.

Ἧσι, noet: în локĭ de φησί. (вezĭ ἠμί).

Ἧσι, noet: în локĭ de ᾖ, 3: sinr: neps: de sʁn: ал лʁĭ εἰμί.

Ἧσι, Ion: noet: în локĭ de αἷς, dat: îm: fem: ал релat: ὅς.

Ἡσιεπὴς, έος (ὁ. ἡ), = Ἡδυεπής. [ἦσις, ἔπος].

Ἧσις, εως(ἡ), înвeselipe, desfътape.[ἥδω]

Ἥσκειν, noet: în локĭ de ἤσκεεν, Ion: în локĭ de ἤσκει, a 3: sinr: neps: de прел: ал лʁĭ ἀσκέω.

Ἧσμαι, nas: tpe: de кʁ: ал лʁĭ ἅδω.

Ἧσμαι. nas: tpe: de кʁ: ал лʁĭ ἥδω.

Ἧσμεν, At: în локĭ de ᾔδείμεν, 1: îm: neps: de прел: ал лʁĭ οἶδα.

Ἧσο, a 2; sinr: neps: de прел: (проп: miж: neste-sъв:) ал лʁĭ εἰμί.

Ἧσο, a 2: sinr: neps: de порʁnч: ал лʁĭ ἧμαι.

Ἥσσα (ἡ), în локĭ de (maĭ întpeв:) ἧττα. [de ʏnde

Ἡσσάω, saў ἡττάω -ῶ, вiit: ἡσω, вірʁїeskĭ, ‖ (maĭ oвіч: nas:) sîntĭ maĭ de жos, mъ înnʁцinezĭ, mъ вірʁїeskĭ, nʁ nemepeskĭ. (кʁ цen:) «Γαστρὸς, («Ἡδονῆς, «Κάλλους, ші чл:) ἡττώμενος». Лкs: (вezĭ ἥσσων). [de ʏnde

Ἧσσημα, saў Ἥττημα (τὸ), вірʁіpe (nas:).

Ἡσσόνως, saў ἡττόνως, adв: maĭ de жos, maĭ nʁцin. [din

Ἥσσων, saў Ἧττων, ονος (ὁ, ἡ), компар: перег: ал лʁĭ μικρὸς, saў ὀλίγος, maĭ mikĭ, maĭ nʁцinĭ, maĭ de жos; maĭ pъĭ; maĭ nenʁtinчiosĭ. «Γαστρὸς («Οἴνου, ші чл) ἥττων». Ksn: sʁnksĭ, stъnînitĭ, шĭ чл: «Τὸν ἥττω λόγον κρείττω ἀποφαίνειν». Плт: a aръta (кʁ sofisше) nedpentʁл dpentĭ, a stpîmвa adевърʁл. ‖ (nexт:) Ἧσσον (maĭ de mʁлte орĭ ел:) în локĭ de adв: «Οὐχ' («Οὐδὲν) ἧσσον». Лкs: de o notpівъ, (вezĭ ші ἐλάσσων).

Ἧστε, At: în локĭ de ᾔδειτε, a 2: îm: neps:

Ἥστην, în локĭ de ᾔδείτην, 3: înd: neps: de прел: ал лʁĭ οἶδα.

Ἧστην, At: în локĭ de ἦτην, 3: înd: neps: de прел: ал лʁĭ εἰμί.

Ἡστικὸς [ἥδω], ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, adʁkътopĭ de плъчере, sʁĭ mʁцʁmipe, înвeselitopĭ.

Ἧστο, noet: 3: sinr: neps: de прел: ал лʁĭ ἧμαι.

Ἧστον, noet: în локĭ de ἦτον, 2: înd: neps: de прел: ал лʁĭ εἰμί.

Ἧστον, At: în локĭ ᾔδειτον, 2: înd: neps: de прел: ал лʁĭ οἶδα.

Ἡστὸς [ἥδω], ἡ, ὸν, nʁtinчiosĭ a înвeseli, saў a se înвeseli. «Τὸ ἡστόν.» Лкs: вʁkʁpie, плъчере, веселіе.

Ἥσυχα, nexт: îm: ал лʁĭ ἥσυχος. ‖ (ka adв:) în локĭ de ἡσύχως.

Ἡσυχάζω, вiit: -άσω, mъ liniштeskĭ; (fir:) nʁ tʁpвʁpĭ, nʁ mъ tʁpвʁpĭ, takĭ. [ші

Ἡσυχαῖος, α, ον, noet: în локĭ de [ἥσυχος.]. [de ʏnde

Ἡσυχαίτερος, α, ον, компар: ші Ἡσυχαίτατος, η, ον, sʁnpл: maĭ, npea liniштitĭ.

Ἡσυχαστήριον (τὸ), [de aчi] sixъstpie, локĭ de linimte. [ші

Ἡσυχαστὴς, οῦ (ὁ), [de aчi] sixastpʁ, liniштitĭ în nʁstietate, saў nʁstnikĭ. [ἡσυχάζω].

Ἡσυχῇ, adв: liniштit, învet, kîtenʁцinĭ. [ші

Ἡσυχία (ἡ), liniште; odixnъ; nelʁkpape; tъчere, netʁpвʁpape; sinrʁpътate. «Ἡσυχίαν (saў «Τὴν ἡσυχίαν) ἄγειν.» Лкs: =Ἡσυχάζειν. [ші

Ἡσύχιμος (ὁ, ἡ), mi Ἡσύχιος, η saў ος, ον, noet: în локĭ de [ἥσυχος]. [de ʏnde

Ἡσυχιότης (ἡ), =Ἡσυχία. [ші

Ἡσυχίως, adв: noet: în локĭ de ἡσύχως.

Ἥσυχος (ὁ, ἡ), (компар: -αίτερος, -αίτατος, ші рар: -ώτερος, -ώτατος) [ἵημι, ἥσω, saŭ ἧμαι] лініштітŭ; netъrбъrъtorŭ, ші netъrбъratŭ; tъкъtŭ; блîndŭ, пачнікŭ. [de ъnde

Ἡσύχως, adв: în лініште.

Ἤτε, коніъnкц: поет: în локŭ de ἤ. «Παρασχέμεν, ἤτ ἐχέμεν». Іл: Т.

Ἥτε, fem ал лъї ὅστε.

Ἦτε, saŭ (maї корек:) ἤ τε, adв: поет: неапъrat, негрешіт; în adевъrŭ.

Ἦτε, поет: în локŭ de ᾔειτε, 2: îm: пеrs:

Ἤτην, поет: în локŭ de ᾐείτην, 3: înd; пеrs: de прел: ал лъї εἶμι.

Ἤτοι, коніъnкц: desпъrц: (пречеdatъ, saŭ ъrmatъ de ἤ) saŭ, op. 2) (mai noŭ ші nъmaї грам:) екsплік: adікъ. (вezї ші ἤγουν). 3) поет: stрîm: de înцелеsŭ, saŭ înчеп: de къвîntŭ «Ἤτοι, ὅγ' ὥς εἰπών.» Om: 4:) întъpit: (dap întр'ачеastъ însem: maї корек: este...

Ἤτοι, saŭ ἤτοι, поет: = Ἤτε.

Ἦτορ [ἄω, ἄημι], ορος (τὸ), поет: inimъ; sъfлetŭ; minte; віацъ; бъrбъцie.

Ἠτραῖος, ші Ἠτριαῖος, α, ον, каре faче парте а пîнтечелъї de жоs. [ἦτρον].

Ἤτριον (τὸ), ъrzeалъ; цesъtъrъ, пînzъ (прінч:) sъвцipe, ші раръ, канава; (de ъnde) пînzъ de stрекъrat, astapŭ. [în afin: ἄττω, ші ἀΐσσω].

Ἦτρον (τὸ), [ἦτορ] пînтечеле de жоs; (desпре плante) = Ἐντεριώνη.

Ἧττα (ἡ), (înпрот: de νίκη) віръіре (în бътъліе, ші чл:). [ἥττων]. [de ъnde

Ἡττάω -ῶ, віit: -ήσω, каъtъ ἡσσάω. [de къ ъnde

Ἥττημα (τὸ), каъtъ ἥσσημα.

Ἡττόνως, adв: = Ἡσσόνως. [din

Ἥττων, ονος (ὁ, ἡ), каъtъ ἥσσων.

Ἤτω, în локŭ de ἔστω.

Ἠύ, поет: неъt: лъї ἠΰς.

Ἠϋγένειος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de εὐγένειος.

Ἠΰζωνος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de εὔζωνος.

Ηὔηνα, nex: 1: ал лъї αὐαίνω.

Ἠϋθέμεθλος, ші ἠϋθέμηλος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de εὐθέμεθλος, чел къ бъnе temeлії, sirъrŭ, неклъtitŭ.

Ἠϋκάρηνος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de εὐκάρηνος, чел къ маре капŭ.

Ἠΰκερως (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de εὔκερως.

Ἠΰκομος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de εὔκομος.

Ἠΰν, поет:, ак: ал: лъї ἠΰς.

Ηὑράμην, ηὕρω, 1: ші 2: пеrs: de між: nex: ал лъї εὑρίσκω.

Ἠὺς, έος (ὁ), поет: în локŭ de ἐὺς.

Ἤϋσα, поет: nex: ал лъї αὔω, stрirŭ.

Ἠΰτε, поет: Іоn: în локŭ de εὖτε.

Ἠΰτοκος, Ἠΰχορος, ші чл: поет: în локŭ de εὔτοκος, εὔχορος, ші чл:

Ἡφαιστεῖον (τὸ), темплъ ал лъї Вълканŭ. [ші

Ἡφάιστειος, α, ον, ал лъї Вълканŭ. || (sъвst:) Ἡφάιστειον (τὸ), = Ἡφαιστεῖον, ші Ἡφαίστεια, = къ...

Ἡφάιστια (τὰ), (se înц: θύματα, saŭ ἱερά) жертfъ. ші serвъtoape în чinstea лъї Вълканŭ. [Ἥφαιστος].

Ἡφαιστόπονος (ὁ, ἡ), поет: = Ἡφαιστότευκτος. [ἥφαιστος, πόνος].

Ἥφαιστος (ὁ), [ἅπτω] Вълканŭ, Zeŭ Mitол: ал fокълъї.

Ἡφαιστότευκτος, ші Ἡφαιστοτευχής, έος (ὁ, ἡ), поет: [Ἥφαιστος, τεύχω] лъкратŭ de Вълканŭ.

Ἠφείθην, At: în локŭ de ἀφείθην, пas: nex: ал лъї ἀφίημι.

Ἤφθα, Dop. în локŭ de ἤφθη, 3: sinг: пеrs: a пas: nex: ал лъї ἅπτω.

Ἦφι, поет: în локŭ de ᾗ, dat: sinг: fem: ал лъї ὅς.

Ἠφίειν, εις, ει, ші

Ἠφίουν, At: în локŭ de ἀφίην, прел: ал лъї ἀφίημι.

Ἠχεῖον (τὸ), op че бътîndъ se, saŭ мішкîndъ se inadins faче sъnetŭ; (партік:) ъnŭ felŭ de тобъ de арамъ (în teatpe), = Βροντεῖον. [ἠχώ].

Ἠχέτα, αο, Еол: în локŭ de

Ἠχέτης, ου (ὁ), sъnъtorŭ; stрігъtorŭ; «Τέττιξ —». Es: [ші

Ἠχετικὸς, ὴ, ὸν, чел къ însъшіme, saŭ deпрindepe de a sъna, a sromota. [din

Ἠχέω -ῶ, віit: -ήσω, fакŭ sъnetŭ, sromotŭ, гълъцie; вîжіŭ; sвîрніŭ; (акт: къ ак:) fакŭ a sъna. [din

Ἠχὴ (ἡ), поет: în локŭ de [ἦχος], sъnape; stрігъtŭ, sromotŭ; (maї noŭ) ворвіре; кîntape; веste, штіре, famъ. [de ъnde

Ἠχήεις, εσσα, εν, поет: sonорŭ; вîжіitorŭ; pesъnъtorŭ; (прin întind:] маре; ларгŭ, întinsŭ.

Ἤχημα (τὸ), efектŭ de sъnetŭ, вîжіitъrъ, tronкъnitъrъ, ші чл: [ші

Ἤχησις, εως (ἡ), sъnape, вîжіipe, sromotape, ші чл: [ші

Ἠχητικὸς, ὴ, ὸν, грам: în локŭ de ἠχετικὸς. [ἠχέω].

Ἠχθέσθην 1: sinг: пеrs: de nex: пas: saŭ 3: înd: de прел: ал лъї ἄχθομαι.

Ἤχθημαι, пas: tpe: de къ: ал лъї ἐχθάνομαι.

Ἤχθηρα, поет: пех: ал лъї ἐχθαίρω.

Ἠχθόμην, прел: ал лъї ἄχθομαι; saŭ пех: 2: ал лъї ἐχθάνομαι.

Ἦχι, ші Ἤχιπερ, adв: поет: în локŭ de ᾗ, ъnde, în каре локŭ.

Ἠχικὸς, ὴ, ὸν, каре faче sъnetŭ. [ἦχος].

Ἦχον, Dop: în локŭ de εἶχον, прел: ал лъї ἔχω.

Ἦχος (ὁ), sъnetŭ; вîжiitъръ (maї къ seamъ a ърекілор). «Βόμβος ἐν ὀξέσι, καὶ ἦχος ἐν ὠσί». ші (simплъ). «Κεφαλαλγίαι καὶ ἦχος». Iпкр: [din

Ἠχὼ, όος -οῦς (ἡ), поет: în локŭ de ἠχή, ἦχος, (овіч:) еко, pesъnetŭ, saŭ întoapчepe de sъnetŭ; (dъпе Mitoл:) o nimfъ mъnteanъ, amopeazъ a лъї Панŭ, ші чл: [de ъnde

Ἠχώδης, εος (ὁ, ἡ), pesъnosŭ, saŭ къ însъшime de a sъna.

Ἥψησα, пех: 1: ал лъї ἕψω.

Ἠῶ, поет: ак: sinг: ал лъї ἠώς.

Ἠῶθεν, adв: поет: în локŭ de ἔωθεν, de dimineaцъ, din ziopї. 2) de ла pesъpitŭ. [ші

Ἠῶθι, adв: поет: dimineaцa. «Ἠῶθι πρὸ». Apat: Om: преа de dimineaцъ. [ἠώς].

Ἠώκοιτος (ὁ, ἡ), чел че doapше dimineaцa. [ἠώς, κοίτη].

Ἠῶν, Dop: în локŭ de ἠῶ, ак: ал лъї ἠώς.

Ἠὼν, όνος, поет: în локŭ de ἠϊών.

Ἠῷος, α, ον, поет: în локŭ de ἐῷος, чел de dimineaцъ, saŭ de ла pesъpitŭ.

Ἠώρουν, прел: ал лъї αἰωρέω.

Ἠὼς, ἠόος -οῦς (ἡ), (dat: ἠοῖ, ак; ἠῶ поет: în локŭ de ἕως, ziopї; dimineaцъ; zi, saŭ лъminъ de zi; pesъpitŭ de soape.

Θ.

Θ, θ, θῆτα (τὸ), (nedeкл:) a onta лiteръ a алfaвetълъї Eлeneskŭ. || (nъmep:) θ', noъ (9), saŭ ал noълea; ші θ, noъ miї (9000).

Θ', în апок: (maї 'nainte de asnip: вок:) în локŭ de τε.

Θαάσσω, ші (în kontpak:) θάσσω, (fъръ вiit:) поет: шezŭ, sîntŭ пъsŭ (aшezatŭ, tъвъpîtŭ, ші чл:), staŭ, zakŭ.

Θἀδώλια, At: în локŭ de τὰ ἑδώλια.

Θαεῖτο, Dop: поет: 3: sinг: пeps: de прел:, ші

Θάεο, Dop: поет: порънч: ал лъї..

Θαέομαι, Dop: în локŭ de θεάομαι, прiвeskŭ, mъ ъїtŭ (прiнч: къ mipape); mъ mipŭ. [de ъnde

Θάημα (τὸ), Dop: în локŭ de θέαμα, лъкръ вpednikŭ de прiвit, minъnatŭ. [ші

Θαητὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ θεατὸς, вpednikŭ de прiвit къ mipape.

Θαίρεος, α, ον, къвenitŭ, бъnŭ пentpŭ [θαιρός, вezї zічepea].

Θαιροδύτης, ου (ὁ), вepiга процапълъї, saŭ oїшteї, прiн каре se пetpeчeaŭ кърелеле жъгълъї. [θαιρὸς, δύω].

Θαιρὸς (ὁ), [ἄρω] цîцînъ de ъшъ. 2) лatъpeле, saŭ лoitpeле карълъї. (de ъnde) «Θαίρεα ξύλα». Плд. лemneле, че sлъжеsк ла konstpъкцiа лор. 3) osia poateлор; ші процапъл, saŭ oїшtea tpъsъpeї.

Θακεύω, вiit: -εύσω, ші Θακέω -ῶ, вiit: -ήσω, поет: (къ ак:) «Ἕδρας παγκρατεῖς θακεῖν». Esхл: a шedea пe monapxiче tponъpї. [θᾶκος]. [de ъnde

Θάκημα (τὸ), поет: шedepe; (прiн întind:) pъгъчїъne, saŭ pъгъtopŭ.

Θάκος, saŭ (maї корек:) Θᾶκος (ὁ), [θαάσσω] skaъnŭ, tponŭ; (прiн întind:) skaъnŭ de deшeptapea mistъїeлeї. «Ἐπὶ θᾶκον ἀνιστάμενος». Tfp: skълîndъ se a mepцe ла fipeaska tpeвъinцъ.

Θαλάμαξ, ακος (ὁ), =Θαλαμίτης.

Θαλάμευμα (τὸ), поет: =Θάλαμος. [ші

Θαλαμεύτρια (ἡ), гъtitoape de nъnцiaла къmapъ [din

Θαλαμεύω, вiit: -εύσω, (къ ак:) dъкŭ în къmapa de nъntъ, mъ însopŭ. || (пas: saŭ miж:) шezŭ înkisŭ (ка mъepiле) în kasъ [θάλαμος]; (desпpe feapъ) staŭ вîpîtŭ în кълкъшъл meŭ. [din

Θαλάμη (ἡ), кълкъшŭ de вite, saŭ къївŭ, вizъinъ de feapъ. 2) (îm:) пъpeле nasълъї.

Θαλαμήϊος (ὁ, ἡ), поет: pелatiвŭ къ къmapъ, saŭ kasъ. «Θαλαμήϊα δοῦρα». Es: лemne de fъкъt patъpї, saŭ kase.[θάλαμος].

Θαλαμηπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

Θαλαμηπόλος (ὁ, ἡ), [θάλαμος, πολέω], înгpiжitopŭ de nъnцiaлъ (saŭ simплъ) къmapъ, kamapiepŭ. «Ὄρφνη —». поет:

Θαλάμιος, ші Θαλαμιαῖος, α, ον, къвenitŭ ла къmapъ. || (sъвst: fem:) вîsла de пaptea чea maї de жos a коръвii; ші гаъpa, прiн каре epa eшitъ afapъ aчeastъ вîsлъ; (върв:) = къ

Θαλαμίτης, ου, (ὁ), вîsлaшŭ de шipъл

вîsлелор челор maĭ de жos але pesвoĭeшteĭ коръвiĭ, таламitŭ. [din

Θάλαμος, [θάλλω, θάλπω] къmаръ, (Ital:) кавinetŭ; (парt:) къmара (ĭatакѕл) femei, saŭ a tinepiлор къsъtopiцĭ; (de ѕnde прin întind;) nѕntъ; (despre вite) = Θαλάμη; (naѕt:) партea чea maĭ de жos a ѕneĭ (pesвoĭeшti) коръвiĭ, ѕnde вîsлаŭ таламiцiĭ; (în цen:) партea temплѕлѕĭ, saŭ a каseĭ чea maĭ înлъtѕpatъ, ѕnde nѕ epa eptatŭ op-кѕĭ a intpa, = Ἄδυτον.

Θάλασσα [ἅλς, saŭ σάλος], ης (ἡ), mapea. «Ἡ ἐντὸς καὶ ἡ ἐκτὸς θάλασσα». Ep: 2) апъ de mape. «Πυριᾷν θερμῇ θαλάσσῃ». Dsкpd: 3) валtъ. «Τιβεριάδος θάλασσα». Sкp: [de ѕnde

Θαλασσαῖος, α, ον, поet: în локŭ de θαλάσσιος. [ші

Θαλασσεὺς, έως (ὁ),= Ἁλιεὺς. [de ѕnde

Θαλασσεύω, вiit: -εύσω, petpeкŭ, staŭ овiчnѕit în (mъ ѕdŭ de) mape. (de ѕnde) «Τὰ θαλαττεύοντα τῆς νεώς». Пл: «Κατακόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις θαλασσεύει». Epклd: întpeвѕinцeazъ mapea în алеrоpiĭ.

Θαλασσίας, ου (ὁ), (прinч: вinŭ) amestekatŭ кѕ апъ de mape. [ші

Θαλασσίδιος (ὁ,ἡ), поet: în локŭ de θαλάσσιος. [ші

Θαλασσίζω, вiit: -ίσω, amŭ гѕstŭ, faцъ, saŭ miposŭ de mape, (în цen:) seamъnŭ a mape. 2)=Πελαγίζω. (вezĭ ziчepea). [ші

Θαλάσσιος, α saŭ ος, ον, de mape, mapitimŭ. «Θαλάσσια ἔργα». Іл: В. «Θαλάσσια στρώματα». Dsкp: (ші în локŭ de adв:) «Θαλάσσιον ἐκρύψατε». Sof: în mape. [ші

Θαλασσίτης, ου (ὁ), = Θαλασσίας. [θάλασσα].

Θαλασσοβαφέω -ῶ, вiit: ήσω, въпseskŭ (ші пas: sîntŭ въпsitŭ) кѕ порfiръ de mape. [θάλασσα, βαφή].

Θαλασσοβίωτος, ші Θαλασσόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopŭ în, saŭ din mape, mapinapŭ, saŭ пeskapŭ. [θάλασσα, βίος].

Θαλασσογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкѕtŭ din mape. [Θάλασσα, γείνω].

Θαλασσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea (maĭ кѕ seamъ ла faцъ) кѕ mapea. [θάλασσα, εἶδος].

Θαλασσοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ловeskŭ (кѕ вîsла) mapea; (fir:) ворвeskŭ fъръ înцeлesŭ, въpfeskŭ. [θάλασσα, κόπτω].

Θαλασσοκρατέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъпîneskŭ mapea. [ші

Θαλασσοκρατία (ἡ), stъпînipe de mape. [ші

Θαλασσοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), stъпînitopŭ de mape, saŭ чел кѕ шapĭ пѕtepĭ mapitime. [θάλασσα, κράτος].

Θαλασσομέδουσα (ἡ), поet: fem: ал лѕĭ...

Θαλασσομέδων, οντος (ὁ), поet: =Θαλασσοκράτωρ. [θάλασσα, μέδω].

Θαλασσόμελι, ιτος (τὸ), ѕnŭ feлŭ de въѕtѕръ fъкѕtъ (sпpe кѕръцipe de пînteчe) din miepe ші апъ de mape. [θάλασσα, μέλι].

Θαλασσόνομος (ὁ, ἡ), поet: [θάλασσα, νέμω] каpe пашte (se хръnешste, saŭ tpъĭeшte) în mape.

Θαλασσόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поet: =Θαλασσογενής. [θάλασσα, παῖς].

Θαλασσόπλαγκτος (ὁ, ἡ), поet: ръtъчitŭ пe mape. [θάλασσα, πλάζομαι].

Θαλασσόπληκτος (ὁ, ἡ), поet: isвitŭ de mape. «Νῆσος — ». Esx: [θάλλασσα, πλήττω].

Θαλασσοπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, кълъtopeskŭ пe mape. [din

Θαλασσοπόρος (ὁ, ἡ), кълъtopŭ пe mape. [θάλασσα, πόρος].

Θαλασσοπόρφυρος (ὁ, ἡ), грam; eкsпл: a лѕĭ ἁλουργὸς, ші ἁλιπόρφυρος. [θάλασσα, πορφύρα.]

Θαλασσουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ лѕкръtopŭ пe mape. [ші

Θαλασσουργία (ἡ), tpeaвa лѕкръtopѕлѕĭ пe mape. [din

Θαλασσουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкръtopŭ пe mape, (adiкъ) mapinapŭ, пeskapŭ, ші чл:. [θάλασσα, ἔργον].

Θαλασσοφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Θαλασσοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitopŭ de цъpmiĭ mъpiĭ. [θάλασσα, φύλαξ].

Θαλασσόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкŭ în (акоперŭ кѕ) mape; o пapte de ѕsкatŭ; amestekŭ кѕ mape. (прin întind:) «Ἡναῦς θαλασσοῦται». Плв: кораvia ia апъ (întpъ апъ întp' însa). [ші

Θαλασσώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ mapea. [θάλασσα].

Θαλάσσωσις, εως (ἡ), пoтoпipe de mape пeste ѕnŭ локŭ. [θαλασσόω].

Θάλαττα, Θαλαττεύω, ші чл: în локŭ de θάλασσα, θαλασσεύω, ші чл:

Θάλεα (τὰ), поet: îm: ал лѕĭ θάλος.

Θαλέθω, поet: (fъръ вiit:) în локŭ de θάλλω.

Θαλεία (ἡ), =Θαλία.

Θάλεια (ἡ), поet: în локŭ de θάλλουσα, чea în кѕлmea sa, stpълѕчitъ, mъpeaцъ, înвiлшѕгatъ. [ші

Θάλειος, α, ον, поet: în локŭ de θαλε-

ρὸς, ferвinte, saŭ înвilшвratŭ. «Δάκρυ — ». Om: [θάλλω].

Θαλερόμματος (ὁ, ἡ), noet: =Θαλερῶπις. [θαλερὸς, ὄμμα].

Θαλερὸς [θάλλω], ὰ, ὸν, înвerzitŭ, înflорitŭ, fraцedŭ; (maĭ de mвлte-orĭ fir:) sввrdalnikŭ, tînъrosŭ, virвrosŭ; mвлtŭ, înвilшвratŭ; (вne orĭ) вlîndŭ, modestŭ (квmpъtatŭ). «Πνεῦμα —». Esxл: Ὕπνος —». Лкs: dвlче.

Θαλερῶπις, ιδος (ἡ), noet: чea кв блажînъ къвtъtъrъ, dвlче ла окĭ. [θαλερός, ὤψ].

Θαλέω-ῶ, Dor: în локŭ de θηλέω.

Θαλία (ἡ), (prinч:) = Θαλλός, fraцedъ ramвrъ. 2) (obiч: fir:) serкътореаskъ adвnare, osnъцŭ; (în цen:) вякvrie, veselie; ferичipe. 3) =Θαλλίς. [θάλος]. [de вnde

Θαλιάζω, viit: -άσω, mъ înвeseleskŭ, mъ desfъtezŭ.

Θάλικτρον (τὸ), вnŭ felŭ de plantъ,(Лat:) thalictrum (Diskr: Δ: 92).

Θάλλινος, η, ον, fъкътŭ (înpletitŭ) din ramвre. [ші

Θαλλὶς, ίδος (ἡ), кошвlцŭ înpletitŭ din ramвre (de finikŭ). [din

Θαλλὸς (ὁ), [θαλλω] fraцedъ ramвrъ, vlъstarŭ, mвrвrŭ (prinч: de mъslinŭ); frвnzъ de finikŭ. «Θαλλὸν προσείειν τινί». Пров: a momi пe чinева кв linгвшitoare пъdeждĭ (ка капреле кв mвrвrĭ).

Θαλλοφαγέω-ῶ, viit: -ήσω, mъnînkŭ (ка капреле) mвrвrŭ. [din

Θαλλοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъторŭ de (хrъnitŭ кв) mвrвrŭ. [θαλλός, φάγω].

Θαλλοφορέω-ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ...

Θαλλοφόρος (ὁ, ἡ), пвrtъtорŭ de ramвrъ de mъslinŭ în serкътоареа Пanateneелор. [θαλλός, φέρω].

Θάλλω [θάω, ші θάλπω], viit: θαλήσομαι, (tpe: de кв: în локŭ de prez: τέθηλα) (prinч: desupe plante) sîntŭ în floareа mea (înverzitŭ, înkъrkatŭ de frвnze, florĭ, ші poade); (fir:) sîntŭ în чea maĭ înfloritъ stape, în кvlme; (prea pap strъm:) fakŭ чева a fi în чea maĭ desъvîrшitъ stape. «Οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος». Hind. [de вnde

Θάλος, εος-ους(τὸ), noet:=Θαλλός, vlъstarŭ, mвrвrŭ (proп: ші fir:). || (îm:) plъчerĭ, desfъtъrĭ.

Θάλπημι, noet: prea рarŭ în локŭ de θάλπω.

Θαλπιάω-ῶ, viit: -άσω, noet: sîntŭ кaldŭ. [θάλπος].

Θαλπιέων, noet: partч: a лvĭ θαλπιάω.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, noet: кaldŭ, кълdвrosŭ. [din

Θάλπος, εος -ους (τὸ), кълdвrъ, ferвinцealъ; (fir:) rîвnoasъ порnire.

Θαλπτήριος (ὁ, ἡ), кълdвrosŭ; (fir:) mînгîiosŭ, notolitorŭ. [din

Θάλπω [în afin: кв θάλλω], viit: θάλψω, înкълzeskŭ; (вne-orĭ) înflъкъrezŭ, arzŭ (strъm: ші nestrъm:); (fir:) înviezŭ; mînгîiŭ; înвeseleskŭ; însвflецeskŭ; întъrîtŭ; atrarŭ, amъцeskŭ; (pap) adвkŭ neliniште. «'Ερὲ οὐδὲν θάλπει κέρδος.» Apst: [de вnde

Θαλπωρὴ (ἡ), Ion: ferвinцealъ; вкvrie; пъdeжde; însвflецire; вшърtoare mînгîere.

Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, noet: kaldŭ, ferвinte; înflъкъratŭ; (fir:) anpinsŭ de natimъ (înfokatŭ). [ші

Θαλύσια (τὰ), o serвътoare în чinstea Чereseĭ, ші nîrцele semъnътвrelор, ші чл:, че se adвк într' aчeasta. [ші

Θαλυσιὰς, άδος (ἡ), noet: lem: ал лvĭ...

Θαλύσιος (ὁ, ἡ), alinгъторŭ de serвътoapea Θαλύσια. [din

Θαλύσσω, viit: -ύξω, =Θάλπω.

Θάλψις, εως (ἡ), înkълzire (акт: ші пas:). [θάλπω].

Θαμὰ [ἅμα], adв: noet: des, вna neste alta. [de вnde

Θαμάκις, adв: adesea, de mвлte-orĭ.

Θαμβαίνω (fъr viit:), noet: în локŭ de θαμβέω.

Θαμβαλέος, α, ον, noet: =Ἐκθαμβος. [din

Θαμβέω (-άω) -ῶ, viit: -ήσω, (кв ак: ел:) mъ konpinzŭ de snaĭmъ, mъ sneriŭ, rъmîîŭ înkremenitŭ (вzînd, saŭ авzind чева), mъ minвnezŭ. || (pap strъm:) fakŭ ne чinева a rъmînea înkremenitŭ, sneriŭ. [θάμβος]. [de вnde

Θάμβημα (τὸ), snaĭmъ, sneriiвrъ; obiектŭ de snaĭmъ [ші

Θάμβησις, εως (ἡ), sneriape. [ші

Θαμβήτειρα (ἡ), noet: sneriitoape, înгrozitoape (enit. ал fвriilor). [ші

Θαμβητὸς, ἡ, ὸν, nriчinвitorŭ de snaĭmъ, grozavŭ; vrednikŭ de mirape.

Θάμβος [θάομαι], εος -ους (τὸ), snaĭmъ, groazъ. [de вnde

Θαμβὸς, ἡ, ὸν, ='Εκθαμβος, înгrozitŭ, snъĭmîntatŭ.

Θαμέες (οἱ), noet: în локŭ de θαμειοὶ, îm: ал лvĭ....

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, noet: desŭ, вnвл neste алtвл, îndesatŭ. [ші

Θαμίζω, viit: -ίσω, merгŭ des вndeва;

saŭ fakŭ чева des. «Οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν.» Od: Θ: nъ se dikisia des. [θαμά].

Θαμινὰ, ші Θαμινάκις, adв:=Θαμὰ, Θαμάκις, des. [din

Θαμινὸς, ἡ, ὸν, [θαμὰ] îndesitŭ; desŭ; ъnъл neste алтъл. || (neъt:)Θαμινὰ, în локŭ de

Θαμινῶς, adв: =Θαμὰ, des.

Θάμνας, ου (ὁ), (плц:) = Δευτερίας, ші Στεμφυλίτης (οἶνος),binŭ din tesковinъ, saŭ de вoшtinъ. [ші

Θαμνὰς, άδος (ἡ), ръdъчinъ. [ші

Θαμνίον (τὸ), mi Θαμνίσκος (ὁ), dim: ал лъї θάμνος. [ші

Θαμνίτης, ου (ὁ), ші θαμνῖτις, ιδος (ἡ), релatiвŭ, saŭ asemenea къ копъчелŭ. [θάμνος].

Θαμνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de (asemenea къ) копъчелŭ. [θάμνος, εἶδος].

Θαμνομήκης, εος (ὁ, ἡ), de o potpiвъ ла mъpime, saŭ 'nълцime къ ъnŭ копъчелŭ. [θάμνος, μῆκος].

Θάμνος (ὁ), [θαμὰ, θαμινὸς] копъчелŭ къ dese кръчї; (îm:) dese nitълate кръкъце, че pesъp înпрежъръл ръdъчineї ъnъї тъїatŭ копачїŭ.

Θαμνοφάγος (ὁ, ἡ), (вitъ) каре poade, паште копъчеї. [θάμνος, φάγω].

Θαμνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Θαμνοειδής. [ші

Θαμνὼν, ῶνος, крîngŭ, dъmбравъ de копъчеї; pesadniцъ de копъчеї, пепiniеръ (Fpanц:). [θάμνος].

Θανάσιμος, η saŭ ος, ον, (ші adв:) -ίμως, =Θανατηφόρος. 2) noet: mъpitopŭ, sъnъsŭ (saŭ xotъpîtŭ) ла moapte; (ъne-opї) moptŭ. 3) =Θνησιμαῖος. «Θανάσιμα κρέα.» Лкs: [ші

Θανατάω-ῶ, вiit: -ήσω, dopeskŭ, saŭ desпрецъїeskŭ moaptea. [θάνατος].

Θανατηγὸς [θάνατος, ἄγω], ші Θανατηρὸς, ὰ, ὸν, =Θανατηφόρος. [ші

Θανατήσιμος, ші Θανατήσιος (ὁ, ἡ), къвenitŭ ла (saŭ fъкъtŭ пentpъ) moapte; adъкъtopŭ de moapte,=Θανάσιμος. [θάνατος].

Θανατηφορία (ἡ), adъчepe de moapte. [din

Θανατηφόρος (ὁ, ἡ), adъкъtopŭ de moapte. [θάνατος, φέρω].

Θανατιάω-ῶ, вiit: -άσω, =Θανατάω. [ші

Θανατικὸς, ὴ, ὸν, къвenitŭ ла (saŭ adъкъtopŭ de) moapte, mopталŭ. «Θανατική κρίσις.» Лкs: жъdikatъ de moapte. [ші

Θανατόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de θανατικὸς, ші θανατηφόρος. [θάνατος].

Θανατοποιός (ὁ, ἡ), =Θανατηφόρος. [θάνατος, ποιός].

Θάνατος (ὁ), [θνήσκω] moapte; (Лц:) пedeapsъ къ moapte.

Θανατοφόρος (ὁ, ἡ), = (saŭ греш: în локŭ de) Θανατηφόρος.

Θανατούσια (τὰ), sepбъtoape a mopцiї. [ші

Θανατόω -ῶ, вiit: -ώσω, osîndeskŭ ла moapte; omopŭ. [ші

Θανατώδης, εος (ὁ, ἡ), =Θανάσιμος. [θάνατος].

Θανάτωσις, εως (ἡ), osîndipe ла moapte; omopîpe. [θανατόω].

Θανέειν, Ion: noet: ші Θανέμεν, Dop: în локŭ de θανεῖν, nex: 2: de inf:

Θάομαι [θάω, ἄω], вiit: θήσομαι, (nex: ἐθησάμην) noet: = Θηλάζω, mългŭ, sъгŭ (stpъm: ші nestp:)«Ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι». Od: Δ. «Γυναῖκά τε θήσατο μαζόν». Іл: Ω. (ші stpъm:) «Οὐδ' ἄρ 'Απόλλωνα θήσατο μήτηρ». Om: imn: (sъ nъ se konf: къ...

Θάομαι, вiit: θάσομαι, ші θήσομαι, noet: în локŭ de θεάομαι, прiвeskŭ, mъ ъїtŭ къ mipape.

Θάπα, ας (ἁ), Dop: ші θάπος, εος-ους (τὸ), înлокŭ de θάμβος, ші τάφος. [θήπω, ші

Θάπτω, вiit: θάψω, (nas: tpe: de къ: τέθαμμαι, nex: 2: ἐτάφην, ші nos: θαπτέον) înгропŭ; înmopmîntezŭ moptŭ. «Πυρί θάπτων». Епгр: a apde (dъпе oвiчеїъл челор векї) tpъnъл moptълъї.

Θαργήλια (τὰ), Тарцелiе, o sepбъtoape în чinstea лъї Аполонŭ ші a Dianeї. (прinч: neъt: ал лъї...

Θαργήλιος, α saŭ ος, ον (епit:) Аполонŭ, mi Diana. [ші

Θαργηλιὼν, ῶνος (ὁ), a ъnŭ-sпpe-zeчелеа лъnъ a Atenenilóp (în каре se sepбaŭ Тарцелiiле). [din

Θάργηλος (ὁ), оала, în каре fepвeaŭ пîрцеле noъълор poade întp'ъneле sepбъtopї; (епit:) пîїne de гpiŭ noŭ. [θέρω, γῆ].

Θαῤῥαλέος, α, ον, къражosŭ, îndpъzneцŭ. [θάῤῥος]. [de ъnde.

Θαῤῥαλεότης (ἡ),калitatea къражosълъї.[ші

Θαῤῥαλέως, adв: къ къражŭ, къ îndpъzneалъ; къ înкpedinцape, fъpъ sfiaлъ.

Θαῤῥέω-ῶ, вiit: -ήσω, amŭ къражŭ, nъdeжde în чева, saŭ кpeditŭ în чinева; (fъpъ kazŭ) sîntŭ къражosŭ, nъ mъ temŭ; «Καὶ τότε δή θάρσησε καὶ ἤυδα». Іл: A; (oвiч: порънч:) «Θάῤῥει τούτου γε ἕνεκα.» Лкs: nъ te teme, fiї лiniштitŭ. (ші în локŭ de adв:) «Θαρσέων καθίζευ.» Ткр: «Θαῤῥῶν ἔθυε.» Ksn: [θάῤῥος]; [de ъnde

Θαῤῥητικός, ὴ, ὸν, din natъpъ saŭ depindepe плinŭ de къражŭ, îndpъzneцŭ.

Θάῤῥος, εος -ους (τὸ), îndpъzneалъ, nesfiaлъ, netemepe, къражŭ, =Θάρσος.

Θαῤῥούντως, [θαῤῥέω] adв: (de партч:), =Θαῤῥαλέως.

Θαῤῥύνω, вiit: -υνῶ, înкъражezъ. 2) поet: în локъ de θαῤῥέω.

Θαρσαλέος, α, ον, =Θαῤῥαλέος.

Θαρσεῦσ' Dop: поet: în локъ de θαρσοῦσα, партч: fem: ал лъї....

Θαρσέω-ῶ, вiit: -ήσω, =Θαῤῥέω.

Θαρσήεις, εσσα, εν, поet: în локъ de θαρσαλέος. [θάρσος].

Θάρσησις, εως (ἡ), лъаре de къражъ, înкредере. [Θαρσέω].

Θάρσος, εος -ους (τὸ), =Θάῤῥος (каътъ ziч:). (вezї ші θράσος).

Θάρσυνος (ὁ, ἡ), поet: (къ dat:) плinъ de къражъ. пъдъждъitъ în чева. [ші

Θαρσύνω, вiit: -υνῶ, =Θαῤῥύνω. [din

Θαρσὺς, υῖα, ύ, грам: în локъ de θαρσαλέος. [θάρσος].

Θᾶσαι, Dop: în локъ de θέασαι, пех: de порънч:, ші

Θάσομαι, Dop: în локъ de θεάσομαι, вiit: ал лъї θεάομαι.

Θάσομαι, Dop: în локъ de θήσομαι, між: вiit: ал лъї τίθημι.

Θᾶσσον, пеъt: ал лъї Θάσσων.

Θάσσω, вiit: θάξω, поet: în локъ de θαάσσω.

Θάσσων, ονος (ὁ, ἡ), компар: перег: ал лъї ταχύς, маї їъte, маї грабнікъ: || пеъt:) Θᾶσσον în локъ de adв: маї къpînd. (вezї ταχὺς).

Θάτερα, Θάτερον, Θατέρου, în контрак: în локъ de τὰ ἕτερα, τὸ ἕτερον, τοῦ ἑτέρου, ші чл: (вezї ἕτερος).

Θάττων, ονος (ὁ, ἡ), At: în локъ de Θάσσων.

Θαῦμα (τὸ), [θάομαι, θεάομαι] ор че se прівеште къ mipape; minъne. (de ъnde прінч: ла îm:) «Θαύματα». Ksn: жъкъріiле eskamatopiлор (търч: хокабазлîкърї). «Θαῦμα ἰδέσθαι». Om: «Ἐν θαύματι ἐποιοῦντο». Es: sokotiaъ de minъne, se mipaъ. 2) în локъ de θαυμασμὸς, mipape. «Θαύματος ἄξιος». Лкs: =(монолек:) 'Αξιοθάυμαστος». «Θαῦμα μ' ἔχει» = Θαυμάζω. [de ъnde

Θαυμάζω, вiit: -άσω, (ші маї des) -άσομαι, (трек: de къ: τεθαύμακα, ші пas: τεθαύμασμαι, ші чл;) прівеskъ, saъ aъzъ чева къ mipape, шъ minъnezъ; (прin întind:) admipъ, pesпектezъ, чinsteskъ. (къ ак ел:) «Τίς οὐκ ἂν θαυμάσειεν ἱππέας κατὰ τάξιν ἐλαύνοντας»; Ksn: «Τὸ μὲν οὖν τὸ πλῆθος περὶ τούτου λεληθέναι οὐ θαυμάζω· τὸ δὲ καὶ ὑμᾶς ταῦτ' ἀγνοεῖν, τοῦτο μοι δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι». Ksn: (ші абsол:) «Θαυμάζεσκον ἀκούοντες μῦθον». Ткр: «Πολλάκις ἐθαύμασα, τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν». Ksn: (ші къ цen: ел:) «Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων». Iskp: «Θαυμάζω σε τῆς ἀρετῆς, saъ σου τὴν ἀρετήν». Лкs: (ші пas:) «Θαυμάζομαι μὴ παρών». Sof: «Ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες εἶναι καὶ τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι». Тъч: (вezї ші ἄγαμαι). [ші

Θαυμαίνω, вiit: θαυμανέω-ῶ, поet: în локъ de θαυμάζω.

Θάυμακτρον (τὸ), платъ пентръ ведере de eskamatopiї. [θαυμάζω].

Θαυμαλέος, α, ον, поet: =Θαυμάσιος (маї de мълте-орї în еponie). [θαῦμα].

Θαυμασία (ἡ),=Θαυμασμός. [ші

Θαυμάσιος, α, ον, minъnatъ, saъ чел de minъnat; (ъne-орї în epon:) чїъdatъ, къpiozъ. [θαυμάζω]. [de ъnde

Θαυμασιότης (ἡ), minъnъцie, saъ калitatea ъnъї лъкръ minъnatъ.

Θαυμασιουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Θαυματουργέω, fakъ minъnї. [θαυμάσιος, ἔργον].

Θαυμασίως, adв: minъnat, saъ de minъne. [θαυμάσιος].

Θαυμασμός (ὁ), minъnape, mipape; saъ admipape. [ші

Θαυμαστὴς, οῦ (ὁ), mipъtopъ; saъ admipъtopъ (лъъdъtopъ къ mipape). [ші

Θαυμαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, аплекатъ, saъ deпpinsъ ла minъnape, mipape, saъ admipape. (грам:) însemnъtiвъ, saъ екsпpesiвъ de mipape. [ші

Θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, minъnatъ, вpednikъ de mipape; admipaвiлъ; (ъne орї) чїъdatъ. «Οὐδὲν θαυμαστόν». Лкs: (ші îm:) «Θαυμαστά γ', ἔφη, εἰ πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους δύνασαι, πρὸς δὲ σεαυτὸν οὔ». Ksn: (ші în локъ de adв:) «Θαυμαστὸν ὅσον (οἷον)». Плт: foapte мълт. [θαυμάζω]. [de ъnde

Θαυμαστόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ a fi (a se аръта) чева minъnatъ. [ші

Θαυμαστῶς,adв: de minъne, =Θαυμασίως.

Θαυματίζομαι, вiit: -ίσομαι, мъ копpinzъ de mipape. [ші

Θαυματικὸς, ὴ, ὸν (ші adв:) -ικῶς, релatiвъ къ minъne, saъ екsпpesiвъ de mipape. [ші

Θαυματόεις, εσσα, εν, поet: în локъ de θαυμαστός. [θαῦμα].

Θαυματοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ minъnї, saъ eskamatopiї. [θαυματοποιός]. [de ъnde

Θαυματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopъ de

eskamatopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла eskamatopie.

Θαυματοποιία (ἡ), eskamatopie, apъtatape de minъnate лъкрърĭ. [ші

Θαυματοποιικὸς, ἡ, ὸν, =Θαυματοποιητικός. [din

Θαυματοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopŭ, saŭ apъtъtopŭ de minъnĭ (прinч: spre amъцipea прівitopiлор), eskamatopŭ (tъpч: хокавazŭ, fpanц: jongleur). [θαῦμα, ποιός].

Θαυματὸς, ἡ, ὸν, poet: în локŭ de θαυμαστός.

Θαυματουργέω -ῶ, віit: -ήσω, (овіч: Бisep:) fakŭ minъnĭ, = Θαυματοποιέω. [θαυματουργός]. [de ъnde

Θαυματούργημα (τὸ), faptъ minъnatъ.

Θαυματουργία (ἡ), faчepe de minъnĭ,= Θαυματοποιΐα. [din

Θαυματουργὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopŭ de minъni,=Θαυματοποιός. [θαῦμα, ἔργον].

Θαυσίκριον (τὸ), podŭ 'naлtŭ pentpъ прівitopĭ în teatpъ, ші чл: [θάομαι, ἰκρίον].

Θαψία (ἡ), o pъdъчinъ adъsъ овічnъit din insъла [Θάψος], вънъ de въпsit галвenŭ. [de ъnde

Θάψινος, η, ον, въпsitŭ галвenŭ къ θαψία.

Θάψος (ἡ), =Θαψία.

Θάω, neîntp: temat: ал лъĭ θάομαι, шezŭ. 2) прівeskŭ. 3) sъгŭ.

Θεὰ, ші Θέαινα, fem: ал лъĭ θεός, zeiцъ. «Τὰ θεά». Лкs: челе доъ zeiцe, Чepesa ші Пepsefona.

Θέα, (ἡ), прівіpe; (прin întind:) прівeліште; ші dpeптъл de прівіpe în teatpъ. 2) faцъ (de прівit), колоареа вре ъnъĭ лъкръ.

Θεαγγελεὺς, έως (ὁ), pîndъitŭ a вesti nopodълъĭ sepвъtopiле zeiлор. [θεὸς, ἄγγελος].

Θεαγωγία (ἡ), adъчepe de zeĭ прin fepmeкъtopiĭ. [din

Θεαγωγὸς, (ὁ, ἡ), adъкъtopŭ de zeĭ прin maцiче кĭemъpĭ saŭ eksopчisme. [θεὸς, ἄγω].

Θεάζω, віit: -άσω, seamъnŭ a zeŭ; прооpoчeskŭ ка zeŭ; (ъne opĭ stpъm:)înzeĭeskŭ. (вezĭ ші θειάζω). [θεός].

Θέαινα, ης (ἡ), poet: în локŭ de θεά.

Θεαίτητος (ὁ, ἡ), чepъtŭ, ші doвîndiтŭ de ла zeĭ. [θεὸς, αἰτοῦμαι].

Θεάκτωρ, ορος (ὁ, ἡ), poet: adъкъtopŭ (atpъгъtopŭ, înвлînzitopŭ) de zeĭ. [θεὸς, ἄγω].

Θέαμα (τό), eksпъsŭ ла прівіpe, прівeліште. [ші

Θεάμων, ονος (ὁ, ἡ), прівitopŭ (прinч: nъmaĭ în комп:). [θεάομαι].

Θεανδρικὸς, ἡ, ὸν, pелatiвŭ къ Dъmneze-omъл Iisъsŭ, Dъmnezeĭeskŭ ші omeneskŭ de o datъ. [din

Θέανδρος (ὁ), (tлц:) = Θεάνθρωπος. [θεὸς, ἀνήρ].

Θεανθρωπία (ἡ), însъшimea Dъшnezeomълъĭ. [din

Θεάνθρωπος, (ὁ), (tлц:) Demnezeŭ ші omŭ de o datъ (Iisъsŭ Xpistosŭ), Dъmneze-omŭ. [Θεὸς, ἄνθρωπος].

Θεάομαι -ῶμαι, [θέα] віit: -άσομαι, прівeskŭ (прinч: în, saŭ ка în teatpŭ); mъ ъĭtŭ (maĭ къ seamъ къ mipape ші къpiositate).

Θεάρεστος (ὁ, ἡ), плъкъtŭ лъĭ Dъmnezeŭ.

Θεάριον, ω (ὁ), Dop: локŭ pîndъitŭ pentpъ прівitopĭ. [din

Θεάριος, ω (ὁ), Dop: în локŭ de Θεώριος.

Θεαρὸς, ῶ (ὁ), Dop: în локŭ de θεωρός. [θέα].

Θεαρχία (ἡ), atotstъпînipea лъĭ Dъmnezeŭ. [ші

Θεαρχικὸς, ἡ, ὸν, pелatiвŭ къ atotstъпînipea лъĭ Dъmnezeŭ. [ші

Θεάρχιος, α, ον, poet: în локŭ de θεαρχικός. [Θεὸς, ἀρχή].

Θεαστὶ, adв: dъпe (în) лimвa zeiлор. [ші

Θεαστικὸς, ἡ, ὸν, însъfлatŭ de Dъmnezeŭ. [θεάζω].

Θεατὴς, οῦ (ὁ), прівitopŭ; (paptik:) прівitopŭ în teatpъ, saŭ (în цen:) de op чe прівeліште. [ші

Θεατικὸς, ἡ, όν, къвenitŭ, saŭ foлositopŭ ла прівіpe. «Δύναμις—». Ap: пъtepea вedepiĭ. [ші

Θεατὸς, ἡ, ὸν, въzъtŭ, saŭ de въzъt, вpednikŭ de прівit. [θεάομαι].

Θεάτρια (ἡ), fem: ал лъĭ θεατής.

Θεατρίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ θέατρον.

Θεατρίζω, віit: -ίσω, sîntŭ aktopŭ de teatpъ; (stpъm:) eksпъĭŭ, pепpesintŭ чeва în (saŭ ка în) teatpъ; (maĭ de mълte opi în pъŭ) defaĭmŭ, daŭ în пъвлікŭ. [ші

Θεατρικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, teatpaлŭ; nomnosŭ, apъtosŭ. [θέατρον].

Θεατριστὴς, οῦ (ὁ), aktopŭ de teatpъ. [θεατρίζω].

Θεατροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), каpe mepцe ла (se sъĭe пe) teatpъ. [θέατρον, βάω, βαίνω].

Θεατροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în feлŭ, saŭ fopmъ de teatpъ. [θέατρον, εἶδος].

Θεατροκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ siлeskŭ (прinч: прin лinгъшipĭ, ші ъneлtipĭ ві-

клепештї) а плаче (а mъ аплаѕda) în teatpѕ. [ші

Θεατροκοπία (ἡ), ѕнелtipe sпpe аплаѕdape în teatpѕ. [din

Θεατροκόπος (ὁ, ἡ), ѕнелtitopѣ пpin лinгѕшipї de o se аплаѕda in teatpѕ. [θέατρον, κόπτω].

Θεατροκρατία (ἡ), пpedominape a teatpѕлѕї, ad: a пpiвitopiлop (kînd eї îmпѕн воinца лор asѕпpa поецiлор), saѣ a поецiлор ші aktopiлop (kînd eї пopt пѕблiкѕл dѕпе воїea лор). [θέατρον, κράτος].

Θεατρομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѣ neбѕnѣ de teatpѕ, ad: neбѕneште їѕвeskѣ teatpѕ. [θέατρον, μαίνομαι].

Θεατρόμορφος (ὁ, ἡ),=Θεατροειδής. [θέατρον, μορφή].

Θέατρον(τὸ), teatpѕ, saѣ локалѣ, ѕnde se pепpesintъ пpiвeлiштї; (пpin întind:) кїap eкsпѕsa пpiвeлiште; (колек:) пpiвitopiї. [θεάομαι].

Θεατροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѣ, saѣ клъditopѣ de teatpѕ. [θέατρον, ποιός].

Θεατροπώλης (ὁ, ἡ), вînzъtopѣ (înкipietopѣ) de локѕpї în teatpѕ ла пpiвitopї, ad:=Θεατρώνης.

Θεατροτορύνη (ἡ), лinгѕpъ de teatpѕ (kom: eпii: de aktpiцъ, saѣ кѕptizanъ). [θέατρον, τορύνη].

Θεατρώνης,, ου (ὁ), кѕmпъpъtopѣ, saѣ înкipietopѣ de локѕpї în teatpѣ. [θέατρον, ὠνή].

Θέειον (τὸ), Ion: поet: în локѣ de θεῖον, пѕчїoasъ.

Θέειος, η, ον, Ion: поet: în локѣ de θεῖος, Dѕmnezeeskѣ. [de ѕnde

Θεειόω -ῶ, вiit: -ώσω, Ion: поet: în локѣ de θειόω.

Θεεύμενος, (поate греш: în локѣ de θηεύμενος) η, ον, Ion: în локѣ de θεώμενος, пaptч: a лѕї θεάομαι.

Θεηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локѣ de θεογενής.

Θεηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopбeskѣ desпpe Dѕmnezeѣ, =Θεολογῶ. [ші

Θεηγορία (ἡ), вopбipe desпpe Dѕmnezeѣ, =Θεολὸγία. [din

Θεηγόρος (ὁ, ἡ), вopбitopѣ desпpe Dѕmnezeѣ, =Θεολόγος. [θεὸς, ἀγορά].

Θεηδόκος(χος), ου (ὁ, ἡ), Ion: поet: în локѣ de θεοδόχος.

Θεήϊος, α, ον, Ion: поet: în локѣ de θεῖος.

Θεηκολεὼν, ῶνος (ὁ), Ion: локѕinцъ de пpeotѣ saѣ пpeoцї. [din

Θεηκόλος (ὁ), Ion: în локѣ de θεηπόλος.

Θεηλασία (ἡ), dѕmnezeeaskъ гoanъ. [θεὸς, ἔλασις].

Θεηλατέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (кѕ ак: ел:) mъ плîпгѣ пentpѕ o пenopoчipe пpoвenitъ din Dѕmnezeeaskъ гoanъ. [din

Θεήλατος (ὁ, ἡ), [θεὸς, ἐλαύνω] tpimisѣ (пpinч: înпpotiвa кѕїва) de ла Dѕmnezeѣ. «Νόσος («Συμφορὰ, ші чл:)—». Поet: 2) mînatѣ (tîpîtѣ) кътpe Dѕmnezeѣ. «Βοῦς — ». Esхл: adѕsѣ ла алtapѣ sпpe жeptfipe. 3) гoпitѣ (ѕpцisitѣ) de Dѕmnezeѣ. (вezї ші ποινήλατος).

Θέημα (τὸ), Ion: în локѣ de θέαμα.

Θεημαχία (ἡ), поet: în локѣ de θεομαχία.

Θεημάχος (ὁ, ἡ), поet: în локѣ de θεομάχος.

Θεημοσύνη (ἡ), Ion: поet: пpiвipe, oбsepвape. [din

Θεήμων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în локѣ de θεάμων.

Θεηπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: sîntѣ ...

Θεηπόλος (ὁ, ἡ), [θεὸς, πολέω] înкinъtopѣ (пpeotѣ, sлѕжitopѣ) de вpe ѕnѣ zeѣ, saѣ zeiцъ, (iap пaptiк;) ал Чiвeлeї, (de ѕnde) = Μητραγύρτης.

Θεητὴς, οῦ (ὁ), Ion: în локѣ de θεατής.

Θεητόκος (ἡ), поet: în локѣ de Θεοτόκος.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, Ion: în локѣ de θεατός.

Θέητρον (τὸ), Ion: în локѣ de θέατρον.

Θεία (ἡ), fem: ал лѕї θεῖος, mъtѕшъ.

Θειάζω, вiit: -άσω, faкѣ чeвa Dѕmnezeeskѣ, konsfinцeskѣ, saѣ adѕкѣ лѕї Dѕmnezeѣ; înzeїeskѣ; întѕsiezѣ; пpoopoчeskѣ ка întѕsiastѣ, saѣ însѕflatѣ de zeitate. (вezї ші ἐπιθειάζω). [θεῖος]. [de ѕnde

Θειασμὸς (ὁ), întѕsiasmѣ, saѣ dѕmnezeeaskъ însѕflape; sѕпepstiцie, fanatismѣ; пpoopoчipe (de întѕsiastѣ); жѕpъmîntѣ; кїemape de Dѕmnezeѣ în ажѕtopѣ. [ші

Θειαστὶ, adв: =Θεαστί.

Θείκελος (ὁ, ἡ), поet: = Θέσκελος.

Θεϊκὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -κῶς = Θεῖος.

Θειλοπεδεύω, вiit: -εύσω, întinzѣ, пѕїѣ чeвa a se ѕska ла soape. [din

Θειλόπεδον (τὸ), în локѣ de εἰλόπεδον, локѣ eкsпѕsѣ ла soape, ѕnde se întind stpѕгѕpї ші алte поame, sъ se sвinte, saѣ sъ se ѕsѕчe.

Θεῖμεν, поet: în локѣ de θείημεν, 1: їm: пeps: de nex: 2: de пoft:, ші

Θεῖναι, пex: 2: de inf: ал лѕї τίθημι.

Θεῖναι, nex: 1: de înf: ал: лѕї ...

Θείνω [în afin: кѕ κτείνω], вiit: θενῶ, (nex: 1: ἔθεινα, ші 2: ἔθενον) поet: ло-

веskъ, isвеskъ; гъвреskъ кв волdъ, înпвnгъ кв fpiгape, ші чл:

Θειογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de θεογενής.

Θειοδάμος, η saъ ος, ον, поет: domoлitopъ, doвopîtopъ ші de zeĭ. «Ἀνάγκη —». Евseв: [θεὸς, δάμνω].

Θειόδομος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de θεόδμητος.

Θείομεν, поет: în локъ de θῶμεν, 1: îm: пеps: de nex: 2: de sвп: ал лвĭ τίθημι.

Θεῖον (τὸ), [θεῖος, saъ θέω, saъ θύω] пвчĭoasъ.

Θεῖος, α, ον, Dвmnezeeskъ, sfîntъ; minвnatъ; maĭ пpesвs de natвpъ. «Τὸ θεῖον». Лкs: zeitate, dвmnezeeaskъ пpoвedinцъ [θεός].

Θεῖος (ὁ), [ἠθεῖος] вnкĭъ.

Θεοτειχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înгpъditъ кв zeeштĭ zidвpĭ. [θεῖος, τεῖχος].

Θειότερος, α, ον, ші adв: -τέρως, компар: ал лвĭ θεῖος.

Θειότης (ἡ), mъpeцia zeitъцiĭ, saъ sfinцenia zeeштiлop лвкpвpĭ. [θεῖος].

Θειοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de θεοφανής. [θεῖος, φαίνω].

Θειόχροος ους (ὁ, ἡ), чел кв faцъ de пвчĭoasъ. [θεῖον, χρόος].

Θειόω -ῶ, віit: -ώσω, afвmъ (пpin вpm: квpъцъ) кв пвчĭoasъ. [θεῖον]. 2)=Θειάζω, konsfinцeskъ лвĭ Dвmnezeъ. [θεῖος].

Θείω, поет: în локъ de θέω, алеpгъ.

Θείω, поет: Ion: în локъ de θῶ, nex: 2: de sвп: ал лвĭ τίθημι.

Θειώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка пвчĭoasa. [θεῖον].

Θείως, adв: Dвшnezeeшte, saъ dвпe Dвmnezeeaskъ воinцъ, saъ însвfлape. [θεῖος].

Θελγεσίμυθος (ὁ, ἡ), поет: atpъгъtopъ кв вopвe. [θέλγω, μῦθος].

Θέλγητρον (τὸ), miжлокъ de atpaцepe (лiпiчĭъ). [ші

Θέλγμα (τὸ), =Θέλγητρον. [din

Θέλγω [ἕλκω], віit: θέλξω, fepmeкъ (пpinч: пpin пiпъipe de mĭnъ); (пpin întind:) amopцeskъ, moлeшeskъ; ameцeskъ, adopmъ; înвeseлeskъ; îndвлчeskъ; mînгîĭъ, пoтoлeskъ; (în цen:) atpaгъ плъчepea, saъ amopвл квĭвa.

Θέλεμος (ὁ, ἡ), поет: dвлче, влажinъ, плъквtъ. [ші

Θέλεος (ὁ, ἡ), поет: fъкъtopъ de чева din ввna sa воinцъ. [θέλω].

Θέλεσκον, поет: în локъ de ἔθελον, прел: ал лвĭ θέλω.

Θέλημα (τὸ), воinцъ. [θέλω]. [de вnde

Θεληματαίνω, віit: θεληματήσω, (плц:) stъpвĭeskъ вpmînd воinцeĭ meлe.

Θέλημος, ші Θελήμων, ονος (ὁ, ἡ), воitopъ, saъ гata a воi (osîpdnikъ). [ші

Θέλησις, εως (ἡ), воipe, saъ пвtepea, op лвкpapea воinцeĭ. [ші

Θελητὴς, οῦ (ὁ), (кв цen:) воitopъ de чева. [ші

Θελητὸς, ὴ, ὸν, воitъ, dopitъ, ĭввitъ. [θέλω].

Θέλιμνον (τὸ), =Θέλυμνον.

Θέλιμος (ὁ, ἡ), =Θέλεμος.

Θελκτὴρ (ὁ), поет: atpъгъtopъ; mînгîitopъ; пoтoлitopъ, ші чл: «Ὀδυνάων —». Om: Imn: [ші

Θελκτήριος (ὁ, ἡ), чел кв пвtepe, saъ însвшime de atpaцepe, mînгîĭepe, пoтoлipe, saъ fepmeкape. || (neвt:) Θελκτήριον (τὸ), =Θέλγητρον. [ші

Θέλκτης, ου (ὁ), =Θελκτήρ. [ші

Θελκτικὸς, ὴ, ὸν, =Θελκτήριος. [ші

Θέλκτις, ιος (ἡ), греш: în локъ de θελκτύς. [ші

Θέλκτριος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de θελκτήριος. [ші

Θέλκτρον (τὸ),=Θέλγητρον. [ші

Θελκτὺς, ύος (ἡ), поет: =Θέλξις, saъ Θέλγητρον. [θέλγω].

Θελξίμβροτος (ὁ, ἡ), поет: fepmeкъtopъ, atpъгъtopъ, amъцitopъ (пpin плъчepĭ) de oamenĭ. [θέλγω, βροτός].

Θελξίνοος -ους (ὁ, ἡ), поет: atpъгъtopъ, amъцitopъ de minte. «Πειθὼ —». Епгр: [θέλγω, νόος -οῦς].

Θελξίπικρος (ὁ, ἡ), поет: adвкъtopъ de плъчepe вnitъ кв amъpîчĭвne. [θέλγω, πικρός].

Θέλξις, εως (ἡ), atpaцepe (акt: saъ пas:). [θέλγω].

Θελξίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: =Θελξίνοος. [θέλγω, φρήν].

Θελοκακέω -ῶ, віit: ήσω, кавtъ ἐθελοκακέω.

Θέλυμνον (τὸ), поет: în локъ de θέμεθλον, temeлie. (пpinч: întpeв: nвmaĭ în комп: προθέλυμνος, ші чл:).

Θέλω [ἕλω], віit: θελήσω, (прел: ἔθελον, nex: ἐθέλησα; iap ἤθελον, ші ἠθέλησα, se sвбdвк кв maĭ швлtъ anaлoцie ла ἐθέλω; tpe: de кв; maĭ noъ τεθέληκα) =Βούλομαι, воĭeskъ, dopeskъ, saъ кавtъ sъ...; oвiчnвĭeskъ, mъ mвлцвmeskъ. (кв ак: saъ înf:) «Πᾶν ὃ θέλεις». Ткр: «Εἰ δὲ θελήσει

*

ἀναβῆναι ἡ τυραννὶς εἰς τὴν θυγατέρα». Ep: de ва fi sъ ажѫнгъ. (ші авsол:) «Δάκρυε ὅσσα θέλεις». Ткр: «Πλέον τοῦ θέλοντος». Sof: în локѫ de τοῦ δέοντος. (ші în локѫ de adв:) «Ἡ γῆ θέλουσα διδάσκει». Ksn: de ла sine. (вezĭ ші ἐθέλω).

Θέμα (τὸ), deпositѫ; (прinч:) вanĭ, че se deпѫn ла прinsoape (ръmъшагѫ), saѫ ка premiѫ. 2) (лоц:) idee прinчiпалъ, каре se ia de вasѫ ал пропоsiцii, (вezĭ ші θέσις) temъ. 3) (грam:) ziчереа прimitiвъ, че este ка о ръdъчinъ sпре deрiвареа алtора. 4) (astрлц:)=Ὡροσκοπεῖον. 5) (Bizant:) о парte а ѫneĭ провinцiĭ, жѫdeцѫ, distpiktѫ; (iар прinч:) tpѫпъ de оштipe pîndѫitъ sпре паzа ѫneĭ провinцiĭ, гарnizonъ. [τίθημι]. [de ѫnde

Θεματίζω, вiit: -ίσω, (лоц:) пѫĭѫ о idee de temъ а пропоsiцii; (astрлц:) fakѫ оposkопiѫл кѫĭва, saѫ îĭ черчetezѫ timпѫл паштерiĭ sпре въdiреа soapteĭ sале; (în цen:) пѫĭѫ, ашezѫ, fiksezѫ поsiцia. [ші

Θεματικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtорѫ de (saѫ лѫatѫ ка о) temъ. «Ρῆμα — ». Грam: «Ἀγὼν—». Лks: лѫптъ, пentpѫ каре se deпѫne maĭ'nainte о sѫmъ de вanĭ ка premiѫ.

Θεματισμὸς (ὁ), а лѫа чеаа de temъ; întokmipe de temъ (лоц: saѫ astрлц:); (în цen:) ашezape în вре ѫnѫ локѫ. [θεματίζω].

Θέμεθλον (τὸ), поet: în локѫ de θεμέλιον, temeлie, вasѫ, ръdъчinъ, fѫndѫ. [ші

Θεμείλιον, ші Θέμειλον (τὸ), поet: în локѫ de θεμέλιον. [θέμα].

Θεμελιακὸς, ὴ, ὸν, релatiвѫ кѫ temeлie, saѫ ал temeлii. [ші

Θεμελιόθεν, adв: din temeлiĭ. [din

Θεμέλιον (τὸ), (de ачi) temeлie, saѫ temeĭѫ; (ĭар прinч:) пеѫt: ал лѫĭ ...

Θεμέλιος (ὁ, ἡ), [θέμα]=Θεμελιακός, ші Θεμελιώδης, кѫ temeiѫ, temeĭnikѫ. || (sѫвst:) Θεμέλιος (ὁ), (se înц: λίθος)=Θεμέλιον.

Θεμελιοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре (se sпрiжinъ пе) temeлiĭ. [θεμέλιον, ἔχω].

Θεμελιόω -ῶ, вiit: -ώσω, întemeĭezѫ (пропр: ші fir:). [θεμέλιον]. [de ѫnde

Θεμελίωσις, εως (ἡ), întemeĭepe. [ші

Θεμελιωτὴς, οῦ (ὁ), întemeietорѫ.

Θέμεν, ші Θέμεναι, Dop: ші Еол: în локѫ de θεῖναι, nex: 2: de înf: ал лѫĭ τίθημι.

Θεμερὸς, ὰ, ὸν, поet: ашezatѫ, înцелeптѫ, (fpanц:)posé,=Σεμνός, modestѫ.[θέμα].

Θεμερόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ statopnikѫ, ашezatѫ, înцелeптѫ simцimîntѫ, saѫ характерѫ. [θεμερὸς, φρήν].

Θεμερύνομαι, вiit: -υνοῦμαι, поet: =Σεμνύνομαι. [θεμερός].

Θεμερῶπις, ιδος (ἡ), поet: [θεμερὸς, ὤψ] modestъ (smepitъ) ла вedepĭ, saѫ ѫĭtъtѫръ.

Θέμηλον (τὸ), поet: = (saѫ греш: în локѫ de) Θέμεθλον.

Θεμίζω, вiit: ίσω, поet: жѫdikѫ; пedeпseskѫ. || (miж:) întokmeskѫ, регѫлezѫ чева dѫпе лецĭ ші dpeптate. [θέμις].

Θεμίπλεκτος (ὁ, ἡ), поet: înплetitѫ регѫлat; (fir:) sъвîршitѫ, saѫ dовînditѫ dѫпе лецĭ ші dpeптate. [θέμις, πλέκω].

Θέμις [τίθημι], θέμιδος, ші Dop: θέμιτος, ші θέμιστος (ἡ), (ак: θέμιν, вок: θέμι) (прinч: ші арх:) întokmita pîndѫĭалъ а лѫкрѫрiлор, овiчеĭѫрiле ѫnѫĭ локѫ; (авsол:) dpeптѫ, кѫвiinцъ; (прin ѫрm:) dpeптate; (поet:) =Θεσμὸς, леце (прinч:) întemeĭatъ пе datine; (dѫпе mitолц:) zeiца dpeптъцiĭ; (îm:) întokmipĭ, регѫлърĭ, хотърîрĭ; (de ѫnde) nestpъmѫtateле хотърîрĭ але ѫpsitoapeĭ, saѫ а ле zeiлор; (прin ѫрm:) проорочiĭ; прiчinĭ de жѫdikatъ; dpeптѫрiле, saѫ прерогatiвеле ѫnѫĭ жѫdikъtорѫ, saѫ dpeгъtорѫ. «Λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας». Іл: I. «Ἦ θέμις ἐστίν». Іл: B. (ші maĭ eksakt). «Ἦ θέμις ἀνθρώπων πέλει». Іл: I: T: dѫпе овiчеĭѫл oamenilор. «Οὔμοι θέμις ἐστι ξεῖνον ἀτιμῆσαι». Od: Ξ. nѫ mi se кѫвine.

Θεμισκόπος (ὁ, ἡ), поet: dpeптѫ insпektорѫ. [θέμις, σκοπός].

Θεμισκρέων, οντος (ὁ), поet: чел че îmпъръцеште (гѫвернъ) dѫпе лецĭ ші кѫ dpeптate. [θέμις, κρέων].

Θέμιστα, ші Θέμιστας, Dop: поet: ак: sinг: ші îm: ал лѫĭ θέμις. [de ѫnde

Θεμιστεῖος, α, ον, поet: лецitimѫ, dpeптѫ.

Θεμίστευμα (τό), = Θεσμός, леце, хотърîре. [mi

Θεμιστευτὸς, ὴ, ὸν, лецĭѫitѫ, konsfinцitѫ прin леце, saѫ векĭѫ овiчеĭѫ. [din

Θεμιστεύω, вiit: -εύσω, лецĭѫĭeskѫ; daѫ dpeптѫрĭ; (în цen:) гѫвернezѫ, порѫнчeskѫ; проорочeskѫ. [θεμιστός].

Θεμιστέων, поet: цen: îm: ал лѫĭ θέμις.

Θεμίστιος (ὁ) ἡ), patponѫ ал dpeптъцiĭ. (епit: ал лѫĭ Жое). [θέμις].

Θεμιστοπόλος (ὁ, ἡ), поet: [θέμις, πολέω] чел че se îndeлetniчеште ла dpeптate (жѫdikъtорѫ, saѫ îmпъратѫ).

Θεμιστὸς, ὴ, ὸν, = Θεμιτός. [de ѫnde

Θεμιστοσύνη (ἡ), поet: dpeптate.

Θεμιστοῦχος (ὁ, ἡ), поет: [θέμις, ἔχω] =Θεμιστοπόλος.

Θεμίστωρ, [θέμις, ἵστωρ] ορος (ὁ), кѫпоskъtорѫ, ші пъzitорѫ de dpeптate.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, [θέμις] (ші adв:) -ιτῶς, dpeптѫ, леџitimѫ

Θεμὸς (ὁ), = Θεσμός, întокmipe; повъцѫipe. [θέμα]. [de ѫnde

Θεμόω -ῶ, віit: -ώσω, поет: (кѫ înf:) пѫїѫ în nosiџie, adѫкѫ în stape, fakѫ.

Θέναρ [θείνω], αρος (τὸ), палma mîneї; saѫ талпа пічорѫлѫї; (поет:) temeлie, вasѫ; fѫndѫ. [de ѫnde

Θεναρίζω, віit: -ίσω, ловeskѫ кѫ палma, пълmѫїeskѫ.

Θενεῖν, nex: 2: de inf: ал лѫї θείνω.

Θέο, Ion: în локѫ de θοῦ, miж: nex: 2: de порѫпч: ал лѫї τίθημι.

Θεοβάδιστος (ὁ, ἡ), (локѫ) пе каре а ѫmвлat Dѫmnezeѫ. [θεὸς, βαδίζω].

Θεοβλάβεια (ἡ), smintipe de Deѫmnezeeaskъ ѫрџie. [ші

Θεοβλαβέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ smintitѫ din Dѫmnezeeaskъ ѫрџie. [din

Θεοβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βλαβῶς, smintitѫ din Dѫmnezeaskъ ѫрџie, saѫ кърѫїа 'ї а лѫat Dѫmnezeѫ minџiле. (θεὸς, βλάβη]. [de ѫnde

Θεοβλαβία (ἡ), поет:= Θεοβλάβεια.

Θεόβλητος (ὁ, ἡ), лепъdatѫ, saѫ вътѫtѫ de Dѫmnezeѫ. [θεὸς, βάλλομαι].

Θεογαμία (ἡ), nѫnta zeiлор. [ші

Θεογάμια (τὰ), serвътoape în чinstea nѫnџiї Пepsefoneї. [θεὸς, γάμος].

Θεογενεσία (ἡ), în Dѫmnezeѫ (прin Dѫmnezeeskѫл вotezѫ) penaшtepe. [θεὸς, γένεσις].

Θεογενὴς (ννὴς), έος (ὁ, ἡ), [θεὸς, γένος, γέννα], =кѫ...

Θεσγέννητος (ὁ, ἡ), пъskѫtѫ din Dѫmnezeѫ. [θεός, γεννάω].

Θεόγληνος (ὁ, ἡ), поет: [θεος, γλήνη] чел кѫ Dѫmnezeeшtї (fрѫmoшї) окї.

Θεόγλωσσος (ὁ, ἡ), поет: ворвitорѫ кѫ Dѫmnezeeaskъ лimвъ, saѫ елокѫinцъ. [θεὸς, γλῶσσα].

Θεογνωσία (ἡ), кѫпoшtinцъ de Dѫmnezeѫ (de adeвърata реліџie). [θεὸς, γνῶσις].

Θεόγνωστος (ὁ, ἡ), кѫпoskѫtѫ лѫї Dѫmnezeѫ, saѫ рекѫпoskѫtѫ de Dѫmnezeѫ. [θεὸς, γιγνώσκω].

Θεογονία (ἡ), opiџina (џeneaлoџia) zeiлор. [din

Θεόγονος, (ὁ, ἡ), пъskѫtѫ, saѫ tpasѫ din zeѫ. [θεὸς, γόνος].

Θεόγραφος (ὁ, ἡ), skpisѫ de Dѫmnezeѫ. [θεὸς, γράφω].

Θεοδαίσια (τὰ), жeptfъ (oспъцѫ, serвътoape) în чinstea вре ѫnѫї zeѫ (dap maї пaptik: a лѫї Dionisѫ). [θεὸς, δαίς].

Θεοδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), ші

Θεοδέκτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: =Θεοδόχος.

Θεοδήλητος (ὁ, ἡ), [θεὸς, δηλέομαι] = Θεοβλαβής.

Θεοδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъцatѫ de кътpe Dѫmnezeѫ. [θεὸς, διδάσκομαι].

Θεοδινὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: miшкatѫ, порnitѫ de Dѫmnezeѫ. [θεὸς, δινέομαι].

Θεοδιφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [θεὸς, διφάω] къѫtъtорѫ, черчetъtорѫ de Dѫmnezeѫ, saѫ de челе Dѫmnezeeшtї. [θεὸς, διφάω].

Θεόδμητος, (ὁ, ἡ), поет: [θεὸς, δέμω] ziditѫ de Dѫmnezeѫ.

Θεοδόκος (ὁ, ἡ), = Θεοδόχος.

Θεοδοσία (ἡ), dape (konsfinџipe) лѫї Dѫmnezeѫ. [ші

Θεόδοτος (ὁ, ἡ), =Θεόσδοτος.

Θεοδόχος (ὁ, ἡ), пріimitорѫ (înкъпъtорѫ) de Dѫmnezeѫ. [θεὸς, δέχομαι].

Θεοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, алергѫ (ѫmвлѫ) пе калеа лѫї Dѫmnezeѫ. [din

Θεόδρομος (ὁ, ἡ), ѫmвлътoрѫ пе калеа лѫї Dѫmnezeѫ. [θεὸς, δρόμος].

Θεοδώρητος (ὁ, ἡ), dъpѫitѫ de Dѫmnezeѫ. [θεὸς, δωρέομαι].

Θεοείδεια (ἡ), asemъnape кѫ Dѫmnezeѫ. [din

Θεοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, asemenea ла faцъ кѫ Dѫmnezeѫ; Dѫmnezeeskѫ. [θεὸς, εἶδος].

Θεοείκελος (ὁ, ἡ), поет: asemenea zeiлор. [θεὸς, εἴκελος].

Θεοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), грam: пapfp: ал лѫї θεσπέσιος. [θεὸς, ἔπος].

Θεοεχθία, ші Θεοεχθρία (ἡ), Dѫmnezeeaskъ ѫрџie, ѫръ. [din

Θεόεχθρος (ὁ, ἡ), ѫрîtѫ, връжmъшitѫ de Dѫmnezeѫ, [θεὸς, ἐχθρός].

Θεοήλατος (ὁ, ἡ), =Θεήλατος.

Θεόθεν, adв: de ла Dѫmnezeѫ. [θεὸς].

Θεόθυτος (ὁ, ἡ), жeptfitѫ лѫї Dѫmnezeѫ. [θεὸς, θύω].

Θεοίνια (τὰ), serвътoape în чinstea zeѫлѫї вinѫлѫї, орџiiле (mistepiiле) лѫї Dionisѫ. (вezї ші γεραίρω). [ші

Θεοίνιον (τὸ), temплѫл лѫї Dionisѫ. [θεὸς, οἶνος].

Θεοκάπηλος (ὁ, ἡ), прекѫпеџitорѫ de челе Dѫmnezeeшtї. [θεὸς, κάπηλος].

Θεοκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), експліk: a лѫї

θεόκμητος, ші θεόδμητος. [θεὸς, κατασκευάζω].

Θεοκῆρυξ, υκος (ὁ), вestitorъ (propoвedвitorъ) de Dвmnezeŭ, saŭ de кввîntвл лвї Dвmnezeŭ. [θεὸς, κῆρυξ].

Θεοκίνητος (ὁ, ἡ), mişkatъ (îndemnatъ) de Dвmnezeŭ. (gram: eксплік: a лвї θέορτος). [θεὸς, κινέομαι].

Θεόκλητος (ὁ, ἡ), кїematъ de Dвmnezeŭ; (локъ) вnde se кїeamъ Dвmnezeŭ în aжвtorъ. «Ναὸς—». Non: [θεὸς, καλέομαι].

Θεοκλυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, [θεόκλυτος] кїemъ în aжвtorъ (fiind în primeжdie), saŭ adвкъ martвrъ (nъпъstвindв-mъ) пе Dвmnezeŭ; (în цеп:) =Ἐπικαλοῦμαι. 2) aвzъ din гвра лвї Dвmnezeŭ. [de вnde

Θεοκλύτησις, εως (ἡ), кїemape de Dвmnezвъ în aжвtorъ, saŭ martвrъ. 2) aвzipe din гвра лвї Dвmnezeŭ.

Θεόκλυτος (ὁ, ἡ), noet: askвltatъ de Dвmnezeŭ. 2) (fir:) чinstitъ de Dвmnezeŭ. [θεὸς, κλύω].

Θεόκμητος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, κάμνω],= Θεότευκτος, fъквtъ, клъditъ de Dвmnezeŭ.

Θεοκολέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Θεοκόλος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de θεηπόλος, preotъ de zeŭ, saŭ zeiцъ. [θεὸς, κολέω].

Θεοκόρος (ὁ, ἡ), = Θεοκόλος. [θεὸς, κορέω].

Θεόκραντος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, κραίνω] sъvîrşitъ de ла Dвmnezeŭ.

Θεοκρασία (ἡ), amestекape, вnipe кв Dвmnezeŭ. [θεὸς, κρᾶσις].

Θεοκρατία (ἡ), administrapцie de вnъ statъ nemiжlочitъ de ла Dвmnezeŭ, saŭ dела ministrii лвї, teокratie. [Θεὸς, κράτος].

Θεοκρίτης, ου (ὁ), noet: жвdikъtorъ de zeї. (enit: ал лвї Пapisъ). [ші

Θεόκριτος (ὁ, ἡ), жвdikatъ, anpoвatъ de Dвmnezeŭ. [θεὸς, κρίνω].

Θεόκτιστος, ші Θεόκτιτος (ὁ, ἡ), noet: ziditъ, saŭ кreatъ de Dвmnezeŭ. [θεὸς, κτίζω].

Θεοκτονία (ἡ), omopîpe de zeŭ; saŭ вina лвї ...

Θεοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtorъ de zeŭ. [θεὸς, κτείνω].

Θεολαμπής, έος (ὁ, ἡ), noet: stpълвчitъ de Dвmnezeeaскъ лвminъ. [θεὸς, λάμπω].

Θεόλημπτος, saŭ Θεόλαμπτος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de θεόληπτος.

Θεοληπτικὸς, ὴ, όν, лвкрътorъ, saŭ лвкratъ прinînsвflape de Dвmnezeŭ. [din

Θεόληπτος (ὁ, ἡ), însвflatъ de Dвmnezeŭ, întвsiastъ; (прin întind:) sвnepstiцiosъ. [ші

Θεοληψία (ἡ), însвflape de Dвmnezeŭ, întвsiasmъ; sвnepstiцie. [θεὸς, λαμβάνω].

Θεολογεῖον (τὸ), naptea вekївлвї teatrв, вnde se înfъцişaŭ, mi вorвїaŭ zeiї. [ші

Θεολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вorвeskъ (saŭ skriь) despre Dвmnezeŭ, ші Dвmnezeeштї лвкрврї, sîntъ teологъ. «Τὰ Θεολογούμενα». Apst: [ші

Θεολογία (ἡ), teолоцie, штiinца, че trakteazъ despre Dвmnezeŭ. ші челе Dвmnezeeштї. [ші

Θεολογικὸς, ὴ, όν, (ші adв:) -ικῶς, teолоцikъ, relativъ кв (saŭ каре trakteazъ despre) teолоцie. [din

Θεολόγος (ὁ, ἡ), teологъ, каре вorвeште, saŭ skріe despre Dвmnnezeŭ. [θεὸς, λόγος].

Θεολώβητος (ὁ, ἡ), noet: = Θεοβλαβὴς. [θεὸς, λωβάομαι].

Θеομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Θеομανὴς, έος (ὁ, ἡ), небвnъ din Dвmnezeeaскъ врцie (ка Opestъ). [θεὸς, μαίνομαι]. [de вnde

Θеομανία (ἡ), natima, saŭ stapea неввnвлвї din Dвmnezeeaскъ врцie.

Θеομαντεία (ἡ), prooрочie din Dвmnezeeaскъ însвflape. [ші

Θеομαντέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Θеόμαντις, εως (ὁ), prooрокъ (rîчitorъ) din Dвmnezeeaскъ însвflape. [θεὸς, μάντις].

Θеομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatъ înprotiва лвї Dвmnezeŭ; saŭ mъ înnprotiveskъ ла Dвmnezeeштіле sfatврї. [ші

Θеομαχία (ἡ), pesвoipe asвnpa лвї Dвmnezeŭ, saŭ a zeiлор între dînшії. [din

Θеομάχος (ὁ, ἡ), pesвoitorъ înnprotiва лвї Dвmnezeŭ; saŭ înnprotivitorъ întokmiрilor dвmnezeeштеї проvedinцe. [θεὸς, μάχη].

Θέομεν, Ion: noet: în локъ de θῶμεν, 1: îm: neps: de nex: 2: de sвn: ал лвї τίθημι.

Θеомηνία (ἡ), mînie, врцie Dвmnezeeaскъ. [θεὸς, μῆνις].

Θеομήστωρ [θεὸς, μήδομαι], орос (ὁ, ἡ), noet: rînditorъ, saŭ sfътвitorъ ка вnъ Dвmnezeŭ, înzestratъ кв zeeaскъ înцelepчівne.

Θеόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet:=Θеομήστωρ. [θεὸς, μῆτις].

Θеομήτωρ, орос (ἡ), maїкъ de Dвmnezeŭ. [θεὸς, μήτηρ].

Θеомιμησία (ἡ), imitape de Dвmnezeŭ. [ші

Θεομίμητος (ὁ, ἡ), imitъtopŭ de Dъmnezeŭ; saŭ fъkъtŭ kъ imitape de Dъmnezeŭ. [θεὸς, μιμέομαι]. [de ъnde

Θεομιμήτως, adв: în, saŭ kъ imitape de Dъmnezeŭ.

Θεομισὴς, έος (ὁ, ἡ), [θεὸς, μῖσος]. ші

Θεομίσητος (ὁ, ἡ), ъpîtŭ de (saŭ лъĭ) Dъmnezeŭ. [θεὸς, μισέω].

Θεόμοιρος, ші Θεόμορος (ὁ, ἡ), поеt: înпърцitŭ (întokmitŭ, xotъpîtŭ) de Dъmnezeŭ; (în цen:) dъmnezeeskŭ. [θεὸς, μοῖρα, ші μόρος].

Θεόμορφος, (ὁ, ἡ), = Θεοειδής. [θεὸς, μορφή].

Θεομυσὴς, έος (ὁ, ἡ), віnoвatŭ în kpimъ kъtpe Dъmnezeŭ; (прin ъpm:)=Θεομισής. [θεὸς, μῦσος].

Θεονύμφευτος, saŭ Θεόνυμφος (ἡ), [θεὸς, νυμφεύω, saŭ νύμφη] mъpitatъ kъ (saŭ mipeasъ de) zeŭ.

Θεοξένιος (ὁ, ἡ), епit: ал лъĭ Аполонŭ, ші ал лъĭ Меркъpŭ. || «Θεοξένια (τὰ)» sepвъtoape în чinstea лор. [θεὸς, ξένος].

Θεόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), fiŭ, fiĭkъ de zeŭ. [θεὸς, παῖς].

Θεοπάρακτος (ὁ, ἡ), aвътъtŭ, pътъчitŭ de kъtpe zeĭ. [θεὸς, παράγω].

Θεοπάτωρ, ορος (ὁ), tatъ, пъpinte de Dъmnezeŭ, saŭ de zeĭ. [θεὸς, πατήρ].

Θεοπείθεια (ἡ), sъпъпepe ла Dъmnezeŭ. [din

Θεοπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), sъпъsŭ лъĭ Dъmnezeŭ, saŭ ла xotъpîpiле лъĭ. [θεὸς, πείθω].

Θεόπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, πέμπομαι].

Θεοπλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, плъsmъĭeskŭ noĭ zeĭ; konstpъĭezŭ statъe de zeĭ; saŭ pепpesintŭ чева în fiгъpъ de zeŭ. [din

Θεοπλάστης, ου (ὁ), плъsmъitopŭ (пъsskoчitopŭ) de noĭ zeĭ; saŭ konstpъktopŭ de statъe de zeĭ. [mi

Θεοπλαστία (ἡ), плъsmъipe (пъskoчipe) de zeĭ; saŭ konstpъkцie de statъe de zeĭ; saŭ pепpesintaцie de чева în fiгъpъ de zeŭ. [ші

Θεόπλαστος (ὁ, ἡ), kpeatŭ, konstpъitŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, πλάττω]. [ші

Θεόπληκτος (ὁ, ἡ), isвitŭ de Dъmnezeŭ, =Θεοβλαβὴς, ші Θεόληπτος.

Θεοπληξία (ἡ), isвipe (вътaĭe) de ла Dъmnezeŭ,=Θεοβλάβεια, ші Θεοληψία. [θεὸς, πλήττω].

Θεόπλοκος (ὁ, ἡ), înплetitŭ de Dъmnezeeaskъ mînъ. [θεὸς, πλέκω].

Θεόπνευστος (ὁ, ἡ), însъfлatŭ (лъminatŭ) de Dъmnezeŭ. [θεὸς, πνέω].

Θεοποιέω -ῶ, віit -ήσω, fakŭ zeŭ, înzeĭeskŭ пе чinева; konstpъĭezŭ statъe de zeĭ. [θεοποιός]. [de ъnde

Θεοποιητικὸς, ὴ, ὸν, kъвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла faчepe de zeĭ. [ші

Θεοποίητος (ὁ, ἡ), fъkъtŭ de Dъmneseŭ, =Θεότευκτος.

Θεοποιΐα (ἡ), faчepe de zeĭ, înzeipe; konstpъkцie de statъe zeeшtĭ. [din

Θεοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopŭ de zeĭ, saŭ înzeitopŭ; konstpъktopŭ de statъe de zeĭ. [θεὸς, ποιός].

Θεοπολέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Θεοπόλος (ὁ, ἡ), =Θεηπόλος.

Θεόπομπος (ὁ, ἡ), =Θεόπεμπτος.

Θεοπόνητος (ὁ, ἡ), [θεὸς, πονέω].=Θεόκμητος.

Θεοπρέπεια (ἡ), калitatea, характеpъл лъĭ.

Θεοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πρεπῶς, kъвenitŭ, potpiвitŭ ъnъĭ zeŭ, saŭ zeeшte mъpeцŭ. [θεὸς, πρέπω].

Θεοπρόβλητος (ὁ, ἡ), пропъsŭ, алesŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, προβάλλομαι].

Θεοπροπέω -ῶ, віit: -ήσω, проорочeskŭ, saŭ eksплikŭ чева ка проорокŭ. [ші

Θεοπροπία (ἡ), проорочie, saŭ tpeaвa проорокълъĭ. [ші

Θεοπρόπιον (τὸ), проорочeaskъ zisъ de проорокŭ. 2) (maĭ поŭ) ораколŭ, =Χρηστήριον, ші Μαντεῖον, temплъ de проорочie. [din

Θεοπρόπος (ὁ, ἡ), [θεὸς, προέπω = προλέγω]=Προφήτης, ші Χρησμολόγος, проорокŭ. 2) tpimisŭ a konsълta ораколŭ, a чepe проорочie. 3) поеt: =Προφητικὸς, ші Μαντικός.

Θεοπρόσπλοκος (ὁ, ἡ), = Ἱεροπρόσπολος [θεὸς, προσπλέκω].

Θεοπτεία (ἡ), вedepe de Dъmnezeŭ. [din

Θεόπτης, ου (ὁ), въzъtopŭ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, ὄπτομαι]. [de ъnde

Θεοπτία (ἡ),=Θεοπτεία. [ші

Θεοπτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, релatiвŭ kъ вedepe, saŭ kъ въzъtopŭ de Dъmnezeŭ.

Θεόπτυστος (ὁ, ἡ), = Θεομυσής. [θεὸς, πτύω].

Θεόπυρος (ὁ, ἡ), aпpinsŭ de zeeskŭ fokŭ. «Φλὸξ —» Eъp: [θεὸς, πῦρ].

Θεοῤῥημοσύνη (ἡ), вopвipe, înвъцътъpъ despre Dъmnezeŭ. [din

Θεοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), вopвitopŭ despre Dъmnezeŭ, saŭ de Dъmnezeeшtĭ zise. [θεὸς, ῥῆμα].

Θεόῤῥητος (ὁ, ἡ), zisъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, ῥητός].

Θεόῤῥυτος (ὁ, ἡ), кърsъ (isворîтъ, провenitъ) de ла Dъmnezeъ. [θεὸς, ῥέω].

Θέορτος (ὁ, ἡ), порnitъ, mişкatъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, ὄρνυμι].

Θεὸς (ὁ), [θέω, saъ τίθημι, dap вezї maї вine Zεύς] Dъmnezeъ; (къ aptik: fem:)= Θεά; (maї naptik:) soapta, пороквл. (înd:) «Τῷ θεώ». (în At:) Чepesa, şi Пepsefona, (iap în Snapta) Dioskъrїї.

Θεόσδοτος (ὁ, ἡ), datъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, δίδωμι].

Θεοσέβεια (ἡ), pesпektъ, чinstipe de Dъmnezeъ, =Εὐσέβεια, пietate. [şi

Θεοσεβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ...

Θεοσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), чinstitopъ de Dъmnezeъ şi de челе dъmnezeeшti, =Εὐσεβὴς, пiosъ. [θεὸς, σέβας]. [de вnde

Θεοσεβῶς, adв: къ pesпektъ, saъ fpikъ de Dъmnezeъ, =Εὐσεβῶς.

Θεόσεπτος (ὁ, ἡ), pesпektatъ, saъ de pesпektat ка вnъ zeъ. [şi

Θεοσέπτωρ, ορος (ὁ), пoet: în локъ de Θεοσεβής. [θεὸς, σέβομαι].

Θεοσεχθρία (ἡ), (kom:) връжтъшie къtpe, saъ de ла zeї. [θεὸς, ἔχθρα].

Θεοσημεία (ἡ), чea прin semne арътape de вenipea, saъ вoinца лвї Dъmnezeъ. (вezї şi διοσημεία). [θεὸς, σημεῖον].

Θεοσκυνέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ înкinъ лвї (saъ квїва ка лвї) Dъmnezeъ. [din

Θεοσκυνὴς, έος (ὁ, ἡ), înкinatъ ка вnъ zeъ. [θεὸς, κύω].

Θεοσοφία (ἡ), desъвîршitъ кънoштinцъ de челе Dъmnezeeшtї; Dъmnezeeaskъ înцелепчївne. [din

Θεόσοφος (ὁ, ἡ), înцелентъ în (кънoskъtopъ de) челе Dъmnezeeшtї. [θεὸς, σοφός].

Θεόσσυτος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, σεύω].= Θέορτος.

Θεοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înкънвnatъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, στέφος].

Θεοστήρικτος (ὁ, ἡ), supiжinitъ în (saъ de) Dъmnezeъ. [θεὸς, στηρίζομαι].

Θεόστιδὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, στείβω] =Θεοβάδιστος.

Θεόστοργος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, στέργω] їввitopъ de Dъmnezeъ.

Θεοστυγὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, στυγέω] врîtopъ, saъ врîtъ de Dъmnezeъ, = Θεομισής. [de вnde

Θεοστύγητος (ὁ, ἡ), пoet: = Θεομίσητος. [şi

Θεοστυγία (ἡ), врîчївne de Dъmnezeъ (акt: saъ пas:), ='Ασέβεια.

Θεοσυλέω -ῶ, вiit: -ήσω,='Ιεροσυλέω. [din

Θεοσύλης, ου (ὁ),='Ιερόσυλος. [θεὸς, σύλη]. [de вnde

Θεοσυλία (ἡ), ='Ιεροσυλία.

Θεοσύνακτος (ὁ ἡ), adвnatъ în пъmeле лвї Dъmnezeъ. [θεὸς, συνάγω].

Θεοσύστατος (ὁ, ἡ), konstitвatъ, întoкmitъ de Dъmnezeъ; (maї noъ) pekomandatъ лвї Dъmnezeъ. [θεὸς, συνίστημι].

Θεόσυτος (ὁ, ἡ), пoet: =Θεόσσυτος.

Θεόταυρος (ὁ), пoet: zeъ, şi (къ fiгвръ de) taвръ; saъ zeeskъ taвръ. [θεὸς, ταῦρος].

Θεοτειχὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: (opaшъ, четate) ziditъ de zeї. [θεὸς, τεῖχος].

Θεοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet:=Θεάρεστος. [θεὸς, τέρπω].

Θεότευκτος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, τεύχω] лвкratъ de Dъmnezeъ,=Θεοκατασκεύαστος.

Θεότης, (ἡ), zeitate. [θεός].

Θεοτίμητος, şi Θεότιμος (ὁ, ἡ), чinstitъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, τιμάω, şi τιμή].

Θεοτόκος (ἡ), пъskътoape de Dъmnezeъ. [şi

Θεότοκος (ὁ, ἡ), пъskвtъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, τέκω=τίκτω].

Θεότρεπτος (ὁ, ἡ), пoet: skimвatъ, претъквtъ de Dъmnezeъ. [θεὸς, τρέπω].

Θεοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: хрънitopъ de zeї. «'Αμβροσία—». Enigr:

Θεοτυπία (ἡ). =Θεομιμησία. [şi

Θεοτύπωτος (ὁ, ἡ), fъkвtъ dвne кinвл (în imitaцia) лвї Dъmnezeъ. [θεὸς, τύπος].

Θεουδέια (ἡ), пoet: fpikъ de Dъmnezeъ. [din

Θεουδὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, δέος] чел къ fpikъ de Dъmnezeъ, 2) = Θεοειδής; (în цen:) Dъmnezeeskъ.

Θεουδόχος (ὁ, ἡ), пoet: în локъ de Θεοδόχος.

Θεουργία (ἡ), лвкрв de Dъmnezeeaskъ пвtepe. 2) înzeipe. 3) вnъ felъ de fepmekътopie; saъ шapлatania fepmekътopilop. [şi

Θεουργικὸς, ἡ, όν, alinrътopъ de înzeipe; saъ îndemînatikъ ла fepmekътopie. [din

Θεουργὸς (ὁ, ἡ), лвкрътopъ de лвкрврї Dъmnezeeшtї. 2) prічinвitopъ omвлвї de челе în asemъnapea лвї Dъmnezeъ. 3) fepmekътopъ, каре faче minвnї, кїemînd în aжвtopъ пъmeле лвї Dъmnezeъ. [θεὸς, ἔργον].

Θεοφάνεια (ἡ), înfъцişape de Dъmnezeъ; (Bisep:) арътapea лвї Xpistosъ în лвme. [şi

Θεοφάνεια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) serbъtoape în vinstea, saŭ nomenipea înfъцiшъrіĭ lui Dumnezeŭ; (de unde Bisep:) serbъtoarea Botezului D. Xpistosŭ. [din

Θεοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), arъtatŭ, deskoperitŭ de Dumnezeŭ. [ші

Θεοφάνια (τὰ),=Θεοφάνεια. [ші

Θεόφαντος (ὁ, ἡ),=Θεοφανής. [ші

Θεοφάντωρ, ορος (ὁ), = Θεοχῆρυξ. [θεὸς, φαίνω].

Θεοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), luminъtorŭ ku dumnezeeascъ luminъ. [θεός, φέγγος].

Θεόφημος (ὁ, ἡ), poet: teologŭ; astrologŭ. [θεὸς, φήμη].

Θεόφθεγκτος, ші Θεόφθογγος (ὁ, ἡ), poet: grъitŭ, propunzătŭ de Dumnezeŭ. [θεὸς, φθέγγομαι].

Θεοφιλὴς, έος, (ὁ, ἡ), ші adv: -φιλῶς, iubitŭ, saŭ iubitorŭ de Dumnezeŭ. [ші

Θεοφίλητος (ὁ, ἡ), iubitŭ de Dumnezeŭ. [θεὸς, φιλέω].

Θεοφιλία (ἡ), iubire de Dumnezeŭ (act: saŭ nas:). [din

Θεόφιλος (ὁ, ἡ),=Θεοφιλής. [θεὸς, φίλος].

Θεόφιν, poet: în loкŭ de θεοῦ, θεῷ, θεοΐς.

Θεόφοβος (ὁ, ἡ), temъtorŭ (ku frikъ) de Dumnezeŭ. [θεὸς, φόβος].

Θεοφορέω -ῶ, viit: viit: -ήσω, sokoteskŭ (vinsteskŭ) pe vinева ka Dumnezeŭ. ‖ (шиж: saŭ nas:) mъ întъsiezŭ, mъ însufluрe de zeŭ. [θεοφόρος]. [de unde

Θεοφόρησις, εως (ἡ), însufluare de zeitate, întъsiasmŭ. [ші

Θοεφόρητος (ὁ, ἡ), povъцuitŭ (însufluatŭ) de Dumnezeŭ, întъsiastŭ. 2) (stръm:) nъrtъtorŭ (ne umerii sъi) de statъa vre unui zeŭ, saŭ zeiцe. [de unde

Θεοφορήτως, adv: ka unŭ întъsiastŭ, saŭ ku întъsiasmŭ.

Θεοφορία (ἡ),=Θεοφόρησις. [din

Θεοφόρος (ὁ, ἡ), (dупe ziч:) nъrtъtorŭ asupruшi de zeŭ, saŭ zeiцъ; (Bisep:) nъrtъtorŭ în sine de Dumnezeŭ, saŭ kopinsŭ de dparostea lui Dumnezeŭ. [θεὸς, φέρω].

Θεοφραδὴς, έος (ὁ,ἡ), grъitorŭ de vorbe Dumnezeeшtĭ, saŭ ka din gura lui Dumnezeŭ. [θεὸς, φράζω]. [de unde

Θεοφραδία (ἡ), dumnezeeascъ vorbire; proporoчie.

Θεοφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), = Θεοφραδής.

Θεοφρονὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: in loкŭ de θεόφρων.

Θεοφροσύνη (ἡ), Dumnezeeascъ înцelepчiune, saŭ însufluare; nietate. [θεόφρων].

Θεοφρούρητος (ὁ, ἡ), strежuitŭ, пъzitŭ de Dumnezeŭ. [θεὸς, φρουρέω].

Θεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел ku zeeskŭ simцimîntŭ, saŭ înцelepчiune, niosŭ, viрtъosŭ. 2) întusiastŭ. [θεὸς, φρήν].

Θεοφύλακτος (ὁ, ἡ), пъzitŭ de Dumnezeŭ. [θεὸς, φυλάττω].

Θεόφυτος (ὁ, ἡ), sъditŭ (upinч: ші fir:) de Dumnezeŭ. [θεὸς, φύομαι].

Θεοφωνέω -ῶ, viit: -ήσω, proporoчeskŭ (grъieskŭ dumnezeeшte). [θεός, φωνή].

Θεοχάρακτος (ὁ, ἡ), sъpatŭ, înskrisŭ de mîna lui Dumnezeŭ. [θεὸς, χαράττω].

Θεοχόλωτος (ὁ, ἡ), = Θεοστυγής, urцisitŭ de Dumnezeŭ. [θεὸς, χολόω].

Θεόχρηστος (ὁ, ἡ), proporoчitŭ de Dumnezeŭ [θεὸς, χράω].

Θεόχριστος (ὁ, ἡ), unsŭ de Dumnezeŭ. [θεὸς, χρίω].

Θεόω -ῶ, viit: -ώτω, înzeieskŭ. [θεός]. 2) poet: în loкŭ de θειόω, afumŭ ku пuчioasъ.

Θεράπαινα, ης, (ἡ), fem: al lui θεράπων, sluжnikъ.

Θεραπαινίδιον (τὸ), dim: al lui ...

Θεραπαινὶς, ίδος (ἡ), dim: al lui θεράπαινα, sluжnikuцъ.

Θεραπεία (ἡ), sluжire, înгriжire, kъutare; (îar partik:) înkinare, adorare de zeitate; (graцioasъ nъrtare (kътre prietenŭ, saŭ unŭ mai mare); kultivare (de пъmîntŭ); kъstare de volnavŭ; ші (upin întind:) tъmъduire; (fir:) îndpentare, dperцere; mînгîiere; (колек:) în loкŭ de οἱ θεράποντες, suita, kurtezanii unui upinцŭ ші чл:, (franц:) la maison. [ші

Θεράπευμα (τὸ), totŭ че se faче snre înгriжire, kъstare, vinstire, ші чл:; (upin întind:) doktorie. [ші

Θεραπευσία (ἡ), în loкŭ de θεραπεία, înгriжire (numaĭ în komп: ἀθεραπευσία).[ші

Θεραπεύσιμος (ὁ, ἡ), upiimitorŭ, saŭ vrednikŭ de înгriжire, kъstare, ші чл:; (upin întind:) de tъmъduit. [ші

Θεραπευτέος, α, ον, nosit: al lui Θεραπεύω. [ші

Θεραπευτὴρ, ῆρος, ші Θεραπευτὴς, οῦ (ὁ), înгriжitorŭ de vinева; sluгъ; kъstъtorŭ de volnavŭ; doktorŭ; okupatŭ de Dumnezeeascъ înkinare [ші

Θεραπευτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, voitorŭ, saŭ îndemînatikŭ a înгriжi de vinева; graцiosŭ, îndatorъtorŭ; linгuшitorŭ ; nolpivitŭ la kъstare, saŭ tъmъduire de volnavŭ. (de unde) «Θεραπευτική».

Med: meштeшȣгȣл de a къȣta болнавĭ. ші «Ἕξις θεραπευτική». Apst: stape слъбъноагъ, ші (прin ȣрm·) кȣ tребȣinцъ de o nekontenitъ къȣtape. [ші

Θεραπευτίς, ίδος, ші Θεραπεύτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ θεραπευτής. [ші

Θεραπευτὸς, ὴ, ὸν,=Θεραπευτικὸς, ші Θεραπεύσιμος. [din

Θεραπεύω, віit: -εύσω, слȣжeskȣ̆; înгріжeskȣ̆, каȣtȣ̆ (ла боалъ, ші чл:); (прin întind:) tъmъdȣĭeskȣ̆; (fiг:) dрeгȣ̆, репарezȣ̆; кȣлtівȣ̆ (пъmîntȣ̆); mъ înkinȣ̆ лȣĭ Dȣmnezeȣ̆; лiнгȣшeskȣ̆, кȣрteneskȣ̆ пе maĭ мареле meȣ̆. [θεράπων].

Θεραπηΐη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de θεραπεία.

Θεραπήϊος η, ον, Ion: поet: în кокȣ̆ de θεραπευτικός.

Θεράπνη (ἡ), поet: în локȣ̆ de θεράπαινα. 2) гasdъ, (Тȣрч:) конакȣ̆.

Θεραπνίδιον (τὸ), поet: dim: ал лȣĭ...

Θεραπνίς, ίδος (ἡ), поet: în локȣ̆ de θεραπαινίς.

Θεραπόντιον (τὸ), dim: ал лȣĭ θεράπων.

Θεραποντὶς, ίδος (ἡ), поet: =Θεράπαινα, fem: ал лȣĭ...

Θεράπων, οντος (ὁ), =Θεραπευτής, слȣгъ; înkinъtorȣ̆ (adoръtorȣ̆). «Ἄρηος θεράποντες». Om: pesвoĭnічĭ. «Μουσάων θεράποντες». Om: кȣлtівъtorĭ de Mȣse, поeцĭ. [din

Θέραψ, απος (ὁ), поet: în локȣ̆ de θεράπων. (întреб: прiнч: nȣmaĭ în каzeле обліче).

Θερεία (ἡ), fem: ал лȣĭ θέρειος.

Θερείβοτος (ὁ, ἡ), поet: (локȣ̆, soxatȣ̆) în каре пasк віteле вара. [θέρος, βόω, βόσκω].

Θερειγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskȣtȣ̆, pesъpitȣ̆ вара; (прin întind:) кълdȣposȣ̆, saȣ̆ въратікȣ̆. [θέρος, γένος].

Θερειλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în каре se поate кȣлка чiнева вара ка în patȣ̆. [θέρος, λέχος].

Θερείνομος (ὁ, ἡ), поet: каре слȣжеште de пъшȣне віteлор пе timпȣ̆ de варъ. [θέρος, νομή].

Θέρειος, α saȣ̆ ος, ον, въратікȣ̆; кълdȣposȣ̆. «Ὥρα θερεία, saȣ̆ θέρειος, (ші simп:) «Θερεία (se înц: ὥρα)». вара. [θέρος].

Θερείποτος (ὁ, ἡ), поet: adъпatȣ̆ (ȣdatȣ̆) пе timпȣ̆ de варъ. [θέρος, πίνω].

Θερείτατος, η, ον, поet: în локȣ̆ de θερειότατος, sȣпрл: перег: ал лȣĭ θέρειος, преа кълdȣposȣ̆.

Θερείω, (fъръ віit:) поet: (maĭ noȣ̆) în локȣ̆ de θέρω, înкълzeskȣ̆.

Θέρετρον (τὸ), локȣ̆ potрівitȣ̆ de локȣinцъ въратікъ. [θέρος].

Θέρευς, Dop: ші Еол: în локȣ̆ de θέρους, цеп: ал лȣĭ θέρος.

Θερέω, поet: în локȣ̆ de θερῶ, пas: пех: 2: de sȣп: ал лȣĭ θέρω.

Θερήγανον (τὸ), гратіа карȣлȣĭ, кȣ каре se transпорt znoпiĭ sечерацĭ. [θέρος, ἄγω].

Θερηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet:=Θερειγενής.

Θέρηγνον (τὸ), în sink: în локȣ̆ de θερήγανον.

Θερίζω, віit: -ίσω, sечерȣ̆; (fiг:) пръпъdeskȣ̆. 2) (nestръm:) пetрекȣ̆ вара ȣndeва. [θέρος].

Θερικὸς, ὴ, ὸν,=(saȣ̆ греш: în локȣ̆ de

Θερινὸς, ὴ, ὸν, de варъ, въратікȣ̆. [ші

Θέριος, η, ον, поet: în локȣ̆ de θέρειος. [θέρος].

Θέρισις, εως (ἡ), ші

Θερισμὸς (ὁ), sечерaре. [ші

Θεριστὴρ, ῆρος (ὁ), поet: în локȣ̆ de θεριστής. [θερίζω]. [de ȣnde

Θεριστήριος (ὁ, ἡ), folositorȣ̆, бȣnȣ̆ ла sечерaре. || (sȣбst:) Θεριστήριον (τὸ), (se înц: σκεῦος, ȣneaлtъ) sечеръ.

Θεριστὴς, οῦ (ὁ), sечеръtorȣ̆. [ші

Θεριστικὸς, ὴ, ὸν,=Θεριστήριος. [ші

Θεριστὸς, ὴ, ὸν, sечератȣ̆, saȣ̆ de sечерat. [ші

Θερίστρια (ἡ), fem: ал лȣĭ θεριστής, [ші

Θερίστριον (τὸ), dim: (dȣпе tiпȣ̆ nȣmaĭ) ал лȣĭ...

Θέριστρον (τὸ), sȣбцiре (de варъ) хаĭnъ, saȣ̆ акоперъmîntȣ̆ de капȣ̆. 2) sечеръ. [θερίζω].

Θέρμα (τὸ), saȣ̆ Dop: (ά), în локȣ̆ de θέρμη. [θέρω]. [de ȣnde

Θερμάζω, віit: -άσω, поet: în локȣ̆ de

Θερμαίνω, віit: ανῶ, înкълzeskȣ̆, înfeрбîntȣ̆; (fiг:) апрinzȣ̆, înflъкърezȣ̆. || (miж: saȣ̆ пas:) amȣ̆ кълdȣръ, feрбinцеалъ. «Κότῳ σπλάγχνα θερμαίνομαι». Поеt: mъ пекъжeskȣ̆, feрбȣ̆ de пекazȣ̆. (ші nestръm:) «Πολλὰ θερμαίνοι φρενί». Esхл: ар faче mȣлte пекȣвiinцe din апрindepe de креерĭ. [de ȣnde

Θέρμανσις, εως (ἡ), înкълzipe, înfeрбîntape. [ші

Θερμαντὴρ, ῆρος (ὁ), înfeрбîntъtorȣ̆; (ка sȣбst:) basȣ̆ de înкълzit апъ, ші чл: (кълdape). [de ȣnde.

Θερμαντήριος, α saȣ̆ ος, ον, folositorȣ̆, (îndemînatікȣ̆) ла înкълzipe. || (sȣбst:)

Θερμαντήριον (τὸ), кълdаре, saŭ вasŭ de înкълzit апъ, ші чл:

Θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, =Θερμαντήριος. [din

Θερμαντὸς, ἡ, ὸν, пріimitорŭ de înкълzіре. [ші

Θερμασία (ἡ), (неапров:) fервінцеалъ, апріndере. [ші

Θέρμασμα (τὸ), ор че sлѫжеште ла înкълzіре; (іар партік:) калdъ каtапла-smъ. [ші

Θερμάστιον (τὸ), dim: ал лѫї...

Θερμαστὶς, ίδος (ἡ), =Θερμαστρίς. [ші

Θερμάστρα (ἡ), вatра fерарѫлѫї; копторŭ de баіе; sобъ; вasŭ de înкълzit апъ, ші чл: [ші

Θερμαστρὶς, ίδος (ἡ), dim: (dѫпе tinŭ nѫшаї) ал лѫї θερμάστρα; (іар партік:) клеште de арцintарї, ші чл:; (fir: desпре formъ) fерŭ пentрѫ легаре de пietре, ші чл: 2) ѫnŭ fелŭ de danцŭ, în каре sъpind чіneаа în sѫs, маї 'nainte de а кълка пе пъmîntŭ, îшї înкрѫчішеazъ пічоареле. [θερμαίνω].

Θερμαύστρα (ἡ), =Θερμάστρα.

Θερμαυστρίζω, віit: -ίσω, dъnцezŭ danцѫл.

Θερμαυστρὶς, ίδος, = Θερμαστρίς. (вezї ziч: 2).

Θερμερῶπις, ιδος (ἡ), греш: în локŭ de θεμερῶπις.

Θέρμη (ἡ), кълdѫръ, fервінцеалъ. || (îm:) бъї калde (прінч: natѫрале). [θέρω].

Θερμηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеsкŭ кѫ fервінцеалъ, saŭ апрinsŭ de пекаzŭ. [θερμὸς, ἀγορά].

Θερμημερίαι (αἱ), челе маї кълdѫроase ziле а ле веріі (каnікѫлеле). [θερμὸς, ἡμέρα.

Θέρμιον (τὸ), (прінч: ла îm:) dim: ал лѫї θέρμος.

Θέρμινος, η, ον, fъкѫtŭ din [θέρμος. вezї ziч:].

Θερμοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), moїatŭ în апъ калdъ. (înпрot: de ψυχροβαφής). [θερμὸς, βάπτω].

Θερμόβλυστος (ὁ, ἡ), поet: isворîtорŭ de апъ калdъ. [θερμὸς, βλύζω].

Θερμόβουλος (ὁ, ἡ), kom: fервінte (їѫte, ацерŭ) în кіпzѫіреле, ші хотърîріле sале. [θερμὸς, βουλή].

Θερμοδότης, ου, (ὁ), ші Θερμοδότις, ιδος (ἡ), dъtъtорŭ, вînzъtорŭ de калde бъѫtѫрї. [θερμὸς, δίδωμι].

Θερμοκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кѫ калdŭ пîntече. [θερμὸς, κοιλία].

Θερμοκύαμος (ὁ), ѫnŭ fелŭ de бобŭ. [θέρμος, κύαμος].

Θερμολουσία (ἡ), sкълdаре калdъ. [ші

Θερμολουτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ лаŭ, mъ sкалdŭ кѫ апъ калdъ. [ші

Θερμολούτης, ου, (ὁ), întреѫвінцъtорŭ de бъї калde. [ші

Θερμολουτία (ἡ), =Θερμολουσία. [ші

Θερμολουτρέω -ῶ, віit: -ήσω, = Θερμολουτέω -ῶ. [θερμὸς, λούω].

Θερμομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amesteкatŭ (înкропitŭ) кѫ калdŭ. [θερμὸς, μίγνυμι].

Θερμόνοος -ους (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ minte апрinsъ, еksалtatъ. [θερμὸς, νόος, -οῦς].

Θερμόπλα, ας (ἡ), о боалъ (ѫnŭ fелŭ de fрігѫрї) da каї, ші чл:, че аtакъ маї кѫ seamъ ла копite. [θερμὸς, ὁπλή[.

Θερμοπότης, ου (ὁ), бъѫtорŭ de калde бъѫtѫрї. [ші

Θερμοπότις, ιδος (ἡ), (se înц: κύλιξ) ѫnŭ fелŭ de пахарŭ пentрѫ бъѫtѫрї калde (feліцеanŭ, чеашкъ, ші чл:). [θερμὸς, πίνω].

Θερμοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорŭ de калde бъѫtѫрї, saŭ mînкърї. (вezї ші ἐφθοπώλης). [θερμὸς, πώλης]. [de ѫnde

Θερμοπώλιον (τὸ), локŭ, ѫnde se вînd mînкърї. ші бъѫtѫрї калde. (вezї ші ἐφθοπώλιον).

Θερμοῤῥόη (ἡ), вasŭ (іврікŭ), saŭ цеавъ, din каре кѫрце апъ, saŭ бъѫtѫрї калde. «Λουτροῦ —». N: Хоп: [θερμὸς, ῥοή].

Θερμὸς, ἡ, ὸν, [θέρω] калdŭ, fервінte; (fir:) актівŭ, ацерŭ; (ші în ръŭ) desmetікŭ, ѫimitŭ; (ѫne-орї) калdŭ, (ad:) проаsпътŭ. || «Τὸ θερμὸν (se înц: ὕδωρ)» калdъ апъ, saŭ бъѫtѫръ. (îm:) «Θερμὰ (se înц: λουτρά)».=Θέρμαι.

Θέρμος (ὁ), ѫnŭ fелŭ de легѫmъ ка бобѫл, (Лat:) лѫпinŭ.

Θερμοσποδία (ἡ), [θερμὸς, σποδός] fервінte чепѫшъ, sпѫzъ.

Θερμότης (ἡ), кълdѫръ; (fir:) fервінцеалъ, їѫцеалъ; (în ръŭ) апріndере de креерї, saŭ ешіре din minцї. [θερμός].

Θερμοτραγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînкŭ лѫпіne, saŭ калde mînкърї. [θέρμος, saŭ θερμὸς, τρώγω].

Θερμουργία (ἡ), faптъ îndръzneaцъ, dîрzъ. [din

Θερμουργὸς, (ὁ, ἡ), fервінte, іѫte în faптеле sале, актівŭ, ацерŭ; (ші în ръŭ) преа îndръzneцŭ, dîрzŭ, обраzнікŭ. [θερμὸς, ἔργον].

Θερμόω -ῶ, віit: -ώσω, înкълzeskŭ, înfервîntŭ, апрinzŭ. [θερμός].

Θέρμυδρον (τὸ), локȣ̆, ȣnde isворъsк апе калde. [θερμὸς, ὕδωρ].

Θέρμω, (fъръ biit:) поet: în локȣ̆ de θερμαίνω.

Θερμώδης, εος (ὁ, ἡ), кълdȣцȣ̆. [θερμός].

Θερμωλὴ (ἡ), кълdȣръ, fербinцеалъ (прiч: de fpiгȣрĭ). [θέρμη].

Θερμῶς, adв: кȣ кълdȣръ; (fiг:) кȣ fербinцеалъ, кȣ рîвnъ. [θερμός].

Θέρος [θέρω], εος -ους (τὸ), варъ; кълdȣръ de варъ; sечеръ de semъnъtȣpe.

Θέρω, biit: θέρσω, (пas: tpe: de кȣ: τέθερμαι, nex: пas: ἐθέρην) поet: în локȣ̆ de θερμαίνω, înкълzeskȣ̆; ȣsȣкȣ̆; апрinzȣ̆; apzȣ̆; пîржолеskȣ̆; (pap:) tъmъdȣĭeskȣ̆ (прinч: прin калde каtаплаsme, ші чл:) «Θέρων ἕλκος». Nik:

Θέσις, εως (ἡ), (în цen:) пȣnepe; ашеzape; întoкmipe; stape, saȣ̆ nosiцie, nostȣ̆; (пaptik:) denȣnepe, saȣ̆ denositape de вanĭ; (прin întind:) denositȣ̆; (fiлs: ші лоц:) nositiвъ пропоsiцie, temъ; (ptp:) nositiвitate, afipmape (înпpot: de ἄρσις, tъгъdȣipe); (гpam:) пȣntȣaцie; (лец:) хоtъpîpe, înвoipe. (de ȣnde) «Θέσει (înпpot: de φύσει) πατήρ». Лкs: чел прin adoпtaцie. «Θέσει πολίτης». Лкs: чеtъцenitȣ̆; (ші прin întind:) «Θέσει βραχεῖα, saȣ̆ μακρὰ συλλαβή». Гpam: sȣnosatъ (nȣ natȣpaлъ) sкȣpтъ, saȣ̆ лȣnгъ siлaвъ. [τίθημι].

Θέσκελος (ὁ, ἡ), поet: [θεὸς, ἐΐσκω] = Θεοείκελος (прinч: desпpe лȣкр:), Dȣmnezeeskȣ̆, minȣnatȣ̆. «Θέσκελα ἔργα». Iл: Г. чĭȣdate, de mipape. (ші în локȣ̆ de adв:) «Ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ». Iл: Ψ. îĭ semъna de minȣne, aidoma.

Θέσμιος, α, ον, лецitimȣ̆. || (sȣвst:) Θέσμιον (τὸ), = Θεσμὸς, леце, обiчеĭȣ̆. [θεσμός].

Θεσμοδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, пpiimeskȣ̆ (mъ sȣпȣĭȣ̆ ла) oape-кape леце. [θεσμὸς, δοχὴ din δέχομαι].

Θεσμοδότειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ ...

Θεσμοδοτὴρ (ὁ), поet: = Νομοδότης, dъtъtopȣ̆ de леце, лецĭȣitopȣ̆. [θεσμὸς, δίδωμι].

Θεσμοθεσία (ἡ), întoкmipe de лецĭ, лецisлaцie. [ші

Θεσμοθέσιον, mi Θεσμοθετεῖον (τὸ), локȣл, ȣnde se adȣnaȣ̆ лецĭȣitopiĭ. [ші

Θεσμοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, întoкmeskȣ̆ лецĭ. [din

Θεσμοθέτης, ου (ὁ), [θεσμὸς, τίθημι] = Νομοθέτης, лецĭȣitopȣ̆. || (în Atena se nȣmiaȣ̆) Θεσμοθέται, чеĭ din ȣpmъ шase din noъ apxonцĭ (pîndȣiцĭ прinч: жȣdiкъtopĭ de omopȣpĭ, ші îndpeпtъtopĭ de лецĭ).

Θεσμολογέω -ῶ, biit: -ήσω, (Biz:) гȣвepnezȣ̆; insпektezȣ̆. [θεσμὸς, λέγω].

Θεσμὸν (τὸ), поet: în локȣ̆ de θεσμός. (neîntp: ла sinг:).

Θεσμοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкȣ̆ (întoкmeskȣ̆) noȣъ леце. [θεσμὸς, ποιέω].

Θεσμοπόλος (ὁ, ἡ), поet: [θεσμὸς, πολέω] лецistȣ̆ (îndeлetniчitȣ̆ ла лецĭ).

Θεσμὸς (ὁ), (ла îm: θεσμοί, ші поet: θεσμά) [τίθημι] (dȣпe ziч:) = Θέσις, пȣnepe, ашеzape; (прin întind:) nosiцie de локȣ̆; (обiч: fiг:) леце; порȣnкъ; întoкmipe; обiчеĭȣ̆; (прinч:) леце opganiкъ (întoкmitoape de гȣвepnȣ̆), pегȣлamentȣ̆; (aвs:) dpeптȣл; лецitimȣл; (în цen:) înfiinцateле обiчеĭȣpĭ, datine. «Λέκτροιο θεσμὸν ἵκοντο». Od: Ψ. (în пepifp:) s'aȣ̆ кȣлкat înпpeȣnъ. (în Esхл: Eȣm: 571) «Θεσμοί». жȣdiкъtopiĭ. [de ȣnde

Θεσμοσύνη (ἡ), поet: лецitimitate, dpeптate. 2) леце, лецĭȣipe.

Θεσμοφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) Tesmofopiĭ, sepвъtoape în чinstea Чepeseĭ, [θεσμοφόρος]. [de ȣnde

Θεσμοφοριάζω, biit: -άσω, sepвezȣ̆ Tesmofopiiле.

Θεσμοφόριον (τὸ), temплȣл tesmofoapeĭ Чepese (ȣnde femeiле sepвaȣ̆ Tesmofopiiле). [din

Θεσμοφόρος (ὁ, ἡ), = Θεσμοδότης, ші Θεσμοθέτης. || (пaptik:) Чepesa (Tesmofoaръ), ка ȣna че a кȣлtiвat вiaцa soцiaлъ прin aгpiкȣлtȣpъ ші întoкmipea обiчеĭȣpiлop soцiaле. [θεσμὸς, φέρω]

Θεσμοφύλαξ, ακος (ὁ), = Νομοφύλαξ. [θεσμὸς, φύλαξ].

Θεσμῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, кîntȣ̆ лецĭ вepsifiкate în feлȣ̆ de odъ. [θεσμὸς ᾠδή].

Θεσπέσιος [θέσπις], α saȣ̆ ος, ον, Dȣmnezeeskȣ̆; (прin ȣpm:) neste natȣpъ, nesпȣsȣ̆; (în цen:) mȣлtȣ̆, mape; гpozaвȣ̆; deoseвitȣ̆ în feлȣл sъȣ̆; minȣnatȣ̆. «Θεσπέσιον πλοῦτον». Iл: B. «Ὀσμὴ θεσπεσίη». Iл: I: «Ἠχὴ θεσπεσίη». Поet: «Θεσπέσιος ὅμιλος». Tкp: (ші ел: în локȣ̆ de adв:) «Θεσπεσίῃ (se înц: βουλῇ)». Iл: B. (ші neȣt:) «Θεσπέσιον ὑλάοντες». Tкp: în локȣ̆ de

Θεσπεσίως, adв: Dȣmnezeeшte; (прin ȣpm:) minȣnat, neste natȣpъ; (în цen:) пpea mȣлt; tape; гpozaв.

Θεσπιαειδὸς (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de θεσπιῳδός.

Θεσπιδαὴς, έος (ὁ, ἡ), [θέσπις, δαίω]

ɥoet: (fokŭ) апрinsŭ de Dъmnezeŭ, (ad:) грozавŭ, непotолitŭ.

Θεσπιέπεια (ἡ), noet: къвîntŭ de zeŭ, проорочіе. || (ка епit:) fem: ал лъї...

Θεσπιεπὴς, έος (ὁ, ἡ), [θέσπις, ἔπος] noet: гръitорŭ de zeeшtї ворве, проорочitорŭ.

Θεσπίζω, віit: -ίσω, проорочеskŭ; (în ɥen:) порънчеskŭ, daŭ opdinŭ. [din

Θέσπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, ἔπω, ἔσπον] проорокŭ. || (епit:) проорочitорŭ, însъflatŭ de zeŭ; (în ɥen:) zeeskŭ. «Θέσπιν... ὄπα». Imn: Еклs:

Θέσπισμα (τὸ), проорочіе; (în ɥen:) порънкъ, ofiɥŭ, opdinŭ. [ші

Θεσπιστὴς, οῦ (ὁ), проорочitорŭ, прегічitорŭ. [θεσπίζω].

Θεσπιῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, проорочеskŭ. [θεσπιῳδός]. [de ъnde

Θεσπιῴδημα (τὸ), проорочіе (хрismosŭ), =Θέσπισμα.

Θεσπιῳδὸς (ὁ, ἡ), [θέσπις, ᾠδή] кîntъtорŭ din zeeaskъ însъflape, noetŭ, saŭ кîntъреɥŭ întъsiastŭ, (ad:) însъflatŭ de вре о zeitate. || (sъвst:) проорокŭ, прегічitорŭ.

Θεσσαλότμητος (ὁ, ἡ), kom: tъiatŭ dъпе овічеїъл Tesaлienілор (adikъ în mълte mapї въкъцї). «Κρέας θεσσαλότμητον». At: [θεσσαλὸς, τέμνω].

Θέσσαν, noet: în локŭ de ἔθεσαν, 3: îm: пеps: de nex: 2: ал лъї τίθημι.

Θέσσασθαι, miж: nex: de înf: ал neîntрев: θέσσομαι, (din каре s' a maї гъsit nъmaї a 3: îm: пеps: de xot: θέσσαντο, ші партч: θεσσάμενος) noet: рогŭ, кїemŭ în ажъtорŭ. [τίθημι, saŭ θάσσω].

Θεσφατηλόγος (ὁ, ἡ), noet:=Χρησμολόγος, проорокŭ. [θέσφατος, λόγος].

Θέσφατος (ὁ, ἡ), [θεὸς, φημί] zisŭ (прezisŭ, прехotъpîtŭ) de Dъmnezeŭ. (de ъnde) «Θέσφατον» ъpsitъ, пpedestinaɥie. (ші îm:) «Θέσφατα» (τὰ), къвinteле, порънчеле, saŭ проорочііле лъї Dъmnezeŭ. 2) (ъne орї) noet: în локŭ de θεόπεμπτος. «Ἀὴρ — ». Od: H. (вezї ші θεσπέσιος).

Θετέος, α, ον, nosit: ал лъї τίθημι.

Θέτης, ου (ὁ), (în ɥen:) пъitорŭ (ашezъtорŭ, pîndъitорŭ) de чева (întрев: прінч: nъnaї în компъse); (партік:) depъitорŭ de чева ка zълогŭ, saŭ depositŭ. 2) adoптъtорŭ de fiŭ. [τίθημι]. [de ъnde

Θετικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ, saŭ potрівitŭ ла пъnepe, ашezape de чева; (flsf: ші лоɥ:) пе каре noate чінева пъne ка basŭ ал пропosiɥieї sале, nositівŭ. (de ъnde грam:) «Θετικὰ ὀνόματα, saŭ ἐπιῤῥήματα». nositiвe nъme saŭ adвервї, каре însemneazъ, къ noate, saŭ tребъїе a se faче чева. [de ъnde

Θετικῶς, adв: къ nositiвitate (înкpedinɥape), nositiв.

Θετὸς, ἡ, ὸν, пъsŭ, saŭ пъtinчosŭ a se пъne (a se depъne, saŭ pîndъi, ші чл:); (партік:] adoптatŭ (fiŭ); четъɥenitŭ; adъoratŭ пе deasъпра. || «Θετὸν». Епігр: ъnŭ felŭ de femeeaskъ легътъръ de капŭ. [τίθημι].

Θεῦ, Dop: în локŭ de θοῦ, miж: nex: 2: de порънч: ал лъї τίθημι.

Θευδόσιος, Θεύμορος, ші чл: Dop: noet: în локŭ de θεοδόσιος, θεόμοιρος, ші чл:

Θευμορᾷ, noet: Dop: în локŭ de θεομόρῳ, dat: sinг: fem: ал лъі θεόμορος.

Θευμορίη (ἡ), noet: în локŭ de θεομοιρία, партік: fem: ал лъї θεόμοιρος, pîndъitъ (destinatъ, tpimisъ) de ла Dъmnezeŭ. «Νοῦσος («Μοῖρα) —». Апл: Епгр:

Θεῦς, Dop: noet: în локŭ de θεός.

Θέω (în afin: къ σεύω], віit: -θεύσομαι, Dop: θευσοῦμαι, ші (преа рарŭ noet:) θεύσω, (прел: ἔθεον, ші maї mълt nъ) алергŭ. «Τὸν περὶ ψυχῆς («Τὸν περὶ τοῦ παντός) (se înɥ: δρόμον saŭ κίνδυνον) θέω». Лкs: (іар прінч: Іл: X. fpasŭ, пров:) îmї пъїŭ віаɥа saŭ totъл în прimeждie. (ші (adв:) «Ἵξε θέων». Od: Г. (ші fiг:) «Φλὲψ ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές». Іл: N. întinzîndъ se în toatъ лъnɥimea spinъpiї. «Ἡ λεπτότατος θέε χαλκός». Іл: Υ. (вezї ші ἐλαύνω. 4). «Ἄντυξ, ἥ πυμάτη θέεν ἀσπίδος». Іл: Ξ о înчinɥea de жър înпрежър ка о павъzъ. «Ὀδόντες λευκὰ θέοντες». Es: fopшînd ъnŭ telŭ de алвъ înгръdipe.

Θέω, θέωμεν, Ion: în локŭ de θῶ, θῶμεν, nex: 2: de sъп: ал лъї τίθημι.

Θεῶ, în kontpak: în локŭ de θεάου, порънч: ал лъї θεάομαι.

Θεωνυμίαι (αἱ), zeeшtї nъme. [θεὸς, ὄνομα].

Θεωρεῖον (τὸ), =Θεωρητήριον. [ші

Θεωρέω -ῶ, віit: -ήσω, (прінч:) sîntŭ, saŭ mъ tpimiɥŭ ъndeва ка θεωρός (вezї ziч:); прівеskŭ în teatpъ, saŭ în вре о serвъtopeaskъ adъnape; (în ɥen:) въzŭ, mъ ъїtŭ, вагŭ de seamъ; (ші fiг:) черчеtezŭ къ mintea, mъ кіпzъїeskŭ. (вezї ші θεάομαι). [θεωρός). [de ъnde

Θεώρημα (τὸ), прівеліште; овіектŭ de гîndipe (обserвape, saŭ teopie); (партік:)

проposiцie обsервaтъ кв mintea, ші aпроватъ, teopemъ; (de вnde) «Θεωρήματα» apтеле ші штiинцеле. [de вnde

Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, чел че se intpeвзинцeazъ, saŭ konstъ în doвedeшte, saŭ se dokedeшte прin) teopeme.

Θεώρησις, εως (ἡ), прівіре, обsервare; (fiz:) rîndipe, meditape. [ші

Θεωρητήριον (τὸ), локвл, de вnde прівеште чіпева (прinч: în teatpв). [ші

Θεωρητὴς, οῦ (ὁ), прівitopŭ, обsервъtopŭ, =Θεατής. [ші

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, пвtinvesŭ, saŭ deпpinsŭ, îndemînatikŭ a прівi (кв mintea), a обsерва. 2) teopetikŭ (înпpot: de πρακτικός). «Βίος θεωρητικός». Лкs: [ші

Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, въzвtŭ, saŭ de прівit; (fiz:) прiimitopŭ de чea прin minte teopie (de înцелes). [ші

Θεώρητρα (τὰ), dapвріле, че da цinepeле mipeseĭ, kînd o вedea întîĭ neînвелitъ. [θεωρέω].

Θεωρία (ἡ), прівіре (маĭ кв seamъ în teatpв); обsерваре, въгаре de seamъ; (fiz:) kипzвire, meditape; (пartik:) kипвл de a черчета, ші a înцелеце авstpakt ші прin ценерале peгвле лвkpвріле, (iap прinч: штiинцеле), teopie (înпpot: de πρᾶξις). 2) înseмnatъ serвътopeaskъ adвnape, че se sъвîpшĭa прin tpimitepe de denвтацĭ пвmiцĭ θεωροί, teopĭ; (прin întind:) kiap tpimišiĭ teopĭ, ші потпа, кв каре se tpimiteaŭ. 3) forma, saŭ faца (колоареа) вре вnвĭ лвkpв. (At: ιέ. 27). [ші

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopŭ de (teatpikъ, saŭ serвътopeaskъ) прівіре, saŭ de teopĭ (vezĭ ziч: θεωρὸς); (пartik: ла Atena). «Θεωρικὸν (se înц: ἀργύριον), ші Θεωρικὰ (se înц: χρήματα)» баniĭ, че se daŭ de пввлikŭ ла чeĭ маĭ sърачĭ четъцenĭ, ka sъ плътiaskъ intpapea în teatpв. [ші

Θεώριος (ὁ, ἡ), zевл, че se чinstiя прin tpimitepe de serвътopeшtĭ teopĭ. (enit: ал лвĭ Аполонŭ). [ші

Θεωρὶς, ἴδος (ἡ), (înпpевнъ ші гъръ ναῦς) koравiя, кв каре къlътopiaŭ, ші (se înц: ὁδὸς) калеа, пе каре мерцеаŭ tpimišiĭ teopĭ. [vezĭ θεωρός].

Θεωροδόκος (ὁ, ἡ), прiimitopŭ (гъsdвitopŭ) în kasa sa de teopĭ. [θεωρὸς, δέχομαι].

Θεωρὸς (ὁ), [θέα, ὥρα] (în цen.) прівitopŭ, обsервътopŭ; (пartik:) teopŭ, deпвtatŭ tpimisŭ oficiал ла serвътopeaskъ adвnape (ka sъ adвkъ жepтle, ші sъ se aгle de faцъ ла лвпtе), saŭ ла opakolŭ (ka sъ чearъ прoopoчie) din пartea вре вnвĭ opašŭ. (vezĭ ші θεοπρόπος).

Θέωσις, εως (ἡ), înzeipe. [θεόω].

Θεώτερος, η, ον, поеt: компар: ал лвĭ θεὸς, maĭ прesвs de zeŭ, saŭ ал лвĭ θεῖος în локŭ de θειότερος.

Θηβαγενὴς, ші Θηβαιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: пъskвtŭ în Тева, Тевеапŭ. [Θῆβαι, γένος].

Θηγαλέος, ші Θηγάνεος, η, ον, поеt: askвцitŭ, tъĭosŭ; saŭ (кв цen:) вnŭ de askвцit. [din

Θηγάνη (ἡ), гpesie, niatpъ de askвцit.

Θήγανον (τὸ), =Θηγάνη [ші

Θήγανος (ὁ, ἡ), поеt: =Θηγάνεος, вnŭ de askвцit. [din

Θήγω, [în afin: кв Δήκω = Δάκνω, поate ші кв θίγω] biit: θήξω, askвцŭ; (fiz:) zъdъръskŭ, întъrîtŭ; înkвражezŭ.

Θηέομαι, biit: -ήσομαι, Ion: în локŭ de θεάομαι.

Θηεύμενος, Dop: în локŭ de θεώμενος, ші θηεῦντο, în локŭ de ἐθεῶντο Dop:, ші

Θηήσομαι, Ion: în локŭ de θεάσομαι, biit: ал лвĭ θεάομαι.

Θηητὴρ, ші Θηήτωρ (ὁ), Ion: în локŭ de θεατής.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локŭ de θεατὸς, bpednikŭ de прівit, minвnatŭ.

Θήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de θεῖον, пвчioasъ.

Θήϊος, η, ον, Ion: în локŭ de θεῖος.

Θῆκα, поеt: în локŭ de ἔθηκα, пех: 1: ал лвĭ τίθημι.

Θηκαῖος, α, ον, koпpinzътopŭ de teчĭ, saŭ ka o teakъ, saŭ вnŭ de teakъ; пъstpatŭ în teakъ. [din

Θήκη (ἡ), [τίθημι] (de ачi) teakъ; кvtie; dвлапŭ; ладъ, ші чл: (în каре se пвne чева sипe пъstpape.)

Θηκίον (τὸ) dim: ал лвĭ θήκη, tekшoaръ, кvtioaръ, лъdiцъ, ші чл:

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, askвцitŭ, tъĭosŭ. [θήγω].

Θηλάζω, biit: -άσω, (пas: tpe: de кв: τεθήλασμαι) daŭ цiцъ. [θηλή]. [de вnde

Θηλαμινὸς (ὁ), sвгарŭ, sвгътopŭ. [ші

Θηλαμὼν, όνος (ἡ), поеt: dътътoape de цiцъ. doĭkъ: [ші

Θηλασμὸς (ὁ), dape de (апlекvре ла) цiцъ.

Θήλεια (ἡ), fem: ал лвĭ θῆλυς.

Θήλεος [θηλὴ], η, ον, поеt: înkъ sвгарŭ.

Θηλέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локŭ de θάλλω.

Θηλὴ (ἡ), [θάω] sfîркъл ц̣îц̣eĭ; (прin întind:) ц̣îц̣ъ.

Θηλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de ц̣îц̣ъ. [θηλὴ, εἶδος].

Θηλυγενὴς, έος (ὁ, ἡ), potpiвitъ ла seksъл femeĭeskъ. [θῆλυς, γένος]. [de ъnde

Θηλυγενῶς, adв: dъпе femeĭeaskъ opiц̣inъ, din partea mъmeĭ.

Θηλύγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел къ femeeaskъ лimвъ, dълче-ворвitоръ. [θῆλυς, γλῶσσα].

Θηλυγονέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Θηλυτοκέω.

Θηλυγονία (ἡ)=Θηλυτοκία. 2) ц̣eneaлоц̣ie din partea mъmeĭ. «'Αδριανοῦ ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν». Epd: [din

Θηλυγόνος (ὁ, ἡ), =Θηλυτόκος, пъskъtopъ de fete. [θῆλυς, γόνος].

Θηλυδρίας, ου (ὁ), afemeiatъ, mъĭeposъ, moлiчosъ. [θῆλυς, δράω]. [de ъnde

Θηλυδριάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntъ afemeĭatъ, шoлiчosъ ка о mъĭepe. [ші

Θηλυδριώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че seamъnъ a afemeĭatъ, mъĭepatikъ.

Θηλυκεύομαι, вiit: -εύσομαι, tръĭeskъ (mъ portъ) ка о femeĭe. [din

Θηλυκὸς, ὴ, ὸν, femininъ, de seksъл, saъ neamъл femeĭeskъ. [θῆλυς]. [de ъnde

Θηλυκῶς, adв: în neamъ femeĭeskъ.

Θηλυκρανεία, ші Θηλυκρανία (ἡ), корnъ (копачĭъ) femeĭeskъ. [θῆλυς, κρανεία].

Θηλυκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: stъpînitopъ de (saъ прin) femeĭ, saъ seksъл femeĭeskъ. [θῆλυς, κράτος].

Θηλύκτόνος (ὁ, ἡ), (пenълt:) ъчiгaшъ de (saъ прin) femeĭ; (antenenълt:) ъчisъ, omopîtъ de femeĭ. [θῆλυς, κτείνω].

Θηλύλαλος (ὁ, ἡ),=Θηλύγλωσσος. [θῆλυς, λάλος].

Θηλυμανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Θηλυμανὴς, έος (ὁ, ἡ), neвъnъ de femeĭ, saъ dъпе mъĭepĭ. [θῆλυς, μαίνομαι].

Θηλυμελὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: kîntъtopъ къ вiepsъ dълче ка de femeĭe. [θῆλυς, μέλος].

Θηλυμίτρης, ου (ὁ), ші

Θηλύμιτρις, ιος (ὁ, ἡ), пъртъtopъ de femeĭeskъ акоперemîntъ de капъ; (în ц̣en: îmвръкatъ femeĭeшte. [θῆλυς, μίτρα].

Θηλύμορφος (ὁ, ἡ), чел къ fiгъръ de femeĭe. [θῆλυς, μορφή]

Θηλύνοος -ους (ὁ, ἡ), poet: =Θηλύφρων. [θῆλυς, νόος].

Θηλύνω, вiit: -υνῶ, afemeĭezъ, ad: moлeшeskъ, desnepвezъ пе чiнeва; (ші mîж:) mъ afemeĭezъ; mъ înц̣oц̣onezъ, saъ mъ înfpînгъ ка о mъĭepe. [θῆλυς].

Θηλύπαις, αιδος (ἡ), poet: пъskъtoape (mъmъ) de fete. [θῆλυς, παῖς].

Θηλύπους, οδος (ὁ, ἡ), poet: чел къ (saъ potpiвitъ ла) femeĭeskъ пiчopъ. «Βάσις —». Eъp: ъmвлetъ, кълкъtъръ de femeĭe. [θῆλυς, ποῦς].

Θηλυπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) πρεπῶς, potpiвitъ, къвenitъ, însъшitъ шъĭepiĭ; mъĭepatikъ. [θῆλυς, πρέπω].

Θηλυπτέριον (τὸ), ші Θηλυπτερίς, ίδος (ἡ), ъnъ felъ de плantъ. [θῆλυς, πτερόν].

Θῆλυς [θηλή], εος, εια ші υς, υ, de seksъ femeĭeskъ. «Θήλειαι ἵπποι». Om: ĭeпe; mъiepeskъ. «'Αϋτὴ—». Om: (прin întind:) fpaц̣edъ, deлikatъ; moлiчosъ, desnepвatъ. «Γυνὴ δὲ θῆλυς οὖσα». Sof: пръsitoape, poditoape. «Θῆλυς ἐέρση». Om: (архitekt:) op че ape adînкъtъръ, în кape se înвinъ partea чea eшitъ, saъ skoasъ afapъ a алtъĭ лъкръ, ші аша se коплеагъ, se înкeĭe. || компар: Θηλύτερος se ia adesea în поeц̣ĭ în локъ de posit: «Θηλύτεραι γυναῖκες». Es: || (ка sъвst:) Θήλεια, ші компар: Θηλυτέρα (ἡ), în локъ de γυνὴ, mъĭepe «Τὸ χρῆμα σοφώτερον ἁ θήλεια». Ткр: «'Εν πινυταῖς ἔπρεπε θηλυτέραις». Ткр:

Θηλύσπορος (ὁ, ἡ), poet: semъnatъ de tatъ, кape faчe tot fete. (de ъnde) «Γέννα —». Esхл: челе 50 fete але лъĭ Danaъ. [θῆλυς, σπόρος].

Θηλυστολέω -ῶ, вiit: -ήσω, portъ хaĭne femeĭeшtĭ. [din

Θηλύστολος (ὁ, ἡ), înвръкatъ în хaĭne femeĭeшtĭ. [θῆλυς, στολή].

Θηλύτερος, α, ον, компар: ал лъĭ θῆλυς.

Θηλύτης (ἡ), femeitate, saъ însъшime, характеръ de femeĭe, moлiчĭъпе. [θῆλυς].

Θηλυτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskъ копiĭ tot de seksъл femeĭeskъ. [ші

Θηλυτοκία (ἡ), naштepe de fete. [din

Θηλυτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtopъ de копiĭ de seksъл femeĭeskъ. [θῆλυς, τόκος].

Θυλυφανὴς, έος (ὁ, ἡ), = Θηλυπρεπής, пъpъtъ ка о femeĭe. [θῆλυς, φαίνω].

Θηλυφόνος (ὁ, ἡ), omopîtopъ de femeĭ, saъ de вite feminine. [θῆλυς, φόνος].

Θηλύφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ femeĭeшtĭ (neвiteze) simц̣iminte. [θῆλυς, φρήν].

Θηλύφωνος (ὁ, ἡ), чел къ глasъ femeĭeskъ. [θήλυς, φωνή].

Θηλυχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), poet: пъртъtopъ de femeĭaskъ tъnikъ. [θῆλυς, χιτών].

Θηλὼ, όος -οῦς (ἡ), dъtъtoape de ц̣îц̣ъ, doĭkъ. [θηλή].

Θημολογέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: adȣnȣ̆, saȣ̆ despapцȣ̆ în гръmezĭ. [θημὼν, λέγω].

Θημονία (ἡ),=Θημωνία.

Θημονοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ̆ гръmadъ, клаїе. [θημών, θέτης].

Θημών [τίθημι], ῶνος (ὁ), гръmadъ, шіръ, клаїе. [de ȣnde

Θημωνία (ἡ), =Θημών.

Θὴν [în afin: кȣ δήν], partik: enглit: însemn: de înкpedinцape, saȣ̆ de apъtape de прічінъ. «Ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον». Іл: Л. «Οὔθην δὴ νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται». Od: Г. «Καὶ γὰρ θὴν οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν». Ткр: «Πείρᾳ θὴν πάντα τελεῖται». Ткр:

Θῆξις [θήγω], εως (ἡ), askȣцipe: (fir:) întъpîtape.

Θηοῖο poet: în лок: de θηέοιο, a 2: sinr: peps: de poft: ал лȣĭ θηέομαι în локȣ̆ de θεάομαι.

Θὴρ, θηρὸς (ὁ, ші ἡ), fĭeapъ; (partik:) леȣ̆; (pрin întind:) monstpȣ fĭeposȣ̆, saȣ̆ ĭasmъ (spre eкs: ventaȣpȣ̆, satipȣ̆, ші чл:). [de ȣnde

Θήρα (ἡ), bînape (de selбatikȣ̆ doбitokȣ̆); (fir:) stъpȣitoape къȣtape. 2) (pрin întind:) bînatȣ̆ pрinsȣ̆. (bezĭ ші ἄγρα). 3) локȣ̆ de bînъtoape. «Καὶ κῶμαι πολλαὶ καὶ θῆραι πάγκαλαι». Ksn:

Θηραγρέτης, ου (ὁ), poet: bînъtopȣ̆ de fĭeapъ. [din

Θήραγρος (ὁ, ἡ), poet: foлositopȣ̆ ла bînape. [θὴρ, ἄγρα].

Θηραϊκὸν, ші Θήραιον (τὸ), o хаїнъ pestpiцъ, че пȣptaȣ̆ în serбъtopiле лȣĭ Бакȣ. [Θήρα, insȣлъ, ȣnde se цesea, saȣ̆ se въпsĭa]. (bezĭ ші ἀμόργινον).

Θήραμα (τὸ), bînatȣ̆ pрinsȣ̆, saȣ̆ de pрins. [θηράω].

Θηραρχία (ἡ), demnitatea, ші tpeaбa лȣĭ...

Θήραρχος (ὁ), pîndȣitȣ̆ enistatȣ̆ asȣпpa fĭeapeлop (iap pрinч: елеfanцілор). [θὴρ, ἄρχω].

Θηράσιμος (ὁ, ἡ), de bînat; saȣ̆ локȣ̆ de bînъtoape. [ші

Θηρατήριος, α, ον, poet: în локȣ̆ de θηρατικός. [ші

Θηρατέος, α, ον, posit: ал лȣĭ θηράω. [ші

Θηρατὴς, οῦ (ὁ), bînъtopȣ̆. [ші

Θηρατικὸς, ὴ, ὸν, кȣbenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла bînъtopie. (fir:) «Τὰ θηρατικὰ τῶν φίλων». Ksn: miжлоачеле de a кîштira pрietenĭ. [ші

Θηρατὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчosȣ̆ a se bîna, saȣ̆ pрinde, (fir:) a se кîштira. [ші

Θήρατρον (τὸ), instpȣmîntȣ̆ de bînъtoape (кȣpsъ, плasъ, ші чл:). [ші

Θηράτωρ, ορος (ὁ), poet:=Θηρατής, bînъtopȣ̆. [din

Θηράω -ῶ, biit: -άσω, ші (miж:) -άομαι, -άσομαι,=θηρεύω, bînezȣ̆, saȣ̆ pрinzȣ̆ în bînъtoape; (fir:) mъ sileskȣ̆ a кîштira (алергȣ̆ dȣпe) чева; sъbîpшeskȣ̆; doбîndeskȣ̆. [θήρα].

Θήρειος (ὁ, ἡ), de fĭeapъ. «Βία —». Sof: пȣtepe de fĭeapъ. «Κρέα θήρεια». Лкs: de bînatȣ̆. [θήρ].

Θήρευμα (τὸ),=Θήραμα. [ші

Θηρεύσιμος (ὁ, ἡ), = Θηράσιμος. [ші

Θήρευσις, εως (ἡ), bînape (проп: ші fir:).

Θηρευτὴρ, ῆρος, (poet: în локȣ̆ de...

Θηρευτὴς, οῦ, (ὁ), bînъtopȣ̆; (fir:) silitopȣ̆ de a кîштira чева. [ші

Θηρευτικὸς, ὴ, ὸν,=Θηρατικός. [ші

Θηρευτὸς, ὴ, ὸν, =Θηρατός. [din

Θηρεύω, biit: -εύσω, ші -εύσομαι, ші Ion: θηρέω -ῶ, biit. -ήσω, =Θηράω.

Θήρημα (τὸ), Ion: în локȣ̆ de θήραμα.

Θηρήτειρα (ἡ), poet: fem: ал лȣĭ...

Θηρητὴρ (ὁ), Ion: în локȣ̆ de Θηρατής.

Θηρήτωρ, ορος (ὁ), Ion: poet: în локȣ̆ de θηράτωρ.

Θηριακὸς, ὴ, ὸν, чел че ape de oбiektȣ̆ fĭeapeле. «Θηριακὴ (se înц: ἀντίδοτος)», tepiakȣ̆, ȣnȣ̆ feлȣ̆ de леакȣ̆ înпpotiba fĭeapeлop beninoase (maĭ кȣ seamъ шъpпілор). [θηρίον].

Θηριάλωτος (ὁ, ἡ), pрinsȣ̆ de fĭeapъ. [θηρίον, ἁλίσκομαι].

Θηρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ θηρίον.

Θηρίκλεια (τὰ), ші Θηρίκλειαι (αἱ), (se înц: κύλικες) ȣnȣ feлȣ̆ de пахape de пъmîntȣ̆ negpȣ, saȣ̆ de лemnȣ̆, fъкȣte întîĭ de ȣnȣ̆ Kopinteanȣ̆ a nȣme [Θηρικλῆς].

Θηριμάχος (ὁ, ἡ), poet: pesбoitopȣ̆ de fĭeape. [θηρίον, μάχη].

Θηριόβρωτος (ὁ, ἡ), mînкatȣ̆ de fĭeape. [θηρίον, βιβρώσκω].

Θηριόδηκτος (ὁ, ἡ), mȣшкatȣ̆ de fĭeapъ (pрinч: de шарпе). [θηρίον, δήκω, =δάκνω].

Θηριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ fiгȣpъ de fĭeapъ, fĭeposȣ̆. [θηρίον, εἶδος].

Θηριοκτόνος (ὁ, ἡ), = Θηροκτόνος. [θηρίον, κτείνω].

Θηριομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ бatȣ̆ (mъ pesбoĭeskȣ̆) кȣ fĭeape. [din

Θηριομάχης, ου (ὁ), pesбoitopȣ̆ (maĭ кȣ seamъ în teatpȣ) кȣ fieape. [θηρίον, μάχη]. [de ȣnde

Θηριομαχία (ἡ), бътълie de omŭ (saŭ de fĭeapъ) кȣ fĭeape.

Θηριομάχος (ὁ, ἡ), =Θηριομάχης.

Θηριομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), a кърȣĭa fiгȣръ este amestekatъ de omŭ ші fĭeapъ. [θηρίον, μίγνυμι].

Θηριόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ formъ de fĭeapъ. [θηρίον, μορφή].

Θηρίον (τὸ), dim: (dap maĭ de mȣлteopĭ dȣпe tiпŭ nȣmaĭ) ал лȣĭ θήρ, fĭeapъ selбatikъ, saŭ beninoasъ; bînatŭ; шарпе, ші чл: (în цen:) bitъ. «Ἔλαφον μάλα μέγα θηρίον». Od: K. «Θηρίον αἰνολέοντα, κακὸν τέρας». Tкр: «Τυτθὸν θηρίον ἀντὶ μέλισσα». Tкр: 2) (îm:) вĭermiĭ пînteчелȣĭ, ші aĭ легȣмелор. 3) (fir: în med:) = Θηρίωμα.

Θηριοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣвenitŭ, potpiвitŭ ла o fĭeapъ, fĭeposŭ. [θηρίον, πρέπω].

Θὴριος, α, ον, =Θήρειος.

Θηριότης (ἡ), însȣшime de fĭeapъ; fĭepoшie; selбътъчie. [θηρίον].

Θηριοτροφεῖον (τὸ), локŭ, ȣnde se хръnesк, ші se цin fĭeapeле (menaжepie). [ші

Θηριοτροφέω -ῶ. ліit: -ήσω, хръneskŭ fĭeapъ, saŭ кpeskŭ пе чinева ка пе o fĭeapъ. [din

Θηριότρὸφος (ὁ, ἡ), (пenȣлt:) хръnitopŭ de fĭeapъ; (antepenȣлt:) хръnitŭ de (saŭ кȣ карne de) fĭeapъ. [θηρίον, τροφή].

Θηφιοφόνος (ὁ, ἡ),=Θηροκτόνος. [θηρίον, φόνος].

Θηριόω -ῶ, віit: ώσω, fakŭ fĭeapъ, (ad: fir:) selбътъчeskŭ пе чinева; (med:) ranгpenezŭ panъ. || (пas:) fakŭ вĭermĭ.[θηρίον].

Θηρίτας, saŭ Θηρείτας (ὁ), Лачed: Марцŭ. (ка...

Θηριώδης, εος (ὁ, ἡ), fĭeposŭ (asemenea кȣ fieapъ), selбatikŭ; doбitokosŭ; (локŭ) плinŭ de fĭeape; (med:) oбpintitŭ, ranгpenatŭ. [θηρίον]. [de ȣnde

Θηριωδία (ἡ), fĭepoшie, selбътъчie. [ші

Θηριωδῶς, adв: ка o fĭeapъ, selбътъчeшte.

Θηρίωμα (τὸ), бȣбъ oбpintitъ, panъ înвekitъ, ranгpenatъ, ші neвindekaбiлъ. [θηριόω]

Θηριώνυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ nȣme de fieapъ, spre ек: леŭ, ші чл: [θηρίον, ὄνομα].

Θηρίωσις, εως (ἡ), prefaчepe în fĭeapъ; selбътъчipe; (fir:) întъpîtape; (med:) înfлamape, oбpintipe de panъ, ші чл:; (ȣne-opĭ) faчepe de вĭermĭ. [θηριόω].

Θηρόβατος (ὁ, ἡ), [θὴρ, βαίνω] (локŭ) ȣmблatŭ nȣmaĭ (локȣitŭ) de fĭeape.

Θηροβολέω -ῶ, віit: -ήσω, лoвeskŭ (sъцetezŭ, omopŭ) fieape. [din

Θηροβόλος (ἡ, ἡ), лoвitopŭ (sъцetъtopŭ, omopîtopŭ) de fĭeape. [θὴρ, βάλλω].

Θηρόβορος (ὁ, ἡ), poet: = Θηριόβρωτος. [θὴρ, βορά].

Θηρόβοτος (ὁ, ἡ), (локŭ) пъskȣtŭ (локȣitŭ) de fĭeape. [θὴρ, βόσκω].

Θηρόβρωτος (ὁ, ἡ), = Θηριόβρωτος.

Θηροδιδασκαλία (ἡ), înвъцape, depindepe de fĭeape. [θὴρ, διδασκαλία].

Θηροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Θηριοειδὴς.

Θηροθήρης, ου (ὁ), вînъtopŭ de fĭeape.

Θηρόθυμος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ inimъ de fĭeapъ, selбatikŭ. [θὴρ, θυμός].

Θηροκόμος (ὁ, ἡ), înгpiжitopŭ de fieape (paptik: de елefanцĭ). [θὴρ, κομέω].

Θηροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de fĭeape. [θὴρ, κτείνω].

Θηρολέτης, ου (ὁ), пръпъditopŭ de fĭeape. [ші

Θηρόλετος (ὁ, ἡ), пръпъditŭ (mînkatŭ) de fĭeape. [θὴρ, ὀλέω].

Θηρομαχία (ἡ),=Θηριομαχία.

Θηρομιγὴς, έος, ші Θηρόμικτος (ὁ, ἡ), =Θηριομιγής.

Θηρὸνόμος (ὁ, ἡ), (пenȣлt:) пъstopŭ de fĭeape; (antepenȣлt: локŭ) пъskȣtŭ de fieape. [θὴρ, νέμω].

Θηρόπεπλος (ὁ, ἡ), poet: пȣptъtopŭ de (акoпepitŭ кȣ) пĭeле de fĭeapъ. [θὴρ, πέπλος].

Θηροπλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Θηροπλάστης, ου, (ὁ), formъtopŭ (din гipsŭ, ші чл:) de fĭeape. [ші

Θηρὸπλαστος (ὁ, ἡ), poet: formatŭ în fiгȣръ de fĭeapъ. [θήρ, πλάττω].

Θηροσκόπος [ὁ, ἡ], poet: [θήρ, σκοπός]. пînditopŭ de fieape, вînъtopŭ.

Θηροσύνη (ἡ), meшteшȣгȣл (mesepia) вînъtopȣлȣĭ. [θήρα].

Θηροτόκος (ὁ, ἡ), poet: пъskъtopŭ de fĭeape; 2) (локŭ) în кape se пръsesк fĭeape. [θὴρ, τόκος].

Θηροτροφέω, Θηροτρόφος, = Θηριοτροφέω, ші чл:

Θηρότυπος (ὁ, ἡ), чел кȣ кipŭ de fĭeapъ. [θὴρ, τύπος].

Θηροφονεὺς, έως (ὁ), ші Θηροφόνος (ὁ, ἡ), = Θηριοφόνος, ші Θηροκτόνος. [θὴρ, φόνος]. 2) Θηροφόνον (τὸ), o плantъ beninoasъ, omakŭ, saŭ mъpȣл лȣпȣлȣĭ, (fpanц:) aconit.

Θηρόχλαινος (ὁ, ἡ), poet: înбръкatŭ кȣ пĭeле de fĭeapъ în локŭ de хaĭnъ. [θήρ, χλαῖνα].

Θὴς, θητὸς (ὁ), лȣкръtopŭ, mȣnчitopŭ, simбpiaшŭ; (în Atena) чetъцeanŭ de pîn-

dȣл чел maĭ de жos. [θέω, τίθημι].

Θησαίατο, поet: Ion: în локȣ̆ de θεάσαιντο, 3 îm: пeps: de nex: 1: ал поft: лȣĭ θεάομαι.

Θήσασθαι, поet: nex; 1: de înf:, ші

Θήσατο, поet: în локȣ̆ de ἐθήσατο 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал xot: лȣĭ θεάομαι.

Θησαυρίζω, віit: -ίσω, stpînгȣ̆ (пȣĭȣ̆ în пъstpape) чева ла комоаръ. [θησαυρός]. [de ȣnde

Θησαύρισμα (τὸ), stpînsoape (din ікопомie) пȣsъ în пъstpape, (fpanц:) épargne. [ші

Θησαυρισμὸς, (ὁ) stpînцepe (saȣ̆ пȣnepe în пъstpape) de aгoniseaлъ. [ші

Θησαυριστὴς, οῦ (ὁ), stpînгъtopȣ̆, гръmъditopȣ̆ de авepe din ікопомie. [de ȣnde

Θησαυριστικὸς, ἡ, ὸν, ĭȣвitopȣ̆, îndemînatikȣ̆ de a stpînцe авepe.

Θησαυροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, = Θησαυρίζω. [din

Θησαυροποιὸς (ὁ), = Θησαυριστὴς. [θησαυρὸς, ποιὸς].

Θησαυρὸς (ὁ), [θῆσις din θέω, αὖρον] (dȣпe ziч:) гръmъdipe de aȣpȣ̆, tesaȣpȣ̆, комоаръ; mȣлцime de лȣкpȣpĭ пȣse în пъstpape, saȣ̆ ка пpeцioase, saȣ̆ ка sъ пpinzъ віne ла вpeme. 2) локалȣ̆ de пȣnepe în пъstpape a челор stpînse sпpe aчestȣ̆ sfîpшitȣ̆, sпpe ек: maгazie de гpîȣ̆, apmъpie, ші чл: (iap пaptik:)=Θησαυροφυλάκιον.

Θησαυροφυλακέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆ пъstpъtopȣ̆ de комоpĭ. [ші

Θησαυροφυλάκιον (τὸ), локалȣ̆, ȣnde se пъstpeazъ комоpiле (пpinч: вaнĭ, ші пpeцioase лȣкpȣpĭ), (tȣpч:) xazna. [din

Θησαυροφύλαξ, ακος (ὁ), (în цen:) пъstpъtopȣ̆ de комоpĭ; (iap пaptik:) tesaȣpapȣ̆, пъzitopȣ̆, saȣ̆ înгpiжitopȣ̆ de пȣвліче комоpĭ. [θησαυρὸς, φύλαξ].

Θησαυρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлȣ̆ de (ка о) комоаръ. [θησαυρός].

Θησεῖον (τὸ), temплȣл лȣĭ Teseȣ̆. || (îm:) Θησεῖα (τὰ), sepвъtoape în чinstea лȣĭ Teseȣ̆. [Θησεύς].

Θησειότριψ, ιβος (ὁ), ком: (poвȣ̆) кape fpeaкъ пpea mȣлt, пpъпъdeшte temплȣл лȣĭ Teseȣ̆ (pefȣгînd des, saȣ̆ пetpeкînd maĭ mȣлt întp' însȣл ка asiлȣ̆ ал poвiлop), adiкъ netpeвnikȣ̆. [θησεῖον, τρίβω].

Θησείω, (fъpъ віit:) поet: dopeskȣ̆ sъ пȣĭȣ̆, sъ aшezȣ̆. [θῆσις= θέσις].

Θησέμεν, Dop: în локȣ̆ de θήσειν, віit: de înf:, ші

Θησεύμεσθα, Dop: în локȣ̆ de θησόμεθα, 1: îm: пeps: de miж: віit: ал лȣĭ τίθημι.

Θῆσθαι, поet: Ion: în локȣ̆ de θᾶσθαιι, înf: ал лȣĭ θάομαι.

Θήσοντι, Dop: în локȣ̆ de θήσουσι, 3: îm: пeps: de віit: ал лȣĭ τίθημι.

Θῆσσα, ης (ἡ), fem: ал лȣĭ θής, mȣnчitoape пe simвpie. || (adiек:) în локȣ̆ de θητική. «Τράπεζα —». Eȣp:

Θῆτα (τὸ), (nedeкл:) пȣmeлe лiteрeĭ Θ.

Θητεία (ἡ), лȣкpape, mȣnкъ пe simвpie. [θητεύω].

Θητέρῃ, Ion: în локȣ̆ de ρῇ ἑτέρᾳ.

Θητεύω, віit: -εύσω, лȣкpezȣ̆, mȣnчeskȣ̆ пe плaтъ ла aлtȣл. [θής].

Θητικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆ ла mȣnчitopȣ̆ пe плaтъ. || «Τὸ θητικὸν». (колек:) în локȣ̆ de οἱ θῆτες.

Θῆττα, ης (ἡ), At: în локȣ̆ de θῆσσα.

Θητώνιον (τὸ), плata mȣnчitopȣлȣĭ. [θὴς, ὦνος].

Θῆχ' (în aпок: maĭ 'nainte de вок: aspip:) în локȣ̆ de θῆκε, поet: în локȣ̆ de ἔθηκε, 3: sinг: пeps: de nex: 1: ал лȣĭ τίθημι.

Θιασάρχης, ου (ὁ), îпчeпъtopȣ̆, къпetenie de хopȣ̆, ші чл: [θίασος, ἄρχω].

Θιασεία (ἡ), поet: în локȣ̆ de θίασος. [din

Θιασεύω, віit: -εύσω, ĭaȣ̆ пapte (ші stpъm: întpodȣкȣ̆ пe чineвa) în adȣnape, хopȣ̆, ші чл:; sepвezȣ̆, mъ înвeseлeskȣ̆. [din

Θίασος (ὁ), (θεὸς, saȣ̆ θειάζω] soцietate, чeatъ de adȣnaцĭ ла sepвape кȣ danцȣpĭ, ші чл: în чinstea вpe ȣnȣĭ zeȣ̆; хopȣ̆; osпъцȣ̆; лitanie (sepвъtopeaskъ цepemonie); (în цen:) adȣnape (пpinч: însъ de oamenĭ adȣnaцĭ sпpe desfъtape ші веseлie). [de ȣnde

Θιασόω -ῶ, віit: -ωσω, комплектezȣ̆ (saȣ̆ ipitezȣ̆, întȣsiezȣ̆ ла) sepвъtopeaskъ adȣnape, ші чл: [ші

Θιασώδης, εος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ̆ în feлȣ̆ de sepвъtopeaskъ adȣnape, sepвъtopeskȣ̆. «Ὥρα —». Non: timпȣл sepвъtopiлop. [ші

Θασών, ῶνος (ὁ), локȣ̆ de sepвъtopeшtĭ adȣnъpĭ, saȣ̆ osпeцe, ші чл: [ші

Θιασώτης, ου (ὁ), mъdȣлapȣ̆, пъpтaшȣ̆ ал sepвъtopeшteĭ adȣnъpĭ; (în цen:) înкinъtopȣ̆; ȣpmъtopȣ̆, чetaшȣ̆. [de ȣnde

Θιασωτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆ ла чetaшiĭ ȣneĭ sepвъtopeшtĭ adȣnъpĭ. «Τὸ θιασωτικόν». (колек:) în локȣ̆ de οἱ θιασῶται.

Θιασῶτις, ιδος (ἡ), fem; ал лȣĭ θιασώτης.

Θίβη (ἡ), [în afin: кȣ ἴβη ші τίβηνος, Eвp: timвax) кошȣ̆, кошniцъ.

Θιβρὸς, ὰ, ὸν, =Θιμβρός.

Θιγγάνω [θίγω], biit: θίξω, ші (maĭ корек:) θίξομαι, (nex: 2: ἔθιγον, nosit: θικτέον) (кȣ цen:)=Ψαύω, atinrȣ̆ (пе d'asȣпра); mъ апропіȣ̆; (прin întind:) mъ înпъртъшескȣ̆; doбîndeskȣ̆; (fir:) sȣпърȣ̆ (кȣ ворбе), atinrȣ̆

Θίγημα, ші Θίγμα (τὸ), atînrъtȣръ. «Τῶν Διὸς θιγημάτων (îndpeпt: ȣniĭ în локȣ̆ de γεννημάτων)». Esхл: (Пром: 849). 2) mînжіре înпъртъшітъ прin atinцере (Esix:). [din

Θίγω, biit: -θίξομαι, прim: ал лȣĭ (ші pap întpeв: în прez: în локȣ̆ de) θιγγάνω.

Θιγὼν, nex: 2: de партч: ал лȣĭ θιγγάνω.

Θιμβρὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локȣ̆ de θερμός.

Θὶν, θινὸς (ὁ, ші ἡ), (ι лȣnгȣ̆, de ачеea ак: θῖνα, îm: nom: θῖνες, dat: θισίν, ак: θῖνας) (în цen:) гръmadъ; клаїе, шіръ; (партік:) гръmadъ de nisinȣ̆ (прinч: пе църтȣл мъріĭ, saȣ̆ пе малȣ̆ de pîȣ̆), църтȣ̆ nisinosȣ̆, (fpanц:) dune. «Θίν' (în локȣ̆ de θινί) ἐν φυκιόεντι.» Іл: Ψ. «Θῖνες ἄνυδροι καὶ θηριώδεις.» Пл: [de ȣnde.

Θινόω-ῶ, biit: -ώσω, акоперȣ̆ кȣ гръmezĭ de nisinȣ̆. [ші

Θινώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (fopmatȣ̆ din) гръmezĭ de nisinȣ̆, nisinosȣ̆.

Θίξις, εως (ἡ), atinцере, ȣшоаръ піпъіре. [θίγω].

Θίς, ινός (ὁ, ші ἡ), =Θίν.

Θλαδίας, ші Θλασίας, ου (ὁ), skonitȣ̆, еȣnȣкȣ̆. [ші

Θλάσις, εως (ἡ), чеа прin stpiвipe saȣ̆ nisape fъpîmape. [ші

Θλάσμα (τὸ), fъpîmъtȣръ din stpiвipe.

Θλάσπι, ші (dim:) Θλασπίδιον (τὸ), ші Θλάσπις, ιος, saȣ̆ εως (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de вȣpȣianъ, kapdama кȣ лate (кȣ fъpîmate) seminцe. [ші

Θλάστης, ου (ὁ), fъpîmъtopȣ̆, sпъргъtopȣ̆. [ші

Θλαστικὸς, ὴ, ὸν, пȣtinчĭosȣ̆ de a fъpîma, sпарцe (maĭ кȣ seamъ прin stpiвipe). [ші

Θλαστὸς, ὴ, ὸν, fъpîmatȣ̆, saȣ̆ пȣtinчĭosȣ̆ de a se fъpîma прin stpiвipe, saȣ̆ sdpoвipe. «Ἐλαῖαι θλασταὶ.» At: stpiвite. [din

Θλάω, [in afin: кȣ θραύω ші κλάω] biit: θλάσω, (пas: tpe: de кȣ: τέθλασμαι) stpiвeskȣ̆; sdpoвeskȣ̆; sпаргȣ̆. (вezĭ ші θραύω).

Θλιβερὸς, ὰ, ον, апъsъtopȣ̆; stpiвitopȣ̆; (fir:) stpimtopъtopȣ̆, sȣпъръtopȣ̆, mîxnitopȣ̆. [ші

Θλιβίας, ου, (ὁ), =Θλαδίας, skonitȣ̆. [din

Θλίβω [în afin: кȣ θλάω, ші τρίβω], biit: θλίψω, (пas: tpe: de кȣ: τέθλιμμαι, ші nex: 2: ἐθλίβην) stpiвeskȣ̆, teskȣĭeskȣ̆, stpînrȣ̆; (fir:) stpimtopezȣ̆, sȣпъpȣ̆, mîxneskȣ̆ adînк. [de ȣnde

Θλίμμα (τὸ), stpiвitȣръ, saȣ̆ партеа чеа stpiвitъ. [ші

Θλιμμὸς (ὁ), ші

Θλίψις, saȣ̆ maĭ (корек:) θλῖψις, εως (ἡ), stpiвipe (акt; saȣ̆ пas:); (fir:) stpimtopape, пекazȣ̆, skîpвъ.

Θνησείδιος (ὁ, ἡ), ші

Θνησιμαῖος, α, ον, mȣpitopȣ̆; saȣ̆ moptȣ̆ (de fipeaskъ moapte). || (sȣвst: neȣt:) карне, saȣ̆ лешȣ̆ de вitъ moaptъ, moptъчĭȣne. «Ἀπέχεσθαι θνησιμαίων (se înц: κρεῶν)». Іерокл: [din

Θνήσκω [θείνω], biit: θανοῦμαι, saȣ̆ τεθνήξομαι, (tpe: de кȣ: τέθνηκα, пeste sъвîр: ἐτεθνήκειν, nex: 2: ἔθανον, ĭap челел-алте fopmaцiĭ s'aȣ̆ ашezat fie-каре ла локȣл sъȣ̆); mopȣ̆, saȣ̆ mъ omopȣ̆ (de алtȣл).

Θνητογαμία (ἡ), nȣntъ (însoцipe) de zeiцъ кȣ mȣpitopȣ̆. [θνητός, γάμος].

Θνητογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskȣtȣ̆ din mȣpitopĭ. [θνητὸς, γείνω].

Θνητοειδής, έος (ὁ, ἡ), mȣpitopȣ̆ de felȣл sъȣ̆. [θνητός, εἶδος].

Θνητὸς, ὴ, ὸν, sȣпȣsȣ̆ ла moapte, mȣpitopȣ̆, stpikъчosȣ̆; (партік:) =Βροτὸς, omȣ̆. [θνήσκω].

Θοάζω [θοὰς], biit: -άσω, поet: порneskȣ̆ чева; (nestpъm:) mъ порneskȣ̆, алергȣ̆, saȣ̆ sъpȣ̆, mъ asвîрлȣ̆ în sȣs pепede ші ĭȣte. «Κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός.» Eȣp: «Θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνός». Eȣp: 2)=(saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) θαάσσω, шezȣ̆. [de ȣnde

Θόασμα (τὸ), поet: локȣл, ȣnde алеаргъ pепede чінева.

Θοιματίδίον (τὸ), At: în локȣ̆ de τὸ ἱματίδιον.

Θοιμάτιον (τὸ), At: în локȣ̆ de τὸ ἱμάτιον.

Θοίμην, поet: în локȣ̆ de θείμην, miж: nex: 2: de поft: ал лȣĭ τίθεμαι.

Θοινάζω, biit: -άσω, грam: în локȣ̆ de θοινάω.

Θοίναμα (τὸ), Dop: în локȣ̆ de θοίνημα. [ші

Θοινατὴρ, Dop: în локȣ̆ de θοινητήρ. [ші

Θοινατικὸς, ὴ, ὸν, Dop: în локȣ̆ de θοινητικός. [ші

Θοινάτωρ, ορος (ὁ), Dop: în локȣ̆ de θοινήτωρ. [din

Θοινάω-ῶ, ші miж: (ші maĭ întpeв:) θοινάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, mîn-

*

kînd mъ satъpă; mъ desfъtezătoare. [din

Θοίνη (ἡ), [θάω] (în μεn:) xpanъ, mînkape; (naptik:) osnъμă. «Εν θοίνῃ ποιοῦμαί τινα». Sъid: osnъtezătoare ne vinева; (ші npin întind:) estimă, amă bъnъ oninic desnpe vinева. [de bnde пров:) «Τοὺς γόητας οὐκ ἐν θοίνῃ λέγω». Пл: nъ'ĭ nъĭă în pîndă, nъ'ĭ prenъĭeskă de локă.

Θοίνημα (τὸ), op ne folosemte, op s'a прегъtit nentpъ osnъμă. [ші

Θοινητήρ (ὁ), noet: =Θοινήτωρ. [ші

Θοινητήριος (ὁ, ἡ), noet:, kъvenită, saă folositoră ла osnъμă. || (ka sъbst:) «Θοινατήριον.» Eър: osnъμă. [ші

Θοινητικός, ἡ, όν, kъvenită ла osnъμă; saă anлекată ла osnъμърĭ. [ші

Θοινητός, ἡ, όν, noet: de mînkat. [ші

Θοινήτωρ, ορος (ὁ), noet: [θοινάω] osnъtъtoră. 2) nъptaшă din osnъμă; (npin întind:) mînkъvosă.

Θοῖτο, noet: a 3: sing: neps: a лъĭ θοίμην.

Θολερός, ἀ, όν, [θολός] tълbъpe; soĭosă; întъnekosă; (fig:) nedesлъшită; înkъpkată. [de bnde

Θολερῶς, adv: (тълъpat; întъnekos; nedesлъшit. [ші

Θολερώδης, ες (ὁ, ἡ), din natъpъ tълъpposă.

Θολία (ἡ), bnă felă de înnletită akonepъmîntă de kapă în formъ de волть (nentpъ anъpape de soape). [θόλος].

Θολοειδής, ές (ὁ, ἡ), чел în formъ de волтъ, волtosă, saă ovală. [θόλος, εἶδος].

Θολόεις, εσσα, εν, noet: în локă de θολερός.

Θολομιγής, ές (ὁ, ἡ), [θολός, μίγνυμι]. amestekată kъ tълъpъtъpъ, saă noroĭă.

Θολοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкă чева tълъppe, tълъpă. [θολός, ποιέω].

Θολός (ὁ), [în afin: kъ δόλος] nomolă (de pîă, ші чл:); saă noroĭă dene fъndă; nъroĭă; (naptik:) черneала sъnieĭ, ші чл:

Θόλος (ὁ, ші ἡ), [εἴλλω, saă ὅλος] волtъ; (npin întind:) клъdipe akonepită kъ волtъ, baĭe, ші чл:; (ші în Atena naptik:) Pitaneял.

Θολόω -ῶ, biit: -ώσω, tълъpă; mînжeskă; întъnekă; (fig:) konfъsiezătoare, tъpbъpă, amestekă. [ші

Θολώδης, ες (ὁ, ἡ), tълъposă; noroĭosă. [θολός].

Θόλωσις, εως (ἡ), tълеpape; întъnekape. [θολόω[.

Θοὸς [θέω], ἡ, όν, noet: aμeră, ĭste; grozavă; penezosă, saă nътpънzъtoră. «Βέλος («Ἄρμα) θοόν». Od: Ξ. ші Il: P. «Νὺξ θοή». Om: ші Es: ĭste-lpekътoape, saă grozavъ. «Δαῖτα θοήν». Od: Θ. kъpînd rътitъ. «Νῆσοι θοαί». Od: O. nentpъ askъμiteле лор stînve, saă întinшiĭ лор mълt afaръ капĭ. [de bnde

Θοόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: faкă чева askъμită; (fig:) zъdъpъskă, întъpită.

Θοραῖος, α, ον, seminală, saă relativă kъ seminца вieμъitoapeлор. «Πόρος — ». Nik: капалъл seminală. [Θορή].

Θορεῖν, nex: 2: de înf: ал лъĭ θρώσκω.

Θορὴ (ἡ), =Θορός. [de bnde

Θορικός, ἡ όν, =Θοραῖος.

Θορίσκω, gram: supe depiв: лъĭ θρώσκω, ші = kъ...

Θόρνυμαι [ὄρνυμαι], biit: θοροῦμαι, (nex: ἔθορον) sъpă, înkalikă, mъ înnpeънă (desupe bite), roneskă.

Θορόεις, εσσα, εν, noet: ka seminца, semînцosă. «Βρέφος θορόεν». Om: fътă neînkerată, neformată înkъ. [din

Θορὸς (ὁ), [ὀρός] seminца вieμъitoapeлор; (iap naptik:) ikреле, saă лапцiĭ nemtilor.

Θορυβέω -ῶ, biit: -ήσω, faкă sromotă (tъpbъpape) (npinч: în teatpъ, saă altъ adънape), îmĭ apътă mълцъmipea npin bътaĭe în палme, saă nemълцъmipea npin mъpmъpъ; (de bnde kъ ak:) tъpbъpă; sъnъpă; (nas:) mъ snepiă de stpigъte, de sromotă, ле nĭepzătoare. [Θόρυβος]. [de bnde

Θορυβητικός, ἡ, όν, îndemînatikă, saă ĭъbitoră de a sromota. sъnъpътoră, ĭъbitoră de tъpbъpape.

Θορυβοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкă sromotă, adъkă tъpbъpape. [din

Θορυβοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkътoră de sromotă, tъpbъpътoră. [θόρυβος, ποιός].

Θόρυβος (ὁ, ἡ), [θρόος, τύρβη] sromotă, stpigъte amestekate de mълцĭ oamenĭ adънaцĭ ла bnă локă; (în μεn:) tъpbъpape, konfъsie. [de bnde

Θορυβώδης, ες (ὁ, ἡ), sromotosă, плină de tъpbъpape. [de bnde

Θορυβωδῶς, adv: kъ sromotă mi tъpbъpape.

Θορὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de naptiч: ал лъĭ θρώσκω.

Θοὐκάτειον (τὸ), At: în локă de τὸ ἑκάτειον.

Θουραῖος, α, ον, noet: în локă de θοῦρος, nъvalnikă, saă dîpză; desfpînată în челе venepiene. [ші

Θουρὰς, άδος (ἡ), noet: fem: ал лъĭ θοῦρος, saă θουραῖος. [ші

Θουρήεις, εσσα, εν, noet:=Θουραῖος. [ші

Θούρης, ου (ὁ). (калŭ, taȣpŭ) хръnitŭ, ка sъ гоnĭaskъ ĭепеле, ші вачеле. [ші

Θουρικὸς, ἡ, ὸν, =Θουραῖος. [θοῦρος].

Θουριόμαντις, εως (ὁ), апрinsŭ, întȣsiastŭ проорокŭ. [θούριος, μάντις].

Θούριος, α, ον, поеt:=Θοῦρος.

Θοῦρις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лȣĭ...

Θοῦρος (ὁ, ἡ), поеt: [θόρω, =θρώσκω], ĭȣte, пъвалnікŭ; pesбоĭnĭкŭ. [de ȣnde

Θουρὸω -ῶ, віit: -ώσω, поеt: пъвълеskŭ репеde.

Θόωκος (ὁ), поеt: (кȣ пеste-întind:) în локŭ de θῶκος.

Θοῶς, adв: ĭȣte, кȣ грабъ. [ші

Θόωσα, ας (ἁ), Dop: поеt: ĭȣцime, гръвнічіе. [θοός].

Θραγμὸς (ὁ), [θράσσω] tposnetŭ (de лȣкрȣ, че se спарце); tȣрбȣраре.

Θρᾳκοφοίτης, ου (ὁ), поеt: des-шергъторŭ în Трачіа. [Θρᾴκη, φοιτάω].

Θρανεύω, [θρᾶνος] віit: -εύσω, întinzŭ пĭеле пе skîndȣръ, къ sъ о аргъseskŭ, stamatoseskŭ пĭеле.

Θρανίας, ου (ὁ), =Θρανίς.

Θρανίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ...

Θρανίον (τὸ), dim: ак лȣĭ θρᾶνος.

Θρανὶς ίδος (ἡ), ȣnŭ feлŭ de пешte, =Ξιφίας. [ші

Θρανίτης, ου (ὁ), ші Θρανῖτις, ιδος (ἡ), în локŭ de θρανιτικός. «Σκαλμὸς («Λεὼς) —». Apstf: «Κώπη —». Aкs: || (ка sȣвst: se înц: ἐρέτης) вîsлашŭ de чеа maĭ de sȣs парте а коръвіі (прin ȣрm:) кȣ чеа maĭ лȣnгъ вîsлъ. (вezĭ ші ζευγίτης, ші θαλαμίτης). [ші

Θρανιτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitŭ вîsлашȣлȣĭ θρανίτης. (вezĭ ziч:). [din

Θρᾶνος (ὁ), [θράομαι] skaȣnŭ, жецŭ; (партік:) лавіцъ de вîsлашіі чеĭ maĭ de sȣs; тежгĭа de табачĭ; skaȣnŭ (цȣкалŭ) de дешертареа пînteчелȣĭ.

Θρανόω -ῶ, віit: -ώσω, (întреб: nȣmaĭ în челе комп:) în локŭ de...

Θρανύσσω, віit: -ύξω, поеt: fъpîmŭ, fakŭ бȣкъцеле. [θραύω].

Θράομαι, віit: θρήσομαι, (întреб: nȣm: nex: de inf: θρήσασθαι) шezŭ.

Θρασαύχην, ενος (ὁ, ἡ), (неолц:) în локŭ de ἐριαύχην, dîpzŭ, tape în червіче. [θρασὺς, αὐχὴν].

Θρασέως, adв; обръznічеште, кȣ mape îndръzneaлъ.

Θρασκίας, ου (ὁ), вîntŭ, каре sȣfлъ deпре Трачіа, (прin ȣрm: кътре Елада) nopdpesъpiteanŭ, (вezĭ ші καικίας). [Θρᾴκη].

Θράσος, εος -ους (τὸ), (поеt: ші în anaгpamatismŭ) =Θάρσος (обіч: în ръŭ) îndръzneaлъ пеste mъsȣръ, обръznічіе.

Θράσσω(ττω), віit: θράξω, At: în локŭ de ταράσσω.

Θρασυγλωττία (ἡ), обраznікъ лimвъ (ворвіре). [din

Θρασύγλωττος (ὁ, ἡ), обраznікŭ de лimвъ (în ворвіре). [θρασύς, γλῶττα].

Θρασύγυιος (ὁ, ἡ), поеt: [θρασὺς, γυῖον] вîptosŭ, tape în mîĭnĭ ші пічоаре, воĭnікŭ.

Θρασύδειλος (ὁ, ἡ), fpikosŭ (în adевърŭ) ші îndръzneцŭ (în аръtape). [θρασὺς, δειλὸς].

Θρασύθυμος (ὁ, ἡ), поеt: [θρασὺς, θυμὸς] în локŭ de...

Θρασυκάρδιος (ὁ, ἡ), поеt: кȣражosŭ de inimъ. [θρασὺς, καρδία].

Θρασυμάχανος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de θρασυμήχανος.

Θρασυμάχας, α (ὁ), Dop: în локŭ de...

Θρασυμάχης, ου (ὁ), поеt: ші θρασύμαχος (ὁ, ἡ), кȣражosŭ, îndръzneцŭ pesбоĭnікŭ. [θρασὺς, μάχη].

Θρασυμέμνων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [θρασὺς, μένος] кȣражosŭ.

Θρασυμήδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: [θρασὺς, μῆδος] îndръzneцŭ ла minte.

Θρασυμήτης, ου (ὁ), ші θρασύμητις, ιδος (ἡ), поеt: [θρασὺς, μῆτις]=кȣ преч:

Θρασυμήχανος (ὁ, ἡ), поеt: îndръzneцŭ în машinaцiiле (ȣнелtipiле, saŭ планȣріле) sале. [θρασὺς, μηχανή].

Θρασύμυθος (ὁ, ἡ), поеt: îndръzneцŭ ворвіtорŭ. [θρασὺς, μῦθος].

Θρασύνω, віit: -υνῶ, fakŭ îndръzneцŭ, însȣfлȣ îndръzneaлъ; (nestръm: saŭ ел: ші між:) sîntŭ îndръzneцŭ; (кȣ ак: ел: saŭ преп:) обръznічеskŭ кътре чінева, mъ портŭ кȣ desпрецŭ; (пas: кȣ dat: îndip:) îmĭ amŭ кȣражȣл (înкредinцареа) în чева, mъ înкȣражezŭ de... [θρασύς].

Θρασυξενία (ἡ), обръznічіе de stpeinŭ. [θρασὺς, ξένος].

Θρασυπόλεμος, ші Θρασυπτόλεμος (ὁ, ἡ), поеt: кȣражosŭ în pesбоiŭ. [θρασὺς, πό-(πτό) λεμος].

Θρασύπονος (ὁ, ἡ), ostenitорŭ (mȣnчitорŭ) кȣ îndръzneaлъ ші stъpȣinцъ. [θρασὺς, πόνος].

Θρασὺς, έος (εῖα, ὺ), îndръzneцŭ, nefpikosŭ, кȣражosŭ; (maĭ de mȣлte-орĭ în ръŭ) обраznікŭ, dîpzŭ; (desпре лȣкр:) грozaвŭ, aneвое de întîmпinat; nesȣfepitŭ; saŭ înкȣражъtорŭ. «Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ

προσμίξαι θρασύ». Sof: nȣ este sirȣpȣ̆, neprimeждiosȣ̆. [θράσος].

Θρασύσπλαγχνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σπλάγχνως, noet: [θρασὺς, σπλάγχνον], = Θρασυκάρδιος.

Θρασυστομέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆ обраznikȣ̆ de гȣръ. [ші

Θρασυστομία (ἡ), обраznikъ ворбіре. [din

Θρασύστομος (ὁ, ἡ), = Θρασύγλωττος, обраznikȣ̆ ла гȣръ (ворбъ). [θρασὺς, στόμα].

Θρασύτης (ἡ), = Θράσος, îndръzneaлъ nemъsȣpatъ, обръznічіе. [θρασύς].

Θρασυφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, = Θρασυστομέω. [ші

Θρασυφωνία (ἡ), = Θρασυστομία. [din

Θρασύφωνος (ὁ, ἡ), = Θρασύστομος. [θρασὺς, φωνή].

Θρασυχάρμης, ου (ὁ), noet: = Θρασυπόλεμος. [θρασὺς, χάρμη].

Θρασύχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), îndръzneцȣ̆ în întrepпindepiле sale; віteazȣ̆, nefрikosȣ̆. [θρασὺς, χείρ]. [de ȣnde

Θρασυχειρία (ἡ), noet: îndръzneaлъ în întrepпindepĭ; віteжie.

Θρασὼ, όος -οῦς (ἡ), noet: în локȣ̆ de θρασεῖα, îndръzneaцъ; (епit:) Minepвa.

Θράττα, ης (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште пеstpiцȣ̆ de mape.

Θραττίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ θράττα.

Θράττω, віit: θράξω, At: = Θράσσω.

Θραυλὸς, ὴ, ὸν, лesne de fъpîmat, fpaцedȣ̆. (вezĭ ші τραυλὸς). [ші

Θραῦμα (τὸ), = Θραῦσμα.

Θραύπαλος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пomȣ̆.

Θραυπὶς, ίδος (ἡ), o mikъ пasъpe, піцiгоїȣ̆, (Лat:) carduelis.

Θραυσάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: kom: fъpîmъtopȣ̆ de poate. [θραύω, ἄντυξ].

Θραῦσις, εως (ἡ), fъpîmape, sпapцepe; (fir:) mape stpikъчĭȣne, omopîpe (în бътъліе); moapte de епidemikъ боалъ, (ші чл: [ші

Θραῦμα (τὸ), fъpîmъtȣpъ, saȣ̆ вȣkatъ din лȣkpȣ fъpîmatȣ̆. [ші

Θραυστὸς, ὴ, ὸν, fъpîmatȣ̆, saȣ̆ de fъpimat. [din

Θραύω, [imitat: maĭ asпpȣ în пpoпȣnцie de kît θλάω, în afin: kȣ θρύβω, θρύπτω] віit: -θραύσω, (пas: tpe: de kȣ: τέθραυσμαι) sпapгȣ̆ (лoвind), fъpîmȣ̆; (fir:) stpikȣ̆, pestopnȣ̆; (med:) temпepezȣ̆, înkpoпeskȣ̆. «Θραύομεν τὸ ψυχρὸν θερμὸν ἐπιμιγνύντες». Гал:

Θρεκτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ̆, ĭȣte ла алерґаре. [din

Θρεκτὸς, ὴ, ὸν, (локȣ̆) пе каре поate алерга, saȣ̆ a алерґat чіпева. [τρέχω, θρέξω].

Θρέμμα (τὸ), op че (dap прінч: вітъ) хръпеште, saȣ̆ креште чіпева. || (ла îm:) θρέμματα (τὰ), doвitoaчеле; (ші partik:) челе de înжȣnгiat, oiле, ші чл: [τρέφω].

Θρεμμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ θρέμμα; (прінч:) робшорȣ̆ (kpeskȣtȣ̆ de mikȣ̆).

Θρεμματοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хръпеskȣ̆ doвitoaче (de înжȣnгiat. oĭ, ші чл:). [θρέμμα, τροφή].

Θρέξασκον, noet: în локȣ̆ de ἔτρεχον, 3: îm: пeps: de прел:, ші

Θρέξομαι, віit: ал лȣĭ τρέχω.

Θρεοκάρδιος (ὁ, ἡ), noet: [θρέω, καρδία] tȣpвȣpatȣ̆, neлiniштitȣ̆; tpistȣ̆.

Θρέπτα (τὰ), maĭ noȣ̆ în локȣ̆ de θρέπτρα. [ші

Θρέπτειρα (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ...

Θρεπτήρ (ὁ), noet: хръnitopȣ̆, kpeskъtopȣ̆. [τρέφω]. [de ȣnde

Θρεπτήριος (ὁ, ἡ), kȣвenitȣ̆, saȣ̆ folositopȣ̆ ла хръnipe, хръnitopȣ̆. «Νηδύος θρεπτήρια.» Sof: 2) noet: kpeskȣtȣ̆, înгpiжitȣ̆. «Πλόκαμος κεφαλῆς —» Esxл: 3) (îm:) Θρεπτήρια, în локȣ̆ de θρέπτρα = Τροφεῖα (Om: imn: Δ).

Θρεπτικός, ὴ, ὸν, folositopȣ̆, kontpiвȣitopȣ̆ ла хръnipe. [ші

Θρεπτὸς, ὴ, ὸν, хръnitopȣ̆, saȣ̆ de хръnit. [ші

Θρέπτρα (τὰ), плata, че sъ dъ ла хръnitoape, saȣ̆ хръnitopȣ̆ (kpeskъtopȣ̆). [ші

Θρέπτρια (ἡ), = Τροφὸς, doĭkъ. [ші

Θρέπτρον (τὸ), neîntpeв: sinг: ал лȣĭ θρέπτρα. [τρέφω].

Θρεττανελὸ, kom: imitaцie de sȣnetȣл лipeĭ, ка τραλαλα-λὰ. (вezĭ ші τήνελλα).

Θρέττε (τὸ), nedeкл: kom: în локȣ̆ de θράσος, îndръzneaлъ.

Θρεψίππας, ου (ὁ), noet: în локȣ̆ de ἱπποτρόφος. [θρέψις, ἵππος].

Θρέψις, εως (ἡ), хръnipe, крештepe (akt: saȣ̆ пas:). [τρέφω].

Θρέω, ші (miж: каре ші sinгȣpȣ̆ este. întpeв:) θρέομαι, (fъpъ віit:) noet: stpiгȣ̆, fakȣ̆ sгomotȣ̆ kȣ цiпeteле меле; mъ жълeskȣ̆.

Θρηνέρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: плîнгъtopȣ̆ de amopȣл sъȣ̆. [θρῆνος, ἔρως].

Θρηνέω-ῶ, віit: -ήσω, плîнгȣ̆, жълeskȣ̆. [θρῆνος]. [de ȣnde

Θρήνημα (τὸ), noet: în локȣ̆ de θρῆνος, жълipe; saȣ̆ oвĭektȣ̆ de плîнцepe. [ші

Θρηνητήρ, ῆρος (ὁ), noet: în локȣ̆ de.

Θρηνητής, οῦ (ὁ), плîнгъторъ, жълitоръ. [de ѕnde

Θρηνητικός, ὴ, ὸν, поет: (ші adв:) -ικῶς, îndemnъторъ, saъ аплекатъ ла плîнцере; mîxnitоръ, întpistъторъ.

Θρηνήτρια (ἡ), fem: ал лѕї θρηνητής, плîнгътоаре, жълitоаре.

Θρῆνος (ὁ), [θρέω] плîнцере кѕ цiпete, жълiре (бочетъ).

Θρῆνυς, υος (ὁ), Ion: în локъ de θρᾶνος.

Θρηνῳδέω-ῶ, віit: -ήσω, плîнгъ, жълеsкъ кîntînd. [θρηνῳδὸς]. [de ѕnde

Θρηνῴδημα (τὸ), =Θρηνῳδία, saъ обїектъ de жълiре.

Θρηνώδης, εος (ὁ, ἡ), плîнцеросъ; saъ =Θρηνητικός. [θρῆνος].

Θρηνῳδία (ἡ), плîнцере, жълiре în felъ de кîntape. [din

Θρηνῳδὸς (ὁ, ἡ), жълitоръ în кîntiче. [θρῆνος, ᾠδή].

Θρησκεία (ἡ), înкinape, кредiнцъ în Dѕmnezeъ ші челе Dѕmnezeeштї, релiцie; (прiн întind:) релiцioasъ церемонie; (абѕs:) sѕпepstiцie. [mi

Θρήσκευμα (τὸ), ор че sъвîршеште, saъ este datоръ a sъвîрші релiцiosѕл, треавъ (datopie) релiцioasъ. [ші

Θρησκεύσιμος (ὁ, ἡ), konsfinцitъ sѕвt кѕвîntъ релiцiosъ. [ші

Θρησκευτήριον (τὸ), локъ konsfinцitъ sпре sъвîршiреа релiцioaselор церемонiї, saъ локъ de рѕгъчїѕпе. [ші

Θρησκευτὴς, οῦ (ὁ), еksaктъ ѕрмъторъ de релiцioaselе datopiї. [din

Θρησκεύω, віit: -ευσω, amъ simцiminte релiцioase; saъ sъвîршеsкъ вре о релiцioasъ datopie; (în цеп:). mъ înкinъ кѕ релiцiositate лѕї Dѕmnezeъ. [din

Θρῆσκος (ὁ, ἡ), [θράξ, saъ θρέω, поate ші în afin, кѕ θεραπεύω] кѕ ковîршiре релiцiosъ; (прiн întind:) sѕпepstiцiosъ.

Θριάζω, віit: -άσω, [θρίον] taїъ, кѕлегъ fрѕnze de smoкinъ (întpeв: nѕmaї комп: ἀποθριάζω). 2) mъ întѕsiezъ, проорочеsкъ. [din

Θριαὶ (αἱ), нiште nimfe але Парnasѕлѕї înвъцътоаре, saъ пъsкочiтоаре de ѕnъ felъ de проорочiе прiн пiетрiчеле, че sкoteaъ ка нiште sорцї dintp'ѕnъ вasъ; (прiн întind:) пiетрiчелеле, че slѕжїаъ ла aчeasta; ші кiар проорочiа datъ прiнtp'aчeasta. (de aчi поate dapea кѕ бовiї).

Θριαμβευτὴς, οῦ (ὁ), tpiѕmfъторъ. [din

Θριαμβεύω, віit: -εύσω, tpiѕmfezъ, saъ întpѕ ѕndeва în tpiѕmfъ; (stpъm:) поptъ чева, saъ пе чiнева în tpiѕmfъ; daъ în пѕвлiкъ saъ п'în tîpгъ. [ші

Θριαμβικὸς, ὴ, ὸν, tpiѕmfaлъ. [ші

Θριαμβίς, ἰδος (ἡ), adiек: în локъ de θριαμβικὴ. [din

Θρίαμβος (ὁ), [θρῖον, ἴαμβος] imnъ, ші релiцioasъ церемонie în чinstea лѕї Бакѕ; (în Poma) sepвътopeaskъ intpape a вiрѕitopiлор în орашъ, tpiѕmfъ.

Θριάσιον (τὸ), вasѕл копрinzъторъ de пiетрiчелеле de проорочiе. [вezї θριαὶ].

Θριγκίον, ші (maї noъ) Θριγγίον (τὸ), dim: ал лѕї

Θριγκὸς, ші (maї noъ) Θριγγὸς (ὁ), кѕлmea zidѕлѕї, ші înвелiшѕл depe dînsѕл de плъчї, saъ кърѕmizї sкoase afapъ ка о stpaшinъ пentpѕ апъpape de плоаїе (вezї ші γεῖσον); (maї noъ) înгръditѕръ de zidъ. [de ѕnde

Θριγκόω-ῶ, віit: -ώσω, înвълеsкъ, saъ stpъшinezъ zidѕл; (fiг:) desъвършеsкъ чева; (ѕne-орї) înкizъ кѕ înгръdipe. [de ѕnde

Θρίγκωμα (τὸ), =Θριγκός, înгръditѕръ.

Θριδακηίς, ίδος (ἡ), поет: adiек: în локъ de

Θριδακίνη (ἡ), =Θρίδαξ.

Θριδακινίς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕї θριδακίνη, марѕлiкъ

Θριδάκινος, η, ον, fъкѕтъ de (saъ asemenea кѕ) марѕле. [θρίδαξ].

Θριδακίσκη (ἡ), dim: ал лѕї θρίδαξ, марѕлiкъ. 2) ѕnъ felъ de пръжiтѕръ.

Θριδακώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ марѕлъ; saъ din soїѕл марѕлеї. [din

Θρίδαξ, ακος (ἡ), марѕлъ. [din

Θρίζω, віit: -ίσω, поет: în локъ de θερίζω.

Θρίναξ, ακος (ἡ), fѕркоїъ кѕ tpeї крачї пentpѕ întopsѕл semъnътѕрелор în apie (вezї ші τρίαινα). [τρίς, ἀκή].

Θρίξ, τριχός (ἡ), (dat: im: θριξί) fipъ de пъръ; (îm:) лînъ de капръ, ші чл:; пъръ.

Θριοβόλος (ὁ, ἡ), проорочiторъ прiн арѕnкаре de пiетрiчелеле θριαὶ, saъ прегiчiторъ (de вiiторъ) арѕnкътоpъ de бовї (ка mѕїерiле пе ла noї). [θριαί, βάλλω].

Θρῖον, saъ θρίον (τὸ), fрѕnzъ de smoкinъ [τρίς пentpѕ чea în tpeї a eї despiкape]; (în цеп:) fрѕnzъ. 2) ѕnъ felъ de mînкape, че se гътїа înfъшѕpatъ în (saъ se adѕчea ла masъ пе) fрѕnze. 3) бѕкатъ de карне (тъїатъ sѕвцiре ка fрѕnza); (în цеп:) бѕкатъ; foaїе «Θρίον ταρίχους.» Apstf: (Axp: 1101). «Ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρία δύο.» Apstf: (Batpx; 134).

Θρίος (ὁ), (прінч: ла îm:) fъnії, къ каре легîndъ se se mічesк пînzeле коръвіі, кînd вate tape вîntъл, iap dъпе алінаре se desлег.

Θριοφόρος (ὁ, ἡ), [θριαι, saŭ θρίον φερω] проорочіторŭ, гічіторŭ; saŭ = Ναρθηκοφόρος.

Θριπήδεστος (ὁ, ἡ), [θρίψ, ἔδω] шînкатŭ, posŭ de вїермї, saŭ de карї. (astfeл de лemne sлъжіаŭ ші ка печецї.)

Θριπόβρωτος (ὁ, ἡ), [θρίψ, βιβρώσκω] поет: în локŭ de θριπήδεστος.

Θριποκοπέω-ῶ, віit: -ήσω, pozŭ ка каръл лemneле. [θρίψ, κόπτω].

Θριποφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторŭ de (хръnitŭ къ) карї (вїермї de лemnŭ). [θρίψ, φάγω].

Θριπώδης, εος (ὁ, ἡ), къposŭ, saŭ sъпъsŭ a se mînка de карї. [θρίψ].

Θρίσσα (ἡ), ші θρίσσος (ὁ), [θρίξ] ъnŭ felŭ de пеште (de pîŭ ші de mape), че seaшъпъ къ чел пъmitŭ акъm τριχιὸς.

Θρίψ [τρίβω], θριπὸς (ὁ), вїерме de лemnŭ, карŭ.

Θροέω-ῶ [θρόος], віit: -ήσω, поет: sromotezŭ, ворвеskŭ tape; (stръm:) пъвлікŭ, pesпîndeskŭ штіре desпре чева; (în цеп:) zікŭ, повеsteskŭ; (ъne-орї) вотвъпеskŭ, шопteskŭ. «Θροεῖν ἐπῳδὰς.» Sof:

Θρομβήϊος, Ion: în локŭ de θρόμβειος (ὁ, ἡ), поет: fopmatŭ, înкегатŭ, ка ъnŭ вългъре saŭ вълzŭ potъndŭ. «(Ὠὰ) νέον θρομβήϊα» Nік: каре înкъ n'aŭ прins коажъ, nъ s'aŭ înкегат віne. [θρόμβος, вezї zіч:)

Θρομβίον (τὸ), dim: ал лъї θρόμβος

Θρομβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de вългъре, (ка ъnŭ) вълzŭ potъndŭ. [θρόμβος, εἶδος].

Θρόμβος (ὁ, ἡ), [τρέφω] (прінч:) вългъре, вълzŭ, saŭ dровопелŭ de лапте врînzitŭ, saŭ de sînцe înкегатŭ; (în цеп:) вовŭ, гръъnte de sape, ші чл: [de ъnde

Θρομβόω-ῶ, віit: -ώσω, fакŭ ъnŭ лікъidŭ (dap maї къ seamъ лапте, saŭ sînцe) înкегîndъ se a se fopma în вълzї (a se врînzi, a se тъїа), înкегŭ. [ші

Θρομβώδης, εος (ὁ, ἡ), fopmatŭ ка ъnŭ вълzŭ, тъїатъ, înкегатŭ (лапте, saŭ sînцe).

Θρόμβωσις, εως (ἡ), înкегаре (de лапте, sînцe, ші чл:). [θρομβόω].

Θρονίζω, віit: -ίσω, пъїŭ пе sкаъnъ, întponezŭ. [ші

Θρονίον (τὸ), dim: ал лъї θρόνος.

Θρονισμός (ὁ), înskъъnape, întponape. [ші

Θρονιστὴς, οῦ (ὁ), înskъъnъторŭ, întponъторŭ. [θρονίζω].

Θρόνον (τό), (întpeв: пъmaї ла îm:) Θρόνα (τὰ), поет: [θρωσκω] flорї; (fir:) flорї, вовіцe, ші алте пestpiцitъpї în цesъtъpї ші къsъtъpї. 2) въpienї de леакъ saŭ de fepmeче.

Θρονοποιος (ὁ), fъкъторъ de sкаъne, saŭ tponъpї. [θρόνος, ποιός].

Θρόνος (ὁ), [θρᾶνος, saŭ θρῆνυς] tponŭ. жецŭ, sкаъnŭ къ pezemъtoape, (fpanц:) fauteuil; (пaptік:) katedpъ, sкаъnŭ (de îmпъpatŭ, жъdікъторъ, ші чл:); (прin întind:) stъпînipe, îmпъpъцie, domnie, ші чл.

Θρόνωσις, εως (ἡ), = Θρονισμὸς (прінч: în misteріile zівелеї).

Θρόος-οῦς, [θρέω] -όου -οῦ (ὁ), sromotŭ (прінч: de nopodŭ), amestekate stpiгъte, гълъцie; mъpmъitъpъ; шопtipe, (прin întind:) neîntemeїate штіpї, saŭ aъzipї.

Θρυαλλίδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Θρυαλλὶς, ίδος (ἡ), ъnŭ felŭ de плаntъ, din ал къpia бъmбъкоsъл пъfŭ se fъчеаŭ fitілъpї; (овіч:) fitілŭ de kandілъ; saŭ mъкŭ de лъmînape.

Θρυγανέω -ῶ, віit: -ήσω, ші Θρυγανόω -ω, віit: ώσω, = (saŭ греш: în локŭ de) Τρηδονάω. [imit:].

Θρύϊνος, η, ον, fъкъtŭ de папъpъ [θρύον].

Θρυλέω -ῶ, віit: -ήσω, = (maї întpeв: At: dekît) Θρυλλέω. [de ъnde

Θρύλημα (τὸ), = Θρύλλημα.

Θρύλιγμα (τὸ), = Θρύλλιγμα. [ші

Θρυλιγμὸς (ὁ), = Θρυλλιγμός. din

Θρυλίζω, віit: -ίσω, = Θρυλλίζω.

Θρυλλέω-ῶ, віit: -ήσω, [θρύλλος] = Θροέω; шопteskŭ, mъpmъpezŭ, înпръштіŭ пpetъtindinea веste desпре чева. [de ъnde

Θρύλλημα (τὸ), штіpe, веste înпръштіатъ пpetъtindinea, saŭ zisъ pesпînditъ în гъpeле tъtълор; famъ цeneралъ.

Θρύλλιγμα (τὸ), поет: fъpîmъtъpъ, въкъцікъ. [θρυλλίσσω].

Θρυλλιγμὸς (ὁ), пapafonie (sвîpnîipe ла кîntape de кітаръ, ші чл:). [din

Θρυλλίζω, віit: -ίσω, = Θρυλλέω; (fir:) fакŭ пapafonie (кîntînd къ кітара, ші чл:).

Θρυλλίσσω, віit: -ίξω, поет: fъpîmŭ, sпаргŭ. [θραύω, θρύπτω].

Θρύλλος, ші (maї корек:) Θρύλος, saŭ Θρῦλος (ὁ), = [Θρόος] mъpmъpъ, sromotŭ, гълъцie.

Θρύμμα (τὸ), [θρύπτω] = θραῦμα, fъpîmъtъpъ, въкатъ [de ъnde

Θρυμματὶς, ίδος (ἡ), ъnŭ felŭ de пръжітъpъ fъpîmічоasъ (поате халваоа de кasъ).

Θρυόεις, εσσα, εν, noet: плinъ de. saъ акореritъ кв...

Θρύον (τὸ), папъръ. 2) =Στρύχνος μανικὸς, o плantъ вeninoasъ, (ital:) вeladona.

Θρυπτικός, ἡ, ὸν, aesnivosъ saъ аплекatъ ла fърîmivire, saъ molestire; (prin врm:) molivosъ, (ital:) delikatъ: (fir:) desmîepdosъ (întîndekîatъ, mъîepatikъ). [θρύπτω]. [de вnde

Θρυπτικῶς, adв: кв molivîвne, saъ desmîerdape.

Θρύπτω [τρύω, θραύω], biit: θρύψω, (nas: ipe: de кв: τέθρυμμαι, nex: nas: ἐτρύφην) snaprъ, fъrîmъ, fakъ вакъцеле; (obiч: fir:) molestieskъ, afemeîezъ; (ші miж:) trъîeskъ în desmîerdъrî: mъ mîndpeskъ, mъ înrîmfezъ, mъ înfrîntъ. (вezî ші ἀκλίζομαι). [de вnde

Θρύψις, εως (ἡ), frîntere, snarтere, fъrîmape (akt: saъ nas:); (fir:); molestire, desmîerdape; лвksъ.

Θρυώδης, εος (ὁ, ἡ), пъпвrosъ; saъ plinъ de папъръ. [θρύον].

Θρώσκω, [θορίσκω] biit: θοροῦμαι, (nex: ἔθορον) noet: sъrъ, mъ asвîrlъ; (despre вite) înkalikъ, roneskъ [de вnde

Θρωσμὸς (ὁ), dealъ, mъгъръ пe kîmnie (locъ înъlцatъ, sъpitъ în sвs).

Θύα (ἡ), =Θυία.

Θυάζω [θυὰς], biit: -άσω, mъ întвsiezъ вakxîeшte.

Θύαμα (τὸ), Dop: în locъ de θύημα.

Θυανία (ἁ), Dop: =Συανία, чearîъ, okъrîrî, вътъї, ші чл:

Θύαρος (ὁ), plaпta ἦρα, saъ αἶρα. (вezî zîчeріле).

Θυὰς [θύω], άδος (ἡ),=Μαινὰς. Вakaпtъ. || noet: (adiekt:) «Θυὰς ἑορτή». Non: serвъtoape кв жertfe, saъ Вakapalъ.

Θυάω -ῶ, biit: -άσω, (despre порчї sвardezъ snpe trвneaskъ înprevnape. [θύω].

Θυγάτηρ, θυγατρὸς, ші noet: θυγατέρος (ἡ), (dat: θυγατρὶ, ші noet: θυγατέρι, ak: θυγατέρα, ші θύγατρα, вok: θύγατερ; îm: nom: θυγατέρες, цep: θυγατέρων, dat: θυγατράσιν, ak: θυγατέρας, ші noet: θύγατρας) fiїkъ, fatъ. [de вnde

Θυγατριδῆ (ἡ), neпoatъ de fatъ. fem: al лвї.

Θυγατριδοῦς (ὁ) nepotъ de fatъ.

Θυγάτριον (τὸ), dim: al лвї θυγάτηρ.

Θυγατρόγαμος (ὁ, ἡ), kъsътopitъ кв fiїka sa. [θυγάτηρ, γάμος].

Θυγατρογόνος (ὁ, ἡ), noet: пъskъlopъ de fete. [θυγάτηρ, γόνος]

Θυγατροθεσία (ἡ), adontape de fiїkъ. [θυγάτηρ, θέσις].

Θυγατροθετέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ fatъ de sвfletъ. [θυγάτηρ, θετός].

Θυέεσσιν, noet: în locъ de θύεσιν, dat: îm: al лвї θύος.

Θυεία (ἡ), [θύω] piвliцъ, piоъ. 2) вnъ felъ de лireanъ, în kape se жвka жokвл κότταβος. (вezî zîчerea).

Θυείδιον (τὸ), dim: al лвї θυεία.

Θύελλα, ης (ἡ), fъrtвnъ, (вezî ші ἄελλα) вiжelie; вîrtejъ de вîntъ. [θύω, ἄελλα]. [de вnde

Θυελλήεις, εσσα εν, noet: în locъ de θυελλώδης.

Θυελλόπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: în locъ de ἀελλόπους, iвte de piчorъ, penede ka вîntвл. [θύελλα, πούς].

Θυελλοτόκος (ὁ, ἡ), noet: пъskъtorъ, adвkъtorъ de fъrtвnъ. [θύελλα, τόκος].

Θυελλοφορέω -ῶ, biit. -ήσω, dвkъ чева penede, ka fъrtвna (=кв «Ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων». Skp:) [θύελλα, φέρω].

Θυελλώδης, εος (ὁ ἡ), fъrtвnosъ, saъ ka o вiжelie. [θύελλα].

Θυέστης, ου (ὁ), [θυεία]. nisълerъ.

Θυήεις, εσσα, εν, noet: kape miposъ a tъmîie, saъ авъръ de жertfe; (în цep:) вine-mipositorъ. [θύος].

Θυηκόος (ὁ), noet: =Θυοσκόος.

Θυηλέομαι -οῦμαι biit: -ήσομαι, adвkъ пe алtarъ жertfe, ші чл: [din

Θυηλὴ (ἡ), noet: [θύω] naptea вiktimeї, чe se apdea în жertfъ; (în цep:) adвчere de жertfe, iîrцi, ші чл: tъmîie, ші op чe se apdea пe жertfelnikъ; (prin întind:) чea prin жertfъ prooporire. «Φρίξοις θυηλὰς στέλλομαι ἀμπλήσων». Апл:

Θυήλημα (τὸ), noet: op чe s'a adвs în жertfъ, saъ prinosъ. [θυηλέομαι].

Θύημα (τὸ), =Θυηλὴ. [θύω].

Θυηπολέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ (prin врm: жertfeskъ, saъ prooрoчeskъ ka) preotъ жertfitorъ, prooporчitorъ. [ші

Θυηπολία (ἡ), sfînta слвжвъ, saъ prooporчia preotвлї жertfitorъ. [ші

Θυηπόλιον (τὸ), жertfъ; жertfelnikъ, altarъ. [din

Θυηπόλης, ου (ὁ), ші Θυηπόλος (ὁ, ἡ), [θύος, πολέω] noet: îndeletnicitъ ла жertfe, preotъ, prin жertfe prooporчitorъ.

Θυητὴς, οῦ (ὁ), noet: adвkъtorъ de жertfe лвї Dвmnezeъ. [ші

Θυητὸς, ἡ, ὸν, noet: afвmatъ кв tъmîie. вine-mipositorъ. [θύω].

Θυηφάγος (ὁ, ἡ), поет: mînкъtopŭ de жeptfe. «Φλὸξ —». Esхл: [θύος, φάγω].

Θυία, ας (ἡ), [θύος] ѕnŭ felŭ de арборŭ de Afpiка (asemenea кѕ кedpѕл, saŭ кiпapisѕл), але кърѕїа лemnѕл ші piцina aŭ бѕnŭ miposŭ.

Θυία [θυίω], ας (ἡ), (întpeв: прinч: ла îm:) = Θυὰς, Бакаntъ.

Θυῖα (τὰ), [θύω] орцiiле (sepбъpiле) Бакѕлѕї.

Θυΐα (ἡ), =Θυεία.

Θυϊὰς, ші θυιὰς, άδος (ἡ), =Θυάς.

Θυΐδιον (τὸ),=Θυείδιον.

Θύϊνος, η, ον, fъкѕtŭ din лemnѕл de (saŭ лѕatŭ din) помѕл [θυία].

Θυῖον (τὸ), поет: în локŭ de θύον.

Θύϊος, η, ον, =Θύϊνος.

Θυΐς, ίδος (ἡ), =Θυεία.

Θυΐσκη (ἡ), mikъ къdeлniцъ, saŭ afѕmъtoape. [θύον].

Θυιίτης, ου (ὁ), (se înцeлeцe λίθος) o fosiлъ (пiatpъ skoasъ din пъmîntŭ) de Etioпia.

Θυίω, saŭ θυΐω вiit: θυίσω, saŭ θυΐσω, поет: în локŭ de θύω, mъ întѕsiezŭ, mъ ѕmплѕ de проорочeskŭ sпipitŭ.

Θυλακίζω, вiit: -ίσω, чepшetopeskŭ кѕ tpaïsta. [θύλακος].

Θυλάκιον (τὸ), dim: ал лѕї θύλακος.

Θυλακὶς, ίδος (ἡ),=Θυλάκιον; (fiг:) къпъцînъ de makŭ; (în цen:) teakъ de semînцъ de плante. [de ѕnde

Θυλακίσκη (ἡ), ші Θυλακίσκος (ὁ), ші Θυλακίσκιον (τὸ), dim: але преч:

Θυλακίτης, ου (ὁ), ші Θυλακῖτις, ιδος (ἡ), [θύλακος].=кѕ ...

Θυλακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ saŭ formъ de tъгîpцъ, saŭ tpaïstъ; (вot:) a къpѕїa teakъ de semînцъ seamъnъ кѕ disaгъ. [θύλακος, εἶδος].

Θυλακόεις, εσσα, εν, поет: în локŭ de θυλακοειδής. [din

Θύλακος (ὁ), бѕpdѕfŭ, (каpe sлѕжeшte прinч: ка) sъкѕлeцŭ de пїeле, tpaïstъ, tъгîpцъ; (кom:) лapцiї чeакшipї aï Asieniлop; (вot:) teakъ de semînцъ a ѕnop плante; (de fiлosofї кѕ desпpeцѕipe se nѕmїa) tpѕпѕл omeneskŭ. [φυλάσσω].

Θυλακοτρὼξ, ῶγος (ὁ, ἡ), pozъtepŭ de sakŭ. [θύλακος, τρώγω].

Θυλακοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ), пѕpтъtopŭ de tpaïstъ пe ѕmepї. [θύλακος, φέρω[.

Θυλακώδης, εος (ὁ, ἡ),=Θυλακοειδής.[din

Θύλαξ, ακος (ὁ), =Θύλακος.

Θυλὰς, άδος (ἡ), поет: în локŭ de θύλαξ.

Θύλημα (τὸ), поет: =Θυήλημα. [din

Θυλέομααι -οῦμαι, поет: =Θυηλέομαι.

Θῦμα (τὸ), [θύω] (apx:) tъmîïe; (oвiч:) op чe se adѕчe ка жeptfъ; (iap прinч:) вitъ înжѕnгїatъ sпpe жeptfъ, вiktimъ.

Θυμάγροικος (ὁ, ἡ), кom: цъpanŭ, бъdъpanŭ, nечiвiлitŭ. [θυμὸς, ἄγροικος].

Θυμαίνω, вiit; -ανῶ, поет: mъ mîniїŭ, mъ nekъжeskŭ. [θυμὸς].

Θυμαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [θυμὸς, ἀλγέω] adѕкъtopŭ de dѕpepe de inimъ, (ad:) mîxnitopŭ, neплъкѕtŭ.

Θυμαλὶς, ίδος (ἡ), поет: în локŭ de τιθυμαλίς.

Θυμάλωψ, ωπος (ὁ), лemnŭ жѕmъtate apsŭ, tъчїѕne; жъpatikŭ; [τύφω].

Θυμαρέω -ῶ, вiit: -ήσω, Dop în локŭ de Θυμηρέω. [din

Θυμάρης, εος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de θυμήρης.

Θυμάρμενος, η, ον, поет:=Θυμήρης.

Θυμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї θῦμα.

Θύμβρα, ας (ἡ), (de aчi) чimвpѕ. [θύμος, saŭ θύμον].

Θυμβρεπίδειπνος (ὁ, ἡ), чел чe apе ла чinъ чimвpѕ de легѕmъ, (ad:) пpea sъpakŭ. [θύμβρα, ἐπὶ, δεῖπνον].

Θυμβρίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinŭ) fъкѕtŭ кѕ чimвpѕ. [θύμβρα].

Θυμβροφάγος (ὁ, ἡ), = Θυμβρεπίδειπνος. «Θυμβροφάγον βλέπειν». Kom: a se ѕїta кpѕnt. [θύμβρα, φάγω].

Θυμβρώδης, εος (ὁ, ἡ), чimвposŭ, saŭ din soïѕл чimвpѕлѕї. [θύμβρα].

Θυμελαία [θύμος, ἐλαία], ας (ἡ), (med:) ѕnŭ felŭ de копъчeлŭ, каpe podeшte гръѕnцeле knidiї (κνίδειοι κόκκοι).

Θυμέλη (ἡ), [θῦμα] (antik:) жeptfeлnikŭ, алtapŭ; (în цen:) mъpeцŭ edifiчїŭ (temплѕ, палatŭ, ші чл:); (deѕnde în Atena) пpitaneѕл; (ла teatpѕ) пъtpata клъditѕpъ din miжлокѕл шeneї, пe каpe sta хopeгѕл; (пpin întind:) шenъ, teatpѕ. [de ѕnde

Θυμελικὸς, ὴ, ὸν, teatpaлŭ.

Θυμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, поет: saŭ гpeш: în локŭ de θυμόομαι.

Θυμηγερέω -ῶ, вiit: -ήσω, поет: [θυμὸς, ἀγείρω] îmї pedoвîndeskŭ пѕtepiле, mъ peîntpemezŭ.

Θυμηδέω -ω, вiit: -ήσω, mъ înвeseлeskŭ, mъ desfъtezŭ. [din

Θυμηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [θυμὸς, ἦδος] поет:

=Θυμήρης, веселitорȣ, плъкȣtȣ inimeĭ. [de ȣnde

Θυμηδία (ἡ), mȣлцȣmipe, плъчере a sȣfлetȣлȣĭ, веселie, (Тȣрч:) кеfȣ.

Θυμηρέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: mъ înвеселескȣ de чева. [din

Θυμήρης [θυμὸς, ἄρω], εος (ὁ, ἡ), поет: плъкȣtȣ sȣfлetȣлȣĭ, dȣпе inima saȣ dopinца кȣĭва:

Θυμιάζω, віit: -άσω, = Θυμιάω.

Θυμίαμα (τὸ), tъmîĭe, saȣ op че se apde sпре afȣmape, ка smipna, ші чл:. [ші

Θυμίασις, εως (ἡ), tъmîĭepe, afȣmape; евапорape. [ші

Θυμιατὴρ (ὁ), ші Θυμιατήριον (τὸ), къdелniцъ, saȣ afȣmъtoape, къцie. (прinч: неȣt: лȣĭ...

Θυμιατήριος, α saȣ ος, ον, atinгъtорȣ de (saȣ op че слȣжеште ла) tъmîĭepe. [mi

Θυμιατικὸς, ἡ, ὸν, op че слȣжеште ла tъmîĭepe, saȣ afȣmape, apomatikȣ. [ші

Θυμιατὸς, ἡ, ὸν, tъmîĭatȣ; saȣ de aps ка tъmîĭa. [din

Θυμιάω -ῶ, віit: -άσω, [θῦμα] tъmîĭȣ, afȣmȣ; (stpъm: ші nestpъm:) skoцȣ din sinemĭ, saȣ pisineskȣ чева în fȣmȣ, saȣ евапорацie; (кȣ dat:) апрinzȣ tъmîĭe în чinstea кȣĭва.

Θυμίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ θυμός.

Θυμικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ĭȣte, pепede; некъжiчosȣ, saȣ кȣражosȣ. [θυμός].

Θύμινος, η, ον, fъкȣtȣ de чimбрȣ. [θύμος].

Θύμιόν (τὸ), dim: ал лȣĭ θύμος (прinч: 3). 2) ȣnȣ felȣ de плantъ,=Σμίλαξ.

Θυμίτης, ου (ὁ), fъкȣtȣ кȣ чimбрȣ, = Θυμβρίτης. [θύμος].

Θυμοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înгреȣitорȣ de inimъ, întpistъtорȣ. [θυμὸς, βάρος].

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ), поет: [θυμὸς, βορά] pozъtорȣ, tonitорȣ de inimъ, mîxniчosȣ.

Θυμοδακὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [θυμὸς, δάκνω] mȣшкъtорȣ de inimъ, (ad:) foapte mîxnitорȣ.

Θυμοειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, поет: некъжiчosȣ; înвĭершȣnatȣ; (în цen:) ĭȣte, віоĭȣ, îndpъzneцȣ, кȣрвжosȣ. [θυμὸς, εἶδος].

Θυμόεις, εσσα, εν, поет: (τόπος, локȣ) плinȣ de чimбрȣ.

Θυμολέαινα, ης (ἡ), поет: fem; ал лȣĭ...

Θυμολέων, οντος (ὁ), поет: чел кȣ inimъ de леȣ. [θυμὸς, λέων].

Θυμολιπής, έος (ὁ, ἡ), поет: [θυμὸς, λείπω] кȣ totȣл лешinatȣ, обositȣ.

Θυμόμαντις, ιος (ὁ, ἡ), поет: ал кърȣĭа sȣfлetȣ превеde чева de sine, nȣ din zeeaskъ însȣfлape. [θυμὸς, μάντις].

Θυμομαχέω-ῶ, віit: -ήσω, mъ batȣ кȣ toatъ inima, saȣ îmĭ fepбe inima de бътъліе. [ші

Θυμομαχία (ἡ), бътъліе пismъtapiцъ. [θυμὸς, μάχη].

Θύμον (τὸ) =Θύμος.

Θυμοξάλμη (ἡ), o salцъ (ȣnȣ felȣ de saladъ) de чimбрȣ, оцetȣ, ші salamȣръ. (вezĭ θύμος). [θὺμος, ὄξος, ἅλμη].

Θυμοπληθής, έος (ὁ, ἡ), поет: плinȣ de ĭȣцеалъ. [θυμός, πλῆθος].

Θυμοραϊστὴς, οῦ (ὁ), поет: [θυμός, ῥαίω] пръпъditорȣ de віацъ; връжташȣ de moapte.

Θυμὸς (ὁ), [θύω] (υ лȣнгȣ) sȣfлetȣ, inimъ; (прin întmd:) порnipe ĭȣte (saȣ patimъ) a sȣfлetȣлȣĭ, поftъ; (iap прinч:) mînie, некazȣ; (în цen:) disпosiцie (a sȣfлetȣлȣĭ), simцimîntȣ; (поет:) віацъ. «Θυμὸν ὀλέσαι (ἀπαυρεῖν, ші чл:)» Om: «Ἀπὸ δ' ἔπτατο («Λίπε δ' ὀστέα) θυμός.» Om: «Θυμὸν ἀποπνέειν.» Om: a 'шĭ da sȣfлetȣл. «Θυμὸν ἀγείρειν». Om: (вezĭ θυμηγερέω). «Ἤθελεν («Ἤλπετο, «Πείθετο) θυμὸς.» Om: «Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν.» Om: (ші în парал:) «Κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν». Om: «Ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.» Om: (ші despre віte) «Βόε, ἴσον θυμὸν ἔχοντε». Om: «Καὶ τοὺς μὲν (ἄρνας) κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ, θυμοῦ δευομένους». Om: (ші în перifр:) «Οὐκ ἐς θυμὸν φέρω.» Ksn: nȣ 'mĭ adȣкȣ aminte. «Ἵνα γνόω κατὰ θυμὸν». Tкр: ка sъ înцелегȣ, sъ mъ domipeskȣ. «Ἐκ θυμοῦ στέργοισα». Tкр: din inimъ. (ші ел:) «Ὅπα θυμὸς ἑκάστου». ȣnde воĭа fie-каре. «Ἀπὸ θυμοῦ εἶναι (saȣ γίγνεσθαι, saȣ πίπτειν) τινί». Om: a fi ȣptîȣ кȣĭва. «Ἕτερος δὲ με θυμὸς ἔρυκεν». Om: алтȣ гîndȣ.

Θύμος (ὁ), (υ skȣptȣ) ȣnȣ felȣ de apomatikъ плantъ, чimбрȣ (sъpaчiĭ îл mînкаȣ, прекȣm ші акȣm, saladъ, de ȣnde θυμοξάλμη). «Ταὐτὸν θύμον φαγόντες.» Apstf: 2)= Βολβός, чеапъ selбatikъ. (de ȣnde 3) (fiг:) ȣnȣ felȣ de ȣmflъtȣръ,=Σῦκον. 4) гindȣреле, saȣ momiцеле dепе лîнгъ гîtȣл віtелор fъtate de кȣрînd, ші maĭ кȣ seamъ ал віцеілор; (прinч:) гîлка de лîнгъ капȣл inimeĭ d'înапоĭ пе ла ал шеаптелеа кîрчеĭȣ, = Παρασφαγίς.

Θυμοσοφέω-ῶ, віit: -ήσω, пъskoчeskȣ чева dела sinemĭ. [ші

Θυμοσοφικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв): -ικῶς, pe-

latibъ кв чел de sine înbъgatъ, dela sine nъskovitorъ. [din

Θυμόσοφος (ὁ, ἡ), din natъrъ înțelegętъ, de sine înbъgatъ, saŭ de la sine nъskovitorъ, iskъsitъ. [θυμὸς, σοφὸς].

Θυμοφθορέω-ῶ, biit: -ήσω, îmĭ prъțъdeskъ inima, mъ toneskъ. [din

Θυμοφθόρος (ὁ, ἡ), prъtъditorъ de inima, biaga saŭ nъtepile atît fisîve kît ші морале але otъlъĭ; (în țen:) adъkъtorъ de moarte; «Γράμματα («Φάρμακα) θυμοφθόρα.» Om: [θυμὸς, φθορὰ].

Θυμόω-ῶ, biit: -ωσω, (stprim: кв ак:) nekъžeskъ pe vinева; (ші miж: saŭ nas:) mъ nekъžeskъ. «Τὸ θυμούμενον»: Tч: ші Пл: în локъ de ὁ θυμὸς, nekazъл. [ші

Θυμώδης, (υ лънгъ) εος (ὁ, ἡ). (ші adв:) -ωδῶς, =Θομοειδής, ĭste ла mînie; îndrъznegъ, nъvalnikъ. [θυμὸς].

Θυμώδης, (υ skъrtъ) εος (ὁ, ἡ), чел ka vimврв, saŭ din soĭъл vimврълъĭ. [θύμος].

Θύμωμα (το), noet: nornipe de nekazъ.

Θύμωσις, εως(ἡ), nekъžipe (akt: saŭ nas:). [θυμόω].

Θυνέω (прел: ἐθύνεον), noet: ion: în локъ de θύνω.

Θυννάζω, biit: -άσω, гъврeskъ, saŭ nъtрвnzъ кв fъrkъliца чева ka ne nemțele θύννος кв ostia. [θυννὰς]

Θυνναῖος, α, ον, relativъ кв [θύννος].

Θύνναξ, ακος (ὁ), dim: ал лъĭ θύννος.

Θυννὰς, ἀδος (ἡ), =Θύννη.

Θύνναιος, α, ον, =Θυνναῖος.

Θυννευτικὸς, ἡ, ὸν, relativъ, saŭ îndemînatikъ ла neskъipea tъnilor. [din

Θυννεύω, biit: -εύσω, neskъĭeskъ tъnĭ. [vezĭ θύννος].

Θύννη (ἡ), femeĭeskъл tъnъ, saŭ (ltл:) tъninъ.

Θυννίζω, biit: -ίσω, =Θυννάζω.

Θυννίον (τὸ), dim: ал лъĭ θύννος.

Θυννὶς, ἴδος (ἡ), =Θυννὰς.

Θυννοθηραῖος, α, ον, relativъ кв bînъtorъл de tъnĭ. [din

Θυννοθήρας, ου (ὁ), bînъtorъ, saŭ neskъitorъ de tъnĭ. [θύννος, θήρα].

Θύννος (ὁ), [θύνω] вnъ felъ de nemte de mape, (dвne ltл:) tъnъ. || (fem:) Θύννος (ἡ), =Θύννη.

Θυννοσκοπεῖον (τὸ), локъ de mîndipea tъnilor. [ші

Θυννοσκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, mîndeskъ tъnĭ. [ші

Θυννοσκοπία (ἡ), mîndъ, saŭ mîndipe de tъnĭ. [din

Θυννοσκόπος (ὁ, ἡ), mîndarъ de tъnĭ. [θύννος, σκοπὸς].

Θυννώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв tъnъ; saŭ din soĭъл nemtilor tъnĭ; (fir:) nerĭoъ ka nemțele tъnъ. [θύννος, vezĭ zĭч:].

Θῦνον, noet: în локъ de ἔθυνον, прел: ал лъĭ θύνω.

Θῦνος (ὁ), прea pap în локъ de θύννος.

Θύνω [θύω], biit: θυνῶ, noet: mъ nopneskъ, alergъ кв ĭвgealъ.

Θυοδόκος (ὁ, ἡ), [θύος, δέχομαι] konpinzъtorъ de tъmĭe; saŭ kape slъжemte ka вnъ basъ de apomate.

Θυόεις, εσσα, εν, noet: = Θυώδης, vinemipositorъ. [din

Θύον (τὸ), noet: =Θύος, prъžitъrъ nentрв жertfъ; apomъ; tîmĭe. 2) вnъ felъ de konačĭe apomatikъ, (noate) =Θυία.

Θύος, εος -ους (τὸ), noet: [θύω] apomъ. saŭ frъmîntътъръ adъsъ în жertfъ; tъmĭe; (în țen:) жertfъ. 2) nebъneaskъ nъvalъ. tървare.

Θυοσκινέω -ῶ, biit: -ήσω, [θύος, κινέω] (прea pap) îndemnъ ла жertfe, saŭ pîndъĭeskъ a se face жertfe. (dвne алціі грeш: în локъ de...

Θυοσκοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: жertfeskъ, saŭ sъvîrшeskъ жertfъ; (nestp:) sîntъ

Θυοσκόος (ὁ, ἡ), ion: noet: [θύος, κοέω în локъ de νοέω] =Θυηπόλος, жertfitorъ, nreotъ; proorokъ. (se konf: кв...

Θυοσκόπος (ὁ, ἡ), [θύος, σκοπός], observътorъ de flакъра, saŭ mървntaĭele жertfelor, ші dintr' avestea prooročitorъ.

Θυοφόρος (ὁ, ἡ), noet: ofepitorъ (adъkъtorъ) de tъmĭe, saŭ жertfъ. «Χειρ—». Грам: [θύος, φέρω].

Θυόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: [θύον] apomatizъ. 2) (miж:) nebъneskъ, tървezъ.

Θύρα, ας, (ἡ), вшъ (maĭ de mълte-orĭ ла îm: nentрв doъ kanate); (fir:) плеопеле, saŭ koaжele, че se deskid, ші se înkid але skoĭčelor de mape. 2) op че tъĭatъ din skîndърĭ, ші înbinatъ ka o вшъ, saŭ noptițъ, (ad): nътpatъ ші лънгъĭanъ; (de вnde θυρεός). 3) (npin întind:) кърtea palatълъĭ îmпъръteskъ (npinv: a îmпърацілор Persieĭ, prekът ші акът noapta, saŭ înalta noartъ a Tърčieĭ). (de вnde). «Ποιτᾶν ἐπὶ θύρας». Ksn: a se înfъțiша ла кърtea împъpatълъĭ, (fpanц:) faire la cour au roi. (vezĭ ші...

Θύραζε, adв: ла (saŭ afarъ din) вшъ; (în țen:) afarъ. «Βῆ θύραζε» Lл: Σ. «Τοὺς ἔκβαλε θύραζε. «Лл: Φ. «Ἐκ μιτροῦ δόρυ

ὦσε θύραζε. Іл: Е. «Ἔκβασις οὔπη φαίνεθ' ἁλὸς θύραζε». Іл: Σ. (mi кȣ aptik:) «Οἱ θύραζε». Apstf: stpeiniĭ. (вezĭ ші ἔξω). [θύρας, δε]. [de ȣnde

Θυράζω, віit: -άσω, staȣ ла (saȣ skoцȣ пе чinева afaръ din) ȣшъ.

Θύραθεν, adв: de ла ȣшъ (sпре înъȣntpȣ); (în цen:) de afaръ. [θύρα, θεν].

Θυραῖος, α ші ος, ον, релatiвȣ кȣ (saȣ каре este afaръ de) ȣшъ; каре лiпseшte; stpeinȣ, de din afaръ. [θύρα].

Θυρανοιξία (ἡ), deskidepe de ȣшъ (прiпч: de temплȣ); (de ȣnde Бisep:) tîpnosipe de бisepiкъ. [θύρα, ἄνοιξις].

Θυραυλέω -ῶ, віit: -ήσω, пetpeкȣ afaръ din (ȣшъ) kasъ; лiпseskȣ în pesвoĭȣ, пetpeкȣ în таbъръ; (în цen:) лiпseskȣ ȣndeва. «Τῇ γυναικὶ κἄλλιον οἴκοι μένειν ἢ θυραυλεῖν». Ksn: 2) staȣ dînaintea ȣшелор кȣĭва aшteпtîndȣ 'л, saȣ ка sъ 'л лiпгȣшeskȣ, îл кȣpteneskȣ. [ші

Θυραυλία (ἡ), пetpeчepe afaръ (în таbъръ, ші чл:); кȣptenipe. [ші

Θυραυλικὸς, ὴ, ὸν, релatiвȣ кȣ пetpeчepea afaръ din kasъ; saȣ каре se faчe afaръ din kasъ (în aepȣ deskisȣ). [din

Θύραυλος (ὁ, ἡ), [θύρα, αὐλή] пetpeкъtopȣ afaръ din kasъ (în таbъръ, ші чл:); лiпsitȣ de a kasъ.

Θυρέασπις, ιδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de skȣtȣ лȣпгȣĭaцȣ ка θυρεός. (вez: ziч:). [θυρεὸς, ἀσπίς].

Θυρεαφόρος (ὁ, ἡ), =Θυρεοφόρος.

Θυρεοειδὴς, έος [θυρεὸς, εἶδος] (ὁ, ἡ). asemenea кȣ, în fopmъ de...

Θυρεὸς (ὁ), ȣnȣ feлȣ de павъzъ лȣпгȣĭaцъ în fopmъ de пъtpatȣ. [вezĭ θύρα]. 2) поet: пiatpъ mape пȣsъ dinaintea ȣшeĭ, mi sлȣжind în локȣ de ȣшъ.

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ), пȣpтъtopȣ de (apmatȣ кȣ) павъza θυρεός (вezĭ ziч:). [θυρεὸς, φέρω].

Θυρεπανοίκτης, ου (ὁ), deskizъtopȣ de ȣшĭ, saȣ пentpȣ каре ȣшеле kaseлор sînt deskise, (adiкъ) пе каре toцĭ пpiimesк кȣ бȣкȣpie. (aшa s' a nȣmit fiлosofȣл Kpatesȣ). [θύρα, ἐπὶ, ἀνοίγω].

Θύρετρον (τὸ), поet: în локȣ de [θύρα]; kanatȣ de ȣшъ.

Θορηβόλιον (τὸ), =Ἔπαυλις, колiвъ. [din

Θυρηβόλος (ὁ), = Τέκτων. [θύρα, βολή].

Θύρηθεν, Θήρηθι, Ion: поet: în локȣ de θύραθεν, θύραθι.

Θύρῃφι, adв: (în fopmъ de dat:) поet: ла ȣшъ, saȣ ла поaptъ.

Θυρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ θύρα, saȣ θυρίς, поptiцъ, saȣ fepestpȣĭe.

Θύριον (τὸ), dim: ал лȣĭ θύρα, поptiцъ.

Θυρὶς, ίδος (ἡ), (прiпч:) dim: ал лȣĭ θύρα; (oвiч:) fepeastpъ.

Θυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлȣл ȣшeĭ, saȣ ка o ȣшъ. [θύρα, εἶδος].

Θυροιγὸς (ὁ, ἡ), deskizъtopȣ de поaptъ, поptapȣ, =Θυρωρός. [θύρα, οἴγω].

Θυροκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, бatȣ ла ȣшъ, sъ 'mĭ deskizъ. [ші

Θυροκοπία (ἡ), бъtaĭe ла ȣшъ. [ші

Θυροκοπίδης, ου (ὁ), kom: în локȣ de θυροκόπος. [ші

Θυροκοπικὸς, ὴ, ὸν, de бъtȣt în ȣшъ; saȣ oвiчnȣitȣ a fi...

Θυροκόπος (ὁ, ἡ), чел че бate ла ȣшĭ, (ad:) ȣmвлъ din kasъ în kasъ, чepшъtopȣ. [θύρα, κόπτω].

Θυροκρουστέω -ῶ, віit: -ήσω, Θυροκοπέω. [θύρα, κρούω].

Θυροπηγία (ἡ), [θύρα, πήγνυμι] алкъtȣipe de ȣшъ.

Θυροποιὸς (ὁ), fъкъtopȣ de ȣшĭ. [θύρα, ποιὸς].

Θυρόω -ῶ, віit: -ώσω, пȣĭȣ, deskizȣ ла o клъdipe ȣшъ; saȣ potpiвeskȣ kanate ла ȣшъ. [θύρα].

Θυρσάδδω, Лакоп: în локȣ de θυρσάζω, віit: -άσω, sepвezȣ цiind în mînъ tipsȣ în чinstea лȣĭ Бакȣ. «Βακχᾶν θυρσαδδωᾶν». Apstf: în локȣ de θυρσαζουσῶν. [θύρσος].

Θυρσάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ θύρσος.

Θυρσαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [θύρσος, ἄχθος] înкъpкatȣ кȣ (пȣpтъtopȣ de) tipsȣ.

Θυρσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de tipsȣ. [θύρσος, εἶδος].

Θυρσόλογχος (ὁ, ἡ), поet: sȣлiцъ, че sлȣжeшte în локȣ de (saȣ înкȣnȣnatъ кȣ edepъ în feлȣ de) tipsȣ. [θύρσος, λόγχη].

Θυρσομανὴς, έος (ὁ, ἡ), [θύρσος, μαίνομαι], ші

Θυρσοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), [θύρσος, πλήττω] ísвitȣ (întȣsiastȣ) de Бакхiкъ пeвȣnie.

Θύρσος (ὁ), [θύω] пръжiпъ înfъшȣpatъ кȣ fpȣnze de edepъ, ші de вiцъ, че цiпeaȣ în mînъ Бакaнцiĭ, tipsȣ.

Θυρσοτινάκτης, ου (ὁ), поet: клetinъtopȣ de tipsȣ în feлȣл Бакaнцiлор. [θύρσος, τινάσσω].

Θυρσοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, поptȣ în mînъ tipsȣ; saȣ sepвezȣ ка Бакaнtȣ. [ші

Θυρσοφορία (ἡ), пȣpтape de tipsȣ, saȣ sepвape în чinstea лȣĭ Бакȣ. [din

Θυρσοφόρος (ὁ, ἡ), пȣpтъtopȣ de tipsȣ în чinstea лȣĭ Бакȣ. [θύρσος, φέρω].

Θυρσοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел че se înвеселеште (serвeazъ) în чinstea лъї Бакъ. [θύρσος, χαίρω].

Θυρσόω -ῶ, віit: -ώσω, fакъ (прefакъ) чева în formъ de tipsъ. [θύρσος].

Θύρωμα (τὸ), kasъ (клъdipe) къ ъшї. 2) ъшъ, saъ kanatъ de ъшъ. [θυρσω].

Θυρὼν, ῶνος (ὁ), =Πυλών. [θύρα].

Θυρωρεῖον (τὸ), локъinца портарълъї. [ші

Θυρωρέω -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskъ поарта. [din

Θυρωρὸς (ὁ, ἡ), [θύρα, ὥρα] пъzitorъ de поартъ, портаръ.

Θύσαι (αἱ), поет: (преа рар) în локъ de θυάδες, Бакante.

Θυσανηδὸν, adв: ка niште fъnde, saъ чїъкърї. [ші

Θυσανόεις, εσσα, εν, înпodoвitъ къ fъnde, saъ чїъкърї. [din

Θύσανος (ὁ), [θύω] fъndъ, saъ чїъкъре.

Θυσάνουρος (ὁ, ἡ), чел къ коadъ fъndoasъ (deasъ, пъроasъ). [θύσανος, οὐρά].

Θυσανώδης, εος (ὁ, ἡ), fъndosъ, saъ ка о fъndъ. [ші

Θυσανωτὸς, ὴ, ὸν =Θυσανόεις. [θύσανος].

Θύσθλον (τὸ), поет: (прinч: ла îm:) челе sfinte (fъклії, tipse, ші чл:), че цineaъ în mîїnї Бакanteле ла serвътoapea Бакълъї; (прin întind:) misteriile (орцiile) Бакълъї; (în цen:) жертfъ; serвътoape. [ші

Θυσία (ἡ), [θύω] тъmîїe, жертfъ; zi de жертfъ, serвътoape. [de ъnde

Θυσιάζω, віit: -άσω, =Θύω, adъкъ жертfъ. 2) serвezъ (прinч:) în чinstea Бакълъї. [din

Θυσιὰς, άδος (ἡ), = Θυάς, Бакantъ. || (adiekt:) релatiвъ къ Бакanteле, saъ Бакiхiкъ. [θυσία].

Θυσίασμα (τὸ), жертfitъръ; saъ жертfъ, віktimъ. [ші

Θυσιαστήριον (τὸ), алtаръ, жертfелnікъ. [θυσιάζω].

Θύσιμος (ὁ, ἡ), potpiвitъ пentръ жертfъ. [din

Θύσις, εως (ἡ), поет: порnipe; fервinцеалъ; fервере. «Θυμοῦ — ». Плt: [θύω].

Θυσκάριον (τὸ), dim: ал лъї..

Θύσκη (ἡ), =Θυΐσκη.

Θυσκόος (ὁ, ἡ), поет:=Θυοσκόος.

Θύσσανος, ші Θυσσανόεις, ші чл: поет: în локъ de θύσανος, ші чл:

Θυστὰς, άδος (ἡ), поет: în локъ de θυὰς. || (adiek:). =Βακχική.

Θυτέος, α, ον, nosit: ал лъї θύω.

Θυτὴρ (ὁ), поет: în локъ de θύτης. [de ъnde

Θυτήριον (τὸ), жертfелnікъ; saъ къdелniцъ. 2) поет: = Θῦμα. 3) neъt: ал лъї

Θυτήριος (ὁ, ἡ), =Θυτικός.

Θύτης, ου (ὁ), жертfitorъ (преotъ, ші чл:). [θύω].

Θύψαι, nex: 1: de inf: ал лъї τύφω.

Θύψις, εως (ἡ), apdepe; пîрлipe; afъmape, ші чл: [τύφω].

Θύω [în afin: къ θέω, σείω, σεύομαι], віit: θύσω, (прinч: ші поет: desпре вîntъ, fокъ, ші чл:) вîжiъ, шъеръ; (прin întind:) пъвълeskъ; (în цen:) mъ порneskъ репede; алергъ ка întъsiastъ; невъneskъ. «Ἔγχεϊ θύειν». Іл: Л. «Ὀλοῇσι φρεσὶ θύει» Іл: А. este smintitъ. «Δάπεδον αἵματι θῦεν». Od: А. ъndea de sînцe 2) apzъ тъmîїe; (în цen:) adъкъ жертfъ, жертfeskъ вitъ; (прin întind:) serвътopeskъ; daъ osпъцъ în zioa жертfeї; (miж:) обsервъ проорочеште прin преotъ мърънtaїеле жертfeї (ка sъ mъ domipeskъ desпре pesълtatъл întpeпpindepiї меле). «Γάμους («Εὐαγγέλια) θύειν». Лкs: «Θύω (saъ Θύομαι) ἐπ' ἐξόδῳ». Лкs: (ші къ inf:) «Θύομαι ἰέναι». Ksn:

Θυώδης, εος (ὁ, ἡ), [θύος] поет:=Θυήεις, віne-mipositorъ.

Θυώεις, εσσα, εν, поет: =Θυώδης.

Θύωμα (τὸ), [θυόω] тъmъїe; аромъ.

Θυωρίς, ίδος (ἡ), sfînta masъ a жертfeї. [ші

Θυωρίτης, ου (ὁ), слъжitorъ ла sfînta masъ. 2) (авъs:) zapafъ; (în цen:) къnoskътorъ, прецъitorъ de лъкрърї; жъdiкътorъ. [din

Θυωρὸς (ἡ), [θύω, ὥρὰ] sfînta masъ, пе каре se пъneaъ пърцiле жертfелоръ pîndъite пentръ zeї; (în цen:) жертfелnікъ; (прin întind:) masъ de osпъцъ; (авъs:) masъ de zapafъ.

Θωή (ἡ), поет: osîndъ хотърîтъ asъпра къїва; вinъ; пîръ пentръ вре о крimъ. [τίθημι].

Θωκέω-ῶ, віit: -ήσω, поет: =Θακέω. [din

Θῶκος (ὁ), поет: în локъ de θᾶκος, жецъ, tponъ; шedepe; adъnape.

Θῶμαι, în kontpak: în локъ de θάομαι, поет: =Θώσσομαι, mъnînкъ ші веаъ, (ad:) mъ desfътezъ în вере ші mînкape.

Θώμιγξ, ιγγος (ὁ), коardъ de аркъ; ацъ, sfoaръ; кїeotoape; лацъ; вічїъ. [din

Θωμὶζω [θωμὸς), віit: -ίσω, легъ, saъ вічїъїeskъ къ fъnie.

Θῶμισυ, поет: (în kontpak:) în локъ de τὸ ἥμισυ.

Θωμίσσω, viit: -ίξω, poet: în лokă de θωμίζω.

Θωμὸς, (ὁ), poet: în лokă de θημών, grъmadъ, teankă; klaie.

Θωπεία (ἡ), linгшipe. [ші

Θώπευμα (τὸ), vorbъ saă fantъ de linгшipe. [θωπεύω].

Θωπευμάτιον (τὸ), dim: ал лъї θώπευμα.

Θωπευτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, obiчnuitъ, saă îndemînatikă a linгшї. [din

Θωπεύω, viit: -εύσω, mîngîîă, linгшeskă; amъgeskă. «Καιρὸν——». Lks; peskъmpъră vreme. [ші

Θωπικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς,=Θωπευτικὸς. [ші

Θώπτω. viit: θώψω, poet: în лokă de θωπεύω. [θώψ].

Θωρακεῖον (τὸ), parte de zidă, saă klъdipe skoasъ afarъ (tъrnă, ші ul:) spre prepazъ, (franц:) parapet, (tъrч:) meteriză. 2) (nest:) podiшorъ înprežъrъl vîrfъlъї kataptъlъї, (Itl:) panafinгъ. (vezї ші καρχήσιον ші φάτνωμα). 3) tъrnă ašezată pe elefantă. [ші

Θωρακίζω, viit: -ίσω, înъrakă kъ za; (în цen:) înarmeză. [θώραξ].

Θωράκιον (τὸ), dim: ал лъї θώραξ. 2) în лokă de θωρακεῖον.

Θωρακισμὸς (ὁ), înarmare kъ za. [θωρακίζω].

Θωρακίτης, ου (ὁ), =Θωρακοφὸρος. [θώραξ].

Θωρακομάχος (ὁ, ἡ), care se bate înarmată kъ za. [θώραξ, μάχη].

Θωρακοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorъ de zale, saă platoше. [θώραξ, ποιὸς].

Θωρακοφόρος (ὁ, ἡ), nъrtъtorъ de platoшă. [θώραξ, φέρω].

Θώραξ, ακος (ὁ), partea trъnъlъї omъlъї de la rîtă nînъ din жosă de вrikă; (partik:) nientъl, saă osъl nientъlъї. (de вnde 2) (obiч:) kъtaшъ de fierъ, za, saă platoшă. (vezї γύαλον). 3) skosъl din zidă spre anъrare (tъrnă, ші ul:). (vezї θωρακεῖον); (prin întind:) zidă. 4) =Προτομή, въstă. 5) вnă felъ de pahară.

Θωρηκτὴς, οῦ (ὁ), Ion: poet: în лokă de θωρακίτης, saă θωρακοφόρος. [ші

Θωρηκτὸς, ἡ, ὸν Ion: înarmată kъ plaтoшă. [θωρήσσω].

Θώρηξ, ηκος (ὁ), Ion: în лokă de θώραξ.

Θωρηξις, ιος (ἡ), Ion: =Θωρακισμὸς. 2) вeцie. (vezї ші ἀκροθώραξ). [din

Θωρήσσω, viit: -ήξω, Ion: în лokă de θωρακίζω. 2) mъ înвъtă, вmвlъ вeală. (vezї ші θώσσομαι). [θώρηξ].

Θὼς, θωὸς (ὁ), вnă felъ de patrъnedă karniворă nestriцă, (noate) pîsă. (vezї ші λύγξ). [θοὸς].

Θὼσασθαι, poet: nex: ал лъї...

Θῶσθαι, infin, ал лъї θῶμαι.

Θώσσομαι [θάω], viit: θωχθήσομαι, poet: mъ înвъtă, вmвlъ tot вeată. (vezї ші θωρήσσω, ші θῶμαι).

Θῶτερον, poet: în лokă de τὸ ἕτερον.

Θωϋκτήρ (ὁ), poet: [θωὑσσω] stpiгaчїă, kare stpigъ, latrъ, saă faче mare въetă.

Θῶυμα (iap nъ θώϋμα) (τὸ), Ion: în лokă de θαῦμα. [de вnde

Θωυμάζω (iap nъ θωϋμαζω), viit: -άσω, Ion: în лokă de θαυμάζω.

Θωὑσσω [θοὸς], viit: -ύξω, poet; stpiră tare, fakă mare въetă; (вne-orї) nъvъleskă asъprъ kъ gъlъцie.

Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, Ion: în лokă de θαυμαστὸς, vrednikă de privire.

Θώψ, θωπὸς (ὁ, ἡ), linгшitorъ; amъцitorъ; (adiek:) îndemînatikă a amъцi prin linгшirї.

I.

Ι, ι, Ἰῶτα (τὸ), (nedekl:) Iota, a noълea literъ a Elineskълъї alfaвetă. || (nъmър:) Ἰ, zeче (10), saă al zecelea; ші Ι, zeче miї (10000).

Ἴ, saă ᾽Ι, цen: ші ἴν saă ἵν (de вnde μίν ші νίν) dat: saă ak: ал (neîntreb:) pron: ἵς, el (nъstpată în Lat: is, ші în Elin: τίς) poet: în лokă de ὅς. «Ἴν αὐτῷ». Hind: în лokă de ἑαυτῷ.

Ἰὰ (τὰ), poet: îm: nest: (eteroцenă) al лъї Ἰός, sъцeatъ.

Ἰὰ, ᾶς (ἡ), poet: glasă, stpigъtă, цipătă sъnetă, sгomotă.

Ἴα, цen, Ἰῆς, dat: Ἰῇ, ak: Ἴαν, Ion: poet: în лokă de μία, fem: ал лъї εἷς, вna.

Ἰάζω, viit: Ἰάσω, imită (prinч: în dialektă) pe Ionienї, =Ἰωνιζω.

Ἴαθμὸς (ὁ), =Ἴαυθμὸς.

Ἰαιβοῖ, intepiekц: =Αἰβοῖ.

Ἰαίνω, viit: ἰανῶ, (nex: ἴηνα, ші nas: ἰάνθην), poet: înkълzeskă, înfervîntă, prigoreskă; (prin întind:) moїă; (fir:) alinéză, potoleskă, înвlînzeskă; înвeseleskă; mîngîîă; îndъlceskă; (вne-orї) lekъїeskă. «Οὐθὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσιν ἰάνθη». Id: O:

n'a pîs, nȣ s'a desnosomopît faца eĭ.

'Ιακὸς, ἡ, ὸν, = 'Ιωνικὸς.

'Ιακχαγωγὸς (ὁ), ["Ιακχος, ἄγω] dȣкъtopȣ de statȣa Бакȣлȣĭ ла цepmoniiле sepвъtopiлop лȣĭ.

'Ιακχάζω, biit: -άσω, poet: stpiгȣ (faкȣ гълъцie) ка Бакanцiĭ; (în цen:) stpiгȣ. [ші

'Ιακχαῖος, α, ον, pелatiвȣ кȣ Iaкxȣ, saȣ Бакxiкȣ. [ші

'Ιακχεῖον (τὸ), temплȣл Бакȣлȣĭ [ші

'Ιακχέω-ῶ, biit: -ήσω, = 'Ιακχάζω. [ші

'Ιάκχιος (ὁ, ἡ), poet: = 'Ιακχαῖος. [din

"Ιακχος (ὁ), ['Ιάχω] Бакȣ; (ppin întind:) statȣa лȣĭ; imnȣ în чinstea лȣĭ; (în цen:) stpiгъteле (гълъцiiле) Бакanцiлop. 2) (adiek:) = 'Ιακχᾶιος.

'Ιαλεμίζω [ἰάλεμος], biit: -ίσω, жълeskȣ, mъ вочeskȣ. [de ȣnde

'Ιαλεμίστρια (ἡ), жълitoape.

'Ιάλεμος (ὁ), [ἰὴ] imnȣ жaлniкȣ (de moapte); жълipe, вочipe. [de ȣnde

'Ιαλεμώδης, εος (ὁ,ἡ), чел ка de жале; (fir:) neплъкȣtȣ, monotonȣ.

'Ιάλλω [ἵημι], biit: ἰαλῶ, (nex; ἴηλα) poet: popneskȣ, asвîpлȣ («'Οϊστὸν.» sъцeaтъ); întinzȣ («Χεῖρας»); skoцȣ afaръ («Φωνὴν, ὑλακὴν»), îmпȣĭȣ («Δεσμὸν περὶ χερσίν, ἴχνος»); atakȣ («'Ατιμίῃσι τινά»); (nestpъm: saȣ ел:) mъ miшкȣ tape, алeргȣ, sвopȣ. «Μεταχθόνια ἴαλλον.» Es: [de ȣnde

'Ιαλτὸς, ἡ, ὸν, poet: popnitȣ, asвîpлitȣ.

"Ιαμα (τὸ), miжлокȣ de tъmъdȣipe, леакȣ. [ἰάομαι].

'Ιαμβειογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopȣ, poetȣ de iamвe; satipistȣ, окъpîtopȣ. [ἰαμβεῖον, γράφω].

'Ιαμβεῖον (τὸ), kîntikȣ, saȣ poemъ iamвikъ, (maĭ de mȣлte-opĭ) satipikъ. [ші

'Ιὰμβειος (ὁ, ἡ), = 'Ιαμβικὸς, iamвikȣ, skpisȣ în вepsȣpĭ iamвiче. [ἴαμβος].

'Ιαμβειοφὰγος (ὁ, ἡ), = 'Ιαμβοφάγος. [ἰαμβεῖον, φὰγω].

'Ιαμβιὰζω, biit: -άσω, ші 'Ιαμβίζω, biit: -ίσω, kompȣĭȣ вepsȣpĭ iamвiче; (stpъm:) окъpъskȣ, вatжокopeskȣ пе чinева пpin iamвe, satipezȣ. [ші

'Ιαμβικὸς, ἡ, ὸν, kompȣsȣ din (potpiвitȣ пentpȣ) iamвe. [ἴαμβος].

'Ιαμβιστής, οῦ (ὁ), iaшвistȣ, satipistȣ. [ἰαμβίζω].

'Ιαμβογράφος, (ὁ, ἡ), = 'Ιαμβειογράφος. [ἴαμβος, γράφω].

"Ιαμβοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în feлȣл iamвeлop. [ἴαμβος, εἶδος].

"Ιαμβοποιέω-ῶ, biit: -ήσω, faкȣ (kompȣĭȣ) iamвe, sîntȣ...

'Ιαμβοποιὸς (ὁ, ἡ), poetȣ de iamвe. [ἴαμβος, ποιὸς],

"Ιαμβος [ἰὰπτω] (ὁ), (în metpikъ) пiчopȣ de вepsȣ kompȣsȣ dintp'o siлaвъ лȣnгъ ші aлta skȣptъ; (ppin întind:) вepsȣ iam вikȣ, poemъ satipikъ; ȣnȣ feлȣ de înпpoвizatъ komodie; (ȣne-opĭ) pепpesintъtopȣл ȣneĭ asemenea komodiĭ.

'Ιαμβοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopȣ (postitopȣ пе din afaръ, saȣ stpîmвъtopȣ) de iamвe. (komikȣ епit: de aȣtopȣ tpaцikȣ). [ἴαμβος, φάγω].

'Ιαμβύκη (ἡ), ȣnȣ feлȣ de instpȣmîntȣ mȣsikaлȣ, (poate) = Γαμβύκη.

'Ιαμβώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ιαμβοειδής, satipikȣ. [ἴαμβος].

'Ιαμεναὶ (αἱ), ші "Ιαμνοι (οἱ), poet: локȣpĭ foapte ȣmedoase, saȣ вълцĭ epвoase. (вezĭ ші εἰαμεναί).

'Ιάνθινος (ὁ, ἡ), чел кȣ faцa de mikшȣnea. [din

"Ιανθον (τὸ), floapea ші faцъ mikшȣneлeĭ. ["Ιον, ἄνθος].

'Ιάομαι -ῶμαι [ἴαίνω], biit: ἰάσομαι, (nex: miж: ἰασάμην, ші pas: ἰάθην, pas: tpe: de кȣ: ἴαμαι, ші posit: ἰατεὸν) tъmъdȣĭeskȣ, лeкȣĭeskȣ; (fir:) îndpentezȣ, dpeгȣ.

'Ιαππαπαιὰξ, kom: intepiekц: (eksпpimъtoape de dȣpepe) aoлeo!

'Ιάπτω [ἵημι], biit: ἰὰψω, (pas: nex: ἰάφθην) poet: apȣnkȣ, asвîpлȣ; лoвeskȣ, isвeskȣ; popneskȣ, zъdъpъskȣ; || (nestp: saȣ ел:) mъ popneskȣ ĭȣte, nъвълeskȣ. (вezĭ ші ἰὰλλω).

'Ιάπυξ, υγος (ὁ), вîntȣ nopdaпȣsanȣ sȣflъtopȣ din Iaпiцia (o пapte a Italieĭ).

'Ιὰς, άδος (ἡ), = "Ιωνική, Ionikъ. || (sȣвst: se înц: γῆ) Ionia.

'Ιάσιμος (ὁ, ἡ), tъmъdȣiвiлȣ, saȣ ppiimitopȣ de вindeкape. ["Ιασις].

'Ιασίνη (ἡ), = 'Ιασιώνη.

"Ιασις, εως (ἡ), вindeкape, tъmъdȣipe. ['Ιάομαι].

'Ιασιώνη (ἡ), ȣnȣ feлȣ de плantъ (din soĭȣл edepiĭ), (poate) = Κισσάμπελος. 2) (dȣпe aлцiĭ) pokea pîndȣpiчeĭ.

'Ιασμέλαιον (τὸ), [Пeps:] ȣntȣ de iasomie. [ἰάσμη, ἔλαιον].

'Ιάσμη (ἡ), iasomie. 2) = "Ιασμέλαιον. [ἴον].

'Ιασπίζω, biit: -ίσω, sîntȣ de faцa saȣ колoapea лȣĭ...

"Ιασπις, ιδος, (ἡ), ȣnȣ feлȣ de пpeцioasъ

пїatръ пestpiцъ, iasпisŭ, saŭ somaкi алвastpъ (din soїъл агatълъї).

'Iασπόνυξ, υχος (ὁ), ъnŭ feлŭ de пpeцioasъ пїatpъ asemenea къ iasпisŭ. [ἴασπις, ὄνυξ].

'Iαστί, adв: Ioniчeшte, saŭ dъпe diaлeкtъл Ioniкŭ. [ἰάζω].

'Iασὼ, όος (ἡ), zeiцa mediчineї (doкtopieї). [ἰάομαι].

'Iατέος, α, ον, пosit: ал лъї ἰάομαι.

'Iατὴρ (ὁ), пoet: = 'Iατρὸς, doкtopŭ, mediкŭ. [de ъnde

'Iατήριος, α saŭ ος, ον,='Iαματικὸς, бъnŭ de леaкŭ. «'Iατηρία (se înц: τέχνη)» apta doкtopeaskъ, saŭ mediчina.

'Iατορία (ἡ), пoet: [ἰάτωρ] (se înц: τέχνη) apta doкtopeaskъ; (în цen:) вindeкape.

'Iατὸς, ὴ, ὸν, tъmъdъitŭ; saŭ ='Iάσιμος, вindeкaбiлŭ. [ἰάομαι].

'Iατραλείπτης, ου (ὁ), doкtopŭ tъmъdъitopŭ къ ъnsopї. [ἰατρὸς, ἀλείφω]. [de ъnde

'Iατραλειπτικὴ (ἡ), apta doкtopълъї tъmъdъitopŭ къ ъnsopї.

'Iατρεία (ἡ), вindeкape, tъmъdъipe (aкt: saŭ пas:). [ші

'Iατρεῖον (τὸ), локaлъл doкtopълъї, ші ал doкtopiiлop. 2) (îm:) плata doкtopълъї. [ші

'Iάτρευσις, εως (ἡ), вindeкape, лeкъipe. [din

'Iατρεύω, вiit: -εύσω, sîntŭ doкtopŭ, saŭ mediкŭ; (stpъm:) кaъtŭ, saŭ tъmъdъїeskŭ вoлnaвŭ. [ші

'Iάτρια (ἡ), doкtopiцъ; saŭ moaшъ. [ші

'Iατρικὸς, ὴ, ὸν, doкtopeskŭ, mediкaлŭ. «'Iατρικὴ» mesepia doкtopълъї. ші «'Iατρικὸς, îndemînatikŭ, saŭ îndeлetniчitŭ în doкtopie. [ἰατρός]. [de ъnde

'Iατρικῶς, adв: doкtopeшte, ad: къ doкtopiї, saŭ кa ъnŭ doкtopŭ.

'Iατρίνη (ἡ),='Iάτρια.

'Iατρολογέω -ῶ, aiit: -ήσω, вopвeskŭ, (tpaкtezŭ) desпpe doкtopie. [ἰατρὸς, λόγος].

'Iατρομαθηματικοὶ (οἱ), întpeвъinцъtopї de astpoлoцie sпpe вindeкapea вoaлeлop. [ἰατρὸς, μαθηματικός].

'Iατρόμαια (ἡ), doкtopiцъ ші moaшъ. [ἰατρὸς, μαῖα].

'Iατρόμαντις, εως (ὁ), doкtopŭ ші гiчitopŭ, saŭ пpoopoкŭ de o datъ (вpaчїŭ). [ἰατρὸς, μάντις].

"Iατρον (τὸ), ='Iατρεῖον (2). [ші

'Iατρὸς (ὁ), doкtopŭ, mediкŭ. [ἰάομαι].

'Iατροσοφιστὴς, οῦ (ὁ), doкtopŭ înвъцatŭ, ='Iατροφιλόσοφος. [ἰατρὸς, σοφιστής].

'Iατροτέχνης, ου (ὁ), meшtepŭ, îndemînatikŭ лa doкtopie, doкtopŭ. [ἰατρὸς, τέχνη].

'Iατταταὶ, ші 'Iατταταιὰξ, întep: въїtъt: (eкsпpim: de dъpepe, saŭ mîxnipe). ax! вaї!

'Iαῦ, ші 'Iαυοῖ, кom: întepieк: (pesnъnzъt:) eї! чe e!. 2) (eкsпpim: de mîxnipe) ax! ox! 3) (eкsпpim: de бъкъpie) ox! ox! xo!

'Iαυθμὸς (ὁ), пoet: локŭ de odixnъ, локъinцъ; (desпpe вite) staълŭ, кълкъшŭ, къїбŭ. 2) (ъne opї) somnŭ. [din

'Iαύω [αὔω], вiit: ἰαύσω, пoet: (пpea pap stpъm:) odixneskŭ; (oвiч: nestpъm:) mъ odixneskŭ, dopmŭ; (saŭ simплъ) пetpeкŭ noaпtea; (пpîn întind:) локъїeskŭ, saŭ гъsdъїeskŭ вpemeлniчeшte ъndeвa.

'Iαφέτης, [ἰὸς, ἀφίημι] ου (ὁ), пoet: = 'Iοβόλος.

'Iαχαῖος, α, ον, пoet: pesъnъtosŭ, sгomotosŭ. (вezї ші ἰακχαῖος). [ші

'Iαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet:='Iάχω. [din

'Iαχὴ (ἡ), пoet: [ἰὰ] stpiгъtŭ, гълъцie, sгomotŭ; (desпpe neînsъfл:) mape tponкъnitъpъ, saŭ tposnitъpъ.

'Iάχημα (τὸ), пoet:='Iαχή, гласŭ, stpiгъtŭ. [ἰαχέω].

"Iαχος (ὁ), пoet: = 'Iαχή.

'Iαχρὸς, ὰ saŭ ὸς, ὸν, пoet: [ἰαίνω] moїatŭ; moaлe; (пpin întind:) пъtpedŭ; (fiг:) вeseлŭ.

'Iάχω, вiit: ἰαχήσω, (пex: ἴαχον, tpeк: de къ: în локŭ de пpez: ἴαχα) пoet: stpiгŭ; sвїepŭ, faкŭ гълъцie; (desпpe neînsъfл:) вîжiŭ, faкŭ въetŭ; pesъnŭ; (stpъm:) faкŭ чeвa a вîжii (a pesъna). [ἰαχή].

'Iάων, ωνος, saŭ ονος (ὁ), пoet: în локŭ de ἴων. [de ъnde

'Iαωνίζω, вiit: -ίσω, пoet: în локŭ de ἰωνίζω. [de ъnde

'Iαωνιστὶ, adв: пoet: în локŭ de ἰωνιστί.

'Iβανατρὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локŭ de ἱμονία, fъnie de пъцŭ. [din

'Iβανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sкoцŭ aпъ din пъцŭ. [din

'Iβάνη (ἡ), ші "Iβανος (ὁ), [ἱμάω] гълeatъ de пъцŭ.

"Iβδη, ης (ἡ), ші "Iβδης, ου (ὁ), гaъpъ пe fъndъл коръвii пentpъ deшeptapea aпeлop stpînse aколо. (вezї ші εὐδίαιος).

'Iβηρὶς, ίδος (ἡ), [ἰβηρία] ъnŭ feлŭ de плantъ, tapxonŭ.

"Iβις [Eцiпt:], ιδος, saŭ ιος (ἡ), ъnŭ feлŭ de пasъpe (вapzъ) de Eцiптŭ.

'Ιβίσκος (ὁ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de nalвъ selвatikъ, =`Αλθαία, altea.

'Ιβύζω, вiit: -ύσω, ='Ιύζω.

'Ιβυκινέω -ῶ, вiit: ήσω, =Βυκανάω.

"Ιβυξ, υκος (ὁ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de пasъpe кѕ mape глasѕ̆, кodoвatѕръ. (вezĭ ші ἴυξ).

"Ιγδη (ἡ), пioъ de пisat. [de ѕnde

'Ιγδίζω, вiit: -ίσω, пisezѕ̆ în пioъ; (fir:) daѕ̆ din ѕmepĭ ка ла пisape.

'Ιγδίον (τὸ), dim: ал лѕĭ ἴγδη, пiѕлiцъ.

"Ιγδισμα (τὸ), пisъtѕръ în пiѕлiцъ; (fir:) ѕnѕ̆ felѕ̆ de danцѕ̆.

'Ιγδοκόπανον(τὸ), пisълогѕ̆. [ἴγδη, κόπανον].

'Ιγνύα, ші Ion: ἰγνύη, поet: ἰγνὺς, [вezĭ γόνυ] ύος (ἡ), (ак: ἰγνύα, ші ἰγνὺν, ак: îm: ἰγνῦς) пaptea чea de sѕвt цenѕкĭѕ̆; пѕлпa. «'Εν ταῖς ἰγνύσιν ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν». Лѕч:

'Ιδαῖος, α, ον, чел din mѕnteле ["Ιδα]; (în цen:) mѕntosѕ̆. «Θάμνος, saѕ̆ βάτος ἰδαία». о плantъ, smeѕрѕл.

'Ιδάλιμος (ὁ, ἡ), поet: [ἴδος] adѕкъtopѕ̆ de sѕdoape, пъdѕшitopѕ̆. 2) 'Ιδάλιμος, = Εἰδάλιμος, fрѕmosѕ̆.

'Ιδανικὸς, ἡ, ὸν, idealѕ̆, în idee nѕmaĭ înfinцatѕ̆ (imaцinapѕ̆). [din

'Ιδανὸς, ἡ, ὸν, поet: fрѕmosѕ̆ ла faцъ, apъtosѕ̆. [ἰδέα].

'Ιδὲ, коniѕnкц: поet: în локѕ̆ de ἠδὲ, шiἤ.

"Ιδε, ші At: 'Ιδέ, nex: 2: de порѕnч: ал лѕĭ ὁράω. || (ка adв:) ='Ιδού.

'Ιδέα (ἡ), [ἴδον, nex: ал лѕĭ εἴδω] fiгѕpa, faцa чea din afaръ; колоape; fopmъ. 2) кiпѕл, felѕл,=εἶδος. 3) (filsf:) чea din tîĭ (simплъ, ші aвstpaктъ) кѕnoшtinцъ a fie-кърѕĭa лѕкрѕ (прinч: din вedepe), idee.

'Ιδέειν, поet: în локѕ̆ de ἰδεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕĭ ὁράω.

'Ιδέμεν, ші 'Ιδὲν, Dop: în локѕ̆ de ἰδεῖν.

'Ιδέρως, ωτος (ὁ, ἡ), amopezatѕ̆ din întîĭa вedepe. [ἴδον, ἔρως].

"Ιδεσκον, ες, ε, поet: în локѕ̆ de ἑώρων, прел: ал лѕĭ ὁράω. [εἴδω].

'Ιδέω, греш: în локѕ̆ de εἰδέω-ῶ, sѕп: ал лѕĭ οἶδα.

"Ιδη, (ἡ), ѕnѕ̆ mѕnte ал Kpeteĭ, ші ал Fpiцieĭ; (în цen:) mѕnte пъdѕposѕ̆; (прin ѕpm:) лemnъpie. «"Ιδη ναυπηγήσιμος». Ep:

"Ιδηαι, Ion: în локѕ̆ de ἴδῃ, 2: sinг: пeps: de miж: nex: 2: de sѕп. ал лѕĭ ὁράω.

"Ιδηθεν, adв: поet: din (mѕnteле) Ida.

'Ιδῆν, Dop: în локѕ̆ de ἰδεῖν.

'Ιδησῶ, Dop: вiit: ал лѕĭ εἴδω, în локѕ̆ de ὄψομαι.

'Ιδίᾳ, dat: fem: sinг: ал лѕĭ "Ιδιος. || (de mѕлte opĭ în локѕ̆ de) adв: вezĭ ἴδιος.

'Ιδιαζόντως, adв: (de пaptч:) în deoseвĭ, în пapte; maĭ aлes; maĭ пaptiкѕлap. [din

'Ιδιάζω, вiit: -άσω, sîntѕ̆ sinгѕpѕ̆ (desпъpцitѕ̆, deoseвitѕ̆); кѕвenitѕ̆ прiвat кѕĭвa; amѕ̆ чeвa пaptiкѕлapѕ̆ (deoseвitѕ̆); ръmîiѕ̆ sinгѕpѕ̆ кѕ чinevа, saѕ̆ îл întîлneskѕ̆ în пapte; (кѕ dat:) mъ окѕпѕ̆ maĭ deoseвit de чeвa, saѕ̆ пѕĭѕ̆ o deoseвitъ siлinцъ. || (miж:) îmĭ însѕшeskѕ̆. [ἴδιος].

'Ιδιαίτατος, η, ον, sѕперл: ал лѕĭ ἴδιος. || (neѕt: îm:) 'Ιδιαίτατα, adв: [din

'Ιδιάίτερος, α, ον, компар: ал лѕĭ ἰδιος. || (neѕt:) 'Ιδιάιτερον, adв:= 'Ιδιάιτέρως,

'Ιδιασμὸς (ὁ), deoseвitъ însѕшime; чĭѕdъцie; екstpaвaгanцъ. [ші

'Ιδιαστής, οῦ (ὁ), tpъitopѕ̆ ла o пapte, petpasѕ̆, sinгѕpatiкѕ̆. [ἰδιάζω].

'Ιδικὸς, ἡ, ὸν, =Εἰδικὸς, пaptiкѕлapѕ̆, sпeцiaлѕ̆. [ἰδέα]. [de ѕnde

'Ιδικῶς, adв: deoseвit, пaptiкѕлap, saѕ̆ în пapte.

'Ιδιοβουλέω-ῶ, вiit -ήσω, лѕкpezѕ̆ dѕпe a mea пpoпpie пъpepe (fъpъ a лѕa sfatѕ̆ de ла aлtѕл), faкѕ̆ de кaпѕл meѕ̆. [ἴδιος, βουλή].

'Ιδιογενής, έος (ὁ, ἡ), (desпpe вite) пъsкѕtѕ̆, tpasѕ̆ din soĭѕл sъѕ̆, neamestekatѕ̆ кѕ aлtѕл. (în пpot: de κοινογενής). [ἴδιος,γένος].

'Ιδιόγλωσσος (ὁ, ἡ), вopвitopѕ̆ în a sa deoseвitъ лimвъ. [ἴδιος, γλῶσσα].

'Ιδιογνωμονέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ̆...

'Ιδιογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел чe se цine de a sa пpoпpie пъpepe; (прin ѕpm:) ='Ισχυρογνώμων. [ἴδιος, γνώμη].

'Ιδιογονία (ἡ), însѕшimea, кaлitatea пъsкѕtѕлѕĭ din пpoпpiѕл sъѕ̆ soĭѕ̆ ('Ιδιογενής, вezĭ ziч:). (înпpot: de κοινογονία). [ἴδιος, γόνος].

"Ιδιόγραφος (ὁ, ἡ), ='Αυτόγραφος, sкpisѕ̆ de însѕшĭ, saѕ̆ кѕ mîna sa. [ἴδιος, γράφω].

'Ιδιοθανέω-ῶ, вiit: -ήσω, mopѕ̆ кѕ ѕnѕ̆ deoseвitѕ̆ кiпѕ̆ de moapte. [ἴδιος, θάνω = θνήσκω].

'Ιδιοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, вînъtopѕ̆ în пapte 'шĭ (sпpe foлosѕл sъѕ̆). [ἴδιος, θηρεύω],

'Ιδιοθηρία (ἡ), вînape, saѕ̆ вînъtoape în пpoпpiѕл sъѕ̆ foлosѕ̆. [ἴδιος, θήρα].

'Ιδιοθρονέω-ῶ, вiit: -ήσω, шezѕ̆ пe пpoпpiѕл meѕ̆ (deoseвitѕ̆) tponѕ̆, жeцѕ̆, saѕ̆ sкaѕnѕ̆. [ἴδιος, θρόνος].

'Ιδιόκοτος (ὁ, ἡ), înпpot: de ἀλλόκοτος; (прin ѕpm:) = 'Ιδιογενὴς. [ἴδιος, κότος în локѕ̆ de τόκος].

'Ιδιόκριτος (ὁ, ἡ), чел кѕ deoseвitѕ̆ кiпѕ̆ de жѕdiкape, saѕ̆ гîndipe, = 'Ιδιογνώμων,

ші 'Ιδιόῤῥυθμος. [ἴδιος, κρίνω].

'Ιδιόκτητος (ὁ, ἡ), кîштігатȣ̆ de чінева ка а sa пропріетате. [ἴδιος, κτῶμαι].

'Ιδιολογέομαι-οῦμαι, віit: -ήσομαι, ворвеskȣ̆ în парте кȣ чінева. [ші

'Ιδιολογία (ἡ), партікȣларъ конворвіре; saȣ̆ партікȣларъ маніеръ de експресіе. [ἴδιος, λόγος].

'Ιδιομήκης, εος (ὁ, ἡ), чел de а sa пропріе (deoseвітъ) лȣнціме. [ἴδιος, μῆκος].

'Ιδιόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ deoseвітъ а sa fігȣръ. [ἴδιος, μορφή].

'Ιδιοξενία (ἡ), релаціе dintре партікȣрĭ прін оспіталітате. [din

'Ιδιόξενος (ὁ, ἡ), чел în прівatъ релаціе прін оспіталітате кȣ чінева. (везĭ ші πρόξενος). [ἴδιος, ξένος].

'Ιδιοπάθεια (ἡ), партікȣларітате de simцiminte, saȣ̆ патімĭ. [ші

'Ιδιοπαθέω-ῶ, віit, -ήσω, sîntȣ̆...

'Ιδιοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че аре але sале deoseвіте патімĭ, saȣ̆ simцiminte, (ad:) чел че simte, saȣ̆ пътімеште întр'ȣнȣ̆ кіпȣ̆ партікȣларȣ̆. [ἴδιος, πάθος].

'Ιδιοποιέω-ῶ, віit: -ήσω, fакȣ̆ чева пропріȣ̆, însȣшеskȣ̆ кȣĭва. || (між:) îmĭ însȣшеskȣ̆, ĭаȣ̆ чева ка о а меа пропріетате. [ἴδιος, ποιέω]. [de ȣnde

'Ιδιοποίημα (τὸ), чева însȣшітȣ̆ de чінева. [ші

'Ιδιοποίησις, εως (ἡ), însȣшіре; saȣ̆ апропріаре de чева (акт: saȣ̆ пас:).

'Ιδιοπραγέω-ῶ, віit: -ήσω, îmĭ каȣтȣ̆ (îngріжеskȣ̆ de) тревіле меле; saȣ̆ тръĭеskȣ̆ віацъ прівatъ. 2) лȣкрезȣ̆ чева дела sinemĭ. [ші

'Ιδιοπραγία (ἡ), къȣтаре (îngріжіре) нȣмаĭ de тревіле sале; saȣ̆ віацъ прівatъ. 2) лȣкраре de чева dintр'а sa пропріе порніре (нȣ din ордінȣ̆, saȣ̆ sfatȣ̆ ал алтȣĭа). [ἴδιος, πράττω].

'Ιδιοπραγμονέω-ῶ, віit: -ήσω,='Ιδιοπραγέω, sîntȣ̆..

'Ιδιοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), къȣтъторȣ̆ de тревіле sале; saȣ̆ тръіторȣ̆ de прівatъ віацъ. [ἴδιος, πρᾶγμα].

'Ιδιοπραξία (ἡ), ='Ιδιοπραγία.

'Ιδιοπροσωπέω-ῶ, віit: -ήσω, (astрол:) амȣ̆ (мъ înfъцішезȣ̆ sȣвт) а меа партікȣларъ, deoseвітъ faцъ, saȣ̆ fігȣръ. [ἴδιος, πρόσωπον].

'Ιδιοῤῥυθμία (ἡ), калітатеа, характерȣл лȣĭ

'Ιδιόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), ȣрмъторȣ̆ de а sa партікȣларъ (deoseвітъ) рîndȣĭалъ, saȣ̆ кіпȣ̆ de віацъ, чĭȣdatȣ̆. [ἴδιος, ῥυθμὸς].

"Ιδιος [εἶδος, saȣ̆ ἰδέα], α, ον, (компар: —αίτερος, sȣперл: —αίτατος, ші маĭ поȣ̆ —ώτερος — ώτατος) пропріȣ̆ ал sъȣ̆, партікȣларȣ̆, indiвідȣалȣ̆, «"Ιδια ὀνόματα.» Грам: нȣме пропріĭ. 2) deoseвітȣ̆, чĭȣdatȣ̆. «"Ιδιος ἄνθρωπος». Лкs: 3) партікȣларȣ̆, прівatȣ̆ (нȣ пȣвлікȣ̆); (despre stілȣ̆ de кȣвîntȣ̆) прозаікȣ̆. || (dat: fem:) 'Ιδίᾳ se ĭа de адв: în локȣ̆ de ἰδίως, în парте, прівat, нȣ în пȣвлікȣ̆; (кȣ цен:)="Ανευ, fъръ, deoseвіт de. «'Ιδίᾳ φρενός». Apstf:

'Ιδιόστολος (ὁ, ἡ), [ἴδιος, στέλλω] (наȣт:) гътітȣ̆ кȣ пропріа келтȣĭалъ а кȣĭва. «Ναῦς—» At: «'Ιδιόστολος ἔπλευσε». Пл: кȣ пропріа sa коравіе.

'Ιδιοσυγκρασία (ἡ), [ἴδιος, σὺν, κρᾶσις]. ші

'Ιδιοσυγκρισία (ἡ), deoseвітъ konstitȣцie а трȣпȣлȣĭ. [ші

'Ιδιοσύγκριτος (ὁ, ἡ), [ἴδιος, συγκρίνω] чел кȣ deoseвітъ konstitȣцie.

'Ιδιοσύστατος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -στάτως, каре konstъ, este în fiinцъ de ла sine, аре а sa пропріе eksistinцъ. [ἴδιος, συνίσταμαι].

'Ιδιότακτος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лȣĭ ἰδιόῤῥυθμος. [ἴδιος, τάσσομαι].

'Ιδιότης (ἡ), însȣшіме (de калітате, saȣ̆ кîtime) а fie-кърȣĭа лȣкрȣ, прін каре sə deoseвеште de челе-л-алте. [ἴδιος].

'Ιδιοτροπία (ἡ), калітатеа лȣĭ...

'Ιδιότροπος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -τρόπως, чел кȣ deoseвіте, saȣ̆ екstраваrante овічеĭȣрĭ, saȣ̆ simцiminte, ші характерȣ̆. ["Ιδιος, τρὸπος].

"Ιδιότροφος (ὁ, ἡ), чел че se хръneште deoseвіт, saȣ̆ кȣ ȣнȣ̆ deoseвітȣ̆ кіпȣ̆. [ἴδιος, τροφή].

'Ιδιότυπος (ὁ, ἡ), fъкȣтȣ̆ кȣ ȣнȣ̆ deoseвітȣ̆ кіпȣ̆, saȣ̆ fігȣръ. [ἴδιος, τύπος].

'Ιδιοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ а sa пропріе лȣмінъ. [ἴδιος, φέγγος].

'Ιδιοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), formatȣ̆ дȣпе о deoseвітъ а sa пропріе натȣръ. [ἴδιος, φυή].

'Ιδιόχειρος (ὁ, ἡ), fъкȣтȣ̆ (dар прінч: skрisȣ̆) кȣ пропріа sa mînъ. [ἴδιος, χείρ]. [de ȣnde

'Ιδιοχείρως, адв: кȣ пропріа sa mînъ (прінч: skрisȣ̆).

'Ιδιόχρωμος (ὁ, ἡ), чел че аре претȣtindinea ачееашĭ а sa, saȣ̆ asemenea faцъ, колоаре. [ἴδιος, χρῶμα].

'Ιδιόω-ῶ, віit: -ώσω, ='Ιδιοποιέω. || (між:) îmĭ însȣшеskȣ̆ чева, saȣ̆ îmĭ familiezȣ̆ (ліпеskȣ̆ de sinemĭ) пе чінева. [ἴδιος].

"Ιδισις, εως (ἡ), нъдȣшіре, asȣdape. [din

'Ιδίω [ἶδος], віit: -ίσω, поет: asȣdȣ̆, мъ нъдȣшеskȣ̆.

'Ιδίωμα (τὸ), însȣшімеа, saȣ̆ партікȣла-

*

рвл характерістікъ ал кыва. 2) (despre лімвъ) партікъларъ овічеїъ de експресіе; (în ген:) деосевітъ овічеїъ de локъ, съ de оамені. [ідіо́ω].

Ἰδίως, (компар: ἰδιαίτερον, свперл: ἰδιαίτατα), adв: двпе внъ деосевітъ, партікъларъ кіпъ; în парте, деосевіт; принчіпал, маї алес, съ маї кв seamъ. [ἴδιος].

Ἰδίωσις, εως (ἡ), [ἰδιόω] інсвшіре (de пропрietate), =Ἰδιοποίησις; деосевіре, съ despърдіре de чева în партеа са.

Ἰδιωτεία (ἡ), віацъ прівацъ, = Ἰδιοπραγία. 2) некъноштінцъ, неексперіінцъ de лвме; (прін врм:) простіе. 3) =Ἰδιότης, съ Ἰδίωμα. [din

Ἰδιωτεύω, вііт: -εύσω, sînтъ, тръїескъ ка

Ἰδιώτης, ου (ὁ), прівать (нв пвблікъ), simплв четъцеанъ (нв дрегътор, нічі demnitar); (прін врм:) неînпъртъшіть de ліверъ едвкаціе, (ші партік:) de трвпеаскъ депріndере în ґімназіі; (în ген:) idiotъ, (ad:) неînвъцатъ, нечеркатъ de лвме, простъ; (despre лвкр:) în локъ de ἰδιωτικός. [ἴδιος]. [de вnde

Ἰδιωτίζω, вііт: -ίσω, ворвескъ, съ скріъ ка внъ неînвъцатъ. [ші

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, кввенітъ ла внъ прівать, съ simплв четъцеанъ. 2) трівіалъ, простъ. [dn вnde

Ἰδιωτικῶς, adв: ґъръ штіінцъ; ґъръ екверsape. «Ἰδιωτικῶς τὸ σῶμα ἔχεις». Ksn: недепрінсъ, неînвъцатъ.

Ἰδιῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї ἰδιώτης.

Ἰδιωτισμός (ὁ), [ἰδιωτίζω] idiotismъ, партікъларвл кіпъ де експресіе ал fie-къріа лімвї. 2) стілъ простъ, трівіалъ (ал челор де рîndъ).

Ἰδιωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), în парте 'шї folositоръ. (înпрот: de κοινωφελής). [ἴδιος, ὄφελος].

Ἴδμεν, поет: în локъ de ἴσμεν, 1: îm: перс: а лвї οἶδα, din ἴστημι.

Ἴδμεναι, поет: în локъ de εἰδέναι, през: de infin: ал лвї οἶδα.

Ἰδμοσύνη (ἡ), поет: штіінцъ, квноштінцъ; експеріінцъ. [din

Ἴδμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: (кв ген:) штіітор,înвъцатъ. [ἴστημι=οἶδα].

Ἰδνόω-ῶ [οἰδέω], вііт: -ώσω, млъдіъ; свческъ; стрîмвезъ,înковоїъ; (пас:) мъ гîрвовескъ, поет: Ion: «Ἰδνώθη», ші Ἰδνωθείς». Om:

Ἰδοίατο, Еол: Ion: în локъ de Ἴδοιντο, а 3: îm: перс: de між: пех: 2: de поіт:, ті

Ἴδον, поет: în локъ de εἶδον, пех: ал 2: de хот: ал лвї ὁράω, din εἴδω.

Ἴδος [în афін: кв ὕδος, ὕδωρ], εος-ους (τὸ), поет: свdоape; (прін înтінd:) мape (пъдвшітоape) къldвръ.

Ἴδοσαν, Алексdр: în локъ de εἶδον, 3: îm: перс: de пех; 2: ал лвї ὁράω.

Ἰδού, adв: арът: ґатъ. 2) emfant: вїтъ те, вezї. [din

Ἰδοῦ, між; пех: 2: de порвпч: ал лвї ὁράω.

Ἰδρεία, поет: ші Ἰδρίη Ion: (ἡ), квноштінцъ, штіінцъ, експеріінцъ. [din

Ἴδρις, ιος, ші εως (ὁ, ἡ), поет: înцелептъ, мінтосъ; (кв ген:) штіітор, експеріінцатъ. ‖ (сввст:) ґарпікъ (Es:). [ἴστημι = οἶδα]. [de вnde

Ἰδρίτης, ου (ὁ), поет: =Ἴδρις, (кв ген:) штіітор.

Ἱδρός (ὁ, ші ἡ), Еол: поет: în локъ de ἱδρὼς. [de вnde

Ἱδρόω-ῶ, вііт: -ώσω, пъдвшескъ.

Ἵδρυμα (τὸ), клъдітъръ, едіfічіъ; темплв; стабілімінтъ (съ ашезъмінтъ), ші чл: «Ἰάσωνος ἵδρυμα». Лкс: «Πόλεως ἵδρυμα». Екр: четъценій. [ші

Ἵδρυσις, εως (ἡ), ашезаре, întemeїere, zidire. [ші

Ἱδρυτέον, посіт: ал лвї ἱδρύω. «Οὐχ ἱδρυτέον.» Sof: нв требвіе, нв este время de а шедеа чінева. (вezї ші ἕδρα 4). [ші

Ἱδρυτὸς, ἡ, ὸν, întemeїатъ, statорнічітъ; консфінцітъ, ші чл: [din

Ἱδρύω [ἵζω], вііт: -ύσω, (пас: трс: de кв: ἵδρυμαι, ші пех: ἱδρύθην, ші поет: ἱδρύνθην) ашезъ, statорніческъ, întemeїезъ. «Τοὺς βίους ἵδρυσαν». Dion: Ал: s' аъ statорнічіт ла внъ локъ. ‖ (між:) zideскъ темплв; ашезъ статъ; (în ген:) înалцъ пвблікъ, съ сфінтъ edіfічіъ «Τὰς μούσας ἱδρύσατο». Пл: а zidit жертfелнікъ în чінstea мвселор, съ темплв кв статвеле лор. ‖ (пас:) закъ, стаъ ашезатъ вndева; шезъ, мъ odixneскъ, мъ лініштескъ.

Ἱδρῶ At: în локъ de ἱδρῶτα, ак: ал лвї ἱδρώς.

Ἱδρῷ, dat: ал лвї ἱδρός.

Ἱδρῶα (τὰ), песвflътърї din пъдвшалъ.

Ἱδρώδης, εος (ὁ, ἡ),înсоцітъ кв (съ аплекатъ ла) свdоape. [din

Ἱδρὼς, ῶτος (ὁ), [ἵδος] свdоape; (прін înтінd:) агоніsеалъ кв остенеалъ; (fіг:) рецінъ (дакръмъ) de копачіъ; (în ген:) ор че ісворашte, ліквідъ, вмезеалъ.

Ἵδρωσις, εως (ἡ), аввdape, пъдвшіре.

Ἱδρωτήριος (ὁ, ἡ), ші Ἱδρωτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, прічіnвіtорȣ de (saȣ disпвsȣ, аплекаtȣ ла) sвdoape. [ἱδρόω].

Ἱδρωτοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, adвкȣ пъdвшеалъ, saȣ fakȣ пе чіnева a asвda. [ші

Ἱδρωτοποιΐα (ἡ), sвбst: ал лвї. ...

Ἱδρωτοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорȣ, adвкъtорȣ de пъdвшеалъ. [ἱδρώς, ποιός].

Ἱδρώω -ῶ, поеt: Іоn: în локȣ de ἱδρόω.

Ἰδυῖα, поеt: în локȣ de εἰδυῖα. fem: ал лвї εἰδώς. «Ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν». Om: ші Es: кв iskвsitвл, saȣ mъestposвл лвї dвхȣ, saȣ кв indвstpioasa лвї îndemînъtate.

Ἴε, поеt: în локȣ de ᾔει, a 3: sinг: пеps: de прел: saȣ пех: 2: ал лвї εἶμι.

Ἴεθι, поеt: порвnч: ші ἱείη, a 3: sinг: пеps: de поft: ал лвї ἵημι.

Ἰείῃ, поеt: în локȣ de ἴῃ, sвп: ал лвї εἶμι.

Ἰεῖσι. a 3: îm. пеps: de прez: ал хоt; ἵημι

Ἴεμαι (прел: ἰέμην, inf: ἴεσθαι, ші партч: ἰέμενος) în локȣ de εἶμι.

Ἰέμεν, поеt: în локȣ пе ἰέναι, inf: ал лвї εἶμι.

Ἱέμεν, ші ἱέμεναι, поеt: în локȣ de ἱέναι, inf: ак лвї ἵημι.

Ἴεν, поеt: =Ἴε.

Ἴεν, поеt: Еол: în локȣ de ἴεσαν, 3: îm: пеps: de прел: ал лвї ἵημι; ші ἱέν поеt: певt: ал лвї ἱείς.

Ἱεράγγελος (ὁ, ἡ), [ἱερὸς, ἄγγελος] вestitорȣ de serвъtорї, ші de sfinteле лор церемоniї.

Ἱεραγωγὸς (ὁ, ἡ), [ἱερὸς, ἄγω] adвкъtорȣ, saȣ пвртъторȣ de sfinteле вase, saȣ вnелte, ор жертfe în вре о реліцioasъ помпъ.

Ἱερακιδεύς, έως (ὁ), пвїȣ de кврвїȣ. [ші

Ἱερακίζω, віit: -ίσω, stpirȣ, saȣ sворȣ ка кврвївл. [ші

Ἱεράκιον (τὸ), вnȣ fелȣ de плаntъ, saȣ еарвъ. [ші

Ἱερακίσκος (ὁ), dim: ал лвї ἱέραξ. [ші

Ἱερακίτης, ου (ὁ), вnȣ fелȣ de преціoasъ пїatръ de колоареа кврвївлвї. [ἱέραξ].

Ἱερακοβοσκός (ὁ), пъsкъtорȣ (креsкъtорȣ, ші deпрinzъtорȣ) de вînъtорешtї кврвї. [ἱέραξ, βοσκὸς].

Ἱερακόμορφος (ὁ, ἡ), чел în fоrmъ de кврвїȣ. [ἱέραξ, μορφὴ].

Ἱερακώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soївл кврвілор; saȣ aseшenea кв кврвїȣ. [din

Ἱέραξ, [ἱερός, saȣ ἵημι] ακος (ὁ), вnȣ fелȣ de пasъре хръпitоаре, кврвїȣ; saȣ влеȣ. 2) вnȣ fелȣ de пеште sввръtорȣ.

Ἱεραοιδὸς (ὁ), кîntърецȣ de sfinte кîntърї ла церемоniї. [ἱερός, ἀοιδός].

Ἱεράομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, (кв цеn: saȣ dat:) mъ konsfinцеskȣ ка преоtȣ saȣ преоtіцъ în sлвжва вре вnеї zeitъцї. [ἱερὸς].

Ἱεραπόλος (ὁ), mареле преоtȣ întр'вnеле Елінештї ораше. [ἱερὸν, πολέω].

Ἱεραρχέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ ...

Ἱεράρχης, ου (ὁ), =Ἀρχιερεύς, іерархȣ, saȣ къпеtenia преоцimiї. [ἱερεὺς, ἄρχω]. [de вnde

Ἱεραρχία (ἡ), іерархіе, demnitatea іерархвлвї, saȣ архіерie; градаціа преоцештілор трепте. [ші

Ἱεραρχικὸς, ἡ, ὸν, іерархікȣ, saȣ архіереskȣ, кввenitȣ іерархвлвї. [de вnde

Ἱεραρχικῶς, adв: кв іерархікъ pîndвїалъ, saȣ архіереште.

Ἱερατεία (ἡ), demnitatea ші треава преоtвлвї. (веzї ші ἱερωσύνη). [ші

Ἱερατεῖον (τὸ), локвл, вnde staȣ în темплв, saȣ локвїеsк преоцiї. 2) (колек:) преоцime, клерȣ. [ші

Ἱεράτευμα (τὸ), =Ἱερατεία, ші Ἱερατεῖον. [ші

Ἱερατευματικος, ἡ, ὸν, кввenitȣ преоцimiї, преоцеskȣ. [din

Ἱερατεὺω, віit: -εύσω, ші (між:) -εύομαι, віit: -εὺσομαι, (кв цеn:) =Ἱεράομαι, sлвжеskȣ ка (saȣ mъ fakȣ) преоtȣ. [ші

Ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, =Ἱερατευματικὸς, преоцеskȣ. [ἱερατὸς neîntр: din ἱεράομαι]. [de вnde

Ἱερατικῶς, adв: преоцеште.

Ἱερεία (ἡ), преоцie. [ἱερεύω].

Ἱέρεια (ἡ), fem: ал лвї ἱερεύς, преоtіцъ, saȣ кълвгъріцъ.

Ἱερεῖον (τὸ), жертfъ, віktimъ. [ἱερεὺω].

Ἱερείτης, ου (ὁ), ші ἱερεῖτις, ιδος (ἡ), поеt: în локȣ de...

Ἱερεύς, έως (ὁ), преоtȣ; (ла чеї векї ачелашї ші) проорокȣ. [ἱερεύς].

Ἱερεύσιμος (ὁ, ἡ), потрівitȣ пentрв жертfъ. [din

Ἱερεύω, кіit: -έυσω, (în цеn:) konsfinцеskȣ чева прin реліцioasъ церемоnie; (партік:) съвіршеskȣ жертfъ; înжвnгїȣ вітъ, жертfeskȣ; (fъръ каzȣ) sîntȣ (saȣ sлвжеskȣ ка) преоtȣ. [ἱερεὺς].

Ἱέρη (ἡ), Іоn: în локȣ de ἱερὰ, saȣ ἱέρεια (întреб: прінч: în комп: μελλιέρη, ші παριέρη).

Ἱερήϊον (τὸ), Іоn: în кокȣ de ἱερεῖον.

Ἱερητεὺω, віit: -εὺσω, Іоn: în локȣ de ἱερατεὺω.

Ἱερίζω. віit: -ίσω, sfinцеskȣ, кврътцȣ; жертfeskȣ. [din

Ἱερίς, ίδος (ἡ), =Ἱέρεια.

Ἱεριστής, οῦ (ὁ), sfinцitорȣ (кврътцitорȣ)

de чева прin жертfe. [ἱερίζω].

Ἱεροβοτάνη (ἡ), ѕnѣ felѣ de плантъ, бребенелѣ, =Σιδηρῖτις (nѕmitъ аша, fiind ка slѕжїа ла sfinцitoape кѕръцірї). [ἱερὸς, βοτάνη].

Ἱερογλύπτης, ου (ὁ), sъпъторѣ de ieroглifiче лiтере. [ἱερὸς, γλύπτης].

Ἱερογλυφικὸς, ἡ, ὸν, ieroглifiкѣ. «Τὰ ἱερογλυφικὰ (se înц: γράμματα)». fiгѕрї характерistiче але Еціпtenілор, каре însemnaѣ чева misteріosѣ în лѕкрѕрї реліціoase, saѣ în штiinце, ші în арte, sъпîndѕ se маї обічнѕit пе обелisчї, ші чл: [din

Ἱερογλύφος (ὁ), = Ἱρογλύπτης. [ἱερός, γλύφω].

Ἱερόγλωσσος (ὁ, ἡ), ворбiторѣ în sfîntъ (проорочеаskъ) лiмбъ. [ἱερὸς, γλῶσσα].

Ἱερογραμματεὺς, έως (ὁ), (ла Еціпtenї) преотѕл чел de ал doїлеа, каре tîлкѕїа sfinteле лiтере, ші експліка попорѕлѕї datineле, ші таїнеле реліціі, теологѣ. [ἱερὸς, γραμματεύς].

Ἱερόγραφον (τὸ), simболікъ ікоанъ а Dѕmnezeeштiлор лѕкрѕрї. [ші

Ἱερογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, înкіпѕїeskѣ (deskріѣ, saѣ zѕгръвeskѣ) simболічеште челе Dѕmnezeeштї. (de ѕnde) «Ἱερογραφούμενα». Dion: Ареопац:=Ἱερόγραφα. [ші

Ἱερογραφία (ἡ), simболікъ deskріepe, ші înкіпѕіре de челе zeeштї. [ἱερὸς, γράφω].

Ἱερόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), поет: але кърѕїа лакръмї (пікътѕрї) slѕжesk în лѕкръріле челе sfinte (епit: ал smipneї, ші чл:). [ἱερὸς, δάκρυον].

Ἱεροδιδάσκαλος (ὁ,ἡ), înвъцъторѣ (експліkъторѣ) de челе sfinte. [ἱερὸς, διδάσκαλος].

Ἱερόδόκος (ὁ, ἡ), (пенѕлt:) пріimitорѣ (копрinzъторѣ) de sfinteле ѕнелте, saѣ dарѕрї; (antепенѕлt:) поет: пріimitѣ de zeї ка прinosѣ, saѣ dарѣ. [ἱερὸς, δέχομαι].

Ἱερόδουλος (ὁ, ἡ), робѣ konsfinцitѣ în slѕжба, saѣ темплѕл вре ѕneї zeitъцї. [ἱερὸς, δοῦλος].

Ἱεροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: sfîntѣ ші înверzitѣ. [ἱερὸς, θάλλω].

Ἱεροθετέω -ῶ, віit: -ήσω, întoкmeskѣ (регѕлezѣ, леціѕїeskѣ) але dѕmnezeeштiї înкінърї. [ші

Ἱεροθήκη (ἡ), локѣ de nѕs în пъstрape челе sfinte. [ἱερὸς, τίθημι].

Ἱεροθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет:=Ἱεροθαλής.

Ἱεροθυτέω -ῶ, віit: -ήσω, жертfeskѣ zeiлор ка...

Ἱεροθύτης, ου (ὁ), преотѣ sъвîршiторѣ de жертfe. [ші

Ἱερόθυτος (ὁ, ἡ), жертfitѣ zeiлор, saѣ adѕsѣ ка о sfîntъ жертfъ. «Θάνατος —». Пл: moaртea челѕї de бѕnъ воеа sa жерfitѣ în foлosѕл патрii. [ἱερὸς, θύω].

Ἱεροκαυτέω -ῶ, віit: -ήσω, арzѣ жертfъ, жертfeskѣ чева. [ἱερὸς, καίω].

Ἱεροκήρυξ, υκος (ὁ), проповedѕitорѣ de челе sfinte, saѣ tîлкѕitорѣ de кѕвîntѕл лѕї Dѕmnezeѣ în реліціoaseле церемоніі. 2) sfîntѣ вestitорѣ, каре повъцѕїа пороdѕл ла тъчере ші біне-кѕвîntape пе времеа жертfелор ші съвîршіріі sfinteлор таїне. [ἱερὸς, κήρυξ].

Ἱεροκόμος (ὁ, ἡ), înгріжitорѣ de челе sfinte (ѕнелте, ші чл:) а ле темплѕлѕї,= Σκευοφύλαξ. [ἱερὸς, κομέω].

Ἱεροκρυφίως, adв: în таїнъ, saѣ în кіпѣ misteріosѣ. [ἱερὸς, κρύπτω].

Ἱερόληπτος (ὁ, ἡ), =Θεόληπτος. [ἱερὸς, λαμβάνομαι.]

Ἱερολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворбeskѣ desпре sfinte лѕкрѕрї, saѣ пронѕнцѣ sfinte ворбе desпре челе dѕmnezeeштї лѕкрѕрї, = Θεολογῶ. [ші

Ἱερολογία (ἡ), ворбіре desпре sfinte ші Dѕmnezeeштї лѕкрѕрї, =Θεολογία. 2) (noѣ Бisep:) slѕжва логоdneї. [din

Ἱερρλόγος (ὁ, ἡ), =Θεολὸγος, ворбiторѣ desпре sfinte лѕкрѕрї. [ἱερὸς, λόγος].

Ἱερομανία (ἡ), sfîntъ невѕnie, реліціosѣ întѕsiasmѣ. [ἱερὸς, μανία].

Ἱερομαντία (ἡ), проорочіе din обсерваpea жертfелор. [ἱερὸς, μάντις].

Ἱερομηνία (ἡ), ші Ἱερομήνια (τὰ), sfîntъ (serбътореаskъ) лѕnъ; zi (прinч: чеа din tîї а лѕneї) de serбътоаре; (în цen:) serбътоаре. [ἱερὸς, μήν].

Ἱερομνημονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѣ ...

Ἱερομνήμων, [ἱερὸς, μνήμη] ονος (ὁ, ἡ), (dѕпе ziч:) чел че кѕnoaште прin цinepe de minte op че прівемте реліціа. (aчestѣ nѕme s' a пъstрat dintр' ачеї timпї, în каре înкъ skріереа nѕ ера кѕnoskѕtъ, ші прin ѕрмаре ачеsta ера пе atѕnчї neапърat треѕѕinчosѣ); (în цen:)= Ἱερογραμματεύς, ші Ἱεροφύλαξ; (întр' ѕнеле ораше, прекѕm ші în Бizantiѣ) чел dintîї dрегъторѣ, saѣ (поate ачелашї ші) архіереѣ; (de ѕnde de Dion Алік: se nѕmeште аша) ші пontifiкѕл Романілор. 2) (обіч:) преотѕл, saѣ sекретарѕл, каре se tрimitea înпреѕnъ кѕ пілагора ка depѕtatѣ ла Amfiktioniка adѕnape.

Ἱερόμυρτος (ἡ), = Ὀξυμυρσίνη. [ἱερὸς, μύρτος[.

Ἱερομύστης, ου (ὁ), [ἱερὸς, μυέω] iniцiatorŭ (katexetŭ) de mistepiĭ; (în цen:) înвъцъtorŭ de челе sfinte, teологŭ. (вezĭ ші ἱεροφάντης).

Ἱερὸν (τὸ), вezĭ ἱερός.

Ἱερονίκης, ου (ὁ), вірѫitorŭ, каре s'a înкѫnѫnat întp' ѫna din челе patpѫ sfinte лѫпte але Еладеĭ. [ἱερὸς, νίκη].

Ἱερονόμος (ὁ, ἡ), = Ἱεροδιδάσκαλος. [ἱερὸς, νόμος].

Ἱερονουμηνία (ἡ), sepвъtoape de лѫnъ noѫъ. (вezĭ ші ἱερομηνία). [ἱερὸς, νέος, μήν].

Ἱερόπλαστον (τὸ), = Ἱερόγραφον. [ші

Ἱεροπλαστία (ἡ), = Ἱερογραφία. [ἱερὸς, πλάττω].

Ἱεροποιέω -ῶ, віit: ήσω, înгріжeskŭ desпре жeptfe (saŭ жeptfeskŭ), ші чл: ка ἱεροποιός. [ші

Ἱεροποιία (ἡ), tpeaвa лѫĭ...

Ἱεροποιὸς (ὁ), înгріжitopѫл (saŭ eпistatѫл) челор sfinte (жeptfe, ші чл:). || (în Atena- пaptiк:) pîndѫitѫл (ѫnѫл din fie-каре seminцie) oвsepвъtorŭ de semneле de ла жeptfe, (алt:) μωμοσκόπος. [ἱερὸς, ποιός].

Ἱερόπολις, εως (ἡ), sfîntъ чetate.

Ἱερόπομπος (ὁ), чел че se tpimitea ка solŭ ла Poma кѫ sfîntѫл tpiвѫtŭ ал Iѫdeiлор. [ἱερός, πέμπω].

Ἱεροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πρεπῶς, кѫвenitŭ (potpiвitŭ) ла sfîntъ пepsoanъ, локŭ, saŭ лѫкрѫ; пропорцionatŭ кѫ шъpeцia вре ѫneĭ реліцioase цepemoniĭ. [ἱερός, πρέπω].

Ἱεροπρόσπλοκος (ὁ, ἡ), (neoлоц:) апропiatŭ de челе sfinte. [ἱερὸς, προσπλέκω].

Ἱερόπτης -ου (ὁ), = Ἱεροσκόπος. [ἱερὸς, ὄπτομαι].

Ἱερὸς, [ἵημι, прinч: de ла вiteле челе konsfinцite, каре se лъsaŭ sлoвode a мepцe, ѫnde воiaŭ, вezĭ ші ἐλεύθερος] ά ші (пpea pap poet:) ὸς, ὸν, sfîntŭ; sfinцitŭ; dѫmnezeeskŭ; (кѫ цen: saŭ dat:) konsfinцitŭ ла..; (poet:) mape; гpozaвŭ; minѫnatŭ; deoseвitŭ; (în цen:) pesпeктaвiлŭ, de чinste. «Βωμὸς («Ναὸς, «Ἀγὼν, ші чл:)—». Лкs: «Πέργαμος («Θήβη, ші чл:) ἱερά». Om: «Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο». Tкp: «Ἱερὰ ἐλαία». Dm: mъsлinŭ konsfinцitŭ Minepвeĭ. «Ἱεροὶ ποταμοί». Om: (ші кѫ цen:) «Λεύκαν Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος». Tкp: «Ἱερὸς κύκλος». Om: ал жѫdiкъtopiiлор, saŭ adѫnъpiлор. «Ἱερὴ δόσις». Es: dѫmnezeeskŭ dapŭ. «Ἱερὸν ἦμαρ (κνέφας)». Om: (ка кpeatѫpĭ Dѫmnezeeшtĭ). «Ἱερὸς πόλεμος». Лкs: чел înпpotiвa saкpiлeцiлор. «Ἱερὸς δίφρος». Iл: P. minѫnatŭ пentpѫ konstpѫкцia лѫĭ «Ἱερὸς στρατός». Od: Ω. apmie гpozaвъ (пentpѫ mѫлцimea saŭ вiteжia eĭ). «Ἱερὰ νόσος». Apet; eпiлeпsie. (aчi dedѫк ѫniĭ ші) «Ἱερὸς ἰχθύς». Om: (ші) «Ἱερὰ κύματα» Poet: || (ка sѫвst: fem:) Ἱερὰ (înц: ἄγκυρα), каре se asвîpлъ maĭ în ѫpmъ; (înц: γραμμή) ѫna din челе чinчĭ лiniĭ a ле taвлeĭ de damъ, пietpiчeлеле къpia se miшкaŭ nѫmaĭ ла вpeme de neвoe; (de ѫnde) «Τὸν ἀφ' ἱερᾶς (se înц: γραμμῆς λίθον) κινεῖν». Пpoв: a înтpeвѫinцa челе maĭ din apmъ miжлoaче. || (neѫt:) «Ἱερὸν (τὸ), temплѫ, капеште кѫ înпpeжmѫiрiле saле. (ші îm:) «Ἱερὰ (τὰ), челе sfinte, кîte kontpiвѫĭesk ла реліцioaseле цepemoniĭ; (iap прinч:) жepfeле. (de ѫnde) «Καλὰ («Ἀγαθὰ) ἱερὰ». челе пpeвestitoape (пpin oвsepвapea mъpѫntaĭeлор, ші чл:) de пpiinцъ ші nopoчipe. (ші) «Γίγνεται («Προχωρεῖ χρηστά, saŭ οὐ γίγνεται) τὰ ἱερά». Лкs: «Ἱερὰ ἐκ κίστας πεποναμένα χερσίν ἑλοῖσαι». Tкp: (ші sinг: pap:) «Ὄφρ' ἱερὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ». Iл: K.

Ἱεροσαλπιγκτὴς, οῦ (ὁ), чел че tpîmвiцa ла реліцioaseле цepemoniĭ. [ἱερὸς, σαλπιγκτής].

Ἱεροσκοπέω-ῶ, віit: -ήσω, пpoopoчeskŭ din къѫtapea жeptfeлор. [ші

Ἱεροσκοπία (ἡ), чepчetape de жeptfe sпpe пpeвestipe de віitopŭ. [din

Ἱεροσκόπος (ὁ), пpoopoчitopŭ din чepчetapea жeptfeлор; (în цen:) пpoopoкŭ, пpeгiчitopŭ. [ἱερὸς, σκοπός].

Ἱερόστεπτος (ὁ, ἡ), poet: [ἱερὸς, στέφω] înкѫnѫnatŭ кѫ sfinte вandлiче.

Ἱεροστολιστής, οῦ (ὁ), înгріжitopѫл îmвpъкъminteĭ statѫeлор, ші (în цen:) пoдoaвeĭ temплѫлѫĭ, ші челор din întpѫ. [ἱερὸς, στολίζω].

Ἱεροσυλέω-ῶ, віit: -ήσω, fѫpŭ sfinte лѫкpѫpĭ. [ἱερόσυλος]. [de ѫnde

Ἱεροσύλημα (τὸ), sfîntŭ лѫкpѫ fѫpatŭ. 2) = кѫ...

Ἱεροσύλησις, εως (ἡ), fѫpape de челе sfinte.

Ἱεροσυλία (ἡ), fѫptiшaгŭ de sfinte, ші вina fѫpѫлѫĭ de sfinte. [din

Ἱερόσυλος (ὁ, ἡ), [ἱερὸς, σύλη] fѫpŭ de sfinte. [de ѫnde

Ἱεροσύλως, adв: пpin fѫpape (saŭ ка ѫnŭ fѫpŭ) de sfinte.

Ἱεροτελεστὴς, οῦ (ὁ), = Ἱερομύστης. [ἱερὸς, τελέω]. [de ѫnde

'Ιεροτελεστία (ἡ), katexisipea челор че se iniţiază în mistepiĭ.

'Ιερότροχος (ὁ, ἡ), noet: (ţpъsĸpъ, saŭ karŭ) kъ sfinte poate, (ad:) destinatŭ пentpъ sfinte sлъжвe. [ἱερὸς, τροχὸς].

'Ιερότυπος (ὁ, ἡ), чел kъ sfîntŭ kinŭ. «Εἰκὼν—» Dion: Apeon: [ἱερὸς, τύπος].

'Ιερουργέω-ῶ, biit: -ήσω, sъvîrшeskŭ sfîntъ sлъжвъ (жertfъ, ші чл:). [ші

'Ιερουργία (ἡ), sfîntъ sлъжкъ. saŭ reliţioasъ ţeremonie. [din

'Ιερουργὸς (ὁ, ἡ), (în ţen:) îndeплinitorŭ de sfîntъ sлъжвъ; (maĭ naptik:) preotŭ sъvîrшitorŭ de жertfъ (Bis: de Dъmnezeeaska litъrgie), saŭ op kape altъ reliţioasъ ţeremonie. [ἱερὸς, ἔργον].

'Ιεροφαντέω, biit: -ήσω, sîntŭ (ші stpъm: eksплikŭ челе sfinte ka)...

'Ιεροφάντης, ου (ὁ), iepofantŭ, apътътorŭ de челе sfinte, saŭ eksплikътorŭ de челе reliţioase; (naptik:) proestosъл preoţilor din Elevsina, kape apъta ші eksплika privitorilor (vezĭ ἐπόπτης) mistepiile. [ἱερὸς, φαίνω]. [de вnde

'Ιεροφαντία (ἡ), demnitatea ші treaba iepofantълъĭ. [ші

'Ιεροφαντικός, ὴ, ὸν, kъvenitŭ, saŭînsъшitŭ iepofantълъĭ. [de вnde

'Ιεροφαντικῶς, adv: prekъm se kъvine вnъĭ (ka вnŭ) iepofantŭ.

'Ιεροφορία (ἡ), treaba лъĭ...

'Ιεροφόρος (ὁ), nъptътorŭ de sfinteле вnелte, saŭ жertfe. [ἱερὸν, φέρω].

'Ιεροφυλάκιον (τὸ), = Σκευοφυλάκιον, локъл de пъstrapea sfinteлorŭ вnелte ale temплълъĭ. [din

'Ιεροφὺλαξ, ακος (ὁ), пъstrътorŭ de sfinteле вnелte; saŭ înţriĕitorŭ de ţinepea sfinteлor datine ші овічеĭърĭ. [ἱερὸν, φύλαξ].

'Ιερόφωνος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ιεροψάλτης. saŭ 2) = 'Ηερόφωνος. [ἱερὸς, φωνὴ].

'Ιερόχθων, cnos (ὁ, ἡ), noet: kъvenitŭ ла sfîntŭ пъmîntŭ. [ἱερός, χθών].

'Ιεροψάλτης, ου (ὁ), kîntъreţŭ de sfinte kîntъrĭ. [ἱερός, ψάλτης].

'Ιερόψυχος (ὁ, ἡ), чел kъ sвfletŭ sfîntŭ (niosŭ, ші чл:). [ἱερός, ψυχὴ].

'Ιερόω-ῶ, biit: -ώσω, sfinţeskŭ, konsfinţeskŭ. [ἱερός]. [de вnde

'Ιέρωμα (τὸ), лъkrъ konsfinţitŭ, prinosŭ, ші чл:

'Ιερώνυμος (ὁ, ἡ), чел kъ sfîntŭ nвme. [ἱερόν, ὄνομα].

'Ιερῶς, ші noet: ἱερωστὶ, adv: kъ sfîntŭ (Dвmnezeeskŭ) kinŭ; (noet:) ші nвnвnat· [ἱερός].

'Ιερώσυνα (τὰ), nъrţiле жertfeĭ kъvenite preotълъĭ. [ші

'Ιερωσύνη (ἡ), preoţie. demnitatea, ші treaba preotълъĭ. [ἱερεύς].

'Ιεῦ, interiekţ: vaĭжok: ъideo, ші чл:

'Ιζάνω, biit: ἰζήσω, = 'Ίζω [de вnde

'Ίζημα (τὸ), aшezътъpъ ne fвndŭ (droжdiĭ, noroiŭ, ші чл); îndesътъpъ, anъsътъpъ neste чева.

'Ίζω [ἕζω], biit: 'Ιζήσω, aшezŭ, пъĭŭ sъ stea înip' вnŭ локŭ. || (miж: saŭ ел:) шezŭ, staŭ tъvъrîtŭ вndeва; (desnpe лъkp:) mъ aшezŭ la fвndŭ, saŭ mъ kъfвndŭ «Ηλοῦ, ὃν ἡ νῆσος ἱζομένη παρέσχετο. Ilit:

'Ιὴ, interj: (eksnpim: de veseliе, prinч: în ninstea лъĭ Аполонŭ). «'Ιὴ Παιάν!» Ил: (vezĭ ші εὐοῖ).

'Ιὴ (ἡ), Ion: în локŭ de ἰά, stpigътŭ, kiotŭ, ші чл:

'Ίη, ης (ἡ), Ion: în локŭ de μία.

'Ιηδὼν [ἰαίνω], όνος (ἡ), въkвpie.

'Ιήϊος [ἰὴ], α saŭ ος, ον, noet: însoţitŭ kъ marĭ saŭ жalniче stpigърĭ. «'Ιήϊοι κάματοι». Sof: dвpepĭ de naштepe. «Μένος ἰήϊον. Evp: жalnikъ tînrвipe; (naptik.) «'Ιήϊος». (enit;) Аполонŭ (fiind kъ se ninstĭa kъ inter: «'Ιὴ Παιάν»). (vezĭ ἰὴ, ші εὔιος).

'Ιήχοπος (ὸ, ἡ), noet: [ἰὴ, κόπτω] adвkътorŭ de ostenelĭ ші mвnчĭ însoţite de dвpepoase stpigърĭ.

'Ίηλα, nex: 1: ал лъĭ ἰάλλω.

'Ιήλεμος, 'Ιηλεμίζω, ші чл: Ion: în локŭ de ἰάλεμος, ші чл:

'Ίημα (τὸ), Ion: în локŭ de ἴαμα.

'Ίημι, biit: ἥσω, (прел: ἵην, ης, η, saŭ ἵουν, εις, ει, nex: ἧκα, tpe: de kъ: εἶκα, ші nas: εἶμαι, nex: nas: ἔθην, saŭ εἵθην, biit: ἐθήσομαι) nopneskŭ чева ἴвte (pepede); tpimiţŭ; asvîrлŭ; skoţŭ afapъ, sлovozŭ. «Τοῖσι δ' ἵκμενον οὖρον ἵη Ποσειδάων». Om: «Λᾶαν ἵησιν». Om: (ші kъ dat:). «'Ίησι τῇβώλῳ». Ksn: «'Οπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν». Om: (ші proz:) «Φωνὴν ἱέναι». Ил: a skoate глasŭ. «Δωρίδα γλῶσσαν ἱέντες». Tвч: vorвind. (ші ел:) «Ποταμὸς ἐπὶ γαῖαν ἵησιν (se înţ; ὕδωρ)». Om: kъpţe. «Κρήνη ἵησιν». Om: isvoraште. «Βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκεν». Od: Ψ. «Κάδ' δὲ κάρητος ἧκε κόμας». Om: «'Εκ δὲ ποδοῖιν ἄκμονας ἧκε δύο». Om: a atîpnat (ші kъ inf:). «'Ήκε φέρεσθαι». Om: (ші proz:). «'Ίει ἅμα

πάντα καὶ σκέλη και χεῖρας, καὶ κεφαλήν». Ksn: mішка ĭȣte. (ші кȣ ɥen:) «Μεγάλων ψυχῶν ἱείς». Sof: atınrînd. || (miж:) поet: пъвълеskȣ; mъ îndpentezȣ кътре чева; (прin întind: ші fir: dopeskȣ, пofteskȣ. (кȣ ɥen:) Ἱέμενοι πόλιος». Іл: Λ (ші кȣ adв:) «Ἱέμενος Τροίην δέ». Od: Т. «Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων». Od: К. авîndȣ 'шĭ капȣл întopsȣ, ші ȣĭtîndȣ se кътре... (ші fir:) «Νίκης ἱέμενος». Іл: Ψ. (ші кȣ inf:) «Ἵετο Αἰνείαν κτεῖναι». Om:

Ἴηνα, поet: nex: ал лȣĭ ἰαίνω.

Ἰηπαιήων, ονος (ὁ), (enit:) Аполонȣ (вezĭ ἰήϊος). [ἰὴ, Παιάν]. [de ȣnde

Ἰηπαιωνίζω, віit: -ίσω, кĭemȣ în ажȣtopȣ, saȣ înaлцȣ лаȣdъ лȣĭ Аполонȣ, stpirînd, Ἰὴ Παιάν!

Ἴησι, Ion: поet: în локȣ de ἴῃ, a 3: sinr: пeps: de sȣп: ал лȣĭ εἶμι.

Ἰήσιμος, ші Ἴησις, ші Ἰητὴρ, ші Ἰητρος, Ion: în локȣ de ἰάσιμος, ἴασις, ші чл:

Ἰθαγενὴς, ші поet: Ἰθαιγενὴς, [ἰθὺς, γένος], έος (ὁ, ἡ), пъskȣtȣ din леɥitimъ nȣntъ, adeвъpatȣ, леɥitimȣ fiȣ. saȣ 2) пъmînteanȣ; (în ɥen:) повілȣ, de вȣnъ familie. 3) (despre лȣкр:) = Αὐτοφυής.

Ἰθαίνω, віit: ανῶ, грam: în локȣ de ἰαίνω. [de ȣnde

Ἰθαρὸς, ά, όν, поet: лimпede, кȣpatȣ.

Ἰθέα, Ion: în локȣ de ἰθεῖα, fem: ал лȣĭ ἰθύς.

Ἰθέως, [ἰθὺς] adв: dpent: 2) = Εὐθέως, îndatъ.

Ἴθι, 2: sinr: пeps: de порȣнч: ал лȣĭ εἶμι. || (ка adв:) îndemn: = Ἄγε, aĭde.

Ἴθμα (τὸ), поet: [εἶμι] ȣpmъ, кълкътȣpъ; ȣmвлetȣ; sвopȣ; (în ɥen:) mішкаре, порnіре.

Ἴθρις, ιος (ὁ), eȣnȣкȣ, skonitȣ.

Ἰθύβολος (ὁ, ἡ), = Εὐθύβολος [ἰθὺς, βάλλω].

Ἰθυδίκης, ου (ὁ), ші Ἰθύδικος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de εὐθύδικος. [ἰθὺς, δίκη].

Ἰθύδρομος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de εὐθύδρομος. [ἰθὺς, δρόμος].

Ἰθύθριξ, ύτριχος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de εὐθύθριξ. [ἰθὺς, θρίξ].

Ἰθυκέλευθος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de εὐθυκέλευθος. [ἰθὺς, κέλευθος].

Ἰθυκτίων, ωνος (ὁ, ἡ), în локȣ de ἰθυπτίων.

Ἰθυκυφὴς, έος, ші Ἰθύκυφος (ὁ, ἡ), [ἰθὺς, κύπτω] гîрвовȣ, кȣ spinapea skoasъ afapъ, плекатȣ spre înainte.

Ἰθύλορδος (ὁ, ἡ), плекатȣ spre înaпoĭ, кȣ пientȣл ші пînteчеле skosȣ afapъ, saȣ кȣ spateле înковоĭatȣ spre înъȣntpȣ. [ἰθὺς, λορδός].

Ἰθυμαχέω -ῶ, віit: -ήσω, = Εὐθυμαχέω.

Ἰθυμαχία (ἡ), = Εὐθυμαχία. [din

Ἰθυμάχος (ὁ), = Εὐθυμάχος. [ἰθὺς, μάχη].

Ἴθυμβος (ὁ), [ἰθύω] imnȣ ші danцȣ în чinstea Бакȣлȣĭ.

Ἰθύνοος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ dpeaптъ mînte, saȣ жȣdікатъ. [ἰθὺς, νόος].

Ἴθυνσις, [ἰθύνω] (ἡ), = Εὔθυνσις, îndpeпtape.

Ἰθύντατος, η, ον, поet: în локȣ de ἰθύτατος, sȣперл: ал лȣĭ ἰθύς. || (neȣt:) Ἰθύντατα, adв: кȣ totȣл dpent; (ші mop: fir:) = Δικαιότατα. «Δίκην ἰθύντατα εἴπῃ». Іл: Σ.

Ἰθύντειρα (ἡ), fem: ал лȣĭ...

Ἰθυντὴρ (ὁ), поet: în локȣ de εὐθυντήρ, = Διευθυντής. [ἰθύνω]. [de ȣnde

Ἰθυντήριος, α, ον = Εὐθυντήριος.

Ἰθυντὴς, οῦ, ші Ἰθύντωρ, ορος (ὁ), поet: = Ἰθυντήρ. [din

Ἰθύνω, [ἰθὺς] віit: -υνῶ, поet: în локȣ de εὐθύνω, îndpeптezȣ, пȣĭȣ чева a sta dpent; îndpeптezȣ чева кътре, saȣ asȣпра кȣĭва; (fir:) кîрmȣĭeskȣ, dipiцezȣ; корektezȣ; пedeпseskȣ.

Ἰθυπορέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локȣ de εὐθυπορέω. [din

Ἰθύπόρος (ὁ, ἡ), поet: (пeпȣлt:) ȣmвлъtopȣ, mepгъtopȣ dpent înainte; (despre вîntȣ) sȣflъtopȣ dinaпoĭ, пріinчosȣ. 2) (anteпeпȣлt:) чел кȣ къĭ, dpȣmȣpĭ dpeпte. [ἰθύς, πόρος].

Ἰθυπτίων, ωνος (ὁ, ἡ), поet: [ἰθὺς, πέτομαι] чел че sвoapъ dpent.

Ἰθύῤῥοπος (ὁ, ἡ), аплекатȣ, повîрnitȣ dpent în жos. [ἰθὺς, ῥοπὴ].

Ἰθύς, έος, (εῖα, ύ) (компар: -ύτερος, sȣперл: -ύτατός, ші поet: -ύντερος, -ύντατος) = Ἐυθύς, dpentȣ (matep: ші fir: mop:), корektȣ; sinчepȣ, adeвъpatȣ; dpentȣ. || (fem:) Ἰθεῖαν (se înц: καθ' ὁδόν) se ia în локȣ de adв: dpent, în лinie dpeaптъ. (ші fir:) «Ἐκ τῆς ἰθείης». Ep: în sinчepitate, fъpъ вiклenie; nesfiit, saȣ fъpъ a околі adeвъpȣл. || (neȣt:) Ἰθὺ = кȣ...

Ἰθύς, adв: поet: dpent, în dpeaптъ лinie. (кȣ ɥen:) «Ἰθὺς Δαναῶν». Om: dpent asȣпра лор. (ші кȣ преп:) «Ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίας». Ep: (ші simп:) «Ἰθὺς μάχεσθαι». Іл. Р. = Ἰθυμαχῆσαι (monoлек:).

Ἰθύς, ύος (ἡ), поet: [ἰθύω] пъвалъ, saȣ peпede порnіре dpent asȣпра кȣĭва; (fir:) поftъ, dopinцъ, skonȣ; întpeпpindepe.

Ἰθυσκόλιος (ὁ, ἡ), înковоĭatȣ în ȣnгĭȣ

dpentŭ. «Ῥάχις—» Іпкр: (везї ἰθυκυφής). [ἰθύς, σκολιός],

Ἰθυτένεια (ἡ), întindepe în dpeaптъ лінie, saŭ adpesape d'a dpeптъл. [din

Ἰθυτενής, [ἰθύς, τείνω] έος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-τενῶς, întinsŭ, dpentŭ, saŭ în dpeaптъ лінie; (în цen:) dpentŭ (nъ stpîmвŭ).

Ἰθύτης (ἡ), [ἰθύς] = Εὐθύτης, dpentime.

Ἰθυτμὴς, ῆτος, поet: ші Ἰθύτομος (ὁ, ἡ), tъїatŭ dpent, saŭ în dpeaптъ лінie. [ἰθὺς, τέμνω].

Ἰθύτριχες, îm: ал лъї ἰθύθριξ.

Ἰθυφαλλικὸς, ὴ, ὸν, ші Ἰθυφάλλιος (ὁ, ἡ), къвenitŭ ла...

Ἰθύφαλλος (ὁ), [ἰθύς, φαλλός] o asemъnътъръ de întinsŭ бърбътeskŭ mъdъларŭ, че пъртаŭ Бакаnцiї. 2) (прin întind:) ъnŭ felŭ de кîntiкŭ, че se кînta în цeremoniiле Бакълъї. 3) omŭ desfpînatŭ, корънтŭ.

Ἰθυφάνεια (ἡ), лъчipe (pazъ de лъminъ) къzъtъ dpent neste чева. [ἰθὺς, φάινω].

Ἰθύω, вiit: -ύσω, (neъt:) пъвълeskŭ dpent къ репежъne asъпра къїва; (fir;) пoftesкŭ, dopeskŭ tape чева. [ἰθύς].

Ἰθυωρία (ἡ), = Εὐθυωρία. [ἰθύς, ὥρα].

Ἰίζω, вiit: ἰίσω, amŭ faцa ші чл: але ръцineї. [ἰός].

Ἱκανοδοσία (ἡ), (плц:) кezъшъipe, saŭ îndestълътoape desпъгъвipe, satisfaчepe;. [ші

Ἱκανοδότης ου, (ὁ), (плц:) dътътopŭ de îndestълътoape кezъшъipe, saŭ satisfaчepe. [ἱκανός, δίδωμι].

Ἱκανός [ἱκάνω], ὴ, ὸν, destълŭ; (ші къ inf:) destoїniкŭ a...; кezъшъitopŭ, вpedniкŭ de кpedinцъ; notpiвitŭ; destълŭ de mape, mълtŭ, ші чл: «Ἱκανὴ γυνὴ». Лкs: fpъmъшiкъ. «Ἱκανὸς τεκμηριῶσαι.» Тъч: destoїniкŭ a doвedi. (ші ел:) «Ἐφ' ἱκανόν (se înц: χρόνον)». «Ἐξ ἱκανοῦ (se înц: χρόνου)». Лкs: «Πόῤῥω τοῦ ἱκανοῦ». Лкs: neste mъsъръ. «Τὸ ἱκανόν ποιεῖν». Плв· a satisfaчe, a îndestълa, (fpanц:) donner satisfaction. «Ἱκανὸν ποιοῦμαι, saŭ τίθεμαι». Лкs: =Ἀρκοῦμαι. [de ъnde

Ἱκανότης (ἡ), destълime; destoїniчie în чева. [ші

Ἱκανόω-ῶ, вiit: -ώσω, faкŭ чева destълŭ, saŭ пе чinева destoїniкŭ ла чева. || (miж:) mъ îndestълezŭ, mъ mълцъmeskŭ.

Ἱκάνω, ші (miж:) ἱκάνομαι, (прел: ἵκανον, ші maї mълtŭ nъ) поet: [ἵκω] mъ dъкŭ, віŭ, soseskŭ; mъ апропiŭ, atinгŭ; (de ъnde) pefъгŭ (кazŭ) ла чinева sпpe skъпape; saŭ пъвълeskŭ asъпръ, stъпîneskŭ. (везї ші ἱκνέομαι).

Ἱκανῶς, adв: destъл, пе кît tpeвъїe, прекъm se къвine. «Ἱκανῶς ἔχω». Лкs: sîntŭ îndestълatŭ. «Ἱκανῶς ἔχω τινί». поet: sîntŭ destoїniкŭ a mъ înпpotiвi къїва. (ші neпeps:) «Ἱκανῶς ἔχει». Лкs: e destълŭ. (везї ші ἅλις). [ἱκανός].

Ἴκελος, η, ον, поet: în локŭ de εἴκελος, asemenea, леitŭ. [de ъnde

Ἰκελόω-ῶ, вiit: -ώσω, поet: faкŭ чева asemenea, asemъnŭ къ чева. [ші

Ἰκέλως, adв: asemenea, aidoma, întoкmaї.

Ἱκεσία, (ἡ), pъгъчїъne de [ἱκέτης]. 2) (ка adiek:) fem: ал лъї ἱκέσιος. [de ъnde

Ἱκεσιάζω, вiit: -άσω, = Ἱκετεύω. [ші

Ἱκέσιος, α saŭ ος, ον, =Ἱκετήριος, къвenitŭ ла pъгъчїъne de ажъtopŭ, saŭ sкъпape. «Ζεύς—» Лкs: patponŭ ал pъгъtopiлop. «Ἱκεσία τε γίγνομαι Еъp: în локŭ de ἱκέτις.

Ἱκεταδόκος (ὁ, ἡ), поet: пpiimitopŭ de pъгъtopї. [ἱκέτης, δέχομαι].

Ἱκετεία (ἡ), =Ἱκεσία. [ші

Ἱκέτευμα (τὸ), кiпŭ de pъгъчїъne. [ші

Ἱκετευτικός, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, fъкъtŭ în felŭ de pъгъчїъne. [din

Ἱκετεύω, вiit: -εὐσω, (къ ак: sinг: saŭ преп:) pогŭ; (iap прinч:) pefъгŭ ла чinева къ pъгъчїъne de ажъtopŭ saŭ sкъпape. [ἱκέτης].

Ἱκετηρία (ἡ), fem: ал лъї ἱκετήριος

Ἱκετηριάζω, вiit: -άσω, întinzŭ pamъръ pъгъtiвъ, pогŭ. [din

Ἱκετήριος, α saŭ ος, ον, къвenitŭ ла pъгъtopŭ, saŭ fъкъtŭ sпpe pъгъчїъne, saŭ în felŭ de pъгъчїъne. || (ка sъвst:) Ἱκετηρία (ἡ), (se înц: ῥάβδος) pamъръ de mъsлinŭ, че цinea pъгъtopъл. (de ъnde) «Ἱκετηρίαν τιθέναι (se înц: ἐπί τοῦ βωμοῦ)». Ep: =Ἱκετεεύειν. «Οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκεν οὐδείς πώποθ' ὡς ἀδικούμενος παρ' ὑμῖν». Dm: n'a dat niminea жалвъ. [ші

Ἱκετηρὶς (ἡ), поet: fem: ал лъї ἱκετήριος,= Ἱκετηρία, ші Ἱκετευτική. [din

Ἱκέτης, [ἵκω) ου (ὁ), (прinч:) чел че pefъцia ла чinева, ші чepea ажъtopŭ, saŭ къръцipe de пîngъpipea вpe ъnъї omopŭ. (oвiчnъit aчesta цinea pamъръ de mъsлinŭ pъгъtiвъ, ші sta ла алtapъл saŭ вesta; de aчeea se прiвїa de sfîntŭ, ші întpe dînsъл ші patponъл лъї se fopma o pелaцie asemenea къ a oaspeцiлop). (de ъnde 2) пpiimitopŭ de pъгъtopŭ (Od: II: 422). 3) поet: în локŭ de ἱκετήριος. [de ъnde

'Ικετήσιος, α, ον, = 'Ικέσιος. [ші
'Ικετικὸς, ὴ, ὸν, = 'Ικετήριος.
'Ικέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї ἱκέτης.
'Ικετοδόκος (δόχος), ου (ὁ, ἡ),= 'Ικεταδόκος.
'Ικετώσυνος (ὁ, ἡ),='Ικετήριος, (de ъnde || sъвst:) 'Ικετώσυνα (τὰ), (se înц: ἱερά) жертfъ de кърънцipe a ръгъtорълъї omopîtopъ. [ἱκέτης].
"Ικηαι, Ion: în локъ de ἵκῃ, a 3: sinr: пeps: de nex: 2; de sъп: ал лъї ἱκνέομαι.
'Ικμαδώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ικμαλέος. [ші
'Ικμάζω, віit: -άσω, ші 'Ικμαίνω, віit: -ανῶ, ъmezeskъ, moїъ; (прin întind:) fakъ чева моале, молешеskъ. [ші
'Ικμαῖος (ὁ), (епit:) Жое (fiind къ реварsъ преste пъmîntъ плоаїе ші ъmezeалъ). [ші
'Ικμαλέος, α, ον, ъmedosъ, ъdъ, asъdatъ. [din
'Ικμὰς, άδος (ἡ), ъmezeалъ; пъstърелъ de asъdape.
'Ικμασία (ἡ),='Ικμάς. [ἰκμάζω].
"Ικμενος, Ion: în локъ de ἵκμενος, [ἱκνέομαι] η, ον, поеt: (прinч: вîntъ) пріinчosъ; (iap dъпе алцiї din ἰκμάς) ъmedosъ, poosъ, ръкоросъ; dълче.
"Ικμη (ἡ), [ἰκμὰς] ъnъ fелъ de плаntъ, че pesape în ъmezoase (бълtoase) локърї.
'Ικμόβωλον (τὸ), ъdъ (клisosъ) бългъре de пъmîntъ. [ἰκμὰς, βῶλος].
'Ικνέομαι -οῦμαι, [ἵκω, ἱκάνω] віit: -ἵξομαι, (прел: ἱκνεόμην -ούμην, nex: ἱκόμην, tpe: de къ: ἷγμαι) віъ, mъ dъкъ, ажъnгъ ъndeва. (къ ак: преп:) «Πεζὸς εἰς Κόλχους ἵκετο». Ткр: (ші in ел: de преп:) «Εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο». Ткр: «'Ελλήσποντον ἵκοντο». (ші fiг:) «Τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος; Іл: А. «Τὸ δ' ἅψ ἵκετ' Ἕκτορα». Іл: 'л a isвit. (ші къ adв:) «"Οθεν ἵκετο». Ткр: (ші fъръ kazъ) «Πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι». Ткр: «Δεδεγμένος, ὁππόθ' ἵκοιτο». Ткр: (ші къ dat: ел:) «Μὴ ὥραισιν ἵκοιτο». Пл: (fр:) sъ nъ ажъnгъ пînъ ла anъл. 2) pefъгъ ъndeва saъ кътре чiнева ка ръгъtоръ; (în цеn:) рогъ, saъ kazъ къ ръгъчїъne. «'Ικνέομαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς». Sof: (ші în ел: de преп:) «Ταύτης ἱκνοῦμαί σε». Еър: 3) (пeпeps; saъ în партч:) se вродеште, se потрівеште, se къвine; прівеште ла... «Γαγγραινοῦσθαι ἱκνέεται τὸν πόδα». Іпкр: se întîmплъ... (ші къ ак: преп:) «'Ες τὸν ἱκνέεται ἔχειν (αὐτήν)». Ер: (ші în ел: de преп:) «'Ημέας ἱκνέεται». (ші къ dat: saъ цеn:) «"Οσον ἵξεται ἀμφοῖν». Ksn: kîtъ ва къdea în партеа лор. (ші în партч:) «Μέγεθος ἱκνούμενον». Apst: de ажъns, пропорцionatъ. «'Εν χρόνῳ ἱκνευμένῳ». Ер: în вenitъ, saъ вроditъ вреme. «Τοῦ ἱκνουμένου χρόνου». Пл: în къвenita (хotъpîta) вреme. [de ъnde
'Ικνουμένως, ші Ion: 'Ικνεομένως, ші Dop: 'Ικνευμένως, adв: (партч:) прекъm se kade; de îndestъл.
'Ικοίμην, ші Dop: ἱκοίμαν, nex: 2: de поft: ал лъї ἱκνέομαι.
'Ικρίδιον (τὸ), dim: ал лъї
'Ικρίον, saъ "Ικριον (τὸ), [ἄκρις, ὄκρις] (прinч: ла îm:) подеалъ de skîndъpї; копертъ de корабіе; katъл de sъs ал kaseї; галеріе (în înвълitoapea tъpnълъї); skелъ пentpъ клъdipe; katafалкъ; (de ъnde) ор че клъditъpъ de îndemînъ fъкъtъ de skîndъpї пentpъ прівitopї, saъ ъnde ъркъ пе osîndiцї пentpъ eksekъtapea капitалеї пedeпse, (fpanц:) échafaud, ешafodъ.
'Ικριοπηγὸς (ὁ, ἡ), konstpъktopъ de поделї de skîndъpї, saъ skеле, ші чл: [ἰκρίον, πήγνυμι].
'Ικριόφιν, поеt: în локъ de ἰκρίου, saъ ἰκρίῳ, цеn: saъ dat: ал лъї ἰκρίον.
'Ικριόω -ῶ, віit: ώσω, клъdeskъ чева în fелъ de подеалъ; акоперъ къ skîndъpї; подеskъ. [ἰκρίον].
'Ικταῖος, α, ον, поеt: în локъ de ἱκέσιος, saъ ἱκετήριος.
"Ικταρ, adв: поеt: [ἵκω] апроапе; înпреъnъ, tot de o datъ; îndatъ; de odatъ, fъръ веste. (къ цеn:) «"Ικταρ ἥμενος Διός». Esхл: (ші авsол:) «Οὐδ' ἴκταρ βάλλει». Плt: (dъпе ziч:) nічї se апропіе sъцeata de semnъ.
'Ικτεράω -ῶ, віit: -ήσω,= 'Ικτεριάω. [ші
'Ικτερίας, ου (ὁ), ъnъ fелъ de прецioasъ гълвeniчoasъ пїatpъ. [ші
'Ικτεριάω -ῶ, віit: -άσω, пътimeskъ de гълвenape. [ші
'Ικτερικὸς, ὴ, ὸν, пътimaшъ de, saъ sъпъsъ ла, saъ însoцitъ къ гълвenape. [ші
'Ικτεριώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ικτερικός; saъ asemenea къ галвenapea. [ші
'Ικτερόεις, εσσα, εν, поеt: în локъ de 'Ικτεριώδης. [ші
'Ικτερόομαι -οῦμαι, (fъръ віit:) пътimeskъ de гълвenape. [din
"Ικτερος (ὁ), ъnъ fелъ de воалъ, гълвenape. 2) грaнгъре (пasъре). [de ъnde
'Ικτερώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ικτεριώδης.

'Ικτὴρ (ὁ), поет: în локŭ de ἱκέτης, din (neîntp:) ἱκετὴρ. [de ѕnde

'Ικτήριος, α, ον, поет: în локŭ de ἱκετήριος.

Ἵκτης, ου (ὁ), поет: în локŭ de ἱκέτης.

'Ικτίδεος, α, ον, de dixopŭ. || (fem:) 'Ικτιδῆ (ἡ), (se înц: δορὰ) пїеле de dixopŭ, пѕркъ. [ἰκτίς].

'Ικτὶν, ῖνος, saŭ (maĭ корек:) 'Ικτῖνος (ὁ), [ἵημι, saŭ ἵκω] о пасъре хръпitoape, гаїе. 2) ѕnŭ felŭ de лѕпŭ, цакалŭ.

'Ικτὶς, [ἵημι] ίδος (ἡ), dixopŭ de касъ.

'Ικτορεύω, віit: -εύσω, поет: în локŭ de ἱκετεύω. [din

Ἵκτωρ, ορος (ὁ), поет: în локŭ de ἱκέτης.

Ἵκω, віit: ἵξω, (прел: ἷκον, ші nex: ἷξον) поет: прimit: ал лѕї ἥκω, ἱκάνω, ші ἱκνέομαι. soseskŭ, віŭ, ажѕнгŭ.

Ἴλα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de ἴλη. [de ѕnde

'Ιλαδὸν, adв: поет: în локŭ de ἰληδόν.

'Ιλάειρα (ἡ), поет: [ἱλάω] лѕпа.

Ἵλαθι, поет: în локŭ de ἱλάσθητι, пас: nex: 1: de порѕпч: ал лѕї ἱλάσκω.

Ἵλαμαι (ка din neîntpeв: ἵλημι), ші

'Ιλάομαι (ка din neîntpeв: ἱλάω) поет: în локŭ de ἱλάσκομαι.

Ἵλαος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἵλεως.

'Ιλαρία (ἡ), = 'Ιλαρότης. [ші

'Ιλάρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) о serвътоape (веселitoape) în чinstea Чівелеї (serвatъ de Pomanĭ пе ла екіпоксѕл de варъ). [din

'Ιλαρὸς [ἱλάω], ὰ, ὸν, веселŭ ла faцъ, влажinŭ. [de ѕnde

'Ιλαρότης (ἡ), влîndeцe, веселіе în faцъ.

'Ιλαροτραγῳδία (ἡ), траџedie пpeфъкѕтъ sпре комікŭ. [ἱλαρὸς, τραγῳδία].

'Ιλαρόω -ῶ, віit: -ώσω, ші 'Ιλαρύνω, віit: -υνῶ, înвлînzeskŭ, потолеskŭ, fakŭ веселъ inima кѕїва. [ἱλαρός].

'Ιλάρχης, συ (ὁ), къпitanŭ de ѕnŭ eskadponŭ (трѕпъ кълъреаskъ). [ἴλη, ἄρχω]. [de ѕnde

'Ιλαρχία (ἡ), къпitъnie de eskadponŭ.

'Ιλαρῳδέω -ῶ, ліit: -ήσω, кîntŭ ка ἱλαρῳδός. (вezĭ ziч:). [ші

'Ιλαρῳδία (ἡ), кîntape, saŭ кîntikŭ de..

'Ιλαρῳδὸς (ὁ, ἡ), кîntъреџŭ, saŭ преотŭ de веселitoape кîntiче. [ἱλαρὸς, ᾠδή].

'Ιλαρῶς, adв: кѕ влîndeцe, saŭ влажin. [ἱλαρός].

'Ιλάσιμος (ὁ, ἡ), [ἱλάω] потрівitŭ (îndemînatikŭ) ла înвлînzipe, saŭ потолipe de mînie. [din

'Ιλάσκω [ἱλάω], віit: ἱλάσω, (плц:) în локŭ de ἱλάσκομαι, віit: ἱλάσομαι, (тре: de кѕ: ἵλασμαι, nex: ἱλάσθην, mi віit: ἱλασθήσομαι) потолеskŭ mînia кѕїва, îл fakŭ віne-воitopŭ кътре sinemĭ, saŭ кътре алтѕл, atpaгŭ mілъ; (ші пас:) mъ întopкŭ кѕ mілъ. (кѕ dat: indip: saŭ орг:) «Μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο». Іл: А. «Θυσίῃσι αὐτὸν ἱλάσκονται». Ер: (saŭ періп:) «'Ο θεὸς ἱλάσθητί μοι». Sкр: [de ѕnde

Ἵλασμα (τὸ), прinosŭ, жертfъ пентрѕ întoapчере ла шілostiвipe. [ші

'Ιλασμὸς (ὁ), atpaцepe de mілъ, saŭ faвoape: жертfъ, saŭ op каре алтъ реліџioasъ цеpemonie, че se faче sпре intoapчере ла mілostiвipe. [ші

'Ιλαστήριος, α saŭ ος, ον, каре se faче, saŭ kontpiвѕїеште ла atpaцepe (maĭ кѕ seamъ de ла Dѕmnezeŭ) de mілostiвtpe. || sѕвst:) «'Ιλαστήριον (τὸ)», Sкр: masa de аѕрŭ de пеste ківotѕл векїѕлѕї testъmîntŭ. [ші

'Ιλαστικὸς, ὴ, ὸν, = 'Ιλαστήριος. «'Ιλαστικὰ (τὰ), жертfъ sпре înвлînzipe de zeeaskъ ѕрџіе.

'Ιλάω, neîntpeв: temat: ал лѕї 'Ιλάσκω, -ομαι, (de ѕnde) віit: ἱλάσω, ші чл:

'Ιλέομαι, Ion: în локŭ de 'Ιλάομαι.

'Ιλεὸς (ὁ), [ἴλλω] = Εἴλεός (1, 2).

Ἵλεος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἵλεως. [de ѕnde

'Ιλεόω -ῶ, віit: -ώσω, întopкŭ ла mілostiвipe; (ші між:) mъ întopкŭ кѕ шілъ.

Ἵλεως (ὁ, ἡ), At: în локŭ de ἵλεος, влîndŭ, влажinŭ, веселŭ ла faцъ; (ші прin întind: ші овіч:) віne-воitopŭ, компътimitopŭ, faвoравілŭ. [de ѕnde

'Ιλέως, adв: кѕ вѕпъ воinцъ, saŭ mілъ кътре чinева.

'Ιλεωτήριον (τὸ), = 'Ιλαστήριον. [ἱλόεω].

Ἴλη (ἡ), [ἴλλω] = Εἴλη, adѕnътѕръ de oamenĭ, ші чл:; (партік:) чеатъ, saŭ трѕпъ de ostaшĭ (прinч:) кълъреџĭ, (fpanц:) eskadponŭ. [de ѕnde

'Ιληδὸν, adв: în трѕпе; în тѕрme, ші чл: (кѕ гръmada).

Ἵληθι, Ion: în локŭ de ἵλαθι.

'Ιλήκω, (întpeв: прinч: пѕmaĭ în поft: ші sѕп:) поет: sîntŭ, saŭ mъ fakŭ віne-воitopŭ кѕїва.

'Ιλιγγιάω -ῶ, віit: άσω, ameцeskŭ, mъ ѕїmeskŭ, mъ întѕnekŭ; (fir:) ле пїерzŭ. [din

Ἴλιγγος (ὁ), (în цen:) înвîptitѕръ, sѕчitѕръ; (прinч:) ameцеалъ, ѕїmipe; (fir:) nedomipipe. [din

Ἴλιγξ [ἴλλω], ιγγος (ἡ), = Δίνη, вѕлtoape de апъ.

'Ιλιόθεν, adв: поет: de ла Троada. [ші

'Ιλιόθι, adв: поеt: ла Троada. ["Ιλιον].

'Ιλιοραϊστὴς, οῦ (ὁ), поеt: ["Ιλιον, ῥαίω]. прънъditорѫ, жъfѫitорѫ de Троada.

'Ιλλαίνω [ἰλλὸς], віit: -ανῶ, мъ ѫїtѫ stрîмв, шашîѫ.

'Ιλλὰς, άδος [ἴλλω] (ἡ), шtреаnгѫ, fѫnie de легаt, înплеtitъ din teїѫ, ръкitъ, ші алтеле asешenea млъdioase лѫкрѫрї ресѫчite; ѫnѫ fелѫ de лацѫ 2) ѫnѫ fелѫ de мікъ пасъре, stѫрzѫ.

'Ιλλίζω [ἰλλός], віit: -ίσω,='Ιλλαίνω, ші 'Ιλλώπτω.

'Ιλλὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѫї...

'Ιλλὸς (ὁ), [ἴλλω] поnівоsѫ; saѫ шашіѫ.

"Ιλλος (ὁ), Іоn: окїѫ. (вezї δενδίλλω). [din

"Ιλλω, (fъръ віit:) =Εἴλλω, ші Εἰλέω, ресѫчеskѫ; înколъчеskѫ; stрînгѫ ла ѫnѫ локѫ; fакѫ гемѫ, деапъnѫ; легѫ; înконжѫрѫ.

'Ιλλώδης, εος (ὁ, ἡ), [ἰλλὸς] кам шашîѫ.

'Ιλλωπέω -ῶ, віit: -ήσω, ші 'Ιλλωπίζω, віit: ίσω, ші ...

'Ιλλώπτω [ἰλλὸς, ὤψ], мъ ѫїtѫ шашîѫ, saѫ поnівоs (кѫ окіі жѫмъtate înкішї); каѫtѫ кїорѫш; îmї жоакъ окіі; fакѫ (semnѫ) кѫ окїѫл.

"Ιλλωσις, εως (ἡ), înвîрtіре de окї; къѫtъtѫръ шашîе, saѫ кіорѫшъ. [neîntр: ἰλλόω].

'Ιλυόεις, εσσα, εν, поеt: (локѫ) плinѫ de nороіѫ, smîркоsѫ, nомолоsѫ. [ἰλύς].

'Ιλυὸς (ὁ), поеt: =Εἰλυός, віzѫinъ, кѫїбѫ de fїеаръ.

'Ιλὺς [ἴλλω], ύος (ἡ), nороїѫ de рîѫ, nомолѫ; (în цеn:) ашеzъtѫръ пе fѫndѫ.

'Ιλυσπάομαι -ῶμαι,=Εἰλυσπάομαι.

'Ιλύω, віit: -ύσω,=Εἰλύω. 2) [ἰλύς] nороїеskѫ, mînжеskѫ.

'Ιλυώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ιλυόεις.

'Ιμαῖος [ἱμάω], α, ον, atinгъtорѫ de (кѫвеnitѫ ла) skоatере de апъ (din пѫцѫ, ші чл:). «'Αείδει τις ἱμαῖον (se înц: ᾆσμα, saѫ μέλος)». At:

'Ιμαντάριον (τὸ),='Ιμάντιον.

'Ιμαντελιγμὸς (ὁ), ѫnѫ fелѫ de жокѫ, în каре se пропѫnе a se гъsi міжлокѫл ѫneї кѫреле înколъчite întр'ѫnѫ кіпѫ преа варіatѫ, ші înкѫркatѫ, (tѫрч:) каisѫ. [ші

'Ιμαντελικτεὺς, έως (ὁ), (fir): пропѫitорѫ de преа înкѫркate ші dілеmatіче пропѫnерї, sofistѫ, (шеретѫ). [ἱμὰς, ἐλίσσω].

'Ιμάντινος, η, ον, fъкѫtѫ, înплеtitѫ din кѫреле. [ἱμάς].

'Ιμάντιον (τὸ), dim: ал лѫї ἱμάς, кѫрелѫшъ, fîшіоаръ.

'Ιμαντόδεσμος (ὁ), [ἱμὰς, δεσμός]. шіf

'Ιμαντοπέδη (ἡ), [ἱμὰς, πέδη] легъtѫръ de кѫреа.

'Ιμαντόπους, οδος (ὁ), ѫnѫ fелѫ de пасъре de апъ кѫ лѫnцї пічоаре. [ἱμὰς, ποῦς].

'Ιμαντοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taїѫ (skоцѫ) кѫреле, saѫ fîшії. [din

'Ιμαντοτόμος (ὁ, ἡ), [ἱμὰς, τέμνω] tъїеtорѫ (skоцъtорѫ) de кѫреле, saѫ fîшії.

'Ιμαντώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ о кѫреа, saѫ înплеtitѫ ка о fîшіе; ор fъкѫtѫ din кѫреле, saѫ fîшії. [ἱμάς].

'Ιμάντωμα (τὸ), паїаntъ, saѫ лемnѫл înкрѫчішatѫ, че цine легаtѫ zidѫл. [ші

'Ιμάντωσις, εως (ἡ), легаре stрînsъ кѫ кѫреле. 2) ='Ιμάντωμα. 3) о паtimъ a ѫmошорѫлѫї. [neîntреб: ἱμαντόω din ἱμὰς, -άντος].

'Ιμαοιδὸς (ὁ), поеt: [ἱμάω, ἀείδω] чел че кîntъ skоцînd апъ din пѫцѫ, ші чл:. (вezї ἱμαῖος).

'Ιμὰς [ἵημι], άντος (ὁ), кѫреа; вічїѫ de кѫреле; кѫреаоа, fрînгіа, кѫ каре se ѫркоskоборa греѫtatea de din dosѫл ѫшеї; mînѫшъ de пїеле, saѫ înплеtitѫръ de кѫреле, че пѫрtаѫ гїontашії; колапѫ, saѫ кінгъ; (în цеn:) ор че fîшіе. 2) fѫnie, saѫ otгоnѫ пеntрѫ апгѫръ, ші чл:

'Ιμάσθλη (ἡ), кѫреаоа вічїѫлѫї, saѫ вічїѫ de кѫреле. [dtn

'Ιμάσσω [ἱμὰς], віit: ἱμάσω, вatѫ кѫ кѫреа, saѫ вічїѫїеskѫ.

'Ιματηγὸς (ὁ, ἡ), [ἱμάτιον, ἄγω] (ναῦς, корабіе) прin каре se tрansпоартъ хаїne (înбръкъminte, пînzеtѫрї, ші челе asemenea).

'Ιματιδάριον, ші 'Ιματίδιον (τὸ), dim: ал лѫї ἱμάτιον, хъїnішоаръ.

'Ιματίζω, віit: -ίσω, înбракѫ. [ἱμάτιον].

'Ιματιοθήκη (ἡ), dѫлапѫ de хаїne, гарdеробѫ. [ἱμάτιον, θήκη].

'Ιματιοκάπηλος (ὁ, ἡ), ревînzъtорѫ de хаїne. [ἱμάτιον, κάπηλος].

'Ιματιοκλέπτης, ου (ὁ), fѫрѫ de хаїne. [ἱμάτιον, κλέπτω].

'Ιματιομίσθης, ου, ші ἱματιομισθωτής, οῦ (ὁ), înкірietорѫ de хаїne. [ἱμάτιον, μισθός].

'Ιμάτιον (τὸ), [εἷμα] хаїnъ (прinч:) dепе d' asѫпра; înвелішѫ; (în цеn:) пînzъ. «Σακκέουσι ἱματίοισι». Ер: stрекоаръ прin пînze.

'Ιματιοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорѫ de хаїne. [ἱμάτιον, πώλης].

'Ιματιοπῶλις, ιδος (ἡ), fem: ал пречеd: || (adiekt:) «'Αγορὰ—». tîрgѫ de хаїne.

Ἱματιοφυλακέω -ῶ, biit: ήσω, sîntŭ pîndȣitŭ пъstpъtopŭ de xaïne. [ші

Ἱματιοφυλάκιον (τὸ), локŭ de пъstpapea xaïnелор. [din

Ἱματιοφύλαξ, ακος (ὁ), însъpчinatŭ кȣ пъstpapea xaïnелор. [ἱμάτιον, φύλαξ].

Ἱματισμὸς (ὁ), înбpъкъminte, xaïne; pȣfъpie. [ἱματίζω].

Ἱματουργικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de лȣкpъtopȣл, saŭ de лȣкpapea xaïnелор. «Ἱματουργικὴ (se înц: τέχνη)» kpoitopie. [din

Ἱματουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopŭ de xaïne, кpoitopŭ. [ἱμάτιον, ἔργον].

Ἱμάω -ῶ, [ἱμάς] biit: -ήσω, = Ἀνιμάω, skoцŭ кȣ fȣnie апъ din пȣцŭ.

Ἱμείρω, ші (miж:) Ἱμείρομαι, (fъpъ biit:) (nex: ἱμέρθην) поet: [ἵεμαι] (кȣ цen:) поftеskŭ, dopeskŭ.

Ἴμεν, ші ἴμεναι, поet: în локŭ de ἰέναι, прez: de inf: ал лȣї εἶμι.

Ἱμερόεις, εσσα, εν, поet: [ἵμερος] dpъгъstosŭ, вpednikŭ de iȣвit.

Ἱμεροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ веселitoape вepdeaцъ. [ἵμερος, θάλλω].

Ἱμερόνοος ους (ὁ, ἡ), поet: чел de iȣвit пentpȣ mintea, saŭ simцimîntȣл sъŭ. [ἵμερος, νόος].

Ἱμερόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, sîntŭ amopezatŭ; dopeskŭ foapte mȣлt. [din

Ἵμερος (ὁ), [ἱμείρω] поftъ, dopinцъ (прinч: amopoasъ); (în цen:) поftъ. || (пaptik:) amopŭ.

Ἱμερόφωνος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ плъкȣtŭ, atpъгъtopŭ гласŭ. [ἵμερος, φωνή].

Ἱμέῤῥω, Еол: îp локŭ de ἱμείρω.

Ἱμερτὸς, ὴ, όν, поet:=Ἱμερόεις, чел de dopit, ïȣвiвiлŭ.

Ἱμερῶπις, ιδος (ἡ), поet: чea кȣ atpъгъtoape къȣtъtȣpъ. [ἵμερος, ὤψ].

Ἱμῆν, At: în локŭ de ἱμᾶν, inf: ал лȣї ἱμάω.

Ἱμητήριον (τὸ), =Ἱμονία. [ші

Ἱμητὸς [ἱμάω], ὴ, ὸν, tpasŭ în sȣs; skosŭ din пȣцŭ.

Ἴμμεναι, поet: în локŭ de ἴμεναι, = Ἰέναι.

Ἱμονία (ἡ), fȣnie de skos апъ din пȣцŭ. [ἱμάω].

Ἱμονιοστρόφος (ὁ, ἡ), skoцъtopŭ de апъ din пȣцŭ. || (кa sȣst:) maminъ de skos апъ din пȣцŭ. (de ȣnde) «Ἱμονιοστρόφου μέλη». Apstf: че faче skpiпъtȣл пȣцȣлȣї înвîptindȣ se. [ἱμονία, στρέφω].

Ἵν, saŭ Ἴν, прon: поet: vezї Ἵ.

Ἵν', în апок: în локŭ de...

Ἵνα, [ἵν, saŭ εἰν] копiȣnкц: pesȣлtat: (кътpe sȣп: saŭ поft: ші xot: în прел: nȣmaї întp' ȣneле fpase sȣпositiвe) кa sъ. Ἔρχεσθαι ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρνα». Іл: В. «Ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσι γένοιτο». Іл: Е. (ші înпpeȣnъ кȣ μή). «Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι». Od: Δ. (ші din tpeкȣtŭ în локŭ de кaȣzat:). «Ἵνα δὲ γέλωτα παράσχῃ τοῖς ἄλλοις, αὐτὸς πολὺν χρόνον ἔκλαυσε». Пл: (ші кȣ прел: xot:) «Ἵν', εἰ μὴ παρεδίδουν, ἐδόκουν». Dm: (ші ел:) «Ἵνα τί (se înц: γένηται)»; пentpȣ че? 2) în локŭ de adв: (saŭ лок). ȣnde, аколо ȣnde. «Ἵνα πυνθάνοιτο ἐνηβητήρια». Ep: (ші кȣ цen:) «Ἵνα γῆς»; Sof: (ші fir:) «Οὐχ ὁρᾷς, ἵν' εἶ κακοῦ»; Sof: (saŭ timп:) кînd, în кape вpeme. «Σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἐστίν, ἵνα χρή καλὰ μὲν αὐτὴν ἕννυσθαι, τὰ δὲ παρασχεῖν». Od: Z.

Ἰνδάλλομαι, (fъpъ biit:) [εἶδος, εἰδάλιμος] mъ apъtŭ; seamъnŭ. [de ȣnde

Ἴνδαλμα (τὸ), лȣкpȣ въzȣtŭ; asemъnъtȣpъ; iкoanъ; idoлŭ; fantomъ. [de ȣnde

Ἰνδαλματίζω, biit: -ίσω, (maї noŭ) fopmezŭ, înкiпȣїeskŭ.

Ἰνδαλμὸς (ὁ), asemъnape; (ȣne-opї) în локŭ de ἴνδαλμα, idoлŭ, statȣъ.[ἰνδάλλομαι].

Ἰνδικοπλεύστης, ου (ὁ), naвiгъtopŭ în India. [Ἰνδικὴ, πλέω].

Ἰνδικὸς, ὴ, ὸν, чел din India || (sȣвst:) Ἰνδικὴ (se înц: χώρα), India, ші Ἰνδικὸν (se înц: φάρμακον), ȣnŭ feлŭ de doкtopie, saŭ въпsea, indiго, лȣлaкїŭ. [Ἰνδός].

Ἰνδολέτης, ου (ὁ), поet: пpъпъditopŭ (вipȣitopŭ) de Indienї, saŭ de India. [Ἰνδὸς, ὀλέω].

Ἰνδὸς (ὁ), Indŭ, ȣnŭ pîŭ ал Indii. || (кa naцionaлŭ) Indianŭ. [de ȣnde

Ἰνδῷος, α, ον, = Ἰνδικός.

Ἰνέω (-άω, -όω,) -ῶ, [de ȣnde Лat: inanis], biit: -ήσω, Ion: (pap) deшeptŭ; кȣpъцŭ. [de ȣnde

Ἰνηθμὸς (ὁ), deшeptape; кȣpъцipe. [ші

Ἴνησις, εως (ἡ), гpam: eкsплiк: a лȣї ἰνηθμός.

Ἰνίον (τὸ), [ἴς] пaptea din апоїa (aчeлe doъ вine але) гîtȣлȣї, чeafa.

Ἴνις, ιος (ὁ, ші ἡ), поet: [ἴς] копiлŭ, feчopŭ, saŭ fatъ.

Ἴννος, saŭ Ἵννος, saŭ Ἰνὸς (ὁ), кaȣtъ γίννος.

Ἰνοειδὴς, ші Ἰνώδης, εος (ὁ, ἡ), (de aчi) вînosŭ. [ἴς, ἰνός].

Ἴξ, saŭ Ἶξ, ἰκὸς (ὁ), ȣnŭ feлŭ de вepme, saŭ insektъ, чe вatъmъ вiiле, (поate)=Ἴψ.

'Ιξαλῆ (ἡ), пїеле de капръ. [din

Ἴξαλος (ὁ, ἡ), noet: sъpitopŭ; (епit:) капръ selвatikъ, saŭ къпріоаръ. (ἰξύς, ἅλλομαι].

Ἴξευμα (τὸ), вînatŭ прinsŭ прin вaskŭ. (вezї ἰξός). [ші

'Ιξευτάς, Dop, ші 'Ιξευτήρ (ὁ), noet: în локŭ de ἰξευτής. [ἰξεύω]. [de ѕnde

'Ιξευτήριος (ὁ, ἡ), = 'Ιξευτικός.

'Ιξευτής, οῦ (ὁ), вînъtopŭ de пъsъpї кѕ пѕїеле ѕnse кѕ клеїŭ, saŭ вaskŭ. [ἰξεύω]. [de ѕnde

'Ιξευτικός, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de вînъtopѕл ἰξευτής, saŭ de лѕкрареа лѕї. «'Ιξευτική (se înц: τεχνη)» мештешѕгѕл, треава лѕї ἰξευτής.

'Ιξεύτρια (ἡ), fem: ал лѕї ἰξευτής,

'Ιξεύω, віit: -εύσω, прinzŭ пъsъpї кѕ вaskŭ, (ad:) пѕїеле ѕnse кѕ клеїѕл [ἰξός].

'Ιξία (ἡ), =['Ιξός]. 2) =Κιρσός. 3) =кѕ

'Ιξίας, ου (ὁ), ѕnŭ felŭ de плantъ чепоasъ, saŭ кѕ ръdъчina ка чеапа. (вezї χαμαιλέων). [ші

'Ιξίνη (ἡ), ѕnŭ felŭ de копъчелŭ продѕкъtopŭ de вaskŭ. [ἰξός].

'Ιξιόεις, εσσα, εν, noet: копрinzъtopŭ de (fъкѕtŭ din) плantа. [ἰξία].

Ἴξις, εως (ἡ), noet: sosipe; пъвъ ripe, репежѕne. «Καθ' ἴξιν.» Iпкр: d'adpeптѕл. [ἴκω].

'Ιξοβολέω-ῶ, віit: -ήσω, ='Ιξεύω; (în ц̣en:) вînezŭ (пропр: ші fir:). [din

'Ιξοβόλος (ὁ, ἡ), ='Ιξευτής. [ἰξός, βάλλω].

'Ιξοβόρος (ὁ, ἡ), [ἰξός, βορὰ] mînкъtopŭ de (хрънitŭ кѕ) вaskŭ.

'Ιξοεργός (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἰξευτής. ['Ιξός, ἔργον].

Ἶξον, noet: nex: ал лѕї ἴκω.

'Ιξός (ὁ), [ἴσχω, de ѕnde Лat: Viscus, ші de ачі] вaskŭ, ѕnŭ felŭ de паpasitikъ плantъ (че pesape пе stежарї); (прin întind:) гръѕntеле ачesteї плante, ші клеїѕл fъкѕtŭ dintp'ачeasta пentpѕ ѕns верцеле sпре вînapea, saŭ прindepea пъsъpілор. 2) =Κιρσός.

'Ιξοφάγος (ὁ, ἡ), ='Ιξοβόρος. [ἰξός, φάγω].

'Ιξοφορεύς, ῆος (ὁ), noet: în локŭ de...

'Ιξοφόρος (ὁ, ἡ), продѕкъtopŭ, saŭ ѕnsŭ кѕ клеїŭ de вaskŭ. «Δόναξ—» Лкs: варгъ въsкѕitъ.

'Ιξυόθεν, adв: de ла...

'Ιξύς, [în afin: кѕ ἰσχύς] ύος (ἡ), пaptea tpѕпѕлѕї din sѕs de шолdѕрї, міжлокѕл (пе ла înчinгъtoape). «Περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξύι». Od: E:

'Ιξώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ вaskѕл; клеїosŭ, mîsгosŭ. [ἰξός].

'Ιοβάκχεια (τὰ), [ἴη, Βάκχος] sepвъtoapea Бакѕлѕї.

'Ιοβαφής, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ faцъ de мікшѕnea, saŭ віopea. [ἴον, βαφή].

'Ιοβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел кѕ плеопеле окілор, saŭ окії nегр-алвastpi. [ἴον, βλέφαρον].

'Ιοβολέω-ῶ, віit: -ήσω, asвîрлŭ sъцецї; saŭ въpsŭ otpaвъ. [din

'Ιοβόλος (ὁ, ἡ), [ἰός, βάλλω] asвîрлitopŭ de sъцецї; saŭ въpsъtopŭ de otpaвъ, otpъвічosŭ.

'Ιοβόρος (ὁ, ἡ), noet: [ἰός, βορὰ] mînкъtopŭ de (хрънitŭ кѕ) otpaвъ, otpъвічosŭ.

'Ιοβόστρυχος (ὁ, ἡ), noet: ='Ιοπλόκαμος. [ἴον, βόστρυχος].

'Ιόγληνος (ὁ, ἡ), ='Ιοβλέφαρος, чел кѕ окї nегр-алвastpi [ἴον, γλήνη].

'Ιόδετος (ὁ, ἡ), noet: легatŭ, înплetitŭ кѕ мікшѕnеле, saŭ віopеле. [ἴον, δέω].

'Ιοδνεφής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἴον, δνόφος] întѕnекosŭ, nегрічosŭ ка мікшѕnеаоа.

'Ιοδόκη (ἡ), =Βελοθήκη, tѕлвъ de sъцецї. [ші

'Ιοδόκος (ὁ, ἡ), [ἰός, δέχομαι] копрinzъtopŭ de sъцецї, saŭ otpaвъ.

'Ιοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de felѕл, saŭ faца мікшѕnелеї, ка віopeaoa. [ἴον, εἶδος].

'Ιόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de ἰοειδής. [ἴον],

'Ιόζωνος (ὁ. ἡ), чел кѕ înчinгъtoape de faца віopелеї. [ἴον, ζώνη].

'Ιοθαλής, έος (ὁ, ἡ), noet: înflopatŭ (înпodoвitŭ) кѕ віopеле. «Στέφανος—» Епгр: [ἴον, θάλλω].

'Ιόκολπος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ sînŭ de віopеле, (ad:) плъкѕtŭ. [ἴον, κόλπος].

'Ιολόχευτος (ὁ, ἡ), noet: пъsкѕtŭ din otpaвъ. [ἰός, λοχεύω].

'Ιομιγής, έος (ὁ, ἡ), [ἰός, μίγνυμι] amestекatŭ кѕ otpaвъ.

'Ιόμωρος (ὁ, ἡ), [ἰός, saŭ ἰὴ, μῶρος] pesвoitopŭ кѕ sъцецї, saŭ ц̣іпete, (прin ѕpm:) fpікosŭ (nевiteazŭ) pesвoїnікŭ, каре пѕmaї de депарte шtie sъ asвîрле sъцецї, saŭ sъ ц̣іпе în вътъліе.

Ἴον (τὸ), (ι sкѕptŭ) мікшѕnea, saŭ віopea; (noet: în ц̣en:) floape. (вezї, ἴουλος, ші ἰοστέφανος).

'Ιόνθ', noet: (în апок: maї 'nainte de aspір: вокалъ) în локŭ de ἰόντα.

'Ιονθάς, άδος (ἡ), noet: лînoasъ, пъроasъ. «'Αιγός ἰονθάδος». Od: Ξ. [din

Ἴονθος (ὁ), ръdъчina fipѕлѕї de пъpŭ; пъpŭ (прinч: кînd ese întîї). 2) вѕвѕліце,

apsȣpĭ, че es пе обpazȣл tinepiлop, =Ἀκμαὶ.

Ἰοπλόκαμος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ negpe плete, saȣ kosiцe de пъpȣ. [ἴον, πλόκαμος].

Ἰόπλόκος (ὁ, ἡ), поet: (пenȣлt:) înплetitopȣ de кȣnȣnĭ, (ші antenenȣлt: înплetitȣ кȣ віореле. [ἴον, πλέκω].

Ἴορκος (ὁ), ȣnȣ felȣ de къпpioapъ.

Ἰός (ὁ), (ι лȣngȣ) (îm: поet: de алtȣ neamȣ, τὰ ἰά] [ἵημι] pȣцinъ (în цen: de metaле, ші пaptik: de apamъ); (пpin întind:) otpaвъ (пpinч; de вitъ); (поet:) sъцeatъ. (iap Пind: a nȣmit aша ші miepea. «Ἰόν μελισσᾶν». Ол: 6. ка ȣnȣ пpodȣktȣ ал лор).

Ἴος, ἴα, ἴον, поet: (pap) în локȣ de εἷς, μία, ἓν. (din бъpб: se гъseшte nȣmaĭ dat: iap fem: se aflъ maĭ des).

Ἰοστέφανος (ὁ, ἡ), поet: înкȣnȣnatȣ кȣ віореле; (пpin întind:) înflopitȣ, віоĭȣ; (ші fir:) stpълȣчitȣ, slъвitȣ. [ἴον, στέφανος].

Ἰότης (ἡ), поet: (maĭ tot d'aȣna în dat: ші odatъ nȣmaĭ în ак:) [Ἴς, saȣ ἴος] воinцъ; xotъpîpe; пpiчinъ; (de ȣnde adв: în локȣ de ἕνεκα, ἕκητι). «Θεῶν ἰότητι». Om: кȣ воinцa, saȣ ажȣtopȣл. «Μνηστήρων («Ἀλλήλων) ἰότητι». Om: din пpiчina. «Μή δὶ ἐμήν ἰότητα». Іл: O: din пpiчina mea.

Ἰοτόκος (ὁ, ἡ), поet: [ἰός, τέκω = τίκτω] =Ἰοβόλος, otpъвitopȣ.

Ἰοτυπής, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἰός, τύπτω]. isвitȣ de sъцeatъ, saȣ de otpъвiчoasъ fĭeapъ, otpъвitȣ.

Ἰοὺ, ші ἰοῦ, intepiекц: (eкsпpim: de dȣpepe, saȣ вȣкȣpie) ox! ax! ox, ox!

Ἰουλίζω, віit: -ίσω, înчепȣ a 'mĭ da, a 'mĭ eшĭ пepĭ în вapвъ. [mi

Ἰουλίς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de mikȣ пeшte de mape кȣ віоaĭe колоape. [ἴουλος].

Ἰουλόπεζος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ mȣлte пiчoape ка insekta. [ἴουλος, πέζα].

Ἴουλος (ὁ), [ἴον, οὖλος] (în цen:) floape; (iap пpinч.) floapea nȣкȣлкĭ. 2) (fir:) чеĭ dintîĭ пepĭ din вapвъ, че es tinepiлop. 3) mъnȣnкĭȣ de spiчĭ (алt: οὖλος). (de ȣnde 4) imnȣ în чinstea Чepeseĭ. 5) ȣnȣ felȣ de insektъ кȣ mȣлte пiчoape de amîndoъ пъpцiле.

Ἰουλοφυέω -ῶ, віit: ήσω, [ἴουλος, φύω]= Ἰουλίζω.

Ἰουλὼ, όος (ἡ), (eпit:) Чepesa. [вezĭ ἴουλος].

Ἰουλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ floapea, saȣ insekta. [ἴουλος[.

Ἰὸφ, intepiекц: (eкsпpim: de skîpвъ, гpoazъ, saȣ nemȣлцȣmipe). of!

Ἰοφόρος (ὁ, ἡ), поet: [ἰὸς, φέρω] = Ἰοβόλος, вeninosȣ, otpъвiчosȣ.

Ἰοχέαιρα, ας (ἡ), поet: [ἰὸς, χαίρω], ĭȣвitoape de a asвîpлi sъцeцĭ (eпit: ал Dianeĭ). 2) foapte вeninoasъ (eпit: ал asпideĭ, вezĭ ші εἰροχαρής).

Ἰόω -ῶ, віit: -ώσω, лasȣ чeва a pȣцini; (ші пas:) пpinzȣ pȣцinъ, pȣцineskȣ. [ἰός].

Ἰπνεύω, віit: -εύσω, кокȣ saȣ ȣsȣкȣ чeва în коптopȣ. [ἰπνός].

Ἴπνη (ἡ), [ἴψ] ȣnȣ felȣ de пasъpe, гionoae. (вezĭ ші δρυοκολάπτης).

Ἴπνιος, α, ον, кȣвenĭtȣ ла коптopȣ, saȣ ȣmвлъtoape. [ші

Ἰπνίτης, ου (ὁ), коптȣ în коптopȣ. [ἰπνός].

Ἰπνοκαὴς, έος (ὁ, ἡ), коптȣ, пpъжitȣ în коптopȣ,=Ἰπνίτης. [ші

Ἰπνοκήϊον (τὸ), гȣpъ de коптopȣ; saȣ гъteaжe de aps коптopȣл. [ἰπνὸς, καίω].

Ἰπνολέβης, ητος (ὁ), ші Ἰπνολεβήτιον (τὸ), kazanȣ, (saȣ кълdape, ші чл:) ziditȣ în (saȣ fъкȣtȣ ка ȣnȣ) коптopȣ пentpȣ înкълzipe de апъ. (astел este samoвapȣл Pȣшiлop, ші iвpiкȣл saлeпчiiлop). [ἰπνὸς, λέβης].

Ἰπνοπλάθης (θος), ші Ἰπνοπλάστης, ου (ὁ), konstpȣktopȣ din xȣmъ de лȣкpȣpĭ (къpъmidъ, ші чл:), че se кок în коптoape, къpъmidapȣ, оларȣ, ші чл: 2) fъкъtopȣ de коптoape de пъmîntȣ, коптopapȣ. [ἰπνὸς, πλάττω].

Ἰπνοποιὸς (ὁ),=Ἰπνοπλάστης (пpinч: 2). [ἰπνος, ποιός].

Ἰπνὸς (ὁ), [ἶπος] коптopȣ; къminȣ; soвъ; înкълzitoape de вaĭe (tȣpч: кĭолxanȣ); вatpъ; кошȣ; вȣкътъpie; (ȣne-opĭ) ȣmвлъtoape. [de ȣnde

Ἰπνόω -ῶ, віit: -ώσω, = Ἰπνεύω, кокȣ, fpirȣ, пpъжeskȣ, ȣsȣкȣ în коптopȣ. || (în Esxл: Пpom: 365 se îndpeпt: ἰπόω).

Ἰποκτόνος (ὁ, ἡ), [ἴψ, κτείνω] omopîtopȣ de вepmĭ, saȣ кapĭ (pozъtopĭ de віцъ, saȣ de лemnȣ).

Ἶπος (ὁ, ші pap ἡ), teaskȣ (de xaĭne); saȣ mъngълъȣ (de pȣfe); кȣpsъ, че kade, mi коплешeшte шoapiчiĭ, mi чл: (de ȣnde în цen:) гpeȣtate, пoвapъ пȣsъ asȣпpъ; (ші fir:) пedeaпsъ; înпiлape, stpimtopape, апъsape. [de ȣnde

Ἰπόω -ῶ, віit: -ώσω, поet: stpîngȣ în teaskȣ, teskȣĭeskȣ; (fir:) апъsȣ, stpimtopezȣ, înпiлezȣ.

Ἱππαγρέται (οἱ), [ἵππος, ἀγείρω] (se nȣmiaȣ aша în Sпapta) чеĭ tpeĭ къпitanĭ de кълъpime.

Ἵππαγρος (ὁ), калъ selвatikъ. [ἵππος, ἄγριος].

Ἱππαγωγὸς, (ὁ, ἡ), kondъkъtorъ, saъ tpansпортъtorъ de каї. «Ναῦς —». Ep: ші Тъч:

Ἱππάετος (ὁ), ъnъ doвitokъ faвъlosъ (zъгръвitъ, saъ цesъtъ oвîч: în Перseшteле ковoape) în fїгъръ de калъ ші вълtъръ. 2) ъnъ felъ de mape вълtъръ. (вezї ші ἵππος). [ἵππος, ἀετός].

Ἱππάζω, ші (maї oвіч:) Ἱππάζομαι, віit: -άσω, -ομαι, ъmвлъ къларе. [ἵππος].

Ἱππαιχμία (ἡ), поet: în локъ de ἱππομαχία. [din

Ἵππαιχμος (ὁ, ἡ), поet: [ἵππος, αἰχμή] чел че se вate кълъреште.

Ἱππάκη (ἡ), ші (mai noъ) ἱππάκης, ου (ὁ), вrînzъ din лапte de їапъ, че oвічnъїaъ a mînka Skiцiї. 2) ъnъ felъ de плantъ легъmoasъ, (поate) tpifoїъл, saъ алtъ чева potpiвitъ пentpъ хpanъ de каї. [ἵππος].

Ἱππακοντιστὴς, οῦ (ὁ), кълърецъ înapmatъ къ лапче, лъnцашъ кълърецъ. [ἵππος, ἀκοντίζω].

Ἱππαλεκτρυὼν, όνος (ὁ), o пasъре faвъlоasъ în fїгъръ de калъ, ші de кокошъ (вezї ші ἱππάετος). [ἵππος, ἀλεκτρυών].

Ἱππαλέος, α, ον, поet: în локъ de ἱππικός.

Ἱππάνθρωπος (ὁ), =Ἱπποκένταυρος. [ἵππος, ἄνθρωπος].

Ἱππαπαὶ, o intepiekц: de кълърецї (fopmatъ kom: dъпе ῥυπαπαί). [ἵππος].

Ἱππάρδιον (în локъ de ἱπποπάρδιον) (τὸ), =Καμηλοπάρδαλις.

Ἱππάριον (τὸ), dim: ал лъї ἵππος, кълъшелъ.

Ἱππαρμοστὴς, οῦ (ὁ), Лак: în локъ de ἵππαρχος. [ἵππος, ἁρμόζω].

Ἱππαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, komandъ кълъpime. [din

Ἱππάρχης, ου (ὁ), =Ἵππαρχος.

Ἱππαρχία (ἡ), demnitatea ші tpeaвa komandantълъї de кълъpime; tpъпъ de кълърецї de sъвt komanda iпархълъї. [ші

Ἱππαρχικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtorъ de komandъ, saъ de komandantъ de кълъpime.

Ἵππαρχος (ὁ), komandantъ de кълъpime, iпархъ. [ἵππος, ἄρχω].

Ἱππὰς, άδος (ἡ), adiekt: în локъ de ἱππική. «Στολή — ». Ep: kostъmъ de кълърецъ. «Ἱππάδα (saъ) «Εἰς ἱππάδα (se înц: τάξιν) τελεῖν». Пл: a fi în tpъпъ de кълърецї. [ἵππος].

Ἱππασία (ἡ), кълъpie. [ші

Ἱππάσιμος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ, бъnъ, potpiвitъ ла кълъpie. (fir:) «Τοῖς κόλαξιν ἀνεικὼς ἑαυτὸν ἱππάσιμον». Пл: s' a лъsat a 'л înкъліка. [ші

Ἵππασμα (τὸ), înкълікаре. [ші

Ἱππαστὴρ, поet: în локъ de...

Ἱππαστὴς, οῦ (ὁ), = Ἱππεύς, saъ Ἱππικὸς, бъnъ, saъ îndemînatikъ ла кълъpie.

Ἱππαστὶ, adв: în кіпъ кълъpeskъ, кълъpeште (къ крачії deskiшї). [ші

Ἱππάστρια (ἡ), fem: ал лъї ἱππαστὴς. «Κάμηλοι ἱππάστριαι». Пл: бъne de кълъpit, saъ de înкълікat. (вezї ші δρομάς). [ἱππάζω].

Ἱππάφεσις, εως (ἡ), xotapъл, de ъnde se слoвozїaъ каії, ші tpъsъpeле ла iпodpomiъ, saъ ла каріеръ de каї. [ἵππος, ἀφίημι].

Ἱππεία (ἡ), = Ἱππασία. 2)=Ἱπποτροφία. 3) fem: ал лъї ...

Ἵππειος, α, ον, de калъ,=Ἱππικὸς. [ἵππος]

Ἱππελάτειρα (ἡ), fem: ал лъї...

Ἱππελατήρ (ὁ), поet: în локъ de...

Ἱππελάτης, ου (ὁ), =(maї întpeв:) ἱππηλάτης.

Ἱππέλαφος (ὁ ші ἡ), ъnъ felъ de mape червъ, че se întpeвъinцeazъ în локъ de калъ, (fpanц:) élan. [ἵππος, ἔλαφος].

Ἵππεραστής, οῦ (ὁ), їъвitorъ de каї. [ἵππος, ἐραστής].

Ἵππερος (ὁ), [ἵππος, ἔρως] = Ἱππομανία. 2) (dъпе алцiї) o воалъ a каілор (dъпе fopma лъї ὕδερος, ші ἴκτερος).

Ἵππευμα (τὸ), кълъpitъ. [ἱππεύω].

Ἱππεὺς, έως (ὁ), кълърецъ; (пaptik:) pesвoitorъ кълърецъ; (de ъnde în At:) чел къ вenitъ de 300 вaniцe, ші (пpin ъpm:) къвenitъ, saъ kontpiвъitorъ ла кълъpime. (ачештia fъчeaъ клasъл ал doiлea de четъцenї). [ἵππος].

Ἵππευσις, εως (ἡ), înкълікаре; =Ἱππασία. [ші

Ἱππευτήρ, поet: ші Ἱππευτής, οῦ (ὁ), кълърецъ,=Ἱππαστής. [din

Ἱππεύω, віit: -εύσω, înкалікъ калъ, saъ ъmвлъ къларе. 2), sîntъ (sлъжeskъ ка) кълърецъ. [ἱππεύς].

Ἱππηγέτης, ου (ὁ), поet: ші ἱππηγός (ὁ, ἡ), =Ἱππηλάτης, ші Ἱππαγωγὸς. [ἵππος, ἡγέομαι].

Ἱππηδόν, adв: ка каії, saъ ка кълърецїї. [ἵππος].

Ἱππηλασία (ἡ), mînape de (алергаре къ) каї. [ші

Ἱππηλάσιον (τὸ), =Ἱππηλασία, ші Ἱπποδρομία. 2) =Ἱπποδρόμιον, локъ de înкъpat каї. [ἵππος, ἔλασις].

Ἱππηλατέω-ῶ, віit: -ήσω, înкалікъ ка...

Ἱππηλάτης, ου (ὁ), mînъtorъ de калъ

(кълърецъ), saŭ de tръsъръ. [ші

Ἱππήλατος (ὁ, ἡ), potpivitŭ, îndemînatikŭ ла mînape de каї, saŭ ла кълъріе. «Ὅυτις νήσων ἱππήλατος.» Od: Δ. [ἵππος, ἐλαύνω].

Ἱππημολγοὶ (οἱ), [ἵππος, ἀμέλγω] mългъtopĭ de ĭепе; saŭ хръniцĭ къ лапte de ĭапъ.

Ἱππῇς, At: în локŭ de ἱππεῖς, îm: ал лъї ἱππεύς.

Ἱππιάναξ, ακτος (ὁ), poet: къпetenie de кълъріme. [ἵππος, ἄναξ].

Ἱππιατρία (ἡ), mesepia лъї...

Ἱππίατρος (ὁ), doktopŭ de каї. [ἵππος, ἰατρός].

Ἱππίδιον (τὸ), dim: ал лъї ἵππος, кълъшелŭ. 2) ъnŭ felŭ de пеште mikŭ.

Ἱππικός, ὴ, ὸν, de калŭ; saŭ de кълърецŭ; îndemînatikŭ ла кълъріе. «Ἱππικὴ (se înц: τέχνη)» meштешъгъл кълърецълъї. «Ἱππικόν (τὸ), кълъріme; 2) mъsъръ de întindepe de локŭ, saŭ de stadiĭ. [ші

Ἵππιος (ὁ, ἡ), = Ἵππειος, ші Ἱππικός. [ἵππος].

Ἱππιοχαίτης, ου (ὁ), poet: чел (înпodoвitŭ) къ коатъ (saŭ пърŭ) de калŭ. [ἵππιος, χάιτη].

Ἱππιοχάρμης, ου (ὁ), poet: [ἵππιος, χάρμη] чел че se вate depe калŭ, saŭ din tръsъръ.

Ἱππίσκος (ὁ), = Ἱππίδιον.

Ἱππσβάμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: ъmблъtopŭ кълаpe; (fir:) înrîmfatŭ, лъъdъposŭ, mîndpъ. [ші

Ἱπποβάτης, ου (ὁ), înкълікъtopŭ, гоnitopŭ de ĭепе. 2) кълърецŭ. [ἵππος, βάινω].

Ἱπποβήτης, ου (ὁ), poet: în локŭ ἱπποβάτης.

Ἱππόβινος (ὁ), [ἵππος, βινέω] = Κτηνοβάτης, doвitoчеште desfpînatŭ. (kom: пapodie ал nъm: Ἱππόνικος).

Ἱπποβοσκός (ὁ), = Ἱπποφορβός. [ші

Ἱπποβότης, ου (ὁ), = Ἱπποτρόφος. (аша se nъmĭaŭ în Еъвеа чеї maї вогацї четъцenĭ, каре комплектаŭ apistokpaцia, вezĭ ἱππεύς). [ші

Ἱππόβοτος (ὁ, ἡ), poet: (локŭ) de пъsкъt каї. (епit: ал Аргоsълъї). [ἵππος, βόω].

Ἱπποβουκόλος (ὁ), poet: în локŭ de ἱπποβοσκὸς. [ἵππος, βουκόλος].

Ἱππόβροτος (ὁ, ἡ), poet: = Ἱππάνθρωπος, ші Ἱπποκένταυρος. [ἵππος, βροτός].

Ἱππόβρωτος (ὁ, ἡ), [ἵππος, βιβρώσκω] mînkatŭ de каї.

Ἱππογέρανοι (οἱ), kom: кълърецї înкълікацї пе кокорї. [ἵππος, γέρανος].

Ἱππὸγλωσσος (ὁ, ἡ), чел къ лimвъ de калŭ (ad: mape). || (sъвst:) Ἱππόγλωσσον (τὸ), ъnŭ felŭ de плantъ, лimва калълъї. [ἵππος, γλῶσσα].

Ἱππογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), къnoskъtopŭ de каї. 2) poet: (fir:) mape ла minte, saŭ ла iskъsinцъ. [ἵππος, γνώμη].

Ἱππόγυποι (οἱ), kom: кълърецї înкълікацї пе mapĭ вълtъpĭ. [ἵππος, γύψ].

Ἱπποδαμαστής, οῦ (ὁ), ші Ἱππόδαμος (ὁ, ἡ), poet: domoлitopŭ de каї, îndemînatikŭ кълърецŭ. [ἵππος, δαμάζω, ші δάμνω].

Ἱππόδασυς, εος (εια, υ), poet: акоперitŭ къ dese fъnde de пърŭ de калŭ. [ἵππος, δασύς].

Ἱππόδεσμον (τὸ), poet: легъtъръ de калŭ, къпъstpъ, saŭ fpîŭ. [ἵππος, δεσμός].

Ἱπποδέτης, ου (ὁ), poet: каре sлъжеште ла легаре de калŭ. «Ῥυτήρ—» Sof: къпъstpъ, [ἵππος, δέω].

Ἱπποδιώκτης, ου (ὁ), poet: = Ἱππηλάτης. [ἵππος, διώκω].

Ἱπποδρομία (ἡ), алергаре пе калŭ, saŭ în tръsъръ (прinч: sпре fалъ ші лъптъ în...

Ἱπποδρόμιον (τὸ), inodpomiŭ, каріеръ пentpъ înкъpapea каілор пе întpeкъte, || Ἱπποδρόμια (τὰ), лъптъ de înкъpapea каілор. (iap прinч: neъt: ал лъї...

Ἱπποδρόμιος (ὁ, ἡ), къвenitŭ ла алергъtopŭ, saŭ алергаре къ каї. [din...

Ἱππόδρομος (ὁ), = Ἱπποδρόμιον. 2) = Ἱπποδρομία, înкъpape de каї. [ші

Ἱπποδρόμος (ὁ), алергъtopŭ кълаpe, înкъpъtopŭ de каї; saŭ кълърецŭ ъшорapmatŭ. [ἵππος, δρόμος].

Ἱπποζώνη (ἡ), mъгъріцъ ворцоasъ din калŭ, saŭ хръnitoape de каtîpŭ. [ἵππος, ζώνη].

Ἵπποθεν, adв: poet: depe калŭ.

Ἱπποθήλης, ου (ὁ), asinŭ, saŭ каtîpŭ, че a sъnt лапte de ĭапъ, ші se креште, ка sъ înкаліче ĭепе. [ἵππος, θηλὴ].

Ἱπποθόρος (ὁ), [ἵππος, θόρνυμι] (ὄνος, asinŭ) înкълікъtopŭ, гonitopŭ de ĭепе. 2) кîntikŭ, че se кînta, пе кînd se гonĭaŭ ĭепеле.

Ἱπποθυτέω-ῶ, viit; -ήσω, жeptfeskŭ каї. [ἵππος, θύω].

Ἵπποϊιν, poet: în локŭ de ἵπποιν, цen: ші dat: înd: de ἵππος.

Ἱπποκάμπη (ἡ), ші Ἱππόκαμπος (ὁ), [ἵππος, κάμπη, ші κάμπος din κάμπτω] o faвълоasъ вitъ de mape (калŭ къ înковоĭatъ коadъ de пеште), пе каре овічнъĭaŭ a zъгръві înкълікацї zeї mapinĭ. 2) ъnŭ felŭ de monstpъosŭ пеште (Еліanŭ).

'Ιπποκάμπιον (τὸ), dim: ал лȣї ἱπποκάμπη. || ȣnȣ felȣ de черчеї.

'Ιπποκάνθαρος (ὁ), mape (kîtȣ ȣnȣ калȣ) gîndakȣ. [ἵππος, κάνθαρος].

'Ιπποκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: кълъtорȣ кълаpe, saȣ în tpъsȣpъ,='Ιππηλάτης. [ἵππος, κέλευθος].

'Ιπποκένταυρος (ὁ), o mitолоцікъ, saȣ faбȣлoasъ monstpȣositate (iasmъ) din калȣ ші чentaȣpȣ; (în цen:) op че neînfiinцatъ пъsкочitȣpъ a imaцinaцii· [ἵππος, κένταυρος, вezї ziч:];

'Ιπποκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгpiжeskȣ de каї. [din

'Ιπποκόμος (ὁ), [ἵππος, κομέω] înгpiжitopȣ de калȣл, saȣ каiї кȣiва (tȣpч: seizȣ).

'Ιππόκομος (ὁ, ἡ), noet: înnodoвitȣ кȣ пъpȣ de калȣ. [ἵππος, κόμη].

'Ιπποκορυστὴς, οῦ (ὁ), noet: [ἵππος, κορύσσω] îndemînatikȣ ла înapmape, saȣ eksepчitape de pesвoїeskȣ калȣ; пpea капaвiлȣ în кълъpeaskъ бътъліе.

'Ιπποκόρυστος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, κόρυς] пȣpтътopȣ de koїfȣ înnodoвitȣ кȣ пъpȣ de калȣ.

'Ιπποκρατέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ maї пȣtepnikȣ de kît вpъжmaшȣл (saȣ вipȣїeskȣ) кȣ кълъpimea. [ші

'Ιπποκρατία (ἡ), вipȣinцъ în кълъpeaskъ бътъліе; saȣ ковîpшipe în кълъpime. [ἵππος, κράτος].

'Ιππόκρημνος (ὁ, ἡ), noet: foapte pînosȣ; (fir:) nomnosȣ, fълosȣ; saȣ пpimeжdiosȣ în îndpъzneцe eksnpesiї. [ἵππος, κρημνός].

'Ιπποκροτέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, pesȣnȣ din tponкъnitȣл каiлop. [din

'Ιππόκροτος (ὁ, ἡ), pesȣnъtopȣ din tponкъnitȣл, saȣ sȣвt пiчoapeлe каiлop; (пpin întind:) (локȣ) netedȣ, шesȣ, de кълъpit. (вezї ші ἐπίκροτος). [ἵππος, κρότος].

'Ιππολάπαθον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плantъ кȣ fpȣnze mapї, mъкpiшȣ. [ἵππος, λάπαθον].

'Ιππολείχην, ηνος (ὁ), ȣnȣ felȣ de плantъ, поповnikȣ eпȣpeskȣ (fiind къ кȣ aчeasta se лекȣїesк niшte neцї, че es пе пiчoapeлe каiлop). [ἵππος, λειχήν[.

'Ιππολεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, λέχος] tpȣneшte înnpeȣnatȣ кȣ калȣ. (enit: ал Чepeseї).

'Ιππόλοφος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ кpeastъ, fȣndъ de пъpȣ de калȣ. [ἵππος, λόφος].

'Ιππομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ neбȣneskȣ dȣne каї (îȣвeskȣ каiї пpea mȣлt). 2) (desnpe їапъ) sбȣpdezȣ, sîntȣ înвїepшȣnatъ dȣne apmъsapȣ. [din

'Ιππομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neбȣnȣ dȣne каї. 2) neбȣneшte (foapte) плъкȣtȣ ла каї. «Λειμὼν —». Sof: кȣ mȣлtъ eapбъ. (вezї εἰροχαρής) 3) (їапъ) înвїepшȣnatъ dȣne apmъsapȣ; (fir: ші desnpe oam:) foapte desfpînatȣ în nofte tpȣneшtї. || (neȣt:) 'Ιππομανὲς (τὸ), o negpiчoasъ бȣкъцікъ de кapne, че ese пе fpȣntea mînzȣлȣї de кȣpînd fътatȣ, пе кape fepmeкътoapeлe o întpeбȣinцaȣ ка бȣnъ de dparoste. 2) ȣnȣ felȣ de eapбъ плъкȣtъ пpea mȣлt каiлop, saȣ пе кape mînkînd' o tȣpбaȣ. (ші aчeasta o aвeaȣ бȣnъ de fъкȣt de dparoste). 3) (în цen:) fepmeкътoape бъȣtȣpъ adȣкътoape de neбȣnie în dparoste. [ἵππος, μαίνομαι]. [de ȣnde

'Ιππομανία (ἡ), neбȣnie (mape dparoste) de каї.

'Ιππομάραθρον (τὸ), ȣnȣ felȣ de молоtpȣ mape ші selбatikȣ. [ἵππος, μάραθρον].

'Ιππομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ бatȣ кълъpeшte. [ші

'Ιππομαχία (ἡ), бътъліе de кавалеpie. [din

'Ιππομάχος (ὁ, ἡ), pesбoitopȣ кълъpeцȣ. [ἵππος, μάχη].

'Ιππόμητις, ιος (ὁ, ἡ), шtiitopȣ de але каiлop; îndemînatikȣ ла кълъpie. (вezї ші ἱππογνώμων). [ἵππος, μῆτις].

'Ιππομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ fiгȣpъ amestekatъ de калȣ ші omȣ. [ἵππος, μίγνυμι].

'Ιππομολγοὶ (οἱ), ='Ιππημολγοί.

'Ιππόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ fiгȣpъ de калȣ. [ἵππος, μορφὴ].

'Ιππομύρμηξ, ηκος (ὁ), kom: кълъpeцȣ înкълikatȣ пе fȣpnikъ. [ἵππος, μύρμηξ].

'Ιππονομεὺς, έως (ὁ), пъstopȣ de каї. [ші

'Ιππόνόμος (ὁ, ἡ), (пenȣлt:)='Ιππονομεύς. 2) (antenenȣлt:) (локȣ) de пъskȣt каї, = 'Ιππόβοτος. [ἵππος, νέμω].

'Ιππονώμας, ου (ὁ), noet: [ἵππος, νωμάω] mînъtopȣ de каї, saȣ tpъsȣpъ, = 'Ιππεύς, saȣ 'Αρματηλάτης.

'Ιππόομαι -οῦμαι, [ἵππος] вiit: -ωθήσομαι, mъ пpefaкȣ în калȣ; (dȣne Akademienї) îmї înkinȣїeskȣ, къ чeвa este калȣ (fъpъ a шti, de este, saȣ nȣ).

'Ιπποπέδη (ἡ), пїedikъ de калȣ. 2) ȣnȣ felȣ de алеpгътȣpъ a калȣлȣї. (вezї πέδη). 3) (fir: ла matm:) o fiгȣpъ de înkoвoїatъ (кȣpбъ) лinie. [ἵππος, πέδη].

'Ιπποπείρης, εω (ὁ), Ion: noet: eksnepiinцatȣ de каї ші кълъpie. [ἵππος, πεῖρα].

'Ιπποπῆραι(αί), tpaїste de калȣ. [ἵππος, πήρα].

*

Ἱπποπόλος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, πολέω] denpinsȣ̆ ла каї ші кълъріе, îndemînatikȣ̆ кълърецȣ̆, saȣ̆ mînъtopȣ̆ de tръsȣръ.

Ἱππόπορνος (ὁ, ἡ), kom: mape (преа desfpînatȣ̆) кȣрварȣ̆. (bezĭ ші ἱππόβινος). [ἵππος, πόρνος].

Ἱπποπόταμος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de mape amfiвiȣ̆ patrȣпedȣ̆; (dȣпе ziч:) калȣ̆ de pîȣ̆. [ἵππος, ποταμός].

Ἱπποπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ̆ de каї (цеамвашȣ̆). [ἵππος, πώλης].

Ἵππος (ὁ), калȣ̆, (ἡ), ĭапъ; (fir:) femeĭe преа desfpînatъ. 2) кълъріme. «Διακοσία ἵππος». Tȣч: 3) (îm: noet:) tръsȣръ кȣ каї. «Καθ' ἵππων ἆλτο». Om: 4) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште de mape. 5) o patimъ de окĭ, че se înkid, ші se deskid neînчetat. 6) mъdȣларȣл цenitalȣ̆ ал бърбатȣлȣї ші ал femeiĭ. || (în komп: însemn: ка ші βοῦς) mape ші selвatikȣ̆. (bezĭ ἵππουρος]. [ші

Ἱπποσέλινον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de mape selвatikъ selinъ. [ἵππος, σέλινον].

Ἱπποσόας, ші Ἱπποσόος, ου (ὁ), noet: [ἵππος, σεύω] = Ἱππηλάτης.

Ἱπποστασία (ἡ), ші Ἱπποστάσιον (τὸ), ші

Ἱππόστασις, εως (ἡ), гражд, de каї. 2) noet: вremea, în kape staȣ̆ каiĭ din лȣкрȣ seapa. [ἵππος, στάσις].

Ἱπποστράτηγος (ὁ), цeneралȣ̆, saȣ̆ komandipȣ̆ de кълъріme. [ἵππος, στρατηγός].

Ἱπποσύνη (ἡ), meштешȣгȣ̆ de a mîna каї, saȣ̆ tръsȣръ; îndemînъtate de кълъріе. 2) (pap) кълъріme, saȣ̆ кавалеріе. 3) (ȣne-opĭ) = Ἱπποδρόμιον. [ші

Ἱππόσυνος, η, ον, noet: în локȣ̆ de ἱππικὸς. [ἵππος].

Ἱπποτέκτων, ονος (ὁ), noet: konstrȣktorȣл калȣлȣї Dȣpiȣ̆. [ἵππος, τέκτων].

Ἱππότης, ου (ὁ), кълърецȣ̆; ші = Ἱππικός. [ἵππος].

Ἱππότίγρις, ιδος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de mape tigrȣ. [ἵππος, τίγρις].

Ἱππότιλος (ὁ), [ἵππος. τιλάω] ȣpdinape de каї.

Ἱππότις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї ἱππότης; ші = Ἱππικὴ. «Ζώνη—» Епгр:

Ἱπποτοξότης, ου (ὁ), кълърецȣ̆ аркашȣ̆. [ἵππος, τοξότης].

Ἱπποτραγέλαφος (ὁ), animalȣ̆ faвȣлosȣ̆ formatȣ̆ în felȣ̆ de калȣ̆, цапȣ̆, ші червȣ̆. [ἵππος, τράγος, ἔλαφος].

Ἱπποτροφεῖον (τὸ), локалȣ̆, în kape se хръnesk ші se пръsesk каї. [ші

Ἱπποτροφέω-ῶ, biit: -ήσω, цiȣ̆ пе храnъ калȣ̆ (de pesвoĭȣ̆, saȣ̆ de лȣптъ), saȣ̆ каї de пръsілъ. 2) întpeвȣinцezȣ̆ чева sпре nȣtpipe de калȣ̆. «Πόαν—» Diod: [ші

Ἱπποτροφία (ἡ), цinepe пе храnъ de калȣ̆, saȣ̆ каї. (bezĭ вербȣл). [ші

Ἱπποτροφικός, ὴ, ὸν, potpiвitȣ̆ ла храnъ, saȣ̆ хръnitopȣ̆ de каї. [din

Ἱπποτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopȣ̆ de калȣ̆, saȣ̆ каї. (bezĭ вербȣл). [ἵππος, τροφὴ].

Ἱπποτυφία (ἡ), [ἵππος, τύφος] mape trȣfie, saȣ̆ mîndpie.

Ἱππούραιον (τὸ), koadъ de калȣ̆. [ші

Ἱππουρεύς, έως (ὁ), = Ἱππουρος, ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште. [ші

Ἱππουρὶς, ίδος (ἡ), (enit:) înпodoвitъ кȣ fȣndъ de koadъ de калȣ̆. || (sȣsвt:) kpeastъ, fȣndъ, паnъ de koadъ, saȣ̆ пърȣ̆ de калȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ (че pesape în локȣрĭ вълtoase, ші seamъnъ a koadъ de калȣ̆), koada ĭeпi. [din

Ἵππουρος (ὁ, ἡ), (adiekt:) чел кȣ koadъ de калȣ̆; saȣ̆ mape. (bezĭ ἵππος). (de ȣnde 2) (sȣвst:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште (bezĭ χρύσοφρυς. 3) = Σκίουρος. 4) ȣnȣ̆ felȣ̆ de insektъ (mȣskъ). [ἵππος, οὐρὰ].

Ἱπποφαὲς, saȣ̆ Ἱπποφανές, έος, ші

Ἱππόφαιστον (τὸ), ші

Ἱππόφεως, [ἵππος, φάος, saȣ̆ φαίνω] εω (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ (din soĭȣл чentaȣреї).

Ἱπποφοβάς, άδος (ἡ), o плantъ sпepiitoape de каї. [ἵππος, φόβος].

Ἱπποφορβεύς, έως (ὁ), = Ἱπποφορβός. [ші

Ἱπποφορβία (ἡ), = Ἱπποτροφία. [ші

Ἱπποφόρβιον (τὸ), = Ἱπποτροφεῖον; (прin întind:) ергелie de каї în пъшȣne. [din

Ἱπποφορβός (ὁ, ἡ), [ἵππος, φέρβω] пъstopȣ̆ (ергелецiȣ̆) de каї, saȣ̆ stъпînȣ̆ de ергелie.

Ἱπποφυές, ші ἱππόφυον (τὸ), = Ἱπποφαές. [ἵππος, φυὴ].

Ἱπποχάρμης, ου (ὁ), noet: = Ἱππιοχάρμης.

Ἱππόω-ῶ, biit: -ώσω, (întpeв: nȣmaĭ пas: bezĭ ἱππόομαι). [ші

Ἱππώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭȣл калȣлȣї; saȣ̆ asemenea кȣ калȣ̆. [ші

Ἱππὼν, ῶνος (ὁ), = Ἱπποστάσιον. 2) staцie de skimвat каiĭ пе кале, пошtъ. [ἵππος].

Ἱππωνεία (ἡ), кȣmпъръtoape de каї. [ші

Ἱππωνέω-ῶ, biit: -ήσω, кȣmпъръ каї. [din

Ἱππώνης, (ὁ), кȣmпъръtopȣ̆ de каї, ка sъ'ĭ pевînzъ. [ἵππος, ὠνὴ]. [de ȣnde

Ἱππωνία (ἡ), = Ἱππωνεία.

Ἵπταμαι, biit: πτήσομαι, (nex: ἔπτην, ші miж: ἐπτάμην, ші чл:) sвopȣ̆.

Ἵπτω, At: în локъ de ἵπτασο, 2: sinг: пеps: de прел: ал лъї ἵπταμαι.

Ἵπτομαι [ἶπος], biit: ἴψομαι, поet: апъsъ, stpimtopezъ; (în цеn:) ватъmъ; вeтeжeskъ, ръneskъ; пedeпseskъ, tікълошeskъ.

Ἵπωσις, εως (ἡ), stpiвipe, апъsape. [ἰπόω].

Ἱρὰ (τὰ), Ion: în локъ de ἱερὰ.

Ἱράομαι-ῶμαι, biit: -ήσομαι, Ion: în локъ de ἱεράομαι.

Ἱρεύς, έως (ὁ), Ion: în локъ de ἱερεύς.

Ἱρέυω, biit: -εύσω, Ion: în локъ de ἱερέυω.

Ἴρη (ἡ), поet: în локъ εἴρη, adъnape, saъ локъ de adъnape.

Ἱρηΐη (ἡ), Ion: în локъ de ἱέρεια.

Ἱρήϊον (τὸ), Ion: în локъ de ἱερεῖον.

Ἴρην, ενος (ὁ), Ion: în локъ de εἴρην.

Ἴρηξ, ηκος (ὁ), Ion: în локъ de ἱέραξ.

Ἰρινόμικτος (ὁ, ἡ), amesteкatъ къ mipeasma ἴρινον (вezї ziч:). [ἴρινον, μίγνυμι].

Ἴρινος, η, ον, fъкъtъ din планta, saъ fлoapea [ἴρις]. || (ка sъвst:) Ἴρινον (se înц: ἔλαιον), ъnъ feлъ de mipeasmъ.

Ἰριοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în feлъл кърkъвeълъї. [ἶρις, εἶδος].

Ἶρις [εἴρω], ιδος, saъ ιος (ἡ), кърkъвeъ. 2) (fiг:) чeаркъnъл dinпрeжъръл лъmineї окїълъї. 3) ъnъ feлъ de пїatръ прецioasъ кam în faцa кърkъвeълъї. 4) (dъпe mitoл:) o zeiцъ пъртътoape de вestї a лъї Жoe, ші чл: 5) ъnъ feлъ de fлoape (din soїъл кpiпiлop) къ ръdъчinъ вine-mipositoape. (întp'aчeastъ însem: se fopmeazъ цеn: în ινος, ші ак: în ιν)

Ἱροδρόμος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἱεροδρόμος, алергътopъ în sfinteле лъnte.

Ἱρός, ὴ, ὸν, Ion: în локъ de ἱερός.

Ἶρος (ὁ), nъme de ъnъ чeршътopъ în Odisea, кape epa tot de odatъ ші dъкътopъ de вestї; (în цеn:) чeршътopъ, foapte sъpaкъ. [ἶρις].

Ἱρουργίη (ἡ), Ion: în локъ de ἱερουργία,

Ἱροφάντης, εω (ὁ), Ion: în локъ de ἱεροφάντης.

Ἱρόχθων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ἱερόχθων.

Ἱρῶς, adв: Ion: în локъ de ἱερῶς.

Ἱρωστὶ, adв: Ion: în локъ de ἱερωστὶ.

Ἴς, (ι лъnгъ) ἰνός (ἡ), (îm: dat: поet: ἴνεσσιν) (de aчi) вînъ; (пpin întind:) тъpie, вîptъte, пъtepe; (ші în пepiфp:) «Ἴς Ὀδυσσῆος (Τηλεμάχοιο, ші чл:)». Om: (ші în парал:) «Ἴς βίης Ἡρακληΐης». Es: пъtepnikъл Еpкълъ. (вezї βία).

Ἴσα, saъ ἴσα, îm: neъt: ал лъї ἴσος. || (ка adв:) de o potpiвъ, asemenea, ші чл:

Ἰσάγγελος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γγέλως, de o potpiвъ, asemenea къ înцepiї. [ἴσος, ἄγγελος].

Ἰσάδελφος (ὁ, ἡ), de o potpiвъ къ (întoкmaї ка ъnъ) fpate.

Ἰσάζω, biit: -άσω, faкъ чeва deoпotpiвъ (în op чe) къ алta. || (nestp: saъ ел: ші miж:) mъ potpiвeskъ. [ші

Ἰσαῖος, α, ον, поet; în локъ de ἴσος. [ші

Ἰσαίω, (fъpъ biit:) поet: în локъ de ἰσάζω. [ші

Ἰσάκις, adв: de deoпotpiвъ opї. [ἴσος].

Ἰσαλῆ (ἡ), =Ἰξαλῆ.

Ἴσαμι, Dop: în локъ de ἴσημι.

Ἰσάμιλλος (ὁ, ἡ), поet: de o potpiвъ ла întpeчepe, saъ ла пъtepe. || (neъt:) Ἰσάμιλλα, adв: deoпotpiвъ. [ἴσος, ἅμιλλα].

Ἴσαν, în локъ de ᾔεισαν 3: îm: пeps: de прел: ал лъї εἶμι. 2) Dop: în локъ de ᾔδεισαν, 3: îm: пeps: de прел: ал лъї οἶδα.

Ἰσανάφορος (ὁ, ἡ), чел чe de o potpiвъ (de odatъ) se sъїe (se înaлцъ) în opizontъ. «Ἀστήρ =». Astpлц: [ἴσος, ἀναφέρω].

Ἰσάνεμος (ὁ, ἡ), поet: чел de o potpiвъ (ла їъцeaлъ) къ вîntъл. [ἴσος, ἄνεμος].

Ἴσαντι, Dop: în локъ de ἴσασι.

Ἰσάξιος, α saъ ος, ον, чел de o potpiвъ ла прецъ, saъ mepitъ, [ἴσος, ἀξία].

Ἰσαπόστολος (ὁ, ἡ), чел de o potpiвъ къ апostoлiї. [ἴσος, ἀπόστολος].

Ἰσάργυρος (ὁ, ἡ), поet: чел de o potpiвъ (ла прецъ) къ арцintъл. «Πορφύρα —». Esхл: [ἴσος, ἄργυρος].

Ἰσάριθμος (ὁ, ἡ), чел de o potpiвъ ла nъmъpъ. [ἴσος, ἀριθμός].

Ἰσάρτητος (ὁ, ἡ), чел de o potpiвъ atîpnatъ (de amîndoъ пърцiле). [ἴσος, ἀρτάω].

Ἰσάσκετο; поet: în локъ de ἰσάζετο, 3: sinг: пeps: de miж: saъ пas: прел: ал лъї ἰσάζω.

Ἰσάστερος (ὁ, ἡ), чел deoпotpiвъ (asemenea) къ o stea (ла лъчipe). [ἴσος, ἀστήρ].

Ἴσατι, Dop: în локъ de ἴσησι, 3: sinг: пeps: a лъї ἴσημι.

Ἰσάτις, ιδος (ἡ), ъnъ feлъ de плantъ, din кape se faчe въпsea чiвitъ înкisъ, лълакїъ. [de ъnde

Ἰσατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка лълакїъл, чiвitъ, saъ алвastpъ înкisъ.

Ἰσαύδης, εος (ὁ, ἡ), чел къ de o potpiвъ (ачелашї) глasъ, saъ sъnetъ къ алtъ чeва. [ἴσος, αὐδή].

Ἰσαχῶς, adв: în de o potpiвъ, asemenea кiпъ. [ἴσος].

Ἴσειον (τὸ), templu, ші Ἴσεια (τά), serbătoriле Isideĭ. [Ἴσις].

Ἰσηγορέω -ῶ, ші шіж: -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, vorbesc ка алтă чінева (ка ачеeашĭ slobozenie, ка маĭ пуцін). [ші

Ἰσηγορία (ἡ), potrivitate, sаă egalitate în vorbire (dpentă de slobodă четъцеanĕ). [ἴσος, ἀγορά].

Ἰσήλικος, η, ον, ші Ἰσῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел de o potrivă la (de aчeeашĭ vîrstă, stată, saă mărime. [ἴσος, ἡλικία].

Ἰσημερία (ἡ), isemerie, potrivitate de zi ка noaptea (ad: de kît 12 чeasurĭ fiecare), екіпоксă. [ші

Ἰσημερινὸς, ἡ, ὸν, kuвenită (чел ne timpul) isemerieĭ, екіпоксіалă. [din

Ἰσήμερος (ὁ, ἡ), чел ка de o potrivă zile ка алтul, de aчeeашĭ vîrstă. 2) = Ἰσημερινός. [ἴσος, ἡμέρα].

Ἴσημι, (întreb: numaĭ în kît-ва пers:) poet: штіă. (vezĭ οἶδα).

Ἰσήρετμος (ὁ, ἡ), poet: [ἴσος, ἐρετμός] чел ка vîsle de o potrivă la numără saă la mărime de fie-каре парte, saă ка алтă корабіе.

Ἰσήρης, [ἴοος, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), poet: în lokă de ἴσος, de aчeeашĭ konstrukціe, kombinare.

Ἰσήριθμος (ὁ, ἡ), poet: în loкă de ἰσάριθμος.

Ἴσης, poet: 2: sinr: neps: a лuĭ ἴσημι.

Ἴσθι, porunч: ал лuĭ οἶδα, съ штіĭ. 2) ал лuĭ εἰμί, în lokă de ἔσο. 3) (maĭ noă, saă greш:) în lokă de ἴθι, porunч: ал лuĭ εἶμι

Ἰσθλῆ (ἡ), în lokă de Ἰσαλῆ, ші Ἰξαλῆ.

Ἴσθμια (τὰ), Istmia, лuпteле, че se serbătoreaă ла istmul (rîtul) Kopintuлuĭ. (prinч: next: îm: ал лuĭ ἴσθμιος). [de unde

Ἰσθμιάζω, viit: -άσω, serbez (ĭaă parte ка лuпташă, saă mă află numaĭ de faцă ка privitoră ла) serbătoriле Istmia. [ші

Ἰσθμικὸς, ἡ, ὸν, kuвenită ла istmă, saă ла Istmia.

Ἰσθμιὰς, άδος (ἡ), fem: ал лuĭ ἴσθμιος,

Ἰσθμιαστὴς, οῦ (ὁ), aflată de faцă ка privitoră ла Istmia. [ἰσθμιάζω].

Ἰσθμικὸς, ἡ, ὸν, ал istmuлuĭ. [ἰσθμός. vezĭ zic:].

Ἴσθμιον (τὸ), vezĭ ἴσθμιος.

Ἰσθμιονίκης, ου (ὁ), virtoră în лuпteле Istmiilor. [Ἴσθμια, νίκη].

Ἴσθμιος, α, ον, kuвenită istmuлuĭ, saă rîtuлuĭ. (de unde || suв:) Ἴσθμιον (τὸ), rîtă, rîtleжă. 2) (prin întind:) лerătură de rîtă. 3) (fir:) rîtă de basă; (în цen:) stpimtă трекătoape; (îm:) vezĭ Ἰσθμια. [ἰσθμός].

Ἰσθμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), челă în felă de (stpimtă ка ună) istmă. [ἰσθμὸς, εἶδος].

Ἰσθμόθι, adv: poet: ла, în istmă. [din

Ἰσθμὸς (ὁ), [εἶμι] (în цen:) stpimtă трекătoape, stpimtoape; (iap partik:) rîtă de uskată între doĭ mări (ші maĭ ка seamă ал Kopintuлuĭ); (fir:) rîtă (de omă, saă de basă). [de unde

Ἰσθμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἰσθμοειδής.

Ἰσιακὸς, ἡ, ὸν, ал Isideĭ (zeiцă a Egiptenilor). [Ἴσις].

Ἰσίκιον (τὸ). [din Lat: insicium] ші Ἰστικος (ὁ), kiftea (de карne).

Ἴσκω, (fără viit:) poet: Εἴσκω, seamănă; rîndeskă, zikă în mintea mea. (de unde 2) (prinч: ла poeцĭ) zikă.

Ἴσμα (τὸ), poet: [ἴζω] = Ἵδρυμα, klăditură; aшezămîntă.

Ἴσμεν, în lokă de ἴσαμεν, 1: îm: neps: de ἴσημι, saă οἶδα.

Ἰσοβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ка deopotrivă adînчime neste totă, saă în relaцie ка алтul. [ἴσος, βάθος].

Ἰσοβαλλίων, ωνος (ὁ), kom: deopotrivă (asemenea) ка Valionă (ună bestită nentru рustatea luĭ), foarte рuă-nărăvită. [ἴσος, Βαλλίων].

Ἰσοβαρέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntă...

Ἰσοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), чел deopotrivă ла (saă ка aчeeашĭ) greutate. [ἴσος, βάρος].

Ἰσοβασιλεὺς, έως (ὁ), чел deopotrivă (asemenea) ка împărată. [ἴσος, βασιλεύς].

Ἰσόβιος (ὁ, ἡ), trăitoră de aчeeашĭ viaцă; saă чел de aчeeашĭ vîrstă, de deopotrivă timnă; saă dăinitoră kît ші viaцa. [ἴσος, βίος].

Ἰσόβοιος (ὁ, ἡ), чел de preцă deopotrivă ка ună boă (viţă, saă monetă). || (subst:) Ἰσόβοιον (τὸ), ună felă de floare ка makul. [ἴσος, βοῦς].

Ἰσόβολος (ὁ, ἡ), = Ἰσοστάσιος. [ἴσος, βολή].

Ἰσόγαιος (ὁ, ἡ), чел deopotrivă ла întindere, saă înkepere ка pămîntul. 2) чел deopotrivă (una) ка pămîntul. [ἴσος, γαῖα].

Ἰσογενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de o potrivă ка altă чінева dune neamă, saă nаștere. [ἴσος, γένος].

Ἴσόγεως (ὁ, ἡ), At: în lokă de Ἰσόγαιος. «Τέρνειν ἰσόγεων». Trp: [ἴσος, γέα].

Ἰσογνωμέω-ῶ, viit: -ήσω, sîntă...

Ἰσογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел de de o potri-

въ, saŭ de aceeaşĭ pъrere kъ alt҃l. [ἴσος, γνώμη].

'Ισογονία (ἡ), notpibitate de neamŭ, saŭ naştere. [ἴσος, γόνος].

'Ισογράφος (ὁ, ἡ), cel ce skpie de onotpivъ kъ (întokmaĭ ka) cînева. [ἴσος, γράφω].

'Ισογώνιος (ὁ, ἡ), cel kъ deonotpivъ unghĭurĭ (ekianrъlarŭ). [ἴσος, γωνία].

'Ισοδάιμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: (kъ dat:) cel kъ de onotpivъ, saŭ aceeaşĭ soarte (bunъ saŭ rea) kъ altŭ cînева. 2) (fъrъ kazŭ)='Ισόθεος. [ἴσος, δάιμων].

'Ισοδαίτης, ου (ὁ), [ἴσος, δάιω] împărţitorŭ de de onotpivъ părţĭ la toţĭ.

'Ισόδενδρος (ὁ, ἡ), cel de onotpivъ (la mъrime) kъ unŭ kopaчĭŭ. [ἴσος, δένδρον].

'Ισοδιαίτης,ου(ὁ),greш: în lokŭ de ἰσοδαίτης.

'Ισοδίαιτος (ὁ, ἡ), trъitorŭ kъ o de onotpivъ dietъ, saŭ kъ aчelaşĭ kipŭ de traĭŭ. [ἴσος, δίαιτα].

'Ισόδομος (ὁ, ἡ), [ἴσος, δέμω] zidităŭ, klъditŭ dupe unŭ de o notpivъ kipŭ. || (subst:) 'Ισόδομον (τὸ), arhitekt: unŭ felŭ de klъdipe kъ nĭetpe de o notpivъ la mъrime (împrot: de ψευδισόδομος).

'Ισόδουλος (ὁ, ἡ), sxol: eksпl: a lsĭ ἀντίδουλος. [ἴσος, δοῦλος].

'Ισοδρομέω-ῶ, biit: -ήσω, alergŭ de onotpivъ kъ cînева, (ad:) kъ aceeaşĭ ĭъţealъ. [din

'Ισόδρομος (ὁ, ἡ), cel de onotpivъ la alergare kъ altъl, saŭ kъ aceeaşĭ ĭъţealъ tot de una; (în ţen) de o notpivъ, asemenea. [ἴσος, δρόμος].

'Ισοδυναμέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ de o notpivъ kъ altŭ cînева la nъtere. [şi

'Ισοδυναμία (ἡ), notpibitate la nъtere. [din

'Ισοδύναμος (ὁ, ἡ), (şi adv:) -νάμως, cel kъ de onotpivъ nъtere (meritŭ, saŭ însemnъtate) kъ altŭ cînева, saŭ чева. [ἴσος, δύναμις],

'Ισοελκής, ές (ὁ, ἡ), noet: [ἴσος, ἕλκω] kare traţe (în grextate) de o notpivъ kъ altŭ чева.

'Ισοέτηρος (ὁ, ἡ), cel de o notpivъ la anĭ (ad: timnŭ, saŭ vîpstъ). [ἴσος, ἔτος].

'Ισοζυγέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

'Ισοζυγής, ές, şi ἰσόζυγος (ὁ, ἡ), şi ἰσόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), înjugatŭ de o notpivъ; saŭ cel de deonotpivъ grextate la kumpъnъ; (în ţen) de o notpivъ. [ἴσος, ζυγός].

'Ισοθεία (ἡ), notpibitate kъ Dumnezeŭ. [din

'Ισόθεος (ὁ, ἡ), cel de onotpivъ kъ Dumnezeŭ, Dumnezeeskŭ. [ἴσος, Θεός].

"Ισοικος, (ὁ, ἡ), cel dintr'aceeaşĭ kasъ, saŭ familie. [ἴσος, οἶκος].

'Ισοκατάληκτος (ὁ, ἡ), cel kъ de onotpivъ silavъ la sfîrşitŭ, ='Ομοιοκατάληκτος. [ἴσος, καταλήγω].

'Ισοκέφαλος (ὁ, ἡ), cel de onotpivъ kъ unŭ kapŭ (de omŭ). [ἴσος, κεφαλή].

'Ισοκίνδυνος (ὁ, ἡ), adukътorŭ de (saŭ aflatŭ în) aceeaşĭ primeждie, de o notpivъ primeждiosŭ; (în Tuч:) ='Ισοπαλής, şi 'Ισόμαχος. [ἴσος, κίνδυνος].

'Ισοκιννάμωμος (ὁ, ἡ), asemenea kъ skorţişoara. || (subst:) 'Ισοκιννάμωμον (τὸ), unŭ felŭ de plantъ asemenea (la miposŭ) kъ skorţitoara. [ἴσος, κιννάμωμον].

'Ισοκλεής, ές (ὁ, ἡ), cel de onotpivъ kъ cînева la repustaţie. [ἴσος, κλέος].

'Ισόκληρος (ὁ, ἡ), împărtăşitŭ de o notpivъ din moştenire, saŭ soarte. (ἴσος, κλῆρος].

'Ισοκλινής, ές (ὁ, ἡ), plekatŭ, povîrnitŭ de o notpivъ kъ чева. [ἴσος, κλίνω].

'Ισόκοιλος (ὁ, ἡ), de o notpivъ adînkosŭ, saŭ înkъpъtorŭ. [ἴσος, κοῖλον].

'Ισοκόρυφος (ὁ, ἡ), cel kъ kreasta de o notpivъ (la 'pъlţime) kъ чева, saŭ neted. [ἴσος, κορυφή].

'Ισοκρανής, ές (ὁ, ἡ), ="Ισος ἴσῳ κεκραμενος». Om: din de o notpivъ părţĭ amestekatŭ. ἴσος, κεράω .

'Ισοκράτεια (ἡ), notpibitate de stъpînire (saŭ de dpeptъrĭ, şi чl:), ='Ισονομία. [din

'Ισοκρατής, ές (ὁ, ἡ), cel kъ deonotpivъ nъtere (dpeptъrĭ, şi чl:) kъ altъl înpărtăşitŭ de o notpivъ din stъpînire. 2) (în Inkr:) greш: în lokŭ de ἰσοκρατής. [ἴσος, κράτος]. [de unde

'Ισοκρατία (ἡ), Ion: şi At: ='Ισοκράτεια.

'Ισόκριθος (ὁ, ἡ), cel de o notpivъ (la mъrime, saŭ preţŭ) kъ orzŭ. [ἴσος, κριθή].

'Ισόκτιστος (ὁ, ἡ), zidităŭ de o notpivъ (asemenea) kъ чева. [ἴσος, κτίζω].

'Ισοκωλία (ἡ), notpibitate de părţĭ într'unŭ nepiodŭ de kuvîntŭ. [din

'Ισόκωλος (ὁ, ἡ), (περίοδος λόγου, nepiodŭ de kuvîntŭ) kompusŭ din de onotpivъ părţĭ saŭ membre. [ἴσος, κῶλον].

'Ισολεχής, ές (ὁ, ἡ), noet: [ἴσος, λέχος] împrexnătorŭ, saŭ împrexnatŭ în notpibit, natŭ, (ad:) nuntъ.

'Ισολογία (ἡ), (maĭ noŭ) în lokŭ de ἰσηγορία. [ἴσος, λόγος].

'Ισόλυρος (ὁ, ἡ), Sxol: eksпl: a kъ ἀντίλυρος. [ἴσος, λύρα].

'Ισόμαλος (ὁ, ἡ), = 'Αγχώμαλος. [ἴσος, ὁμαλός].

въ, saŭ de ачееашї пърере кѫ алтѫл. [ἴσος, γνώμη].

'Ισογονία (ἡ), notpiвitate de neamŭ, saŭ naштepe. [ἴσος, γόνος].

'Ισογράφος (ὁ, ἡ), чел че skpie de опотрівъ кѫ (întokmaї ка) чіпева. [ἴσος, γράφω].

'Ισογώνιος (ὁ, ἡ), чел кѫ deопотрівъ ѫнгїѫрї (екіапгѫларŭ). [ἴσος, γωνία].

'Ισοδάιμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: (кѫ dat:) чел кѫ de опотрівъ, saŭ лчееашї soaptъ (бѫпъ saŭ pea) кѫ алтŭ чіпева. 2) (fъръ kazŭ)='Ισόθεος. [ἴσος, δάιμων].

'Ισοδαίτης, ου (ὁ), [ἴσος, δάιω] înпърцітоpŭ de de опотрівъ пърцї ла тоцї.

'Ισόδενδρος (ὁ, ἡ), чел de опотрівъ (ла мъpime) кѫ ѫпŭ копачїŭ. [ἴσος, δένδρον].

'Ισοδιαίτης,ου(ὁ),греш: în локŭ de ἰσοδαίτης.

'Ισοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopŭ кѫ o de опотрівъ dietъ, saŭ кѫ ачелашї кіпŭ de tpaїŭ. [ἴσος, δίαιτα].

'Ισόδομος (ὁ, ἡ), [ἴσος, δέμω] ziditŭ, клъditŭ dѫпе ѫпŭ de o потрівъ кіпŭ. || (sѫвst:) 'Ισόδομον (τὸ), архітект: ѫпŭ felŭ de клъdipe кѫ пїетре de o потрівъ ла мъpime (înпрот: de ψευδισόδομος).

'Ισόδουλος (ὁ, ἡ), sхол: екsпл: a лѫї ἀντίδουλος. [ἴσος, δοῦλος].

'Ισοδρομέω-ῶ, віit: -ήσω, алергŭ de опотрівъ кѫ чіпева, (ad:) кѫ ачееашї їѫцеалъ. [din

'Ισόδρομος (ὁ, ἡ), чел de опотрівъ ла алергаре кѫ алтѫл, saŭ кѫ ачееашї їѫцеалъ tot de ѫпа; (în цеп) de o потрівъ, asemenea. [ἴσος, δρόμος].

'Ισοδυναμέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de o потрівъ кѫ алтŭ чіпева ла пѫтере. [ші

'Ισοδυναμία (ἡ), потрівitate ла пѫтере. [din

'Ισοδύναμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νάμως, чел кѫ de опотрівъ пѫтере (mepitŭ, saŭ însemnъtate) кѫ алтŭ чіпева, saŭ чева. [ἴσος, δύναμις],

'Ισοελκής, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἴσος, ἕλκω] каре tpaцe (în греѫtate) de o потрівъ кѫ алтŭ чева.

'Ισοέτηρος (ὁ, ἡ), чел de o потрівъ ла anї (ad: timпŭ, saŭ вîpstъ). [ἴσος, ἔτος].

'Ισοζυγέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

'Ισοζυγής, έος, ші ἰσόζυγος (ὁ, ἡ), ші ἰσόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), înжѫгатŭ de o потрівъ; saŭ чел de deопотрівъ греѫtate ла кѫмпъпъ; (în цеп) de o потрівъ. [ἴσος, ζυγός].

'Ισοθεία (ἡ), потрівitate кѫ Dѫmnezeŭ. [din

'Ισόθεος (ὁ, ἡ), чел de опотрівъ кѫ Dѫmnezeŭ, Dѫmnezeeskŭ. [ἴσος, Θεός].

"Ισοικος, (ὁ, ἡ), чел dintp'ачееашї kasъ, saŭ familie. [ἴσος, οἶκος].

'Ισοκατάληκτος (ὁ, ἡ), чел кѫ de опотрівъ silaвъ ла sfîpшitŭ, ='Ομοιοκατάληκτος. [ἴσος, καταλήγω].

'Ισοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел de опотрівъ кѫ ѫпŭ капŭ (de omŭ). [ἴσος, κεφαλὴ].

'Ισοκίνδυνος (ὁ, ἡ), adѫкътоpŭ de (saŭ aflatŭ în) ачееашї прімежdie, de o потрівъ прімежdiosŭ; (în Тѫч:) ='Ισοπαλής, ші 'Ισόμαχος. [ἴσος, κίνδυνος].

'Ισοκιννάμωμος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ skopцішоара. || (sѫвst:) 'Ισοκιννάμωμον (τὸ), ѫпŭ felŭ de плантъ asemenea (ла miposŭ) кѫ skopцimoapa. [ἴσος, κιννάμωμον].

'Ισοκλεής, έος (ὁ, ἡ), чел de опотрівъ кѫ чіпева ла репѫтацie. [ἴσος, κλέος].

'Ισόκληρος (ὁ, ἡ), înпъртъшitŭ de o потрівъ din moштenipe, saŭ soaptъ. (ἴσος, κλῆρος].

'Ισοκλινής, έος (ὁ, ἡ), плекатŭ, повîpnitŭ de o потрівъ кѫ чева. [ἴσος, κλίνω].

'Ισόκοιλος (ὁ, ἡ), de o потрівъ adînkosŭ, saŭ înкъпътоpŭ. [ἴσος, κοῖλον].

'Ισοκόρυφος (ὁ, ἡ), чел кѫ креasta de o потрівъ (ла 'пълцime) кѫ чева, saŭ netedъ, [ἴσος, κορυφὴ].

'Ισοκραής, έος (ὁ, ἡ),=«"Ισος ἴσῳ κεκραμενος». Om: din de o потрівъ пърцї amestekatŭ. ἴσος, κεράω .

'Ισοκράτεια (ἡ), потрівitate de stъпînipe (saŭ de dpeптѫрї, ші чл:), ='Ισονομία. [din

'Ισοκρατής, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ deопотрівъ пѫтере (dpeптѫрї, ші чл:) кѫ алтѫл înпъртъшitŭ de o потрівъ din stъпînipe. 2) (în Іпкр:) греш: în локŭ de ἰσοκραής. [ἴσος, κράτος]. [de ѫnde

'Ισοκρατία (ἡ), Ion: ші At: ='Ισοκράτεια.

'Ισόκριθος (ὁ, ἡ), чел de o потрівъ (ла мъpime, saŭ прецŭ) кѫ opzŭ. [ἴσος, κριθὴ].

'Ισόκτιστος (ὁ, ἡ), ziditŭ de o потрівъ (asemenea) кѫ чева. [ἴσος, κτίζω].

'Ισοκωλία (ἡ), потрівitate de пърцї întp'ѫпŭ periodŭ de кѫвîntŭ. [din

'Ισόκωλος (ὁ, ἡ), (περίοδος λόγου, periodŭ de кѫвîntŭ) компѫsŭ din de опотрівъ пърцїї saŭ memвpe. [ἴσος, κῶλον].

'Ισολεχής, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἴσος, λέχος] înпреѫпътоpŭ, saŭ înпреѫпатŭ în потрівit, патŭ, (ad:) пѫптъ.

'Ισολογία (ἡ), (maї noŭ) în локŭ de ἰσηγορία. [ἴσος, λόγος].

'Ισόλυρος (ὁ, ἡ), Sхол: екsпл: a лѫ ἀντίλυρος. [ἴσος, λύρα].

'Ισόμαλος (ὁ, ἡ), = 'Αγχώμαλος. [ἴσος, ὁμαλός].

Ἰσομάτωρ, ορος, (ὁ, ἡ), Dop; în локŭ de ἰσομήτωρ.

Ἰσόμαχος (ὁ, ἡ), чел de o potpівъ în бътъліе, = Ἰσάμιλλος. [ἴσος, μάχη].

Ἰσομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), чел de o potpівъ ла mъpime кȣ алтȣл. [ἴσος, μέγεθος].

Ἰσομερής, έος, (ὁ, ἡ), компȣсŭ din deопotpівъ пърцĭ. 2) = Ἰσόμοιρος. [ἴσος, μέρος].

Ἰσομέτρητος, ші ἰσόμετρος (ὁ, ἡ), (і adв:) -μέτρως, чел de o potpівъ ла шъсȣръ, saŭ чел че аре ачееашĭ mъsȣръ кȣ алтȣл. [ἴσος, μέτρον].

Ἰσομέτωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ fpȣntea, saŭ пaptea dinainte de o potpівъ кȣ алтȣл, saŭ netedъ. [ἴσος, μέτωπον].

Ἰσομήκης, εος (ὁ, ἡ), de o potpівъ (asemenea) кȣ алтȣл ла лȣнцime. [ἴσος, μῆκος].

Ἰσομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел de o potpівъ кȣ mȣmъ, saŭ кȣ mȣma sa. [ἴσος, μήτηρ].

Ἰσομιλήσιος (ὁ, ἡ), чел de o potpівъ (asemenea) кȣ Mілeteanŭ. «Ἔρια ἰσομιλήσια». Diod: лînъ asemenea (de o potpівъ ла калitate) кȣ чеа din Mілetŭ. [ἴσος, Μιλήσιος].

Ἰσομοιρέω-ῶ, віit: -ήσω, (кȣ цen: dipek: ші dat: saŭ ак: преп: indip:) sîntŭ пъртaшŭ de o potpівъ кȣ алтȣл din чева. [din

Ἰσομοιρής, έος (ὁ, ἡ), = Ἰσόμοιρος.

Ἰσομοιρία (ἡ), deопotpівъ înпъртъшipe din чева. [din

Ἰσόμοιρος (ὁ, ἡ), deопotpівъ пъртaшŭ кȣ алтȣл din чева; (прin ȣpm:) de o potpівъ ла mъpime, saŭ ла пȣtepe, ші чл: [ἴσος, μοῖρα].

Ἰσόμορος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ἰσομοιρος.

Ἰσόνειρος (ὁ, ἡ), чел de o potpівъ кȣ (asemenea neînfiinцatŭ ші zadapnікŭ ка) ȣnŭ вisŭ. [ἴσος, ὄνειρος].

Ἰσόνεκυς, υος (ὁ, ἡ), поet: чел de o potpівъ кȣ (ка ȣnŭ, maĭ) moptŭ. [ἴσος, νέκυς].

Ἰσονομέω-ῶ. віit: -ήσω, înпapцŭ de oпotpівъ. ‖ (обіч: пas:) mъ administpezŭ кȣ eгaлitate (demокpatiчeшte), sîntŭ четъцeanŭ de demокpatікŭ statŭ. [ші

Ἰσονομία (ἡ), potpівitate de полiтiче dpeптȣpĭ în гȣвepnŭ, че аре de вasŭ eгaлitatea, isonomie, demокpatie, saŭ pепȣблікъ. [ші

Ἰσονομικὸς, ὴ, ὸν, ші atв: -ικῶς, atinгъtopŭ de (saŭ tpъitopŭ sȣвt) гȣвepnŭ de eгaлitate în лeцĭ; (în цen:) ĭȣвitopŭ de isonomie, demокpatікŭ. [din

Ἰσόνόμος (ὁ, ἡ), înпъpцitŭ deопotpівъ. 2) tpъitopŭ în statŭ гȣвepnatŭ demокpatiчeшte. 3) (în цen:) deопotpівъ, asemenea. [ἴσος, νόμος].

Ἰσόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел deопotpівъ (asemenea) кȣ ȣnŭ копілŭ; deопotpівъ пeпȣtinчosŭ. (вezĭ ші Ἰσόπρεσβυς). [ἴσος, παῖς].

Ἰσοπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел de o potpівъ (în dimensie) кȣ o палmъ. [ἴσος, παλαιστή].

Ἰσοπαλαίω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ...

Ἰσοπαλὴς, έος, ші Ἰσόπαλος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-πάλως, чел deопotpівъ кȣ алтŭ чiнeва în лȣптъ (pesвoiŭ, ші чл:); deопotpівъ ла пȣtepe; (în цen:) deопotpівъ, asemenea. [ἴσος, πάλη].

Ἰσοπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), deопotpівъ кȣ алтȣл ла гръsime, saŭ гposime. [ἴσος, πάχος].

Ἰσόπεδος (ὁ, ἡ), чел în deопotpівъ лiнie de sȣпpaфaцъ кȣ алтȣл; netedŭ, шesŭ. ‖ (sȣвst:) Ἰσόπεδον (τὸ), кîmпie netedъ, шesŭ. [ἴσος, πέδον].

Ἰσοπέλεθρος (ὁ, ἡ), [ἴσος, πέλεθρον] чел deопotpівъ ла întindepe, saŭ лȣнцime кȣ чева.

Ἰσοπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), Sхл: eкsпл: a лȣĭ ἀντιπενθής. [ἴσος, πένθος].

Ἰσοπεριμέτρητος, ші Ἰσοπερίμετρος (ὁ, ἡ), чел кȣ околŭ din toate пъpцiле deопotpівъ (ла întindepe) кȣ алтȣл. [ἴσος, περίμετρον].

Ἰσόπετρος (ὁ, ἡ), поet: чел deопotpівъ (ла вîptoшie) кȣ пĭatpa. [ἴσος, πέτρα].

Ἰσόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел deопotpівъ кȣ ȣnŭ кotŭ; saŭ de deопotpівъ коцĭ кȣ чева. [ἴσος, πῆχυς].

Ἰσοπλατὴς, έος (ὁ, ἡ), deопotpівъ лatŭ, saȣ ла лъцime. [ἴσος, πλάτος].

Ἰσοπλάτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел deопotpівъ (asemъnatŭ) кȣ Плatonŭ. [ἴσος, Πλάτων].

Ἰσόπλευρος (ὁ, ἡ), чел кȣ deопotpівъ коaste, saŭ лatȣpe, eкiлatepaлŭ. [ἴσος, πλευρόν].

Ἰσοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел deопotpівъ ла mȣлцime. [ἴσος, πλῆθος].

Ἰσοπολιτεία (ἡ), potpівitate (eгaлitate) în полiтiче dpeптȣpĭ. [din

Ἰσοπολίτης, ου (ὁ), ші Ἰσοπολῖτις, ιδος (ἡ), четъцeanŭ, -цeanкъ de statŭ гȣвepnatŭ кȣ eгaлitate în лeцĭ, saŭ demокpatікŭ. 2) чел че se вȣкȣръ de ачелеашĭ четъцeneшtĭ dpeптȣpĭ кȣ пъmîntenĭĭ saŭ adeвъpaцiĭ четъцenĭ. «Πόλις—». Ап: кape аре astfeл de прiвeлeцĭŭ, (Лat:) municipium. [ἴσος, πολίτης].

Ἰσόπρεσβυς, εος (ὁ, ἡ), поet: чел deопotpівъ (asemenea) кȣ ȣnŭ вътpînŭ; deопotpівъ пeпȣtinчosŭ; (în цen:) вътpînічosŭ. [вezĭ ші ἰσόπαις]. [ἴσος, πρέσβυς].

'Ισόπτερος (ὁ, ἡ), чел кȣ deопotрівъ (ла mъpime, saȣ ĭȣцime) apinĭ. [ἴσος, πτερόν].

'Ισόπτωτος (ὁ, ἡ), грam: = 'Ομοιόπτωτος. [ἴσος, πτῶσις].

'Ισόπυρον (το), [ἴσος, πυρός] ȣnȣ felȣ de плantъ.

'Ισοῤῥοπὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ισόῤῥοπος.

'Ισοῤῥοπέω-ῶ, віit: -ήσω, deопotрівъ mъ аплекȣ întp'amîndoъ пърцiле. [ші

'Ιοῤῥοπία (ἡ), аплекаре, повîрnipe de опotрівъ întp' amîndoъ пърцiле. [din

'Ισόῤῥοπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ῥόπως, de опotрівъ плекatȣ, повîрnitȣ ла amîndoъ пърцiле; чел кȣ de опotрівъ греȣtate; (fir:) чел de опotрівъ ла чinste, прецȣ, saȣ пȣtepe кȣ алtȣл. [ἴσος, ῥοπὴ]. (în цen:) = кȣ

Ἴσος, saȣ поet: ἴσος [ἴσκω, ἐΐσκω], η, ον, (компар: ἰσαίτερος) de o potрівъ, asemenea (ла kîtime, formъ, пȣtepe, ші чл:). «'Επτὰ λοχαγοὶ ταχθέντες ἴσοι πρός ἴσους». Sof: «Ἴση μοῖρα». Od: Υ: (ші fъръ sȣвst): «'Ατεμβόμενος ἴσης». Іл: A: ші Od: 1: «'Ερίζετον περὶ ἴσης». Іл: M: (шĭ кȣ dat:) «Ἶσος ἀέλλῃ». Om: «Ἴσος ἡρώεσσι». Ткр: «Ἶσον ὄρευς κορυφᾷ». Ткр: «Ἶσον ἴσῳ κεκραμένον» At: «Οὔ σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας». Іл: A: (ші în перifр:) «Εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τοῖς ἡλικιώταις τῇ ἱππικῇ. Ksn: 'ĭ a ажȣns ла кълъріе. «Τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι». Лкs: «'Επὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις». Лкs: кȣ kondiцie de ачелеашĭ dpeптȣрĭ, кȣ егалitate легалъ. (ші în локȣ de adв:) «Ἶσον κηρί». Іл: T. «Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε». Іл: I. «Ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν». Ткр: (ші înпреȣnъ кȣ καὶ). Ἶσον καὶ ῥήναιαν ἐφίλησεν». Ткр: (ші îm:) «Ἔτρεφεν ἶσα τέκεσσιν». Іл: E. «Ἶσα τοκεῦσιν ἐτίομεν». Іл: O. (ші înпреȣnъ кȣ καὶ) «Ἴσα καὶ τοὺς υἱέας φιλῶ». Лкs: «Ἴσα καὶ ὀδυρόμενος». Паȣs: ка кȣm ар ші плînцe. (ші кȣ преп:) «'Εξ («'Εκ τοῦ, «'Απὸ τοῦ) ἴσου. «'Επὶ ἴσης. ші «'Επίσης». Лкs: «'Επὶ ἴσης διαφέρειν τὸν πόλεμον». Ер: a se вate кȣ deопotрівъ isправъ. «'Εν ἴσῳ. «'Εν ἴσῳ εἰ καί». Лкs: ка кȣm. «'Εν ἴσῳ (se înц: βήματι) προσῄεσαν». Ksn: 2) netedȣ, шesȣ (kîmпȣ, ші чл:). «Εἰς τὸ ἴσον καταβαίνειν». Ksn: 3) (fir:) potрівitȣ; dpeптȣ; (despre oam:) ĭȣвitорȣ de dpeптate. «Ἴσον θυμὸν ἔχοντι». Іл: N. «Ἴσαι μαρτυρίαι». Sкр: «Ἶσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ». Sof: «'Εν δὲ τοῖς δ' ἴσος». Sof: «Πῶς ἐστι τοῦτο ἴσον, ἢ δίκαιον»; Dm: (ші aвs:) «Τό ἴσον». Лкs: егалitate, dpeптate, = 'Ισονομία. (ші кȣ преп: în локȣ de adв:) «'Εξ ἴσου, saȣ «'Εκ τοῦ ἴσου». Лкs: кȣ dpeптate, fъръ пъртinipe. 4) ачелашĭ; (fir;) indifepinte.« «Ἶσος ὁ μόχθος». Ткр: «Ἴσος πρὸς τὰς παρ' αὐτοῦ δόσεις». Кев:

'Ισοσθένεια (ἡ), пътрівitate în пȣtepe, saȣ вîрtȣte кȣ алtȣл. [ші

'Ισοσθενέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ...

'Ισοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σθενῶς, чел de o potрівъ ла пȣtepe, saȣ вîрtȣte. (кȣ dat:) «Πενίαν πλούτῳ ἰσοσθενῆ». Dmкрt: [ἴσος, σθένος].

'Ισοσθενία (ἡ), = 'Ισοσθένεια.

'Ισοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ deопotрівъ (ла лȣnцime) крачĭ; (fir: în matem:) екілateралȣ, = 'Ισόπλευρος; (despre nȣmъpȣ) soцȣ, = Ἄρτιος. [ἴσος, σκέλος]. [de ȣnde

'Ισοσκελία (ἡ), potрівitate de крачĭ, de лatȣpe; ші чл:

'Ισόσπριος (ὁ, ἡ), поet: чел deопotрівъ кȣ (kîtȣ, saȣ ка) o легȣmъ (пъȣtȣ, fasoле. ші чл:) [ἴσος, ὄσπριον].

'Ισοστάδην, adв: în deопotрівъ stъtъtȣръ. аплекаре, saȣ пȣtepe, = 'Ισοστασίως.

'Ισοσταθμέω -ῶ, віit: ήσω, = 'Ισοβαρέω. [ші

'Ισοσταθμία (ἡ), = 'Ισοῤῥοπία. [din

'Ισόσταθμος (ὁ, ἡ), = 'Ισοβαρὴς, каре траце deопotрівъ ла греȣtate кȣ чева. [ἴσος, στάθμη].

'Ισοστάσιος (ὁ, ἡ), ші adв: ίως, [ἴσος, στάσις] = 'Ισοβαρής. 2) deопotрівъ ла пȣtepe, saȣ ла прецȣ. 3) (în цen:) deопotрівъ, asemenea.

'Ισοστατέω-ῶ, віit: -ήσω, = 'Ισοσταθμέω.

'Ισόστοιχος (ὁ, ἡ), Sхол: експлік; a лȣĭ ἀντίστοιχος.

'Ισόστροφος (ὁ, ἡ), de опotрівъ pesȣчitȣ. 2) (грam:) (поemъ) кȣ stpofe de опotрівъ ла nȣmъpȣ кȣ алta. [ἴσος, στροφὴ].

'Ισοσυλλαβέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ...

'Ισοσύλλαβος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάβως, чел кȣ silaвe de опotрівъ кȣ алtȣл. [ἴσος, συλλαβὴ].

'Ισοτάλαντος, (ὁ, ἡ), = 'Ισοβαρής, ші 'Ισοστάσιος. [ἴσος, τάλαντον].

'Ισοταχέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ...

'Ισοταχής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ταχῶς, чел de опotрівъ кȣ чinева ла ĭȣцime în алергаре, лȣкраре, ші чл: [ἴσος, τάχος].

'Ισοτέλεια (ἡ), stapea (dpeптȣл) лȣĭ [ἰσοτελής, вezĭ ziч:]

'Ισοτέλεστος (ὁ, ἡ), поet: sъвîршitȣ de опotрівъ, saȣ de odatъ кȣ... «Ἄϊδος—» Sof: de опotрівъ nesfîршitȣ; (în цen:) de опotрівъ. [ἴσος, τελέομαι].

'Ισοτελής, έος (ὁ, ἡ), чел че faче ачелеашĭ келtȣĭелĭ; saȣ каре плътеште ачелеашĭ tpiвȣte кȣ алtȣл. (de ȣnde în Atena) «'Ισοτελεῖς» metiчiĭ, каре se вȣкȣраȣ de oape-

каре dрептѫрї de опотрівъ кѫ пъmînteniї. [ἴσος, τελος].

'Ισότης (ἡ), потрівitate (егалitate); asemъnъtate. [ἴσος].

'Ισοτιμία (ἡ), потрівitate în чinste; dobîndipe de ачелеашї полiтiче чinstї ші dрептѫрї, = 'Ισονομία. [din

'Ισότιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τίμως, de опотрівъ чinstitѫ; saѫ каре se бѫкѫръ de ачелеашї полiтiче чinstї ші dрептѫрї; saѫ прецѫitѫ de о потрівъ. [ἴσος, τιμὴ]

'Ισότοιχος (ὁ, ἡ), (прinч: ναῦς, корабіе) кѫ пъреці de о потрівъ ла 'пълцime de amîndoъ пърціле. [ἴσος, τοῖχος].

'Ισότονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόνως, de опотрівъ întinsѫ; чел кѫ ачелашї tonѫ; (грам:) чел кѫ asemenea tonѫ. [ἴσος, τόνος].

'Ισοτράπεζος (ὁ, ἡ), чел de опотрівъ кѫ о masъ; saѫ каре аре (mъnînкъ ла) de опотрівъ бѫпъ masъ. [ἴσος, τράπεζα].

'Ισοτριβής, έος (ὁ, ἡ), поет: (кѫ цеп:) петрекъторѫ întр'ачелашї локѫ кѫ алтѫл, коплокѫitорѫ, товарошѫ, ші чл: [ἴσος, τρίβω].

'Ισοτροπέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ...

'Ισότροπος (ὁ, ἡ), чел de опотрівъ ла пѫртаре (пъравѫрї) кѫ алтѫлор, кѫ sine; saѫ чел de ѫпѫ регѫлатѫ (statopnikѫ) характерѫ. [ἴσος, τρόπος].

'Ισότυπος (ὁ, ἡ), чел de опотрівъ ла (кѫ ачелашї) кіпѫ. [ἴσος, τύπος].

'Ισοτύραννος (ὁ, ἡ), чел deопотрівъ кѫ ѫпѫ tipanѫ. [ἴσος, τύραννος].

'Ισόϋλος (ὁ, ἡ), чел din ачееашї matepie. [ἴσος, ὕλη].

'Ισουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкрezѫ deопотрівъ, saѫ ачелеашї кѫ алтѫл, [din

'Ισουργὸς (ὁ, ἡ), лѫкръторѫ deопотрівъ, saѫ de ачелашї лѫкрѫ кѫ алтѫл. [ἴσος, ἔργον].

'Ισοϋψὴς, έος (ὁ, ἡ), deопотрівъ 'налтѫ. [ἴσος, ὕψος].

'Ισοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), арътътѫ, възѫтѫ deопотрівъ кѫ алтѫл. [ἴσος, φάινω].

'Ισοφαρίζω, Dop: în локѫ de ἰσοφεριζω, віit: -ίσω, поет: mъ портѫ de опотрівъ, mъ потрівеskѫ; (прin întind:) mъ întрекѫ кѫ чinева || (pap stp:) fakѫ чева de о потрівъ (asemenea) кѫ алтѫл. [ші

'Ισοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртъторѫ de греѫtate deопотрівъ кѫ алтѫл. «Οἶνος—» Лкs: вinѫ, каре арdікъ înкъ atîta апъ. [ἴσος, φέρω].

'Ισοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de ачееашї natѫръ, saѫ însѫшime кѫ чева. [ἴσος, φυή].

'Ισοχειλὴς, έος, ші 'Ισόχειλος (ὁ, ἡ), плinѫ deопотрівъ кѫ бѫzеле, венitѫ пînъ ла бѫze. [ἴσος, χεῖλος].

'Ισόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), = 'Ισοσθενής. [ἴσος, χείρ].

'Ισόχνοος, ους (ὁ, ἡ), чел deопотрівъ ла ешіреа пърѫлѫї dintîїѫ (de ачееашї вîрstъ) кѫ алтѫл. [ἴσος, χνόος -οῦς].

'Ισόχορδος (ὁ, ἡ), чел кѫ de опотрівъ (ла пѫтърѫ) коарde кѫ алтѫл. [ἴσος, χορδή].

'Ισοχρονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ...

'Ισοχρόνιος. ші 'Ισόχρονος (ὁ, ἡ), чел deопотрівъ ла timпѫ; deопотрівъ dъinitорѫ кѫ алтѫл; (грам: ші метр:) чел de ачелашї timпѫ de вокалъ. [ἴσος, χρόνος].

'Ισόχροος, -ους (ὁ, ἡ), чел deопотрівъ ла колоаре, de ачееашї faцъ. [ἴσος, χρόα].

'Ισόχρυσος (ὁ, ἡ), чел de опотрівъ (ла прецѫ), saѫ asemenea (în орче) кѫ аѫрѫл. [ἴσος, χρυσός].

'Ισοψηφία (ἡ), потрівitate (în пѫтърѫ) de вотѫрї. [din

'Ισόψηφος (ὁ, ἡ), чел че аре, saѫ dъ ачелашї вотѫ кѫ алтѫл, = 'Ομόψηφος, înвоitѫ. 2) чел кѫ de опотрівъ dрептѫ de а вота, = 'Ισότιμος. 3) (zічере) din а къріа лiтере apitmetiчеште sокotindѫ se резѫлтъ ачееашї кîtime, ка ші din алта, sп: ек: Πέδαι, Μένε ші чл: daѫ пѫm: de о sѫtъ. (de ѫnde) «'Ισόψηφα (se înц: ἔπη)». Aptmdp: [ἴσος, ψῆφος, saѫ ψηφίον].

'Ισόψυχος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ψύχως, чел deопотрівъ ла sѫflетѫ кѫ алтѫл. [ἴσος, ψυχή].

'Ισόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Ισάζω, || (між: saѫ пas:) віѫ ла deопотрівъ кѫ... «Ὄνυχας χεῖρας τε ἰσώσαντο». Es: aѫ венit ла deопотрівъ бътъліе кѫ ѫпгііле ші mîїnеле întре dînшії. [ἴσος].

'Ιστάνω, (прел: ἵστανον) = Ἵστημι.

'Ιστάριον (τὸ), dim: ал лѫї ἱστός.

Ἵστασχ' (în апок: maї 'nainte de вок: аsпір:) în локѫ de ἵστασκε, поет: 3: sinг: перs: de прел: ал лѫї ἵστημι.

'Ιστέον, posit: ал лѫї ἵσημι, saѫ οἶδα, требѫїе sъ шtim.

Ἵστημι (ші пas:) Ἵσταμαι, віit: -στήσω, (ші пas:) σταθήσομαι. (прел: ἵστην, ἵστων, ші пas: ἱστάμην, пех: ἔστησα, ші пas: ἐστάθην, ші posit: στατέον) пѫїѫ а sta чева dрепт, арdікѫ în sѫs. «'Ιστὸν ἵστημι». Лкs: «'Ο ἵππος ἵστησι τὰ ὦτα». Лкs: «Ἵστησι τὰς τρίχας» Apst: «Ἵστημι τεῖχος (τρόπαιον)». Лкs: «'Ιστάναι τινα χαλκοῦν». Dm: «Τοῦτον ὁ δῆμος ἔστησ' ἐνθάδε». Ткр. (ші пas:). «Σταθῆναι ἐν ἀγορᾷ». Apst: (вezї ші ἱδρύω). 2) ашezѫ чева ла локѫл sъѫ; (de ѫnde прin înttnd: ші fir:) pîndѫїeskѫ, înstълezѫ; (despре ostaшї) аранжezѫ (пѫїѫ ла pîndѫ); (despре жертfe, ші чл:) daѫ, ofерѫ,

прinoseskъ. «Ἔγχος δ' ἔστησε πρὸς κίονα». Od: A. Πεζοὺς δ' ἐξόπισθεν στήσεν». Іл: A· «Ἀγῶνα (»Πόλεμον) ἱστάναι». Пл: «Δίκτυα ἱστάναι». Ksn: (ші між:) «Χορὸν ἐστήσαντο». Ткр: «Ἡ πόλις τοῦτον ἐστήσατο βασιλέα». Ksn: «Θεοῖς κρατῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον». Іл: Z. «Στασῶ κρατῆρα γάλακτος ταῖς νύμφαις (τῷ Πανί)». Ткр: «Τοιόνδε κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐστήσατο Χείρων». Ткр: 3) apdikъ, skopneskъ. «Κονίην («Κῦμα «Νεφέλας, «Βοὴν, Φύλοπιν, ші чл:) ἱστάναι». Om: (ші між:) «Εἰώθασι Ἕλληνες ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι». Ep: «Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσίν. Od: I· 4) цiъ nemiшkatъ, aцintezъ. «Ἵστημι τὸ πρόσωπον (τοὺς ὀφθαλμοὺς)». Лкs: 5) опреskъ. «Μύλην στήσασα». Od: Y. Ἱστάναι τὰς ἀγέλας». Ksn: «Κοιλίαν ἵστησι». Dskp: 6) kîntъpeskъ. «Ἢ μετροῦντες, ἢ ἱστάντες». Ksn: || (між:) ἵσταμαι, віit: στήσομαι, ші ἑστήξω; saъ ἑστήξομαι, (nex: ἐστησάμην, ші ἔστην, în înd: însemnape; neste sъв:, каре se ia ші în локъ de прел:, ἑστήκειν, saъ εἱστήκειν, de ъnde партч: ἑστὼς -ῶσα, ὼς, saъ ὸς, ші маї поъ ἑστηκὼς, υῖα, ὸς), staъ dpeпtъ, mъ apdikъ în sъs. «Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν». Іл: Ω. «Ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη». Ткр: «Κονίη ἵσταται». Om: se înaлцъ. 2) staъ ла ъnъ локъ, nъ mъ miшkъ. «Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη». Іл: A. «Ἀντίοι ἔσταν». Ош: «Τίποτ' αἰθερίαν ἕστηκε πέτραν»; Eъp: «Πολλὰ δὲ δοῦρα ἐν γαίῃ ἵστατο». Іл: O. ші «Τὶ ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί»; Skp: «Στᾶθι, καὶ εἴσιδε». Ткр: (ші fir:) «Ἱστάμενος ἐπ' ὀλίγων ῥημάτων». Грг: stъpъind, 3) în локъ de εἰμί, staъ, sîntъ, mъ aflъ. Ἑσταότ' εἰν' ἀΐδαο δόμοις». Іл: Ω. «Ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖλις». Ткр: «Ἵσταται κατὰ βορέαν». Тъч: «Τῇ δ' ἕβδομος εἱστήκει μείς». Іл: T. «Ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς». Ep: Ἀλλ' ἑστάτω (în локъ de ἔστω) μοι καὶ δέος τι καίριον». Sof: 4) staъ, înчetezъ. «Ἐνταῦθα στησόμεθα τοῦ λόγου». Плт: «Οὐ μὴν ἐνταῦθ' ἕστηκε τὸ πρᾶγμα». Dm: «Οὐ στήσεται πάντας ἀνθρώπους ἀδικῶν». Dm: 5) staъ înkpemenitъ; mъ înkerъ; sîntъ apdikatъ 'naлt. «Κρημνοὶ («Ὀφθαλμοί, «Τρίχες) ἔστασαν». Іл: M. Ω. Od: T. 6) este (a ажъns) în вîpfъ (în чea маї mape крештере) «Φύλοπις («Νεῖκος) ἵσταται». Іл: N. Σ. «Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δὲ ἱσταμένοιο». Od: Ξ. «Ἔαρος νέον ἱσταμένοιο». Od: T. 8) (къ adв:) netpekъ; mъ noptъ. «Ὀρθῶς (εὐλαβῶς) ἵσταται». Лкs:

Ἱστιάτωρ, ορος (ὁ). Ion: în локъ de ἑστιάτωρ, преotъл Dianeї din Efesъ, =Ἐσσήν. [din

Ἱστίη, ші Ἰστίη (ἡ), Ion: în локъ de ἑστία.

Ἱστιητήριον (τὸ), Ion: în локъ de ἑστιατήριον.

Ἱστιητόριον (τὸ), Ion: în локъ de ἑστιατόριον.

Ἱστιήτωρ, ορος (ὁ), Ion: în локъ de ἑστιάτωρ.

Ἱστιοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, алергъ плъtind къ пînzeле întinse. [ἱστίον, δρόμος].

Ἱστιοκώπη (ἡ), корабіе, saъ плъtipe къ пînze ші вîsле. [ἱστίον, κώπη].

Ἱστίον (τὸ), [ἱστὸς] пînzъ; ор че цesъtъръ; (партік: ла îm:) пînze de корабіе.

Ἱστιοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakъ пînze de корабіе; saъ înapmezъ корабіа къ пînze. [ἱστίον, ποιέω].

Ἱστιοῤῥάφος (ὁ, ἡ), къsъtopъ de пînze de коръвії; (kom:) în локъ de μηχανορράφος, віклеанъ, amъцitopъ. [ἱστίον, ῥαφή].

Ἱστοβοεὺς, έως (ὁ), Ἱστοβόη (ἡ), [ἱστος, βοῦς], процапъл плъгълъї.

Ἱστοδόκη (ἡ), [ἱστὸς, δέχομαι] локъ în корабіе de пъs katapтъл коборîtъ.

Ἱστοκεραία (ἡ), antena (Itл:) katapтълъї. [ἱστὸς, κεραία].

Ἱστοπέδη (ἡ), партеа de жos a katapтълъї, къ каре stъ înfiптъ. [ἱστὸς, πέδη].

Ἱστοπόνος (ὁ, ἡ), [ἱστὸς, πόνος] лъкръtopъ (цesъtopъ) de пînzъ, пînzapъ.

Ἱστόπους, οδος (ὁ), (прінч: ла îm:) лемнеле, каре цin пînza întinsъ în ръsвоїъ apdikatъ în sъs, =Κελέοντες. [ἱστὸς, ποῦς].

Ἱστορέω -ῶ, [ἵστωρ] віit: -ήσω, черчetezъ, ка sъ aflъ; saъ mъ domipeskъ din проnріа mea обsерваре, aflъ къ deamъpъntъл. 2) (маї des) sпъїъ повestind, че amъ възъt, ші amъ înцелes къ skъmпъtate. 3) (în цen:) мъртъpiseskъ, înkpedinцezъ чева dъпе штіінца, че amъ ка însъmї възъtopъ de вре ъnъ лъкръ. «Ἱστορεῖ, ὅτι οὕτως ἔχει». Лкs: [de ъnde

Ἱστόρημα (τὸ), ор че s' a повestit dъпе о eksaktъ штіінцъ; повеste, =Διήγημα.

Ἱστορία (ἡ), [ἵστωρ] черчetape прin eksaktъ обsерваре, ші aflape despre чева. «Ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἱστορίαν». Плв: 2) istopie, sпъnepe, повestipe de kîte a възъt, saъ алtfeл s' a înkpedinцat чінева. «Οὐκ ἀκοὴν λέγω, ἀλλ' ἱστορίαν». Ел: 3) (маї цen:) istopie, saъ înskpisъ Istopisipe de челе dъпе времї întîmплate. «Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν». Лъч: [de ъnde

Ἱστορικὸς ἡ, ὸν, atinгъtopъ de istopie. 2) штіitopъ, saъ skpiitopъ de istopie. [de ъnde

Ἱττορικῶς, adв: în feлъ de istopie, istopiчеште.

Ἱστοριογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopŭ de istopie. [ἱστορία, γράφω].

Ἱστόριον (τὸ), istopikъ întîmплape foлositoape sпpe dovadъ; (în цen:) dovadъ (sirъpъ ші nekontestaвiлъ). [ἱστορία].

Ἱστοριοσυγγραφεὺς, έως (ὁ),=Ἱστοριογράφος; (прinч: însъ) kompъitopŭ de колекцie de istopisite de kъtpe алцiї de maї 'nainte, (fpanц:) compilateur. [ἱστορία, συγγράφω].

Ἱστὸς (ὁ), [ἵστημι] kataptŭ de корабie. «Ἱστόν στήσαντο». Іл: А. 2) sълъл чел de sъs, пе каре se înfъшъpъ пînza în ръsвoїъл ашezatŭ în sъs; (прin întind) ръsвoїŭ de цesъt apdikatŭ în sъs. 3) пînzъ цesъtъ; tpîmвъ de пînzъ. «Ὀθονίων ἱστούς». Плв: 4) (în цen:) цesъtъpъ. «Ἱστὸς ἀράχνης». Лкs:

Ἱστότονος (ὁ, ἡ), întinsŭ în ръsвoiŭ (de цesъt). [ἱστὸς, τείνω].

Ἱστουργεῖον (τὸ), faвpikъ, цesъtopie de пînze; saŭ ръsвoїŭ. [ші

Ἱστουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лъкрezŭ пînze, цesŭ. [ші

Ἱστουργία (ἡ), meштeшъгъл, tpeaвa лъкръtopълъї de пînze, цesъtopitŭ. [ші

Ἱστουργικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de лъкрapea saŭ лъкръtopъл de пînze. «Ἱστουργικὴ (se înц: τέχνη»). цesъtopitŭ de пînze.

Ἱστουργὸς (ὁ, ἡ), лъкръtopŭ de пînze în ръsвoiŭ, цesъtopŭ. [ἱστὸς, ἔργον].

Ἴστω, 3: sinг: пeps: de порънч: ал лъї ἴσημι, saŭ οἶδα, sъ шtie. «Ἴστω (ші Dop: ἴττω) Ζεύς». (fp: de жър:) maptъpŭ fie 'mї Dъmnezeŭ.

Ἵστω, în локŭ de ἵστασο 2: sinг: пeps: de порънч: ал лъї ἵσταμαι.

Ἱστών, ῶνος (ὁ), локъл, ъnde este ашezatŭ ръsвoiъл de цesъt, цesъtopie, = Ἱστουργεῖον. [ἱστός].

Ἵστωρ, ші ἵστωρ [ἴσημι], ορος (ὁ), (къ цen:) шtiitopŭ de чева; maptъpŭ; însъшї въzъtopŭ; (fiг:) apвitpъ. «Ἴστορα δ'Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω.» Іл: Ψ.

Ἰσχάδιον (τὸ), dim: ал лъї ἰσχάς.

Ἰσχαδοκάρυα (τὰ), smokine ъskate amestekate къ nъчї. [ἰσχάς, κάρυον].

Ἰσχαδοπώλης, ου (ὁ), ші Ἰσχαδόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtopŭ, -toape de smokine. [ἰσχάς, πώλης].

Ἰσχαδώνης, ου (ὁ), кътпъръtopŭ (пeнtpъ pevînzape) de smokine. [ἰσχάς, ὠνὴ].

Ἴσχαιμος (ὁ, ἡ), [ἴσχω, αἷμα] чел къ însъшime de a опpi sînцeле, =Ἀιματοστάτης.

Ἰσχάινω, вiit: -ανῶ, поet: în локŭ de ἰσχάνω, ἴσχω, опpeskŭ, цiŭ (în fpîŭ); (dъпe алцiї) în локŭ de ἰσχναίνω.

Ἰσχαλέος. α, ον, поet: în локŭ de ἰσχναλέος, ъskъцiвŭ, slaвŭ.

Ἰσχανάω, поet: în локŭ de ἴσχω, цiŭ (ші пas: ръmîїŭ) îndъpъt, опpeskŭ, înпїedikŭ; staŭ înпpotiвъ къ stъpъipe. (de ъnde 2) (къ цen: saŭ infin:) пofteskŭ, dopeskŭ.

Ἰσχάνω, (прел; ἴσχανον, ші maї mълtŭ nъ) поet: =Ἴσχω.

Ἰσχάς [ἴσχω, ἰσχνός], άδος (ἡ), smokinъ ъskatъ. 2) (fiг:) гаъpa шezъtълъї. 3) ъnŭ feлŭ de плantъ (din soїъл лапteлъї къкълъї, вezї τιθύμαλλος). 4) поet: (eпit:) aпгъpa.

Ἰσχέμεν, ші Ἰσχέμεναι, поet: în локŭ de ἴσχειν.

Ἰσχιαδικὸς, ἡ, ὸν, пътimaшŭ de (saŭ вънŭ de леакŭ пeнtpъ) воала [ἰσχιάς].

Ἰσχιάζω, вiit: -άσω, îmї mішкŭ шолdъpiле ла ъmвлetŭ. «Ἰσχιάζουσα βωμολόχος». Пркп: каре кървеште îшї înfpînцea шолdъpiле. [ші

Ἰσχιακός, ἡ, ὸν, = Ἰσχιαδικός. [din

Ἰσχιάς, άδος (ἡ), (adiekt:) къвenitъ ла шолdъpї. (de ъnde. || sъвst:) (se înц: νόσος) dъpepe (peъmatismŭ) de шолdъpї. [din

Ἰσχίον (τὸ), [ἴσχω, ἰσχὺς] înkeїetъpa шолdълъї ші a коапseї; (прin întind:) шолdъл. (вezї Іл: Е: ші ἰξύς ші γλουτός).

Ἰσχιοῤῥωγικὸς [ἰσχίον, ῥώξ], ἡ, ὸν, (dъпe ziч:) шолditŭ; (de ъnde fiг:) вepsŭ iamвikŭ къ пічоареле soaцe sпondee. (вezї ші χωλίαμβος).

Ἰσχναίνω, вiit: -ανῶ, ъsъkŭ, slъвeskŭ (în релацie къ карnea ші гръsimea). [ші

Ἰσχναλέος, α, ον, поet: slaвŭ, ъskъцiвŭ, sъвцipatikŭ. [ἰσχνός].

Ἴσχνανοις, εως (ἡ), slъвipe, ъskape (akt: saŭ пas:). [ші

Ἰσχναντϊκός, ἡ, ὸν, чел къ însъшime de a slъвi, a ъska. [ші

Ἰσχνασία (ἡ), =Ἰσχνότης. [ἰσχναίνω].

Ἰσχνοεπέω-ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskŭ sъвцipe, къ fineцъ. [ἰσχνός, ἔπος].

Ἰσχνόκωλος (ὁ, ἡ), [ἰσχνός, κῶλον] slaвŭ, sъвцipe în mъdълареле tpъпълъї.

Ἰσχνολέσχης, ου (ὁ), sъвцipe (шepetŭ) ла ворвъ; saŭ въpfitopŭ. [ἰσχνός, λέσχη].

Ἰσχνολογια (ἡ), sъвцipe (amъцitoape), iskъsitъ ворвipe. [din

Ἰσχνολόγος (ὁ, ἡ), ворвitopŭ къ sъвцipime, iskъsinцъ; прisositopŭ în ворвipe de amъnъnte,=Ἰσχνολέσχης. [ἰσχνὸς, λόγος].

'Ισχνομυθία (ἡ), = 'Ισχνολογία. [din

'Ισχνόμυθος (ὁ, ἡ), = 'Ισχνολόγος, [ἰσχνός, μῦθος].

'Ισχνοπάρειος (ὁ, ἡ), (плц:) слабѫ, ѫскатѫ ла овражї. [ἰσχνός, παρειὰ].

'Ισχνοποιός (ὁ, ἡ), = 'Ισχναντικός. [ἰσχνός, ποιός].

'Ισχνόπορος (ὁ, ἡ), чел кѫ сѫбцірї, stpimцї порї аї пїелії. [ἰσχνός, πόρος].

'Ισχνός [ἴσχω, ἰσχάνω], ἡ, ὸν, сѫбціре, ѫскатѫ, слабѫ (фъръ гръsime de локѫ); (fiг: desпре stiлѫ de кѫвîntѫ) секѫ, фъръ opatopiче подоабе.

'Ισχνοσκελής, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ сѫбцірї, слабї крачї аї пічоарелор. [ἰσχνός, σκέλος].

'Ισχνότης (ἡ), сѫбцірime, слъбічїѫне, ѫскъцівіе; (desпре пронѫнцie) înпротівъ de πλατειασμός; (desпре stiлѫ de кѫвîntѫ) секъцie, ѫскъцie. [ἰσχνός].

'Ισχνουργής, έος (ὁ, ἡ), лѫкратѫ сѫбціре. [ἰσχνός, ἔργον].

'Ισχνοφωνία (ἡ), слъбічїѫне, сѫбцірime de гласѫ. 2) гîнгъвіе. [dîn

'Ισχνόφωνος (ὁ, ἡ), слабѫ, секѫ de гласѫ. 2) аневоїосѫ ла пронѫнцаре, гîнгавѫ (везї ші ἰσχόφωνος), = Μογιλάλος. [ἰσχνός, φωνὴ].

'Ισχνόω-ῶ, віit: -ώσω, = 'Ισχναίνω. [ші

'Ισχνῶς, adв: сѫбціре, слаб, simплѫ. (маї de мѫлте-орї fiг:) «'Ισχνῶς ἐιπεῖν». Плв: а ворві фъръ прisoase, simплѫ, ексакт. [ἰσχνός].

'Ισχομένως, adв: (de партч:) sfiit, кѫмпътат.

'Ισχουρία (ἡ), опріре de ѫdѫ (везї ші δυσουρία). [ἴσχω, οὖρος].

'Ισχοφωνία (ἡ), ші 'Ισχόφωνος (ὁ, ἡ), = (astfел îndpeпt: ѫніі маї пропорцionat în релацie кѫ etimолоц: пе) 'Ισχνοφωνία, ші 'Ισχνόφωνος (2). [ἴσχω, φωνὴ].

'Ισχυριείω, (фъръ віit:) dopeскѫ а stъpѫi în (пismътъpeште а sпріжini) пъpepea mea. [ші

'Ισχυρίζομαι, віit: -ίσομαι, мъ siлeскѫ (мъ лѫптѫ). кѫ toatъ пѫtepea mea а 'мї sпріжini пъpepea, stъpѫїeскѫ пismътъpeште în кѫвîntѫл meѫ. [ші

'Ισχυρικός, ἡ, ὸν, кам tape, тъpішорѫ. [ἰσχυρός].

'Ισχυροβελής, έος, (ὁ, ἡ), поет: tape înпротіва съцецілор. [ἰσχυρός, βέλος].

'Ισχυρογνωμοσύνη (ἡ), tape (пismътаріцъ) stъpѫinцъ întp'o пъpepe. [din

'Ισχυρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), tape (пismътаріцѫ) în пъpepea sa, nedesdѫплекатѫ din simцimîntѫл съѫ, ['Ισχυρός, γνώμη].

'Ισχυρόδετος (ὁ, ἡ), tape легатѫ (stpînsѫ). [ἰσχυρός, δέω].

'Ισχυροπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, = Δεινοπαθέω, tape, гроzав пътimeскѫ. [ἰσχυρός, πάθος].

'Ισχυροποιέω-ῶ, віit: -ήσω, fакѫ чева tape, întъpeскѫ. [din

'Ισχυροποιός (ὁ, ἡ), fъкътopѫ de întъpipe, întъpitopѫ. [ἰσχυρός, ποιός].

'Ισχυροπότης, ου (ὁ), tape (гроzавѫ) бъѫtopѫ. [ἰσχυρός, πίνω].

'Ισχυροπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), съвîpшitopѫ de марї (гроzаве) лѫкрѫрї. (Sхол: експл: а лѫї 'Οβριμοεργός). [ἰσχυρός, πρᾶγμα].

'Ισχυρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кѫ tapї pъdъчinї. [ἰσχυρός, ῥίζα].

'Ισχυρός [ἰσχύς], ὰ, ὸν, (компар: -ότερος, сѫперл: -ότατος) tape, пѫtepnікѫ; (desпре лѫк:) цеапънѫ, soлidѫ, dъinosѫ; їѫte; гроzавѫ. «'Ισχυρόν ψήφισμα». Ksn: (ші în локѫ de adв: кѫ преп:) «Κατὰ τὸ ἰσχυρόν». Ep: прin siлъ, фъръ sfiaлъ. [de ѫnde

'Ισχυρόω-ῶ, віit: -ώσω, = 'Ισχυροποιέω, întъpeскѫ. [ші

'Ισχυρῶς, adв: tape; їѫte; foapte мѫлт, гроzав. || (сѫперл:) «'Ισχυρότατα». Ksn: în локѫ de μάλιστα (în afipmat: pesпѫnsѫ).

'Ισχὺς, [ἰσχω] ύος (ἡ), тъpie, пѫtepe (fisікъ, saѫ моралъ); stъпînipe.

'Ισχυτήριος, α, ον, = 'Ισχυροποιὸς. [din

'Ισχύω, віit: -ύσω, amѫ, doвîndeскѫ пѫtepe; sîntѫ în fлоapea mea; цiѫ, dъineскѫ; (кѫ înf:) почїѫ, sîntѫ destoїnікѫ; saѫ isвѫteскѫ а... «Ὅσον ἰσχύεις». Sof: [ἰσχύς].

"Ισχω, віit: -ήσω, = (алтъ формацie а лѫї) ἔχω (прinч: în însemn: de) цiѫ, опрескѫ; (ші між: saѫ ел) мъ опрескѫ; îmї tpaгѫ mîna; пъpъseскѫ, înчetezѫ; (ші desпре pîѫ) секѫ; (ѫne-орї) прinzѫ, агъцѫ. «Λαβὼν τὸ σάκος ἴσχε διὰ πάρπακος». Sof: «"Ισχει μέ τι μὴ στέλλειν στρατὸν». Еѫр: «Μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω» Sof: «Αἵματος ἀναγωγὴν ἴσχει». Dsкр: (ші nestp: saѫ ел:) «"Ισχοντες πρὸς ταῖς πόλεσι». Тѫч: «Χειμῶνος ἴσχουσιν (οἱ 'Ινδικοὶ ποταμοί)». Ар: «"Ισχειν περί τινος». Плт: а se опрі. (ші між:) «"Ισχεσθ', 'Αργεῖοι, μὴ βάλλετε». Іл: «"Ισχεο, μηδ' ὀνομήνῃς». Od: Λ. «Τὰ μὲν ὡμολόγητο αὐτοῖς, ὁμήρους δ' οὐκ ἐδίδοσαν· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἴσχετο». Ksn: «"Ισχεσθαι αὐτὸ χρὴ δυσαπολύτως». Гал: съ se прinzъ віne. (ші кѫ цen:) «"Ισχεο κλαυθμοῖο». Od: Ω. "Ισχεσθε πολέμου». Om: 2) копрinzѫ. «"Ισχει σφέας εὐωδίη». Ep: «'Εμὲ δέος ἴσχει». Tкр: (ші пas:) «Φθόῃ ἰσχόμενος». Iскр: 3:) simплѫ în локѫ de ἔχω, amѫ. «'Ρέξω ἄρνα, τὸν ἴσχω». Tкр: 4) doвîndeскѫ, кîштігѫ. «"Ισχει

παῖδα». Ep: 5) прецѫїeskѫ. «Ἴσχει τάλαντον». Плв: ape прецѫ de ѕnѫ talantѫ. 6) sîntѫ în stape, saѫ disnosiцie. «Φαύλως («Ἀσθενῶς, ші чл:) ἴσχειν». Apst: «Ἴσχειν ἐπὶ τὸ βέλτιον». Плт: a мерце snpe maї вine.

Ἰσωνία (ἡ), [ἴσος, ὠνή] вчелашї прецѫ ла кѫмпъръtoapea ѕnѫї лѫкрѫ. 2) dpeптѫл de a кѫмпъра чева întp' ачелашї прецѫ кѫ алtѫл.

Ἰσωνυμία (ἡ), a fi чinева...

Ἰσώνυμος (ὁ, ἡ),=Συνώνυμος.[ἴσος, ὄνομα].

Ἴσως [ἴσος], adв: d'a dpeптѫл; de o potpiвъ; (pap) asemenea; (fir:) кѫ dpeптate. 2) (maї des) поate; de крezѫt; maї, пе апроапе, ка ла... 3) (ла Atiчї) în локѫ de βεβαίως, кѫ înкpedinцape.

Ἴσωσις, εως (ἡ), potpiвipe; (mtm·)екѫaцie. [ἰσόω].

Ἰταμεύομαι, вiit: εύσομαι, мъ портѫ oвръzniчеште. [mi

Ἰταμία (ἡ), Sкр: în локѫ de ἰταμότης. [din

Ἰταμὸς [ἴτης], ἡ, ὸν, oвpaznikѫ, nepѫшinatѫ. [de ѕnde

Ἰταμότης (ἡ), oвръzniчie, nepѫшinoasъ îndpъzneaлъ. [ші

Ἰταμῶς, adв: oвръzniчеште, fъръ sfiaлъ.

Ἰτέα (ἡ), (копачїѫ) (de aчi) teїѫ. 2) поet: (пpin întind:) павъzъ (înплetitъ din pamѫpe de teїѫ). [de ѕnde

Ἰτέϊνος, η, ον, fъкѫtѫ din teїѫ, saѫ de teїѫ.

Ἰτέον, nosit: ал лѫї εἶμι.

Ἰτεὼν, ῶνος (ὁ), teiшѫ, saѫ пъdѫpe de teї. [ἰτέα].

Ἴτης [εἶμι], ου (ὁ), ïѫte, penezosѫ, пъвалnikѫ; (fir:) nesnepiosѫ; (în sensѫ de ръѫ) oвpaznikѫ, nepѫшinatѫ.

Ἰτητέον,=Ἰτέον.

Ἰτητικὸς, ἡ, ὸν, = Ἰταμὸς, пъвълitopѫ. [ἴτης].

Ἴτριον (τὸ), în локѫ de ἤτριον; (пpin întind:) пръжitѫръ кѫ foї (плъчintъ).

Ἰτριοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѫ de пръжitѫpї (плъчintapѫ). [ἴτριον, πώλης].

Ἴττω, Dop: în локѫ de ἴστω.

Ἴτυς, υος (ἡ), (dѫne ziч: ші etimoлц:) вaргъ de teїѫ; (de ѕnde în цen:) околѫ, чiркѫmfepinцъ; (пaptik:) черкѫл poateлop карѫлѫї; (ші шаї noѫ) первazѫл sкѫtѫлѫї; (în цen:) op че аркatѫ; (de ѕnde fir:) «Ἴτυς βλεφάρων». Anкр: sпpînчeneле. (вezї ші ἀψίς).

Ἴτω, At: în локѫ de ἔστω.

Ἴτω, 3. sinг: ші Ἴτων, At: în локѫ de ἴτωσαν, 3: îm: пeps: de порѫnч: a лѫї εἶμι.

Ἰυγὴ (ἡ), ші Ἰυγμὸς (ὁ), поet: stpirъtѫ пътpѫnzъtopѫ, цiпътѫ; шѫepatѫ de шapпe. [ші

Ἴυξ, ἴυγγος (ἡ), ѕne feлѫ de пasъpe, кodoвatѫpъ (konsfinцitъ Benepeї, ші întpeвѫinцatъ ла fepmeчe de dparoste); (de ѕnde) ші în локѫ de φίλτρον, лiпiчїѫ; ïѫte noftъ. [din

Ἰύζω, [imit:] вiit: ἰύξω, stpirѫ кѫ пътpѫnzъtopѫ гласѫ, цiпѫ; шѫepѫ, fлѫepѫ; (în цen:) fakѫ op че sгomotѫ ші гълъцie. [de ѕnde

Ἰυκτὰ, ᾶο, Eoл:, ші Ἰυκτὴρ, ῆρος, поet: în локѫ de...

Ἰυκτὴς, οῦ (ὁ), поet: fлѫepapѫ, tpîmвiцaшѫ; кîntъpeцѫ, mѫsikantѫ; (în цen:) цiпътopѫ кѫ пътpѫnzъtopѫ гласѫ. [ші

Ἰυχμὸς (ὁ), поet: în локѫ de Ἰυγμός.

Ἴφθιμος, η saѫ ος, ον, поet: вiteazѫ, вîptosѫ; tape, пѫtepnikѫ; (de ѕnde ка ѕnѫ titлѫ de onoape) noвiлѫ. [din

Ἴφι, [ἴς] adв: поet: кѫ пѫtepe, tape, stpaшnik.

Ἰφιγένητος (ὁ, ἡ), поet: пъsкѫtѫ (пpodѫsѫ) pepede (кѫ пѫtepe). «Πῦρ ἰφιγένητον». Opf: [ἴφι, γενητός].

Ἴφιος, (ὁ, ἡ), поet: tape; mape; гpasѫ, вine хpъnitѫ. [ἴφι].

Ἴφιον (τὸ), ѕnѫ feлѫ de плantъ, ші fлoape (поate левantъ).

Ἰχθύα (ἡ), пїеле ѕsкatъ de пеште, кѫ кape se sлѫжїaѫ in локѫ de пiлъ. 2) ѕnѫ instpѫmîntѫ хipѫpцikѫ întpeвѫinцatѫ ла tъїepea вѫpiкѫлѫї пpѫnчiлop. [ші

Ἰχθυάζω, вiit: -άσω, =Ἰχθυάω. [ші

Ἰχθυάριον (τό), = Ἰχθύδιον. [ші

Ἰχθυάω -ῶ, вiit: -άσω, (прел: ἰχθυάασκον) поet: пpinzѫ пеште, пeskѫїeskѫ. [ἰχθύς].

Ἰχθυβολεὺς, έως (ὁ), поet:= Ἰχθυβόλος.

Ἰχθυβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, isвeskѫ пeштiї кѫ ostia. [din

Ἰχθυβόλος (ὁ, ἡ), [ἰχθὺς, βάλλω] isвitopѫ (stpъпѫnгъtopѫ кѫ ostia, saѫ алtѫ чева asemenea) de пештї.

Ἰχθυβόρος (ὁ, ἡ), поet: [ἰχθὺς, βορὰ] mînкъtopѫ pe пеште.

Ἰχθύβοτος (ὁ, ἡ), поet: [ἰχθὺς, βόσκω] mînкatѫ de пештї.

Ἰχθυγόνος (ὁ, ἡ), поet: пръsitopѫ de пеште.]ἰχθὺς, γόνος].

Ἰχθύδιον (τὸ), dim; ал лѫї ἰχθύς, пештiшopѫ.

Ἰχθυδόκος (ὁ, ἡ), поet: [ἰχθύς, δέχομαι] пpiimitopѫ în sine, saѫ копpinzъtopѫ de пеште.

Ἰχθύη (ἡ), Ion: în локѫ de ἰχθύα.

'Ιχθυήματα (τὰ), Ion: пілітърї. [вezї ἰχθύα].

'Ιχθυηρός, ὴ, ὸν, de saŭ din пеште; (îm:) «'Ιχθυηρὰ (τὰ), (se înц: ὄψα, saŭ ἐδέσματα) mînкърї de пеште. [ші

'Ιχθυΐα (ἡ), ='Αλιεία, пескъіре. [ші

'Ιχθυΐδιον (τὸ), поет: în локŭ de ἰχθύδιον. [ші

'Ιχθυϊκός, ὴ, ὸν, de пеште, ал пештілор. «Πύλη—» Скр: поарта de ла пескъріа, saŭ tîргъл de пеште. [ші

'Ιχθύϊνος, η, ον, = 'Ιχθυηρός. [ἰχθύς].

'Ιχθύκεντρον (τὸ), ostie, къ каре se stрепъnце, ші se прinde пештеле. [ἰχθύς, κέντρον].

'Ιχθυμέδων, οντος (ὁ), поет: [ἰχθύς, μέδων] îmпъратъл пештілор, =къ...

'Ιχθυνόμος (ὁ, ἡ), поет: [ἰχθύς, νέμω] гъвернаторъл, stъпînitоръл пештілор.

'Ιχθυοβολεὺς, έως (ὁ), ='Ιχθυβολεύς.

'Ιχθυοβολέω-ῶ, віit: -ήσω, = 'Ιχθυβολέω.

'Ιχθυόβρωτος (ὁ, ἡ), [ἰχθὺς, βιβρώσκω] шînкатŭ de пештї, ='Ιχθύβοτος·

'Ιχθυοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел din soїъл пештілор, saŭ asemenea къ пеште. ['Ιχθύς, εἶδος].

'Ιχθυόεις, εσσα, εν, поет: плінŭ de пеште; (în цen:) mapitimŭ (de mape). «'Ιχθυόεντα κέλευθα». Od: Г: mapea. ['Ιχθύς].

'Ιχθυοθήρας, ου (ὁ), [ἰχθύς, θήρα] вînъторŭ de пеште; пескарŭ.

'Ιχθυοθηρευτής, οῦ (ὁ), ='Ιχθυοθήρας. ['Ιχθύς, θηρεύω]. [de ъnde

'Ιχθυοθηρευτικός, ὴ, ὸν, пескъреskŭ. «'Ιχθυοθηρευτικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) пескърітъл.

'Ιχθυοθηρητὴτ, поет: Ion: ші ἰχθυοθηρητής, οῦ (ὁ), Ion: în локŭ de ἰχθυοθηρευτής.

'Ιχθυοθηρικός, ὴ, ὸν, = 'Ιχθυοθηρευτικός. [ἰχθυοθήρας].

'Ιχθυόθηρον (τὸ), ші 'Ιχθυόθηρος (ὁ), плантъ, еарва пештілор, къ каре se вîneazъ пештеле (алт: κυκλάμινον), пîїnea поркълъї. [ἰχθύς, θήρα].

'Ιχθυοκένταυρος (ὁ), пеште ші чентаърŭ (епіт: ал лъї Tpitonŭ). [ἰχθύς, κένταυρος].

'Ιχθυόκεντρον (τὸ), = 'Ιχθύκεντρον.

'Ιχθυοκόλλα, ης, (ἡ), клеїŭ de пеште. [ἰχθύς, κόλλα].

'Ιχθυοκτόνος (ὁ, ἡ), поет: omopîtорŭ de пештї. [ἰχθύς, κτείνω].

'Ιχθυοληϊστήρ (ὁ), поет: жъfъitорŭ (ad: вînъторŭ) de пештї. [ἰχθύς, ληΐζω].

'Ιχθυολκός (ὁ, ἡ), [ἰχθύς, ἕλκω] тръгъторŭ de пештї, пескарŭ.

'Ιχθυολογέω-ῶ, віit: -ήσω, ворвеskŭ, saŭ трактezŭ desпре пештї. [ші

'Ιχθυολογία (ἡ), ворвіре, saŭ трактаре desпре пештї, іктіолоцie. [din

'Ιχθυολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште, saŭ трактеazъ în скріseле сале desпре пештї, іктіологŭ. [ἰχθύς, λέγω].

'Ιχθυολύμης, ου (ὁ), поет: [ἰχθύς, λύμη] ком: пръпъditорŭ (mînкъторŭ) de пештї.

'Ιχθυομαντία (ἡ), проорочіе, прегічіторіе прin пештї. [din

'Ιχθυόμαντις, εως (ὁ), проорочіторŭ, прегічіторŭ din обсерваpea пештілор. [ἰχθύς, μάντις],

'Ιχθυονόμος (ὁ, ἡ), = 'Ιχθυνόμος.

'Ιχθυοπὼλαινα (ἡ), fem: ал лъї ἰχθυοπώλης, вînzъtoape de пештї, пескъреasъ.

'Ιχθυοπωλεῖον (τὸ), tîргŭ de пеште, пескъріе. [din

'Ιχθυοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорŭ de пеште, пескарŭ. [ἰχθύς, πώλης]. [de ъnde

'Ιχθυοπωλία (ἡ), mesepia пескарълъї, saŭ вînzъtopitŭ de пеште. [ші

'Ιχθυοπώλιον (τὸ), = 'Ιχθυοπωλεῖον.

'Ιχθυόῤῥοος -ους, (ὁ, ἡ), поет: къргъторŭ (înвілшъгатŭ) de пеште. «Ποταμός—» At: [ἰχθὺς, ῥοὴ].

'Ιχθυοτροφεῖον (τὸ), локŭ (хелештеŭ) înкisŭ, ъnde se хръпеште пештеле. [ші

'Ιχθυοτροφικός, ὴ, ὸν, къвenitŭ saŭ îndemînatikŭ ла хръпіре de пеште. [din

'Ιχθυοτρόφος (ὁ, ἡ), хръпіторŭ (цiitорŭ în хелештеŭ) de пеште. [ἰχθὺς, τροφὴ].

'Ιχθυουλκός (ὁ), = 'Ιχθυολκός.

'Ιχθυοφαγέω-ῶ, віit: -ήσω, мъпînкŭ (мъ хръпеskŭ къ) пеште. [ші

'Ιχθυοφαγία (ἡ), mînкъре de пеште. [din

'Ιχθυοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторŭ de (хръпітŭ обічнъіт къ) пеште. [ἰχθὺς, φάγω].

'Ιχθυπαγής, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἰχθύς, πήγνυμι] înfiптŭ în пеште. «Ἄγκιστρον—» Епгр:

'Ιχθύπρωρος (ὁ, ἡ), поет; чел че аре пе пръа sa (saŭ пръа sa în) fігъръ de пеште. [ἰχθύς, πρώρα].

'Ιχθύς, ύος (ὁ), (ак: ἰχθύα, ші maї des ἰχθύν, ші ла îm: ἰχθύες, ἰχθύας -ῦς) пеште. || (îm): în локŭ de ἰχθυοπωλεῖον. «'Εν τοῖς ἰχθύσιν». Apstf:

'Ιχθυφάγος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de ἰχθυοφάγος.

'Ιχθυφόνος (ὁ, ἡ), поет: = 'Ιχθυοκτόνος. [ἰχθύς, φόνος].

'Ιχθυώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ιχθυοειδής, ші 'Ιχθυόεις. [ἰχθύς]. [de ъnde

'Ιχθυωδῶς, adв: în felŭ de пеште, ка пештеле.

Ἴχμα (τὸ), = Ἴθμα, ші Ἴχνος.

'Ιχναῖος, α, ον, поет: ѕрмъріtорѫ ѕрмелор ҁѕїва. (епіt: ал Nemeseї). [ші

'Ιχνάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, ='Ιχνεύω. [ἴχνος].

'Ιχνεία (ἡ), къѕtаре dѕпе ѕрме, ѕрмъріре. [ἰχνεύω].

'Ιχνελάτης, ου (ὁ), поет: în локѫ de ἰχνηλάτης.

"Ιχνευμα (τὸ), обїектѫ de къѕtаре dѕпе ѕрме; saѫ гъsitѫ прin ѕрмъріре. [ші

'Ιχνεύμων, ονος (ὁ), ѕnѫ felѫ de animалѫ de Еџіптѫ (кв ѕnѫ шоаріче) връжмашѫ ал крокоdелѕлѕї, ѕрмъріndѕ'л, ші пръпъdindѕ'ї оѕъле. 2) ѕnѫ felѫ de пасъре mînкъtоаре de вермї. 3) ѕnѫ felѫ de insектъ (вespe), че вîneazъ пъїанжіnії. [ші

"Ιχνευοις, εως (ἡ), къѕtаре dѕпе ѕрме, ѕрмъріре. [шt

'Ιχνευτήρ, ῆρος, поет: în локѫ de...

'Ιχνευτὴς, οῦ (ὁ), къѕtъtорѫ de чева dѕпе ѕрме, ѕрмъріtорѫ. [din

'Ιχνεύω, віit: -εύσω, каѕtѫ dѕпе ѕрме, їаѫ ѕрма, ѕрмъреskѫ; (în џen:) черчетеzѫ, каѕtѫ, iskodeskѫ. [ἴχνος].

'Ιχνηλασία (ἡ), гоnіре, вînаре dѕпе ѕрмъ. [ἴχνος, ἔλασις].

'Ιχνηλατέω -ῶ, віit: -ήσω, гоneskѫ, вînezѫ dѕпе ѕрмъ; ѕрмъреskѫ пе чіnева. [din

'Ιχνηλάτης [ἴχνος, ἐλαύνω], ου (ὁ), ='Ιχνευτής, гоnіtорѫ dѕпе ѕрмъ. [de ѕnde

'Ιχνηλατία (ἡ),='Ιχνηλασία.

"Ιχνιον (τὸ), поет: ="Ιχνος.

'Ιχνοβάτης, ου (ὁ), поет: ѕмблъtорѫ dѕпе ѕрма кѕїва,='Ιχνηλάτης. [ἴχνος, βαίνω].

'Ιχνογραφία (ἡ), desemnѫ, isвodѫ de zѕгръвіе прin însemnаре de ѕрме (ad: пѕntѕрї, saѫ semne nѕmaї, ші чл:) [ἴχνος, γραφή].

'Ιχνοπέδη (ἡ), [ἴχνος, πέδη] кътѕтѫ, feape de пічоаре, пinte.

"Ιχνος, [ἵημι, saѫ ἵκω] εος -ους (τὸ), ѕрмъ, кълкътѕръ de пічорѫ. 2) (прin întind:) ѕмблетѫ. 3) tалпа пічорѕлѕї. 4) tалпъ de înкълцъminte.

'Ιχνοσκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, обsервѫ ѕрмеле кѕїва, ѕрмъреskѫ пе чіnева. [ші

'Ιχνοσκοπία (ἡ)), бъгаре de seamъ ѕрмелор (ѕрмъріреа) кѕїва, [ἴχνος, σκοπός].

'Ιχῶ, поет: în локѫ de ἰχῶρα, ак: ал лѕї

'Ιχὼρ, ῶρος (ὁ), партеа чеа апоаsъ а sînџелѕї; sînџе înкъ nefoрmatѫ, saѫ stрікаtѫ (tъїatѫ, апоsѫ); пѕроїѫ; (поет:) tрапsпаріnteле ші аеросѕл лікѕidѫ, че черкѕла în локѫ de sînџе în віnеле zeілор.

'Ιχωροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѫ de sînџе апоsѫ; saѫ ка ѕnѫ пѕроїѫ. [ἰχὼρ,εἶδος].

'Ιχωῤῥοέω-ῶ, віit: -ήσω, îmї кѕрџе din рапъ пѕроїѫ. [ἰχώρ, ῥοὴ].

'Ιχωρώδης, εος (ὁ, ἡ),='Ιχωροειδής. [ἰχώρ].

"Ιψ, [ἵπτω] ἰπὸς (ὁ), (îm: ἵπες) верме, saѫ гîndакѫ, каре роаde лемпеле, оаseле, ші чл:, карѫ. (вezї ші ἴξ).

"Ιψαο, поет: în локѫ de ἴψω, 2 sinг: пеps: de між: nex: ал лѕї ἵπτω.

"Ιψος, saѫ ἰψός (ὁ), плѕtъ (ші копачїѕл, din каре se faче). 2) edеръ.

'Ιὼ, інтеріекц: въітъt: saѫ вокаt: ох! еї! «'Ιὼ, ἔποψ, σέ τοι καλῶ». Apstf:

'Ιῶ, în контрак: în локѫ de ἰάου, 2 sinг: пеps: de прел: ал лѕї ἰάομαι.

'Ιωὰ (ἁ), Dор: în локѫ de 'Ιωή.

'Ιωγὴ (ἡ), поет: [ἰάυω] акоперъmîntѫ, adъпоstѫ. «Βορέω ὑπ' ἰωγῇ». Od: Ξ. în локѫ adъпоstitѫ desпре вîntѕріле крівъцене. (вezї ші ἐπιωγή).

'Ιώδης, εος (ὁ, ἡ), [ἴον] віоріѫ, saѫ de faцa віорелеї. 2) [ἰὸς] рѕџinitѫ, saѫ отръвічоsѫ.

'Ιωὴ (ἡ), поет: [ἰὰ, ἰὼ] вîжіitѫ (de вîntѫ); џіпете (de оаmenї); sѕnetѫ (de ліръ); tроnкъnitѫ, sгоmotѫ (de ѕмблетѫ), ші чл:

'Ιῶκα, поет: în локѫ de ἰωκὴν, ак: ал лѕї

'Ιωκὴ (ἡ), поет: [ἰὼ, saѫ ἰώκω=διώκω] гълъџіоаsъ пъвалъ, saѫ гоаnъ în въtъліе; (în џen:) лартъ de бъtъліе.

'Ιῶμαι, пas: saѫ між: прez: de sѕп: ал лѕї ἵημι.

'Ιώνγα Беоt: în локѫ de ἔγωγε.

'Ιωνιὰ (ἡ), локѫ (în гръdinъ) sъditѫ кѕ віореле, saѫ tарла de мікшѕnеле. [ἴον].

'Ιωνίσκος (ὁ), ѕnѫ felѫ de пеште (алt: χρύσοφρυς, fiind кѕ solzії ка de аѕрѫ).

"Ιωξις, εως (ἡ), поет: în локѫ de ἰωκή.

"Ιωρός (ὁ), [ἴ, ὥρα, saѫ ὦρος], портарѫ; saѫ пъzitорѫ de хоtаре, гръnічерѫ. (nѕmaї în fр: їѕрid:) «'Εντὸς, («'Εκτὸς) ἰωροῦ». Sѕid: ші Апл: înъѕntрѕ (afаръ) de граніце.

'Ιωτακίζω, віit: -ίσω, інтревѕїnцezѫ foарte des, saѫ пронѕnцѫ maї аsпрѕ пе їоtа. [ἰῶτα]. [de ѕnde.

'Ιωτακισμὸς (ὁ), defектѫ în пронѕnцiа лѕї їоtа; saѫ ѕnѫ felѫ de хasmodie din гръmъdіре а мѕлtора їоtа.

'Ιωτογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, sкріѫ о zічере кѕ їоtа (în локѫ de алtъ de ачееашї пронѕnцie вокалъ). [ἰῶτα, γράφω].

'Ιωχμὸς (ὁ), ='Ιωκή.

"Ιωψ, ἴωπος (ὁ), ѕnѫ felѫ de пеште.

K.

K, κ, Κάππα (τὸ), (nedekл:) Капа, a zecheлea liteръ a Eлeneskълъї алfавetъ. ‖ (nъmep:) κ′, doъ-zecї (20), ші κ, doъzecї de miї (20000).

Κα, Dop: în локъ de κε, konizпкц: sъnos:=Ἄν, дака.

Καββάλλης [Лат:] ου (ὁ), калъ prostъ.

Καββαίνων, poet: în локъ de καταβαίνων.

Κάββαλε, poet: în локъ de κατέβαλε. [de вnde

Καββαλικὸς, (компар: καββαλικώτερος) ὴ, ὸν, destoїnikъ (îndemînatikъ) a doвopî пe protivnikвл sъ, взпъ лвптъtopъ. ‖ «Καββαλικὴ». Гал: лвптъtopie (ka o parte a ɥimnastiчeї).

Καββὰς, ᾶσα, άν, în локъ de καταβάς.

Καββάσι, Лакоп: în локъ de κατάβηθι.

Κάββαλος, кавtъ αὐτοκάββαλος, ші κίββηλος.

Καβειριάζομαι, вiit: -άσομαι, imitъ datineле, saъ serвezъ mistepieле Кавірілор.

Καβειριὰς, άδος (ἡ), =Καβειρικὴ. [ші

Καβειρικὸς, ὴ, ὸν, релативъ къ Кавірії ші mistepieле лор. [ші

Καβειρὶς, ίδος (ἡ), =Καβειριὰς. [din

Κάβειροι (οἱ), niшte zeitъɥї din Вълканъ serвate de Пелазɥї în însвла Lemnosъ, ші Samotpачia прin niшte mistepioase ɥeremonii; (iap dвпe Esixie) stakoжї, kape se ɥinstїaъ ka zeitъɥї în insвла Lemuosъ. (de вnde ші fїї aї лвї Вълканъ).

Κάβηξ, ηκος (ὁ), =(saъ греш: în локъ de) Καύηξ, Κήϋξ.

Καβιόθυρα (τὰ), [Лат: cavea, θύρα] = Καταῤῥακτὴ, облопъ de пimniцъ, ші чл:

Κάβος (ὁ), [Евр: în afin: къ κάδος] вnъ felъ de mъsвръ пentpъ semъnъtврї, = Χοῖνιξ.

Κὰγ, poet: (maї 'nainte de γ) în локъ de κατὰ. «Κάγ γόνυ». Іл: Υ. (alt: se skpie Καγγόνυ).

Κἀγαθὸς, în контракц: în локъ de καὶ ἀγαθός.

Καγγόνυ, вezї κάγ.

Κάγκαμον (τὸ), комъ, клеїъ, saъ реɥinъ de вnъ Asiatikъ копачîъ (în med:).

Καγκανέος (-λέος), α, ον, ші Κάγκανος (ὁ, ἡ), poet: [καίω] вskatъ, (прin вpm:) взпъ de aps; (dвпe алцїї din κατέαγα) ɥandъръ; fpîntвръ; snъptвръ.

Καγχάζω, [imit: dap вezї ші γαγγαλίζω] вiit: -άσω, pîzъ къ kiпote; (прin întind:) їаъ în pîsъ, вatжokopeskъ; (вne-opї) mъ всквръ прea mвлt.

Καγχαλάω -ῶ, вiit: -άσω, poet: în локъ de καγχάζω.

Καγχασμὸς (ὁ), pîsъ kikotosъ. [ші

Καγχαστὴς, οῦ (ὁ), pîzъtopъ къ kikote, saъ къ mape глasъ; вatжokopitopъ. [καγχάζω]. [de вnde

Καγχαστικὸς, ὴ, ὸν, аплекатъ ла pîsъ къ kikote.

Καγχρυδίας, ου (ὁ), asemenea (ла faцъ, saъ гвstъ) къ opzъ пръжitъ ші кожitъ. «Σῖτος —». Tfp: 2) fъквtъ din astfелъ de opzъ. «Ἄρτος —». Лкs: [ші

Καγχρύδιον (τὸ), (прinч: ла îm:) паїеле ші кожеле лвї κάγχρυς (вezї ziч:), [ші

Καγχρυόεις, εσσα, εν, poet: în локъ de καγχρυώδης. [din

Κάγχρυς, υος (ἡ), opzъ пръжitъ, ші кожitъ. 2) poada вnop nomї mi плante dвпe къdepea floapeї лор. 3) (maї пartik:) гръвnte de posmapinъ.

Καγχρυοφόρος (ὁ, ἡ), (вotn:) prodъкъtopъ de κάγχρυς (вezї ziч:). [κάγχρυς, φέρω].

Καγχρυώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea în formъ къ [κάγρυς, вezї ziч:].

Κἀγὼ, în контракц: în локъ de καὶ ἐγώ.

Καδδὲ, poet: Еол: în локъ de κατὰ δὲ. [de вnde

Καδδέβαλεν, saъ καδδ'ἔβαλεν, poet: Еол: în локъ de κατὰ δὲ ἔβαλε, κατέβαλε δέ.

Καδδίζω, вiit: -ίξω, Лакоп:=Ψηφοφορῶ, вotezъ. [ші

Κάδδιχος (ὁ), Лакоп: în локъ de καδίσκος, вnъ felъ de mъsвръ пentpъ semъnъtврї, înkъпътoape de 4 хeniче. (вezї χοῖνιξ). [din

Κάδδος, ω, (ὁ), Лакоп: în локъ de κάδος.

Καδδραθέτην, Еол: poet: în локъ de κατεδραθέτην, 3: înd: neps: de nex: 2: ал лвї καταδαρθάνω.

Καδδύναμιν, poet: Еол: în локъ de κατὰ δύναμιν.

Καδδῦσαι, poet: în локъ de καταδῦσαι, îm: fem: ал лвї καταδύς.

Κάδιον (τὸ), ші Καδίσκος (ὁ), dim: ал квї κάδος.

Καδμεία, ші Καδμία (ἡ), (se înц: γῆ, saъ λίθος) вnъ felъ de fosilъ, saъ seшimetalъ (folositopъ ла faврікареа aрameї, ші чл:), kape se desrpona din пъmîntъ п' înпрежврвл Kadmieї (Тевеї), (fpanц:) calamina. [Κάδμος].

Καδοποιός (ὁ), fъкъtopъ de вase пentpъ апъ, вinъ, ші чл:, dorapъ. [κάδος, ποιός].

Κάδος (ὁ), [χανδάνω, dap вezї ші κά-

ϐος] вasŭ de апъ, вinŭ, ші чл: doniцъ, îpdъŭ, вѫtoïŭ, mi чл:; (în Sпapta) ѫpnъ пentpѫ вotѫpĭ.

Κάδουλος (ὁ), въïatŭ, че sлѫжïa ла mistepieле Кавiрiлор. [Κάϐειρος, δοῦλος].

Καδύτας, ου (ὁ), ѫnŭ feлŭ de плantъ a Sipieĭ. (dѫпе алцiĭ κασύτας).

Κάδωλος, ω (ὁ), Dop: în локŭ de κάδουλος.

Κάζω, neîntpeв: temat: în afin: кѫ κήδομαι, (din кape este întpeв: nѫmaĭ пas: tpeк: de кѫ: κέκασμαι, saŭ κέκαδμαι, ші пeste-sъв: ἐκεκάσμην) пoet: sîntŭ гpiжitŭ, înпodoвitŭ, гъtitŭ. (пpin ѫpm: 2) sîntŭ maĭ пpesѫs, maĭ deoseвitŭ.

Καήμεναι, пoet: în локŭ de καῆναι, пas: nex: 2: de înf: ал лѫĭ καίω.

Καθὰ, [καθ' ἃ] adв: = Καθώς.

Καθ-αγιάζω, вiit: -άσω, Sкp: [κατὰ, ἅγιος] în локŭ de...

Καθ-αγίζω, вiit: -ίσω, adѫкŭ жeptfъ sпpe кѫpъцitoape eptape de пînгъpipe; apzŭ de totŭ пe алtapŭ жeptfъ, saŭ пe жъpatiкŭ tpѫпŭ de moptŭ; (de ѫnde пoet:) = Κηδεύω, înmopmîntezŭ; (ѫne opĭ) кѫpъцŭ пpin peлiцioasъ цepemonie вpe ѫnŭ локŭ пînгъpitŭ; (în цen:) sfinцeskŭ чeвa de totŭ; konsfinцeskŭ. [κατὰ, ἅγος]. [de ѫnde

Καθαγισμὸς (ὁ), sfinцipe; adѫчepe de жeptfъ sпpe doвîndipe de eptape; konsfînцipe; înmopmîntape.

Καθ-αγνίζω, вiit: -ίσω, [κατὰ, ἁγνός] кѫpъцŭ чeвa кѫ totѫл (пpinч:) de пînгъpitъ faптъ. [κατὰ, ἁγνός].

Καθαιμακτὸς, ὴ, ὸν, foapte sînцepatŭ; (fiг:) mînжitŭ în sînцe de omopŭ. [din

Καθ-αιμάσσω, вiit: -άξω, mînжeskŭ în sînцe; sînцepezŭ de totŭ. [din

Κάθαιμος (ὁ, ἡ), плinŭ de sînцe, sînцepatŭ de totŭ. [κατὰ, αἷμα].

Καθαίρεσις, εως (ἡ), pestopnape; sѫpпape; stpiкape; пpъпъdipe; (ѫne-opĭ) în локŭ de ἀναίρεσις, omopîpe. 2) (Бis:) лѫape de dapѫл пpeoцieĭ. [ші

Καθαιρετέος, α, ον, пosit: ал лѫĭ καθαιρέω. [ші

Καθαιρέτης, ου (ὁ), sѫpпъtopŭ, pestopпъtopŭ, пpъпъditopŭ. [ші

Καθαιρετικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкŭ, saŭ kontpiвѫitopŭ ла sѫpпape, ші чл: [din

Καθ-αιρέω -ῶ, вiit: -αιρήσω, ші 2 -ελῶ, (nex: 2; καθεῖλον, ші чл), коворŭ, пitѫлezŭ; (de ѫnde пoet:) înкizŭ окiĭ moptѫлѫĭ; sѫpпŭ ла пъmîntŭ; stpiкŭ; пpъпъкŭ: des omopŭ; doвopŭ; destponezŭ; osîndeskŭ: (despre лѫкp:) sъвîpшeskŭ; (ѫneopĭ) stъпîneskŭ; înfpînгŭ, вipѫïeskŭ de totŭ. (вezĭ ші ἀναιρέω). 2) (Бis:) ïaŭ, desfiinцezŭ dapѫл пpeoцieĭ.

Καθ-αίρω, вiit: -αρῶ, (nex: ἐκάθηρα, пas: tpe: de кѫ: κεκάθαρμαι, ші nex: ἐκαθάρθην) кѫpъцŭ; (fiг:) вatŭ, (oвmt:) sкѫtѫpŭ кожокѫл.

Καθ-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, (кѫ цen:) sъpŭ de ѫndeвa жos, saŭ пeste чeвa.

Καθαλμὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [κατὰ, ἅλμη]. пpea sъpatŭ, = кѫ...

Κάθαλος (ὁ, ἡ), пoet: [κατὰ, ἅλς] пpea sъpatŭ. || (пpin întind:) «Μάγειρος —». At: кape пѫпe mѫлtъ sape în вѫкate.

Καθ-αμαξεύω, вiit: -εύσω, tpeкŭ des tpъsѫpa, saŭ кѫ tpъsѫpa пeste чeвa. (de ѫnde пas: пaptч:) «Καθημαξευμένος». пeste кape aŭ tpeкѫt mѫлte ші mѫлtъ вpeme tpъsѫpĭ, (пpin ѫpm:) кълкatŭ, ѫmвлatŭ; (алtfeл) fpeкatŭ (пpoп: ші fiг;). «Ὁδὸς καθημαξευμένη». Лкs: (ші fiг:) «Σκώμματα καθημαξευμένα». Лкs: = Τὰ ἐξ ἁμάξης. «Γύναιον καθημαξευμένον ὑπὸ τοῦ τυχόντος». Ел: «Καθημάξευσε ταῖς συμφοραῖς». Eѫпп: 'л a dѫs ла чea maĭ din ѫpmъ tiкълoшie.

Κάθαμμα (τὸ), [καθάπτω] nodŭ, saŭ înnodъtopъ.

Καθαμμίζω, вiit: -ίσω, вezĭ καταμμίζω.

Καθάπαν, (în локŭ de καθ' ἅπαν) adв: кѫ totѫл. de totŭ, în цeneралŭ.

Καθάπαξ, adв: o datъ nѫmaĭ; o datъ пentpѫ totdaѫna; în цeneралŭ, кѫ totѫл; toate înпpeѫnъ, пeste totŭ.

Καθάπερ, ші Καθαπερεὶ, ші Καθαπερανεί, adв: = Καθὰ, καθώς.

Καθ-απλόω -ῶ, вiit: -ώσω, întinzŭ чeвa de totŭ, saŭ пeste totŭ.

Καθαπτικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ: sѫпъpъtopŭ. [ші

Καθαπτὸς, ὴ, ὸν, înвpъкatŭ. [din

Καθάπτω, вiit: -άψω, (pap stpъm:) лeгŭ (aгъцŭ, aплiкŭ) чeвa пeste чeвa; (пpin întind:) înвpaкŭ, пѫïŭ înпpeжѫp; (ші miж:) пoptŭ. 2) (oвiч: miж: кѫ цen: saŭ пoet: кѫ aк:) atinгŭ чeвa (maĭ de mѫлte opĭ în pъѫ); (de ѫnde fiг:) atinгŭ кѫ вopвe, (saŭ лinгѫшitoape) mînгîiŭ, înвѫnezŭ; (saŭ maĭ des sѫпъpъtoape) чeptŭ, пoпosлѫïeskŭ. 3) (pap) adѫкŭ în вopвipe пe чineвa de maptѫpŭ ал кѫвinteлop meлe.

Καθάρειος (ὁ, ἡ), ші adв: είως, = Καθάριος. [de ѫnde

Καθαρειότης (ἡ), = Καθαριότης.

Καθαρεύω, ші Καθαριεύω, вiit: -εύσω. (кѫ цen:) sîntŭ кѫpatŭ (ші fiг: neвinoвatŭ)

despre чева, petrekŭ în кѹръцie. [ші

Καθαρίζω, віit: -ίσω,=Καθαίρω. [ші

Καθάριος (ὁ, ἡ), ĭѹвitorŭ de кѹръцie, кѹratŭ; (prin întind:) graцiosŭ, saŭ (franц): élégant. [καθαρός]. [de ѹnde

Καθαριότης (ἡ), ĭѹвire, цinere de кѹръцie: (prin întind:) елеганцъ.

Καθαρισμὸς (ὁ), кѹръцire. [ші

Καθαριστήριον (τὸ), кѹръцitorie, saŭ локŭ de кѹръцire. [καθαρίζω].

Καθαρίως, adв: кѹ îndemînъtate de кѹръцie, кѹrat; graцios. [καθάριος].

Κάθαρμα (τὸ), кѹръцътѹръ, гѹnoiŭ, soaĭe кѹръцatъ (Тѹрч: mѹrdarлікŭ); (partik:) чеea че spre кѹръцire se adѹче în жертfъ, ші пе ѹрmъ se леапъdъ; (de ѹnde despre oamenĭ) skîrвosŭ, de depъrtat. [καθαίρω].

Καθ-αρμόζω, віit: -όσω, potrівeskŭ, аплікŭ пе чева.

Καθαρμὸς (ὁ),=Κάθαρσις; (partik:) жертfъ spre кѹръцire de pînгъrire реліцioasъ (maĭ кѹ seamъ de mînжire în omorŭ). [καθαίρω].

Καθαρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвeskŭ, mъ eksprimŭ кѹrat. [καθαρὸς, λόγος].

Καθαροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, =Καθαίρω, кѹръцeskŭ. [καθαρὸς, ποιέω].

Καθαρὸς, ὰ, ὸν, кѹръцitŭ; кѹratŭ; (fir:) adeвъratŭ; deslѹшitŭ, eksaktŭ; neвinoвatŭ; de nexѹлit. «Καθαρὸς Τίμων». Apstf: întokmaĭ, леitŭ. «Καθαρὸς θάνατος». Od: X. чinstitъ, nѹ prin sѹгрѹmare. «Τὸ καθαρὸν τοῦ στρατοῦ». Ep: floarea, partea алеasъ. «Ἐν καθαρῷ (se înц: τόπῳ)». Om: ші Apstf: deskisŭ, deшertŭ de oamenĭ, saŭ алte înкѹркътѹрĭ. [καθαίρω]. [de ѹnde

Καθαρότης (ἡ), кѹръцie; (fir:) deslѹшire; neвinoвъцie, ші чл:

Καθαρουργικὸς, ἡ, ὸν, лѹкratŭ кѹrat. «Καθαρουργικὴ γῦρις». Цeonon: кѹratъ ші sѹвцire fъinъ. [καθαρὸς, ἔργον].

Καθ-αρπάζω, віit: -άσω, saŭ άξω, хръpeskŭ penede (prinч: de sѹs în жos).

Καθάρσιος (ὁ, ἡ), =Καθαρτήριος, кѹръцitorŭ, saŭ kontrівѹitorŭ ла кѹръцire; (fir:) miжлочitorŭ de eptare. || (sѹвst:) Καθάρσιον (τὸ), (înц: ἱερεῖον) жертfъ de кѹръцire; (înц: φάρμακον) doktorie de кѹръцit, кѹръцenie. [din

Κάθαρσις, εως (ἡ), кѹръцire (akt: saŭ pas:). [ші

Καθαρτέος, α, ον, posit: ал лѹĭ καθαίρω, чел de кѹръцit. [ші

Καθαρτὴρ (ὁ), = Καθαρτής. [ші

Καθαρτήριος (ὁ, ἡ), =Καθαρτικός. [ші

Καθαρτὴς, οῦ (ὁ), (кѹ цen:) кѹръцitorŭ; (partik:) шарлatanŭ, каре profeseazъ a кѹръцi prin deskîntiче пе пътimaшĭ. [καθαίρω]. [de ѹnde

Καθαρτικὸς, ἡ, ὸν, пѹtinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ (кѹ însѹшime de) a кѹръцi.

Καθαρύλλος (ὁ, ἡ), dim: ал лѹĭ καθαρός. кѹръцелŭ.

Καθαρῶς, adв: кѹrat; deslѹшit; eksakt; nexѹлit, fъръ вinъ, ші чл: [καθαρός].

Καθ-αυαίνω, віit: -ανῶ, ѹsѹкŭ de totŭ.

Καθαυτὸν, (în локŭ de καθ' αὑτὸν) adв: în sine, sinгѹрŭ; de вѹnъ воĭea sa, дела sine.

Καθέδρα, ας (ἡ), [κατὰ, ἕδρα] локŭ de шedere, skaѹnŭ; katedrъ (amвonŭ) de înвъцътorŭ, ші чл:; skaѹnŭ de deшertarea pînteчелѹĭ; (în цen:) шedere, odixnъ; stърѹinцъ într' ѹnŭ локŭ; кѹлкѹшŭ de вitъ.

Καθέδριον (τὸ), dimin: ал лѹĭ καθέδρα, skъѹnелŭ.

Καθέδριος (ὁ, ἡ), шezъtorŭ пе skaѹnŭ. [καθέδρα].

Καθέζομαι, віit: -εδοῦμαι, (прел: ἐκαθεζόμην) шezŭ; staŭ ѹndeва maĭ mѹлtъ вреme; локѹĭeskŭ.

Καθέηκα, Ion: în локŭ de καθῆκα, nex: 1: de xot:, ші

Καθείην, nex: 2: de poft: ші καθεῖκα, tp: de кѹ: ал лѹĭ καθίημι.

Καθείμαρμαι, pas: tpe: de кѹ: ал neîntp: καταμείρω, (întpeв: nѹmaĭ inf: καθειμάρθαι, ші partч: καθειμαρμένος) este ѹpsitŭ, prexotъrîtŭ de ѹpsitoare.

Καθειμένως, adв: (de partч); pitѹлat; жos; (fir:) sfiit, fъръ tonŭ.

Καθείργνυμι (-ειργνύω -είργω), віit: -είρξω, înкizŭ, apestezŭ. [de ѹnde

Κάθειρξις, εως (ἡ), пѹnere ла înкisoare, apestare.

Καθεὶς, (цen:) καθενὸς, (maĭ noŭ) în локŭ de ἕκαστος. «Εἷς καθείς». Skp: кîte ѹnѹ ѹnѹ, fie-каре în parte. [κατὰ, εἷς].

Καθεῖσα, poet: nex: 1: ал neîntp: Καθέζω, =Καθίζω.

Καθεκάστην, (maĭ корек:) Καθ' ἑκάστην (se înц: ἡμέραν), пе fie каре zi.

Καθεκούσιος (ὁ, ἡ), =Ἑκούσιος.

Καθέκτης, ου (ὁ), овлонŭ de koteцŭ de порѹmвĭ. [ші

Καθεκτέον, posit: ал лѹĭ κατέχω. [ші

Καθεκτικὸς, ἡ, ὸν, пѹtinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ a цinea în локŭ, a opri. [ші

Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -εκτῶς, de

*

ţinȣt, de опрit, saȣ de înкъпȣt. [κατέχω].

Καθελίσσω, вiit:-ίξω, înfъшȣрȣ чева de totȣ.

Καθελκυσμὸς (ὁ), траţере de чева din sȣs în жos. [din

Καθ-έλκω, вiit: -έλξω, saȣ -ελκύσω, (nex: καθέιλκυσα, ші чл:) трагȣ чева din sȣs în жos, коборȣ тръгînd ла вале. «Τὰς ναῦς καθέλκειν». Apstf: ші Ksn:

Κάθεμα (τὸ), [καθίημι] ор че лъsatȣ a afîpna în жos sпре подоавъ, sпре eкs: къпътîiȣл ланцȣлȣї atîpnatȣ de гîtȣ, ші чл:

Καθέννυμι, вezї καταέννυμι.

Καθεξῆς, adв: = Ἐφεξῆς, пе pîndȣ, în шірȣ; în ȣрmаре. [ші

Κάθεξις, εως (ἡ), ţinepe, опріре, ші чл: (акt: saȣ пas:). [din

Καθέξω, вiit: ал лȣї κατέχω.

Κάθεο, поet: în локȣ de κάθεσο, 2: sinг: пеps: de між: nex: 2: de порȣнч: ал лȣї καθίημι.

Κάθερμα (τὸ), [κατὰ, ἕρμα] черчелȣ. (вezї ші κάθεμα).

Καθ-ερπύζω, ші Καθέρπω, вiit: -ερπύσω, (nex: καθείρπυσα, ші чл:) mъ коборȣ tîpîndȣ-mъ; saȣ mъ întinzȣ în жos кîte пȣţinȣ.

Κάθεσις [καθίημι], εως (ἡ), коборîре, бъгаре, saȣ лъsаре în жos; înfiţере. 2) [καθέζομαι]. шедере.

Καθεσσάμην, поet: nex: 1: (кȣ însem: актівъ) ал лȣї καθέζομαι.

Καθέστηκα, (прел: καθειστήκειν, 2: між. тре: de кȣ: în локȣ de прez: ал лȣї καθίστημι din neîntрев: καθεστήκω) sîntȣ ашezatȣ (întoкmitȣ, леţїȣitȣ, ші чл:); sîntȣ în întревȣinţаре; eкsistȣ, ръmîiȣ statopnikȣ, dъineskȣ.

Καθεστηκότως, adв: кȣ statopnічіе; sігȣр; лініштit; positiв, temeїnik; обічнȣit; хотъpît. [din

Καθεστηκώς, υῖα, ός, (партч: ал лȣї καθέστηκα, вezї верв:) înfiinţatȣ; хотъpîtȣ; întревȣinţatȣ, обічнȣitȣ, регȣлatȣ; temeїnikȣ; statopnikȣ, positivȣ. (вezї ші καθεστώς).

Καθεστήξω, вiit: ал (neîntрев:) καθεστήκω.

Καθεστώς, ῶσα, ός, =Καθεστηκώς. || (обіч: ла neȣt: îm:) «Τὰ καθεστῶτα (se înţ: πράγματα)». stapea de faţъ a лȣкрȣрілор, леţіле челе în fiinţъ, administраţia întoкmitъ, ші чл:

Καθετήρ (ὁ), [καθίημι] каtеtерȣ, ор че instрȣmîntȣ de бъгat în fȣndȣл ȣnȣї трȣпȣ sпре afлареа челор din întрȣ; (партік): sondъ, мілȣ, saȣ ȣnȣ felȣ de fitilȣ хірȣрţікȣ; sondъ (o fȣnie кȣ плȣмбȣ ла къпътîiȣ, sпре черкареа adînчimiї апелор întревȣinţatъ de mapinapї), ȣndiţa пеsкарілор. [de ȣnde

Καθετήριος (ὁ, ἡ), каре sлȣжеште ка instрȣmîntȣл καθετήρ.

Καθετηρισμὸς (ὁ), операţia чеа прin каtеtерȣ (вezї καθετήρ). [neîntр: καθετηρίζω].

Καθέτης, ου (ὁ), =Καθετήρ. [ші

Κάθετος (ὁ, ἡ), [καθίημι] лъsatȣ în жos, коборîtȣ ла вале. «Βοῦς—». Лкs: чел че în felȣ de жертfъ se кȣfȣnda în mаре. «Θύρα—» Sхол: Еȣр: =Καταῤῥακτὴ, облонȣ. «Μόλυβδος —» Лкs: sonda mapinapілор, saȣ кȣmпъna zidapілор. (de ȣnde). «Γραμμὴ—» Mtm: лinie перпendiкȣларъ tрasъ dрепt în жos. (în ţen: || sȣвst:) =Καθετήρ, (maї партік:) ȣndiţa пеsкарілор. «Τριχίνη—» Епгр:

Καθ-εύδω, вiit: -ευδήσω, (прел: καθηῦδον, saȣ ἐκάθευδον) dopmȣ.

Καθεύρεμα, saȣ Καθεύρημα (τὸ), =Ἐφεύρημα, пъsкочitȣръ, inвenţie. [din

Καθ-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, (nex: καθεῦρον, ші чл:) =Εὑρίσκυ, aflȣ, пъsкочеskȣ.

Κάθεφθος (ὁ, ἡ), [κατὰ, ἕψω] преа (віne) fеptȣ. «Χρυσός—» Лкs: (алt:) ἄπεφθος, лъmȣpitȣ.

Καθεψής, έος (ὁ, ἡ), = Κάθεφθος.

Καθνψησις, εως (ἡ), desъвîршitъ fервере. [din

Καθ-έψω, вiit: -εψήσω, fервȣ чева віne (пînъ sъ se топіаskъ); топеskȣ, лъmȣреskȣ; (fir:) moїȣ, потолеskȣ.

Κάθῃ, în локȣ de κάθησαι, 2: sinг: пеps: ал лȣї κάθημαι.

Καθηγεμονικός, ὴ, ὸν, = Ἡγεμονικός. [din

Καθηγεμών, όνος (ὁ, ἡ), =Ἡγεμών, повъţȣitорȣ, кълъȣzȣ. [din

Καθηγέομαι -οῦμαι, вiit:-ήσομαι, (кȣ ţen:) =Ἡγοῦμαι, mергȣ înainte, арътȣ dрȣmȣл, повъţȣїеskȣ пе чінева къtре..; înчепȣ чева (daȣ пілdъ) întîiȣ.

Καθηγήτειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣї...

Καθηγητήρ, (ὁ), поet: în локȣ de...

Καθηγητής, οῦ (ὁ), =Καθηγεμών; повъţȣitорȣ. 2) înвъţъtорȣ. [καθηγέομαι].

Καθ-ηδύνω, вiit :-υνῶ, îndȣлчеskȣ de totȣ.

Καθ-ηδυπαθέω-ῶ, вiit:-ήσω, îmї пръпъdeskȣ віаţа (sъnътatea, авереа) în плъчероase петрсчерї.

Καθῆκον (τὸ), neȣt: de партч: лȣї καθήκω. || (ка sȣвst:) кȣвiinţъ, къdере моралъ, datopie a fie-къpȣia omȣ. [de ȣnde

Καθηκόντως, adв: dȣпе кȣвiinţъ; saȣ dȣпе къdереа кȣїва.

Καθήκω, biit: -ήξω, (tot d'aʁna în a treĭa neps: saĕ în naptч:) aжʁnrĕ, mъ întinzĕ nînъ ла..; (fir:) mъ ʁrodeskĕ, mъ întîmnлʁ. (kʁ ak: преп:) «Ὅρος καθῆκον ἐπὶ θάλατταν». Ksn: «Καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος.» Esxл: ne a benit pîndʁл sъ ʁorʁim. «Ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος». Ksn: kînd ap sosi ʁremea xoтъpîтъ. «Ἑορτῆς εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας καθηκούσης». Пл: ʁrodindʁ-se a fi; (ші fir: în naptч:) «Τὸ ἐκ Θεοῦ καθῆκον». Лкs: op че bine de ла Dʁmnezeĕ. «Τὰ καθήκοντα». Ep: stapea de faцъ a лʁkrʁpîлop, înnpreжʁpъpîле. 2) (fir: kʁ, saĕ fъpъ dat:) mъ notpibeskĕ. «Ὀκαθήκων χρόνος». ʁremea notpibiтъ, saĕ xoтъpîтъ. (ші aʁs:) «Τὸ καθῆκον». kʁʁiinца, saĕ datopia.

Καθ-ηλάίζω, biit: -άσω, ekspʁĭĕ чева kʁ totʁл ла kълdʁpa saĕ лʁmina soapeтʁĭ; лʁminezĕ kʁ totʁл.

Καθ-ηλόω-ῶ, biit: -ώσω, batĕ kʁ kʁĭĕ, saĕ niponeskĕ de totĕ neste чева. [de ʁnde

Καθήλωσις, εως (ἡ), niponipe de чева neste чева. [ші

Καθηλωτής, οῦ (ὁ), niponitopĕ. [ші

Καθηλωτός, ὴ, ὸν, tape niponitĕ, saĕ bъ-тʁтĕ kʁ kʁĭĕ.

Κάθημαι, (прел: ἐκαθήμην) шezĕ, staĕ nemiшkatĕ în nosiцia mea, ad: fъpъ niчї o лʁkrape; netpekĕ maĭ mʁлтъ ʁreme ʁndeва; лokʁĭeskĕ. (kʁ преп: saĕ adʁ:) «Ὧδε καθήμενος». Tkp: «Οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ κάθου ἐκεῖ». Skp: (ші înnpot:) «Καθῆστο ἐκ τοῦ μέσου». Ep: s'a tpas, a плекat. (ші kʁ naptч:) «Καθῆσθαι μηδὲν ποιοῦντας» Ksn: (ші în npfp:) «Τοιαῦτα ἐνείδη προξενῶν κάθηται». Пл: «Κάθηνται προσδεχόμενοι». Diod: (ші în naptч: în лokĕ de adiek:) «Χωρίον καθήμενον». Лкs: жososĕ. (bezĭ ші ἦμαι, ші καθίημι, ші καθίζω).

Καθημαξευμένως, [καθαμαξεύω] adʁ: kʁ kinĕ obînʁnitĕ, prostĕ.

Καθημέραν, (în лokĕ de καθ' ἡμέραν) adʁ: în toate zileле, ne fie-kape zi. «Ὁ («Ἡ, «Τὸ) καθημέραν». Лкs: =Καθημερινός. [ші

Καθημερία (ἡ), okʁnaцie de toate zileле. [ші

Καθημερεύω, biit: -εύσω,=Διημερεύω. [ші

Καθημερινός, ὴ, ὸν, de toate zileле, saĕ чe se faчe ne toatъ zioa. [ші

Καθημέριος, α, ον, kʁʁenilĕ лa (saĕ fъ-kʁtĕ în) zioa de astъzĭ; saĕ чел de toatъ zioa, = Καθημερινός. [κατὰ, ἡμέρα].

Καθημερόδιος, (ὁ, ἡ),= Ἡμερόδιος.

Καθῆστο, Ion: în лokĕ de ἐκάθητο, прел: ал лʁĭ κάθημαι.

Καθ-ησυχάζω, biit: -άσω, mъ liniшteskĕ kʁ desъʁîpшipe.

Καθίγνυμι Ion: în лokĕ de καθέζομαι.

Κάθιδρος (ὁ, ἡ), = Κάθιδρως (bezĭ ziч:). [de ʁnde

Καθιδρόω-ῶ, biit: -ώσω, (stpъm: ші nestp:) ʁmплʁ, saĕ mъ ʁmплʁ de sʁdoape, saĕ nъdʁшealъ.

Καθίδρυμα (τὸ), =Ἵδρυμα, клъditʁpъ, edifiчĭĕ; aшezъmîntĕ, ші чл: [din

Καθ-ιδρύνω, = Καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως (ἡ),=Ἵδρυσις, întemeĭepe de aшezъmîntĕ, ші чл: [din

Καθ-ιδρύω, kiit: -ύσω, (nas: tpe: de kʁ: καθίδρυμαι, nex: καθιδρύθην) = Ἱδρύω, aшezĕ; nʁĭĕ чева a sta statopnik ʁndeва; zideskĕ (npinч: aшezъmîntĕ); înaлцĕ statъ, edifiчĭĕ, monʁmentĕ, ші чл:

Κάθιδρως (ὁ, ἡ), At: în лokĕ de Κάθιδρος, плinĕ de sʁdoape. [κατὰ, ἱδρώς].

Καθ-ιερεύω, biit: -εύσω, ші

Καθ-ιερουγέω-ῶ, biit: -ήσω, ші

Καθ-ιερόω-ῶ, biit: -ώσω, = Καθαγνίζω, kʁpъцĕ de nînгъpipe, saĕ nъkatĕ; sfinцeskĕ. [de ʁnde

Καθιέρωσις, εως (ἡ),sfinцipe; konsfinцipe.

Καθ-ιζάνω, biit: -ιζήσω, ші miж: -ιζήσομαι, =Καθίζω, -ομαι. [de ʁnde

Καθίζησις, εως (ἡ), = Κάθισις, шedepe.

Καθ-ίζω, biit: -ίσω,(прел: ἐκάθιζον, nex: ἐκάθισα, noet: καθῖσα) nʁĭĕ ne чinева a шedea; aшezĕ; koшnлektezĕ adʁnape; întokmeskĕ, pîndʁĭeskĕ; mъ faкĕ npiчinʁitopĕ de ... ‖ (ел: saĕ nestp: ші maĭ noĭ miж:) шezĕ; mъ aшezĕ, saĕ staĕ (netpekĕ) ʁndeва. «Ἐκάθισαν τὸ στράτευμα εἰς χωρίον ἐπιτήδειον». Tʁч: «Ἐνέδραν καθίζειν». ші «Ἐκάθισε τὴν βουλὴν ἐπίσκοπον πάντων». Пл: «Βουλὴν («Δικαστήριον) καθίζειν«. Лкs: (ші kʁ inf:) «Κλαίειν καθίζω τινὰ». Ksn: faкĕ ne чinева a плînце. «Ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας». Skp: am лʁat de soцiĭ... (ші ел: saĕ nestp:) «Ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισι». Od: Π: «Τᾷ δ'ὑπὸ τάν κότινον καθίξας». Гкр: «Καθίζουσιν εἰς τὸ Ἡραῖον». Tʁч: (ші ел:) «Βωμόν (ἱρὰ) καθίζειν». Ioet: a pefʁцi (ka pʁгʁtopĕ de skʁnape). «Εἰς τὸ συνέδριον οὐκ ἤθελε καθίζειν». Ksn; a se adʁna. «Καθίσαντες δὲ (εἰς Νηρησσόν) ἡμέρας ἐννέα». Esxл: «Καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τρεῖς». Sof: «Καθίζειν ἐπί κώπην». Esst: a anʁka bîsла, saĕ a bîslî. (ші fir:) «Ἐκάθισαν πρός τὸ ξηρόν αἱ νῆες αὐτοῦ». Плв: (ші miж:) «Καὶ καθιεῖται (se înц:

ἐπὶ τοῦ θρόνου) βασιλεύς». Skp: se ва ашеza îmпъpatŭ.

Καθ-ίημι, biit: καθησω, (nex: καθῆκα, ші чл:) лasŭ, sлoвozŭ чева în жos; лasŭ чева a къdea, saŭ a sta atîpnatŭ; коворŭ, (ші miж: saŭ ел:) mъ коворŭ; пitвлŭ; (прin întind:) ашezŭ, пвїŭ ла пîndъ; pепresintŭ în teatpв; пopneskŭ чева asвпpa квїва. «Καθιέναι κλίμακα». Ep: «Ζωούς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε ἵππους». Іл: Φ: «Οἶνον Λευκανίης καθέηκα». Іл: Ω. (пepifp: în локŭ de ἔπιον) amŭ въвt. «Σπονδάς καθιέναι». Eвp: a topna лiвaцiї. «Τείχη καθεῖναι εἰς θάλασσαν». Tвч: a tpaцe zidŭ de amîndoъ пъpцiле пînъ în mape. «Καθιέναι τὴν φωνήν». Лвч: a înчetina гласвл. «Μακρον καθεικὼς τὸ γένειον». Алчfp: (ші miж:) «Καθίεσθαι τοὺς πλοκάμους». Алчfp: (ші ел:) «Καθιέναι (se înц: ἑαυτὸν) ἀφ' ὑψηλοῦ». Ksn: (ші fir:) «Καθιέναι πεῖραν (πρόφασιν)». Ел: Apstf: a пpoпвne черкape (a sonda, fir: de ла mapinъ în afin: de însem: кв καθετήρ). «Καθιέναι λόχον (σφαγέα)». Лкs: «Καθιέναι (înпpeвnъ ші fъpъ εἰς ἀγῶνα) ἵππους (ἅρματα, δρᾶμα)». Лкs: (ші пas:) «Κατίετο δὲ (ἡ στρατηλασίη) εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα». Ep: «Οὐ καθεῖτο τείχη». Tвч: (ші în пaptч:) «Χωρία καθειμένα». Лкs: локвpї ашezate, жosoase. (вezї ші κάθημαι).

Καθ-ικετεύω, biit: -εύσω, poгŭ fepвinte.

Καθ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ιξομαι, (nex: καθικόμην, ші чл:) (кв цen: ші pap кв ак: dipek: ші dat: opгan: indip:) віŭ, ажвnгŭ пînъ ла..; atinгŭ (maї de mвлte-opї sпpe въtъmape); (de вnde пpin întind:) isвeskŭ, лoвeskŭ; (ші fir:) atinгŭ sвпъpînd, mвstpezŭ. «Πικρότατα καθικόμενος αὐτοῦ». Елі: (ші кв ак:) «Μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ. Іл: Ξ. m' aї atins ла inimъ.

Καθ-ιλαρεύομαι, biit: -εύσομαι, = Καθιλαρύνομαι, miж: saŭ пas: ал лвї...

Καθ-ιλαρύνω, biit: -υνῶ, fakŭ пe чinева кв totвл влîndŭ, веselŭ.

Καθ-ιμάω -ῶ, biit: -ήσω, лasŭ чева în жos, пoгopŭ (ші miж: mъ пoгopŭ) кв (saŭ ка кв) fвnie (ad: пвцin кîte пвцinŭ). [de вnde

Καθίμησις, εως (ἡ), чea пpin fвnie кîte пвцinŭ пoгopîpe (акt: saŭ пas:).

Καθίννυμι, = Καθίγνυμι.

Καθιξῶ, Dop: în локŭ de καθίσω, biit: акt: [ші

Καθ-οῦμαι, At: miж: biit: ал 2: ал лвї καθίζω.

Καθ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, алepгŭ (tpekŭ) neste чева къларе; пръпъdeskŭ întp' вnŭ кiпŭ кв кълъpîmea mea; (fir:) калкŭ, desпpeцвїeskŭ, iaŭ în пiчoape. «Καθιππάσατο τὴν Μεγαρίδα». Ep: Καθιππάσασθαι τῆς φιλοσοφίας». Лaept: «Καθιππάζεται νόμους (πρεσβύτην) νέος». Esхл: 2) fakŭ пapadъ къларе. [de вnde

Καθίππαξις, ιος (ἁ), Dop: пapadъ de кълъpime (ла Лачdm:)

Καθίππευσις, εως (ἡ), tpeчepe къларе. [din

Καθ-ιππεύω, biit: -εύσω, = Καθιππάζομαι, tpekŭ къларе. «Οἱ ποταμοὶ καθιππεύονται». se tpek (пe înгeцŭ) къларе.

Καθ-ιπποκρατέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Καθ-ιππομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, вipвїeskŭ în въtъліe de кълъpime.

Καθ-ίπταμαι, biit: καταπτήσομαι, (nex: κατέπτην, ші чл:) sвopŭ în жos.

Κάθισις. εως (ἡ), ашezape, saŭ шedepe

Κάθισμα (τὸ), локŭ, saŭ лвкpв, пe кape шade чinева. 2) (maї noŭ) = Κάθισις. [καθίζω.]

Καθίστα, în локŭ de καθίσταθι, пopвnч: ал лвї καθίστημι.

Καθ-ιστάνω, ші Καθιστάω -ῶ, (прел: καθίστανον) (maї noŭ) în локŭ de...

Καθ-ίστημι, biit: καταστήσω, (nex: κατέστησα, ші 2: κατέστην, ші пas: κετεστάθην, miж: tpe: de кв: καθέστηκα, ші чл:) пвїŭ, (fakŭ) sъ stea, ашezŭ, statopniчeskŭ; (fir:) pîndвїeskŭ, înstълezŭ. «Κρητῆρα καθίστα». Іл: I. «Νῆα κατάστησον». Od: M: опpeшte кopaвia. (ші ел:) «Καταστήσαντες (se înц: τὴν ναῦν, saŭ ἑαυτοὺς) ἐπὶ θέαν». Ksn: (екon: 15, 7). (ші fir:) «Ἐπιμελητάς τινας καθιστάναι». Ksn: «Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς»; Skp: Καθιστάναι δημοκρατίαν (δικαστήρια)». Лкs: (ші miж:) «Ἐπειδὰν καταστήσησθε τοὺς ἄρχοντας». Ksn: (de вnde пaptч:) «Καθεστηκὼς, ші καθεστὼς». pîndвitŭ, întoкmitŭ, oвiчnвitŭ, ші чл: (ші neвt:) «Τὸ καθεστηκός». pегвла, oвiчeївл. 2) (кв пpeп:) adвкŭ ші лasŭ пe чinева în..; (fir:) îл fakŭ a ажвnцe, îл adвкŭ întp' o stape oape-кape; (miж:) ажвnгŭ în чева. «Τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλον δε ἢ εἰς Ἤλιδα καταστῆσαι Od: N. (ші miж:) «Καταστὰς εἰς Ῥήγιον (εἰς τὸ στρατόπεδον)». Tвч: ші Ep: «Καταστὰς ἐπὶ τὸ πλῆθος». Tвч: înfъцiшîndв se ла adвnapea nopodвлвї. «Καθίσταντο εἰς τούς Ἐπαρίτους». Ksn: «Ὥσπερ ἐν νηΐ διαπονεῖσθαι, ἕως ἂν ἐς οὖρον καταστῶσιν». Ksn: (ші fir:) «Καθιστάναι τινα εἰς ἀσφαλὲς (ἐν ἀκινδύνῳ, ші чл:), saŭ εἰς ἀνάγκην (εἰς ἀπορίαν, εἰς κίν-

δυνον, εἰς αἰσχύνην, ші чл:). (ші між:) «Καθίστασθαι εἰς πόλεμον (εἰς ἀγῶνα, εἰς ἔχθραν) τινὶ». Лкs: «Καταστὰς εἰς φόβον». Лкs: (de ѕnde 3) (між:) mъ fakѕ̆; (ші în tpe: de кѕ:) sîntѕ̆ акѕm, eksistѕ̆. «Φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστᾶναι». Sof: (de ѕnde 4) kostѕ̆. «Ἂν γὰρ ἐκλογισθῇ τῶν δραμάτων ἕκαστον, ὅσου κατέστη». Пл: (ші în partч:) «Ὥστε εἰς τάλαντον ἀργυρίου τὴν τιμὴν εἶναι τοῦ οἴνου καθεσταμένην σὺν τοῖς ἀναλώμασιν». Dm: (bezĭ ші γίνομαι 10). 5) ашezѕ̆, potoлeskѕ̆, лiniштeskѕ̆; (ші між: desпpe лiкѕide) mъ ашezѕ̆ ла fѕndѕ̆; (desпpe вîntѕpĭ) mъ алinѕ̆, mъ potoлeskѕ̆. «Καθιστάναι τὴν πόλιν ταραττομένην. Грг: «Καθιστάναι τινα ἐκ μανίας». Bas: (ші між:) «Ὅταν ἡ λίμνη καταστῇ». Apstf: «Ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα καθεστηκὸς λάβῃς». Apstf: (ші fiг:) «Ἀνὴρ καθεστώσης ἡλικίας». Лѕч: de вîpstъ ашezatъ, de міжлокѕ̆.

Καθ-ιστορέω-ῶ, віit: -ήσω, черчetezѕ̆, ші aflѕ чева кѕ desъвîpшipe.

Καθὸ, (în локѕ̆ de καθ' ὃ) adв: пе кîtѕ̆; fiind къ.

Καθ-οδηγεω-ῶ, віit: -ήσω, = Ὁδηγῶ. [ші

Καθοδηγία (ἡ), = Ὁδηγία. [din

Καθοδηγός (ὁ), = Ὁδηγός. [κατὰ, ὁδηγός].

Κάθοδος (ἡ), погорîpe, saѕ̆ dpѕmѕ̆ de погорît 2) întoapчepe de eksiлatѕ̆. [κατὰ, ὁδός]

Καθοίμεθα, 1: îm: пeps: de пoft: ал лѕĭ κάθημαι.

Καθολικός, ἡ, ὸν, ѕniвepsaлѕ̆, saѕ̆ ценepaлѕ̆, totaлѕ̆. [κατὰ, ὅλος]. [de ѕnde

Καθολικῶς, adв: în ценepaлѕ̆.

Καθολκὴ (ἡ), tpaцepe în жos. «Ἡ τῶν νεῶν καθολκὴ». Лкs: погорîpea коръвiiлор depe ѕskatѕ̆ пе mape. [ші

Καθολκός (ὁ, ἡ), tpъгъtopѕ̆, tîpîtopѕ̆ ла вале, în жos. [καθέλκω].

Κάθολος (ὁ, ἡ), totѕ̆ înпpeѕnъ, întpeгѕ̆. [κατὰ, ὅλος]. [de ѕnde

Καθόλου, (în локѕ̆ de καθ' ὅλου) adв: în ценepaлѕ̆, пeste totѕ̆, saѕ̆ în toate. (maĭ de mѕлte-opĭ кѕ aptik:) «Ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις». Плв: компѕnepea istopii ѕniвepsaле. «Ἡ καθόλου προσῳδία». Грам: ценepaла пpoѕodie.

Κάθομα, ші Καθομάδα, [κατὰ, ὁμός] adв: asemenea.

Καθ-ομαλίζω, віit: -ίσω, netezeskѕ̆ чева, potpiвeskѕ̆ de totѕ̆; (fiг:) înвлînzeskѕ̆.

Καθ-ομηρεύω, віit: -εύσω, ші Καθ-ομηρίζω, віit: -ίσω, deskpiѕ̆, saѕ̆ лаѕdѕ̆ чева кѕ Omepiчe вepsѕpĭ. [κατὰ, Ὅμηρος].

Καθ-ομιλέω-ῶ, віit: -ήσω, (кѕ ак:) atpaгѕ̆ чева кѕ конвopвipea mea. 2) (кѕ dat:) amѕ̆ mape pелaцie, famiлiapitate кѕ чiнева; конвopвeskѕ̆. 3) (пas: în пaptч:) sîntѕ̆ вopвitѕ̆ de toцĭ; sîntѕ̆ în întpeвѕinцape de oвшte. «Δόξα καθωμιλημένη». Плв: опinie пѕвлiкъ, idee пpiimitъ în ценepaлѕ̆ de toцĭ.

Καθ-ομολογέω-ῶ, віit: -ήσω, mъ înвoïeskѕ̆, fъгъdѕïeskѕ̆ кѕ înкpedinцape; apвѕneskѕ̆.

Καθ-οπλίζω, віit: -ίσω, înapmezѕ̆ кѕ desъвîpшipe; пpeгъteskѕ̆ кѕ toate tpeвѕinчoaseле. [de ѕnde

Καθόπλισις, εως (ἡ), ші

Καθοπλισμός (ὁ), înapmape, (акt: saѕ̆ пas:).

Καθορατικός, ἡ, ὸν, îndemînatikѕ̆ a пътpѕnde кѕ вedepea. [din

Καθ-οράω-ῶ, ші поet: -οράομαι -ῶμαι, віit: κατόψομαι, (пex; -κατεῖδον, ші чл:) mъ ѕĭtѕ̆ în жos; mъ ѕĭtѕ̆ пeклiпit; вaгѕ̆ de seamъ кѕ mѕлtъ кѕpiositate.

Καθ-ορίζω, віit: -ίσω, хotъpъskѕ̆ eksakt. [de ѕnde

Καθοριστικός, ἡ, ὸν, kontpiвѕitopѕ̆ ла o eksaktъ хotъpîpe, definitiвѕ̆; saѕ̆ хotъpîtѕ̆. definitѕ̆, sirѕpѕ̆.

Καθ-ορμάω-ῶ, віit: -ήσω, = Ὁρμάω.

Καθ-ορμίζω, віit: -ίσω, tpaгѕ̆ (stpъm: ші nestpъm:) în пoptѕ̆. [ші

Καθόρμιον (τὸ), (Skp:) лaнцѕ̆ de гîtѕ̆, гĭopdanѕ̆. [κατὰ, ὅρμος].

Καθ-οσιόω-ῶ, віit: -ώσω, = Καθιερόω, konsfinцeskѕ̆. «Καθωσιωμένος τινὶ». Epd: înкinatѕ̆ кѕ totѕл кѕĭвa. [de ѕnde

Καθοσίωσις, εως, (ἡ), = Καθιέρωσις, konsfinцipe. 2) faптъ кpiminaлъ asѕпpa ѕneĭ вeпepaвiле пepsoane. «Καθοσιώσεως ἔγκλημα.» Лц: кpimъ asѕпpa îmпъpatѕлѕĭ, Лat: crimen laesae majestatis.

Καθόσον, (în локѕ̆ de καθ' ὅσον) adв: = Καθό.

Καθότι, (în локѕ̆ de καθ' ὅτι) adв: пpeкѕm; fiind къ, = Καθὸ, ші Καθόσον.

Καθ-υβρίζω, віit: -ίσω, (кѕ ак: saѕ̆ цeп:) neчinsteskѕ̆ пpea mѕлt; (кѕ dat:) калкѕ̆ кѕ desпpeцѕipe, ĭaѕ̆ în пiчoape пе чiнева.

Καθ-υγιάζω, віit: -άσω, însъnъtoшezѕ̆ кѕ desъвîpшipe пе чiнева. [de ѕnde

Καθυγίασις, εως (ἡ), desъвîpшitъ însъnъtoшipe, вindeкape.

Καθ-υγραίνω, віit: -ανῶ, ѕmezeskѕ̆ чева de totѕ̆, moĭѕ̆. [de ѕnde

Καθυγρασμὸς (ὁ), desъвîpшitъ ѕmezipe, ѕdape, saѕ̆ moĭape.

Κάθυγρος (ὁ, ἡ) кȣ totȣл ȣmedȣ̆, ȣdatȣ̆, moïatȣ̆; aпosȣ̆. [κατὰ, ὑγρός].

Κάθυδρος (ὁ, ἡ), = Κάθυγρος. 2) поet: плinȣ̆ de aпъ. [κατὰ, ὕδωρ].

Καθ-υλακτέω-ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ цen:) лatpȣ asȣпpa кȣïва.

Καθ-υλίζω, вiit: -ίσω, =Διυλίζω, stpeкopȣ̆, лъmȣpeskȣ̆, кȣpъцȣ̆ de matepie.

Καθ-υλομανέω-ῶ, вiit:-ήσω,(desпpe плante) daȣ̆, skoцȣ̆ mȣлte (netpeвniче) кpъчï, ші fpȣnze.

Καθ-υμνέω-ῶ, вiit: -ήσω, daȣ̆ лaȣde, înaлцȣ̆ imnȣpï des ші кȣ глaѕȣ̆ mape.

Καθ-υπάρχω, вiit: -άρξω, eksistȣ̆ neпpeкȣpmat, dъineskȣ̆.

Καθ-υπ-είκω, вiit: -είξω, mъ sȣпȣïȣ̆ întpȣ toate.

Καθ-υπ-εμφαίνω, вiit: -φανῶ, însemnezȣ̆ чева кam askȣnsȣ̆, алегорiкȣ̆.

Καθ-υπ-εν-δίδωμι, вiit: -ενδώσω, mъ îndȣплекȣ̆, mъ sȣпȣïȣ̆ desъвîpшit.

Καθ-υπερ-ακοντίζω, вiit: -ίσω, = Ὑπερακοντίζω.

Καθ-υπερ-έχω, вiit: -έξω, întpeкȣ̆, ковîpшeskȣ̆ în toatъ întindepea.

Καθ-υπερηφανέω-ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ цen:) mъ поpтȣ̆ кȣ mȣлtъ mîndpie asȣпpa кȣïва, desпpeцȣïeskȣ̆ пе чinева кȣ totȣл.

Καθύπερθε, ші (maï 'nainte de вок:) καθύπερθεν, adв: лок: пе deasȣпpa, maï пpesȣs, saȣ̆ maï sȣs de чева. (кȣ цen:) «Ἢ καθύπερθε ἢ ὑπένερθε Χίου». Od: Г: «Δεινόν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν». Іл: Г: (ші кȣ inf:) «Καθύπερθε γενέσθαι». Лкs: sъ пpedomnïaskъ, sъ вipȣïaskъ. 2) (timп:) maï 'nainte. «Καθύπερθε δὲ τουτέων». Ep: [κατὰ, ὑπέρ].

Καθυπέρτατος, η, ον, (sȣпepл: aл лȣï καθύπέρτερος) чел maï пpesȣs de кît toцï.

Καθ-υπερτερεω-ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ цen:) întpeкȣ̆, sîntȣ̆ de totȣ̆ maï пpesȣs· [din

Καθυπέρτερος, α, ον, (компap: aл лȣï καθύπερθε) чел кȣ totȣл maï пpesȣs de aлtȣл. «Τὰ πράγματα καθυπέρτερα γέγονε». Ep: aȣ̆ пpedomnit, aȣ̆ ковîpшit.

Καθ-υπηρετέω-ῶ, вiit: -ήσω, sлȣжeskȣ̆ кȣ mȣлtъ вȣnъ воinцъ (din toatъ inima).

Καθ-υπισχνέομαι -οῦμαι, (fъpъ вiit:) fъгъdȣïeskȣ̆ кȣ înкpedinцape.

Καθυπνής, έος (ὁ, ἡ), = Κάθυπνος. [ші

Καθύπνιος (ὁ, ἡ), кape se faче în somnȣ̆, saȣ̆ пе вpemea somnȣлȣï. [ші

Κάθυπνος (ὁ, ἡ), adînкatȣ̆ în somnȣ̆; somnoposȣ̆. [κατὰ, ὕπνος]. [de ȣnde

Καθ-υπνόω-ῶ, вiit: -ώσω, dopmȣ̆ adînкȣ̆ somnȣ̆; saȣ̆ adopmȣ̆. [de ȣnde

Καθύπνωσις, εως (ἡ), adopmipe.

Καθ-υπο-βάλλω, вiit: -βαλῶ, = Ὑποβάλλω.

Καθ-υπο-γράφω, вiit: -γράψω, = Ὑπογράφω.

Καθ-υπο-δείκνυμι, вiit: -δείξω, = Ὑποδείκνυμι.

Καθ-υπό-κειμαι, вiit: -κείσομα, = Ὑπόκειμαι

} кȣ totȣл

Καθ-υπο-κρίνομαι, вiit; -κρινοῦμαι, (кȣ aк:) atpaгȣ̆ плъчepea кȣïва пpin pепpesintaцia mea în teatpȣ. 2) (кȣ aк: saȣ̆ inf:) imitȣ̆, saȣ̆ mъ пpefaкȣ̆ чева faлs.

Κατ-υπο-πίπτω, вiit: -υποπεσοῦμαι, kazȣ̆ sȣвt чева кȣ totȣл.

Καθ-υπ-οπτεύω, вiit: -έυσω, вънȣïeskȣ̆ чева asȣпpa кȣïва. [din

Καθύποπτος (ὁ, ἡ), =Καχύποπτος. [κατὰ, ὕποπτος, = Καχύποπτος].

Καθ-υπο-στιβίζω, вiit: -ίσω, îmï въпseskȣ̆ цeneле ші sпpînчeneле кȣ ȣпȣ̆ feлȣ̆ de neaгpъ въпsea.

Καθ-υπο-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, sȣвopdinezȣ̆, saȣ̆ sȣпȣïȣ̆ кȣ totȣл.

Καθ-υπο-τοπέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, =Καχυποτοπέομαι.

Καθ-υπο-τρέχω, вiit: -υποδραμοῦμαι, (nex: καθυπέδραμον, ші чл.) гoneskȣ̆ din ȣpmъ; saȣ̆ amъцeskȣ̆ пе askȣns.

Καθ-υπουργέω-ῶ. вiit: -ήσω, = Καθυπηρετέω.

Καθ-υστέρέω-ῶ, вiit: -ήσω, ші

Καθ-υστερίζω, вiit: -ίσω, pъmîïȣ̆ mȣлt îndъpъt; (кȣ цen:) вiȣ̆, saȣ̆ faкȣ̆ чева maï în ȣpmъ de toцï; (fiг:) sîntȣ̆ maï de жos deкît toцï.

Καθ-υφάινω, лiit; -ανῶ, цesȣ̆ чева întpeгȣ̆; (fiг:) ȣneлteskȣ̆ peле înпpotiва кȣïва.

Καθύφεσις, εως (ἡ), лeneвipe, kodipe în îmплinipea datopii saȣ̆ вiкленipe în sъвîpшipea вpe ȣneï înкpedinцate tpeвï, (sпpe eкs:) înцeлeцepe de adвокatȣ̆ кȣ пpotiвniкȣл în пpiчinъ de жȣdiкatъ. [ші

Καθυφετήρ (ὁ), кълкъtopȣ̆ din вiкленie de datopiiле saле пpin taïniкъ înцeлeцepe кȣ вpъжmaшȣл; neînгpiжitopȣ̆ din pea воinцъ de лȣкpȣpï, saȣ̆ tpeвï înкpedinцate лȣï. [din

Καθ-υφ-ίημι, вiit: καθυφήσω, (nex: καθυφῆκα, ші чл:) îmï лeneвeskȣ̆ din pea воinцъ datopiiле; (maï кȣ seamъ) fiind adвокatȣ̆ în пpiчinъ de жȣdiкatъ лasȣ̆ пе пpotiвniкȣ̆ a se foлosi din окazii, fiind de maï 'nainte înцeлesȣ̆ кȣ dînsȣл; saȣ̆

în бътъліе mъ лаsŭ nевitежemte a mъ înfрînцe връжmашъл, tръdaŭ віръinца; (în цen:) =Ἐθελοκακῶ (вezĭ ziч:).

Καθ-υφ-ίστημι. вiit: καθυποστήσω, = Ὑφιστημι.

Καθυψηλός, ὴ,ὸν, преа 'nалtŭ.[κατὰ.ὑψηλός].

Καθ-ωραΐζομαι, вiit: -ίσομαι, преа mълt mъ înfръmъsецezŭ, mъ înцoцonezŭ.

Καθώς, [κατὰ, ὡς] adв: =Καθάπερ, прекъm, în че кіпŭ.

Καὶ, коniъnкц: комплеt: (коnлеgînd saŭ zічере къ zічере) «Ἡ οἰκονομία ἐπιστήμη τις ἐστιν, ὥσπερ ἡ ἰατρικὴ καὶ ἡ χαλκευτικὴ καὶ ἡ τεκτονικὴ». Ksn: (ші înпреъnъ къ τε) «Ἰδὼν δὲ ὁμοῦ ὄντας Σωκράτην τε καὶ Κριτόβουλον, ші чл:» Ksn: (saŭ пропоsiцie къ пропоsiцie). «Τά τε ὄμματα φιλοφρονεστέρως ἔχουσι, καὶ τὴν φωνὴν πρᾳοτέραν ποιοῦνται, καὶ τὰ ὀχήματα εἰς τὸ ἐλευθεριώτατον ἄγουσιν». Ksn: 2) în stръmъtape de înцелsŭ. «Καὶ ἐγὼ εἶπον». ші «Καὶ ἐγὼ ἀκούσας». Ksn: 3) înпроtiвitate de înцелesŭ. «Καὶ πῶς, ἔφη, οὐκ ἀπαλλάττῃ»; Ksn: «Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀΐω». Іл; І. (ші înпреъnъ къ μήν). «Καὶ μὴν ἑπόμνυται δύο καὶ εἴκοσιν (ἔτη) εἰς τὸν ἑπόμενον μῆνα τελέσειν». Лъч: (ші înпреъnъ къ ἄν). «Καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο». Іл: Е. (ші înпреъnъ къ εἰ). «Καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν». Іл: ... «Καὶ εἰ μὴ χρήματά τις τύχοι ἔχων». Ksn: (іар обіч: înпреъnъ къ τοι ші περ) вezĭ καίτοι, καίπερ. 5) (коntрапоsit: în локŭ de ἀλλά). «Καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστὶ, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει· καὶ τὸ κάλλος καλόν ἐστι, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ». Ткр: 6) adъог: «Ναὶ μὰ τοὺς θεοὺς, καὶ σφόδρα γε». Ksn: «Νὴ Δία καὶ πολλούς γε». Ὃ δὴ καὶ καθ' ἡμᾶς διεσώζετο». Лкs: (ші înпреъnъ къ ἀλλά). «Ἀλλὰ καὶ ἔμελλον δὲ ἐγὼ τοῦτο ἐρήσεσθαι». Ksn; 7) înteц: saŭ emf: (în felъpite înцелesъpĭ). «Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ». Od: Λ. «Ἆρ' οὐ τοῦτό γε ἤδη καὶ λίαν μανικὸν». Ksn: «Αὐξανόμενος γίνεται καὶ εἰς ἑπτακαίδεκα πήχεας». «Κέλεται δὲ ἑ θυμὸς καὶ εἰς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν». Іл: М. «Ἄχρηστοι καὶ γυναιξι». Плt: «Ἐπὶ σὲ οὗτοι, καὶ τίνα, φησὶν, ἄλλον»; Пл: «Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ». Іл: D. «Ἦν δ' ἦμαρ ἤδη δεύτερον, καὶ κατηγόμην». Sof: (іар обіч:) «Καὶ ταῦτα». ші maĭ вîptos, în вреmе че, къ toate къ. «Καὶ ταῦτα εἰδότες, ὅτι». Ksn: «Καὶ ταῦτα τῶν δοκούντων ἱκανωτάτων ἀνδρῶν εἶναι». Ksn: 8) (dъпе челе asemъnъtiвe) în локŭ de ὡς, ὥσπερ. «Γνώμῃσι ἐχρέοντο ὁμοίῃσι καί σύ». Ер: || (înпреъnъ къ felъpite пaptiк: se експлікъ în felъpite кіпъpĭ, maĭ de mълte орĭ însъ ръmîne maĭ neекsплікatŭ). «Καὶ γὰρ, «Καὶ γάρ τοι, «Καὶ γὰρ δὴ, «Καὶ γὰρ οὖν». fiind къ, întр' adeвъpŭ. «Καὶ δὲ, «Καὶ δέ τε, «Καὶ δέ νυ». поеt: ші întр' adeвъpŭ, maĭ къ seamъ ші, ші пе лîngъ aчeasta. «Καὶ νύ κε, «Καὶ νύ κε δή». «Καὶ νύ κεν ἐξετέλεσαν». Od: Λ. ші поate (negреші t) ар fi sъвîpшit' о. «Καὶ δή, «Καὶ δὴ δέδειγμαι». Esхл: «Καὶ δὴ παρεῖκεν». Еър: sъ ne înкіпъim, къ. «Καὶ μὲν, «Καὶ μὲν δή, «Καὶ μὲν δή καὶ». Лкs: dap înкъ ші.

Καιάδας, saŭ Καιάτας, saŭ Καιέτας, α (ὁ), [în afin: къ Κῶος] пръпastie, în каре арънкаŭ пе віноваці ла Sпарta.

Καῖαρ, ατος (τὸ), = Κύαρ.

Καιετάεις, [καιέτας] εσσα, εν, поеt: adînкosŭ, пръпъstiosŭ. (вezĭ ші κητόεις).

Καικίας, ου (ὁ), вîntŭ nopdopesъpiteanŭ. (вezĭ ші θρᾳσκίας).

Καινίζω, вiit: -ίσω, înnoïeskŭ; faкŭ înoваціĭ. || (în a tpeia пeps: ші nestp:) «Καί τι καινίζει στέγη». Sof: чева noŭ se întîmплъ în кasъ. 2) поеt: eŭ întîïŭ întpeвъinцezŭ ъnŭ noŭ лъкръ. «Καίνισον ζυγὸν». Esхл: (вezĭ ші καινόω). [καινός].

Καινίς, [καίνω] ίδος (ἡ), (se înц: μάχαιρα) къцitŭ de înжъnгiat вite, = Κοπίς.

Καίνισμα (τὸ), лъкръ аръtatŭ de noŭ, saŭ penoitŭ, inoваціе. [ші

Καινισμὸς (ὁ), penoipe; inoвape. [ші

Καινιστὴς, οῦ (ὁ), penoitopŭ; inoвatopŭ. [καινίζω.].

Καινογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sкріŭ (компъïŭ) noъъ лъкръpĭ. [καινὸς, γράφω].

Καινοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Καινοτομέω. [καινὸς, δόξα].

Καινολογία (ἡ), noŭ кіпŭ de ворвіре, inoваціе în експресіе. [καινὸς, λόγος].

Καινοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [καινὸς, πήγνυμι] din noŭ, saŭ de кърînd konstpъitŭ. (вezĭ ші καινοπαθής).

Καινοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ξενοπαθῶ.

Κάινοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пе каре a пътimit (a sъfepit) чinева întîïa oaръ. (алціĭ îndpeпt: καινοπαγής). [καινὸς, πάθος],

Καινοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [καινὸς, πῆμα] пътimашŭ de кърînd (saŭ întîïa oaръ) de o nenopoчipe.

Καινοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ, saŭ пъsкочeskŭ чева noŭ, inoвezŭ, saŭ penoïeskŭ. «Τί καινοποιηθὲν λέγεις»; Sof: че noŭ zічĭ? [καινοποιός]. [de ъnde

Καινοποιητής, οῦ (ὁ), пъsкочitорȣ, saȣ întpodȣкъtорȣ de чева noȣ; penoitорȣ.

Καινοποιία (ἡ), пъsкочipe de чева noȣ; penoipe; inoвaцie. [din

Καινοποιὸς (ὁ, ἡ), inoвatорȣ; saȣ penoitорȣ. [καινὸς, ποιός].

Καινοπραγέω -ῶ, вiii: -ήσω, fakȣ noȣъ лȣкрȣрĭ, inoвezȣ. [ші

Καινοπραγία (ἡ),=Καινοτομία, inoвaцie. [καινὸς, πράττω].

Καινοπρέπεια (ἡ), sȣвst: ал лȣĭ...

Καινοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πρεπῶς, каре seamъnъ a fi noȣ, neoвiчnȣitȣ. [καινὸς, πρέπω].

Καινὸς, [καίω] ἡ, ὸν, noȣ. «Ἐκ καινῆς, adв: din noȣ (de isnoaвъ).

Καινόσπουδος (ὁ, ἡ), sîpгȣitорȣ ла noȣъ лȣкрȣрĭ, ĭȣвitорȣ de inoвaцiĭ. «Τὸ καινόσπουδον». Лопц: аплекареа ла inoвaцiĭ. [καινὸς, σπουδή].

Καινοσχημάτιστος (ὁ, ἡ), formatȣ în кiпȣ noȣ, (чĭȣdatȣ, neoвiчnȣitȣ). [καινὸς, σχηματίζω].

Καινοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ),=Καινοσχημάτιστος. [καινὸς, σχῆμα].

Καινόταφος (ὁ, ἡ), noet: кȣвenitȣ ла noȣ (dȣпe noȣ кiпȣ клъditȣ) mormîntȣ. [καινὸς, τάφος].

Καινότης (ἡ), noime, saȣ noȣtate. [καινός].

Καινοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taĭȣ (deskizȣ) noȣ dpȣmȣ (noȣъ minъ, ші чл:). (de ȣnde 2) (maĭ de mȣлte-орĭ fiг:) întpodȣкȣ noȣъ sistemъ (noȣъ пъравȣрĭ, dorme, ші чл:), inoвezȣ. [καινοτόμος]. [de ȣnde

Καινοτόμημα (τὸ), inoвaцie (ор че din noȣ întpodȣsȣ).

Καινοτομία (ἡ), пъsкочipe, întpodȣчepe de noȣъ dorme, ші чл:, inoвaцie. [din

Καινοτόμος (ὁ, ἡ), întpodȣкъtорȣ de noȣъ sistemъ; ĭȣвitорȣ de inoвaцiĭ, inoвatорȣ. [ші

Καινότομος (ὁ, ἡ), (dȣпe ziч:) din noȣ tъĭatȣ; (fiг:) din noȣ întpodȣsȣ, inoвatȣ, noȣ-арътatȣ. [καινὸς, τέμνω]. [de ȣnde

Καινοτόμως, adв: кȣ кiпȣ inoвatȣ, din noȣ пъsкочitȣ.

Καινότροπος (ὁ, ἡ), de noȣ кiпȣ, neoвiчnȣitȣ (кisnoвatȣ). [καινὸς, τρόπος].

Καινουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ чева noȣ, penoĭeskȣ. 2) skimвȣ (fakȣ prefaчepĭ în) челе întokmite, saȣ oвiчnȣite. [καινουργός]. [de ȣnde

Καινούργημα (τὸ), noъ пъsкочitȣръ,= Καινοτόμημα.

Καινουργὴς, έος (ὁ, ἡ), din noȣ лȣкратȣ. [καινὸς, ἔργον].

Καινούργησις, εως (ἡ), ші

Καινουργία (ἡ), din noȣ лȣкраре, penoipe; inoвaцie,= Καινοτομία. [ші

Καινουργίζω, вiit: -ίσω, = Καινουργέω. [καινουργὸς]. [de ȣnde

Καινουργισμὸς (ὁ ,=Καινουργία.

Καινουργὸς (ὁ, ἡ), penoitорȣ; saȣ inoвatорȣ. [καινὸς, ἔργον].

Καινοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), din noȣ (întĭĭa oaръ) въzȣtȣ, арътatȣ. [καινὸς, φαίνω].

Καινόφιλος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de inoвaцiĭ, saȣ noȣtъцĭ. 2) fъкъtорȣ (prefepitорȣ) de noĭ prietenĭ. [καινὸς, φίλος].

Καινοφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeвȣinцezȣ noȣъ ziчepĭ, saȣ o кisnoвatъ лimвъ. [ші

Καινοφωνία (ἡ),=Καινολογία, noȣъ, кisnoвatъ ворвipe, saȣ eкsпpesie. [din

Καινόφωνος (ὁ, ἡ)' =Καινοφραδής. [καινός, φωνὴ].

Καινόω-ῶ, вiit: -ώσω, =Καινίζω, penoĭeskȣ; ші ='Εγκαινιάζω; sfinцeskȣ (tîpnoseskȣ) «Ποιησαμένην ὄικημα ὑπόγαιον καινοῦν τῷ λόγῳ». Ep: a 'ĭ da вine-кȣвîntapea. (ші пas:) «Καινοῦσθαι τάς διανοίας». Тȣч: a se аплека кътpe inoвaцiĭ. [καινός].

Καίνυμαι, (прел: ἐκαινύμην) noet: (кȣ ак:) întpeкȣ коvîpшeskȣ. (вezĭ ші κάζω). [din

Καίνω, [în afin: кȣ θείνω], вiit: -κανῶ, (nex: 2: ἔκανον) noet: = Κτείνω, omорȣ.

Καινῶς, adв: кȣ noȣ (neoвiчnȣitȣ) кiпȣ. [καινός].

Καίνωσις, εως (ἡ), [καινόω] penoipe; inoвape, saȣ inoвaцie.

Καίπερ, koniȣnкц: înпpotiв: кȣ toate къ, de ші. (кȣ пaртч:) «Καίπερ εἰδότα, ὅτι». Ksn: «Καίπερ γυνὴ οὖσα». Ksn: (ші înпpeȣnъ кȣ ὅμως). «Καίπερ οὐ στέργων ὅμως». Esхл: (ші кȣ întpeпȣnepe de алтъ пaртiк:). «Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον». Om: (вezĭ ші καίτοι).

Καιρικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitȣ (пропорцionatȣ) кȣ вpemea. [ші

Καίριμος, η, ον, noet: în локȣ de...

Καίριος, α ші ος, ον, fъкȣtȣ în вpemea кȣвenitъ, în potpiвitъ окazie; (пpin ȣpm:) пpinчiпaлȣ, esenцiaлȣ (fpanц:); foлositорȣ. «Σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια». Гnom: «Τὸ καίριον ποιεῖν ξένῳ». Sof: (вezĭ ші εὔκαιρος). 2) чел че a nemepit локȣл кȣвiinчosȣ; (de ȣnde desпpe лoвitȣpъ, saȣ panъ) mopталъ, пpimeжdioasъ. «Παίει αὐτὸν, καὶ καιρίας μὲν πληγῆς ἁμαρτάνει». Ksn: (ші ел.). «Καιρίαν λαβεῖν». Лкs: a se

ръni nemepit. (de ѕnde 3) (прin întind:) «Καίριον (τὸ), ші (îm:) Καίρια (τὰ), (se înц: μέρη) челе mai esenцiале пърцї але tpѕпѕлѕї, ѕnde ловitѕреле sînt adѕкъtoape de moapte. «Ὁ αὐχὴν τῶν καιρίων ἐστί» Ksn: «Ἐν καιρίῳ (saŭ)«Κατὰ καίριον». Ep: [вezї ші καιρός]. [de ѕnde

Καιρίως, adв: ла време (кѕвenitъ). 2) ла локŭ nemepitŭ, de moapte.

Καιρόεις, εσσα, εν, [καῖρος] віне цesѕtŭ.

Καιρὸς (ὁ), [ἀκαρὴς, saŭ maĭ віне în afin: кѕ κήρ, κάρη] xotъpîtъ distanцъ de timпŭ. (de ѕnde). «Οἱ τέσσαρες καιροὶ τοῦ χρόνου». чеї patpѕ timпї aĭ anѕлѕї. (вezї ші ὥρα). «Κατὰ καιρὸν μὲν, κατὰ καιρὸν δέ». Ep: =ποτέ μὲν, ποτὲ δέ, кînd аша, кînd алtfел. 2) време potpiвitъ, saŭ înвoitъ; окazie, sopoкŭ, saŭ пѕntŭ de timпŭ; (прin ѕpm:) foлosŭ, întepesŭ. «Χρόνου καιρός». Лкs: «Καιρὸν τηρεῖν». Лкs: вezї καιροφυλακέω. «Καιροῦ λαβόμενος». Лкs: «Οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μενετοί». Тѕч: (ші în перifp:) «Ἐν καιρῷ γίνεσθαί (saŭ εἶναί) τινὶ». Ksn: a ажѕta, a foлosi пе чinева. (ші în локŭ de adв:) «Εἰς («Πρός, «Κατὰ) καιρόν». «Ἐπὶ καιροῦ, «Παρ' αὐτὸν τὸν καιρόν». Лкs: Ἐπὶ καιροῦ λέγειν». Пл: a ворві nemepit. «Παρὰ καιρόν». «Ἐκ («Ἀπὸ «Ἄνευ) καιροῦ». Лкs: «Τίς σοι καιρός»; Еѕр: че te foлoseшte? 3) локŭ potpiвitŭ. «Αὐλίσασθαι τῶν χωρίων, οὗ καιρὸς ἐστί». Тŭч: (de ѕnde 4)=Καίριος. «Εἰς καιρὸν τυπείς». Еѕр: «Τὸ εἰς καιρὸν τοῦ τραύματος». Fлstp: 5) mъsѕpъtate, кѕвiinцъ, пропорцie. «Ὑπὲρ καιρὸν ἐμπιπλάμενος». Ksn: «Μείζων τοῦ καιροῦ γαστήρ». Ksn: «Προσωτέρῳ («Ἐγγυτέρῳ) τοῦ καιροῦ». Пл: ші Ksn: «Καιροῦ πλέονες». Лкs: 6) stape, disnosiцie; înпрежѕpape. «Οἱ τῶν ἀέρων (σωμάτων) καιροί». Stpв: ші Гал: «Πόλις συνηγμένη ὑπὸ λιμοῦ εἰς ἔσχατον καιρόν. Пл: (вezї ші χρόνος, ші ὥρα).

Καῖρος (ὁ, saŭ τὸ), [κείρω, saŭ κήρ] fpînгioapeле цesъtopeшtiлop sѕлѕрї, кѕ каре se лег къпътîїеле iцелор; saŭ înпletitѕpa, прin каре sînt petpeкѕte fipeле toptѕлѕї прin iцe, ка sъ nѕ se înкѕрче.

Καιροσέων, поеt: în локŭ de καιροέσων, цen: îm: fem: ал лѕї καιρόεις.

Καιροσκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, [καιρὸς, σκοπός]. [ші

Καιροφυλακέω (κτέω) -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskŭ, пîndeskŭ време. «Καιροφυλακεῖν τὴν πόλιν (τὴν χρῆσιν)». Dm: ші Apst: [ші

Καιροφυλακία (ἡ), пîndipe de време. [καιρὸς, φυλακή].

Καιρόω -ῶ [καῖρος], віit: -ώσω, легŭ къпътîїеле iцелор de fpînгioapeле sѕлѕрiлор. [de ѕnde

Καίρωμα (τὸ). (în цen: цesъtѕpъ, пînzъ, (їар partiк:) чea легатъ înкъ de sѕлѕрї. [ші

Καίρωσις, εως (ἡ), легареа iцелор de sѕлѕрї; (прin ѕpm:) пѕnepe de пînzъ în ръsвoїŭ. [ші

Καιρωστὶς (στρὶς), ίδος (ἡ), цesъtoape.

Καισαρεύω, віit: -εύσω, sîntŭ (гѕвepnezŭ, saŭ лѕкpezŭ ка ѕnŭ) Чesapŭ. [Καῖσαρ].

Καίτοι, (în локŭ de καί τοι) коniѕnкц: înпpotiв: кѕ toate къ. (кѕ xot:) «Καίτοι πειρῶμαι». Ksn: (ші înпpeѕnъ кѕ γε). «Καί τοι γε εἴρηκεν». Ksn: (ші кѕ partч:) înпpeѕnъ кѕ περ). «Καίτοι περ ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου». Ep: (вezї ші καίπερ).

Καίω, віit: -καύσω, (nex: ἔκηα, пas: tpe: de кѕ: κέκαυμαι, nex: ἐκαύθην, ші 2: ἐκάην) апpinzŭ (foкŭ). «Πῦρ κῆαι ἄνωγε, ὀπτῆσαί τε κρεῶν». Od: O. «Πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν». Od: I. (ші mїж:) «Πῦρ κήαντο». Iл: I. «Πῦρ μέγα κηάμενος». Od: Ψ. «Κηάμενοι πυρὰ πολλά». Od: Ψ. «Ἐν τῷ χειμῶνι πῦρ καίειν πᾶσι δοκεῖ, ἤν ξύλα ἔχωσι». Ksn: (ші пas:) «Παννύχιον καίεται τὸ ἐλλύχνιον». Ep: «Δᾴς καιομένη». Пл: 2) apzŭ. «Καί μιν (τὸν νεκρὸν) ἐν πυρὶ κήαιεν». Iл: Ω. «Μηρὰ κήαντες». Od: N. жeptfind. «Καί νιν πυρᾷ κήαντες». Sof: (ші fir:). «Μίμνερμος ἐκαίετο Ναννοῦς». At: apdea de amopѕл eĭ.

Κὰκ, поеt: (în апок: maĭ 'nainte de κ) în локŭ de κατ', saŭ κατά. «Ἤλασα κὰκ κεφαλῆς». Tкp: «Ἄκρην κὰκ κόρυθα. Iл: Λ.

Κὰκ, At: (în kontpaкц:) în локŭ de καὶ ἐκ.

Κακάβη (ἡ), = Κακκάβη.

Κακαγγελέω-ῶ, віit: -ήσω, вesteskŭ реле. [ші

Κακαγγελία (ἡ), вeste pea. 2) (în Iпокр:) греш: în локŭ de καταγγελία, ворвipe de ръŭ. [din

Κακάγγελος (ὁ, ἡ), вestitopŭ de реле. [κακός, ἄγγελος].

Κακάγγελτος (ὁ, ἡ), поеt: вestitŭ (înкѕnoшtinцatŭ) spre ръŭ; прiчinѕitŭ dintp' o pea вestipe. [κακός, ἀγγέλλω].

Κακαλία (ἡ), ѕnŭ felѕ de вѕpianъ, (алt:) βήχιον. (вezї ші ἀκακαλίς).

Κακανδρία (ἡ), nevitежie, fpiкoшie. 2) (dѕпе Esixie) вървъцie spre faчepe de ръŭ. [κακός, ἀνήρ].

Κακανέω-ῶ, віit, -ήσω, (se sokoteшte

грешітŭ) în локŭ de κατακονάω.

Κακανθήεις, εσσα εν, поет: чел кȣ реа (saŭ otръвічоasъ) fлоаре. [κακός, ἄνθος].

Κακάω, каȣtъ κακκάω.

Κἀκεῖ, în контракц: în локŭ de κάι ἐκεῖ.

Κἀκεῖνος, în контракц: în локŭ de κάι ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, în контракц: în локŭ de κάι ἐκεῖσε.

Κακελπιστέω-ῶ, віit: -ήσω, amŭ реле пъdeждĭ, sîntŭ desпeратŭ. [κακός, ἐλπίζω].

Κακέμφατος (ὁ, ἡ), (прінч: λέξις) каре аре реа însemnape, saŭ faчe реа întiпъpipe, sȣnъ ръŭ, este рȣшinoasъ. [κακός, ἐμφάινω];

Κακεντρέχεια (ἡ), капачitate (актівitate) ла ръŭ. [din

Κακεντρεχής, έος (ὁ, ἡ), порnitŭ ла ръŭ, віклеаnŭ. [κακός, ἐν, τρέχω].

Κακεργασία (ἡ), реа mistȣipe. (поate ші греш: în локŭ de κατεργασία). [ші

Κακεργάτης, ші Κακεργέτης, ου (ὁ), ші Κακεργάτις (γέτις), ιδος (ἡ), fъкъtорŭ de реле. [κακός, ἔργον].

Κακεστώ, όσς -οῦς (ἡ), înпрot: de ἐυεστώ, реа stape, tікълошіе. [κακός, ἐιμὶ].

Κακέσχατος (ὁ, ἡ), поет: чел че se прівеште ка чел маĭ din ȣрmъ (чел маĭ mape) ръŭ. [κακός, ἔσχατος].

Κάκη (ἡ), =Κακία, невітежіе; tікълошіе; netревнічіе; прostie; (ȣne-орĭ) mînie.

Κακηγορέω-ῶ, віit: -ήσω, ворвеsкŭ de ръŭ, хȣлеsкŭ, окъръsкŭ. [ші

Κακηγορία (ἡ), ворвіре de ръŭ, хȣліре, ші чл: [ші

Κακηγόριον (τὸ), (nȣmaĭ în Iȣрid: fрasŭ) «Κακηγορίου δίκη». жȣdікаtъ пentрȣ defъĭmape, (fрauц:) plainte en diffamation. [din

Κακήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γόρως, (компар: -ίστερος, sȣперл -ίστατος) ворвіtорŭ de ръŭ, окърîtорŭ. [κακός, ἀγορὰ].

Κακήθης, εος (ἡ, ἡ), =Κακοήθης.

Κακήμερος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de καχήμερος.

Κακηπελέω-ῶ, віit: -ήσω, поет: [κακῶς, πέλομαι] mъ afлȣ ръŭ, sîntŭ în реа stape, (овшт:) nȣ 'mĭ мерце віne.

Κάκης, ου (ἡ), ȣnŭ feлŭ de пîĭne de Еціптŭ.

Κακία (ἡ), невітежіе, fрікошіе; nedestoĭnічіе; (în цen:) ръȣtate, реа пъръвіе, netревнічіе; (în Тȣч:) нечinste; defектŭ (de кȣвîntŭ, ші чл:). [κακός].

Κακίζότεχνος (ὁ, ἡ), astfeл s'a прenȣmit чел маĭ sîргȣitорŭ мештерŭ Калімахŭ, каре tot d'aȣna îшĭ хȣлїа ка неперfекte indȣstрioaseле sале лȣкръpĭ. [κακίζω, τέχνη].

Κακίζω, віit: -ίσω, хȣлеsкŭ пе чінева de ръŭ. 2) (між:) mъ арътŭ fрікоsŭ, невітеazŭ. [κακός].

Κάκιον, неȣt: лȣĭ κακίων. || (adв:) компар: ал лȣĭ κακῶς.

Κακιότερος, α, ον, поет: în локŭ de κακίων.

Κακισμός (ὁ), хȣліре, defъĭmape. [κακίζω].

Κάκιστος, η, ον, sȣперл: ал лȣĭ κακός, foapte невітеazŭ; saŭ преа ръŭ. [din

Κακίων, ονος (ὁ, ἡ), компар: ал лȣĭ κακός, маĭ невітеazŭ; saŭ маĭ ръŭ.

Κακιῶσαι, Dор: în локŭ de κακίουσαι.

Κακκάβα, [imit:] глаsȣл потърнікіĭ; (прin întind:) потърніке.

Κακκάβη (ἡ), [κάβος] оалъ (кȣ треĭ пічоаре); tinцipe; кълdape.

Κακκαβίζω, віit: -ίσω, stрігŭ ка потърнікеа. [κακκάβα].

Κακκάβιον (τὸ), dim: ал лȣĭ κακκάβη, кълdъръшъ.

Κακκαβίς, ίδος (ἡ), мікъ, saŭ fem: потърніке. 2) = Κακκάβιον.

Κάκκαβος (ἡ, saŭ ὁ), =Κακκάβη.

Κακκάζω, [imit:] віit; -άσω, (desпре гъinъ) кîркîĭе, (маĭ кȣ seamъ) кînd este sъ оȣъ.

Κακκάω, (de ȣnde κακκᾶν, овічnȣita stрігаре а мічілор копіĭ пentрȣ дешертареа пînteчелȣĭ, какъ) în локŭ de χέζω (вezĭ ziч:). [κάκκη].

Κακ-κέιω, поет: în локŭ de κατακέιω.

Κακκεφαλήν, Κακκεφαλῆς, (треbȣĭе sъ se sкріе desпърцit) Κάκ κεφαλὴν, -λῆς. (вezĭ κάκ).

Κάκκη (ἡ), sкîрnъ de omŭ, [de aчi] какъ, къкаtŭ.

Κακκῆαι, поет: în локŭ de κατακῆαι, nex: 1; de inf: ал лȣĭ κατακάιω.

Κακκονέω, (Лак: аша îndрent: ȣniĭ пе κακανέω) în локŭ de κατακονάω.

Κακκόρυθα, Κακκορυφὴν, (треbȣĭе sъ se sкріе desпърцit) Κάκ κόρυθα, κάκ κορυφήν. (вezĭ κάκ).

Κακκρύπτω, віit: -κρύψω, поет: în локŭ de κατακρύπτω.

Κακοανάστροφος (ὁ, ἡ), аnевоĭоsŭ în конверsape; ръŭ de soцietate. [κακός, ἀναστροφὴ].

Κακοβάκχευτος (ὁ, ἡ), ръŭ întȣsiastŭ de

Бакапале. [κακός, βακχεύω].

Κακόβιος (ὁ, ἡ), петрекъторѫ de реа (tікълоаsъ) віацъ. [κακός, βίος].

Κακοβλαστέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ...

Κακοβλαστής, έος, ші Κακόβλαστος (ὁ, ἡ), (вот:) каре dъ аневое, saѫ ръѫ-formate влъstape. [κακός, βλαστός].

Κακόβλητος (ὁ, ἡ), [κακός, βάλλω] ръѫ, neîndemînatік арѫнкатѫ, asвîрлітѫ.

Κακοβουλεύω, віit: -εύσω, mъ кіпzѫїeskѫ, saѫ sfъtѫїeskѫ ръѫ; rîndeskѫ кѫїва ръѫ. «Κακοβουλευθεῖσ' ἔκ τ'ἀνθρώπων, ἔκ τ'ἀθανάτων». Еѫр: [ші

Κακοβουλία (ἡ), реа rîndipe; реа sfъtѫipe. [din

Κακόβουλος (ὁ, ἡ), ръѫ кіпzѫitorѫ, saѫ sfъtѫitorѫ; nemintosѫ, nerînditorѫ. [κακός, βουλὴ].

Νακοβουλοσύνη (ἡ), поет: în локѫ de κακοβουλία.

Κακόγαμβρος (ὁ, ἡ), поет: потрівітѫ ѫнѫї ръѫ ціпере. [κακός, γαμβρός].

Κακογαμία (ἡ), ші Κακογάμιον (τό), (нѫmaї în іѫрid: fpasѫ). «Κακογαμίου (în локѫ de κακογαμίας) δίκη». Ksn: жѫdікатъ înпротіва pîѫ-fъкѫteї (пелъцїѫiteї, saѫ непотрівіteї) нѫнцї. [din

Κακόγαμος (ὁ, ἡ), = Δύσγαμος. [κακὸς, γάμος].

Κακογείτων, ονος (ὁ, ἡ), поет: ръѫ вечінѫ (soцѫ, товарошѫ); (dѫпе алцїї) nedesпърцit însoцitѫ în реле, saѫ nenopoчірї. «Στόνος—». Sof: [κακὸς, γείτων].

Κακογένειος (ὁ, ἡ), чел кѫ ѫрітъ (spînoasъ) варвъ. [κακὸς, γένειον].

Κακογενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se траце din pîѫ, saѫ прostѫ neamѫ. [κακὸς, γένος].

Κακογλωσσία, (ἡ), лімвъ реа, ворвіре de ръѫ, клеfetipe. [din

Κακόγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кѫ реа (клеfetitoape) лімвъ. 2) превеstitorѫ de реле, ковіторѫ în ворвъ. [κακὸς, γλῶσσα].

Κακογνωμονέω -ῶ, віit: -ήσω, (плц:) amѫ реа опінie (disпosiцie) desпре чінева [ші

Κακογνωμοσύνη (ἡ), реа опінie, saѫ пърере desпре чінева. [din

Κακογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел лѫ реа опінie (disпosiцie) desпре чінева, ръѫ-воіторѫ, dѫшmanѫ. [κακὸς, γνώμη].

Κακόγονος (ὁ, ἡ), каре нѫ isвѫteшte dѫпе наштереа sa; nenopoчітѫ. [κακὸς, γόνος].

Κακογύναιος (ὁ, ἡ), nenopoчітѫ desпре mѫїерї. [κακὸς, γυνή].

Κακοδαιμονάω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ stъпînitѫ de ръѫ ціпіѫ, sîntѫ невѫнѫ. [ші

Κακοδαιμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ ръѫnopoчітѫ, saѫ nenopoчітѫ. [ші

Κακοδαιμονία (ἡ), реа nopoчіре, tікълошіе. 2) некѫніе. [ші

Κακοδαιμονίζω, віit: -ίσω, къїeskѫ пе чінева de nenopoчітѫ. [ші

Κακοδαιμονικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ ла (прічінѫitѫ, порnitѫ din) ръѫ ціпіѫ. [κακοδαίμων].

Κακοδαιμονιστής, οῦ (ὁ), каѫтъ νουμηνιαστής. [κακοδαιμονίζω].

Κακοδαιμόνως, adв: кѫ nenopoчіре, saѫ tікълошеште. [ші

Κακοδαιμοσύνη (ἡ), поет: în локѫ de κακοδαιμονία. [din

Κακοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), = Δυσδαίμων, nenopoчітѫ; tікълоsѫ; nepodѫ. || (sѫвst:) ръѫ ціпіѫ. [κακὸς, δαίμων].

Κακοδάκρυτος (ὁ, ἡ), = Δυσδάκρυτος. [κακὸς, δακρύω].

Κακόδερμος (ὁ, ἡ), чел кѫ реа (аsпръ) пїеле. [κακὸς, δέρμα].

Κακοδιάκονος (ὁ, ἡ), ръѫ (netpeвnікѫ) sлѫжіторѫ. [κακὸς, διάκονος].

Κακοδιδασκαλέω -ῶ, віit, -ήσω, înвъцѫ ръѫ, saѫ ръѫл. [κακὸς, διδάσκαλος].

Κακοδικία (ἡ), реа (nedpeaптъ) жѫdікатъ. [κακὸς, δίκη].

Κάκοδμος (ὁ, ἡ), = Κάκοσμος.

Κακοδόκιμος (ὁ, ἡ), neапровatѫ, defъїmatѫ. [κακὸς, δοκιμή].

Κακοδοξέω -ῶ, віit: -ήσω, amѫ реа репѫtaцie, ръѫ нѫme, sîntѫ defъїmatѫ. 2) amѫ реа (грешітъ, saѫ înпротівітоаре) пърере desпре чева. [ші

Κακοδοξία (ἡ), реа репѫtaцie; реа (грешітъ) опінie, пърере. [din

Κακόδοξος (ὁ, ἡ), чел кѫ реа репѫtaцie, defъїmatѫ. 2) грешітѫ în пъререа sa. [κακὸς, δόξα].

Κακόδουλος (ὁ, ἡ), ръѫ (netpeвnікѫ) ровѫ. [κακὸς, δοῦλος].

Κακοδρομία (ἡ), поет: ръѫ dрѫmѫ, nenopoчітъ кълъtopie. [κακὸς, δρόμος].

Κακόδωρος (ὁ, ἡ), = Δύσδωρος, sпре ръѫ dърѫitѫ, saѫ dърѫitorѫ de чева. [κακὸς, δῶρον].

Κακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσειδὴς, ѫрîtѫ ла faцъ. [κακὸς, εἶδος].

Κακοειμονία (ἡ), реа, проastъ înвръкъminte. [din

Κακοείμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [κακὸς, εἷμα] ръѫ, прost înвръкатѫ.

Κακόεκτος (ὁ, ἡ), = Κάχεκτος.

Κακοελκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: каре аре

характерȣ de pea, обрintitъ panъ. [κακὸς, ἕλκος].

Κακοέπεια, ші Κακοεπία (ἡ), ръȣ, prostȣ кіпȣ de експресіе. 2)=Κακολογία. [κακὸς, ἔπος].

Κακοεργέω -ῶ, віit: -ήσω, =Κακουργέω. sîntȣ...

Κακοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: =Κακοεργός.

Κακοεργία (ἡ), поет: în локȣ de κακουργία [din

Κακοεργὸς (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de κακοῦργος. [κακὸς, ἔργον].

Κακοζηλία (ἡ), imitape de реле; saȣ pea (nenemepitъ) imitape. [din

Κακόζηλος (ὁ, ἡ), ші adв: -ζήλως, imitъtopȣ de реле (netpeвniче, неплъкȣte, ші чл:); saȣ чел че imitъ чева ръȣ (nenemepit). «Τὸ κακόζηλον». Лкs: în локȣ de ἡ κακοζηλία. [κακὸς, ζῆλος].

Κακοζοΐα, поет: în локȣ de...

Κακοζωΐα (ἡ), pea, tікълоаsъ віацъ.[din

Κακόζωος (ὁ, ἡ), tpъitopȣ de pea, tікълоаsъ віацъ. [κακὸς, ζωή].

Κακοήθεια (ἡ), pea пъръвіре; netpeвnічіе, віклеnіе, ші чл: (despre ръnї) обрintipe. [κακοήθης].

Κακοήθευμα (τὸ), faптъ, saȣ ворбъ de pea пъръвіре; пȣptape віклеanъ, saȣ amъцitoape; (în цen:) pesȣлtatȣ de demoралisaцie. [din

Κακοηθεύομαι, віiц: -εύσομαι, mъ поptȣ ка ȣnȣ...

Κακοήθης, εος (ὁ, ἡ), ръȣ-пъръвitȣ, demoралisatȣ; (прin întind:) віклеanȣ. amъцitopȣ, netpeвnікȣ; (despre ръnї ші воале fir:) обрintitȣ, înfȣpiatȣ, saȣ aneвoe de вindeкat. «Τὸ κακόηθες». Лкs: în локȣ de ἡ κακοήθεια. [κακὸς, ἦθος]. [de ȣnde

Κακοήθως, adв: кȣ demoралisaцie; віклеnеште. [ші

Κακοηθίζομαι, віit: -ίσομαι, вatжокореsкȣ пе чіnева demoралisat.

Κακοήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: [κακὸς, ἦτορ] чел кȣ ръȣ sȣfлetȣ, ръȣ-воitopȣ.

Κακοηχὴς, έος, ші Κακόηχος (ὁ,ἡ),(грам:) ръȣ-sȣnъtopȣ în пропȣnцie. [κακὸς, ἦχος].

Κακοθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), грам: експл: a лȣї δυσθαλπής. [κακὸς, θάλπω].

Κακοθανασία (ἡ), pea (nечinstitъ, saȣ dȣpepoasъ) moapte. [din

Κακοθάνατος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ (saȣ moptȣ) de pea (dȣpepoasъ, вpednікъ de mілъ, saȣ nечinstitъ) moapte. [κακὸς, θάνατος].

Κακοθέλεια (ἡ), =Κακοθελία. [din

Κακοθελὴς, έος (ὁ, ἡ), воitopȣ de ръȣ. [κακὸς, θέλω]. [de ȣnde

Κακοθελία (ἡ), воinцъ pea, saȣ de ръȣл кȣїва.

Κακόθεος (ὁ, ἡ), înкinъtopȣ de ръї (saȣ гînditopȣ, къ sînt ръї) zeї. 2) (Sхл:) = Κακοδαίμων, ші Δύσθεος. [κακὸς, θεός].

Κακοθεραπεία (ἡ), pea къȣtape; pea лекȣіре. [κακὸς, θεραπεία].

Κακοθημοσύνη (ἡ), поет: nepeгȣлapitate în aшezapea fie-кърȣїа лȣкрȣ. (înпрot: de εὐθημοσύνη). [din

Κακοθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [κακὸς, τίθημι] ръȣ, nepeгȣлatȣ în aшezape de лȣкрȣрї; saȣ nепotpiвit aшezatȣ; (în цen:) nepeгȣлatȣ. (înпрot: de εὐθήμων).

Κακοθηνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ în проastъ stape, nȣ креsкȣ, nȣ isбȣteskȣ. (înпрot: de εὐθηνέω, вezї ziч:).

Κακόθροος -ους (ὁ, ἡ), поет: превestitopȣ, кобitopȣ de ръȣ. «Λόγος—». Sof: [κακός, θρόος].

Κακοθυμέω-ῶ, віit: -ήσω, amȣ inimъ pea; sîntȣ în pea disпosiцie. [ші

Κακοθυμία (ἡ), pea (dȣшmъneaskъ) disпosiцie asȣпра кȣїва; saȣ = Δυσθυμία, inimъ pea. [din

Κακόθυμος (ὁ, ἡ), ръȣ disпȣsȣ asȣпра кȣїва; saȣ чел кȣ inimъ pea, = Δύσθυμος. (înпрot: de ἔυθυμος). [κακός, θυμός]. [de ȣnde

Κακοθυμοσύνη (ἡ), поет: în локȣ de κακοθυμία.

Κακόθυτος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ de pea (проastъ) жертfъ. [κακός, θύω].

Κακοΐλιος (ἡ), поет: tікълоаsa Троada. [κακός, Ἴλιον].

Κακοκαρπία (ἡ), pea (проastъ) stape a poadeлор (a реколteї). [din

Κακόκαρπος (ὁ, ἡ), продȣкъtopȣ de проaste poade. [κακός, καρπός].

Κακοκέλαδος (ὁ, ἡ), поет: =Δυσκέλαδος, ші Δύσφημος. [κακός, κέλαδος].

Κακοκέρδεια (ἡ), ръȣ (nedpeптȣ) кîштігȣ. [din.

Κακοκερδής, έος (ὁ, ἡ), кîштігъtopȣ прin реле (nedpeпte) міжлоаче. [κακός, κέρδος].

Κακοκλεής, έος (ὁ, ἡ), поет: = Δυσκλεής, defъїmatȣ. [κακός, κλέος].

Κακόκναμος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ de..

Κακόκνημος (ὁ, ἡ), чел кȣ реле (ȣpîte) пȣлпе, (ad:) пічоаре. (епіt: ал лȣї Панȣ). [κακός, κνήμη].

Κακοκοίμητος (ὁ, ἡ), грам: експл: a лȣї δύσκοιτος. [κακός, κοιμάομαι].

Κακοκρισία (ἡ), реа жȣdікатъ (кіпzȣіре, saȣ хотърîре). [ші

Κακόκριτος (ὁ, ἡ), = Δύσκριτος. [κακός, κρίνω].

Κακοκτέριστος, ші Κακοκτερής, έος (ὁ, ἡ), ръȣ înmopmîntatȣ. [κακός, κτερεΐζω, κτέρεα].

Κακόλεκτρος (ὁ, ἡ), поет: [κακός, λέκτρον] înпреȣnatȣ în реа (пелеџїȣітъ, saȣ de хȣліт) пȣntъ.

Κακολίμενος (ὁ, ἡ), чел кȣ ръȣ (nesiгȣрȣ) лimanȣ, пoртȣ [κακός, λιμήν].

Κακολογέω-ῶ, вііт: -ήσω, ворбеskȣ de ръȣ, клеfeteskȣ пе чіпева. [ші

Κακολογία (ἡ), ворбіре de ръȣ, клеfetіре; окърîре. [ші

Κακολογικός, ὴ, ὸν, каре se zіче (saȣ аплекатȣ) sпре клеfetіре. [din

Κακολογος (ὁ, ἡ), ворбіторȣ de ръȣ, клеfetіторȣ, saȣ хȣліторȣ. [κακός, λόγος].

Κακομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσμαθης; saȣ ръȣ înвъџatȣ. [κακός, μάθω].

Κακομανέω-ῶ, вііт: -ήσω, sîntȣ ръȣ неȣнȣ. [κακός, μάινομαι].

Κακόμαντις, εως (ὁ, ἡ), проорочіторȣ de реле. de пепорочірї. [κακός, μάντις].

Κακομαχέω-ῶ, вііт: -ήσω, тъ батȣ ръȣ (невітежеште, saȣ вікленеште). (везї ші ἀδικομαχέω). [ші

Κακομαχία (ἡ), реа (віклеапъ, невітежеаskъ) бътъліе. (везї ші ἀδικομαχία). [κακὸς, μάχη].

Κακομέλετος (ὁ, ἡ), поет: кîntъторȣ, віерsȣіторȣ de реле, saȣ de пепорочірї. [κακός, μέλος].

Κακομετρέω-ῶ, вііт: -ήσω, тъsȣрȣ ръȣ; пȣ пъzeskȣ регȣла тъsȣреї. [κακός, μέτρον]. [de ȣnde

Κακομὲτρητος (ὁ, ἡ), ръȣ тъsȣратȣ.

Κακόμετρος (ὁ, ἡ), ръȣ тъsȣръторȣ, saȣ тъsȣратȣ. [κακός, μέτρον].

Κακομηδής, έος (ὁ, ἡ), [κακός, μῆδος] ръȣ-кіпzȣіторȣ; віклеапȣ.

Κακομήτηρ, ερος (ἡ), реа (пепорочітъ, saȣ неїȣвітоаре de копії) тȣтъ. (грам: екsпл: а лȣї δυσμήτηρ). [κακός, μήτηρ].

Κακομήτας, α, Dор: în локȣ de..

Κακομήτης, ου (ὁ), поет: [κακός, μῆτις] =Κακομηδής, віклеапȣ. [de ȣnde

Κακομητίη (ἡ), поет: Іоп: віклепіе, атъџіре.

Κακόμητις, ιος, ші Κακόμητος (ὁ, ἡ), =Κακομήτης.

Κακομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), = (грам: екsпл: а лȣї Δυσμήτωρ, чел че аре реа тȣтъ. [κακός, μήτηρ].

Κακομηχανάομαι -ῶμαι, вііт: -ήσομαι, ші

Κακομηχανέω-ῶ, вііт: -ήσω, тъ мештешȣџеskȣ, ȣпелteskȣ реле. [ші

Κακομηχανία (ἡ), пъsкочіре, ȣпелtіре de реле вікленії. [din

Κακομήχανος (ὁ, ἡ), ȣпелtіторȣ, кіпzȣіторȣ de реле. [κακός, μηχανὴ].

Κακομιλία (ἡ), реа конворбіре, saȣ конверsаџіе. [κακός, ὁμιλία].

Κακομίμητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μήτως, ръȣ saȣ de реле imitъторȣ. (везї ші κακόζηλος). [κακός, μιμέομαι].

Κσκόμισθος (ὁ, ἡ), ръȣ плътіторȣ, saȣ плътітȣ de simбріе. [κακός, μισθός].

Κακομοιρία (ἡ), реа stрішte, пепорочіе. [din

Κακομοίριος, saȣ (маї корек:) Κοκόμοιρος (ὁ, ἡ), чел кȣ реа stрішte, soaptъ. [κακός, μοῖρα].

Κακόμορος (ὁ, ἡ), =Κακόμοιρος. [κακός, μόρος].

Κακομορφία (ἡ), = Δυσμορφία, ȣрîчїȣне. [din

Κακόμορφος (ὁ, ἡ), = Δύσμορφος, ȣрîтȣ ла fігȣръ. [κακός, μορφὴ].

Κακομουσία (ἡ), реа (корȣптъ) тȣsікъ. [din

Κακόμουσος (ὁ, ἡ), ръȣ (неîndemînatікȣ) тȣsікȣ, (маї) = Ἄμουσος. [κακός, μοῦσα].

Κακόμοχθος (ὁ, ἡ), чел че ръȣ (кȣ греȣ, saȣ кȣ ковîршіре, în zadарȣ, saȣ пепорочіт) тȣпчеште. [κακός, μόχθος].

Κακονοέω-ῶ, вііт: -ήσω, sîntȣ ръȣ-гîndіторȣ, dȣшmanȣ кȣїва. [κακόνους]. [de ȣnde

Κακονόητος (ὁ, ἡ), (плц:) în локȣ de κακόνους.

Κακόνοια (ἡ), înпрот: de εὔνοια, dȣшmъніе кътре чіпева. [κακόνους].

Κακονομέομαι -οῦμαι, вііт, -ηθήσομαι, тъ гȣвернȣ кȣ реле леџї, amȣ реа administраџіе. (înпрот: de εὐνομέομαι). [ші

Κακονομία (ἡ), реа леџіsлаџіе, saȣ administраџіе. (înпрот: de εὐνομία). [din

Κακόνομος (ὁ, ἡ), чел че аре (se гȣгȣвернъ кȣ) реле леџї. [κακός, νόμος].

Κακόνοος -ους (ὁ, ἡ), (компар: -ούστερος, sпрл: -ούστατος), = Δύσνους, ръȣ disпȣsȣ asȣпра кȣїва, пefаворабілȣ, dȣшmanȣ. (înпрот: de εὔνους). [κακός, νόος, -οῦς].

Κακονύμφευτος, ші поет: Κακονύμφιος, ші...

Κακόνυμφος (ὁ, ἡ), ръȣ (пепорочіт) însȣратȣ. [κακός, νυμφεύομαι, νύμφη].

Κακόνως, At: în локȣ de κακονόως, adв: dȣшmъneште. [κακόνους].

Κακοξεινία (ἡ), поет: în локȣ de κακοξενία. [din

Κακόξεινος (ὁ, ἡ), поет: în локȣ de κακόξενος.

Κακοξενία (ἡ), реа пȣрtаре, saȣ nenoрочіре în релаціе кȣ stреiniĭ. [din

Κακόξενος (ὁ, ἡ), рѣȣ кѣtре (neĭȣвitорȣ de) stреinĭ. 2) sȣfepitорȣ din osпitaлitate de рѣĭ stреinĭ. [κακός, ξένος].

Κακοξύνετος (ὁ, ἡ), прічепȣtȣ ла рѣȣ, віклеanȣ. [κακός, ξυνίημι].

Κακοοινία, ші Κακοινία (ἡ), реа калitate, saȣ nepodipe de вinȣ. (înпрot: de εὐοινία). [κακός, οἶνος].

Κακοπάθεια (ἡ), пѣtimipe de реле, tiкѣлошіе. [ші

Κακοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, пѣtimeskȣ вре ȣnȣ рѣȣ, saȣ nenoрочірĭ; пацȣ рѣȣ, mѣ пedeпseskȣ. «Ὑπὸ τοῦ καπνοῦ κακοπαθεῖν». Ksn: [din

Κακοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пѣцitȣ рѣȣ, tiкѣлosȣ. [κακός, πὰθος[.

Κακόπαθος (ὁ, ἡ),=Κακοπαθής.

Κακοπαθῶς, adв: кȣ пѣtimipe de рѣȣ, tiкѣлошеште. [κακοπαθής].

Κακοπαρθένευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, (παρθένος, feчoaрѣ) рѣȣ пѣzitѣ, (ad:) кȣ кіпȣ nenotрівitȣ ла o feчoaрѣ. [κακὸς, παρθενεύω].

Κακοπάρθενος (ὁ, ἡ), поет:=Δυσπάρθενος. 2) nenotрівitȣ, saȣ nenoрочitȣ în релаціе кȣ feчoaрѣ. «Μοῖρα —». Епгр; [κακὸς, παρθένος].

Κακόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ реа (defѣĭmatѣ) пatріе. [κακὸς, πατρίς].

Κακοπετής, έος (ὁ, ἡ), рѣȣ (aneвoe) sвȣрѣtорȣ. (вezĭ ші κακόπτερος). [κακὸς, πέτομαι].

Κακόπηρος (ὁ, ἡ), чел кȣ реа tраĭstѣ. [κακὸς, πήρα].

Κακοπινὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [κακὸς, πῖνος] =Δυσπινὴς, рѣȣ (преа) soĭosȣ, (Тȣрч:) mȣрdарȣ.

Κακοπιστία (ἡ), реа кредinцѣ; (Бisep:) nenietate. [din

Κακόπιστος (ὁ, ἡ), рѣȣ(saȣ ne)кредinчosȣ; [κακὸς, πίστις].

Κακόπλαστος (ὁ, ἡ), ші adв: -πλάστως, [κακὸς, πλάσσω] рѣȣ плѣsmȣitȣ, fopmatȣ. 2) рѣȣ пѣsкочitȣ. 3) поет: [κακὸς, πλάζομαι] рѣȣ рѣtѣчitȣ.

Κακοπλοέω -ῶ, віit: -ήσω, рѣȣ кѣлѣtoреskȣ плȣtind пе mаре. [din

Κακόπλοος -ους (ὁ, ἡ), рѣȣ плȣtitорȣ, (ad:) nenoрочitȣ în кѣлѣtoріе пе mаре. [κακὸς, πλόος -οῦς].

Κακοπλώω, (fѣрѣ віit:) поет: Ion: în локȣ de κακοπλοέω.

Κακόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кȣ реа (греа) pesȣfларе. [κακὸς, πνοή].

Κακοποιέω -ῶ, віit: ήσω, (кȣ ак:) faкȣ рѣȣ кȣĭва. 2) (fѣрѣ каzȣ) faкȣ рѣȣ, грешеskȣ, = Κακουργέω (вezĭ ziч:). [κακοποιός]. [de ȣnde

Κακοποίησις, εως (ἡ), =Κακοποιΐα. [ші

Κακοποιητικὸς, ὴ, ὸν, аплекаtȣ, deпрinsȣ a faче рѣȣ.

Κακοποιία (ἡ), faчере de рѣȣ, вѣtѣmаре. [din

Κακοποιὸς (ὁ, ἡ), fѣкѣtорȣ de рѣȣ, вѣtѣmѣtорȣ. [κακὸς, ποιός].

Κακοπολιτεία (ἡ), реа administраціе; реа stаре a лȣкрȣрілор політіче. [κακὸς, πολιτεία].

Κακοπονητικὸς, ὴ, ὸν, рѣȣ (nedeпрinsȣ) a sȣfepi ostenелĭ. [κακὸς, πονέω].

Κακόποτμος (ὁ, ἡ), поет: = Δύσποτμος, чел кȣ реа soaрtѣ, nenoрокosȣ. [κακὸς, πότμος].

Κακόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ реле (sлаве, saȣ ȣрîte) пічоаре. (κακὸς, ποῦς].

Κακοπραγέω, -ῶ, віit: -ήσω, рѣȣ mерrȣ în тревіле меле. [κακοπραγής]. [de ȣnde

Κακοπράγημα (τὸ), рѣȣ sfîршitȣ, saȣ pesȣлtatȣ ал тревілор, nenoрочіре.

Κακοπραγὴς, έος (ὁ, ἡ), nenoрочitȣ, neisвȣtitорȣ în лȣкрѣріле sале. [κακὸς, πράττω]. [de ȣnde

Κακοπραγία (ἡ), neisвȣtipe în треві, nenoрочіре.

Κακοπραγμονέω -ῶ, віit: -ήσω, лȣкреzȣ рѣȣ, віклeneште. [ші

Κακοπραγμοσύνη (ἡ), калitatea лȣкрѣtорȣлȣĭ de рѣȣ, віклenie, рѣȣtate. [din

Κακοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), = Κακομήχανος, ȣнелtitорȣ de рѣȣ, віклеanȣ. [κακὸς, πράττω].

Κακοπρόσωπος (ὁ, ἡ), рѣȣ, ȣрîtȣ ла faцѣ. [κακὸς, πρόσωπον].

Κακόπτερος (ὁ, ἡ), чел кȣ реле (nedestoĭniче ла sворȣ) аріпĭ, (прin ȣрm:) = Κακοπετής. [κακὸς, πτερόν].

Κακοῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), = Κακοῤῥάφος.

Κακοῤῥαφέω -ω, віit: -ήσω, ȣрzeskȣ, ȣнелteskȣ реле asȣпра кȣĭва. [ші

Κακοῤῥαφία (ἡ), ȣнелtipe de рѣȣ înпроtiва кȣĭва. [din

Κακοῤῥάφος (ὁ, ἡ), ȣнелtitорȣ de реле asȣпра кȣĭва. [κακὸς, ῥαφή].

Κακοῤῥέκτης, ου (ὁ), поет: [κακὸς, ῥέζω] fъкъtорȣ de реле.

Κακοῤῥημοσύνη (ἡ), = Κακολογία. [din

Κακοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: = Κακολόγος, ші Κακόμαντις. [κακὸς, ῥῆμα].

Κακοῤῥοθέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локȣ de κακολογέω. [κακὸς, ῥόθος]. de ȣnde

Κακοῤῥόθησις, εως (ἡ), поет: în локȣ de κακολογία.

Κακόῤῥυγχος (ὁ, ἡ), чел кȣ ръȣ вотȣ, ȣрîtȣ ла fацъ. [κακὸς, ῥύγχος].

Κακόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чел кȣ ръȣ taктȣ, перегȣлatȣ. «Σφυγμός—». [κακός, ῥυθμός].

Κακοῤῥύπαρος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лȣї κακοπίνης. [κακός, ῥυπαρός].

Κακὸς, [χάζω] ἡ, ὸν, (компар: χείρων, saȣ κακίων, ші поет: κακώτερος, ші κακίστερος; ші sȣперл: χείριστος, saȣ κάκιστος, ші поет: κακώτατος) (înпрот: de ἀγαθός, ad:) ръȣ (maї în toate însemn: ziч: їар партік: 1) nedestoїnікȣ, невреdnікȣ, saȣ лепешȣ (în треаба sa). «Κακὸς ἀλήτης». Od: Θ. «Κακοὶ νομῆες». Od: Ρ. «Κακὸς ἐργάτης». Ksn: (ші кȣ înf:) «Κακοὶ φίλοις χρῆσθαι». Ksn: (їар прінч; 2) neîndemînatікȣ în pesвоїȣ. (ad: 3:) fрікоsȣ, невіteazȣ. «Οὔτε κάκιστος ὁ στρατιώτης». Ткр: «Πάντων τῶν τετραπόδων κάκιστὸν ἔστι τὸ πρόβατον». Apst: (вezї ші ἀγαθός). (de ȣnde 4) прostȣ de neamȣ; съракȣ; neînsemnatȣ; tікълоsȣ. «Οὐ σέ γε φημι κακῶν ἐξ ἔμμεναι, οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι». Ткр: (вezї ші χέρης). 5) netреbнікȣ; ръȣнъръвitȣ, demoралisatȣ; fъкъtорȣ de ръȣ; (прін ȣрm:) =Δεινὸς, грozавȣ, selвatікȣ; (ші desпре аȣгȣре, віse, ші чл:) неприінчоsȣ, defаворавілȣ. «Κακὴ μέλισσα». «Κακῆς λεαίνης». Ткр: «Πάντων κάκιστε θηρίων». Ткр: 6) прostȣ; ȣрîtȣ; sкîрвоsȣ; (desпре лȣкр:) векїȣ, de нічї о треавъ; (în цен:) netреbнікȣ în fелȣл sъȣ. «Κακὰ εἵματα». Om: «Ὁποία τε ἀγαθὴ ἐστὶ γῆ, καὶ ὁποία κακή». Ksn: || (sȣвst:) Τὸ κακὸν, (ші îm:) Τὰ κακὰ (în însemn: A'. авstрак: ші înпрот: de τὸ ἀγαθὸν) ръȣtate; netреbнічіе; fрікошіе, ші чл:. «Διαγινώσκειν τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν». Лкs: (кînd se ші таче de mȣлte-орї). «Σοὶ γὰρ καλῶν ἢ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις»; Dm: (ші B'. ка ȣnȣ pesȣлtatȣ ал ръȣtъцїї) вътъmаре, пагȣвъ, nenoрочіре, реа întîmпларе, воалъ, ші чл:. «Ἄρης τυκτὸν κακόν». Om: «Ἐμὸν κακὸν, οὔτοι ἀρέσκω»; Ткр: (de ȣnde) «Κακὸν ποιεῖν (ші комп: κακοποιεῖν)τινα, ἢ πάσχειν ὑπό τινος». Лкs: «Πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν»; Ткр: (ші în тъчере) «Ὅσα τῇ πόλει γέγονεν ἀγαθὰ ἢ θάτερα, ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον». Dm: || (înпреȣnъ кȣ adв: κακῶς se înteцеште însemn: adiekt:) «Κακὸς κακῶς ὄλοιτο». Sof: «Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς». Apstf: || (în комп: арatъ грешалъ, saȣ ковîршіре, saȣ лiпsъ, saȣ îndъръtнічіе, ші este =Δυσ). || (ка adв:) Κακὸν în локȣ de κακῶς. «Κακὸν ἐξόσδει». Ткр: (вezї ші καλός).

Κακόσημος (ὁ, ἡ), însemnъtорȣ (превеstitорȣ) de реле. [κακὸς, σῆμα].

Κακόσινος (ὁ, ἡ), поет: Ion: [κακὸς, σίνομαι] foapte вътъmъtорȣ.

Κακοσιτία (ἡ), реа, desгȣstoasъ, saȣ nехръnitoape mînкаре. [din

Κακόσιτος (ὁ, ἡ), чел че mъnînкъ кȣ неплъчере, fъръ поftъ ші пȣцinȣ. (вezї ші δύσκολος). 2) чел че se хръneште кȣ проaste mînкърї; (прін ȣрm:) ȣsкatȣ, slaвȣ. [κακὸς, σῖτος].

Κακοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ реле (slaвe, saȣ ȣрît fъкȣte) пічоаре (крачї). (вezї ші κακόκνημος). [κακὸς, σκέλος].

Κακοσκηνὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: (κακός, σκῆνος] чел кȣ tікълоsȣ (slaвȣ) tрȣпȣ, ȣрîtȣ, slъвъnогȣ.

Κακοσμία (ἡ), поет: ръȣ miposȣ, пȣtoape. [din

Κάκοσμος, (ὁ, ἡ), поет: sкоцъtорȣ de ръȣ miposȣ, пȣtȣposȣ. [κακὸς, ὀσμή].

Κακόσπερμος (ὁ, ἡ), продȣкъtорȣ de реле (проaste, мічї, ші чл:) seminцe. [κακὸς, σπέρμα].

Κακόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), [κακὸς, σπλάγχνον] fрікоsȣ, пȣцinȣ de inimъ.

Κακοσπορία (ἡ), поет: реа, проastъ semînцъ. [κακὸς, σπόρος].

Κακοσσόμενος, греш: în локȣ de κάκ' (κακὰ) ὀσσόμενος.

Κακοστατέω(θέω) -ῶ, віit: -ήσω, nȣ staȣ віne; sîntȣ nestatорnікȣ, neaшezatȣ. [κακὸς, ἵσταμαι].

Κακοστέναστος (ὁ, ἡ), foapte (din adînкȣ) sȣsпinъtорȣ. [κακὸς, στενάζω].

Κακοστομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskȣ de stрікъчїȣne de stomaxȣ, sîntȣ...

Κακοστόμαχος (ὁ, ἡ), чел кȣ ръȣ (slaвȣ, saȣ stрікatȣ) stomaxȣ. 2) (desпре mînкърї) ръȣ (вътъmъtорȣ) ла stomaxȣ, aневоїе de mistȣit. [κακὸς, στόμαχος].

Κακοστομέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ ак:) ворвеskȣ de ръȣ; окъръskȣ, клеfeteskȣ. 2) (fъръ kazȣ) amȣ реа, пронȣнцie. [ші

Κακοστομία (ἡ), окърîре, клеfetire. 2) реа пропънцие. [din

Κακόστομος (ὁ, ἡ), чел кь реа (клеfetitoape) гъръ, окърîторь, ші чл:. 2) ръь пропънцъторь, саь пропънцатъ. [κακὸς, στόμα].

Κακόστρωτος (ὁ, ἡ), ръь-аштернътъ; саь кълкатъ пе ръь аштернътъ. [κακὸς, στρώννυμι].

Κακοσύνετος (ὁ ἡ), везї κακοξύνετος.

Κακοσυνθεσία (ἡ), грам: експл: а лъї κακοσὐνταφία, компънере (ънелтire) de реле. [ші

Κακοσύνθετος (ὁ, ἡ), ръь-компъсъ. [κακὸς, συντίθημι].

Κακοσύστατος (ὁ, ἡ), ръь-комвinatъ, întокmitъ, саь комплектатъ. [κακὸς, συνίστημι].

Κακοσφυξία (ἡ), реа (перегълатъ) бътаїе de вînъ. [κακὸς, σφύξις].

Κακοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), nenotpivitъ în fiгъръ, врîтъ. [κακὸς, σχῆμα]. [de ънde

Κακοσχημόνως, adв: кь пекъвiinцъ; врît.

Κακοσχολεύομαι, вiit: -εύσομαι, ші Κακοσχολέω -ῶ, вiil: -ήσω, întpeвxinцezъ ръь timпъл, îmї пїerzъ вremea în реле окъпацiї, саь nepîndъїелї. [ші

Κακοσχολία (ἡ), реа îndeлetnicire (în nepîndъїелї, саь netpeвnicii). [din

Κακόσχολος (ὁ, ἡ), întpeвxinцъторь ръь (саь în zadapъ) de вremea sa. 2) noet: prічinъitorь de реа (zadapnікъ, саь tікълоasъ) netpечере, саь de пїerdere de вреme. [κακὸς, σχολή].

Κακότακτος (ὁ, ἡ), ръь întokmitъ. [κακὸς, τάττω].

Κακοτεχνία (ἡ), fiinцъ de ръї копії. [κακὸς, τέκνον].

Κακοτελεύτητος (ὁ, ἡ), ръь съвîршitъ. [κακὸς, τελευτάω].

Κακοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел че ръь саь апевоїе se sfîршеше (înveteazъ); чел че аре ръь sfîршitъ. [κακὸς, τέρμα].

Κακοτεχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ мештешцеskь реле înnpotiва кьїва. 2) (stръm:) amъцеskь. 2) îmї stpikь мештешъгъл. [ші

Κακοτεχνία (ἡ), ънелтire de реле, вікленіе. 2) stpikъчїъне de мештешъгъ. «Κακοτεχνίας σημεῖον τὸ παρὰ τοῖς ὄχλοις εὐδοκιμεῖν». Аt: [ші

Κακοτεχνίζω, вiit: -ίσω, noet: în локь de κακοτεχνέω. [ші

Κακοτέχνιον (τὸ), (uвmaї în ispid: fpasъ). «Κακοτεχνίου δίκη». жвdikatъ înnpotiва minчinoaseї търtърії. [din

Κακότεχνος (ὁ, ἡ), (компар: -έστερος, ѕъпра: -έστατος) вікленъ, amъпitorь; (despre лък:) prefъкътъ, minчinosъ. [κακὸς, τέχνη].

Κακότης, (ἡ), ръътate; fpікошіе, nevitežie; nedestoїnічіе; (noet:) ръь, nenopочіре, tікълошіе. «Ἴσαν κακότητα φέροντες». Іл: М. [κακός].

Κακοτροπεύομαι, вiit: -εύσομαι, ші Κακοτροπέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ портъ foapte ръь, ънелteskь вікленії кътре чінева. [ші

Κακοτροπία (ἡ), ръътate în пърtape, саь пъравърї, netpebнічіе. [din

Κακότροπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τρόπως, чел кь реле пърtърї, саь пъравърї; ръь, спъркатъ; вікleanъ. [κακὸς, τρόπος].

Κακοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хръneskь ръь пе чінева; (nestръm: саь nas:) тъ хръneskь ръь, саь тъ toneskь din лінъ de (саь din реа) храпъ. [ші

Κακοτροφία (ἡ), реа хръпire: саь зърnічіре din лінъ de (саь din реа) храпъ. [din

Κακότροφος (ὁ, ἡ), ръь хръnitorь, саь хръnitъ; прънъditъ (зърnічitъ) din лінъ (саь din реа калitate) de храпъ. [κακὸς, τροφή].

Κακοττεία (ἡ), [κακὸς, ὄσσα]. = Δυσφημία, defъїmare.

Κακοτυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Κακοτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nenopочitъ; de реа soapтъ. [κακὸς, τύχη]. [de ънde

Κακοτυχία (ἡ), реа soapтъ, nenopочіе.

Κακοϋπονόητος (ὁ, ἡ), =Δυστόπαστος, ші Δυστέκμαρκτος. 2) = Καχύποπτος. [κακὸς, ὑπονοέω].

Κακουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кь ак:) fakь ръь, ватъмъ; (кь преп:) тъ вікleneskь în чева; (fъръ kazъ) тъ портъ ръь, neperълат; (despre калъ) daь кь пічорът, ші чл: [κακοῦργος]. [de ънde

Κακούργημα (τὸ), fantъ (вinъ) de fъкътorь de реле; саь вътъmape, пагъвъ prічinвitъ în чева.

Κακουργία (ἡ), fачере de ръь; ънелtire de реле, вікленіе. 2) = Κακούργημα. [din

Κακοῦργος (ὁ, ἡ), fъкътorь de реле; вікleanъ, тървърътorь, intpirantъ; (în цеп:) ръь-пъръвітъ, înpъъіъцітъ, netpebнікь. [κακὸς, ἔργον].

Κακουχέω-ῶ, вiit: -ήσω, [κακός, ἔχω] трактezь ръь пе чінева. ‖ (nas:) пътimeskь ръь, sîntъ în реа stape. [de ънde

Κακουχία (ἡ), пътimipe de ръь, тікълошіе; реа трактape; (despre лък:) stpikъчїъне, вътъmape.

Κακόφατις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: [κακός, φάτις]

ковitорѫ de рѣѫ, неприiнчосѫ.

Κακόφατος (ὁ, ἡ), [κακῶς, φημὶ] = Κακέμφατος, însemnѣtорѫ de рѣѫ; saѫ рѣѫsѫnѣtорѫ. «Τὸ κακόφατον». Грам: =Κακοφωνία, реа пронѫнцie; saѫ deрiвацie de рѫшinoasѣ însemnape.

Κακοφημία (ἡ), =Δυσφημία. 2) defѣïmape, ворвiре de рѣѫ. [din

Κακόφημος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φήμως, = Δύσφημος, însemnѣtорѫ de рѣѫ. 2) ворвitорѫ de рѣѫ. 3) (пas:) defѣïmatѫ. [κακός, φήμη].

Κακόφθαρτος (ὁ, ἡ), рѣѫ прѣпѣditѫ, stрiкatѫ кѫ totѫл. [ші

Κακοφθορέυς, έως (ὁ), ші Κακόφθορος (ὁ, ἡ), поеt: кѫ totѫл прѣпѣditорѫ. [κακός, φθείρω].

Κακόφλοιος (ὁ, ἡ), чел кѫ реа коажѣ. [κακός, φλοιὸς].

Κακοφραδής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [κακός, φράζω] рѣѫ rînditорѫ, saѫ чел кѫ реле rîndѫрї (sкопѫрї); nerînditорѫ; (ѫne-орї) ворвitорѫ de рѣѫ. [de ѫnde

Κακοφραδία (ἡ), поеt: рѣѫ rîndѫ; реа кiпzѫiре.

Κακοφραδμοσύνη (ἡ), поеt: = Κακοφραδία. [din

Κακοφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: =Κακοφραδής.

Κακοφρονέω-ῶ, вiit: -ήσω, mѣ rîndeskѫ рѣѫ; amѫ реле simцiminte, saѫ rîndѫрї. [ші

Κακοφροσύνη (ἡ), рѣѫ simцimîntѫ, saѫ sкопѫ; реа minte. [din

Κακόφρων, ονος (ὁ, ἡ), рѣѫ-rînditорѫ; saѫ хрѣnitорѫ de реле rîndѫрї. [κακός, φρήν],

Κακοφυής, έος (ὁ, ἡ), (прiнч: desпре плante) рѣѫ pesѣpitѫ (maï кѫ кеamѣ sкѫрtѫ, пiпepniчitѫ) din natѫрѣ; saѫ fiреште neîndemînatiкѫ; ѫрîtѫ, ші чл:. (înпрot: de εὐφυής). [κακός, φυὴ]. [de ѫnde

Κακοφυΐα, (ἡ), реа natѫрѣ; fiреаsкѣ neîndemînѣtate, saѫ ѫрîчïѫne.

Κακοφωνία (ἡ), гласѫ, saѫ sѫnetѫ рѣѫ. [din

Κακόφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, чел кѫ рѣѫ гласѫ, saѫ sѫnetѫ. [κακός, φωνὴ].

Κακόχαρτος (ὁ, ἡ), поеt: веселѫ de рѣѫл алtѫïа, = Χαιρέκακος. 2) прiчinѫitорѫ de вѫкѫрiе ла рѣї. «Ἔρις—» Es: [κακός, χάιρω].

Κακοχράσμων, ονος, (ὁ, ἡ), поеt: în локѫ de Κακοχρήμων, sѣракѫ. 2) = Δύσχρηστος. [κακός, χράομαι].

Κακοχροέω-ῶ, вiit: -ήσω, amѫ реа (ѫрîtѣ) faцѣ, колоаре. [ші

Κακοχροΐα (ἡ), реа, ѫрîtѣ faцѣ, saѫ колоаре. [din

Κακόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кѫ реа, ѫрîtѣ faцѣ, saѫ колоаре. [κακός, χρόα].

Κακόχυλος, (компар: -ότερος. sѫпрл: -ότατος) чел че аре, saѫ faче рѣѫ mѫstѫ, zeamѣ. [κακός, χυλός].

Κακοχυμία (ἡ), рѣѫ sѫкѫ. [din

Κακόχυμος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sѫпрл: -ότατος) чел че аре, saѫ faче реле sѫкѫрї. [κακός, χυμός].

Κακόψογος (ὁ, ἡ), рѣѫ хѫлitорѫ, foapte ïѫвitорѫ de defѣïmape. [κακός, ψέγω].

Κακοψυχία (ἡ), miчinішie, невiтежie. [din

Κακόψυχος (ὁ, ἡ), некѫражоsѫ, miчinimѫ. [κακός, ψυχὴ].

Κακόω-ῶ, вiit: -ώσω, вatѣmѫ, stрiкѫ, adѫкѫ în реа stape. || (пas:) пацѫ, sѫferѫ рѣѫ. «Ἐκεκάκωτο γάρ ὑπὸ τῆς πορείας». Ksn: [κακός].

Κακτάμεναι, поеt: în локѫ de κατακτάμεναι, κατακτάναι, nex: de inf:, ші

Κάκτανε, поеt: în локѫ de Κατέκτανε 3. sinr: пeps; de nex: 2: ал хot: κατακτείνω.

Κἀκτός, At: (în контракц:) în локѫ de καὶ ἐκτός.

Κάκτος (ὁ), [ἄγνυμι] ѫnѫ felѫ de sпinoasѣ плantѣ, selвatiкѣ anгinapѣ.

Κακύνω, вiit: -υνῶ, поеt: = Κακόω, ші Κακίζω. [κακός].

Κακχεῦσαι, поеt: în локѫ de καταχεῦσαι.

Κακώδης, εος (ὁ, ἡ), рѣѫ-mipositорѫ, пѫtѫposѫ. [κακός, ὄζω]. [de ѫnde

Κακωδία (ἡ), = Δυσωδία, рѣѫ miposѫ, пѫtoape.

Κακώλεθρος (ὁ, ἡ), поеt: foapte прѣпѣditорѫ. [κακός, ὄλεθρος].

Κακώνυμος (ὁ,ἡ), = Δυσώνυμος. [κακός, ὄνομα]•

Κακῶς, (компар: χεῖρον, saѫ κάκιον, ші sѫпрл: χείριστα, saѫ κάκιστα) adв: рѣѫ, saѫ în рѣѫ кiпѫ. «Κακῶς ἠφίει». Іл: A: «Πολλὰ ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα». Om: «Κακῶς ποιεῖν τινὰ, saѫ. «Κακῶς πάσχειν ὑπό τινος». [вezї κακός]. «Κακῶς λέγειν τινὰ». = Κακολογεῖν. «Κακῶς ἰδεῖν γοναῖκα». Флstр: кѫ рѣѫ rîndѫ. «Κακῶς γηράσκειν». Ksn: în tiкѣлошie. «Κακῶς πράττειν». = Δυσπραγεῖν. (вezї ші εὖ ші καλῶς).

Κάκωσις, εως (ἡ), вѣtѣmape; реа tрактape; stрiкape, пѣгѫвiре; реа пѣtimiре, tiкѣлошie. [ші

Κακωτικός, ή. όν, adѫкѣtорѫ de (saѫ пѫtinчosѫ a adѫче) вѣtѣmape. [κακόω]

*

Καλαβίδια (τὰ), o serpъtoape a Dianeї în Snapta. [din

Καλαβίς, saŭ Καλλαβίς, ίδος, (ἡ), unŭ felŭ de danţŭ. (vezї ші κάλαβρος).

Καλαβρεύομαι, viit: -εύσομαι, ші Καλαβρίζω, viit: -ίσω, = Κολαβρίζω. [κάλαβρος]. [de unde

Καλαβρισμός (ὁ), = Κολαβρισμός.

Κάλαβρος (ὁ), = Κόλαβρος, unŭ felŭ de danţŭ.

Καλαθηφόρος (ὁ, ἡ), purtъtorŭ de koшŭ. [κάλαθος, φέρω],

Καλάθιον (τὸ), ші Καλαθίς, ίδος (ἡ), ші

Καλαθίσκος (ὁ), dim: al lui κάλαθος, koшulецŭ. 2) = ku...

Καλαθισμός (ὁ), unŭ felŭ de danţŭ.

Καλαθοειδής, έος (ὁ, ἡ), cel în felŭ saŭ formъ de koшŭ, [κάλαθος, εἶδος].

Καλαθοποιός (ὁ, ἡ), fъkъtorŭ de koшurї, [κάλαθος, ποιός].

Κάλαθος (ὁ), koшŭ, panerŭ, ші cl: 2) (fir:) = Ψυκτήρ: 3) kalîpŭ, în kare se toarnъ ferul. 4) partea kapъtulуї stîlpulуї, pe kare obîcnuїesk a forma asemъnъtorї de frunze de skaїete.

Καλάϊνος, η, ον, fъkutŭ din (saŭ asemenea la faţъ ku) nepozea alвastrъ. [din

Κάλαϊς, [κάλλος, καλός] ιδος (ὁ), unŭ felŭ de preţioasъ alвastrъ, saŭ alвastroverde nїatrъ, nepuzea, saŭ sanfirŭ.

Καλαμάγρωστις, εως (ἡ), unŭ felŭ de nipŭ, saŭ earvъ kїineaskъ ku paїul grosŭ. [κάλαμος, ἄγρωστις].

Καλαμαδίας, ου (ὁ), plinŭ de tpestiї. [ші

Καλαμαῖος, α, ον, de tpestie. «Τέττιξ —». Lks: || (subst: fem:) unŭ felŭ de lъkustъ, (alt:) μάντις. 2) (maї noŭ) în lokŭ de καλάμη. [ші

Καλαμαιὼν, ῶνος (ὁ), a optulea lunъ a anulуї dupe Kizivenї (învenînd de la 24: Aprilie). [ші

Καλαμάομαι ῶμαι, viit: -ήσομαι, adunŭ paїele, spikuїeskŭ; (în ţeп:) kulegŭ rъmъшiţele. «Καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν». Skp: (ші fir:) «Ἐκεῖνος γὰρ ἐθέρισε τὴν Ἀσίαν, ἐγὼ δὲ καλαμῶμαι». Пл: [ші

Καλαμάριον (τὸ), (de avi) kълъmurї, teakъ de kondeїe. [κάλαμος].

Καλαμαύλης, ου, ші Καλαμαυλητής, οῦ (ὁ), kîntъtorŭ ku fluere de tpestie. [κάλαμος, αὐλός].

Καλαμεὺς, έως (ὁ), neskuitorŭ ku unдiţa. [κάλαμος].

Καλαμευτὴς, οῦ (ὁ), secerъtorŭ; saŭ snekuitorŭ. ?)=Ἰξευτής, saŭ Καλαμεύς. [din

Καλαμεύω, viit: -εύσω, secerŭ; saŭ snikuїeskŭ. 2) neskuїeskŭ ku unдiţa. saŭ 3) prinzŭ pъsurї ku verţї vъskuite. [καλαμεύς].

Καλάμη (ἡ), [κάλαμος, vezї ziч:] koturua snicelor, ші tutulor snikoaselor plante, paїul. (iar partik: 2) = Λινοκαλάμη. 3) (fir:) rъmъшiţъ; (prin urm:) trunŭ de vъtpînŭ; kadavru de mortŭ, ші cl: (de unde prov:) «Ἀπὸ τῆς καλάμης τεκμαίρεσθαι». ші «Ἐπὶ καλάμης ἀροῦν». Lks: a semъna neînvetat aceeaшї ţarinъ; (prin urm:) a subţia pъmîntul, (ші fir:) a prъpъdi pe cineva de totŭ. [de unde

Καλαμηδὸν, adv: ka tpestia; saŭ ka paїele.

Καλαμητομία (ἡ), poet: tъїereа paїuluї, ші (prin întind:) a grîuluї, secerare. [din

Καλαμητόμος (ὁ, ἡ), poet: [καλάμη, τέμνω]. tъїetorŭ de paїul grîuluї; (prin întind:) secerъtorŭ.

Καλαμήτρια, ας, ші Καλαμητρὶς, ίδος (ἡ), snikuitoare; saŭ secerъtoare. [καλαμάομαι].

Καλαμηφάγος (ὁ, ἡ), poet: mînkъtorŭ (saŭ secerъtorŭ) de paїe. [καλάμη, φάγω, = τρώγω].

Καλαμηφορέω -ῶ, viit: -ήσω, carŭ paїe, saŭ tpestie. 2) înfuţişezŭ în tîrgŭ semnul (vezї κάλαμος 6), ka sъ poчîŭ kumpъra semъnъturї. [din

Καλαμηφόρος (ὁ, ἡ), purtъtorŭ de tpestie; saŭ kurъtorŭ de paїe. [κάλαμος, καλάμη, φέρω].

Καλαμίζω, viit: -ίσω, kîntŭ ku fluerul de tpestie. [κάλαμος].

Καλαμίνθη (ἡ), ші Καλάμινθος (ὁ, ші ἡ), [καλὸς, μίνθη] unŭ felŭ de aromatikъ plantъ, ismъ selbatikъ. [de unde

Καλαμινθώδης, εος (ὁ, ἡ), cel din soiul ismeї selbatiue; asemenea ku (saŭ plinŭ de) ismъ selbatikъ.

Καλάμινος, η, ον, fъkutŭ de tpestie, saŭ de paїe. [κάλαμος, καλάμη].

Καλάμιον (τὸ), dim: al lui κάλαμος, tpestioarъ. 2) = ku...

Καλαμὶς, ίδος (ἡ), [vezї κάλαμος] unдiţъ de neskarї. 2) vargъ vъskuitъ de pъsurapї. 3) kondeїŭ (prinч: de tpestie, fiind kъ cel de panъ de rîskъ se zice în perfr:) «Καλαμὶς ἀπὸ πτερῶν χηνείων». Пав: Eţin: 4) kълъmurї, saŭ teakъ de kondeїe (ka cele turcesti). 5) skuїtoape de dinţї. 6) unŭ felŭ de akŭ ku gъmълie; saŭ pîcntenaшŭ pentru pъrul kapului. 7) unŭ furŭ ţevosŭ pentru înkreţitul pъrului. 8) unŭ instrumîntŭ pentru bъnsitul pieoneloр okilor. 9)=Καλαμών.

Καλαμίσκος (ὁ), dimin: пл лȣї κάλαμος, tpestioaръ, saȣ fлȣерашȣ.

Καλαμίτης, ου (ὁ), ші Καλαμῖτις, ιδος (ἡ), =Καλαμαῖος. [κάλαμος].

Καλαμοβόας, ου (ὁ), spirъtopȣ кȣ kondeïȣл nȣmaï, ad: înskpis: [κάλαμος, βοή].

Καλαμογλυφέω -ω, віit: -ήσω, fakȣ kondeïe. [ші

Καλαμογλυφὶς, ίδος (ἡ), вpiчeaгȣ de kondeïe. [din

Καλαμογλύφος (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de kondeïe. [κάλαμος, γλύφω].

Καλαμογραφία (ἡ), skpiepe кȣ tpestie. [κάλαμος, γραφή].

Καλαμοδύτης, [κάλαμος, δύομαι], ου (ὁ), ȣnȣ felȣ de пasъpe, че tpъïeшte вîpîtъ п' în tpestie, saȣ stȣfȣ.

Καλαμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣл tpestii, saȣ ка tpestia. [κάλαμος, εἶδος].

Καλαμόεις, εσσα, εν, noet: de tpestie; saȣ плinȣ de tpestie. [κάλαμος].

Καλαμοκοπεῖον, ші Καλαμοκόπιον (τὸ), tъïetopie de tpestie. 2) =Καλαμογλυφίς. [κάλαμος, κοπή].

Κάλαμος (ὁ), [κᾶλον] tpestie. «Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον»». Skp: «Ὁ κάλαμος τοῦ σίτου». Ksn: вezї καλάμη. 2) ȣnȣ felȣ de fлȣерȣ. 3) = Καλαμίς (ad: ȣndiцъ; варгъ въskȣitъ; kondeïȣ). 4) sъцeatъ (прinч: de tpestie плinъ, noate шоварȣ). 5) кȣïȣл, de каре sînt легate коарделе лiреї, ші чл:. 6) ȣnȣ semnȣ de лemnȣ, (прinч:) ка sъ noatъ tîpгȣi чinева гpîȣ. 7) ȣnȣ felȣ de mъsȣpъ (de întindepe) копpinzъtoape de 6 коцї. (вezї ші δόναξ, ші ῥάβδος].

Καλαμοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înkȣnȣnatȣ (întinsȣ de жȣр înпpeжȣр) кȣ tpestiï. «Βύρσα —». Батрахm: [κάλαμος, στέφος].

Καλαμοτύπος (ὁ, ἡ), [κάλαμος, τύπτω] вînъtopȣ de пъsъpї кȣ верцї въskȣite.

Καλαμόφθογγος (ὁ, ἡ), [κάλαμος, φθόγγος] kîntatȣ кȣ fлȣерȣ de tpestie.

Καλαμοφόρος (ὁ, ἡ), = Καλαμηφόρος.

Καλαμόφυλλος (ὁ, ἡ), înkȣnȣnatȣ, saȣ ȣmвpitȣ кȣ foï de tpestie. [κάλαμος, φύλλον].

Καλαμόω-ῶ, віit: -ώσω, легȣ osȣ fpîntȣ кȣ tpestiï. 2) (пas:) (desпpe плante) fakȣ кочeanȣ. [ші

Καλαμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καλαμοειδής. 2) плinȣ de (sъditȣ кȣ) tpestie. [ші

Καλαμὼν, ῶνος (ὁ), локȣ de tpestie, tpestiiшȣ, stȣfiшȣ. [ші

Καλαμωτὴ (ἡ), гpatie, леasъ de tpestie. [κάλαμος].

Κάλανδρα (ἡ), ші Κάλανδρος (ὁ), [καλέω, ἀνήρ]. чокîрлanȣ moцatȣ (noate fiind къ чipiпiind dimineaцa кїamъ пе плȣгарї ла seчеръ. вezї Tкр: Ed. I. 50. 51. ші Sхол:)

Καλαπόδιον (τὸ), ші Καλάπους, οδος (ὁ), =Καλοπόδιον, ші Καλόπους.

Καλάσιρις, ιδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de хаїnъ Eцinteanъ ші Пepsanъ лȣnгъ кȣ чiȣкȣpї пе поале.

Καλαυρίτης, ου (ὁ), ші Καλαυρῖτις, ιδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de smaлцȣ de плȣmвȣ (adȣsȣ din Калавpia). [Καλαυρία].

Καλαῦροψ, [Κᾶλον, αὖος, ῥέπω] οπος (ἡ), вîtъ de чiоваnї кокîpжїatъ, кацъ.

Καλέεσκον, noet: în локȣ de ἐκάλουν, прел: [ші

Καλέμεναι, Dop: în локȣ de καλέϊν, inf:, ші

Καλέοισα, Eол: în локȣ de καλέουσα-οῦσα, пaptч: fem: ал лȣї καλέω.

Κάλεσις, εως (ἡ), (преа pap) în локȣ de κλῆσις, кїemape.

Καλεσσάμην, noet: în локȣ de ἐκαλεσάμην, miж: nex: 1, ші

Καλεῦντο, noet: Dop: în локȣ de ἐκαλοῦντο, 3: îm: пeps: de пas: прел: ал лȣї...

Καλέω-ῶ, [în afin: кȣ κηλέω] віit: -έσω, ші At: καλῶ, (nex: ἐκάλεσα, tpe: de кȣ: κέκληκα, ші пas: κέκλημαι, nex: пas: ἐκλήθην, ші nosit: κλητέον) stpirȣ, кїemȣ пе чinева sъ віе; adȣnȣ (în adȣnape, ші чл:); noftesкȣ ла шasa mea; кїemȣ кȣ чitaцie ла жȣdiкъtopie; пîpъsкȣ; (desпpe лȣкр: fir:) amȣ tpeвȣinцъ, черȣ. «Δαῖτας δαίνυται· πάντες γὰρ καλέουσιν». Od: A. «Τῆνον ἐνταῦθα τὸν ἀιπόλον ἤν καλέσωμες». Tкр: «Τὰν κύνα ἔσω κάλεσον». «Ἐς ἀγορὰν καλέσαντα Ἀχαιοὺς». Od: A: (ші кȣ înf:) «Αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι Iл: K. (ші miж:) «Ἀγορὴν δε καλέσσατο λαὸν». Iл: A. «Ἐκ Πύλου ἐλθὼν, καλέσσαντο γὰρ αὐτοί». Iл: A. «Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, δεῦρο, φίλον τέκος». Iл: Г. (ші пas:). «Ὅσοι κεκλήατο βουλήν». Iл: K. «Ἔνθα δὴ ὁ σύλλογος καλεῖται». Ksn: se комплекteazъ. 2) nȣmeskȣ. «Κοτύλην δέ τε μιν καλέουσιν». Iл: E. (ші кȣ ак: хоtъpîtopȣ îndipeкtȣ). «Ὄνομ' ὅττι σε κάλεον». Od: Θ. «Καλοῦσι με τοῦτο τὸ ὄνομα». Ksn: «Ἀλκυόναν καλέεσκον ἐπώνυμον». Iл: I. «Ἄρκτον, ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν». Iл: Σ. (ші пas:) «Τὶ ποιῶν καλὸς καὶ ἀγαθὸς κέκλησαι»; Ksn: «Ἡ καλουμένη φιλοσοφία». Лкs: «Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται θεοί».

Ткр: «Σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι. Ткр: веї fi. «Σὴ παράκοιτις κέκλημαι». Іл: Δ. sîntŭ. «Παῖδα τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι». Od: H. (ші în перifр:) «Ἐμοὶ τοιός δε πόσις κεκλημένος εἴη». Od: Ξ. «Λατοΐδα κεκλημένον πατρὸς». Пind: 3) (miж:) кїemŭ în ажѕtорŭ. «Τοὺς θεοὺς καλούμεθα. Esхл:

Κάλη (ἡ), Dop: ші At: în локŭ de κήλη.

Καλήμεναι Dop: поеt: în локŭ de καλεῖν.

Καλήμενος, η, ον, поеt: (îndoïosŭ) în локŭ de καλούμενος.

Καλήτης, ου (ὁ), Dop: ші At: în локŭ de κηλήτης.

Καλήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локŭ de κλήτωρ.

Καλιά (ἡ), [κᾶλον] temплѕ, saŭ каsъ de лemnŭ; колібъ; амбарŭ de гріne; (обіч:) кѕїбŭ de пasъре. [de ѕnde

Καλιάς, άδος (ἡ), =Καλιὰ, temплѕ de лemnŭ, saŭ параклisŭ (капелъ).

Καλίδιον (τὸ), dim: ал лѕї καλιὰ.

Καλίκιος (ὁ), =Κάλτιος, Καλτίκιος.

Καλινδέω-ῶ, віit: -ήσω, =Κυλινδέω. [de ѕnde

Καλίνδησις, εως (ἡ), =Κυλίνδησις.

Κάλινος, [κᾶλον] η saŭ ός, ον, поеt: (рар) de лemnŭ.

Κάλιον (τὸ), dim: ал лѕї Κᾶλον, лemnішорŭ. веціішорŭ. 2) віsерікѕцъ de лemnŭ. (de ѕnde) «Μητίχου κάλιον». Плd: о жѕdікъtорie în Atena.

Καλιστρέω-ῶ, віit: -ήσω, Ion: поеt: în локŭ de καλέω.

Κάλλαιον (τὸ), [κάλλος] (прінч: ла îm:) бърбіе de кокошŭ.

Καλλάϊνος, η, ον, =Καλάϊνος din κάλλαϊς, ιδος (ἡ), =Κάλαϊς.

Καλλαρίας, [χελαρης] ου (ὁ), ѕnŭ felŭ de пеште de маре, (алt:) ὄνος, (Isпan:) бакалаŭ, (франц:) merlan, saŭ merluche.

Καλλείβομαι, поеt: în локŭ de καταλείβομαι.

Καλλείπω, поеt: în локŭ de καταλείπω.

Κάλλεον (τὸ), =Καλλαιον.

Καλλίας, [κάλλος în antifр:] ου (ὁ), маїmѕцъ.

Καλλιβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел кѕ fрѕmoase плеопе de окї (fрѕmошї окї). || (sѕбst:) Καλλιβλέφαρον (τὸ), (se înц: φάρμακον) ѕnŭ felŭ de неагръ въпsea пentрѕ цене, (Тѕрч:) sѕрmea. [κάλλος, βλέφαρον].

Καλλιβόας, ου (ὁ), поеt: чел кѕ fрѕmosŭ гласŭ, біне-sѕnъtорŭ. «Ἀυλός—» Арstf: ші Sof: [κάλλος, βοὴ].

Καλλίβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ fрѕmoase чїоркіне de stрѕгѕрї, ші чл: «Νάρκισσος—» Sof: [κάλλος, βότρυς].

Καλλίβωλος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ бѕnї бѕлгърї (гpasŭ, podosŭ пъmîntŭ). [κάλλος, βῶλος].

Καλλιγάληνος (ὁ, ἡ), поеt: чел че totd'aѕna аре fрѕmoasъ seninъtate, saŭ лініште, dѕлче, блажінŭ. «Πρόσωπον—» Еѕр: [κάλλος, γαλήνη].

Καλλίγαμος (ὁ, ἡ), поеt: біне къsъtорitŭ. [κάλλος, γάμος].

Καλλιγένεθλος (ὁ, ἡ), поеt: [κάλλος, γένέθλη] tpasŭ din бѕnŭ (stрълѕчitŭ) neamŭ; saŭ чел кѕ бѕnї stрънепоцї.

Καλλιγένεια (ἡ), нобілitate. [din

Καλλιγενής, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Καλλιγένθλος, нобілŭ.

Καλλιγέφυρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ бѕnŭ, saŭ fрѕmosŭ подŭ (пѕnte) пе рîŭ. [κάλλος, γέφυρα].

Καλλίγλουττος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ fрѕmoase бѕчї de шezѕtŭ. (вezї ші καλλίπυγος). [κάλλος, γλουττός].

Καλλίγονος (ὁ, ἡ), поеt: =Καλλιγενής. [κάλλος, γόνος].

Καλλιγραφέω-ῶ, віit: -ήσω, sкріŭ, saŭ zѕгръвеsкŭ fрѕmos; (ѕne-орї) sѕлimeneskŭ; (în цеn:) înfрѕmѕseцezŭ. [ші

Καλλιγραφία (ἡ), fрѕmoasъ sкрisoape, saŭ zѕгръвіре; saŭ калitatea лѕї...

Καλλιγράφος, (ὁ. ἡ), калігрafŭ, чел че sкріе, saŭ zѕгръвеште fрѕmos. [κάλλος, γραφὴ].

Καλλιγύναιξ, αικος (ὁ, ἡ), поеt: (τόπος, локŭ) чел кѕ fрѕmoase mѕїерї. (întреѕѕінцаїŭ пѕmaї dat: ші ак:). [κάλλος, γύναιξ =γυνὴ].

Καλλίδενδρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ fрѕmошї, бѕnї помї, saŭ копачї. [κάλλος, δένδρον).

Καλλιδίνης, ου (ὁ), поеt: чел кѕ fрѕmoase вѕлtоаре, кѕрцерї de апе. [κάλλος, δίνη].

Καλλίδιφρος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре (saŭ шade пе) fрѕmosŭ sкаѕnŭ. [κάλλος, δίφρος].

Καλλιδόναξ, ακος (ὁ, ἡ); поеt: чел че аре (saŭ se ѕmбреште sѕбt) fрѕmoase tpestiї. «Εὐρώτας—» Еѕр: [κάλλος, δόναξ].

Καλλιέθειρα (ἡ), поеt: чеа кѕ fрѕmosŭ пърŭ. [κάλλος, ἔθειρα].

Καλλιέλαιος (ὁ, ἡ), чел кѕ fрѕmoase mъsлine, saŭ ѕnt-de-лemnŭ. || (sѕбst: fem:)

domestikъ (autoitъ, kъltivatъ) mъsainъ. [κάλλος, ἐλάια, ἔλαιον].

Καλλιέπεια (ἡ), frъmoasъ eksupesie, saŭ stilъ elerantъ de kъvîntъ. [ші

Καλλιεπέω-ῶ, viit: -ήσω, vorbeskъ, mъ eksulikъ prea frъmos. «Λόγοι κεκαλλιεπημένοι». Ilt. [din

Καλλιεπής, έος (ό, ἡ), [κάλλος, ἔπος] cel ce vorbeşte, saŭ se eksprimъ frъmos.

Καλλιεργέω-ῶ, viit: -ήσω, lъkrezъ ceva frъmos; saŭ (maĭ noŭ) kъltivъ. [ші

Καλλιεργία, ші (maĭ noŭ) Καλλιέργεια (ἡ), frъmъsețe de lъkrare, de mъĭestrie; kъltivaţie. [din

Καλλίεργος (ό, ἡ), bunъ, indemînatikъ lъkrъtorъ, meşterъ; (maĭ noŭ) kъltivъtorъ. 2) (nas:) frъmos (mъĭestreşte) lъkratъ; kъltivatъ. [κάλλος, ἔργον].

Καλλιερέω-ῶ, viit: -ήσω, oferъ vine-prinimitъ zertfъ; dovîndeskъ vine-prevestitoare semne din zertfa mea. «Ἱρίν ἤ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς νύμφαις τόν ἀμνόν». Tkr: (ovіч: fъrъ kazъ). «Οὐδαμῶς ἐκαλλιέρεε διαβαίνειν μιν (τόν ποταμόν)». Ep: «Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ θύσαντες ἐκαλλιέρησαν». Ksn: (ші nestr:) «Καλλιερησάντων τῶν ἱρῶν.» Ep: «Καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο». Ep: [κάλλος, ἱερόν]. [de unde

Καλλιέρημα (το), zertfъ vine-prinimitъ, saŭ prefînsemnъtoare de noroc̦ire.

Καλλιζυγής, έος (ό, ἡ), noet: vine, frъmos înjugatъ. [κάλλος, ζυγός]

Καλλίζωνος (ό, ἡ), noet: frъmos învinsъ; saŭ cel ce frъmosъ (sъrc̦ire) mijlocъ; (în uen:) frъmosъ. [κάλλος, ζώνη].

Καλλιθέμεθλος (ό, ἡ), noet: [κάλλος, θέμεθλον] cel ce bunъ temelie; vine fъcutъ.

Καλλίθριξ, -τριχος (ό, ἡ), noet: cel ce frъmosъ părъ, saŭ ce bunъ lînъ. [κάλλος, θρίξ].

Καλλιθυτέω-ῶ, viit: -ήσω, = Καλλιερέω, zertfeskъ bune zertfe. [din

Καλλίθυτος (ό, ἡ), noet: vine (ce noroc̦ire) zertfitъ; saŭ prinimitorъ de bune, frъmoase zertfe. «Βωμός —» Esp: [κάλλος, θύω].

Καλλικαρπέω-ῶ, viit: -ήσω, prodъcъ bune, saŭ frъmoase poade. [ші

Καλλικαρπία (ἡ), bunъ podire, saŭ prodъcţie de frъmoase poade. [din

Καλλίκαρπος (ό, ἡ), prodъcъtorъ de bune, saŭ frъmoase poade. [κάλλος, καρπός].

Καλλικέλαδος (ό, ἡ), noet: [κάλλος, κέλαδος] cel ce frъmosъ glasъ, vine-sunъtorъ. 2) vine borbitъ, lъudatъ, bestitъ.

Καλλίκερως, -κερω, ші -κέρωτος (ό, ἡ), noet: cel ce frъmoase coarne. || (sъst:) = Βούκερας, unъ felъ de plantъ leguminoasъ. [κάλλος, κέρας].

Καλλίκοιτος, η saŭ ος, ον, cel ce are, saŭ face bunъ culcuşъ, saŭ asternatъ de culcat. (de unde || (sъst:) = Παλλακίς. [κάλλος, κοίτη].

Καλλίκοκκος (ό, ἡ), prodъcъtorъ de bune, saŭ frъmoase grъunţe. [κάλλος, κόκκος].

Καλλίκομος (ό, ἡ), noet: cel ce frъmosъ părъ; (ші despre pomi) cel ce frъmoase frunze. [κάλλος, κόμη].

Καλλικοτταβέω-ῶ, viit: -ήσω, jocъ frъmos jocul [κότταβος, bezi ziч:].

Καλλικρέας -ατος, ші -ως (τὸ), (dune ziч:) bunъ, frъmoasъ carne; ші =Μεσεντέριον. [κάλλος, κρέας].

Καλλικρήδεμνος (ό, ἡ), noet: purtъtorъ de frъmoasъ legъturъ de capъ; (prin întind:) frъmosъ. [κάλλος, κρήδεμνον].

Καλλίκρηνος (ό, ἡ), noet: cel ce bine (frъmoase) fîntînі. [κάλλος, κρήνη].

Καλλίκρουνος (ό, ἡ), cel din frъmoase minoţe, isvoare. [κάλλος, κρουνός].

Καλλίκτυπος (ό, ἡ), noet: cel ce bunъ (frъmosъ) sunetъ. [κάλλος, κτύπος].

Καλλιλαμπέτης, ου (ό), noet: frъmos-luminatorъ. [κάλλος, λάμπω].

Καλλιλεκτέω-ῶ, viit: -ήσω, =Καλλιεπέω, ші Καλλιλογέω. [ші

Καλλιλεξία (ἡ), = Καλλιέπεια, ші Καλλιλογία. [κάλλος, λέγω].

Καλλιλογέω-ῶ, viit: -ήσω, vorbesk vine, frъmos; (une-ori) înţelept jocъ de vinerea ce bine vorbe. [ші

Καλλιλογία (ἡ), =Καλλιέπεια, frъmoasъ, elerantъ eksupesie; (une-ori) = Μεγαλαυχία. [κάλλος, λόγος].

Καλλιμαίων, ωνος (ὁ), [κάλλιμος] una din lune dune Smirnei.

Καλλίμηρος (ό, ἡ), cel ce frъmoase batъrї, coapse. [κάλλος, μηρός].

Καλλίμορφος (ό, ἡ), cel ce frъmoasъ firъ, frъmosъ. [κάλλος, μορφή].

Κάλλιμος (ὁ, ἡ), noet: în joc de κάλλιστος. 2) prea plinъ; prea norocitъ; isbitorъ. [κάλλος].

Καλλίναος (ό, ἡ), noet: [κάλλος, ναός] = Καλλίῤῥοος.

Καλλίνικος (ό, ἡ), slъvitъ biruitorъ; ceea ce se face, saŭ se dъ pentru o strъlucitъ biruinţъ. || (sъst:) Καλλίνικον (τὸ), strъlucitъ biruinţъ; premiu, saŭ cîntec pentru biruinţъ. [κάλλος, νίκη].

Καλλιοινία (ἡ), вілшѕгѕ̆, saѕ̆ калitate de бѕnѕ̆ вinѕ̆. [κάλλος, οἶνος].

Κάλλιον, ονος (τὸ), neѕt: лѕї Καλλίων. || (ка adв:) компар: ал лѕї καλῶς, = кѕ

Καλλιόνως, adв: maї бine, maї fрѕmos.

Καλλιόπη (ἡ), поet: [κάλλος, ὄψ] поet: (adiek:) în локѕ̆ de καλλίφωνος. (de ѕnde || прinч:) mѕsa поesieї, Каліопа.

Καλλιότερον, adв: = Κάλλιον.

Καλλίουλος (ὁ), [κάλλος, ἴουλος] imnѕ̆ în чinstea Чepeseї.

Καλλιουργέω-ῶ, вiit: -ήσω, înfрѕmѕseцezѕ̆, înпodoбeskѕ̆. [κάλλος, ἔργον].

Καλλιόω-ῶ, вiit: -ώσω, fakѕ̆ чeба maї fрѕmosѕ̆, maї бѕnѕ̆. [καλλίων].

Καλλιπαιδία (ἡ), авepe de бѕnї, saѕ̆ fрѕmoшї копiї, = Καλλίτεκνία. [din

Καλλίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кѕ бѕnї, fрѕmoшї копiї, = Καλλιτεκνος. || (sѕбst:) fрѕmosѕ̆ fiѕ̆, saѕ̆ fрѕmoasъ fiїкъ. [κάλλος, παῖς].

Καλλιπάρῃος, Ion: în локѕ̆ de καλλιπάρειος (ὁ, ἡ), чел кѕ fрѕmoшї oбpazї. [κάλλος, παρειά].

Καλλιπάρθενος (ὁ, ἡ), чел кѕ fрѕmoase fete (feчїoape); кѕвenitѕ̆ ла (saѕ̆ asemenea кѕ) o fрѕmoasъ feчїoapъ. || (sѕбst:) бѕnъ, fрѕmoasъ fatъ. [κάλλος, παρθένος].

Κάλλιπε, поet: în локѕ̆ de κατέλιπε, 3: sinг: пeps: de nex: 2: ал лѕї καταλείπω.

Καλλιπέδιλος (ὁ, ἡ), поet: пѕрtъtopѕ̆ de fрѕmoase înкълцъminte. [κάλλος, πέδιλον].

Καλλίπεπλος (ὁ, ἡ), поet: пѕрtъtopѕ̆ de fрѕmosѕ̆ акопepemîntѕ̆ de капѕ̆ (воалѕ̆), saѕ̆ хаїnъ depe d' asѕпpa; (пpin întind:) fрѕmosѕ̆ înбpъкatѕ̆, înпodoбitѕ̆. [κάλλος, πέπλον].

Καλλιπέτηλος (ὁ, ἡ), поet: = Καλλίφυλος. [κάλλος, πέταλον].

Καλλίπηχυς, εως (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ fрѕmoase бpaцe. [κάλλος, πῆχυς]

Καλλιπλόκαμος (ὁ, ἡ), поet: fрѕmos înплetitѕ̆; saѕ̆ чел кѕ fрѕmoase кosiцe, коade. saѕ̆ пъpѕ̆. [κάλλος, πλόκαμος].

Καλλίπλουτος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ fрѕmoase (mѕлte) богъцiї. «Πόλις —». Пind: [κάλλος, πλοῦτος].

Καλλίπνοος -ους (ὁ, ἡ), поet: dъtъtopѕ̆ de fрѕmoasъ pesѕflape (miposѕ̆, saѕ̆ sѕnetѕ̆) = Εὔπνους, saѕ̆ Εὔηχος. «Αὐλὸς —». [κάλλος, πνοή].

Καλλίπολις, ιος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ fрѕmoase чetъцї, saѕ̆ opaшe. || (sѕбst:) бѕnѕ̆ (fрѕmosѕ̆, шi чл:) opaшѕ̆. [κάλλος, πόλις].

Κάλλιπον, поet: în локѕ̆ de κατέλιπον, nex: 2: ал лѕї καταλείπω.

Καλλίπονος (ὁ, ἡ), поet: fрѕmos лѕкpatѕ̆, fъкѕtѕ̆. [κάλλος, πόνος].

Καλλιπότωμος (ὁ, ἡ), поet: кѕвenitѕ̆ ла (saѕ̆ ѕdatѕ̆ de) fрѕmosѕ̆ pîѕ̆ [κάλλος, ποταμός].

Καλλιπρόβατος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ fрѕmoase oї. [κάλλος, πρόβατον].

Καλλιπρόσωπος (ὁ, ἡ), fрѕmosѕ̆ ла faцъ. [κάλλος, πρόσωπον].

Καλλίπρωρος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ fрѕmoasъ прѕъ; (fiг:) = Καλλιπρόσωπος. [κάλλος, πρώρα].

Καλλιπτόλεμος (ὁ, ἡ), поet: fрѕmosѕ̆, воїnikѕ̆ în pesбoїѕ̆. [κάλλος, πτόλεμος].

Καλλίπυγος (ὁ, ἡ), (кѕnoskѕtѕ̆ eпit: ал Benepiї) чел кѕ fрѕmosѕ̆ шezѕtѕ̆. [κάλλος, πυγή].

Καλλίπυλος (ὁ, ἡ), поet: (opaшѕ̆) чел кѕ fрѕmoase порцї. [κάλλος, πύλη].

Καλλίπυργος, шi Καλλιπύργητος (ὁ, ἡ), поet: întъpitѕ̆ кѕ fрѕmoase, saѕ̆ бѕne tѕpnѕpї; (пpin întind: шi fiг:) 'nалtѕ̆, saѕ̆ siгѕpѕ̆. «Σοφία—». Apstf: [κάλλος, πύργος].

Καλλίπωλος (ὁ, ἡ), поet: чел че ape fрѕmoшї пѕї, (mînжї, жѕnчї, шi чл:). [κάλλος, πῶλος].

Καλλιρέεθρος, шi Καλίροος -ους (ὁ, ἡ), поet: în локѕ̆ de καλλίῤῥοος.

Καλλιῤῥημονέω -ῶ, вiit. -ήσω, = Καλλιλογέω. [шi

Καλλιῤῥημοσύνη (ἡ), = Καλλιέπεια, шi Καλλιλογία. [din

Καλλιῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Καλλιεπής. [κάλλος, ῥῆμα].

Καλλίῤῥοος -ους, (ὁ, ἡ), fрѕmos-кѕргъtopѕ̆, isвopîtopѕ̆. [κάλλος, ῥοή].

Καλλισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: înzestpatѕ̆ кѕ o fрѕmoasъ вîptѕte. [κάλλος, σθένος].

Καλλιστάδιος (ὁ, ἡ), поet: fopmъtopѕ̆ de (че sлѕжeшte ка) o fрѕmoasъ каpiepъ, dpeптѕ̆, netedѕ̆. «Δρόμος —». Eѕp: [κάλλος, στάδιον].

Καλλιστεῖον (τὸ), пpemiѕ̆ datѕ̆ пentpѕ fрѕmѕseцe, saѕ̆ вîptѕte (вitежie, шi чл:). [шi

Καλλίστευμα (τὸ), dapѕл de a întpeчe пe алцiї în fрѕmѕseцe; пpoвъ de вitежie; (поet:). în локѕ̆ de ὁ κάλλιστος. [din

Καλλιστεύω, шi (miж:) Καλλιστεύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, întpeкѕ̆ пe алцiї ла fрѕmѕseцe. (кѕ цen:) «Καλλιστεύει πασῶν τῶν γυναικῶν». Ep: «Τὸν καλλιστεύοντα τῶν ἐπιβατέων». Ep: (шi miж:) «Δῶρ' ἃ καλλιστεύεται τῶν νῦν». Eѕp: (шi aбsoл:) «Ὅπου καλλιστευομένα μούσειος ἕδρα». Eѕp: în локѕ̆ de ἡ καλλίστη. [κάλλιστος].

Καλλιστέφανος (ὁ, ἡ), înкѕnѕnatѕ̆ кѕ fрѕ-

moasъ кѫnѫnъ; saŭ înпрежmѫitŭ кŭ fрѫmoase zidѫpĭ; fopmъtopŭ de fрѫmoasъ кѫnѫnъ, saŭ коpoanъ. [κὰλλος, στέφανος].

Κάλλιστος, η, ον, sѫпрл: ал лѫĭ καλὸς, foapte fрѫmosŭ, saŭ кѫ desъвîршipe вѫnŭ. || (îm: neѫt:) κάλλιστα, adв: foapte вine.

Καλλίστως, adв: (плц:) în локŭ de κάλλιστα.

Καλλιστρούθιον(τὸ), ѫnŭ fел de алеasъ smoкinъ, saŭ гѫtѫĭe. [κάλλος, στρούθιος, вezĭ ziч:].

Καλλίσφυρος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ fрѫmoase глezne, saŭ пiчoape. [κὰλλος, σφυρόν].

Καλλιτεκνία (ἡ), авepe de вѫnĭ, saŭ fрѫmoшĭ копiĭ. [din

Καλλίτεκνος (ὁ, ἡ), чел кѫ вѫnĭ, saŭ fрѫmoшĭ копiĭ. [κάλλλος, τέκνον].

Καλλιτεχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Καλλιτέχνης, ου (ὁ), meшtepŭ, îndemînatiкŭ în fрѫmoase лѫкрърĭ. [шi

Καλλιτεχνία (ἡ), вѫnŭ, fрѫmosŭ meшteшѫгŭ, saŭ aptъ. [din

Καλλίτεχνος (ὁ, ἡ),=Καλλιτέχνης. [κάλλος, τέχνη].

Καλλιτόκεια (ἡ), поet: fem: ал лѫĭ...

Καλλίτοκος (ὁ, ἡ), поet: пъsкъtopŭ de fрѫmoшĭ копiĭ. [κάλλος, τόκος].

Καλλίτοξος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ fрѫmosŭ apкŭ. [κάλλος, τόξον].

Καλλιτράπεζος (ὁ, ἡ), поet: чел че ape fрѫmoasъ (кѫ mѫлte шi вѫne вѫкate) masъ. [κάλλος, τράπεζα].

Καλλίτριχος (ὁ, ἡ), maĭ noŭ în локŭ de καλλίθριξ. || (sѫвst:) Καλλίτριχον (τὸ), ѫnŭ fелŭ de плantъ, = 'Αδίαντον, пърѫл feteĭ. [κάλλος, θρίξ].

Κάλλιφ', поet: (în апок: maĭ 'nainte de вокалъ aspip:) în локŭ de κάλλιπε, κατέλιπε.

Καλλίφαρος (ὁ, ἡ), поet: [κάλλος, φάρος]. fрѫmos înвръкatŭ, înпodoвitŭ.

Καλλιφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел че dъ o fрѫmoasъ лѫminъ. [κάλλος, φέγγος].

Καλλίφθογγος (ὁ, ἡ), поet:=Καλλίφωνος, шi Εὔηχος. [κάλλος, φθόγγος].

Καλλίφλοξ, ογος (ὁ, ἡ), поet: sкоцъtopŭ (în apdepe de жeptfe) de fрѫmoasъ (пpiinчoasъ) flакъръ. [κάλλος, φλόξ].

Καλλιφυὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (пpinч: desпpe плante) fрѫmos, вine кpeskѫtŭ, de fрѫmoasъ statѫpъ. [κάλλος, φυή].

Καλλίφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ fрѫmoase fрѫnze. || (sѫвst:) Καλλίφυλλον (τὸ), ѫnŭ felŭ de плantъ, (поate)=Καλλίτριχον (вezĭ ziч:). [κάλλος, φύλλον].

Καλλιφύτευτος (ὁ, ἡ), fрѫmos sъditŭ, плinŭ de fрѫmoase sade. [κάλλος, φυτεύω].

Καλλιφωνία (ἡ), fрѫmѫseцe de глasŭ. [din

Καλλίφωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ fрѫmosŭ глasŭ. [κὰλλος, φωνή].

Καλλίχειρ. ειρος (ὁ, ἡ), чел кѫ fрѫmoase mîĭnĭ. [κάλλος, χείρ].

Καλλιχέλωνος (ὁ, ἡ), (ὀβολὸς) кape ape пe sine întiпъpitъ fрѫmosŭ кiпŭ de вpoaskъ цestoasъ. [κάλλος, χελώνη].

Κάλλιχθυς, υος (ὁ), ѫnŭ felŭ de пeшte de mape, ='Ανθίας. [κάλλος, ἰχθύς].

Καλλίχοιρος (ὁ, ἡ), (τόπος) пpodѫкъtopŭ de fрѫmoшĭ пopчĭ. [κάλλος, χοῖρος].

Καλλίχορος (ὁ, ἡ), комплектъtopŭ de (saŭ foлositopŭ ла) fрѫmoase хopѫpĭ; (de ѫnde desпpe локŭ) = Εὐρύχορος, (de ѫnde шi) = Εὐρύχωρος. || (sѫвst:) поet: fрѫmosŭ хopŭ. [κάλλος, χορός].

Καλλίων, ονος (ὁ, ἡ), кошпар: ал лѫĭ καλὸς, maĭ вѫnŭ, maĭ fрѫmosŭ. || (neѫt:) κάλλιον, adв: maĭ вine, maĭ fрѫmos.

Καλλιώνυμος (ὁ, ἡ), чел кѫ вѫnŭ, saŭ fрѫmosŭ nѫme. || (sѫкst:) ѫnŭ felŭ de пeшte, =Οὐρανοσκόπος. [κάλλος, ὄνομα].

Καλλιώτερος, α, ον, maĭ noŭ шi papŭ în локŭ de καλλίων.

Καλλονὴ (ἡ), шi

Κάλλος, εος -ους (τὸ), fрѫmѫseцe || (îm:) лѫкрѫpĭ saŭ пepsoane fрѫmoase. «'Εν ποικίλοις κάλλεσιν». Esхл: (шi în пepifp:) «Κυπαρίττων κάλλη καὶ ὕψη». Плt: fрѫmoшĭ шi 'naлцĭ кiпapiшĭ. [de ѫnde

Καλλοσύνη (ἡ), поet: în локŭ de καλλονὴ, шi κάλλος. [шi

Καλλόσυνος, η, ον, поet: în локŭ de καλός.

Καλλυντὴρ (ὁ), поet: în локŭ de καλλυντὴς, înfрѫmѫseцъtopŭ (кѫръцitopŭ, depetiкъtopŭ, шi чл:). [шi

Καλλυντήριος (ὁ, ἡ), foлositopŭ, saŭ îndemînatiкŭ a înfрѫmѫseцa, a înпodoвi. (de ѫnde || neѫt:) Καλλυντήριον (τὸ), лѫкрѫ de пodoaвъ, de гъteaлъ. шi Καλλυντήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвъtoape în Atena, че se sъвîршĭa în a 19 zi a Тapцeлionѫлѫĭ. (вezĭ шi Πλυντήρια). [шi

Καλλυντὴς, οῦ (ὁ), maĭ întpeв: de кît καλλυντήρ. [шi

Κάλλυντρον (τὸ), (dѫпe ziч:) = Καλλυντήριον, лѫкрѫ de пodoaвъ; (în цen:) instpѫmîntѫ de înfрѫmѫseцape, saŭ кѫръцipe; (de ѫnde пaptiк:) mъtѫpъ. [din

Καλλύνω, [κάλλος] вiit: -υνῶ, înfрѫmѫseцezŭ, înпodoвeskŭ; (maĭ oвiч:) depetiкŭ, кѫръцŭ, mъtѫpŭ, шi чл: || (miж:) mъ fълeskŭ, mъ înrîmfezŭ.

Καλλωπίζω, [κάλλος, ὤψ] viit: -ίσω, înînfrъmъseцezъ faца, înnodoвeskъ (kъmъtъ meштешъцipe). || (miж:) mъ înnodoвeskъ; mъ înrîmfezъ; (kъ inf:) mъ înfpînrъ, mъ prefakъ, kъ... [de вnde

Καλλώπισμα (τὸ), op ce se faче, saъ kontpibъïeшte supe înfpъmъseцape, лъkpъ de nodoaвъ, de гътealъ. [ші

Καλλωπισμὸς (ὁ), înnodoвipe; mîndpipe; înfpînцerï. [ші

Καλλωπιστὴς, οῦ (ὁ), чел че se гътeшte, se dikiseшte ka o mъïepe.«Εἶναι βούλου τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής». Iskp: [ші

Καλλωπιστικὸς, ὴ, όν, folositorъ, saъ aплекatъ ла înnodoвipe, ла dikisipe, saъ гътealъ.

Καλλωπίστρια (ἡ), fem: ал лuї καλλωπιστὴς, înnodoвitoape, dikisitoape (kъmъtъ iskъsinцъ) de sine, saъ de алteле.

Καλοβαθρίζω, viit: -ίσω, ътвлъ kъ пiчoроanцe. [καλόβαθρον]. [de вnde

Καλοβαθριστὴς, οῦ (ὁ), = Καλοβάτης.

Καλέβαθρον (τὸ), пiчorъ de лemnъ, пiчoponгъ. [ші

Καλοβάμων, ονος, ші

Καλοβάτης, ου (ὁ), чел че ътвлъ înпiчoроanцe. [κάλον, βαίνω].

Καλόβιος (ὁ, ἡ), (плц:) тръitorъ de вънъ (порочitъ, saъ вiptъoasъ) вiaцъ. [καλὸς, βίος].

Καλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (плц:) чел kъ вънe simцiminte, saъ disnosiцiï. [καλὸς, γνώμη].

Καλοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), (Skp:) înвъцъtorъ de вine. [καλὸς, διδάσκαλος].

Καλοεργὸς (ὁ, ἡ), (плц:) лъkpъtorъ de вine. [καλὸς, ἔργον].

Καλοήθης, εος -ους (ὁ, ἡ), (плц:)=Χρηστοήθης, вine-пъръвitъ. [καλὸς, ἦθος].

Καλοιώνιστος (ὁ, ἡ), [καλὸς, οἰωνίζομαι] de вънъ orъrъ, пriinчosъ.

Καλοκαγαθία (ἡ), вънътate, sinчepitate, ші чл: [ші

Καλοκαγαθικὸς, ὴ, όν, kъвenitъ челъї вънъ (omъ); aплекatъ din naїъrъ ла вънътate. [din

Καλοκάγαθος (ὁ, ἡ), (maї noъ, ші neaпров:) în лokъ de [καλὸς κἀγαθός], (вezї καλὸς) вiptъosъ, чinstitъ, sinчerъ; (вneopї) цeneposъ; (în цen:) omъ de treaвъ.

Καλοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ξυλοκοπέω. [κάλον, κόπτω].

Κάλον (τὸ), [καίω] лemnъ (пrinч: вskatъ, saъ tъïatъ de aps).

Καλοπέδιλα (τὰ), noate гpeшit în лokъ de, saъ =Καλὰ πέδιλα. 2) înkълцътinte de лemnъ, че пъneaъ în пiчoapene вaчeї, kînd o mълцeaъ (Tkp:). [κάλον, πέδιλον].

Καλοπόδιον (τὸ), dim: ал лuї...

Καλόπους, [κάλον, ποῦς] oвoς (ὁ), (dвne ziч:) пiчorъ de лemnъ, ad: kalînъ, saъ kalanodъ (de aчi) «Ἐνὶ καλόποδι πάντας ὑποδέουσι». Пpoп:

Καλόπους, οδος (ὁ, ἡ), =(saъ гpeш: în лokъ de) Καλλίπους. [καλὸς, ποῦς].

Καλοπρόσωπος (ὁ, ἡ), = (saъ гpeш: în лokъ de) Καλλιπρόσωπος. [καλὸς, πρόσωπον].

Καλορρημοσύνη (ἡ),=(saъ гpeш: în лokъ de) Καλλιρρημοσύνη. [καλὸς, ῥῆμα].

Καλὸς, ὴ, όν, (kompap: καλλίων, ші pap καλλιώτερος, sвпpл: κάλλιστος) (prinч: înpot: de αἰσχρὸς, ad:) =Εὔμορφος, fpъmosъ; плъkътъ; (în цen:) вънъ, de aлes, ші чл: (întp' aчeastъ însemn: oвiчnъïaъ a skpi ne перецї). «Ὁ δεῖνα καλός». Apstf: «Ἔρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται». Tkp: «Καὶ τὸ ῥέδον καλὸν ἐστὶ, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει». «Χωρίον καλὸν». Лks: «Λιμὴν καλός. Od: Z. «Καλὸς οἶνος». Skp: 2)=Ἀγαθὸς, вine-пъръвitъ, dpentъ, чinstitъ, вiptъosъ, ші чл: (de вnde) «Καλὸς κἀγαθὸς (вezї καλοκάγαθος).» Ksn: (Ekonom: Στ'.15). 3) notpiвitъ, kъвiinчosъ, ші чл: «Ἐν καλῷ (se înц: τόπῳ) θέσθαι». Лks: «Θάρσει, γύναι, ἐν καλῷ εἰμές». Tkp: în siгapanцъ. «Ἐν καλῷ εἶης». Tkp: sъ fiї вine. Ἐν καλῷ τοῦ πολέμου». Tъч: «Εἰς καλὸν (se înц: kairὸν) ἥκεις». Плт: «Ἐν καλῷ τοῦ βλάπτειν». Ksn: 4) лъвdatъ, чinstitъ. «Τυγχάνειν ἐν πολέμῳ καλῆς σωτηρίας». Ksn: || (next:) Τὸ καλὸν, (ші îm:) Τὰ καλὰ. Α'. (abstpakt) fpъmaseцe. Β'. (în цen:) op ce este плъkътъ, dopitъ; notpiвitъ; saъ лъвdatъ. «Ὅττι καλὸν, φίλον ἐστὶ, τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν». Γnm: (de вnde φιλόκαλος), C'. (îm:) fanteле челе лъвdate, вiptъtea. «Σοὶ δὲ καλῶν ἥ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις»; Dm: D'. fepiчipiле (вънъpiле) вieцeї. «Τὰ ἐν ἀνθρώποις καλά». Лks: «Πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει μιν». Tkp: || (adвepвial) Καλὸν, (ші îm:) Καλὰ în лokъ de καλῶς. «Καλὸν ἀείδειν». Om: «Ὡς καλὸν ὄσδει». Tkp: «Οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι». Om: «Καλὰ πάσχω». Лks: = Εὖ πάσχω. [κάλλος].

Κάλος (ὁ), =(maї întpeв: At:) Κάλως.

Καλοστρόφος (ὁ, ἡ),=Καλωστρόφος.

Καλοσύμβουλος (ὁ, ἡ), (плц:) вънъ sfътвitorъ. [καλὸς, σύμβουλος].

Καλότης (ἡ), (prea rarĕ ші neaпроп:) în локŭ de καλλονή, saŭ ἀγαθότης.

Καλοτίθηνος (ὁ, ἡ), вinĕ крeскътorĕ, saŭ вine крeскътĭ; (прin întind:) pesfъgatĭ. [καλὸς, τιθηνός].

Καλοτύπος (ὁ), [κᾶλον, τύπτω] rionoae (пазъре),=Δρυοκολάπτης.

Καλούφαντος (ὁ, ἡ), sxoл: eкспл: a лвї εὐυφής, ші εὐήτριος. [καλὸς, ὑφαίνω].

Καλοφόρος (ὁ, ἡ), [κᾶλον, φέρω] кърътorĕ de lemne de aps.

Καλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = Εὔφρων. [καλὸς, φρήν].

Καλπάζω, [κάλπη] вiit: -άσω, (desupe каї) алергă sъpind în patrъ пічoape, în галопŭ,(fpanц:) galoper. (вezї ші τριποδίζω).

Κάλπασος (ὁ), în локŭ de κάρπασος.

Κάλπη (ἡ), [καλύπτω, καλύβη] (în цen:) =Ὑδρία, врчорĕ, saŭ donицъ de апъ. 2) (naptik:) basŭ de пвs în пъstpape чenвша moptвлвї apsŭ. 3) вasвл, în каре пвneaŭ вotвріле. 4) вnĕ felŭ de алергътъръ a калвлвї, (fpanц:) galop; (de вnde) «Κάλπης δρόμος». Пaвs: (Ел: A`. é. 9.) вnĕ felŭ de алергаре de калŭ, întrъ каре къларецвл, kînd ажвнцea ла o distanцъ апроапе de капътĭ, trebвїa, fъръ a 'шї opрi калвл, sъ sapъ жos dene dînsвл, ші цiindв'л de frîŭ sъ вrmeze înpreвnъ пînъ ла semnŭ.

Κάλπιον (τὸ), dim: ал лвї...

Κάλπις, ιδος (ἡ), = (ші maї întreв: dekît) Κάλπη.

Κάλπος (ὁ), prea rar în локŭ de κάλπις.

Κάλτιος, ші Καλτίνιος (ὁ), o înkълцътinte Romanъ [Lat: calceas, Rom: кълцвнĭ].

Καλύβη (ἡ), [καλύπτω] (de aчї) колівъ. [de вnde

Καλύβιον (τὸ), dimin: колівіоаръ. [ші

Καλυβίτης, ου (ὁ), локвitorĕ de колівъ, колівашŭ.

Καλυβοποιέω-ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ колівї. [καλύβη, ποιέω].

Καλυκίζω, вiit: -ίσω, înвобочeskŭ. [ші

Κάλυκιον (τὸ), dim: ал лвї [κάλυξ].

Καλυκοστέφανος (ὁ, ἡ), noet: пврtъtorĕ de квпвнъ din вобочї de trandafirĭ. [κάλυξ, στέφανος].

Καλυκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fortъ de (ка вnĕ) вобокŭ (de floape). [κάλυξ].

Καλυκῶπις, ιδος (ἡ), noet: чea кв faцъ de вобокŭ de trantafirĭ, рошie ка trandafirвл. [κάλυξ, ὤψ].

Κάλυμμα (τὸ), [καλύπτω] (în цen·) înвелішŭ; (naptik:) акоперemîntŭ de капŭ ал femeiлор; коажъ de поamъ, saŭ de помŭ; вnĕ felŭ de плasъ, prostoволŭ; (noet:) плакъ, niatrъ dene mormîntŭ.

Καλυμμάτιον (τὸ), dim: ал лвї κάλυμμα.

Κάλυξ, [καλύπτω] υκος (ἡ, ші prea rar ὁ), вобокŭ de floape, maї кв seamъ de trantafirĭ. 2) (fir:) вnĕ tefapikîŭ de гъteaлъ de капŭ a femeiлорĕ, акŭ, saŭ черчелŭ. (вezї ші καλαμίς). 3) вnĕ felŭ de skoїkъ de mape (de пврпвръ).

Καλύπτειρα (ἡ), noet: în локŭ de καλύπτρα; (iap prinч:) fem: ал лвї...

Καλυπτὴρ (ὁ), = Κάλυμμα, акоперішŭ; (naptik:) къръmidъ, saŭ шendpiлъ de înвелitoape. [ші

Καλυπτήριον (τὸ), = Κάλυμμα. [ші

Καλυπτὸς, η, ὸν, акопеpitŭ, saŭ de акопеpit; (noet:) пвsŭ п' înprежвр, saŭ d'asвпра. [ші

Καλύπτρα (ἡ), înвелitoape, акоперішŭ; (naptik:) sввцipeле акоперemîntŭ de капŭ ал femeiлор, (fpanц:) вoалŭ. (вezї κάλυμμα). [din

Καλύπτω, [în afin: кв γλύφω, κλέπτω, κρύπτω] вiit: -ύψω, акоперŭ; (прin întind:) askвnzŭ; întвпекŭ; (fir:) înnerpeskŭ, nevinsteskŭ. «Μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας 'Αθήνας». Sof:

Καλχαίνω, вiit: -ανῶ, (dвne ziч:) amŭ faцъ рошie înkisъ; (прin întind:) mъ întвпекŭ; (обіч: fir:) mъ afлв пвsŭ adînk пе rîndврї, înpriжatŭ; (кв înf:) proiektezŭ în mintea mea, dopeskŭ sъ... [din

Κάλχη (ἡ), [χάλκη, κάχληξ, κόχλος] skoїkъ de mape, порfiръ, saŭ пврпвръ; ші пврпвріа (рошіа) вънsea, че se formeazъ dintр' însa. 2) вnĕ felŭ de floape, (alt:) χρυσάνθεμον, saŭ βούφθαλμον, (Lat: caltha) окївл вовлвї. 3) înвîptежita, saŭ snipala квпвнъ, (fpanц: volute) пе капътвл Ioniчелор колоапе, saŭ stîlпї.

Καλχὶς, ίδος (ἡ), грeш: în локŭ de χαλκίς.

Καλώδιον (τὸ), dim: ал лвї κάλως, sfoarъ, frînгioarъ.

Καλωπὸς (ὁ),fpвmosŭ ла faцъ. [καλὸς, ὤψ].

Κάλως, κάλω, ші (prea rar) κάλωος (ὁ), fвnie, (прinч:) otronŭ de коравіе. «Ἀπὸ κάλω πλεῖν». Tкр: = Ῥυμουλκεῖν. «Πάντα κάλων κινεῖν (ἐντείνειν, ἀνασείειν, ші чл:)». Пров: a întreввinца ср че miжloaче.

Καλῶς, (компар: κάλλιον, ші sвпра· κάλλιστα) adв: (înpot: de κακῶς) вine; fвmos. «Καλῶς ἔχω». Iкs: sîntŭ вine. «Καλῶς ἔχει, saŭ γίγνεται, (ші ел:) Καλῶς». Iкs: мерце вine, saŭ ажвнце. «Καλῶς

ποιεῖς». Лкs: «Καλῶς με ὑπέμνησας». Fiлstp. вine къ 'mĭ aĭ adȣs aminte. «Καλῶς μάλα τοῦτο ἴσημι». Tкp: «Καλῶς τοῦ πολέμου καθίστασθαι». Tȣч: a isвȣti în pesвoiȣ̆. (ȣne-opĭ fpasȣл «Καλῶς ποιεῖν» este în пропорцie кȣ fpaseле «Οὐδεὶςφθόνος». «'Απέστω νέμεσις, ші чл:) «Τῶν ἀγαθῶν», ἃ καλῶς ποιοῦντες κέκτησθε». Dm: de каре sъ въ вȣкȣрацĭ sъnъtoшĭ. || (ȣne-opĭ se ĭa în eponie, saȣ ameninц:). «'Αμέλει, καλῶς». Apstf: (Batp: 932) вine, sъ цiĭ minte, nȣ 'цĭ пese. || (de кîte opĭ se aflъ în парл: кȣ εὖ, este în пропорцie кȣ ал nostpȣл îndoitȣ̆, вine вine, saȣ преа вine). Εὖ καὶ καλῶς τὸν τράχηλον περιδήσας». Пл: (вezĭ ші εὖ). [καλός].

Καλωστρόφος (ὁ, ἡ), [κάλως, στρέφω] = Σχοινοστρόφος, pesȣчitopȣ̆ de fȣniĭ (fȣniepȣ̆).

Κάμ, noet: (maĭ 'nainte de μ) în локȣ̆ de κατὰ, «Κάμ μέν». Od: 1: «Κάμ μέσον». Iл: Δ:

Κἄμ' noet: (în kontpak: ші апок) în локȣ̆ de κάμὲ, καὶ ἐμὲ.

Καμακίας, ου (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de грîȣ̆ кȣ паĭȣл гposȣ̆, ші sпiкȣл mikȣ̆. [ші

Καμὰκινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ de шоварȣ̆; (прin ȣpm:) fpaцedȣ̆. [din

Κάμαξ, [καμάσσω] ακος (ἡ, ші ὁ), (прinч:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de tpestie плinъ, шоварȣ̆. (вezĭ ші δόναξ). 2) (обiч:) аракȣ̆ (пentpȣ sпpiжinipe de вiцъ, saȣ̆ de помȣ̆); (прin întind:) лапче ȣшоаръ, (tȣpч:) цipitȣ̆.

Καμάρα, [κάμπτω] ας (ἡ), волtъ; (прin întind:) op че клъditȣpъ (kasъ, карȣ̆, корабie) волtitъ; (de ȣnde) къmаръ, (tȣpч:) odae; (anatm:) adînkъtȣpa ȣpekiĭ. [de ȣnde

Καμαρέυω, вiit: -εύσω, = (saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) Καμαρόω. 2) în локȣ̆ de Καμμορέω, -εύω.

Καμᾶριον (τὸ), dim; ал лȣf καμάρα, къmъpȣцъ.

Καμαροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ̆ de волtъ, аркȣitȣ̆. [καμάρα, εἶδος].

Κάμαρος (ὁ), = Κάμμαρος.

Καμαρόω-ῶ, вiit: -ώσω, fopmezȣ̆ чева în felȣ̆ de волtъ. [καμάρα]. [de ȣnde

Καμάρωμα (τὸ), op че fъкȣtȣ̆ în felȣ̆ de волtъ, волtitȣpъ; волtъ. [ші

Καμάρωσις, εως (ἡ), înковоĭepe în fopmъ de волtъ; гîрбовipe. [ші

Καμαρωτός, ὴ, ὸν, волtitȣ̆, ziditȣ̆ кȣ волцĭ. [καμαρόω].

Καμασήν, ῆνος, ші Καμασῖνος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пеште. [din

Καμάσσω, вiit: -άσω, клetinȣ̆, sгȣdȣĭȣ̆.

Καματηδόν, adв; воet: кȣ mȣnкъ, кȣ osteneaлъ. [ші

Καματηρός, ὰ, ὸν, mȣnчitopȣ̆, ĭȣвitopȣ̆ de лȣкpape; цеапънȣ̆. 2) греȣ̆, osteniчosȣ̆. 3) обositȣ̆ de osteneaлъ; sлъбъnoцitȣ̆; tiкълosȣ̆. [κάματος]. [de ȣnde

Καματηρῶς, adв: кȣ osteneaлъ, кȣ греȣtate.

Κάματος (ὁ), [κάμνω] mȣnкъ, osteneaлъ; лȣкpape; mesepie de лȣкpъtopȣ̆; aвepe aгonisitъ прin mȣnкъ. «Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον ἔδουσιν.» Od: Ξ: [de ȣnde

Καματόω-ῶ, вiit: -ώσω, = Κάμνω, osteneskȣ̆, обoseskȣ̆. [ші

Καματώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καματηρός, osteniчosȣ̆; ostenitȣ̆, обositȣ̆; sлъбъnoгȣ̆.

Καμβάινω, греш: în локȣ̆ de βαμβαίνω.

Κὰμβαλον, греш: în локȣ̆ de κὰββαλον.

Καμβολίη (ἡ), поet: [καταβάλλω] înжȣpъtȣpъ, окъpîpe.

Καμβρίζω, вiit: -ίσω, în локȣ̆ de καταβρίζω, леnевeskȣ̆.

Κάμε, поet: în локȣ̆ de ἔκαμε, 3: sinг: пеps: de nex: ал лȣĭ κάμνω.

Καμήλειος, α, ον, de къmiлъ. [κὰμηλος].

Καμηλέμπορος (ὁ), чел че se negoцeazъ (кълъtopeшte, ші 'шĭ tpansпoaptъ мъpfiле) кȣ къmiле. [κάμηλος, ἔμπορος].

Καμηληλασία (ἡ), кълъtopie кȣ къmiле. 2) mînape de къmiле [ші

Καμηληλάτης, ου (ὁ), [κάμηλος, ἐλαύνω] къmiлapȣ̆, mînъtopȣ̆ de къmiле.

Καμηλίζω, вiit: -ίσω, seamъnȣ̆ кȣ (saȣ̆ imitȣ̆) къmiлъ. [ші

Καμηλὶτης, ου, [κάμηλος], ші

Καμηλοκόμος (ὁ), înгpiжitopȣ̆ de къmiле, къmiлapȣ̆. [κάμηλος, κομέω].

Καμηλοπάρδαλις, εως (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пatpȣпedȣ̆, жipafъ (asemenea ла гîtȣ̆ кȣ къmiлъ, iap ла пestpiцъtȣpĭ кȣ пapdosȣ̆). [κάμηλος, πάρδαλις].

Κάμηλος (ὁ бъpв:, ші ἡ fem:) [din Пеps: гamел] къmiлъ. 2) = (saȣ̆ грешit în локȣ̆ de) κάμιλος.

Καμηλοσφαγέω-ῶ, вiit: -ήσω, înжȣnгĭȣ̆ (sпpe жeptfъ) къmiлъ. |ші

Καμηλοσφαγία (ἡ), înжȣnгĭepe (жeptfipe) de къmiле. [κάμηλος, σφαγὴ].

Καμηλοτροφέω-ῶ, вiit: -ήσω, хpъneskȣ̆ къmiле. [κάμηλος, τροφὴ].

Καμηλωτὴ (ἡ), пĭеле de къmiлъ; ȣnȣ̆ felȣ̆ de цesъtȣpъ (шалȣ̆, saȣ̆ postaвȣ̆) de пъpȣ̆ de къmiлъ, (de ȣnde Fpanц:) Camelot. [κάμηλος].

Κάμιλος (ὁ), fȣnie гроasъ, otronȣ̆, (de ȣnde fpanц:) Cable.

Καμιναῖος, saȣ̆ Καμινιαῖος, α, ον, кȣвenitȣ̆ ла (saȣ̆ лȣatȣ̆ din) коптоpȣ̆. «Ἀίθάλη—» Sкр; [κάμινος].

Καμινεία (ἡ), лȣкраре прin коптоpȣ̆. 2) (прin întind:) fокȣл коптоpȣлȣї. [καμινεύω].

Καμινεύς, έως (ὁ, ἡ), ор че мештеpȣ̆ лȣкреazъ прin коптоpȣ̆, fepapȣ̆, кърътidapȣ̆, върapȣ̆, (ȣne-opї) бȣкътapȣ̆, ші чл: [κάμινος].

Καμινητήρ, поет: în локȣ̆ de. . .

Καμινευτής, οῦ (ὁ), =Καμινεύς. [ші

Καμινεύτρια (ἡ),fem: ал лȣї καμινευτής. [din

Καμινεύω, віit: -εύσω, лȣкрezȣ̆ (мъ îndeлetniчeskȣ̆) ла коптоpȣ̆ (ка кърътidapȣ̆, лȣкрътоpȣ̆ de metaле, ші чл:). [καμινεύς].

Καμίνιον (τὸ), dim: ал лȣї κάμινος, коптоpашȣ̆.

Καμινίτης, ου (ὁ), (прinч: ἄρτος) пîїne коaптъ în коптоpȣ̆. [ші

Καμινόθεν, adв: поет: de ла коптоpȣ̆. [κάμινος].

Καμινοκαύστης, ου (ὁ), apzътоpȣ̆ de коптоpȣ̆. [κάμινος, κάιω].

Κάμινος (ἡ), коптоpȣ̆, къminȣ̆ [de aчi] (de лȣкрътоpї de metaле, de кърътidapї, de върapї, ші чл:). 2) (pap) вatpъ, saȣ̆ sовъ, ші чл: [καίω].

Καμινοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în feлȣ̆ de (asemenea кȣ) къminȣ̆, saȣ̆ коптоpȣ̆. [κάμινος, εἶδος].

Καμινώ, οῦς (ἡ), (прiпч: γρᾶια) бавъ (че шade totdaȣna în вatpъ). [ші

Καμινώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καμινοειδής. [κάμινος].

Κάμμα (τὸ), [κάπτω] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пръжitȣpъ înfъшȣpatъ în fpȣnze de dafinȣ̆ (каре пentpȣ aчeasta se ziчea ші καμματίδες). (вezї ші καπύριον). [de ȣnde

Καμματίς, ίδος (ἡ), вezї κάμμα.

Κάμμαρος (ὁ), [κάπτω] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mikȣ̆ stakosȣ̆, saȣ̆ mape pakȣ̆ de mape, (fpanц:) homard. (вezї ші κάραβος).

Καμμάρψαι, поет: în локȣ̆ de καταμάρψαι.

Καμμέν, греш: în локȣ̆ de κάμ μέν, поет: în локȣ̆ de κατὰ μέν.

Καμμένω, віit: -μενῶ, поет: în локȣ̆ de καταμένω.

Κἄμμες, în коntpакц: în локȣ̆ de καὶ ἄμμες, Dop: ші Еол: în локȣ̆ de καὶ ἡμεῖς (Ткр: 18: 56:), saȣ̆ καὶ ἡμᾶς (Ткр: 29: 2).

Καμμονίη (ἡ), Ion: saȣ̆ Еол: поет: în локȣ̆ de καταμονία [καταμένω], stъpȣinцъ, ші прintp' aчeasta вipȣinцъ în вътъліе.

Καμμορέω-ῶ, віit: -ήσω, ші Καμμορεύω, віit: -εύσω, поет: sîntȣ̆. . . .

Κάμμορος (ὁ, ἡ), поет: [κατὰ, μόρος] nenopoчitȣ̆, tikълosȣ̆. || (sȣвst:) «Κάμμορον (τὸ)» Iпкр: Nik; Dsкр: ȣnȣ̆ feлȣ̆ de ръчitoape doктopie, (поate) =Κώνειον, saȣ̆ Ἀκόνιτον.

Καμμύω, віit: -ύσω, în локȣ̆ de καταμύω, miжeskȣ, înkizȣ̆ окiї.

Κάμνω, [δάμνημι] віit: [καμοῦμαι, (tpe: de кȣ κέκμηκα, nex: 2: ἔκαμον, ші поет: ἐκαμόμην) (nestp:) mȣnчeskȣ̆, mъ sileskȣ̆ din toatъ пȣtepea; (прin ȣpm:) osteneskȣ̆, oвoseskȣ̆; пътimeskȣ̆ pъȣ̆, sȣfepȣ̆; mъ волпъвeskȣ̆; mъ вipȣїeskȣ̆; mъ пръпъdeskȣ̆ кȣ totȣл; (în пaptiч:) mopȣ̆. «Σὺ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππου ὀχῇ, ἐγὼ δὲ χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων». Ksn: «Οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε». Iл: Θ. «Οὐδέ τι τόξον δὴν ἔκαμον τανύων. Od: Φ. «Ἀπ' ἄγρας κεκμηκὼς ἀμπαύεται». Ткр: (ші кȣ ак: ел: în хotъpîpe de пътimitoapea пapte.), «Περὶ δ' ἔγχεα χεῖρα καμεῖται». Iл: В. «Τοῦ γαρ τὴν ἀρχὴν μὴ κάμνειν τὸ στράτευμα, τούτου σοι δεῖ μέλειν». Ksn: «Ὅς ἄν κάμνῃ τῶν οἰκετῶν, τούτων σοι ἐπιμελητέον πάντων, ὅπως θεραπεύηται». Ksn: «Τί ὄφελος ἰατροῦ, ὅς ἐπιμελοῖτο μὲν κάμνοντός τινος, ὅ,τι δὲ συμφέρον τῷ κάμνοντι ποιεῖν εἴη, τοῦτο μὴ εἰδείη». Ksn: (ші кȣ пaptч:). «Μὴ κάμῃς λέγων». Eȣp: «Πολεμίων καμόντων». Esхл: «Νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι». Esхл: «Ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων». Iл: Ψ. «Στυγνόν πορθμῆα καμόντων». Ткр: Ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηῶτας». Tȣч: 2) (stpъm:) fakȣ̆, sъвîpшeskȣ̆, saȣ̆ aгoniseskȣ̆ чeва прin osteneaлъ. «Κάμον δυωκαίδεκα βωμούς». Ткр: Αὐτὴ γὰρ νῆα κάμεν». Апл: «Μυσοῖσιν ἄστυ καμόντα». Апл: «Πέπλοι, οὓς κάμεν αὐτή». Od: O. Σκῆπτρον, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων». Iл: В. (ші miж:) «Νῆσον ἐκάμοντο». Od: I. aȣ̆ înвȣnътъцit прin osteneaлъ. «Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα». Iл: Σ. am кîштiгat. (вezї ші ἐργάζομαι, ші κάματος).

Κἀμοὶ, (în коntpак:)în локȣ̆ de καὶ ἐμοί.

Καμόμεσθα, поет: în локȣ̆ de ἐκαμόμεθα, 1: îm: пeps: de miж: nex: 2: ал лȣї κάμνω.

Καμπαλέος, α, ον, поет: кокîржatȣ̆, înковоїatȣ̆. [καμπή].

Καμπεσίγουνος (ὁ, ἡ), поет: каре siлeште пе чinева a 'шї плека цenȣкiї (a se ȣmiлi). «Ἐριννύς—». Esхл: [κάμπτω, γόνυ.]

Καμπεσίγυιος (ὁ, ἡ), поет: [κάμπτω, γυῖον] але кърȣїa mъdȣлape se înковоaїe (se

mішкъ, saŭ se mлъdie). «Καμπεσίγυια παίγνια». Opf: пъпъшеле.

Καμπὴ (ἡ), înковоitъръ, îndoitъръ; întoapчepe; (прin întind:) kotitъръ, колцŭ, (de ъnde поet:)=Καμπτήρ. «Πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπήν ἄγω.» Eъp: mъ întopкŭ sъ вesteskŭ къвîntъл tъŭ. [ші

Κάμπη (ἡ), omidъ. [κάμπτω].

Κάμπιμος, η, ον, поet: пъtinчosŭ, saŭ de tpeбъiпцъ a se îndoi. (de ъnde) «Δρόμος—» Ep: =Δίαυλος. [καμπὴ].

Κάμπος (ὁ), поet: ъnŭ fелŭ de kitŭ de mape. (de ъnde ἱππόκαμπος).

Καμπτήρ (ὁ), = Καμπὴ, ъnгiŭ, колцŭ; kotitъръ; (прinч:) капътъл каpiepeĭ (înпpeжъpъл къръĭa tpeбъĭa sъ kotiaskъ ла întoapчepe алеpгъtopiĭ), (алt:) νύσσα. «Ἐπὶ τοῖς καμπτῆρσιν ἐκλύονται». Apst: (ші fiг:) «Βίου—». Stв: sfîpшitъл вieцiĭ. [ші

Καμπτικὸς, ὴ, ὸν, înковоĭosŭ, mлъdiosŭ.[ші

Καμπτὸς, ὴ, ὸν, înковоĭatŭ, saŭ пъtinчosŭ a se înковоĭa. [ші

Κάμπτρα (ἡ), =Κάμψα, saŭ Κάψα. [din

Κάμπτω, вiit: κάμψω, (пas: tpe: de къ: κέκαμμαι, ші чл:) înковоĭŭ (ші ел. saŭ nestp:) mъ плекŭ, mъ повîpneskŭ; (ші fiг:) mішкŭ ла компъtimipe, atpaгŭ eptape; îndъплекŭ. «Γόνυ κάμπτω». Лкs: înцenъкĭŭ, saŭ kazŭ în цenъкĭ. «Ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν χεῖράς τε. Od: E. «Ὀρθοστάδην ἄϋπνος οὐ κάμπτων γόνυ». Esxл: (ші къ цen: преп:) «Κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου». Sof: (пepifp:) шezĭ. (ші ел:) «Πᾶ κάμψω»; Eъp: ъnde sъ mъ daŭ, sъ гъseskŭ odixnъ? (ші пas: saŭ miж:) «Ἐρινεὸς καμπτόμενος». Tкp: «Ἡ παῖς εἰς τοὔπισθεν καμπτομένη τροχοὺς ἐμιμεῖτο». Ksn: (ші fiг: despre mъsik:) «Εἴτις κάμψειέ τινα καμπὴν». Apstf: de ва faче вpe o îndoitъръ, saŭ înвîptitъръ de гласŭ, (ші fiг:) Ὑψιφρόνων τίν' ἔκαμψε βροτῶν»; Hind: a ъmiлit. 2) înвîpteskŭ, sъчeskŭ; koteskŭ (stpъm: ші nestpъm:) «Καὶ κάμψαντι τοῦτον (τὸν ἀγκῶνα τῆς γῆς) ἐντὸς». Пл: (ші ел;) «Περὶ νύσσαν κάμπτοντα (se înц: ἑαυτὸν, saŭ τὸ ἅρμα, saŭ τὸν ἵππον)». Tкp: (ші къ алt: ел:). «Τήναν τὰν λαύραν κάμψας εὑρήσεις». Tкp: (ші în пepifp:). «Κάμψειε παλιν θυμέλας οἴκων». Eъp: sъ se întoapкъ. (ші fiг:) «Βίον κάμπτειν». Eъp: a se апpoпia de sfîpшitъл вieцiĭ. (вezĭ καμπτήρ). (de ъnde). «Ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτει φρενῶν». Eъp: se апpoпie de idea mea.

Καμπυλαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел къ гръmazъл înковоĭatŭ, кокошatŭ. [κάμπύλος, αὐχήν].

Καμπυλέομαι, Ion: în локŭ de καμπύλλομαι. [καμπύλος].

Εαμπύλη (ἡ), вezĭ καμπύλος.

Καμπυλίζω, кiit: -ίσω, saŭ καμπυλιάζω, вiit: -άσω, în локŭ de...

Καμπύλλομαι, (пex: ἐκαμπυλάμην) Ion: mъ înковоĭŭ, mъ гîpбовeskŭ. [καμπύλος].

Καμπυλόγραμμος (ὁ,ἡ), компъsŭ din лiniĭ кърве, saŭ înковоĭate. [καμπύλος, γραμμή].

Καμπυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de înковоĭatŭ. [καμπύλος, εἶδος].

Καμπυλόεις, εσσα εν, поet: în локŭ de καμπύλος.

Καμπυλόπρυμνος (ὁ, ἡ), чел къ пъпъ înковоĭatъ. [καμπύλος, πρύμνη].

Καμπυλόῤῥιν, ινος, ші Καμπυλόῤῥινος (ὁ,ἡ), чел къ nasъл кокîpжatŭ. [καμπύλος, ῥίν].

Καμπύλος, [κάμπτω] η, ον, înковоĭatŭ, кокîpжatŭ, гîpбовitŭ. «Καμπύλη (înпpeъnъ, ші fъpъ) γραμμή». Mtш: лinie кървъ. || (sъвst:) «Καμπύλη (se înц: ῥάβδος)». вîtъ кîpлiгoasъ a чoбaniлop, saŭ a цъpaniлop.

Καμπυλοσαλπιστὴς, οῦ (ὁ), tpîmвiцъtopŭ къ înковоĭatъ (кopnoasъ) tpîmвiцъ. [καμπύλος, σαλπίζω].

Καμπυλότης (ἡ), înковоitъръ, гîpбовie, = Κυρτότης. [καμπύλος].

Καμπυλόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: =Καμπυλοειδής, Καμπύλος. «Κερκίς». Ksn: плъгъл. [καμπύλος, χρώς].

Κάμψα, [κάμπτω] ης (ἡ), (прinч:) кошŭ; (обiч:) înплetitŭ къfъpŭ, saŭ senetŭ; (în цen:) ладъ. [de ъnde

Καμψάκης, ου (ὁ), (прinч: dim: ал пpeчed:) вasŭ de ъntdeлemnŭ, saŭ (în цen:) de op че лiкъidŭ. 2) ъnŭ fелŭ de mъsъpъ înкъпъtoape de 4: кseste, ad: 96: ъnцiĭ.

Καμψιγουνος (ὁ, ἡ), =Καμπεσίγουνος.

Καμψιδίαυλος (ὁ, ἡ), поet: кape de doъ opĭ a пetpeкъt алеpгînd кapiepa (s'a dъs, ші s'a întops); (прin întind:) ĭъte în mішкape. [κάμψις, δίαυλος].

Κάμψιον (τὸ), dim: ал лъĭ κάμψα, лъdiцъ, senetaшŭ.

Καμψίουρος (ὁ), [κάμψις, οὐρά] =Σκίουρος, вeвepiцъ.

Καμψίπους, οδος (ὁ, ἡ), поet: = Καμπεσίγουνος; saŭ ĭъte de пiчopŭ. «Ἐριννύς—» Esxл: [κάμψις, ποῦς].

Κάμψις, εως (ἡ), înковоĭepe, mлъdiepe (акt: saŭ пas:). [κάμπτω].

Καμψόδυνος (ὁ, ἡ), поet: simцitopŭ de dъpepe din шълтъ înковоĭepe. [κάμψις, ὀδύνη].

Καμψός, ὴ, ὸν, înковоїatŭ, кокîржatŭ; гîрбовŭ. [κάμπτω].

Κάμων, ωνος (ὁ), поет: în локŭ de σκαμωνία.

Κἄν, în локŭ de καὶ ἄν, saŭ καὶ ἐὰν (sŭnos: кътре sŭп:) «Κἄν θέλῃς». Ткр: (ші кŭ партч; înпротів:) «Κἄν ἀνήρ δοκῶν σοφός». Men: de ші... (ші ел:)» Κἄν εἰ μηδενός ἄλλου χάριν, ἀλλὰ». Плт: чел маї пŭцinŭ.

Κἀν, поет: în локŭ de καὶ ἐν.

Κάν, поет; (маї 'nainte de ν) în локŭ de κατὰ. «Κάν νόμον» Пind: (алцїї skріŭ καννόμον) = Κατά νόμον.

Κανάβευμα (τὸ), = Κάναβος.

Κανάβινος, η, ον, кареле слŭжеште de (saŭ аре релаціе кŭ) κάναβος (bezї ziч:). «Σῶμα—» Лкs: foapte слабŭ, înkît i se въd вінеле. [din

Κάναβος (ὁ), [κάνναβις] anatomikŭ isвodŭ (skелетŭ înfъцішъторŭ de вine пŭmaї) ал трŭпŭлŭї omeneskŭ; (în цen:) isвodŭ, (Fpanц:) Canevas; (iap прinч:) isвodŭ (de чеаръ, saŭ гinsŭ) ал statŭaрілор, (Fpanц:) modéle, modелŭ.

Κανάζω, вiit: -άξω, = Καναχάω, fakŭ sromotŭ. (întpeв: маї кŭ seamъ în комп: ἐγ, ἐπεγ, διακανάζω).

Κάναθρον (τὸ), [κάνη] tръsŭръ (прinч: пentpŭ femeї) înвелітъ кŭ o înплетitŭръ de рогожінъ, saŭ de кошŭ, (tŭрч:) кочіе.

Καναστρᾶιον, ші Κάναστρον (τὸ), [κάνης] кошŭ, паперŭ. 2) (прin întind:) вasŭ de пъmîntŭ, талерŭ în formъ de паперŭ.

Καναφόρος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de κανηφόρος.

Καναχέω-ῶ, вiit: -ήσω, поет: fakŭ sromotŭ, вîжiŭ, sŭnŭ; (stръm:) fakŭ a se aŭzi (a pesŭna) «Μέλος—» Апли: [din

Καναχὴ (ἡ), [καναζω] поет: вŭetŭ, sromotŭ, tponкъnitŭ, op че felŭ de sŭnetŭ. [de ŭnde

Καναχηδὰ, ші Καναχηδόν, adв: поет: кŭ вŭetŭ, sromotŭ, ші чл:

Καναχήπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: чел че faче sromotŭ, tponкъneште кŭ пічоареле. «Ἵππος—» Оп: [καναχὴ, ποῦς].

Καναχής, έος (ὁ, ἡ), поет: sromotosŭ, вîжiosŭ. || (neŭt:) Καναχές, adв: în локŭ de καναχηδόν. [ші

Καναχίζω, вiiї: -ίσω, поет: = Καναχέω. [ші

Καναχός, ὴ, ὸν, поет: = Καναχής. [καναχή].

Κάνδαος (ὁ), [καίω, δάιω] поет: препŭme ал лŭї Марцŭ.

Κάνδαυλος (ὁ), [Лid:] ŭnŭ felŭ de mînкаре, saŭ плъчintъ din fъinъ, лапте, saŭ брînzъ ші търаръ кŭ zeamъ de карне.

Κανδήλα (ἡ), [καίω, δάιω] kandелъ, лампъ акоперітъ, felinapŭ.

Κανδύκη (ἡ), = Κάνδυς.

Κανδύλη (ἡ), ші Κάνδυλος (ὁ), = Κάνδαυλος.

Κάνδυς, [Перs: în afin: кŭ μανδύας] υος (ὁ), ŭnŭ felŭ de Персanъ хаїnъ dene d'asŭпра, mantелъ, saŭ (tŭрч:) kaftanŭ.

Κανδυτάλη (νη), ης, ші Κανδύταλις (νις), εως (ἡ), [κάνδος] dŭлапŭ, saŭ ладъ de хаїne, гарderoвŭ. (bezї ші σάνδυξ).

Κανεῖν, nex: 2: saŭ вiit: 2: de inf: ал лŭї καίνω.

Κάνειον (τὸ), = Κάνεον. 2) капакŭ de вasŭ кŭ цеавъ în вîрfŭ пentpŭ pesŭflape.

Κάνεον, ші (în контракц:) Κανοῦν (τὸ), [κάννα] кошŭ. паперŭ (прinч: de tpestie); (прin întind:) вasŭ în felŭ de паперŭ.

Κάνη (ἡ), преа рар, saŭ греш: în локŭ de κάννα. [de ŭnde

Κάνης, ητος (ἡ), (în цen:) op че înплетitŭръ de tpestie; (iap партік:) ŭnŭ felŭ de пълъріе, saŭ ŭтврелъ de рогожінъ. (bezї ші θολία).

Κανήτιον (τὸ), dim: ал лŭї κάνης, кошŭлоцŭ; ŭтврелŭцъ.

Κανητοποιός (ὁ), fъкъторŭ de пълъріі, saŭ ŭтвреле de tpestie. [κάνης, ποιός].

Κανηφορέω-ῶ, вiit: -ήσω, портŭ în реліціоase церемоніі sfîntŭл кошŭ. [ші

Κανηφορία (ἡ), пŭртаре de sfîntŭл кошŭ ла церемоніі реліціоase. [din

Κανηφόρος (ὁ, ἡ), (прinч: παρθένος, fечоаръ) каре пŭрta în капŭ sfîntŭл кошŭ кŭ вase, saŭ dapŭpї în serбъторештї парade. [κάνεον, φέρω].

Κανθάρεος (ἡ), (se înц: ἄμπελος) ŭnŭ felŭ de віцъ. [ші

Κανθαρίζω, вiit: -ίσω, грam: = Τανθαρίζω. [ші

Κανθάριον (τὸ), dim: ал лŭї κάνθαρος (прinч: 4:). [ші

Κανθάριος (ὁ, ἡ), = (поate маї корек: dekît) κανθάρεος. [ші

Κανθαρίς, ίδος (ἡ), ŭnŭ felŭ de insektъ, гîndъчелŭ. (маї întpeв: ла îm; -ίδες, гîndъчеї, че se întpeбŭinцeazъ ла вizікъторї). [ші

Κανθαρίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinŭ) din віца пŭmitъ [κανθάρεος, bezї ziч:].

Κανθαροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de felŭл, saŭ forma гîndaкŭлŭї. [κάνθαρος, εἶδος].

Κάνθαρος (ὁ), ѕnѫ felѫ de insektъ, rîndakѫ. 2) ѕnѫ felѫ de пеште. 3) ѕnѫ felѫ de корабіе. 4) ѕnѫ felѫ de пахарѫ. [κάνθος].

Κανθαρώλεθρος (ὁ), локѫ пръпъditорѫ de rîndaчї. [κάνθαρος, ὄλεθρος].

Κανθήλια (τὰ), samapѫ пentpѕ поверї. 2) кошѕрї mapї (прinч: пentpѕ кърat stpѕгѕрї). [ші

Κανθήλιος (ὁ), мъгарѫ (de поваръ); (fir:) пегїовѫ (nesimцitорѫ, гроsоланѫ) omѫ, (прекѕm ші noї zічem) мъгарѫ. [ші

Κανθὶς, ίδος (ἡ), fem: dim: ал лѕї κάνθος, мъгърічоаръ. [din

Κάνθος (ὁ),=Κανθήλιος, asinѫ. 2) rîndakѫ.

Κανθὸς (ὁ), коada окїѕлѕї; (прin întind:) окїѫ. 2) шinъ de poatъ,='Επίσωτρον. [de ѕnde

Κανθώδης, εος (ὁ, ἡ), înковоїatѫ ка о шinъ de poatъ.

Κάνθων, ωνος (ὁ), мъpitівѫ ал лѕї [κάνθος], mape мъгарѫ, saѫ rîndakѫ.

Κανίας, ου (ὁ), (κάλαθος, кошѫ) înплеtitѫ din tpestie. [κάνη].

Κανίκλειον (τὸ),=Κάνειον; (maї noѫ)= Καλαμάριον. [κάνη, κλείω].

Κανίσκιον, ші Κάνιστρον (τὸ), =Κάναστρον, кошѕлецѫ; (ла Bizant: прекѕm ші ла Гречїї de акѕm în însem: de) dapѫ. «'Αποστεῖλαι τὸν πρῶτον ἄνθρωπον μετὰ μεγάλου κανισκίου πρὸς τὸν βασιλέα». Порfiроцen: [κάνεον].

Κάννα, ης (ἡ), (прinч:) tpestie, рогоzѫ (Лат: canna). 2) (прin întind:) înплеtitѕръ (прinч: пentpѕ înгръdipe, saѫ înвелішѫ) de tpestie, saѫ de рогоzѫ, рогожinъ, saѫ леasъ, =Καλαμωτή. (вezї ші γέῤῥον).

Καννάβινος, η, ον, (fъкѕtѫ) de кîniпъ. [din

Κάνναβις, ίδος, ші εως (ἡ), (de aчі) кîniпъ; (прîn întind:) кîлцї, saѫ пînzъ de кîniпъ. [κάννα].

Κάνναθρον (τὸ), =Κάναθρον.

Καννεύσας поet: în локѫ de κατανεύσας.

Κάννη (ἡ), Ion: în локѫ de κάννα.

Καννόμον, поet: греш: în локѫ de κὰν νόμον. вezї κάν.

Καννωτός, ή, ὸν, fъкѕtѫ (înплеtitѫ) de tpestie. [κάννα].

Κανονάρχης, ου (ὁ), (Bisep:) канонархѫ, înчепъторѫ de кîntapea канонѕлѕї; (прin întind:) спѕitорѫ пе карте ла кîntъpeцѫ. [κανὼν, ἀρχή].

Κανονίας, ου (ὁ), (ἄνθρωπος, omѫ) лѕnгѫ, dpeптѫ ші sѕвцipe ка лiniа. [ші

Κανονίζω, віit: -ίσω, îndpeптezѫ чева кѕ dpeптарѕл; лѕкрezѫ, аплікѫ, saѫ întокmeskѫ чева dѕпе регѕлеле мештешѕгѕлѕї; pîndѕїeskѫ, пѕїѫ чева ка о регѕлъ, saѫ прin регѕлъ. || (пas:) mъ înвоїeskѫ кѕ регѕла. [ші

Κανονικὸς, ὴ, ὸν, fъкѕtѫ dѕпе (saѫ înвоitѫ, потрівitѫ кѕ) регѕле. «Κανονικὴ τέχνη». teopia mѕsічеї, ші «Κανονικοί». Mtmt: teopitічї mѕsічї. «Κανονικὰ βιβλία». Bisep: кърцiле некѕnoskѕte, ші tpekѕte în каталогѫ (канонisite). «Γράμματα—». Biz: кърцї date afapъ din пaptea епiskопiлор кътре крештinї despre вре о канонiкъ пропѕnepe, saѫ spre рекомandaцia вре ѕnѕї клерiкѫ. || (sѕвst:) «Κανονικοὶ, канонiчї, клерiчї, saѫ monaxї. «Κανονικὸν (se înц: τέλος)». taksъ datъ de enopiaшї преоtѕлѕї, saѫ de епархioцї епiskопѕлѕї. [κανών]. [de ѕnde

Κανονικῶς, adв: dѕпе канoane, канонiчеште, регѕлat.

Κονόνιον (τὸ), dim: ал лѕї κανών.

Κανονὶς, ίδος (ἡ), лinie (рiглъ) de skpiitорѫ. [κανών].

Κανόνισμα (τὸ), = Κανών, лѕкрѕ, saѫ skpiitѕръ dѕпе регѕле. [ші

Κανονισμὸς (ὁ), îndpeптape de чева dѕпе dpeптарѫ, saѫ întокmipe de чева dѕпе регѕле. 2) (прin întind:) о парте а каseї. [κανονίζω].

Κανοῦν (τὸ), în контракц: în локѫ de κάνεον.

Κἀνταῦθα, în локѫ de καὶ ἐνταῦθα.

Κἀντεῦθεν, în локѫ de καὶ ἐντεῦθεν.

Κανωβίζω, віit: -ίσω, mъ desmїepdѫ, mъ desfъtezѫ ка локѕitорiї Еціпteneї четъцї Канова. [Κάνωβος]. [de ѕnde

Κανωβισμὸς (ὁ), desfъtape, desmїepdape.

Κανὼν, [κάνη] όνος (ὁ), (în цen:) ор че лemnѫ кѕ desъвîршipe dpeптѫ (ка tpestia), каре sлѕжеште ла мъsѕръtoape ші îndpeптape de алте tpѕпѕрї; (iap пaptiк:) лiniа skpiitорiлор; котѕл matematiчiлор; dpeптарѕл zidapiлор. 2) лiмва кѕmпенелор, saѫ dpѕгѕл de fepѫ ал кîntapѕлѕї, пе каре sînt însemnate граделе греѕтъцiлор. 3) лemnѕл пѕsѫ кѕрmeziш ла skѕtѫ, каре sлѕжїа de mînѕшъ. 4) sѕвелniцъ кѕ цеавъ întp' însa; saѫ tindeкea цesъtорѕлѕї. 5) (fir:) isвodѫ, modeлѫ, opiцinaлѫ, каре sлѕжеште spre eksaktъ лѕкраре în ор че мештешѕгѫ; (їар пaptiк: ла statѕapї) вре о statѕъ а лѕї Полiклетѫ spre imitape; (ші ла mѕsічї) monoкopdѕл (instpѕmîntѫ mѕsiкалѫ кѕ о коapdъ). 6) (Грам: ші Ptp:) регѕлъ, канонѫ. 7) (Bisep: A'.) Еван-

целіка înвъцътъръ. «Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτούς». Skp: (B') kanonŭ, saŭ întokmipe, înskpisъ xotъpîpe de sinodŭ, леце. «Οἱ ἐν τῇ συνόδῳ ἐπίσκοποι καὶ ἄλλα τινὰ ἐγγράψαντες, ἃ κανόνας ὀνομάζειν εἰώθασι». Sokp: «Ὁ κανὼν οὔτε πρόσθεσιν οὔτε ἀφαίρεσιν δέχεται, ἐπεὶ τὸ κανὼν εἶναι ἀπόλλυσι». Xps: (C'.) tarma, saŭ чеata monaxілор, saŭ a клерічілор. «Οἱ ἐν τῷ κανόνι ἐξεταζόμενοι». Kan: «Ἀλλότριος τοῦ κανόνος ἔσται». Kan: (Δ'.) ѕnŭ imnŭ бiseріческŭ пе бasѕл челор 9 kîntъpĭ a ле векїѕлѕї testъmîntŭ. (вezĭ Sozom: A'. 23). (E'.) taksъ îmпѕsъ (de ѕnde în лімба поѕъ Греакъ, ка ші în Pomîn: osîndъ sпре îndpeпtape, kanonŭ). «Ὡς ἐμοῦ κανόνα τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπιβάλλοντος». Atans:

Κάνωπον (τὸ), fлoape de sokŭ. [κάνη,ὤψ].

Κανωτὸς, ὴ, ὸν=Καννωτός.

Κὰξ, поet: în локŭ de καὶ ἐξ.

Κὰπ поet: (maĭ 'nainte de π ші φ) în локŭ de κατὰ. «Κάπ πεδίον». Om: «Κάπ φάλαρα». Om:

Καπάναξ, ακος (ὁ), pezemъtoapea d'алътѕреа a капреї вizitiѕлѕї. [ші

Καπανεὺς, έως (ὁ), [καπάνη] ші

Καπανευτὴς, οῦ (ὁ), mînъtopŭ de tpъsѕpъ. [din

Καπανεύω, віit: -εύσω, mînŭ tpъsѕpъ. [καπανεύς].

Καπάνη (ἡ), Tesaл: în локŭ de ἀπήνη, карŭ, tpъsѕpъ (Tesaлікъ). 2) pezъmъtoapea dinaпoї a skaѕnѕлѕї mînъtopѕлѕї. [de ѕnde

Καπανίζω, віit: -ίσω, = Καπανέω. [ші

Καπανικὸς, ὴ, ὸν, релatiвŭ, potpiвitŭ кѕ tpъsѕpъ; (kom:) mъpeцŭ, pomposŭ. [ші

Καπάνια (τὰ), кѕpeлеле tpъsѕpeї.

Κἄπειτα, поet: în локŭ de καὶ ἔπειτα.

Καπέτις, ιδος (ἡ), ѕnŭ feлŭ de mъsѕpъ înkъпъtoape de doъ xeniче. [ші

Κὰπετος (ὁ), поet: [κάπτω] гроапъ; шanцŭ; mopmîntŭ; (în цen:) пръпastie, adinкътѕpъ; кръпътѕpъ.

Κάπη (ἡ), [κάπτω, вezĭ ziч:] поet: ĭesле, ші nѕtpeцѕл віteлор dintp' înseле. [de ѕnde

Κάπηθεν, adв: поet: din ĭesле.

Καπηλεία (ἡ), прекѕпеціе, saŭ pevînzape кѕ mъpѕnцeaoa de feлѕpite mъpfĭ (iap прinч: de вinŭ). [ші

Καπηλεῖον (τὸ), пръвъліе de прекѕпецŭ; (прinч:) kîpчїѕmъ. [ші

Καπηλευτὴς, οῦ (ὁ),=Κάπηλος. [din

Καπηλεύω, віit: -εύσω, pevînzŭ, прекѕпеskŭ; (прin întind: ші fir:) prefakŭ, faлsifikŭ, saŭ tpъdaŭ чева пentpѕ nечinstitŭ kîшtigŭ. [ші

Καπηλικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѕвenitŭ, potpiвitŭ ла ѕnŭ прекѕпецŭ; (fir:) înшелъчosŭ, вікленosŭ. «Ἀγοραῖα καὶ καπηλικὰ ὀνόματα». Лкs: ворве de ѕліце, saŭ kîpчїѕmъpeшti. «Καπηλικῶς χρῆσθαί τινὶ». Елі: a se negoцia кѕ чева nечinstit. [ші

Καπήλιον (τὸ),=Καπηλεῖον. [ші

Καπηλίς, ίδος (ἡ), прекѕпеацъ, saŭ kîpчїѕmъpeasъ. [κάπηλος].

Καπηλοδύτης, [κάπηλος, δύομαι] ου (ὁ), вîpîtŭ totdaѕna п' în kîpчїѕmĭ, вецівŭ, ші чл:

Κάπηλος (ὁ), [κάπτω] (în цen:) прекѕпецŭ, saŭ pevînzъtopŭ (maĭ de mѕлte opĭ de лѕкрѕpĭ de mînkape кѕ mъpѕnцeaoa); (iap пaptik:) pevînzъtopŭ de вinŭ, kîpчїѕmapŭ. (прin întind. ші fir: || adiek:) prefъkѕtŭ, faлsifikatŭ, minчinosŭ, înшелъчosŭ. «Κάπηλα ῥήματα». Esxл:

Καπήριον (τὸ), = (saŭ греш: în локŭ de) Καπύριον.

Καπητὸν (τὸ), op че se пѕne în ĭesле de nѕtpeцŭ каілор. [κάπη].

Κἀπὶ, поet: în локŭ de καὶ ἐπί.

Κάπιον (τό), [κάπτω] [de aчi] чеапъ, (Лat:) caepa.

Καπίθη (ἡ), =Καπὲτις.

Καπναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), [καπνὸς, αὐγή] (епігр:) în локŭ de καπνοσκόπος, ші καπνόμαντις, гічitopŭ прin fѕmŭ.

Καπνείω, (fъpъ віit:) поet: în локŭ de καπνίζω.

Καπνέλαιον (τὸ), (se nѕmĭa în Чілічіа) ѕntѕл de піatpъ, natѕpaлѕл katpanŭ. [καπνὸς, ἔλαιον].

Κάπνη (ἡ),=Καπνοδόχη, кошŭ, хорпъ.

Καπνηλὸς (ὁ, ἡ), поet: afѕmatŭ, saŭ чел кѕ miposŭ de fѕmŭ. [ші

Καπνία (ἡ), (ἄμπελος)=Κάπνιος. [ші

Καπνίας, ου (ὁ), чел кѕ faцъ, saŭ гѕstŭ de fѕmŭ. «Λίθος — ». Лкs: «Οἶνος — ». Apstf: вinŭ fъkѕtŭ din віе nѕmitъ καπνία, saŭ afѕmatŭ înadins, ка sъ mipoase, saŭ (прin întind:) векїŭ, (în цen:) алеsŭ. [ші

Καπνιάω -ῶ, віit: -άσω, afѕmŭ, saŭ fakŭ fѕmŭ (stpъm: ші nestpъm:) [ші

Καπνίζω, віit: -ίσω, (stpъm:) екsпѕїŭ чева ла (saŭ sѕпъpŭ кѕ) fѕmŭ, afѕmŭ; (прin întind:) fakŭ, aпpinzŭ fokŭ; гъteskŭ бѕkate. «Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο». Іл: B. «Καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας». Dm: || (пas:) mъ pisiпeskŭ în (saŭ mъ sѕпъpŭ de) fѕmŭ·

«Οἱ ἐξώφθαλμοι καπνίζονται μᾶλλον». Apst:

Καπνίον (τὸ), dim: ал лъї καπνὸς, пъцinъ fъmъ, fъmълецъ. [ші

Κάπνιος (ὁ, ἡ), (прinч: ἄμπελος) віе, аї къріа stръгърї sînt de faца fъmълъї, saъ fъmърії. [καπνός].

Κάπνισις, εως (ἡ), afъmape. [ші

Κάπνισμα (τὸ), ор че, къ каре se afъmъ (tъmîїe, ші чл:). (ші

Καπνιστὸς, ἡ, ὸν, afъmatъъ, seъ пъsъ ла fъmъ (ка sъ se ъsъче, ші sъ їа miposъ). [καπνίζω].

Καπνοβάτης, ου (ὁ),=Καπνοπάτης. [καπνὸς, βαίνω].

Καπνοδοκη, ші Καπνοδόχη (ἡ), [ші

Καπνοδοχεῖον (τὸ), кошъ de ешit fъmъл. [din

Καπνοδόχος (ὁ, ἡ), пріimitopъ de fъmъ. [καπνὸς, δέχομαι].

Καπνόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічitopъ прin обсервареа fъmълъї. (вezї ші καπναυγής). [καπνὸς, μάντις].

Καπνοπάτης, ου (ὁ), поет: [καπνὸς, πάομαι, saъ πατέομαι]. tръitopъ, хръnitъ къ fъmъ.

Καπνοποιός (ὁ, ἡ), каре faче fъmъ. [καπνός, ποιός].

Καπνὸς (ὁ), [κάπος] fъmъ. 2) ъnъ felъ de плантъ, fїереа пъmîntълъї, коркоdanъ, saъ еарбъ de къркъ.

Καπνοσφράντης, ου (ὁ), (ком:) tръitopъ къ miposъл fъmълъї, ad: (fir:) foapte sкъmпъ, srîрчitъ. [καπνὸς, ὀσφραίνομαι].

Καπνοῦχος (ὁ),=Καπνοδόχος. [καπνὸς, ἔχω].

Καπνόω -ῶ, віit: -ώσω, поет: în локъ de καπνίζω, pisiпeskъ (ші пas: mъ pisiпeskъ) în fъmъ. [ші

Καπνώδης, εος (ὁ), fъmosъ, saъ акопеpitъ къ fъmъ; (прin întind:) întъпекоsъ. [καπνός].

Κάπος (ὁ), sъfлape. [κάπτω].

Κᾶπος, ω (ὁ), Dop: în локъ de κῆπος.

Κάππα (τὸ), nedекл: Капа, пъmеле літереї К. (вezї ші κόππα).

Καππάριον (τὸ), каперъ; (în цеп:) dim: ал лъї...

Κάππαρις, εως (ἡ), каперъ, копъчелъл, че podeшte капера; (прin întind:) каперъ.

Καππαύω, поет: în локъ de καταπαύω.

Καππεδίον, în локъ de κὰπ πεδίον. (вezї κάπ).

Κάππεσον, în локъ de κατέπεσον, nex: ал лъї καταπίπτω.

Καπποφόρος (ὁ, ἡ),=Κοππαφόρος, ші Κοππατίας, пъртътopъ de semnъл літереї Капа. [κάππα, φέρω].

Καππυρίσασα, nex: 1: de fem: партч: ал лъї καππυρίζω, поет: în локъ de καπυριζω. (алцїї fъръ требъінцъ îndpeпt: κάππυρος εὖσα, în локъ de κατάπυρος οὖσα).

Καππώτας, α (ὁ), Dop: în локъ de καταπαυτὴς, odixnitopъ; потолitopъ.

Κάπραινα, ης (ἡ), fem: лъї κάπρος, sкроafъ selвatікъ; (fir:) femeїe desfpînatъ.

Καπρὰω -ώ, віit: -άσω, sвъpdezъ, sîntъ înвїершъnatъ sпре tръпеаskъ înпреъnape. (прinч: desпре sкроafъ, iap fir: ші desпре desfpînatъ mъїере). [ші

Καπρέα, saъ Καπρία (ἡ), пъnгъ de оъъ a sкроafeї, ші a къmілеї, каре se taїe, ка sъ se stîpпїaskъ віta. [ші

Κάπρεος (ὁ, ἡ), порчеskъ, de поркъ selвatікъ. [ші

Καπριάω -ῶ, віit: -άσω, ші καπρίζω, віit: -ίσω, =Καπράω. [ші

Κάπριος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de κάπρειος, релatівъ, saъ asemenea къ поркъ selвatікъ. «Πρῶραι — ». Ep: formate ка ъnъ pîtъ de поркъ. || (sъвst:) în локъ de κάπρος (înпреъnъ ші fъръ σῦς). [ші

Καπρίσκος (ὁ), dim: пърчелъ selвatікъ. 2) ъnъ felъ de пеште, каре цiпъ ка поркъл. [din

Κάπρος (ὁ), поркъ віеръ (прinч: selвatікъ). 2) mеmвръл цеnitaлъ ал бърватълъї. 3) ъnъ felъ de воалъ a алвінелор.

Καπροφόνος (ὁ, ἡ), ъчігътopъ de порчї selвatічї. [κάπρος, φόνος].

Καπρώζω, віit; -ώσω, (desпре поркъ пъmaї) =Καπράω. [κάπρος].

Καπτὴρ, (поate греш: în локъ de καλυπτὴρ) ῆρος (ὁ), цеавъ de пъmîntъ, оланъ. [din

Κάπτω, віit: κάψω, mъnînкъ, saъ веаъ лакоm, înвъкъ, ші înгіцъ репеde. 2) поет: pesъfлъ греъ (пъmaї în tpe: de къ: κέκηφα, ші партіч:). «Κεκαφηότα θυμὸν». Іл: ші Od: E. fiind în aгonie (tръгînd sъ moaръ). (вezї ші κάπυσσε).

Καπύριον, ші Καπυρίδιον (τὸ), ъnъ felъ de пръжitъръ ъskat пръжitъ (вezї ші κάμμα, ші ψαθύριον). [ші

Καπυρίζω, віit: -ίσω, apzъ tposnind (ка paskoteле ъskate, saъ fpъnzеле de dafinъ). 2) pîzъ xîxîind (къчї Sipax ziче, ка глаsъл mъръчinілор de sъвt кълdape, аша este pîsъл nemintoшілор)» 3) (прin întind:) mъ desfътezъ (прinч: ла царъ). (вezї ші ἀκτάζω). [καπυρός]. [de ъnde

Καπυριστὴς, οῦ (ὁ), desfътosъ (врinч: ла царъ); (în цеп:) datъ къ totъл ла desfътърї.

Καπυρὸς, ὰ, ὸν, ъskatъ (прinч: de apzosъ aepъ); (în цеп:) sвîntatъ, ъskatъ;

(despre воалъ) apzoasъ; (prin întind: despre pîsъ) sromotosъ, xîxîitosъ (vezi καπυρίζω); (prin врт:) veseлitopъ, adъкътopъ de плъчере. (vezi ші λαμυρός). «Καπυρὸν γελάσας». Engr: (vezi ші Κραμβαλέος). «Καπυρὸν συρίζω». Лъч: «Καπυρὸν στόμα». Ткр: гъръ вїersъitoape. [καπύω, saъ κατάπυρος'. [de вnde

Καπυρόω -ῶ, viit: -ώσω, вsвкъ; (ші pas:) mъ вsвкъ; (despre skîndarї) mъ сковърdezъ. [ші

Καπυρώδης, εος (ό, ὁ), вскъчosъ, saъ kontъ вskat, пръжітъ.

Κάπυσσε, poet: în локъ de ἐκάπυσε (din καπύω). a ekspipat, 'шї a dat sъfletьл.

Καπφάλαρα, poet: греш: în локъ de κάπ φάλαρα. (vezi κάπ).

Κάπων, [Lat: capo] ωνος (ὁ), [de avi] капопъ (кокошъ skopitь).

Κὰρ, poet: (mai 'nainte de ρ) în локъ de κατὰ. «Κὰρ ῥόον». Il: M. «Κὰρ ῥα. Il: Y.

Κὰρ, καρὸς (ἡ), (α, skъrtъ) [χείρω] firъ de пъръ (prinч: de pesътъръ) ал капьлъї. (nъmaї în fr:) «'Ἐν καρὸς αἴσῃ». Il: I. kît вnъ firъ de пъръ, ad: de nimїkъ. (aчeasta se poate dedъче ші ла...

Κὰρ, Καρὸς (ὁ), (α, лъпгъ) (prinч:) poвъ din Kapia (provinцie a Asieї miчї); (prin întind:) de nişikъ, de despreцъit.

Κάρα (τὸ), nedekл: poet:=Κάρη, ші

Κάρα, ας (ἡ), капъ.

Καράβιον (τὸ), dim: ал лъї κάραβος.

Καραβὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал лъї κάραῖος, ракъ.

Καραβοειδὴς, έος (ό, ή), din soїьл лъї (saъ asemenea кь) κάραβος (vezi ziч:). [καραβος, εἶδος].

Καραβοπρόσωπος (ό, ή), [κάραβος, πρόσωπον] чел кь faцъ, saъ firъръ de...

Κάραβος (ὁ), [ἀράσσω, ἄραβος] rîndakъ: verme de lemne (vezi ші τερηδών). (de avi) каръ. 2) (oviч:) stakozъ rimnosъ. 3) (de avi) корабіе. (vezi ші κάνθαρος).[de вnde

Καραβώδης, εος (ό, ή), = Καραβοειδής.

Καραγὸς (ὁ), (takt:) înгръdipe înпрежвр de таваръ prin каръ, ші алte mașinaцiї.

Καραδοκέω, [κάρα, δοκέω] viit: -ήσω, (dъпе ziч:) mъ вїlъ, pîndeskъ кь капьл apdikatъ; (în цеп:) aштептъ кь перъвdare, каштъ съ въzъ, пъzeskъ вреme, вагъ de seamъ. «Καραδοκήσαντα τὴν μάχην, ἢ πεσέεται». Ep: (ші кь ак: преп:) «'Ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν». Aps!f: [de вnde

Καραδοκία (ἡ), pîndipe, въгare de seamъ, aштептаре.

Καραιβαράω -ῶ, viit: ήσω,=(saъ греш: în локъ de) Καρηβαρέω.

Καρακάλλιον, ші Καράκαλλον (τὸ), вnъ гelъ de manta кь глвгъ. [κάρα, κάλλος].

Καράμβιος, ші Κάραμβος (ὁ), vezi κεράμβυς.

Καρανιστὴρ, ῆρος, ші Καρανιστὴς, οῦ (ὁ), poet: tъїetopъ de капъ. omopîtopъ. «Δίκη —». Evp: osîndъ капitalъ. [din

Κάρανον (τὸ), poet: Dor: = Κάρηνον. [de вnde

Κάρανος (ὁ), [κάρα] капъ, saъ къpitanъ. (vezi ші κοίρανος). [ші

Καρανόω -ῶ, viit: -ώσω, poet: în локъ de κεφαλαιόω, съvîrшeskъ, îndeplineskъ; (кь dat: îndip:) zikъ în рекапitьлацie.

Καρατομέω -ῶ, viit: -ήσω, taїъ капьл. [ші

Καρατομία (ἡ), tъїepe de капъ. [din

Καράτομος (ὁ, ἡ), (парокs:) tъїetopъ de капъ; (пропарокs:) чел кь капьл tъїatъ; (poet:) tъїatъ ші лвatъ din капьл къїва. «Καρατόμοις χλιδαῖς». Sof: плete de пъръ tъїate din капъ. [κάρα, τέμνω].

Καρβάζω, viit: -άσω, ші Καρβαΐζω, ші Καρβανίζω, viit: -ίσω, вorвeskъ ка...

Καρβάν, ᾶνος, ші Κάρβανος (ὁ, ἡ), poet: [κάρ, βάζω] варваръ.

Κάρβασα (τὰ), pînze de корабіе. (vezi ші κάρπασος).

Καρβάτινος, η, ον, de пїеле. || (sвbst: fem): вnъ гelъ de înkълцъminte (opinчї) din neargъsitъ пїеле. [ші

Καρβατίων, ωνος saъ ῶνος (ὁ), în локъ de каваστίων. [καρβάν].

Καρδαμάλη (ἡ), вnъ гelъ de пїne de kardama. [ші

Καρδαμίζω, viit: -ίσω, amъ гвstъ de kardama, sîntъ їste ka kardamaoa; (fir:) sîntъ de характеръ їste, svчitъ (îndърътnikъ). 2) вorвeskъ, въrfeskъ despre kardama. [ші

Καρδαμίνη, ші Καρδαμὶς, ίδος (ἡ), вnъ гelъ de плантъ din soїьл kardamaлелор, (alt:) ἰβηρὶς, ші λεπίδιον. [κάρδαμον].

Καρδαμογλύφος (ό, ή), (dъne ziч:) sъпътopъ, къвїtopъ de sъmînца kardamaлeї, (ad:) foarte skъmnъ (fpiце-линte). (vezi ші κυμινοπρίστης). [κάρδαμον, γλύφω].

Κάρδαμον (τὸ), [Peps: xardam] kardama (плантъ); (prin întind:) sъmînца eї (ne kare obiчnъїaъ a mînka maї кь sea: Персії гъкътъ кь оцетъ, ka акът шъштарьл). (de вnde) «Καρδάμου κεκομμένου καὶ σεσημένου λεπτοῦ.» Полієn: || «Κάρδαμον βλέ-

πειν.» Kom: a se ʂĭta ʁpît, mînios.

Καρδαμύσσω (ττω), ʁiit: -ύξω, = Σκαρδαμμύττω.

Καρδάμωμον (τὸ), [κἀρδαμον, ἄμωμον] ʁnă ſelă de plantă ɯi sămînță aromatikă.

Κάρδαξ, [Περs:] ακος (ὁ), ostașă merчenapă (simʁpiașă).

Καρδία (ἡ), [κῆρ, κέαρ] inimă (пропр: ɯi ſir:); ʁitежie, îndrăzneală; minte; snipită; înцелепчĭune; (în цen:) disnosiцie. 2) (ſir:) măduva (inima) пomʁлă, (alt:) ἐγκάρδιον. 3) (aʁʁs:) гъра de sus a stomahʁлă. [de ʁnde

Καρδιακός, ἡ, ὸν, relativă kъ inima, saŭ stomahʁл. 2) = Καρδιαλγικός. [de ʁnde

Καρδιακῶς, adʁ: din inimă, saŭ în inimă, = ἐγκαρδίως.

Καρδιαλγέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, amă dъpepe de inimă, saŭ de stomahă. [din

Καρδιαλγής, έος (ὁ, ἡ), [καρδία, ἄλγος] пătimașă de dъpepe de inimă, saŭ de stomahă. [de ʁnde

Καρδιαλγία (ἡ), dъpepe de inimă, saŭ de stomahă. [ɯi

Καρδιαλγικός, ἡ, ὸν, adъkătoră, saŭ pătimașă, saŭ însoцită de dъpepe de inimă, saŭ de stomahă.

Καρδιᾶτις, ιδος (ἡ), (dъne Pitagoriчĭ) пъmърʁл de чinчĭ, чinчime. [ɯi

Καρδιάω-ῶ, ʁiit: -άσω, = Καρδιώσσω. [καρδία].

Καρδιοβολέομαι -οῦμαι, ʁiit: -ηθήσομαι, mă atingă la inimă, mă mîxneskă adînk; îmĭ ʁate inima. [din

Καρδιοβόλος (ὁ, ἡ), isʁitoră (atingătoră) de inimă. [καρδία, βολὴ].

Καρδιογνώστης, ου (ὁ), knoskătoră de inimă. [καρδία, γιγνώσκω].

Καρδιόδηκτος (ὁ, ἡ), noet: mъшkătoră (рънitoră, pozătoră) de inimă. [καρδία, δάκνω],

Καρδιοπονέω-ῶ, ʁiit: -ήσω, mă doape inima, (ad:) mă mîxneskă din sʁſletă. [καρδία, πόνος].

Καρδιουλκέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, [καρδία, ἕλκω] smʁlgă inima ʁiteĭ, ka sъ o arză supe жertfă. [de ʁnde

Καρδιουλκία (ἡ), лʁarea ɯi ardepea inimeĭ жertfeĭ.

Καρδιουργέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, greш: în lokă καρδιουλκέω.

Καρδιοφύλαξ, ακος (ὁ), o плакъ de metală, ce пъrtaă ostașiĭ la пĭeptă пentrъ препаza inimeĭ. [καρδία, φύλαξ].

Καρδιόω -ῶ, saŭ (maĭ korektă) καρδιόομαι -οῦμαι, ʁiit: -ώσω, -ομαι, =Καρδιουλκέω. [καρδία].

Καρδιωγμός (ὁ), = Καρδιαλγία. [din

Καρδιώσσω, ʁiit: -ώξω, = Καρδιαλγέω, пătimeskă de inimă. [καρδία].

Καρδοπεῖον (τὸ), înveliшʁл kъnisteрii. 2) = Παυσικάπη. [κάρδοπος].

Καρδοπογλύφος (ὁ), skoʁitoră, saŭ ſăkătoră de alʁiĭ, kъnisteriĭ, ɯi чл: [κἀρδοπος, γλύφω].

Κάρδοπος (ἡ), копаĭe, kъnistepie de frъmîntat mîĭne; (în цen:) alʁie; гъʁană, ɯi op чe alță adînkosă ʁasă de лemnă.

Κἀρειον (τὸ), noet: în lokă de...

Κάρη, ητος, ɯi καρήατος (τὸ), noet: Ion: în lokă de κάρα, kapă: kreштetă, bîrſă. «'Ολύμπου κάρη». Es: (ɯi în: nepiſp:) «Ζηνός ('Ιοκάστης) —» Noet: în lokă de Zeús, 'Ιοκάστη. (bezĭ ɯi κάρηνον).

Κάρη (ἡ), Ion: noet: (rară, ɯi maĭ noă) în lokă de κάρα.

Καρηβάρεια (ἡ), =Καρηβαρία. [ɯi

Καρηβαρέω -ῶ, ʁiit: -ήσω, amă grextate de kapă, mi se îngrexĭazъ (ɯi noet: mi se плеакъ) kapʁл. [din

Καρηβαρής, έος (ὁ,ἡ), пătiшașă de grextate (amețealъ) de kapă. [κάρη, βάρος].

Καρηβάρητις, εως (ἡ), [καρηβαρέω] ɯi

Καρηβαρία (ἡ), grextate, amețealъ, dъpepe de kapă; (noet:) greă kapă. »'Οζαλέη βάκτρου καρηβαρίη«. Empr: [καρηβαρὴς]. [de ʁnde

Καρηβαριόω-ῶ, = Καρηβαρέω. [ɯi

Καρηβαρικός, ἡ, ὸν, prĭчinʁitoră, saŭ pătimașă de grextate de kapă.

Καρηβοάω-ῶ, ʁiit: -ήσω, îmĭ bîżie kapʁл, sîntă ameцită de stpigărĭ. [κάρη, βοάω].

Καρηκομάω -ῶ' ʁiit: -ήσω, noet: [κάρη, κόμη] amă pără, sîntă părosă пe kapă. (nъmaĭ în partч: καρηκομὸωντες, kape se indpent: κάρη κομόωντες).

Καρῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лʁĭ κείρω.

Κάρηνον (τὸ), noet: =Κάρα, kapă; bîrſă, kreштetă; четъцʁĭe, tъrnă, шчл: «'Ολύμπου κάρηνα». ɯi Πέλεων κάρηνα. «Om: (ɯi în nepiſp:)» «Boῶν—». Om; kapete de boĭ, în lokă de βόες, boĭ. «Νεκύων κάρηνα.» Om: [bezĭ ɯi κάρη].

Κάρητι, Κάρητος noet: dat: ɯi цen: ал лʁĭ κάρη.

Καριδάριον, ɯi Καρίδιον (τὸ), dim: ал лʁĭ καρίς.

Καριδόω -ῶ, ʁiit: -ώσω, kokîrжeză, rîrʁoʁeskă чева ka o karidă. [καρὶς -ίδος].

Καρίζω, biit: -ίσω, imitъ пе (saъ mъ аплекъ кътре) Kapienĭ. [Κὰρ].

Καρικοεργὴς, έος (ὁ), лъкратъ ка de Kapienĭ (ad: npost, pîъ). [Καρικὸς, ἔργον].

Καρικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ къ Kapia, saъ Kapieniĭ, Kapieneskъ. «Καρικὴ μοῦσα». Лкs: жалнікъ плînцере, saъ бочіре. «Καρικὸν (se înц: μῦρον» saъ ἔλαιον)». ъnъ felъ de ъntъ, saъ алifie (nomadъ). [ші

Καρίνη (ἡ), Kapiankъ, mъĭере din Kapia, каре обічнъit se лъа къ платъ, ка sъ бочїаskъ пе морцĭ. [Κὰρ].

Καριόω -ῶ, biit: -ώσω, греш: în локъ de καρόω.

Καρὶς, ίδος (ἡ), kapidъ, ъnъ felъ de skoĭкъ de mape.

Καριστὶ, adв: Kapieneшte, în кіпъл, saъ лімба Kapienілор. [ші

Καρίων, ωνος (ὁ), (în порекліре) ostaшъ skъptъ. [Κὰρ].

Καρκαίρω, [imitat:] biit: -αρῶ, noet: tponкъneskъ клетinîndъ mъ. (вezĭ ші γαργαίρω].

Κάρκαρον (τὸ), înkisoape, apestъ, (Лat:) carcer. (вezi ші γοργύρα).

Καρκινὰς, άδος (ἡ), ъnъ felъ de голъ каркінъ, stakozъ (каре se вîръ în кожеле челе deшерте але кокілелор, ші sлъжеште ка о momeалъ). [ші

Καρκίνιον (τὸ), dim: ал лъĭ καρκῖνος. [ші

Καρκινευτὴς, οῦ (ὁ), вînъtopъ de каркінĭ, stakожĭ. [καρκῖνος].

Καρκινοβάτης, [καρκῖνος, βαίνω] ου (ὁ), ъmблъtopъ ка каркінъл, dandapateле ка ракъл.

Καρκῖνος, ші Καρκίνος (ὁ), каркінъ, stakozъ (ракъ mape de mape). 2) канцеръ, ъna din zodiĭ. 3) =Καρκίνωμα, о невindекавілъ ъmflъtъръ, (че se întîmплъ maĭ обічнъit ла цiцеле femeілор) каркінъ. 4) клештеле, saъ цimбistpa арцintapілор. 5) ъnъ felъ de машінъ пentpъ apdikat пietpe, (Fpanц:) louve. 6) ъnъ felъ de кеїе машіналъ, = Βαλανάγρα (вezĭ ziч:). 7) ъnъ felъ de înкълцъminte, saъ maĭ бine de легетъръ de къреа a înкълцъmintелор. 8)=(saъ греш: în локъ de) Κίρκινος, компаsъ, пергелъ.

Καρκινόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел къ каркінĭ în локъ de mîĭnĭ. [καρκῖνος, χείρ].

Καρκινόω -ῶ, biit: -ώσω, (maĭ de mълte-орĭ пas:) mъ fakъ (mъ sгîрчеskъ, mъ înвîртошеskъ) ка каркінъл; (desпре плante) mъ înплетiчеskъ în felъл каркінълъĭ; (med): пътimeskъ (ажъnгъ a пътimi) de каркінъ. [ші

Καρκινώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (din soĭъл) каркінілор. [καρκῖνος].

Καρκίνωμα(τὸ),=Καρκῖνος (3).[καρκινόω].

Καρναβάδιον (τὸ), = Κὰρον.

Κάρνεα, ші Κάρνεια (τὰ), (se înц: ἱερά) о serбътоаре a Dopienілор din Пелопонеsъ, ші партік: a Лачedemonenілор în чinstea лъĭ Аполонъ пренъmitъ...

Καρνεῖος (ὁ), (enit:) Аполнъ [Κάρνος, ъnъ проорокъ ші ĭъвitъ ал лъĭ]. «Καρνεῖος μήν», лъna (Авг: ші Sent:), în каре se serба serбътоареа Κάρνεια.

Καρνεονίκης, ου (ὁ), віръitopъ în лъпteле serбътopiĭ [κάρνεα, νίκη].

Κάρνον (τὸ), ші Κάρνυξ, υκος (ὁ), [Челт:] tpîmбіца Галацілор.

Κάροινον (τὸ), [κάρος, οἶνος] вinъ dълче feptъ.

Κάροιον (τὸ), греш: în локъ de κέροιον =Κεροίαξ.

Κάρον (τὸ), ъnъ felъ de sъmînцъ apomatikъ,=Κύμινον Αἰθιοπικὸν. [din

Κάρος (ὁ), [κάρη] somnъ греъ de болнавъ; ameцеалъ.

Καρὸς, ῶ (ὁ), Dop: în локъ de κηρός.

Καρόω -ῶ, biit: -ώσω, adъкъ ameцеалъ, ameцеskъ. [κάρος].

Καρπαία (ἡ), (se înц: ὄρχησις) ъnъ felъ de danцъ ал Tesaлienілор, ші Мачedonienілор. (вezĭ Ksn: Anaв: 6. 1. 7).

Καρπάλιμος (ὁ, ἡ), noet: [ἁρπάζω] ĭъte, penezічоsъ. [de ъnde

Καρπαλίμως, adв: noet: преа ĭъte, penede.

Καρπάσινος, η, ον, вezĭ ъpmъt:

Κάρπασος (ἡ), ъnъ felъ de преа sъвцipe inъ de Spania. (de ъnde || îm:) Κάρπασα, ші Καρπάσινα, sъвцiреле пînzetъpĭ цesъte dintp' însъл noate în insъла [Κάρπαθος]. (вezĭ ші ἀμοργίς].

Κάρπασος, saъ Κάλπασος (ὁ), ъnъ felъ de плantъ otpъвічоasъ. каъtъ ὀποκάρπασος.

Καρπεία (ἡ), =Καρπισμὸς, dobîndipe de podъ. [ші

Κάρπευμα (το), op че dobîndeшte чinева de podъ de ла чева, folosъ. [din

Καρπεύω, biit: -εύσω, saъ (maĭ корек:) καρπεύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, (къ ак:) dobîndeskъ podъ, mъ foloseskъ de ла чева. [καρπός].

Καρπήσιον (τὸ), ъnъ felъ de лemnъ apomatikъ din Asia, întpeвъinцatъ în medічinъ ка ἄσαρον (вezĭ ziч:).

Καρπίζω, ші (miж:) Καρπίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, кълегъ podъл, seчеpъ; (прin întind:) ĭaъ folosъ de ла чева; zлеĭeskъ podnічia пъmîntълъt прin neînчetatъ po-

dipe; (noet: dinnpot:) fakŭ чева poditopŭ, kontpiбъїeskŭ ла podnічіа лъї. «Πεδία γῆς οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις». Еър: [καρπός].

Καρπίζω, [καρπὶς] biit: -ίσω, слобozŭ робŭ (дъпе обічеїъл Pomanілор).

Κάρπιμος, η, ον, poditopŭ, пръsitopŭ; folositopŭ. || (sъбst: îm:) Κάρπιμα (τὰ), poadeле пъmîntълъї. [καρπός].

Καρπίον (τὸ), ъnŭ felŭ de плantъ aromatikъ de India, къішорŭ. [ші

Καρπὶς, ίδος (ἡ), варга, къ каре atinцea преторъл дъпе datina Pomanілор пе капŭ робъл, че se слобozїa, (Лat:) vindicta. [κάρφος].

Καρπισμὸς (ὁ), [καρπίζω] кълецере de poade; dobîndipe de folosŭ din чева. 2) слобozipe de робŭ дъпе datina Pomanілор. (bezї καρπὶς).

Καρπιστεία (ἡ), = Καρπισμός (de робŭ Pom:). [din

Καρπιστὴς, οῦ (ὁ), лъкръtopŭ de слобozipe de робŭ (дъпе кіпъл Pom:), (Лat:) vindex. [bezї καρπὶς, καρπίζω].

Καρποβάλσαμον (τὸ), балsamŭ stopsŭ din арборъл балsamodendpъ. (bezї ὀποβάλσαμον). [καρπός, βάλσαμον].

Καρποβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), pomŭ înкъркatŭ de poade. [καρπός, βρίθω].

Καρπόβρωτος (ὁ, ἡ), (pomŭ) чел къ poade de mîпкаре. [καρπὸς, βρωτός].

Καρπογένεθλος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de καρπογόνος. [καρπὸς, γενέθλη].

Καρπογονέω-ῶ, biit: -ήσω, = Καρποφορέω. [ші

Καρπογονία (ἡ), = Καρποφορία. [din

Καρπογόνος (ὁ, ἡ), = Καρποφόρος, podosŭ, saŭ продъкъtopŭ de poade. [καρπός, γόνος].

Καρπόδεσμον (τὸ), = Χειροπέδη, легътъръ de mînъ, saŭ кътъшъ. 2) бръцаръ; (хірърц:) ъnŭ felŭ de легътъръ, saŭ înfъшътъръ de mînъ. [καρπός, δεσμός]. [de ъnde

Καρποδέσμιος (ὁ, ἡ), пъртъtopŭ de бръцаръ, saŭ кътъше, легatŭ de mîїnї.

Καρποδότειρα (ἡ), poet: fem: ал лъї καρποδοτὴρ.

Καρποδοτέω -ῶ, biit; -ήσω, daŭ podŭ. [ші

Καρποδοτήρ, ῆρος, poet: în локŭ de ..

Καρποδότης, ου (ὁ), дътъtopŭ, saŭ продъкъtopŭ de podŭ. [καρπὸς, δίδωμι].

Καρπολογέω -ῶ, biit: -ήσω, кълегŭ poadeле din pomї, ші чл: [ші

Καρπολογία (ἡ), кълецере de poade. [din

Καρπολόγος (ὁ, ἡ), кълегъtopŭ de poade din pomї, ші чл: [καρπὸς, λέγω].

Καρπομανής, έος (ὁ, ἡ), poditopŭ nebъneшte (pesje mъsъръ). [καρπὸς, μάινομαι]. [de ъnde

Καρπομανία (ἡ), nebъnъ (преа mълtъ) podipe.

Καρποποιός (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de podipe, saŭ podnічіе (enit: ал Череseї). [καρπός, ποιός].

Καρπός (ὁ), [κάρφω] podŭ, продъкtŭ de poame, saŭ semъnъtъpї; sъmînцъ; (fir:) pesълtatŭ; кîштігŭ, folosŭ. (абъs:) «Καρπὸν εὐανθέα μήλων». Оп: лîna oілор. 2) [μάρπτω] partea de d'asъпра a mîneї de ла înкеїetъра брацълъї пînъ ла înчепътъл децетелор. «Κῦσε χείρ ἐπὶ καρπῷ» Іл: Σ: «Ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.» Om: imn.

Καρποσπόρος (ὁ, ἡ), semъnъtopŭ de poade. [καρπὸς, σπείρω].

Καρποτελέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: (îndoїosŭ) isбъteskŭ în чева. [din

Καρποτελής, έος (ὁ, ἡ), poet: [καρπός, τέλος] desъвîршitopŭ de podъл sъŭ.

Καρποτόκεια (ἡ), poet: fem: ал лъї καρποτόκος. [ші

Καρποτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, = Καρποφορῶ. [ші

Καρποτοκία (ἡ), = Καρποφορία. [din

Καρποτόκος (ὁ, ἡ), = Καρποφόρος. [καρπὸς, τόκος]

Καρπότρόφος (ὁ, ἡ), (парокs:) хръnitopŭ de poade, saŭ къ poade; (пропарокs:) хръnitŭ къ poade. [καρπός, τρέφω].

Καρποφὰγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ de poade, = Καρπότροφος. [καρπὸς, φάγω = τρώγω].

Καρποφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopŭ de poade. [καρπὸς, φθείρω].

Καρποφορέω -ῶ, biit: -ήσω, продъкŭ podŭ, podeskŭ. [ші

Καρποφορία (ἡ), продъчере de podŭ, podipe. [din

Καρποφόρος (ὁ, ἡ), продъкъtopŭ de podŭ, poditopŭ, saŭ podosŭ. [καρπός, φέρω].

Καρποφυέω -ῶ, biit: -ήσω, naskŭ, продъкŭ podŭ, = Καρποτοκέω. [καρπὸς, φυὴ].

Καρποφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitopŭ de poade. [καρπὸς, φύλαξ].

Καρπόω-ῶ, biit: -ώσω, (stpъm: къ ак:) podeskŭ чева. 2) adъкŭ пîрцї de poade în жертfъ. 3) (шіж:) adъnŭ poadeле (продъкteле) ъnъї пъmîntŭ, mъ бъкърŭ de реколта ъneї цаpinї; (ші fir:) dobîndeskŭ podъл (pesълtatъл saŭ бъnŭ, saŭ ръŭ ал) вре ъnъї лъкръ. 4) ажъnгŭ ла коачере, saŭ продъчере de podŭ, isбъ-

teskŭ. «Τὰ ῥιζόφυτα καρπωθέντα.» Очл: [καρπὸς].

Καρπύκη (ἡ), о плантъ de India (ка лімба боѹлѹї). (везї ші καρπησία).

Κάρπω, віit: κάρψω, грам: în локŭ de κάρφω.

Καρπώδης, εος (ὁ, ἡ), podosŭ; adѹкъторŭ de folosŭ. [καρπός],

Κάρπωμα (τὸ), [καρπόω] поет: în локŭ de καρπός, реколтъ; venitŭ; прinosŭ, жертfъ; (обіч: fir:) кîштігŭ, profitŭ.

Καρπώνης, [καρπὸς, ὠνὴ] ου (ὁ), кѹмпъръторŭ de toatъ реколта вре ѹneї мошії de ла пропрietарŭ (apendaшŭ).

Καρπώσιμος (ὁ, ἡ), de ла каре поате лѹа чінева podŭ, a se folosi, podosŭ, =Κάρπιμος. || «Τὰ καρπώσιμα.» At: în локŭ de οἱ καρποὶ. [din

Κάρπωσις, εως (ἡ), [καρπόω] doбîndipe de podŭ. 2) adѹчере de poade în жертfъ.

Καρπωτός, ὴ, ὸν, (прінч: χιτών) хаїнъ кѹ mînічеле пînъ ла лаба mîneї. [καρπὸς, везї ziч: 2].

Καῤῥέζω, поет: în локŭ de καταῤῥέζω.

Κάῤῥοθεν, adв: поет: Dop: [κάῤῥων] дела маї бѹнъ парте.

Κάῤῥον (τὸ), (de ачі) карŭ (кѹ доъ poate), (Ital:) Carro.

Κάῤῥων, ονος (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de κρείσσων, маї бѹнŭ; шаї віteazŭ.

Κάρσιος, α. ον, грам: în локŭ de ἐγκάρσιος, пїezішŭ

Κὰρσις, εως (ἡ), tѹndepe. [κείρω].

Καρσίως, adв: грам: în локŭ de ἐγκαρσίως. пїezіш

Κάρτα, [κράτος] adв: поет: Ion: =Λίαν, foapte, преа мѹлт; (ла pesпѹnsѹpi) da, negрешіт. [de ѹnde

Καρτάζομαι, ші Καρτάινω, віit: -άσομαι, =Διισχυρίζομαι, stъpѹїeskŭ a înкpedinца.

Καρταὶπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: =Κρατάιπους.

Καρταλάμιον (τὸ), dim: ал лѹї...

Κάρταλος (λλος), ου (ὁ), Sкр: кошŭ, паперŭ.

Καρτεραὶχμης, ου (ὁ), поет: =Κρατεράιχμης.

Καρτερὰυχην, ενος (ὁ, ἡ), поет: =Κρατεραύχην.

Καρτερέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ tape, цеапънŭ; (кѹ партч: saŭ ак: sinг: ор кѹ преп:) цiŭ, dѹкŭ, рабdŭ ла...; saŭ stъpѹїeskŭ кѹ віteжіе; (кѹ цеп:) mъ înfpînezŭ, mъ depъptezŭ de чева. [καρτερός]. [de ѹnde

Καρτέρημα (τὸ), ор че рабdъ чінева; saŭ în каре stъpѹїеште кѹ ръбdape. [ші

Καρτέρησις, εως (ἡ), ші

Καρτερία (ἡ), statopnікъ ші цеnepoasъ ръбdape; saŭ stъpѹinцъ în чева. [καρτερὸς]. [de ѹnde

Καρτεριάζω, ші (шіж:) Καρτεριάζομαι, ші (Лак:) Καρτεριάδδομαι, віit: -άσω, -ομαι, amŭ stъpѹitoape ръбdape. [ші

Καρτερικὸς, ὴ, ὸν, пѹtinчosŭ, destoїnікŭ a sѹfepi кѹ stъpѹinцъ, ръбdъторŭ. [de ѹnde

Καρτερικῶς, adв: кѹ ръбdape; кѹ stъpѹinцъ; neîndѹплекат.

Καρτεροβρόντης, ου (ὁ), поет: tape tѹnъторŭ. [καρτερὸς, βροντή].

Καρτερόθυμος (ὁ, ἡ), чел кѹ sѹfletŭ tape, saŭ inimъ ръбdъtoape; (în ръŭ) пismъtapiцŭ, nemлъdiosŭ de inimъ, neîndѹплекавілŭ. [καρτερὸς, θυμός].

Καρτεροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поет: tape, грozaв isвitopŭ. [καρτερὸς, πλήττω].

Καρτερὸς, [κράτος] ὰ, όν, tape, грozaвŭ; stъpѹitopŭ; neskimбatŭ; (кѹ цеп:) stъпînitopŭ, domnŭ. || (adв:) «Κατὰ τὸ καρτερὸν». Apstf: în локŭ de καρτερῶς.

Καρτερούντως, [καρτερέω] adв: (партч:) =Καρτερικῶς, кѹ stъpѹinцъ, saŭ neîndѹплекаре.

Καρτερόφρων, ονος (ὁ, ἡ),=Κρατερόφρων. [καρτερὸς, φρήν].

Καρτερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), поет: tape, цеапънŭ în mîїnї. [καρτερὸς, χείρ].

Καρτεροψυχία (ἡ), =Καρτερία, tъpie de sѹfletŭ. [din

Καρτερόψυχος (ὁ, ἡ), = Καρτερὸς, tape de sѹfletŭ. [καρτερὸς, ψυχή].

Καρτερόω -ῶ, віit: ώσω,=Κρατύνω. [καρτερός].

Καρτερώνυξ, υχος, ші Καρτερώνυχος, (ὁ, ἡ), tape, цеапънŭ în ѹnгії, saŭ копіte. [καρτερὸς, ὄνυξ].

Καρτερῶς, adв: tape; кѹ stъpѹinцъ; neîndѹплекат. [καρτερός].

Κάρτιστος, η, ον, поет: în локŭ de κράτιστος.

Καρτὸς, [κείρω] ὴ, ὸν, tѹnsŭ, saŭ обічнѹitŭ a se tѹnde. «Καρτὸν (înпреѹnъ ші fъръ) κρόμμυον». Гал: Цеоп: празŭ; (dѹпе алцiї în локŭ de καρωτόν).

Κάρτος, εος -ους (τὸ), поет: în локŭ de κράτος. [de ѹnde

Καρτύνω, віit: -υνῶ, поет: în локŭ de κρατύνω.

Καρύα (ἡ), nѹкŭ.

Καρυάριον (τὸ), dim: ал лѹї κάρυον, nѹкшоаръ.

Καρυάτιδες (αἱ), femeĭ din Καρυαὶ (орашŭ ал Лаконіеĭ). || (архітект:) колоане în fiгъръ de femeĭ спріжінітоаре de таване de темплърĭ, ші чл: (везĭ ші ἐγκουράς). [de ъnde

Καρυατίζω, вііt: -ίσω, дънцезŭ ъnŭ felŭ de danцŭ, че дънцаŭ feteле din орашъл Лаконіеĭ Καρυαὶ ла сербътоареа Dianeĭ Каріатіde. 2) (між:) тъ жокŭ în nъчĭ. [κάρυον].

Καρύδιον (τὸ), dim: ал лъĭ καρύα, saŭ κάρυον, nъкшорŭ, saŭ nъкшоаръ.

Καρυηδὸν, adв: ка о nъкъ, къm se спарцe nъка. (експр: хірърц: despre спарцере de osŭ). [ші

Καρυηρὰ (τὰ), поаме din soĭъл nъчелор.

Καρύϊνον (τὸ), =(saŭ греш: în локŭ de) Κὰροινον. [ші

Καρύϊνος, η, ον, fъкътŭ de nъкŭ; saŭ asemenea ла faцъ къ nъка верде. [ші

Καρυΐσκος (ὁ), (прінч:) dim: ал лъĭ [κὰρυον] nъкшоаръ; (fir:) о konstpъкцie în formъ de nъкъ. (kandeла чеа къ шапте лъminĭ а кортълъĭ мъртъріеĭ авеа треĭ de ачестеа în fie-каре рамъръ а sa).

Καρυκάζω, вііt: -άσω, =Καρυκεύω; (fir:) fakŭ amestekътърĭ, търбърърĭ, intpiцĭ.

Καρυκεία (ἡ), îndълчіре, dpeцере de mînкърĭ. [ші

Καρύκευμα (τὸ), mînкаре dpeasъ, гътітъ къ apomate, ші чл:; saŭ ор че слъжеште а dpeцe, а îndълчі о бъкатъ. [din

Καρυκεύω, вііt: -εύσω, гътеskŭ mînкаре dpeгînd'о къ apomate; (fir:) înпodoвeskŭ къвîntŭ saŭ skpisŭ къ мълтъ мештешъціре. [din

Καρύκη (ἡ), (Лid:) ъnŭ felŭ de zeamъ (salцъ) din маĭ мълте лъкрърĭ fъкътъ къ sînцe de вітъ; (în цen:) îndълчітъръ, dpesътъръ de бъкате. [de ъnde

Καρύκινος, η, ον, чел къ faцa salцеĭ καρύκη, ad: рошъ-înkisŭ.

Καρύκιον (τὸ), dim: ал лъĭ καρύκη.

Καρυκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Καρύκινος. [καρύκη, εἶδος].

Καρυκοποιέω-ῶ, вііt: -ήσω, =Καρυκεύω. [din

Καρυκοποιὸς (ὁ, ἡ), бъкътарŭ; fъкъторŭ de salцa [καρύκη, ші ποιός].

Κάρυμνον, греш: în локŭ de κάροινον, saŭ Καρύϊνον.

Κᾶρυξ, υκος (ὁ), Dop: în локŭ de κῆρυξ.

Καρυοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitŭ ка fpъnza de nъкŭ. [καρὺαν, βαφή].

Καρυοκατάκτης, [κάρυον, κατάγνυμι] ου, (ὁ), instpъmîntŭ de спарт nъчеле. 2) ъnŭ felŭ de пасъре, (алт:) κοκκοθραύτης.

Καρυοκοκκύμηλον (τὸ), ъnŭ felŭ de прънъ алтоітъ în nъкŭ. [κάρυον, κοκκύμηλον].

Κάρυον (τὸ), (în цen:) sîmбъре копрінzъторŭ în sine de mĭezŭ de mînкаре; (de ъnde) ор че поатъ къ коажъ таре. (маĭ de мълте-орĭ definitŭ къ ъnŭ adiek: sп: е:) «Κάρυον Ποντικὸν». алъnъ. «Κάρυον Ἐυβοϊκὸν, saŭ πλατὺ, saŭ κασταναϊκόν». kastanъ, ші чл: (simп:) «Κάρυα (τὰ), къкъnареле; (іар прінч:) nъкъ (каре se zіче ші къ adiekt:) «Βασιλικὸν—». (везĭ ші βάλανος). 2) (fir:) партеа чеа potъndъ а ъneĭ машіne, пе каре se înfъшъръ fъnie ка пе ъnŭ гемŭ.

Καρυοναύτης, ου (ὁ), kom: плътіторŭ пе коажъ de nъкъ (în локŭ de баркъ). [κάρυον, ναύτης].

Καρυόφυλλον (τὸ), [καρύα, φύλλον] о apomatікъ плантъ de India, (продъктъл къріа este) къішоръл. (de ъnde ші Pom: каромfілŭ).

Καρυόχροος -υυς (ὁ, ἡ), = Καρυοβαφής, чел къ faцъ ка nъкъл. [καρύα, χρόα].

Καρυτίζομαι, вііt: -ίσομαι, =Καρυατίζομαι, тъ жокŭ în nъчĭ; (în цen:) тъ înвеселеskŭ, петрекŭ времеа плъкът. [ші

Καρυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭъл nъчелор; saŭ ка nъка. [κάρυον].

Καρυωτκὸς, ὴ, ὸν, = Καρυωτός.

Καρυῶτις, ίδος (ἡ), ъnŭ felŭ de хърма (finikŭ) în formъ de nъкъ. [ші

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, formatŭ în felŭ de nъкъ. [κάρυον].

Καρφαλέος, α, ον, [κάρφω] поет: преа ъskatŭ; (прін întind:) însetatŭ; (fir:) съракŭ; tікълоsŭ. 2) (акт:) ъskъторŭ. «Πῦρ —». Nік:

Καρφαμάτιον (τὸ), [κόρφος, ἀμάω] instpъmîntŭ de сечерат, saŭ треĭерат.

Καρφεῖον (τὸ), =(saŭ греш: în локŭ de) Καρφίον. 2) поет: = Καρπός. [din

Κάρφη (ἡ), = Κάρφος, еарвъ ъskatъ; паĭŭ; paskotъ. [de ъnde

Καρφηρός, ὰ, ὸν, = Καρφίτης.

Καρφίον (τὸ), dim: ал лъĭ κάρφος.

Καρφίς, ίδος (ἡ), (маĭ întpeв: de кît) = καρπίς, [ші

Καρφίτης, ου, (ὁ), fъкътŭ din paskote, saŭ паĭе, гъnoaĭe, ші чл: [κὰρφος].

Καρφοειδης, έος (ὁ, ἡ), sъбціре, saŭ ъшорŭ ка ъnŭ паĭŭ, гъnoĭŭ, ші чл; [κάρφος, εἶδος].

Καρφολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, кълегŭ кîте ъna ъna паĭе, перĭ, гъnoaĭe, ші чл: depe хаіnеле меле, saŭ але алтъĭа. (ъnŭ че ast-

felъ fak smintiцiĭ din mъlтъ ferбinцealъ). [ші

Καρφολογία (ἡ), adъnape de гъnoaĭe depe xaĭne, ші чл: (bezĭ вербъл). [κάρφος, λέγω].

Κάρφος, [κάρφω] εος -ους (τὸ), ъskъtъръ de лemnъ, sъpчea, paskotъ; паĭъ; гъnoĭъ, ші чл: (къ de aчestea îшĭ клъdesk pîndъpeлeлe къĭбъpiлe). 2) ъnъ лemniшopъ, че sлъжĭa ка o лoжinкъ, ъnъ felъ de цedълъ. 3)=Καρπίς. 4) poet:=Καρπός. [de ъnde

Καρφόω -ῶ, biit: -ώσω, =Κάρφω, ъsъкъ.

Καρφυρὸς, ὰ, ὸν=Καρφηρός.

Κάρφω, [în afin: къ μάρπτω] poet: ъsъкъ de totъ; вeштeжeskъ, пълeskъ; (pрin ъpm:) sвîpчeskъ; (fir:) miчeskъ; ъmiлeskъ. «Ζεὺς Ἀγήνορα κάρφει». Es:

Καρφώδης, εος(ὁ,ἡ),=Καρφοειδὴς. [κάρφος].

Καρχαλέος, ші Καρχαρέος, α, ον, poet: =(saъ греш: în локъ de) Καρφαλέος, prea ъskatъ; (pрin ъpm:) aspръ, вîptosъ; (fir:) ръъ. «Κύνες καρχαρέοι». Апл: (bezĭ κάρχαρος). [ші

Καρχαρίας, ου (ὁ), ъnъ felъ de feposъ пeшte, saъ kitъ (къ mълцĭ askъцiцĭ dinцĭ), (Fpanц:) reguin. [κάρχαρος].

Καρχαρόδους, ші Καρχαρόδων, οντος (ὁ,ἡ), чел къ askъцiцĭ ші feръstpъĭoшĭ dinцĭ. «Κύων—». Іл: N. ші K. (ші fir:) «Ἅρπη —». [κάρχαρος, ὀδούς].

Κάρχαρος (ὁ, ἡ), [χαράσσω] aspръ, tape, вîptosъ; (despre dinцĭ) askъцitъ, tъĭosъ, feръstpъĭosъ. «Κύων —». Лік: în локъ de καρχαρόδους.

Καρχηδὸνιος (ὁ), (se înц: λίθος) ъnъ felъ de preцioasъ пĭatpъ, (Лat:) carbunculus. [Καρχηδών].

Καρχήσιον (τὸ), ъnъ felъ de пaxapъ spimtъ лa miжлокъ. 2) ъnъ instpъmîntъ tektonikъ, ші чл: кътпънъ, saъ tpiъnгĭъ къ ъnъ плъmбъ лeгatъ de къпътîĭъл ъneĭ fъniĭ перпendiкълаpe пentpъ nівeлape. 3) (oвіч:) вîpfъл kataptълъĭ, (Fpanц:) calcet; saъ къпътîĭъл anteneĭ. 4) skpipetъл лeгatъ aколо. ші 5) (îm:) fъniiлe petpeкъte ppintp' aчestъ skpipetъ. 6) (fir:) faшe xipъpцiчe.

Καρχήσιοι (οἱ),=Καρχήσιον (5, 6).

Καρώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, afъndatъ în ameцeaлъ de капъ, saъ лeтapцie; sъпъsъ лa aчeeastъ patimъ. [κάρος].

Κάρωσις, εως (ἡ), [καρόω] ameцipe къ mape гpeъtate de капъ.

Καρωτὶς, ίδος (ἡ), (pрinч: лa îm:) чeлe doъ aptepiĭ aлe tîmплeлop, pрin кape se tpansпoaptъ sînцeлe în кpeepĭ, ші se adъчe somnъл. [ші

Καρωτικὸς, ἡ, ὸν, чел къ însъшime de a adъчe ameцeaлъ. (de ъnde) «Καρωτικαὶ ἀρτηρίαι». Antm:=Καρωτίδες. [ші

Καρωτὸς, [κάρα] ἡ, ὸν (bot:) =Κεφαλωτός. || (sъбst:) Καρωτὸν (τὸ), къпъцinъ de морковъ, (Fpanц:) carotte.

Κὰς, poet: (în kontpakц:) în локъ de καὶ ἐς, saъ καὶ εἰς.

Κασαλβάζω, biit: -άσω, kom: tpaktezъ пe чineбa ка пe o къpвъ. [din

Κασαλβὰς, άδος, ші Κασάλβη (ἡ), [κάσσα] къpвъ. [de ъnde

Κασάλβιον, (poate Κασαλβεῖον) (τὸ), tpaktipъ de къpвe.

Κάσαμον (τὸ), =Κυκλάμινον.

Κάσας, α, ші Κασᾶς, ᾶ (ὁ), [Перs:] хаша, preцiosъ акоперъmîntъ de калъ.

Κασαύρα, ας, ші Κασαυρὰς, άδος (ἡ),= Κασαλβὰς, къpвъ. [de ъnde

Κασαυρεῖον, ші Κασαύριον (τὸ), = Κασάλβιον. [ші

Κασαυρὶς, -ίδος (ἡ), =Κασαυρὰς, къpвъ.

Κᾶσθ', poet: (în kontpakц: ші апокопъ maĭ 'nainte de вок: aspip:) în локъ de καὶ ἔστι(στιν).

Κασία (ἡ), =Κασσία.

Κασιγνήτη (ἡ), fem: aл лъĭ κασίγνητος, sopъ.

Κασιγνητικὸς, ἡ, ὸν, fpъцeskъ. [din

Κασίγνητος (ὁ), [κάσις, γνήσιος] fpate бъnъ. 2) nepotъ; (în цen:) pъdъ (din sînцe). 3) (despre лък:) asemenea. 4) fpъцeskъ. «Κασίγνητον κάρα». Eъp: (pepifp:) fpate, sopъ.

Κασίπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел къ miposъ de [κασία, ші πνοή].

Κάσις, ιος (ὁ, ἡ), fpate; sopъ; nepotъ; pъdъ; (Лaчed:) toвapoшъ, soцъ; чел de o вîpstъ.

Κάσσα, [κάσις] ης (ἡ), къpвъ; (în цen:) desfpînatъ.

Κασσία (ἡ), ъnъ felъ (maĭ postъ) de skopцiшoapъ (pomъ); (ъne-opĭ adiekt:) «Κασσία σύριγξ». ъskata коажъ de skopцiшoapъ. (bezĭ ші κινάμωμον). [de ъnde

Κασσίζω, biit: -ίσω, semъnъ къ (miposъ ка) skopцiшoapa.

Κασσιτέρινος, η, ον, fъкъtъ din kositopъ. [κασσίτερος].

Κασσιτεροποιὸς (ὁ), fъкъtopъ de base din kositopъ. [κασσίτερος, ποιός].

Κασσίτερος (ὁ) ъnъ felъ de metaлъ, (de aчi) kositopъ.

Κασσιτερουργὸς (ὁ),=Κασσιτεροποιός. [κασσίτερος, ἔργον].

Κασσιτερόω -ῶ, віit: -ώσω, snoïeskŭ кȣ kositopŭ. [κασσίτερος].

Κάσσυμα (τὸ), каȣtъ κάττυμα.

Κασύῤῥοος, (în sinкопъ) în локŭ de κατασύῤῥοος (ὁ, ἡ), кȣргъtopŭ ла вале înпреȣnъ кȣ алtȣл.

Κασσύω, віit: -ύσω, каȣtъ καττύω.

Κασσωρεῖον (τὸ), ші Κασσωρίς, ίδος (ἡ), =Κασαυρεῖον, ші Κασαυρίς.

Κᾶστ', поet: (în kontpaкц: ші апок:) în локŭ de καὶ ἔστι(στιν).

Κασταναϊκὸς, ἡ, ὸν, чел din Kastane (ȣnŭ орашŭ ал Пontȣлȣĭ, saŭ ал Tesaлieĭ). «Κάρυον Κασταναϊκόν». Diod: [Κάστανα]. [ші

Καστάνειος, α, ον,=Κασταναϊκός. [ші

Καστανεών, ῶνος (ὁ), пъdȣpe de kastanĭ, къstъnішŭ. [din

Κάστανον, saŭ Κασταννὸν (τὸ), (se înц: κάρυον) =Κασταναϊκὸν, kastanъ.

Καστόρειος (ὁ, ἡ), de kastopŭ; saŭ fъкȣtŭ din пърŭ ші чл: de kastopŭ. [ші

Καστορία (ἡ), (κύων) bezĭ καστορίς. [ші

Καστορίζω, віit: -ίσω, amŭ гȣstȣл, saŭ miposȣл kastopȣлȣĭ. [ші

Καστόριον (τὸ), o matepie întpeвȣinцatъ în mediчinъ, adȣnatъ în въшіка чеа de лінгъ воашеле kastopȣлȣĭ, kastopŭ. (iap прinч: neȣt: лȣĭ...

Καστόριος (ὁ, ἡ), = Καστόρειος. [ші

Καστορὶς, ίδος (ἡ), [κύων] ȣnŭ feлŭ de oгapŭ (de ла epoȣл Kastopŭ, saŭ пentpȣ oape-kape asemъnape кȣ animaлȣл kastopŭ). [κάστωρ].

Καστόρνυμι, (de ȣnde пaptч: καστοροῦσα), în локŭ de καταστὸρνυμι.

Κάστωρ, ορος (ὁ), ȣnŭ animaлŭ patpȣпedŭ, kastopŭ. 2) (прin întind:) în локŭ de καστόριον.

Κασύτας, ου (ὁ), bezĭ καδύτας.

Κάσχεθε, поet: în локŭ de κατέσχεθε, =Κατέσχε, акt:, ші

Κάσχετο, поet: în локŭ de κετέσχετο, miж: nex: 2: ал лȣĭ κατέχω.

Κασωρεῖον (τὸ), = Κασαυρεῖον, tpaкtipŭ de кȣрве. [din

Κασωρεύω, віit: -εύσω, поet: кȣрвeskŭ.

Κασωρὶς, ίδος, ші Κασωρῖτις, ιδος (ἡ), поet:=Κασαυρὶς, кȣрвъ; desfpînatъ.

Κατὰ, преп: (se sintaк: кȣ цen: ші ак: însem: în sint: кȣ цen: 1) mішкape (din sȣs în жos). «Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων». Іл: А. «Κατὰ τοῦ τείχους ῥιπτεῖν». Лкs: «Δάκρυα κατὰ βλεφάρων ῥέειν». Om: Ἔλασέν μιν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης. Od: E. «Αἱρέουσι τὴν πόλιν κατ' ἄκρης». Ep· «Δῦναι κατὰ βάθους (κατὰ γῆς)». Лкs: «Ψυχὴ κατὰ χθονὸς ᾤχετο». Іл: Ψ. (ші ел:) «Ὁ κατὰ γῆς» Ksn: чел moptŭ ші înгропatŭ. 2) локŭ, saŭ asȣпpa, d' asȣпpa. «Ὄμματα κατὰ χθονὸς πήξας». Om: «Κατὰ γῆς». Ksn: «Κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς». Om: «Καθ' ὕδατος γράφειν, ші «Κατὰ πετρῶν σπείρειν». Пров: «Τὰ καθ' ὕδατος διαιτώμενα ζῶα». Лкs. «Ὕδωρ κατὰ χειρὸς (în ел: de διδόναι)». Лкs: «Κατὰ κόῤῥης τύπτειν». Лкs: «Ὀμόσαι καθ' ἱερῶν». Лкs: (bezĭ ші ἐπί). «Ὁρκίζων αὐτὸν κατὰ τοῦ μεγίστου Διός». Faв: «Κατ' ἀνθρώπου καὶ ἵππου τὸ ζῶον λέγεται». Filsf: (ші întp' алtŭ înц:). «Εὔχεσθαι κατὰ βοὸς (καθ' ἑκατόμβης, κατὰ χιλίων χιμάρων)». Лкs: a fъгъdȣi în pȣгъчĭȣne лȣĭ Dȣmnezeŭ. 3) asȣпpa (ші fir: înпpot:) кȣĭва. «Τοξεύειν κατὰ σκοποῦ». Лкs: «Κατὰ Κτησιφῶντος ὁ λόγος» Ptp: 4) peлaцie, saŭ paпoptŭ. «Τάττειν κατά τινος». D: Алік: «Ἓν κατὰ πάντων» Плt: (bezĭ ші 5) sȣвĭektŭ în локŭ de περί. «Εἰ καὶ κατὰ πάντων ἐμφανὲς εἴη, ὅτι ...». Ksn: «Κατὰ πασῶν τῶν τεχνῶν». Плt: «Ἓν κοινὸν κατὰ πάντων». Лкs: «Μέγιστον ἦν τοῦτο ἐγκώμιον καθ' ὑμῶν». Dm: 6) кіпŭ. «Καθ' ἱερῶν τελείων ἑστιᾷν». Лȣч: (ші adвepвiaл) «Κατὰ παντὸς. «Καθ' ὅλου». (bezĭ ші καθόλου). || (iap кȣ ак: 1) локŭ, (A') în mішкape. «Οἴη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατὰ Τηΰγετον ἢ Ἐρύμανθον». Od: Ξ. «Ὤχετο πάντη κατὰ στρατόν». Om: «Κατὰ δὲ τὴν πόλιν γυναῖκες περιϊοῦσι». Ep: «Ἕπεσθαί τινι κατὰ πόδας». Лкs: (B'.) în stape, прinч: înпotpiвъ, în dpeпtŭ de... «Κεῖται δὲ ἡ Κεφαληνία κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν». Тȣч: «Ἑστηκὼς κατὰ βορέαν». Тȣч: «Κατὰ μὲν δὴ Ἀθηναίους ἐτετάχατο Φοίνικες, κατὰ δὲ Λακεδαιμονίους Ἴωνες». Ep: «Ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτούς». Ksn: «Κατὰ πρόσωπον». Лкs: «Οὐδεὶς ἐθέλει τυράννου κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγορεῖν». Ksn: (C') în xotъpîpe. «Οὔτασε κατὰ στῆθος (λαπάρην, μηρὸν, ші чл:)». Om: «Βάλλε κατ' ἀσπίδα (ζωστῆρα, ші чл:)». Om: «Βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν». Іл: А. (ші ел:) «Δεδεμένος τοὺς πόδας». Skp: (D') simплȣ ȣnde. «Καθ' ὁδόν». Лкs: «Ποῦ δὲ ἥδιον θερίσαι ἢ κατ' ἀγρούς». Ksn: «Ἄν τι κατὰ πόλιν δέῃ πράττειν». Ksn: «Καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν». Ksn: (ші fir:) «Κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν. Om: (ші în пepifp:) «Τὰ κατὰ τὸν οὐρανὸν». Лкs: fenomeneле din atmosîeръ. «Τὰ κατὰ τὴν Ἀμβρακίαν».

Лкs: «Τὰ κατὰ τὴν πόλιν» Лкs: «Τὰ κατὰ τὸν πόλεμον». Ksn: «Οἱ κατ'ἀγορὰν». Лкs: 2) timпŭ. «Κατὰ Κροῖσον». «Κατὰ τὰ Τρωϊκά. «Καθ' ἡμᾶς». Лкs: «Κατὰ τὸν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμον». Ep: «Κατὰ τοὺς θανάτους τῶν βασιλέων». Ep: «Κατὰ δὲ τὸν γινόμενόν σφι καὶ ἀπογινόμενον». Ep: пе кînd se naшte, шi moape вре ѕnѕл dintp' înшiĭ. «Μάλιστα τῶν καθ' ἑαυτὸν». Ksn: maĭ пресѕs de кît toцĭ кontimпopaniĭ sъĭ. (вezĭ шi ἐπί). 3) (fir:) прiчinъ (saŭ motiвалъ în локŭ de διά), din «Κατὰ θεὸν». Apstf: din zeeaskъ воinцъ, saŭ din întîmпларе. «Κατὰ τὸ ἔχθος τῶν Λακεδαιμονίων». Ep: «Κατὰ τὴν ξυμμαχίαν». Ep: «Οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσσῆσθαι προσεγένετο». Тѕч: «Κατὰ τὸ μητρυιᾶς ὄνομα». D: Ал: «Κατ' ἔχθραν. «Κατ' εὔνοιαν. «Καθ' ὅ. (saŭ pesѕлtatiвъ, adiкъ пentpѕ че sfîpшitŭ, în локŭ de πρὸς. «Ἤ τι κατὰ πρῆξιν ἀλάλησθε». Od: Г. «Κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντας». Ep: «Τριήρης, ἣ κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε». Ep: 'Απεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον ἅμα κατ' ἐμπορίαν καὶ καθ' ἱστορίαν τοῦ Νείλου». Епist: 4) asemъnъtate, шi пропорцie. «Κατα ταὐτά τοῖσι ἄλλοισι». Ep: «Πατέρα τε καὶ μητέρα εὑρήσεις οὐ κατὰ τὸν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ». Ep: «Κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Sкр: «Λευκὸς κατὰ χιόνα». Лкs: «Ὁρῶ αὐτοὺς (τοὺς ἁλιεῖς) κατὰ ταὐτὰ τοῖς ἐμπείροις ἀποφαινομένους περὶ τῆς ἀγαθῆς γῆς». Ksn: «Τὴν κατὰ σαυτόν ἔλα». Кал: «Κατὰ τὴν ἐπιχώριον γλῶσσαν». D: Ал: «Κατὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον». Плt: «Καθ' ἅ, «Καθ' ὅ, «Καθ' ὅ,τι». (шi кѕ компар: înпреѕnъ кѕ ἤ). «Πλείω ὅπλα ἤ κατὰ τοὺς νεκροὺς». Тѕч: «Βαθύτερα ἤ κατὰ Θρήϊκας. Ep: «Μείζων ἢ κατὰ δάκρυα». Тѕч: (шi кѕ înf:) «Μείζω ἤ κατ' ἐμὲ καὶ σὲ ἐξευρεῖν». Плt: 5). ѕрmape, saŭ konsekѕinцъ. «Κατὰ τὰς Θεμιστοκλέους ἐντολάς». Ep; Κατὰ τὰ συγκείμενα σφίσι». Тѕч: (шi adвербiал). «Κατὰ μοῖραν, «Κατὰ κόσμον, «Κατὰ τρόπον, «Κατὰ λόγον, «Κατὰ γνώμην (νόον) τινὶ». Ep: шi Ksn: «Καθ' ἡδονήν». (шi кѕ aptiк: în ел: de пaptч: sѕвstant:). «Ὁ καθ' ἡδονὴν θάνατος». Ἡ κατὰ φύσιν ἔνδεια». Лкs: 6) кiпŭ, saŭ кѕm (maĭ de mѕлte-opĭ adвербiал). «Κατὰ μικρὸν, «Κατὰ λέξιν, «Καθ' ἡσυχίαν, «Κατὰ τάξιν, «Κατὰ τάχος, «Κατὰ σπουδήν, «Κατὰ κράτος, «Κατὰ τὸ ἰσχυρόν, «Κατὰ μέρος, «Κατ' ἰδίαν, «Κατ' ἐμαυτὸν, «Καθ' αὑτούς, «Κατὰ βάθος (μῆκος, шi чл:)». 7) (хotъpîpe (saŭ de локŭ). «Οὔτασε κατὰ λαπάρην, шi чл:». Om: (вezĭ maĭ sѕs 1). «Κατὰ πόδας». Лкs: (шi fir:) «Ἡ κατὰ πόδας ἡμέρα». Лкs: чea ѕрmъtoape. (saŭ de timпŭ). «Κατὰ μῆνα, «Κατ' ἐνιαυτὸν, «Καθ' ἡμέραν, «Καθ' ἑκάστην ἡμέραν». (шi fъръ sѕвst:)«Καθ' ἑκάστην». (шi în ел:) «Πᾶσαν ὥραν». Лкs: (saŭ de лѕкрѕ) «Κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σῶσαι, οὓς δεῖ». Плt: (шi în ел:) «Ἰωάννης τὸ ὄνομα». Лкs: «Κεραμεὺς τὴν τέχνην». Лкs: 8) înпърцipe (кѕ nѕmepaлe). «Κατὰ ἕνα μαχεόμενοι». Ep: кîte ѕnѕл ѕnѕл. «Διέστησαν κατὰ διακοσίους». Тѕч: кîte doъ-sѕte. «Ἐχωρήσαμεν πάντα κατὰ φυλάς». Ksn: «Τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ». Apstf: «Κατ' ὀλίγας (ναῦς) προσπίπτοντες». Тѕч: «Κατ' ἄνδρα». Лкs: «Οἱ καθ' ἕνα». Лкs: (mi înпреѕnъ кѕ ἕκαστος)» «Κατὰ πόλεις (κώμας) ἑκάστας». Ep: «Καθ' ἓν ἕκαστον ἐρωτᾷν». Ksn: «Καθ' ἓν ἕκαστον μακρὸν ἂν εἴη γράφειν». Ksn: 9) dape кѕ sокoteaлa, ка лa... «'Απίθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας». Ep: «Κατ' ἑξήκοντα ἔτεα καὶ χίλια». Ep: 10) релацie, saŭ рaпoptŭ. «Κατ' ἐμὲ». Ksn: «Τὸ κατ' ἐμὲ». Лкs: desпpe пaptea mea. «Καθ' Ἡρόδοτον». Лкs: «Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον». Sкр: || (iap în комп:) miшкape în жos, καταβάλλω, καταβαίνω, κάθοδος. 2) stape întp'ѕnŭ saŭ пе ѕnŭ локŭ, κατάκειμαι, καθίστημι, κατατάττω. 3) înпpotiвъ, καταβοῶ, καταλαλῶ, καταψηφίζομαι, καταδίκη. 4) înteцipe, saŭ de totŭ, κατατρώγω, κατάδηλος; (шi în ръŭ) κατάτεχνος. || (de mѕлte-opĭ шi maĭ кѕ seamъ în sintaк: кѕ aк: κατὰ лiпseшte, înцeлeгîndѕ se din aфaръ). «Ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ». «Κρὴς τὴν πατρίδα». «Ὠχρὸς τὴν ὄψιν» шi чл: || (în поeцĭ. A'. se desпapte de вербѕл компѕsŭ întpeпѕindѕ se aлte пaptiкѕле). «Κατὰ δ'ὕπνον ἔχευεν». Od: D. (шi în прozъ) «Κατ' ὧν εἷλε». Ep: în локŭ de καθεῖλεν οὖν. «Ὅτ' ἂν εὐφροσύνη ἔχῃ κατὰ δῆμον». Od: I. (dintp' aчeasta пoate s' a sокotit, къ se aкopdъ шi кѕ dat:) «Κατὰ σοφεοῖσιν ἐέργνυ». Od: în локŭ de καθείργνυ. «Κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν». Od: Л. în локŭ de κατέδησαν. (B'. se пѕne dѕпe кazŭ, saŭ цine локŭ de adвербŭ, кînd îшĭ шi ѕркъ oвiчnѕit tonѕл). «Εἰ μὲν κε λίπω κὰτα τεύχεα καλά». Iл: P. în локŭ de κάτω, жos. «Πεδίον κάτα δηριάασθαι». Iл: П. (C'. în sintaкsŭ, шi în компѕnepe îшĭ леaпъdъ чел din ѕрmъ α, iap пе τ пpeфaче în konsѕna de лa înчeпѕtŭ a ziч: ѕрmъtoape, saŭ în кopesпondinta sѕвцipe maĭ 'nainte

de aspipatъ). «Κὰγ' γόνυ. «Καπ' φάλαρα, ші чл:». Κάββαλε, κάλλιπε, κάτθανε, ші чл:

Κᾶτα, în локъ de καὶ εἶτα.

Κατάβα, în локъ de κατάβηθι, nex: 2 de порѕнч: ал лѕї καταβαίνω.

Καταβάδην, adв: înпрot: de ἀναβάδην, кѕ пічоареле în жos, ла вале. [ші

Καταβαθμὸς (ὁ), Ion: în локъ de καταβασμὸς, коборîре. 2) вале. [din

Κατα-βαίνω, віit: -βήσομαι, (nexot: κακατέβην, ші чл:) mъ погоръ (în цen: din sѕs sпре în жos, din локъ maї 'nалtъ sпре maї ла вале, прin ѕрm: din пърцiле челе de maї пъѕntрѕ але пъmîntѕлѕї sпре църmiї mъріï) (кѕ цen: saъ sinгѕръ). «Πόλιος κατέβαν». Іл: Ω. «Καταβήσεο δίφρου». Іл: Е. (saъ кѕ преп:) «'Εξ εὐνῆς κατέβη». Ткр: (ші кѕ ак: maї de mѕлte-орі în ел: de преп:) «Θάλαμον κατεβήσαντο Od: B. «Κλίμακα κατεβήσατο». Od: A. «Κατέβαιν' ὑπερώϊα». Od: Σ. ші Ψ. (ші кѕ преп:) «Κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχώ». Sкр: (ші пas: преа рар:) «Ὅταν ταχὺ καταβαίνηται (ὁ ἵππος)». Ksn: se deskалікъ. (ші прin întind:) «Καταβαίνειν εἰς ἀγῶνα». Sof: (ші fir:). «Δεῖ τὴν ἡλικίαν εἰς τοὺς χρόνους τούτους καταβαίνειν». Apst: a ажѕnцe, a кadea întр' aчestї timпї. (ші кѕ партч:) «Λέγων δὲ ταῦτα κατέβαινε παραιτεόμενος». Ер: «Κατέβαινον συλλυπεύμενοι». Ер: în sfîршitъ. 2) (рар ші поet: stръm:) погоръ; (fir:) доборъ, ѕmiлeskъ. «Δαίμων ἄλλον ὕπερθε βάλλει, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ καταβαίνει». Пind:

Κατα-βακχεύω, віit: -εύσω, întѕsiezъ кѕ totѕл; (ші miж:) -ομαι, mъ întѕsiezъ în чел maї 'nалtъ грadъ, = 'Εκβακχεύω, -ομαι.

Κατα-βάλλω, віit: βαλῶ, (nex: κατέβαλον, ші чл:) пѕїъ, арѕnкъ, лasъ a къdea чева жos; sѕрпъ; погоръ; (прin întind:) доборъ, înfрînгъ; omоръ; (fir:) ѕmiлeskъ; (desпре лѕк:) desfiinцezъ, desпѕtерezъ. «Αἰετὸς νεβρὸν ἔχων ὀνύχεσσι παρ' βωμῷ κάββαλεν». Іл: Θ. (ші în desпърц:) «Κατ' ἀγρείῳ ἐν πυρὶ βάλλω». Ткр: «Καταβάλλειν (τῇ γῇ) τὸν καρπόν». Ksn: a semъna. «Καὶ σιτία τῇ στρατιῇ καταβάλλειν ἐκέλευεν, ἵνα ἐπιτηδεώτατον εἴη». Ер: sъ depѕїe în пъstрape. «Οὔατα κάββαλεν». Od: P. 'шї a влегошat ѕрекіле. «Ἅπαξ μεθυσθεὶς, καταβαλών τε τὰς ὀφρὺς». Еѕр: «Κατάβαλλε τὸ λάϊον». Ткр: sечеръ: «Ἠκόντιζον, καὶ πολλοὺς αὐτῶν κατέβαλλον». Ksn: Ἄρκτον καταβάλλει». Ksn: (ші miж:) «Ὅτ' εἰς εὐνὰν κετεβάλευ». Ткр: te aї кѕлкat. (ші fir:) «Καταβάλλειν τοὺς νόμους (τὴν πολιτείαν)». Лкs: (ші пas:) «Φρόνημα καταβεβλημένον». Лкs: «Ἔπη («Παιδεύματα) καταβεβλημένα». Apst: tрівіале, проaste; (ші ка sѕвst:) «Καταβεβλημένοι». Iskр: чеї de pîndъ, de desпрецѕit. 2) пѕmъръ вanї, плъteskъ în datъ. «Τὸ ἀργύριον («Τὰ πορθμεῖα «Τὴν τιμὴν) καταβάλλειν». Лкs: 3) (miж:) пѕїъ temeлie, înчепъ; întокmeskъ, fondezъ. «Λόγον («'ΩΙδὴν) καταβάλλομαι». Лкs: «Τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν». Stр:

Κατα-βαπτίζω, віit: -ίσω, afѕndъ, кѕfѕndъ чева de totъ, înnекъ (проп: ші fir:). [de ѕnde

Καταβαπτιστήριον (τὸ), локъ, ѕnde se afѕndъ, saъ se înneaкъ чіnева. [ші

Καταβαπτιστής, οῦ (ὁ), afѕndъtоръ, înneкъtоръ.

Κατα-βάπτω, віit: -άψω, moїъ чева întрегъ în чева; 2) въпseskъ кѕ faцъ înкisъ.

Κατα-βαρέω-ῶ, віit: -ήσω, апъsъ, înгреѕїezъ чева кѕ totѕл. [din

Καταβαφής, έος (ὁ, ἡ), foapte греъ. [κατὰ, βάρος].

Καταβάρηρις, εως (ἡ), прin mѕлtъ греѕtate апъsape, saъ stрівіре. [καταβαρέω].

Καταβαρύνω, віit: -υνῶ, = Καταβαρέω.

Κατα-βασανίζω, віit: -ίσω, черкъ; isпiteskъ, черчetezъ în totъ кіпѕл; mѕnчeskъ asпрѕ (кѕ ковîршіре).

Καταβάσιον (τὸ), = Κατάβασις, погорîре în sѕtepanъ (пimniцъ, вордеіъ, ші чл:); вале; (naѕt:) = Ἀποβάθρα. [ші

Καταβάσιος (ὁ, ἡ), = Καταβάτης. [din

Κατάβασις. εως (ἡ), погорîре; (naѕt:) desвaркъ (ешіре din корабіе). 2) (прin întind:) кале коборîtoape în sѕtepanъ, ші чл:; (în цen:) вале. [καταβάινω].

Κατα-βασκάινω, віit: -ανῶ, deокїъ de totъ; saъ fermeкъ кѕ totѕл.

Καταβασμός (ὁ), поet: în локъ de καταβαθμός.

Καταβατέον, posit: ал лѕї καταβάινω.

Κατα-βατεύω, віit: -εύσω, sхол: еkспл: a лѕї καταστείβω. [din

Καταβάτης, ου (ὁ), ostaшъ, че погорîndѕ se din tръsѕръ se вate ші de жos. [ші

Καταβατός ἡ, ὸν, de погорît; локъ вълosъ. [καταβαίνω].

Κατα-βαΰζω, віit: -ύσω, поet: (кѕ цen:) лatрѕ asѕпра кѕїва; (fir:) stрігъ, ворвeskъ de ръъ înпроtіва кѕїва.

Κατα-βαυκαλάω (έω), -ῶ, віit: -ήσω, a-

dopmъ копілъ прin кîntape de nani nani. [de ѕnde

Καταβαυκάλησις, εως (ἡ), adopmipe de копілъ прin кîntape de nani nani.

Κατα-βαυκαλίζω, лiit: -ίσω =Καταβαυκαλάω. 2) [κατὰ, βαύκαλις] înгiцъ.

Κατα-βδελύσσομαι (ττομαι), вiit: -ύξομαι, mъ sкîрвeskъ преа mѕлt.

Κατα-βεβαιόω-ῶ, вiit: -ώσω, înкpedinцezъ, asiгѕpъ кѕ desъвîршipe. [de ѕnde

Καταβεβάιωσις, εως (ἡ), desъвîршitъ înкpedinцape, asiгѕpape.

Καταβεβλακευμένως, [καταβλακεύω] adв: (de партч:) кѕ mѕлtъ tpîndъвie ші лeneвipe.

Καταβείομεν, поet: în локъ de καταβῶμεν, 1: îm; пeps: de nex: de sѕп: ал лѕї καταβάινω.

Καταβελὴς, έος (ὁ, ἡ), плinъ de sъцeцї. [κατὰ, βέλος].

Καταβήσεο, поet: în локъ de κατάβηθι. [din

Καταβήσομαι, вiit: (че se їа ѕne-орї în локъ de прez:) ал лѕї καταβάινω.

Κατα-βιάζομαι, вiit: -άσομαι, ші пas: (pap) -ασθήσομαι, siлeskъ преа mѕлt.

Κατα-βιβάζω, вiit: -άσω, погоръ чева. [de ѕnde

Καταβιβασμός (ὁ), погорîpe (акt: saъ пas:).

Κατα-βιβρώσκω, вiit: κατα-βρώσομαι, mъnînкъ, pozъ de totъ. (вezї ші καταβροχθίζω).

Κατα-βιόω -ῶ, вiit: -ώσομαι, =Καταζάω, îmї пetpeкъ, saъ îmї sfîршeskъ вiaцa. [de ѕnde

Καταβίωσις, εως (ἡ), пetpeчepe, sfîршipe de вiaцъ.

Κατα-βλακέυω, вiit: -εύσω, (кѕ ак:) лeneвeskъ чева de totъ. || (miж:) mъ поpтъ кѕ desъвîршitъ tpîndъвie, saъ лene.

Κατα-βλάπτω, вiit: -βλαψω, вatъшъ foapte mѕлt.

Κατα-βλέπω, вiit: -βλέψω, mъ ѕїtъ în жos, în пъmîntъ; (stpъm:)=Καθοράω, обsepвъ, черчetezъ кѕ eкsaкtitate.

Κατάβλημα (τὸ), op че se погоаръ, se лasъ ла вале; (їap пaptiк:) пepdeaoa teatpѕлѕї; temeлie. [ші

Καταβλής, ῆτος (ὁ), =Ἐπιβλής. [ші

Καταβλητικός, ὴ, ὸν, îndemînatiкъ, saъ коntpiвѕitopъ ла sѕpпape. [καταβάλλω].

Κατα-βληχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, sвїepъ tape (desпpe oї ші mїeї).

Κατα-βλώσκω, вiit: -μολοῦμαι, поet: în локъ de κατέρχομαι.

Κατα-βοάω-ῶ, вiit: -ήσομαι, (кѕ цeп:) stpiгъ asѕпpa кѕїва, saъ mъ плînгъ de чinева în гѕpa mape. 2) (кѕ ак:) ameцeskъ пe чinева кѕ sfpiгъte. «Καταβοήσομαι βοῶν σε.» Apstf: (ші пas:) «Κατεβοᾶτο ὁσημέραι.» Niкол: Damsк: [de ѕnde

Καταβοὴ, ші Καταβόησις, εως (ἡ), stpiгape, хѕлipe înпpotiва кѕїва. [ші

Καταβολάς, άδος (ἡ), pamѕpъ, saъ кpaкъ: (de ѕnde) вѕtaшъ de вiцъ, ші чл:

Καταβολεύς, έως (ὁ), depѕitopъ, плъtitopъ de вanї; 2) întemeїetopъ, fѕndatopъ. [din

Καταβολὴ (ἡ), apѕnкape жos (ла пъшîntъ); depѕnepe; плatъ (în mînъ); пѕnepe de temeлie; (fiг:) înчeпepe; înчeпѕtъ, opiцinъ; (med:) пepiodъ de fpiгѕpї; пepdea ла окї, =Καταῤῥάκτης. (вezї ші κατηβολὴ). «Καταβολὴν ποιοῦμαι.» Плв: пѕїъ temeлie, înчeпъ, «Ἐκ («Ἀπὸ) καταβολῆς». Лкs; din noъ. (вezї ші δρύοχος); (ші fiг:) de ла înчeпѕtъ, saъ dintpѕ 'nчeпѕtъ. [καταβάλλω]. [de ѕnde

Καταβολικὸς, ὴ, ὸν, =Καταβλητικός. [ші

Καταβόλος (ὁ, ἡ), =Καταβολεύς. || (sѕвst:) =Ἀγκυροβόλιον.

Κατα-βομβέω -ῶ, вiit: -ήσω, вѕвѕїъ, вîжiъ tape; saъ faкъ a pesѕna вѕetѕл вpeѕnѕї лѕкpѕ. «Τῇσάλπιγγι καταβομβέω.» Aгat:

Κατα-βορβορόω-ῶ, вiit: -ώσω, mînжeskъ de totъ кѕ (вaгъ în) пѕtѕposъ nopoїъ. [de ѕnde

Καταβορβόρωσις, εως (ἡ), totaлъ mînжipe кѕ nopoїъ, saъ înnopoipe.

Καταβόρειος, ші Κατάβοῤῥος (ὁ. ἡ),=Πρόσβοῤῥος. saъ 2) (dinпpot:) înпinsъ, îndpeпtatъ de кpiвъцъ. [κατὰ, βορέας, saъ βοῤῥᾶς].

Κατα-βόσκω, вiit: -βοσκήσω, лasъ вiteлe a пaшte (ші miж: пaskъ) toatъ пъшѕnea вpe ѕnѕї локъ; (fiг: în цeп:) pozъ, пръпъdeskъ de totъ. «Κτήνεα σφιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη». Кал:

Καταβόστρυχος (ὁ, ἡ), înплetitъ în mѕлte коade, saъ плete. [κατὰ, βόστρυχος]. [de ѕnde

Κατα-βοστρυχόω-ῶ, вiit: -ώσω, înпodoвeskъ пe чinева кѕ (saъ desпapцъ пъpѕл кѕїва în) mѕлte коade, плete, saъ zѕлѕfї.

Κατα-βουκολέω-ῶ, вiit: -ήσω, пъstopeskъ sпpe pъъ; pъtъчeskъ, amъцeskъ, sкoцъ din minцї.

Κατα-βραβεύω, вiit: -εύσω, osîndeskъ. 2) pъъ pesплъteskъ, лiпseskъ пe чinева de пpemiѕл, че i se кѕвine; (în цeп:) sѕпъpъ; вatъmъ.

Καταβραχὺ, (în локъ de κατὰ βραχὺ) adв: кîte пѕцinъ.

Κατα-βραχύνω, вiit: -υνῶ, înnвцinezъ, miveskъ de totъ.

Κατα-βρέμω, (fъръ вiit:) noet: tвnъ (fakъ ввetъ, pesвnъ) tape.

Κατα-βρενθύομαι, (fъръ вiit:) mъ mîndpeskъ, mъ înrîmfezъ prea mвлt.

Κατα-βρέχω, вiit: -βρέξω, вdъ (stponeskъ, saъ moïъ) чева de totъ. (fir:) «Καύχημα κατάβρεχε σιγῆ». Hind: notoлeшte, квmnъteazъ.

Κατα-βρίζω, вiit: -βρίσω, noet: nikotezъ de somnъ; (npin întind:) лeneвeskъ чева кв totвл.

Κατα-βρίθω, вiit: -βρίσω, noet: înrpeвïezъ de totъ; (fir:) вirвïeskъ, kovîrшeskъ. || (nestpm: ші maï кв seamъ. în tpe: de кв: καταβέβριθα) sîntъ foapte înkърkatъ, saъ noвîrnitъ de mвлtъ grextate. «Ὄρπηκες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε.» Tкр:

Κατα-βρογχίζω, вiit: -ίσω, =Καταβροχθίζω.

Κατα-βροντάω -ῶ, вiit: -ήσω, tвnъ tape; sneriъ npin tвnetъ, вïmeskъ ne чinева.

Κατα-βροτόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: sînцepezъ de totъ (npinч: în pesвoïъ).

Καταβροχὴ (ἡ), mвлtъ вdape (akt: saъ nas:). [καταβρέχω].

Κατα-βροχθίζω, вiit: -ίσω, înriцъ de totъ; mъnînkъ, mistвïeskк кв totвл. [de вnde

Καταβροχθισμός (ὁ), mînkape, înriцipe totалъ.

Κατα-βρόχω, вiit: -βρόξω, rpam: în локъ de καταβροχθίζω, saъ καταβιβρώσκω. (nentpк deriвaцia лвï καταβρόξειε ші καταβροχθείς, sinrвpe întpeввinцate. вezï ші ἀναβρόξειε).

Κατα-βρύκω, вiit: -βρύξω,, noet: mъnînkъ, pozъ de totъ (npon: ші fir:).

Катμ-βρυχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, ші

Κατα-βρύχω, вiit: -βρύξω, крлв: saъ skrîшneskъ dinцiï tape.

Κατα-βρύω, вiit: -ύσω, sîntъ înвilшвratъ, înkърkatъ de...

Κατάβρωμα (τὸ), ap че s'a mînkat, s'a pos de totъ; demînkape, храnъ. [ші

Κατάβρωσις, εως (ἡ), mînkape, poadepe de totъ. [din

Κατα-βιβρώσκω, ші Καταβρώσκω, вiit:-βρώσομαι, mъnînkъ, pozъ de totъ (npon: ші fir:).

Κατα-βυθίζω, вiit- ίσω, квfвndъ чева de totъ. [de вnde

Καταβυθισμὸς (ὁ), desъвîrшitъ квfвndape.

Κατα-βυρσόω -ῶ, -ώσω, кънtвшeskъ чева neste totъ кв nïeле. [de вnde

Καταβύρσωσις, εως (ἡ), кънtвшipe neste totъ кв nïeле.

Καταβώσομαι, Ion: în локъ de καταβοήσομαι, вiit: ал лвï καταβοάω.

Κατάγαιος (ὁ, ἡ), =Κατώγειος. [κατὰ, γαῖα].

Κατα-γανόω-ῶ, вiit: -ώσω, snoïeskъ (fakъ чева лвчïosъ) neste totъ.

Кат-αγαπάω-ῶ, вiit: -ήσω, ïввeskъ foapte mвлt.

Καταγγελέυς, έως (ὁ), вestitopъ, dъtъtopъ de шtipe; saъ nîpitopъ, trъdъtopъ. [ші

Καταγγελία (ἡ), înшtiinцare, nввlikaцie; nîpîpe. [ші

Кат-άγγέλλω, вiit: -αγγελῶ, înквnoшtinцezъ чева, nввlikъ tвtвлor; deklarъ pesвoïъ; nîpъskъ, trъdaъ. [din

Κατάγγελος (ὁ), = Καταγγελεύς. [κατὰ, ἄγγελος].

Καταγγελτικὸς ἡ, ὸν, denpinsъ, saъ dispвsъ a da de шtipe, a nîpî. [ші

Κατάγγελτος (ὁ, ἡ), trъdatъ npin înквnoшtinцare. «Τοῖς πολεμίοις καταγγέλτους γίνεσθαι». Tвч: a afла вrъжtaшiï (npin snionï, saъ fвgarï) плanвріле лор. [καταγγέλλω].

Кат-αγγίζω, вiit: -ίσω, nвïъ, topnъ чева în вasъ (вinъ în karafъ, ші чл:).

Κατάγειος (ὁ, ἡ), kape zave ne nъmîntъ; saъ = Ἐπίγειος, saъ Ὑπόγειος. || (sввst:) «Κατάγειον (înnpeвnъ, ші fъръ οἴκημα)». Лкs: локвinцъ în (saъ sввt) nъmîntъ, nimniцъ, вordeïъ, ші чл: [κατὰ, γέα].

Καταγελάσιμος (ὁ, ἡ), =Καταγέλαστος. [ші

Καταγέλασμα (τὸ), овïektъ de pîsъ, de вatжokopipe. [ші

Καταγελαστικός, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ, saъ anлekatъ a лвa in pîsъ, a вatжokopï. [ші

Καταγέλαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, лвatъ în pîsъ, saъ вrednikъ de лвat în вътaïe de жокъ, de pîsъ. [din

Κατα-γελάω-ῶ, вiit: άσω, вiil: -άσομαι, ші (pap) -άσω, ïaъ în pîsъ, îmï вatъ жокъ de чinева.

Κατάγελος (ὁ, ἡ), (локъ) плinъ de чipade, tвpme de вite. [κατὰ, ἀγέλη].

Κατάγελως, ωτος(ὁ), pîsъ snpe desnpeцвipea квïва, вътaïe de жокъ. «Ὁ κατάγελως τῆς πράξεως». Плт: naptea чea maï de pîsъ. [κατὰ, γέλως].

Κατα-γέμω, (fъръ вiit:) (кв цen:) sîntъ кв desъвîrшipe плinъ de чева.

Κατα-γεύω, вiit: -γεύσω, вatъmъ, anъцeskъ npin гвstape. || (miж:) гвstъ, черкъ

чева în toatъ întindepea; черчетezъ къ а-търъntъл.

Κατα-γεωργέω-ῶ, biit: -ήσω, лъкрezъ ъnъ пъmîntъ, îл аръ пеste totъ.

Καταγεωστής, ші Καταγεωτής, οῦ (ὁ), în-гропъторъ de морцї. [κατὰ, γέα].

Καταγηράναι, nex: 2: de inf: ал лъї...

Κατά-γηράσκω, biit: -γηράσω, ші (maї des) -άσομαι, înвътрîneskъ de totъ. [ші

Κατα-γηράω-ῶ, biit: -άσω, -ομαι, поет: în локъ de καταγηράσκω. [ші

Κατάγηρως (ὁ, ἡ), de totъ вътрînъ. [κατὰ, γῆρας].

Κατα-γιγαρτιζω, biit: -ίσω, kom: stpikъ fечорie, saъ fечоаръ. [κατὰ, γίγαρτον].

Κατα-γίγνομαι, каъtъ καταγίνομαι.

Κατα-γιγνώσκω, каъtъ καταγινώσκω.

Κατ-αγίζω, biit: -ίσω, Ion: în локъ de καθαγίζω,

Κατ-αγινέω-ῶ, Ion: în локъ de κατάγω.

Κατα-γίνομαι, ші (арх:) καταγίγνομαι, biit: -γενήσομαι, sîntъ (mъ aflъ, петрекъ, mъ îndeлetniчeskъ) în вре ъnъ локъ, saъ лъкръ. 2) mъ погоръ, ажъnгъ жоs. «Εἰς βυθὸν—» Пл:

Κατα-γινώσκω, ші (арх:) -γιγνώσκω, biit: -γνώσομαι, вагъ de seamъ; къnoskъ чева вine, mъ domipeskъ (maї de mълte-орї desпре вре-ъnъ ръъ). (къ ак:) «Καταγνούς τοῦ γέροντος τούς τρόπους». Apstf: «Καταγνῶναι τὸ μέγεθος». Ел: «Καὶ πῶς δὴ τοῦτο κατέγνως»; Ksn: (ші къ партч:) «Ἔστιν ὅ, τι πώποτε οὐ προθύμως πράττοντά με κατεγνως»; Ksn: 2) гîndeskъ, жъdikъ, хотъръskъ (maї de mълte-орї sпре ръъ, ші în въtъmapea къїва). (къ ак: saъ цen: ші infin:) «Εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην την δίκην». Apstf: «Κατέγνωσαν τοῦ μὴ ἐλθεῖν.» Sкр: «Καταγνούς ἑαυτόν μὴ περιέσεσθαι». Тъч: «Κατεγνωκότες ἀλλήλων ἀδικεῖν». Esx: (ші în аналisъ) «Καταγνῶναι τοῦ δούλου, ὡς ἐλεύθερος ἐστίν». Apstf: (ші пas:) «Ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.» Esxл: «Καταγνωσθείς πρός ἀυτέων νεώτερα πρήσσειν πρήγματα.» Ep: (de ъnde 3) пîръskъ; osîndeskъ. «Ἄγνοιαν («Προδοσίαν) καταγινώσκειν τινός». Лкs: «Καταγινώσκειν τινος θάνατον (saъ pap τινὰ θανάτου)». Diod: «Καταγινώσκειν τινα φόνου». Лъч: «Τῶν τετελευτηκότων παρανοίας καταγινώσκειν.» Лъч: (ші în парал:) «Ουκ ἐπιτήδεια καταγνόντες κατ' ἐμοῦ» Ep: (ші пas:) «Θάνατος ἀυτοῦ κατεγνώσθη.» Ksn: „Τό καταγνωσθέν ἐκτίνειν.“ Iskр: плata, ла каре s'a osîndit.

Κατ-αγκυλόω-ῶ, biit: -ώσω, înковоїъ чева de totъ, fakъ ка кîрлігъл.

Κατ-αγλαΐζω, biit: -ίσω, înлъminezъ, înfръmъseцezъ, înпodoвeskъ преа mълt.

Κατα-γλισχραίνω, biit: -ανῶ, fakъ чева преа mълt клisosъ, saъ алъnекosъ.

Κατα-γλυκάινω, biit: -ανῶ, îndълчeskъ чева преа mълt; (fir:) atpaгъ къ totъл.

Καταγλυφὴ (ἡ), sкълптъръ, sъпътъръ de пїatpъ, ші чл: [κατὰ, γλυφὴ].

Κατα-γλωσσαλγέω-ῶ, biit: -ήσω, ворвeskъ къ mape овръzniчie; saъ amъ disпosiцie de a въpfi neînчetat.

Κατα-γλωττίζω, biit: -ίσω, (къ ак:) sъръtъ amopos în гъръ. 2) къ mълta mea ворвіре astъпъ гъра къїва, îл fakъ a тъчea, a ле пїерde. 3) (къ цen: indip:) ворвeskъ de ръъ, пîръskъ, хълeskъ. 4) (прin întind: ші fir:) îndълчeskъ. (de ъnde) „Μέλος κατεγλωττισμένον„ Apstf: atpъгътopъ, плъчеposъ. „Ποιήματα κατεγλωττισμένα.„ Eъs: înпodoвite къ înflopitъ stiлъ, saъ (întp'алtъ sensъ) къ глosematiчe ziчерї. (вezї γλωσσηματικός). [de ъnde

Καταγλώττισμα (τὸ), ші Καταγλωττισμός (ὁ), amopoasъ sъръtape în гъръ. 2) întpeвъinцape de глosematiчe (pape) ziчерї.

Καταγλωττος (ὁ, ἡ), (λογος, къвîntъ) плinъ de глosematiчe, pape ziчерї) 2) (ἄνθρωπος, omъ) въpfitopъ, лimвъtъ. [κατὰ, γλῶττα].

Κάταγμα (τὸ), [κατάγω] лînъ dъръчitъ, ші гътitъ de tops; fipъ, toptъ. (вezї ші μήρυμα). 2). [κατάγνυμι] fъръmътъръ, sпъръїъръ, fpîntъръ. [de ъnde

Καταγματικός, ὴ, ὸν, къвenitъ ла fpîntъръ (прinч: de osъ).

Κατα-γνάμπω, biit: -γνάμψω, поет: în локъ de κατακάμπτω, înковоїъ de totъ; (fir:) sпріжinъ, pezemъ. „Ἐλπίδας βίου ἐπὶ σὲ κατέγναμψεν.„ Eъp: (se konf: къ ...

Κατα-γνάπτω, biit: -γναψω, sfîшiъ de totъ.

Κάτ-άγνυμι, ші Καταγνύω, biit:-άξω, (nex: κατέαξα, tpe: de къ: κατέαγα, ші чл:) sпаргъ de totъ, fakъ fъpîme; (ші fir:) молешeskъ, sлъвeskъ (desnepвezъ) în градъл чел maї 'палtъ. „Εἶτα κατάξειέ τις ἀυτοῦ τὴν κεφαλήν μεθύων.„ Apstf: (ші пas:) «Ἰσχυρὸν ἐστι (τὸ ἀγγεῖον), ὥστ' οὐκ ἂν καταγείη ποτέ». Apstf: (ші къ цen: ел.) «Ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος, καὶ πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.» Apstf: (ші fir:) «Καὶ τὰ σώματα καταλυμαίνονται, καὶ τὰς ψυχὰς καταγνύουσιν (αἱ βαναυσικαὶ τέχναι)». Ksn: (ші пas:) «Μέλη κατεαγότα.» Лкs: молiчoase.

Κατα-γνυπόω-ῶ [вezї γνυπετός], biit: -ώσω

слъвеskъ къ totъл. (вezї ші καταγρυπόω).

Κατάγνωσις, εως (ἡ), хъліре, osîndipe; osîndъ. [ші

Κατάγνωστος (ὁ, ἡ), osînditъ, de osîndit; вредnікъ de хъліре. [καταγιγνώσκω].

Κατα-γογγύζω, віît: -ύσω, (къ цen:) mъ плînгъ de чinева (înпротіва къїва).

Κατα-γοητεύω, віit: -εύσω, amъцeskъ къ fermeче, fermekъ пе чinева.

Καταγομος (ὁ, ἡ), преа плinъ, saъ înкъркatъ. [κατὰ, γόμος].

Κατα-γομφόω-ῶ, віit: -ώσω, batъ къ къїе, піроneskъ din toate пърцiле tape, înцeпeneskъ.

Κατ-αγοράζω, віit: -άσω, tîргъїeskъ mapfъ пе вanї înпръmъtaцї de maї 'nainte, saъ їaъ mapfъ în локъ de вanї. [de ъnde

Καταγορασμὸς (ὁ), tîргъіре пе вanї înпръmъtaцї de maї 'nainte.

Καταγόρευσις, εως (ἡ), =Κατηγορία. [din

Κατ-αγορεύω, віit: -εύσω, saъ (neper:) κατερῶ, (nex: κατηγόρευσα, ші maї овіч; κατεῖπον, ші чл:),=Καταγγέλλω, înкъnoштinцezъ пretъtindinea; tръdaъ, пîръskъ, хълeskъ, saъ ворвeskъ de ръъ. (къ цen).

Κατάγραπτος (ὁ, ἡ), skpisъ întpeгъ; tpeкъtъ în peцistpъ; zъгръвitъ; înпestpiцatъ. (вezї ші κατάγραφος). [ші

Καταγραφὴ (ἡ), kataгpafie, skpiepe, tpeчepe în peцistpъ, ші чл: (de ъnde прinч: лeц:)='Εγγραφὴ, tpeчepe în kondikъ (adeвepipe, întъpipe) de пропрietate, (Лat:) mancipatio. 2) zъгръвipe, desemnape de обpazъл жъmъtate, прівitъ dintp' o пapte пъmaї, (fpnnц;) profil. «Ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις καταγραφῇ ἐκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας γεγονότες». Плt: 3) (pap). =Περιγραφὴ, deskpiepe [ші

Κατάγραφος (ὁ, ἡ), =Κατάγραπτος; (iap прinч:) zъгръвitъ пе жъmъtate обpazъл (Fpanц: de profil). (вezї καταγραφή 2). [din

Κατα-γράφω, віit: -γράψω, (apx:) sfîшiъ, sгîpiъ къ ъnгiiле (Ep: D. 108) 2) skpiъ чева пе ъnъ лъкpъ; tpeкъ (însemnъ) în katastixъ, ші чл:; pekpъtezъ, înpoлezъ în apmie; (лeц:) tpeкъ în kondikъ (întъpeskъ) o пропрietate вîndъtъ, (Лat:) mancipare; (fir:) întpenъmъpъ; (de ъnde) sokoteskъ, пъdъжdъїeskъ чева de sirъpъ. «Καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα». Sъid: «Κατέγραφον ἕξειν δεῖπνον». Елi: 3) înпestpiцezъ (zъгръвeskъ) чева de sъs пînъ жos, saъ пiezіш (Fpanц: de profil). (вezї καταγραφή). 4) (ъne-opї)=Περιγράφω, deskpiъ.

Κατ-αγρέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: прinzъ, (їaъ în stъпînipe) къ desъвîpшipe.

Κατα-γρυπόω -ῶ, віit: ώσω, fakъ чева de totъ гîpвовъ, кокîpжatъ; (fir:) ъmiлeskъ, desпъtepezъ. || (miж:) sîntъ гpeъ, пosomopîtъ. «Αὐστηρὸν καὶ κατεγρυπωμένον».

Κατα-γυιόω -ῶ, віit: -ώσω, enepвezъ, sлъвeskъ de totъ.

Κατα-γυμνάζω, віit: -άσω, deпpinzъ къ desъвîpшipe, ekseрчezъ neînчetat. 2) келtъїeskъ, пръпъdeskъ în (saъ прin) deпpindepї.

Καταγύνης, αικος (ὁ), neвъnъ dъпe (datъ къ totъл ла) mъїepї. [κατὰ, γυνή].

Κατ-άγχω, віit: -άγξω, sъгpъmъ tape; (fir:) spimtopezъ преа mълt.

Κατ-άγω, віit: -άξω, (nex: κατήγαγον, ші чл:) (în цen:) dъкъ жos, погоръ. «Κατήγαγον τὸν Δία μαγεύσαντες». Пл: «Ἑρμῆς ψυχὰς κατάγων». Od:Ω. «Πομπὴν („Θρίαμβον) κατάγειν». Лкs: «Σαγήνην κατάγειν». Пл: a tpaцe mpeaжa ла ъskatъ. «Ἔρια («Κρόκην) κατάγειν». Лъч: a toapчe (de ъnde κάταγμα). (ші къ преп:) «Ἐπὶ νῆας καταξέμεν». Іл: Z. «Εἰς ἐκκλησίαν κατάγειν». Ел: în локъ de εἰσάγειν. (de ъnde 2) adъкъ корaвia deпe mape în пoptъ; (ші прin întind:) fakъ вona прezъ o корaвie, ші o dъкъ, ъnde воїъ. «Κρήτην δὲ κατήγαγεν ἴς ἀνέμοιο ἰέμενον Τροίην δε». Od: T. «Κατάγειν τὰ χρήματα εἰς Χίον». Лкs: «Κατάγειν τὰ πλοῖα». Ksn: ші Dm: «Ἐληΐζοντο, καὶ κατῆγον τοὺς ἐμπόρους». Пл: (ші miж: saъ пas:) «Εἰς Γεραιστὸν ἐννύχιαι κατάγοντο (αἱ νῆες)". Od: Γ. (ші desпpe плъtitopї. «Ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηΐ κατηγαγόμεσθ' εἰς λιμένα». Od: K. (de ъnde) «Καταγόμενα». Лкs: повepe neгъцъtopeшtї. 3) adъкъ пе чinева înaпoї ла kasa sa, întopкъ eksпatpiatъ în пatpia sa; пъїъ îmпъpatъ къzъtъ їapъшї пе tponъл sъъ, ші чл: «Κατάγειν τοὺς φυγάδας». Ksn: «Κατάγειν τὴν στρατιὴν». Ep; (ші пas:) «Εἰς τὴν ἀΐδιον οἴκησιν κατήγετο». Ksn: 4) (miж:) mъ daъ жos ъndeвa în кълъtopie; (прin întind:) гъzdъїeskъ. «Κατάγεσθαι εἰς πανδοχεῖον». Пл: «Προξενεῖς δὲ αὐτῶν, καὶ κατάγονται ἀεὶ παρὰ σοί». Ksn: (ші aвsoл:) «Ὅτι βούλοιτο κατάγεσθαι». Ksn: (вezї ші καταλύω). 5) (пas: fir:) mъ tpaгъ, îmї amъ opiцina din... «Κατάγομαι ἔκ (saъ ἀπό) τινος». Лкs: [de ъnde

Καταγωγὴ (ἡ), погорîpe (акt: saъ пas:); sosipe ші tpaцepe de корaвie în пoptъ; гъzdъipe; pekїemape (întoapчepe) de ек-

silatŭ, ші чл:; (fir:) траџере de neamŭ. 3) (прin întind:) în локŭ de...

Καταγώγιον (τὸ), локŭ de гъzdȣipe, stanџie, (Тȣрч:) копакŭ, (Франц:) pied à terre; (în џen:) локȣinџъ. 2) (îm:) Καταγώγια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жертfъ, ші оsпъцŭ de mȣлцȣmipe пentрȣ întoарчере.

Καταγωγὶς, ίδος (ἡ), fȣnie, прin каре se траџе чева în жos. [ші

Καταγωγὸς (ὁ, ἡ), dȣкъtорŭ, tîpîtорŭ de чева în жos; (de ȣnde) marŭ (fiind къ ачеїа se кредеаŭ, ка погораŭ лȣна, ші чл:).

Κατ-αγωνίζομαι biit: -ίσομαι, доворŭ пе чinева în лȣптъ; (în џen:) вірȣїеskŭ, înfрînгŭ. [de ȣnde

Καταγώνισις, εως (ἡ), ші Καταγωνισμὸς (ὁ), вірȣinцъ, înfрînџере прin лȣптъ.

Κατα-δαίνυμι, biit: -δαίσω, келтȣїеskŭ чева пе mînкаре. || (miж:) mъnînкŭ de totŭ. «Ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας“.Ткр:

Κατα-δαίομαι, biit: -δάσομαι, поет: înпарцŭ; desmъdȣлezŭ.

Κατα-δάκνω, biit: -δήξομαι, поет: mȣшкŭ tape.

Κατα-δακρύω, biit: -ύσω, плînгŭ кȣ ковîршіре, mъ жълеskŭ; (stръm:) mішкŭ лъкръmіле кȣїва.

Κατα-δακτυλίζω, biit: -ίσω,=Σκιμαλίζω.[ші

Καταδακτυλικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ a da вовîрначе, a малtрata, a черка кȣ деџеtȣл, ші чл: але вербȣлȣї пречеdinte. [κατὰ, δάκτυλος].

Κατα-δαμάζω, biit: -άσω, domолеskŭ, sȣпȣїŭ, ȣmілеskŭ кȣ desъвîршіре.

Κατα-δάμναμαι, поет: în локŭ de καταδαμάζω.

Κατα-δάνειος (ὁ, ἡ), плinŭ de înпрȣmȣtъpї, de datopiї. [κατὰ, δάνειον].

Κατα-δαπανάω -ῶ, biit: -ήσω, келтȣїеskŭ чева de totŭ, saŭ ръŭ. [din

Καταδαπάνη (ἡ), mape, saŭ реа келтȣїалъ. [κατὰ, δαπάνη].

Κατα-δάπτω, biit: δάψω, поет: sfîшіŭ, ші mъnînкŭ de totŭ (ка feapeле).

Κατα-δαρδάπτω, saŭ -δάρπτω, поет: = Καταδάπτω.

Κατα-δαρθάνω, biit: -δαρθήσομαι, (nex: κατέδαρθον, ші поет: κατέδραθον, ші пas: κετεδάρθην) mъ кȣлкŭ sъ dopmŭ, adopmŭ.

Καταδέδασται, пas: saŭ miж; tpe: de кȣ: ал лȣї καταδαίνυμι.

Καταδέδαιτο, греш: în локŭ de κατεδέδεκτο.

Κατα-δεδίττομαι (σσομαι), biit: ίξομαι, mъ sпеpiŭ, mъ temŭ преа mȣлt.

Καταδεὴς, έος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ, nesъвîршitŭ; (компар:) καταδεέστερος, α, ον, (кȣ џen:) чел de maї de жos, (Франц:) inferieur. [din

Καταδεῖ, biit: -δεήσει, неперs: este лiпsъ, saŭ лiпsitŭ. (вezї καταδέω).

Κατα-δειδίσσομαι, biit: -ίξομαι, поет: în локŭ de καταδεδίσσομαι.

Κατα-δείδω, (tpe: de кȣ: καταδέδοικα maї mȣлt întpeв: în локŭ de прez:) biit: -δείσω, mъ temŭ преа mȣлt, mъ sпеpiŭ. || (ȣneopї în biit: ші nex: stpъm:) sпеpiŭ, înгpozeskŭ.

Κατα-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътŭ чева în toatъ întindepea, dovedeskŭ; înfiinцezŭ, întpodȣкŭ.

Κατα-δειλιάζω, saŭ Καταδειλιάω -ῶ, biit: -άσω, (кȣ ак:) negpiжeskŭ (лasŭ a пepi, a nȣ isвȣti) чева de fpiкъ.

Καταδειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, келтȣїеskŭ чева în mese ші оsпъцȣpî; mъnînкŭ de totŭ. [din

Κατάδειπνον (τὸ), неапров: în локŭ de δεῖπνον, храnъ, mînкаре. [κατὰ, δεῖπνος].

Κατάδενδρος (ὁ, ἡ), плinŭ de помї, saŭ копачї. [κατὰ, δένδρον].

Κατα-δέομαι, biit: δεήσομαι, рогŭ fepвinte, кȣ stъpȣinцъ.

Κατα-δέομαι -οῦμαι, biit: -δεθήσομαι, пas: ал лȣї καταδέω (легŭ).

Κατα-δέρκομαι, biit: δέρξομαι, поет: în локŭ de καθοράω, mъ ȣїtŭ de sȣs (din 'nалtŭ) în жos пeste чева. «Οὐδέποτε αὐτοὺς ἠέλιος καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν“. Od: Λ. nȣ 'ї вede nічї o datъ soapeле.

Κατάδεσις, εως (ἡ), stpînsъ легаре; (fir:) fepmeкаре. [καταδέω].

Κατα-δεσμεύω, biit: -εύσω, легŭ tape, stpîns. [din

Κατάδεσμος (ὁ), цеапъnъ легътȣръ, înnodътȣръ; (хірȣрц:) înfъшътȣръ; (прin întind:) fepmeкътȣръ прin легаре de nodŭ.

Καταδέτης, ου (ὁ), ȣnŭ felŭ de легътȣръ. [ші

Κατάδετος (ὁ, ἡ), легатŭ stpîns, saŭ din toate пърцiле. [καταδέομαι].

Κατα-δεύω, biit: -δεύσω, moїŭ, ȣdŭ de totŭ.

Κατα-δέχομαι, biit: -δέξομαι, пріimeskŭ кȣ mȣлцȣmipe, saŭ пе чinева кȣ dpaгoste; їaŭ asȣпръmї кȣ бȣnъ воinцъ; рабdŭ кȣ ȣmілinцъ; sȣfepŭ (mъ îndȣплекŭ ла) чева din modestie; (desпре mînкърї) îmї пріimemte stomaxȣл.

Κατα-δέω, biit: -δήσω, легŭ tape, stpîns; (хірȣрц:) înfъшŭ panъ, ші чл:; (прin întind:) легŭ прin nodŭ fepmeкътopŭ; (fir:)

опреskъ, търцineskъ, îndatopezъ ла чева; (de ѕnde кѕ inf:) dовedeskъ de віноватъ, osîndeskъ.

Κατα-δέω, віit: -δεήσω, (кѕ цen:) sîntъ лiпsitъ de чева. «Ἕνδεκα μυριάδες καταδέουσαι μιᾶς χιλιάδος». Ер: fъръ о mie. (ші пеперs:) «Καταδεῖ δύω νηῶν εἰς τὸν ἀριθμὸν». Ер: 2) (fir:) sîntъ maĭ de жos de кît алтъ чiнева. «Ἀνδρός ἰδιώτου καταδέουσιν εἰς τὴν εὐδαιμονία». Паѕs: (везї ші ἐνδέω).

Καταδεῶς, adв: кѕ лiпsъ, saъ nedesъвîршiре. [καταδεής].

Κατα-δηϊόω, -ῶ, віit: -ώσω, поet: = Καταδηόω.

Κατα-δηλέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, = Καταλυμαίνομαι, ватъмъ de totъ.

Κατάδηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δήλως, кѕ totѕл înвedepatъ. [κατὰ, δῆλος].

Κατάδημα (τὸ), [καταδέω] лiпsъ; întервалъ дешертъ.

Κατα-δημαγωγέω -ω, віit: -ήσω, кîштiгъ кѕ desъвîршiре faвoapea nopodѕлѕї прiн demaгoцiчеле меле лiнгѕшitoape атъцiрї.

Κατα-δημοβορέω -ῶ, віit: ήσω, мънînкъ de totъ челе пѕвлiче. (везї δημοβόρος). 2) (desпре nopodъ) мънînкъ, îmї înпарцъ чева de totъ. «Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι». Іл: Σ. sъ ле мънînче nopodѕл.

Κατα-δημοκοπέω -ω, віit: -ήσω, = (ші maї ръъ de кît) Καταδημαγωγέω.

Κατα-δημομερίζω, віit: -ίσω, грам: екsпл: а лѕї καταδημοβορέω (2).

Κατα-δηόω -ω, віit: -ώσω, жъfѕїeskъ, пѕstiezъ ѕnъ локъ връжтъшеште

Κατα-δηριάζομαι, греш: în локъ de κάτα δηριάομαι (dedѕкîndѕ se преп: ла пѕмеле пречеdinte. везї κατὰ ла sfîршiїъ).

Κατα-διαιρέω -ῶ, віit: -ήσω, (пех: καταδιεῖλον, mi чл:) înпарцъ (ші miж: мъ înпарцъ кѕ алцiї) чева ка жafъ de pesвoїъ, saъ în totaлъ

Κατα-διαιτάω, ω, віit: -ήσω, ші (miж: каре este ші maї întрев:) καταδιαιτάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (кѕ цen:) жѕdiкînd ка арвitръ osîndeskъ.

Κατα-διαλλάσσω(ττω), віit: -άξω, înпрiеteneskъ кѕ totѕл, saъ реînпакъ.

Κατα-δια-σπλεκόω -ῶ, віit: -ώσω, = Διασπλεκόω.

Κατα-διδάσκω, віit: -διδάξω, înвъцъ ръъ, saъ de ръъ.

Κατα-διδόω -ῶ, Іon: în локъ de καταδίδωμι.

Κατα-διδράσκω, віit: -δράσομαι, fѕгъ, мъ pesпîndeskъ înкоачї ші înколо; fѕгъ sпре апъраре; skапъ.

Κατα-δίδωμι віit: -δώσω, daъ, înпарцъ чева înкоачї ші înколо. 2) (nestp: saъ ел: desпре рîъ) мъ върsъ (îmї amъ skѕрцеріле în...

Κατα-δι-ίστημι, віit: καταδιαστήσω, desпарцъ чева de totъ.

Κατα-δικάζω, віit: -άσω, прiн жѕdiкatъ osîndeskъ пе чiнева, (прiн ѕрm:) înпѕїъ жѕdiкътореште asѕпра кѕїва osîndъ (în платъ de вanї, saъ алтъ чева). «Καταδικάζειν τινος θάνατον, saъ θανάτῳ τινὰ, saъ θανάτου τινός». Лкs: || (miж:) кîштiгîndѕ 'mї жѕdiкata fakъ a se osîndi протiвнiкѕл меъ. «Χρημάτων κετεδικάσατο ἑκατέρου τῶν Ἑλλανοδικῶν». Паѕs: [de ѕnde

Καταδικαστὴς, οῦ (ὁ), osînditopъ ка жѕdiкъторъ; saъ прiгonitopъ кîштiгъторъ de прiчiна sa прiн osîndipea протiвнiкѕлѕї.

Καταδίκη (ἡ), хотърîре înпротiва віноватѕлѕї, ші osînda înпѕsъ asѕпра лѕї. [ші

Κατάδικος (ὁ, ἡ), osînditъ віноватъ. (кѕ цen:) «Θανάτου («Φυγῆς, ші чл:)—». Лкs: osînditъ ла moapte, ші чл: [κατὰ, δίκη]. [de ѕnde

Κατα-δικόω -ῶ, віit: -ώσω, = Καταδικάζω.

Κατα-διφθερόω -ῶ, віit: -ώσω, акоперъ, къптѕшeskъ чева пeste totъ кѕ пїеї.

Κατα-διψάω -ῶ, віit: -ήσω, îmї este, saъ (stръm:) fakъ пе алтѕл а 'ї fi sete преа mѕлт.

Κατα-διώκω, віit: -ώξομαι, вînezъ пе чiнева din ѕрmъ; гoneskъ, = Κατατρέχω.

Κατα-δοκέω -ῶ, віit: -δόξω, (пех: пas: κατεδοκήθην) amъ реа idee (пърере) desпре чiнева, îл бънѕїeskъ. «Καταδόξαντες σφέας εἶναι κλῶπας». Ер: (ші пas:). «Καταδοκηθείς φονεὺς εἶναι». Antf: (везї ші καταδοξάζω).

Κατ-αδολεσχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ цen:) ameцeskъ пе чiнева кѕ бърfitѕреле меле.

Κατα-δοξάζω, віit: -άσω, = Καταδοκέω, amъ реа, saъ грешiтъ пърере desпре чiнева, жѕdiкъ ръъ. 2 sîntъ înкредiнцatъ desпре чева. 3) (Бisep:) sлъвeskъ преа mѕлт пе чiнева.

Καταδουλίζομαι, віit: ίσομαι, ші Dop: -ίξομαι, Епiгр: în локъ de καταδουλόομαι. [de ѕnde

Καταδουλισμὸς (ὁ), în локъ de καδαδούλωσις.

Κατα-δουλόω-ῶ, ші (miж;)-δουλόομαι-οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, îmї ровeskъ пе чiнева прiн siлъ; (fir:) ѕmiлeskъ sîmцimîntѕл de

бърватѫ ценеросѫ ал кѫїва. [de ѫnde

Καταδούλωσις, εως (ἡ), робіре прin silъ, saѫ sѫпѫnepe ла робіе.

Κατάδουπα (τὰ), kataрakteле Nілѫлѫї. [ші

Καταδουπέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: kazѫ жos fъkînd mape sгomotѫ, saѫ бѫбѫitѫръ, tronkъnitѫръ, ші чл: 2) (stръm:) ameцeskѫ, asѫpzezѫ пе чіnева. [ші

Κατάδουποι (οἱ), локѫїtoріï de лîngъ kataрakteле Nілѫлѫї. [κατὰ, δοῦπος].

Καταδοχὴ, (ἡ), пріimipe кѫ mѫлцѫmipe, saѫ amiчie; апроваре, înкѫвіinцape; рекїешape de eksiлatѫ. [καταδέχομαι].

Κατα-δρέπω, віit: -δρέψω, taïѫ, кѫлегѫ fрѫnze, ші чл: din пomѫ.

Καταδρομὴ (ἡ), пъвъліре (прinч: de кълъріme); жъfѫіре; гоnipe din ѫрmъ; (fir:) înпроtiвіре прin ворбе; saѫ ïѫte, tape пîръ; dѫшmъneaskъ (în op че кіпѫ) гоanъ. 2) локѫ de skъпape, asiлѫ (ѫnde pefѫцe, saѫ se askѫnde чіnева). [ші

Κατάδρομος (ὁ, ἡ), поet: чел че a пъцit пъвъліре, saѫ гоanъ de ла чіnева. || (sѫвst:) fѫnie întinsъ ла вале, пе каре îшї fak жокѫріле ѫmвлъtoріï пе fѫnie în teatрѫ. [καταδρέμω=κατατρέχω].

Κατάδρυμμα (τὸ), [καταδρύπτω] паrtea чea sfiшiatъ кѫ ѫnгiiле, srîpiitѫръ.

Κατάδρυμος (ὁ, ἡ), плinѫ de пъdѫрї. [κατὰ, δρυμός].

Κατα-δρύπτω, віit: δρύψω, srîpiѫ, sfiшiѫ кѫ ѫnгiiле.

Κατα-δρυφάσσω, віit: -άξω, înгръdeskѫ din toate пърцiле, înкizѫ, asiгѫрѫ ѫnѫ локѫ кѫ δρύφακτον (вezї ziч:).

Καταδυναστεία (ἡ), апъsape de siлnikъ stъпînipe, tipanie. [din

Κατα-δυναστεύω, віit: -εύσω, (кѫ цen: saѫ ак:) îmї întpeвѫinцezѫ ръѫ пѫtepea de stъпînipe asѫпра кѫїва, tipanezѫ, апъsѫ, înпiлezѫ.

Κατα-δύω, =Καταδύομαι. [de ѫnde

Κατάδυσις, εως (ἡ), afѫndape, saѫ кѫfѫndape (акt: saѫ пas:). 2) локѫ de вîрîpe, saѫ askѫndepe, askѫnzъtoape.

Καταδύσεο, поet: Ion: în локѫ de κατάδυθι. [din

Καταδύσομαι, віit: (se ïa поet: în локѫ de прez:) лѫї καταδύομαι.

Κατα-δυσωπέω -ῶ, віit: -ήσω, fakѫ a se рѫшina, îndѫплекѫ кѫ totѫл; (прin ѫрm:) atpaгѫ miлъ ші eptape, saѫ поtoлeskѫ mînia кѫїва.

Κατα-δύω, віit: -δύσω, (miж: nex: κατέδυν, ші чл:) кѫfѫndѫ. «Τῶν νηῶν, ἅς καταδύσειαν». Тѫч: (ші fir:). «Καταδύειν τινα τῷ ἄχει». Ksn: || (maï обіч: miж:) mъ daѫ afѫnd, mъ кѫfѫndѫ; (de ѫnde desпре soape) апѫїѫ; (în цen:) mъ вîрѫ adînк saѫ пе askѫns; intpѫ în adînкѫ; mъ askѫnzѫ de рѫшine. «Τὰς καταδεδυκυίας ναῦς». Ksn: «Ἅμ' ἠελίῳ καταδύντι». Om: «Ξύλον κατὰ τέφρας πολλῆς καταδεδυκός». Пл: «Καταδύσης αἰχμῆς εἰς βάθος». Пл: Καταδυσόμεθ' εἰς Ἀΐδαο δόμους» Om: «Καταδύονται εἰς φάραγγας. Ksn: «Ἐν μυχῷ τοῦ συμποσίου ὑπ' αἰδοῦς καταδεδυκώς». Лѫч: «Κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης ἀκούων ταῦτα». Ksn: (ші ел:) «Παρακάθηται, καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις». Dm: «Οἱ πρέσβεις κατεδύοντο ἐπὶ τῇ ἀγνοίᾳ». Zos: (ші поet:) «Δόμον («Πόλιν) καταδῦναι». Om: «Μάχην καταδύμεναι». Om: «Τεύχεα καταδῦναι, saѫ καταδύσασθαι». Om: «Σπάργανα κατέδυνεν». Om: (вezї ші δύω).

Κατ-άδω, віit: -άσομαι, (лѫ цen: saѫ ак:) кîntѫ dînaintea кѫїва; îmї вatѫ жокѫ; asѫpzeskѫ пе oamenї кѫ mѫлteле меле кîntiчe; (прin întind:) поtoлeskѫ, saѫ tъmъdѫїeskѫ кѫ deskîntiчe. (вezї ші ἐπάδω).

Κατα-δωροδοκέω -ῶ, віit: -ήσω, mitѫїeskѫ; (ші ел: saѫ пas:) mъ mitѫїeskѫ, mъ корѫпѫ прin mitѫіpe.

Κατ-αείδω, віit: -αείσω, поet: în локѫ de κατάδω.

Καταειμείνος, η, ον, în локѫ de καθειμένος, пas: tpe: de кѫ: de паrtч: ал лѫї καθέννυμαι, saѫ καθίεμαι. «Ὄρος καταειμένον ὕλῃ». Od: N. акоперitѫ. «Ἐθείρας, αἵ οἱ ἀτημελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο». Апл: atîpnaѫ ѫndeлînd. ïap «Ἰσθμὸς καταειμένος». Апл: (A'.939) se вede греш: în локѫ de κατακείμενος.

Καταείνυον поet: прел: ал лѫї καταέννυμι.

Καταείσατο, поet: în локѫ de καθείσατο, 3: sinг: пeps: de miж: nex: ал лѫї καθέζω.

Κατα-έννυμι, поet: în локѫ de καθέννυμι, акоперѫ de totѫ.

Κατ-αζαίνω, віit: -ανῶ, поet: ѫsѫкѫ de totѫ.

Κατα-ζάω -ῶ, віit: -ζήσομαι, saѫ βιώσομαι, (nex: κατεβίων, ші чл:) îmї пetpekѫ toatъ віaцa.

Κατα-ζεύγνυμι, віit: -ζεύξω, înжѫгѫ кѫ siлa; (fir:) siлniчeskѫ. 2) (nestp: saѫ ел:) кълъtopind гъzdѫїeskѫ ѫndeва; (desпре apmie) taвърѫ. (вezї ші ἀναζεύγνυμι). [de ѫnde

Κατάζευξις, εως (ἡ), înжѫгape кѫ siлa; tape ѫnipe. 2) гъzdѫіpe; tъвърîpe de apmie.

Καταζήνασκε, поet: în локѫ de κατήζανε,

*

прел: ал лъї καταζάνω=Καταζαίνω.

Κατα-ζωγραφέω-ῶ, biit: -ήσω, zъгръвеskъ, înкіпъїеskъ еksakt.

Κατα-ζωμεύω, biit: -εύσω, sорвъ, saъ fервъ чева ка о zeamъ. «Τὸ γάλα—». Esix:

Κατα-ζώννυμι, biit: -ζώσω, înчіnгъ din toate пърцiле. [de ъnde

Κατα-ζώστης, ου (ὁ), кіnга шелії калъ-лъї, (Търч:) колапъ.

Κατα-θαλασσόω (ττόω)-ῶ, biit: -ώσω, а-коперъ, înnекъ de totъ къ mape; (прin întind:) къfъndъ.

Κατα-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskъ віne.

Κατα-θαμβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ sперіъ. mъ înгрozeskъ преа mълt.

Κατα-θάπτω, biit: -θάψω, înгропъ, îm-mopmîntъ de totъ, saъ afъnd.

Κατα-θαῤῥέω (θαρσέω) -ῶ, biit: -ήσω, (къ цen: saъ ак:) їаъ къражъ asъпра къїва; întреприnzъ чева fъръ fрікъ; nъ mъ sfi-eskъ. 2) (къ dat:) amъ nъdeжde (mъ pe-zemъ) în чіnева преа mълt.

Κατα-θαῤῥύνω (θαρσύνω), biit: -υνῶ, în-къражezъ; întърîtъ.

Κατα-θεάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, прі-веskъ пеste чева în жos; (fir:) обsервъ къ лъаре а minte, черчеtezъ віne.

Κατα-θείομαι, поet: în локъ de καταθῶ-μαι, miж:, ші

Καταθείομεν, поet: în локъ de καταθῶ-μεν, акt: nex: 2: de sъп: ал лъї κατατίθημι.

Κατα-θέλγω, biit: -θέλξω, atpaгъ de totъ dpaгostea къїва, fermекъ; saъ потолеskъ пе чіnева къ totъл прin fermече. [de ъnde

Κατάθελξις, εως (ἡ), atpaцере de dpa-гоste; fermекаре, saъ прin враже поto-ліре de mînie, ші чл:

Καταθεξῆς, adв: (епгрf:) în локъ de κατὰ τὸ ἑξῆς.

Κατάθεος (ὁ, ἡ), копрinsъ de fрікa лъї Dъmnezeъ, піosъ.

Κατα-θεραπεύω, biit: -εύσω, каъtъ, tъ-mъdъїeskъ къ desъвîршіре, saъ къ înгрі-жіре.

Κατα-θέρω, biit: -θερῶ, =Καταθάλπω, înкълzeskъ de totъ.

Καταθέσιον (τὸ), локъ de пъs în пъstpa-pe, saъ de depositat лъкрърї. 2) (maї noъ) în локъ de ..

Κατάθεσις, εως (ἡ), пъnере жos, depъ-nере; платъ; (Лц:) depositape (de zълогъ, ші чл:); еksпрimape, репресintape прin къвîntъ, (fpanц:) deposition, ші чл: [вezї κατατίθημι].

Κατα-θέω, biit: -θεύσομαι, алергъ în жos; (despре коръвії) плъteskъ ла вале къ прі-inчosъ вîntъ 2) прin връжтъшеаskъ пъ-въліре пръпъdeskъ ъnъ локъ; (fir:) dove-deskъ прin tapї аргъmente.

Κατα-θεωρέω-ῶ, biit: -ήσω, =Καταθεά-ομαι.

Κατάθηαι. Ion: în локъ de κατάθῃ, 2: sinг: перs: de miж: nex: 2: de sъп: ал лъї κατατίθημι.

Κατα-θήγω, biit: -θήξω, askъцъ чева віne; (fir:) zъdъръskъ, întърîtъ.

Καταθήκη (ἡ), =Παρακαταθήκη, depositъ. [κατατίθημι].

Κατα-θηλύνω, biit: -υνῶ, afemeїezъ, mo-лешеskъ de totъ.

Κατα-θήπω, neîntp: прez: sпре depiва-цiа лъї κατατέθηπα.

Κατα-θλάω-ῶ, biit; -άσω, sпаргъ, fърîmъ de totъ.

Κατ-αθλέω-ῶ, biit: -ήσω, віръїeskъ прin atлetiче лъпte. 2) mъ еksерчezъ, mъ daъ къ totъл ла atлetiче depindepї.

Κατα-θλίβω, biit: -θλίψω, stpînгъ, stpi-веskъ din toate пърцiле; stpimtopezъ, sъ-гръmъ tape; (fir:) апъsъ, înпілezъ foapte mълt. [de ъnde

Κατάθλιψις, εως (ἡ), tape stpiвіре; stpim-topape, апъsape, înпілape.

Κατα-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, поet· în локъ de ἀποθνήσκω. [de ъnde

Καταθνητός, ὴ, ὸν, поet: în локъ de θνητός.

Κατα-θοινάω-ῶ, biit: -ήσω, ші άσω, =Κα-τατρώγω, ші Κατευωχοῦμαι.

Κατα-θολόω-ῶ, biit: -ώσω, tълвъръ (în-tъnекъ, înnегреskъ) къ totъл.

Κατα-θορυβέω-ῶ, biit: -ήσω, sгomotînd astъпъ гъра къїва. 2) zікъ чева къ глаsъ шаре, saъ къ шълtъ гълъцiе.

Καταθορών, οῦσα, όν, nex: 2: de партч: ал лъї καταθρώσκω.

Κατα-θρασύνω, biit: -υνῶ, fакъ пе чіne-ва (ші miж: mъ fакъ) foapte обраzпікъ, dîpzъ.

Κατα-θραύω, biit· -θράυσω, sпаргъ de totъ, fакъ fърîme.

Κατ-αθρέω-ῶ, biit: -ήσω, =Καθοράω, ші Καταθεάομαι.

Κατα-θρηνέω-ῶ, biit: -ήσω, (къ ак:) жъ-леskъ tape пе чіnева.

Κατα-θροέω-ῶ, ші

Κατα-θρυλέω (-θρυλλέω) -ῶ, biit: -ήσω, =Καταθορυβέω.

Κατα-θρύπτω, віit: -θρύψω, fакŭ чева кȣ totȣл fъpîmiчosŭ, моале; (fir:) молешеskŭ, afemeïezŭ.

Κατα-θρώσκω, віit: -θοροῦμαι, (nex: κατέθορον) sъpŭ de sȣs în жos.

Κατ-αθυμέω-ῶ, віit: -ήσω, îmĭ пїерzŭ порnipea, saŭ кȣражȣл de totŭ.

Καταθύμιος, a saŭ ος, ον, каре este, saŭ se faче dȣпе dopinца inimeĭ, (ad:) dopitŭ, плъкȣtŭ. saŭ 2) поet: каре se aflъ în mintea, saŭ memopia кȣїва. «Μήτοι θάνατος καταθύμιος ἔστω». Іл: К: nȣ пȣne în rîndŭ moaptea. [κατὰ, θυμός]. [de ȣnde

Καταθυμίως, adв: dȣпе dopinцъ, плъкȣt.

Κατα-θυμοβορέω-ῶ, віit: -ήσω, поet: îmĭ mъnînкŭ (mi se топеште) inima (de mîxnipe, de гріжъ ші чл:).

Κατα-θύω, віit: -θύσω, жeptfeskŭ, saŭ înжȣnгїŭ жeptfъ, saŭ чева ка жeptfъ. 2) (між:) fepmeкŭ прin maцiче (fepmeкъtopeшtĭ) операцiї, (ad:) apzŭ tъmîĭ maцiчеште sпре вътъmapea кȣїва.

Κατα-θωπεύω, віit: -εύσω, îъвлînzeskŭ, поtолеskŭ пе чiнева прin лiнгȣшiрĭ.

Κατα-θωρακίζω, віit: -ίσω, înapmezŭ кȣ платошŭ, saŭ za.

Καταὶ, поet: în локŭ de κατὰ (преа рарŭ).

Καταιβασία (ἡ), поet: în локŭ de κατάβασις. || (îm:) Καταιβασίαι (αἱ), fȣлцере ші tȣnete (прinч: însoцitoape de înfъцiшapea вре ȣnȣĭ zeŭ în teatpȣ). [ші

Καταιβάσιος (ὁ, ἡ), = Καταιβάτης (tpъsnetŭ). [din

Καταίβασις, εως (ἡ), поet: în локŭ de κατάβασις. [ші

Καταιβάτης, ου (ὁ), поet: каре se погоаръ, saŭ погоаръ чева. «Ζεὺς—». Лкs: asвîpлitopŭ de tpъsnete. «Ἀπόλλων —». Sхл: Еȣр: înлesnitopŭ de întoapчepea înstpeinaцiлор, saŭ eкsпatpiaцiлор în пatpie. «Ἀχέρων —». Еȣр: погорîtopŭ de mopцĭ în ĭadŭ. «Κεραυνὸς —». Esхл: = Σκηπτὸς, ші Πρηστὴρ. (ші fъpъ sȣвst:) «Πληγεὶς καταιβάτῃ». Nік: Xpon: [ші

Καταιβάτις, ιδος (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ καταιβάτης. «Κέλευθος — ». Апли: Non: каре dȣче de вале. «Σελήνης —». Esхл: Апли: погорîtoape de лȣnъ прin fepmeчеле sале. [ші

Καταιβατὸς, ὴ, ὸν, поet: прin каре se поate чiнева погорî. [καταιβαίνω].

Καταΐγδην, [καταΐσσω] adв: поet: pепede ка о віжелiе.

Καταιγιδώδης, εος (ὁ, ἡ), ĭȣte, pепede ка о fȣptȣnъ. [ші

Καταιγίζω, віit: -ίσω, прiчiнȣĭeskŭ (saŭ sîntŭ însoцitŭ кȣ) віжелiе; saŭ пъвълеskŭ ка о fȣptȣnъ. [ші

Καταίγιος (ὁ, ἡ), = Καταιγιδώδης. [din

Καταιγὶς, ίδος (ἡ), [καταΐσσω] fȣptȣnъ, віжелiе (прои: ші fir:).

Καταιγισμὸς (ὁ), = Καταιγίς; (fir:) ĭȣte, neопpitъ întъpîtape a пatimiлор. [καταιγίζω].

Κατ-αιδέω -ῶ, віit: -αιδέσω, = Καταδυσωπέω, fакŭ пе чiнева a se pȣшina кȣ totȣл. || (між:) mъ pȣшinezŭ, saŭ mъ къїeskŭ преа mȣлt пentpȣ чева; pesпektezŭ преа mȣлt пе чiнева.

Κατ-αιθαλόω -ῶ, віit: -ώσω, apzŭ, ші fакŭ чева чenȣшъ; mînжeskŭ кȣ fȣninцine; (fir:) fакŭ пе чiнева a ле пїepde, îĭ astȣпŭ гȣpa.

Καταίθυξ, υγος (ὁ, ἡ), поet: fȣptȣnosŭ, pепede. «Ὄμβρος —». Esix: [din

Κατ-αιθύσσω, віit: -ύξω, mъ ȣndeлezŭ ка вȣлвоapea; stpълȣчeskŭ, лȣminezŭ foapte; пъвълеskŭ pепede.

Κατ-αίθω, (fъpъ віit:) поet: apzŭ de totŭ; (fir: ші aвȣs:) pesȣnŭ, вîжiŭ

Κατ-αικίζω, віit: -ίσω, tpaктezŭ пе чiнева foapte pъŭ. 2) întpeвȣinцezŭ чева аша de neînгpiжit, înкît ажȣnцe a nȣ se maĭ кȣnoaште.

Καταίνεσις, εως (ἡ), îndȣплекаpe, înвoipe; fъгъdȣipe, ші чл: [din

Κατ-αινέω -ῶ, віit: -έσω, ші поet: -ήσω, mъ înвoïeskŭ, mъ îndȣплекŭ ла чева; îmĭ daŭ кȣвîntȣл (maĭ пaptiк: ла къsъtopie); fъгъdȣïeккŭ; înкȣвiinцezŭ

Καταΐξ, ικος (ἡ), поet: în локŭ de καταιγίς.

Κατ-αιονάω -ῶ, віit: -ήσω, topnŭ d' asȣпpa, ȣdŭ; (med:) întpeвȣinцezŭ sпpe tъmъdȣipe вȣpete moïatŭ, saŭ ȣdъpĭ, stpoпipĭ кȣ oape-каpe лiкȣidŭ, saŭ апъ. (вezĭ ші καταντλέω). [de ȣnde

Καταιόνημα (τὸ), лiкȣidȣл, че sлȣжеште ла ȣdape, ші чл: [ші

Καταιόνησις, εως (ἡ), ȣdape, topnape d' asȣпpa; (med:) întpeвȣinцape de ȣnŭ лiкȣidŭ прin ȣdape, saŭ пȣnepe d' asȣпpa sпpe лекȣipe, (fpanц:) lotion.

Κατ-αιρέω -ῶ, віit: ήσω, Ion: în локŭ de καθαιρέω.

Κατ-αίρω, віit: -αρῶ, (прinч:) = Κατάγω, dȣкŭ жos, погорŭ; (ĭap maĭ oвiч:) mъ погорŭ; soseskŭ пе mape ȣndeва, tpaгŭ ла ȣskatŭ (пе концinȣtŭ); гъzdȣïeskŭ; таvъpŭ кȣ oштipea.

Κατ-αισθάνομαι, biit: -αισθήσομαι, simцъ, прічепъ преа віне.

Καταίσιμος (ὁ, ἡ), ѕpsitъ; кѕвenitъ; пропорцionatъ. [κατὰ, αἶσα]. [de ѕnde

Καταισιμόω -ῶ, biit: -ώσω,=Ἀναισιμόω, deшeptъ пînъ în fѕndъ (пахарѕл, ші чл:).

Καταίσιος (ὁ, ἡ), noet: foapte пріinчosъ, кѕвenitъ, ші чл:. [κατὰ, αἴσιος].

Κατ-αΐσσω, biit: -αΐξω, sъpъ pепede în жos, saъ asѕпра кѕїва; mъ asвîрлъ de sѕs; (кѕ ак:) пetpeкъ ка ѕnъ fѕлцеpъ o distanцъ de локъ de ла o марцine пînъ ла алta.

Καταισχυμμὸς (ὁ), pѕшinape, neчinstipe (акt: saъ пas). [ші

Καταισχυντὴρ, noet: în локъ de...

Καταισχυντὴς, οῦ (ὁ), pѕшinъtopъ de чinева. [din

Κατ-αισχύνω, biit: -υνῶ, (кѕ ак:) pѕшinezъ, neчinsteskъ пе чinева кѕ totѕл. || (між:) mъ pѕшinezъ пentpѕ чева; mъ sfieskъ de чinева, îл pesпektъ.

Κατα-ΐσχω, noet: în локъ de κατίσχω = Κατέχω.

Κατ-αιτιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, ші пas: -αθήσομαι, пîpъskъ, хѕлeskъ, apъtъ пе чinева de вinoвatъ. [de ѕnde

Καταιτίασις, εως (ἡ), пîpîpe, înвinoвъцipe.

Καταίτυξ, υγος (ἡ), ѕnъ felъ de коїfъ skѕptъ ші fъpъ кpeastъ. [καταὶ, τεύχω].

Κατ-αιωρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, staъ atîpnatъ de ѕndeва în жos. «Θύσανοι κατῃωροῦντο». Es:

Κατα-καγχάζω, biit: -άσω, (кѕ цen:) pîzъ tape кѕкiкote de чinева, îmї вatъ жокъ.

Κατακαῆμεν, Dop: în локъ de κατακαῆναι, пas: nex: 2 de inf: ѕл лѕї κατακαίω.

Κατα-καιάθω, noet: (преа рapъ) în локъ de κατακαίω.

Κατακαίνω, biit: -κανῶ,=Κατακτείνω.

Κατακαίριος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de καίριος, saъ греш; în локъ de κατὰ καίριον.

Κατα-καίω, biit: -καύσω, (nex: κατέκηα, ші чл:) apzъ de totъ.

Κατα-καλέω, ῶ, biit: -έσω, кїemъ пе чinева sъ віе (sъ se погоape, sъ easъ, sъ se întoapкъ). || (між:) кїemъ în ажѕtopъ.

Κατα-καλλύνω, biit: -υνῶ, înfpѕmѕseцezъ, înпodoвeskъ, гъteskъ; depetikъ кѕ mѕлtъ siлinцъ.

Κατακάλυμμα (τὸ), акопеpemîntъ пeste totъ; (fir:) пpeteкstъ (пpiчinѕipe) sпpe aкопеpipea adeвъpѕлѕї. [din

Κατα-καλύπτω, biit: -ύψω, înвeлeskъ de totъ, saъ пeste totъ; (fir:) акопеpъ, askѕnzъ. [de ѕnde

Κατακάλυψις, εως (ἡ), акопеpipe; (fir:) askѕndepe de adeвъpъ sѕвt алtъ пpiчinѕipe.

Κατα-καμαρόω -ῶ, biit: -ώσω, вoлteskъ пeste totъ; (fir:) mъ înfpînгъ, mъ fѕdѕлeskъ преа mѕлt.

Κατα-κάμπτω, biit: κάμψω, înкoвoїъ чева de totъ; акопеpъ чева de ла o марцine пînъ ла алta кѕ вoлцї. «Ὑπονόμῳ συννόμῳ λίθῳ κατακαμφθέντας». Stp: [de ѕnde

Κατάκαμψις, εως (ἡ), înкoвoїepe, saъ вoлtipe пeste totъ.

Κατα-καπηλεύω, biit: -εύσω, пpefaкъ, falsifiкъ чева de totъ.

Κατακάρδιος (ὁ, ἡ), ажѕnsъ tokmaї ла (atinsъ de) inimъ. «Πληγὴ —». Epd; 2) (fir:) чел dѕпе inima кѕїва, =Καταθύμιος. [κατὰ, καρδία].

Κατακάρπιον (τὸ), înвeлiшѕл, коажа poadeї. [din

Κατάκαρπος (ὁ, ἡ), плiнъ de podъ, foapte podosъ. [κατὰ, καρπὸς]. [de ѕnde

Κατακαρπόω -ῶ, biit: -ώσω, (Sкp:) = Ὁλοκαρπόω, ші Ὁλοκαυτόω. [ші

Κατακάρπως, adв: înвiлшѕгat, кѕ mѕлtъ podniчie.

Κατακάρπωσις, εως (ἡ), (Sкp:)= Ὁλοκάρπωσις, ші Ὁλοκαύτωσις. [κατακαρπόω].

Κατα-καρυκεύω, biit: -εύσω, îndѕлчeskъ, гъteskъ o mînкape кѕ mѕлte dpesѕpї, apomate, ші алteле.

Κατα-κάρφω, biit: -κὰρψω, noet: ѕsѕкъ de totъ; кîte пѕцinъ пpъпъdeskъ.

Κατάκασσα, ης (ἡ), кѕpвъ de ѕлiцъ. [κατὰ, κάσσα].

Κατάκαυμα (τὸ), apsъtѕpъ; saъ въшiкъ din apsѕpъ. [ші

Κατάκαυσις, εως (ἡ), apdepe de totъ (акt: saъ пas:). [ші

Κατακαύτης, ου (ὁ), apzъtopъ de totъ (пpinч: de mopцї). [κατακαίω].

Κατα-καυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кѕ цen:) mъ fълeskъ asѕпра кѕїва, mъ пoptъ кѕ mѕлtъ mîndpie кътpe чinева, îл desпpeцѕїeskъ.

Κατα-κεάζω, biit: -άσω, ші Κατακεαίνω, biit: -ανῶ, noet: sfiшiъ, pѕпъ în mѕлte вѕкъцї, saъ de коло пînъ коло.

Κατακεῖαι, noet: în локъ de κατακαῦσαι, nex: de înf: ал лѕї κατακαίω.

Κατακείαται, noet: Ion: în локъ de κατάκεινται, a 3: îm: пeps: a лѕї κατάκειμαι.

Κατακειέμεν, noet: în локъ de κατακαίειν.

Κατά-κειμαι, biit: -κείσομαι, zaкъ, staъ întînsъ, шezъ; (ші desпpe лѕкp:) sîntъ

пѫsѫ ѫndeва; (прin întind:) шezѫ fъръ гріжъ. «Πτὼξ θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος». Іл: Р. «Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής». Іл: Ω. «Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει». Іл: Ω. «Δεῦρο παρ' ἐμὲ κατάκεισο». Плт: «Οὐδεὶς ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα, ὥσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν». Ksn: (вezĭ ші ἀνάκειμαι).

Κατα-κείρω, віit: -κερῶ, tѫnzѫ adînк; taĭѫ din ръdъчinъ; (fir:) келtѫĭeskѫ, пръпъdeskѫ.

Κατα-κείω, (fъръ віit:) поet: amѫ поftъ sъ mъ кѫлкѫ (sъ dopmѫ).

Κατακελευσμὸς (ὁ), stpiгape sпре înвitape, înкѫражape; (de ѫnde) ѫnѫ feлѫ de пeanѫ (imnѫ) în onoapea лѫĭ Аполонѫ. [din

Κατα-κελεύω, віit: -εύσω, îndemnѫ кѫ глasѫ mape, saѫ înкѫражezѫ кѫ stpiгъpĭ; (пaptiк:) diрiжezѫ mішкъріле вîsлашілор ка...

Κατακελευστὴς, οῦ (ὁ), = Κελευστής.

Κατα-κενόω -ῶ, віit: -ώσω, deшeptѫ de totѫ, saѫ жos пе пъmîntѫ.

Κατα-κεντάννυμι, преа рapѫ în локѫ de...

Κατα-κεντάω(-έω) -ῶ, віit: -ήσω, гъѫpeskѫ, stpъпѫnгѫ пînъ dinколо. 2) прinzѫ, апѫкѫ кѫ акѫл. (вezĭ ші διαῤῥάπτω). [de ѫnde

Κατακέντημα (τὸ), гъѫpitѫpъ, stpъпѫnsъtѫpъ пînъ dinкоко. 2) прinsъtѫpъ, апѫкъtѫpъ кѫ акѫл (шѫлалѫ).

Κατα-κεντίζω, віit: -ίσω, = (saѫ греш: în локѫ de Κατακεντάω.

Κατα-κεντρόω -ῶ, віit: -ώσω. înapmezѫ чева din toate пърцiле кѫ болdѫpĭ, saѫ fakѫ гimпosѫ.

Κατακέομαι, поet: în локѫ de κατάκειμαι.

Κατα-κεράννυμι, віit: κεράσω, amestekѫ de totѫ ѫnѫ лiкѫidѫ кѫ алtѫл. [de ѫnde

Κατακέρασις, εως (ἡ), amestekape deлiкѫide. [ші

Κατακεραστικὸς, ὴ, ον, поtpiвitѫ ла înпреѫnъ amestekape. (вezĭ ші ἐπικεραστικός).

Κατα-κεραυνόω -ῶ, віit: -ώσω, doвopѫ кѫ tpъsnetѫ.

Κατα-κερδαίνω, віit: -ανῶ, кîштiгѫ ръѫ, saѫ прin aвѫsѫ.

Κατα-κερματίζω, віit: -ίσω, (în цen:) fakѫ чева în mѫлte вѫкъцĭ, saѫ desпapцѫ în mѫлte пърцĭ; (de ѫnde пaptiк:) skimвѫ o monetъ maĭ mape în maĭ miчĭ.

Κατε-κερτομέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ ак: saѫ цen: ші pap кѫ dat:) neчinsteskѫ пе чinева кѫ окърîtoape ворве.

Κατακέφαλα, adв: tokmaĭ în, saѫ din капѫ; (ші fir:) de ла înчепѫtѫ. 2) (обшt:) кѫ капѫл în жos. [κατὰ, κεφαλή].

Κατα-κεχύαται, поet: Ion. în локѫ de κατακέχυνται, 3: îm: пeps: de пas. tpe: de кѫ: ал лѫĭ καταχέω.

Κατακειέμεν, поet: în локѫ de κατακαίειν.

Κατα-κηλέω-ῶ, віit: -ήσω, =Καταθέλγω, поtoлeskѫ, înвлînzeskѫ (tъmъdѫĭeskѫ) кѫ totѫл прin deskîntiчe, връжeskѫ. [de ѫnde

Κατακηλητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѫ a поtoлi, a tъmъdѫi прin deskîntiчe ші fepmeчe; atpъгъtopѫ.

Κατακήομεν, поet: în локѫ de κατακήωμεν =Κατακαύσωμεν.

Κατα-κηρόω -ῶ, віit: -ώσω, ѫnгѫ чева пeste totѫ кѫ чeapъ.

Κατα-κηρύσσω(ττω), віit: -ύξω, înпръшtiѫ шtipe прin вestitopѫ; în лiчitaцie (mezatѫ) adжѫdikѫ чева (харачлadezѫ) asѫпра кѫĭва. (вezĭ ші κατακυρόω).

Κατα-κινέω, -ῶ, віit: -ήσω, mішкѫ (клetinѫ) чева tape. [de ѫnde

Κατακίνησις, εως (ἡ), tape, ĭѫte mішкape, saѫ клetinape.

Κατα-κιρνάω -ῶ, ші Κατακίρνημι, віit: κεράσω, поet:=Κατακεράννυμι.

Κατα-κισσηρίζω, віit: -ίσω, fpekѫ чева кѫ sпѫmъ de mape, ка sъ se лѫstpeze.

Κατάκισσος (ὁ, ἡ), акопeritѫ кѫ edepъ. [κατὰ, κισσὸς].

Κατ-ακκιζομαι, віit: -ίσομαι, fakѫ mѫлte înfpînгъtѫpĭ, mъ пpeфakѫ.

Κατα-κλᾴζω, віit: -κλᾴξω, Dop: în локѫ de κατακληΐζω, ші κατακλείω.

Κατα-κλάιω, віit: -κλαύσομαι, (кѫ цen:) mъ плînгѫ ла чinева, ка sъ doвîndeskѫ компъtimipe. 2 (în Плт:) în локѫ de κατακλάω (вezĭ ziч:).

Κατακλασις, εως (ἡ), fpînцepe de totѫ [κατακλάω].

Κατάκλαυσις, εως (ἡ), плînцepe преа dѫĭoasъ, mішкъtoape de miлъ. [κατακλάιω].

Κατακλάω, віit: -κλάσω, sпapгѫ, fpînгѫ de totѫ. fakѫ fъpîme; (fir:) mішкѫ sпpe miлъ, înfpînгѫ inima кѫĭва; moĭѫ, sлъвeskѫ. «Οὐκ ἔστιν, ὅντιν' οὐ κατέκλασε». Плт: tѫtѫлop a pѫпt inima. (ші пas:) «Ἡμῖν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ δεισάντων». Om: ni s'a tъĭat inima de fpiкъ.

Κατακλείς, εῖδος (ἡ), лакъtѫ, saѫ гaѫpъ de лакъtѫ. 2) (fir:) înкeĭetѫpa sпinъpiĭ кѫ пĭeптѫл. (вezĭ κλείς, ші σφαγὴ). 3) (fir:) înкeĭepea, sfîpшitѫл прiчineĭ.

Κατάκλεισις, εως (ἡ), înкidepe, înкѫĭepe de totѫ; apestape (пѫnepe ла înкisoape). [ші

Κατάκλειστος (ὁ, ἡ), înкisŭ, înкъĭatŭ înъъntpъ de totŭ; пъsŭ ла înкisoape (apestatŭ); (fir:) прецiosŭ. [din

Κατα-κλείω, вiit: -κλείσω, înкizŭ, înкъĭŭ înъъntpъ вine; înпpesopŭ, aчediezŭ; пъĭŭ ла înкisoape, saŭ ла apestŭ; (fir:) stpimtopezŭ, мърцineskŭ. «Νόμῳ κατακλείειν». Dm:

Κατα-κληΐζω, вiit: -ίσω, Ion: în локŭ de κατακλείω, 2) = Κατακλεΐζω, лаъdŭ, înалцŭ преа мълt. (вezĭ simплъл). [din

Κατακληΐς, ίδος (ἡ), Ion: în локŭ de κατακλείς. 2) (în Кал:) în локŭ de ταμεῖον, saŭ εἰρκτὴ.

Κατα-κληροδοτέω-ῶ, вiit: -ήσω, înпарцŭ прin sopцĭ. (вezĭ ші κατακληρουχέω, ші

Κατα-κληρονομέω-ῶ, вiit: -ήσω, înпарцŭ, saŭ ĭaŭ чева ка кліроnomie, saŭ прin sopцĭ.

Κατα-κληρουχέω-ῶ, вiit: -ήσω, înпарцŭ, saŭ iaŭ прin sopцĭ (прinч:) пъmîntŭ кîштiratŭ прin pesвoĭŭ.

Κατα-κληρόω-ῶ, вiit: -ώσω, înпарцŭ (ші miж: ĭaŭ în пaptea mea) чева прin sopцĭ.

Κατακλησία, ші Κατάκλησις, εως (ἡ), кĭemape de nopodŭ (прinч: de локъitopiĭ чеĭ afapъ din чetate) în екstpaopdinapъ adъnape. (вezĭ ші ἐκκλησία). [ші

Κατάκλητος (ὁ, ἡ), кĭematŭ, adъnatŭ (екstpaopdinap ші къ прiпъ). «Ἁλία—» Епгр: екstpaopdinapъ adъnape. [κατακαλέω].

Κατάκλιμα (τὸ), греш: în локŭ de περιάλειμμα. [ші

Κατακλινής, έος (ὁ, ἡ), повîрnitŭ ла вале; шezъtŭ ла masъ; saŭ кълкatŭ în пatŭ. [κατακλίνω].

Κατακλινοβατής, έος, (ὁ, ἡ), поet: (νόσος, воалъ) каре faче пе oamenĭ a se пъpta, saŭ a zъчea пе пatŭ. [κατὰ, κλίνη, βάινω].

Κατα-κλίνω, вiit: -κλινῶ, (nex: пas: κατεκλίθην, ші чл:) pezeшŭ чева жos пе пъmîntŭ; кълкŭ пе чiнева în пatŭ; saŭ пъĭŭ (лъnцeskŭ кълкatŭ dъпе обiчеĭъл челор векĭ) пе чiнева ла masъ. || (miж:) mъ кълкŭ, mъ лъnцeskŭ în пatŭ; saŭ шezŭ ла masъ. «Νύκτωρ κατακλίνειν αὐτόν εἰς Ἀσκληπιοῦ». Apstf: (вezĭ ἐγκοιμάομαι). «Σκιὰ ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ πόα καθίζεσθαι, εἰ δὲ βουλόμεθα, κατακλιθῆναι». Плt: «Κατακλίνεται εἰς γόνατα». Apst: înцenъкĭazъ. (ші пas: fir:) «Κατακλίνεται ὑπὸ τῆς ἡδονῆς». Лкs: skade din simцimîntъл sъŭ. [de ъnde

Κατάκλισις, εως (ἡ), кълкape în пatŭ; saŭ шedepe ла masъ. «Γάμου κατάκλισις» Ep: osпъцŭ de nъntъ, saŭ кълкapea tinepiлop. [ші

Κατάκλιτον (τὸ), = Ἀνάκλιντρον, каnaпea, saŭ dopmezŭ.

Κατα-κλύζω, вiit: -κλύσω, поtoпeskŭ, înnekŭ (акоперŭ къ апъ); sпълъчeskŭ, клъteskŭ къ mълtъ апъ; (med:) къръцŭ прin dese клistipe; (fir:) пръпъdeskŭ, stinгŭ. «Λαΐφος ἀκάτου τινάξας κατέκλυσε πόνων ὡς πόντου κύμασιν». Eъp: «Οἱ ὑετοὶ κατακλύζουσι τὰ ἴχνη». Ksn: (ші fir:) «Κατακλύσειαν ἂν ἀφθονίᾳ τὴν ἐμὴν δαπάνην». Ksn: «Ταῖς περὶ τὰ θέατρα πολυτελείαις τὰς πρὸ ἑαυτοῦ κατέκλυσε φιλοτιμίας». Пл: [de ъnde

Κατὰκλυσις, εως (ἡ), поtoпipe, înnekape de ъnŭ локŭ къ гръmъdipe de апе; (în цen: fir:) пъпъdipe, гръmъdipe пeste чева. [ші

Κατάκλυσμα (τὸ), (med:) doкtopie de клistipŭ. [ші

Κατακλυσμός (ὁ), =Κατὰκλυσις, поtoпŭ. [ші

Κατάκλυστρον (τὸ), локŭ, ъnde se skъpг апе бътъчite.

Κατακλῶθες (αἱ), поet: ъpsitoapeле (ка topкътoape de вiaцa ші soapta oamenilop). [din

Κατα-κλώθω, вiit: -κλώσω, topкŭ (fir:), гъteskŭ, ъnелteskŭ чева inпpotiвa къĭвa.

Κατα-κνάιω, вiit: -κνάισω, pozŭ, sгîpiŭ, sfîшiŭ de totŭ; (fir:) апъsŭ, înпiлezŭ.

Κατα-κνὰω-ῶ, ші

Κατα-κνήθω, вiit: -κνήσω, skapпinŭ tape, sгîpiŭ, sfîшiŭ къ ъnгiiле. (вezĭ ші...

Κατα-κνιδεύω, вiit: -εύσω, ші

Κατα-κνίζω, вiit: -ίσω, adъкŭ гpozaвъ mînкъpime; (fir:) întъpîtŭ прin глъme, atinгŭ, apъnкŭ ворбе. (вezĭ ші κνίζω). [de ъnde

Κατακνισμός (ὁ), mînкъpime; (fir:) sъпъpape, atinцepe прin ворбе.

Κατα-κνώσσω, вiit: -κνώσω, adopmŭ, saŭ dopmŭ dъsŭ.

Κατα-κοιμάω-ῶ, вiit: -ήσω, =Κατακοιμίζω, adopmŭ пе чiнева (проп: ші fir:). || (miж: saŭ пas:) dopmŭ, mъ adopmŭ. [de ъnde

Κατακοιμητής, οῦ (ὁ), = (saŭ греш: în локŭ de) Κατακοιμιστής. [de ъnde

Κατακοιμητικὸς, ὴ, ὸν, пъtinчosŭ, saŭ къ însъшime de a adopmi, amopцitopŭ.

Κατα-κοιμίζω, вiit: -ίσω, adopmŭ, faкŭ пе чiнева sъ doapшъ. «Τῆς ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα». Ksn: (fir:) поtoлesвŭ, лiniшteskŭ. [de ъnde

Κατακοιμιστής, οῦ (ὁ), înгріжіtорȣл къmъріĭ de dopmit.

Κατα-κοινόω -ῶ, віit: -ώσω, ші

Κατα-κοινωνέω -ῶ, віĭt: -ήσω, комȣnікȣ чева ла маĭ mȣлцĭ; mъ înпарцȣ чева кȣ товарошіĭ, saȣ soцiĭ meĭ. «Κατακοινωνήσαντες τὰ τῆς πόλεως πράγματα». Esx:

Κατα-κοιρανέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: гȣвернezȣ чева ка stъпînȣ.

Κατάκοιτος (ὁ, ἡ), кȣлкatȣ în пatȣ; adopmitȣ; лiniштitȣ. [κατὰ, κοίτη].

Κατα-κολλάω -ῶ, віit: -ήσω, лiпeskȣ tape.

Κατάκολλος (ὁ, ἡ), amestekatȣ кȣ mȣлtȣ клеĭȣ. [κατὰ, κόλλα].

Κατα-κολλυβίζω, віit: -ίσω, =Κατακερματίζω, skішбȣ o monetъ în маĭ мічĭ.

Κατ-ακολουθέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) ȣрmezȣ dȣпе чінева; (fir:) mъ înвоĭeskȣ кȣ desъвîршіре; askȣлtȣ.

Κατα-κολούω, віit: -ούσω, skілоцeskȣ, saȣ чĭȣnteskȣ кȣ totȣл; (fir:) міческȣ (ȣmілeskȣ) пе чінева, îл слъвeskȣ de totȣ.

Κατα-κολπίζω, віit: -ίσω, intрȣ кȣ корабіа în sînȣ, ad: nȣ трекȣ d' adрeптȣл de ла ȣnȣ капȣ ла алtȣл, чі daȣ околȣ înъȣntрȣ sînȣлȣĭ dintре dînшĭ. [de ȣnde

Κατακόλπισις, εως (ἡ), околіре în плȣtіре a sînȣлȣĭ întрегȣ înъȣntрȣ.

Κατα-κολυμβάω -ῶ, віit: -ήσω, înnotînd mъ daȣ afȣnd. [de ȣnde

Κατακολυμβητὴς, οῦ (ὁ), înnotъtорȣ, че se dъ afȣnd.

Κατα-κομάω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ mȣлtȣ ші лȣnгȣ пърȣ. «Τὸν μύστακα κατακομᾷν ἤθελον». Прок: sъ аĭбъ лȣnцĭ mȣstъцĭ.

Κατακομιδὴ (ἡ), погорîре de sȣs жos (din міжлокȣл мъріĭ ла църmȣ). [din

Κατα-κομίζω, віit: -ίσω, dȣкȣ, карȣ, погорȣ de sȣs жos. || (між:) mъ погорȣ; (паȣt:) tрагȣ ла църmȣ; mъ întоркȣ; îmĭ adȣкȣ чева înапоĭ.

Κατάκομος (ὁ, ἡ), чел кȣ пърȣ лȣnгȣ лъsatȣ în жos; (desпре помĭ fir:) плinȣ de fрȣnze.

Κατα-κομψεύομαι, віit: -εύσομαι, (кȣ цen:) ворбeskȣ кȣ mȣлtъ граціе desпре чінева, saȣ kontра кȣĭва.

Κατακονὰ, ᾶς (ἁ), Dop: [κατακαίνω] пръпъdіре, пеіре; (Еȣр: Іпл: 131). (dȣпе алцiĭ κατακονᾷ, 3: пеps: a лȣĭ...

Κατ-ακονάω -ῶ, віit: -ήσω, askȣцȣ преа mȣлt; (прin ȣрm:) пръпъdeskȣ.

Κατα-κονδυλίζω, віit: -ίσω, бatȣ tape кȣ пȣmnȣл.

Κατ-ακοντίζω, віit: -ίσω, stръпȣnгȣ, ші omорȣ кȣ лапчеа.

Κατακοπὴ (ἡ), tъĭepe de totȣ (din ръdъчinъ). [ші

Κατάκοπος (ὁ, ἡ), tъĭatȣ de totȣ; (fir:) обositȣ. [din

Κατα-κόπτω, віit: -κόψω, taĭȣ de totȣ, saȣ în бȣкъцеле; ловeskȣ, бatȣ tape; пisezȣ; (fir:) обoseskȣ, osteneskȣ пе чінева. «Ὡς μὴ κατακόπτωσι τοὺς ἵππους διώκοντες». Ksn:

Κατα-κορέννυμι, віit: -κορέσω, satȣрȣ преа mȣлt.

Κατακορέως, adв: Ion: în локȣ de κατακόρως. [din

Κατακορὴς, έος (ὁ, ἡ), (pap акt:) foapte sъцiosȣ; (маĭ des пas:) foapte sъtȣлȣ; (desпре feцe) înкisȣ; (fir:) ковîршіtорȣ; пeste mъsȣръ. «Κατακόροις καὶ περιέργοις ἱερουργίαις». Пл: [κατὰ, κόρος].

Κατα-κορμάζω, віit: -άσω, ші Κατακορμίζω, віit: -ίσω, taĭȣ лemne în tрȣnкĭȣрĭ, ле fakȣ бȣштenĭ.

Κατάκορος (ὁ, ἡ),=Κατακορής. [de ȣnde

Κατακόρως, adв: sъцios, кȣ saцiȣ; кȣ ковîршіре, înбілшȣгat.

Κατα-κοσμέω -ῶ, віit: -ήσω, аранжezȣ, întокmeskȣ; depetikȣ; гъteskȣ; лiniштeskȣ. «Κατέχειν τὴν διάνοιαν καὶ κατακοσμεῖν». Пл: [de ȣnde

Κατακόσμησις, εως (ἡ), аранжаре, întокmіре; depetikape; гъtіре.

Κατα-κοτταβίζω, віit: -ίσω, (кȣ цen) жокȣ în чinstea кȣĭва жокȣл Κότταβος, (вezĭ ziч:, прекȣm zічem) înкinȣ în чinstea кȣĭва.

Κατάκουσις, εως (ἡ), tраціре кȣ ȣрекеа, askȣлtape пе fȣріш. 2) aȣzіре, ворбъ pesпînditъ. [ші

Κατακουστὴς, οῦ (ὁ), askȣлtъtорȣ пе fȣріш, tръгъtорȣ кȣ ȣрекеа. [din

Κατ-ακούω, віit: -ακούσομαι, (în цen:) aȣzȣ бine; прічепȣ; (прin întind:) askȣлtȣ, шъ sȣпȣĭȣ; (în sensȣ de ръȣ) пȣĭȣ ȣрекеа, askȣлtȣ пе askȣns, че se ziче ȣndeва.

Κατα-κράζω, віit: κράξω, saȣ κεκράξομαι, înnекȣ, бірȣĭeskȣ пе чінева кȣ stрігъpĭ маĭ tapĭ dekît a ле лȣĭ.

Κατάκρας, (în локȣ de κατ' ἄκρας) adв: de sȣs пînъ жos, кȣ totȣл, кȣ desъвîршіре. (вezĭ ἄκρα).

Κατάκρασις, εως (ἡ), = Κατακέρασις.

Κατα-κρατέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ цen: saȣ ак:) цiȣ tape; (fir:) пȣĭȣ ла mînъ, ĭaȣ прin siлъ în stъпînіреа mea; doбîndeskȣ (mi fir: прічепȣ, înвъцȣ) кȣ desъвîршіре;

(nestp:) predomneskŭ, bipъĭeskŭ. [de ъnde

Κατακράτησις, εως (ἡ), silnikъ sъпъnepe; (fir:) înвъцъtъpъ de чева прin ostenelĭ; (în цen:) predomnipe, bipъinцъ. [ші

Κατακρατητικὸς, ἡ, ὸν, destoĭnikŭ, saŭ аплекatŭ a predomni, a bipъi.

Κατακρατικὸς, ἡ, ὸν, = Κατακεραστικός.

Κατακράτος, (în локŭ de κατὰ κράτος) adв: tape, къ toatъ пъtepea; къ desъвîpшipe, къ totъл.

Κατα-κραυγάζω, вiit: -άσω, =Κατακράζω, saŭ Καταβοῶ.

Κατα-κρεμάννυμι, вiit: -κρεμάσω, atîpnŭ чева în жos. || (miж:) staŭ atîpnatŭ în жos. [de ъnde

Κατακρέμαστος, ші

Κατακρεμής, έος (ὁ, ἡ), atîpnatŭ în жos, = Ἐκκρεμής.

Κατα-κρεουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, taĭŭ în бъкъцĭ (ка бъкъtapъл) карnea.

Κατάκρηθεν, saŭ κατακρῆθεν, [κατὰ, κάρη, κάρηθεν, κρῆθεν] adв: поet: Ion: din капŭ, din крештetŭ; (fir:) къ totъл, къ desъвîpшipe. (вezĭ ші κατάκρας).

Κατα-κρημνάω-ῶ, вiit: -ήσω, = Κατακρεμάννυμι.

Κατα-κρημνίζω, вiit: -ίσω, apъnкŭ depe pîпъ (ші în цen: din 'nалtŭ локŭ) de вале. [de ъnde

Κατακρημνιομὸς (ὁ), apъnкape depe pîпъ (прinч: de osînditŭ); (în цen:) asвîpлipe жos din op че 'nалtŭ локŭ. [ші

Κατακρημνιστής, οῦ (ὁ), înбpînчitopŭ depe pîпe ла вале (прinч: de osîndiцĭ).

Κατάκρημνος (ὁ, ἡ), foapte pîпosŭ. [κατὰ, αρημνός].

Κατάκρης, adв: Ion: în локŭ de κατάκρας.

Κατ-ακριβόω-ῶ, вiit: -ώσω, лъкрezŭ, черчetezŭ къ mълtъ eкsaкtitate.

Κατα-κριδεύω, [κατὰ, κρίδδω] вiit: -εύσω, pîzŭ преа tape, къ кiкote.

Κατάκριμα (τὸ), osîndъ xotъpîtъ прin жъdiкatъ asъпра къĭва. [din

Κατα-κρίνω, вiit: -ινῶ, osîndeskŭ прin жъdiкatъ.

Κατακρίσιμος (ὁ, ἡ), de osîndit, saŭ вpednikŭ de osîndipe. [din

Κατάκρισις, εως (ἡ), osîndipe. [ші

Κατάκριτος (ὁ, ἡ), osînditŭ, saŭ вpednikŭ de osîndъ. [κατακρίνω].

Κατα-κροαίνω, (fъpъ вiit:) поet: (къ ак:) алергŭ (sъpŭ) ка калъл peste чева.

Κατ-ακροάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, askълtŭ къ лъape a minfe, tpaгŭ къ ъpeкea; (fir:) daŭ askълtape, saŭ sъпъnepe.

Κατα-κροταλίζω, вiit: -ίσω, faкŭ sromotŭ къ клопоцеĭ, zopnaле, ші чл: (вezĭ κρόταλος); (în цen:) pesъnŭ tape, faкŭ mape sromotŭ.

Κατα-κροτέω-ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ mape sromotŭ; (прin întind:) плesneskŭ din палme, аплаъdŭ. [din

Κατάκροτος (ὁ, ἡ), sromotosŭ. [κατὰ, κρότος].

Κοτα-κρουνίζω, вiit: -ίσω, къpгŭ, isвopъskŭ în шiпotŭ ла вале. 2) въpsŭ чева ка ъnŭ шiпotŭ peste чева.

Κατόκρουσις, εως (ἡ), ловipe жos, saŭ în жos. [ші

Κατακρουστικός, ἡ, ὸν, пъtinчosŭ, saŭ къ însъшime de a isвi, a înпinцe чева în жos. [din

Κατα-κρούω -вiit: -ούσω, ловeskŭ, вatŭ, saŭ înпinгŭ чева în жos; înfirŭ; (med:) xapaкseskŭ; atpaгŭ къ sromotoasъ бъtaĭe în чева (despe алвine nъmaĭ). «Κατακρούων οἰκειοῦται (τὰς μελίσσας)».

Κατα-κρύπτω, вiit -κρύψω, askъnzŭ de totŭ (къ mълtъ бъгape de seamъ). [de ъnde

Κατακρυφὴ, = Κατάκρυψις. 2) локŭ de askъndepe, de pefъгъ. [ші

Κατάκρυψις, εως (ἡ), totaлъ askъndepe (акt: saŭ пas:); прiчinъipe, пpefъкъtъpъ.

Κατα-κρώζω, вiit: -κρώξω, stpirŭ ка корвiĭ asъпра къĭва.

Κατακτάμεν, ші Κατακτάμεναι, поet: Dop: în локŭ de κατακτεῖναι.

Κατα-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, doвîndeskŭ чева de totŭ, saŭ прin (pesвoĭaskъ) silniчie; (fir:) atpaгŭ пе чinева în пaptea mea, îл faкŭ къ totъл ал meŭ. (вezĭ ші ἀνακτάομαι).

Κατακτάς, ᾶσα, άν, поet: în локŭ de κατακτείνας.

Κατα-κτεατίζω, ші (miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, поet: în локŭ de κατακτῶμαι, isвъteskŭ a doвîndi, a кîшtiга чева.

Κατα-κτείνω, вiit: -κτενῶ, omopŭ de totŭ.

Κατα-κτενίζω, вiit: -ίσω, пĭeпtъnŭ des (къ mълtъ silinцъ). [de ъnde

Κατακτενισμός (ἡ), deasъ ші къ silinцъ пĭeпtъnape,

Κατάκτενος (ὁ, ἡ), вine пĭeпtъnatŭ. [κατα, κτείς].

Κατάκτης, ου (ὁ), [κατάγνυμι] sпъpгъtopŭ, fpînгъtopŭ. (вezĭ καρυοκατάκτης). 2) [κατάγω] коворîtopŭ de fipŭ din fъpкъ, topкъtopŭ.

Κατάκτησις, εως (ἡ), [κατακτάομαι] desъвîpшitъ, saŭ silnikъ (прin apme) do-

bîndipe; кѫчеріре, saŭ stъпînipe (прінч:) de пъmîntŭ.

Κατακτός, ἡ, ὸν, [κατάγνυμι] лesne de sпapt, de fъpîmat. 2) [κατάγω] лesne de tops.

Κατάκτρια (ἡ), fem: ал лѫĭ κατάκτης (2), торкъtoape, saŭ пieптъпъtoape de лînъ, бѫmбакŭ, ші чл:

Κατα-κτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, ловeskŭ tape пeste чева.

Κατα-κυβέυω, biit: -εύσω, пĭepzŭ чева în жокѫл кѫбелор, ші чл:

Κατα-κυβιστάω-ῶ, biit: -ήσω, mъ daŭ пeste капŭ; saŭ în danцŭ fakŭ felѫpite figѫpĭ, ка sъ 'mĭ apъtŭ веseлia кътре чінева.

Κατα-κυδρόω-ῶ, biit: -ώσω, (плц:) sлъвeskŭ пе чінева преа mѫлt.

Κατα-κυκάω-ῶ, biit: -ήσω, amesteкŭ чева de totŭ

Κατα-κυκλόω-ῶ, biit: -ώσω, înкопжѫрŭ din toate пърцiле.

Κατα-κυλινδέω-ῶ, biit: -ήσω, ші κατακυλίνδω, = кѫ...

Κατα-κυλίω, biit: -ίσω, postoголeskŭ чева de вале.

Κατα-κυματόω-ῶ; biit: -ώσω, акоперŭ, потопeskŭ de totŭ кѫ ѫndeле.

Κατα-κυμβαλίζω, biit: -ίσω, înвeseлeskŭ, saŭ asѫpzezŭ пе чінева кѫ бѫбѫitѫл toбeĭ.

Κατα-κύπτω, biit: -κύψω, mъ плекŭ de totŭ: «Πρόσσω κατέκυψεν». Om: «Ἐπεὶ κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος». Лѫч: (ші кѫ преп:) «Κατακύψας (ἀπό τῆς ἀκροπόλεως) εἰς τὸ ἄστυ». Лѫч:

Κατα-κυριεύω, biit: -εύσω, stъпîneskŭ чева кѫ totѫл, saŭ прin siлъ.

Κατα-κυρόω-ῶ, biit: -ώσω, întъpeskŭ, adeвepezŭ; adжѫdikŭ (харачлadezŭ) лѫкрѫл вîndѫtŭ asѫпра кѫmпъръtopѫлѫĭ; (ѫne-cpĭ) osîndeskŭ. «Ψήφῳ θανάτου κατακυρωθείς.» Eѫp:

Κατα-κυρτόω-ῶ, biit: -ώσω, гîрбовeskŭ чева кѫ totѫл. [de ѫnde

Κατακύρτωμα (τὸ), гîрбовitѫръ, кокоатъ.

Κατα-κωκύω, biit: -ύσω, = Καταθρηνέω.

Κατα-κωλύω, biit: -ύσω, опреskŭ чева fъpъ кѫвiinцъ.

Κατα-κωμάζω, biit: -άσω, поet: (кѫ dat:) = Ἐσκωμάζω, intpѫ ѫndeва кѫ siла ші sпре вътъmapea локѫitopiлор de аколо.

Κατακωχὴ (ἡ), [κατέχω] копpindepe, stъпînipe (прінч: de вре ѫnŭ цeniŭ); (прin ѫpm:) întѫsiasmŭ, însѫfлape. [de ѫnde

Κατακώχιμος (ὁ, ἡ), пѫtinчosŭ de a se копpinde, (ші fir:) a se stъпîni (прінч:) de вре о пътimъ; пpiimitopŭ de întѫsiasmŭ, ші чл:; (прin ѫpm:) лesniчosŭ a se аплека, а алѫпека ла чева.

Καταλαβεὺς, έως (ὁ), парŭ; кѫĭŭ de лemnŭ. [καταλαβή].

Κατα-λαγνεύω, ομαι, biit: εύσω, -ομαι, sîntŭ datŭ кѫ totѫл ла desmĭepdъчĭѫnĭ, ші desfpînъpĭ.

Κατ-αλαζονεύομαι, biit: εύσομαι, mъ fълeskŭ кѫ mѫлtъ mîndpie desпре чева, saŭ înпpotiва кѫĭва.

Καταλαθιστὴς, οῦ (ὁ), Dop: în локŭ de καταληθιστής, eкsплiкъtopŭ de adeвъpŭ. [κατὰ, ἀληθής]; (în цen:) tîлкѫitopŭ.

Κατα-λακτίζω, biit: -ίσω, ловeskŭ, (daŭ) кѫ пiчopѫл tape пе чінева (desпре вite).

Κατα-λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ ак:) asѫpzezŭ, astŭпŭ гѫpa, saŭ îndѫплекŭ пе чінева кѫ mѫлta mea ворбіре. 2) (кѫ цen: saŭ ак:) ворбeskŭ în kontpa кѫĭва, хѫлeskŭ, osîndeskŭ. 3) (кѫ dat: îndip:) tpъdaŭ (destъînѫĭeskŭ) ѫnŭ sekpetŭ. «Παρακούων δεσποτῶν, ἅττ' ἂν λαλῶσι, καὶ ταῦτα τοῖς θύραζε καταλαλῶν». Apstf: [ші

Καταλαλιὰ (ἡ), ворбіре înпpotiва кѫĭва. [din

Κατάλαλος (ὁ, ἡ), ворбitopŭ înпpotiва кѫĭва, хѫлitopŭ. [κατὰ, λάλος].

Κατα-λαμβάνω, biit: λήψομαι, (пех: κατέλαβον, ші чл:) апѫкŭ, прinzŭ пе чінева fъкînd (saŭ afлîndѫ se în) чева; прinzŭ fъpъ вeste; апѫкŭ maĭ 'nainte; ажѫnгŭ пе чінева fѫцind; опреskŭ; (în цen:) ажѫnгŭ, soseskŭ din ѫpmъ; прinzŭ; ĭaŭ în stъпînipe. «Καταλαμβάνειν τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ». Пл: «Ἔνδον καταλαμβάνειν τινά». Ksn: «Ὀρχούμενον αὐτὸν κατέλαβον». Ksn: «Καταλαμβάνειν τινα τρέχοντα». Ksn: (ші fir:) «Ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν». Ep: «Ἐπεὶ κατέλαβον ἁι ἡμέραι». Epd: «Καταλαβούσης τῆς ὡρισμένης ἡμέρας». (ші fъpъ kazŭ). «Τρέχετε, ἵνα καταλάβητε». Skp: (ші fir:) «Ὅρκοις καταλαμβάνειν τινά». Тѫч: а 'л лега, а 'л îndatopa. «Κατέλαβε νόσος μιν». Ep: (ші fir:) «Καταλαβεῖν αὐτῶν αὐξανομένων τὴν δύναμιν». Ep: «Ἴσχε, καὶ κατελάμβανε σεαυτόν». Ep; опрешte te. «Ὅσα μὲν ἄλλοισι εἴρηται, ἐάσομεν, τὰ δὲ ἄλλοι οὐ κετελάβοντο, τουτέων μνήμην ποιήσομαι». Ep: n' aŭ апѫкat sъ ле zikъ. «Χρὴ καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς». Ep; sъ ле опрĭaskъ. (ші пas:) «Καταλαμπτέος ἐστιν ἡμῖν θανάτῳ». Ep: «Πόλις κατειλημμένη». Тѫч: (ші fir:) «Τὸν αἴτιον τῶν γενομένων καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου». Dm: (вezĭ ші καταλήψιμος). 2) (fir:) înцeлeгŭ, прiчепŭ.

«Οὐ καταλαμβάνω». Лȣч: (ші між: преа рар). «Καταλαμβάνομαι, ὅτι οὐ προσωπολήπτης ὁ Θεὸς». Sкр: (ші пas:) «Δυνάμεις ἐντελῶς καταλαμβανόμεναι». Лкs: 3) (în a tpeia пeps: saȣ în пaptч:) прівеште, аре релаціе; saȣ se întîmплъ. «Ἃ καταλαμβάνει τὴν πόλιν». Ер: кîte прівеsк ла, se atinг de орашȣ. (ші кȣ inf:) «Κατέλαβεν αὐτὸν ἄπαιδα ἀποθανεῖν». Ер: "Καὶ σφέας καταλαμβάνειν πάντας ἅμα σοὶ στρατεύεσθαι». Ер: »Καταλελάβηκε ἐμὲ τοῦτο εἰς ὑμέας ἐκφῆναι». Ер: (ші în пaptч:) «Ἀπελθὼν ἐσήμαινε αὐτῷ τὰ καταλαβόντα». Ер: челе întîmплate. «Ἡ ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδὼν». Epd.

Κατάλαμπρος (ὁ, ἡ), foapte stpълȣчitȣ, лȣminosȣ.

Καταλαμπτέος, α, ον, Ion: în кокȣ de καταληπτέος.

Κατα-λάμπω, віit: -λάμψω, (кȣ ɥen: saȣ ак:) лȣчeskȣ, лȣminezȣ пeste чева. || (nestp:) sîntȣ foapte stpълȣчiosȣ. [de ȣnde

Κατάλαμψις, εως (ἡ), мȣлтъ stpълȣчipe, лȣminape.

Κατα-λανθάνω, віit: -λήσω, (кȣ ак:) ръmîiȣ askȣnsȣ (непрічепȣтȣ, nesimцitȣ) de чinева кȣ totȣл.

Κατ-αλγέω -ῶ, віit: -ήσω, simцȣ dȣpepe, (ші fiг:) mîxnipe преа мȣлтъ.

Κατ-αλγύνω, віit: -υνῶ, прічinȣiesкȣ mapî dȣpepi, (ші fiг:) mape mîxnipe.

Κατα-λεαίνω, віit: -ανῶ, netezeskȣ, лȣstpezȣ чева de totȣ; (fiг:) регȣлezȣ (înлesneskȣ) кȣ desъвîршipe.

Καταλέγμενος, η, ον, поet: în локȣ de καταλεγόμενος, кȣлкatȣ. (пaptч: ал лȣї...

Καταλέγω, віit: -λέξω, zikȣ пе pîndȣ, saȣ кȣ skȣmпътate, повesteskȣ кȣ amъpȣntȣл, înшipȣ. «Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ 'κεῖνον κατάλεξον, εἴπου ἔτι ζώει, ἢ ἤδη τέθνηκεν». Od: Δ. «Χρέος κατέλεξε». Ткр: «Τί πρῶτον καταλέξω»; Ткр: «Καταλέγοντι τοὺς ἄνω ἀεὶ πατέρας αὐτέων». Ер: (ші кȣ ɥen:) «Καταλέγων τῶν χρησμῶν». Ер: (ші пas:) «Τοὺς Δωριέων βασιλῆας καταλεγομένους ὀρθῶς ὑπ' Ἑλλήνων». Ер: 2) tpeкȣ în каtaлогȣ, saȣ реɥistpȣ; înpoлezȣ (прinч: desпpe рекpȣtaцie); (în ɥen:) пȣїȣ în pîndȣ, întpenȣmъpȣ; (прin întind:) sokoteskȣ de чева. «Τοὺς πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ἱπποτροφεῖν κετέλεξε». Ksn: (ші між:) «Ἐπεψηφίσαντο ὁπλίτας τε αὐτῶν κατελέξασθαι χιλίους, ἱππέας δὲ ἑκατὸν, τριήρεις δὲ πεντήκοντα». Ksn: (ші пas:) «Κατειλεγμένος ἱππευειν». Лкs: ші прin întind:) «Εὐεργεσίαν καταλέγειν, ὅτι ші чл:». Ksn: o sokotїa de... (вezї ші καταγράφω). 3) (між:) поet: mъ кȣлкȣ, saȣ (пе віitopȣ) mъ dȣкȣ, sъ mъ кȣлкȣ (sъ dopmȣ). «Ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο». Іл: I: (вezї mi λέγω simплȣ).

Κατα-λείβω, віit: -λείψω, поet: topnȣ пе пъmîntȣ; (між:) mъ бъpsȣ din 'naлtȣ локȣ, кȣргȣ жos; mъ toпeskȣ, ші пікȣ; (fiг:)= Κατατήκομαι, mъ toпeskȣ, mъ пръпъdeskȣ.

Κατάλειμμα (τὸ), ръmъшiцъ, pestȣ. [καταλείπω].

Κατάλειπτος (ὁ, ἡ), [καταλείφω] ȣnsȣ, sпoitȣ пе toate пърцiле. 2) ръmasȣ, прisositȣ. [din

Κατα-λείπω, віit: -λείψω, лasȣ пе пъmîntȣ; saȣ пъръseskȣ de totȣ; лasȣ în diskpeцia кȣїва. 2) лasȣ dȣпе moaptea, saȣ în ȣpma mea (moштenipe, saȣ прisosȣ); (de ȣnde пas:) ръmîiȣ ка ръmъшiцъ, saȣ dpoждiї пе fȣndȣ; прisoseskȣ. 3) (кȣ inf:) лasȣ (înгъdȣїȣ) a se faче чева.

Κατα-λειτουργέω-ῶ, віit: -ήσω, келtȣїeskȣ чева întp'o пȣвлікъ tpeбȣinцъ, saȣ sлȣжбъ.

Κατ-αλείφω, віit: -αλέιψω, ȣnгȣ, sпoїeskȣ чева пeste totȣ.

Κατάλειψις, εως (ἡ), лъsape, пъръsipe (акt: saȣ пas:); лъsape de прisosȣ, saȣ ръmъшiцъ în ȣpmъ. [καταλείπω].

Καταλείψω, віit: ал лȣї καταλείπω, saȣ καταλείφω.

Κάτα-λεπτολογέω-ῶ, віit: -ήσω, еksплікȣ, аnaлisȣ чева кȣ мȣлтъ amъpȣnцime, saȣ еksaktitate.

Κατα-λεπτύνω, віit: -υνῶ, sȣбцiezȣ de totȣ.

Καταλευκάινω, віit: -ανῶ, 'пълбeskȣ чева de totȣ; (fiг:) еksплікȣ foapte desлȣшit. [din

Κατάλευκος (ὁ, ἡ), албȣ de totȣ. [κατὰ, λευκός]. [de ȣnde

Καταλευκόω-ῶ, віit: -ώσω, = Καταλευκάινω-

Καταλέυσιμος (ὁ, ἡ), вpednikȣ de бътȣt кȣ пїetpe. [din

Κατα-λέυω, віit: -λέυσω, бatȣ кȣ пїetpe. 2) (Esix:) apȣnкȣ пе osînditȣ în пїetpъpiї, saȣ окne de metaле, ка sъ se мȣnчїaskъ.

Κατ-αλέω -ῶ, віit: -αλέσω, maчinȣ de totȣ.

Κατα-λήγω, віit: -λήξω, înчetezȣ, sfîpшeskȣ. «Αὐτοῦ καταλήγομεν μαθεῖν, τί λέγεται». Ар:

Κατα-λήθομαι, віit: -λήσομαι, поet: (кȣ ɥen:) ȣїtȣ de totȣ.

Κατα-ληΐζομαι, віit: -ίσομαι, жъfъїeskъ de totъ.

Καταληκτικὸς, ὴ, ὸν, каре este ла sfîршitъ; (партік: верsъ) лiпsitъ, saъ прisositъ întр' ъna, saъ doъ sілаве ла sfîршitъ. (înпрot: de ἀκαταληκτικὸς, вezї ziч:). [καταλήγω]. [de ъnde

Καταληκτικῶς, adв: къ totъл, къ desъвîршiре; înкеїat. «Καταληκτικῶς ἔδωκας». Ар: Епікt: «Καταληκτικῶς ἔχειν περὶ ταῦτα». Епікt: a se îndeлetniчi nъmaї întр' aчestea.

Κατάληξις, εως (ἡ), înчetaре; sfîршitъ; (грам:) terminaцia, saъ sілава de ла sfîршitъ. [καταλήγω].

Καταληπτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пъtinчosъ, deпрinsъ, îndemînatікъ a апъка; a sърпрinde, a прічепе, ші чл: (вezї καταλαμβάνω). [din

Καταληπτὸς, ὴ, ὸν, de апъкat, de прins; saъ копрїns; de кîшtirat; de прічепъt, ші чл: 2) întîmплatъ, вenitъ пе neштiъte. [καταλαμβάνω, вezї вербъл пе ла sfîршitъ).

Κατα-ληρέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ цen:) вîрfeskъ dînaintea, saъ înпроtiва къїва; ameцeskъ пе чiнева къ вîрfitърї. 2) (къ ак:) вîрfind, глъmind пїерzъ чева. «Κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα». At:

Καταλήψιμος (ὁ, ἡ), пъtinчosъ, saъ къвiinчosъ de a se прinde; вреdnікъ de osîndit. [din

Κατάληψις, εως (ἡ), прindepe, saъ къпрindepe (акt; saъ пas:); лъаре în stъпînipe; (прin întind:) atакъ de o неврікъ воалъ, = Καταληψία. (вezї ші ἐπιληψία); (mъsік:) stъръinцъ (цinepe) de maї mълtъ вреme întр' ъnъ глasъ, = Κράτημα; (fir:) прічепере, înцелецере; (прin întind:) копрinsa, saъ înцелеasa idee. «Τέχνη ἐστι σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων πρὸς ...». Лъч: (καταλαμβάνω].

Κατα-λιθάζω, віit: -άσω, ші

Κατα-λιθοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, вatъ de totъ, omopъ къ пїetpe.

Κατάλιθος (ὁ, ἡ), плinъ de (înпodoвitъ къ) преціoase пїetpe. [κατὰ, λίθος].

Κατα-λιθόω -ῶ, віit: -ώσω, = Καταλιθοβολέω. «Μήλοις —». Fiлstp:.

Κατα-λιμπάνω, віit -λείψω, = Καταλείπω.

Κατα-λιπαίνω, віit: -ανῶ, înграшъ de totъ.

Κατα-λιπαρέω -ῶ, віit: -ήσω, рогъ foapte mълt.

Κατ-αλίσκομαι, віit: -αλώσομαι, Ion: în локъ de καθαλίσκομα:, mъ прinzъ, kazъ în stъпînipea къїва.

Κατα-λιχμάζω, віit: -άσω, лinгъ neste totъ.

Κατα-λιχνεύω, віit: -εύσω, келtъїeskъ пе mînкърї лъкomoase.

Καταλλάγδην, adв: în skimвъ, saъ skimвat; în речiпрокъ. [ші

Καταλλαγὴ (ἡ), skimвape, saъ skimвъ (прinч:) de monetъ, ші кîшtiгъл провенitъ dintр' aчeasta, (Itл:) кamвiъ. (вezї ші ἐπικαταλλαγή). 2) (fir:) înпpietenipe, înпъкаре. [ші

Καταλλάκτης, ου (ὁ), înпpietenitopъ, saъ înпъкъtopъ. 2) (maї noъ) = Ἀργυραμοιβὸς, zapafъ.

Καταλλακτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatікъ a înпъка, a înвoi пе чеї înвръжвiцї. 2) maї noъ) îndemînatікъ, saъ къвenitъ ла skimвape de monete, saъ вanї. [din

Κατ-αλλάσσω(ττω), віit: -άξω, skimвъ ъna пе алta, fakъ skimвъ; (партік:) skimвъ monetъ къ кîшtiгъ. 2) (fir:) înпакъ, înвoїeskъ înвръжвiцї; (ші miж:) mъ înпакъ къ чiнева. «Καταλλάσσετο τὴν ἔχθραν τοῖσι στασιώτῃσι». Ер: «Θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου». Sof: (вezї ші διαλλάσσω).

Κατάλληλος (ὁ, ἡ), пъsъ ъnъл înпotpiвъ, în dpeптъ къ алtъл, în речiпрокъ. (înпрot: de παράλληλος). 2) (прin întind:) пotpiвitъ, пропорцionatъ, konfopmъ; (прin întind:) kontimпopanъ. [κατὰ, ἀλλήλων]. [de ъnde

Καταλληλότης (ἡ), пosiцie, saъ stape de doъ лъкрърї пъse înпotpiвъ ъnъл de алtъл; (прin întind:) пotpiвitate, пропорцie. [ші

Καταλλήλως, adв: în пosiцie, saъ кiпъ de пotpiвitate, în пропорцie, ші чл:

Κατ-αλοάω -ῶ, віit: -ήσω, fъpîmiчezъ, (ка sпiчiї de грîъ în apie); вatъ tape, omopъ de вътаїe.

Καταλογάδην, [κατὰ, λόγος] adв: în прozъ. (вezї ші καταλογὴ).

Καταλογεὺς, έως (ὁ), înskpiitopъ în каtaлогъ, kondiкъ, ші чл: (прinч:) de ostaшї, saъ tpiвъtapї; (în цen:) цiitopъ de peцistpe, saъ къъtъtopъ de sokoteлї, (fpanц:) kontpoлopъ. [κατάλογος].

Κατ-αλογέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ ак: saъ цen:) sokoteskъ de nimiкъ, desпpeцъїeskъ; neînгpiжeskъ.

Καταλογὴ (ἡ), tpeчepe în peцistpъ, каtaгpafie; înпърцipe în клase. 3) чitipe (nekîntape) de кîntiкъ. [καταλέγω].

Καταλογία (ἡ), вezї καταλοχία.

Κατα-λογίζομαι, віit: -ίσομαι, tpeкъ чева

în каталогъ, întpenъmъpъ. «Ἐν τοῖς ἀδίκοις καταλογίζεσθαι τούς ἀχαρίστους». Ksn: 2) цiъ în sokoteaлъ; (fir:) sokoteskъ de чева, «Εὐεργεσίαν καταλογιῇ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τοσάυτῃ ὕβρει». Лъч: «Οὐ καταλογίζομαι πρός ὑμᾶς τὸ εὐεργέτημα». Dm: 3) = Καταλέγω, повesteskъ пе pîndъ. 4) sokoteskъ къ mintea, mъ гîndeskъ (Ап:). [de ъnde

Καταλογισμὸς (ὁ), tpeчepe în sokoteaлъ, saъ în peцistpъ; înnъmъpape.

Κατάλογος (ὁ), (în цen:) каталогъ, каtarpafie; (пaptik:) таблъ, în кape se înskpiaъ четъцeniĭ notpiвiцĭ ла sлъжбъ (прinч:) ostъшeaskъ. (de ъnde) «Καταλόγους ποιεῖθαι». Тъч: a înpoлa ostaшĭ, a pekpъta. «Οἱ ὑπέρ τόν καταλογον». Лкs: tpekъцĭ пeste вîpsta ostъшeaskъ. [κατὰ, λόγος].

Κατ-αλοιάω-ῶ, вiit: -ήσω, поet: în локъ de καταλοάω.

Κατάλοιπος (ὁ, ἡ), pъmasъ, пpisositъ. [καταλείπω].

Κατ-αλοκίζω, вiit: -ίσω, faкъ чева totъ вpъzdъtъpĭ, adikъ кpъпъtъpĭ, sгîpiitъpĭ, sfîmiъ къ ъnгiiле.

Κατα-λούω, вiit: -λούσω, лаъ topnînd апъ din капъ пeste tpъпъ ла вале, saъ лimпezeskъ къ mълtъ апъ; келtъĭeskъ mълt în бъĭ; (în цen: fir:) келtъĭeskъ fъpъ miлъ, пекpъцat.

Καταλοφάδια, adв: поet: [κατὰ, λόφος] пeste гpъmazъл, saъ ъmepiĭ къĭва.

Καταλοχία (ἡ), чeatъ ostъшeaskъ, saъ înпъpцipe în ostъшeшtĭ чete. «Ἐν καταλοχίαις (îndpeпt: «Ἐγκαταλοχίσαι) ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ αὐτοῦ». Skp: [шi

Καταλοχίζω, вiit: -ίσω, înпapцъ, saъ apanжezъ în ostъшeшtĭ чete. [κατὰ, λόχος]. [de ъnde

Καταλοχισμός (ὁ), înпъpцipe, saъ apanжape în ostъшeшtĭ чete.

Κατάλσης, εος (ὁ, ἡ), плinъ de пъdъpĭ лъnкoase. [κατὰ, ἄλσος].

Κατα-λυγίζω, вiit: -ίσω, легъ пeste totъ къ nъĭeле de pъкitъ, saъ saлчie.

Καταλυκουργίζω, вiit: -ίσω, (kom:) пomeneskъ des în ажъtopъл meъ шi înпpotiвa къĭва леціле лъĭ Лiкъpгъ. [κατὰ, Λυκοῦργος].

Κατάλυμα (τὸ), локъ de гъzdъipe, oteлъ, шi чл: (вezĭ шi κατάλυσις 2). [καταλύω].

Κατα-λυμάινομαι, вiit: -ανοῦμαι, вatъmъ de totъ, пpъпъdeskъ.

Κατα-λυμακόω-ῶ, вiit: -ώσω, = Καταλυμάινομαι.

Καταλύμανσις, εως (ἡ), mape вътъmape, пpъпъdipe. [καταλυμάινομαι].

Καταλύσιμος, (ὁ, ἡ), пъtinчosъ saъ къвiinчosъ a se stpiкa, a se desfiinцa къ totъл. [din

Κατάλυσις, εως (ἡ), stpiкape, пpъпъdipe, desfiinцape, sfîpшipe de чева; (fir:) moapte. 2) гъzdъipe ъndeвa; (пpin întind:) în локъ de κατάλυμα, локъ de гъsdъit, (Тъpч:) xanъ, шi чл: «Σταθμοὶ τε πανταχῇ εἰσι βασιλήϊοι καὶ καταλύσεις κάλλισται». Ep: [καταλύω].

Κατα-λυσσάω (ττάω)-ῶ, вiit: -ήσω, tъpвezъ de totъ, saъ asъпpa къĭва.

Καταλυτήριον (τὸ), =Κατάλυμα, локъ de гъzdъipe. [шi

Κοταλυτής, οῦ (ὁ), stpiкъtopъ, пpъпъditopъ, desfiinцъtopъ de чева. [шi

Καταλύτης, ου (ὁ), попositъ, pъmasъ în гazdъ ъndeвa. [din

Κατα-λύω, вiit: -λύσω, desfaкъ чева în пъpцiле, din кape a fost·компъsъ, stpiкъ de totъ; sъpпъ din temeлiĭ; (fir:) desfiinцezъ; (în цen:) пpъпъdeskъ. «Πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα». Iл: B. «Καταλύειν τὴν γέφυραν». Ep: «Μεγάλην ἀρχῆν καταλύσει». Ep: «Τὸν δῆμον καταλύοντι». Ksn: «Ἐπεχείρησε καταλῦσαι τὴν ἀρχήν αὐτῶν (τῶν βασιλέων)». Ksn: (шi пas:) «Εὐθέως κατελύθησαν». Ksn: 2) desлегъ de totъ; (пpin întind:) daъ sfipшitъ, înчetezъ. «Σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους». Od: Δ. sъ desxъmъm. «Καταλύειν τὴν στρατιάν (τὸν πότον, τὴν φυλακὴν)». Лкs: a desfaчe, a pisiпi. «Καταλύειν τὴν θυσίαν». Ksn: «Καταλύειν τὸν πόλεμον (τὸν πλοῦν, τὸν λόγον, τὸν βίον)». Лкs: (шi къ цen: indip:) «Κατέλυσεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς». Ksn: (шi ел:) «Καταλύουσι πρὸς Ἀθηναίους». Ksn: se înпъчъĭesk «Μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν... ». Ksn: sъ nъ se înвoĭaskъ къ... «Πύκτης ὢν κατέλυσε». Лкs: a înчetat de a fi...». «Ἡ πατρῴα δόξα ἐν σοὶ καταλύει». Dm: «Οἱ ἐν πολιᾷ καταλύσαντες». Гpг: чeĭ чe aъ mъpit. (шi miж:). «Εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενοι βίον». Eъp: 3) (de ъnde пpin întind: шi ел: de πορείαν) попoseskъ, гъzdъĭeskъ ъndeвa în кълъtopie. «Εἰς πανδοχεῖον (παρά τινα, saъ παρά τινι) καταλύειν». Пл: Тъч· Dm:

Κατα-λωβάω -ῶ, вiit: -ήσω, чĭъntezъ пe чineвa în toate mъdълapeле, îл skiлoцeskъ de totъ.

Κατα-λωφάω (шi Ion: -έω) -ῶ, aiit: -ήσω, (stpъm: шi nestpъm:) înчetezъ, konteneskъ къ totъл.

Καταμάγειον, (τὸ), [καταμάσσω] шtepгapъ.

Κατα-μαγεύω, biit: -εύσω, fermekŭ kъ totъл.

Κατα-μαθηματικεύομαι, biit: -εύσομαι, (kъ ак:) корѫпŭ о штiinцъ прintр' о непотрiвitъ аплiкацie шi amestekape de matematiче demonstpaцiĭ.

Καταμάθησις, εως (ἡ), desъвîршitъ înвъцape, saŭ прiчепере. (шi

Καταμαθητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a înвъца, a înцелеце чева бine, saŭ eksakt. [καταμανθάνω].

Κατα-μαίνομαι, biit: -μανοῦμαι, saŭ -μανήσομαι, (kъ цen:) неbъneskŭ kъ totъл înпротiва kъĭва.

Καταμάκτης, [καταμάσσω] ου (ὁ), штергъторŭ de înвъĭaцĭ.

Κατα-μαλακίζω, biit: -ίσω, fakŭ пе чiнева de totŭ молiчosŭ (невiteazŭ, tpîndaвŭ). || (miж:) mъ молешеskŭ kъ totъл.

Κατα-μαλάσσω(ττω), biit: -άξω, moĭŭ de totŭ; (fir:) înблînzeskŭ, mішkŭ spre mілъ, saŭ коnпъtimipe.

Κατ-αλδύνω, biit: υνῶ, поet: miчeskŭ, slъбeskŭ чева de totŭ. (вezĭ шi simплъл).

Κατα-μαλθακίζω, biit: -ίσω, =Καταμαλακίζω.

Κατα-μαλθάσσω, biit: -άξω, = Καταμαλάσσω.

Κατα-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, (nex: κατέμαθον, шi чл:) înвъцŭ kъ desъвîршipe, saŭ skъmпъtate; обsервŭ kъ лъape a minte; înцелегŭ, прiчепŭ бine.

Κατα-μαντεύομαι, biit: -εύσομαι, (kъ цen: saŭ dat:) проороческŭ despre чева, saŭ înпротiва kъĭва; (kъ ак:) daŭ kъ sokoteaла; прегiчeskŭ.

Κατα-μαραίνω, biit: -ανῶ, вештежeskŭ kъ totъл; (miж: despre panъ) mъ desъшflъ, mъ desoбpinteskŭ.

Κατα-μαργάω (шi Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, =Καταμαίνομαι.

Κατα-μάρπτω, biit: -μάρψω, поet: în локŭ de καταλαμβάνω, апъkŭ, прinzŭ, soseskŭ пе чiнева din ъpmъ.

Κατα-μαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ цen: îndip:) mъptъpiseskŭ înпро tiва kъĭва; (kъ ак:) dовedeskŭ de ръŭ, de saпровezŭ, osîndeskŭ.

Κατα-μασσάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mestekŭ ĭъte; mъnînkŭ de totŭ.

Κατα-μάσσω (ττω), вĭit: -μάξω, штергŭ бine de totŭ.

Κατα-μαστεύω, biit: -εύσω, kaъtŭ pretъtindinea, saŭ kъ stъpъinцъ.

Κατα-μαστίζω, biît: -ίξω, бiчĭъĭeskŭ tape; бatŭ пе обpazŭ.

Κατα-ματεύομαι (-ττεύομαι), biit: -εύσομαι, шi Κατα-μάττομαι, biit: -μάξομαι, =Εἰσμάττομαι, пiпъĭŭ чева пе dinъъntpъ. «Πτερῷ —» Iпкр: kъpъцŭ pana пе dinъъntpъ kъ панъ. (вezĭ шi κατεμματέω, шi καταμηλόω).

Κατα-μάχομαι, biit; μαχέσομαι, шi -μαχήσομαι, înfpînгŭ, бipъĭeskŭ în бътъліе.

Κατ-αμάω-ῶ, biit: -ήσω, поet: гръmъdeskŭ (ка sечеръtopiĭ) înпреъnъ, saŭ ъna пeste алta, fakŭ клъĭ.

Καταμβλακεύω, греш: în локŭ de καταβλακεύω.

Κατ-αμβλόω-ῶ, biit: -ώσω, шi Κατ-αμβλύνω, biit: -υνῶ, tîmпeskŭ de totŭ.

Καταμβὼ, όος -οῦς (ἁ), Dop: погорîpe ла вале. (вezĭ шi ὀπισαμβὼ).

Κατα-μεγαλαυχέω-ῶ, biit: -ήσω, (kъ цen:) mъ fъleskŭ, mъ mîndpeskŭ asъпра kъĭва, saŭ despre чева.

Κατα-μεγαλοφρονέω-ῶ, biit: -ήσω, despreцъĭeskŭ пе чiнева din mъpeцie saŭ mîndpie.

Κατα-μεθύσκω, biit: -μεθύσω, înвътŭ пе чiнева преа mълt. || (miж:) ъmблъ tot беatŭ.

Κατα-μεθύω, biit: -ύσω, sîntŭ беatŭ, saŭ mъ înвътŭ kъ totъл.

Κατ-αμείβομαι, biit: -αμέιψομαι, pesпъnzŭ.

Κατα-μειδιάω-ῶ, biit: -άσω, (kъ цen:) zîmбeskŭ a pîde (kъ despreцъipe) despre чева. «Θανὰτου —». Ios:

Κατα-μειλίσσομαι (ττομαι), biit: -ίξομαι, înблînzeskŭ, înбъnezŭ, saŭ прin mînгîĭepĭ шi лiпгъшiрĭ atpaгŭ компътimipea kъĭва.

Καταμελεϊστὶ, [καταμελιζω] adв: поet: în бъkъцеле.

Κατα-μελετάω-ῶ, лiit: -ήσω, meditezŭ, saŭ înвъцŭ чева бine прin deasъ meditaцie.

Κατ-αμελέω-ῶ, biit: -ήσω, (kъ цen:) neînгpiжeskŭ, леnевeskŭ чева kъ totъл.

Κατα-μελίζω, biit: -ίσω, ta парцŭ în mъdълареле sале.

Κατα-μελιτόω-ῶ, biit: -ώσω, ъnгŭ чева пeste totŭ kъ mĭepe; (fir:) îndълчeskŭ de totŭ.

Κατα-μέλλω, biit: -μελλήσω, întîpziezŭ, amînŭ чева fъpъ kъвîntŭ. (se konf: kъ καταμελέω).

Κατάμεμπτος (ὁ, ἡ), foapte хълitŭ, saŭ вpednikŭ de defъĭmat. [din

Κατα-μέμφομαι, biit: -μέμψομαi, (kъ ак: dipek: шi dat: saŭ ак: indip:) хълeskŭ, defaĭmŭ, чертŭ пе чiнева преа mълt· [de ъnde

Κατάμεμψις, εως (ἡ), чертape, dожъnipe, defъĭmape asъпра kъĭва.

Κατα-μένω, biit: -μενῶ, staŭ, ръmîĭŭ, ѕnde m'amŭ aflat.

Κατ-αμέργω, biit: -αμέρξω, mѕлгŭ (ші aвѕs: кѕлегŭ) de totŭ; stopкŭ toatъ zeama.

Κατα-μερίζω, biit: -ίσω, desпарцŭ în шѕлte пърцĭ; saŭ înпарцŭ ла mѕлцĭ. [de ѕnde

Καταμέρισις, εως (ἡ), ші Καταμερισμός (ὁ), desпърцipe de чева în maĭ mѕлte пърцĭ; înпърцipe ла maĭ mѕлцĭ.

Καταμέστιος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de...

Κατάμεστος (ὁ, ἡ), плinŭ кѕ desъвîршipe. [κατὰ, μεστός]. [de ѕnde

Καταμεστόω -ῶ, biit: ώσω, ѕmплѕ de totŭ (пînъ în вѕze).

Κατα-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, шъsѕрŭ чева foapte eкsaкt (în toate dimensiiле); (кѕ dat: îndip:) daŭ кѕ шъsѕръ (кѕ кotŭ, ші чл:). [de ѕnde

Καταμέτρημα (τὸ), op че s' a mъsѕpat, saŭ s' a dat кѕ mъsѕръ eкsaкt. 2) = кѕ

Καταμέτρησις, εως (ἡ), eкsaкtъ mъsѕpape (прinч:) de sѕпрafaцa ѕnѕĭ локŭ.

Καταμήκεα, (ка din καταμήκης, εος) грешк în локŭ de κατὰ τὰ μήκεα.

Κατα-μηλόω -ῶ, biit: -ώσω, (хipѕрц:) вîрŭ miлѕл în panъ; (în цen:) вîрŭ чева ка ѕnŭ miлŭ ѕndeва (sпре eк: deцetѕл în гîtŭ, ка sъ върsŭ). (de ѕnde) «Ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν, ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου, κημὸν καταμηλῶν». Apstf: прin жѕdiкatъ.

Καταμὴνιος (ὁ, ἡ), кape se faче, se peпetъ пе fie-кape лѕnъ. (de ѕnde || sѕвst:) Καταμήνια (τὰ), fipea mѕĭepiлop. [κατὰ, μήν]. [de ѕnde

Καταμηνιώδης, εος (ὁ, ἡ), atînгъtopŭ de, saŭ asemenea кѕ fipea mѕĭepiлop.

Καταμήνυσις, εως (ἡ), вestipe ла toцĭ, пѕвлiкape; desлѕшipe. 2) dape пе faцъ de o taĭnъ; tръdape de fъкъtopŭ de реле, ші чл: [din

Κατα-μηνύω, biit: -ύσω, înкѕnoшtinцezŭ tѕtѕлop. 2) daŭ пе faцъ o taĭnъ înпpotiвъ; tръdaŭ în mîna stъпînipiĭ пе ѕnŭ fѕгapŭ de жѕdiкatъ, saŭ fъкъtopŭ de реле, ші чл:; daŭ mъptѕpie înпpotiва кѕĭва. «Ὃς ἂν καταμηνύσῃ τὸν δεῖνα, λήψεται μισθὸν τάλαντον». Ksn: «Μάλα σευ ψευδομένω κατεμάνυσεν». (Лак:) Ksn: te a въdit, къ minцĭ.

Κατα-μιαίνω, biit: -ανῶ, mînжeskŭ de totŭ. (пas:) mъ înвpaкŭ de жале пentpѕ moptŭ. (Ep: 6. 58). (вezĭ ші Левit: 21. 1—7:)

Κατα-μίγνυμι, biit: μίξω, amesteкŭ de totŭ.

Καταμικρὸν, (în локŭ de κατὰ μικρὸν) кîte nѕцinŭ, tpeпtat.

Κατα-μιμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, imitŭ чева satipiчeшte sпpe pîsŭ.

Κατα-μιμνήσκομαι, biit: καταμνήσομαι, 'mĭ adѕкŭ a minte пpea вine.

Κατάμιξις, εως (ἡ), amesteкape de totŭ. [din

Καταμίσγω, biit: -μίξω, poet: în локŭ de καταμίγνυμι.

Κατα-μισθοδοτέω-ῶ, biit: -ήσω, келtѕĭeskŭ mѕлtŭ în dъpĭ de плatъ (прinч: ла ostaшĭ); корѕпŭ прin mitѕipĭ.

Κατα-μισθοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, daŭ плъцĭ ковîршitoape (прinч: ла ostaшĭ).

Κατα-μνημονεύω, вtit: -εύσω, цiŭ вine minte.

Κατα-μολίσκω, biit: -μολοῦμαι, Sхол: în локŭ de καταβλώσκω.

Κατάμομφος (ὁ, ἡ), = Κατάμεμπτος. 2) poet: хѕлitopŭ; doжъnitopŭ. [κσταμέμφομαι].

Καταμόνας, (în локŭ de κατὰ μόνας) adв: în пapte, în sinгѕpъtate.

Καταμονὴ (ἡ), stъpѕipe, dъinipe maĭ mѕлtъ вpeme întp'ѕnŭ локŭ. [καταμένω].

Κατα-μονομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, вipѕĭeskŭ пе чinева în dѕелŭ.

Κατάμονος (ὁ, ἡ), stъpѕitopŭ; dъinitopŭ, statopnikŭ. [καταμένω].

Καταμόσχευσις, εως (ἡ), пръsipe de o плantъ прin pesъdipe. [din

Κατα-μοσχεύω, biit: -εύσω, înmѕлцeskŭ feлѕл ѕneĭ плante прin pesъdipe de влъstapeле saле.

Κατα-μουσόω-ῶ, biit: -ώσω, înпodoвeskŭ чева кѕ граціiле mѕseлop (înвъцъtѕръ, poesie, ші чл:).

Κατάμπελος (ὁ, ἡ), плinŭ de вiĭ. [κατὰ, ἄμπελος].

Κατ-αμπέχω, ші Καταμπίσχω, biit: -αμφέξω, înвpaкŭ neste totŭ.

Κατα-μυθολογέω-ῶ, biit: -ήσω, desmĭepdŭ, saŭ amъцeskŭ кѕ faвѕле.

Κατα-μυκτηρίζω, biit: -ίσω, вatжокopeskŭ пе чinева de totŭ.

Κατ-αμύνομαι, biit: -αμυνοῦμαι, îmĭ pesвѕnŭ asѕпpa кѕĭва.

Κατα-μυρίζω, biit: -ίσω, ѕdŭ, saŭ stpoпeskŭ пeste totŭ кѕ mipesme.

Κατάμυσις, εως, (ἡ), miжipe de окĭ. [καταμύω].

Κατα-μύσσω (ττω), biit: -ύξω, sгîpiŭ adînк, sfîшiŭ de îotŭ.

Κατα-μυττωτεύω, biit: -εύσω, fpeкŭ вine, пisezŭ чева ка mînкapea μυττωτόν (вezĭ ziч:).

Εατα-μύω, biit: -μύσω, miжeskŭ din окĭ,

dopmitezŭ; apomezŭ; adopmŭ; (прin întind;) mopŭ. 2) fakŭ кȣ окїȣл.

Κατ-αμφιέννυμι, biit: -αμφιέσω, = Καταμπέχω, акоперŭ neste totŭ.

Κατ-αμφίζομαι, biit: ίσομαι, mъ desпарцŭ, mъ taïŭ în doъ.

Κατα-μωκάομαι -ῶμαι biit: -ήσομαι. (кȣ цen:) îmĭ batŭ mȣлt жокŭ de чinева. [de ȣnde

Καταμώκησις, εως (ἡ), batжокоpipe преа mȣлtъ de чinева.

Κατα-μωλύνω, biit: -υνῶ, = Καταμβλύνω, potoлeskŭ dȣpepĭ.

Κατα-μωλωπίζω, biit: -ίσω, fakŭ tpȣпȣл кȣїва totŭ pъnĭ (вътîndȣ 'л).

Κατα-μωμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, = Καταμέμφομαι, хȣлeskŭ foapte.

Κατά-μωραίνω, biit: -ανῶ, пръпъdeskŭ чева în nepoziĭ, saŭ din nepozie.

Κατ-αναγκάζω, biit: άσω, siлeskŭ, stpimtopezŭ, înпiлezŭ пе чinева преа mȣлt; (xipȣpц:) ашezŭ ла локȣл лор oaseле eшite din înкeïetȣpĭ. [de ȣnde

Κατανάγκασις, εως (ἡ), siлȣipe, înпiлape mȣлtъ. 2) ашezape de osŭ ла локȣл sъŭ.

Κατανάγκη (ἡ), = Κατανάγκασις. 2) ȣnŭ feлŭ de плantъ, че epa бȣnъ de a faче de dparoste. (de ȣnde 3) (în цen:) лiпiчїŭ. «Ἐρωτικαὶ κατανάγκαι». Sin: [κατὰ, ἀνάγκη].

Κατανάθεμα (τὸ), (Бisep:) блestemŭ гpozaвŭ. [κατὰ, ἀνατίθημι]. [de ȣnde

Κατ-αναθεματίζω, biit: -ίσω, блestemŭ pepetînd de mȣлte-opĭ, anatema sъ fie.

Κατ-αναιδεύομαι. biit: -εύσομαι, (кȣ цen:) mъ poptŭ кȣ mȣлtъ nepȣшinape, шi oбpъznічie înпpotiва кȣїва.

Κατ-αναιδίζομαι, biit: -ίσομαι = Καταναιδεύομαι. [de ȣnde

Καταναιδιστὴρ (ὁ), poet: foapte nepȣшinatŭ, oбpaznikŭ.

Κατα-ναιετάω -ῶ, poet:=Καταναίω.

Κατ-αν-αισιμόω -ῶ, biit: -ώσω, келtȣїeskŭ neste mъsȣpъ.

Κατ-αναισχυντέω -ῶ, biit: -ήσω. = Καταναιδεύομαι.

Κατα-ναίω, шi Κατα-ναίομαι, biit: -νάσομαι, (nex: κατενασάμην) poet: локȣїeskŭ, saŭ mъ ашezŭ ȣndeва ка локȣitopŭ, saŭ колonŭ; (шi în nex:) попȣлezŭ ȣnŭ локŭ.

Κατ-ανα-λείχω, biit: -λείξω, лinгŭ de totŭ.

Κατ-αναλίσκω, biit: -αλώσω, келtȣїeskŭ чева, пръпъdeskŭ de totŭ. [de ȣnde

Κατανάλωσις, εως (ἡ), келtȣipe, пръпъdipe de totŭ.

Κατα-ναρκάω -ῶ, biit: -ήσω, amopцeskŭ de totŭ. 2) (кȣ цen:) лeneвeskŭ чева кȣ totȣл.

Κατ-ανασκύλλω, biit: -σκυλῶ, sȣпъpŭ, stpîmtopezŭ преа mȣлt.

Κατα-νάσσω, biit: νάξω, batŭ чева tape, ка sъ se калче.

Κατα-ναυμαχέω -ῶ, biit -ήσω, вipȣїeskŭ прin вътаїе навалъ (пе mape).

Κατ-ανδρίζομαι, biit: -ίσομαι, (кȣ цen:) вipȣїeskŭ de totŭ лȣптîndȣ-mъ вiteжeшte.

Κατανδρολογία (ἡ), греш: în локŭ de κατ' ἀνδρολογίαν; saŭ = Ἀνδρολογία, stpînцepe, алeцepe de върбацĭ, înpoлape în oaste; капitaцie, saŭ daждie de fie-кape върбatŭ.

Κατα-νεανιεύομαι. -biit: -εύσομαι, mъ mîndpeskŭ преа mȣлt; (кȣ цen:) mъ poptŭ кȣ tinepeaskъ semeцie asȣпpa кȣїва.

Κατα-νείσσομαι, poet: = (saŭ греш: în локŭ de) κατανίσσομαι.

Κατανεμέσησις, εως (ἡ), mape nemȣлцȣmipe, пекъжipe. [κατὰ, νεμεσάω].

Κατα-νέμω, biit: -νεμῶ, înпapцŭ (шi miж: mъ înпapцŭ) чева de 'o potpiвъ, saŭ de totŭ. 2) (pap) paskŭ вite; (miж: despre вite) pozŭ пъskînd; (шi fir:) «Τὸ πῦρ κατανέμεται τὴν ὕλην». Лкs:

Κατανέομαι, шi Κατανεῦμαι, (fъpъ biit:) poet:=Κατανίσσομαι (кърȣїа цine ȣne-opĭ локŭ de вiitopŭ).

Κατανεύσιμος (ὁ, ἡ), despre кape se poate чinева îndȣплeка, saŭ înвoi. [din

Κατάνευσις, εως (ἡ), плекape din капŭ spre semnŭ de înвoipe; (tn цen:) înвoipe, пpiimipe, mȣлцȣmipe. [din

Κατα-νεύω, biit: -εύσω, (pap stpъm:) плекŭ чева în жos. «Τὴν κεφαλὴν κατανεύειν». Плd: (oвiч: ел:) mъ плекŭ; (iap пpinч:) fakŭ semnŭ кȣ капȣл, (ка sъ apъtŭ, къ) mъ înвoïeskŭла чева. (кȣ ак: ел: indip:) «Ὑποσχεσίην κατανευέμεν». Koint: (шi кȣ dat: opг:) «Ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω, шi (miж:) κατανεύσομαι». Iл: A. (шi кȣ inf:) «Ἵππους δωσέμεναι κατένευσεν». Iл: K. «Ὑπὸ τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσεν δωσέμεναι». Iл: N. (шi кȣ dat: пepiп:) «Ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ. Od: O.

Κατα-νεφόω -ῶ, biit: -ώσω, акоперŭ totŭ opizontȣл кȣ deшĭ nopĭ, înnopezŭ de totŭ.

Κατα-νέω(νήω), biit: -νήσω, гpъmъdeskŭ ȣna neste aлta.

Κατάνη (ἡ), (dȣпe diaлektȣл Sічiл:) pъzъtoape de бpînzъ. (вezĭ шi κάτανος).

Κατανήσας, nex: de partч: ал лвї κατανέω.

Κατα-νήχομαι, biit: -νήξομαι, înnotă dъne кървъра рîвлвї ла вале.

Κατ-ανθίζω, biit: -ίσω, înnodoвeskă neste totă къ florї; (fir:) înnestriцezъ къ fedвrite колоare, saŭ квзътврї de mвite feце.

Κατ-ανθρακόω -ῶ, biit: -ώσω, arzînd preiaкъ în кърввnї, saŭ пръпъdeskă чева prin foкă.

Κατα-νίζω, biit: -νίψω, = (ші maї întreв: de кît) κατανίπτω.

Κατα-νικάω -ῶ, biit: -ήσω, înвinră (вірвїeskă) de totă.

Κατάνιμμα (τὸ), апъ da snълат. [ші

Κατανίπτης, ου (ὁ), dътъtorъ de апъ de snълат. [din

Κατα-νίπτω, biit: νίψω, snълă вine, лimpezeskă; вdă de totă, moїă.

Κατα-νίσσομαι, (ғъръ biit:) noet: mъ porъ de вndeва; mъ întorkă.

Κατ-αν-ίσταμαι, biit: καταναστήσομαι, (къ цen:) mъ skolă înprotiва квїва; mъ revoltezъ; (în цen:) staŭ înпrotivъ.

Κατα-νίφω, biit: -νίψω, ninră mвlt; (fir:) арвпкă чева ка zъpadъ.

Κατα-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, обservъ къ mintea; înцelegъ, prîчepъ prea вine. 2) (nestр:) sîntă, saŭ îmї вiă în simцipe, în minte. [de вndе

Κατανόημα (τὸ), обserваціе, копчептатъ ideo. «Χρηματικὸν —». Apst: întreprindere, saŭ proїektă de snекvлаціе. [ші

Κατανόησις, εως (ἡ), обservare prin minte, prîчepere de вnă лвкрв. [ші

Κατανοητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikă ла prîчepere, prîчepнtă, iskвsită.

Κατα-νομιστεύω, biit: εύσω, prefaкъ în monete; faкъ a авea чева pretвtindinea trечere ка o monetъ.

Κατα-νομοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, leцiвїeskă чева în kontra квїва, saŭ чеде din protivъ.

Κατάνομος (ὁ, ἡ), konformă къ лецea, лецitimă. [κατὰ, νόμος].

Κάτανος (ὁ), вnă гелă de ввкътърeaskъ вneaлтъ, tirae, (de вndе Лat:) catinus. (вezї ші κατάνη).

Κατα-νοστέω-ῶ, biit: -ήσω, mъ întorkă (prinч: din скsілă) în patria mea. (вezї ші κατέρχομαι).

Κατα-νοσφίζομαι, biit: -ίσομαι, îmї însвшeskă ne nedpentate лвкрв stpeinъ; fărъ (sfetepiseskă) din чeca че mi se înkrediнцeazъ.

Κατα-νοτίζω, biit: -ίσω, вmezeskă, вdă de totă. (Exp: Ifiц:).

Κατα-νουθετέω -ῶ, biit: -ήσω, повъцвind înцелепцeskă, saŭ îndpentezъ къ deseле меле повеце.

Κάταντα, [κατὰ, ἄντα] adв: ла вале. «Ἄναντα, κάταντα, παράντά τ' ἦλθον». Іл: Ψ. aŭ sвit, ші aŭ norорît mвnцї ші пъdвpoase въї. [de вndе

Καταντάω -ῶ, biit: -ήσω, (къ ак: преп:) ажвnră în sfîrшitъ ла..; (вne-orї stрът:) adвkă în sfîrшitъ чева în stape de a..; (neпeps:) se întîmplъ. [de вndе

Κατάντημα (τὸ), pesвltatъ, sfîrшitъ; întîmplare.

Κατάντην, adв:=Κάταντα. [din

Κατάντης, εος (ὁ, ἡ), вълozъ, pînosъ; (fir:) аплекatъ; (desпre лвкр:) лesnicиosъ. [κάταντα].

Κατάντηστιν, [κατὰ, ἀντί] adв: noet: = Κατέναντι, înnotrivъ, în dpentъ.

Καταντία (ἡ), вале, pînъ. || (ак:) Καταντίαν, adв: noet:=[Κάταντα].

Κατ-αντιβολέω -ῶ, biit: -ήσω, porъ ferвinte, =Καθικετεύω.

Καταντικρὺ, adв: токmaї înnotrivъ, în dpentă de чева. [κατὰ, ἀντικρύ].

Καταντίος, α, ον, kare se aflъ dpent înnotrivъ de чева; (prin întind:)=Ἐναντίος, protivnikă. || (next: sinr: ші îm:) Καταντίον, Καταντία, adв: =Καταντικρὺ, ші Ἐναντίον. (къ цen:) «Τὸν καταντίον τῆς ἀἀκροπόλεως ὄχθον οἱ Ἀθηναῖοι καλέουσι Ἀρηΐον πάγον». Ep: (ші къ dat:) «Ἀβύδῳ καταντίον». Ep: [κατὰ, ἀντί].

Καταντιπέρα (-ας), adв: în partea чea din potrivъ, de dinколо. (къ цen:) «Ἐν χερoννήσῳ τῇ καταντιπέρας Ἀβύδου». Ksn: [κατὰ, ἀντὶ, πέρας].

Κατ-αντι-πνέω, biit: -πνεύσω,=Ἀντιπνέω.

Κατ-αντλέω (-άω) -ῶ, biit: -ήσω, topnă вnă лікvidă neste чева; (partik:) topnă (saŭ пвїă d' asвпра върete, ші чл: къ) апъ калdъ пе partea пътimашъ spre леквire. «Ὕδωρ καταντλεῖν τινος, (saŭ) «Ὑδατι κεταντλεῖν τινα». Лкs: «Καταντλεῖν ὕδατι τὸ πεπονθὸς μόριον». Dвкр: (вezї ші καταιονάω). (ші fir:) «Γέλωτα καταντλεῖν τινος». Плl:=Καταγελᾶν. (ші nas:) «Δοκεῖτέ μοι σφοδροῖς κατηντλῆσθαι λόγοις». At: в' aцї ameцit. [de вndе

Κατάντλημα (τὸ), лікvidвл, че se toapnъ, saŭ se пвne d' asвпра пътimашeї пърцї spre тъmъdвire, (med: Лat:) fomentă. [ші

Κατάντλησις, εως (ἡ), topnape, saŭ пв-

пере de лікъідъ d' asъпраs пърцїї пъtimaше sпре вindекаре, (Лat:) fomentagie.

Κάταντλος (ὁ, ἡ), =Ὑπέραντλος. [κατὰ, ἄντλος].

Καταντυγώδης, εος (ὁ, ἡ), (плц:) potъndъ, în fopmъ de poatъ. [κατὰ, ἀντυξ].

Καταυκτικὸς, ἡ, ὸν, вmілosъ, dвїosъ. [ші

Κατάνυξις, εως (ἡ), dвpepoasъ înnвnцере, saъ înволdipe; (fir:) întъpîtape de sвfleteaskъ dвpepe; (Бisep:) вmілицъ, saъ апъsъtoape mîxnipe a sвfletвлвї челъї че se покъїешte пептрв пъкателе sале. [din

Κατα-νύσσω(ττω), вiit: -νύξω, înволdeskъ, înninrъ adвkind tape dвpepe; (fir:) atinrъ пред simцit inima квїва, îl adвkъ ла компътimipe; (Бisep:) adвkъ ла вmілицъ. (вezї κατάνυξις).

Κατα-νυστάζω, вiit: -άξω, пікotezъ de somnъ пред твлт (проп: ші fir:); (вne-орї stpъm:) adвkъ mape somnie, аморцipe, ші чл:

Κατα-νύτω (ύω), вiit: -ύσω. sъвîpшeskъ чева de totъ; isввteskъ a sъвîpші чева; îndeплineskъ; (fir:) пръпъdeskъ, оторъ. (nestp: saъ ел:) ажвпrъ ла чева; (nas:) їaъ sfîpшitъ, тъ îndeплineskъ, тъ pealisezъ. (кв ак:) «Πόσην ἂν ὁδὸν ἵππος κατανύτοι τῆς ἡμέρας ἐλαυνόμενος». Ksn: кîtъ кале поate sъ їa пе zi. (dap маї de твлте орї în ел: de ак: dip: кв ак: преп: ind:) «Νῆ κατανύσας ἐκ Χερσοννήσου εἰς τὴν Λῆμνον». Ep: (ші întp' алтъ ел: поet:) «Φίλης προξένου (se îпц: εἰς δόμον) κατήνυσαν». Sof: (ші nas:) «Τὸ τέρας κατηνύσθη εἰς». Fot:

Κατ-άνω, вiit: -ανύσω, поet: Ion: în локъ de κατανύω. «Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται». Od: B. se sfîpшesк, se пръпъdesк.

Κατανωτιαῖος, α, ον, пвptatъ în sпinape, пе вmерї. [ші

Κατανωτίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кв ак::) цiв, портъ пе чinева în sпinape, пе вmерї. «Δέρμα λέοντος —». Пл: 2) întoркъ спателе ла чinева; (прin întind:) desпрецвїeskъ, nesokoteskъ. «Τὴν σύλληψιν καὶ κόλασιν —». Simпл: [κατὰ, νῶτος]. [de вnde

Κατα-νωτιστὴς, οῦ (ὁ), (кв цеп:) desпрецвitopъ.

Κατα-ξαίνω, вiit: -ξανῶ, (nas: tpe: de кв: κατέξαμμαι, nex: nas: κατεξάνθην) скарпънъ (лînъ, ші чл: în daраkъ, пїentenї, ші чл:); srîpîъ, sfîшiъ de totъ; (прin întind:) грекъ твлт; (fir:) кinвїeskъ, toneskъ de totъ. «Καταξαίνειν τινα εἰς φοινικίδα». Apstf: sъ 'л рвпї кв въtъіле. «Δάκρυσι παρειὰς καταξαίνειν». Епгр: «Τῇ βαρύτητι τῶν ἔργων κατέξαινον τὴν τελαιπωρίαν». Diod: zъdърaъ înкъ маї твлт. (вezї ші ἀναξαίνω). (ші nas:) «Πέτροις, («Βολαῖς) καταξανθέντες». Евр: вътвцї кв пїetpe. «Κατεξάνθην πόνοις». Евр: «Τὰ ὅπλα κατέξανται». Diod: аъ рвцinit. «Πέτρα κατεξαμμένη. Diod: poasъ, mînкatъ.

Κατα-ξενόω -ῶ, вiit: -ώσω, пріimeskъ кв osпitalitate пе чinева.

Κατα-ξέω, вiit: -ξέσω, pîndezъ, чїопleскъ чева ка dвлгерії, ші чл:; konstpвїъ, (înfpвmвseцezъ) чева прin meштешвгoasъ ръzвipe.

Κατα-ξηραίνω, вiit: -ανῶ, ввкъ de totъ.

Κατάξηρος (ὁ, ἡ), foapte вскатъ. [κατὰ, ξηρός].

Κατ-αξιοπιστεύομαι, вiit: εύσομαι, (кв цеп:) тъ îndoїeskъ desпре (вънвїeskъ) крединца квїва; saъ îmї înpеввinцezъ ръъ кредитвл sпре вътътареа квїва; пretinzъ a тъ крede ғъръ черчetape ла ор че zikъ înпpotiва квїва.

Κατάξιος (ὁ, ἡ), foapte вpednikъ, saъ demnъ. [κατὰ, ἄξιος]. [de вnde

Καταξιόω -ῶ, вiit: -ώτω, (кв цеп:) жвdikъ de foapte вpednikъ, saъ înвpedniчeskъ de чева. 2) înкввiinцezъ (хотъръskъ) чева întp' вnъ гелъ. 3) porъ ғervînte, saъ пretinzъ твлт (amъ тарї претенції пептрв) чева.

Κάταξις, [κατάγνυμι] εως (ἡ), desъвîpшitъ sпарцере, ғърîтape de чева.

Καταξίως, adв: (кв цеп:) dвпе вpedniчie, dвпе мерitъ, [κατάξιος].

Καταξίωσις, εως (ἡ), жвdikape de foapte вpednikъ пептрв чева; твлтъ вопъ oninie desпре sine saъ алтвл; (прin вpm:) претенцie. [καταξιόω].

Κάτα-ξυράω -ῶ, вiit: -ήσω, pazъ вine (ғакъ пердаъ).

Καταξυσμός (ὁ), sъпape, чїопліре de лвкрв de тîmплърie. [din

Κατα-ξύω, вiit: -ξύσω, =Καταξέω.

Κατάξω, вiit: ал лвї κατάγω, ші ал лвї κατάγνυμι.

Κατάορος (ὁ, ἡ), Dop: în локъ de κατήορος.

Κατα-παγιδεύω, вiit: -εύσω, тъ siaeskъ în totъ кіпвл a прinde în кврсъ пе чinева.

Καταπάγιος (ὁ, ἡ), прea statopnikъ, цeапъпъ. [καταπήγνυμι]. [de вnde

Καταπαγίως, adв: кв statopnичie, saъ цепепie.

Κατα-παιδεραστέω-ῶ, вiit: -ήσω, келтв-

ieşkă, pisineskă чева de totă nentră amoră de въіецї.

Ката-πάίζω, viit: -πάίξομαι, (kă цen:) îmї bată жокă.

Ката-παίω, viit: -πάισω, лoвeskă tape, saă în kană ne чinева.

Καταπακτός, [καταπήγνυμι] ή, όν, înkeїată, kombinată вine ne чева. (de вnde) «Θύρη καταπακτὴ». Ep; = Καταῤῥακτή. (vezї καταῤῥακτός). [de вnde

Καταπακτόω -ῶ, viit: -ώσω, astвnă вine din toate пърціле.

Ката-παλαιόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, mъ înвekїeskă de totă; (prin вrm:) aжвnră a nă maї fї de întrevвinцat.

Ката-παλάω, -viit: -παλάισω, вirвїeskă în лвntъ ne чinева.

Ката-πάλλω, viit: -παλῶ, srвdвind asvîrlă (ші miж: mъ asvîrlă) în жos. «Οὐρανοῦ κατέπαλτο». Il: I:

Καταπάλμενος, poet: în локă de καταπαλόμενος, miж: nex: 2: de partч: al лвї καταπάλλω.

Ката-πανvυχίζω, viit: -ίσω, faкă ne чinева a netreче (ші miж: netrekă) toatъ noaptea deштentă.

Ката-πανουργέω -ῶ, viit: -ήσω, (kă цen:) amъцeskă ne чinева kă вікleniї; (kă ak:) kovîrшeskă, întrekă în вікleniї.

Κατάπαρσις, εως (ή), [καταπείρω] гъвpipe, strъпвndepe de kвїă nînъ dinkoло.

Κατάπασμα (τὸ), presъrъtвrъ (prinч: de praf medikală) neste чева. [din

Ката-πάσσω, viit: -πάσω, (вne-orї kă цen: indip:) presъră чева neste... [de вnde

Κατάπαστος (ὁ, ή), presъrată kă чева ne d'asвnpa; (fir:) neste totă kвsвtă kă pesfipăte krъчї (kă tpemвse, ші чл:)

Ката-πατέω -ῶ, viit: -ήσω, (kă ak:) kalkă tape, fъrîmă, kalkă în пiчoape; (fir:) faă în пiчoape, desnpeцвїeskă. [de вnde

Καταπάτημα (τὸ), kълkъtвrъ връжтъшeaskъ; saă obїektă de kълkape, saă de desnpeцвipe. [ші

Καταπάτησις, εως (ή), kълkape de totă; (fir:) лвape în пiчoape, desnpeцвipe.

Κατάπαυμα (τὸ), miжлokă (motivă) snpe învetape, saă kontenipe. 2) = Κατάπαυσις. [ші

Καταπάυσιμος (ὁ, ή), notpivită ла învetape, odixnivosă. [ші

Κατάπαυσις, εως (ή), desъvîrшitъ învetape (akt: saă nas:); desnвternivipe; desfiinцape, destitвape (de dpertъtopă); odixnipe, лiniштipe. [ші

Καταπαυστικός, ή, όν, nвtinvosă, saă kontpivвitopă ла învetape, ші чл: [din

Ката-πάυω, viit: -πάυσω, (вne-orї kă цen: indip:) înveteză чева, saă ne чinева din чева kă totвл, prekвrmă, onpeskă, îndъrътneză; desnвtepeză, saă desfiinцeză; лiniшteskă de totă. || (miж: saă ел: kă partч:) înveteză kă desъvîrшipe de a faче чева, mъ onpeskă, tpafă mîna dela чева.

Ката-πεδάω -ῶ, viit: -ήσω, = Καταδεσμεύω.

Καταπειθής, έος (ὁ, ή), foapte sвnвsă. [κατὰ, πειθὼ].

Ката-πείθω, viit: -πείσω, îndвплekă kă totвл; saă domipeskă în чева.

Кат-απειλέω-ῶ, viit. -ήσω, amepinцă, snepiă tape.

Κατάπεινος (ὁ, ή), prea flъmîndă. [κατὰ, πεῖνα].

Κατάπειρα (ή), черkape, провъ. [κατὰ, πεῖρα]. [de вnde

Καταπειράζω, viit: -άσω, (kă ak: saă цen:) черkă, de почiă sъvîrшi чева, mъ isniteskă în чева. [de вnde

Καταπειρασμός (ὁ), черkape, isnitipe.

Ката-πειρατήρ, ші lon: καταπειρητήρ (ὁ). ші καταπειρατηρία, ші lon: καταπειρητηρίκ (ή), = Волiс, (nast:) sondъ. [din

Καταπειράω -ῶ, viit: -άσω, (nast:) sondeză, черkă adînvimea апеї; (fir:) пiпъїă. [κατόπειρα].

Ката-πείρω, viit: -περῶ, гъвpeskă, stpъпвnră nînъ dinkoло.

Ката-πελματόω -ῶ, viit: -ώσω, пвїă talпъ вna neste алта ла (kърпъчeskă) o вekїe înkълцъminte.

Ката-πελτάζω, ші (miж:) -άζομαι, viit: -άσω, -ομαι, прънъdeskă вnă пъmîntă npin пелtastї (ostamї înpartацї kă вшoapa пявъzъ, πέλτη, vezї ziч:) saă ka пелtastă.

Καταπελταφέτης ου, (ὁ), [καταπέλτης, ἀφίημι] asvîrлitopă de sъцецї npin...

Καταπέλτης, ου (ὁ), [καταπάλλω] вnă felă de pesвoїaskъ mawinъ, npin kape se asvîrлїaă prea mapї sъцецї. 2) вnă felă de instpвmîntă mвnvitopă, saă kinвitopă. [de вnde

Ката-πελτικὸς, ή, όν, kape se asvîrлъ npin, saă se dedвче ла καταπέλτης. (vezї zivː prcved:).

Ката-πέμπω, viit: -πέμψω, popneskă, înninră, asvîrлă în жos.

Ката-πενθέω -ῶ, viit: -ήσω, жълeskă, плînră amap.

Κατα-πεπαίνω, biit: -ανῶ, mъ кокъ къ desъвîршipe.

Καταπεπόσθαι, nas: tpe: de къ: de înf: ал лъї καταπίνω.

Καταπεπταμένος, η, ον, nas: tpe: de къ: de nartч: ал лъї καταπετάννυμι.

Καταπεπτηὼς, υῖα, ὸς, noet: în локъ de καταπεπτηχώς, tpe: de къ: de nartч: ал лъї καταπτήσσω, saъ καταπτώσσω.

Κατα-πέπτω, biit: -πέψω, mistъїeskъ desъвîршit; (fir:) sъferъ. «Χόλον—». Іл: А: (обшт:) fербъ în sinemї.

Καταπεπυκασμένως, [καταπυκάζω] adв: (de nartч:) înцелепцеште; (nрin întind:) iskъsit, віклепеште.

Κατάπερ, adв: Ion: în локъ de καθάπερ.

Κατα-περαιόω -ῶ, biit: -ώσω, tpekъ (акt: saъ neъt:) de чеса-л-алтъ nарte, dinколо (de pîъ, ші чл:). [de ъnde

Καταπεραίωσις, εως (ἡ), tpeчepe (акt: saъ neъt:) dinколо, de чеса-л-алтъ nарte.

Κατα-πέρδω, saъ (maї корек:) καταπέρδομαι, biit: -παρδήσομαι, (nex: κατέπαρδον, ші чл:) (къ цen:) бъsъ не чінева, (ad:) îл desпрецъїeskъ.

Κατα-περί-ειμι, biit: -έσομαι, (къ цen:) întpekъ пpea mълt, sîntъ mълt maї пpesъs, біръїeskъ къ totъл.

Κατα-περίξυσις, εως (ἡ), pendape, чїоплipe de жъp înпpeжъp. [κατά, περιξύω].

Κατα-περονάω-ῶ, biit: -ήσω, бatъ чева цеапъn къ nipoпъ saъ къїъ.

Κατα-περπερεύομαι, biit: -εύσομαι, шъ nortъ къ mълte mъїepeштї кокеtъpiї, saъ înfpînгъtъpї.

Κατα-πέσσω, Еол: în локъ de καταπέττω.

Κατα-πετάννυμι biit: -πετάσω, întinzъ чева neste totъ; (nрin ъpm:) акоперъ къ чева. «Ἵπποι φοινικίσι καταπεπταμένοι». Ksn: «Ὅσον ἂν τόπον ἐπίσχῃ καταπτασθὲν τὸ τῆς νεώς ἱστίον». Пл: [de ъnde

Καταπέτασμα (τὸ), katanetasmъ, nepdea, saъ op че este întinsъ dînainte, saъ neste чева ка ъnъ акоперемîntъ.

Κατα-πέτομαι, biit: πτήσομαι,=Καθίπταμαι, sборъ în жos, mъ погоръ în sборъ.

Κατα-πετροκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, sfъpîmъ чева ка о пїatpъ (къ чоканъл), saъ ловind de пїetpe, stînчї, ші чл:

Κατα-πετρόω-ῶ, biit: -ώσω, бatъ de totъ къ пїetpe. 2) daъ чева de pîпъ ла вале.

Κατα-πέττω, biit: -πέψω, At: în локъ de καταπέπτω.

Κατα-πέφνω, (neîntp: temat: sпpe depiвapea sinгъpълъї întpeв: nex: 2: κατέπεφνον, de ъnde nartч: καταπέφνων în локъ de καταπεφνών) bezї πέφνω.

Καταπεφρονηκότως, adв: (de nartч:) къ mълtъ desпpeцъipe. (акt:). [ші

Καταπεφρονημένως, adв: (de nartч:) foapte desпpeцъit (nas:). [καταφρονέω].

Κατα-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfirъ adînк, înцeneneskъ în чева. 2) înкerъ (înгїeцъ) de totъ.

Κατα-πηδάω-ῶ, biit: -ήσω, sъpъ de sъs жos, saъ mъ погоръ sъpind.

Κατα-πημάινω, biit: -ανῶ, noet: вatъmъ къ totъл.

Κατάπήξ, ηγος, saъ ἦγος (ὁ), [καταπήγνυμι] паръ înfintъ în пъшîntъ. 2) o nарte a ъшеї, (noate)=Ἐπιβλής. 3)=Ἐπίπηξ, smiчea nentpъ алtoipe.

Κατάπηρος (ὁ. ἡ), къ totъл бetearъ (sakatъ). [κατὰ, πηρός].

Κατα-πιάινω, biit: -ανῶ, înгpaшъ de totъ.

Κατα-πιέζω, biit: -έσω, stpiвeskъ tape; (fir:) stpimtopezъ пpea mълt, tipanezъ, înпiлezъ. [de ъnde

Καταπίεσις, εως (ἡ), tape stpiвipe; (fir.) апъsape, tipanikъ înпiлape.

Κατα-πιθανεύω, biit: -εύσω, fakъ пе чінева a кpede (a se îndъплека ла) чева nрin пpoвaвiлitъцiле, че sпъїъ.

Κατὰπικρος (ὁ, ἡ), de totъ amapъ. [κατὰ, πικρὸς].

Κατα-πιλέω-ῶ, biit: -ήσω, înfъшъpъ (акоперъ) neste totъ; (miж:) mъ înfъшъpъ în хаїne, ка sъ nъ ръчeskъ.

Καταπίμελος (ὁ, ἡ), пpea гpasъ. [κατὰ, πιμελὴ].

Κατα-πίμπλημι, biit: -πλήσω, ъmплъ de totъ.

Κατα-πίμπρημι, biit: -πρήσω, apzъ de totъ.

Κατα-πίνω, biit: -πίομαι, înгiцъ; (fir:) келtъїeskъ ръъ în desfъtъpї, pisineskъ. «Τὴν πατρῴαν οὐσίαν—». Esхл:

Κατα-πιπράσκω, biit; -πράσω, ші At: περάσω, вînzъ чева de totъ, saъ ръъ.

Κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazъ жos, saъ de totъ; (fir:) skazъ de totъ, îmї пїepzъ toatъ stapea (matepiaлъ, saъ moраlъ) de maї 'nainte; sлъвeskъ, mъ tpekъ. «Στόμαχος καταπεπτωκὼς». Алс: Трл: къzъtъ, sлъвitъ.

Κατα-πισσόω(ττόω),-ῶ, biit: ώσω, кътpъnezъ, saъ ъnгъ чева къ katpanъ neste totъ.

Κατα-πιστεύω, biit. -εύσω, mъ înкpezъ; (nas: къ ак:) mi se înкpede чева.

Κατα-πιστόω-ω, biit: -ώσω, чepъ, saъ їaъ înкpedinцъpї (nрin жъpъmîntъ, кezъшie,

ші чл:) de ла чінева; (між:) daŭ înkpedinцъpĭ, înkpedinцezŭ, kezъшъĭeskŭ, fъгъdъĭeskŭ. 2) mъ înkpedinцezŭ чева înkontpa kъĭва. [de ъnde

Καταπίστωσις, εως (ἡ), чеа прin жъръmîntŭ (kezъшie, ші чл:) înkpedinцape, asirъpape.

Κατα-πιττόω-ῶ, віit: -ώσω, At: în локŭ de καταπισσόω. [de ъnde

Καταπίττωμα (τὸ), лъкръ de totŭ кътръnitŭ, saŭ каре слъжеште ла ъnцере къ katpanŭ. [ші

Καταπίττωσις, εως (ἡ), ъnцере къ katpanŭ, saŭ кътръnіре пеste totŭ.

Κατα-πιτύσκω (πιτύω), вezĭ καταπυτίσκω.

Κατα-πίω, віit: -πίσω, fakŭ пе чінева а беа (а înгіці), adъпŭ.

Κατα-πλαγής, έος (ὁ, ἡ), [καταπλήσσω] sпъĭmîntatŭ, înгpozitŭ. (вezĭ καταπλήξ). [de ъnde

Καταπλαγία (ἡ), sпъĭmîntape, înгpozipe, = Κατάπληξις.

Κατάπλασις, εως (ἡ), пъnepe de kataплasmъ. [ші

Κατάπλασμα (τὸ), kataплasmъ, saŭ op че se пъne d'asъпра пърцiĭ пътimaше (алifie, обложitъръ, ші чл:). [din

Κατα-πλάσσω (ττω), віit: -πλάσω, ъnгŭ, saŭ пъĭŭ чева d'asъпра ка о kataплasmъ, обложeskŭ. 2) fopmezŭ чева dъпе алta къ mълtъ îndemînape; (fir:) плъsmъind повesteskŭ чева de adeвъpatŭ. [de ъnde

Καταπλαστός, ὴ, ὸν, че se пъne, saŭ se поate пъne d'asъпра ка о kataплasmъ saŭ обложitъръ. 2) (fir:) плъsmъitŭ, minчinosŭ.

Καταπλαστύς, ύος (ἡ), Ion: în локŭ de κατάπλασις; (прin întind:) în локŭ de κατάπλασμα. [din

Κατα-πλάττω, віit: -πλάσω, At: în локŭ de καταπλάσσω.

Κατα-πλέκω, віit: -πλέξω, înплeteskŭ ъna къ алta; (fir:) înкъркŭ. (вezĭ καταπλήσσω). 2) îmĭ съвîршeskŭ înплetipea; (în цen:) isпръвeskŭ.

Κατα-πλεονεκτέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ цen:) пpedomneskŭ къ asъпpipe asъпpa kъĭва, îл amъцeskŭ; (în цen:) asъпpeskŭ пе чінева.

Κατάπλεος (ὁ, ἡ), вezĭ κατάπλεως.

Κατα-πλέω, віit: -πλεύσομαι, плъteskŭ în жos (adikъ dъпе кърsъpa pîълъĭ, saŭ dene mape кътpe ъskatŭ); (de ъnde) soseskŭ, saŭ mъ întopkŭ ĭaръшĭ къ коръвіа în поptŭ. 2) плъteskŭ în felъpite dipeкцiĭ.

Κατάπλεως (ὁ, ἡ), At: în локŭ de κατάπλεος, къ desъвîpшipe плinŭ. [κατα, πλέως].

Καταπληγμὸς (ὁ), Skp: în локŭ de κατάπληξις.

Κατα-πλήθω, (fъръ віit:) (къ цen: ші pap dat:) sîntŭ къ totъл плinŭ de чева.

Καταπληκτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, sпъĭmîntъtopŭ, înгpozitopŭ. [ші

Καταπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), sпъĭmîntatŭ; fipeшte fpikosŭ, neîndpъzneцŭ; ъĭmitŭ, пĭepdъtŭ. [ші

Κατάπληξις, εως (ἡ), sпepiiчĭъne, sпaĭmъ; ъĭmipe, ші чл: [din

Καταπλήσσω(ττω), віit: πλήξω, (dъпе ziч:) isвeskŭ în капŭ; (прin ъpm:) ameцeskŭ de totŭ; (обіч:) sпъĭmîntezŭ, ъĭmeskŭ. || (між:) pъmîĭŭ ъĭmitŭ (înкpemenitŭ), ле пĭepzŭ de totŭ. «Μὴ καταπλῆξαι (dъпе алцiĭ καταπλέξαι) αὐτὸν προδοσίῃ». Ep: sъ nъ 'л въdĭaskъ în пъвлікŭ de tpъdъtopŭ. (ші між:) «Καταπληξάμενος τοὺς ἔνδον παρέλαβε τὴν πόλιν». Diod: «Τῇ καινολογίᾳ καταπληττόμενοι τὸν ἰδιώτην». D: Ал: (ші пas: къ ак: ел: indip:) «Κατεπλήγη (At: Κατεπλάγη) φίλον ἦτορ». Іл: Г. «Ψυχῆς ὑπὸ φόβων καταπεπληγμένης». Ksn: (вezĭ ші ἐκπλήσσω).

Καταπλήσω, віit: ал лъĭ καταπίμπλημι.

Καταπλιγμέω -ῶ, віit: -ήσω, [κατὰ, πλίγμα] клintind пе kontpaлъптъtopъл din пosiцia sa, îл tpînteskŭ ла пъmîntŭ.

Καταπλοκὴ (ἡ), înплetiчipe, înкъркътъръ; (iap пaptik: în mъsikъ) поropîpe de гласŭ кîte пъцinŭ. (înпpot de ἀναπλοκή).

Κατάπλοος -ους (ὁ), tpaцepe de коpaвie ла поptŭ; întoapчepe пе mape. [κατὰ, πλόος].

Κατα-πλουτέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ ак: ел:) sîntŭ вoгatŭ, saŭ mъ înвoгъцeskŭ din чева.

Κατα-πλουτίζω, віit: -ίσω, înвoгъцeskŭ пе чінева пpea mълt.

Κατα-πλουτομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, înfpînгŭ пе връжmaшŭ прin вoгъцia mea.

Κατάπλυμα (τὸ), sпълъчitъръ. 2)=Κατάπλυσις. [din

Κατα-πλύνω, віit: -πλυνῶ, sпълŭ вine, în mълte апе, лimпezeskŭ; (fir:) desпpeцъĭeskŭ, nimiчeskŭ. «Νῦν δὲ ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα». Tfp: a skъzъt, a ажъns de nimikŭ. [de ъnde

Κατάπλυσις, εως (ἡ), sпълъчipe, лimпezipe къ mълtъ апъ. [ші

Κατάπλυστος (ὁ, ἡ), греш: în локŭ de (saŭ =) Κατάπτυστος.

Κατα-πλώω, віit: -πλώσω, поet: Ion: în локŭ de καταπλέω.

Κατα-πνείω, poet: în локъ de καταπνέω.

Κατάπνευμα (τὸ), obiect, asupra cărăia, saŭ în care se face săpare. «Λῳτοῦ —». Exp: flăcărăl. [din

Κατα-πνέω, viit: -πνεύσω, (kъ ak:) săpa în ceva asupra, d' asupra kъiva, saŭ din toate părțile.

Κατα-πνίγω, viit: -πνίξω, înnecъ, penede, saŭ kъ totăl. [de unde

Κατάπνιξις, εως (ἡ), penede, saŭ totalъ înnecare.

Καταπνοὴ (ἡ), săpare asupra, saŭ de vîntъ. [κατὰ, πνοὴ]. [de unde

Κατάπνοος -ους (ὁ, ἡ), săpatъ din toate părțile, saŭ ekspusъ la săpările vîntъrilor.

Καταπόδα, ști Καταπόδας (în локъ de κατὰ πόδα, -δας), adv: în datъ dupe; din urmъ; d' aproape.

Καταπόθρα (ἡ), în локъ de καταπότρα.

Κατα-ποικίλλω, viit: -ιλῶ, înnestrițezъ, înnodobeskъ ceva peste totъ; saŭ kъ felurite koloare.

Κατ-απολαύω, viit: -λαύσω, (kъ gen:) dobîndeskъ (mъ bukurъ de) ceva kъ sațiъ, saŭ peste mъsurъ.

Κατα-πολεμέω -ῶ, viit: -ήσω, înfrînrъ (prъpъdeskъ) pe cineva, saŭ îl domoleskъ prin pesboiъ. [de unde

Καταπολέμησις, εως (ἡ), înfrînțare, saŭ înbințare prin pesboiъ.

Κατα-πολιτεύομαι, viit: -εύσομαι, biruieskъ, subiъ pe cineva prin politice vicleni, saŭ opoziții. 2) vatъmъ interesele kъiva prin reaoa mea politikъ.

Καταπολὺ, (în локъ de κάτὰ πολὺ) adv: prea mult.

Κατα-πομπεύω, viit: -εύσω, (kъ ak:) adukъ ceva kъ pompъ, saŭ paradъ. 2) (kъ gen:) vorbeskъ pompos înpotiva kъiva, saŭ despre ceva.

Κατα-πονέω -ῶ, viit: -ήσω, obosiskъ pe cineva; (prin urm:) înfrînrъ, domoleskъ, ști cl: [κατάπονος]. [de unde

Καταπόνησις, εως (ἡ), obosire; înbințare (akt:)

Κατάπονος (ὁ, ἡ), obositъ de multъ osteneală; (despre lucr: fir:) sъbîrșitъ kъ multъ muncъ; (prin urm: mai de multeori) silitъ, meșteșugitъ (nu natural). [κατὰ, πόνος].

Κατα-ποντίζω, viit: -ίσω, (κατὰ, πόντος] asbîrlъ ceva în fundul, saŭ în mijlocul mării;. (în gen:) kufundъ. [de unde

Καταποντισμὸς (ὁ), înnecare în mare; (în gen:) kufundare. [ști

Καταποντιστὴς, οῦ (ὁ), kufundъtorъ de corъbii, saŭ înnecъtorъ de ceĭ prinși înțr' însele (nipatъ, corsarъ).

Κατα-ποντόω -ῶ, viit: -ώσω, = Καταποντίζω.

Κατ-απο-πέρδω, saŭ mai corect: -πέρδομαι, viit: -παρδήσομαι, com: = Καταπέρδω.

Κατα-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, = Κατέρχομαι, mъ întorkъ (prin: din cksilъ).

Κατ-απορέω -ῶ, viit: ήσω, vatъmъ ceva din neștiința (lipsa de mijloace, saŭ îndoiala) mea.

Κατα-πορθέω -ῶ, viit: -ήσω, jăfuind prъpъdeskъ, nestiezъ kъ totăl.

Καταπόρνευσις, εως (ἡ), subst: akt: al lui...

Κατα-πορνεύω, viit: εύσω, sileskъ, saŭ lasъ o muiere a curvi kъ or cine. 2) = kъ

Κατα-πορνοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, keltuieskъ desfînat la curve.

Κατα-πορσαίνω, viit: ανῶ, ţuteskъ, întokmeskъ, dichiseskъ ceva kъ înțrițire. «Ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν». Om: Imn: dipițeazъ, țin în bun pîndaĭalъ. (alțiĭ dedъk pren: la nume) bezi ști...

Κατα-πορσύνω, (în Ksn:) greș: în locъ de κακὰ πόρσύνω. (bezi zic:).

Κατάποσις, εως (ἡ), înțițire. 2) înțițitoare. [ști

Καταπότης, ου (ὁ), înțițitorъ, (ad:) multmînkъtorъ ști bъutorъ. [ști

Καταπότιον, ști Κατάποτον (τὸ), (prin: med:) hapъ (înțițitъ nemestecatъ). [ști

Καταπότρα, ας (ἡ), naptea de jos a rîtlejului, înțițitoare. [καταπίνω].

Κατα-πραγματεύομαι, viit: εύσομαι, (kъ gen:) pъskocheskъ, ști înțrebuințezъ feluri mijloace înpotiva kъiva.

Καταπρακτικὸς, ἡ, ὸν, (ști adv:) -ικῶς, îndemînatikъ, destoinikъ a sъbîrși, a lucra ceva, activъ. [καταπράττω].

Καταπρανὴς, ἐος (ὁ, ἁ), Dor: în locъ de καταπρηνής.

Κατάπραξις, εως (ἡ), sъbîrșire, desъbîrșitъ lucrare de ceva. [din

Κατα-πράσσω(ττω), viit: -πράξω, înĭ sъbîrșeskъ, adukъ la îndeplinire skopul, saŭ întreprinderea.

Καταπράϋνσις, εως (ἡ), înblînzire, domolire desъbîrșitъ. [din

Κατα-πραΰνω, viit: -υνῶ, înblînzeskъ, domoleskъ, linișteskъ de totъ.

Κατάπρεμνος (ὁ, ἡ), plinъ de bucъțe de la rădăcinъ. [κατὰ, πρέμνον].

Κατα-πρεσβεύω, viit: -εύσω, (kъ gen:) mъ ţimiţъ, saŭ lucrezъ ka solъ înpotiva kъiva.

Κατα-πρήθω, biit:-πρήσω,=Καταπίμπρημι.

Καταπρηνὴς, έος (ὁ, ἡ), întopsŭ кȣ faца în жos. «Χειρὶ καταπρηνεῖ». Om: кȣ палma în жos. [κατὰ, πρήν]. [de ȣnde

Καταπρηνίζω, biit: -ίσω, арȣнкŭ чева кȣ faца în жos de вале.

Καταπρηνόω -ῶ, biit: -ώσω, =Καταπρηνίζω.

Κατα-πρίω, biit: -πρίσω, taĭŭ кȣ (saŭ ка кȣ) ferъstrъȣл; ferъstrȣĭeskŭ în лȣнгŭ.

Κάτα-προ-δίδωμι, biit: -δώσω, trъdaŭ de totŭ, saŭ пъръseskŭ ка ȣnŭ trъdъtorŭ.

Κατα-προ-ίημι biit: -προήσω, (кȣ цen:) asвîрлŭ чева кȣmînie asȣпра кȣĭва; (miж:) лasŭ чева de totŭ neînгріжitŭ sпре вътъmъреа кȣĭва; trъdaŭ; пъръseskŭ.

Καταπροίξομαι, ші Ion: Καταπροΐξομαι, [κατὰ, προὶξ] biit: de neîntr: прez: воĭŭ faче чева fъръ pesплъtipe; воĭŭ ръmînea nepedepsitŭ. (totdaȣna кȣ neг: ші în sensŭ de ръŭ). «Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροίξεται». Архіл: nȣ mъ ва вътъma (вatжокорі, ші чл:) fъръ pesбȣnape; (ші кȣ партч:) «Οὐ λωβησάμενος ἐμὲ καταπροίξεται». Ер: (ші абsол:) «Οὔτοι καταπροΐξει» Ер:

Κατα-προ-λείπω, втit: λείψω, поet: лasŭ nȣ totȣл, пъръseskŭ.

Κατα-προνομεύω, biit: -εύσω, жъfȣĭeskŭ, пȣstiezŭ кȣ totȣл прin хръпірĭ de nȣtpeцȣрĭ ȣnŭ пъmîntŭ връжmъшeskŭ.

Κατα-προτερέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ цen:) апȣкŭ a faче чева maĭ 'nainte de кît алtȣл, saŭ штiŭ a mъ folosi maĭ înграв ші maĭ бine din înпрежȣръpĭ de кît алtȣл; (în цen:) ковîршeskŭ, întpeкŭ.

Κατα-προχέω, biit: -εύσω, поet: (ȣne-орĭ кȣ цen: indip:) въpsŭ чева înбілшȣгat neste... «Δάκρυα παρειῶν—». Апл:

Καταπρωκτίζω, biit: -ίσω, Sхл: =Καταπυγίζω. [din

Κατάπρωκτος (ὁ, ἡ),=Καταπύγων. [κατὰ, πρωκτός].

Καταπτακὼν, (iap nȣ Καταπτακὼς) поet: nex: 2: de партч: аллȣĭ καταπτήσσω, -πτώσσω.

Κατάπτερος (ὁ, ἡ), totŭ înapinatŭ. [κατὰ, πτερὸν]. [de ȣnde

Καταπτερόω, -ῶ, biit: ώσω, înapinezŭ.

Καταπτήσομαι, biit: ал лȣĭ καθίπταμαι.

Κατα-πτήσσω, biit: -πτήξω, (tpe: de кȣ: καταπέπτηχα, mi κατέπτηχα, nex: поet: κατέπτακον) mъtешŭ foapte mȣлt, ле пĭерzŭ de fpiкъ; (прin ȣpm:) mъ sгîрчeskŭ, mъ пitȣлezŭ, шъ askȣnzŭ de гроazъ. «Νεόρος καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ». Іл: X. «Τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν».. Іл: Θ. (ші în desпъpцipe). «Κατά δ'ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ». Od: Θ. (ші кȣ adв: de локŭ). «Καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακὼν». Esхл: (ші кȣ dat: прічinȣit:) «Λιμῷ καταπεπτηυῖαι». (ші кȣ ак: ел:) «Καταπεπτηχέναι τὴν ἐπίκλυσιν». Елd: (вezĭ ші καταπτώσσω).

Καταπτήτην, поet: în локŭ de κατεπτηξάτην, saŭ κατεπτήτην, 3: înd: пeps: de nex: ал лȣĭ καταπτήσσω, saŭ ал лȣĭ καθίπταμαι.

Κατα-πτίσσω, biit: -πτίξω, пisezŭ tape ші mȣлt.

Κατα-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, sпeріŭ пpea mȣлt. || (пas:saŭ mĭж:)=Καταπτήσσομαι, mъ sпъĭmîntezŭ.

Κατ-άπτομαι, biit: -άψομαι, Ion: în локŭ de καθάπτομαι.

Κατα-πτέσθαι, nex: de înf: ал лȣĭ καταπέτομαι.

Κατάπτυστος (ὁ, ἡ), [καταπτύω] de skȣĭпat în faцъ; (прin întind:) skîрбosŭ; netpeбnikŭ.

Καταπτυχὴς, έος(ὁ, ἡ), [καταπτυχὴ](прinч: хаĭnъ) каре faче mȣлte îndoitȣрĭ, saŭ крецȣрĭ, ларгъ.

Κατα-πτύω, biit: -ύσω, (кȣ цen. saŭ ак:) skȣĭпŭ în faцъ; (прin întind:) mъ skîрбeskŭ de чinева, îл desпpeцȣĭeskŭ пpea mȣлt.

Κατάπτωμα (τὸ), къzъtȣръ, sȣpпъtȣръ. pȣinŭ.2)=кȣ...

Κατάπτωσις, εως (ἡ), къdepe жos, sȣpпape (пas:); (шed:) desъвîршitъ skъdepe de пȣtepe, saŭ sлъбічĭȣne a болнавȣлȣĭ. [καταπίπτω].

Κατα-πτώσσω, biit: -πτώξω, поet: în локŭ de καταπτήσσω, mъ sгîрчeskŭ de fpiкъ. «Καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα». Іл: E.

Κατάπτωτος (ὁ, ἡ), къzȣtȣ жos, saŭ гata a se sȣpпa. [καταπίπτω].

Κατα-πτωχεύω, biit: -εύσω, sъръчeskŭ пe чinева кȣ totȣл. || (пas:) ажȣнгŭ în desъвîршitъ sъръчie. «Τῶν μὲν ἐν δόξῃ κατεπτωχευμένων εἰς θέατρα, ші чл:». Пл:

Καταπυγής, έος (ὁ, ἡ), =Καταπύγων. [de ȣnde

Καταπυγίζω, biit: -ίσω, =Πυγίζω.

Κατάπυγος (ὁ, ἡ), =Καταπύγων.

Καταπυγοσύνη (ἡ), калitatea, ші (ка adĭeк:) fem ал лȣĭ...

Καταπυγόσυνος, η, ον, поet: în локŭ de...

Καταπύγων, ονος, saŭ ωνος (ὁ, ἡ), (компар; κρταπυγωνέστερος) neste fipe desfpînatŭ, înкinatŭ кȣ totȣл trȣпeшtелор па-

timĭ. [κατὰ, πυγὴ вezĭ ziч:).

Κατα-πύθω, вiit: -πύσω, пѫtpezeskѫ de totѫ. «Ξύλον δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ». Іл: Ψ.

Κατα-πυκάζω, вiit: -άσω, акоперѫ чева кѫ гроsѫ акоперъmîntѫ; ѫmплѫ, îndesѫ чева вine.

Κατάπυκνος (ὁ, ἡ), преа desѫ; (прin ѫрm:) вîptosѫ, tape. «Κοιλίη — ». Іпкр: [κατὰ, πυκνός]. [de ѫnde

Καταπυκνόω -ῶ, вiit: -ώσω, îndesezѫ чева преа mѫлt; креskѫ, îmmѫлцeskѫ; гръmъdeskѫ; ѫmплѫ, îndesѫ. [de ѫnde

Καταπύκνωσις, εως (ἡ), îndesipe; гръmъdipe; ѫmплере, îndesape mѫлtъ.

Κατα-πυκτεύω, вiit: -εύσω, îmĭ вiрѫĭeskѫ лѫптъtорѫл în гĭontѫipe.

Καταπυρίζω, вiit: -ίσω, вezĭ ші καππυρίζω. [din

Κατάπυρος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл înfoкatѫ, aпрinsѫ. [κατὰ, πῦρ].

Κατα-πυρπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, apzѫ de totѫ.

Κατάπυῤῥος (ὁ, ἡ), foapte вълaпѫ, saѫ рошкatѫ. [κατὰ, πυῤῥός].

Κατα-πυτίσκω, вiit: -πυτίσω, stpoпeskѫ преа mѫлt чева (прinч: din гѫръ).

Καταπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫнгъ ші deasъ варвъ, вървosѫ. [κατὰ, πώγων].

Κατα-πωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Καταπιπράσκω.

Κατάρα (ἡ), влestemѫ asѫпра кѫĭва. [κατά, ἀρά].

Κατα-ραθυμέω-ῶ, вiit: -ήσω, = Καταῤῥαθυμέω.

Κατα-ραΐζω, -ομαι (în локѫ de καταῤῥαΐζω, -ομαι), вiit: -ίσω, -ομαι, mъ întpemezѫ кѫ desъвîршipe din воалъ.

Καταραιρημένος, Ion: în локѫ de καθηρημένος, пas: tpe: de кѫ: de пaptч: лѫĭ καθαιρέω.

Κατα-ρακόω -ῶ, вiit: -ώσω,=(saѫ греш: în локѫ de) Καταῤῥακόω.

Καταράκτης, ου (ὁ), поet: în локѫ de καταῤῥάκτης.. (вezĭ καταράσσω). [de ѫnde

Καταρακτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ĭѫte, foapte peпede.

Κατ-αράομαι -ῶμαι, вiiî: -άσομαι, (кѫ dat: ші în Sкр: кѫ aк: dip: ші aк: indip:) влestemѫ.

Καταράσιμος (ὁ, ἡ), вpednikѫ de влestemѫ (влestematѫ). [din

Κατάρασις, εως (ἡ), влestemape. [καταράομαι].

Κατα-ράσσω (ττω), вiit: -ράξω, поet: în локѫ de καταῤῥάσσω.

Κατ-αράσσω, вiit: -αράξω, isвind peпede fъpîmѫ чева кѫ sгomotѫ. (вezĭ ші καταῤῥάσσω).

Κατάρατος (ὁ, ἡ), влestematѫ, saѫ de влestemat, sпѫркatѫ. [καταρῶμαι].

Καταραψῳδέω-ῶ, вiit: -ήσω,=(saѫ греш: în локѫ de) Καταῤῥαψῳδέω.

Κατάρβυλος (ὁ, ἡ), поet: ажѫnsѫ пînъ ла înкълцъminte; лѫнгѫ пînъ ла глezne. «Χλαῖνα—». Sof: [κατὰ, ἀρβύλα].

Κατ-αργέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakѫ, лasѫ чева de totѫ нелѫкръtорѫ, de neîntpeвѫinцat; desпѫtepezѫ, desfiinцezѫ. «Τοὺς καιροὺς — ». Sѫid: nѫ mъ foloseskѫ din окazii

Κάταργμα (τὸ), [κατάρχω] пîргъ adѫsъ maĭ 'nainte de прinчiпала жертfъ, (de ѫnde îm:)=Ἀπαρχαί.

Κατάργυρος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл de арцîntѫ. [κατὰ, ἄργυρος]. [de ѫnde

Καταργυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakѫ чева de (saѫ înвpakѫ кѫ) арцintѫ. (fir:) «Κατηργυρωμένος λέγω ταῦτα». Sof: mitѫitѫ.

Κατ-αρδεύω, вiit: -εύσω, ѫdѫ, adъпѫ de totѫ. [de ѫnde

Κατάρδευτος (ὁ, ἡ), ѫdatѫ, moĭatѫ, adъпatѫ de totѫ.

Κατ-άρδω, (fъръ вiit:)=Καταρδεύω; (прin întind:) înвeseлeskѫ.

Κατα-ρέζω, вiit: -ρέξω, поet; în локѫ de καταῤῥέζω.

Κατ-αρέομαι, Ion: în локѫ de καταράομαι.

Κατ-αρέσκω, вiit: -αρέσω, mъ mѫлцѫmeskѫ de чева, прiimesѫѫ кѫ плъчере, înкѫвiinцezѫ чева.

Κατάρης, εος (ὁ, ἡ), Dop: în локѫ de κατήρης.

Κατ-αρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Διαρθρόω, saѫ 'Εξαρθρόω.

Καταριγηλὸς (în локѫ de καταῤῥιγηλός), ὴ, ὸν, поet: гроzaвѫ.

Κατ-αριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, nѫmъpѫ кîte ѫna ѫna; saѫ înшipѫ ла nѫmъpѫ. [de ѫnde

Καταρίθμησις, εως (ἡ), nѫmъpape кîte ѫna ѫna, saѫ înnѫmъpape.

Κατα-ριπίζω, вiit: -ίσω, апъpѫ, sѫfлѫ în чева, fakѫ вîntѫ, miшкѫ aepѫл.

Κατα-ριπτάζω, вiit: -άσω, =(saѫ греш: în локѫ de) Καταῤῥιπτάζω.

Κατ-αριστάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкѫ чева ла прînzѫ, прînzeskѫ.

Κατ-αριστεύω, вiit: -εύσω, (кѫ цeп:) шъ арътѫ вiteazѫ înпpotiва кѫĭва.

Кат-αρκέω -ῶ, biit: -έσω, sîntŭ destȣлŭ, ажȣnгŭ. [de ȣnde

Καταρκὴς, έος (ὁ, ἡ), destȣлŭ, de ажȣns; плinŭ; desъвîршitȣ.

Καταρκτικὸς, ὴ, ὸν, dъtъtopŭ de înчепȣtŭ. «Αἴτιον καταρκτικὸν». Пл: чea dintîĭ (înчепътоаре) прічіnъ. [κατάρχω].

Κατ-αρμόζω, biit: -όσω, Ion: în локŭ de καθαρμόζω.

Κατ-αρνέομαι- οῦμαι, biit: ήσομαι, tъгъdȣĭeskŭ кȣ totȣл. «Φὴς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε»; Sof:

Κατ-αρόω -ῶ, biit: -ώσω, apŭ de totŭ.

Καταῤῥαγὴ (ἡ), =Κατάῤῥηξις, sпарцере; sfîшiере; рȣпере, ші чл: [καταῤῥήγνυμι].

Καταῤ-ῥαθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, пĭерzŭ, saŭ ватъmŭ чева din леневіреа mea; (nestp:) mъ fakŭ кȣ totȣл лeneшŭ, tpîndaвŭ.

Καταῤ-ῥαΐζω, biit: -ίσω, bezĭ καταραΐζω.

Καταῤ-ῥαίνω, biit: -ρανῶ, stponeslŭ de totŭ, ȣdŭ.

Καταῤ-ῥακόω -ῶ, biit: -ώσω, tpenцȣĭeskŭ, sfîшiŭ.

Καταῤῥακτὴρ, ῆρος (ὁ), поet: în локŭ de

Καταῤῥάκτης, ου (ὁ), каре kade, saŭ se лasъ ла вале penede, =Καταῤῥακτὸς. «Ὁδὸς (=Οὐδὸς) — ». Sof: пръпastie de пъmîntŭ, saŭ pînoasъ intpape de пръпastie. || (sȣвst: 1) katapaktŭ, penede къdepe de апъ din локŭ 'nалtŭ. 2) овлонŭ de гîрлічĭŭ, ші чл: 3) stъвіларŭ de pîŭ, de шanцŭ, de skokŭ de moaръ, ші чл: 4) ȣnŭ felŭ de пasъpe de mape, (fpanц;) goéland, saŭ frégate [ші

Καταῤῥακτὸς, ὴ, ὸν, каре se sловоade a къdea penede în жos. «Θύρα καταῤῥακτὴ». Пл: kanatŭ de овлонŭ, че se înkide în жos. [καταῤῥάσσω].

Καταῤ-ῥαντίζω, biit: -ίσω, =Καταῤῥαίνω.

Καταῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, kosŭ din toate пърцiле; (кȣ dat: îndip:) kosŭ чева віne în..; (fir:) ȣpzeskŭ maшinaцiĭ de віклenie asȣпра кȣĭва.

Καταῤ-ῥάσσω(ττω), biit: ῥάξω, (dȣпe ziч:) =Καταῤῥήσσω, (овіч:) mъ арȣnкŭ, kazŭ penede asȣпра кȣĭва. (bezĭ ші καταράσσω, ші καταῤῥήγνυμι].

Καταῤῥαφὴ (ἡ), кȣsъtȣръ din toate пърцiле; (iap xipȣpц:) кȣsъtȣръ de плеопа de жos a окĭȣлȣĭ рȣпtъ. (înпpot: de ἀναῤῥαφή).

Κατάῤῥαφος (ὁ, ἡ), кȣsȣtŭ, кîрпitŭ din toate пърцiле. [καταῤῥάπτω].

Καταῤ-ῥαψῳδέω -ῶ, biit: ήσω, înшipŭ tiкълоase pansodiĭ, въpfeskŭ neînчetat; (stpъm:) ameцeskŭ пе чinева кȣ въpfîpiле meле.

Καταῤ-ῥέζω, biit: -ῥέξω, поet: доворŭ, sȣpпŭ, saŭ погорŭ; (paptik:) netezeskŭ кȣ mîna periĭ sвîрліцĭ; (pin ȣpm:) mîngîĭŭ кȣ mîna.

Καταῤ-ῥεμβεύω, biit: -εύσω, прівецeskŭ, ръtъчeskŭ înкоачĭ ші 'nколо пе чinева.

Καταῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плекatŭ în жos, вълosŭ. [din

Καταῤ-ῥέπω, biit: -ῥέψω, (stpъm: ші nestpъm:) mъ аплекŭ, mъ повĭрneszŭ în жos, saŭ ла вале.

Καταῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσω, saŭ -ῥυήσομαι, (nex: κατέῤῥευσα, saŭ κατεῤῥύην, ші чл:) mъ въpsŭ, кȣргŭ de sȣs, saŭ de ȣndeва în жos пeste чева; (pin întind:) kazŭ penede жos; (în a 3: neps:) ажȣnгŭ, kazŭ în paptea кȣĭва «Αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς». Іл: Δ. «Ἱδρῶτι καταῤῥέων, saŭ καταῤῥεόμενος». Ksn: moĭatŭ în sȣdoape. «Κατεῤῥύη πρὸς τοὔδαφος». Пл: (ші aвsл:) «Συνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταῤῥυεὶς». Apstf: «Καταῤῥέουσι τὰ φύλλα (αἱ τρίχες)» Лкs: «Τοῖχος ὑπὸ χρόνου καταῤῥέων». Лкs: «Εἰς σὲ καταῤῥεῖ ἡ χίμαρος», Tкp:

Καταῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, (miж: tp: de кȣ: κατέῤῥωγα, ші nex: κατεῤῥάγην) рȣпŭ, sfîшiŭ de totŭ; saŭ sпаргŭ în mȣлte вȣкъцĭ; sȣpпŭ de totŭ. || (pas: saŭ miж: de sine пas:) кръпŭ, mъ рȣпŭ tposnind; kazŭ, mъ въpsŭ penede. «Τὴν γαστέρα καταῤῥῆξαι». Лкs: a порni ла eшipe pin tape кȣръцenie. (ші пas:) «Ἡ γαστὴρ κατεῤῥάγη». Елі: s' a порnit пе ȣpdinape. «Ὄμβρου καταῤῥαγέντος Лкs: (ші кȣ цen:) «Κατεῤῥάγη μου δάκρυον». Sof: «Πολλοὺς κατέῤῥηξεν ἡμῶν γέλωτας». Esix: (ші пas:) «Γέλωτος πολλοῦ καταῤῥαγέντος». At: (ші fir:) «Πόλεμος ἡμῖν κατεῤῥάγη». Apstf: «Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεῤῥάγη». Apstf: (bezĭ ші ἐκρήγνυμι). [de ȣnde

Καταῤῥηκτικὸς, ὴ, ὸν, adȣкъtopŭ de eшipe a пînteчeлȣĭ. [ші

Κατάῤῥηξις, εως (ἡ), рȣпере, sfîшiере, sпарцере, кръпаре silnikъ; арȣnкаре, saŭ къdepe жos penede (fir:) «Κοιλίης — ». Iпкр: грozaвъ ȣpdinape.

Κατάῤῥησις, εως (ἡ), ворвіре de ръŭ, defъĭmape. [κατέῤῥημαι neîntp:].

Καταῤ-ῥήσσω, biit: -ῥήξω, =Καταῤῥήγνυμι. (bezĭ καταῤῥάσσω).

Καταῤ-ῥητορεύω, biit: -εύσω, (кȣ цen:) petopiчeшte ворвeskŭ înпpotiва кȣĭва; astȣпŭ гȣра кȣĭва кȣ petopika mea.

Καταῤ-ῥιγέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: tpe-mъpъ totъ de fpikъ.

Κατάῤῥιζος (ὁ, ἡ), плinъ de ръdъчinĭ. [κατὰ, ῥίζα]. [de ъnde

Καταῤῥιζόω -ῶ, biit:-ώσω, înpъdъчinezъ чева adînk, saъ îĭ îmmълцeskъ ръdъчineле.

Καταῤ-ῥικνόω -ῶ, biit: -ώσω, sвîpчeskъ чева de totъ.

Καταῤῥινάω (νέω) -ῶ, biit: -ήσω, пiлeskъ чева вine. (de ъnde прin întind:) «Βραχίων εὖ κατεῤῥινημένος». Esxл: înapmatъ вine къ askъцitъ sъцeatъ. (ші fir:). «Εἰπεῖν τι κατεῤῥινημένον». Apstf: къ iskъsinцъ, къ finецъ. [κατὰ, ῥίνη].

Καταῤῥινέω -ῶ, biit: -ήσω, = Καταῤῥινόω, saъ

Καταῤῥινίζω, biit: -ίσω, = Καταῤῥινάω.

Καταῤῥινόω -ῶ, biit: -ώσω, = Καταβυρσάω; (прin întind:) înapmezъ (прinч:) къ skъtъ. (вezĭ καταῤῥινάω). [κατὰ, ῥινός].

Καταῤ-ῥιπτάζω, biit: -άσω, ші

Καταῤ-ῥιπτέω-ῶ, biit:-ήσω, At: în локъ de..

Καταῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, apъnкъ жos, sъpnъ ла пъmîntъ.

Καταῤῥοὴ, ші Κατάῤῥοια (ἡ),=Κατάῤῥους.

Καταῤ-ῥοιζέω -ῶ, biĭt: -ήσω, poet: шъepъ, flъepъ tape.

Καταῤ-ῥοΐζομαι, biit: -ίσομαι, пъtimeskъ de гъtъpaĭъ. [ші

Καταῤῥοϊκὸς, ші Καταῤῥοϊτικὸς, ὴ, ὸν, pe-latiвъ къ, saъ провenitъ din гъtъpaiъ, saъ tpoaxnъ. [din

Κατάῤῥοος -ους (ὁ), къpцepe de ъmezeлĭ (прinч: din капъ), (de aчi) гъtъpaĭъ, tpoaxnъ. [κατὰ, ῥόος -ροῦς].

Καταῤῥοπία(ἡ), аплекаре, повîpnipe în жos. [din

Κατάῤῥοπος (ὁ, ἡ), =Καταῤῥεπής. [κατὰ, ῥοπή].

Καταῤ-ῥοφέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвъ къ totъл.

Καταῤῥοώδης, εος (ὁ, ἡ),= Καταῤῥοϊκός, sъnъsъ ла tpoaxnъ.

Καταῤῥυὴς, έος (ὁ, ἡ), къpsъ ла вале; tonitъ; saъ de totъ ъdatъ de ъnъ лiкъidъ къpsъ asъnpъ 'ĭ. [κατεῤῥύην, nex: ал лъĭ καταῤῥέω].

Καταῤ-ῥυθμίζω, biit: -ίσω, pегълezъ чева eksakt dъne taktъл mъsiчeĭ; (nas:) sîntъ

Κατάῤῥυθμος (ὁ, ἡ), tonisitъ foapte eksakt dъne taktъл mъsiкалъ; (прin ъpm: maĭ de mълte opĭ) monotonъ, adъкъtopъ de ъpîtъ. [κατὰ, ῥυθμός].

Καταῤ-ῥυπαίνω, biit: -ανῶ, ші Καταῤ-ῥυπόω, -ῶ, biit: -ώσω, soĭeskъ de totъ.

Κατάῤῥυτος (ὁ, ἡ), ъdatъ, adъnatъ din toate пъpцiле de ane къpгъtoape; (fir:) înвiлшъгatъ de чева. 2) neste каpe, saъ прin каpe лesne къpцe anъ ла вале. «Κεραμωτὸν κατάῤῥυτον». Плв: [καταῤῥέω].

Κατ-αῤῥωδέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локъ de κατοῤῥωδέω.

Καταῤῥὼξ, [καταῤῥήγνυμι] ῶγος, (ὁ, ἡ), sfîшiatъ din toate пъpцiле; saъ de totъ sъpnatъ. «Πέτρα —». Esix: stînкoasъ, pînoasъ. (вezĭ ші ἀποῤῥώξ).

Κάταρσις, εως (ἡ), погорîpe, tpaцepe de коръвiĭ ла портъ. 2) (прin întind:) вadъ, локъ de tpas ла ъskatъ.

Κατ-αρτάω -ῶ, biit: -ήσω, atîpnъ чева d' asъnpa, saъ ла локъл sъъ; (прin ъpm:) = Καταρτίζω. «Πρωὶ κατήρτητο». Iнкр: epa în minцiле sале. [de ъnde

Κατάρτησις, εως (ἡ), atîpnape de ъnъ лъкpъ ла локъл sъъ; (прin ъpm:) = Κατάρτισις.

Καταρτία (ἡ), =Κατάρτισις.

Κατ-αρτίζω, biit: -ίσω, întokmeskъ, apanжezъ; notpiвeskъ; înвoĭeskъ; (xipъpц:) пъĭъ osъл чел eшitъ ла локъл sъъ; (în цen:) dpeгъ, кîpneskъ, pепapezъ, întpeцeskъ.

Κατάρτιον (τὸ), ші

Κατάρτιος (ἡ), (maĭ noъ) în локъ de ἱστὸς, kataptъ de корaвie.

Κατάρτισις, εως (ἡ), ші καταρτισμὸς (ὁ), întokmipe, apanжape; înвoipe; (în цen:) întpeцipe, dpeцepe, pепapaцie; (xipъpц:) пъnepe de osъ eшitъ ла локъл sъъ. [ші

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ші Καταρτιστὴς, οῦ (ὁ), îndpeптъtopъ; întpeгъtopъ, pепapatopъ; înвoitopъ, înпъкъtopъ, apвitpъ (жъdiкъtopъ). (вezĭ ші ἁρμοστὴς). [καταρτίζω].

Κατάρτυσις, εως (ἡ), гъtipe; fopmape прin кpeштepe, edъкaцie. [din

Κατ-αρτύω, biit: -ύσω, гъteskъ къ toate tpeвъinчoaseле, desъвîpшeskъ; apanжezъ; deпpinzъ къ desъвîpшipe. (de ъnde || пaptч: nestpъm:) Κατηρτυκὼς, υῖα, ὸς (прinч: desпpe калъ, ші чл:) desъвîpшitъ în вîpstъ; deпpinsъ къ desъвîpшipe. (ъne-opĭ къ цen:) «Κατηρτυκὼς κακῶν». Eъp: oвiчnъitъ ла... (вezĭ ші καθίστημι).

Κατ-αρχαιρεσιάζω, biit: -άσω, прin înпpotiвъ ъneлtipĭ fakъ a nъ isвъti чinева în алeцepiле de dpeгъtopiĭ.

Καταρχὰς, (în локъ de κατ' αρχὰς) adв: ла înчeпъtъ.

Καταρχὴ (ἡ), întîĭa înчeпepe. 2) лiвaцia чea maĭ 'nainte de жeptfъ. 3) =Ἀπαρχὴ, пîpгъ. [din

Κατ-άρχω, biit: -άρξω, (къ цen:) eъ

întîĭĭ înчепŭ чева. «Ὁδοῦ—». Sof: мергŭ înainte, кълъѕzezŭ. (ші кѕ ак:) «Ἡ φιλοτιμία κατάρχει τὴν ἡλικίαν». Diod: a апѕкat maĭ 'nainte. (ші між:) «Κατάρχομαι στεναγμὸν». Еѕр: «Οὐ πράως μου κατήρξατο». Лѕч: nѕ m'a лѕat dintîĭ кѕ вінішорѕл. 2) (між: кѕ цen: saŭ ак:) înчепŭ жертfa прin церемоніile челе înadins pîndѕite пентрѕ ачеasta; (ѕne-орĭ) жертfeskŭ; (în цen:) înжѕnгĭŭ; (прin întind:) sfinцeskŭ, konsfinцeskŭ. «Κατάρχομαι τῶν ἱερῶν». Dm: «Μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου». Apstf: (ші кѕ dat: орг:) «Στείχω δ' ἐπ' αὐτὴν, ὡς κατάρξομαι ξίφει». Еѕр: (ші абсол:) «Κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισι μέλει». Еѕр: (ші прin întind:) «Ὡς κατηργμένης αὐτοῦ φιλοσοφίας». Пл: (ші ком:) «Σκυτάλην λαβὼν κατήρξατό μου». Лѕч: a înчепѕt a mъ кроі. (вezĭ ші ἀπάρχομαι).

Κατάσαρκος (ὁ, ἡ), înкъркatŭ de кърнѕрĭ, трѕпешŭ. 2) (maĭ noŭ) пѕsŭ, лiпitŭ пе карне, saŭ пе пĭеле. [κατὰ, σάρξ].

Κατα-σαρκόω -ῶ, віit: -ώσω, înкърnezŭ, înграшŭ пе чінева.

Κατα-σάττω, віit: -σάξω, ѕmплѕ віне, îndesŭ.

Κατα-σβέννυμι, віit: -σβέσω, stinгŭ de totŭ; (fir: desпре лікѕide) sekŭ; (desпре гласŭ) fakŭ a tъчea; (fir:) алinezŭ, потолеskŭ; ѕmiлeskŭ; (між: saŭ пas:) mъ stinгŭ; înчetezŭ, mъ sъвîршeskŭ. [de ѕnde

Κατάσβεσις, εως (ἡ), stinцepe; sekape; înчetape, пeipe.

Κατ-ασβολόω -ῶ, віit: -ώσω, пpefakŭ în чепѕшъ, apzŭ de totŭ; пръпъdeskŭ.

Κατάσεισις, εως (ἡ), ші Κατασεισμὸς (ὁ), sѕвst: ал лѕĭ...

Κατα-σείω, віit: -σείσω, клetinŭ tape, saŭ sгѕdѕind доворŭ жos; tѕрвѕрŭ; înгрozeskŭ; (сл: кѕ dat: îndip:) fakŭ кѕĭва semnŭ клetinînd din mînъ; (ѕne-орĭ) шовъĭeskŭ de вeatŭ.

Κατα-σεύομαι, віti: -συθήσομαι, поet: пъвълeskŭ, алергŭ în жos.

Κατα-σήθω, віit: -σήσω, чернŭ віне.

Κατα-σημαίνω, віit: -ανῶ, însemnezŭ чева віне кѕ semnŭ; печетлѕĭeskŭ. || (між:) daŭ кѕ sokoteaлa; вагŭ de seamъ. [de ѕnde

Κατασημαντικὸς, ἡ, ὸν, каре аре însemnape eksaktъ de ѕnŭ лѕкрѕ.

Κατα-σήπω. віit: -σήψω, пѕtpezeskŭ чева, saŭ лasŭ a пѕtpezi de totŭ. || (tpe: de кѕ: ал 2: κατασέσηπα аре між: însemn:, ші se întpeвѕinцeazъ în локŭ de пpezentŭ).

Κατ-ασθενέω -ῶ, віit: -ήσω, sлъвeskŭ de totŭ чева, adѕкŭ ла mape sлъвiчĭѕne.

Κατ-ασθμαίνω, віit: -ανῶ, (кѕ цen:) sѕfлѕ tape asѕпра вре ѕnѕĭ лѕкрѕ.

Κατα-σιγάζω, віit: -άσω, fakŭ пе чінева, іл siлeskŭ sъ takъ; (fir:) потолеskŭ, лiniштeskŭ кѕ totѕл пе чінева.

Κατα-σιγάω -ῶ, віit: -ήσω, saŭ -ήσομαι, takŭ de totŭ. 2) (stpъm:)=Κατασιγάζω.

Κατα-σιδηρόω -ῶ, віit: -ώσω, кънtѕшeskŭ, акоперŭ пeste totŭ кѕ fepŭ.

Κατα-σικελίζω, віit: -ίσω, (ком:) mъnînкŭ кѕ mѕлtъ поftъ вре ѕnŭ продѕкtŭ (вpînzъ, ші чл:) ал Siчiлii.

Κατα-σιλλαίνω, віit: -ανῶ, вatжокореskŭ, satipezŭ.

Κατάσιμος (ὁ, ἡ), de totŭ кîрnŭ. [κατὰ, σιμός].

Κατα-σινάζω, віit: -άσω, ші Κατασίνομαι, віit: -σινοῦμαι, поet: вatъmŭ de totŭ.

Κατα-σιτέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι,=Κατεσθίω, mъnînкŭ de totŭ.

Κατα-σιωπάω ῶ, віit: -ήσομαι, =Κατασιγάω. 2) (stpъm:) = Κατασιγάζω. 3) вірѕĭeskŭ, saŭ рѕшinezŭ пе чінева прin tъчереа mea.

Κατα-σκάζω, віit: -σκάσω, skĭoaпъtŭde totŭ.

Κατα-σκαίρω, віit: -σκαρῶ, sъpŭ пе чева; (fir:) ѕndezŭ, mъ клetinŭ ка ѕnda. «Λευκαὶ με κατασκαίρουσιν ἔθειραι». Епгр: (вezĭ ші κατασπείρω).

Κατα-σκάπτω, віit: -σκάψω, sanŭ de totŭ; sъпînd sѕрпŭ (pestopnŭ) din temeлiĭ, sъпînd înгропŭ adînк.

Κατα-σκαριφάω -ῶ, віit: -ήσω, pîкîĭŭ(ка гъĭna) кѕ ѕnгiiле, saŭ sгîpiŭ.

Κατασκαφὴ (ἡ), sѕрпape din temeлiĭ прin sъпape; (fir:) пръпъdipe. 2) поet: înгропape; mopmîntŭ. [ші

Κατασκαφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъпatŭ din temeлiĭ, sѕрпatŭ de totŭ; пръпъditŭ. 2) sъпatŭ (saŭ înгропatŭ) adînк. || Οἴκησις—». Sof: mopmîntѕл. [κατασκάπτω].

Κατα-σκεδάζω, ші Κατα-σκεδάννυμι, віit: -άσω, (кѕ цen: saŭ sinг: saŭ преп: indip:) въpsŭ чева пeste... 2) = Διασκεδάζω, înпръштiŭ, pisiпeskŭ în toate пърцiле; desfiinцezŭ, desfakŭ, пръпъdeskŭ.

Κατασκεδῶ, ᾷς, ᾷ, At: în локŭ de κατασκεδάσω, віit: ал лѕĭ κατασκεδάννυμι.

Κατα-σκελετεύω, віit: -εύσω, fakŭ чева кѕ totѕл skeлetŭ, toпesвŭ, ѕsѕкŭ de totŭ.

Κατασκελὴς, έος (ὁ, ἡ), [κατὰ, σκέλος] лѕnгŭ, mape în крачĭ. (fir: desпре stiлŭ de кѕвîntŭ) компѕsŭ din mѕлte întinse пepioade; (прin ѕрm:) пeгpaцiosŭ, fъpъ

tonŭ. 2) преа слабŭ, ѹскатŭ. [din

Κατα-σκέλλω, biit: -σκελῶ, tonesкŭ, ѹсѹкŭ de totŭ; (прin întind:) кinѹїeskŭ, tipanezŭ foapte. (tpe: de кѹ: κατέσκληκα, каре se їа în локŭ de prez:, ші nex: κατέσκλην aŭ însemn: пasiвъ).

Κετα-σκεπάζω, biit: -άσω, акоперŭ віне; препъzeskŭ, adъпosteskŭ.

Κατα-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, обсервŭ, черчetezŭ, багŭ de seamъ кѹ мѹлтъ лѹаре a minte, = Κατασκοπεύω.

Κατα-σκέπω, (прел: κατέσκεπον)=Κατασκεπάζω.

Κατα-σκευάζω, biit: -άσω, konstpѹїŭ, faкŭ; клъdeskŭ; (în ц̣en:) гъteskŭ; къпътѹїeskŭ de чева; екіпezŭ. înapmezŭ; înпodoвeskŭ; întokmeskŭ; sъвîpшeskŭ; konstitѹїezŭ, opranisezŭ, fopmezŭ; пъскочeskŭ; doвedeskŭ; deпpinzŭ. «Κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ Περικλέους εἰς οἰκονομίαν». Пл: || (miж:) локѹїeskŭ; (dѹпе ziч:) îmĭ ашezŭ ѹнелтеле ѹndeва (deskizŭ пръвъліе), îmĭ ѹнелteskŭ мешtешѹгѹл. «Κετεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο». Тѹч: «Κατασκευάζεσθαι, ὡς αὐτοῦ που οἰκήσοντας». Ksn: «Τέχνην μυρεψικὴν κατασκευάζομαι». Лs: [de ѹnde

Κατασκευασείω, (fъръ biit:) dopeskŭ, mъ sileskŭ a алкътѹі, a faче чева. [ші

Κατασκεύασμα (τὸ), konstpѹкц̣іе, клъditѹръ, лѹкрѹ de mînъ; (fir:) міжлокŭ meштешѹц̣itŭ; пъскочitѹръ; sofismъ (шіpetлікŭ). || (îm:) ѹнелтеле каseї. [ші

Κατασκευασμὸς (ὁ), = Κατασκευὴ, (прінч: fir:) пъскочіре de віклeніе, ѹнелтіре, meштешѹц̣іре. [ші

Κατασκευαστὴς, οῦ (ὁ), konstpѹкtopŭ, sъвîpшitopŭ de чева; (партік:) пъскочitopŭ de віклене ѹнелтірĭ. [ші

Κατασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ ла konstpѹіре, sъвîpшіре, doвedіре, ші чл:. [ші

Κατασκευαστὸς, ὴ, ὸν, konstpѹitŭ прin meштешѹгŭ, fъкѹtŭ de mînъ.

Κατασκευὴ (ἡ), konstpѹіре; гътіре; înapmape, saŭ екіпаре; întokmіре, ашezape de ѹнелте ла локѹл лор; înfpѹmѹseц̣аре; opranismŭ, fopmaц̣іе; ѹнелтіре de віклeніе, ші чл:; (прin întind:) клъditѹръ, edifiчіŭ; menажŭ, saŭ ѹнелте de касъ. «Κατασκευὴ, ἐν ᾗ κατοικοῦμεν». Iskp: «Εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη». Тѹч: «Παυσανίαν ὁρῶντα τὴν Μαρδονίου κατασκευὴν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ παραπετάσμασι ποικίλοισι κατεσκευασμένην». Ep: «Τῇ τῶν θεῶν κατασκευῇ δυνάμενος ἀλύπως χρῆσθαι». Ksn: «Θεοῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος τοιαύτην». Eѹp: (ші fir:) «Λόγον ἁπλοῦν, καὶ ἄνευ κατασκευῆς». Елі: nemeштешѹц̣itŭ. [κατὰ, σκευή].

Κατάσκεψις, εως (ἡ), обсервape, черчetape кѹ лѹаре a minte; iskodipe. [κατασκέπτομαι].

Κατ-ασκέω -ῶ, biit: -ήσω, deпpinzŭ, екsepчezŭ кѹ desъвîpшіре.

Κατα-σκηνάω (νέω) -ῶ, biit: -ήσω, ші

Κατα-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω, (кѹ преп: saŭ adв:) îmĭ ашezŭ кортѹл, tавъра, поnoseskŭ ѹndeва; mъ dѹкŭ în кортѹл, saŭ локашѹл meŭ. || (ѹпе орĭ stpъm:) пріimeskŭ în кортѹл meŭ (în каsa mea) пе чіneва. [de ѹnde

Κατασκήνωμα (τὸ), поet: акоперішŭ; перdea. [ші

Κατασκήνωσις, εως (ἡ), ашezape de кортѹрĭ, tъвъpîpe; поnosipe în кортŭ.

Κατα-σκήπτω, biit: σκήψω, mъ pezemŭ tape de чева; (fir:) рогŭ кѹ stъpѹinц̣ъ пе чіneва. «Ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς». Sof: 2) (обіч: кѹ dat: saŭ ак: преп: indip:) казŭ, mъ арѹнкŭ репede пе, saŭ пeste чіneва; (fir:) ажѹнгŭ ла... «Τοῖσι Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε». Ep: «Κατέσκηπτε γὰρ (τὸ νόσημα) καὶ εἰς τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ ἐς πόδας». Тѹч: isвїа. (ші în ел: de преп:). «Πρὶν κατασκῆψαι τινά». Eѹp: maĭ 'nainte de a pesѹfла asѹпра кѹїва. «Ὁ πόλεμος εἰς τοῦτο τὸ τέλος κετέσκηψε». D: Ал: «Κατέσκηψεν εἰς ὠμότητα». Парt: (ші кѹ adв:) «Ἔγνωσαν αὐτοῦ που κατασκήψαντες». Елd: (вezĭ ші ἐπισκήπτω). [de ѹnde

Κατάσκηψις, εως (ἡ), пъвъліре репede, isвіре (de воалъ, ші чл:); sfîpшitŭ, pesѹлtatŭ.

Κατα-σκιάζω, ші поet: Κατα-σκιάω, biit: -άσω, ѹмбpeskŭ (în ц̣en: акоперŭ) чева кѹ totѹл.

Κατα-σκίδναμαι, поet: în локŭ de κατασκεδάννυμαι.

Κατάσκιος (ὁ, ἡ), ѹмбpitŭ de чева; ші поet: ѹмбpoсŭ, saŭ adѹкътopŭ de гроasъ ѹмбръ; (în ц̣en:) акоперitŭ кѹ totѹл de чева (кѹ dat: saŭ ц̣en:). [κατὰ, σκιά].

Κατα-σκιρόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskŭ, înвîptoшeskŭ чева de totŭ.

Κατα-σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, (кѹ ц̣en:) sъpŭ пе чева; (fir:) desпpeц̣ѹїeskŭ, вatжокopeskŭ. (вezĭ ші κατορχέομαι).

Κατα-σκλητεύω, biit: -εύσω, în локŭ de κατασκελετεύω.

Κατασκόπευσις, εως (ἡ), sȣбst: ал лȣĭ...

Κατα-σκοπεύω, biit: -εύσω, = Κατασκοπέω, ші Κατασκέπτομαι; (прінч:) багŭ de seamъ, пîndeskŭ ка spionŭ, saŭ spionezŭ.

Κατα-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, прівеskŭ din локŭ 'налтŭ; (прin ȣрм:) багŭ de seamъ біне, пîndeskŭ; (în ръŭ) iskodeskŭ.

Κατασκοπὴ, ші

Κατασκόπησις, εως (ἡ), обсерваре кȣ лȣаре a minte; saŭ (în ръŭ) spionape, iskodipe. [κατασκοπέω].

Κατασκοπικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ ла прівіре din 'налтŭ локŭ. [ші

Κατασκόπιον (τὸ), (прінч:) корабіе pîndȣitъ spre spionape, (франц:) aviso. [din

Κατάσκοπος (ὁ, ἡ) бъгътоpŭ de seamъ, пînditopŭ, ші чл: || (sȣбst: бърв:) spionŭ, iskoadъ. [κατὰ, σκοπός].

Κατα-σκορπίζω, biit: -ίσω, pisipeskŭ чева de totŭ, saŭ ръŭ,

Κατα-σκυθρωπάζω, ші -σκυθρωπάω -ῶ, biit: -άσω, (кȣ цен:) мъ posomoръskŭ asȣпра кȣĭва.

Κατα-σκυλεύω, biit: -σκυλεύσω, жъfȣĭeskŭ de totŭ.

Κατα-σκύλλω, biit: -σκυλῶ, sfîшiŭ de totŭ.

Κατα-σκώπτω, biit: -σκώψω, батжокореskŭ пе чінева кȣ totȣл.

Κατα-σμικρίζω, biit: -ίσω, = Κατασμικρύνω.

Κατα-σμικρολογέω -ῶ, biit: -ήσω, хȣлеskŭ пе чінева de srîpчitŭ.

Κατα-σμικρύνω, biit: -υνῶ, miчeskŭ (despreцȣĭeskŭ) чева de totŭ.

Κατάσμυρνος (ὁ, ἡ), плinŭ de (miposŭ de) smipnъ. [κατὰ, σμύρνα].

Κατα-σμύχω, biit: -σμύξω, apzŭ de totŭ (прінч: кȣ askȣnsŭ, пъбȣшitŭ fokŭ); (fir:) topeskŭ de totŭ. «Σεσηρός τι καὶ κατεσμυγμένον ὑποβλέψασα». Еȣр: кȣ amaръ zîmбіре.

Κατα-σμώχω, biit: -σμώξω, poet: frekŭ, pisezŭ біне.

Κατα-σοβαρεύομαι, biit: -εύσομαι, (кȣ цен:) мъ portŭ кȣ мȣлтъ греȣtate, mîndpie asȣпра кȣĭва.

Κατα-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, spepiind fakŭ пе чінева a fȣцi ла вале.

Κατα-σοφίζω, (ші maĭ des між:) Κατασοφίζομαι, biit: -ισω, -ομαι. бірȣĭeskŭ, amъцeskŭ, saŭ мъ апъpŭ кȣ sofisme (шіретлікȣрĭ). [de ȣnde

Κατασοφισμὸς (ὁ), amъцipe, saŭ апъpape прin sofisme.

Κατα-σοφιστεύω, biit: -εύσω, (кȣ цен:) мъ disпȣtŭ, (кȣ ак:) бірȣĭeskŭ кȣ sofisme (шіретлікȣрĭ).

Κατ-ασπάζομαι, biit: -άσομαι îпбръцішеzŭ, salȣtŭ пе чінева foapte прietenеште.

Κατα-σπαθάω -ῶ, biit: -ήσω, келтȣĭeskŭ desfpînat în desfъtъpĭ.

Κατα-σπαράσσω(ττω), biit: -άξω, sfîшiŭ de totŭ.

Κατάσπασις, εως (ἡ), smȣлцере, smîчіре ла вале, în жos. [ші

Κατάσπασμα (τὸ), бȣкатъ, че s' a smȣлs din чева de totŭ. [ші

Κατασπασμὸς (ὁ), =Κατάσπασις. [ші

Κατασπαστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ a smȣлце, a sfîшia în жos. [κατασπάω].

Κατα-σπαταλέω -ῶ, biit: -ήσω, келтȣĭeskŭ преа мȣлт în desfpînate desmiepdъчĭȣnĭ; =Κατασπαθάω.

Κατα-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, smȣлгŭ, smîчeskŭ, tpaгŭ în жos; (fir:) înгiцŭ; пронȣнцŭ skȣpt.

Κατα-σπειράω -ῶ, biit: -άσω, înвîpteжeskŭ, înfъшȣpŭ біне, stpîns. «Φῶς κατεσπειραμένον». Лpt: гроasъ, saŭ (maĭ біне) мештешȣцitъ.

Κατα-σπείρω, biit: -σπερῶ, semъnŭ пpetȣtindinea, saŭ ръŭ; (прin întind:) naskŭ (în zadapŭ). 2)=Διασπείρω, pisipeskŭ în toate пърціле. «Λευκαί με κατασπείρουσιν ἔθειραι». Епігр: (вezĭ κατασκαίρω].

Κατάσπεισις, εως (ἡ), topnape de лібаціе; sfinцipe de жертtъ прin stpopipe; (de ȣnde) înkinape пînъ ла moapte în слȣжба кȣĭва. [din

Κατα-σπένδω, biit: -σπείσω, adȣкŭ лібаціе; saŭ topnŭ în felŭ de лібаціе; stpopeskŭ, ȣdŭ de totŭ; (partik:) konsfinцeskŭ прin stpopipe віktima xotъpîtъ de жертfъ; (de ȣnde în цен:) konsfinцeskŭ; (ші pas:) sîntŭ кȣ totȣл înkinatŭ кȣĭва. «Μούσαις κατεσπείσθη πᾶς ὁ βίοτος». Епгр:

Κατα-σπέρχω, biit: -σπέρξω, гръбeskŭ преа мȣлт.

Κατα-σπεύδω, biit: -σπεύσω, îndemnŭ, гръбeskŭ; (nestp:) мъ прipeskŭ. [de ȣnde

Κατάσπευσις, εως (ἡ), mape гръбіре, saŭ прipipe.

Κατα-σπιλάζω, biit: -άσω, пътezŭ, mînжeskŭ de totŭ. 2) пъвълeskŭ de o datъ, коплешeskŭ fъръ beste ка o stînkъ. [κατὰ, σπιλάς].

Κατα-σπλεκόω -ῶ, biit: -ώσω, =Κατελαύνω (în ȣpîtъ însemn:).

Κατα-σποδέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi Κατασποδέω -ῶ, вiit: ώσω, tpînteskŭ жos în пѫлвере; omopŭ; (în ѫpîtŭ înцел:) = Κατελαύνω.

Κατασπορὰ (ἡ), sѫвst: аллѫї [κατασπείρω, вezї ziч:].

Κατα-σπουδάζω, шi (miж:) -άζομαι, вiit: -άσω, -ομαι, (кѫ цen:) înгpiжeskŭ de чева кѫ mѫлтъ siлinцъ; пѫїŭ toatъ siлinца пentpѫ чева; (fъpъ kazŭ) mъ îndeлetniчeskŭ nekѫpmat; (пas:) sîntŭ oвїektѫл ѫneї nepрekѫpmate шi înteцite îndeлetniчipї. (de ѫnde) «Κατεσπουδασμένος». Ep: foapte aktiвŭ; saŭ пpea dopitŭ.

Κατασσεύομαι, вiit: -συθήσομαι, поet: în локŭ de κατασεύομαι. [de ѫnde

Κατάσσυτος (ὁ, ἡ), поet: pепede пъвълitopŭ.

Κατασταγμὸς (ὁ), sѫвst: ал лѫї ...

Κατα-στάζω, вiit: -στάξω, пikŭ, mъ въpsŭ пeste чева. (кѫ цen:) «Αἵματος ῥοαὶ τάφου καταστάζουσιν». Eѫp: (шi fъpъ kazŭ) «Δάκρυα καταστάζοντα». Ksn: (stpъm:) stpoпeskŭ, ѫdŭ пeste totŭ. (кѫ ак:) «Ἀφρῷ καταστάζοντα Καδμίαν χθόνα. Eѫp:

Καταα-σταθμεύω, вiit: -εύσω, aшezŭ ostaшiї пe лa staцiiле лop (iї пѫїŭ пe лa razde); (desпpe вite) adѫkŭ, вaгŭ în staѫлŭ (кошарŭ, гpaждŭ, шi чл:). 2) пekъжeskŭ пe opъшenї кѫ ostъшeшtї гъzdѫipї (кваpтipe).

Κατα-σταθμίζω, вiit: -ίσω, kîntъpeskŭ; înпapцŭ кѫ kîntapѫл, saŭ кѫmпeneле. [de ѫnde

Κατασταθμισμὸς (ὁ), înпъpцipe кѫ кѫmпene, saŭ kîntapŭ.

Κατα-σταλάω -ῶ, вiit: -άσω, поet: în локŭ de καταστάζω.

Κατάσταλσις, εως (ἡ), поtoлipe, înвлînzipe; saŭ înfpînape, шi чл: [шi

Κατασταλτικὸς, ἡ, ὸν, пѫtinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ a поtoлi, a înвлînzi, a înfpîna, шi чл: [καταστέλλω].

Κατα-σταμνίζω, вiiî: -ίσω, deшeptŭ вinŭ din вѫte în вѫtiлче, saŭ ѫpчoape. [de ѫnde

Κατασταμνισμὸς (ὁ), deшeptape de вinŭ în ѫpчoape, saŭ вѫtiлче.

Κατα-στασιάζω, вiit: -άσω, fopmezŭ пaptidъ, saŭ fatpie înпpotiвa кѫїва; îmї вipѫїeskŭ oпosantѫл пpin пaptida mea. [de ѫnde

Καταστασιαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a fopma пpin intpiцї пaptide, a peskѫлa пopodѫл.

Κατάστασις, εως (ἡ), (stpъm: în цen:) amezape de чева întp'ѫnŭ локŭ; (пaptik:) înfъцiшape de soлŭ, шi чл: în adѫnape, (Fpanц:) audience; pîndѫipe în postŭ (de sлѫжвъ); (пpin întind:) deпѫnepe de вaнї maї 'nainte, saŭ kontpiвѫцie, че лѫaŭ în Atena кълъpeцiї. «Κατάστασιν λαμβάνων, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν». Eѫп: 2) (nestpъm:) stape, пosiцie, in кape se aflъ чева; (пaptik:) пoлitikъ sistemъ, saŭ feлѫл de administpaцia ѫnѫї локŭ. «Κορινθίοισι γὰρ ἦν πόλεως κατάσασις τοιήδε, ἦν ὀλιγαρχίη, шi чл: Ep: «Λοιμικὴ κκτάστασις». Плв: 3) лiniшte, aшezape; (пpin întind:) a fi чinева în minцiле saле. «Ὥσπερ ἐν καταστάσει, οὕτω καὶ ἐν μανίᾳ». Sкst: «Νυκτὸς ἐν καταστάσει». Eѫp: (вezї шi ἀμολγός). [шi

Καταστατέον, пosit: ал лѫї καθίστημι. [шi

Καταστάτης, ου (ὁ), (кѫ цen::) aшezъtopŭ; întokmitopŭ. [καθίστημι]. [de ѫnde

Καταστατικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a aшeza (a поtoлi, a лiniшti); kontpiвѫitopŭ лa întokmipe, шi чл:

Κατα-στεγάζω, вiit: -άσω, акопepŭ чева вine кѫ înвeлitoape. [de ѫnde

Καταστέγασμα (τὸ), op че sлѫжeшte de înвeлitoape.

Κατάστεγνος (ὁ, ἡ), = Κατάστεγος, stpîns înkisŭ (акопepitŭ), (fpanц:) hermétiquement fermé. [κατὰ, στεγνός]. [de ѫnde

Καταστεγνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Καταστεγάζω, înkizŭ (акопepŭ) stpîns.

Κατάστεγος (ὁ, ἡ), акопepitŭ пeste totŭ кѫ înвeлitoape. [κατὰ, στέγη].

Κατα-στείβω, вiit: -στείψω, калкŭ, вътъtopeskŭ.

Κατα-στείχω, вiit: -στείξω, поet: în локŭ de κατέρχομαι, mъ пoгopŭ, mъ întopkŭ.

Κατα-στέλλω, вiit: -στελῶ, skoвopŭ; (пpin întind: шi fiг:) oпpeskŭ, mъpцineskŭ; поteлeskŭ, aлinezŭ, лiniшteskŭ. 2) înпodoвeskŭ, гъteskŭ; къпътѫїeskŭ; înapmezŭ:

Κατα-στενάζω, шi Κατα-στένω, вiit: -στενάξω, oftezŭ, sѫsпinŭ amap; (кѫ цen: saŭ ак:) плîngŭ, mъ жълeskŭ пentpѫ...

Κατ-αστερίζω, вiit: -ίσω, înпodoвeskŭ кѫ steле. 2) aшezŭ întpe steле. [de ѫnde

Καταστέρισις, εως (ἡ), шi

Καταστερισμὸς (ὁ), înпodoвipe кѫ steле. 2) aшezape întpe steле.

Κατάστερος (ὁ, ἡ), плinŭ de (înпodoвitŭ кѫ) steле; лѫчїosŭ de mѫлte steле. [κατὰ, ἀστήρ].

Κατα-στεφανόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкѫnѫnŭ кѫ mѫлte кѫnѫne, saŭ кѫ mъpeaцъ koроanъ.

Καταστεφὴς, έος (ὁ), înкȣnȣnatȣ̆, акопе-
pitȣ̆ de пpetȣtindinea. [din

Κατα-στέφω, вiit: -στέψω, = Καταστεφα-
νόω. 2) акоперȣ̆ de пpetȣtindinea.

Κατα-στηλιτεύω, вtit: -εύσω, sкpiȣ̆ чева
înпpotiва кȣїва пе колоанъ; (în цen:)
pȣшinezȣ̆ пе чinева în пȣблiкȣ̆.

Κατα-στηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпodoвe-
sкȣ̆ de ла ȣnȣ̆ къпъtîiȣ̆ пînъ ла чел алtȣ̆
кȣ колоане; ашezȣ̆ de amîndoъ пърцiле
dpȣmȣлȣї пȣблiкȣ̆ колоане арътътоаре de
distanцe.

Κατάστημα (τὸ), ашezъmîntȣ̆, staвiлi-
mîntȣ̆. 2) în локȣ̆ de κατάστασις, stape
(пpinч: a timпȣлȣї, a atmosfepeї). 3) sim-
цimîntȣ̆ ашezatȣ̆, înцелепчїȣне. [καθίστα-
μαι]. [de ȣnde

Καταστηματικὸς, ὴ, ὸν, amezatȣ̆, înцe-
лeптȣ̆, peгȣлatȣ̆, кȣmпътatȣ̆, (Fpanц:) posé.

Κατάστημος (ὁ, ἡ), цesȣtȣ̆ кȣ бътътȣpъ
deasъ шi цeaпъnъ. [κατὰ, στῆμα].

Κατα-στηρίζω, вiit: -ίξω, = Κατασκήπτω.

Καταστιγὴς, έος (ὁ,ἡ), = Κατάστικτος. [шi

Κατάστιγμα (τὸ), semnȣ̆ fъкȣtȣ̆ пpin în-
пȣnsъtȣpї, saȣ̆ пiкътȣpї пе чева. [din

Κατα-στίζω, вiit: -ίξω, ȣmплȣ чева de
înпȣnsъtȣpї saȣ̆ пȣntȣpї; desemnezȣ̆ пe-
ste totȣ̆ кȣ пȣntȣpї. [de ȣnde

Κατάστικτος (ὁ, ἡ), плinȣ̆ пeste totȣ̆ de
пȣntȣpї, saȣ̆ înпȣnsъtȣpї.

Κατα-στίλβω, вiit: -στίλψω, = Καταλάμ-
πω, лȣчeskȣ̆, sклiпeskȣ̆ de totȣ̆; (stpъm:)
fakȣ̆ a лȣчi, a sклiпi. «Πρὴν κατάστιλψον
σέλας ὑψόθεν». Om: Imn: = Κατάπεμψον.

Κατα-στοιχειόω ῶ, вiit: -ώσω, шi

Κατα-στοιχίζω, вiit: ίσω, eкsпȣїȣ̆, saȣ̆
înвъцȣ̆, saȣ̆ komпȣїȣ̆ чева elementapȣ̆;
(de ȣnde în zȣгp:) = Ἰχνογραφῶ, fakȣ̆ isвodȣ̆.

Καταστολὴ (ἡ), пoтoлipe, шi чл:; (пpinч:)
sкoвopîpe, dape ла вале de хаїnъ; saȣ̆
пȣptape de înвpъкъminte лapгъ шi лȣnгъ;
(în цen:) înвpъкъminte; (пpin întind:)
mъpeцie; modestie; лiniшtitȣ̆ кepaкtepȣ̆,
пȣptape ашezatъ. «Καταστολὴ πρὸς οὐδὲν
ἐκταρασσομένη πάθος ἐν τῷ λέγειν». Пл: (шi
îm:) «Ἔρχῃ μοι καταστολὰς ποιήσας ὡς σο-
φός». Епiкt: te пopцї кътpe mine гpeȣ̆.

Κατα-στολίζω, вiit: -ίσω, înвpакȣ̆ (înпo-
doвeskȣ̆) de sȣs пînъ жos.

Καταστομίζω, вiit: -ίσω, = Ἐπιστομίζω,
înкizȣ̆, astȣnȣ̆ гȣpa кȣїва. [din

Καταστομὶς, ίδος (ἡ), = Ἐπιστομὶς (пpinч:
a fлȣepȣлȣї). (вezї шi φορβειὰ, шi ὑφόλμι-
ον). [κατὰ, στόμα].

Κατα-στοναχέω, -ῶ, вiit: -ήσω, шi Κα-
τα-στοναχίζω, вiit: -ίσω, пoet: = Καταστένω.

Κατα-στορέννυμι, вiit: -στορέσω, ашtepnȣ̆,
întinzȣ̆ пе пъmîntȣ̆; omopȣ̆; (fir:) алinȣ̆,
пoтoлeskȣ̆, шi чл:

Κατα-στοχάζομαι, вiit: -άσομαι, (кȣ цen:)
окїeskȣ̆, шi daȣ̆ ла semnȣ̆; (fir:) nemе-
peskȣ̆, daȣ̆ кȣ sокoteaла, гiчeskȣ̆. [de ȣnde

Καταστοχασμὸς (ὁ), dape кȣ sокoteaла,
nemepipe. [de ȣnde

Καταστοχαστὴς, (ὁ), гiчitopȣ̆ (вpoditopȣ̆)
de adeвъpȣ̆ пpin dape кȣ sокotȣaла. [de
ȣnde

Καταστοχαστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкȣ̆ a
вpodi adeвъpȣл пpin dape кȣ sокoteaла.

Κατα-στραγγίζω, вiit: -ίσω, stopкȣ̆, stpe-
кopȣ̆ de totȣ̆.

Κατ-αστράπτω, вiit: άψω, fȣлцepȣ̆ tape,
saȣ̆ asȣпpa кȣїва; întȣnekȣ̆ окiї кȣїва de
o datъ, saȣ̆ sпepiȣ̆ кȣ лȣчipea mȣлtop
fȣлцepe ȣnȣл dȣпe алtȣл.

Κατα-στρατεύομαι, вiit: -εύσομαι, (кȣ цen:)
mъ oшteskȣ̆ înпpotiва кȣїва; (în цen:)
mъ înпpotiвeskȣ̆. 2) (кȣ ак:) околeskȣ̆,
stpъвatȣ̆ ȣnȣ̆ локȣ̆ ка ostaшȣ̆. «Κατεστρα-
τευμένος ἐκ πολλοῦ τὸν Πόντον». Епstл:

Κατα-στρατηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, amъцe-
skȣ̆, шi вipȣїeskȣ̆ пе вpъжmaшȣ̆ пpin stpa-
taцeшъ. (вezї στρατήγημα).

Καταστρατοπεδεία (ἡ), sȣвst: ал лȣї...

Κατα-στρατοπεδεύω, вiit: -εύσω, ашezȣ̆
(шi miж:) mъ ашezȣ̆ în taвъpa oшtipiї.
(вezї шi κατασταθμεύω).

Κατα-στρεβλόω -ῶ, вiit: -ώσω, кinȣїeskȣ̆,
mȣnчeskȣ̆ гpozaв.

Κατα-στρέφω, вiit: -στρέψω, (пas: saȣ̆
miж: tpe: da кȣ: κατέστραμμαι, nex: κατε-
στράφην, шi чл:) (пpea pap) pesȣчeskȣ̆,
topкȣ̆ вine. «Νῆμα — ». Tкp: 2) (oвiч:)
pestopnȣ̆; (пpin întind:) пpъпъdeskȣ̆; (miж:)
stъпîneskȣ̆, îmї sȣпȣїȣ̆. «Εἷλε τὴν Κύπρον,
καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν». Ep:
(шi пas:) «Οἱ Λυδοὶ κατεστράφατο ὑπὸ Περ-
σέων». Eȣp: «Ἀποστάντες δὲ ὀπίσω κατεστρά-
φθησαν, μάχη νικηθέντες». Ep; (вezї шi
ἀναστρέφω, шi ἀνατρέπω). 2) sъвîpшeskȣ̆, saȣ̆
(nestp:) mъ sъвîpшesвȣ̆; (de ȣnde înпpeȣnъ
кȣ шi fъpъ τὸν βίον) mopȣ̆. «Καταστρέφω τὸν
λόγον». Пл: (шi пas: nestp:) «Τοῦ ἐνιαυτοῦ
καταστραφέντος». Паȣs: (шi miж:). «Εὖ τὴν
νόσον καταστρέφου». Eȣp: tpaкteazъ вine
вoaла пînъ ла sfîpшitȣ̆. || (пas:) «Λέξει κα-
τεστραμμένη». Apst: (înпpot: de εἰρομένη)
întpepȣптъ. 3) (pap) în локȣ̆ de ἐπιστρέ-
φω. (Лвn:)

Κατα-στρηνιάω -ῶ, вiit: -άσω, (кȣ цen:)

mъ nesʁuʁĭĕ (ка вita nenpiimind fpîʁл, sиĕ жʁгʁл) înnpotiвindʁ mъ кʁĭва.

Καταστροφὴ, (ἡ), katastpofъ, pestopnape; sfîpшitĕ, desлerape (de dpътъ); (înnpeʁnъ кʁ, ші fъpъ βίου) moapte; poвipe, sʁnʁnepe. [καταστρέφω]. [de ʁnde

Καταστροφικῶς, adв: în кinĕ de dpamatikъ desлerape.

Κατάστρωμα (τὸ), aштepnʁtĕ; акопepiшĕ (npin aштepnʁtĕ). 2) (oвiч:) копepъ de кopaвie (nodeaла de d'asʁnpa). [din

Κατα-στρώννυμι, вiit: -στρώσω, =Κατα-στορέννυμι, aштepnĕ (întinzĕ) ne nъmîntĕ; (npin întind:) omopĕ; aштepnĕ ne жos fpʁnze, ші чл:; (fir:) notoлeskĕ, aлinĕ, ші чл: [de ʁnde

Κατάστρωσις, εως (ἡ), aштepnepe (întin-depe) ne nъmîntĕ; акопepipe ne d' asʁnpa кʁ чева.

Κατα-στυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: κατέστυγον) noet: mъ înгpozeskĕ, saĕ mъ mî-xneskĕ, mъ skîpвeskĕ пpea mʁлt. || (stpъm: nʁmaĭ în nex: 1) faкĕ ne чinека вpîчo-sĕ, saĕ гpozaвĕ.

Καταστυγνάζω, вiit: -άσω, sîntĕ, saĕ mъ faкĕ...

Κατάστυγνος (ὁ, ἡ), пpea nosomopîtĕ, tpistĕ. [κατὰ, στυγνός].

Καταστύφελος, ші Κατάστυφλος (ὁ, ἡ), noet: foapte вîptosĕ, ʁskatĕ, asnpʁ; (fir:) dîpzĕ. [din

Κατα-στύφω, вiit: -στύψω, faкĕ чева кʁ totʁл stifosĕ, saĕ stpenezitopĕ, stpînгътopĕ de гʁpъ, (ші fir:) asnpʁ, îndъpътnikĕ. «Τὸ αὐστηρὸν καὶ κατεστυμμένον». Плв: a-snpimea, ші îndъpътniчiea.

Κατα-στωμύλλω, ші (maĭ des: miж.) Καταστωμύλλομαι, вiit: -υλῶ, -οῦμαι, върfeskĕ, вorвeskĕ mʁлte ші fъpъ кʁвîntĕ.

Κατα-συβωτέω -ῶ, вiit: -ήσω, хpъneskĕ, ші înгpamĕ ка ne ʁnĕ nopkĕ.

Κατα-συλάω -ῶ, вiit: ήσω, desnoĭĕ, жъfʁĭeskĕ de totĕ.

Κατα-συλλογίζομαι, вiit: -ίσομαι, вirʁĭe-skĕ ne чinева npin silоqisme, saĕ apгʁ-mentaцiĭ. (vezĭ συλλογισμός).

Κατα-συρίττω, вiit: -ίξω, (кʁ цen:) гʁвe-pĕ înnpotiвa кʁĭва.

Κατα-σύρω, вiit: -συρῶ, tîpъskĕ ne nъ-mîntĕ, saĕ în жos; sfîшiĕ; жъfʁĭeskĕ; (nas: desnpe лikʁide) кʁpгĕ ла вале.

Κατασφαγὴ (ἡ), înжʁnгîepe desъвîpшitъ. [din

Κατα-σφάζω, (saĕ At:) -σφάττω, вiit: -σφάξω, înжʁnгîĕ; omopĕ. [de ʁnde

Κατασφακτικὸς, ἡ, ὸν, aплekatĕ, saĕ în-demînatikĕ ла înжʁnгîepe.

Κατ-ασφαλίζω, вiit: -ίσω, легĕ, saĕ în-kizĕ чева пpea sirʁp; (fir:) asirʁpĕ пpea вine.

Κατα-σφάττω, вiit: -σφάξω,=Κατασφάζω.

Κατ-ασφαλτόω -ῶ, вiit: -ώσω, ʁnгĕ pe-ste totĕ кʁ asfaлtĕ.

Κατα-σφενδονάω -ῶ, вiit: -ήσω, (кʁ цen:) daĕ кʁ пpaшtia asʁnpa кʁĭва, saĕ лoвe-skĕ кʁ пĭetpe npin пpaшtie; (кʁ ак:) do-вopĕ ne чinева кʁ пpaшtia.

Κατα-σφηκόω -ῶ, вiit: -ώσω, вatĕ, stpîn-гĕ tape кʁ кʁĭe de лemnĕ; (fir:) stpim-topezĕ. (se konf: кʁ...

Κατα-σφηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpînгĕ din toate пърцiле кʁ пene; легĕ stpîns; kom-кĭnĕ, notpiвeskĕ кʁ desъвîpшipe вine.

Κατα-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, stpînгĕ tape; stpiвeskĕ.

Κατα-σφραγίζω, вiit: -ίσω, печeтлʁĭeskĕ вine din toate пърцiле.

Κατα-σχάζω, вiit: -άσω, кръпĕ чева кʁ вpiчĭĕ, saĕ nistepĕ, faкĕ neste totĕ кpe-stътʁpĭ. [de ʁnde

Κατάσχασμα (τὸ), кpestътʁpъ кʁ вpiчĭĕ, ші чл:. [ші

Κατασχασμὸς (ὁ), кpestape de чева кʁ вpiчĭĕ, ші чл:

Κατα-σχάω -ῶ, вiit: -σχάσω, лasĕ жos, пъръseskĕ, лeпeвeskĕ чева.

Κατα-σχεδιάζω, вiit: -άσω, (кʁ цen:) вop-вeskĕ op чe 'mĭ вine; saĕ minцĕ înnpo-тiва кʁĭва, saĕ desnpe чева.

Κατα-σχέθω, noet: în локĕ de κατέχω. [de ʁnde

Κατάσχεσις, εως (ἡ), anʁkape; цinepe; onpipe; stъnînipe (akt: saĕ nas). (vezĭ ші κατοχή).

Κατα-σχετλιάζω, вiit: -άσω, (кʁ цen:) mъ пекъжeskĕ asʁnpa кʁĭва.

Κατάσχετος (ὁ, ἡ),=Κάτοχος, konpinsĕ, întʁsiastĕ. (кʁ dat: saĕ цen: кʁ пpeп:) «Μανίαις («Ἐκ νυμφῶν) —». Sof: ші Пaʁs:

Κατα-σχηματίζω, вiit: -ίσω, daĕ fiгʁpъ, saĕ fopmezĕ чева кʁ desъвîpшipe.

Κατ-ασχημονέω -ῶ, вiit: ήσω, (кʁ цen:) mъ nopтĕ foapte ʁpît (кʁ mʁлtъ des-пpeцʁipe) asʁnpa кʁĭва.

Κατα-σχίζω, вiit: -σχίσω, pʁnĕ чева de totĕ, saĕ faкĕ вʁкъцї. [de ʁnde

Κατάσχισις, εως (ἡ), pʁnepe, sfîшiepe în mʁлte вʁкъцї. [ші

Κατάσχισμα (τό), pʁntʁpъ, saĕ napte, вʁкатъ pʁntъ de totĕ din чева.

Κατα-σχολάζω, biit: -άσω, îmî pîerzĕ vremea de ţeaba; (kъ ţen:) bърfeskĕ de petrecere înprotiva kъîva.

Κατ-ασχολέω -ῶ, biit: -ήσω, okъpĕ pe cineva kъ totъl, îl fakĕ a se îndeletnici nepreкъrmat. || (miж:) saŭ nas:) mъ aflъ în mъltъ okъpaţie, saŭ treabъ.

Κατα-σωρεύω, biit: -εύσω, fakĕ mape grъmadъ, saŭ grъmъdeskĕ mereŭ.

Κατ-ασωτεύω, ші (miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, îmî kelţъîesvĕ, saŭ pisinessĕ avereа în desfîrînърî.

Κατα-σώχω, Ion: (în локъ de καταψύχω) biit: -σώξω, nisezĕ, mavinĕ, frekĕ чева sъbţire.

Κατατάκερος (ὁ, ἡ), kъ totъl tonitĕ. [κατὰ, τακερός].

Κατα-τάμνω, Dor: în локъ de κατατέμνω.

Κατα-τανύω, biit: ύσω, noet: în локъ de κατατείνω.

Καταταξεῖς, Dor: în локъ de κατατήξεις, 2: sinr: neps: de biit: al лъî κατατήκω.

Κατάταξις, εως (ἡ), aşezare, aranжare (akt: saŭ nas:).

Κατα-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, tърbърĕ de totĕ, adъkĕ în mape neliniште.

Κατα-ταρταρόω -ῶ, biit: ώσω, arъnkĕ în taptarĕ kъ totъl.

Κατάτασις, εως (ἡ), întindere tare, saŭ în жos (akt: saŭ nas:); stърsitoare sîlinţъ, ші чл: [κατατείνω].

Κατα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, aranжezĕ, saŭ aşezĕ чева la локъl sъĭ; înnarţĕ în pîndърî, vete; netrekĕ în kataloгĕ, înşirĕ la nъmърĕ. 2) (miж: леţ:) depъîĕ în жudikътopie, saŭ în a treîlea mînъ; (în ţen:) asigърĕ, ce este de prigonire. «Κατατάξασθαι τοῖς φυλέταις ὑπὲρ τοῦ ὀφλήματος». Dm:

Κατα-ταχέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ak: saŭ înf: saŭ partч:) întrekĕ la ĭeţealъ, apъkĕ maĭ 'nainte; (în ţen:) mъ grъbeskĕ a face чева.

Κατα-ταχύνω, biit: -υνῶ, = Καταταχέω, ші Κατασπεύδω.

Κατα-τέγγω, biit: -τέγξω, ъdĕ, moîĕ de totĕ; (prin întind:) fakĕ чева de totĕ moale; (fir:) porneskĕ sipe kompътimipe.

Κατατεθαῤῥηκότως, [καταθαῤῥέω] adv: (de partч:) kъ mъltĕ kъraжĕ, kъ mape îndrъznealъ.

Κατατέθηπα, (tp: de kъ: în локъ de prez:) admirĕ, ad: prîveskĕ чева kъ spaĭmъ ші pesnektĕ.

Κατατεθνει(θνη)ὼς, υῖα, ὸς, noet: tpe: de kъ: de partч: al лъî καταθνήσκω.

Κατα-τείνω, biit: τενῶ, întinzĕ tare, saŭ în жos; întinzĕ. (ші el: saŭ nestr:) mъ întinzĕ (aжъirĕ) mînъ la... «Τείχη κατατείνοντα εἰς θάλασσαν». Ksn: (ші nas:) «Λόγων κατατεινομένων». întinse; (ші el:) «Κατατείνων φεύγω». Лкs: fъgĕ, kît poчîĕ. (ші fir:) «Κατατείνων λέγω». Лкs: vorbeskĕ nepreкъrmat, saŭ întins. 2) tragĕ îndърt, opreskĕ; (nestrъm: saŭ el:) mъ împotiveskĕ. 3) kinъîeskĕ, mъncveskĕ. 4) (miж:) îmî pъîĕ toate nъtepîle, mъ silesкĕ în totĕ kipъl.

Κατα-τειχίζω, biit: -ίσω, = (saŭ greш: în локъ de) Ἐντειχίζω.

Κατα-τειχογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, greш: în локъ de κατατοιχογραφέω.

Κατατελέα, greш: în локъ de κατὰ τέλεα.

Κατα-τεμαχίζω, biit: -ίσω, taĭĕ în bъkъţi.

Κατα-τέμνω, biit: -τεμῶ, (in ţen:)=Κατακόπτω, înparţĕ în mъlte bъkъţele; (partik:) grъbeskĕ pъmîntъl, ka sъ deskizĕ minъ, saŭ okpъ. (vezî ші ἐπικατατέμνω).

Κατα-τέρπω, biit: -τέρψω, înveselеskĕ prea mъlt.

Κατα-τετραίνω, biit: -ανῶ, At: în локъ de κατατιτραίνω.

Κατα-τετρύσθαι, nas: tpe: de kъ: de inf: al лъî κατατρύχω.

Κατα-τεφρόω -ῶ, biit: ώσω, akoperĕ de totĕ kъ чepьmъ.

Κατατεχνικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, kъ mъltĕ meşteşugurĕ лъkraтĕ. [κατάτεχνος].

Κατα-τεχνολογέω -ῶ, biit: -ήσω, vorbeskĕ, saŭ pîndъîeskĕ чева dъne regъleле meştešugълъî; saŭ dedъkĕ la (deskrîĕ dъne) regъle.

Κατάτεχνος (ὁ,ἡ), (ші adv:) τέχνως, foarte meştešuţitĕ; (de unde maĭ de mъlteorî) sirîtĕ, meştešuţitĕ (nъ simplъ). [κατὰ, τέχνη].

Κατα-τήκω, biit: -τήξω, topeskĕ (propr: ші fir:) de totĕ; (prin întind:) kelţъîeskĕ, pisineskĕ de totĕ; (fir: maĭ de mъlte-orî în nas:) mъ topeskĕ, şъ prъpъdeskĕ, slъbeskĕ de totĕ.

Κατα-τίθημι, biit: καταθήσω, (nex: κατατέθηκα, ші чл:) pъîĕ (lasĕ) чева жos pe, saŭ în чева. «Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς». Il: Φ. «Καὶ μ' εὖδοντ' ἐν νηῒ ἄγοντες κάτθεσαν ἐς Ἰθάκην». Od: Π. «Στέφανον καταθήσομεν ἐς Πλατάνιστον»; Tкp: «Χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα». Tкp: (ші fir:) «Ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις»; Sof:

(ші між:) «Ἱερὰ κατέθεντο ἐπὶ βωμῶν». Ткр: 2) (прin întind:) пъръseskŭ. «Καταθεὶς τὰ ὅπλα». «Ksn: (ші між:) «Κατάθου θοιμάτιον». Apstf (ші fir:) «Καταθέσθαι τὴν μοναρχίαν». Пл: 3) пъїŭ жos banĭ пе прin-soape; плъteskŭ пешin. «Χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον». Ткр. «Σύριγγα κατθείην, τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθήσω». Ткр: «Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς». Apstf: «Μηδὲν καταθεὶς αὐτῶν». Ksn: (вezĭ ші καταβάλλω) 4) statopniчeskŭ (întoкmeskŭ) чева (ка sъ ръmîїe) вечnікŭ; (în ţen:) sъвîршeskŭ. «Σόλων νόμους κρατίστους τῇ πόλει κατέθηκεν». Ksn: «Ἔργον ἅπασι κοινὸν κατατιθέναι». Пл: «Σπονδὰς («Πεῖραν) καταθεῖναι». Еѹр: ші Грг: (ші між:) «Μεγάλην χάριτα καταθήσεσθαι». Ер: (ші кѹ dat:) «Χάριν τῇ πόλει καταθέσθαι». Лs: (шĭ кѹ ак: преп:) «Ἔχθραν φανερὰν πρὸς ἐκείνους καταθέσθαι». Лs: 5) (між:) пѹїŭ вine în пъstpape пentpѹ вiitopŭ; deпositezŭ. «Γαστέρες, τὰς ἐπὶ δόρπῳ κατθέμεθα». Od: Σ. «Τροφὴν κατατίθεσθαι». Ksn: «Αἰσθόμενοι προσιόντας τοὺς πολεμίους τὴν λείαν ἅπασαν κετέθεντο εἰς τοὺς ἀστυγείτονας». Ksn: (ші fir:) «Δόξαν κατατίθεσθαι». Тѹч: 6) (în ţen:) пѹїŭ чева întp' ѹnŭ felŭ de пosiţie, întoкmeskŭ, disпѹїŭ. «Βουλόμενος ἀσφαλῶς καταθέσθαι τὰ περὶ αὐτόν». Iskp: (ші în пepifp:) «Κατατίθεμαί τινα ἐν ἀμελείᾳ. Лкs:

Κατα-τιλάω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѹ ţen:) mъ кѹfѹpeskŭ пе чева.

Κατα-τίλλω, вiit: -τιλῶ, smѹлгŭ пърѹл, жѹmѹлeskŭ de totŭ.

Κατα-τιτραίνω, ші Κατα-τιτράω, вiit: κατατρήσω, гъѹpeskŭ de totŭ.

Κατα-τιτρώσκω, вiit: κατατρώσω, ръneskŭ de totŭ

Κατα-τιτύσκομαι, (fъръ вiit:) поet: окїeskŭ, пѹїŭ ла semnŭ чева.

Κατα-τοιχογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѹ ţen:) skpiŭ, saŭ лiпeskŭ satipe пе перецї înпpotiва кѹїва, (fpanţ:) placarder. (вezĭ ші καταστηλιτεύω).

Κατα-τοκίζω, вiit: -ίσω, пръпъdeskŭ (sъръчeskŭ) кѹ totѹл пе чinева кѹ ковîршitoapeле dовînzĭ.

Κατα-τολμάω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѹ inf:) кѹtezŭ a... (кѹ ţen: saŭ ак: ел:) nesoкoteskŭ, desпpeцѹїeskŭ.

Κατατομὴ (ἡ), tъїepe de totŭ. 2) (прin întind:) кръпъtѹръ. [κατατέμνω].

Κατάτονος (ὁ, ἡ), [κατατείνω] întinsŭ, tpasŭ, погорîtŭ преа жos, maĭ жositŭ dekît tpeвѹїe.

Κατα-τοξεύω, вiit: -εύσω, ловeskŭ (пъtpѹnzŭ) кѹ sъцeцeле.

Κατα-τραγῳδέω -ῶ, вiit: ήσω, deskpiŭ чева кѹ tpaцікŭ emfasŭ, кѹ eкsaцepaцiї.

Κατα-τραυματίζω, вiit: -ίσω, ръneskŭ пeste totŭ; (fir:) ѹшплѹ de гъѹpĭ.

Κατα-τρέπω, ші (між:) -τρέπομαι, вiit: -τρέψω, -ομαι, пѹїŭ пе fѹгъ кѹ desъвîршipe пе връжmaшŭ, îл înfpînгŭ de totŭ.

Κατα-τρέχω, вiit: -δραμοῦμαι, (nex: κατέδραμον) преѹmвлîndѹ mъ вагŭ de seamъ. 2) (обіч:) алергŭ înпpotiва кѹїва, saŭ гoneskŭ din ѹpmъ; жъfѹїeskŭ ѹnŭ локŭ пъвълind întp' însѹл (прinч: кѹ кълъpime); (în ţen:) isвeskŭ; (fir:) atakŭ înskpis, saŭ прin граїŭ пе пpotiвnікѹл meŭ.

Κατάτρησις, εως (ἡ), [κατατιτράω] гъѹpe пînъ dinколо. 2) (прin întind:) гаѹpъ, пръпastie, гѹpъ.

Κατα-τριακοντίζω, saŭ Κατατριακοντουτίζω, вiit: -ίσω, (кom:) întpeвѹinцezŭ tpaкtateле de паче de tpeĭ-zeчĭ de anĭ ка пе niшte кѹpвe (zічepe fopшatъ de Apstf: Iпл: în sensŭ desfpînatŭ dѹпе вepвѹл ἀκοντίζω, вezĭ ziч:) [κατὰ, τριάκοντα, saŭ τριακοντοῦτις].

Κατατριβὴ (ἡ), = Κατάτριψις, (пaptiк:) sѹлimъnipe. [din

Κατα-τρίβω, вiit: -τρίψω, fpeкŭ чева пе..; (прin întind:) sѹлimъneskŭ. (вezĭ ші ἐντρίβω). 2) (обіч:) fpeкŭ tape; (прin întind:) пръпъdeskŭ прin fpeкape; (în ţen:) келtѹїeskŭ de totŭ; sѹpпŭ, sлъвeskŭ кѹ totѹл; (пas:) mъ пръпъdeskŭ, oвoseskŭ кѹ totѹл. (вezĭ ші ἐπιτρίβω).

Κατα-τρίζω, вiit: -τρίξω, ţiпŭ tape (ка шoapiчeле, лiлiaкѹл, ші чл:). [imit:]

Κατατρίχιος (ὁ, ἡ), sѹвцipe ка ѹnŭ fipŭ de пъpŭ. [κατὰ, θρίξ].

Κατάτριψις, εως (ἡ), tape fpeкape (акt: saŭ пas:); (прin întind:) stpiкape, fъpîmiчipe, toпipe, пръпъdipe. [κατατρίβω].

Κατατροπόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (плц:) în локŭ de κατατρέπω, пѹїŭ пе fѹгъ, înfpînгŭ, вipѹїeskŭ кѹ totѹл. [din

Κατάτροπος (ὁ, ἡ), = (saŭ греш: în локŭ de) Κατάῤῥοπος, плекатŭ ла вале; пopnitŭ sпpe fѹгъ. [κατατρέπω].

Κατα-τροχάζω, вiit: -άσω, = Κατατρέχω. 2) (stpъm:) = Κατατροχίζω. [de ѹnde

Κατατρόχαστος (ὁ, ἡ), вѹnŭ de алергat tpъsѹpъ пе dînsѹл.

Κατα-τροχίζω, вiit: -ίσω, faкŭ чева a se înвîpti ка o poatъ, postoголeskŭ.

*

Κατα-τρύζω, biit: -τρύξω, (dȣпе ziч:)= Κατατρίζω; (кȣ цen:) бърfeskȣ asȣпра кȣĭва; saȣ ameцeskȣ пе чinева кȣ бърfipĭ.

Κατα-τρυπάω,-ῶ, biit: -ήσω,=Κατατιτράω.

Κατα-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, ='Εντρυφῶ, mъ desfъtezȣ în чева (кȣ цen:).

Κατα-τρύχω, biit: -ύξω, ші Κατατρύω, biit: -τρύσω, = Κατατρίβω; (fiг:) stpimtopezȣ, sȣпъpȣ преа mȣлt; tipanezȣ, кinȣĭeskȣ, обоseskȣ de totȣ; (пas:) sȣfepȣ mape tiкълоmie.

Κατα-τρώγω, biit: -τρώξομαι. (nex: 2: κατέφαγον, ші чл:) mъnînкȣ de totȣ; pozȣ пînъ ла osȣ; (fiг:) пръпъdeskȣ.

Κατα-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (nex: κατέτυχον, ші чл:) (кȣ цen:) nemepeskȣ; isбȣteskȣ; doбîndeskȣ.

Κατα-τυραννέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ цen:) tipanezȣ кȣ totȣл, saȣ кinȣĭeskȣ прin tipania mea.

Κατάτυρος (ὁ, ἡ), плinȣ de бpînzъ. [κατὰ, τυρός].

Κατα-τυφλόω -ῶ, biit: -ώσω, орбeskȣ пе чinева de totȣ.

Κατα-τωθάζω, biit: -άσω, (кȣ цen:) = Καταγελῶ, бatжокopeskȣ.

Κατ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ȣsȣкȣ de totȣ.

Κατ-αυγάζω, biit: -άσω, = Καταλάμπω, stpълȣчeskȣ; (stpъm:) лȣminezȣ кȣ totȣл чева. [de ȣnde

Καταυγασμὸς (ὁ), stpълȣчipe; лȣminape преа mȣлtъ. [ші

Καταυγάστειρα (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ

Καταυγαστὴρ (ὁ), noet: stpълȣчitopȣ, лȣminъtopȣ.

Καταύγεια (ἡ), mape stpълȣчipe, saȣ лȣminъ. [din

Καταυγὴς, έος (ὁ, ἡ), плinȣ de лȣminъ. [κατὰ, αὐγή].

Κατ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: skoцȣ ворбъ, destъĭnȣĭeskȣ чева spre вътъmapea кȣĭва. (bezĭ ші κατειπεῖν). [de ȣnde

Κοταύδησις, εως (ἡ), пȣблiкape, destъĭnȣipe înпpotiва кȣĭва; (în цen:) stpiгъpĭ, цinete.

Κατ-αυθαδίζομαι, biit: -ίσομαι, (кȣ цen:) mъ поpтȣ кȣ обpъznічie, saȣ пismъtъpiцie înпpotiва кȣĭва; обpъznічеште mъ înпpotiвeskȣ.

Καταῦθι, noet: în локȣ de καταυτόθι, аколо; întp' ачелашĭ локȣ. (maĭкopeк: desпъpц: κατ' αὖθι).

Κατ-αυλακίζω, biit: -ήσω,= Καταλοκίζω.

Κατ-αυλέω -ῶ, biit: -ήσω, desfъtezȣ, saȣ întȣsieazȣ пе чinева кȣ (saȣ ка кȣ) fлȣepȣл; (în цen:) atparȣ кȣ totȣл; (пas:) mъ înвeseлeskȣ askȣлtînd ла fлȣepȣ; (despre neînsȣfл:) pesȣnȣ de sȣnetȣл fлȣepȣлȣĭ. «Ἡ δὲ νῆσος κατηυλεῖτο, καὶ κατεψάλλετο». Пл: [de ȣnde

Καταύλησις, εως (ἡ), чea прin кîntape de fлȣepȣ desfъtape, saȣ întȣsiape.

Κατ-αυλίζομαι, biit: -ίσομαι, попоseskȣ (pîmîĭȣ în гazdъ) ȣndeва.

Κάταυλος (ὁ, ἡ), [κατὰ, αὐλός] în локȣ de κατηυλημένος. 2)=Καταπεπταμένος. (întp' ачeastъ însemn: поate tpeвȣĭe a se skpi καταύλαιος). [κατὰ, αὐλή].

Καταύστηρος (ὁ, ἡ), foapte stpaшnikȣ, aspnȣ. [κατὰ, αὐστηρός].

Καταύστής, [καταύω] ου, saȣ οῦ (ὁ), ȣsкъtopȣ, apzъtopȣ de totȣ; пръпъditopȣ.

Καταυτίκα, adв: noet: акȣm îndatъ. (în Tкp. maĭ кopeк: desпъpц: κατ' αὐτίκα, dedȣкîndȣ se преп. ла вepбȣ).

Καταυτὸ, adв: în локȣ de κατ' αὐτό, asemenea, întoкmaĭ; saȣ întp' adeвъpȣ, eкsaкt.

Καταυτόθι, adв: noet: în локȣ de κατ' αὐτόθι, каȣtъ καταῦθι.

Κατ-αυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, în локȣ de κατακαυχάομαι.

Καταυχένιος (ὁ, ἡ), чел пе гpȣmazȣ «Πλόκαμος—». Noet: [κατὰ, αὐχήν].

Κατ-αυχέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (кȣ dat:) mъ fълeskȣ пentpȣ чева.

Κάταυχμος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл ȣsкatȣ; neȣmedȣ. [κατὰ, αὐχμὸς].

Κατ-αύω, biit: -αύσω, noet: ȣsȣкȣ de totȣ, apzȣ; (fiг:) пръпъdeskȣ.

Καταφαγᾶς, ᾶ (ὁ), mi Καταφαγὰς. άδος (ὁ, ἡ), mînкъчosȣ, лaкomȣ.

Καταφαγεῖν, nex: 2: de înf: ал лȣĭ κατατρώγω, saȣ κατεσθίω.

Κατα-φαίνω, biit: -φανῶ, apъtȣ чева ла toцĭ, doвedeskȣ de faцъ. || (пas: saȣ miж:) mъ apъtȣ, mъ faкȣ въzȣtȣ вine, кȣpat; seamъnȣ преа mȣлt; пapȣ foapte de кpezȣt.

Κατα-φαμίσδω, biit: -ιξῶ, Dop: în локȣ de καταφημίζω.

Καταφάνεια (ἡ), înвedepъtate. [din

Καταφανὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл înвedepatȣ. [καταφαίνω].

Κατα-φαντάζω, biit: -άσω, înfъцiшezȣ înвedepat, кȣ totȣл de faцъ.

Καταφαντικὸς, ὴ ὸν, (ші adв) -ικῶς, potpiвitȣ, saȣ îndemînatiкȣ a tnвedepa, a da кȣ totȣл de faцъ; saȣ=Καταφατικός. [din

Κατάφαντὸς, ὴ saȣ ος, ὸν saȣ ον, кape se поate apъta de faцъ, saȣ tpeвȣĭe a se

експрima de sigъpъ în afipmaцie. (вezĭ ші ἀπόφαντὸς). [καταφαίνω].

Καταφανῶς, adв: преа de faцъ, foapte înвedepat. [καταφανής].

Κατα-φαρμακεύω, вiit: -εύσω, ші

Κατα-φαρμάσσω, вiit: -άξω, otpъвeskъ, fepmeskъ къ totъл. 2) daъ mълte doftopiĭ волнавълъĭ.

Κατάφασις, εως (ἡ), afipmaцie, întъpîpe, înвoipe. [din

Κατα-φάσκω, = Κατάφημι. [de ъnde

Κατα-φατίζω, вiit: -ίσω, fъгъdъĭeskъ къ înкpedinцape, înкpedinцezъ къ жъpъmîntъ. [ші

Καταφατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, afipmatiвъ; însemnъtiвъ de înвoipe.

Κατα-φαυλίζω, вiit: -ίσω, faкъ чева къ totъл прostъ; miчeskъ; neчinsteskъ, desпpeцъĭeskъ.

Κατα-φέγγω, вiit: -φέγξω, ĭaъ въzълкъ mълta лъminъ.

Καταφέρεια (ἡ), = Κατωφέρεια. [din

Καταφερὴς, έος (ὁ, ἡ),=Κατωφερής. [din

Κατα-φέρω, вiit: κατοίσω, (nex: κατήνεγκα, пas: tpe: de къ: κατήνεγμαι, nex: κατηνέχθην, ші чл:) dъкъ, погоръ чева în жos. «Ἄχος με κατοίσεται ἄϊδος εἴσω». Іл: X. 2) daъ чева жos peпede; apъnкъ, пръпъstъĭeskъ; (ші пas:) mъ tîpъskъ în жos fъpъ воĭea mea; kazъ, mъ къfъndъ. «Καταφέρειν (înпpeъnъ къ, ші fъpъ) πληγὴν». Пл: (ші пas:) «Κατενεχθέντος τοῦ πύργου». Плв: «Εἰς ὕπνον («Εἰς κάρον, ші fiг: «Εἰς πάθη) καταφερόμενος». Лкs: «Λύχνος καταφερόμενος». Пл: kape se aпpoпie de a se stinцe. 3) плъteskъ în (пъĭъ жos) вanĭ. «Τάλαντον κατήνεγκε». Лкs: 4) (miж: saъ пas:) вiъ, soseskъ ла лimanъ,=Κατάγομαι. «Καὶ λέμβος κατεφέρετο». Елd: 5) пъвълeskъ asъпpa къĭва; (fiг:) dожъneskъ amap. (de ъnde καταφορά).

Κατα-φεύγω, вiit: -φεύξομαι,(къ ак: преп:) pefъгъ ла чinева, saъ ъndeва sпpe skъпape. [de ъnde

Κατάφευξις, εως (ἡ), =Καταφυγή, pefъгъ, skъпape.

Κατά-φημι, вiit: -φήσω, zikъ xotъpît da; mъptъpiseskъ desпpe чева, къ este аша; шъ înвoĭeskъ.

Καταφημίζω, вiit: -ίσω, (пas: tpe: de къ: καταπεφήμισμαι) înпpъшtiъ sвonъ; (къ цen:) вesteskъ чева desпpe чinева, saъ înпpotiвa къĭва, defaĭmъ. [din

Κατάφημος (ὁ,ἡ), defъĭmatъ. [κατὰ,φήμη].

Κατα-φθάνω, вiit: -φθάσω, ажъnгъ fъpъ вeste, aпъкъ de o datъ, saъ maĭ 'nainte; (maĭ noъ) ажъnгъ din ъpmъ.

Κατα-φθατοῦμαι, поet: în локъ de καταφθάνω.

Κατα-φθείρω, вiit: -φθερῶ, stpikъ de totъ, коръпъ, пръпъdeskъ.

Καταφθίμενος, η, ον, поet: пas: tpe: de къ: în локъ de nex: 2: de пaptч: ал лъĭ καταφθίω.

Καταφθινέω -ῶ, вiit: -ήσω, (de ъnde tpe: dn къ: κατεφθινηκὼς), ші

Καταφθινύθω, вiit: -φθίσω, поet:=Καταφθίω.

Κατα-φθίνω, вiit: -φθινῶ, поet: mъ пръпъdeskъ de totъ, saъ kîte пъцinъ, mъ toпeskъ, mъ sfîpшeskъ. || (stpъm: în локъ de...

Κατα-φθίω, вiit: -φθίσω, поet: пръпъdeskъ, toпeskъ de totъ; stpikъ, коръпъ; pozъ, mъnînkъ; (nestp: saъ ел: ші пas: saъ miж:) пĭepъ, mъ пръпъdeskъ, mъ sfîpшeskъ, ші чл: «Ἤϊα κατέφθιτο». Od: Δ. s'aъ mînkat, s'aъ isпpъвit. «Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο, καὶ νὺξ ἐπῄει». Esхл: a лiпsit. «Ὡς καταφθίσθαι ὤφελες»; Od: B. (ші în пaptч:) «Καταφθίμενος (în локъ de κατεφθιμένος), η, ον, пĭepdъtъ, пръпъditъ, isпpъвitъ; moptъ. «Νεκύεσσι καταφθιμένοισιν». Od: Λ.

Καταφθορὰ (ἡ), [καταφθείρω] desъвîpшitъ stpikъчĭъne, пeipe; коръпцie; nimiчipe (pъшinape).

Κατ-αφ-ίημι, вiĭt: -καταφήσω, лasъ чева a къdea жos, saъ asъпpa къĭва, asвîpлъ жos, saъ înпpotiвъ.

Κατα-φιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpъtъ din inimъ (dълче).

Κατα-φιλοσοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ цen:) fiлosofeшte apгъmentezъ, saъ daъ xotъpîtoape пъpepe înпpotiвa къĭва: (къ ак:) ковîpшeskъ ла înцeлeпчĭъne пe чinева.

Κατα-φλάω-ῶ, вiit: -άσω, Еол: în локъ καταθλάω, sпapгъ, fъpîmъ de totъ.

Κατα-φλέγω, вiit: -φλέξω, apzъ de totъ. [de ъnde

Κατάφλεκτος (ὁ, ἡ), apsъ de totъ.

Καταφλεξίπολις, ιος (ὁ, ἡ), поet: apzъtopъ de opaшe. [κατάφλεξις, πόλις].

Κατάφλεξις, εως (ἡ), apdepe de totъ. [καταφλέγω].

Κατα-φλυαρέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (къ цen:) ameцeskъ пe чinева къ mълteлe meлe въpfipĭ.

Καταφοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, înfpikoшezъ къ totъл. || (miж: de sine пas:) mъ temъ,

mъ înrpozeskъ prea шълт. [din

Κατάφοβος (ὁ, ἡ), konpinsъ de frikъ, înspъîmîntatъ. (къ ак: ел:) «Οὕτως ἦσαν κατάφοβοι τοὺς ἐλέφαντας». Плв: în lokъ de κατεπεφόβηντο. [κατὰ, φόβος].

Κατα-φοιβάζω, biit: -άσω, înt8siezъ къ totъл. 2) grъieskъ însъflatъ de Апολлонъ, prooroceskъ къ mape înt8siasmъ.

Κατα-φοινίσσω, biit: -ίξω, vъnseskъ чева de totъ рошъ.

Κατα-φοιτάω (ші lon: -έω)-ῶ, biit: -ήσω, mъ погоръ des.

Κατα-φονεύω, biit: -εύσω, omorъ къ вnъ kinъ prea asnpъ, saъ ne toцï.

Καταφονος (ὁ, ἡ), vrednikъ de omopît (de moapte). [κατὰ, φόνος].

Καταφορὰ (ἡ), [καταφέρω] koborîpe, kъdepe, лovitъrъ penede; anъsъ de soape; (med:) simnikъ ші nevirъitъ аплекаре ла somnъ, nipoteалъ; (fir:) ïъte atakъ, saъ mъstpape (прinч:) asъnpa прigonitorълъï. [de вnde

Καταφορέω, -ῶ, biit: -ήσω, dъkъ, karъ ла вале, koborъ. [ші

Καταφορικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ïъte, penede asъnpa kъïва; (med:) adъkъtorъ de летарцie, nesimцiчïъne. [ші

Κατάφορος (ὁ, ἡ),=Κατωφερής, алъпекosъ ла вале; (прin înting:) tъrъkatъ, nelinimitiъ.

Καταφορτίζω, biit: -ίσω, înnovъrezъ prea mълт. [ші

Καταφορτικὸς, ἡ, ὸν, prea înnovъrtorъ; greъ, sъnърътorъ. [din

Κατάφορτος (ὁ, ἡ), (къ цеп:) greъ înnovъratъ. [κατὰ, φόρτος].

Κατάφραγμα (τὸ), [καταφράσσω] шанцъ, tърie; (în цеп:) akoperišъ, saъ клъditъrz цeanъnъ nentrъ prepazъ, saъ adънostъ.

Κατα-φράζομαι, biit: -άσομαι, noet: mъ rîndeskъ, observъ къ лвape a minte, pričepъ foapte вine.

Καταφράκτης, ου (ὁ), platoшъ къ totъл de ferъ. [ші

Κατάφρακτος (ὁ, ἡ), întърitъ (къпtъшitъ къ ferъ, ші чл:) de pretъtindinea; înapmatъ къ platoшъ din kanъ nînъ'n pičoape. (vezi Eнd: Θ. 16). [din

Κατα-φράσσω[ττω], biit: -φράξω, înrъdeskъ (akoperъ, întърeskъ) din toate пърціле; înapmezъ къ platoшъ de sъs nînъ жos.

Καταφρονέστερον adв: къ maï mълт desпрецъipe.[neînțp: κατάφρων din κατὰ, φρήν].

Κατα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цеп: saъ antik: ак:) despreцъïeskъ ne чineва, saъ amъ pea oninie despre чineва. 2) (къ înf:) rîndeskъ sirъp, sîntъ înkredinцatъ, къ...; (în цеп:) amъ o oninie, rîndeskъ într' вnъ felъ. 3) (pap къ ак:) вarъ вine de seamъ, mъ rîndeskъ, pričepъ къ mълтъ лвape a minte чева. (de вnde 4) (fъръ kazъ) sîntъ, saъ îmï viъ къ desъvîrșipe în minцï,=Σωφρονῶ (înnpot: de παραφρονῶ). «'Εξαναστάντες οὐ κατεφρόνησαν». Плв: [de вnde

Καταφρόνημα (τὸ), simцimîntъ de despreцъipe, saъ înkredinцape în sine de sъperiopitate (slape maï de sъs) a sa къtpe чineва. [ші

Καταφρόνησις, εως (ἡ), despreцлipe, nesokotipe къtpe чineва. [ші

Καταφρονητὴς, οῦ (ὁ), despreцъitorъ, nesokotitorъ de чева. [de вnde

Καταφρονητικὸς, ἡ, ὸν, аплекatъ a despreцъi ne алъвл (obrazпikъ). [de вnde

Καταφρονητικῶς, adв: къ kinъ despreцъitorъ.

Κατάφρονις, ιος (ἡ), noet: în лokъ de καταφρόνησις, vezi фróнις.

Κατα-φροντίζω, biit: -ίσω, sîntъ foapte înrpižatъ, înrpižeskъ prea mълт; stъdiъ adînk, saъ mъ rîndeskъ prea вine în чева· 2) (kom: къ ак:) pîerzъ чева din pričina вnop zadarпiче grižї, saъ okъпaцiї.

Καταφρύαγμα (τὸ), mîndpie, înrîmfътъръ.

Κατα-φρυάσσομαι (ττομαι), biit: -άξομαι, (прinч: desпre калъ) sъflъ ne pърї, nekïezъ asъnpa frîълъï; (maï oвiч: fir:) mъ nesъпъïъ, obrъzniчeskъ, mъ înrîmfezъ, mъ mîndpeskъ asъnpa kъïва.

Κατα-φρύγω (φρύσσω, -ττω), biit: -φρύξω, вsъkъ fpirînd, arzъ.

Κατα-φυγγάνω, biit: -φεύξομαι, = Κατα-φεύγω. [de вnde

Καταφυγὴ (ἡ), peferъ, skъпape. 2) (прin înting:) în лokъ de...

Καταφύγιον (το), лokъ de skъпape; (fir:) miжлokъ de шînтъipe.

Καταφυλαδὸν, adв: în seminцiї, în neamърї. [κατὰ, φυλή].

Κατα-φυλάσσω [ττω], biit: άξω, пъzeskъ вine, къ лвape a minte; mîndeskъ, вarъ de seamъ.

Κατα-φυλλοροέω -ῶ, biit: -ήσω, îmï kad de totъ frъnzele; (fir:) mъ вeштежeskъ, mъ трекъ.

Κατάφυλλος (ὁ, ἡ), plinъ de frъnze, saъ foï. [κατὰ, φύλλον].

Καταφύξιμος (ὁ, ἡ), notpivitъ ka лokъ de skъпape, вnde noate feferi чineва.

[κατάφυξις dîn καταφύγω neîntp:]

Κατα-φύομαι, biit: -φύσομαι, (nex: κατέφυν) =Φύομαι, mъ naskŭ.

Κατα-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ɥen:) sъflъ neste чева; (kъ ак:) sъflînd ъmflъ чева. (bezĭ ші ἐμφυσάω).

Κατα-φυράω -ῶ, biit: -άσω, =Φυράω.

Καταφύτευσις, εως (ἡ), пръsipe din sъdipe. [din

Καταφυτεύω, biit: -εύσω, sъdeskŭ чева în kinŭ de a se пръsi în totŭ ачелŭ локŭ, ъmплъ ъnŭ локŭ de ъnъ felŭ de sade. [din

Κατάφυτος (ὁ, ἡ), totŭ sъditŭ, saŭ плinŭ de sade. [κατὰ, φυτόν].

Κατα-φωνέω ῶ, biit: -ήσω, fakŭ a pesъna ъnŭ локŭ de stpigъpĭ. [de ъnde

Καταφώνησις, εως (ἡ), pesъnape de stpigъpĭ

Κατα-φωράω -ῶ, biit: -άσω, пpinzŭ în faптъ, въdeskŭ (de binoвatŭ); (în ɥen:) înɥелегŭ, пpiчепŭ bine; deskoпepŭ чева.

Κατάφωρος (ὁ, ἡ), пpinsŭ în faптъ (pea); (în ɥen:) въditŭ de binoвatŭ. [κατὰ, φώρ].

Κατα-φωτίζω, biit: -ίσω, лъminezŭ чева kъ totъл.

Κατα-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, (kъ ɥen:) kaskŭ asъпpa kъĭва, îл batжokopeskŭ kъ гъpa къskatъ.

Κατα-χαίρω, bit: -χαρήσομαι, (kъ ɥen:) mъ бъkъpŭ de pъъл kъĭва, = Χαιρεκακῶ. (bezĭ ші ἐπιχαίρω).

Κατα-χαλαζάω, -ῶ, biit: -ήσω, asвîpлŭ гpindinъ (saŭ пĭetpe, ші чл: ка гpindina) asъпpa kъĭва.

Κατα-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, коборŭ de ъndeва чева жos kъ fъnie.

Κατα-χαλκεύω, biit: -εύσω, лъkpezŭ чева kъ fokŭ, saŭ чоkanŭ ка apama. 2) = Καταχαλκόω. «Τὸν τόπον κατεχάλκευσαν θυρίσι». Еpклd: 'лaŭ înkis de пpetъtindinea kъ fepestpe de fepŭ. [din

Κατάχαλκος (ὁ, ἡ), плinŭ (saŭ акопepitŭ) de apamъ, (ші пpin întind:) de înapmaцĭ ostaшĭ. [κατὰ, χαλκός]. [de ъnde

Καταχαλκόω -ῶ, biit: -ώσω, къптъшeskŭ чева neste totŭ kъ apamъ.

Κατα-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, fakŭ чева (maĭ de mълte opĭ aбъsŭ) în faвoapea kъĭва, saŭ fakŭ гpaцie kъĭва fъpъ dpentate; (în ɥen:) dъpъĭeskŭ (жъptfeskŭ) toate; (kъ ак:) «Καταχαρίζομαι τὸν ἀγῶνα». Esxл: пъpъseskŭ, saŭ лeneвeskŭ în faвoapea kъĭва o пpiгonipe, че алtfeл aшĭ fi къшtiгat' o. (алцiĭ îndpent: καταχειρίζομαι). (ші kъ dat: îndip:) «Καταχαριζόμενος τ' ἀληθὲς τοῖς πολίταις». Ел: жъptfind adeвъpъл în гpaцia чetъцenilop. [de ъnde

Καταχαριστικὸς, ἡ, ὸν, аплекatŭ a faчe гpaцie fie-къpъĭa.

Κατα-χαριτόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ чева foapte гpaцiosŭ, saŭ плъkъtŭ.

Κατάχαρμα (τὸ), oвĭektŭ de бъkъpie вpъжmaшълъĭ. [καταχαίρω].

Κατα-χάσκω, biit: -χανοῦμαι, mъ ъĭtŭ ла чева kъ гъpa къskatъ (de mълtъ dopinцъ); saŭ aшtentŭ kъ гъpa къskatъ. (bezĭ ші καταχαίνω). [de ъnde

Κατάχασμα (τὸ), mape пpъпastie. 2) = (saŭ гpeш: în локŭ de) Κατάχαρμα. [de ъnde

Καταχασμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (fir:) mъ pъпŭ, mъ deskizŭ, кpъпŭ în doъ. 2) (kъ ɥen:)=Καταχαίνω, pîzŭ de чinева kъ гъpa къskatъ. [de ъnde

Καταχάσμησις, εως (ἡ), = Καταχήνη.

Κατα-χέζω, biit: -χέσομαι, (kъ ɥen:) skîpnъвeskŭ пe чinева de sъs пînъ жos; saŭ mъ skîpnъвeskŭ din 'naлtŭ локŭ.

Καταχειρίζομαι, biit: -ίσομαι, лasŭ чева a 'mĭ skъпa din mînъ, (лeneвeskŭ) tpekŭ kъ вedepea. (bezĭ καταχαρίζομαι). 2) în локŭ de διαχειρίζομαι, omopŭ. [ші

Καταχείριος (ὁ, ἡ), поet: potpiвitŭ пe mîna kъĭва, saŭ kape вine вine ла mînъ. [κατὰ, χείρ].

Καταχειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ɥen: dipek: ші ак: ел: indip:) osîndeskŭ пe чinева (пpinч: пpin вotape de întindepe de mînъ) ла чева. «Θάνατον καταχειροτονῶ τινος». Лks: [ші

Καταχειροτονία(ἡ), osîndipe (вotape înпpotiвъ) пpin întindepe de mîĭnĭ. [κατὰ, χεὶρ, τόνος].

Κατα-χεύομαι, biit: -εύσομαι, поet: în локŭ

Κατα-χέω, biit: -χεύσω, (nex: κατέχεα, ші поet: κατέχευα, ші чл:) topnŭ чева (пpinч: în mълtъ kîtiше) asъпpa kъĭва, ъmплъ de sъs пînъ жos; въpsŭ, (ші fir:) pisiпeskŭ пe жos, saŭ kъ гpъmada; toпeskŭ. «Ψιάδας κατέχευεν ἔραζε». Іл: П: (ші fir:) «Πλοῦτον κατέχευε Κρονίων». Іл: В: a плoat. «Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν». Іл: Z: «Τεῦχος ἀναῤῥήξας, εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι». Іл: Н. (ші fir:). «Πέπλον κατέχευεν ἐπ' οὔδει». Іл: Е. (ші kъ ɥen: îndip:) «Ὅς σφῶϊν ἔλαιον χαιτάων κετέχευεν». Іл: Ψ. «Τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν». Apstf: (ші kъ dat:) «Ἀχλὺν οἱ κατέχευεν». Od: H. «Ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην». Іл: Г. (ші fir:) «Σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ». Іл: Ψ. (ші în desпъpц:) «Ἐμῇ κεφαλῇ

κατ' ὀνείδεα χεῦαν». Od: X. (ші між:) «Καταχεάμενος χρυσὸν». Ep: (ші пas:) 'Ο χῶρος οὗτος, ἐν τῷ αἱ ἄκανθαι κατακεχύαται». Ep: sînt o грamadъ. (ші абѹs:) «Ἱστὸς δ' ὅπλα τε πάντα εἰς ἄντλον κατέχυνθ'».Od:M.

Καταχήνη, (ἡ), [καταχαίνω] батжокоріре (кѹ гѹра къѕкатъ), desпреџѹіре.

Κατα-χηρεύω, віit: -εύσω, петрекѹ ръмъшіца віеџіĭ (бътрîнеџеле) în вѣdѹвіе.

Καταχὴς, έος (ὁ, ἁ), Dop: în локѹ de κατηχής.

Κατ-αχθέω -ῶ, віit: -ήσω, înгреѹĭezѹ, înповъреzѹ преа мѹлт. [din

Καταχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: (кѹ џен:) înкъркатѹ de... «Καρποῖο —». Ар: [κατὰ, ἄχθος].

Κατ-άχθομαι, віit: -αχθεσθήσομαι, мъ mîxneskѹ, мъ некъжеskѹ преа мѹлт, (ad:) simџѹ маре греѹtate în inima mea:

Καταχθόνιος (ὁ, ἡ), поет: sѹtepanѹ, de sѹбt-пъmîntѹ. 2) пъmînteskѹ, de d' asѹпра пъmîntѹлѹĭ. [κατὰ, χθών].

Κατα-χλαινόω -ῶ, віit: -ώσω, înбракѹ, înfъшѹрѹ în mantелъ.

Κατα-χλευάζω, віit: -άσω, îmĭ батѹ жокѹ преа мѹлт. [de ѹnde

Καταχλευαστικὸς, ὴ, ὸν, аплекатѹ, saѹ îndemînatikѹ a батжокорі.

Κατα-χλιδάω -ῶ, віit: -ήσω, (кѹ џен:) мъ desfъtezѹ, мъ înгîmfezѹ арътîndѹ'mĭ лѹкѕѹл în окіĭ ші пisma кѹĭва.

Κατα-χλοάζω, віit: -άσω, sîntѹ...

Κατάχλοος (ὁ, ἡ), кѹ totѹл верde (алџіĭ îndреп: κατάχολος). [κατὰ, χλόη].

Κατάχλυσις, εως (ἡ), акоперіре кѹ чеаџъ, saѹ întѹnекаре din чеаџъ. [κατὰ, ἀχλύω].

Κατάχολος (ὁ, ἡ), плinѹ de веninѹ, saѹ верde ка веninѹл. (веzĭ ші κατάχλοος]. [κατὰ, χολή].

Κατα-χορδεύω, віit: -εύσω, taĭѹ în бѹкъџĭ, saѹ în fîшіĭ (ка маџеле în коарde). (веzĭ ші κατακρεουργέω). 2) (прin întind:) desmĭерdѹ кѹ sѹnetѹл коарdелор кitapeĭ (ліреĭ, ші чл:).

Κατα-χορδέω -ῶ, віit: -ήσω, = Καταχορδεύω.

Καταχόρευσις, εως (ἡ), dъnџаре de бірѹinџъ (прinч: în чinstea Пitiѹлѹĭ Аполонѹ). 2) dъnџаре de бѹкѹріе sпре батжокоріреа връжmашѹлѹĭ. [din

Κατα-χορεύω, віit: -εύσω, (кѹ џен:) dъnџеzѹ de бѹкѹріе (прinч: пentрѹ пепорочіреа ші în батжокора връжmашѹлѹĭ).(веzĭ ші κατορχέομαι).

Κατα-χορηγέω -ῶ, віit: -ήσω, келтѹĭeskѹ mѹлтѹ în хореџіĭ. (веzĭ χορηγία ші καταλειτουργέω); (în џен:) келтѹĭeskѹ пекрѹџат, dърѹĭeskѹ кѹ маре dърniчіе.

Κατα-χραίνω, віit: -χρανῶ, mînжeskѹ, sпѹркѹ de totѹ.

Κατα-χράομαι -ῶμαι, віit: -χρήσομαι, (кѹ dat: saѹ рар кѹ ак:) întреѹѹinџеzѹ кѹ desъвîршіре (dар маĭ кѹ seamъ ръѹ ші пеste мъsѹръ) ѹnѹ лѹкрѹ, абѹsezѹ; келтѹĭeskѹ ръѹ; пръпъdeskѹ; оmорѹ.

Κατα-χρέμπτομαι, віit: -χρέμψομαι, (кѹ џен:) ръпind sкѹĭпѹ пе чіпева în faџъ.

Κατάχρεος, ші At: Κατάχρεως (ὁ, ἡ), înпекатѹ în datoріĭ. [κατὰ, χρέος].

Κατάχρη, віit: -χρήσει, (прел: κατέχρην, saѹ κατέχρα, пех: κατέχρησε) = Ἀπόχρη, este îndestѹлѹ, saѹ de îndestѹлѹ.

Κατάχρησις, εως (ἡ), преа deasъ, реа, непотрівітъ, saѹ nemъsѹратъ întреѹѹinре, абѹsѹ; (грam:) întреѹѹinџаре de ziчере непропріе. [ші

Καταχρηστικὸς, ὴ, ὸν, абѹsівѹ. [καταχράομαι]. [de ѹnde

Καταχρηστικῶς, adв: кѹ абѹsѹ, saѹ непотрівітъ întреѹѹinџаре.

Κατάχρισις, εως (ἡ), desъвîршітъ ѹnџере saѹ sпоіре (de перете, ші чл:). [ші

Κατάχρισμα (τὸ), ѹnsoape, алifie, mірѹ, ші чл: [ші

Κατάχριστος (ὁ, ἡ), пеste totѹ ѹnsѹ, sпоітѹ. [din

Κατα-χρίω, віit: -ίσω, ѹnгѹ пеste totѹ, sпоĭeskѹ de sѹs пînъ жоs.

Κατάχρυσος (ὁ, ἡ), totѹ аѹрітѹ. 2) копрinzъторѹ, плinѹ de аѹрѹ. «Γῆ—». Плd: [κατὰ, χρυσός]. de ѹnde

Καταχρυσόω -ῶ, віit: -ώσω, аѹреskѹ пеste totѹ.

Κατα-χρώννυμι, віit: -χρώσω, въпseskѹ віне; (fiг:) «Κατὰ δ' αἰθάλου κηλίδα κέχρωσαι». Еѹр: în локѹ de κατηθαλώθης. [de ѹnde

Κατάχρωσις, εως (ἡ), въпsіре tape, neeшітъ.

Καταχύδην, adв: topnînd de sѹs пеste saѹ în чева. «Καταχύδην πίνειν». At: авеа пе перesѹfлate. (веzĭ ἀμυστί). [ші

Κατάχυμα(σμα) (τὸ), ор че se toapnъ de sѹs пеste чева (апъ de спълат, ші чл:).

Κατάχυσις, εως (ἡ), topnape de sѹs пеste чева (акт: saѹ пas:). 2) (прin întind:) вasѹ de topnat апъ ші чл: (ібрікѹ,ші чл:). [ші

Κατάχυσμα (τὸ), = Κατάχυμα; (партік:) zeamъ гътітъ (salџъ), че se toapnъ пеste

вѫкate; (îm:) Καταχύσματα, пѫчї, smoкine, ші алte asemenea fрѫкte, че овічпѫїаѫ а арѫпка neste ровіï чеї поï, saѫ neste tinepiï къsъtopiцї. [ші

Καταχυσμάτιον (τὸ), dim: ал лѫї κατάχυσμα, zemшoaръ, sълцioaръ. [ші

Κατάχυτλον (τὸ), basѫ de topnat ла баїе. [καταχύω=καταχέω].

Κατα-χυτρίζω, biit: -ίσω, = 'Εγχυτρίζω; (прin întind:) пръпъdeskѫ.

Κατα-χωλεύω, biiï: -εύσω, fakѫ de totѫ skïonѫ, ологѫ, олоцeskѫ пе чinева; (nestръm:) sîntѫ...

Κατάχωλος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл skïonѫ, saѫ ологѫ. [κατὰ, χωλὸς].

Κατα-χωνεύω, biit: -εύσω, toпeskѫ чева de totѫ în toпitoape.

Κατα-χώννυμι, biit: -ώσω, îngpoпѫ чева de totѫ în пъmîntѫ.

Κατα-χωρίζω, biit: -ίσω, пѫïѫ чева ла локѫл sъѫ, saѫ ла o пapte; tpeкѫ în каtaлогѫ, saѫ în каtaгpafie. [de ѫnde

Καταχωρισμὸς (ὁ), пѫnepe, aшezape de ѫnѫ лѫкрѫ ла локѫл sъѫ; tpeчepe în каtaгpafie, лistъ, ші чл:

Κατάχωσις, εως (ἡ), [καταχώννυμι] ѫmплepe, saѫ акоперіpe кѫ (îngpoпape de totѫ în) пъmîntѫ.

Κατα-ψαίρω, biit:-ψαρῶ, mъ miшкѫ (ѫndezѫ) ѫшѫpeл.

Κατα-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, atpaгѫ, îndѫлчeskѫ пе чinева кѫ кîntape de кitaръ, лiръ, ші чл; (пas:) pesѫnѫ de sѫnetѫл кitapeï, ші чл: (bezï ші καταυλέω).

Κατα-ψάω -ῶ, biit: -ψήσω, mînгîïѫ пiпъind. «Καταψῶν αὐτὸν, ὥσπερ πωλίον». Apstf: (bezï ші καταψήχω).

Κατα-ψεκάζω, biit: -άσω, бѫpezѫ neste чева, stpoпeskѫ de плоае.

Κατα-ψελλίζω, biit: -ίσω, ворбeskѫ foapte пeлtiк.

Κατα-ψεύδομαι, biit:- ψεύσομαι, (кѫ цen:) minцѫ despre чева, saѫ înпpotiва кѫïва; înшелѫ кѫ minчïѫnï.

Κατα-ψευδομαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ цen:) daѫ minчinoasъ mъptѫpie înпpotiва кѫïва.

Κατάψευσις, εως (ἡ), amъцipe прin minчïѫnï. [ші

Καταψευσμὸς (ὁ), =Κατάψευσις. [ші

Κατάψευσμα(τὸ), minчïѫnъ sпpe amъцipe. [καταψεύδομαι].

Κατα-ψέφω, (fъръ biit:) = Κατασκοτίζω.

Κατα-ψηφίζομαι, biit: -ίσομαι, (кѫ цen:) îmï daѫ botѫл înпpotiва кѫïва, osîndeskѫ (ші пas: mъ osîndeskkѫ) прin botape; (în цen:) xotъръskѫ nositiв, daѫ neîndoïoasъ xotъpîpe. [de ѫnde

Καταψήφισις, εως (ἡ), osîndipe прin botape. [ші

Καταψήφισμα (τὸ), osîndъ; saѫ xotъpîtoape botape. [ші

Καταψηφισματέον, (foapte pap) în локѫ de καταψηφιστέον. [ші

Καταψηφισμὸς (ὁ), =Καταψήφισις.

Κατα-ψήχω, biit: -ψήξω, fpeкѫ кѫ пepia, saѫ цesала, цesалѫ (bezï ші καταψάω); (în цen:) skapпinѫ; (прin întind:) ръzînd, saѫ fpeкînd пръпъdeskѫ; (пas:) mъ fъpîmiчezѫ, mъ toпeskѫ de totѫ.

Κατα-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, (кѫ цen:) шoптind intpiцezѫ înпpotiва кѫïва, пîръskѫ, хѫлeskѫ пе askѫns.

Κατα-ψιλόω -ῶ, biit: -ώσω, голeskѫ de totѫ; (fir:) fakѫ de totѫ плешѫвѫ.

Κατα-ψοφέω -ῶ, bit: -ήσω, ѫmплѫ ѫnѫ локѫ de tpoпkъnitѫл, sгomotѫл, pesѫnetѫл вpe ѫnѫï лѫкрѫ. (bezï ші καταφωνέω).

Καταψυκτικὸς, ἡ, ὸν, ръчitopѫ, saѫ чел кѫ însѫшime de ръкopipe. [ші

Κατάψυκτος (ὁ, ἡ), de totѫ ръчitѫ, ръкopitѫ. [ші

Κατάψυξις, εως (ἡ), ръчipe, ръкopipe de totѫ. [ші

Κατάψυχρος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл рече. [din

Κατα-ψύχω, biit: -ψύξω, ръчeskѫ, ръкopeskѫ чева de totѫ; sвîntѫ чева în aepѫ; ѫsѫкѫ кѫ totѫл în fpirѫ. (de ѫnde) «Ἡ κετεψυγμένη ζώνη». Цeогр: (nestp:) 'mï e fpirѫ, ръчeskѫ, mъ ръкopeskѫ de totѫ; (fir:) pesѫfлѫ, saѫ mъ odixneskѫ.

Κατάωρα, adв: поet: în локѫ de καθ' ὥραν, în вîpstъ; saѫ neпpeкѫpmat. (алцiï skpiѫ κατάωρα în локѫ de κατήορα, ші алцiï алtfeл).

Κατέαγα, At: miж: (кѫ însem: пas:) tpe: de кѫ: ші κατέαξα, nex: akt: ал лѫï κατάγνυμι.

Κατέαται, Ion: în локѫ de κάθηνται, 3: îm: пeps: a лѫï κάθημαι.

Κατεβλακευμένως, [καταβλακεύω] adв: (de пaptч:) пpea молешit, кѫ desъвîpшitъ tpîndъвie, saѫ лeneвipe.

Κατεγγυάω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: κετηγγύησα, ші κατεγγύησα) sileskѫ пе чinева a da кezъшie; їaѫ кezъшie de ла чinева; кezъшѫïeskѫ, fъгъdѫïeskѫ sirѫp; (de ѫnde) логodeskѫ. || (miж:) mъ кezъшѫïeskѫ, їaѫ asѫпръ 'mï (întpeпpinzѫ) чева кѫ sirѫpanцъ, къ sîntѫ destoïnikѫ a o skoate ла къ-

ші βιοτέρμων). [κλυτὸς, τέρμα].

Κλυτοτέχνης, ου (ὁ), поет: penȣmitȣ̆, famosȣ̆ aptistȣ̆ (în apta sa). [κλυτὸς, τέχνη].

Κλυτότοξος (ὁ, ἡ), поет: вestitȣ̆ în sъцetape, saȣ̆ penȣmitȣ̆ аркашȣ̆. [κλυτὸς, τόξον].

Κλυτοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет:=Ἀγλαοφεγγής. [κλυτὸς, φέγγος].

Κλυτόφημος (ὁ, ἡ), поет: slъвitȣ̆ in penȣtaцie, famosȣ̆. [κλυτὸς, φήμη].

Κλύω, [κλέω] віit: κλύσομαι, (прел: saȣ̆ nex: 2: ἔκλυον, de ȣnde порȣпч: κλῦθι, ші κέκλυθι, ші îm: κλῦτε, κέκλυτε) поет: (кȣ цen: dip: ші ак: indip:) = ἀκούω, aȣzȣ̆; (pap) askȣлtȣ̆. mъ sȣпȣĭȣ̆ =Ὑπακούω; прin întind:) прічепȣ̆, înцелегȣ̆; (ка пas: кȣ adв:) mъ ворвeskȣ̆ întp' ȣnȣ̆ felȣ̆ de вine saȣ̆ de ръȣ̆; (пas:) mъ nȣmeskȣ̆. «Κακῶς κλύω (=Κακῶς ἀκούω) πρός τινος». Sof: mъ defaĭmȣ̆ de кътре чinева. (пas:) «Κλύεται γάλα». Nik:

Κλωβίον (τὸ), (de ачі) колівіе mікъ, dim: ал лȣĭ...

Κλωβὸς (ὁ), [κλῳὸς] колівіе.

Κλωγμὸς (ὁ), [κλώζω] клопкъnitȣл клошчеĭ (кȣрчеĭ, ші чл:) (se конf: кȣ κρωγμὸς). 2) клъпкъitȣ̆, saȣ̆ dape de лimвъ (atinsъ de черȣл гȣреĭ), прin каре (maĭ кȣ seamъ) вizitii, ші чл: îшĭ îndeamnъ вiteле a мерце. 3) flȣеръtȣръ în teatpȣ, ші чл:

Κλώδωνες (αἱ), Мачеd: Бакanteле, (алт:) Μιμαλλόνες. (вezĭ Полien: Δ;).

Κλώζω, [imit: în afin: кȣ κλάζω, ші κρώζω) віit: κλώξω, клопкъneskȣ̆ ка клошка. 2) daȣ̆ лimвъ калȣлȣĭ, ші чл: (вezĭ κλωγμός). 3) îmĭ аръtȣ̆ nemȣлцȣmipea flȣерînd în teatpȣ, ші чл:

Κλῶθες (αἱ), грам: ȣpsitoapeле, (обіч:) κατακλῶθες. [din

Κλώθω, віit: -κλώσω, (пas: tpe: de кȣ: κέκλωσμαι, ші nex: ἐκλώσθην) торкȣ̆. «Τὰ κεκλωσμένα τινί». челе ȣpsite кȣĭва.[de ȣnde

Κλωθὼ, όος -οῦς (ἡ), (îm: поет: κλωθῶες) торкъtoape; (de ȣnde nȣme проп:) ȣna din челе tpeĭ ȣpsitoape (fiind къ toapче fipȣл віецеĭ omeneшtĭ).

Κλωμακόεις, εσσα, εν, поет: пĭetposȣ̆. [din

Κλῶμαξ, ακος (ὁ), поет: = Κρῶμαξ, nopmanȣ̆ de пĭetpe; saȣ̆ локȣ̆ пĭetposȣ̆ (плinȣ̆ de stînчĭ).

Κλὼν, κλωνὸς (ὁ), кракъ, pamȣръ. [de ȣnde

Κλώναξ, ακος (ὁ), [ші

Κλωνάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ κλών, ръmȣpікъ. [ші

Κλωνίζω, віit: -ίσω, taĭȣ̆ (кȣръцȣ̆ de) кръчіле челе de прisosȣ̆. [ші

Κλωνίον (τὸ), =Κλωνάριον. [ші

Κλωνίτης, ου (ὁ), кȣвenitȣ̆ ла кракъ, saȣ̆ pamȣръ.

Κλωνοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Κλωνίζω. [κλὼν, κοπή].

Κλῳομάστιξ, ιγος (ὁ, ἡ), kom: легatȣ̆ în лапцȣ̆, ші бътȣtȣ̆ кȣ вічĭȣл. [κλῳὸς, μάστιξ].

Κλῳὸς (ὁ), At: în локȣ̆ de κλοιὸς.

Κλωπάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поет: în локȣ̆ de κλέπτω; saȣ̆ fakȣ̆ чева пе fȣpiш. [κλώψ].

Κλωπεία (ἡ), fȣptiшarȣ̆. (вezĭ ші κρυπτεία). [din

Κλωπεύω, віit: εύσω, = Κλέπτω. [ші

Κλωπήϊος, η, ον, поет: Ion: în локȣ̆ de κλοπαῖος. [ші

Κλωπικὸς, ὴ, ὸν, хоцeskȣ̆; askȣnsȣ̆. [ші

Κλώπιμος, η, ον, = Κλωπικός. [κλώψ].

Κλωποπάτωρ, ορος (ὁ), поет: чел кȣ tatъ хоцȣ̆, saȣ̆ askȣnsȣ̆, neшtiȣtȣ̆, ad: вastapdȣ̆. [κλώψ, πατήρ].

Κλῶσις, εως (ἡ), toapчере. 2) поет: în локȣ̆ de...

Κλῶσμα (τὸ), toptȣ̆, fipȣ̆. 2) чĭȣкȣре, destpъmъtȣръ. [κλώθω].

Κλωσμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ κλῶσμα, fipічелȣ̆.

Κλωσμὸς (ὁ), =Κλωγμὸς, saȣ̆ Κρωγμὸς.

Κλώσσω, în локȣ̆ de κλώζω.

Κλωστὴρ, ῆρος (ὁ), поет: în локȣ̆ de...

Κλώστης, ου (ὁ), торкъtopȣ̆. (de ȣnde || sȣвst:) fȣsȣ̆. 2) поет: topsȣ̆, în локȣ̆ de κλωστός. [κλώθω].

Κλωστόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ пърȣл pesȣчitȣ̆, saȣ̆ крецȣ̆. [κλωστός, μαλλός].

Κλωστός, ή, όν, topsȣ̆, pesȣчitȣ̆. || . (sȣвst:) toptȣ̆, fipȣ̆. «Κλωστοῦ λῖνον». Eȣp: fȣnie pesȣчitъ. [κλώθω].

Κλώψ, [κλέπτω] κλωπός (ὁ), = Κλέπτης.

Κμέλεθρον (τό), diaлekt: în локȣ̆ de μέλαθρον.

Κμητός, [κάμνω] ή, όν, поет: fъкȣtȣ̆, лȣкpatȣ̆. (maĭ întpeв: în komп:).

Κναδάλλω, віit: -αλῶ, skapпinȣ̆, fpekȣ̆, rîdiлȣ̆. [din

Κναίω, віit: κναίσω, = Κνάω. (întpeв: nȣmaĭ în komп:).

Κνακίας, Κνακός, Κνάκων, Dop: în локȣ̆ de κνηκίας, ші чл:

Κνάμα, Dop: în локȣ̆ de κνήμη.

Κναμὶς, ίδος (ά), Dop: în локȣ̆ de κνημίς.

Κναμός (ὁ), Dop: în локȣ̆ de κνημός.

Κνάμπτω, віit: κνάμψω, = Γνάμπτω.

Κνάπτω, [κνάω] Κνάφαλον, Κναφεῖον, Κναφεύς, Κναφεύω, Κναφικός, Κνάφος, ші чл: каѕтъ γνάπτω, ші чл:

Κνᾶσαι, Dop: în локѫ de κνῆσαι, nex: de de inf: ал лѕї...

Κνάφαλον (τό),=Γνάφαλον.

Κνάω -ῶ, віit: κνήσω, (nex: пas: ἐκνήσθην, inf: κνῆσθαι, At: în локѫ de κνᾶσθαι) skapпinѫ, fpekѫ; mъnînkѫ, pozѫ (ка піла fepѕл, ші чл:); (пpin întind:) stpikѫ. «Κνῆ τυρόν κνήστι χαλκείῃ». Іл: Λ: (ші пas: saѫ miж:) «Κνῶμαι τήν κεφαλήν». Лкs: (вezї ші κνήθω, ші κνίζω, кѕ каре se konf: ѕne-opї).

Κνεφάζω, віit: -άσω, поet: întѕnekѫ. [ші

Κνεφαῖος, α, ον, (ші adв:) -φαίως, поet: = Σκοταῖος (maї de шѕлте -opї în локѫ de adв:) «Κνεφαῖος ἥκει». пе întѕnepikѫ. [κνέφας].

Κνέφαλον (τό), = Κνάφαλον, Γνάφαλον.

Κνέφαος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de κνεφαῖος.

Κνέφας, [νέφος, γνόφος] κνέφεος -ους, saѫ κνέφαος, ші κνέφατος (τὸ), (dat: κνέφαϊ κνέφᾳ, ші pap κνέφεϊ) поet: întѕnepikѫ (пpinч: чел dѕпе апѕѕѕл, saѫ maї 'nainte de pesъpitѕл soapeлѕї). «Ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν». Om: «Ἅμα κνέφᾳ». Ksn: înkъ пе întѕnepikѫ (пpea de dimineaцъ).

Κνέφος, neîntp: în локѫ de κνέφας (de ѕnde цen: ші dat:).

Κνέωρον (τὸ), ші Κνέωρος (ὁ), [κνάω] ѕnѫ felѫ de копъчелѫ, (алт:) θυμελαία.

Κνῆ, поet: în локѫ de ἔκνη, 3: sinг: пеps: de пpeл: ал лѕї κνάω.

Κνηθιάω -ῶ, în локѫ de κνησιάω.

Κνηθμὸς (ὁ),=Κνησμὸς, mînkъpime. [din

Κνήθω, віit: -κνήσω, =Κνάω, skapпinѫ; fakѫ mînkъpime; (fir:) întъpîtѫ, zъdъpъskѫ. || (пas: saѫ miж:) simцѫ mînkъpime; (обшт:) mъ mъnînkъ ѕndeва; mъ skapпinѫ; (fir:) «Κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν». Плт: fiind пеpъбdъtopї a aѕzi чева.

Κνήκειος (ὁ, ἡ), = Κνηκὸς. || (sѕвst:) ѕnѫ felѫ de вѕлtѕpѫ алвенецѫ.

Κνηκέλαιον (τὸ), ѕntѫ din seminцe de шofpanѫ selвatikѫ. [κνῆκος, ἔλαιον].

Κνηκίας, ου, =Κνηκὸς. || (sѕвst:) лѕпѫ (пentpѕ колоаpea sa). [ші

Κνήκινος, η, ον, fъkѕtѫ din шofpanѫ selвatikѫ. «Ἔλαιον —». Med:=Κνηκέλαιον.

Κνηκὶς, ίδος (ἡ), (în цen:) пatъ гълвенічоаsъ; (їар пaptik:) пеgpeaцъ пе черѫ, поpiшopѫ tѕpвѕpe (пpeвestitopѫ de вpeme pea); (fir:) o пatimъ a окїѕлѕї (вezї ші ἄργεμα). 2) ѕпѫ felѫ de червѫ (вezї ші ὄρυξ). [κνῆκος].

Κνηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Κνηκὸς. [κνῆκος, εἶδος].

Κνηκόπυρος (ὁ, ἡ), поet: гълвенічоsѫ, ка faцa гpîѕлѕї. [κνηκὸς, πυρός].

Κνηκὸς, ὴ, ὸν, гълвенічоsѫ; алвенецѫ. || (sѕвst:) цапѕл (пentpѕ овічнѕita sa faцъ). [din

Κνῆκος (ὁ), ѕnѫ felѫ de плantъ sпinoasъ (de felѕл anкinapeї, fлoapea къpia sлѕжemte de кeaгѫ ла înкeгapea вpînzeї, ші въпseшte галвенѫ), шofpanѫ selвatikѫ, (Fpanц:) safran bâtard, saѫ carthame. [Аpъп: xenna, (обшт:) κνά]. [de ѕnde

Κνηκώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κνηκοειδής.

Κνῆμα (τὸ), [κνάω] = Κνίσμα.

Κνημαῖος, α, ον, pелatiвѫ кѕ пѕлпа. [κνήμη].

Κνήμαργος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ пѕлпе (пічоаpe) алве, saѕ înчet-miшkate. «Ταῦρος —». Ткр: (вezї ші Εἰλίπους. [κνήμη, ἀργός].

Κνήμη (ἡ), пѕлпъ; saѫ пaptea de ла цenѕke пînъ ла глezne, fлѕepѕл пічоpѕлѕї. 2) (fir:)=кѕ...

Κνημία (ἡ), sпiцъ de poatъ, (Fpanц) rais. 2) пічоpѫ de masъ, ші чл: [de ѕnde

Κνημιαῖος, α, ον, =Κνημαῖος.

Κνημιδοφόρος (ὁ, ἡ), пѕpтъtopѫ de кълцѕnї. [κνημὶς, φέρω].

Κνημιδόω -ῶ, віit: ώσω, înкалцѫ кѕ кълцѕnї. [κνημίς]. [de ѕnde

Κνημιδωτὸς, ὴ, ὸν, înкълцatѫ кѕ кълцѕnї.

Κνημὶς, ίδος (ἡ), кълцѕnѫ, saѫ (Tѕpч:) tѕzлѕкѫ. 2) =Κνημία (de poatъ).

Κνημοπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), гposѫ кît o пѕлпъ. [κνήμη, πάχος].

Κνημὸς (ὁ), поet: коastъ (ші пaptik: пapte вълоasъ ші пъdѕpoasъ) de mѕnte. 2) deaлѫ, saѫ 'пълцime (de mѕnte).

Κνημόω -ῶ, віit: -ώσω, sпpiжinѫ кѕ пічоаpe; (în цen:) întъpeskѫ, asiгѕpѫ. [κνήμη]. 2) [κνημὸς] sѕpпѫ, пpъпъstiezѫ, пpъпъdeskѫ.

Κνῇν, At: în локѫ de κνᾷν, inf: ал лѕї κνάω.

Κνησείω, (fъpъ віit:) ші Κνησιάω -ῶ, віit: -άσω, amѫ mînkъpime, îmї віne sъ mъ skapпinѫ. [κνάω].

Κνησέρα, гpeш: în локѫ de κρησέρα.

Κνῆσις, εως (ἡ), skъpпinape. 2)=Κνησμονή. [κνήθω].

Κνησιτόκος (ὁ, ἡ), [κνάω, τόκος] (femeїe) каpe a лепъdat (копілѫ).

Κνησίχρυσος (ὁ, ἡ), поet: [κνάω, χρυσός]

ſpekъtopŭ, pъzъitopŭ de aъpŭ. «Ῥίνη—». Епгр: пілъ de aъpapŭ.

Κνῆσμα (τὸ), srîpiitъpъ. (se konf: къ κνίσμα). 2) =Κνῆστις. [ші

Κνησμονή (ἡ), ші

Κνησμὸς (ὁ), [κνάω, κνήθω], mînkъpime (se konf: къ κνισμός). [de ъnde

Κνησμώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, simцitopŭ, saŭ прічіпъitopŭ de (însoцitŭ къ) mînkъpime.

Κνηστὴρ, (ὁ), ші Κνηστήριον (τὸ), [κνάω] instpъmîntŭ de pas, pъzъtoape.

Κνήστι, поеt: Ion: în локŭ de κνήστει, dat: ал лъї κνῆστις.

Κνηστιάω, -ῶ, віit: -άσω,=Κνησιάω. [din

Κνῆστις, εως, ші ιος (ἡ),= Κνὴστήρ, pъzъtoape. 2) поеt: în локŭ de κνησμός. 3) = Καλαμίς (6, 7). [ші

Κνηστός, ή, όν, pasŭ, ſpekatŭ, fъpîmiчitŭ къ pъzъtoapea. [ші

Κνῆστρον (τό), = Κνηστήριον. 2) = Κνέωρον. [ші

Κνήφη (ἡ), = Κνησμός. [κνήθω, κνάω].

Κνίδα, поеt: în eteроц:) în локŭ de κνίδην ак: ал лъї κνίδη.

Κνιδάω -ῶ, віit: -ήσω, ъpzikŭ; (прin întind:) adъkŭ mînkъpime; ъstъpŭ [ші

Κνίδειος (ὁ, ἡ), de ъpzikъ, saŭ ал ъpziчeї. [κνίδη].

Κνιδέλαιον (τό), ъntŭ de knidene гогошї. (вezї κνίδιος). [κνίδιον, ἔλαιον].

Κνίδη (ἡ), [κνίζω] ъpzikъ. 2) (fir:) ъnŭ felŭ de вietate de mape. каъtъ ἀκαλήφη (2).

Κνίδιος, α, ον, чел din орашъл [Κνίδος]. || (sъвst: neъt:) Κνίδιον (τό), = Κόκκος Κνίδιος, ші Ἀτράφαξις (вezї ziч:), гръъnte, saŭ гогоашъ knideanъ (вezї ші θυμαλαία), (Fpanц:) arroche, (Лat:) Atriplex herba, ші gnidiu granum.

Κνιδόκοκκος (ὁ), = Κνίδιος κόκκος (вezї ziч: преч:).

Κνιδόω -ῶ, віit: -ώσω, =Κνιδάω. [de ъnde

Κνίδωσις, εως (ἡ), ъpzikape; (прin întind:) =Κνισμός, mînkъpime, saŭ ъstъpime.

Κνίζη (ἡ), Ion: în локŭ de κνίδη, saŭ κνύζα.

Κνίζω, [κνάω] віit: κνίσω, = Κνήθω, skapпinŭ; чїъпeskŭ; srîpiŭ; (прin întind:) fakŭ mînkъpime; ъstъpŭ; (fir:) sъпъpŭ, atinгŭ. «Ἔκνιζεν αὐτόν τῆς γυναικός ὁ ἔρως». Ep: «Τὰ σμικρὰ (ζῶα) οὐδὲν μιν (τὸν θεὸν) κνίζει». Ep: nъ 'л întъpîtъ; (ші пas:) «Τῆς ποτ' ἐκνίσθη». Ткр:

Κνικὶς, ίδος (ἡ), în локŭ de κνηκίς.

Κνιπεία (ἡ), srîpчenie, skъmпete, къmпліцie; ліпsъ, sъpъчie. [κνιπός].

Κνιπολόγος (ὁ), [κνίψ, λέγω] ъnŭ felŭ de пasъpe din soїъл гionoaeї.

Κνιπὸς, [κνίψ] ή, ὸν, къmплitŭ de srîpчitŭ; soїosŭ. (вezi ші κίμβιξ, κυμινοπρίστης, ші чл:). [de ъnde

Κνιπότης (ἡ), ъstъpime, ші лъкръmape de окї. [mi

Κνιπόω -ῶ, віit: -ώσω, sîntŭ къmплitŭ în srîpчenie. 2) пътimeskŭ de κνιπότης. (вezї ziч:).

Κνίσδω, віit: κνιξῶ, Dop. în локŭ de κνίζω. [de ъnde

Κνίσμα (τὸ), чїъпitъpъ, srîpiitъpъ, skъpпinъtъpъ; (maї de mълte opї fir:) sъпъpape, mîniepe amopoasъ (întъpîtъtoape de поftъ), пpefъkъtъpї de amopezaцї. (se konf: къ κνῆσμα).

Κνισμὸς (ὁ), faчepe, sвŭ пътimipe de mînkъpime; чїъпipe; ъstъpape; (fir:) atinцepe (къ ворве), întъpîtape; вpemeлnikъ mîniepe, zълie, ші чл: (se konf: къ κνησμός). [de ъnde

Κνισμώδης, εος (ὁ), =Κνησμώδης, adъkъtopŭ de mînkъpime, saŭ ъstъpime.

Κνισοκόλαξ, Κνισολοιχὸς, Κνισόω -ῶ, ші чл: în локŭ de κνισσοκόλαξ, ші чл:.

Κνίσσα, [κνίζω] (η), fъmŭ, saŭ aвъpŭ de kapne, saŭ гръsime apzind. 2) поеt: прапоръл maцелор. [de ъnde

Κνισσαλέος, α, ον,=Κνισσήεις, плinŭ de κνίσσα. (вezї ziч:).

Κνισσᾶντι, Dop: (în kontpak:) în локŭ de κνισσήεντι, dat: ал лъї κνισσήεις.

Κνισσάριον (τὸ), dim: ал лъї κνίσσα.

Κνισσάω -ῶ, віit: -ήσω, ъmплъ локъл de aвъpŭ, saŭ miposŭ de kapne apsъ, adъkînd жeptfъ; (nestp:) miposŭ a kapne fpiптъ; skoцŭ fъmŭ de fpiптъpъ, saŭ пръжitъpъ. (вezї ші κνισσόω). [ші

Κνισσήεις, εσσα, εν, поеt: плinŭ de aвъpŭ, fъmŭ de kapne fpiптъ. [ші

Κνισσηρὸς, ὰ, ὸν,=Κνισσήεις, [κνίσσα].

Κνισσοδιώκτης, ου (ὁ), [κνίσσα, διώκω] kape гoneшte (алeapгъ dъпe) miposŭ de кърnъpї fpiпte, saŭ пръжite.

Κνισσοκόλαξ, ακος (ὁ), лinгъшitopŭ пen tpъ mînkape, пapasitŭ. [κνίσσα, κόλαξ].

Κνισσολοιχία (ἡ), лъkomie. [din

Κνισσολοιχὸς (ὁ, ἡ), лakomŭ, mînkъчosŭ. [κνίσσα, λείχω].

Κνίσσος, εος -ους (τὸ), = Κνίσσα.

Κνισσὸς, ή, ὸν,=Κνισσήεις, плinŭ de ъnsoape, гръsime. 2) лakomŭ, їъвitopŭ de гръsimї, saŭ пръжite кърnъpї. [κνίσσα].

Κνισσοτηρητὴς, οῦ (ὁ),nînditopă de miposă de karne fpintă, napasită. [κνίσσα, τηρέω].

Κνισσόω -ῶ, biit: -ώσω, = Κνισσάω. 2) apză, saă aſămă băkată ла fokă. [ші

Κνισσώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), (mînkare) kape miposă a aps, saă alămat. [ші

Κνισσωτὸς, ἡ, ὸν, = Κνισσώδης. [κνίσσα].

Κνιστὴρ (ὁ , = Κνηστήρ. [ші

Κνιστὸς, ἡ, ὸν, tokată, tăĭată mărănt. [κνίζω[.

Κνιφὸς, ἡ, ὸν, = Σκνιφὸς, ші Κνιπός. [de ънde

Κνιφότης (ἡ), = Σκνιφότης, ші Κνιπότης.

Κνὶψ, κνιπὸς (ὁ, ші пrea pap ἡ), (îm: κνῖπες) o пrea mikă (înapinată) însekată, măskăliță de sшokinĭ, ші bii. (bezĭ ші ἴψ). 2) o natimă de okĭ,=Κνιπότης. [κνίζω].

Κνοὴ (ἡ), Ion: în лokă de χνοή.

Κνόος -οῦς (ὁ), tponkănităл poatelop ші osii tpăsăpeĭ; bătaĭe de nîчoape în ămbлetă; (în цen:) sromotă. (bezĭ ші χνόος).

Κνόω -ῶ, biit: ώσω, = Κνάω.

Κνῦ, nedekл: = Γρῦ. «Οὐδὲ κνῦ». Esix: nivĭ rpi.

Κνύζα, saă Κνῦζα, ης (ἡ), în sink: în лokă de κόνυζα, ънă felă de плantă. 2) = Κνισμός, saă Κνησμὸς, mînkărime; pîĭe.

Κνυζάω (-έω) -ῶ, [imit:] biit: ήσω, mîpîĭă ka kĭĭnĭĭ, kînd se жoakă; saă bîzîĭă, ka konii, kînd плînr. [de ънde

Κνυζηθμὸς (ὁ), ші Κνύζημα (τὸ), mîpîitără de kĭĭnĭ, ші чл: saă bîzîitără de konilă mikă.

Κνυζὸς, ἡ, ὸν, грam: nentpă depiв: лвĭ

Κνυζόω -ῶ, biit: -ώσω, [bezĭ γόνυ] noet: stpînră, îndoĭeskă; (npin ърm:) miчeskă; (desnpe okĭ) tărbără, întănetă. (алціĭ o depivă de ла κνύος).

Κνύζω, biit: κνύσω, = Κνύω, saă Κνίζω.

Κνῦμα (τὸ). [κνύω] ъшoapă srîpiitără (npinч: în ъшă, ka să deskizată); sromotвл ънeĭ asemenea srîpiitărĭ. (bezĭ ші τρηδονάω.

Κνύος, εος -ους (τὸ), noet: = Κνησμὸς, mînkărime; (naptik:) o natimă a kanвлвĭ (печinцinc , pîĭe , алтă чева dekît келіа). [din

Κνύω, biit: κνύσω, skarnină înчet, ъшop.

Κνωδακίζω, biit: -ίσω, niponeskă ka kăĭă (de летnă), saă шărănă. [ші

Κνωδάκιον (τό), dim: ал лвĭ [κνώδαξ].

Κνώδαλον (τό), noet: [κνέω] dobitokă selbatikă, feară; (în цen:) animală. (bezĭ ші κνώψ).

Κνωδαλὸς, ή, όν, noet: [κνώσσω] = Νωχελής, înчet -mишkată, adopmită. «Γέροντα κνωδαλόν». Om: imn.

Κνώδαξ, ακος (ὁ), kăĭă (npinч:) de летnă; шărănă (bezĭ ἐμπυελίς); bîpfă askăцită de sabie, ші чл:; sabie; чепă; astănшă; inima osii, Franц:) pivot; ънă instpămîntă de aspară. [din

Κνώδων, [ὀδοὺς]οντος (ὁ), (în цen:) feră askăцită (лапчea bînътopвлвĭ trebвĭa să aibă doă asemenea feape de fie kape napte); kăцită de bînътoape; (npin întind:) sabie.

Κνωπόμορφος (ὁ, ἡ), [κνώψ, μορφή] noet: чел kă firără de feară, = Θηριόμορφος.

Κνώσσω, (fără altă timnă) noet: [κνέω] dopmă; (dănne zič:) sforăĭeskă.

Κνώψ, ωπός (ὁ, ші ἡ), noet: = Κνώπετον, ші Κνώδαλον.

Κοάλεμος (ὁ), [κοέω, ἠλεός, ἠλέματος] noet: kom: nerĭokă, nesimцitopă, zănatikă. (bezĭ ші κόβαλος].

Κοὰξ, kom: imitaцie a stpigătвлвĭ broaштелор.

Κοβαλεία (ἡ), sвbst: ал лвĭ...

Κοβαλεύω, biit: -εύσω, sîntă (mă portă ka ънă) κόβαλος; mă вікleneskă, linrвmeskă, amăцевkă. [ші

Κοβαλία (ἡ), = Κοβαλεία. [Κόβαλος].

Κοβαλίκευμα (τό), fantă de вікlenie, amăцire, ші чл: [din

Κοβαλικεύω, biit: -εύσω,=Κοβαλεύω. [din

Κόβαλος (ὁ), [κόπτω, κύβη, saă în afin: kă κοάλεμος] făkătopă de pîsă , (Tвpч:) karaгĭoză,măskărічіă; linrвшitopă, parasită (dalkaвnă); amăцitopă, вікleană, mișpetă. (bezĭ ші κόπις).

Κογχάριον (τὸ), dim: ал лвĭ...

Κόγχη (ἡ), [bezĭ κόγχος] (de auĭ) skoĭ- (npin înkă mape de mape kăvănoasă; (npin înd:) koажа eĭ; (kape slвжĭa ші ka) ънă felă de măsăpă (npinч: nentpă likăide); (fir:) op чe ape formă de skoĭkă, snpe eks: kăvănătără de павăzată; xîrkă de kană; това (timnanвл) врекеĭ; oвл цепвкĭвлвĭ; чееа чe se nвne de препазă asвпра нечеця skpisopilop, ші чл: (чe se obĭчнăĭeчеціĭ skpisopilop, ші чл: (чe se obĭчнăĭeцеще înkă de Tвpчі). «Τῇ κόγχῃ πάνυ σεште înkă de Tвpчі). «Τῇ κόγχῃ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ». Apstf: (de ънde ші ἀνακογχυλιάζειν). [de ънde

Κογχίον (τὸ), dim: ал лвĭ κόγχη. [ші

Κογχίτης, ου (ὁ), (λίθος) nĭatră komпвsă din вькъцеле (saă koupinzătoape de părtiчеле înnĭetpite) de skoĭчĭ de mape.

Κογχοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел în forma (saă din felвл) skoĭчелор. [κόγχη, εἶδος].

Κογχοθήρας, ου (ὁ), bîпъторъ de кокіле (skoïчï). [κόγχη, θήρα].

Κόγχος (ὁ, saŭ ἡ), [ὄγκος, ἄγγος] =Κόγχη ші Κογχύλη. 2) вnъ felъ de ші̂nкape a Pomanілор. лinte пebъtвtъ, neſpekatъ.

Κογχυλεύω, biit: -εύσω, skoцъ skoïka din коажа eï. [din

Κογχύλη (ἡ), = Κόγχη, (paptik:) каре prodвче пврпвра. [de вnde

Κογχυλίας, ші Κογχυλιάτης, ου (ὁ), (λίθος) = Κογχίτης.

Κογχυλιευτής, οῦ (ὁ), =Κογχοθήρας. [din

Κογχυλιεύω, biit: -εύσω, bînezъ, prinzъ skoïчï de mape. [din

Κογχύλιον (τὸ), = Κογχύλη; (ĭap prinч): коажа кокілеї. 2) пврпвра, въnseaoa, че se adвnъ dintp' însa. 3) (în întind:) лînъ, saŭ nînzъ въnsitъ кв пврпвръ. [de вnde

Κογχυλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în forтъ (saŭ din felвл) кокілелор. [ші

Κογχυλιωτὸς, ἡ, ὸν, въnsitъ кв пврпвръ de кокіле, пврпврiй, рошв.

Κογχώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κογχοειδής. [κόγχη].

Κοδωλεύομαι, biit: -εύσομαι, = Οἰκουρέω

Κοδομεία (ἡ), пръжire de opzъ. [ші

Κοδομεῖον (τὸ), basъ de пръжit opzъ; (în цen:) tirae de пръжit. [κοδομεύω].

Κοδομεὺς, έως (ὁ), пръжitorъ de opzъ, ші чл: [κοδομή].

Κοδομευτὴρ (ὁ), поеt: în локъ de κοδομεύς. [ші

Κοδομεύτρια (ἡ), поеt: fem: ал лвї κοδομευτήρ. [din

Κοδομεύω, biit: -εύσω, пръжeskъ opzъ; (în цen:) пръжeskъ în вskatъ. [κοδομεύς].

Κοδομὴ (ἡ), = Κοδομεύτρια. [κάω, κόω, κόδω, κοδόμω].

Κοδομήϊον (τὸ), Ion: în локъ de κοδομεῖον.

Κοδράντης, ου (ὁ), [Lat: quadrans] a патра парte din ачеръ, вnъ felъ de monetъ мървntъ

Κοδόμηλον (τὸ), [Kpet:] вnъ felъ de мъръ, saŭ гвtвïc.

Κοέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локъ de νοέω, авzъ, simцъ, înцelegъ.

Κοθαρίσδω, biit: -ιξῶ, Dop: în локъ de καθαρίζω. [din

Κοθαρὸς, ἀ, ὸν, Dop: în локъ de καθαρός.

Κόθορνος (ὁ), вnъ felъ de înkълцъminte кв талпеле foapte 'nalte, întpeввinцatъ (prinч:) de tpaцiчiї авtopï; (fir:) omъ кв doъ feцe (fiind къ aчea înkълцъminte se notpivїa de onotpivъ ла amîndoъ пічоареле).

Κοθοῦρίς, ίδος saŭ ἴδος, (ἡ), =Κόλουρις, вялпе. [din

Κόθουρος (ὁ, ἡ), поеt: [κόπτω, οὐρά] = Κόλουρις, чîвntъ de коадъ. «Κηφὴν κόθουρος—». Es: =Ἄκεντρος.

Κόϊ, ком: imitaцie de цiпъlвл пврчeілор, гвiц. [de вnde

Κοΐζω, biit: ίσω, ші Dop -ιξῶ, гвiцezъ, цiпъ ка пврчелвл.

Κοίη, кавtъ κοῖος.

Κοίκινος, [κόϊξ] η, ον, înплetitъ din fpвiзe de finiчe.

Κοικυλίων, ωνος (ὁ), вnъ felъ de maïмвцъ; (fir:) prostъ, nepodъ. [din

Κοικύλλω, [κύλλω] biit: -υλῶ, mъ вïtъ п' înпpeжвp кв гвpa къskatъ.

Κοιλαίνω, biit: -ανῶ, (nex: ἐκοίληνα, ші ἐκοίλανα, nas: tpe: de кв: κεκοίλασμαι) къvъnezъ, вковeskъ чева; (fir:) дешертъ; (прin întind:) съръчeskъ. [κοῖλος]. [de вnde

Κοίλανσις, εως (ἡ), къvъnape, вковipe, ші чл:

Κοιλὰς, άδος (ἡ), поеt: (adiekt:) în локъ de κοίλη; (овіч: вввst:) adînkътвpъ (прinч: întpe doï мвnцї), вале, saŭ поїanъ întpe doï мвnцї. [κοῖλος].

Κοίλασμα (τό), adînkътвpъ, гpоапъ, гавръ, ші чл: [κοιλαίνω].

Κοιλέμβολον (τό), o firвpaцie de apanжatъ oштipe (înпpot: de ἔμβολον). [κοῖλος, ἔμβολον].

Κοίλη (ἡ), поеt; în локъ de κοιλότης, ші κοιλάς.

Κοιλία (ἡ), (în цen:) къvъnime, saŭ кавitate; (ĭap naptik:) nînteчe, stomaхъ, вкрtъ, = Γαστήρ; (în ћen:) maцеле nînteчелвї de жos. «Κοιλίην μέν πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχνα δέ ἀυτοῦ λείπουσι ἐν τῷ σώματι». Ep: (în întind:) mitpa вopцoaseї. (de вnde «Καρπός κοιλίας». Skp: копілвл; (прin întind:) skîpnъ, «Κοιλίας σπυραδώδεις». Iпкр: [κοῖλος]. [de вnde

Κοιλιακός, ἡ, όν, sвпвsъ ла пътimiле nînteчелвї de жos(nemistвipe, ші вpdinape).

Κοιλίδιον (τό), dim: ал лвї κοιλία.

Κοιλιοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), înkinatъ (ка вneї zeitъцї) nînteчелвї, mînkъчosъ,=Κοιλιόδουλος. [κοιλία, δαίμων].

Κοιλιόδεσμος (ὁ), bpîв, каре înчinцe nînteчеле. [κοιλία, δεσμός].

Κοιλιόδουλος (ὁ, ἡ), poвъ nînteчелвї (лакомъ, mînkъчosъ). [κοιλία, δοῦλος].

Κοιλιολυσία (ἡ), deslegape de nînteчe, ape вpdinape, = Λυσεντερία. [ші

Коілюлутікός, ѝ, óн, прічінвіторѣ de марe вpdінape. [коілία, λύω].

Коілюпώλης, ου (ó), вînzъторѣ de вѣрte de вite; [коілία, πώλης].

Коілюύχіον (τó), [коілία, ἔχω] лadъ, кaзъ de вaні. (în Teofp: îndpeнt: вніĭ κυνούχιον).

Коілюфорéω -ῶ, вііт: -ήσω, портѣ în пînteче, sîntѣ însърчінатъ. [коілία, φέρω].

Коілíς, ίδος (ѝ), în локѣ de кулíс.

Коілíскос, ші Коілісκωτός (ó), вnѣ feлѣ de хірѣрц: iustрѣm: [алт: κοῖλος] (înпрот: de σκιλωτός), кѫціташѣ înковоĭатѣ în пartea de dінainte.

Коілюдης, εος (ó, ѝ), пînteкосѣ, вѣртosѣ. [коілία].

Коілíωσις, εως (ѝ), (плц:) în локѣ de коілότης, adînкътъръ, кавітate. [коілιόω neînтр:]

Коілогáστωр, орος (ó, ѝ), чел кѣ пînteчеле къвънатѣ, (ad:) дешертѣ, глъmîndѣ; (desпре лѣкр:) дешертѣ, секѣ, голѣ. [κοῖλος, γαστήρ].

Коілокρóταφος (ó, ѝ), чел кѣ тîmплеле adînкate. [κοῖλος, κρόταφος].

Коілομáσχалος (ó, ѝ), (вotan:) чел кѣ adînчĭ къвънътърĭ ла рѣdъчіna крънчілор de къpe трѣпкіѣ. [κοῖλος, μασχάλη].

Коілонεύριος (ó, ѝ), чел кѣ вінеле (невреле) adînк înгponate (невъzвte). [κοῖλος, νεῦρον].

Коілóπεδος (ó, ѝ), пѣѕѣ în вълtoasъ кîmпie. [κοῖλος, πέδον].

Κοῖλος, [κύω, γύω] η, ον, adînкatѣ, sънatѣ (sекѫ) înъѵнтрѣ. «Κοῖλον, δόρυ». Od: Θ. калвл Dѣpie. «Ποιήσασθαι βοῦν ξυλίνην κοίλην». Ep: «Καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ κοίλαις ἐν πέτρῃσιν». Tкр: «Κοίλη Λακεδαίμων» Od: Δ. пѣѕъ întре мънцĭ. (вezĭ ші кητώεις). «Ἐν κοίλῳ χωρίῳ ἐνήδρευσε». Ksn: «Κοίλη φλέψ». Anatm: a fікатвлвĭ. «Κοίλη ναῦς». Dm: амвархл коръвіі. «Κοῖλος χρυσὸς (ἄργυρος)». Лвч: base de авръ (de apцintѣ). «Κοῖλος ποταμός». Твч: рîѣ кѣ пъцітъ апъ, (прin врm:) кѣ 'nалте малврĭ. «Κοίλη θάλασσα». Полієп: вmглатъ. «Τὸ κοῖλον τῆς χειρός». пѣmнвл mîneĭ. « — τοῦ ποδός». міжлоквл талпеĭ пічорвлвĭ. (de вnde «Δεῖξαι τὸ κοῖλον τοῦ ποδός». Пров: a fѣцi tape. (îm:) «Τὰ κοῖλα». Apst: пърціле челе дешерte de лîпгъ коaste, ші шолдврĭ, дешертвл, (вezĭ ші кενεών). (aввs:) «Κόχλον ἑλὼν μηκάσατο κοῖλον». Tкр: adînкѣ, тѣпetosѣ. (вezĭ κοιλόστομος).

Коілόσταθμον (τὸ), Sкр: локвіцъ воltoasъ în пъmîntѣ (вezĭ Tкр: KΔ. 15). [κοῖλος, σταθμός]. [de вnde

Коілостаθмéω -ῶ, вііт: -ήσω, локвĭeскѣ în волtітѣ вordeĭѣ.

Коілостоμíα (ѝ), глasѣ, пропънціе adînкъ din гîtѣ. [din

Коілόστομος (ó, ѝ), чел че пропънцъ din гîtѣ, adînк (ка Apапіĭ, ші чл:). (вezĭ κοῖλος ла sfіршітѣ). [κοῖλος, στόμα].

Коілосώματος (ó, ѝ), чел кѣ трѣпѣ пînteкосѣ. [κοῖλος, σῶμα].

Коілóτης (ѝ), къвънътate. [κοῖλος].

Коілофθалμία (ѝ), кѣfѣndътate, adînчіme de окĭ. [ші

Коілофθалμιάω -ῶ, вііт: -άσω, sîntѣ ...

Коілóфθалμος (ó, ѝ), чел кѣ окіĭ кѣfѣndацĭ, adînкацĭ (înпрот: de ἐξόφθαλμος). [κοῖλος, ὀφθαλμός].

Коілофυής, έος (ó, ѝ), пoет: din натърѣ fъкътѣ adînкosѣ. [κοῖλος, φυή].

Коілόφυλλος (ó, ѝ), (вotan:) чел кѣ fрѣnze къвънoase. [κοῖλος, φύλλον].

Коілохеілής, έος (ó, ѝ), пост: чел кѣ вѣze adînкoase (saѣ кѣ черкofepinца dешартъ пе dinъѵнтрѣ). «Κύμβαλα κοιλοχείλεα». Enгр: (κοῖλος, χεῖλος].

Коілόω -ῶ, вііт: -ώσω, = Коілαίνω. [κοῖλος]. [de вnde

Коілωμα (τὸ), adînкътъръ, къвънътъръ.

Коілώνυξ, υχος (ó, ѝ), чел къ вnгіĭ sevĭ dedesввt. «Ἵππος —». Stesix:

Коілώπης, ου (ó), ші Коілῶπις, ιδος (ѝ), ші Коілωπὸς (ó, ѝ), пост: чел sѣ образѣ, faцъ adînкoasъ; (în цеп:) къвънosѣ.

Коιμάω (έω) -ῶ, вііт: -ήσω, [κεῖμαι, în afin: кѣ κομέω] кѣлкѣ, adopміѣ пе чінева; (fir:) потолескѣ, лініштескѣ. || (між:) мъ кѣлкѣ, dopмѣ. «Ποῖόν τινα ὕπνον ἐκοιμῶ». Ksn: (кѣ dat:) dopмѣ înпрезънъ; (прin întind:) мъ odixneskѣ; morѣ, (de вnde) κοιμώμενοι (Кал:), ші κεκοιμημένοι (Sкр:) морціĭ. [de вnde

Κοίμημα (τὸ), dopмipe, somnѣ; (pap) înпрезънъ dopмipe. (de вnde) «Αὐτογέννητα κοιμήματα». Sof: amestekapea de sînце a лвĭ Edinѣ. [ші

Κοίμησις, εως (ѝ), adopмipe; (fir:) moapte. [ші

Κοιμητήριον (τὸ), локѣ de dopмit, dopмitopie; (Бisep:) чімітepie, саѣînгропътopie de морцĭ. [ші

Κοιμίζω, вііт: -ίσω, =Κοιμάω. [de вnde

Κοιμιστὴς (ó), =Κατακοιμιστής.

Κοινάω -ῶ, вііт: -ήσω, пoет: =Κοινόω. [ші

Κοινεῖον, ші Κοινίον (τὸ), локѣ пѣвлікѣ,

otелȣ̆; tpaktipȣ̆ de кȣрве. [ші

Κοινεὼν, ῶνος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de κοινὼν, ші κοινωνὸς. (în Еȣр: se îndpeпt: τοινεών). [ші

Κοινῇ, adв: în локȣ̆ de κοινῶς, în комȣнȣ̆, de обште; (кȣ dat) înпреȣнъ. [вezĭ κοινός].

Κοινηλογέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, = Κοινολογέομαι.

Κοινισμὸς (ὁ), [κοινίζω] amesteкape de felȣpite diaлекte în ворбіре, saȣ̆ skpiepe.

Κοινοβιακὸς, ή, όν, кȣвenitȣ̆ ла віацъ de обште (ad: ла pîndȣĭeлеле ȣнȣĭ кіновіȣ̆). [κοινόβιον].

Κοινοβιάρχης, ου (ὁ), къпetenie (stapiцȣ̆) de кіновіȣ̆. [κοινόβιον, ἄρχω].

Κοινοβιάτης, ου (ὁ), кіновіatȣ̆, saȣ̆ monaxȣ̆ de кіновіȣ̆. [din

Κοινόβιος (ὁ, ἡ), [κοινός, βίος] tpъitopȣ̆ în de обште кȣ алцiĭ. (de ȣnde Бisep: || sȣвst:) Κοινόβιον (τό), комȣnitatea, ші обштeskȣл локалȣ̆ (monastipea), ȣnde tpъĭesк înпреȣнъ monaxiĭ, neaвînd nimiкȣ̆ пропріȣ̆, чі toate комȣne. [de ȣnde

Κοινοβιότης (ἡ), tpaĭȣ de кіновіatȣ̆, saȣ̆ în кіновіȣ̆.

Κοινοβλαβής, έος (ὁ, ἡ), вътъmъtopȣ̆ пȣблікȣлȣĭ, saȣ̆ tȣtȣлор de обште. [κοινὸς, βλάβη].

Κοινοβουλευτικός, ή, ὸν, atinгъtopȣ̆ de (saȣ̆ fъкȣtȣ̆ прin) sfatȣ̆ комȣnȣ̆. [κοινός, βουλεύω].

Κοινοβουλέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ sfъtȣĭeskȣ̆ de обште înпреȣнъ кȣ алцiĭ. [din

Κοινοβούλης, ου (ὁ), memбpȣ de sfatȣ̆ обштeskȣ̆, senatopȣ̆, ші чл: [κοινός, βουλή]. [de ȣnde

Κοινοβουλία (ἡ), обштeaskъ înпреȣнъ кȣ алцiĭ sfъtȣipe desпре лȣкрȣрĭ пȣбліче. [ші

Κοινοβούλιον (τό), обштeaskъ adȣnape, ші локалȣл обштeskȣлȣĭ sfatȣ̆, парлamentȣ, senatȣ̆, ші чл:

Κοινοβωμία (ἡ), жертfъ ofepitъ de обште ла felȣpite zeitъцĭ пе ачелашĭ алтарȣ̆. (вezĭ ἀγώνιος). [κοινός, βωμός].

Κοινογάμια (τὰ), înкȣskpipe întpe felȣpite neamȣpĭ ші кase de oamenĭ de обште fъръ deoseвipe. [κοινὸς, γάμος].

Κοινογενής, έος (ὁ, ἡ), каре наште înпреȣnîndȣ se кȣ de алтȣ̆ neamȣ̆ doвitoкȣ̆. (înпрot de ἰδιογενής). «Κοινογενές ἐστι τὸ τῶν ἵππων καί ὄνων γένος, ὅτι ἐξ ἀλλήλων γεννῶσι». Плт; [κοινός, γένος].

Κοινογονία(ἡ), insȣшime пътȣралъ a deoseвiteлор animaле de a se пръsi înпреȣnîndȣ se de обште întpe dînseле, (ad:) калitatea лȣĭ κοινογενής (вezĭ ziч:). [κοινός, γόνος].

Κοινοδημεί, adв: = Πανδημεί, în пȣблікȣ̆, de обште în totȣ̆ nopodȣл. [ші

Κοινοδήμιον, ші Κοινοδημόσιον (τό), пȣблікъ kasъ, saȣ̆ жȣdікъtopie. [κοινός, δῆμος].

Κοινοδίκαιον (τὸ), комȣnȣл (цeneралȣл) dpeпtȣ̆, ші (прекȣm zik Fpanцeziĭ) dpeпtȣл naцiiлор. [κοινὸς. δίκαιον].

Κοινόδικος (ὁ, ἡ), пъpтaшȣ̆ de dpeпtȣл комȣnȣ̆. [κοινὸς, δίκη].

Κοινοθυλακέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ̆ пȣnгъ de обште кȣ алтȣл, келtȣĭeskȣ̆ înпреȣnъ. [κοινὸς, θύλακος].

Κοινολαΐτης, ου (ὁ), omȣ̆ din nepodȣл de обште, simплȣ четъцeanȣ̆. [κοινὸς, λαός].

Κοινολεκτέω -ῶ, віit: -ήσω, ворбeskȣ̆ лімбъ de обште înцeлeasъ. [κοινὸς, λέγω].

Κοινόλεκτρος (ὁ, ἡ), чел че doapme în пatȣ̆ комȣnȣ̆ кȣ алтȣл. [κοινὸς, λέκτρον].

Κοινολέκτως, adв: dȣпе обштeskȣл кіпȣ̆ de ворбіре. [ші

Κοινολεξία (ἡ), обштeskȣ̆ (tpiвiaлȣ̆) stiлȣ̆ de ворбіре, лімба комȣnъ a попорȣлȣĭ. [κοινός, λέγω].

Κοινολεχής, έος (ὁ, ἡ), поet: = Κοινόλεκτρος. 2) прекȣрварȣ̆. [κοινὸς, λέχος].

Κοινολογέομαι, -οῦμαι, віit, -ήσομαι, (кȣ dat: saȣ̆ ак: преп:) îmĭ комȣnікȣ̆ гîndȣл, mъ destъĭnȣĭeskȣ̆ кȣĭва черînd sfatȣ̆ de ла dînsȣл. [κοινὸς, λὸγος]. [de ȣnde

Κοινολόγημα (τὸ), обĭeктȣ̆ de destъĭnȣipe. 2) = кȣ...

Κοινολογία (ἡ), конворбіре sпре комȣnікape de вре ȣnȣ̆ skопȣ̆. [ші

Κοινολογίζομαι, віit: -ίσομαι, = Κοινολογέομαι.

Κοινονοημοσύνη (ἡ), înцeлeцepe ші înгріжіpe de віneле комȣnȣ̆. [din

Κοινονοήμων, ονος (ὁ, ἡ), înцeлeгъtopȣ̆ ші intepesatȣ̆ de віneле комȣnȣ̆. [κοινός, νοέω].

Κοινοπαθής, έος (ὁ, ἡ), комцъtimitopȣ̆ în обштeштeле пatimĭ. (înпрot: de ἰδιοπαθής). [κοινός, πάθος].

Κοινόπλοος -ους (ὁ, ἡ), плȣtitopȣ̆ de обште înпреȣnъ кȣ алцiĭ, = Σύμπλους «Ὁμιλία—». Sof: конворбіре întpe конплȣtitopĭ. [κοινός, πλόος].

Κοινοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, = Κοινόω. [κοινός, ποιέω].

Κοινόπους, ποδος (ὁ, ἡ), поet: конкълъtopȣ̆ «Παρουσία—». Sof: sosipe tot întp' o вpeme a maĭ mȣлtop конкълъtopĭ. [κοινὸς, ποῦς].

Κοινοπραγέω -ῶ, віit: -ήσω, лȣкpezȣ̆ че-

ва în de обште кȣ алцiї, saȣ ĭaȣ парте ла о лȣкраре. (кȣ dat:) «Τῶν τούτοις κοινοπραγούντων». Diod: а коплȣкръторілор. [ші

Κοινοπραγία (ἡ), înпъртъшіре комȣнъ dintр' о лȣкраре, saȣ коплȣкраре. [κοινὸς, πράττω].

Κοινὸς, ἡ, ὸν, [în afin: кȣ σὺν, ξυνός, везї ziч:] комȣнȣ, de обште ал маї мȣлтора, saȣ ші ал алтора; de товърошіе; ценералȣ; пȣблікȣ. «Τὸ κοινὸν» Лкs: комȣnitate, обште; totaлȣл попорȣлȣї, че formeazъ ȣnȣ statȣ, ші гȣвернȣл лȣї (прінч: demократікȣ,saȣ apistократікȣ).«Ἡ γεωργία πολίτας ἀρίστους περέχεσθαι δοκεῖ τῷ κοινῷ». Ksn: «Πέμψας παρὰ τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων». Ksn: Ἀφικνεῖται πρέσβυς πρός τὸ κοινὸν τῶν Λακεδαιμόνων». Ksn: (ші îm:) «Τὰ κοινά πράττειν». Лкs:(ші кȣ цen:)«Ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον». Тȣч: fъръ fnвoipea попорȣлȣї. (ші кȣ dat:). «Τὸ τῆς πόλεως ξύμπασι κοινόν αὔξετε». Тȣч: пȣблікȣл folosȣ. Ὅσα μοι ἐστὶν, ἅπαντα εἰς τὸ κοινον ἀποφαίνω». Ksn: ле пȣїȣ ла міжлокȣ. «Κοινῇ συλλαβῇ». Грам: компȣсъ din вокалȣ dixponȣ. «Λέξις κοινή». Грам: nediaлектікъ. «Κοινὸς τόπος». Pfp: (Fpanц:) lieu commun. || (dat: fem:) Κοινῇ, ші (ак: îm: neȣt:) Κοινὰ, adв: în локȣ de κοινῶς, în înвoipe; (кȣ dat:) înпреȣнъ. «Κοίν' ἐμοί». Sof: în локȣ de σὺν ἐμοί. (везї etimолоц:). (ші кȣ преп:) «Κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις». Лкs: «Κοινῇ διά τε τῆς ψυχῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος». Ksn: 2) (desпре oam:) апропіатȣ; saȣ dpeптȣ de о потрівъ кътре тоцї; (în цen:) попȣларȣ. «Κοινὸς καὶ ἐπιεικής». D.Kas: 3) (desпре лȣкр:) прostȣ; (fir:) жositȣ, de nimікȣ; (Sкр:) пînгъpitȣ, пекȣратȣ. «Ἰδόντες αὐτοὺς κοιναῖς χερσὶ, τουτέστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτον ἐμέμψαντο». Sкр: (Еванг: Марк: Z. 2). 4) поет: fръцеsкȣ, saȣ de рȣdъ, «Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμίνη κάρα». Sof: «Ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι». Sof:

Κοινόστομον (τό), греш: în локȣ de κυνόστομον.

Κοινότης (ἡ), попȣларitate, блîndъ пȣртаре, апропіетате. 2) (прін întind:) soцietate (de контръitорї, saȣ коплȣкръторї), товъръшіе, ші чл: 3) комȣnitate. «Ἥ τε τῶν γυναικῶν καὶ παίδων καὶ τῆς οὐσίας κοινότης». Apst: [κοινός].

Κοινότοκος (ὁ, ἡ), поет: чел de ачееашї наштере кȣ алтȣл, (ad:) fpate. [κοινός, τόκος].

Κοινοτροφία (ἡ), комȣнъ (înпреȣнъ кȣ алцiї) хръніре, saȣ крештере. [ші

Κοινοτροφικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ ла înпреȣнъ крештере. [κοινός, τροφή].

Κοινοφαγία (ἡ), (Sкр:) mînкаре de спȣркате (пекȣрате dȣпе лецеа лȣї Moisi) mînкърї. [κοινὸς (3), φάγω].

Κοινοφιλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: ĭȣвitорȣ de чева înпреȣнъ кȣ алтȣл, saȣ de вінеле комȣнȣ. (în Esхл: Еȣm: se îndpeпt: κοινωφελής). [κοινός, φίλος].

Κοινόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет:=Ὁμόφρων, чел de ачелеашї simцiminte. [κοινός, φρήν].

Κοινοχρησία (χρηστία), ας (ἡ), =Κοινωφέλεια, а fi de комȣнъ întpeȣвinцаре, saȣ folosȣ. [κοινὸς, χρῆσις, saȣ χρηστός].

Κοινόω -ῶ, віit: -ώσω, комȣнікȣ, înпъртъшеsкȣ чева ші алтȣїа, saȣ тȣтȣлор; (desпре кȣвîntȣ) îmї destъїnȣїеsкȣ кȣїва гîndȣл (ка sъ 'ї aflȣ пъреpea),=Κοινολογέομαι. (кȣ dat: saȣ ак: преп: indip:). «Τῷ πλήθει ἐκοίνωσαν» Тȣч: «Τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω». Еȣр: «Κοίνωσον μῦθον εἰς ἡμᾶς». Еȣр: (ші між:) «Θυομένῳ αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ κοινουμένῳ, πότερα, ші чл:». Ksn: «Τῷ μὲν θεῷ οὐδὲν ἐκοινώσαντο, ὅπως ἂν ἡ εἰρήνη γένοιτο». Ksn: n' aȣ черȣт sfatȣ de ла ораколȣ, кȣm ші чл: (везї ші ἀνακοινόομαι). 2) (між:)=Κοινωνῶ, ĭaȣ парте, мъ întовъръшеsкȣ ші еȣ ла чева. (кȣ цen: saȣ ак:) «Ἐπεὶ προθυμεῖ τοῖςδε κοινοῦσθαι φυγῆς», Еȣр: Οἷόν τε δὴ, συνισταμένους καὶ κινουμένους τὴν τύχην ἀσφαλέστερον κινδυνεύειν». Ksn: «Ἐγὼ δ' ἐκείνων λύρᾳ μιν (τὸν ὕμνον) κοινώσομαι». Hind: îл воїȣ ȣni. (ші пas: кȣ dat:) «Οὐχ ἑκοῦσα τῷ δ' ἐκοινώθῃ λέχει». Еȣр: 3) (Sкр:) прівеsкȣ чева de пекȣратȣ, спȣркатȣ. «Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου». Fant: Anst: [κοινὸς]. [de ȣnde

Κοίνωμα (τὸ), міжлокȣ de комȣнікацie, saȣ înпреȣнъ легаре; (fir:) релацie, întовъръшіре; înпреȣнаре трȣпеаsкъ. [de ȣnde dim:

Κοινωμάτιον (τὸ), мікъ легътȣръ, лънцішорȣ, ші чл:. (везї ші προσκοινόω).

Κοινὼν, ῶνος (ὁ), =Κοινωνὸς, пърташȣ, soцȣ; (поет:) коплȣкръторȣ, повъцȣitорȣ. «Κοινῶνι παρ' εὐθυτάτῳ». Hind: [κοινός]. [de ȣnde

Κοινωνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ, saȣ мъ fакȣ пърташȣ (soцȣ) în чева, амȣ чева комȣнȣ înпреȣнъ кȣ чінева, мъ înпъртъшеsкȣ ші еȣ, saȣ înпъртъшеsкȣ ші пе алтȣл din чева. «Συνεληλύθαμεν, ὦ γύναι, ὡς καὶ τῶν σωμάτων κοινωνήσοντες ἀλλήλοις».

*

Ksn: «Κεκοινωνηκότες τῶν πόνων». (bezĭ ші κοινόω). [de вnde

Κοινώνημα (τὸ), овĭектъ de комвнікаре; saŭ міжлокъ de комвнікацie (de товъръшie, daравере, релацie); transakцie. [ші

Κοινώνησις, εως (ἡ), комвнікаре, înпърtъшire (акт: saŭ nas:). [ші

Κοινωνητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатъ, saŭ înclemînatikŭ ла комвнікаре, saŭ înпърtъшire; (de вnde desnre воале) лінĭчосъ.

Κοινωνία (ἡ), комвнікацie; înпърtъшire; контрăire, конверсацie; товъръшie; soцietate; релацie dintre konsorцĭ; (Bisep:) familiapitatea dintre крединчошĭ, ші чea dintre dînшiĭ înпърtъшire de аверĭ; (ĭар овĭч:) комвнікареа Dвmnezeeшtелор taĭne. [ші

Κοινωνικός, ὴ, ὸν, soцiaвілъ, вънъ de конверсацie; (кв цен:) înпърtъшitorъ; (лец: ші комерц:) de товъръшie. [κοινωνὸς]. [de вnde

Κοινωνικῶς, adв: кв кіпъ soцiaвілъ, saŭ înпърtъшitorъ; în înвoire кв алцiĭ, товъръшеште. «Κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι». Плт:

Κοινωνοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, facĭ не чінева пърташъ din чева. [κοινωνὸς, ποιέω].

Κοινωνὸς (ὁ, ἡ), (кв цен: ші dat:) soцъ, пърташъ din чева кв алтвл, товаръшъ, конлвкръторъ. [κοινών].

Κοινῶς, adв: =Κοινῇ, de обште, în комвнъ, товъръшеште. 2) кв проastъ, simплъ пъртаре, saŭ кв трівіалъ ворвіре.

Κοινωφέλεια (ἡ), обштескъ folosъ. [din

Κοινωφελής, ές (ὁ, ἡ), de обште folositorъ. [κοινὸς, ὄφελος]. [de вnde

Κοινωφελία (ἡ), noet: = Κοινωφέλεια. [ші

Κοινωφέλιμος (ὁ, ἡ), =Κοινωφελής.

Κόϊξ, [Eцint:) ικος (ὁ, ші) ἡ, finikŭ de Eцintŭ; (прin înтind:) комшцъ înплетitъ din lрвnze de авестъ finikŭ.

Κοῖος (ὁ), Маved: nвmъръ, = Ἀριθμός (Aten:).

Κοῖος, η, ον, Ion: în локъ de ποῖος.

Κοιράνειος, α, ον, noet: domneskŭ, împърътeskŭ. [ші

Κοιρανέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (кв цен: dat: ші ак:) гвверnezŭ, domneskŭ, saŭ împърцeskŭ. «Πιερίῃ κοιρανέοντα». Аплн: «Κοιρανέουσι χορούς». Hind: [ші

Κοιρανία (ἡ), гвверnъ, domnie. [ші

Κοιρανίδης, ου (ὁ), noet: = Κοίρανος, stъпînitorъ; (dвne ziч:) fiŭ de stъпînitorъ, прinцъ din stръmoшi (din moштenire). [din

Κοίρανος (ὁ, ші прea рар ἡ), noet: stъпînitorъ, domnъ, împъratъ (вezĭ ші τύραννος); (în цен:) înтîiŭ, екчелентъ în чева. «Τέχνης—». Анакр:

Κόϊξ, (maĭ noŭ) în локъ de κόϊξ.

Κοισυρόομαι, οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (înтрев: nвmaĭ комш: Ἐγκοισυρόομαι, bezĭ ziч:). [Κοισύρα, n: пр: bezĭ ziч:].

Κοιταζω, вiit: -άσω, кълкъ пе чінева (съ doарmъ). || (між:) тъ кълкъ, staŭ кълкатъ, dорmъ, zакъ în кълквшъ. [ші

Κοιταῖος, α, ον, de патъ, saŭ кълкатъ în патъ. «Ἐν τῇ πόλει («Ἐν τῇ χώρᾳ) κοιταῖον γίγνεσθαι». Dm: ші Плв: a mînea noaнtea. || (sвbst:) «Τὸ κοιταῖον». Плт: in локъ de ἡ κοίτη, кълквшъ de вiлъ; (îm:) «Κοιταῖα (τά)»., Плт: лівацiіле, че овічпвĭаъ a se съвîрші маĭ 'nainte de кълкареа în патъ. 2) каре se faче, saŭ faче чева пе врemea кълкърiĭ. (bezĭ ші κνεφαῖος). [κοίτη].

Κοιτασία (ἡ), кълкаре; (iар прinч:) înпревпъ dорmire. (în Skр: în локъ de κοίτη). [κοιτάζω].

Κοίτη (ἡ), [κεῖμαι] локъ de кълкат, патъ, кълквшъ: (fir:) matкъ de рîŭ; (прin înтind:) кълкаре (înпревпъ dорmire) de върватъ кв femeca sa. 2) (рар) în локъ de κοιτὶς, ладъ, senetъ. [de вnde

Κοιτίδιον (τό), dim ал лвĭ...

Κοιτίς, ίδος (ἡ), dim: ал лвĭ κοίτη. 2) = Κυτίς, кътioaръ; кошпічоаръ.

Κοιτονητής, грeш: în локъ de κοιτωνίτης.

Κοιτοπετόν, грeш: în локъ de κινώπετον.

Κοῖτος (ὁ), noet: în локъ de κοίτη, патъ; кълкаре; somnъ. «Κοῖτον ἐποιέετο». Ep: s' a кълкат съ doарmъ.

Κοιτοφθορέω -ῶ, вiit: -ήσω, корвпъ пвпцiалвл патъ ал къĭва, прекървескъ. [κοίτη, φθορά].

Κοιτών, ῶνος (ὁ), къmarъ de кълкат, ĭatakŭ. [de вnde

Κοιτώνιον (τό), ші Κοιτωνίσκος (ὁ), dim: ал лвĭ κοιτών, ĭetъчелъ. [ші

Κοιτωνίτης, ου (ὁ), слвгъ de ĭatakŭ, (Itл:) камаріеръ.

Κοιτωνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitorъ de камеръ. [κοιτών, φύλαξ].

Κοῖφι, кавіъ кŭфі.

Κοκκάζω, вiit: -άσω, (se сокотешte) грeш: în локъ de κοκκύζω, saŭ κακκάζω.

Κοκκάλια (τα), = Κωκάλια. [din

Κόκκαλος (ὁ), квквпаръ. [ші

Κοκκίζω, вiit: -ίσω, скоцъ sîмвърĭ. [κόκκος].

Κοκκινοβαφής, ές (ὁ, ἡ), = Κοκκοβαφής. [κόκκινος, βαφή].

Κόκκινος, η, ον, fъквтъ din, saŭ въпsitъ

рошѹ кѹ гогошї de [κόκκος].

Κοκκίον (τό), dim: ал лѹї κόκκος, гръѹnte; бобѹ; sîmбѹре; (прin intind): хапѹ.

Κοκκοβαφής, έος (ὁ, ἡ), въпsitѹ рошѹ (ка fesѹлѹ). [κόκκος, βαφή].

Κοκκοβόας, ου (ὁ), поеt; каре stpirъ кѹкѹрігѹ. «Κοκκοβόας ὄρνις». Eѹst: din Sof: = Ἀλεκτρυών, кокошѹ. [κόκκυξ, βοή].

Κοκκοθραύστης, ου (ὁ), ѹnѹ felѹ de пасъре, че sпарџе кѹ чїокѹл sîmбѹрї de ор че, (Fpanц:) gros-bec. [κόκκος, θραύω].

Κόκκος (ὁ), [κόγχος], sîшбѹре; бробоапъ; гръѹnte; (партік:) гогоашъ de stежарѹ; (în џеn:) ор че mikѹ potѹndѹ лѹкрѹ, гогоашъ, ші чл:; (de ѹnde med:) хапѹ; (ком:) бошѹ. 2) (прin intind:) преа mikѹ, преа пѹцinѹ. «Νόου δέ μοι οὐκ ἔνι κόκκος». Tim: Siл: nічї кîtѹ ѹnѹ гръѹnte. (вezї ші στίλη).

Κόκκος (ἡ), ѹnѹ копъчелѹ, каре продѹче гогошї de въпsit рошѹ (кîрmîzѹ).

Κόκκυ, nedекл: stpirъtѹл кѹкѹкѹї, кокошѹлѹї, ші чл: кѹкѹ, кѹкѹрігѹ, ші чл: 2) (ком:) аклам: вокat; eї! хѹ! 3) în локѹ de κόκκος, чел маї mikѹ. (Sхол: Apstf:). вezї κόκκος.

Κοκκυγέα (ἡ), ѹnѹ felѹ de копачїѹ (поate) = Κοκκυμηλέα, saѹ Ῥοῦς, каре sлѹжїа de въпsit галбенѹ рѹцinosѹ, saѹ рошѹ. [ші

Κοκκυγίας, ου (ὁ), ѹnѹ вîntѹ (пегрешit de прimъ-варъ) ла Kpotoniaцї. [κόκκυξ].

Κοκκύγινος, η, ον, въпsitѹ кѹ [κοκκυγέα], галбенѹ înкisѹ, saѹ рошѹ.

Κοκκύζω, [κόκκυξ] вiit: -ύσω, кîntѹ ка кѹкѹл, saѹ кокошѹл; (în џеn:) stpirѹ кѹкѹ, ка ѹnѹ semnѹ de a se faче чева. «Μὴ μεθεῖσθον, πρίν ἄν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω». Apst:

Κοκκυμηλέα (ἡ), (помѹ) прѹnѹ. [din

Κοκκύμηλον (τὸ), [κόκκυξ, μῆλον] ѹnѹ felѹ de поатъ, прѹnъ. [de ѹnde

Κοκκύμηλος (ἡ, = Κοκκυμηλέα. [ші

Κοκκυμηλὼν, ῶνος (ὁ), прѹnішѹ, saѹ лівеde de прѹnї.

Κόκκυξ, [imit: κόκκυ] υγος (ὁ), (пасъре) кѹкѹ; (ка desпрец: ziч: fir:) nepodѹ (ка ші pom: кѹкѹле); saѹ кѹрварѹ (fiind къ кѹкѹл îшї faче оѹъле în stpeine кѹїбѹрї). 2) smокinъ селбatікъ, каре se коаче прimъ-вара. 3) ѹnѹ felѹ de пеште de маре. 4) (anatom:) noada кѹрѹлѹї. (вezї ші κοχώνη).

Κοκκυσμὸς (ὁ), stpiгаре, кîntаре de кѹкѹ; (мѹsік:) ѹnѹ felѹ de гласѹ foapte sѹбцiре (ка ал пътimашѹлѹї de tѹse мъгъреаskъ. вezї ші βηχία). [ші

Κοκκυστής, οῦ (ὁ), каре кîntъ ка кѹкѹл; (în џеn:) = Κεκράκτης. [κοκκύζω].

Κόκκων, ωνος (ὁ), = [Κόκκος прinч: Κνίδιος, вezї ziч:]; (обiч:) гръѹnte de podie; (ѹne-орї)sъmînцъ, бробоапъ de въskѹ.

Κοκκωτὸς, ὴ, ὸν, гръѹnцosѹ, бробоnosѹ. (de ѹnde || sѹбst:) Κοκκωτὸν (τὸ). podie; mi Κοκκωτὴ (ἡ), = Βάλανος (4).

Κοκύαι (οἱ, αἱ), Ion: арх: stpъmошї, stpъmоаше.

Κολαβέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐγκολλαβίζω.

Κόλαβος (ὁ), = Κόλλαβος, бѹкътѹръ.

Κολαβρεύομαι, вiit: -εύσομαι, жокѹ danцѹл. [κόλαβρος, вezї ziч:].

Κολαβρίζω, вiit: -ίσω, = Κολαβρεύομαι; (прin întind:) бatжокореskѹ fъръ рѹшine, окъръskѹ. (вezї ші κατορχέομαι]. [de ѹnde

Κολαβρισμὸς (ὁ), dъnцаре de κόλαβρος; saѹ бatжокоріре.

Κόλαβρος (ὁ), ѹnѹ felѹ de pesбоїеskѹ, saѹ desfpînatѹ danцѹ, ші кîntікѹл лѹї. (вezї ші κόλαφος) 2) = Μολόβριον, пѹрчелѹ.

Κολάζω, [κολούω] вiit: άσω, (ші маї întреб:) -άσομαι, (прinч:) taїѹ кръчіле de прisosѹ а ле помѹлѹї, плівеskѹ; (de ѹnde fir:) пedeпseskѹ, saѹ dожъneskѹ (прinч: sпре înцелепцiре); smepesчѹ, мърцineskѹ, înfpînezѹ, кѹмпътezѹ; îndpeптezѹ; (în џеn:) înпілezѹ, кinѹїеskѹ пе чinева. »Λέων σκόλοπι περιπαρεὶς, καὶ κολαζόμενος». Елі: «Ἡ ἅλμη κολάζεται μεμιγμένη τοῖς ἀνάλμοις». Ksn: se temпереazъ, se dреџе.

Κολακεία (ἡ), лiпгѹшiре, saѹ калitatea лiпгѹшitорѹлѹї. [ші

Κολάκευμα (τό), faптъ, saѹ ворбъ de лiпгѹшiре. [ші

Κολακευτής (ὁ), лiпгѹшitорѹ. [κολακεύω]. [de ѹnde

Κολακευτικός, ή, όν, кѹвenitѹ, saѹ îndemînatікѹ ла лiпгѹшiре. [de ѹnde

Κολακευτικῶς, adв: кѹ лiпгѹшiрї, saѹ în кiпѹ лiпгѹшitорѹ.

Κολακεύω, вiit: -εύσω, лiпгѹшeskѹ. «Μηδένα ἀνθρώπων κολακεύειν μήτε Ἕλληνα μήτε βάρβαρον». Ksn: [ші

Κολακία (ἡ), = Κολακεία. [ші

Κολακικός, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѹвenitѹ, însѹшitѹ лiпгѹшitорѹлѹї. [ші

Κολακίς, ίδος (ἡ), fem: ал лѹї [κόλαξ].

Κολακώνυμος (ὁ), ком: парод: ал лѹї κλεώνυμος. [κὸλαξ, ὄνομα].

Κόλαξ, ακος [κόλον, saѹ μολέω, saѹ κέλλω] лiпгѹшitорѹ; (dѹпе ziч: ші арх:) парasitѹ, (Тѹрч:) далкаѹкѹ.

Κολαπτήρ (ὁ), чокапѫл sъпъtорѫлѫї de пїatръ. [din

Κολάπτω, [γλάφω] віit: -άψω, sапѫ, skoвeskѫ пїatръ, ші чл:

Κόλαρις, εως (ὁ), ѫnѫ felѫ de пasъpe.

Κόλαρος, греш: în локѫ de κόλαβρος.

Κολασία (ἡ), неапроб: în локѫ de ...

Κὸλασις, εως (ἡ) опріре (акt: saѫ пas:); (прінч: desпре пomї) кѫръцiре, tѫndepe, плівіре; (обіч: fir:) mърцiпіре; пedeпsіре sпре înцелепцiре, корекцiонаре. [ші

Κόλασμα (το), пedeапsъ sпре înцелепцiре. [ші

Κολασμὸς (ὁ), = Κολασις. [ші

Κολάστειρα (ἡ), поet: fem: ал лѫї ...

Κολαστήρ (ὁ), поet: în локѫ de κολαστής. [κολάζω]. [de ѫnde

Κολαστήριον (τὸ), локѫ, saѫ instpѫmîntѫ de mѫnкъ (de пedeапsъ), = Βασανιστήριον; (în цen:) шѫnкъ, пedeапsъ. (прінч: neѫt: ал лѫї ...

Κολαστήριος (ὁ, ἡ), îndemînatikѫ ла mѫnчіре, опріре, ші чл:

Κολαστής, οῦ (ὁ), пedeпsitopѫ, mѫnчitopѫ; înfpînъtopѫ, опрitopѫ, ші чл: [κολάζω]. [de ѫnde

Κολαστικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ, saѫ аплекatѫ, îndemînatikѫ a пedeпsi, saѫ a înцелепцi, a корекцiона.

Κολαφίζω, віit: -ίσω, пълmѫїeskѫ; (прін întind:) neчinsteskѫ. 2) = Κολλαβίζω. [κόλαφος]. [de ѫnde

Κολάφισμα (τὸ) =Κόλαφος. [ші

Κολαφισμὸς (ὁ), пълmѫіре.

Κόλαφος (ὁ), [κολάπτω] пълmѫitѫръ пе чеafь, saѫ обpazѫ. (вezї ші κόνδυλος).

Κολάω -ῶ, ші Κολάομαι -ῶμαι, At: віit: ал лѫі κολάζω.

Κολεάζω, віit: -άσω, вагѫ în teакъ. [κολεὸς]. [de ѫnde

Κολεασμὸς (ὁ), бъгаре în teакъ.

Κολέκανος, saѫ Κολοκάνος (ὁ), ком: лѫnгѫ ші slaвѫ, sѫвцiре, (de ачі поate) гîлiганѫ.

Κολεόπτερος (ὁ, ἡ), (adiekt:) ѫnѫ soїѫ de insekte (din каре ші гîndакѫл), а ле къpopa apiпe se asiгѫръ sѫвt o вîptoasъ коажъ ка întp' o teакъ. [κολεὸς, πτερὸν].

Κολεὸς (ὁ), [κοῖλος] teакъ de saвie, de кѫцitѫ, ші чл: 2)=Λάρναξ, sikpiѫ. 3) вasѫ de апъ.

Κολερὸς, [κόλος, ἔριον] ὰ, ὸν, чел кѫ лînъ skѫptъ (ка tѫnsъ).

Κολετράω -ῶ, віit: -ήσω, (ziч: преа векїе) ловeskѫ пе пînteче, saѫ пе dîndъpъt; калкѫ în пічоаре.

Κολίανδρον (τὸ), (неолоц:) în локѫ de κορίανδρον.

Κολίας, ου (ὁ), ѫnѫ felѫ de пеште, лікѫрinѫ. [κέλλω пentpѫ tpaїѫл лѫї în adѫnape кѫ алцї, вezї ші κολοιὸς].

Κόλλα, ης (ἡ), клеїѫ, ші ор че алтъ лiпitoape matepie.

Κολλαβίζω, [κόλαφος] віit: -ίσω, mъ жокѫ ка da вaвa оарвa. [de ѫnde

Κολλαβισμὸς (ὁ), жѫкаре ка da вaвa оарвa.

Κόλλαβος (ὁ),=Κὸλοψ(ал лiреї). 2)(fir:) ѫnѫ felѫ de пîїne, saѫ пръжitѫръ, tѫptъ.

Κολλάμφακον (τό), греш: în локѫ de κολύμβατος.

Κολλάω -ῶ, віit: -ήσω, лiпeskѫ, (în цen:) potpiвeskѫ, комвinezѫ кѫ алтѫ чева. [κόλλα].

Κολλεψὸς (ὁ), [κὸλλα, ἕψω] fepвъtopѫ de клеїѫ.

Κολλήεις, εσσα, εν, поet: лiпitѫ, комвinatѫ. [κόλλα].

Κόλλημα (τὸ), лiпitѫръ, saѫ лѫкрѫ лiпitѫ. 2) =Κόλλησις. [κολλάω].

Κόλληξ, ηκος (ὁ), =Κὸλλιξ.

Κόλλησις, εως (ἡ), лiпiре. [ші

Κολλητὴρ (ὁ), поet: în локѫ de κολλητής. [ші

Κολλητήριος, α, ον, = Κολλητικὸς. [ші

Κολλητὴς, οῦ (ὁ), лiпitopѫ. [ші

Κολλητικὸς, ὴ, ὸν, каре slѫжemte ла лiпiре, saѫ аре însѫшime de a лiпi, a коnлега ші чл:, лiпiчosѫ, клеїosѫ. [ші

Κολλητὸς, ὴ, ὸν, лiпitѫ, алкътѫitѫ din felѫpite бѫкъцї комвinate кѫ meштешѫгѫ. [κολλάω].

Κολλίζω, віit: ίσω, неапр: în локѫ de κολλάω.

Κολλίκιος, α, ον, (ἄρτος) fopmatѫ în fopmъ de [κόλλιξ, вezї ziч:].

Κολλικοφάγος (ὁ, ἡ), [κὸλλιξ, φάγω]. mînкъtopѫ, saѫ хрънitѫ кѫ...

Κόλλιξ, [κὸλος] ικος (ὁ), ѫnѫ felѫ de пîїne de opzѫ (de ѫnde коврiгѫ).

Κολλομελέω -ῶ, віit: -ήσω, (ком:) компѫїѫ кîntiче, fakѫ вepsѫpї. [κὸλλα, μέλος].

Κολλοπεύω, віit: -εύσω, mъ fakѫ (mъ поptѫ ка) κὸλλοψ (вezї ziч: 4), mъ skѫpгѫ maї 'naiпte de вpeme din desfpinatъ віацъ. [ші

Κολλοπίζω, віit: -ίσω, întinzѫ, înкopdezѫ лiра, кitapa, ші чл: ръsѫчind кѫїеле коарdелор. [κὸλλοψ].

Κολλοποδιώκτης, ου (ὁ), [κόλλοψ, διώκω] amoposŭ de бъїецї.

Κολλοπὸω -ῶ, biit: -ώσω, = Κολλάω. [κὸλλοψ].

Κολλοπώλης, ου (ὁ), bînzъtorŭ de клеїŭ, ші челе asemenea. [κὸλλα, πώλης].

Κολλούριον (τὸ),=Κολλύριον.

Κὸλλουρος (ὁ), [κόλος, saŭ κόλλα, οὐρά] ѕnŭ felŭ (nexotъpîtŭ) de пеште.

Κόλλοψ, [κόλος, κόλλα] (ὁ), пїелеа чеа гроasъ, saŭ бърбіа de ла гîtѕл боілор ші чл:, din каре se faчea клеїŭ (ка акѕm din невре de морѕnŭ, ші чл:). 2) (прin întind:) кѕїѕл, кеїа (прin каре se întind коарделе) ліреї, ші чл: (fir:) «Τῆς ὀργῆς τὸν κόλλοπα ἀνεῖμεν». Apstf: sъ ne кѕmпътъm mînia. 3) лemnѕл, кѕ каре se stpînцe teaskѕл. 4) (fir:) tînъpŭ înбътpînitŭ fъpъ вреme din абѕsѕpї, (алт:) λάσταυρος.

Κολλυβάτεια (ἡ), ѕnŭ felŭ de плантъ, (поate) = Κλύβατις. (bezї mi κολύμβατον).

Κολλυβιστής, [κὸλλυβον] οῦ (ὁ), = 'Αργυραμοιβὸς, ші Τραπεζίτης, zapafŭ. [de ѕnde

Κολλυβιστικὸς, ή, ὸν, atinгъtorŭ de zapafŭ, ші mesepia лѕї.

Κόλλυβον (τὸ), ші Κόλλυβος (ὁ), [Евр: saŭ κόλος] ѕnŭ felŭ de преа mікъ monetъ, saŭ греѕtate; (în цen:) mъpѕntъ monetъ (bezї ші κέρμα); (îm: neѕt: fir:) mezeлікѕpї, saŭ dѕлчецѕpї, ші чл:, че se mъnînкъ dѕпе masъ; (de ѕnde) ші колівъ.

Κολλύρα (ἡ), ѕnŭ felŭ de пїїne, tѕpтъ. (bezї ші κόλλιξ). [de ѕnde

Κολλυρίζω, biit: -ίσω, fpъmîntŭ, fopmezŭ tѕpte.

Κολλύριον (τὸ), dim: ал лѕї κολλύρα, tѕptiцъ. 2) (обіч: med:) ѕnŭ felŭ de алifie пentpѕ окї 3) o mігmъ de smoaлъ ші алтеле asemenea лѕкрѕpї înпреѕnъ кѕ хѕmъ, че sлѕжїа ка чеаръ tape. (bezї ші κολλυρόω).

Κολλυρὶς, ίδος (ἡ), dim: ar лѕї κολλύρα, tѕptiшoapъ, azimїoapъ.

Κολλυρίων, ονος (ὁ), греш: în локŭ de κορυλλίων.

Κολλυρόω, ῶ, biit: -ώσω, ѕnгŭ кѕ [κολλύριον, bezї ziч:].

Κολλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ клеїѕл, клеїosŭ, ліпічosŭ. [κόλλα].

Κολόβιον (τὸ), minteanŭ fъpъ (saŭ кѕ skѕpte) mînічї kamizoлъ. [κολοβός].

Κολοβίων, ωνος (ὁ), = Κολόβιον.

Κολοβοανθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Κολοβοανθὴς, έος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кѕ fлоріле чїѕntite. [κολοβός, ἄνθος].

Κολοβοκέρατος (ὁ, ἡ), чел кѕ коарне чїѕnte. [κολοβὸς, κέρας].

Κολοβόκερκος (ὁ, ἡ), чел кѕ коadъ чїѕntъ. [κολοβὸς, κέρκος].

Κολοβομάχη (ἡ), бътъліе чїѕntъ, neisпръвітъ: (astfeл nѕmїaŭ граmatiчiї чеї векї) Θ a Iliadeї лѕї Omepŭ. [κολοβὸς, μάχη].

Κολοβόπους, οδος (ὁ, ἡ), чїѕntitŭ de пічоаре. [κολοβὸς, ποῦς].

Κολοβόῤῥιν (ρις), ινος (ὁ, ἡ), чел кѕ nasŭ чїѕntitŭ. [κολοβὸς, ῥίν].

Κολοβὸς (ὁ, ἡ), [κολούω] чїѕntŭ, лiпsitŭ de вре ѕnŭ mъdѕлapŭ de челе de mapцine a ле tpѕпѕлѕї, (прin ѕpm:) skѕptŭ de ачеа парте. (iap прinч:) «Χειρῶν (saŭ «Τὰς χεῖρας) —». Apst: чїѕnгŭ.

Κολοβόσταχυς, υος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кѕ sпічеле чїѕnte, ad: skѕpte. [κολοβὸς, στάχυς].

Κολοβότης (ἡ), чїѕntime. «Πνεύματος—». Пл: skѕptime de pesѕflape. (bezї κολοβωτής). [κολοβός].

Κολοβοτράχηλος (ὁ, ἡ),=Βραχυτράχηλος, skѕptŭ în гîtŭ. [κολοβὸς, τράχηλος].

Κολοβοῦρος (ὁ, ἡ), = Κόλουρος, skѕptŭ de коadъ. [κολοβὸς, οὐρά].

Κολοβόω -ῶ, biit: -ώσω, чїѕntezŭ, skѕptezŭ. [mi

Κολοβώδης, εος (ὁ, ἡ), каре seamъnъ a чїѕntŭ. [κολοβός].

Κολόβωμα (τὸ), чїѕntitѕpъ, saŭ mъdѕлapŭ, лѕкрѕ чїѕntitŭ. [ші

Κολόβωσις, εως (ἡ), чїѕntipe, sлѕtipe, saŭ бетежіре. [ші

Κολοβωτὴς, οῦ (ὁ), чїѕntitopŭ (skѕptъtopŭ, saŭ бетежitopŭ); (fir:) чел че пропѕnцъ zічеріле, saŭ періоаdеле neîntpeцї (din skѕptimea sѕflъpiї). [κολοβόω].

Κολοιάρχης, ου (ὁ), kom: парod: a лѕї πολιτάρχης (în'Ορνιθόπολις a лѕї Apistofanŭ). [κολοιὸς, ἄρχω].

Κολοιάω -ω, biit: άσω, кропкъneskŭ, faкŭ гълъцie. (грam: парafp: a лѕї κολῳάω).

Κολοιὸς (ὁ), [κέλλω, dĭn їѕбіреа de înпреѕnъ tpaїŭ, bezї ші κολίας] ѕnŭ felŭ de пасъре, кропканŭ, saŭ коцofanъ. «'Αεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἱζάνει». Пров:

Κολοιτέα (ἡ), [κόλος, ἰτέα] ѕnŭ felŭ de копачїŭ, a ле къpѕїа fpѕnze sînt кѕnoskѕta doktopie, sînamikia, (Fpanц:) séné.

Κολοιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ кропканŭ, saŭ din soїѕл чїоачелор. [κολοιός].

Κολοκάνος (ὁ), каѕтъ Κολέκανος.

Κολοκασία (ἡ), ші Κολοκάσιον (τὸ), ръdъчіna бобѫлѫї Еџіnteanѫ. 2) ѫnѫ felѫ de алтъ плantъ din soїѫл пічорѫлѫї віцелѫлѫї, (Fpanц:) topinambour, морковѫ порчеskѫ, saѫ napѫ.

Κολοκορδόκολα (τὰ), kom: maцеле, каре se вînd пentpѫ гътit бѫkate. (κόλον, χορδή].

Κολόκυμα (τὸ), ѫmflъtѫръ de mape, saѫ талazѫ înчet-mішkatѫ, ші fъръ sпѫmъ, прекѫm обічnѫit se întîmплъ пе лîngъ цъpmѫpї maї 'nainte de fѫptѫnъ. [κόλον, κῦμα].

Κολόκυνθα, ші Κολοκύνθη, ης (ἡ), [Перs:] довлеакѫ (прinч:) potѫndѫ. (вezї ші σικύα). [de ѫnde

Κολοκυνθιάς, άδος (ἡ), mînkape гътitъ кѫ (saѫ ка кѫ) довлеакѫ. «Βρωτὺς—». Епгр: mînkape de довлеакѫ. [ші

Κολοκύνθινος, η, ον, de довлеакѫ. [ші

Κολοκυνθὶς, ίδος (ἡ), (med:) довлеакѫ amapѫ, saѫ селбatikѫ (плanta, ші podѫл). [κολοκύνθη].

Κολοκύντη (ἡ), At: în локѫ de κολοκύνθη.

Κολοκύντιον (τὸ), dim: ал лѫї κολοκύντη, довлечелѫ.

Κόλον (τὸ), mînkape, хpanъ (nѫшаї în depiв: лѫї κόλαξ, ші komn: ἄκολος, βουκόλος, ші δύσκολος). 2) = Κῶλον. 3) = Φρύγανον.

Κόλος (ὁ, ἡ), poet: [în afin: кѫ κυλὸς] în локѫ de κολοβὸς, чїѫntitѫ, skѫptatѫ; (partik:) чел кѫ коарнеле tъїate, (Fpanц:) écorné.

Κολοσσαῖος, α, ον,=Κολοσσιαῖος.

Κολοσσηνὸς, ὴ, ὸν, чел кѫ faца лînелор въпsite în орашѫл [Κολοσσαί].

Κολοσσιαῖος, α, ον, asemenea, deonotpівъ ла mъpime, saѫ 'nълцime кѫ ѫnѫ колosѫ, колosалѫ, foapte mape, 'nалtѫ. [ші

Κολοσσικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ ла, saѫ potpівitѫ кѫ колosѫ. [κολοσσός].

Κολοσσοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [κολοσσὸς, βαίνω] ашezatѫ ка ѫnѫ колosѫ (în пропорцie de колosѫ).

Κολοσσοποιὸς, οῦ (ὁ), konstpѫktopѫ de колoase, saѫ de колosале statѫe. [κολοσσὸς, ποιός].

Κολοσσὸς (ὁ), [în afin: кѫ κολωνὸς =κολυττὸς] колosѫ, statѫъ foapte mape, saѫ ковîpшitoape de обічnѫita statѫръ a înкіпѫitѫлѫї. 2) (partik:) вestita пentpѫ mъpimea sa statѫъ a лѫї Аполonѫ de ла insѫла Podѫ.

Κολοσσουργία (ἡ), лѫкpape, konstpѫкцie de колosѫ, (ші în цen:) de колosале (mapї) лѫкpѫpї. [κολοσσὸς, ἔργον].

Κολοσύρτης, ου, ші Κολοσυρτὸς (ὁ), poet: sromotѫ; (прin întind:) гълъцie de nopodѫ; (de ѫnde kom:) în локѫ de δῆμος. «Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν». Apstf: [κόλον (3), σύρω].

Κολουραῖος, [κόλουρος] α, ον, poet: în локѫ de ἀποῤῥώξ, stînkosѫ. «Πέτρα—». Кал:

Κόλουρις, ιος (ἡ), fem: ал лѫї ...

Κόλουρος (ὁ, ἡ), [κόλος, οὐρά] чїѫntѫ de коadъ; (fir:) віклеanѫ, saѫ ръѫ (de ла бѫлпеа, че 'шї a пepdѫt коada în кѫpsъ; se ziче înкъ ші despre шъpпї провербіал). (вezї ші κόθουρος). || (sѫбst:) «Κόλουροι». Цеогр: колѫpї, челе доъ sѫпositiве черкѫpї, каре прin полї înчinг пъmîntѫл. [de ѫnde

Κολούρωσις, εως (ἡ), în локѫ de...

Κόλουσις, εως (ἡ), чїѫntipe, skілоцipe, slѫtipe; skѫptape, înпѫцinape. [ші

Κόλουσμα (τό), = Κολόβωμα, чїѫntitѫръ; fpîntѫръ (бѫкatъ). [κολούω].

Κολουτέα (ἡ), = Κολοιτέα

Κολούω [κόλος], віit: -ούσω, чїѫnteskѫ, slѫteskѫ; skѫptezѫ; (прin întind: ші fir;) лasѫ nesъвîpшitѫ, întpepѫпѫ; miчeskѫ; ѫmileskѫ; stpînгѫ; опpeskѫ, înпїedikѫ, înfpînezѫ.

Κολοφών, [κέλλω, φάος] ῶνος (ὁ), =Κορυφή, вîpfѫ (прinч:) de mѫnte (вezї ші κολωνός); (прin întind: ші fir:) paptea чea maї de sѫs, капътѫл, (Fpanц:) comble. «Ἐπιτιθέναι (ἐπάγειν) τόν κολοφῶνα». Лаept: Елі: 2) (în Пл:) ѫnѫ felѫ de глобѫ, saѫ minче пentpѫ жокѫ.

Κολοφώνιος, α, ον, Колofoneanѫ, чел din чetatea Κολοφὼν. || (sѫбst: fem:) ѫnѫ felѫ de peцinъ; (îm: neѫt:) ѫnѫ felѫ de înкълцъminte.

Κολπίας, ου (ὁ), poet: каре ape, saѫ fopmeazъ sînѫpї, sînosѫ. «Πέπλος—». Esхл: [ші

Κολπίζω, віit: -ίσω, fakѫ, saѫ fopmezѫ sînѫ, saѫ чева în fopmъ de sînѫ. [ші

Κολπίτης, ου (ὁ), кѫвenitѫ ла, saѫ локѫitopѫ de sînѫ (de mape). [κόλπος].

Κολποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în fopmъ de sînѫ. [κόλπος, εἶδος].

Κόλπος (ὁ), [κολάπτω] (în цen:) adînкътѫръ, saѫ adînчime. «Δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον». Іл: Σ. (iap partik:) sînѫ de mape. «Ἀργολικὸς («Ἰόνιος, ші чл:) κόλπος». Цеогр: (despre ѫskatѫ) вале кѫ o eшipe nѫmaї. «Ἔλαθε στρατοπεδευσάμενος εἰς τὸν ὄπισθεν κόλπον τῆς Μαντινικῆς». Ksn: (fir:) ѫmflъtѫръ de хаїnъ (прinч: femeїa-

sкъ (вezĭ βαθύκολπος, ші κολπόω); (обіч:) sînŭ, че se formeazъ din înчinгъtъpa хaĭneĭ. «Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον». Ткр: (прin întind:) пĭeптŭ, saŭ браце (прinч:) de femeĭe. «Κόλπον ἀνιεμένη». Іл: Х. (хірърц:) panъ, че лъкреazъ пе sъбt пĭеле, fistълъ. (Гал: Z. 316). (de ъnde

Κολπόω -ῶ, віit: -ώσω, formezŭ чева ка ъnŭ sînŭ, ъmfлъ. «Κολπωθείσης τῆς ὀθόνης». Лкs: «Κολπωθείσης δὲ τῆς ἐσθῆτος κατῆλθε». Апл dр: [ші

Κολπώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κολποειδής; (desпре къвîntŭ) ъmfлatŭ, saŭ преа лъnцitŭ (din mълteле абatерĭ din sъвĭeктŭ). «Ἡ ἐναγώνιος λέξις στρογγύλη τ' εἶναι βούλεται καὶ συγκεκροτημένη, καὶ μηδὲν ἔχουσα κολπῶδες». D. Ал:

Κόλπωμα (τὸ), ъmfлъtъpъ (de хaĭnъ) în formъ de sînŭ. [ші

Κόλπωσις, εως (ἡ), formape de sînŭ. Ἱστίων —». Epd: ъmfлape de пînzeле коръвii de вîntŭ. [ші

Κολπωτὸς, ὴ, ὸν, = Κολπώδης. «Χιτὼν —». Пл: ларгъ, (прin ъpm:) formъtoape de mapĭ ші mълte sînъpi, saŭ ъmfлъtъpĭ. [κολπόω].

Κολύβδαινα, ης (ἡ), ъnŭ feлŭ de stakosŭ, saŭ каpidъ.

Κολύβριον (τὸ), =Μολύβριον.

Κόλυθρον (τὸ), smoкinъ коaптъ.

Κολυμβὰς, άδος (ἡ), (adiekt:) înnotъtoape. «Ἐλαία —». At: каpe înnoatъ în saлamъpъ. || (sъбst:) ъnŭ feлŭ de копъчелŭ, saŭ плantъ.

Κολύμβατος (ἡ), ъnŭ feлŭ de плantъ (че pesape пе ла локъpĭ преа ъmezoase), поate = Κολλυβάτεια. [ші

Κολυμβάω -ῶ, віit: -ήσω, mъ skaлdŭ, înnotŭ; плъteskŭ. [κόλυμβος]. [de ъnde

Κολυμβήθρα (ἡ), skълdъtoape; (Бisep:) колimбitpa пentpъ sfîntъл вotezŭ. [ші

Κολύμβησις, εως (ἡ), skълdape. [ші

Κολυμβητὴρ, ῆρος (ὁ), поet: în локŭ de

Κολυμβητὴς, οῦ (ὁ), înnotъtopŭ. [de ъnde

Κολυμβητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, deпpinsŭ, îndemînatikŭ, saŭ аплекatŭ ла înnotape.

Κολυμβὶς, ίδος (ἡ),=Κολυμβὰς. || (sъбst:) ъnŭ feлŭ de mikъ пasъpe de mape. (вezĭ ші Αἴθυια). [din

Κόλυμβος (ὁ), (adiek:)=Κολυμβητής. (de ъnde || sъбst:) = Κολυμβίς. 2)=Κολύμβησις.

Κολύμφατος (ἡ), = Κολύμβατος.

Κολυτέα (ἡ), =Κολοιτέα.

Κόλυτρον (τὸ), = Κόλυθρον.

Κοχλικὸν (τὸ), [κοχλὶς] ъnŭ feлŭ de вeninoasъ плantъ, (Fpanц:) tue-chien.

Κολῶ, ᾷς, ᾷ, At: în локŭ de κολάσω. віit: ал лъĭ κολάζω.

Κολῳάω -ῶ, [κολῳὸς] віit: -άσω, поet: faкŭ sromotŭ, гълъцie, stpirŭ. (вezĭ κολοιάω).

Κολώνη (ἡ), =Κολωνὸς, mовiлъ, deaлŭ, mъгъpъ, (Fpanц:) *colline* 2) mopmîntŭ în formъ de mъгъpъ; (ъne-opĭ) четъцъĭe; (de ъnde прîn întind:) локŭ de adъnape, пĭaцъ. [de ъnde

Κολωνία (ἡ), (dъпе Eлidenĭ) în локŭ de κολώνη, mopmîntŭ.

Κολωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de mовiлъ. [κολωνὸς, εἶδος].

Κολωνὸς (ὁ), [κέλλω] deaлŭ, mъгъpъ, mовiлъ; (проп:) ъnŭ demŭ (пapte de seminцie) în Atiка (пatpia лъĭ Sofoклеŭ, ъnde epa ші mopmîntъл лъĭ Edinŭ). «Οἰδίπους ὁ ἐπί Κολωνῷ». Sof: (вezĭ ші κολοσσός, ші κολοφών).

Κολῳὸς (ὁ), поet: [вezĭ κολοιὸς] sromotŭ, stpirъtŭ, гълъцie. «Κολῳὸν ἐλάυνω». Om: = Κολῳάω.

Κόμαρον (τό), ъnŭ feлŭ de fpaцe, || . Κόμαρος (ὁ, ші ἡ), ъnŭ копъчелŭ, че продъче aчeastъ poadъ. [κομάω -έω].

Κομαροφάγος (ὁ, ἡ), mîпкъtopŭ de [κόμαρον, ші φάγω].

Κομάτας, α (ὁ), Dop: în локŭ de κομήτης,

Κομάω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ пъpŭ лъnгŭ; (ші fir: desпpe пomĭ ші плante) amŭ fpъnze mълte, pъmъpi, fлopĭ, ші чл: «Ἄβαντες ὄπισθεν κομόωντες». Іл: В: (вezĭ ші καρηκομάω). «Παρ' Ἕλλησιν ἐν πένθει κείρονται μέν αἱ γυναίκες, κομῶσι δὲ οἱ ἄνδρες». Пл: (de ъnde). «Ἀυχμηρὸν καί κομῶντα». Apstf: (ші aбъs:) «Πρίν ἄν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃς». Ksn: (ші къ dat: desпpe калŭ) «Ἐθείρῃσιν κομόωντες». Іл: Θ: (ші fir:) «Ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν». Om: Imn: «Ἁ νάρκισσος κομάσαι». Ткр: (ші пas:) «Ὄρος κεκομημένον ὕλῃ». Кал: 2) (прin întind: ші fir:) mъ fъdълeskŭ; mъ mîndpeskŭ. «Οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμησε». Ep: s' a mîndpit къ гîndъл de a se faчe tipanŭ. [κόμη].

Κομβίον (τό), dim: ал лъĭ κόμβος, nodълeцŭ; nastъpŭ (maĭ noŭ). (de ъnde ἐπικόμβιον).

Κομβολύτης, ου (ὁ), [κόμβος, λύω] = Βαλαντιοτόμος.

Κόμβος (ὁ), [κύμβη] nodŭ, înnodъtъръ; (прin întind:) пъnгъ (de ъnde κομβολύτης). [de ъnde

Κομβόω -ῶ, biit: -ώσω, легŭ къ nodŭ, înnodŭ. (овіч: комп: ἐγκομβόω). [de ъnde

Κόμβωμα (τό), = (овіч: комп:) ἐγκόμβωμα.

Κομέω -ῶ, biit: -ήσω, каъtŭ, înгріжеskŭ; (despre калŭ) цеsълŭ; (despre плante) кълtівŭ, ші чл: [din

Κόμη (ἡ), пърŭ лъnгŭ; (despre калŭ de ачі) коатъ; (fir: despre помĭ ші плante) fръnzime, еарбъ; (iap маĭ къ seamъ) пaptea чea înfлopitъ. «Θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον». Ткр: «Οὔλας κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας». Od: Z: [de ъnde

Κομήτης, ου (ὁ), пъposŭ; (ші fir: despre помĭ ші плante) fръnzosŭ; (în цen:) desŭ. «Λειμών—». Еър: ерbosŭ. «Ἰὸς—». Sof: sъцeatъ къ панъ. || (sъвst:) кometŭ, stea къ коadъ.

Κομιδή (ἡ), adъчере, кърътъръ; кълецере (de poade); (прin întind:) къъtape, înгріжіре; (ъne -орĭ) вeniре, întoapчере; pedoвîndipe; mîntъipe. «Κομιδαί πατρός». (de ъnde dat:) Κομιδῇ, ші (nesъвskрisŭ) Κομιδῆ, adв: къ siлinцъ, еksakt; întр' adeвъръ; къ desъвîршіре, къ totъл; (ші în pesпъnsърĭ) da, negрешit; (ъne -орĭ) маĭ, пе ачі, пе апроапе, înапроksimaцie. (вezĭ ші ἀκμήν). [din

Κομίζω, biit: -ίσω, (поet:) = Κομέω, каъtŭ, dikiseskŭ înгріжеskŭ. «Γηράσκοντα κομίζω». Іл: Ω.=Γηροκομῶ». «Ἄναξ, οὔ σε κομίζει». Od: Ω: «Τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε». Іл: Z: каъtъ 'цĭ tреава. «Δημήτερος ἀκτήν εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν». Es: sъ пъĭе în пъstpape. (ші пas:) «Οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζε». Od: Θ. nъ se dikisĭa des. 2) apdikŭ, ші ĭaŭ чева, (прinч:) ка sъ înгріжеskŭ, sъ пъstpezŭ; (în цen:) карŭ, dъкŭ къ mine, saŭ de mînъ. «Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε θέων, τὴν δ' ἐκόμισσεν κήρυξ, ὅς οἱ ὀπήδει». Іл: B. «Νεκρούς κομίζετε; Еър: «Τήν μὲν χιλὸν ἔπεμπε κομίζειν, ἡ δὲ ἄλλη σῖτον τ' ἔφερε καὶ οἶνον». Od: N. «Κόμιζε νῦν παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω». Sof: «Καὶ σὺ παῖ, κόμιζέ με». Sof: «Εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίως κομίσαντες». Тъч: «Ὁ ἵππος πρωῒ κομίζων τὸν δεσπότην». Ksn: (ші між:) «Σίντιες ἄνδρες κομίσαντό με πεσόντα». Іл: A. «Κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν». Andчd: o ĭa de nevastъ. 3) (în цen:) ĭaŭ, doвîndeskŭ, кîштirŭ; (ъne-орĭ) ĭaŭ înапоĭ, pedoвîndeskŭ. «Ἕλον δ' ἄνδρα, κόμισσα δ' ἵππους». Іл: A. Ἀλλά τις κόμισσε χροῒ ἄκοντα». Іл: Ξ. «Ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι». Пind: (ші між: în прozъ). «Ἐκομισάμην τὴν ἐπιστολήν». Dm: «Τῆς φιλανθρωπίας τοὺς καρποὺς κεκόμισθε». Dm: «Χάριν κομίσασθε». Тъч: «Ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν, εἰ μὴ κομιούμεθα τὴν ἡμετέραν βασιλείαν». Apstf: «Τριάκοντα ναῦς τῶν πολεμίων λαβόντες, καὶ ἃς αὐτοὶ ἀπώλεσαν, κομισάμενοι». Ksn: (de ъnde 4) (маĭ de мълte-орі між:) мъ întoркŭ înапоĭ; (saŭ simплъ) мъ dъкŭ (прinч: ка кълъtорŭ). «Κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου». Тъч: «Ἐπεὰν κομίζωνται εἰς τὴν πόλιν». Ep: «Πεζῇ κομιζόμενος». Ep: «Κατ' ἡσυχίαν κομίζει». Ep:

Κόμιον (τὸ), = Προκόμιον

Κομιστέος, α, ον, posit: ал лъĭ κομίζω.

Κομιστή, (поate Κομιστύς, ύος) (ἡ), în лолокŭ de κομιδή, înгріжіре; апровizionape, saŭ провizie de храnъ. [ші

Κομιστήρ, поet: în локŭ de...

Κομιστής, οῦ (ὁ), dъкъtорŭ, кърътorŭ; înгріжitорŭ de чева. «Νεκρῶν—». Еър: înгропътorŭ de морцĭ. [ші

Κομιστικὸς, ή, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ воĭosŭ ла adъчере, saŭ înгріжіре, ші чл: [ші

Κομιστὸς, ή, ὸν, къъtatŭ, înгріжitŭ, dikisitŭ; saŭ adъsŭ, кърatŭ. [ші

Κομίστρια (ἡ), fem: ал лъĭ κομιστής. [ші

Κόμιστρον (τὸ), (прinч: ла îm:) pesплatъ datъ пentръ adъчере, кърътъръ, saŭ mîntъipea вре ъneĭ пeрsoane, saŭ лъкръ. «Ψυχῆς κόμιστρα». Esхл: = σῶστρα. [κομίζω].

Κόμμα (τὸ), [κόπτω] бъкatъ (tъĭatъ din чева); чea маĭ sъвцiре пapte a паĭълъĭ. «Κόμματα καὶ κυρήβια». Din: 2) tъĭepe; (despre monetъ).tiпъpitъръ; (de ъnde fir:) пъравŭ, характерŭ. «Τοῦ πονηροῦ κόμματος». Apstf: 3) (грam:) mikъ пapte de пeріodŭ, комъ; (прin întind:) = Ὑποστιγμή. 4) înчепъtъл ешірii din sъвĭektŭ a dpamatiчелор хорърĭ. [de ъnde

Κομματίας, ου (ὁ), întpeвъinцъtорŭ de мълte коме, saŭ комatiче fpase în къвîntъл sъŭ. [ші

Κομματικὸς, ή, ὸν, (λόγος) къвîntŭ întpeръптŭ din мълteле коме (κόμμα 3), че копрinde. 2)къвenitŭ ла teatpaлъл κόμμα (4), saŭ (поate) ла κομμὸς (вezĭ ziчepea). [de ъnde

Κομματικῶς, adв: къ коме (miчĭ ші întpeръпte fpase).

Κομμάτιον (τὸ), dim: ал лъĭ κόμμα, бъкъцікъ.

Κόμμι (τό), nedekл: komŭ (ȣnŭ felŭ de клеїŭ de sopaчїŭ).

Κομμίδιον (τὸ), dim: ал лȣї κόμμι.

Κομμιδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ, saŭ плinŭ de komŭ. [ші

Κομμίζω, віit: -ίσω, sîntŭ ка (asemenea кȣ) komŭ. [din

Κόμμις, εως saŭ ιδος (ἡ), (maї noŭ) în локŭ de κόμμι. [de ȣnde

Κομμιώδης, εος, (ὁ, ἡ), = Κομμιδώδης.

Κομμὸς (ὁ), [κόπτω] poet: ловitȣръ. 2) = Κοπετός. (de ȣnde || sȣбst) ȣnŭ felŭ de kîntikŭ (maї de mȣлte-opї плînцeposŭ) în teatpe, saŭ ȣnŭ felŭ de вepsaлъ monodie.

Κομμὸς (ὁ), [κόμμι, saŭ κόσμος] dikisipe a tpȣnȣлȣї, saŭ гъteaлъ. (Fpanц:) *toilette*. [de ȣnde

Κομμόω -ῶ, віit: -ώσω, dikiseskŭ, гъteskŭ, înnodoбeskŭ, înfpȣmȣseцezŭ. [ші

Κομμώ, όος -οῦς (ἡ), preotiцъ înгpiжitoape de temnлȣл ші statȣa Minepвeї.

Κόμμωμα (τὸ), dikisitȣръ, гъteaлъ; sȣлimanŭ; ші (uptn întind:) = кȣ...

Κόμμωσις, εως (ἡ), aptifiiчiaлъ înfpȣmȣseцape (вezї κομμός). [ші

Κομμωτήρ, poet: în локŭ de...

Κομμωτής, οῦ (ὁ), гъtitopŭ, saŭ înnodoбitopŭ din mesepie, (Fpanц:) *coiffeur*. [κομμόω]. [de ȣnde

Κομμωτίζω, віit: -ίσω, = Κομμόω. [ші

Κομμωτικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, кȣвenitŭ, saŭ аплекatŭ кȣ deoseбipe ла гъteaлъ, saŭ înfpȣmȣseцape de sine. || «Κομμωτική» = Κοσμητική (se înц: τέχνη), meштешȣгȣл гъtitopȣлȣї (вezї κομμωτής). (kosmetika ла чеї векї fъчea napte din mediчinъ). »Κομμωτικά (τά), челе folositoape, saŭ pелatiбe ла aчestŭ meштешȣгŭ.

Κομμώτρια (ἡ), fem: ал лȣї κομμωτής, гъtitoape de femeї, (Fpanц:) coiffeuse. [de ȣnde

Κομμωτρίδιον (τὸ), instpȣmîntŭ, saŭ лȣкpȣ folositopŭ ла гъteaлъ.

Κομοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, = Κομάω, ші [Τρέφω κόμην], amŭ пъpŭ mȣлtŭ.

Κομόωντες, poet; (кȣ întpenȣnepe de o) în локŭ de κομῶντες, naptч: îm:, ші

Κομόωντι, Dop: în локŭ de κομῶσι, a 3: îm: neps: de xot: ал лȣї κομάω.

Κομπάζω, віit: -άσω, = Κομπέω (oбiч: fir:) mъ fълeskŭ, saŭ noвesteskŭ snpe fa лъ, вopбeskŭ mape. [κόμπος]. [de ȣnde

Κόμπασμα(τὸ), вopбъ, saŭ fantъ de faлъ. [ші

Κομπασμός (ὁ), fълipe, înгîmfape. [ші

Κομπαστής, οῦ (ὁ). fълosŭ, лъȣdъposŭ, (Fpanц:) fanfaponŭ. [de ȣnde

Κομπαστικός, ή, όν, oбiчnȣitŭ a se fълi, плinŭ de fanfaponadъ. [de ȣnde

Κομπαστικῶς, adв: îu кiпŭ de fълipe.

Κομπέω. -ω, віit: - ήσω, fakŭ sгomotŭ, вȣetŭ, pesȣnŭ (пpinч: ка вasȣл de пъmîntŭ, saŭ de metaлŭ, че se ловеште кȣ чева). 2) (fir:) вopбeskŭ mape, mъ fълeskŭ, noвesteskŭ чева кȣ emfasŭ, = Κομπάζω. [ші

Κομπηρὸς, ά, ὸν, = Κομπώδης. [κόμπος].

Κομπισμὸς (ὁ), [neîntp: κομπίζω] o aptifiчiatъ fopmape de sȣnetȣл ȣnȣї mȣsikaлŭ instpȣmîntŭ(Fpanц:) *trille*.(вezїшiμελισμός).

Κομπολακέω - ῶ, віit: -ήσω, [κόμπος, ληκέω] kom: în локŭ de κομπάζω, вopбeskŭ nepozeште fълindȣ mъ. [de ȣnde

Κομπολακύθης, ου (ὁ), kom: îu локŭ de

Κομποῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Κομπαστής, kape вopбeште mape. [κόμπος, ῥῆμα]

Κόμπος (ὁ), [κόπτω] sȣnetŭ (пpinч: de doъ кopnȣpї, че se чїoкnesk ȣnȣл de aлtȣл); (fir:) famъ, sвonŭ; (de ȣnde pap ші poet:) imnŭ, лaȣdъ; (oбiч:) faлъ, înгîmfape, вopбe mapї, (Fpenц:) fanfaponadъ. [de ȣnde

Κομπὸς (ὁ), poet: în локŭ de κομπαστής.

Κομποφακελοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), kom: în локŭ de κομποῤῥήμων, (dȣпe ziч:) komnȣitopŭ de пaкete de nomnoase вopбe. [κόμπος, φάκελος, ῥῆμα].

Κομπώδης, εος (ὁ, ἡ), fълosŭ; плinŭ de mîndpie, fȣdȣлŭ. [κόμπος]. [de ȣnde

Κομπωδῶς, adв: кȣ кiпŭ nomnosŭ, fълosŭ, кȣ emfasŭ.

Κομψεία (ἡ), =Κομψότης, iskȣsitъ maniepъ de лȣкpape, saŭ вopбipe, (Fpanц:) fineцъ, saŭ елеганцъ. [ші

Κόμψευμα (τὸ), fantъ, saŭ вopбъ iskȣsitъ, finъ, saŭ елеганtъ; (пpin întind:) глȣmъ. [κομψεύω].

Κομψευριπικῶς, saŭ Κομψευριπιδικῶς, adв: kom: dȣпe елеганцa лȣї Eȣpinidŭ. [κομψὸς, Εὐριπίδης].

Κομψευτὸς, ὴ, ὸν, кȣ fineцъ, saŭ елеганцъ meштешȣцitŭ. [din

Κομψεύω, віit: -εύσω, fakŭ чева елеганtŭ, saŭ граціosŭ, înfpȣmȣseцezŭ. || (miж:) лȣкpezŭ, вopбeskŭ чева, saŭ mъ noptŭ кȣ fineцъ, saŭ гpъцios. [κομψός].

Κομψοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), вopбitopŭ кȣ елеганцъ, saŭ iskȣsinцъ. [κομψὸς, ἔπος].

Κομψολόγος (ὁ, ἡ),=Κομψοεπὴς; (în pъŭ) fanfaponŭ, шapлatanŭ. [κομψὸς, λόγος].

Κομψοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ елеганцъ, saȣ гръцios înnodoвitȣ; (fir:) meштешȣцitȣ sпре a fi крezȣtȣ. [κομψὸς, πρέπει].

Κομψὸς, ὴ, ὸν, [κομέω] (dȣпе ziч:) вine dikisitȣ, înfрȣmȣseцatȣ, (Тȣрч:) zapifȣ; (fir:) грацiosȣ, елегантȣ. «Ὁ δ' ἂν καταγελάσειεν οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ' ὁ κομψὸς, ὅτι καὶ χύτρας φασὶν εὔρυθμον φαίνεσθαι εὐκρινῶς κειμένας». Кsn: (вezĭ ші καθάριος); (ȣne-орĭ) omȣ чinstitȣ, de кȣратȣ simцimîntȣ. «Τῶν πενήτων οἱ κομψοὶ». Пл: (desпре лȣкрȣрĭ) елелантȣ, вine-fъкȣtȣ; (în ръȣ) віклеанȣ, атъцitорȣ, пребъкȣtȣ. [de ȣnde

Κομψότης (ἡ), грацiositate, елеганцъ; isteцime. [ші

Κομψῶς, adв: кȣ елеганцъ, saȣ грацie, (Тȣрч:) кȣ zapifetȣ, saȣ isteцime.

Κοναβέω -ῶ, вiit: -ήσω, поет: skoцȣ вȣetȣ, pesȣnȣ. [ші

Κοναβηδὸν, adв: кȣ вȣetȣ, saȣ pesȣnetȣ; de вasȣ, ші чл; [ші

Κοναβίζω, вiit: -ίσω, поет:=Κοναβέω. [din

Κόναβος (ὁ), поет: [κόμπος] вȣetȣ, sromotȣ, tronкъnifȣ.

Κόναρος (ὁ), =Κόνναρος.

Κόνδαξ, ακος (ὁ),=Κόνταξ, saȣ Κύνδαλος.

Κόνδιτον (τὸ), о компоsiцie medічinaлъ, (Тȣрч:) maцĭȣnȣ. (din

Κονδῖτος (ὁ), Лat: conditus, (прinч: οἶνος) вinȣ fъкȣtȣ кȣ apome.

Κόνδυ, [Перs:] υος (τὸ), ȣnȣ felȣ de mape пахарȣ,=Σκύφος. 2) ȣnȣ felȣ de мъsȣръ пentрȣ лiкȣide (înкъпътоаре de 10 кotiле).

Κονδύλη (ἡ), ȣmflътȣръ din ловitȣръ de пȣmnȣ. (se копfȣndъ кȣ корδύλη). [ші

Κονδυλίζω, вiit: -ίσω, вatȣ, ловeskȣ кȣ пȣmнȣл. [κόνδυλος].

Κονδύλιον (τὸ), dim: ал лȣĭ κόνδυλος.

Κονδυλισμὸς (ὁ), [κονδυλίζω] бътаĭе, ловiре кȣ пȣmnȣл; (în цen:) реа tрактацie.

Κονδυλόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, мъ formezȣ în felȣл nodȣрiлор deцeтелор de mînъ înкisъ; мъ ȣmflȣ. [din

Κόνδυλος (ὁ), [în afin: кȣ κόμβος] înкеĭetȣръ (прinч: de deцeтеле mîneĭ fiind înкisъ); (de ȣnde) пȣmnȣ, saȣ волȣminitate formatъ прin stрînцереа mîneĭ; (în цen:) nodȣ, negȣ, кȣкȣĭȣ, ȣmflътȣръ tape, бътътȣръ; (овiч:) ловitȣръ кȣ пȣmnȣл. «Κόνδυλον ἐνέτριψε». Пл: ші Лȣч: [de ȣnde

Κονδυλώδης, εος (ὁ, ἡ), nodȣposȣ, ȣmflatȣ ші вîptosȣ.

Κονδύλωμα (τὸ), ȣmflътȣръ tape, кȣкȣĭȣ (ка о înкеĭetȣръ de deцetȣ). [ші

Κονδύλωσις, εως (ἡ), formape de кȣкȣĭȣ' saȣ de ȣmflътȣръ вîptoasъ. [κονδυλόομαι].

Κόνδυς, υος (ὁ), =Κόνδυ.

Κονέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: (арх:) în локȣ de πονέω, osteneskȣ. siлindȣ мъ ла чева, мъ гръвeskȣ (maĭ întрев: овiч: ком: ἐγκονέω, ші διακονέω).

Κονὴ (ἡ), [καίνω] omорȣ, înжȣnгĭере.

Κονήτης, ου (ὁ), [κονέω] слȣжitорȣ (sepвitорȣ).

Κονία (ἡ), [κόνις] пȣлвере, прafȣ. «Κάππεσεν ἐν κονίῃσιν». Om: (ші în лȣптъторіĭ) «Ἄνευ κονίας». Лкs: =Ἀκονητί. 2) nisinȣ. «Ποταμὸς λάβρος ῥέων κονίην ὑπέρεπτε ποδοῖιν». Іл: Ф. 3) чenȣшъ «Ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν παρ' πυρί. Od: H. 4) лешie, =Ῥῦμμα. «Ἔλουσαν ἡμᾶς ἄνευ κονίας». Apstf: «Πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδονίτρου κονίας καὶ κιμωλίας γῆς». Apsĭf: 5) варȣ fъкȣtȣ кȣ anъ пentрȣ въpȣit перецĭ, adiкъ...

Κονίαμα (τὸ), мочiрлъ de варȣ пentрȣ sпoit, saȣ tenкȣit, tenкȣĭалъ. 2) în локȣ de κονίασις; (прin întind:) репарацie; ші (fir:) dрецере пе d'asȣпра, (Itл:) паліatiвъ. [ші

Κονίασις, εως (ἡ), sпoipe, saȣ tenкȣipe кȣ варȣ. (de ȣnde 2) = (saȣ греш: în локȣ de) Κώνισις. [ші

Κονιατὴς, οῦ (ὁ), sпoitорȣ, tenкȣitорȣ кȣ варȣ. [ші

Κονιατὸς, ὴ, ὸν, sпoitȣ, tenкȣitȣ кȣ варȣ. [din

Κονιάω -ῶ, вiit: -άσω, sпoĭeskȣ, tenкȣĭeskȣ кȣ варȣ; (fir:) sȣлimeneskȣ. 2) пресарȣ кȣ прafȣ, пръfȣĭeskȣ. 3)=(saȣ греш: în локȣ de) Κωνίζω. [κονία].

Κονιβατία, saȣ κονιβασία (ἡ), [κόνις, βαίνω] ȣmбларе прin пȣлвере, saȣ nisinȣ пentрȣ tрȣнeaskъ deпрindepe.

Κονιδιὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de плantъ, = Ψύλλιον.

Κονίζω, вiit: -ίσω, = Κονίω.

Κόνικλος (ὁ), Лat: coniculus, ȣnȣ felȣ de епȣре.

Κονίλη (ἡ), [κόνις] ȣnȣ felȣ de чimбрȣ.

Κόνιλος (ὁ), =Κόνικλος.

Κονιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ пiчоаре пръfȣite, (adiкъ) църанȣ, (Fранц:) piedpoudreux. (вezĭ ші κονιορτός). || (sȣбst:) ȣnȣ felȣ de înкълцъminte, каре nȣ акоперĭа totȣ пiчорȣл. [κόνις, ποῦς].

Κονιορτόπους, οδος (ὁ, ἡ), = Κονιόπους, omȣ прostȣ, de pîndȣ. [κονιορτὸς, ποῦς].

Κονιορτὸς (ὁ), [κόνις, ὄρνυμι] прafȣ, saȣ чenȣшъ înълцate în aерȣ; (fir:) omȣ de

nimikъ, netrebnikъ, de sъlцъ, (Tърч:) kîълханiъ. (bezî ші конísалос). [de snde

Конiортóω -ῶ, biit: -ώσω, прълъîeskъ, sтплъ de праſъ. [ші

Конiортώδης, εος (ὁ, ἡ), плinъ de праſъ, прълъitъ. 2) ssвцipe (saъ de snълberat în aerъ) ка праſъл.

Кóνιος, α, ον, noet: плinъ de пълbere; (ка epit: ал лъîЖое) apdikътorъ de пълbere. [кóνις]. [de snde

Конióω -ῶ, biit: -ώσω, =Конíω, apdikъ праſъ.

Конíπους, οδος (ὁ, ἡ),=Конιóπους.

Конíπτω, biit: -íψω, noet: =Конíω. [din

Кóνις, [κáω, κéνω] εως (ἡ), праſъ, пълbere; чепъшъ. (bezî ші конía.). [de snde

Кóνις, ιδος (ἡ), linditiъ de пъdъke (пърічî, пъdъkî de letnъ, ші чл:).

Конisа(σσα)λéος, α, ον, noet: плinъ de праſъ, прълъitъ. [din

Конíсалос, ші Конíссалос (ὁ), праſъ, пълbere. 2) soaîe (mътreaцъ) de kanъ, ші de trънъ ла баîe, = Γλοιός. 3) (fir:) netrebnikъ, korънtъ, (obшt:) nînгare, пътoape, ші чл: (bezî ші γλοιὸς, ші конiортός); de snde epit:) Прiанъ, ші алцî asemenea zeî (în Atena). [кóνις, σάλος).

Конiстήριον (τὸ), = Конíстра (прinч: în лънtътopiî). [ші

Конiстικὸς, ἡ, ὸν, obîчnъitъ a se tъvъlі în праſъ (karakterpistika snop пъsърî). [ші

Конíстра (ἡ), локъ aштernътъ kъ пълbere (пътînтъ mърънтъ, saъ nisinъ), snde se tъvъlesk bîteле, saъ atлецiî, = Κυλίστρα; (прin înтind:) лънtътopiе. [din

Конíω, biit: -ίσω, (pas: tpe: de kъ: κεκóνιμαι, saъ κεκóνισμαι) прълъîeskъ; (în цen:) presapъ. «Κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονισμένος». (miж:) mъ ſrekъ kъ (saъ mъ tъvъleskъ în пълbere (ка bîteле saъ atлецiî; (прin înтind:) mъ гътeskъ sъ mъ лънtъ (sъ mъ disпътъ, ші чл:), saъ sъ ſakъ op че, (obшt:) mъ sxmetъ. 2) ſakъ (apdikъ) праſъ; (прin înтind:) алергъ, mъ гръbeskъ. «Κόνισαι λαβὼν λέκιθον». Apstſ: (bezî ші ἐγκονέω). [кóνις].

Кóνναρον (τὸ), mъръ (ка podъ ал лъî

Кóνναρος (ὁ), [кóννος] snъ felъ de kopъчelъ sninosъ, mъръ. (bezî ші κήλαστρος).

Κοννέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: Ion: (foapte pap) = Κοέω = Νοέω, înцelegъ, kънoskъ, штiъ.

Кóννος, saъ Кóνος (ὁ), [κῶνος] snъ felъ de черчelъ. 2) zвлъſъ de пъръ de kanъ, saъ de варъ. || (în пров:) «Κόννου ψῆφος». este nъme пропriъ (ал къръîa diminътivъ este Κόννιχος).

Кóνταξ, ακος (ὁ), (прinч:) dim: ал лъî κοντὸς, (de snde ka) snъ felъ de жокъpie, = Κυνδαλισμὸς. (fir:) «Κόντακα παίζειν». Epitгp: = Συνουσιάζειν.

Κοντάριον (τὸ), (плц:) dim: ал лъî κοντός, лъnчiцъ.

Κοντοβολéω -ῶ, biit: -ήσω, asвîрлъ (лoвeskъ kъ) лапчea, (Tърч:) цipitъл. [κοντός, βολή].

Κοντὸς(ὁ),[κaίνω, κεντῶ] letnъ лънtъ, sълiцъ; (прinч: kape în коръвiî se întrebъinцeazъ ka) bîслъ; saъ kanцe (kînd ape în bîſъ kîрлiгъ, saъ ſerъ askъцitъ, bezî κοντόω); snъ felъ de skъptъ sълiцъ (прinч: nentrъ bînътoape, kape se asвірлîa de denapte), лапче, (Tърч:) цipitъ.

Κοντοφόρος (ὁ), nъptътorъ de sълiцъ, saъ de лапче, = Λορυφόρος. [κοντός, φέρω].

Κοντόω -ῶ, biit: -ώσω, гъвreskъ, пътrynzъ kъ ostie, saъ kanцe, neskъîeskъ. [κοντός]. [de snde

Κόντωσις, εως (ἡ), neskъipe kъ ostie, kîрлiгa, saъ kanцe. [ші

Κοντωτὸς, ἡ, ὸν, (прinч: koравie) kънътsitъ de sълiцe, saъ kънцî în локъ de bîсле.

Κόνυζα, [κόνις, bezî ші κόρυζα] ης (ἡ), snъ soîъ de plantъ (kъ greъ miposъ), earвъ de пъdъkî de letnъ, saъ nъpічî. (bezî ші ψύλλιον). [de snde

Κονυζήεις, εσσα, εν, noet: kape ape greвл miposъ ал (saъ se dedъче ла soîвл) plantel' prechedinte, κόνυζα. [ші

Κονυζίτης, ου (ὁ), (οἶνος) vinъ fъkътъ kъ snъ felъ de κόνυζα.

Κοπάζω, [κόπτω] biit: -άσω, Ion: osteneskъ, oвoseskъ; (de snde прinч: desupe bîntъ) închetezъ; (în цen:) mъ kъmpътezъ. «Κοπάσαντος τοῦ καύματος». Лопц:

Κοπανίζω, biit: -ίσω, nisezъ. [κόπανον]. [de snde

Κοπανιστὴρ (ὁ), nisътorъ. [ші

Κοπανιστήριον (τὸ), nisълогъ [ші

Κοπανιστὸς, ἡ, ὸν, (плц:) nisatъ, saъ de nisat.

Κόπανον (τὸ), =Κοπανιστήριον, nisълогъ. 2) noet: =Κοπὶς, kъцitъ; satîrъ. [ші

Κοπάριον (τὸ), snъ instrъmîntъ xirъpцikъ (kъцitaшъ). [ші

Κοπὰς, άδος (ἡ), (smokinъ, saъ mъsлinъ) плivitъ, skъptatъ. [ші

Κοπετὸς (ὁ), bътaîe în nientъ din ko-

вîршitoape mîxnipe, плînsetȣ, вочетȣ, mi чл: [ші

Κοπεὺς, έως (ὁ), înstpȣmîntȣ de sъпъторȣ de пїatpъ, = 'Εγκοπεύς, saȣ Σμίλη, dалтъ. [ші

Κοπὴ (ἡ), tъїepe; saȣ ловipe; (прin întind:) înжȣnгїepe, omopȣ. 2) (fir:) локȣ aneвoїe de ȣmвлat, pînъ, saȣ ȣpкȣшȣ. (întp' aчeastъ însem: dȣпe алцїї греш: în локȣ de σκοπή). 3) = Κόμμα, вȣкatъ. [κόπτω].

Κόπηθρυν (τὸ), ȣnȣ felȣ de плantъ, saȣ eapвъ selвatikъ.

Κοπιάζω, вiit: -άσω, = Κοπιάω. [ші

Κοπιαρὸς, ὰ, ὸν osteniчosȣ. [din

Κοπία (ἡ), în локȣ de κόπος. [de ȣnde

Κοπιάω -ῶ, вiit: -άσω, osteneskȣ, mȣnчeskȣ, oвoseskȣ. 2) поet: = Κοπάζω, mъ алinȣ, înчetezȣ.

Κοπίζω, [κόπος] вiit: -ίσω, înшелȣ прin sofisше ші ворве mapї, minцȣ. 2) (Лакоn:) fakȣ osпъцȣ, osпetezȣ stpeinї. [din

Κοπὶς, ίδος (ἡ), (adiekt:) tъїoasъ. «Μάχαιρα —». Eȣp: || (овіч: ел: ка sȣвst:) кȣцitȣ de вȣкътъpie, saȣ (Тȣрч:) satîpȣ; (de ȣnde) ȣnȣ felȣ de saвie Перsikъ, їataranȣ. 2) (Лак:) osпъцȣ (прinч: кȣ кърnȣpї tъїate). «Θύουσι δ' ἐν ταῖς κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον». At: [ші

Κόπις, ιδος (ὁ), sofistȣ, шарлatanȣ, amъцitopȣ, (de ȣnde) δημοκόπος, || (sȣвst:) пinteneле кокошȣлȣї, ші чл: [κόπτω].

Κοπιώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κοπώδης. [κοπία].

Κόπος (ὁ), [κόπτω] osteneaлъ, oвoseaлъ; (прin întind:) лȣкрȣ osteniчosȣ, греȣtate. 2) поet: = Κοπετὸς.

Κοπόω -ῶ, вiit: -ώσω, osteneskȣ, (ші пas:) mъ osteneskȣ.

Κόππα (τὸ), nedeкл: лiтepa K, каре ла înчепȣtȣ semъna кȣ Лat: q, de ȣnde oвiч;) nȣmъpaл semnȣ Ч (90). [de ȣnde

Κοππατίας, ου (ὁ), ші

Κοππαφόρος (ὁ, ἡ), (калȣ) (însemnatȣ кȣ лiтepa [κόππα, ші φέρω].

Κοπραγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, карȣ гȣnoїȣ, saȣ вълiгapȣ. [din

Κοπραγωγὸς (ὁ, ἡ), кърътopȣ, saȣ foлositopȣ ла кърътȣpъ de вълiгapȣ, ші чл: [κόπρος, ἄγω].

Κόπρανον (τὸ), skîpnъ de omȣ. [ші

Κόπρειος, α, ον, релatiвȣ кȣ skîpnъ, saȣ валiгъ; saȣ вpednikȣ de apȣnкat în вълiгapȣ (în гȣnoїȣ); пȣtȣposȣ, skîpnaвȣ; (fir:) netpeвnikȣ, omȣ de nimikȣ. [ші

Κοπρεύω, вiit: -εύσω, ші Κοπρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Κοπρίζω. [ші

Κοπρία (ἡ), вълiгapȣ. [κόπρος]. [de ȣnde

Κοπρίας, ου (ὁ), nepȣшinatȣ, fъкътopȣ de pîsȣ, mъskъpiчїȣ. (вezї ші κόπρειος). [ші

Κοπρίζω, вiit: -ίσω, пȣїȣ вълiгapȣ, гȣnoїeskȣ пъmîntȣ.

Κοπριήμετος (ὁ, ἡ), [κόπρος, ἐμέω] чел че вapsъ skîpnъ.

Κοπρινος, η, ον, ші

Κόπριος, α, ον, =Κόπρειος, || Κόπριον (τὸ), валiгъ, гȣnoїȣ. [κόπρος].

Κόπρισις, εως (ἡ), ші

Κοπρισμὸς (ὁ), гȣnoipe, saȣ înгръшape de пъmîntȣ кȣ вълiгapȣ. [κοπρίζω].

Κοπριώδης, εος (ὁ, ἡ), гȣnoїosȣ, вълiгъposȣ; saȣ mînжitȣ кȣ валiгъ, ші чл: [ші

Κοπριὼν, ῶνος (ὁ), гîndakȣ de валiгъ. «Σκώληξ —». Iпкр: вepme de вълiгapȣ.

Κοπροβολεῖον, [κόπρος, βάλλω], ші

Κοπροδοχεῖον, [κόπρος, δέχομαι] (τό), ȣmвлътoape; ші=кȣ

Κοπροθέσιον (τὸ), локȣ de stpîns валiгъ, saȣ вълiгapȣ. [κόπρος, θέσις].

Κοπρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpînгȣ валiгъ. [din

Κοπρολόγος (ὁ, ἡ), adȣnътopȣ de вълiцї, saȣ гȣnoaїe, гȣnoїepȣ. || (fir:) = Κοπρίας, saȣ Κόπρειος. [κόπρος, λέγω].

Κόπρος (ἡ), (κόπτω] skîpnъ; валiгъ; гȣnoїȣ; (прin întind:) вълiгapȣ. «Κύων κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ». Od: P. 2) поet: staȣлȣ, граждȣ. «Βοῦς ἀγελαίας ἐλθούσας εἰς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται». Od: K.

Κοπροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкȣ skîpnъ, saȣ валiгъ. [κόπρος, φάγω].

Κοπροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Κοπραγωγέω; (stpъm:) asвîpлȣ skîpnъ saȣ валiгъ asȣпpa кȣїва; saȣ apȣnкȣ чева afapъ ка ȣnȣ гȣnoїȣ. [din

Κοπροφόρος (ὁ, ἡ), =Κοπραγωγὸς. «Κόφινος —». Лкs: [κόπρος, φέρω].

Κοπρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Κοπρίζω. [ші

Κοπρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κοπριώδης. [ші

Κοπρὼν, ῶνος (ὁ), =Κοπροδοχεῖον, ші Κοπροθέσιον. [κόπρος].

Κοπρώνης, [κόπρος, ὠνή] ου (ὁ), кȣmпъpътopȣ de вълiгapȣ, saȣ гȣnoїȣ. 2) kontpaкчiȣ de skos skîpneле, saȣ nekȣpъцiiле afapъ din opaшȣ.

Κόπρωσις, εως (ἡ), =Κοπρισμός. [κοπρόω].

Κοπτάριον (τὸ), dim: ал лȣї κοπτόν.

Κοπτὴ (ἡ), fem:, ші

Κοπτὸν (τὸ), neȣt: лȣї...

Κοπτὸς, ὴ, ὸν, tъїatȣ, пisatȣ, saȣ tokatȣ, fъpîmiчitȣ. || (sȣвst: fem: saȣ neȣt:) ȣnȣ

felъ̆ de пръжitъръ din felъpite лъкръpĭ пisate înпpeъnь, (ка Fpanц: masse-pain, ші Тъpч: баклава; поate de ачі este ші кĭoftea). 2) ъnъ̆ felъ̆ de пpazъ̆. (bezĭ ші καρτός). [din

Κόπτω, biit: κόψω, (tpe: de къ; ал паpтч: κεκοπὼς) ловeskъ̆, batъ̆. «Κόπτειν τὴν θύραν». Лкs: «Ἵππων ἐπεβήσετο, κόπτε δὲ τόξῳ». Іл: К. «Ὅστις ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ, δώματος ἐκπέμψῃσιν». Od: Σ. «Οἱ δέ τ' ὄπισθεν κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμους». Od: Θ. (de ъnde || miж:) mъ batъ̆ în пĭeптъ̆ (în капъ̆) ка semnъ̆ de жале; (пpin întînd:) mъ жълeskъ̆. «Ὤμοξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσίν; Іл: Х. (ші къ ак: ел:) «Μηκέτι κόπτου τὸ παιδίον». Епігр: «Καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν». Sкр: (ші пas:) «Παταγεῖ δὲ θάλασσα κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ χαλάζαις». Ткр: 2) (пpin întind:) = Τέμνω, taiъ̆; înжъnгĭъ̆; fakъ̆ бъкъцĭ; tokъ̆; fъpîmъ̆, nisezъ̆; гъъpeskъ̆. «Κεφαλὴν δ' ἀπὸ δειρῆς κόψεν». Іл: N. «Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνας τε καὶ οὔατα χαλκῷ τάμνον, χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον». Od: Х. «Κόπτειν τὰ δένδρα». Ksn: = Δενδροτομεῖν». (ші пpin întind:) «Κόπτων καὶ κάων τὴν χώραν». Ksn: (ші пas:) «Τοῦ στρατεύματος ἐν τῇ πολεμίᾳ ὄντος, καὶ κοπτομένης τῆς χώρας». Ksn: «Κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους». Ksn: (пpinч:) бътîndъ'ĭ în капъ̆ къ чĭomeцeле, (fpanц:) assomer. «Ὅπως τὸ δεόμενον κόψουσι, καὶ ὁμαλιεῖται ὁ ἀλοητός». Ksn: (ші fiг:) «Τὸν ὕπνον ἁ φροντὶς κόπτοισα». Ткр: (ші desпpe monete). «Κόπτειν νόμισμα». Apst: «Δεσμοὺς κόπτειν». Od: Θ. а лъкра къ чĭoканъл. (ші miж:) «Κοψάμενοι νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου». Ep: (ші пas:) «Γράμμα κέκοπται». Епгр: s' a sъпat пе пĭatpъ, ші чл: «Αἱ νῆες κόπτονται». Лкs: «Ὁ σῖτος κόπτεται». Лкs: «Ὄσπρια κεκομμένα». Лкs: mînkate de гъpгъpiцe. (ші fiг: къ цen:). «Φρενῶν κεκομμένος». Esхл: smintitъ̆. 3) (пpin întind:) osteneskъ̆ пе чinева пpea шълt; (tiг:) stpimtopezъ̆, adъкъ̆ бътаĭе de капъ̆ къĭва. Ἵππος τὸν ἀναβάτην κόπτει». Ksn: «Κόπτων αὐτόν ἐρωτήμασιν ἀκαίροις». Пл:

Κοπώδης, εος (ὁ, ἡ), adъкъtopъ̆ de osteneaлъ, osteniчosъ̆. «Ὕδωρ βαρὺ καὶ κοπῶδες». (Алекs: în) At: «Αἴσθησις — ». обositъ. [κόπος].

Κόπωσις, εως (ἡ), ostenipe, обosipe. [κοπόω].

Κόρα (ἁ), Dop: în локъ̆ de κόρη.

Κοράκειος, α, ον, къвenitъ̆ ла, saъ̆ asemenea къ (negpъ ка) ъnъ̆ корбъ̆. [κόραξ].

Κορακεύομαι, biit:-εύσομαι, = Κοράττω. [din

Κορακεὺς, έως (ὁ), = Κορακῖνος. [ші

Κορακίας, ου (ὁ), = Κορακώδης. [κόραξ].

Κορακίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ κοράκιον.

Κορακινίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ...

Κορακῖνος (ὁ), ъnъ̆ felъ̆ de negpiчosъ̆ пеште. 2) = Κοράκιον. [ші

Κοράκινος, η, ον, = Κοράκειος. [ші

Κοράκιον (τὸ), dim: ал лъĭ [κόραξ], корбълецъ̆. 2) (fiг:) ъnъ̆ felъ̆ de плantъ, eapва корбълъĭ

Κορακίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ κόραξ.

Κορακοειδὴς, έος [κόραξ, εἶδος]. [ші

Κορακώδης, εος (ὁ, ἡ), din soĭъл (saъ̆ asemenea) корбiлор. [κόραξ].

Κοραλλίζω, biit: -ίσω, seamъnъ̆ къ (sîntъ̆ рошъ ка) mъpцeanъл. [din

Κοράλλιον (τὸ), mъpцeanъ̆. [κόρη].

Κοραλλιοπλάστης, ου (ὁ), konstpъкtopъ̆ de statъeле de шъpцeanъ̆. [κοράλλιον, πλάττω].

Κόραξ, [κράζω, κρώζω] ακος (ὁ), корбъ̆. «Ἄπαγε («Βάλλ') ἐς κόρακας». (ші fъpъ вербъ̆]. «Οὐκ ἐς κόρακας». Apstf: (ъnъ̆ felъ̆ de блestemъ̆) dъ 'л, dъ te корбiлор. «Πάντα τὰδ' ἐν κοράκεσσι καὶ φθόρῳ». Tгn: mînia (ъpцia) лъĭ Dъmnezeъ̆. 2) (fiг: de ла колоаре) ъnъ̆ felъ̆ de пеште (поate) = Κορακῖνος. 3) (ка dъпе fopmъ) op че seamъnъ къ чĭoкъл корбълъĭ, кîpлiгъ̆, (Тъpч:) чenгелъ̆. (iap паpт: 4:) чĭoканъ̆, saъ̆ алtъ̆ чева de fiepъ̆, къ каре se бate în ъшъ. (bezĭ ші κορώνη). 5) ъnъ̆ felъ̆ de pesвoĭaskъ машinъ. (bezĭ Тъч: В': 76). 6) ъnъ̆ felъ̆ de mъnчitoape вepiгъ, saъ̆ лanцъ̆ къ халка. «Κόρακα διτάλαντον ἐπικείμενος». Лъч: (bezĭ ші κύφων). [de ъnde

Κοραξὸς, ή, ὸν, = Κοράκειος, negpъ ка корбъл. || (sъвst:) ъnъ̆ felъ̆ de пеште, (поate) = Κόραξ (2).

Κορασίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ...

Κοράσιον (τὸ), dim: ал лъĭ κόρη; (fiг:) пъпъшiкъ. [de ъnde

Κορασιώδης, εος (ὁ, ἡ), însъшitъ̆ fetiцeлор, копiлъpeskъ̆.

Κοράττω, biit: -άξω, чеpъ̆ (pogъ̆) къ stъpъinцъ [dъпе ziч: ка ъnъ̆ чepшetopъ̆ бътînd ла ъшъ къ чĭoканъл κόραξ, bezĭ ziч: 4.].

Κορδακίζω, biit: -ίσω, dъnцezъ̆ danцъл [κόρδαξ, bezĭ ziч:].

Κορδακικός, ὴ, ὸν, atinгъtopъ̆ de danцъл [κόρδαξ] «Ῥυθμὸς —». Apstf:

Κορδάκισμα (τὸ), desfpînatъ îndoitъpъ,

sаă înfpînrътъръ ла danцъл κόρδαξ. [ші

Κορδακισμός (ὁ), [κορδακίζω] kordavismъ, dъnцare de

Κόρδαξ, [χορδή, bezí ші λορδός] акос, вnă felă de danцă komікă (къ nepъшinoase mішкърї).

Κορδινέομαι -οῦμαι, [κόρυς=κάρη, δινέω] biit: -ήσομαι,= Καρηβαρέω, (dвne ziч:) mi se înbîrteшte капъл; (prin вrm:) mъ întinzъ, ші kaskъ. (întpeв: nвmaї σκορδινόομαι). [de вnde

Κορδίνημα (τὸ), =Σκορδίνημα.

Κορδυβαλλώδης, [κορδύλη, βάλλω] εος (ὁ, ἡ), noet: kom: бътътъ къ maївл. «Ἔδαφος—». Лвч:

Κορδύλη (ἡ), [κόρυς, κόρυδος] maїъ; mъчївкъ, ші чл: 2) вmfлътъръ. 3) вnă felă de легътъръ de kapъ (sapікъ) în Чіпрв; (de вnde) kordelъ. 4) вnă felă de mікъ palamidъ (prodвktъ de mare în Bosnopъ).

Κορδυλίς, ίδος (ἡ), dim: al лвї κορδύλη (4).

Κορδύλος (ὁ), вnă felă de neшte de mare.

Κορεία (ἡ), [κορέω] mътвrape, kвrъцire. 2) [κόρος] saцiъ. 3) fetie, fevopie. (prinч: fem: al лвї...

Κόρειος, α, ον, feteskъ, fevopeskъ. (de вnde || sвbst:) Κόρεῖα (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жertfe în чinstea Koreї (Περsefoneї) [κόρη].

Κορέννυμι, [κόρος] biit: κορέσω, (nas: tpe: de къ: κεκόρεσμαι, ші noet: κεκόρησμαι, nex: ἐκορέσθην) (къ цen: indip: în strъm: ші nestrъm:) satвrъ de чева. [de вnde

Κόρεσκον, noet: прел: în локъ de ἐκορέννυν. [ші

Κορεστὸς, ἡ, ὸν, пе каре 'л noate sътвра чinева.

Κόρευμα (τὸ), noet: =Κορεία, fetie, fevopie. [din

Κορεύομαι, biit: -εύσομαι, trъїeskъ fevopeшte. [ші

Κορεύω, biit: -εύσω, =Διακορεύω. [κόρη].

Κορέω -ῶ, At: în локъ de κορέσω, biit: al лвї κορέννυμι.

Κορέω -ῶ, [κόρος] biit: -ήσω, mътвrъ, skвtвrъ, kвrъцъ de пъїanжinї; (în цen:) depetikъ.

Κόρη (ἡ), (prinч:) fem: al лвї κόρος = κοῦρος, fatъ; fevoarъ; (къ цen: de nвme проп:) fiїkъ; (maї къ deosevire a Чereseї), Persefona 2) (fir:) пъпвшъ 3) лвminiцa oкївлвї, 4) лвnga mînікъ a Perseskвлвї вешmîntъ (ka аквm a тътарчеї).

Κόρηθρον (τὸ), =Σάρωθρον, mътвrъ. [mi

Κόρημα (τὸ), rвnoїъ mътвratъ. [κορέω].

Κορθύλη (ἡ), =Κόρθυς.

Κορθύλος (ὁ), [κόρυς, κόρυθος] вnъ felă de mікъ пазъре (de чokîrlanъ), (Franц:) *roitelet*, (alt:) βασιλίσκος.

Κορθύνω, biit: -υνῶ, noet: înalцъ, faкъ bîrfъ, grъmъdeskъ. [din

Κόρθυς, [κόρυς] υος (ἡ), noet: grъmadъ, klaїe. [de вnde

Κορθύω, biit: -ύσω, noet: =Κορθύνω.

Κορίαννον, ші Κορίανον (τὸ), [κόριον] вnă felă de plantъ, ші aromatika лвї sъmînцъ, =Κολίανδρον.

Κορίδιον (τὸ), =Κοράσιον. [ші

Κορίζομαι, [κόριον] biit: -ίσομαι, mînгїiъ (ka пе вnă mікă kopilă) (bezї ші κουρίζομαι);= (maї întpeв:) ὑποκορίζομαι.

Κορικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, квbenitъ ла (saă asemenea къ) fatъ, feteskъ; (fir:) цinгaшъ, delikatъ. [κόρη].

Κορινθιάζω, biit: -άσω, trъїeskъ (desmїepdat ші desfînat) ka Kopintenїї. [Κορίνθιος].

Κορινθιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лвkratъ din aramъ (saă dвne maniepa) Kopintiakъ. [κορίνθιος, ἔργον].

Κοριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea къ (ka o) fatъ. [κόριον, εἶδος].

Κόριον (τὸ), =Κοράσιον; (fir:) пъпвшікъ. 2) =Κορίαννον. 3) Κόρια (τὰ), =Κόρεια (bezї κόρειος). [κόρη].

Κόρις, εως (ὁ, ші ἡ), пъdвke de lemnъ. 2) вnă felă de plantъ. (bezї ὑπερικὸν).

Κορίσκη (ἡ), dim: al лвї κόρη, fetiцъ.

Κορίσκιον (τὸ), dim: ar лвї κορίσκη.

Κορίσκω, Ion: în локъ de κορέννυμι.

Κοριώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κοριοειδὴς. [κόριον].

Κόρκορος (ὁ), вnă felă de foapte prostă вerdeцъ (din soївл рековineї, saă пъпъdii). «Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις». Пров: Apstf:

Κορκορυγέω -ῶ, biit: -ήσω, =Βορβορύζω, întpeв: nвmaї în komп: διακορκορυγέω. [din

Κορκορυγὴ (ἡ), ші

Κορκορυγμὸς (ὁ), = Βορβορυγμὸς, borboposipe de maце; (în цen:) sromotъ. «Κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ». Esxл: [neîntp: κορκορύζω].

Κόρμα (τὸ), nedekл: =Κοῦρμι.

Κορμάζω, biit: -άσω, taїъ чева, kвrъцъ ka вnă tpвnkїъ, tpвnkїezъ. [ші

Κορμηδὸν, adв: în felă, saă formъ de tpвnkїъ, saă kotorъ. [din

Κορμὸς (ὁ), [κείρω] tрѹnкїѹ de копачїѹ, kotopѹ, ші чл:

Κορνοπίων, ωνος (ὁ), епіt: ал лѹї Еркѹлѹ (къчї а гonit лъкѹsteле). [din

Κόρνοψ (νωψ), σπος (ὁ),=Πάρνοψ, лъкѹstъ, saѹ ѹnѹ felѹ de лъкѹstъ.

Κόροιφος (ὁ), [κόρη, οἰφάω] stpikъtopѹ de fечopie.

Κοροκόσμιον (τὸ), (плц:) sкѹлъ de гъteaлъ, saѹ жокъpie de fatъ, вandлікъ, ші чл:, saѹ пъпѹшъ. [κόρη, κόσμος].

Κοροκότας, ου, saѹ a (ὁ), = (saѹ греш: în локѹ de) Κροκότας.

Κοροπλαθικὸς, ὴ, ὸν, кѹвenitѹ ла fъкъtopѹ de пъпѹшї. || Κοροπλαθικὴ (ἡ), meштешѹлѹл konstpѹipiї de пъпѹшї. [din

Κοροπλάθος (ὁ, ἡ), fopmъtopѹ de пъпѹшї (din чеаръ, гіnsosѹ, ші чл:). [ші

Κοροπλάστης, ου (ὁ),=Κοροπλάθος. [κόρη, πλάσσω].

Κόρος (ὁ), saцiѹ; (прin întind:) греацъ. «Πάντων κόρος ἐστίν». Іл: N. «Κόρος ὕβριν τίκτει». Trn: (ші кѹ преп: în локѹ de adв:) «Εἰς κόρον». Лкs: =Κατακόρως.

Κόρος (ὁ), [κείρω] влъstapѹ, pamѹpъ; (de ѹnde fir:) = Κοῦρος, копілѹ, въїatѹ, воїnікѹ.

Κόῤῥη (ἡ), [κείρω] поеt: капѹ; (pap) пърѹ; (обіч:) tîmплъ; обpazѹ. «Ἐπὶ («Κατὰ κόῤῥης) παίειν». Лкs: a лові пеste капѹ, saѹ обpazѹ.

Κορσεῖον, saѹ Κόρσεον (τὸ), Ion: în локѹ de κόρσιον. [din

Κόρση (ἡ), în локѹ de κόῤῥη, At: ші поеt: [ші

Κόρσης, [κείρω] ου (ὁ), pasѹ; tѹnsѹ. [de ѹnde

Κορσιόεις, εσσα, εν, поеt: ка капѹл.

Κόρσιον (τὸ), dim: ал лѹї κόρση; (de ѹnde fir:)=Κιβώριον.

Κορσίππιον (τὸ), = Κόρσιον.

Κορσόω -ῶ, віit: -ώσω, Ion: în локѹ de κείρω, tѹnzѹ. [de ѹnde

Κορσωτεὺς, έως, ші

Κορσωτὴρ (ὁ), Ion: în локѹ de κουρεύς, вървіерѹ. [de ѹnde

Κορσωτήριον (τὸ), Ion: în локѹ de κουρεῖον, вървіеріе.

Κορσωτὸς, ὴ, ὸν, греш; în локѹ de κροσσωτός.

Κορυβάντειος (ὁ, ἡ), =Κορυβαντικός. [κορύβας].

Κορυβαντιασμός (ὁ), sѹвst: ал лѹї...

Κορυβαντιάω -ῶ, віit: -άσω, imitѹ (mъ întѹsiezѹ ка) Корівanцiї. [ші

Κορυβαντίζω, віit: -ίσω, sъвîpшeskѹ орцiіле Корівanцiлор; saѹ iniцiezѹ пе чіnева în misteріiле (saѹ кѹръцѹ, віndекѹ пе чіnева прin цеpemoniiле) Корівanцiлор. [ші

Κορυβαντικὸς, ὴ, ὸν, Корівantікѹ, кѹвenitѹ, însѹшitѹ Корівanцiлор. [ші

Κορυβάντιον (τὸ), temплѹл Корівanцiлор. [Κορύβας].

Κορυβαντὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѹї Κορύβας.

Κορυβαντισμὸς (ὁ), корівantismѹ, iniцiaцie în misteріiле (saѹ кѹръцipe прin цеpemoniiле) Корівanцiлор. [κορυβαντίζω].

Κορυβαντιώδης, saѹ Κορυβαντώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κορυβαντικὸς, saѹ Κορυβαντιῶν. [din

Κορύβας, [κόρυς, saѹ κορυφή] αντος (ὁ), преotѹ ал Peeї, saѹ Чівелеї în Fpiцia (вezї Stpaв; I. 15); (de ѹnde în цen:) întѹsiastѹ, neвѹnatikѹ; (ѹne-opї) întѹsiasmѹ. «Τὸν τῆς ποιητικῆς κορύβαντα». Лѹч:

Κορυδαλίς (λλίς), ίδος (ἡ), ші

Κορυδαλὸς (λλὸς) =Κόρυδος.

Κορύδηλις, ιος (ἡ), поеt: în локѹ de κορδυλίς.

Κόρυδος (ὁ), ѹnѹ felѹ de mікъ пasъpe кѹ креastъ în капѹ, чокîрлапѹ moцatѹ. [ші

Κόρυζα, ης (ἡ), [κόρυς] mѹкѹ; гѹtѹpaїѹ, ші чеа dintp' aчesta пелѹкpape a opganелор miposѹлѹї, ші гѹstѹлѹї; (de ѹnde fir:) nesimцipe, nepozie; (прin întind:) пpoastъ zъdъpniчie, ші seaкъ fѹdѹлie. [de ѹnde

Κορυζᾶς, ᾶ (ὁ), кom: mѹкosѹ; nepodѹ, nerїoвѹ. (вezї ші βλεννός). [ші

Κορυζάω -ῶ, віit: -ήσω, îmї кѹpгѹ mѹчiї, пъtimeskѹ de гѹtѹpaїѹ; (fir:) sîntѹ nepodѹ. «Πᾶσαι μὲν ἐκορύζων αἱ πόλεις». Плв:

Κορύζω, [κείρω] віit: -ύσω,=Ξαίνω.

Κορυθάϊξ, ϊκος [κόρυς, ἀΐσσω], ші

Κορυθαίολος (ὁ, ἡ), поеt: (κόρυς, αἰόλλω] pesвoїnікѹ, a къpѹїa fѹnta коїfѹлѹї fîлfїїe, (adікъ) пъвалnікѹ, віteazѹ.

Κορύθιον (τὸ), dim: ал лѹї κόρυς.

Κόρυθος (τὸ), = Κόρυδος, saѹ Κορθύλος.

Κόρυθος, цen: ал лѹї κὸρυς.

Κόρυκος, (ші челе dintp' însѹл) греш: în локѹ de κώρυκος, ші чл:

Κορυλλίων, ωνος (ὁ), ѹnѹ felѹ de хръпitoape пasъpe, коцofanъ, (Fpanц:) piegrièche.

Κόρυμβα (τὰ), поеt: (în eteроцen:) în локѹ de κόρυμβοι, (прinч:) къпъtîїеле коръвіілор.

Κορυμβὰς, άδος (ἡ), fănia de la bărzele mreжeĭ, prin care se strîngе. (bezĭ ші κορυφάς). [din

Κορύμβη (ἡ), poet: în locŭ de κόρυμβος. [de ănde

Κορυμβήθρα (ἡ), ші

Κορυμβηλὸς, ші

Κορυμβίας, ου (ὁ), ederь înkărcaţь kŭ чorkine.

Κὸρυμβον (τὸ), neîntr: sing: al luĭ κόρυμβα.

Κόρυμβος(ὁ),[κόρυς] bîrfŭ; (în ţen:) kapъtŭ. «Οὔρεος— ». «Νεῶν κόρυμβα». Om: ші Ep: (bezĭ ші κορώνη). 2) kosiць înpletitь în kreштetura kapъlуĭ. (bezĭ ші κρώβυλος). (de ănde 3) (fig:) rъжa (fănta) floareĭ plantelor; (ші partik:) чorkinoasa poadь a edereĭ.

Κορυμβοφόρος (ὁ, ἡ), înfloritorŭ, saŭ prodъkътorŭ de podŭ în felŭ de чorkinь. [κόρυμβος, φέρω].

Κορυμβόω -ῶ, biit: -ώσω, formezŭ чeва ka o чorkinь. [κόρυμβος].

Κορυνάω -ῶ, biit: -ήσω, (prinч: desprе plante) înbobocheskŭ. [din

Κορύνη (ἡ), [κόρυς] чĭomarŭ kъpъцînosŭ, saŭ mъчĭъkosŭ. 2) bobocь de plante; nodoasa parte de lînгь rădъчina krъчilor (bezĭ ші κορωνός); partea bărbъteaskь a floareĭ.

Κορύνησις, εως (ἡ), (botn:) înbobocire. [κορυνάω].

Κορυνήτης, ου (ὁ), înarmatŭ kŭ mъчĭъkь, saŭ чĭomarŭ kъpъцînosŭ. [κορύνη].

Κορυνηφόρος (ὁ, ἡ), satelitŭ purtъtorŭ de mъчĭъkь. (κορύνη, φέρω).

Κορυνιάω -ῶ, biit: -άσω, (întreb: numaĭ partч: κορυνιόων) poet: (desprе plante) sîntŭ mъчĭъkosŭ, saŭ înbobocitŭ. (ші

Κορυνιόεις, εσσα, εν,poet:=Κορυνώδης.[ші

Κορυνῖτις, ιδος (ἡ), fem: al neîntr: κορυνίτης,=Κορυνώδης. (ka enit. al nimfelor greш: în locŭ de κρουνῖτις). [ші

Κορυνώδης, εος (ὁ, ἡ), mъчĭъkosŭ, kъpъцînosŭ; saŭ чorkinosŭ. [κορύνη].

Κορυπτιάω, == Κερουτιάω. [ші

Κορυπτίλος (ὁ), poet: lovitorŭ kŭ koarpele. [din

Κορύπτω, biit: -ύψω, mişkŭ penede kapъl; (prin urm:) = Κυρίσσω, înpъnrŭ kŭ koarpele. [din

Κόρυς, [în afin: kŭ κάρη] υθος (ἡ), (ak: κόρυθα ші κόρυν) (prinч: ші arx:) kapŭ. 2) (oviч:) koĭfŭ, saŭ kaskь. 3) (rar) în locŭ de κὸρυδος, ші κορυδαλὸς, чĭokîrlanŭ. [de ănde

Κορύσσω, biit: -ύσω, saŭ -ύξω, (miж nex: ἐκορυξάμην, ші ἐκορυσσάμην, pas: tre: de kŭ: de partч: κεκορυθμένος) poet: (prinч:) înarmezŭ kŭ koĭfŭ; (în ţen:) înarmezŭ; grъteskŭ; (ші miж:) mъ grъteskŭ de pesboĭŭ, întărîtŭ; (fig:) puĭŭ, apdikŭ dpent în sus; (miж:) mъ înalцŭ, mъ suĭŭ în bîrfŭ. «Κόρυσσε δέ κῦμα ῥοοῖο (ὁ ποταμὸς) ὑψὸσ' ἀειρόμενος». Il: Φ: "Κῦμα κορύσσεται». Il: Θ. «Νέφη κορύσσεται ἄλλα ἐπ' ἄλλοις». Tkp: se înalць în opizontŭ. (ші miж:) «Ταῦρος ἐκορύξατο». Ipkp: s' a apdikat în sus (s' a grăit), ka sъ înpunrь kŭ koarpele. (ші desprе neînsufleцite) «Δοῦρε κεκορυθμένα χαλκῷ». Il: Γ. ші A. konstrуite în bîrfŭ kŭ ferŭ. (ші fig:) «Βίον κορύσσειν ὀρθοβούλοις μηχαναῖς». Hind: [de ănde

Κορυστὴς, οῦ (ὁ), poet: pesboĭnikŭ înarmatŭ kŭ koĭfŭ. (bezĭ ші χαλκοκορυστὴς).

Κορυστὸς, ὴ, ὸν, plinŭ plinь în bîrfŭ, grъmăditŭ. «Μόδιος—». Lkc: (înpot: de ψηκτός).

Κορυττίλος (ὁ), (indpent:) în locŭ de κορυπτίλος.

Κορυφαγενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: nъskutŭ, din kreштetŭ (enit: al Minerveĭ). [κορυφή, γένος].

Κορυφαία (ἡ), partea frîulуĭ cea de d'asupra kapuluĭ ші d' înprejurul urekilor, (Tъrч:) bașlîkŭ, (Frnц:) *têtière*. (prinч: fem: al luĭ κορυφαῖος). [ші

Κορύφαινα (ἡ), unŭ felŭ de peшte, = Ἵππουρις. [ші

Κορυφαῖον (τὸ), partea din sus a mreжeĭ binъtoreшtі (bezĭ ші κορυμβάς). (prinч: neut: lui

Κορυφαῖος, α, ον, kuvenitŭ la, saŭ pusŭ în bîrfŭ, saŭ pe kreштetŭ. «Πῖλος—». Pl: al Flaminilor din Roma. «Ζεύς— ». Pas: cel maĭ 'naltŭ guvernatorŭ al universului. (bezĭ ші ὑψίζυγος). «Κορυφαία φύσις». Stu: prinчipalь, saŭ oriцinalь. (ші superl: maĭ noŭ). «Ὁ κορυφαιότατος τῶν Ἀποστόλων». Trnp: ‖. (subst:) cel întîĭ-stătătorŭ al horuluĭ (prinч: al semixoruluĭ). (bezĭ ші χορηγὸς). «Καθάπερ ἐν χορῷ κορυφαίου κατάρξαντος συνεπηχεῖ πᾶς ὁ χορός». Apstf: (în ţen:) întîĭŭ, kъpetenie. [ші

Κορυφὰς, άδος (ἡ), kъpъtîĭuл (înkreцitura) burikuluĭ. (bezĭ ші κορυμβάς). [din

Κορυφή (ἡ), [κορύπτω] kreштetul kapuluĭ; (fig:) bîrfŭ de munte; (în ţen:) bîrfŭ, kapъlŭ; (fig:) koroanь; peroraţie

partea alcasъ, saŭ floarea bre bnъĭ lъkrъ; simîntînъ de lante. «Ὁ λόγος τὴν κορυφὴν ἐπιθείς ἑαυτῷ». Pl: «Κορυφὰς ἀρετῶν ἀποδρέπων». Hind: (bezĭ ші ἄωτον). 2)=kъ Κορυφιστὴρ, ῆρος, ші Κορυφιστὴς, οῦ (ὁ), bnŭ felŭ de femeĭaskъ legъtъrъ de kapŭ (diademъ), (pinv:) parte din κεκρύφαλος (bezĭ ziч:). 2) (despre kaĭ) = Κορυφαία. [κορυφίζω, neîntr:].

Κόρυφος (ὁ), bnŭ felŭ de mikъ pasъre krestoasъ, (poate) =Κόρυδος. [ші

Κορυφόω -ῶ, biit: -ώσω, pъĭŭ bîrfъl înbъlitoareĭ; (fir:) îndeplineskŭ. 2) formezŭ (înalțŭ) чева în felŭ de bîrfŭ; grъmъdeskŭ; (fir:) sъmezŭ, stpînrŭ sъmъ; (pin (întind:) preskъrtezŭ, ɥeneralizŭ. (bezi ші κεφαλαιόω]. [ші

Κυρυφώδης, εος (ὁ, ἡ), formъtorŭ de bîrfŭ; emitŭ afarъ (înblațŭ) în felŭ de bîrfŭ; krestosŭ, bîrfosŭ. [κορυφή].

Κορύφωσις, εως (ἡ), formare de bîrfŭ, askъțitъrъ emitъ în sъs. [ші

Κορυφωτὸς, ὴ, ὸν, bîrfъîtŭ, saŭ kъ bîrfŭ. [κορυφόω].

Κόρχορος (ὁ), = Κόρκορος.

Κορωνεχάϐη(ἡ), kom: babъ foarte bътрînъ. [κορώνη, Ἐχάϐη].

Κορώνεως, ω (ὁ, ἡ), bnŭ felŭ de neagrъ smokinъ. [din

Κορώνη (ἡ), [κορωνὸς] o pasъre, чĭoakъ. 2) (fir: din înkovoĭatъl чĭokŭ al pasъriĭ) чĭokapъlъшeĭ; înkovoĭatъl kъpъtîĭŭ al arkъlъĭ. (Tkp: K. E. 212); înkovoĭatъl kapъtŭ al pъшeĭ koръвii; înkovoĭatъl kъpъtîĭŭ al proțapъlъĭ, saŭ tînжelii plъгlъĭ. (bezĭ ші κόραξ). 3) (fir:) = Κορωνίς. [de bnde

Κορωνιάω -ῶ, biit: -άσω, mъ înkovoĭŭ la kъpъtîĭŭ ka чĭokъl чĭoaчeĭ. (alții skriŭ κορυνιάω). 2)=Κερουτιάω. [ші

Κορωνιδεὺς, έως (ὁ), pъĭŭ de чĭoakъ. [ші

Κορωνίζω, biit: -ίσω, stpînrŭ pentrъ чĭoakъ (prekъm obiчnъĭaŭ bniĭ bmblînd n' în kase, mi kîntînd kъ o чĭoakъ în mînъ). (bezĭ At: H. 359, ші χελιδονίζω).

Κορώνιος (ὁ, ἡ),=Κορωνός. «Βοῦς —». Esix:

Κορωνὶς, ίδος (ἡ), poet: (adiek:) înkovoĭatъ la kъpъtîĭŭ ka чĭokъl чĭoaчeĭ. «Ναῦς —». Om: «Βοῦς —». Tkp: (bezĭ ші κορωνός). || (sъbst:) înbîptita, saŭ înkovoĭata linie de la sfîrșitъl bneĭ dpame, saŭ kъrdĭ (prekъm se obiчnъĭeшte ші akъm bne-orĭ la adpese de skpisorĭ). (de bnde 2) (fir:) sfîrșitъl, konkeĭerea or kъpia fante. (bezĭ ші κολοφών). [κορώνη].

Κορώνισμα (τὸ), kîntikъl lъĭ ...

Κορωνιστής, οῦ (ὁ), kîntъtorŭ, ші stpîngъtorŭ pentrъ чĭoakъ. [bezĭ κορωνίζω].

Κορωνοβόλος (ὁ, ἡ), poet: lovitorŭ, isbitorŭ de чĭoчĭ. (de bnde || sъbst:) Κορωνοβόλον (τὸ), bnŭ felŭ de praștie. [κορώνη, βάλλω].

Κορωνοπόδιον (τὸ), =Κορωνόπους.

Κορωνοποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [κορωνόπους, εἶδος] чeл în formъ de ...

Κορωνόπους, οδος (ὁ), (dbne ziч:) pichorŭ de чĭoakъ, bnŭ felŭ de plantŭ, pirŭ, saŭ earba kîĭnelъĭ. [κορώνη, ποῦς].

Κορωνὸς, [κόρυς, χορός] ὴ, ὸν, poet: înkovoĭatŭ, kokîrjatŭ. «Βοῦς — ». Arhiz: (bezĭ ші κορωνίς). || (sъbst:) «Ὀστέου τὸ κορωνὸν». Ipkp: înkovoĭata, saŭ ovala ші nodoasa parte a osъlъĭ. (bezĭ ші κορύνη, ші κοτύλη). «Βραχίονας, κορωνὰ, καρπούς». Lъч: înkeĭetъреле, nodъріle deɥeteлор.

Κοσκινεύω, biit: -εύσω, =Κοσκινίζω, [ші

Κοσκινηδὸν, adb: kъ (saŭ ka kъ) чĭъrъl, op sita. [ші

Κοσκινίζω, biit: -ίσω, чĭъrъĭeskŭ, saŭ чepnŭ. [ші

Κοσκίνιον (τὸ), чĭъrelŭ, saŭ sitiшoarъ, dim: al lъĭ [κόσκινον].

Κοσκινόγυρος (ὁ), bъkъlia siteĭ, saŭ чĭъrъlъĭ. [κόσκινον, γύρος].

Κοσκινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în felŭ de (asemenea kъ)чĭъrŭ, saŭ sitъ. [κόσκινον, εἶδος]

Κοσκινομαντεία, ші

Κοσκινομαντικὴ (ἡ), meшitешъгъl lъĭ...

Κοσκινόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гiчitorŭ kъ чĭъrŭ, saŭ sitъ. [κόσκινον, μάντις].

Κόσκινον (τὸ), [κινέω] чĭъrŭ, saŭ sitъ.

Κοσκινοποιὸς (ὁ, ἡ), гъkъtorŭ de чĭъre, saŭ site. [κόσκινον, ποιὸς].

Κοσκινοπώλης (ὁ), bînzъtorŭ de чĭъre, saŭ site. [κόσκινον, πώλης].

Κοσκινόρινος (ὁ, ἡ), poet: чeл kъ nieлea чĭъrъitъ, saŭ гъъritъ ka чĭъrъl. [κόσκινον, ῥινὸς].

Κοσκυλμάτιον (τὸ), [σκύλλω, σκύλμα] (pirv: la îm:) forpadze de nieĭ; (fir:) proaste lingъшirĭ.

Κοσμαγὸς, ші Κοσμαγωγὸς (ὁ, ἡ), гъverpatorŭ al lъmiĭ. [κόσμος, ἄγω].

Κοσμάριον (τὸ), dim: al lъĭ κόσμος, skъlishoarъ de гъteaлъ.

Κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, [κόσμος] aranжezŭ, pъĭŭ la pindzъlaлъ, întokmeskŭ; (în ɥen:) гътeskŭ. «Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας». Il: B. «Δόρπον ἑκόσμει». Od: H. «Κοσμῆ-

σαι ἀοιδήν». Om: Imn: (ші fir:) Ἔργα μέτρια κοσμεῖν». Es: (ші між:) «Κοσμησάμενος πολιήτας». Іл В. (ші пas:) «Ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι». Іл: Г. s'aŭ apanжat. «Πένταχα κοσμηθέντες». Om. «Ἐπὶ τάξεις πλεῦνας ἐκεκοσμέατο». Ep: «Εἰς τὸν Αἰγύπτιον νὸμον αὗται (αἱ χῶραι) ἐκεκοσμέατο». Ep: epaŭ aшezate. 2) гȣвepnezŭ, kîpmȣïeskŭ. «Κοσμῆσαι τόνδε». Sof: Οἱ κοσμοῦντες». Apst: dpeгъtopiĭ; (de ȣnde) «Κοσμοῦντος ἐν Γὸρτύνῃ Κύδα τοῦ Ἀντιτάλκους». Плв: =Κοσμητεύοντος. 3) înпodoвeskŭ, înfpȣmȣseцezŭ. «Οὕτω ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες ἐκόσμουν ἑαυτάς». Skp: (ші fir:) «Τιμαῖς κοσμεῖν». Ep: «Πόλιν κοσμεῖν». Trn: a adȣче чinste. (ші пas:) «Χρυσῷ κοσμηθεῖσα». Om: Imn:

Κόσμηθεν, Eол: noet: în локŭ de ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα (τὸ), sкȣлъ de пodoaвъ. [ші

Κόσμησις, εως (ἡ), întoкmipe, apanжape; înпodoвipe (акt: saŭ пas:). [ші

Κοσμήτειρα (ἡ), fem: ал лȣĭ κοσμητήρ, (de ȣnde în Efesŭ) femee dpeгъtoape (în tpeвĭ чiвiле, saŭ în edȣкaцie, ка în Atena). [κοσμέω].

Κοσμητεύω, вiit: -εύσω, [κοσμητής] sîntŭ

Κοσμητὴρ, noet: în локŭ de...

Κοσμητὴς, οῦ (ὁ), (în цen:) întoкmitopŭ, dipeкtopŭ, гȣвepnatopŭ; (пaptiк: în Atena) înгpiжitopŭ de peгȣлapitatea, saŭ disчiплina tinepiлop (пpinч: în цimnasiĭ, saŭ лȣпtъtopiĭ). 2) înпodoвitopŭ, гъtitopŭ, = Κομμωτὴς, (Fpanц:) *coiffeur*. [ші

Κοσμητικὸς, ὴ, ὸν, foлositopŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла înпodoвipe, saŭ гъteaлъ. || Κοσμητικὴ (ἡ), kosmetiкъ, meштeшȣгȣл гъteлiĭ, saŭ ал лȣĭ κοσμητής (2), =Κομμωτική. [ші

Κοσμητὸς, ὴ, ὸν, пȣsŭ în вȣnъ pîndȣïaлъ, вine înпъpцitŭ, saŭ întoкmitŭ. 2) înпodoвitŭ, înfpȣmȣseцatŭ. [κοσμέω].

Κοσμήτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ κοσμητής,= Κομμώτρια.

Κοσμήτωρ, ορος (ὁ), noet: =Κοσμητής.

Κοσμιαῖος, α, ον, mape кît лȣmea. [ші

Κοσμικὸς, ὴ, ὸν, (Skp:) лȣmeskŭ, пpofanŭ, nesfinцitŭ. «Κοσμικὸν ἅγιον». Skp: пaptea чea dintîĭ a temплȣлȣĭ (sпpe deoseвipe de sfînta sfinteлop). 2) (maĭ noŭ) mipeanŭ. [κόσμος].

Κόσμιον (τὸ), =Κοσμάριον. 2) neȣt: лȣĭ

Κόσμιος, (κόσμος] a, saŭ ος, ον, вine întoкmitŭ, saŭ apanжatŭ; (fir:) peгȣлatŭ, кȣmпъtatŭ; aшezatŭ. [de ȣnde

Κοσμιότης (ἡ), хapaкtepȣл, saŭ каlitatea omȣлȣĭ кȣmпъtatŭ, ші peгȣлatŭ, saŭ (пpeкȣm zічem:) кȣ вȣne пȣpтъpĭ. [ші

Κοσμιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ eкstepiopŭ (în челе din afapъ) кȣmпъtatŭ, ші peгȣлatŭ. [ші

Κόσμιως, adв: кȣ вȣnъ pîndȣïaлъ, кȣ кȣmпъtate, saŭ кȣ вȣne mъsȣpĭ.

Κοσμογένεια, [κόσμος, γένος] ші

Κοσμογονία (ἡ), opiцina, saŭ кpeaцia лȣmiĭ. [κόσμος, γόνος].

Κοσμογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, deskpiŭ лȣmea, saŭ кpeaцia eĭ. [ші

Κοσμογραφία (ἡ), kosmoгpafie, deskpiepea лȣmiĭ saŭ кpeaцii eĭ. [din

Κοσμογράφος (ὁ, ἡ), kosmoгpafŭ, deskpiitopŭ de лȣme, saŭ de кpeaцia eĭ. [κόσμος, γράφω].

Κοσμοδιοικητικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de гȣвepnapea, лȣmiĭ. [κόσμος, διοικέω].

Κοσμοκόμης, ου (ὁ), noet: peгȣлъtopŭ, dpeгъtopŭ de пъpŭ. [κόσμος, κόμη].

Κοσμοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet:=Παντοκράτωρ, stъпînitopŭ ал лȣmiĭ. [κόσμος, κράτος].

Κοσμολέτειρα (ἡ), noet: feш: ал лȣĭ...

Κοσμολέτης, ου (ὁ), noet: пpъпъditopŭ de лȣme. [κόσμος, ὀλέω].

Κοσμολογία (ἡ), tpaкtaцie desпpe naтȣpaлeле лeцĭ, пpin кape se гȣвepnъ лȣmea, kosmoлoцie. [ші

Κοσμολογικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ, saŭ tpaкtъtopŭ de kosmoлoцie, kosmoлoцiкŭ. [κόσμος, λόγος].

Κοσμομανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: a къpȣïa neвȣnie a stъпînit (s' a întins în toatъ) лȣmea. [κόσμος, μαίνω].

Κοσμοπατὴρ, έρος (ὁ), noet: tatъ ал лȣmiĭ. [κόσμος, πατήρ].

Κοσμοπλάστης, ου (ὁ), кpeatopŭ (ziditopŭ) ал лȣmiĭ.]κόσμος, πλάττω].

Κοσμοπλόκος (ὁ, ἡ), înпodoвitopŭ de лȣme. [κόσμος, πλέκω].

Κοσμοποιέω, -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ, zideskŭ лȣme. [ші

Κοσμοποιία (ἡ), faчepe, кpeaцie de лȣme. [din

Κοσμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ, кpeatopŭ de лȣme. «Τό κοσμοποιὸν». пȣtepea кpeatoape a ȣniвepsȣлȣĭ. 2) fъкъtopŭ de вȣnъ pîndȣïaлъ, peгȣлъtopŭ. [κόσμος, ποιὸς].

Κοσμόπολις, ιδος (ὁ), гȣвepnъtopŭ de opaшŭ (o demnitate, saŭ dpeгъtopie ла Локpenĭ). (вezĭ ші κοσμητής). [ші

Κοσμοπολίτης, ου (ὁ), чetъцeanŭ ал toa-

teĭ лѫmeĭ, saŭ nekѫnoskъtopŭ de пропріе a sa patpie. [κόσμος, πόλις].

Κοσμοπρεπὴς, έος (ὁ ἡ), potpibitŭ кѫ mъpeцia лѫmiĭ. [κόσμος, πρέπω].

Κοσμορύστης, ου (ὁ), poet: [κόσμος, ῥύομαι] mîntѫitopŭ ал лѫmiĭ.

Κόσμος (ὁ), [κομέω] pегѫлъ, saŭ бѫnъ pîndѫĭaлъ; бѫnъ пѫрtape; fpѫmoasъ aшezape. «Τοί δὲ κάθιζον ἐπὶ κληΐσιν ἕκαστοι κόσμῳ». Od: N. «Ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. Ep: «Οὐ κατὰ κόσμον ἄνδρα παρετρέψασθε». Tкp: 2) întokmipe, apanжape. «Ἵππου κόσμον ἄεισον δουρατέου». Od: Θ. 3) podoaвъ; (fir:) чinste. «Τῇ δρυῒ αἱ βάλανοι κόσμος». Tкp. «Ἑλένη Λακεδαίμονι κόσμος». Tкp: (шi îm:) «Καὶ τοὺς περὶ τὸ σῶμα κόσμους εἴασε χαίρειν». Плt: (de ѫnde 4) ѫniвepsѫл, лѫmea. «Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις περιεχομένων φύσεων». Apst: 5) (maĭ noŭ) oameniĭ, saŭ neamѫл omeneskŭ; (пaptiк:) mipeniĭ, лѫmeniĭ. «Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω». Skp: «Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος». Skp: 5) (în Kpeta) o demnitate aнaлогъ кѫ efopiĭ Лaчedemoneniлop. (вezĭ κοσμητής].

Κοσμοσάνδαλον (τὸ), (aшa se nѫmĭa de Dopienĭ) iaчintѫл, zamвiлa. [κόσμος, σάνδαλον].

Κοσμοσωτήριος (ὁ, ἡ), кape se faчe пentpѫ mîntѫipea лѫmiĭ. [κόσμος, σωτήριος].

Κοσμοτέχνης, ου (ὁ), =Κοσμοπλάστης. [κόσμος, τέχνη].

Κοσμοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopŭ ал лѫmiĭ, saŭ fiinцeлop din лѫme. [κόσμος, τρέφω].

Κοσμουργέω ῶ-, вiit: -ήσω, кpeezŭ лѫme. [шi

Κοσμουργία (ἡ), кpeaцie de лѫme. [din

Κοσμουργὸς (ὁ), кpeatopŭ (ziditopŭ) ал лѫmiĭ. [κόσμος, ἔργον].

Κοσμοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), apъtatŭ în лѫme. [κόσμος, φαίνω].

Κοσμοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopŭ de лѫme. [κόσμος, φθείρω],

Κοσμώ, όος -οῦς (ἡ), =Κομμώ. [κόσμος].

Κόσος, η, ον Ion: Eoл: în лoкŭ de πόσος.

Κοσσίζω, вiit: -ισω, Κολαφίζω,. [din

Κόσσος (ὁ), [κόπτω] =Κολαφισμὸς.

Κοσσύμβη (ἡ), =Κοσύμβη.

Κοσσυφίζω, вiit: -ίσω, кîntŭ кa mĭepлa. [din

Κόσσυφος, шi At: Κόττυφος (ὁ), [ὄττοβος, κότταβος] ѫnŭ feлŭ de пaсъpe, mĭepлъ. 2) ѫnŭ feлŭ de пeшte negpѫ. 3) (în Бeoцia) кокошŭ, saŭ ѫnŭ feлŭ de кокошŭ; (шi de вom пpiimi пe κόπτω de etimoлo цĭкъ pъdъчinъ, este de кpezѫt) кaпonŭ (пpeкѫm maĭ кѫ seamъ deoseвeшte шi Пaѫsania). «Γένη δύο ἀλεκτρυόνων, οἵ τε μάχιμοι καὶ οἱ κόσσυφοι». (Беot: KB: 4).

Κοστάριον (τὸ), ѫnŭ feлŭ de kostŭ, saŭ лoкѫл, ѫnde se faчe kostѫл. [вezĭ κόστος].

Κόστη (ἡ), [κόπτω] =Ἀκοστὴ, (dѫпe diaлeктŭ) opzŭ.

Κόστος (ὁ), ѫnŭ feлŭ de apomatiкъ плantъ a Indii.

Κοσύμβη (ἡ), шi Κόσυμβος (ὁ), [κόρυμβος] moцŭ, saŭ mъчĭѫкъ de пъpŭ лeгatŭ în кpeшtetѫл кaпѫлѫĭ. (вezĭ шi κρώβυλος). 2) fѫntъ; чĭѫкѫpe; лaцъ (de ѫnde «Κοσυμβωτὸς χιτών». лъцosŭ). 3) чepкŭ, пepвazŭ, (Fpanц:) bordure; (desпpe xaĭne) кenapŭ. [de ѫnde

Κοσυμβόω -ῶ, вiit: -ώσω, пѫĭŭ лa xaĭnъ чĭѫкѫpĭ, лaцe, saŭ кenape. [de ѫnde

Κοσυμβωτὸς, ὴ, ὸν, (пpinч: χιτών) лъцosŭ, saŭ fлoкosŭ.

Κοταίνω, (fъpъ вiit:) =Κοτέω.

Κοτέ, adв: Ion: în лoкŭ de ποτέ.

Κοτεινὸς, ὴ, ὸν, poet: =Κοτήεις.

Κότερος, η, ον, Ion în лoкŭ de πότερος.

Κοτέω -ῶ, вiit: κοτέσομαι, шi κοτέσσομαι, (nex: ἐκότεσα -σσα, шi miж: ἐκοτεσά -σσά -μην, шi tpe: de кѫ: de пaptч: κεκοτηώς) poet: (кѫ dat:) mъ neкъжeskŭ, saŭ fepвŭ de neкazŭ; mъ mîniĭŭ, saŭ цiŭ mînie asѫпpa кѫĭвa, amŭ пismъ пe чinева. [шi

Κοτήεις, εσσα, εν, poet: mîniosŭ, пismaшŭ asѫпpa кѫĭвa; (în цen:) dѫшmanŭ, пpotiвniкŭ. [κότος].

Κοτινὰς, άδος (ἡ), mъsлinŭ aлtoitŭ în mъsлinŭ seлвatiкŭ; podѫлчeлѫĭ asemenea mъsлinŭ. [κότινος].

Κοτινοφόρος (ὁ, ἡ), пpodѫкъtopŭ de seлвatiчe mъsлine. [κότινος, φέρω].

Κότινος (ὁ, шi ἡ), [κότος] ѫnŭ feлŭ de пpea вîptosŭ apвopŭ, mъsлinŭ seлвatiкŭ.

Κοτινοτράγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ de seлвatiчe mъsлine. [κότινος, τρώγω].

Κότος (ὁ), [în afin кѫ χώομαι] poet: stъpѫitoape (цinepe de) mînie, пismъ.

Κόττα, (Sipaк: κοδδά) (ὁ), [κόπτω] Dop: (пpinч:) пaptea dinaпoĭ a кaпѫлѫĭ (кape se tѫnde, пoate de aчi koadъ); (în цen:) кaпŭ. (вezĭ шi κόρση). (de ѫnde κοττίς, κόττος, κοττάναθρον, κόττυφος, προκόττας, шi чл:, пe кape шi вezĭ în коnпapaцie).

Κοτταβεῖον (τὸ), вазъл, къ каре, заѣ în каре se жоакъ жокъл [κότταβος. вezї ziч:]. 2) премївл ачелъї жокѣ. [ші

Κοτταβίζω, вііт: -ίσω, жокѣ [κότταβος].

Κοτταβικὸς, ὴ, ὸν, аtinгъторѣ de жокъл [κότταβος].

Κοττάβιον (τὸ), =Κοτταβεῖον.

Κοτταβὶς, ίδος (ἡ), (adiект:) în локѣ de κοτταβικὴ; (de вnde || sввst: se înџ: κύλιξ) вnѣ felѣ de пахарѣ пentрѣ жокъл [κόττταβος].

Κοττάβισις, εως (ἡ), ші Κοτταβισμὸς (ὁ), [κοτταβίζω] жокare de...

Κότταβος (ὁ), [ὄττοβος, заѣ κόπτω] вnѣ felѣ de жокѣ пrea тълт овічnвітѣ în oспеце, ші trапsпортатѣ din Sічелiа în Atena. (din челе поъ кіпърї, în каре a ажъns къ време a se жока, чел маї овічnвітѣ ші маї simплъ ера вртъторъл, пікînd чinева întp' вnѣ înadins легїanѣ рътъшіца вінълъї din пахарѣ, маї de тълte орї în поmenipea вре вnъї прietenѣ, din sгomotъл пікътърелор, ші вneорї din afвndapea dintp' ачestea a пахарелор, че плътїаѣ în легїanѣ, гічїа, дака se îввеште, заѣ лъа премївл пропвѣ пentрѣ ачeasta). 2) (пpin întind:) вінъл, че se topna întp' astfeл de кіпѣ, (алт:) λάταξ. 3) вазъл, în каре se въpsa, =Κοτταβεῖον.

Κοττάναθρον (τὸ), котецѣ de гъінї. [κόττα, ἀναθρώσκω din ἀναθόρω].

Κοττάνη (ἡ), вnѣ пескъpeскѣînstpвmîntѣ.

Κόττανον (τὸ), вnѣ felѣ de мічї smoкine.

Κόττη (ἡ), = Κόττα.

Κοττίζω, вііт: -ίσω, (Біz:) тъ жокѣ în аршіче. [ші

Κοττίον (τὸ), аршічелѣ, dim: ал лъї κόττος (4). [ші

Κοττίς, ші Κοτίς, ίδος (ἡ), пartea dinапої a капъллї. «Ἢν σφακελίσῃ ὁ ἐγκέφαλος, ὀδύνη λάζεται ἐκ τῆς κοτίδος ἐις τὴν ῥάχιν». Iикр: [din

Κόττος (ὁ), =Κόττη. 2) (пpin întind:) кокошѣ (пentрѣ креasta din капѣ.) 3) вnѣ felѣ de пemte (кefалѣ) (Apst: Z: Istop: D: 7). 4) (Біz:) аршікѣ.

Κόττυφος (ὁ), At: în локѣ de κόσσυφος.

Κοτυλαῖος, α, ον, каре se вinde кѣ тъpвпцеаоа.2) =Κοτυλιαῖος. [din

Κοτύλη (ἡ), [κύτος] (în цеп:) adînкътъръ, къвънътъръ. (пartік: 2) (anat:) къвънoasa пarte a osвлъї (пpinч: a шолдвлъї), în каре seînвінъ, ші se înвîptешte къпъцînoasa пarte a челъї-л-алтѣ osѣ. (вezї корωνὸς). 3) (овіч:) котілъ, вnѣ felѣ de пахарѣ, заѣ teasѣ. (de вnde) «Χαλκόδετοι κοτύλαι». Esхл: чімвале (tinsiї, instp: мвsікалѣ). 4) (пpin întind:) вnѣ felѣ de мікъ тъsвръ пentрѣ лікѣide (înкънътoape de 7: ½: вnції), (Fpanц:) chopine (ка de 80 dpm:). (вezї ші κύαθος). [de вnde

Κοτυληδών, όνος (ἡ), =Κοτύλη (a oaselор). 2) окїѣріле пічоарелор (ші пpin întind: întpeara пічopime a) каракатицелор, ші a op че seamънъ кѣ dînseле. 3). вnѣ felѣ de плантъ, (Fpanц:) върікъл Beперії.

Κοτυλήρυτος (ὁ, ἡ), поеt: [κοτύλη, ἀρύω] (desпpe лікѣide) мълтѣ,înкît поate лъа чinева dintp'însвл кѣ пахарвл. 2) (вne -орї) în локѣ de ...

Κοτυλιαῖος, α, ον, de o потрівъ (ла кîtime, заѣ гpeвtate) кѣ кîtѣînкапе o котілъ. [ші

Κοτυλίζω, вііт: -ίσω, вînzѣ кѣ котіла (ка кѣ літра, заѣ кѣ тървпцішвл). 2) тъ жокѣ жокъл пвmітѣ ἐγκοτύλη (вezї ziч:). [κοτύλη].

Κοτυλὶς, ίδος, ші Κοτυλίσκη (ἡ), ші Κοτυλίσκιον (τὸ), ші Κοτυλίσκος (ὁ), dim: a ле лъї κοτύλη.

Κοτυλιστὴς, οῦ (ὁ), вnѣ felѣ de eскamotорѣ, (Fpanц:) joueur de gobelets. [κοτυλίζω].

Κοτυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de, заѣ asemenea кѣ [κοτύλη, εἶδος].

Κότυλος (ὁ), Ion: = Κοτύλη, teasѣ, къвънелѣ. [de вnde

Κοτυλώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κοτυλοειδής. [ші

Κοτύλων, ωνος (ὁ), kom: enit: de вецівѣ, дешертъторѣ de пахаре.

Κοῦ, поеt: Ion: în локѣ de ποῦ.

Κουβαρὶς, ίδος (ἡ), (плц:)='Ονίσκος, вnѣ felѣ de insektъ.

Κοὐκέθ', поеt: (маї 'nainte de вокалъ asпip:) în локѣ de...

Κοὐκέτι, поеt: (în întpвnipe) în локѣ de καὶ οὐκέτι.

Κοῦκι (τὸ), (nedекл:) вnѣ felѣ de арворѣ de finiчї, ші podвл лъї, (Jsпan:) coco, (Тврч:) пвкъ de India (пвкшоаръ).

Κουκίμηλον (τό), podвл потвлвї [κοῦκι, ші μῆλον].

Κούκκινος, η, ον, fъкътѣ din fpвnzеле, заѣ podвл потвлвї [κοῦκι].

Κουκιοφόρος (ὁ, ἡ), prodвкъторѣ de podѣ ка ал потвлвї [κοῦκι, ші φέρω].

Κουκούλιον (τό), (плц:) гогоашъ de rîndцкѣ de мътase. [de вnde

Κουκούμιον (τὸ), вasȣ̆ de кȣкътъріе, Лat: cucuma, ші Pom: гїȣмȣ̆.

Κουκοῦφα (ἡ), Еџіпt: варzъ.

Κουλεὸν, Ion: în локȣ̆ de κολεόν.

Κουλεόπτερος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de κολεόπτερος.

Κουλεὸς (ὁ), Ion: în лолȣ̆ de κολεός.

Κουλιβάτεια (ἡ), = Κολλυβάτεια.

Κουμάσιον (τὸ), [κοιμῶμαι] коteцȣ̆ de гъїнї. (Esix:).

Κούνικλος (ὁ), =Κόνικλος.

Κουρὰ (ἡ), [κείρω] tȣnsъtȣръ (прінч: de пърȣл капȣлȣї). «Ἐν χρῷ κουρά». Лȣч: ръsъtȣгъ.2)=Ἐντομὴ, кръпътȣръ. 3) sȣрчеа. «Μικραῖς τοῦ ξύλου κουραῖς συνέχεται». Пал: Matmt:

Κουράλιον (τὸ), = Κοράλλιον.

Κουρὰς, άδος (ἡ), каȣtъ ἐγκουράς. [κουρά].

Κουραφροδίτη(ἡ), граџіе (ліпічїȣ̆) de fatъ. [κούρη, Ἀφροδίτη].

Κουρεακὸς, ἡ, ὸν, ал tȣnzъtорȣлȣї, бърбіереsкȣ̆. [ші

Κουρεῖον (τὸ), tȣnzъtоріе, saȣ̆ бърбіеріе. (ла чеї векї sлȣжїа ка локȣ̆ de adȣnape ші петречере, ка акȣм каfенелеле). 2) [κοῦρος] жертfъ оfерітъ ла sерbъtоареа Апаtȣріілор, (алt:) μεῖον. [din

Κουρεὺς, έως (ὁ), [κουρά] = Κουρευτής, tȣnzъtорȣ̆ (прінч: de пърȣл капȣлȣї), бърбіерȣ̆. 2) [ȣnȣ̆ fелȣ̆ de пasъре (глаsȣл къріа seamъnъ кȣ a foapfeчеї tȣnzъtоаре).

Κουρευτὴς, οῦ (ὁ), tȣnzъtорȣ̆, = Κουρεύς. [κυυρεύω]. [de ȣnde

Κουρευτικὸς, ἡ, όν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ foлositорȣ̆ tȣnzъtорȣлȣї.

Κουρεύτρια (ἡ), feш: ал лȣї κουρευτής.

Κουρεύω, віit: -εύσω, Sхл: în локȣ̆ de κείρω, tȣnzȣ̆. [κουρεύς].

Κουρεῶτις, ιδος (ἡ), чеа dintîї, saȣ̆ (dȣпе алцїї) a tреілеа zi a Апаtȣріілор, în каре se însкріаȣ̆ întре fраtорї, ші întр' ачееашї време îшї tȣndeaȣ̆ întîїашї datъ ші пърȣл копіі четъцеnілор.

Κούρη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de κόρη.

Κουρὴ (ἡ), Ion: în локȣ̆ de κουρά.

Κουρήϊος, η, ον, Ion: поеt: în локȣ̆ de κόρειος.

Κουρήσιμος, (ὁ, ἡ) Sхл: în локȣ̆ de κόριμος.

Κούρητες (οἱ), поеt: [κοῦρος] tinерї, воїнічї.

Κουρῆτες (οἱ), [κουρά] Кȣріцї (преоцї аї Чібелеї); (вezї ші Κορύβαντες). [de ȣnde

Κουρητίζω, віit: -ίσω, imitȣ̆ пе Кȣріцї (преоцїї Чібелеї), sъвîршеsкȣ̆ орџіілє (misteріілє) лор.

Κουρῆτις, ιδος (ἡ), fem: лȣї Κουρῆτες, преоtіцъ a Чібелеї.

Κουρητισμὸς (ὁ), adopapea (înкinapea) Чібелеї. [κουρητίζω].

Κουρίας, ου (ὁ), tȣnsȣ̆ ла капȣ̆. (вezї ші κόρσης). [κουρά]. [de ȣnde

Κουριάω -ῶ, віit: -άσω, amȣ̆ tреbȣінцъ de tȣndepe, sîntȣ̆ nepasȣ̆, netȣnsȣ̆.

Κουρίδιος, η, ον, поеt: din feчоріе soцȣ̆, de mікȣ̆ însȣpatȣ̆; (прін ȣрm:) їȣвїtȣ̆, nedesпърцitȣ̆; (desпре лȣкр:) кȣвenitȣ̆ ла astfeл de soцie; (în цen:) de nȣntъ, de mіре, saȣ̆ mіреasъ. [ші

Κουρίζω, [κοῦρος] віit: -ίσω, поеt:=Κουροτροφέω; (în цen:) каȣtȣ̆, înгріжеsкȣ̆; mînгїїȣ̆. (вezї mi κορίζομαι). 2) sîntȣ̆ tînъръ, воїнікȣ̆, saȣ̆ mъ портȣ̆ ка astfeл.

Κουρίζω, віit: -ίσω, tȣnzȣ̆. «Κυπάρισσος κουριζομένη». Tfp: [ші

Κουρικὸς, ἡ, ὸν,=Κουρευτικός, foлositорȣ̆ ла tȣndepe. [ші

Κούριμος, η, ον, обічnȣitȣ̆ a se tȣnde, saȣ̆ tȣnsȣ̆. «Δάφνη —». Лкs: «Θρὶξ (»Κάρη)—». Еȣр: || (sȣвst: fem:) maskъ înfъцішъtоаре de fatъ кȣ пърȣл tȣnsȣ̆. (вezї ші ἐγκουράς). [ші

Κουρὶξ, adв: поеt: de пърȣ̆. «Κουρὶξ ἑλκομένη πλοκάμους». Апл: [κουρά].

Κούριος, η, ον, поеt: = Κόρειος.[κοῦρος].

Κουρὶς, [κουρὰ] ίδος (ἡ), (se înц: μάχαιρα) instр: de tȣns, saȣ̆ pas, foapfeкъ, saȣ̆ врічїȣ̆. 2)=Κουρεύτρια, ші Κομμώτρια. 3) Dop: =Κωρὶς, ші Καρίς.

Κοῦρμι (τό), (пеdекл:) ȣnȣ̆ fелȣ̆ de вере кȣ mїере.

Κουροβόρος (ὁ, ἡ), поеt: [κοῦρος, βορά] mînкъtорȣ̆ (omopîtорȣ̆) de tinерї копії.

Κουρογονίη (ἡ), Ion: наштере de бъїецї. [κοῦρος, γόνος].

Κουροθάλεια (ἡ), поеt: fem: ал лȣї...

Κουροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: înfлорitȣ̆ ка tînъръ, saȣ̆ din mȣлtъ tȣnsъtȣръ; (în цen:) înfлорitȣ̆, верde, tînъроsȣ̆. [κοῦρος, saȣ̆ κουρὰ, θάλλω].

Κοῦρος (ὁ), [κείρω, κουρὰ] копілȣ̆ (прінч: în вîрstъ, кînd înчепе a se pade, saȣ̆ tȣnde), fлъкъїашȣ̆; (în цen:) tînъръ (de ȣnde ші кошпър: κουρότερος); (dȣле алцїї în afin: кȣ κῦρος, κύριος) fiȣл stъпînȣлȣї каseї, (Лat:) filii familias. (вezї ші δεσπόσυνος, ші κόρος).

Κουροσόος (ὁ, ἡ), поеt: mîntȣitорȣ̆ de копії. [κοῦρος, σόος].

Κουροσύνη (ἡ), поет: tinepeцe, (прinч:) fem: ѕл лѕї...

Κουρόσυνος (ὁ, ἡ), поет: кѕвenitѕ̆ ла tînъpѕ̆, tinepeskѕ̆. || (sѕвst:) Κουρόσυνον (τὸ), (se înц: ἱερόν) жертfъ, че se sъвîршїа ла sepвъtoapea Апатѕріілор. (вezї κουρεῖον, ші κουρεῶτις). [κοῦρος].

Κουρότερος, α, ον, поет: компар: ал лѕї κοῦρος, шаї tînъpѕ̆; (maї totdaѕna în локѕ̆ de simплѕ posit:) tînъpѕ̆.

Κουροτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, naskѕ̆ бъїeцї. [din

Κουροτόκος (ὁ, ἡ), поет: =Ἀῤῥενοτόκος. [κοῦρος, τόκος].

Κουροτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, креskѕ̆ бъїeцї. [ші

Κουροτροφία (ἡ), крештере de бъїeцї. [din

Κουροτρόφος (ὁ, ἡ), поет: [κοῦρος, τρέφω] хрънitopѕ̆, saѕ̆ креskъtopѕ̆ de tinepї (епit: ал Чepeseї ші Beneрії). 2) (царъ, орашѕ̆) каре аре вѕнї, воїнічї flъкъї. «Ἐλπὶς—». Пind: хрънitoape (mînrîitoape) de omѕ̆.

Κουρόφιλος (ὁ, ἡ), поет: în локѕ̆ de φιλόπαις, їѕвitopѕ̆ de копії. [κοῦρος, φίλος].

Κουστοδία (ἡ), [Лат: custodia] кѕstodie, (tpѕпъ de ostaшї pîndѕіцї de) stpeaжъ.

Κουφαγωγὸς (ὁ), греш: în локѕ̆ de κυφαγωγὸς.

Κουφίζω, [κοῦφος] віit: -ίσω, ѕшѕpezѕ̆; (прin întind:) apdikѕ̆ în sѕs, înaлцѕ̆; (кѕ цen:) isбъвeskѕ̆, ѕшѕpezѕ̆; (nestpъm:) sîntѕ̆ ѕшѕpe, mъ ѕшѕpezѕ̆. [de ѕnde

Κούφισις, εως (ἡ), ѕшѕpape; apdikape în sѕs; ші =Ἀνακούφισις. [ші

Κούφισμα (τὸ), чеea че s' a ѕшѕpat, saѕ̆ s' a înълцat. 2) =кѕ

Κοφισμὸς (ὁ), =Κούφισις. [ші

Κουφιστήρ (ὁ), ѕшѕpъtopѕ̆. [ші

Κουφιστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikѕ̆, saѕ̆ deпrinsѕ̆ a ѕшѕpa, ші чл:

Κουφοδοξία (ἡ), = Κενοδοξία. [κοῦφος, δόξά].

Κουφόλιθος (ὁ), пїatpъ ѕшоаръ (sпѕmъ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de пїatpъ, че se întpeбѕінца ла компѕnepea кіноварѕлѕї пentpѕ zѕгръвіе. [κοῦφος, λίθος].

Κουφολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворбeskѕ̆ sekъtѕpї, бъpfeskѕ̆. [ші

Κουφολογία (ἡ), = Κενολογία, ворбіре seakъ, saѕ̆ deшeaptъ.(вezї ші ἀνεμώλιος).[din

Κουφολόγος (ὁ, ἡ), ворбitopѕ̆ de sekъtѕpї, de nepoziї, бъpfitopѕ̆. [κοῦφος, λόγος].

Κουφόνοια (ἡ), ѕmѕpinцъ de minte. [din

Κυυφόνοος -ους (ὁ, ἡ), ѕmѕpe de minte. [κοῦφος, νόος -οῦς]. [de ѕnde

Κουφονόως, adв: кѕ ѕшѕpinцъ de minte (fъpъ коaптъ rîndipe).

Κουφόνωτος (ὁ, ἡ), греш: în локѕ̆ de κυφόνωτος.

Κουφόπτερος (ὁ, ἡ), поет: ѕшѕpe de apiпї, їѕte-sбѕpъtopѕ̆. [κοῦφος, πτερόν].

Κοῦφος, [κύβη, κυφὸς] η, ον, (dѕпe ziч:) къвъnatѕ̆, ші deшeptѕ̆, saѕ̆ sekѕ̆; (обіч:) ѕшѕpe (проп: ші fir:). «Κοῦφα σπέρματα». Tfp: «Ἐν κούφῳ πυρὶ ἕψειν». Dskp: ѕшѕpe, mъsѕpatѕ̆. «Κούφων καὶ πτηνῶν λόγων». Плt: «Κούφη ἐλπίς». Tѕч: seakъ. «Τὸ τοῦ δήμου κοῦφον». Epd: nestatopnічіа. «Βαρύτατος ἀνταγωνιστής, κουφότατος δὲ κρατήσας». Ksn: foapte кѕmпъtatѕ̆.(ші în локѕ̆ de adв:). «Κοῦφα ποσὶ προβιβὰς». Іл: N. їѕte, ѕшор.

Κουφόσκευος (ὁ, ἡ), ѕшѕpe înapmatѕ̆, saѕ̆ екіпatѕ̆. [κοῦφος, σκευή].

Κουφότης (ἡ), ѕшѕpinцъ (проп: ші fir:); deшeptъчїѕne. [κοῦφος].

Κουφοφορέομαι, -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ mішкѕ̆ (mъ stpъmѕtѕ̆) лesne ка ѕnѕ̆ ѕшѕpe tpѕпѕ̆. [κοῦφος, φορά].

Κούφως, adв: кѕ ѕшѕpinцъ, лesne; (fir:) fъpъ statopnічіе, saѕ̆ rîndipe; fъpъ temeїѕ̆. [κοῦφος].

Κοφινοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѕ̆ de кошѕpї. [κόφινος, ποιός].

Κόφινος (ὁ), [κοῦφος] кошѕ̆, паnepѕ̆. 2) (în Беоціа) ѕnѕ̆ felѕ̆ de mъsѕpъ (înкъпъtoape de 3 хое, вezї χοῦς). [de ѕndə

Κοφινόω -ῶ, віit: -ώσω, înвълeskѕ̆, акоперѕ̆ кѕ кошѕ̆ (ѕnѕ̆ felѕ̆ de osîndъ în Беоціа asѕпра faліцілор). [ші

Κοφινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de кошѕ̆, saѕ̆ паnepѕ̆.

Κοχλακώδης, εος (ὁ, ἡ), плinѕ̆ de пїetpічеле. [din

Κόχλαξ, ακος (ὁ),=Κάχληξ, пїetpічікъ.

Κόχλαι (αἱ), греш: în локѕ̆ de κοχλίαι.

Κοχλιάξων, [κοχλίον, ἄξων] ονος (ὁ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de хірѕpц: instp:

Κοχλιάριον (τὸ), [κοχλίον] лінгѕpъ; (прin întind:) кîtime de o лінгѕpъ.

Κοχλίας, ου (ὁ), [κόχλος] мелкѕ̆. 2) ѕnѕ̆ felѕ̆ de продѕктѕ̆ de mape. 3) op че este înвîptitѕ̆ ка мелкѕл; (iap прinч:) o maшinъ idpaѕлікъ, ѕnѕ̆ felѕ̆ de skpipetѕ̆ de пѕцѕ̆. (în цen: 4) =Ἕλιξ.

Κοχλίδιον (τὸ), dtm: ал лѕї κοχλίον, ѕnѕ̆ felѕ̆ de mікѕ̆ мелкѕ̆ de mape.

Κοχλιοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de мелкѕ̆. 2) înвîptitѕ̆, saѕ̆ pesѕчitѕ̆ ка мелкѕл. [κοχλίας, εἶδος].

Κοχλίον (τὸ), dim: ал лъї κόχλος, мелкълецъ. 2) коажъ de мелкъ. 3) шърънелъ; saъ o pesъчitъ машinъ.

Κοχλὶς, ίδος (ἡ), =Κοχλίδιον.

Κοχλιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κοχλιοειδής. [κοχλίας].

Κοχλιώρυχον (τὸ), [κοχλίον, ὀρύσσω] = Κοχλιάριον.

Κόχλος (ὁ, ші pap ἡ), [în afin: къ κόγχη, κογχύλη] (прinч:) коажъ de мелкъ, saъ de skoїkъ. «Κόχλον ἑλὼν μυκάσατο κοῖλον». Tкр: «Κόχλος ἡ μαργαροφόρος». Ist: natъp: ръdъчinъ de мъргъpitapъ, (Tърч:) sidefъ.

Κοχύω, [χέω] вiit: -ύσω, поet: къргъ înвiлшъгat ка o fîntînъ, mi къ oape-каре sгomotъ.

Κόχωνα (τά), ші

Κοχώνη (ἡ), [κόκκυξ] înкеїetъpa шолdълъї; saъ коапseї къ къръл; saъ кръпътъpa dintpe въчеле (ванга) кърълъї пînъ de desъвt. 2) (în Iпкр):=Κόκκυξ, noada кърълъї. 3) (fir: ъne -opї)=(saъ греш: în локъ de) χώνη (пîлnie), ad: мъїepe вецiвъ.

Κόψιχος (ὁ), At: în локъ de κόσσυφος.

Κράας, κράατος (τὸ), (dat: κράατι, ші îm: κράατα) поet: (neîntp: în nom:) în локъ de κάρη, капъ.

Κραββάτιον, saъ Κραβάτιον (τὸ), пътiшоръ, dim: ал лъї...

Κράββατος, saъ Κράβατος(ὁ), [Maчed: κράας, βαίνω] patъ.

Κράγγη, ης, ші Κραγγὼν, όνος (ἡ), ъnъ felъ de stakosъ.

Κραγέτης, ου (ὁ), =Κεκράκτης, stpiгaчїъ, saъ stpiгътopъ. [ші

Κραγὸν, [κράζω] adв: (пaptiк:) къ stpiгъte, къ глвsъ mape.

Κραδαίνω, [κράδη] вiit: -ανῶ, клetinъ, клътeskъ, sгъdъїъ; (ші пas:) мъ клътeskъ, мъ клetinъ.

Κράδαλος (ὁ), =Κράδος.

Κραδαλὸς, [κραδάω] ὴ, ὸν, лesue de клetinat. (вezi ші κλαδαρὸς, ші ῥαδαλὸς).

Κράδασις, εως (ἡ), [ші

Κραδασμὸς (ὁ), клetinape, sгъdъipe. [din

Κραδὰω -ῶ, вiit: -άσω, поet: =Κραδαίνω, клetinъ, stpъnчinъ. (вezї ші κλαδάω).

Κραδάω -ῶ, вiit: -ήσω, (desпpe плante) пътimeskъ de пatima [κράδη, saъ κράδος].

Κράδεμνον (τὸ), Dop: în локъ de κρήδεμνον.

Κραδεύω, вiit: -εύσω, în локъ de κραδάω. [din

Κράδη (ἡ), fpaцedъ pamъpъ (прinч:) de smokinъ; (прin întînd:) smokinъ. 2) = Κράδος, пatimъ de ъnїї пomї. 3) o машinъ a векїелор teatpe пentpъ înълцapea aktopiлop (kînd воїаъ sъ pепpesinte пepsoane sвъpînd).

Κραδηφορία (ἡ), цinepe în mînъ de pamъpe de smokinъ, ші ловipe sfinцitoape къ dînseле de чеї че веnїаъ ла o sepвътoape a лъї Dionisъ. [κράδη, φέρω].

Κραδία (ά), Dop: în локъ de καρδία. [de ъnde

Κραδιαῖος, α, ον, поet: în локъ de καρδιαῖος, aflatъ în inimъ (în чentpъ), ad: чел maї din miжлокъ. «Κύκλος--». Прокл:

Κραδίας, [κράδη] ου (ὁ), (τυρὸς) вpînzъ înкeгatъ къ лапte de smokinъ. 2) (νόμος) o apie, че se kînta ла цepemonia Κραδηφορία. (вezї ziч:).

Κραδίη (ἡ), Ion: în локъ de καρδία.

Κραδίης, εω (ὁ), Ion: în локъ de κραδίας.

Κραδοπώλης, ου (ὁ), вînzътopъ de pamъpe, saъ fpъnze de smokinъ (че se întpeвъinцїаъ ла чеї векї în въкътъpie ка ла noї fpъnzeле de віцъ). (вezї ші θρῖον). [κράδη, πώλης].

Κράδος (ὁ), =Κλάδος (вezї ші ῥάδιξ), (пaptiк:) o воалъ a pamъpeлop de smokinъ, a se înnegpi, ші a se ъska, (поate) =Κράμβος.

Κραδοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътopъ de (saъ хръnitъ къ) ръmъpeле de smokinъ; (în цen: fir:) sъpaкъ, saъ sгîpчitъ, saъ можiкъ, пpostъ. [κράδη, φάγω].

Κράζω,[imit:]вiit: κράξω, (nex: 2: ἔκραγον, miж: tpe: de къ: în локъ de пpez: κέκραγα, de ъnde пeste п: вiit: κεκράξομαι, nex: Sкр: ἐκέκραξα, ші ал 2: ἐκέκραγον, ші порънч: κέκραχθι) (прinч: desпpe глasъл корвълъї) stpiгъ кра кра; (în цen:) stpiгъ tape; (stpъm: къ ак:) каътъ чева къ гълъцiовse stpiгъte .

Κραθείς, εῖσα, έν, пas: nex: de пaptч:, ші

Κραθῆναι, пas: nex: de inf: ал лъї κεράννυμ.

Κραιαίνω, вiit: -ανῶ, (nex: ἐκρήηνα, de ъnde порънч: κρήηνον, ші inf: κρηῆναι, 3: îm: пeps: de пas: tpe: de къ: κεκράανται, пeste-съв: κεκράαντο, ші пas: nex: ἐκραάνθην) поet: în întind: în локъ de...

Κραίνω, [κράας-κρᾶς, κάρηνον] вiit: κρανῶ, ші miж: în локъ de пas: κρανέομαι, (nexot: ἔκρηνα, ші пas: ἐκράνθην) поet: sъвîpшeskъ, îndeплineskъ, înfiinцezъ чева; desъвîpшeskъ; (de ъnde fir:) eksпpimъ, ек-

sплікъ; (nestp:) їаѣ съвîршipe, мъ îndeплineскъ: ажвпгъ ла... «Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοί ἔπος, ὅττι κεν εἴπω». Od: Υ. «Οἱ μὲν φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε». Od: Ε. (ші fir:). «Κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν, ὡς τὰ πρῶτα γένοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος». Om: Imn: deskpiind, повestind. (ші nestp:) «Κραινόντων εἰς ὀστέα». Iпкр: ші Apet: «Ποῖ δῆτα κρανεῖ; ποῖ καταλήξει»; Esхл: (ші nas:) «Ποῖ τελευτᾷ, καὶ κραναοῦται». Esхл: «Οὔ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ τῇ δε γ' ὁδῷ κρανέεσθαι». Il: I. «Τάλαρον ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο». Od: Δ. 2) (къ цen: saѣ dat:) stъпîneскъ, гъвernezъ, sîntъ къпetenie. «Δώδεκα κατὰ δῆμον βασιλῆες ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός». Od: Θ.

Краіпалáю-ю̃, віit: -ήсω, sîntъ ашецітъ de вецie, мъ îпвътъ. [din

Καιρπάλη (ἡ), [κρᾶς, πάλλω] амецеалъ de вецie; (în цen:) вецie. [de вnde

Краіпалíζω, віit: -ίσω, =Краіпалáю, мъ îпвътъ мереѣ, петрекъ în вецiе;

Краіпалóвоскос (ὁ, ἡ), поеt: пъскътъ (крeскътъ) în вецiе. [краіпάλη, βόσκω].

Краіпалóхωμος (ὁ, ἡ), каре петрече în вецiї ші патinade. [краіпάλη, κῶμος].

Краіпалώδης, εος (ὁ, ἡ), adъкъторъ de (saѣ кьfъndatъ în) вецiї. [краіпάλη].

Краіпνός, [αἶψα, αἴφνης] ἡ, ὸν, поеt: їъte, репede. || (пеът:) Краіпνά, adв: în локъ de краіпνῶς.

Краіпνόσσутос (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σσύτως, поеt: [краіпνὸς, σεύομαι] репede, їъte мішкатъ, порnitъ.

Краіпνосύνη (ἡ), поеt: [краіпνός] îнцеалъ, репezічîзne.

Краіпνόφορος (ὁ, ἡ), поеt: [краіпνὸς, φέρω] їъte адъsъ.

Краіпνῶς, adв: поеt: къ їънцеалъ, репede. [краіпνός].

Країра, ас (ἡ), поеt: [κρᾶς, κεραία] капътъ ешітъ afaръ, вîpfъ.

Κράκτης, ου (ὁ), греш: în локъ de κεκράκτης. [κράζω]. [de вnde

Кракτικός, ὴ, ὸν, чел къ îнsъшime, saѣ аплекаре ла sspirъte, stpiгачїѣ.

Κρᾶμα (τὸ), [κεράννυμι] amestекътъръ de гелъpite лікъide (прin ек: вінѣкъ апъ, арамъ къ арцintъ, ші чл:), (Fpанц:) амалгамъ. 2)=Κρᾶσις, (Fpанц:) temперъmîntъ.

Краμβалéος, α, ον, поеt: =Κραμβός, ші Καπυρὸς (вezї зіч:), (прinч: γέλως, pîsѣ). (de вnde

Краμβалιάζω, віit: -άσω, pîzъ tape ші în секъ. [de вnde

Κραμβαλιαστὺς, ύος(ἡ), pîsѣ секъ ші tape.

Κραμβαλίζω, віit: -ίσω, = Κραμβαλιάζω.

Κραμβεῖον (τὸ), zeamъ de варzъ; (în Sічелiа) о ъъстъръ вeninoasъ, întpeвъiнцатъ ка отравъ. [din

Κράμβη (ἡ), [κραμβός] вnѣ гелъ de варzъ селватікъ, каре къltівîndъ se se formeazъ овічnъita варzъ. [de вnde

Κραμβήεις, εσσα, εν, поеt: de варzъ.

Κραμβίδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Κραμβίον (τὸ), dim: ал лъї κράμβη, въrzішоаръ. 2) = Κραμβεῖον.

Κραμβίς, ίδος (ἡ), omidъ, (ші пе вртъ) глътъре de варzъ. [κράμβη].

Κραμβὸς, ὴ, ὸν, вскатъ; pesfpintъ, saѣ peскontъ (каре ponцъїе în dinцї); (desпре плante) apsъ (вezї κράμβος); (fir:) «Γέλως—». Лкс: pîsѣ секъ, вскатъ. «Κραμβότατον στόμα». Apstf: (вezї ші καπυρός). [ші

Κράμβος (ὁ), о воалъ а поателор (ші маї sъ seamъ a stpъгъpiлор), кînd dъпе о въръ de плоае ле iзвеште soapeле, manъ. (вezї ші ἐρυσίβη, ші κράδος). [κραῦρος].

Κραμβοφάγος (ὁ,ἡ), mînkътorъ de варzъ. [κράμβη, φάγω].

Κράνα, ас (ά), Dop: în локъ de κρήνη.

Κραναήπεδος (ὁ, ἡ), поеt: [κραναὸς, πέδον] чел къ вîptoasъ, пїetpoasъ пажеште.

Κρανάϊος, η, ον, = Κρανέϊνος.

Κραναὸς, ὴ, ὸν, поеt: [κράνος (ἡ)] аsпръ, вîptosъ, tape; пїetposъ, nepodosъ.

Κρανέα (ἡ), = Κρανεία.

Κρανέεσθαι, поеt: між: (în локъ de nas:) віit: de înf: ал лъї κραίνω.

Κρανεία (ἡ), корпъ (копачїѣ). 2) (прin întind:) лемнъ (sъліцъ) de корпъ. [κράνον]. [de вnde

Κρανέϊνος, η, ον, fъкътъ din лемнъ de корпъ. [ші

Κράνειος, α, ον, =Κρανέϊνος. || (sъвst:) Κράνειον, -εον (τὸ), =Κρᾶνον. 2) вnѣ цimnasiѣ (лъптътopie, вnde поate ера ші пъdъре de корпї) în Kopintъ. [ші

Κράνινος, η, ον, = (saѣ греш; în локъ de) Κράνειος.

Κρανιόλειος (ὁ, ἡ), netedъ, лъчїѣ ла капъ, плешъвъ. [κρανίον, λεῖος].

Κρανίον (τὸ), [κρᾶνον] хîрка капълъї.

Κρανοκολάπτης, ου (ὁ), вnѣ гелъ de отръвічosъ пъїапжінъ, (алт:) κεφαλοκρούστης. [κρᾶνον, κολάπτω].

Κρᾶνον (τὸ), în локъ de κάρηνον.

Κράνον (τὸ), = Πίτταξις, коарпъ.

Κρανοποιέω-ῶ, віit: -ήсω, fакъ коїѕърї. [din

Κρανοποιὸς, (ὁ). fъкъtорȣ̆ de коїfȣрї. [κράνος, ποιὸς].

Κράνος, εος -ους (τὸ), [κρᾶς, κρᾶνον] коїfȣ̆.

Κράνος (ἡ), (вezї ші κράταιγος)=Κρανεία, корnȣ̆.

Κρανουργία (ἡ), лȣкраре de коїfȣрї. [din

Κρανουργὸς (ὁ), = Κρανοποιὸς. [κράνος, ἔργον].

Κράντειρα (ἡ), поеt: fem: ал лȣї...

Κραντὴρ (ὁ), поеt: [κραίνω] съвîршitорȣ̆, îndeплinitорȣ̆. 2) къпetenie, stъпînitорȣ̆. 3) (проz:) мъseaoa мъчinъtoape de din апої, (алt:) σωφρο ιστήρ; (поеt: în цen:) dinte. [de ȣnde

Κραντήριος (ὁ, ἡ), поеt: актiвȣ̆, îndemînatiкȣ̆ a съвîрші.

Κράντης, ου (ὁ), ші

Κράντωρ, ορος (ὁ), поеt: = Κραντὴρ, къпetenie, domnitорȣ̆. [κραίνω].

Κραπάταλος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пръжitȣръ. 2) o мърȣntъ monetъ. (алцiї sкрiȣ̆ κραπάπαλος).

Κρᾶς (în копfракцie din Κράας), ατὸς (ὁ), (ак: κρᾶτα), поеt: =Κάρη, капȣ̆; (în цen:) партеа чеа маї din sȣs, крештеtȣ̆, вîрfȣ̆. «Ἀπὸ κρατὸς Ὀλύμποιο». Іл: Ω. «Ἐπὶ κρατὸς λιμένος». Od: I. ші N.

Κρᾶσις, [κεράννυμι] εως (ἡ), înпреȣnape, amesteкape (прinч:) de лiкȣide, потрiвiре прin amesteкape; (de ȣnde грам:) întрȣnipe, контракцie de вокале, saȣ̆ diftonцї. 2) stapea трȣпȣлȣї (temперъmîntȣ̆), saȣ̆ a atmosfереї (temпeratȣръ).

Κρασπεδίτης, ου (ὁ), (fir:) чел маї din ȣрmъ din хорȣ̆. [din

Κράσπεδον (τὸ), [κρηπίς] поалъ de хаїnъ, saȣ̆ кenарȣ̆, вatъ, saȣ̆ веteлie; (în цen:) марцine, первazȣ̆; (de ȣnde desпре рîȣрї) малȣ̆; (desпре мȣнцї) поалъ de мȣnte. 2) o пatimъ a omoшорȣлȣї. [de ȣnde.

Κρασπεδόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпodoвeskȣ̆, saȣ̆ întъреskȣ̆ чева кȣ кenарȣ̆, веteлie, saȣ̆ первazȣ̆.

Κράσσων, ονος (ὁ, ά), Dop: în локȣ̆ de κρείσσων.

Κραστήριον (τὸ), esлъ. 2) (îm:) пiчoареле ші лatȣреле sкaȣnȣлȣї, saȣ̆ пatȣлȣї. [ші

Κραστίζω, вiit: -ίσω, = Γραστίζω. [din

Κράστις, εως (ἡ), =Γράστις, еарвъ верde, saȣ̆ малdъръ.

Κρᾶτα, ак: ал лȣї κρᾶς, ші (în Sof: nȣmaї)

Κρᾶτα (τὸ), nedeкл: în локȣ̆ de κάρη.

Κρατηβόλος (ὁ, ἡ), поеt: [κρᾶς, saȣ̆ κράτος, βάλλω] ловitорȣ̆ tape, saȣ̆ în капȣ̆.

Κραταίγονον (τὸ), = Κραταιόγονον. (se конf: кȣ...

Κράταιγος (ὁ), [κραταιὸς, γόνος] seлвatiкȣ̆ мȣштȣлȣ̆ (помȣ̆, ші se пȣмеште аша пentрȣ tъріа лemnȣлȣї sъȣ̆).

Κραταιγύαλος (ὁ, ἡ), поеt: [κραταιὸς, γύαλον] цeапъnȣ̆, tape, nерȣnтȣ̆. «Θώραξ —». Іл: I.

Κραταιγὼν, όνος (ὁ), = Κράταιγος.

Κραταιὶς, ίδος (ἡ), поеt:=Κράτος, tъріе; аплекаре, греȣtate; (алцiї sкрiȣ̆ κρατάι' [în локȣ̆ de κραταιά] ἴς, mape пȣtepe). [κραταιὸς].

Κραταίλεως (ὁ, ἡ), [κραταιὸς, λᾶς] пїetposȣ̆, totȣ̆ пїatръ.

Κραταιόγονον (τὸ), [κραταιὸς, γονὴ] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плantъ, (поate)=Ὑπέρεικον.

Κραταιὸς, [κράτος] ὰ, ὸν, tape. (вezї ші κρατερὸς). [de ȣnde

Κραταιότης (ἡ), = Κράτος, tъріе. [ші

Κραταιόω -ῶ, вiit: -ώσω, (Sкр:) în локȣ̆ de κρατύνω, întъреskȣ̆.

Κραταίπεδος (ὁ, ἡ), [κραταιὸς, πέδον] чел кȣ вîрtoasъ (цeапъnъ) пажеште.

Κραταίπους, οδος (ὁ,ἡ), поеt: tape, цeапъnȣ̆ în пiчoаре. Η'μίονος—». Om: [κραταιὸς, ποῦς].

Κραταίρινος (ὁ, ἡ), поеt: [κραταιὸς, ῥινὸς] чел кȣ пїеле tape, вîрtoasъ. «Χελώνη—». Ер:

Κραταίωμα (τό), чел че se faче (saȣ̆ контрiвȣїеште ла) întъріре, sпріжinȣ̆. [κραταιόω].

Κραταιῶς, adв: tape, saȣ̆ кȣ tъріе. [κρααιὸς].

Κραταίωσις, εως (ἡ), întъріре, înпȣtepnічіре. [κραταιόω].

Κρατάνιον (τὸ), [κρᾶσις, saȣ̆ κράταιγος] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пахарȣ̆.

Κατεραίχμης, ου (ὁ), поеt: [κρατερός, αἰχμὴ] вiteazȣ̆, resвoїniкȣ̆.

Κρατεραύχην, ενος (ὁ, ἡ), поеt: tape în червiче, saȣ̆ грȣmazȣ̆. [κρατερὸς, ἀυχὴν].

Κρατερὸς, [κράτος] ὰ, ὸν, поеt: tape, цeапъnȣ̆, soлidȣ̆; (fir:) asпрȣ, siлniкȣ̆. «Χῶρος—» Om: imn: пїetposȣ̆. «Μῦθος—». Іл: A. «Ἀνάγκη —». Om:

Κρατερὸφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: вiteazȣ̆, mapinimosȣ̆, nefpiкosȣ̆; neîndȣплекatȣ̆, nedomoлitȣ̆, вîрtosȣ̆, nemлъdiosȣ̆. [κρατερὸς, φρὴν].

Κρατερόχροος (ὁ, ἡ), поеt: чел лȣ as-

пръ, вîрtoasъ пїеле. [κρατερὸς, χρόος].

Κρατερόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Κρατύνω. [κρατερός]. [de ѕnde

Κρατέρωμα (τὸ), amestекътѕръ de кositорѣ ші арамъ, (каре sлѕжїа de) оцелѣ.

Κρατερώνυξ, υχος, ші

Κρατερώνυχος (ὁ, ἡ), поеt: tape în ѕnгiї, saѣ копite. «Λύκοι («Λέοντες «Ἡμίονοι)—». Om: [κρατερὸς, ὄνυξ].

Κρατερῶς, adв: tape, цеапъn, вîрtos; кѕ tonѣ, кѕ semeцie. [κρατερός].

Κράτεσφι, поеt: dat: îm: ал лѕї κρᾶς.

Κρατευταὶ (οἱ), ші Κρατευτήρια (τὰ), pezemъtoapeле, пе каре se peazemъ fpiгapea кѕ fpiпtѕръ. [din

Κρατέω-ῶ, вiit: -ήσω,(кѕ цen:) stъпîneskѣ. вірѕїessѣ. «Πάντων Ἀργείων κρατέει». Іл: А. «Πολλῆς κρατέει γαίης, πολλῆς δὲ θαλάσσης». Ткр: «Ἐπεὶ δὲ ἀπέβη, ἐκράτει τε τῆς γῆς, καὶ ἐδῄου. Ksn: (ші fir:) «Κρατεῖν τοῦ μὴ πείθεσθαι τοῖς νόμοις». Ksn: (ші пas:) «Ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐκρατήθη». Ksn: 2) (fъръ kazѣ) sîntѣ întîїѣ, de maї sѕs, ковîршеskѣ, вірѕїeskѣ, пredomneskѣ; dъinezѣ; sîntѣ овічнѕitѣ. «Ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κρατήσω». Ткр: «Αὐτοί τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν». Ткр: «Ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ». Плt: doвîndeшte dpeптѣ.(ші кѕ dat: ел:). «Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν». Od: II. (ші орг:) «Πάσαις (se înц: ταῖς ψήφοις) πλὴν μιᾶς κρατήσας». Лѕч: 3) (кѕ ак:) апѕкѣ, цiѣ; пpinzѣ; (пpin întînd:) doвîndeskѣ; (fir:) îmї întiпъpeskѣ în (saѣ цiѣ вine) minte. «Τόξα χερσὶ κρατεῖ». Ткр: «Ὥστ' ἐμὲ σκῆπτρα κρατοῦντα τῆς δ' ἄνακτα εἶναι χθονός». Еѕр: (ші fъръ kazѣ). «Οὐκ' ἐκράτησεν ἡ ἐμβολὰς». Лкs: n' a пpins алtoїѕл. [κράτος]. [de ѕnde

Κράτημα (τὸ), ор че цine чева, sпpiжiнeaлъ; (mѕsik:) deлѕнцipe de вїepsѣ.

Κρατὴρ (ὁ), [κεράννυμι] вasѕл, în каре se fъчea amesteкapea вinѕлѕї кѕ апъ, ші dintp' însѕл se da de въѕt, (de aчi) кpontipѣ. «Κρατῆρα στήσασθαι, ἢ κεράσασθαι». Om: sъ sкoaцъ вinѣ (ка sъ чinstїaskъ пpietenї); (ші fir:) «Θεοῖς κρητῆρα στήσεσθαι ἐλεύθερον». Іл: Z. =Σπεῖσαι θεοῖς ἐλευθερίοις (пapaфp: ал лѕї N. Dѕка). 2) (fir:) пръпastie, гаѕръ de mѕnte вѕлканiкѣ, кpaтepѣ. [de ѕnde

Κρατηρία(ἡ),=Κρατὴρ, капъ de вinѣ.[ші

Κρατηρίζω, вiit: -ίσω, вeaѣ кѕ кpontipѕл, saѣ кѕ кѕпа вinѣ, (ad:) вeaѣ mѕлtѣ, sѕгѣ вine. (вezї ші κωθωνίζομαι).

Κρατήριον(τὸ), dim: ал лѕї κρατὴρ, кpontipaшѣ.

Κρατησίμαχος (ὁ, ἡ), поеt: вірѕitорѣ în въtълiї, вiteazѣ. [κράτησις, μάχη].

Κρατησίπους, οδος (ὁ ἡ), поеt: вірѕitорѣ кѕ пiчoapeле, saѣ în алергаре. [κράτησις, ποῦς].

Κρατήσιππος (ὁ, ἡ), поеt: вірѕitорѣ пpin iѕцeала каiлор (în iпodpomiѣ). [κράτησις, ἵππος].

Κράτησις, εως (ἡ), пpindepe, цinepe (акt: saѣ пas:); stъпînipe; doвîndipe; пpedomnipe, ші чл: але лѕї κρατέω. [ші

Κρατητικὸς, ἡ, ὸν, пѕtinчosѣ, deпpinsѣ, saѣ аплекатѣ a stъпîni, a вірѕi, a пpedomni, ші чл: [κρατέω].

Κρατί, поеt: dat: ал лѕї κρᾶς.

Κρατίς, ίδος (ἡ), греш: în локѣ de γράστις.

Κρατιστεύω, вiiit: -εύσω, sîntѣ (mъ sokoteskѣ de) чел maї вѕnѣ, întîїѣ; (кѕ цen: ші ак:) ковîршеskѣ пе алtѕл în чева. (вezї ші ἀριστεύω). [ші

Κρατιστίνδην, adв:=Ἀριστίνδην. [din

Κράτιστος, η, ον, (sѕпрл: ал лѕї κρατύς) foapte tape; foapte destoїnikѣ; (despre лѕкр:) пpea цeaпъnѣ, saѣ solidѣ; (în цen:) foapte вѕnѣ, алesѣ. «Ἆθλα προὔθηκεν, οἵτινες κράτιστοι τὰ προσήκοντα ἔργα φαίνοιντο». Ksn: «Κρατίστην τήνδε μάχην φᾶτο δύμεναι». Іл: Z: «Τὸ κράτιστον γάλα πίνω»·Ткр: || (neѕt:)Κράτιστα,=Ἄριστα, adв: foapte вine. «Ἥτις κράτιστα ἂν ἱππεύοι».Ksn:

Κρατοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), поеt: [κρᾶς, βιβρώσκω], mînкътopѣ de капѣ; saѣ каре a шînкat креерiї кѕїва.

Κρατογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskѕtѣ din капѣ. [κρᾶς, γένος].

Κρατόδετος (ὁ, ἡ), поеt: леgatѣ пе капѣ, saѣ înпpeжѕpѕл капѕлѕї. «Σφενδόνη — ». Esix: [κρᾶς, κρατὸς, δέω].

Κράτος, εος, -ους (τὸ), tъpie, пѕtepe; stъпînipe, ковîршipe; вірѕinцъ; (ѕne-opї) siлniчie. «Τὸν ἔπεφνε δόλῳ οὔτι κράτει γε». Іл: Н. «Πόλιν ἑλεῖν κατὰ κράτος».Ksn: пpin asaлtѣ. (вezї ші ἄκρα). «Ἐλαύνειν ἀνὰ κρατος». Ksn: кît поate. «Διαμάχεσθαι ἀνὰ κράτος». Ksn: = Ἰσχυρῶς. [κραίνω].

Κραντυντὴρ (ὁ), поеt: ковîршitорѣ пpin пѕtepe, (ad:) вірѕitорѣ. [ші

Κραντυντήριος (ὁ, ἡ), ші

Κρατυντικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѣ a întъpi, a sпpiжini чева (a цinea în stapea sa). [din

Κρατύνω, вiit: -υνῶ, (кѕ ак:) întъpeskѣ,

înnъtepezъ; înцenenieskъ; supiжinъ; (miж: къ dat: прп:) mъ supiжinъ în чева. 2) noet: (къ цеп: saъ къ ак:)=Κρατῶ, stъuinieskъ. [din

Κρατὺς, έος (ὁ), noet: în локъ de κραταιός. [κράτος].

Κρατυσμὸς (ὁ), supiжinipe, întъripe, înцenenipe.

Κραυγάζω, biit: -άσω, =Κράζω, stpirъ; цinъ. [κραυγή].

Κραυγάνομαι, biit: -ήσομαι, Ion: în локъ de κραυγάζω, цinъ (ка unъ kopilъ mikъ).

Κραυγασμὸς (ὁ), цinape. saъ цinъtъ. [ші

Κραύγασος, ші

Κραυγαστὴς, οῦ (ὁ), цinъtorъ; stpiraчiъ. [κραυγάζω]. [de unde

Κραυγαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, obiчnъitъ, disuвъ a цina, a stpira.

Κραυγάστρια (ἡ), fem: al лъi κραυγαστής.

Κραυγὴ (ἡ), [κράζω] stpirъtъ mape, цinъtъ. [de unde

Κραυγίας, ου (ὁ), (ἵππος) калъ snepiosъ de stpirъte. [ші

Κραυγὸς, οῦ, ші Κραυγὼν, όνος (ὁ),(гlos:) rionoae.

Κραῦρα, [κραῦρος] ας (ἡ), o вoалъ de вeї, de порчi, ші de алвine, (Franц:) gourme, unъ felъ de гъlъraiъ. [de unde

Κραυράω -ῶ, biit: -άσω, nъtimeskъ de вoала κραῦρα (bezi ziч: прч:).

Κραῦρος, [θραύω] α, ον, usкatъ, asnpъ ne d'asвnpa; fraцedъ, =Κῦθραυστος. «Ἡ φύσις τῶν ὀστέων κραυροτέρα». Plt: [de unde

Κραυρότης (ἡ), uskъчiвne, asnpime; frъцezime. [ші

Κραυρόω -ῶ, biit: -ώσω, uвuкъ, faкъ чева fraцedъ, saъ lesne de snapt.

Κρεάγρα, [κρέας, ἄγρα] ας (ἡ), fърклiцъ de skos karnea din сalъ.

Κρεάγραπτος (ὁ, ἡ), noet: srîpiitorъ, sfîшiitorъ de karne, saъ uieле. [κρέας, γράφω].

Κρεαγρὶς, ἴδος (ἡ), dim: al лъi κρεάγρα, fърклiчoarъ.

Κρεάδιον (τὸ), dim: al лъi κρέας, кърniчiкъ, saъ вukъцinъ de karne.

Κρεαδοτέω -ῶ, biit: -ήσω, =Κρεωδοτέω.

Κρεανομέω -ῶ, biit: -ήσω, înnapцъ karne (прiпч: de жertfъ). [ші

Κρεανομία (ἡ), înnъpцipe de karne (прiпч: de жertfъ). [din

Κρεανόμος (ὁ), înnъpцitorъ de karne. || (uвbst:) = Κρεωδαίτης. [κρέας, νέμω].

Κρέας, (în afin: къ κέρας) κρέατος, -κρέως (τὸ), (dat: κρέατι -κρέᾳ, îm: κρέατα -κρέα, κρεάτων -κρεῶν, κρέασι) karne.

Κρεγμὸς (ὁ), [κρέκω] лovirea, ші uнnetьл вре uнъi mъsikalъ instrumîntъ, saъ a uввелniцeї; (în цеп:) op чe uвnctъ asemenea къ ал koapdeї.

Κρεηδόκος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de κρεωδόχος.

Κρεηφαγέω -ω, biit: -ήσω, Ion: în локъ de κρεωφαγέω.

Κραηφαγία (ἡ), Ion: în локъ de κρεωφαγία.

Κρεῖας (τὸ), noet: în локъ de κρέας.

Κρειοδόκος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de κρεωδόχος.

Κρείοισα (ά), Dop: în локъ de κρείουσα.

Κρεῖον (τὸ), noet: skîndъrъ de tъiat, saъ вasъ de гътit karne. [κρεῖας].

Κρεῖον, noet: вok:, ші

Κρείουσα, ης (ἡ), noet: fem: ал лъi κρειών, stъnînъ, doamnъ, întъrъteasъ; saъ (în цеп:) uвnepioarъ, maї npesus deкît алteле. (bezi κρείων).

Κρειοφάγος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de κρεωφάγος.

Κρεισσόνως, [κρείσσων] adв: noet:=Κρεῖσσον, maї вine.

Κρεισσότεκνος (ὁ, ἡ), noet: ачела, ne kape ape чinева maї вine de кît ne konii sъi. [κρεῖσσον, τέκνον].

Κρείσσων, [κράτος] ονος (ὁ, ἡ), (компар: neper: ал лъi ἀγαθός) maї tape; maї destoїnikъ; (în цеп:) maї npesus, maї вunъ; maї preferabilъ; (ші în ръъ) maї ръъ. «Γαστρὸς κρείσσων». Ksn: stъnînъ ne iinteчele sъъ, nelakomъ. «Χρημάτων— ». desnpeцuitorъ de banї, saъ de mitъ. «Λόγου— ». Лкs: nesuвъ. (ші în ръъ). «Ἀκόλαστος ὄχλος κρείσσων πυρός». Esp: (ші înnpesnъ къ ἤ) «Κρείσσων ἤ κατ' ἄνθρωπον». Ksn: maї npesus de omъ. (ші ка sвbst: fъръ kazъ). «Οἱ κρείττονες». Plt: zeїї, чereштele nъterї; (ші în sinr:). «Τὸ κρεῖττον»; Sin: Dumnezeъ. || (next:)Κρεῖσσον, adв: maї вine, saъ maї muлt.

Κρειττόνως, adв: în локъ de κρεισσόνως.

Κρειττόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, (despre вie) kazъ în (mъtimeskъ de) вoала κρείττωσις (bezi ziч:). [din

Κρείττων, ονος (ὁ, ἡ), At: în локъ de κρείσσων.

Κρείττωσις, εως (ἡ), o вoалъ a вiilor, kînd daъ muлte ші tîmnърii влъstape, kape maї ne вrimъ se uвuк. [κρειττόομαι].

Κρείων, [κάρη, κραίνω] οντος (ὁ), noet: =Κράντωρ, kъnetenie, domnъ, întъratъ; (în цеп:) întîїaшъ; uвnepiorъ, maї вunъ.

(везї ші κρείσσων). «Κρείουσα γυναικῶν». Іл: X.

Κρειῶν, поет: în локŭ de κρεῶν, îm: цen: ал лъї κρεῖας.

Κρεκάδιον (τὸ), пînzъ (прinч:) бътъtъ, цеапънъ. (de ъnde). «Αὐλῆς κρεκάδια». = Αἱ αὐλαῖαι, (Fpanц:) les tentures, les tapisseries, ковоаре ші чл: de аштерnъt касъ. [ші

Κρεκτὸς, ἡ, ὸν, кîntatŭ къ лiра. «Νόμος —». Esхл: [din

Κρέκω, [imit: în afin: къ κράζω, κρίζω, κρούω, ші чл:] (în цen:) ловеskŭ чева, înкît sъ fакъ sromotŭ; (їар прinч:) батŭ пînza къ sъвелniца, saŭ sпata, цesŭ; isвеskŭ коарdеле лiреї ші чл:; кîntŭ къ кitapa; (авъs:) кîntŭ къ flъеръл; (nestp:) tponкъneskŭ, pesъnŭ, sвîpnîїŭ.

Κρεμάθρα, ας (ἡ), кошŭ, saŭ алtŭ asemenea вasŭ atîpnatŭ пentpъ пъstpape de лъкръpї de mînкape; (în teatpъ) o машinъ пentpъ înълцареа челор че репpesintaŭ aepiene пepsoane. 2) (вot:) коada flopiлop, ші a poadeлop. [din

Κρέμαμαι, віit: κρεμήσομαι, (nex: ἐκρεμάσθην) sîntŭ, staŭ atîpnatŭ, saŭ sпînzъpatŭ; (fir:) sîntŭ înълцatŭ, atîpnatŭ în aepŭ; saŭ atîpnŭ de чева. [din

Κρεμάννυμι, віit: κρεμάσω, (nex: ἐκρέμασα, ші miж: pap ἐκρεμασάμην, ші пas:- ἐκρεμάσθην) sпînzъpŭ, atîpnŭ; (fir:) цiŭ atîpnatŭ (ad: în îndoїaлъ). [κρεμάω]. [de ъnde

Κρεμασμὸς (ὁ), sпînzъpape, atîpnape (акt: saŭ пas:). [ші

Κρεμαστὴρ (ὁ), op че sлъжеште ла цinepe de чева atîpnatŭ (къїъ, кîpлiгŭ, ші чл:). ‖ (îm:) «Κρεμαστῆρες». Anat: niште mъшкї aї tpъпълъї (maї къ seamъ aї воашелор). [ші

Κρεμαστήριος (ὁ, ἡ), îndemînatiкŭ a sлъжi ка κρεμαστὴρ (везї ziч: преч:). ‖ (sъвst:) Κρεμαστήριον (τὸ), лакътŭ atîpnatŭ; (în цen:) op че atîpnatŭ. [ші

Κρεμαστὸς, ἡ, ὸν, atîpnatŭ, saŭ пpiimitopŭ de atîpnape. «Ἱστία κρεμαστὰ»- At: (ші simп:) «Κρεμαστὰ». Ksn: пînzеле (поate ші макаралеле, saŭ sкpiпeteле) коръвii. «Διὰ πολλῶν τῶν κρεμαστῶν καλουμένων πλεῖ (ἡ ναῦς)». Ksn: [ші

Κρεμάστρα, ας (ἡ), =Κρεμάθρα.

Κρεμάω -ῶ, At: în локŭ de κρεμάσω, віit: ал лъї κρεμάννυμι.

Κρεμάω -ῶ, віit: -άσω, =Κρεμάννυμι.

Κρεμβαλιάζω, віit: -άσω, жокŭ în цеампарале. [κρέμβαλον]. [de ъnde

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ (ὁ), жъкътopŭ în цеампарале. (se коnf: къ...

Κρεμβαλιαστὺς, ύος (ἡ), поет: жъкаре, dъnцape în цеампарале; ші цъкъitъл aчestopa.

Κρεμβαλίζω, віit: -ίσω —Κρεμβαλιάζω.

Κρέμβαλον (τὸ), [imit: depiв: din Лat: *crepo*] (maї întp: ла îm:) ъnŭ instpъmîntŭ, пpiп каре fъчеаŭ ъnŭ apmoniosŭ цъкъitŭ жъкътopiї de ъnŭ feлŭ de danцŭ, цеампарале, (Fpnnц) *cliquettes*, *castagnettes*. (везї ші κρόταλον).

Κρεμνάω -ῶ, греш: în локŭ de κρημνάω.

Κρεμόω, поет: (пpiп întpeп: de o) în локŭ de κρεμῶ, At: віit: ал лъї κρεμάννυμις.

Κρέμυς, υος (ὁ), ъnŭ feлŭ de пеште =Χρέμυς.

Κρεμῶ, At: віit: ал лъї κρεμάννυμι.

Κρέμωμαι: sъп: ал лъї κρέμαμαι.

Κρέξ, [κρέκω] κρεκὸς (ἡ), ъnŭ feлŭ de пasъpe de апъ (къ лъnцї пiчоаре ші asкъцitŭ чїокŭ), кîpsteїŭ, (Fpanц:) *râle d' eau*. 2) =Κρόξ, ші Σκόλλυς, кosiцъ înплetitъ пе крештетъл капълъї.

Κρεόβροτος (ὁ, ἡ), поет: mînкътopŭ de (хръnitŭ къ) карне. [κρέας, βροτὸς].

Κρεοκάκκαβος (ὁ), вasŭ, (Тъpч:) гiвечїŭ de fpiпt карне. [κρέας, κακκάβη]. 2) (пpiп întind:) ъnŭ feлŭ de mînкape.

Κρεοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, At: поет: în локŭ de κρεωκοπέω.

Κρεονομία (ἡ), =Κρεωνομία.

Κρεοπώλης, ου (ὁ), =Κρεωπώλης.

Κρεοσαπεὶς, εῖσα, έν, (пaptч: ка din κρεοσήπω) челŭ къ карnea пъtpedъ, saŭ пъtpezitŭ ка карnea.

Κρεοσκευασία (ἡ), гътipe de бъкate din карне. (алцiї sкpiŭ, κρέως σκευασία). [κρέας, σκευάζω].

Κρεουργέω -ῶ, віit -ήσω, taїŭ карне, saŭ чева ка карnea în бъкъцеле. 2) sîntŭ mъчеларŭ. [ші

Κρεουργηδὸν, adв: ка карnea тъїatъ, saŭ прекъm se taїe карnea. [шî

Κρεουργία (ἡ), тъїepe de карне, saŭ în кiпŭ de карне. [ші

Κρεουργικὸς, ἡ, ὸν, къвenitŭ ла тъїetopŭ, saŭ foлosifopŭ ла тъїepe de карне. [din

Κρεουργὸς (ὁ, ἡ), тъїetopŭ (în бъкъцї) de карне, mъчеларŭ. 2)=Κρεωδαίτης. (de ъnde) "Κρεουργὸν ἦμαρ». Fsхл: zi de жер-

tfъ, sвъ sepвъtoape, =Κρεωδαισία. [κρέας, ἔργον].

Κρεοφαγία (ἡ), =Κρεωφαγία.

Κρέσσων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: ші Dop: în локъ de κρείσσων.

Κρεύλιον (τὸ), dim: ал лвї κρέας.

Κρεωβορέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρεωφαγέω. [ші

Κρεωβορία (ἡ), =Κρεωφαγία. [din

Κρεωβόρος (ὁ, ἡ), =Κρεωφάγος.[κρέας, βορά].

Κρεωβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: плinъ de кърnврї, кърnosъ, трвпешъ. [κρέας, βρίθω].

Κρεωδαισία (ἡ), înпърцipe de карne. [din

Κρεωδαίτης, ου (ὁ), ші Κραιωδαῖτις, ιδος (ἡ), [κρέας, δαίω] тъїetopъ, ші înпърцitopъ de карne (прinч: de жertfe). «Κρεωδαῖτις ἀρχὴ». Пл: demnitatea, saъ enistasia лвї κρεωδαίτης.

Κρεωδαίτης, ου (ὁ), [κρέας, δαίνυμαι] noet: în локъ de κρεωφάγος; (прin întind:) =Αἱμοβόρος, ші Σαρκοφάγος (bezї zіч:).

Κρεώδειρα, ας (ἡ), (se înц: μάχαιρα) =Δορίς. [κρέας, δέρω].

Κρεώδης, εος (ὁ, ἡ), [κρέας] кърnosъ (ка карnea, saъ din телвл кърnії). 2) плinъ de карne, грasъ, трвпешъ. (bezї κρεωβριθὴς).

Κρεωδοσία (ἡ), =Κρεωδαισία, dape, înпърцipe de кърnврї de жertfe. [ші

Κρεωδοτέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρεωνομέω, дървїeskъ карne. [din

Κρεωδότης, ου (ὁ), =Κρεωδαίτης, înпърцitopъ de вякъцї de карne ла oaспецї saъ mesaшї. [κρέας, δίδωμι].

Κρεωδόχος (ὁ, ἡ), прiimitopъ (конpinzъtopъ) de карne (ка васъ, магазie ші чл: de карne). [κρέας, δέχομαι].

Κρεωθήκη (ἡ), локъ (васъ, saъ къmaръ) de пвs în пъstpape карne. [κρέας, θήκη].

Κρεωκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρεουργέω. [din

Κρεωκόπος (ὁ, ἡ), тъїetopъ, saъ folositopъ ла тъїepe de карne. [κρέας, κόπτω].

Κρεωνομέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρεανομέω.

Κρεωνομία, кі Κρεωνόμος, =Κρεανομία, ші Κρεανόμος.

Κρεωπωλεῖον (τὸ), вînzъtopie de карne, тъчелъріе. [ші

Κρεωπωλέω -ῶ, вііt: -ήσω, вînzъ карne. [din

Κρεωπώλης, ου (ὁ), вînzъtopъ de карne, тъчеларъ. [κρέας, πώλης]. [de вnde

Κρεωπωλικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, тъчелъreskъ. [ші

Κρεωπώλιον (τό),=Κρεωπωλεῖον. 2) трeaва тъчеларвлвї, вînzape de карne.

Κρεωστάθμη(ἡ), кîntarъ de карne. [κρέας, στάθμη].

Κρεωφαγέω -ῶ, вііt: -ήσω, тъnînкъ (тъ хрънeskъ кв) карne. [ші

Κρεωφαγία (ἡ), mînкape de (saъ хрънipe кв) карne. [din

Κρεωφάγος (ὁ, ἡ), шînкъtopъ de(хрънitъ кв) карne, = Σαρκοφάγος. [κρέας, φάγω].

Κρήγυος, saъ Κρήγιος (ὁ, ἡ), noet: Dop: saъ Ion: [κρείων] вънъ, folositopъ, прiinчosъ. кврatъ, adевърatъ.

Κρήδεμνον (τὸ), [κρᾶς, δέω] легъівръ de капъ femeeaскъ, тврванъ. 2) (fir:) капакъ de васъ. 3) (maї de мвлte opi ла îm:) kreste, saъ krestътврї de zidъ, (Тврч:) metepize. (bezї ші κάρηνον). 4) (аввs:) перnъ. «Πέτρινα κρήδεμνα». Евр: пїetpe în локъ de перne. (bezi ші δέμνιον).

Κρηῆναι, noet: nex: de inf: ші κρήηνον, noet: порвпч: ал лвї κραιαίνω, κραίνω.

Κρῆθεν, [κρᾶς] adв: din капъ, din крeштetъ.

Κρῆθμον (τὸ), вnъ телъ de плantъ, eapвъ грasъ de гръdinъ.

Κρήϊον (τὸ), вnъ телъ de плъчintъ.

Κρήμναμαι, noet: în локъ de κρέμαμαι.

Κρημνάω, вііt: -ήσω, noet: in локъ de κρεμάννυμι.

Κρήμνη, noet: în локъ de κρήμνα, порвпч: ал лвї κρημνάω.

Κρημνηγορέω -ῶ, вііt: -ήσω, ворвeskъ кв pînoase (nomnoase) ворве ші fpase. [κρημνὸς, ἀγορὰ].

Κρήμνημι, noet: în локъ de κρεμάννυμι.

Κρημνίζω, вііt: -ίσω, daъ пе чinева de pînъ ла вале, прънъstiezъ. (maї întp: este комп: κατακρημνίζω). [κρημνὸς]. [de вnde

Κρήμνισις, εως (ἡ), ші Κρημνισμὸς (ὁ), asвîrlipe de pînъ ла вале.

Κρημνοβατέω -ῶ, вііt: -ήσω, втвлв пе pîпe, saъ вркъ ші коворъ pînoase локврї. [din

Κρημνοβάτης, ου (ὁ), обічнвітъ a втвла пе pînoase локврї; (fir:) «Ἐπέων — ». Гр: kape se eksupimъ кв pînoase, saъ прънъstioase (ad: asпpe ші вemeце) ворве. 2) în локъ de σχοινοβάτης (bezї zіч:). [κρημνὸς, βαίνω].

Κρημνόθεν, adв: dene pînъ ла вале. [κρημνός].

Κρημνοκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Κρημνηγορέω [κρημνὸς, κοπή], sîntъ...

Κρημνοποιὸς (ὁ, ἡ), (ком:) întpeввin-

цъторъ, saŭ креаторъ de марї, пръпъstioase ворве, saŭ преа îndръzneце (periколоase) metafope, saŭ figъраціï. [κρημνὸς, ποιός].

Κρημνὸς, [κρεμάω] (ὁ), pîпъ, stînкъ pîпoasъ, saŭ прimeждioasъ вале; (fir:) бъzъ de panъ. [de ъnde

Κρημνώδης, εος (ὁ, ἡ), pîпosŭ; (fir:) прimeждiosŭ.

Κρημνώρεια (ἡ), pîпoasъ парte de mъnte. [κρημνὸς, ὄρος].

Κρηναῖος, α, ον, къвenitŭ ла, saŭ isвopîtopŭ din fîntînъ. «Νύμφαι κρηναῖαι». Лкs: =Νηρηΐδες. || (sъбst:) Κρηναία (ἡ), поet: în локŭ de κρήνη. [din

Κρήνη (ἡ), [κάρηνον] isвopŭ de апъ, fîntînъ, (Лat:) caput aquae. (вezї ші κρουνός). [de ъnde

Κρήνηθεν, adв: поеї: din fîntînъ. [ші

Κρήνηνδε, adв: поet: ла fîntînъ. [ші

Κρηνιὰς, άδος (ἡ), поet: în локŭ de κρηναία. «Νύμφαι κρηνιάδες». Лкs: [ші

Κρηνὶς (ι лъnгŭ), ίδος (ἡ), dim: ал лъї κρήνη, fîntîniцъ.2) (ι sкъptŭ)=Κρηνιάς.[ші

Κρηνίτης, ου (ὁ), ші Κρηνῖτις, ιδος (ἡ), къвenttŭ ла (pesъpitŭ лînгъ) fîntînъ.

Κρηνοῦχος (ὁ, ἡ), [κρήνη, ἔχω] поet: stъпînitopŭ de fîntîne. (епit: ал лъї Neпtъnŭ).

Κρηνοφυλάκιον (τό), demnitatea лъї...

Κρηνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ, îngriжitopŭ de fîntîne. [κρήνη, φύλαξ].

Κρηπιδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de înкълцъminte. [κρηπὶς, ποιός].

Κρηπιδοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŭ de înкълцъminte. [κρηπὶς, πώλης].

Κρηπιδόω -ῶ, вtit: -ώσω, пъїŭ temeлie, întemeїezŭ; (miж: saŭ пas:) mъ întemeїezŭ, mъ sпriжinŭ. 2) înкалцŭ пе чinева, (ші miж:) mъ înкълцŭ къ чisme, ші чл: «Ἤρετο αὐτὸν μεταξὺ κρηπιδούμενος». Sъid: [κρηπὶς]. [de ъnde

Κρηπίδωμα (τὸ),=Κρηπίς, temeлie, вasŭ, (Fpanц:) pièdestal.

Κρηπὶς, (ι, преа pap, sкъptŭ) ῖδος (ἡ), [în afin: къ κρέκω] înкълцъminte (maї къ seamъ къ токъpї). «Παντᾶ κρηπῖδες». Ткр: (прin întind:) în локŭ de κρηπιδοφόροι (στρατιῶται). 2) (fir:) вasŭ de statъъ ші чл:, (Fpanц:) pièdestal; (поet:) алtapŭ, жертfелnikŭ; (în цen:) temeлie. «Λαϊνέας ἀπὸ κρηπῖδος». Ткр: (ші fir:) Κρηπὶς ἐπέων (ἐλευθερίας)». Пind: 3) ъnŭ шesŭ ziditŭ de пїatpъ пе цъpmŭ de pîŭ, saŭ de mape, кеŭ, (Fpanц:) quai. «Λίμνη λιθίνῃ κρηπῖδι κεκοσμημένη κύκλῳ». Ep: «Ἐν τῷ λιμένι παρὰ τὴν κρηπῖδα περιπατοῦντας». Плв:

Κρῆς, Dop: în локŭ de κρέας.

Κρῆσαι, поet: în локŭ de κερᾶσαι, înf: nex: ал лъї κεράννυμι.

Κρησέρα, ας (ἡ), sitъ deasъ de fъinъ. 2) mpeажъ пentpъ пеште mikŭ.

Κρησέριον (τὸ), Dim: ал лъї κρησέρα.

Κρησερίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) пîїne din fъinъ чернъtъ къ sitъ deasъ. [κρησέρα].

Κρησφύγετον (τὸ), [Κρὴς, φεύγω] локŭ de sкъпape, asiлŭ. (ziч: s' a пъstpat, de кînd корsapiї Архіпелагълъї se гоnїaŭ de Minosŭ Kpeteanъл).

Κρηταγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пъsкъtŭ în Kpeta (епit: ал лъї Жое). [Κρήτη,γένος].

Κρητὴρ (ὁ), Ion: în локŭ de κρατήρ.

Κρητήριον (τὸ), Ion: în локŭ de κρατήριον. 2) (прin întind:) =Ἐπίχυσις.

Κρηφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: în локŭ de κρεωφαγέω.

Κρῖ (τὸ), nedeкл: поet: (în апок:) în локŭ de κριθή, opzŭ.

Κριανὸς, ὴ, ὸν, пъsкъtŭ sъбt zodiъл вервекълъї. [κριός].

Κριβάνα, ας (ἁ), Dop: ші Κριβάνη (ἡ), ъnŭ fелŭ de пîїne, = къ...

Κριβανίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) пîїne коaптъ în

Κρίβανον (τὸ), Κρίβανος (ὁ), [κρῖ, βαῦνος] =Κλίβανος, цestŭ. 2) [ὀκρίβας].=Βράχος, stînкъ (mînкatъ de mape). [de ъnde

Κριβανωτὸς, ὴ, ὸν, коптŭ, fpintŭ, saŭ ъsкatŭ în цestŭ. «Κριβανωτῶν ὁρμαθῷ». Apstf: шіръ de пesmeцї, saŭ ъsкate smoкine.

Κριγὴ (ἡ), ші Κριγμὸς (ὁ), [κρίζω] =Τριγμὸς, Sкр: sкîpцîipe, saŭ sкpîшnipe de dinцї. 2) цiпape, saŭ кiцiipe de лiлiечї, ші чл:

Κριδδέμεν, Dop: în локŭ de κρίδδειν, inf: ал лъї...

Κρίδδω, Dop: în локŭ de κρίζω; (iap Беot:) pîzŭ, (Лat:) *riddeo*

Κριδὸν, [κρίνω] adв: поet: =Διακριδὸν.

Κρίζω, [imit:] вiit: κρίξω, (tpe: de къ: în локŭ de прez: κέκριγα, пeste-sъв: în локŭ de прел: ἐκεκρίγειν, пeste пъцinŭ вiit: κεκρίξομαι, nex: 2: ἔκριγον) поet: (прinч:) sкîpцîїŭ, цîpîїŭ, sfîpîїŭ; (прin asemъnape) цiпŭ ка лiлiакъл.

Κριηδὸν adв: peпede ка вервечiї. [κριός].

Κριθαία (ἡ), ъnŭ fелŭ de mъmълiгъ de opzŭ. [κριθὴ].

Κριθάλευρον (τὸ), fъinъ de opzŭ. [κριθὴ, ἄλευρον].

Κριθάμινος, η, ον, поet: în локŭ de κρίθινος. [ші

Κριθανίας (ὁ), (πυρὸς) ȣnȣ felȣ de grîȣ ка орzȣл. [ші

Κριθάριον (τὸ), dim: ал лȣї κριθὴ, орzішорȣ, гръȣnte de орzȣ.

Κριθάω -ῶ. віit: -ήσω, поet: în локȣ de κριθιάω.

Κρίθεν, Еол: поet: în локȣ de ἐκρίθησαν, а 3: îm: пеps: de пas: nex: ал лȣї κρίνω.

Κριθὴ (ἡ), [în afin: кȣ ἄκρις] орzȣ, гръȣnte de орzȣ, 2) (fir:) ȣрчїорȣ, saȣ о бȣбȣліцъ, че ese пе плеопеле окілор în-tре цене; ші цîцîna, че ese ла коаda пъsъріlор. 3) (kom:) = 'Ερέβινθος. [de ȣnde

Κριθηΐς, ίδος (ἡ), поet: în локȣ de κριθίνη. «'Ακτὴ—». Епгр: fъinъ de орzȣ.

Κριθίασις, εως (ἡ), о патimъ а каілор, кînd мъnînкъ орzȣ преа мȣлтȣ, ші se преа îнграшъ, saȣ nȣ mistȣїesк віne. [din

Κριθιάω -ῶ, віit: -άσω, (desпре каї) пътimeskȣ de κριθίασις (вezї ziч: преч); (прin întind:) sîntȣ sглобіȣ, neastîmпъратȣ, nedomолȣ. (вezї шї 'ακοστήσας].]ші

Κριθίδιον (τὸ), =Κριθάριον. [ші

Κριθίζω, віit: ίσω, хръneskȣ кȣ орzȣ. [ші

Κρίθινος, η, ον, (fъкȣtȣ) de орzȣ. [ші

Κριθίον (τὸ), =Κριθάριον. [κριθή].

Κριθολόγος (ὁ, ἡ), кȣлегъtорȣ de орzȣ. || (ла Локреnї) ȣnȣ dрегъtорȣ, saȣ demnitарȣ, каре în Atena se ziчea ἱεροποιὸς. [κριθὴ, λέγω].

Κριθομαντεία (ἡ), гічitорie прin гръȣnце de орzȣ. [din

Κριθόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічitорȣ прin гръȣnце de орzȣ. [κριθή, μάντις].

Κριθοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорȣ de орzȣ. [κριθὴ, πὼλης].

Κριθοτράγος (ὁ, ἡ), поet: =Κριθοφάγος: [κριθὴ, τρώγω].

Κριθοφαγία (ἡ), mînкаре de (хръnіре кȣ) орzȣ (ȣnȣ felȣ de osîndъ а Pomaniлор ostaшї а лі se da de храnъ орzȣ în локȣ de грîȣ). [din

Κριθοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtорȣ de (хръnitȣ кȣ) орzȣ. [κριθὴ, φάγω].

Κριθοφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъtорȣ de орzȣ. [κριθὴ, φέρω].

Κριθοφυλακία (ἡ), tреаба (enistasia) лȣї

Κριθοφύλαξ, ακος (ὁ), (în Atena) ȣnȣ dрегъtорȣ pîndȣitȣ а пîndi еksпортаціа орzȣлȣї. [κριθὴ, φύλαξ].

Κριθώδης, εος (ὁ, ἡ), орzosȣ, ad: asemenea кȣ (saȣ копрinzъtърȣ de мȣлтȣ) орzȣ.

Κριθώλεθρος (ὁ, ἡ), kom: stрікъtорȣ de (în zadарȣ хръnitȣ кȣ) орzȣ. [κριθὴ, ὄλεθρος].

Κρίκε, поet: =(saȣ греш: în локȣ de) Κρίγε, 3: sinг: пеps: de nex: 2: ал лȣї κρίζω.

Κρικηλασία (ἡ), [κρίκος, ἐλαύνω] ȣnȣ felȣ de жокȣ (чine sъ петреакъ лемnȣл прin верігъ).

Κρικίον, ші Κρικίλλιον (τὸ), dim: кȣ лȣї

Κρίκος (ὁ), (în metat:) în локȣ de κίρκος, черкȣ; (партік:) верігъ, (Тȣрч:) халка; връцаръ. [de ȣnde

Κρικόω -ῶ, віit: -ώσω, formezȣ чева ка о верігъ. 2) петрекȣ чева п' în верігъ, saȣ халка «Κεκρίκωνται τὸ χεῖλος χαλκῷ (οἱ 'Αιθίοπες)». Stр: [de ȣnde

Κρικωτὸς, ὴ, ὸν, компȣsȣ din веріцї; saȣ чел în formъ de верігъ.

Κρῖμα, saȣ Κρίμα (τὸ), обїектȣ, saȣ pesȣлtatȣ de жȣdікатъ, хотърîре de жȣdікъtорȣ; (прin întind:) крimъ, вinъ; (de ȣnde) osîndъ, пedeапsъ; (fiлs:) dormъ, sigȣръ maksimъ. «Οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα, μὴ μ'αἱροῦ κριτὴν». Esx: «'Απὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα»· Sкр: «Κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει». Sкр: «'Εχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν». Sкр:: [κρίνω].

Κριμνατίας, ші Κριμνίτης (ὁ), (ἄρτος) пîїne fъкȣtъ din...

Κρίμνον (τὸ), fъinъ търîцоasъ, мъчinatъ маре. «Κρίμνα χειρῶν». Пл: mїezȣрї de пîїne, saȣ търîце, кȣ каре se sпълаȣ пе mîїnї. [de ȣnde

Κριμνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ κρίμνον (вezї ziч: преч:). «Καὶ κριμνώδη κατανίφοι». Apstf:

Κρινάνθεμον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плаntъ, amъраntъ. 2) = 'Ημεροκαλλίς. [κρίνον, ἄνθος].

Κρίνεα, Ion: în локȣ de κρίνα, ак:, ші κρίνεσι în локȣ de κρίνοις, dat: îm: а ле лȣї κρίνον.

Κρίνινος, η, ον, fъкȣtȣ din flорї de крinȣ.

Κρινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ крinȣ. [κρίνον, εἶδος].

Κρινόμυρον (τὸ), ȣntȣ de flорї de крinȣ. [κρίνον, μῦρον].

Κρίνον (τὸ), ȣnȣ felȣ de floape, (de ачі) крinȣ. (вezї ші λείριον); ші (пentрȣ asemъnареа sa) floареа довлеакȣлȣї.

Κρινόχρους (ὁ, ἡ), чел de колоареа (faца албъ) крinȣлȣї. [κρίνον, χρόα].

Κρίνω, [în aїin: кȣ κραίνω] віit: κρινῶ, (nex: ἔκρινα, ші шіж: ἐκρινάμην, tре: de

кȣ: κέκρικα, mi пas: κέκριμαι, nex: пas: ἐκρίθην, ші пosit: κριτέον) desпарцȣ̆; (пpin întind:) алегȣ̆. «Κρίνειν καρπόν τε καί ἄχνας». Іл: Е. «Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας». Іл: В. «Κρίνας ἐκ Λυκίης φῶτας ἀρίστους». Іл: Z. (ші miж:) «Κρινάμενος κατὰ λαὸν ἄνδρας ἀρίστους». Іл: І. (ші пas:) «Κριθέντες οἱ ἄριστοι». Іл: N. «Ἄνεμος κεκριμένος». Іл: Ξ. (вezĭ ші λαμπρὸς). 2) (пpin întind:) deoseвeskȣ̆, deжȣdikȣ̆. «Τὰ δὲ σκληρὰ καὶ μαλακὰ, καὶ κοῦφα καὶ βαρέα ὅλῳ τῷ σώματι κρίνομεν». Ksn: «Τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων κρίνειν». Apst: (de ȣnde 3) (fir:) черчetezȣ̆. «Σέ τοι, σὲ κρίνω. Sof: «Μὴ κρίνε, μὴ 'ξέταζε». Sof: «Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην»; Skp: (вezĭ 8). 4) компарȣ̆. «Παρέχουσιν ἑαυτὰς κρίνεσθαι πρὸς ἐκείνας». Ksn: (de ȣnde 5) (desпpe вise ші чл:) tîлкȣĭeskȣ̆, eksплikȣ̆. «Ἆρ' ἔμαθες κρίνειν ἐνύπνια»; Tкp: (ші miж): «Τοῖς οὐκ ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους». Іл: Е. (de ȣnde 6) (oвiч:) жȣdikȣ̆, (ші miж:) mъ жȣdikȣ̆ (кȣ чinева); (fir:) mъ disпȣtȣ̆, mъ чeptȣ̆, (Fpanц:) vider une querelle; (пpin întind:) xotъръskȣ̆. «Ἀγορῆθεν ἀνέστη κρίνων νείκεα δικαζομένων». Od: M. «Βίῃ ἐν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνουσι θέμιστας». Іл: П. «Τάχιστα ἔκριναν νεῖκος πολέμοιο». Od: Σ. «Ὁ τὰς θεὰς κρίνας». Eȣp: «Τίς ἄμμε κρινεῖ». Tкp: «Μήτ' ἐμὲ ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτε τοῦτον». Tкp: (ші fir:) «Κρίνειν διὰ μάχης τὸν πόλεμον». Diod: (ші miж:) «Πανημέριοι ἄρηϊ κρινώμεθα». Іл: В. «Τιθήνεσσι κρίναντο» Es: (ші пas:) «Ἐκρίνετο περὶ θανάτου». Ksn: (ші fir:) «Ἐκρίθη τὸ νόσημα». Med: «Γυνὴ κεκριμένη τῇ ἡλικίᾳ». Кeв: de miжлокȣ̆ ла вîpstъ, (Fpanц:) d'un âge mûr. 7) îndpeпtъцeskȣ̆; înкȣвiinцezȣ̆. «Τοῖς κριταῖς, ἤν κρίνωσ' ἡμᾶς, ὅσ' ἀγαθὰ δώσομεν». Apstf: «Διαχειροτονουμένων δὲ τῶν γνωμῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν ἐκείνου, εἶτα δὲ τὴν τῆς βουλῆς». Ksn: (saȣ̆ 8) (din пpot:) osîndeskȣ̆. «Μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε». Skp: (вezĭ ші 2). 9) вагȣ̆ în жȣdikatъ, пîpъskȣ̆, рeклamȣ̆. «Ἔκρινε Δολαβέλλαν κακώσεως ἐπαρχίας». Пл: «Κρίνω προδόντα αὐτὸν τοὺς νέους». Лiкpг: «Κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τουτονί». Dm: 10) гъseskȣ̆ кȣ кале, înкȣвiinцezȣ̆, пpeferȣ̆. «Ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι». Skp: «Εὔτολμος εἶναι κρίνε, τολμηρὸς δὲ μή», Гnm: (de ȣnde пas:). «Μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται». At: se пpeferъ. (ші desпpe neînsȣfл:). «Ἀσπὶς πολέμῳ κεκριμένη». Eпгp: черкatъ. 11) гîndeskȣ̆, sokoteskȣ̆. «Πολέμιον κρίνειν τινά». Лкs: «Ἐν τέρασι ταῦτα κρίνουσιν». Apst: Ὡς ἐγὼ κρίνω». Dm: (ші пas:) «Ὡς παρ' ἐμοὶ κέκριται». Tкp:

Κρινών, ῶνος (ὁ), ші Κρινωνιὰ (ἡ), tapла de кpinĭ în гръdinъ. [ші

Κρινωτός, ὴ, ὸν, fopmatȣ̆ în feлȣ̆ de кpinȣ̆, (Fpanц:) liliacé.

Κριζὸς (ὁ), Dop: în локȣ̆ de κρισσός, = Κιρσός.

Κριοβόλος (ὁ, ἡ), поet: [κριός, βάλλω] înжȣnгĭetopȣ̆ de (saȣ̆ пȣitopȣ̆ de a se жȣnгĭa în жeptfъ) вepвeчĭ. (вezĭ ші ταυροβόλος).

Κριοδόκη(χη), ης (ἡ), пodȣ̆, пe кape se miшка поліорчetiка maшinъ пȣmitъ κριός, вepвeкȣ̆. [κριὸς, δέχομαι].

Κριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fopmatȣ̆ în feлȣ̆ de вepвeкȣ̆. [κριὸς, εἶδος].

Κριοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ капȣ̆ de вepвeкȣ̆. [κριὸς, κεφαλή].

Κριοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, лoвeskȣ̆ zidȣл кȣ maшina [κριὸς, ші κόπτω].

Κριομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatȣ̆ ка вepвeчiĭ, saȣ̆ пpin maшina κριός. [ші

Κριομαχία (ἡ), вътъліе de вepвeчĭ. [κριὸς, μάχη].

Κριόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ fiгȣръ de вepвeкȣ̆. [κριὸς, μορφή].

Κριόμυξος (ὁ, ἡ), mȣкosȣ̆ (пeгĭoвȣ̆) ка ȣnȣ̆ вepвeкȣ̆. [κριὸς, μύξα].

Κριοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ oвpazȣ̆ (saȣ̆ пaptea de dinainte fopmatъ în feлȣ̆) de вepвeкȣ̆. [κριὸς, πρόσωπον].

Κριὸς (ὁ), вepвeкȣ̆. 2) (fir:) o maшinъ pesвoĭaskъ în fopmъ de вepвeкȣ̆. 3) o konsteлaцie în чepкȣл zodiaкȣ̆. 4) ȣnȣ̆ kopnosȣ̆ opnъшîntȣ̆ ал Kopintiaкȣлȣĭ капiteлȣ̆ de stîлпȣ̆.

Κριόστασις, εως (ἡ), =Κριοδόκη. [κριὸς, στάσις].

Κριοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ̆ de вepвeчĭ. [κριὸς, φάγω].

Κριοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ̆ (цiitopȣ̆) de вepвeкȣ̆. [κριὸς, φέρω].

Κρίσιμος, η saȣ̆ ος, ον, adȣкъtopȣ̆ de алeцepe, de desfaчepe întp' ȣnȣ̆ feлȣ̆ xotъpîtopȣ̆, (Fpanц:) décisif; saȣ̆ чел de жȣdikatъ, de пpiгonipe. [din

Κρίσις, εως (ἡ), desпъpцipe, алeцepe (aкt: saȣ̆ пas:); (fir:) кiпzȣipe; xotъpîpe; жȣdikatъ. «Ἔδοξε κρίσιν ποιῆσαι αὐτῷ, καὶ πέμπουσι δικαστὰς». Ksn: «Ἐπὶ κρίσιν καλούμενος οὐχ ὑπήκουσε». Пл: 2) sfîpшitȣ̆, pesȣлtatȣ̆. «Κρίσιν μὴ λαβούσης τῆς μάχης». Лкs:; (med:) алeцepe, saȣ̆ skimвape, ad:

пределение de воалъ supe маї вine, заъ маї рѣъ, кrisisъ. «Οὐδὲν ἄλλο τὴν κρίσιν, ὅτι μὴ λύσιν ὀνομάζειν τοῦ νοσήματος». Iнкр:

Κρίσκρανον (τὸ), = (заъ поate греш: în локъ de) Κιονόκρανον.

Κρισμὸς (ὁ), грешъ: în локъ de κριγμός.

Κρισσὸς (ὁ), At: în локъ de κιρσός. [de вnde

Κριτσώδης, εος (ὁ, ἡ), At: în локъ de κιρσώδης.

Κριτέον, поsit: ал лвї κρίνω.

Κριτήριον (τὸ), ор че слвжеште de mижлокъ ла жвdікатъ, semnъ, заъ регвлъ; (flsf:) факвltatea, заъ пвtereа mingiї de a жвdіка. 2) (овіч:) жвdікътopie. «Κοινὸν ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων καθίσαι κριτήριον». Илв: [ші

Κριτὴς, οῦ (ὁ), жвdікътorъ. [κρίνω]. [de вnde

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, folositorъ, заъ îndemînatікъ ла жвdікаре; (iap naptik:) denpinsъ a жвdіка skpise de автorї (прінч: векї). (de вnde) «Κριτικοὶ» kritічї, чеї че se îndeletnіческ ла черчетареа векілор автorї; ші «Κριτικὴ». aчeastъ штііnцъ.

Κριτὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї κριτής.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, алесъ, deoseвітъ, апробатъ, foapte вънъ. [κρίνω].

Κριτόχειρος (ὁ,ἡ), чел къ децеteле мîînелор desпърцite. [κριτὸς, χείρ].

Κροαίνω, вііt: -ανῶ, поet: în локъ de κρούω, (прінч: desпре каї) батъ къ пічоареле în пъmîntъ, съръ. «Θέει πεδίοιο κροαίνων». Iл: алеаргъ пе кîmпъ în сърite. (ші fir:) «Κροαίνειν ἐν τοῖς τῶν ὑποθέσεων χωρίοις». Flstp: a se авate аfаръ din сввїектъ, заъ a стърві întp'înсвл маї мвлт.

Κρόκα, поet: (în eтepoц:) în локъ de κρόκην.

Κροκάλη (ἡ), [κρέκω] пїetрічікъ de рїъ, заъ de църmъ; (прin întind:) църmъ. [de вnde

Κρόκαλὸς, η заъ ἡ, ον заъ ὸν, поet: плінъ de пїetрічеле; (fir:) posъ, віклеанъ.

Κρόκεος, η, ον, поet: =Κροκοβαφὴς. [κρόκος].

Κρόκες, поet: (în eтepoц:) în локъ de κρόκαι, fem: îm: ал лвї...

Κρόκη (ἡ), [κρέκω] toptъ свбцipe; бътътъръ de пînzъ. 2) =Κροκάλη.

Κροκήϊος, η, ον, поet: = Κρόκεος, заъ Κρόκινος. [ші

Κροκίας, ου (ὁ), чел къ гацъ кат de шofранъ. [κρόκος].

Κροκιδίζω, вііt: -ίσω, кърцъ гълціі, заъ періі dene хаїнъ; (прin întind:) лінгвшескъ; (desпre волн:) =Καρφολογέω. [κροκίς]. [de вnde

Κροκιδισμὸς (ὁ), кълецере de перї, заъ гвnoaїe dene чева (snasmodikъ simntomъ a лінгоареї).

Κροκίζω, вііt: -ίσω, amъ (заъ батъ кат în) гаца шofранълвї. [ші

Κρόκινος, η, ον, гъкътъ de шofранъ, заъ галбенъ ка шofранъл. [ші

Κρόκιος (ὁ, ἡ), =Κρόκεος, заъ Κρόκινος. [κρόκος].

Κροκὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї κρόκη, пъръ, заъ лацъ скоазъ афаръ dîn въtътвра nînzeї; destрътътъръ, скатъ; (овіч:) ацъ, пъръ, ғългъ, глокъ адвсъ de вîntъ, ші лінітъ пе хаїne; кілцї (de лînъ, заъ de inъ, ші чл:). «Κροκὶς κογχυλίου». Гал: глокъ de нînъ (o кокілъ).

Κροκοβαφὴς, ές (ὁ, ἡ), въnsitъ къ шofранъ, заъ în гаца шofранълвї. [κρόκος, βαφὴ]. [de вnde

Κροκοβαφία (ἡ), въnsipe къ, заъ ка къ шofранъ.

Κροκοδειλία (ἡ), скîрнъ de крокоделъ de вскатъ, каре se întpевзinца ка сълiманъ. (bezї ψιμμύθιον). [ші

Κροκοδειλιὰς, άδος (ἡ), =Κροκοδείλιον, заъ Κροκοδειλία. [ші

Κροκοδείλινος, η, ον, pелатівъ къ крокоделъл. ‖ .Κροκοδειλίνη (ἡ), вnъ гелъ de силоцismъ, (алт:) κροκοδειλίτης. [ші

Κροκοδείλιον (τὸ), вnъ гелъ de плантъ, скаеtелe; заъ летпъл вine-mipositopълвї копъчелъ, пвmітъ ἀσπάλαθος. [ші

Κροκοδειλίτης, ου (ὁ), (se înц: λόγος) вnъ гелъ de sofistikъ силоцismъ (свбіектъл къртїа este крокоделъл). [din

Κροκόδειλος (ὁ), [κρόκη, εἶλή, заъ δείελος, fiind къ тръіешte маї мвлт пе ла zidърї вскate] Ion: шопîрлъ, заъ вnъ гелъ de шопîрлъ. 2) крокоделъ, вnъ гелъ de monstpвosъ amfівіъ ал рîвлвї Нілъ. [κρόκος, δειλὸς, fiind къ se teme de вedepea, заъ miposвл шofранълвї]. 3) (în dialektікъ) вnъ гелъ de sofistikъ силоцismъ = Κροκοδειλίτης.

Κροκοδείλη (ἡ), = (o peformaцie a лвї) Κροκὶς.

Κροκοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел de forma, заъ гаца шofранълвї. [κρόκος, εἶδος].

Κροκοείμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: пвrtътorъ deînвrъкъminte în гаца шofранълвї. [κρόκος, εἷμα].

Κροκόεις, εσσα, εν, поet: = Κρόκεος. ‖

*

(sȣвst:)=Κροκωτὸς. [κρόκος].

Κροκόμαγμα (τὸ), [κρόκος, μάσσω]вoштina шoфpanȣлȣĭ, че i s' a stops ȣntȣл.

Κροκόμηλον (τὸ), mъpȣ̆, saȣ̆ гȣtȣe feaptъ кȣ шoфpanȣ̆. [κρόκος, μῆλον].

Κροκονητικὴ (ἡ), [κρόκη, νήθω] meштeшȣгȣл de a toapче aцъ.

Κροκόπεπλος (ὁ, ἡ), поet: пȣptъtopȣ̆ de акопеpemîntȣ̆, saȣ̆ xaĭnъ de колоapea шoфpanȣлȣĭ. [κρόκος, πέπλος].

Κρόκος (ὁ), шoфpanȣ̆. 2) (fiг:) гълвeнȣшȣл eȣлȣĭ. 3) (în Teoфp:) греш: în локȣ̆ de βρόμος.

Κροκότας, saȣ̆ Κροκόττας, saȣ̆ Κροκούτας, α (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de animaлȣ̆ de India, (поate) xiena, (aлt:) κυνόλυκος.

Κροκόω -ῶ, вiit: -ώσω, въпseskȣ̆, saȣ̆ înкȣnȣnezȣ̆ кȣ шoфpanȣ̆ [κρόκος]. 2) [κρόκη] цesȣ̆.

Κροκυδίζω, вiit; -ίσω,=(ші maĭ întpeв: de кît) Κροκιδίζω. [κροκὺς]. [de ȣnde

Κροκυδισμὸς (ὁ),=Κροκιδισμὸς.

Κροκυλεγμὸς (ὁ), гл: eкsпл: a лȣĭ κροκυδισμός. [κροκὺς, λέγω].

Κροκὺς, ύδος (ἡ), =Κροκίς.

Κροκύφαντος (ὁ, ἡ), цesȣtȣ̆ кȣ пpea sȣвцipe toptȣ̆, saȣ̆ вътътȣpъ. || (sȣвst:) κροκύφαντον (τό), tȣpвanȣ̆ femeĭeskȣ̆. [κρόκη, ὑφαίνω].

Κροκώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κροκοειδὴς. [κροκος]. 2) asemenea кȣ (sȣвцipe ка) aцa. [κρόκη].

Κροκωτίδιον, ші Κροκώτιον (τὸ), dim: aл лȣĭ

Κροκωτὸν (τὸ),=кȣ

Κροκωτὸς, ὴ, ὸν, цesȣtȣ̆ кȣ пpea sȣвцipe вътътȣpъ [κρόκη]. 2) въпsitȣ̆ кȣ (saȣ̆ în faцъ de) шoфpanȣ̆. || (sȣsst: въpв:) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de лȣкsoasъ xaĭnъ de femeĭ, ші a лȣĭ Dionisȣ̆. [κρόκος].

Κροκωτοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noptȣ̆ xaĭna femeĭaskъ κροκωτὸς; sîntȣ̆ înвpъкatȣ̆ femeĭeшte. [din

Κροκωτοφόρος (ὁ, ἡ), înвpъкatȣ̆ femeĭeшte. [κροκωτὸς, φέρω].

Κρομμυογήτειον (τὸ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de чeaпъ ка пpazȣл, saȣ̆ чeaпa чopiĭ. [κρόμμυον. γήτειον].

Κρόμμυον (τὸ), чeaпъ.

Κρομμυοξυρεγμία (ἡ), pîrîipe de nemistȣitъ чeaпъ. [κρόμμυον, ὀξυρεγμία].

Κρομμυοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ̆ de чeaпъ. [κρόμμυον, πώλης].

Κρομμυόεις, εσσα, εν, поet: (локȣ̆) плinȣ̆ de чeaпъ. [κρόμμυον].

Κρόμυον (τὸ), =Κρόμμυον. [de ȣnde

Κρομυὼν, ῶνος (ὁ), tapлa de чeaпъ, saȣ̆ локȣ̆ sъditȣ̆ кȣ чeaпъ.

Κρόνια (τά), вezĭ Κρόνιος. [ші

Κρονιάδες (αἱ), (se înц: ἡμέραι)=Κρόνια. [ші

Κρονίδης, ου (ὁ), fiȣл лȣĭ Kponȣ̆ (Satȣpnȣ̆), patponim: aл лȣi Жoe. [ші

Κρονικὸς, ὴ, όν, ші

Κρόνιος, α saȣ̆ ος, ον, aл лȣĭ (konsfinцitȣ̆ лȣĭ) Kponȣ̆ (Satȣpnȣ̆); (пpin întind: ші kom:) foapte вeкĭȣ̆, pȣцinitȣ̆, matȣfȣ̆. (вezĭ ші διιπολιώδης). «Μὴν Κρόνιος». Пл: =(maĭ în ȣpmъ nȣmitȣ̆) Ἑκατομβαίων, лa 12: aлe къpȣĭa se sepвa sepвъtoapea || Κρόνια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape вeкĭe лa Atena în onoapea лȣĭ Satȣpnȣ̆, (în Poma) Satȣpnaлiiлe (кam ка aл nostpȣ лъsatȣл de sekȣ̆). || «Κρονίων ὄζειν». Apstf: a aвea чinева ideĭ, пpeжȣdiкъцĭ пpea вeкĭ, pȣцinite. [Κρόνος].

Κρόνιππος (ὁ), =Κρονικὸς, вътpînȣ̆ de totȣ̆, matȣfitȣ̆. [κρόνιος, ἵππος].

Κρονίων, ωνος (ὁ),=Κρονίδης.

Κρονοδαίμων, ονος (ὁ), kom: =Σοροδαίμων, foapte вътpînȣ̆. [Κρόνος, δαίμων].

Κρονόληρος (ὁ), kom: вътpinȣ̆, matȣfitȣ̆ de totȣ̆. [Κρόνος, λῆρος].

Κρόνος (ὁ), [χρόνος] (mitoл:) Satȣpnȣ̆, zeȣл timцȣлȣĭ, tatъ aл лȣĭ Жoe, ші чл: 2) (kom:)foapte вeкĭȣ̆ de anĭ, înвътpînitȣ̆, matȣfitȣ̆ de totȣ̆. «Οὕτως εἶ Κρόνος». Плt:

Κρονότεκνος (ὁ, ἡ), чeл чe ape fiȣ̆ пe Satȣpnȣ̆ (eпit: aл лȣĭ Οὐρανός), Чepȣл. [Κρόνος, τέκνον].

Κρόξ, neîntp: nom: aл лȣĭ κρόκα ші κρόκες,=Κρόκη.

Κρόσση (ἡ), [κόρση, saȣ̆ κρόξ] (пpinч: лa îm:) чepкȣpiлe de sȣs aлe чetъцiĭ, вaseлe saȣ̆ pazeлe metepizeлop (вezĭ ші κάρηνον); (în цen:) nimte skoase afapъ în feлȣ̆ de tpeпte (вpîne) în zidȣ̆. [de ȣnde

Κροσσὸς (ὁ), чĭȣкȣpe; fȣntъ; кenapȣ̆ пe mapцine, saȣ̆ къпътîiȣ̆ de чeвa. [de ȣnde

Κροσσόω -ῶ, вiit: -ώσω, пȣĭȣ̆ чĭȣкȣpĭ, saȣ̆ fȣnte лa чeвa. [de ȣnde

Κροσσωτὸς, ὴ, ὸν,=Θυσανωτὸς, înпodoвitȣ̆ кȣ чĭȣкȣpĭ пe mъpцinĭ. «Χιτὼν—». Лкs: || (sȣвst:) Κροσσωτοὶ, saȣ̆ Κροσσωτὰ = Κροσσοὶ. 2) [κρόσση] fopmatȣ̆ кȣ tpeпte ка skapa. «Σταυροῖσι κροσσωτὴ πτέρυξ» Лiкfp:

Κρόσφος (ὁ), =Γρόσφος.

Κροταίνω, (fъpъ вiit:) поet: (pap) în локȣ̆ de κροτέω.

Κροτάλιον (τὸ), dim: aл лȣĭ κρόταλον. || (îm:) Κροτάλια (τὰ), чepчeĭ de atîpnate

(ші прin ѕрm: чїокnite ѕnѕл de [алтѕл) търгърitape. [de ѕnde

Κροταλίζω, віit: -ίσω, ловind, чїокnind fakѕ a pesѕna чева (ка клопотѕл ші чл:); (în цen:) fakѕ sгomotѕ, tponкъneskѕ ші чл; плesneskѕ din палme. [de ѕnde

Κροτάλισμα (τὸ), ші Κροταλισμὸς (ὁ), sѕnetѕл, tponкъnitѕл чел din ловitѕръ de лѕкрѕрї pesѕnъtoape; бътаїе în палme.

Κρόταλον (τό), [κρότος] (în цen:) op че mішкîndѕ se, saѕ ловindѕ se sѕnъ, клопотѕ, ші чл:; (їар партік:) o konstpѕкцie de лешнѕ, каре înвîptindѕ se îpîїe, îpîitoape, (Fpanц:) *crecelle.* 2) titipezѕ, saѕ teptелеагѕ de moaръ, (Fpanц:) *claquet, traqnet.* (de ѕnde 3) (fiг:) бърfitopѕ, кърѕїа мерце гѕра ка moapa, (Fpanц:) *craquet* de *moulin.* saѕ 4)=Κρότημα, ші Περίτριμμα (вezї ziч:). [de ѕnde

Κρόταλος (ὁ), (неолоц:) кроtалѕ, чел маї веninosѕ шарпе de Амеріка, (Fpanц:) *serpent à sonettes.*

Κροταφιαῖος, α, ον, кѕвenitѕ, saѕ întîmплatѕ ла tîmпле. «Πληγὴ — ». Sin: [шї

Κροταφίς, ίδος (ἡ), ѕnѕ felѕ de вîрfosѕ чїоканѕ, =Κέστρα. [ші

Κροταφίτης, ου (ὁ), ал tîmплелор. «Μῦς —». Anat: [din

Κρόταφος (ὁ), (прinч: ла îm:) tîmпле. 2) (fiг:) поet: кѕлme de mѕnte. 3) къпъцînъ de чїоканѕ. »Σχῆμα κατὰ κρόταφον». Mtm: fiгѕръ прівitъ întp' o латѕръ,(Fpanц:) de *profil.*

Κροτέω -ῶ, віit: ήσω, fakѕ sгomotѕ ловind, плesneskѕ. «Κροτεῖν τὼ χεῖρε». Ksn: a плesni din палше. (ші ел:) «Ὁρῶντες δὲ οἱ μὲν ἐκρότουν, οἱ δὲ ἐβόων». Ksn: «Ἀναστὰς κρότησον αὐτὸν· ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι». Apt: бate л. 2) (парt:) sѕnѕ din кitaръ, ші чл:; клъnцъїeskѕ (ка барza кѕ чїокѕл); (de ѕnde fiг:) ворбeskѕ кѕ emfasѕ, saѕ гласѕ mape. «Κἂν πιθανωτέρους λόγους τοότων κροτήσῃς». Esx: diaлг: 3) бatѕ пînza кѕ sпata. «Σινδὼν λίαν κεκροτημένη». Stp: преа бътѕtѕ; бatѕ кѕ чїоканѕл; (прin întind:) съвîршeskѕ, пѕїѕ în лѕкраре. «Κεκρότηται κρηπίς». Пind: «Εὐθὺς τὸ πρᾶγμα κροτείσθω». Епгр: (ші fiг:) «Ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες». Ткр: преа віклenї. 4) (fъръ kazѕ) fakѕ sѕnetѕ, sгomotѕ ка клопотѕл, ші чл: [κρότος]. [de ѕnde

Κρότημα (τὸ), = Κρότος, плesnipe din палme, ші чл: 2) (fiг:) omѕ posѕ, fpekatѕ, eksпeріinцatѕ. (вezї ші παιπάλημα). [ші

Κρότησις, εως (ἡ), sгomotape прin ловipe, плesnipe din палme, ші чл: [ші

Κροτησμὸς, (ὁ), поet: în локѕ de κρότησις. [ші

Κροτητὸς, ὴ, ὸν, бътѕtѕ, ловitѕ кѕ sгomotѕ; (desпpe пъmîntѕ, saѕ пажеште) кълкatѕ; (desпpe цesътѕръ) бътѕtѕ; (desпpe instpѕminte mѕsik:) sѕnъtoape прin isбipe; (поet:) tponкъnitopѕ. «Ἅρματα κροτητά» Sof: || (sѕбst: îm:). «Κροτητά». ponжъitoape (ѕskate în коачереа лор) пръzitѕрї, ші чл:

Κροτοθόρυβος (ὁ), sгomotoasъ плesnipe din палme. [κρότος, θόρυβος].

Κρότος (ὁ), [κρούω] sѕnetѕ din ловitѕръ; (fiг:) sгomotѕ din ворбe seчї; бътаїе în палme, аплаѕdъ. [de ѕnde

Κρότων, ωνος (ὁ), ѕnѕ felѕ de insektъ, saѕ гînganie, = Κυνοραϊστὴς, în fopmъ de пъdѕке, че se faче ла ѕрекіле віtелор, dap маї кѕ seamъ a ле кїїnілор. 2) планta ші sъmînцa piцinѕлѕї, (Fpanц:) ricin, saѕ palma christi, (Eцint:) κίκι. «Κρότωνος ὑγιέστερος». Пров: кѕ desъбîршipe sъnъtosѕ. 3) ѕnѕ felѕ de doktopie (maцїѕnѕ) din ѕntѕ de piцinѕ ші mїepe. [ші

Κροτώνη (ἡ),=Γόγγρος (2).

Κροτωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ insekta κρότων, saѕ din soїѕл eї. [κρότων, εἶδος].

Κροῦμα (τὸ), ловitѕръ, saѕ sѕnetѕл dintp'însa; sѕnetѕ, saѕ кіпѕ de isбipe de ѕnѕ mѕsik: instp:; (ѕne-opї) apie, кîntikѕ. (вezї ші κροῦσις). [κρούω]. [de ѕnde

Κρουματικὸς, ὴ, ὸν, чел че ape de обїektѕ (saѕ релацie кѕ) sѕnetеле шѕsiчеї. «Μουσικὴ—». Лкs: a înкopdateлор instpѕminte, (Fpanц:) *la mnsique instrumentale* «Λέξις—». Плв: fъръ nічї ѕnѕ înцелesѕ. [ші

Κρουμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї κροῦμα, кîntiчелѕ.

Κρουματογραφία (ἡ), tpaktaцie desпpe mѕsikaле sѕnete. [κροῦμα, γραφή].

Κρουματοποιὸς (ὁ), (kom:) кîntъtopѕ кѕ instpѕminte; (прinч:) kompѕitopѕ de кîntiче, (Fpanц:) *compositeur* de *musique.* [κροῦμα, ποιὸς].

Κρουναῖος, α, ον,=Κρηναῖος, isвopîtopѕ din fîntînъ. [ші

Κρουνεῖον (τὸ), ѕnѕ felѕ de пахарѕ ка o fîntînъ. [ші

Κρουνηδὸν, adв: ка din fîntînъ. [ші

Κρουνία (ἡ),=Κρουνεῖον. [ші

Κρουνίζω, віit: -ίσω, върsѕ, isворъskѕ ка din fîntînъ. [κρουνός].

Κρουνίσκος (ὁ), dim: ал ѵвї κρουνός, жгеѣѧлецѣ, цевиłоаръ.

Κρούνισμα (τό), [κρουνίζω] шiноtѣ кѵрґіnd, iѕворînd din, ѕаѣ ка din fînfînъ. 2) în локѣ de κρουνός. [κρουνίζω]. [de ѵnde

Κρουνισμάτιον (τὸ),=Κρουνίσκος.

Κρουνίτης, ου (ὁ), шi Κρουνῖτις, ιδος (ἡ), =Κρουναῖος. «Νύμφαι κρουνίτιδες». Лкѕ: (ал:) κρηναῖαι. [din

Κρουνός (ὁ), [κρήνη] iѕворѣ de апъ; (în цеп:) fînfînъ, шiноtѣ. 2) цеавъ, ѕаѣ жгеаѣѣ de кѵрѕ апъ.

Κουνοχυτρολήραιον (τὸ), ком: ъърfiторѣ, nepodѣ. (vezї шi κρονόληρος). [κρουνός, χύτρα, λῆρος].].

Κρούνωμα (τὸ),=Κρούνισμα.

Κρούπαλον, ѕаѣ Κρούπανον (τὸ), шi

Κρούπεζα (ἡ), [κρούω, πέζα] înкълцъminte de лемнѣ, (Fрапц:) *sabot*. (vezї шi κρηπίς).

Κρουπέζιον (τὸ), dim: ал лвї κρούπεζα.

Κρουπεζοφόρος (ὁ ἡ), пѵрtъторѣ de κρούπεζα, (ad:) fлаѵtiѕtѣ de teatрѵ. [κρούπεζα, φέρω].

Κρουπεζοβάμων, ονος (ὁ),=Κρουπεζοφόρος. [κρούπεζα, βαίνω].

Κρουπεζόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкалцѣ кѵ înкълцъminte de лемнѣ. [vezї κρούπεζα].

Κρουσιδημέω -ῶ, вiit: -ήσω, амъцеѕкѣ попорвл (ком: dѵпе κρουσιμετρέω). [κρούω, δῆμος].

Κρουσίθυρος (ὁ, ἡ), бътъторѣ ла ѵшї,= Θυροκόπος. || (ѕѵвѕt·) ѵnѣ fелѣ de вїерѕѣ, ѕаѣ danцѣ. [κρούω, θύρα].

Κρουσιλύρης, ου (ὁ), кîntъторѣ кѵ ліра. [κρούω, λύρα].

Κρουσιμετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (dѵпе ziч:) лоѵеѕкѣ ваніца мъѕѵрînd, ка съ ѕе вер-ѕе ѕетъпътѵра; ѕаѣ iѕвеѕкѣ кѵтпепеле, ка ѕъ ваtъ маї шѵлт ла о парte; (în цеп.) înшелѣ (пріnч:) ла мъѕѵрътоаре. (vezi шi παρακρούομαι). [din

Κρουσιμέτρης, ου (ὁ), шi Κρουσίμετρος (ὁ, ἡ), iѕвitорѣ de ваніцъ, ѕаѣ de кѵтпене, ка съ înшеле, съ мъѕѵре лінъ. [κρούω, μέτρον].

Κροῦσις, εως (ἡ), ловіре, iѕвіре, бътаїе; чеа пріn ловіре черкаре de вазѣ, de este кръпатѣ; (ротр:) atinцере, ѵnde тревӑїе, înволdіре, înfinъріре; (пароtік:) ѕѵпаре de мѵѕікалѣ inѕtрѵmîntѣ. «Τῶν ἰαμβείων τὰ μὲν λέγεσθαι παρὰ τὴν κροῦσιν, τὰ δὲ ᾄδεσθαι». Пал: мѵѕік: ѵнеле ѕе пропѵнц рар (*recitativa*), іараллеле ѕс кîntъ. «Κροῦσις ὑπὸ τὴν ᾠδήν». Apѕt: копчертѣ de вокалъ мѵѕікъ кѵ inѕtрѵmîntalъ (de ѵnde) «Τῆς περὶ τὴν κρούσίν τε καὶ λέξιν θεωρίας». Пл: [шi

Κροῦσμα (τὸ),=Κροῦμα. [κρούω]. [de ѵnde

Κρουσματικὸς, ὴ, ον, =Κρουματικός.

Κρουσμὸς (ὁ), =Κροῦσις (Sхол: екѕплік: а лвї кротѣсмός).

Κρουσολύρης, ου (ὁ), грєш: în локѣ de κρουσιλύρης.

Κρουστικὸς, ὴ, ὸν, кѵвenitѣ, ѕаѣ îndemînnattкѣ ла iѕвіре, ѕаѣ ловіре; (прінч: în рір:) atinгъторѣ, ѵnde тревӑїе, nemepitorѣ în ataчеле ѕале; înfinъріторѣ. (vezї шi συναχτικός]. шi

Κρουστὸς, ὴ, ὸν, = Κротητός. «Κρουστὰ γράμματα». Fоt: челе непропѵнцate. [din

Κρούω, вiit: -κρούσω, [imit:] лоvind faкѣ ѕѵпетѣ, ѕгомотѣ, ватѣ, тропкънеѕкѣ. «Κρούων τοῖς ποσὶ τὴν γῆν». Ар: «Κρούειν χεῖρας». Евр: =Χειροκροτεῖν. «Κρούσας τὴν θύραν». Ksn: (шi ел:) «Τῷ κρούσαντι ἀνοιγήσεται». Скр: «Τὸ κρεμβάλοις κρούειν κρεμβαλίζειν εἴρηκεν». At: «Κέραμον κρούειν». Лкѕ: а черка прin ѕѵпаре вазѣ. «Πέπλον κρούειν». Евр: (рѵшin: екѕпр:)= Στύεσθαι, (Лат:) tunicam tundere «Ἡ κνίσσα τὴν ῥῖνα κρούει». Лкѕ: iѕвеште. «Πρύμναν κρούω (шi між: маї овіч: κρούομαι)». Тѵч: шi Плв: =Ἀνακρούομαι, învet мъ трагѣ înапої. «Κρούεσθαι τὸ πτερόν». Елі: (de ѵnde fir:) «Διπλὰ κρούειν». Лкѕ: а вате înтр' amîndoъ пърціле.

Κρυβάζω, вiit: -άσω, гля: în локѣ de κρύπτω.

Κρύβδα, поеt: шi Κρύβδην, adв: ne aѕкѵnѕ de... (кѵ цеп:) «Κρύβδα Διός». Іл: Σ. [κρύπτω].

Κρυβῆναι, паѕ: пех: 2: de inf: ал лвї κρύπτω.

Κρύβηλος (ὁ, ἡ), гля: în локѣ de κρυπτός, аѕкѵnѕѣ. [шi

Κρυβηςία (ἡ), гля: în локѣ de κρύψις, înгропаре. [шi

Κρυβήτης, ου (ὁ), гля: înгропатѣ; шорtѣ. [κρύπτω].

Κρυερὸς, ὰ, όν, (шi adв:) -ερῶς, fpiгѵроѕѣ, рече; (пріn înтind:) грозавѣ. [κρύος].

Κρυμαλέος, α, ον, поеt: de тоїѣ ръчітѣ, înгїецатѣ. [κρυμός].

Κρυμοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: înгїецатѣ de fpiгѣ. [κρυμὸς, πήγνυμι].

Κρυμὸς (ὁ), [κρύος] мape fpiгѣ, церѣ; трематъръ de fpiгѵрї.

Κρυμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: їѵвitорѣ de fpiгѣ, de церѣ. [κρυμὸς, χαίρω].

Κρυμώδης, εος (ὁ, ἡ), церосѫ; (med:) însoцitѫ кѫ fiopĭ de fpirѫ. [κρυμός].

Κρυόεις, εσσα, εν, поet: =Κρυερός. [din

Κρύος, εος -ους (τὸ), fpirѫ, ръчеалъ; fiopĭ, tpemѫpъtѫpъ de fpirѫ. [de ѫnde

Κρυόω -ῶ, вiit: -ώσω, ръчеskѫ чева; (пas:) mъ ръчеskѫ.

Κρυπτάδιος, η, ον, поet: în локѫ de κρύφιος, askѫnsѫ. || (fem: dat:) Κρυπταδίῃ, (ші în neѫt:) Κρυπτάδια, adв: = Κρύβδην, пе askѫns. [din

Κρυπτάζω, вiit: -άσω, askѫnzѫ кѫ лѫape a minte. [κρύπτω]. [de ѫnde

Κρύπτασκε, поet: în локѫ de ἐκρύπταζε, ἔκρυπτε.

Κρυπτεία(ἡ), deпpindepea векілор Sпaptiaцĭ de a fѫpa ші a askѫnde,=(de Iskp: se nѫmeште) Κλοπεία.. [κρυπτεύω].

Κρυπτέον, nosit: ал лѫĭ κρύπτω.

Κρυπτεύω, вiit: -εύσω, пîndeskѫ stînd askѫnsѫ. [din

Κρύπτη (ἡ), dpѫmѫ sѫtepanѫ; (apxitekt:) askѫnzъtoape. [ші

Κρυπτηρία (ἡ), ші Κρυπτήριον (τὸ), askѫnzъtoape; (прinч:) fem: ші neѫt: аллѫĭ

Κρυπτήριος, α saѫ ος, ον, notpiвitѫ, saѫ îndemînatikѫ de askѫns întp' însѫл. [ші

Κρυπτία (ἡ), =Κρυπτεία. [ші

Κρυπτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikѫ ла askѫndepe (akt: saѫ пas:); (fir:) askѫnsѫ ла minte, пpeſъkѫtѫ. [ші

Κρυπτὸς, ὴ, ὸν,askѫnsѫ, saѫ de askѫns.[din

Κρύπτω, вiit: κρύψω, askѫnzѫ, акоперѫ; (fir:) цiѫ чева askѫnsѫ (sekpetѫ) de чinева. «Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκεν». Iл: Θ. «Γῇ (ssѫ ὑπὸ γῆν) κρύπτειν». Es: a înгропа. «Μή τοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν». Esx: (ші ел:) «Κρύπτων Ἥρην». Om: Imn: (ші пas:) «Θάμνοισιν ἐκρύφθην». Tkp: «Ὑφ' εἵματος κρυφείς». Sof:

Κρυπτῶς, adв: пе askѫns. [κρυπτὸς].

Κρυσταίνω, [κρύος] вiit: -ανῶ, поet: în локѫ de κρυσταλλόω.

Κρυσταλλίζω, вiit: -ίσω, stiклeskѫ ка кpistaлѫл. [ші

Κρυστάλλινος, η ον, fъkѫtѫ de кpistaлѫ, saѫ stpъвъzosѫ какpistaлѫл. [κρύσταλλος].

Κρυσταλλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел ка кpistaлѫл. [κρύσταλλος, εἶδος].

Κρυσταλλόπηκτος (ὁ, ἡ), înкeгatѫ, saѫ înгĭeцatѫ ка кpistaлѫл. [ші

Κρυσταλλοπὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поet:=Κρυσταλλόπηκτος. [κρύσταλλος, πήγνυμι].

Κρύσταλλος(ὁ), [κρυσταίνω] кpistaлѫ, гĭaцъ; (fir: de aчi) клeштapѫ, stiклъ; (în цen:) пĭatpъ stpъвъzoasъ; (поet:) amopцeaлъ din sпaĭmъ (înкpemenipe).

Κρυσταλλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), tpansпapentѫ, saѫ stpъвъzosѫ ка кpistaлѫл, = Κρυσταλλοειδής. [κρύσταλλος, φαίνω].

Κρυσταλλόω, -ῶ, вiit: -ώσω, пpeſakѫ пpin înкeгape în кpistaлѫ, кpistълezѫ.[ші

Κρυσταλλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κρυσταλλοειδής. [κρύσταλλος].

Κρύσταλος (ὁ), =Κρύσταλλος.

Κρύφα, adв: пе askѫns. [ші

Κρυφᾶ, Dop: adв: în локѫ de κρυφῆ, пе askѫns. [ші

Κρυφάδις, поet: adв: = Κρύφα. [ші

Κρυφαῖος, η, ον,=Κρύφιος, askѫnsѫ. [κρυφὴ neîntp:] [de ѫnde

Κρυφαίως, adв: =Κρυφίως.

Κρυφανδὸν, (în aнaлоц: кѫ ἀναφανδὸν) adв: = Κρύφα.

Κρυφεὶς, поet: în локѫ de κρυβείς, пas: nex: 2: de пaptч: ал лѫĭ κρύπτω.

Κρυφῆ adв: =Κρύφα.

Κρυφηδὸν, adв: поet:=Κρυφανδύν.

Κρυφιαῖος, шiΚρυφιμαῖος, ші Κρύφιμος,=кѫ

Κρύφιος, α saѫ ος, ον, askѫnsѫ, taĭnikѫ, sekpetѫ. [κρύπτω]. [de ѫnde

Κρυφιότης (ἡ), askѫnsime, tъĭniчie. [ші

Κρυφίως, adв: пе askѫns, în taĭnъ, кѫ кiпѫ sekpetѫ.

Κρυφόνους (ὁ, ἡ), гpam: eкsпл: a лѫĭ κρυψίνους. [κρυφὸς, νοῦς].

Κρύφος, εος -ους (τὸ), поet: în локѫ de κρύψις, saѫ κρυφιότης. 2) (пpoz:)=Κρύπτη, askѫnzъtoape. [κρύπτω].

Κρυψίγονος (ὁ, ἡ), пе askѫns пъskѫtѫ. [κρύψις, γόνος].

Κρυψίδομος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ локѫinцъ askѫnsъ. [κρύψις, δόμος].

Κρυψίδρομος (ὁ, ἡ), поet: askѫnsѫ în dpѫmѫpiле, saѫ къiле saле. [κρύψις, δρόμος].

Κρυψιμέτωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ askѫnsъ (акоперitъ) fpѫnte. [κρύψις, μέτωπον].

Κρυψίνοος -ους (ὁ, ἡ), askѫnsѫ ла minte (saѫ гîndѫpiле saле). [κρύψις, νόος].

Κρύψις, εως (ἡ), askѫndepe; (fir:) пpeſaчepe,=Προσποίησις. [κρύπτω].

Κρυψίχολος (ὁ, ἡ), поet: цiitopѫ de askѫnsъ mînie,=(кѫ a лѫĭ Om:) «Μετόπισθεν ἔχων χόλον». Iл: [κρύψις, χόλος].

Κρύψορχις, εως (ὁ), (anatom:) чел кѫ воaшеле askѫnse înъѫntpѫ în tpѫпѫ (ка пъsъpiле). [κρύψις, ὄρχις].

Κρυώδης, εος (ὁ,ἡ), =Κρυμώδης. [κρύος].

Κρυωτήριον (τὸ), Sxл: eкsплiк: a лѫĭ ψυκτὴρ. [κρυόω].

Κρώβύλος (ὁ), [κόρυμβος, κορύμβηλος] ȣnȣ̆ felȣ̆ de înплetitȣръ de пърȣ̆ în крештetȣл капȣлȣĭ, ка o fȣntъ. (fir:) «Κράνη κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον». Ksn: [de ȣnde

Κρωβυλώδης, εος (ὁ, ἡ), înплetitȣ̆ în formъ de κρώβυλος (вezĭ ziч:).

Κρωγμὸς (ὁ), крокъnitȣръ (глаsȣл корвȣлȣĭ, saȣ̆ ал чоареĭ). [din

Κρώζω, [imit: în afin: кȣ κράζω] вiit: κρώξω, кроnкъneskȣ̆ ка чĭоака saȣ̆ кроnканȣл, ші чл:; (fir:) бърfeskȣ̆.

Κρωμακίσκος (ὁ), [γρομφὰς] пȣрчелȣ̆.

Κρωμακόεις, εσσα, εν, noet:, ші

Κρωμακωτὸς, ὴ, ὸν,=Κλωμακόεις, pînosȣ̆, пĭetposȣ̆. [din

Κρώμαξ, ακος, гръmadъ de пĭetpe; pînъ; stînkъ.

Κρώπιον (τὸ), seчеріцъ, dim: ал лȣĭ...

Κρῶπος (ὁ), seчеръ; коasъ; saȣ̆ sекȣръ кȣ doъ тъішȣрĭ.

Κρῶσσα (ἡ), = Κρόσση.

Κρώσσιον (τὸ), donічоаръ; saȣ̆ ȣрчорȣшȣ̆. dim: ал лȣĭ...

Κρωσσὸς (ὁ), ȣрчорȣ̆; doniцъ, (de ачі Fpanц:) cruche; (пaptiк:) ȣрnъ de пъstpat чеnȣшъ de mеptȣ̆.

Κτὰ, Еол: noet: în локȣ̆ de ἔκτα, = ἔκτανε, 3 sinг: пeps: de nex: ал xot:, ші

Κτάμεν, ші κτάμεναι, noet: în локȣ̆ de κτεῖναι, nex: de inf:, ші

Κτάμενος, η, ον, noet: miж: (în локȣ̆ de пas:) nex: ал 2: de пaptч:, ші

Κτὰν, noet: în локȣ̆ de ἔκταν = ἔκτανον, a 3: îm: пeps: de nex: ал xot: ші

Κτανέοντες, Ion: în локȣ̆ de κτανοῦντες, îm: nom: de вiit: ал пaptч:, ші

Κτάνθεν, Еол: noet: în локȣ̆ de ἐκτάνθησαν, a 3: îm: пeps: de пas: nex: 1: ал лȣĭ κτείνω.

Κτάομαι -ῶμαι, [τάω] вiit: -κτήσομαι, doвîndeskȣ̆; (кȣ dat: пeріп: indip:) прокȣрȣ̆, înлesneskȣ̆ кȣĭва чева. «Παρ' οὗ ἐγώ τὸν πλοῦτον τοῦτον ἐκτησάμην». Ksn: «Ἐπιορκήσας πολεμίους τούς θεοὺς ἐκτήσατο». Ksn: «Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐπιστήμην κτήσῃ αὐτῷ». Ksn: «Ἐμοὶ δὲ κτήσατο κεῖνος». Od: Y. (ші кȣ dat: opг:) «Χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην». Tкр: (ші пas:) «Οὐ δίκαιον, ἃ τῇ ἀπορία ἐκτήθη, τῇ περιουσίᾳ ἀπολέσαι». Tч: || (tpe: de кȣ: κέκτημαι, ші noet: ἕκτημαι, ші пeste-sъв: ἐκεκτήμην, se ĭaȣ̆ în локȣ̆ de пpez: ші прел:) amȣ̆, stъпîneskȣ̆ чева. «Οὐδ' ὅσα φασὶν Ἴλιον ἐκτῆσθαι». Іл: I. «Καὶ ἐχθροὺς κέκτηνταί τινες». Ksn: (de ȣnde пaptiч:) «Ὁ κεκτημένος «Ἡ κεκτημένη (sȣвst:) în локȣ̆ de ὁ δεσπότης, ἡ δέσποινα, stъпînȣл, stъпîna. «Τὸν δεσπότην τὸν ἄνδρα τῆς ἐμῆς κεκτημένης». Apstf:

Κτὰς, ᾶσα, άν, noet: în локȣ̆ de κτείνας, nex: de пaptч:, ші

Κτάσθαι, noet: (miж: în локȣ̆ de пas:) nex: 2: de inf: ал лȣĭ κτείνω.

Κτᾶσθαι, пpez: de inf: ал лȣĭ κτάομαι.

Κτάτο, noet: în локȣ̆ de ἔκτατο, 3: sinг: пeps: de miж: (în локȣ̆ de пas:) nex: 2: ал лȣĭ κτείνω.

Κτᾶτο, noet: în локȣ̆ de ἐκτᾶτο, 3: sinг: пeps: de прел: ал лȣĭ κτάομαι.

Κτεανισμὸς (ὁ), греш: în локȣ̆ de κτεατισμὸς. [din

Κτέανον (τὸ), noet: [κτέομαι] în локȣ̆ de κτῆμα, ші κτῆνος.

Κτέαρ, ατος (τὸ), noet:=Κτέανον (întpeв: прinч: nȣmaĭ dat: îm: κτεάτεσσι).

Κτεάτειρα (ἡ), noet: пропріetaръ. «Νὺξ μεγάλων κόσμων κτεάτειρα». Esxл: пропріetaръ de подоаба stелелор.

Κτεάτεσσι, noet: dat îm: ал лȣĭ κτέαρ.

Κτεατίζω, вiit: -ίσω, noet: [κτέαρ] = Κτάομαι, doвîndeskȣ̆. [de ȣnde

Κτεατισμὸς (ὁ), noet: = Κτῆσις, doвîndipe, кîштігаре. [ші

Κτεατιστὸς, ὴ, ὸν, doвînditȣ̆, кîштігatȣ̆.

Κτείνω, [θείνω] вiit: κτενῶ, (nex: 2: ἔκτανον, tpe: de кȣ: ἔκτονα, пas: ἔκταμαι, ші nex: ἐκτάθην, ші ἐκτάνθην) omorȣ̆, ȣчidȣ̆.

Κτείς, [κέω, κεάζω] κτενὸς (ὁ), (de ачі) пĭentene; (ші fir:) op че seamъnъ кȣ aчesta. (de ȣnde 2) гpaпa плȣгаpілор. 3) sпata ръsвоĭȣлȣĭ de цesȣt. 4) (îm:) dinцiĭ de dinainte. 5) desпърцitȣpa deцeтелор. 6)='Εφήβαιον. 7) пaptea кitapeĭ, ȣnde se леагъ коарdеле. 8) ȣnȣ̆ felȣ̆ de skoĭкъ de mape. [de ȣnde

Κτενίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ κτένιον. [ші

Κτενίζω, вiit: -ίσω, пĭeптъnȣ̆; (fir:) пĭeптъnȣ̆, ad: maĭ îndpeптezȣ̆, maĭ dikisezȣ̆ чева. [ші

Κτένιον (τὸ), dim: ал лȣĭ κτείς, пĭeптenaшȣ̆.

Κτενισμὸς (ὁ), пieптъnape. [ші

Κτενιστὴς, οῦ (ὁ), пĭeптъnъtopȣ̆. [κτενίζω].

Κτενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв.) -ειδῶς, чел în formъ de пĭeптene. [κτεὶς, εἶδος].

Κτενοποιὸς (ὁ), пieптenapȣ̆. [κτεὶς, ποιός].

Κτενοπώλης, ου (ὁ), вĭnzъtopȣ̆ de пĭeптenĭ. [κτεὶς, πώλης].

Κτενώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κτενοειδής. [ші

Κτενωτὸς, ὴ, ὸν, пĭeптъnatȣ̆; dъръчitȣ̆.

2) цеsвtŭ. 3) fъквtŭ ка пїепtenеле, dinцosŭ. [κτεὶς, κτενός].

Κτέομαι, Ion: în локŭ de κτάομαι. [de вnde

Κτέρας, ατος (τὸ), поеt:=Κτέαρ, авере, пропрietate; dapŭ. [de вnde

Κτέρεα (τὰ), поеt: челе adвse ла înгропъчївne în чinstea moptвлвї; (în цen:) îmmopmîntape. [de вnde

Κτερεΐζω, віit: -ίξω, ші Κτερίζω, віit: -ίσω, поеt: îmmopmîntezŭ кв квenita чinste. [de вnde

Κτέρισμα (τὸ), чееа че se adвче ла îmmopmîntape în чinstea moptвлвї. (вezї κτέρεα). [ші

Κτεριστὴς, οῦ (ὁ), îmmopmîntъtopŭ.

Κτέωμεν Ion: în локŭ de κτῶμεν, поеt: =Κτείνωμεν, nex: 2: de sвп: ак лвї κτείνω.

Κτηδών, [κτεὶς] όνος (ἡ), (прinч: ла îm:) пїепtenoasa цеsъtвръ а вінелор лемпвлвї ші mapmвреї. 2) (dвпе Esixie) = Τρίαινα.

Κτῆμα (τὸ), пропрietate; (îm:) авере (вezї ші χρῆμα). [κτάομαι]. [de вnde

Κτηματίας, ου (ὁ), ші Κτηματικὸς, ὴ, ὸν, аввtŭ, пропрietapŭ de аверї. [ші

Κτημάτιον (τὸ), dim: ал лвї κτῆμα. [ші

Κτηματίτης, ου (ὁ), = Κτηματίας, ші Κτηματικός.

Κτηνηδὸν, adв: ка dовitoачеле. [κτῆνος].

Κτηνιατρὸς, (ὁ), doкtopŭ de віte, вetepinapŭ. [κτῆνος, ἰατρός],

Κτηνίτης, ου (ὁ), квenttŭ ла віte, însвшitŭ dовitoквлвї. [κτῆνος].

Κτηνοβάτης, ου (ὁ), чел че se înпреsвnъ трвпеште кв вітъ. [κτῆνος, βαίνω].

Κτηνόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, mъ dовitoчеsкŭ. [κτῆνος].

Κτηνοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ) квenitŭ, potpiвitŭ, însвшitŭ віteї. [κτῆνος, πρέπει].

Κτῆνος, [κτάομαι] εος -ους (τὸ), вітъ (кърътоpe, saŭ de tъїat, воŭ, оае, ші чл:); (în цen:) animaлŭ domestikŭ. «Τὸν νομέα χρὴ εὐδαίμονα τὰ κτήνη ποιοῦντα χρῆσθαι αὐτοῖς». Ksn:

Κτηνοστάσιον (τὸ), staвлŭ de віte. [κτῆνος, στάσις].

Κτηνοτροφεῖον (τὸ), локалŭ de хръnit віte,=Κτηνοστάσιον. [ші

Κτηνοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хръneskŭ (цiŭ пе храnъ) віte.

Κτηνοτρονφία (ἡ) хръnipe de віte. [din

Κτηνοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitopŭ, saŭ înръшъtopŭ de віte. [κτῆνος, τροφὴ].

Κτηνώδης, εος (ὁ, ἡ), dовitokosŭ, nepodŭ, saŭ ръŭ-пъръвitŭ ка вnŭ dовitokŭ, (Fpanц:) *brutal.* [κτῆνος]. [de вnde

Κτηνωδία (ἡ), калitatea dовitokosвлвї, dовitoчie, (Fpanц:) *brutalité.* [ші

Κτηνωδῶς, adв: dовitoчеште.

Κτησείδιον (τό),=Κτησίδιον.

Κτησίβιος (ὁ, ἡ), [κτῆσις, βίος] аввtŭ înтр' але віецеї.

Κτησίδιον (τὸ), dim: ал лвї κτῆσις, пвцinъ авере.

Κτήσιος, α saŭ ος, ον, atinгъtopŭ de авере, релatівŭ кв пропрietate, domestikŭ. «Κτήσιον βοτὸν», Sof: вітъ пропрietapeaskъ, de але kaseї; (despre zeї)='Εφέστιος, saŭ Πλουτοδότης. «Ζεύς—». At: (алт:) ἐρκεῖος. (ші прin întind:) «Βωμὸς—». Esхл: konsfinцitŭ лвї «Ἑρμῆς —». Лкs:=Κερδῷος. «Κύπρις—». Епгр: înвогъцitoape de amopeze. [κτῆσις].

Κτήσιππος (ὁ, ἡ), пропрietapŭ de каї. [κτῆσις, ἵππος].

Κτῆσις, εως (ἡ), dовîndipe, кîштiгape; stъпînipe de пропрietate; (вne -opї)=Κτῆμα. [ші

Κτητέον, posit: ал лвї κτάομαι. [ші

Κτητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ, saŭ kontpiввitopŭ ла dовîndipe, saŭ кîштiгape. 2) (грam:) posesівŭ, însemnъtівŭ de posesie (авере) а квїва. [ші

Κτητὸς, ὴ, ὸν, dовînditŭ, saŭ de кîштiгat ка о posesie; (de вnde || sввst:) «Κτητὴ». Es: роавъ квmпъратъ. [ші

Κτήτωρ, ορος (ὁ), поеt: [κτάομαι] stъпînitopŭ de авере, пропрietapŭ.

Κτίδεος, η, ον, поеt: în локŭ de ἰκτίδεος. (de вnde || sввst:) «Κτιδέη». Іл: К. în локŭ de ἰκτιδέη (se înц: δειρὰ), пїеле de невъstвїкъ.

Κτίζω, віit: -ίσω, (пas: tpe: de кв: ἔκτισμαι) zideskŭ; попвлezŭ; квлtівŭ; ашezŭ, staвілezŭ; (Skp:) креezŭ; (поеt: în цen:) fakŭ, sъвîршeskŭ. «Καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χείρ γυναικεία κτίσαι». Sof: «Πολλὰς Περσίδων ἔκτισαν ἀνάνδρους». Esхл: [κτάομαι].

Κτιλεύω, віit: -εύσω, înвлînzeskŭ. [din

Κτίλος, [κτίζω] η, ον, поеt: înвлînzitŭ, domestikŭ (вezї ші κτήσιος), (în цen:) влажinŭ, влîndŭ. (de вnde) «Ὦεα κτίλα». Nik: овъ клочite de клошкъ. || (sввst:) în локŭ de κριὸς, цапŭ (прinч: чел че мерце înaintea оілор). [de вnde

Κτιλόω, -ῶ, (між:) Κτιλόομαι -οῦμαι, віit: -ώσω -ομαι, înвлînzeskŭ (familiezŭ кътре sinemї) пе чinева.

Κτίμενος, η, ον, поеt: în локŭ de ἐκτι-

σμένος, пas: tpe: de кȣ: ал пaptч: лȣĭ κτίζω (întpeв: nȣmaĭ în комп:).

Κτίννυμι, saȣ̆ Κτιννύω,=Κτείνω (întpeв: nȣmaĭ în комп:)

Κτίσις, εως (ἡ), zidipe, клъdipe; попȣлape; întemeĭepe; кȣлtiвape; (поet:) sъвîpшipe. «Κατ' ἔργου κτίσιν». Sof: (прin întind:)=Κτίσμα, ші Κόσμος. «'Ελάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα». Skp: ші «Ὅπερ ὁ ἥλιος ἐν τῇ κτίσει, τοῦτο ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ σώματι». Bas: 2) aшezape, întoкmipe. «Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει». Skp:

Κτίσμα (τὸ), клъditȣpъ, ziditȣpъ, edifiчiȣ̆; aшezъmîntȣ̆; кpeatȣpъ (Skp:). [κτίζω].

Κτισματολατρεία (ἡ), înкinape ла (adopape de) кpeatȣpъ. [ші

Κτισματολατρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înкinȣ̆ ла zidipe. [din

Κτισματολάτρης, ου (ὁ), (Бisep:) înкinъtopȣ̆ кpeatȣpeĭ în локȣл кpeatopȣлȣĭ. [κτίσμα, λάτρης].

Κτιστὴρ, поet: în локȣ̆de...

Κτίστης, ου (ὁ), клъditopȣ̆, întemeĭetopȣ̆ de чева; (Skp:) кpeatopȣ̆, ziditopȣ̆. [ші

Κτιστὸς, ὴ, ὸν, ziditȣ̆, клъditȣ̆; konstpȣitȣ̆; кpeatȣ̆. [ші

Κτιστὺς, ύος (ἡ), Ion: поet: în локȣ̆ de κτίσις. [ші

Κτίστωρ, ші Κτίτωρ, ορος, ші Κτίτης, ου (ὁ), поet: în локȣ̆ de κτίστης, fondatopȣ̆, întemeĭetopȣ̆. «Ζήνων ὁ τῆς στοᾶς—». At: [κτίζω].

Κτόνος (ὁ), [κτείνω] ȣчidepe.

Κτυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: 2: ἔκτυπον) лoвind faкȣ̆ sromotȣ̆, tponкъneskȣ̆; вîжiȣ̆, tȣnȣ̆, faкȣ̆ вȣetȣ̆, pesȣnȣ̆, saȣ̆ faкȣ̆ a pesȣna чева. «Ἅπασα στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν». Eȣp: (ші пas:) «'Αμφὶ δέ σοι κτυπεῖται ἠχώ». Apstf: (ші прin întind:) «Κτυπεῖν φόβον». Es: tȣnînd a însȣfла sпaĭmъ. [κτύπος]. [de ȣnde

Κτύπημα (τὸ), sromotȣ̆, tponкъnitȣ̆ din лoвitȣpъ, = кȣ...

Κτύπος (ὁ), [imit: în afin: кȣ τύπτω] sromotȣ̆ din лoвitȣpъ, Dop: γδοῦπος.

Κυάθειον (τὸ),=Κυάθιον.

Κυαθίζω, вiit: -ίσῶ, skoцȣ̆ апъ ші чл:, saȣ̆ вeaȣ̆ кȣ пaхapȣ̆, saȣ̆ кaпъ. (вezĭ ші κωθωνίζομαι). [ші

Κυάθιον (τὸ), ші Κυαθὶς (ἡ), mi Κυαθίσκος (ὁ), dim: але лȣĭ...

Κύαθος (ὁ), [κύω, κύτος] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пaхapȣ̆, teasȣ̆, saȣ̆ кaпъ (вezĭ ші κώθων); (sлȣжĭa ші кa) вentȣzъ «Κύαθον αἰτήσεις». Apstf: din вътaĭe o sъ чepĭ вentȣze. 2) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mъsȣpъ (înкъпътoape de 2 конхе, saȣ̆ 4 mistpe, вezĭ κόγχη, ші μύστρον). [de ȣnde

Κυαθότης (ἡ), кom: fiinцa лȣĭ κύαθος. [ші

Κυαθώδης, εος (ὁ, ἡ), formatȣ̆ кa κύαθος (вezĭ ziч:).

Κυάμειος (ὁ), o пĭatpъ în forma вoбȣлȣĭ. [κύαμος].

Κυαμευτὴς, οῦ (ὁ), вotъtopȣ̆ прin вoбȣ̆. [ші

Κυαμευτὸς, ὴ, ὸν, xotъpîtȣ̆ (aлesȣ̆) прin вotape de вoбȣ̆. [din

Κυαμεύω, вiit: -εύσω, aлегȣ̆ пе чinева, saȣ̆ xotъpъskȣ̆ чева прin вotape de вoбȣ̆. [ші

Κυαμιαῖος, α, ον, deoпotpiвъ ла mъpime кȣ вoбȣл. [ші

Κυαμίζω, вiit: -ίσω, [κύαμος, 4] (despre fete) sîntȣ̆ aжȣnsъ în вîpstъ de mъpitat. 2) =Κυαμεύω.

Κυάμινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ din вoбȣ̆. [ші

Κυάμιον (τὸ), dim: ал лȣĭ κύαμος, вoбȣшopȣ̆.

Κυαμιστὸς, ὴ, ὸν,=Κυαμευτὸς. [κυαμίζω].

Κυαμοβόλος (ὁ, ἡ),=Κυαμευτὴς. [κύαμος, βάλλω].

Κύαμος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de легȣmъ, вoбȣ̆. 2) (прin întind:) вotȣ̆. «Οἱ ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταὶ». Tȣч: (алt:) κυαμευτοὶ. 3) (fir:) вoшȣ̆ (de ȣnde deпъptapea Пitaгopiчiлop de ла вoбȣ̆). 4) лaпteле чел dîntîĭ, че se înпĭetpeшte пе ла sfîpкȣpiле feteлop în вîpstъ. 5) o гpeȣtate de кȣmпene (прinч:) în doкtopiĭ.

Κυαμοτρώξ, ῶγος (ὁ), mînкъtopȣ̆ de (saȣ̆ xpъnitȣ̆ кȣ) вoбȣ̆; (прniч: fir:) вînzъtopȣ̆ de вotȣpiле saлe. [κύαμος, τρώγω].

Κυαμοφαγία (ἡ), mînкape de вoбȣ̆. [κύαμος, φάγω].

Κυαμὼν, ῶνος (ὁ), локȣ̆ sъditȣ̆ кȣ (tapла de) вoбȣ̆. [κύαμος].

Κυαναιγίς, ίδος (ἡ), поet: înapmatъ кȣ вînъtъ (гpozaвъ) eцidъ. [κυανὸς, αἰγίς].

Κυανάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), поet: пȣptъtoape de вînъtъ кȣnȣnъ, saȣ̆ diademъ. (eпit: ал insȣлeĭ Deлosȣ̆). [κυανὸς, ἄμπυξ].

Κυανάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ вînъtъ чipкonfepinцъ (potoколȣ̆). «Οὐρανὸς —». Sin: [κυανὸς, ἄντυξ].

Κυαναυγέτις, ιδος (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ

Κυαναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ stiклoasъ вînъtъ, saȣ̆ neaгpъ колoape. [κυανὸς, αὐγὴ].

Κυαναύλαξ, ακος (ὁ,ἡ), поet: чел кȣ вi-

nete (negpe) вpasde de пъmîntŭ. [κυανὸς, αὔλαξ].

Κυάνειος, α, ον, поet: în локŭ de κυάνεος.

Κυανέμβολος (ὁ, ἡ), поet: (ναῦς) корабіе кȣ вînъtŭ (negpȣ, ad: de fîepŭ) emволŭ (ȣnŭ felŭ de машinъ). [κυανὸς, ἔμβολον].

Κυάνεος, α ші η, ον, вînъtŭ, алвastpȣ înkisŭ; (maĭ des) negpȣ, saŭ negpiчosŭ; (прin întind:) întȣnekosŭ; (прin ȣpm:) grozavŭ. «Κῆρες κυάνεαι». Es: || (партік:) «Κυάνεαι». (se înц: πέτραι) negpeле stînчĭ din прежȣpȣл гȣpeĭ Пontȣлȣĭ Eȣksinŭ (Мъpiĭ negpe). [ші

Κυανέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: în локŭ de κυανίζω. [ші

Κυανήτης, ου (ὁ), поet: вînъtŭ (negpiчosŭ) ла faцъ. [ші

Κυανίζω, вiit: -ίσω, вatŭ în вînъtŭ, алвastpȣ înkisŭ, sîntŭ кam negpiчosŭ. [ші

Κυανῖτις, ιδος (ἡ), поet: fem:=Κυανοειδής. [κυανός].

Κυανοβενθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ fȣndȣл negpȣ, ad: преа adînkŭ. [κυανὸς, βένθος[.

Κυανοβλέφαρος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ плеопеле (ad: окiĭ) negpe. [κυανὸς, βλέφαρον].

Κυανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Κυάνεος. [κυανὸς, εἶδος].

Κυανόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ пъpȣл negpȣ. [κυανὸς, θρίξ].

Κυανοκευθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet:=Κυανοβενθὴς. [κυανὸς, κεῦθος].

Κυανοκρήδεμνος (ὁ, ἡ), поet: пȣpтъtopŭ de neagpъ легъtȣpъ de капŭ. [κυανὸς, κρήδεμνον].

Κυανόπεζα, ης (ἡ), чел кȣ negpe пiчоаpe. «Τράπεζα—». Іл: Λ: [κυανὸς, πέζα].

Κυανόπεπλος (ὁ, ἡ), поet: пȣpтъtopŭ de вînъtŭ вemmîntŭ, saŭ воалŭ. [κυανὸς, πέπλος].

Κυανοπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кȣ negpe кosiцe, saŭ пъpŭ. [κυανὸς, πλόκαμος].

Κυανοπρώρειος, ші Κυανόπρωρος (ὁ, ἡ), поet: (ναῦς, корабіе) кȣ вînъtъ saŭ neagpъ прȣъ (вezi ші κυανέμβολος). [κυανὸς, πρώρα].

Κυανόπτερος (ὁ, ἡ), чел кȣ вinete saŭ negpe apinĭ [κυανὸς, πτερὸν]. «Τέττιξ—» Es:

Κύανὸς (ὁ), ȣnŭ felŭ de (fosiлъ, ші aptifiчiatъ) metaлikъ matepie. 2) (прin întind:) въпseaoa чiвitъ, saŭ вînъtъ, че se faче dintp' însa. 3) o пiatpъ прецioasъ de aчeastъ колоаpe; (ȣne-opĭ) алвastpȣ iasпisŭ. «Περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο». Od: H. 4) ȣnŭ felŭ de fлоаpe алвastpъ (каpe maĭ обiч: pesape п' întpe semъnъtȣpĭ), (Fpanц:) *bluet*, neginъ. 5) ȣnŭ felŭ de mĭepлъ.

Κύανὸς, ος saŭ ἡ, ον saŭ ὸν,=Κυάνεος.

Κυανόστολος (ὁ, ἡ), поet: înбpъкatŭ în вînъtŭ, saŭ negpȣ. [κυανὸς, στολὴ].

Κυανοῦν (τὸ), în kontpak: în локŭ de κυάνεον.

Κυανόφρυς, υος (ὁ,ἡ), поet: чел кȣ sпpînчene negpe. [κυανὸς, ὀφρύς].

Κυανοχαίτης, ου (ὁ), чел кȣ neagpъ (лȣчĭoasъ) коamъ. [κυανὸς, χαίτη].

Κυανοχετὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ negpȣ (adînkŭ) капалŭ. [κυανὸς, ὀχετὸς].

Κυανόχροος -ους, ші Κυανόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: negpȣ ла faцъ, negpiчosŭ. [κυανὸς, χρόα].

Κυανώπης, ου (ὁ), ші Κυανῶπις, ιδος (ἡ), поet: [κυανὸς, ὤψ] чел кȣ окĭ negpĭ, saŭ negpiчosŭ «Ναῦς—». Esхл:

Κυανωπὸς, ὴ saŭ ὸς, ὸν, поet: Κυανώπης, negpiчosŭ·

Κυάνωσις, εως (ἡ), колоаpe вînъtъ, чiвitъ, saŭ negpiчoasъ. [κυανὸς].

Κυανώτερος, α, ον, компар: ал лȣĭ κυανὸς =κυάνεος.

Κύαρ, [κύω, κύτος] ατος (τὸ), (în цеп:) къвъпъtate (вezĭ ші κῶος); (партік:) гаȣpa ȣpекiĭ; ȣpекiле акȣлȣĭ; къвъпъtȣpa пръштii.

Κύβδα, [κύπτω] adв: плекat, кȣ капȣл în жos.

Κύβεθρον (τὸ), =Κυψέλη. [κύβη].

Κυβεία (ἡ), жокŭ de кȣбе, (în цеп:) de порокŭ; (fir:) перiколаpe. [κυβεύω].

Κυβείας, ου (ὁ), поet: în локŭ de κυβίας.

Κυβεῖον (τὸ), =Κυβευτήριον.

Κυβέλειον (τὸ), temплȣл Чiвелеĭ. [Κυβέλη].

Κυβερνάω -ῶ, вiit: -ήσω, [κύβερνος] îndpentezŭ, кîpmъчeskŭ (корабіе кȣ timonȣл); (în цеп:) кîpmȣĭeskŭ, saŭ (de aчĭ) гȣвepnezŭ, (прin Лat:) guberno, ші кiвepniseskŭ. [de ȣnde

Κυβερνήσια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвъtoape în Atena în чinstea кîpmaчiлop лȣĭ Teseŭ. [ші

Κρβέρνησις, εως (ἡ), кîpmъчipe de корабіе; (în цеп: ші fir:) гȣвepnape, кîpmȣipe [ші

Κυβερνήτειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ...

Κυβερνητὴρ (ὁ), поet: în локŭ de κυβερνήτης. [de ȣnde

Κυβερνητήριος (ὁ, ἡ), = Κυβερνητικός.

Κυβερνήτης, ου (ὁ), кîpmaчĭŭ de корабіе;

(în ţen: mi fir:) kîrmъitorъ, (de avi) gъvernъtorъ. [κυβερνάω]. [de ъnde

Κυβερνητικός, ἡ, ὸν, kъvenitъ la kîrmavĭъ; saъ îndemînatikъ la kîrmъvie de korabie; (în ţen: ші fir:) denpinsъ la gъvernare. «Κυβερνητικὴ» (se înţ: τέχνη) meştesugъ de a kîrmъvi korabie, saъ a gъverna. «Γράμμα κυβερνητικὸν». Lks: kare trakteazъ aveasta.

Κυβερνισμὸς (ὁ), Skr: în lokъ de κυβέρνησις. [neîntr: κυβερνίζω].

Κύβερνος (ὁ), =Κυβερνήτης.

Κύβετρον (τὸ), =Κύβεθρον.

Κυβευτὴρ (ὁ), poet: în lokъ de κυβευτής. [de ъnde

Κυβευτήριον (τὸ), lokъl, ъnde se adъnъ, ші жоакъ kъvele ші чл:, (Franţ:) lieu de jeu. [ші

Κυβευτήριος (ὁ, ἡ), =Κυβευτικός.

Κυβευτὴς, οῦ (ὁ), ъъkъtorъ de kъve, ші (în ţen:) de op ce жокъ de porokъ. [κυβεύω]. [de ъnde

Κυβευτικὸς, ἡ, ὸν, atingъtorъ de жокъl, saъ жъkъtorъl de kъve; aplekatъ, saъ îndemînatikъ la ачeasta; la жокъl de kъve ші чл:; (fir:) ĭъbitorъ de primeждiĭ.

Κυβεύω, biit: -εύσω, жокъ kъvele, ші (în ţen:) op ce жокъ de porokъ; (fir:) mъ bagъ în primпждie. [κύβος].

Κύβη (ἡ), [κύω, κύτος] kapъl, saъ kъvъpъtъra kapъlaĭ. (ziч: primit: de mъlte deріv:. vezi ші κύπη).

Κυβήθη (ἡ), poet: =Κυβέλη, Чівела.

Κύβηθος (ὁ), preotъ al (saъ întъsiastъ ka preoţiĭ) Чівелeĭ; (în ţen:) sъperstiţiosъ, fanatikъ.

Κυβηλίζω, biit: -ίσω, poet: loveskъ kъ sekъra. [din

Κύβηλις, ιος (ἡ), poet: sekъr, toporъ. 2) kъţitъ de bъkъtъrie.

Κυβηλίς, ίδος (ἡ), a Чівелeĭ. [Κυβέλη]. [de ъnde

Κυβηλιστὴς, οῦ (ὁ), preotъ al (чершъtorъ ne seama) Чівелeĭ; (în ţen:) шарlatanъ. 2) [κυβηλίζω] lovitorъ kъ toporъl; ғъkъtorъ de rъъ.

Κυβήριον (τὸ), greш: în lokъ de κυρήδιον.

Κυβησίνδα, adv: (ъnъ ғelъ de жокъ) = Ἔγκοτύλη (poate însъ greш: în lokъ de κυβιστίνδα). [din

Κύβησις, [κύω, κύβω] εως (ἡ), = Κίβυσις, traĭstъ, sъkъlecţъ.

Κυβίας, [κύβιον] ου (ὁ), ъnъ ғalъ de lakerdъ (peшte de mare),=Τεμαχίτης.

Κυβίζω, biit: -ίσω, formezъ чева în figъr de kъbъ; (apitm:) sokoteskъ kъviешte. 2) (în Sin:) greш: în lokъ de ἐγκυβιστάω. «Αἱ πονηραὶ φύσεις ἐνεκυβίσθησαν (skrie ἐνεκυβίστησαν)». [ші

Κυβικὸς, ἡ, ὸν, kъbikъ; (apitm:) formъtorъ de kъbъ. [κύβος]. [de ъnde

Κυβικῶς, adv: în felъ, saъ figъr de kъbъ, kъviчeшte; (apitm:) lъind kъbъl ъnaĭ пъшъръ.

Κύβιον (τὸ), bъkaъ пъtraъ de batokъ sъratъ, saъ lakerdъ. 2) = Κυβίας.

Κυβισσάκτης, [κύβιον, σάττω] ου (ὁ), batoчitorъ, ші înkъrkъtorъ (negъţъtorъ) de lakerdъ.

Κυβιστάω -ῶ, biit: -ήσω, kazъ, saъ mъ daъ afъnd (înnotînd) kъ kapъl în жos. [de ъnde

Κυβίστημα (τὸ), întopsъtъrъ kъ kapъl în жos, dъtъtъrъ neste kapъ (tъmba). [ші

Κυβίστησις, εως (ἡ), dare neste kapъ, saъ kъ kapъl în жos, facere de tъmba. [ші

Κυβιστητὴρ (ὁ), чел че se dъ neste kapъ, saъ îndemînatikъ la aveasta; dъnţъtorъ, (Ital:) sъltъtъrъ; (ъne-orĭ) kare se daъ afъnd în apъ. (de ъnde 2) ъnъ felъ de peшte. [ші

Κυβιστίνδα, adv: «—παίζειν». Exst:=Κυβιστᾶν.

Κυβιτίζω, biit: -ίσω, =Ὠλεκρανίζω, loveskъ kъ kotъl,(Franţ:) coutoyer. [din

Κύβιτον (τὸ), [κύβη] kolţъl kotъlaĭ (mîĭneĭ), =Ὠλέκρανον, (Lat:) cubitus.

Κυβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de kъbъ. [κύβος, εἶδος].

Κύβος (ὁ), [κύω, κύβη] (prinч:) kîrчeĭъl osъlaĭ spinъrii ші шoldъrilor. (de ъnde 2) (ţeometr:) kъbъ, korpъ, saъ figъr kъ шase latъre. (de ъnde 3) (oviч:) kъbъ, saъ zarъl de жокъ; (ші partik:) latъra kъ semnъl i, asъl (vezi ші κῶος); (prin întind:) жокъl zarelor, ші toate чele-л-alte de porokъ; (prin ъrm: ші morala чiъmъ a timpъlaĭ nostrъ) жокъl de kъrţi. 4) apitm:) pъtrъrъl kъbikъ. «Ἡ ὀγδοὰς κύβος ἀπ' ἀρτίου πρῶτος». Пл:

Κύγχραμος (ὁ), ъnъ felъ de pasъre, (alt:) ὀρτυγομήτρα, kîrsteĭъ (poate greш: în lokъ κέγχραμος), (Franţ:) *le roi*, saъ *la guide des cailles*.

Κυδάζω, ші (pas:) Κυδάζομαι, biit: -άσω, -όμαι, poet: [κύδος] defaĭmъ, borbeskъ de rъъ.

Κυδαίνω, biit: -ανῶ, poet: slъbeskъ, чinsteskъ, laudъ; mînгîiъ; înbeseleskъ; (rar) amъţeskъ linгъmind. [ші

Κυδάλιμος, η, ον, поet: слъвitъ, famosъ; (прin ѕрm:) новiлъ; (прin întind:) ценеposъ; (în цen:) mape. [ші

Κυδάνω, вiit: -ανῶ, поet:=Κυδαίνω, чinsteskъ, слъвeskъ. 2) (nestp:)=Κυδιάω, mъ mîndpeskъ. [κῦδος].

Κυδέστερος, α, σν, поet: în локъ de κυδίων.

Κυδήεις, εσσα, εν, слъвitъ, вestitъ; mîndpъ, înrîmfatъ. [κῦδος].

Κυδηθῆναι, поet: пas: nex: de inf: ал лъї κυδαίνω,

Κυδιάνειρα (ἡ), поet: [κῦδος ἀνὴρ] слъвitoape de бърбацї «Μάχη («Ἀγορά)—». Om: 2) famoasъ пeптрѕ бърбацiї sъї. «Σπάρτη —»: Епгр:

Κυδιάω -ῶ, вiit: -άσω, поet: mъ mîndpeskъ; mъ бѕкѕръ. [ші

Κύδιμος (ὁ, ἡ), поet:=Κυδάλιμος. [κῦδος].

Κυδιόων, ωσα, ων, поet: în локъ de κυδιῶν, партч: лъї κυδιάω.

Κύδιστος, η, ον, sѕпрл:, ші

Κυδίων, ονος (ὁ, ἡ), компар: neper:: ал лъї κυδνὸς, поet: maї слъвitъ; maї folositopъ; (în цen:) maї бѕнъ. «Τὶ κύδιόν μοι ζῆν»; Еѕр: че mъ folosеште a тръі.

Κυδνὸς, ὴ, ὸν, поet:=Κύδιμος.

Κυδοιδοπάω -ῶ, [κυδοιμὸς, δόπος =δοῦπος] вiit: -ήσω, ком: în локъ de...

Κυδοιμέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ sromotъ, гълъцie; (stръm:) тѕрбѕръ, pestopnъ. [din

Κυδοιμὸς (ὁ), вѕetъ, sromotъ (прinч: de бътъліе); înкъїерape, pesбoїъ; (fir:) amestekътѕръ, тѕрбѕрape, neлiniште. [din

Κύδος (ὁ), înжѕрътѕръ, nечinste. (de ѕnde κυδάζω).

Κῦδος, εος-ους (τὸ), поet: famъ, penѕme, славъ, чinste; falъ. [de ѕnde

Κυδρὸς, ὰ, ον, поet:=Κυδάλιμος, famosъ, чinstitъ. [de ѕnde

Κυδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, поet:=Κυδαίνω, слъвeskъ. 2) (miж:)=Κυδιάω.

Κυδωναῖος, α, ον,=Κυδώνιος. || «Σῦκα—». At: челе de eapnъ. [шї

Κυδωνέα, saъ Κυδωνία (ἡ), (se înц: μηλέα) гѕтѕїъ, [ші

Κυδωνιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntъ fopmatъ ка гѕтѕea. «Μαζὸς—». Епгр: [din

Κυδώνιον (τὸ), (μῆλον) гѕтѕe. (прiпч: neѕt: лъї...

Κυδώνιος, α, ον, чел din орашѕл Kreteї Kidonъ [Κύδων]. 2) ка гѕтѕea. [ші

Κυδωνίνης, ου (ὁ), (οἶνος) вinъ fъкѕтъ din, saъ кѕ гѕтѕї. [κυδώνιον].

Κυέω -ῶ, [κύω] вiit: -ήσω, =Κυοφορῶ, sîntъ борцoasъ; zъmisлeskъ; naskъ. [de ѕnde

Κύημα (τό), fътѕл zъmisлitъ în пînteче. [ші

Κύησις, εως (ἡ), zъmisлipe, înборцошape. [ші

Κυητήριος, α saъ ος, ον, kontpiбѕttopъ ла zъmisлipe, saъ naштepe. [ші

Κυητικὸς, ὴ, ὸν, пѕtinчosъ, sѕъ kontpiбѕitopъ ла zъmisлipe, ші naштepe.

Κύθε, поet: 3; sinг: пeps: de nex; 2: ал лъї κεύθω.

Κύθρα, ης (ἡ), Ion: în локъ χύτρα. [de ѕnde

Κύθρινος, η, ον, Ion: în локъ de χύτρινος.

Κυθρόγαυλος (ὁ),=Χυτρόγαυλος.

Κύθρος (ὁ), Ion: în локъ de χύτρος.

Κύϊξ, ικος (ὁ), греш: în локъ de κόϊξ.

Κυΐσκω, (fъръ вiit:) [κύω] înборцошezъ; (ші miж:) mъ înборцошezъ. «Τὰ πρόβατα κυΐσκεται ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ὀχείαις». Apst:

Κυκανάω -ῶ, вiit: -ήσω, ком: în локъ de

Κυκάω -ῶ, вiit: -ήσω, amestekъ; (ші fir:) тѕрбѕръ, pestopnъ кѕ sѕsѕл în жos; (pap miж:) fakъ, ші беаъ шodo. «Καὶ τὸν θύμον τρίβων κυκῶμαι». Apstf: [de ѕnde

Κυκεία (ἡ),=Κύκησις.

Κυκέω, Ion: în локъ de κυκάω.

Κυκεῶ, ші Κυκειῶ, поet: în локъ de κυκεῶνα, ак: ал лъї ...

Κυκεὼν, ῶνος (ὁ), (în цen:) amestekътѕръ, mirmъ; (їар парт:) ѕnъ felъ de бъѕтѕръ din deoseбite felѕpi, шodo, saъ алтеле asemenea; (ѕne opї) кѕръцenie; (de ѕnde) «Κυκεῶνα πιὼν εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι». Tfp: (вezї ші συρμαία). [ші

Κυκήθρα, ας (ἡ), ші Κύκηθρον (τὸ), лешнъ (лiпгѕръ, saъ fъкълецъ, ші чл:) de amestekat (amestekъъ); (fir:) omъ amestekътopъ, (ad:) тѕрбѕръtopъ, intpirantъ.[ші

Κύκημα (τὸ), =Κυκεὼν; (fîr:) amestekътѕръ, konfѕsie, тѕрбѕрape. [ші

Κύκησις, εως (ἡ), amestekape; (fir:) тѕрбѕрape. [κυκάω].

Κυκησίτεφρος (ὁ, ἡ), ком: [κυκάω, τέφρα] amestekatъ кѕ чenѕшъ. «Κονία —». Apstf:

Κυκητὴς, οῦ (ὁ), amestekътopъ; (fir:) тѕрбѕръtopъ. [κυκάω].

Κύκλα (τὰ), (îm: în etepoц.) în локъ de κύκλοι.

Κυκλάμινον (τὸ), ші Κσκλάμινος (ἡ), ші Κυκλαμὶς, ίδος (ἡ), ѕnъ felъ de плantъ кѕ ръdъчinъ potѕndъ, (Fpanц:) pain-de-porceau, пîїnea поркѕлъї. [ші

Κυκλὰς, άδος (ἡ), formъtoape de черкъ. [ші

Κυκλέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: mішкъ, înвîpteskъ чева în околъ; transportъ чева къ каръл; (nestp: saъ ел:) mъ mішкъ, mъ înвîpteskъ, околеskъ, черкълеzъ. «Νύκτες ἡμέραι τε κυκλοῦσι». Sof: трек. (шї між:). «Κῦμα κυκλεῖταί με». Sof: mъ înконжоаръ. [ші

Κυκληδὸν, adв: de жър înпрежър, în черкъ, околit. [κύκλος].

Κύκλησις, εως (ἡ), [κυκλέω] înвîptipe, околіре, черкъларе.

Κυκλικὸς, ὴ, ὸν, релatівъ къ черкъ, saъ formatъ ка черкъл, potъndъ. «Κυκλικοὶ». чіклічї s' aъ nъmit епічії поецї, але къpopa поеme formaъ о черкъларъ шіръ de векїеа fабълоasъ istopie. (вezї ші κύκλιος). [κύκλος]. [de ъnde

Κυκλικῶς, adв: în formъ de черкъ.

Κυκλιοδιδάσκαλος (ὁ), поетъ de чікліче (прінч: ditipamвіче) поеme. [κύκλιος, διδάσκαλος]. (вezî ші διδάσκαλος).

Κύκλιος, α saъ ος, ον, = Κυκλικὸς, чел în formъ de черкъ, potъndъ. || «Χορὸς—». Ksn: (прінч:) чел d' înпрежърял алtарълъї. «Μέλη κύκλια». Apstf: челе ліріче ші (партїк:) ditipamвіче, ші «Αὐληταὶ κύκλιοι». Лъч: чеї че кîntaъ ла чіклічеле danцърї (прінч: але Dionisiілор). || (neъt:) Κύκλιον, ші Κύκλια, поet: în локъ de κύκλῳ, în околъ. «Εἱλισσόμεναι κύκλιον ἐχόρευσαν». Eъp:

Κυκλίσκομαι, поet: în локъ de κυκλέομαι.

Κυκλίσκος (ὁ), dim: ал лъї κύκλος, черкълецъ. 2) în локъ de κοιλίσκος. [de ъnde

Κυκλισκωτὸς, ὴ, ὸν, în локъ de κοιλισκωτός.

Κυκλοβορέω -ῶ, віit: -ήσω, kom: sromotezъ, вîжіъ ка ъnъ пîрîъ. [din

Κυκλοβόρος (ὁ), [κύκλος, βορὰ] topentъ, пîрîъ, каре îшї mъnînкъ малъріле деп' înпрежър; (партік:) ъnъ пîрîъ, о вале апроапе de Atena.

Κυκλογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiind formezъ черкъ; (petp:) skpiъ черкърї, (вezї κύκλος) ad: періоade, fpase potъnde, saъ întins. [din

Κυκλογράφος (ὁ, ἡ), formъtopъ de черкъ прin skpiepe, saъ desemnape. 2) skpiitopъ, saъ поетъ чіклікъ. [κύκλος, γράφω].

Κυκλοδίωκτος (ὁ, ἡ), поet: чел че se mішкъ (se înвîpteшte) черкъit, în околъ. [κύκλος, διώκω].

Κυκλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în formъ de черкъ, potъndъ, чірконfepintъ. [κύκλος, εἶδος].

Κυκλόεις, εσσα, εν, поet: în локъ de κυκλικός.

Κυκλοέλικτος (ὁ, ἡ), поet: [κύκλος, ἑλίσσω] = Κυκλοδίωκτος, каре se pesъчеште, se înвîpteшte, se înfъшъръ înпрежър.

Κυκλόθεν, adв: de жър înпрежър, din toate пърціле. [κύκλος].

Κυκλομόλιβδος (ὁ), поet: kondeїъ de плъmвъ (прінч:) ал компаsълъї. [κύκλος, μόλιβδος].

Κυκλοπαιδία (ἡ), = Ἐγκυκλοπαιδία.

Κυκλοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakъ (formezъ) черкъ; potъndezъ. [κύκλος, ποιέω].

Κυκλοπορεία (ἡ), ъmвлетъ околітъ. [ші

Κυκλοπορέω -ῶ, віit: -ήσω, ъmвлъ околind (înпрot: de εὐθυπορέω). [κύκλος, πόρος].

Κύκλος (ὁ), [în afin: къ κυλὸς, ші κοῖλος, saъ κίρκος] (în цen:) корпъ, saъ figъръ potъndъ, черконfepintъ, (прin eks:) верігъ, черкъ; diskъ. «Ἡλίου —». Esхл: (de ъnde поet:) окїъ; (партік:) poatъ. «Ἐπαξονίου κύκλα δίφρου». Ткр: potоколъ. «Ἀσπίδος — ». Esхл: околъ de орашъ. «Φύλακας ἄλλοτ' ἄλλῃ τοῦ περιτετειχισμένου κύκλου». Ksn: adъnape de oamenї, (Fpanц:) cercle, attroupement. «Σύλλογοι ἐγίγνοντο, καὶ κύκλοι συνίσταντο». Ksn: (de ъnde) adъnape, sfatъ, = Ἀγορὰ. «Οἱ δὲ γέροντες εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ». Іл: Σ. (лоц:) ъnъ felъ de siлоцismъ; (ptp:) о figъръ de къвintъ (кînd ла înчепътъл ші sfîpшitъл періодълъї se пъne ачееашї zічере. «Σοὶ μέν γὰρ κλέπτης ἦν ὁ πατὴρ, εἴπερ ἦν ὅμοιός σοι» Dm:). «Κύκλοι προσώπου». Лкs: бъчеле обраzълъї, (алt: «Μῆλα τοῦ προσώπου»). || (dat:) «Κύκλῳ (înпреъnъ ші fъръ ἐν) în локъ de adв: de жър înпрежър. «Κύκλῳ ἁπάντῃ». Od: Θ. «Ἔχων κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια». Ksn: (ші къ цen:) «Κύκλῳ αὐτοῦ». Skp: (ші къ артік:) «Τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς». Лкs: 2) (ка adiekt: înпреъnъ ші fъръ χορός) în локъ de κύκλιος. «Ἐχορήγησε κύκλῳ». Лкs: || (ъne-орї îm: în etepoц:) Κύκλα, în локъ de κύκλοι. [de ъnde

Κυκλόσε, adв: поet: = Κύκλῳ, de жър înпрежър.

Κυκλοτερὴς, [κύκλος, τείρω] έος (ὁ, ἡ), (dъne zіч:) stpъnгъpitъ; (прin ъpm:) potъndъ, чірконfepintъ, potоколітъ. [de ъnde

Κυκλοτερῶς, adв: în formъ potъndъ.

Κυκλοφορέω -ω, віit: -ήσω, mішкъ (înвîpteskъ, ші між: mъ înвîpteskъ) черкъ-

it, saŭ în okolŭ, cerkъlezŭ. [κύκλος, φορά].

Κυκλοφορητικὸς, ἡ, ὸν, [κυκλοφόρητος] čel kъ însъšime de a cerkъla. [de ъnde

Κυκλοφορητικῶς, adv: în cerkъlaţie, kъ okolipe.

Κυκλοφόρητος (ὁ, ἡ), cerkъlatŭ (mišcatŭ în okolipe). [κυκλοφορέω].

Κυκλοφορία (ἡ), mišcare okolitoare, cerkъlaţie. [κύκλος, φορά].

Κυκλοφορικός, ἡ, ὸν, cerkъlativŭ, saŭ kъvenitŭ la (saŭ mišcatŭ în) cerkъlaţie. [de ъnde

Κυκλοφορικῶς, adv: kъ cerkъlaţie, saŭ okolipe.

Κυκλόω -ῶ, biit: -ώσω, înbîrleskŭ, saŭ înkovoĭŭ (šі miж: ĭaŭ nosiţie înprežъr de) čeva în formъ de cerkŭ; înkonžъrŭ.

Κυκλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κυκλοειδής. [šі

Κύκλωθεν, adv: (maĭ noŭ) în lokŭ de κυκλόθεν. [κύκλος].

Κύκλωμα (τὸ), [κυκλόω]=Κύκλος, trъnŭ potъndŭ.

Κυκλώπειος, α, ον, šі Κυκλωπικὸς, ἡ, ὸν, kъvenitŭ, însъšitŭ čiklopъlъĭ. [κύκλωψ]. [de ъnde

Κυκλωπικῶς, adv: čiklopeште.

Κυκλώπιον (τὸ), kom: dim: al lъĭ κύκλωψ. 2) nezt: lъĭ ...

Κυκλώπιος, α saŭ ος, ον, =Κυκλωπικός. ‖ (sъbst: nezt:) alveaţa okĭlъlĭ. [šі

Κυκλωπὶς, ίδος (ἡ), noet: în lokŭ de κυκλωπεία, κυκλωπική. [κύκλωψ].

Κύκλωσις, εως (ἡ), înkonžъrare. [šі

Κυκλωτὸς, ἡ, όν,=Κυκλοτερής. [κυκλόω].

Κύκλωψ, [κύκλος, ὤψ] ωπος (ὁ), noet: (kъ adiekt:) potъndŭ. «Σελήνη — » Klm: «Κόρη— »Emnd: lъminiţa okĭlъlĭ. ‖ (sъbst: dъne mitolog:) omŭ selъatikŭ kъ ъnŭ okĭlŭ nъmaĭ potъndŭ în miжlokъl frъnţiĭ; (maĭ noŭ) zidarŭ, saŭ ferarŭ.

Κύκνειος, α saŭ ος, ον, al lebedeĭ. [šі

Κυκνίας, ου (ὁ), asemenea (alъbŭ) kъ lebъda. «Ἀετός —». Pass: [šі

Κυκνίτης, ου (ὁ), šі Κυκνῖτις, ιδος (ἡ), =Κύκνειος. [κύκνος].

Κυκνόθρεπτος (ὁ, ἡ), xrъnitŭ, saŭ kreskŭtŭ de lebъdъ. [κύκνος τρέφω].

Κυκνοκάνθαρος (ὁ), ъnŭ felŭ de korabie. [bezĭ κύκνος, šі κάνθαρος].

Κυκνόμορφος (ὁ, ἡ), čel în formъ de lebъdъ. [κύκνος, μορφὴ].

Κύκνος (ὁ), ъnŭ felŭ de pasъre, lebъdъ; (fir:) noet: kîntъreţŭ. 2) ъnŭ felŭ de korabie (noate fiind kъ prъa îĭ era înkovoĭatъ ka rîtъl de lebъdъ).

Κύκνοψις, ιος (ὁ, ἡ), noet:=Κυκνόμορφος. [κύκνος, ὄψις].

Κυκοιδοπάω -ῶ, biit; -ήσω, greš:în lokŭ de κυδοιδοπάω (bezĭ ziч:).

Κύλα (τὰ), šі Κυλάδες (αἱ), kъvъnъtъrele din sъs šі din жosъl pleopelor înprežъrъl okilor. [din

Κυλὰς, [κεῖλος[άδος (ἡ), neîntr: nom: sinr: al preч: κυλάδες.

Κυλικεῖον (τὸ), dъlapъl, saŭ masa, ъnde se pъn în pъstrare paharele, (franţ:) buffet.

Κυλίκειος (ὁ, ἡ), relativŭ kъ paharъl, =Παροίνιος. [κύλιξ].

Κυλικηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, vorbeskŭ kъ paharъl în mînъ (asъnpa meseĭ). [din

Κυλικηγόρος (ὁ, ἡ), noet: vorbitorŭ kъ paharъl în mînъ (la osnъţŭ). [κύλιξ, ἀγορά].

Κυλικήρυτος (ὁ, ἡ), noet: [κύλιξ, ἀρύω] zleitŭ, saŭ de zleit kъ paharъl.

Κυλίκιον (τὸ), šі Κυλικὶς, ίδος (ἡ), šі Κυλίκνη (ἡ), dim: al lъĭ κύλιξ, pъxъrъţŭ; kъlioarъ (prinч: de doktorii).

Κυλικοφθορέω -ῶ, biit: -ήσω, stpikŭ, prъpъdeskŭ (otrъveskŭ) kъ paharŭ. [κύλιξ, φθορά].

Κυλικοφόρος (ὁ, ἡ), nъrtъtorŭ (ţiitorŭ în mînъ) de paharŭ. [κύλιξ, φέρω].

Κυλινδέω -ῶ, šі (miж:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι,= [Κυλίω -ομαι] (propr: šі fir:) mъ postorolеskŭ, mъ tъvъleskŭ. «Ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις κυλινδηθείς». Sin: [de ъnde

Κυλινδήθρα, ας (ἡ), lokъl, ъnde se tъvъlesk bitele, saŭ atlеţiĭ. (bezĭ šі ἀλινδήθρα). [šі

Κυλίνδησις, εως (ἡ), postorolipe, tъvъlipe; (fir:) denpiндepe, obĭčnъinţъ. «Ἡ ἐν τοῖς λόγοις —» Plt:

Κυλινδρικὸς, ἡ, ὸν, (šі adv:) -ικῶς [κύλινδρος], šі

Κυλινδροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), čel în formъ de čilindrъ, saŭ sъlŭ. [κύλινδρος, εἶδος].

Κύλινδρος (ὁ), [κυλίνδω] čilindrъ, sъlŭ, tъvъlъkŭ (ъnŭ volъmŭ lъngŭ-potъndŭ, saŭ kolоanъ, kъ kape postorolindъ se senetezemte pažeštea). 2) mînъskpisŭ vekĭ fъkъtŭ sъlŭ. [de ъnde

Κυλινδρόω -ῶ, biit. -ώσω, netezeskŭ lokŭ šesŭ kъ tъvъlъkŭ. [šі

Κυλινδρώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κυλινδροειδής.

Κυλινδρωτὸς, ἡ, ὸν netezitŭ prin tъvъlъkŭ. [κυλινδρόω].

Κυλίνδω, noet: în lokŭ de κυλινδέω.

Κύλιξ, ικος (ἡ), пахарѫ. [κυλίω, saѫ κοῖλος].

Κυλὶς, ίδος (ἡ), = Κυλὰς (întреб: nѫmaĭ în комп:).

Κύλισις, εως (ἡ), = Κυλίνδησις, postoголіре.

Κυλίσκη (ἡ), ші Κυλίσκιον (τὸ), = Κυλίχνη, -ιον.

Κύλισμα (τὸ), чеea че s' a postoголіт, saѫ se postoголеште. 2) = Κυλινδήθρα. [ші

Κυλιστικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ, saѫ deпpinsѫ ла тъвъліре (прінч: ка лѫптъторіĭ). [ші

Κυλιστὸς, ὴ, ὸν, de postoголіт, saѫ тъвъліт. [ші

Κυλίστρα, ας (ἡ), = Κυλινδήθρα. [κυλίω].

Κυλίχνη (ἡ), ші Κυλίχνιον (τὸ), ші Κυλιχνὶς, ίδος, (ἡ), ші

Κύλιχνος (ὁ), = Κυλίκνη.

Κυλίω, [κυλὸς] вітт: -ίσω, postoголеskѫ, тъвълеskѫ; (пas: saѫ між:) mъ тъвълеskѫ (проп: ші fir:). вezĭ κυλινδέω.

Κυλλαίνω, вііт: -ανῶ, = Κυλλόω.

Κύλλαρος (ὁ), = Σκύλλαρος.

Κυλλάστις, ші Іон: Κυλλῆστις, ιος (ὁ), пîĭnea de sекаръ a Еџіптенілор.

Κυλλοίπους, οδος (ὁ, ἡ), ші Κυλλοπόδης, ου (ὁ), ші Κυλλοποδίων, ωνος (ὁ), ші

Κυλλόπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: skĭonѫ, stpîmвѫ de пічоре. [κυλλὸς, ποῦς].

Κυλλὸς, [în afin: кѫ κοῖλος ші ἀγκύλος, вezĭ κυλός] ὴ, ὸν, în локѫ de καμπύλος; stpîmвѫ; (de ѫnde прінч:) skілогѫ, skідолѫ, ологѫ; [de ачĭ] чĭѫлѫ, saѫ чĭѫnгѫ; (în џen:) ешітѫ din înкеĭетѫрĭ. «Κυλλοὶ (каре аĭѫреа s' a zis «Κυλλαινόμενοι, ші алт: «Καμπύλοι) κατὰ τὸν κενεῶνα». Інкр: кѫ шолдѫріле ешіте din înкеĭетѫрĭ. [de ѫnde

Κυλλόω -ῶ, вііт: -ώσω, înковоĭѫ, плекѫ чева în жоs; stpîmвezѫ; skлілоџеskѫ, чĭѫnџеskѫ; (în џen:) слѫteskѫ. «Κυλλαίνων ὦτα». кѫ ѫрекіле чĭѫліте, saѫ влегошате (вezĭ καταβάλλω). [de ѫnde

Κύλλωσις, εως (ἡ), skілоџіре, чĭѫnџіре, чĭѫліре, saѫ слѫtіре, skідоліре.

Κυλοιδιάω -ῶ, вііт: άσω, sîntѫ кѫ окіĭ ѫmflaџĭ de nesomnie, saѫ обоseалъ. [κύλον, οἰδέω].

Κύλον (τὸ), [κοῖλος] каѫтъ κύλα.

Κυλὸς, [κύω, κοῖλος] ὴ, ὸν, = Κυλλὸς.

Κῦμα (τὸ), [κύω] талаzѫ, валѫ; (fir.) nenoрочіре, реа soaptъ. 2) în локѫ de κύημα, fъtѫ, пѫĭѫ, прѫnкѫ. 3) fраџедѫл влъstарѫ ал вerzeĭ, ші чл: 4) (архітект:) = Κυμάτιον.

Κυμαγωγία (ἡ), греш: în локѫ de κυματωγὴ.

Κυμαίνω, вііт: -ανῶ, арdікѫ валѫрĭ, ѫndълеzѫ; (fir:) mъ мішкѫ ка ѫndеле мъріĭ, mъ ѫndълеzѫ; (прін întind:) тѫрбѫрѫ; (ші nestp: saѫ пas:) mъ тѫрбѫрѫ таре, sîntѫ în маре неліniште. «Ἥβας ἄνθος κυμαίνει». Hind: fерве, este în floареа sa. [κῦμα].

Κυμάκτυπος (ὁ, ἡ), în локѫ de κυματὸκτυπος.

Κύμανσις, εως (ἡ), ѫndъларе; saѫ ѫndoasъ мішкаре; (fir:) тѫрбѫраре, неліniште. [κυμαίνω].

Κυμὰς, άδος (ἡ), = Ἔγκυος. [κύω].

Κυματηρὸς, ὰ, ὸν, плінѫ de валѫрĭ, saѫ ѫnde. [ші

Κυματίας, ου (ὁ), че аре, saѫ stîpneште валѫрĭ; (fir:) тѫрбѫратѫ. [ші

Κυματίζω, вііт: -ίσω, арdікѫ (ші пas: mъ тѫрбѫрѫ de) валѫрĭ. [ші

Κυμάτιον (τὸ), dim: ал лѫĭ κῦμα, мікѫ валѫ saѫ ѫndъ; tînърѫ влъstърелѫ; (архітект:) ѫnѫ felѫ de чĭѫбѫкѫ în zidѫ skosѫ ка о ѫndъ afаръ sпре подоавъ, (Франц:) *cymaise*.

Κυματοαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [κῦμα, ἄγνυμι] каре isвеште, ші sпарџе (saѫ se sпарџе ка) ѫnѫ талаzѫ, saѫ ѫndъ de маре.

Κυματοβόλος (ὁ, ἡ), asвîрлітоpѫ de валѫрĭ. [κῦμα, βολὴ].

Κυματὸδρομος (ὁ, ἡ), алергътоpѫ пе, saѫ прін валѫріле мъріĭ. [κῦμα, δρόμος].

Κυματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ ѫnda, чел în felѫл ѫndeĭ. [κῦμα, εἶδος].

Κυματόεις, εσσα, εν, поет: în локѫ de κυματώδης.

Κυματόκτυπος (ὁ, ἡ), поет: pesѫnъtopѫ de isвіреа валѫрîлор [κῦμα, κτύπος]; saѫ = кѫ ..

Κυματοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поет: [κῦμα, πλήσσω] ловітѫ de валѫрĭ.

Κυματοπληγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = Κυματοπλήξ.

Κυματότρόφος (ὁ, ἡ), поет: (парокs:) хръnітоpѫ (stîpnітоpѫ) de валѫрĭ. «Βυθὸς — ». Imn: Еклеs: (вezĭ ші τροφόεις). 2) (пропар:) хръnітѫ, saѫ тръітоpѫ în валѫрĭ. [κῦμα, τροφὴ].

Κυματόω -ῶ, вііт: -ώσω, = Κυματίζω, fакѫ валѫрĭ; (пas:) mъ віfорezѫ. [κῦμα].

Κυματωγὴ (ἡ), [κῦμα, ἄγνυμι] каѫтъ Ἀκτὴ.

Κυματώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κυματοειδὴς. плінѫ de валѫрĭ, віfоposѫ. [κῦμα].

Κυμάτωσις, εως (ἡ), stîpnipe de валѫрĭ, înвiforape. [κυματόω].

Κυμβαλίζω, вiit: -ίσω, вatŭ (kîntŭ кѫ) чimвалѫл. [ші

Κυμβάλιον (τὸ), = Κοτυληδών (плantъ). [κύμβαλον].

Κυμβαλισμὸς (ὁ), вътаїе de (kîntape кѫ) чimвалŭ. [ші

Κυμβαλιστὴρ, ші Κυμβαλιστὴς, οῦ (ὁ), kîntъtopŭ кѫ чimвалѫл. [ші

Κυμβαλίστρια (ἡ), fem: ал лѫї κυμβαλιστὴς. [κυμβαλίζω].

Κύμβαλον (τὸ), чimвалŭ, ѫnŭ felŭ de instpѫmîntŭ mѫsikалŭ, mikъ toвiцъ, (Тѫрч:) tѫmвелекŭ, kindiĭ, saŭ daepea. [ші

Κύμβαχος (ὁ, ἡ), noet: чел че kade, saŭ къzѫtŭ кѫ капѫл în жos. [ші

Κύμβαχος (ὁ), пaptea din sѫs a koĭfѫлѫї, ѫnde se înfiцe kpeasta. [ші

Κυμβεῖον (τὸ),=Κυμβίον. [din

Κύμβη (ἡ), [κύβη] (în цen:) teasŭ, къвънашŭ, пахарŭ; (iap пaptîk:) ѫnŭ felŭ de пахарŭ, saŭ алtŭ вasŭ de masъ (пentpѫ оцetŭ, saŭ sape), saлadieръ; saŭ solniцъ în formъ de корaвie; (de ѫnde) вaркъ, felѫкъ (вezĭ ші κύφος); (пpin întind:) sъкѫлецŭ, tpъistoapъ. 2) ѫnŭ felŭ de пasъpe. [de ѫnde

Κυμβίον (τὸ), dim: ал лѫї κύμβη, пъхъpелŭ; въpкiцъ; (Apxit:)=Κυμάτιον. [ші

Κύμβος (ὁ), adînчime, къвънътate; fѫndŭ de вasŭ.

Κύμινδις (ἡ), lon: (o пasъpe)= Χαλκὶς.

Κυμινεύω, вiit: -εύσω, (Лksf:) пpesъpŭ kiminŭ. [ші

Κυμίνινος, η, ον, de kiminŭ. [κύμινον].

Κυμινοδόχη (ἡ), [κύμινον, δέχομαι] ші

Κυμινοθήκη (ἡ), [κύμινον, θήκη] ѫnŭ вasŭ de masъ, în kape se пѫne kiminŭ.

Κυμινοκίμβιξ, ικος (ὁ), kom.=Κυμινοπρίστης. [κύμινον, κίμβιξ].

Κύμινον (τὸ), sъmînцъ apomatikъ de o плantъ, kiminŭ.

Κυμινοπρίστης, ου (ὁ), kom: (dѫпe ziч:) tъĭetopŭ кѫ fepestpъѫл пpin miжлокŭ (пentpѫ ikonomie) ші kiap de kiminŭ, (ad:) în чел maĭ din ѫpmъ гpadŭ skѫmпŭ. [κύμινον, πρίω]. [de ѫnde

Κυμινοπριστία (ἡ), kom: mape srîpчenie.

Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος (ὁ, ἡ), [вezĭ κυμινοπρίστης, ші καρδαμογλύφος] foapte skѫmпŭ, кѫmплitŭ de srîpчitŭ.

Κυμινότριβος (ὁ, ἡ), noet: fpekatŭ, пisatŭ înпpeѫnъ кѫ kiminŭ. «Ἅλας—». At: [κύμινον, τρίβω].

Κυμινώδης, εος (ὁ, ἡ), kiminosŭ, din felѫл kiminѫлѫї, saŭ ka kiminѫл. [κύμινον].

Κυμοδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: пpiimitopŭ (вътѫtŭ, ѫdatŭ) de валѫpiле mъpiĭ. «Ἀκτὴ—». Eѫp: [κῦμα, δέχομαι].

Κυμοθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (fir.) вoгatŭ de валѫpĭ. [κῦμα, θάλλω].

Κυμόκτυπος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de κυματόκτυπος.

Κυμόῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de κυματόῤῥοος, чел кѫ ѫndoasъ кѫpsѫpъ. [κῦμα, ῥόος].

Κυματόμος (ὁ, ἡ), tъĭetopŭ de валѫpĭ. || (sѫвst:) tpiѫnгĭŭ întinsŭ afapъ în лatѫpeле пodѫpiлop ші пoptѫpiлop de пpeпazъ, ka sъ taĭe гĭeцѫpiле, ші пъвала валѫpiлop. [κῦμα, τέμνω].

Κυναγὸς (ὁ), Dop: în локŭ de κυνηγὸς.

Κυνάγχη (ἡ), [κύων, ἄγχω] вepiгъ ла гîtŭ, sгapdъ de kîĭne. 2) (fir:) ѫmflъtѫpъ кѫ înflamaцie a гindѫpeлop гîtѫлѫї; (Fpan:) *esquinancie*. [de ѫnde

Κυναγχικὸς, ὴ, ὸν, пътimaшŭ des de ѫmflъtѫpъ de гîлчĭ. [ші

Κύναγχον (τὸ),=Ἀπόκυνον, o плantъ otpъвitoape de kîĭnĭ.

Κυναγωγὸς (ὁ), dѫкъtopŭ de kîĭnĭ ла вînъtoape [κύων, ἄγω], (Fpanц:) *piqueur*.

Κυνάκανθα, ші Κυνακάνθεια (ἡ), ші Κυνάκανθος (ὁ), ѫnŭ felŭ de копъчелŭ, (алt:) κυνόσβατος, tpantafiлŭ selвatikŭ. [κύων, ἄκανθα].

Κυνακτὴς, οῦ (ὁ), fѫnia, кѫ kape se tpaг легaцĭ kîte doĭ kîĭniĭ de вînъtoape. [κύων, ἄγω].

Κυναλώπηξ, εκος (ὁ), ѫnŭ felŭ de (вînъtopeskŭ) kîĭne кѫ fiгѫpъ de (пoate ші tpaцepe din)вѫлпe, (алt:) ἀλωπεκὶς. 2) omŭ nepѫшinatŭ, ші вiклeanŭ. [κύων, ἀλώπηξ].

Κυνάμυια (ἡ), noet: (saŭ гpeш:) în локŭ de κυνόμυια, mѫskъ de kîĭne; (fir:) foapte nepѫшinatъ (ka o къцea, ші o mѫskъ). [κύων, μυῖα].

Κυνάνθρωπος (ὁ, ἡ),=Λυκάνθρωπος. [κύων, ἄνθρωπος],

Κυνάρα (ἡ), kaѫtъ Κύναρος.

Κυνάριον (τὸ), dim: ал лѫї κύων, къцелŭ.

Κύναρος (ἡ), «—ἄκανθα„. At: = Κυνόσβατος. [κύων].

Κυνὰς, άδος (ἡ), (ka adiekt:) =Κυνεία, kîĭneaskъ. «Ἡμέραι—». Пл: kaпikѫлeле. || (sѫвst:) =Κυνάκανθα. 2) пъpŭ de kîĭne (гposŭ ші asпpѫ). 3) =Ἀπομαγδαλιὰ.

4) кѫїѫ тросѫ (de лемнѫ),=Κύνδαλος[κύων].

Κύναστρον (τὸ), steaoa Кїїнеле. [κύων, ἄστρον].

Κυνάω -ῶ, віit:-ήσω, (desпре кїїне) sîntѫ înвїершѫnatѫ de къцеліре. 2) =Κυνίζω. [κύων].

Κυνδάλη (ἡ), =Κύνδαλος.

Κυνδαλισμὸς (ὁ), ѫnѫ felѫ de жокѫ (skoatepe de ѫnѫ пърѫчеanѫ înfiпtѫ în пъmîntѫ în кіпѫ de a se înfiцe їаръшї de sine, (Тѫрч: цілік чомакѫ). [neîntp: κυνδαλίζω].

Κυνδαλοπαίκτης, ου (ὁ), жѫкъторѫ de парѫ. [κύνδαλος, παίζω].

Κύνδαλος (ὁ), [κόνδαξ] парѫ; кѫїѫ de лемнѫ.

Κυνέη (ἡ), Ion: în локѫ de κυνῆ; (прїнч:) fem: ал лѫї κύνεος.

Κύνειος, ші поет: Κὺνεος, η, ον, кїїneskѫ, de кїїne; (fir:) нерѫшinatѫ ка кїїнеле. [κύων].

Κυνέω -ῶ, віit: κύσω, (nex: ἔκυσα, ші miж: ἐκυσάμην) [κύω] sъpѫtѫ. «Χεῖρας ἔκυσεν». Od: Φ: (ші miж:) «Κυσάμεναι (αἱ περιστεραὶ)». Apst: dѫпе че se вор sъpѫta. (în прозъ întp: προσκυνῶ).

Κυνῆ (ἡ), în kontpak: în локѫ de κυνέη (se înц: δορὰ), пїеле de кїїne; (прin întind:) коїfѫ (прinч: de metaлѫ пе dasѫпра ші dedesѫбт кѫ пїеле); (în цen:) акоперемîntѫ de капѫ, skѫfъ, ші чл: «Ἀιγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχειν». Od: Ω. «Κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει». Sof: «Δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μὴ μιν ἴδοι Ἄρης». Іл: E: (de ѫnde mitoлоцia ziче, къ чеї че пѫptaѫ aчeasta, se fъчеaѫ невъzѫцї). [κύων]

Κυνηγεσία (ἡ), вînъtoape (прinч: кѫ кїїnї). [ші

Κυνηγέσιον (τὸ), вînatѫ, вînъtoape, saѫ de вînъtoape (ші віta, ші лѫкрѫл, ші локѫл). «Ὑπάγειν τὸ κυνηγέσιον». Ksn: 2) «Ἀπιέναι ἐκ τοῦ κυνηγεσίου». Ksn: 2) (прin întind:) компanie de вînъtopї кѫ кїїnї ші чл:; (aбѫs:) хаїtъ de лѫпї. «Τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω». Ep: [κυνηγός].

Κυνηγετέω -ῶ, віit: -ήσω, вînezѫ (прinч: кѫ кїїnї). [din

Κυνηγέτης, [κυνηγέω] ου (ὁ), вînъtopѫ. [de ѫnde

Κυνηγετικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, вînъtopeskѫ; аплекatѫ, saѫ îndemînatikѫ ла вînъtopie. «Κυνηγετικὰ (τὰ), tpaktatѫ în прозъ saѫ поesie desпре вînъtoape.

Κυνηγέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї κυνηγέτης.

Κυνηγέω -ῶ, віit: -ήσω,=Κυνηγετέω. [ші

Κυνηγία (ἡ),=Κυνηγεσία. [ші

Κυνήγιον (τὸ), Κυνηγέσιον. [din

Κυνηγὸς (ὁ), [κύων, ἡγοῦμαι]=Κυνηγέτης.

Κυνηδὸν, adв: кїїneшte. [κύων].

Κυνηλασία (ἡ), поет:=Κυνηγεσία. [ші

Κυνηλατέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: [κύων, ἐλαύνω] =Κυνηγετέω.

Κυνήποδες (οἱ), oaseле de ла чеа маї de жos înкеїetѫръ a пічорѫлѫї каілор,=Σφυρὰ, глезне, (Fpanц:) boulets. «Ἀνωτέρω μὲν τῶν ὁπλῶν, κατωτέρω δὲ τῶν κυνηπόδων». Ksn: [κύων, ποῦς].

Κυνητίνδα, adв: «Παίζειν —». Плd: ѫnѫ felѫ de жокѫ прin sъpѫtape. [κυνέω].

Κυνία (ἡ), ѫnѫ felѫ de плantъ, = Κυνοκράμβη. [ші

Κυνίας, ου (ὁ), =Κύνειος. «Πῖλος — ». Лкs: =Κυνῆ. «Θὴρ — ». Лкs: ѫnѫ felѫ de арічїѫ. [ші

Κυνίδιον (τὸ), = Κυνάριον, къцелѫ. [ші

Κυνίζω, віit: -ίσω, imitѫ (прinч: desпре каї, seamъnѫ ла ѫmблетѫ кѫ) кїїнеле. 2) (fir:) sîntѫ (тръїeskѫ ка) Kinikѫ fiлosofѫ. [ші

Κύνικλος (ὁ), =Κούνικλος. [ші

Κυνικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = Κύνειος, кїїneskѫ. «Σπασμὸς — ». Med: кînd se stpîmбъ гѫра, ші ese лімба. || (обіч:). «Κυνικοὶ φιλόσοφοι» Kinічї fiлosofi, ѫpmъtopiї sekteї лѫї Antistenѫ, Dioцenѫ, ші алt: (dѫпе ziч:) тръїtopї ка кїїniї. [κύων].

Κυνίσκη (ἡ), dim: ал лѫї κύων, къцелѫшъ, fem: ал лѫї...

Κυνίσκος (ὁ), къцелѫ. 2) ѫnѫ felѫ de пеште ка кїїнеле.

Κυνισμὸς (ὁ), sistema (tpaїѫл) Kinічїлор fiлosofї. [ші

Κυνιστὶ, adв: = Κυνηδὸν, saѫ Κυνικῶς, кїїneшte. [κυνίζω].

Κυνοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), ші

Κυνοβάτης, ου (ὁ), (прinч: ἵππος) ѫmблъtopѫ ка кїїнеле кѫ крачїї deskiшї, (Fpanц:) fourbu. [κύων, βαίνω].

Κυνοβλὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ),=Κυνώπης. [κύων, βλέπω].

Κυνόβροτος (ὁ,ἡ), mînkatѫ de кїїnї. [κύων, βιβρώσκω].

Κυνόγλωσσον (τὸ), (dѫпе чіч:) лімбъ de кїїne; (de ѫnde fir:) ѫnѫ felѫ de eapбъ, лімба кїїнелѫї. [κύων, γλῶσσα].

Κυνογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: нерѫшinatѫ, обpaznikѫ; saѫ tape, кїїnosѫ ла inimъ. [κύων, γνώμη].

Κυνοδέσμιον (τὸ), ші Κυνοδέσμη (ἡ), о легътѫръ de пїеле, кѫ каре лѫптъtopiї

îшĭ легаȣ пърцiле ценitале, кînd se лȣпtаȣ, saȣ алtfел se înfъцiшаȣ голĭ. [шi

Κυνόδεσμος (ὁ), къпъstpȣ de кîĭnĭ. [κύων, δεσμός].

Κυνόδηκτος (ὁ, ἡ), [κύων, δήκω=δάκνω] mȣшкаtȣ de кîĭnĭ. «Κυνόδηκτον (τὸ), med: mȣшкъtȣpъ de кîĭne.

Κυνόδους, οντος (ὁ), dinteле кîĭneskȣ (ал omȣлȣĭ). [κύων, ὀδούς.]

Κυνοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергȣ кȣ кîĭniĭ în вînъtoape; saȣ (fir:) каȣtȣ, ȣpmъpeskȣ ка кîĭneле ȣлmînd. [шi

Κυνοδρομία (ἡ), вînape кȣ кîĭnĭ. [κύων, δρόμος].

Κυνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea ла fiгȣpъ, saȣ ла пъpавȣ кȣ кîĭneле. [κύων, εἶδος].

Κυνόζολον (τὸ), [κύων, ὄζω] ȣnȣ felȣ de плаntъ (каре пȣte a кîine),=Χαμαιλέων.

Κυνοθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), шi

Κυνοθρασὺς, έος (υῖα, ὺ), поet: оврazнiкȣ ка кiĭneле. [κύων, θάρσος, шi θράσος].

Κυνοκάρδαμον (τὸ), ȣnȣ felȣ de каpdama. [κύων, κάρδαμον].

Κυνόκαυμα (τὸ), кълdȣpa каnikȣлелор. [κύων, καῦμα].

Κυνόκεντρον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плаntъ,=Κυνάκανθος. [κύων, κέντρον].

Κυνοκεφάλιον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плаntъ. [din

Κυνοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ капȣ de кîĭne. || (sȣвst:) ȣnȣ felȣ de maĭmȣцъ. [κύων, κεφαλὴ].

Κυνοκλόπος (ὁ, ἡ), fȣpȣ de кîĭnĭ. [κύων, κλοπὴ].

Κυνοκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгpiжeskȣ de кîĭnĭ. [κύων, κομέω].

Κυνοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, вatȣ кîĭneшte (fъpъ mілъ). [κύων, κόπτω].

Κυνοκράμβη (ἡ), ȣnȣ felȣ de плаntъ, =Λινόζωστις ἀγρία. [κύων, κράμβη].

Κυνοκτονία (ἡ), omopîpe, ȣчidepe de кîĭnĭ. [din

Κυνοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ de кîĭnĭ. (de ȣnde || sȣвst:) Κυνοκτόνον (τὸ), ȣnȣ soĭȣ de вeninoasъ плаntъ omopîtoape de кîĭnĭ=Ἀκόνιτον, saȣ Κολχικὸν, еарва кîĭneлȣĭ (вezĭ шi ἀπόκυνον). [κύων, κτόνος].

Κυνολέσχης, ου (ὁ), =Κυσολέσχης, ворвitopȣ de pȣшinoase ворве. [κύων, λέσχη].

Κυνολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskȣ despre steaoa Кîĭneле; saȣ ка ȣnȣ Kinikȣ fiлosofȣ. [κύων, λόγος].

Κυνόλοφα (τὰ), niшte pesȣfлъtȣpĭ але кîpчeiлор osȣлȣĭ spinъpiĭ,=Κέρνα. [κύων, λόφος].

Κυνόλυκος (ὁ), ȣnȣ felȣ de вitъ, (алt:) κροκόττας. [κύων, λύκος].

Κυνόλυσσος (ὁ, ἡ), пъtimaшȣ de tȣpвape de кîĭne. [κύων, λύσσα].

Κυνόμαλον (τὸ), Dop: în локȣ de κυνόμηλον,=Κοκκύμηλον. [κύων, μῆλον].

Κυνομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatȣ кȣ кîĭnĭ. [κύων, μάχη].

Κυνόμορον (τὸ), poada лȣĭ κυνόσβατος. [κύων, μόρος].

Κυνόμυια (ἡ), =Κυνάμυια. 2) ȣnȣ felȣ de плаntъ, (Лat:) *psillium*.

Κυνόπρῆστις, εως (ἡ), ȣnȣ felȣ de insektъ otpъвitoape de кîĭnĭ. [κύων, πρήθω].

Κυνοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ овpazȣ, saȣ fiгȣpъ de кîĭne. [κύων, πρόσωπον].

Κυνοπτικὸν (τὸ), [κύων, ὄψις] ȣnȣ felȣ de леакȣ пentpȣ окĭ.

Κυνοραίστὴς, шi Κυνοῤῥαίστὴς, ου, οῦ (ὁ), [κύων, ῥαίω] insekta κροτὼν (вezĭ ziч:).

Κυνόῤῥοδον (τὸ), fлоареа лȣĭ κυνόσβατος, saȣ tpandafiлȣ кîĭneskȣ, seлвatikȣ. [κύων, ῥόδον].

Κυνόσβατον (τὸ),=Κυνόμορον, poada лȣĭ

Κυνόσβατος (ὁ), ȣnȣ felȣ de копъчелȣ spinosȣ (pȣгȣ, mъpъчine), =Κυνάκανθος. [κύων, βάτος].

Κυνόσουρα (ἡ), o konsteлацie,=Μικρὰ ἄρκτος, (dȣпe ziч:) коada кîĭneлȣĭ. [шi

Κυνόσουρον (τὸ), (ὠόν) =Οὔρινον шi Ὑπηνέμιον, оȣ fъpъ плоdȣ. [шi

Κυνοσουρὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de огаpȣ (de soiȣ din Kinosȣpa a Лаконieĭ). 2)=Κυνόσουρα. [κύων, οὐρὰ].

Κυνοσπάρακτος (ὁ, ἡ), sfîшiatȣ de кîĭnĭ. [κύων, σπαράσσω].

Κυνοσσόος (ὁ, ἡ), поet: [κύων, σεύω] întъpîtъtopȣ de, saȣ алергъtopȣ кȣ кîĭnĭ, вînъtopȣ.

Κυνόστομον (τὸ), o mъsȣpъ de întindepe,=Λιχὰς. [κύων,στόμα].

Κυνοσφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ачела, în чinstea кърȣĭa se înжȣnгĭaȣ (se жeptfiaȣ) кîĭnĭ. [κύων, σφαγὴ].

Κυνοσφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet:=Κυνόμορφος. [κύων, φαίνω].

Κυνοτροφικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ пpiinчosȣ ла хpъnipe (крeштepe) de кîĭnĭ. «Κυνοτροφικὴ (se înц: τέχνη)». meштeшȣгȣл de a крeшte кîĭnĭ. [κύων, τροφὴ].

Κυνουλκὸς (ὁ, ἡ), поet: [κύων, ἕλκω] =Κυναγωγὸς.

Κύνουρα, шi Κυνούρια (τὰ), поet: stînчĭ пe цъpmȣ,=Κυματωγὴ.

*

Κυνούχιον (τό), sакъ de пїеле (prinч: de кїїne), цeantъ. [din

Κυνοῦχος (ὁ), [κύων ἔχω] =Κυνόδεσμος. 2)=Κυνούχιον, цeantъ. «Κυνοῦχος μόσχειος». Ksn:

Κυνοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, тъпînкъ (тъ хрънeskъ кв) карne de кїїne. [κύων, φάγω].

Κυνοφθαλμίζομαι, biit: -ίσομαι, тъ кїlъ semeц ка кїїneле. [κύων, ὀφθαλμός].

Κυνοφόντις, ιδος (ἡ), o serвъtoape a Apцienілор, în каре отораъ кїїnї. [κύων, φένω neîntp:]

Κυνόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Κυνογνώμων. [κύων, φρήν].

Κύντατος, sвпрл:, ші

Κύντερος, η, ον, noet: котнар: (neper: din κύων) маї nepвшinatъ, foapte oвpaznікъ; (în цen:) маї ръъ.

Κυνυλαγμὸς (ὁ), лътрътвръ de кїїne. [κύων, ὑλάσσω].

Κυνώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κυνοειδής, кїїnoсъ. [κύων].

Κυνώπης, ου (ὁ), ші Κυνῶπις, ιδος (ἡ), noet: [κύων, ὤψ] чел кв окї саъ къвтътвръ de кїїne, =«Κυνὸς ὄμματ' ἔχων». nepвшinatъ.

Κύνωψ, ωπος (ὁ), впъ felъ de плantъ, =Ψύλλιον.

Κυογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: чел кв mape пînteче (ка ворцosъ). [κύος, γαστὴρ].

Κύος, εος -ους (τὸ), noet: în локъ de κύημα.

Κυοτοκία (ἡ), [κύος, τόκος] naшtepe de fътъ.

Κυοτροφία (ἡ), хрънipea fътвлвї din пînteче. [κύος, τροφὴ].

Κυοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, портъ fътъ în пînteче, sînтъ ворцoasъ. [ші

Κυοφορία (ἡ), пвртape de fътъ în пînteче, ворцoшie. [din

Κυοφόρος (ἡ), [κύος, φέρω] ворцoasъ.

Κυπαρὶς, ίδος (ἡ), =Κύτταρος, teакъ de sъmînцъ de плantъ. [κύπαρος].

Κυπαρίσσινος, η, ον, fъкътъ din кiпapisъ. [κυπάρισσος].

Κυπαρισσόροφος (ὁ, ἡ), noet: тъвънitъ, înвелітъ кв летнъ de кiпapisъ. «Θάλαμος —». At:.

Κυπάρισσος (ἡ), [κύπαρος] (коначїъ) кiпapisъ.

Κυπαρισσοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitorъ (prodвкътorъ) de кiпapiшї.]κυπάρισσος, τροφὴ].

Κυπαρισσὼν, ῶνος (ὁ), пъдвре de кiпapiшї. [κυπάρισσος].

Κυπάριττος, Κυπαρίττινος, ші чл: At: în локъ de κυπάρισσος, ші чл:

Κύπαρος (ὁ), =Κύτταρος. [ші

Κυπὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de...

Κύπασσις, εως (ὁ, ші маї pap ἡ), noet: впъ felъ de твпікъ (хаїпъ). [κύπη].

Κυπασσίσκος (ὁ), ші κυπάσσιον (τὸ), dim: ал лвї κύπασσις.

Κυπειρίζω, biit: -ίσω, amъ гвstъ, saъ miposъ de κύπειρον. [din

Κυπειρὶς, ίδος (ἡ), впъ felъ de плantъ asemenea кв...

Κύπειρον (τὸ), ші Κύπειρος (ὁ), впъ felъ de apomatікъ плantъ(de локърї вmedoasc), Fpanц:) *souchet*, (noate de ачi) гimвіръ. 2) впъ felъ de папъръ вагїoasъ saъ колцвроasъ.

Κυπελλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал квї κύπελλον.

Κυπελλόμαχος (ὁ, ἡ), noet: чел че se întpeче кв чінeва, каре sъ вea маї мвлte пахаре. [κύπελλον, μάχη].

Κύπελλον (τὸ), [prinч: dim: ал лвї κύπη] пахаръ; капъ.

Κυπελλοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторъ (цiitorъ) de пахаръ. [κύπελλον, φέρω].

Κυπελλοχάρων, ωνος (ὁ), ком: [κύπελλον, χαίρω] їввitorъ de въътвръ.

Κυπερὶς, ίδος (ἡ), =Κυπαρίς.

Κύπερος (ὁ), Ion: în локъ de Κύπειρος.

Κύπη (ἡ), [κύω, κύτος] [în цen:) къвънътвръ; (partik:) впъ felъ de пахаръ, (de ачi) квпъ; (fir:) впъ felъ de кoравіе, варкъ, (алt:) скúфος, (вezї ші γύπη, ші κύρβη). [de вnde

Κυπόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: pestopnъ. (întpeв: prinч: пвmaї în котп: ἀνακυπόω).

Κυπριάζω, biit: -άσω, = Κυπρίζω.

Κυπρίδιος, α, ον, amoposъ, = Ἐπαφρόδιτος. [ші

Κυπρίζω, biit: -ίσω, înflopeskъ (prinч: desnpe вie ші тъзлinъ). [κύπρις].

Κύπρινον (τὸ), (se înц: ἔλαιον) впъ felъ de mipeasmъ fъкътъ din flopї de [κύπρος, вezї ziч:].

Κυπρῖνος (ὁ), впъ felъ de пешte (de pîъ), крапъ, (Fpanц:) carpe.

Κύπρις, ιδος (ἡ), Venepa (find ка epa adopatъ маї мвлt în insвла Чіпрв); (noet:) tînъръ fрвmoasъ, graцioasъ. 2) (fir:) amorъ; amoroasъ плъчepe, лiпічїъ. 3) floapea вii ші тъзлiпвлвї. [Κύπρος].

Κυπρισμὸς, (ὁ), înflopipea вii, ші a тъзлiпвлвї. [κυπρίζω].

Κυπρογένεια (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Κυπρογενής, έος (έ, ή), пъскатъ în Чипрв (cnit: ал Венерей). [Κύπρος, γένος].

Κύπρος (ὁ), [κύπαρος] внъ гелъ de коначїй mipositorъ; (але къръїа frânze, сав коажъ este кэnoскэta вънsea) кпа, (Франц) troênc. 2) внъ гелъ de мъскъръ (înкъпъtoape de 2 μόδιος, bezї зічь:). 3) însъла Чипрв.

Κυπτάζω, biit: -άσω, мъ плекъ des, сав стаъ плекатъ мълт (ка кэш ашї къста чева, сав ашї nîndi); (прin înfînd) observъ, баръ de seamъ; мъ îndeletniceskъ; stърїeskъ. [din

Κυπτὸς, ὴ, ὸν, плекатъ în жос. [din

Κύπτω, biit: κύψω, мъ плекъ în жос, мъ повîрnezъ înainte (stрът: ші nestp:): (ipe: de кв:) κέκυφα, sînt плекатъ, rîрвовітъ.

Κύρβαις, ασ, ον, noct: în локъ de κυρηβιαῖος. «Μάζα—». Om ші Евр: de гроазъ гъінъ, нїїnc de каsъ. (алцїї îndpenteazъ γυραίη, ші ал: τυρβαίη).

Κύρβας, αντος (ὁ), noct: (în sink:) în локъ de Корýβας. [de кnde

Κυρβασία, ші Κύρβασις, εως (ἡ), кнъ гелъ de Перsікъ tiаръ, верегъ (bezї ші κίδαρις). 2) (fir:) крeasla кокошълъї.

Κύρβις, [κόρυς, κόρυμβος] εως (ἡ), (прinч: ла îm:) пірamidoaseле колоане de лемнъ, пе карс (înвîрtindъ se înпрежъръл кнеї osiї) сраї экрise векіле легїї, ші religioaseле datine, сав овічїърї, ad: дрептъл канонікъ ал Атенепілор. 2) ком: експеріingatъ în легїї, (întр' кнъ кіпъ) кодікъ віс.

Κυρεία (ἡ), търіс, dominaţie. [ші

Κυρέω -ῶ, biit: κυρήσω, ші κύρσω, (пех: ἐκύρησα, ші ἔκυρσα, ші 2: ἔκυρον) noct: (кв цеп: сав dat: ші прса рар кв ак:) гъseskъ din întîмпларе, вродeskъ, немереskъ. «Ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοπoῦ». Eэхл: «Μελάθρου κῦρε κάρη». Om: Imn: a ажънs, s' a апроniat. «Βασιλῆῖς ταφῆς κυρήσει». Ep: ва довindi. (ші кв преп:) «Λέων ἐπὶ σώματι κύρσας». Іл: Г. (ші кв ак:) «'Επ' ἀκταῖς νιν κυρῶ». Eэр: (ші nestp:) «'Εν τῷ πράγματος κυρεῖ».; Sof: їn че stape se aflъ? (ші непerps:) «Κακόν τι κυρεῖν τῷ στρατεύματι ἔοικεν». Eэр: a se întîмпла. (ші між:) «Ἄλλοτε μὲν ὅ γε κακῷ κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ. Іл: Ω. кадe în... 2) (ка вервъ ажътъторъ кв парт:) =Τυγχάνω. «'Εχθρὸς κυρεῖ ὤν». s' a întîмплат a fi «Εἰρηκὼς κυρεῖ». Sof: «Βωμῷ, παρ' ᾧ βύων ἔκυρον». Sof:

Κυρηβάζω, biit: -άσω, =Κυρίσσω, Κυρίζομαι.

Κυρήϊον (τὸ), (прinч: ла îm:) кожї de легъше; търîпе; паїс.

Κυρηβιοπώλης, ου (ὁ), вînzъtorъ de търîпе. [κυρήϊον, πώλης].

Κύρημα (τὸ), [κυρέω] noct: гъsitъ; în тîмплатъ кîмtirъ; întîмпларе.

Κυρία (ἡ), fem: ал лъї κύριος (bezї зіч:) 2)=Κυρεία, stъпînire; пътере, търіс.

Κυριακὸς, ὴ, ὸν, ал домнълъї (ші Bis: ал лъї Xpistosъ); (de кnde) «Κυριακὴ (sc îпц: ἡμέρα)». Dминікъ, zioa înviерії Domнълъї. ші «Κυριακὸν (τὸ), чea маї маре ші маї ченtрікъ Бisерікъ (кnde se adънаъ, ші слъжїаъ прінч: dминічеле, snpe deосевіре de паpекліse). «Κυριακὰ». Кап: Бisерічештеле проприетъцї. [κύριος].

Κυριαρχία (ἡ), (Тлц:)înчепълъл (matка) toatеї stъпînіі, сав domniї. [κύριος, ἀρχή].

Κυριβάζω, biit: -άσω, =Κυρηβάζω.

Κυρίευσις, εως (ἡ), лъаре în stъпînire. [din

Κυριεύω, biit: -εύσω, (кв цеп:) їаъ în stъпînire, stъпîneskъ чева: предомneskъ. [κύριος].

Κυρίζομαι, biit; -ίξομαι, = Κυρίσσω, înпънгъ кв коарпеле; (în цеп:) тъ батъ, тъ чертъ.

Κυρίλλιον (τὸ), кнъ васъ stрimtъ ла рîtъ, =Βομβύλιος.

Κύριξις, εως (ἡ), [κυρίσσω] înпъпдere кв коарпеле.

Κυριοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, (Бisер:) оторъ пе domнълъ, сав stъпînълъ меъ. [ші

Κυριοκτονία (ἡ), (Бisер:) крima вчігъторълъї de stъпînълъ съъ. [din

Κυριοκτόνος (ὁ, ἡ), оторîторъ de stъпînълъ съъ, сав de Domнълъ лъмії (Iisъsъ Xpistosъ),(алт:) Θεοκτόνος. [κύριος, κτείνω].

Κυριολεκτέω -ῶ, biit: -ήσω, întребъinцezъ пропріе зічере. [ші

Κυριολεκτικῶς, ші Κυριολέκτως, adв: кв пропрії зічерї. [κύριος, λέγω].

Κυριολεξία (ἡ), пропріе însemnаре a зічерії; сав întребъinцare de о зічере în пропріа sa (нъ фігъратъ) însemnаре. [κύριος, λέξις].

Κυριολογέω -ῶ, biit: -ήσω, =Κυριολεκτέω. [ші

Κυριολογία (ἡ), = Κυριολεξία. [κύριος, λόγος].

Κύριος, [κῦρος] α, ον, (desпре оам:) чел кв пътере, сав воїс de a face чева, stъпînъ: деплінînпътерnічітъ. (кв цеп:) «Τούτου ἡ βουλὴ κυρία». Dm: (ші în апал;)

«Ὑμᾶς τούς κυρίους, οὕστινας δεῖ ἀποθνήσκειν, καὶ οὓς τινας μή». Ksn: (ші fъръ kazъ). «Ἔπεμψαν πρέσβεις παρὰ Ἄγιν, ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα ἐκέλευεν ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός». Ksn: (ші în kompar:) «Κυριώτεροι κριταὶ περὶ τῶν τοιούτων». Плт: маї potpivиţї. (de вnde ‖ sвbst: върв:) stъpînъ de kasъ, proprietarъ; (ші ka titлв de onoare) domnъ, (fpanц:) seigneur, monsieur, (ші oвшt: în апок: ші ла noї) kir, (ші ла Bizantenї) kyrьs (bezї ші ἐkyrьs), (de вnde fem:) kyría, doamnъ, kokoanъ, (fpanц:) madame. (Bisep:) «Ὁ κύριος ἡμῶν» Iisвsъ Xpistosъ. «Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος» Skp: «Αἱ γυναῖκες εὐθὺς ἀπὸ 14 ἐτῶν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κυρίαι καλοῦνται». Ap: Enikt: 2) (desnpe лвkp:) чел kв tъpie, întъpîtъ, xotъpîtъ; (prin вpm:) statopnikъ, sirвpъ. «Κύριος μήν». Hind: чea din вpmъ a sapчineї. «Τοὺς νόμους κυρίους εἶναι». Esx: ші Плт: съ aївъ tъpie, (Fpanц:) être en vigueur. «Κύριαι κτήσεις». Iskp: pekвnoskвte, nenpironiвіle. «Κύριαι δύξαι«. Apt: prііmite de temeїniчe. «Κυρία (de maї mвлte oрї se înц:) ἡμέρα». Dekan: =Προθεσμία, zi sopочitъ (prinч:) de жвdikatъ, (Fpanц:) jour de l' assignation. «Ἐπεί τε δέ ἡ κυρίη ἡμέρη (alt: τῶν ἡμερέων) ἐγένετο». Ep: "Κυρία ἐκκλησία». pervлatъ adвnape a nopodвлвї (înnpot: de σύγκλητος, bezї ἐκκλησία). 3) чел maї alesъ, esenцialъ, adevъpatъ; (desnpe ziч:) propriї, natвpalъ (nв firвpatъ). «Κύριον ὄνομα, ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶσσα δὲ, ᾗ ἕτεροι». Apst: «Κύρια ὀνόματα, οἷα δηλοῦν, οἷον ἕκαστον ἐστὶ τῶν ὄντων, ἢ οἷα ἡ φύσις τέθηκε σύμβολα τοῖς πράγμασι». D: Ал: (de вnde) «Κύριον ὄνομα». (rpm:) nвme propriї al fie kъrвїa indivіdъ; (ші kв цen:) «Ὁ ἀὴρ τοῦ ψόφου κύριος οὐκ ἔστιν». Apst: nв este prinчipala prinчinъ. (ші în sвnpл:). «Τὸ κυριώτατον ἐν φιλοσοφίᾳ». Лks: (se konf: kв kaїrion). «Ὁ κυριώτατος τόπος τῆς χώρας». Пл: [de вnde

Kyriótys (ἡ), nвtepe de domnъ, stъpînie; dominaцie.

Kyrísso(ttw), вііt: -ίξω, [kéras] înnвnгъ kв koarpele.

Kyrítilos (ὁ), noate гpeш: în локъ de korupтílos.

Kyriwnymέw -ῶ, вііt: -ήσω, amъ (mъ xapakterizъ kв) nвme propriї. [ші

Kyriwnymía (ἡ), nвmipe kв nвme propriї. [din

Kyriώnymos (ὁ, ἡ), nвmitъ kв nвme propriї (partikвlarъ); (desnpe ziч:) întpeввinцatъ în propria sa însemnape. 2) (maї noъ) nвptъtorъ de nвmele Domnвлї nostrв. (de вnde) «Ἡμέρα —». Dвminika. [kýrios, ὄνομα].

Kyríws, adв: kв tъpie; (prin вpm:) kв înkpedinцape, sirвp; xotъrît, potpivit. (desnpe ziч:) eksakt, prinчipal, ші чл: (bezї kýrios). «Κυρίως κτᾶσθαι (διδόναι, ші чл:)». Лks:

Kyrkanάw -ῶ, вііt: -ήσω, kom: =Kykanάw, saъ Kykάw, amestekъ.

Kýrma, saъ (maї korekt:) Kŭrma (τὸ), (în апок:) în локъ de kýrhma, гъsitъ din întîmplape (ne dpвmъ), ="Ερμαιον; (prin întind) прadъ, жafъ. 2) (fir:) вikleanъ.

Kŭros, [în afin: kв kárh, ші kórus] eos -ous (τὸ), kovîrшire, dominaцie; nвtepe, tъpie; înkpedinцape; partea чea prinчipalъ, saъ esenцialъ a лвkpвлвї; basъ, înчepвtъ. «Ἡ νῦν ἡμέρα πολλῶν ὑπάρξει κῦρος καλῶν». Sof: [de вnde

Kyrów -ῶ, вііt: -ώσω, daъ tъpie, întъpeskъ; xotъrъskъ înkpedinцat.

Kýrsai, saъ kŭrsai, noet: Eол: nex: 1: (neper:) ал лвї kyréw.

Kyrsάnios, ω (ὁ), Лak: în локъ de nexнίας, tînъrъ, kopilъ. (bezї koŭros).

Kýrsw, noet: Eол: вііt: (neper:) ал лвї kyréw.

Kyrtaúxhn, enos (ὁ, ἡ), чел kв grвmazъ гîrвovъ. [kyrtὸs, aὐxήn].

Kyrteía (ἡ), neskвire kв koшвл. [din

Kyrteὺs, έως, ші Kyrteytὴs, oῦ (ὁ), neskarъ, saъ neskвitorъ kв koшвл [din

Kýrth (ἡ), Ion: noet: în локъ de kýrtos. [de вnde

Kyrtía (ἡ), =Kýrtos. 2) вnъ felъ de naвzъ. 3) = Kyrteía.

Kyrtiάw -ῶ, вііt: -άσω, noet: sîntъ гîrвovъ, kokoшatъ. [kyrtὸs].

Kyrtίdion (τὸ), ші kyrtὶs, ίδος (ἡ), dim: ал лвї Kýrtos.

Kyrtoeidὴs, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de koшъ neskъreskъ. [kýrtos, eἶdos].

Kýrtos (ὁ), koшъ (de neskвit). 2) kolівіe (de пъzърї). [din

Kyrtὸs, [gyrὸs, gyrόw] ἡ, ὸn, înkovoїatъ, плekatъ, kokoшatъ. [de вnde

Kyrtótys (ἡ), înkovoitвръ, гîrвovіe. [ші

Kyrtόw -ῶ, вііt: -ώσω, înkovoїъ, гîrвoveskъ чева; (nas: saъ miж:) mъ kokoшezъ. [de вnde

Kýrtwma (τὸ), гîrвovitвръ; înkovoitвръ;

болtitъръ; (med:) ъmfлътъръ; кокоашъ.

Κύρτων, ωνος (ὁ), поet: = [Κυρτὸς] кокошатъ.

Κύρτωσις, εως (ἡ), înковоїере; гîрбовіре; болtipe. [κυρτόω].

Κύρω, віit: κύρσω, поet: (pap) în локъ de κυρέω.

Κύρωσις, εως (ἡ), întъpipe; реалisape; ші = Κῦρος. [ші

Κυρωτὴρ (ὁ), întъpitopъ, înкpedinцъtopъ de чева. [ші

Κυρωτικὸς, ἡ, όν, пъtinчosъ a întъpi (a хotъpî positiв). [κυρόω].

Κύσθος (ὁ), [κύω, κύστις] (în цen:) къвънътъръ; (овіч:) шezъtъ; цenitaлa пapte a feшeiлop, (de aчi ші Pom:)...

Κυσοδακνιάω -ῶ, віit: -άσω, simцъ mînкъpime лa шezъtъ, saъ пapteа цenitaлъ femeeaskъ. [κυσὸς, δάκνω].

Κυσοδόχη (ἡ), ъnъ mъnчitopъ instpъшîntъ пentpъ кърве ші poвї. [κυσὸς, δέχομαι].

Κυσολαμπὶς, ίδος (ἡ), = Πυγολαμπὶς, (insektъ) лікъpічїъ. [κυσὸς, λάμπω].

Κυσολέσχης, ου (ὁ), = Αἰσχρολόγος, вopвitopъ de neчinstite вopвe. [κυσὸς, λέσχη].

Κυσονίπτης, ου (ὁ), ші Κυσονίπτρια (ἡ), кърваръ, кървъ; desfpînatъ. [κυσὸς, νίπτω].

Κυσὸς (ὁ), = Κύσθος.

Κύσσεν, поet: în локъ de ἔκυσεν, a 3: sinr: пeps: de nex: aл лъї κυνέω.

Κύσσαρος, ші

Κυσσὸς (ὁ), = Κύσθος.

Κυσσοχήνη (ἡ), = Κυσοδόχη. [κυσσὸς, χαίνω].

Κύστη (ἡ), = Κύστις. 2) = Κύσθος.

Κύστιγξ, ιγγος (ἡ), dim: a лъї κύστις.

Κύστιον (τὸ), плantъ = Ἀλικάκαβον, (fiind къ poada 'ї este копpinsъ în въшікъ, de ъnde) ші = Φυσαλὶς (вezї zічеріле). [din

Κύστις, [κύω, κύτος] εως (ἡ), въшікъ (пpinч: чea de ъdъ, saъ de вeninъ). 2) пъnгъ (de пїсле). «Κύστιν λύειν». Apstf:

Κυτίδιον (τὸ), dim: aл лъї κυτὶς, кътioapъ.

Κύτινος (ὁ), [κύτος] бобокъл, fлoapea podii (maї 'nainte de a se deskide). [de ъnde

Κυτινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de бобокъ de podie.

Κυτὶς, ίδος (ἡ), dim: aл лъї κύτος, кошпічоаръ; кътie.

Κυτισηνόμος (ὁ, ἡ), поet: пъskъtъ, хръnitъ къ [κύτισος, ші νομὴ].

Κύτισος (ὁ), ъnъ feлъ de копъчелъ, saъ tpifoїъ. «Ἡ αἴξ τὸν κύτισον διώκει». Apstf:

Κύτος, [κύω] εος -ους (τὸ), (în цen:) къвънътъpa, demeptъл dinъъntpъл op къpъїa tpъпъ, saъ вasъ, ші чл: «Σμικρὸς ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει». Sof: «Τὸ κύτος τοῦ ποταμοῦ». Лкs: matka pîълъї, (aлt:) ἔλυτρον. «Τὸ κύτος τοῦ πλοίου». Лкs: amбapъл.

Κύτρα, ης (ἡ), Ion: în локъ de χύτρα.

Κύτρος (ὁ), Ion: în локъ de χύτρος.

Κυττάριον (τὸ), dim: aл лъї...

Κύτταρον (τὸ), ші Κύτταρος (ὁ), (în цen:) adînкътъръ, къвънътъръ; (de ъnde) болtъ. «Οὐρανοῦ—». Apst: (пaptiк:) гaъpъ, къsъцъ de faгъpъ; (în întind:) ълеїъл aлвіnелop; гъoaчea гindeї ші чл:; бъpбъteaska fлoape a къкъnapълъї «Τὸ πόσθιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον». Apstf: [ші

Κυτώδης, εος (ὁ, ἡ) къвънosъ, adînкosъ; înкъпътopъ. [κύτος].

Κυφαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, ъmблъ къ капъл плекатъ. [din

Κυφαγωγὸς (ὁ, ἡ), [κυφὸς, ἄγω] овічnъitъ a ъmбла къ капъл плекатъ. «Ἵππος—». Ksn:

Κυφαλέος, α, ον, поet: în локъ de [κυφός].

Κύφελλον (τὸ), поet: [κύπη, κύπελλον] (în цen:) къвънътъръ (пaptiк:) a ъpeкiї; (пpin întind:) ъpeкe. 2) nopъ (Кaл:).

Κύφη (ἡ), = Κύβη, капъ (de aчi, пpeкъm ші Fpanц: *chef*).

Κῦφι [Eцint:], εως (τὸ), ъnъ maцїъnъ (doktopie) din feлъpite apome.

Κυφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea къ Eцint: [κῦφι, ші εἶδος].

Κυφόνωτος (ὁ, ἡ), гîpбовъ de sпinape. [κυφὸς, νῶτος].

Κυφὸς ἡ, ὸν, плекатъ, кокошатъ. «Γήραϊ κυφὸς». Od: B: [ші

Κῦφος, εος -ους (τὸ), = Κύφωμα, кокоашъ. 2) = Σκύφος, пахаръ; баркъ. 3) = Κύφων, ъnъ mъnчitopъ instpъmîntъ. [κύπτω].

Κυφότης, (ἡ), гîpбовie. [ші

Κυφόω -ῶ, віit: -ώσω, înковоїъ чева, saъ кокошezъ, гîpбовeskъ пe чinева. [κυφὸς]. [de ъnde

Κύφωμα (τὸ), = Κύρτωμα, гîpбовitъръ, кокоашъ.

Κύφων, [κῦφος] ωνος (ὁ), (în цen:) лemnъ înковоїatъ, кокîpжatъ; (пaptiк:) пaptea чea înковоїatъ a жъгълъї; ші жъгъл; (овіч:) ъnъ instpъmîntъ mъnчitopъ, (Fpanц:) *carcan*, *pilori*; (пpin întind:) omъ вpednікъ de aчea osîndъ, netpeвnікъ. (вezї ші βάραθρος). [de ъnde

Κυφωνίζω, віit: -ίσω, mъnчeskъ, къzneskъ къ κύφων. [de ъnde

Κυφωνισμὸς (ὁ), mъnчipe, къznipe пpin κύφων.

Κύφωσις, εως (ἡ), гîрвовîре, кокошаре. [κυφόω].

Κύγχραμος (νος), ου (ὁ), =Κύγχραμος.

Κυψέλη (ἡ), [κύπη] (în μεn:) къвънътъръ; (παrtik:) adînкътъра врекîї, ші клеîвл stрînsъ аколо. 2) клеîъ de албіnе. 3) о мъsъръ înкънътоаре пentръ semънътърî. 4) (în μεn:) кътіе, ладъ.

Κυψελίζω, вііt: -ίσω, гъвеrnezъ tîраniчеште, imitînd пе [Κύψελος, tîранвл Коrinтълуї].

Κυψέλιον (τὸ), ші Κυψελὶς, ίδος (ἡ), dim: ал луї κυψέλη.

Κυψελόδυστος (ὁ, ἡ), [κυψέλη, δύω] astъпатъ (пlаinъ) de клеîъ în врекî.

Κύψελος (ὁ), вnъ fелъ de пasърe, = Δρεπανὶς, лъstвnъ, saŭ вnъ fелъ de рîndврікъ de маре.

Κύω, [γύω] вііt: -κύσω, (пех: ἔκυσα, ші між: пост: ἐκυσάμην) =Κυέω, sînтъ корμоasъ, zъmisлeskъ; (în μεn:) sînтъ înкънъторъ, копrinzъ (desпde κύτος ші чл:). [ші

Κύω, грам: пеînтр: прim: temat: ал вnор timпї aї луї κυνέω. [de вnde

Κύων, κυνός (ὁ), (dat: îm: κυσὶ, ші пост: κύνεσσι) (de avi) кîîпс; ші (ἡ), къцеа. «Διὸς κύνες». Sof: (mitлμ:) Арпііле; Fврііле; Sfînга, ші чл: ‖ «Ξυλίνη κύων».Хрism: = Κυνόσβατος 2) вnъ fелъ de пемte de маре. 3) о konstelaцie (mitлμ: instelaївл кîîпс ал луї Оріon), = Σείριος (ἀστὴρ); (de вnde) арmiца каniкълъ. 4) = Κυνήπους (вezї κυνήποδες). 5) = Κυνὰς, ші Κύνδαλος. 6) μenitaївл mъdвларъ ал върваївлуї; (anat:) aца de dedesвбївл луї; 7) вnъ fелъ, saŭ о simiлomъ de воалъ, =Σπασμὸς κύνειος. 8) nвme de о пепорокоasъ asвîрлітъръ de кввъ saŭ zаръ ла жокъ, (alt:) χῖος. 9) skînteїa, че sape din fервл apsъ, въînds se къ чîокаївл. 10) (fir:) (ка ші ла пої) omъ овrazпікъ, первшinatъ, saŭ snвркatъ de ръъ. ‖ kom: fiлosofъ Кiпікъ,= Κυνικὸς.

Κω, Ion: în локъ de πω.

Κῶας, [ὄϊς, saŭ κεῖμαι] κώεος (τὸ), пост: влапъ, saŭ пîеле къ пъръ (пentръ шedepe, saŭ акоперіре).

Κώβαλος (ὁ), pap: în локъ de κέβαλος.

Κωβιδάριον, ші Κωβίδιον (τὸ), dim: ал луї

Κωβιὸς (ὁ), [κύβη, saŭ κωδία] вnъ fелъ de пемte къ капвл маре. [de вnde

Κωβίτης, ου (ὁ), ші Κωβιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soївл (saŭ asemenea) пемтеляї κωβιὸς.

Κωβῖτις, ιδος, (ἡ), fem: ал луї κωβίτης

Κωδάριον (τὸ), dim: ал луї κώδιον.

Κώδεια, пост: ші Κὼδη, ші Κωδία (ἡ). [κόττα] къпъцînъ (прinч:) de маkъ, ші чл:.

Κώδιον (τὸ), (прinч: dim: ал луї κῶας) пîеле, saŭ влапъ (прinч: пentрв аштерпвл, saŭ акоперіt).

Κωδιοφόρος (ὁ, ἡ), пврtъторъ de (înвръ katъ кв) пîеле, saŭ влапъ. [κώδιον, φέρω]

Κωδύα (ἡ), =Κωδία

Κώδων, [κώδη, κώθων] ωνος (ὁ, ші At: ἡ), клопотъ; (прin înтind:) stреажъ de по апtе, патрвлъ (fiind къ бътеа вnъ клопоцелъ, ла каре трebвїа se ръspвnzъ stрежарвл, de era дештептъ. (de вnde) «Τοῦ κώδωνος παρενεχθέντος». Тъч: dвпе че атреквт stреажа. 2) пartеа чеа латъ а тîmвіцеї; (прin înтind:) тîmвіцъ. «Χαλκοστόμου κώδωνος Τυρσηνικῆς». Sof: 3) (fir: ші ка адіек) върfіторъ (вezї ші κρόταλον). 4) (вot:) =Κώδεια. [de вnde

Κωδωνίζω, вііt: -ίσω, батъ клопотвл; тîmвіцеzъ; (прin înтind:) черкъ прin свnetъ, (прinч:) stреажа прin клопотъ, de este дештеаптъ, келвл прin тîmвіцъ, дакасъ-феръ sromotъ, monetъ, de este minчinoasъ, basъ de пътîntъ, de este крънатъ; (în μεn:) черкъ.

Κωδωνόκροτος (ὁ, ἡ), пост: свnъторъ кв, saŭ прin клопотъ «'Ασπὶς—». Sof: кв клопоцеї atîрnaцї, saŭ pesвnътоаре ка клопотвл. [κώδων, κρότος].

Κωδωνωφαλαρόπωλος (ὁ, ἡ), kom: чел кв клопоцеї atîрnaцї ла рахтеле каîлор. [κώδων, φάλαρα, πῶλος].

Κωδωνοφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, ціъ клопотъ, saŭ порtъ клопоцеї; мъ прevвтвл пеапtеа ка патрвлъ (пврtътоаре de клопотъ); (nas:) sînтъ însoцitъ de пврtъторї de клопоте, saŭ тîmвіцашї. [din

Κωδωνοφόρος (ὁ, ἡ), ціîторъ de клопотъ, saŭ пврtъторъ de клопоцеї (калъ, saŭ осташъ); стрежвitоръ. [κώδων, φέρω].

Κώεα, пост: îm: nom: ші ак: ал луї κῶας

Κωθάριον (τὸ), dim: ал луї...

Κῶθος (ὁ), Dor: (Sicел:) =Κωβιὸς.

Κώθων, (κώδη, κώδων) ωνος (ὁ), вnъ fелъ de пахаръ (прinч; Лаced: ші ostъш:) de летнъ, къвънелъ, saŭ къвшъ (кв мънвшъ, ші вzze înтоapse înзвnтрв); teasъ. 2) (прin înтind:)=Κωθωνισμὸς, веціе. 3) = Κῶθος. [de вnde

Κωθωνίζω, ші (між:) -ίζομαι, вііt: -ίσω, -ομαι, всаŭ кв къвшвл, saŭ (преквт ziчem) кв оала, (ad:) мъlтъ. [ші

Κωθωνίη (ἡ), în локъ de κωθωνισμὸς.

Κωθώνιον (τὸ), dim: al lui κώθων, teşmoriţă.

Κωθωνισμὸς (ὁ), mulţime, aglomeraţie.

Κωθωνιστήριον (τὸ), local unde se adună lumea, cârciumă, mic han; [κωθωνίζω].

Κωκάλια (τὰ), =Κοκκάλια.

Κῶκυμα (τὸ), obiect de sticlă (pahar); (în gen:)=κύ...

Κωκυτὸς (ὁ), sticlă, geam, pahar; (în gen:) [din

Κωκύω, [imit: în afară; cu ἐχθέω] aud: ~ύω, urăsc cu ură.

Κωλαγρέτης, ου (ὁ), vezi κωλακρέτης. [κωλέα, ἀγείρω].

Κωλακρετέω -ῶ, aud: -ήσω, linguşesc...

Κωλακρέτης, ου (ὁ), = Κωλαγρέτης, unul dregător în Atena (găsit a stăpâni dreptăţile judecătoreşti, ai dintr'înşele a unii judecători, ai celui ce-l ajută la judecată), ='Αποδέκτης. «Κωλακρέτου γάλα». Apuc: leafa judecătorilor(com: în loc de ὀρνίθων γάλα).

Κωλάριον (τὸ), dim: al lui κῶλον.

Κωλέα (ἡ), [κῶλον] pecuntrac: în loc în loc de κωλῆ.

Κωλεὸς (ὁ), ai

Κωλῆ (ἡ), (în contrac: din κωλέα) bătaie, sau sfeştanie de dinainte al înmormîntării. 2) (în Apuc: noaptea) în loc în loc de ψωλή.

Κωλὴν, ῆνος (ὁ), =Κωλῆ.

Κωλήπιον, ai Κωλήριον (τὸ), dim: al lui

Κώληψ, ηπος(ἡ), [κῶλον] partea de dedesubtul genunchiului,= Ἀγκύλη, ai 'Ιγνὺς. 2) arşică.

Κωλία (ἡ), =Κωλέα, Κωλῆ. [de unde

Κωλιὰς, άδος (ἡ), cnit: al Beneperi, ai al Cheresei. 2) una cu capul în Atika (unde era prea bun, bun de luptă, sau curmidă).

Κωλικεύομαι, aud: -εύσομαι, pătimesc de (sau sînt sub sub) colică. [din

Κωλικὸς, ὴ, ὸν, cuvenit (sau întîmplător) la mulţi cărturari. (de unde) «Κωλικὸν (se înţ: νόσημα)». ai «Κωλικὴ (se înţ: νόσος)». Med: colică, (alt: «Κώλου ἄλγημα». Lăc:); (prin întind:) «Κωλικὸς». pătimaşă de (sau subsuţă la) colică ai «Κωλικὰ (φάρμακα)». leacuri de colică. [κῶλον].

Κωλοβαθρίζω, aud: -ίσω, ras: în loc de Καλοβαθρίζω. [din

Κωλόβαθρον (τὸ), ras: în loc de καλόβαθρον.

Κωλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ai adv:) -ειδῶς, format în fel de [κῶλον, ai εἶδος].

Κωλομετρία (ἡ), înţărcare, ai măsurare de ziare verzuri în părţi. [κῶλον, μέτρον].

Κῶλον (τὸ), [κέλλω, κόλος] (în gen:) parte, ruptură. «Διαύλου θάτερον κῶλον». Exal: partea ştearsă; (de unde) o latură de casă, ai al.: «Κῶλον δ' ἕκαστον τῆς πυραμίδος τριῶν πλέθρων, ἐούσης τετραγώνου». Esp: (vezi ai φάρσος). 2) mădular de trup; (iar prin:) picior, sau mînă; (de unde avus:) crac, sau viţă. 3) (anatm:) mijul cel mare (zis) al corpului. 4) parte (metru) de period, de vers, ai al:

Κωλοτομέω -ῶ, aud: -ήσω, noct: [κῶλον, τέμνω] tăiuneşte, slăbeşte; taie în bucăţi. (altii scriu βωλοτομέω).

Κώλυμα (τὸ), [κωλύω] piedică opintoare. [de unde

Κωλυμάτιον (τὸ), dim: mică piedică. 2) (maşină) =Χελωνάριον.

Κωλύμη (ἡ), pap: în loc de κώλυμα, sau κώλυσις.

Κωλυσανέμας, ου (ὁ), ai κωλυσάνεμος (ὁ, ἡ), noct: opintor de vînturi. [κώλυσις, ἄνεμος].

Κωλυσίδειπνος (ὁ,ἡ), opintor (întîrzietor) de vin. [κώλυσις, δεῖπνος].

Κωλυσίδρομος (ὁ, ἡ), noct: opintor de alergare. «Ποδάγρα—».Lăc: [κώλυσις, δρόμος].

Κωλυσιεργέω -ῶ, aud: -ήσω, noct: adică înţiedicare la bre una lucru. [ai

Κωλυσιεργία (ἡ), opinie, înţiedicare la lucru. [κώλυσις, ἔργον].

Κώλυσις, εως (ἡ), opinie, înţiedicare (act: sau pas:). [ai

Κωλυτέον, nosit: al lui κωλύω. [ai

Κωλυτὴρ, noct: în loc de κωλυτὴς. [ai

Κωλυτήριος (ὁ, ἡ), pătimaşă, sau de opinsă la opinie. || (subst:) Κωλυτήριον (τὸ), =Κώλυμα. || «Κωλυτήρια (τὰ), (se înţ: ἱερὰ) jertfă săvîrşită spre opinie de bre una bă rău. [ai

Κωλυτὴς, ου (ὁ), opintor, înţiedicător, dezbărător, ai al: [ai

Κωλυτικὸς, ὴ, ὸν, =Κωλυτήριος. [ai

Κωλυτός, ὴ, ὸν, opintă, sau de opint, de înţiedicat. [din

Κωλύω, [κόλος, sau κολούω] aud: -ύσω, (cu gen; sau inf: ca: indip:) opresc, înţiedic.

Κωλώτης, [κῶλον] ου (ὁ), ='Ασκαλαβώτης.

Κωλωτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea cu

(плinъ de пікътѕрї neste totъ ка) [κωλώτης, ші εἶδος].

Κῶμα (τὸ), [κεῖμαι, saъ κοιμάσμαι] пікоteалъ, saъ аплекаре спре somnъ; (прin întind:) somnъ греъ ші лѕnгъ, = Βύθος. (вezї ші κάρωσις).

Κωμάζω, віit: -άσω, serвътореskъ кѕ парадъ вакікъ; (de ѕnde овіч:) тъ преѕтвлѕ веatъ кѕ тѕsікъ ші чл: п' în каse, (овшт:) fакъ patinadъ; (кѕ ак: поet:) лаѕdъ; (în цen: fъръ казъ) тъ înвеселеѕкъ; serвezъ; (кѕ ак; преп:) intрѕ кѕ помпъ (serвътореште). «Ἐκ πυρὸς εἰς Ὄλυμπον ἐκώμασας». Епгр: [κῶμος].

Κωμαίνω, віit: -ανῶ, пікоtezъ, sîntъ копрinsъ de somnъ. [κῶμα].

Κώμακον (τὸ), ѕnъ fелъ de аромаtікъ плаntъ, кѕішоаръ, saъ nѕкшоаръ.

Κώμαξ, ακος (ὁ), їѕвіtоръ de веселії, глѕтецъ. [κωμάζω].

Κωμάρχης, saъ Κώμαρχος, ου (ὁ), întîїашъ (проestosъ) de оръшелъ.[κώμη, ἄρχω].

Κωμάσδω, віit: -αξῶ, Dор; în локъ de κωμάζω.

Κωμασία (ἡ), =Κῶμος, вакікъ помпъ.

Κωμαστήριον (τὸ), греш: în локъ de πωμαστήριον. [ші

Κωμαστὴς, οῦ (ὁ), съвîршіtоръ de serвътоаре вакікъ; saъ преѕтвлъторъ прin ѕліце, ші прin каse кѕ тѕsіче în веціі; (în цen:) веціvъ, destръmatъ. [ші

Κωμαστικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѕвenitъ, saъ îndemînatікъ ла patinade, веціі, ші чл: [ші

Κωμάστωρ, ορος (ὁ), поet: în локъ de κωμαστὴς. [κωμάζω].

Κωματώδης, εος (ὁ, ἡ), însoцitъ de somnie adînкъ, saъ somnoposъ. [κῶμα].

Κώμη, [κεῖμαι, κοιμάομαι] mікъ ші neînпрежтѕitъ кѕ zidъ оръшелъ, saъ satъ mape, (Fрапц:) *bourg, bourgade.* 2) кътѕnъ, махала, enopie «Διελόμενος τὴν μέν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δέ χώραν κατά δήμους». Iѕкр: [de ѕnde

Κωμηδὸν, adв: ка niште sate, кътѕne, saъ махалале. [ші

Κωμήτης, ου (ὁ), локѕіtоръ de оръшелъ; saъ чел din ачеламї satъ, saъ кътѕnъ, ор махала. [de ѕnde

Κωμητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъторъ de sъteanъ, saъ махалаціъ, ші чл:

Κωμῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї κωμήτης

Κωμήτωρ, ορος (ὁ), поet: în локъ de κωμήτης.

Κωμίδιον (τὸ), dim: ал лѕї κώμη.

Κωμικεύομαι, віit: -εύσομαι, лѕкрezъ, saъ гръїeskъ ка...

Κωμικὸς, ὴ, ὸν, комікъ, ватжокоріtоръ, saъ глѕтецъ; (în înцелеsъ de ръъ) чел de pîsъ. || (sѕвst:) поetъ saъ акторъ de комоdii. [κῶμος]. [de ѕnde

Κωμικῶς, adв: în кіпъ комікъ, глѕтецъ, saъ de pîsъ.

Κώμιον (τὸ), dim: ал лѕї κώμη, sътѕкъ, saъ кътѕnашъ.

Κωμογραμματεύς, έως (ὁ), логоfътъ de satъ. [κώμη, γραμματεὺς].

Κωμοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, = κωμάζω, алергъ пе ѕліце ка κωμαστὴς (вezї ziч:). [κῶμος, δρόμος].

Κωμόπολις, εως (ἡ), mape satъ, оръшелъ, (Fрапц:) *gros bourg.* [κώμη, πόλις].

Κωμόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, sîntъ копрinsъ de somnie, saъ de adînкъ somnъ. [κῶμα].

Κῶμος (ὁ), [κώμη] (проп: ші арх:) вакаntікъ помпъ, цеpemonie; (în цen:) компаnie, тѕлціme adѕnatъ; (desпре віte) tѕрmъ, saъ чіpadъ; (овіч:) patinadъ, (ad:) преѕтвлеtъ de оаmenї веціі пе ѕліцъ кѕ тѕsікъ ші danцѕрї; ші кїар чеї че se преѕтвлъ întр' astfел de кіпъ; (în цen:) оsпъцъ, adѕnape de desfътаре; (прin întind:) кîntікъ кîntatъ în serвътореаskъ помпъ (прекѕт sînt але лѕї Пindаръ).

Κωμύδριον (τὸ), dim: ал лѕї κώμη.

Κώμυς, υθος (ἡ), легътѕръ (порціе) de еарвъ. 2) stѕfъ de tpestie. 3) =Κόρος, saъ Κορυδαλὸς, чїокîрланъ. 4) dafinъ (арворъ) de dinaintea ѕшеї. 5) малъ de лакъ, че se варsъ, ese din matка sa. [κώμη].

Κωμῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, компѕїъ, saъ репрезintъ комоdiї; (stръm:) ватжокореskъ пе чіnева în (saъ ка în) комоdie; (în цen:) îmї ватъ жокъ de чіnева, îл їаъ în pîsъ. [κωμῳδὸς]. [de ѕnde

Κωμῴδημα (τὸ), ор че se ziче, saъ se faче спре ватжокоріре.

Κωμῳδία (ἡ), dрamъ, saъ кîntаре комікъ; (în цen:) ватжокоръ. [ші

Κωμῳδιακὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ακῶς, ші

Κωμῳδικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъторъ de комоdie, комікъ. [κωμῳδός].

Κωμῳδιογράφος, [κωμωδία, γράφω],=Κωμῳδογράφος.

Κωμῳδιοποιὸς (ὁ), [Κωμωδία, ποιὸς]=Κωμῳδοποιὸς.

Κωμῳδόγέλως, ωτος (ὁ), поet: вѕfonъ, (Itл:) паїацъ ал teatрѕлѕї. [κωμῳδὸς, γέλως].

Κωμῳδογράφος (ὁ), sкріitоръ, поetъ de

komodiĭ. [κωμῳδὸς, γράφω].

Κωμῳδοδιδασκαλία (ἡ), репрesintaцie de (saŭ înвъцape desпре) komodie. [din

Κωμῳδοδιδάσκαλος (ὁ), поetŭ (ачелашĭ ші deпрinzъtorŭ de aktorĭ) de komodiĭ. [κωμῳδὸς, διδάσκαλος].

Κωμῳδολειχέω -ῶ, віit: -ήσω, kom: лinгŭ talереле кѫїва прin komiче (adѫкъtoape de pîsŭ) пѫртърĭ (kapaгĭosлѫкѫрĭ). [κωμῳδὸς, λείχω].

Κωμῳδοποιητὴς, οῦ (ὁ),=Κωμῳδοποιὸς.

Κωμῳδοποιία (ἡ), komпѫnepe de komodiĭ. [din

Κωμῳδοποιὸς (ὁ), поetŭ de komodii. [κωμῳδὸς, ποιὸς].

Κωμῳδὸς (ὁ), [κῶμος, ᾠδὴ] aktorŭ (dap ла înчепѫtŭ ачелашĭ ші поetŭ)de komodiĭ.

Κωμῳδοτραγῳδία (ἡ), dpamъ tpaцikъ ші komikъ, komodotpaцedie (вezĭ ші ἱλαροτραγῳδία). [din

Κωμῳδοτραγῳδὸς (ὁ), aktorŭ, saŭ поetŭ de komodotpaцedie. [κωμῳδὸς, τραγῳδὸς].

Κωνάριον (τὸ), dim: ал лѫї κῶνος.

Κωνάω, віit: -ήσω, înвîrteskŭ чева ка ѫnŭ konŭ. [вezĭ κῶνος]. 2)=Κωνίζω.

Κωνειάζομαι, віit: -άσομαι, вeaŭ (mъ otръвeskŭ кѫ)...

Κώνειον (τὸ), [κῶνος 4] ѫnŭ felŭ de otръвitoape плantъ, (Itл:) цikѫtъ, кѫкѫtъ.

Κώνησις, εως (ἡ), = (saŭ греш: în локŭ de) Κώνισις.

Κωνίας, ου (ὁ), (οἶνος) вinŭ пъstpatŭ în вase ѫnse кѫ smoaлъ; saŭ (maĭ de крezѫt) fъкѫtŭ кѫ [κῶνος, 3], (ad:) peцinatŭ.

Κωνίζω, віit: -ίσω, ѫnгŭ кѫ smoaлъ, saŭ peцinъ. [ші

Κωνικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, konikŭ, релatiвŭ, saŭ asemenea кѫ konŭ. [κῶνος].

Κωνίον (τὸ), dim: ал лѫї κῶνος.

Κώνιον (τὸ), = Κώνειον.

Κωνὶς, ίδος (ἡ), ѫnŭ вasŭ în formъ de konŭ [κῶνος] пentpѫ апъ ші чл:, (Тѫрч:) matapa.

Κώνισις, εως (ἡ), [κωνίζω] ѫnцepe кѫ smoaлъ, saŭ peцinъ.

Κωνίτης, ου (ὁ), ші Κωνῖτις, ιδος (ἡ), fъкѫtŭ din moлiftŭ. «Πίσσα—». Епгр:[κῶνος 3].

Κωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, konoidŭ, чел în formъ de konŭ. [κῶνος, εἶδος].

Κῶνος (ὁ), [χώνη] (în цen:) konŭ, tpѫnŭ кѫ вasŭ potѫndŭ, ші вîpfŭ askѫцitŭ. (de ѫnde партік: 2) вîpfѫл, креasta коїfѫлѫї. 3) poada konoidъ a (кѫкѫnapѫл) moлiftѫлѫї, (алt:) στρόβιλος; (прin întind: копачїѫл) moлiftѫл; ші smoaла, saŭ peцina чea dintp' însѫл. 4) o жѫкъріe de копії (în formъ konikъ) ка sfîpлeaza, =Βέμβιξ.

Κωνοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, (mtmt:) taĭŭ konŭ, saŭ în formъ de konŭ. [κῶνος, τομὴ].

Κωνοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, (вotn:) sîntŭ

Κωνοφόρος (ὁ, ἡ), (вotn:) продѫкъtorŭ de konoida poadъ a moлiftѫлѫї (кѫкѫnapѫл), = Στροβιλοφόρος. [κῶνος, φέρω].

Κωνωπεῖον (τὸ), ші Κωνωπεὼν, ῶνος (ὁ), пологŭ de цînцapĭ. [ші

Κωνώπιον (τὸ), dim: ал лѫї [κώνωψ], цînцъpeлŭ.

Κωνωποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de forma цînцapѫлѫї. [κώνωψ, εἶδος].

Κωνωποθήρας, ου (ὁ), вînъtorŭ de цînцapĭ. || (sѫвst:) ѫnŭ felŭ de пasъpe. [κώνωψ, θήρα].

Κώνωψ, [κόναβος, saŭ κνώψ] ωπος (ὁ), цînцapŭ.

Κῶος, saŭ Κῷος (ὁ), [γῶ, saŭ κεῖμαι în afin: кѫ κύβη] вizѫinъ, saŭ кѫлкѫшŭ de feapъ ші чл:; înkisoape, temniцъ (вezĭ ші καιάδας); (în цen:) къвънъtѫpъ. (de ѫnde 2) partea къвънoasъ a аршікѫлѫї (каре în жокѫл кѫвелор прецѫїа шase). вezi χῖος.

Κώπαιον (τὸ), mînepѫл вîsлeї, =(поate греш: în локŭ de] Κωπεὼν. [ші

Κωπεὺς, έως (ὁ),=Κωπεὼν, лemnŭ пentpѫ вîsлъ. [ші

Κωπεύω, віit: -εύσω, екіпezŭ, saŭ порneskŭ корабіа кѫ вîsле. 2) прегъteskŭ oшtipea de вътъліе (în кіпŭ ка ostaшѫл sъ аївъ mîna пе mînepѫл sъвii). [ші

Κωπέω -ῶ, віit: -ήσω,=Κωπεύω. [ші

Κωπεὼν, ῶνος (ὁ), лemnŭ вѫnŭ de вîsлъ. [din

Κώπη (ἡ), [κύπη] (прinч:) partea чea гроasъ a (къпъцîna, mînepѫл) вîsлeї; (прin întînd:) вîsлъ; (în цen:) mînepŭ (maĭ кѫ seamъ) de saвie, ші de pîшniцъ; (de ѫnde ѫne-opi) pîшniцъ. [de ѫnde

Κωπήεις, εσσα, εν, чел кѫ (ші прinч: mape) mînepŭ. [ші

Κωπήϊον (τὸ), волtitѫл коvertipŭ de пѫїеле ал карѫлѫї. (se skpie ші κουπήϊον).

Κωπηλασία (ἡ), вîsлipe. [κώπη, ἔλασις].

Κωπηλατέω -ῶ, віit: -ήσω, = Κώπην ἐλαύνω, вîsлezŭ. [din

Κωπηλάτης, ου (ὁ), вîsлaшŭ. [ші

Κωπήλατος (ὁ, ἡ), поet: вîsлitŭ, saŭ плѫtitorŭ прin вîsле. 2) лѫкpatŭ ка o вîsлъ. [κώπη, ἐλαύνω].

Κωπήρης, [κώπη, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), поет: екіпатѫ кѫ вîsле; saѫ ţiitopѫ кѫ mîna de mîneрѫл sъвіі; (în ţen:) гata.

Κωπητὴρ, ші Κωπητὴς (ὁ), вѫza коръвіі, ѫnde se peazemъ, ші se mішкъ вîsлеле. [κώπη].

Κωπίον (τὸ), dim: ал лѫї κώπη, вîsлimoaръ.

Κωπωτὴρ (ὁ), = Κωπητήρ.

Κώρα, ας (ἡ), Dop: în локѫ de κόρη.

Κωραλίσκος (ὁ), dim: ал лѫї...

Κῶρος (ὁ), Dop: în локѫ de κοῦρος, копілѫ:

Κωροσύνα, ας (ἁ), Dop: în локѫ de κουροσύνη.

Κωρυκαῖος (ὁ), (fir:) тръгътоpѫ кѫ ѫрекеа, sпіонѫ; тръdътоpѫ (прекѫт ераѫ локѫіtopiї капѫлѫї din Чілічіа Корікѫ, înкѫноштінţînd корsарілор плекъріле негѫцътоpілор din поptѫ). [ші

Κωρυκίδιον, ші Κωρύκιον (τὸ), ші Κωρυκὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѫї [κώρυκος], dъsъгѫцъ, тѫлѫmaшѫ; (de ѫnde) о ѫmfлътѫръ formatъ пе fрѫnzеле копачілор din mѫшкътѫра ѫnop insekte.

Κωρυκιώτης, ου (ὁ), =Κωρυκαῖος.

Κωρυκοβολία (ἡ), [κώρυκος, βολή], ші

Κωρυκομαχία (ἡ), [κώρυκος, μάχη] ѫnѫ felѫ de тръпеskѫ екчерsіţіѫ. (вezї ші...

Κώρυκος (ὁ), [în afin: кѫ γωρυτὸς] sакѫ de пїеле, тѫлѫmѫ; (în ţimnasiї) sакѫ плінѫ de nisinѫ, saѫ de sîmвѫрї de mъsлine, atîpnatѫ de таванѫ, пе каре апѫкînd клетінаѫ atлеţiї sпре deпріndереа тръпѫлѫї. [de ѫnde

Κωρυκώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ѫnѫ sакѫ, saѫ sъкѫлеţѫ.

Κῶς, поет: (în контракт:) în локѫ de κῶας.

Κωταλὶς, ίδος (ἡ), [κοτύλη] fъкълеţѫ, saѫ лінгѫръ de amesteкat dѫлчеаţъ, ші чл: (вezї ші λάκτις).

Κωτιλὰς, άδος (ἡ), поет: în локѫ de κωτίλη. || (sѫвst:) pîndѫрікъ. [ші

Κωτιλία (ἡ), mѫлтъ ворвіре (прінч: sпре лінгѫшіре). [ші

Κωτίλλω, віit: -ιλῶ, (пех: ἐκώτιλα) ворвеskѫ mѫлте; (stрътm:) sѫпъръ, saѫ mъ sілеskѫ a amъţі пе чінева кѫ лінгѫшітоаре въpfіре. [din

Κωτίλος, η, ον, mѫлт -ворвіtopѫ, въpfіtopѫ (maї кѫ seamъ кѫ оаре -каре граţіе); amъţіtopѫ. (de ѫnde fir:) «Κωτίλα ὄμματα». Лкs: atрътътopї.

Κωφάω -ῶ, віit: -ήσω, asѫpzeskѫ (amѫţeskѫ) пе чінева; (în ţen:) tîmпеskѫ; ватъmѫ, вeтежеskѫ; (пеѫt:) mъ asѫpzeskѫ, ameţeskѫ de вре ѫnѫ sromotѫ. [ші

Κωφέυω, віit: -εύσω, sîntѫ, saѫ staѫ ка ѫnѫ sѫpdѫ, saѫ mѫtѫ, n' aѫzѫ, saѫ такѫ; (în ţen:) sîntѫ nesimţitopѫ. [ші

Κωφέω -ῶ, віit: -ήσω, =Κωφάω, ватъmѫ, вeтежеskѫ. [ші

Κωφίας, ου (ὁ), ѫnѫ felѫ de шарпе· [din

Κωφὸς, [κόπτω, saѫ κοῦφος, saѫ κέπφος] ἡ, ὸν, (прінч:) tîmпѫ, слаѣѫ; (овіч: desпре оаm:) sѫpdѫ; (ачелашї maї de mѫлте-орї ші) mѫtѫ. «Ἤκουσας; ἢ κωφῇ λέγω». Esхл: (прін ѫрm:) nesimţitopѫ (вezї ші ἐμβρόντητος); (în ţen:) вeтеагѫ; (fir:) sекѫ, zadapnікѫ. [de ѫnde

Κωφότης (ἡ), sѫpzie, saѫ mѫţie: (în ţen:) tîmпіme de simţѫрї; (прін întind:) пpostie, nesimţічїѫne. [ші

Κωφόω -ῶ, віit: -ώσω, asѫpzeskѫ, saѫ amѫţeskѫ пе чінева; (în ţen:) tîmпеskѫ: вeтежеskѫ. [de ѫnde

Κώφωμα (τὸ), =Κωφότης. [ші

Κώφωσις, εως (ἡ), asѫpzіре, saѫ amѫţіре; saѫ (în ţen:) adѫчере ла nesimţіре. «Ὀφθαλμῶν—». Інкр: слъвіре de въzѫ.

Κῴχεθ', поет: (în контрак: ші апок: maї 'nainte de asпір: вокалъ) în локѫ de κῴχετο, καὶ ᾤχετο.

Κωχεύω, віit: -εύσω, поет: (рар) în локѫ de ὀκωχεύω, apdікѫ în sѫs, în аерѫ. (întрев: прінч: компѫsѫл ἀνακωχεύω).

Κώψ, κωπὸς (ὁ), sхл: în локѫ de σκώψ.

Λ.

Λ, λ, Λάδδα, ші Λάμβδα (τὸ),nedекл:Lamda, a вnsпpezeчeлea літеръ a Eлinecкзлзї алfавetъ. || (nзmep:) λ′, treїzeчї (30), ші ,λ, treїzeчї de mїї (30,000).

Λα, saъ Λαι, saъ Λ′, partik: mъpitivъ (komп: nedesпърцit кз вnele ziч:) în локъ de λίαν.

Λᾶας, [λᾶ = δᾶ, γῆ, vezї ші λαὸς] (ὁ, ші prea pap ἡ), (dat: λᾶϊ, ак: λᾶαν, saъ pap λᾶα, îm: λᾶες, λάων. λάεσσι, λᾶας) noet: în локъ de λίθος, пїatръ; stînkъ.

Λαβάργυρος (ὁ, ἡ), kom; лзъторъ de вanї, плътitъ. [λαμβάνω, ἄργυρος].

Λάβδα (τὸ), nedекл;=Λάμβδα. 2) (kom:) =Ἀῤῥητοποιία. (vezї ші λεσвiάζω). [de вnde

Λαβδακίζω, вiit: -ίσω,=Λαμβδακίζω, întpeввinцezъ în ворвъ des, saъ propзnцъ pъ litera λ. [de вnde

Λαβδακισμὸς (ὁ), deasъ întpeввinцare, saъ pea propзnцare a лзї λ.

Λαβδοειδὴς, ές (ὁ, ἡ), чел în formъ de Λ. [λάβδα, εἶδος].

Λάβδωμα (τὸ), o fiгъръ matematikъ ka Λ. [λάβδα].

Λαβέν, Eол: saъ Dop: în локъ de λαβεῖν, nex; 2: de înf: ал лзї λαμβάνω

Λάβεν, noet: în локъ de ἔλαβεν.

Λάβεσκον, noet: în локъ de ἔλαβον, nex: 2: ал лзї λαμβάνω.

Λαβὴ (ἡ), лзare (anзkare, ші чл:) = Λῆψις. 2) (npin întînd:) partea лзkpълзї, de вnde îl anзkъ чinева, mînзшъ , saъ mînerъ. 3) (fir:) motivъ, prичinъ de nîръ (roanъ, ші чл:). [λαμβάνω].

Λαβῆν, saъ Λαβῆν, Dop: în лобъ de λαβεῖν.

Λάβῃσι, noet: în локъ de λάβῃ, a 3: sinr: neps: de nex: 2: de sзn: ал лзї λαμβάνω.

Λαβίδιον (τὸ), dim: ал лзї λαβίς.

Λαβιδόω -ῶ, вiit: ώσω, anзkъ, saъ legъ înpreвnъ чева npin [λαβίς].

Λάβιον (τὸ), =Λαβίδιον, dim: ал лзї ...

Λαβὶς, ίδος (ἡ), [λαμβάνω] [în цen:] instpзm: npin kape anзkъm чева, kлeште, ші чл: 2) kопkъ, kiotoape. 3) = Λαβὴ, mînerъ.

Λάβρα, грeш: în покъ de λαύρα.

Λαβραγέρας, ου (ὁ), noet: [λάβρος, ἀγορὰ] върfitorъ (палавраціk) obpaznikъ.[de вnde

Λαβραγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: obpъzniчeште върfeskъ (taїk ла палавре).

Λαβραγόρης, ου (ὁ),=Λαβραγόρας.

Λαβράζω, вiit: -άσω, noet:=Λαβρεύομαι.

Λαβράκιον (τὸ), dim: ал лзї λάβραξ.

Λαβράκτης, ου (ὁ), = Λαβραγόρας. [λαβράζω].

Λάβραξ, ακος (ὁ), вnk felъ de prea лакомъ пеште. [λάβρος].

Λαβρεία (ἡ), = Λαβροστομία. [din

Λαβρεύομαι, вiit: -εύσομαι, noet: =Λαβραγορέω, ворвекkъ obpъzniчeште. [λάβρος].

Λαβρηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet; =Λαβραγορέω.

Λαβροπόδης, ου (ὁ), noet: їзte de niчorъ; penede. «Χειμαρρος — ». Enгp: [λάβρος, ποῦς].

Λαβροπότης, ου (ὁ), penede saъ mзltъзtorъ. [λάβρος, πίνω].

Λάβρος (ὁ, ἡ), [λα, λάω, λάπτω, λαμυρὸς] їзte, penede, nъvълitorъ; mînkъчosъ, лакомъ; (fir:) obpaznikъ, sialnikъ.

Λαβρόσυτος (ὁ, ἡ), noet: [λάβρος, σεύομαι] алergътorъ, saъ ronitъ penede.

Λαβροστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Λαβραγορέω, върfeskъ; obpъznическъ. [ші

Λαβροστομία (ἡ), върfipe; obpъznичie. [din

Λαβρόστομος (ὁ, ἡ), върfitorъ; obpaznikъ. [λάβρος, στόμα].

Λαβροσύνη (ἡ), noet· în локъ de...

Λαβρότης (ἡ), їзцealъ, penezie; лъkomie ла mînkare; върfipe. [λάβρος].

Λαβροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînkъ лъkomeште. [λάβρος, φάγω].

Λαβρόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: în локъ de λαβροφαγέω. [λάβρος].

Λάβρυς, υος (ἡ), (dзne dialektзl Jidienilor, ші Kapienilor) toporъ.

Λαβρώνιον (τὸ), ші Λαβρώνιος (ὁ), вnk felъ de mape пахарь, (Lat:) labrum.

Λάβρως, adв: їзte, penede.

Λάβυζος (ὁ), вnk felъ de aromъ.

Λαβυρίνθειος (ὁ, ἡ), kзвenitъ ла, saъ asemeneа kз лабipintъ,=Λαβυρινθώδης. [din

Λαβύρινθος (ὁ), лабipintъ, o klъditъpъ kз mзlte nїeziшe, ші kзpmeziшe înвîptitзrї de dpзmзrї, înkît, kînd вa intpa чinева întp'însa, sъ nз гъsїaskъ, ne вnde sъ casъ; (de вnde fir:) op ce este konstpзitъ întp' astfeл de kinъ. (de вnde «'Ex σχοίνων Λαβύρινθος». Tкp: neskъpeskъ koшъ. [de вnde

Λαβυρινθώδης, εος (ὁ, ἡ), nїeziшъ, kзpmeziшъ ka вnk лабipintъ, aneвoїe de cmit dintp' însзл; (fir:) aneвoїe de înцeles; prea înplетivitъ.

Λαγανίζομαι, biit: -ίσομαι, mъnînkŭ foĭ de пръжitъръ. [λάγανον].

Λαγάνιον (τό), dim: ал лъі ...

Λάγανον (τὸ), [λαγαρὸς] (în цen:) foae de пръжitъръ. «Λάγανον ἑλκύω. At: întinzŭ foae (пentpъ пръжitъръ). 2) (пaptik:) лалaнгitъ.

Λαγαρίζω, biit: -ίσω, întinzŭ, desfakŭ; молешeskŭ; (mi miж:) mъ молешeskŭ, слъвeskŭ. (în Apstf: греш: în локŭ de λαγανίζομαι).

Λαγαροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ειδῶς, слъвitŭ, молешitŭ de felŭ; (desпре вepsъpĭ) каре seamъnъ a λαγαρὸς (вezĭ zîч:). [λαγαρὸς, εἶδος].

Λαγαρόκυκλος (ὁ, ἡ), поet: чел къ черкŭ sъвцipe, saŭ nъ къ desъвîршipe potъndŭ. «Λύρα—»: Eъst: konstpъitъ din цestŭ de вроaskъ цestoasъ. [λαγαρὸς, κύκλος].

Λαγαρὸς, [λαπαρὸς, вezĭ λαγὼν] ὰ, ὸν, молешitŭ, întinsŭ, pisinitŭ; sъвцipe, слaвŭ, sekŭ. «Στήλη —». Пл: преа sъвцipe. «Τῆς πέτρας τὸ λαγαρώτατον». Пл: чеа maĭ лesnічoasъ de кълкat пе dînsa (вezĭ ші λαγὼν). (fir:) «Στίχος λαγαρός». Грam: чел че аре (прinч: în miжлокŭ) skъptъ sілaвъ în локŭ de лъnгъ. [de ъnde

Λαγαρότης (ἡ), молічĭъne, слъвічĭъne; sъвцipime, ші чл:. [ші

Λαγαρόω -ῶ, biĭt: -ώσω, = Λαγαρίζω. «Ἴχνος λαγαρούμενον». Епгр: ъmвлetŭ клetinatŭ. «Ποταμὸς λαγαρούμενος». Епгр: каре înчепе a se desгĭeцa.

Λαγγάζω, (άω, saŭ έω -ῶ) biit: -ήσω, ші Λαγγαρίζω, biit: -ίσω, пetpekŭ вpeme, întîpziezŭ; mъ леnевeskŭ; îmĭ пĭepzŭ aktiвitatea, mъ молешeskŭ, (Fpanц:) languir. (вezĭ mi στραγγεύομαι). [ші

Λαγγώδης, εος (ὁ, ἡ),=къ...

Λαγγών, ῶνος (ὁ), лeнешŭ, tpîndaвŭ; zъвaвnikŭ, (Fpanц:) languissant.

Λάγδην, adв: поet: = Λάξ.

Λάγειος (ὁ, ἡ), =Λαγῷος.

Λαγέτης, ου (ὁ), поet: komandipŭ de nopodŭ. [λαὸς, ἡγοῦμαι].

Λαγήνιον (τὸ), dim: ал лъĭ...

Λάγηνος (ἡ), [λαγὼν] вътілкъ, каpaфъ; ъpчopŭ, ші чл:

Λαγηνοφόρια (τὰ), o sepвътoape în Алeksandpia, întpъ каре fĭe-каре îшĭ adъчea mînкapea ші вasъл къ вinŭ ла oспъцŭ. [λάγηνος, φορά].

Λαγιδεὺς, έως (ὁ), вътъĭŭ de епъpe. [ші

Λαγίδινος, η, ον, atinгътopŭ de (saŭ fъкътŭ din) епъpaшŭ. [din

Λαγίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ λαγώς, епъpaшŭ.

Λάγινος, η, ον, =Λαγῷος.

Λαγίον (τὸ), =Λαγιδεὺς, ші Λαγίδιον.

Λαγκία (ἡ), (Лat:) lancea, (de aчi) лaнче,=Λόγχη.

Λαγνεία (ἡ), вeнepikъ desfpînape. [ші

Λάγνευμα (τὸ), tpъпeaskъ înпpeъnape.[din

Λαγνεύω, biit: -εύσω, mъ înпpeъnŭ tpъпeшte. «Οἱ εὐνοῦχοι οὐ λαγνεύουσι». Med:

Λάγνης, ου (ὁ), =Λάγνος.

Λαγνικὸς, ὴ, ὸν, аплекatŭ, saŭ desfpînatŭ ла tpъпeaskъ înпpeъnape. [din

Λάγνος, (λαγὸς, saŭ λαγαρὸς] η, ον, (компар: λαγνίστερος, ші λαγνιαίτερος, sъперл: λαγνίστατος) къ totъл аплекatŭ ла вeнepiene плъчepĭ, neînfpînatŭ.

Λαγοδαίτης, ου (ὁ), поet: mînкътopŭ de епъpĭ. [λαγὸς, δαίνυμαι].

Λαγοθήρας, ου (ὁ), вînътopŭ de епъpĭ. [λαγὸς, θήρα]. [de ъnde

Λαγοθηράω -ῶ, biit: -άσω, вînezŭ епъpĭ.

Λαγοθηρέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λαγοθηράω.

Λαγοθήρης, ου (ὁ), =Λαγοθήρας.

Λαγοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, ъчiгŭ епъpĭ, поet: [λαγὸς, κτόνος].

Λαγὸς (ὁ), Ion: în локŭ de λαγώς.

Λογοσφαγία (ἡ), поet: înжъnгĭepe (ъчidepe) de епъpĭ. [λαγὸς, σφαγή].

Λαγύνιον (τὸ), ші Λαγυνὶς, ίδος (ἡ), = Λαγήνιον. [ші

Λαγυνίων, ωνος (ὁ), kom: nъme de пapasitŭ (въътopŭ къ oaлa). [din

Λάγυνος (ἡ), (maĭ noŭ) în локŭ de λάγηνος. [de ъnde

Λαγυνοφόρια (τὰ),=Λαγηνοφόρια.

Λαγχάνω, [în afin: къ λάζομαι] biit: λήξομαι, (nex: ἔλαχον, tpe: de къ: εἴληχα, ші λέλογχα, пas: -εἴληγμαι) apъnкŭ sopцĭ. «Ἀμφὶ τιμὴν ἔλαχεν». Imn: Om: 2) (oвiч:) ĭaŭ (прinч;) прin sopцĭ, saŭ din întîmпларе; (de ъnde) ĭaŭ (îmĭ каde) în пaptea mea; moшteneskŭ; (în цen:) doвîndeskŭ, saŭ mъ înпъptъшeskŭ, «Κλήρῳ («Πάλῳ) λαχεῖν». Om: «Τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς». Іл: Δ. «Ὁ Ποσειδὼν ἔλαχεν πολιὴν ἅλα ναιέμεν». Іλ: Ο. «Ὁ Πὰν πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχεν». Om: Imn: (ші къ цen:) «Ὥς κεν Ἀχιλλεὺς δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ». Іл: Ω. «Ἐξαιρέτου κατασκευῆς ἔλαχε». Fiл: (de ъnde 3) (în a tpeĭa пeps: saŭ în пaptч:) ese чeвa прin sopцĭ, каde în пaptea къĭвa; (în цen:) se întîmплъ. Ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο, ἔλαχε δὲ κρείων Εὔμηλος». Іл:Ψ. «Ἐκληρώσαντο, καὶ ἔλαχεν

'Αβραδάτης». Ksn: «Εἰς δὲ ἑκάστην (νῆα) ἐννέα λάγχανον αἶγες». Od: I. «Τὸ λαχὸν μέρος». Плт: «Λαχὼν ἱερεὺς». Dm: «Λαγχάνει βουλεύειν (πολεμαρχεῖν)». Dm: ші Ep: (ші ел:) «Ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν». Лкs: (de ѕnde) «Λαγχάνει δίκην τινί». Is: a tpaцe пе чinева în жѕdikatъ (fiind ка în Atena ші жѕdikъtopiĭ se pîndѕĭaѕ, ші жѕdikъцiле se къѕtaѕ прin sopцĭ). (вezĭ ші κληρόω). 4) (поet: ші pap stpъm:) în локѕ de μεταδίδωμι, înпъртъшeskѕ пе чinева din чева. «Πυρὸς λελάχωσι θανόντα». Іл: П. (вezĭ ші λανθάνω).

Λαγώ, цen: ші At: ак: ші λαγῷ, nom: îm: ші λαγῷ, dat: sinг: ал лѕĭ λαγὼς.

Λαγωβολεῖον (τὸ), локѕ de omopît епѕрĭ кѕ ловitѕръ. 2) = Λαγωβόλον. [ші

Λαγωβολία (ἡ), вînape de епѕрĭ кѕ ловitѕръ. [din

Λαγωβόλον (τὸ), чomaгѕ, кѕ каре ловind ѕчideaѕ епѕрĭ. 2) чomaгѕ пъstopeskѕ, вîtъ. [din

Λαγωβόλος (ὁ, ἡ), ѕчiгъtopѕ de епѕрĭ прin ловitѕръ. [λαγὼς, βολὴ].

Λαγωδάριον (τὸ), = Λαγίδιον. [ші

Λαγωδίας, ου (ὁ), ѕnѕ felѕ de пaѕъpe de noaпte, de гъinѕшъ selвatikъ (кѕ пiчoape пъpoase ка de епѕpe, de ѕnde de алцiĭ ші λαγώπους se nѕmemte), = Ὦτος. [ші

Λαγώδιον (τὸ), = Λαγίδιον. [ші

Δαγώειος, α, ον, = Λαγῷος. [λαγώς].

Λαγωθήρας, ου (ὁ), = Λαγόθήρας.

Λαγὼν, όνος (ἡ, saѕ ὁ), (în цen:) adînkъtѕръ. (de ѕnde) «Πρὸς τινι λαγόνι πάλινσκίῳ τοῦ κρημνοῦ». Пл: (вezĭ ші λαγαρὸς). 2) (овiч:) пaptea чea dintpe koaste ші шoлdѕpĭ, deшeptѕ, (алt:) λαπάρα. (вezĭ ші κενεών). (de ѕnde 3) пînteчe (ѕne -opĭ de вaѕѕ). [în afin: кѕ λαγὼς].

Λαγωοβόλον (τὸ), поet: = Λαγωβόλον.

Δαγωὸς (ὁ), Ion: în локѕ de λαγώς. [de ѕnde

Λαγῷος, α, ον, епѕpeskѕ. «Λαγῷα (se înц: κρέατα)». Apstf:

Λαγωοφόνος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de λαγωφόνος [λαγωὸς, φόνος].

Λαγώπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пiчoape de епѕpe (ad: пъpoase); (de ѕnde || sѕвst:) ѕnѕ felѕ de пaѕъpe, de гъinѕшъ selвatikъ (вezĭ λαγωδίας). 2) ѕnѕ felѕ de eapвъ, пiчopѕ de епѕpe [λαγὼς, ποῦς] = кѕ...

Λαγώπυρον (τὸ), [λαγὼς, πυρὸς] ѕnѕ felѕ de плaнtъ (вezĭ λαγώπους).

Λαγὼς, [în afin: кѕ λαγὼν] ώ (ὁ), (dat: λαγῷ, ак: λαγώ ші λαγὼν, îm: λαγῷ, λαγῶν, -ῷς -ώς) епѕpe. «Λαγώ βίον ζῶν». Dm: 2) ѕnѕ felѕ de пeшte (sѕnosatѕ de) вeninosѕ, otpъвitopѕ. 3) ѕnѕ felѕ de пaѕъpe, = Λαγωδίας.

Λαγωτροφεῖον (τὸ), локѕ, ѕnde se цin ші se хpъneѕk епѕpĭ, (Fpanц:) *garenna*. [ші

Λαγωτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiѕ пе хpaпъ епѕpĭ. [λαγώς, τροφὴ].

Λαγωφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, овiчnѕĭeskѕ a mînka епѕpĭ. [ші

Λαγωφαγία (ἡ), овiчnѕinцъ de a mînka епѕpĭ. [λαγώς, φάγω].

Λαγωφθαλμία (ἡ), o пatimъ de окĭ(dopmipe кѕ окiĭ deskiшĭ ка епѕpeле). [din

Λαγώφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѕ окĭ ка de епѕpe (ad: вoвoшaцĭ, saѕ deskiшĭ în dopmipe). [λαγὼς, ὀφθαλμὸς].

Λαγωφόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѕ de епѕpĭ «'Αετὸς—». Ist: Nat: [λαγὼς, φόνος].

Λαγώχειλος (ὁ, ἡ), чел кѕ вѕzъ кръпatъ (ка de епѕpe). [λαγὼς, χεῖλος].

Λάδανον (τὸ), = Λήδανον.

Λᾷδος, εος -ους (τὸ), Dop: în локѕ de Λῇδος.

Λάε, поet: în локѕ de ἔλαε, a 3: sinг: пeps: de пpeл: ал лѕĭ λάω.

Λᾶε, поet: înd: nom: ші ак: ал лѕĭ λᾶας, λᾶς.

Λάζεο, поet ші λάζευ Dop: пopѕnч: ал лѕĭ λάζομαι.

Λαζίνης, ου (ὁ), ѕnѕ felѕ de пaѕъpe de stînчĭ, = Χαραδριὸς. 2) ѕnѕ felѕ de пeшte (поate гpeш: în локѕ de μαζίνης), = Καλλαρίας.

Λαζοίατο, Ion: поet: în локѕ de λάζοιντο, îm: de поft: ал лѕĭ...

Λάζομαι, ші Λάζυμαι, (пpeл: ἐλαζόμην, -ύμην, ші шaĭ mѕлtѕ nѕ) поet: în локѕ de λαμβάνω, апѕкѕ, ĭaѕ. «Πάλιν λάζετο μῦθον. Om: 'шĭ a лѕat înaпoĭ вopвa. (вezĭ ші λαμβάνω 2).

Λαήμεναι, гpeш: în локѕ de δαήμεναι.

Λάθα, ας (ά), Dop: în локѕ de λήθη.

Λαθάνεμος (ὁ, ἡ), поet: Dop: = Νήνεμος. [λάθα, ἄνεμος].

Λάθαργος (ὁ), Dop: în локѕ de λήθαργος.

Λαθεῖν, ші Dop: λαθέμεν, nex: 2: de inf: ал лѕĭ λανθάνω.

Λαθήβης, ου (ὁ), ѕĭtъtopѕ de tînepeцea sa, (ad:) пpea вътpînѕ. [λάθα, ἥβη].

Λαθητικὸς, ὴ, ὸν, ĭѕвitopѕ, saѕ îndemînatikѕ de a se askѕnde. [λάθω].

Λαθικηδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [λανθάνω, κῆδος] adѕкъtopѕ de ѕĭtape a pелeлop,

saŭ гріжелор ші пекаzврілор.

Λαθίνοστος (ὁ,ἡ), поет: (λανθάνω, νόστος] вĭtъtopŭ (amînъtopŭ) de întopчepea sa, пetpeкъtopŭ mвлtъ вpeme, вnde s' adвs.

Λάθιπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [λανθάνω, πῆμα] = Λαθικηδής.

Λαθίποινος (ὁ, ἡ), поет: вĭtъtopŭ (depъptъtopŭ) de osîndъ, saŭ pesбвnape. [λανθάνω, ποινή].

Λαθίπονος (ὁ, ἡ), вĭtъtopŭ de (saŭ fъкъtopŭ de a вita чinева) sвfepinцеле sale. 2) прічinвitopŭ de askвnsъ dвpepe. [λανθάνω, πόνος].

Λαθιπορφυρὶς, ίδος (ἡ), вnŭ felŭ de пasъpe, (поate) = Πορφυρίων (fiind къ dвпе At: mъnînкъ пе askвns). [λανθάνω, πορφύρα].

Λαθίφθογγος (ὁ, ἡ), поет: [λανθάνω, φθογγή] каре faче пе чinева negpъitopŭ. «Θάνατος —». Es.

Λαθιφροσύνη (ἡ), поет: вĭtвчie; лiпsъ de minte, neînцелепчĭвne. [din

Λαθίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: вĭtвкŭ, negĭoбŭ; nemintosŭ. [λανθάνω, φρήν].

Λάθος, εος (τὸ), în локŭ de λῆθος, saŭ λήθη.

Λαθοσύνα (ἁ), ші Λαθόσυνος (ὁ), Dop: în локŭ de ληθοσύνη, ληθόσυνος.

Λάθουρος (ὁ), în локŭ de λάθυρος (kom: пореклъ a лвĭ Птолемеŭ ал оптвлеа, a къpia din λα ші θοῦρος etimoлoцie mi se пape o лiнгвшipe a квĭва, daка nв este o iskвsitъ eponie).

Λάθρα, [λάθω, = λάνθανω] adв: пе askвns, în taĭnъ, пе fвpiш. «Λάθρα ἀπολύσαι αὐτὴν». Skp: (ші кв цen:) «Λάθρα φίλων γονέων». Om: imn: [de вnde

Λαθραῖος, α, ον, каре se faче, saŭ faче чева пе fвpiш, пе askвns; taĭnikŭ; (пpin вpm:) вiклеanŭ. [de вnde

Λαθραιότης (ἡ), askвnsime; tъĭnічie. [ші

Λαθραίως, adв: = Λάθρα, пе askвns, пе fвpiш; în taĭnъ.

Λάθρη, adв: Ion: поет: în локŭ de λάθρα. [de вnde

Λαθρηδὰ, ші Λαθρηδὸν, поет: în локŭ de λαθραίως.

Λαθρίδιος, η, ον, поет: în локŭ de λαθραῖος. [de вnde

Λαθριδίως, adв: поет: în локŭ de λαθραίως.

Λαθριμαῖος, α, ον, = Λαθραῖος; (пpin întind:) вastapdŭ.

Λάθριος, α, ον, = Λαθραῖος. [de вnde

Λαθρίως, adв: = Λαθραίως.

Λαθροβόλος (ὁ, ἡ), поет: asвîpлitopŭ, ші ловitopŭ пе askвns. [λάθρα, βολὴ].

Λαθρογαμία (ἡ), askвnsъ къsъtopie; saŭ = Κλεψιγαμία. [λάθρα, γάμος].

Λαθροδάκνης, ші Λαθροδήκτης, ου (ὁ), поет: mвшкъtopŭ пе askвns. [λάθρα, δάκνω].

Λαθρόνυμφος (ὁ, ἡ), поет: însвpatŭ пе askвns; saŭ = Κλεψίγαμος. [λάθρα, νύμφη].

Λαθρόπους, οδος (ὁ, ἡ), каре вmблъ пе askвns (пе nesimцite). [λάθρα, ποῦς].

Λαθροφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînкŭ пе askвns. [ші

Λαθροφαγία (ἡ), mînкape пе askвns. [din

Λαθροφάγος (ὁ ἡ), mînкъtopŭ пе askвns. [λάθρα, φάγω = τρώγω].

Λαθροφονευτὴς, οῦ (ὁ), [λάθρα, φονεύω], ші

Λαθροφὸνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ пе askвns, = Δολοφόνος. [λάθρα, φόνος].

Λαθυρὶς, ίδος (ἡ), вnŭ felŭ de легвmъ, (ла aчeasta se поate dedвче ші) вama; (dвпе алцiĭ) лаптеле квквлвĭ, = Τιθύμαλος. [din

Λάθυρος (ὁ), вnŭ felŭ de легвmъ, nъвtŭ. «Δυσεψητότεροι τῶν λαθύρων εἰσὶν οἱ ἄρακοι». Гал:

Λαι, partik: nedesпъpцitъ (вezĭ λα).

Λαία (ἁ), Dop: în локŭ de λεία. 2) = Λέά.

Λαϊβολέω -ῶ, віit: -ήσω, în локŭ de λιθοβολέω, вatŭ кв пĭetpe. [ші

Λαϊβολία (ἡ), în локŭ de λιθοβολία, вatepe кв пĭetpe. [λᾶας, βολή].

Λάϊγξ, ιγγος (ἡ), [λᾶας] поет: пĭatpъ; пĭetpiчikъ. «Βορείας ὀχλίζων λάϊγγας». Апл:

Λαιδάριον (τὸ), = Λῃδάριον, dim: ал лвĭ

Λαῖδος, εος -ους (τὸ), = Λῇδος.

Λαιδρὸς, ὰ, ὸν, поет: [λαιὸς, saŭ λαμυρὸς] обpaznikŭ, nepвшinatŭ, dîpzŭ.

Λαικάζω, віit: -άσω, квpвeskŭ. 2) (fir:) ашъцeskŭ. [din

Λαικὰς, άδος (ἡ), квpвъ пвблiкъ.

Λαικαστὴρ, ῆρος, ші Λαικαστὴς, οῦ (ὁ), квpвapŭ, desfpînatŭ în квpвie. [λαικάζω]. [de вnde

Λαικάστρια (ἡ), fem: ал лвĭ λαικαστὴς, = Λαικὰς.

Λαικάτα, ας (ἁ), Dop: (Епгр:) adвnape обшteaskъ de nopodŭ. [ші

Λαϊκὸς, ὴ, ὸν, ал nopodвлвĭ; (Бisep:) = Κοσμικὸς, лвmeskŭ, пpofanŭ; mipeanŭ. [λαὸς]. [de вnde

Λαϊκόω -ῶ, віit: -ώσω, faкŭ пе чĭnева mipeanŭ (din пpeotŭ), katepeseskŭ.

Λαιλαπώδης, εος (ὁ, ἡ), sвnвsŭ ла (saŭ însoцitŭ кв) fвptвnъ, віжъліosŭ, (Fpanц:)

orageux. «Οὐρανὸς—». Iпкр: fъptъnatъ. [din

Λαίλαψ, απος (ἡ), tape віжъліе къ плоаіе, =Καταιγίς.

Λαῖμα (τὸ),=Λῆμα. 2) (în Apstf:) комп: din λαιμὸς, ші αἷμα.

Λαιμάζω, віit: -άξω, =Λαιμάσσω.

Λαιμαργέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ лакомъ ла mînкape. [ші

Λαιμαργία (ἡ), лъкоmіе ла mînкape. [din

Λαίμαργος (ὁ, ἡ), (λαιμὸς, ἀργὸς, грабнікъ] лакомъ, nesъцiosъ.

Λαιμάσσω (ττω), віit: -άξω, sîntъ foapte flъmîndъ; saъ mъnînкъ лъкомеште.[λαιμὸς].

Λαιμάω -ῶ, віit: -άσω, поеt:=Λαιμάσσω.

Λαιμήτόμος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de λαιμότόμος.

Λαιμία (ἡ), грам: експл: ал лъї λαμία.

Λαιμίζω, віit: -ίσω, поеt: (pap)= Λαιμοτομέω. [λαιμὸς].

Λαιμοδακὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: mъшкъtopъ de (saъ înцепenitъ în) rîtъ. «Ἀκὶς ἀγκίστρου—». Епгр: [λαιμὸς, δάκνω].

Λαιμοπέδη (ἡ), [λαιμὸς, πέδη] sгapdъ de rîtъ пentpъ кіїnї; лацъ пentpъ пъsъpї.

Λαιμόῤῥυτος, ші Λαιμόρυτος (ὁ, ἡ), поеt: къргъtopъ din rîtъ. «Αἷμα—». Еър: [λαιμὸς, ῥέω].

Λαιμὸς (ὁ), [λάμος] rîtъ.

Λαιμότμητος (ὁ, ἡ), [λαιμὸς, τέμνω] чел къ rîtъл tъїatъ.

Λαιμοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taїъ rîtъл, înжъnгїъ. [λαιμοτόμος]. [de ъnde

Λαιμοτόμητος (ὁ, ἡ),=Λαιμότμητος.

Λαιμότόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) tъїetopъ de rîtъ (înжъnгїetopъ); (пропароks) = Λαιμότμητος. [λαιμὸς, τομὴ].

Λαιμώσσω (ττω), віit: -ώξω, = Λαιμάσσω. 2) amъ dъpepe de rîtъ, saъ rîлчї.

Λαῖνα, ης (ἡ),=Χλαῖνα, (de ъnde лat:) *laena*.

Λαίνεος, ші Λάϊνος, η, ον, поеt: [λᾶας] de пїatpъ. «Λάϊνον ἔσσο χιτῶνα». Іл: Г: (перfр:) te aї fi бътъt къ пїetpe.

Λάϊον (τό), Dop: în локъ de Λήϊον.

Λαιὸς, ὰ, ὸν,='Αριστερὸς, (Лat:) *laevus*; (fir:) непріінчоsъ; neîndemînatikъ.

Λάϊος (ὁ), [λᾶας] ъnъ felъ de пasъpe, (поate) =Λαΐς.

Λαισαῖον (τὸ), [λαιὸς, saъ λάσιος] ъnъ felъ de ъшоаръ павъzъ de пїеле.

Λαισαιοφόρος (ὁ), пъpтъtopъ de [λαισαῖον, ші φέρω].

Λαισήϊον (τὸ), Ion: în локъ de λαισαῖον.

Λαίσθη (ἡ), =Λάσθη.

Λαίσκαπρος (ὁ, ἡ), поеt: [λαι, κάπρος] foapte desfpînatъ.

Λαίσπαις, [λαι, παῖς] αιδος (ὁ), =Βούπαις.

Λαισποδίας, [λαι, σποδέω] ου (ὁ), ком: foapte desfpînatъ. 2) [λαιὸς, ποῦς], =Σκαιὸς, stînгачїъ, saъ stpîmбъ de пічоаре.

Λαῖτμα (τὸ), поеt: [λαιμὸς] пръпastie; adînкъ de mape, aбisъ.

Λάϊτος, ші Λαῖτος (ὁ, ἡ), Ion: релатівъ къ попоръ, пъблікъ. [λαὸς].

Λαιφάζω, віit: -άξω, поеt:=Λαφύσσω. [din

Λαίφη (ἡ), ші Λαῖφος, εος -ους (τὸ), поеt: [în afin: къ λώπη, λῶπος] (прінч:) кîрпъ, tpeanцъ; (în цen:) хаїnъ; пînzъ de корабіе. (вezї ші λῖτος).

Λαιψηρόδρομος [λαιψηρὸς, δρόμος], ші

Λαιψηροκέλευθος (ὁ, ἡ),поеt: їъte ла алергаре, saъ кале. [λαιψηρὸς, κέλευθος].

Λαιψηρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ρῶς, поеt: [λα, ἀιψηρὸς] їъte, грабнікъ; ъшоръ.

Λακάζω, віit: -άσω, поеt:=Λάσκω, stpiгъ, цiпъ [imit:].

Λακάθη (ἡ), ъnъ felъ de копачїъ, арцаръ, saъ teїъ.

Λάκαινα, ης (ἡ), fem: ал лъї Λάκων. || (se înfї: κύλιξ) ъnъ felъ de пахаръ.

Λακάνα (ἁ), Dop: în локъ de λεκάνη.

Λακάρη (ἡ), =Λακάθη.

Λακαταπύγων, ονος (ὁ, ἡ), ком: =Λίαν καταπύγων (вezї ziч:).

Λακατάρατος (ὁ, ἡ), foapte блеstematъ; saъ=Λαοκατάρατος. [λα, κατάρατος].

Λάκαφθον (τὸ), о аромаtікъ коажъ, folositoape ла компъnереа лъї κῦφι (вezї ziч:). (алцїї sкріъ λάπαθον, ші алцїї νάρκαφθον).

Λάκε, поеt: în локъ de ἔλακε, а 3: sinг: пеps: de пех: ал лъї λάσκω.

Λακεδὼν, [λάσκω] όνος (ὁ), поеt: гласъ; (прin întind:) деклamaцie; înвъцътъръ.

Λακεῖν, поеt: пех: 2: de inf: ал лъї λάσκω.

Λακερολογία (ἡ), бъpfipe. [λακερὸς, λέγω].

Λακερὸς, ὰ, ὸν, [λάκος] гълъцiosъ, бъpfitopъ. 2) (прin întind:) sfiшiatъ, pъntъ; (de ъnde) netpeбnікъ, neîntpeбъinцatъ. [de ъnde

Λακέρυζα, ης (ἡ), поеt:=Κελάρυζα, гълъцioasъ, гîpîitoape (лътрътоаре, ші чл:) neînчetat.

Λακέρυζος (ὁ), плц: бърб: ал преч: [de ъnde

Λακερύζω, віit: -ύσω, = Κελαρύζω, лаtpъ, fakъ гълъцie.

Λακέω -ῶ, віit: -ήσω, Dop: în локъ de ληκέω, saъ λάσκω 2) =(saъ греш: în локъ de) Λακίζω. «Καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐ-

λάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ». Skp:

Λακιδόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

Λακίζω, biit: -ίσω, рѫпînd fakŭ a пîріï, sfîшiŭ. || (nestp:) mъ sпаргŭ, кръпŭ (bezĭ λακέω). [din

Λακὶς, ίδος (ἡ), [λάσκω], ші

Λάκισμα (τὸ), рѫптѫръ, sпъртѫръ (прінч: кѫ пîрîitŭ, saŭ tposnetŭ), sfîшiitѫръ; кîрпъ, saŭ tpeanцъ. [ші

Λακιστὸς, ἡ, ὸν, поет: [λακίζω] рѫптŭ, sfîшiatŭ, fъкѫtŭ бѫкъцĭ.

Λακκαῖος, α, ον, цinѫtŭ în лакŭ· «Υ"δωρ—». At: апъ de stepnъ. [λάκκος].

Λακκόπεδον (τὸ),='Ορχίπεδον, ші "Οσχεον. [λάκκος, πέδον].

Λακκόπλουτος (ὁ, ἡ), înбогъцitŭ din гъsipe de гроапъ кѫ банĭ (ка Калiа în Atena); (în цen:) foapte богатŭ. [λάκκος, πλοῦτος].

Λακκοποιὸς (ὁ), fъкъtorŭ de гропĭ (stepne, ші чл:). [λάκκος, ποιὸς].

Λακκοπρωκτία (ἡ), kom: = Εὐρυπρωκτία.

Λακκόπρωκτος [λάκκος. πρωκτὸς], ші Λακκόπυγος, kom: [λάκκος, πυγὴ] (ὁ), =Εὐρύπρωκτος.

Λάκκος (ὁ), [λάσκω] (în цen:) гроапъ; (партік:) stepnъ de апъ (вinŭ ші чл:), (Тѫрч:) хавѫzŭ. «"Ορνιθας λιμναίους ἔτρεφον ἐν λάκκοισι». Ер:

Λακκοσχέας, ου (ὁ), чел кѫ пѫпга боашелор лъsatъ în жos, молешitъ (bezĭ ῥάκωσις). [λάκκος, ὀσχέον].

Λακκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ гропĭ, saŭ în formъ de гроапъ, гропоsŭ. [λάκκος].

Λάκος (ὁ), (рар) în локŭ de λάκκος.

Λάκος(ὁ), [λάσκω] пîрîïалъ, saŭ tposnetŭ (прінч: de лѫкрѫ, че se рѫпе, se sпарцe).

Λάκος, εος, -ους (τὸ), ='Ράκος, ші Λακὶς.

Λακπατέω -ῶ, biit: -ήσω, =[Λάξ πατέῶ], калкŭ în пічоаре. [de ѫnde

Λακπάτητος (ὁ, ἡ), поет: кълкatŭ în пічоаре.

Λακτίζω, [λάξ] biit -ίσω, daŭ (ловеskŭ) кѫ пічорѫл; калкŭ în пічоаре; (în цen:) sъръ, mъ sвîрколеskŭ, mъ батŭ. «Κραδίη φόβῳ φρένα λακτίζει». Esхл: (bezĭ ші λακτέω). «Φλὸξ αἰθέρα λακτίζοισα καπνῷ». Пind: ажѫнцe пînъ..., atinцe de... «Πρὸς κέντρα λακτίζειν». Skp: пров: a se înпротiві кѫ вътъmapea sa ші fъръ folosŭ. [de ѫnde

Λακτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a лові кѫ пічорѫл. (de ѫnde) «Λακτικὴ». Eѫs: meштешѫгѫл desupe aчeasta, парte a палеsтічеĭ. (înпр: de πυκτικὴ).

Λάκτις, ιος (ἡ), поет: лemnŭ, кѫ каре se пiseazъ, saŭ so amestekъ чева.

Λάκτισμα (τὸ), ловitѫръ кѫ пічорѫл. [ші

Λακτισμὸς (ὁ), ловiре (dape) кѫ пічорѫл. [ші

Λακτιστὴς, οῦ (ὁ), ловitорŭ, saŭ кълкъtорŭ кѫ пічоареле. «Ληνοῦ—». Епгр: кълкъtорŭ de stpѫгѫрĭ în лinŭ. [λακτίζω.] [de ѫnde

Λακτιστικὸς,ἡ,ὸν, обічнѫitŭ a лові (a da) кѫ пічоареле, nesѫпѫsŭ, (Франц:) *récalcitrant*.

Λάκυθος (ἁ), Dop: în локŭ de λήκυθος.

Λακωνίζω, biit: -ίσω, imitŭ пе Лаконĭ, saŭ sîntŭ de партida лор; (партік:), skpiŭ saŭ ворбеskŭ пе skѫptŭ ші nemepit ка Лаконiĭ чеĭ векĭ. [Λάκων]. [de ѫnde

Λακωνισμὸς (ὁ), imitaцie de Лаконĭ; (партік:) emfantika skѫptime în ворбiре a Лаконiлор, лаконismŭ.

Λακωνομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ nebѫnŭ (întѫsiastŭ) de обічеĭѫріле saŭ konstitѫцia Лаконiлор. [Λάκων, μαίνομαι].

Λάλαγγες (οἱ), ші Λαλάγγια (τὰ),=Κολλύρια, (de ачi) лалаnгite.

Λαλαγέω -ῶ, biit: -ήσω, поет: fakŭ гълъцie, вѫetŭ; ворбеskŭ neînчetat. «Τέττιγες λαλαγεῦντες». Ткр: «Χελιδὼν λαλαγεῦσα». Епгр: [din

Λαλαγὴ (ἡ), поет: [λαλάζω] гълъцie, stpiгътŭ, sгomotŭ.

Λαλάγημα (τὸ), ор че fаче sгomotŭ, ші гълъцie. [ші

Λαλαγήτης, ου (ὁ), поет: =Λάλαξ, върfitорŭ. [λαλαγέω].

Λαλάζω, biit: -άξω. поет: = Λαλαγέω (bezĭ ші ἀλαλάζω). «Κῦμα—». Анкр: [din

Λάλαξ, αγος (ὁ),=Λάλος, stpiгачiŭ, гълъцiosŭ, върfitорŭ. «Βάτραχος—». Гл: 2) =(saŭ греш: în локŭ de) Λαλαγὴ. [ші

Λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, (în цen:) skoцŭ (прінч: nedesлѫшitŭ, ші neартiколосŭ) гласŭ, гръĭeskŭ mѫлte (верzĭ ші ѫskate), върfeskŭ; (рар ші цpin întind:) ворбеskŭ. «Λαλοῦσι μὲν (οἱ κύνες ші чл:), οὐ φράζουσι δὲ». Плт: «'Ακρίδες ὧδε λαλεῦντι». Ткр: «Κἤν ἀυλῷ λαλέω, κἤν δόνακι». «'Ως τρυφερὸν λαλέεις». Ткр: «Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες». Ткр: «Καὶ ἤρξατο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις». Skp: (de ѫnde) «Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν». Eѫp: [din

Λάλη (ἡ), [imit:] =Λαλιὰ. [de ѫnde

Λάληθρος (ὁ, ἡ), în локŭ de λάλος.

Λάλημα (τὸ), орĭ че se ворбеmte, saŭ s' a ворбit, ворбъ, aѫzipe, famъ. 2) поет: în локŭ de λάλος; (ѫnе-орĭ греш:) în

локъ de Ἄλημα=Παιπάλημα. [ші

Λαλητὴς, οῦ (ὁ), прєа ворвіторъ, бърfіторъ. [λαλέω]. [de вnde

Λαλητικὸς, ὴ, ὸν, цвtinчosъ, dєnpinsъ, saъ апєкатъ a гръі цвzte.

Λατητὸς, ὴ, ὸν, ворвітъ, saъ de ворвіt. [λαλέω].

Λαλιὰ (ἡ), граїъ, глазъ, пропвпціе. «Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ». Skp: 2) famъ, zisъ, авzipe. 2) бърfіpe, saъ характерл бърfіторлвї. (bezї Tfp: Хар: στ'). [ші

Λάλιος, η, ον, поєt: în локъ de [λάλος], saъ=Λαλητικός

Λάλλη (ἡ), поєt: = Κάχληξ, пїetpічікъ de апъ.

Λαλόεις, εσσα, εν, поєt: în локъ de...

Λάλος (ὁ, ἡ), (компар: λαλίστερος, sъпрл: -ίστατος) мвлт-ворвіторъ, бърfіторъ.

Λᾶμα (τὸ), Dop: în локъ de λῆμα.

Λάμαχος (ὁ, ἡ), поєt: [λα, μάχη] вітеazъ, saъ neînчetatъ pesвoitopъ.

Λαμβάνω, [neîntp: λήβω] вііt: -λήψομαι, (nex: ἔλαβον, de вnde порвпч: лабѐ, ші між: ἐλαβόμην, tpe: de кв: εἴληφα, ші nas: εἴλημμαι în локъ de λέλημμαι, nex: ἐλήφθην, вііt: ληφθήσομαι, ші nosit: ληπτέον) (în цеп:) апвкъ; (de вnde desnpe плante fъръ kazъ) прinzъ ръdъчinъ. «Χειρὶ χεῖρα λαβόντες». Іл: Ф. «Λαβὼν κῦσε χεῖρα». Od: Ω. (ші кв цеп:) «Κόρυθος («Πτέρυγος «Γούνων, ші чл:) λάβεν» Om: «Πεσόντα ποδὸς λάβεν». Іл: Δ: (ші adв:) «Ἀγκὰς λαβέτην ἀλλήλων». Іл: Ψ. (ші кв преп:) «Ὑπὸ στέρνοις λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν». Іл: Λ: (mi desnpe плante) «Ἵνα τὰ σπέρματα λαμβάνωσι». Tfp: съ se прinzъ. «Οὐ γὰρ φασὶ τὸν θύμον δύνασθαι φύεσθαι καὶ λαμβάνειν». Tfp: (bezї ші ἀντιλαμβάνομαι); (ші між:) «Λαβόμενος τοῦ ἱματίου». Пл: «Λαμβάνεσθαι τῶν ἱερῶν». Andч: (ші прin întind:) «Τὴν Ἴδην λαβὼν εἰς ἀριστερὴν χεῖρα». «Ὁπότερος κατὰ νῶτον λάβῃ φάος ἠελίοιο». Tкр: (bezї ші ἀπείργω). (ші fir:) «Ἐὰν λάβωμαι σχολῆς». Sin: дака воїъ гъsi окazie. 2) їаъ în stъnînipe; калкъ (коплешескъ) fъръ вeste, sврпpinzъ. (bezї ші καταλαμβάνω). «Ἄλγος («Ἀμφασίη, «Κάματος, «Πένθος, «Πόθος, «Φόβος, ші чл:) μιν λάβεν». Om: «Τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος». Tкр: Λέγειν τι ἡμῖν, ἵνα ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ». Tfp: «Ἀλλ' ἡ ἐδύνη σε εἴληφε»; Ksn: «Λαμβάνειν τινα πίστει, καὶ ὁρκίοισιν». Ep: «Μέμαεν δὲ μιν ἐξερέεσθαι, ἄψ' δ' ὄκνῳ ποτί χεῖλος ἐλαμβανε μῦθον ἰόντα». Tкр: (bezї ші λάζυμαι). «Κᾶν λάβῃς μ' ἐψευσμένον». Sof: (ші між:) «Χαλεπῶς λαμβάνεσθαί τινος». Ep: a se anвka кв ръвл de чinева. «Λαμβάνονταί σου τινές». Грг: (bezї ші ἐπιλαμβάνομαι). (ші nas:) «Μοιχὸς ληφθείς». Is: «Ληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ». Лкs: «Πυρετῷ λαμβάνεσθαι». Пл: «Θεῷ λαμβάνεσθαι». Ep: (bezї ἐνθουσιάω, ші κατέχω). «Λαβέσθαι ἑαυτοῦ». Ел: съ вірїaskъ пе (съ 'шї вie în) sîne, съ se stъnînїaskъ. 3) (між:) їаъ авзпръ 'mї; (de вnde) портъ; (вne-орї) квmпъръ; Skp:) =Συλλαμβάνω; (прin întind:) прiimeskъ; довîndeskъ, кîштirъ; «Φρεσὶ («Νόῳ, ші проz: «Ἐν νῷ) λαβεῖν» Om: a прічепе, a înцелеце. «Ὄψει λαβεῖν». Лкs: = Ἰδεῖν. «Ἐσθῆτα λαβεῖν». «Λαμβάνειν τι ὀβολοῦ». Apstf: «Ἐν γαστρὶ ἔλαβεν». Евапг: «Μισθὸν («Ἀργύριον) λαμβάνειν». Лвч: «Λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι». Tвч: «Λαμβάνομεν ἐκ τῆς γῆς οὐδέν». Ksn: «Πληγὰς λαμβάνειν». Dm: «Κακὰ λαμβάνειν». Ksn: a пъtimi реле. «Μή τι κακὸν λάβῃ παρ' ἡμῶν ἀμελοῦσα». Ksn: «Γυναῖκα λαμβάνειν». Ep: «Λαμβάνειν τινος τὴν θυγατέρα», Ksn; «Ὑψος (ші fir: «Ἐπίδοσιν) λαμβάνειν». Tвч: ші Iskp: «Δίκην (ші ел: «Τὴν ἀξίαν) λαβεῖν παρά τινος». Лкs:. (de вnde 4) (fir:) =Ἐκλαμβάνω, înцелегъ чева (аша saъ алtїел), sokoteskъ, прівeskъ. «Πρὸς ὀργὴν («Ἐν ὀργῇ, «Δι' ὀργῆς шiел: «Ὀργῇ) λαμβάνειν τι». Лкs: «Τοῦτο πρὸς ἀτιμίαν ὁ δῆμος ἔλαβε». Пл: «Ποῖα οὖν δεινὰ, ἢ ποῖα εἰκτὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν». Apst: съ вedem, съ черчetъm; (de вnde fls:) «Τὰ λαμβανόμενα». челе пропвse, saъ date (de кввinte, saъ вase). (bezї ші αἱρέω, ἁλίσκομαι, ші ἅπτομαι).

Λάμβδα (τὸ), [Евр:] nedekл: nвmеле літерeї Λ.

Λαμβδακίζω, Λαμβδακισμὸς, Λαμβδοειδὴς, bezї λαβδακίζω, ші чл:

Λάμια (ἡ), [λάμος] лamie, вnъ monstpв (їasmъ) гавзлosъ, че mînka oamenї, ші maї кв seamъ копіl. 2) вnъ ferъ de neшte feposъ, (алt:) карχарίας. 3) (прin întind:) nesъцioasъ mînkape. [de вnde

Λαμιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de (asemъnatъ кв) лamie, monstpвosъ.

Λάμνα, ης (ἡ), поєt: în локъ de λάμια(2).

Λάμος (ὁ), [λάω, λαμβάνω] гавръ, гроапъ, пръпastie.

Λαμπαδαρχία (ἡ), прешedinцъ, saъ eforie ла лвпta =Λαμπαδηδρομία. [λαμπὰς, ἀρχή].

Λαμπαδεύω, вііt: -εύσω, гакъ гъклїl. 2)

(miж:) = Λαμπαδηφορέω. [λαμπάς].

Λαμπαδηδρομία (ἡ), ѕnŭ felŭ de лѕnтъ, în каре алергаŭ пѕрtъtорĭ de fъклiĭ апрinse, ші вірѕїа чел че ажѕnцеа maĭ întîĭŭ ла semnŭ кѕ fъкліа апрinsъ (вezĭ Паѕs: Atik:). [λαμπὰς, δρόμος].

Λαμπαδηκόμος (ὁ, ἡ), înгріжitорŭ de fъклiĭ. [λαμπὰς, κομέω].

Λαμπαδηφορέω -ῶ, віit: ήσω, цiŭ fъкліе (прinч: ла о церемоніе); saŭ алергŭ (лѕnтîndѕmъ sъ ажѕnгŭ întîĭŭ) кѕ fъкліе апрinsъ. [ші

Λαμπαδηφορία (ἡ), пѕрtаре, saŭ цinере în mînъ de fъкліе апрinsъ (în лѕnта λαμπαδηδρομία). [din

Λαμπαδηφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорŭ, saŭ цiitорŭ în mînъ (прinч: ла о церемоніе) de (saŭ алергъtорŭ ла лѕnта λαμπαδηδρομία кѕ) fъкліе апрinsъ. [λαμπὰς, φέρω].

Λαμπαδίας, ου (ὁ), = Λαμπαδηφόρος. 2) (sѕвst:) ѕnŭ лѕminosŭ meteorŭ, ка ѕnŭ felŭ de кometŭ. 3) (astpon:) чеа maĭ лѕminoasъ stea din челе Iade (вezĭ ὑάς).

Λαμπαδίζω, віit: -ίσω, = Λαμπαδιοδρομέω.

Λαμπαδικὸς, ὴ, ὸν, релатівŭ, saŭ fъкѕtŭ кѕ fъкліе. «Ἀγὼν —». Лкs: = Λαμπαδηδρομία. [λαμπάς].

Λαμπαδιοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, алергŭ ка лѕnтъtорŭ ла λαμπαδηδρομία. [λαμπάδιον, δρόμος].

Λαμπάδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ λαμπάς. 2) (med:) fitiлѕ пentрŭ panъ. 3) ѕnŭ felŭ de коadъ de пърŭ .а Тевенчелор femeĭ.

Λαμπαδιστὴς, οῦ (ὁ), [λαμπαδίζω] лѕnтъtорŭ ла λαμπαδηδρομία. || «Ἀγὼν —». Лкs: = кѕ...

Λαμπαδοδρομία (ἡ), ші Λαμπαδοδρόμια (τὰ), = Λαμπαδηδρομία. [ші

Λαμπαδοδρομικὸς, ὴ, ὸν, кѕвenitŭ ла λαμπαδοδρομία. «Ἀγὼν — ». Лкs: [λαμπὰς, δρόμος].

Λαμπαδόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de λαμπαδηφόρος (епit: ал Черesiĭ). [λαμπάς].

Λαμπαδουχέω -ῶ, віiĭ: -ήσω, цiŭ în mînъ fъкліе. [ші

Λαμπαδουχία (ἡ), цinере de fъкліе în mînъ. [din

Λαμπαδοῦχος (ὁ, ἡ), цiitорŭ, saŭ пѕрtъtорŭ de fъкліе, = Λαμπαδηφόρος, [λαμπὰς, ἔχω].

Λαμπάζω, віit: -άσω, поet: în локŭ de λάμπω. [din

Λαμπὰς, άδος (ἡ), [λάμπω] fъкліе (прinч: de zadъ smолitъ), (Itл:) торцъ; (поate mi) fanарŭ, (de ачi) лампъ. 2) = Λαμπαδηδρομία. »Λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ». Плt: «Οἱ τὴν ἱερὰν λαμπάδα διαθέοντες». Пл: 3) поet: în локŭ de λαμπηδὼν, лѕчіре, лѕminъ. (de ѕnde) «Λαμπάδος ὄμμα». Sof: soареле. 4) = Λαμπαδίας (3). 5) ѕnŭ felŭ de машinъ pesвoĭaskъ. 6) (adiekt:) поet: în локŭ de λαμπομένη, лѕminatъ (de fъклiĭ). «Ἀκτὴ λαμπὰς». Sof: ал Елеѕsineĭ.

Λαμπαυγέτις, ιδος (ἡ), поet = Λαμπραυγέτις. [λάμπω, αὐγὴ].

Λάμπεσκε, поet· în лъкŭ ἔλαμπε.

Λαμπετάω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локŭ de λάμπω. [din

Λαμπέτης, ου (ὁ), ші Λαμπέτις, ιδος (ἡ), поet: stрълѕчitŭ, -itъ. [λάμπω].

Λαμπετόων, όωσα, όων, поet: Ion: партч: ал лѕĭ λαμπετάω.

Λαμπεύω, віit: -εύσω, поet: (îndoiosŭ) în локŭ de λάμπω.

Λάμπη (ἡ), = Λάπη, mi Λέμφος, mѕчiгаĭŭ; (прinч:) fлоареа dепе d'asѕпра ѕnѕĭ stрiкatŭ вinŭ ші чл:; (în цеn:) пекѕръцiе; (поet:) sѕtepanŭ ѕmedŭ, ші întѕnекosŭ, Iadŭ.

Λαμπηδοκόμος (ὁ, ἡ), = Λαμπαδηκόμος. [λαμπηδὼν, κομέω].

Λαμπηδὼν, όνος (ἡ), лѕчіре, разъ de лѕminъ. [λάμπω].

Λαμπήνη (ἡ), (diалекt:) în локŭ de ἀπήνη, tръsѕръ înвълitъ; кочіе. [de ѕnde

Λαμπηνικὸς, ὴ, ὸν, релатівŭ, saŭ asemenea кѕ кочіе-

Λαμπηρὸς, ὰ, ὸν, mѕчedŭ, saŭ плinŭ de пекѕръцiе. [λάμπη].

Λαμπουρὶς, ίδος (ἡ), = Λαμπυρὶς. 2) поet: (ка adiekt:) fem: ал лѕĭ...

Λάμπουρος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕчоasъ (алвъ, вълапъ, лікъріtоаре) коadъ. [λάμπω, οὐρὰ].

Λαμπραυγέτις, ιδος (ἡ), поet: fem: ал лѕĭ

Λαμπραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Λαμπροφανής. [λαμπρὸς, αὐγὴ].

Λαμπρειμονέω -ῶ, віit: -ήσω, = Λαμπροφορέω. [ші

Λαμπρειμονία (ἡ), = Λαμπροφορία. [din

Λαμπρείμων, ονος (ὁ, ἡ), = Λαμπροφόρος. [λαμπρὸς, εἷμα].

Λαμπρόβιος (ὁ, ἡ), чел кѕ віацъ stрълѕчitъ. [λαμπρὸς, βίος].

Λαμπροείμων, ονος (ὁ, ἡ), = Λαμπρείμων.

Λαμπρόζωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ stрълѕчitъ (мъреацъ) înчinгътоаре. [λάμπρὸς, ζώνη].

Λαμπρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskŭ stрълѕчit, saŭ desпре stрълѕчite овiекte. [λαμπρὸς, λόγος].

Λαμπρόπους, οδος (ὁ, ἡ), (грам:) чел кѕ

stрълѹчite (fрѹmoase) пічоаре. [λαμπρὸς, ποῦς].

Λαμπροπυρσόμορφος (ὁ, ἡ), поет: чел кѹ faцъ лѹminoasъ ка о faклъ. [λαμπρὸς, πυρσὸς, μορφὴ].

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, лѹminosŭ, stрълѹчitŭ; (desпре колоаре) віоїŭ, înflopitŭ; (desпре гласŭ) desлѹшitŭ; sonopŭ; (în ţen:) кѹратŭ, алесŭ, лъмѹрitŭ; (de ѹnde desпре вîntѹрї) sinгѹрŭ sѹflъtopŭ (вezї ші кріνω), seninosŭ, лінŭ ші dъinosŭ; (пріn ѹрm:) пріінчosŭ, potpiвitŭ; (fir:) мърецŭ, арътosŭ; amвіцiosŭ, лівералŭ (dapnikŭ); saŭ вestitŭ, însemnatŭ. «Οἱ δὲ Ἀλκμαιωνίδαι ἔσαν μὲν καὶ τὸ ἀνέκαθεν λαμπροὶ ἐν τῇσι Ἀθήνῃσι, ἀπὸ δὲ Μεγακλέος ἐγένοντο καὶ κάρτα λαμπροὶ». Ep: (ші desпре neînsѹfл:) «Λαμπρὸν τρὸπαιον». Ksn: [λάμπω]. [de ѹnde

Λαμπρότης (ἡ), stрълѹчime; лѹksŭ; мъреціе, амвіціе, însemnъtate, ші чл:

Λαμπρότοξος (ὁ, ἡ), (грвm:) чел кѹ stрълѹчitŭ (fрѹmosŭ) аркŭ. [λαμπρὸς, τόξον].

Λαμπροφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: stрълѹчit лѹminъtopŭ, foapte лѹminosŭ, skînteitopŭ. [λαμπρὸς, φάος].

Λαμπρόφθαλμος (ὁ, ἡ), (грam:) чел кѹ stрълѹчitopї окї. [λαμπρὸς, ὀφθαλμὸς].

Λαμπροφορέω -ῶ, віit: -ήσω, портŭ stрълѹчite (мъреце) хаїне. [ші

Λαμπροφορία (ἡ), пѹртаре de хаїне stрълѹчite. [din

Λαμπροφόρος (ὁ, ἡ), stрълѹчit (лѹksos, fрѹmos) înвръкатŭ. [λαμπρὸς, φέρω].

Λαμπροφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ (ворвеskŭ кѹ) stрълѹчitŭ (sѹnopŭ, saŭ desлѹшitŭ) гласŭ. [λαμπρὸς, φωνὴ]

Λαμπρόψυχος (ὁ, ἡ), stрълѹчitŭ (маре) ла sѹflетŭ, mapinimŭ. [λαμπρὸς, ψυχὴ].

Λαμπρυντὴς, οῦ (ὁ), stрълѹчitopŭ, лѹminъtopŭ. 2) (desпре калŭ) мърецŭ, mîndрѹ (în ѹмвлетŭ, saŭ podoaвe). «Ἵππος λαμπρυντὴς». Apt: [ші

Λαμπρυντικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikŭ a лѹmina; saŭ аплекатŭ a se мъреці, iѹвitopŭ de a se fълі, a se аръta чева. [din

Λαμπρύνω, віit: -υνῶ, лѹminezŭ; desлѹшeskŭ. »Λελάμπρυνται κόρας». Apstf: i s'aŭ лѹminat окії. «Ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται». Eѹp: ne defъїmъm de faцъ. 2) (між:) fakŭ чева de fалъ, sпре арътаре; ворвеskŭ кам мъреці, мъ înгînfezŭ; (ѹne-орї) мъ fakŭ арътosŭ, stрълѹчeskŭ. »Ἐν τοῖς μικροῖς πολλὰ ἀναλίσκει, καὶ λαμπρύνεται». Apst: [λαμπρὸς]. [de ѹnde

Λάμπρυσμα (τὸ), ор че kontpiвѹїеште sпре stрълѹчіре, saŭ лѹminape (акт: saŭ пas:); podoaвъ лѹчitoape.

Λαμπρῶς, adв: stрълѹчit; (fir:) кѹрat, desлѹшit, de faцъ; лѹksos, мъреці, вoгat, ші чл: [λαμπρὸς].

Λαμπτὴρ (ὁ), (în ţen:) ор че se апрinde, ка sъ лѹmineze (masaла); (de ѹnde арх:) о гръtъроasъ konstрѹкціе кѹ zade апрinse,=Πυρσὸς. «Λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν, ὄφρα φαείνοιεν». Od: Σ, ші T: (de ѹnde) «Λαμπτὴρ δέρμα τὸ κύκλῳ ἔχων». Apst: feлinapŭ. [λάμπω].

Λαμπτηροκλέπτης, ου (ὁ), поет: fѹрŭ de лѹminъtopŭ, saŭ de лѹminъ. [λαμπτὴρ, κλέπτης].

Λαμπτηρουχία (ἡ), ціnepe de лѹminї sпре pesпîndipe de вestipї. [λαμπτὴρ, ἔχω].

Λαμπτηροφόρος (ὁ, ἡ), пѹртътърŭ de лѹminъtoape (masaлaле), masaлaцiŭ. [λαμπτὴρ, φέρω]·

Λαμπυρίζω, віit: -ίσω, лѹчeskŭ, лѹminezŭ пѹцin, ші пе zъstîmпѹрї (kînd ші kînd), лікъреskŭ. [din

Λαμπυρίς, ίδος (ἡ), =Λαμπουρὶς, ѹnŭ feлŭ de insektъ кѹ коada лѹminoasъ, лікѹрічїŭ. [din

Λάμπω, [λάω] віit: -λάμψω, лѹчeskŭ, лѹminezŭ. «Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον». Іл: N: (ші між:) «Λάμπετο δουρὸς αἰχμὴ χαλκείη». Іл: Z. (ші fir: desпре гласŭ). «Παιὰν δὲ λάμπει». Sof: pesѹnъ; (ші пріn întînd:) «Κλέος, («Ἀρετὰ) λάμπει». Пind: || (рар, ші поет: stрътm:) fakŭ a лѹmina чева. «Δόλιον ἀστέρα λάμψας». Eѹp; înълцînd лѹminъtopŭ (masaла).

Λαμπώδης, εος (ὁ,ἡ),=Λαμπηρὸς. [λάμπη].

Λαμυρία(ἡ), isteцie, îndръsneцie граціоasъ, sглoвічїѹne,(Fранц:) pétulence. [ші

Λαμυρὶς, ίδος (ἡ), = Λωγάνιον. [din

Λαμυρὸς, ὰ, ὸν [λάμος] isteцŭ, îndръzneцŭ, sглoвiŭ кѹ оаре-каре граціе; (пріn întind:) nepѹшinatŭ, oвpaznikŭ, dîpzŭ, semeцŭ; (de ѹnde) aspрѹ, грozaвŭ. «Λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας (ὁ λέων)». Tкр: (вezї ші ἀναιδὴς). «Θάλασσα—». Лкs: [de ѹnde

Λαμυρῶς, adв: oвръzniчеште, semeцеште, fъръ нічї о sfiaлъ.

Λάμφ', поет: (în апок: maї 'nainte de aspip: вокалъ) în локŭ de λάμπε, ἔλαμπε.

Λαμφθῆναι, Ion: în локŭ de ληφθῆναι, пех: 1: de înf: пas: ал лѹї λαμβάνω.

Λαμψάνη (ἡ), =Λαψάνη.

Λάμψις, εως (ἡ), лѹчіре, лѹminape, skîn-

teĭepe, = Λαμπηδών. [λάμπω].

Λάμψομαι, Ion: în локŭ de λήψομαι, biit: ал лъĭ λαμβάνω.

Λανθάνεμος (ὁ, ἡ), гreш: în локŭ de λαθάνεμος.

Λανθανόντως, adв: (de партч:), =Λεληθότως, пе askъns. [din

Λανθάνω, [λήθω] biit: -λήσομαι, (ші рар) λήσω, (nex: ἔλαθον, ші між: ἐλαθόμην, tpe: de къ: în локŭ de прez: λέληθα, ші пas: λέλησμαι) (nestp: къ ак: ел: ші ъne-орĭ партч: îndip:) fakŭ, saŭ пацŭ (mi se întîmплъ) чева пе nesimцite de sinemĭ, saŭ de алцiĭ; (în цen:) nъ къnoskŭ, saŭ sîntŭ nekъnoskъtŭ, nъ шъ шtie niminea. Ἔλαθον ἡμᾶς ἀποδράντες». Ksn: aŭ fъцit, fъръ sъ 'ĭ simцim. «Πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων». Om: «Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος»; Apstf: къm aĭ intpat пе nesîшцite întp' atîta datopie? «Μὴ λάθω τι παρανομήσας». Ksn: ка nъ къmва în neштiinцъ sъ fakŭ вре о кълкаре de леце. (ші în anaл:) «Οὔ με λήθεις, ὅττι θεῶν τις σ' ἦγεν ἐπὶ νῆας». Iл: Ω. «Καὶ ὅτι πονηρότατοί εἰσιν, οὐδέ σέ λανθάνουσι». Ksn: «Οἷος ὤν ῥήτωρ ἐλελήθεις με». Лъч: «Τουτὶ μ' ἐλελήθει». Apstf: aчeasta nъ mtiamŭ. «Δουλεύων λέληθας». Apstf: eшtĭ робŭ fъръ a simцi. «Οἴομαι δὲ καὶ λεληθέναι πολλὰ σεαυτὸν ἐπιστάμενον αὐτῆς». Ksn: «Λασῶ μανεὶς ποκα». Tкр: o sъ neбъneskŭ пе nesimцite, saŭ fъръ de вeste. (ші між:) «Λησόμενοι τοὺς πολεμίους». Лъч: sъ nъ 'ĭ simцъ връжmaшiĭ. (ші fъръ kazŭ). «Οὐδ' αὐτὸς λαθεῖν ἐζήτησε». Ksn: a nъ se аръta, a nъ se къnoaшte. «Οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν ἀνθρώπων ἥκιστα λανθάνουσιν, ὅ,τι ἂν ποιῶσιν». Ksn: «Τὸ μὲν οὖν τὸ πλῆθος περὶ τούτων λεληθέναι οὐ θαυμάζω». Ksn: «Γνώμη λανθάνουσα». Epd: askъnsъ. 2) (між: къ цen:) ъĭtŭ, saŭ грешeskŭ. «Πῶς κεν 'Οδυσσῆος λαθοίμην». Iл: K. (ші în anaл:) «Λελασμένος, ὅσσ' ἐπεπόνθει». Od: (ші къ înf:) «Λάθοιο οἴκαδ' ἀπελθεῖν». Tкр: (ші fъръ kazŭ). «Ἦ λάθετ', ἤ οὐκ ἐνόησεν». Iл: I. «Μὴ λαθόμην»; Tкр: (în прozъ maĭ întpeбъinцatŭ ἐπιλανθάνομαι). || чел къ îndoipe поet: nexot: λελάθω, λελαθέσθαι ape stpъm: însem: fakŭ пе чinева a ъĭta чева, прiчinъĭeskŭ ъĭtape. (вezĭ ἐκλανθάνω, ші λαγχάνω).

Λανὸς (ὁ), Dop: în локŭ de ληνός.

Λὰξ, adв: dînd, лoвind къ пiчоръл.

Λάξευσις, εως (ἡ), sъпape, чĭoплipe de пĭatpъ. [ші

Λαξευτὴρ (ὁ), поet: în локŭ de λαξευτής. [λαξεύω]. [de ъnde

Λαξευτήριον (τὸ), instpъmîntŭ de skълптъръ.

Λαξευτὴς, οῦ (ὁ), skълптopŭ, (чĭoплitopŭ, sъпъtopŭ) de пĭatpъ. [ші

Λαξευτὸς, ὴ, ὸν, чĭoплitŭ din (saŭ sъпatŭ în) пĭatpъ. [din

Λαξεύω, biit: -εύσω, [λᾶας, ξέω] чĭoплeskŭ (лъкрezŭ) пĭatpъ.

Λᾶξις, ιος (ἁ), Dop: în локŭ de λῆξις.

Λάξομαι, Ion: biit: ал лъĭ λαγχάνω.

Λαξπάτητος (ὁ, ἡ), în локŭ de (maĭ регълatъл) Λακπάτητος.

Λαοβότειρα (ἡ), поet: fem: ал лъĭ...

Λαοβοτὴρ (ὁ), поet: пъskъtopŭ (хръnitopŭ) de nopodŭ; (fir:) пъstopŭ (повъцъitopŭ) de nopodŭ. [ші

Λαόβοτος (ὁ, ἡ), поet:=Λαοβοτὴρ (вezĭ ші λεοντόβοτος). [λαὸς, βόω=βόσκω].

Λαογραφία (ἡ), kataгpafie de nopodŭ. [λαὸς, γράφω].

Λαοδάμας, αντος (ὁ), поet: domoлitopŭ (înfpînгъtopŭ, sъпъitopŭ) de nopoade, saŭ бipъitopŭ de oшtipĭ. [λαὸς, δάμνω].

Λαόδικος (ὁ, ἡ), поet: жъdikatŭ (xotъpîtŭ) de nopodŭ. [λαὸς, δίκη].

Λαοδογματικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ъpmъtopŭ de, saŭ konformŭ (înвoitŭ) къ xotъpîpe (пъбліка опinie) a nopodълъĭ. [λαὸς, δόγμα].

Λαοηγησία (ἡ), (плц: neaпр:) kîpmъipe, гъвepnape de nopodŭ. [λαὸς,, ἡγέομαι].

Λαοκατάρατος (ὁ, ἡ), блestematŭ de nopodŭ, = Δημοκατάρατος (алцiĭ zik λακατάρατος). [λαὸς, καταράομαι].

Λαοκρατέομαι -οῦμαι, biit: -θήσομαι, = Δημοκρατέομαι. [ші

Λαοκρατία (ἡ), = Δημοκρατία. [λαὸς, κράτος].

Λαομέδων, οντος (ὁ, ἡ), поet: повъцъitopŭ (гъвepnъtopŭ) de nopodŭ, îmпъpatŭ. [λαὸς, μέδω].

Λαοξοϊκὸς, ὴ, ὸν, = Λιθοξοϊκὸς. [din

Λαοξόος (ὁ, ἡ), поet: [λᾶας, ξέω] чĭoплitopŭ de пĭatpъ. || (sъбst:) = Λαξευτὴς, ші Λιθοξόος.

Λαοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пъtimitŭ (sъfepitŭ) de totŭ nopodъл. [λαὸς, πάθος].

Λαοπλάνος (ὁ, ἡ), поet: pъtъчitopŭ (amъцitopŭ) de nopodŭ. [λαὸς, πλάνη].

Λαοπόρος (ὁ, ἡ), поet: прin kape tpeче nopodъл. «Μηχανὴ — ». Esxл: podŭ пeste апъ. [λαὸς, πόρος).

Λαὸς (ὁ), [λᾶας, saŭ λᾶ= δᾶ, γῆ, nъшîntĭ, bezĭ ші λᾶας ші δῆμος] nopodŭ, nonc pŭ, mълцime de oamenĭ; nagie; omtipe. ‖ (îm: în цen:) oamenĭ (în pelaцie kъ stъnînitopъл) sъnъшĭ, saŭ ostaшĭ. «Ἔθνος λαῶν». Il: N. шълцtme, tpъnъ de ostaшĭ. (ші partîч: «Λαός τε καὶἵπποι». Il: Σ. nezestpi ші kълъpeцĭ.

Λᾶος, noet: цen: ал лъĭ λᾶας.

Λαοσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: pesnektatŭ de nopodŭ. [λαὸς, σέβας].

Λαοσσόος (ὁ,ἡ), noet: [λαὸς, σεύω] întъpîtъtopŭ ла бътълie de nopodŭ. 2) (nъmaĭ în Nonŭ) mîntъitopŭ de nopodŭ. [λαὸς, σόος].

Λαοτέκτων, ονος (ὁ), noet: [λᾶας, τέκτων] zidapŭ; saŭ чĭoплitopŭ de nĭatpъ.

Λαοτίναχτος (ὁ, ἡ), skъtъpatŭ (srъdъitŭ, kletinatŭ) de nĭatpъ. «Ὕδωρ — ». Enrp: [λᾶας, τινάσσω].

Λαοτόμος (ὁ), =Λατόμος.

Λαοτόρος (ὁ, ἡ), noet: [λᾶας, τείρω] гъъpitopŭ de nĭetpe.

Λαότρόφος (ὁ, ἡ), noet: (napoks:) xpъnitopŭ de nopodŭ (de mълцime de oamenĭ), nonopatŭ. «Πόλις— ». Hind: 2) (nponapoks:) xpъnitŭ (kpezъkъtŭ) de nopodŭ. «Τιμὴ»— » Hind: [λαὸς, τροφὴ].

Λαοτύπος (ὁ, ἡ), noet: лoвitopŭ (чĭoплitopŭ) de nĭetpe. ‖ (sъbst:)=Λιθοξόος. [λᾶας, τύπτω].

Λαοφθόρος (ὁ, ἡ), stpikъtopŭ (prъnъditopŭ) de nopodŭ. [λαὸς, φθείρω].

Λαοφόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de nopodŭ (de mълцime de oamenĭ). [λαὸς, φόνος].

Λαοφόρος (ὁ, ἡ), =(maĭ întpeв:) Λεωφόρος. [λαὸς, φέρω].

Λάπαγμα (τὸ), deшeptъtъpъ de nînteче. [ші

Λαπαγμὸς (ὁ), =Λάπαξις. [din

Λαπάζω, [λάπη] biit: -άξω, moĭŭ (npinч:) nînteче npin doktopiĭ moitoape, npiчinъĭeskŭ înлesnipe ла deшeptape de nînteче; (npin întind:) deшeptŭ, zлeĭeskŭ; (de ънde noet:) =Ἀλαπάζω, pradŭ, жъfъĭeskŭ. [de ънde

Λάπαθον (τὸ), ънŭ fелŭ de плantъ (moitoape de nînteче), тъkpішŭ, saŭ (noate de aчi) лoвodъ. [ші

Λάπαθος (ὁ), гpoanъ de npins întp' însa bînatъpĭ. [ші

Λαπακτικὸς, ἡ, ὸν, moitopŭ de nînteче, adъkъtopŭ de cшipe afapъ, (Fpaoц:) *laxatif*. [ші

Λάπαξις, εως (ἡ), moĭepe, ші deшeptape de nînteче.

Λαπάρα (ἡ), naptea чea moale dintpe koastъ ші шoldŭ, deшeptъл, (alt:) λαγὼν, ші κενεών. [din

Λαπαρὸς, [λαπάσσω] ά, ὸν, demeptŭ; (npin ърт:) молiчosŭ, moale; înлesnitŭ ла deшeptapea nînteчелъĭ. (bezĭ ші λαγαρὸς). [de ънde

Λαπαρότης (ἡ), sekъчĭънe; молiчĭънe, saŭ molitate.

Λαπάσσω(ττω), biit: -άξω, =Λαπάζω. [din

Λάπη (ἡ), [λάπτω] mъkŭ, mîsrъ; (med: Lat:) лimfъ. (bezĭ ші λάμπη, ші λέμφος).

Λαπῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лъĭ λάπτω.

Λαπίζω (în локŭ de λαπιθίζω), biit: -ίσω, sîntŭ înrîmfatŭ, fълitopŭ ка ънŭ [Λαπίθης]. [de ънde

Λάπισμα (τὸ), înrîmfape, fълipe (în вorвъ, saŭ fantъ). [ші

Λαπιστὴς, οῦ (ὁ), mîndpъ, înrîmfatŭ.

Λαπτικὸς, ἡ, ὸν, =Λαπακτικὸς. [din

Λάπτω, [imit: în afin: kъ λάσκω, λάβρος, ші чл:] biit: λάψω, sopбŭ kъ лimвa, лimпъĭeskŭ (ka kĭĭnиĭ) anъ; (npin întind:) вeaŭ penede, sopвъkъĭeskŭ; deшeptŭ.

Λαπώδης, εος (ὁ, ἡ), konpinzъtopŭ de (saŭ чел ka o) mîsrъ, (Lat:) лimfatikŭ, mîsrosŭ, mъkosŭ. [λάπη].

Λάρβασον (τὸ), =Στίμμι.

Λάριμνον, ші Λάριμον (τὸ), ънŭ felŭ de tъmîĭe de India.

Λαρινέυω, biit: -εύσω, înграшŭ. [din

Λαρινὸς, ἠ, ὸν, [λαρὸς] noet: grasŭ, xpъnitŭ, tpъneшŭ. ‖ (sъbst:) ънŭ felŭ de neшte (de mape).

Λάριξ, ικος (ὁ, ші ἡ), ънŭ felŭ de fpasinŭ.

Λαρὶς, ίδος (ἡ), noet: =Λάρος.

Λαρισσαιοποιὸς (ὁ), [λαρισσαῖος, ποιὸς] fъkъtopŭ de...

Λαρισσαῖος (ὁ), ънŭ felŭ de tinцipe (de apamъ), чe se fъчea obîчnъit ла (saŭ se adъчea de ла) Lapisa. [Λάρισσα].

Λαρκαγωγὸς (ὁ, ἡ), adъkъtopŭ (kъpъtopŭ) de кошŭ, saŭ кошniцъ, [λάρκος, ἄγω].

Λαρκίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ ...

Λάρκος (ὁ), кошŭ, saŭ кошniцъ (npinч: nentpъ kъpвънĭ).

Λαρκοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, kapŭ кошŭ kъ kъpвънĭ. [λάρκος, φέρω].

Λαρνακόγυιος (ὁ, ἡ), noet: [λάρναξ=χηλὴ, γυῖον] чел kъ konita nîчopълъĭ kpъnaтъ (enit: ал лъĭ Панŭ).

Λαρνακοφθόρος (ὁ, ἡ), noet: prъnъditopŭ, omopîtopŭ, saŭ omopîtŭ în sikpiŭ, saŭ кош-

чїѹгѹ̆. [λάρναξ, φθείρω]. (алцїї îndpent:

Λαρνακόφορος (ὁ, ἡ), поет: adѹsѹ̆ (tpansпoptatѹ̆) în sікріѹ̆. [λάρναξ, φέρω].

Λάρναξ, ακος (ἡ, ші маї поѹ̆ ὁ), ладъ, кѹfъpѹ̆; (în цеп:) вasѹ̆; токѹ̆; (de ѹnde) ѹpnъ, saѹ̆ sікріѹ̆ de пѹs în пъstpape ръmъшіцеле moptѹлѹї.

Λαροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [λάρος, εἶδος] asemenea кѹ...

Λάρος (ὁ), [în afin: кѹ λάβρος] ѹnѹ̆ feле de пasъpe de mape; (fir:) хръпitopѹ̆; asѹпpitopѹ̆.

Λαρὸς, [λάω] ὰ, ὸν, (компар: -ότερος, ші sѹпрл: -ότατος, ші поет: -ώτερος -ώτατος) dѹлче, граціosѹ̆; віne-mipositopѹ̆; fpѹmosѹ̆; (în цеп:) плъкѹtѹ̆.

Λαρυγγιάω -ῶ, віit: -άσω, ші Λαρυγγίζω, віit: -ίσω, stpirѹ̆ кît почїѹ̆; ворвeskѹ̆ din rîtѹ̆, (ad:) кѹ глasѹ̆ пpeфъкѹtѹ̆; (stpъm:) fakѹ̆ a еші кѹїва rîtѹл stpirînd; astѹпѹ̆ гѹра кѹїва кѹ stpirъpiле меле.[λάρυγξ]. [de ѹnde

Λαρυγγισμὸς (ὁ), глъsѹipe din rîtѹ̆ (ad: пpeфъкѹtъ); saѹ̆ кît se поate tape stpirape. [ші

Λαρυγγιστὴς, οῦ (ὁ), tape-stpirъtopѹ̆ (din rîtѹ̆).

Λαρυγγοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taїѹ̆ (saѹ̆ хірѹрц:) sпintekѹ̆ rîtѹл. [ші

Λαρυγγοτομία (ἡ), tъїepe, (saѹ̆ хірѹрц:) sпintekape de rîtѹ̆. [λάρυγξ, τομὴ].

Λάρυγξ, [λάω] rîtѹ̆, rîtлежѹ̆, гѹшъ (пpin кape pesѹfлъm); (aвѹs:) înгіцitoapea (în локѹ̆ de φάρυγξ). [de ѹnde

Λαρύζω, віit: -ύξω, ші Λαρύνω, віit: υνῶ, stpirѹ̆ din rîtѹ̆, ка поpѹmвѹл din гѹшъ, (Fpanц:) *roucouler*.

Λᾶς, λᾶος (ὁ), (dat: λᾶϊ, ак: λᾶν, ші îm: λᾶς) поет: (пpin kontpak:) în локѹ̆ de λᾶας, пїatpъ, stînkъ.

Λάσανον (τὸ), =Χυτρόπους, пipostie. 2) (oвіч:) оалъ de ѹdѹ̆, saѹ̆ de mistѹїалъ.

Λασανοφόρος (ὁ, ἡ), adѹкъtopѹ̆ de оала de ѹdѹ̆ saѹ̆ de mistѹїалъ. [λάσανον, φέρω].

Λάσας, Dop: поет: în локѹ̆ de ἔλησας, nex: 1: ал лѹї λανθάνω.

Λάσδεο, Dop: поpѹnч: ал лѹї λάζομαι.

Λασεῦμαι, Dop: în локѹ̆ de λήσομαι, віit: ал лѹї λανθάνομαι.

Λασθαίνω, віit: -ήσω, Ion: окъръskѹ̆, înжѹpѹ̆, neчinsteskѹ̆. [din

Λάσθη (ἡ), Ion: înжѹpape, окърîpe, neчinstipe.

Λασθῆμεν, Dop: în локѹ̆ de λησθῆναι, nex: de înf: ал лѹї λανθάνομαι.

Λασιαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кѹ пъposѹ̆ гpѹmazѹ̆. [λάσιος, αὐχήν].

Λασιόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), = Δασύθριξ. [λάσιος, θρὶξ].

Λασιόκνημος (ὁ, ἡ), =Δασύκνημος. [λάσιος, κνήμη].

Λασιόκωφος (ὁ, ἡ), чел кѹ пepї atît de deшї пе înпpeжѹpѹл ѹpekілop, înkît ажѹnцe a fi sѹpdѹ̆. [λάσιος, κωφός].

Λασιόμαλον (τὸ), mъpѹ̆ пъposѹ̆, гѹtѹe. (λάσιος, μῆλον).

Λάσιος, [δασὺς] α, ον, desѹ̆ în пъpѹ̆, пъposѹ̆; (fir: desпpe локѹ̆) плinѹ̆ de пomї, stѹfosѹ̆ în fpѹnze. || Λάσιον (τὸ), (sѹвst:) =Λασιών.

Λασιόστερνος (ὁ, ἡ), [λάσιος, στέρνον] пъposѹ̆ пе пїentѹ̆.

Λασιότριχος (ὁ, ἡ), în локѹ̆ de λασιόθριξ, =Δασύτριχος.

Λασιόφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѹ пъpoase (mapї) sпpînчene. [λάσιος, ὀφρύς].

Λασιὼν, ῶνος (ὁ), поет: чea шаї deasъ пapte de пъdѹpe; (în цеп:) лівede de пomї. [λάσιος].

Λασκάζω, віit: -άσω, ші Λάσκω [imit: ка ші Fpanц: claquer], віit: λακήσω, (ші між:) λακήσομαι, (nex: 2: ἔλακον, tpe: de кѹ: λέλακα) tposneskѹ̆ (пpekѹm kînd se sпapцe, saѹ̆ se pѹпe, крапъ чева, (bezї λακέω. 2); (în цеп:) pesѹnѹ̆. «Λάκε δ' ἀσπίς». Іл: Ψ; stpirѹ̆ (ка epeteле); saѹ̆ лаtpѹ (ка кїїпеле ші чл:). «Σκύλλη δεινὸν λελακυῖα». Od: M. (desпpe oamenї) ворвeskѹ̆ кѹ глasѹ̆ mape; (de ѹnde пpinч:) пpoopoчeskѹ̆. «Φοῖβος ἔλακεν». Eѹp:

Λασταυροκάκκαβος (ὁ), ѹnѹ̆ feлѹ̆ de mînкape пentpѹ desmїepdoшї. [λάσταυρος, κάκκαβος].

Λάσταυρος (ὁ), [λάσιος, ταῦρος] (dѹпe ziч:) = Δασύπυγος, (їap dѹпe însemn:) = Κίναιδος.

Λάστρις, ιδος (ἡ), = Λάσταυρος. (поate гpeш: în локѹ̆ de γάστρις).

Λασῶ, Dop: în локѹ̆ de λήσω, віit: ал лѹї λανθάνω.

Λαταγεῖον (τὸ), вasѹл, în кape se вapsъ λάταξ (bezї ziч:). [ші

Λαταγέω, -ῶ, віit: -ήσω, Лksf: în локѹ̆ de κοτταβίζω; (în цеп:) fakѹ̆ sromotѹ̆, ка λάταξ (bezї ziч:). (bezї ші πλαταγέω). [din

Λαταγὴ (ἡ), лівѹidѹл, че se toapnъ ка (ші sѹnetѹл, че se faче пікînd) λάταξ. [din

Λάταξ, [λάσκω] (ἡ), пікъtѹpa, че кѹ sѹnetѹ̆ kade în вasѹл пѹsѹ̆ întpadins ла жокѹл κότταβος (bezї ziч:). 2) ѹnѹ̆ feлѹ̆ de пatpѹпedѹ̆ amfiвіѹ̆, кїїne de апъ.

Λατομεῖον (τὸ), локѹ̆, ѹnde se taїe, ші

se skoate nĭatrъ, nĭetrъpie. [ші

Λατομέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭš din mъnte, saŭ vĭoplescš nĭatrъ. [λατόμος]. [de ъnde

Λατόμημα (τὸ), nĭatrъ tъĭatъ din mъnte, saŭ vĭoplitъ. [ші

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, tъĭatš din (saŭ sъnatš ka o) nĭetrъpie.

Λατομία (ἡ), tъĭepe, saŭ vĭoplipe de nĭatrъ. 2) (îm:)=Λατομεῖον; (kape la Sirakъsa ші într' alte nърцĭ slъжĭa de) temniцъ (ka la noĭ okna). [ші

Λατομικὸς, ἡ, ὸν, atingъtorš de (saŭ îndemînatikš la) tъĭepe de nĭatrъ. [ші

Λατόμιον (τὸ), =Λατομεῖον. [din

Λατόμος (ὁ, ἡ), [λᾶς, τέμνω] tъĭetorš, vĭoplitorš de nĭatrъ. (de ъnde ‖ sъbst:) nĭetrarš. ші 2) înstrъmîntъl (vĭokanъl, saŭ dalta) nĭetrarъlуĭ.

Λάτος (ὁ), ъnš felš de peshte de mare ші de pîš.

Λατρεία (ἡ), slapea ші slъжba simbріaшъlуĭ; (partik:) înkinape la Dъmnezeš (prin цeremoniĭ ші vl:).

Λάτρευμα (τὸ), fanтъ, saŭ lokš de înkinape, (ad:) sfîntъ slъжbъ, saŭ Bisepikъ. [λατρεύω].

Λατρεύς, έως (ὁ), [λάτρις] poet: în lokš de

Λατρευτὴς, οῦ (ὁ), =Λάτρις, simbріaшš, slъgъ. [ші

Λατρευτικὸς, ἡ, ὸν, kъbenitš, saŭ boĭosš la înkinape de Dъmnezeš. [din

Λατρεύω, biit: -εύσω, [λατρεύς] (fъr kazš) sîntš slъgъ, saŭ ostamš simbріamš (bezĭ ші θητεύω); (kъ dat:) slъжeskš kъĭva ne platъ; (în цen:). sîntš sъnъssš «Τοῖς νόμοις λατρεύων». Ksn: (kъ dat, saŭ ak:) vinsteskš ne (mъ înkinš, slъжeskš lуĭ) Dъmnezeš (prin цeremoniĭ, ші vl:).

Λάτριος, α, ον, kъbenitš la λάτρις, saŭ λατρεία,(ad:) slъgъpeskš, saŭ înkinъtopeskš. [din

Λάτρις [λάζομαι], ιος (ὁ, ἡ), slъgъ, saŭ ostaшš simbріamš; (ъne -orĭ) povš. (bezĭ ші θης). [de ъnde

Λάτρον (τὸ), poet: platъ, simbріe de slъgъ.

Λατυπέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λατομέω. [ші

Λατύπη (ἡ), fъrъmъtъrъ de nĭatrъ tъĭatъ, saŭ vĭoplitъ, ші varъl fъkъtš dintr' avestea. [din

Λατύπος (ὁ, ἡ), [λᾶας, τύπτω]=Λατόμος. ‖ (sъbst:) =Λιθοξόος.

Λατύσσω, ші (miж:) Λατύσσομαι, biit: ὀξω, -ομαι, poet: lovind, isbind (maĭ kъ seamъ în anъ, aerš, ші vl:) fakš sъnetš. (bezĭ ші πλαταγέω). «Λατύσσω πτερύγεσιν». On: =Πτερυγίζω. [în afin kъ λάταξ].

Λαυκανία (ἡ), poet: [λάω, bezĭ ші λωγάνιον] înrigitoape; (în цen:) rîtš.

Λαῦρα (ἡ), [λευρὸς] vliцъ de oraшš, saŭ mahala; (în цen:) vlĭcoarъ, lokš de trecere; (de ъnde 2) kanalš. 3) (Biz:) monastire.

Λαυρομήλη (ἡ), plu: în lokš de λευρομήλη, ъnš felš de hirъrц: instrъmîntš, milš latš la kъpътiĭš. [λαῦρος, μήλη].

Λαῦρος, α, ον, Nlu: în lokš de λάβρος saŭ λευρὸς.

Λαυροστάται (οἱ), veĭ ашezaцĭ în miжlokъl horъlуĭ (maĭ de mъnte -orĭ veĭ maĭ îndemînativĭ). [λαῦρα, ἵσταμαι].

Λαφρία (ἡ), [λάφυρον] enit: Diana.

Λάφυγμα (τὸ), ші Λαφυγμὸς (ὁ), penede înbъkape, nesъцioasъ mînkape. [ші

Λαφύκτης, ου (ὁ), lakomš înbъkъtorš, mînkъcvosš. [ші

Λάφυξις, εως (ἡ), =Λαφυγμὸς. [λαφύσσω].

Λαφυραγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, ĭaš prъzĭ; (strъm:) жъfъĭeskš. [ші

Λαφυραγωγία (ἡ), prъdape, жъfъipe. [din

Λαφυραγωγὸς (ὁ' ἡ), [λάφυρον, ἄγω] prъdъtorš, жъfъitorš de oraшš, ші vl:

Λαφυρεύω, biit: -εύσω, =Λαφυραγωγέω. [din

Λάφυρον (τὸ), [λάπτω, λαφύσσω] pradъ, жafš, ve fave vrъжmaшъl în vreme de resboĭš (bezĭ ші σκύλον). «Ἐπικηρύττειν τινὶ λάφυρον». Lks: a da în жafš ne vinева.

Λαφυροπωλεία (ἡ), vînzape de prъzĭ. [ші

Λαφυροπωλεῖον (τὸ), vînzъtopie de prъzĭ. [ші

Λαφυροπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, vînzš prъzĭ, saŭ ka nimte prъzĭ. [din

Λαφυροπώλης, ου (ὁ), vînzъtorš de prъzĭ. [λάφυρον, πώλης].

Λαφυροπώλησις, εως (ἡ), = Λαφυροπωλεία. [λαφυροπωλέω].

Λαφυροπώλιον (τὸ), =Λαφυροπωλεῖον.

Λαφύσσω, biit: -ύξω, [λάπτω] mъnînkš penede (ka feapere), sfîmiš, pozš, înbъkš lъkomemte; (fir:) zleleskš; kelтъieskš, prъpъdeskš totš. (bezĭ ші ἀφύσσω). [de ъnde

Λαφύστιος, α, ον, poet: =Λαφύκτης, mînkъcvosš; (nas:) mînkatš, posš de totš, prъpъditš.

Λαχαίνω, [λαχὴ] biit: -ανῶ, poet: fakš groapъ; (în цen:) sanš.

Λαχαναρίον (τὸ), dim: al lуĭ λάχανον.

Λαχανεία (ἡ), sъdipe (kъltivape) de verdeцe. 2) =Λαχανισμὸς. 3) =(saŭ grem: în locš de) Λαχανιά. [λαχανεύω].

Λαχάνειος (ὁ, ἡ), пріінчоsȣ ла sъdipe de вердеце. «Γῆ—». Цеоп: [λάχανον].

Λαχάνευμα (τὸ), плантъ sъditъ, ші кȣлtiватъ în гръdinъ, zapzaватȣ. [ші

Λαχανευτὸς, ἡ, ὸν, кȣлtiватȣ, saȣ пȣtinчоsȣ a se кȣлtiва ка zapzaватȣ; (локȣ) бȣнȣ пentрȣ zapzaватȣ. [din

Λαχανεύω, віit: εύσω, кȣлtiвȣ, ші întребȣinцezȣ чева de zapzaватȣ; saȣ sъdeskȣ вердеце. [λάχανον].

Λαχανηλόγος (ὁ, ἡ), кȣлегъtорȣ de вердеце (гръdinарȣ). [λάχανον, λέγω].

Λαχανηρὸς, ὰ, ὸν, кȣвenitȣ ла вердеце; saȣ чел din soïȣл вердецелор, легȣтелор. »Λαχανηρὰ». Цеоп. zapzaвателе. [λάχανον].

Λαχανηφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъtорȣ de вердеце. [λάχανον, φέρω].

Λαχανιὰ (ἡ), парte din гръdinъ de sъdit, saȣ sъditъ кȣ вердеце, легȣте, saȣ zapzaвate. [ші

Λαχανίζομαι, віit: -ίσομαι, кȣлегȣ вердеце. [ші

Λαχανικὸς, ἡ, ὸν, =Λαχανηρὸς. [ші

Λαχάνιον (τὸ), =Λαχανάριον. [ші

Λαχάνιος, α, ον, =Λαχάνειος. [λάχανον].

Λαχανισμὸς (ὁ), кȣлецере de вердеце. [λαχανίζομαι].

Λαχανίτης, ου (ὁ), zapzaваціȣ, saȣ гръdinарȣ de вердеце. [λάχανον].

Λαχανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de feлȣл вердецелор. [λάχανον, εἶδος].

Λαχανοθήκη (ἡ), котȣ, saȣ вasȣ пentрȣ вердеце. [λάχανον, θήκη].

Λάχανον, [λαχαίνω] вердецȣ ешitȣ în локȣ кȣлtiватȣ, легȣтъ de mînкаре, (Тȣрч:) zapzaватȣ. || (îm:) Λάχανα (τὰ), zapzaваціріе.

Λαχανόπτερος (ὁ, ἡ), (кom:) чел кȣ аріпї de foï de вердеце. [λάχανον, πτερὸν].

Λαχανοπωλεῖον (τὸ), zapzaваціріе, saȣ tîргȣ de вердеце. [ші

Λαχανοπωλέω -ῶ, віit: -ήσω, вînzȣ вердеце, sîntȣ...

Λαχανοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорȣ de вердеце, zapzaваціȣ. [λάχανον, πώλης].

Λαχανοπωλητὴρ (ὁ), =Λαχανοπώλης. [ші

Λαχανοπωλήτρια (ἡ), = Λαχανόπωλις. [λαχανοπωλέω].

Λαχανοπωλία (ἡ), tреаба zapzaваціȣлȣї. [ші

Λαχανοπώλιον (τὸ),=Λαχανοπωλεῖον. [ші

Λαχανόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtoape de вердеце, zapzaваціоаїкъ, fem: ал лȣї [λαχανοπώλης].

Λαχανοφαγία (ἡ), mînкаре (овічнȣitъ) de (saȣ хръпіре кȣ) вердеце. [λάχανον φάγω].

Λαχανώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λαχανοειδὴς. [λάχανον].

Λάχε, поet: în локȣ de ἔλαχε, 3: sinr: пeps: de пex: 2: ал лȣї λαγχάνω.

Λάχεια (ἡ), поet: în локȣ de ἐλαχεῖα, fem: ал кȣї ἐλαχύς, mікъ. saȣ 2) [λαχαίνω] лesne de кȣлtiвat, de бȣнȣ пъmîntȣ.

Λαχεῖν, пex: 2: de inf: ал лȣї λαγχάνω.

Λαχεῖον (τὸ), локалȣл, ȣnde skot sopцiї (лotȣлȣї), лotъріе. [ші

Λάχεσις, εως (ἡ), soaptъ, ȣpsitъ; (пȣme проп:) ȣna din челе tреї ȣpsitoape. [λαγχάνω].

Λαχὴ (ἡ), поet: [λάσκω, λακίς] sъпътȣръ.

Λάχη (ἡ), поet: =кȣ...

Λαχμὸς (ὁ), поet: [λαγχάνω] sopцȣ, (Iтл:) лotȣ.

Λαχμὸς (ὁ), поet: [λάξ] = Λακτισμὸς.

Λαχμὸς (ὁ), грem: în локȣ de λάχνος.

Λαχναῖος, α, ον, поet: =Δασὺς, desȣ, пъposȣ. [din

Λάχνη (ἡ), поet: [χνοῦς, ἄχνη, ші în afin: кȣ λῆχνος, ші χλαῖνα] пърȣ (desȣ, пȣfȣ); (desпре пomї)=Φυλλὰς, fрȣnzime, (Fранц:) feuillage.

Λαχνήεις, εσσα, εν, поet: =Λαχναῖος.

Λαχνόγυιος (ὁ, ἡ), поet. [λαχνη, γυῖον] чел кȣ тъdȣлареле tрȣпȣлȣї (прінч: mîїпеле ші пічоареле) пъроase.

Λάχνος (ὁ), поet: = Λάχνη. [de ȣnde

Λαχνόω -ῶ, віit: -ώσω, faкȣ чева пъposȣ. || (пas:) тъ faкȣ пъposȣ. [ші

Λαχνώδης, εος (ὁ, ἡ), поet: =Λαχνήεις, акоперitȣ кȣ перї, saȣ (fir:) кȣ еарбъ.

Λάχνωσις, εως (ἡ), [λαχνόω] ешіре de перї. «Γενείου —». Fiл:

Λαχοίην, At: în локȣ de λάχοιμι, пex: de поft; ал лȣї λαγχάνω.

Λάχος, εος -ους (τὸ), ші Λάχος (ὁ), поet: soaptъ, saȣ sopцȣ. 2) партеа, че каde кȣїва прin sopцї. [λαγχάνω],

Λαχὼν, οῦσα, ὸν, пex: 2: de партч: ал лȣї λαγχάνω.

Λαψάνη (ἡ), [λα, ἕψω] ȣnȣ feлȣ de вердецȣ, варzъ selбatiкъ.

Λαψεῦμαι, Dop: în локȣ de λήψομαι, віit: ал лȣї λαμβάνω.

Λάψις, εως (ἡ), = Λάφυξις. [λάπτω].

Λάω, (прел: λάον, saȣ ἔλαον, ші maї mȣлtȣ пȣ) поet: възȣ. «Αἰετὸς ὀξύ λάων». Om: Imn:

Λάω, [λα] temat: прimit: de feлȣpite

ziч: (ка întреб: s' a пъstpat nъmaĭ în) λῶ, λῇς, λῇ, Dop: în локъ de θέλω, εις, ει.

Λαώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), къвenitъ, potpiвitъ ла nopodъ, попораръ. [λαός].

Λέὰ (ἡ), [λᾶς] пїatpъ atîpnatъ de къпътîїеле ъpzeлiї, ка sъ o цie întînsъ, (алт:) ἄγνυς.

Λέαινα (ἡ), fem: ал лъї λέων, леоаїкъ.

Λεαίνω, вiit: -ανῶ, netezeskъ чева, îndpeптezъ; skлiвiseskъ; (fir:) арътъ чева de лesniчosъ, saъ foлositopъ; îndълчeskъ. 2) fpekъ, fъpîmiчezъ, пisezъ; (пpin întind: ші fir:) despъdъчinezъ, пръпъdeskъ. [λεῖος]. [de ъnde

Λεάντειρα (ἡ), поet: fem: ал лъї λεαντὴρ, netezitoape; skлiвisitoape; (fir:) поtoлitoape. îndълчitoape, ші чл: [ші

Λεαντικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел къ пъtepe, saъ însъшime de a netezi, a skлiвisi, (fir:) a îndълчi, a поtoлi, ші чл:.

Λεβηρὶς, ίδος (ἡ), [λέπω] пїелеа, de каpe se desпoaїe шърпiї (skoїчеле, ші ъпеле însekte), (алт:) γῆρας; (în цen:) коажъ de легъme, ші чл:; soлzъ. 2) =(saъ греш: în локъ de) Λέπορις, епъpe. (вezї ші λειρὸς).

Λέβης, ητος (ὁ), [λείβω] вasъ de apaтъ de бъкътъpie, tînцipe, saъ kazanъ, op кълdape. 2) легїanъ. 3) ъpnъ, sъъ siкpiъ пentpъ пъstpapea рътъшiцелор de moptъ. 4) (în Sпapta) ъnъ feлъ de toвъ. [de ъnde.

Λεβητάριον (τὸ), =Λεβήτιον. [ші

Λεβητίζω, вiit: -ίσω, поet: (pap) fepвъ, гътeвкъ чева în...

Λεβήτιον (τὸ), dim: ал лъї λέβης, къzъпелъ, ші чл:

Λεβητοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкъtъ în feлъ de kazanъ. [λέβης, εἶδος].

Λεβητοχάρης, ου, ші

Λεβητοχάρων, οντος (ὁ), [λέβης, χαίρω, saъ χάρων] kom: пapasitъ, лакomъ; (dъпe ziч:) їъвitopъ, saъ пръпъditopъ de бъкateле din tinцipї.

Λεβητώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λεβητοειδής. [λέβης].

Λεβίας, ου (ὁ), ъnъ feлъ de пeшte, (алт:) ἥπατος, (поate) =Λεπίας.

Λέβινθος (ὁ), (diaлekt:) în локъ de ἐρέβινθος.

Λεγεὼν, [λέγω = ἐκλέγω] ῶνος (ὁ, saъ ἡ), чeatъ, tpъпъ de ostaшї, (Лat:) legio, (Fpanц:) legion.

Λέγμα (τὸ), [λέγω] ворвъ, eksпpesie.

Λέγνη (ἡ), ші Λέγνον (τὸ), [λέγω, λέχριος] вatъ, шipetъ пe mapцine (de xaїne ші чл:), kenapъ; (în цen:) mapцine. [de ъnde

Λεγνόω -ῶ, вiit: -ώσω, пъїъ пe mapцine de xaїnъ ші чл: kenapъ, шipetъ, ші чл: [ші

Λεγνώδης, εος (ὁ, ἡ), ші Λεγνωτὸς, ή, ὸν, чел къ mipetъ, saъ kenapъ пe mъpцinї.

Λέγω, вiit: λέξω, (tpe: de къ: εἴλεχα, ші εἴλοχα, ші 2: λέλογα, ші пas: εἴλεγμαι, nex: ἐλέχθην, ші 2: ἐλέγην, ші posit: λεκτέον) (întîїa ші antiка însem: este) кълкъ пe чinева sъ doapmъ; (пpin întind:) adopmъ; (ші miж: каpe e ші maї oвiч:) mъ кълкъ sъ dopmъ, saъ sîntъ кълкatъ; (пpin ъpm:) mъ лiniшteskъ, mъ odixneskъ. «Λέξον με τάχιστα». Iл: Ω. «Ἐγὼ μὲν ὁ ὕπνος ἔλεξα Διὸς νόον». Iл: Ξ. (ші miж:) «Ἐκτὸς μέν δὴ λέξο». Iл: Ω. «Σὺ δ' αὐτόθι λέξεο». Iл: I. «Λέξομαι εἰς εὐνὴν». Od: P. «Ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ». Iл: Δ. (dintp' aчeasta ші depiвaцia лъї λέχος, λέκτρον, λεχὼ, λόχος, ші чл:). 2)=Συλλέγω, кълегъ, adъnъ, stpînгъ. «Ὀστέα Πατρόκλοιο λέγωμεν. «Iл: Ψ. (ші miж:) «Ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε». Iл: Θ. «Αἱμασιάς τε λέγων». Od; Σ. (ad:) пїetpe aлese пentpъ înгръdipe. 3) (miж:) = Ἐκλέγω, aлегъ. «Δυώδεκα λέξατο κούρους». Iл: Φ. (ші пas:) «Εἰ γὰρ νῦν λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι», Iл: N. 4) = Καταλέγω, nъmъpъ, sokoteskъ; saъ =Συγκαταλέγω, пъїъ în nъшъpъ înпpeъnъ къ алteле. «Λέκτο ἀριθμὸν». Od: Δ. «Ἐν δ' ἡμέας λέγε κήτεσιν». Om: «Τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι»; Iл: N. a înшipa. (ші пas:). «Εγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην». Od: I. «Ἀνδρῶν ἐνί πρώτοισι λεγέσθω». Tkp: «Ἐν τοῖς πλουσιωτάτοις λεγόμενόν σε ἐπιστάμεθα». Ksn: (de ъnde 5) (oвiч: însem: a ziчepiї) zikъ, sпъїъ, ворвeskъ, повesteskъ, ші чл: (къ oape каpe deoseвipe de λαλῶ) «Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν». Ep: a ворвi pezonat, saъ pегълat. (de ъnde) «Λέγοντες». Dm: opatopiї. «Ψεύδεα λέγειν». Es: «Κακὰ λέγειν τινά». Лks: = Κακολογεῖν. «Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα τοιαῦτα». Tkp: «Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγόν»; Ksn: «Ἀλλήλους τὰ ἔσχατα λέγουσι». Ksn: «Λέγ' εἴτι λέγεις». Tkp: «Τί δεῖ λέγειν»; Плt: «Λέγω τί»; Sof: zikъ чева (adeвъpatъ)? «Οὐδὲν λέγεις». Apstf: nimikъ ziчї. «Τοῦτον τὸν μέγιστον λέγω». Лks: (ші în плeon:) «Ἔφη λέγων». Лks: (ші desпpe neînsъfл: fir:)« «Τὰ γράμματα λέγει τάδε». Ep: (ші miж:) konворвeskъ.

«Μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα» Іл: N. (ачеasta de Kopai ші de N Dȣка se експлікъ кȣ καυχώμεθα, sъ ne fъlim). (ші пas:) «Λέγεται (se înц: ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων» de oamenĭ)». Лкs: se ворбeste în лȣme. «Λέγεται ὁ Κῦρος πατρὸς γενέσθαι Καμβύσου». Ksn: (ші кȣ алт: ел:) «Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς οἱ λέγοντες (se înц: ἔλεγον), ἐν Ἰνδοῖς ἦν». Dm: (ші în партч:) «Ὁ λεγόμενος, ἡ λεγομένη, τὸ λεγόμενον». Лкs: «Ἡ λεγομένη εὐδαιμονία». Лкs: «Τὸ δὴ λεγόμενον (în ел: de κατὰ)». Лкs: dȣпе провербȣ.

Λεηλασία (ἡ), пръdape, жъfȣipe. [λεία, ἔλασις].

Λεηλατέω -ῶ, віit: -ήσω,=Λείαν ἐλαύνω, прadȣ, жъfȣĭeskȣ. [din

Λεηλάτης, ου (ὁ), пръdъtopȣ, жъfȣitopȣ. [λεία, ἐλαύνω]. [de ȣnde

Λεηλατικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatikȣ, saȣ аплекatȣ ла жъfȣipe.

Λεία (ἡ), [λάω, saȣ λαὸς] лȣкрȣ. (ші партік:) вітъ de прadъ; (în цen:) tȣpmъ, чіpadъ. «Λείαν ποιοῦμαί τι». Лкs: жъfȣĭeskȣ. «Μυσῶν λεία». «Пров: лȣкрȣ, saȣ локȣ лesne de жъfȣit.

Λεία (ἡ), =Λέα (în цen:) atîpnatȣ, saȣ че atîpnъ spînzȣpatȣ.

Λειαίνω, віit: -ανῶ, Ion: поет: în локȣ de λεαίνω. [de ȣnde

Λειάντειρα, ші Λειαντήρ, Ion: поет: în локȣ de λεάντειρα, ші чл:

Λειαυστηρὸς, ὰ, ὸν, (λεῖος, αὐστηρὸς] netedȣ ші аsпрȣ tot deodatъ; dȣлче ші акрȣ, saȣ dȣлче înцепъtopȣ.

Λείβηθρον (τὸ), каналȣ, ші isворȣ de апъ, шіпotȣ, пîpîȣ; локȣ преа ȣmezosȣ; dȣмбравъ, лівede de лȣпкъ. (de ȣnde) «Λείβηθρα» о парte а Трачіеĭ, ȣnde пеtречеа Opfeȣ (ші dintp' ачеasta Λειβηθρίδες, Мȣселе). [din

Λείβω, віit: λείψω, topnȣ (кîte пȣцinȣ), пікȣ; (кȣ dat: îndip:)=Σπένδω; (пas:) мъ topeskȣ (проп: ші fir:). «Οἶνον («Δάκρυα) λείβειν». Om: «Θεοῖς λείβειν». Om: (ші пas:) «Ἀφρὸς περὶ στόμα λείβεται». Es: кȣрце. (ші кȣ dat: орг:) «Δακρύοις λείβομαι». Лкs: «Κατὰ μικρὰ λειβόμενος ἀποθνήσκει». Лкs:

Λειεντερέω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskȣ de

Λειεντερία (ἡ), [λεῖος, ἔντερον] ȣpdinape (simптomъ, saȣ efektȣ de δυσεντερία). [de ȣnde

Λειεντεριώδης, εος (ὁ. ἡ), пътimaшȣ de, sȣпȣsȣ ла, saȣ însoцitȣ кȣ ȣpdinape.

Λειεῦμαι Dop: în локȣ de λειοῦμαι, пas: ал лȣĭ λειόω.

Λεΐζομαι, Ion: în локȣ de λῃΐζομαι.

Λείηναν, поет: în локȣ de ἐλέηναν, а 3: îm: пеps: de пех: 1: ал лȣĭ λειαίνω.

Λεικνάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ λεῖκνον.

Λεικνίζω, віit: -ίσω, =Λικνίζω, вîntȣpȣ кȣ dîpmonȣл. [din

Λεῖκνον (τὸ), =Λίκνον.

Λειμακὶς, ίδος (ἡ), nimfъ de лівezĭ,= Λειμωνιὰς. [mi

Λειμακώδης, εος (ὁ, ἡ), foapte ȣmezosȣ, saȣ ерbosȣ. [din

Λείμαξ, ακος (ὁ, mi ἡ), =Λειμὼν.

Λείμαξ, ακος (ὁ), мелкȣ ешitȣ din коажъ, (Fpanц:) *limace*.

Λεῖμμα (τὸ),=Λείψανον, ръмъшіцъ,pestȣ; (mȣs:) =Δίεσις.

Λειμόδωρον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плantъ, че ese în лівezĭ, ші п' întpe кiminȣ. [λειμὼν, δῶρον].

Λειμὼν, [λείβω] ῶνος (ὁ), лівede. [de ȣnde

Λειμωνήρης, εος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ ла, saȣ aflatȣ în лівede. [mi

Λειμωνιὰς, άδος (ἡ), (νύμφη) локȣitoape în, saȣ patpoanъ de лівezĭ. [ші

Λειμωνιάτης, ου (ὁ), ші Λειμωνιᾶτις, ιδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de прецioasъ пĭatpъ вepde.

Λειμώνιος, α, ον, =Λειμωνήρης, de лівede. ‖ (sȣбst: fem: ші neȣt:) ȣnȣ felȣ de dedeцелȣ, saȣ бребенелȣ; (dȣпе алцiĭ) левantъ de mape, (Fpanц:) *limoine*; saȣ лъптȣкъ, selбътікъ. [ші

Λειμωνὶς, ίδος (ἡ), =Λειμωνιὰς. [mi

Λειμωνίτης, ου (ὁ), ші Λειμωνῖτις; ιδος (ἡ), =Λειμωνιάτης, ші -ᾶτις.]λειμών].

Λειμωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ерbosȣ; saȣ flopoсȣ, mi ȣmezosȣ în felȣ de лівede. [λειμών, εἶδος].

Λειμωνόθε (θεν), adв: поет: din лівede.

Λεῖξις, εως (ἡ), лінцере. [λείχω].

Λειόβατος (ἡ), [λεῖος, βαίνω]netedȣ, лesnічosȣ ла ȣмблетȣ. 2) ȣnȣ felȣ de пешte fъръ oase. [λεῖος, вezĭ βάτος 2:].

Λειογένειος (ὁ), netedȣ (непъposȣ) în барбъ. [λεῖος, γένειον].

Λειόγλωσσος (ὁ, ἡ), netedȣ (dȣлче) ла лімбъ, лінгȣшitopȣ. [λεῖος, γλῶσσα].

Λειοκάρηνος (ὁ, ἡ), поет: [λεῖος, κάρηνον] netedȣ (непъposȣ) пе капȣ, плешȣвȣ.

Λειόκαυλος (ὁ, ἡ), (бот:) чел кȣ кочеанȣ netedȣ (nenodoposȣ). [λεῖος,καυλὸς].

Λειοκυμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ...

Λειοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ netede (line) валȣрĭ, saȣ ȣnde. «Θάλασσα—». Лȣч: mape абĭа тълъzȣitъ. [λεῖος, κῦμα].

Λειόμιτος (ὁ, ἡ), netezitopŭ de fipeле pînzeĭ. [λεῖος, μίτος].

Λειοντῆ (ἡ), poet: în локŭ de λεοντῆ.

Λειοντομάχης, Λειοντοπάλης, poet: în локŭ de λεοντομάχης, ші чл:

Λειοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λειόω. [λεῖος, ποιέω].

Λειόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ netede (непъроase) пічоаре. [λεῖος, πούς].

Λεῖος, [în afin: кȣ λείχω] α saŭ ος, ον, netedŭ, dpeptŭ, лȣчіŭ, sклівisĭtŭ; алȣнекоsŭ; (despre пажеште, saŭ локŭ) шеsŭ; лipsitŭ de pomĭ; (despre oamenĭ) непъроsŭ; (ȣne -орĭ) pisatŭ sȣбцipe; (fir:) блажінŭ, блîndŭ; (despre ворбе) dȣлче, amъцitopŭ, лінгȣшitopŭ. || (sȣбst:) ȣnŭ felŭ de пеште fъръ solzĭ, (poate)=Γλῆνος, saŭ Λειόβατος.

Λειόστρακος (ὁ, ἡ), чел кȣ цestŭ, saŭ коажъ netedъ (пр: ек: ка midia). [λεῖος, ὄστρακον].

Λειόστρειον, ші Λειόστρεον (τὸ), ȣnŭ felŭ de stpidiĭ кȣ коажа netedъ. [λεῖος, ὄστρεον].

Λειότης (ἡ), netezime. [λεῖος].

Λειοτριβέω -ῶ, biit: -ήσω, fpeкŭ, pisezŭ sȣбцipe, тъpȣnцezŭ. [din

Λειοτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), pisatŭ (fpeкatŭ) тъpȣnt.]λεῖος, τρίβω].

Λειοτριχέω -ῶ, biĭt: -ήσω, ші Λειοτριχιάω -ῶ, biit; -άσω, amŭ пъpŭ netedŭ (лinsŭ, nȣ крецŭ). [λεῖος, θρὶξ].

Λειουργέω -ῶ, biit: -ήσω,, = Λειοποιέω. [λεῖος, ἔργον].

Λείουσι, poet: în локŭ de λέουσι, dat: îm: ал лȣĭ λέων.

Λειόφλοιος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кȣ коажъ netedъ. [λεῖος, φλοιὸς].

Λειόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ netede fpȣnze. [λεῖος, φύλλον].

Λειόω -ῶ, biit: -ώσω, netezeskŭ, лȣstpezŭ, sклівiseskŭ чева; жȣmȣлeskŭ, smȣлгŭ пъpȣл, saŭ пȣfȣл; (med:) pisezŭ тъpȣnt. [λεῖος].

Λειπανδρέω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ лipsъ de бъpбацĭ (de oamenĭ). [ші

Λειπανδρία (ἡ), =Λειψανδρία. [λείπω, ἀνὴρ].

Λειπανθρωπέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λειπανδρέω. [шî

Λειπανθρωπία (ἡ), = Λειψανδρία. [λείπω, ἄνθρωπος].

Λειπεργάτης, ου (ὁ), чел че'шĭ лаsъ (îшĭ леневеште) лȣкрȣл. (ал: îndpept: λιπερνήτης). [λείπω, ἔργον].

Λειποβοτανέω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ лipsъ de еарбъ, saŭ de бȣpienĭ. [λείπω, βοτάνη].

Λειπογάλακτος (ὁ, ἡ), лipsitŭ de лапte, înцъpкatŭ de ла цîцъ, =Λειπόθηλος. [λείπω, γάλα].

Λειπόγαμος (ὁ, ἡ), лipsitŭ de nȣntъ, (ad:) лъsъtopŭ de soцie. [λείπω, γάμος].

Λειπογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (калŭ ші чл:) лipsitŭ de dĭnцiĭ apъtъtopĭ de вîpsta sa. [λείπω, γνώμων].

Λειπογράμματος (ὁ, ἡ), лipsitŭ de o лiтеpъ. (bezĭ ші ἄσιγμος). [λείπω, γράμμα].

Λειποδεὴς, έος (ὁ, ἡ), лipsitŭ de челе tpéбȣinчoase. [λείπω, δέον].

Λειπόδερμος (ὁ, ἡ), лipsitŭ de пĭеле, (ad:) tъĭatŭ înпpeжȣp. [λείπω, δέρμα].

Λειποδρανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Λειποδρανὴς, έος (ὁ, ἡ), [λείπω, δράω] лipsitŭ de aктiвitate, sлабŭ.

Λειπόθηλος (ὁ, ἡ), лipsitŭ de цîцъ, înцъpкatŭ. [λείπω, θηλή].

Λειποθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, лешinŭ. [ші

Λειποθυμία (ἡ), лешinŭ, лешinape. [ші

Λειποθυμικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, sȣпȣsŭ ла лешinȣpĭ. [din

Λειπόθυμος (ὁ, ἡ), лешinatŭ. [λείπω, θυμὸς]. [de ȣnde

Λειποθυμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λειποθυμικὸς.

Λειπόκρεως (ὁ, ἡ,) лipsitŭ de кapne, (ad:) ȣsкъцiвŭ. [λείπω, κρέας].

Λαιπομαρτύριον (τὸ), (nȣmaĭ în fp: de лецĭ). «Λειπομαρτυρίου δίκη». жȣdiкatъ înпpotiва челȣĭ че nȣ s' a înfъцiшat de maptȣpŭ. [λείπω, μάρτυς].

Λειπόναυς, (fъpъ цen:) poet: ші Λειποναύτης, ου (ὁ), (mapinapŭ) пъpъsitopŭ de кopaвie, saŭ de sepвiчĭȣл sъŭ, (ad:) deseptopŭ de mapinъ. [λείπω, ναῦς, ші ναύτης]. [de ȣnde

Λειποναύτιον (τὸ), (nȣmaĭ în fp: de лецĭ). «Λειποναυτίου δίκη». жȣdiкatъ asȣпpa deseptopȣлȣĭ de mapinъ.

Λειοπόνεως (ὁ, ἡ), =Λειπόναυς.

Λειπόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), пъpъsitopŭ de patpia sa în вpeme de невоĭе. [λείπω, πατρὶς].

Λειποπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), пъpъsitopŭ de tatъл sъŭ. [λείπω, πατὴρ].

Λειπόπνοος -ους (ὁ, ἡ), лipsĭtŭ de sȣfлape. [λείπω, πνοή].

Λειποπυρίας, ου (ὁ), каȣtъ λειπυρίας.

Λειποπωγωνία (ἡ), snînie de бapбъ. [din

Λειποπώγων, ωνος (ὁ), лipsitŭ de пepĭ

în (snînŭ de) варвъ. [λείπω, πώγων].

Λειπόρινος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, ῥινὸς] жѫпѫitŭ de пїеле, (fir:) de коажъ.

Λειπόσαρκος (ὁ, ἡ), = Λειπόκρεως. [λείπω, σάρξ].

Λειποσιτέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ лiпsitŭ de храпъ. [λείπω, σῖτος].

Λειποστρατεία (ἡ), ші λειποστρὰτιον (τὸ), deseptape de ostaшŭ. [mi

Λειποστρατέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λειποτακτέω. [ші

Λειποστρατία (ἡ), =Λειποστρατεὶα. [ші

Λειποστράτιος, ші Λειποστρατιώτης, ου (ὁ), =Λειποτάκτης. [λείπω, στρατὸς, saŭ στρατιὰ].

Λειποτακτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ fakŭ, sîntŭ....

Λειποτάκτης, ου (ὁ), пъръsitopŭ (ostaшŭ) de pîndѫл sъŭ, (Fpanц:) deseptopŭ.[ші

Λειποταξία (ἡ), bina deseptopѫлѫї. [ші

Λειποτάξιον (τὸ), =Λειποταξία. || «Λειποταξίου δίκη». Лец: жѫdikatъ înпpotiba deseptopѫлѫї. [ші

Λεποτάξιος (ὁ), = Λειποτάκτης. [λείπω, τάττω, τάξις].

Λειποτονέω -ῶ, biit: ήσω, пїepzŭ din tonѫл, (ad:) пѫtepea mea. [λείπω, τόνος].

Λείπουρος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ, чїѫntŭ de коadъ. [λείπω, οὐρὰ].

Λειποψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λειποθυμέω. 2) (în Ep:) sîntŭ лiпsitŭ de кѫpaжŭ, miчinimŭ. [ші

Λειποψυχία (ἡ), = Λειποθυμία 2). fpikoшie, miчinimie. [din

Λειπόψυχος (ὁ, ἡ), = Λειπόθυμος. 2) fpikosŭ, miчinimŭ. [λείπω, ψυχή].

Λειπτέον, nosit: ал лѫї λείπω.

Λειπυρία (ἡ), ші Λειπυρίας, ου (ὁ), în локŭ de λειποπυρίας (se înц: πυρετὸς), fpiгѫpї, пepioadeле кърора bin ѫnѫл neste алтѫл, ші fepбinцeала лiпseшte, iap fpiгѫл este maї neîntpepѫntŭ. [λείπω, πῦρ]. [de ѫnde

Λειπυρικὸς, ὴ, ὸν, ші Λειπυριώδης, εος (ὁ, ἡ), în локŭ de λειποπυριώδης, (omŭ) пътimaшŭ, (воалъ) xapaktepizatъ de fpiгѫpї лiпsite de fepбinцeалъ.

Λείπω, [în afin: кѫ λίπος] biit: λείψω, (nex: ἔλιπον; ші maї noŭ pap ἔλειψα, ші miж: ἐλιπόμην, tpe de кѫ: λέλοιπα, ші nas: λέλειμμαι, nex: ἐλείφθην) лasŭ, пъръseskŭ; лasŭ dѫne sinemї, saŭ dѫne moaptea mea; (ші nas:) ръmîїŭ (ръmъшiцъ); ръmъїŭ înaпoї; sîntŭ лiпsitŭ (шaї пѫцinŭ, ші fir: maї de жos) în чева; mъ daŭ în лatѫpe; mъ sѫпѫїŭ; mъ бipѫїeskŭ; mъ înпѫцinezŭ; (ѫne-opї) nѫ шtiŭ; (în a tpeia neps: saŭ în naptч:) лiпseskŭ, пїepŭ, mъ isпръвeskŭ. «Οὐδέ τι λεῖπεν ἔκτοθεν αὐλῆς». Od: I. «Λείπειν τὴν τάξιν». Esxл: = Λειποτακτεῖν. «Λίπεν ὀστέα θυμός». Iл: M. 'ї a eшit sѫfлeiѫл. (ші кѫ dat: пpeп:) «Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο». Iл: Σ. (ші eл:) «Ψυχὴ λέλοιπεν». Od: Ξ. «Νήπιον υἱὸν ἔλειπες». Tкp: «Δῶρόν μοι τὴν σύριγγα ἔλιπε». Tкp: (ші miж:) «Μηδ' ἡμῖν ὀπίσω πῆμα λίποιτο». Iл: Γ. «Μνημόσυνα λιπέσθαι εἰς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον». Ep: (ші nas:) «Τοῖο δ' ἀοσσητὴρ ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην». Iл: X. (ші кѫ dat: nepiп:) «'Ολίγων σφι ἡμερέων λείπεται σιτία». Ep: (ші кѫ цen:) «Μενέλαος 'Αντιλόχοιο λείπετο». Iл: Ψ. (ші кѫ пpeп:) «Πῶς ἄν ἀπὸ σεῖο λιποίμην οἶος». Iл: I. «Ὥστε μὴ λείπεσθαι τοῦ κήρυκος». Tѫч: (ші fir:) «Λειπόμενος ξύνεσιν οὐδενός». Tѫч: «Λειπὸμενος παρὰ πολύ τῆς ἀξίας». Плв: «Οὐδὲν ἐμοῦ λείπῃ γιγνώσκων». Ksn: шtiї toate ка ші mine. «Ὅπως μὴ λείψομαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε». Ep: «Τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ ἐκείνων». Ep: (ші fъръ kazŭ). «Λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ», Плв: se бipѫїesk. «Ὁ τοῦ λείπεσθαι καιρός». Плв: de a se sѫпѫne. «Τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται τὠστέα». Tкp: aŭ ръmas nѫmaї oaseле. «Λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησι νόμων». Eѫp: nѫ кѫnoskŭ oбiчeїѫpiле Eлiniлop. «Λελειμμένος λόγου». Sof: neaѫzind, saŭ neînцeлeгînd. (ші în a tpeia пeps:). «Τυρὸς οὐ λείπει με. Tкp: nѫ 'mї лiпseшte de локŭ. «Λίπον ἰοὶ ἄνακτα». Od: X. i s' aŭ isпръвit sъцeцeле. (ші кѫ inf: indip:) «Τοσοῦτον λείπει ἄγονος εἶναι». Пл: (ші кѫ цen.) «Παντὸς λείπει». Пл: «Τριάκοντα ἔτη λείποντα δυοῖν». Плв: «Οὐ λείπει τῶν ἑκατὸν σταδίων». Плв: «Λείπει μικρὸν τοῦ θήλεος τὴν ἰδέαν». Лкs: пpea пѫцin se deoseвeшte. (ші fъръ kazŭ). «Τὰ λίνα πάντα λελοίπει ἐκ Μοιρῶν». Tкp: «Ἤνπερ μὴ λείπωσιν αἱ δίκαι». Apstf: (ші în naptч:) «Τὸ λεῖπον ἀντεισάγειν». Гал: (вezї ші ἐκλείπω, ші ἐλλείπω).

Λειπώδιν, [λείπω, ὠδίν] ινος (ὁ, ἡ), лъsatŭ, sкъпatŭ de dѫpepiле faчepiї.

Λείρινος, η, ον, fъкѫtŭ din (saŭ asemenea кѫ) кpinŭ. [λείριον].

Λειριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [λείριον, εἶδος] гpam: eкsллiк: a лѫї...

Λειριόεις, εσσα, εν, noet: asemenea кѫ

Λείριον (τὸ), кpinŭ алвŭ, (Fpanц:) lis; (ѫne-opї) =Νάρκισσος; (noate ші) лалea; (noet: în цen:) fлoape. (пpinч: neѫt: лѫї

Λείριος (ό, ή), poet: = Λειριόεις. [λειρός]. [de ʁnde

Λειριώδης, εος (ό, ή), =Λειριοειδής.

Λειρὸς, [λεῖος, λευρός] ὰ, ὸν, sʁʁцipe, fraцedă, delikată. (se konf: kʁ λιρός). ‖ (sʁʁst:) epʁrašă alʁă. (bezî šî λεθηρίς).

Λειρόφθαλμος (ό, ή), čel kʁ dʁalî (atragačî) okî. [λειρὸς, ὀφθαλμός].

Λεῖστὸς, ὴ, ὸν, Ion: poet: în lokă de ληΐστός.

Λείτος, šî Λεῖτος (ό, ή), gram:=Λήϊτος, pʁblikă, al porodʁlʁî. [λεὼς At: =λαός.]

Λειτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, sʁvîršeskă (prinț: kelțʁind de la sinemî) pʁblikъ slʁžbъ, če m' amă însъrținat; (în цen:) slʁžeskă statʁlʁî; (Bisep:) slʁžeskă sf: lițʁrie. [λειτουργός]. [de ʁnde

Λειτούργημα (τὸ), slʁžbъ sʁvîršițъ (saă lʁaț asʁpra kʁîva) pentrʁ pʁblikă. [šî

Λειτουργησία, šî

Λειτουργία (ή), pʁblikъ slʁžbъ (če în repʁblikane state se însъrținaă a sʁvîršî ne pîndă kelțʁind de la sine četъцenîi čeî bogaцî); (în цen:) fanțъ de komʁnă folosă. (de ʁnde) «Ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν». Plʁ: enistatʁl meștepilor, lʁkrъtorilor oștirii. 2) (Bisep:) sfinta lițʁrie.

Λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, kʁvenită la îndeplinitorʁl pʁbličeî slʁžbe, saă kîar šî la aveastъ slʁžbъ. [din

Λειτουργὸς (ό,ή), [λεῖτος, ἔργον] (prinț:] =Δημιουργός, meșteră, lʁkrъtoră kʁ mîîneле; (îar partik: šî maî kʁ seamъ în repʁbliče) îndeplinitoră kʁ ale sale kelțʁîelî de bre o pʁblikъ slʁžbъ; (în цen:) slʁžbamă; (de ʁnde Bisep:) slʁžitoră de sfînta lițʁrie.

Λειφαιμέω -ῶ, biit: -ήσω, îmî pîerză sînцele. [din

Λείφαιμος (ό,ή), linsită de sînцe, seapъdă. [λείπω, αἷμα].

Λειχάζω, biit: -άσω, =Λείχω, linгă.

Λειχὴν, [λείχω] ῆνος (ὸ), ʁnă felă de mʁčiraîă, saă pîle, če ese maî kʁ seamъ ne koažele kopačilor; (de ʁnde desnpe ošă, kală, šî čl:) pečinцine. «Λειχὴν ἄφυλλος». Esxl: ʁskъčîʁne. [de ʁnde

Λειχηνιάω -ῶ, biit: -άσω, amă pečinцine.

Λείχω, [în afin kʁ λεῖος] biit: λείξω, (de avi) linгă.

Λειψανδρία (ή), linsъ de bʁrbaцî (de oamenî), (Franц:) dépopulation. [λεῖψις, ἀνήρ].

Λειψανηλόγος (ό, ή), adʁnțoră de rъmъšiцe. [λείψανον, λέγω].

Λείψανον (τὸ), rъmъšiцъ, pestă; bʁkaț pʁstpraț din bre ʁnă aʁtoră. [šî

Λεῖψις, εως (ή), lъsape, pъrъsipe; (de avi) linsъ. [λείπω].

Λειψιφαὴς, έος (ὸ, ή), poet: a kъrʁîa lʁminъ nîepe (linseшte) kîte nцină. «Μήνη—». Manet:. [λεῖψις, φάος].

Λειψόθριξ, ότριχος (ὸ, ή), =Λειπόθριξ.

Λειψοσέληνος (ὸ, ή), čel maî 'nainte de, saă dʁne lʁnъ plinъ. ‖ (sʁʁst: nexț:) piškъțʁrъ de lʁnъ. [λεῖψις, σελήνη].

Λειψυδρέω -ῶ, biit: -ήσω, pъtimeskă de linsъ de apъ, mъ sʁîntă. [šî

Λειψυδρία (ή), linsъ dъ apъ, ʁskъčîʁne.

Λειψύδριον (τὸ), lokă linsită de apъ. [din

Λείψυδρος, (ὸ, ή), linsită de apъ. [λεῖψις, ὕδωρ].

Λειώδης, εος (ὸ, ή), =[Λεῖος], netedă.

Λείωμα (τὸ), op če s' a frekat, saă s' a nisat mъrʁnt; (de ʁnde partik:) bъnseaoa alʁastrъ a zʁgravilor. [λειόω].

Λείων, οντος (ὸ), (poet: neîntr: la nomin:) în lokă de λέων.

Λείωσις, εως (ή), netezipe; lʁstrape, sklivisipe; (de ʁnde ʁne-opî) plešʁvipe. 2) nisape mъrʁnt. [λειόω].

Λεκανάριον (τὸ), dim: al lʁî...

Λεκάνη (ή), [λέκος] basă de mînkape, blidă, taleră, šî čl:; saă (de avi) legeană (de spъlat).

Λεκανίδιον(τὸ), dim: al lʁî...

Λεκάνιον (τὸ), dim: al lʁî λεκάνη, blidă de bʁkate; saă legenašă.

Λεκανὶς, ίδος, šî Λεκανίσκη (ή), =Λεκάνιον.

Λεκανομαντεία (ή), ʁnă felă de ričitopie.

Λεκανόμαντις, εως (ὸ, ή), ričitoră, prooročitoră prin legeană kʁ apъ. [λεκάνη, μάντις].

Λεκανοσκοπία (ή),=Λεκανομαντεία, pribipe în legeană. [λεκάνη, σκοπός].

Λεκάριον (τὸ), dim: al lʁî λέκος.

Λεκιθίτης, ου (ὸ), (ἄρτος) nîîne fъkъtъ kʁ gъlbenʁšă de oă, saă din fʁinъ de legʁme. [λέκιθος].

Λεκιθολαχανόπωλις, ιδος (ή), kom: bînzʁtoape de gъlbenʁme de oʁъ, šî de berdeцʁrî. [λέκιθος, λάχανον, πώλης].

Λεκιθοπώλης, ου, (ὸ) šî Λεκιθόπωλις, ιδος (ή), bînzʁtoră, -oape de legʁme mъčinate, saă de oʁъ. [λέκιθος, πώλης].

Λέκιθος (ή), [λέκος] gъlbenʁšă de oă. (de ʁnde din asemъnarea kolоareî 2) linte (de Eцintă) deskožitъ, saă sleitъ, bʁtʁtъ. (bezî ἔτνος). [de ʁnde

Λεκιθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ λέκιθος (вezĭ ziч:).

Λεκὶς, ίδος (ἡ), шi Λεκίσκιον (τὸ), шi Λεκίσκος (ὁ), = Λεκάριον, dim: ал лȣĭ...

Λέκος, εος-ους (τὸ), шi Λεκὸς (ὁ), stpaкinъ, талерȣ̆ (вezĭ шi λοπάς) [λέπος].

Λεκρὸς (ὁ),=Λικρός.

Λεκτέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ λέγω.

Λέκτης, ου (ὁ), ворвitорȣ̆, opatopȣ̆. [λέγω]. [de ȣnde

Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, релȣtiвȣ̆, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ ла ворвipe, eкsnpesiвȣ̆. «Τῶν μέτρων μάλιστα λεκτικὸν τὸ ἰαμβεῖον ἐστί». Лкs:

Λέκτο, noet: în апок: în локȣ̆ de ἐλέλεκτο, nas: neste-sъв: ал лȣĭ λέγω.

Λεκτὸς, ἡ, ὸν, zisȣ̆, saȣ̆ de snȣs, de eкsnpimat. «Λεκτὰ». Пл: кîte konstaȣ̆ întpȣ a se ziчe nȣmaĭ (fъpъ a eкsista în faптъ), aвstpaкte. 2) (pap) în локȣ̆ de ἐκλεκτὸς, алesȣ̆. [λέγω].

Λέκτριος (ὁ, ἡ), noet: къzȣtȣ̆ ла natȣ̆.

Λεκτρίτης, ου (ὁ), (θρόνος) жeцȣ̆ odixnitopȣ̆, ка ȣnȣ̆ natȣ̆, каnапea. [din

Λέκτρον (τὸ), [λέγω]=Λέχος, natȣ̆; (npin întînd:) nȣntъ, înnpeȣnъ dopmipe de къsъtopiцĭ; tpȣneaskъ înnpeȣnape.

Λεκτροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ĭȣвitopȣ̆ de natȣ̆, (ad:) înкinatȣ̆ плъчepiĭ de tpȣneaskъ înnpeȣnape. [λέκτρον, χαίρω].

Λελαβέσθαι, noet: în локȣ̆ de λαβέσθαι, шiж: nex: de inf: [шi

Λελάβῃσι, noet: în локȣ̆ de λάβῃ, a 3: neps: de nex: 2: de sȣn: ал лȣĭ λαμβάνω.

Λελάθω, λελάθοισι, λελαθέσθαι, шi чл: noet: în локȣ̆ de λάθω, шi чл:

Λέλακα, noet: tpe: de кȣ: шi Λελάκοντο, noet: în локȣ̆ de ἔλακον, a 3: îm: neps: de nex: 2: ал лȣĭ λάσκω.

Λέλασμαι, Еол: noet: în локȣ̆ de λέλησμαι nas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λανθάνω.

Λελάχω, noet: în локȣ̆ de λάχω, nex: 2: de sȣn: ал лȣĭ λαγχάνω.

Λέλειμμαι, nas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λείπω,

Λελειχμότες, noet: (pap) în локȣ̆ de λελειχότες, saȣ̆ λελιχμηκότες, îm: tpe: de кȣ: ал naptч: лȣĭ λείχω, saȣ̆ ал лȣĭ λιχμάομαι.

Λελέχθαι, nas: tpe: de кȣ: de inf: ал лȣĭ λέγω.

Λέληθα, tpe: de кȣ: (în локȣ̆ de npez:) ал лȣĭ λανθάνω [de ȣnde

Λεληθότως, adв: (de naptч:) = Λάθρα, пe askȣns, пe nesimцite.

Λέληκα, noet: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λάσκω.

Λέλημμαι, noet: în локȣ̆ de εἴλημμαι nas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λαμβάνω.

Λέλησμαι, nas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λανθάνω.

Λέλῃσμαι, noet: (npin kontpaк:) în локȣ̆ de λελήϊσμαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ληΐζομαι.

Λέληφα, noet: în локȣ̆ de εἴληφα, tpe: de кȣ: ал гȣĭ λαμβάνω.

Λελίημαι, noet: tpe: de кȣ: (întpeв: nȣmaĭ în naptч:), шi λελίητο, noet: nestesъв: ал лȣĭ λιλαίομαι.

Λελιμμένος, η, ον, tpe: de кȣ: de naptч: ал лȣĭ λίπτομαι.

Λελογισμένως, adв: (de naptч:) кȣ sokotipe, saȣ̆ гîndipe. [λογίζομαι].

Λέλογχα, miж: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λαγχάνω.

Λέλοιπα, miж: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λείπω.

Λελύμασμαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ λυμαίνομαι.

Λελυμένως, [λύω] adв: (naptч:) deslînat, desmъцat, кȣ moлiчĭȣne, fъpъ tonȣ̆.

Λελῦτο, noet: în локȣ̆ de λελυμένος εἴη, a 3: sinr: neps: de tpe: de кȣ: ал noft: лȣĭ λύομαι.

Λεμβάδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ λέμβος.

Λέμβαρχος (ὁ), къnitanȣ̆, saȣ̆ кîршачĭȣ̆ de шалȣnъ. [λέμβος, ἄρχω].

Λέμβος (ἡ, шi maĭ noȣ̆ τὸ), [λέπω, λοβὸς] ȣnȣ̆ felȣ̆ de кораbie (кȣ npȣa askȣцitъ), шалȣnъ.

Λεμβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de шалȣnъ.

Λέμμα (τὸ), [λέπω] = Λέπισμα, коажъ; (în цen:) акоnepemîntȣ̆.

Λέμνα (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ (чe esc în stъtъtoape ane), лinte de anъ.

Λέμφος (ὁ), [în afin:: кȣ λάμπη] mȣкȣ̆; (npin întind:) npostie, neгĭoвie, (Лat:) лimfъ. (вezĭ шi κόρυζα). || (ка adieк:) mȣкosȣ̆; (npin întind:) npostȣ̆, nepodȣ̆. [de ȣnde

Λεμφώδης, εος (ὁ, ἡ), mȣкosȣ̆.

Λέντιον (τὸ), [Лat: *linteum*] шtepгapȣ̆ (npoсonȣ̆) de inȣ̆.

Λεξείδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ λέξις.

Λεξείω, (fъpъ вiit:) amȣ̆ noftъ de ворвъ. [efetiкȣ̆ (noftitiвȣ̆) ал лȣĭ λέγω].

Λέξεο, noet: în локȣ̆ λέξου, miж: nex: порȣnч: ал лȣĭ λέγω (кȣлкȣ̆).

Λεξίδιον (τὸ), =Λεξείδιον.

Λεξήθηρ, ος, шi

Λεξιθήρας, шi Λεξίθηρος, ου (ὁ), вînъtopȣ̆

de zічерĭ (pape, saŭ noъъ). [λέξις, θήρα]. [de ъnde

Λεξιθηρέω -ῶ, віit: -ήσω, вînezŭ (каъtŭ sъ гъseskŭ) neoвічnъite zічерĭ. [ші

Λεξιθηρία (ἡ), къ din adinsъл вînape (къъtape) de pape zічерĭ.

Λεξικογράφος (ὁ, ἡ), лeksikoгpafŭ, skpiitopŭ de dikцionape. [λεξικὸν, γράφω].

Λεξικὸς, ὴ, ὸν, релatiвŭ, saŭ îndeлetnічitŭ ла zічерĭ; (de ъnde || sъвst: въpв:) =Λεξικόγραφος. || (neъt:) dikцionapŭ de лimвъ. [din

Λέξις, εως (ἡ), ворвіpe, eksnpesie; (oвіч:) stiлъл лeктikŭ; (ші maĭ oвіч:) o sinгъpъ ворвъ, zічepe; (ъne-opĭ) nasaжŭ de aъtopŭ, zisъ. [λέγω].

Λέξο, noet: în локŭ de λέξεο, saŭ λέλεξο, кълкъ te.

Λέξον, nex: 1: de порънч: ал лъĭ λέγω.

Λεοντάγχονος (ὁ, ἡ), noet: sъгpъmъtopŭ de леĭ. [λέων, ἀγχόνη].

Λεοντέη (ἡ), Ion: noet: în локŭ de λεοντῆ.

Λόντειος, a saŭ ος, ον, ші noet: Λεόντεος, η, ον, de леŭ. [ші

Λεοντῆ (ἡ), în kontpak: în локŭ de λεοντέη (se înц: δορὰ), пĭеле de леŭ. [ші

Λεοντηδὸν, adв: ка ъnŭ леŭ. [ші

Λεοντιαῖος, α, ον, deonotpiвъ (ла mъpime) къ ъnŭ леŭ. [ші

Λεοντιάω -ῶ, віit: άσω, imitŭ (mъ пpefakŭ a) леŭ. [ші

Λεοντιδεὺς, έως (ὁ), леъшopŭ, пъĭŭ de леŭ. [ші

Λεοντικὴ (ἡ), ъnŭ felŭ de плantъ къ ръdъчinъ dълче ла mînкape, = Κακαλία, (Fpanц:) *chervis sauvage.* [ші

Λεόντιος, α, ον, =Λεόντειος. [ші

Λεοντίσκος (ὁ), dim: ал лъĭ [λέων], леъшopŭ.

Λεοντόβότος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) пъstopŭ (хръnitopŭ) de леĭ. «Κυβέλη—». Non: 2) (пропapoкs:) пъsкъtŭ (локъitŭ) de леĭ. [λέων, βόω, βόσκω].

Λεοντοδάμας, αντος (ὁ), noet: domoлitopŭ de леĭ. [λέων, δάμνω].

Λεοντοδέρης, ου (ὁ), ъnŭ felŭ de (пpeцioasъ) пĭatpъ къ faцъ ка пĭелеа леълъĭ. [λέων, δέρω].

Λεοντόδιφρος (ὁ, ἡ), noet: кape ъmвлъ în tpъsъpъ tpasъ de леĭ. [λέων, δίφρος].

Λεοντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ (saŭ fiгъpъ) de леŭ. [λέων, εἶδος].

Λεοντόθυμος (ὁ, ἡ), чел къ inimъ de леŭ. [λέων, θυμὸς].

Λεοντοκέφαλος (ὁ, η), чел къ капŭ de леŭ. [λέων, κεφαλὴ].

Λεοντοκόμος (ὁ, ἡ), noet: [λέων, κομέω] înгpiжitopŭ de леĭ

Λεοντομάχης, ου (ὁ), кape se вate saŭ s' a вътъt къ леĭ. [λέων, μάχη].

Λεοντομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatŭ din naштepe къ (пе жъmъtate) леŭ. [λέων, μίγνυμι].

Λεοντοπάλης, ου (ὁ), noet: лъптъtopŭ къ леĭ. [λέων, πάλη].

Λεοντόπαρδος (ὁ), =Λεόπαρδος.

Λεοντοπέταλον (τὸ), ъnŭ felŭ de плantъ,=Λεοντικὴ, saŭ Λεοντοπόδιον. [λέων, πέταλον].

Λεοντοπίθηκος (ὁ), ъnŭ felŭ de maĭmъцъ къ коamъ ка de леŭ. [λέων, πίθηκος].

Λεοντοπόδιον (τὸ), ъnŭ felŭ de плantъ, saŭ de пъпъdie, коada nisiчеĭ. [din

Λεοντόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ пічоape ка de леŭ. [λέων, ποῦς].

Λεοντοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел къ oвpazŭ, saŭ faцъ de леŭ. [λέων, πρόσωπον].

Λεοντοτροφία (ἡ), хръnipe (цinepe) de леĭ. [λέων, τροφὴ].

Λεοντοῦχος (ὁ,ἡ), чел че ape (цine) леĭ. [λέων, ἔχω].

Λεοντόφόνος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) omopîtopŭ, (пропapoкs:) omopîtŭ de леŭ. [λέων, φόνος].

Λεοντοφόρος (ὁ, ἡ), tpansnoptъtopŭ de леĭ. [λέων, φέρω].

Λεοντοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкъtŭ din (saŭ къ natъpъ de) леŭ. [λέων, φυὴ].

Λεοντόχλαινος (ὁ, ἡ), înвpъкatŭ къ пĭеле de леŭ. [λέων, χλαῖνα].

Λεοντόχορτος (ὁ, ἡ), noet: mînкatŭ de леŭ. [λέων, χόρτος].

Λεοντόψυχος (ὁ, ἡ), = Λεοντόθυμος. [λέων, ψυχὴ].

Λεοντώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λεοντοειδὴς. [λέων]. [de ъnde

Λεοντωδῶς, adв: =Λεοντηδὸν.

Λεόπαρδος (ὁ), ъnŭ felŭ de feapъ (întpe леŭ ші napdosŭ). [λέων, πάρδος].

Λεουργὸς (ὁ, ἡ), гls: în локŭ de λεωργὸς.

Λεπαδεύομαι, віit: -εύσομαι, adъnŭ skoĭчĭ de mape, stpidiĭ, ші чл: [λεπάς].

Λεπαδνιστὴρ (ὁ), къпътîĭъл хamълъĭ. [din

Λέπαδνον (τὸ), хamŭ (de калŭ); (noet:) жъгŭ; лanцŭ. [λέπω].

Λεπαῖος, α, ον, noet: [λέπας] пĭetposŭ, pînosŭ.

Λέπαμνον (τὸ), (maĭ noŭ) în локŭ de λέπαδνον.

Λέπαργος (ὁ, ἡ), поет: [λέπος, ἀργὸς] албѫ ла пїеле.

Λέπας, αος (τὸ), поет: [λέπω] mѫnte пїetposѫ ші голѫ, stînкъ.

Λεπὰς, άδος (ἡ), [λέπος] ѫnѫ felѫ de stpidie, каре se лiпemte пе пїetpe. [de ѫnde

Λεπαστὴ (ἡ), (прinч: епit: ал лѫї κύλιξ) ѫnѫ felѫ de mape пахарѫ în formъ de λεπάς. [ші

Λεπαστίς, ίδος, (ἡ), гл: în локѫ de λεπαστή. [ші

Λέπαστρον (τὸ), ѫnѫ instpѫmîntѫ пеskъpeskѫ пentpѫ вînapea skoїчелор de mape.

Λεπίας, ου (ὁ), ѫnѫ felѫ de пеште кѫ mapї solzї. [ші

Λεπίδιον (τὸ), dim: ал лѫї [λεπίς]. 2) ѫnѫ felѫ de плantъ, = Ἰβηρίς, saѫ Γιγγίδιον, tapxonѫ.

Λεπιδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѫ de (ка о) коажъ. [λεπὶς, εἶδος].

Λεπιδόχαλκος (ὁ), apamъ sѫбцiatъ кѫ чїокапѫл ка ѫnѫ solzѫ saѫ o foae. [λεπὶς, χαλκὸς].

Λεπιδόω -ῶ, вiit: ώσω, fakѫ чева solzosѫ, solzeskѫ. [λεπὶς]. [de ѫnde

Λεπιδωτὸς, ὴ, ὸν, solzosѫ. || (sѫбst:) ѫnѫ felѫ de пеште de Nілѫ, (поate)=Λεπίας.

Λεπίζω, вiit: -ίσω, кѫръцѫ de solzї, saѫ жѫпоїѫ de коажъ. [λεπίς].

Λέπιον (τὸ), dim: ал лѫі λέπος.

Λεπὶς, ίδος (ἡ),= (ші dѫпе tiпѫ nѫmaї dim: ал лѫї) Λέπος. solzѫ de пеште; (în цen:) коажъ, foae.

Λέπισμα (τὸ), [λεπίζω] коажъ dепе поатъ (кѫръцitъ).

Λέπορις, ιος (ὁ), Еол: (de ачі) їепѫре, Лат: lepus -oris.

Λέπος, [λέπω] εος -ους (τὸ), коажъ, foae; solzѫ de пеште; (în цen:) пїеле, акоперемîntѫ.

Λέπρα, ας (ἡ), лепръ, о боалъ а пїелiї, каре о înъsпреште, ка кѫm s' ap solzi. (чел maї din ѫpmъ градѫ ал ачеsteї боале este λώβα). [λέπος]. [de ѫnde

Λεπρὰς, άδος (ἡ), поет: (adiekt:) în локѫ de λεπρὰ, лепроasъ; (fir:) жѫпѫitъ, mînкatъ. «Πέτρα —». || (sѫбst: se înц: νόσος) în локѫ de λέπρα. [ші

Λεπράω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ лепроsѫ; (desпре арборї) fakѫ mѫчiraїѫ, pîїezѫ; (desпре вinѫ) mъ taїѫ, mъ акреskѫ. [ші

Λεπριάω -ῶ, вiit: άσω, = Λεπράω. [ші

Λεπρικὸς, ὴ, ὸν, релatiвѫ кѫ, saѫ бѫnѫ (ка леакѫ) de лепръ. [ші

Λεπρὸς, ὰ, ὸν, solzosѫ, saѫ ка кѫ solzї; (прin ѫpm:) asпрѫ; (desпpestînчї) pînosѫ; (овiч:) лепроsѫ, saѫ ловоsѫ. [de ѫnde

Λεπρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakѫ чева asпрѫ, înъsпреskѫ. [ші

Λεπρύνω, вiit: -υνῶ, поет: = Λεπρόω. [ші

Λεπρώδης, εος (ὁ, ἡ), asпрѫ ла пелiцъ, ка лепроsѫл; чел din felѫл лепреї.

Λεπτακινὸς, ὴ, ὸν, ші Λεπταλέος, α, ον, поет: în локѫ de [λεπτὸς], sѫбцiрелѫ, slъбѫцѫ.

Λεπτεπίλεπτος, (ὁ, ἡ), поет: foapte sѫбцiре, saѫ ѫskъцiвѫ. [λεπτὸς, ἐπὶ, λεπτός].

Λεπτηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Λεπτολογέω. [λεπτὸς, ἀγορά].

Λεπτίζω, вiit: -ίσω, pap în локѫ de λεπτύνω. [ші

Λεπτὶς, saѫ Λεπτῖτις, ιδος (ἡ), (se înц: κριθὴ) орzѫ sѫбцiре, saѫ лesne de deskожit. [ші

Λεπτίστερος, (în локѫ de λεπτότερος) α, ον, (pap) компар: ал лѫї [λεπτὸς].

Λεπτοβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пѫцin (nѫ atît) adînкѫ. [λεπτὸς, βάθος].

Λεπτόβλαστος (ὁ, ἡ), чел кѫ (skoцъtopѫ de) sѫбцiрї влъstape. [λεπτὸς, βλαστός].

Λεπτοβόης, ου (ὁ), = Λεπτόφωνος. [λεπτὸς, βοή].

Λεπτόβυρσος (ὁ, ἡ), =Λεπτόδερμος. [λεπτὸς, βύρσα].

Λεπτόγαιος (γειος, γεως) (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцiре, slaбѫ, sekъцiвѫ пъmîntѫ. [λεπτὸς, γαῖα, saѫ γέα γῆ].

Λεπτογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцiре (пътpѫnzъtoape) minte, iskѫsitѫ. [λεπτὸς, γνώμη],

Λεπτογραμμία (ἡ), sѫбцiре, mъpѫntъ skpisoape. [din

Λεπτόγραμμος (ὁ ἡ), sѫбцiре, mъpѫnt skpisѫ. [ші

Λεπτόγράφος (ὁ, ἡ), (пароks:) skpiitopѫ, (ші пропароks:) skpisѫ sѫбцiре, saѫ mъpѫnt. [λεπτὸς, γφάφω].

Λεπτοδέρματος, ші Λεπτόδερμος (ὁ, ἡ), sѫбцiре ла пїеле. [λεπτὸς, δέρμα]. [de ѫnde

Λεπτοδερμία (ἡ), sѫбцiрime de пїеле.

Λεπτόδομος (ὁ, ἡ), поет: [λεπτὸς, δέμω] sѫбцiре клъditѫ, fъkѫtѫ.

Λεπτοεπέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Λεπτολογέω. [λεπτὸς, ἔπος].

Λεπτόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), sѫбцiре ла пъpѫ. [λεπτὸς, θρίξ].

Λεπτόθριος (ὁ, ἡ), поет: [λεπτὸς, θρῖον], =Λεπτόφυλλος

Λεπτόϊνος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцiрї вine. [λεπτὸς, ἴν].

Λεπτοκάλαμος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipe tpestie. || (sѫбst:) ѫnѫ felѫ de tpestie. [λεπτὸς, κάλαμος].

Λεπτόκαρπος (ὁ,ἡ), продѫкъtорѫ de sѫбцipe (slaвѫ) podѫ. [λεπτὸς, καρπός].

Λεπτοκάρυον (ὁ, ἡ), = Ποντικὸν κάρυον, алѫnъ. [λεπτὸς, κάρυον].

Λεπτόκαρφος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipe askie (цъndъpikъ, гimпe, saѫ цепшоаръ). [λεπτὸς, κάρφος].

Λεπτόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipe кочеanѫ, saѫ коadъ. [λεπτὸς, καυλός].

Λεπτόκνημος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipĭ (slaбe) пѫлпе. [λεπτός, κνήμη].

Λεπτοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭѫ, tокѫ mъpѫnt, saѫ пisezѫ. [λεπτὸς, κοπὴ].

Λεπτολέσχης, ου (ὁ), =Λεπτολόγος. [λεπτὸς, λέσχη]. [de ѫnde

Λεπτολεσχία (ἡ), =Λεπτολογία.

Λεπτολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбeskѫ, saѫ черчetezѫ чева преа кѫ amъpѫntѫл (maĭ de mѫлte -орĭ de прisosѫ, ші sпре amъцipe). [λεπτολόγος]. [de ѫnde

Λεπτολόγημα (τὸ), zisѫ, saѫ черчetatѫ, кѫ amъpѫntѫл (de прisosѫ).

Λεπτολογία (ἡ), de прisosѫ черчetape, saѫ експлікаре de челе maĭ mічĭ amъpѫnte. 2) =Μικρολογία. [λεπτολόγος].

Λεπολογιστὴς, οῦ (ὁ), [neîntp: λεπτολογίζομαι], ші

Λεπτολόγος (ὁ, ἡ), ворбitорѫ, saѫ черчetорѫ de чева преа кѫ amъpѫntѫл (sпре amъцipe). (Fpanц:) *minutieux*. [λεπτὸς, λόγος].

Λεπτομέρεια (ἡ), mъpѫnцime, saѫ mъpѫnteле пърцĭ але вре ѫnѫĭ лѫкрѫ. [din

Λεπτομερὴς, έος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din mъpѫnte пъртічеле; прівitѫ, saѫ черчetatѫ кѫ amъpѫntѫл. [λεπτὸς, μέρος]

Λεπτομεριμνία (ἡ), îngpiжipe desпре челе maĭ mъpѫnte ші mічĭ лѫкрѫрĭ. [din

Λεπτομέριμνος (ὁ, ἡ), îngpiжitорѫ desпре челе maĭ mъpѫnte ші шічĭ лѫкрѫрĭ; (прin ѫpm:) бънѫitорѫ. [λεπτὸς, μέριμνα].

Λεπτομερῶς, adв: кѫ amъpѫntѫл, (Fpanц:) *en détail*. [λεπτομερὴς].

Λεπτόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поet: sѫбцipe ла minte, iskѫsitѫ; (fir:) віклеanѫ. [λεπτὸς, μῆτις].

Λεπτόμιτος (ὁ, ἡ), поet: цesѫtѫ кѫ sѫбцipe toptѫ. [λεπτὸς, μίτος].

Λεπτομυθέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λεπτολογέω. [λεπτὸς, μῦθος].

Λεπτόνευρος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipĭ nеврe, вine. [λεπτὸς, νεῦρον].

Λεπτόνητος, saѫ Λεπτόπηνος (ὁ, ἡ), поet: sѫбцipe topsѫ, saѫ цesѫtѫ. [λεπτὸς, νήθω, saѫ πήνη].

Λεπτοποιέω, -ῶ, biit: -ήσω, =Λεπτύνω, [λεπτὸς, ποιέω].

Λεπτόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipĭ (slaбe) пічоаре. [λεπτὸς, ποῦς].

Λεπτόπυγος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipe (slaвѫ) шezѫtѫ. [λεπτὸς, πυγή].

Λεπτόραξ (ῥάξ), αγος (ὁ, ἡ), sѫбцipe în бровоане. «Σταφυλὴ—». Плin: [λεπτὸς, ῥάξ].

Λεπτόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipĭ ръdъчinĭ. [λεπτὸς, ῥίζα].

Λεπτόῤῥυτος (ὁ, ἡ), кѫргъtорѫ sѫбцipe (ка аца). [λεπτὸς, ῥέω].

Λεπτὸς, [λέπω] ὴ, ὸν, (компар: рар λεπτίστερος) sѫбцipe (ка xîptia, saѫ fipѫл de пърѫ); mъpѫntѫ. 2) tокatѫ, пisatѫ mъpѫnt. 3) slaвѫ, ѫskatѫ, negpasѫ. 4) (fir:) stpimtѫ. «Τρίβος—». Ткр: потекъ. 5) (прin întind:) mікѫ; mъpѫnцелѫ, ші slъбѫцѫ; fpaцedѫ, делікatѫ; непѫtinчosѫ, цingaшѫ, плъпîndѫ. 6) (fir:) askѫцitѫ ла minte; iskѫsit експрimatѫ. «Ρῆσις—». Кал: || (sѫбst:) Λεπτὸν (τὸ), чеа maĭ mъpѫntъ monetъ (бanѫ); (ші Matm:) а шаїzечелеа парте din чеasѫ, saѫ din градѫ, (Itл:) minѫtѫ. || (îm: neѫt:) Λεπτὰ (ел: în локѫ de) adв: sѫбцipe, în mъpѫnte бѫкъцеле.

Λεπτόσαρκος (ὁ, ἡ), =Λειπόσαρκος, slaвѫ, ѫskъцівѫ, sѫбцipatікѫ. [λεπτὸς, σάρξ].

Λεπτοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipĭ, slaвĭ крачĭ, saѫ пічоаре. [λεπτὸς, σκέλος].

Λεπτοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), = Λεπτολογιστὴς, sofistѫ, amъцitорѫ кѫ amъpѫnte ворбe. [λεπτὸς, σοφιστὴς].

Λεπτοσπάθητος (ὁ,ἡ), поet: [λεπτὸς, σπαθάω] sѫбцipe цesѫtѫ.

Λεπτόσπερμος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipe sъmînцъ. [λεπτὸς, σπέρμα].

Λεπτόστομος (ὁ, ἡ), чел кѫ sѫбцipe (mікъ, stpimtъ) гѫръ, saѫ гаѫръ. [λεπτὸς, στόμα].

Λεπτοσύνη (ἡ), поet: în локѫ de λεπτότης. [ші

Λεπτόσυνος, η, ον, поet: în локѫ de [λεπτὸς].

Λεπτοσύνθετος (ὁ, ἡ), sѫбцipe (din sѫбцipĭ foĭ, ші чл:) компѫsѫ. [λεπτὸς, σύνθετος]

Λεπτοσχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), sѫбцipe pѫntѫ, sfîmiatѫ. [λεπτὸς, σχίζω].

Λεπτόσωμος (ὁ, ἡ), sѫбцipe, делікatѫ ла tpѫпѫ. [λεπτὸς, σῶμα].

Λεπτότης (ἡ), sѫбцipime; ѫskъцime; fpъ-

*

цezime; delikateцъ; (fir:) iskъsinцъ, (Itл:) fineцъ. [λεπτὸς].

Λεπτοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭŭ mъpъnt, tokŭ. [λεπτὸς, τομὴ].

Λεπτοτράχηλος (ὁ, ἡ), чел къ sъвцipe гръmazŭ. [λεπτὸς, τράχηλος].

Λεπτότρητος (ὁ, ἡ), [λεπτὸς, τιτράω] гъъpitŭ къ sъвцipĭ, stpimte гъъpĭ.

Λεπτότριχος (ὁ, ἡ), =Λεπτόθριξ.

Λεπτουργέω -ῶ, biit: ήσω, лъкpezŭ sъвцipe лъкpъ. 2) =Λεπτολογέω. [ші

Λεπτουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лъкpatŭ sъвцipe. [ші

Λεπτουργία (ἡ), sъвцipe лъкpape. [din

Λεπτουργὸς (ὁ, ἡ), (pipinч: лemnapŭ) лъкpъtopŭ sъвцipe, saŭ de sъвцipĭ лъкpъpĭ (tîmпларŭ, saŭ stpъnгapŭ). [λεπτὸς, ἔργον].

Λεπτοϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъвцipe цesъtŭ. [λεπτὸς, ὑφὴ].

Λεπτοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), sъвцipe, înkît a se вedea пpintp' însъл, stpъвъzosŭ. [λεπτὸς, φαίνω].

Λεπτόφλοιος (ὁ, ἡ), чел къ коажъ, saŭ пosгiцъ sъвцipe. [λεπτὸς, φλοιὸς].

Λεπτοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natъpъ sъвцipe. [λεπτὸς, φυὴ].

Λεπτόφυλλος (ὁ, ἡ), чел къ foĭ, saŭ fpъnze sъвцipĭ. [λεπτὸς, φύλλον].

Λεπτοφωνία (ἡ), sъвцipime de гласŭ. [din

Λεπτόφωνος (ὁ, ἡ), чел къ sъвцipe (slaвŭ) гласŭ. [λεπτὸς, φωνὴ].

Λεπτόχανον (τὸ), = Λεπύχανον. [λεπτὸς, χαίνω].

Λεπτόχειλος (ὁ, ἡ), sъвцipe în въze, saŭ чеаркъnъл dinпpeжъpъл гъpeĭ. [λεπτὸς, χεῖλος].

Λεπτόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел къ sъвцipe (delikatъ) пeлiцъ. [λεπτὸς, χρὼς].

Λεπτόχυλος (ὁ, ἡ), чел къ sъвцipe (пъцinŭ, ші nъ пpea înkeгatŭ) mъstŭ, saŭ sъкŭ. [λεπτὸς, χυλὸς].

Λεπτόω -ῶ, biit: -ώσω, = Λεπτύνω. [λεπτὸς].

Λέπτυνσις, εως (ἡ), sъвцiepe (slъвipe, ъsкъцipe ші чл:); înпъцinape. [ші

Λεπτυντικὸς, ὴ, ὸν, чел къ însъшime, saŭ îndemînatikŭ de a sъвцia. [din

Λεπτύνω, biit: -υνῶ, (пas:tpe: de къ: λελέπτυσμαι) sъвцiezŭ, slъвeskъ; miчeskŭ, înпъцinezŭ; ъsъкŭ. [λεπτὸς]. [de ъnde

Λεπτυσμὸς (ὁ), =Λέπτυνσις.

Λεπύριον (τὸ), dim: ал лъĭ λέπυρον, кожiцъ, пosгiчoapъ [de ъnde

Λεπυριόω -ῶ, biit: -ώσω, =Λεπυρόω. [ші

Λεπυριώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λεπυρώδης

Λέπυρον (τὸ), =[Λέπος] пosгiцъ, коажъ (de легъmъ, поamъ, oŭ, ші чл). [de ъnde

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, поet: чел къ коажъ. [ші

Λεπυρόω -ῶ, biit: -ώσω, къpъцŭ de (saŭ skoцŭ чева din) коажъ (поamъ, легъmъ, saŭ oŭ). [ші

Λεπυρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λεπυρὸς, кожosŭ, saŭ копpinsŭ în коажъ. 2) компъsŭ (ка чеапа) din кожĭ, saŭ foĭ.

Λεπύχανον (τὸ), =Λέπυρον; (пaptik:) foae de чеапъ. [λέπος, χαίνω].

Λέπω, biit: λέψω, къpъцŭ чева de коажъ, saŭ de solzĭ; жъпoĭŭ; (de ъnde kom:) вatŭ; (ші miж:) =Δέφομαι.

Λεπώδης, εος (ὁ, ἡ), кожosŭ. [λέπος].

Λεσβιάζω, biit: -άσω, imitŭ mъĭepiле Лesвienче, desfъtîndъ mъ în tpъпeaskъ înпpeъпape пpin гъpъ (ка еле). [din

Λεσβιὰς, άδος (ἡ), Лesвiankъ, (din insъла Лesвosŭ); (пpin întind:) întpeвъinцъtoape de челе maĭ monstpъoase кiпъpĭ de tpъпeшti desfpînъpĭ (ка еле). [Λέσβος).

Λεσβίζω, biit: -ίσω, =Λεσβιάζω. [din

Λεσβὶς, ίδος (ἡ), =Λεσβιὰς. [ші

Λέσβιον (τὸ), чea de ал doiлea каpenъ a коръвii. 2) ъnŭ felŭ de apxitektonikŭ opnъmîntŭ (вezĭ ші κυμάτιον); ші dpeптapъл de плъmвŭ, че slъжeшte ла faчepea aчestъĭa. 3) ъnŭ felŭ de mape пaxapŭ. (Λέσβος].

Λεσπὶς, ίδος (ἡ), поet: =Ἐλεσπίς.

Λεσχάζω, mi Λεσχαίνω, biit: -άσω, поet: =Λεσχηνεύω. [ші

Λεσχαῖος, α, ον, къвenitŭ, saŭ пotpiвitŭ ла въpfipe; въpfitopŭ. [din

Λέσχη (ἡ), [λέγω] конвopвipe (ка sъ tpeакъ вpemea), (Fpanц:) causerie; (ъneopĭ) sfatŭ, adъnape sпpe кiпzъipe. «Σύγκλητον λέσχην γερόντων προτίθεσθαι». Sof: 2) (пpin întind:) локъл, ъnde se adъnaŭ, ші конвopвĭaŭ, saŭ ші пetpeчeaŭ toatъ noaптea (maĭ къ seamъ sъpaчiĭ, ші чеĭ fъpъ лъкpъ ка ла kafenea ші чл:), (Itл:) kazinŭ, saŭ вepsъ. (astfeл epaŭ ші a ле Pomaniлop cholae porticum. вezĭ ші στοά) [de ъnde

Λέσχημα (τὸ) въpfitъnъ.

Λεσχηνεία (ἡ), конвopвipe (de пetpeчepe), въpfipe. [ші

Λεσχηνευτὴς, οῦ (ὁ), въpfitopŭ, (Tъpч:) лafazanŭ. [din

Λεσχηνεύω, ші (miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, конвopвeskŭ (ка sъ tpeакъ вpemea), шezŭ de вopвъ [ші

Λεσχηνίτης, ου (ὁ), ‖=Λεσχηνευτὴς. [λεσχήνη neîntp: din λεσχαίνω].

Λεσχηνόριος (ὁ), natponял sfatъpîlop, (enit: al лъї Апολοпъ). [λεσχήνωρ, neîntp: din λεσχαίνω].

Λεσχηνώτης, ου (ὁ), школаръ, aъzitopъ. [λεσχήνη neîntp: din λεσχαίνω].

Λεσχηρέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λεσχηνεύω.

Λέσχης, ου (ὁ), opatopъ; бърfitopъ [λέσχη].

Λεσχομάχη (ἡ), noet: în локъ de λογομαχία. [ші

Λεσχόμαχος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de λογομάχος. [λέσχη, μάχη].

Λευγαλέος, (în afin: къ λοιγὸς, ші λυγρὸς] α, ον, noet: прънъditopъ; grozaвъ; tikълosъ. [de вnde

Λευγαλέως, adв: noet: grozaв; de mîлъ.

Λευκάζω, biit: -άσω, =Λευκαίνω. 2) (nestp:) sîntъ алвічosъ.

Λευκαία (ἡ), вnъ felъ de kîninъ, saъ koажъ de плопъ алвъ nentpя fвnїi, saъ otroanc de коръвїї. [λεύκη].

Λευκαίνη (ἡ), вnъ felъ de kastanъ. [Λευκὰ, satъ ал Kpeteї].

Λευκαίνω, biit: -ανῶ, (nex: ἐλεύκανα, ші nas: tpe: de къ: λελεύκασμαι) 'nълвeskъ. ‖ (nestp: saъ nas:) mъ fakъ алвъ, алвeskъ. [λευκὸς].

Λευκάκανθα (ἡ), вnъ felъ de копъчелъ sninosъ, търъчine къ flopї алве. [λευκὸς, ἄκανθα].

Λευκάλφιτος (ὁ, ἡ), fъkъtopъ de алвъ fъinъ. [λευκὸς, ἄλφιτον].

Λευκάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), пapтътopъ de легътъръ de капъ алвъ. [λευκὸς, ἄμπυξ].

Λευκάνθεμον (τὸ), вnъ felъ de плantъ, ші floape алвъ din soївл тъшъцелвлвї. [din

Λευκανθὴς, ές (ὁ, ἡ), чел къ алве flopї; (în цen:) noet: алвъ. «Καπνὸς —». Hind: [λευκὸς, ἄνθος]. [de вnde

Λευκανθίζω, biit: -ίσω, amъ алвъ faцъ, алвeskъ. «Οἰκία γύψῳ λευκανθίζουσα». Stp:

Λευκανία, ші Ion: noet: -ίη, = Λαυκανία. rîtлежъ, înriцitoape. [de вnde

Λευκανίηθεν, adв: noet: din înriцitoape. [ші

Λευκανίηνδε, adв: noet: în înriцitoape, saъ rîtлежъ.

Λεύκανσις, εως (ἡ), 'nълвipe. [ші

Λευκαντὴς, οῦ (ὁ), 'nълвitopъ; (în цen:) алвitopъ (вървitopъ, ші чл:). [λευκαίνω]. [de вnde

Λευκαντικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ a 'nълвi, saъ алві.

Λευκάργιλλος (λος) (ὁ, ἡ), koupinzъto de (komпвsъ din) хвmъ алвъ. ‖ (sвbst:) fem:) хвmъ, пъmînїъ алвъ.

Λευκὰς, άδος (ἡ), noet: în локъ de λευκὴ. 2) (sвbst:) вnъ felъ de plantъ. [λευκὸς].

Λευκασμὸς (ὁ), =Λεύκανσις.

Λεύκασπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел къ алвъ павъзъ. [λευκὸς, ἀσπίς].

Λευκαυγὴς, ές (ὁ, ἡ), noet: алвъ ка лвmina. [λευκὸς, ἀυγή].

Λευκαχάτης, ου (ὁ), алвъ agatъ, вnъ felъ de preцioasъ пїatръ. [λευκὸς, ἀχάτης].

Λευκέα (ἡ), =Λευκαία.

Λευκερινεὸς (ἡ), вnъ felъ de селвatikъ smokinъ къ smokine алве de mînkape. [λευκὸς, ἐρινεὸς].

Λευκέρυθρος (ὁ, ἡ), алвъ ші рошв. [λευκὸς, ἐρυθρός].

Λευκερώδιος (ὁ), алвъ epodiъ (вnъ felъ de пазъре). [λευκὸς, ἐρωδιὸς].

Λεύκη (ἡ), вnъ felъ de копачїъ 'nалтъ къ коажъ алвъ, плопъ. (vezї ші αἴγειρος). 2) вnъ felъ de печinцinoasъ pesвflътъръ (înчепътъ de лепръ) (vezї ші ἀλφὸς). 3) петіцъ алвъ (noiцъ) dene вnгії. [λευκὸς].

Λευκηπατίας, ου (ὁ), чел къ алвъ fikatъ; (fir:) fpikosъ, saъ negїовъ. [λευκὸς, ἧπαρ].

Λευκήπειρος (ὁ, ἡ), =Λευκόγεως. [λευκὸς, ἤπειρος.

Λευκήρετμος (ὁ, ἡ), noet: чел къ алве вîsле: [λευκὸς, ἐρετμὸς].

Λευκήρης, ες (ὁ, ἡ), noet: [λευκὸς, ἄρω] алвъ.

Λεύκινος, η, ον fъkвtъ din fpвnze de плопъ. [λεύκη].

Λεύκιππος (ὁ, ἡ), къларе пе, saъ tpasъ (în fръsвръ) de каї алвї. [λευκὸς, ἵππος].

Λευκίσκος (ὁ), вnъ felъ de пеште (din soївл кefалвлвї), (Fpanц:) *able, ablette.* (din solzїї лвї se konstpвїesк aptiftчiateле търгърitape). [ші

Λευκίτης, ου (ὁ), ші Λευκῖτις, ιδος (ἡ), noet: în локъ de [λευκὸς].

Λευκοβαφὴς, ές (ὁ, ἡ), вънsitъ алвъ. [λευκὸς, βαφὴ].

Λευκοβραχίων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ браце алве. [λευκὸς, βραχίων].

Λευκόγαιος (γειος), ші λευκόγεως (ὁ, ἡ), чел че аре (saъ este fъkвtъ din) хвmъ, saъ пъmînтъ алвъ. [λευκὸς, γαῖα, ші γέα].

Λευκογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skріъ, saъ desemnъ чева къ колоаре алвъ.

Λευκογραφίς, ίδος (ἡ), вnъ felъ de алвъ хвmъ (tiвiшіръ) ввпъ de skpis къ алвъ. [λευκὸς, γράφω].

Λευκοδέρματος (ὁ, ἡ), чел че аре (saъ

къптѫшitѫ кѫ) пїеле албъ. [λευκὸς, δέρμα].

Λευκοδίφθερος (ὁ, ἡ), = Λευκοδέρματος. [λευκὸς, διφθέρα].

Λευκόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кѫ dinцї албї. [λευκὸς, ὀδούς].

Λευκοείμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = Λευχείμων.

Λευκοέρυθρος (ὁ, ἡ), = Λευκέρυθρος.

Λευκόζωμος (ὁ, ἡ), чел кѫ (saѫ каре faче) zeamъ албъ. [λευκὸς, ζωμός].

Λευκόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ пърѫ албѫ. [λευκὸς, θρίξ].

Λευκοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ), пѫртътоpѫ de албъ za. 2) чел кѫ албѫ пїептѫ. [λευκὸς, θώραξ].

Λευκόϊνος, ἡ, ον, fъкѫtѫ din...

Λευκόϊον (τὸ), mікшѫnea албъ de гръdinъ. [λευκὸς, ἴον].

Λευκόκαρπος (ὁ, ἡ), продѫкътоpѫ de роadъ албъ. [λευκὸς, καρπός].

Λευκόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ кочеанѫл (saѫ котоpѫл) албѫ. [λευκός, καυλός].

Λευκοκέρατος (ὁ, ἡ), чел кѫ албе коарne; (прin întind:) «Βοῦς —». Esix: албѫ. [λευκὸς, κέρας].

Λευκοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кѫ капѫ албѫ. [λευκὸς, κεφαλή].

Λευκόκομος (ὁ, ἡ), чел кѫ пърѫ албѫ. [λευκὸς, κόμη].

Λευκοκράμβη (ἡ), варzъ албъ. [λευκὸς, κράμβη].

Λευκόκρας, κρατος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de λευκοκέφαλος. [λευκὸς, κρᾶς].

Λευκόκρεως (ὁ, ἡ), чел кѫ карne албъ. [λευκὸς, κρέας].

Λευκόκυμα (τὸ), албѫ (спѫmeroсѫ) валѫ, saѫ талаzѫ. [ші

Λευκοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ албе (спѫmeroase) ѫnde. [λευκὸς, κῦμα].

Λευκόλιθος (ὁ, ἡ), fъкѫtѫ de пїatръ албъ. || (sѫбst:) Λευκόλιθον (τὸ), марmѫръ албъ. [λευκὸς, λίθος].

Λευκόλινον (τὸ), (dѫпе ziч:) inѫ албѫ, ѫnѫ felѫ de кîniпъ пentрѫ otroane. (вezї ші λευκαία). [λευκὸς, λίνον].

Λευκολόφας, ου (ὁ), поet:, ші Λευκόλοφος (ὁ, ἡ), чел кѫ креastъ албъ ла коїfѫ. || (sѫбst: neѫt:) deалѫ, тъгѫръ кѫ албъ хѫmъ. [λευκὸς, λόφος].

Λευκομαινὶς, ίδος (ἡ), ѫnѫ felѫ de пеште, (алt:) βόαξ. [λευκὸς, μαινίς].

Λευκόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ албъ лînъ. [λευκὸς, μαλλός].

Λευκομέλας, ανος (αινα, αν), албѫ-негрѫ. [λευκὸς, μέλας].

Λευκομέτωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ албъ fрѫnte. [λευκὸς, μέτωπον].

Λευκομφάλιος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫрікѫ албѫ; (проп:) ѫnѫ felѫ de smoкinъ. [λευκὸς, ὀμφαλός].

Λευκόνοτος (ὁ), вîntѫ de mїazъ-zi, пріinчосѫ, adѫкътоpѫ de seninъtate. [λευκὸς, νότος].

Λευκοόπωρος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de λευκόπωρος.

Λευκοπάρειος, ші Ion: Λευκοπάρῃος (ὁ, ἡ), чел кѫ албї овражї. [λευκὸς, παρειά].

Λευκοπάρυφος (ὁ, ἡ), пѫртътоpѫ de хаїnъ кѫ албе кенаре. [λευκὸς, παρυφή].

Λευκόπεπλος (ὁ, ἡ), пѫртътоpѫ de албѫ вълѫ, saѫ акопъреmîntѫ, спр: е: шалѫ, mantелъ, ші чл: [λευκὸς, πέπλος].

Λευκοπέταλος (ὁ, ἡ), чел кѫ албе fрѫnze, saѫ foї. [λευκὸς, πέταλον].

Λευκόπετρα, ας (ἡ), ші Λευκόπετρον (τὸ), албъ (гоалъ) пїatръ, saѫ stînкъ. [λευκὸς, πέτρα].

Λευκόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ браце албе. [λευκὸς, πῆχυς].

Λευκόπλευρος (ὁ, ἡ), чел кѫ коaste, saѫ латѫре албе. [λευκὸς, πλευρά].

Λευκοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), (локѫ) копрinzътоpѫ de шѫлцime de înбръкацї în албе. [λευκὸς, πλῆθος].

Λευκοποίκιλος (ὁ, ἡ), = Λευκόστικτος, пestріцatѫ кѫ албѫ. [λευκὸς, ποικίλος].

Λευκόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѣ албе пічоаре; saѫ deskѫлцѫ. [λευκὸς, ποῦς].

Λουκόπρωκτος (ὁ, ἡ), чел кѫ шеzѫtѫл албѫ; (прin întind:) плъпîndѫ (неажѫnsѫ de soape); невіteazѫ; saѫ desfрînatѫ. (înпрot: de μελάμπυγος). [λευκὸς, πρωκτός].

Λευκόπτερος, ші Λευκοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кѫ албе аріпї; (поet: în цen:) албѫ, лѫminosѫ. «Νιφὰς («Ἡμέρα) — ». Esхл: ші Еѫр: [λευκὸς, πτερὸν, ші πτέρυξ].

Λευκόπυγος (ὁ, ἡ), = Λευκόπρωκτος. [λευκὸς, πυγή].

Λευκόπυρος (ὁ, ἡ), (fъinъ, нішаштеа) fъкѫtѫ din || (sѫбst: бърб: saѫ neѫt:) грîѫ албѫ. [λευκὸς, πυρός].

Λευκόπωλος (ὁ, ἡ), поet: = Λεύκιππος. [λευκὸς, πώλος].

Λευκόπωρος (ὁ, ἡ), poditорѫ de албъ роadъ, saѫ поamъ. «Συκῆ —». At: smoкinѫ албѫ. [λευκὸς, ὀπώρα].

Λευκόροδον, ші Λευκόῤῥοδον (τὸ), трantafілѫ албѫ. [λευκὸς, ῥόδον).

Λευκὸς, [λεύσω] ἡ, ὸν, албѫ. «Χιὼν («Γάλα, «Κρῖνον «Μέτωπον «Ἄλευρον, ші чл:)

—». Ткр: 2) кѹратѹ, лѹminosѹ, лѹчїosѹ, stрѣвѣzosѹ. «Ἠέλιος («Ἡμέρα, «Λέβης, «Ὕδωρ, mi чл:)—». Om: 3) (прin întind:) граціosѹ, плѣкѹtѹ, веселѹ. «Ἔαρ, («Γαλήνη, ші чл:)—». Епгр: 4) (desпре oam:) seарвѣdѹ, ofілitѹ, неажѹnsѹ de soape; molічosѹ; fрікosѹ. «Λευκαὶ φρένες». Пind: 5) (fir:) кѹратѹ, desлѹшitѹ, лesne de înцелes. «Λευκὸς ἔλεγχος». Лкs: «Λευκότερον διασαφήσας». Лкs: 6) поет: голѹ. «Ποῦς—». Еѹр: (вezї ші λευκόω).

Λευκόσαρκος (ὁ, ἡ), = Λευκόκρεως, saѹ Λευκοσώματος. [λευκὸς, σάρξ].

Λευκοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел кѹ кѹпѹпѣ, saѹ кѹ kontѹрѹ (чеаркѣпѹ) алве. [λευκὸς, στέφος].

Λευκόστικτος (ὁ, ἡ), пestріцatѹ кѹ пікѣtѹрї алве. [λευκὸς, στίζω].

Λευκόσφυρος (ὁ, ἡ), поет: în локѹ de λευκόπους. [λευκὸς, σφυρός].

Λευκοσώματος (ὁ, ἡ), алвѹ ла tрѹпѹ. [λευκὸς, σῶμα].

Λευκότης (ἡ), алвеацѣ; лѹчіре, ші чл:

Λευκοτριχέω -ῶ, віit: -ήσω, amѹ пѣрѹ алвѹ. [din

Λευκότριχος (ὁ, ἡ), =Λευκόθριξ.

Λευκότροφος (ὁ, ἡ), поет: креskѹtѹ алвѹ, saѹ кѹ fлорї алве. «Μύρτον — ». Арttf: [λευκὸς, τροφή].

Λεύκουρος (ὁ, ἡ), кodалвѹ, saѹ кѹ коаdѣ алвѣ. [λευκὸς, σὐρά].

Λευκοϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), цesѹtѹ кѹ алвѣ вѣtѣtѹрѣ; (în цen: desпре пînzete) алвѹ. [λευκὸς, ὑφή].

Λευκοφαὴς, έος (ὁ, ἡ), = Λευκαυγής, поет: [λευκὸς, φάος].

Λτυκόφαιος (ὁ, ἡ), алвічosѹ, чепѹшіѹ. [λευκὸς, φαιός].

Λευκοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), алвѹ, лѹminosѹ ла вedepe. [λευκὸς, φαίνω].

Λευκόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѹ окї алвї. [λευκὸς, ὀφθαλμὸς].

Λευκοφλεγματία (ἡ), ѹпѹ felѹ de воалѣ, serвezie (înчепѹtѹ, saѹ simптomѣ) de idропікѣ. [ші

Λευκοφλεγματίας, ου (ὁ), пѣtimaшѹ de serвezie de idропікѣ. [ші

Λευκοφλεγματέω -ῶ, віit -ήσω, sîntѹ...

Λευκοφλεγμάτώδης, εος (ὁ, ἡ), пѣtimaшѹ de (saѹ asemenea ка о) serвezie de idропікѣ. [λευκὸς, φλέγμα].

Λευκὸφλοιος (ὁ, ἡ), чел кѹ коажѣ, saѹ поsгіца depe d'asѹпра алвѣ. [λευκὸς, φλοιὸς].

Λευκοφορέω-ῶ, віit: -ήσω, портѹ алве. [din

Λευκοφόρος (ὁ, ἡ), пѹртѣtорѹ de алвѣ înвръкѣminte. (fir:) «Ἄμπελος—». Епгр: продѹкѣtoape de stрѹгѹрї алвї. [λευκὸς, φέρω].

Λεύκοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѹ алве sпрînчене; (ші fir:) чел кѹ алвѣ înпрежтѹіре, saѹ алве (de мартѹрѣ) галерії înпрежѹр. «Ἀγορὰ—». Ер: [λευκὸς, ὀφρὺς].

Λευκοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пѹртѣtорѹ de алвѣ хаїпѣ (tѹпікѣ). [λευκὸς, χιτὼν].

Λευκοχροέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѹ алвѹ ла faцѣ. [ші

Λευκόχροια (ἡ), алвеацѣ de faцѣ. [din

Λευκόχροος -ους (ὁ, ἡ), алвѹ ла faцѣ. [λευκὸς, χρόα].

Λευκόχρυσος (ὁ, ἡ), алвѹ шігѣлвеnічosѹ ка || (sѹвst:) Λευκόχρυσος, аѹрѹл алвічosѹ, Fранцozeskѹ. [λευκὸς, χρυσὸς].

Λευκόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), алвѹ ла faцѣ, saѹ ла пеліцѣ. [λευκὸς, χρώς].

Λευκόψαρος (ὁ, ἡ), seinѹ, врѹmaріѹ, saѹ чепѹшіѹ deskisѹ. [λευκὸς, ψαρὸς].

Λευκόω -ῶ, віit; -ώσω, алвеskѹ чева (прinч: кѹ алвѣ вѣпsea) (вezї ші λευκαίνω); поет: голеskѹ, deskоперѹ. «Πόδα—». Епгр: [λευκὸς].

Λευκώλενος (ὁ, ἡ), чел кѹ алве враце. [λευκὸς, ὠλένη].

Λεύκωμα (τὸ), [λευκόω] (în цen:) ор че este алвitѹ кѹ алвѣ вѣпsea; (іар партік:) skîndѹрѣ алвitѣ, saѹ алтѹ чева asemenna, пе каре se skріаѹ пѹмеле dрегѣtорілор, mi ор че алтѹ tревѹїа sѣ se înкѹпоштinцеze пѹвлікѹлѹї. 2) алвѹшѹ de оѹ. 3) алвеацѣ de окїѹ. [de ѹnde

Λευκωματίζω, віit: -ίσω, пѣtimeskѹ de алвеацѣ ла окїѹ. [ші

Λευκωματώδης, εος (ὁ, ἡ), пѣtimaшѹ de, sѹпѹsѹ ла (saѹ asemenea кѹ) алвеацѣ în окїѹ.

Λευκὼν, ῶνος(ὁ), пѣdѹре de плопї.[λεύκη].

Λευκώπης, ші Λευκωπίας, ου (ὁ), поет: =Λευκοφανὴς, алвѹ ла faцѣ. [λευκὸς, ὤψ].

Λευκῶπις, ιδος (ἡ), поет: fem: ал лѹї λευκώπης.

Λεύκωσις, εως (ἡ), алвіре, вѣрѹіре. 2) (med:) =Λεύκωμα. [λευκόω].

Λευρομήλη (ἡ), каѹtѣ λαυρομήλη.

Λευρὸς, ὰ, ὸν, поет: în локѹ de λεῖος, nededѹ, шesѹ; ларгѹ; (fir:) simплѹ, dрептѹ.

Λεὺς (ὁ), Dор: în ловѹ de λᾶς, пїatрѣ.

Λεύσιμος, η ον, поет: вреdnікѹ de (saѹ sѣвîршitѹ прin) ловіре кѹ пїetре. «Θάνατος —». Еѹр: (вezї ші λευστήρ). [ші

Λευσμὸς (ὁ), поет: = Λιθοβολία, ловіре кѹ пїetре. [λεύω].

Λεύσσω, biit: λεύσω, poet: [λάω, γλαύσσω] въzȣ̆; (nestp:) лȣчеskȣ̆.

Λευστὴρ (ὁ), poet: [λεύω] ловitорȣ̆ кȣ пїetpe, saȣ̆ sъвіршitȣ̆ прiп ловіре кȣ пїetpe. «Μόρος —». Esхл: =Λεύσιμος.

Λευστὸς, ὴ, ὸν, poet: [λεύσσω] въzȣtȣ̆. 2) [λεύω] =Λεύσιμος.

Λεύσω, poet: biit: ал лȣї λεύσσω, ші ал лȣї λεύω.

Λευχειμονέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λευκοφορέω. [din

Λευχείμων, ονος (ὁ, ἡ), = Λευκοφόρος. [λευκὸς, εἷμα].

Λευχηπατίας, ου (ὁ), =Λευκηπατίας.

Λεύω, biit: λεύσω, poet: [λεύς] batȣ̆ кȣ пїetpe.

Λεχαίνω, biit: -ανῶ, dopeskȣ̆ patȣ̆ (nȣntъ). [ші

Λεχαῖος, α, ον, poet: кȣвenitȣ̆ ла (saȣ̆ de întpeвȣînцat ка) patȣ̆, ші чл: а ле лȣї [λέχος]. (se konf: кȣ λοχαῖος).

Λεχεποίης, ου (ὁ), poet: [λέχος, ποία] локȣ̆ кȣ mȣлtъ еарвъ (înkît sъ se кȣлче чіnева ка пе аштерnȣtȣ̆).

Λεχήρης, εος (ὁ, ἡ), poet: [λέχος, ἄρω] =Κλινήρης. [de ȣnde

Λεχήριον (τὸ), ші

Λεχμὰς, άδος (ἡ),='Ενήλατον, ші Ἤλεκτρον, пічорȣ̆, saȣ̆ podoaвъ de patȣ̆. [ші

Λεχοὶ, îm: nom:, ші

Λεχοῖ, dat: sinг: ал лȣї λεχώ. [din

Λέχος, [λέγω] εος -ους (τὸ), poet: аштерnȣtȣ̆ de кȣлкat, patȣ̆; nȣntъ; tpȣпеаskъ înпреȣnape; (de ȣnde прin întind:) soцie. «Ἔκανε Τυνδαρὶς ἅ λέχεα». Eȣp: [de ȣnde

Λέχοσδε, adв: poet: în patȣ̆. [ші

Λέχριος, α, ον, пȣsȣ̆ кȣлкatȣ̆ în posiцie opizontaлъ. [ші

Λέχρις, adв: кȣлкat, [ші

Λεχὼ, όος -οῦς (ἡ), лъȣzъ (de aчi). [de ȣnde

Λεχωϊὰς, άδος (ἡ), poet: = Λεχώ. [ші

Λεχώϊος (ὁ,ἡ), poet: atînгъtорȣ̆ de лъȣzъ, saȣ̆ de лъȣzie. [ші

Λεχωὶς, ίδος (ἡ), poet: =Λεχώ.

Λεῷ, At: în локȣ̆ de λαοί, îm: nom: ші вок: але лȣї λεὼς.

Λεώβατος (ὁ, ἡ), poet: [λεὼς, βαίνω] = Λεωφόρος (ὁδός).

Λεώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λαώδης.

Λεωκόρητος (ὁ, ἡ), [λεὼς, κορέω] =Λεώλεθρος, mъtȣpatȣ̆ (прънъditȣ̆) кȣ totȣ̆ nopodȣл.

Λεωλεθρία (ἡ), прънъdipe de nopodȣ̆, = Πανωλεθρία. [din

Λεώλεθρος (ὁ,ἡ), прънъditȣ̆ кȣ totȣ̆ nopodȣл, adikъ de totȣ̆. [λεὼς, ὄλεθρος].

Λεωλογέω -ῶ, biit: -ήσω, adȣnȣ̆, saȣ̆ nȣmъpȣ̆ nopodȣл. [λεὼς, λόγος].

Λέων, [λῖς] οντος (ὁ), леȣ̆. 2) (прin întind:) =Λεοντῆ. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de kitȣ̆. 4) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ,='Οσπριολέων. 5) ȣnȣ̆ felȣ̆ de skipȣ̆, saȣ̆ каркinȣ̆ (о вȣвъ), (Тȣрч:) serпенцеа.

Λεωπάτητος (ὁ, ἡ), грam: eksпл: а лȣї Λεώβατος. 2) (în Sof: греш:) în локȣ̆ de λαξπάτητος. [λεὼς, πατέω].

Λεωπέτρα, ші Λεωπετρία (ἡ), în локȣ̆ de [λεῖα, πέτρα], =Λισσας (вezї ziч:).

Λεωργὸς (ὁ, ἡ), doвopîtорȣ̆ (прънъditорȣ̆) de nopodȣ̆; (în цen:) fъкъtорȣ̆ de реле. [λεὼς, ἔργον].

Λεὼς, ὼ, At: ші Ion: în локȣ̆ de λαός.

Λέως, adв: Ion: în локȣ̆ de λίαν, saȣ̆ (în апок:) în локȣ̆ de τελέως.

Λεωσφέτερος, α, ον, четъцenitȣ̆ de nopodȣ̆. [λεὼς, σφέτερος].

Λεωφόρος (ὁ, ἡ), dȣкъtорȣ̆ de nopodȣ̆. ‖ (обіч: înпреȣnъ, ші fъръ ὁδὸς) dpȣmȣл чел mape (îmпъръteskȣ̆). [λεὼς, φέρω].

Ληβόλος (ὁ, ἡ), гls: în локȣ̆ de λιθόβλητος. [λᾶς, βάλλω].

Λήγω, [λέγω] biit: λήξω, înчetezȣ̆ (пе алtȣл, saȣ̆ maї обіч: пе sinemї); mъ sfîpшeskȣ̆, mъ прекȣрmȣ̆. (кȣ ак:) «Οὐ λῆγε μένος». Іл: N: (ші кȣ цen: ел: indip:) «Οὐ λήξαιμι χεῖρας φόνοιο». Od: X: (ші ел:) «Λῆγ' ἔριδος». Іл: A: «Ἐπεί οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχῆς ἔληξαν». Ksn: (ші кȣ dat: saȣ̆ ак: poet:) «Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι». Іл 1: «Ἡ δὲ ἀτραπὸς ἅυτη ἄρχεται μὲν ἀπὸ ..., λήξει δὲ κατὰ Ἀλπηνὸν πόλιν». Ep: (ші кȣ partч:) «Ὁπότε λήξειεν ἀείδων». Іл: 1: (ші fъръ kazȣ̆). «Οὐ λήξω, πρὶν..». Іл: T:

Λήδανον (τὸ), o apomatikъ peцinoasъ matepie, stpînsъ din fpȣnzeле плanteї [λῆδος], (de aчi) ladinȣ̆.

Λήδανος (ὁ), =Λῆδος.

Λῃδάριον, ші λῄδιον (τὸ), dim: а л лȣї λῇδος.

Λῇδον (τὸ), poet: în локȣ̆ de λῇδος, плasъ, mpeaжъ (de ȣnde ȣniї îndpenteazъ λίνον). 2) =кȣ...

Λῆδος (ὁ), [λᾶς] ȣnȣ̆ felȣ̆ de копъчелȣ̆, din каре ese ladinȣл.

Λῇδος, [λεῖος] εος -ους (τὸ), poet: ȣnȣ̆ felȣ̆ de пînzetȣ̆ sȣвцipe, ші ȣшорȣ̆; хаїnъ de варъ.

Λήζομαι, поет: în локŭ de ληΐζομαι.

Ληθαῖος, α, ον, atinгъtopŭ de ѕĭtape, saŭ релatiвŭ кѕ рîѕл ѕĭtъpiĭ. 2) =Ληθεδανός. 3) în локŭ de λαθραῖος. [λήθη].

Ληθάνεμος (ὁ, ἡ), вezĭ λαθάνεμος.

Ληθάνω, (fъръ вiit:) поет: (кѕ ц̣еп: indip:) adѕкŭ кѕĭва ѕĭtape de чева. [λήθη].

Ληθαργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ ц̣еп:) ѕĭtŭ. [ші

Ληθαργία (ἡ), somnŭ кѕ desъвîршitъ nesimц̣ipe, летарц̣ie. [ші

Ληθαργίζω, вiit: -ίσω, kazŭ (ші stpъm: adѕкŭ) în летарц̣ie. [ші

Ληθαργικὸς, ὴ, ὸν, пътimamŭ (sѕпѕsŭ ла), însoц̣itŭ de летарц̣ie. [din

Λήθαργος (ὁ, ἡ), [λήθη, ἀργὸς] (кѕ ц̣еп:) =Е'πιλήσμων, ѕĭtъtopŭ. 2) moлiчosŭ, zъвавnikŭ, (обшt:) adopmitŭ. 3) askѕns-mѕшкъtopŭ. || (sѕвst: бърв:) = Ληθαργία.

Ληθεδανὸς, ὴ, ὸν, ='Επίληθος, прiчinѕitopŭ de ѕĭtape. [din

Ληθεδών, όνος (ἡ), поет: în локŭ de, ші [din

Λήθη (ἡ), [λήθω] ѕĭtape. «Ὁ ποταμὸς τῆς λήθης». Stp: [de ѕnde

Ληθήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Е'πιλήσμων. [ші

Λήθιος (ὁ, ἡ), =Ληθαῖος, ші Λαθραῖος.

Ληθομέριμνος (ὁ, ἡ), поет: ѕĭtъtopŭ, saŭ adѕкъtopŭ de ѕĭtape a гріжелор, пекаzѕzѕрілор, ші чл: [λήθη, μέριμνα].

Λῆθος, εος -ους (τὸ), în локŭ de λήθη. [de ѕnde

Ληθοσύνη (ἡ), поет: =Ληθεδών.

Λήθω, вiit: λήσω, (nex: ἔλαθον) поет: saŭ papŭ în локŭ de λανθάνω. «'Ατακτῶν τις τοὺς θεοὺς οὐ λήθει». Ksn: || (miж:)Λήθομαι, каѕtъ λανθάνομαι.

Ληθώδης, εος (ὁ, ἡ), adѕкъtopŭ de ѕĭtape. [λήθη].

Ληϊάνειρα (ἡ), поет: [ληΐη, ἀνήρ] хръпitoape, sѕбжѕгъtoape de бърбац̣ĭ (епit: ал Венереĭ].

Ληϊάς, άδος (ἡ), [ληΐς] femee роабъ, прizonieръ.

Ληϊβότειρα (ἡ), поет: fem: ал лѕĭ...

Ληϊβοτὴρ, ῆρος, ші Ληϊβότης, ου (ὁ), [λήϊον, βόσκω] pozъtopŭ, пръпъditopŭ de semъnъtѕpĭ. «Σῦς—». Od: Σ:

Ληϊδάριον, ші Ληΐδιον (τὸ), поет: în локŭ de ληδάριον, λήδιον.

Ληΐδιος, α, ον, поет: лѕatŭ робŭ ка о прадъ. [ші

Ληΐζομαι, [ληΐς] вiit: -ίσομαι, жъfѕĭeskŭ, прадŭ, хръпeskŭ ор че гъseskŭ; (în ц̣еп:) ĭaŭ, капътŭ. «Οὔ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς». Es:

Ληΐη (ἡ), Ion: în локŭ de λεία.

Ληϊνόμος (ὁ, ἡ), поет: [λήϊον, νέμω] локѕitopŭ de ц̣аръ.

Λήϊον (τὸ), ц̣арinъ de seчepat; (în ц̣еп:) semъnъtѕpĭ neseчepate. [ші

Ληΐς, ίδος (ἡ), Ion: поет: în локŭ de [λεία] пръzĭ; (în ц̣еп:) вite, чipezĭ, tѕpme. || (adiekt:) în локŭ de ληϊὰς, лѕatъ роабъ.

Ληϊστὴρ, ῆρος, ші Ληϊστὴς, οῦ (ὁ), [ληΐζομαι] поет: în локŭ de λῃστὴς, жъfѕitopŭ, пръdъtopŭ, корsapŭ. [de ѕnde

Ληϊστία (ἡ), =Λῃστεία.

Ληϊστὸς, [ληΐζομαι] ὴ, ὸν, хръпitŭ, saŭ de хръпit în pesбоĭŭ ка о прадъ.

Ληϊστύς, ύος (ἡ), Ion: în локŭ de λῃστεία.

Ληΐστωρ, ορος (ὁ), =Ληϊστὴρ.

Ληΐτις, ιδος (ἡ), поет: patpoanъ (konлѕкръtoape) de прадъ (епit: ал Minepвеĭ, вezĭ ші ἀγελείη). 2) (pas:) = Ληϊὰς. [ληΐς].

Ληϊτοάρχης, ου (ὁ),=Λήταρχος.

Λήϊτος, η, ον, Ion: = Λέϊτος, Λεῖτος, кѕвenitŭ nopodѕлѕĭ, пѕблiкŭ; (de ѕnde) «Λήϊτον (se înц̣: δῶμα, saŭ οἴκημα)». Ep: sfatѕл оръmeneskŭ, (Fpanц̣:) *l' hôtel de ville.*

Ληϊτουργέω, ші Ληϊτουργὸς,= Λειτουργέω, ші Λειτουργὸς.

Ληκάζω, вiit: -άσω, =Λαικάζω.

Ληκαλέος, α, ον, =Λαικαστὴρ.

Ληκάω -ῶ, вiit: -άσω, =Λαικάζω.

Ληκέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локŭ de λακέω.

Λήκημα, saŭ Λήκισμα (τὸ), [ληκάω] кѕрвeaskъ desfpînъtѕръ.

Ληκτήριος, α, ον, поет: de пpetѕtindinea прекѕрmatŭ, mъpц̣initŭ înпрежѕр. «Νῆσος—». Лiкfp: [λήγω].

Ληκύθειος, α, ον, кѕвenitŭ ла, asemenea кѕ ѕрчорѕшŭ, saŭ алtŭ вasŭ de ѕntdeлemnŭ; (fiг: despre ворбе) помпosŭ, ѕmfлatŭ, (Fpanц̣:) *ampoulé.* [ші

Ληκυθίζω, вiit: -ίσω, (dѕпе ziч:) ѕnгŭ кѕ mipeasmъ ші чл: din λήκυθος, sѕлimeneskŭ; (fiг:) înfpѕmѕseц̣ezŭ meштешѕц̣it 2) ворбeskŭ кѕ emfasŭ (saŭ tpaц̣iкŭ ші пpefъкѕtŭ кiпŭ), saŭ din гîtлежŭ. [ші

Ληκύθιον (τὸ), dim: ал лѕĭ [λήκυθος.]

Ληκυθισμὸς (ὁ), meштешѕц̣itъ înfpѕmѕseц̣ape; ворбipe, stpiгape din гîtŭ. [ші

Ληκυθιστὴς, οῦ (ὁ), ворбitopŭ din гîtŭ, saŭ кѕ tpaц̣iкŭ emfasŭ. [ληκυθίζω].

Ληκυθοποιὸς (ὁ, ἡ), [λήκυθος, ποιὸς] fъкъtopŭ, ші...

Ληκυθοπώλης, ου (ὁ), [λήκυθος, πώλης] вînzъtopŭ de...

Λήκυθος, [ληκέω] (ἡ), вasŭ, ѕрчорѕшŭ de ѕntdeлemnŭ, mipeasmъ, ші чл: «Σκυτίνη στενόστομος —». Iпкр: «Ἔλαιον χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ». Od: Δ. ші Z. (de ѕnde прin întind:) «Ἱπποτροφίαν οὐ λακύθᾳ ὀπαδεῖν». Пл: a nѕ se potpiві ла локѕрї ѕntdeлemnoase. 2) (fir:) meштешѕцipe de кѕвîntŭ, petopikъ înfpѕmѕseцape. 3) (fir:) nѕка гîtлежѕлѕї; (de ѕnde) = Λαρυγγισμὸς.

Ληκυθουργὸς (ὁ, ἡ), =Ληκυθοποιὸς. [λήκυθος, ἔργον].

Λῆμα (τὸ), poet: [λάω] (în цen:) воinцъ; хотъpîpe; disposiцie de sѕfлetŭ, simцimîntŭ; (partik:) кѕражŭ, mapinimie.

Λημαλέος, [λήμη] α, ον, ѕрdѕposŭ; (прin înttnd:) слабŭ de вedepї. [λήμη].

Ληματίας, ου (ὁ), плinŭ de simцimîntŭ, de кѕражŭ, mapinimŭ. [λῆμα]. [de ѕnde

Ληματιάω -ῶ, віit: -άσω, poet: sîntŭ плinŭ de simцimîntŭ, ші кѕражŭ, sîntŭ înкpedinцatŭ în sinemї, în пѕtepiле меле.

Ληματόω -ῶ, віit: -ώσω, [λῆμα] însѕfлѕ; (ші pas:) їаŭ кѕражŭ.

Λημάω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ ѕрdopї ла окї; (прin ѕрm:) sîntŭ слабŭ de вedepї, nѕ въzŭ віne. [din

Λήμη (ἡ), [Еол: γλάμα, γλία] ѕрdoape; (fir:) прежѕdikatъ întѕnекътоape de minte.

Λῆμμα (τὸ), лѕътѕръ; dapŭ; mitъ; вenitŭ; кîштігŭ. 2) (în Лоц:) datŭ, пропоsiцia чea mape, din кape se skoate конклѕsia; tesъ sпpe dovadъ. 3) titлѕ (sѕsкpiпцie, пе sкѕptŭ копpindepe) de ѕnŭ proz: sкpisŭ, saŭ поemъ. [λαμβάνομαι]. [de ѕnde

Λημματίζομαι, віit: -ίσομαι, [плц:] кîштігŭ, mъ foлoseskŭ. [ші

Λημματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ a se foлosi, a кîштіга. [шї

Λημμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї λῆμμα.

Λημματισμὸς (ὁ), (плц:) кîштігŭ, sпекѕлацie. [λημματίζομαι].

Λημνίσκος (ὁ), [λῆνος] кopdeлъ, вandлікъ de лînъ. 2) кopdeлъ de tpas прin пїеле sпpe înпѕроїepe (ѕnŭ feлŭ de вizikъtoape). (Med:). 3) греш: în локŭ de μηνίσκος.

Λῆν, Dop: înf: ал лѕї λάω (воїŭ).

Λῆναὶ (αἱ), poet: Бакanteле. [ші

Λήναια (τὰ), = Διονύσια (вezї λήναιος). [ληνὸς]. [de ѕnde

Ληναΐζω, віit: -ίσω, sepвezŭ, saŭ mъ лѕпtŭ (ка poetŭ) ла sepвътоapea Λήναια; (în цen:) = Βακχεύω. [ші

Ληναϊκὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ (fъкѕtŭ) ла sepвътоapea Λήναια, = Βακχικὸς.

Λήναῖος, α, ον, [ληνὸς] pелatiвŭ кѕ лінŭ, saŭ fъкѕtŭ în лінŭ; (de ѕnde enit:) Dionîsŭ. || Λήναια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) Dionisiiле челе miчї sepвate în Atena. [de ѕnde.

Ληναΐτης, ου (ὁ), poet: în локŭ de ληναῖος, saŭ ληναϊκὸς. [ші

Ληναιὼν, ῶνος (ὁ), a doїлea лѕnъ de eapnъ (dѕпе Ionienї), în кape se sepвa sepвътоapea Λήναια.

Ληνὰς, άδος (ἡ), = Ληνὸς (3).

Ληνεὼν, ῶνος (ὁ), кpamъ, saŭ локалѕл, ѕnde sînt aшezate лінѕpiле. [ші

Ληνὶς, ίδος (ἡ), =Ληνὰς. [ληνὸς].

Ληνοβατέω -ῶ, віit: -ήσω, калкŭ stpѕгѕpї în лінŭ. [din

Ληνοβάτης, [ληνὸς, βαίνω] ου (ὁ), кълкътopŭ de stpѕгѕpї în лінŭ.

Ληνὸς (ὁ), [λᾶ, λᾶας] (în цen:) adînкътѕръ, гpoaпъ; stepnъ; алвie. (partik: 2) капра вizitiѕлѕї. 3) гаѕръ, ѕnde se înfiцe katapтѕл. (вezї ші μεσόδμη). 4) (oвіч: de aчi) лінŭ de кълкat stpѕгѕpї; (de ѕnde poet:) кѕлesŭ de віe.

Λῆνος, εος -ους (τὸ), poet: [în afin: кѕ λάχνη, ші χλαῖνα] лînъ (de aчi, de ѕnde ші Лat:) lana, ші laena.

Ληξιαρχικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopŭ de лекsiapхŭ [ληξίαρχος]. (de ѕnde) «Ληξιαρχικὸν (seînц: βιβλίον, saŭ γραμματεῖον)». Dm: кodikъ, în кape epaŭ înskpiшї чetъцeniї, ші пе кape o цinea...

Ληξίαρχος (ὁ), (în Atena) ѕnŭ dpeгътopŭ (oвіч: tpiвѕnѕл), кape înskpia în кodikъ întp' adins пentpѕ aчeasta пе чetъцeniї чеї вîpstniчї, ші în stape de a 'шї stъпîni aвepiле. [λῆξις, ἄρχω].

Ληξιπύρετος (ὁ, ἡ), potoлitopŭ de fpiгѕpї, (Fpanц:) febrifuge. [λῆξις, πυρετός].

Λῆξις, [λαγχάνω] εως (ἡ), (în цen:) aлецepe, saŭ înпъpцipe прin sopцї, = Κλήρωσις, ші Διακλήρωσις. 2) parte, aвepe лѕatъ прin sopцї, saŭ din moштenipe къzѕtъ fie къpѕїa; локашŭ. «Θεῶν λήξεις». Fot: temплеле. «Ἡ περίγειος («Ἡ καθ' ὕδατος, «Ἡ ἀέριος) —». Лѕч: 3) (Лц:) чea прin sopцї înfъцiшape de o прічinъ de жѕdikatъ; (în цen:) pекламацie, прiгonipe. «Τῆς πρός με λήξεως». Is: чea înпpotiвa mea.

Λῆξις, [λήγω] εως (ἡ), înчetape; sfîpшitŭ.

Ληὸς (ὁ), Ion: (преа рар:) în локъ de λαός.

Ληπτέος, α, ον, nosit: ал лъї λαμβάνω.

Ληπτὴρ (ὁ), noet: în локъ de...

Λήπτης, ου (ὁ), лъъторъ (maї întp: în компъse). [λαμβάνω]. [ші

Ληπτικὸς, ὴ, ὸν, îndemînъtikъ, saъ аплекатъ ла лъаре. [ші

Ληπτὸς, ὴ, ὸν, лъатъ, saъ пътinчosъ de a se лъа. [λαμβάνω].

Ληραίνω, ші

Ληρέω, -ῶ, biit: -ήσω, бърfeskъ, ворбeskъ, saъ fakъ nepoziї. [λῆρος]. [de ъnde

Λήρημα(τὸ), ворбъ, saъfaптъ nepoadъ.[ші

Λήρησις, εως (ἡ), бърfipe; saъ nepozie.

Ληρολόγος (ὁ, ἡ), бърfitopъ, ворбitopъ de nepozii. [λῆρος, λόγος].

Λῆρος (ὁ), бърfipe. «Ὅλως δὲ λῆρός ἐστι τῷ Πλάτωνι τὸ συμπόσιον». At: 2) (прin întînd:) бърfitopъ, nepodъ, (Търч:) zeвzekъ. «Τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι». Лъч: 3) лъкръ zadapnikъ, de прisosъ, minчinosъ, neînsemnъtopъ; (iap maї къ seamъ) чева de femeeaskъ гъteалъ. «Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' αὐτῷ». Apstf: «Τὰς ὁδοὺς, ἃς ἐπισκευάζομεν, καὶ κρήνας καὶ λήρους». Dm: (ші întp' aчeastъ însemnape noate zічepea este în afin: ші ъne-opї se konf: къ λείριον).

Ληρωδέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ληρέω. [din

Ληρώδης, εος (ὁ, ἡ), ворбitopъ de бърfeлї; zadapnikъ. [λῆρος]. [de ъnde

Ληρωδία (ἡ), = Λῆρος, бърfipe, tръnкъnipe. [ші

Ληρωδῶς, adв: în zadapъ; nepozeшte·

Λῇς, Dop: noet: în локъ de θέλεις (xot:), saъ θέλῃς (sъп:), 2: sinг:) neps: a лъї λάω.

Λησίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: [λήθω, βροτὸς] amъцitopъ de oamenї; хоцъ.

Λῆσις, [λήθω] εως (ἡ), = (saъ греш: în локъ de) λῆστις, = Λήθη. 2) гls: [λάω],=Θέλησις.

Λησμοσύνη (ἡ), noet: = Ληθοσύνη, ші Λήθη. [din

Λήσμων, [λήθω, λέλησμαι] ονος (ὁ, ἡ), ='Επιλήσμων, ъїtъкъ.

Λήσομαι, biit: ал лъї λανθάνομαι.

Λῃστάρχης, ші Λῄσταρχος, ου (ὁ), къпitanъ de хоцї. [λῃστὴς, ἀρχὴ].

Λῃστεία (ἡ), tîлхъpie, хоцie. [λῃστεύω].

Λῄστειρα (ἡ), noet: fem: ал лъї λῃστὴρ.

Λῃστεύω, biit -εύσω, tîлхъpeskъ, хоцeskъ. [λῃστὴς].

Λῃστὴρ (ὁ), noet: în локъ de λῃστὴς. [de ъnde

Λῃστήριον (τὸ), гашкъ (къїбъ), saъ чeatъ de tîлхapї.

Λῃστὴς, [ληΐζομαι] οῦ (ὁ), (în цen:) жъfъitopъ, пръdъtopъ, ші чл: (de ъnde пaptik:) tîлхapъ, хоцъ (прinч: de mъnte), saъ корsapъ. [de ъnde

Λῃστικὸς, ὴ, ὸν, tîлхъpeskъ, хоцeskъ. 2) аплекатъ, saъ îndemînatikъ ла tîлхъpie. || «Τὸ λῃστικὸν». Тъч: (колек:) tîлхapiї, saъ чeata de tîлхapї. [de ъnde

Λῃστικῶς, adв: tîлхъpemte.

Λῆστις, εως (ἡ), noet: în локъ de λήθη. «Λῆστιν ἴσχειν». Eъp: a ъїta.

Λῃστοδίωκτος (ὁ, ἡ), гonitъ de tîлхapї. [λῃστὴς, διώκομαι].

Λῃστόκτόνος (ὁ,ἡ), (пaрокs:) omopîtopъ, (пропaрокs:) omopîtъ de tîлхapї. [λῃστὴς, κτείνω].

Λῃστὸς, ὴ, ὸν, (în kontpak:) în локъ de ληϊστὸς.

Λῃστοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хръneskъ tîлхapї. [λῃστὴς, τροφὴ].

Λῃστρικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = Λῃστικὸς.

Λῃστρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лъї λῃστὴς, tîлхъpiцъ. 2) (adiek:) în локъ de λῃστρικὴ.

Λήσω, biit: ал лъї λήθω, saъ λανθάνω.

Λῄταρχος (ὁ), noet: [λῇτος, ἄρχω] = 'Αρχιερεύς, apxiepeъ.

Λῄτειρα (ἡ), noet: преotiцъ, (fem: ал лъї

Λῃτὴρ (ὁ), noet:= [Λῇτος].

Λητογένεια (ἡ), noet: fem: ал лъї ...

Λητογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fiъ, saъ fiїкъ de (пъskъtъ -ъtъ din) Latona. [Λητὼ, γένος].

Λητοΐδης, ου (ὁ), patpon: ал лъї Λητὼ, =Λητογενὴς.

Λῇτος, η, ον, papъ, saъ neîntp: în локъ de Λήϊτος, преotъ (slъжitopъ) ал лъї Dъmnezeъ, = Λειτουργὸς.

Λῃτουργέω -ῶ, Λῃτουργὸς, ші чл: în локъ de λειτουργέω, λειτουργὸς, ші чл:

Λητωϊὰς, άδος, ші Λητωΐς, ίδος (ἡ), = Λητογένεια. [ші

Λητῷος, (în kontpak: în локъ de Λητώιος) α, ον, pелatiвъ къ Latona. || (sъвst:) Λητῷον (τὸ), (se înц: ἱερὸν) temплъл Latoneї. [Λητὼ].

Ληχμὸς (ὁ), noet: în локъ de λῆξις, înчetape, sfîpшitъ. [λήγω].

Ληψικέρματος, [λῆψις, κέρμα] ші

Ληψόμισθος (ὁ, ἡ), [λῆψις, μισθὸς] simвpiaшъ, плъtitъ; (dъпe ziч:) лъъторъ de вanї, saъ de платъ.

Λῆψις, εως (ἡ), лѫаре, апѫкаре, прindepe; (med:) апѫкаре de пеpiodiче fpiгѫрĭ; (Лоц:) = Λῆμμα, пропоsiцie, tesъ; (îm:) вenitŭ, fолоsŭ. [λαμβάνω].

Ληψολιγόμισθος (ὁ, ἡ), ком: лъѫtopŭ de пѫцinъ платъ. [λῆψις, ὀλίγος, μισθὸς].

Λιάζω, вiit: -άσω, поet: плекŭ, înковоїŭ, повîрneskŭ; (прin întind:) арѫнкŭ, лаsŭ а къdea чева жоs. || (обiч: пas:) мъ повîрneskŭ; (прin întind:) мъ аватŭ, мъ deпъртezŭ, мъ daŭ ла о парte; мъ petpaгŭ, мъ fepeskŭ de чева; (кѫ ак: преп:) fѫгŭ кътре...; (рар) казŭ пеste чева. «Πρηνὴς ἐλιάσθη». Іл: О: «Σὺν δὲ πτερά λίασθεν». Іл: Ψ: аŭ къzѫt жоs.

Λίαν, adв: de înteцipe = Πάνυ, преа мѫлt, кѫ deoseвipe, кѫ ковîршipe. «Λίην μέγα». Om: (шi кѫ aptiк·) «Η' λίαν φιλότης». Esхл: ковîршitoape. (шi кѫ sѫпрл:) «Βέλτιστα λίαν πράττει». Плt: (шi кѫ преп:) «Ὑπὲρ λίαν». Sкр: maĭ пресѫs de totŭ кѫвîntѫл. (вezĭ шi ἄγαν).

Λιανθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [λίαν, ἄνθος]. преа înfлopitŭ, saŭ плinŭ de fлopĭ. (алцiĭ îndpeпt: ἁλιανθὴς].

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, поet: în локŭ de χλιαρὸς; (прin întind:) веsелitopŭ, плъкѫtŭ; (desпре вîntŭ)=Λιγύπνοος; (în цen:) dѫлче. «Γάλα—». Ткр: [вezĭ шi λαρὸς].

Λίασμα (τὸ), греш: în локŭ de λίπασμα.

Λίβα, ак; ал лѫĭ λίψ. 2) поet: în локŭ de λιβάδα, ак: ал лѫĭ λιβὰς.

Λιβάδιον (τὸ), =Λειμὼν, лiвede; локŭ лѫпкоsŭ. [шi

Λιβάζω, вiit -άσω, =Λείβω, въpsŭ; (шi пas:) мъ въpsŭ, пiкŭ; isворъsкŭ.

Λιβανίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ λίβανος.

Λιβανίζω, вiit: -ίσω, miposŭ а smipnъ. [шi

Λιβανικὸς, ὴ, ὸν, релatiвŭ кѫ (saŭ каре аре de обiектŭ) smipnъ. [шi

Λιβάνινος, η, ον, fъкѫtŭ кѫ (saŭ din) sшipnъ. [λιβανος].

Λιβανοκαΐα (ἡ), арdepe de smipnъ. [λίβανος, καίω].

Λιβανομαντεία (ἡ), шарлatania, înшелъtopia лѫĭ...

Λιβανόμαντις, εως (ὁ,ἡ), гiчitopŭ прin обsервареа fѫmѫлѫĭ smipneĭ. [λίβανος, μάντις].

Λιβανοπώλης, ου(ὁ), вînzъtopŭ de smipnъ. [λίβανος, πώλης]-

Λίβανος (ὁ, шi рар ἡ), [Евр:] лiванŭ, ѫnŭ feлŭ de копачĭŭ, din каре пiкъ 2) smipnъ. 3) поet: în локŭ de λιβανωτὶς. «Σαμψύχου λιβάνου τε νέους κλάδας». Nik:

Λιβανοφόρος (ὁ, ἡ), продѫкъtopŭ de smipnъ. [λίβανος, φέρω].

Λιβανόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кѫ faцъ de smipnъ. [λίβανος, χρόα].

Λιβανώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭѫл smipneĭ. [λίβανος].

Λιβανωτίζω, вiit: -ίσω, afѫmŭ кѫ smipnъ, saŭ pozmapinŭ. [шi

Λιβανώτινος, η, ον, fъкѫtŭ de лiванŭ, saŭ pozшapinŭ. [λιβανωτὸς, saŭ λιβανωτίς].

Λιβανώτιον (τὸ), dim: ал лѫĭ λιβανωτός.

Λιβανωτὶς, ίδος (ἡ), ѫnŭ feлŭ de apomatiлъ плantъ, pozmapinŭ. 2) ѫnŭ алtfeлŭ de плantъ apomatiкъ кѫ foae лatъ (Dioskpd: Γ. 87, шi Tfp: Θ. 126). 3) греш: în локŭ de λιβανωτρὶς. [λιβανωτός].

Λιβανωτοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Λιβανωτοπώλης, ου (ὁ), = Λιβανοπώλης. [λιβανωτὸς, πώλης].

Λιβανωτὸς (ὁ, шi рар ἡ), =[Λίβανος 2] smipnъ, saŭ лiванŭ.

Λιβανωτοφόρος (ὁ, ἡ),=Λιβανοφόρος. [λιβανωτὸς, φέρω].

Λιβανωτρὶς, ίδος (ἡ), кѫtie пentpѫ лiванŭ, smipnъ; saŭ къdeлniцъ, къцie. [λιβανωτός].

Λιβὰς, άδος (ἡ), пiкътѫръ de op че лiкѫidŭ; (în цen;) isворŭ de апъ, fîntînъ, шiпotŭ. [λείβω].

Λίβηθρον (τὸ), =Λείβηθρον.

Λίβον (τὸ), Лat: libum, ѫnŭ feлŭ de плъчiнцiкъ, че se ofepĭa ла жeptfe.

Λιβόνοτος (ὁ), ѫnŭ feлŭ de вîntŭ de апѫsŭ шi miazъ-zi,=Λευκόνοτος (вezĭ ziч:). [λίψ, νότος].

Λίβος, εος -ους (τὸ), поet: în локŭ de λιβὰς. 2) =Λίβον.

Λιβοφοῖνιξ, ικος(ὁ),=Λιβόνοτος. [λίψ,φοῖνιξ].

Λιβρὸς, [λείβω] ὰ, ὸν, поet: ѫmezosŭ, пiкъчоsŭ. 2) (прin întind:) чецosŭ, întѫпекоsŭ.

Λιβυὸς (ὁ), ѫnŭ feлŭ de пasъpe. 2) ѫnŭ feлŭ de шарпе. 3) = [Λίβυς].

Λιβυρνὶς, ίδος (ἡ), ѫnŭ feлŭ de ĭѫteплѫtitoape корабie, (Fpanц:) галеръ.

Λίβυς, υος (ὁ), Лiвianŭ, локѫitopŭ ал Лiвieĭ. 2) Лiвiкŭ, saŭ de Лiвia. 3) (sѫвst:) ѫnŭ feлŭ de шарпе невeninosŭ.

Λίβυσσα, ης (ἡ), fem: ал лѫĭ Λίβυς, Лiвianкъ, saŭ Лiвiкъ.

Λίγα, adв: поet: în локŭ de λιγέως.

Λιγαίνω, вiit: -ανῶ, поet: stpiгŭ, глъsѫĭeskŭ (кîntŭ, sѫnŭ) кѫ пътрѫnzъtopŭ шi dѫлче глаsŭ.

Λιγγούριον τὸ =Λυγκούριον.

Λίγδα, ης (ἡ), =Λίγδος. [шi

Λίγδην, adв: поet: atins пе d' asвпра, srîpiat. [ші

Λίγδος (ὁ), [λίζω] = Ἴγδη, піѕъ, піѕліце. 2) tonitoape, saѕ калîпѕ ал лѕкръторілор de metaле, (алт:) χοάνη.

Λίγειος, α, ον, =Λιγὺς (desпре глasѕ), asкѕцitѕ, пътрѕnzъtорѕ. [ші

Λιγέως, adв: [λιγὺς] кѕ пътрѕnzъtорѕ ші meлodiosѕ глasѕ.

Λιγήϊος, ίη, ιον, Ion: în локѕ de λίγειος.

Λίγνον (τὸ), греш: în локѕ de λέγνον.

Λιγνυόεις, εσσα, εν, поet: în локѕ de λιγνυώδης. [din

Λιγνὺς, [în afin: кѕ λύγη] ύος (ἡ), fлакъръ кѕ fѕmѕ; fѕmѕ negрѕ ші гросѕ (ка ал коптоарелор de кърътmidъ); fѕninцine, stipiцie. [de ѕnde

Λιγνυώδης, εος (ὁ, ἡ), плinѕ de fѕmѕ, saѕ de fѕninцine.

Λιγνωτὸς, ὴ, ὸν, греш: în локѕ de λεγνωτὸς. [λίγνον].

Λίγξε, поet: în локѕ de ἔλιγξεν, nex: ал лѕї λίζω.

Λιγυηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: sѕnъtорѕ de asкѕцitѕ, ші meлodiosѕ глasѕ. [λιγὺς, ἦχος].

Λογύθροος -ους (ὁ, ἡ), поet: =Λιγύφωνος. [λιγὺς, θρόος].

Λυγύκροτος (ὁ, ἡ), поet: = Λιγυηχής. [λιγὺς, κρὸτος].

Λιγύμολπος (ὁ, ἡ), поet: кîntъtорѕ кѕ meлodiosѕ глasѕ. [λιγύς, μολπὴ].

Λιγύμυθος (ὁ, ἡ), поet: = Λιγύφθογγος. [λιγύς, μῦθος].

Λιγυπνείων [saѕ λιγὺ πνείων], ουσα, ον, ші Λιγύπνοιος în локѕ de...

Λιγύπνοος -ους (ὁ, ἡ), поet: (ἄνεμος, вîntѕ) sѕfлъtорѕ кѕ шѕеръtoape saѕ dѕлче adiepe. (вezї ші λαμπρὸς). [λιγὺς, πνοὴ].

Λιγυπτερόφωνος [λιγύς, πτερὸν, φωνὴ], ші

Λιγυπτέρυγος (ὁ, ἡ), поet: але кърѕїа apiпе fак ѕnѕ плъкѕtѕ sѕnetѕ. «Τέττιξ —». Епгр: [λιγύς, πτέρυξ].

Λιγυρίζω, віit: -ίσω, =Λιγαίνω. [λιγυρὸς].

Λιγυρόθροος -ους (ὁ, ἡ), = Λιγύθροος. [λιγυρὸς, θρόος].

Λιγυροκώτιλος, η, ον, бърfitорѕ кѕ dѕлче глasѕ. [λιγυρὸς, κωτίλος].

Λιγυρόπνοος -ους (ὁ,ἡ), = Λιγύπνοος [λιγυρὸς, πνοὴ].

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -υρῶς, = кѕ, ші [din

Λιγὺς, εῖα, ύ, поet: [λίζω] (прinч: desпре sѕnetѕ asкѕцitѕ, sѕвцipe, пътрѕnzъtорѕ; кѕратѕ, meлodiosѕ, (Fpanц:) sonорѕ. (вezї ші λαμπρὸς); (de ѕnde desпре opat:) =Εὐφραδὴς; (desпре вîntѕ) =Λιγύπνοος; (în цen:) dѕлче, плъкѕtѕ. «Σύμβιον ἁπάντων ἥδιστον καὶ λιγυρώτατον». Iskp: «Οὐρὰ λιγυρὰ». Ksn: Kineц: =(saѕ греш: în локѕ de) λυγηρὰ, înковоїasъ, saѕ mлъdioasъ.

Λίγυς, υος (ὁ), чел din Лігѕріа. [de ѕnde

Λιγυστικὸν (τὸ), ѕnѕ felѕ de плantъ, (Fpanц:) *livêche*.

Λιγύφθογγος (ὁ, ἡ), поet:= Λιγύφωνος. [λιγὺς, φθόγγος].

Λιγυφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ...

Λιγύφωνος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ dѕлче (кѕратѕ, sonорѕ, meлodiosѕ) глasѕ. «Ἀηδὼν—». Tкр: [λιγύς, φωνὴ].

Λίζω, [imit:] віit: λίγξω, поet: (прinч:) цiѕїѕ, шѕїерѕ (ка sъцeata asвîрлitъ); (прin întînd:) srîpiѕ чева пе d'asѕпра.

Λίην, adв: Ion: în локѕ de λίαν.

Λῖθ', поet: (în апок: maї 'nainte de вок: asп:) în локѕ de λῖτα.

Λιθαγωγὸς (ὁ, ἡ), къръторѕ (tpansпортъtорѕ) de пїetpe, saѕ бѕnѕ de aчeasta. [λίθος, ἄγω].

Λιθάζω, віit: -άσω, = Λιθοβολῶ. 2) = Λιθοποιῶ. [din

Λίθαξ, ακος (ἡ, ші ὁ), asпрѕ, tape, пїetposѕ. || (sѕвst:) dim: ал лѕї [λίθος], пїetpiчікъ.

Λιθαργύρεος, α, ον, поet: în локѕ de ...

Λιθαργύρινος, η,ον, fъкѕtѕ din...

Λιθάργυρος (ὁ, saѕ ἡ), лitapцipѕ, плѕmвѕ ѕnitѕ кѕ apцintѕ, ші кpistaлizatѕ în tonipea sa, (алт:) sпѕmъ, saѕ fлoape de apцintѕ. 2) o mігmъ de apцintѕ ші плѕmвѕ пentpѕ konstpѕкцie de вase, (алт:) ψευδάργυρος. 3) în локѕ de λιθαργύρινος. [λίθος, ἄργυρος].

Λιθαρίδιον (τὸ), diш: ал лѕї...

Λιθάριον (τὸ), dim: ал лѕї λίθος, пїetpiчікъ (прецioasъ).

Λιθὰς, άδος (ἡ), поet: =Λίθαξ [λίθος].

Λιθασμὸς, (ὁ), ловіре, бътаїе кѕ пїetpe.

Λιθαστὴς, οῦ (ὁ), ловitорѕ кѕ пїetpe. [λιθάζω]. [de ѕnde

Λιθαστικὸς, ὴ, ὸν, atînгътолѕ de, saѕ îndemînatikѕ ла ловіре кѕ пїetpe.

Λιθεία (ἡ), пїetpъpie, saѕ mateріалѕ de пїetpe пentpѕ клъdipї. 2) Sкр:) пїetpe прецioase. [mi

Λίθειος, ші Λίθεος, α, ον, поet: în локѕ de λίθινος. [λίθος].

Λιθηλογὴς, έος (ὁ, ἡ), поet; клъditѕ кѕ пїetpe алese. [λίθος, λογάς].

Λιθιαῖος, α, ον, поet: în локѕ de λιθώ-

δης, saȣ λίθινος. [ші

Λιθιακὸς, ἡ, ὸν, atînгъtorȣ, saȣ tpaкtъtorȣ de пpeцioase пĭetpe. (de ȣnde) «Λιθιακὰ (se înц: βιβλία)». tpaкtaцie desпpe пĭetpe. [λίθος].

Λιθίασις, εως (ἡ), o patimъ în бъшіка ȣdȣлȣĭ, пĭatpъ; o кърnitȣpъ tape fopmatъ пе плеопеле окілор. [din

Λιθιάω -ῶ, віit: -άσω, пъtimeskȣ de пĭatpъ în бъшікъ; saȣ de aptpitȣ. [ші

Λιθίδιον (τὸ), Λιθάριον. [ші

Λιθίζω, віit: -ίσω, seamъnȣ a пĭatpъ. [ші

Λίθινος, η, ον, fъкȣtȣ de пĭatpъ. [λίθος]. [de ȣnde

Λιθίνως, adв: ка de пĭatpъ.

Λιθίον (τὸ), = Λιθάριον.

Λιθὶς, ίδος (ἡ), =Λιθάς.

Λιθόβλητος (ὁ, ἡ), = Λιθοβόλητος. 2) поet: =Λιθοκόλλητος. [λίθος, βάλλω].

Λιθοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, вatȣ кȣ пĭetpe. [λιθοβόλος]. [de ȣnde

Λιθοβολήσιμος (ὁ, ἡ), de бъtȣt (omopît) кȣ пĭetpe; saȣ =кȣ...

Λιθοβόλητος (ὁ, ἡ), бъtȣtȣ кȣ пĭetpe; saȣ sъвîpшitȣ пpin asвîpлipe de пĭetpe. (вezĭ ші λεύσιμος).

Λιθοβολία (ἡ), apȣnкape de, saȣ бъtaĭe кȣ пĭetpe. [din

Λιθόβόλος (ὁ, ἡ), (пenȣлt:) apȣnкъtorȣ de, бъtъtorȣ кȣ пĭetpe. || (sȣбst:) maшinъ de asвîpлit пĭetpe. 2) (antenen:) =Λιθοβόλητος. [λίθος, βολή].

Λιθογλύπτης, ου (ὁ), sъпъtorȣ de пĭetpe.

Λιθογλυφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъпatȣ în saȣ пе пĭatpъ. [ші

Λιθογλυφία (ἡ), sкȣлптape, sкoвipe de лitepe, ші чл: пе пĭatpъ. [ші

Λιθόγλύφος (ὁ), (пapoкs:)=Λιθογλύπτης; (пpoпapoкs:) =Λιθογλυφής. [λίθος, γλύφω].

Λιθογνωμικὸς, ἡ, ὸν, atînгъtorȣ de кȣnoskъtopȣл de пĭetpe, ші de meштeшȣгȣл лȣĭ. (de ȣnde) «Λιθογνωμικὸν (se înц: βιβλίον)».Sȣid: tpaкtaцie desпpe aчeasta.[ші

Λιθογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кȣnoskъtorȣ de пpeцioase пĭetpe. [λίθος, γνώμη].

Λιθόδενδρον (τὸ), мъpцeanȣ; (dȣпe ziч:) пomȣ înпĭetpitȣ, saȣ пetpifiкaцie în fopmъ de пomȣ. [λίθος, δένδρον].

Λιθοδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [λίθος, δέρκομαι] înпĭetpitopȣ nȣmaĭ кȣ пpiвipea sa.

Λιθόδερμος (ὁ, ἡ), чел кȣ de пĭatpъ, saȣ пĭetpoasъ пĭeлe, saȣ цeastъ. «Χελώνη —». Emвed: [λίθος, δέρμα].

Λιθοδικτέω -ῶ, віit: -ήσω, = Λιθοβολέω. [λίθος, δίκω].

Λιθόδμητος (ὁ, ἡ), în sinкoпъ în лoкȣ de

Λιθοδόμητος (ὁ, ἡ), ziditȣ кȣ пĭatpъ.[ші

Λιθοδόμος (ὁ, ἡ), ziditopȣ кȣ пĭatpъ. [λίθος, δέμω].

Λιθοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de пĭatpъ. [λίθος, εἶδος].

Λιθοεργὴς, έος, ші Λιθοεργὸς (ὁ, ἡ), поet: пpefъкъtopȣ în пĭatpъ. [λίθος, ἔργον].

Λιθοθλάστης, ου (ὁ), [λίθος, θλάω] înstpȣmîntȣ (чĭoкanȣ) de sfъpъmat пĭetpe.

Λιθοκάρδιος (ὁ, ἡ), чел кȣ inimъ de пĭatpъ (nemiлcsȣ). [λίθος, καρδία].

Λιθοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ капȣ de пĭatpъ, saȣ ка de пĭatpъ (пpoп: ші fiг:). [λίθος, κεφαλή].

Λιθοκόλλα, ης (ἡ), o migmъ пentpȣ лiпipe de пĭetpe. [λίθος, κόλλα].

Λιθοκόλλητος (ὁ, ἡ), чел кȣ пpeцioase пĭetpe лiпite asȣпpъĭ; (ȣne-opĭ) акoпepitȣ кȣ mapmȣpъ. [λίθος, κολλάω].

Λιθόκολλος (ὁ, ἡ), = Λιθοκόλλητος. [λιθοκόλλα].

Λιθοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, taĭȣ (чĭoплeskȣ) пĭetpe. [ші

Λιθοκοπία (ἡ), tъĭepe (чĭoплipe) de пĭetpe.

Λιθοκοπικὸς, ἡ, ὸν, atînгъtorȣ de tъĭetopȣ, saȣ tъĭepe de пĭetpe. [din

Λιθοκόπος (ὁ, ἡ), tъĭetopȣ (чĭoплitopȣ) de пĭetpe. || (sȣбst:) пĭetpapȣ. [λίθος,κόπτω].

Λιθοκρήδεμνος (ὁ, ἡ), поet: [λίθος, κρήδεμνον] înкȣnȣnatȣ кȣ, saȣ înпpesopatȣ de пĭetpe.

Λιθοκτονία (ἡ), omopîpe, ȣчidepe кȣ пĭetpe. [λίθος, κτείνω].

Λιθολευστέω -ῶ, віit: -ήσω, вatȣ кȣ пĭetpe. [din

Λιθόλευστος (ὁ. ἡ), [λίθος, λεύω] бъtȣtȣ, saȣ de бъtȣt кȣ пĭetpe. «Ἄρης λιθόλευστος». Sof: = Λιθοκτονία.

Λιθολογέω -ῶ, віit: -ήσω, adȣnȣ (iap oвiч: zideskȣ nȣmaĭ кȣ) aлese пĭetpe. [λιθολόγος]. [de ȣnde

Λιθολόγημα (τὸ), zidȣ клъditȣ nȣmaĭ кȣ aлese пĭetpe.

Λιθολογία (ἡ), adȣnape, ші комвinape de пĭetpe în клъdipe. [din

Λιθολόγος (ὁ, ἡ), adȣnъtopȣ, saȣ aлeгъtopȣ, ші комвinъtopȣ de пĭetpe пentpȣ клъdipe de zidȣ. [λίθος, λέγω].

Λιθομυλία (ἡ), dpȣmȣ aшtepnȣtȣ кȣ пĭetpe mapĭ; saȣ aшtepnepe de пĭatpъ пе кaлe. (dȣпe aлцiĭ гpeш: în лoкȣ de λίθῳ μυλίᾳ). [λίθος, μύλη].

Λιθόξεστος (ὁ, ἡ), [λίθος, ξέω] sъпatȣ în (saȣ fъкȣtȣ din) чĭoплitъ пĭatpъ.

Λιθοξόανος (ὁ, ἡ), noet: înnodobiță ks nĭetre ks fiгъrĭ sъnate. [λίθος, ξόανον].

Λιθοξοεῖον (τὸ), лъkrътopie de nĭetre, nĭetrъrie. [ші

Λιθοξοϊκὸς, ὴ, ὸν, kъbenită, saŭ folositorŭ ла чĭoпліре de nĭetre. [din

Λιθοξόος (ὁ, ἡ), чĭoплітorŭ de nĭetre. ‖ (sъbst:) nĭetrapŭ. [λίθος, ξέω].

Λιθοποιέω -ῶ, biit: ἡσω, prefakŭ în nĭatrъ, înnĭetreskŭ. [din

Λιθοποιὸς (ὁ, ἡ), prefъkътorŭ de чева în nĭatrъ, saŭ nъtinчosŭ de a înnĭetri. [λίθος, ποιός].

Λιθοπρίστης, ου (ὁ), ferъstrъitorŭ de nĭatrъ, saŭ de martъrъ. [λίθος, πρίω].

Λιθόρρινος (ὁ, ἡ), noet: înлокŭ de λιθόδερμος. [λίθος, ῥινός].

Λίθος (ὁ, ші ἡ), nĭatrъ; stînkъ; grъmadъ, saŭ materialŭ de nĭatrъ; (partik: fem:) nĭatrъ preцioasъ; nĭatra din bъшіка вdвлвĭ (bezĭ λιθίασις); (проп: în At:) tribъna de nĭatrъ, depe каре vorвĭaŭ nъвліквлвĭ ла Пнікъ, ші depe каре bestea bestitorвл în nĭaцъ. (пе ачeeastъ nĭatrъ îшĭ fъчeaŭ жъrътînтвл tesmoteцiĭ, bezĭ θεσμοθέτης, ші λιθωμότης). «Χυτὴ λίθος». Ep: stiклъ. «Λυδία λίθος». Лкs: = Βάσανος, nĭatrъ de черкat авръ, saŭ arцintŭ, (Търч:) mexenгĭŭ. «Παρία—». Ткр: чea маĭ албъ martъrъ. «Τον ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον». Ткр: bezĭ γραμμή.

Λιθοσπαδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λίθος, σπάω] (локŭ deшertŭ) formatŭ prin skoatere, saŭ smвлцere de nĭatrъ din локвл sъŭ.

Λιθόσπερμον (τὸ), вnŭ felŭ de plantъ (sъmînцa kъria este tape ka nĭatra), meĭŭ nъsъreskŭ. [λίθος, σπέρμα].

Λιθοσσόος (ὁ, ἡ), noet: [λίθος, σεύω] isronitorŭ de чinева ks nĭetre.

Λιθοστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), акoperitŭ ks înвелitoare de nĭatrъ. [λίθος, στέγη].

Λιθόστρωτος (ὁ, ἡ), aшternътŭ ks nĭatrъ, (Търч:) kъldîrîmŭ, saŭ ks nĭetrічеле (ka mosaikвл). [λίθος, στρώννυμι].

Λιθοτομεῖον (τὸ), =Λατομεῖον. [ші

Λιθοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λατομέω. [ші

Λιθοτομία (ἡ), = Λατομία, tъĭere (skoatere) de nĭatrъ, ші kĭar nĭatra чea tъĭatъ (боловапкл); (prin întind: ші маĭ de mвлte-orĭ ла îm:) = Λατομεῖον; (вnе-orĭ хірврц:) чea prin tъĭere skoatere de nĭatrъ din bъшіka вdвлвĭ. [ші

Λιθοτομικὸς, ὴ, ὸν, atinгътorŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла tъĭere de nĭetre. «Λιθοτομικὴ». meштешъгвл tъĭetorвлвĭ de nĭatrъ. [din

Λιθότομος (ὁ, ἡ), (paroks:) tъĭetorŭ de nĭetre, nĭetrapŭ; (хірврц:) skoцътorŭ de nĭatrъ din bъшіka вdвлвĭ; (пропароks:) tъĭatŭ (чĭoплітŭ) în, saŭ din nĭatrъ. [λίθος, τομὴ].

Λιθοτράχηλος (ὁ, ἡ), (fir:) = Σκληροτράχηλος. [λίθος, τράχηλος].

Λιθοτριβικὸς, ὴ, ὸν, folositorŭ, saŭ îndemînatikŭ ла frекare (лъstrare) de preцioase nĭetre. [λίθος, τριβή].

Λιθουλκέω -ῶ, biit: ήσω, tragŭ (skoцŭ) nĭetre din nĭetrъrie. [din

Λιθουλκὸς (ὁ, ἡ), trъgътorŭ (skoцътorŭ) de nĭatrъ din nĭetrъrie. ‖ (sъbst:) вnŭ felŭ de mашinъ пentrв aчeasta. [λίθος, ἕλκω].

Λιθουργεῖον (τὸ), =(маĭ înтreв:) Λιθούργιον. [ші

Λιθουργέω -ῶ, biît: -ήσω, лъkrezŭ nĭatrъ. 2) =Λιθοποιέω. [ші

Λιθουργὸς, έος (ὁ, ἡ), лъkratŭ din nĭatrъ. 2)=Λιθοεργὸς. [ші

Λιθουργία (ἡ), treaba (meштешъгвл)лъkrътorвлвĭ de nĭatrъ. 2) (îm:) = Λατομεῖον. [ші

Λιθουργικὸς, ὴ, ὸν, atinгътorŭ de лъkrътorвл de nĭatrъ; saŭ folositorŭ ла (saŭ каре ape de овĭектŭ) лъkrapeа de nĭatrъ. [ші

Λιθούργιον (τὸ), лъkrътopie de nĭatrъ, nĭetrъrie. [din

Λιθουργὸς (ὁ, ἡ), лъkrътorŭ de nĭatrъ, saŭ folositorŭ ла лъkrapeа eĭ. ‖ (sъbst:) sъnътorŭ de nĭatrъ. [λίθος, ἔργον].

Λιθουρία (ἡ), pişare de niatrъ, saŭ nisinŭ.]λίθος οὖρος].

Λιθοφορέω -ῶ, biit -ήσω, karŭ nĭetre. [din

Λιθοφόρος (ὁ, ἡ), kъrътorŭ de nĭetre, saŭ folositorŭ ла transportare de nĭetre. [λίθος, φέρω].

Λιθόψωκτος (ὁ, ἡ), noet: [λίθος, ψώχω] frекътorŭ, лъstrътorŭ de nĭetre skъmpe.

Λιθόω -ῶ, bit: -ώσω, =Λιθοποιέω, înnĭetreskŭ. [ші

Λιθώδης, εος (ὁ, ἡ), tape ka nĭatra; nĭetrosŭ. [λίθος]. [de вnde

Λιθωδία (ἡ), tъrie, bîrtoшie de nĭatrъ.

Λιθωμότης, ου (ὁ), жъratŭ ne nĭatra de ла Пнika (bezĭ Пнύξ). [λίθος, ὄμνυμι].

Λιθωπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел ks faцъ de nĭatrъ, saŭ ka nĭatra. [λίθος, ὤψ].

Λίθωσις, εως (ἡ), înnĭetripe, saŭ netrifikare. [ші

Λιθωτός, ὴ, ὸν, înnĭetritŭ; saŭ =Λιθοκόλλητος. [λιθόω].

Λικμαίνω, вііt: -ήσω, = Λικμάω. (ші

Λικμαῖος, α, ον, кѵвenitъ (saъ natponѵл) вînt⁊рѣtopiлop de grîъ. ші чл: [ші

Λικμάς, άδος (ἡ), вînt⁊рѣtoape de grîne,=Λικμητήριον, ші Θρίναξ. [ші

Λικμάω -ω, вііt: -ήσω, =Λικμίζω, вînt⁊ръ; (în ɥen:) deoseвeskъ, алегъ. [λικμὸς]. [de ѵnde

Λικμητὴρ (ὁ), noet: în локъ de λικμητὴς. [ші

Λικμητήριον (τὸ), вînt⁊рѣtoape, лопатъ, saъ алтъ ѵneaлтъ de вînt⁊рat grîneɥe. [ші

Λικμητηρὶς, ίδος (ἡ), =Λικμητήριον. [ші

Λικμητὴς, οῦ (ὁ), вînt⁊рѣtopъ de semъnѣt⁊рї. [ші

Λικμητικὸς, ὴ, ὸν, atinгѣtopъ de, saъ îndemînatikъ лa вînt⁊рape de grîneɥe. [шї

Λικμητὸς (ὁ), лѵкрarea ші timпѵл вînt⁊рatѵлѵї de grîneɥe. [ші

Λικμήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локъ de λικμητὴς.

Λικμίζω, вііt: -ίσω, вînt⁊ръ grîneɥeле în apie. [din

Λικμὸς (ὁ), [λίκνον] =Λικμητήριον.

Λικμοφόρος (ὁ, ἡ), = Λικνοφόρος. [λικμὸς, φέρω].

Λικνάριον (τὸ), dim: ал лѵї λίκνον.

Λικνίζω, вііt: -ίσω, =Λικμίζω. [ші

Λικνίτης, ου (ὁ), enit: Dionisъ, saъ Бакъ, ка natponъ ал вînt⁊рѣtopiлop. [λίκνον].

Λικνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [λίκνον, εἶδος] fъкѵtъ în feлъ də ...

Λίκνον (τὸ), котъ înɥletitъ de пѵїеле пentрѵ вînt⁊ratъ, dîpmonъ. 2) коɯъ sfîntъ, întрѵ кare se ofepїaъ zeiлop nîpɥeле poadeлop. 3) (noate de ачї) леагъпъ de копілъ тікъ.

Λικνοστεφέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Λικνοφορέω. [din

Λικνοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înкѵпѵnatъ къ коɯъ de пѵїеле, saъ dîpmonъ,=Λικνοφὸρος. [λίκνον, στέφος].

Λικνοφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntъ...

Λικνοφόρος (ὁ, ἡ), пѵртѣtopъ în капъ de sfîntѵл коɯъ лa ɥeremopia serвѣtoapeї Бакѵлѵї. [λίκνον, φέρω].

Λικριφὶς, adв: noet: [λέχριος] алѣt⁊rea, saъ п' алѣt⁊rea, пe d' алѣt⁊rea.

Λικροὶ (οἱ), кръчіле коarпelor червѵлѵї.

Λίκτης, ου (ὁ), ліпгѣtopъ. [λείχω].

Λιλαίομαι, (fѣpѣ вііt: прел: ἐλιλαιόμην, tpe de кѵ: λελίημαι), noet: [λέω] (кѵ ɥen: saъ inf:) dopeskъ foapte, ші тъ sileskъ пrea тѵлт a dовîndi чева. «Δόρποιο («Πολέμοιο) λιλαίομαι». Om: ші Es: (ші кѵ inf:) «Λιλαιομένη χροὸς ἆσαι». Іл: Ф: (ші кѵ преп:) «Φόως δε λιλαίεο». Od: Λ:

Λιμαγχέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Λιμοκτονέω. [λιμὸς, ἄγχω]. [de ѵnde

Λιμάγχησις, εως, ші Λιμαγχία (ἡ), =Λιμοκτονία; (med:) stpaшnikъ dietъ. [ші

Λιμαγχικὸς, ὴ, ὸν, sѵгрѵтѣtopъ, saъ sѵгрѵmatъ (тѵpitopъ) de foame.

Λιμαγχονέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Λιμαγχέω. [din

Λιμαγχόνη, [λιμὸς, ἀγχόνη] ші Λιμαγχόνησις, εως [λιμαγχονέω] = Λιμαγχία.

Λιμαίνω, вііt: -ανῶ, пѣtimeskъ de foame, sîntъ fлѣmîndъ. [λιμὸς].

Λιμακώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λειμακώδης.

Λιμвεία (ἡ), (плц:) în локъ de λιχνεία. [din

Λιμвεύω, вііt: -εύσω, (плц:) în локъ de λιχνεύω. [din

Λίμвὸς, ὴ saъ ος, ὸν, saъ ον, (плц:) în локъ de λίχνος.

Λιμвρὸς, ὰ, ὸν, noet: =Λιвρὸς (2).

Λιμενάρχης, ου (ὁ), кѣpitanъ de портъ. [λιμὴν, ἄρχω]. [de ѵnde

Λιμεναρχία (ἡ), treaвa (demnitatea) кѣpitanѵлѵї de портъ.

Λιμενήοχος (ὁ, ἡ), noet: (пепѵлт:) чел че ape (saъ formeazъ) портъ; (antepen:) конpinsъ înъѵntрѵл портѵлѵї. [λιμὴν, ἔχω].

Λιμενήρης, εος (ὁ, ἡ), чел кѵ портъ. [ші

Λιμενίζω, вііt: -ίσω, formezъ (saъ mъ afлѵ în) портъ. [ші

Λιμένιον (τὸ), dim: ал лѵїлιμὴν. [ші

Λιμένιος,, α, ον, relativъ кѵ (saъ afлatъ în) портъ; saъ natponъ de (прin ѵrm: adopatъ în) портѵрї. [ші

Λιμενίσκιον (τὸ), dim: ал лѵї...

Λιμενίσκος (ὁ),=Λιμένιον. [ші

Λιμενίτης, ου (ὁ), ші Λιμενῖτις, ιδος (ἡ), =Λιμένιος. [λιμήν].

Λιμενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de портъ. [λιμὴν, εἶδος].

Λιμενοποιία (ἡ), konstрѵкɥie de меш-тешѵцitъ портъ. [ші

Λιμενοποικὸς, ὴ, ὸν, кѵвenitъ, saъ kontpiвѵitopъ лa ґачере de портъ. «Λιμενοποικὰ (sə înɥ: вιβλία)». Matm: Пал: трактаɥie desnpe konstрѵipe de портѵрї. [λιμὴν, ποιός].

Λιμενορμίτης, ου (ὁ), noet: afлatъ, saъ adopatъ în лimanѵрї, ші портѵрї. (enit: ал лѵї Пріапъ ші чл:). [λιμὴν, ὅρμος].

Λιμενοσκόπος (ὁ, ἡ), oвservътopъ de портѵрї. ‖ (sѵвst:) natponъ, saъ кѣpitanъ de портѵрї. [λιμὴν, σκοπὸς].

Λιμενοφυλακία (ἡ), [λιμὴν, φυλακή] deшnitatea, enistasia лъї...

Λιμενοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopъ de портъ. [λιμὴν, φύλαξ].

Λιμὴν, [în afin: къ λίμνη] ένος (ὁ), (de ачі) лimanъ, портъ; (fiг:) asiлъ, локъ de скъпаре. (вezї ші ὅρμος).

Λιμηρὸς, ὰ, ὸν, fлъmîndъ, moptъ de foame. [λιμὸς].

Λιμνάζω, віit: -άσω, fopmezъ валтъ; staъ nemiшкатъ ка о валтъ. «Λιμνάζοντα ὕδατα». Лкs: апе некъргътоаре. 2) (pap stpъm:) în локъ de λιμνόω. [ші

Λιμναῖος, α, ον, къвenitъ ла (aflatъ, saъ tpъitopъ în) валтъ. 2) (ка епit: ал лъї Dionisъ) adopatъ în Лimneле Ateneї. [λίμνη].

Λιμνακὶς, ίδος (ἡ), (греш:) în локъ de λειμακὶς.

Λιμνὰς, άδος (ἡ), поet: în локъ de λιμναία.

Λιμνασία (ἡ), вълtipe de апъ pesвîpsatъ. 2) (în Stpв: dъne Kop: греш:) în локъ de γυμνασία. [λιμνάζω].

Λιμνάτας, α (ὁ), ші Λιμνᾶτις, ιδος (ἁ), Dop: în локъ de λιμνήτης, ші λιμνῆτις.

Λίμνη (ἡ), [λείβω] валтъ, хелештеъ, апъ stъtъtoape; (поet:) sînъ de mape, портъ. || (ла Atena îm:) «Λίμναι». о dъmвравъ konsfinцitъ лъї Dionisъ апроапе de четate (поate maї 'nainte валтъ). (de ъnde) «Τὰ ἐν Λίμναις Διονύσια».

Λιμνηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskъtъ în Лimneле de ла Atena (епit: ал лъї Dionîsъ, ші ал Dianeї). [Λίμναι, γένος].

Λιμνῆθεν, adв: поet: de ла валтъ. (de ла mape). [ші

Λιμνῆστις, ιδος (ἡ), ъnъ feлъ de плантъ de валтъ, (алt:) ἀδάρκη, saъ ἀφάρκη. [ші

Λιμνήτης, ου (ὁ), ші Λιμνῆτις, ιδος (ἡ), =Λιμναῖος. [ші

Λιμνιάζω, віit: -άσω, = (saъ греш: în локъ de) Λιμνάζω. [ші

Λιμνίον (τὸ), dim: ал лъї [λίμνη].

Λιμνόβιος (ὁ, ἡ), tpъїtopъ în валтъ, saъ din продъкte de валтъ (пеште, ші чл:). [λίμνη, βίος].

Λιμνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de (ка о) валтъ. [λίμνη, εἶδος].

Λιμνοθάλασσα, ης (ἡ), валтъ fopmatъ din апе de mape. [λίμνη, θάλασσα].

Λιμνομάχης, ου (ὁ), dpamatikъ поetъ конкъpinte ла Dionisiiле de ла Лimneле Ateneї. [Λίμναι, μάχη].

Λιμνόστρεον (τὸ), skoїkъ цinъtъ, saъ вînatъ în sînъ de mape, (ачеasta este къnoskъta) stpidie. [λίμνη, ὄστρεον].

Λιμνοσώματος (ὁ, ἡ), поet: ал къръїа tpъпъ s' a fopmat în валтъ. "Εγχελυς—». At: [λίμνη, σῶμα].

Λιμνουργὸς (ὁ, ἡ), лъкръtopъ în валтъ, saъ în sînъ de mape, пеskapъ. [λίμνη, ἔργον].

Λιμνοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пъskъtъ, saъ pesъpitъ în валтъ. [λίμνη, φυή],

Λιμνοχαρὴς, έος, (ὁ, ἡ), mълцъmitъ a петрече în вълцї, saъ лакъpї. [λίμνη, χαίρω].

Λιμνόω -ῶ, віit: -ώσω, pesвъpsîndъ mъ fopmezъ лакъpї ші вълцї, потопеskъ. [ші

Λιμνώδης, εος (ὁ, ἡ),=Λιμνοειδής, вълtosъ, saъ плinъ de вълцї. [λίμνη].

Λιμοδοξία (ἡ), foame (nesъцiosъ dopinцъ) de славъ. [λιμὸς, δόξα].

Λιμόδωρον (τὸ), греш: în локъ de λειμόδωρον.

Λιμοθνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), поet: moptъ de foame. [λιμὸς, θνήσκω].

Λιμοκίμβιξ, ικος (ὁ, ἡ), mъpitopъ de foame din sгîpчenie, saъ skъmпete. [λιμὸς, κίμβιξ].

Λιμοκόλαξ, ακος (ὁ), лinгъшitopъ din foame, пapasitъ. [λιμὸς, κόλαξ].

Λιμοκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, omopъ прin foame, лasъ ne чinева a mъpi, (ші nestp:) mopъ de foame. [ші

Λιμοκτονία (ἡ), omopîpe, saъ moapte прin foame, [din

Λιμοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopъ (de алtъл, saъ de sine) прin foame. [λιμὸς, κτείνω].

Λιμόξηρος (ὁ, ἡ), ъskatъ (skелetъ) de foame. [λιμὸς, ξηρὸς].

Λιμὸς (ὁ, ші Dop: saъ поet: ἡ), [λείπω] foamete. 2) (adiekt:) fлъmîndъ, mъpitopъ de foame; (fiг:) nesъцiosъ, asъпpitopъ.

Λιμοφορεὺς, έως (ὁ, ἡ), поet: în локъ de

Λιμοφόρος (ὁ, ἡ), adъкъtopъ (прiчinъitopъ) de foamete. [λιμὸς, φέρω].

Λιμόψωρος (ὁ, saъ ἡ), ъnъ feлъ de pîїe din foame (pea хpanъ, mi tikълosъ tpaїъ). [λιμὸς, ψώρα].

Λιμπάνω, віit: -λείψω, pap în локъ de λείπω.

Λιμφεύω, віit: -εύσω, = Λιμβεύω. [din

Λιμφὸς, ὴ, ὸν, = Λιμβὸς, лinгъшitopъ, пapasitъ. [se konf: къ λέμφος].

Λιμώδης, εος (ὁ, ἡ), шoptъ de foame, fлъmîndъ. [ші

Λιμώττω (σσω), віit: -ώξω, sîntъ foapte fлъmîndъ, пътimeskъ de foame. [λιμός].

Λῖν, поet: ак: ал лъї λῖς.

Λιναγέρτης, ші Λιναγρέτης, ου (ὁ), поet: [λίνον, ἀγείρω, ші ἀγρεύω] прinsъ în mpeaжъ.

Λιναία (ἡ), =Λινέα.

Λινάριον (τὸ), dim: ал лъї λίνον, inішорѫ.

Λινάω -ῶ, віit: -ήσω, ашezѫ (saѫ (прinzѫ чева în) mреже. (întрев: прinч: nъmaї компъsѫ). [λίνον].

Λινέα (ἡ), аць (sfoaръ) de inѫ, (de ъnde Лat:) *linea*. [din

Λίνειος, α, ον, ші

Λίνεος -οῦς, έη -ῆ, εον -οῦν, de inѫ. [λίνον].

Λινεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: лъкратѫ, fъкътѫ din inѫ. [λίνον, ἔργον].

Λινεύς, έως (ὁ), пеskарѫ (прinч: каре пеskъїеште къ mреже). 2) ъnѫ felѫ de кеfалѫ. [λίνον].

Λινευτὴς, οῦ (ὁ), пеskарѫ; saѫ вînъtорѫ. [din

Λινεύω, віit: -εύσω, пеskъїеskѫ, saѫ вînezѫ къ плаse saѫ mреже; (în цen:) пеskъїеskѫ. «Γυργάθοις λινεύοντες». Ар: [λινεύς].

Λινίσκος (ὁ),=Λινάριον, sfoрічікъ.

Λινόδεσμος (ὁ), легътъръ (sfoaръ, аць ші чл:) de inѫ. [λίνον, δεσμὸς]. 2) = къ

Λινόδετος (ὁ, ἡ), поet: легатѫ къ sfoaръ de inѫ. [λίνον, δέω].

Λινόδρυς, υος (ἡ), ъnѫ felѫ de плantъ, (алt:) χαμαίδρυς, полаїѫ, ръtъnжоаръ, жъгърелѫ. [λίνον. δρῦς].

Λινοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: =Λινεργὴς. (se конf: къ ...

Λινοερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [λίνον, ἕρκος] înкisѫ, saѫ înкizъtорѫ în mреже.

Λινόζευκτος (ὁ, ἡ), поet: [λίνον, ζεύγνυμι] легатѫ къ (saѫ înплетitѫ din) sfoaръ.

Λινόζωστις, ιος (ἡ), ъnѫ felѫ de плantъ, вріе, saѫ вреаѫ, ор слоbonогѫ, (Fранц:) *mercuriale*. [λίνον, ζώννυμι].

Λινοθήρας, ου (ὁ), поet: [λίνον, θήρα] вînъtорѫ къ плаse.

Λινοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), Ion: în локѫ de λινοθώραξ, înарmatѫ къ плаtошѫ înплетitѫ din fъnie de inѫ. [λίνον, θώραξ].

Λινοκαλάμη, ші Λινοκαλαμὶς, ίδος (ἡ), кotорѫ de inѫ nemeліцatѫ; saѫ кîлцї. [λίνον, καλάμη].

Λινοκάρυξ, υκος (ὁ), Dор: în локѫ de λινοκήρυξ, вestitорѫ de вînzape de inѫ, saѫ fъniї de inѫ, mi чл: [λίνον, κήρυξ].

Λινόκλωστος (ὁ, ἡ), поet: торкъторѫ, saѫ topsѫ de inѫ. «Ἠλακάτη—». Епґр:

Λινόκροκος (ὁ, ἡ), поet: цesъtѫ din fipe de inѫ. [λίνον, κρόκη].

Λίνον (τὸ), (de ачі) inѫ (atît плаnta, кît ші продъкtъл еї); (прin întind:) ор ор че este fъкътѫ din inѫ, (sпре екs:) аць, fрînгie, пînzъ, mреажъ, ші чл; (fiг:) віаца, ші soapta omълъї.

Λινόπεπλος (ὁ, ἡ), пъртъторѫ de воалѫ de inѫ. [λίνον, πέπλος].

Λινοπηνὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [λίνον, πήνη] цesъtѫ din inѫ (лino).

Λινόπλεκτος (ὁ, ἡ), înплетitѫ din inѫ. (saѫ греш: în локѫ de λινόπληκτος). [λίνον, πλέκω].

Λινοπληγέστατος, η, ον, sъпрл: ал лъї λινοπλήξ.

Λινόπληκτος (ὁ, ἡ), (прinч: desпре віte) прinsѫ ші skъпатѫ, (прin ърm:) înгрozitѫ de mреже; (în цen:) sперіosѫ, saѫ sпъїmîntatѫ. [вezї ші ...

Λινοπλὴξ, [λίνον, πλήσσω] ῆγος (ὁ, ἡ), (прinч: пеште) каре прinsѫ în mреажъ se вate în коачї ші 'nколо, ка sъ skапе; (fiг:) omѫ sперіosѫ, ші zъnatikѫ. (вezї ші λινόπληκτος).

Λινόπλόκος (ὁ, ἡ), (парокs:) = Σχοινοπλόκος, saѫ Δικτυοπλόκος; (пропарокs:) = Λινόπλεκτος. [λίνον, πλέκω].

Λινοπλὺνας, ου (ὁ), sпълъторѫ de пînzъ de inѫ, saѫ de mреже ('nълвitорѫ, saѫ пеskарѫ). [λίνον, πλύνω].

Λινοποιὸς (ὁ, ἡ), konstръktорѫ de mînofъпtърї de inѫ (цesъtорѫ, saѫ fъniерѫ). [λίνον, ποιὸς]

Λινοπόρος (ὁ, ἡ), ъmплъtорѫ de пînzеле коръвіі. «Ἄυρα — ». Еър: (вezї ші πρήθω). [λίνον, πόρος].

Λινοπτάζω, ші Λινοπτάω -ῶ, ші miж: -άομαι -ῶμαι, віit: -άσω, -ομαι, вагѫ de seamъ (îmї amѫ окії) ла mреже, de s' a прins чева. [λινόπτης].

Λινόπτερος, ші Λινοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел къ аріпе de inѫ, (ad:) de пînze. «Ναῦς — ». Esхл: [λίνον, πτερὸν, πτέρυξ].

Λινόπτης, ου (ὁ), въгъторѫ de seamъ ла mреже, saѫ пînditорѫ, ка sъ dea de шtіре, daка s' a прins чева întр' înseле. [λίνον, ὄπτομαι].

Λινοῤῥαφὴς, έος, ші Λινὸῤῥαφος (ὁ, ἡ), поet: алкътъitѫ din пînze de inѫ. «Δόμος—». Esхл: корабіе Еціпteanъ. «Τυλεῖον—». Sof: 2) (акt:) къsъторѫ de mреже de inѫ. «Ἁλιεύς—». Non: [λίνον, ῥάπτω].

Λίνος (ὁ), ъnѫ felѫ de кîntikѫ dъїosѫ компъsѫ de (saѫ къ sъвїектѫ de moaрtea лъї) Лinѫ поetъл.

Λινόσαρκος (ὁ, ἡ), =Ἀπαλόσαρκος. [λίνον, σάρξ].

Λινόσπαρτον (τὸ), ъnѫ felѫ de плantъ,

че slъжїа de inъ, папъръ. [λίνον, σπάρτος].

Λινόσπερμα, ші Λινόσπερμον (τὸ), sъmînцъ de inъ. [λίνον, σπέρμα].

Λινοστασία (ἡ), ашezape de, ші локъл de ашezat вînъtoрешtї mреже. [ші

Λινοστατέω -ῶ, віit: -ήσω, ашezъ ла вînъtoape плаse. [λίνον, ἵστημι]·

Λινοστολέω -ῶ, віit: -ήσω, поrtъ înвръкъminte de inъ· [ші

Λινοστολία (ἡ), înвръкъminte de inъ. [din

Λινοστόλος (ὁ, ἡ), înвръкatъ în хаїne de inъ. [λίνον, στολὴ].

Λινόστρόφος (ὁ, ἡ), (пароks:) pesъчitoръ (toркъtoръ) de inъ, saъ înплetitoръ de fъniї. 2) (пропароks:) fъкъtъ din inъ pesъчitъ. [λίνον, στρέφω].

Λινοτειχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел къ перецї (de пînzъ) de inъ. [λίνον, τεῖχος].

Λινοτόμος (ὁ, ἡ), tъїetoръ de sfoaръ, saъ de аць de inъ. || (sъвst:) eskamotoръ, каре tъind fъnia o apatъ їаръшї întpeaгъ. [λίνον, τέμνω].

Λινοῦλκος (ὁ, ἡ), поet: [λίνον, ἕλκω] fъкъtъ din inъ topsъ.

Λινουργεῖον (τὸ), лъкръtopie (faвpікъ) de пînze de inъ. [ші

Λινουργέω -ῶ, віit: ήσω, лъкрezъ inъ, fakъ din inъ пînze, fъniї, ші чл: [ші

Λινουργία (ἡ), лъкраре de inъ, ші mînofъпtъреле челе dintp' însъл (пînze, fъniї, ші чл:). [din

Λινουργὸς (ὁ, ἡ), лъкръtoръ de inъ. || (sъвst:) цesъtoръ; saъ fъniеръ. 2) ъnъ felъ de пasъре (de rîskъ.). [λίνον, ἔργον].

Λινοῦς, ῆ, οῦν, (прin kontpak:) în локъ de λίνεος, de inъ (лino). [λίνον].

Λινοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре (пeskъїeшte, saъ вîneazъ къ) mреже. [λίνον, ἔχω].

Λινοφθόρος (ὁ, ἡ), stpікъtoръ (sfîшiїtoръ) de пînze. [λίνον, φθείρω].

Λινοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пъrtъtoръ de хаїnъ, saъ къmашъ de inъ. [λίνον, χιτών].

Λινοχλαίνης, ші Λινόχλαινος, ου (ὁ, ἡ), пъrtъtoръ de mantелъ de inъ. [λίνον, χλαῖνα].

Λινόω -ῶ, віit: -ώσω, легъ къ аць saъ sfoaръ de inъ. [λίνον]. [de ъnde

Λίνωσις, εως (ἡ), легаре къ аць, saъ sfoaръ de inъ

Λίξις, εως (ἡ),=Λεῖξις, лinцере. [λείχω].

Λίπα, adв: Ion: къ гръsime (ъnsoape). «Λίπα ἠλείψαντο». Tъч: s' aъ ъns къ ъnsoape. (шікъ nъmipe de felъл ъnsoapeї). «Λίπ' ἐλαίῳ—». Om: къ ъnsoape de ъntdeлemnъ. [ші

Λιπάζω, віit: -άσω, ші Λιπαίνω, віit: -α νῶ, ъnгъ къ ъnsoape; (прin întind:) лъstpezъ. 2) înграшъ; (de ъnde агрікъл:) гъnoїezъ sпре înгръшаре цаpinъ. [λίπος].

Λιπαράμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), поet: пъrtъtoръ de лъчoasъ, mъреаць легътъръ de капъ. [λιπαρός, ἄμπυξ].

Λιπαραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: лъчosъ, stiклosъ. [λιπαρὸς, αὐγή].

Λιπαρέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ dat:) stъpъїeskъ în чева; (къ ак:) рогъ къ stъpъinцъ. [mi

Λιπαρέως, adв: Ion: în локъ de λιπαρῶς.

Λιπαρὴς, έος (ὁ, ἡ),=Λιπαρὸς, ъnsъposъ, soїosъ, saъ лъчosъ; (maї de mълte-opї прin întind:) stъpъitoръ (прinч:) къ ръгъчїъne. [λίπος]. [de ъnde

Λιπαρία (ἡ),=Λιπαρότης; (maї de mълte opї прin întind:) stъpъinцъ.

Λιπαρὸγεως (ὁ, ἡ), чел къ пъmîntъ гpasъ. [λιπαρὸς, γέα].

Λιπαρόζωνος (ὁ, ἡ), поet: чел къ fpъmoasъ înчinгътoape (stpълъчitъ черкъ). [λιπαρὸς, ζώνη].

Λιπαρόθρονος (ὁ, ἡ), поet: чел къ stpълъчitъ tponъ, saъ алtapъ, пе каре se apd гpase жeptfe. [λιπαρὸς, θρόνος].

Λιπαροκρήδεμνος (ὁ, ἡ), пъrtъtoръ de stpълъчitъ (преа mъреаць, ші fpъmoasъ) легътъръ de капъ. [λιπαρὸς, κρήδεμνον].

Λιπαρόμματος (ὁ, ἡ), чел къ stpълъчitopї окї. [λιπαρὸς, ὄμμα].

Λιπαροπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел къ лъчoase, saъ soїoase плete, saъ kosiцe. [λιπαρὸς, πλόκαμος].

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, ъnsъ къ ъnsoape (ъntdeлemnъ, ші чл:); гpasъ, tpъпешъ; (прin întind:) вîptosъ, цеапънъ; sпpintenъ, веselъ, віоїъ; (desпре лък:) лъчosъ, spълъчitъ, înflopitъ, лъksosъ, mърець; înвілшъгatъ, podosъ. «Ὅρμος — ». Кал: totdaъna лinъ (ка ъntdeлemnъл). «Λιπαρὰ παλαίστρα». Tкр: (прin întind: de ла лъпtъtopiї чеї ъnшї). «Λιπαραὶ Ἀθῆναι». Пind: fepiчitъ, (поate) ші продъкътoape de mъsлine. «Λιπαρὸν γῆρας». tiknite ші sъnъtoase бътpîneцe. 2) (pap) în локъ de λιπαρής, stъpъїtoръ, nedesлinitъ. [λίπος]. [de ъnde

Λιπαρότης (ἡ), гръsime, tpъпешie.

Λιπαρόχροος -ους, ші Λιπαρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: stpълъчitъ ла faць, лъчosъ ла пеліцъ. [λιπαρὸς, χρόος, ші χρώς].

Λιπαρῶς, adв: къ гръsime. 2) къ stъ-

*

рȣinцъ. «Λιπαρῶς, ἔχω». Пл: stъpȣĭeskȣ̆, mъ siлeskȣ̆. 2) în tiknъ. «Λιπαρῶς γηράσκειν». Od: Δ. [λιπαρός].

Λιπαρὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet: = Λιπαρὸς. «Τράπεζα — ». At: înвiлшȣгatъ, stpълȣчitъ. [λιπαρὸς, ὤψ].

Λίπας, αος (τὸ), = Λίπος. вezĭ λίπα.

Λίπασμα (τὸ), op че seamъnъ, saȣ̆ слȣжеште ка ȣnsoape. «Ὀφθαλμῶν λίπασμα». Епкр: лакръmъ. [ші

Λιπασμὸς (ὁ,) înгръшаре; гȣnoĭepe de пъmîntȣ̆. [λιπάζω].

Λιπαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, αὐγή] лiпsitȣ̆ de лȣminъ, орвȣ̆; întȣnekosȣ̆.

Λιπάω -ῶ, вiit: ... sîntȣ̆ гpasȣ̆; saȣ̆ лȣчeskȣ̆.

Λιπερνὴς, έος (ὁ, ἡ), ші Λιπερνὴς, ῆτος, mi Λιπερνήτης, ου (ὁ), ші Λιπερνῆτις, ιδος (ἡ), noet: [λείπω, φερνὴ, saȣ̆ ἔρνος] лiпsitȣ̆ de stapea saȣ̆ kasa sa, прiвeaгȣ̆; foapte sъpakȣ̆, de totȣ̆ skъпъtatȣ̆, nemepnikȣ̆.

Λιπεσήνωρ, ορος (ἡ), noet: [λείπω, ἀνήρ]. лъsъtoape de бъpвatȣл sъȣ̆.

Λιπήμερος (ὁ,ἡ), = Ἀλιτήμερος. [λείπω, ἡμέρα].

Λιπόβιος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, βίος] лiпsitȣ̆ de вiaцъ, moptȣ̆.

Λιποβλέφαρος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, βλέφαρον] лiпsitȣ̆ de вedepĭ, орвȣ̆.

Λιπογάλακτος (ὁ, ἡ), = Λειπογάλακτος.

Λιπόγληνος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitȣ̆ de лȣminiцeле окiлор, орвȣ̆. [λείπω, γλήνη].

Λιπόγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitȣ̆ de лimвъ. [λείπω, γλῶσσα].

Λιπόγυιος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitȣ̆ de mъdȣлapeле tpȣпȣлȣĭ (maĭ кȣ seamъ шîĭnĭ ші пiчoape), чĭȣnгȣ̆, saȣ̆ oлoгȣ̆. [λείπω, γυῖον].

Λιπόδερμος (ὁ, ἡ), =Λειπόδερμος.

Λιποδρανέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Λειποδρανέω.

Λιπόεις, εσσα, εν, noet: în лoкȣ̆ de λιπαρὸς, гpasȣ̆. [λίπος].

Λιπόζυγος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitȣ̆, saȣ̆ пъpъsitopȣ̆ de soцȣл, saȣ̆ пъpeкea sa, sinгȣpȣ̆. [λείπω, ζυγὸς].

Λιπόθριξ, -τριχος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de пъpȣ̆, плeшȣвȣ̆. [λείπω, θρίξ].

Λιπόθροος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitȣ̆ de гpaĭȣ̆, neгpъitopȣ̆. [λείπω, θρόος].

Λιποθυμέω -ῶ, вiit. -ήσω, =Λειποθυμέω.

Λιποθυμία (ἡ), =Λειποθυμία.

Λιποκτέανος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, κτέανον] лiпsitȣ̆ de пpoпpietъцĭ, saȣ̆ aвepe, sъpakȣ̆.

Λιπόκωπος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de mînepȣ̆, saȣ̆ mînȣшъ. [λείπω, κώπη].

Λιπομαρτυρία (ἡ), =Λειπομαρτύριον.

Λιπομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), пъpъsitopȣ̆, saȣ̆ пъpъsitȣ̆ de mȣma sa.

Λιπόνας, Dop: în лoкȣ̆ de λιπόναυς, αος (ὁ, ἡ), noet:=кȣ...

Λιποναύτης, ου (ὁ), =Λειποναύτης.

Λιπόνεως (ὁ, ἡ), =Λειπόνεως.

Λιπόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitȣ̆ de копiĭ. [λείπω, παῖς].

Λιπόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: пъpъsitopȣ̆ de (saȣ̆ fъкъtopȣ̆ de a пъpъsi чine вa) patpia sa. [λείπω, πατρίς].

Λιπόπνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: = Ἄπνους, лiпsitȣ̆ de sȣfлape, moptȣ̆. [λείπω, πνοή].

Λειπόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: пъpъsîtopȣ̆ de opaшȣ̆. [λείπω, πτόλις].

Λιπόῤῥινος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, saȣ̆ λίπος, ῥινός] лiпsitȣ̆ de, saȣ̆ чeл кȣ гpasъ (ȣnsȣpoasъ) пĭeлe.

Λίπος, [λίαν, πῖος] εος -ους (τὸ), гpъsime de вitъ (saȣ̆ de плantъ, op de копачĭȣ̆), ȣntȣpъ, saȣ̆ ȣnsoape.

Λιποσαρκέω -ῶ, вiit; -ήσω, noet: în лoкȣ̆ de λειποσαρκέω, sîntȣ̆..

Λιποσαρκὴς, έος, ші Λιπόσαρκος (ὁ, ἡ), =Λειπόσαρκος, лiпsitȣ̆ de кapne, sлaвȣ̆, ȣskъцiвȣ̆. [λείπω, σάρξ.]

Λιποσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), în лoкȣ̆ de ἀσθενής, лiпsitȣ̆ de пȣtepe, sлaвȣ̆. [λείπω, σθένος].

Λιπόσκιος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de ȣmвpъ, лȣminosȣ̆; (ші fir:) кȣpatȣ̆, desлȣшitȣ̆. [λείπω, σκιά].

Λιποστέφανος (ὁ, ἡ), noet: пъpъsitopȣ̆ de (saȣ̆ къzȣtȣ̆ de лa) кȣnȣnъ. »Φύλλον —». At: [λείπω, στέφανος].

Λιποστρατία, Λιποστράτιος,=Λειποστρατεία, ші чл:

Λιποτακτέω, -ῶ, вiit: -ήσω, = Λειποτακτέω. [din

Λιποτάκτης, ου (ὁ), =Λειποτάκτης.

Λίπουρος (ὁ, ἡ), = Λείπουρος.

Λιποτριχὴς, έος, ші Λιπότριχος (ὁ,ἡ), = Λιπόθριξ.

Λιποφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Λιπαυγὴς, întȣnekosȣ̆. [λείπω, φέγγος].

Λιπόφθογγος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, φθόγγος] =Λιπόθροος, лiпsitȣ̆ de гpaĭȣ̆.

Λιποψυχέω -ω, вiit: -ήσω, =Λειποψυχέω.

Λιπόων, noet: (пpin întpeнȣnepe de o) în лoкȣ̆ de λιπῶν, пaptч: лȣĭ λιπάω.

Λίπτω, ші (шiж:) Λίπτομαι, вiit: λίψω, -ομαι, noet: (кȣ цen:) =Γλίχομαι, nofteskȣ̆.

Λιπώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кȣ (saȣ̆ ase-

menea кв) гръsime, вnsвposъ. [λίπος].

Λιραίνω, вiit: -ανῶ, sîntъ fъръ рвшine. [шi

Λίριον, шi чл: грет: în локъ de λείριον. [din

Λιρὸς, ὰ, ὸν, noet: (fir:) первшinatъ. (вezĭ mi λειρὸς).

Λιρόφθλαμος (ὁ, ἡ), =Λειρόφθαλμος.

Λῖς, (ак: λῖν, шi îm: nom: λῖες, шi dat: λίεσσι) noet: în локъ de λέων.

Λὶς, noet: în локъ de λισσὴ, fem: ал лвĭ λισσὸς, =Λεία, netedъ. (вezĭ λισσάς).

Λίσαι, nex: 1: de порвпч: шi λισάσκετο Ion: în локъ de ἐλίσατο, a 3: neps: de nex: ал хоt: лвĭ λίσσομαι.

Λισγάριον (τὸ), dim: ал лвi ...

Λίσγος(ὁ), Sхл: [în afin: шi=къΛίστρον] instp: de arpik: аршеъ, лопатъ de fepъ·

Λίσῃ, 2: sinr: neps: de вiit: ал лвĭ λίσσομαι.

Λίσπη (ἡ), кавтъ λίσπος.

Λισπόπυγος (ὁ, ὁ), =Κίναιδος, saъ славъ, вskatъ ла шezвtъ. [λίσπος, πυγὴ].

Λίσπος, [λισὸς] η, ον, frекatъ; (npin врm:) netedъ; слабъ, вskatъ; (fir:) вiклеanъ, ръъ. || (sввst:) Λίσπαι (αἱ), вnъ felъ de аршiче тъiete în doъ, din каре fiекаре din doĭ înnpieteniцĭ oasneцĭ пъstpa o жвmъtate supe цinepe de minte, шi (ла вреme de treвзinцъ) рекзnoaштepe de osnitalitatea лор.

Λισσάνιος (ὁ, ἡ), [λιτὴ, λίσσομαι] Лакоn: în локъ de ἀγαθὸς. (în Apstf: este skpisъ noate din комікъ napodie, λυσσάνιος).

Λισσάς, άδος (ἡ), noet: în локъ de λισσὴ (fem; алlвĭ λισσὸς), =Λεία, netedъ. || (sввst: se înц: πέτρα) stinкъ neanponiatъ.

Λίσσασθαι, noet: în локъ de λίσασθαι, nex: de inf:, шi

Λισσάσκετο, noet: în локъ de ἐλίσσετο, прел: ал лвĭ

Λίσσομαι, [λίπτω] вiit: λίσομαι, (nex: ἐλισάμην, mi 2: ἐλιτόμην) noet: porъ кв mвлtъ stъpвinцъ, черъ.

Λισσὸς, ὴ, ὸν, noet: în локъ de λεῖος, netedъ, алвпекосъ, (de вnde Fpanц:) *lisse.* «Πέτρα—». Om: вezĭ λισσάς.

Λίσσωμα (τό), mi Λίσσωσις, εως (ἡ), [neîntp: λισσόω din ἐλίσσω] desnъpцitвpa, къpapea първлвĭ капвлвĭ (Apst: B: Ist: ὰ, 7).

Λιστραίνω, вiit: -ήσω, шi Λιστρεύω, вiit: -εύσω, fakъ гроапъ (sъnînd, saъ грътцъdind пъmîntъ) înnpeжървл ръdъчineĭ вре вneĭ плante кв лопata de fepъ, [mi

Λίστριον (τὸ), dim: [din

Λίστρον (τὸ), [λισσὸς] instp; de arpik: аршеъ, saъ лопатъ de fepъ, = Λίσγος. [de вnde

Λιστρόω -ῶ, вiit: -ώσω, îndpentezъ, netezeskъ кв лопata de fepъ; (de вnde Itл:) лвstpezъ. [de вnde

Λιστρωτὸς, ὴ, ὸν, noet: ръzвitъ, netezitъ кв аршевл; netedъ; лвstpatъ.

Λίσφος, η, ον, At: în локъ de λίσπος.

Λίσχροι (οἱ), вxpienĭ, каре, пе кînd înflopesк, se pestoapnъ în пъmîutъ de плвгарĭ, ка съ înграше цapina.

Λῖτα, noet: ак: îm: ал лвĭ λῖτον, чеаршafъ.

Λιτάζομαι, вiit: -άσομαι, noet: în локъ de λιτανεύω, porъ кв stъpвinцъ. [шi

Λιταίνω, вiit: -ανῶ, noet: = Λιτάζομαι. [λιτὴ].

Λιτανεία (ἡ), рвгъчĭвne; (Бisep:) цeремonie реліцioasъ de рвгъчĭвne. [шi

Λιτανευτικὸς ὴ, ὸν, кввenitъ, saъ îndemînatikъ ла рвгъчĭвne. [шi

Λιτανευτὸς, ὴ, ον, рвгatъ; saъ dobînditъ, съвîршitъ прin рвгъчĭвnĭ. [din

Λιτανεύω, вiit: -εύσω, porъ кв stъpвinцъ, saъ прin цeремoniĭ реліцioase. [din

Λίτανος, η, ον, [λιταίνω] рвгътopъ; (despre лвкр:) =Λιτανευτικὸς.

Λιταργίζω, вiit: -ίσω, noet: [λίταργος] mъ гръвeskъ, fakъ чева, saъ mъ dвkъ вndева кв прiпъ. [de вnde

Λιταργισμὸς (ὁ), noet: гръвipe, прiпipe.

Λίταργος (ὁ, ἡ), [λίαν, ἀργὸς] гравпikъ, прiпелпikъ.

Λιτασμὸς (ὁ), плц: [λιτάζομαι] рвгъчĭвne.

Λιτέσθαι, noet: nox: 2: de inf: ал лвĭ λίσσομαι,

Λιτὴ (ἡ),[λίπτω, λίσσομαι] noet: рвгъчĭвne. || (îm: în Om: nepsonifikate ка) fiĭve але лвĭ Жое вrmътoape Ateĭ (Ἄτη), шi чл; [de вnde

Λιτήσιος (ὁ, ἡ), noet: = Λίτανος, рвгътopъ, saъ miжлокъ de рвгъ.

Λιτὶ, noet: dat: sinr: (în eteроц:) ал лвĭ λῖτον.

Λιτόβιος, [λιτὸς, βίος] шi

Λιτοβόρος, noet: [λιτὸς, βορὰ] шi

Λιτοδίαιτος (ὁ, ἡ), [λιτὸς, δίαιτα] пъzitopъ de simплъ dietъ desnpe mînkape шi чл:, saъ пелвкsosъ (fъръ прisoase) тpaĭъ.

Λιτοίμην, noet: nex: 2: de noſt: ал лвĭ λίσσομαι.

Λίτομαι, noet: (pap) în локъ de λίσσομαι.

Λῖτον (τὸ), (dat: în eteроц: λιτὶ în локъ

de λίτῳ) поет: [λεῖος] пînzъ sadea, чеаршаfъ алвъ; цїълцїъ de moptъ.

Λιτὸς, [λίσσομαι] ἡ, ὸν, поет: în локъ de λιτανευτὸς, saъ λιτανευτικὸς.

Λιτὸς, [λισσὸς, λεῖος] ἡ, ὸν, (dъпе ziч:) dpeптъ, netedъ; saъ nепestpiцatъ, neînfpъmъseцatъ, natъpaлъ; (прin ъpm:) simплъ, îndestълatъ къ пъцinъ; (desпpe лъкp:) пpostъ, de mikъ пpeцъ; nemeштeшъцitъ. [de ъnde

Λιτότης (ἡ), simплitate, nепestpiцime, пeлъksime, îndestълъtate къ пъцinъ, (Fpanц:) fpъгaлitate, ші чл; (petp:) peпpesintape de лъкpъpї maї mічї dekît sînt.

Λιτουργέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ῥᾳδιουργέω. [λιτουργὸς]. [de ъnde

Λιτούργημα (τὸ), = Ῥᾳδιούργημα.

Λιτουργός (ὁ, ἡ), поет: [λέϊτον, ἔργον] =Λεωργὸς, fъкъtopъ de pеле, віклеanъ.

Λιτοφαγία (ἡ), mînкape simплъ, fpъгaлitate în xpanъ. [λιτὸς, φάγω].

Λίτρα (ἡ), ъnъ feлъ de monetъ (1 ½: de At: оболъ); ші de гpeъtate, (de aчi) лitpъ (12 ъnцiї, saъ 96: dpam:), Лat: *libra*; (de ъnde прin pea eкsпл: maї noъ) zodia къmпeniї. [de ъnde

Λιτραῖος, saъ Λιτριαῖος, α, ον, de oпotpівъ ла пpeцъ, saъ гpeъtate къ o лitpъ.

Λίτρον (τὸ), At: în локъ de νίτρον, (de aчi) siлitpъ, (de ъnde) ші лatponъ.

Λιτροσκόπος (ὁ), [λίτρα, σκοπὸς] = Ἀργυρογνώμων, (Tъpч:) zapafъ.

Λιτρώδης, εος (ὁ, ἡ), At: în локъ de νιτρώδης. [λίτρον].

Λιτυέρσης, ου (ὁ), ъnъ кîntikъ цъpъneskъ (ал seчepъtopiлop) de ла nъmeле ъnъї fiъ ал лъї Mida.

Λιφαιμέω -ῶ, віit: -ήσω, =Λειφαιμέω. [din

Λίφαιμος (ὁ, ἡ), =Λείφαιμος.

Λιφερνέω -ῶ, віt: -ήσω, =Λιπερνέω.

Λιχάζω, віit: -άσω, =[Γλίχομαι], пoftesкъ пpea mълt, sîntъ axtiatъ.

Λιχάζω, [λιχὰς] віit: -άσω, sъpпъ de вaле dene stînкъ.

Λιχανὸς (ὁ), [λείχω] deцetъл de aлdoїлea aл mîneї (къ кape apъtъm), Лat: index.

Λίχανος (ἡ), ъna din коapdeле кitapeї (fiind къ se жoaкъ къ deцetъл λιχανός); ші sъnetъл, чe ese dintp' însa.

Λιχὰς, άδος (ἡ), = Λισσὰς, пїatpъ stînкoasъ. 2) distanцa dintpe deцetъл чел mape, ші чел d'aл doiлea aл mîneї.

Λιχὴν, ῆνος (ὁ), = Λειχήν.

Λιχμάζω, віit: -άσω, ші Λιχμαίνω, віit: -ανῶ, поет: = Λιχμάω. [din

Λιχμὰς, άδος (ἡ), поет: [λείχω] лinsъ. [de ъnde

Λιχμάω -ῶ, ші (miж:, кape este шî maї întpeв:) Λιχμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσω, ομαι, поет: лinгъ, mъ лinгъ, îmї înвîpteskъ лimвa afapъ din гъpъ (кa шapпeле). [ші

Λιχμήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: кape se лinцe къ лîmвa п' înпpeжъpъл гъpeї (кa шapпeле); (прin întind:) лaкomъ, mînкъчosъ.

Λιχμόων, поет: (къ întpeпъnepe de o) în локъ de λιχμῶν, пaptч: aл лъї λιχμάω.

Λιχνάω, -ῶ, вîit: -ήσω, = Λιχνεύω.

Λιχνεία (ἡ), лъкomie лa mînкape. [ші

Λίχνευμα (τὸ), oвїeктъ de лъкomie, въкatъ гъstoasъ, (Fpanц:) *friandise*. [din

Λιχνεύω, віit: -εύσω, mъnînкъ гъstoase лъкpъpї, (прin ъpm:) лъкomeшte. 2) (miж: къ aк: sinгъpъ, saъ къ пpeп:) пoftesкъ пpea mълt лa чeвa. [λίχνος].

Λιχνοβόρος (ὁ, ἡ), лaкomъ, mînкъtopъ de гъstoase лъкpъpї. [λίχνος, βορά].

Λίχνος, [λείχω] η saъ ος, ον, їъвitopъ, saъ къ коvîpшipe пoftitopъ (dъпе ziч: лinгъtopъ) de въne mînкъpї; (în цeп:) лaкomъ, nesъцiosъ; (fiг:) iskoditopъ.

Λιχνοτένθης, ου (ὁ), [λίχνος, τένθης] = Λίχνος.

Λιχνοφιλάργυρος (ὁ, ἡ), лaкomъ лa mînкape ші skъmпъ. [λίχνος, φιλάργυρος].

Λίχνως, adв: лъкomeшte. [λίχνος].

Λὶψ, λιβὸς (ὁ), вîntъ de aпъsъ ші miazъ-zї, sъd-estъ.

Λὶψ, λιβὸς (ἡ), поет: =Λιβάς, пікъtъpъ; лiкъidъ въpsatъ; лiвaцie. 2) =Λισσὰς, ші Λιχάς, stînкъ. 3) [λίπτω] пoftъ.

Λιψουρία (ἡ), поет: [λίψ, οὖρος] пoftъ de пiшape.

Λιψύδριον (τὸ), гpeш: în локъ de λειψύδριον.

Λό', (în aпoк:) în локъ de λόε, поет: în локъ de ἔλουε.

Λόβιον (τὸ), dim: aл лъї...

Λοβὸς (ὁ), [λέπω] teaкъ de seminцe (прinч: de лeгъme, ші maї къ seamъ de fasoлe). 2) (fiг:) къпъtîїъл de жos aл ъpeкeї. 3) ъpeкea fiкatълъї (în кape îшї fъчeaъ oвsepвaцiiлe гiчitopiї). [de ъnde

Λοβόω -ω, віit: -ώσω, fopmezъ, taїъ чeвa în fopmъ de teaкъ. [ші

Λοβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ (saъ feлъ) de teaкъ (de лeгъme).

Λογάδην, adв: пe aлes. [ші

Λογαῖος, α, ον, поет: = [Λογὰς] aлesъ.

Λογαοιδικὸς, ἡ, ὸν, чел întpe прozъ ші поesie. «Μέτρον —». Efest: = Ἀναπαι-

στικὸν, saŭ 'Αρχιλόχειον (vezĭ ziч:). [[λόγος, ἀοιδὴ].

Λογαριαζω, viit: -άσω, (плц:) în локŭ de λογίζομαι. [λογάριον]. [de ѕnde

Λογαριασμὸς (ὁ), (плц:) în локŭ de λογισμὸς. [ші

Λογαριαστὴς, οῦ (ὁ), (плц:) în локŭ de λογιστὴς.

Λογάριον (τὸ), dim: ал лѕĭ λόγος, кѕвінцелŭ; sokoteлѕцъ, katastішелŭ, ші чл:

Λογὰς, άδος (ὁ, ἡ), алesŭ; adѕnatŭ kîte ѕnѕ ѕnѕ; (desпре ost:) = 'Επίλεκτος. «Λίθοι λογάδες». Лкs: nечĭоплite, din каре комбінîndѕ se пе алes ѕna кѕ алta se zidesк zidѕріле челе fъръ чimentŭ (мочîрлъ de варŭ ші nisinŭ). (ка а ле Tipinteĭ). || (îm:) (поet:) окіĭ; (прінч:) албецеле окілор. [ші

Λογάω -ῶ, (fъръ viit:) Лекsfn: dopeskŭ a ворві. [λόγος].

Λογγάζω, viit: -άσω. = Λαγγάζω, опреskŭ, întîpziezŭ. [λογγών]. [de ѕnde

Λογγασία (ἡ), ші Λογγάσιος (ὁ, ἡ), ші

Λογγάσιον (τὸ), (прінч: ла îm:) пїatръ гъѕрітъ пе църтŭ, ка sъ se леце otroaпеле пѕпеĭ коръбіілор.

Λόγγη (ἡ), mopmîntŭ.

Λογγὼν, ῶνος (ὁ), =Λογγάσιον.

Λογεῖον (τὸ), пodeaла, saŭ opxestpa teatpѕлѕĭ, depe каре ворбеsк aktopiĭ. 2) (Skp:) enколпіѕл архіереѕлѕĭ Iѕdeілор кѕ doъsпрezeче пїetpe skѕmпe (fiind къ пе dînsѕл ѕĭtîndѕ se прezічea челе viitoape]. [λόγος].

Λογέμπορος (ὁ, ἡ), пѕгѕцъtopŭ de ворбе (skpiepĭ, saŭ лекціĭ). [λόγος, ἔμπορος].

Λογεὺς, έως (ὁ), opatopŭ, skpiitopŭ în прозъ. [ші

Λογία (ἡ), (Skp:) adѕnape, kontpiбѕціе de miлostenie пentpѕ sъръчĭ. [λόγος].

Λογίατρος (ὁ), doktopŭ пѕmaĭ кѕ ворбе. [λόγος, ἰατρός].

Λογίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ λόγος.

Λογιεὺς, έως (ὁ), =Λογεὺς. [ші

Λογίζομαι, viit: -ίσομαι, sokoteskŭ. пѕmъpŭ; ціŭ (tpekŭ în) sokoteaлъ; (fir:) mъ rîndeskŭ; sokoteskŭ чева. «Εὗρον λογιζόμενος ἀργυρίου χιλιάδας δυο ἐούσας μοι ταλάντων. Ep: »Τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτώ θεῶν λογίζονται εἶναι». Ep: «Ἡ ἀγάπη οὐ λογίζεται τὸ κακὸν». Skp: «Τούτου θεὸν ἡγεμόνα λογίζομαι». Sin: «Τὰ τῶν παίδων τῷ πατρὶ λόγισαι». Гpг: (ші fъръ kazŭ). «Ἢν ὀρθῶς λογίζῃ». Ksn: (ші кѕ dat: opr:) «Μὴ ψήφοις λόγισαι». Apstf:: (ші пas:) «Ὁπλῖται δὲ ἐλογίσθησαν οὐκ ἐλάττους δισμυρίων». Ksn: [λόγος].

Λογικεύομαι, viit: -εύσομαι, (плц:) mъ rîndeskŭ (depe регѕлеле лоцічеĭ), daŭ кѕ sokoteaла (skoцŭ konkлѕsie). [din

Λογικὸς, ὴ, όν, кѕвenitŭ, potpiвitŭ (în demînatikŭ) ла ворбіре, saŭ rîndipe; înпъртъшitŭ de кѕвîntŭ, кѕвîntъtivŭ; каре se faче, saŭ faче чева кѕ dpeптŭ кѕвîntŭ; прozaikŭ (înпpot: de ποιητικὸς, поetikŭ); petopikŭ, saŭ diaлektikŭ. (vezĭ ші λόγιος). «Λογικὴ» Лоцікъ, штіінца rîndipiĭ (saŭ a dъpiĭ кѕ sokoteaла, a konkлѕsii dŭпе регѕле); ші Λογικὸν (τὸ), пѕtepea, saŭ fakѕлtъtea sѕfлetѕлѕĭ de a se rîndi. [λόγος]. [de ѕnde

Λογικῶς, adв: кѕ кѕвîntŭ, кѕ dpeaптъ rîndipe, dѕпе регѕлеле лоцічеĭ.

Λόγιμος, η, ον, вpednikŭ de кѕвîntŭ, de алes, de пomenipe; însemnatŭ, vestitŭ; estimaвілŭ; ші = 'Ελλόγιμος. [ші

Λόγιον (τὸ), (dѕпе ziч:) dim: ал лѕĭ λόγος, mikŭ (skѕptŭ) кѕвîntŭ; zisъ, maksimъ; (de ѕnde обіч:) кѕвîntŭ de zeĭtate, pesпѕnsŭ de opaколŭ (прінч: înпpot: de χρησμὸς, ad: пѕ прin вepsѕpi, чі în прозъ). 2) = (saŭ греш: în локŭ de) Λογεῖον. [ші

Λόγιος, α, ον, штіitopŭ de кѕвinte, îndemînatikŭ ла ворбіре, înвъцatŭ, елокѕinte; (de ѕnde ка sѕвst;) opatopŭ, saŭ istopikŭ; (în цen:) skpiitopŭ în прозъ; (paptik:) =Διαλεκτικὸς (vezĭ ziч:), diaлektikŭ. 2) вpednikŭ de кѕвîntŭ, ші чл; = Λόγιμος. 3) rînditopŭ, înцелептŭ, omŭ кѕ (dpeптŭ) кѕвîntŭ (vezĭ ші λογικὸς). 4) (ка епit: ал лѕĭ Меркѕрŭ, ші ал Minepвеĭ) patponŭ ал кѕвîntѕлѕĭ (ал petopiчеĭ, ші în цen: ал înвъцътѕрелор). [λόγος]. [de ѕnde

Λογιότης, (ἡ), характерѕл, калitatea (dapѕл) лѕĭ λόγιος; (paptik:) opatopika елокѕінцъ.

Λόγισμα (τὸ), sokoteaлъ fъкѕtъ, saŭ pesѕлtatŭ de sokotipe. [ші

Λογισμὸς (ὁ), sokotipe, saŭ faчepe de sokoteaлъ; (îm:) практікъ apitmetikъ; (fir:) rîndipe, kinzѕipe, sokotinцъ; dape кѕ sokoteaла; idee, înцелеsŭ; (de ѕnde îm:) fakѕлtatea rindipiĭ. «Ἐντὸς, saŭ ἐπὶ τῶν λογισμῶν εἶναι». Пл: ші Bas: a fi în mînціле sale. «Τίς οὕτω κοινῶν ἔξω λογισμῶν»; Гpг: лiпsitŭ de kît de пѕцinъ minte? (Fpaц:) sens commun. [λογίζομαι].

Λογιστεύω, viit: -εύσω, kastă sokoteli kontrolește [ka λογιστὴς, vezi ziч:]; (în ţen:) cherchetezъ kъ amъrъntъl.

Λογιστήριον (τὸ), lokalъl dregъtoriei sokotitorilor din Atena, = (kъ чel de akъm) Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, (Franţ:) cour des comptes, ministerъl kontrolъlui. 2) ukoalъ de praktikъ aritmetikъ. 3) knъ felъ de vorbitorie, saŭ aъditorie pentrъ filosofiче konvorbirĭ. 4) «Στρατιωτικὸν —». Str: lokъl, knde se faчea nъmъrъtoarea ші dareа plъţilor ostaşilor. [din

Λογιστὴς, οῦ (ὁ), [λογίζομαι] (în ţen:) sokotitorъ; (partik:) învъţъtorъ de praktikъ aritmetikъ; (obiч: în Atena) membrъ, saŭ knъl din zeче aleşĭ lъъtorĭ de sokoteleле nъbliче,=Εὔθυνος, (Franţ:) verificateur (reviseur) de comptes, kontrolorъ; (la Rom:) epistatъ de benitъrile oraşъlui, (Lat:) curator urbium. [de knde

Λογιστία (ἡ), treaba, ші demnitatea kontrolorъlui. [mi

Λογιστικὸς, ἡ, ὸν, kъbenitъ (atinгътorъ de), saŭ îndemînatieŭ la sokotipe. «Λογιστικὴ». meşteşugъl de sokotipe, aritmetikъ praktikъ. «Λογιστικὸν» = Λογικὸν, fakъltatea rîndipiĭ.

Λογιστόνομος (ὁ, ἡ), poet: = Λογιστὴς. [λογιστὴς, νόμος].

Λογίως, adv: kъ kъvîntъ, kъ kapaчitate în kъvîntъ. [λόγιος].

Λογογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, skriĭ în prozъ; (maĭ noŭ) skriĭ kъvinte. [ші

Λογογραφία (ἡ), skriere în prozъ, saŭ de kъvinte (prediче). [ші

Λογογραφικὸς, ἡ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, atinгътorъ de, saŭ îndemînatikъ la skriere în prozъ. «Λογογραφικὴ». apta prozaikъlui. [din

Λογογράφος (ὁ, ἡ), skriitorъ în prozъ, prozaikъ; (partik:) spiitorъ de istorie, ші (în ţen:) de op чe. (înnot: de ποιητής, poetъ, vezi ші λογοποιός). 2) fъkъtorъ, saŭ ţiitorъ de sokoteaлъ. (vezi ші λογοθέτης). [λόγος, γράφω].

Λογοδαίδαλος (ὁ), memterъ de kъvinte, îndemînatikъ oratorъ. [λόγος, δαίδαλος].

Λογόδειπνον (τὸ), (dъne ziч:) чinъ de kъvinte, saŭ osпъţъ de litepatorĭ, (Franţ:) banquet litteraire. [λόγος, δεῖπνον].

Λογοδηρία (ἡ), [λόγος, δῆρις] = Λογομαχία.

Λογοδιάῤῥοια (ἡ), nekontenitъ kъrţere de vorbe, ad: neoprităţ, mъlţъ vorbire. [λόγος, διάῤῥοια].

Λογοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), învъţъtorъ de kъvinte, saŭ de petorikъ. [λόγος, διδάσκαλος]

Λογοείδεια (ἡ), defektъl, saŭ kъlitatea unei noeme....

Λογοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemъnatъ kъ prozaikъ. 2) pъrtъ a fi fъkъtъ kъ kъvîntъ, saŭ kъ kъţetare de omъ. «Τὸ λογοειδὲς τῶν ζώων». Tem: [λόγος, εἶδος]. [de knde

Λογοειδία (ἡ), =Λογοείδεια. [ші

Λογοειδῶς, adv: în stilъ prozaikъ.

Λογοθεσία (ἡ), eksaktъ kъъtare de sokoteле. 2) kompъnere, întokmire de (prinч: petorikъ) kъvîntъ; stilъ lektikъ. [ші

Λογοθέσιον (τὸ), lъare de sokoteaлъ; lokalъl de dat saŭ lъat sokoteaлъ. [λόγος, θέσις].

Λογοθετέω -ῶ, viit: -ήσω, kastъ, saŭ ĭaŭ sokoteala kъĭva. [din

Λογοθέτης, ου (ὁ), [λόγος, τίθημι] (în ţen:) kъъtъtorъ saŭ lъъtorъ de sokoteле; (partik: la Bizant:) = Καγκελάριος. (de knde) «Μέγας λογοθέτης». = Ἀρχικαγκελάριος, mare logofъtъ.

Λογοθεώρητος (ὁ, ἡ), privitъ nъmaĭ kъ mintea, abstraktъ, idealъ, (Franţ) rationnel, raţionalъ. [λόγος, θεωρητὸς].

Λογοθήρας, ου (ὁ), vînъtorъ de vorbe (de fpase, saŭ zivepĭ, iap nъ de lъkrъpĭ). [λόγος, θήρα].

Λογοϊατρεία (ἡ), prin vorbe nъmaĭ medivinalъ traktare, (ad:) fъr efektъ; 2) teorie de medivinъ; (fir:) mînrîiere prin vorbe. [λόγος, ἰατρός].

Λογοκλοπεία (ἡ), fъrape (însъşire) de stpeine kъvinte (skrintъrĭ, ші чl:), (Franţ:) plagiat. [λόγος, κλοπή].

Λογολεσχέω -ῶ, viit: ήσω, =Ἀδολεσχέω, bъrfeskъ ka ...

Λογολέσχης, ου (ὁ), bъrfitorъ desnpe vorbe. [λόγος, λέσχη].

Λογομάγειρος (ὁ, ἡ), bъkътarъ, (ad:) meştеръ de vorbe. (kom: napodie a lъĭ λογοδαίδαλος). [λόγος, μάγειρος].

Λογομανέω -ῶ, viit: -ήσω, nebъnemte ĭъbeskъ kъvinteле (ad: învъţъtъreле, ştiinţeле, ші чl:). [λόγος, μαίνομαι].

Λογομαχέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ чertъ pentrъ, saŭ prin vorbe. [ші

Λογομαχία (ἡ), disputъ, чearъ prin, saŭ pentrъ vorbe. [din

Λογομάχος (ὁ, ἡ), rîlчevitorъ, disputъtorъ, sofistъ (şiretъ), (Franţ:) *chicaneur*. [λόγος, μάχη].

Λογόμιμος (ὁ), iшitъtopŭ de пронъnцia ворбелор de felъpiцĭ oamenĭ (пentpъ pîsŭ). [λόγος, μῖμος].

Λογομύθιον (τὸ), faбълoasъ повestipe. [λόγος, μῦθος].

Λογοπλάθος (ὁ, ἡ), плъsmъitopŭ de ворбе, =Λογοποιὸς (4). [λόγος, πλάττω].

Λογοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ (плъsmъĭeskŭ) ворбе, înпpaшtiŭ minчĭъnĭ, saŭ neînfiinцate шtipĭ. [λογοποιὸς]. [de ъnde

Λογοποίημα (τὸ), плъsmъitъ повeste, faбълъ. [ші

Λογοποιητικὴ (ἡ), meшteшъгъл de a плъsmъi faбъле.

Λογοποιία (ἡ), пъskочipe, ші înпpъшtiepe de плъsmъite шtipĭ. [ші

Λογοποιικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopŭ de fъкъtopŭ, saŭ faчepe de ворбе. [din

Λογοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ (компъitopŭ) de къвinte прozaiче (înпpot: de ἐποποιὸς); (пaptik:) istopikŭ. (вezĭ ші λογογράφος). 2) компъitopŭ de opatopiче (saŭ dikaniче) къвinte. 3) faбъларŭ. 4) (în ръŭ) плъsmъitopŭ, ші înпpъшtiitopŭ de шtipĭ. (вezĭ Teofp: χαρ: H). [λόγος, ποιός].

Λογοπραγέω -ῶ, biit: -ήσω, ĭaŭ sokoteaла. 2) =Λογοποιέω. [λόγος, πράττω].

Λογοπράτης [λόγος, πιπράσκω], ші

Λογοπὼλης, ου (ὁ), =Λογέμπορος, вînzъtopŭ de ворбе. 2) (Бisep:) вînzъtopŭ de fiъл, ші къвîntъл лъĭ Dъmnezeŭ. (епit: ал лъĭ Iъda). [λόγος, πώλης].

Λόγος (ὁ), [λέγω] (în цen:) ворбъ, къвîntŭ. «Λόγου κρείσσων». «Ὑπέρ λόγον». Грг: «Τί δεῖ λόγων»; Apstf: (ĭap пaptik: 2) повestipe; «Τὸν ἔτερπε λόγοισιν». Іл: O. «Εἰς λόγους ἐλθεῖν (συνελθεῖν, ἰέναι, ἀφικέσθαι, шt чл:) τινί». Лкs: «Ἔξω τοῦ λόγου λέγειν». Плt: 3)'=«Λέξις. «Θᾶττον ἢ λόγος». Sin: «Ὡς εἰπεῖν λόγῳ». Лкs: «Ἐνὶ (οὐ πολλῷ) λόγῳ». 4) = Λόγιον, проорочіе; провербŭ; maksimъ, saŭ zisъ. «Ὁ γὰρ παλαιὸς λὸγος εὖ ἔχει». Пл: 5) famъ, nъme, репъtaцie, опinie; гріжъ, siлinцъ desпpe чева. «Λόγου ἄξιος». Ткр: «Λόγον ποιεῖσθαι τινός». Ткр: «Πολὺν λόγον ἐχόντων περὶ αὐτοῦ τινῶν ἤκουον». «Ksn: «Ἐν λόγῳ εἶναι». Лкs: «Λόγου οὐδενὸς γενόμεθα πρὸς Περσέων». Ep: 6) ворбъ, zisъ a лъmiĭ. «Λόγος ἔχει (κατέχει, διῆλθεν, ἔστι, ші чл:)». Лкs: «Κλεισθένην λόγος ἔχει (ші în skimпape «Κλεισθένης λόγον ἔχει τὴν Πυθίαν ἀναπεῖσαι». Ep: «Ἦν δὲ καὶ λόγος, ὑπὸ τοῦ Πιτθέως διαδοθείς, ὡς ἐκ Ποσειδῶνος τεκνωθείη (ὁ Θησεύς). «Пл: (шĭ ел:) «Ὡς λόγος». Лкs: 7) (înпpot: de ἔργον) ворбъ гоалъ (fъръ temeĭŭ saŭ fъръ faпtŭ); (пpin ъpm:) faбълъ, minчinoasъ повeste. »Ἐγίγνετό τε λόγῳ δημοκρατία, ἔργῳ δὲ μοναρχία. Тъч: «Εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος». Dm: (ші dinпpot: 8) (înпpot: de ἔπος ші пpin ъpm: de μῦθος) прozъ; (de ъnde) повeste adeвъpatъ, (ad:) istopie, (de ъnde) λογογράφος ші λογοποιὸς Epodotŭ. «Ὡς δεδήλωταί μοι ἐν τῷ προτέρῳ τῶν λόγων». Ep: 9) (пpin întind:) skpisŭ (пpinч: прozaikŭ); къвîntape, ворбipe în локŭ пъблікŭ. «Ἐρωτικὸς λόγος». Dm: «Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην». Sin: «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ ...». Skp: 10) =Λογισμὸς, sokoteaлъ; (de ъnde) къвîntŭ de îndpeптape. «Λόγον αἰτεῖν (ἀπαιτεῖν». συναίρειν, ші чл:)». Лкs: «Λόγον αἰτοῦμαι». Лкs: «Λόγου τυγχάνειν». Лкs: «Ὅπως δύνῃ λόγον διδόναι καὶ λαμβανειν». Ksn: «Ὑμεῖς δὲ οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ». Xpism: (ші fir:) «Λόγον ἑαυτῷ διδόναι». Лкs: a se rîndi în sine. 11) (пpin întind:) katastixŭ de sokoteaлъ. «Ἠρώτων αὐτὸν, εἰ ὁ λόγος αὐτῷ εἴη τῆς τριηραρχίας, ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι, καὶ ἐλθόντες οἴκαδε εὕρομεν». Dm: 12) pîndŭ, локŭ. «Ἐν ἀνδρὸς λόγῳ». Esxл: «Ἐν ἀνδραπόδων (συμμάχων, φαρμάκου, ἀργυρίου, ші чл:) λόγῳ». Ep: (вezĭ ші μοῖρα). 13) dpentъл къвîntŭ, paцie, (Fpanц:) raison. «Τὰ λόγου μετέχοντα». Лкs: «Τά λόγῳ νοητὰ». Лкs: «Τῷ λόγῳ ἕπεσθαι». Пл: «Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν μετὰ λόγου». Apstf:. «Ὁ λόγος αἱρεῖ». Лкs: 14) пpiчinъ (пpinч: бinекъвîntatъ); skопŭ, rîndŭ; (fлsf:) definiцie. «Λόγον ἔχει». Лкs; «Ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπώλοντο». Ep: «Ἐπὶ λόγῳ». Лкs: «Ἐπὶ τοῖςδε τοῖς λόγοις». Ep: къ aчeste kondiцiĭ. 15). (Цeomtp: ші Aptm:) релaцie întpe doъ kîtimĭ, пропорцie. «Τοῦτο τὸ μόριον φαίνεται μεῖζον ὂν ἢ κατὰ λόγον τοῦ ὅλου σώματος». Apst: 16) опinie, idee, simцimîntŭ; dape къ кокoteaла; (лоц:) siлoцismŭ; къвîntŭ sпpe doвedipea dpentълъĭ. «Κατὰ τὸν ἐμόν γε λόγον». Грг: «Ὥς γε δὴ ὁ ἐμος λόγος». Грг: «Τὸν ἥττω λόγον οὐ δύναμαι κρείττω ποιεῖν». Ksn: 17) (îm:) (în цen:) înвъцъtъpeле, шtiinцeле; (ĭap пaptik:) istopia, petopika, ші fiлosofia. (de ъnde) «Οἱ θύραθεν λόγοι» Бisep: «Οἱ περὶ (ἀμφὶ) τοὺς λόγους». Лкs: înвъцaцiĭ. 18) fiъл ші къвîntъл лъĭ Dъmnezeŭ. «Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο». Skp:

Λογοτρόπος (ὁ), ună felă de sinonimiă (dupe dialectul Stoicilor). [λόγος, τρόπος].

Λογοφίλος, ου (ὁ), iubitoră de înțelepciune, de științe. [și

Λογόφιλος (ὁ, ἡ), iubitoră de vorbire, sau ușurință. [λόγος, φίλος].

Λογόω -ῶ, știut: -ώσω, (Tlp:) face ca ceva să înțeleagă, sau asemenea lui Dumnezeu înțelegă. [λόγος].

Λογχαῖος, α, ον, cel cu (sau prin) suliță. [și

Λογχάριον (τὸ), dim: al lui λόγχη. [și

Λογχεύω, știut: -εύσω, (nlp:) înțepă, străpeacă cu sulița. [din

Λόγχη (ἡ), [λαγχάνω] (prinț:) trăsnaie de fier și foc al sulițeî; (prin înțind:) suliță; și ceață de sulițași ostași. (vezi și αἰχμή). [de unde

Λογχήρης, εος (ὁ, ἡ), poet: [λόγχη, ἄρω] înarmată cu suliță.

Λογχηφόρος (ὁ), (mai nou) în loc de λογχοφόρος.

Λογχίδιον (τὸ), dim: al lui λόγχη.

Λόγχιμος (ὁ, ἡ), poet: cel prin, sau cu suliță. «Ὁπλισμὸς—». Esxl: [și

Λογχίς, ίδος (ἡ), dim: al lui λόγχη. [și

Λογχίτης, ου (ὁ), și Λογχῖτις, ίδος (ἡ), relativă, sau asemenea cu suliță. 2) sulițașă. ‖ (subst: fem:) ună fel de plantă (din soiul lui πτερίς, și ἶρις, vezi ziv:). [λόγχη].

Λογχοδρέπανον (τὸ), =Δορυδρέπανον. [λογχη, δρέπανον].

Λογχοποιὸς (ὁ), făcător de suliță, sulițar. [λόγχη, ποιὸς].

Λογχοφόρος (ὁ, ἡ), purtător de (înarmată cu) suliță, =Λογχίτης (2). [λόγχη, φέρω].

Λογχόω -ω, știut: -ώσω, asuprez la suliță pierzând cel asaltat. [λόγχη]. [de unde

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, cel cu pierdă de fier asaltă ca de suliță.

Λογώδης, εος (ὁ, ἡ),=Λογοειδὴς. [λόγος].

Λόγωσις, εως (ἡ), (Tlp:) [λογόω] a se face ceva una și aceeași cu Dumnezeu înțelegă.

Λόε, poet: în loc de λοῦε, = ἔλουε, prel:, și

Λοέσσαι, poet: în loc de λοῦσαι, nex: de inf:, și

Λοέσσας, și (miж:) λοεσσάμενος, poet: în loc de λούσας, -άμενος, nex: de partț: al lui λούω.

Λοετρὰ (τὰ), în loc de λουτρὰ.

Λοετροχόος (ὁ, ἡ), poet: în loc de λουτροχόος.

Λοιδαῖος, α, ον, cuvenită, sau folositoră la ușurință. «Κύλιξ—». [λοιδὴ].

Λοιδάσιον (τὸ), =Λοιδεῖον. [din

Λοιδάω -ῶ, (și miж:) -άομαι -ῶμαι, știut: -ήσω, -ομαι,= Λείδω. [și

Λοιδεῖον (τὸ), basă de ușurință. [din

Λοιδὴ (ἡ), ușurință, =Σπονδὴ; (poet:) în loc de λιβὰς, curs, șiroiă. [λείδω]. [de unde

Λοιδὶς, ίδος (ἡ), dim: al lui λοιδεῖον.

Λοιγαῖος, α, ον, poet: în loc de λοίγιος. [și

Λοιγάω -ῶ, știut: -ήσω, (Epгр:) vătămă, prăpădesc. [și

Λοιγήεις, εσσα, εν, și Λοιγῆς, ῆντος (ὁ), și

Λοίγιος (ὁ, ἡ), poet: =Λυγρὸς, prăpăditoră. «Λοίγι' ἔργα». Om: [din

Λοιγὸς (ὁ), poet: [în afin: cu λοιμὸς] stricăciune, prăpădenie, moarte. ‖ (adiekt:)=Λοίγιος, prăpăditoră.

Λοιδορέω -ῶ, știut: -ήσω, (cu ac: și miж: cu dat:) ocărăsc, înjur. [λοίδορος]. [de unde

Λοιδόρημα (τὸ), înjurătură. «Τὸν πτωχὸν λοιδόρημα ποιοῦνται». Il: numele de sărac în sokotesk de oaspe. [de unde

Λοιδορημάτιον (τὸ), dim: al preț:

Λοιδόρησις, εως (η), și Λοιδορισμὸς, și greș: Λοιδορισμὸς (ὁ), [λοιδορέω] în loc de ...

Λοιδορία (ἡ), ocărâre, sau nevinstire prin ocărîtoare vorbe, scandalț. [din

Λοίδορος (ὁ, ἡ), [λαιδρὸς] ocărîtoră, înjurătoră. [de unde

Λοιδόρως, adv: cu cinste ocărîtoră, cu înjurătură.

Λοιμεύομαι, știut: -εύσομαι, (skp:) prăpădesc, întâie ca o ciumă. [λοιμὸς].

Λοίμη (ἡ), =Λύμη, sau...

Λοιμίη (ἡ), Ion: în loc de λοιμὸς, boală lipicioasă, ciumă.

Λοιμικὸς, ἡ, ὸν, [λοιμὸς] lipicioasă ca o boală; prăpăditoră. [de unde

Λοιμικῶς, adv: în fel sau stare de lipicioasă boală.

Λοιμὸς (ὁ), [λύμη] boală lipicioasă și omoritoare, ciumă, bolenițe; (în μεn:) prăpădenie. 2) (prin întind:) omă prăpăditoră, =Λυμεών.

Λοιμοφόρος (ὁ, ἡ), adăugătoră de lipicioasă sau epidemică boală; prăpăditoră, pricinuitoră de moarte. [λοιμὸς, φέρω].

Λοιμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, sau în-

soцitъ къ simптome de чїъmъ, ші чл:, лiпiчosъ, епidemiкъ; adъкъtorъ de moapte. [ші

Λοιμώσσω (ττω), -ώξω, пътimeskъ de чїъmъ, ші чл: [λοιμὸς].

Λοιπαδάριον (τὸ), Гл: dim: ал лъї λοιπὰς, ръmъшiцъ miкъ.

Λοιπάζω, вiit: -άσω, însemnъ asъпра къїва о ръmъшiцъ de datopie. || (пas: saъ miж:) ръmîїъ datorъ пentrъ pestъ. [din

Λοιπὰς, άδος (ἡ), ръmъшiцъ, pestъ de datopie. [λοιπὸς].

Λοιπογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Λοιπάζω. [ші

Λοιπογραφία (ἡ), sкpiepe, însemnape de pestъл ъneї datopiї asъпра къїва. [λοιπός, γράφω].

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, [λείπω] ръmasъ în ъrmъ (кape maї esteînкъ). «Τοῦ λοιποῦ (se înц: χρόνου)». saъ «Εἰς τὸ λοιπὸν (se înц: μέρος τοῦ χρόνοῦ)». (ші ел:). «Λοιπὸν». Лкs: de aчi înколо, maї în ъrmъ, пе вiitorъ. «Καὶ τὰ λοιπὰ». (fps:) ші челе-л-алte. Лat: *et cœtera*.

Λοισθεύς, ῆος (ὁ), поet: (греш:) în локъ de

Λοισθήϊος (ὁ, ἡ), поet:=Λοίσθιος.

Λοίσθημα (τὸ), mapцine, капътъ. [ші

Λοίσθιος, α, ον, ші

Λοῖσθος (ὁ, ἡ), (sъпрл: λοισθότατος) поet: чел maї din ъrmъ, maї de mapцine, de totъ din къпътîїъ. [în afin: къ λοιπὸς].

Λοῖφ', поet: (în апок: maї 'nainte de aspip: вок:) în локъ de λοιπά.

Λόκκη (ἡ), поet: (преа pap) în локъ de χλαμύς, sapiкъ.

Λόκκος (ὁ), плетъвъ; (прin întind:) nepodъ, лiпsitъ de креерї (ка de пъръ).

Λόξευμα (τὸ), пїezішъ posiцie, saъ кълкape d'a кърmezішъл. [din

Λοξεύω, вiit: -εύσω, =Λοξόω. [ші

Λοξίας, ου (ὁ), епit: ал лъї Аполонъ (пentrъ пїezішеле sale проорочiї, saъ пїezішia черкълъї zodiaкъ).

Λοξιὰς, άδος (ἡ), (se înц: γραμμὴ) zodiaкъ. [λοξὸς].

Λοξοβάμων, ονος, ші Λοξοβάτης, ου (ὁ), ъmблъtorъ пїezіш кърmezіш ка ракъл. [λοξὸς, βαίνω].

Λοξοβλεπτέω (πέω) -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ъїtъ, каъtъ пїezіш, stpîmв, ка ъnъ шашîъ.

Λοξοκίνητος (ὁ, ἡ), mішкatъ stpîmв, пїezіш. [λοξὸς, κινέομαι].

Λοξοπολέω -ῶ, греш: în локъ de...

Λοξοπορέω -ῶ, вiit. -ήσω, ъmблъ stpîmв, пiezіш ка ракъл. [λοξὸς, πόρος].

Λοξὸς, ἡ, ὸν, кълкatъ пїezіш; stpîmвъ. (fir:) цiitorъ de mînie; askъnsъ ла inimъ; (despre лъкр:) îndoїosъ, aneвoe de înцeлes. || (îm: neъt:) Λοξὰ, adв: în локъ de λοξῶς. «Λοξὰ βλέπω». Лкs:=Λοξοβλεπτέω; (ші fir:) «Λοξότερον ἔχειν πρὸς τινά». Плв: a se ъїta кїоръш ла (a бънъі пе) чiнева. [λέγω].

Λοξοτενής, έος (ὁ, ἡ), поet: întinsъ пїezіш, stpîmвъ. «Κέλευθος,,—». П: Sil:. [λοξὸς, τείνω].

Λοξότης (ἡ), пїezішie; stpîmвime. [λοξὸς].

Λαξοτρόχις, ιος (ὁ, ἡ), поet: [λοξὸς, τρέχω] чел че ворвеште пїezіш (întъneкos, îndoїos, nedesлъшit).

Λοξόφθαλμος (ὁ, ἡ), пїezішъ, шашîъ de окї. [λοξὸς, ὀφθαλμὸς].

Λοξοχρήσμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: dъtъtorъ de пїezіше (îndoїoase) проорочiї. [λοξὸς, χρησμὸς].

Λοξόω -ῶ, вiit: ὠσω, stpîmвezъ, пїezішeskъ чева. [ші

Λοξῶς, adв: stpîmв, пїezіш. [λοξὸς].

Λόξωσις, εως (ἡ), пiezішape, stpîmвape.

Λοπαδάγχης, ου (ὁ), кom: înnекъtorъ de (saъ înnекatъ din прiпa sa пе) вліde, (ad:) лакomъ ла mînкape, паръsitъ. [λοπὰς, ἄγχω].

Λοπαδαρπαγίδης, ου (ὁ), кom: хръпitorъ de вліde (de бъкate), лакomъ, mînкъчosъ; паpasitъ. [λοπὰς, ἁρπαγὴ].

Λοπάδιον (τὸ), dim: ал лъї λοπὰς, stpъкioapъ, вліdъцъ.

Λοπαδοφυσητὴς, οῦ (ὁ), sъflъtorъ în stpъкinї (кom: епit: de лакomъ flaъtistъ). [λοπὰς, φυσάω].

Λοπάς, άδος (ἡ), талеръ (adînкъ) de бъкate, вліdъ, saъ stpaкinъ; (sлъжїa ъne-орї ші ка) tinцipe. «Γόγγρον ἕψοντος, καὶ αὐτοῦ τὴν λοπάδα σείοντος». Пл: (прin întind:) бъкatъ гътitъ în tinцipe, (Търч:) гїaxnie. 2) кom: în локъ de σορός. 3) о боалъ a поmiлор, ші maї къ seaшъ a mъsлiпълъї, (алt:) ἦλος, ші μύκης. [λέπω].

Λοπάω -ῶ, вiit: -ήσω, [λοπὸς] (botn:) mъ despoїъ лesne de коажъ (ка поmiї прimъ -вара, кînd se ъmflъ). [de ъnde

Λοπητὸς (ὁ), timпъл, пе кînd прimъ-вара se ъmflъ поmiї.

Λοπία (ἡ), stapea поmълъї ъmflatъ, ші (прin ъrm:) лesne de кожit. [ші

Λοπίζω, вiit: -ίσω, жъпоїъ de коажъ. [ші

Λόπιμος, η, ον, лesne de кожit. «Κάρυον—». At: кastana. [ші

Λοπὶς, ίδος (ἡ), =Λεπὶς. [λοπὸς].

Λόπισμα (τὸ), [λοπίζω] =Λέπυρον, коажъ.

Λοπὸς (ὁ), [λέπω]=Λέπος; коажъ; (despre вite) пїеле.

Λορδαίνω, вiit: -ανῶ, =Λορδόω. [din

Λορδὸς, ἡ, ὸν, повîрnitȣ̆ (înковоїatȣ̆) în partea de dinainte. [de ȣnde

Λορδόω -ῶ, вiit: -ώσω, повîрneskȣ̆ (înковоїȣ̆, în partea de dinainte. [de ȣnde

Λόρδωμα (τὸ), înковоitȣръ, гîрбовitȣръ ешitъ în partea de dinainte. [ші

Λόρδωσις, εως (ἡ) кокоашъ în partea de dinainte. «Ὀπίσω μέν ἀποχωρούντων κύφωσις, εἰς τὰ πρόσω δὲ ἰόντων ἡ λόρδωσις». Гал:

Λοτὸς (ὁ), =Λωτὸς.

Λουέω, поet: în локȣ̆ de λούω, ші λοῦμαι, At: în локȣ̆ de λούομαι. [de ȣnde

Λοῦσις, εως (ἡ), (de ачі) лъере, saȣ̆ skълdape.

Λοῦσσον (τὸ), реџinoasa inimъ, zada брadȣлȣї.

Λούστης, ου(ὁ), обічnȣitȣ̆ sъ se леа, saȣ̆ sъ se skалde des. [ші

Λουτὴρ (ὁ), skълdъtoape. [λούω].

Λουτηρίδιον (τὸ), dim: ал лȣї...

Λουτήριον (τὸ), dim: ал лȣї λουτὴρ.

Λουτηρίσκος (ὁ), = Λουτηρίδιον.

Λουτιάω -ῶ, вiit: -άσω, Лksf: dopeskȣ̆ a mъ skълda. [λούω].

Λούτριον (τὸ), апа, în каре s' a skълdat чiнева. [ші

Λουτρὶς, ίδος (ἡ), шtеrгарȣл ші къmаша de баїе (takîmȣ̆ de баїе). [λουτρὸν].

Λουτροδάϊκτος (ὁ, ἡ), поet: [λουτρὸν, δαΐζω] omopîtȣ̆ în баїе.

Λουτρὸν (τὸ), апъ de înбъїat, saȣ̆ de skълdat; баїе. 2) = Λοῦσις, skълdape. 3) (îm:) поet: în локȣ̆ de ῥεῖθρον, (de ȣnde) =Χοὴ. [ші

Λοῦτρον (τὸ),= Λούτριον, saȣ̆ Λουτρὸν.

Λουτροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, карȣ̆ апъ пentрȣ баїе. [din

Λουτροφόρος (ὁ, ἡ), къръtорȣ̆ de апъ пentрȣ баїе. || (sȣбst:) бъїatȣ̆, каре adȣчea de ла fîntîna Каліроа апъ пentрȣ баїа џinepe лȣї. || пегрȣл basȣ̆ de апъ, че se ашеza пе морminteле пекъsъtoріџілор. [λουτρὸν, φέρω].

Λουτροχοέω -ῶ, вiit: -ήσω, торnȣ̆ апъ în баїе. [din

Λουτροχόος (ὁ, ἡ), торnъtорȣ̆ de апъ ла баїе. «Τρίπους—». Om: basȣл, în каре înкълzїaȣ̆ апа de баїе. [λουτρὸν, χέω].

Λουτρὼν, ῶνος (ὁ), локȣл, ȣnde se skалdъ чiнева, баїе. [λουτρὸν].

Λοὺω, [λύω, вezї λῦμα] вiit: λούσω, (пas: tpe: de кȣ: λέλουμαι) (de ачі) лаȣ̆, skалdȣ̆, înбъїezȣ̆. «Ἀμφοτέρους λούσασα». Ткр; (ші miж:) Ἐλούετό τε εἰς τοὺς κοινοὺς λουτρῶνας». At: (ші ел:) «Λελουμένος ὠκεανοῖο». Іл: E: (ші fir:) «Λελουμένος τῷ φόνῳ». Лks: moїatȣ̆ în sînџe.

Λοφάδια, греш: în локȣ̆ de καταλοφάδια. [ші

Λοφάω -ῶ, вiit: -ήσω, портȣ̆ креastъ saȣ̆ панъ ла коїfȣ̆. 2) пътimeskȣ̆ de dopinџъ de a пȣрta fȣntъ, saȣ̆ пене ла креasta коїfȣлȣї. (kom: fopmatȣ̆ dȣпе λοπάω). [ші

Λοφεῖον (τὸ), кȣtie пentрȣ креasta, saȣ̆ пана, fȣnta коїfȣлȣї. 2) кȣtie de оглindъ. [ші

Λοφιὰ (ἡ), гîtȣ̆ кȣ чел dепе dînsȣл пърȣ̆, saȣ̆ коатъ de поркȣ̆ (калȣ̆, ші чл:). 2) арiпїоареле dепе sпinapea пештілор. 3) = Λὸφος, deалȣ̆, saȣ̆ мъгȣръ. [ші

Λοφίας, ου (ὁ), поet: чел кȣ креastъ, saȣ̆ кȣ коатъ пе гîtȣ̆. [λόφος].

Λοφίδιον (τὸ), dim: ал лȣї λοφίον.

Λοφίζω, вiit: -ίσω, fopmezȣ̆ мовілъ, saȣ̆ amȣ̆ (mъ înалџȣ̆ în) fopmъ de мовілъ, saȣ̆ мъгȣръ. [ші

Λοφιήτης, ου (ὁ), поet: локȣitорȣ̆ de deалȣрї. [λόφος].

Λοφίον (τὸ), dim: ал лаї λόφος. 2) = Λοφεῖον.

Λοφίς, ίδος (ἡ), џевоasa парte a коїfȣлȣї, în каре se înбinъ креasta. [λόφος].

Λοφνία (ἡ), =Λοφνίς.

Λοφνίδιον (τὸ), dim: ал лȣї...

Λοφνίς, [λοπὸς] ίδος (ἡ), faклъ (торџъ) din кожї de віџе.

Λοφόεις, εσσα, εν, поet:=Λοφώδης, плinȣ̆ de deалȣрї. [λόφος].

Λοφοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорȣ̆ de креste пentрȣ коїfȣрї. [λόφος, ποιός].

Λοφοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzȣ̆ креste de коїfȣрі. [λόφος, πωλέω].

Λόφος (ὁ), [λέπω] грȣmazȣ̆ (прinч:) de вite de жȣгȣ̆ (вezї δύσλοφος, ші δέρη); (прin întind:) пърȣл dепе грȣmazȣ̆, saȣ̆ коатъ; (desпре оam:) косіџъ din крештеtȣл капȣлȣї; (desпре пъsъpi) креastъ (de кокошȣ̆, ші чл:). 2) (fir:) креastъ, fȣntъ (de пърȣ̆, saȣ̆ de пене), панъ de коїfȣ̆, (Fранџ:) panache 3) deалȣ̆, мъгȣръ, saȣ̆ мовілъ. 4) (ȣne-орї) în локȣ̆ de λέπος, пїеле. «Καρχηδόνιος —». Іпкр: teлatinȣл, (Fранџ:) maroquin.

Λόφουρος (ὁ, ἡ), чел кȣ fȣntъ saȣ̆ кȣ пърȣ̆ лȣnгȣ̆ în коаdъ. [λόφος, οὐρά].

Λοφοφόρος (ὁ, ἡ), пȣрtъtорȣ̆ de креastъ;

(despre pъs:) чел кь mare kreastъ, saŭ înвroboditŭ. [λόφος, φέρω].

Λοφώδης, εος (ὁ, ἡ), delosŭ, чел кь dealвrĭ, saŭ în formъ de dealŭ. [λόφος 3]. 2) =Λοφωτός.

Λόφωσις, εως (ἡ), kreastъ de pъsъrĭ. [ші

Λοφωτὸς, ἡ, ὸν, krestosŭ, înвroboditŭ. [λόφος despre pъs:].

Λοχαγέτας, α, (ὁ), Dop: în локŭ de λοχηγέτης, ші λοχαγός.

Λοχαγέω -ῶ, лiit: -ήσω, komandezŭ ostъшeasnъ trвnъ de o sвtъ. [ші

Λοχαγία (ἡ), demnitatea sвtaшвлвĭ. [din

Λοχαγὸς (ὁ), komandipŭ de ostъшeaskъ trвnъ de o sвtъ, sвtaшŭ. [λόχος, ἄγω].

Λοχάδην, adв: în trвne, vete kîte o sвtъ. 2) кь nîndъ; вiklepeшte. [ші

Λοχάζω, -ομαι, вiit: -άσω, -ομαι, noet: în локŭ de λοχάω -ομαι. [λόχος].

Λοχαῖος, α, ον, =Λοχεῖος. «Δίφρος —». Aptmdp: skaвnвл de naштepe. 2) (fir: despre плante) înflorităŭ, плinŭ de poade ші florĭ. «Σῖτος—». Esix: «Σχοῖνος—». Ap: [λοχός].

Λοχάρχης, ші Λόχαρχος, ου (ὁ), — Λοχαγὸς, [λόχος, ἄρχω].

Λοχάδες (αἱ), грeш: în локŭ de λογάδες.

Λοχάω -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskŭ ла nîndъ, nîndeskŭ. «Ὑπ' ἐκείνοις ἔφη τοῖς λόφοις Πάρθοι πανστρατιᾷ λοχῶσιν ὑμᾶς». Пл: (ші fъrъ kazŭ). «Λοχήσαντες εἶλον τὴν νῆα πλήρεα ἀνδρῶν». Ep: «Ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι». Il: Σ. (ші ел:). «Ἐλόχησαν τὴν ὁδόν». Ep; (ші fir:). «Τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν λοχῶντας». Ilв: nîndind okazie de a stріka прietenia. (ші miж:). «Καθ' ἕλος λελοχημένοι». Anлn: [λόχος].

Λοχεία (ἡ), naштepe, faчepe; лъвzie. [λοχεύω].

Λοχεῖος, α, ον, atinгътorŭ de (natponŭ, saŭ folositorŭ ла) naштepe. «Δίφρος —». Aptmdp: skaвnŭ de naштepe. «Ἄρτεμις —». Eвp: || «Λοχεῖα (τὰ), skвrsoріle dвne faчepe; (вne-orĭ) локвл, вnde s' a fъkвt naштepea; saŭ fepiчitape de лъвzъ пentrв faчepea sa. [λοχός].

Λοχεὸς (ὁ), noet: (pap) în локŭ de λόχος, nîndъ.

Λόχευμα (τὸ), nъskътвrъ, saŭ nъskвlŭ, lътŭ, prвnkŭ, ші чл: [ші

Λοχεύτρια (ἡ), лъвzъ, 2) moaшъ. [din

Λοχεύω, [λοχός] вiit: -εύσω, noet: =Μαιεύω, moшeskŭ. 2) naskŭ; (ші nas:) mъ naskŭ. 3) (pap) în локŭ de λοχάω. «Τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας». Apstf:

Λοχηγετέω -ῶ, вiit: -ήσω, = (saŭ грeш: în локŭ de) Λοχηγέω. [din

Λοχηγέτης, ου (ὁ), noet: în локŭ de λοχαγὸς. [din

Λοχηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локŭ de λοχαγέω. [din

Λοχηγὸς (ὁ), Ion: în локŭ λοχαγός.

Λόχησις, εως (ἡ), nîndipe. [ші

Λοχητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ aплекатŭ ла nîndipe. [λοχάω].

Λοχία (ἡ), =Λοχεία.

Λόχια (τὰ), =Λοχεῖα.

Λοχιὰς, άδος (ἡ), (se înц: ŭлη)=Λόχμη.

Λοχίζω, вiit: -ίσω, = Καταλοχίζω, înпарцŭ în sвtъшiĭ. 2) =Λοχάω, nîndeskŭ. «Λοχισθέντες ὑπὸ τῶν Φλιασίων διεφθάρησαν». Tвч: [λόχος].

Λόχιος, η, ον, noet: în локŭ de λοχεῖος.

Λοχισμὸς (ἡ), nîndipe. [λοχίζω].

Λοχίτης, ου (ὁ), ші Λοχῖτις, ιδος (ἡ), sвtaшŭ, saŭ kвbenitŭ ла aчceaшĭ sвtъшie de ostaшĭ. «Ἐκκλησία —». D. Ал: a bekiлor Pomanĭ, comitia centuriata. 3) aшezatŭ ла nîndъ. [λόχος].

Λοχμαῖος, α, ον, kвbenitŭ, saŭ netpекътorŭ ла krînrŭ. [din

Λόχμη (ἡ), krînrŭ desŭ; (dвne ziч:) локŭ notpівітŭ de nîndъ. [λόχος]. [de вnde

Λόχμιος, α saŭ ος, ον, = Λοχμαῖος. || (sвbst:) Λόχμια (τὰ), =Λόχμη. [ші

Λοχμόω -ῶ, вiit: -ώσω, îndesezŭ, (ші nas:) mъ îndesezŭ ka вnŭ desŭ krînrŭ, saŭ deasъ пъdвpe. [ші

Λοχμώδης, εος (ὁ, ἡ), desŭ ka вnŭ krînrŭ, saŭ пъdвpe; плinŭ de deшĭ копъчеĭ.

Λόχος (ὁ), [λέγω, λέχος] kвrsъ, nîndъ (ші локвл ші fanta). «Ἐκ λόχου ἀμπήδησεν» Il: Λ. (ші fir:) «Κοῖλος λόχος». Od: Θ. калвл Dвpie. «Αὐτὴ νῦν φράζευ λόχον γέροντος». Od: Δ. 2) trвnъ, чeatъ (oвіч: sвtime) de ostaшĭ (прinч: nezestpi), (de вnde Лat:) centurias, sвtъшie». «Διήρηνται ἅπασαι αἱ πόλεις αἱ μὲν κατὰ φυλὰς (ka Atena), αἱ δὲ κατὰ μοίρας (ka Лачed:), αἱ δὲ κατὰ λόχους (ka Teва, ші Argosŭ). Ksn:

Λόχος, (ὁ), (dвne Maчed:) лвna Memaktepionŭ (vezĭ Μαιμακτηριών).

Λοχὸς (ὁ), = Λεχώ.

Λόω, noet: în локŭ de λούω.

Λύα (ἡ), noet: [λύω] вpaжвъ, desвinape, pesвpътipe. [de вnde.

Λυάζω, вiit: -άσω, mъ pesвpъteskŭ, mъ înвpъжвeskŭ. [ші

Λυαῖος (ὁ), cnit: Dionisŭ, ka desлегъ-

торѫ, saѫ pisinitopѫ de гріжї, ші de nekazѫpї.

Λυγαῖος, α, ον, (ші adв:) -αίως, поet: [λύγη] negpѫ, întѫnekosѫ.

Λυγγαίνω, saѫ Λυγγάνω, (fъpъ вiit:) гл: sѫгіцѫ; плînгѫ кѫ sѫsпinѫ. [ші

Λυγγώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λυγμώδης, sѫпѫsѫ ла sѫгіцѫ. [λύγξ].

Λύγδην, adв: поet: [λύζω] кѫ sѫsпinѫ în плînsetѫ înnekъчosѫ.

Λυγδίνεος, α, ον, ші Λύγδινος, η, ον, fъкѫtѫ de mapmѫpъ. [din

Λύγδος (ὁ, ші ἡ), ѫnѫ felѫ (чел maї fpѫmosѫ) de mapmѫpъ. (вezї ші ἀλάβαστρος).

Λύγη (ἡ), поet: [în afin: кѫ λύκη, ші νύξ] întѫnepikѫ.

Λυγηρὸς, ὰ, όν, mлъdiosѫ ка ръкita. [ші

Λυγίζω, вiit: -ίσω, mлъdiѫ, înковоїѫ; плекѫ; (fir:) domoлeskѫ, doвopѫ; (miж:) mъ mлъdiѫ, mъ înковоїѫ. «Ἄρθρον, ᾗ λυγίζεται». Sof: [ші

Λύγινος, η, ον, fъкѫtѫ de ръкitъ. [λύγος].

Λύγισμα (τὸ), îndoitѫpъ, înковоitѫpъ; înкеїetѫpъ. 2)=Λυγισμός. «Ἀισχρὰ λυγίσματα». Гр: înfpînгъtѫpeлe dъnцъtopiлop. [ші

Λυγισμὸς (ὁ), înковоїepe (акt: saѫ пas:); sкpîntipe; (fir:) petopikъ înвîptipe, saѫ înfpînцepe a гласѫлѫї «Ἀκροώμενοι τῶν λυγισμῶν ὑπερεμάνησαν». Apstf: [ші

Λυγιστὴς, οῦ (ὁ), =Λυγοπλόκος. [ші

Λυγιστικὸς, ὴ, ὸν, лesniчosѫ ла înковоїepe, mлъdiosѫ. [ші

Λυγιστὸς, ὴ, ὸν, înковоїatѫ, saѫ лesne de înковоїat ші înплetit. [λυγίζω].

Λύγκειος, α, ον. atinгъtopѫ de, saѫ asemenea кѫ (пріпч: aцepѫ ла вedepe ка) pîsѫл. [ші

Λυγκικὸς, ὴ, ὸν, =Λύγκειος. [ші

Λυγκίον (τὸ), dim: ал лѫї [λύγξ].

Λυγκούριον (τὸ), [λιγουρία, saѫ λύγξ, ші οὐρὰ, saѫ οὐρέω] ѫnѫ felѫ de pошѫ-галвенѫ кехрівapѫ, saѫ de tpansпapintъ пїatpъ sкѫmпъ (iaчintѫ).

Λυγμὸς (ὁ), sѫгіцape [λύζω]. [de ѫnde

Λυγμώδης, εος (ὁ, ἡ), sѫпѫsѫ ла, saѫ însoцitѫ кѫ sѫгіцape.

Λύγξ, υγγὸς (ἡ), sѫгіцѫ; saѫ sѫsпinѫ în плînsetѫ. [λύζω].

Λύγξ, [în afin: кѫ λύκος] λυγκὸς, шî (papѫ, ші maї noѫ) λυγγὸς (ὁ), ѫnѫ felѫ de кapniвopѫ animaлѫ, вestitѫ пentpѫ aцepimea вedepiї saлe, pîsѫ.

Λυγόδεσμος (ὁ, ἡ), легatѫ кѫ ръкitъ. [λύγος, δεσμὸς].

Λυγοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitopѫѫ de кoтѫpї ші алteлe din ръкitъ. [λύγος, πλέκω].

Λύγος (ἡ, ші ὁ), ръкitъ. 2) (пpin întind:) nѫїa, smiчea de ръкitъ; (în цen:) вapгъ. 3) ѫnѫ felѫ de instp: tektonikѫ (teaskѫ saѫ клоцѫ), кape цine skîndѫpa, ка sъ nѫ se miшче, saѫ sъ se sковîpdeze. 4) поet: (adiekt:) fpaцedѫ, mлъdiosѫ, saѫ de ръкitъ. «Δίδη μόσχοισι λύγοισιν». Іл: Λ.

Λυγοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [λύγος, τεύχω] fъкѫtѫ (înплetitѫ) din ръкitъ. «Κύρτος —». Епгр:

Λυγόφως, ωτος (τὸ), =Λυκόφως.

Λυγόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Λυγίζω. 2) легѫ. [λύγος].

Λυγρὸς, ὰ, ὸν, поet: [λύζω] tpistѫ, вpednikѫ de miлъ; пpъпъditopѫ; tikълosѫ; (în цen:) ръѫ; (de ѫnde) fpikosѫ, neвiteazѫ. [de ѫnde

Λυγρῶς, adв: поet: ръѫ, кѫ ѫnѫ ръѫ кiпѫ.

Λυγώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ръкita, saѫ ка o nѫїa, mлъdiosѫ. [λύγος].

Λύδιος, α, ον, Лidianѫ. «Λίθος λυδία». Tfp: =Βάσανος, (tѫpч:) mexenгїѫ. [ші

Λυδιστὶ, adв; dѫпe oвiчeїѫpiлe, saѫ лimвa Лidieniлop, Лidieneшte, [Λυδὸς].

Λυδοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), desmїepdosѫ, desfъtosѫ ка Лidieniї. [Λυδὸς, πάθος[.

Λύζω, [imit:] вiit: λύξω, sѫгіцѫ, saѫ плînгѫ кѫ sѫsпinѫpї.

Λύη (ἡ), Ion: în локѫ de λύα.

Λύθεν, поet: Еол: în локѫ de ἐλύθησαν.

Λύθρον (τὸ), поet: [λύω] (în цen:)= Λῦμα; (iap пaptik:) sînцe de panъ; sînцe amestekatѫ кѫ пѫлвepe, saѫ nopoїѫ de sînцe. [de ѫnde

Λύθρος (ὁ), sѫкѫл, saѫ zeama пopfipeї de faцa sînцeлѫї. [ші

Λυθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, mînжeskѫ кѫ nopoїѫ de sînцe. [ші

Λυθρώδης, εος (ὁ, ἡ), плinѫ de nopoїѫ de sînцe.

Λυκάβαν, поet: în локѫ de λυκάβαντα, ак: ал лѫї λυκάβας.

Λυκαβαντὶς, ίδος (ἡ), поet: dъinitoape ѫnѫ anѫ, saѫ peîntoapsъ пe fie -кape anѫ; (în цen:) anѫaлъ, aniвepsapъ, de fie -кape anѫ. [din

Λυκάβας, αντος (ὁ), поet: timпѫ de ѫnѫ ѫnѫ, anѫ. [λύκη, βαίνω].

Λυκάγχη (ἡ), =Κυνάγχη. [λύκος, ἄγχω].

Λύκαια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape în чinstea лѫї Жое [Λυκαῖος]; (ла Poma) lupercalia, sepвъtoapea лѫї Панѫ.

Λύκαινα, ης (ἡ), fem: лъї λύκος, лъпоаїкъ. [de ъnde

Λυκαινὶς, ίδος, (ἡ) dim: ал лъї λύκαινα.

Λυκαινόμορφος (ὁ, ἡ), чел къ fiгъръ de лъпоаїкъ. [λύκαινα, μορφὴ].

Λυκαῖος, α, ον, локъitорѣ, îmпъръцitорѣ, saѣ adopatѣ în Лічеѣ. [Λύκαιον, mъnte ал Аркadieї]. (enit: ал лъї Жое, ші Панѣ).

Λυκανθρωπία (ἡ), о воалъ, de каре пътimашъл гîndeште, къ este (mi прin ърm: ърлъ ка ъnѣ) лъпѣ, лікantpoпie. [din

Λυκάνθρωπος (ὁ, ἡ), пътimъшѣ de лікantpoпie (вezї ziч: преч:). || (sъвst: fem:) =Λυκανθρωπία. [λύκος, ἄνθρωπος].

Λυκαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), [λύκη, ἀυγὴ] чел че аре (лъmineazъ къ) întъnекoasъ лъminъ; (de ъnde) «Λυκαυγὲς». mъргъл sepeї, mi faптъл ziлiї de dimineaцъ. (вezї ші λυκόφως).

Λύκαψος (ἡ), =Λύκοψις.

Λυκέη (ἡ), Ion; în локѣ de λυκῆ (вezї ziч:).

Λύκειος, α, ον, de лъпѣ. || (sъвst:) Аполонѣ ка ъчігъtорѣ de лъпѣ. (de алцiї se depiвъ de ла λύκη, вezї ші λυκηγενὴς). || Λυκεία (se înц: δορὰ), =Λυκῆ, пїеле de лъпѣ. || Λύκειον (τὸ), Лічеѣ, ъnъл din челе tpeї цimnasiї din Atena апроапе de temплъл лъї Аполонѣ Λύκειος, ъnde îшї преda лекцiiле Apistoteлѣ. [λύκος].

Λυκεργὴς, έος (ὁ, ἡ), =Λυκιεργὴς, saѣ Λυκοεργὴς.

Λυκῆ, în kontpak: din λυκέη (ἡ), (se înц: δορὰ) пїеле de лъпѣ. [λύκος].

Λύκη (ἡ), (преа pap) лъminъ (прinч: de ziopї). (прimitiвѣ de feлъpite ziчepї, ші maї къ seamъ ал лъї λευκὸς, ші Лat: lux).

Λυκηγενής, έος (ὁ, ἡ), поet: [λύκη, saѣ λυκία, γένος], =Λύκειος (enit: ал лъї Аполонѣ).

Λυκηδὸν, adв: лъпеште, ка лъпiї. [ші

Λυκηθμὸς (ὁ), ърлетѣ de лъпѣ. [ші

Λυκιδεὺς, έως (ὁ), пъїѣ de лъпѣ. [λύκος].

Λυκιεργὴς, ші Λυκιοεργὴς, έος (ὁ,ἡ), Ion: în локѣ de λυκιουργής.

Λύκιον (τὸ), ъnѣ feлѣ de копъчелѣ sпinosѣ de Лічіа; ші zeama ешitъ прin fepвepe din кръчіле лъї. [Λυκία]

Λύκιος (ὁ), ъnѣ feлѣ de пasъpe (din soїъл кроnканълъї).

Λυκιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лъкpatѣ în Лічіа, saѣ dъпе modъл Лічіenілор. (аша se îndp: λυκοεργής). [Λυκία, ἔργον].

Λυκίς, ίδος (ἡ)), =Λυκαινίς.

Λυκίσκος (ὁ), potiцъ fъръ osie. [λύκος].

Λυκοβατίας, ου (ὁ), [λύκος, βαίνω] пъdъpe кълкatъ, ъmблatъ de лъпї. (dъпе алцiї поate греш: în локѣ de λυκαβήττιος).

Λυκόβρωτος (ὁ, ἡ), [λύκος, βιβρώσκω] mînкatѣ de лъпї. (вezї ші λυκοσπάς).

Λυκόδους, οντος (ὁ),= Κυνόδους. [λύκος, ὀδούς).

Λυκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din feлъл, saѣ soїъл лъпълъї. [λύκος, εἶδος].

Λυκοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), domoлitорѣ, saѣ ъчігъtорѣ de лъпї. (dъпе алцiї греш: în локѣ de λυκιουργής). [λύκος, ἔργω].

Λυκοθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), îndpъzneцѣ ка лъпъл. [λύκος, θάρσος].

Λυκοθήρας, ου (ὁ), вînъtорѣ de лъпї. [λύκος, θήρα].

Λυκοκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, omopѣ лъпї. [din

Λυκοκτόνος (ὁ,ἡ), omopîtорѣ de лъпї. || (sъвst:) Λυκοκτόνον(τὸ), ъnѣ feлѣ de плantъ вeninoasъ,=Ἀκόνιτον. (вezї ші κυνοκτόνον) mъpъл лъпълъї, saѣ omaкѣ. [ші

Λυκόκτονος (ὁ, ἡ), omopîtѣ de лъпї. [λύκος, κτείνω].

Λυκόμορφος (ὁ, ἡ), чел къ fiгъръ de лъпѣ. [λύκος, μορφή].

Λυκόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, mъ mъnînкѣ, saѣ mъ mъшкѣ de лъпї. [λύκος].

Λυκοπάνθηρ, ηρος (ὁ), ъnѣ feлѣ de animaлѣ къ fiгъръ de (saѣ пъsкъtѣ din) лъпѣ ші пantepѣ. [λύκος, πάνθηρ].

Λυκοπερσικὸν, ші Λυκοπέρσιον (τὸ), [λύκος, πέρθω] ъnѣ feлѣ de плantъ (Eцiпt:) otpъвitoape (пръпъditoape) de лъпї; (saѣ греш: în локѣ de ...

Λυκοπέρδιον (τὸ), [λύκος, πέρδω] ъnѣ feлѣ de чїъперкъ, din каре sпъpгîndъ se sape ка ъnѣ fъmѣ прafъл копpinsѣ întp' însa, (Fpanц:) vesse de loup, (dъпе ziч:) въшina лъпълъї.

Λυκόποδες (οἱ), лікопоzї, s'aѣ прenъmit аша Алкmeoniziї, sъpпъtopї aї tipanieї Пisistpatiziлор; saѣ (dъпе алцiї) sateлiцiї (гapdieniї) aчestop tipanї (поate fiind къ пъptaѣ înкълцъminte de пїеле de лъпѣ). (dъпе алцї) = (saѣ греш: în локѣ de) Λευκόποδες. [λύκος, πούς]:

Λυκοῤῥαιστὴς, οῦ (ὁ), поet: în локѣ de Λυκοκτόνος. [λύκος, ῥαίω].

Λύκος (ὁ), [λύκη пentpъ алвъ-чепъшia лъї faцъ] лъпѣ (de aчi). 2) ъnѣ feлѣ de пеште, (алt:) ἀνθίας. 3) ъnѣ feлѣ de пъїanжinѣ. 4) ъnѣ feлѣ de пasъpe, (алt:)

λύκιος. 5) (fir:) în локŭ de ἁρπάγη, кîрлігŭ de агъцat, (Тврч:) чепгелŭ. (de ѕnde 6) (desпре ѕшъ)=Κόραξ. 7) (desпре пѕцŭ) =Γέρανος. 8) ѕnŭ felŭ de fpîŭ, stpѕnŭ пentpѕ каiĭ чеĭ tapĭ în гѕръ, (алт) ἐχῖνος.

Λυκοσκόροδον (τὸ),=Ἀμπελόπρασον. [λύκος, σκόροδον].

Λυκοσκυτάλιον (τὸ), о плantъ,=Σησαμοειδὲς μέγα. [λύκος, σκυτάλη].

Λυκοσπὰς, άδος (ὁ, ἡ), [λύκος, σπάω] sfîшiatŭ de лѕпŭ. || «Ἵππος —». (алт:) λυκοφόρος, ші ἐνετὸς (ѕnŭ felŭ de калŭ de Italia foapte tape în гѕръ, ші înstpѕnatŭ кѕ λύκος. 8)

Λυκόστομος (ὁ, ἡ), чел кѕ гѕръ de лѕпŭ (ad: mape ші кѕ dinцĭ askѕцiцĭ). (de ѕnde || sѕвst:) ѕnŭ felŭ de sapdeлъ. (bezĭ ші ἐγκρασίχολος]. [λύκος, στόμα].

Λυκουρὶς, ші Λυκωρὶς, ίδος (ἡ), ѕnŭ felŭ de însektъ кѕ коada лѕminoasъ, лікѕрічĭŭ (de ачі). [λύκη, οὐρὰ, ші ὥρα].

Λυκόφανος (ὁ), ѕnŭ felŭ de sпinoasъ плantъ, (алт:) ἐχινόπους, skaĭŭ, saŭ skaĭete. [λύκος, φαίνω].

Λυκόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѕ окĭ de лѕпŭ; (sѕвst:) ѕnŭ felŭ de пĭatpъ skѕmпъ. [λύκος, ὀφθαλμός].

Λυκοφιλία (ἡ), прietешѕгŭ de лѕпŭ (ad: віклеanŭ, nѕmaĭ de întepesŭ). [ші

Λυκοφίλιος (ὁ,ἡ), (ші adв:) -ίως, чел ка прietешѕгѕл лѕпѕлѕĭ, (ad:) віклеanŭ, nekpedinчosŭ. [λύκος, φίλος].

Λυκοφόρος (ὁ, ἡ), (прinч: ἵππος, калŭ) пѕртъторŭ пе пĭелеа sa de (înfiepatŭ кѕ) о fiгѕръ de лѕпŭ. 2) înstpѕnatŭ кѕ zъвала λύκος (bezĭ ші λυκοσπὰς). [λύκος, φέρω].

Λυκόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ minte (inimъ) de лѕпŭ, пъвалнікŭ, sълвatікŭ. [λύκος, φρήν].

Λυκύφως, ωτος (ὁ), întѕnekoasъ лѕminъ (чеа dintpe noaпte ші zĭ, ad: de mѕргѕл sepeĭ, saŭ de кръпatѕл de zi) (bezĭ ші λυκαυγές), (Fpanц:) l'entre chien et loup. [λύκος, φῶς].

Λυκόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кѕ faцъ de лѕпŭ. [λύκος, χρόα].

Λυκοψία(ἡ), поet: în локŭ de λυκόφως. [ші

Λύκοψις, εως (ἡ), ѕnŭ felŭ de плantъ,= Λύκαψος, ші Βούγλωσσον, лімва боѕлѕĭ, (алт:) ἄγχουσα. [λύκος, ὄψις].

Λυκόω -ῶ, biit: -ώσω, пъвълеskŭ, хръпеskŭ, sfîшiŭ ка лѕпѕл. || (прinч: întpeв: nѕmaĭ în пas:) Λυκόομαι. «Πρόβατα λελυκωμένα». Ksn: [ші

Λυκώδης, εος (ὁ, ἡ),=Λυκοειδής. [λύκος].

Λῦμα (τὸ), поet: [λύω, λούω, λύμη] nekѕръцie, soaĭe, (Тврч:) mѕpdapлîкŭ; (fir:) пatъ, mînжitѕръ. 2) (прin întind:) skîpвosŭ (netpeвnікŭ) omŭ (bezĭ ші κάθαρμα). 3) (pap) în локŭ de λύμη.

Λυμαίνομαι, [λύμη] biit: -ανοῦμαι, (кѕ ак: saŭ dat:) вatъmŭ, вîntѕĭŭ, stpікŭ, пръпъdeskŭ; sѕпъpŭ; nevinsteskŭ, pѕшinezŭ; (прin întind:) чĭѕnteskŭ; (în цen:) tpaktezŭ ръŭ (desпре ор че).

Λυμαίνω, biit: ανῶ, (плц:) în локŭ de λυμαίνομαι. [de ѕnde

Λυμαντὴρ (ὁ), вътъmъtopŭ, вîntѕitopŭ; пръпъditopŭ. [de ѕnde...

Λυμαντήριος (ὁ, ἡ), îndemînatікŭ ла (продѕкъtopŭ de) вътъmape, saŭ пeipe.

Λυμαντὴς, οῦ (ὁ), =Λυμαντήρ. [de ѕnde

Λυμαντικὸς, ὴ, ὸν, = Λυμαντήριος.

Λυμάντωρ, ορος (ὁ), поet: = Λυμαντήρ.

Λῦμαρ, ατος (τὸ), поet: în локŭ de λῦμα, saŭ λύμη.

Λύμασις, εως (ἡ), поet: în локŭ de λύμη. [λυμαίνομαι].

Λυμεὼν, ῶνος (ὁ), =Λυμαντήρ. [din

Λύμη (ἡ), [în afin: кѕ λοιμὸς, λύπη, ші λώβη] вътъmape, stpікъчĭѕne, пeipe; окаръ, nevinste, pea tpaktaцie. 2) = Λῦμα, nekѕръцie, soaĭe; (fir:) omŭ netpeвnікŭ, вътъmъtopŭ.

Λύμην, поet: în локŭ de ἐλελύμην, пas: пeste-sъв: (în локŭ de пas: nex:) ал лѕĭ λύω.

Λυμήρης, εος (ὁ, ἡ), saŭ Λυμήτης, ου (ὁ), поet: în локŭ de λυμαντὴρ.

Λυμώδης [λῦμα] εος (ὁ, ἡ), skîpвosŭ, soĭosŭ, (Тврч:) mѕpdapŭ. 2) [λύμη] вътъmъtopŭ, вîntѕitopŭ, пръпъditopŭ.

Λυπαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пътimaшŭ de mîxnipe, копpinsŭ de tpisteцъ. [λύπη, ἄλγος].

Λυπέω -ῶ, biit: -ήσω, întpistezŭ, mîxneskŭ; вatъmŭ, sѕпъpŭ. «Τὸ λυποῦν,» saŭ «Τὸ λυποῦμενον». Лкs: în локŭ de ἡ λύπη. [din

Λύπη (ἡ), [bezĭ λύμη] mîxnічĭѕne, tpisteцъ. 2) (акт:) sѕпъpape, nevinstipe.

Λύπημα (τὸ), овĭектŭ (прічinъ) de întpistape. «Λυτήριον λύπημα». Sof: în локŭ de λυτήριον λύπης. [λυπέω].

Λυπηρὸς, ά, ὸν, прічinѕitopŭ de tpisteцъ, mîxnitopŭ, sѕпъpъtopŭ. [λύπη]. [de ѕnde

Λυπηρῶς, adв: кѕ tpisteцъ, кѕ adѕчepe de mîxnipe, saŭ sѕпъpape.

Λυπησιλόγος (ὁ, ἡ), mîxnitopŭ кѕ вор-

вере sале; saŭ sвпърътopŭ кв mвлta sa
вorвipe. [λύπησις, λόγος].

Λυπητέον, nosit: ал лвї λυπέω.

Λυπητήριον (τὸ), =Λύπημα; (prinч: ne-

Λυπητήριος, α, ον, [ші

Λυπητικὸς, ὴ, ὸν, adвкъtopŭ de (saŭ îndeвt: лвї...

mînatikŭ de a prічinвi) mîxnipe. 2) sв-
пвsŭ (аплекатŭ) ла mîxnipe. [λυπέω].

Λυπρόβιος (ὁ, ἡ), trъitopŭ de tpistъ (tiкълoasъ) віацъ. [λυπρὸς, βίος].

Λυπρόγαιος, ші (At:) Λυπρόγεως (ὁ, ἡ), чел кв sekъцівŭ пъmîntŭ. [λυπρὸς, γέα].

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, (în sink:) noet: în локŭ de λυπηρὸς. (de вnde 2) (овіч: în prozъ) sъръкъчosŭ, prostŭ, tikълosŭ; (maї кв seamъ desupe пъmîntŭ) славŭ, sekъцівŭ. [de вnde

Λυπρότης (ἡ), калitatea лвї λυπρὸς.

Λυπρόχωρος (ὁ, ἡ), = Λυπρόγεως. [λυπρὸς, χώρα].

Λύρα, ας (ἡ), [imit:] mвsik: instp: кв koapde. 2) поesia лірікъ. 3) (fir:) вnŭ felŭ de пеште de mape. 4) o konstelaцie.

Λυραοιδὸς (ὁ), noet: în локŭ de λυρῳδὸς. [λύρα, ἀοιδὴ].

Λυρίζω, віit: -ίσω, kîntŭ кв ліра. [ші

Λυρικὸς, ὴ, ὸν, кввenitŭ, notpівitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла ліръ. «Λυρικοὶ (se înц:ποιηταί)». компвitopĭde ліріче kîntіче. [λύρα].

Λύριον (τὸ), dim: ал лвї λύρα.

Λυρισμὸς (ὁ), kintape кв ліра. [ші

Λυριστὴς, οῦ (ὁ), лірistŭ, saŭ kîntъtopŭ кв ліра. [λυρίζω].

Λυρογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λύρα, γηθέω] їввitopŭ de a kînta, saŭ a askвлta kîntînd кв ліра.

Λυρόεις, εσσα, εν, noet: кввenitŭ ла, saŭ asemenea кв ліръ. [λύρα].

Λυροεργὸς (ὁ, ἡ), =Λυροποιὸς. 2) noet: în локŭ de λυραοιδὸς. [λύρα, ἔργον].

Λυροθελγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: atръгъtopŭ, saŭ atpasŭ, îndвлчitŭ кв ліръ. [λύρα, θέλγω].

Λυρόκτιστος, ші noet: Λυρόκτιτος (ὁ, ἡ), noet: zidітŭ, клъditŭ кв sвnetвл ліреї. «Θήβη—». Епгр: [λύρα, κτίζω].

Λυροκτυπία (ἡ), noet: în локŭ de λυρισμὸς. [din

Λυρόκτυπος (ὁ, ἡ), kîntъtopŭ кв, saŭ sвпътopŭ ка ліра. [λύρα, κτύπος].

Λυροπηγὸς (ὁ), [λύρα, πήγνυμι] = Λυροποιὸς.

Λυροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakŭ ліре. [λυροποιὸς]. [de вnde

Λυροποιητικὸς, ὴ, ὸν, кввenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла fачere de ліре. (de вnde) «Λυροποιητικὴ». meштешвгвл fъkъtopвлвї de ліре.

Λυροποικὸς, ὴ, ὸν, = Λυροποιητικὸς. [din

Λυροποιὸς (ὁ), fъkъtopŭ, konstpвktopŭ de ліре. [λύρα, ποιὸς,].

Λυροφοίνιξ, ικος (ὁ), вnŭ felŭ de ліръ пъskочітъ în Fenічia. [λύρα, Φοινίκη].

Λύρτος (ὁ, saŭ τὸ), (dвпе dialektвл Epiроцілор)=Σκύφος (bezї zіч:).

Λυρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λυρόεις. [λύρα].

Λυρῳδία (ἡ), kîntape кв ліра. [din

Λυρῳδὸς (ὁ), kîntъtopŭ кв ліра, = Λυριστὴς. [λύρα, ᾠδὴ].

Λυρωνία (ἡ), noet: квmпърare de ліръ. [λύρα, ὠνὴ].

Λυσανίας, ου (ὁ), noet: [λύω, ἀνία] pisinitopŭ de mîxnipї, saŭ пекazврї.

Λυσέρως, ωτος (ὁ), isвъвitopŭ de amopŭ. [λύω, ἔρως].

Λυσήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [λύω, ἀνὴρ] молешitopŭ de omŭ.

Λυσίγαμος (ὁ, ἡ), noet: desfъkъtopŭ de пвntъ (de къsnічіс). [λύω, γάμος].

Λυσιγυία, saŭ Λυσιγυιία (ἡ), молешіре de mъdвлареле трвпвлвї. [din

Λυσίγυιος (ὁ, ἡ), noet: [λύω, γυῖα] molешitopŭ, слъвitopŭ de mъdвлареле трвпвлвї. «Ὕπνος («Ἔρως, ші чл:)—». Лкs:

Λυσίδικος (ὁ), noet: desfъkъtopŭ de пріgonipї, isвръnitopŭ de жвdікъцї; saŭ desfііnцътopŭ de dpentate. [λύω, δίκη].

Λυσιέθειρα (ἡ), noet: [λύω, ἔθειρα] = Λυσίθριξ.

Λυσιζώνη (ἡ), noet: fem ал лвї...

Λυσίζωνος (ὁ, ἡ), (în цеп:) desлегътopŭ de înчinгътoape, desчinгътopŭ, saŭ desчinsŭ; (de вnde κόρη, fatъ) desfечорîtъ; (γυνὴ, мвїere) вшкратъ пріn пашtere; (ka enit: ал Dianieї, saŭ Elіteїї) патроапъ ажвтътoape пъskътoapeлор; (στρατιώτης, ostашŭ) кape 'шї a dobîndit слобozipea, saŭ 'шї a пїepdвt panгвл, (Лат:) discinctus. [λύω, ζώνη].

Λυσίθριξ, λυσίτριχος (ὁ, ἡ), [λύω, θρίξ] noet: чел кв първл капвлвї desплetitŭ.

Λυσίκακος (ὁ, ἡ), noet: isвъвitopŭ de pele, de пекazврї. [λύω, κακὸν].

Λυσίκομος (ὁ, ἡ), noet:=Λυσίθριξ. [λύω, κόμη].

Λυσίκοπος (ὁ, ἡ), noet: pisinitopŭ (odixnitopŭ) de ostenelї. [λύω, κόπος].

Λυσιλαΐς, ΐδος (ἁ), (Лак:) =Θέρμος, пъstŭ.

Λυσιμάχεια (ἡ), ші Λυσιμάχειον (τὸ), ȣnȣ felȣ de (med:) плantъ. [din n: пр:

Λυσίμαχος (ὁ, ἡ), pisinitopȣ, potolitopȣ de бътълії. [λύω, μάχη].

Λυσιμελέω -ῶ, biit -ήσω, moĭȣ, saȣ mi se moaĭe вineле, (ad:) îmĭ пĭepzȣ пȣtepiле de totȣ. [din

Λυσιμελὴς, έος (ὁ, ἡ), poet:= Λυσίγυιος, чел кȣ вineле moĭete, saȣ tъĭate, слъвitȣ de мъdȣлape. [λύω, μέλος].

Λυσιμέριμνος (ὁ, ἡ), poet: pisinitopȣ de гріжĭ ші пекazȣpĭ. [λύω, μέριμνα].

Λύσιμος (ὁ, ἡ), пȣtinчosȣ, лesniчosȣ, saȣ кȣвiinчosȣ a se desлera, a se pisini, a se desfiinца. [λύω].

Λυσίνομος (ὁ ἡ), desfiinцъtopȣ de лецĭ. [λύω, νόμος].

Λύσιος, α saȣ ος, ον, isбъвitopȣ, saȣ пȣtinчosȣ de a слобozi din чева. [λύω].

Λυσιπαίγμων, ονος, (ὁ, ἡ), poet: слобozitopȣ de жокȣ. (алцiĭ sкpiȣ λησιπαίγμων, ші алцiĭ îndpeп: λυροπαίγμων). [λύω, παίζω].

Λυσιπήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [λύω, πῆμα]. isбъвitopȣ de реле, de пекazȣpĭ.

Λυσίποθος (ὁ, ἡ), poet: pisinitopȣ (potolitopȣ) de dopinцъ. [λύω, πόθος].

Λυσίπονος (ὁ, ἡ), poet: isбъвitopȣ de ostenелĭ; saȣ potolitopȣ de dȣpepĭ. [λύω, πόνος].

Λύσις, εως (ἡ), desлerape; (fir:) desлerape, eкsплiкape de вpe o nedomipipe; слобozipe, peskȣmпъpape de poбȣ; pefȣipe de datopie; лъsape, eptape de пъкatȣ; (în цen:) isбъвipe, mîntȣipe. [λύω].

Λυσισωματέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ oбositȣ ла tpȣпȣ. [din

Λυσισώματος (ὁ, ἡ), чел кȣ tpȣпȣл de totȣ oбositȣ, atonisitȣ. [λύω, σῶμα].

Λυσιτέλεια (ἡ), кîштiгȣ, folosȣ. [ші

Λυσιτελέω -ῶ, biit: -ήσω, foloseskȣ. [din

Λυσιτελὴς, έος (ὁ, ἡ), [λύω, τέλος] (dȣпe ziч:) isбъвitopȣ de daждie, saȣ opчe dape; (fir:) folositopȣ, кîштiгosȣ; eftinȣ. [de ȣnde

Λυσιτελῶς, ші Λυσιτελούντως, adв: (de партч:) кȣ folosȣ, кȣ кîштiгȣ.

Λυσιφλεδὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: desлегъtopȣ (deskizъtopȣ) de вînъ. [λύω, φλέψ],

Λυσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [λύω, φρήν] desfiinцъtopȣ de гріжĭ din minte.

Λυσιχαίτης, ου (ὁ), poet: =Λυσίθριξ, ші Λυσίκομος. [λύω, χαίτη].

Λυσιχίτων, ωνος, (ὁ, ἡ), poet: пȣptъtopȣ de хаĭпъ, saȣ къmaшъ desfъкȣtъ (neinчinsȣ). [λύω, χιτών].

Λυσιῳδὸς (ὁ, ἡ), pantomimȣ, каpe pepesintъ ȣnȣ felȣ de teatpaлъ fapsъ, a къpia пъskoчitopȣ a fost Лisisȣ. (вezĭ ші μαγῳδὸς). [Λύσις, ᾠδή].

Λύσσα, ης (ἡ), tȣpбape (de кîĭnĭ, ші чл:); (în цen:) пeбȣneaskъ пopnipe, ĭȣцeaлъ de patimъ. 2) вepmeле, че aȣ, пpeкȣm se ziче, кîĭniĭ tȣpбaцĭ sȣбt лimбъ, din каpe tȣpбeazъ. [de ȣnde

Λυσσαίνω, biit: -ήσω, = Λυσσάω, tȣpбezȣ; (кȣ dat:) пeбȣneskȣ asȣпpa кȣĭвa. [ші

Λυσσαλέος, α, ον, tȣpбatȣ; (în цen:) пeбȣnatiкȣ.

Λυσσάνιος (ὁ, ἡ), каȣtъ λισσάνιος.

Λυσσὰς, άδος (ἡ), poet: = Λυσσώδης, ші Μανιώδης. [ші

Λυσσάω -ῶ, biit: -ήσω, tȣpбezȣ, sîntȣ tȣpбatȣ; (în цen:) пeбȣneskȣ din op чe patimъ. [ші

Λυσσηδὸν, adв: ка ȣnȣ tȣpбatȣ, пeбȣnete. [ші

Λυσσήεις, εσσα, εν, poet: =Λυσσαλέος. [λύσσα].

Λύσσημα (τὸ), poet: = Λύσσα, saȣ Μανία. [λυσσάω].

Λυσσήρης, εος (ὁ, ἡ), poet: [λύσσα], ші Λυσσητὴρ (ὁ), poet: în локȣ de...

Λυσσητὴς, οῦ (ὁ), = Λυσσαλέος. [λυσσάω]. [de ȣnde

Λυσσητικὸς, ὴ, ὸν, пъtimaшȣ (sȣпȣsȣ ла, saȣ adȣкъtopȣ) de tȣpбape.

Λυσσόδηκτος (ὁ, ἡ), mȣшкatȣ de tȣpбatȣ (кîĭne, ші чл:). [λύσσα, δάκνω].

Λυσσοδίωκτος (ὁ, ἡ), ronitȣ de tȣpбape, saȣ de tȣpбatȣ. [λύσσα, διώκω]. (ĭap în Ksn: Efes: tpeвȣĭe îndpeп: λῃστοδίωκτος).

Λυσσομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Λυσσομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пeбȣnȣ de tȣpбape; (în цen:) fȣpiosȣ. [λύσσα, μαίνομαι].

Λυσσόω -ῶ, biit: -ώσω, însȣflȣ tȣpбape, пeбȣnie. [ші

Λυσσώδης, εος (ὁ, ἡ), tȣpбъчosȣ, asemenea кȣ (saȣ popnitȣ ка de) tȣpбape, пeбȣnatiкȣ. [λύσσα].

Λυσσῶπις, ιδος (ἡ), poet: чea кȣ къȣtъtȣpъ de tȣpбatȣ (fȣpioasъ, selбatiкъ). [λύσσα, ὤψ].

Λύσωμα (τὸ), ші Λύσωσις (ἡ), вezĭ λίσσωμα, λίσσωσις.

Λύτειρα, ας (ἡ), poet: fem: ал лȣĭ λυτὴρ,=Σώτειρα.

Λυτέον, posit: ал лȣĭ λύω.

Λυτὴρ (ὁ), poet: desлегъtopȣ (desfъкъtopȣ); isбъвitopȣ, mîntȣitopȣ; înвoitopȣ, алesȣ жȣdiкъtopȣ; eкsплiкъtopȣ. [λύω]. [de ȣnde

Λυτηριὰς, άδος (ἡ), noet: =Λύτειρα. [ші

Λυτήριος, α saŭ ος, ον, чел кѣ însѣші-me de a deslega (a pisini, a desfaче, a isbъvi, ші чл:) = Σωτήριος, saŭ 'Αφετήριος.

Λύτης, ου (ὁ), (Biz:) leцistŭ, kape a stъdiat pergлat пatpѣ anĭ, ші пѣtea atѣnчĭ sъ se eksamineze (sъ deslegu leцističele nedomipĭ, че i s'ap fi propѣs), (în analoцie aproksimativъ kѣ Franц:) bachelier, saŭ (noate de avi) licenciè. (bezĭ ші προλύτης). [λύω]. [de ѧnde

Λυτικὸς, ή, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, пѣtinчosŭ, saŭ denpinsŭ a deslega (a desfaче), =Λυτήριος. (naptik:) «Λυτικοὶ». se zičeaŭ čeĭ че din profesie deslegaŭ nedomipiріle (maĭ kѣ seamъ) чele literale.

Λυτὸς, ὴ, ὸν, deslegatŭ, saŭ de deslegat. [ші

Λύτρον (τὸ), plata de peskѣmпъrare a unĭ robŭ, (Franц:) rançon. [λύω].

Λυτροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ізbitorŭ de a лua preцurĭ de peskѣmпъrare de robĭ. [λύτρον, χαίρω].

Λυτρόω -ῶ, biit: -ώσω, lasŭ пе robŭ sloвodŭ, лѣind preцul peskѣmпъrării лuĭ. [ші

Λυτρὼν, ῶνος (ὁ), lokŭ пentrѣ deшeptarea пiпtečeluĭ, ѧmblъtoare, (de ѧnde Franц:) latrines. [λύτρον].

Λύτρωσις, εως (ἡ), sloвozire de robŭ prin peskѣmпъrare. [ші

Λυτρωτὴς, οῦ (ὁ), sloвozitorŭ de robŭ prin peskѣmпъrare; (în цen:) isbъvitorŭ, mîntѣitorŭ. [λυτρόω].

Λύττα, Λυττάω, ші чл: At: în lokŭ de lύσσα, ші чл:

Λύτωρ, ορος (ὁ), noet: în lokŭ de λυτὴρ, (se konf: kѣ ῥύτωρ].

Λύχνα (τὰ), îm: (în eteroц:) în lokŭ de λύχνοι.

Λυχναῖος, α, ον, =Λυχνιαῖος. || (sѧbst: se înц: λίθος) =Λυχνίτης.

Λυχνάπτης, ου (ὁ), apринzъtorŭ de лampe, saŭ kandele. [ші

Λυχνάπτρια (ἡ), fem: al лuĭ λυχνάπτης.[ші

Λυχναφία (ἡ), anpindere de lampe, saŭ kandele, =Λυχνοκαία· [λύχνος, ἅπτω).

Λυχνεῖον (τὸ), лampъ, kandelъ; saŭ felinarŭ; sfeшnikŭ. [ші

Λυχνεὺς, έως (ὁ), лampъ; felinarŭ. 2) =Λυχνίτης [λίθος]. [λύχνος]. [de ѧnde

Λυχνεύω, biit: -εύσω, лѣminezŭ kѣ лampъ.

Λυχνεὼν, ῶνος (ὁ), lokuл, ѧnde se пѣn în пъstrape adѣnate лampele, ші чл: [ші

Λυχνία (ἡ), лampъ; sfeшnikŭ. [ші

Λυχνιαῖος, α, ον, de лampъ. «Φλὸξ—». Alekѕ: Afp: [ші

Λυχνίας, ου (ὁ), (se înц: λίθος] =Λυχνίτης. [λύχνος].

Λυχνίδιον (τὸ), dim: al лuĭ ...

Λυχνίον (τὸ), dim: al лuĭ λύχνος, mikъ лampъ.

Λυχνικὸν (τὸ), вremea, пe kînd se anpind лѣmînъріle. [ші

Λυχνὶς, ίδος (ἡ), ѧnŭ felŭ de plantъ, a kъріa inima koторuлuĭ, saŭ foaea se întrebѧinца de feшtilъ la kandele. 2) ѧnŭ felŭ de preцioasъ nĭatpъ, (alt:) λυχνίτης. [λύχνος].

Λυχνίσκος (ὁ), =Λυχνίδιον.

Λυχνίτης, ου (ὁ), ші Λυχνῖτις, ιδος (ἡ), kѧbenitŭ la лampъ. «Φλομὶς — ». Dskp: (alt:) λυχνὶς. || (sѧbst:) ѧnŭ felŭ de stръvъzoasъ nĭatpъ, din kape se faceaŭ fanape ші лampe; 2) ѧnŭ felŭ de nĭatpъ (рoшie înkisъ) skѣmпъ, (noate)=Ἄνθραξ.[λύχνος].

Λυχνόβιος (ὁ, ἡ), trъitorŭ kѣ лѣmina лampeĭ (лѣkrъtorŭ noaptea).[λύχνος, βίος].

Λυχνοβόρος (ὁ, ἡ), греш: în лovŭ de λυχνοβόρος.

Λυχνοκαία (ἡ), apdepe de лampe, kandele, ші чл:; лѣminaцie. [ші

Λυχνοκαυτέω -ῶ, biit: -ήσω, anpinzŭ, apzŭ лampe, saŭ kandele; faкŭ лѣminaцie. [ші

Λυχνοκαυτία (ἡ), = Λυχνοκαία. [λύχνος, καίω].

Λυχνοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкŭ лampe, sîntŭ...

Λυχνοποιὸς (ὁ), fъkъtorŭ de лampe. [λύχνος, ποιός].

Λυχνόπολις, εως (ἡ), oraшŭ plinŭ de лampe. [λύχνος, πόλις].

Λυχνοπώλης, ου (ὁ), vînzъtorŭ de lampe, ші чл: [λύχνος, πώλης].

Λύχνος (ὁ), [λύκη] лampъ; kandelъ; felinarŭ. «Περὶ λύχνων ἀφάς». Ep: пe лa anpinsuл лѣmînъріlor. «Ἂν σωθῇς, λύχνους ἄψω». Ap: o sъ faкŭ лѣminaцie.

Λυχνοῦχος (ὁ), [λύχνος, ἔχω] sfeшnikŭ; лampъ; kandelъ; fanosŭ.

Λυχνοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, ші (Лakon:) Λυχνοφοριάω -ῶ, biit: -άσω, ѧmblѧ цiind (пѧrtînd) лampъ, saŭ лѣmînare în mînъ. [din

Λυχνοφόρος (ὁ, ἡ), пѧrtъtorŭ de op че felŭ de лѣminъ înaintea kuĭva. [λύχνος, φέρω].

Λύχνωμα (τὸ), kîrпъ пentrѣ feшtilъ de kandelъ, de лѣmînare, ші чл; [λύχνος].

Λύω, [în afin: kѣ λούω, bezĭ λῦμα] biit:

λύσω, desλegă. «Λύειν τὸ σύναμμα». Πλ: «Λύειν, (ші miж:) «Λύεσθαι ζώνην». Λκs: vezĭ ζώνη. «Λύειν πρυμνήσια νηὸς». Om: (ші ел:) «Λύσαντες (se îɲɡ: τὰ πρυμνήσια) ἐκ Βενδιδείου». Sin: ɲlekînd, nopnînd din... «Λῦε κυβερνῆτα». Enigr: (vezĭ ші αἴρω). «Λύειν ἀσκόν». Od: K. «Λύσασαι κόμην». Τκρ: «Λύειν τὰς τρίχας». Epd: 2) = Ἀπολύω, sλovozŭ din legъtsрĭ, (ші npin întind:) din povie, (ші in ɲen:) din ope ve stpimtopape; (de snde) = Λυτροῦμαι, ші Λύομαι, despovedeskŭ, saŭ peskъmпъrŭ. «Βόε λῦσαι». Es: (ші miж:) «Ἵππους λύεσθαι». Іл: Ψ. «Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω». Іл: A. (ші miж:) «Λυσόμενος θύγατρα». Іл: A. (ші kъ ɲen: пред:) «Ἤ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων». Exp: «Λέλυσαι ἀπὸ γυναικὸς». Skp: (ші ел:) «Λῦσον τῶ σχοίνω με». Τκρ: «Λύειν κακότητος». Om: (ші fir:) «Λύειν τὰς ἁμαρτίας (τὸ παράνομον)». Apstf: 3) = Ἀνα(ἀπο, δια, κατα)λύω, topeskŭ; (nptn întind) stpikŭ, sъrnŭ; pisipeskŭ; pъnъdeskŭ; (fir:) desnъtepezŭ, kalkŭ, desfiinɲezŭ, ші чл: «Λύειν κυκλίσκους». Гал: «Λύειν τὴν γέφυραν». Пл: «Θέμις ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει». «Ζεὺς πολλῶν πολήων ἔλυσε κάρηνα, ἠδ' ἔτι λύσει». Іл: B. «Λύειν τὰς σπονδὰς (τὸν νόμον)». Dm: (ші nas:) «Δοῦρα σέσηπε νηῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται». Іл: B. «Τοῦ δ' αὐτοῦ λῦντο γυῖα (λῦτο μένος) ші чл». Om: «Πρὶν παντάπασιν ἡ ἀγορὰ λυθῇ». Ksn: 4) (naptik:) = Διαλύω, eksplikŭ; desfakŭ; plъteskŭ, pefsĭeskŭ; (fir:) învoĭeskŭ; (în ɲen:) potoleskŭ, dperŭ. «Λύειν ὀνείρους (αἰνίγματα)». Λκs: «Λύειν τέλος». Ksn: (de snde monolekt:) λυσιτελεῖν». «Μισθὸν σὐδέτερος λύσει (se îndp: cĭ̈sei, saŭ δώσει) τοῖς Ἕλλησιν, σὔτε ἀγορὰν παρέξει». Ksn: «Λύειν νόσον». Пл: «Ἔχθεα λῦσαι». Τκρ: (Fpanɲ:) vlder la querelle. «Λύων μελεδήματα θυμοῦ». Om:

Λῶ, ῆς, ῆ, Dop: în lokŭ de λάω, voĭeskŭ, dopeskŭ.

Λωδάομαι -ῶμαι, siit: -ήσομαι, (kъ ak: saŭ pap sъ dat:) = Λυμαίνομαι, vatъmŭ; nevinsteskŭ; vĭsnteskŭ; (în ɲen:) fakŭ rъŭ.

Λωδάω -ῶ, siit: -ήσω, noet: (prea pap) în lokŭ de λωδάομαι. 2) (prozaikŭ) pъtimeskŭ de lovъ. [λώβη].

Λώβευσις, εως (ἡ), = Λώβη, vъtъmape.

Λωβεύω, siit: -εύσω, =Λωδάομαι, sъnъrŭ; vatʒkokoreskŭ; amъɲeskŭ.

Λωβέομαι -οῦμαι, siit: -ήσομαι,=Λωδάομαι. [din

Λώβη (ἡ), [în afin: kъ λύμη] vъtъmape, vinsipe; nevinstipe; (în ɲen:) favepe de rъŭ; (naptik:) vĭsntipe. 2) (Biz:) lovъ, snŭ felŭ de lenpъ. [de snde

Λωβήεις, εσσα, εν, noet: okъprosŭ, nevinstitorŭ, nonosлsitorŭ; (în ɲen:) vъtъmъtorŭ, nръnъditorŭ.

Λώβησις, εως (ἡ), okъrîpe, nevinstipe; vъtъmape, favepe de rъŭ. [ші

Λωβήτειρα (ἡ), noet: fem: al лsĭ...

Λωβητὴρ (ὁ), noet: în lokŭ de λωβητὴς, nръnъditorŭ; nevinstitorŭ; fъkъtorŭ de rъŭ; (în ɲen:) vъtъmъtorŭ, vintsitorŭ. [ші

Λωβητὸς, ἡ, ὸν, noet: vъtъmatŭ; nevinstitŭ; pъninatŭ; saŭ adskъtorŭ de vъtъmape, de pъnine, nevinste, ші чл: [ші

Λωβήτωρ, ορος (ὁ), noet:=Λωβητήρ. [λωβάομαι].

Λωβὸς (ὁ), гls: în lokŭ de λελωβημένος, vĭsntitŭ; (Biz:) ntimashŭ de lovъ, lovosŭ, lepposŭ. [λώβη].

Λωγάνιος (ὁ), гls: în lokŭ de λάγνος. (vezĭ ші λωγὰς). [ші

Λωγάνιον (τὸ), гвшъ de voŭ, (Fpanɲ:) fanon. [din

Λωγὰς, άδος (ἡ), =Λαικὰς, deslpînatъ msĭepe; (dsne etimolon:) vakъ vъtpînъ. [de snde

Λώγασος (ὁ), = Ταυρεία, vivĭŭ de nĭele de voŭ.

Λώϊστος, η, ον, noet: în lokŭ de λῷστος, sъnpл: [ші

Λωΐτερος, α, ον, ші

Λωΐων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în lokŭ de λώων, kompp: (nepeг:) al лsĭ ἀγαθὸς, maĭ vъnŭ (maĭ de folosŭ, maĭ dopitŭ, maĭ prefepivilŭ, ші чл:). [λάω -ῶ].

Λῶμα (τὸ), [în afin: kъ λῶπος] vatъ, ширetŭ, kenarŭ. (vezĭ ші λέγνον).

Λωμάτιον (τὸ), dim: al лsĭ λῶμα, ширeɲelŭ, ші чл:

Λῶντι, Dop: în lokŭ de λῶσι, voĭesk, a 3: im neps: a лsĭ λάω -ῶ,

Λῷον, neзt: лsĭ λώων.

Λῶος (ὁ), o лsnъ Macedonikъ întpe Ekatombeonŭ ші Boedpomionŭ.

Λωπὰς, άδος, ші Λώπη, ης (ἡ), noet: în lok de λῶπος. [de snde

Λωπίζω, siit: -ίσω, noet: akoperŭ, învpakŭ (întpeв: npinч: în komn:).

Λώπιον (τὸ), dim: al лsĭ λῶπος, xĭnishoarъ.

Λωποδυσία (ἡ), desnoĭepe de kъtpe xoɲŭ. [ші

Λωποδύσιον (τὸ), (nsmaĭ în fp: leɲ:)

«Λωποδυσίου δίκη». жѫdikatъ înпpot: лѫї λωποδύτης. [λῶπος, δύσις].

Λωποδυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, desбpakѫ, desпoїѫ пе чiнева ка...

Λωποδύτης, ου (ὁ), хоцѫ de хаїne, saѫ бopfe, бopfaшѫ; (în цen:) fѫpѫ, хоцѫ. [λῶπος, δύομαι].

Λῶπος, [λέπω, λόπος] εος -ους, (τὸ), поet: пїеле (прiнч:) de oae; (de ѫnde în цen:) хаїnъ (прiнч: de лînъ).

Λῶρον (τὸ), шi Λῶρος (ὁ), плц: кѫpea.

Λωροτομέω -ῶ, вiit: ήσω, tъind пїеле fakѫ кѫpeле. [λῶρος, τομὴ].

Λῷστος, (în kontp: în локѫ de λώϊστος) η, ον, sѫпрл: (neper:) ал лѫї ἀγαθός, foapte бѫnѫ. «Ὦ λῷστε». Fp: (maї de mѫлte-opї eponikѫ).

Λώταξ, ακος [λωτὸς] (ὁ), кîntъtopѫ кѫ fлѫepѫл.

Λωτεῦντα, Dop: în локѫ de λωτόεντα, îm: neѫt: ал лѫї λωτόεις.

Λωτίζω, вiit: -ίσω, поet: кѫлегѫ fлopї; (miж: fir:) алегѫ, шi їаѫ fлoapea, (ad:) че este maї бѫnѫ. [mi

Λώτινος, η, ον, fъкѫtѫ din лemnѫ, saѫ fлopї de [λωτὸς, вezї ziч:].

Λώτισμα (τὸ), поet: fлoapea, (ad:) че este maї бѫnѫ. «Ἑλλάδος λωτίσματα». Eѫp: чеї maї алешї, notaвiлiї. [λωτίζω].

Λωτόβοσκος (ὁ, ἡ), пъшѫnatѫ (nѫtpitѫ) кѫ tpifoїѫ. [λωτὸς, βόσκω].

Λωτόεις, εσσα, εν, поet: плinѫ de tpifoїѫ; (în цen:) înfлopitѫ. [din

Λωτὸς (ὁ), ѫnѫ feлѫ de плantъ пentpѫ пъшѫne de вite, tpifoїѫ. (вezї шi μελίλωτον. 2) ѫnѫ feлѫ de плantъ de Eцintѫ, nѫfъpѫ кѫ poade шi ръdъчinъ de mînкape. 3) ѫnѫ feлѫ de apбopѫ de Afpiкa' podѫл къpѫїa 'л a penѫmit Omepѫ. 4) ѫnѫ feлѫ de apбopѫ, (Fpanц;) micocoulier, кam asemenea кѫ ѫлmѫл, din лemnѫл къpѫїa fъчeaѫ fлѫepe. (de ѫnde 5) поet: în локѫ de αὐλός, fлѫepѫ.

Λωτοτρόφος (ὁ, ἡ), nѫtpitopѫ кѫ tpifoїѫ. [λωτὸς, τροφή].

Λωτοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopѫ de (хръnitѫ кѫ) podѫл Afpiкanѫлѫї [λωτὸς, φάγω =τρώγω].

Λωτροχόος (ὁ, ά), Dop: în локѫ de λουτροχόος.

Λῶφαρ, (Dop: în локѫ de λῶφας) ατος (τὸ), поet: în локѫ de λώφημα, odixnъ, tiкnъ. [de ѫnde

Λωφάω, (έω) -ῶ, вiit: -ήσω, (dѫпe ziч:) mъ odixneskѫ (прiнч: desпpe вiteле de жѫгѫ, depe ал къpopa гpѫmazѫ s' a apdiкat жѫгѫл); (în цen:) mъ odixneskѫ, pesѫfлѫ în pepaosѫ. «Ἀπὸ νόσου καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν». Tѫч: (шi ел:) «Ἐμὸν δὲ κῆρ λωφήσειε κακῶν. Od: I. (stpъm:) isбъвeskѫ; (în цen:) алinѫ; (шi nestp: saѫ, ел:) mъ алinѫ, mъ кѫmпъtezѫ, înчetezѫ. «Ὕδωρ, ᾧ ἀπὸ δίψαν λωφήσομεν». Апл: (шi кѫ цen: indip:) «Λωφήσῃ πόθου» Esхл: (шi fъpъ kazѫ). «Ἡ λύπη ἐλώφησε». Лкs:

Λωφήϊος, α saѫ ος, ον, поet: алinъtopѫ, notoлitopѫ de mînie. (de ѫnde) «Ἱερὰ—». Апл: жeptfъ sпpe atpaцepe de eptape.

Λώφημα (τὸ), op че se faчe sпpe (saѫ adѫче) notoлipe, алinape. [шi

Λώφησις, εως (ἡ), kontenipe; odixnipe; алinape. [λωφάω].

Λῴων, ονος (ὁ, ἡ), поet: (în kontpaкt:) din λωΐων, maї бѫnѫ.

M.

M, μ, μῦ (τὸ), nedecл: Mi, a doъsupezeчeлea лiteръ a Eлeпiкълaĭ aлfaвetъ. ‖ (нътер:) μ′, natrъzeчĭ (40); ші ‚μ, natrъzeчĭ de miĭ (40,000).

M', (maĭ 'nainte de вок:) în локъ de με, saŭ (pap ші noet:) în локъ de μοι.

Mà, partik: (maĭ de mълte-orĭ) nerat: în жърътînтъ. «Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα». Iл: A. «Μὰ Δία». At: dap ші afirmat: în жърътînтъ (însoцitъ кв ναὶ saŭ νή). «Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον». Iл:A: «Νὴ μὰ τὸν Δία». At:

Mă, Dop: ші Eол: (în апок:) în локъ de μήτηρ, saŭ μῆτερ. «Μᾶ γᾶ». Esxл: (ші în felъ de aклam:) «Μᾶ, πόθεν ἄνθρωπος!» Tкр: (bezĭ ші βᾶ).

Μαγαδεύω, biit: -εύσω, ші Μαγαδίζω, biit: -ίσω, kîntъ кв instrъmintъл mъsikalъ [μαγὰς, ші μάγαδις].

Μαγάδιον (τὸ), dim: ал лuĭ μαγὰς.

Μάγαδις, εως (ἡ), enъ felъ de mъsikalъ instrъmîntъ кв doъ-zeчĭ de koarde, din kare zeче eraŭ la tonъл de ontavъ (Iтл: all' ottavo). (bezĭ ші ἐπιγόνειον, ші πηκτὶς). 2) enъ felъ deлъerъ skoцъtorъ de glasъ askuцitъ ші tot de-odatъ ші grosъ. [μαγάς].

Μαγάζω, biit: -άσω,=Μαγαδεύω ші Μαγαδίζω.

Μαγαρικὸς (ὁ),= Μεγαρικὸς (se înц: κέραμος) basъ de лutъ din olъriile Megareĭ.

Μαγαρίσκος (ὁ),=Μεγαρίσκος, dim: strъkioaръ, tълерашъ de ла Megara.

Μάγαρον (τὸ), Μέγαρον (2).

Μαγὰς, άδος (ἡ), кълъшъ, neste kape se întind koardele enuĭ mъsikalъ instrъmintъ (bezĭ ші καβάλλη), (Fpanц:) le chevalet.

Μαγγάνα, ας (ά), Dop: бъte.

Μαγγανεία (ἡ), fermekъtorie, vrъжitorie; (în цen:) înшelъtorie, шarлatanie. [ші

Μαγγάνευμα (τὸ), op ce se faче supe fermekape, vrажъ; (în цen:) amъцire, шarлatanerie. [ші

Μαγγανευτήριον (τὸ), локъл, unde se fak fermeчele. [ші

Μαγγανευτὴς, οῦ (ὁ), fermekъtorъ, vrъжitorъ,=Μάγος; (în цen:) amъцitorъ, шarлatanъ. [ші

Μαγγανευτικὸς, ἡ, ὸν, кuвenitъ, saŭ îndemînatikъ ла vrъжire, saŭ fermekape. [ші

Μαγγανεύτρια (ἡ). fem: ал лuĭ μαγγανευτὴς. [din

Μαγγανεύω, biit: -εύσω, fakъ fermeче, amъцeskъ prin vraже, vrъжeskъ. [din

Μάγγανον (τὸ), [μάσσω, μάγος] fermekъ, saŭ vражъ, ші op ce altъ amъцitorъ miжlokъ; (în цen:) momeaлъ; maшinaцie de viklenie. (de unde 2) mreажъ, saŭ kapsъ (bezĭ ші γάγγαμον). 3) verigъ, zoborъ, saŭ drugъ, stinгie de unъ. 4) unъ felъ de pesboĭaskъ maшinъ. (iap prinч; 5) osia unuĭ felъ de maшinъ, (de unde Tърч: ші Pom:) menгenъ. (bezĭ ші πολύσπαστος). [de unde

Μαγγανόω -ῶ, biit: -ώσω, = Μαγγανεύω. [de unde

Μαγγάνωμα (τὸ), =Μαγγάνευμα.

Μαγδαλιὰ (ἡ), [μάσσω] mîezъ de mîine, kв kape îшĭ kърцaъ mîineле dune mînkape, (alt:) ἀπομαγδαλιά.

Μαγεία (ἡ), fermekape, saŭ meшteшugял (treaba) fermekъtorълuĭ, vrъжitorie; reліцia Maцilor Persieĭ. [μαγεύω].

Μαγεῖον (τὸ), [μάσσω] = Ἐκμαγεῖον.

Μαγείραινα, ης (ἡ), gas: în локъ de μαγείρισσα.

Μαγειρεῖον (τὸ), бакътърie; ші (Maчed:) basъ de гътit бакate. [ші

Μαγείρευμα (τὸ), mîncape гътitъ. [din

Μαγειρεύω, biit: -εύσω, гътeskъ бакate; sîntъ бакътаръ. [ші

Μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, бакътъreskъ. «Μαγειρικὴ». meшteшugял бакътърieĭ. [μάγειρος]. [de unde

Μαγειρικῶς, adв: бакътъreшte.

Μαγείρισκος (ὁ), dim: (despreц:) ал лuĭ μάγειρος, бакътърашъ.

Μαγείρισσα, ης (ἡ), бакътъreasъ, fem: ал лuĭ...

Μάγειρος (ὁ), [μάσσω] бакътаръ; (pap) тъчеларъ, saŭ вînzъtorъ de кърнaрĭ (гъкate бакate). bezĭ At: ΣT: 43.

Μάγευμα (τὸ), op ce se faче prin fermeче, fanlъ de vrъжitorъ; (în цen:) maшinaцie de amъцire, шarлatanerie; (de unde) amestekътъръ de feluрite гastoase лекuрĭ în бакate. [μαγεύω].

Μαγεύς, έως (ὁ), [μάσσω] grъmîntъtorъ. 2) шtergъtorъ. «Σπόγγος— ». Engp:

Μαγευτὴς, οῦ (ὁ), fermekъtorъ, vrъжitorъ. [ші

Μαγευτικὸς, ἡ, ὸν, notrivitъ, saŭ înde mîinatikъ ла vrъжire. [din

Μαγεύω, biit: -εύσω, vrъжeskъ, sîntъ fermekъtorъ; (stъm:) fermekъ ne чineва, îл

amъцeskŭ. «Ὑπ' ἐκείνης τῆς καταράτου μεμάγευται». D: Kas: [ші

Μαγικὸς, ἡ, ὸν, fermekъtopeskŭ, връжitopeskŭ. [μάγος].

Μαγὶς, ίδος (ἡ), = Μάζα, кокъ, колеатъ, saŭ mĭezŭ de пîĭne fръmîntatŭ; ѕnŭ felŭ de пръжitѕръ; кънistepie de fръmîntat; (пpin întind:) masъ. [ші

Μάγμα (τὸ), кокъ, ші op че seamъnъ кѕ (este înkeratŭ ка) кока. [ші

Μαγμὸς (ὁ), шtepцepe; saŭ шtepгъtoape. [μάσσω].

Μάγνης, ητος (ὁ), ші Μαγνήσιος, α saŭ ος, ον, ші

Μαγνήτης, ου (ὁ), ші fem: Μαγνῆτις, ιδος (ἡ), чел din Marnesia, Marnesianŭ. || (sѕвst: se înц: λίθος) пiatpъ marnetikъ, saŭ marnetŭ. 2) ѕnŭ felŭ de fosilŭ, saŭ semimetalŭ apцintosŭ, (Лat:) mica alba.

Μάγος (ὁ). [Пeps:] marŭ, пpeotŭ, teологŭ, tîлкѕitopŭ de вise; ші (în цen:) înвъцatŭ ал Пepsiлop, 2) fermekъtopŭ; (în цen:) шapлatanŭ, amъцitopŭ.

Μάγος (ὁ, ἡ), (de ѕnde компар: μαγώτερος) =Μαγευτικὸς.

Μαγοφόνια (τὰ), ші Μαγοφονία (ἡ), sepвъtoape în пomenipea omopѕлѕĭ maцiлop din Пepsia. [μάγος, φόνος].

Μαγύδαρις, εως (ἡ), ръdъчina, saŭ sъmînцa ѕnѕĭ apвopŭ (din кape se skoate ѕnŭ вaлsamŭ), (Fpanц:) benjoin, (Лat:) la serpitium. (вezĭ ші σίλφιον, ші μάσπετον). 2) ѕnŭ felŭ de алtъ nekѕnoskѕtъ плantъ.

Μαγῳδὴ, ші Μαγῳδία (ἡ), пantomimika peпpesintaцie a лѕĭ...

Μαγῳδὸς (ὁ), [μάγος, ᾠδὴ] ѕnŭ felŭ de пantomimŭ peпpesintotopŭ în xaĭne femeĭeшtĭ de въpвъteшtĭ пepsoane.

Μαδαγένειος (ὁ, ἡ), =Μαδηγένειος.

Μαδαῖος. α, ον, пoet: în локŭ de μαδαρὸς.

Μαδάλλω, гls: în локŭ de μαδάω.

Μαδαρὸς, ὰ, ὸν, жѕmѕлitŭ de пene saŭ пъpŭ, плешѕвŭ. [μαδὸς]. [de ѕnde

Μαδαρότης (ἡ), плешѕвie. [ші

Μαδαρόω -ῶ, вiit: -ώσω, плешѕвeskŭ пe чinева. [de ѕnde

Μαδάρωσις, εως (ἡ), smѕлцepe de пepĭ, плешѕвipe.

Μαδάω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ kade пъpѕл, saŭ пeneле. 2) =Μυδάω. [μαδὸς].

Μάδδα, ας (ἁ), Dop: în локŭ de μάζα.

Μαδηγένειος (ὁ), [μαδάω, γένειον] чел кѕ вapвa smѕлsъ, fъpъ вapвъ, sпînŭ.

Μάδησις, εως (ἡ), smѕлцepe, saŭ къdepe de пъpŭ; жѕmѕлipe de пene. [μαδάω].

Μαδίζω, вiit: -ίσω,= Μαδαρόω. [deѕnde

Μάδισις, εως (ἡ), =Μαδάρωσις. [ші

Μαδιστήριον (τὸ), instpѕmîntŭ de smѕлs пepiĭ, чimвistpъ.

Μάδὸν (τὸ), =Μαδωνία. [din

Μαδὸς, [în afin: кѕ μυδὸς] ἡ, όν, = Μαδαρὸς.

Μάδος (ὁ), apгъseaлъ de пĭeĭ.

Μάδρυον (τὸ), (în sink: din μαλόδρυον) ѕnŭ felŭ de пpѕne, saŭ moшmѕле.

Μαδωνία (ἡ), [μαδὸς] ѕnŭ felŭ de плantъ, ші fлoape, (алt:) νυμφαία, кpinŭ de вaлtъ, saŭ nѕfъpŭ, плѕtъ.

Μάζα, saŭ Μᾶζα, [μάσσω] ης (ἡ), кокъ, fpъmîntъtѕpъ; (în цen:) вѕлzŭ de op че felŭ de matepie de пръжitѕpъ, (Лat:) massa. 2) (пaptik:) mъmълiгъ (пpinч:) de fъinъ de opzŭ. «Φυστὴ («Τριπτὴ ші чл:)—». At: fpeкъцeĭ. колъpezĭ, tъiцeĭ, fidea, ші чл:

Μαζαγρέτας, [μάζα, ἀγειρω] ου (ὁ), kom: чepшъtopŭ de пîĭne.

Μαζάω -ῶ, ші (miж:) -άομαι -ῶμαι, вiit -ήσω, -ομαι, = Μάττω, fpъmîntŭ. (вezĭ ші ὑπερμαζάω). [ші

Μαζηρὸς, ὰ, ὸν, atingъtopŭ de кокъ saŭ mъmълiгъ. «Πίναξ—». Плd:=Μαζονόμιον (вezĭ ziч:). [μάζα].

Μαζίνας (νης), ші Μάζινος, ου (ὁ), ѕnŭ felŭ de пeшte, (алt:) ὀνίσκος, ші καλλαρίας.

Μάζινος, η, ον, fъкѕtŭ din кокъ. [μάζα].

Μαζίον (τὸ), dim: ал лѕĭ μαζὸς. 2)=кѕ

Μαζίσκη (ἡ), dim: ал лѕĭ μάζα.

Μαζοβόλιον (τὸ), [μάζα, βάλλω]. [ші

Μαζονόμιον, ші Μαζόνομον (τὸ), ші Μαζονόμος (ὁ), [μάζα, νέμω] кpъпъtopŭ пentpѕ mъmълiгъ ші чл:; saŭ пaпakoadъ пentpѕ пîĭne; (în цen:) taлepŭ.

Μαζοπέπτης, [μάζα, πέπτω] ου (ὁ). кокъtopŭ de пръжitѕpĭ, (Fpanц:) patissier.

Μαζοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ пръжitѕpĭ, sîntŭ...

Μαζοποιὸς (ὁ, ἡ), = Μαζοπέπτης. [μάζα, ποιὸς].

Μαζὸς (ὁ), = Μασθὸς, saŭ Μαστὸς [în afin: кѕ μάσσω, ші μασσάω] цiцъ (maĭ de mѕлte-opĭ de femeĭe); (пoet:) doĭkъ.

Μαζούσιος, [μαζὸς, οὐσία] α, ον, (плц:) =Μαστοειδὴς.

Μαζοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъпînkŭ (mъ хpъпeskŭ кѕ) mъmълiгъ. [din

Μαζοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopŭ de mъmълiгъ, ші чл: [μάζα, φάγω].

Μαζοφορὶς, ίδος (ἡ), = Μαζονόμιον. [μάζα, φέρω].

Μαζών, ῶνος (ὁ), [μάζα] (în Аркadia) оsпъцȣ în чinstea лȣĭ Dionisȣ.

Μαθαλὶς, ίδος (ἡ), =Μασταλὶς, ȣnȣ felȣ de пахарȣ.

Μάθη (ἡ), гls: în локȣ de μάθησις.

Μάθημα (τὸ), înвъцътȣръ, лекцie, обiектȣ de înвъцаре; (партiк:) «Μαθήματα». matematiка. [μανθάνω]. [de ȣnde

Μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, аплекatȣ, saȣ înde mînatiкȣ ла înвъцътȣръ. «Τοιούτιων τινων μαθηματικούς». Плт: 2) кȣвenitȣ, saȣ екsпеpiinцatȣ ла înвъцътȣрĭ (ла штiinце, шi партiк: ла astponomie шi astpoлoцie)». «Μαθηματικὴ» matematiкъ, штiinца kondȣкътоаре ла înвъцътȣрĭ (apitmetiка, цeometpia, шiчл:); (maĭ noȣ) astpoлoцia. [de ȣnde

Μαθηματικῶς, adв: Matematiчеште, цeometpiчеште, шi чл:; (în цen:) în felȣл штiinцелор·

Μαθηματοπωλικὸς, ὴ, ὸν, atinгътоpȣ de вînzapea înвъцътȣрелор, (saȣ a штiinцелор- [μάθημα, πώλης].

Μάθησις, εως (ἡ), înвъцъmîntȣ, кȣпоштinцъ, штiinцъ; екsпеpiinцъ; обiчnȣinцъ. [μανθάνω].

Μαθήσομαι, вiit: ал лȣĭ μανθάνω.

Μαθητεία (ἡ), школъpie. [μαθητεύω].

Μαθητέον, пosit: ал лȣĭ μανθάνω.

Μαθητεύω, вiit: -εύσω, (кȣ dat:) sîntȣ школарȣ ал кȣĭва. 2) (кȣ ак:) amȣ школарȣ (înвъцȣ) пе чinева. [din

Μαθητὴς, οῦ (ὁ), школарȣ, înвъцъчелȣ, ȣчeniкȣ. [μανθάνω]. [de ȣnde

Μαθητιάω -ῶ, вiit: -άσω, dopeskȣ a înвъца, saȣ a mъ faче школарȣ ал кȣĭва. 2) (maĭ noȣ кȣ dat:) =Μαθητεύω. [шi

Μαθητικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ аплекatȣ, îndemînatiкȣ ла înвъцътȣръ.

Μαθητὸς, ὴ, ὸν, (прinч: ла îm:) de înвъцat, пȣtiпчosȣ a se înвъца. [μανθάνω].

Μαθήτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ μαθητὴς, школъpiцъ, ȣчeniкъ.

Μαθητρίς, ίδος (ἡ), = Μαθήτρια.

Μάθος, εος -ους (τὸ), поet: Ion: în локȣ de μάθησις, saȣ μάθημα.

Μαῖα, [μάω] ας (ἡ), (прinч: Dop:) бȣniкъ. 2) (în цen: ка ȣnȣ чinstitopȣ titлȣ de бътpînъ, шi maĭ кȣ seamъ de doĭкъ, saȣ dadaкъ) mamъ. 3) (maĭ des) моашъ. 4) ȣnȣ felȣ de mape staкosȣ de mape.

Μαίανδρος (ὁ), ȣnȣ pîȣ în miка Asie кȣ mȣлte кotitȣpĭ. (de ȣnde 2) o fiгȣръ pesȣчitъ; ȣnȣ opnamentȣ шepпȣitȣ de вeкĭеле mъestpĭĭ (zȣгръвie, sкȣлптȣръ, zidъpie, шi чл:).

Μαιὰς, άδος (ἡ), în локȣ de μαῖα, моашъ. 2) (adiekt:) în локȣ de μαιευτική. «Τέχνη —». Non:

Μαιεία (ἡ), mesepie de моашъ, saȣ moшitȣ. [шi

Μαίευμα (τὸ), [μαιεύω] =Λόχευμα, пъsкȣtȣ кȣ moшipe. [шi

Μαίευσις, εως (ἡ), moшipe.

Μειευτὴρ, ῆρος, шi Μαιευτὴς, οῦ (ὁ), mamȣ, saȣ кȣnoskътоpȣ de meштешȣгȣл moшitȣлȣĭ. [шi

Μαιευτικὸς, ὴ ὸν, (шi adв:) -ικῶς, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла moшipe. «Μαιευτικὴ (τέχνη)». meштешȣгȣл moшipiĭ. [шi

Μαιεύτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ μαιευτής, моашъ. [din

Μαιεύω, шi (шiж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, moшeskȣ; (fiг:) «Ὄρνιθας—». Sȣidпȣĭȣ клошкъ, ка sъ sкoaцъ пȣĭ. [μαῖα].

Μαιήϊος (ὁ,ἡ), поet: în локȣ de μαιευτικὸς.

Μαιήτωρ, ορος (ὁ), поet: în локȣ de μαιευτής.

Μαιμάζω, греш: în локȣ de μαιμάσσω.

Μαιμακτήρια (τὰ), (se inц: ἱερὰ) o sepвътоаре în чinstea лȣĭ Жое. [μαιμάκτης]. [de ȣnde

Μαιμακτηριὼν, ῶνος (ὁ), лȣna a чinчiлea (de ла 15 Dekem:—15 Ianp:) a Ateneniлop. Memeкtepionȣ.

Μαιμάκτης, ου (ὁ), вifoposȣ, вiжъliosȣ. (епit: ал лȣĭ Жое ка прiчinȣitopȣ de вpemea чea pea a epneĭ). [din

Μαιμάσσω, вiit: -άξω, поet: [μαίομαι] (кȣ цen:) пofteskȣ tape; (fъръ kazȣ) mъпopneskȣ кȣ ĭȣцeaлъ (лȣптъ, saȣ înfȣpiepe de пatimъ); mъ tȣpвȣpȣ, mъ înfȣpiezȣ; neвȣneskȣ. [de ȣnde

Μαίμαχος (ὁ, ἡ), = Μαιμάκτης, selвatiкȣ. (вezĭ шi ἀμαιμάκετος).

Μαιμάω -ῶ, вiit: -ήσω, шi Μαιμώσσω, шi Μαιμώω, saȣ Μαιμώομαι, (fъръ вiit:) поet: =Μαιμάσσω.

Μαινὰς, άδος (ἡ), поet: (în цen:) în локȣ de μαινομένη, saȣ μανιώδης, neвȣnъ, fȣpioasъ; saȣ însȣflътоаре de neвȣnie; (iap партiк:) вакхiчеште întȣsiastъ. (de ȣnde || sȣвst:) =Βάκχη. [шi

Μαίνη (ἡ), =Μαινίς.

Μαινίδιον τὸ, dim: ал лȣĭ...

Μαινὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de пеште (din soĭȣл sapdeлелор). [шi

Μαινόλης, ου (ὁ), шi Μαινόλιος (ὁ, ἡ), поet: neвȣnȣ, foapte fȣpiosȣ; (pap) прi-

чinъitорѫ de nеbъnie. [ші

Μαινολὶς, ίδος (ἡ), поet: fem: ал лъї Μαινόλης. [din

Μαίνομαι, [în afin: къ μαιμάω] biit: μανοῦμαι, saѫ μανήσομαι, (nex: ἐμάνην; tpe: de къ: în локѫ de прez: μέμηνα, ші пas: în Ткр: nъmaї μεμάνημαι) sîntѫ nеbъnѫ, saѫ întъsiastѫ; (în цen:) sîntѫ копрinsѫ de їъte, saѫ tape пatimъ; (прin întind:) mъ порneskѫ къ fъpie (ка ъnѫ nеbъnѫ); (къ infin:) dopeskѫ nеbъneшte a... «Ε'μαινόμην φιλῆσαι». Ткр: [de ъnde

Μαινομένη (ἡ), (maї noѫ) în локѫ de μαίνη. [de ъnde

Μαινομένια (τὰ), ъnѫ felѫ de sapdeле saлamъpate.

Μαίνω, (întpeв: nъmaї nex: ἔμηνα, ші комп: ἐκμαίνω) înneвъneskѫ, întъsiezѫ пе алтъл.

Μαίομαι, [μάω] biit:.., (tpe: de къ: în локѫ de прez: μέμαα) поet: (къ цen: saѫ inf:) mъ sileskѫ къ stъpъinцъ; dopeskѫ преа tape; mъ порneskѫ къ mape їъцеалъ (mъ гръbeskѫ) кътре чева.

Μαιόω -ῶ, ші (miж:) Μαιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσω, -ομαι, = Μαιεύω, -ομαι, moшeskѫ; (поet:) naskѫ; saѫ daѫ цîцъ.

Μαῖρα (ἡ), [μαρμαίρω] steaoa sepianъ (алт: кîїneле).

Μαίσων, ωνος (ὁ), aкторѫ, репresintъторѫ în teatpъ de пеpsoanъ (maї обіч:) de бъкътарѫ (чел maї глъmeцѫ de кît чеїл-алцї), (Itл:) паїацѫ, (Fpanц:) бъfonѫ; (de ъnde în цen: ла Atena) бъкътарѫ (прinч: пъmînteanѫ). [de ъnde

Μαισωνικὸς, ὴ, ὸν, къвenitѫ, потрівitѫ ла μαίσων (вezї ziч:). «Σκῶμμα—». At:

Μαίωσις, εως (ἡ),=Μαίευσις. [ші

Μαιωτικὸς, ὴ, ὸν, = Μαιευτικὸς. [μαιόω].

Μαιωτιστὶ, adв: dъпе обічеїъріле. saѫ лimba Меоцenілор,=Σκυθιστὶ. [Μαιῶτις].

Μαίωτρον (τὸ), (прinч: ла îm:) плata moaшеї. [μαιόω].

Μάκαιρα, ης (ἡ), fem: ал лъї...

Μάκαρ, [μᾶκος] αρος (ὁ, ші pap ἡ), (компар: μακάρτερος, sъпрл: —τατος) (dъпе etim:) =Μέγας, mape, însemnatѫ; (de ъnъnde обіч:) =Εὐδαίμων; (îm:) «Μάκαρες». (maї къ oseвipe, ші ъne-орї ка sъвst:) Zeiї, ші dpeпцiї морцї; (de ъnde) «Μακάρων νῆσοι». Es: Пind: paїъл idoлoлatpiлор. [de ъnde

Μακαρία (ἡ), (прinч:) fem: ал лъї Μακάριος. || (sъвst:)= Μακαριότης». «Κενὴ—». Лъч: (fps: аналогѫ къ Fpanц:) châteaux en Espagne. 2) локѫ de fepiчipe, (прinч:) insълеле fepiчiцiлор. (de ъnde) «Βάλλ' εἰς μακαρίαν». (ші ел:) «'Ες μακαρίαν τὸ λουτρὸν». At: (fps:) dъкъ se ла Dъmnezeѫ. 3) ъnѫ felѫ de mînкape de fъinъ, mїepe, ші stafide, че se înпърцїа ла реліцioase цеpemoniї (ка ла noї коліва). [ші

Μακαρίζω, biit: -ίσω, = Εὐδαιμονίζω, fepiчeskѫ; (de ъnde || пas:) морѫ, mъ fakѫ...

Μακάριος, α, ον, fepiчitѫ; (de ъnde) = Μακαρίτης. [μάκαρ]. [de ъnde

Μακαριότης (ἡ), fepiчitate, saѫ fepiчipe.

Μακαρίς, ίδος (ἡ), în локѫ de μακαρία.

Μακαριστὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ιστῶς, de fepiчit, de pîвnit. [μακαρίζω].

Μακαρίτης, ου (ὁ), ші Μακαρῖτις, ιδος (ἡ), pепosatѫ, pепosatъ. [μάκαρ, вezї ziч:].

Μακαρίως, adв: fepiчit. [μακάριος].

Μακαρτὸς, ὴ, ὸν, поet: în локѫ de μακαριστὸς.

Μακεδνὸς, ὴ, ὸν, поet: din μακεδανὸς, лъnгѫ, 'nалтѫ. [μᾶκος=μῆκος].

Μακελεῖον (τὸ), [μάκελον] (de aчi) mъчелъріе.

Μακέλη, Ion: ші Μάκελλα, ης (ἡ), Dop: поet: [μία, κέλλω] sапъ. (fir:) «Διός—». Esхл: tpъsnetъл.

Μάκελλον, saѫ Μάκελον (τὸ), (în цen:) înгръditъpъ; (пaptiк:) tîpгѫ (прinч:) de але mînкъpiї. «Πᾶν τὸ ἐν μακέλῳ πωλούμενον». Skp:

Μάκερ (τὸ), nedeкл; ъnѫ felѫ de apomъ (skopцimoapъ) de India.

Μακεσίκρανος (ὁ, ἡ), поet: [μᾶκος, κρᾶνον] пъpтъtopѫ de лъnгѫ коїfѫ, saѫ къчїълъ, op кpeastъ. «Ἔποψ—». Apstf:

Μακεστὴρ (ὁ), поet: лъnгѫ, întinsѫ. «Μῦθος—». Esхл: [вezї ші...

Μακιστὴρ (ὁ), поet: (къ цen:) de deпapte atinгъtopѫ (sъпъpъtopѫ) de чinева. [μᾶκος = μῆκος].

Μάκιστος, η, ον, Dop: în локѫ de μήκιστος.

Μακκοάω -ῶ, biit: -ήσω, ком: [μὴ, κοέω] sîntѫ (saѫ mѣ портѫ ка) nепрічепъtѫ, nesimцitopѫ, пpostѫ, nepodѫ. [dъпе алцiї din

Μακκὼ, κοῦς (ἡ), ='Ακκώ.

Μᾶκος, εος (ὁ), Dop: în локѫ de μῆκος. || (în ел: de преп:) în локѫ de μακρὰν.

Μακράδρομος (ὁ, ἡ), поet: în локѫ de Μακρόδρομος.

Μακραίων, ωνος (ὁ, ἡ), поet: [μακρὸς, αἰὼν] de лъnгѫ timпѫ, saѫ віацъ «Βίος—» Sof:

Μακρὰν, (прінч:) ак: fem: ал лȣї μακρὸς. || (în ел: de ὁδὸν) adв: лок: depapte; (ші timn:) în mȣлтъ вреme; (de ȣnde) «Οὐκ εἰς μακρὰν». nȣ dȣпе mȣлтъ вреme, пеste пȣцinȣ.

Μακραύχην, [μακρός, αὐχὴν] ενος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнгȣ грȣmazȣ.

Μακρηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ворбекȣ îndeлȣнгat. [ші

Μακρηγορία (ἡ), лȣнгъ, întinsъ ворбіре. [din

Μακρηγόρος (ὁ), îndeлȣнг-ворбіторȣ, întinsȣ ла ворбъ. [μακρὸς, ἀγορὰ].

Μακρημερία (ἡ), лȣнгъ, mape zi (de варъ). [din

Μακρήμερος (ὁ, ἡ). =Μακροήμερος. [μακρὸς, ἡμέρα].

Μακροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), ȣтблъторȣ кȣ лȣнцї пашї. [μακρὸς, βαίνω].

Μακρόβιος (ὁ, ἡ), tръіторȣ, dъіnіторȣ лȣнгъ вреme. «Αἰὼν—». Esхл: [μακρὸς, βίος].

Μακροβιότης (ἡ), лȣнгъ віацъ, saȣ віецȣіре.

Μακροβίοτος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de μακρόβιος. [μακρὸς, βίοτος].

Μακροβίωσις, εως (ἡ), Sкр: =Μακροβιότης. [μακρὸς, βιόω].

Μακροβολέω -ῶ, віit: -ήσω, asвîрлȣ depapte. [ші

Μακροβολία (ἡ), asвîрліре depapte. [din

Μακροβόλος (ὁ, ἡ), depapte asвîрлітоpȣ. [μακρὸς, βάλλω].

Μακρόβωλος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ лȣнцї (mapї) бȣлгърї (de пъmîntȣ), =Εὔγεως. [μακρὸς, βῶλος].

Μακρογένειος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнгъ барбъ. [μακρὸς, γένειον].

Μακρόγενυς, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнцї fълчї. [μακρὸς, γένυς].

Μακρόγηρως (ὁ, ἡ), ажȣnsȣ în лȣнцї бътрîneцe. [μακρὸς, γῆρας].

Μακρογόγγυλος (ὁ, ἡ), лȣнг-potȣndȣ (ка оȣл). [μακρὸς, γογγύλος].

Μακροδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнцї deцete. [μακρὸς, δάκτυλος].

Μακροδαπὴς, [μακρὸς, δάπος] έος (ὁ, ἡ), (плц:) stpeinȣ, din локȣ depъptatȣ. «Μακροδαπὲς (τὸ),». лȣнгъ distanцъ.

Μακροδρόμος (ὁ, ἡ), алергътоpȣ (de odatъ) de mȣлтъ кале. [μακρὸς, δρόμος].

Μακροζωΐα (ἡ), =Μακροβιότης. [μακρὸς, ζωὴ].

Μακροημέρευσις, εως (ἡ), пеtpечере de mȣлte zіле, saȣ віацъ. [din

Μακροημερεύω, віit: -εύσω, tръїeskȣ mȣлte zіле. [din

Μακροήμερος (ὁ, ἡ), = Μακρόβιος. [μακρὸς, ἡμέρα].

Μακρόθεν, adв: de depapte. [ші

Μακρόθι, adв: depapte, în depъptape. [μακρὸς].

Μακρόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ пърȣ лȣнгȣ. [μακρὸς, θρίξ].

Μακροθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ..

Μακροθυμία (ἡ), îndeлȣнгъ ръбdape. [din

Μακρόθυμος (ὁ, ἡ), îndeлȣнг-ръбdъторȣ, mapinimȣ. [μακρός, θυμὸς]. [de ȣnde

Μακροθύμως, adв: кȣ îndeлȣнгъ ръбdape, saȣ mapinimie.

Μακροκαμπυλαύχην, ενος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ грȣmazȣ лȣнгȣ ші гîрбовітȣ. «Ἐρωδιὸς —». At: [μακρὸς, καμπύλος, αὐχὴν].

Μακροκαταληκτέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ...

Μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ), (λέξις, zічере ші чл:) terminatȣ însiлавъ лȣнгъ. [μακρὸς, καταλήγω].

Μακρόκαυλος (ὁ, ἡ), (бот:) чел кȣ лȣнгȣ котоpȣ, saȣ кочеanȣ. [μακρός, καυλὸς].

Μακρόκεντρος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнгȣ болdȣ, saȣ askȣцitȣ вîрfȣ. [μακρός, κέντρον].

Μακρόκερκος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнгъ коаdъ. [μακρὸς, κέρκος].

Μακροκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнгȣїацȣ капȣ. [μακρὸς, κεφαλὴ].

Μακροκοίμητος (ὁ, ἡ), (грам: експл: а лȣї τανυλεγὴς) чел че doapme лȣнгъ вреme. [μακρὸς, κοιμάομαι].

Μακροκομέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ...

Μακρόκομος (ὁ, ἡ), чел кȣ пърȣ лȣнгȣ. [μακρὸς, κόμη].

Μακροκωλία (ἡ), fiinцa, кȣалitatea лȣї...

Μακρόκωλος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнцї mъdȣлape de tрȣпȣ, saȣ пърцї de fpasȣ, op періоdȣ, =Μακροσκελής. «Μακρόκωλον (τὸ)». Чіч: mape коалъ de xîptie, (Франц:), papier royal. [μακρὸς, κῶλον].

Μακρόκωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнцї вîsле. [μακρὸς, κώπη].

Μακρόλοβος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнцї течї [μακρὸς, λοβός].

Μακρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, = Μακρηγορέω. [ші

Μακρολογία (ἡ), = Μακρηγορία. [din

Μακρολόγος (ὁ, ἡ), =Μακρηγόρος. [μακρὸς, λόγος].

Μακρόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ лînъ лȣнгъ. [μακρὸς, μαλλός].

Μακρονοσέω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskȣ de лȣлгъ боалъ. [ші

Μακρονοσία (ἡ), лѫнгъ болірe. [μακρὸς, νόσος].

Μακροπαραληκτέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ

Μακροπαράληκτος (ὁ, ἡ), (λέξις, zічepe) кѫ sілава пенѫлtimъ лѫнгъ. [μακρος, παραλήγω].

Μακροπαροίνιος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫнгъ веціе. [μακρὸς, παροινία].

Μακρόπεπλος (ὁ, ἡ), пѫрtъtорŭ de лѫнгъ хаїнъ de акоперешîntŭ. [μακρὸς, πέπλος].

Μακρόπνοια (ἡ), лѫнгъ sѫfлape. [din

Μακρόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫнгъ sѫfлape. 2) поеt: în локŭ de μακροχρόνιος. «Ζωὴ μακρόπνους». Еѫр: [μακρὸς, πνοή].

Μακροπόνηρος (ὁ, ἡ), =Μνησίκακος, ціitорŭ de рѫѫtate (пікъ) лѫнгъ време asѫпра кѫїва. [μακρὸς, πονηρός].

Μακροπορέω -ῶ, віit: -ήσω, fакŭ лѫнгъ кълъtоріе. [ші

Μακροπορία (ἡ), лѫнгъ кълъtоріе, saŭ dрѫmŭ. [μακρὸς, πόρος].

Μακρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫнцї пічоаре; (прin întind:) =Μακροβάμων; (în цen:) лѫнгŭ, dъinitорŭ. «Ζωὴ — ». Еѫр: [μακρὸς, ποῦς].

Μακρόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫнцї пене. [μακρὸς, πτερόν].

Μακροπτόλεμος (ὁ, ἡ), поеt: de depapte pesвoitорŭ. [μακρὸς, πτόλεμος].

Μακροπτύστης, ші (кom:) Μακρόπτυστος, ου (ὁ), sкѫїпъtорŭ depapte; (прin întind:) mîndрѫ, fѫdѫлŭ. [μακρὸς, πτύω].

Μακρόπυλος (ὁ ἡ), Sхл: екsпл: а лѫї τηλέπυλος. [μακρός, πύλη].

Μακροπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), = Μακρογένειος. [μακρὸς, πώγων].

Μακροῤῥιζία (ἡ), fiinцa, saŭ калitatea лѫї ...

Μακρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѫ лѫнцї рѫdъчіnї. [μακρὸς, ῥίζα].

Μακρόῤῥις, ινος (ὁ, ἡ), чел кѫ nasŭ лѫнгŭ. [μακρὸς, ῥίς].

Μακρόῤῥυγχος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫнгŭ pîtŭ, вotŭ, saŭ чїокŭ. [μακρὸς, ῥύγχος].

Μάκρος, εος -ους (τὸ), (nѫmaї în Apstf:) în локŭ de μῆκος, лѫнцime. [ші

Μακρὸς, ὰ, ὸν, [μᾶκος] (компар: -ότερος, ші sѫпрл: -ότατος, ші поеt: пергл: μάσσων, μήκιστος) лѫнгŭ, întînsŭ, îndeлѫнгatŭ; (ѫneорї) depъptatŭ; (despre timпŭ) îndeлѫнгatŭ, dъinosŭ; (поеt:) 'налtŭ; adînкŭ; (în цen:) mape; mѫлtŭ. «Μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας». Ткр: «Μακρὴν κέρκον». Ткр: «Μακρὰ πλοῖα». Тѫч: челе pesвoїeшtї. «Μακρὰ (se înц: γραμμή)». Apstf: osînditoape (fiind къ жѫdікъtорії îшї daŭ хotъpîpea de osîndъ tръгînd о лінie лѫнгъ пе о пінакіdъ, iap de desвіновъцipe tръгînd sкѫрtъ). «Μακρὰν ὁδὸν». Iskр: (ші ел; în локŭ de adв:) «Μακρὰν» depapte. «Μακρὰν καὶ διαπόντιον στρατείαν». Пл: (ші fiг:) «Μακρὸς λόγος». Лкs: (ші ел:) «Ὥς τοι μὴ μακρὰ θρυλέοιμι». Ткр: (ші кѫ преп: în локŭ de adв:) «Διὰ μακροτέρων». Iskр: прin maї лѫнгъ ворвіре. (ші despre timпŭ) «Ἁ φροντίς μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ». Ткр: «Ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο». Ткр: (ші кѫ преп: în локŭ de adв:) «Διὰ μακροῦ (se înц: χρόνου)». Лѫч: вezї διὰ.«Ὅσον («Ἐπὶ) μακρότατον». Ер: (de ѫnde гpam:) «Μακρὰ συλλαβή». Apst: пронѫнцatъ кѫ лѫнгŭ глasŭ. «Οὔρεα («Δένδρεα, «Τείχεα) μακρὰ». Om: «Μακρὸν Ὄλυμπον». Om: «Φρείατα μακρά». Iл: Φ. «Κύματα—». Om: «Μακρὸν ἐέλδωρ». Od: Ψ. чеа de de mѫлtŭ dopinцъ. «Μακράς οὐσίας κεκτῆσθαι». Apst: mapї. || (dat: ел: de преп:) Μακρῷ (se înц: μέτρῳ), (ші neѫt:) Μακρὸν, ші (îm:) Μακρὰ, în локŭ de adв: mѫлt; întins; tape; кѫ глasŭ mape, ші чл: «Μακρῷ πλείους». Лкs: «Πλουσιώτερος μακρῷ», Плt: (ші кѫ adв:) «Μακρῷ ῥᾷον». Пл: «Μακρῷ μάλιστα». Ер: «Μακρὸν ἀϋτεῖν». Ткр: «Ταῦρος μακρὰ μεμυκὼς». Iл: Σ. «Μακρὰ βιβὰς». Om: ѫmллînd кѫ mapї пашї.

Μακροσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫнцї, mapї крачї; (fiг: despre кѫвîntŭ) компѫsŭ din лѫнцї періоade, saŭ fpase. [μακρὸς, σκέλος].

Μακροστελέχης, εος (ὁ, ἡ), чел кѫ лѫнгŭ кotорŭ, saŭ tрѫnкїŭ. [μακρὸς, στέλεχος].

Μακροσύλλαβος (ὁ, ἡ), компѫsŭ din лѫнгъ sілавъ. [μακρὸς, συλλαβή].

Μακρότατος, η, ον, sѫпрл: ал лѫї μακρὸς. [de ѫnde

Μακροτάτω, adв: (sѫпрл: ал лѫї μακρὰν) преа depapte.

Μακροτένων, οντος (ὁ, ἡ), поеt: întinsŭ depapte; (în цen:) лѫнгŭ. «Ἧλος — ». Епгр: [μακρὸς, τείνω].

Μακρότερος, α, ον, компар: ал лѫї μακρός, maї лѫнгŭ. [de ѫnde

Μακροτερω, adв: (компар: ал лѫї μακρὰν) maї depapte.

Μακρότης (ἡ), лѫнцime, întindepe; (despre timпŭ) dъinipe. «Μακρότης ἡμερῶν». Sкр: [μακρός].

Μακροτομέω -ῶ, віit: -ήσω, плівind лasŭ віцеле лѫнцї. [din

Μακρότόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) плівitорŭ,

(пропарокs:) плівitъ nъ преа adînк. [μακρὸς, τέμνω].

Μακροτονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ ...

Μακρότονος (ὁ, ἡ), преа întînsъ; (прin ъpm:) чел къ mълtъ întinsъtate, saъ елastiчitate; (de ъnde)=Μακροβόλος. 2) поet: лъnгъ, întinsъ.

Μακροτράχηλος (ὁ, ἡ), = Μακραύχην, лъnгъ în гîtъ. [μακρὸς, τράχηλος].

Μακροϋπνία (ἡ), лъnгъ somnie, saъ dopmipe. [μακρὸς, ὕπνος].

Μακροφάρυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), поet: чел къ лъnгъ, mape гîtлежъ, saъ гîtъ. «Λάγυνος —». Епігр: [μακρὸς, φάρυγξ].

Μακροφλυαρήτης, ου (ὁ), преа бъpfitopъ. [μακρὸς, φλυαρέω].

Μακροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natъpъ лъnгъ. [μακρὸς, φυή].

Μακρόφυλλος (ὁ,ἡ), (вot:) чел къ fpъnze, saъ foĭ лъnцĭ. [μακρὸς, φύλλον].

Μακροφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ...

Μακρόφωνος (ὁ, ἡ), чел къ глаsъ лъnгъ, ad: de depapte aъzitъ, mape. [μακρός, φωνὴ].

Μακρόχειλος (ὁ, ἡ), чел къ лъnцĭ, mapĭ бъze. [μακρὸς, χεῖλος].

Μακρόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), лъnгъ în mîĭnĭ. [μακρὸς, χείρ].

Μακρόχηλος (ὁ, ἡ), чел къ лъnцĭ копite, saъ ъnгiĭ. [μακρὸς, χηλὴ].

Μακροχρονίζω, віit: -ίσω, mъ fakъ...

Μακροχρόνιος (ὁ, ἡ), tpъitopъ, saъ dъinitopъ de лъnгъ вреme. [μακρὸς, χρόνος]. [de ъnde

Μακροχρονιότης (ἡ), tpъipe, saъ dъinipe de лъnгъ вреme, =Μακροβιότης.

Μακρόω -ω, віit: -ώσω, =Μακρύνω.

Μάκρυμμα (τὸ), (Sкр:) обĭектъ de depъptape (ъpъ, sкîpбъ, ші чл:). [ші

Μάκρυνσις, εως (ἡ), лъnцipe, întindepe, depъptape, ші чл: [din

Μακρύνω, -υνῶ, лъnцeskъ, întinzъ în лъnгъ; прелъnцeskъ; (petp:) mъpeskъ. 2) depъptezъ. [ші

Μάκρων, ωνος (ὁ), чел къ капъ лъnгъĭaцъ. [ші

Μακρῶς, adв: (грam:) къ лъnгъ глаsъ, saъ вокалъ. [μακρὸς].

Μάκρωσις,εως (ἡ),=Μάκρυνσις. [μακρόω].

Μακτὴρ (ἡ),=Μάκτης. 2)=Μάκτρα. [ші

Μακτήριος (ὁ, ἡ), къвenitъ, saъ бъnъ ла піпъipe къ mîna, ла fpъmîntape, saъ шtepцepe. (de ъnde) «Μακτήριον (τὸ), instpъmîntъ de fpъmîntape. 2) sfîntъл акоперемîntъ ал pъгъtopълъĭ. [ші

Μάκτης, ου (ὁ), fpъmîntъtopъ. [ші

Μακτὸς, ὴ, ὸν, fpъmîntatъ; de fpъmîntat. [ші

Μάκτρα (ἡ), къпistepie de fpъmîntat. 2) (aвъs:)=Λουτὴρ. 3) вasъл, în каре se fpeakъ, saъ se amestekъ doktopiiле. [μάσσω]. [de ъnde

Μακτρισμός (ὁ), ъnъ felъ de pidiколъ danцъ (ка чел че se ziче, піперъл).

Μάκτρον (τὸ), шtepгapъ (шервetъ, otpeпъ). [μάσσω].

Μακύνω, Dop: în локъ de μηκύνω.

Μακὼν, οῦσα, ὸν, поet: nex: 2: de пaptч: ал лъĭ μηκάομαι.

Μάκων, ωνος (ἁ), Dop: în локъ de μήκων.

Μάλα, (компар: μᾶλλον, ші sъпрл: μάλιστα) adв: de înteц:=Λίαν, Ἄγαν, mълt, преа mълt. «Μάλα πολλὰ». Іл: A: преа mълte. «Βόες μάλα μυρίαι». Ткр: «Μάλα πᾶσαν». Іл: N: «Κτήματα πάντα μάλα». Іл: X: (ші къ adв:) «Εὖ μάλα». Od: X: «Μάλα δ' εὖ οἶδα». Od: Ψ: «Λυτίκα μάλα». Ер: акъm în datъ. «Μὰλ' αἰεὶ». Іл: Ψ: непрекъpmat. «Ἄχρι μάλα κνέφαος». Od: Σ: пînъ a însepat віne. «Μὰλ' ὧδε». Od: Z: întokmaĭ aша. «Μάλα τοῖον». Od: Y: întokmaĭ astfeлъ. (ші къ компар:) «Ἐμέο πρότερος μάλα». Іл: K: mълt maĭ 'nainte. (ші къ sъпрл:) «Πάγχυ μάλα». Om: (ші къ neг:) «Μάλ' οὔπως ἐστὶν». Od: E: (ші aвsол:). «Ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν». Ткр: îndatъ. 2) (înпpeъnъ къ δὴ, ἦ, ші чл: ші ла pesпъnsъpĭ) întъpit: în локъ de πάντως, da, întp' adeвъpъ, negpeшit. «Ἦ μάλα, ἦ μάλα δὴ. «Ἦ δήπου μάλα». Om: 3) (înпpeъnъ къ καὶ) adъoг: «Λοκροὺς καὶ Βοιωτούς καὶ μάλα Καρυστίους τε καὶ Ἀνδρίους, ші чл:». Ер:

Μαλαβάθρινος, η, ον, fъкъtъ din ...

Μαλάβαθρον (τὸ), o fpъnzъ apomatikъ de India.

Μάλαγμα (τὸ), [μαλάσσω] moitopъ emплastpъ, saъ kataплasmъ; (Такt:) tpъпъ moaле, asъпра къpъĭa îшĭ пĭepdaъ пъtepea înпpesъpъtoapeле maшine. [de ъnde

Μαλαγματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de feлъл moitoapeлop лъкpъpĭ.

Μάλαθρον (τὸ), în локъ de μάραθρον.

Μαλακαίπους, οδος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de μαλακόπους, чел къ moĭ (deлikate) пічоape; (прin ъpm:) ъшор (înчet)-ъmблъtopъ. «Ὧραι μαλακαίποδες (алцiĭ sкpiъ «Μαλακαὶ πόδας)». Ткр: (fir:) tpeкъtoape înчet, saъ пе nesimцite.

Μαλακαύγητος (ὁ, ἡ), poet: [μαλακὸς, ἀυγή] чел кѫ окіі міжіцї; saŭ =Κλαδαρόμματος. «Ὕπνος—». At:

Μαλάκειον (τὸ), =Μαλάκιον.

Μαλακευνέω -ῶ, вtit; -ήσω, mъ кѫлкŭ (dopmŭ) пе моале. [μαλακὸς, εὐνὴ]. [de ѫnde

Μαλακεύνητος (ὁ, ἡ), кѫлкatŭ пе моале аштерnѫtŭ.

Μαλακευτικὸς, ὴ, ὸν, moitopŭ; (fir:) потолitopŭ. [din

Μαλακεύω, вiit: -εύσω, moĭŭ. [ші

Μαλακία (ἡ), молічїѫne, tpîndъвie, nевitежie. 2) ѫшоаръ воалъ, (Тѫрч:) zaiflikŭ; (iap паptik:) поftъ de femeĭe ворцоаsъ. 3) seninŭ, лiпsъ de вîntŭ. 4) (îm:) mînгîitѫpĭ, лiпгѫшitѫpĭ. «Παράγων ἄνδρα πρεσβύτερον θεραπείαις καὶ μαλακίαις». Is: [μαλακὸς]. [de ѫnde

Μαλακίας (ὁ), молічоsŭ; afemeĭatŭ. [de ѫnde

Μαλακιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntŭ, saŭ mъ fakŭ шолешitŭ (делікatŭ, sлъвъnогŭ). (în Ksn: поate греш: în локŭ de μαλκιάω).

Μαλακίζω, вiit: ίσω, молешеskŭ, afemeĭezŭ, sлъвеskŭ. ‖ (між:) mъ молешеskŭ; mъ кam волпъвеskŭ, (Тѫрч:) sîntŭ zaifŭ; (кѫ ак: преп:) прецetŭ, saŭ mъ sfieskŭ (nѫ кѫtezŭ) a faче чева. [ші

Μαλάκιον (τό), (прiпч: ла îm:) продѫкte de mape, каре n'aŭ нічї цeastъ, saŭ коажъ, нічї solzĭ, чі пїеле моале, (ка каракatiца ші чл:). 2) ѫnŭ felŭ de femeĭaskъ подоавъ. (вezĭ ші μαλάχιον). 3) (Біz:) ѫnŭ felŭ de кошніцъ înплetitъ. [ші

Μαλακίων, ωνος (ὁ), kom: = Μαλακίας. [μαλακὸς].

Μαλακόγειος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ моале пъmîntŭ. [μαλακὸς, γέα].

Μαλακόγναθος (ὁ, ἡ), моале de falкъ. «Ἵππος—». Плд: (înпpot: de σκληρόστομος) моале în гѫръ. [μαλακὸς, γνάθος].

Μαλακογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), моале, (ad:) влîndŭ ла minte, neîndръzneцŭ. [μαλακὸς, γνώμη].

Μαλακόδερμος (ὁ, ἡ), чел кѫ моале пїеле. [μαλακὸς, δέρμα].

Μαλακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), моале, молічоsŭ de felѫл sъŭ, femeĭosŭ. «Ῥυθμὸς—». Грam: (вezĭ ші λογοειδὴς). [μαλακὸς, εἶδος].

Μαλακόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ пъpŭ моале. [μαλακὸς, θρὶξ].

Μαλακόκισσος (ὁ), ѫnŭ felŭ de плantъ, =Σμίλαξ λεία. [μαλακὸς, κισσὸς].

Μαλακοκόλαξ, ακος (ὁ), kom: лiпгѫшitopŭ de молічоsŭ, saŭ sлъвъnогŭ, ші(прiп ѫрm:) prefъкѫtŭ asemenea кѫ ачела. [μαλακὸς, κόλαξ].

Μαλακοκρανεὺς, έως (ὁ), ѫnŭ felŭ de пasъре кѫ моале капŭ. [μαλακὸς, κρᾶνον].

Μαλακοποιέω -ῶ, вiit: ήσω, moĭŭ; (fir:) потолеskŭ, înвлînzeskŭ; sѫŭ afemeĭezŭ. [din

Μαλακοποιὸς (ὁ, ἡ), moĭtopŭ (sлъвitopŭ); (fir:) потолitopŭ, ші чл: [μαλακὸς, ποιός].

Μαλακόπους, οδος (ὁ, ἡ), вezĭ μαλακαίπους. [μαλακὸς, ποῦς].

Μαλακοπύρηνος (ὁ, ἡ), (поamъ) кѫ sîmвѫреле моале, fpaцedŭ. [μαλακὸς, πυρήν].

Μαλακὸς, [μαλάσσω] ὴ, ὸν, моале, fpaцedŭ; (în цen:) плъкѫtŭ ла піпъіре; odixnitopŭ. «Εὐνὴ—». Om: «Πόκος («Χόρτος) —». Ткр: «Τάπητες ὕπνῳ μαλακώτεροι». Ткр: «Μαλακώτερον σπογγιᾶς». Пл: (ші în локŭ de sѫвst:) «Κατέαξε τὸ ἀμύγδαλον, καὶ κατήσθιε τὸ μαλακὸν». Apst; 2) (fir:) плъкѫtŭ, atpъгъtopŭ; (desпре кѫв:) dѫлче, лiпгѫшitopŭ; (în цen:) ѫшорŭ, mъsѫpatŭ. «Μαλακὰ ἔπεα». Om: Es: «Μαλακοὺς ἔρωτας προσπνείει». Ткр: «Μαλακαὶ ζημίαι». Тѫч: «Μαλακὸν οὐδὲν ἐνδιδόναι». Ep: ші Apstf: (ші îm:) «Μαλακὰ». Ksn: desmĭepdape, плъкѫtъ пetpeчepe. «Μὴ τὰ μαλακὰ μώεο». Епіх: «Ἐκ τῶν πόνων καὶ τὰ μαλακὰ γίνεται». Ksn: 3) (desпре oam:) sлъвъnогŭ, шѫвpedŭ, делікatŭ; (fir:) fpikosŭ, молічоsŭ; desfъtosŭ, desmĭepdatŭ; neaktiвŭ, neaцepŭ; (ші în sensŭ de вine) влîndŭ, влажinŭ. «Μαλακοὶ καὶ πολέμου ἄπειροι». Iskp: «Αὐτοὶ μὲν ἀεὶ μαλακώτεροι ἐγίγνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι θρασύτεροι». Ksn: «Μαλακωτέροις χρήσονται τοῖς Ἀθηναίοις». Тѫч:

Μαλακόσαρκος (ὁ, ἡ), моале de карne. [μαλακὸς, σάρξ].

Μαλακόστρακος (ὁ, ἡ), чел кѫ моале гїоакъ, saŭ цeastъ (вроаskъ, ші чл:). [μαλακὸς, ὄστρακον].

Μαλακότης (ἡ), молitate, saŭ молічїѫne. [μαλακός].

Μαλακόφθαλμος (ὁ, ἡ), =Μαλακαύγητος. 2) (în At: поate) греш; în локŭ de μελανόφθαλμος. [μαλακὸς, ὀφθαλμός].

Μαλακόφλοιος (ὁ, ἡ), чел кѫ моале коажъ, saŭ nosгiцъ. [μαλακὸς, φλοιός].

Μαλακόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: =Μαλακογνώμων. [μαλακὸς, φρήν].

Μαλακόφωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ моале, (ad:) dѫлче гласŭ. [μαλακὸς, φωνή].

Μαλακόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), моале, ѫшо-

pă de mînъ. [μαλακὸς, χείρ].

Μαλακοψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă...

Μαλακόψυχος (ὁ ἡ), moale de sufletă, fricoasă, mișinimă. [μαλακὸς, ψυχή].

Μαλακτὴρ (ὁ), moitoră de ceva prin lucrare. [ști

Μαλακτικὸς, ἡ, ὸν, cel ce înșurubă, sau pătinos de a moța. [ști

Μαλακτὸς, ἡ, ὸν, moțată, sau prelimitoră de moțere. [μαλάσσω].

Μαλάκυνσις, εως (ἡ), moțere. [din

Μαλακύνω, biit: -υνῶ, facă ceva moale, moță. [ști

Μαλακῶς, adv: moale; sau ne moale, în odihnă. «Αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήσδοντι καθεύδειν». Tkr: «Πίομαι μαλακῶς». Tkr: ce plăcere, ce poftă. 2) slab, ce nepătinos. «Μαλακῶς ἔχω». Lks: sîntă cam zaifă. [μαλακὸς].

Μάλαξις, εως (ἡ), moțere, sau molește. [din

Μαλάσσω (ττω), biit: -άξω, moță; (prin: despre piele) argăsească; (prin întind;) molește, afemeiază; (fir:) înblînzească, potolească mînia cuiva moindu'i inima spre eptare. [de unde

Μαλάχη (ἡ), nalbă. [de unde

Μαλάχιον (τὸ), xaînă femeiască (de fată nalbei), (poate)=Μαλάκιον.

Μαλερὸς, [μάλα] ά, ὸν, poet: penede; iute; (prin: despre pesboiă ști foc) prăpăditoră;(pas:) prădată de foc. «Μαλερὰ μέλαθρα». Esp: 2) [μαλὸς 2] slabă, nepătinoasă, = Μαλθακὸς. «Μαλεραὶ φρένες». Esix:

Μάλη (ἡ), =Μασχάλη. (pătmaî în fr:) «Ὑπὸ μάλης, ști (mai nuă) «Ὑπὸ μάλην». pe ascuns, (franț:) sous main. «Οὐχ ὑπὸ μάλης ἡ πρόσκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ». Dm:

Μάλθα, [μαλάσσω] ης (ἡ), o mirmă din ceară, smoală, sau drojdii de antdelemnă ști ca: pentru unsere de corăbii, ști tavle de scris, (de unde) smaltă. 3) ună fală de pește kitoasă de mare. [de unde

Μαλθάζω, ști Μαλθαίνω, biit: -άσω, = Μαλθάσσω.

Μαλθακευνία (ἡ), dormire pe moale așternută. [μαλθακὸς, εὐνή].

Μαλθακία (ἡ), poet: în loc de μαλακία. [ști

Μαλθακίζω, biit: -ίσω, poet: în loc de μαλακίζω. [ști

Μαλθάκινος, η, ον, ποετ: în loc de, ști [din

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, = Μαλακὸς; (mai de multe-ori fir:) desmierdată, molâșoasă; nelucrătoasă. [μαλθάσσω]. [de unde

Μαλθακότης (ἡ), =Μαλακότης; (mai de multe-ori fir:) moliciune; nelucrare.

Μαλθακόφωνος (ὁ, ἡ), = Μαλακόφωνος. [μαλθακὸς, φωνή].

Μαλθακόω -ῶ, biit: -ώσω, = Μαλακόω. [μαλθακὸς].

Μαλθακτήριος, α, ον, ști Μαλθακτικὸς, ἡ, ὸν, =Μαλακτικὸς. [μαλθάσσω].

Μαλθακώδης, εος (ὁ, ἡ), molcelușă; (fir:) aplecată la moliciune. [μαλθακὸς].

Μάλθαξις, εως (ἡ), =Μάλαξις. [din

Μαλθάσσω, biit: -άξω, =Μαλάσσω; (fir:) borbească, dulce, lingușească. [din

Μάλθη (ἡ), =Μάλθα. [de unde

Μαλθόω -ῶ, biit: -ώσω, fig: =Μαλθακόω. [ști

Μαλθώδης, εος (ὁ, ἡ), cleiosă, sau clisosă (ca μάλθα). [ști

Μάλθων, ωνος (ὁ), com: în loc de μαλθακὸς.

Μαλιασμὸς (ὁ), ști Μαλίη (ἡ), =Μάλις.

Μαλιναθάλη (ἡ) una fală de plantă, Equinteană trestie de mînkare.

Μάλιον (τὸ), dim: al lui Μαλὸς =Μαλλὸς, creță pără, sau lînă.

Μάλις, ιος (ἡ), [Lat: maleus] tuse (tenesesă) de cal, ști ca:

Μαλὶς, ίδος (ἡ), Dop: în loc de μηλίς, mură, sau μηλιὰς (nimfă).

Μάλιστα, adv: (superl: al lui μάλα) foarte mult, de cît toate mai mult, mai cu deosebire. «Μουσάων μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας. Tkr: «Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί». Om: «Πρῶτον μέν..., μάλιστα δὲ». Lks: «Μάλιστα μὲν τὴν ὁμόνοιαν διατηρεῖν, εἰ δὲ μή». Dm: (ști cu adv:) «Ἄγχι μάλιστα». Il: Ξ. (ști cu pen:) «Πάντων μάλιστα». Ep: «Ὀρνίχων μάλιστα». Tkr: (ști cu aptik:) «Τὰ μάλιστα». Lks: «Σέβουσι τὴν πίστιν ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα». Ep: (ști cu prep:) «Ἐς (Ἐπὶ) μάλιστα». Lks: (ști înprejur ști cu apt:) «Ὡμὸς ἐν τοῖς μάλιστα». Lks: (ști cu întreg: partik:) «Ὡς («Ὅτι, «Ὅσον) μάλιστα». Lks: 2) (cu nume numer: ști de cîtime, sau de semnătate însemnătoare) pe aproape, în aproximație, mai, cît de mult. «Ἔτει ἑκατοστῷ μάλιστα». Teu: «Κατ' ἴχνος μάλιστα ἀνθρώπου». Lks: (ști înprejur cu pou ști pe). «Μάλιστά που κατὰ μέσον». Lks: «Ὡς ἀνδρῶν τρισμυρίων μάλιστά κη». Ep: 3) (în pesupus:) da, negreșit. «Ἆρα οὖν τεχνῖται εἰσί; μάλιστα, (ști în-

преѕнъ кѕ γε) μάλιστά γε». Плт: (ші кѕ ţen:) «Πάντων μάλιστα». Плт: bezĭ μᾶλλον. 4) (абѕs:) în локѣ de μᾶλλον (кѕ ţen:) «Ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται». Еѕр: (кѕ dat: ші кѕ чл: fiind înпреѕнъ кѕ ἤ) «Ὕμμι μάλιστα ἤ ἐμοί». Апл:

Μαλκάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, amorţeskѣ, înлemneskѣ de fpirѣ. [din

Μάλκη (ἡ), [μαλακὸς] amorţipe, înлemnipe de fpirѣ.

Μαλκιάω -ῶ, biit: άσω, =Μαλκάω. [din

Μάλκιος (ὁ, ἡ), (sѕпрл: μαλκιώτατος, ші μαλκίστατος) amorţitorѣ прin fpirѣ, (прin ѕрm:) foapte рече. [μάλκη].

Μαλκὸς, ἡ, ὸν, гл: în локѣ de μαλακὸς, saѣ μάλκιος.

Μαλλόδετος, (ὁ, ἡ), поет: легатѣ кѕ легътѕръ de лînъ saѣ de пърѣ. [μαλλὸς, δέω].

Μᾶλλον, adв: (компр: ал лѕĭ μάλα) maĭ mѕлт. «Ἐραστὴς ἐξ ὀργῆς μᾶλλον ἐρεθίζεται». Ткр: «Ὁ μὲν μᾶλλον, ὁ δὲ ἧττον». Пл: (ші кѕ înteţ:) «Πολὺ («Πολλῷ, «Ἔτι, «Τοσούτῳ) μᾶλλον». «Τί μᾶλλον;» Пл: че dintр' aчeasta? «Οὐδὲν («Οὐδέν τι) μᾶλλον» Лкs: de опотрівъ, nѕ maĭ пѕţin. (ші кѕ ţen:) «Ἔξεστι δὲ ἡμῖν μᾶλλον ἑτέρων». Тѕч. «Μᾶλλον τοῦ δέοντος». Ksn: «Παντὸς μᾶλλον». Плт: negreшit. (ші ѕрmînd ner:) nічĭ de кѕm: «Παντὸς μᾶλλον τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον». Плт: (ші înпреѕнъ кѕ ἤ). «Μᾶλλον ἔτι ἤ τὸ πάροιθεν. Od: A. «Ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνᾶναι μᾶλλον ἤ ζώειν». Ер: «Οὐ γέλωτα κινεῖ μᾶλλον ἤ καταγελᾶται». Лопц: (ші înпреѕнъ кѕ οὐ) «Οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἤ οὐ καὶ ὑμέας». Ер: «Πόλιν διαφθεῖραι μᾶλλον, ἤ οὐ τοὺς αἰτίους». Тѕч: (ші înпреѕнъ кѕ ἀλλὰ). «Μᾶλλον αἱροῦνται συνεῖναι τοῖς... ἀλλ' οὐ τοῖς...». Iskр: (ші înпреѕнъ кѕ οὕτως, -ὡς)». «Οὐκ ἔσθ' ὅτι μᾶλλον πρέπει οὕτως, ὡς. Пл: (ші înпреѕнъ кѕ τι) «Μᾶλλον τι ἤδη διορᾷν ἤ πρόσθεν». Ksn: (mi în парал:). «Μᾶλλον μᾶλλον». Еѕр: (ші кѕ компар:) «Ῥηΐτεροι μᾶλλον». Іл: Ω. 2) maĭ віne. «Εἰκὸς, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον». Dm: «Μᾶλλον μὲν οὖν. Лкs:

Μαλλὸς (ὁ), [μᾶλον] лînъ (прinч: de oĭ); пърѣ de капѣ.

Μαλλοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtътorѣ de (din natѕръ акоперitѣ кѕ) лînъ. [μαλλὸς, φέρω].

Μαλλόω, -ῶ, biit: -ώσω, акоперѣ кѕ лînъ. [μαλλὸς]. [de ѕnde

Μάλλωσις, εως (ἡ), къптѕшіре кѕ лînъ, saѣ чеба лînosѣ, бланъ, ші чл: 2)=Μαλλὸς, акоперемîntѣ de лînъ. [ші

Μαλλωτὸς, ἡ, όν, блъnitѣ, saѣ къптѕшitѣ кѕ лînъ; (în ţen:) лînosѣ. 2) поет: акоперitѣ de mѕлţime de oĭ «Ἴδη—». Esхл:

Μαλόβαθρον (τὸ), bezĭ μαλάβαθρον.

Μαλοδροπεὺς, ῆος, Dop: în локѣ de Μηλοδροπεύς, έως (ὁ), поет: кѕлегътorѣ de mepe. Sanf: [μᾶλον, δρέπομαι].

Μᾶλον (τὸ), Dop; în локѣ de μῆλον.

Μαλοπάρῃος (ὁ, ἁ), Dop: în локѣ μηλοπάρειός.

Μαλὸς (ὁ), преа рар, saѣ греш: în локѣ de μαλλὸς.

Μαλὸς, ἡ, ὸν, поет: лînosѣ, пъposѣ, = Ἀμαλὸς.

Μαλοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, Dop: în локѣ de μηλοφορέω. [din

Μαλοφόρος (ὁ, ἁ), Dop: în локѣ de μηλοφόρος.

Μαμηρὰ, saѣ μαμιρὰ (ἡ), ші Μαμιρᾶς, ᾶ (ὁ), [stpeinѣ] o плantъ.

Μάμμα, saѣ Μάμμη, ης (ἡ), (dѕпе лimваţĭѕл mічілор копіĭ, ші ѕnѣ felѣ de familiaръ кĭemape) mamъ, mѕmъ, (Fpanţ:) maman. 2) (maĭ noѣ)= Μαῖα, бѕnікъ. saѣ 3) (ѕne-орĭ) doĭкъ (dъdакъ). [de ѕnde

Μαμμαία (ἡ), Sхол: in локѣ de μαμμία.

Μαμμάκουθος, ші Μαμμάκυθος (ὁ), kom: [μάμμα, κεύθω] nerĭoвѣ, nepodѣ, sкѕрtѣ de minte.

Μαμμᾶν, (stpirape oвічnѕitъ a прѕnчілор, кînd чер de mînкape, ка ла noĭ) папъ.

Μαμμάριον (τὸ), =Μαμμίδιον.

Μάμμη (ἡ), bezĭ μάμμα. [de ѕnde

Μαμμία (ἡ), =Μάμμα. [ші

Μαμμίδιον, ші Μαμμίον (τὸ), dim: ал лѕĭ μαμμία, mamiţъ, mъmѕшoaръ.

Μαμμόθρεπτος (ὁ,ἡ), (dѕпе ziч:) кpeskѕtѕ de бѕna sa; (прin ѕрm:)pîsrîĭatѣ, (Fpanţ:) enfant gâtè; (de ѕnde maĭ de mѕлte-орĭ) =Μαμμάκουθος. [μάμμη, τρέφω].

Μαμμωνυμικὸς, ἡ, ὸν, прenѕmitѣ din пaptea бѕneĭ saлe. [μάμμη, ὄνομα].

Μὰν, Dop: ші поет: în локѣ de μὴν, afipmat: rîndit: ші înпротівit: ші чл: «Ἦ μὰν, «Οὐ μὰν, «Ἔστε μὰν, ὅτε. «Ἄγρει μὰν». Om: «Καὶ μὰν, ἐςστομάλιμνον ἐλαύνεται». Ткр:

Μὰν, μανὸς (ὁ), Dop: în локѣ de μὴν.

Μανάκιον (τὸ), =Μαννάκιον.

Μανάκις, [μανὸς] adв: поет: de пѕţine орĭ, рар, кînd ші кînd.

Μανδάκη (ἡ), ѕnѣ felѣ de apsътѕръ de каĭ în пĭеле sпре вindeкape. [de ѕnde

Μανδακηδὸν, adв: în felѣ de (ка о) apsътѕръ de калѣ în пĭеле.

Μάνδαλος (ὁ), zoворѣ de ѕшъ. [de ѕnde

Μανδαλόω -ῶ, viit: -ώσω, zоворъsкŭ, înкъĭŭ къ zоворъл ъша. [de ъnde

Μανδαλωτὸς, ὴ, ὸν, înкъĭatŭ къ (saŭ ка къ) zоворъл. «Φίλημα μανδαλωτὸν». Apstf: гъръ къ гъръ.

Μανδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felъл mantелеĭ, saŭ mantieĭ. [μανδύας, εἶδος].

Μάνδρα (ἡ), локŭ înгръdftŭ înnрежър пentръ оĭ, царкŭ, saŭ stînъ; (fir: Бisep:) monastipe.

Μανδραγόρας, ου (ὁ), ъnŭ felŭ de плantъ apomitoape, ші amopцitoapea бъъtъръ fъкъtъ dintp' însa, eapва кodpълъĭ, saŭ (de aчi) mъdpъгъnъ. [de ъnde

Μανδραγορίζω, viit: -ίσω, (къ ак:) daŭ къĭва sъ веа mъdpъгъnъ. [ші

Μανδραγορικὸς, ὴ, όν, de mъdpъгъnъ. [ші

Μανδραγορίτης, ου (ὁ), (οἶνος, vinŭ) fъкъtŭ къ mъdpъгъnъ.

Μάνδρευμα (τὸ), царкŭ de оĭ, saŭ stînъ; (Бisep:) monastipe. [din

Μανδρεύω, viit: εύσω, înкizŭ în царкŭ, (Бisep:) în monastipe. [μάνδρα].

Μανδρίον (τὸ), dim: ал лъĭ μάνδρα.

Μανδύας, ου (ὁ), Μανδύη, ші Μανδὺς, ύος (ἡ), [Перs:] = Χλαμύς, mantелъ, saŭ mantie (de aчi).

Μανέρως, -έρωτος (ὁ), nъme de ъnŭ реліцiosŭ кîntiкŭ ла Еціпtenĭ.

Μάνης, saŭ Μανῆς, [Fpiц:] ου, saŭ οῦ (ὁ), nъme de poвŭ în комodiĭ; (în цen:) poвŭ. 2) ъnŭ felŭ de пахарŭ. 3) o аръnкъtъръ în жокъл de къве.

Μανθάνω, viit: μαθήσομαι, (nex: ἔμαθον, tpe· de къ: μεμάθηκα, ші nosit: μαθητέον) (прinч:) черчetezŭ, saŭ вагŭ de seamъ), ка sъ mъ domipeskŭ «Ἐθηῆτο τὸ στρατόπεδον, καὶ τὸ πλῆθος ἐμάνθανε». Ep: 2) (oвiч:) înвъцŭ, mъ domipeskŭ, saŭ mъ deпrinzŭ ла чева. (къ ак:). «Πῶς οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκὼς». Sкр: «Τὶ μαθὼν ἐμοῦ καταψεύδῃ»; Плt: че 'цĭ a venit de... (vezĭ ші πάσχω). (ші къ партч:) «Μαθὼν δέ μιν ἀποθωυμάζοντα». Ep: «Επειδὴ ἔμαθεν ἀπολωλότας τοὺς Πέρσας». Ep: (ші къ цen: преп:) «Παρ' ἡμῶν μαθὼν». Iskp: (ші în ел: de преп:) «Μάθε δέμου καὶ τάδε». Пл: (ші къ inf:) «Μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς». Iл: Z: m' amŭ deпrins. «Οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν». Ткр: 3) înцелегŭ, прiчепŭ; (прin ъpm:) шtiŭ. «Κινδυνεύω μανθάνειν, ὅ λέγεις». Плt: «Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν». Ткр: (ші къ партч:) «Διαβεβλημένος ὑπ' Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις». Ep: «Μάνθανε ὢν». Sof: sъ шtiĭ, къ... (ші fъръ кazŭ). «Οὐ μανθάνω». Apstf: nъ прiчепŭ, nъ înцелегŭ. [μάω, μάθω, saŭ ματέω].

Μανία (ἡ), [μαίνομαι] nевъnie, smintipe; (în цen:) pепede порnipe de пatimъ, fъpie, saŭ întъsiasmŭ.

Μανιάκης, [Челt:] ου (ὁ), легъtъръ de rîtŭ; saŭ бръцаръ. [μανὸς].

Μανιάκιον (το), dim: ал лъĭ μανιάκης, бръцъръшъ.

Μανιὰς, άδος (ὁ, ἡ, τὸ), поet: în локŭ de μανιώδης. «Μανιάσι λυσσήμασιν». Еър: [ші

Μανικὸς, ὴ, ὸν, = Μανιώδης [μανία] nевъnŭ, smintitŭ; nевъnatiкŭ; (desпре лък:) чел пeste mъsъpъ, коvîpшitopŭ. || (nеъt:) Μανικὸν, în локŭ de...

Μανικῶς, adв: nевъneшte.

Μανιόκηπος (ὁ, ἡ), [μανία, κῆπος] desfpînatŭ; (desпре mъĭepĭ) пътimaшъ de mitpomanie, nesъцioasъ de бърбацĭ.

Μανιοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ, прiчinъitopŭ de nевъnie. [μανία, ποιὸς].

Μανιουργέω -ῶ, viit: -ήσω, faкŭ a nевъni чinева. [μανία, ἔργον].

Μανιώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, чел în felŭ, saŭ stape de nевъnie, nевъnatiкŭ.

Μάννα (τὸ, saŭ ἡ), [Евр:] гръъnte de smipnъ, saŭ de op че алtъ apomъ; smipnъ къpatъ (лакръmъ de лiванŭ). 2) (Sкр:) manъ, xpana tpimisъ de Dъmnezeŭ Евреiлор în пъstie. 3) (fem:)=Μάμμη, mamъ.

Μαννάκιον (τὸ), dim: ал лъĭ μάννος, = Μανιάκιον.

Μαννάριον (τὸ), dim: ал лъĭ μάννα (3), =Μαμμίδιον.

Μαννοδότης, ου (ὁ), поet: dъtъtopŭ de manъ (xpanъ) Евреiлор în пъstie. [μάννα, δίδωμι].

Μάννος (ὁ), Dop: гĭopdanŭ; saŭ бръцаръ.

Μαννοφόρος (ὁ, ἡ), пъртътopŭ de гĭopdanŭ. «Νεβρὸς—». Ткр: [μάννος, φέρω].

Μανοειδὴς, έος [ὁ, ἡ), пъръtŭ ла vedepe sъвцipe ші papŭ. [μανὸς, εἶδος].

Μανόκαρπος (ὁ, ἡ), чел къ pape (пъцine) poade. [μανὸς, καρπὸς].

Μανὸς, ὴ, ὸν, (компар: -ώτερος, sъпрл: -ώτατος) pisinitŭ; sъвцipe, слабŭ.

Μάνος (ὁ), =Μάννος.

Μανοσπορέω -ῶ, viit: -ήσω, semъnŭ pap, pisinit (iчĭ коло). [din

Μανόσπορος (ὁ,ἡ), semъnatŭ pap, (Fpnaц:) clairsemè. [μανὸς, σπόρος].

Μανόστημος (ὁ, ἡ), чел къ pape iцe; (пînzъ) nевътъtъ, paръ. [μανὸς, στῆμα].

Μανότης (ἡ), pъpime; sъвцipime. [μανὸς].
Μανόφυλλος (ὁ, ἡ), papъ în fpъnze. [μανὸς, φύλλον].
Μανόχροος (ὁ, ἡ), чел къ paръ (în popĭ) пїеле, =Ἀραιόσαρκος. [μανὸς, χρόα].
Μανόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Ἀραιόω.
Μαντεία (ἡ), întpeвape, saъ pespъnsъ de ораколъ, проорочіре; (прin întind:) къвîntъ întъnekosъ (aneвoe de înцeлes). [ші
Μαντεῖον (τὸ), проорочіре, xpismosъ. 2) (обіч:) локъ (temплъ), ъnde se daъ проорочіiле, ораколъ. [прinч: neъt: лъї ...
Μαντεῖος, α, ον, къвenitъ ла проорочіре, saъ ла проорокъ, проорокosъ. || (sъвst:) проорокъ. [ші
Μάντευμα (τὸ), pespъnsъ de ораколъ, проорочіе datъ, =Μάντευμα. [din
Μαντεύομαι, вiit: -εύσομαι, гічeskъ, проорочeskъ; daъ къ sokoteaла, îmĭ înkinъїeskъ; превъzъ; вisezъ. 2)întpeвъ (konsълtъ) ораколъл. «Εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι». Плt: [μάντις]. [de ъnde
Μαντευτὴς, οῦ (ὁ), = Μάντις, проорочitopъ. [ші
Μαντευτικός, η, ὸν, къвenitъ, saъ îndemînatikъ ла проорочіре, saъ гічіре. [ші
Μαντευτὸς, ὴ, ὸν, проорочitъ de ораколъ.
Μαντεύω, вitt: -εύσω, (maĭ noъ, ші neaпр:) în локъ de μαντεύομαι (1). [μάντις].
Μαντηΐη (ἡ), Ion: în локъ de μαντεία.
Μαντήϊον (τὸ), Ion: în локъ de μαντεῖον.
Μάντης, ου (ὁ), = Μάντις.
Μαντικὸς, ὴ, ὸν, проорочeskъ; saъ îndemînatikъ ла проорочіре. «Μαντικὴ (ἡ), meштeшъгъл (dapъл) de проорочіре. [μάντις]. [de ъnde
Μαντικῶς, adв: проорочeште, ка проорокъ.
Μαντιπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, гічeskъ, проорочeskъ. [din
Μαντιπόλος (ὁ, ἡ), [μάντις, πολέω] =къ
Μάντις, [μαίνομαι, saъ μηνύω] εως (ὁ), проорокъ, гічitopъ de челе вiitoape. 2) (ἡ), ъnъ felъ de лъкъstъ вepde, че îшĭ mішкъ nekontenit пічoapeле de dinainte.
Μαντιχώρας, ου (ὁ), ъnъ felъ de patpъnedъ (poate apічїъ) de India. [μάντις, χώρα].
Μαντοσύνη (ἡ), poet: în локъ de μαντικὴ, saъ μαντεία. (прinч: fem: ал лъї...
Μοντόσυνος, η, ον, poet: în локъ de μαντεῖος, saъ μαντικὸς. [ші
Μα ντώδης, εος (ὁ, ἡ), ші
Μαντῷος, α, ον, poet: = Μαντόσυνος. [μάντις].

Μάνυσις, ιος (ἁ) Dop: în локъ de μήνυσις. [ші
Μανυτὰς, ᾶ (ὁ), Dop: în локъ de μηνυτὴς. [din
Μανύω, вiit: -ύσω, Dop: în локъ de μηνύω.
Μανώδης, εος (ὁ, ἡ),=Μανοειδὴς. [μανός].
Μάνωσις, εως (ἡ), pъpipe. [μανόω].
Μάομαι, poet: =Μαίομαι.
Μαπέειν, Ion: poet: nex: 2: de inf: ал лъї μάρπτω.
Μάραγδος (ὁ), poet: în локъ de σμάραγδος.
Μάραγνα, ης (ἡ), poet: în локъ de σμάραγνα, вічїъ.
Μάραθον (τὸ), = Μάραθρον.
Μαραθρίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinъ) fъкъtъ къ molotpъ. [μάραθρον].
Μαραθροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din soїъл (saъ asemenea) molotpълъї. [μάραθρον, εἶδος].
Μάραθρον (τὸ), [μάρον, μαραίνω] molotpъ; saъ mъpapъ. [de ъnde
Μαραθρὼν (θὼν), ῶνος (ὁ), локъ sъditъ къ (tapла de) molotpъ, saъ mъpapъ.
Μαραθωνομάχης (χος), ου (ὁ), чел че s' a вътъt ла Mapatonъ; (прin ъpm:) вiteazъ (вestitъ) pesвoitopъ. [Μαραθὼν, μάχη].
Μάραινα, ης (ἡ), poet: = Μάραγνα.
Μαραίνω, [μάρη] вiit: -ανῶ, (pas: tpe: къ: μεμάραμμαι, nex: ἐμαράνθην) stinгъ (прinч:) прin апъкаре saъ пінъіре къ mîna flакъpa fokълъї, saъ (fir:) вioiчїъnea ъneї плante, saъ flоape, вeштeжeskъ; (în цen:) slъвeskъ, пръпъdeskъ. «Ἀνθρακιὴν ἐμάρανεν». Om: Imn: «Τὸ ῥόδον ὁ χρόνος μαραίνει». Tкр: «Τὸ κάλλος ἡ νόσος ἐμάρανε». Iskp: «Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει». Sof: (ші pas:) «Τὰ ἐγχώρια ῥεύματα τῶν ποταμῶν μαραίνεται». Ep: seaкъ. [de ъnde
Μάρανσις, εως (ἡ), stinцepe; saъ вeштeжipe. [ші
Μαραντικὸς, ὴ, ὸν, чел къ însъшime de a stinцe, saъ a вeштeжi.
Μάραον (τὸ), ші Μάραος (ὁ), гls: коарnъ.
Μαρασμὸς (ὁ), вeштeжipe, stinцepe (прinч: de пъtepiле вїeцiї), slъвipe (de вътpînъ, saъ oftikosъ); mapasmъ (med:). [μαραίνω]. [de ъnde
Μαρασμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saъ însoцitъ къ mapasmъ.
Μαράσσω, вiit: -άξω, poet: =Σμαραγέω (вezĭ ші ἀράσσω).
Μαραυγέω, [ἀμέρδω, αὐγὴ] вiit: -ήσω, mъ

înțsnekъ de mъlț лъmînъ, = Θαμβόομαι. [de ъnde

Μαραυγία (ἡ), înțsnekape de въzъ din mъlț лъmînъ, =Θάμβος.

Μαργαίνω, вiit: -ήσω, =Μαργάω.

Μαργαρὶς, ίδος (ἡ), плц: în локъ de ...

Μαργαρίτης, ου (ὁ), ші Μαργαρῖτις, ιδος (ἡ), ші Μάργαρον (τὸ), mъргъritarъ. [din

Μάργαρος (ὁ, ἡ), [μαρμαίρω] skoïka prodъkъtoape de mъргъritarъ; (ъne-orï) = Μαργαρίτης. [de ъnde

Μαργαρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea kъ μάργαρος (vezï ziч:).

Μαργάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ portъ ka ъnъ [μάργος. vezï ziч].

Μαργέλλιον (τὸ), [Heps: ναργκέλ] poada ъnъï felъ de finikъ de India, (noate) = Μαλδαβικὸν κάρυον. 2) mъргъritarъ.

Μαργήεις, εσσα εν, noet:=[Μάργος], nepodъ, nevъnъ; mîndrъ.

Μαργηλὶς, ίδος (ἡ), = Μαργέλλιον.

Μάργης, ου (ὁ), =Μάργος.

Μαργίτης, ου (ὁ), ъnъ nepodъ, asъnpa kъrвïa a fъkъt, prekъm zik, Omerъ o noemt satipikъ, din kape se пъstpeazъ nimte verpъrï. [din

Μάργος, [în afin kъ μῶρος] η saъ os, ον, noet: (parъ ші în prozъ) nepodъ, obraznikъ; fъrъ вънъ pîndвïalъ; desfpînatъ; nesъцiosъ· [de ъnde

Μαργοσύνη (ἡ), noet: în локъ de...

Μαργότης (ἡ), nepozie; obrъznivie; desfpînape. [ші

Μαργόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakъ ne чinева a fi nepodъ, saъ obrazznikъ; (nestp: saъ miж:) obrъznivieskъ; nevъneskъ.

Μάρη (ἡ), noet: mînъ.

Μαριθὰν, ᾶνος, ші Μαριθεύς, έως (ὁ), ъnъ felъ de nïatrъ, kape ъdîndъ se apde ka varъl.

Μαριλευτὴς, οῦ (ὁ),=Μαριλοκαύτης. [din

Μαριλεύω, вit: -εύσω, fakъ prafъ de kъrвънï. [din

Μαρίλη (ἡ), kъrвънï mъrвnцï, prafъ de kъrвънï; snъzъ.

Μαριλοκαύτης, ου (ὁ), arzъtorъ de kъrвънï, kъrвънarъ. [μαρίλη, καίω].

Μαριλοπότης, ου (ὁ), noet: kom: înriцitorъ de prafъ de kъrвънï, kъrвънarъ. [μαρίλη, πίνω].

Μαρῖνος (ὁ), [Lat:] ъnъ felъ de neште de mare.

Μάρις, εως (ὁ), ъnъ felъ de mъsъrъ пentrъ likъide (înkъp: de 6 kotile).

Μαρμαίρω, вiit: -αρῶ, лъveskъ (prinv: mîшkîndъ mъ), skînteïezъ, skлineskъ. «Χαλκῷ μαρμαίροντι». Tkp: «Ὄμματα μαρμαίροντα». Om:

Μαρμάρειος, ші (noet:) Μαρμάρεος, α, ον, лъчïosъ ka martъra; saъ fъkътъ de martъrъ. [ші

Μαρμαρίζω, вiit: -ίσω, semъnъ kъ (sîntъ лъчïosъ, saъ tape ka) martъra. [ші

Μαρμάρινος (ὁ, ἡ), fъkътъ de martъrъ. [ші

Μαρμαρῖτις, ιδος (ἡ), o nïatrъ ka martъra. [μάρμαρος].

Μαρμαρογλυφία (ἡ), sъnape, чïopлire de martъrъ. [μάρμαρος, γλύφω].

Μαρμαρόεις, εσσα, εν, [μαρμαίρω] лъчïosъ, skînteitorъ, skлinïчosъ.

Μάρμαρον (τὸ), noet: în локъ de μὰρμαρος, nïatrъ de martъrъ.

Μαρμαροποιὸς (ὁ), лъkrъtorъ de martъrъ, saъ fъkътorъ de лъkrъrï de martъrъ. [μάρμαρος, ποιὸς[.

Μάρμαρος (ὁ, ἡ), noet: (în цen:)= Μαρμάρεος, лъчïosъ. (de ъnde oвiч:) «Μάρμαρος λίθος». Stp: nïatrъ de martъrъ. (ші ka sъвst:) «Μάρμαρος ὀκριόεις». Om: nïatrъ вîptoasъ, въkatъ de stînkъ. [μαρμαίρω]. [de ъnde

Μαρμαρόω -ῶ, вiit: -ώσω, mъrtъreskъ, prefakъ în martъrъ. 2) (Biz:) aштernъ, akoperъ kъ martъrъ, saъ kъ varъ de martъrъ.

Μαρμαρυγὴ (ἡ), [μαρμαρύσσω] лъчire, skлinire (prinv: de trънъ mîшkîndъ se). [de ъnde

Μαρμαρυγώδης, εος (ὁ, ἡ), skînteitorъ, лъчïosъ.

Μαρμαρύζω, вiit: -ύσω, ші Μαρμαρύσσω, вiit: -ύξω,=Μαρμαίρω.

Μαρμαρῶπις, ιδος (ἡ), ші

Μαρμαρωπὸς (ὁ, ἡ), noet: [μαρμαίρω, ὤψ] a kъrвïa okiï, saъ faца strълъчesk. 2) înnïetpitorъ, mъrtъritorъ kъ privirea sa (ka Γοργονα).

Μαρμάρωσις, εως (ἡ), aштernere kъ martъrъ. [ші

Μαρμαρωτὸς, ὴ, όν, akoperitъ kъ martъrъ. [μαρμαρόω].

Μάρναμαι, (fъrъ вiit:) noet: [μάρη] mъ vatъ; mъ disnътъ; mъ лънтъ, mъ sileskъ.

Μάρον (τὸ), ъnъ felъ de plantъ, maripanъ.

Μάρπτις, ιος (ὁ), noet: хrъpitorъ; nevinstitorъ. [din

Μάρπτω, вiit: μάρψω, (nex: 2: ἔμαπον, ші παν, ші kъ ρ, μέμαρπον; tpe: de kъ: μέ-

μαρπα) поet: [μάρη, saŭ ἅρπη] (кȣ ак: ші рар кȣ џеn:) апȣкŭ, хръпеskŭ; (ші прin întind:) ажȣнгŭ, atinгŭ. «Δόρυ χειρὶ μεμαρπώς». Апл: «Ἕνα μάρψας ἑταίρων». Od: K: «Ἀγκὰς ἔμαρπτεν. Іл: Ω. «Ὡς τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν». Іл: X. «Οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν». Іл: Ξ.

Μάῤῥον (τὸ), (Лat:) sапъ, tîрnъкопŭ.

Μαρσίπιον (πειον), ші Μαρσύπειον (τὸ), пȣнгъ; sъкȣлецŭ. (прinч. dim: ал лȣї...

Μάρσιπος, ші Μάρσυπος (ὁ), [în afin: кȣ ἄῤῥιχος, ἄρσιχος] sакŭ de пїеле, џеamantanŭ, saŭ бȣрdȣfŭ.

Μαρτιχώρας, ου (ὁ), = Μαντιχώρας.

Μάρτυρ, υρος (ὁ, ἡ), =Μάρτυς, (de ачі) mapтȣрŭ. [de ȣnde

Μαρτυρέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ ак: dip: ші dat: indip:) мъртȣрisеskŭ, saŭ прin мъртȣрia mea înкредinцezŭ чева; (Бis:) мъ fакŭ mapтipŭ, saŭ мȣченікŭ пentрȣ Xpistosŭ. [de ȣnde

Μαρτύρημα (τὸ), zisŭ, saŭ adȣsŭ spre мъртȣріе.

Μαρτυρία (ἡ), мъртȣріе. [ші

Μαρτυρικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitŭ, релатівŭ ла mapтipŭ saŭ мȣченікŭ пentрȣ Xpistosŭ. [μάρτυρ]. [de ȣnde

Μαρτυρικῶς, adв: mapтipiчеште, saŭ мȣченічеште.

Μαρτύριον (τὸ), = Μαρτυρία, saŭ Μαρτύρημα; (Бisер:) мȣнчї ші moapte de mapтipŭ, ші локȣл, ȣnde a лȣat мȣченіа.[ші

Μαρτύρομαι, віit: -υροῦμαι, (кȣ ак: dip: ші џеn: indip:) adȣкŭ, кїемŭ пе чінева de mapтȣрŭ; înкредinцezŭ чева ка mapтȣрŭ, saŭ прin mapтȣрї. (вezї ші διαμαρτύρομαι). [μάρτυρ].

Μαρτυροποιέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, înкредinцezŭ прin mapтȣрї. [μάρτυρ, ποιέω]. [de ȣnde

Μαρτυροποίημα (τὸ), ші Μαρτυροποιία (ἡ), înкредinцape прin мъртȣрії.

Μάρτυρος (ὁ), поet: (рар în sinг:) în локŭ de...

Μάρτυς, [ἀρτύς, ἄρτιος] υρος, (ак: μάρτυρα, ші рар μάρτυν, dat: îm: μάρτυσι) mapтȣрŭ.

Μαρύκαμα (τό), Dop: în локŭ de μηρύκημα. [din

Μαρυκάομαι -ῶμαι, Dop: în локŭ de μηρυκάομαι.

Μαρύομαι, Dop: în локŭ de μηρύομαι.

Μασάομαι -ῶμαι, [μάσσω] віit: -ήσομαι, mestекŭ, рȣмегŭ; (în Апл:) îmї mішкŭ гȣра înкisъ, ші mopтъїŭ în батжокȣра кȣїва.

Μάσασθαι, поet: пех: de înf: ал лȣї μάω, μαίομαι, saŭ μάσσομαι.

Μάσδα, ας (ά), Dop: în лопŭ de μάζα.

Μασδὸς (ὁ), Dop: în локŭ de μαζὸς.

Μάσημα (τὸ), че s'a mestекat, saŭ se mestекъ. «Μασσῶνται τὸν πάπυρον, καὶ τόν μὲν χυλὸν καταπίνουσι, τὸ δὲ μάσημα ἐκβάλλουσι». Tfp: [ші

Μάσησις, εως (ἡ), mestекаре. [ші

Μασητὴρ (ὁ), mestекъторŭ. «Μῦς —». Anat: мȣшкїŭ ал fълчеї. [μασάομαι].

Μασθαλὶς, [μασθὸς] ίδος (ἡ), ȣnŭ fелŭ de пахарŭ.

Μάσθλη (ἡ) =Ἱμάσθλη, кȣреа. [de ȣnde

Μάσθλημα (τὸ), пїеле аргъsitъ (пentрȣ кȣреле). [ші

Μάσθλης, ου (ὁ),=Μάσθλημα; (fiг:) omŭ віклеanŭ, saŭ de nimікŭ. [ші

Μασθλήτινος, η. ον, de пїеле (рошіе).

Μασθὸς (ὁ), =Μαζὸς, saŭ Μαστὸς.

Μασὶ, ші (maї 'nainte de вок:) Μασὶν, Dop: în локŭ de μησὶν, dat: îm: ал аȣї μήν.

Μασίγδουπος (ὁ, ἡ), (глs:) în локŭ de μακεσίγδουπος = ἐρίγδουπος.

Μασιμάνας, α (ὁ), (глs:) în локŭ de μακεσιμάνας, în чел maї din ȣрмъ градŭ невȣnŭ. [μᾶκος, μαίνομαι].

Μάσμα (τὸ), поet: [μαίομαι] черчетаре, къȣtape кȣ амърȣntȣл.

Μασουχᾶς, ᾶ (ὁ), ȣnŭ fелŭ de (med:) плantъ.

Μάσπετον (τὸ), apomatiка fрȣnzъ a плanteї (Лat:) laserpitium, (алt:) μαγύδαρις, saŭ στύραξ, (Fранц:) benjoin, (Тȣрч:) menцȣві.

Μασσάομαι, Μάσσημα, Μάσσησις, mi Μασσητὴρ, каȣтъ μασάομαι, ші чл:

Μάσσω, [μάω] віit: μάξω, atinгŭ кȣ mîїneле, апȣкŭ, піпъind молешеskŭ; (de ȣnde maї des) fръmîntŭ; (прin întînd:) штергŭ.

Μάσσων, ονος (ὁ, ἡ), компар: перегл: ал лȣї μακρὸς, maї лȣнгŭ; maї шаре; maї presȣs.

Μαστάζω, віit: -άσω, поet; în локŭ de μασάομαι, mestекŭ. [din

Μάσταξ, ακος (ἡ), fалка (прin каре mestекъm); гȣра; бȣza de sȣs; (de ȣnde) =Μύσταξ, мȣstaцъ. 2) поet: храnъ (прinч: чеа de пъsъpї adȣsъ în гȣръ пȣїлор sъї). 3) (рар) ȣnŭ fелŭ de лъкȣstъ.

Μαστάριον (τὸ), dim: ал лȣї μαστός.

Μασταρύζω, віit: ύσω, молfъїеskŭ me-

*

stekînd (ка вътрîniї din лiпsa dinцiлор). [μαστάζω].

Μάστειρα (ἡ), поet: fem: ал лвї μαστήρ.

Μάστευσις, εως (ἡ), къвtаре кв amъpвntвл (skotoчipe). [ші

Μαστευτὴς, οῦ (ὁ), къвtъtорв, черчеtъtорв кв amъpвntвл (skotoчitорв). [din

Μαστεύω, [μαίομαι, saв μαστὸς] biit: -εύσω, (кв ак:) кавtв, черчеtezв кв amъpвntвл (skotoчeskв); (кв înf:) dopeskв, saв mъ siлeskв sъ...

Μαστὴρ (ὁ), (în цen:) = Μαστευτὴς, черчеtъtорв; (пaptik: în Atena) însъpчinatвл кв черчеtapea аверiї de konfiskat a osîndiцiлор ла вечnikъ eksпatpiape. [μάω]. [de вnde

Μαστήριος, α, ον, поet: îndemînatikв ла skвmпъ черчеtape.

Μάστι, поet: în локв de μάστιγι.

Μαστιγεὺς, έως (ὁ), =Μαστικτὴρ. [ші

Μαστιγέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локв de μαστιγόω. [ші

Μαστιγίας, ου (ὁ), (прinч: ровв) des вiчївitв, saв de вiчївit, netpeвnikв. [μάστιξ]. [de вnde

Μαστιγιάω -ῶ, biit: -άσω, kom: amв поftъ de a mъ вiчївi, (алt:) mъ mъnînkъ sпinapea.

Μάστιγμα (τὸ), semnв (din вътаїе) de вiчїв. [μαστίζω].

Μαστιγονόμος (ὁ), [μάστιξ, νέμω]=кв...

Μαστιγοφόρος (ὁ, ἡ), пвpтъtорв de вiчїв. || (sввst:) sлвжвашв поліцieneskв,=Ῥαβδοῦχος. [μάστιξ, φέρω].

Μαστιγόω -ῶ, biit: -ώσω, вatв кв вiчївл. [μάστιξ]. [de вnde

Μαστιγώσιμος (ὁ, ἡ), вpednikв de вiчївit. [ші

Μαστίγωσις, εως (ἡ), вiчївipe. [ші

Μαστιγωτέος, α, ον, = Μαστιγώσιμος.

Μαστίζω, biit: -ίξω, вatв кв вiчївл, вiчївїeskв. [μάστιξ]. [de вnde

Μαστικτήρ, ші Μαστίκτωρ (ὁ), вiчївitорв.

Μάστιν, поet: în локв de μάστιγα, ак: ал лвi...

Μάστιξ, ιγος (ἡ), вiчїв; (fir:) nenopoчipe din Dвmnezeeaskъ вpцie; osîndъ. [ἱμὰς].

Μαστίοδω, Dop: în локв de μαστίζω. [de вnde

Μαστιστὴς, οῦ (ὁ), =Μαστικτὴρ.

Μαστιχάω -ῶ, biit: -ήσω, поet: клъnцъieskв dînцiї, ка квm ашї mesteka sakizв. [μαστίχη].

Μαστιχέλαιον (τὸ), вntв de sakîzв. [μαστίχη, ἔλαιον].

Μαστίχη (ἡ), [μάσταξ] sakîzв. [de вnde

Μαστίχινος, η, ον, de sakîzв.

Μαστιχοφόρος (ὁ, ἡ), продвкъtорв de sakîzв, [μαστίχη, φέρω].

Μαστίω, biit: -ίσω, поet: în локв de μαστίζω.

Μαστόδετον (τὸ), =Στηθόδεσμος, легъtвpъ de цîцe. [μαστὸς, δέω].

Μαστοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de цîцъ. [μαστὸς, εἶδος].

Μαστὸς (ὁ), (вezї μαζός) цîцъ (прinч: femeїaskъ); (fir:) mвntiшорв, deaлв (în fopmъ de цîцъ).

Μαστοφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), mînkъtорв de цîцъ, saв лапte din цîцe. (de вnde || sввst:) вnв felв de пasъpe пъskъtoape noaпtea, (алt: αἰγοθήλης). [μαστὸς, φάγω].

Μαστροπεία (ἡ), miжлочipe ла desfpînъpї, (Tвpч:) пezeвenглîkв. [din

Ματροπεύω, biit: -εύσω, ші

Μαστροπέω -ῶ, biit -ήσω, mъ fakв miжлочitорв ла tpвпeшtї desfpînъpї, (пezeвenгїeskв). [ші

Μαστρόπιον (τὸ), локалв de пezeвenгitв (de кврвъsъpie). [ші

Μαστροπικὸς, ὴ, όν, atinгъtорв de пezeвenгitв. [din

Μαστροπὸς (ὁ, ἡ), [μαστρὸς, ὤψ], miжлочitорв de кврвъsъpiї, (Tвpч:) пezeвenгїв.

Μαστρὸς (ὁ), (глs:) în локв de μαστὴρ.

Μαστρύλλιον (τὸ),=Ματρυλλεῖον. [din

Μάστρυς, υος (ὁ), = Ματρύλλη, ші Μαστροπὸς.

Μαστρωπὸς, ші чл: кавtъ μαστροπὸς, ші чл:

Μαστὺς, ύος (ἡ), поet: în локв de μάστευσις. [ші

Μαστώδης, εος (ὁ, ἡ),=Μαστοειδὴς. [μαστὸς].

Μάστωρ, ορος (ὁ), поet: în кокв de μαστὴρ.

Μασύντης, ші Μασυντίας, ου (ὁ), [μασάομαι] пapasitв,=Παράσιτος.

Μασχαλάω -ῶ, biit: -ήσω, легв anквpa de къвъnъtвpa првеї коръвii. [din

Μασχάλη (ἡ), sввцioapъ. 2) (fir:) къвъnъtвpa depe лînгъ eшitвpa (pъdъчina) pъmвpiлор ші fpвnzeлор пomвлвї. 3) (прin întind:) кракъ tînъpъ, saв влъstapв (maї пaptik:) de finikв. (вezї ші θαλὶς). 4) (în цen:) къвъnъtвpъ fopmatъ de op че tpвпв înковоїatв. (de вnde 5) къвъnъtвpa de ла înковоitвpa првеї коръвii, вnde se лега anквpa. [de вnde

Μασχαλιὰ, saв Μασχαλιαία, o пapte a каmлвлвї stîлпвлвї. (вezї ші κάλαθος). [ші

Μασχαλίζω, viit: -ίσω, uиїѣ чева ла sѕвцioaръ; (partik:) чiokîrteskѣ mъdѕlareле trѕnѕlяї omorîtѕlяї, ші легîndѕ лe înpreѕnъ лe atîrnѣ npin sѕвцioaръ de ѕmerїї ляї (prekѕm oвiчnяїaѣ чеї векї snpe anъpape adikъ de pesвѕnapea omorѕlяї). [ші

Μασχάλιος (ὁ, ἡ), ші Μασχάλινος, η, ον, înnletitѣ din tinepe smiчеле de finikѣ. [ші

Μασχαλὶς, ίδος (ἡ),=Μασχάλη (npinч: 2).

Μασχάλισμα (τὸ), (npinч: ла îm:) челе snpe anъpape de pesвѕnape de omorѣ чiokîrtite mъdѕlape ale omorîtѕlяї (вezї μασχαλίζω). 2) apseле în жертfъ вѕкъцї din toate mъdѕlareле вiktimeї, (alt:) ἐξάργματα. [ші

Μασχαλιστὴρ (ὁ), кѕpeaoa чea латъ a (kinга) калѕlяї înxъmatѣ; кѕpeaoa sавieї, saѣ a павъzeî ostaшѕlяї, (Franц:) *boudrier*. [μασχαλίζω].

Ματάζω, ші Ματαιάζω, viit: -άσω, ші Ματαΐζω, viit: -ίσω, =Ματάω, sîntѣ nepodѣ, fъpъ minte, de niчї o treaвъ.

Ματαιοβαστάκτης, ου (ὁ), гls: tpad:a Лat: nugigerulus, върfitorѣ; eшitѣ din minцї. [μάταιος, βαστάζω].

Ματαιοβουλία (ἡ), =Εἰκαιοβουλία. [μάταιος, βουλὴ].

Ματαιόκομπος (ὁ, ἡ), înrîmfatѣ în zadapѣ, mîndpѕ, їѕviторѣ de ѕлавъ deшeapтъ. [μάταιος, κόμπος].

Ματαιολογέω -ῶ, viit: ήσω, ворвeskѣ zadapniче лѕкрѕрї, saѣ în zadapѣ. [ші

Ματαιολογία (ἡ), zadapnikъ ворвipe. [din

Ματαιολόγος (ὁ, ἡ), ворвitorѣ în deшertѣ, върfitorѣ. [μάταιος, λόγος].

Ματαιοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, =Ματαιοπονέω. [din

Ματαιοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtorѣ de чева în zadapѣ. [μάταιος, ποιὸς].

Ματαιοπονέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ ostenesкѣ în zadapѣ. [ματαιοπόνος]. [de ѕnde

Ματαιοπόνημα (τὸ), лѕкрѕ кѣ ostenealъ fъkѕtѣ în zadapѣ.

Ματαιοπονία (ἡ), zadapnikъ ostenealъ. [din

Ματαιοπόνος, (ὁ ἡ), ostenitorѣ în zadapѣ. [μάταιος, πόνος].

Ματαιοπραγέω -ώ, viit: -ήσω,=Ματαιοπονέω. [ші

Ματαιοπραγία (ἡ), =Ματαιοπονία. [μάταιος, πράττω].

Ματαιοπώγων, ωνος (ὁ), чел чe în zadapѣ ape вarвъ. [μάταιος, πώγων].

Μάταιος, [μάτη] α, ον, nepodѣ, ѕшorѣ. nesokotitѣ, (Ital:) matto; (desnpe лѕкр:) nefolositorѣ, netemeînikѣ, de neîntrebuinцat, zadapnikѣ, (de ѕnde)=Ἀχρεῖος; (în цen:) nїerdѕlѣ.

Ματαιοσπουδέω -ῶ, viit: -ήσω, =Ματαιοπονέω. [ші

Ματαιοσπουδία (ἡ), = Κενοσπουδία, ші Ματαιοπονία. [din

Ματαιόσπουδος (ὁ, ἡ), = Κενόσπουδος. [μάταιος, σπουδή].

Ματαιοσύνη (ἡ), =Ματαιότης.

Ματαιότεκνος (ὁ, ἡ), (gram:) чел чe apc, saѣ a nъskѕl копії în zadapѣ, saѣ fъpъ folosѣ. [μάταιος, τέκνον].

Ματαιοτεχνία (ἡ), zadapnikѣ, nefolositorѣ meштешѕгѣ. [din

Ματαιότεχνος (ὁ, ἡ), кѕnoskѣtorѣ, saѣ npofesѣtorѣ de zadapnikѣ meштешѕгѣ. [μάταιος, τέχνη].

Ματαιότης (ἡ), zъdъpniчie. [μάταιος].

Ματαιοφιλοτιμέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, =(saѣ грeш: în локѣ de) Μάταια φιλοτιμέομαι.

Ματαιοφρονέω -ῶ, viit: -ήσω, amѣ zadapniче simцiminte, rîndѕpї. [ші

Ματαιοφροσύνη (η), rîndipe de zъdъpniчiї [din

Ματαιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѣ simцiminte zadapniче; nepodѣ. [μάταιος, φρήν].

Ματαιόφωνος (ὁ, ἡ), (gram:) stpirѣtorѣ în zadapѣ. [μάταιος, φωνή].

Ματαιόω -ῶ, viit: -ώσω, zъdъpniчeskѣ. [μάταιος].

‖ (nas:)=Μετριάζω. [μάταιος].

Ματαΐσμὸς (ὁ), [ματαΐζω] fantъ, saѣ вorвipe zadapnikъ, nelpeвniчie, nepîndѕїalъ; (med:) лeпъdape de fъtѣ.

Ματαίως, adв: în zadapѣ, fъpъ folosѣ; fъpъ rîndѣ; fъpъ înцeлesѣ. [μάταιος].

Μάταν, Dop: în локѣ de μάτην.

Μάταξα, ης (ἡ), =Μέταξα.

Ματάω -ῶ, viiit: -ήσω, [μάτη] fakѣ чева în zadapѣ; mъ nopneskѣ fъpъ pегѕlъ, saѣ skonѣ; întîpziezѣ, nїerzѣ вpeme; (de ѕnde kѣ цen:) nѕ nemepeskѣ, nѕ isвѕieskѣ.

Ματευτὴς, οῦ (ὁ), noet:=Μαστευτής.[din

Ματεύω, viit: -εύσω, ші (pap) Ματέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în локѣ de μαστεύω, кѕвiit: -ήσω, noet: în локѣ de μαστεύω, кѕвїѣ кѣ annъpѕntѕl, ші чл: [μάτος].

Μάτη (ἡ), noet: [ἄτη] грешалъ; nepozie. [de ѕnde

Μάτην, adв: = Ματαίως, fъpъ кѕвîntѣ; în zadapѣ.

Μάτηρ, ματρὸς (ὁ), Dop: în локѣ de μήτηρ.

Ματία, ші Ματίη (ἡ), поет: Ion:=[Μάτη].
Ματίζω, віit: -ίσω, поет:=Ματεύω.
Μάτιον (τὸ), ѕnѕ felѕ de mъsѕръ. (вezĭ ші σάττον].
Μάτος, [μαίομαι] εος -ους (τὸ), гл: în локѕ de μάστευσις, черчетаре, къѕtаре.
Ματρόξενος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ de μητρόξενος.
Ματρύλη, ші Ματρύλλη (ἡ), = Μαστροπὸς, пezeвenrĭe. [de ѕnde
Ματρύλιον (λλιον), ші Ματρυλλεῖον (τὸ), tрактірѕ de кѕрвъsъріе.
Μάτρως, ωος (ὁ), Dop: în локѕ de μήτρως.
Ματταβέω -ῶ, віit: ήσω, гл: în локѕ de ματάζω. [din
Μάτταβος (ὁ, ἡ), diалект: în локѕ de μάταιος.
Ματτύα (ἡ), [μάττω] ѕnѕ felѕ de пръжітѕръ кѕ карне de пъsъpĭ selвatiче, ші кѕ mipodiĭ, (Fрапц:) pâtté; (în цen:) mînкаре кѕ mѕлte amesteкътѕрĭ, ші плъкѕtъ. [de ѕnde
Μυττυάζω, віit: -άσω, mъnînкѕ ματτύα (вezĭ ziч:); (прiп întînd:) шъ desfъtezѕ mînкînd.
Ματτύης, ου (ὁ), =Ματτύα.
Ματτυολοιχὸς (ὁ), ком: [ματτύα, λείχω] лакомѕ ла mînкаре.
Μάττω, віit: μάξω, At: în локѕ de μάσσω.
Ματύλλη(ἡ), ѕnѕ felѕ de salцъ,=Ματτύη.
Μαυλία (ἡ), =Μαυλίς.
Μαυλίζω, віit: -ίσω,= Μαστροπεύω. [din
Μαυλὶς, ίδος (ἡ), = Μαστροπός. [αὐλή].
Μαυλιστὴς, οῦ (ὁ), ші Μαυλίστρια (ἡ), =Μαστροπὸς. [μαυλίζω].
Μαυρὸς, (saѕ Μαῦρος) ὰ, ὸν, поет: în локѕ de ἀμαυρός. [de ѕnde
Μαυρόω -ῶ, віii: -ώσω, поет: în локѕ de ἀμαυρόω.
Μάχαιρα, [μάχη] ας (ἡ), (прiпч:) saвie înковоїatъ, (Тѕрч:) ĭataranѕ; (în Om:)= Παραξιφίς; (ѕne-орĭ) врічїѕ; (în цen:) кѕцitѕ; (поет:)=Μάχη, бътъліе. «Διπλῆ—». Лкs: foapfeче. [de ѕnde
Μαχαιρίδιον (τὸ), dim: ал лѕї...
Μαχαίριον (τό), dim: ал лѕї ...
Μαχαιρίς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕї μάχαιρα, кѕцitашѕ; врічїѕ; врічеагѕ; (îm:) foapfeче. «Μαχαιρίς ὀξυβελὶς». Iпкр: nisteрѕл.
Μαχαιριωτὸς, ὴ, ὸν, = Μαχαιρωτός.
Μαχαιροδέτης, ου (ὁ), кѕреаоа, кѕ каре îшї леагъ чiнева ла miжлокѕ кѕцitѕл. [μάχαιρα, δέω].
Μαχαιρομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ natѕ кѕ кѕцitѕл. [μάχαιρα, μάχη].
Μαχαιροποιεῖον (τὸ), faврікъ de кѕцite. [din
Μαχαιροποιὸς (ὁ), fъкъtорѕ de кѕцite. [μάχαιρα, ποιός].
Μαχαιροπωλεῖον (τὸ), вînzъtopie (пръвъліе) de кѕцite. [din
Μαχαιροπώλης, ου (ὁ), вînzъtорѕ de кѕцite. [μάχαιρα, πώλης].
Μαχαιροπώλιον (τὸ), = Μαχαιροπωλεῖον.
Μαχαιροφορέω -ῶ, віit: -ήσω, портѕ кѕцitѕ, saѕ ĭataranѕ. [ші
Μαχαιροφορία (ἡ), пѕрtаре de кѕцitѕ, ші чл:. [din
Μαχαιροφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорѕ de кѕцitѕ, ші чл: [μάχαιρα, φέρω].
Μαχαιρώνιον (τὸ), ѕnѕ felѕ de плаntъ (алt:) ξίφιον, stînжînѕ, saѕ рогоzѕ.
Μαχαιρωτὸς, ὴ, ὸν, fъкѕtѕ în форшъ de кѕцitѕ. [μάχαιρα].
Μαχανὰ, (ἁ), Dop: în локѕ de μηχανή.
Μαχάταρ, Лак: ші Μαχατᾶς, ᾶ (ὁ), Dop: în локѕ de μαχητής. [din
Μαχάω -ῶ, віit: -ήσω, dopeskѕ бътъліе. [μάχη].
Μαχείομαι, поет: în локѕ de μάχομαι.
Μαχέομαι -οῦμαι, віit: 2: At: ал лѕї μάχομαι.
Μαχεούμενος, поет: în локѕ de μαχούμενος, віit: de партч: ал лѕї μάχομαι.
Μαχέσσομαι, поет: віit: ал лѕї μάχομαι.
Μαχετέον, рар în локѕ de μαχητέον.
Μαχη (ἡ), [ἀκὴ, αἰχμὴ] бътъліе de оштірĭ, pesвоїѕ; (în цen:) disпѕtъ, чеартъ;(прiп întind:) локѕл бътъліі. «Ἐξ Ἐφέσου μέχρι τῆς μάχης», Ksn:
Μαχήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: pesвоїnікѕ, saѕ îndemînatікѕ ла pesвоїѕ. [ші
Μαχησμὸς (ὁ), поет: în локѕ de μάχη. [ші
Μαχητέον, posit: ал лѕї μάχομαι. [ші
Μαχητὴς, οῦ (ὁ), pesвоitорѕ. [μάχομαι]. [de ѕnde
Μαχητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъtорѕ de, saѕ îndemînatікѕ ла pesвоїѕ, pesвоїnікѕ.
Μαχητὸς, ὴ, ὸν, de pesвоit, saѕ пе каре pesвоindѕ 'л поate вірѕі чiнева. [μάσχομαι].
Μάχιμος, η saѕ ος, ον, îndemnatікѕ, saѕ кѕвenitѕ ла pesвоїѕ. [μάχη]. [de ѕnde
Μαχιμώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μάχιμος.
Μαχισμὸς (ὁ), плц: =Μαχησμὸς.
Μαχλὰς, άδος (ἡ), поет: fem: ал лѕї μάχλος. || (sѕвst:) кѕрвъ.
Μαχλάω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ desfpînatѕ, saѕ порnitѕ de stрекеа desfpînъріі. [ші
Μαχλεύω, віit: -εύσω, гл: кѕрвеskѕ. [ші

Μαχλικὸς, ἡ, ὸν, însȣшitȣ desfpînatȣлȣĭ, кȣрвeskȣ. [ші

Μαχλὶς, ίδος (ἡ), =Μαχλὰς. [din

Μάχλος (ὁ, ἡ), [вezĭ μύχλος] desfpînatȣ (maĭ кȣ seamъ desпpe femeĭe). (fir:) «Ἄμπελος—». Esхл: =Ὑλομανοῦσα (вezĭ ziч:). [de ȣnde

Μαχλοσύνη (ἡ), desfpînъtate în кȣрвъsъpie. [ші

Μαχλόσυνος, η, ον, поet: în локȣ de μάχλος. [ші

Μαχλότης (ἡ), =Μαχλοσύνη.

Μαχοίατο, Ion: în локȣ de μάχοιντο, a 3: îm: пeps: de пpez: ал пoft: лȣĭ...

Μάχομαι, вiit: μαχήσομαι, saȣ μαχέσομαι, saȣ μαχοῦμαι, (пex: ἐμαχεσάμην, ші pap ἐμαχέσθην, tpe: de кȣ: μεμάχημαι, ші pap μεμάχεσμαι, ші пosit: μαχητέον, ші μαχετέον) (кȣ dat: saȣ пpeп: ак:) mъ ваtȣ, mъ pesвoĭeskȣ кȣ чinева; (în цeп:) mъ чeptȣ, mъ гîлчeвeskȣ; mъ înпpotiвeskȣ кȣ dînadinsȣл. [μάχη]. [de ȣnde

Μαχομένως, adв: (de пaptч:) кȣ кiпȣ înпpotiвitopȣ.

Μᾶχος, εος (τὸ), Dop: în локȣ de μῆχος.

Μὰψ, [μάρπτω, μαπέω] adв: поet: (пpinч:) гръвit; (пpin ȣpm:) fъpъ гîndipe, op кȣm; (de ȣnde) fъpъ foлosȣ, în zadapȣ.

Μάψαυρα (ἡ), поet: [μάψ, αὔρα] вîntȣ пeрeгȣлatȣ; вiжeлie, saȣ вîpteжȣ. ‖ (adiekt:) «Μάψαυραι στόμφοι». Лiк: ворвe mapĭ în вîntȣ.

Μαψίδιος, η, ον, поet: [μὰψ] zadapnikȣ, neфoлositopȣ. [de ȣnde

Μαψιδίως, adв: în zadapȣ; fъpъ кȣвîntȣ saȣ skoпȣ.

Μαψιλάκας, [μὰψ, λάσκω] α (ὁ), Dop: поet:=Μαψιλόγος. (se konf: кȣ μαψυλάκας).

Μαψιλόγος (ὁ, ἡ), поet: [μὰψ, λόγος] вopвitopȣ în zadapȣ, fъpъ кȣвîntȣ.

Μαψιτόκος (ὁ, ἡ), поet: [μάψ, τόκος] = Ματαιότεκνος.

Μαψίφωνος (ὁ, ἡ), поet: [μὰψ, φωνή] = Μαψιλόγος.

Μαψυλάκας, α (ὁ), Dop: поet: [μὰψ, ὑλάω] лътpъtopȣ, stpiгъtopȣ în zadapȣ. [de ȣnde

Μαψύλακτος, η, ον, поet: =Μαψυλάκας.

Μάω, neîntpeв: temat: ал лȣĭ μαίομαι.

Με, Enглit: în локȣ de ἐμὲ, ак: ал лȣĭ ἐγὼ.

Μεγαβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte гpeȣ; saȣ гpeȣ-apmatȣ. [μέγας, βάρος].

Μεγαβρεμέτης, ου (ὁ), поet: =Μεγαλοβρεμέτης.

Μεγάδωρος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de μεγαλόδωρος.

Μεγαθαμβής, έος (ὁ, ἡ), [μέγας, θάμβος] кȣ вedepiлe foapte întȣnekate.

Μεγαθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte кȣpaжosȣ. [μέγας, θάρσος].

Μέγαθος, εος (τὸ), Ion: în лoвȣ de μέγεθος.

Μεγάθυμος (ὁ, ἡ), mapinimȣ, цeneposȣ. [μέγας, θυμὸς].

Μεγαθύνω, вiit: -υνῶ, Ion: în локȣ de μεγεθύνω.

Μεγαίρω, [μέγας] вiit: -αρῶ, (пex: ἐμέγηρα) поet: (кȣ dat: dip: ші ак: saȣ цeп: ел: indip:) (пpinч:) mъ minȣnezȣ de mъpimea вpe ȣnȣĭ лȣкpȣ; (пpin ȣpm:) pîвneskȣ, пismȣĭeskȣ; (пpin întind:) oпpeskȣ (лiпseskȣ de) чeва din пismъ; (кȣ ак: dip:) deoкĭȣ. «Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας οὔτι μεγαίρω ἔρδειν ἔργα βίαια· νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι». Od: B.

Μεγακήτης, εος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ mapĭ кiцĭ; saȣ чел кȣ mape adînчime; (în цeп:) mape. «Πόντος («Δελφὶν) — ». Od: T: Iл: Ф: [μέγας, κῆτος]].

Μεγακλεὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte sлъвitȣ. [μέγας, κλέος].

Μεγακυδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ mape sлавъ. [μέγας, κῦδος];

Μεγαλαδικητικὸς, ὴ, ὸν, [μεγάλα, ἀδικέω]. [ші

Μεγαλάδικος (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de mapĭ nedpeптъцĭ. [μέγας, ἄδικος].

Μεγαλαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: foapte tape, пpea пȣtepnikȣ. [μέγας, ἀλκὴ].

Μεγαλάμφοδος (ὁ, ἡ), чел кȣ mapĭ înкpȣчiшate ȣлiцe; mape, лapгȣ. [μέγας, ἄμφοδος].

Μεγαλανορία (ἡ), Dop: în локȣ de μεγαληνορία. [din

Μεγαλάνωρ, Dop: în локȣ de μεγαλήνωρ.

Μεγαλάρτια (τὰ), o sepвъtoape în чinstea Чepeseĭ (în кape se oфepĭaȣ пîĭnĭ mapĭ). [μέγας, ἄρτος].

Μεγαλάρχης, ου (ὁ), stъпînitopȣ de mape statȣ. [μέγας, ἀρχὴ].

Μεγαλαυχέω -ῶ, mi (miж: кape este ші maĭ întpeв:) -έομαι -οῦμαι, вiit: ήσω, -ομαι, mъ fълeskȣ, mъ mîndpeskȣ пpea mȣлt. [din

Μεγαλαυχὴς, έος, ші Μεγαλαύχητος (ὁ, ἡ), =Μεγάλαυχος.

Μεγαλαυχία (ἡ), mape mîndpie, fълipe. [din

Μεγάλαυχος (ὁ, ἡ), [μέγας, αὐχὴ] foapte mîndpȣ, fълosȣ, лъȣdъposȣ. «Τὸ μεγάλαυ-

χον». Ksn: în локŭ de ἡ μεγαλαυχία.

Μεγαλεῖος, α, ον, [μέγας] търецŭ· «Τὸ μεγαλεῖον», търецiа. [de ѹnde

Μεγαλειότης (ἡ), търецiе. [ші

Μεγαλείως, adв: търецеште, saŭ търец.

Μεγαλέμπορος (ὁ, ἡ), mape negѹцъторŭ. [μέγας, ἔμπορος].

Μεγαλεπήβολος, în локŭ de μεγαλεπίβολος (ὁ, ἡ), întpeпpinzъторŭ ші sъвîpшitopŭ de mapĭ лѹкрѹрĭ. [μέγας, ἐπιβάλλω].

Μεγαληγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворбеskŭ mape, тъ fълеskŭ; saŭ търеskŭ чева прin ворбе. [ші

Μεγαληγορία (ἡ), postipe de ворбе mapĭ, =Μεγαλοῤῥημοσύνη. [din

Μεγαλήγορος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште mape, saŭ se еkspimъ кѹ помпоase zічерĭ. [μέγας, ἀγορὰ]. [de ѹnde

Μεγαληγόρως, adв: кѹ ворбе mapĭ.

Μεγαληνορία (ἡ), поet: бърбъцiе, mapinimie; saŭ mîndpie. [din

Μεγαλήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: [μέγας, ἀνὴρ] вiteazŭ, mapinimŭ; mîndpѹ, înгîmfatŭ. 2) (акt:) însѹfлъторŭ de търецiе în omŭ. «Πλοῦτος». Пind: [μέγας, ἀνὴρ].

Μεγαλήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), [μέγας, ἦτορ] mapinimŭ, кѹражоsŭ.

Μεγαλήφατος (ὁ, ἡ), поet: [μέγας, φημὶ] =Μεγαλήγορος, emfantikŭ.

Μεγαλίζω, вiit: -ίσω, = Μεγαλύνω. || (пas: saŭ miж:) тъ търеskŭ, тъ mîndpeskŭ.

Μαγάλιστος (ὁ, ἡ), поet: [μέγας, λίσσομαι] foapte pѹгъторŭ.

Μεγαλίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), шtiitopŭ (еksпеpiînцatŭ) de mapĭ лѹкрѹрĭ. [μέγας, ἵστωρ].

Μεγάλλιον (saŭ maĭ коpектŭ μεγαλεῖον) (τὸ), ѹnŭ felŭ de прецioasъ mipeasmъ.

Μεγαλόβουλος (ὁ, ἡ), Sхл: еksпл: ал лѹĭ Αἰπυμήτης (вezĭ ziч:). [μέγας, βουλὴ].

Μεγαλοβρεμέτης, ου (ὁ), ші Μεγαλόβρομος, (ὁ, ἡ), [μέγας, βρέμω] каре faче mape вѹetŭ, saŭ sгomotŭ.

Μαγαλόβρυχος (ὁ, ἡ), поet: tape ѹрлъторŭ, saŭ mѹцitopŭ. [μέγας, βρύχω].

Μεγαλόβωλος (ὁ, ἡ), Sхл: еksпл: a лѹĭ ἐριβώλαξ. [μέγας. βῶλος].

Μεγαλογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел кѹ mape пîнteче. [μέγας, γαστήρ].

Μεγαλογκία (ἡ), mape волѹminitate, saŭ греѹtate. [μέγας, ὄγκος].

Μεγαλογνωμέω -ῶ, вiit: -ήσω, în локŭ de μεγαλογνωμονέω, amŭ mapĭ (повiле) simцiminte. [ші

Μεγαλογνωμόνως, adв: кѹ mapĭ simцiminte, saŭ mapinimie. [ші

Μεγαλογνωμοσύνη (ἡ), =Μεγαλοφροσύνη. [din

Μαγαλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Μεγαλόφρων, чел кѹ minte saŭ inimъ шape. [μέγας, γνώμη].

Μεγαλογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiŭ mape, saŭ кѹ mapĭ лiтepe; 2) skpiŭ o siлабъ кѹ ω în локŭ de o. [ші

Μαγαλογραφία (ἡ), skpiepe кѹ mapĭ лiтepe. 2) (пaptik:) zѹгръвie de o шape (întinsъ) istopikъ компоsiцie. [μέγας, γράφω].

Μεγαλοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), шape zeŭ. [μέγας, δαίμων].

Μεγαλοδάπανος (ὁ, ἡ), чел кѹ (saŭ de) mѹлte келтѹĭелĭ. [μέγας, δαπάνη].

Μεγαλόδενδρος (ὁ, ἡ), копpinzъторŭ de mapĭ копачĭ. [μέγας, δένδρον].

Μεγαλοδοξία (ἡ), mape славъ. [din

Μεγαλόδοξος (ὁ, ἡ), чел че ape, saŭ adѹче шape славъ. [μέγας, δόξα].

Μεγαλόδουλος (ὁ, ἡ), mape (însemnatŭ) робŭ. [μέγας, δοῦλος].

Μεγαλόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кѹ mapĭ dinцĭ. [μέγας, ὀδούς].

Μεγαλοδυναμέομαι -οῦμαι, вiit:-ήσομαι,= (saŭ греш: în локŭ de) Μέγα δύναμαι, amŭ mape пѹtepe. [din

Μεγαλοδύναμος (ὁ, ἡ), (плц:) чел кѹ mape пѹtepe. [μέγας, δύναμις].

Μεγαλοδωρία (ἡ), dъpniчie. [din

Μεγαλόδωρος (ὁ, ἡ), dapnikŭ; saŭ dъpѹitopŭ de mapĭ dapѹpĭ. [μέγας, δῶρον].

Μεγαλοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), =Μεγαλουργός.

Μεγαλόζηλος (ὁ, ἡ), Sхл: еksпл: a лѹĭ ἀγάζηλος. [μέγας, ζῆλος].

Μεγαλόηχος (ὁ, ἡ), Sхл: еksпл: a лѹĭ ἐρίβρομος. [μέγας, ἦχος].

Μεγαλόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѹ mapĭ ші грошĭ перĭ. [μέγας, θρίξ].

Μεγαλόθυμος, (ὁ, ἡ), = Μεγάθυμος, saŭ Βαρύθυμος, saŭ Θυμοειδής.

Μεγάλοιτος (ὁ, ἡ), поet: foapte nenopoчitŭ. [μέγας, οἶτος].

Μεγαλόκαρπος (ὁ, ἡ), продѹкъторŭ de mapĭ poade. [μέγας. καρπός].

Μεγαλόκαυλος, (ὁ, ἡ), чел кѹ mape кочеanŭ, saŭ kotopŭ. [μέγας, καυλός].

Μεγαλοκευθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [μέγας, κεύθω] акопеpitopŭ (копpinzъторŭ) de mape întindepe, лаpгŭ. «Θάλαμος — ». Пind:

Μεγαλοκέφαλος (ὁ, ἡ), mape ла капѫ. [μέγας, κεφαλή].

Μεγαλοκίνδυνος (ὁ, ἡ), îndръznitopѫ în mapĭ прimeждiĭ. [μέγας, κίνδυνος].

Μεγαλόκλονος (ὁ, ἡ), fъкъtopѫ de mape srѫdѫipe, saѫ sromotѫ,sѫnetѫ. «Σάλπιγξ—». Клm: [μέγας, κλόνος].

Μεγαλοκμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), foapte oвositopѫ. [μέγας, κάμνω].

Μεγαλοκοίλιος (ὁ, ἡ), = Μεγαλογάστωρ. [μέγας, κοιλία].

Μεγαλόκολπος (ὁ, ἡ), чел кѫ mape sînѫ. [μέγας, κόλπος].

Μεγαλόκορος (ὁ, ἡ), чел че ape окĭ кѫ mapĭ лѫminiцe. [μέγας, κόρη].

Μεγαλοκόρυφος (ὁ, ἡ), чел кѫ mapĭ вîpfѫpĭ, saѫ крештete. [μέγας, κορυφὴ].

Μεγαλοκότως, adв: = Βαρυθύμως. [μέγας, κότος].

Μεγαλόκρακτος (ὁ, ἡ), tape stpiгъtopѫ. [μέγας, κράζω].

Μεγαλοκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ mape пѫtepe. [ші

Μεγαλοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: = кѫ пречеd: [μέγας, κράτος].

Μεγαλοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), adѫкъtopѫ de mapĭ talazѫpĭ. [μέγας, κῦμα].

Μεγαλόκωλος (ὁ, ἡ), чел кѫ mapĭ mъdѫлape de tpѫпѫ, saѫ пepioade de кѫвîntѫ. [μέγας, κῶλον].

Μεγαλόλαλος (ὁ, ἡ), гл: = Μεγαλοῤῥήμων. [μέγας, λάλος].

Μεγαλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), копpinsѫ de mape neвѫnie. [μέγας, μαίνομαι].

Μεγαλομάρτυς, υρος (ὁ,ἡ), (Бisep:) mape maptipѫ (mѫчenikѫ) ал лѫĭ Xpistosѫ. [μέγας, μάρτυς].

Μεγαλόμασθος (ὁ, ἡ), чел кѫ mapĭ цîцe. [μέγας, μασθὸς].

Μεγαλομάτηρ, -ματρὸς (ἡ), Dop: în локѫ de μεγαλομήτηρ.

Μεγαλομέρεια (ἡ), mъpime în пърцiле ѫnѫĭ totѫ. [din

Μεγαλομερὴς, έος (ὁ, ἡ), копpinzъtopѫ de (saѫ компѫsѫ din) mapĭ пърцĭ; (în цen:) mape; mъpeцѫ. [μέγας, μέρος]. [de ѫnde

Μεγαλομερῶς, adв: mъpeцeшte. [ші

Μεγαλομερία (ἡ), =Μεγαλομέρεια.

Μεγαλομήτηρ, -μητρὸς (ἡ), вѫnikъ desпpe tatъ saѫ mѫmъ, (de aчi Fpanц:) *grand' mére*. [μέγας, μήτηρ].

Μεγαλόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поet: [μέγας, μῆτις] чел кѫ mape iskѫsinцъ.

Μεγαλόμισθος (ὁ, ἡ), чел кѫ mape плаtъ, skѫmпѫ. [μέγας, μισθὸς].

Μεγαλόμματος (ὁ, ἡ), чел кѫ mapĭ окĭ. [μέγας, ὄμμα].

Μεγαλομυκήτης, ου (ὁ), Sхл: eкsпл: a лѫĭ ἐρίμυκος [μέγας, μύκή].

Μεγαλόνοια (ἡ), mape minte. [din

Μεγαλόνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кѫ mape (deoseвitъ) minte. [μέγας, νόος].

Μεγαλοπάθεια (ἡ), mape sѫfepinцъ, saѫ лѫnгъ ръвdape. [μέγας, πάθος].

Μεγαλόπετρος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ mapĭ пĭetpe, stînчĭ. [μέγας, πέτρα].

Μεγαλοπλούσιος, гpam: în локѫ de ...

Μεγαλόπλουτος (ὁ, ἡ), чел кѫ mapĭ вогъцiĭ, foapte вoгatѫ; (кom:) пpea гpasѫ. «Θύννων ὑπογάστρια—».At: [μέγας, πλοῦτος].

Μεγαλοποιέω -ω, вiit: -ήσω, гл: =Μεγαλύνω. [μέγας, ποιέω].

Μεγαλοπόλεμος (ὁ, ἡ), mape, вestitѫ în pesвoiѫ, saѫ пentpѫ pesвoaĭeле sale. [μέγας, πόλεμος].

Μεγαλόπολις, εως (ἡ), mape (вestitѫ,saѫ пpea попѫлatѫ) opaшѫ. [μέγας, πόλις.]. [de ѫnde

Μεγαλοπολίτης, ου (ὁ), локѫitopѫ de mape opaшѫ.

Μεγαλοπόνηρος (ὁ, ἡ), fъкъtopѫ de mapĭ вiклene ші pele faпte. [μέγας, πονηρὸς].

Μεγαλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ mapĭ пiчoape. [μέγας, ποῦς].

Μεγαλοπραγία (ἡ), = Μεγαλουργία. [ші

Μεγαλοπραγμοσύνη (ἡ), întpeпpindepe de mapĭ лѫкpѫpĭ. [din

Μεγαλοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), лѫкръtopѫ, întpeпpinzъtopѫ, saѫ isвoditopѫ de mapĭ лѫкpѫpĭ. [μέγας, πράττω].

Μεγαλοπρέπεια (ἡ), mъpeцie. [ші

Μεγαλοπρεπεύομαι, вiit: -εύσομαι, (плц:) mъ пoptѫ mъpeц, faкѫ пe mape. [din

Μεγαλοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), mъpeцѫ (кѫвenitѫ ла mape), лѫksosѫ, ші чл: (iap пapt: desпpe oam:) dapnikѫ, ші чл: [μέγας, πρέπω]. [de ѫnde

Μεγαλοπρεπῶς, кѫ de mape кѫвiiiцъ, saѫ mъpeцeшte, лѫksos, ші чг:

Μεγαλοπτέρυγος, ші Μεγαλοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кѫ mapĭ apiпe. [μέγας, πτέρυξ].

Μεγαλόπτολις, ιος (ἡ), поet: în локѫ de μεγαλόπολις.

Μεγαλόπτωχος (ὁ, ἡ), mape (însemnatѫ) sъpaкѫ. [μέγας, πτωχὸς].

Μεγαλόπυλος (ὁ, ἡ), гpam: eкsпл: a лѫĭ τηλέπυλος. [μέγας, πύλη].

Μεγαλοπύρηνος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кѫ mape sîmвѫpe, saѫ seminцe. [μέγας, πυρὴν].

Μεγαλόῤῥαξ, αγος (ὁ, ἡ), чел кȣ марĭ вроѳоане. [μέγας, ῥὰξ].

Μεγαλοῤῥέκτης, [μέγας, ρεζω] ου (ὁ), (плц:) =Μεγαλουργὸς.

Μεγαλοῤῥημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворѳеskȣ mape. [ші

Μεγαλοῤῥημονία (ἡ), = Μεγαλοῤῥημοσύνη. [ші

Μεγαλοῤῥημόνως, adв: кȣ ворѳе марĭ. [ші

Μεγαλοῤῥημοσύνη (ἡ), ворѳе марĭ, fъліре. [din

Μεγαλοῤῥήμων,, ονος (ὁ, ἡ), ворѳіторȣ de ворѳе марĭ, лъȣdъросȣ. [μέγας, ῥῆμα].

Μεγαλόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел че аре, saȣ faче марĭ рѫdъчінĭ. [μέγας, ῥίζα].

Μεγαλόῤῥινος (ὁ, ἡ), чел кȣ nasȣл mape [μέγας, ῥὶν]. 2) чел кȣ пїеле гроаsъ. [μέγας, ῥινὸς].

Μεγαλόσαρκος (ὁ, ἡ), Sкр:= Πολύσαρκος. [μέγας, σάρξ].

Μεγαλοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ mape (tрȣпеаskъ) tъріе. [μέγας, σθένος].

Μεγαλοσμάραγος (ὁ, ἡ), = Ἐρισμάραγος. [μέγας, σμαραγή].

Μεγαλοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), mape sofistȣ, вestitȣ лїtepatorȣ. [μέγας, σοφιστής].

Μεγαλόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), чел кȣ марĭ (преа desfъкȣte, saȣ ȣmfлate) maцe, saȣ mъpȣntaїеле din пъȣптрȣ; 2) чел кȣ mape inimъ, adікъ mapinimȣ, saȣ îndpъzneцȣ; (ȣne-орĭ) пекъжitȣ. [μέγας, σπλάγχνα, saȣ σπλάγχνον, inimъ].

Μεγαλοστάφυλος (ὁ, ἡ), грам: екsпл: а лȣĭ ἐριστάφυλος. [μέγας, σταφυλή].

Μεγαλόσταχυς, υος (ὁ, ἡ), чел кȣ марĭ sпіче. [μέγας, στάχυς].

Μεγαλοστένακτος (ὁ, ἡ), =Μεγαλόστονος. [μέγας, στενάζω]

Μεγαλόστομος (ὁ, ἡ), чел кȣ гȣръ mape. [μέγας, στόμα].

Μεγαλόστονος (ὁ, ἡ), = Πολύστονος. [μέγας, στόνος].

Μεγαλοσύνη (ἡ), (плц:) mъpime, saȣ mъріе. [μέγας].

Μεγαλοσφάραγος (ὁ, ἡ), поеt: = Μεγαλοσμάραγος. [μέγας, σφάραγος].

Μεγαλόσχημος, ші Μεγαλοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), mape în fopma sa, mъpeцȣ; (in цеп:) mape. [μέγας, σχῆμα].

Μεγαλοσώματος, ші Μεγαλόσωμος (ὁ, ἡ), шаре ла tрȣпȣ, tрȣпешȣ. [μέγας, σῶμα].

Μεγαλότεχνος (ὁ, ἡ), mape în apta sa. «Τὸ μεγαλότεχνον». D: Ал: mъpime ('пълцime) de meштешȣгȣ, saȣ aptъ. [μέγας, τέχνη].

Μεγαλότης(ἡ),=Μέγεθος,mъpime[μέγας].

Μεγαλότιμος (ὁ, ἡ), вpednікȣ, saȣ пъpташȣ de mape чinste. 2) foapte преціosȣ, =Πολύτιμος. [μέγας, τιμή]. [de ȣnde

Μεγαλοτίμως, adв: кȣ mape чinste.

Μεγαλότολμος (ὁ, ἡ), foapte îndpъzneцȣ [μέγας, τόλμη].

Μεγαλοτράχηλος (ὁ, ἡ), mape (tape) în гpȣmazȣ. [μέγας, τράχηλος].

Μεγαλουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакȣ марĭ fante. [ші

Μεγαλουργὴς, έος (ὁ,ἡ),=Μεγαλουργός.[ші

Μεγαλουργία (ἡ), mъpime de fantъ, saȣ mape întpeпpindepe. [din

Μεγαλουργὸς (ὁ, ἡ), întpeпpinzъtorȣ, saȣ sъвîpшitorȣ de марĭ fante. «Τὸ μεγαλουργὸν» in локȣ de ἡ μεγαλουργία. [μέγας, ἔργον»].

Μεγαλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), (грам:) аpъtatȣ mape, mъpeцȣ. [μέγας, φαίνω].

Μεγαλοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), (грам:) foapte лȣminosȣ. [μέγας, φέγγος].

Μεγαλόφθαλμος (ὁ, ἡ), =Μεγαλόμματος. [μέγας, ὀφθαλμὸς].

Μεγαλόφιλος (ὁ, ἡ), чел кȣ марĭ (пȣtepnічĭ) пріетенĭ. [μέγας, φίλος].

Μεγαλόφλεβος (ὁ,ἡ), чел кȣ марĭ (гроаse) віne. [μέγας, φλέψ].

Μεγαλοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat: saȣ sinгȣрȣ, saȣ кȣ преп:) mъ гîndeskȣ 'nалt, mъ mîndpeskȣ; (fъpъ kazȣ) amȣ цeneposȣ, mape simцimîntȣ. [ші

Μεγαλοφρόνως, adв: кȣ mîndpie, saȣ mapinimie. [ші

Μεγαλοφροσύνη (ἡ), mindpie; saȣ цenepositate, mapinimie. [din

Μεγαλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), mapinimȣ (de mape simцimintȣ); saȣ mîndpȣ. «Τὸ μεγαλόφρον». Ksn: în локȣ de ἡ μεγαλοφροσύνη. [μέγας, φρήν].

Μεγαλοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че din natȣpъ аре mape minte, saȣ inimъ, simцimîntȣ. [μέγας, φυή]. [de ȣnde

Μεγαλοφυΐα (ἡ), mape natȣpалъ minte, iskȣsinцъ, saȣ simцimîntȣ.

Μεγαλόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ марĭ fpȣnze, saȣ foĭ. [μέγας, φύλλον].

Μεγαλοφυῶς, adв: кȣ mape iskȣsinцъ. [μεγαλοφυής].

Μεγαλοφωνία (ἡ), mape гласȣ. [din

Μεγαλόφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, чел кȣ mape (tape) гласȣ. [μέγας, φωνή].

Μεγαλοχάσμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ mape къsкътȣръ (гȣръ). [μέγας, χάσμα].

Μεγαλόψοφος (ὁ, ἡ), (Sхл:) каре faче

mape tponkъnitъpъ, saŭ sromotŭ. [μέγας, ψόφος].

Μεγαλοψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ mape de sъflетŭ, mapinimŭ. [ші

Μεγαλοψυχία (ἡ), mъpime de sъflетŭ, mapinimie. [din

Μεγαλόψυχος (ὁ, ἡ), mape de sъflетŭ, mapinimŭ. [μέγας, ψυχή]. [de ъnde

Μεγαλοψύχως, adв: kъ mapinimie.

Μεγαλύνω, biit: -υνῶ, mъpeskŭ; лаъdŭ преа mълt; (miж:) mъ mъpeskŭ, mъ fълeskŭ, mъ mîndpeskŭ. [μέγας].

Μεγαλώδυνος (ὁ, ἡ), sхол: eкsпл: a лъї περιώδυνος. [μέγας, ὀδύνη[.

Μεγαλώνυμος (ὁ, ἡ), чел че ape, saŭ adъче mape nъme; чел че se препъmeшte mape. [μέγας, ὄνομα].

Μεγαλωπὸς, [μέγας, ὤψ] ἡ, ὸν, поet: în локŭ de μεγαλόφθαλμος.

Μεγάλως, adв: mълt, преа mълt. [вezї μέγας]. [de ъnde

Μεγαλωστὶ, adв: ка ъnŭ mape; în mape întindepe; mъpeцeшte.

Μεγαλωσύνη (ἡ), Sкр: în локŭ de μεγαλοσύνη.

Μεγαλωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), adъкъtopŭ de mape foлosŭ. [μέγας, ὄφελος].

Μεγάμυκος (ὁ, ἡ), грam: eкsпл: a лъї ἐρίμυκος. [μέγας, μύκή].

Μεγάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet:=Μεγαλήνωρ.

Μεγαπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), вpednikŭ, saŭ прічinъitopŭ de mape жале. [μέγας, πένθος].

Μεγαρίζω, biit: -ίσω, konstpъїŭ sъtepanъл oвічnъitŭ ла sepвъtoapea Tesшofopiiлор [вezї μέγαρον 2]. 2) imitŭ пе Μεγαpenї, saŭ sîntŭ de пaptida лор.[Μεγαρεύς].

Μεγαρόθεν, adв: (лок:) de ла Мегара.[ші

Μεγαροῖ, adв:(лок:) ла Мегара.[Μέγαρα].

Μέγαρον (τὸ), (прinч:) saлonŭ; (de ъnde) пaptea прinчiпaлъ a temплълъї, = 'Ανάκτορος; (прin întind: ші maї de mълteopї ла îm:) kasъ mape, пaлatŭ; saŭ tъpnŭ. 3) sъtepaпъл de ла sepвъtoapea Tesmofopiiлор, în kape se apъnkaŭ пъpчеї. [ші

Μέγαρσις, εως (ἡ), пismъ; deoкїape. [ші

Μεγαρτὸς, ἡ, ὸν, de пismъit, de pîвnit. (întpeв: nъmaї komп: ἀμέγαρτος). [μεγαίρω].

Μέγας, [în afin: kъ μέδω] μεγάλη, μέγα, (ак: μέγαν, їар челе-л-алte pегълat de ла neîntpeв: μεγάλος, ον; вокat: μεγάλε, s' a гъsit o datъ nъmaї în Esix: komпap: μείζων, sъпрл: μέγιστος) (desпpe omŭ) mape (în op че feлŭ de mъpime, ad: A. desпpe вîpstъ). «'Εγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα, νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί». Od: B. (B'. desпpe statъpъ) 'naлtŭ. «'Ηύς τε μέγας τε». Om: «Μεγάθεϊ μέγας». Ep: «Γυνὴ καλή τε μεγάλη τε». Od: O. (C'. desпpe moраlъ, saŭ soцiaлъ пъtepe, ad:) insemnatŭ, sлъвitŭ, mape ші tape. «Οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς». Apstf: (вezї mi δυνατός). «Ζεῦ μέγιστε. Om: 2) (desпpe лъкр: A'. în лъnцime, ad:) întinsŭ, лatŭ, лapгŭ. «Μέγας οὐρανός». Om: «Μέγας αἰγιαλός». Om: «Μέγα λαῖτμα θαλάσσης».Om: μεγάλη πόλις». Пл: «Μεγάλη τάφρος». Om: (B' f:г:) mълtŭ, kовîpшitopŭ; pепede, грozaвŭ; (desпpe гласŭ) tape, ші чл: «Μέγα πένθος» Іл: A. «Λόγον ἀφῆκα μέγαν». Пл: (ші ел:) «Λίην μέγα εἶπας». Od: П. «Μέγα φρονεῖν». Лкs: «'Επὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως». Тъч: «Μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι». Іл: A. «Μέγιστοι καιροί». Dm: чеї maї esenцiaлї. || (neъt:) μέγα, ші (komпap:) μεῖζον, ші (sъпрл:) μέγιστον, ші (îm:) μεγάλα, adв: în локŭ de (maї întpeв: de кît) μεγάλως, mълt, преа mълt. «Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε». Od: Ω. (ші kъ komпap:) «Μέγ' ἀμείνων». Om: foapte maї въnŭ, saŭ maї deoseвitŭ. «Μέγα νήπιος». Іл: П. (ші kъ înteцit:) «Μάλα («Λίην) μέγα». Іл: O. ші П. (desпpe гласŭ) tape, kъ гласŭ mape. «Μέγα ἀϋτεῖν (ὀχθεῖν, ші чл:)». Om: «Οὑτοσί μὲν καλὸν καὶ μέγα φθέγγεται, φαῦλον δ' ἐγώ». Dm: «Φθέγγεται μέγιστον ἁπάντων». Dm: (ші desпpe distanцъ de локŭ) «Μέγα προθορών. Іл: Ξ. (ші kъ adв:) «Μέγα ἄνευθεν». Іл: X. преа deпapte.

Μεγασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), =Μεγαλοσθενής.

Μεγασχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), (гл:) чел kъ mapї pъптъpї, saŭ kръпътъpї; saŭ mълt, adînk pъптŭ, sfîшiatŭ, saŭ kръпatŭ. [μέγας, σχίζω].

Μεγάτιμος (ὁ, ἡ), поet: вpednikŭ, saŭ adъкъtopŭ de mape чinste; saŭ чел de mълtŭ прецŭ, foapte преціosŭ. [μέγας, τιμή].

Μεγάτολμος (ὁ, ἡ), =Μεγαλότολμος.

Μεγαυχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: =Μεγαλαυχής.

Μεγάφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μεγαλόφρων.

Μεγεθοποιέω, -ω, biit. -ήσω, =Μεγαλοποιέω. [din

Μεγεθοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de mъpime ла лъкрърї. [μέγεθος, ποιός].

Μέγεθος, εος -ους (τὸ), mъpime ('пълцime, волъminitate, întindepe, ші чл:); (fiг:) mъpie, saŭ mъpeцie. [μέγας].

Μεγεθουργία (ἡ), = Μεγαλουργία, saŭ Μεγαλοποίησις. [μέγεθος, ἔργον].

Μεγεθόω -ῶ, biit: -ώσω, ші Μεγεθύνω,

biit: -υνῶ, = Μεγαλύνω, mъpeskŭ.

Μεγήρατος (ὁ, ἡ), poet: = Πολυήρατος [μέγας, ἐράω]; saŭ (dъпе алцiї греш:) în локŭ de...

Μεγήριτος (ὁ, ἡ), poet: [μέγας, ἔρις] foapte de disпъtat (de чeptat пe dînsъл), пpea dopitŭ.

Μεγιστᾶνες (οἱ), чeї mai mapї, magnaцiї вpe ъnъї локŭ. [ші

Μεγιστεύω, вîit: -εύσω, sîntŭ чел maї mape dintpe алцiї. [μέγιστος].

Μεγιστόπολις, εως (ὁ, ἡ), poet: foapte mъpitopŭ (înfлopitopŭ) de opaше. [μέγιστος, πόλις].

Μέγιστος, η, ον, sъпpл: ал лъї μέγας, foapte mape.

Μεγιστότιμος (ὁ,ἡ), poet: кape se въкъpъ de foapte mape чinste. [μέγιστος, τιμή].

Μεγιστόφωνος (ὁ, ἡ), poet: чел къ foapte mape глaсŭ. [μέγιστος, φωνή].

Μηδεὶς, εἶσα, ὲν, Еол:, ші

Μηδέων, ουσα, ον, Ion: poet: (къ цeп:) înгpiжitopŭ de чeва; (în цeп:) пatponŭ; stъпînitopŭ, saŭ îmпъpatŭ. (пpinч: пaptч: de neîntp: μεδέω, saŭ μέδημι=μήδομαι).

Μεδιμναῖος, α, ον, deoпotpiвъ къ o mikъ кiлъ. [din

Μέδιμνος (ὁ, ші Ion: ἡ), oвiчnъitъ mъsъpъ de semъnъtъpї, o mikъ кiлъ, de oпotpiвъ къ 48 xeniчe. (чea Siчeлiкъ epa къ a шaseа пapte maї mikъ).

Μεδοίατο, Ion: în локŭ de μέδοιντο, îm: de пoft: ал лъї ...

Μέδομαι, вiit: μεδήσομαι, poet: =Μήδομαι, mъ гîndeskŭ, înгpiжeskŭ, meditŭ, isвodeskŭ.

Μέδουσα, ης (ἡ), poet: fem: ал лъї μέδων.

Μέδω, вiit: μεδήσω, poet: (foapte pap) stъпîneskŭ, îmпъpъцeskŭ. (întpeв: пpinч: nъmaї пaptч:) ...

Μέδων, οντος (ὁ), poet: = Μεδέων. || (sъвst:) domnŭ, îmпъpatŭ.

Μέζεα (τὰ), poet: =Μήδεα, пъpцiле цeпitaле.

Μέζων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de μείζων.

Μεθ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: μεθεῖλον, ші чл:) aпъкŭ ші eŭ чeва desпpe пaptea mea; пpinzŭ чeва din aepŭ (maї 'пainte de a къdea пe пъmîntŭ). 2) skimвŭ, пpefaкŭ.

Μεθ-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, sъpŭ пe d' asъпpa, saŭ asъпpa, saŭ în ъpma къїва.

Μεθαμέριος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de μεθμέριος.

Μεθανδάνω, вiit: -αδήσω, poet: плaкŭ întp' алtŭ кiпŭ; (în a 3: пeps: къ dat:)= Μεταδοκέω.

Μεθ-αρμόζω, вiit: -όσω, komвinŭ (dpeгŭ) чeва întp' алtŭ кiпŭ, пpefaкŭ. [de ъnde

Μεθάρμοσις, εως (ἡ), dpeцepe, пpefaчepe întp' алtŭ кiпŭ.

Μεθ-αρμόττω, вiit: -όσω, At: în локŭ de μεθαρμόζω.

Μεθέηκε, poet: în локŭ de μεθῆκε, nex: ал лъї μεθίημι.

Μεθεῖλον, nex: 2; ал лъї μεθαιρέω.

Μεθείω, Ion: poet: în локŭ de μεθῶ, nex: 2: de sъп: ал лъї μεθίημι.

Μεθεκτέον, posit: ал лъї μετέχω.

Μεθέκτης, ου (ὁ), (къ цeп:) =Μέτοχος, пъpтaшŭ. [ші

Μεθεκτικὸς, ἡ, ὸν, пъtinчosŭ a se înпъpтъші din чeва. [ші

Μεθεκτὸς, ἡ, ὸν, din кape s'a înпъpтъшit, se înпъpтъшeшte, saŭ se пoate înпъpтъші чinева. [μετέχω].

Μεθέλεσκε, poet: în локŭ de μεθήρει, a 3: sinг: пeps: de пpeл: ал лъї μεθαιρέω.

Μεθ-έλκω, вiit: -έλξω, (nex: μεθείλκυσα, шiчл:) tpaгŭ din, saŭ în чeea-л-алtъ пapte.

Μεθέμεν, Dop: în локŭ de μεθεῖναι.

Μέθεν, Dop: poet: în локŭ de ἐμέθεν, ἐμοῦ.

Μέθεξις, εως (ἡ), înпъpтъшipe. [μετέχω].

Μεθέορτος (ὁ, ἡ), чел dъпe sepвъtoape. [μετὰ, ἑορτή].

Μεθ-έπω, вiit: -έψω, (nex: μετέσπον, de ъnde пaptч: μετασπών, ші miж: μετεσπόμην) poet: (къ aк:) ъpmezŭ dъпe чinева; кaъtŭ (къ oкiї), кa sъ гъseskŭ чeва; вiŭ, soseskŭ ъndeва; (пpin întind: ші aвъs:) apdikŭ чeва, їaŭ пe ъmepiї meї, saŭ asъпpъ 'mї; (stpъm: къ aк: saŭ dat: пpeпos: indip:) пopneskŭ чeва asъпpa къїва. «Τυδείδην μέθεπεν («Πατρόκλῳ μέθεπεν) ἵππους». Іл: E. ші П. (вezї ші ἐφέπω, ші μετέρχομαι).

Μεθ-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, tpadъкŭ dintp' o лimвъ întp' алta.

Μεθ-έρπω, вiit: -ερπύσω, (nex: μεθείρπυσα) poet: mъ tîpъskŭ (mъ dъкŭ) dъпe чinева, îл soseskŭ.

Μέθεσις, εως (ἡ), лъsape; пъpъsipe; чedape, saŭ înгъdъipe. [μεθίημι].

Μεθεστᾶναι, în sink: în лoвŭ de μεθεστηκέναι, miж: tpe: de къ: de înf:, ші

Μεθεστὼς, ῶσα, ώς, în sink: în локŭ de μεθεστηκώς, miж: tpe: de къ: de пaptч: ал лъї μεθίστημι.

Μεθετέον, posit: ал лъї Μεθίημι.

Μεθετικὸς, ή, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ле-

snivosŭ ла пъръsipe, saŭ чedape, înгъdȣitopŭ. [μεθίημι].

Μέθη (ἡ), [μέθυ] беціе.

Μθήκω, віit; -ήξω, поet: în локŭ de μετέρχομαι, віŭ, saŭ mъ dȣкŭ, ȣpmezŭ dȣпе чinева.

Μεθ-ηλικιόομαι -σῦμαι, віit: -ώσομαι, трекŭ dintp' o вîpstъ întp' алta. [de ȣude

Μεθηλικίωσις, εως (ἡ), трeчepe dintp' o вîpstъ întp' алta.

Μέθημαι, (прел: μεθήμην) поet: (кȣ dat:) шezŭ întpe алціï.

Μεθημερινὸς, ὴ, όν, ші Μεθημέριος (ὁ, ἡ), каре se faче zioa, saŭ пе toatъ zioa, чел de toate zілеле; (ȣne-opĭ) чел de astъ-zĭ, de zi. [μετὰ, ἡμέρα].

Μεθημοσύνη (ἡ), поet: пъръsipe, лeneвipe. [din

Μεθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μεθετικὸς; (прin întind:) лeneшŭ. [μεθίημι]

Μεθίδρυμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ μεθιδρύω. [de ȣnde

Μεθίδρυσις, εως (ἡ), mȣtape, skimвape de локŭ.

Μεθ-ιδρύω, віit: -ύσω, stpъmȣtŭ dintp'ȣnŭ локŭ întp' алtȣл. || (пas:) skimвŭ пosiціe, mъ stpъmȣtŭ; (în ціen:) = Μεθίστημι, -αμαι.

Μεθίει, 3; sinг: пeps: de прел: xot:, ші

Μεθιέμεν, ші Μεθιέμεναι, поet: în локŭ de μεθιέναι, прez: de înf: [ші

Μεθίεν, поet: în локŭ de μεθίεσαν, α 3: îm: пeps: de прел: ал xot: лȣĭ μεθίημι.

Μεθιζάνω, віit: -ιζήσω, поet: în локŭ de μεθιδρύω, stpъmȣtŭ.

Μεθ-ίημι, віit: μεθήσω, (пex: μεθῆκα, ші miж: μεθηκάμην, tpe: de кȣ: пas: μεθεῖμαι, ші пeste-sъв: μεθείμην, ші чл:) = Ἀφίημι, лasŭ, пъръseskŭ; eptŭ, înгъdȣĭŭ; mъ petpaгŭ; skoцŭ чева de d'asȣпpa mea, saŭ din пъȣntpȣл meŭ; (de ȣnde) ціпŭ, плînгŭ, ші чл:; (прin întind:) ȣшȣpezŭ, isвъвeskŭ. || (nestp: saŭ ел: ші miж: кȣ ціen: saŭ înf:) mъ sȣпȣĭŭ, mъ лasŭ dȣпe алtȣл, чedezŭ; mъ лeneвeskŭ; mъ лeпъdŭ; (fъpъ kazŭ, saŭ ел:) înчetezŭ; nerpiжeskŭ. «Ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων». Іл: O. (ші fn парал:) «Εἴ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν». Іл: K. «Μὴ μ' ἔρεθε, μὴ σε μεθείω». Іл: Γ. (ші miж:) «Τὸν δ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι». Apstf: (ші fiг:) Εἴ με μεθείη ῥίγος». Od: E. (ші пas:) «Οὐ γάρ μετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμίη». Ep: (ші кȣ înf: indip:) «Μέθες με ἰέναι ἐπὶ τήν θήρην». Ep: (saŭ кȣ ак: кȣ преп:) «Μετίει τὸ ἄγκιστρον εἰς μέσον τὸν ποταμὸν». Ep: (ші fiг:). «Μετίει πολλὰ τῶν δακρύων». Ep: a въpsat. «Περσίδα γλῶσσαν μετεὶς». Ep: вopвind. (ші fiг:) «Τὸν φόρον μετίει τῇσι πόλισι». Ep: л' a eptat. «Τὰς ἁμαρτάδας αὐτοῖσι πάσας μετίημι». Ep: «Εἰ μετήσει τὴν ἀρχὴν, ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ τύραννος καταστήσεται». Ep: (ші кȣ ціen: ел: dip:) «Οὐ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο». Іл: Λ. «Μετίεσαν τῆς χρησμοσύνης τὸ παράπαν». Ep: Μεθιέμεναι πολέμοιο (ἀλκῆς)». «Τῆς ἀπάτης οὐ μεθίει». Ап: (ші ел:) «Ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο». Іл: Δ. «Μεθιεῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι». Іл: K. (ші miж:) «Τοῦ δ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ». Eȣp: «Ἡνίκα τῶν γυμνασίων μεθίενται». Плt: (ші кȣ inf:) «Ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν». Іл; Ψ. «Ὅστις μεθίῃσι μάχεσθαι». Іл: N. (ші кȣ ціen: saŭ dat: indip:). «Κῆρ ἄχεος μεθέηκα». Іл: P. amŭ ȣшȣpat. «Μεθῆκαν ἑαυτοὺς τῶν ἔργων». Ел: «Εἰ τόν δε Τρώεσσι μεθήσομεν». Іл: P. «Μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην». Іл: Ξ. «Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον». Іл: A. sъ se desmînie кȣ Axiлŭ. (ші fъpъ kazŭ). «Κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν». Іл: Ω.

Μεθ-ίπταμαι, віit: μετα-πτήσομαι, sвopŭ întp' алtъ пapte.

Μεθ-ιστάνω, (maĭ noŭ) în локŭ de...

Μεθ-ίστημι, віit: μετα-στήσω, (пex: μετέστησα, ші miж: μετέστην, ші пas: μετεστάθην; miж: tpe: de кȣ: μεθέστηκα, ші чл:) stpъmȣtŭ, tpansпoptŭ; eksiлezŭ; (fiг:) пpefakŭ, || (miж:) skimвŭ локŭ, (ші fiг:) soaptъ, saŭ пъpepe, (sistemъ); mъ stpъmȣtŭ dintp' ȣnŭ локŭ întp'алtȣл, плекŭ, mъ dȣкŭ; (de ȣnde fiг:) mopŭ; (în ціen:) mъ пpefakŭ. «Μεθιστάναι τινα πρὸς τὴν ὑπερορίαν». Xps: (ші miж:) «Μεταστησάμενος τὸν Σπιθριδάτην». Ksn: Τοὺς ἐναγεῖς μετεστήσαντο». Esx: (ші miж: de sine пas:) «Μετισταμένους ἐκ τῆς τάξεως». Ep: «Μεθίστασθαι ἐπὶ πόδα». Плв: a se înaпoĭa. (ші fiг: desпpe neînsȣfл:). «Χωρία πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μεθεστηκότα». Ksn: (ші fiг:). «Εἰς τὸν ἀδελφὸν μετέστησε τὴν ἀρχὴν». Паȣs: «Μεταστήσων εἰς ἑαυτὸν ἅπαν τὸ κράτος». Грг: «Μεταστῆσαι γνώμην ἐξ ὀργῆς». Antf: «Οὐ ῥᾴδιον τὰ ἐκ παλαιοῦ τοῖς ἤθεσι κατειλημμένα μεταστῆσαι». Apst: «Ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω». Od: Δ. «Μεταστῆσαι τὴν πολιτείαν (τοὺς νόμους)». Ksn: (ші ел:) «Μετέστησαν (se înц: ἑαυτοὺς) εἰς δουλείαν». Пл: (ші кȣ ціen:) «Μεθίστημι (se înц: ἐμαυτὸν) τοῦ χρώματος». Apst: mi se skimпъ faца. (mi miж:) «Ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ

λόγον μετάστηθι». Пл: «Ἡ δημοκρατία μεθίσταται εἰς βίαν». Плв: (ші ел:) «Μεταστῆναι βίου (λύπης)». Еѕр: «Φρενῶν μεθέστηκας». (ші пas:) «Μετασταθεὶς τῶν πάρος φρενῶν». Еѕр: ешindѕ 'шї din minцї. «Μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων». Apstf: 2) (поet: кѕ dat:) staѕ în міжлокѕл оарекърора. «Αἰνείας δ'ἑτάροισι μεθίστατο». Іл: Е.

Μεθὸ (în локѕ de μεθ' ὅ), adв: пе ѕрмъ; dѕпе че...

Μεθοδεία (ἡ), (Sкр:) ші

Μεθόδευμα (τὸ), (плц:)=Μέθοδος, меште шѕціре, ѕнелтіре de міжлокѕ; (fiг:) амъціре, віклеnie. [ші

Μεθοδευτὴς, οῦ (ὁ), мештешѕцітоpѕ (întреѕѕінцътоpѕ de metodѕ în чева). [ші

Μεθοδευτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікѕ a afла міжлокѕ, metodѕ de a se мештешѕці în чева,=Μεθοδικὸς. [din

Μεθ-οδεύω, віit: -εύσω, ѕрмъреsкѕ пе чінева; (fiг:) каѕтѕ кѕ амърѕнтѕл, черчетезѕ (трактезѕ) чева metodічеште (кѕ кіпѕ îndeшînatікѕ, saѕ dѕпе регѕле). [μέθοδος].

Μεθ-οδηγέω -ῶ, віit: -ήσω, кълъѕzezѕ пе чінева afaръ din калеа sa, îл faкѕ a se рътъчі.

Μεθοδικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, каре se faче, saѕ faче чева кѕ metodѕ (кѕ кіпѕ isѕѕtitopѕ, ші dѕпе регѕле), metodікѕ. [ші

Μεθόδιον (τὸ), (епгр:) ='Εφόδιον. [ші

Μεθοδίτης, ου (ὁ), (глs:)=Μεθοδευτὴς, metodікѕ (мештерѕ). [din

Μέθοδος (ἡ), ѕрмъріре sпре къѕtаре de чева; (fiг:) черчетаре (прінч: de обїектѕ штіінцifікѕ); (прін întind:) регѕлатѕ міжлокѕ, че întреѕѕінцеазъ чінева ла чева, ші трактацîа, saѕ instрѕкціа desпре ачеasta. «Καθάπερ εἴρηται ἐν τῇ μεθόδῳ τῇ πρὸ ταύτης«. Apst: [μετὰ, ὁδὸς].

Μεθολκὴ (ἡ), траџере (греѕtate) маїмѕлтъ ла о парте. [μεθέλκω].

Μεθ-ομιλέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) петрекѕ (тръїеsкѕ) întре оаре-каре оаменї, амѕ de апроапе релацїї кѕ dînшїї.

Μεθορία (ἡ), каѕтъ μεθόριος. [ші

Μεθορίζω, віit: -ίσω, мъ вечіnеsкѕ кѕ чінева, saѕ sîntѕ девълташѕ, пърташѕ în чева. [din

Μεθόριος, α saѕ ος, ον, чел dintре хотареле вре ѕнѕї локѕ. «Μεθορία (se înц:) χῶρα)(ἡ),ші Μεθόρια(τὰ),». хотареле. [μετὰ, ὅρος].

Μεθ-ορκόω -ῶ, віit: -ώσω, жѕрѕ din поѕ, режѕрѕ пе чінева. [μετὰ, ὅρκος].

Μεθ-ορμάω -ῶ, віit: -ήσω, порneskѕ репеde чева; (ші між:) пъвълеsкѕ în ѕрма кѕїва, saѕ dѕпе чінева.

Μεθορμίζω, віit: -ίσω, (паѕt:) трапsпортѕ корабіа ші чл:; (saѕ між:) мъ трапsпортѕ dintр'ѕnѕ портѕ întр' алтѕл; (în цеn:) sкімбѕ пosiцie, (ші fiг:) soaptъ; (кѕ цеn:) isбъвеsкѕ, (ші між:) мъ isбъвеsкѕ. «Τοῦ νῦν σκυθρωποῦ μεθορμιεῖ σε πίτυλος σκύφου». Еѕр: [μετὰ, ὅρμος].

Μέθυ, υος (τὸ), поet: вінѕ (прінч: dѕлче, saѕ de мїере).

Μεθυδότης, ου (ὁ), поet: дътътоpѕ de вінѕ; (епіt:) Dionisѕ. [μέθυ, δίδωμι].

Μεθυδριὰς, [μετὰ, ὕδωρ] άδος (ἡ), nimfъ, zeiцъ de апе. [μετὰ, ὕδωρ].

Μεθυδώτης, ου (ὁ), поet: în локѕ de μεθυδότης.

Μεθύπαρξις, εως (ἡ), fiinцa чеа dѕпе ачеastъ віацъ, saѕ віаца віitoape. [din

Μεθ-υπάρχω, віit: -άρξω, sîntѕ în fiinцъ dѕпе moapte.

Μαθυπέρβατος (ὁ, ἡ), (грам:) кѕвîntѕ кѕ fiгѕрї іперѕate. [μετὰ, ὑπερβατὸν].

Μεθυπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ), поet: isворîtopѕ de вінѕ ка din isворѕ. [μέθυ, πίδαξ].

Μεθυπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: = Μεθυσφαλὴς. [μέθυ, πλάνη].

Μεθυπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поet: ловітѕ (атакатѕ) de вінѕ, беатѕ. [μέθυ, πλήττω].

Μεθ-υποδέομαι, οῦμαι, віit: -ήσομαι, îmї sкімбѕ înкълцъmintea, мъ інкалцѕ кѕ алта, saѕ кѕ а алтѕїа.

Μεθ-υπο-δύομαι, віit;-δύσομαι, мъ вîрѕ кѕ ѕнѕ sѕлѕ sѕбцірe ѕndева ші еѕ dѕпе алтѕл.

Μεθυπόστρωσις, εως (ἡ), sкімбаре de аштерnѕтѕ. [μετὰ, ὑπόστρωσις].

Μεθύσης, ου (ὁ), Лкsfn: în локѕ de μέθυσος. [ші

Μέθυσις, εως (ἡ), înбътаре (акт: saѕ пas:). [din

Μεθύσκω, [μέθυ] віit: μεθύσω, ші пas: μεθυσθήσομαι, (пех: ἐμεθύσθην) înбътѕ пе чінева; (fiг:) ѕdѕ, моїѕ чева îndestѕл. || (пas:) мъ înбътѕ. [de ѕnde

Μέθυσμα (τὸ), бъѕтѕръ înбътътоаре.

Μεθυσοκότταβος (ὁ, ἡ), ком: бецівѕ. [μέθυσος, κότταβος], =кѕ ...

Μέθυσος, η saѕ ος, ον, бецівѕ. [μεθύω].

Μεθυσοχάρυβδις, εως (ἡ), кѕ ковîршіре бецівъ. [μέθυσος, Χάρυβδις].

Μεθύστερος, [μετὰ, ὕστερος] α, ον, поet: în локѕ de ὕστερος.

Μεθυστὴς, οῦ, ші Μεθυστὴρ, ῆρος (ὁ), = Μέθυσος. [de ѕnde

Μεθυστικὸς, ὴ, ὸν, аплекатѫ ла веціе. [ші

Μεθύστρια (ἡ), fem: ал лѫї μεθυστὴς.

Μεθυσφαλέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: мъ клетinѫ din веціе. [din

Μεθυσφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: клетinatѫ (каре ѕмвлъ шовъit, ші stъ sъ казъ) de веціе. [μέθυ, σφάλλω].

Μεθυτρόφος (ὁ, ἡ), поет: [μέθυ, τρέφω] = Οἰνοφόρος.

Μεθυχάρμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [μέθυ, χαίρω] їѕвitорѫ de вinѫ.

Μεθύω, (прел: ἐμέθυον, ші маї мѫлтѫ пѫ) [μέθυ] sîntѫ веатѫ, saѫ мъ înвътѫ. «Νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικὼς». Od: Σ: (ші fir:) «Πληγαῖς μεθύων». Ткр: ameцitѫ de вътъї. (ші кѫ цen: кѫ преп:) «Μεθύων ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης». Ksn: (ші кѫ dat:) «Μεθύει τῷ μεγάθει τῶν πεπραγμένων». Dm: (веzї ші μεθύσκω). 2) (кѫ dat:) sîntѫ віne ѕdatѫ, моїatѫ în чева «Βοείην μεθύουσαν ἀλοιφῇ». Іл: Р:

Μειαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, ofерѫ (adѕкѫ în жертfъ, saѫ вагѫ de seamъ, дака este токма ла кîntарѫ) віктima Апатѕріілор пѫmitъ μεῖον (веzї ziч:). (fir:) «Μειαγωγήσω σου τὰς τραγῳδίας». Apstf: îцї воїѫ крitіка траціediіле. 2) (nestp:) трагѫ маї пѫцinѫ (sîntѫ маї ѕшорѫ) ла кѫmпънъ (Sin: епist: 147:). [ші

Μειαγωγία (ἡ), ofepipe, saѫ кîntъpipe de жертfа Μεῖον. [din

Μειαγωγὸς (ὁ, ἡ), ofepitорѫ, saѫ кîntъpitорѫ de жертfа [μεῖον, ші ἄγω].

Μειδάω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локѫ de μειδιάω. [de ѕnde

Μείδημα (τὸ), поет: în локѫ de...

Μειδίαμα (τὸ), sѕpîsѫ; ші Μειδίασις, εως (ἡ), ші Μειδιασμὸς (ὁ), гls: sѕpîdepe, zîmвipe. [ші

Μειδίασμα (τὸ), гls: în локѫ de μειδίαμα. [din

Μειδιάω -ῶ, віit: -άσω, sѕpîzѫ, zîmвeskѫ; (fir:) sîntѫ веселѫ (лiniштitѫ ші чл:); (прin întind:) = Σαίρω, σέσηρα, pîzѫ кѫ гѫра къskatъ. «Κάρχαρον μειδήσας». Вавр: велindѕ 'шї колції. [din

Μεῖδος, [în afin: кѫ ἦδος, -εος -ους (τὸ), (neîntрев:) în локѫ de γέλως, pîsѫ.

Μειζονάκις, adв: (плц:) în локѫ de πλεονάκις, маї de мѫлте орї. [ші

Μειζονότης (ἡ), însѕшimea челѫї маї mape, saѫ ковîршipe în кîtime (înпрот: de ἐλαττονότης). [ші

Μειζόνως, [μείζων] adв: = Μᾶλλον.

Μειζότερος, α, ον (Skp:) în локѫ de...

Μείζων, , ονος (ὁ, ἡ), компар: ал лѫї μέγας, маї mape; маї de sѕs. || (neѕt:) Μεῖζον, adв; în локѫ de μειζόνως.

Μείλας, поет: (преа рар) în локѫ de μέλας.

Μείλιγμα (τὸ), miжлокѫ atpъгъtорѫ de мѫлцѕmipe (плъчере, saѫ потолipe, înвлînzipe); (de ѕnde) = Μέλισμα. [ші

Μειλικτήριος (ὁ, ἡ), пѫtinчosѫ, saѫ îndemînatikѫ de a înвлînzi, a потолi mînie, (ad:) a atpaцe eptape. || Μειλικτήριον (τὸ), (se înц: ἱερὸν) жертfъ ofepitъ sпре atpaцepe de eptape. [ші

Μειλικτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, = Μειλικτήριος. [ші

Μειλικτὸς, ὴ, ὸν, пѫtinчosѫ a se înвлînzi, a se потолi din mînie. [ші

Μείλικτρον (τὸ), поет: = Μείλιγμα. [μειλίσσω].

Μειλινόεις, εσσα, εν, поет: грет: în локѫ de μηλινόεις, saѫ = кѫ...

Μείλινος, η, ον, поет: dѕлче ка mїepea, = Μείλιχος. [μείλιον].

Μείλινος, η, ον, поет: în локѫ de μελέϊνος.

Μείλιξις, εως (ἡ), înвлînzipe, потолipe de mînie. [μειλίσσω].

Μείλιον (τὸ), поет: [μέλι] (s' a гъsit: пѫmaї odatъ în sinг:) ор че adѕче плъчере, saѫ se dъ sпре потолipe de mînie, saѫ îndatopape; (în цen:) dapѫ; odopѫ.

Μειλίσσειο, поет: în локѫ de μειλίσσεο -μειλίσσου, порѕпч: пas: ал лѫї...

Μειλίσσω, [μείλιον] віit: -ίξω, поет: (кѫ ак: dip: ші dat: saѫ рар цen: saѫ inf: indip:) (dѕпе ziч:) întpeвѕinцezѫ miжлоаче de îndѕлчipe, saѫ плъчере кътре чinева; (fir:) ворвеskѫ dѕлче, рогѫ; (прin ѕрm:) înвлînzeskѫ, потолеskѫ mînia кѫїва; îndatopezѫ; îndѕплекѫ. [de ѕnde

Μειλίχη (ἡ), кѫреаоа, кѫ каре îшї înfъшѕраѫ mîna гїontitopiї.

Μειλιχια (ἡ), влîndeцe, влажinie; (în pesвoiѫ) молічїѕne, tpîndъвie. [ші

Μειλίχιος, α saѫ ος, ον, (прinч: ші поет:) dѕлче (ка mїepea); (de ѕnde fir:) mînгîitорѫ, лiпгѕшitорѫ, îndatopъtорѫ; потолitорѫ de mînie; (desпре omѫ) dѕлче, влажinѫ. «Ζεύς—». Паѕs: ші Пл: în чinstea кърѕїа se ofepїа жертfа «Μειλίχια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жертfъ sпре потолipe de mînie. [μείλιχος]. [de ѕnde

Μειλιχίως, adв: кѫ кіпѫ влажinѫ, înda-

торъторѫ, ші чл: =Προσηνῶς.

Μειλιχόγηρυς, υος (ὁ, ἡ), поет: [μείλιχος, γῆρυς] dѫлче-гръіторѫ, saѫ ворбіторѫ.

Μειλιχόδωρος (ὁ, ἡ), поет: dъръіторѫ de dѫлчї, плъкѫте dарѫрї; adѫкъторѫ de веселіе. [μείλιχος, δῶρον].

Μειλιχομειδὴς, έος, ші Μειλιχόμειδος (ὁ,ἡ), поет: dѫлче-zîmбіторѫ. [μείλιχος, μεῖδος].

Μειλιχόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поет: чел кѫ simцimîntѫ, saѫ disпosiцie dѫлче. [μείλιχος, μῆτις].

Μείλιχος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de μειλίχιος. [μειλίσσω].

Μειλιχόφωνος (ὁ, ἡ), поет:= Μειλιχόγηρυς. [μείλιχος, φωνὴ].

Μεῖον (τὸ), неѫt: лѫї μείων, maї mikѫ; maї пѫцinѫ; (de ѫnde || sѫбst:) жерtfa (обіч: оае), че se оfерїа ла serбътоареа Апатѫріілор de пъріnтеле копілѫлѫї, каре se înskріа întре fраторї (fiind къ обічнѫїаѫ ачештіа a stріга, къ este μεῖον, maї mikъ dekît греѫtatea чеа хотърîтъ).

Μεῖον (τὸ),=Μῆον, ѫnѫ felѫ de плantъ.

Μειονεκτέω -ῶ, віit: -ήσω, amѫ, saѫ їаѫ (în пaртеа меа) maї пѫцinѫ dekît тре-бѫїе; (прin ѫрm:) mъ пъгѫбеskѫ, mъ пъ-пъstѫїеskѫ; (în цen:) =Ἐλαττοῦμαι, sîntѫ maї de жos. [μειονέκτης], [de ѫnde

Μειονέκτημα (τὸ), ачееа, întрѫ каре se aflъ чінева maї de жos de kît алтѫл, (Fранц:) desavantage.

Μειονέκτης, ου (ὁ), каре аре чева maї пѫцinѫ de kît алтѫл, лiпsitѫ în чева, maї de жos. [ші

Μειονεξία (ἡ), авере de чева maї пѫцinѫ, лiпsъ; (ѫne-орї пas:) пъпъstѫіре. [μεῖον, ἔχω].

Μειόνως, [μείων] adв:= Ἐλαττόνως, saѫ ἔλαττον, maї пѫцin.

Μειότερος, α, ον, поет: în локѫ de μείων, maї mikѫ, maї пѫцinѫ.

Μειουρία (ἡ), чіѫntie de коadъ. [ші

Μειουρίζω, віit: -ίσω, sîntѫ чїѫntѫ de коadъ. [din

Μείουρος (ὁ, ἡ), [μείων, οὐρά] чїѫntѫ de коadъ; (пѫлsѫ) întреpѫптѫ; (обіч: вepsѫ) лiпsitѫ de o sілабъ ла sfîршitѫ.

Μειόφρων, ονος (ὁ, ἡ), пѫцinѫ (skѫрtѫ) de minte. [μείων, φρὴν].

Μειόω -ῶ, віit: -ώσω, = Ἐλαττόω, fakѫ maї mikѫ, maї пѫцinѫ. [μείων].

Μειρακεύομαι, віit: εύσομαι, =Μειρακιεύομαι. [μείραξ].

Μειρακίδιον (τὸ), dim: ал лѫї μειράκιον.

Μειρακιεξαπάτης, ου (ὁ), amъцitорѫ de tinерї. [μειράκιον, ἐξ, ἀπάτη].

Μειρακιεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ портѫ ка ѫnѫ копілѫ. [ші

Μειρακίζομαι, віit: -ίσομαι, = Μειρακιόομαι. [din

Μειράκιον (τὸ), dim: ал лѫї μείραξ, воїнічелѫ. [de ѫnde

Μειρακιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, mъ fakѫ flъкъѫ, saѫ трекѫ din копілъріе în вîрstъ de жѫnie.

Μειρακίσκη (ἡ), ші Μειρακίσκος (ὁ), dim: ал лѫї μείραξ.

Μειρακιώδης, εος (ὁ,ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, потрівітѫ ла (saѫ кѫ пѫртаре de) жѫne, копілѫ, копілъроsѫ. [ші

Μειρακύλλιον (τὸ), dim: ал лѫї [μειράκιον].

Μείραξ, [εἴρω, εἴρην] ακος (ἡ), (прinч:) fatъ (de 14—18 anї); (desпре бъїецї ком:) în локѫ de μειράκιον, воїнічелѫ, flъкъїашѫ, жѫne.

Μείρομαι, поет: (кѫ цen:) în локѫ de ἀμείρομαι, sîntѫ лiпsitѫ, saѫ de ἰμείρομαι, пofteskѫ.

Μείρομαι, (fъръ віit:) (пех: ἔμμορον, тре: de кѫ: ἔμμορα) поет: (кѫ цen:) îmї їаѫ пaртеа, mъ înпъртъшеskѫ; їаѫ, (ші maї noѫ) înпарцѫ прin sорцї= Λαγχάνω; (de ѫnde || nas: тре: ре кѫ:) Εἵμαρται, saѫ Μέμαρται, ші пеste-sъв: Εἵμαρτο, este, saѫ ера ѫрsitѫ, skрisѫ; (ші în партч:) «Εἱμαρμένος, ші (поет:) Μερορημένος, ші Μεμορμένος, η, ον, хотърîтѫ de ѫрsitорї. (de ѫnde) «Εἱμαρμένη» =Πεπρωμένη, soaртъ, skрisѫ, ѫрsitѫ.

Μεὶς, μεινὸς (ὁ), Еол: saѫ Ion: în локѫ de μήν, μηνός.

Μείωμα (τὸ), [μειόω] лiпsъ, saѫ kîtѫ este maї пѫцinѫ.

Μείων, ονος (ὁ, ἡ), компар: (перегл:) ал лѫї μικρὸς, maї mikѫ; maї пѫцinѫ.

Μείωσις, εως (ἡ), înпѫцînаре; мічіре.[ші

Μειωτικὸς, ὴ, όν, (ші ad:) -ικῶς, adѫкъторѫ de (saѫ контрівѫіторѫ ла) înпѫцinаре, saѫ мічіре,= Ἐλαττωτικὸς. 2) грам: însemnътівѫ de înпѫцinаре. [ші

Μειωτὸς, ὴ, όν, пѫtinчosѫ a se înпѫцina, saѫ мічї, (ad:) пріimitорѫ de înпѫцinаре, saѫ мічіре. [μειόω].

Μελάγγαιος (-γειος), ші At: Μελάγγεως (ὁ, ἡ), чел кѫ негрѫ, (прin ѫрm:) ѫшорѫ пъmîntѫ. [μέλαν, γαῖα, saѫ γέα].

Μελάγγυιος (ὁ, ἡ), поет: [μέλαν, γυῖον] чел кѫ негре мъdѫларе.

Μελάγκαρπος (ὁ, ἡ), продѫкъторѫ de негре роаde. [μέλαν, καρπός].

Μελάγκερος, ші (At:) Μελάγκερως (ὁ, ἡ), чел кѹ negre коарне. [μέλαν, κέρας].

Μελαγκορυφίζω, віit: -ίσω, кîntѹ ка...

Μελαγκόρυφος (ὁ, ἡ), чел кѹ neагръ креastъ (saѹ капѹ); (de ѹnde || sѹвst: върв:) ѹnѹ felѹ de пасъре, векацінъ, че mъnînкъ smoкine. [μέλαν, κορυφή].

Μελάγκραινος, ші Μελαγκράνιος (ὁ, ἡ), поет: fъкѹtѹ, înплetitѹ din ...

Μελάγκρανις, [μέλαν, κρᾶνον] ιος (ἡ), ѹnѹ felѹ de папѹръ, saѹ рогозѹ negrѹ în вîрfѹ.

Μελαγκρήδεμνος (ὁ, ἡ), поет: пѹрtъtорѹ de neагръ легътѹръ de капѹ, лъsatъ пе ѹmерї. [μέλαν, κρήδεμνον].

Μελάγκρηπις, ιδος (ὁ, ἡ), пѹрtъtорѹ de neагръ înкълцъminte. [μέλαν, κρηπίς].

Μελάγκροκος (ὁ, ἡ), поет: fъкѹtѹ (saѹ кѹ пînze) din neагръ бътътѹръ. [μέλαν, κρόκη].

Μελαγχαίτης, ου (ὁ), поет: чел кѹ negrѹ пърѹ, saѹ коаmъ, saѹ (fir:) fрѹnze. [μέλαν, χαίτη].

Μελάγχειμος, ші Μελάγχιμος (ὁ, ἡ), (прінч: парте de пъmîntѹ) ръmasѹ еарна negrѹ (neninsѹ), пе кînd челе dinпрежѹр sînt алве de zъпadъ; (поет: în ţen:) negrѹ. [μέλαν, χειμών].

Μελαγχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), поет: пѹрtъtорѹ de negre хаїне, înвръкаtѹ în negrѹ; (прinîntind:) жалнікѹ, tristѹ. [μέλαν, χιτών].

Μελάγχλαινος (ὁ, ἡ), поет: înвръкаtѹ кѹ neагръ mantелъ, saѹ (în ţen:) în negrѹ. [μέλαν, χλαῖνα].

Μελάγχλωρος (ὁ, ἡ), negrѹ-верde, saѹ negrѹ-галвенѹ. [μέλαν, χλωρός].

Μελαγχολάω -ῶ, віit: -ήσω, пътimeskѹ de меланхоліе (sîntѹ невѹnѹ). [ші

Μελαγχολία (ἡ), меланхоліе (de ачі); inoxondpie (невѹnie) din neагръ fiepe. [ші

Μελαγχολικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, пътimашѹ de, saѹ sѹпѹsѹ, op dedѹsѹ ла меланхоліе. [din

Μελάγχολος (ὁ, ἡ), ѹnsѹ кѹ, saѹ amарѹ, веninosѹ ка fiepea neагръ. «Ὁς—». Sof: [μέλαν, χολή]. [de ѹnde

Μελαγχολόω -ῶ, вîit: -ώσω, fакѹ печінева меланхолікѹ, saѹ adѹкѹ меланхоліе. [ші

Μελαγχολώδης, εος (ὁ, ἡ), аплекаtѹ ла меланхоліе, меланхолікѹ.

Μελαγχρὴς, saѹ Μελαγχροὴς, ші Μελαγχροιὴς, έος поет: în локѹ de...

Μελάγχροος -ους (ὁ, ἡ), negрічosѹ ла fацъ. [μέλαν, χρόα, saѹ χροιὰ].

Μελάγχρως, ωτος, ші Μελάγχρωτος (ὁ, ἡ), =Μελάγχροος. [μέλαν, χρὼς].

Μελάγχυμος (ὁ, ἡ), чел кѹ negrѹ sѹкѹ, saѹ ѹmорѹ. [μέλαν, χυμὸς].

Μέλαθρον (τὸ), [μελαίνω] înвелitoapea каsеї; (прінч:) grinda чеа mape (кosopoaва), каре ţine înвелitoapea (вezї ші μεσόδμη); (прin întind:) кasъ; къmаръ (odae). [de ѹnde

Μελαθρόφιν, поет: în локѹ de μελάθρου. [ші

Μελαθρόω -ῶ, віit: -ώσω, sпріжinѹ (solidezѹ) чева прin grinzї mapї.

Μέλαινα, ης (ἡ), fem: ал лѹї μέλας. [de ѹnde

Μελαινίδες (αἱ), ѹnѹ felѹ de negрічоase кокіле (sкоїчї de mape).

Μελαινόριν, ινος (ὁ, ἡ), поет: чел кѹ negrѹ nasѹ (saѹ чїокѹ, saѹ прѹъ). [μέλαινα, ῥίν].

Μαιλαινόφαιος (ὁ, ἡ), înкisѹ ла fацъ, negрічosѹ. [μέλαινα, φαιὸς].

Μελαίνω, [μέλας] віit: -ανῶ, negreskѹ; (прin întind:) întѹnекѹ. «Τὴν φράσιν—». D: Ал:

Μελαμβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: negrѹ din прічіna adînчimiї, преа adînкѹ, întѹnерікosѹ. [μέλαν, βάθος]. (se конf: кѹ...

Μελαμβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitѹ кѹ negrѹ. [μέλαν, βαφὴ].

Μελάμβιος (ὁ, ἡ), грам: екsпл: а лѹї ἀμαυρόβιος. [μέλαν, βίος].

Μελαμβόρειος (εος), ου (ὁ, ἡ), [μέλαν, βορέας] ѹnѹ вîntѹ (крівъцѹ) рече, ші noposѹ.

Μελάμβροτος (ὁ, ἡ), поет: [μέλαν, βροτὸς] локѹitѹ de negri oamenї. || (sѹвst:) =Ἀιθίοψ.

Μελάμβωλος (ὁ, ἡ), поет: (γῆ, пъmîntѹ) чел кѹ negri вѹлгърї, saѹ вrasde. [μέλαν, βῶλος].

Μελαμπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: negrѹ înкегаtѹ, вîptosѹ. «Χαλκὸς—». Esхл: [μέλαν, πήγνυμι].

Μελάμπεπλος (ὁ, ἡ), чел кѹ хаїна depe d'asѹпра neагръ, înвръкаtѹ în negrѹ. [μέλαν, πέπλος].

Μελαμπέταλος (ὁ, ἡ), поет: în локѹ de μελάμφυλλος. [μέλαν, πέταλον].

Μελαμπόδιον (τὸ), елеворѹ, воцъцелѹ, кѹtкѹрігѹ (плаntъ nѹmitъ аша de ла Μελάμπους, каре întîї а întреввінцt'о de кѹръцenie).

Μελαμπόρφυρος (ὁ, ἡ), рошѹ înкisѹ. [μέλαν, πορφύρα].

Μελάμπτερος (ὁ, ἡ), =Μελανόπτερος.

Μελάμπυγος (ὁ, ἡ), [μέλαν, πυγὴ] чел кȣ negrȣ (пъposȣ̆) шezȣtȣ̆; (pin întind:) biteazȣ̆, îndpъzneцȣ̆, воїnikȣ̆. (înpot: de λευκόπυγος).

Μελάμπυρον (τὸ), o negînъ, че pesape п'întpe grîȣ̆, (Fpanц:) *blè de vache.* (bezї ші αἰγίπυρον). [μέλαν, πυρὸς].

Μελαμφαὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: negrȣ ла bedepe; întȣnekosȣ̆. [μέλαν, φάος]

Μελάμφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ negre, saȣ̆ dese fpȣnze, desȣ̆, ȣmвposȣ̆. || (sȣвst:) Μελάμφυλλον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ (алt:) παιδέρως. [μέλας, φύλλον].

Μελάμφωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ înkisȣ̆ (ръгȣшitȣ̆) гласȣ̆. [μέλαν, φωνὴ].

Μελαμψηφὶς, ίδος (ὁ, ἡ), чел кȣ negre пїetpiчеле. «Ποταμὸς — ». Кал: [μέλαν, ψηφὶς].

Μέλαν, ανος (τὸ), neȣt: ал лȣї μέλας. || (sȣвst:) черneалъ, ші чл; (bezї μέλας).

Μελαναθὴρ, έρος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de въpatikȣ̆ grîȣ̆ кȣ negrȣ вїpfȣ̆, saȣ̆ варвъ în spikȣл sъȣ̆. [μέλαν, ἀθὴρ].

Μελαναιγὶς, ίδος (ὁ, ἡ), poet: цiitopȣ̆ de neagrъ (înfpikoшatъ) павъzъ; saȣ̆ însoцitȣ̆ кȣ îutȣnekoasъ fȣptȣnъ; (în цen:) negrȣ, saȣ̆ grozaвȣ̆. [μέλαν, αἰγὶς].

Μελαναίετος (ὁ), negrȣ вȣлtȣpȣ̆. [μέλαν, αἰετὸς].

Μελαναιθὴρ, έρος (ὁ), =Μελαναθὴρ.

Μελαναυγέτις, ιδος (ἡ), poet: fem: ал: лȣї

Μελαναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), poet:= Μελαμφαὴς. [μέλαν, αὐγὴ].

Μελάνδειρος (ὁ), [μέλαν, δειρὴ] ȣnȣ̆ felȣ̆ de пasъpe кȣ gîtȣл negrȣ.

Μελάνδετος (ὁ, ἡ), poet: ал кърȣїa mînepȣл, saȣ̆ mapцinea de жȣp înпpeжȣp, (în цen:) легътȣpa este neagrъ, saȣ̆ de fepȣ̆. «'Ασπὶς («Ξίφος)—». Esхл: ші Om: [μέλαν, δέω].

Μελανδίνης, ου (ὁ), poet: чел кȣ negre (adînчї) вȣлtoape. «Ποταμὸς—». Dion: [μέλαν, δίνη].

Μελανδόκος (ὁ, ἡ), poet: = Μελανοδοχεῖον.

Μελανδρύας, ου (ὁ), bezї ші...

Μελάνδρυον (τὸ), negreaцa (inima) steжapȣлȣї. 2) (fir: ка din пaptea feцeї) лакерdъ, (алt:) μελανδρύας (ὁ).

Μελάνδρυος (ὁ, ἡ), poet: (despre копачї) чел кȣ μελάνδρυον (bezї ziч: преч:), (ad:) векїȣ̆, вътpînȣ̆. [ші

Μελάνδρυς, υος (ὁ), ȣnȣ̆ mape пеште de mape =Θύννος, (Лat:) tȣnȣ̆. (de ȣnde μελανδρύας, bezї μελάνδρυον 2). [μέλαν, δρὺς].

Μελανειμονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ̆ înвръкatȣ̆ în negrȣ. [ші

Μελανειμονία (ἡ), neagrъ înвръкъminte. [din

Μελανείμων, ονος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ̆ de neagrъ înвръкъminte. [μέλαν, εἷμα].

Μελανέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: în локȣ̆ de μελαίνομαι, mъ înnegreskȣ̆. [μέλας].

Μελανήφατος (ὁ, ἡ), греш: în локȣ̆ de μεγαλήφατος.

Μελανηφόρος (ὁ, ἡ), =Μελανοφόρος.

Μελανθέλαιον (τὸ), ȣntȣ̆ de [μελάνθιον, ші ἔλαιον].

Μελάνθεμον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ (din soїȣл mȣшъцелȣлȣї). [ші

Μελανθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: negrȣ ла floape (faцъ), negrȣ. [ші

Μελάνθιον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ (кȣ floapea вînътъ înkisъ), negînъ, tъчїȣne, saȣ̆ manъ (воалъ de grîȣ̆). [μέλαν, ἄνθος].

Μελάνθριξ, -τριχος (ὁ, ἡ),= Μελάντριχος.

Μελάνθρυον (τὸ), греш: în локȣ̆ de μελάνθιον.

Μελανία (ἡ), negreaцъ. [ші

Μελανίζω, biit: -ίσω, вatȣ̆ în negrȣ, sîntȣ̆ кam negriчosȣ̆. [μέλαν].

Μελάνιον (τὸ), biopea вînътъ înkisъ, negriчoasъ. [μέλας, ἴον].

Μελάνιππος (ὁ, ἡ), чел кȣ каї negri (ла tpъsȣpъ). [μέλαν, ἵππος].

Μελανόγραμμος (ὁ, ἡ), чел кȣ negre лiniї. [μέλαν, γραμμὴ].

Μελανοδοχεῖον (τὸ), кълъmъpї. [μέλαν, δέχομαι]. (bezї ші μελανδόκος).

Μελανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), negriчosȣ̆ ла faцъ. [μέλαν, εἶδος].

Μελανοείμων, ονος (ὁ, ἡ), = Μελανείμων.

Μελανόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), poet: (ναῦς, коpaвie) кȣ negre въпчї de шedepe пentpȣ вîsлaшї. [μέλαν, ζυγός].

Μελανόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ пъpȣ̆ negrȣ. [μέλαν, θρὶξ].

Μελανοκάρδιος (ὁ, ἡ), negrȣ ла inimъ, крȣdȣ̆, saȣ̆ grozaвȣ̆. «Πέτρα—». Apstf: [μέλαν, καρδία].

Μελανοκόμης, ші Μελανόκομος, ου (ὁ, ἡ), чел кȣ пъpȣ̆ negrȣ. [μέλαν, κόμη].

Μελανόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ лînъ neagrъ. [μέλαν, μαλλὸς].

Μελανόμματος (ὁ, ἡ), чел кȣ окї negri. [μέλαν, ὄμμα].

Μελανονεκυείμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: kom: пȣptъtopȣ̆ de neagrъ mopталъ (жалnikъ)

înвръкъminte; (în цen:) грozавŭ, selвatikŭ. [μέλαν, νέκυς, εἷμα].

Μελανονεφὴς, έος (ὁ, ἡ), грam: екsпл: a лъї κελαινεφής. [μέλαν, νέφος].

Μελανοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорŭ de negръ, negрitорŭ de чева. [μέλαν, ποιὸς].

Μελανόπτερος, ші Μελανοπτέρυγος, ші Μελανοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел къ negре apiпe. [μέλαν, πτερὸν, ші πτέρυξ].

Μελανοῤῥάβδωτος (ὁ, ἡ), въргatŭ къ negръ. [μέλαν, ῥάβδος].

Μελανόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел къ negре ръdъчinї. [μέλαν, ῥίζα].

Μελανόσαρκος (ὁ, ἡ), чел къ neaгръ карne. [μέλαν, σὰρξ].

Μελάνοσσος (ὁ, ἡ), поet: [μέλαν, ὄσσε] =Μελανόφθαλμος.

Μελανόστερνος (ὁ, ἡ), чел лъ negръ (пъposŭ) пїeптŭ. [μέλαν, στέρνον].

Μελανόστερφος (ὁ, ἡ), поet: акоперitŭ къ neaгръ пїeлe. [μέλαν, στέρφος].

Μενανόστολος (ὁ, ἡ), [μέλαν, στολὴ] înвръкatŭ în negръ.

Μελάνοστος, în локŭ de μελανόστεος (ὁ, ἡ), чел къ oase negре. «Αἰετοῦ μελανόστου (алцїї μελανόσσου) θηρητῆρος». Іл: Ф: [μέλαν, ὀστέον -οῦν]

Μελανοσυρμαῖος (ὁ, ἡ), ком: епit: ал Eцiпtenїлор пentръ neaгра въъtъръ (din negре ръdiкї fъкъtъ ші nъmitъ) sipmea, че овiчnъїaŭ a вea de кърънцenie. [μέλαν, συρμαία].

Μελανοτειχὴς, έος (ὁ, ἡ),= Μελαντειχὴς.

Μελανότης (ἡ), negреaцъ. [μέλας].

Μελανουρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лъї...

Μελάνουρος (ὁ, ἡ), чел къ коadъ neaгръ. (de ъnde || sъвst:) ъnŭ feлŭ de пeшte, меланърŭ. 2) ъnŭ feлŭ de вeninosŭ шарпe. [μέλαν, οὐρὰ].

Μελανόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел къ окї negрi. [μέλαν, ὀφθαλμὸς].

Μελανόφλεψ, εβος (ὁ, ἡ), чел къ negре вine. [μέλαν, φλέψ].

Μελανοφορέω -ῶ, вiit: ήσω, поrtŭ negре. [din

Μελανοφόρος (ὁ, ἡ), пъrtъtорŭ de negре. [μέλαν, φέρω].

Μελάνοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел къ negре sпрînчene. [μέλαν, ὀφρύς].

Μελανόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ negръ (кръdŭ, netревnikŭ) sъfлetŭ. [μέλαν, φρήν].

Μελανόφυλλος (ὁ, ἡ), = Μελάμφυλλος.

Μελανόχλωρος (ὁ, ἡ), = Μελάγχλωρος.

Μελανόχρεες, поet: îm: (nерлг:) ал лъї

Μελανοχροὴς, έος, поet: în локŭ de ...

Μελανόχροος -ους, ші

Μελανόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Μελάγχροος.

Μελανόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Μελαίνω.

Μέλανσις, εως (ἡ), negрipe. [μελαίνω].

Μελάνσπερμον (τὸ), =Μελάνθιον. [μέλαν, σπέρμα].

Μελαντειχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел къ zidъpiлe negре, întъnекosŭ. [μέλαν, τεῖχος].

Μελάντερος, α, ον, компар: ші Μελάντατος, η, ον, sъпрл: ал лъї μέλας.

Μελαντηρία (ἡ), o metaлiкъ (fosiлъ) negреaлъ a чismapiлор, ші чл:, калаїканŭ. (вezї ші χάλκανθος). [μελαίνω].

Μελαντραγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел че ape neaгръ faцъ, ші se мъnînкъ. (епit: ал smокiпeлор). [μέλαν, τρώγω].

Μελάνυδρος (ὁ, ἡ), (πηγὴ, fîntînъ) a кърia апъ este, saŭ se пape din прiчina adînчimiї neaгръ. [μέλαν, ὕδωρ].

Μελάνω, (fъръ вiit:) поet: în локŭ de μελαίνομαι.

Μελανωπὸς (ὁ, ἡ), negрiчosŭ ла faцъ. [μέλαν, ὤψ].

Μελάνωσις, εως (ἡ), negрipe. [μελανόω].

Μελανώτερος, α, ον, компар: ал лъї μέλας.

Μελάῤῥινος, (ὁ, ἡ), поet: чел къ neaгръ пїeлe. [μέλας, ῥινός].

Μέλας, ανος (ὁ), (fem: μέλαινα, ші neъt: μέλαν; компар: μελάντερος, ші pap μελανώτερος, sъпрл: -τατος) negръ; (în цen:) înкisŭ ла faцъ; întъnекosŭ; (прin întînd:) грozавŭ; (fiг:) aneвoe de înцeлes. «Λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις». Ткр: «Ναῦς («Γαῖα) μέλαινα». Om: «Μελάντερον ἠΰτε πίσσα». «Οἶνος («Κισσὸς) μέλας». Лкs. «Μέλαν αἷμα». Om: ші Ткр: «Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντί, καί ἁ γραπτὰ ὑάκινθος. Ткр: «Μέλαν ὕδωρ». Ткр: adînкъ. «Μέλας θάνατος». Om: «'Οδύναι μέλαιναι». Om: «Φρένες μέλαιναι». Om: adînчї. «Μέλαν φώνημα». D: Kas: înчetŭ (înпрot: de λαμπρόν). || (neъt:) Μέλαν, (sъвst:) чepneaлъ; negреaцa (лъminiцa) окїълъї; ші =Μελάνδρυον (вezї ziч:).

Μέλασμα (τὸ), negреaлъ. [ші

Μελασμὸς, (ὁ), negрipe. [μελαίνω].

Μέλδομαι, (fъръ вiit:) поet: toпeskŭ, saŭ mъ toпeskŭ.

Μέλε, în локŭ de ἔμελε, a 3: пeрs: de прeл: ал лъї μέλει.

Μέλε, în локŭ de μέλεε, вокt: ал лъї μέλεος (totdaъna în sensŭ de къipe, saŭ mînгїїepe) съpaчe, съpmane.

Μελεάγρια (τὰ), ъnŭ feлŭ de плantъ. [ші

Μελεαγρὶς, ίδος (ἡ), ъnŭ feлŭ de пasъ-

*

pe, кѫркъ, (Fpanц:) pintade. [μέλεος, ἄγρα].

Μελεάζω, biit: -άσω, îmĭ formezŭ гласѫл dѫпе вĭepsŭ, (Fpanц:) moduler. [μέλος].

Μελεδαίνω, (fъръ biit:) Ion: ші поеt: (кѫ цen: saŭ ак:) îmĭ пasъ, amŭ гріжъ; (кѫ infin:) поftеskŭ, dopeskŭ; (кѫ ак:) каѫtŭ, îngріжеskŭ. [din

Μελέδη (ἡ), Ion: = Μελέτη, гріжъ, îngріжіpe.

Μελέδημα (τὸ), поеt; овĭектŭ de гріжъ, saŭ de rîndipe. [ші

Μελεδήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: (кѫ цen:) îngріжіtopŭ desпpe, saŭ окѫпatŭ de чева. [μελεδαίνω].

Μελεδὼν, ῶνος (ὁ), = Μελεδώνη. 2) = кѫ...

Μελεδωνεὺς, έως (ὁ), поеt: = Μελεδωνὸς. [din

Μελεδώνη (ἡ), поеt: гріжъ; îngріжіpe de чева. [μελέδη]. [de ѫnde

Μελεδωνὸς (ὁ), = Κηδεμὼν, îngріжіtopŭ, епistatŭ, ші чл:

Μέλεθρον (τὸ), поеt: (pap) în локŭ de μέλαθρον. saŭ 2) [μέλος] легътѫръ, пentъ, кътѫшъ, ші чл:

Μέλει, saŭ μέλεται, biit: μελήσει, μελήσεται, (tpe: de кѫ: μεμέληκε) пеперs: (кѫ dat:) îmĭ пasъ, mъ intepeseazъ, ші чл: (вezĭ μέλω).

Μελεΐζω, biit: -ίσω, поеt: în локŭ de μελίζω. [μέλος].

Μελέϊνος, η, ον, fъкѫtŭ din лemnŭ de fpasinŭ. [μελία].

Μελεϊστὶ, adв: поеt: în локŭ de μεληδὸν, în бѫкъцĭ. [μελεΐζω].

Μελεοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: tікълоsŭ din пatimiле sale. [μέλεος, πάθος].

Μελεόπονος (ὁ, ἡ), поеt: [μέλεος, πόνος] =кѫ преч:

Μέλεος, α, ον, поеt: [ἠλεὸς, saŭ ἔλεος] zadapnікŭ; пеrĭoвŭ; вpednікŭ de milъ, tікълоsŭ.

Μελεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел че se rîndeшte реле, вpedniче de milъ; saŭ tікълоsŭ пentpѫ челе че ape în rîndѫл saŭ mintea sa. [μέλεος, φρήν].

Μελεσίπτερος (ὁ, ἡ), поеt: вĭepsѫitopŭ прin apiпеле sale. «Ἀκρὶς—». Епгр: [μέλος, πτερόν].

Μέλεται, biit: μελήσεται, вezĭ μέλει.

Μελετάω -ῶ, biit: -ήσω, îngріжеskŭ; mъ кіпzѫĭeskŭ; meditŭ чева; mъ îndeлetniчeskŭ кѫ siлinцъ a faче, saŭ a înвъца чева; (în цen:) mъ deпpinzŭ ла чева. [din

Μελέτη (ἡ), [μέλει] гріжъ, saŭ преîngріжіpe; siлinцъ, окѫпацie în чева; meditaцie, stѫdiŭ, saŭ deпpindepe. 2) în лode μελέτημα; (пaptік:) кѫвîntŭ компѫsŭ de чinева sпpe deпpindepe saŭ faлъ.

Μελέτημα (τὸ), овĭектŭ de кѫцetape, saŭ de meditaцie sпpe deпpindepe. [μελετάω].

Μελετηρὸς, ὰ, ὸν, аплекatŭ, saŭ kontpiвѫitopŭ ла meditape, saŭ sepioasъ rîndipe, deпpindepe mi чл: «Συνουσίαι μελετηραὶ». Фiлstp: конворвірĭ sepioase. [μελέτη].

Μελετητέον, пosit: ал лѫĭ μελετάω.

Μελετητήριον (τὸ), локŭ de meditape, saŭ stѫdiepe. 2) matepie de meditape. [ші

Μελετητικὸς, ή, ὸν, îndemînatікŭ, saŭ аплекatŭ ла meditape. [ші

Μελετητὸς, ὴ, ὸν, пе каре поate чinева, saŭ tpeвѫĭe a medita (a înвъца прin meditape). [μελετάω].

Μελέτω, a 3: sinг: пeps: de порѫпч: ал лѫĭ μέλει.

Μελέτωρ, ορος (ὁ), =Μελεδωνὸς, îngріжіtopŭ de.... [μέλει].

Μέλη (ἡ), ѫnŭ felŭ de пахарŭ.

Μεληδὸν, adв: în бѫкъцеле. [μέλος].

Μεληδὼν, όνος (ἡ), = Μελεδὼνη, гріжъ. 2) вĭepsŭ, вĭepsѫipe [μέλος].

Μέλημα (τὸ), [μέλω] овĭектŭ de îngріжіpe (de dparoste). 2) =Μέλησις, îngріжіpe.

Μελήσει, biit: ал лѫĭ μέλει.

Μελησίμβροτος (ὁ, ἡ), поеt: desпpe каpe aŭ гріжъ (se intepeseazъ) oamenii; (прin întind:) însemnatŭ, penѫmitŭ. [μέλησις, βροτὸς].

Μέλησις, εως (ἡ), [μέλει] îngріжіpe; преîngріжіpe; siлinцъ.

Μελητέον, пosit: ал лѫĭ μέλει.

Μέλι, ιτος (τὸ), (de aчi) mĭepe. «Μέλιτος γλυκίων αὐδὴ». Om: «Καὶ τὸ μέλι κόρον ἔχει». Пров: «Μέλι καλάμινον». Ap: zaхарŭ. «Ὕον μέλι». Полien: mana Пepsiлop.

Μελία (ἡ), ѫnŭ felŭ de копачĭŭ (din каpe пікъ medікала manъ), (Fpanц:) melèze, ѫnŭ felŭ de fpasinŭ. 2) sѫлiцъ din лemnŭ de fpasinŭ. 3) (îm:)=Μελιὰς.

Μελιαδὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de μελιηδὴς.

Μελιὰς, άδος (ἡ), (прinч: ла îm:) nimfe de пъdѫpĭ, (алt:) Ἁμαδρυάδες. [μελία].

Μελιβόας, ου (ὁ), поеt:= Ἡδοβόας, dѫлче ла гласŭ. [μέλι, βοὴ].

Μελίβρομος (ὁ, ἡ), поеt: [μέλι, βρέμω] dѫлче sѫnъtopŭ (mѫpmѫitopŭ).

Μελιγαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (Dop: în локŭ de μελιγηθὴς) поеt:dѫлче, плъкѫtŭ ка mĭepea.

Μελίγδουπος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ sȣnetȣ плъкȣtȣ. [μέλι, γδοῦπος].

Μελίγηρυς, υος (ὁ, ἡ), поет: [μέλι, γῆρυς] dȣлче ла гласȣ.

Μελίγληνος (ὁ, ἡ), поет: [μέλι, γλήνη] чел кȣ dȣлчї окї.

Μελίγλωσσος (ὁ, ἡ), поет: dȣлче ла лімбъ. [μέλι, γλῶσσα].

Μέλιγμα (τὸ), Dop: поет: în локȣ de μέλισμα.

Μελίδουπος (ὁ, ἡ), поет: =Μελίγδουπος. [μέλι, δοῦπος].

Μελιειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣл mĭepiĭ, ка mĭepea. [μέλι, εἶδος].

Μελίεφθος (ὁ, ἡ), [μέλι, ἕψω] fĭeptȣ кȣ mĭepe.

Μελίζω, viit: -ίσω, desmъdȣлezȣ, taĭȣ în бȣкъцї. 2) formezȣ mъdȣлареле tpȣпȣлȣї [μέλος, mъdȣларȣ]. 2) (maĭ des) tonezȣ, taktezȣ гласȣл dȣпе вĭepsȣ, (Fpanц:) moduler; (în цen: ші maĭ de mȣлte opĭ în miж:) kîntȣ, вĭepsȣĭeskȣ. [μέλος, вĭepsȣ]..

Μελίζωρος (ὁ, ἡ), поет: = Μελίκρατος. 2) (pap) =Μελιηδὴς. [μέλι, ζωρὸς].

Μελιηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пъsкȣtȣ (pesъpitȣ) din fpasinȣ. [μελία, γένος].

Μελιηδὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: dȣлче ка mĭepea. [μέλι, ἡδύς].

Μελίθρεπτος (ὁ, ἡ), хръnitȣ (кpeskȣtȣ) кȣ mĭepe. [μέλι, τρέφω].

Μελίθροος -ους (ὁ, ἡ), поет: =Μελίφωνος. [μέλι, θρόος].

Μελίινος, η, ον, =Μελέϊνος.

Μελικήρα (ἡ), =Μελίκηρον (2). [ші

Μελικηρία, ші Μελικηρὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de бȣбъ dȣлче (de капȣ), din каре кȣрце о matepie ка mĭepea. [din

Μελίκηρον (τὸ), fагȣрȣ de mĭepe. 2) (fir) оȣъле пȣрпȣреї ші алтор кокіле (skoĭчї de mape). [μέλι, κηρός].

Μελίκομπος (ὁ, ἡ), поет: = Μελίγδουπος. [μέλι, κόμπος].

Μελικὸς, ὴ, ὸν, kîntatȣ, saȣ kîntъtopȣ кȣ вĭepsȣ. [μέλος].

Μελίκρας, ατος (τὸ), = Μελίκρατον. [ші

Μελίκρατος, ші Ion: Μελίκρητος (ὁ, ἡ), amestekatȣ кȣ mĭepe. || (sȣбst:) Μελίκρατον (τὸ), о amestekъtȣpъ (бъȣtȣpъ) de mĭepe кȣ апъ, (алт:) ὑδρομέλι, (Tȣpч:) шерbetȣ. [μέλι, κεράννυμι].

Μελίκταινα, ης (ἡ), поет: (saȣ греш:) în локȣ de μελίταινα.

Μελικτὰς, ᾶ (ὁ), Dop: în локȣ de μελιστὴς.

Μελιλώτινος, η, ον, fъкȣtȣ din...

Μελίλωτον (τὸ), ші Μελίλωτος (ὁ), ȣnȣ felȣ de плantъ, tpifoĭȣ, floapea кърȣĭa miposъ a mĭepe. [μέλι, λωτός].

Μελίμηλον (τὸ), ȣnȣ felȣ de mъpȣ dȣлче. [μέλι, μῆλον].

Μελίνη (ἡ), ȣnȣ felȣ de semъnъtȣpъ din soĭȣл meĭȣлȣĭ. (bezĭ ші ἔλυμος).

Μέλινον (τὸ), = Μελίταινα.

Μέλινος, η, ον, =Μελέϊνος.

Μελινοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopȣ de (хръnitȣ кȣ) [μελίνη, ші φάγω].

Μελίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поет: копілȣ, (ad:) продȣktȣ de mĭepe. [μέλι, παῖς].

Μελίπηκτον (τὸ), ȣnȣ felȣ de dȣлчеацъ de mĭepe înkeratъ, пелtea. [μέλι, πήγνυμι].

Μελίπνοος -ους (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ dȣлче mipesȣ, =Ἡδύπνοος. [μέλι, πνοή].

Μελιπτέρωτος (ὁ, ἡ), поет: dȣлче-sбȣръtopȣ. «Μέλος μουσῶν—». At: [μέλι, πτερόν].

Μελιῤῥαθάμιγξ, ιγγος, поет: [μέλι, ῥαθάμιγξ] în локȣ de...

Μελίῤῥοος -ους, ші Μελίῤῥυτος (ὁ, ἡ), пікъtopȣ, кȣргъtopȣ de mĭepe, saȣ dȣлче ка mĭepea. [μέλι, ῥέω].

Μελίσδω, viit: -ιξῶ, Dop: în локȣ de μελίζω,, вĭepsȣĭeskȣ, kîntȣ. [μέλος].

Μελίσκιον (τὸ), =Μελύδριον.

Μέλισμα (τὸ), вĭepsȣipe, kîntape. [μελίζω].

Μελισμάτιον (τὸ), diш: ал лȣї μέλισμα.

Μελισμὸς (ὁ), desmъdȣлape. 2) (mȣs:) kîntape, saȣ modifikaцie de вĭepsȣ, (Fpanц:) modulation. [μελίζω].

Μελίσπονδος (ὁ, ἡ), поет: але кърȣĭa лівацїї se fak кȣ mĭepe, saȣ шерbetȣ. [μέλι, σπονδή].

Μέλισσα, ης (ἡ), алвінъ. 2) (fir: ші mistep:) преotiцъ (прінч: а Череseї, bezĭ ші μελισσονόμος, ші ἐσσήν); (în цen:) sȣflетȣ кȣpatȣ (ка ал iniцiaцілор). 3) поет: (прin întind:) în локȣ de [μέλι].[de ȣnde

Μελισσαῖος, α, ον, релatiвȣ кȣ, saȣ fъкȣtȣ de алвine. || (fem:) поет: алвінъ. [ші

Μελίσσειος (ὁ, ἡ), =Μελισσαῖος. [ші

Μελισσεὺς, έως (ὁ), = Μελισσουργός, ші Μελισσονόμος (bezĭ ziч:). [ші

Μελισσήεις, εσσα, εν, поет: плінȣ (богатȣ) de алвine.

Μελίσσιον (τὸ), dim: ал лȣї μέλισσα. 2) poĭȣ, saȣ stȣпȣ. [din

Μελίσσιος (ὁ, ἡ), =Μελίσσειος.

Μελισσοβότανον (τὸ), = Μελίταινα, meлisъ. [μέλισσα, βότανον].

Μελισσόβοτος [μέλισσα, βόσκω] (ὁ, ἡ), (пропарокs:) пъsкȣtȣ de алвine; (de ȣnde sȣбst: neȣt:) =Μελισσοβότανον. 2) (парокs:) = кȣ...

Μελισσοκόμος (ὁ, ἡ), = Μελισσουργὸς. [μέλισσα, κομέω].

Μελισσόκρας, ατος (ὁ, ἡ), poet: =Μελιτόκρας. [μέλισσα, κεράννυμι].

Μελισσονόμος (ὁ, ἡ), =Μελισσοκόμος. 2) (în Apstf:) чea dintîĭ din преotiцеле Dianeĭ (вezĭ μέλισσα). [μέλλισσα, νέμω].

Μελισσοπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

Μελισσοπόλος [μέλισσα, πέλω], ші

Μελισσοπόνος (ὁ, ἡ), [μέλισσα, πόνος].= Μελισσοκόμος.

Μελισσόῤῥυτος (ὁ, ἡ), poet: кѹргъtорŭ de алвine. «Νασμοὶ μελισσόῤῥυτοι». Opf: пîрae de mĭepe. [μέλισσα, ῥέω].

Μελισσοσόος (ὁ, ἡ), poet: пъstръторŭ, sкѹtitорŭ de алвine. [μέλισσα, σόος].

Μελισσότευκτος (ὁ, ἡ), poet: лѹкратŭ (konstрѹitŭ) de алвine. «Κηρίον — ». Пind: [μέλισσα, τεύχω].

Μελισσότόκος (ὁ, ἡ), (парокs:) пъsкъторŭ, ші (пропарокs:) пъsкѹtŭ de алвine; (poet:) dѹлче. «Ὕμνος — ». Епгр: [μέλλισσα, τόκος].

Μελισσοτροφεῖον (τὸ),=Μελισσουργεῖον.[din

Μελισσοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitорŭ de алвine,= Μελισσουργὸς. [μέλισσα, τροφή].

Μελισσουργεῖον (τὸ), локŭ, ѹnde sînt ашezaцĭ stѹпiĭ, stѹпinъ. [ші

Μελισσουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ stѹпарŭ. [ші

Μελισσυυργία (ἡ), stѹпъріе, (ad;) треава stѹпарѹлѹĭ. [ші

Μελισσουργικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторŭ de stѹпъріе. [din

Μελισσουργὸς (ὁ, ἡ), лѹкръtорŭ (înгріжitорŭ) de stѹпĭ, stѹпарŭ. [μέλισσα, ἔργον].

Μελισσοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторŭ de алвine, saŭ de mĭepe. [μέλισσα, φάγω].

Μελισσόφυλλον [μέλισσα, φύλλον], ші

Μελισσόχορτον (τὸ), [μέλισσα, χόρτος] = Μελίταινα.

Μελίσσω, вiit; -ίξω, poet: în локŭ de μειλίσσω.

Μελισσώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soĭѹл алвineĭ. [ші

Μελισσὼν, ῶνος (ὁ), ѹлеĭŭ de алвine, stѹпŭ. [μέλισσα].

Μελισταγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Μελίῤῥυτος, пікъторŭ de mĭepe. [ші

Μελίστακτος (ὁ, ἡ), =Μελισταγής. [μέλι, στάζω].

Μελιστὴς, οῦ (ὁ), вĭepsѹitорŭ, кîntъторŭ. [μελίζω].

Μέλιτα, ας (ἁ), Dop: poet: în локŭ de μέλισσα. [de ѹnde

Μελίταινα, ης (ἡ), meлisъ, ѹnŭ feлŭ de aрomatiкъ плantъ (ал къріа miposŭ ĭѹвesк преа mѹлt алвineле).

Μελιταῖος, α, ον, чел din însѹла Meлita. || (sѹвst:) Μελιταῖον (se înц: κυνίδιον), ѹnŭ feлŭ de къцелŭ. [Μελίτη].

Μελίτεια (ἡ), =Μελίταινα.

Μελίτειον (τὸ), ѹnŭ feлŭ de шерветŭ de mĭepe. [μέλι].

Μελιτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: плъкѹtŭ (dѹлче) ка mĭepea. [μέλι, τέρπω].

Μελιτήμερον (τό), fрѹmoasъ, dѹлче zi. [μέλι, ἡμέρα].

Μελιτήρειος, α, ον, ші Μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, asemenea, saŭ реlatiвŭ кѹ mĭepea. [ші

Μελιτίζω, вiit: -ίσω, = Μελιτόω. [ші

Μελίτινος, η, ον, atinгъторŭ, saŭ fъкѹtŭ de mĭepe. [μέλι].

Μελίτιον (τὸ), =Μελίτειον.

Μελιτισμὸς (ὁ), întреѹвinцаре de mĭepe (прinч: ла doкtoрiĭ). [μελιτίζω].

Μελιτίτης, ου (ὁ), (οἶνος) вinŭ fъкѹtŭ кѹ mĭepe. 2) (λίθος) o пĭatръ преціоasъ în faцa mĭepiĭ. [μέλι].

Μελιτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de feлѹл, saŭ каlitatea mĭepiĭ. [μέλι, εἶδος].

Μελιτόεις, εσσα, εν, poet; = Μελιτοειδὴς, dѹлче ка, saŭ fъкѹtŭ кѹ mĭepe. (de ѹnde) «Μελιτόεσσα,». Ep: = Μελιτοῦττα. [μέλι].

Μελιτόκρας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ),=Μελίκρατος.

Μελιτοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

Μελιτοπώλης, ου (ὁ), вînzъторŭ de mĭepe, mĭepарŭ. [μέλι, πώλης].

Μελιτοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хръneskŭ кѹ mĭepe. [ші

Μελιτοτροφία (ἡ),хръnipe кѹ mĭepe. [μέλι, τροφὴ].

Μελιτουργεῖον (τὸ), лѹкръtоріе de mĭepe, mĭepъріе. [ші

Μελιτουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лѹкрezŭ, faкŭ mĭepe. [ші

Μελιτουργία (ἡ), лѹкраре, faчере de mĭepe. [din

Μελιτουργὸς (ὁ, ἡ), лѹкръtорŭ, fъкъторŭ de mĭepe; (de ѹnde) = Μελιττουργὸς. [μέλι, ἔργον].

Μελιτοῦττα, ης (ἡ), At: în локŭ de μελιτοῦσσα din μελιτόεσσα (se înц: μάζα), tѹрtъ (пръжitѹръ) кѹ mĭepe.

Μελιτοφόρος (ὁ, ἡ), продѹкъторŭ de mĭepe; (de ѹnde) =Μελιττοφόρος. [μέλι, φέρω].

Μελιτόχροος -ους (ὁ, ἡ), = Μελίχρους. [μέλι, χρόα].

Μελιτόω -ῶ, вiit: -ώσω, ѹnгŭ, saŭ amestекŭ кѹ mĭepe; (fir:) îndѹлчеskŭ. [μέλι].

Μέλιττα, ης (ἡ), At: în локŭ de μέλισσα.

Μελίτταινα, ης (ἡ), =Μελίταινα.

Μελίττιον (τὸ), =Μελίσσιον.

Μελιττὶς, ίδος (ἡ), =Μελίταινα.

Μελιττοπτηχέω -ῶ, віit: -ήσω, [μέλιττα, πτήσσω] прin tronкъnitъръ sперiŭ албiнеле, ка sъ nъ роїаsкъ.

Μελιττοτροφεῖον, ші чл: =Μελισσοτροφεῖον, ші чл:

Μελιτώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μελιτόεις. ‖ (în Ткр:) аклам: ал Череseї. (вezї ші μέλισσα).

Μελίτωμα (τὸ), пръжitъръ къ mїере. [ші

Μελίτωσις, εως (ἡ), îndълчiре къ mїеəd. [μελιτόω].

Μελίφθεγκτος, ші Μελίφθογγος (ὁ, ἡ), поet: =Μελίφωνος; (în цen:) dълче, плъкъtŭ. [μέλι, φθέγγομαι].

Μελίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: îndълчitорŭ (înвеselitорŭ) de minte, saŭ inimъ; (în цen:) dълче. «Οἶνος («Ὕπνος)—». Om: [μέλι, φρὴν].

Μελίφυλλον (τὸ), =Μελισσόφυλλον. [μέλι, φύλλον].

Μελίφυρτος (ὁ, ἡ), поet: fръmîntatŭ къ mїере. [μέλι, φύρομαι].

Μελίφωνος (ὁ, ἡ)), поet: чел къ глаsŭ de mїере (ad: dълче). [μέλι, φωνή].

Μελίχλωρος (ὁ, ἡ), поet: галбенŭ ка mїереа; saŭ seарвъdŭ, dар плъкъtŭ ка mїереа. [μέλι, χλωρὸς].

Μελίχροος -ους (ὁ, ἡ), чел de faцa mїерiї, mїерiŭ. [μέλι, χρόα].

Μελιχροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакŭ чева dълче ка mїереа. [μελιχρὸς, ποιέω].

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, dълче ка mїереа. 2) fъкъtŭ къ mїере. [μέλι]. [de ъnde

Μελιχρότης (ἡ), dълчеаца mїерiї.

Μελίχρυσος (ὁ, ἡ), галбенŭ ка mїереа ші ка аъръл. [μέλι, χρυσὸς].

Μελιχρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел къ faцъ, saŭ гъstŭ de mїере. [μελιχρὸς].

Μελίχρωος, ші μελίχρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Μελίχροος.

Μέλκα, [церm:] ης (ἡ), ъnŭ fелŭ de ръкорitоаре mînкаре de лапte, (noate) = Ὀξύγαλα.

Μελλέβιος (ὁ, ἡ), (болнавŭ) аflatŭ ла sfîршitъл вїецiї. [μέλλω, βίος].

Μελλείρην, [μέλλω, εἴρην] ενος (ὁ), Лак: =Μελλέφηβος.

Μελλέποσις, ιος (ὁ, ἡ), [μέλλω, πόσις] =Μελλόγαμος.

Μελλέπταρμος (ὁ, ἡ), = Μελλόπταρμος.

Μελλέφηβος (ὁ, ἡ), чел че аре (este апроапе de) a se faче жъne. [μέλλω, ἔφηβος].

Μέλλημα (τὸ), прiчinъiре sпре întîрziере, saŭ amînаре de чева. [ші

Μελλησις, εως (ἡ), zъбавъ, întîрziере. [ші

Μελλησμὸς (ὁ), =Μέλλησις. [ші

Μελλητὴς, οῦ (ὁ), обiчnъitŭ a amîna tot-daъna времеа, zъбавnikŭ. [μέλλω]. [de ъnde

Μελλητιάω -ῶ, віit: -άσω, sîntŭ аплекатŭ (îmї плаче) a mîna времеа. [ші

Μελλητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатŭ (обiчnъitŭ) ла amînаре de време.

Μελλιέρη (ἡ), каре аре a se кълъгърi, sоръ (повiче) de кълъгърiе. [μέλλω, ἱερὸς].

Μελλόγαμος (ὁ, ἡ), каре аре пеste пъцinŭ a se къsъtорi. [μέλλω, γάμος].

Μελλοδειπνικὸς, ὴ, ὸν, каре se faче, пе кînd se аштеаптъ чiна. [μέλλω, δεῖπνος].

Μελλοθάνατος (ὁ, ἡ), чел че аре a mърi пеste пъцinŭ. [μέλλω, θάνατος].

Μελλονικιάω -ῶ, віit: -άσω, ком: amînŭ tot-daъna времеа, ка комandiръл Niчiа ла екsпеdiцiа înпротiяа Siчелii. [μέλλω, Νικίας].

Μελλονύμφη (ἡ), ші Μελλονύμφιος(ὁ),=къ

Μελλόνυμφος (ὁ, ἡ), чел че аре пеste пъцinŭ a se къsъtорi. [μέλλω, νύμφη].

Μελλόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), копiлŭ ка de zече anї. [μέλλω, παῖς].

Μελλόποσις, ιος (ὁ, ἡ), = Μελλέποσις.

Μελλόπταρμος (ὁ, ἡ), чел че аре (se гъtеmte) a stрънъta. [μέλλω, πταρμός].

Μέλλω, [în afin: къ μέλω] віit: μελλήσω, (прел: ἔμελλον, ші At: ἤμελλον, пех: ἐμέλλησα, ші At: ἠμέλλησα) amŭ de rîndŭ (mъ гъteskŭ, saŭ sîntŭ în пъntŭ de) a faче чева. «Πάντ' οἶδ' ἅ σύ γε μέλλεις με δρᾶν». Еър: «Μελλόντων δὲ συνάπτειν μάχην». Еър: «Τῆς νεὼς ἐκπλεῖν μελλούσης». Плв: «Μέλλων καταλύειν τὸν βίον». Faв: (ші ел:) «Ὅ,τι δὲ μέλλετε (se înц: πράττειν), εὐθὺς πράττετε». Тъч: «Τάς μὲν ἐπόρθουν, τὰς δὲ ἔμελλον, τὰς δὲ ἠπείλουν τῶν πόλεων». Ksn: 2) sîntŭ datорŭ (треbъїе, ърmеazъ, saŭ este къ пъtinцъ, saŭ ърsїtŭ) a ... «Μέλλεις ἴδμεναι». Od: Δ. «Ὦ μέλλεις εὔχεσθαι». Іл: Λ. ші Ψ. «Ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι». Іл: Λ. ърmеazъ a... «Τὶ ἔμελλον κελεύσειν»; Dm: че треbъїа? (ші desпре трекъtŭ). «Ἄλλοτε δήποτ' ἐρωῆσαι πολέμοιο μέλλω». Іл: N. se поate алtъ datъ sъ mъ fi tрas din реsbоїŭ. «Τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν»·

Od: Δ. ле'ɯĭ fi авzit nerpemit. «Μέλλω ἀθανάτους ἀλιτέσθαι». Od: Δ. трεвъĭс съ fi грemit къtре nemнpitopĭ. «Ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι». epamж ɯi сж nerpemit o datъ... «Οὐκ ἔμελλον ἄφ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν». Od: Ω. «Τὰ δ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλεν». Od: E: (ɯi ел:). Ἔμελλεν ἄρα». Лвч: (ɯi îп pesnзndepe) «Ἑώρακας αὐτὸν; Τί δ' οὐ μέλλω; Ksn: ɯi кзm nя? (ɯi îп a треĭа neps:) «Οὐκοῦν ὑποβλητέα ἄν εἴη τῷ φυτῷ γῇ. «Τί δ' οὐ μέλλει; ἔφην ἐγὼ». Ksn: ɯi кзm поate fi алtfел? 3) воĭeskж, (ad:) врmeazъ neanъpat a воі. «Δεῖ τοῖς μέλλουσιν ἔξειν, ὅ,τι εἰσφέρωσιν, ἔχειν τοὺς ἐργαζομένους». Ksn: «Πρακτέον χρήματα, εἰ μέλλομεν ἕξειν δαπανᾶν εἰς τὰ δέοντα». Ksn: 4) (îп a треĭа neps: saж îп naptч:) ape a se faче ne вiitopж чева. «Τὰ δ'οὐ μέλλει». Sof: «Τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν». «Тзч: (ɯi авsол:) «Οἶδα τὸ μέλλον». Tкр: Οἶδα τὰ παρόντα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζω». Skp: (de вnde). «Ὁ μέλλων (χρόνος)». Гram: вiitopзл (timnж). (ɯi ка аждt:) «Μέλλει περιέξειν». Ios: ва konpinde. 5) amînж врemea, zъвoвeskж. «Οὐδὲν ἐμέλλησεν, ἀλλ' ἀντιπαρεταξατο». Ksn: «Οὔκουν ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι». Тзч: «Τί μέλλομεν»; Epod: (ɯi nas:) «Ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέοντα». Ksn:

Μελλὼ, οῦς (ἡ), noet: îп локж de μέλλησις.

Μελογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiж, komпзĭж kîntiче. [ɯi

Μελογραφία (ἡ), komпзnepe de kîntiче. [din

Μελογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopж, komпзitopж de kîntiче. [μέλος, γράφω].

Μελοθεσία (ἡ), tonisipe de kîntikж. [μέλος, θέσις].

Μελοκοπέω -ῶ, вiit, -ήσω, taĭж îп mъdзlape, desmъdзlezж. [μελοκόπος]. [de вnde

Μελοκόπησις, εως, ɯi

Μελοκοπία (ἡ), tъĭepe îп mъdзlape, desmъdзlape. [din

Μελοκόπος (ὁ, ἡ), tъĭetopж de (saж îп) mъdзlape, desmъdзlъtopж. [μέλος, κοπή].

Μέλομαι, кавtъ μέλω.

Μελοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкж, komпзĭж, saж toniseskж kîntiче. [μελοποιὸς]. [de вnde

Μελοποιητὴς, οῦ (ὁ), =Μελοποιὸς.

Μελοποιία (ἡ), komпзnepe, saж tonisipe de kîntikж. [din

Μελοποιὸς (ὁ, ἡ), komпзitopж, saж tonisitopж de kîntiче; (прin врm:) noetж лipikж, saж mзsikж. [μέλος ποιὸς].

Μέλος, εος -ους (τὸ), mъdзlapж de трвnж. 2) вiepsж; imnж, saж kîntikж de лаudъ; taktж mзsikalж, armonie; (de вnde) «Παρὰ μέλος». Плt: кз napafonie; (ɯi fiг) fъrъ кввîntж, fъrъ квviinцъ.

Μελοτυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: saltж laktзa, (ad:) kîntж кз armonie. [μέλος, τύπτω].

Μελουργὸς (ὁ), = Μελοποιὸς; noet: (кз gen:) жакъtopж. [μέλος, ἔργον].

Μελουρὶς, ίδος (ἡ), =Μολουρὶς.

Μέλπηθρον(τὸ), oвiektж de веseлie; жв къpie. [ɯi

Μελπήτωρ, ορος (ὁ), noet: kîntъreцж. [din

Μέλπω, ɯi noet: Μέλπομαι, [μέλος] вiit: μέλψω, -ομαι, kîntж, saж laudж îп kîntъrĭ. «Οἶδα μέλπεσθαι Ἄρηϊ». Il: H: a se pesnoi kîntînd.

Μελπωδὸς (ὁ, ἡ), = Μελῳδὸς. [μέλπω, ᾠδὴ].

Μελύδριον (τὸ), dim: al лuĭ μέλος, kîntiчелж.

Μέλω, [ἕλω, θέλω] вiit: μελήσω, (nex: ne neps: ἐμέλησε, tpe: de кз: μεμέληκε, ɯi noet: îп локж de prez: μέμηλε, de вnde naptч: μεμηλώς) (кз dat: dip: ɯi gen: ел: saж ак: indip:) înгрiжeskж, saж noptж грiжъ de чева, mъ silеskж ла чева; (пe-neps:) îmĭ nasъ, mъ intepeseazъ; (pap îп 1: neps:) sîntж oвiektзл грiжeĭ кзiва, (Itл:) intepesezж. «Ἀνθρώποισι μέλω». Od: Y. se intepeseazъ de mine oameniĭ, saж sîntж însemnatж întpe oamenĭ. «Ἑσπερίδας, αἳς μῆλα χρύσεα μέλουσιν». Es: «Σοὶ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς». Esxл: «Ἄμμιν ἀσυχία μέλοι». Tкр: «Πᾶσιν ἑορταὶ μέλουσι». Плt: «Ὅταν πολλοῖς περὶ τῶν ὠφελίμων μέλῃ». Ksn: (ɯi авss:) «Οὐκ ἔφα τις θεοὺς περὶ τῶν βροτῶν μέλειν». Esxл: «Μηδέ τι οἱ θάνατος μελέτω»· Il: Ω. «Μή τοι ταῦτα μελόντων». Il: Σ. «Μέλει μὲν ἡμῖν τοῦ θεοῦ, μέλει δὲ ἡμῶν τῷ θεῷ». Sin: (ɯi кз inf:). «Ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι». Anкp: (ɯi îпanaл:). «Μέλει σοι, ὅπως πλουτῇς». Ksn: «Οὐ μέλειν οἱ, ὅτι ἀποθνήσκει». Ep: «Ὁμολογῶ μεμεληκέναι μοι, οἵτινες ἕκαστα ἐπιστημονέστατοί εἰσι τῶν ἐν τῇ πόλει». Ksn: (ɯi кз pren:). «Τῇ συγκλήτῳ μέλει περὶ τούτων». Плв: (ɯi îп ел: de pren:) «Μελέτω σοι τοῦ πλήθους». Iskp: «Ἡμῖν οὐ μελητέον τοῦ λανθάνειν». Плt: «Τί ἡμῖν τῆς τῶν παλαιῶνν δόξης μέλει»; Плt: «Πλούτου («Πολέμου) μεμηλὼς». Il: E. ɯi N. (ɯi кз dat:). «Ἀρεταῖσι μεμαλότας». Hind: îп локж de ἐναρέτους. (ɯi

absol:). «Μεμηλότα ἔργα». Es: îngriżite, kъstale proprietъți. «Μελούσῃ καρδίᾳ». Esp: plinъ de griżъ. «Πολλῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας». Om: îmn: te aĭ kinzsit, aĭ nъskovit. (ші miж:). «Φίλοι δαίμονες, μέλεσθ' ἱερῶν δημίων, μελόμενοι δ' ἀρήξατε». Esxl: (ші nas:) «'Αναακτορίη μελέσθω σοι». Engr: fie obĭektъl griżelor tale. (ші miж: în lokŭ de nas:) «Ἐμοὶ ταῦτα μελήσεται». Il: Λ. «Τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο». Dion: «Ῥανίσιν αἱμακταῖς μελόμενον». Esp: (în nepfp:) sînțepatŭ. (ші în naptv: absol:). «Οὐδὲν ἐμοῦ μέλον». Apstf: (ші în lokŭ de ssbst:). «Τοῖς δ' ἔσται μέλον». Sof: cĭ vor avea griżъ.

Μελῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntŭ ks bĭepsŭ. [μελῳδός]. [de xnde

Μελῴδημα (τὸ), kîntikŭ kîntatŭ ks bĭepsŭ.

Μελῳδής, εος (ὁ, ἡ), kompъsŭ din mъlte membre (nъrți). [μέλος].

Μελῳδητός, ὴ, ὸν, de kîntat ks bĭepsŭ, saŭ armonie. [μελῳδέω].

Μελῳδία (ἡ), kîntare ks bĭepsŭ, saŭ armonioasъ. [din

Μελῳδός (ὁ, ἡ), kîntъtorŭ, saŭ kompъzitorŭ de imnurĭ ks bĭepsŭ, saŭ armonioase; kîntъreațŭ. [μέλος, ᾠδή].

Μέμαα, (îm: μέμαμεν -ατε, ші чл:) noet: tpe: de ks: (în lokŭ de prez:) al lsĭ μάω, μαίομαι.

Μεμάθηκα, tpe: de ks: al lsĭ μανθάνω.

Μεμακὼς, υῖα, ός, noet: în lokŭ de μεμηκώς, naptv: al lsĭ μέμηκα.

Μεμαλὼς, Dop: în lokŭ de μεμηλώς.

Μεμάποιεν, noet: nex: al 2: de noft: al lsĭ μάρπτω.

Μέμαρται, bezĭ εἴμαρται.

Μέμαρπα, (de xnde naptv: μεμαρπώς) noet: tp: de ks:, ші

Μέμαρπον, noet: nex: al lsĭ μάρπτω.

Μέμασαν, noet: 3: îm: neps: de neste-sъb:

Μεμαώς, υῖα, ὸς, (gen: -ῶτος) noet: tpe: de ks: de naptv: al lsĭ μάω, saŭ μαίομαι.

Μέμβλεσθε, noet: în lokŭ de μεμέλησθε. [ші

Μέμβλεται, ші Μέμβλετο, noet: în lokŭ de μεμέληται, шіèμεμέλητο, tpe: de ks: ші nestesъb: al lsĭ μέλομαι.

Μέμβλωκα, noet: în lokŭ de μεμόληκα, tpe: de ks: al lsĭ βλώσκω în lokŭ de μολέω.

Μεμβραδοπώλης, ου (ὁ), bînzъtorŭ de [μεμβρὰς, bezĭ zic:, ші πώλης].

Μεμβράνα, [Lat:] ης (ἡ), metbranъ; (în gen:) pĭele sxbgipe; (îar naptik:) kape sлжemte ka xîptie, (Fpang:) parchemin, pergъmîntŭ.

Μεμβρὰς, ἄδος (ἡ), xnŭ felŭ de mikŭ ші prostŭ neute, xnŭ soĭŭ de sapdelъ. «Ἐκ τῆς φαληρικῆς ἀφύης γίνονται μεμβράδες». Apst:

Μεμβραφύη (ἡ), xnŭ felŭ de [μεμβρὰς, ші ἀφύη].

Μεμελημότως, ші Μεμελημένως, adb: (de naptv:) ks îngriżipe, saŭ xsnъ kipnzsipe.

Μεμένηκα, tpe: de ks: al lsĭ μένω.

Μεμερισμένως, adb: (de naptv:) desпъrțit, deosebit în nъrți.

Μεμετιμένος, η, ον, Ion: în lokŭ de μεθειμένος, nas: tpe: de ks: al lsĭ μεθίημι.

Μεμετρέαται, Ion: în lokŭ de μεμέτρηνται, a 3: im: neps: de nas: tpe: de ks: al lsĭ μετρέω.

Μεμετρημένως, adb: (de naptv:), ks mъsxrъ, шъsxpat.

Μέμηκα, tpe: de ks: al lsĭ μηκάομαι.

Μέμηλε, tpe: de ks: (în lokŭ de prez:), ші Μεμήλει, noet: în lokŭ de ἐμεμήλει, a 3: sinr: neps: de neste -sъb: al lsĭ μέλω.

Μέμηνα, tpe: de ks: al lsĭ μαίνομαι.

Μεμηνιμένως, [μηνίω] adb: (de naptv:), ks mînie, ks natimъ.

Μεμηχανημένως, adb: (de naptv:), vĭklepeute.

Μεμίαγκα, tpe de ks: al lsĭ μιαίνω.

Μεμιασμένως, adb: (de naptv:), ks kipŭ suxrkatŭ, nînгъritŭ.

Μέμιγμαι, nas: tpe: de ks: al lsĭ μίγνυμι. [de xnde

Μεμιγμένως, adb: (de napt:), amestekat.

Μεμνέωτο, noet: în lokŭ de μεμνῶτο, a 3: sinr: neps: de noft: al lsĭ...

Μέμνημαι, tpe: de ks: de xot:, ші

Μεμνήμην, ῆο, ῆτο, ші чл: tpe: de ks: de noft: al lsĭ μιμνήσκομαι.

Μεμνόνια (τὰ), At: în lokŭ de ὄνεια (se înț: κρέα), karne de mъgarŭ; (npin întind:) tîrgъl, xnde se vindeaŭ astfelŭ de kъrnurĭ. [din

Μέμνων, [μέμονα] ονος (ὁ), At: mъgarŭ, (noate din pricina rъvdъriĭ lsĭ). 2) xnŭ felŭ de neagrъ mikъ nasъre (de la eroul Memnonŭ) de Asia, (noate) kare mъnînkъ lъkxste.

Μεμνῶτο, a 3: sinr: neps: de tpe: de ks: al noft: lsĭ μιμνήσκομαι.

Μεμοιρασμένως, adb: (de naptv:), npin înpъrțipe, saŭ npin sopuĭ.

Μμόλυμμαι, saŭ Μεμόλυσμαι, nas: tpe: de ks: al lsĭ μολύνω.

Μέμονα, tpe: de ks: (în lokŭ de prez:)

ал лѫї μένω, поет: = Μενεαίνω, воїеskѫ чева кѫ stърѫінцъ, кѫ statopnікъ хотъріре, dopeskѫ чева.

Μεμονωμένως, adв: (de партч:), sinгѫpit, deoseвit fie-каре, (Франц:) isolèment. [μόνος].

Μεμόρηται, ші Μέμορται, (de ѫnde партч: μεμορμένος) поет: în локѫ de μέμαρται, а 3: sînг: перs: de fpe: de кѫ: ал лѫї μείρομαι. (вezї εἵμαρται).

Μεμπτέος, α, ον, пosit: ал лѫї μέμφομαι.

Μεμπτικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвѫitopѫ, saѫ аплекатѫ ла mѫstpape, dожъnipe, saѫ defъїmape. [ші

Μεμπτὸς, ὴ, ὸν, вpednікѫ de dожъnit, de defъїmat. 2) поет: dожъnitopѫ, хѫлitopѫ de чінева. [μέμφομαι].

Μέμυκα, tpe: de кѫ: ал лѫї μυκάομαι.

Μέμφειρα (ἡ), поет: (преа рарѫ) în локѫ de μέμψις. [ші

Μεμφίδιος, α, ον, поет: mѫstpъtopѫ, хѫлitopѫ. [din

Μέμφομαι, віit: μέμψομαι, (пех: ἐμεμψάμην, saѫ ἐμέμφθην) хѫлeskѫ, пîръskѫ; mъ плîнгѫ (sîntѫ nemѫлцѫmitѫ) desпре чева, saѫ asѫпра кѫїва (кѫ ак: saѫ dat: dip:). «Μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος». Ткр: «Ἁ μήτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ». Ткр: (ші кѫ ак: ел: indip:) «Μεμφόμενος τοῖσι Αἰγινήτῃσι τὴν ἑωυτοῦ ἐξέλασιν». Ер: «Τῷ λοξίᾳ μέμψιν μέμφομαι ταύτην, ὅτι ші чл:». Apstf: «Τὸ βραδὺ, ὃ μέμφονται μάλιστα ἡμῶν». Тѫч: (ші кѫ цen:). «Εἰπεῖν, ὡς, ὧν πρότερον ἐποίουν, μέμφοιντο αὐτοῖς». Ksn: (ші кѫ inf: în анал:). «Μεμψομένους αὐτοῖσι, ὅτι περιεῖδον». Ер: (ші пas:) «Κιθαριστοῦ πρὸς πάντων μεμφομένου». Лрt: [de ѫnde

Μεμφωλὴ (ἡ), гл: în локѫ de μέμψις.

Μεμψιβολέω -ώ, віit: -ήσω, = Μέμφομαι, хѫлeskѫ. [μέμψις, βολὴ].

Μεμψιμοιρέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ плîнгѫ (mъ nemѫлцѫmeskѫ) de soapta mea; (în цen:) кîpteskѫ. [ші

Μεμψοιμοιρία (ἡ), nemѫлцѫmipe, кîptipe (прінч:) desпре soaptъ. [din

Μεμψίμοιρος (ὁ, ἡ), овічnѫitѫ a se плîнцe, a кîpti asѫпра soapteї. [μέμψις, μοῖρα].

Μέμψις, έως (ἡ), плîнцepe, кîptipe, nemѫлцimipe; хѫлipe. [μέμφομαι].

Μεμὼς, ῶσα, поет: în локѫ de μεμαὼς, партч: ал лѫї μέμαα.

Μὲν, [în afin: кѫ μὴν] коnіѫnк: комплет: ші (dѫпе проп: însem:) afipmat: (авînd овічnѫit ѫрmъtopѫ dѫпе sine пе δὲ, їар nічї o datъ înчепъtopѫ de кѫвîntѫ). «Πρῶτον μὲν, ἔπειτα δὲ». Dm: «Καὶ ταῦτα οὐκ εἶπον μὲν, οὐκ ἔγραψα δέ». Dm: «Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ». Ер: (ші кѫ алте партікѫле). «Πατρὸς μὲν δὴ λέγεται ὁ Κῦρος γενέσθαι Καμβύσου, μητρὸς δὲ Μανδάνης". Ksn: «Τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές». Apstf: «Μνημονεύεις μέν που». Плт: вezї ші μέντοι, ші μενοῦν. (ші în жѫръmîntѫ în локѫ de μήν) «Τοῦτον ἐξορκοῖ ἢ μὲν διακονήσειν οἱ, ὅ,τι ἂν δεηθῇ. Ер: «Ὀμνύντας μὴ μὲν ἔχειν αὐτήν». Ер: «Ἀπαρνεόμενος μὴ μὲν νοσέειν». Ер: (ші fъръ δὲ) «Ὡς μὲν λέγουσιν». Еѫр: (Ор: 8) «Ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς φίλοι». Sof: (Ant: 629). (ші în парал:) «Τοῦ θείου ἡ προνοίη, ὅσα μὲν ψυχήν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα, ταῦτα μὲν πολύγονα πεποίηκεν· ὅσα δὲ, ші чл:". Ер:

Μέναιχμος (ὁ, ἡ), поет: = Μενέμαχος. [μένος, αἰχμή].

Μένανδρος (ὁ, ἡ), поет: чел че аштеаптъ fъръ fpікъ пе връжташѫ. [μένω, ἀνήρ].

Μενεαίνω, віit: -ανῶ, (tpe: de кѫ: μέμαα) поет: [μένος] пofteskѫ tape, воїeskѫ кѫ stърѫінцъ чева, amѫ statopnікъ хотъріре. (кѫ inf:). «Ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων». Іл: Г. (ші кѫ цеп:) «Μάχης ἄμοτον μενεαίνων». Es; (ші ел:). «Οὔ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων». Od: E. 2) (кѫ dat: dip: ші ѫne-oї ак: îndip:) sîntѫ nekъжitѫ, saѫ кѫцetѫ чева asѫпра кѫїва. «Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν». Іл: О. (ші fъръ kazѫ), «Νῦν δ' ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τι με χρὴ αἰεὶ μενεαινεμεν». Іл: Т. «Ὡς ὁ μὲν Ἕκτορα ἀείκιζε μενεαίνων». Іл: Ω. (ші кѫ dat: орг:) «Ὅτε νῶϊ ἔριδι μενεήναμεν». Іл: Т. (вezї ші μενοινάω).

Μενέγχης, εος (ὁ, ἡ), поет: = Μέναιχμος. [μένος, ἔγχος].

Μενεδάϊος, Dop: în локѫ de μενεδήϊος (ὁ, ἡ), поет: = Μενέμαχος. [μένος, δήϊος]

Μενέδουπος, ші Μενέκτυπος (ὁ, ἡ), поет: stъtъtopѫ ла (nesпepiatѫ de) sгomotѫл, ловitѫреле бътълii. [μένω, δοῦπος, ші κτύπος].

Μενέμαχος, ші Μενεπτόλεμος (ὁ, ἡ), поет: stъtъtopѫ пе локѫ în (nefѫцitѫ din) бътълie, saѫ pesвoїѫ, віteazѫ, pesвoїnікѫ. [μένω, μάχη, ші πτόλεμος].

Μενετέον, пosit: ал лѫї μένω.

Μενετικός, ὴ, ὸν, чел кѫ însѫшime de a sta пе локѫ (a ръвda), statopnікѫ. [din

Μενετὸς, ὴ, ὸν, пѫtinчosѫ a sta пе локѫ (a аштепta). «Οἱ θεοὶ μενετοί». Apstf: îndeлѫнг-ръвdъtopї, tîpziї ла пedeпsipe. «Τοῦ πολέμου οἱ καιροί οὐ μενετοί». Тѫч: пѫ аштеаптъ. [μένω].

Μενεφύλοπις, ιδος (ὁ,ἡ), [μένω, φύλοπις] ші

Μενεχάρμης, ου (ὁ), ші Μενέχαρμος (ὁ, ἡ), поет:=Μενέμαχος. [μένω, χάρμη].

Μενητέον, неапр: în локŭ de μενετέον.

Μενθῆραι, ші Μένθηρες (αἱ), гл: [μένος, θήρα]=Μέριμναι. [de ѕnde

Μενθηρίζω, віit; -ίσω, гл: =Μερμηρίζω.

Μενὶ, At: în локŭ de μέν.

Μενοεικής, έος (ὁ,ἡ), поет: [μένος, εἴκω] =Θυμήρης.

Μονοινάω, ші (Ion:) Μενοινέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: amŭ în rîndŭ, saŭ кіпzѕїeskŭ; (кѕ dat: indip:) кѕцetŭ чева asѕпра кѕїва, saŭ desпре чева; (în цen:) îmĭ daŭ toatъ лѕареа aminte ла чева, mъ sîprѕїeskŭ din toate пѕtеріле, dopeskŭ (кѕ ак: saŭ inf: dip:). «Πολλὰ μενοινήῃσιν (алцїї sкріŭ μενοινήσειεν)". Іл: О. «Μενοινάᾳ πολεμίζειν». Іл: Т. «Οἷα μενοινᾷς ἔρδειν». Od: X. (ші кѕ dat: ind:) «Κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα». Od: Λ. (ші кѕ dat: орг:) «Νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα». Ткр: «Ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς». Ош: (ші кѕ dat: dip:) «Χρήμασι μενο νᾷν». Тгп: (вezĭ ші μενεαίνω). [din

Μενοίνη (ἡ), поет: [μένος] rîndŭ, проїектŭ; dopinцъ.

Μενοινόων, поет: în локŭ de μενοινῶν.

Μένος, εος -ους (τὸ), поет: [în afin: кѕ μένω] tîpie, бървъцie; (in цen:) порnipe, saŭ пѕtepe a sѕflетѕлѕї,=Θυμός; tape dopinцъ, osîpdie; rîndŭ; disnosiцie, simцimîntŭ. «Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή». Іл: І. «Ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε». Іл: Н. Μένεος φρένες πίμπλαντο». Іл: А. = Θυμοῦ. «Μένος ἔλαβε θυμὸν (ἵππων)». Іл: Ψ. «Καὶ μένος ἑκάστῳ ἐμπέσῃ». Ksn: «Τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ θῆκε μένος καὶ θάρσος». Od: А. «Ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου». Іл: Е. «Τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε". Іл: Е. (ші îm:) «Μένεα πνείοντες». Іл: В. ші Г. «Ἐμῶν μενέων ἐπερωεύς». Іл: Θ. а планѕрілор меле. (ші desпре віte) «Οὔτε λέοντος, οὔτε κάπρου τόσσον μένος». Іл: Р. «Ἵπποισιν ἐνέπνευσε μένος». Om: «Πέλεκυς ἀπέκοψε τένοντας αὐχενίους βοός, λύσε δὲ μένος». Od Г. (ші desпре neînsѕfл:). «Οἴνου («Πυρὸς, «Ἠελίοιο, «Ἀνέμων «Ποταμοῦ, ші чл:) μένος». Om: ші Es: (ші în перifр:) «Μένος Ἀτρείδαο, ші чл:». «Ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο». Om: віteazѕл Atpida, ші чл: (вezĭ ші βία). (ші desпре віte) «Κόρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μένος ἡμιονοῖιν». Od: Н.

Μενοῦν, ші μενοῦνγε, пaptiк: afipmat:, mi înпpotiв: (прinч: ла pesпѕnsѕpĭ). «Οὐκ ἀχθεσθήσῃ μοι ἀκούων τ' ἀληθῆ; ἡσθήσομαι μενοῦν». Ksn: din пpotiвъ mъ воїŭ ш бѕкѕра. «Τὴν χύτραν συντρίψετε, σέ μενοῦν καταλεύσομεν». Apstf: «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ». Sкр: (вezĭ ші

Μέντοι ші Μέντοιγε, пaptiк: înпpotiв: ші (maĭ de mѕлte-орĭ ла pesпѕnsѕpĭ) afipmat: (кѕ оаре каре emfasŭ) însъ, dap; da, negpeшit, întp' adeвъpŭ. »Ἐγὼ μὲν οἶμαι εὑρεῖν μοι τὰ ὄντα πάντα πέντε μνᾶς· τὰ μέντοι σὰ πλέον ἢ ἑκατονταπλασίονα τούτου». Ksn: «Τά γε ῥήματα οὐκ ἔμαθον, τὴν μέντοι διάνοιαν σχεδὸν ἁπάντων δίειμι». Плt: (ші în парал:) «Ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ». Apstf: «Ὦ γέρον, αἶνος μέντοι ἀμύμων». Od: Ξ. «Τί με ὀτρύνεις; οὐ μέντοι παύομαι». Іл: Θ. «Οὐκοῦν ἀφεκτέον τούτου; ἀφεκτέον μέντοι». Ksn:

Μένω, віit: -ενῶ, (nex: ἔμεινα, tpe: de кѕ: μεμένηκα, ші пosit: μενετέον) staŭ nemiшкatŭ, saŭ fъpъ лѕкрѕ; nѕ mъ miшкŭ din локŭ; nѕ fѕrŭ; (кѕ ак: ел: saŭ dat: преп: saŭ înf:) aшteпtŭ; цiŭ înпpotiвъ; stъpѕїeskŭ. «Οἴκοι («Ἔνδον «Αὖθι) μένειν». Om: ші Ткр: «Στήλη μένει ἔμπεδον». Іл: П. «Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι». Іл: Ξ. Μένειν κατὰ χώρην». Ep: «Μένοντες ἐν τοῖς δόγμασιν». Apst; «Ἐλπίδων οἱ δοῦλοι δέονται, ὅπως μένειν ἐθέλωσι». Ksn: «Μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο». Іл: В. «Μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν». Іл: D. «Μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν». Od; А. «Μένει σε δίκη». Лкs: (ші кѕ dat: перiп:) «Τοῦτο τὸ κλέος Ἀτρείδαισι μένει· τὰ δέ μυρία τῆνα ... ἀέρι πα κέκρυπται». Ткр: «Ἄστρα μένοντα». Sin: fiкse.

Μεράρχης, ου (ὁ), komandipŭ de o tpѕпъ de 2048 ostaшĭ. [μέρος, ἄρχω]. [de ѕnde

Μεραρχία (ἡ), demnitatea, ші tpѕпa de sѕвt komanda лѕї μεράρχης.

Μερεία (ἡ),=Μερίς, (пaptiк:) azeчелea пapte din seminцie. [ші

Μερητικὸς, ὴ, ὸν,=Μερικὸς. «Γῆ». Esix: лѕкpatŭ кѕ meptiкŭ. [μέρος].

Μεριδάρχης, ου (ὁ), stъпînitopŭ de o пapte (desпъpцitѕpъ) de цapъ, saŭ de apmie. [μερὶς, ἄρχω]. [de ѕnde

Μεριδαρχία (ἡ), komanda лѕї μεριδάρχης, ші miлitapa saŭ administpatiвa desпъpцitѕpъ de sѕвt dînsѕл.

Μερίζω, віit: -ίσω, [μερίς] înпapцŭ în пъpцĭ, desпapцŭ; (пas:) sîntŭ desпъpцitŭ (de deoseвitŭ simцimîntŭ, saŭ sistemъ), neînвoitŭ; (miж:) mъ înпapцŭ чева кѕ алtѕл. «Μεμερισμένος εἴη πρὸς τὸν ἀδελφὸν,

ἢ κοινὴ οὐσία εἴη αὐτοῖς». Dm: (maĭ noŭ) «Μερίζεσθαί τινι saŭ τινος». Ап:

Μερικεύω, biit: -εύσω, (maĭ noŭ) =Μερίζω, desпарцŭ din totŭ. [din

Μερικὸς, ὴ, ὸν, партікȣларŭ. [μέρος]. [de ȣnde

Μερικῶς, adв: în партікȣларŭ, ла о парте.

Μέριμνα, ης (ἡ), [μερίζω] гріжъ, saŭ неліпіште; преîнгріжіре, превеdінцъ. [de ȣnde

Μεριμνάω -ῶ, biit: -ήσω, гріжеskŭ (sîntŭ în неліпіште) desпре чева; mъ rîndeskŭ, meditŭ; черчетеzŭ. «Οἱ περὶ τῆς τῶν ὄντων φύσεως μεριμνῶντες». Ksn: «Ὁ ἐσκεμμένος καὶ μεριμνήσας τὰ δίκαια λέγειν». Dm: [de ȣnde

Μερίμνημα (τὸ), овіектŭ de îнгріжіре, de rîndipe, ші чл: (вezĭ ші μέλημα). [ші

Μεριμνητὴς, οῦ (ὁ), îнгріжіторŭ, rîndiторŭ desпре чева. «Λόγων — ». Еȣр: îndemînatікŭ opatopŭ. [de ȣnde

Μεριμνητικὸς, ὴ, ὸν, капавілŭ, saŭ аплекатŭ ла гріжĭ.

Μεριμνοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакŭ (adȣкŭ) гріжъ, неліпіште. [μέριμνα, ποιέω].

Μεριμνοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), = Μεριμνοφροντιστής. [μέριμνα, σοφιστής].

Μεριμνοτόκος (ὁ, ἡ), поет: [μέριμνα, τόκος] прічінȣіторŭ de (въгъторŭ în) гріжĭ.

Μεριμνοφροντιστὴς, οῦ (ὁ), ком: în локŭ de φροντιστής, σοφιστής (desпре filosofiĭ, каре черчетеazъ чева преа кȣ amърȣнтȣл). [μέριμνα, φροντίζω].

Μερὶς, ίδος (ἡ), парте, порцie. «Πρὸς μερίδας δειπνεῖν». Пл: 2) fatpie, (Ital:) partito; (прin întînd:) парте, ажȣторŭ, спріжінŭ. «Μεγάλη τοῖς ἀδικοῦσι μερὶς ἡ ὑμετέρα πρᾳότης". Dm: [μέρος].

Μέρισμα (τὸ), поет: парте desпърцitъ. [ші

Μερισμὸς (ὁ), desпърцipe, înпърцipe [ші

Μεριστὴς, οῦ (ὁ), desпърцitорŭ. [μερίζω]. [de ȣnde

Μεριστικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatікŭ, saŭ кȣвенitŭ ла (ші însemnътівŭ de) înпърцipe. «Μεριστικοὶ σύνδεσμοι». Грам;

Μεριτεύομαι, biit: -εύσομαι, Skp: în локŭ de μερίζομαι, mъ înпарцŭ чева. [din

Μερίτης, ου (ὁ), пърташŭ din чева. [μέρος].

Μερμαίρω, (fъръ biit:) поет: =Μερμηρίζω.

Μερμέριος, α, ον, поет: (foapte рарŭ) în локŭ de...

Μέρμερος (ὁ, ἡ), поет: [μείρω] чел че аре (saŭ adȣче) mȣлтъ гріжъ, îнгріжатŭ, неліпіштitŭ); (desпре лȣкрȣрĭ) aневоїosŭ; (în цен:) грozавŭ.

Μέρμηρα (ἡ), поет: = Μέριμνα, гріжъ. [μερμαίρω]. [de ȣnde

Μερμηρίζω, biit: -ίσω, поет: =Μεριμνῶ, sîntŭ îнгріжатŭ; (кȣ ак:) проїектеzŭ în mintea mea, meditŭ; (în цен:) mъ rîndeskŭ.

Μέρμιθος (ὁ), ші Μέρμις, ιθος (ἡ), (εἴρω, ἕρμα] = Μήρινθος, fpînrie; sfoaръ; гъitanŭ.

Μέρμνης, ου, ші Μερμνὸς, οῦ (ὁ), ȣnŭ felŭ de epete, =Τριόρχης.

Μεροπηΐς, ίδος (ἡ), поет: fem: ал лȣĭ...

Μεροπήϊος (ὁ, ἡ), поет: [μέροψ] omeneskŭ.

Μέρος, [μείρω] εος -ους (τὸ), парте. «Τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος». Тȣч: «Πόστον μέρος»; Ksn: «Τὸ τρίτον («Τὸ πολλοστὸν) μέρος». Тȣч: Ksn: «Τὰ δύο μέρη». Тȣч: «Τὸ λαχὸν («Τὸ γινόμενον) μέρος». Ksn: «Τοῦτο γὰρ ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος». Епгр: pap se întîmплъ. «Ἀπὸ τῶν μερῶν τὰ ὅλα εἰδέναι». Лȣч: (ші în локŭ de adв:). «Ἐν μέρει». «Ἐπὶ μέρους, «Κατὰ μέρος». deoseвit, în парте, saŭ ла о парте. «Ἐν μέρει ἕκαστος ἐμάχοντο». Ер: «Οἱ ἐπὶ μέρους». Пл: партікȣларіĭ. «Τὰ ἐπὶ μέρους». Пл: amърȣнтеле. 2) шірŭ, pîndŭ; (maĭ noŭ) posiцie. «Σὸν μέρος, ἔφη, λέγειν». Ksn: Ἐπεί τε αὐτῷ μέρος ἐγίνετο τῆς ἀπίξιος παρὰ τὸν μάγον». Ер: «Ἐν ἄλλῳ μέρει». At: (ші în локŭ de adв:). «Ἐν μέρει, «Κατὰ μέρος». (ші ел:) «Μέρος τι». Лкs: în pîndŭ, пе pîndŭ. «Προσιὼν ἐν μέρει παρ' ἑκάστην ναῦν». Ksn: «Ἀράμενος καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει τὸν ὄνον φέρε». Apstf: «Ἐν μέρει εὐεργεσίας τοῦτ' ἀριθμήσει». Dm: «Ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει». Dm: «Ἐν μέρει ποιεῖσθαί τινα». Apst: a авеа вȣнъ опinie desпре чінева. (вezĭ mi μοῖρα).

Μέροψ, [μείρω, ὄψ] οπος (ὁ), поет: (îm:) oameniĭ (авîndȣ 'шĭ гласȣл desпърцitŭ, артікȣлатŭ). 2) ȣnŭ felŭ de пасъре, че mъnînкъ алвіне.

Μεσάβοιον, ші Μέσαβον (τὸ), ші Μέσαβος (ὁ), поет: [μέσος, βοῦς] кȣреаоа, кȣ каре este легатŭ процапȣл плȣгȣлȣĭ de жȣгŭ,= Ζυγόδεσμον. [de ȣnde

Μεσαβόω -ῶ, biit: -ώσω, поет: легŭ de жȣгŭ, saŭ înжȣгŭ.

Μεσάγκεια (ἡ), [μέσος, ἄγκος] вале. (вezĭ ші μισγάγκεια).

Μεσάγκυλον (τὸ), ȣnŭ felŭ de ланче, че аре ла міжлокŭ skoвitȣръ, saŭ кȣреа de апȣкат. [μέσος, ἀγκύλη].

Μεσαγκὼν, ῶνος (ὁ), о парте а резвоїе-

шtелор mашine în fopmъ de kotŭ. [μέσος, ἀγκών].

Μεσάγριος (ὁ, ἡ), de miжлокŭ (nъ de totŭ) selвatikŭ. [μέσος, ἄγριος].

Μεσάγροικος (ὁ, ἡ), de miжлокŭ (nъ de totŭ) цъpanŭ. [μέσος, ἄγροικος).

Μεσάζω, вiit: -άσω, sîntŭ (mъ aflъ) în miжлокŭ. [μέσος].

Μεσαίγεως (ὁ, ἡ),=Μεσόγεως.

Μεσαιπόλιος (ὁ, ἡ), poet: шi Μεσοπόλιος, de miжлокŭ къръntŭ. [μέσος, πολιός].

Μεσαίτατος, η, ον, sъпрл:, шi

Μεσαίτερος, α, ον, компар: ал лъĭ μέσος.

Μεσαίχμιον (τὸ), = Μεταίχμιον. [μέσος, αἰχμή].

Μέσακλον (κμον, κνον), шi Μεσάκτιον, греш: în локŭ de μεσάντιον.

Μεσάκτιος, шi Μέσακτος (ὁ,ἡ), poet: чел în miжлокŭ de цъpmŭ, saŭ întpe doъ цъpmъpĭ. [μέσος, ἀκτή].

Μεσαμβρίη (ἡ), Ion: în локŭ de μεσημβρία.

Μεσαμέριος, α saŭ ος, ον, Dop: în локŭ de μεσημέριος.

Μεσάντιον (τὸ), чел din miжлокŭ (чел maĭ mape) sълŭ ал ръsвoĭълъĭ. [μέσος, ἀντίον].

Μεσάραιον (τὸ), [μέσος, ἀραιά]= Μεσεντέριον.

Μεσασμὸς (ὁ), miжлочipe. [μεσάζω].

Μεσάστυλον (τὸ), =Μεσόστυλον.

Μεσάτιος (ὁ,ἡ), шi Μέσατος, η, ον, poet: în локŭ de μέσος.

Μεσαύλη (ἡ), =Μέσαυλον.

Μεσαυλικὸν, шi Μεσαύλιον (τὸ), че se kîntъ къ flъepъл п'întpe kîntikŭ.

Μεσαύλιος, шi Μέσαυλος (ὁ, ἡ), fopmъtopŭ de, saŭ къвenitŭ ла o къpte din miжлокŭ, saŭ чел întpe doъ къpцĭ. || (sъвst:)Μέσαυλος(ἡ), poaptъ, че dъче din къptea de afapъ în чea dinъъntpъ. (вezĭ шi αὔλειος). шi Μέσαυλον, saŭ Μεσαύλιον (τὸ), къpte къ kase de amîndoъ пъpцiле (oвiч: чea dintpe kasa de въpвaцĭ шi чea de femeĭ, вezĭ Апл: Г: 235); (къ întind:) ="Επαυλις, stînъ; (în цen·) kasъ цъpъneaskъ, saŭ пъstopeaskъ. [μέσος, αὐλὴ].

Μεσαύχην, ενος (ὁ, ἡ), (прinч: въpdъfŭ) легatŭ de miжлокъл гpъmazълъĭ. [μέσος, αὐχὴν].

Μέσδων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de μείζων.

Μεσεγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, пъĭŭ (шi miж: fakŭ a se пъne) чева ка depositŭ în atpeiлea mînъ, (Fpanц:) consigner. [din

Μεσεγγύη (ἡ), [μέσος, ἐγγύη] = Μεσεγγύησις.

Μεσεγγύημα (τό), depositŭ пъsŭ supe sigъpanцъ în atpeiлea mînъ. [шi

Μεσεγγύησις, εως (ἡ), depositape de чева în atpeĭa mînъ, (Fpanц:) consignation.

Μεσεγγυητὴς, οῦ (ὁ), [μεσεγγυάω] шi

Μεσέγγυος (ὁ, ἡ), [μέσος, ἐγγύη] miжлочitopŭ kezaшŭ, în mîna къръĭa se depъne чева, ка sъ se dea челъĭ че se ва dovedi, къ se къвine; (прin ъpm:) kezaшŭ, saŭ miжлочitopŭ de asigъpape. || Μεσέγγυον (τὸ), = Μεσεγγύημα. «Μεσέγγυον τὴν μείρακα καταθέσθαι». Apstf:

Μεσεμβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpepъĭŭ, saŭ apъnкŭ чева în miжлокŭ,(Fpanц:) intercaler. [μεσος, ἐν, βολὴ]. [de ъnde

Μεσεμβόλημα, шi Μεσέμβολον (τὸ), întpepъsŭ.

Μεσεντέριον, шi Μεσέντερον (τὸ), memвpana чea dintpe maцe, прin kape se konцin. [μέσος, ἔντερον].

Μεσέρκιος (ὁ, ἡ), (Zεύς, Жое) aшezatŭ în miжлокъл îngpъdipiĭ (къpцiĭ). (вezĭ ἕρκειος). [μέσος, ἕρκος].

Μεσευθὺς, έος (ὁ), (se nъmĭa de Hitagopenĭ) nъmъpъл de 6, ка miжлочiŭ întpe челе doъ dpepte nъmepe 2, шi 10. [μέσος, εὐθύς].

Μεσεύω, вiît: -εύσω, (къ цen:) sîntŭ în miжлокŭ (întpe); (fir:) sîntŭ neъtpъ (nepъptinitopŭ). [μέσος].

Μεσηγύ, шi Μεσηγύς, adв: în miжлокŭ; (къ цen:) întpe; întp' aчeastъ dîstanцъ de вpeme. «Μεσηγύς κόρυθὸς τε καὶ ἀσπίδος». Es: «Μεσηγύς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε». Od: Δ: (шi timn:) «Μήτι μεσηγύς πάθῃσι, πρὶν шi чл:». Od: Π: (шi къ apt:) «Ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγὺ». Om: imn: «Ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ». Tкp; amĭazŭ. [μέση, γῆ].

Μεσήεις, εσα, εν, poet: =Μεσαῖος, miжлочiŭ, de miжлокŭ. [μέσος].

Μεσήλιξ, ικος (ὁ, ἡ), de вîpstъ miжлочie. [μέσος, ἥλιξ].

Μεσημβρία (ἡ), amĭazŭ; (Цeorp:) mĭazъzi. [în sink: μεσημερία]. [de ъnde

Μεσημβριάζω, шi (poet:) Μεσημβριάω-ῶ, вiit: -άσω, шi Μεσημβρίζω, вiit: -ίσω, mъ odixneskŭ (ка oiле) ла amĭazŭ, (Fpanц:) faire la meridienne op la sieste. 2) (despre soape) =Μεσουρανέω. [шi

Μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, de amĭazŭ. 2) mepidianŭ. «Μεσημβρινοὶ». Цeorp: черкъpiле, че tpek прin полъpĭ шi ekinoksiaлŭ (къ-

чї, кînd soapeле ажѫнце asѫпра лор, se faче mĭazъ-zi ла локѫріле копрinse de dînseле).

Μεσημερινὸς, ὴ, ὸν, ші Μεσημέριος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de μεσημβρινὸς. [μέσος, ἡμέρα].

Μεσήπειρος (ὁ, ἡ), =Μεσόγειος. [μέσος, ἤπειρος].

Μεσηρεύω, віit: -εύσω, поет: sîntѫ ..

Μεσήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de μεσαῖος; fir:) neѫtpѫ. [μέσος, ἄρω].

Μέσης, ου (ὁ), вîntѫл dintpe крівъцѫші чел de pesъpitѫ ші mĭazъ-zi. [μέσος].

Μεσήτιος (ὁ, ἡ), =Μεσίδιος.

Μεσιδιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, гls: în локѫ de μεσεγγυάομαι. [din

Μεσίδιος (ὁ, ἡ), каре stъ în міжлокѫ, neѫtpѫ; (прin ѫpm:) міжлочitopѫ de înвoipe; saѫ кezъшѫitopѫ întpe doĭ. [μέσος].

Μεσιτεία (ἡ), mĭжлочipe. [din

Μεσιτεύω, віit: -εύσω, міжлочeskѫ sпpe înвoipe. [din

Μεσίτης, ου (ὁ), ші Μεσῖτις, ίδος (ἡ), міжлочitopѫ sпpe înвoipe, saѫ tpaкtape de op че. [μέσος].

Μεσοβασιλεία (ἡ), intepвалѫл dintpe moaptea fostѫлѫĭ ші алецереа noѫлѫĭ îmпъpatѫ, ші гѫвepnѫл dintp' ачеа вpeme. [ші

Μεσοβασίλειος (ὁ, ἡ), atinгъtopѫ de μεσοβασιλεία. [din

Μεσοβασιλεὺς, έως (ὁ), гѫвepnъtopѫ пе вpeme de μεσοβασιλεία. [μέσος, βασιλεύς].

Μεσόβοιον (τὸ), =Μεσάβοιον.

Μεσόγαιος, α saѫ ος, ον, = Μεσόγειος. «Μεσογαία (se înц: χώρα)». Ep: ші Ksn: локѫ (провinцie) în міжлокѫл концinѫtѫлѫĭ.

Μεσογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Ζωνογάστωρ. || (sѫвst:)=Μεσόνεως. [μέσος, γαστὴρ].

Μεσόγειος (ὁ, ἡ), ашezatѫ în міжлокѫ de концinѫte, saѫ înъѫntpѫ пе ѫskatѫ, (Fpanц:) meditepanѫ. [μέσος, γέα]. [de ѫnde

Μεσογειότης (ἡ), stapea, ашezapea лѫĭ μεσόγειος.

Μεσογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: чел dintpe doъ цeнepaцiĭ, de o вîpstъ міжлочie. [μέσος, γένος].

Μεσόγεως (ὁ, ἡ), At: în локѫ de μεσόγειος. [de ѫnde

Μεσογεωτικὸς, ὴ, ὸν, релatiвѫ кѫ, saѫ локѫitopѫ de μεσόγειος (вezĭ ziч:).

Μεσογονάτιον, ші Μεσογόνιον (τὸ), distanцa dintpe doъ nodѫpĭ de tpestie ші чл:. [μέσος, γόνυ].

Μεσόγραφος (ὁ, ἡ), (Цeometp:) міжлочie (пропорцionaлъ) лinie aflatъ прin instpѫш: mesoлaвѫ. [μέσος, γράφω].

Μεσοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел dintpe deцete. [μέσος, δάκτυλος].

Μεσοδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [μέσος, δέρκομαι] въzѫtѫ п' întpe, saѫ пе жѫmъtate. «Ἀστὴρ —». Manet:

Μεσόδικος (ὁ, ἡ), = Μεσίδιος. [μέσος, δίκη].

Μεσόδμη (ἡ), [μέσος, δόμος] гpinda din міжлокѫ, пeste каре (пѫsъ кѫpmeziш) se sпpiжinesк челе-л-алте; (прin întind:) taвanѫ; (naѫt:) =Μεσόκοιλον.

Μεσόζευγμα (τὸ), легъtѫpъ прin міжлокѫ de doъ oape -каре лѫкрѫpĭ întpe dînseле; (de ѫnde гpam:) ziчepe întpeпѫsъ sпpe ѫnipe de doъ пpoпosiцiĭ. [μέσος, ζεύγνυμι].

Μεσόθεν, adв: din міжлокѫ. [ші

Μεσόθι, adв: în міжлокѫ. [μέσος].

Μεσόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ пъpѫ de міжлокѫ (în лѫнцime). [μέσος, θρίξ].

Μέσοι, adв: поет: în локѫ de μεσόθι, în міжлокѫ.

Μεσοικέτης, ου (ὁ), локѫitopѫ in міжлокѫ. 2) At: în локѫ de μέτοικος. [μέσος, οἰκέω].

Μεσοκάρπιον (τὸ), =Μετακάρπιον. [μέσος, καρπός].

Μεσόκλαστος (ὁ, ἡ), [μέσος, κλάω] fpîntѫ прin міжлокѫ.

Μεσοκνήμιον (τό), міжлокѫл пѫлпеĭ, = Γαστροκνημία. [μέσος, κνήμη].

Μεσόκοιλος (ὁ, ἡ), adînкatѫ, къвънatѫ ла міжлокѫ. || (sѫвst:) Μεσόκοιλον (τὸ), (прinч: ла îm:) гaѫpa, ѫnde intpъ каtaptѫл. [μέσος, κοῖλος].

Μεσόκόπος (ὁ, ἡ), [μέσος, κόπτω] de міжлокѫ în лѫнцime. «Αὐλὸς — ». Лкs: (алt:) ἡμίοπος. 2) (maĭ des) = Μεσήλιξ.

Μεσόκουρος (ὁ, ἡ), tѫnsѫ пе жѫmъtatea (ad: пaptea de dînainte a) капѫлѫĭ. [μέσος, κουρά].

Μεσόκρανον (τὸ), міжлокѫл капѫлѫĭ. [μέσος, κρᾶνον].

Μεσοκρινὴς, έος (ὁ, ἡ), [μέσος, κρίνω] desпъpцitopѫ прin міжлокѫ. «Κίων—».Пл:

Μεσοκύνιον (τὸ), пaptea чea de жos (de лînгъ копitъ) a калѫлѫĭ, (Fpanц:) paturon. [μέσος, κύων].

Μεσόκωλον (τό), memвpana dintpe maцe, че цine maцѫл шezѫtѫлѫĭ. [μέσος, κῶλον].

Μεσολαβέω -ῶ, віit: -ήσω, апѫкѫ чева de, saѫ ла міжлокѫ; taĭѫ dpѫmѫл; întpepѫпѫ; опpeskѫ. [din

Μεσολαβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: апѫкъторѫ, saѫ апѫкатѫ de ла міжлокѫ. [mi

Μεσολάβιον, ші Μεσόλαβον (τὸ), ѫnѫ matemat: înstрѫm: пentрѫ аfларea міжлочіілор (концінѫтелор, saѫ пропорціоналелор) лініі. [μέσος, λαβή].

Μεσόλευκος (ὁ, ἡ), = Διάλευκος, въргатѫ кѫ албѫ. [μέσος, λευκός].

Μεσομηνία (ἡ), ші Μεσομήνιον (τὸ), гл: міжлокѫл лѫneї. [μέσος, μήν].

Μεσομήρια (τὰ), пърціле dintре коапse (бѫтѫрї), = Κόχωνα. [μέσος, μηρός].

Μεσομφάλιος, ші Μεσόμφαλος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫрікѫ, saѫ fелѫ de бѫрікѫ în міжлокѫ; каре se аfлъ în міжлокѫ ка ѫnѫ бѫрікѫ; (în цen:) чел din міжлокѫ. (de ѫnde || sѫбst:) «Μεσόμφαλον». бѫрікѫл (цefѫл) ор кърѫїа лѫкрѫ potѫndѫ. «Λύχνου —». Batpxm: fѫndѫл. [μέσος, ὀμφαλός].

Μεσόνεως (ὁ), (прінч: ла îm:) вîslашії de ла міжлокѫл коръбіі, (алт:) ζυγῖται. (вezї ші θαλαμίτης). [μέσος, ναῦς].

Μεσονήστιμος (ὁ, ἡ), (Бisep:) каре se кѫвine, saѫ каde пе ла міжлокѫл postѫлѫї; (de ѫnde || sѫбst:) (se inц: ἑβδομάς) жѫmъtatea postѫлѫї. [μέσος, νηστεία].

Μεσονύκτιος (ὁ, ἡ), каре se faче пе ла mїezѫл nопцїї. || (sѫбst:) Μεσονύκτιον (τὸ), mїezѫл nопцїї. [μέσος, νύξ].

Μεσοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înfiпtѫ пînъ ла міжлокѫ. [μέσος, πήγνυμι].

Μεσοπαλὴς, έος (ὁ, ἡ), sъpitѫ, ші вîpîtѫ пînъ ла міжлокѫ. «Ἔγχος—». Іл: Ф.172. [μέσος, πάλλω].

Μεσοπεντηκοστὴ (ἡ), (Бisep:) о serбъtoape întре паште ші рѫsaлії, ла міжлокѫл ачestѫї întервалѫ, жѫmъtъцареа праzнікѫлѫї. [μέσος, πεντηκοστή].

Μεσοπερσικὸς, ὴ, ὸν, пе жѫmъtate Перsѫ, saѫ Перsікѫ. [μέσος, Πέρσης].

Μεσοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: sбѫръtoрѫ, saѫ къzѫtѫ în міжлокѫ, întре... [μέσος, πέτομαι, saѫ πίπτω].

Μεσόπλατος (ὁ, ἡ), латѫ, saѫ шesѫ, netedѫ пе ла міжлокѫ. [μέσος, πλάτος].

Μεσοπλεύριος, ші Μεσόπλευρος (ὁ, ἡ), ші Μεσοπλευρίτης, ου (ὁ), чел dintре коаste. [μέσος, πλευρόν].

Μεσόπλουτος (ὁ, ἡ), de міжлокѫ богатѫ. [μέσος, πλοῦτος].

Μεσοπόλιος (ὁ, ἡ), каѫtъ Μεσαιπόλιος.

Μεσόπολις, εως (ἡ), în локѫ de μητρόπολις. [μέσος, πόλις].

Μεσοπονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ în міжлокѫл лѫкръріі меле. [μέσος, πόνος].

Μεσοπορεία (ἡ), tречере прin міжлокѫ. [ші

Μεσοπορέω -ῶ, віit: -ήσω, tрекѫ прin міжлокѫ; saѫ sîntѫ în міжлокѫл кълъtopii меле. [din

Μεσοπόρος (ὁ, ἡ), tрекъtорѫ пе калеа de міжлокѫ. [μέσος, πόρος].

Μεσοπόρφυρος (ὁ, ἡ), въргатѫ кѫ пѫрпѫріѫ (рошѫ). [μέσος, πορφύρα].

Μεσοποτάμιος, α, ον, чел dintре рîѫрї. (de ѫnde || sѫбst:) Μεσοποταμία (se înц: γῆ saѫ χώρα) Mesoпotamia, цара dintре рîѫріле Tігрѫ ші Eѫfратѫ. [μέσος, ποταμός]. [de ѫnde

Μεσοποταμίτης, ου (ὁ), чел din Mesoпotamia.

Μεσοπτερύγια (τὰ), пенеле dепе ла міжлокѫл аріпелор. [μέσος, πτέρυξ].

Μεσοπύγιον (τὸ), партеа dintре бѫчеле шezѫtѫлѫї. [μέσος, πυγή].

Μεσόπυκνος (ὁ, ἡ), de mîжлокѫ desѫ; (mѫs:) вezї πυκνός. [μέσος, πυκνός].

Μεσοπύλη (ἡ), поарта din міжлокѫ. [μέσος, πύλη].

Μεσοπύργιον (τὸ), distanцa dintре доъ tѫрnѫрї. [μέσος, πύργος].

Μεσοπωρέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ în міжлокѫл toamneї. [μέσος, ὀπώρα].

Μεσόριον (τὸ), = Μεθόριον, хotарѫ. [din

Μέσορος (ὁ, ἡ), каре slѫжеште de хotарѫ. [μέσος, ὅρος].

Μεσοῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: рѫптѫ, кръпатѫ прin міжлокѫ. [μέσος, ῥήγνυμι].

Μέσος η, ον, [μετὰ] (компар; μεσαίτερος, sѫпрл: μεσαίτατος) чел din міжлокѫ (din чentрѫ, saѫ цefѫ, dintре доъ мърцінї, dintре înчепѫtѫ ші sfîршitѫ); (fir:) de міжлокѫ, мъsѫpatѫ; (прin întind:) пеѫtрѫ, неаплекатѫ нічї ла о парте, нічї ла алта. «Καὶ πρῶτος, καὶ πύματος, καὶ μέσος». Ткр: «Μέσον ἦμαρ». Om: «Μέση ἡμέρα». Ер: «Τὸ μέσον τῆς ἡμέρας». Лкs: amїazѫл. «Μέσαι νύκτες» Лкs: mїezѫл nопцїї. «Χείματι μέσῳ». Ткр: «Μέσην (se înц: ὁδὸν) τέμνω, saѫ βαδίζω»· Лкs: = Μεσοπορέω. «Ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ». Dm: «Γενομένης δέ κατὰ μέσον τὸν πόρον». Лкs: «Ἤδη οὖσα μέσον καθ' ἁμαξιτὸν». «Ткр: «Μέση (se înц: χορδή)». Mѫs: (în înstр: преа векїѫ de tреї коарde). (ші în локѫ de adв:) «Μέσον ἔχω λαβών σε». Apstf: te amѫ апѫкат ла міжлокѫ. «Καὶ μετ' αὐτοῦ ἐσταύρωσαν ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τόν Ἰησοῦν». Sкр: (ші fir:) «Τῶν ὀφθαλμων οἱ μέν μεγάλοι, οἱ δὲ μικροὶ, οἱ δὲ μέσοι» Apst: (ші fir:). «Μέσος δικαστὴς». Лкs: непърti-

nitopŭ. «Μέσος πολίτης». Тъч: de stapea de miжлокŭ, (Fpanц:) de la moyenne classe. || (neъt:) Μέσον (τὸ), ші îm: Μέσα (τὰ), miжлокъл, ченtpъл, distanца dintpe...; «Πολὺ τὸ μέσον». Еър: (fps:)=«Πολλοῦ γε καὶ δεῖ». «Τὰ μέσα φέρεσθαι». Fiл:=«Μεσεύειν. «Φέρειν («Τιθέναι) τι ἐν μέσῳ, saŭ εἰς τὸ μέσον». Лкs: «Εἰς τὸ μέσον (saŭ εἰς μέσους) παριέναι». Лкs; (ші къ dat:) «Εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέροις κατέθηκε». Ksn: «Ἐκ τοῦ μέσου καθῆσθαι (ἐξίστασθαι), (ші къ dat:) «Ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἕζεσθαι». Ep: a se tpaцe de ла miжлокŭ, a nъ se amesteка. «Ἀναιρῶ ἐκ μέσου». Dm: apdiкŭ din miжлокŭ. (ші îm; «Ἐν μέσοις) κεῖσθαι». Dm: ші Om: «Ἐν μέσῳ πυρός τε καὶ γῆς». Пл: «Ἵνα τὰν μέσῳ παραλείπω». Dm: "Τί δ' ἐν μέσῳ ἐστὶ τοῦ συμμίξαι»; Ksn: (ші timп:) «Διὰ μέσου». Tкp: întp' aчeastъ вpeme. (ші гpm:) «Διὰ μέσου». zічepe, saŭ fpasŭ în пapentesŭ. (ші ел:) «Μέσῳ ἀμφοτέρων». Iл: H. (ші fъpъ kazŭ). «Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα». Od: A. (ші în ел; de κατὰ în локŭ de adв:) «Σφῆκες μέσον αἰόλοι». Iл: M. || (în комп: ъne-opĭ este în аналоцie къ ἥμισυς). s: e:

Μεσοσέληνον (τὸ), жъmъtate de лъnъ, saŭ лъnъ noъъ. [μέσος, σελήνη)·

Μεσοστάτης, ου (ὁ), (apxitekt:) stîлпŭ sпpiжinitopŭ de miжлокŭ. [μέσος, ἵσταμαι].

Μεσόστενος (ὁ, ἡ), чел къ miжлокŭ stpimtŭ. [μέσος, στενὸς].

Μεσοστὴ (στύ) λιον, ші Μεσόστη (στυ) λον, ου (τὸ), distanца dintpe колоane, saŭ stîлпĭ, (Fpanц:) entre-colonnement. (вezĭ ші μεταστύλιον). [μέσος, στήλη, ші στύλος].

Μεσοσυλλαβέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Μεσολαβέω, апъкŭ, пpinzŭ пе чineка de miжлокŭ. [μέσος, συλλαμβάνω].

Μεσόσφαιρον (τὸ), fелъл de miжлокŭ ал indiкълъĭ μαλάβαθρον (вezĭ ziч:). [μέσος, σφαῖρα].

Μεσοσχιδής, έος (ὁ, ἡ), pъптŭ, кръпatŭ пpin miжлокŭ. [μέσος, σχίζω].

Μεσοταγὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) aшezatŭ în miжлокŭ. [μέσος, τάττω].

Μεσοτείχιον (τὸ), distanца dintpe чetъцĭ (tъpiĭ) ші taбъpъ de oштipe. [μέσος, τεῖχος].

Μεσότης (ἡ), miжлочitate; mъsъpъtate; (пpin întind:) neъtpaлitate, nenъptinipe; (în цen:) къaлitate. (de ъnde) «Ἐπιῤῥήματα μεσότητος». Гpam: [μέσος].

Μεσότοιχος (ὁ, ἡ), кape sлъжeшte de || (sъвst:) Μεσότοιχον (τὸ), пepete din miжлокŭ întpe doъ кase, пpimezŭ, (Fpanц:) mur mitoyen. [μέσος, τεῖχος].

Μεσοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taĭŭ пpin miжлокŭ. [din

Μεσότομος (ὁ, ἡ), tъĭatŭ пpin miжлокŭ. [μέσος, τέμνω].

Μεσοτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жъmъtate posŭ, пъptatŭ. [μέσος, τρίβω].

Μεσουρανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ (кa soapeле пе ла amĭazŭ) în miжлокъл чepълъĭ, ажъnгŭ ла чepкъл mepidianŭ. [μέσος, οὐρανὸς]. [de ъnde

Μεσουράνημα (τὸ), = Μεσουράνιον. [ші

Μεσουράνησις, εως (ἡ), sosipea soapeлъĭ ла mepidianŭ (ла miжлокъл чepълъĭ); (пpin ъpm:) amĭazŭ, sosipea amĭazълъĭ.

Μεσουράνιος (ὁ, ἡ), sositŭ, saŭ aflatŭ ла || (sъвst:) Μεσουράνιον (τὸ), miжлокъл чepълъĭ, (ad:) zenitŭ, saŭ mepidianŭ. [μέσος, οὐρανὸς].

Μεσουρίαι (οἱ), [μέσος, οὖρος] (se înц: κάλοι) fъniiле, пpîn кape se кoвoapъ пînzeле коръвii.

Μεσούριον (τὸ), în локŭ de μεθόριον, Ion: [μέσος, ὅρος].

Μεσοφάλακρος (ὁ, ἡ), плешъвŭ пе ла miжлокъл, saŭ пе жъmъtatea капълъĭ. [μέσος, φαλακρὸς].

Μεσοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: въzъtŭ în miжлокŭ, saŭ întpe... [μέσος, φαίνω].

Μεσοφαράγγιον (τὸ), eкsпл: a лъĭ μεσάγκεια. [μέσος, φάραγξ].

Μεσόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел къ окĭ de miжлокŭ (ла mъpime). [μέσος, ὀφθαλμός].

Μεσοφλέβιον (τὸ), distanца dintpe doъ вine. [μέσος, βλέψ].

Μεσόφρυον (τὸ), distanца dintpe sпpînчene. [μέσος, ὀφρύς].

Μεσόχθων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μεσόγειος. [μέσος, χθὼν].

Μεσόχλοος (ὁ, ἡ), пе жъmъtate înвepzitŭ. [μέσος, χλόη].

Μεσόχορος (ὁ, ἡ), чел din miжлокъл (алt: κορυφαῖος ал) хорълъĭ. [μέσος, χορός].

Μεσοχρόνιος (ὁ, ἡ), чел din miжлокъл timпълъĭ, saŭ desпъpцitopŭ de timпŭ în tpeкъtŭ ші вiitopŭ. [μὲσος, χρόνος].

Μεσόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел de o колоape, saŭ faцъ de miжлокŭ, saŭ пе жъmъtate колopatŭ. [μέσος, χρόα].

Μεσόχωρος (ὁ, ἡ), пъsŭ în || (sъвst:) Μεσόχωρον (τὸ), miжлокъл (distanца) dintpe doъ локъpĭ. [μέσος, χώρα].

Μεσόω -ῶ, вiit: -ώσω, sîntŭ (ажъnгŭ) ла miжлокŭ. „Μεσούσης τῆς ἡμέρας". Ep: "Μεσοῦντι δέ κου τῆς ἀναβάσιος". Ep: 2)

intpъ ла miжлокъ (ка miжлочitopъ), miжлочеskъ. [μέσος].

Μεσπίλη (ἡ), ъnъ fелъ de nomъ, (de ачi) nesпiлъ, saъ skopъшъ, op mъшmълъ; (поate шi) fistikъ. [de ъnde

Μέσπιλον (τό), (poada nesпiлъ, ъї) nesпiлъ, mъшmълъ, skopъшъ.

Μεσπιλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїъл, saъ asemenea nesпiлеї.

Μέσσαβον, Μεσσαβόω, поet: în локъ de μέσαβον, шi чл:

Μεσσάτιος, Μέσσατος, Μέσσαυλος, Μεσσηγὺς, поet: în локъ de μεσάτιος. шi чл:

Μεσσηγυδορποχέστης, ου (ὁ), kom: чел че îшї deшaptъ пînteчеле пе ла miжлокъл чineї (din лъkomie, ка sъ шъnînче maї mълtъ). [μεσσηγὺς, δόρπος, χέζω].

Μεσσήρης, Μεσσογενὴς, Μεσσόγεως, Μεσσόθεν, Μέσσος, шi чл: поet: în локъ de μεσήρης, μέσος, шi чл:

Μεστοκάλαμος (ὁ), ъnъ fелъ de tpestie, плinъ înъъntpъл eї, (алt:) ναστὸς κάλαμος. [μεστὸς, κάλαμος].

Μεστὸς, ὴ, ὸν, плinъ; sъtълъ (проп: шi fir:). (къ цen:) «Μεστοὺς ὄντας αὐτοῦ». Пл: fiind sъtълї (skîpвiцї) de dînsъл. (шi къ паpтч:) «Μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν». Dm: [de ъnde

Μεστότης (ἡ), плinitate; saцiъ. [шi

Μεστόω -ῶ, вiit: -ώσω, ъmплъ; satъpъ. [de ъnde

Μέστωμα (τὸ), ъmплъtъpъ. [шi

Μέστωσις, εως (ἡ), ъmплepe; sъtъpape.

Μεσύμνιον (τὸ), каъtъ μεθύμνιον. [μέσος, ὕμνος].

Μέσφα, шi (пpea pap) Μέσφι, adв: поet: [μέσος] întp' ачestea, întp' ачea вpeme; (къ цen:)=Μέχρις, пînъ «Μέσφα κε». пînъ kînd, пînъ sъ...

Μεσῳδικὸς, ὴ, ὸν, pелatiвъ, къвenitъ ла

Μεσῳδός (ἡ), паpte de kîntikъ întpe stpofъ шi antistpofъ. [μέσος, ᾠδὴ].

Μέσωρος (ὁ, ἡ), [μέσος, ὥρα] чел întpe жъneaskъ шi въpвъteaskъ вîpstъ, saъ în вîpstъ de miжлокъ.

Μέσως, adв: de miжлокъ, mъsъpat, modepat. 2) (pap) în miжлокъ. [μέσος].

Μεσωτὴρ (ὁ), поet: miжлочitopъ. [μεσόω].

Μέτα, în локъ de Μέτεστι, a 3: sînг: пeps: a лъї μέτειμι. 2) în локъ de...

Μετὰ, пpeп: (акopd: къ цen: шi ак: шi nъmaї поet: къ dat: шi însemn: къ цen: 1) înпpeъnъ, къ. «Μεθ' ἑαυτοῦ». Ksn: «Ὅτι προσπλεῖ μετὰ νεῶν διακοσίων». Лks: «Μετά τινος εἶναι». Лks; a fi de паpтea къїва. „Οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν». Тъч: epaъ neъtpi. «Γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατὸς». Тъч: 2) (în локъ de adв:) кiпъ, saъ къm. «Μεθ' ὅπλων». Лks: «Τολμᾷν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα». Тъч: Μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι». Тъч: ла вpeme. «Ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ τοῦ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα». Antf: «Μέθ' ὁτουοῦν τρόπου». Antf: «Ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν». Antf: «Μετὰ λογισμοῦ». «Μετὰ τοῦ δικαίου». Dm: || (iap къ ак: 1) în ъpma къїва, saъ dъпe чева, (пpin ъpm:) пе ъpmъ, dъпe; (în цen: поet:) miшкape кътpe, saъ пentpъ чева, saъ asъпpa къїва, (пpin ъpm:) пpiчinъ sfîpшitiвъ, saъ skoпъ. Ἔρχεο νῦν μεθ' Ἕκτορα». Іл: О. «Πλέων εἰς Τεμέσην μετὰ χαλκόν». Od: А. «Ἔβη εἰς Πύλον μετὰ πατρὸς ἀκουήν». Od: В. «Μεθ' ὕδωρ ἔρχεσθε κρήνην δε... Od: Υ. вeniцi dъпe апъ. (шi къ maї eksaktъ xotъpîpe). «Μετὰ δόρυ ᾔει οἰσόμενος». Іл: N. (шi fir:) «Πόλεμον μετὰ θωρήσσοντο». Іл: Υ. «Ἀΐσσων ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας». Іл: Р. «Λαοὶ ἕπονθ' ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα. Іл: N. (шi timп:) «Αὐτίκα τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος». Іл: Σ. «Μετὰ τον δ' ἔλαχεν Εὔμηλος». Іл: Ψ. «Τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην εἶδον. шi «Τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν». Od: «Πρώτῳ τοι μετ' ἐμέ». Іл: Θ. «Σωτῆρα μετὰ θεοὺς ἐκάλουν». Ksn: «Μετά ταῦτα». Лks: (шi în паpл:) «Μετα ταῦτα ὕστερον». Dm: «Μετὰ μικρὸν». Лks: (шi ъpm: паpтч:) «Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον». Ep: în локъ de Σόλωνος οἰχομένου. «Κάλλιστος ἀνὴρ μετὰ Πηλείωνα». Іл: В. «Βορυσθένης ποταμὸς μέγιστος πάντων μετὰ Νεῖλον, καὶ Ἴστρον». Ep: 2) întpe. «Μετὰ πληθύν». Іл: В. «Καὶ σὲ φασιν μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον. Od: П. «Ἔχειν («Φέρειν) τι μετὰ χεῖρας». Лks: (шi timп:). «Μεθ' ἡμέραν". Ep: în къpsъл ziлiї. || (iap къ dat: поet:) întpe; (în цen:) în чева. «Πίπτει μετὰ ποσίν». Іл: Т. «Κεῖσθαι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν. Іл: О. «Ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν». Od: Г. «Θῆκε μετὰ φρεσίν». «Ἔχειν μετὰ χερσίν». Om: «Μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ». Od: О. «Ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν». Апл: «Ὁτὲ μὲν μετὰ πρώτοισιν, ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισιν». Іл: А. «Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν». Іл: А. «Μετὰ πᾶσιν ἔειπεν». Om: (шi dъпe dat: къ ъpкapea tonълъї) «Τοῖς δὲ μέτα». Ткр: || (iap în komп: 1) înпъpтъшipe. «Μεταδίδωμι, Μεταλαμβάνω. 2) întpe. «Μεταπύργιον, Μεταχειρίζομαι, Μεταδαίνυμαι. 3) de пе ъpmъ; saъ maї în ъpmъ. "Μεταδιώκω,

Μέτειμι, Μεταδόρπιος. 4) înaпoĭ; (прin ȣpm:) din dъpъt; de ȣnde (în ɥen:) stpъmȣtape; ші (fir:) skimбape. «Μετάφρενον, Μεταστρέφω, Μεταβαίνω, Μεταμόρφωσις, Μεταβουλεύομαι. || (ла поеɥĭ A'. se пȣne dȣпе kazȣ̆, kînd обіч: se ȣpkъ tonȣл ла пеnȣлtimъ). „'Εφόρους μέτα». Іл: N. «Τὸν δὲ μέτ' ». Іл: P. «Θεοῖσι μὲτ' ». Іл: O. (B'. fъpъ kazȣ̆) în локȣ̆ de adв: лок: saȣ̆ timп: întpe, saȣ̆ dȣпе, saȣ̆ maĭ în ȣpmъ, ші чл: «Μετὰ δὲ κρείων 'Αγαμέμνων». Іл: B. «Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ πεζοὶ». Іл: Ψ. «Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμμες». Od: Φ.

Μετα-βαίνω, вitt: -βήσομαι, (nex: μετέβην, ші чл:) mъ stpъmȣtȣ̆ dintp' ȣnȣ̆ локȣ̆ întp' алtȣл; (fir:) tpekȣ̆ dela ȣnȣ̆ обїektȣ̆ ла алtȣл; (în ɥen:) mъ mȣtȣ̆. «Μεταβάντες εἰς ταῦτα τὰ χωρία». Ep: 'Αλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον». Od: Θ. (ші desпъpɥ:) "Μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει». Od: M. 2) noet: (кȣ ак:) = Μετέρχομαι, mъ îndeлetniчeskȣ̆ ла чева (Оп:). || (акt: nȣmaĭ ла вiit: μεταβήσω, ші nex: μετέβησα) =Μεταβιβάζω.

Μετα-βάλλω, вiit: βαλῶ, (nex: μετέβαλον, ші чл:) пȣĭȣ̆ чева алt-fел (întp' алtъ nosiɥie, dandapateле), întopkȣ̆; skimбȣ̆; stpъmȣtȣ̆; (ел: saȣ̆ nestp: ші miж:) fakȣ̆ skimбȣ̆; (прin ȣpm:) mъ neгoɥezȣ̆; (fir:) skimбȣ̆ пъpepe (maniepa de вopбipe, sistema, ші чл:). «Μεταβάλλειν ἐν τῷ θέρει τὴν γῆν». Ksn: a 'л pestopna sъпîndȣ 'л, (алt:). Βωλοστροφέω, întopkȣ̆ бpaѕdeле. (ші desпъpɥ: noet:) «Μετὰ νῶτα βαλών». Іл: Θ. «Ἅμα τῇ χώρῃ καὶ τὸ οὔνομα μετέβαλον». Ep: «Μεταβάλλειν τὴν τροφήν». Алекs: Afp: a mistȣi. «Μεταβαλόντα τοὺς τρόπους εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ші чл:» Apstf: (ші ел:) «Εἰς τὰ κυνηγέσια μεταβάλλοντα ἄγειν». Ksn: nerpъmъdind toate ла ȣnȣ̆ локȣ̆. «'Εκ τούτου μεταβαλὼν ἔλεγεν» Ksn: «Μεταβάλλουσιν ἐκ τῶν Σκυθικῶν ἑλῶν εἰς τὰ τῆς Αἰγύπτου». Apst: se stpъmȣtъ. (ші fir:). «Μετέβαλον εἰς εὐνομίην». Ep: (ші miж:). «Τὰ ἱμάτια μεταβάλλομαι». Apst: «Μεταβαλλομένους (τὰ ὅπλα) ὄπισθεν ἡμῶν». Ksn: (ші кȣ ɥen: ел:). «Σιγὴν λόγων μεταβάλοιτο». Sof: (ші ел:) "Οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταβαλλόμενοι. Ksn: nerȣɥъtopiĭ (matpapaziĭ). (ші fir:) «Ὑπὸ 'Αντωνίνου μεταβαλόμενος». Пл:

Μετα-βάπτω, вiit: -βάψω, въпsind skimбȣ̆ faɥa ла чева.

Μετάβασις, εως (ἡ), stpъmȣtape. [ші

Μεταβάτης, ου (ὁ), stpъmȣtatȣ̆ din локȣ̆ în локȣ̆. [μεταβαίνω]. [de ȣnde

Μεταβατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел кȣ însȣшime, îndemînъtate, saȣ̆ обічnȣinɥъ de a se stpъmȣta; (Грam:) stpъmȣtъtivȣ̆ de aktivitate.

Μετα-βιβάζω, вiit: -άσω, stpъmȣtȣ̆, tpansпoptȣ̆ чева aĭȣpea. [μεταβάω].

Μετα-βιόω -ῶ, вiit: -ώσομαι, каȣtъ μεταζάω.

Μετα-βλαστάνω, вiit: -βλαστήσω, daȣ̆ влъstape; saȣ̆ pевлъstъpeskȣ̆ sȣвt алtъ fopmъ.[ші

Μεταβλαστικός, ή, ὸν, чел кȣ însȣшime de a pевлъstъpi. «Φύσις—». Stв: [μετα, βλαστὸς].

Μετα-βλέπω, вiit: -βλέψω, noet: (кȣ ак:) apȣnkȣ̆ вedepea ла чева.

Μετάβλημα (τὸ), noet: în локȣ̆ de μεταβολὴ. [ші

Μεταβλητικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, чел кȣ însȣшime, saȣ̆ depindepe de a пpefaче, saȣ̆ skimвa. «Μεταβλητικὴ». Apstf: mesepia, saȣ̆ neгoɥȣл вankĭepȣлȣĭ. [ші

Μεταβλητὸς, ὴ, ὸν, sȣпȣsȣ̆ ла пpefaчepe, пpiimitopȣ̆ de skimбape. [μεταβάλλω].

Μετα-βοθρεύω, вiit: -εύσω, pesъdeskȣ̆ dintp' o гpoaпъ întp' алta.

Μεταβολεὺς, έως (ὁ), neгȣɥъtopȣ̆; (прinч:) вînzъtopȣ̆ кȣ mъpȣnɥeaoa, пpekȣпeɥȣ̆.[din

Μεταβολὴ (ἡ), skiшбape; mȣtape (акt: saȣ̆ пas:); (în ɥen:) пpefaчepe. «Χρημάτων —». Apstf: neгoɥȣ̆ de вankĭepie. [μεταβάλλω]. [de ȣnde

Μεταβολία (ἡ), Skp: în локȣ̆ de μεταβολὴ, neгoɥȣ̆, dapaвepe. [ші

Μεταβολικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла skimбape, saȣ̆ dapaвepe (spekȣлantȣ̆).

Μετάβολος (ὁ, ἡ),=Μεταβλητὸς. 2) (sȣвst:) =Μεταβολεὺς. [μεταβάλλω].

Μετα-βουλεύομαι, вiit: -εύσομαι, kinzȣindȣ mъ îmĭ skimбȣ̆ пъpepea, saȣ̆ гîndȣл.

Μεταβουλία (ἡ), skimбape de пъpepe, saȣ̆ гîndȣ̆, къinɥъ. [din

Μετάβουλος (ὁ, ἡ), skimбъчosȣ̆ în пъpepiле, saȣ̆ гîndȣpiле saле. [μετὰ, βουλὴ],

Μετάγγελος (ὁ, ἡ), noet = "Αγγελος, вestitopȣ̆. [μετὰ, ἄγγελος].

Μετ-αγγίζω, вiit: -ίσω, deшeptȣ̆ чева dintp' ȣnȣ̆ вasȣ̆ îptp' алtȣл, fakȣ̆ пpitokȣ̆. [de ȣnde

Μεταγγισμὸς (ὁ), пpitoчipe, saȣ̆ пpitokȣ̆.

Μεταγείτνια (τά), [μετὰ, γείτων] o sepвъtoape în Atena, (алt:) Μετοίκια. [de ȣnde

Μεταγείτνιος (ὁ), enit: Aпoлonȣ̆ (ка че-

лебратѣ în serвъtoarea Μεταγείτνια). [ші

Μεταγειτνιών, ῶνος (ὁ), a doъa лвпъ a Atenenilor (Авг:—Sept:), în каре serваѣ Μεταγείτνια, ші se mвlaѣ de ла царъ în орашѣ.

Μεταγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъсквtѣ maї în вртъ, maї tînърѣ, (de вnde) компар: μεταγενέστερος, врташѣ. [μετὰ, γένος].

Μετα-γεννάω, вiit: -ήσω, penaskѣ; prefakѣ; penoïeskѣ.

Μετα-γίγνομαι (γίνομαι), вiit: -γενήσομαι, mъ naskѣ, saѣ mъ fakѣ maї în вртъ, saѣ într' altѣ kipѣ, saѣ între alteле.

Μετα-γιγνώσκω (γινώσκω), вiit: -γνώσομαι, skimвѣ пърере, mъ rîndeskѣ altfeл, mъ kъïeskѣ.

Μετάγκεια (ἡ),=Μεσάγκεια. [μετὰ, ἄγκος].

Μεταγλωττιστὴς, οῦ (ὁ), tpadвkъtorѣ dintr' o limвъ într' alta. [μεταγλωττίζω].

Μετάγνοια, noet: ші μεταγνώμη (ἡ), ші

Μετάγνωσις, εως (ἡ), skimвare de пърере; kъinцъ; depъrtare de ла чева. [μεταγιγνώσκω].

Μετα-γομφόω -ῶ, вiit: -ώσω, îmї skimвѣ mъseлеле. [μετὰ, γόμφιος (ὀδούς)].

Μεταγραφεὺς, έως (ὁ), preskriitorѣ. [din

Μεταγραφὴ(ἡ), preskriere; saѣ konie.[ші

Μεταγραφικὸς, ὴ, ὸν, kвvenitѣ, relativѣ ла tpanskriere. [din

Μετα-γράφω, вiit: -γράψω, skriѣ чева altfeл, prefakѣ skriepea (sвskriepea, ші чл:). 2) =’Αναγραμματίζω. 3) tpanskriѣ, saѣ preskriѣ, koniezѣ. 4) tpadвkѣ (înskrisѣ). «Τὰς ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν ’Ασσυρίων γραμμάτων ἀνέγνωσαν». Tвч:

Μετ-άγω, вiit: -άξω, (nex: μετήγαγον, ші чл:) stръmвtѣ, tpansnoptѣ de ла вnѣ локѣ ла алтвл. 2) mъ dвkѣ (prinч: kв oasle) dвne чинева, roneskѣ din вртъ. [de вnde

Μεταγωγὴ (ἡ), tpansnoptape, stръmвtape. [ші

Μεταγωγὸς (ὁ, ἡ), tpansnoptъtorѣ.

Μεταδαίνυμαι, вiit: -δαίσομαι, noet: (kв цen:) îmї mъnînkѣ naptea din чева. 2) mъnînkѣ înpreвnъ kв, saѣ între алцiї.

Μετα-δειπνέω-ῶ, вiit: -ήσω, чinezѣ пе вртъ.

Μεταδετέον, nosit: ал лвї ...

Μετα-δέω, вiit: -δήσω, legѣ чева de ла вnѣ локѣ ла алтвл.

Μεταδήμιος (ὁ, ἡ), noet: aflatѣ, saѣ întîmplatѣ într' вnѣ nopodѣ, = ’Ενδήμιος. [μετὰ, δῆμος].

Μετα-διαιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї skimвѣ dieta, saѣ kipвл вieцiї

Μετα-διδάσκω, вiit: -διδάξω, înвъцѣ алtfeл, saѣ алтѣ чева пе чinева.

Μετα-δίδωμι, вiit: μετα-δώσω, (kв ак: ші ел: цen: dip: ші ак: преп: indip:) înpъrtъшeskѣ пе чinева din чева. 2) noet: daѣ чева maї пе вртъ.

Μετα-δίομαι, (fъръ вiit:) noet: în локѣ de μεταδιώκω.

Μεταδίωκτος (ὁ, ἡ), ronitѣ din вртъ (ka sъ se прinzъ). [din

Μετα-διώκω, вiit: -διώξω, -ομαι, (kв ак:) roneskѣ din вртъ (ka sъ прinzѣ) пе чinева. 2) (fъръ kazѣ) mъ întorkѣ кълare îndatъ înapoї (Ksn: Елеп: Δ: Е: 12). [de вnde

Μεταδίωξις, εως (ἡ), ronipe din вртъ.

Μετα-δοκέω-ῶ, вiit: -ήσω, (овіч: în a 3: neps: kв dat:) îmї skimвѣ пърерea saѣ rîndвл. «Μετέδοξέ σοι ταῦτα βέλτιω εἶναι». Лвч: «Δείσασα, μή σφι μεταδόξῃ». Ep: (ші nas:) «Μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι». Ep:

Μετα-δοξάζω, вiit: -άσω, îmї skimвѣ пърerea (oninia, idea).

Μεταδόρπιος (ὁ,ἡ), каре se fave, saѣ fаче чева între, saѣ dвne чinъ. «Μεταδόρπια (τὰ), =Τὸ ἐπίδειπνον. [μετὰ, δόρπος].

Μετάδοσις, εως (ἡ), dape de napte, înпъrtъшire. [ші

Μεταδοτέον, nosit: ал лвї μεταδίδωμι. [ші

Μεταδοτικὸς, ὴ, ὸν, аплекатѣ ла înpъrtъшire, dapnikѣ. [μεταδίδωμι].

Μετάδουπος (ὁ, ἡ), noet: каре dîn întîmплare se aflъ къzвtѣ între чева, saѣ în miжлокѣ (fъръ a kontriвві чева). [μετὰ δοῦπος].

Μεταδρομάδην, adв: noet: kв алергare în вртa kвїва. [din

Μεταδρομὴ (ἡ), алергare dвne чinева, ronipe din вртъ; saѣ пъвъliре asвпра kвїва. [ші

Μετάδρομος (ὁ, ἡ), (kв цen:) алергъtorѣ dвne (ronitorѣ de) чinева; pesввпъtorѣ. [μετὰ, δρόμος].

Μεταδροπάδην, adв: [μεταδρέπομαι] kв sпikвire în вртa sечерътorілор.

Μετα-δύομαι, вiit: -δύσομαι, (nexot: μετέδυν, ші чл:) mъ вîрѣ пе вртъ.

Μέταζε, [μετὰ] adв: tiшп: п'între; întр' aveastъ вреme; saѣ пе вртъ.

Μετα-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, peînжвгѣ, saѣ înжвгѣ altfeл, saѣ întр' altъ napte.

Μεταθέμενος, η, ον, miж: nex: de naptч: ал лвї μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως (ἡ), stръmвtape; saѣ skimвare (akt: saѣ nas:). [ші

Μετάθετος (ὁ, ἡ), stръmвtatѣ; skimвatѣ;

saŭ пріimitopŭ de stpъmъtape, op skimвape. [μετατίθημι].

Μετα-θέω, віit: -θεύσομαι, алергŭ dъпе чіпева, îл soseskŭ, îл прinzŭ. 2) (ъne-opĭ) алергŭ întp' алтъ парte.

Μεταθρόα, adв: поet: în локŭ de ἀθρόως. [μετὰ, ἀθρόος].

Μετα-θωρήσσομαι, віit: -ήξομαι, поet: (къ ак:) mъ înapmezŭ (mъ прегъteskŭ) пentpъ чева, saŭ asъпра къїва.

Ματαΐγδην, adв: поet: [μεταίσσω] пъвалъ dъпе, saŭ asъпра.

Μεταΐζω, віit: -ίσω, поet: ашezŭ (ші nestp: saŭ ел:) шezŭ dъпе, saŭ întpe, op înпреъпъ къ алцїї.

Μετ-αίρω, віit: -αρῶ, (пех: μετῆρα ші чл:) apdikînd stpъmъtŭ чева dintp' ъnŭ локŭ întp' алтъл; skimвŭ. || (nestp: saŭ ел:) mъ stpъmъtŭ; плекŭ. (вezĭ ші ἀπαίρω).

Μετ-αΐσσω, віit: -ΐξω, поet: (къ ак:) пъвълеskŭ asъпръ, saŭ dъпе чіпева.

Μετ-αιτέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ ак: ші ел: къ цеп:) черŭ ші еŭ парte din чева; чершъtopeskŭ. [de ъnde

Μεταίτης, ου (ὁ), = Ἐπαίτης, чершъtopŭ.

Μεταίτιος, α saŭ ος, ον, (къ цеп:) înпреъпъ прічіпъitopŭ; intpatŭ întp' о віпъ къ алцїї; (în цеп:) пърташі; saŭ віповатŭ. [μετὰ, αἴτιος].

Μέταιτος (ὁ), (maĭ поŭ) în локŭ de μεταίτης.

Μεταίφνιος (ὁ, ἡ), = Αἰφνίδιος. [μετὰ, αἴφνης].

Μετ-αιχμέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ вatŭ, (ad:) mъ sілеskŭ, mъ osteneskŭ dъпе чева. [ші

Μεταίχμιος (ὁ, ἡ), fъкъtŭ, saŭ aflatŭ în || (sъвst:) Μεταίχμιον (τὸ), distanцa dintpe doъ оштірї; (în цеп:) чел din міжлокŭ, întpe... [μετὰ, αἰχμὴ].

Μετα-καθ-έζομαι, віit: -εδοῦμαι, шezŭ алтfел; saŭ îmĭ skimвŭ локъл шеdерії.

Μετα-καθ-ίζω, віit: -ίσω, пъїŭ пе чіпева sъ шеazъ (ші nestp: saŭ ел: шezŭ) întp' алтъ парte, saŭ алтfел, mъ stpъmъtŭ.

Μετα-καθ-οπλίζω, віit: -ίσω, înapmezŭ пе чіпева алтfел.

Μετα-καινίζω, віit: -ίσω, penoïeskŭ.

Μετα-καλέω -ῶ, віit: -έσω, кїemŭ пе чіпева întp' алтъ парte, saŭ înапої. || (між:) кїemŭ пе чіпева sъ віе ла mine.

Μετα-κάρπιον (τὸ), партеа dintpe лава mîneĭ ші врацŭ (ъnde se пъп връцареле). [μετὰ, καρπὸς].

Μετα-κατα-χέω, віit: -χεύσω, topnŭ maĭ în ъpmъ пеste чева.

Μετα-κατα-ψύχω, віit: -ψύξω, ръчеskŭ чева maĭ în ъpmъ.

Μετά-κειμαι, віit: -κείσομαι, zакŭ (sîntŭ пъsŭ) аїъреа, saŭ алтfел, sîntŭ stpъmъtatŭ din локŭ, saŭ skimвatŭ. "Τὸ ἦθος μετάκειται„. D: Ал: "Ἡ μεταφορὰ μετάκειται ἀπρεπῶς». Dmtp: fiгъpaцia s'a лъat fъpъ въпъ къвіinцъ (de ла прostŭ овїектŭ).

Μετα-κελητίζω, віit: -ίσω, skimвŭ (mъ stpъmъtŭ întp' алтъ) tpъsъpъ, saŭ калŭ.

Μετα-κενόω -ῶ, віit: -ώσω, deшeptŭ чева întp' алтъ парte.

Μετα-κεράννυμι, віit: -κεράσω, пріtoчeskŭ ъnŭ лікъidŭ sпре amesteкape. [de ъnde

Μετάκερας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ), amesteкatŭ; înкропітŭ. [ші

Μετακέρασμα (τὸ), amesteкътъpъ (прінч: de лікъide).

Μετα-κιάθω, (fъpъ віit:) поet: (къ ак:) mъ dъкŭ în ъpma (sпре къъtapea, saŭ гопіреа) къїва; (în цеп:) mъ dъкŭ кътре; (desпре neînsъfл:) пеtpекŭ (ъnŭ локŭ). "Πᾶν πεδίον μετεκίαθον». Іл: Δ:

Μετα-κινέω -ῶ, віit: -ήσω, mішкînd stpъmъtŭ din локŭ; (fir:) skimвŭ, пpefaкŭ. [de ъnde

Μετακίνημα (τὸ), лъкръ mішкatŭ (stpъmъtatŭ) din локъл sъŭ. 2) = къ...

Μετακίνησις, εως (ἡ), mішкape (stpъmъtape) din локŭ. [ші

Μετακινητὸς, ὴ, ὸν, mішкatŭ, saŭ de stpъmъtat din локŭ; (fir:) skimвъчosŭ.

Μετα-κιρνάω -ῶ, віit: -κεράσω, поet: în локŭ de μετακεράννυμι.

Μετα-κλαίω, віit; -κλαύσω, поet: плîngŭ maĭ пе ъpmъ.

Μετα-κλεΐζω, віit: -ίσω, = Μετονομάζω.

Μετάκλησις, εως (ἡ), кїemape întp' алтъ парte, saŭ înапої; поftipe de a веni. [ші

Μετάκλητος (ὁ, ἡ), кїemaîŭ аїъреа, saŭ înапої; кїematŭ a веni. [μετακαλέω].

Μετα-κλίνω, віit: -κλινῶ, аплекŭ чева аїъреа, saŭ алтfел; пpeskimвŭ. [de ъnde

Μετάκλισις, εως (ἡ), întoapчepe de чева sпре алтъ парte, saŭ алтfел; пpefaчepe.

Μετα-κλύζω, віit: -ύσω, maĭ пъїŭ ші алтŭ клistipŭ.

Μετα-κοιμίζω, віit: -ίσω, adopmŭ пе чіпева (îл потолеskŭ deпъртîndъ'л) întp' алтъ парte.

Μετάκοινος (ὁ, ἡ), поet: комъпŭ, saŭ din кape se înпъртъшesк maĭ mълцї. 2) (акt:) пърташі. [μετὰ, κοινὸς]. [de ъnde

Μετακοίνωνος (ὁ, ἡ), глs: = Συγκοινωνός.

Μετα-κοιτίζω, віit; -ίσω, skimвŭ кълкъшŭ.

Μετα-κομιδὴ (ἡ), transportare. [din Μετα-κομίζω, vbit: -ίσω, = Μεταφέρω.

Μετακόμισις, εως (ἡ), =Μετακομιδὴ.

Μετακόνδυλα (τα), ші Μετακόνδυλοι (οἱ), părţile dintre încheieturile (noduri) de metelor. [μετὰ, κόνδυλος].

Μετα-κόπτω, vbit: -κόψω, taĭă (prinv: monetъ) de ал doilea întrъ' altă kipă.

Μετα-κοσμέω -ῶ, vbit: -ήσω, întoarmeză (aranjez) întrъ' altă kipă. [de unde

Μετακόσμησις, εως (ἡ), întoarmire întrъ' altă kipă; (în gen:) prefacere.

Μετακόσμιος (ὁ, ἡ), чел dintre, saŭ afară din lume noastră. „Μετακόσμια“ (τὰ), Епікур: чеea-л-алтъ лume dintre cerъ ші пъmîntъ. [μετὰ, κόσμος].

Μετα-κρούω, vbit: -κρούσω, (nevb:) = Πρύμναν κρούομαι, mъ trag înapoĭ; (fig:) îmĭ skimbă părerea, mъ căiesc.

Μετα-κτίζω, vbit: -ίσω, zidesc, saŭ reclădesc чева aĭură, saŭ alt fel.

Μετα-κυβεύω, vbit: -εύσω, prefac чева în fel de кube; (în gen:) preskimbă.

Μετα-κυκλέομαι -οῦμαι, vbit: -ήσομαι, îmĭ skimbă черкулара poziţie, saŭ черкулez între altă черкă; mъ rътъческă.

Μετα-κυλινδέω -ῶ, vbit: -ήσω, postorolesc чева aĭură, saŭ transportă postorolind чева.

Μετακύμιος (ὁ, ἡ), poet: (кă gen:) pescuitorъ de valurĭ, (ші fig:) de isbiţe soarteĭ. || “Μετακύμιον (τὸ),„. Esch; distanţa dintre valurĭ. [μετὰ, κῦμα].

Μετακύνιον (τὸ), =Μεσοκύνιον.

Μετα-λαγχάνω, vbit: -λήξομαι, (nec: μετέλαχον, ші чл:) (кă ac: ші el: кă gen:) =Μετέχω, mъ întrъtăşesc. 2) (act:) = Μεταδίδωμι (Пл: Apist: 6).

Μετα-λαμβάνω, vbit: -λήψομαι, (nec: μετέλαβον, ші чл:) (кă ac: ші el: кă gen:) ĭaă parte, saŭ partea mea din чева, mъ întrъtăşesc; dobîndesc. “Οὐδεμίαν ψῆφον μετέλαβεν“. Iscr: “Ὅθεν καὶ τοὔνομα μετέλαβεν“. Tfr: “Τῆς λητίης (“Τῆς ὠφελείας) μεταλαμβάνει“. Ep: ші Apst: 2) ĭaă чева în locă de altă чева, facă skimbă. „Ἱμάτιον μεταλαβεῖν“. Ksn: „Ἡμέραν μεταλαβεῖν“. Пл: съ алеагъ alta. „Πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν“. Tуч: „Μετέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων“. Плв: 3) ĭaă чева dупе altă, schimbez, mo ştenesc. “Μεταλαβεῖν τὴν ἀρχὴν“. Лкс: „Μεταλαβὼν (întrevъzъ кă ші fъръ) λόγον“. Плв: лuind ворва, ка съ pesпunzъ. (ші în neperş;) „Ἅμα τῷ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτὸς“. Плв: кum a înnoptat. 4) = Ἐκλαμβάνω, înţeleg întrъ' altă sensă, explică altfel. „Τὸν Ὀδυσσέα εἰς φιλόσοφον οἱ παλαιοὶ μεταλαμβάνουσιν„. Esst: 5) (mix:) =Αντέχομαι, îmĭ însuşesc, pretind. „Μεταλαμβάνονται τοῦ ὀνόματος“. Ep:

Μετα-λαμπαδεύω, vbit: -εύσω, strъdă făclii din mîn în mîn, ка лuптъторіі ла serbъtoarea Λαμπαδηφόρια.

Μετ-αλγέω -ῶ, vbit: -ήσω, poet: simţ durere maĭ în urmă; (prin întind:) amîn din nepăsare. «Μεταλγεῖς τὸ δίκαιον ῥέξαι“. Esch:

Μετ-αλδήσκω, vbit: -αλδήσω, poet: pesapă (vălăstăreskă) n' între, saŭ sust altъ formă.

Μετα-λήγω, vbit: -λήξω, poet: (кă gen:) învetez din чева.

Μεταληπτικὸς, ἡ, ὸν, cuvenită, saŭ îndemînatică ла μετάληψις (vezĭ ziч:). [de unde

Μεταληπτικῶς, adv: prin, saŭ în fel de акчепţie (gram:). [ші

Μεταληπτὸς, ὴ, ὸν, din care s' a înpărtăşit, saŭ se poate înpărtăşi чinева.

Μετάληψις, εως (ἡ), лuare de parte (înpărtăşire) din чева; saŭ лuare de чева în locă alăia, or dупе altă; (gram:) акчепţie, (ad): înţelegere de zicere întrъ' altă sensă, saŭ explicaţie întrъ' altă kipă. [μεταλαμβάνω].

Μεταλλαγὴ (ἡ), skimbare (prinч:) de proprietate (nas: saŭ act:). [ші

Μεταλλακτὴρ (ὁ), poet: (кă gen:) schimbătoră de чева. [ші

Μετάλλακτος (ὁ, ἡ), schimbată, saŭ primitoră de prefacere. [ші

Μετάλλαξις, εως (ἡ), =Μεταλλαγὴ. [μεταλλάσσω].

Μεταλλάρχης, ου (ὁ), kîrmuitoră (epistată) de mine metaliче. [μέταλλον, ἄρχω].

Μετ-αλλάσσω (ττω), vbit: άξω, skimbă чева пе alta, facă skimbă; (în gen:) skimbă. „Τόπον („Χώραν) —“. Лкс: (ші fir:). „Μεταλλάσσειν (кă ші fъръ) τὸν βίον“. Iscr: a muri.

Μετάλλατος (ὁ, ἡ), poet: desupe care poate чinева черчeta. [din

Μεταλλάω -ῶ, vbit: -ήσω, poet: [μέταλλον] черчetez кă amъrunţul.

Μεταλλεία (ἡ), deschidere de minъ metalică; saŭ сковire de пъmînturĭ supe кătare de anъ, ші чл: [ші

Μεταλλεῖον (τὸ), minъ, saŭ sare de metale. [μεταλλεύω].

Μεταλλεὺς, έως (ὁ). =Μεταλλευτὴς. 2) ѕnѕ̆ felѕ̆ de fѕpnikъ. [μέταλλον].

Μετάλλευσις, εως (ἡ)=Μεταλλεία, deskidepe, ші лѕкрape de minъ, saѕ̆ баїе de metaлe. [ші

Μεταλλευτής, οῦ (ὁ), minapѕ̆, deккizъtopѕ̆, saѕ̆ лѕкрьtъpѕ̆ de mine metaліче. [ші

Μεταλλευτικὸς, ή, ὸν, кѕвenitѕ̆, saѕ̆ îndemînatikѕ̆ ла лѕкрape de mine metaліче. „Μεταλλευτική". meштешѕгѕл minapѕлѕї.

Μεταλλευτὸς, ὴ, ὸν, eкsплoatatѕ̆ (skosѕ̆) din minъ; saѕ̆ пѕtinчosѕ̆ a se къѕta ка metaлѕ̆. [din

Μεταλλεύω, віit: -εύσω, skoвeskѕ̆ пъmîntѕл къѕtînd metaлe, deskizѕ̆ баїе de metaлe; sanѕ̆ (minezѕ̆) пъmîntѕл fъкînd канале înfѕndate, saѕ̆ mine; (fir:) =Μεταλλάω, 2) =Μεταλλίζω. [μέταλλον].

Μεταλ-λήγω, віit: -λήξω, поet: în локѕ̆ de μεταλήγω.

Μεταλλίζω, віit: -ίσω, osîndeskѕ̆ пе віnoвatѕ̆ ла окnъ (de metaлe). [ші

Μεταλλικὸς, ὴ, όν, metaлikѕ̆; saѕ̆ прin sъпape skosѕ̆ ка metaлѕ̆. [ші

Μετάλλιον (τὸ), în локѕ̆ de μεγάλλιον (вezї ziч:). [ші

Μεταλλίτης, ου (ὁ), ші Μεταλλῖτις, ιδος (ἡ), копрinzъtopѕ̆ de metaлѕ̆, metaлikѕ̆. [μέταλλον].

Μεταλλοίωσις, εως (ἡ), totaлъ прefaчepe.

Μετ-αλλοιόω -ῶ, віit: -ώσω, skimвѕ̆, прefaкѕ̆ чева кѕ totѕл алtfeл.

Μέταλλον (τὸ), [μάω, μαίομαι, saѕ̆ μετὰ, ἄλλος] (în цen:) гроапъ sѕвt пъmîntѕ̆ (Тѕрч: лагѕmѕ̆) пentpѕ skoatepe de op че fosiлѕ̆, saѕ̆ pestopnape de zidipe; (пaptik: ші овіч:) = Μεταλλεῖον. „Χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα μέταλλα". Ep: „Ἁλὸς («Λίθων) μέταλλον„. Ep: окnъ de sape, ші чл:. 2) (maї noѕ̆) matepie skoasъ din окnъ, metaлikъ fosiлъ; (iap пaptik:) metaлѕ̆ (ad: aѕpѕ̆, apцîntѕ̆, ші чл:).

Μεταλλουργεῖον (τὸ), лѕкрътopie, saѕ̆ faвpikъ de metaлe. [ші

Μεταλλουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѕкрezѕ̆ metaлe. [ші

Μεταλλουργία (ἡ), лѕкрape de metaлe.

Μεταλλουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкрътopѕ̆ de metaлe. [μέταλλον, ἔργον].

Μεταλλόχρυσος (ὁ, ἡ), копрinzъtopѕ̆ de metaлѕ̆ de aѕpѕ̆. [μέταλλον, χρυσός].

Μεταλλώδης, εος (ὁ, ἡ), din feлѕл metaлeлop; saѕ̆ metaлosѕ̆. [μέταλλον].

Μετάλμενος, поet. Ion: în локѕ̆ de μεθαλόμενος, nex: 2: de пaptч: aл лѕї μεθάλλομαι.

Μετα-λωφάω (ші Ion: -έω) -ῶ, віit: -ήσω, поet: faкѕ̆ întpepѕпцie, mъ прекѕрmѕ̆ întp' o лѕкрape.

Μεταμάζιος (ὁ, ἡ), чел în Μεταμάζιον (τὸ), пaptea чеa dintpe цîцe. [μετὰ, μάζός].

Μετα-μαίομαι, (fъpъ віit:) поet: ѕpmъpeskѕ̆ къѕtînd чева; черчetezѕ̆, iskodeskѕ̆.

Μετα-μανθάνω, віit: -μαθήσομαι, (nex: μετέμαθον, ші чл:) înвъцѕ̆ алtѕ̆ чева în локѕ̆ de чеea че штiamѕ̆. "Ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἕλληνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθον». Ep:

Μετ-αμείβω, віit: -αμείψω,=Μεταλλάσσω, skimвѕ̆. [de ѕnde

Μετάμειψις, εως (ἡ),=Μεταλλαγή, skimвape.

Μετα-μέλει, віit: -μελήσει, (în a 3: пeps: кѕ dat:) =Μεταμέλομαι, mъ къїeskѕ̆. "Μετέμελεν αὐτῷ τὸ εἰρημένον„. Ep: s' a къit de чеea че a zis. (ші maї des кѕ пaptч: indip:) "Μετεμέλησέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν πόλιν". Ep: "Οὔ μοι μετεμέλει οὕτως ἀπολογησαμένῳ„. Плt: (ші în пaptч: aвsoл:) "Μεταμέλον ("Μεταμελῆσαν) αὐτῷ„„. Iskp: [de ѕnde

Μεταμέλεια (ἡ), къinцъ. [ші

Μεταμελέομαι -οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, (nex: μετεμελήθην, ші чл:) = Μεταμέλομαι. [de ѕnde

Μεταμελητικὸς, ὴ, ὸν, aплeкatѕ̆ ла къinцъ. [ші

Μεταμελητὸς, ὴ, ὸν, пentpѕ кape se къїeшte чinева.

Μεταμελίη (ἡ), Ion: în локѕ̆ de μετάμέλεια.

Μετα-μέλομαι, віit: -μελήσομαι, mъ къїeskѕ̆ пentpѕ чева (кѕ dat: saѕ̆ цen: преп:). "Μεταμέλονται ἐπὶ τῇ καταδίκη„. Ksn: (ші кѕ пaptч: anaл:) "Μετεμελήθην, ὅτι ἐποίησα αὐτοὺς„. Skp: (ші пaptч: în локѕ̆ de sѕвst:). „Τὸ μεταμελησόμενον". Ksn: în локѕ̆ de ἡ μεταμέλεια. (вezї ші μεταμέλει).

Μεταμέλον, пaptч: aвsoл: вezї μεταμέλει.

Μετάμελος (ὁ, ἡ), къitѕ̆. || (sѕвst:) = Μεταμέλεια. [μεταμέλει].

Μετα-μέλπομαι, поet: (кѕ dat:) кîntѕ̆ înпpeѕnъ кѕ (saѕ̆ întpe) aлteлe.

Μεταμήθεια(ἡ), (înпpot: de προμήθεια) = Ἐπιμήθεια, кinzѕipe dѕпe faптъ. [μετὰ, μῆδος].

Μετα-μίγνυμι, віit: -μίξω, (кѕ dat:) amestekѕ̆ чева кѕ aлta. [de ѕnde

Μεταμίξ, adв: =Ἀναμίξ. [ші

Μετάμιξις, εως (ἡ), = Ἀνάμιξις; (прin întind:) konfѕsie.

Μετα-μίσγω, віit: -μίξω, поet: =Μεταμίγνυμι.

Μετα-μορφόω -ῶ, biit: -ώσω, prefakŭ forma, saŭ firȣpa, skimbŭ ла faцъ. [de ȣnde

Μεταμόρφωσις, εως (ἡ), prefачере de figȣръ, tpansformape; (Бisep:) skimбape ла faцъ.

Μεταμόσχευσις, εως (ἡ), pesъdipe de влъstape. [din

Μετα-μοσχεύω, biit: -εύσω, pesъdeskŭ влъstape, saŭ smiчеле.

Μετ-αμπέχω, (nex: μετήμπισχον) ші

Μετ-αμφιάζω biit: -άσω, ші

Μετ-αμφιέννυμι, biit: -αμφιέσω, = Μετενδύω, premeneskŭ; (în цen: ші fir:) prefakŭ.

Μεταμώλιος, ші Μεταμώνιος (ὁ, ἡ), = Ἀνεμώλιος, adȣsŭ de bîntŭ; (prin întind: ші fir:) zadapnikŭ, nefoлositopŭ, fъръ efektŭ. [μετὰ, μολέω, ші μετὰ, μὴ, ὀνέω].

Μετ-ανα-γιγνώσκω, biit: -ἀναγνώσομαι, poet: în локŭ de μεταπείθω.

Μεταναιέτης, ου (ὁ), poet: în локŭ de μετανάστης. [μετὰ, ναίω].

Μεταναστάσιος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de μετανάστατος. [din

Μετανάστασις, εως (ἡ), бъжenie, (Fpanц: emigpaцie. [ші

Μετανάστατος (ὁ, ἡ), бъжenъpitŭ, emigpantŭ. [μετανίσταμαι].

Μεταναστεύω, ші miж: -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, mъ бъжenъpeskŭ, mъ emigpezŭ din пъmîntȣл meŭ aĭȣpea. [din

Μετανάστης, ου (ὁ), [μετὰ, ναίω] бъжenapŭ, (Fpanц:) èmigrè. (bezĭ ші μέτοικος). (aбȣs:) "Ἀστήρ—„. Apt: планеtъ. [de ȣnde

Μετανάστιος (ὁ, ἡ), de бъжenapŭ 2) (pap) în локŭ de μετανάστης. [ші

Μετανάστρια (ἡ), fem: ал лȣĭ μετανάστης.

Μετα-νείσσομαι, =Μετανίσσομαι.

Μετα-νέμω, biit: -νεμῶ, înпapцŭ чева întpe...

Μετα-νέομαι, (de ȣnde paptч: Ion: μετανεύμενος) biit: -νεύσομαι, =Μετανίσσομαι.

Μετ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, prefakŭ fлoapea, (ші fir:) faцa.

Μετα-νίζω, biit: -νίψω, sпълŭ чева aĭȣpea, saŭ dȣпe чева. [de ȣnde

Μετανιπτρὶς, ίδος (ἡ), (se inц: κύλιξ) пахарŭ de бъȣt...

Μετάνιπτρον (τὸ), (se înц: πόμα) бъȣtȣpъ dȣпe sпълape, sпълъkanie.

Μετα-νίσσομαι, (fъръ biit:) poet: mъ stpъmȣtŭ.

Μετ-αν-ίστημι, biit: μετ-ανα-στήσω, (nex: 2: μετανέστην, ші чл:) apdikŭ mi stpъmȣtŭ, (ші miж:) mъ stpъmȣtŭ dintp' ȣnŭ локŭ întp' алtȣл; (paptik:)=Μεταναστεύω.

Μετα-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, =Μεταγιγνώσκω, ші Μεταβουλεύομαι, mъ къĭeskŭ. [de ȣnde

Μετανοητικὸς, ὴ, ὸν, apъtъtopŭ de, saŭ disпȣsŭ ла къinцъ.

Μετάνοια (ἡ), къinцъ. [μετὰ, νοῦς].

Μετ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, deшeptŭ ȣnŭ лiкȣidŭ dintp' ȣnŭ basŭ întp' алtȣл, pritoчeskŭ.

Μέταξα, ης (ἡ), [stpeinŭ, de aчi] mъtase.

Μετάξιον (τὸ), dim: ал лȣĭ μέταξα.

Μεταξύ, [μετὰ] adв: лок: ші timп: întpe, п' întpe, пе kînd. "Πολλὰ μεταξύ οὔρεα„. Iл: A "Φίλος, ἤ ἐχθρὸς, ἤ μεταξύ„. Apst: (ші кȣ цen:) «Πολλὰ μεταξύ κύλικος καὶ χείλεος». Пров: «Ἀλλά μεταξὺ λόγων„. Плt: întp' aчestea, potpiвit кȣ ворва, (Fpanц:) a propos. «Μεταξὺ τοῦ ὑμᾶς λέγειν οὐδ ἄν τρίχα μή ὅτι λόγον ἄντις παρείρειε»- Ksn: (ші кȣ aptik). "Τὸ μεταξὺ„. Es: distanцa din miжлокŭ (лок: saŭ timп:) "Τοῖς μεταξύ Μακεδονικοῖς βασιλεῦσι„. Пл: (ші кȣ paptч:) "Μεταξὺ ὀρύσσων ἐπαύσατο„. Fp: "Μεταξὺ πορευομένους μήτ' ἐσθίειν, μήτε πίνειν„. Плt:

Μεταξυλογέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ aбatŭ din sȣбĭektȣл saŭ шipȣл ворбipiĭ меле. [ші

Μεταξυλογία (ἡ), aбatepe din sȣбĭektŭ în ворбipe. [μεταξύ, λόγος].

Μεταξύτης (ἡ), калitatea de a fi întpe (лок: saŭ timп:). [μεταξύ].

Μεταξυτριγλύφιον (τὸ), apxitekt: distanцa dintpe колoane. [μεταξύ, τρίγλυφον].

Μετα-παιδαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Μετα-παιδεύω, biit; -εύσω, daŭ алtfeл de edȣkaцie, saŭ înвъцъtȣpĭ ȣnȣĭ копiлŭ.

Μετα-παιφάσσομαι, (fъръ biit:) poet: nъвълеккŭ kînd în коaчĭ kînd în коло (Fpanц: Zig-Zag), ка fȣлцepȣл.

Μετα-πάλλομαι, biit: -παλοῦμαι, poet: apȣnkŭ sopцĭ înпpeȣnъ кȣ алцiĭ.

Μετα-παρα-δίδωμι, biit: -παραδώσω, predaŭ чева de ла ȣnȣл ла алtȣл; saŭ înпъpтъшeskŭ чева dȣпe tpadiцiĭ (dȣпe кȣm amŭ апȣкat).

Μετα-παρα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, priimeshŭ чева de ла ȣnȣл dȣпe алtȣл, saŭ dȣпe tpadiцiĭ (прекȣm a pъmas de ла чеĭ векĭ).

Μετα-παύομαι, biit: -παύσομαι, înчetezŭ п' întpe, din kînd în kînd, fakŭ întpepȣпцiĭ. [de ȣnde

Μεταπαυσωλὴ (ἡ), poet: înчetape п' întpe, întpepȣпцie.

Μετα-πείθω, віit: -πείσω, desdȣплекȣ de ла чева, преfакȣ пъререа кȣїва.

Μετα-πειράομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, (nex: μετεπειράθην) черкȣ алtfел, fакȣ поȣъ черкаре.

Μετάπειστος (ὁ, ἡ), desdȣплелаtȣ, skosȣ din пъререа de маї 'nainte. [ші

Μεταπειστὸς, ὴ saȣ ὸς, ὸν, пȣtinчosȣ de a se desdȣплека, a еші din пъреріле sале. [μεταπείθω].

Μεταπεμπτέος, α, ον, nosit: ал лȣї μεταπέμπομαι. [ші

Μετάπεμπτος (ὁ, ἡ), кїematȣ прin tpimisȣ. [din

Μετα-πέμπω, віit: -πέμψω, tpimiцȣ dȣпе чінева. || (овіч: між:) tpimiцînd кїemȣ пе чінева sъ віе, saȣ sъ se întoaркъ înапої. [de ȣnde.

Μετάπεμψις, εως (ἡ), tpimitepe sпре кїemape, saȣ adȣчере.

Μετα-περι-σπάω -ῶ, віit: -άσω, smȣлгȣ, tpaгȣ чева întp' алttъ парte.

Μετα-πεσσεύω (ττεύω), віit: -εύσω, mȣtȣ пїetpeле dameї, saȣ алtȣїа asemenea жокȣ: (fir:) skimвȣ, преfакȣ.

Μετα-πέταμαι (πέτομαι), віit: -πτήσομαι, = Μεθίπταμαι.

Μετα-πήγνυμι, віit: -πήξω, înfiгȣ чева întp' алtъ парte.

Μετα-πηδάω -ῶ, віit: -ήσω, sъpȣ dintp' ȣnȣ локȣ întp' алtȣл. [de ȣnde

Μεταπήδησις, εως (ἡ), sъpipe dintp' o парte întp' алta.

Μετα-πίνω, віit: -πίομαι, (nex: μετέπιον, ші чл:) веаȣ пе ȣpmъ, saȣ пе d' asȣпра.

Μετα-πιπράσκω, = Μεταπωλῶ.

Μετα-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, (nex: μετέπεσον, ші чл:) kazȣ алtfел, saȣ întp' алtъ парte; (прin întind: ші fir:) mъ skimвȣ, mъ преfакȣ; (de ȣnde) = 'Εκπίπτω, skazȣ din калitatea mea, mъ fалsifikȣ. „'Οστράκου μεταπεσόντος". Лкs: de se вор skimва лȣкрȣріле (пров: de ла жокȣл ὀστρακίνδα). „Μεταπίπτων λόγος". Ар: Епікt: ȣnȣ fелȣ de siлoцismȣ.

Μετάπλασις, εως (ἡ), ші

Μεταπλασμὸς (ὁ), преfачере, pefopmape; (партік: ла грам:) skimвape de деклinaцie de nȣme saȣ de вербȣ dȣпе деріваціе de ла алtȣл (маї de mȣлte орї) neîntpeвȣinцatȣ. [din

Μετα-πλάσσω (ττω), віit: πλάσω, pefopmezȣ, преfакȣ.

Μεταπλόμενοι (οἱ), гл: [μετὰ, πέλομαι] преfъкȣцї întp' алtъ fiinцъ (прінч: înzeiцї).

Μετα-πλώω -ῶ, віit: -πλώσω, поеt: în локȣ de μεταπλέω, їаȣ алtȣ dpȣmȣ (алtъ dipeкцie) în плȣtipe.

Μετα-πνέω, віit: -πνεύσω, îmї peїаȣ pesȣfлареа; (кȣ цen: fir:) mъ mъї ȣшȣpezȣ. [de ȣnde

Μεταπνοὴ (ἡ), релȣape de pesȣfлape (проп: ші fir:).

Μετα-ποιέω -ῶ, віit: -ήσω, преfакȣ чева алtfел; skimвȣ. 2) (між: кȣ цen:) = 'Αντιποιοῦμαι, îmї însȣшeskȣ, pretinzȣ. [de ȣnde

Μεταποίησις, εως (ἡ), преfачере întp' алtȣ кіпȣ, skimвape. [ші

Μεταποιητὴς, οῦ (ὁ), преfъкъtopȣ de чева. [de ȣnde

Μεταποιητικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла преfачере.

Μεταποίνιος (ὁ, ἡ), гл: [μετὰ, ποινή] în ȣpmъ пedensitopȣ, pesвȣnъtopȣ.

Μετα-ποιπνύω, віit: -ύσω, поеt: (кȣ ак:) sлȣжeskȣ кȣїва stînd întpadins лînгъ dînsȣл. (вezї ші ἀμφιπολέω).

Μεταπομπὴ (ἡ), = Μετάπεμψις.

Μεταπόντιος (ὁ, ἡ), гл: = Πελάγιος, ші Διαπόντιος.

Μεταπορεύδην, adв: [din

Μετα-πορεύομαι, віit: -εύσομαι, ȣmвлȣ dȣпе чінева, îл ȣpmъpeskȣ къȣtîndȣ 'л, saȣ гonindȣ 'л din ȣpmъ; (fir:) ȣmвлȣ dȣпе чева, saȣ mъ siлeskȣ a doвîndi, saȣ a sъвîpші чева; каȣtȣ pesвȣnape. (вezї ші μετέρχομαι).

Μετα-πορoποιέω -ῶ, віit: -ήσω, (med:) deskizȣ поpiї tpȣпȣлȣї întp' алtfелȣ de кіпȣ, ші кȣ алtȣ гîndȣ. (вezї ші μετασυγκρίνω). [ші

Μεταποροποιΐα (ἡ), deskidepe de порї îptp' алtȣ кіпȣ ші skопȣ. [μετὰ, πόρος, ποιέω].

Μεταποτέον, nosit: ал лȣї μεταπίνω.

Μετάπρασις, εως (ἡ), peвindepe, прекȣпіре (прінч: кȣ mъpȣnцeaoa). [ші

Μεταπράτης, ου (ὁ), peвînzъtopȣ, прекȣпецȣ. [μεταπιπράσκω].

Μεταπρεπής, έος (ὁ, ἡ), поеt: (кȣ dat:) deoseвitȣ întpe алцїї. [din

Μετα-πρέπω, (fъpъ віit:) поеt: (кȣ ȣnȣл, saȣ doї dat:) = Διαπρέπω, mъ deoseвeskȣ întpe алцїї în чева.

Μεταπτάμενος, η, ον, nex: de партч: ал лȣї μεθίπταμαι.

Μετα-πτοιέω -ῶ, віit: -ήσω, în локȣ de μεταπτοέω, sпepiind fакȣ пе чінева sъ fȣгъ; (neȣt:) mъ sпepiȣ, ші mъ stpъmȣtȣ întp' алtъ парte.

Μετάπτωσις, εως (ἡ), skimвape de по-

singie (de stape); skъdepe; deosebitъ întîmplare de lъkrъrĭ; (med:) prefacere de simptome. (bezĭ ші μετάστασις). [ші

Μεταπτωτικὸς, ἡ, ὸν, sъpъsъ, saŭ aplekatŭ la kъdepe, skimbape, nestaptopnikŭ. [ші

Μεταπτωτὸς, ἡ, ὸν, (adv:) -πτωτῶς, skimbъchosŭ. [μεταπίπτω].

Μεταπύργιον (τὸ), =Μεσοπύργιον.

Μετα-πωλέω -ῶ, viit: -ήσω, revînzŭ, prekupeskŭ. [de ъnde

Μεταπωλητὴς, οῦ (ὁ), =Μεταπράτης.

Μετ-αρδεύω, viit: -εύσω, întorkŭ kanalъl apeĭ de ъdat într' altъ parte,= Μετοχετεύω.

Μεταρίθμιος (ὁ, ἡ), poet: (kъ dat:) pъmъratŭ între alцiĭ, = 'Εναρίθμιος. [μετὰ, ἀριθμός].

Μεταῤ-ῥέω, viit: -ρεύσω, saŭ -ῥεύσομαι, kъrgŭ, mъ vъrsŭ într'altъpart, ĭaŭ altъ direkцie; (fig:) mъ strъmъtŭ aĭъrea (la altŭ obĭektŭ).

Μεταῤ-ῥίζόω, -ῶ, viit: -ώσω, desprъdъcinezŭ.

Μεταῤ-ῥιπίζω, viit: -ίσω, vîntъrînd transportŭ, asvîrlŭ cheva într' altъ parte. || (pas:) =Μεταπίπτω.

Μεταῤ-ῥιπτέω -ῶ, viit: -ήσω, At: în lokŭ de ...

Μεταῤ-ῥίπτω, viit: -ῥίψω, arъnkŭ cheva altfel, saŭ aĭъrea; (fig:) skimbŭ. || (pas:)= Μεταπίπτω.

Μετάῤῥοια (ἡ), kъrcere într' altъ parte; saŭ =Παλίῤῥοια. [μεταῤῥέω].

Μεταῤ-ῥυθμέω -ῶ, viit: -ήσω, ші

Μεταῤ-ῥυθμίζω, viit: -ίσω, prefakŭ takтъl (pîndъĭala, starea) vre unĭ lъkrъ (princ: spre maĭ bine), peformezŭ. [de ъnde

Μεταῤῥύθμισις, εως (ἡ), prefacere (princ: spre maĭ bine), peformare.

Μεταῤ-ῥυθμόω -ῶ, viit: -ώσω, =Μεταῤ-ῥυθμίζω.

Μεταῤ-ῥυίσκομαι, viit: -ῥυήσομαι, = Μεταῤῥέω.

Μετάῤῥυσις, εως (ἡ), =Μετάῤῥοια.

Μεταρσία (ἡ), =Μέταρσις.

Μεταρσιολεσχέω -ῶ, viit: -ήσω, (în sensŭ de despreц:) în lokŭ de μετεωρολογέω, vъrfeskŭ despre lъkrъrĭ abstracte (nemateriale). [din

Μεταρσιολέσχης, ου (ὁ), vъrfitorŭ despre ideale lъkrъrĭ. [μετάρσιος, λέσχη]. [de ъnde

Μεταρσιολεσχία (ἡ), vъrfire despre ideale.

Μεταρσιολογέω -ῶ, viit: -ήσω, ші Μεταρσιολογία, ші Μεταρσιολόγος, =Μεταρσιολεσχέω -ῶ, Μεταρσιολεσχία, ші чл: [μετάρσιος, λόγος].

Μετάρσιος (ὁ, ἡ), [μεταίρω] (în цen:) apdikatŭ în sus ('naltŭ); (iar partik:) înălцatŭ în atmosferъ (în vъzdъxŭ); (nast:) ponositŭ în rape (nu în portŭ),=Πελάγιος (bezĭ ші μετέωρος); (fig:) desprecuitorŭ, înfumuratŭ; (despre lъkrъrĭ) zadarnikŭ, nefolositorŭ. "Μετάρσια„. Plt: fenomene ale în atmosferъ, =Μετέωρα. [de ъnde

Μεταρσιόω -ῶ, viit: -ώσω,= Μετεωρίζω, înalцŭ.

Μέταρσις, εως (ἡ), înălцare, apdikare ші lъkare de jos; strъmъtare; petrecere, plekare; (în цen:) prefacere. [μεταίρω].

Μετα-σεύομαι, (fără viit:) poet: năvăleskŭ (mъdъkŭ pedestre) dъne (aproape de) cineva, saŭ asupra kuĭva; urmъreskŭ, saŭ însoцeskŭ.

Μετα-σκαίρω, (fără viit:) poet: (kъ dat:) sărŭ între...

Μετα-σκευάζω, viit: -άσω, prefakŭ, peformez cheva altfel. || (mix:) îmĭ transportŭ unele aĭъrea; saŭ îmĭ skimbŭ înfrъkъmintea. [de ъnde

Μετασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, kontribuitorŭ, saŭ îndemînatikŭ la prefacere.

Μετασκευὴ (ἡ), prefacere, peîntokmire. [μετὰ, σκευὴ].

Μετα-σκευωρέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, prefakŭ cheva kъ totъl.

Μετα-σκηνόω -ῶ, viit -ώσω, transportŭ cheva, saŭ (el:) mъ strъmъtŭ în altŭ kortŭ; saŭ îmĭ mutŭ kortul aĭъrea, mъ mutŭ.

Μετα-σοβέω -ῶ, viit: -ήσω,=Μεταδιώκω.

Μετα-σπάω -ῶ, viit: σπάσω, smъlgŭ, tragŭ cheva într' altŭ parte; mъ sileskŭ sъ strъmutŭ, (ші fig:) sъ desdъplekŭ pe cineva.

Μετασπόμενος, poet: miж:, ші Μετασπών, akt: nex: 2: de partic: a luĭ μεθέπω.

Μέτασσαι (αἱ), poet: mulцime de vîrstъ mijlocie. [din

Μέτασσος, η, ον, poet: [μετὰ, μεταξὺ]= Μεσῆλιξ.

Μετασσεύομαι, poet: în lokŭ de μετασεύομαι. [de ъnde

Μετάσσυτος (ὁ, ἡ), poet: năvălitorŭ (spre ronipe din urmъ) asupra kuĭva.

Μετάστασις, εως (ἡ), mutare; depărtare; plekare; vъzhetъrire; (fig:) moarte; (în цen:) skimbare; (partik:) peformare de konstituцia guvernъluĭ, (Franц:) revolu-

ціе; (med:) stръmȣtape de воалъ de ла о парте а трȣпȣлȣї ла алта. (везї ші ἀπόστασις, ші μετάπτωσις). [ші

Μεταστατέον, posit: ал лȣї μεθίστημι, -ίσταμαι. [ші

Μεταστατικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвȣitopȣ̆, saȣ̆ аплекатȣ̆ ла stръmȣtape, saȣ̆ пpeфaчepe, peфopmape, ші чл: [μεθίστημι].

Μετα-στείχω, (fъръ віit:) поет· (кȣ ак:) =Μεταπορεύομαι, mъ dȣкȣ̆ în ȣpmъ, saȣ̆ spre къȣtapea кȣїва.

Μετα-στέλλομαι, віtt: -στελοῦμαι,= Μεταπέμπομαι.

Μετα-στένω, (fъръ віit:) поет: (кȣ ак: saȣ̆ цen: ел:) sȣspinȣ̆ (mъ întpistezȣ̆, mъ къїeskȣ̆) пentpȣ чева, saȣ̆ în ȣpmъ, dȣпe...

Μετα-στεφανόω -ῶ, віit: ώσω, înкȣnȣnȣ̆ алtfeл.

Μεταστήθιος (ὁ, ἡ), чел dintpe пїепцї, saȣ̆ dintpe mȣшкії de sȣвt deцetȣл чел mape. [μετὰ, στῆθος].

Μεταστοιχεὶ, adв: поет: în pîndȣ̆, în шірȣ̆, saȣ̆ în лinie. [μεταστείχω].

Μετα-στοιχειὸω -ῶ, віit: ώσω, пpeфaкȣ̆ чева disoлînd ші компȣind întp' алtȣ̆ кіпȣ̆ konstitȣtiвeле sале елemente.[de ȣnde

Μεταστοιχείωσις, εως (ἡ), пpeфaчepe de чева în елementeле sале.

Μεταστοιχὶ, adв: поет:=Μεταστοιχεί.

Μετα-στοιχίζω, віit: -ίσω, поет: =Μεταστοιχειόω.

Μετα-στοναχίζω, віit: -ίσω, поет:=Μεταστένω.

Μετα-στρατοπεδεύω, віit: -εύσω, stръmȣtȣ̆ (ші nestp: saȣ̆ ел: saȣ̆ між: mъ stръmȣtȣ̆ кȣ) таbъра de ла ȣnȣ̆ локȣ̆ ла алtȣл.

Μεταστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла înвîptipe, întoapчepe întp' алtъ парте. [din

Μετα-στρέφω, віit: -στρέψω, înвîpteskȣ̆, întopкȣ̆ чева, saȣ̆ пе sinemї алtfeл, saȣ̆ аїȣpea; (пpin întind; ші fir:) skimвȣ̆, пpeфaкȣ̆; (кȣ цen:) înгpiжeskȣ̆. «Ἐκ χόλου μεταστρέψειεν ἦτορ». Іл: К. (ші ел:) «Μεταστρέφειν (sa înц: ἑαυτὸν) πρὸς τὸ μαλθακώτερον». Apstf: (ші міжі). «Μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς λοχίτας ἔφη». Ksn: «Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν». Om: (ші кȣ цen:) «Οὔτε χερὸς, οὐθ' ὑποδέσμων μεταστρέφουσαι». Eȣp: înгpiжind. (везї ші ἐπιστρέφομαι). [de ȣnde.

Μεταστροφὴ (ἡ), înвîptipe, întoapчepe înапої, saȣ̆ întp' алtъ парте; skimвape, (акt: saȣ̆ пas:). [de ȣnde

Μεταστρωφάω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локȣ̆ de μεταστρέφω.

Μεταστύλιον (τὸ), галеріе кȣ stîлпї.[μετὰ, στύλος].

Μετα-συγ-κρίνω, віit: -ινῶ, (med:) penoїeskȣ̆ temпepъmîntȣл tpȣпȣлȣї пpin deшeptapea волоaseлop zemї. [de ȣnde

Μετασύγκρισις, εως (ἡ), (med:) penoipe de temпepъmîntȣл tpȣпȣлȣї пpin skȣpцepea волоaseлop zemi. [ші

Μετασυγκριτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвȣitopȣ̆ ла μετασύγκρισις (везї ziч:). «Φάρμακον —». Med:

Μετα-συμ-βάλλομαι, віit: -βαλοῦμαι, kontpiвȣїeskȣ̆, ажȣtȣ̆ ла чева.

Μετα-συν-τίθημι, віit: -συνθήσω, pekomпȣїȣ̆ чева întp' алtȣ̆ кіпȣ̆.

Μετα-σύρω, віit: -συρῶ, tîpъskȣ̆, tpaгȣ̆ чева întp' алtъ парте,=Μεθέλκω.

Μετα-σφαιρίζω, віit: -ίσω, asвîpлȣ̆ (isвeskȣ̆ înапої) spre алtъ парте глoвȣл, saȣ̆ minчea. [de ȣnde

Μετασφαιρισμὸς (ὁ), asвîpлipe de minче întp' алtъ парте.

Μετα-σχηματίζω, віit: -ίσω, peфopmezȣ̆, пpeфaкȣ̆ чева. [de ȣnde

Μετασχημάτισις, εως (ἡ), ші Μετασχηματισμὸς (ὁ), peфopmape, пpeфaчepe.

Μετα-τάσσω (ττω), віit: -τάξω, skimвȣ̆ pîndȣл (пpinч:) de ostaшї, apanжezȣ̆ întp' алtȣ̆ кіпȣ̆. || (між: кȣ ак: преп:) tpeкȣ̆ în пaptea кȣїва, saȣ̆ mъ stръmȣtȣ̆ din pîndȣл, în кape sîntȣ̆, întp' алtȣл.

Μετα-τίθημι, віit: μεταθήσω, aшezȣ̆ чева алtfeл, saȣ̆ аїȣpea, skîmвȣ̆, mȣtȣ̆. || (між:) mъ stръmȣtȣ̆; îmї skimвȣ̆ пъpepea, saȣ̆ sistema. «Τὸν βίον μετέθηκε». Apst: a mȣpit. (ші між:) «Τὴν γνώμην (saȣ̆ «Γνώμης) μετατίθεμαι». Ep: ші Ап: (de ȣnde ел:) «Μεταθέμενος» (s' a пpenȣmit Epaклeotȣл Dionisie, ка stръmȣtatȣ̆ de ла Stoiчї ла Чipenaiчї).

Μετα-τίκτω, віit: τέξομαι, поет: naskȣ̆ maї în ȣpmъ.

Μετα-τρέπω, віit: -τρέψω, întopкȣ̆ алtfeл, saȣ̆ аїȣpea; skimвȣ̆; (між: кȣ цen:) înгpiжeskȣ̆. «Τῶν οὔτι μετατρέπομ' οὐδ ἀλεγίζω». Іл: М. (везї ші μεταστρέφω).

Μετα-τρέφω, віit: -θρέψω, поет: (кȣ dat: îndip:) хръneskȣ̆ (кpeskȣ̆) пе чinева întpe алції.

Μέτα-τρέχω, віit: -δραμοῦμαι, алеpгȣ̆ dintp' о парте întp' алta; (кȣ ак:) алеpгȣ̆ dȣпe, saȣ̆ пentpȣ чева.

Μετα-τροπάζομαι, віit: -ὰσομαι, (гл s:) ші

Μετα-τροπαλίζομαι, віit: -ισθήσομαι, поет:

=Μετατρέπομαι; (партік;) fъцind mъ ъĭtъ ші înапоĭ, ка sъ възъ, дака mъ гonesк. «Οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων». Іл: Υ. fъцеаĭ, fъръ a te maĭ ъĭta înапоĭ. (вezĭ ші ἐντροπαλίζομαι). [din

Μετατροπὴ, ші поет: Μετατροπία (ἡ), întoарчере алтfел, skimбape (акт: saъ пas:).

Μετάτροπος (ὁ, ἡ), întopsъ îndъръt, saъ dandapateле. «Ἔργα μετάτροπα.»Esix: прin pesбъnape pesплъtite. [μετατρέπω].

Μετα-τρωπάω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локъ de μετατρέπω.

Μετα-τρωχάω -ῶ, віit: -ήσω, поет: în локъ de μετατρέχω.

Μετα-τυπόω -ῶ, віit: -ώσω, прefакъ чева întp' алтъ кіпъ, tpansfopmezъ. [de ъnde

Μετατύπωσις, εως, tpansfopmape.

Μετ-αυγάζω, віit: -άσω, поет: zъpeskъ (deoseбeskъ) чева de deпapte, saъ п'întpe.. (nestpъm:) лъчeskъ (apъtъ) întpe алteле.

Μετ-αυδάω -ῶ, віit: -ήσω, поет: (къ dat:) ворбeskъ întpe maĭ mълцĭ; (къ ак:) mъ adpesezъ кътpe чinева.

Μεταῦθις, adв: поет: пе ъpmъ, maĭ пе ъpmъ. [μετὰ, αὖθις].

Μέταυλος (ὁ, ἡ), At: în локъ de μέσαυλος. [μετὰ, αὐλὴ].

Μεταύριον, adв: = Μεθαύριον, поĭmîĭne. «Ἡ μεταύριον (se înц: ἡμέρα)». zioa de поĭmîĭne.

Μεταυτίκα, adв: îndatъ dъпе ачestea.

Μεταῦτις, adв: Ion: în локъ de μεταῦθις.

Μέταυτος, Епгрf: în локъ de μετὰ.

Μεταυχένιος (ὁ, ἡ), чел d' întpe, saъ пeste гpъmazъ. [μετὰ, αὐχήν].

Μετα-φέρω, віit: μετοίσω, (nex: μετήνεγκα, ші чл:) tpansпoptъ. 2) рапoptъ. 3) eкsпpimъ чева прin metafopъ, saъ fiгъpat. 4) (пas:) алергъ dъпе ъpmъ.

Μετά-φημι, віit: -ήσω, (nex: μετέφην, ші чл:) поет: (къ dat: saъ ак:) =Μεταυδάω, ворбeskъ întpe алцiĭ, saъ кътpe чinева.

Μετα-φοιτάω -ῶ, віit: -ήσω, mъ dъкъ de ла ъnъл ла алтъл.

Μεταφορὰ (ἡ), tpansпoptape; (партік: ptp:) metafopъ, fiгъpaцie, dedъчepe de zічepe ла алтъ însemnape din a sa oвiчnъitъ ші пропріе (прin eкs: nopъ în локъ de mълцime, odpaslъ în локъ de копілъ, mi алteле asemenea). [μεταφέρω]. [de ъnde

Μεταφορέω -ώ, віit: -ήσω, =Μεταφέρω. [de ъnde

Μεταφόρητος (ὁ, ἡ), пріimitopъ de tpansпoptape.

Μεταφορίζω, віit -ίσω, seamъnъ, паръ a fi tpansпoptatъ, saъ tpansлокatъ de aĭъpea (sîntъ лъatъ dintp' алтъ skpisъ). [ші

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, eкsпpimatъ fiгъpat. 2) (pap) întpeбъinцъtopъ de metafope. [μεταφορά]. [de ъnde

Μεταφορικῶς, adв: прin metafopъ, saъ fiгъpat.

Μετα-φράζομαι, віit: -φράσομαι, поет: mъ кіпzъĭeskъ (mъ гîndeskъ) чева пе ъpmъ, saъ înпpeъnъ къ алтъл.

Μετα-φράζω, віit: -φράσω, eкsпpimъ чева алтfел; tpadъкъ întp' алтъ лimбъ. [de ъnde.

Μετάφρασις, εως (ἡ), eкsпpesie întp'алтъ кіпъ; tpadъкцie, saъ tpadъчepe. [ші

Μεταφραστὴς, οῦ (ὁ), пpefъкъtopъ de eкsпpesie în maĭ desлъшitъ tpadъкъtopъ. [de ъnde

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, saъ kontpiбъitopъ ла maĭ desлъшitъ eкsпpesie; saъ îndemînatikъ ла tpadъчepe.

Μετάφρενον (το), партea sпinъpiĭ de îndpeптъл пĭeптълъĭ ла desпъpцipea плъmînilop. [μετὰ, φρήν].

Μετα-φρίσσω (ττω), віtt: -φρίξω, mъ înfiopezъ пе ъpmъ.

Μεταφυσικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, pелatiвъ, saъ окъпatъ къ челе de пeste natъpъ, metafisikъ. [μετὰ, φυσικός].

Μεταφυτεία (ἡ), pesъdipe. [din

Μετα-φυτεύω, віit: -εύσω, pesъdeskъ.

Μετα-φύω, віit: -φύσω, (miж: nex: μετέφυν, ші чл:) pesъpъ, saъ mъ naskъ maĭ în ъpmъ. || (miж:) îmĭ skimбъ natъpa, mъ пpefакъ.

Μετα-φωνέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: (къ dat: saъ ак:) =Μεταυδάω.

Μετα-χάζομαι, (fъръ віit:) поет: чedezъ, mъ daъ îndъръt, mъ sъпъĭъ.

Μεταχάλκευσις, εως (ἡ), лъкpape de metaлъ întp' алтъ кіпъ. [din

Μετα-χαλκεύω, віit: -εύσω, лъкpezъ ъnъ metaлъ întp' алтъ кіпъ.

Μετα-χαράσσω (-ττω), віit: -άξω, (прinч: desпpe monete) = Μετακόπτω.

Μεταχάσσεαι, поет: 2 sinг: пeps: de nex: de sъп: ал лъĭ μεταχάζομαι.

Μεταχείμασις, εως (ἡ), eapnъ tîpzie. [μετὰ, χειμών].

Μεταχείρησις, εως (ἡ), греш: în локъ de μεταχείρισις.

Μετα-χειρίζω, ші (miж:) -ιζομαι, віit: -ίσω, -ομαι, amъ, saъ апъкъ чева în mîĭnĭ, = Διαχειρίζω, întpeбъinцezъ. «Λόγον δώσεις, ὧν μετεχείρισας χρημάτων». Ep:

«Τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι». Antf: tpaktînd pprietenеште (вezĭ ші χρῶμαι). 2) (pap) skimвŭ întpeвъinцapea ъnъĭ лъкръ, îл întpeвъinцezŭ алtfeл. «Πρῶτοι Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς». Тъч: [ші

Μεταχείριος (ὁ, ἡ), цinъtŭ în mîinĭ. [μετὰ, χείρ].

Μεταχείρισις, εως (ἡ), ші Μεταχειρισμὸς (ὁ), întpeвъinцape, tpaktape, saŭ maniape, ші чл: [μεταχειρίζω].

Μετα-χέω, вiit: -χεύσω, (nex: μετέχεα) topnŭ чева dintp' ъnŭ вasŭ întp' алtъл, saŭ върsŭ întp' алtъ пapte.

Μεταχθόνιος (ὁ, ἡ), поet: = Μετέωρος. [μετὰ, χθών]. (вezĭ ші μεταχρόνιος).

Μετάχοιρον (τό), ші Μετάχοιρος (ὁ), пъpчелŭ fъtatŭ tîpziŭ, saŭ dъпе къвiinчoasa вpeme. [μετὰ, χοῖρος].

Μετα-χρηματίζω, вiit: -ίσω,=Μετονομάζω.

Μεταχρόνιος, α saŭ ος, ον, поet: în локŭ de μεταχθόνιος. (вezĭ ші μετακόσμιος). 2) = къ...

Μετάχρονος (ὁ, ἡ), кape se faчe tîpziŭ; saŭ atinгъtopŭ de timпъл ъpmъtopŭ; вiitopŭ; tîpziŭ. [μετὰ, χρόνος],

Μετα-χρώννυμι, вiit: -χρώσω, въпseskŭ чева къ алtъ колоape; (în цen:) daŭ алtъ fopmъ, saŭ fiгъpъ.

Μετα-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ stpъmъtŭ în алtъ пosiцie, saŭ локŭ; mъ dъкŭ întp' алtъ пapte. [de ъnde

Μέταχώρησις, εως (ἡ), stpъmъtape, mepцepe întp' алtъ пapte.

Μετα-ψαίρω, вiit: -ψαρῶ, miшкŭ чева din локъл sъŭ ъmop (fъpъ гpeъtate). (вezĭ ші

Μετα-ψαλάσσω, вiit: -άξω, stpъmъtŭ чева din локŭ, ъшop atinгînd.

Μετα-ψηφίζομαι, вiit: -ίσομαι, stpъmъtŭ чева ла алtъл pprin dekpetŭ. [de ъnde

Μεταψήφισις, εως (ἡ), пpefaчepe de чева pprin dekpetŭ (xotъpîtopŭ opdinŭ).

Μετάψυξις, εως (ἡ), гл: [μετὰ, ψύχω] ='Ανάψυξις, релъape de pesъfлape.

Μεταψύχωσις, εως (ἡ), =Μετεμψύχωσις.

Μετ-εγ-γράφω, вiit: -γράψω, înskpiŭ алtŭ чева, saŭ пе алtъл în локъл челор de maĭ 'nainte.

Μετέγγυος (ὁ, ἡ), At: în локŭ de μεσέγγυος. [μετὰ, ἐγγύη].

Μετ-εγ-κεντρίζω, вiit: -ίσω, алtoĭeskŭ алtfeл, saŭ întp' алtŭ локŭ.

Μετ-εγ-χέω, вiit: -χεύσω, = Μεταχέω, mi Μεταγγίζω.

Μετέειπον, поet: nex: 2: ал neîntp: μετέπω, ші μετάφημι.

Μετέῃσι, поet: Ion: în локŭ de μετῇ, 3: sinг: пeps: de sъп: ал лъĭ...

Μέτ-ειμι, [μετὰ, εἰμὶ] вiit: μετέσομαι (прел: μετῆν, ші чл:) sîntŭ, mъ afлъ întpe алцiĭ; (ші desпpe лъкр:) шъ fakŭ întp' o вpeme de чева. «Ζωοῖσι («Φθιμένοισι, «'Αθανάτοισι) μετεῖναι». Om: «Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται». Iл: B. 2) (în a 3: пeps: saŭ în пaptч: къ цen: ші dat:) mъ înпъptъшeskŭ din, saŭ amŭ dpeптŭ în чева, mi se kade. «'Αρετῆς οὐδὲν μέρος μέτεστι τοῖς πονηροῖς». Iskp: «Τούτοισι μὲν δή μέτεστι (τοῦ ἱροῦ), ὅσοι δὲ ἄλλου ἔθνεός εἰσι, τούτοισι δὲ οὐ μέτα». Ep: «Ὡς οὐ μετόν αὐτοῖς 'Επιδάμνου». Тъч: (ші къ înf:) «Οὐ μετῆν αὐτοῖς κτανεῖν». Sof:

Μέτ-ειμι, [μετὰ, εἶμι] вiit: μέτειμι, (прел. μετῄειν, ші чл:) = Μετέρχομαι (къръĭa sлъжеште maĭ de mълte opĭ de вiitopŭ).

Μετεῖναι, inf: ал лъĭ μέτειμι (μετὰ, εἰμί).

Μετεὶς, Ion: în локŭ de μεθεὶς, nex: 2: de пaptч: ал лъĭ μεθίημι.

Μετεισάμενος, η, ον, поet: în локŭ de μετελθὼν, miж: nex: 1: de пaptч: ал лъĭ μέτειμι (μετέρχομαι).

Μετ-εισ-βαίνω, вiit: -βήσομαι, esŭ dintp' ъnŭ локŭ, ші întpъ intp' алtъл.

Μετ-εισ-δύνω, ші (miж:) -δύομαι, вiit: -δύσω, -ομαι, (nex: μετεισέδυν, ші чл:) mъ вîpŭ (tpekŭ къ ъnŭ sълŭ sъвцipe) dintp' ъnŭ локŭ întp' алtъл.

Μετείω, поet: în локŭ de μεθῶ, nex: 2: de sъп: ал лъĭ μεθίημι.

Μετ-εκ-βαίνω, вiit: -βήσομαι, eшind dintp' ъnŭ локŭ mъ stpъmъtŭ în алtъл. «Μετεκβὰς ἐκ τοῦ ἅρματος εἰς τὴν ναῦν». Ep:

Μετ-εκ-βιβάζω, вiit: -άσω, skoцînd dintp' o пapte stpъmъtŭ întp' алta.

Μετεκβολὴ (ἡ), skoatepe ші mъtape; saŭ skimвape.

Μετ-εκ-δέχομαι, вiit: -δέξομαι, пpiimeskŭ чева în datъ dъпе, saŭ de ла алtъл.

Μετ-εκ-δίδωμι, вiit: ἐκδώσω, че mi s' a dat de чinева daŭ ші eŭ afapъ iapъшĭ ла алtъл.

Μετέκδυμα (τὸ), xaĭnъ de пpemenipe; (îm:) пpemeneле. [din

Μετ-εκ-δύομαι, вiit: -ύσομαι, mъ desвpakŭ de o xaĭnъ, ші mъ пpemeneskŭ къ алta; skimвŭ des înвpъkъmintea.

Μετ-εκ-πνέω, вiit: -πνεύσω, поet: (къ dat:) eksпipŭ (îmĭ daŭ sъfлapea) întpe чева.

Μετ-εκ-φέρω, вiit: -εξοίσω, (nex: μετεξήνεγκα, ші чл:) skoцînd tpansпoptŭ чева

maĭ în ѹрmъ de чева «Τὰς δὲ μετεξέφερον». Іл: Ψ.

Μετ-ελέγχω, вiit: -ελέγξω, прin dовezĭ desdѹплекѹ̆.

Μετελεύσομαι вiit:, шi Μετελευστέον пoсit: ал лѹĭ μετέρχομαι.

Μετ-εμ-βαίνω, вiit: -βήσομαι, stръmѹtîndѹmъ intpѹ întp' алtъ корабiе.

Μετ-εμ-βιβάζω, вiit: -άσω, stръmѹtînd багѹ̆ чева dintp' о корабiе întp' алta, saѹ̆ алtѹ̆ чева în локѹл челѹĭ че a fost întp' însa de maĭ 'nainte. 'Ερέτας—». Полiеn:

Μετέμεναι, Dор: поet. în локѹ̆ de μετεῖναι.

Μετ-εμ-πολάω -ῶ, вiit: -ήσω, = Μεταπωλέω.

Μετέμφυτος (ὁ, ἡ), pesъditѹ̆, saѹ̆ алtoitѹ̆ dintp' о парte întp' алta. [μετά, ἐμφύομαι].

Μετ-εμ-ψυχόω -ῶ, вiit: -ώσω, stръmѹtѹ̆ sѹfлetѹл dintp' ѹnѹ̆ tpѹпѹ̆ întp' алtѹл. [de ѹnde

Μετεμψύχωοις, εως (ἡ), stръmѹtape de sѹfлetѹ̆ dintp' ѹnѹ̆ tpѹпѹ̆ întp' алtѹл.

Μετένδεσις, εως (ἡ), stръmѹtape de лeгape de ла ѹnѹ̆ локѹ̆ ла алtѹл. [μετενδέω].

Μετ-εν-δεσμέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

Μετ-εν-δέω -ῶ, вiit: -δήσω, desлегѹ̆ чева de ѹndeва, шi легѹ̆ întp' алtъ парte (întp' алtъ înкisoape).

Μετ-εν-δύω, вiit: -δύσω, (miж: nex: μετενέδυν, шi чл:) înбракѹ̆ (шi miж: mъ înбракѹ̆) алtfел (кѹ алtъ хаĭnъ). пременеsкѹ̆.

Μετενεγκεῖν, nex: ал 2: de inf: шi μετενήνοχα, tpe: de кѹ: de xot: ал лкĭ μεταφέρω.

Μετ-εννέπω, (fъръ вiit:) (кѹ dat: saѹ̆ ак:) =Μετάφημι, ворбеsкѹ̆ întpe, saѹ̆ кътpe ...

Μετ-εν-σωματόω -ῶ, вiit: -ώσω, stръmѹtѹ̆ dintp' ѹnѹ̆ tpѹпѹ̆ întp' алtѹл. [de ѹnde

Μετενσωμάτωσις, εως (ἡ), stръmѹtape dintp' ѹnѹ̆ tpѹпѹ̆ întp' алtѹл.

Μετ-εν-τίθημι, вiit: -ενθήσω, пѹĭѹ̆, багѹ̆ dintp' ѹna întp' алta.

Μετ-εξ-αιρέομαι-οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (nex: μετεξειλόμην, шi чл:) skoцînd de ѹndeва stръmѹtѹ̆ чева întp' алtъ парte.

Μετ-εξ-αν-ίστημι, вiit: -αναστήσω, =Μετανίστημι, în sілъ stръmѹtѹ̆, въжепъреsкѹ̆ пе чiнева din локѹл sъѹ̆.

Μετ-εξ-αντλέω -ῶ, вiit: -ήσω, въpsѹ̆ (deшертѹ̆) апъ, шi чл: dintp' ѹnѹ̆ локѹ̆ întp' алtѹл.

Μετεξάρτυσις, εως (ἡ), ашezape, saѹ̆ dpeцepe întp' алtѹ̆ кiпѹ̆ de о maminъ, че nѹ epa вiне notpiвitъ. [μετεξαρτύω].

Μετεξέτερος, α, ον, Ion: поet: алtѹ̆ чiнева; (обiч: ла îm:) ѹniĭ dintp' înшiĭ. [μετὰ, ἐξ, ἕτερος].

Μετεὸν, Ion: în локѹ̆ de μετὸν, neѹt: de партч: ал лѹĭ μέτειμι.

Μετέπειτα, adв: поet: = Ἔπειτα, maĭ пе ѹрmъ, dѹпе aчestea.

Μετ-επι-γράφω, вiit: -γράψω, sѹsкpiѹ̆ алtfел, saѹ̆ sкimвѹ̆ sѹsкpiпцia.

Μετεπίδεσις, εως (ἡ), легаре (прinч: de ранъ) кѹ алtъ легъtѹръ. [din

Μετ-επι-δέω, вiit: -δήσω, легѹ̆ (прinч: ранъ) кѹ алtъ поѹъ легъtѹръ.

Μετ-επιτηδεύω, вiit: -εύσω, sкimвѹ̆ miжлокѹ̆ (mesepie) de вiацъ.

Μετ-έπω, поet:=Μετάφημι (neîntp: прez: ал лѹĭ μετέειπον).

Μετ-εράω -ῶ, вiit: -άσω, =Μεταχέω.

Μετ-έρχομαι, вiit: μετ-ελεύσομαι, (nex: μετῆλθον, шi чл:) mъ dѹкѹ̆ (mъ stръmѹtѹ̆) кътpe... (кѹ ак: преп:) «Μετελθὼν πρὸς 'Αντωνῖνον». Epd: 'Απὸ τῶν πραγμάτων εἰς τοὺς ἄνδρας μετεληλυθώς». Лѹч: «Ἄρης πόλεμόν δε μέτεισιν». Іл: N. (шi ел:) mъ dѹкѹ̆ sъ adѹкѹ̆. «'Εγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι». Іл: Z. «'Εγὼ δὲ ἄλλους ἤδη νεκροὺς μετελεύσομαι». Лѹч: (шi кѹ dat: поet:) «Κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών». Od: Ξ. «Λέων ἀγέληφι μετελθών». Іл: П. 2) mъ dѹкѹ̆ asѹпpa, saѹ̆ dѹпе ѹрma кѹĭва, saѹ̆ ѹmвлѹ dѹпе (a dовîndi) чева, каѹtѹ̆; mъ îndeлetniчеsкѹ̆ ла чева; вînezѹ̆, гоnеsкѹ̆ din ѹрmъ; (прin întind:) îmĭ pesвѹnѹ̆; пedeпseskѹ̆. «Μετῆλθον δέρας». Sof: «Μετέλθετε τοὺς φῶρας ῥινηλατοῦντες». Sin: «Πατρὸς ἐμοῦ κλέος μετέρχομαι». Od: Γ. «Ἔργα γάμοιο μετέρχεο». Іл: Е. «Μετέρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρὸς». Apstf: «Μετελθεῖν γάμους Ἑλένης ὑβρισθέντας». Еѹр: «Πληγαῖς μετῆλθε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν». Sin: 3) (fir: кѹ dat: opr: îndip:) mъ портѹ̆ кътpe (трактezѹ̆ пе) чiнева întp' ѹnѹ̆ кiпѹ̆. «'Επεί με λιτῇσι μετέρχεαι». Ep: mъ роцĭ. (шi ел:) «Μετέρχομαί σε πρὸς θεῶν εἰπεῖν τ' ἀληθές». Ep: «'Απάτῃ μετῆλθον αὐτούς, ὡς ...». Паѹs: 'ĭ aѹ̆ amъцit.

Μετέσπον, поet: nex: 2: ал лѹĭ μεθέπω.

Μετέσσυτο, a 3: sinг: пeps: de nex: ал лѹĭ μετασσεύομαι.

Μετεστεὼς, ῶσα, ώς, Ion: în локѹ̆ de μεθεστηκώς.

Μέτεστι, a 3: sinг: пeps: ал лѹĭ μέτειμι (μετὰ, εἰμί).

Μετέστιχον, poet: nex: 2: ал лъї μεταστείχω.

Μετέσχηκα, tpe: de къ: ал лъї μετέχω.

Μετεύαδε, греш: în локъ de μέγ' εὔαδε.

Μετ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, îmĭ skimbъ pъгъчїъnea întp' алtfел.

Μετ-έχω, biit: μεθέξω, (nex: μετέσχον, ші чл:) (къ ак: saъ ел: къ ţen:) mъ înпъртъшeskъ din чева. || (sъбst:) «Μετέχον (τὸ), Apst: înпъртъшitъ din (saъ аплікatъ пе) matepie, matepiвлъ (înпpot: de aбstpaktъ), (Fpanц:) concret,=Συγκεκριμένον.

Μετέω, în локъ de μετῶ, sъп: aъ лъї μέτειμι (μετὰ, εἰμί).

Μετεωρία (ἡ), пeбъгape de seamъ; zъпъчipe, ълъipe. [ші

Μετεωρίζω, biit: -ίσω, înaлцъ чева în aepъ, saъ în sъs (проп: ші fir:); (naъt:) esъ, (ші ел:) попoseskъ în mape. || (miж:) sîntъ nestatopnikъ, saъ mîndpъ; mъ mîndpeskъ; mъ zъпъчeskъ. [μετέωρος]. [de ъnde

Μετεωρισμὸς (ὁ), înълцape (în aepъ); (fir:) mîndpipe; zъпъчipe; nestatopnічie.

Μετεωροδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, amъ 'naлte rîndъpĭ, mapĭ nъdeжdi (deшepte). [μετέωρος, δοκέω].

Μετεωροθήρας, ου (ὁ), вînъtopъ de вîntъpĭ. [μετέωρος, θήρα].

Μετεωροκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, kom: = Μετεωρολογέω, ворбeskъ neînчetat desпpe meteope; (пpin întînd:) ъmблъ dъпe вîntъpĭ (zъdъpnічiĭ). [μετέωρος, κόπτω].

Μετεωρολεσχέω, -ῶ, biit: ήσω, =Μεταρσιολεσχέω. [din

Μετεωρολέσχης, ου (ὁ),=Μεταρσιολέσχης. [μετέωρος, λέσχη].

Μετεωρολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбeskъ, saъ tpaktezъ desпpe meteope (fenomene atmosfepiчe, saъ în ţen: чepeшtĭ). [ші

Μετεωρολογία (ἡ), meteopoлoцie, ворбipe, saъ tpaktape desпpe meteope. [ші

Μετεωρολογικὸς, ὴ, ὸν, pелatiвъ къ tpaktape desпpe meteope. [din

Μετεωρολόγος (ὁ), каpe ворбeшte, saъ tpaktezъ desпpe meteope (лъкpъpĭ чepeшtĭ, saъ maĭ пpesъs de лъme, ші пaptik: fenomeneле atmosfepeĭ); (пpin întind:) каpe ворбeшte mape. [μετέωρον, λόγος].

Μετεωροποιέω -ῶ, biit: -ήσω, =Μετεωρίζω. [μετέωρος, ποιέω].

Μετεωροπολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ îndeлetniчeskъ лa чepчetape de лъкpъpĭ meteopiчe (чepeшtĭ). [din

Μετεωροπόλος (ὁ, ἡ), îndeлetniчitъ лa чepчetapea meteopeлop. [μετέωρον, πέλω].

Μετεωροπορέω -ῶ, biit: -ήσω, ъmблъ 'naлt în aepъ. [din

Μετεωροπόρος (ὁ,ἡ), ъmблъtopъ пpin aepъ. [μετέωρος, πόρος].

Μετέωρος (ὁ, ἡ), [μετὰ, ἀείρω] чeл maĭ пpesъs, saъ пe d'asъпpa de чeва, 'naлtъ. «Οἰκήματα διπλᾶ, τὰ μὲν ὑπόγαια τὰ δὲ μετέωρα ἐπ' ἐκείνοισι». Ep: «'Απὸ τοῦ μετεώρου». Tъч: din 'nълцime. 2) apdikatъ sъs (în aepъ), înълцatъ; ъmflatъ; пe d' asъпpa feцeĭ; (naъt:) плъtitopъ, saъ попositъ пe mape (nъ în лimanъ) «Ἵππος μετέωρος». Ksn: apdikatъ пe пiчoapeле de dîndъpъt. «Φλέβες μετέωροι καὶ τεταμέναι». Гaл: Μετέωρα καὶ οὐ βαθύῤῥιζά ἐστι». Tfp: «Μετεωρότερον πνεῦμα». Гaл: skъpтъ pesъflape. «Ὁλκὰς ὥρμει μετέωρος». Tъч: 3) (fir:) atîpnatъ, îndoĭosъ, nexotъpîtъ; neлiniшtitъ пentpъ pesълtatъл вpe ъnъĭ лъкpъ; nestatopnikъ; zъпъчitъ, ълъitъ; (ъne-opĭ) mîndpъ. «Δίκη—». Лks: «'Αρχή—». Epd: =Μεσοβασιλεία. «Πόλεις μετέωροι πρὸς ἀπόστασιν». Sъid: «'Εφ ἑκάστῳ τῶν πραττομένων μετέωρος». Лъч: «Γαῦρος καὶ μετέωρος εἰμί». Лks: || (iap пaptik: ші oбiч:) «Μετέωρα (τὰ), meteopeле, (ad:) tpъпъpiле чepeшti, saъ fenomeneле atmosfepeĭ.

Μετεωροσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, oбsepвъ meteopeле (fenomeneле чepълъĭ ші atmosfepeĭ). [ші

Μετεωροσκοπικὸς, ὴ, ὸν, pелatiвъ лa (saъ каpe ape de oбiektъ) oбsepвapea meteopeлop. [ші

Μετεωροσκόπιον (τὸ), ъnъ matematikъ instpъmîntъ пentpъ oбsepвapea 'nълцimiĭ steлeлop. [din

Μετεωροσκόπος (ὁ, ἡ), oбsepвъtopъ de meteope (fenomeneле чepълъĭ ші atmosfepeĭ). [μετέωρον, σκοπός].

Μετεωροσοφιστὴς, οῦ (ὁ), kom: fiлosofъ бъpfitopъ desпpe meteope; saъ sofistъ ideoлoгъ (ворбitopъ desпpe aбstpakte). [μετέωρον, σοφιστής].

Μετεωροσύνη (ἡ) poet:=Μετεωρία.

Μετεωροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), apъtatъ ka meteopъ, пpea 'naлtъ. [μετέωρον, φαίνω].

Μετεωροφέναξ, ακος (ὁ), kom: amъцitopъ de askълtъtopiĭ sъĭ пpin sofistikъ meteopoлoцie, saъ пpea 'naлte ворбe. [μετέωρος, φέναξ].

Μετεωροφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ὑψηλοφρονέω. [μετέωρος, φρονέω].

Μετεώρως, adв: 'naлt, în aepъ; (fir:) къ îndoĭaлъ, atîpnat, (Fpanц:) en suspens. [μετέωρος].

Μέτηλυς, [μετὰ, ἐλεύθω] -υδος (ὁ, ἡ), noet: benitŭ, mŭtatŭ de aĭŭrea.

Μετηνέμιος (ὁ, ἡ), noet: aepianŭ. 2) ĭŭle ka bîntŭл. [μετὰ, ἄνεμος].

Μετήορος (ὁ, ἡ), noet: in lokŭ de μετέωρος.

Μετήσεσθαι, Ion: în lokŭ de μεθήσεσθαι, miж: biit: de inf:, ші

Μετίει, saŭ (maĭ корек:) Метieĭ, a 3: sinr: neps: de prez: ал хоt:, ші

Μετίετο, a 3: sinr; neps: de miж: saŭ nas: прел: ал лŭĭ...

Μετ-ίημι, biit: μετ-ήσω, Ion: în lokŭ de μεθίημι.

Μετ-ίσχω, biit: μετασχήσω, At: în lokŭ de μετέχω.

Μετ-οικίζω, biit: -ίσω, întorkŭ, kîrmeskŭ într' alтъ napte koraбia npin kîrmъ.

Μετοικεσία (ἡ), = Μετοίκησις, saŭ Μετοικία. [ші

Μετοικέτης, ου (ὁ), noet: în lokŭ de μέτοικος. [din

Μετ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ mŭtŭ într' alтъ lokŭinцъ; sîntŭ (lokŭĭeskŭ ŭndeва ka) metikŭ. «Μετοικεῖν τῆς δε γῆς ἡμᾶς» Esxл: a пе înпъртъші dintr' aчestŭ пъmîntŭ ka metiчĭ. [bezĭ μέτοικος]. [de ŭnde

Μετοίκησις, εως (ἡ), mŭtape într' alтъ lokŭinцъ; saŭ въжепъpipe.

Μετοικία (ἡ), kалitate de metikŭ. 2) =Μετοίκησις. [ші

Μετ-οικίζω, biit: -ίσω, mŭtŭ пе lokŭitopiĭ ŭnŭĭ lokŭ într' alтъ napte. ‖ (miж:) =Μετοικῶ, mъ mŭtŭ. [ші

Μετοικικὸς, ὴ, όν, ші Μετοίκιος (ὁ, ἡ), relativŭ, kŭbenitŭ ла metikŭ. «Ζεύς ——». Fpin: патronŭл metiчĭlop. ‖ (sŭbst:) Μετοίκιον (τὸ), (se înц: τέλος) tpibŭtŭ плътitŭ de metiчĭ пе fie-kape anŭ; ші Μετοίκια (τὰ), serbъtoape snpe momenipea mŭtъpiĭ Atenenilop din sate în чetate. [μέτοικος].

Μετοικισμὸς (ὁ), mŭtape (akt: saŭ nas:).

Μετοικιστὴς, οῦ (ὁ), mŭtъtopŭ de lokŭitopiĭ ŭnŭĭ lokŭ într' alтŭл. [μετοικίζω].

Μετ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, клъdeskŭ kasъ, ші чл: din noŭ, saŭ dintr' ŭnŭ lokŭ într' alтŭл, stpъmŭtŭ o клъditъpъ.

Μετοικοδόμος (ὁ, ἡ), noe: mŭtatŭ din kasъ; saŭ tpъitopŭ ka metikŭ în kasa sa. [μέτοικος, δόμος].

Μέτοικος (ὁ, ἡ), (în цen:) mŭtatŭ într' alтъ napte din natpia sa; (iap naptik: în Atena) stpeinŭ aшezatŭ kŭ lokŭinца în чetate (kŭ платъ de tpibŭtŭ), nечetъцca-nŭ, metikŭ. [μετὰ, οἶκος].

Μετοικοφύλαξ, ακος (ὁ), însъpчinatŭ kŭ лъapea a minte (enistatŭ) asŭnpa metiчilop. [μέτοικος, φύλαξ].

Μετοίσω, biit: ал лŭĭ μεταφέρω.

Μετ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, noet: (kŭ ak:) =Μετέρχομαι, mъ dŭkŭ în ŭpma în kъŭtapea saŭ roana kŭĭba; mъ dŭkŭ kŭtpe...

Μετ-οιωνίζομαι, biit: -ίσομαι, npefakŭ oгъpŭл (semnŭл npebestitopŭ) din pъŭ în bŭnŭ.

Μετ-οκλάζω, biit: -άσω, noet: шezŭ ne bine, saŭ kŭ цenŭkiĭ întoiцĭ; saŭ din kînd în kînd mi se întoĭesk цenŭkiĭ.

Μετοκωχὴ (ἡ), гls: în lokŭ de μετοχὴ.

Μετὸν, partч: nexт: ал лŭĭ μέτεστι.

Μετ-ονομάζω, biit: -άσω, npefakŭ, skimbŭ nŭmele kŭĭba; (gram:) întpebŭinцezŭ ŭnŭ nŭme sŭbstantibŭ în lokŭ de alтŭл. [de ŭnde

Μετονομασία (ἡ), skimbape de nŭme; (întpebŭinцape de ŭnŭ nŭme sŭbstantibŭ în lokŭ de alтŭл. (bezĭ ші μετωνυμία).

Μετόπη (ἡ), [μετὰ, ὀπὴ] (arxitekt:) distanцa dintpe stîlпĭ kŭ Dopikŭ kapitelŭ.

Μετόπιν, adb: =Μετόπισθε.

Μέτοπις, [μετὰ, ὄπις] ιδος (ἡ), Dŭmnezeeaskъ oзîndъ, saŭ ŭpцie ŭpmъtoape kpimелор (binilop).

Μετόπισθε, -σθεν, adb: în ŭpmъ, înapoĭ; (timn:) пе ŭpmъ.

Μετόπωρα, ας (ἡ), =Μετόπωρον.

Μετοπωρίζω, biit: -ίσω, seamъnŭ a toamnъ. [mi

Μετοπωρινὸς, ὴ, όν, tomnatikŭ. [din

Μετόπωρον (τὸ), [μετὰ, ὀπώρα] toamnъ; (npinч:) sfîpшitŭл toamneĭ.

Μετόπωρος (ὁ, ἡ), =Μετοπωρινὸς.

Μετ-ορμίζω, biit: -ίσω, Ion: în lokŭ de μεθορμίζω.

Μετόρχιον (τό), [μετὰ, ὄρχος] distanцa dintpe doъ шipe de nomĭ, saŭ de biцe.

Μετ-οσσέω -ῶ, biit: -ήσω, [μετὰ, ὄσε] îmĭ întorkŭ okiĭ aĭŭrea.

Μετουσία (ἡ), [μέτειμι] înпъртъшipe; dobîndipe. [de ŭnde

Μετουσιαστικὸς, ὴ, όν,, însemnŭtibŭ de înпъртъшipe; (gram:) npin depibaцie însemnŭtibŭ de înпъртъшipe din fiinца npimitibŭлŭĭ sŭb (npin eks: λίθινος). [ші

Μετουσιόω -ῶ, biit: -ώσω, npefakŭ fiinца ŭnŭĭ лŭkpŭ; skimbŭ чeвadŭne fiinцъ (iap nŭ dŭne felŭ). [de ŭnde

Μετουσίωσις, εως (ἡ), npefaчepe de fi-

inцъ; skimвape dъпe fiinцъ nъmaĭ, iap nъ dъпe feлъ.

Μετοχέτευσις, εως (ἡ), tpansпoptape de aпъ пpin каnaлъ întp' aлtъ пapte. [din

Μετ-οχετεύω, вiit:-εύσω, tpansпoptezъ пpin каnaлъ aпa întp' aлtъ пapte.

Μετοχὴ (ἡ), înпъpтъшipe, komъnikaцie; (Грam:) пaptiчiпъ, ъna din пъpцiлe къвîntълъĭ (ка пъpтaшъ шi din nъme шi din вepвъ). [μετέχω]. [de ъnde

Μετοχικὸς, ἡ, ὸν, чел чe ape (saъ este îndemînatikъ лa) înпъpтъшipe. «Μετοχικὸν». Грam: peлatiвъ къ пaptiчiпъл, saъ пaptiчiпaлъ.

Μετ-οχλίζω, вiit: -ίσω, пoet: stpъmъtъ чeвa къ (saъ ка къ) пîpгia (ad: къ пъtepe).

Μετ-οχμάζω, вiit: -άσω, пoet: tpansпoptъ, stpъmъtъ aĭъpea.

Μέτοχος (ὁ, ἡ), (къ цen:) пъpтaшъ din чeвa. [μετέχω].

Μετραπατάω -ῶ, грeш: în лoкъ de μητραγυρτάω.

Μετρέω -ῶ. вiit: -ήσω, mъsъpъ; (fir:) tpeкъ, пetpeкъ чeвa; (пpin întind:) жъdiкъ, чepчetezъ. «Παρασάγγαις μετρεῖν». Пл: (шi fir:) «Πέλαγος μετρήσαντες». Od: Г: пetpeкînd къ плъtipea. (шi eл:) «Προτέρω ἐμέτρεον». Апл: плъtĭaъ maĭ 'nainte. (шi пpin întind:) «Τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακίᾳ τούς πέλας μετροῦσιν». Apst; «Τῇ γαστρὶ μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν». Dm: a гîndi, къ în mînкape konstъ fepiчipea; (шi miж:) «Μετρεῖσθαι ἴχνη τινὸς». Sof: a къъta dъпe ъpme. (шi пas:) «Μακροὶ μετρηθεῖεν ἂν χρόνοι». Sof: 2) daъ, (шi miж:) ĭaъ чeвa къ mъsъpъ. «Τὴν ἴσην μετρεῖν τινι«. Пpoв: a pesплъti къ чeлe de o пotpiвъ. «Καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι τὰ ἄλφιτα». Dm: «Τὸν κάκιστον μετρουμένους σῖτον τούς στρατιώτας». Пл: [μέτρον]. [de ъnde

Μετρηδὸν, adв: къ, saъ dъпe mъsъpъ. [шi

Μέτρημα (τὸ), чeвa datъ saъ лъatъ къ mъsъpъ (meptikъ). [шi

Μέτρησις, εως (ἡ), mъsъpape, saъ mъsъpъtoape. [шi

Μετρητὴς, οῦ (ὁ), mъsъpъtopъ. 2) ъnъ feлъ de mъsъpъ пentpъ лiкъide (înкъп: de 12: xoe). [de ъnde

Μετρητικὸς, ἡ, όν, къвenitъ, saъ foлositopъ лa mъsъpъtoape. [de ъnde

Μετρητικῶς, adв: кa mъsъpъtopiĭ.

Μετρητὸς, ή, ὸν, de mъsъpat. «Οὐ μετρητὸς». Eъp:= Ἀμέτρητος. [μετρέω].

Μετριάζω, вiit: -άσω, sîntъ къmпъtatъ; mъ пoptъ къ modestie. || (stpъm:) къmпъtezъ, mъsъpezъ чeвa, saъ пe чiпeвa, mъpцineskъ. [шi

Μετριάω -ῶ, вiit: -αξῶ, Dop: în лoкъ de μετρέω. [шi

Μετριεύομαι, вiit: -εύσομαι, = Μετριάζω. [μέτριος].

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ лa (saъ кape ape oвĭeкtъ de) mъsъpĭ, (пpinч: de siлaвe), metpe, "Μετρικὴ. metpikъ, meшteшъгъл de a mъsъpa dъпe пpoсodiĭ siлaвeлe, шi Μετρικοὶ„. Metpiчĭ, кape se îndeлetniчesк лa aчeasta. [μέτρον]. [de ъnde

Μετρικῶς, adв: dъпe peгълeлe metpiчeĭ.

Μετριολόγος (ὁ, ἡ), mъsъpatъ în вopвeлe saлe. [μέτριος, λόγος].

Μετριοπάθεια (ἡ), къmпъtate în пatimĭ. [шi

Μετριοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ...

Μετριοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), къmпъtatъ în пatimeлe saлe; (пpin întind:) neцiitopъ de пatimъ (de mînie), лesniчosъ лa înпъкape. [μέτριος, πάθος].

Μετριόπλσυτος (ὁ, ἡ), пъцin вoгatъ. [μέτριος, πλοῦτος].

Μετριοποσία (ἡ), къmпъtatъ въъtъpъ. [шi

Μετριοποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, вeaъ къ mъsъpъ, къmпъtat. [din

Μετριοπότης, ου (ὁ), (sъпpл: μετριοποτίστατος, η, ον) въъtopъ къ mъsъpъ, къmпъtatъ în въъtъpъ. [μέτριος, πίνω].

Μέτριος, α, ον, [μέτρον] amъsъpatъ, къmпъtatъ, de miжлoкъ, пotpiвitъ, пpoпopцionatъ; destълъ; (fir:) къmпъtatъ în пъpтape, (Fpanц:) modestъ; (în цen:) въnъ, вiptъosъ. «Μέτριος πῆχυς». Ep: чeл oвiчпъitъ. «Μέτριος αἰών». Sof. вiaцъ къmпъtatъ în вeseлiĭ шi neкazъpĭ. «Μέτρια». Лкs: къвiinцeлe. «Μέτρια κεκτημένος». omъ къ stape de miжлoкъ. «Τὸ μέτριον». Dsкp: dosъ de doкtopie пotpiвitъ пe tpeвъinцъ. (fir:) «Μέτριος ἀνὴρ». Плt: «Μέτρια λέγειν». Плt: a вopвi къ mъsъpъ. «Μέτρια τὰ περὶ σαυτοῦ λέγεις». Лъч: вopвeшtĭ fъpъ mîndpie.

Μετριόσιτος (ὁ, ἡ), къmпъtatъ лa mînкape. [μέτριος, σῖτος].

Μετριότης (ἡ), mъsъpъtate, къmпъtate: modestie, smepenie, шi чл: [μέτριος].

Μετριοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ къmпъtatъ în гîndipiлe desпpe sinemĭ, (ad:) smepitъ, modestъ, шi чл: [mi

Μετριοφροσύνη (ἡ), smepenie, modestie, nemîndpie. [din

Μετριόφρων, ονος, (ὁ, ἡ), гînditopъ къmпъtat desпpe sine, modestъ, nemîndpъ, smepitъ. [μέτριος, φρήν].

Μετρίως, adв: mъsъpat, къ къmпъtъ; (fir:)

=Метриофрόνως. [μέτριος].

Метроειδὴς, έος (ό, ή), чел în felъ. de metpe (вερsърї), ка о поетъ. [μέτρον, εἶδος].

Μέτρον (τὸ), [în afin: къ μέσον] (în μen:) mъsъръ, saŭ op че instpъmîntъ nentpъ mъsъpape; (iap naptik:) ънъ basŭ xotъpîtŭ nentpъ mъsъpape de лікъide «Λέβητα τέσσαρα μέτρα κεχανδότα». Іл: Ч: 2) întinde-pe, лънqime, distanqъ. «Μέτρα κελεύθου». Om: «Μέτρα θαλάσσης». Enгр: 3) terminŭ, qintъ, saŭ sfîrşitŭ, ла каре прівім; пънtъл din ърmъ, вîрfŭ. «Μέτρον ἥβης ἵκοντο». Om: ші Es: «Βίου («'Οπώρης) —». Enгр: 4) кътпъtŭ, mъsъръ, міжлокъл întpe лiпsъ ші ковîрşire. «Μέτρῳ πίνειν». Пров: 5) metpъ, mъsъpape de вокале dъne timnŭ prosodiakŭ, ші чea dъne ачeastъ mъsъръ kompъnepe de вερsърї saŭ silaвe. «Πὰν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λεξιν». Metp:

Μετρονόμος (ό), (în Atena) dpегъторŭ pîndъitŭ a превегїа aзъпра mъsъpелор вînzъtopілор din tîprŭ. [μέτρον, νέμω].

Μετροποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, fakŭ чева пе mъsъръ, saŭ dъne oape-каре mъsъръ. 2) (гram:) întokmeskŭ (kombinezŭ) silaвъ, saŭ вερsърї dъne metpъ. [μέτρον, ποιέω].[de ънde

Μετροποιία (ή), kombinape de silaвe, saŭ вερsърї dъne metpъ.

Μετωνυμία (ή), skimвape de nъme; (ptp: ші гram:) întpeвъinqape de алтъ zi'v: în локŭ de чea овічнъitъ. [μετὰ, ὄνομα]. [de ънde

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, atinгътorŭ de skimвape de nъme, saŭ zivepe. [de ънde

Μετωνυμικῶς, adв: къ skimвape de nъme, saŭ (гram:) de zivepe.

Μετωπαδὸν, adв: Dop: în локŭ de...

Μετωπηδὸν, adв: ка о fpънte, saŭ în fpънte; (naът:) къ пръеле în linie. [ші

Μετωπιαῖος, α, ον (ό), = Μετώπιος. [ші

Μετωπίας, ου (ό), чел къ mape fpънte, fpънtosŭ. [ші

Μετωπίδιος (ό), noet: în локŭ de ...

Μετώπιος (ό, ή), релатівŭ къ fpънtea. ‖ (sъвst:) Μετώπιον (τό), =Μέτωπον. 2)ънtŭ de mirdaле ашape, ънŭ felŭ de mipeasmъ Eqipt: =Νετώπιον ші Νέτωπον. [ші

Μετωπὶς, ίδος (ή), легътъръ п' înпpeжърял fpънqiї, (Търч:) kasпastliŭ. [din

Μέτωπον (τὸ), [μετὰ, ὤψ] fpънte; (în μen: ші fir) naptea dinainte, faqъ.

Μετωποσκόπος (ό, ή), обservътorŭ fisiognomonikŭ dъne fpънtea omълуї de moralitatea луї. [μέτωπον, σκοπός].

Μεῦ, Ion: ші Dop: în локŭ de μοῦ.

Μέχρι, ші (maї 'nainte de вокалъ) Μέχρις, [μάκρος] adв; de локŭ, saŭ timnŭ, saŭ naptik; преп:=Ἄχρι, Ἕως, (овіч: къ μen:) пînъ... «Μέχρι θαλάσσης». Іл: N. «Μέχρις Ἰωνίας». Ep: »Μέχρι τίνος;» Лкs: ші (în anastpofъ, ad: dъne kazŭ). «Τέο μέχρι». Іл Ω. îп локŭ de μέχρι τινός». «Μέχρις οὗ». «Μέχρι παντὸς». «Μέχρι τοῦδε». Лкs: (ші къ adв:) «Μέχρι δεῦρο». «Μέχρις ἐνταῦθα». Плт: «Μέχρι νῦν». Лкs: (ші къ ак: преп:) «Μέχρι πρὸς...» Ткр: «Ἐδίωξαν μέχρις εἰς τὸ στρατόπεδον». Ksn: (ші къ вервŭ) «Μέχρις ἦν ἄπειρος τῶν τοῦ βίου κακῶν». Ep: «Μέχρι μὲν γὰρ ὥρεον ἡμέας ὅπλα ἔχοντας». Ep: (ші къ sъn: înпpeънтъ ші fъръ ἄν). «Μέχρι τοῦδε ἴδωμεν». Ep: (ші înпpeънтъ къ οὗ къ μen:) «Μέχρις οὗ ὀπτὼ πύργων». Ep; «Μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος». Ep:

Μὴ, naptik: oupit: saŭ nerat: (npinч; în înqelesŭ sънosit; saŭ înтp'ънŭ kipŭ îndoïosŭ, ші înтp' ачeasta deoseвітŭ de οὐ) nъ, nъ кътва. «Μὴ μ' ἔρεσθε, μὴ σὲ μεθέω». Іл Γ. «'Αλλ' ἴθι, μὴ μ'ἐρέθιζε». Іл: A. «'Εκεῖνο μέν τοι μὴ ἀπολίπῃς». Ksn: «'Επειδή με μὴ πείθοιεν». Ksn: «Μὴ γένοιτο». Лкs: "Ινα μὴ λέγω». Dm: «Οὐ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτοῦ». Ksn: (ші în парал:) «Μὴ οὐ τὸν ἐμὸν πατέρα στοναχεῖν». Sof: «Μὴ οὐ τοῦτο ἦ τὸ χρηστήριον». Ep: «"Εστι ται οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι». Ep: «'Απαυδῶ μὴ παριέναι». Екр: «Δέδια (Φοβοῦμαι), μὴ ἦ. Лкs: «'Απόστιχε, μή σε νοήσῃ "Ηρη». Іл: A. «Φοβούμενον, μὴ οὐ γνῶ». Ksn: nъ кътва. (ші ел:) «Μὴ γὰρ ἓν τῶν ἀδυνάτων ἦ». (se înц: скóпеі, saŭ ὅρα). Плт: ші Apst: «Μὴ δυναίμην ἀναπεῖσαι». Ksn: (ші къ xot:) «'Ηρώτησε περὶ τῶν φόρων, μὴ βαρεῖς εἰσί». Пл: «Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς». Skp: (ші къ алt: naptik:). «Μὴ ὅτι, μὴ γαρ ὅτι». Лкs: (fps:) пе кът, ънde a maї pътas?. «Οὐδὲ ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν τι δυνησόμεθα». Ksn: (ші înтp' алtъ акчепqie). «Μὴ γὰρ ὅτι.. ἀλλὰ καὶ...». Ksn: nъ nъmaї, чі ші. "Εἰ μή, «"Οτι μή, «Μὴ οὐ». Лкs: afapъ nъmaї. «Οὔτις ἄλλων γίγνεται ἀνέρων, εἰ μὴ εὖρος τε νότος τε». Od: N. «Πόλεις χαλεπαὶ λαβεῖν μὴ οὐ χρόνῳ, καὶ πολιορκίᾳ». Dm: (ші maї 'nainte de sъвst:). «Ἡ μὴ ἐμπειρία». Тъч: «Τῆς μὴ προεκφοβήσεως. D: Kas:

Μηδαμᾷ, ші Μηδαμά, Dop: în локŭ de Μηδαμῇ, adв:=Μηδαμῶς, de локŭ, ніч'ї

nічї întp' ѕnѕ кіпѕ. 2) (pap) = Μηδαμοῦ, nікъіреа. [ші

Μηδαμινὸς, ἡ, ὸν, de nimікѕ, de nічї о tреавъ. [ші

Μηδαμόθεν, adв: din nікъіреа. [ші

Μηδαμόθι, adв: (stape în локѕ) nічї întp' ѕnѕ локѕ, nікъіреа. [ші

Μηδαμοῖ, adв: лок: = Μηδαμόσε, nічї întp' о парte, nікъіреа. [din

Μηδαμὸς, ἡ, ὸν, (nѕmaї ла îm:) = Μηδεὶς, niminea. [μηδέ]. [de ѕnde

Μηδαμόσε, adв: (mішкаре ла локѕ) ла nічї ѕnѕ локѕ, nікъіреа. [ші

Μηδαμοῦ, adв: = Μηδαμόθι. [ші

Μηδαμῶς, adв: nічї de кѕm, nічї întp' ѕnѕ кіпѕ.

Μηδέ, adв: nічї. [μή, δέ].

Μηδεὶς, ενός (μηδεμία, μηδὲν) (foapte pap îm: μηδένες). = Οὐδεὶς (кѕ преînsemnata ла μὴ deoseвіре dintpe μὴ ші οὐ) nічї ѕ nѕл, niminea. «Μηδὲν, «Τὸ μηδὲν». Ep: ші Sof: nimікѕ, nimікѕл. «Μηδὲν ἄγαν». Гnom: «Οὐδὲν ὤν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ». Sof: || adв: în локѕ de μηδαμῶς. [μηδὲ, εἷς.]

Μηδέποτε, adв: nічї odatъ, (кѕ преîsem: ла Μή deoseвіре dintpe μὴ ші οὐ). [μηδὲ, ποτὲ].

Μηδέπω, adв: nѕ înкъ. [μηδὲ, πω].

Μηδεπώποτε, adв: nічї odatъ пînъ акѕm. [μηδέπω, ποτέ].

Μηδέτερος, α, ον, nічї ѕnѕл nічї алtѕл din doї. [μηδὲ, ἕτερος]. [de ѕnde

Μηδετέρωθεν, adв: din nічї ѕna din doъ пърцї. [ші

Μηδετέρως, adв: nічї întp' ѕnѕл din doъ кіпѕрї. [ші

Μηδετέρωσε, adв: ла nічї ѕna din amîndoъ пърціле.

Μήδευμα (τὸ), поet: [μήδομαι], = Μῆδος, пъѕкочіtѕръ, meшteшѕціре.

Μηδικὸς, ή, ὸν, чел din Media, saѕ релаtівѕ кѕ Medїї. «Μηδικὴ πόα». ѕnѕ felѕ de tpifoїѕ (пentpѕ пъшѕne), (Fpanц; luzèrne. «Μηδικὸν μῆλον». кіtpъ. «Μηδικὰ». челе dintîї pesвоаїе але Еленілор înпpotiва Medілор, saѕ Пеpsілор. [ші

Μήδιον (τὸ), ѕnѕ felѕ de плаntъ (din soїѕл лѕї campanula), клопоцелѕ de пъdѕpe. [Μῆδος].

Μηδοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѕ de шѕлцї Medї. [Μῆδος, κτείνω].

Μηδόλως, adв: nічї de кѕm. [μηδέ, ὅλως].

Μήδομαι, [μῆδος] віit: μήσομαι, (nex: ἐμησάμην) (кѕ цen:) гріжеѕкѕ, înгріжеѕкѕ; (поet: кѕ ак:) mъ meшteшѕцеѕкѕ, пъѕкочеѕкѕ; mъ кіпzѕїеѕкѕ, isвodeѕкѕ; meditѕ; лѕкрezѕ. «Μέλισσαν ξανθὸν μέλι μηδομέναν», Sim: (ші кѕ ак: indip:) «Ὅσα κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς». Om: (ші кѕ dat: періп:) Ἄσσ' ἄν ἐμοί περ αὐτῇ μηδοίμην». Od: E: (ші adв:) «Αὐτὸς τ' εὖ μήδεο, πείθεο τ' ἄλλῳ». Іл: B.

Μηδοπότερος, α, ον, = Μηδέτερος. [μηδὲ, ὁπότερος].

Μῆδος, [μάω] εος -ους (τὸ), гîndipe, кіпzѕіре (веzї ші μῆτις); meшteшѕціре, пъѕкочіре; гîndѕ (ѕкопѕ); проїектѕ (isвodѕ). 2) (îm:) пърціле цenitале але вървatѕлѕї; (ші în Опі:) въшіка ѕdѕлѕї.

Μηδοστισοῦν, (nеѕt: μηδοτιοῦν) μηδουτινοσοῦν, saѕ μηδοτουοῦν = Μηδείς, nічї ѕnѕл тъкар, saѕ nічї ѕnікѕл. [μηδὲ, ὅστις, οὖν].

Μηδοσύνη (ἡ), поet: înцелепчїѕne; meшteшѕгѕ. μῆδος].

Μηδοφόνος (ὁ, ἡ), = Μηδοκτόνος. [Μῆδος, φόνος].

Μηθεὶς, (nеѕt: μηθὲν) μηθενὸς, At: în локѕ de μηδεὶς. [μήτε, εἷς].

Μηκάζω, віit: -άσω, ші

Μηκάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (nex: поet: ἔμακον) sвїерѕ (stpigѕ me -e -e ка капра, червѕл, оаеа, ші чл:). (веzї ші μυκάομαι). [din

Μηκὰς, άδος (ἡ), поet: sвїерътоаре (капръ, оае, ші чл:). [imit].

Μηκασμὸς (ὁ). sвїеpetѕ (de капръ, оае, ші чл:). [μηκάζω].

Μηκεδανὸς, ἡ, ὸν, поet: = Μακεδνὸς, лѕnгѕ. [μῆκος.

Μηκέτι, adв: nѕ maї mѕлt (de ачі în коло). [μὴ, καὶ, ἔτι].

Μηκηθμὸς (ὁ), = Μηκασμός [ші

Μηκητικὸς, ή, ὸν, чел кѕ însѕшіme de sвїерape. [μηκάομαι].

Μήκιστος, η, ον, sѕпрл: ал лѕї μακρὸς, foapte лѕnгѕ, преа mape. || (nеѕt:) Μήκιστον, ші Μήκιστα, adв: преа mѕлt, saѕ în sfîpшitѕ de toate. «Τί μοι μήκιστα γένηται»; Od: E: че îmї поate fi maї mape ръѕ?

Μηκόθεν, [μῆκος] adв: = Μακρόθεν.

Μηκοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, = Μηκύνω. [μῆκος, ποιέω].

Μῆκος, εος -ους (τὸ), лѕnціme; (ѕne-орї) 'пълціme; (în цen:) întindepe, мъріme. 2) греш: în локѕ de μῆχος.

Μήκοτε, adв: Іоп: în локѕ de μήποτε.

Μηκύνω, [μῆκος] віit: -υνῶ, лѕnцеѕкѕ; (pap) înалцѕ; (în цen:) întinzѕ. «Μηκύνω (înпреѕnъ шї fъръ) τὸν λόγον„. Ep: ші Sof: = Μακρηγορῶ. «Μηκύνω τὰ φωνήεντα».

Грам: fакŭ (пропѕнцŭ) вокалеле лѕнцĭ. [de ѕnde

Μηκυσμὸς (ὁ), лѕнціре, întindere; (партік:) prosodiакъ крештере а вокалелор (грам:).

Μήκων, ωνος (ἡ, ші рар ὁ), ѕнŭ felŭ de плантъ, (de ачі) макŭ, папароанъ. 2) (прін întind:) лапteле еĭ, (алт:) μηκώνιον, afionŭ; (fiг:) ѕнѕл din мърѕнtaĭеле (fiкatѕл) skoĭчелор, ші чл: (везĭ ші μύτις). 2) (архітект:) ѕнŭ felŭ de орнъmîntŭ în formъ de макŭ. 5) ѕнŭ felŭ de metaлікŭ nisinŭ. (везĭ ші κέγχρος). [μῆκος]. [de ѕnde

Μηκωνικὸς, ἡ, ὸν, ал макѕлѕĭ. [ші

Μηκώνιον (το), afionŭ. 2) чеа dintîĭ skîрnъ а прѕнкѕлѕĭ. [ші

Μηκωνὶς, ίδος (ἡ), ѕнŭ felŭ de марѕле.

Μηκωνίτης, ου (ὁ), ші Μηκωνῖτις, ιδος (ἡ), чел din soĭѕл макѕлѕĭ. || (sѕвst: върв:) ѕнŭ felѕ de пĭatръ (пърѕtъ а fi presъратъ кѕ seminцe de макŭ); (fem:) = Μηκωνὶς.

Μηκωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ, (de (asemenea кѕ) макŭ. [μήκων, εἶδος].

Μηλάνθη (ἡ),=Μηλολόνθη. [μῆλον, ἄνθος].

Μηλατᾶς, ᾶ (ὁ), Dop; în локŭ de μηλωτὴς.

Μηλάτων, поет: (în етероц:) în локŭ de μήλων (оĭ).

Μηλαφέω -ῶ, віit: -ήσω,=Μηλόω. [μήλη, ἀφή].

Μηλέα (ἡ), (помŭ) мърŭ. "Μηλέα κυδωνία». гѕtѕĭŭ. «Μηλέα Περσικὴ». (de ачі) пĭерsікŭ. [μῆλον].

Μηλείη (ἡ), поет: în локŭ de μηλέα.

Μήλειος, α saŭ ος, ον, de оае, [μῆλον,оае].

Μήλη (ἡ), [μάω] мілŭ (de ачі), ѕнŭ хірѕрц: instрѕm: (алт:) καθετήρ.

Μηλία (ἡ), (se înц: γῆ) ѕнŭ felŭ de хѕmъ din Insѕла [Μῆλος], пе каре zѕгравіĭ чеĭ векĭ о amestекаŭ кѕ въпseлеле лор, ка sъ ле fакъ маĭ dъinoase.

Μηλιαθμὸς (ὁ), поет: =Μηλιαυθμὸς.

Μηλιὰς, άδος (ἡ), (îm:) nimfe de помĭ продѕкътоpĭ de поаме, (алт:) Ἐπιμηλίδες.[μῆλον]. || «Γῆ — ». =Μηλία. [Μῆλος].

Μηλιαυθμὸς (ὁ), поет: [μῆλον, ἰαύω] локŭ de dopmit оіле, царкŭ, saŭ stînъ.

Μηλίζω, віit: -ίσω, seamъnŭ (ла fацъ, ші чл:) кѕ мърŭ. [μῆλον].

Μηλινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [μήλινος, εἶδος] ші Μηλινόεις, εσσα, εν, поет: asemenea кѕ...

Μήλινος, η, ον, чел în faцa мърѕлѕĭ, гълвеnічosŭ. 2) fъкѕtŭ de мърѕ, saŭ гѕtѕе. [μῆλον].

Μηλὶς, ίδος (ἡ),= Μηλία (γῆ). 2) поет: în локŭ de μηλέα. 3)=кѕ...

Μῆλις, ιος (ἡ), =Μᾶλις.

Μηλίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος) вінŭ fъкѕtŭ de мере. 2) «Ἀριθμός—». о apitmetікъ проблемъ авînd de овĭектŭ оĭ. [μῆλον].

Μηλοβατέω -ῶ, віit: -ήσω, (despre оĭ) =Βατεύω.

Μηλοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitŭ în faцa мърѕлѕĭ. [μῆλον, βαφή].

Μηλοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, ловеsкŭ кѕ мере (прекѕm овічнѕĭаŭ amoрezaцiĭ). [μῆλον, βολή].

Μηλοβοτέω -ῶ, віit: -ήσω, паsкŭ оĭ, saŭ sîntŭ...

Μηλοβοτήρ, поет: ші Μηλοβότης, ου (ὁ), пъstорŭ, чĭованŭ de оĭ. [ші

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ), пъsкѕtŭ (saŭ лъsatŭ а se паште) de оĭ; (прін ѕрш:) пекѕлtiватŭ, пѕstiŭ. [μῆλον, βόσκω].

Μηλοδόκος (ὁ,ἡ), поет: [μῆλον, δέχομαι] пріimitорŭ de оĭ în жертfъ.

Μηλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ formъ, saŭ faцъ de мърŭ. [μῆλον, εἶδος].

Μηλοθύτης, ου (ὁ), жертfitорŭ de оĭ. [ші

Μηλόθυτος (ὁ, ἡ), поет: asѕпра кърѕĭа se жертfesк оĭ. [μῆλον, θύω].

Μηλολόνθη, saŭ Μηλολάνθη (ἡ), ѕнŭ felŭ de гîndакŭ рошѕ, кърѣбѕшŭ. [μῆλον, ὄνθος, saŭ ἄνθος].

Μηλομαχία (ἡ), бътъліе кѕ мере. [μῆλον, μάχη].

Μηλόμελι, ιτος (τὸ), мĭере кѕ мере, saŭ гѕtѕĭ. [μῆλον, μέλι].

Μῆλον (τὸ), мърŭ; (în цen:) поамъ (прінч: кѕ seminцe). «Μηδικὸν — ». кітръ, saŭ лъmîĭе. «Περσικὸν — ». (de ачі) пiерsікъ. «Κυδώνιον, ші поет: «Χνοάζον—». гѕtѕе. 2) (fiг:) пърцiле челе potѕnde а ле tрѕпѕлѕĭ, прекѕm цîцеле, овражіĭ, ші чл: «Τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι. Ткр: ѕdъ овражіĭ tъĭ. 3) поет: (ші маĭ de мѕлte-орĭ îm:) оае; (ѕne-орĭ) капръ; (în цen:) вітъ de пъшѕne. «Μῆλα νομεύων». Om:

Μηλόνθη (ἡ), = Μηλολόνθη.

Μηλονομεὺς, έως, ші Μηλονόμης, ου (ὁ), поет: în локŭ de μηλονόμος.

Μηλονομιαῖον (τὸ), = Ἐννόμιον. [din

Μηλονόμος (ὁ, ἡ), [μῆλον, νέμω] пъstорŭ de оĭ. || (sѕвst:) пъstорŭ, чĭованŭ.

Μηλοπάρειος, ші Μηλοπάρηος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ овражіĭ potѕnzĭ ші рошіĭ ка мърѕл. [μῆλον, παρειά].

Μηλοπέπων, ονος (ὁ), ѕнŭ felŭ de пепене. [μῆλον, πέπων].

Μηλοπλακούντιον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Μηλοπλακοῦς, οῦντος (ὁ), вnъ ſелъ de плъчinтъ (пръжitъръ) къ мере. [μῆλον, πλακοῦς].

Μηλόσκοπος (ὁ, ἡ), поеt: [μῆλον, σκοπὸς] (τόπος, локъ) din каре поate прiві чiпева оiле сале пъскînd.

Μηλοσόος (ὁ, ἡ), поеt: пъstръторъ, пъzitоръ (пatронъ) de оi. [μῆλον, σόος].

Μηλόσπορος (ὁ, ἡ), поеt: семънатъ, съditъ къ мерi. [μῆλον, σπόρος].

Μηλοσσόος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de μηλοσόος.

Μηλοσφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: înжънгiъ în жертfъ оi. [ші

Μηλοσφαγία (ἡ), înжънгiере de оi în жертfъ. [din

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ), înжънгiеторъ de оi în жертfъ. [μῆλον, σφαγή].

Μηλοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitоръ de оi. [μῆλον, τροφή].

Μηλοῦχος (ὁ, ἡ), поеt: [μῆλον, ἔχω] (легътъръ) каре цine цîцеле.

Μηλοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторъ de оi, саъ de мере. [μῆλον, φάγω].

Μηλοφόνος (ὁ, ἡ), omорîторъ de оi. [μῆλον, φόνος].

Μηλοφορέω, -ῶ, вiit: -ήσω, каръ мере.

Μηλοφορία (ἡ), продъчере, саъ цinере în mînъ de мере. [din

Μηλοφόρος (ὁ, ἡ), продъкъторъ, саъ цiitоръ în mînъ de мере. ‖ (ѕъѕѕt:) Μηλοφόροι» rapdieniї îmпърatълъї Перsiлор, fiind къ авеаъ пе ѕълцеле лор пiште гловърї de аъръ în fорmъ de мере. [μῆλον, φέρω].

Μηλοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitоръ de оi. [μῆλον, φύλαξ].

Μηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, хirърцiчеште черкъ, опереzъ къ тiлъл. [μήλη].

Μήλωθρον (τὸ), вnъ ſелъ de плantъ, = Ἄμπελος λευκὴ, кърпене албъ, саъ кърквiцъ.

Μήλων, ωνος (ὁ), enit: Еркълъ (fiind къ îї oferїаъ мере). [ші

Μηλὼν, ῶνος (ὁ), мерiшъ, саъ лiведе de мерї, ші de алцї poditорї помї [μῆλον].

Μήλωσις, εως (ἡ), хirърцiкъ операцiе къ тiлъ. [μηλόω].

Μηλωτὴ (ἡ), пїеле de оае; (în цеп:) блапъ. [ші

Μηλωτὴς, οῦ (ὁ), = Μηλονόμος, пъѕtоръ de оi, ші чл: [μῆλον].

Μηλωτὶς, саъ (маї корек:) Μηλωτρὶς, ίδος (ἡ), = Μήλη. 2) (вnе-орi) =-Ὠτογλυφὶς, ѕковitоаре de врекї. [μηλόω.]

Μήλωψ, οπος (ὁ,ἡ), поеt: чел къ ſацъ de мъръ, саъ гътве, гълвенiчоѕъ. [μῆλον, ὤψ].

Μὴν, [μὲν] partiк: aſirmat: (прiнч: жърътînтъ). «Ἦ μὴν». Лкѕ: înтр' adевъръ. «Ὑπεδέξατο, ἦ μὴν μὴ ἀπορεῖν τροφῆς». Ksn: «Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν. Евр: 2) înпрот: «Καὶ μὴν. «Ἀλλὰ μὴν». Лкѕ: ші къ тоате авестеа, înсъ. «Τί μήν»; пентръ че пъ? «Σώφρων μὴν ὅ γε τοιοῦτος». Пл: «Εἰδ' ἄγε μὴν, πειρησαι». Іл: A.

Μὴν, μηνὸς (ὁ), (прiнч:) =Μήνη, лънъ (лъmina); (de вnde овiч:) лънъ (de timпъ). «Τελευτῶντος τοῦ μηνός». Тъч: пе ла пiпкареа лъmineї, (прiп врт:) пе ла ſîрmiтъл лънеї. 2) (îm:) рîndъїала ſireї тъїерiлор.

Μηναγυρτέω -ῶ, вiit: -ήσω, черпъторевкъ (прiнч: ка ...

Μηναγύρτης, ου (ὁ), = Μητραγύρτης, преоtъ ал Чiвелеї, каре превтвлîndъ ѕе пе ſie-каре лънъ ѕtрîнцеа miлостenie, (Franц:) prêtre mendiant. [μὴν, ἀγύρτης].

Μηνὰς, άδος (ἡ), поеt: îп локъ de...

Μήνη (ἡ), поеt: лънъ (лъmina); (прiнч:) semiлънъ.

Μηνιαῖος, α, ον, dъinitоръ о (саъ penetatъ пе ſie-каре) лънъ, лънatiкъ. [μήν].

Μηνίαμα (τό), = Μήνιμα. [din

Μηνιάω -ῶ, вiit: -άσω,=Μηνίω. [μῆνις].

Μηνίγγιον (τὸ), dim: ал лъї μήνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, ακος (ὁ), вnъ хirърц: inѕtрвm: пентрв препаза метврапеї креерiлор îп хirърцiчеле операцiї але хîрчеї. [μήνιγξ, φύλαξ].

Μήνιγξ, ѕъъ Μῆνιγξ, [μανὸς, саъ ὑμὴν] тγγος(ἡ), (îп цеп:) ѕъъцipe метврапъ; (iар партiк:) чеea че цine îпſъшърацї креерiї.

Μηνιθμὸς (ὁ), мîniере, врцiѕipe, саъ цinере de мînic. [ші

Μήνιμα (τὸ), прiчinъ de minic, саъ врцie, пînгърipe de ſîпte, саъ алтъ пепiеiate; ші pesъдtatъл, ad: pesъънареа пентрв авестеа. [μηνίω].

Μήνιον (τὸ), тетилъл лънеї. [μήνη].

Μῆνις, ιος, саъ ίδος (ἡ), поеt: [μένος, саъ μαίνομαι] (de ачi) мînic (dъinoaѕъ).

Μηνὶς, ίδος (ἡ), Μηνίσκος (ὁ), dim: ал лъї μήνη, лънiцъ; (прiнч:) semiлънъ; (fir:) ор че este лъкратъ îп fорma semiлънеї.

Μήνισμα (τὸ, плр: îп локъ de μήνιμα.

Μηνίτης, ου (ὁ), пекъжiчоѕъ, їѕte ла mînie. [ші

Μηνίω, вiit: -ίσω, (de ачi) тъ мînii-, тъ пекъжескъ, (къ dat:) аѕънра къїва.

Μηνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς,

чел în formъ de лѫпъ noѫъ. [μήνη, εἶδος].

Μῆνος, εος -ους (τὸ), noet: (преа рар) în локѫ de μήνιμα.

Μηνοτύραννος (ὁ), împъратѫ ал лѫпілор. [μήν, τύραννος].

Μήνυμα (τὸ), овїектѫ, saѫ міжлокѫ de вestipe, semnѫ, înшtiinцape. [ші

Μήνυσις, εως (ἡ), вestipe, înшtiinцape. [ші

Μηνυτὴρ, noet: ші Μηνυτὴς, οῦ (ὁ), вestitorѫ, înшtiinцъtorѫ; (прin întind:) tръdъtorѫ. [μηνύω]. [de ѫnde

Μηνυτικὸς, ἡ, ὸν, релatiвѫ, saѫ îndemînatikѫ ла вestipe.

Μήνυτρον (τὸ), pesплatъ datъ înшtiinцъtorѫлѫї, saѫ tръdъtorѫлѫї. [ші

Μηνύτωρ, ορος (ὁ), noet: în кокѫ de μηνυτὴς. [din

Μηνύω, вiit: -ύσω, вesteskѫ, înкѫпoшtinцezѫ; (ѫne-орі) însemnezѫ; (în цen:) aрътѫ, daѫ de faцъ.

Μῆον (τὸ), ѫnѫ felѫ de плantъ, (алt:) μεῖον.

Μήπερ, Μήποθεν, Μήποτε, Μήπου, Μήπω, Μήπως, adв:=Μή περ, Μή ποτε, ші чл:

Μηρὰ (τὰ), noet: (în eteроц:) în локѫ de μηροὶ, saѫ (maї корек:) μηρία.

Μηριαῖος, α, ον, ал бѫtѫлѫї пічорѫлѫї, saѫ ал коапseї. || (sѫвst: fem:) în локѫ de μηρὸς.

Μήριγξ, ιγγος ἡ), пърѫ tape, aspрѫ (ка de поркѫ). [μηρύω].

Μηρίζω, вiit: -ίσω, ловeskѫ пе чinева пе бѫtѫ, saѫ ла коапsъ. [μηρὸς].

Μήρινθος (ἡ), (ак: noet: прin stръmѫtape de деклinaцie μήρινθα) aцъ; fѫnie sѫвцipe; sfoaръ. [μηρύω].

Μηρίον (τὸ), dim: (ѫne-орї dѫпе tinѫ пѫmaї) ал лѫї μηρὸς, бѫtѫ de пічорѫ, коапsъ; (прinч: ла îm:) oaseле бѫtѫрілор жертfeї, че se жертfesк înпреѫпъ кѫ парte din карне.

Μηροκαυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, apzѫ în жертfъ бѫtѫріле віktimeї. [μηρὸς, καίω].

Μηροῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: кѫsѫtѫ în бѫtѫл пічорѫлѫї (епit: ал лѫї Dionisѫ). [μηρὸς, ῥάπτω].

Μηρὸς (ὁ), [μέρος] бѫtѫ de пічорѫ, коапsъ.

Μηροτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taїѫ (din tрѫпѫ) бѫtѫріле пічоарелор. [μηρὸς, τομὴ].

Μηροτραφής, έος (ὁ, ἡ), noet: (епit: ал лѫї Dionisѫ) креskѫtѫ în коапsъ. [μηρὸς, τρέφω].

Μηροτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ловitorѫ, înпѫпгъtorѫ de коапse. [μηρὸς, τύπτω].

Μήρυγμα (τὸ), =Μήρυμα.

Μηρυκάζω, вiit: -άσω, ші Μηρυκάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, рѫmeгѫ (ка оіле, воїї ші чл:) пѫtрецѫл, (Fранц:) ruminer. [μῆρυξ]

Μηρυκίζω, вiit: -ίσω, = Μηρυκάζω. [de ѫnde

Μηρυκισμὸς (ὁ), рѫmeгape.

Μήρυμα (τὸ), [μηρύω] toptѫ; aцъ; remѫ de toptѫ; (fir:) шърпѫitѫра шарпелѫї, ш чл:

Μηρυμάτιον (τὸ), dim: ал лѫї μήρυμα, remѫлецѫ.

Μῆρυξ, υκος (ὁ), ѫnѫ felѫ de пеште de mape рѫmeгъtorѫ.

Μήρυσμα (τὸ), =Μήρυμα. [din

Μηρύω, [ἐρύω] вiit: -ύσω. (în цen:) tpaгѫ în sѫs. «Μηρύω ἀπὸ βυθῶν». Оп: «Μηρύω νεώς ἱστία». Od: M: 2) (прin întind:) întinzѫ. «Κισσὸς μηρύεται περὶ χείλη» Ткр: 3) (партік:) desfъшѫрѫ, desdeапъnѫ; прin întind:) вîрѫ toptѫл, saѫ ѫрz ала întpe iцe. «Κρόκα ἐν στήμονι μηρύσασθαι». Es:

Μῆστο, noet: (în апок:) în локѫ de ἐμέμηστο, пeste-sъв: ал лѫї μήδομαι.

Μήστωρ, ορος (ὁ), noet: [μήδομαι] кѫ цen:) isвoditorѫ, ші sъвîршitorѫ de чева; (în цen:) indѫstpiosѫ, (de aчi) meштерѫ, пъskочitorѫ, iskѫsitѫ, eksпeрiinцatѫ (черкатѫ).

Μήτε, коniѫnк: nічї. «Μήτε... μήτε, saѫ Μηδὲ ... μήτε». (ші рар) «Μὴ... μήτε». Sof: [μὴ, τε].

Μήτειρα (ἡ), noet: în локѫ de...

Μήτηρ, (цen: μητέρος -τρὸς, dat: μητέρι -τρὶ, ак: μητέρα, вок: μῆτερ îm: μητέρες, μητέρων, μητράσι, μητέρας) mѫmъ, maїкъ; (noet:) = Μητρόπολις, капitaлъ de statѫ.

Μήτι, adв: întpeв: nѫ кѫm ва (прinч: neѫt: лѫї μήτις, nѫ кѫmва чinева). [μή, τις].

Μήτι, noet: în локѫ de μήτιι, dat: ал лѫї μῆτις.

Μητιάω -ῶ, вiit: -άσω, noet: =Μήδομαι, mъгîndeskѫ, mъкiпzѫїeskѫ; isвodeskѫ (проїektezѫ); sъвîршeskѫ. [ші

Μητιέτα, αο (ὁ), noet: Еол: în локѫ de...

Μητιέτης, ου (ὁ), noet: гînditorѫ; înцелeптѫ. [μῆτις].

Μήτιμα (τὸ), noet: [μητίομαι] faптъ de гîndipe, saѫ înцелeпчїѫne.

Μητιόεις, εσσα, εν, noet: плinѫ de înцелeпчїѫne; (пas:) de гîndit, de кiпzѫit вine, aneвoїosѫ. «Φάρμακα». Od: E: [ші

Μητιόω, noet: =Μητιάω.. [din

Μῆτις, ιος, ші At: ιδος (ἡ), noet: [în afin: кѫ μῆδος] гîndipe; (de aчi) minte, înцелeпчїѫne; sfatѫ; пъskочipe. «Μῆτιν ὑφαίνειν». Om: [de ѫnde.

Μητίω, ші (між:) Μητίομαι, віit: -ίσω, -ομαι, (nex: μητισά(σσὰ)μην) поet: =-Μητιάω, mъ rîndeskŭ; (ѕne-орĭ) sъвîршeskŭ.

Μήτοι, коніѕnк: поet: (кѕ sѕп:) nѕ кѕmва (se конf: кѕ μήτι). [ші

Μήτοιγε, adв: опрit: nѕ nегрешit, sъ nѕ fie·

Μῆτος, εος -ους (τὸ), поet: în локŭ de Μῆδος, =Μήτιμα.

Μήτρα (ἡ), [μήτηρ] (de ачі) mitpa (srîѕл) femeілор. 2) inima лemnѕлѕĭ. 3) вesпоаїкъ.

Μητραγυρτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ преѕmблѕ чершъtopind ка..

Μητραγύρτης, ου (ὁ), преotŭ ал Чівелеї (mѕmeĭ zeілор), (алt:) μηναγύρτης. [μήτηρ, ἀγύρτης].

Μητραδελφεὸς, поet: în локŭ de...

Μητράδελφος (ὁ, ἡ), fрateле, saŭ sopa mѕmeĭ, ѕnкĭŭ desпре mѕmъ. [μήτηρ, ἀδελφὸς].

Μητράζω, віit: -άσω, în локŭ de μητρῴζω.

Μητραλοίας, ші At: Μητραλῴας, ου, ші Ion: Μητραλῴης, εω (ὁ), [μήτηρ, ἀλοάω] бъtъtopŭ, ші (прin întind:) omopîtopŭ de mѕma sa.

Μητράριον (τὸ), (глs:) dim: ал лѕĭ μήτηρ.

Μητρεγχύτης, ου (ὁ), ѕnŭ хірѕрцікŭ instpѕmîntŭ (клistipŭ) пentpѕ mitpъ. [μήτρα, ἐγχέω].

Μήτρη (ἡ), Ion: în локŭ de μήτρα,

Μητριαζω, віit: -άσω,=Μητραγυρτέω. [din

Μητριὰς, άδος (ἡ), поet: =Μητρικὴ.

Μητρίδιος, α, ον, ком: челкѕ mitpъ. «'Ακαλήφη—». Apstf: ѕрzікъ seminцoasъ, (прin ѕрm:) foapte ѕstѕрътoape. [μήτρα].

Μητρικὸς, ὴ, ὸν, ал mѕmeĭ, de ла mѕmъ, saŭ desпре mѕmъ. [μήτηρ]. [de ѕnde

Μητρικῶς, adв: ка mѕmъ, кѕ кіпŭ de mѕmъ.

Μήτριος, α saŭ ος, ον, = Μητρικὸς. [ші

Μητρὶς (ἡ), =Πατρὶς. [μήτηρ].

Μητρογαμέω -ῶ, віit· -ήσω, ĭaŭ de neвastъ пе mѕma mea. [μήτηρ, γάμος).

Μητροδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъцatŭ de mѕmъ. [μήτηρ, διδάσκομαι].

Μητρόδοκος (ὁ, ἡ), поet: пріimitŭ de mѕma кѕĭва. [μήτηρ, δέχομαι].

Μητρόθεν, adв: din пaptea mѕmeĭ. [μήτηρ].

Μητρόθεος (ἡ), (Бisep:)=Θεομήτωρ, maĭкъ de Dѕmnezeŭ. [μήτηρ, Θεὸς,].

Μητροκασιγνήτη (ἡ), ші Μητροκασίγνητος (ὁ), поet:=Μητράδελφος. [μήτηρ, κασίγνητος].

Μητροκομέω -ῶ, віit: -ήσω, (плц:) каѕtŭ, гріжeskŭ пе mѕma mea. [μήτηρ, κομέω].

Μητροκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, omopŭ пе mѕma mea. [ші

Μητροκτονία (ἡ), omopîpe de mѕmъ, saŭ кpima întp' ачeasta. [din

Μητρόκτόνος (ὁ, ἡ), (паpoѕк:) omopîtopŭ de mѕmъ; (пропарокs:) omopîtŭ de mѕmъ. [μήτηρ, κτείνω].

Μητροκωμία (ἡ), satŭ întîĭaшŭ, saŭ de къпetenie întpe алteле. [μήτηρ, κώμη].

Μητρόλεθρος (ὁ, ἡ), (плц:) ші Μητρολέτης, ου (ὁ), поet: пръпъditopŭ de mѕma sa, =Μητραλοίας, ші Μητροκτόνος. [μήτηρ, ὀλέω].

Μητρομήτωρ, ορος (ἡ), бѕnікъ desпре (mѕmъ de) mѕmъ. [μήτηρ, μήτηρ].

Μητρομιξία (ἡ), tpѕпeaskъ amestекape(înпреѕnape) кѕ mѕmъ. [μήτηρ, μίξις].

Μητρόξενος (ὁ, ἡ), чел din stpeinъ mѕmъ, вastapdŭ. [μήτηρ, ξένος].

Μητροπάρθενος (ἡ), (Бisep:) mѕmъ ші feчoapъ de odatъ. [μήτηρ, παρθένος].

Μητροπάτωρ, ορος (ὁ), tat' ал mѕmeĭ, saŭ moшŭ desпре mѕmъ. 2) (Біz:) ачелашĭ mѕmъ, ші tatъ. [μήτηρ, πατήρ].

Μητρόπολις, εως (ἡ), орашŭ, din кape s'aŭ колonisat (ка din mѕmъ s' aŭ пъsкѕt) алte ораше; (în цen: ші maĭ поŭ) орашŭ de капіtалъ. 2) (Бisep:) Mitpoполіe, Бisepікъ katedpалъ, saŭ капіtалъ. [μήτηρ, πόλις]. [de ѕnde

Μητροπολίτης, ου (ὁ), оръшanŭ (локѕitopŭ) de капіtалъ. 2) (Біz: ші Бisep:) mitpoполітŭ, saŭ епіskопŭ de капіtалъ.

Μιτροπόλος (ὁ, ἡ), (епit: ал Еліteeĭ) ажѕtъtoape mѕmeлор ла naштepe. 2) (sѕвst:) преotŭ, saŭ преotiцъ a mѕmeĭ zeілор (a Чівелеї). [μήτηρ, πολέω].

Μητροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πρεπῶς, кѕвenitŭ (potpiвitŭ) ла mѕmъ. [μήτηρ, πρέπει].

Μητροῤῥαίστης, ου (ὁ), поet: [μήτηρ, ῥαίω] = Μητρόλεθρος.

Μητρόῤῥιπτος (ὁ, ἡ), поet: лепъdatŭ de mѕma sa. [μήτηρ, ῥίπτω].

Μητροτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), în локŭ de μηροτραφὴς.

Μητροτύπτης, ου (ὁ), грam: екsпл: a лѕĭ μητραλοίας. [μήτηρ, τύπτω].

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ), = Μητρόλεθρος. [μήτηρ, φθείρω].

Μητροφόνος (ὁ, ἡ), = Μητροκτόνος. [μήτηρ, φόνος].

Μητροφόντης, ου (ὁ), =Μητροφόνος. [μήτηρ, φένω].

Μητρυιά (ἡ), мѹмъ вітрегъ. [μήτηρ, υἱός]. [de ѹnde

Μητρυιάζω, віit: -άσω, sîntŭ (saŭ мъ портŭ ка о) мѹмъ вітрегъ. [ші

Μητρυιός (ὁ), абѹs: în локŭ de πατρυιός.

Μητρυιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatŭ ка о вітрегъ мѹмъ. «Τὸ τῆς πενθερᾶς μητρυιῶδες». Пл:

Μητρῳάζω, віit: -άσω, жертfeskŭ în чinstea Чівелеї, saŭ serбezŭ церемоніїле nѹmite [μητρῷα].

Μητρῳακὸς, ἡ, ὸν, кѹвenitŭ ла церемоніїле [μητρῷα].

Μητρώας, ου, (ὁ), =Μήτρως.

Μητρῳασμὸς (ὁ), [μητρῳάζω] serбаре de μητρῷα.

Μητρώϊος, α, ον, поеt:=Μητρῷος.

Μητρωνυμικὸς, ἡ, ὸν, прenѹmitŭ de ла мѹмъ (прекѹм Λητοΐδης, Аполонŭ). [μήτηρ, ὄνομα].

Μητρῷος, α, ον, =Μητρικός. 2) кѹвenitŭ ла мѹма zeілор (Чівела). (de ѹnde || sѹбst:) Μητρῷον (τὸ,) temплѹл, ші Μητρῷα (τὰ), (se înц: ἱερά) serбътоаре, жертfъ, misteріï а ле Чівелеї. [ші

Μήτρως, ωος (ὁ), ѹnкїŭ, saŭ мошŭ, saŭ (în цen:) рѹdъ desпре мѹмъ. «Μάτρωες ἄνδρες». Пind: [μήτηρ].

Μηχανάομαι, -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (maï de мѹлте-орї fir:) пъsкочеskŭ, мъ мештешѹцеskŭ în чева ѹnŭ бѹnŭ міжлокŭ; (în sensŭ de ръŭ) ѹnелteskŭ, машinezŭ ѹnŭ ръŭ; (рар) лѹкрezŭ чева прin машinъ; zideskŭ; (în цen:) съвîршеskŭ, îndeплineskŭ чева. «Τείχεα μηχανόωντσ». Іл: Θ. "Ἐργάζεσθαι καὶ μηχανᾶσθαι προσόδους». Ksn: «Ἀναγκάζονται δὶ ἔνδειαν κακόν τι μηχανώμενοι ζῆν". Ksn: (ші пas:) "Τὰς πρὸς ἡδονὴν μεμηχανημένας τέχνας». Іsкр: [ші

Μηχανάω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: (рар:) în локŭ de μηχανάομαι. [μηχανή].

Μηχάνευσις, εως (ἡ), мештешѹціре; съвîршіре de чева прin машine. [din

Μηχανεύομαι, віit: -εύσομαι, съвîршеskŭ чева прin машinъ; (fir:) мъ мештешѹцеskŭ, пъsкочеskŭ. [din

Μηχανὴ (ἡ), [μῆχος] instрѹmîntŭ, машinъ; (fir:) міжлокŭ, кіпŭ; пъsкочіре, saŭ inвenцie; віклеnie (шіретлікŭ). «Πάσῃ μηχανῇ». în totŭ кіпѹл, кѹ toate міжлоачеле. «Οὐδεμία μηχανὴ ἄν εἴη. Плт: ар fi кѹ nепѹtinцъ.

Μηχάνημα (τὸ), машinaцie, мештешѹцitѹръ; konstрѹкцie. [ші

Μηχάνησις, εως (ἡ), пъsкочіре de міжлоаче; мештешѹціре; ѹnелtіре de віклеnії. [ші

Μηχανητὴς, οῦ (ὁ), întребѹinцътоpŭ de машine, saŭ машinaцiї; ѹnелtitoрŭ de віклеnії. [ші

Μηχανητέον, nosit: ал лѹї μηχανάομαι. [ші

Μηχανητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ а пъsкочі міжлоаче. [μηχανάομαι].

Μηχανηφόρος (ὁ, ἡ), кърътоpŭ de машine; saŭ бѹnŭ ла ачеasta. [μηχανὴ, φέρω].

Μηχανίη (ἡ), поеt: în локŭ de μηχανή.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ ла пъsкочіре. saŭ konstрѹіре (мештерŭ) de машine, мекаnікŭ. «Μηχανικὴ». мекаnікъ, артъ de а konstрѹі, saŭ а întребѹinцa машine. [ші

Μηχανιώτης, ου (ὁ), поеt: віклеanŭ (шіретŭ). μηχανίη].

Μηχανοδίφης. [μηχανὴ, διφάω] ου (ὁ), кom: пъsкочitoрŭ de міжлоаче în чева.

Μηχανόεις, εσσα, εν, поеt: îndemînatikŭ а afла кіпѹрї ші міжлоаче. [μηχανή].

Μηχανοίατο, Іon: în локŭ de μηχανῷντο, а 3: îm: пеrs: de поft: ал лѹї μηχανάομαι.

Μηχανοποιέω -ῶ, віit: ήσω, fакŭ машine. μηχανοποιός]. [de ѹnde

Μηχανοποίημα (τὸ), konstрѹкцie de машinъ, машinъ fъкѹtъ.

Μηχανοποιία (ἡ), fачере de машinъ, saŭ треаба машinistѹлѹї. [din

Μηχανοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътоpŭ de машine, машinistŭ. [μηχανὴ, ποιός].

Μηχανοῤῥαφέω -ῶ, віit: -ήσω, (fir:) пъsкочеskŭ, ші ѹnелteskŭ віклеnії. [ші

Μηχανοῤῥαφία (ἡ), ѹnелtіре de віклеnії. [din

Μηχανοῤῥάφος (ὁ, ἡ), ѹрzitoрŭ, ѹnелtitoрŭ de машinaцiї, saŭ віклеnії. [μηχανή, ῥάπτω].

Μηχανουργὸς (ὁ, ἡ), =Μηχανοποιὸς. [μηχανὴ, ἔργον].

Μηχανοφόρος (ὁ, ἡ), = Μηχανηφόρος.

Μῆχαρ, (fъръ цen:) ші Μῆχος, εος -ους (τὸ), поеt: [μάω] = Μηχανή.

Μία, μιᾶς (ἡ), ѹna, fem: ал лѹі εἷς.

Μιαιγαμία (ἡ), поеt: sпѹркаре de nѹntъ, =Αἱμομιξία. [μιαίνω. γάμος].

Μιαίνω, în afin: кѹ μιγνύω] віit: -ανῶ, (пas: tре: de кѹ: μεμίασμαι, nex: ἐμιάνθην) (поеt: ші архаікŭ) ѹnгŭ, въпseskŭ; (прin întind:) mînжeskŭ; (maï de мѹлте орї fir:) sпѹркŭ, пînгъреskŭ; (пas: saŭ між:) =Ἀποσπερμαίνω.

Μιαιφονέω -ω, віit: -ήσω, поet: mъ mînжeskŭ къ omopŭ, [ші

Μιαιφονία (ἡ), mînжipe în omopŭ (saŭ omopŭ) de nevinovatŭ. [din

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ), mînжitŭ în omopŭ, omopîtopŭ de nevinovatŭ. [μιαίνω, φόνος].

Μίαμμα (τὸ), =Μίασμα.

Μίανθεν, поet: Еол; saŭ Беot: în локŭ de ἐμιάνθησαν, a 3: îm: пeps: de пas: nex: 1: ал лъї μιαίνω.

Μίανσις, εως (ἡ), mînжipe, sпъркape, saŭ пînгъpipe (акt: saŭ пas:). [ші

Μιαντὸς, ὴ, ὸν, въпsitŭ; mînжitŭ; пînгъpitŭ. [μιαίνομαι].

Μιαρία (ἡ), sпъркъчїъne; skîpбъ; пъtoape; nekъpъцie; (fir:) netpeбnічie; (пpin întind:) пînгъpie de кpimъ. [μιαρὸς].

Μιαρόγλωσσος (ὁ, ἡ), sпъркatŭ ла лimбъ, вopбitopŭ de netpeбnічiї. [μιαρός, γλῶσσα].

Μιαρὸς, ὰ, ὸν, (поet:) въпsitŭ; (oбiч:) mînжitŭ, nekъpatŭ, mъpdapŭ; (пpin întind:) skîpбosŭ; (fir:) sпъркatŭ, пînгъpitŭ; (despre лъкр:) neпpiinчosŭ; (în цen:) netpeбnikŭ. «Ἡμέραι—».=Ἀποφράδες. [μιαίνω].

Μιαροσιτία (ἡ), = Μιαροφαγία. [μιαρὸς, σῖτος].

Μιαροτρώκτης, ου (ὁ), = Μιαροφάγος. [μιαρὸς, τρώγω].

Μιαροφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînkŭ sпъркate (skîpбoase, saŭ nekъpate) mînкъpї. [ші

Μιαροφαγία (ἡ), mînкape de лъкpъpї sпъркate, saŭ nekъpate. [din

Μιαροφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ de sпъркate, saŭ skîpбoase ші nekъpate лъкpъpї. [μιαρὸς, φάγω].

Μιαρῶς, adв: în кiпŭ skîpбosŭ, (ші fir:) netpeбnikŭ. [μιαρός].

Μίασμα (τὸ), mînжitъpъ, пatъ; пъtoape de боалъ; (fir:)="Αγος, пînгъpie saŭ кpimъ (къ tpeбъinцъ de къpъцipe). [ші

Μιασμὸς (ὁ), =Μίανσις, mînжipe; пînгъpipe. [ші

Μιάστωρ, ορος (ὁ), поet: sпъркatŭ, пînгъpitŭ, =Ἀλάστωρ, Ἀλιτήριος. [μιαίνω].

Μίγα, ші Μιγάδην, adв: поet: =Μίγδα, Μίγδην.

Μιγάζομαι, поet: în локŭ de μίγνυμαι. [din

Μιγὰς, άδος(ὁ, ἡ),amestekatŭ, neaлesŭ.[ші

Μίγδα, ші Μίγδην, поet: amestekat; (къ dat:) înпpeъnъ, în miжлокŭ. [μίγνυμι].

Μιγεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 2:de пaptч:, ші

Μίγεν, поet: Еол: în локŭ de ἐμίγησαν, a 3: îm: пeps: de пas: nex: 2: de xot:, ші

Μιγήμεναι, поet: Dop: în локŭ de μιγῆναι, пas: nex: 2: de inf: ал лъї μίγνυμι.

Μιγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μικτός. [ші

Μίγμα (τὸ), (de aчi) mirmъ, amestekъtъpъ; (iap пaptiк:) doktopie компъsъ din feлъpite inгpediente amestekate înпpeъnъ. [μίγνυμι].

Μιγματοπώλης, ου (ὁ), =Φαρμακοπώλης. [μίγμα, πώλης].

Μιγμὸς (ὁ),=Μίξις, saŭ Μίγμα. [din

Μίγνυμι, віit: -μίξω, înпpeъnŭ, amestekŭ; (miж:) mъ întîлneskŭ, mъ adъnŭ; soseskŭ, mъ aпponiŭ; (de ъnde maї des) mъ înпpeъnŭ tpъпeшte; (în pesбoїoasъ însemn:) mъ înкaїepŭ, mъ înкîлчeskŭ în бътъліe. «Μίγνυμι οἶνον ὕδατι». Лкs: «Μίξαι χεῖρας τε μένος τε». Іл: О. (Fpanц:) en venir aux mains. (ші къ dat:) «Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν ὑσμίνην». Апл: «Μίγνυμι ἄνδρας κακότητι καὶ ἄλγεσιν». Od: Υ. (ші înпpot:) «Πότμον μίξαι τινί». Hind: (ші пas: saŭ miж:) «Κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη». Іл: К: «Κλισίῃσι μιγῆναι». Іл: О. «Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσιν». Іл: ... «Μίξεσθαι ξενίῃ». Od: Ω. sъ ne înпpeъnъm în osпitaлitate. «Μίσγεσθαι νίκῃ (στεφάνοις)». Hind: a кîшtira. «Θάμβει μίσγεσθαι». Hind: a se întъneka de лъminъ. (ші къ adв:) «Ἔσω μίσγεσθαι». Od: Σ. a intpa înъъntpъ, a se вîpî. (ші despre tpъпeaskъ înпpeъnape). «Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα». Od: Π. (ші din пaptea femeiї). «Ποσειδάωνι μιγεῖσα". Od: A. (ші къ dat: eл:) «Εὐνῇ καὶ φιλότητι μιγῆναι». Om: ші Es: (ші къ aк: eл:) «Φιλότητι καὶ εὐνῇ, ἥν ἐμίγης». Іл: О. (ші despre вite). «Βόες ταύροισι μιγεῖσαι». Om: Imn:

Μίδας, ου (ὁ), Mida (ъnŭ îmпъpatŭ ал Fpiцieї). 2) ъnŭ feлŭ de apъnкъtъpъ a zapeлop în жокъл къвeлop (vezї ші ὄνος); ъnŭ feлŭ de insektъ, гъpгъpiцъ mînкъtoape de легъme.

Μιερὸς, ὴ, ὸν, în локŭ de μιαρός.

Μιηφόνος (ὁ, ἡ), în локŭ de μιαιφόνος.

Μικκίζομαι, віii: -ίσομαι, sîntŭ mikŭ; (de ъnde) Μικκιζόμενος». Лак: пpъnкŭ de tpeї anї. [din

Μικκὸς, α, ὸν, Dop: în локŭ de μικρὸς, [de aчi) mikŭ.

Μικκύλος, η, ον, Dim: ал лъї μικκὸς, mikъцŭ, saŭ mititeлŭ.

Μικραδικητικός, ὴ, ὸν, fъкъtopŭ de miчї nedpeптъцї. [μικρὸς, ἀδικέω].

Μικραίτιος (ὁ, ἡ), кîptitopŭ ші de чea maї mikъ пpiчinъ. [μικρὸς, αἴτιος].

Μίκρασπις, ιδος (ὁ ἡ), чел кѫ mikŭ skѫtŭ. [μικρὸς, ἀσπίς].

Μικραύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), poet: (ἀγρὸς, цaрinъ) кѫ mічї въгаше din бръzdape, saŭ de mikъ întindepe. [μικρὸς, αὖλαξ].

Μικρέμπορος (ὁ, ἡ), mikŭ negѫцъtopŭ (înпpot: de μεγαλέμπορος). [μικρὸς, ἔμπορος].

Μικροβασιλεία (ἡ), mikъ îmпъръцie. [ші

Μικροβασίλειος, α, ον, кѫвenitŭ ла mikŭ îmпъpatŭ. [din

Μικροβασιλεύς, έως (ὁ), mikŭ îmпъpatŭ. [μικρὸς, βασιλεύς].

Μικρόβιος (ὁ, ἡ), = Βραχύβιος, skѫptŭ ла віацъ (înпp: de μακρόβιος). [μικρὸς, βίος].

Μικρόβωλος (ὁ, ἡ), коpinzъtopŭ de mічї бpazde,=Λυπρόγεως. [μικρὸς, βῶλος].

Μικρογένειος (ὁ, ἡ), чел кѫ mikъ барбъ, saŭ бърбіе. [μικρὸς, γένειον].

Μικρογένυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѫ mічї fълчї. [μικρὸς, γένυς].

Μικρογλάφυρος (ὁ, ἡ), mikŭ граціosŭ, dръгълашŭ. [μικρὸς, γλαφυρος].

Μικρογνωμοσύνη (ἡ), mічіme de simцiminte, mічinimie. [din

Μικρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел de mічї simцiminte, mічinimŭ. [μικρὸς, γνώμη].

Μικρογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, (грам:) skpiŭ o zічepe кѫ o în локŭ de ω. [μικρὸν, γράφω].

Μικροδοσία (ἡ), dape de mічї (пpoaste) dapѫpї. [μικρὸς, δόσις].

Μικρόδουλος (ὁ, ἡ), mikŭ poбŭ. [μικρὸς, δοῦλος].

Μικροθαύμαστος (ὁ, ἡ), admipъtopŭ пentpѫ mічї лѫкpѫpї. [μικρὸς, θαυμάζω].

Μικροθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ mічinimŭ. [ші

Μικροθυμία (ἡ), mічinimie. [din

Μικρόθυμος (ὁ, ἡ), mічinimŭ. [μικρὸς, θυμός].

Μικροκαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) пѫцin чева înковоїatŭ, saŭ гîрбовŭ. [μικρὸς, κάμπτω].

Μικροκαρπία (ἡ), пѫцinъ podipe (de пomŭ, ші чл:). [din

Μικρόκαρπος (ὁ, ἡ), пѫцinŭ ла podѫл sъŭ. [μικρὸς, καρπὸς].

Μικροκέφαλος (ὁ, ἡ), mikŭ de капŭ. [μικρὸς, κεφαλή].

Μικροκίνδυνος (ὁ, ἡ), îndpъzneцŭ în пѫцin пpimeжdioase întpeпpindepї. [μικρὸς, κίνδυνος].

Μικροκλέπτης, ου (ὁ), fѫpŭ de mічї лѫкpѫpї. [μικρὸς, κλέπτης].

Μικροκοίλιος (ὁ, ἡ), mikŭ de пînteче, saŭ de къвънъtate, înкъпъчїѫne. [μικρὸς, κοιλία].

Μικρόκομψος (ὁ, ἡ), mikŭ, saŭ de mikъ кѫвіinцъ галантŭ (maї кѫ seamъ пе лîngъ mѫїepї), (Fpanц:) damoiseau, mi dameret. [μικρὸς, κομψός].

Μικρόκοσμος (ὁ, ἡ), лѫme mikъ (saŭ în mikŭ, ка omѫл). [μικρος, κόσμος].

Μικροληψία (ἡ), лѫape de mічї (пpoaste) dapѫpї. [μικρὸς, λῆψις].

Μικρολογέω -ῶ, ші між: (кape este ші maї întpeв:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, sokoteskŭ, вагŭ de seamъ ші челе maї mічї лѫкpѫpї. [ші

Μικρολογία (ἡ) sokotipe, лѫape în въгape de seamъ de челе maї mічї лѫкpѫpї. [din

Μικρολόγος (ὁ, ἡ), sokotitopŭ, лѫъtopŭ în въгape de seamъ ші de челе maї mічї лѫкpѫpї, skѫmпŭ, saŭ eksaktŭ пeste mъsѫpъ, (Fpanц:) minutieux. (вezї Tfp: характ: 1:): 2) (despre калitate de кѫвîntŭ) пpostŭ. [μικρὸς, λόγος]. [de ѫnde

Μικρολόγως, adв: кѫ skѫmпete, saŭ кѫ skѫmпъtate.

Μικρόλυπος (ὁ, ἡ), кape se mîxneшte de чел maї mikŭ лѫкpѫ. [μικρὸς, λύπη].

Μικρομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), mikŭ ла mъpime. [μικρὸς, μέγεθος].

Μικρομελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ mічї mъdѫлape. [μικρὸς, μέλος].

Μικρομέρεια (ἡ), компѫnepe din mічї пърцї. [din

Μικρομερὴς, έος (ὁ, ἡ), компѫsŭ din mічї пърцї. [μικρός, μέρος].

Μικρόμματος (ὁ, ἡ), чел кѫ mічї окї. [μικρὸς, ὄμμα].

Μικρόμυρτος (ὁ, ἡ), пpodѫкъtopŭ de mічî mipsine. [μικρος, μύρτον].

Μικρόνησος (ἡ), mikъ insѫлъ (ostpoвŭ). [μικρὸς, νῆσος].

Μικρόπεπλος (ὁ, ἡ), пѫpтъtopŭ de mikŭ акопеpъmîntŭ, saŭ хаїnъ depe d'asѫпpa. [μικρὸς, πέπλος].

Μικροποιέω -ῶ, віit: -ήσω,=Μικρύνω. [din

Μικροποιὸς (ὁ, ἡ), mічitopŭ de лѫкpѫpї, saŭ kontpiбѫitopŭ ла ачеasta. [μικρὸς,ποιός].

Μικροπολιτεία (ἡ) характерŭ de...

Μικροπολίτης, ου (ὁ), ші Μικροπολῖτις, ιδος (ἡ), четъцеanŭ de mikŭ орашŭ. [μικρὸς, πόλις]. [de ѫnde

Μικροπολιτικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitŭ ла оръшanŭ de mikъ четate. «Τὸ μικροπολιτικόν». колект: în локŭ de οἱ μικροπολῖται.

Μικροπόνηρος (ὁ, ἡ), віклеanŭ, ръŭ în

mічї лѫкрѫрї. [μικρὸς, πονηρός].

Μικρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пічоаре mічї. [μικρὸς, ποῦς].

Μικροπρέπεια (ἡ), (dѫпе ziч:) кѫвіінцъ de mікѫ, (ad:) проastъ, некѫвіінчоasъ іконоmіе, sгîрчеnіе, (Fрanц:) mesquinerie.

Μικροπρεπεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ портѫ кѫ mікѫ, прostѫ характерѫ. [din

Μικροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (înпрot: de μεγαλοπρεπής) = Μικρολόγος, чел de mікъ кѫвіінцъ, прostѫ, sгîрчitѫ іконоmѫ. [μικρὸς, πρέπει]. [de ѫnde

Μικροπρεπῶς, adв: кѫ de mікъ кѫвіінцъ характерѫ; кѫ проastъ sгîрчеnіе, saѫ skѫmпete.

Μικροπρόσωπος (ὁ, ἡ), mікѫ ла оврazѫ. [μικρός, πρόσωπον].

Μικροπτέρυγξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кѫ mічї аріпї. [μικρὸς, πτέρυξ].

Μικροπύρηνος (ὁ, ἡ), (бot:) чел кѫ mікѫ sîmбѫре, saѫ seminцe. [μικρὸς, πυρήν].

Μικρόῤῥαξ, αγος (ὁ, ἡ), (бot:) чел кѫ mічї бробоане. [μικρὸς, ῥάξ].

Μικρόῤῥις, ινος (ὁ, ἡ), чел кѫ mікѫ nasѫ. [μικρὸς, ῥίς].

Μικροῤῥοπύγιος (ὁ, ἡ), (despре пъsъpї) чел кѫ mікъ коаdъ. [μικρὸς, ὀῤῥοπύγιον].

Μικρόῤῥωξ, ωγος (ὁ, ἡ), =Μικρόῤῥαξ.

Μικρὸς, ὰ, ὸν, (компар: μείων, saѫ ἐλάσσων, ші μικρότερος; sѫпрл: ἐλάχιστος, ші рар μικρότατος) mікѫ (despре omѫ. 1) ла вîрstъ. «Μὴ λέγε τοιαῦτα τῶ μικρῶ παρέοντος· αἰσθάνεται τὸ βρέφος». Ткр: 2) ла statѫръ, (ad:) skѫptѫ, mъpѫntѫ. «Μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. Om: "Ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν (ὁ Ζακχαῖος). Skp: "Μεγάθεϊ μικρὸς". Ep: "Λακεδαιμόνιοι τὸν βασιλέα σφῶν ἐζημίωσαν, ὅτι μικρὰν ἔγημε». Пл: (вezї ші βραχύς). 3) ла моралъ, saѫ soцiалъ însemnъtate. «Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων". Skp: (їар despре лѫкр: în цen: 1) ла întindepe de локѫ, saѫ de timпѫ. "Πόλις («Μάχαιρα) μικρὰ". Лкs: "Μικραί αἱ ἡμέραι". Лкs: 2) ла кîtime ='Ολίγος. «Μικρὸν μέλιτος». Apstf: «Μικρὸν ἀργυρίδιον». Apstf: "Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ". Skp: (ші în ел: de πρᾶγμα, μέρος, χρόνος, ші чл:) «Ἐκ μικρᾶς (se înц: ἡλικίας)». Лкs: «Τὰ μικρὰ εἰς τὴν τύχην ἀφεῖναι». Eѫp: «Μικρὰ (saѫ μικρὸν) φρονεῖν». Пл: (ші кѫ преп: în локѫ de adв:) "Εἰς, («Ἐπὶ, «Παρὰ, «Κατὰ, «Μετὰ) μικρόν». Лкs: "Παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν». Пл: (ші în ел: de преп:) «Μικρὸν ἀπέλιπον («Μικροῦ ἐδέησε) τοῦ μὴ περιπεσεῖν». Iskp: (saѫ simп:) «Μικροῦ παρῆλθέ με». Пл: "Μικρὸν ὅσον». Tfp: «Ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον». Skp: «Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. Skp:

Μικρόσαρκος (ὁ, ἡ), пѫцinѫ de tpѫпѫ, sлaбѫ. [μικρὸς, σάρξ].

Μικροσιτεία (ἡ), пѫцinъ mînкаре. [din

Μικρόσιτος (ὁ), пѫцinѫ ла mînкаре. [μικρὸς, σῖτος].

Μικροσκελὴς, έος, ші Μικρόσκελος (ὁ, ἡ), чел кѫ mічї крачї, saѫ пічоаре. [μικρὸς, σκέλος].

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ), înцелеnтѫ (iskѫsitѫ) în mічї лѫкрѫрї. [μικρὸς, σοφός].

Μικροσπέρματος, ші Μικρόσπερμος, чел кѫ mічї seminцe. [μικρὸς, σπέρμα].

Μικρόσταχυς, υος (ὁ, ἡ), mікѫ ла sпікѫ. [μικρὸς, στάχυς].

Μικρόστομος (ὁ, ἡ), чел кѫ гѫръ mікъ. [μικρὸς, στόμα]

Μικρόσφαιρον (τὸ), чел maї mікѫ felѫ de μαλάβαθρον (вezî ziч:, ші μεσόσφαιρον). [μικρὸς, σφαῖρα].

Μικρόσφυκτος (ὁ, ἡ), чел кѫ mікѫ (sлaбѫ) пѫлsѫ, saѫ бътаїе de вînъ. [ші

Μικροσφυξία (ἡ), mікѫ пѫлsѫ, saѫ sлaбъ бътаїе de вînъ. [μικρὸς, σφύζω].

Μικρόσχημος (ὁ, ἡ), чел de mікъ formъ. [μικρὸς, σχῆμα].

Μικροτέχνης, ου (ὁ, ἡ), meштерѫ лѫкръtорѫ de mічї (sѫбцірї, saѫ проaste) лѫкрѫрї. [μικρὸς, τέχνη].

Μικρότης (ἡ), mічіme. [μικρός].

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ), чел кѫ mікъ (sъръкъчоasъ) masъ, прostѫ ла mînкаре. [μικρὸς, τράπεζα].

Μικρότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ mікѫ (skѫptѫ) пърѫ. [μικρὸς, θρίξ].

Μικροφάγος (ὁ, ἡ), пѫцinѫ ла mînкаре. [μικρὸς, φάγω].

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѫ mічї окї. [μικρὸς, ὀφθαλμός].

Μικροφιλοτιμία (ἡ), amбіцie în mічї (проaste) лѫкрѫрї. [din

Μικροφιλότιμος (ὁ, ἡ), amбіцiosѫ în mічї лѫкрѫрї, (обшt:) sперіatѫ (вezї Tfp: харак: КА'). [μικρὸς, φιλότιμος].

Μικροφρόνως, adв: кѫ mічї simцiminte. [ші

Μικροφροσύνη (ἡ), mікѫ, прostѫ simцimîntѫ. [din

Μικρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ mічї, (проaste) simцiminte. [μικρὸς, φρήν].

Μικροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natѫръ mікѫ ла statѫ. [μικρὸς, φυή]. [de ѫnde

Μικροφυία (ἡ), natȣралъ mічіme de statȣ̆.
Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кȣ mічї fрȣnze. [μικρὸς, φύλλον].
Μικροφωνία (ἡ), mічіme de гласȣ̆. [din
Μικρόφωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ mікȣ̆ гласȣ̆. [μικρὸς, φωνή].
Μικροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), їȣвіторȣ̆ de (îndeлetnічітȣ̆ кȣ mȣлцȣmіре ла) mічї лȣкрȣрї. [μικρὸς, χαίρω].
Μικρόχωρος (ὁ, ἡ), коnрinzъторȣ̆ de пȣцінȣ̆ локȣ̆. [μικρὸς, χώρα].
Μικροψυχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆ mічінimȣ̆. [ші
Μικροψυχία (ἡ), mічінimie. [din
Μικρόψυχος (ὁ, ἡ), mічінimȣ̆, mікȣ̆ de sȣfлetȣ̆, saȣ̆ de проaste simцiminte; (прin ȣрm:) fрікоsȣ̆. [μικρός, ψυχή].
Μικρύνω, віit: -υνῶ, шічеskȣ̆, fакȣ̆ чева maї mікȣ̆. [ші
Μικρῶς, adв: în mікȣ̆ кіпȣ̆, saȣ̆ кȣ mічіme. [μικρὸς].
Μικτέον, nosit: ал лȣї μίγνυμι.
Μίκτο, noet: în локȣ̆ de ἐμέμικτο, a 3: sinг: перs: de пas: пeste-sъв: ал лȣї μίγνυμι.
Μικτὸς, ὴ, ὸν, amestekatȣ̆, saȣ̆ de amestekat. [μίγνυμι].
Μικτόχροος (ὁ, ἡ), чел кȣ колоаре amestekatъ din maї mȣлte. [μικτὸς, χρόα].
Μίκυθος, (гл s:) în локȣ̆ de...
Μικύλος, η, ον, =Μικκύλος.
Μίλαξ, ακος (ἡ), = Σμίλαξ.
Μιλησιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣкратȣ̆ de Mілesienї, saȣ̆ dȣпе кіпȣл de ла Мілетȣ̆. [Μιλήσιος, ἔργον].
Μιλιάζω, віit: -άσω, mъsȣрȣ̆ o distanцъ în міле. [ші
Μιλιάριον (τὸ), колоапъ, пе каре sînt însemnate distanцеле dȣпе міле. 2) ȣnȣ̆ вasȣ̆ (гїȣmȣ̆) пentрȣ înкълzit апъ. [μίλιον Лат:].
Μιλιασμὸς (ὁ), [μιλιάζω] mъsȣраре de локȣ̆ прin міле.
Μίλιον (τὸ), [Лат: mille] мілȣ̆, mъsȣръ de întindepe de локȣ̆ de 1000 de пашї. 2) (прin întind:) = Μιλιάριον (1).
Μίλτειον, (поate) Μιλτεῖον (τὸ), вasȣ̆ de кіноварȣ̆. [ші
Μίλτειος, α, ον, =Μίλτινος. [μίλτος].
Μιλτηλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), ȣnsȣ̆ кȣ кіноварȣ̆. [μίλτος, ἀλείφω].
Μίλτινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ de кіноварȣ̆. "Μίλτινον (se înц: χρῶμα)». Пл: fацъ рошіе. [ші.
Μιλτίτης, ου (ὁ), ші Μιλτῖτις, ιδος (ἡ), (прinч: λίθος) чел de felȣл, saȣ̆ faцa кіноварȣлȣї. [μίλτος].
Μιλτοκάρηνος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ капȣ̆ рошȣ. [μίλτος, κάρηνον].
Μιλτοπάρηος (ὁ, ἡ), noet: рошȣ ла обраzȣ̆; (овіч: desпре корабіе) sпoitъ de amîndoъ пърцiле кȣ кіноварȣ̆, saȣ̆ въпsitъ рошȣ̆. [μίλτος, παρειά].
Μιλτόπρεπος (πτος), ου (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ арътоasъ faцъ de кіноварȣ̆, saȣ̆ рошȣ. [μίλτος, πρέπω].
Μίλτος (ἡ), (прinч:) кіноварȣ̆,="Αμμιον, (Лат:) minium; (прin întind:) faцa рошіе. 2) ='Ερυσίβη.
Μιλτοφυρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [μίλτος, φύρω] sпoitȣ̆ кȣ кіноварȣ̆.
Μιλτόω -ῶ, віit: -ώσω, sпoїeskȣ̆, въпseskȣ̆ кȣ кіноварȣ̆. [ші
Μιλτώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de felȣл, saȣ̆ de faцa кіноварȣлȣї. [μίλτος].
Μιλτωρυχία (ἡ), skoatepe de кіноварȣ̆ din пъmîntȣ̆ прin sъпаре; окпъ, minъ de кіноварȣ̆. [din
Μιλτωρύχος (ὁ, ἡ), [μίλτος, ὀρύσσω] прin sъпаре skoцъторȣ̆ de кіноварȣ̆ din пъmîntȣ̆.
Μιλτωτὸς, ὴ, ὸν, въпsitȣ̆, sпoitȣ̆, saȣ̆ însemnatȣ̆ кȣ кіноварȣ̆. [μιλτόω].
Μίλφαι (αἱ), ші Μίλφωσις, εως (ἡ), къdepe, saȣ̆ smȣлцере de цene.
Μιμαίκυλον, ші Μιμάκυλον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de fрацї, saȣ̆ mȣре.
Μιμαλλόνες, ші Μιμαλόνες (αἱ), Мачеd: Бакanteле. [μαιμάω, saȣ̆ μιμοῦμαι].
Μίμαρκις, saȣ̆ Μίμαρκυς, εως, saȣ̆ υος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de mînкаре din maцe ші sînцe de епȣрї ші алте віte, (Fранц:) civet.
Μιμὰς, άδος (ἡ), пantomimікъ актріцъ de teatрȣ. [μῖμος].
Μιμαυλέω -ῶ, віit: -ήσω, репрesintȣ̆ în teatрȣ пantomima ...
Μίμαυλος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пantomimъ, a къріа репрesintaцie se însoцїа (поate) ші кȣ fлȣерȣ̆. [μῖμος, αὐλὸς].
Μιμέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, imitȣ̆, saȣ̆ mъ asemъnȣ̆ кȣ алтȣл în formъ, ворвъ, saȣ̆ лȣкрȣ (її fакȣ̆ таклітȣл). [μῖμος].
Μιμηλάζω, віit: -άσω, ші Μιμηλίζω, віit: -ίσω, imitȣ̆ чева ка ...
Μιμηλὸς, ὴ, ὸν, îndemînatікȣ̆ a imita. 2) (пas:) fъкȣtȣ̆ în imitape de чева. «Εἰκών—». Пл: [μῖμος]. [de ȣnde
Μιμηλότης (ἡ), îndemînъtate ла imitape.
Μίμημα (τὸ), imitaцie, asemъnътȣръ, eksemпларȣ̆. [ші

Μίμησις, εως (ἡ), imitape. [ші

Μιμητὴς, οῦ (ὁ), (кѫ цеп;) imitъtopŭ de чінева saŭ de чева. [μιμέομαι]. [de ѫnde

Μιμητικὸς, ὴ, ὸν, чел кѫ însѫшime, saŭ depindepe de imitape. [de ѫnde

Μιμητικῶς, adв: кѫ кіпŭ imitъtopŭ, saŭ прin imitape.

Μιμητὸς, ὴ, ὸν, imitatŭ, saŭ imitaвілŭ. [ші

Μιμήτωρ, ορος (ὁ), poet: în локŭ de μιμητὴς. [μιμέομαι].

Μιμίαμβοι (οἱ), mimĭ, saŭ imitъtopĭ прin вepsѫpĭ iamвіче. [μῖμος, ἴαμβος].

Μιμίζω, [imit:], вiit: -ίσω, = Χρεμετίζω.

Μιμικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitŭ, saŭ însѫшitŭ mimiлop, вѫfoniлop; (прin ѫpm:) пекѫвiinчosŭ, ѫpîчosŭ (de pîsŭ). [μῖμος].

Μιμιχμὸς (ὁ), гл: [μιμίζω] = Χρεμετισμὸς.

Μιμνάζω, (прел: ἐμίμναζον) poet: în локŭ de μίμνω.

Μίμνεσκον, poet: în локŭ de ἔμιμνον, прел: ал лѫĭ μίμνω.

Μιμνήσκω, [μνάω] вiit: μνήσω. amintŭ, saŭ a dѫкŭ aminte. || (miж:) μιμνήσκομαι, вiit: μνησθήσομαι, (пех: ἐμνήσθην, tpe: de кѫ: în локŭ de прez: μέμνημαι) (кѫ цеп:) цiŭ minte; (кѫ ак:) пomeneskŭ, menцionezŭ.

Μιμνόντεσσι, poet: în локŭ de μίμνουσι, dat: îm: de пaptч: ал лѫĭ...

Μίμνω, (прел: ἔμιμνον) poet: în локŭ de μένω.

Μιμόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopŭ ка mimŭ, saŭ aktopŭ (maĭ кѫ seamъ komiкŭ), saŭ ка pепpesintъtopŭ de mimĭ (вezĭ μῖμος 2). [μῖμος, βίος].

Μιμογράφος (ὁ), sкpiitopŭ de mimĭ. [вezĭ μῖμος 2:, γράφω].

Μιμολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, deклamŭ mimĭ. «Ποιήματα μιμολογεῖται». se deклamъ în fелŭ de mimĭ. [ші

Μιμολογία (ἡ), deклamaцie de mimĭ. [din

Μιμολόγος (ὁ, ἡ), deклamatopŭ, pепpesintъtopŭ de mimĭ. 2) înгînъtopŭ de вopвеле кѫiва. «Ἠχώ—». Епгр: [μῖμος, λέγω].

Μῖμος (ὁ), [imit: în afin: кѫ μῶμος] imitъtopŭ de fiгѫpeле, ші înгînъtopŭ de вopвеле челор-л-алцĭ, (Тѫрч:) каpaгĭozŭ. 2) mimŭ, ѫnŭ fелŭ de komodie, saŭ tpaгodie în прozъ. 3) (pap) poet: în локŭ de μίμησις. [de ѫnde

Μιμώ, όος -οῦς (ἡ), maĭmѫцъ.

Μιμῳδὸς (ὁ), = Μίμαυλος. [μῖμος, ᾠδὴ].

Μὶν, (totdaѫna enглit:) poet: Ion: în локŭ de αὐτὸν, ὴν, ὸ, saŭ (pap ші maĭ noŭ) în локŭ de αὐτούς, ὰς, ὰ, saŭ ἑαυτὸν, ὴν, ὸ. «Παρεδίδου ἑαυτὸν ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ„. Ep: «Τούς δὲ κελεύειν αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν„. Ep: (ші înпpeѫnъ кѫ αὐτὸς). «Αὐτὸν μιν πληγῇσι δαμάσσας». Od: Δ: «Αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος ἱκανει». Іл: A: ші însaшĭ пе dînsa (вezĭ ші νιν, ші ἴν).

Μίνδαξ, ακος (ἡ), ѫnŭ fелŭ de tъmîie Пepsiкъ.

Μίνθα, ші Μίνθη, ης (ἡ), ѫnŭ fелŭ de ismъ, (Лat:) mentha.

Μίνθος (ἡ), [μύνθος, ὄνθος] къкъpeazъ de капръ; ші sкîpnъ de omŭ. 2) =Μίνθη. [de ѫnde

Μινθόω -ῶ, вiit: -ώσω, mînжeskŭ кѫ sкîpnъ (în fелŭ de окъpîpe).

Μινυανθὴς, έος (ὁ, ἡ), [μινυός, ἄνθος] пѫцinъ вpeme înflopitŭ. (de ѫnde) «Μινυανθὲς τρίφυλλον». Бot: ѫnŭ fелŭ de плaнtъ, tpifoĭŭ de aпъ.

Μινύθεσκον, poet: прел: ал лѫĭ μινύθω.

Μινυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локŭ de μινύθω. [de ѫnde

Μινύθημα (τὸ), чел че s'a miчit, s' a înпѫцinat. [ші

Μινύθησις, εως (ἡ), miчipe, înпѫцinape.

Μινυθίζω, вiit: -ίσω,=Μινύθω. [de ѫnde

Μινυθικὸς, ὴ, ὸν, чел кѫ însѫшime de a miчĭ, a înпѫцina; ѫsѫкъtopŭ.

Μινύθω, [μινυὸς] вiit: μινυθήσω, poet: Ion: miчeskŭ, înпѫцinezŭ; чĭѫnteskŭ; (fir:) sлъвeskŭ; (ші nestp: saŭ ел:) mъ miчeskŭ, mъ înпѫцinezŭ; mъ toпeskŭ, sлъвeskŭ.

Μινυθώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μινυνθώδης.

Μίνυνθα, adв: poet: Ion: (μινύθω) пѫцin; (ші timп:) în пѫцinъ вpeme. [de ѫnde

Μινυνθάδιος, α saŭ ος, ον, poet: пѫцinъ вpeme dъinitopŭ. [ші

Μινυνθώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μινυνθάδιος.

Μινυὸς, ὰ, ὸν, miкŭ, пѫцinŭ, sкѫptŭ, (de ѫnde Лat:) minus.

Μινύριγμα (τό), poet:= Μινύρισμα. [din

Μινυρίζω, [μινυρὸς] вiit: -ίσω, кîntŭ, saŭ плîнгŭ кѫ înчetŭ гласŭ. [de ѫnde

Μινύρισμα (τὸ), кîntape, saŭ плîнцepe кѫ înчetŭ ші mѫpmѫpъtъpŭ гласŭ. [ші

Μινυρισμὸς (ὁ),=Μινύρισμα, mѫpmѫpape.

Μινύρομαι, вiit: -υροῦμαι, = Μινυρίζω. (вezĭ ші κινύρομαι). [din

Μινυρὸς, [μινυὸς] ὰ, ὸν, чел че плîнцe, saŭ кîntъ кѫ înчetinелŭ, ші плîнцeposŭ гласŭ.

Μινυώριος, ші Μινύωρος (ὁ, ἡ), poet: [μινυὸς, ὥρα] чел de пѫцinъ вpeme, saŭ вiaцъ.

Μὶξ, adв: поет: = Μίγδην, amestekat. [μίγνυμι].

Μιξαιθρία (ἡ), ші Μιξαίθριον (τὸ), [μίξις, αἰθρία] timпŭ amestekatŭ, tъpвъpatŭ, (ачі soape, ачі плоае).

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ), amestekatŭ (ad: пе жъmъtate) omŭ. [μίξις, ἄνθρωπος].

Μιξαρχαγέτας, α, Dop: în локŭ de μιξαρχηγέτης, ου (ὁ), amestekatŭ къ (пе жъmъtate) eроŭ (enit: ал лъї Kastopŭ ла Арцienї). [μίξις, ἀρχηγέτης].

Μιξέλλην, ηνος (ὁ), amestekatŭ (пе жъmъtate) Елinŭ. [μίξις, Ἕλλην].

Μιξίαμβος (ὁ, ἡ), amestekatŭ къ iamвї, satipikŭ. [μίξις, ἴαμβος].

Μιξίας, ου (ὁ), amestekъtopŭ, tъpвъpъtopŭ de toate. [din

Μίξις, εως (ἡ), amestekape; komъnikaцie; tpъпeaskъ înпpeъnape. [μίγνυμι].

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ), amestekatŭ (пе жъmъtate) вapвapŭ. [μίξις, βάρβαρος].

Μιξοβόας, ου (ὁ), поет: [μίξις, βοή] amestekatŭ къ stpigъte.

Μιξοδία, ші Μίξοδος (ἡ), amestekape, înпpeъnape de ъліце, pespîntie. «Ἁλὸς — ". Апл: прimeждioaseле кърsъpї de mape dintpe Skiла ші Xapiвda. [μίξις, ὁδός].

Μιξοθάλασσος (ὁ, ἡ), чел че аре amestekŭ, komъnikaцie къ mapea (коръвіерŭ, saŭ пeskapŭ). [μίξις, θάλασσα].

Μιξόθηλυς, εος (ὁ, ἡ), чел че аре чева femeїeskŭ amestekatŭ în sine. [μίξις, θῆλυς].

Μιξόθηρ, ηρος, ші Μιξόθηρος (ὁ, ἡ), amestekatŭ din feapъ ші omŭ. [μίξις, θήρ].

Μιξόθριξ, ιχος (ὁ, ἡ), чел къ пъpŭ amestekatŭ (ad: алвŭ ші negpъ). [μίξις, θρίξ].

Μιξόθροος (ὁ, ἡ), поет: amestekatŭ къ гълъцie, saŭ sromotŭ. [μίξις, θρόος].

Μιξοιφία (ἡ), [μίξις, οἰφάω] tpъпeaskъ înпpeъnape.

Μιξόλευκος (ὁ, ἡ), amestekatŭ къ алвŭ. [μῖξις, λευκός].

Μιξολύδιος (ὁ, ἡ), amestekatŭ din Лidianŭ ші de алtŭ neamŭ. [μίξις, Λυδός]. [de ъnde

Μιξολιδιστὶ, adв: dъпe кіпъл mъsikaлeї apmoniї a amestekaцiлop Лidienї.

Μιξόμβροτος (ὁ, ἡ), поет: = Μιξάνθρωπος. [μίξις, βροτός].

Μιξονόμος (ὁ, ἡ), поет: чел че паште în amestekape къ алte вite. [ші

Μιξόνομος (ὁ, ἡ), (τόπος, локŭ) în kape пask amestekate вiteле. [μίξις, νέμομαι].

Μιξοπάρθενος, (ὁ, ἡ), чел че пе жъmъtate seamъnъ a feчoapъ. [μίξις, παρθένος].

Μιξοπόλιος (ὁ, ἡ), = Μεσαιπόλιος. [μίξις, αἰπόλος].

Μιξόπυος (ὁ, ἡ), amestekatŭ къ пъpoїŭ. [μίξις πῦον].

Μιξοφρύγιος (ὁ, ἡ), amestekatŭ din Fpiцianŭ ші de алtŭ neamŭ [μίξις, Φρύξ].

Μιξόφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел къ sпpînчeneле înвinate. [μίξις, ὀφρύς].

Μιξοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de amestekatъ natъpъ. [μίξις, φυή].

Μιξόχλωρος (ὁ, ἡ), [μίξις, χλωρός] вepdъnкŭ, пе жъmъtate вepde.

Μισαγαθία (ἡ), ъpъ de вine, saŭ de въnї. [din

Μισάγαθος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de вine, saŭ de въnї. [μῖσος, ἀγαθός].

Μισαδελφία (ἡ), ъpъ de fpate. [din

Μισάδελφος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de fpateле sъŭ. [μῖσος, ἀδελφός].

Μισαθήναιος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de Atenenї. [μῖσος, Ἀθηναῖος].

Μισαλαζὼν, όνος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de mîndpie ші de mînpi. [μῖσος, ἀλαζών].

Μισαλληλία (ἡ), речіпрокъ ъpъ întpe oape-kape. [din

Μισάλληλος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ ші ъpîtŭ în речіпрокŭ ъnъл de алtъл. [μῖσος, ἀλλήλων].

Μισάμπελος (ὁ, ἡ), (локŭ) ъpîtopŭ de (fir: neпpiinчosŭ ла) вie. [μῖσος, ἄμπελος].

Μισανθρωπέω .ῶ, вiit: -ήσω, ъpъskŭ пе oamenї. [ші

Μισανθρωπία (ἡ), ъpъ кътpe oamenї. [din

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de oamenї. [μῖσος, ἄνθρωπος].

Μισαπόδημος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de кълъtopiї în stpeinъtate. [μῖσος, ἀπὸ, δῆμος].

Μισαργυρία (ἡ), ъpъ de арцintŭ (de вanї). [din

Μισάργυρος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ, desppeцъitopŭ de арцintŭ, saŭ de вanї. [μῖσος, ἄργυρος].

Μίσγα, adв: = Μίγδην.

Μισγάγκεια (ἡ), поет: [μίσγω, ἄγκος] вале, în kape se skъpг пîpaїe, poвinъ.

Μίσγεσκον, поет: Ion: în локŭ de ἔμισγον, прел: ал лъї μίσγω.

Μισγητεύω, вiit: -εύσω, = Μισητεύω. [ші

Μισγητία (ἡ), = Μισητεία. [μίσγω].

Μισγοδία (ἡ), = Μιξοδία.

Μισγόλας, α (ὁ), поет: Dop: [μίσγω, λαὸς] прiчinъitŭ din konкъpцepe de nopodŭ. "Θόρυβος —". Esix: въetŭ, sromotŭ amestekatŭ.

Μισγόνομος (ὁ, ἡ), поет: = Μιξόνομος.

Μίσγω, (прел: ἔμισγον) = Μίγνυμι.

Μισέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), ѕрîtорѫ de Еленĭ. [μῖσος, Ἕλλην].

Μίσεργος (ὁ, ἡ), ѕрîtорѫ de лѫкрѫ, лeнешѫ. [μῖσος, ἔργον].

Μισεταιρία (ἡ), ѕръ de soцĭ, saѫ de soцietate. [din

Μισέταιρος (ὁ, ἡ), ѕрîtорѫ de soцiĭ sъĭ, saѫ nesoцiaвiлѫ. [μῖσος, ἑταῖρος].

Μισέω -ῶ, вiit: -ήσω, ѕръskѫ; (поet: кѫ inf:) nismѫĭeskѫ, nѫ воĭeskѫ a se faче чева. [μῖσος]. [de ѕnde

Μίσηθρον (τὸ), =Μίσητρον.

Μισήλιος (ὁ, ἡ), ѕрîtорѫ (fepitѫ) de soape. [μῖσος, ἥλιος].

Μίσημα (τὸ), овĭeктѫ de ѕръ. [μισέω].

Μισηνέρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Δυσέρως. [μῖσος, ἔρως].

Μισητεία (ἡ), neînfpînape în челе вeнepiene; (în цen:) nesъцioшie. [din

Μισητεύω, вiit: -εύσω, sîntѫ neînfpînatѫ în пoftеле tрѫпeшtĭ. [din

Μισητὴ (ἡ), mѫĭepe desfpînatъ, кѫрвъ. (прinч: fem: ал лѫĭ μισητὸς). [ші

Μισητὴς, οῦ (ὁ), ѕрîtорѫ. [μισέω]. [de ѕnde

Μισητία (ἡ), =Μισητεία. [ші

Μισητίζω, вiit: -ίσω, = Μισῶ. [ші

Μισητικὸς, ή, ὸν, [ші adв:] -ικῶς, аплекатѫ ла ѕрîpe.

Μισητὸς, ὴ, ὸν, ѕрîtѫ de чiнeва, saѫ de ѕрît, ѕрîчosѫ. [ші

Μίσητρον (τὸ), op че zъdъpaшte ѕръ. [μισέω]

Μισθαποδοσία (ἡ), dape de платъ, pesплътipe. [ші

Μισθαποδότης, ου (ὁ), dътътopѫ de кѫвenitъ pesплатъ. [μισθὸς, ἀποδίδωμι].

Μισθάριον (τὸ), dim: (desпpeц:) ал лѫĭ μισθὸς, simвpioaръ.

Μισθαρνευτικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ ла (saѫ fъкѫtѫ пentpѫ) лѫape de платъ. [din

Μισθαρνεύω, вiit: -εύσω, ші Μισθαρνέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭaѫ (слѫжeskѫ пe) платъ, saѫ simвpie. [din

Μισθάρνης, ου (ὁ), =Μίσθαρνος.

Μισθαρνητικὸς, ή, ὸν, = Μισθαρνευτικὸς. [μισθαρνέω].

Μισθαρνία (ἡ), лѫape de (слѫжipe пe) платъ, simвpie. [ші

Μισθαρνικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ ла simвpie, saѫ pелatiвѫ кѫ simвpiaшѫ. [μίσθαρνος].

Μισθάρνισσα, ης (ἡ), fem: ал лѫĭ μισθάρνης.

Μίσθαρνος (ὁ, ἡ), [μισθὸς, ἄρνυμι] лѫътopѫ de (слѫжitopѫ пe) simвpie, simвpiaшѫ.

Μισθαρχίδης, ου (ὁ), kom: къѫtътopѫ de вine pesплътite, saѫ кîшtiroase dpeгътopiĭ. [μισθὸς, ἀρχὴ].

Μίσθιος, α saѫ ος, ον, плътitѫ, simвpiaшѫ. [μισθὸς].

Μισθοδοσία (ἡ), dape, плътipe de simвpie, платъ. [μισθὸς, δόσις].

Μισθοδοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, daѫ, плътeskѫ; (ші пas:) iaѫ платъ, simвpie. [din

Μισθοδότης, ου (ὁ), dътътopѫ (плътitopѫ) de simвpie, saѫ платъ. [μισθὸς, δίδωμι].

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ), dъpѫitopѫ de simвpie, saѫ платъ. [μισθὸς, δῶρον].

Μίσθον (τὸ), ѕnѫ felѫ de пaхapѫ (вezĭ ші μασθαλίς). «Μηδέποτε πίοιμι ἀκράτου μίσθον». Apstf: (Besп: 525).

Μισθὸς (ὁ), simвpie; pesплатъ.

Μισθοφορὰ (ἡ), datъ, saѫ лѫatъ платъ, simвpie (прinч: de ostaшĭ), (Fpanц:) solde. [ші

Μισθοφορέω -ῶ. вiit: -ήσω, ĭaѫ (слѫжeskѫ пe) платъ (прinч: desпpe ostaшѫ). [ші

Μισθοφορία (ἡ), лѫape de (слѫжipe пe) платъ. 2) =Μισθοφορά. [ші

Μισθοφορικὸς, ὴ, όν, кѫвenitѫ, пotpiвitѫ ла simвpiaшѫ. «Τό μισθοφορικὸν". Колек: în локѫ de οἱ μισθοφόροι. [din

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ), лѫътopѫ de (слѫжitopѫ прinч: кa ostaшѫ пe) платъ, saѫ simвpie, soлdatѫ. [μισθὸς, φέρω].

Μισθόω -ῶ, вiit: -ώσω, daѫ кѫĭвa (ші miж: ĭaѫ de ла чiнeва) чева кѫ tokmeaлъ de платъ, saѫ кipie, apendъ, ші чл: "Μισθωσάντων τὸν νηὸν τριακοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι». Ep: (ші кѫ dat: indip:) "Μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς»... Dm: (ші miж:) «Μισθώσαθαι πλοῖον„. Ep: (ші пas:) «Μεμισθωμένος αὐτῷ οὐκ ὀλίγου». Ep: [μισθὸς]. [de ѕnde

Μίσθωμα (τὸ), плata tokmitъ; кipie, apendъ, ші чл: 2) че s'a dat, saѫ s'a лѫat кѫ платъ, кipie, ші чл:

Μισθωμάτιον (τὸ), Dim: ал лѫĭ μίσθωμα.

Μισθώσιμος (ὁ, ἡ), чел de dat кѫ платъ saѫ кipie, ші чл: [din

Μίσθωσις, εως (ἡ), dape, saѫ лѫape de чева кѫ платъ, кѫ кipie, apendъ, ші чл: 2) =Μίσθωμα. [μισθόω].

Μισθωτεύω, вiit: -εύσω, sîntѫ simвpiaшѫ, слѫжeskѫ пe платъ. [μισθωτὸς].

Μισθωτὴς, οῦ (ὁ), dътътopѫ, saѫ лѫътopѫ кѫ tokmeaлъ de a sъвîpші чева (kontpaкчiѫ, întpeпpinzътopѫ), saѫ кѫ кipie, apendъ, ші чл: [ші

Μισθωτικὸς, ὴ, ὸν, кѫвenitѫ, saѫ аплекатѫ ла dape, saѫ лѫape кѫ tokmeaлъ de a sъ-

вîрші чева, saŭ кв kipie, apendъ, ші чл: [ші

Μισθωτὸς, ὴ, ὸν, tokmitŭ a слвжі пе платъ, simвріашŭ; înkipiatŭ, saŭ apendatŭ, ші чл: [μισθόω].

Μισθώτρια (ἡ), fem: ал лвї μισθωτὴς.

Μίσιππος (ὸ, ἡ), врîторŭ de kaї. [μῖσος, ἵππος].

Μίσκος (ὸ), =Μίσχος.

Μισοβάρβαρος (ὸ, ἡ), врîторŭ de варварї. [μῖσος, βάρβαρος].

Μισοβασιλεὺς, έως (ὸ), врîторŭ de împъratŭ, saŭ împъrацї. [μῖσος, βασιλεύς].

Μισόγαμος (ὸ, ἡ), врîторŭ de nвntъ, saŭ къsъtopie. [μῖσος, γάμος].

Μισογόης, ητος (ὸ), врîторŭ de шарлатанї. [μῖσος, γόης].

Μισογύναιος (ὸ, ἡ), врîторŭ de mвїерї. [ші

Μισογυνεία (ἡ), вріре de mвіерї. [ші

Μισογυνέω -ῶ, вііt: -ήσω, връскŭ mвїеріле. [din

Μισογύνης, ου (ὸ), = Μισογύναιος. [μῖσος, γυνὴ]. [de вnde

Μισογυνία (ἡ ,=Μισογυνεία.

Μισοδημία (ἡ), връ de demokratie. [din

Μισόδημος (ὸ, ἡ), врîторŭ de попорŭ, saŭ de репвблікъ. [ші

Μισοδημότης (ὸ), врîторŭ de конпопорanії sъї. [μῖσος, δῆμος].

Μισοδικαστὴς, οῦ (ὸ), врîторŭ de жвdікъторї· [μῖσος, δικαστὴς].

Μισόδικος (ὸ, ἡ), врîторŭ de жвdікъцї, de прігопірї. [μῖσος, δίκη].

Μισόθεος (ὸ, ἡ), врîторŭ de zeї. [μῖσος, θεός]

Μισόθηρος (ὸ, ἡ), врîторŭ de вînъtoape. [μῖσος, θήρα].

Μισόθριξ, ότριχος (ὸ, ἡ), врîторŭ (skîрвітŭ) de перї.

Μισοίδιος (ὸ, ἡ), (плц:) врîторŭ de aї sъї. [μῖσος, ἴδιος].

Μισοινία (ἡ), връ, skîрвъ de вinŭ. [din

Μίσοινος (ὸ, ἡ), врîторŭ de вinŭ. [μῖσος, οἶνος].

Μισοκαῖσαρ, αρος (ὸ), врîторŭ de Чesарŭ. [μῖσος, Καῖσαρ].

Μισοκακέω -ῶ, вііt: -ήσω, връскŭ ръвл, saŭ пе ръї. [din

Μισόκακος (ὸ, ἡ), врîторŭ de ръŭ, saŭ de ръї. [μῖσος, κακὸς].

Μισόκαλος (ὸ, ἡ), врîторŭ de вine, saŭ de frвmosŭ. [μῖσος, καλὸς].

Μισοκερδὴς, έος (ὸ, ἡ), врîторŭ de skîрвosŭ (прінч: din греле dовînzї) kîштігŭ. [μῖσος, κέρδος].

Μισολάκων, ωνος (ὸ, ἡ), врîторŭ de Лаконї. [μῖσος, Λάκων].

Μισολάμαχος (ὸ, ἡ), врîторŭ da Лamaхŭ; (прin întind:) de pesвoїŭ,=Μισοπόλεμος. [μῖσος, Λάμαχος].

Μισόλεκτρος (ὸ, ἡ), =Μισόγαμος. [μῖσος, λέκτρον].

Μισολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, връскŭ кввінteле, (ad:) înвъцътърeле. [ші

Μισολογία (ἡ), връ de кввінte, saŭ de штіинце. [din

Μισολόγος (ὸ, ἡ), врîторŭ (despрецзіторŭ) de кввінte, (ad:) de înвъцътърї ші штіинце. [μῖσος, λόγος].

Μισόνεθος (ὸ, ἡ), врîторŭ de вastarzї, saŭ de op че лвкрв прefъкътŭ, minчinosŭ. [μῖσος, νόθος]·

Μισόνυμφος (ὸ, ἡ), = Μισόγαμος. [μῖσος, νύμφη].

Μισοξενία (ἡ), връ de stpeinї, de osпitalitate. [din

Μισόξενος (ὸ, ἡ), врîторŭ de stpeinї, saŭ de osnitalitate. [μῖσος, ξένος].

Μισόπαις, αιδος (ὸ, ἡ), връторŭ de копії (în цеп: saŭ de aї sъї). [μῖσος, παῖς].

Μισοπάρθενος (ὸ, ἡ), врîторŭ de fечоаре. [μῖσος, παρθένος].

Μισοπάτωρ, ορος (ὸ, ἡ), връторŭ de tatъл sъŭ. [μῖσος, πατήρ].

Μισοπέρσης, ου (ὸ), врîторŭ de Перsї. [μῖσος, Πέρσης].

Μισοπόλεμος (ὸ, ἡ), врîторŭ de pesвoїŭ. [μῖσος, πόλεμος].

Μισόπολις, ιδος (ὸ, ἡ), врîторŭ de орашŭ (de локŭ, saŭ de пацie). [μῖσος, πόλις]. [de вnde

Μισοπολίτης, ου (ὸ), врîторŭ de оръшенї, saŭ de копчетъцепії sъї.

Μισοπονέω -ῶ, вііt: -ήσω, връскŭ ostenеала, лвкрв. [μῖσος, πόνος].

Μισοπονηρέω -ῶ, вііt: -ήσω, връскŭ ръвtatea, saŭ пе ръї. [ші

Μισοπονηρία (ἡ), връ de ръвtate. [din

Μισοπόνηρος (ὸ, ἡ), връторŭ de ръї, saŭ de ръвtate; (în цеп:) аплекатŭ ла връ, врîторŭ de oamenї. [μῖσος, πονηρός].

Μισοπονία (ἡ), връ de ostenеалъ, trîndъвіе. [din

Μισόπονος (ὸ, ἡ), врîторŭ de mвпкъ, лепешŭ. [μῖσος, πόνος].

Μισοπορπακίστατος, η, ον, ком: sвпрл: ал лвї ...

Μισοπόρπαξ, ακος (ὸ, ἡ), връторŭ de павеze, (ad:) de pesвoїŭ. [μῖσος, πόρπαξ].

Μισοπράγμων, ονος (ὸ, ἡ), врîторŭ de

tpeвĭ, de гріжĭ, saŭ ĭъвitopŭ de лiniшte. [μῖσος, πρᾶγμα].

Μισοπρόβατος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de oĭ, (шi în цen:) de пatpъпede. [μῖσος, πρόβατον].

Μισοπροσήγορος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -γόρως, ъpîtopŭ de saлъtaцiĭ, nesoцiaвiлŭ, = Ἀπροσήγορος. [μῖσος, πρὸς, ἀγορά].

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ (neaжъtъtopŭ de sъpaчĭ. [μῖσος, πτωχός].

Μισοπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de вapвъ. [μῖσος, πώγων].

Μισορωμαῖος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de Pomanĭ. [μῖσος, Ῥωμαῖος].

Μῖσος, [în afin: къ μῦσος] εος -ους (τό), ъpъ, dъшmъnie; (пpin întind:) oвĭektŭ de ъpъ. "Μίσει τῆς τυραννίδος". Epd: "Μῖσος ἔχειν πρὸς (παρά) τινος». Пл: шi Лъч: a se ъpî de чinева

Μισόσοφος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de înвъцaцĭ, saŭ de înцeлeпчĭъne. [μῖσος, σοφός].

Μισοστρατιώτης, ου (ὁ), ъpîtopŭ de ostaшĭ. [μῖσος, στρατιώτης].

Μισοσώματος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ, negpiжitopŭ de tpъпŭ, шi de але tpъпълъĭ. [μῖσος, σῶμα].

Μισοτεκνία (ἡ), ъpъ de копii sъĭ. [din

Μισότεκνος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de копii sъĭ. [μῖσος, τέκνον].

Μισοτύραννος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de tipanĭ. [μῖσος, τύρανος].

Μισότυφος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de înrîmfape, saŭ mîndpie. [μῖσος, τύφος].

Μισοφαὴς, έος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ (fepitŭ) de лъminъ. [μῖσος, φάος].

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ), ъpîtepŭ de лiтepaцĭ, шi de лiтepaтъpъ. [μῖσος, φιλολόγος].

Μισόφιλος, (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de пpietenie, saŭ de пpietenĭ. [μῖσος, φίλος].

Μισόφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de гpiжĭ. [μῖσος, φροντὶς].

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ), =Μισάγαθος. [μῖσος, χρηστός].

Μισοχριστιανὸς (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de кpeшtinĭ. [μῖσος, χριστιανός].

Μισόχριστος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de Xpistosŭ. [μῖσος, Χριστός].

Μισοψευδής, έος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de minчĭъńъ. [μῖσος, ψεῦδος].

Μιστιλά(λλά ομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, ĭaŭ zeamъ ка къ лiнгъpa къ o sкoвitъ коажъ de пîĭne. [din

Μιστύλη (ἡ), въкъцiкъ de коажъ de пîĭne sкoвitъ în fopmъ de лiнгъpъ. [din

Μιστύλλω, [μιτύλος] вiit: -υλῶ, taĭŭ în въкъцeле, tokŭ mъpъnt.

Μίσυ, υος, шi εως (τὸ), ъnŭ feлŭ de вitpioлŭ. 2) ъnŭ feлŭ de чĭъпеpкъ, saŭ mînъtapкъ.

Μίσυβρις, ιος (ὁ, ἡ), ъpîtopŭ de desпpeцъipe, saŭ oвpъzniчie. [μῖσος, ὕβρις].

Μίσχος (ὁ), [ἴσχω, ὄσχος] kodiцa fpъnzeлop, saŭ a poadeлop, пpin кape se цin de кpaкъ. 2) (гpeш:) în лoкŭ de λίσγος.

Μισώδης, εος (ὁ, ἡ), вpednikŭ de ъpъ, ъpîчosŭ. [μῖσος].

Μιτόεργος (ὁ, ἡ), пoet: кape ape de oвĭektŭ aл лъкpълъĭ sъŭ fipъл, sвŭ toptъл. «Ἄτρακτος —". Eпгp: [μίτος, ἔργον].

Μιτοῤῥαφής, έος (ὁ, ἡ), кŭsъtŭ, saŭ înплetitŭ къ fipe de toptŭ. [μίτος, ῥάπτω].

Μίτος (ὁ), toptŭ sъвцipe, fipŭ de aцъ; ъpzeaлъ, saŭ вътъtъpъ de пînzъ; koapdъ de mъsikaлŭ înstpъmîntŭ. „Κατὰ μῖτον". Чiч: къ amъpъntъл. [de ъnde

Μιτόω -ῶ, шi (miж:) -όομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι, пetpeкŭ fipeле ъpzeлeĭ пpin iцe; aшezŭ пînzъ în pъsвoĭŭ; (mъsik:) кîntŭ чeва къ лipa шi чл:, tonezŭ. (вezĭ шi κρέκω).

Μίτρα (ἡ), [μῖτος] (în цen:) faшъ, вandъ; (ĭap пaptik:) легъtъpъ (пestpiцъ) de miжлoкŭ, saŭ de капŭ, вpîŭ, saŭ diademъ. «Μίτρην λύειν». Апл: вezĭ ζώνη.

Μιτρηφόρος, Ion: пoet: în лoкŭ de μιτροφόρος.

Μιτρίον (τὸ), dim: aл лъĭ μίτρα.

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ), леgatŭ лa капŭ, saŭ înчinsŭ къ [μίτρα, шi δέω].

Μιτροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ), пъpтъtopŭ (лa miжлoкŭ, saŭ лa капŭ) de [μίτρα, шi φέρω].

Μιτροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), înчinsŭ пeste tъnikъ (xaĭnъ de desъвt) къ вpîŭ. [μίτρα, χιτών].

Μιτρόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпodoвeskŭ miжлoкъл, saŭ капъл къ [μίτρα]; (în цen: пoet:) înчinгŭ, înкoпжъpŭ.

Μιτρώδης, εος (ὁ, ἡ), кpoitŭ în feлŭ de [μίτρα], (ad:) înгъst-лъnгŭ

Μιτύλος, (шi Μυτίλος de ъnde Лat: mutilus) η, ον, чĭъntŭ (de коapne); saŭ (de aчi) mititeлŭ. [вezĭ шi μικύλος].

Μίτυλος (ὁ), (Лat: mitulus) ъnŭ feлŭ de sкoĭкъ, saŭ midie, = Τελλίνη.

Μίτυς, υος (ἡ), ъnŭ feлŭ de чeapъ, saŭ xъmъ клisoasъ, къ кape aлвineле îшĭ astъпъ кpъпъtъpeле ълeĭълъĭ. (вezĭ шi μύτις).

Μιτώδης, εος (ὁ, ἡ), înплetitŭ, saŭ цesъtŭ din sъвцipe toptŭ. [μίτος].

Μιχθεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 1: de пaptч: aл лъĭ μίγνυμι.

Μνᾶ, ᾶς (ἡ), minъ, (ка греѕtate) 130-160 dpamѕpĭ, (ка monetъ) 100 dpaxme, a шаĭzечелеа парte din talantŭ. [Евр: μανή].

Μνάᾳ, поet: în локŭ de μνᾷ, a 2: sinг: пеps: de μνάομαι.

Μνααῖος, α, ον, =Μναιαῖος.

Μναδάριον (τὸ), dim: ал лѕĭ μνᾶ.

Μναιαῖος, saŭ Μναῖος, α, ον, чел de греѕtate, saŭ прецŭ de o minъ. [μνᾶ].

Μνᾶμα (τὸ), Dop: în локŭ de μνῆμα.

Μνάομαι -ῶμαι, [μένος] віit: μνήσομαι, (tpe: de кѕ: în лок: de през: μέμνημαι) поet: (кѕ цен:) цiŭ minte, saŭ помeneskŭ, adѕкŭ a minte (вezĭ μιμνήσκω]. 2) (кѕ ак: întpeв: ші în прозъ) mъ sileskѕ, saŭ ѕнелteskŭ a sъвîрші (a doвîndi) чева, (Франц:) briguer; (de ѕnde овіч:) черŭ mѕĭepe în къsъtopie. (вezĭ ші μνηστεύω).

Μναρὸς, ά, ὸν, Гл: =Μνιαρὸς.

Μνάσειεν, Dop: în локŭ de μνήσειεν a 3: sinг: пеps: de Еол: поft: пех: 1:, ші

Μνάσῃς, Dop: în локŭ de μνήσῃς. a 2: sinг: пеps: de пех: sѕп: ал лѕĭ μιμνήσκω.

Μνασιδωρέω -ῶ, Dop: în локŭ de μνησιδωρέω.

Μνάσιον (τὸ), ѕнŭ felŭ de вълtoasъ плantъ de mînкape din Еціптŭ, =Κύπειρος (вezĭ ziч:).

Μνασίον (τὸ), ші Μνασὶς, ίδος (ἡ), ѕнŭ felŭ de mъsѕpъ de грîne a Чіпреnілор (înкъпъtoape de 2 μέδιμνος, вezĭ ziч:).

Μνάστειρα (ἡ), Dop: în локŭ de μνήστειρα.

Μναστέω -ῶ, Dop: în локŭ de μνηστέω.

Μναστὴρ (ὁ), Dop: în локŭ de μνηστὴρ.

Μνάσω, ῃς, ῃ, Dop: în локŭ de μνήσω. пех: de sѕп: ал лѕĭ μιμνήσκω.

Μνέα (ἡ), Ion: în локŭ de μνᾶ.

Μνέεσθαι, Ion: în локŭ de μνᾶσθαι, inf: ал лѕĭ μνάομαι.

Μνεία (ἡ), [μνάομαι] amintipe, пomenipe.

Μνεώμενος, Ion: în локŭ de μνώμενος, партч: ал лѕĭ μνάομάι.

Μνῆμα (τὸ), [μνάομαι] (în цен:) semnŭ sпре adѕчере a minte, sѕвenipŭ; (iap партік:) mopmîntŭ. 2) поet: (кѕ цен:) în локŭ de μνήμη. [de ѕnde

Μνημάτιον (τὸ), dim: ал лѕĭ μνῆμα. [ші

Μνηματίτης, ου (ὁ), чел de d'asѕпра mopmîntѕлѕĭ. «Ἀόγος—». Еѕst:

Μνημεῖον (τὸ), fъкѕtŭ sпре пomenipe, saŭ adѕчере a minte, (Лат:) monѕmentŭ; (de ѕnde партік:) mopmîntŭ. 2) локалŭ, ѕnde se пъstpeazъ челе вредніче de цinepe de minte. [din

Μνήμη (ἡ), [μνάομαι] memopie, fakѕлtatea цinepiĭ de minte, saŭ цinepe de minte. «Μνήμην ἐπασκέειν». Ep: 2) adѕчере a minte. «Μνήμην ἔχειν (ποιεῖσθαι) τινὸς». Ep: 2) кавinetŭ de цinѕt xîptiĭ, ad: архівъ. «Ὁ τῆς βασιλείου μνήμης προεστώς». Epd:

Μνημήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de μνημεῖον.

Μνημόνειος (ὁ, ἡ), релatiвŭ кѕ, saŭ kontpiвѕitopŭ ла depindepe de memopie, saŭ цinepe de minte. [μνήμων].

Μνημόνευμα (τὸ), овiектŭ (faптъ, saŭ кѕвîntŭ) вреdnікŭ de пomenipe, saŭ adѕчере a minte 2)=Μνεία, пomenipe. [ші

Μνημονευτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikŭ, вѕnŭ ла memopie. [ші

Μνημονευτὸς, ὴ, ὸν, цinѕtŭ, saŭ de цinѕt minte. [din

Μνημονεύω, віit: -εύσω, (кѕ цен: saŭ pap ак:) цiŭ minte. || (stpъm: кѕ ак:) adѕкѕ a minte. [ші

Μνημονικὸς, ὴ, ὸν, dedѕsŭ ла цinepe de minte, memopiaлŭ. 2)=Μνημονευτικὸς. (de ѕnde) «Μνημονικὸν». Ksn: пѕtepea (fakѕлtatea) memopii, цinepe de minte; saŭ metodѕл de a екчерsa цinepea de minte, (алт:) «Τὰ μνημονικὰ„. Apst: [μνήμων]. [de ѕnde

Μνημονικῶς, adв: =Μνημονευτικῶς. «Μνημονικῶς ἔχω». Лкs: цiŭ minte,

Μνημόνιος (ὁ, ἡ), =Μνημόνειος. [ші

Μνημοσύνη (ἡ), =Μνήμη. [ші

Μνημόσυνον (τὸ), =Μνημεῖον, op-че sлѕжеште ла adѕчере a minte. (прінч; пеѕt: лѕĭ

Μνημόσυνος, η, ον, релatiвŭ, saŭ kontpiвѕitopŭ ла цinepe de minte. [din

Μνήμων, ονος (ὁ, ἡ), цiitopŭ de minte în чева, saŭ чел кѕ вѕnъ цinepe de minte. «Μισῶ μνήμονα συμπόταν». Пров: (ші кѕ цен:) «Φόρτου μνήμων». Od: Θ: sekpetapŭ de корaвie (maĭ 'nainte de aflapea skpiepiĭ) (вezĭ ші ἱερομνήμων). (de ѕnde || sѕвsl:) enistatŭ; sokotitopŭ, ші чл: [μνάομαι].

Μνῆσαι, поet: пех: miж: de порѕнч:, ші

Μνησαίατο, Ion: în локŭ de μνήσαιντο, a 3: îm: пеps: de miж: пех: ал поft: лѕĭ μιμνήσκω.

Μνησάρετος, η, ον, чел кѕ mintea ла віptѕte, saŭ пеѕĭtъtopŭ de віptѕte. [μνῆσις, ἀρετὴ].

Μνησάσκετο, Ion: поet: în локŭ de ἐμέμνητο, a 3: sinг: пеps: de пеste-sъв: (în локŭ de прел:) ал лѕĭ μιμνήσκομαι.

Μνησιδωρέω -ῶ, віit: -ήσω, adѕкŭ, ofepŭ dapѕpĭ sпре adѕчере a minte (pesплъ-

tipe, рекѫпоштіцъ) de faчepe de вino. [μνῆσις, δῶρον].

Μνησίθεος (ὁ,ἡ), чел че îшî adѫче a minte de Dѫmnezeŭ. [μνῆσις, Θεὸς].

Μνησικακέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiŭ minte ръѫл, че amŭ пъцit; (кѫ dat: dipeк: шi цen: saŭ ак: ел: indip:) цiŭ patimъ, ѫръ asѫпра кѫiва пentpѫ вpe ѫnŭ ръŭ, пîndind вpeme a mĭ pesбѫna. [μνησίκακος]. [de ѫnde

Μνησικακητικὸς, ἡ, ὸν, аплекатŭ din natѫръ ла цinepe de minte a ръѫлѫĭ, ĭѫбitopŭ de pesбѫnape.

Μνησικακία (ἡ), цinepe de minte a ръѫлѫĭ. [din

Μνησίκακος (ὁ, ἡ), цiitopŭ de minte a ръѫлѫĭ, че a пътimit de ла чinева, шi къѫtъtopŭ de вpeme sпpe a 'шĭ pesбѫna. [μνῆσις, κακός].

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ mintea ла (ĭѫбitopŭ de) pesбoĭŭ. [μνῆσις, μάχη].

Μνησίνοος -ους (ὁ, ἡ), поet: înцелentŭ. [μνῆσις, νόος].

Μνησιπήμων, ονος (ὁ, ἡ), adѫкъtopŭ a minte de релеле кѫiва. [μνῆσις, πῆμα].

Μνῆσις, εως (ἡ), adѫчepe a minte. [μνάομαι].

Μνησίτοκος (ὁ, ἡ), поet: podosŭ, пръsitopŭ. [μνῆσις, τόκος].

Μνησιχάρη (ἡ), (гls:) плъчepe, веселie, desfъtape. [μνῆσις, χαρά].

Μνήσκομαι, поet: (пpea pap) în локŭ de μιμνήσκομαι.

Μνήσομαι, вiit: ал лѫĭ μνάομαι, saŭ μιμνήσκομαι.

Μνηστεία (ἡ), чepepe de mѫĭepe în къsъtopie; лoгodnъ; însѫpъtoape. [μνηστεύω].

Μνήστειρα (ἡ), поet: fem: ал лѫĭ μνηστὴρ, пeцitoape. 2)=Μνηστή.

Μνήστευμα (τὸ), oбiektѫл лoгodipiĭ, saŭ a къsъtopii; (de ѫnde поet:)=Μνηστή. 2)=кѫ

Μνήστευσις, εως (ἡ), чepepe în къsъtopie; лoгodipe. [шi

Μνηστευτικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitŭ, релatiвŭ ла лoгodnъ. [din

Μνηστεύω, вiit: -εύσω, [μνηστὴ] чepŭ (femee) în къsъtopie, mъ лoгodeskŭ; mъ însopŭ; (în цen:) mъ sileskŭ a sъвîpшi (a doбîndi) чева (вezĭ шi μνάομαι). 2) mъ fakŭ пeцitopŭ, miжлoчeskŭ ла o къsъtopie; лoгodeskŭ. «Κάστορί μ' ἐμνήστευον οὖσαν ἐγγενῆ». Eѫst:

Μνηστέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: în локŭ de μνηστεύω.

Μνηστὴ (ἡ), fem; ал лѫĭ μνηστὸς, лoгodnikъ; ѫne-opĭ soцie.

Μνηστὴρ (ὁ), пpetinzъtopŭ de o femee în къsъtopie, лoгъdnikŭ. 2) поet: (кѫ цen:) sîpгѫitopŭ desпpe чева. «Πολέμου — ». Hind: [μνάομαι]. [de ѫnde

Μνηστήριος, α saŭ ος, σν, atinгъtopŭ de лoгodipe, saŭ de лoгodnikŭ, =Μνηστευτικὸς. [de ѫnde

Μνηστηριώδης, εος (ὁ, ἡ), însѫшitŭ лoгodnikѫлѫĭ. «Γέλως— ». Клm:

Μνηστηροκτονία (ἡ),=Μνηστηροφονία. [din

Μνηστηροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de лoгodnikŭ, saŭ de пpetinzъtopĭ. [μνηστὴρ, κτείνω].

Μνηστηροφονία (ἡ), omopŭ de лoгodnikŭ, saŭ de пpetinzъtopĭ (aшa se sѫskpie Σ. a Odisei лѫĭ Omepŭ). [μνηστὴρ, φόνος].

Μνῆστις, ιος (ἡ)поet:=Μνεία, Μνήμη. [шi

Μνηστὸς, ἡ, ὸν, чepѫtŭ în къsъtopie, saŭ къsъtopitŭ пpin nѫntъ. [μνάομαι].

Μνήστρια (ἡ), [μνηστὴρ] пeцitoape.

Μνῆστρον (τὸ), лoгodnъ; лoгodipe, mъpitape. [шi

Μνηστύς, ύος (ἡ), Ion: în локŭ de μνηστεία. 2) =Μνῆστις. [шi

Μνήστωρ, ορος (ὁ), поet: în локŭ de μνηστὴρ. [μνάομαι].

Μνιαρὸς, ὰ, ὸν, шi поet: ...

Μνιόεις, εσσα, εν, плinŭ de, saŭ asemenea кѫ...

Μνίον, saŭ Μνῖον (τὸ), [μνόος] ѫnŭ felŭ de плantъ, saŭ mѫшкĭѫ de mape кѫ fpѫnze ка лîna (алta dekît φύκος). [de ѫnde

Μνιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μνιόεις.

Μνοία (ἡ), поet: (dѫпe diaлektѫл Kpeteniлop) poвie; (шi колек:) poвĭ. [de ѫnde

Μνοίτης, ου (ὁ), (Kpet:) poвŭ.

Μνοῦς -οῦς (ὁ), поet: în локŭ de χνοῦς.

Μνώα, saŭ Μνωΐα (ἡ),=Μνοία. [de ѫnde.

Μνωΐτης, ου (ὁ),=Μνοίτης.

Μνωόμενος, поet: în локŭ de μνώμενος, пaptч:, шi

Μνώοντο, поet: în локŭ de ἐμνῶντο, a 3: îm: пeps: de пpeл: ал лѫĭ μνάομαι.

Μνώτης, ου (ὁ), = Μνωΐτης,

Μογγὸς, [imit: în afin кѫ γογγύζω] ἡ, ὸν, чел кѫ înkisŭ (adînkŭ) гласŭ.

Μογείω, поet: = Μογέω.

Μογερὸς, ὰ, ὸν, [шi adв:] -ερῶς, поet: osteniчosŭ; tikълosŭ. [шi

Μογέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: în локŭ de μοχθέω, mъ osteneskŭ, mъ mѫnчeskŭ; (кѫ ак:) paвdŭ. «Πόλλ' ἐμόγησα". Iл: A. (шi în локŭ de adв:) «Θεμείλεια, τὰ θέσαν μογέοντες". Iл: M. [μόγος]. [de ѫnde

Μόγημα (τὸ), плц: în локŭ de μόγος.

Μογιάω, -ῶ, aiit: -ήσω, Лак: în локъ de μογέω,

Μογιλαλία (ἡ), гîнгъвіе. [din

Μογιλάλος (ὁ, ἡ), гîнгавъ (Sкр:). [μόγις, λαλέω].

Μόγις, [μόγος] adв: = Μόλις.

Μογισαψέδαφος (ὁ, ἡ), кот: авїа atinгътоpъ de пъmîntъ (епіт ал подагреї). [μόγις, ἅπτω, ἔδαφος].

Μόγος (ὁ), поет:=Μόχθος, (de ачі) mъnкъ, osteneалъ; aneвoime; tiкълошіе.

Μογοστοκέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: = Δυστοκέω, naskъ къ mъnчі, aneвoїe. [ші

Μογοστοκία (ἡ), поет: = Δυστοκία, aneвoїoasъ naштepe. [din

Μογοστόκος (ὁ, ἡ), поет: [μόγος, τόκος] ажъtъtoape ла mъnчеле naштepiї. 2) (maї noъ) =Δύστοκος, aneвoїe, къ mъnчї пъsкътoape.

Μόδιος (ὁ), [stpeinъ] ъnъ felъ de mъsъpъ пentpъ лікъide, ші гpîneцe (a шеaseлea пapte din μέδιμνος, ші a tpeїa din ἀμφορεύς, вezї zічp;) копpinzъtoape de 336. окале.

Μόδος (ὁ), ъnъ felъ de плantъ, (поate) =Μάδον, (алt:) ψίλωθρον (вezї zіч:).

Μόθαξ, ακος (ὁ), =Μόθων.

Μόθος (ὁ), поет: [în afin къ μόχθος, ші μῶλος] бътъліе, pesвoїъ,

Μόθων, ωνος (ὁ), (în цen:) poвъ пъsкътъ în кasa stъпînълъї sъъ; (пaptiк: în Sпapta) fiъ de Лaкonъ (nъ adeвъpatъ Ssпaptiatъ) кpeskъtъ къ копіі ші dъпе кіпъл adeвъpaцілop Sпaptiaцї. 2) (adiek:) oвpaznikъ; desfpînatъ (пpeкъm sînt maї de mълte opї poвiї de кasъ). (de ъnde || sъвst:) ъnъ felъ de desfpînatъ danцъ. [μόθος]. [de ъnde

Μοθωνία (ἡ), хapaктepъ de oвpъzniпіе ал poвълъї de кasъ. [ші

Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, însъшitъ, пotpiвitъ poвълъї de кasъ, poвosъ; sъпъpъtopъ.

Μοιμυάω -ῶ, віit: -άσω, ші...

Μοιμύλλω, [μύω, μύλλω] віit: -υλῶ, stpînгъ въzeле, ка къm aшї sъцe, sъгъpeskъ.

Μοῖρα (ἡ), [μείρομαι]=Μέρος, пapte, saъ пopцie. «Κρέα δαίετο, καί νέμε μοίρας». Om: «Χώρης ὀλίγην μοίραν ἔχοντες». Іл: Н. "Οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν". Od: Y. sîntъ къ totъл пepъшinaцї. «Οὐ σμικρὰν συμβάλλεσθαι μοῖραν πρός τι». Пл:2) (fir:) пapte de къdepea fieкъpъїa; pîndъ, шipъ. «Πάντα τὸν δῆμον πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοίρην προσεθήκατο". Ep: în пaptea sa. "Ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ αὐτὸν ἦγον». Ed: „Ἡ φιλόσοφος μοῖρα». Плт: корпъл fiлosofaлъ. (ші къ цen:) «Ἐν μοίρᾳ τινὸς τάττεσθαι». Sin: în пъmъpъл. «Ἐν μοίρᾳ φαρμάκου». Плт: în felъ de... «Ἐν μοίρᾳ παιδιᾶς. Dm: (вezї ші λόγος). 3) (în цen:) къвiiнцъ, dpeптъ. «Κατά μοῖραν, saъ «Ἐν μοίρᾳ». къ dpeптъ къвîntъ. „Ταῦτα κατὰ μοῖραν ἔειπες". Іл: А. «Ἐν μοίρῃ πέφαται». Od: X. (ші din kontpa). "Οὐ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν». Іл Н. nъ pegълat. „Οὔτι παρὰ μοῖραν ἔειπες". Od: Ξ. (вezї ші αἶσα). 4) soaptъ, tpiшte (въnъ saъ pea), saъ nestpъmъtatъ xotъpîpe a лъї Dъmnezeъ, ъpsitъ, fataлitate; moapte. «Θεοῦ („Θεῶν, saъ «Θεία) μοῖρα». Om: Apst: «Οὔ τοι ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλὰ θεὸς καὶ μοῖρα». Іл: Т. «Ὑπὸ μοίρας τινος ἀγόμενος". Ksn: «Μοῖρα βιότοιο», Іл: D. пpeъpsitъл tepminъ ал віецiї. (ші ел:). «Πέπρωται δέ μιν μοῖραν ἀναπλήσειν χαλύβων ἐν γαίῃ» Апл: «Ὑπὲρ μοῖραν". Іл: Y. пeste ъpsitъ. «Μοῖραν οὔ τινά φημι πεφηγμένον ἔμμεναι». Іл: Z. «Ζεὺς οἶδε μοῖραν τ' ἀμμορίην τ' ἀνθρώπων". Od: Y. (ші къ inf:) «Οὔτοι μοῖρα φίλους ἰδέειν». Od: Δ. "Οὔπω τοι μοῖρα θανεῖν». Іл: Н. (ші în пepsonifiкaцie). «Οὐκ ἔστιν ἀλύξαι ἀνθρώποις ὅ,τι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει». Tкp: (de ъnde dъпе mitoлoцie). «Τρεῖς αἱ μοῖραι κατὰ τοὺς χρόνους μεμερισμέναι, κατα μὲν τὸ γεγονὸς Ἄτροπος, κατὰ δὲ τὸ μέλλον Λάχεσις, κατὰ δὲ τὸ ἐνεστὼς Κλωθώ. Apst: 4) = Μόρα. «Μοῖραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν». Елп: 5) (matm:) гpadъ, a 360 пapte din чepкъ. «Τὸ ζώδιον ἔχει μοίρας τριάκοντα». Dmsк:

Μοιραγέτης, ου (ὁ), повъцъitopъл soapteї oameniлop. [μοῖρα, ἡγέομαι].

Μοιράζω, віit: -άσω,=Μοιράω. [ші

Μοιραῖος, α, ον, =Μοιρίδιος. [ші

Μοιρὰς, άδος (ἡ),=Μοιρὶς. [ші

Μοιράω -ῶ, віit: -άσω, ші Ion: -ήσω, (пas: tpe: de къ: μεμοίραμαι) înпapцъ, desпapцъ, înпpaштiъ. «Χαίτας ἐμοιρήσαντο». Апл: 'шї aъ înпpъшtiatъ пъpъл sпpe semnъ de жале. 2) (пas: ші în atpeїa пeps: къ цen: saъ pap: къ aк:) a къzъt în пaptea mea, amъ aпъкat a aвea; sîntъ înпъptъшitъ; (къ dat: ші inf:) îmї este ъpsitъ. „Ὅσα ψυχῆς μεμοίραται". Fiл: (ші Dop:) «Γᾶς μεμόρακται». Tim: Лкp: este kompъsъ din пъmîntъ. «Ζῆν καὶ τεθνᾶναι μεμοίραται ἡμῖν». Алчfp: [μοῖρα].

Μοιρηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: пъsкътъ къ въnъ tpiшte. [μοῖρα, γένος].

Μοιρηγέτης, ου (ὁ), поет: = Μοιραγέτης.

*

Μοιριαῖος, α, ον, копрinzъtорȣ de ȣnȣ (ɥeometрікȣ) градȣ. [ші

Μοιρίδιος, α, ον, (ші adв:) -δίως, поет: хотъріtȣ de soaptъ, saȣ ȣрsitȣ. [ші

Μοιρικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς,= Μοιρίδιος. [ші

Μοιρὶς, ίδος (ἡ), поет: de опотрівъ, ексакт înпърцitъ. [μοῖρα].

Μοιρογνωμόνιον (τὸ), ȣnȣ instрȣmîntȣ ɥeometрікȣ пентрȣ мъsȣрареа граделор. [μοῖρα, γνώμων].

Μοιρογραφία (ἡ), deskріере de пърцiле ȣnȣї totȣ. [μοῖρα, γραφή].

Μοιροδοκέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї пріimeskȣ партеа кȣвenitъ. [μοῖρα, δοχή].

Μοιροθεσία (ἡ), amezapea, fiksapea граделор ɥeometріче. [μοῖρα, θέσις].

Μικρόκραντος (ὁ, ἡ), поет: [μοῖρα, κραίνω]. хотъріtȣ de ȣрsitoape.

Μοιρολαχέω -ῶ, віit: -ήσω,=Μοιρολογχέω.

Μοιρολογέω -ῶ, ші (шіж:) -έομαι-οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, презікȣ кȣїва ȣрsita sa.

Μοιρολόγος (ὁ, ἡ), гічitорȣ de хотъріріле ȣрsitoapeї. [μοῖρα, λέγω].

Μοιρολογχέω-ῶ, віit: -ήσω, înпарцȣ, saȣ мъ înпарцȣ, їaȣ ші eȣ парте кȣ sорцї.

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ), [μοῖρα, λαγχάνω] înпърцitорȣ de пърцї кȣ sорцї; saȣ компърташȣ în sорцї.

Μοιρονόμος (ὁ, ἡ), înпърцitорȣ, disпȣitорȣ ал ȣрsitелор, saȣ soapteї oamenilор. [μοῖρα, νέμω].

Μοιροφόρητος (ὁ, ἡ), Sхл: експл: а лȣї κηρεσσιφόρητος (везї ziч:). [μοῖρα, φορέω].

Μοῖσα Еол: în локȣ de μοῦσα.

Μοῖτος (ὁ), Sічел: чел de о потрівъ, asemenea (de ȣnde Лat: mutuus). «Μοῖτον ἀντί μοίτου». Лȣч: (пров:) реsплътіре речіпрокъ în челе deопотрівъ, (Франц:) rendre la pareille.

Μοιχάγριον (τὸ), поет: [μοιχὸς, ἀγρέω] (прінч: ла îm:) osîndъ înпȣsъ asȣпра прекȣрварȣлȣї прinsȣ în faптъ. (везї ші ζωάγριον).

Μοιχάζω, віit: -άσω, (кȣ ɥen:)=Μοιχάω.

Μοιχαλὶς, ίδος (ἡ), прекȣрвъ. [ші

Μοιχὰς, άδος (ἡ), =Μοιχαλὶς. [ші

Μοιχάτης, ου (ὁ), поет: în локȣ de μοιχὸς.

Μοιχάω -ῶ, віit: -ήσω,=Μοιχεύω. [μοιχός]

Μοιχεία (ἡ), віna прекȣрварȣлȣї. [ші

Μοιχευτὴρ, поет: în локȣ de ...

Μοιχευτής, οῦ (ὁ), =Μοιχὸς. [ші

Μοιχευτὸς, ἡ, ὸν, прекȣрвitȣ. [ші

Μοιχεύτρια (ἡ), fem: ал лȣї μοιχευτὴς,= Μοιχαλὶς. [din

Μοιχεύω, віit: -εύσω, прекȣрвeskȣ; (stръm: корȣпȣ мъріtatъ мȣїере; (în ɥen:) вastapdezȣ, пребакȣ în neadeвъратȣ; (fir:) „Μοιχεύειν τὴν θάλασσαν». Ksn: а'шї însȣші віклeneште stъпînіреа мъріі, кînd алтȣл este пеste dînsa stъпînitорȣ. (este кȣnoskȣtȣ, къ Dȣка de Beneцia se însȣра кȣ мареа). (ші пas:) «Τὴν θυγατέρα μεμοιχευμένην». Dm: [ші

Μοιχίδιος, α, ον, = Μοιχικὸς, (партік:) пъskȣtȣ din прекȣрвіе. [ші

Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, atрівȣitȣ ла прекȣрвіе, saȣ аплекатȣ ла прекȣрвіе. [μοιχὸς]. [de ȣnde

Μοιχικῶς, adв: кȣ кіпȣ потрівitȣ прекȣрвіі, прекȣрвеште.

Μοίχιος, α, ον, поет: =Μοιχίδιος.

Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ), пъskȣtȣ din прекȣрвіе. [μοιχὸς, γεννάω].

Μοιχοληπτία, ші Μοιχοληψία (ἡ), прindере de прекȣрварȣ în faптъ. [μοιχός, λαμβάνω].

Μοιχὸς (ὁ), [în afin кȣ οἰφάω] прекȣрварȣ. 2) ȣnȣ felȣ de ръsътȣръ а капȣлȣї. [de ȣnde

Μοιχοσύνη (ἡ), поет: în локȣ de Μοιχεία.

Μοιχότροπος (ὁ, ἡ), ком: чел кȣ пȣртърї de прекȣрвіе. [μοιχὸς, τρόπος].

Μοιχοτύπη (ἡ), ком:=Μοιχαλίς. [în imit: de χαμαιτύπη]. [μοιχὸς, τύπος].

Μόλγης, ου (ὁ), гл: în локȣ de μολγος.

Μόλγινος, η, ον, fъкȣtȣ din пїеле de воȣ. [din

Μολγὸς, (ὁ), sакȣ, saȣ тȣлȣмȣ de пїеле de воȣ. 2) (fir:) fȣрȣ de вanї пȣвлічї; saȣ (adiekt:) дешертȣ, sъракȣ. [μέλγω].

Μολεῖν, поет: пех:2; de înf: ал лȣїβλώσκω.

Μολεύω, віit: -εύσω, кȣръцȣ помȣ de кръчї saȣ влъstape de прisosȣ (везї αὐτομολία); (dȣпе алцїї) греш: în локȣ de μοσχεύω. (везї ші μολούω).

Μολεω -ῶ, (fъръ віit:) поет: (преа рарȣ ші поȣ) în локȣ de βλώσκω.

Μολιβαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: греȣ din прічіna плȣмвȣлȣї, saȣ плȣмвȣitȣ, ка sъ se înгреȣїеze. [μόλιβος, ἄχθος].

Μολίβδαινα, ης (ἡ), = Μολιβδὶς, вȣкатъ de плȣмвȣ. 2) ȣnȣ felȣ de мінералъ матеріе, (франц:) plombagine. 3) ȣnȣ felȣ de плантъ, (Лat:) plumbago. 4) (în At:) în локȣ de μολιβδίνη. [ші

Μολίβδεος -οῦς, έα -ᾶ, εον -οῦν,=Μολίβδινος. [ші

Μολιβδιάω -ῶ, віit: -άσω, amȣ faцъ ка de плȣмвȣ, негрічоasъ. [ші

Μολιβδικός, ή, όν, ші

Μολίβδινος, η, ον, de плămбă. ‖ (sввst:) Μολιβδίνη,=Μολιβδίς. [ші

Μολίβδιον (τὸ), цeавъ de плămбă. [ші

Μολιβδίς, ίδος (ή), (în цeп:) вăкатъ (глonцă) de плămбă; (îap naptik:) глonцă de плasъ, saŭ de nast: sondъ. [ші

Μολιβδίτης, ου (ὁ), ші Μολιβδίτις, ίδος (ή), [Μόλιβδος] =кă...

Μολιβδοειδής, έος (ό, ή), чел de feлăл (natъpa, saŭ faцa) плămбoвăї.

Μόλιβδος, ші Μόλυβδος (ὁ), плămбă.

Μολιβδουργός (ὁ), лăкръторă de плămбă. [μόλιβδος, ἔργον].

Μολιβδοφανής, έος (ό, ή), чел ка плămбăл ла вedepe. «Χρῶμα μολιβδοφανές». At: [μόλιβδος, φαίνω].

Μολιβδοχοέω -ῶ, вііt: -ήσω, topнă плămбă, saŭ лeră (лiпeskă) чева кă плămбă tonită. [μόλιβδος, χοή].

Μολιβδόχροος -ους, ші Μολιβδόχρως, ωτος saŭ ῶτος (ὁ, ή), плămбiй. saŭ кă faцъ de плămбă. [μόλιβδος, χρόα, saŭ χρώς].

Μολιβδόω -ῶ, вііt: -ώσω, акoперă, saŭ лiпeskă чева кă плămбă, плămбăїeskă. 2) пpeфакă чева în (saŭ toneskă ка) плămбă. [ші

Μολιβδώδης, εος (ό, ή), плămбoсă, din feлăл плămбăлăї. [μόλιβδος].

Μολίβδωμα (τὸ), алкътаіеръ, konstpăкцie de плămбă. [ші

Μολίβδωσις, εως (ή), плămбăіpe. [ші

Μολιβδωτὸς, ή, όν. кънтămită, înвълită, saŭ лiпită кă плămбă (ка sъ se înгpeaїeze), плămбăită. [μολιβδόω].

Μόλιβος (ὁ, saŭ ή), noet: în локă de μόλιβδος].

Μολιβοσφιγγής, έος (ό, ή), noet: stpîns лerată кă плămбă. [μόλιβος, σφίγγω].

Μολιβουργὸς (ὁ, ή), =Μολιβδουργὸς.

Μόλις, [μόλος, μῶλος] adв: aвîa, кă aneвoie. «Ὑπὸ βίας καὶ μόλις„. Пл:

Μολίων, ωνος (ὁ), гas: pesвoitopă. [μόλος].

Μολόβριον (τὸ),цвpчелă селвatikă,(Fpanц:) marcassin. [ші

Μολοβρὶς, ίδος (ή), fem: ал лăї...

Μολοβρος (ὁ), noet: [μολεῖν, βορὰ] лaкomă; чepнъторă; napasită. 2) [dвne алції se конf: кă μῶλος] лeneшă, tpîndaвă.

Μολόθουρος (ὁ), вnă feлă de плantъ neвeнтeжitъ, (dвne esix:) = Α'σφόδελος, saŭ ἐλάσχονος (вezĭ zîч:), aiшopă, saŭ poroză de тapе.

Μόλος (ὁ), гpam: în локă de μῶλος.

Μολοσσικὸς, ή, όν, ші

Μολοσσὸς (ττὸς), οῦ (ὁ), чел din Моло ssia (провinцie a Enipвлăї), Moloseanъ. «Κύων—». Пл: вnă feлă de тapе кîne de stînъ. «Πούς—». Metp: komпaсă din tpeї silaвe лвнцї.

Μολουρὶς (ή), вnă feлă de лъквstъ, saŭ вpoaскъ. [ші

Μόλουρος (ὁ), вnă feлă de шapпe. (вezi ші ἀμφίσβαινα). [μολεῖν, οὐρὰ].

Μολύω, вііt: -ύσω,=Μολεύω. (вezĭ ші κολούω).

Μολόχη (ή),=Μαλάχη. [de вnde

Μολόχιον (τὸ), =Μαλάχιον.

Μολπάζω, вііt: -άσω,=Μέλπω, кîntă, лaвдă. [ші

Μολπαῖος, α, ον, кввenită, saŭ вnă ла кîntape, saŭ dънцape. [μολπὴ].

Μολπαστὴς, οῦ (ὁ), [μολπάζω] кîntъpeцă; (în цeп:) жвкъторă; (aввs:) înпpeвнъ жвкъторă; de aчeaшї вîpstъ.

Μολπάστρια (ή), fem: ал лăї μολπαστὴς.

Μολπὴ (ή), noet: [μέλπω] кîntape, saŭ кîntikă; (вnc-opї) danцă, saŭ жокă кă кîntiче. (вezĭ Od: Z: 101). [μέλπω]. [de вnde

Μολπηδὸν, adв: noet: în felă de кîntikă, ка вnă кîntikă.

Μολπηστὴς, οῦ (ὁ), noet: = Μολπαστὴς. [de вnde

Μολπηστὶς, ίδος, ші Μολπῆτις, ίδος (ή), noet: în локă de μολπάστρια, кîntъpeaцъ, кitapistъ, saŭ dънцъtoape.

Μολπήτωρ, ορος (ὁ), noet: = Μολπαστὴς.

Μόλυβδος, Μολύβδινος, ші чл: ші Μόλυβος, Μολυβὶς, ші чл: =Μόλιβδος, ші чл:

Μολυβρὸς, ὰ, ον, =Μολοβρὸς.

Μόλυσμα (τὸ),=Μόλυσμα. [ші

Μολυνὶή (ή), гas: шezвtвл (кврвл). [μολύνω].

Μολυνοπραγμονέω -ῶ, вііt: -ήσω, kom: în локă de πολυπραγμονέω., amestekă (înквркă не чinева în) mînжite, natsposase лвкрврї. [μολύνω, πρᾶγμα].

Μόλυνσις, εως (ή), mînжipe; (în Apst. metecpoлц: Θ: γ') stapea кърнїї пе жвmъtate fpiute. [din

Μολύνω, вііt: -υνῶ, (nas: tpe: de кă: μεμόλυσμαι) mînжeskă; (fir:) кopвнă; nevinsteskă. «Μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ ὕδατος». Stв: «Κρέα πρὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα». Ead: nîpиъite нвиaї. «Ἐὰν ἁμαθίᾳ μολύνεσθαι». Hit: a se гъвъл. «Μολύνεσθαι καὶ λοιδορεῖσθαι τοῖς ἐπὶ τοῦ βήματος καλινδουμένοις». Iskp:

Μολυρὶς, ίδος (ή). =Μολουρὶς.

Μόλυσμα (τὸ), mînжilъpъ, nekъpъщie, naтъ, sпъpkъчïъnc. [ші

Μολυσμὸς (ὁ), = Μόλυνσις. saŭ Μόλυσμα. [ші

Μολυχνὸς, ἡ, ὸν, (гls:) mînжilъ, nekъpatъ, nъtъposъ. [μολύνω].

Μολὼν, οῦσα, όν, noet: nex:2: de naptч: ал лъї βλώσκω.

Μομφὴ (ἡ), =Μέμψις, хълъ. [ші

Μόμφις, εως (ἡ), ші Μόμφος (ὁ), noet: în локъ de μομφὴ. [μέμφομαι].

Μονάγκων, ωνος (ὁ, ἡ), (mашinъ asъîpkotъ (o прашtie). [μόνος, ἀγκών].

Μοναγρία (ἡ), ші Μονάγριον (τὸ), ші Μόναγρος (ὁ), sinгъpъtate, nъstietate. [μόνος, ἀγρός].

Μονάδην, adв: în sinгъpъtate, (Fpanц:) isolément. [ші

Μοναδικὸς, ἡ, ὸν, [ші adв:) -ικῶς, apъtъlopъ de (saŭ къвenitъ ла) вnime, saŭ вnъ insъ, (Fpanц:) indibidвalъ. 2) (Bisep:) =Μοναστικός. [ші

Μοναδὸν, adв: noet: =Μονάδην. [ші

Μονάζω, вiit: -άσω, sîntъ, saŭ tpъїeskъ sinгъpъ. 2) (Bisep:) tpъїeskъ în sixъstpie. 3) (apitmet:) înmвlцeskъ цpin вnime. [μονάς].

Μοναθλία (ἡ), [μόνος, ἆθλος] =Μονομαχία.

Μονάκανθος (ὁ, ἡ), чел къ шipa sшinъpiї dintp' вnъ osъ nвmaї. [μόνος, ἄκανθα].

Μονάλυσις, εως (ἡ), simплъ (desdoitъ) лanцъ. [μόνος, ἄλυσις].

Μονάμπυκος (ὁ, ἡ), =Μονάμπυξ. [de вnde

Μοναμπυκία (ἡ), noet: вnвletъ de tpъsвpъ къ вnъ калъ, saŭ kalîpъ sinгъpъ înxъmatъ.

Μονάμπυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: [μόνος, ἄμπυξ] (цpinч: ἵππος, калъ) înxъmatъ sinгъpъ, =Μονόζυξ. (bezї ші κέλης).

Μονανδρέω -ῶ, вiit· -ήσω, sîntъ ...

Μόνανδρος (ἡ), чeea чe ape, saŭ a авъt вnъ sinгъpъ nвmaї върбатъ. [μόνος, ἀνήρ].

Μόναπος (ὁ), (dialekt:) în локъ de βόνασος.

Μοναρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъnînieskъ, гъвepnъ sinгъpъ. [din

Μονάρχης [μόνος, ἄρχω] (ὁ), monapxъ, sinгъpъ stъnînitopъ, înпъpatъ nemъpuinitъ; (de вnde ла Poma diktatopъ). [de вnde

Μοναρχία (ἡ), monapxie, stъnînipe, înпъpцipe de sine. [ші

Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, monapxikъ, (ad:) къвenitъ ла monapxie, цъвitopъ de felъл гъвepnъвлъї monapxikъ.

Μόναρχος (ὁ, ἡ), = Μονάρχης.

Μονὰς, ἀδος (ὁ, ἡ), sinгъpitъ, sinгъpatikъ. ‖ (sвst: fem:) вnime; (ла къbe, saŭ къpцї de жокъ) asвл; (ka mъsspъ) depetвл. [μόνος].

Μοναστὴρ (ὁ), noet: în локъ de μοναστής. [μονάζω]. [de вnde

Μοναστήριον (τὸ), (de aчї) monastipe, локашъ de sixastpi.

Μοναστὴς, οῦ (ὁ), tpъitopъ sinгъpъ; (Bisep:) monaxъ, кълвгъpъ, nвstnikъ. [μονάζω]. [de вnde

Μοναστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, къвenitъ, însвшitъ tpъitopвлъї sinгъpъ; (Bisep:) кълвгъpeskъ.

Μονάστρια (ἡ), fem: ал лъї μοναστής, tpъitoape sinгъpъ; (Bisep:] кълвгъpiцъ.

Μονάτωρ, ορος (ὁ), гpam: = Μονάμπυξ.

Μοναυλέω -ῶ, вiit: ήσω, kîntъ къ гlъepвл sinгъpъ (цpinч:) nвmitвл Пл:solo [ші

Μοναυλία (ἡ), kîntape de sinгъpъ, (Пл:) solo. 2) noet: tpaїъ sinгъpatikъ (de nekъsъtopitъ), sinгъpъtate. [ші

Μοναύλιον (τὸ), вnъ felъ de mвsikalъ instpвmîntъ (гlъepъ), къ kape se kîntъ solo. [ші

Μόναυλος (ὁ, ἡ), kîntъtopъ (къ гlъepвл), sвnътopъ sinгъpъ. ‖ (sвst: къpв:) = Μοναύλιον [μόνος, αὐλός]. 2) tpъitopъ sinгъpъ (nekъsътopitъ). [μόνος, αὐλή].

Μοναχή (ἡ), fem: ал лъї μοναχὸς. ‖ (sвst:) вnъ felъ de mînzetъ Indianъ. [de вnde

Μοναχῇ, saŭ Μοναχῇ, adв: = Μοναχῶς.

Μοναχικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, însвшitъ monaxвлъї, кълвгъpeskъ. [ші

Μοναχόθεν, adв: de ла o napte nвmaї.

Μοναχὸς, ἡ, ὸν, sinгъpatikъ, (de вnde Bisep:)= Μοναστής, кълвгъpъ. [μόνος]. [de вnde

Μοναχοῦ, adв: întp' вnъ sinгъpъ nвmaї локъ. «'Ενταῦθα μοναχοῦ». Пл:

Μοναχῶς, adв: întp' вnъ sinгъpъ nвmaї кіпъ.

Μονέντερον (τὸ), maцвл шezвtвлъї. [μόνος, ἔντερον].

Μονὴ (ἡ), stъpвitoape петречере вndeвa; întîpziepe. 2) (maї noŭ)=Μοναστήριον. [μένω].

Μονῆς, ῆος (ἡ), noet: къвenitъ ла вnвл nвmaї. "'Αρχὴ —». Manet: =Μοναρχία. [μόνος].

Μονήκοιτος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de Μονόκοιτος.

Μονήλατος (ὁ, ἡ), [μόνος, ἐλαύνω] fъкѕtŭ dintp' o sinгѕръ вѕкatъ, din întpeгŭ.

Μονημέριος, ші Μονήμερος (ὁ, ἡ), dъinitopŭ, saŭ fъкѕtŭ întp' o sigѕръ zi. [μόνος, ἡμέρα].

Μονήρης, [μόνος, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), ѕnѕл sinгѕрŭ, fъръ soцŭ; (despre коравіе) nѕmaĭ кѕ o вîsлъ; (în цen:) sinгѕрŭ tръitopŭ, sinгѕpatikŭ.

Μονθύλευσις, Μονθυλεύω, ші чл:='Ονθύλευσις, ші чл:

Μονία (ἡ), поet: sinгѕръtate, = Μοναυλία (2). 2) =Μονή. (1) [ші

Μονίας, ου (ὁ), = Μόνιος, sinгѕpatikŭ, selвatikŭ. 2) (гл:) tpeazŭ, nebeatŭ. [ші

Μόνιμος (ὁ, ἡ), statopnikŭ, nestpъmѕtaвілŭ; dъinitopŭ; stъpѕitopŭ. [μόνος]. [de ѕnde

Μονιμότης (ἡ), statopnічіе, soliditate; dъinipe; stъpѕinцъ. [ші

Μονίμως, adв: кѕ кіпŭ statopnikŭ; кѕ dъinipe, saŭ stъpѕinцъ.

Μόνιος (ὁ, ἡ), поet: tpъitopŭ sinгѕрŭ, selвatikŭ. (de ѕnde || sѕвst:) =кѕ...

Μονιὸς (ὁ), mistpeцŭ, поркŭ selвatikŭ, saŭ лѕпŭ. [μόνος].

Μόνιππος (ὁ, ἡ), чел че аре (întpeвѕinцeazъ, saŭ se pesвoĭeшte кълаpe пе) ѕnŭ sinгѕрŭ калŭ (вezĭ ші ἄμφιππος). || (sѕвs:) =Κέλης, калŭ de кълъріе (nѕ de хamŭ). [μόνος, ἵππος].

Μονοβάλανος (ὁ, ἡ), (înкѕĭetoape) nѕmaĭ кѕ ѕnŭ zoвopŭ. [μόνος, βάλανος].

Μονοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: ѕmвлъtopŭ sinгѕрŭ, saŭ întp' ѕnŭ пічорŭ. 2) (вepsŭ) komпѕsŭ dintp'ѕnŭ sinгѕрŭ пічорŭ. [ші

Μονόβας, αντος (ὁ), гл: în локŭ de μονοβάμων. [μόνος, βαίνω].

Μονόβιβλος (ὁ, ἡ), копрinsŭ întp' o sinгѕръ карte, saŭ волѕmŭ. [μόνος, βίβλος].

Μονόβολος (ὁ, ἡ), чел dintp' o sinгѕръ вѕкatъ. [μόνος, βάλλω].

Μονογαμέω -ῶ, вiit: -ήσω, nѕmaĭ o datъ, saŭ nѕmaĭ кѕ o sinгѕръ soцie mъ къsъtopeskŭ. [ші

Μονογαμία (ἡ), къsъtopie de o datъ, saŭ кѕ o soцie nѕmaĭ. [ші

Μονογάμιον (τὸ), (nѕmaĭ în fps: de лецĭ). «Μονογαμίου δίκη». asѕпра челѕĭ че nѕ se maĭ къsъtopeшte ал doĭлea. [din

Μονόγαμος (ὁ, ἡ), o datъ nѕmaĭ, saŭ nѕmaĭ кѕ o soцie къsъtopitŭ. [μόνος, γάμος].

Μονογένεια (ἡ), fem: ал лѕĭ...

Μονογενὴς, έος (ὁ, ἡ), sinгѕрŭ nъsкѕtŭ (fъръ алtŭ fpate). 2) поet: чел dintp'ѕnѕл ші ачелашĭ neamŭ. [μόνος, γένος]. [de ѕnde

Μονογενῶς, adв: întp' ѕnŭ кіпŭ nѕmaĭ de naштepe.

Μονογέρων, οντος (ὁ), sinгѕpatikŭ вътpînŭ. [μόνος, γέρων].

Μονόγληνος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de μονόφθαλμος. [μόνος, γλήνη].

Μονόγλωσσος (ὁ, ἡ), шtiitopŭ, saŭ вopвitopŭ nѕmaĭ de o лimвъ. [μόνος, γλῶσσα].

Μονογνωμέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Μονογνωμονέω. [ші

Μονογνωμικὸς, ὴ, ὸν, (плц:) în локŭ de μονογνώμων. [ші

Μονογνωμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъpѕĭeskŭ în sinгѕpa mea пъpepe. [din

Μονογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), stъpѕitopŭ în sinгѕpa sa пъpepe. [μόνος, γνώμη].

Μονόγονος (ὁ, ἡ), = Μονογενής. [μόνος, γόνος].

Μονογράμματος (ὁ, ἡ), konstatŭ dintp'o sinгѕръ літеръ. «Τὸ μονογράμματον». Лкs: skpisŭ dintp'ѕnŭ kondeĭŭ (ка iskълitѕpeлe opientaлe). [μόνος, γράμμα].

Μονόγραμμος (ὁ, ἡ), komпѕsŭ nѕmaĭ din лiniĭ; saŭ fopmatŭ nѕmaĭ dintp'o sinгѕръ лinie; (de ѕnde) «Μονόγραμμον». Лкs: ѕnŭ felŭ de desemnъtѕръ, (Fpanц:) contour. [μόνος, γραμμή].

Μονοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ (saŭ de) ѕnŭ deцetŭ nѕmaĭ. [μόνος, δάκτυλος].

Μονοδέρκτης, [μόνος, δέρκομαι] ου (ὁ), поet: în локŭ de μονόφθαλμος.

Μονόδερμος (ὁ, ἡ), чел кѕ o пieлe nѕmaĭ. [μόνος, δέρμα].

Μονοδιαιτησία (ἡ), tpaĭŭ sinгѕpatikŭ. [μόνος, διαιτάομαι].

Μονοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopŭ sinгѕрŭ. [μόνος, δίαιτα].

Μονοδοξέω -ῶ вiit: -ήσω, amŭ o sinгѕръ, saŭ eŭ sinгѕрŭ ѕna oape-каpe пъpepe saŭ idee. [μόνος, δόξα].

Μονόδουπος (ὁ, ἡ), поet: fъкъtopŭ de ѕnŭ sinгѕрŭ sromotŭ, saŭ sѕnetŭ; (fir: despre вepsŭ) =Μονοβάμων. [μόνος, δοῦπος].

Μονόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кѕ ѕnŭ dinte nѕmaĭ, saŭ кѕ toцĭ dinцiĭ лiniцĭ înпpeѕnъ întp' o sinгѕръ fалкъ. [μόνος, ὀδοὺς].

Μονόδροπος (ὁ, ἡ), поet: [μόνος, δρέπω] кѕлesŭ, saŭ чĭoплitŭ dintp' ѕnŭ sinгѕрŭ tpѕnкĭŭ, (în цen:) dintp' o вѕкatъ, din întpeгŭ.

Μονοείδεια (ἡ) хъpaктepistikѕл лѕĭ...

Μονοειδής, έος, (ό, ή), чел de вnă sinгърă felă, simплв, neamestecată; saă komпвsă din пърці de aчелашї felă. [μόνος, εἶδος]. [de вnde

Μονοειδῶς, adв: într' вnă kină de aчелашї felă, simплв.

Μονοείρων, ονος (ό, ή), noct: [μόνος, εἶρα] пърtъторă de o sinгъръ хаїнъ.

Μονοζυγής, έος, шi Μονόζυξ, υγος (ό,ή), înжвrată sinгърă; (în цеп:) fъръ soцie, saă пърекіе. [μόνος, ζυγος].

Μονόζωνος (ό, ή), пърtъторă пвmaї de înviнгътoape fъръ sabie; (прin врm:) вшорă, rata de dрвmă; (ostaшă) вшор-armată. (bezї шi εὔζωνος). 2) noct: = Μονόζωστος. [μόνος, ζώνη].

Μονόζωος (ό, ή), = Μονοδίαιτος. [μόνος, ζωή].

Μονόζωστος (ό, ή), noct: (dвпе zivi:) чел че sinгърă se înviнце; (fir:) sinгърă, fъръ товарошă, saă конкълъторă. [μόνος, ζώννυμι].

Μονοήμερος (ό, ή), noct: = Μονήμερος.

Μονοθελήτης, ου (ό), cpetikă atpiввitорă лвї Xpistosă de o sinгъръ пвmaї воinцъ, шi natвръ, (alt:) Μονοφυσίτης. [μόνος, θέλω].

Μονόθεν, adв: = Μοναχόθεν, грam: eksпл: a лвї οἰόθεν. [μόνος].

Μονοθρηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, кавtъ μονοφδέω. [μόνος, θρηνέω].

Μονόθυρος (ό ή), чел кв o sinгъръ вшъ; saă вшъ кв вnă kanată пвmaї; (fir: despre skoiчї) кв o цeastъ, (Frанц:) univalve. [μόνος, θύρα].

Μονοίκητος (ό, ή), вnвл sinгърă локвitорă, saă de вnвл sinгърă локвită, sinгърatikă, пвstiă. (алцї skriă μονήκοιτος). [μόνος, οἰκέω].

Μονοκάλαμος (ό, ή), чел dintr' вnă sinгърă кочеанă, saă kotoră. [μόνος, κάλαμος].

Μονόκαμπτος (ό, ή), чел кв o sinгъръ пвmaї îndoiтвръ, saă înkeїetвръ. [μόνος, κάμπτω].

Μονόκαυλος (ό, ή), =Μονοκάλαμος. [μόνος, καυλός].

Μονοκέλης, ητος (ό),=Μονάμπυξ. [μόνος, κέλης].

Μονοκέρατος (ό, ή), чел кв вnă kornă пвmaї. [шi

Μονόκερως, ωτος (ό, ή) = Μονοκέρατος. || (sввst:) inoroză. (bezi шi μονόκερως). [μόνος, κέρας].

Μονοκέφαλος (ό, ή), чел кв вnă sinгърă кашă. [μόνος, κεφαλή].

Μονόκλαυτος (ό, ή), noct: sinгърă плîнгъторă. «Θρῆνος —». Fsxл: de вnвл sinгърă. (bezї шi μονῳδία). [μόνος, κλαίω].

Μονοκληρονόμος (ό, ή), sinгърă moштenitорă. [μόνος, κληρονόμος].

Μονόκλινον (τὸ), nată de вnвл sinгърă; (прin întind:) nată de moptă. (μόνος, κλίνη[.

Μονόκλωνος, (ό, ή), (вot:) каре face пвшaї o ратвръ, o кракъ. [μόνος, κλών].

Μονοκοίλιος (ό, ή), чел кв вnă пînteче, saă stomaxă пвmaї. [μόνος, κοιλία].

Μονοκοιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, dopmă sinгърă în nată, saă квлкашă. [din

Μονόκοιτος (ό, ή), квлкată sinгърă în nată, saă квлкашă. [μόνος, κοίτη].

Μονόκοκκος (ό, ή), чел кв вnă sîmбвре, saă o sъmînцъ пвmaї. [μόνος, κόκκος].

Μονοκότυλος (ό,ή), чел кв вnă kîrчеїă (înkeїetвръ, saă nodă) пвmaї. [μόνος, κότυλος].

Μονοκράτυλος (ό, ή), (каракацъ) каре ape пвmaї вnă шiră de пîчоape кв къвъношitърї. [μόνος, κοτύλη].

Μονοκρατορία (ή), = Μοναρχία. [din

Μονοκράτωρ, ορος (ό, ή), = Μονάρχης, sinгърă, нетърmînită stъпînitорă. [μόνος, κράτος].

Μονόκρημνις, ιδος (ό, ή), пвrtъторă пвmaї de o înkълцъminte. [μόνος, κρημνίς].

Μονόκροτος (ό, ή), (ναῦς, корабіе) каре ape (saă din лînsъ de вîзлвшї se mînkъ de) пвmaї вnă шiră de вîзле. (bezї Ksп: Eл: B'. ά. 28, шi δίκροτός). [μόνος, κρότος].

Μονόκυκλος (ό, ή), чел кв вnă sinгърă черкă (poatъ, шi чл:). [μόνος, κύκλος].

Μονόκωλος (ό,ή), fъkată dintr' вnă тъдвларă, saă o пarte пвmaї. «Ὄκνημα —». Ep: кв вn kată, saă o fagadъ. 2) (despre nepiodă, чел dintr' вnă metврв пвmaї. 3) чел dintr' o твлпінъ; (în цеп:) simплв, вniformă. [μόνος, κῶλον].

Μονόκωπος (ό,ή), чел кв o вîзлъ пвmaї. 2) noct: sinгърă вîзлitорă. (bezї шi αὐτερέτης). [μόνος, κώπη].

Μονολέκιθος (ό, ή), (oă) кв вnă гълвепвнiă пвmaї. [μόνος, λέκιθος].

Μονολεχής, έος (ό, ή), =Μονόκοιτος, шi (прin întind:) Μονόγαμος. [μόνος, λέχος].

Μονολέων, οντος (ό). noct: sinгърatikă, (прin врm:) прса selвatică leă. (bezї шi μονόλοφος). [μόνος, λέων].

Μονολήκυθος (ό, ή), чел че ape пвmaї вnă вasă de вntdelетнă. (bezї шi αὐτολήκυθος). [μόνος, λήκυθος].

Μονολήμματος (ό, ή), konstată într' o

пропоsiцie, saŭ лeтъ nȣmaĭ. «Συλλογισμὸς —». Apst: [μόνος, λῆμμα].

Μονόλιθος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ dintp' o sinгȣръ пĭatръ. [μόνος, λίθος].

Μονολογία (ἡ), ворвipe de sinгȣрŭ. [din

Μονολόγος (ὁ, ἡ), каре ворвeшte sinгȣрŭ. [μόνος, λέγω].

Μονόλοπος (ὁ, ἡ), [μόνος, λοπός] чел кȣ o sinгȣръ пĭeлe, пosгiцъ, акоперiшŭ, saŭ цeastъ.

Μονόλυκος (ὁ, ἡ), sinгȣpatiкŭ, (пpin ȣpm:) пpea seлвatiкŭ лȣпŭ, (алt:) Μονιός. [μόνος, λύκος].

Μονόλωπος (ὁ, ἡ), [μόνος, λώπη] = Μονόλοπος; (пapiiк:) = Μονοχίτων.

Μονόμαζος (ὁ, ἡ), чел кȣ o sinгȣръ nȣmaĭ цîцъ. [μόνος, μαζός].

Μονομάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον (τὸ), = Μονομαχοτροφεῖον. [ші

Μονομαχέω -ω, вiit: -ήσω, тъ вatŭ sinгȣрŭ кȣ sinгȣрŭ. [din

Μονομάχης, ου (ὁ), = Μονομάχος. [μόνος, μάχη]. [de ȣnde

Μονομαχία (ἡ), вътълie întpe doĭ sinгȣрĭ, (Itaл:) dȣeлŭ. [ші

Μονομαχικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitŭ dȣeлȣлȣĭ, saŭ însȣшitŭ dȣeлistȣлȣĭ.

Μονομάχιον (τὸ), = Μονομαχία, saŭ Μονομαχεῖον. [din

Μονομάχος (ὁ, ἡ), каре se вate sinгȣрŭ кȣ sinгȣрŭ, dȣeлistŭ. || (sȣsвt:) чел че пpofeseazъ dȣeлȣл din teatpȣ, (Fpanц:) гладiatopŭ. [μόνος, μάχη].

Μονομαχοτροφεῖον (τὸ), локалȣл, ȣnde se хръпĭaŭ, ші se deпpindeaŭ dȣeлistiĭ, saŭ гладiatopiĭ. [din

Μονομαχοτρόφος (ὁ, ἡ), хръпitopŭ (цiitopŭ) de гладiatopĭ. [μονομάχος, τροφή].

Μονομέρεια (ἡ), калitatea лȣĭ...

Μονομερὴς, έος (ὁ, ἡ), konstatŭ dintp' o sinгȣръ пapte, simплȣ. [μόνος, μέρος]. [de ȣnde

Μονομερῶς, adв: dintp' o пapte nȣmaĭ, simплȣ.

Μονόμετρος (ὁ, ἡ), (вepsŭ) кошпȣsŭ dintp' ȣnŭ feлŭ de metpȣ nȣmaĭ. [μόνος, μέτρον].

Μονομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: ръmasŭ sîpmanŭ de mȣmъ [μόνος, μήτηρ].

Μονόμιτος (ὁ, ἡ), цesȣtŭ nȣmaĭ întp' ȣnŭ fipŭ (desdoitŭ, înпpot: de δίμητος). [μόνος, μῖτος].

Μονόμματος (ὁ, ἡ), = Μονόφθαλμος. [μόνος, ὄμμα].

Μονομοιρία (ἡ), o sinгȣръ (deoseвitъ) пapte din înпърцipe; distanцъ de ȣnŭ (цeometp:) гpadŭ. [μόνος, μοῖρα].

Μονόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ o fopmъ nȣmaĭ, simплȣ. [μόνος, μορφή].

Μονόμοσχος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кȣ o mлъdiцъ, saŭ влъstapŭ nȣmaĭ. [μόνος, μόσχος].

Μόνον, adв: вezĭ μόνος, nȣmaĭ.

Μονονοὺ, Μονονούκ, ші Μονονουχὶ (în локŭ de μόνον οὐ, οὐκ, οὐχί) adв: nȣmaĭ кît nȣ, пe апpoaпe.

Μονόξοος (ὁ, ἡ), nȣmaĭ o datъ чĭoплitŭ, saŭ пȣtinчosŭ a se чĭoплi (a se лȣкpa). (вezĭ ші δίξοος]. [μόνος, ξέω].

Μονόξυλος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ nȣmaĭ dintp' ȣnŭ лemnŭ, saŭ totŭ de лemnŭ. [μόνος, ξύλον].

Μονοούσιος (ὁ, ἡ), sinгȣрŭ (ȣnikŭ) în feлȣл, saŭ fiinцa sa. 2) (тлц:) чел de o sinгȣръ fiinцъ. [μόνος, οὐσία].

Μονοπάθεια (ἡ), пътimipe întp' o пapte nȣmaĭ a tpȣпȣлȣĭ. [μόνος, πάθος].

Μονόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), = Μονότεκνος. 2) = Μονογενής. [μόνος, παῖς].

Μονοπάλης, ου (ὁ), поet: ръmasŭ sinгȣрŭ вipȣitopŭ (saŭ fъръ kontpъ-лȣпtъtopŭ) în лȣпtъ. [μόνος, πάλη].

Μονοπάτιον (τὸ), (Biz:) кaлe stpimtъ, пoteкъ de ȣmвлat nȣmaĭ (кîte ȣnȣл). [μόνος, πατέω].

Μονοπέδιλος (ὁ, ἡ), înкълцatŭ nȣmaĭ лa ȣnŭ пiчopŭ. [μόνος, πέδιλον].

Μονοπείρας, ου (ὁ), каре sinгȣрŭ nȣmaĭ tîлхъpeшte. [μόνος, πεῖρα].

Μονόπελμος (ὁ, ἡ), (înкълцъminte) nȣmaĭ кȣ o taлпъ. [μόνος, πέλμα].

Μονόπεπλος (ὁ, ἡ), înвpъкatŭ nȣmaĭ кȣ o хaĭпъ de d'asȣпpa. [μόνος, πέπλος].

Μονόπηρος (ὁ, ἡ), чел nȣmaĭ кȣ tpaĭsta. [μόνος, πήρα].

Μονόπλευρος (ὁ, ἡ), чел nȣmaĭ кȣ o koastъ (saŭ кȣ o лatȣръ). [μόνος, πλευρά].

Μονοποδία (ἡ), înпърцipe ші mъsȣpape de вepsȣpĭ пe кîte ȣnŭ пiчopŭ. (înпpot: de διποδία). [μονόπους].

Μονόποιος (ὁ, ἡ), чел de o sinгȣръ калitate saŭ însȣшime nȣmaĭ, simплȣ. [μόνος, ποιός].

Μονόπους, ποδος (ὁ, ἡ), чел кȣ ȣnŭ sinгȣрŭ пiчopŭ. [μόνος, πούς].

Μονοπραγματέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ îndeлetniчeskŭ nȣmaĭ лa ȣnŭ лȣкpȣ. [μόνος, πρᾶγμα].

Μονοπροσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Μονοπρόσωπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σώπως.

чел че аре (înfъцішеazъ) о персоанъ, saŭ о faцъ nъmaĭ. [μόνος, πρόσωπον].

Μονόπτερος (ὁ, ἡ), чел къ о аріпъ nъmaĭ (проп: ші fir:). [μόνος, πτερόν].

Μονόπτωτος (ὁ, ἡ), (грам:) каре аре nъmaĭ ъnŭ kazŭ. [μόνος, πτῶσις].

Μονοπύργιον (τὸ), четате întъpitъ nъmaĭ къ ъnŭ tъpnŭ. [μόνος, πύργος].

Μονοπωλέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ (mъ neгоцеskŭ ка)...

Μονοπώλης, ου (ὁ), чел къ прівілеціŭ de a вinde sinгъpŭ nъmaĭ ъnŭ felŭ de mapfъ. [μόνος, πώλης]. [de ъnde

Μονοπωλία (ἡ), fanta, ші

Μονοπώλιον (τὸ), прівілеціŭл de a вinde sinгъpŭ чева, (Ital:) авалto. 2) локъл, ъnde se faче вînzape de ъnъл sinгъpŭ, авалto.

Μονόπωλος (ὁ,ἡ), поет: чел че аре (înкалікъ, saŭ se tpaцe de) ъnŭ sinгъpŭ mînzŭ, saŭ калŭ. [μόνος, πῶλος].

Μονόῤῥηξ, ηγος (ὁ, ἡ), гл: stînкъ кръпатъ, pъпtъ întp' ъna de sъs пînъ жos. [μόνος, ῥήγνυμι].

Μονόῤῥιζος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел къ о ръdъчinъ nъmaĭ. [μόνος, ῥίζα].

Μονόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), компъsŭ dintp' ъnŭ taktŭ nъmaĭ. 2) поет: чел къ ъnŭ локъitopŭ nъmaĭ, sinгъpatikŭ. «Δόμος—».Esхл: [μόνος, ῥυθμός].

Μονορύχης, ου (ὁ), поет: [μόνος, ὀρύσσω] sапъ къ ъnŭ tъішŭ nъmaĭ, = Μάκελλα.

Μόνορχις, εως, saŭ ιδος (ὁ), чел къ ъnŭ вошŭ nъmaĭ. [μόνος, ὄρχις].

Μόνος, η, ον, (sъпрл: μονώτατος) sinгъpŭ. «Ὀγδώκοντα μόνος κετεδαίσατο μάσδας». Ткр: «Ἡ πενία μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει». Ткр: «Καὶ ἐσώθην ἐγώ μόνος». Sкр: (ші înпреъnъ къ εἷς). «Καὶ Ἀμφίπολις μία μόνη». Od: Ψ. 2) sinгъpatikŭ, пъstiŭ. «Θεῶν μέ τις ὀλοφύρατο μόνον ἐόντα. Od: K: (ші къ цеn: преп:) «Ταῦρος ἐβόσκετο μόνος ἀπ' ἄλλων». Om: Imn: (ші ел:) «Μόνος σου». Лкs: fъpъ tine. || (neъt:) Μόνον, adв: nъmaĭ. «Μόνον εἰ». Лкs: destъл nъmaĭ «Μόνον οὐκ (ші μονονούκ) ἔτυπτε». Лкs: nъmaĭ kît nъ 'л вътеа.

Μονοσάνδαλος (ὁ, ἡ), пъpтъtopŭ de o înкълцъminte nъmaĭ (adikъ nъmaĭ întp' ъnŭ пічорŭ). [μόνος, σάνδαλον].

Μονόσεπτος (ὁ, ἡ), în ъnime înкinatŭ. «Τριὰς —». Грг: [μόνος, σέβω].

Μονόσιρος (ὁ), ъnŭ felŭ de гъinъ de Eцiптŭ.

Μονοσιτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînкŭ sinгъpŭ, saŭ o datъ пе zi. [ші

Μονοσιτία (ἡ), mînкape de sinгъpŭ, saŭ de o datъ пе zi. [din

Μονόσιτος (ὁ, ἡ), каре mъnînкъ sinгъpŭ, saŭ o datъ пе zi. [μόνος, σῖτος].

Μονοσκελὴς έος, ші Μονόσκελος (ὁ, ἡ), =Μονόπους. [μόνος, σκέλος].

Μονόσκηπτρος (ὁ, ἡ), поет: =Μονάρχης, ші Μονοκράτωρ. [μόνος, σκῆπτρον].

Μονοσταλὴς, έος (ὁ, ἡ), =Μονόστολος (2).

Μονόστεγος (ὁ, ἡ), чел къ ъnŭ sinгъpŭ акоперішŭ, saŭ katŭ. [μόνος, στέγη].

Μονοστελέχης, εος, ші Μονοστέλεχος (ὁ, ἡ), чел къ ъnŭ sinгъpŭ кочеапŭ saŭ кotopŭ. [μόνος, στέλεχος].

Μονόστεος (ὁ, ἡ), [μόνος, ὀστέον] чел dintp' ъnŭ sinгъpŭ osŭ.

Μονοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [μόνος, στείβω] чел че мерце sinгъpŭ (fъpъ компаніе); (în цеn:) sinгъpŭ.

Μονόστιχος (ὁ, ἡ), компъsŭ dintp' ъnŭ sinгъpŭ pîndŭ, saŭ шірŭ. [μόνος, στίχος].

Μονόστολος (ὁ, ἡ), пъpтъtopŭ nъmaĭ de o хаїnъ. 2) поет: пopnitŭ ъndeва sinгъpŭ; (în цеn:) sinгъpatikŭ. [μόνος, στέλλω].

Μονόστομος (ὁ, ἡ), чел къ о гъpъ, saŭ tъішŭ nъmaĭ. «Πέλεκυς —». Лкs: [μόνος, στόμα].

Μονοστόρθυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), поет: =Μονοστέλεχος (епіt: ал statъелор лъї Пріапŭ). [μόνος, στόρθυγξ].

Μονοστροφικὸς, ὴ, ὸν, ші adв: -ικῶς, къвenitŭ, saŭ din felъл monostpofелор поеme, saŭ кîntiче. [din

Μονόστροφος (ὁ, ἡ), компъsŭ dintp' o sinгъpъ stpofъ. «Ὠδή —». Metp: 2) înвîptitŭ пpintp' o sinгъpъ poatъ. «Ἅμαξα —». Лкs: къ о poatъ. [μόνος, στρέφω].

Μονοσυλλαβέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ de o silaвъ, monosilaвŭ. [ші

Μονοσυλλαβία (ἡ), monosilaвie, fiinцъ de o silaвъ. [din

Μονοσύλλαβος (ὁ, ἡ), monosilaвŭ, saŭ konstatŭ dintp'o silaвъ nъmaĭ. [μόνος, συλλαβὴ]. [de ъnde

Μονοσυλλάβως, adв: къ о sinгъpъ silaвъ.

Μονόσχημος (ὁ, ἡ),= Μονόμορφος. [μόνος, σχῆμα].

Μονότεκνος (ὁ, ἡ), чел че аре ъnŭ sinгъpŭ копілŭ. 2) (despre віte)= Μονοτόκος. [μόνος, τέκνον].

Μονότης, ου (ὁ), =(saŭ греш: în локŭ de) Μονώτης. [ші

Μονότης (ὁ), (плц:) sinгъpime, ъnitate,

indiвidъaлitate; (прin întind:) sinгъръtate. [μόνος].

Μονοτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskŭ ъnъл sinгъръ. [ші

Μονοτοκία (ἡ), naштepe de ъnъл sinгъръ. [din

Μονοτόκος (ὁ, ἡ), nъskъtopŭ de ъnъл sinгъръ fъtŭ ла toatъ naштepea. [μόνος, τόκος].

Μονοτονία (ἡ), monotonie, o sinгъръ (de ачелашї fелŭ) sъnape. [din

Μονότονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόνως, sъnъtopŭ de ъnŭ sinгъръ (ачелашї) tonŭ, saŭ sъnetŭ; (în цen:) чел de ъnŭ fелŭ nъmaї; (fir:) tape stъpъitopŭ în пъpepea sa, nedesdъплекatŭ. [μόνος, τόνος].

Μονοτράπεζος (ὁ, ἡ), чел че mъnînкъ sinгъръ ла deoseвitъ masъ. «Ξενία—». Eъp: fъкъtъ кътpe astfeл de oasпътŭ. [μόνος, τράπεζα].

Μονότροπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τρόπως, кape se noaptъ întp' ъnŭ кiпŭ nъmaї, simплъ în пъptapea sa; saŭ sinгъpatiкŭ în tpaїъл sъŭ. 2) =Γδιότροπος. [μόνος, τρόπος].

Μονοτροφέω-ῶ, вiit:-ήσω,хръneskŭ, кpeskŭ пе чiпева sinгъръ (deoseвit). [ші

Μονοτροφία (ἡ), хръnipe (aкt: saŭ пas:) sinгъpatiкъ (ла deoseвitъ masъ). [μόνος, τροφὴ].

Μονότροχος (ὁ, ἡ), (кapŭ, saŭ tpъsъpъ) къ o poatъ nъmaї, (Fpanц:) brouette, tapгъ, saŭ poaвъ. [μόνος, τροχὸς].

Μονούατος (ὁ, ἡ), [μόνος, οὖας] чел къ o ъpeкe (чїълŭ); saŭ (вasŭ) къ o mъnъшъ nъmaї.

Μονουχία (ἡ), sinгъpatiкъ вiaцъ,=Μοναυλία. [μόνος, ἔχω].

Μονοφαγέω -ῶ, вiit:-ήσω,=Μονοσιτέω. [ші

Μονοφαγίω (ἡ), =Μονοσιτία. [din

Μονοφάγος (ὁ), (sъпpл: μονοφαγίστατος)=Μονόσιτος. [μόνος, φάγω].

Μονοφαλαγγία (ἡ), o sinгъръ faлaнгъ (чeatъ de oштipe, înпpot: de διφαλαγγία). [μόνος, φάλαγξ].

Μονόφαντος (ὁ, ἡ), apъtatŭ sinгъръ nъmaї. [μόνος, φαίνομαι].

Μονόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел къ ъnŭ oкїŭ nъmaї, кїopŭ. [μόνος, ὀφθαλμός].

Μονόφθογγος (ὁ, ἡ), skoцъtepŭ de ъnŭ sinгъръ гласŭ. || (sъвst: fem:) вокалъ, nъ diftonгŭ. [μόνος, φθόγγος].

Μονόφορβος (ὁ, ἡ), пoet: [μόνος, φορβὴ] пъskъtŭ sinгъръ (deoseвit).

Μονόφρουρος (ὁ, ἡ), пoet: sinгъръ stpeжъitopŭ; saŭ de ъnъл nъmaї stpeжъitŭ; (fir:) гъвepnatŭ monapxiчeшte. [μόνος, φρουρὰ].

Μονόφρων, ονος (ὁ, ἡ), пoet:=Μονογνώμων, чел къ deoseвite але sале пъpepї, saŭ simцiminte. [μόνος, φρὴν];

Μονοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), dintp' o sinгъръ въкatъ fъкъtŭ din natъpъ. «Ἐφάνη γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μονοφυέας ἐξ ἑνὸς ὀστέου πάντας». Ep: [μόνος, φυὴ].

Μονόφυλλος (ὁ, ἡ), чел къ o sinгъръ fpъnzъ nъmaї, saŭ nъ къ tpъnze îndoite. [μόνος, φύλλον].

Μονόφυλος (ὁ, ἡ), konstatŭ dintp' o sinгъръ nъmaї (neamestekatŭ къ алтъ) seminцie. (вezї ші ἰδιογενὴς). [μόνος, φύλον, saŭ φυλὴ].

Μονοφυσίτης, ου (ὁ), epetiкŭ кpezъtopŭ de o natъpъ nъmaї asъпpa лъї Xpistosŭ,=Μονοθελήτης. [μόνος, φύσις].

Μονοφωνος (ὁ, ἡ), чел че ape (skoate) nъmaї ъnŭ гласŭ, saŭ sъnetŭ.

Μονοχάλινος (ὁ, ἡ), чел къ ъnŭ fpîŭ, saŭ хъцŭ nъmaї; (прin înt:) = Μονάμπυξ, saŭ Μόνιππος. [μόνος, χαλινὸς].

Μονόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел nъmaї къ (чїъnгŭ de) o mînъ. [μόνος, χείρ].

Μονόχηλος (ὁ, ἡ), чел къ o (пекръпatъ) копitъ saŭ ъnгie nъmaї (înпpot: de δίχηλος). [μόνος, χηλὴ].

Μονοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел че ape, saŭ пoaptъ nъmaї o tъnikъ (хaїnъ de dinъъntpъ). [μόνος, χιτὼν]. [de ъnde

Μονοχιτωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ μονοχίτων (nъmaї къ къmaша).

Μονοχορδίζω, вiit: -ίσω, кîntŭ (чepчetezŭ fisiчeшte, saŭ matematiчeшte пъtepea гласелор) къ monoкopdъл. [din

Μονόχορδος (ὁ, ἡ), чел къ o коapdъ nъmaї. || (sъвst: neъt:) ъnŭ fелŭ de ъnŭ mъкалŭ instpъmîntŭ, monoкopdŭ, кape слъжїа de pегълatopŭ ал (skapa) гласелор mъsiчeї. [μόνος, χορδὴ].

Μονόχρονος (ὁ, ἡ), konstatŭ întp' ъnŭ timпŭ nъmaї. 2) (гpam:) înпpot: de δίχρονος. [μόνος, χρόνος].

Μονόχροος -ους [μόνος, χρόα], ші

Μονοχρώματος, ші Μονόχρωμος [μόνος, χρῶμα], ші

Μονόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), [μόνος, χρὼς] чел къ ъna ші ачeeaшї faцъ, saŭ колоape totdaъna. (вezї ші ὁλόχροος).

Μονόψηφος (ὁ, ἡ), чел че ape (хotъpaшte, saŭ se хotъpaшte къ) ъnŭ sinгъръ вotŭ. «Νεῦμα — ». Esхл: a monapxълъї. [μόνος, ψῆφος].

Μονόω -ῶ, вiit: -ώσω, лasŭ чeва a fi sinгъръ; (пas:) pъmîїŭ sinгъръ, (ші къ цen:)

лiпsitȣ de чева. "Ἦσαν μεμονωμένοι συμμάχων, ἅτε ἀπεστεώτων». Ep: «Πάσης βοηθείας μεμονωμένος». Diod: [μόνος].

Μονῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntȣ sinгȣpȣ; deкламȣ (прiнч: în teatpȣ) monodie. [ші

Μονῳδία (ἡ), a kînta чiнева sinгȣpȣ; (обiч:) ȣnȣ felȣ de kîntiкȣ, че se kînta în teatpȣ de ȣnȣл sinгȣpȣ; (de ȣnde maĭ noȣ) ȣnȣ felȣ de плînцepe, saȣ tînгȣĭoasъ вopвipe. [ші

Μονῳδικὸς, ἡ, ὸν, kîntatȣ, saȣ deкламatȣ ка o monodie. [din

Μονῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъtopȣ sinгȣpȣ (Itл: solo). 2) peпpesintъtopȣ în пoema sa de o пepsoanъ nȣmaĭ. [μόνος, ᾠδὴ].

Μονώνυξ, υχος, ші Μονώνυχος (ὁ, ἡ), = Μονόχηλος. [μόνος, ὄνυξ].

Μόνωπος (ὁ, ἡ), поet: = Μόνωψ.

Μόνως, adв: nȣmaĭ; sinгȣpit; deoseвit. [μόνος].

Μόνωσις, εως (ἡ), sinгȣpipe, (Fpanц:) isoлape. [μονόω].

Μονώτης, ου (ὁ), = Μονήρης, sinгȣpatiкȣ. [ші

Μονωτὶ, adв: = Μόνως. [ші

Μονῶτις, ιδος (ἡ), fem: aк лȣĭ Μονώτης. [μόνος].

Μόνωτος (ὁ, ἡ), = Μονούατος.

Μονωτὸς, ἡ, ὸν, sinгȣpitȣ, pъmasȣ sinгȣpȣ, (Fpanц:) isoлatȣ. [μονόω].

Μονὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), поet: [μόνος, ὤψ]. = Μονόφθαλμος.

Μόνωψ, ωπος (ὁ), = Μόναπος, ші Βόνασος.

Μόρα (ἡ), Лaкoн: în лoкȣ de μοῖρα (прiнч: чeatъ de 400, saȣ maĭ eкsaкt 512 ostaшĭ). (вezĭ λόχος). [μείρω]. [de ȣnde

Μοράζω, biit: -άξω, (de ȣnde a 3: sinг: пeps: de пas: tpe: de кȣ: μεμόρακται) Dop: în лoкȣ de μοιράω.

Μοργεύω, biit: -εύσω, tpansпoptȣ чева кȣ [μόργος, вezĭ ziч:].

Μοργὴ (ἡ), ші Μοργίον (τὸ), = (saȣ гpeш: în лoкȣ de) μορτή, ші μορτίον, o вȣкatъ (ȣnȣ пoгoнȣ) de пъmîntȣ.

Μόργνυμι, biit: μόρξω, поet: în лoкȣ de ὀμόργνυμι.

Μόργος (ὁ), кapȣ кȣ кoшȣ de гpatie пentpȣ tpansпoptape de пaĭe.

Μορὲα (ἡ), mȣpȣ, saȣ пoмȣ, кape faчe mȣpeлe.

Μορέω -ῶ, biit: -ήσω, (întpeв: nȣmaĭ пas: tpe: de кȣ: μεμόρημαι, de ȣnde пaptч: μεμορμένος) глs: în лoкȣ de μείρομαι, saȣ μοιράω, μοιράζω, ші чл: saȣ 2) [μόρος] în лoкȣ de μογέω, mȣnчeskȣ, ші чл: [de ȣnde

Μόρημα (τὸ) = Πόνημα.

Μορία (ἡ), = Μοῖρα, пapte, saȣ пopцie. 2) sfîntȣл mъsлinȣ din Акpoпoлia (чeтъцȣĭa) Atenenilop, ші чeĭ dintp' însȣл pesъdiцĭ aĭȣpea.

Μορία (ἡ), поet: пpea pap în лoкȣ de μωρία.

Μόριμος (ὁ, ἡ), поet: = Μόρσιμος.

Μόριον (τὸ), dim: aл лȣĭ μόρος, o miкъ пapte, пaptiкȣлъ; (пaptiк:) memвpȣ цeniталȣ; (гpam:) пapte de кȣвîntȣ nedeкл: (filsf) = Εἶδος, felȣ, sпeцie (în peлaцie кȣ γένος, цenȣ) «Τὰ δώδεκα μόρια». Astpnm: чeлe doъsпpezeчe zodiĭ.

Μόριος, α saȣ ος, ον, къzȣtȣ în пaptea кȣĭвa; saȣ xotъpîtȣ de ȣpsitoape, = Μόρσιμος. "Γῆ —». Timn: eпist: mopmîntȣл.

Μόριος (ὁ), [μορία] eпit: Жoe (ка efopȣ aл sfinцiлop mъsлinĭ din Atena).

Μορὶς, ίδος, = Μερὶς (nȣmaĭ în чeлe кoмпȣse).

Μορμολύκειον (τὸ), ші Μορμολύκη (ἡ), maskъ; (în цen:) sпepiitoape, пълȣкъ. [din

Μορμολύττω, ші (miж: ші maĭ întpeв:) Μορμολύττομαι, [μορμώ] biit: -ύξω, -ομαι, sпepiȣ (прiнч: пe кoпiĭ кȣ mъшчĭ, ші чл:); (nestp:) mъ sпepiȣ.

Μορμορωπὸς (ὁ, ἡ), [μορμὼ, ὤψ] monstpȣosȣ, гpozaвȣ, sпъĭmîntъtopȣ.

Μορμόφοβος (ὁ, ἡ), кoм: fpiкosȣ de staxie; (în цen:) foapte fpiкoкȣ. [μορμὼ, φόβος].

Μορμύλος (ὁ), = Μορμύρος.

Μορμύρεος, α, ον, поet: кape faчe mȣpmȣpъ. [ші

Μορμυρίζω, biit: -ίσω, = [μορμύρω].

Μορμύρος (ὁ), ȣnȣ felȣ de пeшte de mape; (oвшt:) mȣpmȣpъ. [din

Μορμύρω, [imit:] biit: -υρῶ, mȣpmȣpezȣ (ка aпa, kînd кȣpцe).

Μορμύσσομαι, biit: -ύξομαι, = Μορμολύττομαι, sпepiȣ. [din

Μορμώ, [în afin: кȣ μόρος, μορφή, ші γοργώ] όος -οῦς (ἡ), staxie, пълȣкъ; maskъ кȣ ĭesmoasъ гȣpъ; (în цen:) sпepiitoape; (oвiч:) ziчepe sпъĭmîntъtoape пentpȣ кoпii чeĭ miчĭ. "Φοβοῦνται τοὺς πελταστὰς καθάπερ μορμόνας παιδάρια». Ksn: ші ка o aклam: "Μορμώ! δάκνει ἵππος,.. Tкp: (ші кȣ цen:) «Μορμὼ τοῦ θράσους». Apstf: вaĭ! вpe! чe oвpъzniчie. [de ȣnde

Μορμὼν, ῶνος, ші όνος (ἡ), = Μορμὼ. [ші

Μορμωτὸς, ἡ, ὸν, поet: гpozaвȣ, sпъĭmîntъtopȣ.

Μορόεις, εσσα, εν, поet: [μόρος] лȣкpa-

tă ка тѧпкъ (ка тетtетѧгă). «Ποτὸν—». Nik: 2) de pea-stpiute, (Fpanц:) fatală. «Φρύνος—». Nik:

Μόρον (τὸ), тѧръ, saă dѧdъ neагръ. 2) тѧръ de пъdѧpe.

Μοροπονέω -ῶ, biit: -ήσω, тъ тѧпчеskă, пътimeskă ръă. [μόρος, πονέω].

Μόρος (ὁ), noet: [μείρομαι] ѧpsitъ, (прinч:) pea-stpiute: nenopочipe, tikълошiе; neipe; moapte (de avi).

Μοροφεγγής, έος (ὁ, ἡ), noet: a кървїа лѧminъ adѧче neipe, moapte.[μόρος, φέγγος].

Μόροχθος (ὁ), ѧnă felă de хѧmъ вапъ de 'nълвit хаїneле.

Μορρίνα, ші Μορρίνη (ἡ), вasă de ѧnă felă de faplѧpic (порцеланă).

Μόρσιμος (ὁ, ἡ), noet: [μόρος] ѧpsită: saă sѧnѧsă ла moapte. «Οὔ με κανέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμος εἰμί». Il: X. «Μόρσιμον ἦμαρ». Il: O, ші Od: K. prezpsitъ zi. (ші ка inf:) «Μόρσιμον εἶναι ἧδη τῇ Βαβυλῶνι ἁλίσκεσθαι». Ep: ѧpsită.

Μορτή (ἡ), [μείρομαι] naptea, че da пропpietapѧлї лѧкръторѧл пъmîntѧлї лї. [de ѧnde

Μορτίτης, ου (ὁ), лѧкръторă de пъmîntă stpeină, каре плътїа пропpietapѧлрї mase din zeчe.

Μορτόβατος, η saă ος, ον, кълкатă, ѧmвлатă de moрцї. [μορτὸς, βαίνω].

Μορτὸς (ὁ, ἡ), noet: [μόρος] = Βροτός, тѧpitopă; (de avi) moptă.

Μορύσσω, [μόρον] biit: -ύξω, noet: = Μολύνω, mînжeskă, negpeskă. [de ѧnde

Μόρυχος (ὁ), (de avi) moрikă, pouѧ înkisă ка тѧpa. (enit: ал лї Dionisă în Sічелiа, statъеле кървїа se snoїaă не oбpazъ ка dpoждiї).

Μορφάζω, biit: -άσω, тъ stpîmбă ла кіпă, (Fpanц:) fakă гpimase (în ватжокѧpa кїва). [μορφή]. [de ѧnde

Μόρφασμα (τὸ), (плц:) ѧsemънътѧръ, iкоанъ. [ші

Μορφασμὸς (ὁ), stpîmвътѧръ de кіпă supe ватжокopipea кїва, (Fpanц:) гpimase. 2) ѧnă felă de danцă комікă.

Μορφάω -ῶ, biit: άσω, noet: fopmezъ, înfъцiшezъ, penpesintă. [din

Μορφὴ (ἡ), [în afin: ка ὄρφνη neнтрѧ ѧmвръ] (în цen: de avi) fopmъ; (paptik:) faцъ, fiгѧръ; (прin întind:) вѧnă ekstepiopă; (маї noă) desemnă; (ла îm:) stpîmвътѧpї, smopfѧpї (de avi), цeste (dape din mîinї),(Fpanц:) гpimase.[de ѧnde

Μορφήεις, εσσα, εν, noet: formată; (napt: de avi) fpѧmosă;

Μορφνὸς, ὴ, ὸν, noet: [ὄρφνος] întѧnekosă, de faцъ întѧnekatъ.

Μορφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), formată dѧne pîndăїalъ, (Fpanц:) formală. [μορφή, εἶδος].

Μορφοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, = Μορφόω. [μορφὴ, ποιέω]. [de ѧnde

Μορφοποιία (ἡ), =Μόρφωσις.

Μορφοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, вагă de seamъ ла forma, saă fiгѧра кїва. [din

Μορφοσκόπος (ὁ, ἡ), къtътторă ла fiгѧpa feцiї, ші rivitopă dintp' însa de пъpавкріле отѧлкї. [μορφὴ, σκοπέω].

Μορφόω -ῶ, biit: -ώσω, formeză. [ші

Μορφύνω, biit: -υνῶ, înfpѧmeseцeză, înpodobeskă. [ші

Μορφὼ, όος -οῦς (ἡ), (ла Iaчedem:) Benepa. 2) Dop: noet: în локă de [μορφή].

Μόρφωμα (τὸ), formътѧръ, înkipsitъpъ, iкоанъ. 2) =Μόρφωσις. [μορφόω].

Μόρφων, ωνος (ὁ), пѧpтътторă de maskъ, maskapa. [μορφὴ].

Μόρφωσις, εως (ἡ), formape. 2) înkipsitъpъ, iкоанъ, =Μόρφωμα. [ші

Μορφωτὴρ, ῆρος (ὁ), noet: formътторă, înkipsitopă de чева. [ші

Μορφωτικὸς, ὴ, ὸν, (ші adv:) -ικῶς, кѧвenită, saă îndemînatikă ла formape. [ші

Μορφώτρια (ἡ), noet: fem: ал лї μορφωτὴρ- [μορφόω].

Μόσσυν, saă Μόσυν, υνος (ὁ), tзpină, saă kasъ de летнă.

Μοσύνοικοι (οἱ), локзitorї de kase de летнă, o пацie не лîпгъ Pontă. [μόσυν, οἶκος].

Μόσυνον (τὸ), ші Μόσυνος (ὁ), =Μόσυν.

Μοσχάριον (τὸ), dim: ал лї μόσχος, вiцелѧшă.

Μοσχὰς, άδος (ἡ), вiцea. [ші

Μοσχέη (ἡ), ion: ші пекопtpak: în локă de μοσχῆ. [μόσχος].

Μοσχεία (ἡ), вѧtъшipe, saă pesъdipe прin smiчеле. [μοσχεύω].

Μόσχειος, α, ον, de вiцелă. [μόσχος].

Μόσχευμα (τὸ), влъstapă, saă smiчea pesъditъ, saă вѧtъmitъ. (вezї ші ἐμβροχὰς). [μοσχεύω].

Μοσχευματικὸς, ὴ, ὸν, notpivită, вѧnă de pesъdit, saă вѧtъшit.

Μόσχευσις, εως (ἡ), pesъdipe, вѧtъшipe de влъstape, saă smiчеле. [ші

Μοσχευτὸς, ὴ, ὸν, înmѧцită прin вѧtъшipe, saă pesъdipe. [din

Μοσχεύω, biit: -εύσω, taїă smiчелеле, saă влъstapeле de прisosă dintp' ѧnă nomă, ші ле pesъdeskă, saă ле вѧtъшeskă; (în цen:)

кѫлtiвѫ; (fir:) креskѫ; întъpeskѫ; adъпоsteskѫ. «Τυραννίδα—». Dion: Ал: [ші

Μοσχῆ (ἡ), în контрак: din μοσχέη (se înц: δορὰ) пїеле de віцелѫ. [ші

Μοσχηδὸν, adв: ка ѫnѫ віцелѫ. [ші

Μοσχίας, ου (ὁ), (прinч: desпре вite) fрацedѫ, tinepeлѫ ка ѫnѫ віцелѫ; (iap пaptiк:) вътѫїѫ de епѫре; ші вербекѫ de tpeї anї. [μόσχος]. [de ѫnde

Μοσχιάω -ῶ, вiit: -άσω, saлtѫ sъpind ка віцелѫл; (în цeп:) sвѫpdezѫ.

Μοσχίδιον (τὸ), влъstъpaшѫ, dim: ал лѫї

Μοσχίον (τὸ), dim: ал лѫї μόσχος, віцелѫшѫ, saѫ влъstъpeлѫ.

Μόσχιος, α, ον, поet: în локѫ de μόσχειος. 2) fрацedѫ, tinepeлѫ ка віцелѫл.

Μοσχοθύτης, ου (ὁ), жeptfitopѫ de віцеї. [μόσχος, θύω].

Μσσχοκαρύδιον (dim), ші Μοσχοκάρυον(τὸ), пѫкшоаръ. [μόσχος, κάρυον].

Μοσχοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкѫ statѫъ de віцелѫ. [μόσχος, ποιέω]. [de ѫnde

Μοσχοποιία (ἡ), faчepe de statѫъ de віцелѫ.

Μόσχος (ὁ), [ὄσχος] fрацedѫл влъstapѫ de плantъ, saѫ smiчea de віцъ, вѫtaшѫ, кръкѫліцъ de пomѫ. (se конf: кѫ μίσχος). 2) (fir:) віцелѫ, saѫ віцea; (поet: în цeп:) fъtѫ de вitъ; въїeцелѫ, saѫ fetiцъ. (вezї ші ἔρση, ші πῶλος). 3) ѫnѫ feлѫ de doвitoкѫ saѫ de къпріоаръ de Siвepia, ші Kina, ші stpînsa în въшіка de sѫвt пînteчеле лѫї вine mipositoape matepie, mosxѫ.

Μοσχοσφραγιστὴς, οῦ (ὁ), алегъtopѫ, ші însemnъtopѫ de віцеї pîndѫiцї sпре жeptfъ. [μόσχος, σφραγίζω]. [de ѫnde

Μοσχοσφραγιστικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopѫ de tpeaвa лѫї μοσχοσφραγιστὴς.

Μοσχοτομία (ἡ), tъїepe de smiчеле, saѫ пѫїеле. [ші

Μοσχοτόμιον (τὸ), локѫл, ѫnde se taїe пѫїеле, saѫ smiчеле de пomї пentpѫ faчepe de кошѫрї, пaпepe, mi чл: [din

Μοσχοτόμος (ὁ, ἡ), tъїetopѫ de пѫїеле, saѫ smiчеле пentpѫ кошѫрї, ші чл: 2) înжѫпгїetopѫ, saѫ sкопitopѫ de віцеї. [μόσχος, τέμνω].

Μοσχοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopѫ de кapne de віцелѫ. [μόσχος, φάγω].

Μοσχύνω, вiit: -υνῶ, = Μοσχεύω (fir:).

Μοτάριον (τὸ), dim: ал лѫї μοτὸς.

Μοτὴ (ἡ), поet: ші Μοτὸν (τὸ), ші Μοτὸς (ὁ), [în afin кѫ μίτος] sкamъ. «Μοτὸς ἐλλυχνιωτὸς„. Iпкр: fitiлѫ de panъ.

Μοτοφύλαξ, ακος (ὁ), (хірѫрц:] ѫnѫ feлѫ de легътѫръ пe d'asѫпpa, кapе опpeшte sкama de a se tpaцe ла o пapte. [μοτὸς, φύλαξ].

Μοτόω -ῶ, вiit: -ώσω, пѫїѫ sкamъ ла panъ. [μοτὸς]. [de ѫnde

Μότωμα (τὸ), sкamъ пѫsъ пe panъ. [ші

Μότωσις, εως (ἡ), пѫпepe de sкamъ пe panъ.

Μουΐα (ἁ), Лакоп: în локѫ de μυῖα.

Μουκηρόβας, αντος, saѫ Μουκηροβάκτης, ου (ὁ), Лакоп: sпъpгъtopѫ de пѫчї (пasъpea, saѫ instpѫmîntѫл). [μούκηρος, βάω, saѫ βάζω].

Μούκηρος (ὁ), Лакоп: mirdaлъ; saѫ пѫкъ (de aчi). 2) mirdaлѫ; saѫ пѫкѫ.

Μουναδὸν, Μουνὰξ, поet: în локѫ de μοναδὸν, μονάξ.

Μουναρχέω, Μούναρχος, ші чл: în локѫ de μοναρχέω, ші чл:

Μουνερέτης, ου (ὁ), поet: în локѫ de μονερέτης, =Αὐτερέτης.

Μούνιος (ὁ, ἡ), поet: Ion: în локѫ de μύνιος.

Μουνόγαμος, Μουνογενὴς, ші чл: поet: Ion: în локѫ de μονόγαμος. ші чл:

Μοῦνος, η, ον, поet: Ion: în локѫ de μόνος.

Μουνοτόκος, Μουνοφυὴς ші чл: поet: Ion: în локѫ de μονοτόκος, ші чл:

Μουνόω, вiit: -ώσω, Ion: în локѫ de μονόω.

Μουνυχία (ὁ), Diana adopatъ în поptѫл Atiчeї de aчeлaшї пѫme. [de ѫnde

Μουνυχιών, ῶνος (ὁ), a zeчeлea лѫпъ a Atenenilop (Апpiлie ші Maie), întpѫ кapе se sъвîpшїa sepвътoapea Mѫnixieї Diane.

Μουνώψ, ῶπος (ὁ, ἡ), Ion: în локѫ de μονώψ.

Μοῦσα, [μάω, saѫ μῦθος] ης (ἡ), Mѫsъ, o zeitate de поesie (de mѫsiкъ, ші чл:); (пpin întind:) поesia, mѫsiкa, ші чл: (în цeп:) apteлe лiвepaлe ші шtiinцeлe, ші întѫsiasmѫл кътpe dînseлe; (ѫne-opї) кîntiкѫ; sѫnetѫ; (pap) поetъ, saѫ кîntъpeaцъ.

Μουσαγέτης, ου (ὁ), =Μουσηγέτης.

Μουσαπολετὴρ, гpeш: în локѫ de μουσοπόλε θήρ.

Μουσάριον (τὸ), (плц:) ѫnѫ feлѫ de aлifie de окї.

Μουσεῖος, α, ον, кѫвenitѫ ла mѫse; mѫsiкѫ. || (sѫвst:) Μουσεῖον (τὸ), локaшѫ (temплѫ) ал Mѫseлop; (пpin întind:) mѫseѫ, локaлѫ de stѫdiѫ; 2) (Biz:) mosaiкѫ, zѫгpъвie кѫ пїetpiчeлe. [μοῦσα]. [de ѫnde

Μουσειόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпodoвeskѫ кѫ mosaiкѫ. [de ѫnde

Μουσείωσις, εως (ἡ), înпodoвipe кѫ mosaiкѫ.

Μουσηγετέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ...

Μουσηγέτης, ου (ὁ), patronă al Muselor (epit: al lui Apolonă). [Μοῦσα, ἡγέομαι].

Μουσίδδω, Eol: Lak: în lokă de...

Μουσίζω, mi (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι,[Μοῦσα] kîntă ka muzikală instrumîntă.

Μουσικεύομαι, biit: -εύσομαι, mă îndeletnicesk la muzikă. [din

Μουσικός, ἡ, ὸν, atingătoră (oknată) de Muse, studiitoră de fumoasele arte; (naptik:) kîntăreaţă, kitapistă, mi ml); saă poetă; (npin întind:) întinzătă, cine krezkătă; graţioasă; pergălătă; simţitoră de frumoasă, mi ml: (despre lukr:) plăkătă; nelukoasă, de rîsă. «Μουσικὴ». (în ţen:) frumoasele arte, (iap naptik:) muzika (kitapistika, mi ml:). [Μοῦσα].

Μουσίκτας, α (ὁ), Dor: muzikă, kîntăreaţă. [μουσίζω].

Μουσικῶς, adv: dune pergălele muzicei; (în ţen:) mentenzinit, ka îndemînătate, saă graţios, ka rîsă. [μουσικός].

Μουσίσδω, Dor: :n lokă de Μουσίζω.

Μούσμων, ονος (ὁ), ană fală de dobitokă, oae selbatikă, (Franţ:) moufflon.

Μουσόδομος (ὁ, ἡ), poet: klăditoră de Muse, saă npin muzikă. [μοῦσα, δόμος].

Μουσόδρομος (ὁ, ἡ), alergătoră, netrekătă de Muse; saă greu: în lokă de μουσόδομος. [μοῦσα, δρόμος].

Μουσοεργὸς (ὁ, ἡ), bezi μουσουργός.

Μουσοκόλαξ, ακος (ὁ, ἡ), =Μουσοπόλος. [μοῦσα, κόλαξ].

Μουσόληπτος (ὁ, ἡ), [μοῦσα, λαμβάνω] konpinsă (însufletită, întrsiată) de Muse.

Μουσομανέω -ῶ biit: -ήσω, sîntă...

Μουσομανὴς, έος (ὁ, ἡ), nebunește îndrăgitoră de Muse (muzikă, poesie, mi ml:) =Μουσόληπτος. [μοῦσα, μαίνομαι]. [de unde

Μουσομανία (ἡ), nebunie, întrsiasmă pentru muzikă, poesie, mi ml:

Μουσόμαντις, ιος, (ὁ, ἡ), poet: proorokă al Muselor. «Ὄρνις — ". Apstf: cel ka proorocitoră glasă. [Μοῦσα, μάντις].

Μουσομήτωρ, ορος, (ἡ), poet: mamă de muse, năskătoare de ştiinţe. «Μνήμη — ". Esxl: [μοῦσα, μήτηρ].

Μουσοπάτακτος (ὁ, ἡ), poet: =Μουσόληπτος. [μοῦσα, πατάσσω].

Μουσοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, =Μελοποιέω. sîntă ...

Μουσοποιὸς (ὁ, ἡ), poetă lirikă, =Μελοποιός. [μοῦσα, ποιός].

Μουσοπόλος (ὁ, ἡ), [Μοῦσα, πόλος] kultivătoră de Muse, poetă, mi ml: (despre lak:) poetikă.

Μουσοπρόσωπος (ὁ, ἡ), poet: cel ka figură de Masă (karakteră muzikală). [Μοῦσα, πρόσωπον].

Μουσοτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), creskută de Muse; (npin spun:) =Φιλόμουσος, mi Φιλόκαλος, mi ml: [Μοῦσα, τρέφω].

Μουσουργέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntă μουσουργὸς (bezi ziv:). [mi

Μουσουργία (ἡ), =Μελοποιία. [mi

Μουσουργικὸς ἡ, ὸν, kabenită, saă însuflată...

Μουσουργὸς (ὁ, ἡ), lucrătoră de muzică, saă din profesie muzikă (kîntăreaţă, kitapistă, mi ml:); saă făkătoră de versuri. [μοῦσα, ἔργον].

Μουσόφθαρτος (ὁ, ἡ), poet: prăpădită de Muse. [Μοῦσα, φθείρω].

Μουσοφίλης, ου (ὁ), poet: în lokă de Φιλόμουσος. [Μοῦσα, φίλος].

Μουσοφίλητος (ὁ, ἡ), iubită, favorită de Muse. [Μοῦσα, φιλέω].

Μουσόφιλος (ὁ, ἡ), =Φιλόμουσος. [Μοῦσα, φίλος].

Μουσοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), iubitoră, kultivătoră ka plăcere de Muse, saă de frumoasele arte. [Μοῦσα, χαίρω].

Μουσόω -ῶ, biit: -ώσω, fakă ceva muzikală, saă taktezză dune pergălele muzicei; întrunză ne cinева але Muselor, saă îi daă educaţie întrunindu-l arteле liberale, mi ml: (în ţen:) daă instrukţie, întrunătură. «Μουσωθεὶς φωνὴν ἀνθρώπου». El: [Μοῦσα].

Μουστάκια (τὰ), [Lat: mustacea] ană fală de prăjitură ka muştă, mustoniţe.

Μουσῳδὸς (ὁ, ἡ), poet: în lokă de μελῳδὸς. [Μοῦσα, ᾠδή].

Μοχθέω -ῶ, biit: -ήσω, (une-ori ka ak: saă dat: el:) ostenească; mă munceskă; răbdă. "Περιττὸν πόνον μοχθοῦσι". Ksn: «Πολλὰ περὶ τὴν στρατιὰν ἐμοχθησάτην». Ksn: (bezi mi μογέω). [mi

Μοχθήεις, εσσα, εν, poet: în lokă de μοχθηρός. [μόχθος].

Μόχθημα (τὸ), poet: obiectă de munkă, ostenealăz, kazn. [μοχθέω].

Μοχθηρία (ἡ), munkă, tikăloşie; (mai des) netrebnicie, răutate, viclenie. [din

Μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, plină de munkă mi kazn, ostenitoasă; tikălosă. 2) rău, netrebnică; mişelă. [μὸχθος]. [de unde

Μοχθηρῶς, adv: ka munkă, saă kazn; tikăloşeşte.

Μοχθίζω, biit: ίσω, poet: în lokă de μοχθέω. [de unde

Μοχθισμὸς (ὁ), poet: =Μόχθημα.

Μόχθος (ὁ), [μόγος, μόθος, ὄχθος] mȣnкъ, osteneaлъ, каznъ: tiкълошie.

Μοχλεία, ші Μόχλευσις, εως (ἡ), apdiкape, saȣ stpъmȣtape прin пîprie. [ші

Μοχλευτής, οῦ (ὁ), stpъmȣtъtopȣ de чева прin пîprie. [din

Μοχλεύω, віit: -εύσω, mішкȣ, apdiкȣ, saȣ stpъmȣtȣ чева прin пîprie; (în ţen:) stpъmȣtȣ din локȣ; (fir:) întъpîtȣ, pesколȣ. 2) =Μοχλόω. [ші

Μοχλέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локȣ de Μοχλεύω. [ші

Μοχλικὸς, ἡ, ὸν, релatiвȣ кȣ пîprie, saȣ dpȣгȣ, ші кȣ лȣкрареа чеа прintp' înseле. [μοχλός].

Μοχλίον (τὸ), ші Μοχλὶς, ίδος, (ἡ), ші Μοχλίσκος (ὁ), dim: а ле лȣї...

Μοχλός (ὁ), [ἔχω, ὄχος, ὀχλεύς] пîprie de лemnȣ, saȣ dpȣгȣ de fepȣ, кȣ каре se apdiкъ, ші se stpъmȣtъ гpeȣtъţї. 2) stinrie, saȣ dpȣгȣ, кȣ каре se zoвopeшte ȣша. [de ȣnde

Μοχλόω -ῶ, віit: -ώσω, înкȣїȣ, zoвopъsкȣ ȣша кȣ stinrie, saȣ dpȣгȣ.

Μῦ (τὸ), nedeкл: Μι, nȣmeле лiтepeї M·

Μῦ, saȣ Μύ, гласȣ eкsпpimъtopȣ de sȣnetȣл челȣї че mȣţeшte, saȣ sȣsпinъ кȣ гȣpa înкisъ. «Μῦ λαλεῖν». Iпon: а пȣfȣi пе nasȣ.

Μυάγρα (ἡ), кȣpsъ de шoapiчї. [ші

Μύαγρος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de шapпe, че вîneazъ шoapiчї. 2) ȣnȣ feлȣ de плantъ, (Fpanţ:) кameлinъ. [μῦς, ἄγρα].

Μυάκανθα, ης (ἡ), ші Μυάκανθον (τὸ), ші Μυάκανθος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de плantъ sпinoasъ, sпapaпгeлȣ seлвatiкȣ. [μῦς, ἄκανθα].

Μυάκιον (τὸ), dim: ал лȣї μύαξ, midiшoapъ; (ка mъsȣpъ înкъпъtoape) лinгȣpiţъ, пъпpîstoкȣ.

Μυαλὸς (ὁ), = Μυελὸς. [de ȣnde

Μυαλόω -ῶ, віit: ώσω,=Μυελόω.

Μύαξ, ακος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de кoкiлъ, midie. 2) (прiп întind:) гioaкъ de midie; (de ȣnde ка mъsȣpъ înкъпъtoape) doъ лinгȣpiţe. [ші

Μυάω -ῶ, віit: -ήσω, [μύω] îmї mȣшкȣ вȣzeле, saȣ îmї înкizȣ oкiї. «Τί μοι μυατε»; Apstf:

Μυγαλέη -ῆ (ἡ), [μῦς, γαλῆ] ȣnȣ feлȣ de шoapiче кȣ вotȣл askȣţitȣ.

Μύγμα (τὸ), srîpiitȣpъ, кpъпъtȣpъ, sfîшiitȣpъ, =Ἄμυγμα. 2) =кȣ

Μυγμὸς (ὁ), [μύζω] ţemъtȣ; mȣţetȣ.

Μυδάζομαι, віit: -άξομαι, поet: în локȣ de μυσάττομαι. [ші

Μυδαίνω, віit: -ανῶ, поet: ȣmezeskȣ, moїȣ; toпeskȣ; (nestp:) = Μυδάω, пȣtpezeskȣ, mȣчezeskȣ. [ші

Μυδαλέος, α, ον, ші

Μυδαλόεις, εσσα, εν, поet: пpea ȣmezitȣ, mȣчedȣ, пȣtpedȣ de ȣmezeaлъ. [ші

Μυδάω -ῶ, віit; -ήσω, sîntȣ плinȣ (пiкȣ) de ȣmezeaлъ. 2) пȣtpezeskȣ, mȣчezeskȣ, mъ toпeskȣ de ȣmezeaлъ. (se konf: кȣ μαδάω). [μύδος].

Μῦδες, греш: în локȣ de ἐμύδες, îm: ал лȣї ἐμύς, вpoaskъ ţestoasъ de апъ.

Μύδησις, εως (ἡ), mȣлtъ ȣmezipe; saȣ mȣчezipe. [μυδάω].

Μυδόεις, εσσα, εν, поet:=Μυδαλόεις. [din

Μύδος (ὁ), поet: пȣtpiгaїȣ din ȣmezeaлъ. (вezї ші μῦκος).

Μύδος (ὁ, ἡ), [μύζω] mȣtȣ (de aчi, прeкȣm ші Лat: mutus).

Μυδρίασις, εως (ἡ), [ἀμυδρὸς] пatimъ, sлъвiчїȣne (întȣneчime) de oкї.

Μυδροκτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, вatȣ кȣ чoкaпȣл fepȣ apsȣ. [din

Μυδροκτύπος (ὁ), fepapȣ. [μύδρος, κτύπος].

Μύδρος (ὁ), (în ţen:) op че feлȣ de вoлȣmȣ, (iap пaptiк:) пїatpъ, saȣ fepȣ apsȣ în foкȣ.

Μυδών, ῶνος (ὁ), кapne пȣtpedъ de paпъ. [μύδος].

Μύειος (ὁ, ἡ), de шoapiче. [μῦς].

Μυελαυξὴς, έος (ὁ, ἡ), коntpiвȣitopȣ ла кpeшtepe de mъdȣвъ, saȣ кpeepї. [μυελὸς, αὔξω].

Μυέλινος, η, ον, fъкȣtȣ din mъdȣвъ, saȣ кpeepї. [ші

Μυελόεις, εσσα, εν, поet: коnpinzъtopȣ de mъdȣвъ; (прiп întind:) гpasȣ; saȣ mъdȣвosȣ, fpaţedȣ. [ші

Μυελόθεν, adв: dinъȣntpȣ de ла mъdȣвъ. [μυελὸς].

Μυελοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de mъdȣвъ, хpъnitopȣ; întъpitopȣ. [μυελὸς, ποιὸς].

Μυελὸς (ὁ), mъdȣвъ din oase; (пaptiк:) кpeepї; (în ţen:) întpînseкȣл, inima, saȣ че e maї вȣnȣ, fлoapea; (прiп întind:) sȣкȣ хpъnitopȣ (întъpitopȣ), sȣвstanţъ, пȣtepe. «Οἶνος καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν». Od: B:

Μυελοτρεφὴς, έος, ші Μυελοτρόφος (ὁ, ἡ), =Μυελοποιὸς, [μυελὸς, τρέφω].

Μυελόω -ῶ, віit: -ώσω, (Sкp:) ȣmплȣ чeвa de mъdȣвъ (гpъsime). [ші

Μυελώδης, εος (ὁ, ἡ), mъdȣвosȣ, saȣ кpeeposȣ (ка mъdȣвa, saȣ кpeepiї). [μυελὸς].

Μυέω -ῶ, віit: -ήσω, [μύω] întpodȣкȣ

пе чinева în mistepiĭ, iniцiezŭ. (кȣ ак: indip:) înвъцŭ, instpȣĭŭ.

Μυζάω (ші Ion: -έω) -ῶ, віit: -ήσω, sȣгŭ, sȣгъpeskŭ. [μύζω].

Μύζουρις (ἡ), [μυζάω, οὐρά] кȣрвъ.

Μύζω, віit: μύσω, saŭ μύξω, пȣfȣĭŭ пе nasŭ, цemŭ, mȣцeskŭ (кȣ гȣра înkisъ). 2) =Μυζάω.

Μύημα (τὸ), ор че s' iniцiat чinева. 2) = кȣ...

Μύησις, εως (ἡ), întpodȣчepe în mistepiĭ, iniцiape. [μυέω].

Μυθάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ μῦθος.

Μυθεῖαι, ші Μυθέαι, поet: în локŭ de μυθέεαι μυθῇ, a 2: sinг: пeps: a лȣĭ...

Μυθέομαι, οῦμαι, віit: -ήσομαι, поet: zikŭ, ворвeskŭ, повesteskŭ, posteskŭ. [μῦθος].

Μυθέσκοντο, поet: în локŭ de ἐμυθοῦντο. a 3: îm: пeps: de прелȣнц: a лȣĭ μυθέομαι.

Μύθευμα (τὸ), zisъ; fавȣлъ. [din

Μυθεύω, віit: -εύσω, плъsmȣĭeskŭ, saŭ повesteskŭ fавȣле; (în цen:) sпȣĭŭ, повesteskŭ. [ші

Μυθέω -ῶ, поet: pap în локŭ de μυθέομαι. [μῦθος]. [de ȣnde

Μύθημα (τὸ), поet: =Μύθευμα. [ші

Μυθητὴρ, ῆρος, ші Μυθητὴς, οῦ (ὁ), поet: sпȣitopŭ, postitopŭ, повestitopŭ; (în ръŭ) fъкъtopŭ de ворве, înвръжвitopŭ, pesвръtitopŭ.

Μυθίδιον (τὸ), = Μυθάριον. [ші

Μυθίζω, ші (між:) -ίσομαι, віit: -ίσω, -ομαι, поet: =Μυθεύω. [ші

Μυθιήτης, εω (ὁ), Ion: поet: în локŭ de Μυθητής. [ші

Μιθικὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, fавȣлosŭ, въsnosŭ,=Μυθώδης. [μῦθος].

Μυθιστορία (ἡ), fавȣлoasъ istopie, плъsmȣitъ повeste, pomanцŭ. [μῦθος, ἱστορία].

Μυθιστοριογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopŭ de fавȣлoase istopiĭ, pomanцiepŭ. [μυθιστορία, γράφω].

Μυθίτης, ου (ὁ), поet:=Μυθητὴς. [μῦθος].

Μυθογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiŭ fавȣле. [ші

Μυθογραφία (ἡ), skpiepe de fавȣле. [din

Μυθογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopŭ de fавȣле, fавȣларŭ. [μῦθος, γράφω].

Μυθολάτρις, ιος (ὁ, ἡ), (Бisep:) înkinъtopŭ de Dȣmnezeŭ кȣвîntȣл. [μῦθος, λάτρις].

Μυθολογεύω, віit: -εύσω, поet: повesteskŭ чева în felŭ de вasnȣ (кȣ de amъpȣntȣл, înшiръ te mъpгъpite). [ші

Μυθολογέω -ῶ, віit: -ήσω, sпȣĭŭ, повesteskŭ fавȣлъ, saŭ ка о fавȣлъ; ворвeskŭ, ка sъ tpeakъ вpemea. [μυθολόγος]. [de ȣnde

Μυθολόγημα (τὸ), fавȣлoasъ повeste, saŭ fавȣлъ.

Μυθολογία (ἡ), mitoлoцie, повestipe de fавȣле, saŭ fавȣлoasъ istopie (a timпiлор челор maĭ векĭ); (în цen:) ворвipe de пetpeчepe, (Fpanц:) causerie. [ші

Μυθολογικὸς, ὴ, ὸν, копpinzъtopŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла mitoлoцie. [din

Μυθολόγος (ὁ, ἡ), mitoлoгŭ, повestitopŭ de fавȣле, sяŭ de але векеĭ mitoлoцiĭ. [μῦθος, λέγω].

Μυθόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, поet: (пpea pap) în локŭ de μυθέομαι.

Μυθοπλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, плъsmȣĭeskŭ вasne, пъsкoчeskŭ, saŭ sȣпosezŭ лȣкpȣpĭ neînfiinцate. [din

Μυθοπλάστης, ου (ὁ), плъsmȣitopŭ (компȣitopŭ) de fавȣле,=Μυθοποιὸς. [μῦθος, πλάττω]. [din

Μυθοπλαστία (ἡ), плъsmȣipe, компȣnepe de fавȣле; fавȣлoasъ, saŭ плъsmȣitъ повeste.

Μυθοπλόκος (ὁ, ἡ), поet: îndemînatikŭ комплetitopŭ (комвinъtopŭ de шipŭ) de кȣвîntŭ. [μῦθος, πλέκω].

Μυθοποιέω -ῶ, віit: -ήσω,= Μυθοπλαστέω. || (пas:) плъsmȣĭeskŭ despre sinemĭ fавȣле, mъ fъкŭ oвĭektŭ de fавȣлoasъ повeste. [μυθοποιὸς]. [de ȣnde

Μυθοποίημα (τὸ), поetikъ fавȣлoasъ повeste, saŭ fавȣлъ de поemъ. [ші

Μυθοποίησις, εως, ші

Μυθοποιία (ἡ),=Μυθοπλαστία, компȣnepe de fавȣле. [din

Μυθοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ (компȣitopŭ) de fавȣле,=Λογοποιὸς. [μῦθος, ποιὸς].

Μῦθος (ὁ), поet: ворвъ, кȣвîntŭ (пpoнȣнцatŭ); ворвipe; копворвipe; повeste; повaцъ; opdinŭ, ші чл: 2) кȣвîntŭ înгînditŭ; гîndŭ; sokoteaлъ. 3) вpaжвъ, tȣpвȣpape (вezĭ ші μόθος). 4) (пpozaikŭ) вasnȣ, fавȣлъ (алегорікъ, saŭ dedȣsъ ла întȣnekoasa istopie a timпiлор челор maĭ векĭ).

Μυθοτόκος (ὁ, ἡ), поet: пъsкъtopŭ, ad: пъsкoчitopŭ de fавȣле. [μῦθος, τόκος].

Μυθουργέω -ῶ, віit: -ήσω, =Μυθοποιέω. [μῦθος, ἔργον]. [de ȣnde

Μυθούργημα (τὸ), =Μυθοποίημα.

Μυθώδης, εος (ὁ, ἡ), fавȣлosŭ, въsnosŭ. [μῦθος].

Μυῖα (ἡ), [μῦ, μύζω] mȣskъ. «Μυῖα στρατιῶτις, saŭ κύων». Лȣч: mȣskъ de карне, saŭ вepmĭ. «Χαλκῆ—». Плd: ȣnŭ felŭ de жокŭ,=Μυίνδα.

Μυίαγρος (ὁ), прinzъторѫ de мѫште. [μυῖα, ἄγρα].

Μυΐδιον (τὸ), dim: ал лъї μὺς, шорічелѫ.

Μυιΐδιον (τὸ), dim: ал лъї μυῖα, мѫскѫліцъ.

Μυιικὸς, ὴ, ὸν, de шѫскъ, саѫ de мѫште.

Μυΐνδα [μύω], adв: «Παίζειν—». Лкs: ѫнѫ ѓелѫ de жокѫ (da вава оарва)

Μύϊνος, η, ον, =Μύειος.

Μυιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ мѫскъ. «Μυιοειδῆ ὁρᾷν». плц: a вedea чinева ка ninште мѫште înaintea окілор съї. [μυῖα, εἶδος].

Μυιοθήρας, ου (ὁ), вînъторѫ de мѫште, =Μυίαγρος. [μυῖα, θήρα].

Μυιοκέφαλον (τὸ), капѫ de мѫскъ; (med:) ѫнѫ ѓелѫ de вѫвѫліцъ, че esc пе лѫminiца окївлї. [μυῖα, κεφαλὴ].

Μυιοσοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, гonескѫ мѫштеле. [ші.

Μυιοσόβη (ἡ), апърътоape de мѫште. [din

Μυιοσόβης, ου (ὁ), гonіторѫ de мѫште. [μυῖα, σοβέω].

Μυιοσόβιον (τὸ), dim: ал лъї μυιοσόβη. апъръторікъ de мѫште.

Μυιοσόβος (ὁ, ἡ), = Μυιοσόβης.

Μυΐσκος (ὁ), ші Μυΐσκη (ἡ), dim: ал лъї μῦς, саѫ μύαξ.

Μυιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел îи ѓормъ de мѫскъ. [μυῖα].

Μυιών, ῶνος (ὁ), греш: în локѫ de μυών.

Μυκάομαι -ῶμαι, [μῦ] вiit: -ήσομαι, (nex: ἔμυκον, тре: de кѫ: μέμυκα) мѫцескѫ (ка вовл, ші чл:); (fir:) тѫнѫ, вѫвѫїѫ. [de ѫnde

Μύκη, саѫ Μυκὴ (ἡ), noet: (прea рар) în локѫ de...

Μυκηθμὸς (ὁ), noet:=Μύκησις. [ші

Μύκημα (τὸ), мѫцетѫ de воѫ, ші чл:

Μυκηρόβας, αντος, ші Μυκηρόβατος (ὁ, ἡ), =Μουκηρόβας. [μύκηρος, βαίνω].

Μύκηρος (ὁ), =Μούκηρος.

Μύκης [μῦκος], ητος, ші noet: ou (ὁ), чїѫперкъ· 2) мѫкѫл, че se ѓаче пе ѓештіла лѫmînъріі apzînd. 3) nastърѫл de ла къръїїѫл течії de sabie, ші чл: 4) капѫл мъдѫларѫлвї цenitалѫ върѣteскѫ.

Μύκησις, εως (ἡ), мѫцipe. [ші

Μυκητὴς, οῦ (ὁ), мѫціторѫ. [μυκάομαι]. [de ѫnde

Μυκητίας, ου (ὁ), = Μυκητὴς. «Σεισμὸς —». Лкs: însoцітѫ кѫ вѫетѫ. [ші

Μυκητικὸς, ὴ, ὸν, чел кѫ însѫшime de a мѫцi.

Μυκήτινος, η, ον, ѓкѫтѫ de чїѫперкъ. [μύκης].

Μυκήτωρ, ορος (ὁ),noet:în локѫ de μυκητὴς.

Μύκλα, ης (ἡ), ші Μύκλος (ὁ), пеагра dѫnгъ a sпinърії asinѫлвї. (вezї ші ὄσκλος). 2) (прin întind:) enit: asinѫл, саѫ мъгарѫл.

Μύκλος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de μάχλος, desfрînatѫ.

Μῦκος (ὁ), [în afin: кѫ μύδος] (de ачі) мѫкѫ, мîsгъ (matepie кlisoasъ). 2) (fir: ші adiek:) nepodѫ, саѫ omѫ nesърatѫ. (вezї ші βλεννὸς).

Μυκτὴρ (ὁ), [μύζω] (прinч:) паръ; (în цen:) nasѫ; (desпре вite) вotѫ, pîtѫ; тромпъ de елefantѫ. 2) (fir:) кѫпътîїѫл лампеї emitѫ afaръ, ѫnde se ѫsne feштіла. 3) (fir:) în локѫ de μυκτηρισμὸς, eponie, вatжокоръ. «Ἀττικὸς ὁ μυκτὴρ». Лвч: [de ѫnde

Μυκτηρίζω, вiit: -ίσω,=Μυχθίζω, вatжокореskѫ. [de ѫnde

Μυκτήρισμα (τὸ), вatжокоръ. [ші

Μυκτηρισμὸς (ὁ), вatжокоріре, лѫare în pîsѫ. [ші

Μυκτηριστὴς, οῦ (ὁ), вatжокоріторѫ, лѫторѫ în pîsѫ.

Μυκτηρόθεν, adв: noet: din (de ла) нърї. [μυκτὴρ].

Μυκτηρόκομπος (ὁ, ἡ), noet: ѓкѫторѫ de sѫnetѫ прin нърї. [μυκτὴρ, κόμπος].

Μύκων (noate μύχων), ωνος (ὁ), гаѫра вrекеї. [μυχὸς]. 2) греш: în локѫ de μύξων.

Μυλαβρὶς (γρὶς), ίδος (ἡ),=Μυλακρὶς.

Μυλαῖος (ὁ, ἡ), кѫвenitѫ, саѫ îndeletнічitѫ ла moaръ, саѫ морішкъ. [μύλη].

Μυλακρις, ίδος (ὁ, ἡ), de moaръ. «Λάας—».Enгр: пїatръ de moaръ. || (fem:) ѫнѫ ѓелѫ de моліе mînкѫtonре deѓънъ,(Fpanц:) blatte. [ші

Μύλακροι (οἱ), =Μυλῖται, dinції мъчінъторї, нъseделе. [ші

Μύλακρον (τὸ), лemnѫ de moaръ, (Лat:) molucrum. [din

Μύλαξ, [μύλη] ακος (ὁ), пїatръ de moaръ; (în цen:) пїatръ potѫndъ ші mape (ка de moaръ).

Μυλεργάτης, ου (ὁ), apratѫ de moaръ, морарѫ. [μύλη, ἐργάτης].

Μυλεύς, έως (ὁ), патронѫ ал морілор (enit: ал лъї Жое). [din

Μύλη (ἡ), пїatръ de moaръ; pîшniцъ. 2) potѫndѫл osѫ ал цепѫкїѫлвї. 3)=Μυλόδους. 4) o neформатъ лепъдътъръ вîptoasъ, pastѫ. 5) орzѫ мъчinatѫ гpos пentрѫ жertfe. (вezї οὐλὴ].

Μυλήκορον (τὸ), мътъръ de moaръ. [μύλη, κορέω].

Μυλήφατος (ὁ, ἡ), noet: [μύλη, πέφαμαι,

din neîntp: φένω] tъïatъ de moaръ, mъчinatъ.

Μυλίας, ου (ὁ), (λίθος) пïatръ de moaръ. [ші

Μυλιάω -ῶ, віit: -άσω, поet: skpîшneskъ dinцiï. [ші

Μυλικὸς, ὴ, ὸν, релatiвъ къ moaръ, saъ къ mъseле. [ші

Μυλίτης, ου (ὁ), (λίθος) = Μυλίας. 2) (ὀδούς) =Μυλόδους. [μύλη].

Μυλλαίνω [μυλλὸς], ανῶ, îmï stpîmвezъ въzeле, mъ stpîmвezъ spre вatжокоръ,(Fpanц:) faire la moue. (вezï ші σιλλαίνω).

Μυλλάκανθος (ὁ), =Μυάκανθος.

Μυλλὰς, άδος (ἡ), [μύλλω] кървъ.

Μύλλον, saъ Μύλλος, εος -ους (τὸ), (dialekt:)în локъ de χεῖλος, въzъ; (partik:) stpîmвътъръ spre вatжокоръ, (Fpanц:) moue. [μύω].

Μυλλὸς (ὁ, ἡ), [în afin: къ κυλλὸς] stpîmвъ, sъчitъ; шашîъ, ші чл:

Μύλλος (ὁ), ъnъ felъ de пеште (каре se вatoчïa), (Fpanц:) mulet. (вezï ші πλατίστακος).

Μύλλω, [μύλη, μύω] віit: μυλῶ, maчinъ. 2) (прin întind: ші fir:) mopmîïeskъ, saъ вonвъneskъ къ въzeле înкise. (вezï ші μοιμύλλω). 3) (авъs:) =Βινέω.

Μυλόδους, οντος(ὁ), [μύλη, ὀδούς] mъsea. =Γόμφιος, (Fpanц:) dent mollaire.

Μυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felъл, saъ din felъл пïetpeлop de moaръ, potъndъ ші вîptosъ, tape. [μύλη, εἶδος].

Μυλόεις, εσσα, εν, поet: fъкътъ din, saъ în fopmъ de пïatpъ de moaръ. [μύλη].

Μυλοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: лъкpatъ ла moaръ, mъчinatъ. [μύλος, ἔργον].

Μυλόκλαστος (ὁ, ἡ), поet: (μύλος, κλάω] fъръmatъ în moaръ, mъчinatъ.

Μυλοκόπος (ὁ, ἡ), tъïetopъ (чоплitopъ) de пïetpe de moaръ. [μύλος, κόπτω].

Μυλοκόρος (ὁ, ἡ), mътъръtopъ de пïatpa mopiï. [μύλος, κορέω].

Μύλος (ὁ), =Μύλη, пïatpъ de moaръ. 2) =Μύλαξ. 3)=Μυλόδους. 4)=Μύλλος.

Μυλουργὸς (ὁ),=Μυλοκόπος. [μύλος,ἔργον].

Μυλόω -ῶ, віit: -ώσω, (med:) înвîptoшezъ, întъpeskъ чева ка ъnъ pastъ,=Σκιῤῥόω. [вezi μύλη, 4].

Μυλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μυλαῖος, ші Μυλοειδής.

Μυλωθρέω-ῶ, віit:-ήσω, sîntъ mopapъ.[ші

Μυλωθρικὸς, ὴ, ὸν, însъшitъ, къвenitъ mopapълъï, de mopapъ. [ші

Μυλωθρὶς, ίδος (ἡ), mopъpeasъ. [din

Μυλωθρὸς (ὁ), mopapъ. 2) în локъ de μυλωθρικὸς. «Ὠδὴ—».Лкs:=Ἐπιμύλιος.[din

Μυλὼν (ïap nъ Μύλων), ῶνος (ὁ), (кasъ de) moaръ. [μύλος]. [de ъnde

Μυλώνιον (τὸ), (dъпe tinъ nъmaï) dim: ал лъï μυλὼν. 2) neъt: лъï ...

Μυλώνιος (ὁ, ἡ), къвenitъ, saъ slъжitopъ ла moaръ, mopapъ.

Μυλωρὸς (ὁ), [μύλος, ὥρα] пъzitopъ, îngpiжitopъ de moaръ, mopapъ.

Μύμα (τό), ъnъ felъ de mînкape din mълte felъpï.

Μῦμαρ, αος (τὸ), Еол: în локъ de μῶμος. [de ъnde

Μυμαρίζω, віit: -ίσω, гls: în локъ de μωμέομαι.

Μύνδὸς (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sъпрл: -ότατος) поet: [μύζω] mъtъ.

Μύνη (ἡ), поet: [μύω] прiчinъipe,пpeteкstъ.

Μυννάκια (τὰ), ъnъ felъ de înкълцъminte [de ла пïeлapъл Μύνναξ]. [de ъnde

Μυννακόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, поpтъ μυννάκια.

Μύνομαι, [μύνη] віit: μυνοῦμαι, (nex: ἐμυνάμην) поet: гъseskъ, пpoпъïъ прiчinъipï de îndpeпtape.

Μύξα, ης (ἡ), [μύσσω] (în цen:)=Γλοιὸς, matepie вълoasъ; (partik:) mъчï, (алt:) κόρυζα. 2) mъкъ de лampъ, saъ de лъmînape, (алt:) μυξωτήρ. [de ъnde

Μυξάζω, віit: -άσω, îmï къpгъ mъчiï, = Κορυζάω.

Μυξάριον (τὸ), dim: ал лъï μύξων.

Μυξητὴρ (ὁ), = Μυξωτὴρ.

Μυξῖνος (ὁ), =Μύξων, ъnъ felъ de пеште.

Μυξοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopъ de mъчï, mъкosъ. [μύξα, ποιὸς].

Μύξος (ὁ), =Μύξων. 2) греш: în локъ pe μυωξὸς.

Μυξώδης, εος(ὁ,ἡ), mъкosъ; клisosъ.[μύξα].

Μύξων, ωνος (ὁ), (прinч:) mъкosъ; (de ъnde) ъnъ felъ de пеште de mape къ пïeле вълoasъ, (Fpanц:) muge. [ші

Μυξωτὴρ (ὁ),=Μυκτήρ, naръ. [μύξα].

Μυογαλῆ (ἡ), = Μυγαλῆ.

Μυοδόκος (χος), ου (ὁ, ἡ), [μὺς, δέχομαι] пpiimitopъ (пpiinчosъ ка локъinцъ) de шoapiчï.

Μυσθήρας, ου (ὁ), вinътopъ de шoapiчï. [μὺς, θήρα]. [de ъnde

Μυοθηρέω -ῶ, віit: -ήσω, вînezъ, пpinzъ шoapiчï.

Μυοκέφαλον (τὸ), вezï μυιοκέφαλον. [μὺς, κεφαλή].

*

Μυόκοπρος (ἡ),=Μυόχοδον. [μὺς, κόπρος].

Μυοκτόνος (ὁ, ἡ), [μὺς, κτείνω] ѹчігъторѫ de шоарічї.

Μυομαχία (ἡ), бътъліе de шоарічї. [μὺς, μάχη].

Μυοξὸς (ὁ), =Μυωξός.

Μυοπάρων [μὺς, πάρὼν] ωνος, ѹнѫ felѫ de ѹшоаръ корѕъреаѕкъ корабіе.

Μύος, εος -ους (τὸ), în локѫ de μῦσος.

Μυοσώτη, ші Μυοσωτὶς, ίδος (ἡ), ші Μυόσωτον (τὸ), ѹнѫ felѫ de плантъ (flоріле къріа seamънъ кѹ ѹрекї de шоаріче). [μύς, οὖς ὠτὸς], (Fранц:) oreille de souris. (Pom:) нѹ мъ ѹїта. 2) (în îm:) мътріче.

Μυότρωτος (ὁ, ἡ), [μὺς, τιτρώσκω] ръпітѫ, бътъматѫ ла мѹшкї.

Μυουρία (ἡ),=Μειουρία. [ші

Μυουρίζω, віit: -ίσω, = Μειουρίζω. [din

Μύουρος (ὁ, ἡ), = Μείουρος, (прінч: στίχος) верѕѫ terminatѫ în ѕкѹртѫ. || (ѕѹбѕt: бърб: saѫ fem:) (dѹпе ziч:) коаdъ de шоаріче; (de ѹnde) ші ѹнѫ felѫ de бѹріанъ, коаdа шорічелѹлѹї. [μὺς, οὐρά].

Μυοφόνος (ὁ, ἡ), =Μυοκτόνος. || (ѕѹбѕt: бърб:) ѹнѫ felѫ de плантъ omорîtoape de шоарічї. [μὺς, φόνος].

Μυόχοδον (τὸ), [μὺς, χέζω] ѕкîрнъ de шоарічї. [de ѹnde

Μυόχοδος (ὁ, ἡ), ком: кѹ totѹл netpeбнікѫ, de nimікѫ.

Μυόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, sîntѫ плінѫ de мѹшкї. «Στῆθος σαρκῶδες μεμυωμένον». Інкр: [μὺς].

Μύραινα, ης (ἡ), ѹнѫ felѫ de пеште de маре ші de рîѫ, мреанъ (de ачі).[μύρος].

Μυράκοπον (τὸ), [μύρον, ἄκοπον] ѹнѫ felѫ de întъріtoape ші віне-міpositoape medікалъ компоѕіціе.

Μυράλειπτρον (τὸ), вaѕѫ de ѹnѕoape de міреаѕнъ. [ші

Μυραλοιφέω -ῶ, віit: -ήσω, ѹнгѫ кѹ mipesme. [ші

Μυραλοιφία (ἡ), ѹнцере кѹ (saѫ ѹnѕoape de) mipesme. [μύρον, ἀλείφω].

Μυράφιον (τὸ), dim: ал лѹї μύρον.

Μυρεψία (ἡ), fербере (конѕтрѹкціе) de mipesme. [ші

Μυρεψικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторѫ de fъкъторѫ, saѫ fачере de mipesme. [din

Μυρεψὸς (ὁ), fербъторѫ (конѕтрѹкторѫ) de mipesme. [μύρον, ἕψω].

Μυρηρὸς, ὰ, ὸν, de, saѫ пентрѹ міреаѕмъ. «Ἀγγεῖον —». Лкѕ: [μύρον].

Μυριαγωγέω- ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ...

Μυριαγωγὸς (ὁ, ἡ), [μύριοι, ἄγω] dѹкъторѫ (înкъпъторѫ, saѫ копрінzъторѫ) de zече miї oamenї, saѫ літре, міне, ші чл: în греѹtate.

Μυριάκις, adв: de zече miї de (de пенѹмъраte) орї. [μύρίος, вezї ziч:].

Μυριάμφορος (ὁ, ἡ), înкъпъторѫ, saѫ копрінzъторѫ de zече miї de амфорее; (прін ѹрм:) foapte маре.[μύριος, ἀμφορεύς].

Μυρίανδρος (ὁ, ἡ), копрінzъторѫ, saѫ алкътѹітѫ de zече miї бърбацї; (în цен:) de мѹлцї oamenї. [μύριοι, ἄνδρες].

Μυριάρχης, ші Μυρίαρχος, ου (ὁ), командірѫ de zече miї. [μύριοι, ἄρχω].

Μυριάς, άδος (ἡ), zечіме de miї. 2) кîtime (adѹнътѹръ) de zече miї; (în цен:) пенѹмъратъ мѹлціме. [μύρίος].

Μυριαχοῦ, adв: în пенѹмъраte пърцї, saѫ локѹрї. [μυρίος].

Μυρίδιον (τὸ), dim: ал лѹї μύρον.

Μυριέλικτος (ὁ, ἡ), каре fаче пенѹмъраte înfъшѹръtѹрї, saѫ înколъчітѹрї. «Ὄφις —». Еѹнап; [μυρίος, ἑλίσσω].

Μυριετὴς, έος (ὁ, ἡ), de пенѹмърацїанї, преа векїѫ; (despre oam:) foapte бътрînѫ. [μυρίος, ἔτος].

Μυρίζω, віit: -ίσω, ѹнгѫ кѹ mipesme. [μύρον].

Μυρίκη (ἡ), ѹнѫ felѫ de копъчелѫ, tamaрішкъ, (Fранц:) tamaris (вezї ші ἐρείκη). [de ѹnde

Μυρικίνεος, α, ον, ші Μυρίκινος, η, ον, релатівѫ кѹ, saѫ fъкѹtѫ din tamaрішкъ. [ші

Μυρικώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѫ (saѫ din soїѫ) de tamaрішкъ.

Μυρίνη (ἡ), =Μυῤῥίνη. saѫ 2) = Μοῤῥίνα. [de ѹnde

Μυρίνης,=Μυρινήτης, saѫ (греш: în локѫ de) Μυρίτης, ου (ὁ), (вінѫ dѹлче, ші віне-міpositорѫ) fъкѹtѫ кѹ mipesme, saѫ mipsinъ.

Μυρῖνος (ὁ), ѹнѫ felѫ de пеште, поate греш: în локѫ de μαρῖνος, saѫ μυξῖνος.

Μυριόβοιος (ὁ, ἡ), чел че аре, saѫ прецѹїеште zече miї de вої (віte, saѫ monete); (în цен:) foapte авѹtѫ, saѫ прецiosѫ. [μυρίος, βοῦς].

Μυριόγραφος (ὁ, ἡ), de пенѹмъраte орї, saѫ de пенѹмърацї ѕкрisѫ. [μυρίος, γράφω].

Μυριόδοξος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре, saѫ adѹче немърцінітъ (преа маре) репѹтаціе, ѕлавъ. [μυρίρς, δόξα].

Μυριόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кѹ пенѹмърацї, saѫ преа марї dinцї. «Ἐλέφας—». Епгр: [μυρίος, ὀδούς].

Μυριόεις, εσσα, εν, поет: (неапроб:) în локѫ de μυρίος.

Μύρίοι, αι, α, (пропарокs:) zече miĭ; (парокs:) nenъmъpaцĭ.

Μυριόκαρπος (ὁ, ἡ), чел къ mълцime de fелъpĭ de (saŭ къ nenъmъpate) poade. [μυρίος, καρπός].

Μυριόκρανος (ὁ, ἡ), поет: чел къ nenъmъpate капete. [μυρίος, κρᾶνον].

Μυριόλεκτος (ὁ, ἡ), de nenъmъpate opĭ zisŭ, проверbiалŭ. [μυρίος, λέγω].

Μυριόμματος (ὁ, ἡ), чел къ nenъmъpaцĭ окĭ. [μυρίος, ὄμμα].

Μυριόμορφος (ὁ, ἡ), чел че аре (ĭa, saŭ se înfъцiшeazъ sъвt) nenъmъpate fopme. [μυρίος, μορφὴ].

Μυριόμοχθος (ὁ, ἡ), поет: чел че а ръвdat (saŭ se sъвîpшeшte къ) nenъmъpate mъnчĭ. [μυρίος, μόχθος].

Μυριόναυς, αος (ὁ, ἡ), поет: алкътъitŭ din nenъmъpate коръвiĭ. [μυρίος, ναῦς].

Μυριόνεκρος (ὁ, ἡ), бътълie, în каре аŭ къzъt nenъmъpaцĭ морцĭ. [μυρίος, νεκρὸς].

Μυριοντάκις, adв: = Μυριάκις.

Μυριοντάρχης, ші Μυριόνταρχος, ου (ὁ), Sхл: în локŭ de μυριάρχης, -χος.

Μυριόπαλαι, adв: foapte de mълtŭ, de nenъmъpaцĭ anĭ. [μυρίος, πάλαι].

Μυριοπλάσιος, (ші adв:) -ίως, ші Μυριοπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de nenъmъpate opĭ atîta; (къ цen:) de nenъmъpate opĭ maĭ mълtŭ. [μυρίος, ἁπλοῦς].

Μυριόπλεθρος (ὁ, ἡ), чел къ întindepe de nenъmъpate погоане, foapte лаpгŭ ші întinsŭ. [μυρίος, πλέθρον].

Μυριόπλεκτος (ὁ, ἡ), înплetitŭ din nenъmъpate fелъpĭ de лъкръpĭ. [μυρίος, πλέκω].

Μυριοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de nenъmъpatъ mълцime. [μυρίος, πλῆθος].

Μυριόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел къ nenъmъpate пiчоаре. 2) чел къ întindepe de zече miĭ de пiчоаре. [μύρίος, ποῦς].

Μύρίος, α, ον, (парокs;) foapte mълtŭ, nenъmъpatŭ; преа mape, nemъpцinitŭ. "Μυρίος χρυσὸς». Ткр: «Βοῶν μυρίον ἔθνος». Ткр: «Πένθος («Κλέος) μυρίον». Om: ші Ткр: «Μυρίη κακότης». Ер: «Μυρίον θῶυμα». Ер: «Ἐν μυρίᾳ πενίᾳ εἰμὶ». Плт: «Μυρία κέλευθος». Hind: «Μυρίος χρόνος». Hind: (ші îm:) "Μάλα μυρίοι». Od: P: T: «Ἄλγεα μυρία». Іл: A: «Μυρία ὅσα».». Лъч: || (dat:) «Μυρίῳ (ші ак:) «Μυρία, adв: преа mълt. (ші къ компар:) de nenъmъpate opĭ maĭ mълt (maĭ вine ші чл:) «Τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον». Плт: «Μυρία κλαίειν». Епiгр. «Μυρίῳ βέλτιον». Лкs:(вezĭ ші μακρός). (пропарокs:) nъmp: zече miĭ. «Ἵππος («Ἀσπὶς) μυρία». Ер: ші Ksn: «Τρὶς μύριοι». Es: "Μύριοι Λακεδαιμονίων». Лъч: «Μυριακις μύριοι». Dm:

Μυριοστημόριον (τὸ), а zече miiлea парte dintp' ъnŭ лъкръ. [μυριοστὸς, μόριον].

Μυριοστὸς, ὴ, ον, ал zече-miiлea. «Μυριοστὴ (se înц: μοῖρα)». Ksn: =Μυριοστημόριον. [μύριος]. [de ъnde

Μυριοστύς, ύος (ἡ), =Μυριὰς.

Μυριοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), însoцitŭ къ, saŭ алкътъitŭ din zечimĭ de miĭ de apmaцĭ.[ші

Μυριότευχος (ὁ, ἡ), поет: = Μυριοτευχής. [μύριος, τεῦχος].

Μυριότης (ἡ), sъвst: ideалŭ ал лъĭ μυρίος, nemъpцinitъ mълцime.

Μτριότρητος (ὁ, ἡ), [μυρίος, τιτράω] къ nenъmъpate гъъpĭ гъъpitŭ.

Μυριοτρέφος (ὁ, ἡ), поет: хрънitopŭ de nenъmъpate fiinцe. [μυρίος, τρέφω].

Μυριόφθαλμος (ὁ, ἡ), = Μυριόμματος. [μυρίος, ὀφθαλμός].

Μυριόφιλος (ὁ, ἡ), чел къ nenъmъpaцĭ прietenĭ. [μυρίος, φίλος].

Μυριοφόρος (ὁ, ἡ), [μύριος, φέρω], ші

Μυριόφορτος (ὁ, ἡ), поет: înкъпъtopŭ, saŭ копрinzъtopŭ de гpeъtate de zече miĭ de лitpe, ші чл:,=Μυριαγωγὸς. [μύριος, φόρτος].

Μυριόφυλλος (ὁ, ἡ), чел къ nenъmъpate fpъnze. || (sъвst:) Μυριόφυλλον (τὸ), ъnŭ felŭ de въpianъ,=Μύουρος, коada шорiчелълъĭ, (Fpanц:) mille-feuille. [μυρίος, φύλλον).

Μυριόφυλος (ὁ, ἡ), копрinzъtopŭ de (saŭ înпъpцitŭ în) nenъmъpate seminцiĭ (neamъpĭ, saŭ felъpĭ). [μυρίος, φῦλον].

Μυριόφωνος (ὁ, ἡ), поет: чел къ nenъmъpate гласъpĭ. [μυρίος, φωνή].

Μυρίπνοος -ους (ὁ, ἡ), =Μυρόπνοος.

Μυρὶς, ίδος (ἡ), =Μυροθήκη. saŭ 2) = Μυῤῥίς.

Μύρισμα (τὸ), miжлокŭ de парfъmape, (de aчi) mipeasmъ. [ші

Μυρισμὸς (ὁ), парfъmape (акt: saŭ пas:), (ad:) afъmape, stpoпipe, saŭ ъnцepe къ лъкръpĭ mipositoape. [ші

Μυριστικὸς, ὴ, όν, въnŭ de a da въnŭ miposŭ, вine-mipositopŭ. [μυρίζω].

Μυριώνυμος (ὁ, ἡ), чел къ nenъmъpate nъme. [μυρίος, ὄνομα].

Μυριωπὸς (ὁ, ἡ), поет: [μυρίος, ὤψ] = Μυριόφθαλμος.

Μύρμαξ, ακος (ὁ), Dop: în локŭ de μύρμηξ.

Μύρμη (ἡ), saŭ Μύρμης, ου (ὁ),. unŭ felŭ de neute, (dune At:) =Μόρμυρος.

Μυρμηδών, ῶνος (ὁ), furnikъpie. 2) Dor: în lokŭ de μύρμηξ. [mi

Μυρμήκειος (ὁ, ἡ), însumitŭ furnicel; saŭ de furnikъ. [mi

Μυρμηκία (ἡ), mi Μυρμήκιον (τὸ), unŭ felŭ de nerŭ; (la îm:) tpemurtsrъ de glasŭ în musikъ, (Franц:) fredon. 2) = Μυρμηκιασμὸς. [mi

Μυρμηκιὰ (ἡ), furnikarŭ; (fir: în цen:) grъmadъ, adunъtsrъ. «Ἀγαθῶν— ».Esst:[mi

Μυρμηκίας, ου (ὁ), = Μυρμήκειος. 2) (λίθος, nĭatrъ)=Μυρμηκίτης. [μύρμηξ].

Μυρμηκίασις, εως (ἡ), [mi

Μυρμηκιασμὸς (ὁ), eshipe de neцĭ, mi mînkъpimea, saŭ furnikъpoasa amorцealъ vea dintr' aveasta. [din

Μυρμηκιάω -ῶ, biit: άσω, amŭ, saŭ skoцŭ ne trunŭ unŭ felŭ de neцĭ; (npin upm:) simцŭ mînkъpime, saŭ amorцealъ. [μυρμηκία].

Μυρμηκίζω, biit: -ίσω, simцŭ mînkъpime, saŭ fiorĭ (ka kum 'mĭ ap unbla furnicĭ n' în trunŭ). || «Σφυγμὸς μυρμηκίζων». Med: tpemurtsrъtorŭ. [mi

Μυρμηκίτης, ου (ὁ), unŭ felŭ de npeцioasъ nĭatrъ ku nikъtsrĭ în formъ de furnikъ, saŭ (ka kexpibarul) ku înnĭetpite furnicĭ. [μύρμηξ].

Μυρμηκόβιος (ὁ, ἡ), trъitorŭ de biaцъ de furnikъ. [μύρμηξ, βίος].

Μυρμηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), vel în formъ de (asemenea ku) furnikъ. [μύρμηξ, εἶδος].

Μυρμηκολέων, οντος (ὁ), (Skp:) unŭ felŭ de leŭ, (noate) xiena. 2) (Istop: natsp:) unŭ felŭ de insektъ mînkъtoape de furnicĭ. [μύρμηξ, λέων].

Μυρμηκώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μυρμηκοειδὴς. 2) plinŭ de furnicĭ, furnikъposŭ. [din

Μύρμηξ, ηκος (ὁ), furnikъ. 2) unŭ felŭ de natsnedŭ de India. (vezĭ μυρμηκολέων). 3) mînuша rĭountsitopilor. 4) nĭatrъ, stînkъ de suut mape. [din

Μύρμος (ὁ), noet: (foapte papŭ) în lokŭ de μύρμηξ.

Μυροβάλανος (ἡ), unŭ felŭ de aromatikъ poadъ de Asia, din unusl kъpia se fъveaŭ mipesmele, (alt:) βάλανος μυρεψική. [μύρον βάλανος].

Μυροβαφὴς, έος (ὁ,ἡ), moĭatŭ în mipeasmъ. [μύρον, βάπτω].

Μυροβλύτης, ου (ὁ), isvorîtorŭ de mirŭ. [μύρον, βλύζω].

Μυροβόστρυχος (ὁ, ἡ), noet: plete, kosiцele kъrsĭa mirosъ frumos a mipeasmъ. [μύρον, βόστρυχος].

Μυρόβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), uprodukъtorŭ, de mipositorĭ strurĭ, saŭ tъmîioasъ; (fir:) =Μυροβόστρυχος. [μύρον, βότρυς].

Μυροβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), udatŭ ku mipeasmъ. [mi

Μυρόβροχος (ὁ, ἡ),=Μυροβρεχὴς. [μύρον, βρέχω].

Μυρόεις, εσσα, εν, noet: unsŭ ku mipeasmъ, plinŭ de mipoase. [μύρον].

Μυροθήκη (ἡ), kutie de mipesme (napfumeriĭ). [μύρον, θήκη].

Μυροθήκιον (τὸ), dim: al lui μυροθήκη.

Μυροκομίστρια (ἡ), =Μυροφόρος. [μύρον, κομίζω].

Μύρομαι, miж: al lui μύρω.

Μύρον (τὸ), (în цen:) mipeasmъ, aromatikŭ untŭ natsralŭ, saŭ meshtesuцtŭ. 2) (npin întind:) în lokŭ de μυροπωλεῖον.

Μῦρον, noet: în lokŭ de ἔμυρον, prel: al lui μύρω.

Μυροπισσόκηρος (ὁ), unŭ felŭ de alifie, saŭ unsoape din [μύρον, πίσσα, κηρός].

Μυρόπνοος -ους (ὁ, ἡ), mipositorŭ a mipeasmъ. [μύρον, πνοή].

Μυροποιὸς (ὁ, ἡ), fukutorŭ de mipeasmъ,=Μυρεψός. [μύρον, ποιός].

Μυροπόλος (ὁ, ἡ), îndeletnivitŭ la lukrape, saŭ nerouцŭ de mipesme. [μύρον, πολέω].

Μυροπωλεῖον (τὸ), vînzutopie de mipesme. [mi

Μυροπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Μυροπώλης, ου (ὁ), vînzutorŭ de mipesme. [μύρον, πώλης]. [de unde

Μυροπώλιον (τὸ),=Μυροπωλεῖον.

Μυρόπωλις, ιδος (ἡ), fem: al lui Μυροπώλης.

Μυροπῶλος (ὁ, ἡ), =Μυροπόλος.

Μυρόῤῥαντος (ὁ, ἡ), stropitŭ ku mipeasmъ. [μύρον, ῥαίνω].

Μύρος, saŭ Μῦρος (ὁ), [μύρω] unŭ felŭ de neute, burbuteaskъ mpeanъ.

Μυροστα γὴς, έος (ὁ, ἡ), din kape nikъ mipeasmъ. [μύρον, στάζω]. = Ἀβροστα γής.

Μυροστάφυλον (τὸ), strurupe tumîiosŭ. [μύρον, σταφυλή].

Μυροφόρος (ὁ,ἡ), uprodukъtorŭ, saŭ kupinzutorŭ de mipeasmъ. [μύρον, φέρω].

Μυρόχριστος (ὁ, ἡ), noet: unsŭ ku mipeasmъ. [μύρον, χρίζω].

Μυρόχρους -ους (ὁ, ἡ), vel ku nĭelca unsъ ku (mipositoape a) mipeasmъ. [μύρον, χρόος].

Μυρόω -ῶ, вііt: -ώσω, pap în локъ de μυρίζω, вnrъ къ mirъ; (Бisep:) mirвїeskъ. [μύρον].

Μύρρα (ἡ), вine-mipositorвл sвkъ de Арабіка mipsinъ. (вezї ші σμύρνα). 2)=Μυρρίς.

Μυρρινάκανθος (ἡ), вnъ feлъ de sninosъ копъчелъ,=Κεντρομυρσίνη. [μυρρίνη, ἄκανθα].

Μυρρινάω -ῶ, вііt: -ήσω, kom: în локъ de ἀρχοντιάω. [din

Μυρρίνη, ші Μυρσίνη (ἡ), [μύρρα] вnъ feлъ de копъчелъ, mipsinъ. 2) квпвпъ de mipsinъ (че нврtaъ овічпвit archoпції Atenenilop). 3) partea tîprвлвї, вnde se вindeaъ mipsineле.

Μυρρίνης, ου (ὁ), кавtъ μυρίνης.

Μύρρινος, η, ον, fъквtъ din [μύρρα, вezї ziч:]. ‖ (sввst: върв:)=Μύρτος.

Μυρρινών, ῶνος (ὁ), mipsinimъ, saъ локъ sъditъ кв mipsine. [μυρρίνη].

Μυρρίς, ίδος (ἡ), вnъ feлъ de плantъ кв frвnzвліце ка але пътрвпжелвлвї, (Fpanц:) cerfeuil. [ші

Μυρρίτης, ου (ὁ), чел кв faцъ, saъ miposъ de [μύρρα, вezї ziч:]

Μυρσινέλαιον (τὸ), вntъ de mipsinъ. [μυρσίνη, ἔλαιον].

Μυρσίνη (ἡ), =Μυρρίνη. [de вnde

Μυρσίνινος, η, ον, ал mipsineї, saъ de mipsinъ. [ші

Μυρσινίτης, ου (ὁ), чел кв forшъ, saъ miposъ de mipsinъ.

Μυρσινοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în (saъ de) feлвл mipsineї. [μυρσίνη, εἶδος].

Μύρσινος, η, ον, =Μύρρινος.

Μύρσος (ὁ), poet: [ὑρρίς] коmъ кв mînвше.

Μυρταλίς, ίδος (ἡ), Лакоп: = Μυρρινάκανθος. [ші

Μυρτὰς, άδος (ἡ), =Μυρτὶς. 2) (adiek:) in локъ de μυρσινίνη. «Ὄχνη—». poet: mipsinъ. [ші

Μυρτεών, ῶνος (ὁ),=Μυρρινών. [μύρτος].

Μυρτίδανον (τὸ), =Μυρτὶς. 2) грввnte (saъ вnъ feлъ) de піперъ. 3) вnъ feлъ de гогоашъ, че se faче пе кръчіле mipsineї. 4)=Μύρτος, вnъ алtъ feлъ de плantъ ка mipsina. «Μυρτιδάνου κλωνία». Iшкр:

Μυρτίνη (ἡ), =Μυρσίνη. 2) вnъ feлъ de тъвлінъ, saъ пъръ кв poade în feлвл mipsineї. (прінч: fem: ал лвї ...

Μύρτινος, η, ον, чел de mipsinъ. «Ἐλαία —». вezї преч: (?). [ші

Μυρτὶς, ίδος (ἡ), Μύρτον, poada mipsineї. [ші

Μυρτίτης, ου (ὁ), =Μυρσινίτης. [din

Μύρτον (τὸ), =Μυρτίς. 2) (anatom:) o парte a цenitaлвлвї metврв femeїeskъ.

Μυρτοπέταλον (τὸ), вnъ feлъ de плantъ, (alt:) πολυγόνατον. [μύρτος, πέταλον].

Μύρτος (ἡ), =Μυρτίνη, mipsinъ.

Μυρτόχειλα (τὰ), ші Μυρτοχειλίδες (αἱ), (anatom:) кърnoaseле ввze de amîndoъ пърціле цenitaлвлвї metврв feшeїeskъ. [μύρτον, χεῖλος].

Μύρτων, ωνος (ὁ), kom: molічosъ, ademeїatъ. (вezї ші σχινοτρώκτης). [μύρτος].

Μύρω, mi ші ж: (каре este ші maї întreв:) μύρομαι, вііt: μυρεῦμαι, (nexot: ἐμυράμην) poet: плînгъ, тъ жълескъ; (fir: desпре pîърї, ші чл:) тъ върsъ, къргъ. «Δάκρυσι μῦρον». Es: (ші ті ж:) «Ἔλεὸν μύρετο». Es: «Γοόωσά τε μυρομένη τε». Om: (ші кв ак: ел:) "Γὸν ἀσιδὸν ἐμύρατο ἄστυ». Mosx: (ші fir:) «Θερμισκύριον ἐπ' ἄκραν μύρεται (pîвл Θερμιδδων)». Апдп.

Μυρῳδέω -ῶ, [μύρω, ᾠδή]. вііt: -ήσω, =Θρηνῳδέω, тъ tînгвїeskъ kîntînd.

Μύρωμα (τὸ), mipвitъrъ; saъ mipъ. [ші

Μύρωσις, εως (ἡ), mipвіpe. [μυρόω].

Μύς, [μῦ, μύζω] μυὸς (ὁ), шoapiче. «Μύς ἐν πίττῃ (ἐν ἅλμῃ)» Пров. desпре чеї че se aflъ în pea поsiцie. «Μὺς λευκὸς". Пров: desпре desfрînatъ. 2) (anatm:) = Μυών, mвшкїъ. 3) вnъ feлъ de кitъ. 4) вnъ feлъ de кокіл, midie, (alt:) μύαξ.

Μύσαγμα (τὸ), poet: ворвъ, saъ faпtъ skîрвoasъ. [din

Μυσάζω, вііt: -άσω, гls: în локъ de μυσάττω.

Μυσαρία (ἡ), skîрвenie; пetpeвnічie.[din

Μυσαρός, (kompar: -ότερος, ввprл: -ότατος) ἀ, όν, skîрвosъ, nînгъріtъ, snвркalъ. (проп: ші fir:). [μύσος].

Μυσάρχης, ου (Skp:) înчепъторъ de skîрвoasъ faпtъ. [μύσος, ἀρχὴ].

Μυσάττομαι, вtit: -άξομαι, тъ skîрвeskъ.

Μυσάττω, вііt: -άξω, (гls:) snвркъ, nînгъpeskъ. [ші

Μυσαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Μυσαχνὸς (χρὸς), ὴ, όν, =Μυσαρὸς; (ἴap партік:) «Μυσαχνή». кврвъ. [μύσος].

Μυσερὸς, ἀ, όν, ші (гls:) Μυσητὸς, ὴ, όν, =Μυσαρὸς.

Μυσιάω -ῶ, [μύζω] вііt: -άσω, sвfлв (pesвfлъ) пе nasъ. 2) =Μυκτηρίζω.

Μυσίδδω, Лак: în локъ de Μυθίζω.

Μύσις, εως (ἡ), stpînцere de вzze; saъ miжipe de окї; (med:) înkвїetвръ. [μύω].

Μυσκέλενδρον (σκέλεθρον), în локъ de μυσπέλεθος.

Μύσκος (ὁ), în локъ de μυῖσκος.

Μύσος, saŭ μῦσος [μύω] eος -ους (τὸ), овĭектъ, каре adъче скîрбъ; (маĭ de мълте орĭ fir:) faptъ скîрнoasъ, спъркатъ. (bezĭ ші ἄγος). [de ънde

Μυσὸς, ἡ, ὸν, гля: în локъ de μυσαρός.

Μυσπέλεθος (ὁ), [μῦς, σπέλεθος] = Μυόχρδον.

Μυσπολέω -ῶ, biit: -ήσω, [μῦς, πολέω] алергъ în sъs ші în жos, ка шоарічеле. (kom: παρod: a лъĭ μυστιπολέω).

Μυσταγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, întpodъкъ не чінева în mistepiĭ ка iniцiatopъ; (Bisep:) sъвîршескъ sfinte цeремонiĭ. [μυσταγωγὸς]. [de ънde

Μυσταγώγημα (τὸ), = Μυσταγωγία. [ші

Μυσταγωγητὸς, ἡ, ὸν, întpodъsъ în mistepiĭ, iniцiatъ.

Μυσταγωγία (ἡ), întpodъчepe în mistepiĭ, iniцiape; sъвîршipe de sfinte цeремонiĭ (слъжбе). [din

Μτσταγωγὸς (ὁ, ἡ), [μύστης, ἄγω] întpodъкътopъ în mistepiĭ; (sъbst:) пpeotъ întърчinatъ къ aчeasta; (Bisep:) = Ἱερουργός.

Μυσταλμης, ου (ὁ), гля: sъракъ; тікълосъ. [μυστίλη, ἅλμη].

Μύσταξ, ακος (ὁ), Dop: în локъ de μάσταξ, вaza de sъs; (пpin întind:) mъstaцъ (de aчi].

Μυστὴρ (ὁ), пoct: în локъ de μύστης.

Μυστηριάζω, biit: -άσω, (гля:) sepвezъ (saŭ întpodъкъ în) mistepiĭ. [ші

Μυστηριακὸς, ἡ, ὸν, кавenitъ ла mistepiĭ saŭ таĭне. [μυστήριον].

Μυστηριασμὸς (ὁ), = Μύησις, iniцiape. [μυστηριάζω].

Μυστηρικὸς, ἡ, ὸν, = Μυστηριακός.

Μυστήριον (τὸ), [μῦς, τηρέω] гавръ de шоаріче.

Μυστήριον (τὸ), [μυστήρ] (în цeн:) mistepiĭ, таĭнъ; (naptik:) реліцioasъ цeремонiе; saŭ dormъ de кредinцъ неînцeлeaсъ, saŭ неeкспpimавілъ; (de ънde пpin întind:) op чe лъкръ sfîntъ. "Στερμάτων μυστήρια». Exp: sfinteле кънiнi a ле рътъорвлъĭ. [de ънde

Μυστηρὶς, ίδος (ἡ), пoct: în локъ de μυστηριακή. [ші

Μυστηριώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adv:) -ωδῶς, mistepiosъ, таĭнікъ. [ші

Μυστηριῶτις, ιδος (ἡ), пoct: în локъ de μυστηριακή. «Σπονδὴ —». Exx: apmistiцie, чe обічнвіt se fъчea не вpemea mistepiaop Eleвsinene.

Μύστης, [μύω] ου (ὁ), iniцiatъ în mistepiĭ. 2) (маĭ пoŭ) = Μυσταγωγὸς. 3) пoct: mistepiosъ, таĭнікъ. «Χορὸς (Μολπὴ) —». Apstf: ші Enirp: [de ънde

Μυστικός, ἡ, ὸν, = Μυστηριώδης, таĭнікъ, saŭ atinrътopъ de iniцiatъ în mistepiĭ. [de ънde

Μυστικῶς, adv: къ таĭнікъ, saŭ mistepiosъ кінъ, în таĭнъ.

Μυστιλάομαι -ῶμαι, Μυστίλη, ші чл: какъ μιστυλάομαι, ші чл:

Μυστιπολεύω biit: -εύσω, пoct: = Μυστηριάζω, sepвezъ mistepiĭ; (în цeн:) sepвezъ. [μυστιπόλος]. de ънde

Μυστιπόλευτος (ὁ, ἡ), пoct: sepвatъ цpin mistepiĭ.

Μυστιπόλος (ὁ, ἡ), пoct: (μύστης, πολέω] sepвътopъ de mistepiĭ, saŭ цpin mistepiĭ; (în цeн:) de sepвътoape. «Ἡμέρα —». Лкs:

Μύστις, ιδος, (ἡ), fem: вл лъĭ μύστης.

Μυστοδόκος (ὁ, ἡ), пoct: цpiimitopъ, копînчътopъ de iniцiaцi în mistepiĭ. «Δόμος —». Apstf: în каре se съвîршesк mistepiile. [μύστης, δέχομαι].

Μυστοπολεύω, Μυστοπόλος, = Μυστιπολεύω, ші чл:.

Μύστρίον (τὸ), dim: ал лъĭ μύστρον. [de ънde

Μυστριοπώλης, ου (ὁ), — Μυστροπώλης. [μυστρίον, πώλης].

Μύστρον (τὸ), [μῦς, 1] ънъ гелъ de лингуръ. (bezĭ μύαξ).

Μυστροπώλης, ου (ὁ), вînчътopъ de лингурĭ. [μύστρον, πώλης].

Μύστρος (ὁ), = Μύστρον.

Μυσφόνος (ὁ, ἡ), = Μυοφόνος.

Μυσχνὸς (σχρὸς, σκρὸς), ἡ, ὸν, = Μυσαχνὸς.

Μυσώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μυσαρὸς.

Μυσωτὸς (ὁ), каvtъ Μυττωτὸς.

Μυτακίζω, biit: -ίσω, întpeввinцezъ цpea des litepa [μῦ]. [de ънde

Μυτακισμὸς (ὁ), defektъл de a întpeввinga des ші ына dsne алта litepa μ.

Μυτίλος, ἡ, ον, = Μιτύλος.

Μύτιλος (ὁ), гpeш: în локъ de μίτυλος.

Μύτις, ιδος, ші ιος (ἡ), ына din мърнтаĭеле (че цine локъ de fikatъ) съпieĭ, каламареĭ, ші чл: (вieтъцĭ de маре). (bezĭ ші μήκων).

Μυττὸς, ἡ, ὸν, (Лat: mutus ші de aчi) mutъ. (bezĭ ші μύδος).

Μυττωτεύω, biit: -εύσω, гътeskъ (токъ, saŭ niscezъ) чева ка...

Μυττωτὸν (τὸ), ші Μυττωτὸς (ὁ), [μύω] ънъ гелъ de mînкаре, saŭ салцъ din fe-

лѫріte лѫкрѫрї їѫцї, skopdoлea, saлadъ de mъsлine, шѫшtapŭ, ші чл:

Μυχαίτατος, ші Μύχατος, η, ον, poet: sѫпрл: пергл: ал лѫї μύχιος, foapte înъѫntpѫ, преа adînк askѫnsŭ.

Μυχὴ (ἡ), =Μυχὸς.

Μυχηβόρος (ὁ, ἡ), poet: [μυχὸς, βορὰ] чел че mъnînкъ în fѫndѫл кѫїбѫлѫї, saŭ кѫлкѫшѫлѫї sъŭ, saŭ ла întѫnepікŭ. (аша se îndpeпt: νυχηβόρος).

Μυχθίζω, віit: -ίσω, [μύζω] sѫfлѫ пе nasŭ кѫ бѫzeле înкise (de пекazŭ ші чл:), бѫfneskŭ, =Μυκτηρίζω. [de ѫnde

Μυχθισμὸς (ὁ), sѫfлape пе nasŭ, бѫfnape; sѫfлape гpea; хорхъitŭ ал челѫї че tpaцe sъ moapъ; ші =Μυκτηρισμὸς. [ші

Μυχθώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлŭ de бѫfnape, saŭ гpea sѫfлape. «Πνεῦμα—». Iпкр: гpea pesѫfлape.

Μυχιαῖος, ші Μύχιος [μυχὸς], α, ον, кape se afлъ în fѫndŭ (în челе maї dinъѫntpѫ), askѫnsŭ.

Μυχλὸς (ὁ, ἡ),=Μύκλος.

Μυχμὸς (ὁ), poet: în локŭ de μυγμὸς.

Μυχόθεν, adв: poet: din fѫndŭ, din челе maї dinъѫntpѫ. [ші

Μυχοῖ, adв: poet: în fѫndŭ, în пaptea чea maї dinъѫntpѫ. [ші

Μυχοίτατος, η, ον, poet: în локŭ de μυχαίτατος.

Μυχόνδε, poet: ла пaptea чea maї dinъѫntpѫ, din fѫndŭ. [μυχὸς].

Μυχόνους (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de κρυψίνους, saŭ βαθύνους. [μυχὸς, νοῦς].

Μυχόπεδον (τὸ), adînкѫл пъmîntѫлѫї, їadѫл. [μυχὸς, πέδον].

Μυχοπόντιον (τὸ), poet: fѫndѫл mъpiї, aвisѫл. [μυχὸς, πόντος].

Μυχορήμων, ονος (ὁ, ἡ), вopвitopŭ adînк (întѫnekat, гpeŭ), = Βαθύγλωσσος. [μυχὸς, ῥῆμα].

Μυχὸς (ὁ), (poet: în eteроцenie τὰ μυχὰ) [μύω] пaptea чea maї adînкъ a вpe ѫnѫї локŭ; (пaptiк:) пaptea чea maї dinъѫntpѫ a каseї, ші чл: «Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ„. Od: H. (despre mape) fѫndѫл, капътѫл sînѫлѫї. «Ἐκτοῦ μυχοῦ τῆς Μαιώτιδος λίμνης». Ep: (în цen:) локŭ întѫnekosŭ (ла o пaptе), askѫnzъtoape. (de ѫnde fir:) «Διὰ μυχῶν βλέπουσα ψυχή». Sof: віклеanŭ, negpѫ.

Μυχότροπος (ὁ, ἡ), віклеanŭ în пѫptъpї. [μυχὸς, τρόπος].

Μύχουρος (ὁ, ἡ), poet: [μυχὸς, ὥρα] пъzitopѫл челор maї dinъѫntpѫ.

Μυχώδης, εος (ὁ, ἡ), adînкosŭ, saŭ askѫnzosŭ. [ші

Μυχὼν, ші Μυκών, -ῶνος (ὁ), гpъmadъ, клаїе. [μυχός].

Μύω, віі: -μύσω, îmї stpînгŭ бѫzeле; înкizŭ окії, (de aчi) miжeskŭ; (nestpъm:) mъ înкizŭ, mъ stpînгŭ. «Σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν». Iл: Ω. «Μύσαντες δ' εἴχομεν». Sof: [ші

Μυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїѫл шoapiчiлop. 2) плinŭ de mѫшкї. [ші

Μυών, ῶνος (ὁ), mѫшкїŭ, saŭ пapte кърnoasъ a tpѫпѫлѫї, ѫnde sînt adѫnate mѫлte віne ла ѫnŭ локŭ, (Fpanц:) muscle. [μύς].

Μυωνία, ші Μυωξία (ἡ),=Μυωπία. [din

Μυωξὸς (ὁ), ѫnŭ feлŭ de шoapiче de цapъ,(Fanц:) marmotte. (вezї ші ἀρκτόμυς).

Μυωπάζω, віit: -άσω, =Μυωπιάζω.

Μυωπία (ἡ), [μὺς, ὀπή] гaѫpъ, saŭ кѫївŭ de шoapiче.

Μυωπία (ἡ), skѫptime de вedepї. [μύωψ]. [de ѫnde.

Μυωπιάζω, віit: άσω, sîntŭ skѫptŭ de вedepї. [ші

Μυωπίας, ου (ὁ), =Μύωψ (adiek:).

Μυωπίασις, εως (ἡ),=Μυωπία. [μυωπιάζω].

Μυωπίζω, віit: -ίσω, miшкŭ калѫл кѫ пintenеле. || (пas:) mъ înпinгŭ пpin, saŭ de пîntene; (în цen:) mъ sѫпъpŭ, mъ întъpîtŭ; (în Ksn: Kineц: D. 5) mъ aпъpŭ de mѫшte (ка калѫл кѫ коada sa). [μύωψ. 2].

Μυωπὸς (ὁ), =Μύωψ.

Μυωτὸς, ὴ, ὸν, (χιτὼν) хaїnъ din пїеї de шoapiчї. [ші

Μύωτόν (τὸ), ѫnŭ feлŭ de плantъ,=Μυόσωτον. [μύς].

Μύωψ, [μύω, ὤψ] ωπος (ὁ), (adiek:) miжitopŭ din окї (ка sъ вazъ maї віne); skѫptŭ de вedepї. 2) (sѫвst:) ѫnŭ feлŭ de insektъ, mѫskъ de калŭ, saŭ de воŭ; stpeкїe, saŭ tъѫnŭ, (Fpanц:) taon. 3) (fir:) пintene de кълъpeцŭ; (de ѫnde fir:) întъpîtape; saŭ miжлокŭ de zъdъpîpe кътpe чeва. 4) deцetѫл чел mikŭ de ла mînъ.

Μῶ, Ion: în локŭ de μῦ, літера M.

Μῶα (ἡ), Лакон: în локŭ de μῶσα, μοῦσα.

Μῶδιξ, ικος (ἡ)=Σμῶδιξ.

Μώεο, poet: a 2: sinr: пeps: a лѫї μῶμαι.

Μωκάω -ῶ, ші (miж: ші maї întpeв:) -άομαι -ῶμαι, віit: ήσω, -ομαι, [μῶκος] mъ stpîmвŭ, faкŭ гpimase sпpe вatжокopa кѫїва; (în цen:) îmї вatŭ жокŭ de чiнeва, (de ѫnde Fpanц:) se moquer. [de ѫnde

Μώκημα (τὸ), ватжокорітѹръ, saŭ ор че se faче sпре ватжокоръ.

Μωκία (ἡ), = Μώκημα, (Fpanц:) moquerie. [ші

Μωκίζω, віit: -ίσω, = Μωκάομαι. [din

Μῶκος, saŭ (maĭ корск:) Μωκὸς (ὁ), ватжокорітоpŭ, (Fpanц:) moqueur.

Μωλέω -ῶ, віit: -ήσω, (гл:) mъ ватŭ. [din

Μῶλος (ὁ), [μόλος] поет: [în цен:] = Μόχθος, mѹnкъ, кінŭ; (партік:) бътъліе, pesвоїŭ; чеартъ; disпѹтъ. (везї ші μόγος).

Μῶλυ, υος (τὸ), о faвѹлоаsъ плантъ (кѹ ръdъчінъ неагръ, ші флорї албе). 2) (maĭ noŭ) ѹnŭ felŭ de ѹstѹроїŭ, (поate) = кѹ

Μώλυζα, ης (ἡ), ѹstѹроїŭ кѹ къпъцînъ nedesпърцітъ în къцеї.

Μωλύνω, віit: -υνῶ, (гл:) = Μωλύω, tîmпeskŭ.

Μῶλυξ, υκος (ὁ, ά), Dop: în локŭ de μῶλυς.

Μωλυρὸς, ὰ, ὸν, гл: în локŭ de ...

Μῶλυς, [μῶλος] υος (ὁ, ἡ), (компар: μωλύτερος, sѹпрл: -ύτατος) обоsitŭ; моале (de ачі); tîmпŭ (ла minte), nesimцітоpŭ, непрічепѹтŭ. [de ѹnde

Μωλύτης, ου (ὁ), рарŭ în локŭ de μῶλυς. [de ѹnde

Μωλυτικὸς, ὴ, ὸν, tîmпітоpŭ; молешітоpŭ.

Μωλύω, [μῶλυς] віit: -ύσω, (пas: тре: de кѹ: μεμώλυσμαι) молешеskŭ; zлеїеskŭ; sлъвеskŭ, (обшт:) таїŭ віnеле; (de ѹnde Лат:) molio, (ші Pom:) моїŭ. «Μωλυθεῖσα πυρί». Лкs: пîрпълітъ ла fокŭ. (везї μολύνω).

Μωλωπίζω, віit: -ίσω, ѹmплѹ de вînътъї, semne de ловітѹрї; ѹчігŭ. [ші

Μωλωπικὸς, ὴ, ὸν, плінŭ de вînътъї, de ловітѹрї, ѹчisŭ. [din

Μώλωψ, [μῶλος, ὤψ] ωπος, semnŭ de ловітѹръ, вînътаїе, saŭ ѹmflътѹръ, кѹкѹїŭ, (Fpanц:) meurtrisure.

Μῶμαι, (de ѹnde порѹнч: μώεο, înfin: μῶσθαι, ші партч: μώμενος) поет: în локŭ de μάομαι, saŭ μαίομαι, каѹтŭ, вînezŭ. «Μὴ τὰ μαλακά μώεο». Епіх:

Μωμάομαι -ῶμαι, [μῶμος] віit: ήσομαι, =Μέμφομαι, хѹлеskŭ; ватжокореskŭ.

Μῶμαρ (τὸ), (fъръ цен:) поет: în локŭ de μῶμος.

Μωμέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, Ion: în локŭ ре μωμάομαι.

Μώμευμα (τὸ), прічінъ, saŭ обїектŭ de хѹлъ; (în цен:) хѹлъ; ватжокоръ. [din

Μωμεύω, віit: -εύσω, поет: în локŭ de μωμάομαι.

Μώμημα (τὸ),=Μώμευμα. [mi

Μωμητὴς, οῦ (ὁ), хѹлітоpŭ; ватжокорітоpŭ. [ші

Μωμητὸς, ὴ, ὸν, пріimітоpŭ, saŭ вреdnікŭ de хѹлъ. [μωμάομαι].

Μῶμος (ὁ), [în afin: кѹ μῖμος, ші μῶκος] хѹлъ; ватжокоръ. 2) обїектŭ de хѹлъ, поnosŭ; defектŭ (кѹsѹрŭ).

Μωμοσκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, вагŭ de seamъ (черчетеzŭ) ка...

Μωμοσκόπος (ὁ, ἡ), черчетътоpŭ de віteле, че se adѹn sпре жертfъ, sъ nѹ аївъ вре ѹnŭ defектŭ; (în цен: ші fir:) къѹтътоpŭ de а гъsi кѹsѹрŭ, ка sъ хѹлїаskъ, їѹвітоpŭ de defъїmape. [μῶμος, σκοπός).

Μῶν, [în контрак: Dop: în локŭ de μὴ οὖν] adв: întревът: saŭ (dѹпе Fot:) черчет: оаре? nѹ кѹмва? nѹ кѹмва оаре?

Μῶνος, α, ον, Dop: în локŭ de μοῦνος, μόνος.

Μώνυξ, υχος, ші Μώνυχος, ου (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de μονώνυχος, saŭ μονόχηλος. «Ἵππος —». Od: O.

Μώομαι, поет: =Μάομαι (везї μῶμαι).

Μωραίνω, віit: -ανῶ, (рар stръm:) fакŭ пе чінева nemintosŭ, nepodŭ, saŭ чева nerѹstosŭ; (обіч: nestръm:) sîntŭ, mъ портŭ ка ѹnŭ nemintosŭ; (між: de sine пas:) îmї пїерzŭ калітатеа, mъ fакŭ nerѹstosŭ. [μωρὸς]. [de ѹnde

Μώρανσις, εως (ἡ), пїерdере de minцї, saŭ de гѹstoasъ калітате.

Μωρία (ἡ), характерѹл nemintosѹлѹї, npostie, nepozie. [ші

Μώριον (τὸ), ѹnŭ felŭ de плантъ (mъdръгѹnъ), din каре ор чіне mъnînкъ, îmї пїерde minцілe. [μωρὸς].

Μωρόβουλος (ὁ, ἡ), чел кѹ кіnzѹірї, saŭ sfatѹрї nemintoase. [μωρὸς, βουλὴ].

Μωρόθεος (ὁ, ἡ), поет: чел че nepozeшte se înкінъ ла minчіnoшї zeї, înкінътоpŭ de idолї. [μωρὸς, θεὸς].

Μωροκακοήθης, εος (ὁ, ἡ), [μωρος, κακοήθης] ші

Μωρόκακος (ὁ, ἡ), [μωρὸς, κακὸς]=Μωροπόνηρος.

Μωροκλέπτης, ου (ὁ), nepodŭ, neîndemînatікŭ хоцŭ. [μωρὸς, κλέπτης].

Μωρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskŭ nepozії, бърfeskŭ. [μωρολόγος]. [de ѹnde

Μωρολόγημα (τὸ), ворвъ nepoadъ.

Μωρολογία (ἡ), ворвіре nepoadъ. [din

Μωρολόγος (ὁ, ἡ), ворвітоpŭ de nepoade ворве. [μωρὸς, λέγω].

Μῶρον (τὸ), = Μόρον,

Μωροπόνηρος (ὁ, ἡ), прostȣ, nepodȣ віклеanȣ, saȣ рѣȣ. [μωρὸς, πονηρὸς].

Μωρὸς, [μῶλος, μωληρὸς, νωθρὸς] ὰ, όν, (прінч:) nerȣstosȣ; (de ȣnde fir:) tîmпȣ de simцipe, прostȣ, nepodȣ; nemintosȣ.

Μῶρος (ὁ, ἡ), At: în локȣ de μωρὸς.

Μωροσοφέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ nepodȣ, de ші înвъцatȣ. [ші

Μωροσοφία (ἡ), nepozie de omȣ înвъцatȣ. [din

Μωρόσοφος (ὁ, ἡ), nemintosȣ, de ші înвъцatȣ, saȣ înвъцatȣ, de ші nepodȣ. [μωρὸς, σοφός].

Μωρόσυκον (τὸ), = Συκόμωρον. [μῶρον, σῦκον]·

Μωρότης (ἡ), nepozie, nesimцipe. [μωρὸς].

Μωρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), tîmпȣ, прostȣ de креерĭ, nemintosȣ. [μωρὸς, φρὴν]..

Μωρόω -ῶ, віit: -ώσω, faкȣ чева nerȣstosȣ, saȣ пе чінева nemintosȣ. [μωρὸς]. [de ȣnde

Μώρωσις, εως (ἡ), nepozipe, sкoatepe (saȣ еші pe) din minцĭ.

Μῶσα, ας (ἁ), Dop: în локȣ de Μοῦσα.

Μῶσθαι, inf: ал лȣĭ μῶμαι.

SFÎPШITȣЛ ЛȣĬ M,

ші

AЛ TOMȣЛȣĬ ÎNTÎĬȣ.

Абревіаціі де пе текстеле пропріі а ле автордор чітаці.

Diod: Iambl:

Apstf: Apistofanĕ.
Aплm: Anолonie.
Apst: Apistotelĕ.
Aft: Aftonie.
Aплd: поліорч: Anолodopĕ în поліорчетіче.
Apstd: Apistidĕ.
Act: Aetie.
Atenгp: Atenagopa.
Алекs: Трал: Алексandpь Тралianĕ.
Aptmdp: Aptemidopĕ.
Алчfp: Алчifponĕ.
At: Aten: Ateneĕ.
Andчd: Andoчidĕ.
Ал: Afp: Алексandpь Afpodisiсьл.
Ap: Apianĕ.
Apat: Apatĕ.
Apet: Apeteĕ.
Apt: Apeta.
Antir: Kapist: Antironĕ Kapistie.
Ахл: Tat: Ахілĕ Tatie.
Алкm: Алкmanĕ.
Анкр: Анакреonĕ.
Antf: Antifonĕ.
Арц: Арпократionĕ.
Ац: Апianĕ.
Apxstp: Apxistpatĕ.
Antiox: Antioxĕ.
Ап: Kom: Ana Komnena.
Алч: saŭ Алчdm: Алчidamasĕ.
Am: Amonie.
Anonm: Anonimĕ.
Antел: Antелexie.
Aплnd: Anолonidĕ.
Artpxd: Aratapxidĕ.
Atans: Atanasie.
Arat: Aratonĕ.
Apxiл: Apxілoxĕ.
Ац: Ацisĕ.
Ant: Antirona.
Валsm: Кап: Вальsamonĕ, Канoane.
Вавр: Вавponie.
Basл: Арmn: Basilaie în Арменоньлă.
Bitp: Bitpъвie.
Гpr: Гpeгopie.
Гал: Галenĕ.
Гopц: Гopцia.
Гpr: Naz: Гpeгopie Nazianzeanьл.
Г: Hisid: Геoprie Hisidie
Diod: Diodopĕ.

Dioкp: Dioкopidĕ.
Dem: saŭ Dm: Demostenĕ.
D: Ал: Dionisie Алікарнасеаньл.
D: Kas: Dion Kasie.
Damask: Damaskinĕ.
Dmкp: Demокpitĕ.
Dвк: I: Dвка Ioan:
D: Fлp: Dimitpie Фалереаньл.
Daв: Davidĕ.
Dion: Enit: Dionisie, Enitafiĕ.
D: Apeoпц: Dionisie Areопаціtьл.
Dmtp: Dimitpie.
Eвp: Eвpinidĕ.
Es: saŭ Esd: Esiodĕ.
Ep: Epodotĕ.
Eлd: Eліodopĕ.
Енкр: Енікърĕ.
Esx: Esxinĕ.
Ел: saŭ Елі: Еліanĕ.
Eвs: Eвsebie
Epd: Epodianĕ.
Eвst: Eвstatie.
Emned: Emnedoклеĕ.
Еркл: Ераклedĕ.
Eвnп: Eвnanie.
Esix: Esixie.
Esxл: Esxілĕ.
Esп: Esonĕ.
Etimoл: saŭ Et: Etimoлогĕ.
Epтц: Epтoцenĕ.
Enikt: Enіktetĕ.
Ек: Екава.
En: Такt: Enea în Такtіла sa.
Esx: Sокр: Esxinĕ Sокpatікĕ.
Eвп: Eвnoлisĕ.
Enif: Enifanie.
Epot: Epotianĕ.
Eвlop: Eвlopionĕ.
Eвtfp: Евtifponĕ.
Еракл: Hont: Ераклedĕ Hontикьл.
Epes: Epesia.
Enimnd: Enimenidĕ.
Efest: Efestionĕ.
Enix: Enixapmĕ.
Zos: Zosimĕ.
Iкр: Isокpatĕ.
Isid: Isidopĕ.
Ios: Iosinĕ
Iнкр: Iнокpatĕ.
Iambл: Iambліхĕ.

Iȣл: Iȣлie.
Is: Iseȣ̆.
Io: Лid: Ioanȣ̆ Лidianȣл.
Iеркл: Iороклеȣ̆.
Iȣлi: Iȣлianȣ̆.
Isid: Пел: Isidopȣ̆ Пелȣsiotȣл.
I: Eȣx: Ioanȣ̆ Eȣxaitonȣ̆.
I: Antix: Ioanȣ̆ Antioxȣ̆.
Iпon: Iпonaksȣ̆.
Ksen: saȣ̆ Ksn: Ksenofonȣ̆.
Kaлm: saȣ̆ Kaл: Kiлimaxȣ̆.
Kȣintл: Kȣintiлianȣ̆.
Ksifiл: Ksifiлinȣ̆.
Kosm: Indпл: Kosma Indiкоплеȣstȣл.
Kлm: Kлementȣ̆.
Kpat: Kpatesȣ̆.
Kon: Kononȣ̆.
K: Manas: Konstantinȣ̆ Manasĭ.
Kasiod: Kasiodopȣ̆.
Kл: Aл: Kлementȣ̆ Aлeksandpeanȣл.
Kлmd: Чiкл: Kлeomedȣ̆ în Чiкліка sa teopie a Meteopeлop.
Kip: Aлек: Kipiлȣ̆ Aлeksandpeanȣл.
Kpt: Kpitia.
Keв: Keвesȣ̆.
Лȣч: Лȣчianȣ̆.
Лis; saȣ̆ Лs: Лisia.
Лonц: Лonцinȣ̆.
Лks: Лeksiкoгpafȣ̆.
Лksп: Лeksiпȣ̆.
Лkfp: Лiкofponȣ̆.
Лaept: Лaeptie
Лiвn: saȣ̆ Лв: Лiвanie.
Лəksf: Лeksifanȣ̆.
Л: Tap: Лeonida Tapantinȣл.
Лiв: Лiвie.
Maкs: Maкsimȣ̆.
Mosx: Mosxȣ̆.
M: Ant: Mapкȣ Antoninȣл.
Mкв: Maкaвeȣ̆
Mndp: Menandpȣ̆.
Maл: Maлaxia
Mix: Пsл: Mixaiлȣ̆ Пseлȣ̆.
Mosxпл: Mosxoпoлitȣл.
Met: Metodie
M: Aȣt: Matematiкȣл Aȣtoлiкȣ̆.
Mкs: Tip: Maкsimȣ̆ Tipie.
Mapчлn: Mapчeлinȣ̆.
Maкp: Maкpinȣ̆.
N: Xon: Nikita Xoniatȣ̆.
Non: Nonȣ̆.
Nik: Nikonȣ̆.
Nкnd: Nikandpȣ.
Nikm: Цepm: Nikomaxȣ̆ Цepmanȣ̆.
Nikm: Apm: Nikomaxȣ̆ în Apmoniкa sa.
Nчfp: Niчefopȣ̆
Nikл: Damask: Niколae Damaskinȣ̆.
Om: Omepȣ̆.
Oп: Oпianȣ̆.
Oчл: Oчeлȣ̆.
Opв: Opeвasie.
Oч: Лeȣк: Oчeлȣ̆ Лeȣкanȣ̆.
Onpкpt: Onepoкpitȣ̆.
Opaпл: Opaпoлonȣ̆.
Op: Opestȣ̆.
Плt: Плatonȣ̆.
Пл: Плȣtȣpxȣ̆.
Плв: Пoлiвie.
Пind: Пindapȣ̆.
Пaв. Eцin: Пaвeлȣ̆ Eцinetȣл.
Пapt: Пaptenie
Пitr: Пitaгopa.
Пaȣs: Пaȣsania.
Плd: Пoлideȣкȣ̆.
Плin: Плinie.
П: Sîл: Пaвeлȣ̆ Siлentapie.
Пpoк: Пpoкoпie.
Пseл: Пseлȣ̆.
Пopf: Пopfipie.
Пaп: Пaпȣ̆.
Пpoкл: Пpoклȣ.
Пisid: Пisidie.
Пetp: eпist: Пetpȣ eпistoлъ.
Пapmn: Пapmenidȣ̆.
Пoлi: Пoлienȣ̆.
Пopfipoцen: Пopfipoцenetȣ̆.
Pȣf: Efes: Pȣfȣ Efesianȣл.
Sof: Sofoклeȣ̆.
Sȣid: saȣ̆ Sd: Sȣida.
Stp: Stpaвonȣ̆.
Sxoл: Sxoлiastȣ̆.
Sim: Tes: Simeonȣ̆ Tesaлoniчeanȣл.
Sim: Simonidȣ̆.
Stef: Stefanȣ̆.
Soл: Soлonȣ̆.
Sxoл: Esd: Sxoлiastȣл лȣĭ Esiodȣ̆.
Siвл: Siвiлe.
Sofp: Sofponie.
Simпл: Simплiчie.
Soz: Sozomenȣ̆.
Stв: Stoвeȣ̆.
Sпf: Saпfo.
Sкst: Seкstȣ̆.
Sim: Metafp: Simeonȣ̆ Metafpastȣл.
Stesix: Stesixopȣ̆.
Teкp: saȣ̆ Tкp: Teoкpitȣ̆.
Tȣч: Tȣчididȣ̆.
Tefp: saȣ̆ Tfp: Teofpastȣ̆.

Tom: Мац: Toma Maцistpъ.
Теоп: Теопомпъ.
Теог: saъ Tern: Teornisъ.
Teodp: saъ Tdpt: Teodopitъ.
Tes: Teseъ.
Tipt: Tipteъ.
Tfл: Teofiлъ.
Tedpd: Teodopidъ.
Temit: Temistie.
Tfлк: Teofiлaктъ
Teod: Акраг: Teodopъ Акрагantinъл.
T: Продр: Teodopъ Продромъ.
Tim: Локр: Timeъ Локреапъл.
Teod: Iptак: Teodopъ Iptакie.
Fлstp: Fiлostpatъ.
Fал: Faлapisъ.
Fiл: Fiлonъ.
Fлпп: Fiлопопъ.
Fчлd: Fочiлidъ.
Fерекр: Fерекpatъ.
Fpinx: Fpinixъ.
Fъpn: Fъpnъtъ.
Fot: Fotie.
Xpis: Xpisostomъ.
Xpistod: Xpistodълъ.
Xapit: Xapitonъ.
Церm: Церmanъ.

Ворвеле авревiate, saъ преskъptate.

ел: miж:

asпip: asпipatъ.
aptiк: aptiколъ.
asem: asemъnъtiвъ.
aк: aкъsatiвъ.
adв: adвервъ.
aкt: aкtiвъ.
adъn: adъnъtiвъ.
adiekt: adiektiвъ.
At: Atiкъ, saъ Atiчеште.
anaлкt: anaлекta.
afipmat: afipmatiвъ.
вot: вotaniкъ.
Беot: Беotiкъ.
Бis: Бiseрiчеште.
въit: въitъtiвъ.
вiit: вiitopъ.
Batpxm: Batpaxomiomaxie.
вокt: вокatiвъ.
греш: грешit, saъ грешеалъ.
гnom: гnome, saъ гnomoniкъ.
Dop: Dopiкъ.
dat: datiвъ.
dim: diminъtiвъ.
deп: deпoninte.
dpam: dpamatiкъ.
desлъш: desлъшitiвъ.
eъm: eъmenide.
Еол: Еолiкъ.
etimл: etimoцie.
eпit: eпitetъ.
Евр: Еврееште.
eпгл: eпглitiкъ.
ел: saъ еліп: еліптiкъ.
eкsпл: eкsплiкaцie.
eкfp: eкfpasъ.
fem: femeïeskъ.
fiг: fiгъpat.
fiлs: fiлosofie.
fъкъt: fъкъtoape.
faпt: aпst: faпteле Aпostoлiлop.
intep: intepïeкцie.
Ion: Ioniкъ.
inf: infinitiвъ.
imn: imnъ.
iъpiп: ïъpisпpъdinцъ.
imit: imitatiвъ.
ins: insълъ.
iпiatp: iпiatpia (mediчinъ de каї).
imn: eкл: imnъ eклesiastiкъ.
Iл: Iлiada.
кав: кавалерie.
къit: къitiвъ.
кom: комiкъ.
компр: компаpatiвъ.
кpoп: кpoпiче.
кît: кîtime.
кaп: кaпonъ.
лок: локалъ.
лъкр: лъкpъ, saъ лъкpъpï-
Лat: Лatineште.
лъпt: лъпtъtopъ.
mъstpъt: mъstpъtiвъ.
mipъt: mipъtiвъ.
Мерк: Мерkъpъ.
maï къ sea: maï къ seamъ.
miж: miжлочitiвъ.

med: medічinалȣ̆.
maĭ deos: maĭ deoseбit.
matmt: matematikȣ̆.
neȣt: neȣtpȣ.
nex: nexotъpîtȣ̆.
nenoft: nenoftitiвȣ̆.
nestp: nestpъmȣtъtiвȣ̆.
neîntpeб: neîntpeбȣinцatȣ̆.
naв: naвiгatiвȣ̆.
neгat: neгatiвȣ̆.
опpit: опpitiвȣ̆.
oвiч: oвiчnȣitȣ̆.
Od: odisea;
поet: поetikȣ̆.
пas: пasiвȣ̆.
пpez: пpezentȣ̆.
пeps: пepsoanъ.
пpin ȣpm: пpin ȣpmape.
пaptik: пaptikȣлapȣ̆.
пpiв: пpiвatiвȣ̆.
пoft: пoftitiвȣ̆.
пpinч: пpinчiпaлȣ̆.
Пeps: Пepsieneшte.
плeon: плeonasmȣ̆.
пpeпo: пpeпosiцie.
пpoв: пpoвepбȣ̆.
пaptч: пaptiчiпȣ̆.
пopȣnч: пopȣnчitiвȣ̆.
пpeл: пpeлȣnцitiвȣ̆.
пpim: пpimitiвȣ̆.
пpin: sink: пpin sinkoпъ.
пosit: пositiвȣ̆.
пeste-sъв: пeste-sъвîpшitȣ̆.
пpiч: пpiчinъ.
пand: пandekte.
пeskъp: пeskъpie.
peл: peлatiвȣ̆.
pet: saȣ̆ ptp: petopikъ.
sȣfл: sȣбц: sȣfлape sȣбцipe.
sȣбsk: sȣбskpisȣ̆.
sinг: sinгȣpitȣ̆.
sȣбst: sȣвstantiвȣ̆.
Sipien: Sipieneшte.
sf: skp: sfînta skpiпtȣpъ.
sȣпpл: sȣпepлatiвȣ̆.
stpъm: stpъmȣtъtiвȣ̆.
sȣп: sȣпȣsȣ̆.
se înц: se înцeлeцe.
sim: simплȣ.
se sint: se sintakseшte.
Skp: nmp: Skpiпtȣpъ, nȣmepe.
Skp: Skpiпtȣpa.
sxл: sxoлiastikȣ̆, sxoлiastȣ̆.
tpe: de кȣ: tpekȣtȣ̆ de кȣpînd.
tim: timпȣ̆.
tлц: saȣ̆ teoл: teoлoцie.
test: testъmîntȣ̆.
tpп: Бisep: tpoпapȣ̆ Бisepiчeskȣ̆.
Tesaл: Tesaлienĭ.
ȣniпeps: ȣniпepsonaлȣ̆.
xot: xotъpîtiвȣ̆.
xap: xapaktepȣ̆, -epe.
înd: îndoiвȣ̆.
îm: îmmȣлцiвȣ̆.
înteц: înteцitiвȣ̆.
întind: întindepe.
în цen: în цeneraлȣ̆, saȣ̆ în цenitiвȣ̆.
însem: însemnape.
întъp: întъpitiвȣ̆.
întinz: întinzъtiвȣ̆.
întpeбt: întpeбъtiвȣ̆.
înцeл: înцeлeгîndȣ se.
înпpot: înпpotiвъ.
în sink: în sinkoпъ.
înd: îndoĭosȣ̆.
îmпъpъt: îmпъpъteшtĭ.
чipк: чipkonflekсȣ̆.
чepчet: чepчetъtiвȣ̆.
шi чл: шi чeлe-л-aлte.
цen: цenitiвȣ̆.
цeomtp: цeometpikȣ̆.